Inc/43

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

2

N.º ~~1.er~~ (~~bis~~) du catalogue. Cette Bible très ancienne et rare de l'imprimerie de François Gaillet[illegible] à Venise Est citée dans le manuel du Libraire Vol. 1.er Page. 200 2.de Colonne et Est d'une Brisi arbitraire cependant je l'estime

40

Garanti collationné

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Prologus in bibliam

Incipit epistola sancti hieronymi ad Paulinum presbyterum: de omnibus diuine historie libris. Capitulū I

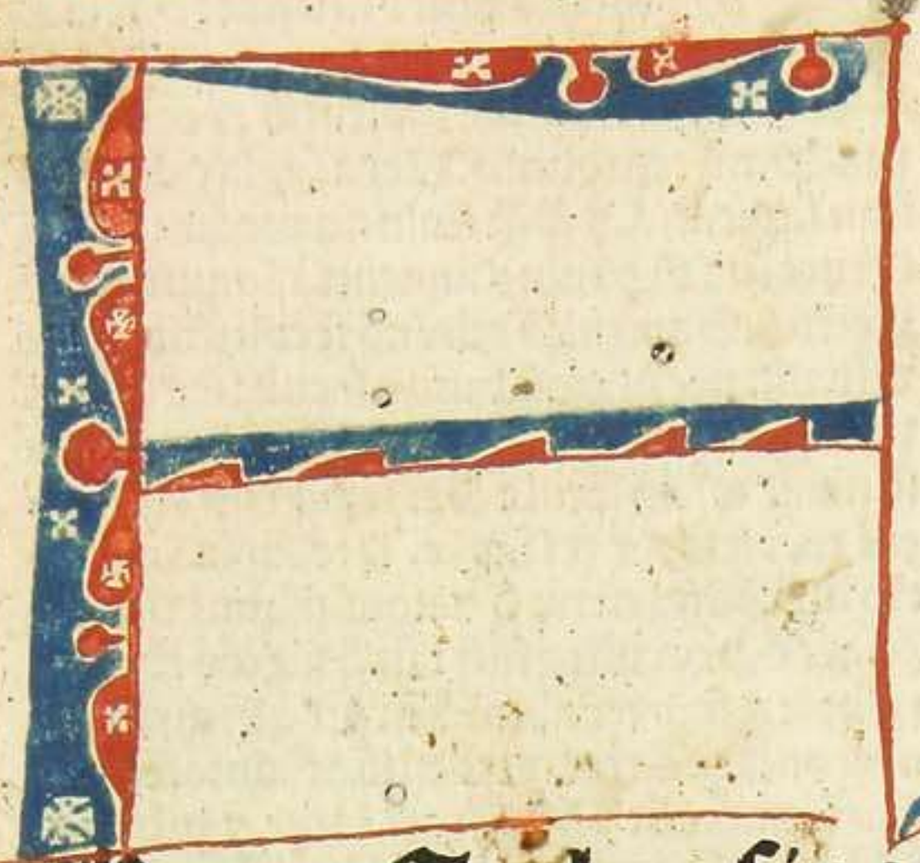

Rater Ambrosius tua mihi munuscula

pferēs·detulit simul ⁊ suauissimas litteras: que a principio·amicitiaꝫ fidem·pbate iam fidei.⁊ ꝛeter amicitie noua ꝓferebāt. Vera enī illa necessitudo ē ⁊ christi glutino copulata·quam non vtilitas rei familiaris· non presentia tm̄ corporum·non subdola ⁊ palpans adulatio:sed dei timor.⁊ diuinaꝫ scripturarū studia conciliant. Legimus in ꝛeterib⁹ historijs·quosdā lustrasse ꝓuincias nouos adijsse pp̄los·maria transisse:ut eos q̄s ex libr̄ nouerāt·corā quoq; videret. Sic pythagoras memphiticos vates·sic plato egyptū ⁊ archytā tarentinū·eamq; orā italie·q̄ quondā magna grecia dicebaē·labo riosissime ꝓagrauit·ut q̄ athenis mg̃r erat ⁊ potens·cuiusq; doctrinas achademie gymnasia psonabāt·fieret pegrin⁹ atq; discipul⁹ malēs aliena ꝛerecūde discē·q̄ sua ipudenē ingerē. Deniq; cū lrās q̄si toto orbe fugiētes psequiē·capt⁹ a piratis ⁊ ꝛenūdatus·tyrāno crudelissimo paruit·duct⁹ captiu⁹ vinct⁹ ⁊ seru⁹:tm̄ q̄a philosoph⁹·maior emēte se fuit. Ad titū liuiū lacteo eloquētie fonte manātem·de vltimis hispanie galliarūq; finibus quosdā ꝛenisse nobiles legim⁹:⁊ q̄s ad cōtemplationem sui roma nō traxerat: vniꝫ hois fama ꝓduxit. Habuit illa etas iauditū oib⁹ seculis·celebrādūq; miraculū·ut vrbē tantā ingressi:aliud extra vrbem quererent. Apolloni⁹ siue ille mag⁹ ut vulgus loquiē siue phs ut pythagorici tradūt·itrauit psas ptrāsiuit caucasū·albanos·scythas·massagetas·opulētissima indie regna penetrauit: ⁊ ad extremū latissimo phison amne transmisso puenit ad bragmanas·ut hiarchām i throno sedētē aureo ⁊ de tantali fonte potantē·inter paucos discipulos·de natura·de morib⁹·ac de cursu diei ⁊ siderū audiret docentē. Inde p elamitas·babylonios·chaldeos·medos·assyrios·parthos·syros·phenices·arabes·palestinos·reuersus ad alexandriā·ꝓcepit adethiopiā:ut gymnosophistas ⁊ famosissimā solis mēsam̄ videret i sabulo Inuenit ille vir vbiq; qđ disceret.⁊ sp̄ficiens·semp se melior fieret. Scripsit super hoc plenissime octo voluminib⁹ philostrat⁹. ¶ II

Quid loquar de seculi hominibus·cū apostolus Paulus·vas electiōis ⁊ mg̃r gentiū·q̄ de ꝓscia tanti in se hospitis loquebaē dicens:an experimētū queritis eius q̄ in me loquit̄ xp̄s: post damascū arabiamq; lustratā·ascēdit hierosolymā ut videret Petrū.⁊ mansit apud eū diebus q̄ndecim? Hoc.n. mysterio hebdoadis ⁊ ogdoadis·futur⁹ gentiū p̄dicator instruend⁹ erat. Rursūq; p⁹ ānos q̄tuordecim assūpto barnaba ⁊ tito·exposuit cum aplis euangeliū: ne forte i vacuū currēt aut cucurrisset. Habet nescio q̄d latētis energie·viue voc̄ act⁹: ⁊ in aures discipuli de auctoris ore trāsfusa fortius sonat. Vnde ⁊ eschines cum rhodi exularet ⁊ legere eē illā demosthenis ōro quā aduersus eū habuerat:mirātib⁹ cūctis atq; laudantib⁹·suspirās ait:Quid·si ipsam audissetis bestiā·sua verba resonantem? ¶ III

Nec h̄ dico·q̄ sit aliq̄d in me tale·qđ uel possis a me audire uel velis discere:ꝫ q̄ ardor tu⁹ ⁊ discēdi studiū etiā absq; nobis p se pbari debeat. Ingeniū docile ⁊ sine doctore laudabile est. Nō quid iuenias:sed q̄d queras cōsideram⁹. Mollis cera ⁊ ad formādū facilis:etiā si artificis ⁊ plaste cessent man⁹:tm̄ virtute totū est q̄ q̄d eē pōt. Paulus aplus ad pedes gamalielis legē moysi ⁊ pp̄hetas didicisse se gloriatur: ut armat⁹ spūalib⁹ telis·postea ꝑdēt confidenē. Arma.n. nr̄e militie nō carnalia sūt:ꝫ potentia dei·ad destructionem munitionū.⁊ cogitatiōs destruentes.⁊ omnē altitudinē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

extollẽtẽ se aduersus sciam dei. ⁊ captiuantes oẽm intellectũ ad obediendũ xp̃o. ⁊ parati subiugare omnẽ inobedientiam. Timotheũ scribit ab infantia sacris litteris eruditum. ⁊ hortat' ad studiũ lectiõis ne negligat gratiã q̃ data sit ei p̃ impositionẽ manꝰ p̃sbyterij. Tito p̃cipit: ut inẽ ceteras ỽtutes eꝑi: q̃s breui sermõe ꝺepinxit: sciam quoq; nõ negligat scripturarũ obtinentẽ inquit eũ q̃ ꝑm doctrinã est: fidelẽ ꝑmonẽ ut potẽs sit exhortari in doctrina sana. ⁊ ỽdicentes reuincere.

Tancta quippe rusticitas solũ sibi prodest. ⁊ quãtũ edificat ex vite merito ecclesiam xp̃i: tantũ nocet si ꝺestruentib⁹ nõ resistat. Malachias ꝓpha imo p malachiã dñs interrogauit sacerdotes legẽ. Intantũ sacerdotꝭ officiũ ẽ: interrogatũ respõdere de lege. Et in deutronomio legim⁹: Interroga patrẽ tuũ ⁊ annũciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicent tibi. In psalmo q̃q; centesimo decimooctauo. Cãtabiles mihi erãt iustificatiões tue: in loco pegrinationis mee. Et in ꝺescriptione iusti viri cũ eũ arbori vite dauid: q̃ esti p̃ padiso ꝓparet inẽ ceteras ỽtutes h̃ etiã intulit. In lege dñi voluntas eius: ⁊ in lege eius meditabit' die ac nocte. Daniel in fine sacratissime visionis ait iustos fulgere q̃si stellas. ⁊ intelligẽtes. i. doctos q̃si firmamentũ. Vides quantũ inẽ se distãt iusta rusticitas. ⁊ ꝺocta iustitia: Alij stellis: alij celo cõparãt'. Q̃q; iuxta hebraicã ỽitatẽ utrũq; de erudit' possit itelligi. Ita. n. apud eos legim⁹. Qui aũt docti fuerit fulgebũt q̃i splendor firmamenti. ⁊ q̃ ad iustitiã erudiũt multos qi stelle in ꝑpetuas eternitates. Cur dicit' Paulus apls vas electionis? Nempe quia vas legis. ⁊ scripturarũ scãrũ erat armariũ Pharisei stupẽt in dñi doctrina. ⁊ mirantur in petro ⁊ iohãne quõ legẽ sciant: cũ lras nõ didicerint. Quicquid eni alijs exercitatio ⁊ q̃tidiana in lege meditatio tribuẽ solet illis hoc spũs scũs suggerebat. Et erant iuxta qõ scriptũ ẽ docibiles deo. Duodecim ãnos saluator ipleuerat. ⁊ in tẽplo sedẽs de q̃stionib⁹ legꝭ interrogãs: magꝭ docet dñũ prudenẽ interrogat. Nisi forte rusticũ petrũ rusticũ iohãnẽ dicim⁹ quoꝝ vterq; dicẽ potat. ⁊ si impitus sermone nõ tñ scia. Jobes rusticus piscator indoctus. Et vnde illa vox obsecro: In ꝑncipio erat verbũ. ⁊ ỽbũ erat apud deũ. ⁊ deꝰ erat ỽbũ? Logos grece multa significat. Mã ⁊ verbũ est. ⁊ ratio ⁊ supputatio. ⁊ cã vniuscuiusq; rei p̃ quã sũt singula que subsistũt: q̃ vniuersa recte intelligim⁹ in christo. V

Hoc doctus plato nesciuit: h̃ demosthenes eloquens ignorauit. Perdã inquit sapiam sapientiũ. ⁊ prudẽtiã prudentiũ reprobabo. Vera sapia p̃det falsam sapientiã. ⁊ q̃ q̃ stulticia predicationis in cruce sit: tñ paulus sapientiã loquitur inẽ pfectos. Sapientiã autẽ nõ seculi istius que ꝺestruit': nec p̃ncipũ huius seculi: sed loquit' dei sapiam in mysterio abscõditã: quã p̃ꝺestinauit deꝰ añ secula. Dei sapia xp̃s est. Xp̃s eni dei virtus ⁊ dei sapia. Hec sapia in mysterio abscõdita est: de q̃ ⁊ noni psalmi titulus p̃notat' ꝓ occultis filij: in q̃ sũt oẽs thesauri sapie ⁊ scie dei abscõditi. Et q̃ in mysterio absconditus erat predestinat⁹ ante secula: p̃ꝺestinat⁹ aũt ⁊ p̃figurat⁹ in lege ⁊ ꝓphetis. Vñ ⁊ ꝓphe appellabãt' videtes: q̃a videbãt eũ quẽ ceteri nõ videbant. Abraham vidit diẽ eius. ⁊ letat⁹ est. Aperiebãt' celi eccebieli: q̃ ꝓpho peccatori clausi erãt. Reuela inq̃t dauid oculos meos: ⁊ ꝯsiderabo mirabilia de lege tua. Lex. n. spũalis est. ⁊ reuelatione opus est ut itelligatur ac reuelata facie dei gloriã ꝯtẽplemur. Liber in apocalypsi septẽ sigillis signatus ostendit' quẽ si dederis doi scienti lrãs ut legat rñdebit tibi: Non possũ: Signat⁹ est eni. Quãti hodie putãt se nosse lrãs: tenẽt signatũ libꝝ nec aperire pñt: nisi ille reserauerit q̃ habet clauẽ dauid q̃ aperit ⁊ nemo claudit: claudit ⁊ nemo aperit. In actib⁹ apl'oꝝ sanct⁹ eunuch⁹ imo sanct⁹ vir: sic eni eũ scã scriptura cognominat cũ legeret ysaiã ꝓphetã: interrogat⁹ a philippo. putas ne itelligis q̃ legis? respõdit. Quõ possũ nisi aliq̃s me docuerit? Ego ut de me loq̃r interim nec sanctior sũ h̃ eunucho nec studiosior q̃ de ethiopia id est de extremis finibus mũdi venit ad templũ reliquit aulam regiã. ⁊ tantꝰ amator legis fuit dine atq; scie ut etiã i vehiculo litteras legeret sacras. Et tñ cũ librũ teneret. ⁊ verba dñi in cogitatiõe concipꝛet lingua voluaret labijs pꝛsonaret: ignorabat eũ quẽ in libro nesciẽs venerabat'. Venit philipp⁹: oñdit ei ibm q̃ clausus latebat in lrã. O mira doctoris virt⁹. Eadẽ hora credidit eunuch⁹: baptiçatur fidelis ⁊ scũs mgr efficit' de discipulo pl⁹ i de fonte eccl'ie: q̃ i aurato synagoge tẽplo reperit.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

¶ Prologus in bibliam

HEc a me pstricta sūt breuiter: ne⁹ enī epistolarī angustia euagari longius patiebat: ut intelligeres te ī scripturis sacris sine ꝓuio ꝛ monstrante semitā nō posse ingredi. Taceo de grāmaticis rbetoricis·plīs·geometris·dialecticis·musicis·astronomicis·astrologis·medicis·q̄ scīa mortalib⁹ satis uel vtilissima ē. ꝛ ītres ꝑtes scindit·in doctrinā·rationē. ꝛ vsū. Ad minores artes veniā. ꝛ q̄ nō tam lingua q̄ manu administrāt. Agricole·cemētarij·fabri metallor̄·lignoꝝq; cesores·lanarij q̄q; ꝛ fullones. ꝛ ceteri q̄ variā supellectilē ꝛ vilia opuscula fabricāt: absq; doctore esse nō pnt qō cupiūt. Qō medicor̄ est ꝓmittūt medici· tractāt fabrilia fabri. Sola scripturarū ars est: quā sibi passim cēs vendicāt. Scribim⁹ īdocti: doctiq; poemata passim. Hāc garrula an⁹·hāc delir⁹ senex·hāc sophista ꝟbosus· banc vniuersi ꝓsumūt·lacerāt: docēt anteq̄ discāt. Alij abducto supcilio grādia verba trutinātes·inē mulierculas de sacris lris philosophāt. Alij discūt probpudor a feminis qō viros doceāt. ꝛ ne pax ħ sit·q̄dā facilitate ꝟbor̄·imo audacia edisserūt alijs·qō ipsi nō intelligūt. Taceo de meis silib⁹·q̄ si forte ad scripturas scās p⁹ seculares lrās venerit ꝛ sermē cōposito aures ꝑcti mulserint: q̄quid dixerint·ħ legē dei putāt. Hec scire dignant q̄d ꝓphe·q̄d apli senserint·ħ ad sensū suū incongrua aptāt testimonia·q̄si grāde sit ꝛ nō vitiosissimū dicēdi gen⁹·de prauare sententias. ꝛ ad volūtatē suā sacram scripturā trahē repugnātē. Quasi nō legerim⁹ homerocētonas ꝛ virgiliocētonas: ac nō sic etiā ꝛ maronē sine xp̄o possim⁹ dicē xp̄ianū: qa scripserit. Jam redit ꝛ ꝟgo redcūt saturnia regna. Jam noua ꝓgenies·celo demittit alto. Et patrē loquētē ad filiū. Hate mee vires: mea magna potētia sol⁹. Et p⁹·ꝟba saluatoris i cruce. Talia pstabat memorās: fixusq; manebat. Puerilia sūt ħ. ꝛ circulator̄ ludo silia·docē qō igres: imo ut cū stomacho loq̄r·nec ħ q̄dē scire qō nescias.

VII

Videlicet manifestissima ē genesis: ī q̄ de creata mūdi: de exordio generis humani: de diuisiōe terre: de cōfusiōe linguar̄·de descensione vsq; ad egyptū scribitur hebreor̄. Patet exodus cū decē plagis: cū decalogo: cū mysticis diuisq; p̄ceptis. In ꝓmptu ē leuitic⁹ liber: ī q̄ singula sacrificia imo singule pene syllabe ꝛ vestes aaron ꝛ totus ordo leuitic⁹ spirāt celestia sacra. Hūeri ꝟo nonne toti⁹ aritbmetice ꝛ ꝓphetie balaā ꝛ q̄dragintaduar̄ ꝑ beremū mansionū mysteria cōtinēt? Deutronomiū ꝟo secūda lex ꝛ euāgelice legis ꝑfiguratio: nōne sic ea habet q̄ priora sūt: ut tñ noua sint oia de veterib⁹? Hucusq; moyses: hucusq; pētateuch⁹·quib⁹ q̄nq; ꝟbis loq̄ se velle apls i ecclia gloriat. Job exēplar patiētie: q̄ nō mysteria suo sermē cōplectit? Prosa incipit·ꝟsu labit·pedestri sermē finit: cēsq; leges dialectice·ꝓpositiē·assūptiē·cōfirmatiē·ꝑclusiē determinat. Singula i eo ꝟba plena sūt sensib⁹. ꝛ ut de ceteris leā·resurrectionē corpor̄ sic ꝓphetat: ut null⁹ de ea māifesti⁹ uel cauti⁹ scripserit. Scio inq̄t q̄ redēptor meus viuit. ꝛ in nouissimo die de tra resurrectur⁹ sum. ꝛ rursū circūdabor pelle mea. ꝛ i carne mea videbo deū: quē visur⁹ sū egoipse ꝛ oculi mei cōspecturi sūt. ꝛ nō alij. Reposita ē bec spes mea i sinu meo. Veniā ad iesum naue: q̄ typū dñi nō solū in gestis·verꝝ etiā i noie ꝓfert. Transit iordanem·hostiū regna subuertit·diuidit tra victori ꝓpl'o. ꝛ ꝑ singulas vrbes·viculos montes·flumina·torrētes atq; ꝓfinia eccl'ie celestisq; ir'm spūalia regna descripsit. Jn iudicū libro quot ꝓncipes ꝓpli·tot figure sunt. Ruth moabitis ysaie explet vaticiniū dicētis: emitte agnū dñe dñatorē tre: de petra deserti ad montem filie syon. Samuel i heli mortuo ꝛ in occisione saul veterē legē abolitam mōstrat: porro i sadoch atq; dauid noui sacerdotij: nouiq; imperij sacra testat. Malachim. i. terti⁹ ꝛ q̄rt⁹ regū liber a salomē vsq; ad iechoniā. ꝛ a ieroboā filio nabath vsq; ad osee q̄ duct⁹ ē i assyrios·regnū iuda ꝛ regnū describit isr'. Si historiā respicias ꝟba simplicia sūt: si i lris sensū latentē inspexeris: eccl'ie paucitas ꝛ hereticorū ꝫ ecclesiā bella narrāt. Duodecim ꝓphe i vni⁹ volumis angustias coartati·multo aliud q̄ sonāt ī lrā ꝑfigurant. Osee crebro noiat effraim·samariam·ioseph·iezrabel. ꝛ vxorē fornicariā. ꝛ fornicationis filios. ꝛ adulteram cubiculo clausam mariti·mūlto tpe sedē viduā. ꝛ sub veste lugubri mariti: ad se reditum pstolari. Joel fil⁹ fatuel describit tra duodecim tribuū: eruca·bruco·locusta·rubigine vastāte ꝓsumptā. ꝛ p⁹ euersionē porris ꝓpli effusū iri spm̄ sanctum sup seruos dei ꝛ ancillas. i. sup

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cētū vigiti credētiū noia. ⁊ effuſū iriī cenaculo ſyon. Qui cētū vigiti ab vno vſq ad q̄ndecim paulatim ⁊ p icremēta ſurgētes q̄ndecim g̃duū numer efficiūt · q̄ in pſalterio myſtice ꝓtinēt. Amos paſtor ⁊ ruſtic⁹ ⁊ rubor mora diſtrigēs pauc ꝑbis explicari nō pōt. Quis enī digne exp̄mat tria ⁊ q̄tuor ſcelera damaſci gaçe tyri ⁊ idumee ⁊ filior ām̃on ⁊ moab. ⁊ i ſeptimo ⁊ octauo g̃du iude ⁊ iſrl̄? hic loq̄t ad vaccas pingues q̄ ſūt i ſamarie mōte. ⁊ ruiturā domū maiorē minorēq; teſtat. Ipſe cernit victorē locuſte. ⁊ ſtātē dñm ſup murū litū ul̄ adamātinū. ⁊ vncinū pomorū attrabētē ſupplicia pctōrib⁹. ⁊ famē i tra: nō famē panis: nec ſitim aq̄: ſ audiēdi ꝑbū dei. Abdias q̄ intꝑetat ſeru⁹ dñi ptonat ꝯ edom. ⁊ ſanguineū terrenūq; frēm · fris q̄q; iacob ſp emulū baſta percutit ſpiritali. Jonas pulcherrima colūba naufragio ſuo paſſionē dñi p̄figurās: mundū ad pniam reuocāt. ⁊ ſub noie niniue gentib⁹ ſalutē nūciat. Micheas demoraſtbi · coberes xp̄i vaſtationē annūciat filie latronis. ⁊ obſidionem ponit ꝯ eam: q̄a maxillā pcuſſerit iudicē iſrl̄. Naum cōſolator orbis increpat ciuitatē ſanguinū. ⁊ p⁹ euerſionē illi⁹ loq̄t: ecce ſup montes pedes euāgelizātis ⁊ ānūciātis pacē. Habacuc luctator fortis ⁊ rigid⁹ ſtat ſup cuſtodiā ſuā. ⁊ figit gradū ſup munitionē ut xp̄m in cruce ꝓtēplet. ⁊ dicat: opuit celos glia ei⁹. ⁊ laudis ei⁹ plena ē tra: ſplēdor ei⁹ ut lux erit: cornua i manib⁹ ei⁹ · ibi abſcōdita ē fortitudo eius. Sophonias ſpeculator ⁊ archanor dei cognitor · audit clamorē a porta piſciū. ⁊ eiulatū a ſecūda. ⁊ cōtritionē a collib⁹. Indicit q̄q; vlulatū habitatorib⁹ pile · q̄a ꝓticuit ois pp̄lus chanaan: diſpſi ſūt vniuerſi q̄ inuoluti erāt argēto. Agge⁹ feſtiu⁹ ⁊ let⁹ · q̄ ſeminauit i lachrymis ut in gaudio meteret · dēſtructū tēplū edificat: deūq; p̄rem iducit loquentē: adhuc vnū modicūq; ⁊ ego cōmouebo celū ⁊ terrā ⁊ mare ⁊ aridā. ⁊ mouebo oēs gētes ⁊ veniet deſiderat⁹ cunct̄ gētib⁹. Zacharias memor dñi ſui multiplex i pphētia · ibm dēſtib⁹ ſordidis indutū. ⁊ lapidē oculor ſeptē candelabrūq; aureū cū totidem lucernis q̄t ocul̄ · duas q̄q; oliuas a ſiniſtr̄ lāpadis cernit. ⁊ a dextris: ut p⁹ eq̄s rufos nigros varios ⁊ albos. ⁊ diſſipatas q̄drigas ex effraim ⁊ equū de irl̄m · pauperē regē vaticinetur. ⁊ p̄dicet ſedentē ſup pullū filiū aſine ſubiugalis. Malachias apte ⁊ i fine oiū, qp̄ h̄ab⁹ de abiectiōe iſrl̄ ⁊ vocatiōe gentiū · non ē mihi ait volūtas i vob̄ dicit dñs exercituū. ⁊ munus nō ſuſcipiā de manu vr̄a. Ab ortu ſolis vſq ad occaſū magnū eſt nomē meū i gentib⁹. ⁊ in oi loco ſacrificat̄ ⁊ offertur noī meo oblatio mūda. Yſaiam · hieremiā · eçechiel. ⁊ daniel · q̄s pōt uel itelligē uel exponē? Quor p̄m⁹ nō p̄phetiā videt mihi texere: ſ euāgeliū. Secūd⁹ virgā nuceā ⁊ ollā ſuccēſam a facie aquilonis. ⁊ pardū ſpoliatū ſuis colorib⁹. ⁊ q̄druplex diuerſis metr̄ nectit alphabetū. Tert⁹ p̄ncipia ⁊ finē tant̄ hz obſcuritatibus inuoluta: ut apud hebreos ipſe ptes cū exordio geneſeos añ annos triginta nō legant̄. Quart⁹ ꝑro q̄ ⁊ extrem⁹ int̄ quatuor p̄phetas · tēporū conſcius. ⁊ tot⁹ mūdi philoboſtoric⁹ lapidē p̄ciſū de mōte ſine manib⁹. ⁊ regna oia ſubuertentē · claro ſermone p̄nūciat. Dauid ſimonides nr̄ · pindar⁹ ⁊ alcheⁿ · flaccus q̄q; catul⁹ atq; seren⁹ · xp̄m lira ꝓſonat. ⁊ i decachordo pſalterio ab inferis excitat reſurgētē. Salomō pacific⁹ ⁊ amabilis dñi · mores corrigit · naturā docet · eccleſiam iūgit ⁊ xp̄m: ſanctarūq; nuptiar dulce canit epithalamiū. Heſter i eccleſie typo pp̄m liberat de piculo. ⁊ interfecto aman q̄ interpretat iniq̄tas · ptes cōuiuij ⁊ diē celebrē mittit in poſteros. Paralypomenon liber. i. inſtr̄i veter̄ epitomē · tant⁹ ac talis eſt · ut abſq; illo ſi q̄s ſciam ſcripturar ſibi voluerit arrogare: ſe ipſū irrideat. Per ſingula q̄ppe noia iūcturaſq; vbor. ⁊ ꝓtermiſſe i regū libr̄ tanguntur hiſtoric. ⁊ inumerabiles explicant̄ euangelij queſtiones. Eſdras ⁊ neemias · adiutor videl⁹ ⁊ conſolator a dño · i vno volumie artant̄: inſtaurāt tēplū · muros extruūt ciuitat⁹: oiſq; illa turba pp̄li redeunt⁹ i patriā. ⁊ deſcriptio ſacerdotū · leuitar · iſraēlis · proſelitor · ac p ſingulas familias muror ac turriū opa diuiſa · aliud i cortice p̄ferūt · aliud in medulla retinēt. Cernis meſcripturar amore raptū · exceſſiſſe mōdū epl̄e. ⁊ tm̄ nō impleſſe qđ volui. Audiuim⁹ tm̄ q̄d noſſe q̄d cupe deam⁹ ut ⁊ nos q̄q; poſſum⁹ dicē: concupiuit aia mea deſiderare iuſtificatiōes tuas i oi tpe. Cetex illud ſocraticū ipleⁿ i nob̄. Hoc tm̄ ſcio q̄ neſcio. Tanga ⁊ nouū breuiⁿ teſtm̄. Matheⁿ marc⁹ · lucas. ⁊ iohes · q̄driga dñi. ⁊ xp̄ chrub · qđ intꝑetat ſcie plenitudo · p totū corp⁹ oculati ſūt: ſcitille emicāt · diſcurrūt fulgura ·

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

¶ Prologus in pentateuchū

pedes bñt rectos. ⁊ i sublime tẽdẽtes: terga pẽnata ⁊ vbiq; wlãtia tenẽt se mutuq; sibiq; ꝓplexi sũt. ⁊ q̃i rota i rotã woluũt. ⁊ pgunt quocũq; eos flat⁹ spũs sc̃i ꝓduxerit. Paulus ap̃lus ad septẽ scribit ecc̃his: octaua eni ad hebreos. a pleriscq; ex numerũ ponit. Timotheũ istruit ac titũ. ⁊ philemonem ꝓ fugitiuo famulo pcat: sup q̃ meli⁹ tacẽ puto: q̃ pauca scribẽ. Actus ap̃lor nudã q̃dẽ videt sonare hĩstoriã. ⁊ nascẽtẽ ecc̃lie infantiã texẽ: ꝙ si nouerim⁹ scriptorẽ eor lucãcẽ medicũ: cui⁹ laus ẽ in euãgelio: aia duertimus pariẽ oia ꝟba illi⁹ aie languẽtẽ esse medicinã. Jacobus. petr⁹. iohes. iudas. septẽ ep̃las edidерunt tã mysticas q̃s succinctas. ⁊ breues pariẽ ac lõgas: breues i ꝟbis. lõgas i sentẽtijs ut rar⁹ sit q̃ nõ i eaꝝ cecutiat lectiõe. Apocalypsis iohis tot bz sacr̃a: q̃t ꝟba. Paꝝ dixi. ⁊ ꝓ merito wlumis laus ois iferior ẽ. In verbis singulis. multiplices latent intelligentie. Oro te frat carissime inẽ h̃ viuẽ. ista meditari. nibil aliud nosse. nibilq; aliud querẽ. nonne videt tibi iam hic i tris regni celestis habitaculũ? Nolo ut offendar i scriptur sciis: simplicitate ⁊ q̃si vilitate ꝟborũ: q̃ uel vitio ineꝓtũ uel de industria sic plate sũt. ut rustic ptionẽ facili⁹ istruerẽt. ⁊ i vna eadẽq; sntia alit doct⁹. alit sentiret indoct⁹. Non sũ tam petulãs ⁊ hebes ut h̃ me nosse pollicear: ⁊ eor fruct⁹ capẽ i tra: q̃ꝝ radices i celo fixe sũt: ꝟ velle fateor. sedẽti me ꝓfero. magistrũ: renuẽs comitẽ spõdeo. Petenti dat: pulsanti apit: q̃rens inuenit. Discam⁹ i tris q̃ꝝ sciano b̃ ꝓseueret i celo. Obuius te manib⁹ excipiã. ⁊ ut inepte aliq̃d ac de hermagore tumiditate effũdã. q̃cq̃d q̃sier tecũ scire conabor.

Habes bic amantissimũ tui VIII frẽm eusebiũ. q̃ lr̃ãꝝ tuaꝝ mibi gratiã duplicauit: referens honestatem moꝝ tuoꝝ. ꝓtẽptũ seculi fidẽ amicitie. amorẽ xp̃i. Nã prudẽtiã ⁊ eloquij venustatẽ: etiã absq; illo: ipsa ep̃la ꝓferebat. Festina queso te. ⁊ hereti i salo nauicule funẽ magi precidẽ q̃ solue. Nemo renũciatur⁹ seculo bñ potest vendẽ. q̃ ꝓtẽpsit ut vendẽ te. Quicq̃d i sũpt⁹ de tuo tuler: ꝓ lucro cõputa. Antiquũ dictũ ẽ Auaro deest tã q̃ bz: q̃ꝝ q̃ nõ bz. Credenti tot⁹ mũd⁹ diuitiaꝝ ẽ. Infidelis aũt etiã obolo idiget. Sic viuam⁹ q̃i nil bñtes. ⁊ oia possidẽtes. Victor atq; vestitus diuitie xp̃iamoꝝ sũt. Si habes in ptãte rẽ tuã vẽde: si non habes ꝑ pauperẽ. Tollẽti tunicã. ⁊ palliũ relinquẽdũ ẽ. Scilicet nisi tu sp recraslinãs ⁊ die de die trabẽs caute ⁊ pedetẽtim tuas possessiũculas vẽdideri nõ bz xp̃s vnde alat pauperes suos? Totũ deo dedit: q̃ se obtulit. Apli tñ nauẽ ⁊ retia reliq̃rũt. Vidua duo era misit i gaçophylatiũ. ⁊ ꝓfert⁹ cresi diuitijs. Facile cõtemnit oia: q̃ se sp cogitat esse moriturũ.

¶ Explicit ep̃la sancti Hieronymi presbyteri ad paulinũ presbyterũ. Incipit prefatio sc̃i Hieronymi presbyteri in pentateuchũ.

Desiderij mei desideratas accepi ep̃las. q̃ quodã p̃sagio futuroꝝ cũ daniele sortit⁹ ẽ nomẽ: obsecrantẽ ut translatũ in latinã linguã de hebreo sermone pentateuchũ nr̃oꝝ auri b⁹ traderẽ. Periculosũ opus certe ⁊ obtrectatoꝝ meoꝝ latratib⁹ patens. q̃ me asserũt i septuaginta ineꝓtũ suggillationẽ noua ꝑ veterib⁹ cudẽ. ⁊ ita ingeniũ q̃si vinũ ꝑbantes. cũ ego sepissime testatus sim me ꝑ virili porticẽ i tabernaculo dei offerre q̃ possim: nec opes alteri⁹ alioꝝ pauꝑtate fedari Nõ ut auderẽ origenis me studiũ ꝑuocauit q̃ editiõi antiq̃ translationẽ theodotiõis miscuit asterico ⁊ obelo. i. stella ⁊ veru cẽ opus distinguẽs: dũ aut illucescẽ facit q̃ min⁹ añ fuerãt. aut supflua queq; iugulat ⁊ cõfodit. ⁊ maxie q̃ euangelistarũ ⁊ ap̃lor auctoritas ꝑmulgauit. In q̃b⁹ multa de veri testõ legimus q̃ in nr̃is codicib⁹ non bñt: ut ẽ illud. ex egypto vocaui filiũ meũ. ⁊ qm̃ naçare⁹ vocabit. ⁊ videbũt i quẽ cõpunxerũt. ⁊ flumia de vẽtre ei⁹ fluent aque viue. ⁊ q̃ nec ocul⁹ vidit nec auris audiuit nec i cor hois ascẽdit q̃ ꝓparauit deus diligentib⁹ se. ⁊ multa alia q̃ ꝑpriũ syntagma dederant. Interrogem⁹ q̃ eos vbi h̃ scripta sũt. ⁊ cũ dicẽ nõ potuerint: de libr hebraicis ꝓferam⁹. Primũ testimoniũ ẽ in osee. secũdũ i ysaia. tertiũ in çacharia. q̃rtũ in ꝑuerbijs. q̃ntũ equci ysaia: q̃ multi igrantes. apocryphor deliramẽta sectãt: ⁊ byberas nenias libris autẽticis preferũt. Cãs error nõ ẽ meũ exponẽ. Judei prudẽti factũ dicũt esse cõsilio. ne ptolemeꝰ vni⁹ dei cultor etiã apud hebreos duplicẽ diuinitatẽ dependẽt. Nõ maxie idcirco faciebant: q̃a in platonis dogma cadere videbat. Denicq;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Genesis

vbicūq; sacratū aliq̄d scripta testat: re p̄re t filio t spū scō. aut alit intrpretati sūt: aut oio tacuerunt: ut t regi satisfacerent. t archanū fidei nō vulgarēt. Et nescio quis prim⁹ auctor septuaginta cellulas alexandrie mēdacio suo extruxerit: q̄b⁹ diuisi. eadē scriptitarint. cū aristeus eiusdem ptolemei hyperaspistes. t nō multo post tempore iosepb⁹ nibil tale retulerint: ꝫ i vna basilica cōgregatos contulisse scribant: nō ꝓbetasse. Aliud est enim esse vatem: aliud est esse interpretem Ibi spiritus ventura predicit: bic eruditio t ꝓbox copia ea q̄ intelligit transfert. Nisi forte putand⁹ est tulli⁹ yconomicū xenofontis t platōis pytbagorā. t demostbenis p ctexippo: afflatus rbetorico spū transtuliſſe. Aut aliter de eisdem libris per septuaginta interp̄tes. aliter p apostolos spirit⁹ sanctus testimonia texuit. ut qđ illi tacuerūt. bi scriptum esse mentiti sunt. Quid igitur? Damnamus veteres? Minime: sed post priorum studia in domo dñi qđ possum⁹ laboramus. Illi interpretati sunt ante aduentum cbristi t qđ nesciebant: dubijs ꝓtulere sententijs. nos post passionē t resurrectionē eius non tam ꝓbetiam q̄ bistoriā scribim⁹. Aliter eni audita. aliter visa narrantur. Quod melius intelligimus: melius t ꝓferimus. Audi igitur emule: obtrectator ausculta. Non dāno. non reprehendo septuaginta: sed confidenter cūctis illis apostolos prefero. Per istox os mibi cbristus sonat quos añ ꝓpbetas inē spiritalia charismata positos lego: in q̄bus vltimū pene gradum interpretes tenent. Quid liuore torqueris? Quid ipitox animos ꝓtra me cōcitas? Sicubi in translatione tibi videor errare. interroga hebreos: diuersax vbiū magistros consule. Qđ illi habent de cbristo: tui codices nō habent Aliud ē si cōtra se postea ab apostolis vsurpata testimonia probauerūt. t emēdatiora sunt exemplaria latina q̄ greca: greca q̄ hebraica. Nec ꝫ ꝓtra iuuidos. Hūc te deprecor desideri carissime: ut quia me tantum opus subire fecisti. t a genesi exordiū capere. orationibus iuues: quo possim eodem spū quo scripti sunt libri: in latinū eos transferre sermonem.

Explicit pfatio. Incipit liber Genesis qui dicit hebraice breshith. Caplm I

In principio creauit deus celū t terrā: Terra āt erat inanis et vacua: t tenebre erāt sup faciē abyssi: t spūs dñi ferebatur sup aq̄s. Dixitq; de⁹: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit de⁹ lucē q̄ esset bona. t diuisit lucē a tenebr: appellauitq; lucē diē. t tenebras noctem. Factūq; est vespe t mane dies vnus. Dixit q̄q; de⁹. Fiat firmamētū i medio aq̄x. t diuidat aq̄s ab aquis. Et fecit deus firmamētū: diuisitq; aquas q̄ erāt sub firmamento ab his que erant super firmamētū. Et factū est ita. Vocauitq; deus firmamentū celum. t factū est vespe t mane dies secund⁹. Dixit ꝫo de⁹ Congregent aque que sub celo sūt in locum vnū. t appareat arida. Et factū ē ita. Et vocauit deus aridā terram: congregationesq; aquax appellauit maria. Et vidit de⁹ q̄ eēt bonū. t ait: Germinet terra berbā virentē t facientē semē. t lignū pomifex faciēs fructū iuxta gen⁹ suū: cui⁹ semen in semetipso sit sup terram. Et factū est ita. Et ꝓtulit terra berbam virentē t afferētē semē iuxta genus suū: lignūq; faciēs fructum. t babens vnūquodq; sementem ꝑm speciē suam. Et vidit deus q̄ esset bonū. t factū est vespe t mane dies tertius. Dixit aūt deus: Fiant luminaria in firmamēto celi. t diuidant diē ac noctem. t sint i signa t tēpora t dies t annos: ut luceant in firmamento celi. t illuminent terrā. Et factū est ita. Fecitq; de⁹ duo luminaria magna. luminare maī⁹ ut p̄esset diei: t luminare minus ut p̄esset nocti. t stellas. Et posuit eas i firmamēto celi ut lucerēt sup terram. t p̄essent diei ac nocti. t diuiderent lucē ac tenebras. Et vidit de⁹ q̄ esset bonū: t factū est vespe t mane dies quartus. Dixit etiā de⁹. Producāt aq̄ reptile aie viuēt⁊ t volatile sup terrā: sub firmamento celi. Creauitq; de⁹ cete grandia. t omnē aiam viuentē atq; motabilē quā ꝓduxerāt aq̄ i spēs suas:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ cē volatile ꝑm gen⁹ suū. Et vidit ds qꝫ
eēt bonū. bñdixitqꝫ eis dicēs. Crescite ꝛ mul
tiplicamini. ꝛ replete aq̄s mar⁊ aueſqꝫ multi
plicēt sup ērā. Et factū ē ꝟspe ꝛ mane dies
q̄nt⁹. Dixit q̄qꝫ ds. Producat ēra aiam vi
uentē i genē suo: iumēta ꝛ reptilia ꝛ bestias
ēre ꝑm⁊ spēs suas. Factūqꝫ ē ita. Et fecit ds
bestias ēre iux spēs suas: iumēta ꝛ cē reptile
terre in genere suo. Et vidit ds qꝫ eēt bonū
ꝛ ait. Faciam⁹ boiem ad imaginē ꝛ sīlitudi
nē nr̄am. ꝛ ꝑsit piscib⁹ maris ꝛ volatilib⁹ celi
ꝛ bestijs vniuersēqꝫ ēre: oiqꝫ reptili q̄ mo
uet in ēra. Et creauit ds boiem ad imaginē
ꝛ sīlitudinē suā: ad imaginē dei creauit illū:
masculū ꝛ feminā creauit eos. Bñdixitqꝫ il
lis ds ꝛ ait. Crescite ꝛ multiplicami ꝛ reple
te terrā ꝛ subijcite eam. ꝛ dñamini piscibus
maris ꝛ volatilib⁹ celi ꝛ vniuersis aiantib⁹
q̄ mouent sup ērā. Dixitqꝫ ds. Ecce dedi vob
cē herbā afferentē semē sup ērā. ꝛ vniuer
sa ligna q̄ bñt i semetipsis semētē gener⁊ sui:
ut sint vobis i escā ꝛ cūctis aiantib⁹ ēre: oiqꝫ
volucri celi ꝛ vniuersis q̄ mouēt in ēra ꝛ in
q̄b⁹ ē aia viuēs: ut habeāt ad escēdū. Et fa
ctū ē ita. Viditqꝫ ds cūcta q̄ fecerat ꝛ erant
valde bōa. Et factū ē ꝟspe ꝛ māe dies sext⁹

Igitur pfecti sūt celi ꝛ ēra ꝛ ois II
ornat⁹ eoꝝ. Cōpleuitqꝫ ds die septio
opus suū quod fecerat. ꝛ requieuit die
septimo ab vniuerso opere qđ patrarat. Et
bñdixit die septio ꝛ scificauit illū: qa i ipso
cessauerat ab oi ope suo qđ creauit ds ut fa
ceret. Iste sunt gnātiōes celi ꝛ ēre: qñ create
sūt i die q̄ fecit ds celū ꝛ terrā. ꝛ oē virgultū
agri anteq̄ orireť in terra: cēmqꝫ herbā re
giōis ꝑus q̄ germinaret. Nō. n. pluerat dns
ds sup terrā. ꝛ hō nō erat qui operaret terrā
Sz fons ascēdebat e ēra irrigās vniuersam
sup̄ficiē ēre. Formauit igit dns ds boiem de
limo ēre. ꝛ inspirauit i faciē ei⁹ spiraculū vi
te. ꝛ fact⁹ ē hō in aiam viuentē. Plantauerat
aūt dns ds paradisū voluptatis a p̄ncipio: in
quo posuit boiem quē formauerat. Produ
xitqꝫ dns ds de humo cē lignū pulchꝝ visu
ꝛ ad escendū suaue: lignū etiā vite in me
dio paradisi: lignūqꝫ scie boni ꝛ mali. Et flu
ui⁹ egrediebat de loco voluptatis ad irrigan
dū paradisū: q̄ inde diuidit in quatuor capita
Nomē vni phison. Ipse ē q̄ circuit cēm terrā
euilath vbi nascit aurū. ꝛ aurū ēre illi⁹ opti
mū ē. Ibiqꝫ inuenit bdelliū. ꝛ lapis onychin⁹

Et nomē fluuij secūdi gyon. Ipse ē q̄ circuit
cēm ērā ethiopie. Nomē vo fluminis tertij
tigr⁊. Ipse vadit ꝯ assyrios. Fluui⁹ aūt q̄rt⁹
ipse ē eufrates. Tulit q̄ dns ds hoiem. ꝛ po
suit eū i paradisū voluptatis ut operaret ꝛ custo
diret illū: ꝑcepitqꝫ ei dicens. Ex oi ligno pa
radisi comede: de ligno aūt scie boni ꝛ mali
ne comedas. In q̄cūqꝫ. n. die comedēris ex eo
morte morieris. Dixit q̄qꝫ dns ds. Non ē bo
num hoiem eē solū: faciam⁹ ei adiutoriū si
mile sibi. Formatis igitur dns ds de humo
cūctis aiantib⁹ ēre ꝛ vniuersis volatilib⁹ ce
li: adduxit ea ad adam: ut vidēt q̄d vocaret
ea. Dē. n. qđ vocauit adā aīe viuētis: ipsū ē
nomē ei⁹. Appellauitqꝫ adā noīb⁹ suis cūcta
aiantia. ꝛ vniuersa volatilia celi. ꝛ cēs bestias
as terre. Ade vo nō inueniebat adiutor simi
lis ei⁹. Immisitqꝫ dns ds soporē i adā. Cūqꝫ
obdormisset: tulit vnā de costis eius ꝛ reple
uit carnē ꝓ ea. Et edificauit dns ds costā
quā tulerat de adā i mulierē. ꝛ adduxit eam
ad adā. Dixitqꝫ adam. Hoc nūc os ex ossib⁹
meis. ꝛ caro de carne mea. Hec vocabit vi
rago: quīa de viro sūpta ē. Quāobrē relinq̄t
hō patrē suū ꝛ matrē. ꝛ adherebit vxori sue
ꝛ erūt duo i carne vna. Erat aūt vterqꝫ nud⁹
adam. s. ꝛ vxor ei⁹. ꝛ nō erubescebāt. III

Sed ꝛ serpēs erat callidior cūctis ani
mātib⁹ terre q̄ fecerat dns ds. Qui
dixit ad mulierē. Cur ꝑcepit vobis
ds ut nō comederetis ex oi ligno paradisi?
Cui rndit mulier. De fructu lignorū q̄ sunt
i paradiso vescimur: de fructu vo ligni qđ ē in
medio paradisi ꝑcepit nob ds ne comedere
mus. ꝛ ne tangerem⁹ illud: ne forte morie
mur. Dixit aūt serpēs ad mulierē. Nequaqꝫ
morte moriemi. Scit. n. ds qꝫ i q̄cūqꝫ die co
mederitis ex eo: aperient oculi vr̄i. ꝛ eritis sicut
dij scientes bonū ꝛ malū. Vidit igit mulier qꝫ
bonū eēt lignū ad escēdū. ꝛ pulchꝝ oculis.
aspectuqꝫ delectabile. ꝛ tulit de fructu illi⁹ ꝛ
comedit: deditqꝫ viro suo. Qui comedit. ꝛ
apti sūt oculi amboꝝ. Cūqꝫ cognouissent se eē
nudos: cōsuerūt folia fic⁹. ꝛ fecerūt sibi peri
çomata. Et cū audissent vocē dñi dei deam
bulātis i paradiso ad aurā p⁹ meridiē: abscō
dit se adā ꝛ vxor ei⁹ a facie dñi dei in medio
ligni paradisi. Vocauitqꝫ dns ds adā. ꝛ dixit
ei. Vbi es? Qui ait. Vocē tuā audiui i
paradiso. ꝛ timui eo qꝫ nud⁹ essem. ꝛ abscondi
me. Cui dixit dns. Quis. n. indicauit tibi qꝫ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nudus esses : nisi q̄ ex ligno de quo p̄ceperā tibi ne comederes comedisti ? Dixitq; adā : Mulier quā dedisti mihi sociam dedit mi de ligno & comedi. Et dixit dñs de ad mulierē. Quare h̄ fecisti ? Que rñdit. Serpēs decepit me. & comedi. Et ait dñs ad serpentē : Quia fecisti h̄ : maledict⁹ es inter oia aiantia & bestias terre. Sup pect⁹ tuū gradier̄. & terrā comedes cūctis dieb⁹ vite tue. Inimicitias ponā inter te & mulierē. & semē tuū & semen illius. Ipsa cōteret caput tuū. & tu insidiaber̄ calcaneo ei⁹. Mulieri q̄q; dixit. Multiplicabo erūnas tuas & p̄cept⁹ tuos. In dolore paries filios. & sb viri ptāte eris. & ipse dominabit tui. Ade vo dixit. Quia audisti vocē uxor̄ tue. & comedisti de ligno ex q̄ p̄ceperā t ne comederes : maledicta terra i ope tuo. In laborib⁹ comedes ex ea cūctis dieb⁹ vite tue. Spinas & tribulos germinabit tibi. & comedes herbas terre. In sudore vultus tui vescer̄ pane tuo : donec reuertar̄ i terrā de q̄ sūptus es : q̄a pulvis es. & i pulverē reuerter̄. Et vocauit adā nomē uxoris sue eua : eo q̄ mr̄ cēt cūctorū viuentiū. Fecit q̄q; dñs deus ade & uxori ei⁹ tunicas pelliceas. & induit eos. Et ait : Ecce adā q̄si vn⁹ ex nob̄ factus est sciens bonū & malū. Nūc g̃ ne forte mittat manū suā & sumat etiā de ligno vite. & comedat. & viuat in etnū : Emisit eū dñs de⁹ de paradiso voluptatis ut operaret terrā de q̄ sūptus est. Eiecitq; adā. & collocauit añ paradisū voluptatis cherubin & flammeū gladiū atq; vsatilē ad custodiendam viam ligni vite. IIII

Adam vo cognouit uxorē suā eua q̄ cōcepit & peperit cayn dicens. Possedi hominem p deū. Rursūq; peperit fratrem eius abel. Fuit aūt abel pastor ouiū. & cayn agricola. Factū ē aūt p⁹ multos dies : ut offerret cayn de fructib⁹ terre mūera dño. Abel q̄q; obtulit de p̄mogenitis gregis sui. & de adipib⁹ eorū. Et respexit dñs ad abel & ad munera ei⁹ : ad cayn aūt & ad mūera illi⁹ nō respexit. Iratusq; ē cayn vehemēt. & concidit vult⁹ ei⁹. Dixitq; dñs ad eū. Quare irat⁹ es & cur cōcidit facies tua ? Nōne si bñ egeris recipies ? Sin aūt male : statim i foribus pctm̄ tuū aderit. Sz sub te erit appetit⁹ ei⁹. & tu dominaberis illi⁹. Dixitq; cayn ad abel fratrē suū Egrediamur foras. Cūq; essent i agro cōsurrexit cayn aduersus fratrē suū abel. & interfecit eū. Et ait dñs ad cayn. Ubi ē abel frater tuus ? Qui rñdit. Nescio. Nūq̄d custos fris mei sum ego ? Dixitq; ad eum. Quid fecisti ? Vox sanguis fris tui clamat ad me de terra Nūc igit maledict⁹ eris sup terrā : q̄ apuit os suū. & suscepit sanguinē fris tui de manu tua Cū operat⁹ fuer̄ eā : nō dabit tibi fruct⁹ suos. Vagus & profug⁹ eris sup terrā oib⁹ dieb⁹ vite tue. Dixitq; cayn ad dñm. Maior ē iniq̄tas mea q̄m ut veniā merear. Ecce eicis me hodie a facie terre. & a facie tua abscondar. & ero vag⁹ & profug⁹ i terra. Omis igit q̄ inuenerit me occidet me. Dixitq; ei dñs. Neq̄q̄m ita fiet : sed omis q̄ occiderit cayn septuplum puniet. Posuitq; dñs i cayn signū : ut nō interficet eū omis q̄ inuenisset eū. Egressusq; cayn a facie dñi habitauit profug⁹ i terra ad orientalē plagā eden. Cognouit aūt cayn uxorē suā q̄ concepit & peperit enoch. Et edificauit ciuitatē. & vocauit nomen ei⁹ ex nomine filij sui enoch. Porro enoch genuit irad. Et irad genuit maviael. & maviael genuit mathusael & mathusael genuit lamech. Qui accepit duas uxores. Nomen vni ada. & nomē alteri sella. Genuitq; ada iabel : q̄ fuit pr̄ habitātiū i tētoriis atq; pastor & nomē fris ei⁹ tubal. Ipse fuit pr̄ canentiū cithara & organo. Sella q̄q; genuit tubalcayn q̄ fuit malleator & faber in cūcta opera eris & ferri. Soror vo tubalcayn noemma Dixitq; lamech uxorib⁹ suis ade & selle. Audite vocē meā uxores lamech : auscultate sermonē meū. Q̄m occidi virū i vulnus meū. & adolescētulū in liuorē meū. Septuplū vltio dabit de cayn : de lamech vo septuagies septies. Cognouit q̄q; adhuc adam uxorē suā & peperit filiū : vocauitq; nomē eius seth dicēs : Posuit mihi de⁹ semē aliud p abel quē occidit cayn. Sed & seth nat⁹ ē fili⁹ : quē vocauit enos. Iste cepit inuocare nomē dñi. V

Ic ē liber generatiōis adam : i die q̄ creauit de⁹ hominem. Ad similitudinē dei fecit illū masculū & feminā creauit eos. & bñdixit illis. & vocauit nomē eor̄ adā i die q̄ creati sūt. Vixit aūt adā cētū triginta ānis. & genuit filiū ad imaginē & similitudinē suā : vocauitq; nomē eius seth. Et facti sūt dies adā p⁹ q̄m genuit seth octingēti anni : genuitq; filios & filias. Et factū ē oēs tem⁹ q̄ vixit adā ānis nongēti triginta. & mortuus est. Vixit q̄q; seth centū q̄nq; ānis. & genuit enos. Vixitq; seth p⁹ q̄m genuit enos octingentis septē ānis : genuitq; filios & filias. Et

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

facti sūt cēs dies seth nongētoꝝ duodecim ānoꝝ ⁊ mortuꝰ ē. Vixit vō enos nonaginta annis. ⁊ genuit caynan. Post cuꝰ ortū vixit octingētis q̄ndeci ānis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Factiq; sūt cēs dies enos nōgētiq̄nq; anni. ⁊ mortuꝰ ē. Vixit q̄q; caynan septuagīta annis. ⁊ genuit malalehel. Et vixit caynan postq̄ genuit malalehel octingētis quadraginta ānis: genuitq; filios ⁊ filias. Et facti sūt cēs dies caynan nongēti decē āni. ⁊ mortuus ē. Vixit āt malalehel sexagitaq̄nq; annis. ⁊ genuit iared. Et vixit malalehel postq̄ genuit iared octingētis triginta ānis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sūt cēs dies malalehel octingēti nonagītaq̄nq; āni. ⁊ mortuus est. Vixitq; iared centū sexagitaduobꝰ ānis ⁊ genuit enoch. Et vixit iared postq̄ genuit enoch octingētis ānis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sūt cēs dies iared nongēti sexaginta duo āni. ⁊ mortuꝰ ē. Porro enoch vixit sexagintaq̄nq; ānis. ⁊ genuit mathusalē Et ambulauit enoch cū deo. Et vixit enoch pꝰq̄ genuit mathusalē trecētis ānis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sūt oēs dies enoch trecēti sexagitaq̄nq; āni: ābulauitq; cū deo ⁊ nō apparuit: qa tulit eū deꝰ. Vixit q̄q; mathusalē centū octogintaseptē annis. ⁊ genuit lamech. Et vixit mathusalē pꝰq̄ genuit lamech septingētis octogintaduobꝰ ānis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sūt cēs dies mathusalē nōgēti sexagintanouē anni. ⁊ mortuꝰ est. Vixit aūt lamech centū octogintaduobꝰ ānis ⁊ genuit filiū: vocauitq; nomē eiꝰ noe dicēs: Iste ꝓsolabit nos ab opibus ⁊ laboribꝰ manuū nr̄aꝝ in tra: cui maledixit dñs. Vixitq; lamech pꝰq̄ genuit noe q̄ngētis nonagitaq̄nq; ānis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt cēs dies lamech septingēti septuagintaseptē āni. ⁊ mortuꝰ est. Noe vō cū q̄ngētoꝝ eēt ānoꝝ genuit sem ⁊ cham ⁊ iapbet.

VI

Cumq; cepissent homīes multiplicari sup tra. ⁊ filias procreassent: vidētes filii dei filias hoiuꝫ q̄ essent pulchre: acceperunt sibi vxores ex oibꝰ quas elegerāt. Dixitq; deꝰ. Non pmanebit spiritꝰ meꝰ i hoie in eternū: qa caro est. Erūtq; dies illiꝰ cētū vigīti ānoꝝ. Gigātes aūt erant sup terrā i diebꝰ illis. Postq̄. n. ingressi sunt filii dei ad filias hoiuꝫ: illeq; genuerūt. isti sūt potētes a seculo. viri famosi. Vidēs aūt deꝰ q̄ multa malitia hoiuꝫ eēt i tra. ⁊ cūcta cogitatio cordis intenta eēt ad malū oi tpe. penituit eū q̄ hoiem fecisset i tra. Et pcauens in futuꝝ. ⁊ tactus dolore cordis intrinsecus: delebo inq̄t hoiem quē creaui a facie tre: ab hoie vsq; ad animātia: a reptili vsq; ad volucres celi. Penitet enī me fecisse eos. Noe vō inuenit gratiā corā dño. Hę sūt generationes noe. Noe vir iustꝰ atq; pfectꝰ fuit i gnātiōibus suis: cū deo ābulauit. ⁊ genuit tres filios: sem. cham. ⁊ iapbet. Corrupta ē aūt tra corā dño. ⁊ repleta ē iniq̄tate. Cūq; vidisset deꝰ tra eē corruptā: ois q̄ppe caro corruperat viā suā sup tra: dixit ad noe: Finis vniuersę carnis vēit corā me. Repleta ē tra iniquitate a facie eoꝝ. ⁊ ego dispdā eos cū tra. Fac tibi arcbā de lignis leuigatis. Māsiōculas i arcba facies. ⁊ bitumie linies intrinsecꝰ ⁊ extrinsecꝰ. ⁊ sic facies eam. Trecētoꝝ cubitoꝝ erit lōgitudo arche: q̄nq̄ginta cubitoꝝ latitudo. ⁊ trigīta cubitoꝝ altitudo illiꝰ. Fenestrā i arcba facies. ⁊ i cubito cōsūmabis sūmitatē eiꝰ. Ostiū aūt arche pones in latere dorsū. Cenacula ⁊ tristega facies i ea. Ecce ego adducā aquas diluuii sup tra ut interficiā oēm carnē in q̄ spūs vite ē subter celū. ⁊ vniuersa q̄ i tra sūt cōsūmēt. Ponāq; fedus meū tecū. ⁊ ingredieris arcbam tu ⁊ filii tui vxor tua. ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecū. ⁊ ex cunctis aiantibꝰ vniuersę carnis bina induces i arcbā: ut viuāt tecū masculini sexꝰ ⁊ feminini. De volucribꝰ iuxta genꝰ suū. ⁊ de iumentis in genere suo. ⁊ ex oi reptili tre bm genꝰ suū bina de oibꝰ ingredient tecū ut possint viuere. Tolles igit tecū ex oibꝰ escis q̄ mandi pñt. ⁊ cōportab apud te. ⁊ erūt tā tibi q̄ illis i escā Fecit igit noe oia q̄ ꝓceperat illi deus.

VII

Dixitq; dñs ad eū: Ingredē tu ⁊ ois domꝰ tua in arcbā. Te enī vidi iustū corā me i generatiōe hac. Ex oibus animantibꝰ mūdis tolles septena ⁊ septena masculū ⁊ feminā: de aiantibus vō imūdis duo ⁊ duo masculū ⁊ feminā: ⁊ de volatilibus celi septena ⁊ septena. masculū ⁊ feminam. ut saluet semē sup faciē vniuersę terre. Adhuc. n. ⁊ pꝰ dies septē ego pluā sup terrā q̄draginta diebꝰ ⁊ q̄draginta noctibꝰ. ⁊ delebo oēm substam quā feci de superficie tre. Fecit q; noe oia q̄ mādauerat ei dñs. Eratq; sexcētoꝝ ānoꝝ: qñ diluuii aque inundauerūt sup terrā. Et ingressus ē noe ⁊ filii eius. vxor eiꝰ ⁊ vxores filioꝝ eiꝰ cū eo i arcbā: ppt aquas

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

diluuij. De aiantib⁹ q̃q; mũdis ⁊ imũdis. ⁊ ɶ volucribus. ⁊ ex oi qđ mouet sup terram duo ⁊ duo igressa sẽ ad noe i arcbã mascul⁹ ⁊ femina: sicut preceperat dñs noe. Cumq; trãsissent septẽ dies: aque diluuij iundauerũt sup terram. Anno sexcẽtesimo vite noe mẽse secũdo. septimodecimo die mẽsis. rupti sũt ẽs fontes abyssi magne. ⁊ cataracte celi apte sũt. ⁊ facta est pluuia sup ẽrã q̃dragita dieb⁹ ⁊ q̃dragita noctib⁹. In articulo diei illius ingressus ẽ noe. ⁊ sem cbam ⁊ iapbet filij ei⁹. vxor illi⁹ ⁊ vxores filioꝝ ei⁹ cũ eis in arcbam. ipsi ⁊ ɶ aial ꝑm genus suũ. vniuersaq; iumẽta i genere suo. ⁊ ɶ qđ mouet sup terrã i genere suo. cũctũq; volatile ꝑm gen⁹ suũ. Vniuerse aues oẽsq; volucres ingresse sũt ad noe in arcbã: bina ⁊ bina ex oi carne in q̃ erat spũs vite. Et q̃ ingressa sunt. masculus ⁊ femia ex oi carne introierũt. sicut p̃ceperat ei ɶ⁹. ⁊ iclusit eũ dñs ɶ for̃. Factũq; ẽ diluuiũ q̃dragita dieb⁹ ⁊ q̃dragita noctib⁹ sup ẽrã. ⁊ multiplicate sunt aq̃. ⁊ eleuauerũt arcbã in sublime a ẽra. Vehemẽt. n. iundauerũt. ⁊ oia repleuerũt i supficie ẽre. Porro arcba ferebat sup aq̃s. ⁊ aq̃ ꝑualuerunt nimis sup ẽrã: optiq; sũt ẽs mõtes excelsi sub vniũso celo. Quindeci cubitꝫ altior fuit aq̃ sup mõtes q̃s opuerat. Cõsũptaq; ẽ ois caro q̃ mouebat sup ẽrã. volucrũ. aiantiũ. bestiarꝫ. oiumq; reptiliũ q̃ reptãt sup ẽrã. Vniuersi boies ⁊ cũcta i q̃b⁹ spiraculũ vite ẽ in ẽra. mortua sũt. Et ɶleuit ɶ⁹ ɶm subam q̃ erat sup ẽrã ab boie vsq; ad pec⁹. tã reptile q̃ volucres celi. ⁊ ɶleta sunt ɶ ẽra. Remãsit aũt sol⁹ noe ⁊ q̃ cũ eo erãt i arcba. Obtinuerũtq; aque ẽrã cẽtũq̃nq̃ginta dieb⁹. VIII

Recordatus aũt dñs noe cũctorũq; aiantiũ. ⁊ oiuꝫ iumentorꝫ q̃ erãt cũ eo i arcba. adduxit spũ sup terram ⁊ iminute sũt aq̃. ⁊ clausi sũt fontes abyssi ⁊ cataracte celi. ⁊ prohibite sũt pluuie ɶ celo. Reuersaq; sũt aque ɶ ẽra eũtes ⁊ redeũtes ⁊ ceperũt minui. p⁹ centũ q̃nquaginta dies. Requieuitq; arcba mẽse septio vicesimoseptimo die mẽsis sup mõtes armenie. At ꝓo aq̃ ibãt ⁊ ɶcrescebãt vsq; ad ɶcimũ mensem. Decimo. n. mẽse ꝓma die mẽsis apparuerũt cacumia montiũ. Cũq; trãsissent q̃draginta dies. aperiẽs noe fenestrã arche q. ã fecerat dimisit corui: q̃ egrediebat. ⁊ nõ reuertebat ꝺonec siccaret aque sup terrã. Emisit quoq; columbã p̃ eũ: ut videt si iam cessassent aq̃ sup faciẽ ẽre. Que cũ nõ inuenisset vbi req̃escceret ꝑs ei⁹. reuersa ẽ ad eũ i arcbã. Aque eni erãt sup vniuersam terrã. Extẽditq; manũ suã. ⁊ apprebensam intulit in arcbã. Expectatis aũt vltra septẽ dieb⁹ alijs: rursũ dimisit colũbã ex arcba. At illa venit ad eum ad vesperã. portans ramũ oliue virẽtib⁹ foliꝫs i ore suo. Intellexit q̃ noe q; cessassẽt aq̃ sup terrã. Expectauitq; nibilomin⁹ septem alios dies. ⁊ emisit colũbã: q̃ nõ est reuersa vltra ad eũ. Igit sexcẽtesimo ꝓmo ãno vite noe. ꝓmo mẽse p̃ma die mẽsis iminute sũt aq̃ sup terrã. Et aperiẽs noe tectũ arcẽ aspexit viditq; q; exsiccata eẽt supficies ẽre. Vẽse secũdo septio ⁊ vicesimo die mẽsis arefacta ẽ ẽra. Locut⁹ ẽ aũt dñs ad noe dicẽs. Egredẽ ɶ arcba tu ⁊ vxor tua: filij tui ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecũ: cũcta aiantia q̃ sũt apud te: ex oi carne tam i volatilib⁹ q̃; i bestijs ⁊ vniuersis reptilib⁹ q̃ reptant sup ẽrã educ tecũ: ⁊ egredimini sup ẽrã. Crescite ⁊ mulplicamini sup eã. Egressus est q̃ noe ⁊ filij eius vxor illi⁹ ⁊ vxores filioꝝ ei⁹ cũ eo: sed ⁊ oia aiantia. iumẽta ⁊ reptilia q̃ reptãt sup terrã ꝑm gen⁹ suũ. egressa sũt ɶ arcba. Edificauit aũt noe altare dño. ⁊ tollẽs ɶ cũctis ꝓcorib⁹ ⁊ volucrib⁹ mũdis: obtulit bolocausta sup altare. Odoratusq; ẽ dñs odorẽ suauitatꝫ. ⁊ ait ad eũ. Nequaq; vltra maledicã ẽre ꝓpt̃ boies. Sensus. n. ⁊ cogitatio bũani cor̃is i malũ ꝓna sũt ab adolescẽtia sua. Non igit vltra pcutiã cẽm aiam viuẽtẽ sicut feci. Cũctis dieb⁹ ẽre. sementis ⁊ messis. frigus ⁊ est⁹. estas ⁊ byems. nox ⁊ dies nõ req̃escẽt.

Benedixitq; ɶus noe ⁊ filijs IX ei⁹. ⁊ dixit ad eos: Crescite ⁊ multiplicamini. ⁊ replete terram. ⁊ terror vester ac tremor sit sup cũcta aialia terre. ⁊ super ẽs volucres celi cũ vniuersis que mouent sup terrã. Oẽs pisces mar̃ manui vr̃e traditi sũt. ⁊ ɶ qđ mouet ⁊ viuit. erit vobis in cibũ. Quasi olera virẽtia tradidi vob oia excepto q; carnẽ cũ sanguine nõ comedetis Sanguinẽ. n. aiarꝫ vr̃arꝫ req̃rã ɶ manu cũctarꝫ bestiarꝫ. ⁊ ɶ manu bois. De manu viri ⁊ ɶ manu fris ei⁹ req̃rã aiaꝫ bois. Quicũq; effuderit bumanũ sanguinẽ: fũdet sanguis illi⁹. Ad imaginẽ ɶi quippe fact⁹ ẽ bo̓. Vos aũt crescite ⁊ multiplicami. ⁊ ingredimi sup terrã. ⁊ iplete eã. Hec q̃q; dixit ɶus ad noe,

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 ad filios eiꝰ cū eo. Ecce ego statuā pactū meū vobiscū. 7 cū semine vro post vos. 7 ad oēm aiam viuentē q̄ ē vobiscū tam in volucribꝰ q̄ in iumentis 7 pecudibꝰ tre. cūctisq; q̄ egressa sūt de arcba 7 vniuersis bestijs terre Statuam pactū meū vobiscū: 7 nequaq; vltra interficietᵉ ois caro aq̄s diluuij: neq; erit deinceps diluuiū dissipās oēm trā. Dixitq; deꝰ. Hoc ē signū federis q̄d do inter me 7 vos: 7 ad oēm aiam viuentē q̄ ē vobiscū in generationes sempiternas. Arcū meū ponā in nubibꝰ celi. 7 erit signū federis inter me 7 inter terram Cūq; obduxero nubibꝰ cc̄ū. apparebit arcꝰ meꝰ in nubibꝰ 7 recordabor federis mei quod pepigi vobiscū. 7 cū oi aia viuēte que carnē vegetat. 7 nō erūt vltra aq̄ diluuij ad delendā vniuersam carnē. Eritq; arcꝰ meꝰ in nubibꝰ. 7 videbo illū 7 recordabor federis sempiterni: q̄d pactū ē inter me 7 oēm aiam viuentem vniuersē carnis q̄ ē sup trā. Dixitq; dñs ad noe. Hoc ē signū federis q̄d pstitui inter me 7 oēm carnē sup trā. Erāt ḡ filij noe q̄ egressi sunt de arcba: sem. cham. 7 iapbet. Porro cham ipse ē pr chanaā. Tres isti filij sūt noe 7 ab bis dissemiatū ē oē genꝰ boiuꝫ sup vniuersam trā. Cepitq; noe vir agricola exercē terrā. 7 plantauit vineā. Bibēsq; vinū inebriatꝰ ē. 7 nudatꝰ iacuit in tabernaculo suo Qd cū vidisset cham pr chanaan. verēda. s pris sui eē nudata: nūciauit duobꝰ fratribꝰ suis foras. At ro sem 7 iapbet palliū imposuerūt humerꝙ suis. 7 icedētes retrorsū. operuerūt verēda pris sui. Facieq; eoꝝ auerse erāt 7 pris virilia nō viderūt. Euigilās aūt noe ex vino cū didicisset q̄ fecerat ei filius suus minor. ait: Maledictꝰ chanaan. seruus seruoꝝ erit fribꝰ suis. Dixitq;. Bñdictꝰ dñs deꝰ sem: sit chanaan seruꝰ eiꝰ. Dilatet deꝰ iapbet 7 habitet i tabernaculis sem: sitq; chanaan seruꝰ eius. Vixit aūt noe pꝰ diluuiū trecētis q̄nq̄ginta ānis. 7 ipleti sūt oēs dies eiꝰ nongentoꝝ q̄nq̄ginta ānoꝝ. 7 mortuus est. X

Hec sūt generationes filiorū noe: sem cham. 7 iapbet. Natiq; sunt eis filij post diluuiū. Filij iapbet: gomer 7 magog 7 madai 7 iauan 7 thubal 7 mosoch 7 thyras. Porro filij gomer: asseneç 7 ripbat 7 thogorma. Filij aūt iauan: belisa 7 tharsis cetbim 7 dodanim. Ab bis diuise sūt insule gentiū i regionibꝰ suis vnusq̄sq; ꝑm linguā suā 7 familias suas i natiōibꝰ suis. Filij aūt cbam: cbus 7 mesraim 7 phut 7 chanaan. Filij aūt cbus: saba. euila 7 sabatha 7 regma 7 sabatacha. Filij regma: saba 7 dadan. Porro cbus genuit nemroth. Ipse cepit eē potēs in trā. 7 erat robustꝰ vnator coraꝫ dño. Ab bō exiuit puerbiū: Quasi nemroth robustus vnator coraꝫ dño. Fuit autē pncipiū regni eiꝰ babylon. 7 arach. 7 achad. 7 chalanne: i terra sennaar. De trā illa egressus ē assur. 7 edificauit niniuen. 7 plateas ciuitatiꝫ 7 chale Resen q̄q; inter niniuen 7 chale. Hec ē ciuitas magna. At ro mesraim genuit ludim 7 anamim 7 laabim 7 neptuim 7 petrusim 7 celluim: de q̄bꝰ egressi sunt philistijm. 7 capturim. Chanaan aūt genuit sidonem pmogenitum suū: etheū 7 iebuseū 7 amorreū 7 gergeseū 7 eueū 7 aracheū cyneū 7 aradiū: samaritheu 7 amatheū. Et p hos disseminati sūt ppli chananeoꝝ. Factiq; sūt termini chanaan venientibꝰ a sidone ierarā vsq; gaçā donec ingrediaris sodomā 7 gomorrā 7 adamā 7 seboim vsq; iesa. Hi sūt filij cham i cognatiōibꝰ 7 lingnis 7 gnātiōibus terrisq; 7 gentibꝰ suis. De sem q̄q; nati sūt patres oiuꝫ filioꝝ heber: fratre iapbet maiore. Filij sem: belam 7 assur 7 arphaxat 7 lud 7 arā. Filij aram: bus 7 hul 7 gether 7 mes. At ro arphaxat genuit sale. de q̄ ortꝰ ē heber. Natiq; sūt heber filij duo. Nomē vni phaleg: eo q̄ i diebꝰ eiꝰ diuisa sit trā. 7 nomen fris eiꝰ iectan. Qui iectan genuit elmodad 7 saleph 7 asarmoth. iare 7 aduram 7 iaçal 7 deda 7 hebal 7 abimahel saba 7 iophir 7 euila 7 iobab. Oēs isti filij iectan. Et facta ē habitatio eoꝝ de messa pgētibꝰ vsq; sephar mōtē orientalē. Isti sunt filij sem ꝑm cognaticēs 7 linguas 7 regicēs in gentibꝰ suis. He familie noe iuxta ppl̄os 7 naticēs suas. Ab bis diuise sūt gentes in trā post diluuiū. XI

Erat aūt terra labij vnius 7 sermonū eorūdē. Cūq; pficiscerent de oriēte inuenerūt campū i trā sennaar. 7 habitauerūt in eo. Dixitq; alter ad pximū suū: Venite faciamꝰ lateres. 7 coq̄mꝰ eos igni. Habuerūtq; lateres ꝑ saxis. 7 bitumē ꝑ cemēto. 7 dixerūt. Venite faciamꝰ nobis ciuitatē. 7 turrē cuiꝰ culmen ptingat vsq; ad celū 7 celebremꝰ nomē nr̄m ante q̄ diuidamur in vniuersas trās. Descēdit aūt dñs ut vidēt ciuitatē 7 turrē quā edificabant filij adam. 7 dixit. Ecce vnꝰ ē ppl̄s. 7 vnū ē labiū oibus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Ceperũtq; ꝺ facẽ: nec ꝺesistẽt a cogitatiõibꝰ
suis ꝺonec eas ope cõpleãt. Uẽite igit ꝺescẽ-
ꝺamꝰ ⁊ cõfũꝺamꝰ ibi linguã eoꝝ ut nõ au-
ꝺiat vnusq;sq; vocẽ ꝓximi sui. Atq; ita ꝺiui-
sit eos ꝺñs ex illo loco i vniũsas ṫras. ⁊ ces-
sauerũt edificare ciuitatẽ. Et idcirco vocatũ
ẽ nomẽ loci illiꝰ babel: qa ibi ꝯfusũ est labiũ
vniuerse ṫre. Et inde ꝺisꝑsit eos ꝺñs sup fa-
ciẽ cunctaꝝ regionũ. Hẽ sũt generatiões sem
Sem erat centũ ãnoꝝ qñ genuit arpḫaxat:
biẽnio pꝰ ꝺiluuiũ. Uixitq; sem postq̃ genuit
arpḫaxat ꝗngentis ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ fili-
as. Porro arpḫaxat vixit trigintaq̃nq; ãnis
⁊ genuit sale. Uixitq; arpḫaxat postq̃ genu
it sale trecẽtis tribꝰ ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ fi-
lias. Sale ꝙꝫ vixit trigita ãnis. ⁊ genuit hẽ-
ber. Uixitq; sale pꝰq̃ genuit hẽber q̃ꝺrigen-
tis tribus ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit
aũt heber trigintaq̃tuor ãnis. ⁊ genuit pha-
lech. Et vixit heber postq̃ genuit phalech q̃-
ꝺringẽtis trigita ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ fili-
as. Uixit ꝙꝫ phalech triginta ãnis. ⁊ genuit
reu. Uixitq; phalech pꝰq̃ genuit reu ꝺucẽtis
nouẽ ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit ãt
reu trigitaq̃nq; ãnis. ⁊ genuit saruch. Uixit
ꝙꝫ reu pꝰq̃ genuit saruch ꝺucẽtis septẽ ãnis
⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit ãt saruch tri-
ginta ãnis. ⁊ genuit nachor. Uixitq; saruch
pꝰq̃ genuit nachor ꝺucẽtis ãnis. ⁊ genuit fi
lios ⁊ filias. Uixit aũt nachor vigintinouẽ
ãnis. ⁊ genuit thare. Uixitq; nachor postq̃
genuit thare cẽtũ ꝺecẽ ⁊ nouẽ ãnis. ⁊ genuit
filios ⁊ filias. Uixitq; thare septuagĩta ãnis
⁊ genuit abrã ⁊ nachor ⁊ aram. Hẽ sunt aũt
gnãtiões thare. Thare genuit abrã. nachor
⁊ aram. Porro arã genuit lotb. Mortuusq;
ẽ aram añ thare patrẽ suũ i terra natiuitatis
suei bur chaldeoꝝ. Ꝺuxerũt aũt abrã ⁊ na-
chor vxores. Nomẽ vxoris abrã. sarai. Et no
mẽ vxoris nachor. melcha filia arã pris mel-
che ⁊ pris iesche. Erat aũt sarai sterilis: nec
hẽbat filios. Tulit itaq; thare abrã filiũ suũ
⁊ lotb filiũ aram. filiũ filij sui. ⁊ sarai nurũ
suã. vxorẽ abrã filij sui. ⁊ eduxit eos ꝺe bur
chaldeoꝝ ut irẽt i ṫrã chanaan. Uenerũtq;
vsq; aran. ⁊ hitauerũt ibi. Et facti sũt ꝺies
thare ꝺucẽtoꝝq̃nq; ãnoꝝ. ⁊ mortuꝰ ẽ i aran.

Ixit aũt ꝺñs ad abrã. Egredẽ XII
ꝺe ṫra tua. ⁊ ꝺe cognatione tua. ⁊ ꝺe
ꝺomo pris tui. ⁊ veni in terrã quam
mõstrauero tibi. Faciãq; te in gentẽ magnã
⁊ benedicam tibi. ⁊ magnificabo nomẽ tuũ.
eriscq; bñdictus. Benedicã bñdicẽtibꝰ tibi. ⁊
maledicã maledicentibꝰ tibi: atq; i te benedi-
centur vniuerse cognatiões terre. Egressus est
itaq; abram sicut ꝓceꝑat ei ꝺñs. ⁊ iuit cũ eo
lotb. Septuagintaq̃nq; ãnoꝝ erat abrã cũ
egrederet ꝺe aran. Tulitq; sarai vxorẽ suã
⁊ lotb filiũ fris sui. vniuersamq; substantiã
quã possederãt. ⁊ aias quas fecerãt in aran:
⁊ egressi sũt ut irẽt i ṫrã chanaan. Cũq; ve-
nissent i cã. ptransiuit abrã ṫrã vsq; ad locũ
sychem ⁊ vsq; ad cõuallẽ illustrẽ. Chanane
aũt tũc erat i ṫra. Apparuit aũt ꝺñs abrã. ⁊
ixit ei. Semini tuo ꝺabo terram hãc. Qui
edificauit ibi altare ꝺño qui apparuerat ei.
Et inde transgrediens ad montẽ q̃ erat ꝓtra
orientem bethel. tetendit ibi tabernaculũ suũ
ab occidẽte hñs bethel. ⁊ ab oriẽte hay. Edi-
ficauit quoq; ibi altare ꝺño. ⁊ iuocauit no-
men eius. Perrexitq; abram vadens. ⁊ vltra
ꝓgrediens ad meridiẽ. Facta est aũt fames i
terra. Descẽditq; abrã i egyptũ ut ꝓegrinaret
ibi. Preualuerat. n. fames i terra. Cũq; ꝓpe
esset ut ingrederet egyptũ. ixit sarai vxori
sue. Noui ꝙ pulchra sis mulier. ⁊ ꝙ cũ vi-
ꝺerit te egyptij ꝺicturi sũt. vxor illiꝰ ẽ. ⁊ inter-
ficiẽt me ⁊ te reseruabũt. Dic ergo obsecro te
ꝙ soror mea sis. ut bñ sit mihi ꝓpter te. ⁊ vi-
uat aia mea ob gratiã tui. Cũq; ita ingressus
eẽt abrã egyptũ. viderunt egyptij mulierẽ ꝙ
eẽt pulchra nimis. Et nũciauerũt principes
pharaõi. ⁊ laudauerũt eã apud illũ. Et sub-
lata ẽ mulier i ꝺomũ pharaõis: abrã ꝰo bñ
vsi sũt ꝓpter illã. Fuerũtq; ei oues ⁊ boues
⁊ asini ⁊ ꝯi ⁊ familie ⁊ asine ⁊ cameli. Fla-
gellauit ãt ꝺñs pharaonẽ plagis maximis
⁊ ꝺomũ eiꝰ ꝓpter sarai vxorẽ abrã. Uocauitq;
pharao abrã. ⁊ ixit ei: Quid nã ẽ hoc qꝺ fe-
cisti mihi? Quare nõ indicasti mihi ꝙ vxor
tua esset? Quã ob causam ixisti eã sororẽ
tuã: ut tollerẽ eã mihi i vxorẽ? Nũc igitur
ecce cõiunx tua. accipe eã ⁊ vade. Precepitq;
pharao sup abram viris. ⁊ ꝺeduxerũt eum ⁊
vxorẽ eius. ⁊ omnia que habebat. XIII

Scẽdit g̃ abrã ꝺe egypto ipse ⁊ vxor
eiꝰ. ⁊ oia q̃ habebat. ⁊ lotb cũ eo ad
australẽ plagã. Erat aũt ꝺiues val-
ꝺe i possessiõe auri ⁊ argẽti. Reuersusq; ẽ per
iter q̃ venerat a meridie i bethel. vsq; ad lo-
cũ vbi priꝰ fixerat tabernaculũ inr bethel ⁊
hay. i loco altar] qꝺ fecerat priꝰ. ⁊ iuocauit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ibi nomẽ dñi. Sed ⁊ lotb q̃ erat cũ abrã fuerũt greges ouiũ ⁊ armenta ⁊ tabernacula: nec potat eos capere tra ut bitarent sil. Erat qppe suba eox multa. ⁊ nequibãt habitare coiter Añ facta ẽ rixa inẽ pastores gregũ abrã ⁊ lotb. Eo añt tpe chananeꝰ ⁊ pherezeꝰ habitabãt tra illa. Dixit ꝯ abrã ad lotb. Ne q̃so sit iurgiũ inẽ me ⁊ te. ⁊ inẽ pastores meos ⁊ pastores tuos: frẽs. n. sumꝰ. Ecce vniuersa tra cor̃ te ẽ. recede a me obsecro. Si ad sinistrã ieris. ego dexterã tenebo: si tu dexteram elegeris. ego ad sinistrã pgã. Eleuatꝫ itaqꝫ lotb oculis vidit oẽm circa regionẽ iordanis. q̃ vniuersa irrigabat añq̃ dñs subuertẽret dñs sodomã ⁊ gomorrã sicut paradisus dñi. ⁊ sic egyptus veniẽtibꝰ in segor. Elegitqꝫ sibi lotb regionẽ circa iordanẽ ⁊ recessit ab oriẽte. Diuisiqꝫ sũt alterutꝝ a frẽ suo. Abrã habitauit in tra chanaan. Lotb vo morat̃ ẽ in oppidis q̃ erant circa iordanẽ. ⁊ habitauit in sodomis. Homines ãt sodomite pessimi erãt ⁊ pctores corã dño nimis. Dixitqꝫ dñs ad abrã postq̃ diuisus ẽ ab eo lotb. Leua oculos tuos i directũ. ⁊ vide a loco i q̃ nũc es. ad aq̃lonẽ ⁊ meridiẽ. ad orientẽ ⁊ occidentẽ. Oẽm tra quã ꝓspicis. tibi dabo ⁊ semi tuo vsq̃ i sempiternũ. Faciãqꝫ semẽ tuũ sicut puluerẽ tre. Si quis pot boiuꝫ numerare puluerẽ tre: semen q̃qꝫ tuũ nũerare potit. Surge ꝯ ⁊ pambula tra in longitudine ⁊ i latitudine sua: qa tibi daturus sũ eã. Mouẽs igit tabernaculũ suũ abrã venit ⁊ habitauit iuxta cõuallẽ mabre. q̃ est in hebron. Edificauitqꝫ ibi altare dño. XIIII

Actũ est aũt i illo tpe ut amraphel rex sennaar. ⁊ ariocb rex põti. ⁊ chodorlaomor rex elamitarũ. ⁊ thadal rex gẽtiũ. inirent bellũ ꝑ basa regẽ sodomoꝝ ⁊ ꝑ bersa regem gomorre. ⁊ ꝑ sennaar regem adame. ⁊ ꝑ semeber regẽ seboym. ꝓtraqꝫ regem bale: ipsa ẽ segor. Hẽs bi cõuenerũt in vallẽ siluestrẽ: q̃ nũc ẽ mare salis. Duodecim enim ãnis seruierãt chodorlaomor. ⁊ ttiodecimo anno recesserũt ab eo. Igit q̃rtodecimo anno venit chodorlaomor ⁊ reges q̃ erãt cũ eo ⁊ pcusserũt raphaym i astarotb ⁊ carnaym ⁊ çuçim cũ eis. ⁊ emim in save cariatbaim ⁊ chorreos i mõtib seyr. vsq̃ ad campestria pharan q̃ ẽ in solitudine. Reuersiqꝫ sũt ⁊ venerunt vsq̃ ad fontẽ mepbat. ipsa est cades. ⁊ pcusserũt oẽm regionẽ amalecbitarũ ⁊ ãmorreoꝝ q̃ habitabãt in asasontbamar.

Et egressi sunt rex sodomoꝝ ⁊ rex gomorre rexq̃ adame ⁊ rex seboym. necnõ ⁊ rex bale q̃ ẽ segor. ⁊ direxerũt aciẽ ꝯ eos i valle siluestri. s. aduersus chodorlaomor regẽ elamitaꝝ ⁊ thadal regẽ gentiũ ⁊ amraphel regẽ sennaar ⁊ ariocb regẽ põti. q̃tuor reges aduersus q̃nq̃s. Vallis aũt siluestris habebat puteos multos bituminis. Itaqꝫ rex sodomoꝝ ⁊ rex gomorre terga ꝑterũt ceciderũtqꝫ ibi: ⁊ q̃ remãserãt fugerũt ad montẽ. Tulerunt autẽ oẽm substantiam sodomoꝝ ⁊ gomorreorũ ⁊ vniuersa q̃ ad cibũ ptinẽt. ⁊ abierũt. Necnõ ⁊ lotb ⁊ substantiam eiꝰ. filiũ fris abrã q̃ habitabat i sodomis. Et ecce vnꝰ q̃ euaserat. nũciauit abrã hebreo q̃ habitabat i ꝓualle mãbre ãmorrei fris escbol ⁊ fris aner. hi. n. pepigerãt fedꝰ cũ abrã. Qõ cũ audisset abrã captũ videlz lotb frẽm suũ: numerauit expeditos ꝓmaculos suos trecẽtosdecẽ ⁊ octo. ⁊ ꝑsecutus est eos vsq̃ dan. Et diuisis socijs irruit sup eos nocte. Pcussitqꝫ eos ⁊ ꝑsecutꝰ ẽ vsq̃ soba ⁊ phœnicen: q̃ est ad leuã damasci. Reduxitqꝫ oẽm substantiam. ⁊ lotb frẽm suũ cũ substantia illiꝰ: mulieres q̃q̃s ⁊ ppl'm. Egressus ẽ ãt rex sodomoꝝ in occursũ eiꝰ: postq̃ reuersus est a cede chodorlaomor ⁊ regũ q̃ cũ eo erant i valle save. q̃ ẽ vallis regis. At vo melchisedech rex salem. ꝓferens panẽ ⁊ vinũ: erat. n. sacerdos dei altissimi: bñdixit ei. ⁊ ait: Benedictꝰ abrã deo excelso q̃ creauit celũ ⁊ trã. ⁊ bñdictꝰ deus excelsus: q̃ ꝓtegẽte. hostes in manibꝰ tuis sũt. Et dedit ei decimas ex oibꝰ. Dixit autẽ rex sodomoꝝ ad abrã: Da mihi aias: cetera tolle tibi. Qui respõdit ei. Leuo manũ meã ad dñm deũ excelsũ possessorem celi ⁊ tre: q̃ a filo subtegminis vsq̃ ad corrigiã calige nõ accipiã ex oibꝰ q̃ tua sũt. ne dicas. ego ditaui abram: exceptis bis q̃ comederũt iuuenes. ⁊ ptibꝰ virorꝝ q̃ venerũt mecũ aner. escbol ⁊ mãbre. Isti accipiẽt ptes suas. XV

Postea itaqꝫ trãsactis. factꝰ ẽ sermo dñi ad abrã ꝑ visionẽ dicens: Noli timẽ abrã. Ego ꝓtector tuus. ⁊ merces tua magna nimis. Dixitqꝫ abram: Dñe deus q̃d dabis mihi? Ego vadã absq̃ liberis ⁊ filiꝰ ꝓcuratoris domus mee iste damascus elyezer. Additqꝫ abrã: Mihi aũt nõ dedisti semen. ⁊ ecce vernaculꝰ meꝰ. heres meꝰ erit. Statimqꝫ sermo dñi factꝰ ẽ ad eũ dicẽs: Non erit hic heres tuꝰ. ꝟ q̃ egredietꝫ de vtero tuo: ipsũ habebꝭ heredẽ. Eduxitqꝫ eũ foras ⁊ ait:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

illi. Suscipe celū. ⁊ numera stellas si potes. Et dixit ei. Sic erit semē tuū. Credidit abrā deo. ⁊ reputatū est illi ad iusticiā. Dixitq; ad eū: Ego dñs q̄ eduxi te de bur chaldeoꝝ. ut darē tibi trām istā ⁊ possideres eā. At ille ait: Dñe de⁹ vnde scire possū q̄ possessur⁹ sim eā? Et rñdit dñs. Sume inq̄t mihi vaccā trienē. ⁊ capram trimā. ⁊ arietē anorū triū. turturē q̄q; ⁊ columbā. Qui tollēs vniersa hec diuisit ea p̄ medium. ⁊ vtraq; partes ꝯ se altrinsecus posuit. Aues aūt nō diuisit. Descēderūtq; volucres sup cadauera. ⁊ abigebat eas abrā. Cūq; sol occūberet sopor irruit sup abrā. ⁊ horror magnus ⁊ tenebrosus inuasit eū. Dictūq; est ad eū. Scito p̄noscēs q̄ peregrinū futurū sit semē tuū i trā nō sua. ⁊ subijciēt eos seruituti. ⁊ affligēt q̄dringēt; ānis. Gentūtī gentē cui seruitur⁹ sūt. ego iudicabo. ⁊ p⁹ hec egredient cū magḡ substa. Tu aūt ibis ad pres tuos i pace sepult⁹ in senectute bona. Generatiōe autem q̄rta reuertent huc. Necdū. n. cplete sūt iniq̄tates amorreoꝝ vsq; ad pnīs tēp⁹. Cū g̃ occubuisset sol. facta ē caligo tenebrosa. ⁊ apparuit clibanus fumās. ⁊ lāpas ignis trāsiēs inē diuisiones illas. In illo die pepigit dñs fed⁹ cū abrā dicēs. Semi tuo dabo trām hāc a fluuio egypti vsq; ad fluuiū magnū eufratē. Cineos ⁊ cenezeos. cetbmoneos ⁊ ethe os ⁊ pherezeos. raphaim q̄q; ⁊ amorreos: eueos ⁊ chananeos ⁊ gergeseos ⁊ iebuseos

XVI

Sarai vxor abrā nō genuerat sibi liberos: ⁊ hns ancillā egyptiā nomie agar. dixit marito suo. Ecce cōclusit me dñs ne parerē: ingredē ad ancillā meā si forte saltē ex illa suscipiā filios. Cūq; ille acq̄escēt hūcāti: tulit agar egyptiā ancillā suā. post ānos decē q̄ habitare ceperant in terra chanaan. ⁊ dedit eā viro suo vxorē. Qui ingressus ē ad eam. At illa cōcepisse se vidēs: despexit dñam suam. Dixitq; sarai ad abrā. Inique agis ꝯ me. Ego dedi ancillam meā in sinū tuū. q̄ vidēs q̄ cōcepit. despectui me habet. Judicet dñs inē me ⁊ te. Cui rñdit abrā: Ecce ait ācilla tua i manu tua ē: vtere ea ut libet. Affligēte igit eā sarai: fugā iniit. Cūq; iuenisset eā angel⁹ dñi iuxta fontē aq̄ i solitudine q̄ est in via sur in deserto. dixit ad illā: Agar ācilla sarai. vnde venis. ⁊ q̄ vadis? Que rñdit. A facie sarai dñe mee ego fugio. Dixitq; ei āgel⁹ dñi. Reūtē ad dñam tuā. ⁊ humiliare sub manu illius. Et rursū.

Multiplicās inq̄t multiplicabo semē tuū. ⁊ nō numerabit̄ pre multitudine. Ac deinceps ecce ait ꝯcepisti ⁊ paries filiū: vocabisq; nomē ei⁹ ysmahel. eo q̄ audierit dñs afflictionē tuā. Hic erit fer⁹ hō. man⁹ ei⁹ ꝯ oēs. ⁊ manus oīuz ꝯ eū. ⁊ e regione vniuersoꝝ fratrū suoꝝ figet tabnacula. Vocauit aūt agar nomen dñi q̄ loq̄bat ad eā: tu de⁹ q̄ vidisti me. Dixit enim: Profecto hic vidi posteriora videntis me: Propēea appellauit puteū illū puteū viuētis ⁊ vidētis me. Ipse ē inter cades ⁊ barad. Peperitq; agar abre filiū: qui vocauit nomen ei⁹ ysmahel. Octogita ⁊ sex ānoꝝ erat abrā q̄n pepit ei agar ysmahelem.

XVII

Postq̄ vo nonaginta ⁊ nouē annoꝝ ee cepat: apparuit ei de⁹. Dixitq; ad eū. Ego dñs oipotēs. Ambula corā me. ⁊ esto pfect⁹: Ponāq; fed⁹ meū inter me ⁊ te. ⁊ multiplicabo te vehemēter nimis. Cecidit abrā pnus in faciē. Dixitq; ei deus. Ego sū. ⁊ pona pactū meū tecū. eriscq; pr multarū gentiū. Nec vltra vocabit̄ nomē tuū abrā: sed appellaberis abrahā: qa patrē multarū gētiū pstitui te. Faciāq; te crescē vehemētissime ⁊ ponā te i gētib⁹. regesq; ex te egrediēt. ⁊ statuā pactū meū inter me ⁊ te ⁊ inter semen tuū p⁹ te i generationib⁹ suis fedē sempiterno: ut sim de⁹ tu⁹. ⁊ seminis tui p⁹ te. Dabo q̄q; tibi ⁊ semini tuo terrā peregrinationis tue omnem trām chanaan in possessionē eternā: eroq; de⁹ eoꝝ. Dixit iteꝝ deus ad abrahā: Et tu ḡ custodies pactū meū. ⁊ semē tuū p⁹ te in generatiōib⁹ suis. Hoc ē pactū meū qđ observabis inter me ⁊ vos. ⁊ semē tuum p⁹ te. Circūcidet̄ de ex vob̄ oē masculinū. ⁊ circūcidet; carnē pputij vri: ut sit in signū federis inter me ⁊ vos. Infans octo dieꝝ circūcidet̄ in vob̄. Omne masculinū i gnātiōib⁹ vris tam vernacul⁹ q̄ emptici⁹ circūcidet̄. ⁊ q̄cūq; nō fuerit de stirpe vra. Eritq; pactū meū i carne vra i fedus eternū. Masculus cui⁹ pputij caro circūcisa nō fuerit. delebit̄ aia illa de pplo suo: q̄a pactū meū irritū fecit. Dixit q̄q; de⁹ ad abrahā: Sarai vxorē tuā nō vocab̄ sarai. sed sarā. Et bñdicā ei. ⁊ ex illa dabo tibi filiū cui bñdicturus sū. Eritq; i nationes. ⁊ reges pploꝝ orient̄ ex eo. Cecidit abrahām i faciē suā. ⁊ risit in corde suo dicēs: Putasne cētenario nascet filius. ⁊ sara nonagenaria pariet? Dixitq; ad dñm. Vtinam ysmahel viuat coram te. Et ait dñs ad abrahā. Sara vxor tua pariet tibi filiū

vocabisq; nomẽ ei⁹ ysaac Et cõstituã. pactũ meũ illi in fed⁹ sempiternũ. z semini ei⁹ post eũ. Sup ysmabel dixi te audiui te. Ecce bñdicã ei. z augebo z multiplicabo eũ valde. Duodecim duces generabit. z faciã illũ crescẽ in gentẽ magnã. Pactũ ẏo meũ statuã ad ysaac. quẽ pariet tibi sara tpe isto. i anno altero Cũq; finit⁹ eẽt sermo loquẽtis cũ eo: ascendit de⁹ ad abrabã. Tulit aũt abrabã ysmahel filiũ suũ. z cẽs ẏnaculos dom⁹ sue. vniuersosq; qs emerat. z cũctos mares ex oib⁹ viris dom⁹ sue. z circũcidit carnẽ ꝓputij eorũ. statim i ipsa die sicut ꝓceꝑat ei de⁹. Abrabã nonaginta z nouẽ erat annox qñ circũcidit carnẽ ꝓputij sui. z ysmabel fili⁹ suus tredeci annos impleuerat tpe circũcisionis sue. Eadem die circũcisus est abrabã. z ysmabel filius eius. z cẽs viri dom⁹ illius: tam vernaculi q; empticij. z alienigene pĩ circũcisi sũt.

Apparuit aũt ei dñs in cõ- XVIII
ualle mãbre. sedẽti i ostio tabernaculi sui i ipso feruore diei. Cũq; eleuasset oculos. apparuerũt ei tres viri stãtes ꝓpe eũ. Quos cũ vidisset. cucurrit i occursũ eox de ostio tabernaculi sui. z adorauit i trã. z dixit. Dñe si inueni grãm i oculis tuis ne trãseas ꝙuũ tuũ: s afferã pauxillũ aq. z lauẽt pedes vri. z requiescite sub arbore. Pnãq; buccellã panis. z ꝓfortet cor vrm: postea trãsibitis. Idcirco eni declinastis ad seruũ vrm. Qui dixerũt: Fac ut locutus es. Festinauit abrabã i tabernaculũ ad sarã. dixitq; ei. Accelera: tria sata simile cõmisce. z fac subcinericios panes. Ipse ẏo ad armẽtũ cucurrit. z tulit inde vitulum tenerrimũ z optimũ. deditq; puero. Qui festinauit. z coxit illũ. Tulit q; butyx z lac z vitulũ quẽ coxerat. z posuit cor ã eis. Ipse ẏo stabat iux eos sub arbore. Cũq; comedissent dixerũt ad eũ: Ubi est sara vxor tua? Ille rñdit. Ecce i tabernaculo ẽ Cui dixit. Reuertẽs veniã ad te tpe isto. vita comite. z habebit sara filiũ. Negauit sara dicens: nõ risi. timore ꝓterrita. Dñs aũt. nõ est inqt ita: s risisti. Cum g; surrexissent inde viri. direxerũt oculos ꝑ sodomã. z abrabã sit gradiebat. deducẽs eos. Dixitq; dñs. Nũ celare poro abrabã q gestur⁹ sũ. cũ futur⁹ sit i gentẽ magnã ac robustissimã. z bñdicende sint i eo cẽs naticẽs trre? Scio. n. q; ꝑceptur⁹ sit filijs suis z domui sue ꝑ se. ut custodiãt viã dñi. z faciãt iudiciũ z iusticiam. ut adducat dñs ꝓpe abrabã oĩa q locut⁹ ẽ ad eũ. Dixit itaq; dñs: Clamor sodomorũ z gomorreox multiplicat⁹ ẽ. z pctm eox aggũatũ ẽ nimis Descẽdã. z videbo: vtrũ clamorẽ q; venit ad me ope cõpleuerint. an nõ ẽ ita: ut sciã. Conuerterũtq; se inde. z abierũt sodomã. Abrabã ẏo adhuc stabat corã dño. z appropinquãs ait: Nũq; ꝑdes iustũ cũ ipio? Si fuerint qnq;ginta iusti in ciuitate pibũt sit. z non parces loco illi ꝓpe qnq;ginta iustos si fuerit i eo? Absit a te ut rem hãc facias. z occidas iustũ cũ ipio. fiatq; iust⁹ sicut ipi⁹. Nõ ẽ hoc tuũ q; iudicas cẽm trã. Neq; q facies iudiciũ h. Dixitq; dñs ad eũ. Si inuenero sodomis qnq;ginta iustos i medio ciuitatis: dimittã oi loco ꝓpe eos. Rñdit abrabã. z ait: Quia semel cepi: loqr ad dñm meũ cũ sim pulvis z cinis. Quid si min⁹ qnq;ginta iustis qnq; fuerint: delebis ꝓpe qdraginta q; vniuersam vrbẽ? Et ait: Non delebo si inuenero ibi qdragita q; Rursũq; locut⁹ ẽ ad eũ: Si aũt qdragita ibi inuenti fuerit qd facies? Ait Nõ ꝑcutiã ꝓpe qdraginta. Ne qso inqt idigner dñe si loqr. Quid si ibi inuẽti fuerit triginta? Rñdit: Nõ faciã: si inuenero ibi triginta. Quia semel ait cepi: loquar ad dñm meũ Quid si ibi inuenti fuerint viginti? Ait: Nõ interficiã ꝓpe viginti. Obsecro inqt ne irascat dñe: si loqr adhuc semel. Quid si inuenti fuerint ibi decẽ? Dixit: Non delebo ꝓpter decẽ. Abiit dñs postq; cessauit loq ad abrabam. z ille reuersus est in locũ suũ. XIX

Venerũtq; duo angeli sodomã vespe sedẽte lothe in fore⁹ ciuitat. Qui cũ vidisset eos surrexit. z iuit obuiam eis: adorauitq; ꝓn⁹ i terrã. z dixit: Obsecro dñi. declinate in domũ pueri vri. z manete ibi. Lauate pedes vros. z mane ꝓficiscemini i viã vestrã. Qui dixerũt. Minime: s i platea manebim⁹. Compulit illos opido ut diuerterẽt ad eũ. Ingressiq; domũ ei⁹ fecit conuiuiũ: coxit açima. z comederũt. Prius aũt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

q̄ irent cubitū·viri ciuitatis vallauerūt do/
mū illi⁹ a puero vsq; ad senē·ois ppl's sil. Vo
cauerūtq; lotb. ⁊ dixerūt ei. Vbi sunt viri q̄
introierūt ad te nocte? Educ illos huc ut co
gnoscam⁹ eos. Egressus ad eos lotb p⁹ ter/
gū accludēs hostiū·ait: Nolite q̄so frēs mei
nolite malū ꝺ facē. Habeo duas filias·q̄ nec
dū cog̃uerūt virū. Educā eas ad vos. ⁊ ab/
utimini eis sicut vob placuerit: dūmō viris
istis nihil mali faciat̄: qa ingressi sūt sub vm/
bra culmis mei. At illi dixer̄t: Recede illuc
Et rursus. Jngress⁹ es inquiūt ut aduena
nūq̄d ut iudices? Te g̃ ipsū magis q̄s vos af/
fligem⁹. Vimq; faciebāt lotb vehemētissime
Jāq; ppe erāt ut effringerēt fores: ⁊ ecce mi/
serunt manū viri. ⁊ introduxerūt ad se lotb
clauserūtq; ostiū. ⁊ eos q̄ foris erāt percusse/
rūt cecitate: a minimo vsq; ad maximū: ita
ut ostiū inuenire nō possent. Dixerūt autē ad
lotb. Habes hic quēpiā tuor̄ generū·aut fi/
lios aut filias? Oēs q̄ tui sunt educ de vrbe
hac. Delebim⁹ eni locū istū: eo q̄ increuerit
clamor eor̄ coram dño: q̄ misit nos ut pda/
mus illos. Egressus itaq; lotb·locut⁹ est ad
generos suos: q̄ accepturi erāt filias eius. ⁊
dixit: Surgite ⁊ egredimini de loco isto: qa
delebit dñs ciuitatē hanc. Et visus ē eis q̄si
ludēs loq̄. Cūq; eēt mane: cogebāt eū āgeli
dicētes: Surge tolle vxorē tuā ⁊ duas fili/
as q̄s habes: ne ⁊ tu pīc̄ peas i scelē ciuitat̄
Dissimulāte illo·apprehenderūt manū ei⁹ ⁊
manū vxor̄ ac duar̄ filiar̄ ei⁹·eo q̄ parcēt
dñs illi: eduxerūtq; eū ⁊ posuerūt extra ciui/
tatē: ibiq; locuti sūt ad eū dicētes: Salua
aiam tuā. Noli respicē p⁹ tergū·nec stes in
oi circa regiōe: ꝺ i mōte saluū te fac: ne ⁊ tu
sil pereas. Dixitq; lotb ad eos: Queso dñe
mi: q̄a inuenit seru⁹ tu⁹ gratiā cor̄ā te. ⁊ ma/
gnificasti gloriā ⁊ mīam tuā quā fecisti me/
cū ut saluares aiam meā: nec possū in monte
saluari: ne forte apprehēdat me malū ⁊ mo/
riar. Est ciuitas hic iuxta·ad quā possū fu/
gere pua. ⁊ saluabor i ea. Nūq̄d nō modica
est ⁊ viuet aia mea? Dixitq; ad eū: Ecce etiā
in ꝺ suscepi p̄ces tuas: ut nō subuertā vrbē p
q̄ locut⁹ es. Festina ⁊ saluare ibi: qa nō pot̄o
facē q̄cq̄ ꝺ donec ingrediar illuc. Jdcirco vo
catū ē nomē vrbis illi⁹ segor. Sol egressus ē
sup terrā. ⁊ lotb ingressus est segor. Jgit dñs
pluit sup sodomā ⁊ gomorrā sulphur ⁊ ignē
a dño de celo ⁊ subvertit ciuitates has ⁊ om/
nem circa regionē: vniuersos habitatores vrbiū
⁊ cūcta terre virētia. Respiciēsq; vxor e⁹ post
se·versa est i statuā salis. Abrahā aūt ꝓsur/
gēs mane·vbi steterat pri⁹ cū dño: ituit⁹ est
sodomā ⁊ gomorrā. ⁊ vniuersam terrā regiōis
illi⁹. Viditq; ascendēte fauillā de terra q̄si fo/
nacē fumū. Cū eni subuertēt dñs ciuitates
regiōis illi⁹·recordat⁹ ē abrahe. ⁊ liberauit
lotb de subuersiōe vrbiū i q̄b⁹ habitauerat.
Ascēditq; lotb de segor ⁊ mānsit in mōte: due
q̄s filie ei⁹ cū eo. Timuerat. n. manē i segor
Et mānsit in spelūca·ipse ⁊ due filie ei⁹ cū eo.
Dixitq; maior ad minorē: Pat nr̄ senex est. ⁊
null⁹ viror̄ remānsit in terra q̄ possit ingredi ad
nos iuxta morē vniuerse terre. Veni inebrie/
mus eū vino·dormiamusq; cū eo: ut seruare
possum⁹ ex p̄re nr̄o semen. Dederūt itaq; p̄ri
suo bibē vinū nocte illa. Et ingressa ē maior
dormiuitq; cū p̄re. At ille non sensit: nec q̄n
accubuit filia nec q̄n surrexit. Altera q̄s die
dixit maior ad minorē: Ecce dormiui heri cū
p̄re meo. Dem⁹ ei bibē vinū etiā hac nocte ⁊
dormies cū eo: ut saluem⁹ semen de p̄re nr̄o.
Dederūtq; etiā ⁊ illa nocte p̄ri suo bibē vi/
nū. Jngressaq; minor filia dormiuit cū eo.
Et nec q̄dē tūc sensit q̄n ꝺ cubuerit: uel q̄n il/
la surrexit. Cōceperūt g̃ due filie lotb de p̄re
suo. Depitq; maior filiū: ⁊ vocauit nomē ei⁹
moab. Jpse est p̄r moabitarū vsq; i p̄sentē
diē. Minor q̄q; pepit filiū ⁊ vocauit nomen
ei⁹ ammon: id est filiꝰ ppli mei. Jpse est pater
ammonitarū vsq; hodie. XX

Profectus inde abrahā in terrā au/
stralē·habitauit inter cades ⁊ sur. ⁊ pe/
grinat⁹ est i geraris. Dixitq; de sara
vxore sua: soror mea est. Misit g̃ abimelech
rex gerare: ⁊ tulit eā. Venit aūt de⁹ ad abi/
melech p somnū nocte. ⁊ ait illi: En mori/
ris ppter mulierē quā tulisti. Habet eni virū.
Abimelech vo nō tetigerat eā. Et ait: Dñe
nū gentē ignorātē ⁊ iustā interficies? Nōne
ipse dixit mihi soror mea ē. ⁊ ipsa ait: frater
me⁹ ē? In simplicitate cordis mei ⁊ mūdicia
manuū mearū feci hoc. Dixitq; ad eum deus
Et ego scio q̄ simplici corde feceris. ⁊ iō cu/
stodiui te ne peccares i me. ⁊ nō dimisi ut tā/
geres eā. Nūc g̃ redde viro suo vxorē ⁊ ora/
bit p te·qa pphā ē: ⁊ vives. Si aūt nolueris
reddē: scito q̄ morte morier⁊·tu ⁊ oia q̄ tua
sūt. Statimq; de nocte cōsurgēs abimelech
vocauit oēs seruos suos. ⁊ locut⁹ ē vniuersa

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝓba ħ in aurib⁹ eoꝝ. Timuerũtq; ães viri valde. Vocauit aũt abimelech etiã abrahã ⁊ dixit ei. Quid feciſti nob? Quid pccaui-mus in te·qa induxiſti ſup me ⁊ ſuper regnũ meũ pctm̃ grãde? Que nõ debuiſti facẽ·feciſti nob. Rurſuſq; expoſtulans ait: Quid vidiſti ut ħ faceres? Rñdit abrahã: Cogitaui mecũ dicẽs. Forſitã nõ ẽ timor dei in loco iſto ⁊ interficiẽt me ꝓpt̃ vxorẽ meã. Alias aũt ⁊ vere ſoror mea ẽ·filia pr̃is mei. ⁊ nõ filia matris mee. ⁊ duxi eã i vxorẽ. Poſtq̃ aũt eduxit me de⁹ de domo pr̃is mei·dixi ad eã. Hãc mĩam facies mecũ. In oi loco ad quẽ ingrediemur·dices q̃ frater tuus ſim. Tulit igit̃ abimelech oues ⁊ boues ⁊ ꝯuos ⁊ ancillas ⁊ dedit abrahã. Reddiditq; illi ſaram vxorẽ ſuã. ⁊ ait: Terra coram vob ẽ: vbicũq; tibi placuerit habita. Sare aũt dixit. Ecce mille argẽteos dedi fr̃i tuo·ħ erit tibi i velamẽ oculoꝝ ad ães q̃ tecũ ſũt. ⁊ q̃cũq; preteris memẽto te ꝛpbenſam. Orãte aũt abrahã ſanauit de⁹ abimelech ⁊ vxorẽ·ancillaſq; eius: ⁊ pepererũt. Cõcluſerat enĩ dñs oẽm vuluã dom⁹ abimelech ꝓpter ſaram vxorẽ abrahe. XXI

Viſitauit aũt dñs ſarã ſicut ꝓmiſerat ⁊ impleuit q̃ locut⁹ ẽ. Cõcepitq; ⁊ peperit filiũ in ſenectute ſua·tpe q̃ pdixerat ei deus. Vocauitq; abrahã nomẽ filij ſui quẽ genuit ei ſara yſaac. ⁊ circũcidit eũ octauo die·ſicut ꝓceperat ei de⁹ cũ eẽt centũ ãnoꝝ. hac quippe etate pr̃is nat⁹ ẽ yſaac. Dixitq; ſara. Riſũ fecit mihi de⁹. ⁊ q̃cũq; audierit corridebit mihi. Rurſũq; ait. Quis auditurus credẽt abrahã q̃ ſara lactaret filiũ·quẽ peperit ei iam ſeni? Creuit igit̃ puer. ⁊ ablactat⁹ ẽ. Fecitq; abrahã grande cõuiuiũ i die ablactationis eius. Cũq; vidiſſet ſara filiũ agar egyptie ludẽtẽ cũ yſaac filio ſuo dixit ad abrahã. Eĳce ancillã hãc ⁊ filiũ ei⁹. Nõ enĩ erit heres fili⁹ ancille cũ filio meo yſaac Dure accepit ħ abrahã ꝓ filio ſuo. Cui dixit de⁹. Nõ tibi videat̃ aſpꝛ ſup puero ⁊ ſup ancilla tua. Oia q̃ dixerit tibi ſara·audi voce ei⁹·qa i yſaac vocabit̃ tibi ſemẽ. Sed ⁊ filiũ ãcille faciã i gentẽ magnã: qa ſemẽ tuũ eſt. Surrexit itaq; abrahã mane ⁊ tollẽs panẽ ⁊ vtrẽ aq̃ impoſuit ſcapule ei⁹·tradiditq; pueꝛ ⁊ dimiſit eã. Que cũ abiſſet·errabat i ſolitudine hersabee. Cũq; ꝯſũpta eẽt aq̃ i vtre abiecit puerũ ſubt̃ vnã arborẽ q̃ ibi erat. ⁊ abĳt. Seditq; e regiõe ꝓcul·quãtũ põt arc⁹ iacere

Dixit enĩ: Nõ videbo moriẽtẽ pueꝛ. Et ſedẽs ꝯ: leuauit vocẽ ſuã ⁊ fleuit. Exaudiuit autẽ de⁹ vocẽ pueri. Vocauitq; ãgel⁹ dñi agar de celo dicens: Quid agis agar? Noli timere. Exaudiuit enĩ de⁹ vocẽ pueri: de loco in q̃ eſt Surge ⁊ tolle pueꝛ. ⁊ tene manũ illi⁹: qa in gentẽ magnã faciã eũ. Apuitq; oculos ei⁹ de⁹. Que videns puteũ aque·abĳt ⁊ ꝯpleuit vtrẽ·deditq; puero bibere. ⁊ fuit cũ eo. Qui creuit ⁊ morat⁹ ẽ i ſolitudine· factuſq; ẽ iuuenis ſagittari⁹. Habitauitq; i deſerto pharan. Et accepit illi mr̃ ſua vxorẽ de tra egypti. Eodẽ tpe dixit abimelech ⁊ phicol princeps exercit⁹ ei⁹ ad abrahã. De⁹ tecũ ẽ i vniuerſis q̃ agis. Jura g̃ ꝓ dñm ne noceas mĩ ⁊ poſteris meis ſtirpiq; mee·ſ iuxta mĩam quã feci tibi·facies mihi ⁊ tre i q̃ ꝯſat⁹ es aduena. Dixitq; abrahã. Ego iurabo. Et increpauit abimelech ꝓpt̃ puteũ aq̃·quẽ vi abſtulerãt ſerui ei⁹. Rñditq; abimelech. Neſciui q̃s fecerit hãc rem. Sz ⁊ tu nõ indicaſti mihi. ⁊ ego nõ audiui pter hodie. Tulit itaq; abraham oues ⁊ boues. ⁊ dedit abimelech. Percuſſerũtq; ãbo fed⁹. Et ſtatuit abrahã ſeptẽ agnas gregis ſeorſum. Cui dixit abimelech: Quid ſibi volũt ſeptẽ agne iſte q̃s ſtare feciſti ſeorſũ? At ille. Septẽ inq̃t agnas accipies de manu mea·ut ſint mĩ in teſtimoniũ q̃m ego fodi puteũ iſtũ. Idcirco vocat⁹ ẽ loc⁹ ille hersabee: qa ibi vterq; iurauit. ⁊ initũ fed⁹ ꝓ puteo iuramẽti. Surrexit aũt abimelech ⁊ phicol ꝓnceps exercit⁹ ei⁹: reuerſiq; ſũt i trã paleſtinoꝝ. Abrahã vo plãtauit nem⁹ i hersabee. ⁊ iuocauit ibi nomẽ dei eẽni. ⁊ fuit colonus tre paleſtinoꝝ dieb⁹ multis. XXII

Que poſtq̃ geſta ſũt·temptauit deus abrahã. ⁊ dixit ad eũ. Abraham abrahã. At ille rñdit: Adſũ. Ait illi Tolle filiũ tuũ vnigenitũ quẽ dilig̃ yſaac. ⁊ vade i terrã viſiõis: atq; ibi offeres eũ in holocauſtũ·ſup vnũ montiũ quẽ monſtrauero tibi. Igit̃ abrahã de nocte cõſurgẽs·ſtrauit aſinũ ſuũ: ducẽs ſecũ duos iuuenes ⁊ yſaac filiũ ſuũ. Cũq; cõcidiſſet ligna i holocauſtũ abĳt ad locũ quẽ ꝓcepat ei de⁹. Die aũt tio eleuatis oculis vidit locũ procul·dixitq; ad pueros ſuos: Expectate hic cũ aſino: ego ⁊ puer illuc vſq; ꝓperantes: poſtq̃ adoraueri-mus reuertemur ad vos. Tulit q̃q; ligna holocauſti. ⁊ impoſuit ſup yſaac filiũ ſuũ. Ipſe vo portabat i manib⁹ ignẽ ⁊ gladiũ. Cumq;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

duo pgerent sil'·dixit ysaac pri suo: Pat mi. At ille rndit: Quidvis fili? Ecce inqt ignis 7 ligna·vbi ē victima holocausti? Dixit aūt abrabam. Deus puidebit sibi victimā holocausti fili mi. Pgebāt g parie'. 7 venerūt ad locū quē oderat ei de·i q edificauit altare 7 desup ligna cōposuit. Cūq alligasset ysaac filiū suū: posuit eū in altare sup struem lignoz. Extēditq manū 7 arripuit gladiū ut imolaret filiū suū. Et ecce angel9 dni de celo clamauit dicēs. Abrabā abrabā. Qui rndit. Adsū. Dixitq ei: Nō extēdas manū tuā sup puez·neq facias illi q̄cq̄. Nūc cognoui q timeas dnm. 7 nō pepcisti vnigenito filio tuo ppter me. Leuauit abrabā oculos suos viditq p9 tergū arietē inter veprez berentē cornib9. Quē assumens·obtulit holocaustū p filio. Appellauitq nomē loci illi9·dns vidit. Vñ vsq hodie dicit': in mōte·dns videbit. Vocauit āt āgel9 dni abrabā secūdo de celo dicēs. Per memetipsū iurauī dicit dns q̄a fecisti hāc rem. 7 nō pepcisti filio tuo vnigenito ppē me: bndicā tibi 7 multiplicabo semē tuū sicut stellas celi. 7 velut barenā q ē i litore mar. Possidebit semē tuū portas inimicoz suoz. 7 bndicēt' in semine tuo oēs gētes terre: q̄a obedisti voci mee. Reuersus est abrabā ad pueros suos: abierūtq bersabee sil'. 7 habitauit ibi. His itaq gestis nūciatū ē abrabam q melcha q̄q genuisset filios nachor fri suo: bus pmogenitū. 7 buz frēm ei9. 7 chamuel prem syroz. 7 caseth 7 açau·phel·das q̄q yedlaf 7 batuhel· de q nata ē rebecca. Octo istos genuit melcha nachor fratri abrabā. Cōcubina vo illi9 noie roma·pepit thabee 7 gaon 7 thaas 7 maacha. XXIII

Dixit aūt sara centū vigitiseptē anis 7 mortua est i ciuitate arbee q ē hebron in tra chanaan. Venitq abrabā ut plangēt 7 fleret eā. Cūq surrexisset ab officio funeris·locut9 ē ad filios heth dicēs. Aduena sū 7 pegrin9 apud vos·date mihi ius sepulchri vobiscum: ut sepeliam mortuū meū. Rndērūt filij heth dicētes: Audi nos dne. Princeps dei es apud nos·i electis sepulchris nris sepeli mortuū tuū·nullusq te phibē potit·q̄n i monumēto ei9 sepelias mortuū tuū. Surrexit abrabā 7 adorauit pplm terre·filios videlz heth. Dixitq ad eos: Si placet aie vre ut sepeliā mortuū meū·audite me. 7 intercedite p me apud ephron filiū seor ut det mihi spelūcā duplicē quā habet in extremapte agri sui. Pecunia digna tradat eā mihi coram vob i possessionē sepulchri. Habitabat aūt ephron in medio filioz heth. Rndītq ephron ad abrabā: cūctis audientib9 q̄ ingrediebāt portā ciuitatis illi9 dicēs: Neq̄q̄ ita fiat dne mi: s tu magis ausculta q̄ loq̄r. Agrū trado tibi 7 spelūcā q̄ i eo ē pntib9 filijs ppli mei. Sepeli mortuū tuū. Adorauit abrabā coram dno 7 pplo tre. 7 locut9 est ad ephron·circūstāte plebe ei9. Queso ut audias me. Dabo pecuniā p agro·suscipe eā. 7 sic sepeliā mortuū meū in eo. Rndītq ephron. Dne mi audi me. Terra quā postulas q̄drin gētos siclos argēti valet. Istud est pciū inte me 7 te. Sz quātū ē h? Sepeli mortuū tuū. Q̄d cū audisset abrabam appendit pecuniā quā ephron postulauerat· audientib9 filijs heth q̄dringētos siclos argēti·pbate monete publice. Cōfirmat9 ē ager quōdā ephronis i q̄ erat spelūca duplex respiciēs mābre·tam ipe q̄q spelūca. 7 oēs arbores ei9 i cūctis tminis ei9 p circuitū abrabe i possessionē videntib9 filijs heth. 7 cūctis q̄ intrabāt portā ciuitatis illi9. Atq ita sepeliuit abrabā saram vxorē suā in spelūca agri duplici que respiciebat mābre: h ē hebron i tra chanaā. Et confirmatus ē ager. 7 antrū q̄d erat i eo abrabe i possessionē monumēti a filijs heth. XXIIII

Erat aūt abrabā senex dieruq multoz. 7 dns i cūctis bndixerat ei. Dixitq ad seruū seniorē domus suc q̄ erat oib9 q̄ habebat. Pone manū tuā subter femur meū ut adiurē te p deū celi 7 terre ut nō accipias vxorē filio meo de filiab9 chananeoz inter q̄s habito: s ad tram 7 cognationē meā pficiscaris. 7 inde accipias vxorē filio meo ysaac. Rndit seru9: Si noluerit mulier venire mecū i terrā hanc: nūq̄d reducere debeo filiū tuū ad locū de q̄ tu egressus es? Dixitq abrabam: Caue ne q̄n reducas filium meū illuc. Dns celi q̄ tulit me de domo pris mei. 7 de terra natiuitatis mee qui locutus est mihi. 7 iurauit dicens: semini tuo dabo terram hanc·ipse mittet āgelū suū coram te. 7 accipies inde vxorē filio meo. Sin aūt mulier noluerit seq te·nō tenebor iuramēto: filiū tm meū ne reducas illuc. Posuit q̄q seru9 manū sub femore abrabā dni sui. 7 iurauit illi sup sermone h. Tulitq decē camelos de grege dni sui. 7 abijt ex oib9 bonis ei9 portās

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

secũ: profectusq; pgrexit i mesopotamiã ad vrbẽ nachor. Cũq; camelos fecisset accũbẽ extra oppidum· iuxta puteũ aque·vespe·eo tpe quo solẽt mulieres egredi ad hauriendã aquã: orauit dñm dicẽs. Dñe deus dñi mei abrahã·occurre obsecro mihi hodie.ꝛ fac mĩam cũ dño meo abrahã. Ecce ego sto ꝓpe fontẽ aq̃.ꝛ filie habitatoꝝ hui⁹ ciuitat egredient ad hauriẽdã aquã. Igit puella cui dixero: iclina hydriã tuã ut bibã.ꝛ illa rñderit bibe·q̃n ꝛ camelis tuis dabo potũ:ipsa ẽ quã ꝓparasti seruo tuo ysaac.ꝛ p hoc intelligã q; feceris mĩam cũ dño meo abrahã. Necdũ intra se hec ꝑba cõpleuerat.ꝛ ecce rebecca egrediebat filia bathuelis filij melche vxor nachor fris abrahã:hñs hydriã i scapula sua: puella decora nimis·virgoq; pulcherrima.ꝛ incognita viro. Descenderat aũt ad fontẽ ꝛ ipleuerat hydriã aq̃:ac reuertebat. Occurritq; ei seru⁹ ꝛ ait: Pauxillũ aq̃ mihi ad bibendũ ꝑbe de hydria tua. Que rñdit: Bibe dñe mi. Celeritq; depposuit hydriã sup vlnã suã.ꝛ dedit ei potũ. Cũq; ille bibisset·adiecit Quin ꝛ camelis tuis hauriam aquã:donec cũcti bibãt. Effũdẽsq; hydriã in canalib⁹ recurrit ad puteũ ut hauriret aquã.ꝛ hausta oib⁹ camelis dedit. Ipse ãt ptẽplabat eã tacit⁹:scire volẽs vtr ꝓsperũ iter suũ fecisset de⁹ an nõ. Postq; aũt biberũt cameli ptulit vir iaures aureas·appẽdẽtes siclos duos.ꝛ armillas totidẽ põdo siclor decẽ. Dixitq; ad eã Cui⁹ es filia? Indica mihi. Est i domo pris tui loc⁹ ad manẽdũ? Que rñdit: Filia sũ bathuelis·filij nachor:quẽ pperit ei melcha. Et addidit dicẽs: Paleaꝝ q̃q; ꝛ feni plurimũ ẽ apud nos.ꝛ locus spatiosus ad manendũ. Inclinauit se hõ.ꝛ adorauit dñm dicẽs: Benedict⁹ dñs de⁹ dñi mei abrahã·q̃ nõ abstulit mĩam ꝛ veritatẽ suã a dño meo.ꝛ recto itinere me pduxit in domũ fris dñi mei. Cucurrit itaq; puella.ꝛ nũciauit in domũ mris sue oia q̃ audierat. Habebat aũt rebecca fratrẽ noie laban. Qui festinus egressus est ad hominẽ vbi erat fons. Cũq; vidisset inaures ꝛ armillas i manib⁹ sororis sue.ꝛ audisset cũcta ꝑba referẽtis·hĩc locut⁹ ẽ mih hõ: venit ad virũ q̃ stabat iuxt camelos.ꝛ ppe fontẽ aq̃· dixitq; ad eũ. Ingredẽ bñdicte dñi. Cur foris stas? ꝑparaui domũ ꝛ locũ camelis tuis. Et introduxit eũ i hospitiũ·ac destrauit camelos deditq; paleas ꝛ fenũ.ꝛ aquam ad lauãdos pedes camelor.ꝛ viror q̃ venerãt cũ eo. Et appositꝰ ẽ in ꝓspectu ei⁹ panis. Qui ait: Nõ comedã: donec loq̃r sermones meos. Rñdit ei: Loq̃re. Ait ille: Seru⁹ inq̃t abrahã sũ. Et dñs bñdixit dño meo valde.ꝛ magnificat⁹ est.ꝛ dedit ei oues ꝛ boues·argentũ ꝛ aurũ ꝛuos ꝛ ãcillas·camelos ꝛ asinos. Et pperit sara vxor dñi mei filiũ dño meo in senectute sua: deditq; illi oia q̃ hũerat. Et adiurauit me dñs meus dicẽs: Nõ accipies vxorẽ filio meo de filiab⁹ chananeor·i q̃r ẽra habito·ꝫ ad domũ pris mei pges.ꝛ de cognatice mea accipies vxorẽ filio meo. Ego ꝛo rñdi dño meo. Quid si noluerit venire mecũ mulier? Dñs ait in cui⁹ ꝓspectu ambulo·mittet angelũ suũ tecũ.ꝛ diriget viã tuã: accipiesq; vxorẽ filio meo de cognatice mea.ꝛ de domo pris mei. Innocens eris a maledictiõe mea: cũ venerꝫ ad ꝓpios meos.ꝛ nõ dederint tibi. Veni ergo hodie ad fontẽ aque.ꝛ dixi: Dñe deus dñi mei abrahã·si direxti viã meã in q̃ nunc ambulo·ecce sto iuxt fontẽ aq̃.ꝛ ꝛgo q̃ egrediet ad hauriẽdã aquã·audierit a me da mihi pauxillũ aq̃ ad bibendũ de hydria tua.ꝛ dixerit mihi.ꝛ tu bibe.ꝛ camelis tuis hauriã·ipsa est mulier quã ꝓparauit dñs filio dñi mei. Cũq; hec tacit⁹ mecũ voluerẽ·apparuit rebecca veniẽs cũ hydria quã portabat in scapula: descenditq; ad fontẽ.ꝛ hausit aquã. Et aio ad eã: Da mihi paululũ bibẽ. Que festinãs depposuit hydriã de humero.ꝛ dixit mihi. Et tu bibe.ꝛ camelis tuis tribuã potũ. Bibi.ꝛ adaq̃uit camelos. Interrogaui q; eã.ꝛ dixi: Cui⁹ es filia? Que rñdit: Filia bathuelis sum· filij nachor: quẽ pperit ei melcha. Suspẽdi itaq; inaures ad ornãdã faciẽ ei⁹.ꝛ armillas posui i mãib⁹ ei⁹. Pronusq; adoraui dñm benedicens dño deo dñi mei abrahã·q̃ pduxit me recto itinẽ:ut sumerẽ filiã fris dñi mei filio ei⁹. Quã obrẽ si facitis mĩam ꝛ ꝛitatẽ cũ dño meo·idicate mihi:sin aũt aliud placet.ꝛ hoc dicite mihi:ut vadã ad dexterã siue ad sinistrã. Rñderũt laban ꝛ bathuel. A dño egress⁹ ẽ hmo. Nõ possum⁹ explacitũ ei⁹ q̃cq; aliud loqui tecũ. Ecce rebecca coram te est: tolle eã ꝛ pficiscẽ.ꝛ sit vxor filij dñi tui:sicut locut⁹ est dñs. Qđ cũ audisset puer abrahã:procidẽs adorauit i terra dñm Prolatisq; vasis argẽtcis ꝛ aureis ac vestib⁹ dedit ea rebecce ꝓ munẽ. Frib⁹ q̃q; ei⁹ ꝛ mri dona obtulit. Initoq; ꝓnuio: mansẽtes pic ꝛ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

bibẽtes mãserũt ibi. Surgẽs ãt mane locut⁹ est puer: Dimittite me·ut vadã ad dñm meũ Rñderũtq; frat ei⁹ 7 mat: Maneat puella saltẽ dcẽ dies apud nos. 7 postea proficiscet Nolite ait me retinẽ·quia dñs direxit viam meã. Dimittite me ut ꝓrgã ad dñm meũ. Et dixerũt: Vocem⁹ puellã. 7 q̃ram⁹ ipsius wlũtatẽ. Cũq; vocata venisset·sciscitati sunt Vis ire cũ boie isto? Que ait: Vadã. Dimiserũt g̃ eã 7 nutricẽ illi⁹·Puũq; abrabã 7 comites ei⁹·iprecantes ꝑspa sororꝛi sue atq; dicẽtes: Soror nr̃a es. Crescas i mille milia. 7 possideat semẽ tuũ portas inimicoꝝ suorum. Igit rebecca 7 puelle illi⁹ ascẽsis camelis secute sunt virũ· q̃ festin⁹ reuertebat ad dñm suũ. Eo ãt tpe dãbulabat ysaac ꝑ viã q̃ ducit ad puteũ cui⁹ nomẽ ẽ viuẽt 7 videt. Habitabat.n.i tra australi. 7 egressus fuerat ad meditãdũ i agro iclinata iam die. Cũq; eleuasset oculos·vidit camelos veniẽtes ꝓcul Rebecca q̃q; ꝓspecto ysaac descẽdit de camelo. 7 ait ad puer: Quis ẽ ille hõ q̃ uẽit ꝑ agr̃ i occursũ nob? Dixitq; ei: Ipse ẽ dñs me⁹. At illa tollẽs cito palliũ suũ opuit se. Seruus aũt cũcta q̃ gesserat narrauit dño suo ysaac Qui introduxit eã i tabnaculũ sare mris sue 7 accepit eã vxorẽ. 7 intãtũ dilexit eã ut wlorẽ q̃ ex morte matris acciderat tẽperaret.

HAbrabã ꝙo aliã duxit vxorẽ XXV noie cetburam: q̃ pepit ei çamram 7 iecsan. 7 madan. 7 madiã. 7 iesboch 7 Sue. Jecsan q̃q; genuit saba 7 dadan. Filij dadan fuerũt assurim 7 latbusim 7 laomim. At ꝙo ex madiã ort⁹ ẽ epha 7 epher 7 enoch 7 abida·eldaa. Oẽs hi filij cetbure Deditq; abrabã cũcta q̃ possederat ysaac·filijs aũt ꝓcubinaꝝ largit⁹ ẽ mũera. 7 sepauit eos ab ysaac filio suo dũ adh̃ ipse viuẽt ad plagã orientalẽ. Fuerũt aũt dies vite abrahe cẽtũ septuagintaq̃nq; ãni. 7 deficiẽs mortu⁹ ẽ i senectute bona, pueceq; etat̃ 7 plen⁹ dieꝝ: ꝓgregatusq; est ad pp̃lm suũ. Et sepelierũt eũ ysaac 7 ismabel filij sui in spelũca duplici q̃ sita ẽ i agro ephron·filij seor ethei: e regione mãbre: quẽ emerat a filijs heth. Ibi sepult⁹ est ipse 7 sara vxor ei⁹. Et p⁹obitũ illi⁹ bñdixit de⁹ ysaac filio ei⁹·q̃ habitabat iuxta puteũ noie viuẽt 7 videt. Hec sũt gnãtiões ismahel filij abrahe quẽ peperit ei agar egyptia famula sare. 7 h̃ noia filioꝝ ei⁹ i vocabulis 7 gnãtiõib⁹ suis. Primogenit⁹ ismahelis nabaioth·deinde cedar. 7 abdebel. 7 mabsanmasma q̃q; 7 duma 7 massa· adad 7 thema 7 iacbur 7 napbis 7 cedma. Isti sẽ filij isma helis. 7 h̃ noia ꝑ castella 7 oppida eoꝝ duodeci ꝓncipes tribuũ suaꝝ. Et facti sũt ãni vite ismahelis cẽtũ triginta septẽ: deficiẽsq; mortuus ẽ. 7 appositꝰ ad pp̃lm suũ. Habitauit aũt ab euila vsq; sur: q̃ respicit egyptũ intro euntib⁹ assyrios. Coram cũctis fratrib⁹ suis obijt. Hec q̃q; sũt gnãtiões ysaac filij abrahã. Abrahã genuit ysaac. Qui cũ q̃draginta eẽt ãnorũ· duxit vxorẽ rebeccam filiã bathuelis syri de mesopotamia sororẽ laban. Deprecatusq; est ysaac dñm ꝑ vxore sua eo q̃ eẽt sterilis. Qui exaudiuit eũ 7 dedit cõceptũ rebecce: ꝟ collidebãt i vẽo ei⁹ puuli. Que ait: Si sic mihi futuꝝ erat q̃d necesse fuit concipere? Pretitq; rebecca ut ꝙsulẽt dñm. Qui rñdẽs ait: Due gẽtes sũt i vẽo tuo. 7 duo pp̃li ex vẽtre tuo dividentur: pp̃lusq; pp̃lm superabit. 7 maior seruiet minori. Jã tẽp⁹ pariẽdi aduenerat. 7 ecce gemini i vẽo ei⁹ repti sũt. Qui ꝑm⁹ egressus ẽ rufus erat. 7 tot⁹ i more pellis hispid⁹. vocatũq; ẽ nomẽ ei⁹ esau. Protin⁹ alt egrediens plãtã fris tenebat manu. 7 idcirco appellauit eũ iacob. Sexagenari⁹ erat ysaac qñ nati sũt puuli. Quib⁹ adultis·fact⁹ ẽ esau vir gnar⁹ venãdi 7 hõ agricola· iacob aũt vir simplex habitabat i tabnacul. Ysaac amabat esau·eo q̃ de venatiõib⁹ illi⁹ vescẽt. 7 rebecca diligebat iacob. Coxit aũt iacob pulmẽtum. Ad quẽ cũ venisset esau de agro lassus ait: Da mihi de coctione hac rufa: q̃a oppido lassus sũ. Quã ob cãm vocatũ ẽ nomẽ eius edom. Cui dixit iacob. Vẽde mihi ꝓmogenita tua. Ille rñdit: En moriꝛ. Quid mihi ꝓderũt ꝓmogenita? Ait iacob: Jura g̃ mihi. Jurauit ei esau. 7 vẽdidit ꝓmogenita. 7 sic accepto pane 7 lent̃ edulio comedit 7 bibit 7 abijt: puipendẽs q̃ ꝓmogenita vẽdidisset.

ORta aũt fame sup̃ tra ꝑ⁹ XXVI eam sterilitatẽ q̃ acciderat in diebus abraham: abijt ysaac ad abimelech regẽ palestinorũ in gerara. Apparuitq; ei dñs. 7 ait: Ne descẽdas in egyptũ: ꝟ q̃esce in tra quã dixero tibi. 7 pegrinare in ea·eroq; tecũ 7 bñdicã tibi. Tibi.n. 7 semini tuo dabo vniuersas regiões bas·cõplẽs iuramẽtũ qđ spopõdi abrahã pri tuo. 7 multiplicabo semẽ tuũ sicut stellas celi. Daboq; posteri tuis vniuersas regiões bas. 7 bñdicẽt in semine tuo

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ces gẽtes terre: eo q̃ obedierit abrahã voci mee. ⁊ custodierit p̃cepta ⁊ mãdata mea. ⁊ cerimonias legesq̃ huauerit. Mansit itaq̃ ysaac i gerar. Qui cũ interrogare⁹ a viris loci illi⁹ sup̃ vxore sua: rñdit: Soror mea est. Timuerat. n. cõfiteri q̃ sibi eẽt sociata ꝓiugio: reputãs ne forte interficerẽt eũ ꝓpt̃ illius pulchritudinẽ. Cũq̃ ptrãsissent dies plimi ⁊ ibidẽ morarẽt ꝓspiciẽs abimelech rex palestinoꝝ p̃ fenestrã: vidit eũ iocãtẽ cũ rebecca vxore sua. ⁊ accersito eo ait: Perspicuũ est q̃ vxor tua sit. Cur mẽtit⁹ es eã sororẽ tuã eẽ? Rñdit: Timui ne morerer ꝓpt̃ eam. Dixitq̃ abimelech. Quare ipposuisti nobis? Potuit coire q̃spiã de ꝓplo cũ vxore tua. ⁊ iduxeras sup̃ nos grãde pctm̃. Precepitq̃ oi ꝓplo dicens: Qui tetigerit hois hui⁹ vxorẽ: morte morietur. Seuit aũt ysaac i trã illa. ⁊ inuenit i ipso ãno centuplũ. Bñdixitq̃ ei dñs ⁊ locupletat⁹ ẽ hõ. ⁊ ibat ꝓficiens atq̃ succrescẽs donec magn⁹ vehemẽs effect⁹ est: habuitq̃ possessiões ouiũ ⁊ armẽtoꝝ ⁊ familie plimũ. Ob hꝫ inuidẽtes ei palestini: cẽs puteos q̃s foderãt hui⁹ p̃ris illi⁹ abrahã: illo tpe obstruxer̃t iplẽtes humo: intrãtũ ut ipse abimelech diceẽt ad ysaac: Recede a nobis: q̃m potẽtior nob̃ fact⁹ es valde. Et ille discedẽs ut veniret ad torrẽtẽ gerare hꝫitaretq̃ ibi: rursũ fodit alios puteos: quos foderãt serui p̃ris sui abrahã. ⁊ q̃s illo mortuo olim obstruxerãt philistijm. Appellauitq̃ eos eisdẽ noib⁹ q̃b⁹ aũ p̃r vocauerat. Foderũtq̃ i torrẽte ⁊ reppererũt aquã viuã. Sz ⁊ ibi iurgiũ fuit pastoꝝ gerare: aduersus pastores ysaac dicentiũ: Nostra ẽ aq̃. Quãobrẽ nomẽ putei ex eo qđ acciderat vocauit calũniã. Foderũt ãt ⁊ aliũ ⁊ ꝓ illo q̃ꝫ rixati sunt: appellauitq̃ eũ iimicitias. Profect⁹ inde fodit aliũ puteũ: ꝓ q̃ non ꝓtenderũt. Itaq̃ vocauit nomẽ ei⁹ latitudo dicẽs: Nũc dilatauit nos dñs. ⁊ fecit crescẽ sup̃ trã. Ascẽdit aũt ysaac ex illo loco i bersabee: vbi apparuit ei dñs i ipsa nocte dicẽs Ego sũ deus abrahã p̃ris tui. Noli timere: qa ego tecũ sũ. Bñdicã tibi ⁊ multiplicabo semen tuũ: ꝓpt̃ seruũ meũ abraham. Itaq̃ edificauit ibi altare dño ⁊ iuocato noie dñi extẽdit tabernaculũ: p̃cepitq̃ seruis suis ut foderẽt puteũ. Ad quẽ locũ cũ veniss̃et de gerar: abimelech. ⁊ ochozath amici illi⁹. ⁊ phicol dux militũ: locut⁹ ẽ ysaac. Quid veniꝫ ad me hoĩem quẽ odistis. ⁊ expulistꝫ a vob? Qui rñderũt. Vidim⁹ tecũ deũ eẽ dñm. ⁊ idcirco nos diximꝰ: Sit iuramẽtũ int̃ nos. ⁊ iniamus fed⁹. ut nõ facias nob̃ q̃cq̃ mali: sicut ⁊ nos nihil tuoꝝ attigim⁹. nec fecim⁹ qđ te lederet: hꝫ cũ pace dimisim⁹ auctũ bñdictiõe dñi. Fecit ḡ eis cõuiuiũ. Et post cibũ ⁊ potũ surgẽtes mane. iurauerũt sibi mutuo: dimisitq̃ eos ysaac pacifice i locũ suũ. Ecce aũt venerũt in ipso die serui ysaac: annũciantes ei de puteo quẽ foderãt. atq̃ dicẽtes: Inuenim⁹ aquã. Vñ appellauit eũ abundãtiã. ⁊ nomẽ vrbi ipositũ est hersabee vsq̃ in p̃sentẽ diẽ. Esau vo q̃dragenari⁹ duxit vxores duas: iudith filiã beeri ethei ⁊ basemath filiã elon eiusdẽ loci: que ambe offenderãt animũ ysaac ⁊ rebecce.

XXVII

Cenuit ãt ysaac. ⁊ caligauerũt oculi ei⁹. ⁊ videꝫ nõ potat: vocauitq̃ esau filiũ suũ maiorẽ. ⁊ dixit ei: Fili mi. Qui rñdit: Adsũ. Cui p̃. Vides inq̃t q̃ senuerim. ⁊ ignorẽ diẽ mortꝫ mee. Sume arma tua ⁊ pharetrã ⁊ arcũ ⁊ egredẽ foras. Cũq̃ venatu aliq̃d apprehẽderis fac mihi inde pulmẽtũ sicut velle me nosti. ⁊ affer ut comedã ⁊ bñdicat tibi aia mea anteq̃ morior. Qđ cũ audisset rebecca ⁊ ille abisset i agꝝ ut iussionẽ p̃ris impleret. dixit filio suo iacob: Audiui p̃rem tuũ loquẽtẽ cũ esau frẽ tuo. ⁊ dicẽtẽ ei. Affer mihi de venatiõe tua. ⁊ fac cibos ut comedã. ⁊ bñdicã tibi corã dño anteq̃ moriar. Nũc ḡ fili mi acquiesce cõsilijs meis. ⁊ pgens ad gregẽ affer mihi duos hedos optimos. ut faciam ex eis escas p̃ri tuo. q̃b⁹ libẽt vescat: q̃s cũ itulerꝫ ⁊ comederit. bñdicat tibi ꝑ q̃ moriat. Cui ille rñdit: Nosti q̃ esau frat meus hõ pilosus sit. ⁊ ego lenis Si attrectauerit me p̃ me⁹ ⁊ senserit. timeo ne putet sibi voluisse me illudẽ. ⁊ iducat sup me maledictionẽ ꝓ bñdictioẽ. Ad quẽ mr̃ in me sit ait ista maledictio fili mi: tñ audi vocẽ meã. ⁊ pgẽs affer q̃ dixi. Abiit ⁊ attulit: deditq̃ mr̃i. Parauit illa cibos sicut velle nouerat p̃rem illius. ⁊ vestib⁹ esau valde bonis. q̃s apud se habebat domi. induit eũ: pelliculasq̃ hedoꝝ circũdedit manib⁹. ⁊ colli nuda ptexit. Deditq̃ pulmẽtũ. ⁊ panes q̃s coxerat tradidit. Quib⁹ illatꝫ dixit: Pat mi At ille rñdit: Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq̃ iacob. Ego sũ ꝑmogenit⁹ tu⁹ esau. Feci tibi sicẽ p̃cepisti th. Surge sede ⁊ comede de venatiõe mea: ut bñdicat mihi aia tua

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Rursūq; ysaac ad filiū suū: Quō inq̄t tā cito iuenire potuisti fili mi? Qui rñdit. Uolūtas dei fuit ut cito occurrēt mihi qđ volebā Dixitq; ysaac: Accede huc ut tangam te fili mi. ⁊ probem vtr̄ tu sis filius meus esau an nō. Accessit ille ad patrē. ⁊ palpato eo dixit ysaac: Vox q̄dē vox iacob ē: ꝟ man⁹ man⁹ sūt esau. Et nō cognouit eū: q̄a pilose man⁹ silitudinē maiori exp̄sserant. Bñdicēs ḡ illi ait: Tu es fili⁹ meus esau? Rñdit: Ego sū. At ille: Affer inquit mihi cibos de venatiōe tua fili mi: ut bñdicat tibi aīa mea. Quos cū oblatos comedisset obtulit ei etiā vinū. Quo bausto dixit ad eū: Accede ad me. ⁊ da mihi osculū fili mi. Accessit. ⁊ osculat⁹ est eū. Statiq; ut sensit vestimētor ei⁹ fragrantiā benedicens ait: Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni: cui benedixit dñs. Det tibi de⁹ de rore celi. ⁊ de pinguedine t̄re abūdātiā frumēti vini ⁊ olei. ⁊ seruiāt tibi ppli. ⁊ adorēt te trib⁹. Esto dñs fratrū tuor. ⁊ icurueē añ te filij mr̄is tue. Qui maledixerit tibi sit ille maledict⁹. ⁊ q̄ bñdixerit tibi bñdictionibus repleat. Hiis ysaac sermonē ipleuerat. ⁊ egresso iacob foras vix̄it esau: coctosq; de venatiōe cibos itulit p̄ri dicēs: Surge pat̄ mi: ⁊ comede de venatione filij tui: ut benedicat mihi aia tua. Dixitq; illi ysaac: Quis. n. es tu? Qui rñdit: Ego sū fili⁹ tuus p̄mogenit⁹ esau. Expauit ysaac stupore vehemēti. ⁊ vltra q̄ credi p̄t āmirans ait: Quis igit ille ē q̄ dudū captā venationē attulit mihi. ⁊ comedi ex omnibus p̄usq; tu venires? Benedixiq; ei. ⁊ erit benedict⁹. Audit⁊ esau sermonib⁹ p̄ris irrugijt clamore magno. ⁊ cōsternat⁹ ait: Bñdic etiā ⁊ mihi pat̄ mi. Qui ait: Uenit germanus tuus fraudulēt. ⁊ accepit benedictionē tuā. At ille subiunxit: Juste vocatū ē nomē ei⁹ iacob. Supplantauit. n. me en alt̄a vice. P̄riogenita mea añ tulit. ⁊ nūc secundo surripuit bñdictionē meā. Rursūq; ad p̄rem: nūq̄d nō reseruasti ait ⁊ mihi bñdictionē? Rñdit ysaac: Dñm tuū illū p̄sti tui. ⁊ oēs frēs eius seruituti ei⁹ subiugaui. Frumēto ⁊ vino ⁊ oleo stabiliui eum. ⁊ tibi post hr̄ fili mi vltra q̄d faciam? Cui esau: Nūq̄ vnā inq̄t tm̄ bñdictionē habes pat̄? Mihi q̄ obsecro ut bñdicas. Cūq; eiulatu magḡ fleret mot⁹ ysaac dixit ad eū: In pinguedine t̄re ⁊ in rore celi desup̄ erit bñdictio tua. Uives in gladio. ⁊ fr̄i tuo seruies: tēpusq; veniet cū excutias ⁊ soluas iugū ei⁹ de ceruicibus tuis. Oderat ḡ sp esau iacob p̄ bñdictiōe q̄ bñdixerat ei p̄r. Dixitq; i corde suo. Uenient dies luct⁹ p̄ris mei. ⁊ occidā iacob frēm meū. Nūciata sūt hr̄ rebecce. Que timens. ⁊ vocās iacob filium suū dixit ad eum: Ecce esau frat̄ tuus minat̄ ut occidat te. Nūc ḡ fili audi vocē meā. ⁊ p̄surgens fuge ad laban frēm meū i arā. Habitabisq; cū eo dies paucos donec recēscat furor fris tui. ⁊ cesset indignatio ei⁹. obliuiscat̄q; eor q̄ fecisti in eū. postea mittā ⁊ adducā te inde huc. Cur vtroq; orbabor filio i vno die? Dixitq; rebecca ad ysaac. Tedet me vite mee p̄ filias heth. Si acceperit iacob vxorē de stirpe h⁹ t̄re: nolo viuē.

XXVIII

Uocauit itaq; ysaac iacob ⁊ benedixit eū: p̄cepitq; ei dicens: Noli accipe cōiugē de genere chanaā: ꝟ vade ⁊ p̄ficiscere in mesopotamiā syrie. ad domū bathuelis p̄ris mr̄is tue. ⁊ accipe tibi inde vxorē de filiab⁹ laban auūculi tui. De⁹ aūt oīpotēs bñdicat tibi. ⁊ crescē te faciat atq; multiplicet ut sis i turbas p̄l̄or: ⁊ det tibi bñdictiōes abrahe ⁊ semini tuo p⁹ te: ut possideas terrā pegrinationis tue. quā pollicit⁹ ē auo tuo. Cūq; dimisisset eū ysaac p̄fectus puenit in mesopotamiā syrie: ad laban filiū bathuelis syri. fratrē rebecce mr̄is sue. Uidens aūt esau q̄ bñdixisset pat̄ suus iacob. ⁊ misisset eum in mesopotamiā syrie. ut inde vxorē ducēt. ⁊ q̄ p⁹ bñdictionē p̄cepisset ei dicēs: nō accipies vxorē de filiab⁹ chanaan: qđq; obediens iacob parentibus suis isset in syriam: p̄bans q̄q; q̄ non libēt̄ aspiceret filias chanaan pat̄ suus: iuit ad ismahelē. ⁊ duxit vxorem. absq; his quas p̄ius habebat. melech filiā ismahelis filij abrahe sororē nabaioth. Igit̄ egressus iacob de bersabee. p̄gebat aran. Cūq; venisset ad quēdā locū. ⁊ vellet eo requiescere p⁹ solis occubitū tulit de lapidib⁹ q̄ iacebāt. ⁊ suppōēs capiti suo. dormiuit i eodē loco. Uidit q; in somnis scalā stantē sup̄ terrā. ⁊ cacumē illi⁹ tangēs celū: angelos quoq; dei ascēdētes ⁊ descendentes p̄ eā. ⁊ dñm innixū scale dicentē sibi: Ego sū dñs deus abraham patris tui ⁊ de⁹ ysaac. Terrā i q̄ dormis tibi dabo ⁊ semini tuo erit̄q; semē tuū q̄si puluis t̄re. Dilataberis ad orientē ⁊ occidētē ⁊ septētrionē ⁊ meridiē. ⁊ bñdicent̄ i te ⁊ i semine tuo cūcte trib⁹ terre. Et ero custos tuus q̄cūq; p̄rexeris. ⁊ reducā

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

te i ẽrã bãc·nec dimittã nisi cõpleuero vniũ/
sa q̃ dixi. Cũq; euigilasset iacob ẽ somno·
ait: Vere dñs est i loco isto. ⁊ ego nesciebã.
Pauẽsq;: q̃ terribilis ẽ inq̃t loc⁹ iste. Non ẽ
hic aliud nisi dom⁹ dei. ⁊ porta celi. Surgẽs
q̃ iacob mane: tulit lapidẽ quẽ supposuerat
capiti suo. ⁊ erexit in titulũ fũdẽs oleũ ẽsup
Appellauitq; nomẽ vrbis bethel: q̃ pri⁹ luça
vocabat. Vouit etiã votũ dicens: Si fuerit
dñs mecũ. ⁊ custodierit me i via p quã ãbu/
lo. ⁊ ẽderit mi panẽ ad vescẽdũ. ⁊ vestimẽtũ
ad induẽdũ·reuersusq; fuero pspere ad do/
mũ patris mei: erit mihi dñs i deum. ⁊ lapis
iste quẽ erexi i titulũ·vocabit dom⁹ dei: cun/
ctorũq; q̃ ederis mihi·decimas offerã tibi.

Profect⁹ q̃ iacob venit i ẽrã orientalẽ. ⁊ vidit puteũ in agro: tres
q; greges ouiũ accubãtes iuxta eũ. Nã ex illo adaq̃bant pecora. ⁊ os ei⁹ grandi
lapide claudebat. Mos erat·ut cũct; ouibus congregat; devoluerẽt lapidem. ⁊ refectis
gregib⁹ rursũ sup os putei ponerẽt. Dixitq; ad pastores: Frẽs vnde estis? Qui rñderũt
de aran. Quos interrogãs: nũq̃d ait nost; laban filiũ nachor? Dixerũt: Nouim⁹. Sanus
ne ẽ inq̃t? Valet inq̃unt. ⁊ ecce rachel filia ei⁹ venit cũ grege suo. Dixitq; iacob. Adhuc
multũ diei superest: nec ẽ tẽp⁹ ut reducant ad caulas greges. Date añ potũ ouib⁹ ⁊ sic eas
ad pastũ reducite. Qui rñderũt: Non possu/
mus· donec oia pecora cõgregẽt ⁊ amouea/
mus lapidẽ de ore putei ut adaquem⁹ gre/
ges. Adhuc loq̃bãt. ⁊ ecce rachel veniebat cũ
ouibus pris sui. Nam gregẽ ipsa pascebat.
Quã cũ vidisset iacob. ⁊ sciret consobrinã suã
ouesq; laban auũculi sui: amouit lapidẽ q̃
pute⁹ claudebat. ⁊ adaq̃to grege osculat⁹ ẽ
eam. Et eleuata voce fleuit. ⁊ indicauit ei q̃
frat eẽt pris sui. ⁊ fili⁹ rebecce. At illa festi/
nãs nũciauit pri suo. Qui cũ audisset venisse
iacob filiũ sororis sue· occurrit obuiã ei: cõ/
plexusq; eũ. ⁊ i oscula ruẽs: duxit i domũ suã
Auditq; aũt causis itineris·rñdit: Os meũ es
⁊ caro mea. Et p⁹ q̃ ipleti sũt dies mẽsis vni⁹
dixit ei: Nũ qa frat me⁹ es· grat; huius rei?
Dic q̃d mercedis accipias. Habebat autem duas filias. Nomẽ maioris lya: minor vo appel
labat rachel. Sed lya lippis erat oculis· ra/
chel decora facie ⁊ venusto aspectu· quã di/
ligẽs iacob ait: Seruiam tibi p rachel filia
tua minore septẽ ãnis. Rñdit laban: Melio⁹ ẽ
ut tibi eã dem q̃ alii viro. Mane apud me.
Seruiuit ergo iacob p rachel septẽ ãnis. ⁊ vi/
debãt illi pauci dies p amoris magnitudine.
Dixitq; ad laban: Da mihi vxorẽ meã· qa iam
temp⁹ impletũ ẽ ut ingrediar ad illã. Qui vo/
catis multis amicoq; turbis ad cõuiuiũ fecit
nuptias. ⁊ vespere lyam filiã suã introduxit ad
eũ: dans ãcillã filie celpbã noie. Ad quã cũ
ex more iacob fuisset ingressus· facto mane
vidit lyã. ⁊ dixit ad socerũ suũ: Quid ẽ quod
facere voluisti: Nõne p rachel seruiui tibi?
Quare inposuisti mihi? Rñdit laban: Nõ ẽ i lo/
co nro consuetudis ut minores añ tradam⁹ ad
nuptias. Imple ebdomadã diez b⁹ copule
⁊ hanc q̃ dabo tibi· p opere q̃ seruitur⁹ es mihi
septẽ annis alijs. Acceuit placito. ⁊ ebdo/
mada trãsacta rachel duxit vxorẽ. Cui pat
seruã balam tradiderat. Tandẽq; potitus
optat; nuptijs amorẽ sequẽt; prioris ptulit· ser
uiens apud eũ septẽ annis alijs. Videns aũt
dñs q̃ despicerẽt lyam· aperuit vuluã ei⁹· sorore
sterili pmanẽte. Que ceptũ genuit filiũ: vo
cauitq; nomẽ eius ruben dicẽs: Vidit dñs
humilitatẽ meã. Nũc amabit me vir me⁹. Rur/
sumq; concepit ⁊ pepit filiũ ⁊ ait: Quia audiuit
me dñs haberi octẽptui: dedit etiã istũ mihi. Vo
cauitq; nomẽ ei⁹ symeon. Concepitq; tertio. ⁊
genuit aliũ filiũ· dixitq;: Nunc q̃ copulabit
mihi marit⁹ me⁹ eo q̃ peperim ei tres filios.
Et idcirco appellauit nomẽ ei⁹ leui. Quarto
concepit ⁊ pepit filiũ. ⁊ ait: Nõ confitebor dño.
Et ob hoc vocauit eũ iudã. Cessauitq; parere.

Vernens aũt rachel q̃ infecũda eẽt· inuidit sorori sue. ⁊ ait
marito suo: Da mihi liberos· alio/
q̃n moriar. Cui irat⁹ rñdit iacob: Nũ p deo
ego sũ· q̃ priuauit te fructu vẽtris tui? At illa:
Habeo inq̃t famulã balam: ingredere ad illã
ut pariat sup genua mea. ⁊ habeã ex illa filios. Deditq; illi balam i coniugiũ. Que ingresso
ad se viro: cõcepit ⁊ pepit filium. Dixitq; ra/
chel: Iudicauit mihi dñs. ⁊ exaudiuit vocẽ
meã dãs mihi filiũ. Et idcirco appellauit no
men ei⁹ dan. Rursũq; bala concipiẽs pepit al/
terũ· p q̃ ait rachel. Cõparauit me dñs cũ soro/
re mea. ⁊ iualui. Vocauitq; eũ neptali. Sen/
tiẽs lya q̃ parere cessisset· celpbã ãcillã suã
marito tradidit. Qua p⁹ conceptũ edente filiũ
dixit. Felicit. Et idcirco vocauit nomẽ eius
gad. Peperit q; celpba alterum· dixitq; lya:
Hoc p tẽ atitudine mea. Beatam quippe me

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dicēt ēs mulieres. Propterea appellauit eū aser. Egressus aūt ruben tpe messis triticee in agrū repperit mādragoras: quas mri lye tulit. Dixitq; rachel: Da mihi partem de mādragoris filij tui. Illa rndit: Parū ne tibi videt q̄ preripueris maritū mihi: nisi etiam mandragoras filij mei tuleris? Ait rachel Dormiat tecū hac nocte p mandragoris filij tui. Redeūtiq; ad despām iacob de agro egressa ē i occursū ei⁹ lya. 7 ait: Ad me ingt intrabis: qa mercede conduxi te p mandragoris filij mei. Dormiuitq; cū ea nocte illa. 7 exaudiuit de⁹ pces ei⁹. Cōcepitq; 7 pepit filiū qntū 7 ait: Dedit deus mercedē mihi: qa dedi ancillā meā viro meo. Appellauitq; nomē ei⁹ ysachar. Rursū lya cōcipiēs pepit sextū filiū 7 ait: Dotauit me deus dote bona. Etiā hac vice mecū erit marit⁹ me⁹: eo q̄ genuerim ei sex filios. Et idcirco appellauit nomē ei⁹ zabulon. Post quē pepit filiam noīe dinā. Recordatusq; dns rachelis exaudiuit eā 7 aperuit vuluā ei⁹. q̄ cōcepit 7 pepit filiū dicens: Abstulit de⁹ opprobriū meū. Et vocauit nomē illi⁹ ioseph dicēs: Addat mihi dns filiū alterū. Mato autē ioseph dixit iacob socero suo: Dimitte me ut reuertar i patriā meā 7 ad trā meā. Da mihi vxores 7 liberos meos p quib⁹ seruiui tibi ut abeam. Tu vo nosti seruitutē q̄ seruiui tibi. Ait illi laban: Inueniā grām i dspectu tuo. Expimēto didici: qa bñdixerit mihi deus ppt̄ te. Cōstitue mercedē tuā quā dem tibi. At ille rndit: Tu nosti quō seruierim tibi. 7 quāta i māib⁹ meis fuit possessio tua. Modicū habuisti añq̄ venirē ad te. 7 nunc diues effectus es: benedixitq; tibi de⁹ ad introitū meū. Justū ē igit̄ ut aliqn̄ prouideā domui mee. Dixitq; laban: Quid tibi dabo? At ille ait: Nihil volo: ß si feceris qd postulo: itex pascam 7 custodiam pecora tua. Byra ēs greges tuos. 7 separa cūctas oues varias 7 sparso vellē. 7 qdcūq; rufū 7 maculosū variūq; fuerit tam i ouib⁹ q̄ i capris erit merces mea. Rndebitq; mihi cras iusticia mea qn̄ placiti tēp⁹ aduenerit corā te. 7 oia q̄ nō fuerit varia 7 maculosa 7 rufa tā i ouib⁹ q̄ in capris furti me argues. Dixitq; laban: Gratū habeo qd petis. Et separauit i die illa capras 7 oues 7 hircos 7 arietes varios 7 maculosos. Cūctū aūt gregē vnicolorē. i. albi 7 nigri velleris tradidit i manu filiorum suox. 7 posuit spatium trium dierū inter se 7 generū: q̄ pascebat reliquos greges ei⁹. Tollēs aūt iacob virgas populeas virides 7 amygdalinas. 7 ex platanis ex parte decorticauit eas. Detractisq; corticib⁹ i bis q̄ spoliata fuerāt candorē apparuit: illa vo q̄ integra fuerāt viridia permānserūt: atq; i hunc modū color effect⁹ ē vari⁹. Posuitq; eas i canalib⁹ vbi effūdebat aq̄ ut cū venissent greges ad bibendū añ oculos haberēt virgas: 7 in aspectu eax concipient. Factūq; ē ut i ipso calore coit⁹ oues intuerēt virgas. 7 parerēt maculosa 7 varia 7 diuerso colore respersa. Diuisitq; gregē iacob. 7 posuit virgas in canalib⁹ añ oculos arietū. Erāt aūt alba 7 nigra quecq; laban: cetera vo iacob: sepatis int se gregib⁹. Igit̄ qn̄ primo tpe ascēdebāt oues ponebat iacob vgas i canalib⁹ aqx añ oculos arietū 7 ouiū: ut i eax contemplatione concipēt. Qn̄ vo serotina admissura erat. 7 conceptus extrem⁹: nō ponebat eas. Facta q̄ st ea q̄ erāt serotina laban. 7 q̄ primi tpis iacob. Ditatusq; ē hō vltra modū. 7 habuit greges multos: ancillas 7 seruos camelos 7 asinos.

Postq̄ aūt audiuit vba filioq; laban dicētiū: tulit iacob oia q̄ fuerūt p̄ris nr̄i. 7 de illi⁹ facultate ditat⁹ fact⁹ ē inclyt⁹: aīaduertit q̄ faciē laban q̄ nō eēt erga se sicut hēri 7 nudiustertius: maxie dicēte sibi dño: reuertē in terrā patrū tuoq; 7 ad gnātionē tuam et ero tecū: misit 7 vocauit rachel 7 lyam i agrū vbi pascebat greges. dixitq; eis: Video faciē p̄ris vr̄i q̄ nō sit erga me sicut hēri 7 nudiustertius. Deus aūt p̄ris mei fuit mecū. 7 ipse nostis q̄ totis viribus meis seruierim p̄ri vro. Soror 7 p̄r vester circūuenit me. 7 mutauit mercedem meā decē vicib⁹. 7 tn̄ non dimisit eū de⁹ ut nocēt mihi. Siqn̄ dixit varie erūt mercedes tue: pariebāt oēs oues varios fetus: qn̄ vo econtrario ait: alba q̄q; accipies p̄ mercede. oēs greges alba peperērūt. Tulitq; de⁹ substantiam p̄ris vr̄i. 7 dedit mihi. Postq̄ n. cōceptus ouiū temp⁹ aduenerat: leuaui oculos meos. 7 vidi i somnis ascēdentes mares super feminas varios 7 maculosos 7 diuersoq; coloris. Dixitq; angel⁹ dñi ad me i somnis: Jacob. Et ego rndi: Adsū. Qui ait: Leua oculos tuos. 7 vide vniuersos masculos ascendentes super feminas varios maculosos atq; respersos. Vidi n. oia q̄ fecit tibi laban. Ego sum deus bethel vbi vnxisti lapidē. 7 voti

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

wuisti m. Nunc g surge 7 egredē de tra bac: reuertēs i terrā natiuitatis tue. Rndertq; rachel 7 lya: Numq̄d habem⁹ residui quicq̄ i facultatibus 7 hereditate dom⁹ pris nri? Nonne q̄ alienas reputauit nos. 7 vēdidit: comeditq; pciū nrm? Sz de⁹ tulit opes pris nri. 7 eas tradidit nob ac filijs nris. Ān oia q̄ pcepit tibi dns fac. Surrexit autē iacob 7 ipositis liberis ac ꝓiugib⁹ suis sup camelos abijt: tulitq; ēm substā suā 7 greges. 7 q̄cq̄d i mesopotamia acq̄sierat: pgēs ad ysaac prem suū i tra chanaan. Eo tpe ierat laban ad tondendas oues. 7 rachel furata ē idola pris sui. Noluitq; iacob confiteri socero suo q̄ fugeret. Cūq; abisset tā ipse q̄ oia q̄ iuris sui erant. 7 amne transmisso pgeret ꝺ montē galaad: nūciatū ē laban die ttio q̄ fugēt iacob. Qui assūptis frib⁹ suis ꝓsecut⁹ ē eū diebus septē. 7 cōprehēdit eum i mōte galaad. Viditq; i somnis dicētē sibi dñm: Caue ne q̄cq̄ aspe loq̄ris ꝺ iacob. Jām iacob extēderat i mōte tabnaculū. Cūq; ille ꝓsecut⁹ fuisset eū cū frib⁹ suis i eodē monte galaad fixit tentoriū. Et dixit ad iacob: Quare ita egisti: ut clam me abigēs filias meas q̄si captiuas gladio? Cur ig̃rante me fugē voluisti: nec indicare mihi ut ꝓsequerer te cū gaudio 7 canticis 7 tympanis 7 cithara? Nō es passus ut osculare filios meos 7 filias. Stulte operat⁹ es. Et nūc q̄dē valet man⁹ mea reddē tibi malū: ſ de⁹ pris tui heri dixit mihi: Caue ne loquar ꝺ iacob q̄cq̄ duri⁹. Esto. Ad tuos ire cupiebas. 7 desiderio erat tibi dom⁹ pris tui. Cur furat⁹ es deos meos? Rndit iacob: Ex insscio te pfect⁹ sū: timui ne violēt auferres filias tuas. Ex aūt furti me arguis apud quēcūq; inuener deos tuos: neceē cora fribus nris. Scrutare q̄cq̄d tuor apud me inueneris aufer. Hec dicēs ig̃rabat q rachel furata eēt idola. Ingress⁹ itaq; laban tabernaculū iacob 7 lye 7 vtriusq; famule nō inuenit. Cūq; intrasset tētoriū rachelis: illa festinās abscōdit idola subt stramēta cameli 7 sedit desup: scrutantiq; ēm tentoriū 7 nihil inuenienti ait: Ne iracatur dns me⁹ q cora te assurgē neq̄o: q̄a iusta cōsuetudinē feminar nūc accidit mihi. Sic delusa sollicitudo q̄rentē ē. Tumēsq; iacob cū iurgio ait: Quā ob culpā meam 7 ob q̄ pctm̄ meū sic exarsisti post me. 7 scrutatus es ēm supellectilē meā? Quid inuenisti de cūcta substātia dom⁹ tue? Pone hic cora frib⁹ meis 7 fribus tuis: 7 iudicēt inter me 7 te. Idcirco viginti annis fui tecū: oues tue 7 capre steriles nō fuerūt: arietes gregis tui nō comedi: nec captū a bestia oñdi tibi. Ego dānū ē reddebā. Quicq̄d furtim pibat a me exigebas. die noctuq; estu vrgebar 7 gelu: fugiebatq; somnus ab oculis meis. Sicq; p vigiti ānos i domo tua seruiui tibi: q̄tuordecī p filiab⁹. 7 sex p gregibus tuis. Immutasti q̄q; mercedē meā decē vicib⁹. Nisi de⁹ pris mei abrahā 7 timor ysaac fuisset mihi: forsitan modo nudū me dimisisses. Afflictionē meam 7 laborē manuū mearū respexit dns. 7 arguit te heri. Rndit ei laban: Filie mee 7 filij 7 greges tui 7 oia q̄ cernis mea sūt. Quid possū facē filijs 7 nepotib⁹ meis? Veni g̃ 7 ineam⁹ fed⁹: ut sit testimoniū inter me 7 te. Tulit itaq; iacob lapidem. 7 erexit illū i titulū. Dixitq; frib⁹ suis. Afferte lapides. Qui ꝺ gregātes fecerūt tumulū: comederūtq; sup eum. Quē vocauit laban tumulū testē. 7 iacob aceruū testimonij. vterq; iurta ꝓpetatē lingue sue. Dixitq; laban: Tumul⁹ iste testis critinter me 7 te hodie. Et idcirco appellatū ē nomē ei⁹ galaad i. tumulus testis. Et adiecit laban. Intueat 7 iudicet dns inter nos q̄n recesserim⁹ a nobis si afflixeris filias meas. 7 si introduxeris alias vxores sup eas. Null⁹ sermonis nri testis ē absq; deo qui ꝑsens respicit. Dixitq; rursus ad iacob: En tumul⁹ hic 7 lapis quē erexi: inter me 7 te testis erit. Tumul⁹ inq̄ iste 7 lapis sint in testimoniū: si aut ego trāsiero illū pergens ad te: aut tu pterieris malū mihi cogitans. De⁹ abrahā 7 de⁹ nachor iudicet inter nos: de⁹ pris eor. Jurauit g̃ iacob p timorē pris sui ysaac. Immolatisq; victimis in monte vocauit frēs suos ut ederēt panē. Qui cū comedissent manserūt ibi. Laban vo de nocte ꝓsurgēs. osculat⁹ ē filios 7 filias suas. 7 bñdixit illis: reuersusq; ē in locū suū. XXXII

Iacob aūt abijt i itinē q̄ cepat: fuerūtq; ei obuiā angeli dei. Quos cū vidisset ait: Castra dei sūt h̄. Et appellauit nomē loci illius manaim. i. castra. Misit aūt 7 nūcios añ se ad esau frēm suū i tra seyr. in regiōē edom. ꝑcepitq; eis dicēs: Sic loq̄mi dño meo esau. Hec dicit frat⁹ tu⁹ iacob: Apud laban pegrinat⁹ sū. 7 fui vsq; i ꝑsentē die. Habeo boues 7 asinos 7 oues 7 seruos 7 ancillas: mittoq; nunc legationē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ad dñm meũ ut inueniã grãm i ꝓſpectu tuo
Reuerſiq; ſũt nũcij ad iacob dicẽtes: Veni-
mus ad eſau frẽm tuũ. ⁊ ecce ꝑperati occur-
ſũ tuũ cũ q̃dringẽtis viris. Timuit iacob val
de. ⁊ pterrit⁹ diuiſit ꝑſim q̃ ſecũ erat: greges
q;⁊ oues ⁊ boues ⁊ camelos i duas turmas
dicẽs: Si venerit eſau ad vnã turmã ⁊ pcuſ-
ſerit eã: alia turma q̃ reliq̃ eſt ſaluabit. Di-
xitq; iacob: Deus pris mei abraham. ⁊ de⁹
pris mei yſaac. dñe q̃ dixiſti mihi. reuertẽ in
terrã tuã ⁊ in locũ natiuitatis tue. ⁊ bñfaciã
tibi: minor ſum cũctis miſerationib⁹ tuis. ⁊
veritate tua quã expleſti ſeruo tuo. In bacu-
lo meo trãſiui iordanẽ iſtũ. ⁊ nũc cũ duab⁹
turmis regredior. Erue me de manu fratris
mei eſau. q̃a valde eum timeo: ne forte veni-
ens pcutiat mres cũ filijs. Tu locutus es q;
bñfaceres mihi. ⁊ dilatares ſemen meũ ſicut
arenã maris. q̃ p̃ multitudine numerari nõ
pot. Cũq; dormiſſet ibi nocte illa: ſeparauit de
bis q̃ habebat mũera eſau fri ſuo. capras du
cẽtas. hircos viginti: oues ducẽtas. arietes
viginti: camelos fetas cũ pullis ſuis trigita.
vaccas q̃draginta. ⁊ tauros vigiti. aſinas
viginti. ⁊ pullos earũ decẽ. Et miſit p man⁹
ſeruoꝝ ſuoꝝ. ſingulos ſeorſũ greges. dixitq;
pueris ſuis: Antecedite me. ⁊ ſit ſpatiũ inẽ
gregẽ ⁊ gregẽ. Et pcepit priori dicens: Si ob-
uiũ habueris frẽm meũ eſau. ⁊ interrogauerit
te. cui⁹ es aut q̃ vadis. aut cui⁹ ſunt iſta q̃ ſe-
queris? rñdebis: Serui tui iacob. Munera
miſit dño ſuo eſau: ipſe q; p⁹ nos venit. Si⁊
dedit mandata ſecũdo ⁊ tcio ⁊ cũctis q̃ ſeq̃-
bant̃ greges. dicẽs: Hiſdẽ verbis loq̃mini ad
eſau cũ inueneritis eũ. ⁊ addetis: Ipſe q; ſer-
uus tuus iacob. iter noſtr inſeq̃t. Dixit enim:
Placabo illũ muneribꝰ q̃ pcedũt. ⁊ p⁹ ea vi-
debo illũ. Forſitan ꝓpitiabit̃ mihi. Preceſſe-
rũt itaq; munera añ eũ. ipſe vo mãſit nocte
illa i caſtris. Cũq; mature ſurrexiſſet tulit du
as vxores ſuas ⁊ totidẽ famulas cũ vndeci
filijs. ⁊ trãſiuit vadũ iaboch. Trãſductiſq;
oib⁹ q̃ ad ſe ptinebãt. mãſit ſolus. ⁊ ecce vir
luctabat̃ cũ eo vſq; mane. Qui cũ videt q;
eũ ſupare nõ poſſet: tetigit neruũ femoris ei⁹
⁊ ſtatim emarcuit. Dixitq; ad eũ: Dimitte me
Jam. n. aſcẽdit aurora. Rñdit: Nõ dimittã
te niſi bñdixeris mihi. Ait ergo: Qõ eſt no
mẽ tibi? Rñdit Jacob. At ille: Neq; q; inq;t
iacob appellabit̃ nomẽ tuũ: ſ iſrl. Qm̃ si ꝰ
deũ fortis fuiſti. quãto magis ꝰ hoies ꝑualeb⁹?
Interrogauit eũ iacob: Dic mihi q̃ appellaris
noie? Rñdit: Cur q̃ris nomẽ meũ qõ ẽ mi-
rabile? Et bñdixit ei i eodẽ loco. Vocauitq;
iacob nomẽ loci illi⁹ phanuel. dicẽs: Vidi
dñm facie ad faciẽ. ⁊ ſalua facta ẽ aia mea.
Ortuſq; ẽ ei ſtati ſol p⁹ q; trãſgreſſus ẽ pha-
nuel. Ipſe vo claudicabat pede. Quam ob
cãm nõ comedũt neruũ filij iſrl q̃ emarcuit
i femore iacob vſq; i pñtẽ diẽ. eo q; tetigerit
neruũ femoris ei⁹ ⁊ obſtupuerit. XXXIII

Leuãs autẽ iacob oculos. vidit ve-
nientẽ eſau. ⁊ cũ eo quadringentos
viros. Diuiſitq; filios lye ⁊ rachel
ãbarũq; famularũ. ⁊ poſuit vtrãq; ancillã ⁊
liberos earũ i pncipio: lyam vo ⁊ filios ei⁹ i
ſecũdo loco. rachel aũt ⁊ ioſeph nouiſſimos
Et ipſe pgrediẽs adorauit p⁹ i terrã ſepti-
es: donec approp̃inq̃ret frater ei⁹. Currens
itaq; eſau obuiã fri ſuo. ãplexat⁹ ẽ eũ. ſtrin-
genſq; collũ ei⁹ ⁊ oſculãs eũ fleuit: leuatiſq;
oculis vidit mulieres ⁊ paruulos eaq;. ⁊ ait
Quid ſibi volũt iſti. ⁊ ſi ad te ptineant? Re-
ſpondit: Paruuli ſunt q̃s donauit mihi deus
ꝓuo tuo. Et approp̃iquãtes ãcille ⁊ filij eaq;
incuruati ſũt. Acceſſit q; lya cũ pueris ſuis
⁊ cũ ſil̃r adoraſſent. extremi ioſeph ⁊ rachel
adorauerũt. Dixitq; eſau: Que nã ſunt iſte
turme q̃s obuiã habui? Rñdit: Vt inuenirẽ
grãm coram dño meo. At ille ait: Habeo plu-
rima frater mi: ſint tua tibi. Dixitq; iacob:
Noli ita obſecro. ſ ſi inueni grãz i oculis tu-
is accipe munuſculũ de manib⁹ meis. Sic.n
vidi faciẽ tuã: q̃ſi videri vultũ dei. Eſto mi-
bi ꝓpit⁹. ⁊ ſuſcipe bñdictionẽ quã attuli ti-
bi. ⁊ quã donauit mihi de⁹ tribꝰ nẽs oia. Vix
frẽ ꝓpellẽte ſuſcipiẽs ait: Gradiamur ſimul
eroq; ſoci⁹ itineris tui. Dixitq; iacob: Noſti
dñe mi q; pueros habeã teneros ⁊ oues ⁊
boues fetas mecũ: q̃s ſi pl⁹ i ambulãdo fece-
ro laborare: morient̃ vna die cũcti greges.
Precedat dñs me⁹ añ ſeruũ ſuũ. ⁊ ego ſeq̃r
paulati veſtigia ei⁹. ſicut videro pueros me-
os poſſe donec veniã ad dñm meũ i seyr. Re-
ſpõdit eſau: Oro te ut de ꝓto q̃ mecũ ẽ. ſaltẽ
ſocij remaneant vie tue. Non eſt inq;t neceſ-
ſe: q̃ vno tñ indigeo ut inueniã grãm in con-
ſpectu tuo dñe mi. Reuerſus ẽ itaq; illo die
eſau itinẽ q̃ venerat in seyr. Et iacob venit i
ſochot: vbi edificata domo ⁊ fixis tentoriis.
appellauit nomẽ loci illi⁹ ſochot. i. tabernacu-
la. Trãſiuitq; i ſalẽ vrbẽ ſichimoꝝ q̃ ẽ in tra

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

chanaan·postꝙ reuersus ẽ ꝛe mesopotamia syrie.ꝛ habitauit iuxta oppidũ·emitꝙs partẽ agri i q̃ fixerat tabnacula·a filijs emoꝛ pris sichem centum agnis.ꝛ erecto ibi altari·inuocauit super illud foꝛtissimũ ꝛeum israbel.

XXXIIII

Egressa est aũt dina filia lye ut videret mulieres regionis illi⁹.Quam cũ vidisset sichem filius emoꝛ heui pnceps ꝛre illi⁹.adamauit eã ꝛ rapuit.ꝛ doꝛmiuit cũ illa:vi oppꝛimens ꝙginẽ Et ꝙglutinata ẽ aia ei⁹ cũ ea:tristẽꝙs ꝛelinuit bl̃ditijs.ꝛ pgẽs ad emoꝛ pr̃em suũ·accipe inq̃t mibi puellã banc ꝙiugẽ.Qd̃ cũ audisset iacob·absentib⁹ filijs ꝛ i pastu pcoꝛũ occupatis:siluit donec redirent.Egresso aũt emoꝛ pr̃e sichem ut loq̃reꝛ ad iacob·ecce filij ei⁹ ꝛeniebãt ꝛe agro: auditoꝙs qd̃ accideꝛat·irati sũt valde:eo q̃ fedã rẽ opaꝛ⁹ eẽt in isrl̃.ꝛ violata filia iacob rẽ illicitã pꝛetrasset Locut⁹ est itaꝙs emoꝛ ad eos: Sichem filij mei adhesit aia filie vr̃e.Date eã illi vꝛoꝛem ꝛ iũgam⁹ vicissim cõnubia.Filias vr̃as tradite nob.ꝛ filias nr̃as accipite.ꝛ hitate nobiscũ.Terra i pt̃ate vr̃a ẽ: exercete·negociamini.ꝛ possidete eã. Sed ꝛ sichem ad patrẽ ꝛ ad frẽs ei⁹ ait. Inueniã gr̃am coꝛã vobis ꝛ quecũꝙs statueritis·dabo. Augete doꝛ ꝛ munera postulate.ꝛ libẽt tribuã qd̃ petieritis: tm̃ date mibi puellã hãc vꝛoꝛẽ. Rñderũt filij iacob: sichem ꝛ pr̃i eius i dolo: seuientes ob stupꝛũ soꝛoꝛis. Nõ possum⁹ facere qd̃ petitis: nec dare soꝛoꝛẽ nr̃am hoi icircũciso:qd̃ illicitũ ꝛ nephariũ ẽ apud nos.Sz i h̃ valebim⁹ federari. Si voluerit̃ eẽ sil'es nr̃i ꝛ circũcidaẽ i vob̃ ois masculini sex⁹:tũc dabim⁹ ꝛ accipiem⁹ mutuo filias vr̃as ac nr̃as ꝛ hitabim⁹ vobiscũ·erimusꝙs vn⁹ ꝑpl'us. Si aũt circũcidi nolueritis: tollem⁹ filiã nr̃am ꝛ recedem⁹. Placuit oblatio eoꝝ emoꝛ ꝛ sichem filio eius : nec distulit adolescens q̃n statim qd̃ petebaẽ explẽt.Amabat.n.puellã valde.ꝛ erat inclyt⁹ in oi domo pr̃is sui.Ingressiꝙs portã vrbis locuti sũt ad ꝑpl'm.Viri isti pacifici sũt.ꝛ volunt habitare nobiscum Negocient̃ in ꝛra ꝛ exerceãt eã:q̃ spatiosa ꝛ lata cultoꝛib⁹ indiget.Filias eoꝝ accipiem⁹ vꝛoꝛes.ꝛ nr̃as illis dabim⁹.Vnũ ẽ q̃ differt̃ tantũ bonũ.Si circũcidam⁹ masculos nr̃os ritũ gent̃ imitãtes.ꝛ suba eoꝝ ꝛ pcoꝛa ꝛ cũcta q̃ possidẽt nr̃a erũt. Tñ i h̃ acq̃escam⁹.ꝛ habitãtes sil'·vnũ efficiam⁹ ꝑpl'm. Assensiꝙs sũt cẽs:circũcisis cũctis marib⁹. Et ecce die ẽtio q̃n grauissim⁹ vulnerũ doloꝛ est·arrepꝙ duo filij iacob·symeon ꝛ leui frẽs dine gladijs·ingressi sũt vrbem ꝙfidentẽ: interfectisꝙ oib⁹ masculis·emoꝛ ꝛ sichem parit̃ necauerunt:tollẽtes dinam ꝛe domo sichem soꝛoꝛẽ suã.Quib⁹ egressis irruerũt sup occisos ceteri filij iacob.ꝛ ꝛepopulati sũt vrbẽ i vltionẽ stupꝛi: oues eoꝝ ꝛ armẽta ꝛ asinos·cũctaqꝫ vastãtes q̃ i domib⁹ ꝛ i agꝛis erãt:puulos q̃ coꝝ ꝛ vxoꝛes duxerũt captiuas.Quib⁹ ꝑpetratis audacter·iacob dixit ad symeon ꝛ leui: Turbastis me.ꝛ odiosũ fecistis me chananeis ꝛ pꝛereẽcis hitatoꝛib⁹ ꝛre hui⁹.Nos pauci sum⁹:illi ꝙgregati ꝑcutient me.ꝛ ꝛe leboꝛ ego ꝛ dom⁹ mea.Rñderunt.Nunq̃d ut scoꝛto abuti debuere soꝛoꝛe nr̃a?

XXXV

Interea locut⁹ est de⁹ ad iacob: Surge ꝛ ascẽde bethel ꝛ habita ibi·facꝙs altare deo q̃ appaꝛuit tibi q̃n fugiebas esau frẽm tuũ. Jacob ꝛo cõuocata oi domo sua ait: Abijcite deos alienos q̃ i medio vr̃i sẽ ꝛ mũdamini: ac mutate vestimẽta vr̃a. Surgite ꝛ ascẽdam⁹ i bethel ut faciam⁹ ibi altare deo q̃ exaudiuit me i die tribulatiõis mee.ꝛ soci⁹ fuit itinerꝭ mei. Dederũt ḡ ei ois deos alienos q̃s habebãt.ꝛ inaures q̃ erãt in auris⁹ eoꝝ. At ille infodit eas subter terebinthũ: q̃ ẽ p⁹ vrbẽ sichem. Cũꝙs pfecti essent·terꝛoꝛ dei iuasit ois p circuitũ ciuitates.ꝛ nõ sũt ausi pseq̃ recedẽtes. Venit igit̃ iacob luçam·q̃ est i ꝛra chanaan coḡmento bethel :ipse ꝛ ois ꝑpl'us cũ eo. Edificauitꝙs ibi altare.ꝛ appellauit nomẽ loci illi⁹ dom⁹ dei. Ibi.n.apparuit ei deus cũ fugeret fratrẽ suũ. Eodẽ tpe moꝛtua ẽ debꝛa nutrix rebecce.ꝛ sepulta est ad radices bethel subter quercũ : vocatũꝙs ẽ nomẽ loci illi⁹ quercus flet⁹. Apparuit aũt itez̃ de⁹ iacob postꝙ reuersus ẽ ꝛe mesopotamia syrie.ꝛ venit i bethel·bñdixitꝙs ei dicẽs: Non vocaber̃ vltra iacob:ꝫ israbel erit nomen tuũ. Et appellauit eũ isrl̃. Dixitꝙs ei:Ego de⁹ oipotens.Cresce ꝛ multiplicare:gentes ꝛ ꝑpuli nationũ ex te erũt.Reges de lumbis tuis egredient̃: terrãꝙs quã dedi abꝛahã ꝛ ysaac·dabo tibi ꝛ semi tuo p⁹ te.Et recessit ab eo. Ille ꝛo erexit titulũ lapideũ· i loco q̃ locutus fuerat ei de⁹:libans sup eũ labamina.ꝛ effũdẽs oleũ vocãsꝙs nomẽ loci illi⁹ bethel. Egressus aũt inde·uẽit ueꝛno tpe ad ẽrã q̃ ducit effrathaꝫ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

In q̃ cũ parturiret rachel·ob difficultatem partus periclitari cepit. Dixitq; ei obstetrix: Noli timẽ: q̃a & hũc habebis filiũ. Egrediente aũt aia pre dolore & iminẽte iam morte·vocauit nomẽ filij sui benoni. i. filius doloris mei. Pater vo appellauit eũ beniamin. i. filius dextre. Mortua ẽ q̃ rachel. & sepulta ẽ i via q̃ ducit effratham·h̃ est bethleem. Erexitq; iacob titulũ sup sepulchr eius. hic est titulus monumẽti rachel vsq; ip̃m diẽ. Egressus inde fixit tabernaculũ transturrẽ gregis. Cũq; habitaret i illa regiõe: abiit ruben. & dormiuit cũ bala cõcubina p̃ris sui. Qd illũ mũlatuit. Erãt ãt filij iacob duodecim. Filij lye p̃mogenitus ruben: & symeon & leui· iudas & yssachar & zabulon. Filij rachel: ioseph & beniamin. Filij bale ancille rachelis: dan & neptalim. Filij zelphe ãcille lye: gad & aser. hi sũt filij iacob: qui nati sũt ei in mesopotamia syrie. Venit etiã ad ysaac patrẽ suũ in mãbre ciuitatẽ arbee·h̃ ẽ hebron: in q̃ peregrinat9 ẽ abrahã & ysaac. Et cõpleti sũt dies ysaac centũ octoginta annorum: consumptusq; etate mortuus ẽ. & appositus est populo suo senex & plenus dierũ. & sepelierunt eum esau & iacob filij sui.

XXXVI

Hec autẽ sunt generationes esau· ipse est edom. Esau accepit vxores de filiabus chanaan· ada filiam elom ethei. & oolibama filiã ane filij sebeon euei. Basemath q̃ filiã ismabel sororẽ nabaioth peperit aũt ada elipbaz. Basemath genuit rabuel. Oolibama genuit iebus & ihelon & chore. hi filij esau: q̃ nati sũt ei i tra chanaã Tulit ãt esau vxores suas & filios & filias & oẽm aiam dom9 sue & substãm & pecora & cũcta q̃ habẽ poterat i tra chanaã. & abiit i alterã regionẽ·recessitq; a frẽ suo iacob. Diuites. n erãt valde. & sil habitare nõ poterant: nec sustinebat eos tra peregrinatiõis eorũ p̃ multitudine gregũ. Habitauitq; esau i mõte seyr: ipse ẽ edom. He aũt sũt gnãtiões esau patris edom i monte seyr. & h̃ noia filioz eius. Elipbaz fili9 ada: vxoris esau. Rabuel q̃ fili9 basemath vxoris ei9. Fuerũtq; elipbaz filij: theman· omar·sephua. & gatham. & cenez. & chore. Erat aũt thamna concubina elipbaz filij esau: q̃ pepit ei amalech. hi sunt filij ada vxoris esau. Filij aut̃ rabuel: naath & zara semma & meza. hi filij basemath vxoris esau Isti q̃ erãt filij oolibama filie ane filij sebeon esau·q̃s genuit ei: iebus & ihelon & chore. hi duces filiorũ esau. Filij eliphaz p̃mogeniti esau: dux themã· dux omar· dux sephua· dux cenez· dux chore· dux gathan· dux amalech. hi filij elipbaz in tra edom: & hi filij ada. hi q̃ filij rabuel filij esau: Dux naath· dux zara· dux semma· dux meza. hi aũt duces rabuel: in tra edom. Isti filij basemath vxoris esau. hi ãt filij oolibama vxoris esau. Dux iebus· dux ihelon· dux chore. hi duces oolibama filie ana vxoris esau. Isti sũt filij esau & hi duces eoz· ipse ẽ edom. Isti sũt filij seyr horrei habitatores tre: lothan & sobal & sebeon & anan & dison & eser & disan. hi duces horrei filij seyr: in tra edom. Facti sũt aũt filij lothan: horrei & eman. Erat aũt soror lothan thamna. Et isti filij sobal: aluban & manneth & ebal sephi & onan. Et hi filij sebeon: achia & anan. Iste ẽ anan q̃ inuenit aq̃s calidas i solitudine: cũ pasceret asinas sebeon p̃ris sui. Habuitq; filiũ disan & filiã oolibama. Et isti filij disan: abdaz & iesbã & iethran & charan. hi q̃q; filij eser: balaan & nan & zeuan & achan. Habuit autẽ filios disan hus & aran. hi duces horreorũ: Dux lothan dux sobal· dux sebeon· dux ana· dux dison· dux eser· dux disan. Isti duces horreorũ qui ip̃rauerũt i tra seyr. Reges aũt q̃ regnauerũt in terra edom· añq; haberent regem filij isr̃l· fuerũt hi: Balach fili9 beor: nomẽq; vrbis ei9 dinaba. Mortu9 ẽ aũt balach. & regnauit p̃ eo iobab fili9 zare de bosra. Cumq; mortuus eẽt iobab: regnauit p̃ eo husan de tra themanoz. Hoc q̃q; mortuo: regnauit p̃ eo adad fili9 badadi q̃ percussit madian in regiõe moab. & nomẽ vrb̃ ei9 auith. Cũq; mortu9 eẽt adad: regnauit p̃ eo semla de masereca. Hoc q̃q; mortuo regnauit p̃ eo saul de fluuio rooboth. Cũq; & hic obisset: successit in regnũ balanan filius achobor. Isto q̃q; mortuo: regnauit pro eo adad: nomenq; vrbis eius phou. Et appellabat vxor ei9 meezabel filia matredb: filie mizaab. Hec q̃ noia ducũ esau i cognatiõib9 & locis & vocabulis suis: dux thamna· dux aluba· dux iethet· dux oolibama· dux ela· dux phinon· dux cenez· dux theman· dux mabsar· dux mabdibel· dux hirã. hi duces edom habitantes i terra imperij sui: ipse est esau pater idumeorũ. Habitauit aut̃ iacob in tra chanaan i q̃ p̃ suus peregrinat9 est. & hec sunt generationes eius.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Ioseph cū sedecim eēt ānoꝝ: pascebat gregē cū fratribus suis adh puer. Eterat cū filijs bale & zelphe vxoꝝ patris sui: accusauitq; fratres suos apud patrē crimie pessimo. Israhel āt diligebat ioseph sup oēs filios: eo q; i senectute genuisset eū. Fecitq; ei tunicā polymitā Uidētes aūt frēs eiꝰ q; a pre plꝰ cūctis filijs amarē̄ oderāt eū: nec poterāt ei q̄cq̄ pacifice loqui. Accidit q̄h ut visū somniū referret fribꝰ suis: q̄ causa maioris odij seminariū fuit. Dixitq; ioseph fribꝰ suis: Audite somniū meū qd̄ vidi. Putabā nos ligare mānipulos in agro. & q̄i surgē manipulū meū & stare: vrosq; manipulos circūstātes adorare manipulū meū. Rñderūt frēs eius: Nunq̄d rex nr̄ eris? aut subijciemur ditioni tue? hec g̃ cā somnioꝝ atq; sermonū: inuidie & odij fomitē ministrauit. Aliud q̄h vidit somniū qd̄ narrans fribꝰ ait: Uidi p somniū: q̄si solem & lunā & stellas vndeci adorare me. Qd̄ cū pri suo & fratribꝰ retulisset: increpauit eū pat suus. & dixit: Quid sibi vult h somniū qd̄ vidisti? Nū ego & mat tua & frēs tui adorabimus te sup terrā? Inuidebāt ei igit fratres sui: pat aūt rem tacitꝰ psiderabat. Cūq; frēs illius i pascēdis gregibꝰ pris morarent i sichem. dixit ad eū isr̄l: Frēs tui pascūt oues i sichimis. veni mittā te ad eos. Quo rñdente. ps̄to sū ait: Uade & vide si cūcta ps̄pa sint erga frēs tuos & pecora. & renūcia mihi q̄d agat. Missus de valle ebron venit i sichem. Inuenitq; eū vir errantē i agro. & interrogauit q̄d querēt. At ille rñdit: Frēs meos q̄ro Indica mihi: vbi pascant greges. Dixitq; ei vir: Recesserūt de loco isto. Audiui aūt eos dicētes: Eam⁹ i dothaim. Perrexit itaq; ioseph post frēs suos & inuenit eos i dothaim. Qui cū vidissent eū ps̄cul: añq; accederet ad eos cogitauerūt illū occidē̄. & mutuo loquebant̄: Ecce somniator venit. Uenite occidamus eū. & mittam⁹ in cisternā veterē. dicemusq; fera pessima deuorauit eū. & tūc apparebit q̄d illi ps̄int somnia sua. Audiēs aūt h ruben. nitebat liberare eū de manibꝰ eoꝝ. & dicebat: Nō interficiam⁹ aiam eiꝰ. nec effundam⁹ sanguinē: & p̄icite eū i cisternā banc veterē q̄ ēi solitudine: manusq; vr̄as seruate innoxias. Hoc aūt dicebat volens eripe eū de manibꝰ eoꝝ. & reddē̄ pri suo. Cōfestim igit ut puenit ad frēs suos. nudauerūt eū tūnica ta-

lari & polymita: miseruntq; eū in cisternā veterē q̄ nō habebat aquā. Et sedentes ut comederēt panē viderūt ismahelitas viatores venire de galaad. & camelos eoꝝ portātes aromata & resniā & stacten in egyptū. Dixit g̃ iudas fribꝰ suis: Quid nobis p̄dest si occiderim⁹ frēm nr̄m. & celauerimus sanguinē ipsiꝰ? Ueli⁹ ē ut venūdet̄ ismahelitj. & manus nre nō polluant̄. Frat̄ n. & caro nr̄a est. Acq̄euerunt frēs sermonibꝰ illiꝰ. & p̄tereuntibꝰ madianitis negociatoribꝰ. extrahentes eū de cisterna vendiderūt eū ismahelitis viginti argēteis: q̄ duxerūt eū in egyptū. Reuersusq; ruben ad cisternā nō inuenit puerū: & scissis vestibꝰ pgens ad frēs suos ait: Puer nō cōparet. & ego q̄ bo? Tulerūt aūt tunicā eiꝰ. & in sanguinem hedi quē occiderāt tinxerūt: mittētes q̄ ferrent ad patrē. & dicerēt: Hanc inuenimꝰ: vide vtrū tunica filij tui sit an nō. Quā cū cognouisset pat̄ ait: Tunica filij mei ē. Fera pessima comedit eum: bestia deuorauit ioseph. Scissisq; vestibꝰ. indutus ē cilitio: lugēs filiū suū multo tpe. Congregatis aūt cūctis liberis eiꝰ ut lenirēt dolorē pris: noluit ps̄olationē accipe. & ait: Descendā ad filiū meū lugēs i infernū. Et illo pseuerāte i fletu: madianite vendiderūt ioseph in egypto. phutifari eunucho pharaōis magistro militum.

XXXVIII

Eodē tpe descēdēs iudas a fratribꝰ suis. diuertit ad virū odollamitem noie hiram: viditq; ibi filiam hois chananei vocabulo Sue. Et accepta vxore ingressus ē ad eā. Que ꝯcepit & pepit filiū. & vocauit nomē eiꝰ her. Rursūq; concepto fetu natū filiū vocauit onan. Tertiū q̄h pepit quē appellauit sela. Quo nato: parere vltra cessauit. Dedit aūt iudas vxorē p̄mogenito suo her. noie thamar. Fuit q̄h her p̄mogenit⁹ iude. nequā i ps̄pectu dñi. & ideo ab eo occisus est. Dixit g̃ iudas ad onan filiū suū. Ingredē̄ ad vxorē fris tui & sociare illi ut suscites semē frī tuo. Ille sciens nō nasci sibi filios. introiēs ad vxorē fris sui. semē fūdebat in terrā: ne liberi fris noie nascerent̄. Et idcirco ps̄cussit eū dñs. eo q; rē detestabilē faceret. Quamobrem dixit iudas thamar nurui sue. Esto vidua in domo pris tui: donec crescat sela filiꝰ me⁹. Timebat. n. ne & ipse moreret sicut frēs eiꝰ. Que abijt & habitauit i domo pris sui. Euolutis aūt multis ānis. mortua

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

est Sue vxor iude. Qui p⁹ luctū cōsolatiōe
suscepta·ascendebat ad tonsores ouiū suaꝝ
ip̄e7 biras opilio gregꝫ odollamita i thānas
Nūciatūqꝫ ē thamar q⁹ socer illi⁹ ascendēt i
thamnas: ad tondēdas oues. Que ꝛepositꝫ
viduitatis vestib⁹· assūpsit teristrū. 7 muta/
to habitu sedit i biuio itinerꝫ qđ ducit tham/
nam: eo q⁹ creuisset sela 7 nō eum accepisset
maritū. Quā cū vidisset iudas: suspicat⁹ est
eē meretricē. Oꝑuerat.n. vultū suū ne agno/
sceret. Ingredienspꝫ ad eā·ait: Dimitte me
ut coeam tecū. Nesciebat.n.q⁹ nur⁹ sua eēt.
Qua nūdente·qđ dabis mihi ut fruar⁹ꝑcu/
bitu meo·dixit: Mittā tibi hedū ex gregib⁹
Rursūqꝫ illa dicēte patiar qđ vis si ꝛederis
mihi arrabonē donec mittas qđ pollicer⁹·ait
iudas. Quid tibi vis ꝑ arrabōe dari? Rndit
Annulū tuū 7 armillā. 7 baculū quē manu
tenes. Ad vnū igit coitū mulier concepit. 7
surgēs abiit: ꝛepositoqꝫ habitu quē sūpserat
induta ē viduitatꝫ vestib⁹. Misit aūt iudas
hedū ꝑ pastorē suū odollamiten: ut reciꝑeret
pign⁹ qđ ꝛederat mulieri. Qui cū nō inueni/
set eā: interrogauit hoies loci illi⁹. Ubi ē mu/
lier q⁹ sedebat in biuio? Respōdentib⁹ cunctꝫ
nō fuit i loco isto meretrix·reuersus ē ad iu/
dā. 7 dixit ei: Nō inueni eā. Sed 7 hoies loci
illius dixerūt mi: nūqꝫ sedisse ibi scortū. Ait
iudas: Habeat sibi. Certe mendacij arguere
nos non pōt. Ego misi hedū quē ꝓmiserā. 7
tu nō inuenisti eā. Ecce aūt post tres mēses
nūciauerūt iude dicentes: Fornicata ē tha/
mar nur⁹ tua. 7 videt vter⁹ illius intumescē
Dixitqꝫ iudas: Producite eā ut comburat.
Que cum duceret ad pnā: misit ad socerū
suū dicēs: De viro cui⁹ h̄ sūt·ꝑcepi. Cogno/
sce cui⁹ sit annul⁹ 7 armilla 7 baculus. Qui
agnitꝫ mūerib⁹ ait: Justior me ē: qa nō tra/
didi eā sela filio meo. Attn̄ vltra nō coḡuit
eā. Instāte aūt partu·apparuerūt gemini in
vtero: atqꝫ i ipsa effusiōe infantiū vnus ꝓtulit
manū: in q⁹ obstetrix ligauit coccinū dicēs:
Iste egredietꝫ ꝓior. Illo vo retrahente manū
egress⁹ ē alt. Dixitqꝫ mulier: Quare diuisa
ē ꝑte maceria? Et ob hāc cām vocauit no
men ei⁹ phares. Postea egressus est frat ei⁹·i
cui⁹ mānu erat coccinū·quē appellauit çarā.

Hic ioseph duct⁹ ē i egyptū XXXIX
emitqꝫ eū pbutifar eunuch⁹ pharaōis
pnceps exercit⁹ sui·vir egypti⁹ de ma
nu ismahelitarum: a quibus ꝛeduct⁹ erat.
Fuitqꝫ dns cū eo. 7 erat vir in cūctis ꝓsꝑe
agēs. Habitauitqꝫ i domo dñi sui: q⁹ optime
nouerat dnm eē cū eo. 7 oia q⁹ gereret ab eo
dirigi in manu illi⁹. Inuenitqꝫ ioseph grām
corā dño suo. 7 ministrabat ei. Q⁹ ꝓpositus
oib⁹·gubernabat creditā sibi domū. 7 vniuer/
sa q⁹ ei tradita fuerāt. Bñdixitqꝫ dns domui
egyptij ꝓpter ioseph. 7 multiplicauit tam in
edib⁹ qꝫ in agris cūctā ei⁹ substam. Nec q⁹cq⁹
aliud nouerat: nisi panem q⁹ vescebat. Erat
aūt ioseph pulchra facie 7 decorus aspectu.
Post multos itaqꝫ dies·iniecit dna sua ocu/
los suos in ioseph. 7 ait: Dormi mecū. Qui
nequaqꝫ acq⁹escēs opi nephario·dixit ad eā.
Ecce dns me⁹ oib⁹ mihi tradit⁹·ig̈rat qđ ha
beat in domo sua: nec q⁹cq⁹ ē qđ nō in mea sit
ptāte: uel nō tradiderit mihi·ꝓter te q⁹ vxor
ei⁹ es. Quō g̈ possū h̄ malū facē. 7 peccare i
dñm meū? Huiuscemodi verbis p singulos
dies loqbant. 7 mulier molesta erat adole/
scēti. 7 ille recusabat stupr⁹. Accidit āt q⁹dā
die ut itraret ioseph domū 7 opis q⁹piā absq⁹
arbitrꝫ facēt. 7 illa app̄hēsa lacinia vestimēti
ei⁹ dicēt: Dormi mecū. Qui relicto in manu
ei⁹ pallio fugit. 7 egressus est foras. Cūqꝫ vi/
disset mulier vestē i manib⁹ suis. 7 se eē ꝓtēp/
tam: vocauit ad se hoies dom⁹ sue. 7 ait ad
eos: En introduxit virū hebreū: ut illudēt
nobis. Ingressus est ad me ut coiret mecū.
Cūqꝫ ego succlamassem. 7 audisset vocē meā
reliq⁹ palliū qđ tenebā. 7 fugit foras. In ar
gumētū q⁹ fidei retentū palliū ondit marito
reuertenti domū. 7 ait: Ingressus est ad me
seruus hebreus quē adduxisti·ut illuderet
mi. Cūqꝫ audisset me clamare: reliq⁹ palliū
qđ tenebam. 7 fugit foras. His auditꝫ dns 7
nimiū credul⁹ ꝛebus ꝓiugis irat⁹ ē valde·tra
ditqꝫ ioseph i carcerē vbi vincti regis cu/
stodiebant. 7 erat ibi clausus. Fuit aūt dns
cū ioseph. 7 miser⁹ē illi⁹. 7 dedit ei gratiā in
ꝓspectu ꝓncipis carceris. Qui tradidit i ma/
nu illi⁹ vniuersos vinctos q⁹ i custodia tene/
bant. 7 q⁹cq⁹d fiebat sub ipso erat: nec noue/
rat aliq⁹d cūctis ei creditis. Dns enī erat cū
illo. 7 oia opra eius dirigebat. XL

Ios itaqꝫ gestis: accidit ut peccaret
duo eunuchi·pincerna regꝫ egypti 7
pistor·dño suo. Iratusqꝫ ꝛ eos pha/
rao·nā alt pincernis ꝑerat alt pistoribus·mi/
sit eos i carcerē ꝓncipis militū: i q⁹ erat vin/
ct⁹ 7 ioseph. At custos carcerꝫ tradidit eos

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ioleph:7 qui mīnīstrabat eis. Aliquantulū
tēporis fluxerat.7 illi in custodia tenebāt
Uiderūtq; ambo somniū nocte vna: iuxta
intēpretationē cōgruā sibi. Ad qs cū itroisset ioseph mane 7 vidisset eos tristes·scīscitatus ē dicēs: Cur tristior ē hodie solito facies vr̄a? Qui rñderūt: Somniū vidimus.7 nō ē q̄ intēpretet nob. Dixitq; ad eos ioseph Nunq̄d nō dei est intēpretatio? Referte mihi q̄ viderit̄. Narrauit p̄or p̄positꝰ pincernaꝝ somniū suū. Uidebā coram me vitē in q̄ erāt tres ꝓpagines crescē paulati in gēmas.7 pꝰ flores vuas maturescē: calicēq; pharaōis ī manu mea. Tuli g̃ vuas 7 expressi in calicē quem tenebam.7 tradidi poculū pharaoni. Rñdit ioseph: Hec est interpretatio somnij. Tres ꝓpapines·tres adhuc dies sunt pꝰ q̄s recordabit pharao misterij tui.7 restituet te ī gradū p̄stinū: dabisq; ei calicem iuxta officiū tuū sicañ facē cōsueueras. Tm̄ memēto mei cū tibi bene fuerit.7 facies mecū mīam ut suggeras pharaoni·ut educat me de isto carcē·q̄a furti sublatꝰ sū de tra hebreoꝝ.7 ĥ īnocēs i lacū missus sū. Uidens pistoꝝ mg̃r q̄ prudēt somniū dissoluisset·ait: Et ego vidi somniū q̄ tria canistra farine haberē sup caput meū.7 ī vno canistro q̄d erat excelsiꝰ portare me putabā cēs cibos q̄ fiūt arte pistoria: auesq; comedere ex eo. Rñdit ioseph Hec ē intēpretatio somnij. Tria canistra·tres adhuc dies sunt pꝰ q̄s auferet pharao caput tuū: ac suspēdet te i cruce.7 lacerabūt volucres carnes tuas. Expinde dies trij nataliti pharaonis erat. Qui faciēs grādc cōuiuiū pueris suis recordat ē inē epulas mg̃ri pincernaꝝ7 pistoꝝ p̄ncipis: restituitq; alteꝝ in locū suū ut porrigēt ei poculū·alterū suspendit in patibulo: ut cōiectoris ṽitas ꝓbaret. Et tm̄ succedentibus ꝓsperis: p̄positꝰ pincernarū oblitus est interpretis sui. XLI

Post duos ānos vidit pharao somniū. Putabat se stare sup fluuiū·de q̄ ascendebāt septē boues pulchre 7 crasse nimis.7 pascebant in locis palustribꝰ Alie q̄q; septē emergebāt de flumine fede cōfecteq; macie.7 pascebant ipsa amnis ripa i locis virētibꝰ: deuorauerūtq; eas q̄ꝝ mira spēs 7 habitudo corporū erat. Expgefactus pharao rursū dormiuit.7 vidit alterū somniū. Septē spice pullulabant in culmo vno plene atq; formose: alie q̄q; totidē spice tenues.7 pcusse vredine oriebantur: deuorātes cēm p̄orū pulchritudinē. Euigilās pharao pꝰ q̄etē.7 facto mane pauore pterritus·misit ad cēs cōiectores egypti·cūctosq; sapientes 7 accersitis·narrauit somniū·nec erat q̄ intēpretaret. Tūc demū reminiscēs mg̃r pincernaꝝ ait: Cōfiteor pctā meū. Irat ꝰ rex suis suis·me 7 mg̃rm pistoꝝ retrudi iussit in carcerē p̄ncipis militū: vbi vna nocte vtq; vidimꝰ somniū: p̄sagiū futuroꝝ. Erat ibi puer hebreus eiusdem ducis militū famulus: cui narrantes somnia·audiuimꝰ q̄ eq̄d postea rei phauit euentus. Ego eni redditus sū officio meo.7 ille suspēsus ē i cruce. Protinꝰ ad reg̃ imperiū eductū de carcē ioseph totonderunt ac veste mutata obtulerunt ei. Cui ille ait: Uidi somnia nec ē q̄ edisserat·q̄ audiui te sapientissime conijcē. Rñdit ioseph: Absq; me deꝰ rñdebit ꝓspa pharaōi. Narrauit g̃ pharao q̄ viderat. Putabā me stare sup ripam fluis.7 septē boues de amne ascendere·pulchras nimis 7 obesis carnibꝰ: q̄ i pastu paludis virecta carpebāt. Et ecce bas seq̄bāt alie septē boues intantū deformes 7 macilēte ut nūq̄ tales i tra egypti viderim. Que deuorat̄q; 7 absūpt̄q; p̄oribꝰ·nullū saturitat̄q; dedere vestigiū: ē sīlī macie 7 squalore torpebant Euigilans·rursus sopore dēpssus vidi somniū. Septem spice pullulabāt in culmo vno plene atq; pulcherrime. Alie q̄q; septem tenues 7 pcusse vredine·oriebant̄ e stipula q̄ priorū pulchritudinē deuorauerūt. Narraui ꝓiectoribꝰ somniū.7 nemo est q̄ edisserat. Rñdit ioseph. Somniū reg̃ vnū ē. Que facturꝰ ē deꝰ oñdit pharaoni. Septē boues pulchre 7 septē spice plene·septē vbertatis anni sūt: eandēq; vim somnij cōprehēdūt. Septē q̄q; boues tenues atq; macilente q̄ ascēderūt pꝰ eas.7 septem spice tenues 7 vento vrente pcusse·septē āni dēture sūt famis: q̄ ĥ ordine cōplebūt. Ecce septē anni dēnēt fertilitatis magnei vniuersa tra egypti: quos sequent̄ septē anni alij tāte sterilitat̄: ut obliuiōi tradat̄ cūcta retro abūdantia. Consūptura ē eni fames cēm terrā.7 vbertatis magnitudinē pditura ē inopie magnitudo. Q.ō autē vidisti secūdo·ad eandē rē ptinens somniū: firmitatis indiciū ē: eo q̄ fiat ĥmo dei 7 velociꝰ impleat. Nūc g̃ puideat rex virū sapientē 7 industriū 7 p̄ficiat eū tre egypti q̄ p̄stituat p̄positos p cūctas regiones.7 q̄ntā ptē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fructuũ·p septẽ annos fertilitatis q̃ iam nũc futuri sẽ·p̃greget i horrea.ꝛ cẽ frumentũ sub pharaonis ptãte cõdat: seruenturq; i vrbib⁹ ꝛ p̃pare fute septẽ ãnox fami·q̃ opprestura ẽ egyptũ.ꝛ nõ cõsũmet terra iopia. Placuit pharaoni p̃silio.ꝛ cũctis ministr⁹ ei⁹. Locutusq; ẽ ad eos: Nũ iuenire potim⁹ talẽ virũ q̃ spũ dei plen⁹ sit? Dixit ꝯ ad ioseph: Quia oñdit tibi deus oia q̃ locut⁹ es: nũq̃d sapiẽtiorẽ ꝛ p̃silem tui iuenire poto? Tu eris sup domũ meã.ꝛ ad tui oris iperiũ cũct⁹ pplus obediet. Uno tñ regni solio p̃cedam te. Dixitq; rursũ pharao ad ioseph: Ecce cõstitui te sup vniuersam terrã egypti. Tulitq; ãnulũ de manu sua et dedit eũ i manu ei⁹·uestiuitq; eũ stola byssina.ꝛ collo torquẽ aureã circũposuit. Fecitq; eũ ascendere sup currũ suũ secũdũ clamante p̃cone: ut cẽs corã eo genu flecterent.ꝛ p̃positũ eẽ scirent vniuerse terre egypti. Dixit q̃ rex egypti ad ioseph: Ego sũ pharao. Absq; tuo ipio nõ mouebit q̃sq̃ manũ aut pedẽ i oi tra egypti. Uertitq; nomẽ ei⁹.ꝛ uocauit eũ lingua egyptiaca·saluatorem mũdi. Deditq; illi uxorẽ: asseneç filiã phutifar sacerdot⁹ eliopoleos. Egressus ẽ itaq; ioseph ad trã egypti. Triginta ãnox erat qñ sterit i p̃spectu regis pharaõis.ꝛ circuiuit cẽs regiões egypti. Uenitq; fertilitas septẽ annox.ꝛ i manipulos redacte segetes p̃gregate sũt i horrea egypti. Dis etiam frugũ abũdãtia·i singulis vrbib⁹ cõdita ẽ. Tantaq; fuit abũdãtia tritici·ut arene mar⁹ coeq̃ret.ꝛ copia mẽsurã excedẽt. Natiq; sũt ioseph filij duo anteq̃ ueniret fames: q̃s pepit ei asseneç filia phutifaris sacerdotis eliopoleos. Uocauitq; nomẽ p̃mogẽiti manasses dicens: Obliuisci me fecit deus oiuz laborũ meox.ꝛ domus p̃ris mei. Nomen q̃ secũdi appellauit effraim dicẽs: Crescẽ me fecit de⁹ i terra pauptatis mee. Igit̃ transactis septẽ vbertat⁹ annis q̃ fuerãt i egypto: cepũt uenire septẽ anni inopie·q̃s p̃dixerat ioseph.ꝛ in vniuerso orbe fames p̃ualuit. In cũcta etiã tra egypti fames erat. Qua esuriẽte: clamauit pp̃l⁹ ad pharaonẽ·alimẽta petẽs. Quib⁹ ille rñdit: Ite ad ioseph.ꝛ q̃cq̃d ipse vob̃ dixerit·facite. Crescebat aũt q̃tidie fames in oi terra: apuitq; ioseph vniuersa horrea.ꝛ vẽdebat egyptijs. Nã ꝛ illos oppresserat fames Ꝺẽsq; puincie ueniebãt i egyptũ ut emerent escas.ꝛ malũ inopie temperarent. XLII

Adiẽs ãt iacob q̃ alimẽta vẽderẽt i egypto·dixit filijs suis. Quare negligit̃? Audiui q̃ triticũ vnũdet i egypto. Descẽdite ꝛ emite nob̃ necessaria·ut possim⁹ viuẽ.ꝛ nõ p̃sumamur inopia. Descẽdentes igit̃ frẽs ioseph decẽ ut emerẽt frumẽta i egypto·bẽiamin domi retẽto a iacob q̃ diceret fribus ei⁹·ne forte i itinere q̃cq̃ patiat̃ mali: ingressi sũt terrã egypti·cũ alijs q̃ pgebãt ad emendũ. Erat aũt fames i terra chanaan.ꝛ ioseph erat p̃nceps i tra egypti atq; ad ei⁹ nutũ frumenta pplis vendebant. Cũq; adorassent eũ frẽs sui ꝛ aḡuisset eos: q̃si ad alienos duri⁹ loq̃bat̃·introgãs eos: Unde venisti? Qui rñderũt: de tra chanaan: ut emamus victui necessaria. Et tñ frẽs ipse cog̃scens: nõ ẽ cognit⁹ ab eis. Recordatusq; somniorũ q̃ aliq̃n viderat·ait ad eos: Exploratores estis: ut videatis infirmiora tre·venistis. Qui dixerũt: Nõ est ita dñe: ꝟ serui tui venerũt ut emerẽt cibos. Oẽs filij vni⁹ viri sum⁹: pacifici venimus: nec quicq̃ famuli tui machinãt̃ mali. Quib⁹ ille rñdit Aliter ẽ. Immunita tre bur⁹ cõsiderare venistis. Et illi: Duodecim inquiũt frẽs serui tui sum⁹: filij viri vni⁹ i tra chanaan. Minim⁹ cũ pre nro ẽ: ali⁹ nõ ẽ sup. Hoc ẽ ait q̃ locutus sũ. Exploratores estis. Jã nũc experimẽtũ vr̃i capiã. Per salutẽ pharaonis nõ egrediemi hinc: donec veniat frat̃ vester minim⁹ Mittite ex vobis vnũ ꝛ adducat eũ: vos ãt eritis i vinculis donec p̃bent̃ q̃ dixistis·vtr̃ vera an falsa sint. Alioq̃n p salutẽ pharaonis exploratores estis. Tradidit ꝯ illos custodie trib⁹ dieb⁹. Die ãt tꝛio educt̃ de carcẽ ait: Facite q̃ dixi.ꝛ viuetis. Deum cni timeo Si pacifici estis·frat̃ vester vn⁹ liget̃ in carcere: vos aũt abite.ꝛ ferte frumẽta q̃ emistis i domos vr̃as.ꝛ fratrẽ vr̃m minimũ ad me adducite: ut possim vr̃os p̃bare sermones.ꝛ nõ moriami. Fecerũt ut dixerat.ꝛ locuti sũt ad iuicẽ: Merito hec patimur: q̃a peccauim⁹ i frem nr̃m videtes ãgustias aie illi⁹·oũ deprecaret̃ nos ꝛ nõ audiuim⁹: idcirco venit sup nos ista tribulatio. Et q̃b⁹ vn⁹ ruben ait Nũq̃d nõ dixi vob̃·nolite peccare in puex.ꝛ nõ audistis me? Et sanguis ei⁹ exq̃rit̃. Nesciebãt.n. q̃ itelligẽt ioseph: eo q̃ p interpretẽ loq̃ret̃ ad eos. Auertitq; se parũp ꝛ fleuit ꝛ reuersus locut⁹ ẽ ad eos. Tollẽsq; symeon ꝛ ligãs illis p̃sẽtib⁹ iussit ministris ut ipleret

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eorum saccos tritico. ⁊ reponerent pecunias singulor̃ i sacculis suis: dat̃ supra cibarijs i via. Qui fecerũt ita. At illi portãtes frumẽta in asinis. pfecti sunt. Aptoq; vn⁹ sacco ut daret iumẽto pabulũ i diuſorio. ꝓtemplat⁹ pecuniã in ore sacculi. dixit frib⁹ suis: Reddita est mihi pecunia. En habet̃ in sacco Et obstupefacti turbatiq; mutuo dixerunt: Quid nã ẽ h̃ qđ fecit nobis de⁹? Venerũtq; ad iacob patrẽ suũ in tra chanaan. ⁊ narrauerũt ei oia q̃ accidissent sibi dicẽtes: Locutus ẽ nob dñs tre. dure. ⁊ putauit nos explo ratores eẽ puicie. Cui rñdim⁹: Pacifici sumus. nec vllas molimur insidias. Duodecĩ frẽs vno pre geniti sum⁹: vnus nõ ẽ sup: minim⁹ cũ pre versat̃ i terra chanaan. Qui ait nob: Sic pbabo q pacifici sitis. Frem vrm vnũ dimittite apud me. ⁊ cibaria domibus vris necessaria sumite ⁊ abite. Frẽmq; vestr minimũ adducite ad me. ut sciam q nõ sitis exploratores. ⁊ istũ q̃ tenet̃ i vinculis recipe possitis. ac deinceps q̃ vultis. emẽdi habeat̃ licentiã. His dictis cũ frumẽta effunderẽt. singuli repperũt i ore saccor̃ ligatas pecunias. extritisq; sil̃ oib⁹. dixit pat̃ iacob: Absq; liberi me eẽ fecistis. Joseph nõ ẽ sup: symeõ tenet̃ i vinculis. ⁊ beniamin auferet̃? In me h̃ oia mala recidерũt. Cui rñdit ruben: Duos filios meos interfice: si nõ reduxero illũ tibi. Trade illũ in manu mea. ⁊ ego eũ tibi restituã. At ille: Nõ descẽdet inq̃t fili⁹ meus vobiscũ. Frat̃ ei⁹ mortu⁹ ẽ. ⁊ ipse sol⁹ remãsit. Si q̃d ei aduersitatis acciderit in tra ad quã pgitis: deducetis canos meos cũ dolore ad inferos.

XLIII

Laterim fames omnẽ terrã velemẽt̃ premebat: cõsũptisq; cibis q̃s ex egypto detulerãt. dixit iacob filijs suis: Reuertimini. ⁊ emite nobis pauxillũ escarũ Rñdit iudas: Denũciauit nobis vir ille sub attestatiõe iurisiurandi. dicẽs: Non videbit̃ faciẽ meã: nisi frem vrm minimũ adduxeritis vobiscũ. Si g̃ vis eũ mittẽ nobiscũ pergem⁹ parit̃. ⁊ emem⁹ tibi necessaria: si aũt nõ vis: nõ ibimus. Vir. n. ut sepe dixim⁹. denũciauit nobis dicẽs: Non videbitis faciẽ meã absq; fre vro minimo. Dixit eis isrl̃: In meã h̃ fecistis miseriã. ut indicaret̃ ci ⁊ aliũ habẽ vos frem. At illi rñderũt: Interrogauit nos hõ p ordinẽ nram pgeniẽ. si pater viuer̃. si haberem⁹ frem. Et nos rñdim⁹ ei psequent̃: iuxta id qđ fuerat scisciat⁹. Nũqđ scire poteram⁹ q̃ dictur⁹ eẽt. adducite frem vrm vobiscũ? Judas q̃ dixit pri suo: Mitte puerũ mecũ ut pficiscamur ⁊ possim⁹ viuere: ne moriamur nos ⁊ puuli nri. Ego suscipio puer̃. de manu mea requirе illum. Nisi reduxero ⁊ reddidero eũ tibi: ero pcti reus in te oi tpe. Si nõ intercessisset dilatio: iam vice alt̃a venissemus. Igit̃ isrl̃ pat̃ eorũ dixit eis: Si sic necesse ẽ: facite qđ vultis. Sumite de optimis tre fructib⁹ i vasis vris. ⁊ deferte viro mũera: modicũ resine ⁊ mellis ⁊ storacis stactes ⁊ terebith̃ ⁊ amygdalar̃. Pecuniãq; duplicẽ ferte vobiscũ. ⁊ illã quã inuenistis i sacculis reportate: ne forte errore factũ sit. Sed ⁊ frem vrm tollite. ⁊ ite ad virum. Deus autẽ me⁹ omipotẽs faciat vobis eũ placabilẽ. ⁊ remittat vobiscũ frem vrm quẽ tenet i vinculis ⁊ hũc beniamin. Ego aũt q̃si orbat⁹ absq; liber̃ ero. Tulerũt g̃ viri mũera ⁊ pecuniã duplicẽ ⁊ beniamin. descẽderũtq; i egyptũ ⁊ steterunt coram ioseph. Quos cũ ille vidisset ⁊ beniamin sil̃: pcepit dispẽsatori dom⁹ sue. dicens: Introduc viros domũ. ⁊ occide victimas ⁊ instrue cõuiuiũ: qm̃ hodie mecũ sunt comesturi meridie. Fecit ille qđ sibi fuerat imperatũ. ⁊ introduxit viros domũ. Ubiq; exterriti dixerũt mutuo: Propt̃ pecuniã quam retulim⁹ pri⁹ i saccis nris. introducti sum⁹: ut deuoluat i nos calũniã. ⁊ violent̃ subijciat seruituti ⁊ nos ⁊ asinos nros. Quãobrẽ in ipsis foris⁹ accedẽtes ad dispensatorẽ. locuti sũt: Oram⁹ dñe ut audias nos. Jã ant descendim⁹ ut emerem⁹ escas: q̃b⁹ emptis cũ venissem⁹ ad diuersoriũ. aperuim⁹ saccos nostros. ⁊ inuenim⁹ pecuniã i ore saccor̃: quam nunc eodẽ pondẽ reportauim⁹. Sed ⁊ aliud attulim⁹ argentũ: ut emamus q̃ necessaria sũt. Nõ est in nra scia: q̃s posuerit eã i marsupijs nris. At ille rñdit: Pax vobiscũ: nolite timere. Deus vester ⁊ deus pris vri. dedit vobis thesauros i saccis vris. Nã pecuniã quã dedistis mi. pbatã ego habeo. Eduxitq; ad eos symeon. Et introductis domũ attulit aquã. ⁊ lauerũt pedes suos: deditq; pabulũ asinis eor̃. Illi vo parabãt munera: donec ingrederet̃ ioseph meridie. Audierãt. n. q̃ ibi comesturi eẽnt panẽ. Igitur ingressus ẽ ioseph domũ suã: obtulerũtq; ei munera. tenentes in manib⁹. ⁊ adorauerũt proni i terrã. At ille clemẽt̃ resalutat̃q; eis. interrogauit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eos dicẽs: Sanus ne ê pr̃ vester senex: de q̃ dixerat̃ mihi? Adhuc viuit? Qui rñderũt: Sospes ẽ seru⁹ tuus pr̃ nr̃. Adhuc viuit. Et icuruati adorauerũt eũ. Attollẽs ãt ioseph oculos: vidit beniamin frẽm suũ vterinũ. ⁊ ait: Iste ẽ frater vester paruul⁹ de q̃ dixerat̃ mihi? Et rursũ. Deus inquit misereat̃ tui fili mi. Festinauitq; quia cõmota fuerãt viscera eius sup fratre suo. ⁊ erũpebãt lacbrymę ⁊ introiẽs cubiculũ fleuit. Rursũq; lota facie egressus: ꝓtinuit se. ⁊ ait: Ponite panes Quib⁹ appositis. seorsũ ioseph. ⁊ seorsũ fratrib⁹. egyptijs q̃s q̃ vescebãt̃ sil̃ seorsũ. Illicitũ est. n. egyptijs comedere cum hebreis. ⁊ ꝓhanũ putãt huiuscemodi ꝙuiuiũ: sederũt coram eo. ꝑmogenit⁹ iuxta ꝑmogenita sua. ⁊ minim⁹ iuxta etatẽ suã. Et mirabãt̃ nimis: sũpt̃ ptib⁹ q̃s ab eo accepant. Maiorq; ps venit beniamin: ita ut q̃nq; ptib⁹ excederet. Biberũtq; ⁊ inebriati sũt cũ eo. XLIIII

Recepit aũt ioseph dispensatori domus sue dicens: Imple saccos eorũ frumẽto quãtũ pñt capę. ⁊ pone pecuniã singulorũ i sũmitate sacci. Cypbũ aũt meũ argenteum ⁊ p̃ciũ qđ dedit tritici: pone i ore sacci iunioris. Factũq; ẽ ita. Et orto mane. dimissi sũt cũ asinis suis. Iãq; vrbẽ exierant. ⁊ pcesserãt paululũ. Tũc ioseph accersito dispensatore dom⁹: Surge inq̃t ⁊ persequere viros. ⁊ apꝓbẽsis dicito: Quare reddidistis malũ ꝓ bono? Cypbus quẽ furati est̃: ipse ẽ in q̃ bibit dñs me⁹. ⁊ i q̃ augurari solet. Pessimã rem fecistis. Fecit ille ut iusserat. ⁊ apꝓbẽsis p ordinẽ locut⁹ ẽ. Qui rñderunt: Quare sic loq̃t̃ dñs nr̃ ut ꝺui tui tantũ flagitij cõmiserit? Pecuniã quã inuenim⁹ in sũmitate saccorũ reportauim⁹ ad te de terra chanaan. Et quõ ꝙsequẽs ẽ ut furati sim⁹ de domo dñi tui aurũ uel argẽtũ? Apud quẽcũq; fuerit inuẽtũ seruorũ tuorũ qđ q̃ris. moriat̃. ⁊ nos erim⁹ ꝺui dñi nr̃i. Qui dixit eis: Fiat iuxt̃ vr̃am sentẽtiã. Apud quẽcũq; fuerit inuẽtũ. ipse sit⁹ meus: vos aũt eritis inocui. Itaq; festinato deponẽtes in ter̃ã saccos: apuerũt singuli. Quos scrutat⁹. icipiẽs a maiore vsq; ad minimũ: inuenit cypbũ in sacco beniamin. At illi scissis vestib⁹. oneratisq; rursũ asinis. reuersi sũt i oppidũ. ꝑmusq; iudas cũ frib⁹. ingressus est ad ioseph. Necdũ eni de loco abierat. Oẽsq; aꝑ eũ. parit i ter̃ã corruerũt. Quib⁹ ille ait: Cur sic agẽ volu-

istis? An ignorat̃ q̃ nõ sit sil̃is mei i augurãdi scia? Cui iudas: Quid rñdebim⁹ inq̃t dño meo. uel q̃d loq̃mur: aut iuste poterim⁹ obtendẽ? De⁹ inuenit iniq̃tatẽ seruorũ tuorũ Ecce serui sumus dñi mei. ⁊ nos ⁊ apud quẽ inuent⁹ ẽ cypbus. Rñdit ioseph: Absit a me: ut sic agam. Qui furat⁹ ẽ cypbũ ipse sit seruus meus: vos aũt abite liberi ad patrẽ vr̃m. Accedẽs aũt ꝓpius iudas. ꝙfidẽt̃ ait: Oro dñe mi. loquatur seruus tuus verbũ in auribus tuis. ⁊ ne irascaris famulo tuo. Tu es. n. p⁹ pharaonẽ dñs me⁹. Interrogasti pri⁹ seruos tuos. habent̃ pr̃em aut frẽm. ⁊ nos respõdim⁹ tibi dño meo. Est nobis pr̃ senex. ⁊ puer paruul⁹ q̃ in senectute illi⁹ nat⁹ ẽ: cui⁹ vterin⁹ frat̃ ẽ mortu⁹. ⁊ ipsũ solũ hz mat̃ sua pat̃ ꝺo tenere diligit eũ. Dixistiq; ꝺuis tuis: Adducite eũ ad me. ⁊ ponam oculos meos sup illũ. Suggessim⁹ tibi dño meo: non põt puer relinq̃re pr̃em suũ. Si. n. illum dimiserit morient̃. Et dixisti seruis tuis: Nisi venerit frat̃ vester minim⁹ vobiscũ: nõ videbit̃ amplius faciẽ meã. Cũ g̃ ascẽdissem⁹ ad famulũ tuũ pr̃em nostr̃: narrauim⁹ ei oia q̃ locutus est dñs me⁹. Et dixit pat̃ nr̃: Reuertimini. ⁊ emite nob̃ pauꝯ tritici. Cui dixim⁹: Non possum⁹ ire. Si frat̃ nr̃ minim⁹ descẽderit nobiscũ proficiscemur sil̃: alioq̃n illo absente non audem⁹ vidẽ faciẽ viri. At ille rñdit: Vos scit̃ q̃ duos genuerit m̃ vxor mea. Egressus est vn⁹. ⁊ dixist̃: bestia deuorauit eũ. ⁊ hucusq; nõ cõparet. Si tuleritis ⁊ istũ ⁊ aliq̃d ei i via cõtigerit: deducetis canos meos cũ merore ad inferos. Igit̃ si itrauero ad seruũ tuũ patrẽ nostr̃ ⁊ puer defuerit. cũ aia illi⁹ ex hui⁹ aia dependeat. videritq; eum non esse nobiscũ morietur. ⁊ deducẽt famuli tui canos eius cũ dolore ad inferos. Ego ꝓpꝛie seru⁹ tuus sim q̃ in meã hũc recepi fidẽ. ⁊ spopondi dicens: Nisi reduxero eũ. pcti re⁹ ero i patrẽ oi tpe. Manebo itaq; seru⁹ tu⁹ ꝓ puero i misterio dñi mei. ⁊ puer ascẽdat cũ frib⁹ suis. Non. n possũ redire ad patrẽ absente puero. ne calamitat̃ q̃ oppressura ẽ patrẽ meũ testis assistã.

Non se poterat vltra cohibẽ XLV ioseph multis coram astãtib⁹: vnde precepit ut egrederẽt̃ eicti foras. ⁊ null⁹ interesset alien⁹ agnitioni mutue. Eleuauitq; vocẽ cũ fletu quam audierũt egyptij: oisq; dom⁹ pharaõis. ⁊ dixit frib⁹ suis: Ego sum ioseph. Adhuc pat̃ me⁹ viuit? Non poterãt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

rñdē frēs: nimio terrore pterriti. Ad quos ille clementer: accedite inqt ad me. Et cum accessissent ppe: ego sum aitioseph frat̄ ve-ster quem vendidistis in egyptū. Nolite pa-uere: neqs vobis durū reē videat̄ qp vēdidistis me in his regionib⁹. Pro salute.n. vra misit me ds aī vos i egyptū. Biēniū ē.n. qp ce-pit fames in tra eē. 7 adhuc qnqs anni restāt qb⁹ nec arari potūt nec meti. Premisitqs me ds ut reseruemini sup tra. 7 escas ad viuē-dū habē possitis. Nō vro ꝓsilio s dei volun-tate huc missus sū: q fecit me q̄si patrē pha-raonis 7 dñm vniuerse dom⁹ ei⁹ ac principē i oi tra egypti. Festinate 7 ascēdite ad patrē meū. 7 dicet̄ ei: Hec mādat fili⁹ tuus ioseph: Deus fecit me dñm vniuerse terre egypti. Descēde ad me ne moreris. 7 habitabis in tra ie-ssen. Erisqs iuxta me tu 7 filij tui 7 filij fi-liox tuox: oues tue 7 armēta tua 7 vniuer-sa q̄ possides: ibiqs te pascā. Adhuc.n. qnqs āni residui sūt famis: ne 7 tu ꝓeas 7 ois do-mus tua. 7 oia q̄ possides. En oculi vestri 7 oculi fris mei beniamin vidēt qp os meū lo-quat̄ ad vos. Nūciate patri meo vniuersam gl̄iam meā. 7 cūcta q̄ vidistis in egypto. Fe-stinate 7 adducite eū ad me. Cūqs āplexat⁹ recidisset i collū beniamin fris sui. Fleuit: illo q̄qs silit̄er flente sup collū ei⁹. Osculatus qs ē ioseph oēs frēs suos. 7 plorauit sup singl̄os. Post q̄. ausi sūt loq̄ ad eū. Auditūqs ē 7 ce-lebri fāmā vulgatū i aula regis. venerūt fra-tres ioseph. Et gauisus ē pharao atqs ois fa-milia ei⁹. Dixitqs ad ioseph ut imperaret fra-trib⁹ suis dicēs: Onerāte iumēta ite i trā chanaan. 7 tollite inde pārem vrm 7 cogna-tionē. 7 venite ad me. 7 ego dabo vobis oia bona egypti. ut comedatis medullā terre. Precipe etiā ut tollāt plaustra de tra egypti ad subuectionē puuloꝝ suoꝝ ac cōiugū. Et dicto: Tollite pārem vrm 7 ꝓperate quāto-cius veniētes: nec dimittatis q̄cqs de supel-lectili vra: qa dēs opes egypti vre erūt. Fe-cerūtqs filij isrl̄ ut eis mādatū fuerat. Qui-bus dedit ioseph plaustra scōm pharaonis impū 7 cibaria i itinē. Singulis q̄qs ꝓferri iussit binas stolas: beniamin vo dedit trecē-tos argēteos cū q̄nqs stolis optimis. tantū-dē pecunie 7 vestiū mittens pri suo: addens eis asinos decē. q̄ subuelherēt ex oibus divi-tijs egypti. 7 totidē asinas. triticū i itinere panemqs portātes. Dimisit g̃ frēs suos. 7 ꝓfi-ciscētib⁹ ait: Ne irascamini i via. Qui ascen-dentes ex egypto. venerūt in terrā chanaan ad patrē suū iacob. 7 nūciauerūt ei dicētes: Joseph fili⁹ tuus vivit. 7 ipse dñat̄ in oi tra egypti. Quo audito iacob: q̄i de gui somno euigilās. tñ nō credebat eis. Illi ecōtra refe-rebāt cēm ordinē rei. Cumqs vidisset plau-stra 7 vniuersa q̄ miserat: revixit spūs eius 7 ait: Sufficit mihi si adhuc ioseph fili⁹ me⁹ vivit. vadam 7 videbo illū anteqū moriar.

XLVI

Profectusqs isrl̄ cū oib⁹ q̄ habebat. venit ad puteū iuramēti 7 mactatis ibi victimis deo patris sui ysaac. audivit eū ꝓ visionē nocte vocātē se. 7 dicētē sibi: Jacob iacob. Cui rñdit: Ec-ce adsū. Ait illi deus: Ego sū fortissim⁹ de⁹ ꝓris tui. Noli timē: s descēde i egyptū. qa i gentē magnā faciā te ibi. Ego descēdā tecū illuc: 7 ego inde adducā te reuertentē. Jo-seph oꝝ ponet man⁹ suas sup oculos tuos. Surrexit iacob māe a puteo iuramēti: tu-lerūtqs eū filij cū puul̄ 7 vxorib⁹ suis i plau-stris q̄ miserat pharao ad portandū senē. 7 oia q̄ possederat i terra chanaan. Venitqs i egyptū cū oi semine suo: filij eius 7 nepotes filie 7 cūcta sīl̄ ꝓgenies. Hec sūt nōa fi-liox isrl̄ q̄ ingressi sūt i egyptū ipse cū liberis suis. Primogenit⁹ ruben. Filij ruben: enoch 7 phallu 7 esrom 7 charmi. Filij symeon: ia-muel 7 iamin 7 iami 7 abod 7 iachin 7 saber 7 saul fili⁹ chananitidis. Filij leui: gerson 7 caath 7 merari. Filij iuda: her 7 onan 7 sela 7 phares 7 zara. Mortui sūt āt her 7 onan i tra chanaā. Natiqs sūt filij phares: esrom 7 amul. Filij ysachar: thola 7 phua 7 iobab 7 semron. Filij zabulō: sareth 7 chelon 7 ia-helel. Hi filij lye qs genuit in mesopotamia syrie: cū dina filia sua. Oēs aie filioꝝ ei⁹ 7 fi-liaꝝ triginta tres. Filij gad: sephon 7 aggi 7 esebon 7 suni 7 heri 7 arodi 7 areli. Filij aser: iemna 7 iesua 7 iesui 7 heria sara q̄s soror eoꝝ. Filij heria: heber 7 melchiel. Hi filij zelphe quā dedit laban lye filie sue. 7 hos genuit ia-cob: sedecim aīas. Filij rachel vxor̄ iacob: ioseph 7 beniamin. Natiqs sūt ioseph filij i tra egypti q̄s genuit ei asseneq. filia phutifaris sacerdotis eliopoleos: manasses 7 effraim. Filij beniamin: bela 7 hecbor 7 asbel 7 gera 7 naaman 7 iechri 7 iethros 7 rose mophim 7 ofim 7 ared. Hi filij rachel q̄s genuit iacob: oēs aie quatuordecim. Filij dan: vsan. Filij

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

neptalim·ialiel ⁊ guni ⁊ ieſer ⁊ ſalem. hi filij bale·quã ꝛedit laban rachel filie ſue. ⁊ hos genuit iacob: ꝯs aie ſeptẽ. Cũcteq; aie que ingreſſe ſũt cũ iacob i egyptũ. ⁊ egreſſe ſũt ꝛe femoꝛe illi⁹ abſq; vxoꝛib⁹ filioꝝ ei⁹. ſexaginta ſex. Filij aũt ioſeph q̃ nati ſũt ei i ꝛra egypti: aie nue. Oẽs aie dom⁹ iacob q̃ ingreſſe ſũt i egyptũ fuere ſeptuagita. Miſit ãt iacob iudã añ ſe ad ioſeph i egyptũ ut nũciaret ei ⁊ ille occurreret in ieſſen. Quo cũ peniſſet iũcto ioſeph curru ſuo aſcendit obuiã pri ad eundẽ locũ: videſq; eũ irruit ſup collũ eius: ⁊ iñ amplexus fleuit. Dixitq; pr ad ioſeph: Jã let⁹ moꝛiar. qa vidi faciẽ tuã. ⁊ ſuperſtite te relinq. Et ille locut⁹ eſt ad frẽs ſuos. ⁊ ad ꝯm domũ pris ſui. Aſcẽdã ⁊ nũciabo pharaoni. dicãq; ei: Frẽs mei ⁊ dom⁹ pris mei q̃ erãt in ꝛra chanaan. venerũt ad me. ⁊ ſũt viri paſtoꝛes ouiũ. curãq; bñt alẽdoꝝ gregũ. Pecoꝛa ſua ⁊ armẽta ⁊ oia q̃ habẽ potuerũt adduxerũt ſecũ. Cũq; vocauerit vos ⁊ dixerit: qd̃ eſt opus vrm. rñdebit̃: Viri paſtoꝛes ſum⁹ ſerui tui. ab infantia nra vſq; in pñs. ⁊ nos ⁊ pres nri. hec autẽ dicetis ut habitare poſſitis in terra ieſſen: quia ꝛeteſtanꝺ egyptij omnes paſtoꝛes ouiũ.

XLVII

Ingreſſus q̃ ioſeph nũciauit pharaõi dicẽs: Pat̃ me⁹ ⁊ frẽs. oues eoꝝ ⁊ armẽta ⁊ cũcta q̃ poſſidẽt venerũt ꝛe ꝛra chanaan. ⁊ ecce ꝓſiſtũt in ꝛra ieſſen. Extremos q̃ fratꝝ ſuoꝝ q̃nq; viros ꝓſtituit coꝛã rege. Quos ille interrogauit: Quid habetis opis? Rñderũt: Paſtoꝛes ouiũ ſum⁹ ſerui tui. ⁊ nos ⁊ pres nri. Ad pegrinãdũ in terrã tuã venim⁹: qm̃ non eſt herba gregibus ſeruoꝝ tuoꝝ. in graueſcẽte fame i ꝛra chanaan Petimuſq; ut eſſe nos iubeas ſeruos tuos i terra ieſſen. Dixit itaq; rex ad ioſeph: Pater tuus ⁊ frẽs tui venerũt ad te. Terra egypti i ꝓſpectu tuo ẽ: in optimo loco fac eos habitare ⁊ trade eis ꝛrã ieſſen. Qd̃ ſi noſti ii eis cẽ viros induſtrios: ꝓſtitue illos mg̃ros pecoꝛũ meoꝝ. Poſt hec introduxit ioſeph patrẽ ſuũ ad regẽ. ⁊ ſtatuit eũ coꝛã eo. Qui benedicẽs illi. ⁊ interrogat⁹ ab eo: qt ſũt dies ãnoꝝ vite tue. rñdit: Dies pegrinationis vite mee centũtriginta ãnoꝝ ſũt. parui ⁊ mali. ⁊ nõ peneruerũt vſq; ad dies patꝝ meoꝝ qb⁹ pegrinati ſũt. Et bñdicto rege. egreſſus ẽ foras. Joſeph ꝛo pri ⁊ fribus ſuis ꝛedit poſſeſſionẽ in egypto i optimo ꝛre loco rameſſes ut ꝓcepꝛat pharao. ⁊ alebat eos. cũq; domũ patr̃ ſui. ꝑẽs cibaria ſingulis. In toto n. oꝛbe panis ꝛerat. ⁊ oppreſſerat fames ꝛrã. maxime egypti ⁊ chanaan. Et quib⁹ cũm pecuniã cõgregauit ꝓ venditione frumẽti. ⁊ intulit eã i erariũ regi. Cũq; ꝛefeciſſet emptoꝛib⁹ ꝑciũ venit cũcta egypt⁹ ad ioſeph. dicẽs: Da nobis panes. Quare moꝛimur coꝛã te ꝛeficiẽte pecunia? Quib⁹ ille rñdit: Adducite pecoꝛa vra. ⁊ dabo vobis ꝓ eis cibos: ſi ꝑciũ nõ habeq;. Que cũ adduxiſſent ꝛedit eis alimẽta ꝓ equis ⁊ ouib⁹ ⁊ bobus ⁊ aſinis: ſuſtentauitq; eos illo anno ꝓ cõmutatiõe pecoꝛũ. Venerũt q̃q; ãno ſecũdo. ⁊ dixerũt ei: Non celam⁹ dño nro q̃ ꝛeficiẽte pecũia pecoꝛa ſit ꝛefecerũt: nec clam te eſt q̃ abſq; coꝛpoꝛib⁹ ⁊ ꝛra nihil habeam⁹. Cur g̃ moꝛimur te vidente? Et nos ⁊ ꝛra nra tui erim⁹. Eme nos i ſeruitutẽ regiã. ⁊ ꝑẽ ſemina: ne peũte culꝛe redigat̃ terra in ſolitudinẽ. Emit igitur ioſeph cũm ꝛrã egypti: vendentib⁹ ſingulis poſſeſſiões ſuas ꝓ magnitudie famis. Subiecitq; eã pharaõi ⁊ cũctos ꝓpl̃os ei⁹ a nouiſſimis ẽmiñis egypti vſq; ad extremos fines ei⁹ preter terrã ſacerdotũ q̃ a rege tradita fuerat eis: quib⁹ ⁊ ſtatuta cibaria exhoꝛreis publicis ꝓbebant̃. ⁊ idcirco nõ ſũt cõpulſi vendere poſſeſſiones ſuas. Dixit ergo ioſeph ad populos: Ecce ut cernitis ⁊ vos ⁊ terram veſtrã pharao poſſidet. Accipite ſemina ⁊ ſerite agros ut fruges habẽ poſſitis. Quintã ptẽ regi dabitis: ꝯtuoꝝ reliq̃s pmitto vobis i ſementẽ. ⁊ in cibũ familijs ⁊ liberis vr̃is. Qui reſponderũt: Salus nra in manu tua ẽ. Reſpiciat nos tm̃ dñs noſter. ⁊ leti ſeruiemus regi. Ex eo tpe vſq; in pñtẽ diem i vniuerſa ꝛra egypti regib⁹ q̃nta ps ſoluit̃. ⁊ factũ eſt ꝯſi in legẽ. abſq; ꝛra ſacerdotali. q̃ libera ab hac ꝓditiõe fuit. Habitauit g̃ iſrl̃ in egypto. i in ꝛra ieſſen ⁊ poſſedit eã: auctuſq; ẽ ⁊ multiplicat⁹ nimis. ⁊ vixit in ea ꝛecẽ ⁊ ſeptẽ ãnis. Factiq; ſũt ẽs dies vite illi⁹ ꝯntũq̃dragintaſeptẽ ãnoꝝ. Cũq; approprinq̃re cerneꝛet diẽ moꝛtis eius. vocauit filiũ ſuũ ioſeph. ⁊ dixit ad eũ. Si iueni grãm i ꝓſpectu tuo. pone manũ tuã ſub femoꝛe meo. ⁊ facies mihi miam ⁊ vitatẽ. ut nõ ſepelias me in egypto: ꝫ dormiã cũ pribus meis. ⁊ auferas me ꝛe ꝛra hac condaſq; in ſepulchro maioꝝ meoꝝ. Cui reſpõdit ioſeph: Ego faciam qd̃ iuſſiſti. Et ille Jura ergo inqt mihi. Quo iurãte adoꝛauit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

isrl' dominū conuersus ad lectuli caput.

XLVIII

Hec ita trāsactis nūciatū est ioseph q egrotaret pr suus. Qui assūptis duob⁹ filijs manasse z effraim ire pperexit. Dictūq est seni: Ecce filius tuus ioseph venit ad te. Qui pfortat⁹ sedit in lectulo. Et ingresso ad se ioseph ait: Deus oipotens apparuit mihi i luza quę ē i tra chanaan bñdixitq mihi. z ait: Ego te augebo z multiplicabo. z faciā te in turbas pplox. Daboq tibi terrā hāc. z semini tuo p te i possessionē sempiternā. Duo ḡ filij tui q nati sūt tibi i tra egypti antq huc venirē ad te mei erūt effraim z manasses: sicut ruben z symeon reputabunt mihi. Reliqs aūt qs genuerij p eos tui erūt. z noie fratrū suox vocabunt in possessionib⁹ suis. Mihi.n. qn venieba de mesopotamia: mortua ē rachel in tra chanaan in ipso itinē. Eratq vernū temp⁹. Et ingrediebar effratam. z sepeliui cā iuxta viā effrate q alio noie appellat bethleē. Videns aūt filios eius dixit ad eū: Qui sunt isti? Rndit: Filij mei sūt: qs donauit mihi dns i hoc loco. Adduc inqt eos ad me ut bñdicā illis. Oculi n.isrl caligabāt pre nimia senectute. z clare videre nō poterat. Applicitosq ad se deosculat⁹ z circūplex⁹ eos dixit ad filiū suū: Non sum fraudat⁹ aspectu tuo: insup oñdit mihi deus semē tuū. Cūq tulisset eos ioseph de gremio pris adorauit pnus in terrā. z posuit effraim ad dexterā suā. i. ad sinistram isrl: manasse vo in sinistra sua ad dexterā. s. pris applicuitq ambos ad eū. Qui extendēs manū dexterā posuit sup caput effraim iunioris fratris sinistrā aūt sup caput manasse q maior natu erat: cōmutās man⁹. Bñdixitq iacob filios ioseph. z ait: Deus i cui⁹ ospectu ābulauerūt pres mei abraba z ysaac: deus q pascit me ab adolescētia mea vsq i pntē diem: angelus q eruit me de cūctis malis bñdicat pueris istis. z inuocetur sup eos nomē meū noia q patrū meox abraba z ysaac. z crescāt in multitudinē sup terrā. Videns aūt ioseph q posuisset pr suus dexterā manū sup caput effraim: grauit accepit. Et apprehēsam manū pris leuare conatus ē de capite effraim. z trāsferre sup caput manasse. Dixitq ad patrē: Nō ita cōuenit pr: qa hic est pmogenit⁹ Pone dexterā tuā sup caput ei⁹. Qui renuens ait: Scio fili mi scio. Et iste quippe erit i pplos z multiplicabit. ꝫ frat ei⁹ iunior maior erit illo. z semē illi⁹ crescet i gētes. Benedixitq eis i tpe illo dicens: In te benedicet isrl atq dicet: Faciat tibi de⁹ sicut effraim z sic manasse. Cōstituitq effraim añ manasse. Et ait ad ioseph filiū suū: Ecce ego morior. z erit deus vobiscū reducetq vos ad tra patrū vrox. Do tibi ptē vnā ex frēs tuos quā tuli de manu āmorrei in gladio z arcu meo.

XLIX

Vocauit aūt iacob filios suos. z ait eis: Cōgregamini ut annūciem q ventura sūt vobis in diebus nouissimis. Congregami z audite filij iacob audite isrl prem vrm. Ruben primogenitus meus. Tu fortitudo mea z pncipiū doloris mei. Prior i donis maior in impio. Effusus es sicut aq. Nō crescas: qa ascendisti cubile pris tui. z maculasti stratū ei⁹. Symeō z leui frēs vasa iniqtatis bellātia. In psiliū eox nō veniat aia mea. z i cetu illox nō sit gl'ia mea: qa in furore suo occiderūt virū. z in voluntate sua suffoderūt murū. Maledict⁹ furor eox qa ptinax. z indignatio eox qa dura. Diuidā eos i iacob. z dispgā eos i isrl. Juda: te laudabūt frēs tui. Man⁹ tue i ceruicib⁹ inimicox tuox: adorabūt te filij pris tui. Catul⁹ leonis iuda. Ad predā fili mi ascēdisti: requiescēs accubuisti ut leo. z q si leena. Quis suscitabit eū? Non auferet sceptrū de iuda. z dux de femore ei⁹: donec veniat q mittend⁹ ē. z ipse erit expectatio gentiū. Ligās ad vineā pullū suū. z ad vitē o fili mi asinā suam Lauabit i vino stolā suā. z in sanguine vue palliū suū. Pulchriores sūt oculi eius vino z dentes ei⁹ lacte cādidiores. Zabulon i littore maris habitabit. z i statiōe nauiū: ptingens vsq ad sidonē. Ysacbar asin⁹ fort: accubās inter termios. Vidit requiē q eēt bona z terrā q optima. z supposuit humerum suū ad portandū: factusq est tributis seruiens. Dan iudicabit pplm suū: sicut z alia trib⁹ in isrl. Fiat dan coluber i via cerastes i semita mordēs vngulas equi: ut cadat ascensor ei⁹ retro. Salutare tuū expectabo dne. Gad accinct⁹ ppliabit añ eū. z ipse accinget retrorsū. Aser piguis pānis ei⁹. z pbebit delitias regibus. Neptalim ceru⁹ emissus. z dans eloqa pulchritudinis. Filius accrescens ioseph: filius accrescēs z decor⁹ aspectu. Filie discurrerūt sup murū: ꝫ exasperauerūt eū. z iurgati sunt iuderūtq illi habētes iacula. Sedit i forti arcus ei⁹. z dissoluta sūt vincula brachiorū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ manuũ illi⁹.p manus potentꝫ iacob. Inde
pastor egressus est: lapis isrł. Deus pris tui
erit adiutor tuus. ꝛ oipotēs bñdicet tibi bñ-
dictionib⁹ celi ꝛsup.bñdictionib⁹ abyssi ia-
centis ꝛorsum: bñdictionib⁹ vbex ꝛ vulue.
Bñdictiōes pris tui.cōfortate sūt bñdictio-
nib⁹ patꝝ ei⁹.donec veniret desideriū colliū
ętnox. Fiāt i capite iosepb ꝛ i vertice naçarei
inł frēs suos. Beniamin lup⁹ rapax: māe co-
medet pdā. ꝛ vespe diuidet spolia. Dēs bi in
tribub⁹ isrł duodeci. Hec locut⁹ ē eis pr suus
bñdixitꝙ singulis bñdictionibus ꝓpꝛijs. ꝛ
pcepit eis dicēs: Ego ꝓgredior ad ꝓplm meū
Sepelite me cū prib⁹ meis i spelūca duplici
q̄ est i agro ephron etbei.ꝑ mābre i tra cha-
naan: quā emit abrahā cū agro.ab ephron
etheo i possessionē sepulchri. Ibi sepelierunt
eū ꝛ sarā vxorē ei⁹. Ibi sepult⁹ ē ysaac cū re-
becca cōiuge sua. Ibi ꝛ lya cōdita iacet. Fi-
nitisꝙ mādatis q̄b⁹ filios instruebat.colle-
git pedes suos sup lectulum ꝛ obijt: apposi-
tusꝙ est ad populum suū.

Quod cernēs iosepb.ruit sup faciem
pris.flens ꝛ deosculās eū: pcepitꝙ
seruis suis medicis.ut aromatibus
condirēt patrē. Quib⁹ iussa explētib⁹: tran-
sierūt q̄draginta dies. Iste quippe mos erat
cadauerꝫ ditorꝫ. Fleuitꝙ eū egypt⁹ septua-
ginta dieb⁹. Et expleto planct⁹ tpe: locutus
est iosepb ad familiā pharaonis. Si inueni
grām in ꝓspectu vro.loqmini i aurib⁹ pha-
raonis.eo ꝙ pr me⁹ adiurauerit me dicens:
En morior.in sepulchro meo qđ fodi mi in
tra chanaan.sepelies me. Ascēdā igit ꝛ sepe-
liam prem meū: ac reuertar. Dixitꝙ ei pha-
rao: Ascende ꝛ sepeli prem tuū sicut adiura-
tus es. Quo ascendēte.ierūt cū eo ces senes
dom⁹ pharaonis.cūctiꝙ maiores natu tre
egypti: dom⁹ iosepb cū frib⁹ suis absꝙ par-
uulis ꝛ gregib⁹ atꝙ armētꝫ: q̄ dereliquerūt
i terra iessen. Habuit q̄ꝙ in comitatu curr⁹ ꝛ
eq̄tes. ꝛ facta ē turba nō modica.uenerūtꝙ
ad areā achad.q̄ sita ē trās iordanē: vbi cele
brātes exeq̄as plāctu magno atꝙ vehemēti
ipleuerūt septē dies. Qđ cū vidissent habi-
tatores tre chanaā dixerūt: Planctus ma-
gu⁹ ē iste egyptijs. Et idcirco vocatū est no
men loci illi⁹.planct⁹ egypti. Fecerūt ġ filij
iacob sicut pcepat eis. ꝛ portātes eū in terrā
chanaā.sepelierūt eū in spelūca duplici: quā
emerat abrahā cū agro in possessionē sepul-
chri.ab ephron etheo.ꝑ faciem mābre. Re-
uersusꝙ est iosepb ī egyptū cū frib⁹ suis ꝛ oi
comitatu: sepulto pre. Quo mortuo timen-
tes frēs eius ꝛ mutuo colloquētes.ne forte
memor sit iniurie quā passus ē. ꝛ reddat nob
ē malū qđ fecim⁹: mandauerūt ei dicētes:
Pat tu⁹ pcepit nob añ̄ꝙ morerer ut hec tibi
vbis illi⁹ dicerem⁹: Obsecro ut obliuiscaꝛ
sceleris fratꝝ tuox. ꝛ pcti atꝙ malitie quā
exercuerūt i te. Nos q̄ꝙ oram⁹: ut seruo dei
pris tui dimittas iniq̄tatē hāc. Quib⁹ audit
fleuit iosepb: venerūtꝙ ad eū frēs sui. ꝛ pni
adorātes in terrā.dixerūt: Serui tui sumus
Quib⁹ ille rndit: Nolite timere. Nū dei pos-
sum⁹ resistē volūtati? Vos cogitastis de me
malū.ꝑ deus vtit illud i bonū: ut exaltaret
me sicut i prītiaꝝ cernit. ꝛ saluos facēt mul-
tos ꝓplos. Nolite timē. Ego pascam vos. ꝛ
puulos vros. Cōsolatusꝙ ē eos ꝛ blande ꝛ
lenit est locut⁹. ꝛ habitauit in egypto cū oi do-
mo pris sui. Vixitꝙ centūdecē ānis. ꝛ vidit
effraim filios vsꝙ ad tertiā gnātionē. Filij q̄ꝙ
machir filij manasse.nati sūt in genibus io-
sepb. Quib⁹ trāsactis locut⁹ ē fratrib⁹ suis:
Post mortē meā deus visitabit vos. ꝛ ascē-
dere vos faciet de terra ista.ad terram quā
iurauit abrahā.ysaac ꝛ iacob. Cūꝙ adiu-
rasset eos atꝙ dixisset: de⁹ visitabit vos.as-
portate ossa mea vobiscū de loco isto: mor-
tuus ē expletꝫ centūdecē vite sue ānis. ꝛ cō-
dit⁹ aromatib⁹.reposit⁹ ē in loculo i egypto.

Explicit liber Geneseos. Incipit liber exodi
mothi: quē nos Exodi dicimus. Capł̄m I

Hec sūt noīa
filioꝝ isrł.qui ingressi sūt i
egyptū cū iacob. Singu-
li cū domib⁹ suis itroierūt
Ruben.symeō.leui.iudas
ysachar.çabulō. Beniamin: dan ꝛ neptali:
gad ꝛ aser. Erāt igitur ces aie eoꝝ q̄ egressi
sūt de femore iacob septuaginta. Joseph aūt
i egypto erat. Quo mortuo ꝛ vniuersis fra-
trib⁹ eius oiꝙ cognatiōe sua: filij isrł creue-
rūt ꝛ q̄si germinātes multiplicati sūt: ac ro-
borati nimis ipleuerūt tra. Surrexit itera
rex nou⁹ sup egyptū: qui ignorabat iosepb.
Et ait ad populū suū: Ecce populus filiorū
isrł mult⁹. ꝛ fortior nobis ē. Venite sapient

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

oppzimam⁹ eum·ne forte multiplicetur.⁊ si ingruerit ꝯ nos bellū·addaꝫ iimicis nostr̄· expugnatisq; nobis:egrediaꝫ de ẽra. Pzepo/ suit itaq; eis mgros opẽp: ut affligerẽt eos oneribꝰ. Edificauerũtq; vrbes tabnaculoꝝ pharaoni·phiton⁊ rameſſes. Quãtoq; op/ primebant eos:tanto magis multiplicabãꝫ ⁊ creſcebant. Oderantq; filos iſrl̄ egyptij.⁊ affligebant illudẽtes eis : atq; ad amaritu/ dinẽ pducebãt vitã eoꝝ operibus duris luti ⁊ lateris:oiq; famulatu q̄ in ẽre opib⁹ p̃me/ bant. Dixit aũt rex egypti obſtetricibus be/ breoꝝ:q̄ꝝ vna vocabaꝫ ſephora·alẽa phua· p̃cipiẽs eis: Cũ obſtetricabitis hebreas.⁊ part⁹ temp⁹ aduenerit·ſi maſcul⁹ fuerit inẽ/ ficite eũ·ſi femina reſeruate. Timuerũt autẽ obſtetrices deũ.⁊ nõ fecerũt iuxta p̃ceptum regis:ſed conſeruabãt mares. Quib⁹ accer/ ſitis ad ſe rex·ait:Quid nam eſt ꝺ qõ facere voluiſtis:ut pueros ſeruaretis? Que rñde/ runt:Non ſũt hebree ſicut egyptie mulieres. Ipſe.n.obſtetricãdi bñt ſciam.⁊ pziuſq; ve/ niam⁹ ad eas pariũt. Bñ ḡ fecit de⁹ obſte/ ſtricib⁹ ⁊ creuit pplus :pfortatuſq; eſt nimis Et q̃a timuerunt obſtetrices deũ: edificauit eis domos. Pzecepit ḡ pharao oi pplo ſuo dicẽs:Quicq̃d maſculini ſex⁹ natũ fuerit·i flumen pijcite:q̃ cq̃d feminini·reſeruate. II

Egreſſus eſt p⁹ hõ vir de domo leui.⁊ accepit vxorẽ ſtirpis ſue·q̃ concepit ⁊ pepit filiũ.⁊ videns eũ elegantem· abſcõdit trib⁹ menſib⁹. Cũq; iam celare non poſſet : ſũpſit fiſcellã ſcirpeã.⁊ liniuit eam bi/ tumine ac pice : poſuitq; int⁹ infantulum.⁊ expoſuit eũ ī carecto ripe fluis:ſtante procul ſoroze ei⁹.⁊ ꝑſiderante euentũ rei. Ecce autẽ deſcẽdebat filia pharaonis ut lauareꝫ i flu/ mine.⁊ puelle ei⁹ ḡdicbãꝫ p crepidinẽ aluei. Que cum vidiſſet fiſcellam i papyricẽ·miſit vnã e famulab⁹ ſuis.⁊ allatã apiẽs cernẽſq; ī ea puulũ vagiẽtẽ·miſerta ei⁹ ait: De infan/ tib⁹ hebreoꝝ ẽ hic. Cui ſoror pueri: Vis in/ q̃t ut vadã⁊ vocẽ tibi mulierẽ hebreã q̃ nu/ trire poſſit infantulũ? Rñdit : Vade. Pzepit puella.⁊ vocauit matrẽ ſuã. Ad quã locuta filia pharaonis : accipe ait puerũ iſtũ.⁊ nu/ tri mihi·ego dabo tibi mercedẽ tuã. Suſce/ pit mulier⁊ nutriuit pueꝝ: adultũq; tradi/ dit filie pharaonis. Quẽ illa adoptauit ī lo cũ filij : vocauitq; nomẽ ei⁹ moyſes dicens: q̃a de aqua tuli eũ. In dieb⁹ illis p⁹q̃ creue/ rat moyſes·egreſſus ẽ ad frẽs ſuos :viditq; afflictionẽ eoꝝ. ⁊ virũ egyptiũ percutientẽ quendã de hebreis frib⁹ ſuis. Cũq; circũſpe/ riſſet huc atq; illuc⁊ nullum adeſſe vidiſſet: percuſſũ egyptiũ abſcõdit ſabulo. Et egreſſus die altero·ꝑſpexit duos hebreos rixãtes:di/ xitq; ei q̃ faciebat iniuriã: Quare percutis pri/ mũ tuũ? Qui rñdit : Quis ꝓſtituit te pnci/ pem⁊ iudicẽ ſup nos? Nũ occidẽ me tu vis ſicut heri occidiſti egyptium? Timuit moy/ ſes.⁊ ait:Quõ palã factũ ẽ vbũ iſtud? Au/ diuitq; pharao ſermonẽ hũc. ⁊ q̃rebat occi/ dere moyſen. Qui fugiẽs de ꝑſpectu ei⁹·mo/ rat⁹ ẽ in ẽra madian.⁊ ſedit iuxta puteũ. Erãt aũt ſacerdoti madian ſeptẽ filie·q̃ venerant ad hauriẽdã aquã.⁊ ipleꝫ canalib⁹ adaq̃re cupiebãt greges p̃ris ſui. Supuenẽ paſto/ res.⁊ ciecerũt eas. Surrexitq; moyſes⁊ de/ fenſis puellis adaq̃uit oues eaꝝ. Que cum reũtiſſent ad raguel patrẽ ſuũ·dixit ad eas: Cur heloci⁹ veniſtiꝫ ſolito? Rñderũt: Vir egy pti⁹ liberauit nos de manu paſtoꝝ. Inſup⁊ hauſit aquã nobiſcũ : potũq; dedit ouibus. At ille: Vbi ẽ inq̃t? Quare dimiſiſtiꝫ hoiez? Vocate eũ ut comedat panẽ. Jurauit ergo moyſes q̃ habitaret cũ eo. Accepitq; ſephorã filiã eius vxorẽ:q̃ pepit ei filiũ: quẽ vocauit gerſan·dicẽs: Aduena fui i ẽra aliena. Al/ teꝝ vo pepit:quẽ vocauit eliezer·dicẽs: De⁹ n.p̃ris mei adiutor me⁹.⁊ eripuit me de ma/ nu pharaõis. Poſt multũ vo tpis mortu⁹ ẽ rex egypti. Et ingemiſcẽtes filij iſrl̄ ppt opa vociferati ſũt. Aſcẽditq; clamor eoꝝ ad deũ ab opib⁹.⁊ audiuit gemitũ eoꝝ·ac recordat⁹ ẽ federiſ q̃ pepigerat cũ abrahã yſaac⁊ ia/ cob.⁊ reſpexit dñs filios iſrl̄.⁊ cognouit eos.

Moyſes aũt paſcebat oues ietro III ſoceri ſui ſacerdotiꝫ madiã. Cũq; mi/ naſſet gregẽ ad interiora deſerti : venit ad montẽ dei oreb. Apparuitq; ei dñs i flã/ ma ignis de medio rubi.⁊ videbat q̃ rubus arderet⁊ nõ cõburẽꝫ. Dixit ḡ moyſes: Ua/ dã⁊ videbo viſionẽ hãc magnã: q̃re nõ cõ/ buraꝫ rub⁹. Cernens aũt dñs q̃ pgẽt ad vi/ dẽdũ·vocauit eũ de medio rubi.⁊ ait:Moy/ ſes moyſes. Qui rñdit: Adſũ. At ille:Non appropies inq̃t huc. Solue calciamẽtũ de pedib⁹ tuis. Loc⁹.n.i q̃ ſtas ẽra ſcã ẽ. Et ait: Ego ſũ de⁹ p̃ris tui:de⁹ abrahã⁊ de⁹ yſaac ⁊ de⁹ iacob. Abſcõdit moyſes faciem ſuam Nõ.n.audebat aſpicere ꝯ deũ. Cui ait dñs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Vidi afflictionē ꝑpli mei i egypto. ⁊ clamorē eiꝰ audiui ꝓpt̄ duritiā eoꝝ qui p̄sūt opib⁹ Et sciens dolorē eiꝰ descendi ut liberē eū de manib⁹ egyptioꝝ. ⁊ educā de tra illa i terrā bonā ⁊ spatiosam i terrā q̄ fluit lacte ⁊ melle: ad loca chananei ⁊ ethei ⁊ āmorrei ⁊ phe reçei ⁊ euei ⁊ iebusei. Clamor ḡ filioꝝ isrl̄ bel venit ad me. vidiq; afflictionē eoꝝ q̄ ab egyptijs opp̄imunt. Sed veni ⁊ mittā te ad pharaonē: ut educas ꝑplm meū filios isrl̄ de egypto. Dixitq; moyses ad deū: Quis sum ego ut vadā ad pharaonē ⁊ educā filios isrl̄ de egypto? Qui dixit ei: Ego ero tecū. ⁊ hoc habebis signū q̄ miserim te. Cū eduxeris populū meū de egypto: immolabis deo sup montē istū. Ait moyses ad deū: Ecce ego vadam ad filios isrl̄. ⁊ dicā eis: Deus patꝝ vestroꝝ misit me ad vos. Si dixerit mihi. qđ est nomē eius: q̄d dicā eis? Dixit dñs ad moysen: Ego sum q̄ sum. Sic dices filijs isrl̄. Qui ē misit me ad vos. Dixitq; iterū deꝰ ad moysen. Hec dices filijs isrl̄: Dñs deꝰ patꝝ vr̄oꝝ deus abrahā ⁊ deus ysaac ⁊ deꝰ iacob: misit me ad vos. Hoc nomen mihi ē in eternū. ⁊ hoc memoriale meū i generatiōe ⁊ generationē. Vade. cōgrega seniores isrl̄. ⁊ dices ad eos Dñs deus patꝝ vr̄oꝝ apparuit m̄i: deꝰ abraham ⁊ deꝰ ysaac ⁊ deꝰ iacob. dicēs: Visitans visitaui vos. ⁊ vidi oia q̄ acciderūt vobis in egypto. ⁊ dixi ut educam vos de afflictione egypti i terrā chananei ⁊ ethei ⁊ āmorrei ⁊ phereçei ⁊ euei ⁊ iebusei ad terram fluentem lacte ⁊ melle. ⁊ audient vocē tuā. Ingredieris tu ⁊ seniores isrl̄ ad regē egypti. ⁊ dices ad eū: Dñs deꝰ hebreoꝝ vocauit nos. Ibimus viā triū dieꝝ i solitudinē: ut immolemus dño deo nr̄o. Sꝫ ego scio q̄ nō dimittet vos rex egypti ut eatis: nisi per manū validam. Extendāq; manū meā ⁊ ꝑcutiam egyptū in cūctis mirabilib⁹ meis q̄ facturus sū i medio eoꝝ: ꝓ⁹ hoc dimittet vos: daboq; gratiā ꝓpt̄o huic coꝝ egyptijs. Et cū egrediemi. nō exibitis vacui: sed postulabit mulier a vicina sua ⁊ ab hospita sua vasa argētea ⁊ aurea. ac vestes. ponetisq; eas sup filios ⁊ filias vestras ⁊ spoliabitis egyptum.

IIII

Respondēs moyses ait: Non credent mihi: neq; audient vocē meā: sed dicent: non apparuit tibi dñs. Dixit ḡ ad eū: Quid ē qđ tenes i manu tua? Rndit Virga. Dixitq; dñs: Proijce eam in terram. Proiecit. ⁊ versa ē in colubrū: ita ut fugeret moyses. Dixitq; dñs: Extende manū tuam ⁊ apprehende caudam eiꝰ. Extendit ⁊ tenuit: vsaq; ē in virgā. Ut credāt inq̄t q̄ apparuerit tibi dñs deꝰ patꝝ tuoꝝ: deꝰ abrahā ⁊ deꝰ ysaac ⁊ deꝰ iacob. Dixitq; dñs rursū: Mitte manū tuā i sinū tuū. Quā cū misisset in sinū protulit leprosam instar nivis. Retrahe ait manū tuā i sinū tuū. Retraxit ⁊ ptulit iterū ⁊ erat similis carni reliq̄. Si nō crediderint inq̄t tibi. neq; audierit sermonē signi prioris credēt verbo signi sequētis. Quꝫ si nec duob⁹ q̄dē bis signis crediderit. neq; audierint vocem tuā: sume aquā fluis ⁊ effunde eam sup aridā. ⁊ q̄cq̄d hauseris de fluuio. vertet i sanguinē. Ait moyses: Obsecro dñe. nō sū eloquēs ab heri ⁊ nudiust̄tertiꝰ. ⁊ ex quo locutus es ad seruū tuū. ipe ditioris ⁊ tardioris linguę sū. Dixit dñs ad eū: Quis fecit os hois? Aut q̄s fabricatur ē mutū ⁊ surdū. videntē ⁊ cecū? Nōne ego? Perge igit̄ ⁊ ego ero i ore tuo: doceboq; q̄d loq̄ris. At ille. obsecro dñe inq̄t: mitte quē missurus es. Iratꝰ dñs i moysen. ait: Aaron frat̄ tuus leuites. scio q̄ eloquens sit. Ecce ipse egredietur in occursū tuū: vidensq; te letabit̄ corde. Loq̄re ad eū ⁊ pone verba mea i ore eiꝰ. ⁊ ego ero i ore tuo ⁊ in ore illiꝰ. ⁊ ondā vob̄ q̄d agē debeatis. Et ipse loquetur ꝓ te ad ꝑplm ⁊ erit os tuū: tu autē eris ei i bis q̄ ad deū ptinēt. Virgā q; hanc sume i manu tua: i q̄ facturus es signa. Abiit moyses ⁊ reversus est ad iethro socerū suum Dixitq; ei: Vadā ⁊ revertar ad frēs meos i egyptū: ut videā si adhuc viuant. Cui ait iethro: Vade in pace. Dixit ḡ dñs ad moysen i madian: Vade ⁊ revertē i egyptū. Mortui enī sūt oēs q̄ q̄rebāt aiam tuā. Tulit ḡ moyses vxorē suā ⁊ filios suos. ⁊ imposuit eos sup asinū: reversusq; ē i egyptū: portās virgam dei in manu sua. Dixitq; ei dñs reuertenti in egyptū. Vide: ut oia ostēta q̄ posui in manu tua facias coram pharaone. Ego indurabo cor eius. ⁊ nō dimittet ꝑplm. Diceisq; ad eū: Hec dicit dñs: Filiꝰ meꝰ ꝑmogenitꝰ isrl̄. Dixi tibi Dimitte filium meū ut seruiat mihi. ⁊ noluisti dimittere eū. Ecce ego interficiā filiū tuū ꝑmogenitū. Cūq; eēt in itinere i diversorio occurrit ei dñs. ⁊ volebat occidē eū. Tulit illico sephora acutissimā petrā. ⁊ circūcidit preputiū filij sui. Tetigitq; pedes eius. ⁊ ait: Sponsus sanguinū tu mihi es. Et dimisit eū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

postq̃ dixerat: sponsus sanguinũ tu mihi es ob circũcisionẽ. Dixitq; dñs ad aaron: Vade in occursũ moysi i deserto. Qui pgressit obuiam ei i mõtẽ dei. & osculat⁹ est eũ. Narrauitq; moyses aarõ oia ⁊ba dñi p q̃b⁹ miserat eũ. & signa q̃ mandauerat. Venerũtq; sil & ꝯgregauerũt cunctos seniores filioꝝ isrl. Locutusq; ẽ aaron oia ⁊ba q̃ dixerat dñs ad moysen. & fecit signa coram ppl'o & credidit ppl's. Audierũtq; q̃ visitasset dñs filios isrl & q̃ respexisset afflictionẽ illoꝝ: & pni adorauerunt.

V

Postĥ igressi sũt moyses & aaron. & dixerũt pharaoni: hec dicit dñs de⁹ isrl: Dimitte populũ meũ ut sacrificet mihi i deserto. At ille rñdit: Quis ẽ dñs ut audiã vocem eius. & dimittam isrl? Nescio dñm. & isrl nõ dimittã. Dixerũtq;: Deus hebreoꝝ vocauit nos. ut eamus viã triũ dierũ in solitudinẽ. & sacrificemus dño deo nro: ne forte accidat nob pestis aut gladi⁹. Ait ad eos rex egypti: Quare moyses & aaron sollicitatis populũ ab operibus suis? Ite ad onera vra. Dixitq; pharao: Multꝰ ẽ ppl'us tre. Videtq; q̃ turba succreuerit: quãto magis si dederitis eis requiẽ ab opib⁹? Precepit g̃ in die illo pfectis operũ & exactoribus populi. dicẽs: Neq; q̃ vltra dabitis paleas populo ad ꝓficiẽdos lateres sicut ꝑus. & ipsi vadãt & colligãt stipulas. & mẽsurã laterũ quã ꝑus faciebãt: ipponetis sup eos: nec minuetis quicq̃. Vacãt enim & idcirco vociferãt dicentes: Eamus & sacrificemus deo nro. Opprimant⁹ opib⁹ & expleãt ea: utnõ acq̃escãt ⁊bis mendacib⁹. Igit egressi pfecti operũ & exactores ad ppl'm dixerũt: Sic dicit pharao: Nõ do vob paleas. Ite & colligite sicubi inuenire poteritis: nec minuet⁹ q̃q̃ de ope vro. Dispersusq; est ppl'us in oẽm terrã egypti ad colligẽdas paleas. Prefecti aũt operũ instabãt dicẽtes: Cõplete opus vrm q̃tidie: ut prius facere solebatis qñ dabant⁹ vob palee. Flagellatiq; sunt q̃ pferant opib⁹ filioꝝ isrl: ab exactoribus pharaonis dicẽtib⁹: Quare nõ implestis mẽsurã latex sicut ꝑus: nec heri nec hodie? Veneruntq; ppositi filiorũ isrl. & vociferati sũt ad pharaonẽ dicẽtes: Cur ita agis ꝯ seruos tuos? Palee nõ dant⁹ nob. & lateres sil'r iperãt. Ecce famuli tui flagellis cedimur. & iiuste agit⁹ cõtra ppl'm tuũ. Qui ait: Vacatis ocio: & idcirco dicitis: Eamus & sacrificemus dño. Ite g̃ & operamini: Palee nõ dabunt⁹ vobis. & reddetis ꝯsuetũ numerꝰ laterũ. Videbãtq; se ꝑpositi filioꝝ isrl in malũ eo q̃ diceret⁹ eis nõ minuet⁹ q̃cq̃ operis de lateribus p singulos dies. Occurrerũtq; moysi & aaron q̃ stabãt ex aduerso egrediẽtes a pharaone. & dixerũt ad eos: Videat dñs & iudicet: qm̃ fetere fecistis odorẽ nostr coram pharaone & seruis ei⁹. & ꝑbuistis ei gladiũ ut occideret nos. Reuersusq; ẽ moyses ad dñm. & ait: Dñe cur afflixisti populum istũ? Quare misisti me? Ex eo enim quo ingressus sum ad pharaonẽ ut loq̃rer ex noie tuo afflixit ppl'm tuũ. & nõ liberasti eos.

VI

Dixitq; dñs ad moysen: Nũc videbis q̃ factur⁹ sit pharaoni. ꝑ manũ enim fortem dimittet eos. & in manu robusta eiiciet illos de tra sua. Locutusq; est dñs ad moysen dicẽs: Ego dñs q̃ apparui abrahã ysaac & iacob i deo oipotente. & nomẽ meũ adonay nõ indicaui eis. Depigiq; fedus cũ eis ut darẽ eis tram chanaã: tram peregrinatiõis eoꝝ in q̃ fuerũt aduene. Ego audiui gemitũ filioꝝ isrl q̃ egyptii oppũnt eos. & recordat⁹ sum pacti mei. Ideo dic filiis isrl. Ego dñs qui educam vos de ergastulo egyptioꝝ: & eruã de seruitute. ac redimã in brachio excelso & iudicijs magnis: & assumã vos mihi i ppl'm. & ero vester de⁹. Et scietis q̃a ego sum dñs de⁹ vr. q̃ eduxerim vos de ergastulo egyptioꝝ. & inducerim vos i terrã sup quã leuaui manũ meã ut darẽ eã abrahã ysaac & iacob: daboq; illã possidẽdã vobis. ego dñs. Narrauit g̃ moyses oia filiis isrl: q̃ nõ acq̃euerunt ei. ppt angustiã spũs & op⁹ durissimũ. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Ingredere & loq̃re ad pharaonẽ regẽ egypti ut dimittat filios isrl de tra sua. Respondit moyses coram dño: Ecce filii isrl non audiunt me: & quõ audiet pharao. ꝑsertim cũ incircũcis⁹ sim labiis? Locutusq; ẽ dñs ad moysen & aarõ. & dedit mãdatũ ad filios isrl & ad pharaonẽ regẽ egypti ut educerẽt filios isrl de tra egypti. Isti sũt pncipes domorũ p familias suas. Filii ruben pmogeniti israhel: enoch & phallu. esrom & charmi. Hec cognatiões ruben. Filii symeõ: iamuel & iamin & iami & ahod & iachin & saher & saul filius chananitidis. Hec pgenies symeõ. Et hĥ noia filioꝝ leui p cognatiões suas: gerson & caath & merari. Anni aũt vite leui fuerunt centũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

trigintaseptem. Filij gerson: lobni ⁊ semei p cognatiões suas. Filij caath: amram ⁊ ysuar ⁊ hebron ⁊ oziel. Anni q3 vite caath cẽtũ trigintatres. Filij merari: mooli ⁊ musi. Hę coğtiões leui p familias suas. Accepit aũt amram voȝorẽ iochabeth patruelẽ suã: q̃ pepĕrit ei aaron ⁊ moysen ⁊ mariã. Fuerũtq3 anni vite amram cẽtũ trigintaseptẽ. Filij q3 ysuar: chore ⁊ naphęg ⁊ zechri. Filij q3 oziel misael ⁊ elisaphan ⁊ sechri. Accepit autem aarõ voȝorẽ elisabeth filiã aminadab sororẽ naason: q̃ pepit ei nadab ⁊ abiu ⁊ eleaçar ⁊ ythamar. Filij q̃q3 chore: aser ⁊ helcbana ⁊ abiasab. Hę sũt coğtiões choritarũ. At vo eleaçar filij aaron accepit voȝorẽ de filiabus phutiel: q̃ pepit ei phinees. Hi sunt pncipes familiaȝ leuiticaȝ p cognatiões suas. Iste est aaron ⁊ moyses q̃b9 pcepit dñs ut educerent filios isrl̃ de terra egypti per turmas suas. Hi sunt q̃ loquũtur ad pharaonẽ regẽ egypti ut educãt filios isrl̃ de egypto. Iste ẽ moyses ⁊ aaron. in die qua locut9 ẽ dñs ad moysen in terra egypti. Et locut9 ẽ dñs ad moysen dicẽs: Ego dñs. Loquere ad pharaonẽ regẽ egypti. oia q̃ loquor tibi. Et ait moyses coraꝫ dño: En incircũcisus labijs sũ. Quõ audiet me pharao?

VII

Dixitq3 dñs ad moysen: Ecce cõstitui te deũ pharaonis. ⁊ aaron frat tu9 erit pphęta tu9. Tu loqueris ei oia q̃ mãdo tibi. ⁊ ille loquet ad pharaonẽ ut dimittat filios isrl̃ de terra sua. Sed ego idurabo cor ei9. ⁊ multiplicabo signa ⁊ ostẽta mea in tra egypti. ⁊ nõ audiet vos. Immittãq3 manũ meã sup egyptũ: ⁊ educã exercitũ ⁊ populũ meũ filios isrl̃ de terra egypti: p iudicia maxima. Et sciẽt egyptij. qa ego sũ dñs q̃ extenderim manũ meã sup egyptũ: ⁊ eduxerĩ filios isrl̃ de medio eorũ. Fecit itaq3 moyses ⁊ aaron: sic̃ pcepat dñs. ita egerũt. Erat aũt moyses octogita ãnoȝ ⁊ aarõ octogintatriũ qñ locuti sũt ad pharaonẽ. Dixitq3 dñs ad moysen ⁊ aarõ. Cũ dixerit vob pharao: oñdite signa. dices ad aaron: Tolle virgã tuã ⁊ pĳce eam coraꝫ pharaone. ac vertet in colubrũ. Ingressi itaq3 moyses ⁊ aaron ad pharaonẽ. fecerunt sicut pcepĕrat dñs. Tulitq3 aaron virgã coraꝫ pharaone ⁊ suis ei9: q̃ vsa ẽ in colubȝ. Vocauit aũt pharao sapiẽtes ⁊ maleficos. ⁊ fecerũt etiã ipsi p incãtatiões egyptiacas ⁊ archana quedã similiť. Proiecerũtq3 singuli vgas suas. q̃ vse sũt in dracones. Sed devorauit vga aaron vgas eoȝ. Induratũq3 ẽ cor pharaonis. ⁊ nõ audiuit eos sicut pcepĕrat dñs. Dixit autẽ dñs ad moysen: Ingrauatũ ẽ cor pharaonis. ⁊ nõ vult dimittere pplm̃. Vade ad eũ mane. Ecce egredietť ad aq̃s. Et stabis in occursũ ei9 sup ripã fluis. ⁊ vgã q̃ conversa ẽ in draconẽ. tolles in manu tua. dicesq3 ad eũ: Dñs de9 hebreoȝ misit me ad te. dicẽs: Dimitte pplm̃ meũ ut sacrificet mihi in deserto. ⁊ vsq3 ad hũc̃ audire noluisti. Hec igiť dicit dñs: In hoc scies q̃ sim dñs. Ecce percutiã vga q̃ in manu mea ẽ aquã fluis. ⁊ vertetť in sanguinẽ. Pisces q3 q̃ sũt in fluuio morietť. ⁊ cõputrescẽt aq̃. ⁊ affligentť egyptij bibentes aquã fluis. Dixit q3 dñs ad moysen: Dic ad aaron: Tolle virgã tuã ⁊ extẽde manũ tuã sup aq̃s egypti. ⁊ sup fluuios eoȝ ⁊ riuos ⁊ paludes ⁊ cẽs lac9 aq̃ȝ ut vertantť in sanguinẽ. ⁊ sit cruor in oi tra egypti tam in ligneis vasis q̃ in saxeis. Fecerũtq3 moyses ⁊ aaron sicut pcepĕrat dñs. Et eleuãs virgã pcussit aquã fluis coraꝫ pharaone ⁊ suis ei9 q̃ vsa est in sanguinẽ. ⁊ pisces q̃ erãt in fluie mortui sũt. Cõputruitq3 fluui9. ⁊ nõ poterãt egyptij bibere aquã fluis. ⁊ fuit sanguis in tota tra egypti. Fecerũtq3 sim̃ilť malefici egyptioȝ incãtatiõib9 suis. Et induratũ ẽ cor pharaonis nec audiuit eos sic̃ pcepat dñs. Auertitq3 se ⁊ ingressus ẽ domũ suã: nec apposuit cor etiã hac vice. Foderũt aũt cũs egyptij p circuitũ fluis aquã ut bibĕrẽt. Nõ enĩ poterant bibere aquã fluis. Impletiq3 sũt septẽ dies postq̃ pcussit dñs fluuiũ.

VIII

Dixit q3 dñs ad moysen: Ingredere ad pharaonẽ. ⁊ dices ad eũ: Hec dicit dñs: Dimitte populũ meũ ut sacrificet mihi. Si aũt nolueris dimittere ecce ego percutiã cũs termios tuos ranis: ⁊ ebulliet fluui9 ranas q̃ ascẽdẽt ⁊ ingredientť domũ tuã ⁊ cubiculũ lectuli tui. ⁊ super stratũ tuũ. ⁊ in domos seruoȝ tuoȝ ⁊ in populum tuũ ⁊ i furnos tuos ⁊ i reliq̃as cibor̃ tuoȝ. ⁊ ad te ⁊ ad populũ tuũ ⁊ ad cũs seruos tuos intrabunt rane. Dixitq3 dñs ad moysen: Dic ad aaron: Extẽde manũ tuã sup fluuios ⁊ sup riuos ⁊ paludes. ⁊ educ ranas sup tr̃ã egypti. Et extẽdit aaron manũ sup aq̃s egypti ⁊ ascẽderũt rane. opuerũtq3 tr̃ã egypti. Fecerũt aũt ⁊ malefici p incantationes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

suas sīliter·eduxerūtq; ranas sup̄ terrā egypti. Vocauit aūt pharao moysen 7 aaron. 7 dixit eis: Orate dñm ut auferat ranas a me 7 a pp̄lo meo: 7 dimittam pp̄lm ut sacrificet dño. Dixitq; moyses ad pharaonē: Cōstitue mihi qñ̄ oēprecer p̄ te 7 pro seruis tuis 7 pro populo tuo: ut abigantur rane a te. 7 a domo tua. 7 a seruis tuis. 7 a populo tuo: 7 tm̄ in flumine remaneāt. Qui respondit: Cras. At ille iuxta inquit verbum tuū facia·ut scias qm̄ nō est sicut dñs de⁹ nr̄. 7 recedēt rane a te: 7 a domo tua. 7 a fuis tuis· 7 a pp̄lo tuo. 7 tm̄ in flumine remanebunt. Egressiq; sūt moyses 7 aaron a pharaone· 7 clamauit moyses ad dñm p̄ sp̄osicē ranaq; quā cōdixerat pharaoni. Fecitq; dñs iuxta ꝟbū moysi: 7 mortue sūt rane de domib⁹. 7 de villis. 7 de agris. Cōgregauerūtq; eas i imensos aggeres: 7 cōputruit tra. Videns aūt pharao q̄ data eēt req̄es·igrauauit cor suū 7 nō audiuit eos sic p̄cepat dñs. Dixitq; dñs ad moysen: Loqre ad aaron: Extende virgam tuā 7 pcute puluerē tre. 7 sint cynifes in vniuersa tra egypti. Fecerūtq; ita. Et extēdit aarō manū·ꝟgā tenēs·pculsitq; puluerē tre: 7 facti sūt cynifes i hoib⁹ 7 iumētis. Omis puluis tre versus est in cynifes p̄ totā trā egypti. Fecerūtq; siliter malefici incātationib⁹ suis ut educerēt cynifes: 7 nō potuerunt. Erātq; cynifes tam in hoib⁹ q̄ in iumētis. Et dixerūt malefici ad pharaonem. Digit⁹ dei hic. Induratūq; ē cor pharaōis 7 nō audiuit eos sicut p̄cepat dñs. Dixit q̄z dñs ad moysen. Cōsurge diluculo. 7 sta cora pharaone. Egredieē. n. ad aq̄s. Et dices ad eum: Hec dicit dñs: Dimitte pp̄lm meum ut sacrificet mihi. Q̄ si nō dimiseris eū: ecce ego mittā i te 7 in seruos tuos 7 i populum tuū 7 i domos tuas·oē gen⁹ muscaꝝ. 7 iplebūt̄ oēs domus egyptiorꝝ·muscis diuersi generis. 7 vniuersa tra i q̄ fuerit. Faciāq; mirabilē i die illa terrā iessen in q̄ pp̄s me⁹ est ut non sint ibi musce. 7 scias qm̄ ego dñs in medio terre: ponāq; diuisionē inē pp̄lm meū 7 populū tuū. Cras erit signū istud. Fecitq; dñs ita. Et vēit musca grauissima i domos pharaonis 7 seruoꝝ ei⁹ 7 i oēm terrā egypti corruptaq; est tra ab huiuscemodi muscis. Vocauitq; pharao moysen 7 aaron. 7 ait eis: Ite 7 sacrificate deo vr̄o i tra hac. Et ait moyses: Nō p̄t ita fieri. Abhominatice̅s. n. egyptioꝝ imolabimus dño deo nostro. Q̄ si mactauerim⁹ ea q̄ colūt egyptij cora eis lapidib⁹ nos obruēt. Viā triū dierū pgemus i solitudinē: 7 sacrificabim⁹ dño deo nr̄o sicut p̄cepit nob. Dixitq; pharao: Ego dimittam vos ut sacrificet dño deo vr̄o i deserto: verūtn̄ longi⁹ ne abeatis. Rogate p̄ me. Et ait moyses: Egressus a te orabo dñm: 7 recedet musca a pharaōe 7 a fuis suis 7 a populo ei⁹ cras. Verūm̄ noli vltra fallē: ut nō dimittas populū sacrificare dño. Egressusq; moyses a pharaone·orauit dñm. Qui fecit iuxta ꝟbū illi⁹. 7 abstulit muscas a pharaone 7 a seruis suis 7 a pp̄lo ei⁹. Nō supfuit nec vna q̄dē. Et ingrauatū ē cor pharaōis ita ut nec hac q̄dē vice dimittēt pp̄lm.

IX

Dixit aut̄ dñs ad moysen: Ingrede ad pharaonē. 7 loqre ad eū: Hec dicit dñs de⁹ hebreorū: Dimitte pp̄lm meū ut sacrificet mihi. Q̄ si adhuc renuis 7 retines eos: ecce man⁹ mea erit sup agros tuos. 7 super equos. 7 asinos. 7 camelos. 7 oues. 7 boues: pest̄ valde grauis. Et faciet dñs mirabile inter possessiones isr̄l 7 possessiones egyptiorū: ut nil oio pereat ex bis q̄ ptinēt ad filios isr̄l. Cōstituitq; dñs tēpus dicēs: Cras faciet dñs ꝟbū istud in tra. Fecit q̄ dñs ꝟbū h̄ alta die: 7 mortua sunt oia aiantia egyptiorꝝ. De aialib⁹ aūt filiorū isr̄l nihil oio perijt. Et misit pharao ad videndū nec erat quicq̄ mortuū de bis q̄ possidebat isr̄l. Ingūatūq; ē cor pharaōis. 7 nō dimisit pp̄lm. Et dixit dñs ad moysen 7 aaron: Tollite plenas man⁹ cineris de camino. 7 spgat illū moyses in celū coram pharaone: sitq; puluis sup̄ oēm trā egypti. Erunt. n. in hoib⁹ 7 iumētis vlcera 7 vesice turgētes: in vniūsa tra egypti. Tuleruntq; cinerē de camino 7 steterūt cora pharaone. 7 sparsit illū moyses in celū. Factaq; sūt vlcera vesicarū turgentiū i hoibus 7 iumentis: nec poterant malefici stare cora moyse, pter vlcera q̄ i illis erant. 7 in oi terra egypti. Indurauitq; dñs cor pharaōis. 7 nō audiuit eos sicut locut⁹ ē dñs ad moysen. Dixit q̄z dñs ad moysen: Mane psurge 7 sta coram pharaone. 7 dices ad eū: Hec dicit dñs de⁹ hebreorꝝ: Dimitte populū meū ut sacrificet mihi: quia in hac vice mittam oēs plagas meas sup̄ cor tuū 7 sup̄ fuos tuos. 7 sup̄ pp̄lm tuū ut scias q̄ nō sit silis mei i oi tra. Nūc. n. extēdēs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

manū·ꝑcutiā te ⁊ ꝑp̄lm tuū pēste·ꝑribiſq; de ęra. Idcirco aūt poſui te ut oſtendam i te fortitudinem meā. ⁊ narret nomē meū in oi ęra. Adhuc retines p̄p̄lm meū. ⁊ nō vis eū dimittē? En pluā cras hac ipſa hora grādinē multā nimis: q̄lis nō fuit i egypto a die q̄ fūdata ē vſq; i p̄ſens tēp⁹. Mitte g̃ iā nūc ⁊ congrega iumēta tua ⁊ oia q̄ habes i agro. Homines.n. ⁊ iumēta ⁊ vniuerſa q̄ inuēta fuerint foris·nec congregata de agris: cecideritq; ſup ea grando·morient. Qui timuit verbū dñi de ꝓuis pharaōis·fecit cōfugere ꝓuos ſuos ⁊ iumēta i domos: q̄ aūt neglexit ſermonē dñi: dimiſit ꝓuos ſuos ⁊ iumēta i agris. Et dixit dñs ad moyſen: Extēde manū tuā in celū·ut fiat grando i vniuerſa ęra egypti ſup homines ⁊ ſup iumēta ⁊ ſup omnē herbam agri in terra egypti. Extēditq; moyſes virgam i celū. ⁊ dñs dedit tonitrua ⁊ grandinē ac diſcurrentia fulgura ſup terram. Pluitq; dñs grandinē ſup terrā egypti. ⁊ grando ⁊ ignis mixta pariter ferebātur. Tanteq; fuit magnitudinis·quāta añ nunq̄ apparuit in vniūſa ęra egypti ex q̄ gens illa cōdita ē. Et pcuſſit grādo in oi ęra egypti cūcta q̄ fuerūt in agris ab homine vſq; ad iumentū. Cunctāq; herbā agri pcuſſit grando. ⁊ oē lignū regionis cōfregit. Tm̄ in terra ieſſen vbi erant filij iſrl̄. grādo nō cecidit. Miſitq; pharao ⁊ vocauit moyſen ⁊ aaron·dicēs ad eos: Peccaui etiā nūc. Dñs iuſt⁹. ⁊ ego ⁊ popul⁹ meus impij. Orate dñm·ut deſināt tonitrua dei ⁊ grando: ut dimittā vos. ⁊ nequaq̄ hic vltra maneatis. Dixit moyſes: Cū egreſſus fuero de vrbe·extēdā palmas meas ad dñm. ⁊ ceſſabūt tonitrua ⁊ grādo nō erit: ut ſcias quia dñi ē ęra. Noui aūt q̄ ⁊ tu ⁊ ſerui tui necdū timeatis dñm deū. Linū g̃ ⁊ ordeū leſū eſt. eo q̄ ordeū eēt virens. ⁊ linū iam folliculos germinaret. Triticū aūt ⁊ far nō ſūt leſa·qa ſerotina erāt. Egreſſuſq; moyſes a pharaone ex vrbe·tetendit man⁹ ad dñm. ⁊ ceſſauerūt tonitrua ⁊ grādo: nec vltra ſtillauit pluuia ſup terrā. Videſ aūt pharao q̄ ceſſaſſet pluuia ⁊ grādo ⁊ tonitrua·auxit pctm̄. ⁊ ingrauatū eſt cor ei⁹ ⁊ ſeruor illi⁹ ⁊ induratū nimis nec dimiſit iſrl̄ ſicut p̄ceperat dñs per manum moyſi.

X

Et dixit dñs ad moyſen: Ingredere ad pharaonē. Ego.n. induraui cor ei⁹ ⁊ ſeruorū illi⁹ ut faciā ſigna mea hec i eo. ⁊ narres in auribꝰ filij tui ⁊ nepotū tuorū·q̄tiēs ꝓtriueri egyptios ⁊ ſigna fecerim i eis. ⁊ ſciatis q̄a ego dñs. Introierūt g̃ moyſes ⁊ aaron ad pharaonē. ⁊ dixerūt ei: Hec dicit dñs deus hebreoꝝ: Uſq; q̄ nō vis ſubijci mihi? Dimitte popul⁹ meus ut ſacrificet mihi. Alioquin ſi adhuc refugis ⁊ nō vis dimittē eos: ecce ego inducā cras locuſtā i fines tuos que operiet ſuperficiē terre·ne q̄q; ei⁹ appareat ꝙ comedat q̄ reſiduū fuit grādini. Corro/ret enī oia ligna q̄ germināt i agris. ⁊ impleb̄ut domos tuas ⁊ ſeruoꝝ tuoꝝ ⁊ oiuꝫ egyptiorū: quātā nō viderūt patres tui ⁊ aui eor q̄ orti ſūt ſup terrā vſq; in p̄ntē die. Auertitq; ſe ⁊ egreſſus ē a pharaone. Dixerūt aūt ſui pharaonis ad eū: Uſq; q̄ patiemur hoc ſcādalū? Dimitte homines ut ſacrificēt dño deo ſuo. Adhuc vides q̄ pierit egyptus? Reuocauerūtq; moyſen ⁊ aaron ad pharaonem. Qui dixit eis: Ite· ſacrificate dño deo vro. Quinā ſūt q̄ ituri ſunt? Ait moyſes: Cū puulis nr̄is ⁊ ſenioribꝰ pgemꝰ: cū filijs ⁊ filiabꝰ·cū ouibꝰ ⁊ armētis. Eſt.n. ſolēnitas dñi dei nr̄i Et rādit pharao: Sic dñs ſit vobiſcū. Quō ego dimittā vos ⁊ puulos vr̄os·cui dubiū ē q̄ peſſime cogitetis? Non fiat ita: ſed ite tm̄ viri ⁊ ſacrificate dño. Hoc.n. ⁊ ipſi petiſtis Statimq; eiecti ſūt de ꝓſpectu pharaonis. Dixit aūt dñs ad moyſen: Extende manū tuā ſup terrā egypti ad locuſtā ut aſcendat ſup ęrā ⁊ deuoret cūcta herbā q̄ reſidua fuit grādini. Et extendit moyſes virgā ſup ęrā egypti. ⁊ dñs induxit ventū vrentē tota die illa ⁊ nocte. Et mane facto: ventus vrens leuauit locuſtas. Que aſcēderūt ſup vniuerſam terrā egypti. ⁊ ſederūt i cūctis finibus egyptioꝝ innumerabiles: quales añ illud temp⁹ nō fuerāt nec poſtea future ſūt. Operuerūtq; vniuerſam ſuperficiē ęre vaſtātes oia. Deuorata ē igit̄ herba ęre. ⁊ q̄cq̄d pomoꝝ in arboribꝰ fuit q̄ grādo dimiſerat. Nihil oō viride relictū ē in lignis ⁊ i herbis ęre: i cuncta egypto. Quāobrē·feſtinꝰ pharao vocauit moyſen ⁊ aaron. ⁊ dixit eis: Peccaui in dñm deum vr̄m ⁊ in vos. Sed nūc dimittite pctm̄ mihi etiā hac vice. ⁊ rogate dñm deū vr̄m ut auferat a me mortē iſtā. Egreſſuſq; ē moyſes de ꝓſpectu pharaōis. ⁊ orauit dñm Qui flare fecit ventū ab occidēte validiſſimū. ⁊ arreptā locuſtā, piecit in mare rubrū. Nō remanſit nec vna q̄dē i cūctis finib⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

egypti. Et idurauit dñs cor pharaonis nec dimisit filios isrl. Dixit aũt dñs ad moysen Extẽde manũ tuã i celũ. ꝛ sint tenebre super terram egypti: tam crense ut palpari queãt. Extẽditq; moyses manũ i celũ. ꝛ facte sunt tenebre horribiles in vniuersa terra egypti. Trib⁹ diebus nemo vidit frẽm suũ: nec mouit se de loco in q̃ erat. Ubicũq; aũt habitabãt filij israel lux erat. Vocauitq; pharao moysen ꝛ aaron. ꝛ dixit eis: Ite sacrificate dño. Oues tm̃ vre ꝛ armẽta remaneãt paruuli vri eant vobiscũ. Ait moyses: Hostias q̃ ꝛ holocausta dabis nob: q̃ offeram⁹ dño deo nro. Cũcti greges pgẽt nobiscũ. Nõ remanebit ex eis vngula q̃ necessaria sũt i cultũ dñi dei nri: pserti cũ ignoremus q̃d debeat immolari: donec ad ipsũ locũ ꝑueniamus. Indurauit aũt dñs cor pharaõis. ꝛ noluit dimittere eos. Dixitq; pharao ad moysen: Recede a me. ꝛ caue ne vltra videas faciẽ meã. Quocũq; die apparueris mihi morieris Respondit moyses: Ita fiat ut locut⁹ es. Nõ videbo vltra faciẽ tuam. XI

Et dixit dom⁹ ad moysen: Adhuc vna plaga tangã pharaonẽ ꝛ egyptũ. ꝛ p⁹ĥ dimittet vos ꝛ exire compellet. Dices ergo oi plebi ut postulet vir ab amico suo ꝛ mulier a vicina sua vasa argẽtea ꝛ aurea ꝛ vestẽ. Dabit aũt dñs gratiam pp'lo suo coram egyptijs. Fuitq; moyses vir magn⁹ valde in tra egypti coram seruis pharaonis ꝛ oi populo. Et ait: Hec dicit dñs: Media nocte ingrediar i egyptũ. ꝛ morietur oẽ ꝑmogenitũ in tra egyptioꝝ a ꝑmogenito pharaonis q̃ sedet i solio ei⁹ vsq; ad primogenitũ ancille q̃ ẽ ad molã. ꝛ oia ꝑmogenita iumẽtoꝝ. Eritq; clamor magnus in vniuersa terra egypti: qualis nec ante fuit: nec postea futurus est. Apud oẽs aũt filios isrl non mutiet canis ab hoie vsq; ad pecus ut sciatis quanto miraculo diuidat dñs egyptios ꝛ isrl. Descẽdentq; ois serui tui istι ad me ꝛ adorabunt me dicẽtes: Egredere tu ꝛ ois populus qui subiectus est tibi. Post hꝫ egrediemur. Et exiuit a pharaone irat⁹ nimis. Dixit aũt dñs ad moysen: Non audiet vos pharao: ut multa signa fiãt in terra egypti. Moyses autẽ ꝛ aaron fecerunt oia signa ꝛ ostenta que scripta sunt coram pharaone. ꝛ indurauit dñs cor pharaonis: nec dimisit filios isrl de terra sua. XII

Dixit q̃q; dñs ad moysen ꝛ aaron in terra egypti. Mẽsis iste vobis ꝑncipiũ mensuũ: ꝑm⁹ erit in mensibus anni. Loq̃mi ad vniuersũ cetũ filiorũ isrl. ꝛ dicite eis: Decima die mẽsis h⁹ tollat vnusq̃sq; agnũ per familias ꝛ domos suas. Sin aũt minor ẽ nũer⁹ ut sufficẽ possit ad escẽdũ agnũ: assumet vicinũ suũ q̃ cõiunct⁹ est domui ei⁹ iuxta nũer⁹ aiarũ q̃ sufficẽ possint ad esũ agni. Erit autẽ agn⁹ absq; macula mascul⁹ ãnicul⁹. Juxta quẽ ritũ tolletis ꝛ hedũ: ꝛ seruabitis eũ vsq; ad q̃rtãdecimã diẽ mẽsis huj⁹. Immolabitq; eũ vniuersa multitudo filiorũ isrl ad vesperã. ꝛ sumẽt de sanguine ei⁹ ac ponẽt sup vtrũq; postẽ. ꝛ i suplimin⁹ domoꝝ i q̃b⁹ comedẽt illũ. Et edẽt carnes nocte illa assas igni: ꝛ azimos panes cũ lactucis agrestib⁹. Nõ comedetis ex eo crudũ q̃d nec coctũ aqua: ꝫ assũ tm̃ igni. Caput cũ pedib⁹ ei⁹ ꝛ intestinis vorabitis: nec remanebit q̃cq̃ ex eo vsq; mane. Si quid residuũ fuerit igne cõburetis. Sic aũt comedetis illũ. Renes vros accingetis. ꝛ calciamẽta habebitis in pedib⁹ tenẽtes baculos i manib⁹: ꝛ comedetis festinanter. Est. n. phase. i. trãsitus dñi. Et trãsibo ꝑ terrã egypti nocte illa ꝑcutiãq; oẽ ꝑmogenitũ i tra egypti ab homine vsq; ad pecor⁹. ꝛ i cũctis dijs egypti faciã iudicia. ego dñs. Erit aũt sanguis vob i signũ in edib⁹ in q̃b⁹ eritis. ꝛ videbo sanguinem ꝛ trãsibo vos: nec erit in vob plaga disperdens: qñ ꝑcussero terrã egypti. Habebitis aũt hunc diẽ i monimentũ ꝛ celebrabitis eã sollennẽ dño i gnãtiõib⁹ vris cultu sempiterno. Septẽ dieb⁹ azima comedetis. In die ꝑmo nõ erit fermẽtũ i domib⁹ vris. Quicunq; comederit fermẽtatũ pibit aia illa de isrl a ꝑmo die vsq; ad diẽ septimũ. Dies ꝑma erit scã atq; sollennis. ꝛ dies septima eadẽ festiuitate venerabilis. Nihil opis facietis in eis excepta bis q̃ ad escẽdũ ptinẽt. ꝛ obseruabitis azima. In eadẽ eni ipsa die educã exercitũ vestrũ de tra egypti. ꝛ custodietis diẽ istũ i generationes vras ritu ꝑpetuo. Primo mense q̃rtadecima die mẽsis ad vesperã comedetis azima vsq; ad diẽ vicesimã primã eiusdem mensis ad vesperã. Septẽ dieb⁹ fermentatũ nõ inuenietur in domib⁹ vris. Qui comederit fermẽtatũ pibit aia ei⁹ de cetu isrl: tã de aduenis q̃ de indigenis terre. Oẽ fermentatũ non comedetis. In cũctis habitaculis vris

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

edeꝫ açima. Vocauit aũt moyſes cẽs ſenio-
res filiorum iſrl̃. ⁊ dixit ad eos: Jte tollẽtes
aial p familias vr̃as. ⁊ imolate pbaſe. Faſci
culũq; byſopi tingite i ſanguine q̇ ẽ i limine
⁊ aſpergite ex eo ſupliminare ⁊ vtrũq; poſtẽ.
Nullus vr̃m egrediatur oſtiũ dom⁹ ſue vſq;
mane. Trãſibit eni dñs pcutiẽs egyptios.
Cũq; videĩt ſanguinẽ i ſuplimiari ⁊ i vtroq;
poſte· tranſcẽdet oſtiũ dom⁹. ⁊ nõ ſinet pcuſ-
sorẽ igredi domos vr̃as. ⁊ ledẽ. Cuſtodi ver-
bũ iſtud legitimũ tibi ⁊ filijs tuis vſq; i eter
nũ. Cũq; introieriꝫ trã quã dñs dẽ⁹ datur⁹
ẽ vob ut pollicit⁹ ẽ: obſeruabiꝫ cerimonias
iſtas. Et cũ dixerit vob filij vr̃i· q̃ ẽ iſta reli-
gio? dicetis eis: Victima trãſitus dñi ẽ: qñ
trãſiuit ſup domos filioꝝ iſrl̃ in egypto· pcu-
tiens egyptios. ⁊ domos nr̃as liberãs. Jn-
curuat⁹q; pp̃l̃s adorauit. Et egreſſi filij iſrl̃
fecerũt ſicut p̃cepat dñs moyſi ⁊ aaron. Fa-
ctũ ẽ aũt i nocte medio· pcuſſit dñs oẽ p̃mo-
genitũ in trã egypti: a p̃mogenito pharao-
nis q̇ in ſolio ei⁹ ſedebat vſq; ad p̃mogenitũ
captiue q̃ erat i carcere: ⁊ oẽ p̃mogenitũ iu-
mẽtoꝝ. Surrexitq; pharao nocte ⁊ oẽs ſer-
ui ei⁹ cũctaq; egypt⁹: ⁊ ort⁹ ẽ clamor magn⁹
in egypto. Necq; eni erat dom⁹ in qua nõ ia-
ceret mortuus. Vocatiſq; pharao moyſe ⁊
aaron nocte· ait: Surgite: egredimi a pp̃lo
meo vos ⁊ filij iſrl̃. Jte ⁊ imolate dño ſicut
dicitis. Oues vr̃as ⁊ armenta aſſumite ut
petieratis: ⁊ abeũtes benedicite mihi. Arge-
bãtq; egyptij pp̃l̃m iſrl̃ de trã exire velociter
dicẽtes: Oẽs moriemur. Tulit igiẽ pp̃l̃s cõ-
ſpſam farinã añq; fermẽtaret: ⁊ ligãs i pal-
lijs poſuit ſup hũeros ſuos. Feceruntq; filij iſrl̃
ſicut p̃ceperat dñs moyſi: ⁊ petierũt ab egy-
ptijs vaſa argẽtea ⁊ aurea veſtẽq; plurimã
Dñs aũt dedit gratiã pp̃lo corã egyptijs ut
cõmodarẽt eis. ⁊ ſpoliauerũt egyptios. Pro-
fectiq; ſũt filij iſrl̃ de ramaſſei ſocbot ſexcen-
ta fere milia peditum viroꝝ: abſq; puulis ⁊
mulierib⁹. Sed ⁊ vulg⁹ p̃miſcuũ inumerabi-
le aſcẽdit cum eis: oues ⁊ armẽta. ⁊ aiantia
diuerſi generꝭ multa nimis. Coxerũtq; fari-
nã quã duxerũ de egypto ꝑ ſpſam tulerãt. ⁊ fe-
cerũt ſubcineritios panes açimos. Necq; n.
poterat fermẽtari cogẽtib⁹ exire egyptijs. ⁊
nullã facẽ ſinẽtib⁹ morã: nec pulmẽti q̃cq̃
occurrerat p̃parare. Habitatio aũt filioꝝ iſrl̃
q̃ mãſerũt i egypto fuit q̃dringẽtoꝝ trigin-
ta ãnoꝝ. Quib⁹ expletis: eadẽ die egreſſus ẽ
oĩs exercit⁹ dñi de trã egypti. Nox ẽ iſta ob-
ſeruabilis dñi: qñ eduxit eos de trã egypti.
Hãc obſeruare debẽt oẽs filij iſrl̃ in genera-
tiõib⁹ ſuis. Dixitq; dñs ad moyſen ⁊ aaron
Hec ẽ religio pbaſe. Oĩs alienigena nõ co-
medet ex eo. Oĩs aũt ſeru⁹ emptit⁹ circũci-
ſus: ⁊ ſic comedet. Aduena ⁊ mercẽnarius
nõ edent ex eo. Jn vna domo comedet: nec
efferetis de carnib⁹ ei⁹ foras: nec os illi⁹ cõ-
fringetis. Oĩs cet⁹ filioꝝ iſrl̃ faciet illud. Si
ſi q̃s pegrinoꝝ i vr̃am voluerit trãſire colo-
niã ⁊ facere pbaſe dñi: circũcidet prius oẽ
maſculinũ eius. ⁊ tunc rite celebrabit: eritq;
ſicut indigena trę. Si q̃s aũt circũciſus nõ
fuerit: nõ veſcet ex eo. Eadẽ lex erit indige-
ne: ⁊ colono q̇ peregrinat apud vos. Fece-
runtq; oẽs filij iſrl̃ ſicut p̃cepat dñs moyſi ⁊
aaron: ⁊ eadẽ die eduxit dñs filios iſrl̃ de
trã egypti p turmas ſuas. XIII

Locutuſq; ẽ dñs ad moyſen dicẽs:
Sanctifica mihi oẽ p̃mogenitũ q̃d
aperit vuluã i filijs iſrl̃: tam de hoib⁹
q̃ de iumẽtis. Mea ſũt. n. oĩa. Et ait moyſes
ad pp̃l̃m: Memẽtote diei hui⁹ i q̃ egreſſi eſtis
de egypto ⁊ de domo ſeruitutis: qm̃ i manu
forti eduxit vos dñs de loco iſto: ut non co-
medatis fermẽtatũ panẽ. Hodie egredimini
mẽſe nouoꝝ frugũ. Cũq; introduxerit te dñs
in trã chananei. ⁊ ethei. ⁊ ãmorrhei. ⁊ euei. ⁊
iebuſei· quã iurauit patrib⁹ tuis ut daret ti-
bi trã fluẽtẽ lacte ⁊ melle: celebrabitis hunc
morẽ ſacroꝝ mẽſe iſto. Septẽ dieb⁹ veſceris
açimis: ⁊ in die ſeptimo erit ſollẽnitas dñi.
Açima comedetis septẽ dieb⁹. Nõ apparebit
apud te aliq̇d fermẽtatũ· nec i cũctis finib⁹
tuis. Narrabiſq; filio tuo in die illo dicens:
Hoc eſt q̃d fecit mihi dñs qñ egreſſus ſũ de
egypto. Et erit ꝗſi ſignũ i manu tua. ⁊ quaſi
monimentũ añ oculos tuos: ⁊ ut lex dñi ſp
ſiti ore tuo. Jn manu. n. forti eduxit te dñs
de egypto. Cuſtodies huiuſcemodi cultũ ſta-
tuto tpe a dieb⁹ in dies. Cũq; introduxerit te
dñs in trã chananei· ſicut iurauit tibi ⁊ pa-
trib⁹ tuis. ⁊ dederit tibi eã· ſepabis oẽ quod
aperit vuluã dño: ⁊ q̃d p̃mitiuũ ẽ i pecoribus
tuis. Quicq̃d habueris maſculini ſex⁹· pe-
crabis dño. Primogenitũ aſini mutabis oue
q̃d ſi nõ redemerꝭ· interficies. Oẽ autẽ p̃moge-
nitũ hois de filijs tuis p̃cio redimes. Cũq;
interrogauerit te filius tu⁹ cras· dicẽs: q̃d eſt h̃.
rñdebis ei: Jn manu forti eduxit nos dñs de

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

egypto: de domo seruitutis. Ꝑ cũ indurat⁹ esset pharao ⁊ nollet nos dimittere·occidit dñs oẽ ꝓmogenitũ i tra egypti· a ꝓmogenito bois vsq; ad ꝓmogenitũ iumẽtoꝝ. Idcirco immolo dño oẽ qđ aperit vuluã masculini sexus. ⁊ oia primogenita filioꝝ meoꝝ redimo. Erit igit̃ q̃si signũ in manu tua ⁊ quasi appensum q̃d·ob recordationem añ oculos tuos: eo q; in manu forti eduxit vos dñs de egypto. Igit̃ cũ emisisset pharao ꝑ̄m·non eos duxit dñs p viã tre philistijm q̃ vicina ẽ: reputãs ne forte pniteret eũ·si vidisset aduersũ se bella cõsurgẽ ⁊ reuertere̅t in egyptũ· ꝫ circũduxit p viã deserti: q̃ ẽ iuxt mare rubrũ Et armati ascenderũt filij isrl̃ de tra egypti. Tulit q; moyses ossa ioseph secũ: eo q; adiurasset filios isrl̃·dicẽs: Visitabit vos de⁹: efferte ossa mea binc vobiscũ. Profectiq; de socoth·castrametati sunt i etã: in extremis finib⁹ solitudinis. Dns autẽ ꝓcedebat eos: ad ostẽdendã viã p diẽ i colũna nubis: ⁊ p noctem in colũna ignis: ut dux esset itineris vtroq; tpe. Nũq; defuit colũna nubis p diẽ nec colũna ignis p noctẽ coram ꝑ̄lo. XIIII

Locut⁹ ẽ aũt dns ad moysen dicẽs: Loq̃re filijs isrl̃. Reuersi castrametentur e regioꝝ pbairoth: q̃ est inter magdalũ ⁊ mare ⁊ belsephon. In cõspectu eius castra ponetis sup mare. Dicturusq; est pharao sup filijs isrl̃. Coartati sũt i tra·cõclusit eos desertũ. Et idurabo cor ei⁹·ac psequet̃ vos: ⁊ glorificabor i pharaone. ⁊ in oi exercitu ei⁹: scientq; egyptij·q̃a ego sũ dns Fecerũtq; ita. Et nũciatũ ẽ regi egyptiorũ: q; fugisset ꝑ̄lus. Immutatũq; ẽ cor pharaonis ⁊ seruoꝝ ei⁹ sup ꝑ̄lm. ⁊ dixerunt: Quid voluim⁹ facẽ: ut dimitterem⁹ isrl̃ ne seruiret nob⁹? Junxit q; currũ. ⁊ cũm populũ suũ assũpsit secũ. Tulitq; sexcentos curr⁹ electos: ⁊ q̃cq̃d i egypto curruũ fuit: ⁊ duces toti⁹ exercit⁹. Indurauitq; dns cor pharaonis regis egypti. ⁊ psecut⁹ ẽ filios isrl̃. At illi egressi erãt i manu excelsa. Cũq; psequerent̃ egyptij vestigia ꝓcedẽtiũ: reppererũt eos i castris sup mare. Diseq; eq̃tat⁹ ⁊ curr⁹ pharaonis ⁊ vniuersus exercit⁹ erãt i pbairoth ꝙ belsephon. Cũq; approp̃inq̃sset pharao· leuãtes filij isrl̃ oculos·viderũt egyptios p⁹ se: ⁊ timuerũt valde. Clamauerũtq; ad dñm. ⁊ dixerũt ad moysen: Forsitan non erant sepulchra in egypto·iõ tulisti nos ut moreremur i solitudine. Quid h̃ facẽ voluisti·ut educeres nos ex egypto? Nõne iste ẽ h̃mo quem loq̃bamur ad te in egypto·dicẽtes: recede a nobis ut ꝓuiam⁹ egyptijs? Multo.n. melius erat seruire eis: q̃ mori in solitudine. Et ait moyses ad populũ: Nolite timẽ. State ⁊ videte magnalia dñi·q̃ factur⁹ ẽ hodie. Egyptios.n. q̃s nũc videt̃·nequaq̃ vltra videbitis vsq; in sempitnũ. Dns pugnabit ꝓ vobis: ⁊ vos tacebitis. Dixitq; dns ad moysen Quid clamas ad me? Loquere filijs isrl̃ ut pficiscãt̃. Tu autẽ eleua virgã tuã ⁊ extẽde manũ tuã sup mare ⁊ diuide illud: ut gradiãt̃ filij isrl̃ i medio mari p siccũ. Ego autẽ idurabo cor egyptioꝝ ut psequantur vos: ⁊ glorificabor i pharaone. ⁊ i oi exercitu ei⁹. ⁊ in currib⁹ ⁊ i equitib⁹ illi⁹. Et scient egyptij q̃a ego sũ dns: cũ glorificat⁹ fuero i pharaone: ⁊ i currib⁹ atq; i equitib⁹ ei⁹. Tollẽsq; se angel⁹ dni q̃ ꝓcedebat castra isrl̃·abijt post eos. ⁊ cũ eo parit̃ colũna nubis ꝑ̄ora dimittens·p⁹ tergũ stetit int̃ castra egyptioꝝ ⁊ castra isrl̃. Et erat nubes tenebrosa ⁊ illuĩans noctẽ: ita ut ad se iuicẽ toto noctis tpe accedere nõ valerẽt. Cũq; extẽdisset moyses manũ sup mare·abstulit illud dns flante vento vehemẽti ⁊ vrente tota nocte. ⁊ vertit i siccũ. Diuisaq; ẽ aq̃: ⁊ igressi sũt filij isrl̃ p mediũ sicci maris. Erat.n. aq̃ q̃si mur⁹ a dextra eoꝝ ⁊ leua. Persequẽtesq; egyptij igressi sũt post eos: ⁊ ois equitat⁹ pharaõis·curr⁹ ei⁹ ⁊ eq̃tes p mediũ maris. Jãq; aduenerat vigilia matutina. ⁊ ecce respiciens dns super castra egyptioꝝ p colũnã ignis ⁊ nubis: interfecit exercitũ eoꝝ. ⁊ subuertit rotas curruũ·ferebãturq; i ꝑ̄fũdũ. Dixerũt q̃ egyptij: Fugiam⁹ israhẽl·dns enĩ pugnat ꝓ eis ꝑ̄tra nos. Et ait dns ad moysen: Extende manũ tuã sup mare·ut reuertãt̃ aque ad egyptios sup curr⁹ ⁊ eq̃tes eoꝝ. Cũq; extendisset moyses manũ ꝙ mare· reuersũ ẽ primo diluculo ad ꝑ̄orẽ locũ. Fugientibusq; egyptijs occurrerũt aq̃ ⁊ involuit eos dns i medijs fluctib⁹. Reuersiq; sũt aq̃: ⁊ operuerũt currus ⁊ eq̃tes cũcti exercit⁹ pharaonis·q̃ sequẽtes ingressi fuerãt mare: nec vn⁹ q̃dẽ superfuit ex eis. Filij aũt isrl̃ perierũt p mediũ sicci maris: ⁊ aq̃ eis erãt q̃si p muro a dextris ⁊ a sinistris. Liberauitq; dns i die illo isrl̃ de manu egyptioꝝ: ⁊ viderunt egyptios mortuos super litt⁹ maris. ⁊ manũ magnã quã exercuerat

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dñs contra eos. Timuitq; ppl's dñm. 7 crediderũt dño. 7 moysi ſeruo eius. XV

Tanc cecinit moyſes 7 filij iſrl' carmen h̄ dño. 7 dixerunt: Cantemus dño glorioſe enim magnificatus ē: equũ 7 aſcenſorē deiecit in mare. Fortitudo mea 7 laus mea dñs: 7 fact⁹ eſt mihi i ſalutē. Iſte deus me⁹ 7 glorificabo eũ: deus p̄ris mei 7 exaltabo eum. Dñs q̄ſi vir pugnator: omipotēs nomē ei⁹: currus pharaonis 7 exercitũ eius proiecit in mare. Electi p̄ncipes eius ſubmerſi ſũt in mari rubro: abyſſi operuerũt eos: deſcenderũt i p̄fũdũ q̄ſi lapis. Dextera tua dñe magnificata eſt i fortitudine: dextera tua dñe p̄cuſſit inimicũ: 7 in multitudine gl'ie tue deposuiſti aduerſarios meos. Miſiſti irã tuã q̄ deuorauit eos ſicut ſtipulã: 7 i ſpũ furor⁊ tui ꝯgregate ſũt aque. Stetit vnda fluens: ꝯgregati ſũt abyſſi i medio mari. Dixit inimic⁹ perſequar 7 ꝓp̄hendã: diuidã ſpolia: implebit aia mea. Euaginabo gladiũ meũ: interficiet eos man⁹ mea. Flauit ſpũs tu⁹ 7 operuit eos mare: ſubmerſi ſunt q̄ſi plũbũ i aquis vehemẽtib⁹. Quis ſimilis tui i fortib⁹ dñe? quis ſimilis tui magnific⁹ in ſcitate: terribilis atq; laudabilis 7 faciẽs mirabilia? Extẽdiſti manũ tuam 7 deuorauit eos terra: dux fuiſti i mĩa tua: ppl'o quẽ redemiſti. Et portaſti eũ i fortitudine tua: ad habitaculũ ſcm̄ tuũ. Aſcenderũt ppli 7 irati ſũt: dolores obtinuerũt habitatores philiſtiim Tũc ꝯturbati ſũt p̄ncipes edom: robuſtos moab obtinuit tremor: obriguerũt oẽs habitatores chanaan. Irruat ſup eos formido 7 pauor: i magnitudine brachij tui. Fiãt imobiles q̄ſi lapis: donec ptrãſeat populus tu⁹ dñe: donec ptrãſeat ppl's tu⁹ iſte quẽ poſſediſti. Introduces eos 7 plãtabis i monte hereditat⁊ tue: firmiſſimo habitaculo tuo q̄ operatus es dñe. Sanctuariũ tuũ dñe: q̄ firmauerũt man⁹ tue: dñs regnabit in eternũ 7 vltra. Ingreſſus eſt eni eques pharao cũ curribus 7 equitib⁹ ei⁹ in mare: 7 reduxit ſup eos dñs aq̄s mar⁊. Filij autẽ iſrl' ambulauerũt p ſiccũ: i medio ei⁹. Sũpſit g̃ maria ꝓphetiſſa ſoror aarõ tympanũ i manu ſua: egreſſeq; ſũt oēs mulieres p⁹ eã cum tympanis 7 choris. q̄b⁹ p̄cinebat dicẽs: Cantem⁹ dño glorioſe. n. magnificat⁹ ē: equũ 7 aſcẽſorem deiecit in mare. Tulit aũt moyſes iſrl' de mari rubro: 7 egreſſi ſũt in deſertum ſur.

Ambulauerũtq; trib⁹ dieb⁹ p ſolitudinem: 7 nõ inueniebãt aquã. Et venerũt in marath: nec poterant bibere aquas de marath. eo q̄ eſſent amare. Vnde 7 congruũ loco nomen impoſuit. vocãs illũ marath. i. amaritudinem. Et murmurauit populus ꝯ moyſen. dicẽs: Quid bibemus? At ille clamauit ad dñm: Qui oñdit ei lignũ: q̄ cũ miſiſſet i aquas. in dulcedinẽ vſe ſũt. Ibi cõſtituit ei p̄cepta atq; iudicia. 7 ibi tẽptauit eũ dicẽs: Si audieris vocẽ dñi dei tui. 7 q̄ rectũ eſt coram eo feceris. 7 obedieris mãdatis eius. cuſtodieriſq; oia p̄cepta illi⁹: cũctũ languorẽ quem poſui in egypto nõ inducã ſup te. Ego enim dñs ſanator tu⁹. Venerũt autẽ in helim filij iſrl': vbi erãt duodeci fontes aq̄rũ 7 ſeptuagita palme. 7 caſtrametati ſũt iuxta aquas.

Profectiq; de helim venit ois multitudo filiorũ iſrl' in deſertũ ſyn: q̄ eſt inter helim 7 ſynai: q̄ntadecima die menſis ſecũdi poſtq̄ egreſſi ſũt de tra egypti. Et murmurauit ois congregatio filiorum iſrl' ꝯ moyſen 7 aaron in ſolitudine. Dixerũtq; filij iſrl' ad eos: Vtinã mortui eſſemus p manũ dñi i terra egypti. q̄n ſedebamus ſup ollas carniũ. 7 comedebam⁹ panẽ in ſaturitate. Cur induxiſtis nos i deſertum iſtud ut occideretis oẽm multitudinem fame? Dixit autem dñs ad moyſen: Ecce ego pluam vobis panes de celo. Egrediat' ppl's 7 colligat q̄ ſufficiũt p ſingulos dies: ut tẽptẽ eũ: vtrũ ambulet i lege mea. an nõ. Die aũt ſexto parẽt q̄ inferãt. 7 ſit duplũ q̄ colligere ſolebãt p ſingulos dies. Dixeruntq; moyſes 7 aaron ad oẽs filios iſrl': Veſpere ſcietis q̄ dñs eduxerit vos de terra egypti. 7 mane videbitis gloriã dñi. Audiui. n. murmur vr̄m ꝯ dñm. Nos vo quid ſum⁹ quia muſitaſtis ꝯ nos? Et ait moyſes: Dabit vob dñs veſpe carnes edere 7 mane panes i ſaturitate. eo q̄ audierit murmuratiões vras q̄bus murmurati eſtis ꝯ eũ. Nos eni q̄d ſumus? Nec ꝯ nos ē murmur veſtrũ: ſ cõtra dñm. Dixit q̄q; moyſes ad aarõ: Dic vniuerſe cõgregationi filiorũ iſrl': Accedite coram dño Audiuit. n. murmur vr̄m. Cũq; loqueret aaron ad cẽm cetũ filiorũ iſrl': reſpexerũt ad ſolitudinẽ. Et ecce gl'ia dñi apparuit i nube Locut⁹ ē aũt dñs ad moyſen dicẽs: Audiui murmuratiões filiorũ iſrl'. Loq̄re ad eos: Veſpe comedẽt⁊ carnes. 7 mane ſaturabimi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

panibus:scietisq; q̄ ego sū dñs deus vester. Factū ē g̃ vespe 7 ascēdēs coturnix cooperuit castra·mane q; ros iacuit p circuitū castroꝝ Cūq; operuisset superficiē tre: apparuit i solitudine minutū.7 q̄si pilo tusū i siltudinē pruine sup terrā. Qđ cum vidissent filij isrl·dixerūt ad iuicē: Manhu? Qđ significat:q̄d est h̄? Jg̃rabant.n.q̄d eēt. Quib⁹ ait moyses: Iste ē panis quē dñs dedit vob ad escēdū. Hic est ſmo quē p̄cepit vobis dñs. Colligat vnusquisq; ex eo quātū sufficit ad escendū: gomor p singula capita. Juxta numerū aiaꝝ vrāꝝ q̄ habitāt i tabernaculo·sic tollet̄. Fecerūtq; ita filij isrl. 7 collegerūt ali⁹ plus·ali⁹ min⁹.7 mensi sunt ad mēsurā gomor. Nec q̄ plus collegerat habuit ampli⁹·nec q̄ minus parauerat repperit min⁹: s singuli iux̄ id qđ edere poterāt cōgregauerūt. Dixitq; moyses ad eos: Null⁹ relinq̄t ex eo i mane. Qui nō audierūt eū: s dimiserūt q̄dā ex eis vsq; mane.7 scatere cepit vermib⁹ atq; cōputruit. Et irat⁹ ē ꝑ eos moyses. Colligebāt aūt mane singuli quātū sufficere poterat ad escendū. Cūq; incaluisset sol: liq̄fiebat. In die aūt sexta collegerūt cibos duplices. i. duo gomor p singulos homines. Venerūt aūt oēs principes multitudis 7 narrauerūt moysi. Qui ait eis Hoc ē qđ locut⁹ ē dñs: Requies sabbati sanctificata ē dño. Cras qđcūq; operandū ē facite.7 q̄ coquēda sūt coquite. Quicq̄d aūt reliquū fuerit·reponite vsq; i mane. Feceruntq; ita ut p̄cepat moyses.7 nō cōputruit: neq; vermis inuent⁹ ē in eo. Dixitq; moyses: Comedite illud hodie·qa sabbatū ē dño: nō inuenietis hodie i agro. Sex dieb⁹ colligite: in die aūt septimo sabbatū ē dño: idcirco nō inuenietur. Venitq; septima dies.7 egressi ne ꝑ populo ut colligerēt nō inuenerūt. Dixit aūt dñs ad moysen: Usq; q̄ nō vultis custodire mādata mea 7 legē meā? Videte q̄ dñs dederit vob sabbatū.7 ꝓpter h̄ die sexta tribuit vobis cibos duplices. Maneat vnusq̄sq; apud semetipsū 7 null⁹ egrediat de loco suo die septio. Et sabbatizauit ꝑ⁹ die septio. Appellauitq; hom⁹ isrl nomē ei⁹ man. Qđ erat q̄si semen coriādri albū·gustusq; ei⁹ q̄si simile cū mella. Dixit aūt moyses: Iste ē sermo quē p̄cepit dñs. Imple gomor ex eo 7 custodiatur i futuras retro gnātiōes ut noverint panē q̄ alui vos in solitudine q̄n educti estis de tra egypti. Dixitq; moyses ad aarō: Sume vas vnū: 7 mitte ibi man·quantū pōt capere gomor.7 repone cora dño ad seruādū in generationes vras: sicut p̄cepit dñs moysi. Posuitq; illud aaron i tabernaculo reseruādū. Filij aūt isrl comederūt man q̄draginta annis: donec venirēt i terram habitabilē. Hoc cibo aliti sūt vsq; q̄ tangerēt fines tre chanaan. Gomor aūt decima pars ē epha. XVII

Situr pfecta ois multitudo filioꝝ isrl de deserto syn·p mansiōes suas iuxta sermonem dñi: castrametati sūt i raphidim·vbi nō erat aqua ad bibēdū ꝑ⁹. Qui iurgat⁹ ē ꝑ moysen ait: Da nobis aquā ut bibam⁹. Quib⁹ respondit moyses: Quid iurgamini ꝑ me? 7 cur tēptatis dñm? Sitiuit g̃ ibi ꝑ⁹ pre aque penuria.7 murmurauit ꝑtra moysen dicēs: Cur feciſti nos exire de egypto: ut occideres nos 7 liberos nros ac iumēta siti? Clamauit aūt moyses ad dñm dicēs: Quid faciam populo huic? Adhuc paululū 7 lapidabit me. Et ait dom⁹ ad moysen: Antecede populū.7 sume tecū de seniorib⁹ isrl. 7 virgā q̄ percussisti fluuiū tolle in manu tua 7 vade. En ego stabo ibi cora te sup̄ petrā oreb·percutiesq; petrā.7 exibit ex ea aq̄ ut bibat ꝑ⁹. Fecit moyses ita cora seniorib⁹ israhel. Et vocauit nomē loci illi⁹·temptatio·ꝓpter iurgiū filioꝝ isrl.7 q̄a tēptauerūt dñm·dicētes: Est ne d⁹ i nobis·an nō? Venit aūt amalech 7 pugnabat ꝑ filios isrl in raphidim. Dixitq; moyses ad iosue: Elige viros.7 egressus pugna cōtra amalech cras. Ego stabo i vertice collis: hās virgā dei i manu mea. Fecit iosue ut locutus erat moyses.7 puḡuit ꝑ amalech. Moyses aūt 7 aaron 7 hur·ascēderūt sup vticē collis. Cūq; leuaret moyses man⁹·vincebat isrl Sin aūt paululum remisisset: superabat amalech. Man⁹ aūt moysi erāt graues. Sumētes igit lapidē posuerūt subter eū in q̄ sedit. Aaron aūt 7 hur sustentabāt man⁹ eius ex vtraq; pte. Et factū ē ut man⁹ illi⁹ nō lassarentur vsq; ad occasū solis. Fugauitq; iosue amalech 7 populū eius in ore gladij. Dixit aūt dñs ad moysen: Scribe h̄ ob monimētū in libro 7 trade auribus iosue. Deleto.n. memoriam amalech sub celo. Edificauitq; moyses altare.7 vocauit nomen eius·dominus exaltatio mea·dicens: Quia man⁹ solius dñi 7 bellum dei erit contra amalech: a generatione in generationem.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

XVIII

Qumq; audisset ietbro sacerdos madian·cognat⁹ moysi oia que fecerat dñs moysi ⁊ isrl̃ populo suo.⁊ q; eduxisset dñs isrl̃ de egypto:tulit sephorã vxorem moysi quã remiserat.⁊ duos filios ei⁹:quox vn⁹ vocabat gersan·dicẽte pre: aduena fui i tra aliena: alt̃ vo eliezer·deus.n.ait pris mei adiutor me⁹:⁊ eruit me de gladio pharaõis. Vẽit g; ietbro cognat⁹ moysi ⁊ filij ei⁹ ⁊ vxor ei⁹ ad moysen i deser tũ:vbi erat castrametat⁹ iuxta montẽ dei.⁊ mãdauit moysi dicẽs : Ego ietbro cognat⁹ tu⁹ venio ad te:⁊ vxor tua:⁊ duo filij tui cũ ea. Qui egressus i occursũ cognati sui adorauit:⁊ osculat⁹ ẽ eũ. Salutauerũtq; se mutuo ⁊ bis pacifić. Cũq; itrasset tabnaculũ: narrauit moyses cognato suo cũcta q̃ fecerat dñs pharaõi ⁊ egyptijs ꝓ isrl̃: vniuersũq; laborẽ q̃ accidisset eis i itinẽ.⁊ q; liberauerat eos dñs. Letatusq; est ietbro sup oib⁹ bonis q̃ fecerat dñs israhẽli·eo q; eruisset eũ de manu egyptioꝝ. Et ait: Bñdictus dñs q̃ liberauit vos de manu egyptiorũ ⁊ de manu pharaõis·q̃ eruit ppl̃m suũ de manu egypti. Nũc cognoui qa magn⁹ dñs sup oẽs deos: eo q; superbe egerit ꝓ eos. Obtulit g; ietbro cognatus moysi holocausta ⁊ hostias dño: venerũtq; aarõ ⁊ oẽs seniores filioꝝ isrl̃ ut comederẽt panẽ cũ eo coram dño. Alia aũt die sedit moyses ut iudicaret ppl̃m : q̃ assistebat moysi a mane vsq; ad vesperã. Qd cũ vidisset cognat⁹ ei⁹ oia.s. q̃ agebat i populo·ait: Quid ẽ qd facis in plebe? Cur sol⁹ sedes:⁊ omis ppl̃s ꝑstolat de mane vsq; ad vesperam? Cui rñdit moyses: Venit ad me ppl̃us q̃rẽs sententiã dei. Cũq; acciderit eis aliq̃ disceptatio·venit̃ ad me ut iudicem inter eos ⁊ ostẽdã ꝓcepta dei ⁊ leges ei⁹. At ille. Nõ bonã inq̃t rẽ facis. Stulto labore cõsumeris:⁊ tu ⁊ ppl̃s iste q̃ tecũ ẽ. Vltra vires tuas ẽ negociũ. Sol⁹ illud nõ poteris sustinẽ: ⁊ audi vba mea atq; cõsilia:⁊ erit dñs tecũ. Esto tu populo i bis q̃ ad deũ ptinẽt ut referas q̃ dicũt ad eũ:oñdasq; populo cerimonias ⁊ ritũ colẽdi·viãq; ꝑ quã igredi debeãt.⁊ opus qd facẽ debeãt. Prouide aũt de omni plebe viros sapiẽtes ⁊ timẽtes deũ i q̃b⁹ sit vitas.⁊ q̃ oderint auaritiã.⁊ cõstitue ex eis tribunos ⁊ cẽturiones.⁊ q̃nq̃genarios.⁊ decanos q̃ iudicent populũ omi tpe. Quicqd aũt maio⁹ fuerit referãt ad te.⁊ ipsi minora tm̃modo iudicẽt: leuiusq; sit tibi·partito i alios onere. Si hoc feceris·iplebis ipius dñi:⁊ pcepta ei⁹ poteris sustẽtare: ⁊ omis hic popul⁹ reuertet̃ ad loca sua cũ pace. Quib⁹ audit̃ moyses fecit oia q̃ ille suggesserat. Et electis viris strenuis de cũcto isrl̃·cõstituit eos pncipes populi· tribunos.⁊ cẽturiones.⁊ q̃nq̃genarios.⁊ decanos·q̃ iudicarẽt plebẽ dñi omi tpe. Quicqd aũt grauio⁹ erat referebant ad eum: faciliora tm̃modo iudicãtes. Dimisitq; cognatũ suũ: q̃ reuersus abijt in terrã suã.

XIX

Anno ẽtio egressiõis isrl̃ de tra egypti: in die hac venerũt in solitudinẽ synai. Nã profecti de raphidim ⁊ pueniẽtes vsq; i desertũ synai·castrametati sunt i eodẽ loco:ibiq; isrl̃ fixit tentoria e regione mõtis. Moyses aũt ascẽdit in mõtẽ ad deũ. Vocauitq; eũ dñs de mõte.⁊ ait: hec dices domui iacob.⁊ ãnũciabis filijs isrl̃. Vos ipsi vidistis q̃ fecerim egyptijs:quõ portauerim vos sup alas aq̃laꝝ.⁊ assũpserim mihi. Si g; audieritis vocẽ meã.⁊ custodieritis pactũ meũ·eritis mihi i peculiũ de cũctis populis. Mea ẽ.n. omis tra.⁊ vos eritis mihi i regnũ sacerdotale:⁊ gens sancta. Hec sunt vba q̃ loq̃ris ad filios isrl̃. Venit moyses.⁊ cõuocatis maiorib⁹ natu populi exposuit omnes sermones q̃s mãdauerat dñs. Rñditq; omis ppl̃us sil̃. Cuncta q̃ locut⁹ ẽ dñs·faciemus. Cũq; retulisset moyses verba ppl̃i ad dñm·ait ei dñs: Jam nunc veniã ad te i caligine nubis:ut audiat me popul⁹ loquentẽ ad te:⁊ credat tibi i ppetuũ. Nunciauit g; moyses verba ppl̃i ad dñm. Qui dixit ei: Vade ad ppl̃m.⁊ scifica illos hodie ⁊ cras· lauentq; vestimẽta sua:⁊ sint parati in diẽ tertiũ. In die.n.ẽtio descẽdet dñs coram omi plebe super montẽ synai. Cõstituesq; ẽminos populo ꝑ circuitũ.⁊ dices ad eos: Cauete ne ascẽdat̃ i montẽ:nec tangatis fines illi⁹. Omis q̃ tetigerit montẽ·morte morietur. Man⁹ nõ tãget eũ:⁊ lapidib⁹ oppmet̃:aut cõfodiet̃ iaculis. Siue iumẽtum fuerit siue hõ·nõ viuet. Cum cepit clangẽ buccina·tũc ascendãt i montẽ. Descẽditq; moyses de monte ad populum:⁊ scificauit eum. Cũq; lauissent vestimẽta sua ait ad eos: Estote parati in diem tertiũ:⁊ ne appropinquetis vxoribus vris. Factq; aduenerat tertio dies ⁊ mane inclaruerat:⁊ ecce ceperunt audiri tonitrua·ac micare fulgura : ⁊ nubes densissima opire montẽ. Clangorq;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

buccine vehementi⁹ pstrepebat.⁊ timuit po-
pulus q̃ erat in castris.Cũq; eduxisset eos
moyses in occursũ dei de loco castroꝝ.stete-
rũt ad radices montis. Totus autẽ mons
synai fumabat.eo q; descendisset dñs super
eũ in igne.⁊ ascenderet fum⁹ ex eo q̃si de for-
nace. Eratq; ois mõs cribilis:⁊ sonit⁹ buc-
cine paulati crescebat i mai⁹:⁊ plixi⁹ tende-
bat.Moyses loq̃bat:⁊ dñs rñdebat ei.De-
scenditq; dñs sup montẽ synai ĩipso mõtis
vertice:⁊ vocauit moysen i cacumẽ ei⁹.Quo
cũ ascẽdisset.dixit ad eũ: Descẽde⁊ cõtesta-
re pp̃lm : ne forte velit trãscendẽ t̃minos ad
videndũ dñm:⁊ peat ex eis plũa multitu-
do.Sacerdotes q; q̃ accedũt ad dñm sancti-
ficẽt ne percutiat eos.Dixitq; moyses ad dñm
Nõ poterit vulg⁹ ascendere in montẽ synai.
Tu.n.testificatus es.⁊ iussisti dicẽs: Pone
terminos circa montẽ:⁊ scifica illũ.Cui dix
dñs:Vade descẽde:ascẽdesq; tu⁊ aaron te-
cũ.Sacerdotes aũt⁊ popul⁹ nõ trãseãt ter-
minos: nec ascẽdãt ad dñm: ne forte inter-
ficiat illos.Descẽditq; moyses ad populũ:⁊
oia narrauit eis. XX

Locutusq; est dñs cũctos sermones
hos:Ego sũ dñs deus tu⁹.q̃ eduxi te
de terra egypti:de domo seruitutis.
Nõ habebis deos alienos coraꝫ me.Nõ faci-
es tibi sculptile: neq; ẽm silitudinẽ q̃ est in
celo desup.⁊ q̃ in tra desurſũ:nec eoꝝ q̃ sũt in
aq̃s sub terra.Nõ adorabis ea neq; coles.
Ego.n.sũ dñs deus tu⁹ fortis ẽlotes: visitans
iniq̃tatẽ patꝝ i filios.i tĩa⁊ q̃rtã gnãtionẽ
eoꝝ q̃ oderũt me.⁊ faciẽs mĩam i milia.bis
qui diligũt me ⁊ custodiũt p̃cepta mea.Nõ
assumes nomẽ dñi dei tui i vanũ.Nec.n.ha-
bebit insontẽ dñs eũ:q̃ assũpserit nomẽ dñi
dei sui frustra.Memẽto ut diẽ sabbati san-
ctifices.Sex dieb⁹ operabꝝ.⁊ facies oia opa
tua.Septimo aũt die sabbatũ dñi dei tui ẽ.
Nõ facies oẽ opus in eo.tu⁊ fili⁹ tu⁹⁊ filia
tua.seru⁹ tu⁹⁊ ãcilla tua:iumẽtũ tuũ⁊ ad-
uena:q̃ ẽ intra portas tuas.Sex.n.dieb⁹ fe-
cit de⁹ celũ⁊ terrã.mare⁊ oia q̃ in eis sunt.⁊
requeuit in die septimo.Idcirco bñdixit dñs
diei sabbati.⁊ scificauit eũ.Honora patrem
tuũ⁊ matrẽ tuã: ut sis longeu⁹ sup terram
quã dñs deus tu⁹ dabit tibi.Non occides.
Nõ mechaberꝫ.Nõ furtũ facies.Nõ loq̃ris
ꝯ p̃ximũ tuũ falsũ testimoniũ.Non cõcupi-
sces domũ p̃rimi tui. Nec desiderabis vxorẽ
ei⁹:nõ seruũ.nõ ancillã.nõ bouẽ.nõ asinũ:
nec oia q̃ illi⁹ sũt. Cũctus aũt popul⁹ vide-
bat voces⁊ lãpades⁊ sonitũ buccine.mon-
tẽq; fumantẽ:⁊ pterriti ac pauore concussi-
steterũt.pcul.dicẽtes moysi: Loq̃re tu nob⁹
⁊ audiem⁹.Nõ loquat nobis dñs :ne forte
moriamur.Et ait moyses ad populũ.Noli-
te timẽ.Vt.n. p̃baret vos venit de⁹.⁊ ut ter-
ror illi⁹ esset in vob⁹:⁊ nõ peccaretꝫ.Stetitq;
popul⁹ de longe:moyses aũt accessit ad ca-
liginẽ in q̃ erat de⁹. Dixitq; p̃terea dñs ad
moysen: Hec dices filijs isrl: Vos vidistis
q; de celo locut⁹ sim vobis.Nõ facietis deos
argẽteos: nec deos aureos facietꝫ vob. Al-
tare de terra facietis mihi:⁊ offeretꝫ sup eo
holocausta.⁊ pacifica vra.oues vras⁊ bo-
ues in oi loco i q̃ memoria fuerit nois mei.
Veniã ad te.⁊ bñdicã tibi. Qd si altare lapi-
deũ feceris mihi: nõ edificabis illud de sectꝫ
lapidib⁹. Si.n.leuaueris cultrũ tuũ sup eo
polluetꝫ.Non ascẽdes per gradus ad altare
meũ:ne reueletꝫ turpitudo tua. XXI

Hec sũt iudicia q̃ ꝓpones eis.Si eme-
ris seruũ hebreũ.sex annis seruiet ti-
bi : in septimo egredietꝫ liber gratis.
Cũ q̃li veste intrauerit:cũ tali exeat.Si ha-
bẽs vxorẽ:⁊ vxor egredietꝫ sitꝫ.Sin autẽ dñs
dederit illi vxorẽ.⁊ pepit filios⁊ filias: mu-
lier⁊ liberi ei⁹ erũt dñi sui : ipse vo exibit cũ
vestitu suo. Qd si dixerit seruus.diligo dñm
meũ⁊ vxorem ac liberos.nõ egrediar liber:
offerat eũ dñs dijs⁊ applicabitꝫ ad ostiũ⁊
postes: pforabitq; aurẽ eius subula.⁊ erit ei
seru⁹ in seculũ.Si q̃s vẽdiderit filiã suã i fa-
mulã.nõ egredietꝫ sicut ancille exire cõsueue-
rũt.Si displicuerit oculis dñi sui cui tradi-
ta fuerit.dimittet eã:pplo aũt alieno vendẽ-
di nõ habebit ptãtẽ.si spreuerit eã. Si autẽ
filio suo desponderitea:iuxta morẽ filiarum
faciet illi.Qd si alteram ei acceperit.pudebit
puelle nuptias⁊ vestimẽta :⁊ p̃ciũ pudici-
tie nõ negabit.Si tria ista nõ fecerit : egre-
dietꝫ gratis absq; pecunia.Qui percusserit ho-
minẽ volẽs occidẽ.morte moriatꝫ.Qui autẽ
nõ est insidiat⁹.⁊ de⁹ illũ tradidit i man⁹ ei⁹
ꝓstituã tibi locũ in q̃ fugẽ debeat. Si q̃s per
industriã occiderit p̃ximũ suũ⁊ p insidias:
ab altari meo avelles eum ut moriatꝫ.Qui
percusserit patrẽ suũ aut matrẽ.morte moriatꝫ
Qui maledixerit patri suo uel matri.morte
moriatꝫ.Qui furat⁹ fuerit hoiem⁊ vẽdiderit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eũ:cõuictus noxe·morte moriatur.Si rixati fuerit viri ⁊ pcusserit alĕ ꝓximũ suũ lapide uel pugno.⁊ ille mortu⁹ nõ fuerit ꝫ iacuerit ī lectulo·si surrexerit ⁊ ambulauerit foꝝ sup baculũ suũ:innocẽs erit qui pcusserit·ita tm̃ ut opas ei⁹ ⁊ impẽsas in medicos restituat. Qui pcusserit seruũ suũ uel ancillã virga:⁊ mortui fuerit ī manib⁹ ei⁹: crimis reus erit. Si autẽ vno die uel duob⁹ supuixerit·non subiacebit pœne:qa pecunia illi⁹ est.Si rixati fuerint viri ⁊ pcusserit qs mulierẽ pregnãtẽ ⁊ abortiuũ qdẽ fecerit·ꝫ ipsa vixerit: subiacebit dãno quãtũ marit⁹ mulieꝝ expetierit: ⁊ arbitri iudicauerint.Si aũt mors ei⁹ fuerit subsecuta:reddet aiam ꝓ aia·oculum ꝓ oculo·dentẽ ꝓ dente·manũ ꝓ manu·pedem ꝓ pede·adustionẽ ꝓ adustiõe·vuln⁹ ꝓ vulnere·liuorẽ ꝓ liuore.Si pcusserit qspiã oculũ serui sui aut ãcille ⁊ luscos eos fecerit:dimittet eos liberos ꝓ oculo quẽ eruit.Dentẽ q; si excusserit seruo uel ancille sue:siliter dimittet eos liberos.Si bos cornu percusserit viꝝ aut mulierẽ ⁊ mortui fuerit·lapidib⁹ obruet̃ ⁊ nõ comedent̃ carnes ei⁹.dñs q; bouis inocẽs erit.Qr si bos cornupeta fuerit ab heri ⁊ nudius tertius.⁊ contestati sunt dñm ei⁹:nec recluserit eum· occideritq; virũ aut mulierẽ.⁊ bos lapidib⁹ obruet̃.⁊ dñm eius occident. Qr si pciũ fuerit ei ipositũ·dabit ꝓ aia sua qcqd fuerit postulat⁹.Filiũ q; ⁊ filiã si cornu pcusserit:sili sentẽtie subiacebit.Si seruũ ancillãq; iuaserit:triginta siclos argẽti dño dabit:bos vo lapidib⁹ opprimet̃.Si qs apuerit cisternã ⁊ foderit.⁊ nõ opuerit eam ceciderit; bos aut asin⁹ ī eã:reddet dñs cisterne pciũ iumẽtoꝝ:qd aũt mortuũ est·ipsi⁹ erit.Si bos alien⁹ bouẽ alteri⁹ vulnerauerit ⁊ ille mortu⁹ fuerit:vendent bouẽ viuũ ⁊ dividen preciũ : cadauer autẽ mortui inter se dispartiẽt.Si aũt sciebat ꝙ bos cornupeta esset ab heri ⁊ nudius tertius.⁊ nõ custodiuit eũ dñs suus:reddet bouẽ ꝓ boue.⁊ cadauer integrũ accipiet.

XXII

Si qs furat⁹ fuerit bouẽ aut ouem.⁊ occiderit ul' vẽdiderit:qnq; boues ꝓ vno boue restituet.⁊ qtuor oues ꝓ vna oue.Si effringens fur domũ siue suffodiens fuerit inuent⁹.⁊ accepto vulnere mortu⁹ fuerit: pcussor nõ erit reus sanguis.Qr si orto sole hoc fecerit·homicidiũ ꝑpetrauit ⁊ ipse moriat̃.Si nõ habuerit qd̃ ꝓ furto reddat·ipse vendabit̃.Si inuẽtũ fuerit apud eũ quod furat⁹ ẽ viuens siue bos siue asin⁹ siue ouis·duplũ restituet.Si leserit qspiã agrũ uel vineã.⁊ dimiserit iumẽtũ suũ ut depascatur aliena:qcqd optimũ habuerit ī agro suo uel ī vinea:ꝓ damni estimatiõe restituet.Si egress⁹ ignis inuenerit spicas ⁊ cõprehẽderit aceruos frugũ siue stantes segetes ī agris. reddet dãnũ q ignẽ succẽderit.Si qs cõmendauerit amico pecuniã aut vas ī custodiã.⁊ ab eo q suscepat furto ablata fuerint: si inuenit̃ fur·duplum reddet.Si latet fur:dñs domꝰ applicabit̃ ad deos.⁊ iurabit ꝙ nõ extẽderit manũ in rem ꝓximi sui ad ꝑpetrandã fraudẽ tam ī boue q̃ in asino.⁊ oue ac vestimẽto.⁊ qcqd dãnũ iferre põt.Ad deos vtriusq; causa ꝓueniet.⁊ si illi iudicauerint·duplũ restituet ꝓximo suo.Si qs cõmendauerit ꝓximo suo bouẽ·asinũ·ouẽ.⁊ qd iumẽtũ ad custodiã.⁊ mortuũ fuerit·aut debilitatũ uel captũ ab hostib⁹·nulluscq; vt viderit·iusiurãdũ erit ī medio ꝙ nõ extẽderit manũ ad rem ꝓximi sui:suscipietq; dñs iuramẽtũ ⁊ ille reddere nõ coget̃.Qr si furto ablatum fuerit restituet dãnũ dño. Si comestũ a bestia·deferat ad eũ qd̃ occisũ ẽ.⁊ nõ restituet.Qui a ꝓximo suo qcq̃ borũ mutuo postulauerit:⁊ debilitatũ aut mortuũ fuerit dño non pñte: reddẽ cõpellet̃.Qr si impñtiaꝝ dñs fuerit·nõ restituet·maxie si ꝓductũ venerat ꝓ mercede operis sui.Si seduxerit quis ꝟginẽ necdũ desponsatã·dormieritq; cum ea·dotabit eam:⁊ habebit eã vxorẽ.Si pater ꝟginis dare noluerit:reddet pecuniam iuxta modum dotis quã ꝟgines accipe cõsueruñt.Maleficos nõ patier viuẽ.Qui coierit cũ iumẽto·morte moriat̃. Qui īmolat diis occidetur: ꝑter dño soli. Aduenã nõ ꝓtristabis:neq; affliges eũ. Aduene.n.⁊ ipsi fuistis ī tra egypti. Vidue ⁊ pupillo nõ nocebitis.Si leseritis eos·vocifer abũ ad me.⁊ ego audiã clamorẽ eoꝝ⁊ indignabit̃ furor me⁹·pcutiãq; vos gladio.⁊ erũt vxores vre vidue.⁊ filij vestri pupilli.Si pecuniã mutuã deder ppl'o meo paupi q habitat tecũ:non vrgebis eũ q̃si exactor:nec vsur opprimes. Si pign⁹ a ꝓximo tuo accepis vestimẽtũ:añ solis occasũ reddes ei. Ipsũ.n.ẽ solũ q opit̃ indumẽtũ carnis ei⁹:nec habet aliud ī q dormiat.Si clamauerit ad me exaudiam cũ·qa misericors sũ.Dijs nõ detrahes.⁊ ꝓncipi ꝓpuli tui non

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

maledices. Decimas ⁊ ꝓmitias tuas nō tar
dabis offerre. Primogenitū filioꝝ tuorum
dabis mihi. De tobus q̄ꝫ ⁊ ouib⁹ sic facies
Septē dieb⁹ sit cū mre sua: die octaua red-
des eū mihi. Viri sci eritis mihi. Carnem q̄
a bestijs fuerit ꝓgustata nō cōmedetis: sed
pijcietis canibus.

XXIII

Non suscipies vocē mēdacij: nec iū-
ges manū tuā ut ꝑ ipio dicas falsū
testimoniū. Nō seq̄ris turbā ad fa-
ciendū malū: nec i iudicio plurimoꝝ acqui-
esces sententie ut a vero deuies. Paupis q̄ꝫ
nō misereberis in iudicio. Si occurrer⁊ bou
ĩimici tui aut asino erranti: reduc ad eū. Si
videris asinū odiētis te iacere sub onere nō
ptrāsibis ꝫ subleuab cū eo. Nō declinabis i
iudiciū paupis. Mēdaciū fugies. Insontē
⁊ iustū nō occides: q̄a adūsor ipiū. Nec ac-
cipies munera: q̄ etiā excecant prudētes. ⁊
subūtūt ꝟba iustoꝝ. Peregrino molest⁹ nō
eris. Scitis enim aduenarū aīas: q̄a ⁊ ipsi pegri-
ni fuistis i ēra egypti. Sex annis seminabis
ērā tuā ⁊ ꝯgregabis fruges ei⁹. Anno autē
septimo dimittes eā ⁊ req̄escē facies: ut co-
medant pauperes ꝑpli tui. ⁊ q̄cq̄d reliquū fue-
rit edant bestie agri. Ita facies in vinea ⁊ i
oliueto tuo. Sex dieb⁹ operaberis: septīa die
cessabis ut req̄escat bos ⁊ asin⁹ tu⁹. ⁊ refrige-
ret filij ancille tue ⁊ aduena. Oia q̄ dixi vob
custodite. ⁊ p nomen externoꝝ deoꝝ nō iu-
rabitis: neq̄ audiet ex ore vro. Trib⁹ viab⁹ p
singulos ānos mihi festa celebrabitis. Sol-
lēnitatē q̄ꝫ azimoꝝ custodies. Septē dieb⁹
comedetis azima sicut p̄cepi tibi tpe mensis
nouoꝝ: qñ egressus es de egypto. Nō appa-
rebis i ꝯspectu meo vacu⁹. Et sollēnitatem
mēsis ꝓmitiuoꝝ operis tui q̄cūq̄ seminauer⁊
in agro: sollennitatē q̄ꝫ in exitu anni qñ cō-
gregaueris oēs fruges tuas de agro. Ter i
āno apparebit oē masculinū tuū coram dño
deo tuo. Nō imolabis sup fermento sangui-
nē victime tue: nec remanebit adeps sollen-
nitatis mee vsq̄ mane. Primitias frugū ēre
tue referes i domū dñi dei tui. Non coques
hedū i lacte mris sue. Ecce ego mittā āgelū
meū q̄ p̄cedat te ⁊ custodiat i via. ⁊ introdu-
cat i locū quē p̄paraui. Obserua eū ⁊ audi
vocē ei⁹ nec ꝯtēnendū putes: q̄a non dimit-
tet cū peccauer⁊. ⁊ ē nomen meū i illo. Si
audier⁊ vocē ei⁹. ⁊ feceris oīa q̄ loquor inimi-
cus ero inimicis tuis. ⁊ affligā affligētes te.
Precedetq̄ꝫ te āgel⁹ me⁹. ⁊ introducet te ad
amorreū ⁊ ethēū ⁊ pherēeū. chananeū q̄ꝫ ⁊
eueū ⁊ iebuseū: q̄s ego ꝯterā. Nō adorabis
deos eoꝝ: nec coles eos. Nō facies opa eoꝝ
ꝫ destrues eos. ⁊ ꝯfriges statuas eorū. Ser-
uietisq̄ dño deo vro: ut bñdicā panib⁹ tuis
⁊ aq̄s. ⁊ auferā infirmitatē de medio tui. Nō
erit infecūda nec sterilis in ēra tua. Numerū
dierū tuoꝝ implebo. Terrorem meū mittam
in p̄cursū tuū. ⁊ occidā oēm pplm ad quem
ingredieris. Cūctorūq̄ inimicoꝝ tuorū cora
te terga vertā: emittēs scabrones p̄us q̄ fu-
gabūt eueū ⁊ chananeū ⁊ ethēū ānēq̄ intro-
eas. Non eijciā eos a facie tua anno vno ne
ēra i solitudinē redigat. ⁊ crescant cōtra te bestie.
Paulatim expellā eos de ꝯspectu tuo: donec
augearis ⁊ possideas ērā. Ponā aūt ēminos
tuos a mari rubro vsq̄ ad mare palestinoꝝ
⁊ a deserto vsq̄ ad fluuiū. Tradā i manib⁹
vris habitatores ēre. ⁊ eijciā eos de ꝯspectu
vro. Nō inibis cū eis fedus nec cū dijs eoꝝ.
Nō habitēt in ēra tua: ne forte peccare te fa-
ciant i me si seruieris dijs eoꝝ: qđ tibi certe
erit in scandalū.

XXIIII

Dixit aūt ad moysen: Ascēde ad dñm tu ⁊
aaron nadab ⁊ abiu ⁊ septuaginta
seniores exist. ⁊ adorabitis ꝓcul. So-
lusq̄ moyses ascendet ad dñm. ⁊ illi nō ap-
ꝓpinquabūt: nec ꝑplus ascēdet cū eo. Venit
q̄ moyses. ⁊ narrauit plebi oia ꝟba dñi atq̄
iudicia. Respōditq̄ oīs ꝑplus vna voce: Oia
ꝟba dñi q̄ locut⁹ est faciem⁹. Scripsit autē
moyses vniuersos ꝓmōes dñi. ⁊ mane ꝯsur-
gens edificauit altare dño ad radices mōtis
⁊ duodeci titulos ꝑ duodeci trib⁹ isrl. Mi-
sitq̄ iuuenes de filijs isrl. ⁊ obtulerunt holo-
causta imolauerūtq̄ victimas pacificas do-
mino vitulos duodeci. Tulit itaq̄ moyses
dimidiā ptē sanguis ⁊ milit in crateras ptē
aūt residuā fudit sup altare. Assumēsq̄ vo-
lumē federis legit audiente ꝑplo. Qui dixe-
rūt. Oia q̄ locut⁹ ē dñs faciem⁹. ⁊ crim⁹ obe-
diētes. Ille ꝟo sūptū sanguinē respsit in po-
pulū. Et ait: Hic ē sanguis federis q̄ꝫ pepi-
git dñs vobiscū: sup cunctis sermonib⁹ bis.
Ascēderūtq̄ moyses ⁊ aaron nadab ⁊ abiu
⁊ septuaginta de seniorib⁹ isrl. ⁊ viderūt deū
isrl. Sub pedib⁹ ei⁹ q̄si op⁹ lapidis sappbyri-
ni. ⁊ q̄si celū cū serenū est. Nec sup eos q̄ꝫ p-
cul recesserāt de filijs isrl misit manū suam.
Viderunt q̄ꝫ deū. ⁊ comederunt ac biberūt.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Dixit aũt dñs ad moysen: Ascẽde ad me in montem ⁊ esto ibi: dabo q̃ tibi tabulas lapideas ⁊ legẽ ac mandata q̃ scripsi: ut doceas filios isrl̃. Surrexerũt moyses ⁊ iosue minister eius: ascẽdẽsq̃ moyses i mõtẽ dei. senioribꝰ ait: Expectate hic donec reuertamur ad vos. Habetis aaron ⁊ hur vobiscũ: si q̃d natũ fuerit questionis. referetis ad eos. Cũq̃ ascendisset moyses. opuit nubes mõtẽ. ⁊ habitauit gl̃ia dñi sup̃ synai tegẽs illũ nube sex dieb⁹. Septimo autẽ die vocauit eũ dñs de medio caliginis. Erat aũt spẽs gl̃ie dñi q̃si ignis ardẽs sup̃ vticẽ mõtis. i ꝓspectu filioꝝ isrl̃. Ingressusq̃ moyses mediũ nebule. ascẽdit in montẽ. ⁊ fuit ibi quadraginta dieb⁹ ⁊ quadraginta noctibus. XXV

Locutusq̃ ẽ dñs ad moysen dicens: Loq̃re filijs isrl̃ ut tollãt mihi ꝓmitias. Ab oi vole q̃ offert vltroneꝰ accipietis eas. Hec sũt aũt q̃ accipere debeꝝ. Aurũ ⁊ argẽtũ ⁊ es ⁊ hyacinthũ ⁊ purpuram coccũq̃ bis tinctũ ⁊ byssũ ⁊ pilos caprarꝝ ⁊ pelles arietũ rubricatas pelles q̃ hyacinthinas ⁊ ligna sethim: oleũ ad luminaria ꝓcinnãda. aromata i vnguẽtũ ⁊ thymiamata boni odoris: lapides onychinos ⁊ gẽmas ad ornãdũ ephot ⁊ rationale. Faciẽtq̃ mihi scũariũ ⁊ habitabo i medio eorũ. iux̃ oẽm similitudinẽ tabernaculi q̃ ostendã tibi. ⁊ oiuz vasoꝝ i cultũ ei⁹. Sicq̃ facietis illud. Archã de lignis sethim cõpingite: cui⁹ longitudo hẽat duos ⁊ semis cubitos. latitudo cubitũ ⁊ dimidiũ. altitudo cubitũ silic̃ ac semissem. ⁊ deaurabis eã auro mũdissimo intus ⁊ foris. Faciesq̃ sup̃. coronã aureã ꝑ circuitũ. ⁊ quatuor circulos aureos q̃s pones per q̃tuor archę ãgulos. Duo circuli sint i latere vno ⁊ duo i altero. Facies q̃ vectes de lignis sethim. ⁊ operies eos auro. Inducesq̃ ꝑ circulos q̃ sũt i archę lateribꝰ. ut portet̃ i eis. Qui sp̃ erũt i circulis: nec vnq̃ extrahent̃ ab eis. Ponesq̃ in archa testificationẽ quam dabo tibi. Facies ⁊ ꝓpitiatoriũ de auro mũdissimo. Duos cubitos ⁊ dimidiũ tenebit lõgitudo eiꝰ. ⁊ cubitũ ac semissem latitudo. Duos q̃ cherubi aureos ⁊ productiles facies ex vtraq̃ pte oraculi. Cherub vnꝰ sit in latere vno. ⁊ alt̃ i altero. Utrũq̃ latꝰ ꝓpitiatorij tegãt expandentes alas ⁊ operientes oraculũ: respicientesq̃ se mutuo vultibꝰ i ꝓpitiatoriũ. q̃ operienda ẽ archa: in q̃ pones testimoniũ q̃d dabo tibi. Inde p̃cipiã ⁊ loq̃r ad te: sup̃ ꝓpitiatoriũ. s. ac de medio duoꝝ cherubin qui erũt sup̃ archã testimonij. cũcta q̃ mandabo per te filijs isrl̃. Facies ⁊ mẽsam de lignis sethim bñtẽ duos cubitos lõgitudinis ⁊ i latitudine cubitũ. ⁊ i altitudie cubitũ ac semissem: ⁊ inaurabis eam auro purissimo. Faciesq̃ illi labiũ aureũ ꝑ circuitũ: ⁊ ipsi labio coronã interrasilẽ altã q̃tuor digitis: ⁊ sup̃ illã alterã coronã aureolã. Quatuor q̃ circulos aureos p̃parabꝝ. ⁊ pones eos i q̃tuor ãgulis eiusdẽ mẽse ꝑ singulos pedes. Subt̃ coronã erũt circuli aurei ut mittant̃ vectes ꝑ eos: ⁊ possit mẽsa portari. Ipsos q̃ vectes facies de lignis sethim ⁊ circundabis auro ad subuehẽdã mẽsam. Parabis ⁊ acetabula ac phialas. thuribula ⁊ cyathos i q̃bꝰ offerenda sũt libamina ex auro purissimo. ⁊ ponespositionis i ꝓspectu meo sp̃. Facies ⁊ cãdelabrũ ductile de auro mũdissimo: hastile eiꝰ ⁊ calamos cyphos ⁊ sperulas ac lilia ex ipso pcedẽtia. Sex calami egredient̃ de lateribꝰ. tres ex vno latere: ⁊ tres ex alt̃o. Tres cyphi q̃si i nucis modũ ꝑ calamos singulos. sperule q̃ simul ⁊ lilia. ⁊ tres silic̃ cyphi instar nucis i calamo alt̃o. sperule q̃ simul ⁊ lilia. Hoc erit opus sex calamoꝝ: q̃ pducẽdi sũt de hastili. In ipso aũt candelabro erũt q̃tuor cyphi i nucis modũ: sperule q̃ per singulos ⁊ lilia. Sperule sub duobꝰ calamis ꝑ tria loca. q̃ sil̃ sex fiũt pcedentes de hastili vno. Et sperule igit̃ ⁊ calami ex ipso: erunt vniuersa ductilia ex auro purissimo. Facies ⁊ lucernas septẽ: ⁊ pones eas super candelabrũ ut luceãt ex aduerso. Emũctoria q̃ ⁊ vbi ea q̃ emuncta sũt extinguant̃. fiant de auro purissimo. Oẽ pondus cãdelabri cũ vniuersis vasis suis habebit talẽtũ auri purissimi. Inspice ⁊ fac ꝑm exemplar q̃d tibi i mõte mõstratũ est. XXVI

Tabernaculũ vero ita facies. Decẽ cortinas de bysso retorta ⁊ hyacintho ac purpura. coccoq̃ bis tincto variatas opere plumario facies. Lõgitudo cortine vniꝰ habebit viginti octo cubitos: latitudo q̃tuor cubitoꝝ erit. Vniꝰ mẽsure fiẽt vniuersa tentoria. Quinq̃ cortine sibi iũgent̃ mutuo: ⁊ alie q̃nq̃ nexu silic̃ coherebũt. Ansulas hyacinthinas i lateribꝰ ac sũmitatibꝰ facies cortinaꝝ. ut possint inuicẽ copulari. Quinq̃genas ansulas cortina habebit i vtraq̃ pte. ita

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

insertas·ut ansa ꝺ ansam ꝛeniat: ⁊ alĉa alteri possit aptari. Facies ⁊ q̄nq̄gita circulos aureos q̄b⁹ cortinaꝝ ꝛela iūgẽda sūt·ut vnū tabernaculū fiat. Facies ⁊ saga cilicina vndecim·ad opiendū tectū tabernaculi. Longitudo sagi vni⁹ habebit trigīta cubitos. ⁊ latitudo q̄tuor. Equa erit mẽsura sagoꝝ oiuꝫ Eq̄b⁹ q̄nq̄ iūges seorsū. ⁊ sex sibi mutuo copulabis·ita ut sextū sagū i frõte tecti duplices. Facies ⁊ q̄nq̄ginta ansas iora sagi vni⁹ ut cõiūgi cū alĉo queãt. ⁊ q̄nq̄ginta ansas i ora sagi alteri⁹·ut cū alĉo copulet. Facies ⁊ q̄nq̄ginta fibulas eneas q̄b⁹ iūgant anse: ut vnū ex oĩb⁹ opimentū fiat. Qꝺ aũt superfuerit i sagis q̄ parant tecto. i. vnū sagū qꝺ amplius ẽ: ex medietate ei⁹ opies tabernaculi posteriora. ⁊ cubit⁹ ex vna pte pendebit. ⁊ alt ex altera q̄ plus ẽ i sagoꝝ lõgitudine·vtrũq; latus tabernaculi ꝓtegẽs. Facies ⁊ opimẽtũ aliud tecto ꝛe pellib⁹ arietũ rubꝛicatis: ⁊ sup ꝺ rursū aliud opimẽtū ꝛe byacinthinis pellib⁹. Facies ⁊ tabulas stantes tabnaculi ꝛe lignis setbim: q̄ singule ꝛenos cubitos in lõgitudine hẽant. ⁊ in latitudine singulos ac semissem. In latерib⁹ tabule due icastrature fient q̄b⁹ tabula alteri tabule ꝓnectat. Atq; in hũc mꝺũ cũcte tabule parabunt. Quaꝝ viginti erũt in latẽ meridiano qꝺ ꝛergit ad austꝝ: q̄b⁹ q̄dragīta bases argẽteas fũdes: ut bine bases singulis tabulis p duos ãgulos subijciãt. In latẽ q̄ secũdo tabernaculi qꝺ ꝛergit ad aq̄lonẽ·vigīti tabule erũt: q̄dragīta bñtes bases argẽteas. Bine bases singulis tabulis supponẽt. Ad occidẽtalẽ ꝓo plagã tabernaculi facies sex tabulas. ⁊ rursū alias duas q̄ in angulis erigãt p⁹tergũ tabnaculi. Erũtq; sibi cõiũcte a ꝛeorsū vsq; ad surſũ. ⁊ vna cẽs cõpago retinebit. Duab⁹ q̄ tabulis q̄ i angulis ponẽde sũt: silis iunctura ꝺuabit. Et erũt simul tabule octo: bases eaꝝ argẽtee sedecim·duab⁹ basib⁹ p vnã tabulã supputat. Facies ⁊ ꝛectes ꝛe lignis setbim q̄nq; ad ꝓtinẽdas tabulas i vno latere tabnaculi. ⁊ q̄nq; alios i alĉo. ⁊ eiusdẽ numeri ad occidẽtalẽ plagã·q̄ mittẽt p medias tabulas: a sũmo vsq; ad sũmũ. Ipsas q̄ tabulas ꝛeaurabis. ⁊ fũdes i eis ãnulos aureos p q̄s ꝛectes tabulata cõtineãt·quos opꝛies lamis aureis. Et eriges tabnaculũ iuxta exẽplar qꝺ tibi i mõte mõstratũ ẽ. Facies ⁊ ꝛelũ ꝛe byacitho ⁊ purpura·coccoq; bis tincto ⁊ byssо retoꝛta·ope plumario. ⁊ pulchꝛa varietate cõtextũ: qꝺ appendes añ q̄tuoꝛ colũnas ꝛe lignis setbim: q̄ ipse q̄dẽ ꝛeaurate erũt. ⁊ habebũt capita aurea. ⁊ bases argẽteas. Inseret aũt ꝛelum p circulos: itra qꝺ pones archã testimonij: q̄ ⁊ scũariũ ⁊ scũarij sanctuaria diuidẽt. Ꝓpones ⁊ ꝓpitiatoꝛiũ sup archã testimonij i scã scõꝝ: mẽsamq; extra ꝛelũ. ⁊ ꝺ mẽsam candelabꝛũ in latẽ tabernaculi meridiano. Mẽsa. n. stabit in parte aquilonis. Facies ⁊ tentoꝛiũ in introitu tabernaculi ꝛe byacintho ⁊ purpura coccoq; bis tincto ⁊ byssо retoꝛta·ope plumario. ⁊ q̄nq; colũnas ꝛe aurabis lignoꝛũ setbim·añ quas ducet tentoꝛiũ·quaꝝ erunt capita aurea ⁊ bases enee.

XXVII

Facies ⁊ altare ꝛe lignis setbim·qꝺ hẽbit q̄nq; cubitos i longitudine. ⁊ totidẽ i latitudine. i. q̄drũ. ⁊ tres cubitos i altitudine. Coꝛnua aũt p q̄tuoꝛ angulos ex ipso erũt. ⁊ opies illud ere. Facies q; in vsus ei⁹ lebetes ad suscipiẽdos cineres ⁊ foꝛcipes atq; fuscinulas. ⁊ igniũ receptacula. Oĩa vasa ex ere fabꝛicabis. Craticulãq; in mꝺum retis eneã: p cui⁹ q̄tuoꝛ angulos erũt q̄tuoꝛ ãnuli enei q̄s pones subter arulã altar. Eritq; craticula vsq; ad altar mediũ Facies ⁊ ꝛectes altar ꝛe lignis setbim duos·q̄s opies lamis eneis ⁊ iduces p circulũ·erũtq; ex vtroq; latẽ altar ad poꝛtandũ. Hꝺ solidũ ꝺ iane ⁊ cauũ itrinsec⁹ facies illud: sic tibi i mõte mõstratũ ẽ. Facies ⁊ atriũ tabernaculi: i cui⁹ australi plaga ꝺ meridiẽ erũt tẽtoꝛia ꝛe bysso retoꝛta. Centũ cubitos vnũ lat⁹ tenebit i lõgitudine. ⁊ colũnas viginti cũ basib⁹ totidẽ eneis: q̄ capita cũ celatur suis habebũt argẽtea. Silit ⁊ i latere aq̄lonis p longũ erũt tẽtoꝛia cẽtũ cubitoꝛũ colũne viginti. ⁊ bases enei eiusdẽ numeri: ⁊ capita eaꝝ cũ celatur suis argẽtea. In latitudine ꝓo atrij qꝺ respicit ad occidentem erũt tentoꝛia p q̄nq̄ginta cubitos. ⁊ colũne ꝛecẽ·basesq; totidẽ. In ea q; atrij latitudine q̄ respicit ad oꝛiẽtẽ q̄nq̄gintacubiti erũt·in q̄b⁹ q̄ndecim cubitoꝝ tẽtoꝛia lateri vno ꝛeputabũt·colũneq; tres ⁊ bases totidẽ. ⁊ in latẽ alĉo erũt tẽtoꝛia cubitos obtinẽtia q̄nꝛeci·colũne tres. ⁊ bases totidẽ. In introitu ꝓo atrij fiet tentoꝛiũ cubitoꝝ vigiti ex byacintho ⁊ purpura·coccoq; bis tincto ⁊ byssо retoꝛta·ope plumario. Colũnas hẽbit q̄tuoꝛ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cū basib⁹ totidē. Oēs colūne atrij p circuitū
ꝛstite erūt argēteis laminis: capitib⁹ argē-
teis ⁊ basib⁹ eneis. In lōgitudine occupa-
bit atriū cubitos cētū: in latitudine q̄nqua-
ginta: altitudo q̄nq; cubitoꝝ erit. Fietq; ꝛ
byssо retoꝛta: ⁊ habebit bases eneas. Cun-
cta vasa tabernaculi i cūs vsus ⁊ cerimonias
tā paxillos ei⁹ q̄; atrij ex ere facies. Precipe
filijs isrl ut afferāt tibi oleum ꝛ arboꝛibus
oliuarū purissimū pilo q̄ tusum ut ardeat
lucerna semp i tabernaculo testimonij extra
velū qđ oppansum est testimonio. ⁊ colloca-
bunt eā aaron ⁊ filij ei⁹. ⁊ vsq; mane luceat
coꝛā dño. Perpetu⁹ erit cult⁹ p successiones
eoꝛū coꝛā filijs isrl. XXVIII

Applica q̄; ad te aaron fratrē tuū cū
filijs suis ꝛ medio filioꝝ isrl ut sa-
cerdotio fungātur mihi aaron nadab ⁊ abiu eleaçar ⁊ ythamar: faciesq; ꝛ
stē scām aaron fri tuo in gloriā ⁊ ꝛ coꝛē. Et
loq̄ris cūctis sapiētib⁹ coꝛde q̄s repleui spū
prudentie: ut faciāt vestes aaron in quibus
sanctificat⁹ ministret mihi. Hec aūt erūt ve-
stimēta q̄ faciēt. Rationale ⁊ supbumerale
tunicā ⁊ lineā strictā cydarim ⁊ balthеū. Fa-
cient fratri tuo aaron ⁊ filijs ei⁹ vestimenta
sancta: ut sacerdotio fungant mihi. Acci-
piētq; aurū ⁊ hyacinthum ⁊ purpurā coc-
cūq; bis tinctū ⁊ byssum. Faciēt aūt supbu-
merale ꝛ auro ⁊ hyacicthо ⁊ purpura coc-
coq; bis tincto ⁊ bisso retoꝛta ope polymi-
to. Duas oꝛas iūctas habebit in vtroq; la-
tere sūmitatū: ut in vnū redeant. Ipsa q̄; te-
xtura ⁊ cūcta oꝛis varietas crit ex auro ⁊
hyacicthо ⁊ purpura: coccoq; bis tincto ⁊
byssо retoꝛta. Sumesq; duos lapides ony-
chinos. ⁊ sculpes in eis noia filioꝝ isrl: sex
noia i lapide vno. ⁊ sex reliq̄ i alco iuxta oꝛ-
dinē natiuitat; eoꝝ. Ope sculptoꝛ⁊ celatu-
ra gēmarij sculpes eos nōibus filioꝝ isrl.
inclusos auro atq; circundatos: ⁊ pones in
vtroq; latē supbumeralis memoriale filijs
isrl. Poꝛtabitq; aaron noia eoꝝ coꝛā dño
sup vtrūq; humex: ob recoꝛdationē. Facies
⁊ vncinos ex auro. ⁊ duas cathenulas au-
ri purissimi sibi iuicē cohꝛentes. q̄s inseres
vncinis. Rationale q̄; iudicij facies ope po-
lymito iux texturā supbumeralis: ex auro
hyacicthо ⁊ purpura coccoq; bis tincto ⁊
byssо retoꝛta. Quadrangulū erit ⁊ duplex.
Mēsurā palmi habebit tā i lōgitudine q̄ i
latitudine: ponesq; i eo q̄tuoꝛ oꝛdines lapi-
dū. In p̄mo ꝛsu erit lapis sardius ⁊ thopa-
çius ⁊ smaragd⁹. In secūdo carbūculus ⁊
sapphyr⁹ ⁊ iaspis. In ꝛtio liguri⁹ achates ⁊
amethist⁹. In q̄rto chꝛysolith⁹ onychin⁹ ⁊
ꝛyll⁹. Inclusi auro erūt ꝛ oꝛdines suos:
habebūtq; noia filioꝝ isrl. Duodeci noibus
celabūt. singuli lapides noib⁹ singuloꝝ ꝛ
duodeci trib⁹. Facies in rationali cathenas
sibi iuicē cohꝛētes ex auro purissimo: ⁊ du-
os ānulos aureos q̄s pones i vtraq; ratio-
nalis summitate: cathenasq; aureas iūges
ānulis q̄ sūt i marginib⁹ ei⁹: ⁊ ipsaꝝ cathena-
rum extrema duobus copulabis vncinis i
vtroq; latē supbūeralis qđ rationale respi-
cit. Facies ⁊ duos ānulos aureos q̄s pones
i sūmitatib⁹ rationalis. ⁊ i oꝛis q̄ e regiōe sūt
supbūeralis ⁊ posterioꝛa ei⁹ aspiciūt. nec nō
⁊ alios duos ānulos aureos q̄ ponēdi sūt i
vtroq; latē supbūeralis ꝛ oꝛsū qđ respicit ꝑ
faciē iūcture inferioꝛ ut aptari possit cū sup-
būerali. ⁊ stringat rationale ānulis suis cū
ānulis supbūeralis vitta hyacithina ut ma
neat iūctura fabꝛefacta. ⁊ a se iuicē ratione
le ⁊ supbūerale nequeāt separi. Poꝛtabitq;
aaron noia filioꝝ isrl i rationali iudicij sup
ꝛ pect⁹ suū q̄n igredit scūariū: memoꝛiale co
rā dño i eternū. Pones aūt i rationali iudicij
ꝛ doctrinā ⁊ ꝛitatē q̄ erūt i pectoꝛe aaron q̄n
igredit coꝛā dño. ⁊ gestabit iudiciū filioꝝ
isrl i pectoꝛe suo i conspectu dñi sp. Facies ⁊
tunicā supbūeralis totā hyacinthinā i cui⁹
medio sup erit capitiū. ⁊ oꝛa p gyꝝ ei⁹ textili-
lis: sicut fieri solet i extremis vestiū ptib⁹ ne
facile rūpant. Deoꝛsū ꝛo ad pedes eiusdem
tunice ꝛ circuitū q̄si malapunica facies ex
hyacicthо ⁊ purpura ⁊ cocco bis tincto ⁊
byssо retoꝛta mixtā i medio tintinnabulis ita
ut tintinnabulū sit aureū ⁊ malūpunicū rur-
sūq; tintinnabulū aliud aureū ⁊ malūpuni-
cū. Et vestiet ea aaron i officio ministerij ut
audiat sonit⁹ q̄n igredit ⁊ egredit scūariū in
cōspectu dñi. ⁊ nō moꝛiat. Facies ⁊ laminā
ꝛ auro purissimo: in q̄ sculpes ope celatoꝛ
scī dño. Ligabisq; eā vitta hyacinthina. ⁊
erit sup thyarā iminēs fronti pōtificis. Poꝛ-
tabitq; aaroō iiq̄tates eoꝝ q̄ obtulerūt ⁊ sci-
ficauerūt filij isrl: in cūctis muneriб⁹ ⁊ oꝛ-
narijs suis. Erit aūt lamina sp i fronte eius
ut placat⁹ sit ei dñs. Strigesq; tunicā byssо
⁊ thyaram byssinā facies ⁊ balthеum opere

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

plumarij. Porro filijs aaron tunicas lineas parabis ⁊ balthæos ac tbyaras i gloriã ⁊ decorẽ: ẽstiesq; bis oib⁹ aaron frẽm tuũ ⁊ filios ei⁹ cũ eo. ⁊ cũctoꝝ ꝓsecrabis man⁹: scificabisq; illos ut sacerdotio fũgãť mibi. Facies ⁊ femialia linea ut opiant carnẽ turpitudis sue a renib⁹ vsq; ad femora. ⁊ vtẽť eis aaron ⁊ filij ei⁹ qñ ingredienť tabernaculũ testimonij. uel qñ appropinquãt ad altare ut ministrẽt iscũario: ne iniquitatis rei moriantť. Legitimũ sempiternũ erit aaron ⁊ semini eius post eum.

XXIX

Sed ⁊ ꝺ facies ut mibi in sacerdotio ꝓsecrenť. Tolle vitulũ de armẽto ⁊ arietes duos imaculatos: panesq; açimos ⁊ crustulã absq; fermẽto q̃ cõsparsa sint oleo. lagana q̃q; açima oleo lita. De simila triticea cũcta facies. ⁊ posita i canistro offeres: vitulũ aũt ⁊ duos arietes ⁊ aaron ac filios ei⁹ applicabis ad ostiũ tabernaculi testimonij. Cũq; lauer⁊ patrẽ cũ filijs suis aq̃ induces aaron ẽstimentis suis. i. linea ⁊ tunica ⁊ superbumerali ⁊ rationali qꝺ cõstringes balthæo. ⁊ pones tbyarã i capite ei⁹ ⁊ laminã scãm sup tbyarã. ⁊ oleũ vnctiõis fũdes sup caput ei⁹ [illegible] ꝺ ritu ꝓsecrabiť. Filios q̃q; illi⁹ applicabis ⁊ indues tunicis lineis. cingesq; balthæo. aaron. s. ⁊ liberos ei⁹. ⁊ ipones eis mitras. erũtq; sacerdotes mibi religioe ꝓpetua. Postq̃ initiauer⁊ man⁹ eoꝝ: applicabis ⁊ vitulũ coram tabernaculo testimonij. Impoñẽtq; aaron ⁊ filij ei⁹ man⁹ sup caput illi⁹. ⁊ mactabis eũ in ꝓspectu dñi. iuxta ostiũ tabernaculi testimonij: sũptũq; de sanguie vituli. pones sup cornua altar⁊ digito tuo: reliquũ aũt sanguinẽ fũdes iuxta basim eius. Sumes ⁊ adipẽ totũ q̃ operit intestina ⁊ reticulũ iecor⁊ ac duos renes ⁊ adipẽ q̃ sup eos ẽ ⁊ offeres incẽsũ sup altare: carnes ꝯo vituli ⁊ corium ⁊ fimũ cõbures foris eꝝ castra: eo qꝺ ꝓ pctõ sit. Unũ q̃q; arietẽ sumes sup cuius caput ponẽt aaron ⁊ filij ei⁹ man⁹. quem cũ mactaueris. tolles de sanguie ei⁹ ⁊ fũdes circa altare: ipsũ aũt arietẽ secabis i frusta: lotaq; intestina ei⁹ ⁊ pedes pones sup cõcisas carnes ⁊ sup caput illi⁹. ⁊ offeres totũ arietem i incẽsũ sup altare. Oblatio ẽ dño odor suauissim⁹ victime dñi. Tolles q̃q; arietẽ alterꝝ sup cui⁹ caput aaron ⁊ filij ei⁹ ponẽt manus. Quẽ cũ immolauer⁊ sumes de sanguine ei⁹ ⁊ pones sup extremũ auricule dextre aaron ⁊ filiorũ ei⁹. ⁊ sup pollices man⁹ eoꝝ ac pedis dextri. fũdesq; sanguinẽ sup altare p circuitũ. Cũq; tuler⁊ de sanguie q̃ ẽ sup altare. ⁊ de oleo vnctiõis: aspges aarõ ⁊ vestes ei⁹ filios ⁊ vestimẽta eoꝝ. Cõsecratisq; ipsis ⁊ vestib⁹. tolles adipẽ de ariete ⁊ caudã ⁊ aruinã q̃ operit vitalia. ac reticulũ iecoris ⁊ duos renes atq; adipẽ q̃ sup eos ẽ. armũq; dextrũ eo qꝺ sit aries ꝓsecratiõis: tortãq; panis vni⁹ crustulã ꝓspsam oleo. laganũ de canistro açimorũ qꝺ positũ ẽ in ꝓspectu dñi. ponesq; oia sup man⁹ aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ ⁊ scificabis eos: eleuãs coram dño. Suscipiesq; vniũsa de manib⁹ eoꝝ. ⁊ incẽdes sup altare in holocaustũ odorẽ suauissimũ in ꝓspectu dñi. ꝺa oblatio ei⁹ ẽ. Sumes q̃q; pectusculũ de ariete q̃ iitiatus ẽ aaron. scificabisq; illud eleuatũ coram dño. ⁊ cedet i ptẽ suã. Scificabisq; ⁊ pectusculũ ꝓsecratũ ⁊ armũ quẽ de arietesepasti q̃ iitiat⁹ẽ aaron ⁊ filij ei⁹: cedẽtq; i ptẽ aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ iure ꝑpetuo a filijs isrl: ꝺa ꝑmitua sũt ⁊ iitia de victimis eoꝝ pacificis q̃ offerũt dño. Uestẽ aũt scãm q̃ vtẽť aaron. habebũt filij ei⁹ p⁹ eũ ut vnganť in ea. ⁊ consecrenť man⁹ eoꝝ. Septẽ dieb⁹ vtẽť illa q̃ põtifex ꝑ eo fuerit ꝓstitut⁹ de filijs ei⁹. ⁊ q̃ ingrediet tabernaculũ testimonij ut ministret in scũario. Arietẽ aũt ꝓsecratiõis tolles. ⁊ coques carnes ei⁹ i loco scõ: qb⁹ vescet aaron ⁊ filij ei⁹. Panes q̃q; q̃ sũt i canistro in vestibulo tabernaculi testimonij comedẽt. ut sit placabile sacrificiũ. ⁊ sanctificenť offerentiũ man⁹. Alienigena nõ vescet⁊ ex eis: ꝺa sancti sũt. Qd si remanserit de carnib⁹ ꝓsecratis siue de panib⁹ vsq; mane: cõbures reliq̃as igni. Nõ comedẽť: ꝺa scificata sũt. Sic q̃ precepi tibi facies sup aaron ⁊ filijs eius. Septẽ dieb⁹ ꝓsecrabis man⁹ eoꝝ. ⁊ vitulũ ꝑ pctõ offeres p singulos dies ad expiãdũ. Mundabisq; altare cũ immolaueris expiatiõis hostia ⁊ vnges illud i scificationẽ. Septẽ dieb⁹ expiabis altare ⁊ scificabis. ⁊ erit scãm scõrũ. Quis q̃ tetigerit illud. scificabiť. Hoc ẽ qꝺ facies i altari. Agnos ãniculos duos p singulos dies iugiť. vnũ agnũ mane ⁊ alterũ vespe decimã ptẽ simile ꝓspse oleo tuso quod hẽat mẽsurã q̃rtã ptẽ bin. ⁊ vinũ ad libandũ eiusdẽ mẽsure in agno vno. Alterꝝ ꝯo agnũ offeres ad vesperã. iuxta ritũ matutine oblatiõis: iuxta ea q̃ dixim⁹ in odorẽ suauitatis. Sacrificiũ est dño de oblatione perpetua

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in gnationes vras·ad ostiū tabernaculi testimonij coram dño:vbi constituā ut loqr ad te. Ibiq; pcipiā filijs isrl. 7 scificabit altare i gloria mea. Scificabo 7 tabnaculū testimonij cū altari. 7 aaron cū filijs suis:ut sacerdotio fungant mihi. Et habitabo in medio filiorū isrl·eroq; eis de⁹. 7 sciēt qa ego dñs de⁹ eor q̄ eduxi eos de tra egypti·ut manerē inter illos:ego dñs deus ipsor. XXX

Facies q̄z altare ad adolēdū thymiama de lignis setbim: habēs cubitum lōgitudinis 7 alterū latitudinis.i.q̄drāgulū. 7 duos cubitos i altitudine. Cornua ex ipso pcedēt: vestiesq; illud auro purissimo tā craticulā ei⁹ q̄ parietes p circuitū 7 cornua. Faciesq; ei coronā aureolā per gyrū. 7 duos ānulos aureos sub corona p singula latera:ut mittāt i eos vectes 7 altare portent. Ipsos q̄q; vectes facies de lignis setbi 7 inaurabis. Ponesq; altare cōtra velū qđ añ archā pdet testimonij coram propitiatorio q̄ tegit testimoniū·vbi loqr tibi: 7 adolebit incensū sup eo aaron·suaue fragrās. Mane qñ cōponet lucernas incēdet illud. 7 qñ collocat eas ad vesper vret thymiama sempiternū coram dño i gnationib⁹ vris. Nō offeret sup eo thymiama cōpositiōis alteri⁹·nec oblationē 7 victimā·nec liba libabitis. Et depcabit aaron sup cornua ei⁹ semel p annū i sanguie qđ oblatū ē p pctō. 7 placabit sup eo i gnatiōib⁹ vris. Scīm scōr erit dño. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Qñ tuleris summā filior isrl iuxta numer·dabūt singuli pciū p aiab⁹ suis dño. 7 nō erit plaga i eis cū fuerit recēsiti. Hoc aūt dabit ois q̄ trāsit ad nomē:dimidiū sicli iuxta mensurā tēpli. Siclus vigiti obolos habet. Media ps sicli offeret dño. Qui habet i nūero a vigiti annis 7 supra dabit pciū. Diues nō addet ad mediū sicli: 7 pauper nihil minuet. Susceptāq; pecuniā q̄ collata ē a filijs isrl trades i vsus tabnaculi testimonij·ut sit monimētū eor coram dño. 7 propitiet aiab⁹ eor. Locutusq; ē dñs ad moysen dicens: Facies 7 labiū eneū cū basi sua ad lauādū: ponesq; illud inter tabernaculū testimonij 7 altare. Et missa aq̄·lauabūt i eo aaron 7 filij ei⁹ manus suas ac pedes: qñ ingressuri sūt tabernaculū testimonij: 7 qñ accessuri sūt ad altare·ut offerāt i eo thymiama dño:ne forte moriant. Legitimū sempiternū erit ipsi 7 semi ei⁹ p successiones. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs Sume tibi aromata prime myrrhe 7 electe q̄ngētos siclos. 7 cinamomi mediū.i.ducētos q̄nq̄gīta siclos·calami sitit ducētos q̄nq̄ginta siclos·casie aūt q̄ngētos siclos i pōdere scūarij:oleū de oliuetis mēsurā bin. Facies q; vnctiōis oleū scīm·vnguētū cōpositū ope vnguētarij. 7 vnges ex eo tabernaculū testimonij 7 archā testamēti·mēsamq; cum vasis suis·cādelabrū 7 vtensilia ei⁹·altaria thymiamatis 7 holocausti. 7 vniuersam supellectilē q̄ ad cultū eorū ptinet:scificabisq; oia. 7 erūt scā scōr. Qui tetigerit ea scificabit. Aarō 7 filios ei⁹ vnges:scificabisq; eos ut sacerdotio fungant mihi. Filijs q̄q; isrl dices: Hoc oleū vnctiōis scīm erit mihi i generatiōes vras. Caro hois nō vngetur ex eo. 7 iuxta cōpositionē ei⁹ nō facietis aliud·qa scificatū ē. 7 scīm erit vob. Homo q̄cūq; tale cōposuerit. 7 dederit ex eo alieno·exterminabitur de pplo suo. Dixitq; dñs ad moysen: Sume tibi aromata·stacten. 7 onychan·galbanen boni odoris. 7 thus lucidissimū·equalis pōderis erūt oia. Faciesq; thymiama cōpositū ope vnguētarij mixtū diligenter 7 purū 7 scificatione dignissimū. Cūq; in tenuissimū puluerē vniuersa cōtuderis·pones ex eo coram tabernaculo testimonij·in q̄ loco apparebo tibi. Scīm scōr erit vob thymiama. Talē cōpositionē nō facietis i vsus vros: qa scīm ē dño. Homo q̄cūq; fecerit sile·ut odore illius pfruatur:pibit de pplis suis. XXXI

Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Ecce vocaui ex noie beseleel filium buri filij hur de tribu iuda. 7 ipleui eū spū dei·sapia 7 intelligētia 7 scia i oi ope ad excogitandū q̄cq̄d fabrefieri pōt ex auro 7 argēto 7 ere·marmore 7 gēmis. 7 diūsitate lignor. Dedique ei sociū ooliab filiū achisamech de tribu dan. Et in corde bois eruditi posui sapiam ut faciāt cūcta q̄ pcepi tibi tabernaculū federis. 7 archā testimonij. 7 propitiatoriū qđ sup eā ē. 7 cūcta vasa tabnaculi mēsamq; 7 vasa ei⁹·candelabr purissimū cū vasis suis. 7 altaria thymiamatis 7 holocausti 7 oia vasa eorū: labiū cū basi sua: vestes scās i mīsterio aarō sacerdoti 7 filijs ei⁹·ut fūgant officio suo i sacris:oleū vnctiōis. 7 thymiama aromatū i scūario. Oia q̄ pcepi tibi facient. Et locut⁹ ē dñs ad moysen dicēs Loqre filijs isrl. 7 dices ad eos: Videte ut

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sabbatū meū custodiatis: qa signū ē inē me
7 vos i gnātiōib⁹ vr̄is: ut sciatʒ qa ego dn̄s
q̄ scifico vos. Custodite sabbatū meū. Scm̄
est enī vobis. Qui polluerit illud·morte mo-
riet̄. Qui fecerit i eo opus: pibit aia illi⁹ de
medio pp̄li sui. Sex dieb⁹ faciet̄ op⁹·in die
septimo sabbatū ē·req̄es scā dn̄o. Omis q̄ fe-
cerit op⁹ i hac die·moriet̄. Custodiāt filij isrl̄
sabbatū. 7 celebrēt illud i gnātiōibus suis.
Pactū est sempit̄nū inter me 7 filios isrl̄: si-
gnūq; ppetuū. Sex. n. dieb⁹ fecit dn̄s celū 7
terrā·7 i septimo ab oī ope cessauit. Deditq;
dn̄s moysi cōpletis huiuscemodi sermonib⁹
i mōte synai·duas tabulas testimonij lapi-
deas: scriptas digito dei. XXXII

Vidēs aūt pp̄l's q̄ morā faceret moy
ses descendēdi de mōte·cōgregatus
adūsus aaron·dixit: Surge fac no-
bis deos q̄ nos p̄cedāt. Moysi. n. huic viro
q̄ nos eduxit de t̄ra egypti: ignor⁹ q̄d acci-
derit. Dixitq; ad eos aaron: Tollite inaures
aureas de vxor filiorūq; 7 filiar vr̄ar au-
rib⁹. 7 afferte ad me. Fecit pp̄l's q̄ iusserat:
deferēs inaures ad aarō. Quas cū ille acce-
pisset: formauit ope fusorio 7 fecit ex eis vi-
tulū flatilē. Dixerūtq;: Hi sūt dij tui isrl̄ q̄ te
eduxerūt de t̄ra egypti. Qd cū vidisset aarō
edificauit altare corā eo. 7 p̄conis voce cla-
mauit dicēs: Cras sollēnitas dn̄i ē. Surgē-
tesq; mane obtulerunt holocausta 7 hostias
pacificas. 7 sedit pp̄l's manducare 7 bibere:
7 surrexerūt ludere. Locut⁹ est aut̄ dn̄s ad
moysen dicēs. Vade descēde·peccauit pp̄l's
tu⁹ quē eduxisti de t̄ra egypti. Recesserūt ci-
to de via quā ondisti eis. Fecerūtq; sibi vitu
lū flatilē 7 adorauerūt·atq; imolātes ei ho
stias dixerūt: Isti sūt dij tui isrl̄: q̄ te edux̄e-
runt de t̄ra egypti. Rursūq; ait dn̄s ad moy
sen: Cerno q̄ pp̄l's iste dure ceruicis sit. Di-
mitte me ut irascat̄ furor me⁹ ꝯ eos 7 delea
eos: faciāq; te in gētē magnā. Moyses aūt
orabat dn̄m deū suū dicēs: Cur dn̄e irascit̄
furor tuus ꝯ pp̄lm tuū quē eduxisti de terra
egypti·i fortitudine magna 7 i manu robu-
sta? Ne queso dicant egyptij: callide edux̄it
eos ut interficeret i mōtib⁹. 7 deleret e terra:
quiescat ira tua. 7 esto placabilis sup nequi-
tia populi tui. Recordare abrahā 7 ysaac 7
isrl̄ seruor tuor: q̄b⁹ iurasti p temetipsū di-
cens: Multiplicabo semen vr̄m sicut stellas
celi. 7 vniuersam terrā hāc de q̄ locut⁹ sū da-
bo semini vr̄o. 7 possidebit̄ eā sp. Placatusq;
est dn̄s ne faceret malū qd̄ locut⁹ fuerat ad-
uersus populū suū. Et reuersus ē moyses de
mōte portās duas tabulas testimonij i ma
nu sua·scriptas ex vtraq; pte. 7 factas ope
dñi. Scriptura dei erat sculpta i tabulis.
Audiēs aūt iosue tumultū pp̄li vociferātis
dixit ad moysen: Ululat⁹ pugne auditur in
castris. Qui rndit: Nō ē clamor adhortan-
tiū ad pugnā: neq; vociferatio cōpellētiū ad
fugā: ꝫ vocē cantātiū ego audio. Cūq; ap-
propinq̄sset ad castra·vidit vitulū 7 choros
iratusq; valde·piecit de manu tabulas. 7 cō
fregit eas ad radicē mōt̄. Arripiēsq; vitu-
lū quē fecerāt·cōbussit 7 ptriuit vsq; ad pul
uerē quē sparsit i aquā. 7 dedit ex eo potum
filijs israhel. Dixitq; ad aaron: Quid tibi fe
cit hic pop⁹: ut induceres sup eū pccatū
maximū? Cui ille rndit: Ne indignet̄ dn̄s
me⁹. Tu. n. nosti populū istū q̄ pnus sit ad
malū. Dixerūt mihi: Fac nobis deos q̄ nos
p̄cedāt. Huic. n. moysi q̄ nos eduxit de terra
egypti: nescim⁹ q̄d acciderit. Quib⁹ ego di-
xi: Quis vr̄m habz aurū? Tulerūt 7 dederūt
mihi. 7 piecī illud i ignē: egressusq; ē hic vi-
tul⁹. Videns q̄ moyses populū q̄ eēt nuda-
tus. spoliauerat. n. eū aaron pp̄t ignominiā
sordis. 7 inter hostes nudū ostituerat. 7 stans
i porta castrorū ait: Si q̄s ē dn̄i iungat̄ mihi.
Cōgregatiq; sūt ad eū oēs filij leui. Quibus
ait: Hec dicit dn̄s deus isrl̄: Ponat vir gla-
diū sup femur suū. Ite 7 redite de porta vsq;
ad portā p mediū castrorū. 7 occidat vnus-
q̄sq; frēm suū 7 amicum 7 pximū suū. Fece-
rūtq; filij leui iuxta sermonē moysi: cecide-
rūtq; i die illo quasi viginti tria milia hoīuz
Et ait moyses: Cōsecrastis man⁹ vr̄as ho-
die dn̄o·vnusq̄sq; i filio 7 i frē suo: ut detur
vob⁹ bñdictio. Facto aūt altero die locut⁹ est
moyses ad populum. Peccastis pctm̄ maxi-
mū. Ascēdā ad dn̄m·si q̄ modo quiuero eū
rep̄cari p scelē vr̄o. Reuersusq; ad dn̄m ait
Obsecro·peccauit populus iste pccatū ma-
ximū: fecerūtq; sibi deos aureos. Aut dimit
te eis banc noxā: aut si nō facis: dele me de
libro tuo quē scripsisti. Cui rndit dn̄s. Qui
peccauerit mihi: delebo eū de libro meo. Tu
aūt vade. 7 duc populū istū q̄ locut⁹ sū tibi.
Angelus me⁹ p̄cedet te. Ego aūt in die vl-
tionis visitabo 7 h pctm̄ eor. Percussit aūt
dn̄s pp̄lm p reatu vituli: quē fecerat aaron.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Vade ascēde de loco isto tu & pplus tu⁹ quem eduxisti de terra egypti in trā quā iurauī abrahā ysaac & iacob dicēs: Semini tuo dabo eā. & mittā p̄cursorē tui angelū ut eiciam chananeū & āmorreū & ethēū & phereçeū & eueū & iebuseū. & intres in terram fluentē lacte & melle. Nō.n. ascēdā tecū: qa pplus dure cruicq ē ne forte dispdā te i via. Audiēsq; pplus sermonē būc pessimū luxit. & null⁹ ex more indut⁹ ē cultu suo. Dixitq; dñs ad moysen: Loqre filijs isrl. Populus dure ceruicis es semel ascēdā i medio tui & delebo te. Jā nūc depone ornatū tuū ut sciā qd faciā tibi. Deposuerūt g̃ filij isrl ornatū suū a mōte oreb. Moyses q̄q; tollēs tabernaculū tetēdit extra castra pcul: vocauitq; nomen ei⁹ tabernaculū federis. Et ois pplus q̄ habebat aliquā questionem: egrediebat ad tabernaculū federis extra castra. Cūq; egrederet moyses ad tabernaculū: surgebat vniūsa plebs & stabat vnusquisq; i ostio papylionis sui: respiciebātq; tergū moysi donec ingrederet tētoriū Ingresso aūt illo tabernaculū federi: descēdebat colūna nubis & stabat ad ostiū: loq̄batq; dñs cū moyse: cernētib⁹ vniuersis q colūna nubis staret ad ostium tabernaculi. Stabātq; & ipsi & adorabāt p fores tabernaculor suor. Loq̄batur aūt dñs ad moysen facie ad faciē: sic solet loq̄ hō ad amicū suū. Cūq; ille reuerteret i castra: minister ei⁹ iosue fili⁹ nun puer nō recedebat de tabernaculo. Dixit aūt moyses ad dñm. Precipis ut educā pplm istū & nō indicas m̄ quē missur⁹ sis mecū: pserti cū dixeris noui te ex noīe. & inueneristi grām coram me. Si g̃ iueni grām i cōspectu tuo: oñde mihi faciē tuā ut sciam te & inueniā grām añ oculos tuos. Respice populū tuū gētē hāc. Dixitq; dñs: Facies mea p̄cedet te. & requiē dabo tibi. Et ait moyses Si nō tu ipse p̄cedas: ne educas nos de loco isto. In q̄. n. scire poterim⁹ ego & pplus tu⁹ iuenisse nos grām i cōspectu tuo nisi ambulaueris nobiscū: ut glorificemur ab oib⁹ populis q̄ habitāt sup trām? Dixit autē dñs ad moysen: Et vbū istud qd locut⁹ es faciam. Inueneristi enī grām coram me. & teipsum noui ex noie. Qui ait: Ostende mihi gloriā tuā. Rndit: Ego oēm bonū tibi. & vocabo in noie dñi coram te. & miserebor cui voluero. & clemēs ero i quē mihi placuerit. Rursūq; ait: Nō poteris vidē faciē meā. Nō. n. videbit me hō & viuet. Et iterq;. Ecce inqt ē locus apud me. & stabis sup petrā. Cūq; transibit gl'ia mea ponā te in foramine petre. & protegā dextera mea donec trāseam. Tollāq; manū meā & videbis posteriora mea: faciem autē meā videre nō poteris.

XXXIIII

Dixit dñs ad moysen: Excide tibi duas tabulas lapideas istar priorū. & scribā sup eas vba q̄ habuerūt tabule q̄s fregisti. Esto parat⁹ mane ut ascēdas stati in mōtē synai: stabisq; mecū sup vticē mōtis. Null⁹ ascēdat tecū: nec videat⁹ q̄spiā p totū mōtē: boues q̄q; & oues nō pascant ecōtra. Excidit g̃ duas tabulas lapideas q̄les antea fuerāt. & de nocte psurgēs ascēdit i mōtē synai sicut p̄ceperat ei dñs: portās secum tabulas. Cūq; descēdisset dñs p nubē: stetit moyses cū eo inuocās nomē dñi. Quo trāseunte corā eo ait: Dñator dñe deus misericors & clemēs patiēs & multe miserationis ac veraxq; & custodis miam i milia q̄ aufers iniquitatē & scelera atq; pctā nullusq; apud te p se innocēs ē q̄ reddis iniquitatē patrū filijs ac nepotib⁹ i tertiā & q̄rtā pgenīē. Festinus q; moyses curuat⁹ ē pn⁹ i trā. & adorās ait: Si inueni grām i cōspectu tuo dñe: obsecro ut g̃ diaris nobiscū. pplus. n. dure ceruicis ē: ut auferas iniquitates nras atq; pctā: nosq; possideas. Rndit dñs: Ego ineo pactū vidētib⁹ cūctis: signa faciā que nūq; visa sūt sup terrā nec i vllis gētib⁹: ut cernat populus iste i cui⁹ es medio op⁹ dñi terribile q̄d factur⁹ sū. Observa cūcta q̄ hodie mādaui tibi. Ego ipse eiciā añ faciē tuā āmorreū & chananeū & ethēū: pherezeū q̄q; & eueū & iebuseū. Caue ne vnq̄ cū habitatoribus tre illi⁹ iūgas amicitias q̄ sint tibi in ruinā: sed aras eor destrue cōfringe statuas: lucosq; succide. Noli adorare deū alienū. Dñs zelotes nomē ei⁹: deus ē emulator. Ne ineas pactū cū hoib⁹ illar regionū: ne cum fornicati fuerint cū diis suis & adorauerit simulacra eorū: vocet te q̄spiā ut comedas de immolatis. Nec vxorē de filiab⁹ eor accipies filijs tuis ne postq̄ ipse fuerit fornicate: fornicari faciant & filios tuos i deos suos. Deos pflatiles nō facies tibi. Solennitatē azimor custodies. Septē dieb⁹ vescer azimis sic p̄cepi tibi i tpe mēsis nouor. Mēse. n. vere tpis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

egressus ẽ ⁊ egypto. Oẽ qđ apit vuluã generis masculini meũ erit. De cũctis aiantibus tam ⁊ bobus q̃ ⁊ ouib⁹ meũ erit. Primogẽitũ asini redimes oue. Si aũt nec pre-caũ p eo ⁊deris occidẽ. Primogenitum filioꝝ tuoꝝ redimes: nec apparebis i cõspectu meo vacu⁹. Sex dieb⁹ operaberis: die septimo cessabis arare ⁊ metere. Sollẽnitatẽ ebdomadaꝝ facies tibi i ꝑmitijs frugum messis tue triticee. ⁊ sollẽnitatẽ q̃ redeũte ãni tpe cũcta conduñ. Trib⁹ tpib⁹ ãni apparebit oẽs masculinũ tuũ in cõspectu oipotentis dñi ⁊ri isrl. Cũq; n. tulero gẽtes a facie tua ⁊ dilatauero ẽmines tuos null⁹ insidiabit̃ tre tue: ascendẽte te ⁊ apparẽte i ꝓspectu dñi ⁊ri tui ter in anno. Nõ imolabis sup fermento sanguinẽ hostie mee neq; resedebit mane ⁊ victimis sollẽnitatis pbase. Primitias frugum terre tue offeres i domo dñi ⁊ri tui. Non coques hedũ in lacte mris sue. Dixitq; dñs ad moysen: Scribe tibi ꝟba hec: qbus ⁊ tecũ ⁊ cũ isrl pepigi fedus. Fuit g̃ ibi cũ dño moyses q̃draginta dies ⁊ q̃dragita noctes panẽ nõ comedit ⁊ aquã nõ bibit. ⁊ scripsit in tabulis ꝟba federis ⁊ decẽ. Cũq; descendẽt moyses ⁊ mõte synai tenebat duas tabulas lapideas testimonij. ⁊ ignorabat q; cornuta eẽt facies sua ex ꝓsortio sermõis dñi. Videntes aũt aaron ⁊ filij isrl cornutã moysi faciẽ: timuerunt ꝑpe accedẽ. Vocatiq; ab eo reuersi sũt: tam aaron q̃ ꝓncipes synagoge. Et p⁹ q; locutus ẽ ad eos: venerunt ad eũ etiã oes filij isrl. Quib⁹ ꝓcepit cũcta q̃ audierat a dño i monte synai. Impletisq; sermonib⁹ posuit velamẽ sup faciẽ suã. Qui ingressus ad dñm ⁊ loquẽs cũ eo auferebat donec exiret. ⁊ tũc loq̃bat ad filios isrl oia q̃ sibi fuerãt ipata. Qui videbãt faciẽ egrediẽtis moysi eẽ cornutã: ꝭ opiebat ille rursus faciẽ suã: si q̃n loquebatur ad eos.

XXXV

Congregata oi turba filioꝝ isrl dixit ad eos: Hec sũt que iussit dñs fieri. Sex dieb⁹ facietis op⁹. Septim⁹ dies erit vob̃ scãs: sabbatũ ⁊ requies dñi. Qui fecerit op⁹ i eo occidet̃. Nõ succẽdetis ignem i oĩb⁹ habitaculis vris p diẽ sabbati. Et ait moyses ad cẽm caterua filioꝝ isrl. Iste ẽ sermo quẽ ꝓcepit dñs dicens: Separate apud vos ꝑmitias dño. Omis voluntari⁹ ⁊ pno animo offerat eas dño. Aurũ ⁊ argentũ ⁊ es hyacinthũ ⁊ purpurã coccũq; bis tinctũ ⁊ byssũ pilos capraꝝ pelles q; arietũ rubricatas ⁊ hyacinthinas: ligna setthim. ⁊ oleũ ad luminaria ꝓcinnãda. ⁊ ut ꝓficiat̃ vnguẽtũ ⁊ thymiama suauissimũ lapides onychinos ⁊ gẽmas ad ornatũ suphumeralis ⁊ rationalis Quisq; vĩm sapiẽs ẽ veniat ⁊ faciat qđ dñs iussit: tabernaculũ. s. ⁊ rectũ eius atq; opimẽtũ annulos ⁊ tabulata cũ vectib⁹ paxillos ⁊ bases archã ⁊ vectes propiatorij. ⁊ velũ qđ añ illud oppandit̃: mensã cũ vectib⁹ ⁊ vasis ⁊ ꝓpositiõis panib⁹. candelabꝝ ad lumiaria sustẽtãda vasa illi⁹ ⁊ lucernas ⁊ oleũ ad nutrimẽta ignis: altare thymiamatũ ⁊ vectes ⁊ oleũ vnctiõis ⁊ thymiama ex aromatibus: tẽtorij ad ostiũ tabernaculi altare holocausti ⁊ craticulã ei⁹ eneã cum vectib⁹ ⁊ vasis suis: labrũ ⁊ bases ei⁹: cortinas atrij cũ colũnis ⁊ basib⁹ tentorij i fortib⁹ vestibuli. paxillos tabernaculi atrij cũ funiculis suis: vestimẽta quoꝝ vsus ẽ i misterio scũ arij: vestes aaron pontificis ac filioꝝ ei⁹ ut sacerdotio fũgant̃ mihi. Egressaq; ois multitudo filioꝝ isrl de ꝓspectu moysi obtulerũt mente ꝓmptissima atq; devota ꝑmitias dño ad faciẽdũ op⁹ tabernaculi testimonij. Quicqd ad cultũ ⁊ ad vestes scãs necessariũ erat viri cũ mulierib⁹ ꝓbuerũt armillas ⁊ inaures ãnulos ⁊ vextralia. Omẽ vas aureũ i donaria dñi sepatũ ẽ. Si q̃s habebat auꝝ hyacinthũ ⁊ purpurã coccũq; bis tinctũ byssũ ⁊ pilos capraꝝ pelles arietũ rubricatas ⁊ hyacinthinas. argẽti ⁊ auri crisq; metalla obtulerunt dño: lignaq; setthim i varios vsus. Sed ⁊ mulieres docte q̃ venerãt dederũt hyacithũ purpurã ac ꝟmiculũ ac byssũ ⁊ pilos capraꝝ spõte ꝓpa cũcta tribuẽtes. Principes ꝟo obtulerũt lapides onychinos. ⁊ gẽmas ad supbũerale ⁊ rationale aromataq; ⁊ oleũ ad luiaria ꝓcinãda ⁊ ad ꝑparãdũ vnguẽtũ ac thymiama odoris suauissimi ꝓponendũ. Oẽs viri ⁊ mulieres mẽte devota obtulerũt donaria ut fierẽt opa q̃ iusserat dñs p manũ moysi. Cũcti filij isrl voluntaria dño dedicauerunt. Dixitq; moyses ad filios isrl. Ecce vocauit dom⁹ ex noie beseleel filiũ buri filij hur de tribu iuda. impleuitq; eũ spũ dei sapia ⁊ intelligentia ⁊ scia ⁊ oi doctrina ad excogitãdũ ⁊ faciẽdũ op⁹ i auro ⁊ argẽto ⁊ ere ⁊ ferro sculpẽdisq; lapidib⁹ ⁊ ope carpẽtario. Quicqd fabre adiueniri pot̃: dedit in corde ei⁹. Ooliab q; filiũ achisamech ꝺ tribu dan ambos erudiuit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sapia: ut faciãt opa abietarij polymitarij ac plumarij ꝺ byacitbo 7 purpura·coccoq̃ bis tincto 7 byſſo. 7 texãt oia·ac noua q̃q̃ repiãt.

XXXVI

Fecit q̃ beſeleel 7 ooliab 7 ois vir ſapiẽs·q̃bus ꝺedit ꝺñs ſapiam 7 intellectũ ut ſcirẽt fabre opari q̃ in vſu ſcũarij neceſſaria ſũt. 7 q̃ ꝓcepit ꝺñs. Cũq̃ vocaſſet eos moyſes 7 œm eruditũ virum cui ꝺederat ꝺñs ſapiam. 7 qui ſponte ſua obtulerãt ſe ad faciendũ op9·tradidit eis oia vonaria filioꝝ iſrl'. Qui cũ iſtarent opi q̃tidie: mane vota pplus offerebat: Unde artifices œnire ꝓpulſi· dixerũt moyſi: Plus offert pplus q̃ neceſſariũ eſt. Juſſit q̃ moyſes ꝓconis voce cãtari. Nec vir nec mulier q̃q̃ offerat vltr̃ i ope ſcũarij. Sicq̃ ceſſatũ ẽ a munerib9 offerẽdis: eo q̃ oblata ſufficerẽt 7 ſuphabũdarẽt. Fecerũtq̃ cũs corde ſapiẽtes ad explendũ op9 tabernaculi·cortinas decẽ·de byſſo retorta 7 byacintho 7 purpura·coccoq̃ biſtincto·ope vario. 7 arte polymita. Quaꝝ vna babebat in longitudine vigintiocto cubitos. 7 i latitudine quatuor. Una menſura erat oiuꝫ cortinaꝝ. Cõiũxitq̃ cortinas q̃nq̃ alterã alteri. 7 alias q̃nq̃ ſibi ĩuicẽ copulauit. Fecit 7 anſas byacintbinas i ora cortine vni9 ex vtroq̃ latẽ. 7 i ora cortine vni9 ex vtroq̃ latẽ. 7 i ora cortine alteri9 ſilit̃ ut ꝓtra ſe inuicẽ œnirẽt anſe. 7 mutuo iũgerẽt. Unde 7 q̃nq̃ginta fudit circulos aureos·q̃ morderẽt cortinaꝝ anſas. 7 fieret vnũ tabernaculũ. Fecit 7 ſaga vndecĩ de pilis capraꝝ: ad opiendũ tectũ tabernaculi. Unũ ſagũ i longitudine babebat cubitos triginta. 7 i latitudine cubitos quatuor Uni9 menſure erãt oia ſaga. Quoꝝ q̃nq̃ iũxit ſeorſũ. 7 ſex alia ſeparatim. Fecitq̃ anſas q̃nq̃ginta i ora ſagi vni9. 7 q̃nq̃gita i ora ſagi alteri9 ut ſibi inuicẽ iũgerentur. 7 fibulas eneas q̃nq̃ginta q̃b9 necteret tectũ: ut vnũ palliũ ex oib9 ſagis fieret. Fecit 7 opteriũ tabernaculi de pellib9 arietũ rubricatꝫ·aliudq̃ deſup velamẽ de pellib9 byacintbinis. Fecit 7 tabulas tabernaculi de lignis ſetbim ſtãtes Decẽ cubitoꝝ erat longitudo tabule vni9 7 vnũ ac ſemis cubitũ latitudo retinebat. Bine incaſtrature erãt p ſingulas tabulas· ut altera alt̃i iũgeret. Sic feciti oib9 tabernaculi tabulis. E q̃b9 viginti ad plagã meridianã erãt ꝺ auſtrũ cũ q̃draginta baſib9 argẽteis. Due baſes ſb̃ vna tabula ponebãt ex vtraq̃ pte anguloꝝ: vbi incaſtrature laterũ in angulis ẽminãt. Ad plagã q̃ tabernaculi q̃ reſpicit ad aq̃lonẽ fecit vigiti tabulas cũ q̃dragita baſib9 argẽteis: duas baſes p ſingulas tabulas. Cõtra occidẽtẽ ꝟo. i. ad eã ptẽ tabernaculi que mare reſpicit·fecit ſex tabulas. 7 duas alias p ſingulos angulos tabernaculi retro q̃ iũcte erãt a deorſũ vſq̃ ſurſũ. 7 i vnã cõpagẽ parit̃ ferebãt. Ita fecit ex vtraq̃ pte p augulos: ut octo eẽnt ſil̃ tabule 7 baberẽt baſes argẽteas ſexdecim: binas. s. baſes ſb̃ ſingulis tabulis. Fecit 7 vectes de lignis ſetbim q̃nq̃ ad ꝓtinẽdas tabulas vni9 lateris tabernaculi. 7 q̃nq̃ alios ad alteri9 lateri co aptandas tabulas. 7 ex tos·q̃nq̃ alios vectes ad occidentalẽ plagã tabernaculi ꝺ mare. Fecit q̃q̃ vectem aliũ q̃ p medias tabulas ab angulo vſq̃ ad angulũ pẽiret. Ipſa ãt tabulata deaurauit: fuſis baſib9 eaꝝ argẽteis. Et circulos eoꝝ fecit aureos·p q̃s vectes induci poſſent: q̃s 7 ipſos lamis aureis opuit. Fecit 7 velũ de byacintho 7 purpura·vermiculo ac byſſo retorta ope polymitario·varium atq̃ diſtinctũ. 7 q̃tuor colũnas de lignis ſetbim q̃s cũ capitib9 deaurauit: fuſis baſib9 eaꝝ argẽteis. Fecit 7 tẽtoriũ i itroitu tabernaculi ex byacintho purpura vermiculo byſſoq̃ retorta ope plumarij. 7 colũnas q̃nq̃ cũ capitib9 ſuis q̃s opuit auro: baſesq̃ eaꝝ fudit eneas quas 7 opuit auro.

XXXVII

Fecit aũt beſeleel 7 archam de lignis ſetbim bñtẽ duos 7 ſemis cubitos i longitudine. 7 cubitũ ac ſemiſſem in latitudine: altitudo q̃q̃ vni9 cubiti fuit 7 dimidij: veſtiuitq̃ eã auro puriſſimo intus 7 foris. Et fecit illi coronã aureã p gyrũ ꝓflãs q̃tuor ãnulos aureos p q̃tuor angulos ei9 duos ãnulos i latẽ vno. 7 duos i alt̃o. Vectes q̃q̃ fecit de lignis ſetbim q̃s veſtiuit auro 7 q̃s miſit i ãnulos qui erãt in laterib9 archæ ad portandũ eã. Fecit 7 ꝓpitiatoriũ. i. oraculũ de auro mũdiſſimo duoꝝ cubitoꝝ 7 dimidij i longitudine. 7 cubiti ac ſemis in latitudine. Duos etiam cherubin ex auro ductili q̃s poſuit ex vtraq̃ parte ꝓpitiatorij·cherub vnũ i ſũmitate vni9 pt̃ꝫ. 7 cherub alterũ in ſũmitate pt̃ alteri9. Duos cherubin i ſingulis ſũmitatib9 ꝓpitiatorij: extendẽtes alas 7 tegentes ꝓpitiatoriũ· ſeq̃ mutuo 7 illud reſpicientes. Fecit 7 menſam de lignis ſetbim in longitudine duoꝝ cubitoꝝ: 7 in latitudine vni9 cubiti q̃ babebat in altitudine cubitum

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ac semissem. Circūdeditq; eā auro mundissimo: & fecit illi labiū aureū p gyrū: ipsiq; labio coronā aureā inērasilē q̄tuor digitorū: & sup eandē alterā coronā auream. Fudit & q̄tuor circulos aureos q̄s posuit i q̄tuor angulis p singulos pedes mense ꝯ coronā: misitq; i eos vectes ut posset mēsa portari. ipsos quoq; vectes fecit de lignis setbim. & circūdedit eos auro. Et vasa ad diuersos vsus mēse: acetabula. phialas & cyathos & thuribula ex auro puro. i q̄b⁹ offerēda sūt libamia. Fecit & candelabrū ductile de auro mūdissimo. De cui⁹ vecte: calami. cyphi. speruleq; ac lilia p̄cedebāt sex i vtroq; latē. Tres calami ex pte vna. & tres ex altera. Tres cyphi i nucis modū p calamos singulos. sperulaq; sil' & lilia. & tres cyphi instar nucis i calamo alt̄o: sperulaq; sil' & lilia. Equum erat op⁹ sex calamorū q̄ p̄cedebant de stipite candelabri. In ipso aūt vecte erāt q̄tuor cyphi i nuc̄ modū. sperulaq; p singulos & lilia. & sperule sb̄ duobus calamis p loca tria: q̄ sil' sex fūt calami p̄cedētes de vecte vno. Et sperule igit' & calami ex ipso erant: vniuersa ductilia ex auro purissimo. Fecit & lucernas septē cū emūctoriis suis. & vasa vbi ea q̄ emūcta sunt extinguant de auro mūdissimo. Talentū auri appendebat cādelabr̄ cū oib⁹ vasis suis. Fecit & altare thymiamatis de lignis setbim p q̄drū singulos bīs cubitos. & i altitudine duos: & cui⁹ angulis p̄cedebāt cornua: vestiuitq; illud auro purissimo cū craticula ac parietib⁹ & cornib⁹. Fecitq; ei coronā aureolā p gyrū: & duos ānulos aureos sb̄ corona p singula latera: ut mittant in eos vectes. & posset altare portari. Ipsos autē vectes fecit de lignis setbim. & opuit laminis aureis. Composuit & oleū ad sanctificatiōis vnguētū. & thymiamata de aromatib⁹ mūdissimis ope pigmentarij.

XXXVIII

Fecit & altare holocausti de lignis setbim: q̄nq; cubitorū p q̄drū. & trium in altitudine. cui⁹ cornua de āgulis p̄cedebāt. opuitq; illud laminis eneis. Et i vsus ei⁹ parauit ex ere vasa diuersa: lebetes. forcipes. fuscinulas. uncinos. & igniū receptacula. Craticulāq; ei⁹ in modū retis fecit eneā. & subter eā i altaris medio arulā fusis q̄tuor ānulis p totidē retiaculi sūmitates: ad immittēdos vectes ad portādū. Quos & ipsos fecit de lignis setbim & opuit laminis eneis: induxitq; i circulos q̄ i lateribus altaris eminebāt. Ipsū aūt altare nō erat solidū sed cauū ex tabulatis. & intus vacuū. Fecit & labrū eneū cū basi sua de speculis mulierū q̄ excubabāt in ostio tabernaculi. Fecit & atriū i cui⁹ australi plaga erāt tētoria de bysso retorta cubitorū centū: colūne enee viginti cū basib⁹ suis: capita colūnarū & tota opis celatura argētea. Eque ad septētrionalē plagam. tētoria colūne baseq; & capita columnarū eiusdē mēsure & opis ac metalli erāt. In ea vo plaga q̄ ad occidentē respicit. fuerunt tentoria cubitorū q̄nq̄ginta: colūne decē cū basib⁹ suis enee. & capita colūnarū & tota opris celatura argentea. Porro ꝯ orientē q̄nq̄ginta cubitorū parauit tētoria: e q̄b⁹ q̄ndecī cubitos colūnarū triū cū basib⁹ suis vnū tenebat lat⁹. & i pte altera. q̄a inc vtraq; introitū tabernaculi fecit. q̄ndecim eque cubitorū erant tētoria. colūneq; tres & base totidē. Cūcta atrij tentoria byssus retorta texuerat. Base colūnarū fuere enee. capita aūt earū cū cūctis celaturis suis argētea: & ipsas colūnas atrij vestiuit argēto. Et in introitu ei⁹ ope plumario fecit tētoriū ex hyacintho. purpura. vermiculo ac byssō retorta. qđ habebat viginti cubitos i longitudine. altitudo vo q̄nq; cubitorū erat. iuxta mēsurā quā cūcta atrij tentoria habebāt. Colūne aūt in ingressu fuere q̄tuor cū basib⁹ eneis: capitaq; earū & celate argētee. Paxillos q̄z tabernaculi & atrij p gyrū fecit eneos. Hec sūt instrumēta tabernaculi testimonij q̄ enūerata sunt iux̄ p̄ceptū moysi in cerimonijs leuitarū p manū ythamar filij aaron sacerdotis: que beseleel filius huri filij hur de tribu iuda. dño p moysen iubente cōpleuerat: iūcto sibi socio ooliab filio achisamech de tribu dan. qui & ipse artifex lignorū egregius fuit. & polymitarius atq; plumarius ex hyacintho. purpura. vermiculo & bysso. De aurū q̄d expensū est in ope scūarij. & q̄d oblatū e i donarijs. viginti & nouē talentorū fuit. & septingentorū triginta siclorū: ad mensurā scūarij. Oblatū e aūt ab his q̄ trāsierūt ad numerū a viginti ānis & sup̄: de sexcentis trib⁹ milib⁹ & q̄ngentis q̄nq̄ginta armatorū. Fuerūt p̄terea centū talenta argenti: e quib⁹ ꝯflate sūt bases scūarij. & introitus vbi velū pendet. Centū bases facte sūt de talētis centū singulis talētis p bases singulas supputat̄. De mille aūt septingētis & septuagintaq̄nq; siclis fecit capita colūnarū & ipas vestiuit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

argẽto. Eris q̃z oblata sũt talẽta septuagin
taduo milia. ⁊ q̃dringẽti sup̃ sicli: ex q̃b⁹ fu-
se sũt bases i introitu tabnaculi testimonij.
⁊ altare eneũ cũ craticula sua· oiaq; vasa q̃
ad vsũ ei⁹ ptinẽt. ⁊ bases atrij tam in circui-
tu q̃ i ingressu ei⁹. ⁊ paxilli tabernaculi atq;
atrij p gyrum. XXXIX

De byacintho ꝯo ⁊ purpura ꝯmicu-
lo ac byssо fecit vestes: q̃b⁹ indueret
aaron qñ ministrabat in scis sicut p̃ce-
pit dñs moysi. Fecit igit supbũerale de auro
byacitho ⁊ purpura coccoq; bis tincto ⁊ bys-
so retorta· ope polymitario. Inciditq; brac-
teas aureas. ⁊ extenuauit in fila ut possent
torqueri cũ ꝑox colox subtegemine: duasq;
oras sibi iuicẽ copulatas i vtroq; latẽ sũmi-
tatũ. ⁊ baltheũ ex eisdẽ colorib⁹: sicut p̃cepe-
rat dñs moysi. Parauit ⁊ duos lapides ony
chinos astrictos ⁊ inclusos auro. ⁊ sculptos
arte gẽmaria noib⁹ filiox isrl. Sex noia i la-
pide vno. ⁊ sex i alt̃o: iuxta ordinẽ natiuita-
tis eox. Posuitq; eos i laterib⁹ supbũeralis
in monimentũ filiox isrl: sicut p̃cepat domi-
nus moysi. Fecit ⁊ rationale ope polymito
iux op⁹ supbũeralis· ex auro· byacitho. pur-
pura· coccoq; bis tincto ⁊ byssо retorta· qua-
drangulũ duplex. mensure palmi. ⁊ posuit in
eo gẽmax ordines q̃tuor. In primo ꝯsu erat
sardi⁹· thopaci⁹· smaragdus. In secũdo· car
bũculus· sappyr⁹· iaspis. In ẽrio ligurius
achatbes· ametbist⁹. In q̃rto chrysolith⁹· ony
chinus ⁊ berillus: circũdati ⁊ inclusi auro p
ordies suos. Ipsiq; lapides duodecim sculpti
erant noib⁹ duodecim tribuũ isrl: singuli p no-
mina singulox. Fecerũt i rationali ⁊ catẽ-
nulas sibi iuicẽ cohærẽtes de auro purissimo
⁊ duos vncinos· totidemq; ãnulos aureos.
Porro ãnulos posuerũt i vtroq; latẽ ratio-
nalis ex q̃b⁹ penderẽt due cathene aurce q̃s
inseruerũt vncinis q̃ i supbũeralis angulis
eminebãt. Hec ⁊ ante ⁊ retro ita cõueniebãt
sibi· ut supbũerale ⁊ rationale mutuo nec-
terẽt: stricta ad baltheũ ⁊ ãnulis forti⁹ co-
pulata· q̃s iũgebat vitta byacitbina ne laxa
fluerẽt ⁊ a se iuicẽ mouerẽt· sicut p̃cepit dñs
moysi. Fecerũt q̃q; tunicã supbũeralis totã
byacitbinã. ⁊ capitiũ in superiori pte ꝯ mediũ
orãq; p gyrũ capitij textilẽ: de orsũ aũt ad pe
des malapunica ex byacitho· purpura· ⁊ mi
culo ac byssо retorta. ⁊ tintinnabula de auro
purissimo· q̃ posuerũt inter malogranata in
extrema pte tunice p gyrũ: tintinnabulũ aũt
aureũ ⁊ malũ punicũ· q̃b⁹ ornat⁹ incedebat
pontifex qñ ministerio fungebat: sicut p̃cepit
dñs moysi. Fecerunt ⁊ tunicas byssinas ope
textili aarõ ⁊ filijs ei⁹. ⁊ mitras cũ coronul
suis ex byssо: feminalia q̃z linea byssina· cin
gulũ ꝯo de byssо retorta: byacitho· purpura
ac ꝯmiculo distinctũ arte plumaria sic̃ pre-
cepat dñs moysi. Fecerũt ⁊ laminã sacre de-
neratiõis de auro purissimo: scripserũtq; in
ea ope gẽmario scm dñi. ⁊ strinxerunt eã cũ
mitra vitta byacinthina· sicut p̃ceperat dñs
moysi. Pfectũ ẽ igit de op⁹ tabnaculi ⁊ tecti
testimonij. Fecerũtq; filij isrl cuncta q̃ p̃cepe-
rat dñs moysi. ⁊ obtulerunt tabernaculũ ⁊
tectũ. ⁊ vniuersam supellectilẽ: annulos· ta
bulas· vectes· colũnas ac bases· optoriũ de
pellib⁹ arietũ rubricatis. ⁊ aliud opimentum
de byacinthinis pellib⁹: velũ· arcbã· vectes·
propitiatoriũ· mensam cũ vasis suis ⁊ ꝓpositio-
nis panib⁹· candelabrũ· lucernas. ⁊ vtensi-
lia eox cũ oleo· altare aureũ ⁊ vnguẽtum ⁊
thymiama ex aromatib⁹. ⁊ tentoriũ i introi-
tu tabnaculi· altare eneũ· retiaculũ· vectes ⁊
vasa eius oia: labrũ cũ basi sua: tẽtoria atrij
⁊ colũnas cũ basib⁹ suis· tentoriũ i introitu
atrij: funiculosq; illius ⁊ paxillos. Nichil ex
vasis defuit q̃ i misteriũ tabernaculi ⁊ i tec-
tũ federis iussa sũt fieri. Vestes q̃z q̃b⁹ sacer-
dotes vtũtur in scũario· aaron. s. ⁊ filij eius·
obtulerũt filij isrl· sicut p̃ceperat dñs. Que
postq̃ moyses cuncta vidit completa· bene-
dixit eis. XL

Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicens:
Mense primo prima die mẽsis· eriges
tabernaculũ testimonij. ⁊ pones in
eo arcbã· dimittesq; añ illã velũ. ⁊ illata mẽ-
sa pones sup eã q̃ rite p̃cepta sũt. Candelabrũ
stabit cũ lucernis suis. ⁊ altare aureũ i quo
adoleat incensũ: corã arcba testimonij. Ten-
toriũm in introitu tabernaculi pones· ⁊ ante
illud altare holocausti. Labrum inter altare
⁊ tabernaculũ: q̃ iplebis aq̃. Circũdabisq;
atriũ tẽtorijs ⁊ ingressũ ei⁹. Et assũpto vnc-
tiõis oleo vnges tabernaculũ cũ vasis suis:
ut scificent altare holocausti ⁊ oia vasa ei⁹.
labr cũ basi sua. Oia vnctiõis oleo ꝓsecrab
ut sint sca scox. Applicabisq; aaron ⁊ filios
ei⁹ ad fores tabnaculi testimonij. ⁊ lotos aq̃
indues sanctis vestibus ut ministrẽt mihi: ⁊
vnctio eox i sacerdotiũ sempiternũ ꝓficiat.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Fecitq; moyses oia q̃ p̃cepat dñs. Igit mẽ/
se p̃mo ãni secũdi·p̃ma die mẽsis·collocatũ
est tabernaculũ. Erexitq; moyses illud 7 po/
suit tabulas·ac bases 7 vectes: statuitq; co/
lũnas 7 expãdit tectũ sup tabernaculũ·ipo/
sito vesup opimẽto: sicut dñs ipauerat. Po/
suit 7 testimoniũ i archa. subditis infra vec/
tibus. 7 oraculũ vesup. Cũq; itulisset archã
in tabernaculũ testimonij·appẽdit añ eã ve/
lũ ut expleret dñi iussionẽ. Posuit 7 mensam
i tabernaculo testimonij ad plagã septẽtrio/
nalẽ extra velũ: ordinatis corã ppositionis
panibus: sicut p̃cepat dñs moysi. Posuit 7
cãdelabr̃ in tabernaculo testimonij eregio/
ne mensẽ i pte australi: locatis p ordinem lu
cernis iuxta p̃ceptũ dñi. Posuit 7 altare au/
reũ sub tecto testimonij ꝰ velum. 7 adoleuit
sup eo incensũ aromatũ: sicut iusserat domi/
nus moysi. Posuit 7 tentoriũ in introitu ta/
bernaculi 7 altare holocausti in vestibulo te/
stimonij: offerens i eo holocaustum 7 sacri/
ficia ut dominus impauerat. Labrũ q̃z sta/
tuit inẽ tabernaculũ testimonij 7 altare im/
plẽs illud aq̃: lauerũtq; i eo moyses 7 aarõ
ac filij eius manus suas 7 pedes cũ ingrede/
rent̃ tectũ federis. 7 accederẽt ad altare: si/
cut p̃cepat dñs moysi. Erexit 7 atriũ p gyrũ
tabernaculi 7 altaris: ducto i introitu ei⁹ ten/
torio. Postq; oia pfecta sũt·opuit nubes ta/
bernaculũ testimonij. 7 glia dñi impleuit il/
lud. Nec poterat moyses igredi tectũ federis
nube opiẽte oia. 7 maiestate dñi coruscante
quia cũcta nubes opuerat. Si qñ nubes ta/
bernaculũ veserebat: pficiscebant̃ filij isr̃l p
turmas suas. Si pendebat vesup: manebãt
i eodẽ loco. Nubes quippe dñi incubabat p
diẽ tabernaculo. 7 ignis i nocte: videntibus
cũctis pl̃is isr̃l p cunctas mansiones suas.

Explicit liber exodi. Incipit vaie/
cra. i. liber Leuiticus. Cap̃m I

VOcauit aũt
moysen. 7 locut⁹ est ei dñs
de tabernaculo testimonij di
cẽs: Loq̃re filijs isr̃l. 7 di/
ces ad eos: Homo q̃ obtu/
lerit ex vob̃ hostiã dño de pecorib⁹. i. de bob⁹
7 ouib⁹ offerẽs victimas: si holocausti fue/
rit ei⁹ oblatio ac de armẽto·masculũ imacu/
latũ offeret ad ostiũ tabernaculi testimonij
ad placandũ sibi dñm. Ponetq; super caput
hostie man⁹ 7 acceptabilis erit: atq; i expia/
tionẽ ei⁹ pficiẽs. Immolabitq; vitulũ corã
dño. 7 offerent filij aaron sacerdotis sangui/
nẽ ei⁹·fundẽtes p altaris circuitũ: qđ est añ
ostiũ tabernaculi. Detractaq; pelle hostie·ar/
tus i frusta cõcident. 7 subijciẽt i altari ignẽ
strue lignor̃ añ cõpsita. 7 membra q̃ sũt cesa
vesup ordinãtes·caput videlz 7 cũcta q̃ ad/
hærẽt iecori·intestinis 7 pedib⁹ lotis aq̃: ado/
lebitq; ea sacerdos sup altare in holocaustũ
7 suauẽ odorẽ dño. Or si de pecorib⁹ oblatio
est·de ouib⁹ siue de capris holocaustũ: agnũ
anniculũ 7 absq; macula offeret: imolabitq;
ad lat⁹ altaris qđ respicit ad aquilonẽ coram
dño. Sanguinẽ vo illi⁹ fundẽt sup altare fi/
lij aaron p circuitũ: diuidẽtq; membra·caput
7 oia q̃ adhærent iecori. 7 ponent sup ligna
q̃b⁹ subijciendus ẽ ignis. Intestina vo 7 pe/
des lauabũt aq̃. 7 oblata oia adolebit sacer
dos sup altare i holocaustũ 7 odorẽ suauissi/
mũ dño. Si aũt de auib⁹ holocausti oblatio
fuerit dño·de turturib⁹ 7 pullis columbe: of/
feret eã sacerdos ad altare. 7 retorto ad col/
lũ capite·ac rupto vulneris loco·decurrẽ sa
guis sanguinẽ sup crepidinem altaris·vesicu/
lã vo gutture 7 plumas proiciet pe altare ad
orientalẽ plagã·i loco in q̃ cineres effũdi so/
lent. Cõfringetq; ascellas ei⁹. 7 nõ secabit:
neq; ferro diuidet eã. 7 adolebit sup altare
lignis igne suppositio. Holocaustũ est 7 obla/
tio suauissimi odoris dño.

II

ANima cũ obtulerit oblationẽ sacri/
ficij dño: simila erit ei⁹ oblatio. Fũ/
detq; sup eam oleũ. 7 ponet thus ac
deferet ad filios aaron sacerdotis. Quorũ
vnus tollet pugillũ plenũ similę 7 olei ac to
tũ thus. 7 ponet memoriale sup altare i odo/
rẽ suauissimũ dño. Qđ aũt reliquũ fuerit de
sacrificio·erit aaron 7 filior̃ ei⁹·scm̃ scor̃ de
oblatiõib⁹ dño. Cũ aũt obtuleris sacrificiũ
coctũ i clibano de simila·panes. s. absq; fer/
mẽto ꝓspsos oleo. 7 lagana açima oleo lita:
si oblatio tua fuerit de sartagine simile ꝓspse
oleo 7 absq; fermento: diuides eã minutati
7 fũdes sup eã oleũ. Si aũt de craticula fue/
rit sacrificiũ: eq̃ simila oleo ꝓspgeť: quã of/
ferẽs dño·tradesmanib⁹ sacerdotũ. Qui cũ
obtulerit eã·tollet memoriale de sacrificio:
7 adolebit sup altare i odorẽ suauitatis dño

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Quicq̄d aũt reliquũ ẽ erit aarõ ⁊ filioꝝ ei⁹ scm̃ scoꝝ ꝛe oblatiõib⁹ dñi. Dis oblatio q̄ offerẽt dño absq; fermẽto fiet: nec q̄cq̄ fermẽti ac mellis adolebit̃ i sacrificio dñi. Primitias tm̃ eoꝝ offerẽtis ac mũera: sup altare ℣o non ponent̃ in odorem suauitatis. Quicq̄d obtuleris sacrificij sale condies: nec auferes sal federis dei tui ꝛe sacrificio tuo. In oi oblatiõe offeres sal. Si aũt obtulerit mun⁹ primitiaꝝ frugũ tuaꝝ dño: ꝛe spicis adhuc virentib⁹: torrebis eas igni. ⁊ ꝓfringes i morẽ farris. ⁊ sic offeres ꝓmitias tuas dño: fũdẽs sup ea oleũ. ⁊ thus ponẽs: q̄a oblatio dñi ẽ: ꝛe q̄ adolebit sacerdos i memoriã muneris ptẽ farris fracti. ⁊ olei ac totũ thus. III

Quod si hostia pacificoꝝ fuerit eius oblatio. ⁊ ꝛe bobus voluerit offerre: marẽ siue feminã: imaculata offeret coraꝫ dño. Ponetq; manũ sup caput victime sue: q̄ immolabit̃ in introitu tabernaculi. Fundentq; filij aaron sanguinẽ p altaris circuitũ. ⁊ offerent ꝛe hostia pacificoꝝ in oblationẽ dño adipem qui operit vitalia. ⁊ q̄cq̄d pinguedinis ẽ intrinsec⁹: duos renes cũ adipe q̄ tegũt̃ ilia. ⁊ reticulũ iecoris cũ renũculis: adolebũtq; ea sup altare i holocaustũ lignis igne suppositi i oblationem suauissimi odoris dño. Si ℣o ꝛe ouib⁹ fuerit ei⁹ oblatio ⁊ pacificoꝝ hostia: siue masculũ obtulerit siue feminã: imaculata erunt oia. Si agnũ obtulerit coraꝫ dño: ponet manũ suã sup caput victime sue: que immolabit̃ i ꝛestibulo tabernaculi testimonij. Fũdentq; filij aaron sanguinẽ ei⁹ p circuitũ altaris. ⁊ offerent ꝛe pacificoꝝ hostia sacrificiũ dño: adipẽ ⁊ caudã totã cũ renib⁹. ⁊ pinguedinẽ q̄ operit ventrẽ atq; vniuersa vitalia. ⁊ vtrũq; renũculũ cũ adipe q̄ ẽ iux̃ ilia: reticulũq; iecoris cũ renũculis. ⁊ adolebit ea sacerdos sup altare i pabulũ ignis ⁊ oblatiõis dñi. Si capra fuerit ei⁹ oblatio ⁊ obtulerit eam dño: ponet manũ suam sup caput ei⁹: immolabitq; eam i introitu tabernaculi testimonij. Et fũdent filij aarõ sanguinẽ ei⁹ p altaris circuitũ: tollẽtq; ex ea i pastũ ignis dñici adipẽ q̄ operit ventrẽ ⁊ q̄ tegit vniuersa vitalia: duos renunculos cũ reticulo q̄ ẽ sup eos iuxta ilia. ⁊ aruinã iecoris cũ renũculis: adolebitq; ea sup altare sacerdos i alimoniã ignis ⁊ suauissimi odoris. Dis adeps: dñi erit iure ꝑpetuo i gnãtiõib⁹ ⁊ cũctis habitaculis vr̃is: nec sanguine: nec

adipem oio comedetis. IIII

Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicens: Loq̄re filijs isrl̃: Dia q̄ peccauerit p ignorantiã. ⁊ ꝛe vniuersis mãdatis dñi q̄ p̃cepit ut nõ fierẽt: quippiã fecerit: si sacerdos q̄ vnct⁹ ẽ peccauerit ꝛelinq̄re faciẽs pplm: offeret ꝓ pcto suo vitulũ imaculatum dño. Et adducet illũ ad ostiũ tabernaculi testimonij coraꝫ dño: ponetq; manũ sup caput ei⁹. ⁊ immolabit eũ dño. Hauriet q; ꝛe sanguine vituli: inferẽs illũ i tabernaculũ testimonij. Cũq; intinxerit digitũ in sanguinẽ: aspget eũ septies coram dño: ꝰ velũ sanctuarij. Ponetq; ꝛe eod̃ sanguie sup cornua altaris thymiamatis gratissimi dño: qd̃ ẽ in tabernaculo testimonij. Oẽm aũt reliquũ sanguinẽ fundet i basim altaris holocausti i introitu tabernaculi. Et adipẽ vituli offeret ꝓ pcto: tam eũ q̄ vitalia operit: q̄ oia q̄ intrisec⁹ sũt: duos renũculos ⁊ reticulũ qd̃ ẽ sup eos iuxta ilia. ⁊ adipem iecoris cũ renũculis: sicut offert̃ ꝛe vitulo hostie pacificoꝝ. ⁊ adolebit ea sup altare holocausti. Pellẽ ℣o ⁊ oẽs carnes cũ capite ⁊ pedib⁹ ⁊ intestinis ⁊ fimo ⁊ reliq̄ corpe: efferet extra castra in locũ mũdũ vbi cineres effũdi solẽt: incendetq; ea sup lignoꝝ struem: q̄ in loco effusoꝝ cinerũ cremabũt̃. Qr si omis turba filioꝝ isrl̃ ignorauerit ⁊ ꝓ ipitiã fecerit qd̃ ꝰ mãdatũ dñi ẽ. ⁊ postea intellexerit peccatũ suũ: offeret hostiam domino bircũ ꝛe capris imaculatum: ponetq; manũ suã sup caput ei⁹. Cũq; immolauerit eũ in loco vbi solet mactari holocaustũ coram dño q̄a ꝓ pcto ẽ: tinget sacerdos digitũ i sanguie

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

holtie p pctō tangēs cornua altaꝝ holocau
sti ⁊ reliquū fūdēs ad basim eiꝰ: adipem vo
adolebit sup̄ sicut i victimis pacificoꝝ fieri
solet. Rogabitq; p eo sacerdos ⁊ p pctō eiꝰ
⁊ dimittet ei. Qꝛ si peccauerit aīa p ignorantiā
de ppⁱo ꝛe ut faciat q̄ cūctis de his q̄ dñi lege p-
hibent̄ atq; delinq̄t ⁊ cognouerit pctm̄ suū: of-
feret capꝛā imaculatā: ponetq; manꝰ sup̄ ca-
put holtie q̄ p pctō est. ⁊ imolabit eā in loco
holocausti. Tolletq; sacerdos de sanguie in
digito suo. ⁊ tāgēs cornua altaꝝ holocausti
reliquū fūdet ad basim eiꝰ. Omēm aūt adipē
auferēs sicut auferri solet de victimis paci-
ficoꝝ adolebit sup̄ altare i odoꝛē suauitatis
dño. rogabitq; p eo ⁊ dimittetur ei. Si aūt
de pecoꝛibꝰ obtulerit victimā p pctō: ouē. s
imaculatā ponet manū sup̄ caput eiꝰ. ⁊ imo-
labit eā i loco vbi solēt cedi holocaustoꝝ ho-
stie. Sumetq; sacerdos de sanguīe eiꝰ digito
suo. ⁊ tangēs cornua altaris holocausti re-
liquū fūdet ad basim eiꝰ. Omēm q̄ adipē au-
ferēs sicut auferri solet adeps arietis q̄ imo-
laf p pacificis: cremabit sup̄ altare incensū
dñi. rogabitq; p eo ⁊ p pctō eiꝰ ⁊ dimittet ei

V

Si peccauerit aīa ⁊ audierit
vocē iurantis. testisq; fuerit. q̄ ipse
vidit. aut ꝓscius est: nisi indicauerit:
portabit iniq̄tatē suā. Aīa q̄ tetigerit aliq̄d
immundū. siue quod occisū a bestia ē: aut p se
mortuū aut quodlibet aliud reptile. ⁊ oblita
fuerit immūditie sue. rea ē. ⁊ delinq̄t. ⁊ si tetige-
rit q̄cūq; de immūditia hoīs iuxt̄ eām inpuritatē
q̄ polluī solet. oblitaq; cognouerit postea: sub-
iacebit delicto. Aīa q̄ iurauerit ⁊ ptulerit la
biis suis ut uel male q̄d facēt. uel bñ ⁊ nō fe
cerit. ⁊ id ipsū iuramēto ⁊ ꝛmōe firmauerit:
oblitaq; postea intellexerit delictū suū: agat
pniam p pctō. ⁊ offerat de gregib⁹ agnā siue
capꝛā. oꝛabit q̄ p ea sacerdos ⁊ p pctis eiꝰ.
Sin aūt nō potuerit offerre pecꝰ: offerat du-
os turtures uel duos pullos colūbaꝝ dño:
vnū p pctō. ⁊ alterū i holocaustū. dabitq; eos
sacerdoti: qui primū offerēs p pctō. retoꝛq̄-
bit caput eiꝰ ad pēnulas. ita ut collo adhere-
at. ⁊ nō penitꝰ abꝛūpat̄. ⁊ aspget de sanguine
eiꝰ parietē altaꝝ. Quicq̄d aūt reliquū fuerit
sanguinis stillet ad fūdamētū eiꝰ: q̄a p pctō
ē. Alterū vo in holocaustū adolebit ut fieri
solet: rogabitq; p eo sacerdos ⁊ p pctō eius
⁊ dimittet ei. Qꝛ si nō quiuerit manꝰ eiꝰ du-
os offerre turtures: aut duos pullos colū-
baꝝ: offeret p pctō suo simile p̄tē ephi de si-
mā. Nō mittet in eā oleū nec thuris aliquid
ponet. q̄a p pctō ē: tradetq; eā sacerdoti qui
plenū ex ea pugillū hauriens cremabit sup̄
altare in monimētū eiꝰ q̄ obtulerit. rogās p
illo ⁊ expians: reliquā vo p̄tē ipse habebit i
munere. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs
Aīa si p̄uaricās cerimonias p erroꝛē i his
q̄ dño sūt sanctificata peccauerit: offeret p de-
licto suo arietē immaculatū de gregibus: q̄ emi
pōt duob⁹ siclis iuxta pondus sanctuarii: ipsūq;
q̄ ītulit damni restituet. ⁊ q̄ntā p̄tē ponet sup̄
tradēs sacerdoti: qui rogabit p eo offerens
arietē. ⁊ dimittet ei. Aīa q̄ peccauerit p igno
rantiā. feceritq; vnū ex his q̄ dñi lege p̄hibent̄
⁊ peni rea intellexerit iniq̄tatē suā. offeret arie-
tem immaculatū de gregib⁹ sacerdoti iuxt̄ mē-
surā estimationēq; peni: q̄ oꝛabit p eo coꝛā dño.
⁊ dimittet illi p singula q̄
faciēdo peccauit. Locutusq; ē dñs ad moy-
sen dicēs: Pꝛecipe aaron ⁊ filiis eiꝰ. Hec est
lex holocausti. Cremabit i altari tota nocte
vsq; mane. Ignis ex eodē altari erit. Vestiet
tunica sacerdos ⁊ feminalib⁹ lineis. tolletq;
cineres q̄s voꝛans ignis exussit. ⁊ ponēs iuxt̄
altare spoliabit p̄oꝛib⁹ vestimētis. indutusq;
alijs efferet eos extra castra. ⁊ i loco mūdissi
mo vsq; ad fauillā ꝓsumi faciet. Ignis aūt
in altari semp̄ ardebit quē nutriet sacerdos:
subijciēs ligna mane p singulos dies. ⁊ ip-
posito holocausto desup̄ adipes adolebit paci-
ficoꝝ. Ignis est iste p̄petuus: q̄ nūq̄ deficiet
in altari. Hec ē lex sacrificij ⁊ libamētoꝝ q̄ of
ferēt filij aarō coꝛā dño ⁊ coꝛā altari. Tollet
sacerdos pugillū simile q̄ ꝓspsa ē oleo. ⁊ to-
tū thus q̄ sup̄ simila est: adolebitq; illud in
altari. i monimentū odoꝛis suauissimi dño.

VI

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Reliquã aũt ptẽ simile comedet aaron cũ filijs suis absq; fermẽto. ⁊ comedet i loco scõ i atrio tabnaculi. Ho aũt nõ fermẽtabit· qa pars ei⁹ i dñi offert icensũ. Scm̃ scõr erit sicut p pctõ atq; relicto. Mares tm̃ stirpis aarõ comedẽt illud. Legitimũ ac sempiternũ erit i gnãtõib⁹ vr̃is re sacrificijs dñi. Quis q̃ tetigerit illa scificabit. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Hec ẽ oblatio aaron ⁊ filior ei⁹: quã offerre debẽt dño i die vnctiõis sue. Decimã ptẽ ephi offerẽt simile in sacrificio sempiterno. Mediũ ei⁹ mane ⁊ mediũ ei⁹ re/spe: q̃ in sartagine oleo pspsa frigef. Offeret aũt cã calidã i cdorẽ suauissimũ dño· sacer/dos q̃ iure pr̃i successerit: ⁊ tota cremabitur i altari. Quẽ. n. sacrificũ sacerdotũ igne con/sumef: nec q̃squã comedet ex eo. Locutus est aũt dñs ad moysen dicẽs. Loqre aaron ⁊ fi/lijs ei⁹. Ista ẽ lex hostie p pctõ. In loco vbi offert holocaustũ: imolabit coram dño. Scm̃ scõr ẽ. Sacerdos q̃ offert comedet cã i loco scõ i atrio tabnaculi. Quicqd tetigerit car/nes e.⁹ scificabit. Si de sãguie illi⁹ resp fuerit aspsa· lauabit in loco scõ. Vas aũt fictile i q̃ cocta ẽ pfringef. Quod si vas eneũ fuerit· refri/cabit ⁊ lauabit aq̃. Quis masculꝰ de genẽ sa/cerdotali rescet de carnib⁹ ei⁹: qa scm̃ scõr ẽ. Hostia. n. q̃ cedit p pctõ· cui⁹ sanguis infert i tabernaculũ testimonij ad expiãdũ i sanc/tuario: nõ comedef· ⁊ pburef igni. VII

Hec q̃q; ẽ lex hostie p delicto. Sancta scõrũ ẽ. Idcirco vbi imolabit holo/caustũ: mactabit ⁊ victima p delic/to. Sanguis ei⁹ p gyrũ altar fũdef. Offerẽt ex ea caudã ⁊ adipẽ q̃ opit vitalia: duos re/nũculos ⁊ pinguedinẽ q̃ iuxta ilia ẽ· reticu/lũq; iecor cũ renũculis: ⁊ adolebit ea sacer/dos sup altare. Incensũ ẽ dñi p delicto. Quis masculꝰ de sacerdotali genẽ i loco scõ edet bis carnib⁹: qa scm̃ scõr ẽ. Sic p pctõ offert hostia· sic ⁊ pro delicto. Utriusq; hostie lex vna erit. Ad sacerdotẽ q̃ eã obtulerit ptine/bit. Sacerdos q̃ offert holocausti victimã· hẽbit pellẽ ei⁹. Et oẽ sacrificiũ simile qđ coq̃t i clibano: ⁊ q̃cq̃d i craticula uel in sartagine pparat· ei⁹ erit sacerdos a q̃ offert: siue oleo pspsa siue arida fuerit. Cũct filijs aarõ mẽ/sura eq̃ p singulos diuidet. Hec est lex hostie pacificor q̃ offert dño. Si p grãr actiõe ob latio fuerit: offerẽt panes absq; fermẽto· cõ/spsos oleo. ⁊ lagana açima uncta oleo· coc/tãq; similã ⁊ collyridas olei admixtiõe pspsas: panes q̃q; fermentatos cũ hostia grãr q̃ imolaf p pacificis: et q̃b⁹ vn⁹ p mitijs of/ferf dño. ⁊ erit sacerdos q̃ fũdet hostie san/guinẽ. Cui⁹ carnes eadẽ comedenf die: nec remanebit ex eis q̃cq̃ vsq; mane. Si voto uf sponte q̃spiã obtulerit hostiã: eadẽ silif edef die. Sed ⁊ si q̃d i crastinũ remanserit· resci/citũ ẽ. Quicqd aũt tert⁹ inuenerit dies· ignis absumet. Si quis de carnib⁹ victime pacifi/cor die tertio comederit: irrita fiet ei⁹ obla/tio nec p derit offerẽti: q̃n poti⁹ q̃cũq; aia ta/li se edulio pstaminauerit. p uaricationis rea erit. Caro que aliqd tetigerit imũdũ nõ co/medef: ⁊ pburef igni. Qui fuerit mundus rescet ex ea. Alia polluta q̃ ederit de carnib⁹ hostie pacificor que oblata est dño· pibit de pplis suis: ⁊ que tetigerit imũditiã hominis uel iumenti siue ois rei q̃ polluere põt. ⁊ co/mederit de huiuscemodi carnib⁹: interibit de pplis suis. Locutusq; ẽ dñs ad moysẽ dicẽs Loquere filijs isrl. Adipẽ ouis ⁊ bouis ⁊ ca/pre nõ comedetis. Adipẽ cadaueris mortici/ni ⁊ ei⁹ aialis qđ a bestia captũ ẽ: habebitis i varios vsus. Si q̃s adipẽ q̃ offerri debet in icensũ dñi comederit· pibit de pplo suo. San/guinẽ q̃q; ois aialis nõ sumetis i cibo· tam de auib⁹ q̃q; de pecorib⁹. Quis aia que ederit san/guinẽ· pibit de pplis suis. Locutusq; est dñs ad moysen dicens: Loquẽ filijs isrl dicens: Qui offert victimã pacificorũ dño: offerat silr ⁊ sacrificiũ. i. libamẽta eius. Tenebit ma/nib⁹ adipem hostie. ⁊ pectusculũ. Cũq; ambo oblata dño cõsecrauerit: tradet sacerdoti· q̃ adolebit adipẽ sup altare: pectusculum autẽ erit aarõ ⁊ filior ei⁹. Armꝰq; dexr̃ de paci/ficor hostijs· cedet i p mitias sacerdotj. Qui obtulerit sanguinẽ ⁊ adipẽ filior aaron· ipe hẽbit ⁊ armũ dextrũ i portiõe sua. Pectuscu/lum. n. eleuatiõis ⁊ armũ sepatiõis tuli a fi/lijs isrl de hostijs eor pacificis. ⁊ dedi aaron sacerdoti ⁊ filijs ei⁹ lege pp̃tua ab oi popu/lo isrl. Hec ẽ vnctio aaron ⁊ filior ei⁹ in cerimonijs dñi: die q̃ obtulit eos moyses ut sa/cerdotio fungerentur. ⁊ que p̃cepit eis dari dñs a filijs isrl religione pp̃tua i gnãtiõib⁹ suis. Ista ẽ lex holocausti ⁊ sacrificij p pctõ atq; relicto. ⁊ p̃ secratiõr ⁊ pacificor victi/mis: quã p̃stituit dñs moysi in monte synai qñ mãdauit filijs isrl ut offerrẽt oblatiões suas dño in deserto synai. VIII

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

LOcutusq; ē dñs ad moysen dicens: Tolle aarō cū filijs suis·wstes eoꝝ ꝛ vnctiōis oleū ·vitulū ꝓ pctō·duos arietes·canistꝝ cū açimis.ꝛ cōgregabis ōm cetū isrl ad ostiū tabnaculi. Fecit moyses ut dñs ipꝛarat: ꝙgregataq; oi turba añ fores tabnaculi ait: Iste ē sermo quē iussit dñs fieri. Statiq; obtulit aaron ꝛ filios ei⁹ Cūq; lauisset eos·wstiuit pōtificē subucula linea accingēs eū balthēo.ꝛ iduēs eū tūica byacinthina.ꝛ ꝛsup humerale imposuit: qđ astringēs cingulo aptauit rationali i q̄ erat doctria ꝛ ṽitas. Cydari q; texit caput ꝛ sup eā ꝑ frontē posuit laminā aureā ꝙsecratā in scificatiōe·sicut ꝓcepat ei dñs. Tulit ꝛ vnctiōis oleū q̄ liniuit tabnaculū cū oi supꝛlectili sua. Cūq; scificās aspsisset altare septem vicib⁹·vnxit illud ꝛ oia vasa eius: labrūq; cū basi sua sanctificauit oleo. Quod fūdēs sup caput aaron: vnxit eū ꝛ ꝙsecrauit. Filios q; eius oblatos·vestiuit tunicis lineis ꝛ cinxit balthēis: imposuitq; mitras ut iusserat dñs Obtulit ꝛ vitulū ꝓ pꝛccato. Cūq; sup caput eius posuisset aaron ꝛ filij ei⁹ manus suas: imolauit eū hauriēs sanguinē. ꝛ tincto digito tetigit cornua altaris p gyrū. Quo expiato ꝛ scificato: fudit reliquū sanguinē ad fūdamēta ei⁹. Adipē ṽo q̄ erat sup vitalia ꝛ reticulū iecor̄·duos q; renūculos cū aruinulis suis adoleuit sup altare·vitulū cū pelle ꝛ carnib⁹ ꝛ fimo cremās extra castra·sic ꝓcepꝛat dñs. Obtulit ꝛ arietē i holocaustū. Sup cui⁹ caput cū iposuissent aaron ꝛ filij ei⁹ manus suas·imolauit eū.ꝛ fudit sanguinē eius p circuitū altaris. Ipsūq; arietē i frusta ꝙcidens·caput ei⁹ ꝛ art⁹ ꝛ adipē adoleuit igni: lotis ꝓus intestinis ꝛ pedib⁹. Totūq; sic̄ arietem incendit sup altare eo q; eēt holocaustū suauissimi odor̄ dño·sicut ꝓcepat ei. Obtulit ꝛ arietē secūdū in ꝙsecrationē sacerdotū: posuerūtq; sup caput ei⁹ aarō ꝛ filij ei⁹ man⁹ suas. Quem cū imolasset moyses·sumēs de sanguine ei⁹·tetigit extremū auricule dextre aaron ꝛ pollicē man⁹ eius dextre: silr̄ ꝛ pedis. Obtulit ꝛ filios aarō. Cūq; de sanguine arietis imolati tetigisset extremū auricule singuloꝝ dextri.ꝛ pollices manus ac dextre pedis: reliquū fudit sup altare ꝑ circuitū. Adipem ṽo ꝛ caudā ōmq; pinguedinē q̄ operit intestina: reticulūq; iecor̄ ꝛ duos renes cū adipib⁹ suis ꝛ armo dextro separauit. Tollens aūt de canistro açimorū qō erat coram dño panes absq; fermēto ꝛ collyridā cōspersam oleo laganūq;·posuit sup adipes ꝛ armū dextrū·tradēs sil̄ oia aaron ꝛ filijs ei⁹. Qui postq; leuauerūt ea coꝝ dño·rursū suscepta de manib⁹ eoꝝ·adoleuit sup altare holocausti: eo q; ꝙsecratiōis eēt oblatio i odorē suauitatis sacrificij dño. Tulitq; pectusculū eleuās illud coꝝ dño de ariete ꝙsecratiōis i ptē suā·sicut ꝓcepat ei dñs. Assumensq; unguētū ꝛ sanguinē q̄ erat in altari aspsit sup aaron ꝛ westimēta ei⁹ ꝛ sup filios illi⁹ ac westes eoꝝ. Cūq; scificasset eos i westitu suo·ꝓcepit eis dicēs: Coq̄te carnes añ fores tabernaculi ꝛ ibi comedite eas. Panes q; ꝙsecratiōis edite q̄ positi sunt in canistro·sicut ꝓcepit mihi dñs dicēs: Aarō ꝛ filij ei⁹ comedēt eos. Quicq̄d āt reliquū fuerit de carne ꝛ panib⁹·ignis absumet. De ostio q; tabernaculi nō exibit̄ septē dieb⁹·usq; ad diē q̄ cōplebit̄ tēp⁹ ꝙsecratiōis ṽre. Septē.n. dieb⁹ finit̄ cōsecratio sicut i pñtiaꝝ factū ē·ut ritus sacrificij cōpleret̄. Die ac nocte manebit̄ i tabnaculo·obseruātes custodias dñi ne moriami Sic.n. mihi ꝓceptū ē. Fecerūtq; aaron ꝛ filij ei⁹ cūcta q̄ locut⁹ ē dñs p manū moysi.

IX

Acto aūt octauo die·vocauit moyses aaron ꝛ filios ei⁹ ac maiores natu isrl·dixitq; ad aaron: Tolle de armento vitulū ꝓ pctō ꝛ arietē in holocaustū vtrūq; imaculatū.ꝛ offer illos coram dño.ꝛ ad filios isrl loq̄ris: Tollite hircū ꝓ pctō. ꝛ vitulū atq; agnū ānicul̄ ꝛ sine macula i holocaustū: bouē ꝛ arietē ꝓ pacificis.ꝛ imolate eos coꝝ dño in sacrificio singuloꝝ similā ꝙspsam oleo offerētes. Hodie.n. dñs appare bit vobis. Tulerūt q̄ cūcta q̄ iusserat moyses ad ostiū tabernaculi: ubi cū eis multitudo astaret·ait moyses: Iste ē ꝛmo quē precepit dñs: facite ꝛ apparebit vob gl̄ia ei⁹. Et dixit ad aaron: Accede ad altare: ꝛ imola ꝓ pctō tuo. Offer holocaustū ꝛ depcare ꝓ te ꝛ ꝓ pp̄lo Cūq; mactaueris hostiā pp̄li·ora ꝓ eis sicut ꝓcepit dñs. Statiq; aarō accedēs ad altare imolauit vitulū ꝓ pctō suo·cui⁹ sanguinem obtulerūt ei filij sui. In q̄ tingēs digitū tetigit cornua altaris.ꝛ fudit residuū ad basim ei⁹ Adipēq; ꝛ renūculos ac reticulū iecor̄ q̄ sunt ꝓ pctō adoleuit sup altare: sicut ꝓcepat dñs moysi. Carnes ṽo ꝛ pelle eius ex castra cōbussit igni: imolauit ꝛ holocausti victimā

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Obtuleruntq; ei filij sui sanguinē ei⁹: quem fudit p altaris circuitū. Ipsam etiā hostiā i frusta p̄cisam cū capite ⁊ mēbris singulis obtulerūt: q̄ oia sup altare cremauit igni·lotis aq̄ p̄us intestinis ⁊ pedib⁹. Et p pctō ppli offerēs·mactauit hircū: expiatoq; altari fecit holocaustū·addēs i sacrificio libamēta que pariē offerunt. ⁊ adolēs ea sup altare: absq; cerimonijs holocausti matutini. Immolauit ⁊ houē atq; arietē hostias pacificas ppli. Obtulerūtq; ei filij sui sanguinē quē fudit super altare i circuitu: adipē aūt bouis ⁊ caudam arietis renūculosq; cū adipib⁹ suis ⁊ reticulū iecoris posuerunt sup pectora. Cūq; cremati eēnt adipes sup altare: pectora eox ⁊ armos dextros sepauit aaron eleuās corā dño: sicut p̄cepat moyses. Et extēdēs manū ad populū bñdixit ei: sicq; cōpletis hostijs p pctō ⁊ holocaustis ⁊ pacificis·descendit. Ingressi aūt moyses ⁊ aaron i tabnaculū testimonij ⁊ deinceps egressi: bñdixerūt pplo. Apparuitq; gl'ia dñi oi multitudini: ⁊ ecce egressus ignis a dño: deuorauit holocaustū ⁊ adipes q̄ erāt sup altare. Q̄d cū vidissent turbe: laudauerūt dñm ruentes i facies suas.

X

Oreptisq; nadab ⁊ abiu filij aaron thuribulis imposuerunt ignem ⁊ incensū desup offerentes corā domino ignē alienū: q̄d eis p̄ceptum nō erat. Egressusq; ignis a dño deuorauit eos. ⁊ mortui sūt corā dño. Dixitq; moyses ad aaron: Hoc est q̄d locut⁹ ē dñs: Sanctificabor i his q̄ appropiquāt mihi: ⁊ in cōspectu oīs ppli glorificabor. Q̄d audiēs tacuit aaron. Vocatis aūt moyses mysahele ⁊ elisaphan· filijs ociel patrui aaron·ait ad eos. Ite ⁊ tollite frēs vros de cōspectu scūarij: ⁊ asportate extra castra. Cōfestiq; pgētes tulerūt eos sicut iacebant vestitos lineis tunicis: ⁊ eiecerūt foras ut sibi fuerat ipatū. Locutusq; ē moyses ad aarō ⁊ ad eleaçar ⁊ ythamar filios ei⁹: Capita vra nolite nudare. ⁊ vestimenta nolite scindere. ne forte moriami: ⁊ sup oēm cetū oriat indignatio. Frēs vri ⁊ ois dom⁹ isrl' plāgāt incendium q̄d dñs suscitauit: vos aūt nō egredimini fores tabnaculi: alioq; pibit. Oleum quippe scē vnctiōis ē sup vos. Qui fecerunt oia iuxta p̄ceptū moysi. Dixitq; domin⁹ ad aaron: Vinū ⁊ oē q̄d inebriare pōt nō bibet tu ⁊ filij tui q̄n intrabit i tabernaculū testimonij ne moriami·q̄a preceptū sempiternū est i gnātiones vras: ⁊ ut habeat sciam discernēdi inter scm̄ ⁊ pfanū·inter pollutū ⁊ mundū doceatisq; filios isrl' oia legitima mea q̄ locutus sum ad eos p manū moysi. Locutusq; est moyses ad aarō ⁊ ad eleaçar ⁊ ythamar filios ei⁹ q̄ erāt residui. Tollite sacrificiū q̄d remānsit de oblatiōe dñi. ⁊ comedite illud absq; fermento iuxta altare: q̄a scm̄ scōr ē. comedetis aūt i loco scō q̄d datū ē tibi ⁊ filijs tuis de oblationib⁹ dñi·sicut p̄ceptū est mihi. Pectusculū q̄q; q̄d oblatū ē. ⁊ armū qui separatus ē·edetis i loco mūdissimo tu ⁊ filij tui ⁊ filie tue tecū. Tibi. n. ac liberis tuis reposita sunt de hostijs salutarib⁹ filiorū isrl': eo q̄ armū ⁊ pect⁹ ⁊ adipes q̄ cremant in altari: eleuauerūt corā dño: ⁊ ptinebit ad te ⁊ ad filios tuos lege pp̄etua·sicut p̄cepit dñs. Inq̄sitō hircū q̄ oblat⁹ fuerat p pctō cū q̄reret moyses·exustū reppit: iratusq; ō eleaçar ⁊ ythamar filios aaron q̄ remāserāt·ait: Cur non comedistis hostiā p pctō i loco scō·q̄ sancta scōr ē. ⁊ data vobis ut portetis iniq̄tatē multitudinis ⁊ rogetis p ea i cōspectu dñi: p̄sertim cū de sanguie illi⁹ nō sit illatū intra scā. ⁊ comedere debueratis eā i scūario sicut p̄ceptū ē mihi? Rñdit aarō: Oblata ē hodie victima p pctō ⁊ holocaustū corā dño: mihi aūt accidit q̄d vides. Quō potui comedē eam: aut placē dño in cerimonijs mēte lugubri? Q̄d cum audisset moyses recepit satisfactionem.

XI

Locut⁹ est dñs ad moysen ⁊ aaron dicēs: Dicite filijs isrl': Custodite oia q̄ scripsi vobis: ut sim de⁹ vester. Hec sūt aialia q̄ comedere debetis de cūctis aiantib⁹ tre. Oē q̄d hz diuisā vngulā ⁊ ruminat in pcoribus comedetis. Quicqd aūt ruminat ⁊ hz vngulā ꝫ nō diuidit eā·sicut camelus ⁊ cerua· nō comedetis illud. ⁊ inter imūda reputabit. Cyrogrillus q̄ ruminat vngulāq; nō diuidit·imūdus est: lepus q̄q; nā ⁊ ipse ruminat ꝫ vngulā nō diuidit. ⁊ sus q̄ cū vngulā diuidat nō ruminat: horū carnib⁹ nō vescemi nec cadauera cōtingetis: q̄a imūda sūt vob. Hec etiā sūt q̄ gignūt in aq̄s ⁊ vesci licitū ē. Oē q̄d hz pēnulas ⁊ squamas tam i mari q̄ i fluminib⁹ ⁊ stagnis·comedetis. Quicqd aūt pēnulas ⁊ squamas nō hz eox q̄ i aq̄s mouent ⁊ viuūt·abhominabile vob erecrādūq; erit. Carnes eox non comedetis. ⁊ morticina vitabit. Cūcta q̄ non hñt pēnulas ⁊ squamas i aq̄s·polluta erūt. Hec

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sūt q̄ nō aūib⁹ comedē nō nebetis. ⁊ vitanda sūt vob. Aq̄lā ⁊ grypbū ⁊ balyetū ⁊ miluū ac vulturē iux gen⁹ suū. ⁊ oē coruini generis i silitudinē suā: strutionē ⁊ noctuā ⁊ larū ⁊ accipitrē iuxta gen⁹ suū: bubonem ⁊ mergulum ⁊ ibin ⁊ cygnū ⁊ onocrotalū ⁊ porphyrionē. herodionē ⁊ caradrion iux genus suū vpupā q̄z ⁊ nespilionē. Oē ne volucrib⁹ qđ gdiť sup q̄tuor pedes. abhomiabile erit vobis. Quicqd aūt ābulat qđē sup q̄tuor pedes: ꝙ hz lōgiora retro crura p q̄ salit sup terrā comedē nebeť. ut ē bruc⁹ i genē suo. ⁊ attbac⁹ atq; ophimach⁹ atq; locusta. singula iuxta gen⁹ suū. Quicqd aūt ex volucrib⁹ q̄tuor tm hz pedes. execrabile erit vob. ⁊ quicunq; morticina eox tetigerit. polluet. ⁊ erit imundus vsq; ad nesp̄ā. ⁊ si necesse fuerit ut portet quippiā horū mortuum: lauabit nestimēta sua. ⁊ imund⁹ erit vsq; ad occasū solis Oē aial qđ hz q̄dē vngulā ꝙ non diuidit eā nec ruminat. imūdū erit. ⁊ q̄cqd tetigerit illud. polluet. tamiabiť. Qđ ābulat sup man⁹ ex cūctis aiantib⁹ q̄ icedūt q̄drupedia. imūdū erit Qui tetigerit morticina eox. polluetur vsq; ad nespz. ⁊ q̄ portauerit buiuscemodi cadauera. lauabit nestimēta sua. ⁊ imūd⁹ erit vsq; ad nesp̄ū: q̄a oīa hec imunda sūt vob. Hecq; inť polluta reputabūť de bis q̄ mouenť i tra mustela ⁊ mus ⁊ cocodrill⁹. singula iux gen⁹ suū. migale. cameleon. ⁊ stellio. ⁊ lacerta. ⁊ talpa: oīa h̄ imunda sūt. Qui tetigerit morticina eox. imundus erit vsq; ad nesp̄ū. ⁊ sup qđ ceciderit q̄cq̄ de morticinis eox. polluet Tam vas ligneū ⁊ nestimentū q̄ pelles ⁊ cilicia. ⁊ in q̄cūq; fit op⁹. tinget aq̄. ⁊ polluta erūt vsq; ad nesp̄ū. ⁊ sic postea mundabunť. Vas aūt fictile i qđ horx q̄cq̄ intro ceciderit polluet. ⁊ idcirco frangendū ē. Dis cib⁹ quē comedi si fusa fuerit sup eū aq̄. imūd⁹ erit ⁊ oē liquēs qđ bibiť de vniuerso vase. imūdū erit. Et q̄cqd de morticinis huiuscemodi ceciderit sup illud. imundū erit: sive clibani sive sytropedes destruēť. ⁊ imūdi erūt. Fontes ꝙ ⁊ cisterne ⁊ dis aq̄x cōgregatio. mūda erit. Qui morticina eox tetigerit polluet Si ceciderit sup sementē non polluet eā. Si aūt q̄spiā aq̄ sementē pfuderit ⁊ postea morticinis tacta fuerit. illico polluetur. Si mortuū fuerit aial qđ licet vob comedē. q̄ cadauer ei⁹ tetigerit. imūdus erit vsq; ad nespz̄ū. Et q̄ comederit ex eo quippiā sive portauerit lauabit nestimenta sua. ⁊ imūd⁹ erit vsq; ad nesp̄ū. Oē qđ reptat sup terrā. abhominabile erit: nec alsumeť in cibū. Quicqd sup pect⁹ q̄drupes gdiť ⁊ multos hz pedes. sive p bumū trabiť. nō comedeť: q̄a abhomiabile est. Nolite ꝙ tamiare aias vras: nec tāgať q̄cq̄ eox ne imūdi sitis. Ego sū dns deus vester. Sci estote. q̄a ego scūs sū: ne polluatis aias vras i oī reptili qđ mouet sup tram. Ego enī sū dūs q̄ eduxi vos de tra egypti: ut essem vobis i deū. Sci eriť. q̄a ego scūs sū. Ista ē lex aiantiū ac volucrū ⁊ ois aie viuentis q̄ mouet in aq̄ ⁊ reptat in tra ut differētias noueritis mūdi ⁊ imundi. ⁊ sciatis quid comedere ⁊ respuere debeatis. XII

Locutusq; ē dns ad moysen dicēs: Loquere filijs isr̄l. ⁊ dices ad eos: Mulier si suscepto semine peperit masculū: imūda erit septem dieb⁹ iuxta dies sepationis mēstrue. ⁊ die octauo circūcidet infantul⁹: ipsa vo trigintatrib⁹ dieb⁹ manebit in sanguine purificatiōis sue. Oē scm nō tāget nec ingredieť in scūariū donec impleanť dies purgatiōis sue. Sin aūt feminam peperit. imūda erit duab⁹ ebdomadib⁹ iuxta ritū flux⁹ mēstrui. ⁊ sexaginta sex dieb⁹ manebit i sanguine purificatiōis sue. Cūq; expleti fuerint dies purificatiōis sue p filio sive p filia. deferet agnū anniculū in holocaustū ⁊ pullū colūbe sive turturē p pctō ad ostiū tabernaculi testimonij. ⁊ tradet sacerdoti qui offeret illa cora dño ⁊ orabit p ea. ⁊ sic mūdabiť p fluxu sanguis sui. Ista ē lex pariēs masculū aut feminā. Qđ si nō inuenerit man⁹ eius. nec potuerit offerre agnū: sumet duos turtures uel duos pullos colūbaz. vnū i holocaustū ⁊ alter p pctō. Orabitq; p ea sacerdos. ⁊ sic mundabiť. XIII

Locutusq; ē dns ad moysen ⁊ aarō dicēs: Homo in cui⁹ cute ⁊ carne ortus fuerit diuers⁹ color sive pustula aut q̄si lucens quippiā. i. plaga lepre. adducet ad aaron sacerdotē. uel ad vnūquēlibet filioz ei⁹. Qui cū viderit lepram i cute. ⁊ pilos in albū mutatos colorē. ipsamq; spēm lepre humiliorē cute ⁊ carne reliq̄. plaga lepre ē. ⁊ ad arbitrūū ei⁹ sepabiť. Sin āt lucis candor fuerit in cute. nec humilior carne reliq̄. ⁊ pili coloris pstini: recludet eū sacerdos septē dieb⁹ ⁊ ꝑsiderabit die septio. Et si q̄dē lepra vltra nō creuerit nec transierit i cute p̄ores

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

terminos: rursū recludet eū septem diebus alijs. 7 die septimo cōtēplabit. Si obscurior fuerit lepra 7 nō creuerit ī cute· mūdabit eū qa scabies ē: lauabitq; hō uestimenta sua. 7 mūdus erit. Or si postq; a sacerdote visus est 7 reddit⁹ mūditie itez lepra creuerit· adducet ad eū. 7 imunditie ꝯdemnabit. Plaga lepre si fuerit in hoie· adducet ad sacerdotē. 7 videbit eū. Cūq; color albus ī cute fuerit. 7 capillorz mutauerit aspectū· ipsa q; caro viua apparuerit: lepra uetustissima iudicabitur· atq; inolita cuti. Cōtamīabit ita q; eū sacerdos 7 nō recludet: qa pspicue imunditie est. Sin aūt efflorzuerit discurrēs lepra ī cute. 7 operuerit cūm carnem a capite vsq; ad pedes qcq; d sub aspectu oculorz cadit: cōsiderabit eū sacerdos. 7 teneri lepra mūdissima iudicabit· eo q; pis in candorē uersa sit. 7 idcirco hō mūdus erit. Qñ ꝙo caro viuēs i eo apparuerit· tūc sacerdotis iudicio polluet. 7 inter imūdos reputabit. Caro.n. viua si lepra aspgit: imūda ē. Or si rursū ꝙsa fuerit ī alborē 7 totū hoiem operuerit: considerabit eū sacerdos. 7 mūdū eē decernet. Caro aūt 7 cutis i q; vlcus natū ē 7 sanatū. 7 in loco vlcer cicatrix alba apparuerit siue sūrufa· adducet hō ad sacerdotē. Qui cū viderit locum lepre humiliorē carne reliq;. 7 pilos ꝙsos i cādorē ꝙtaminabit eū. Plaga.n. lepre orta ē i vlcē. Or si pil⁹ color ē pstini. 7 cicatrix subobscura 7 vicina carne nō est humilior: recludet eū septem dieb⁹. Et si qdē creuerit· adiudicabit eū lepre: sin aūt steterit i loco suo· vlceris ē cicatrix. 7 hō mūdus erit. Caro aūt 7 cutis quā ignis exusserit. 7 sanata albā siue rufam būerit cicatricē: cōsiderabit eā sacerdos. Et ecce si ꝙsa ē i alborē. 7 loc⁹ ei⁹ reliq; cute ē humilior: ꝙtaminabit eū: qa plaga lepre i cicatrice orta ē. Or si pilorz color nō fuerit īmutat⁹· nec humilior plaga carne reliq;. 7 ipsa lepre spēs fuerit subobscura: recludet eum septē dieb⁹. 7 die septio ꝙtēplabit. Si creuerit i cute lepra· ꝙtaminabit eū: sin aūt i loco suo cādor steterit nō sat; dar⁹· plaga cōbustiōis ē. 7 idcirco mūdabit: qa cicatrix ē cōbustu re. Vir siue mulier i cui⁹ capite uł barba germinauerit lepra· videbit eos sacerdos. Et si qdē humilior fuerit loc⁹ carne reliq;. 7 capillus flau⁹· solito q; subtilior· cōtamīabit eos: qa lepra capit; ac barbe est. Sin aūt viderit locū macule equalē vicine carni 7 capillū nigrū: recludet eos septē dieb⁹. 7 die septimo intuebit. Si nō creuerit macula 7 capill⁹ sui color ē. 7 locus plage carni reliq; eq̄lis: rasit hō absq; loco macule. 7 recludet septem diebus alijs. Si die septio visa fuerit stetisse plaga i loco suo· nec būilior carne reliq;· mūdabit eū· lotisq; uestib⁹ suis· mūd⁹ erit. Si inquit p⁹ emūdationē rursus creuerit macula ī cute· nō q̄ret ap̄li⁹ vtrū capill⁹ i flauū colorem sit cōmutat⁹: qa apte imūd⁹ ē: Porro si steterit macula 7 capilli nigri fuerit: nouerit hoiem sanatū ee. 7 ꝙfidet eū ꝓnūciet mūdū. Vir siue mulier i cui⁹ cute candor apparuerit: intuebit eos sacerdos. Si uerꝫ benderit subobscur⁹ albor ē lucere ī cute· sciat nō ee lepra· ꝙ maculā coloris cādidi. 7 hoiem mūdū. Vir uł cui⁹ capite capilli fluūt· caluus 7 mūdus ē. Et si a frōte eciderint pili: recalua ster 7 mūdus ē. Sin aūt i caluitio siue in recaluatiōe alb⁹ uel rufus color fuerit exortus. 7 hoc sacerdos viderit: cōdēnabit eum: haud dubie lepre q̄ orta ē in caluitio. Qui cūq; g̃ maculat⁹ fuerit lepra 7 sepatus ē ad arbitriū sacerdotis· habebit uestimenta dissuta· caput nudū· os uste cōtectū· contaminatū ac sordidū se clamabit. Quīdpe q̄ leprosus ē 7 imūdus· sol⁹ habitabit extra castra. Vestis lanea siue linea q̄ lepra būerit i stamine atq; subtegmīe· aut certe pellis· uł q̄cq̄d ex pelle ꝯfectū ē: si alba uel rufa macula fuerit infecta· lepra reputabit: oñdetq; sacerdoti. Qui ꝯsideratā recludet septē diebus. 7 die septio rursus aspicies· si uidet creuisse· lepra pseuerās ē: pollutū iudicabit uestimētū. 7 e in q̄ fuerit iuenta. 7 idcirco cōburet flāmis. Or si eam viderit non creuisse: ꝓcipiet 7 lauabūt id in q̄ lepra ē: recludetq; illud septē dieb⁹ alijs. Et cum viderit faciem q̄dem pstinā nō reuersam· nec tñ creuisse lepram· imūdū iudicabit 7 igne cōburet· eo q; infusa sit i supficie uestimēti uel ꝙ totū lepra Sin aūt obscurior fuerit loc⁹ lepre postq; uestis ē lota: abrūpet eū 7 a solido diuidet. Or si vltra apparuerit ī bis locis q̄ ꝑus imaculata erant lepra volatilis 7 vaga· uret igne cōburi. Si cessauerit· lauabit aq̄ ea q̄ pura sūt secūdo. 7 mūda erūt. Ista ē lex lepre uestimenti lanei 7 linei· stamis atq; subtegmis· oīsq; supellectilis pellicee: quō mūdari uel uel contaminari.

XIIII

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Locutusq; ē dñs ad moysen dicens:
hic ē rit⁹ lepr̃osi qñ mūdandus est.
Adducet ad sacerdotē. Qui egressus ꝛe castr̃ cū inuenerit lepr̃ā eē mūdatā: pr̃e-
cipiet ei q̄ purificat ut offerat p̄ se vi-
uos ꝑ se q̄s uesci licitū ē. ⁊ lignū cedrinū
ym̄iculūq; ⁊ hysopū. Et unū ex passeribus
imolari iubebit i uase fictili sup aq̄s viuen-
tes: alīū aūt viuū cū ligno cedrino ⁊ cocco
⁊ hysopo tinget i sanguine passer̃ imolati q̄
aspget illū q̄ mūdand⁹ ē septies ut iure pur-
get. ⁊ dimittet passerē viuū ut i agr̃ uolet
Cūq; lauerit hō uestimēta sua radet cōs pi-
los corpis ⁊ lauabit aq̄ purificatusq; igre-
diet castra: ita dūtaxat ut maneat extra tabna
culū suū septē dieb⁹. ⁊ die septia radet capil-
los capit̄ barbāq; ⁊ supcilia ac toti⁹ corpis
pilos. Et lotis rursū uestib⁹ ⁊ corpe die oc-
tauo sumet duos agnos imaculatos. ⁊ ouē
ānicūlā absq; macula. ⁊ tres decimas simile
in sacrificiū q̄ ꝯspsa sit oleo. ⁊ seorsū olei sex-
tariū. Cūq; sacerdos purificans hoiem sta-
tuerit eū. ⁊ h̄ oia coram dño i ostio tabernacu
li testimonij: tollet agnū ⁊ offeret eum ꝑ de-
licto: oleiq; sextariū. Et oblat̄ añ dñm oib⁹
imolabit agnū ubi solet imolari hostia pro
pctō. ⁊ holocaustū. i. i loco scō. Sic. n. ꝑ pec-
cato: ita ⁊ ꝑ delicto ad sacerdotē ptinet ho-
stia. Scā scōr̃ ē. Assumēsq; sacerdos de san
guine hostie que imolata est ꝑ delicto: ponet
sup extremū auricule dextre ei⁹ q̄ mundab̄. ⁊
sup pollices manus dextre ⁊ pedis. ⁊ de olei
sextario mittet in manū suā sinistrā tingetq;
digitū dextr̃ i eo. ⁊ aspget coram dño septies.
Qd aūt reliquū ē olei in leua manu fundet
sup extremū auricule dextre ei⁹ q̄ mundab̄. ⁊
sup pollices man⁹ ac pedis dextri. ⁊ sup san-
guinē q̄ effusus ē ꝑ delicto. ⁊ sup caput ei⁹.
Rogabitq; ꝑ eo coram dño: ⁊ faciet sacrificiū
ꝑ pctō. Tūc imolabit holocaustū. ⁊ ponet il-
lud in altari cū libamētis suis. ⁊ hō rite mū-
dabit. Qr si pauꝑ ē ⁊ nō pōt man⁹ ei⁹ inueni-
re que dicta sunt: ꝑ delicto assumet agnū ad
oblationē ut roget ꝑ eo sacerdos decimāq;
ptē simile ꝯspse oleo i sacrificiū. ⁊ olei sexta-
riū: duosq; turtures siue duos pullos colū-
be: q̄rū un⁹ sit ꝑ pctō. ⁊ alter i holocaustum.
offeretq; ea die octauo purificatiōis sue sa-
cerdoti ad ostiū tabnaculi testimonij coram
dño. Qui suscipiēs agnū ꝑ delicto ⁊ sextā-
riū olei leuabit sil̃: imolatoq; agno de san-
guine ei⁹ ponet sup extremū auricule dextre
ei⁹ q̄ mundab̄. ⁊ sup pollices man⁹ eius ac pe-
dis dextri. Olei ꝙo pr̃ē mittet i manū suā si-
nistrā. i q̄ tinges digitū dextre man⁹ aspget
septies ꝯ dñm. tangetq; extremū dextre au-
ricule illi⁹ q̄ mūdab̄ ⁊ pollices man⁹ ac pedis
dextri: in loco sanguis q̄ effusus ē ꝑ delicto.
Reliquā aūt pr̃ē olei q̄ est in sinistra manu:
mittet sup caput purificati ut placet pro eo
dñm. ⁊ turturem siue pullū columbe offeret:
unū ꝑ delicto. ⁊ alterꝫ in holocaustū cū liba-
mētis suis. Hoc ē sacrificiū leprosi q̄ br̃e nō
pōt oia in emūdatione sui. Locutusq; ē dñs
ad moysen ⁊ aarō dicēs: Cūq; ingressi fuerit̄
trā chanaā quā ego dabo uob̄ i possessionē:
si fuerit plaga lepre i edib⁹ ibit cui⁹ ē domus
nūciās sacerdoti. ⁊ dicet: Quasi plaga lepre
videt mihi eē i domo mea. At ille p̄cipiet ut
efferāt uniuersa de domo ꝙus q̄ ingrediat eā
⁊ videat utrū leprosa sit: ne imūda fiant oia
que i domo sūt. Intrabitq; postea ut cōsidēt
lepr̃ā dom⁹. ⁊ cū viderit i parietib⁹ illi⁹ quasi
valliculas pallore siue rubore deformes. ⁊
humiliores superficie reliqua: egredietur ostiū
dom⁹. ⁊ stati claudet illā septē dieb⁹: reuer-
susq; die septimo ꝯsiderabit eā. Si inuenent
creuisse lepr̃ā iubebit erui lapides in q̄b⁹ le-
pra est. ⁊ pici eos extra ciuitatē i locū imū-
dū. domū aūt ipsam radi intrinsec⁹ ꝑ circuitū
⁊ aspgi puluerē rasure extra urbē i locū imū-
dū: lapidesq; alios reponi ꝑ bis q̄ ablati fue
rant: ⁊ luto alio liniri domū. Sin aūt postq̄
eruti sūt lapides ⁊ puluis elat⁹ ⁊ alia cr̃a li-
ta. ingressus sacerdos viderit reuersā lepr̃ā
⁊ parietes respsos maculis: lepra est pseue-
rans ⁊ imūda dom⁹. Qua statim destruent
⁊ lapides ei⁹ ac ligna atq; uniuersū puluerē
p̄icient extra oppidū in locū imūdū. Qui in-
trauerit domū qñ clausa ē. imūdus erit usq;
ad uesp̃ū. ⁊ q̄ dormierit in ea ⁊ cōederit quip-
piā. lauabit uestimēta sua. Qr si itroiēs sacer
dos viderit lepr̃ā nō creuisse i domo p⁹q̄ de-
nuo lita fuerit purificabit eā reddita sanita
te. ⁊ i purificatiōe ei⁹ sumet duos passeres li
gnūq; cedrinū ⁊ ym̄iculū atq; hysopū ⁊ im-
molato uno passere i uase fictili sup aq̄s vi-
uas. tollet lignū cedrinū ⁊ hysopū ⁊ coccū ⁊
passerē unū. ⁊ tiget oia i sanguie passer̃ imo
lati atq; i aq̄s viuētib⁹ ⁊ aspget domū septies
purificabitq; eā tā i sanguie passer̃ q̄ i aq̄s
viuētibus. ⁊ i passere uiuo ligno cedrino

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ byſopo atq; ⁊miculo. Cūq; dimiſerit paſſe
rē auolarei agrū libē: oꝛabit ꝓ domo ꝛ iu-
re mūdabiť. Iſta ē leꝛ oīs lepꝛe ꝛ pcuſſuꝛe·
lepꝛe veſtiū ꝛ domoꝝ· cicatricis ꝛ eruꝑtiū
papulaꝝ· lucentis macule ꝛ in varias ſpēs
coloꝛibꝫ imutatis: ut poſſit ſciri q̄ tpe mūdū
quid uel imundū ſit. XV

LOcutuſq; ē dñs ad moyſen ꝛ aarō
dicēs: Loq̄mi filijs iſrl̄. ꝛ dicite eis:
Vir q̄ patiť fluxū ſemis·imūdꝫ erit
ꝛ tūc iudicabiť buic vitio ſubiacē: cū ꝓ ſin-
gula momēta adꝛeſerit carni eiꝫ· atq; cōcre-
uerit fedus humoꝛ. Oē ſtratū i q̄ dormierit
imundū erit. ꝛ vbicūq; ſederit. Si q̄s huiuꝝ
tetigerit lectū eiꝫ· lauabit veſtimenta ſua. ꝛ
ipſe lotꝫ aq̄· imundꝫ erit vſq; ad veſpū. Si ſe-
derit vbi ille ſederat. ꝛ ipſe lauabit veſtimē-
ta ſua. ꝛ lotꝫ aq̄ imūdus erit vſq; ad veſpꝝ.
Qui tetigerit carnē eius· lauabit veſtimēta
ſua. ꝛ ipſe lotꝫ aq̄ imūdꝫ erit vſq; ad veſperū.
Si ſaliuā buiuſcemodi hō iecerit ſuꝑ eū qui
imūdus ē· lauabit veſtimēta ſua. ꝛ lotus aq̄
imūdꝫ erit vſq; ad veſpū. Sagina ſuꝑ quod
ſederit imundū erit. ꝛ q̄cq̄d ſub eo fuerit qui
fluxū ſemis patiť· pollutū erit vſq; ad veſpe-
rū. Qui poꝛtauerit huꝝ aliq̄d· lauabit veſti-
mēta ſua. ꝛ ipſe lotꝫ aq̄ imūdus erit vſq; ad
veſpū. Quis quē tetigerit q̄ talis ē nō lotꝭ aī
manibꝫ· lauabit veſtimenta ſua. ꝛ lotꝫ aqua
imundus erit vſq; ad veſpū. Vas fictile qđ
tetigerit ꝓfrigeť: vas aūt ligneū lauabiť aq̄
Si ſanatꝫ fuerit q̄ bꝫ modi ſuſtinet paſſionē
numerabit ſeptē dies pꝫ emūdationem ſui. ꝛ
lotis veſtibꝫ ꝛ toto coꝛpoꝛe in aq̄s viuentibꝫ
erit mūdꝫ. Die aūt octauo ſumet duos tur-
tures aut duos pullos colūbe. ꝛ veniet icō-
ſpectu dñi ad oſtiū tabernaculi teſtimonij. da-
bitq; eos ſacerdoti: Qui faciet vnū ꝓ pctō
ꝛ alterū in holocauſtū: rogabitq; ꝓ eo coꝛā
dño ut emundeť a fluxu ſemis ſui. Vir ꝛe q̄
egrediť ſemen coitꝫ· lauabit aq̄ ē coꝛpꝫ ſuū:
ꝛ imundus erit vſq; ad veſpū. Veſtē ꝛ pelle
quā hūerit lauabit aq̄. ꝛ imūda erit vſq; ad
veſpū. Mulier cū q̄ coierit lauabiť aq̄. ꝛ im-
mūda erit vſq; ad veſpū. Mulier q̄ redeūte
mēſe patiť fluxū ſanguis: ſeptem diebꝫ ſepa-
rabiť. Omis q̄ tetigerit eā· imundus erit vſq;
ad veſpū. ꝛ locus in q̄ dormierit uel ſederit
diebꝫ ſepationis ſue· polluеť. Qui tetigerit
lectū ſuū· lauabit veſtimenta ſua. ꝛ ipſe lotꝫ
aq̄ imundus erit vſq; ad veſpū. Oē vas ſuꝑ
qđ illa ſederit· q̄ſq̄s attigerit: lauabit veſti-
menta ſua. ꝛ ipſe lotꝫ aq̄ pollutꝫ erit vſq; ad
veſpū. Si coierit cū ea vir tpe ſanguis men-
ſtrualis· imundꝫ erit ſeptē diebꝫ. ꝛ oē ſtratū
in q̄ dormierit· pollueť. Mulier q̄ patiť mul-
tis diebꝫ fluxū ſanguis nō i tpe menſtruali·
uel q̄ pꝫ mēſtruū ſanguinē fluere non ceſſat:
q̄ diu ſubiacet huic paſſiōi· imūda erit q̄ſi ſit
i tpe mēſtruo. Oē ſtratū i q̄ dormierit ꝛ vas
in q̄ ſederit· pollutū erit. Quicūq; tetigerit
eā· lauabit veſtimēta ſua. ꝛ ipſe lotus aqua
imūdꝫ erit vſq; ad veſpū. Si ſteterit ſanguis
ꝛ fluere ceſſauerit· numerabit ſeptē dies pu-
rificatiōis ſue. ꝛ die octauo offeret ꝓ ſe ſacer
doti duos turtures aut duos pullos colū-
baꝝ ad oſtiū tabernaculi teſtimonij: q̄ vnū
faciet ꝓ pctō ꝛ alteꝝ i holocauſtū· rogabitq;
ꝓ eo coꝛā dño. ꝛ ꝓ fluxu imūditie eiꝫ. Doce-
bitis ḡ filios iſrl̄ ut caueāt imunditias ꝛ nō
moꝛiant̄ in ſoꝛdibꝫ ſuis cū polluerit taber-
culū meū· qđ ē inť eos. Iſta eſt leꝝ eiꝫ q̄ patiť
fluxū ſemis. ꝛ q̄ polluiť coitu. ꝛ q̄ menſtruis
tpibꝫ ſepať· uel q̄ iugi fluit ſanguie. ꝛ huis q̄
dormierit cum ea. XVI

LOcutuſq; ē dñs ad moyſen pꝫ moꝛ-
tē duoꝝ filioꝝ aaron: qñ offerentes
ignē alienū interfecti ſunt. Et p̄cepit
ei dicēs: Loq̄re ad aaron frēm tuū ne oi tē-
poꝛe ingrediať ſcūariū qđ ē intra velū coꝛam
ꝓpitatoꝛio q̄ tegiť arcba ut non moꝛiať: q̄a
i nube appareb ſuꝑ oꝛaculū: niſi hō aī fece
rit. Vitulū ꝓ pctō offeret. ꝛ arietē i holocau-
ſtū. Tunica linea veſtieť: feminalibus line-
is verēda celabit. Accīgeť ẓona linea: cyda-
rim lineā iponet capiti. Hec. n. veſtimēta ſūt
ſcā: q̄bꝫ cūctis cū lotus fuerit induеť. Suſci-
pietq; ab vniuſa multitudine filioꝝ iſrl̄ du-
os hircos ꝓ pctō. ꝛ vnū arietē i holocauſtū.
Cūq; obtulerit vitulū ꝛ oꝛauerit ꝓ ſe ꝛ ꝓ do-
mo ſua· duos hircos ſtare faciet coꝛā dño i
oſtio tabernaculi teſtimonij: mittenſq; ſuꝑ
vtrūq; ſoꝛtē· vnā dño. ꝛ alterā capꝛo emiſſa
rio: cuiꝫ eꝛierit ſoꝛs dño· offeret illum ꝓ pec-
cato: cuiꝫ aūt in capꝛū emiſſariū· ſtatuet eum
viuū coꝛā dño ut fūdat p̄ces ſuꝑ eū. ꝛ emit-
tat eū in ſolitudinē. His rite celebꝛatis offe-
ret vitulū. ꝛ rogans ꝓ ſe ꝛ ꝓ domo ſua· imo-
labit eū. Aſſūptoq; thuribulo qđ de pꝛunis
altaris ipleuerit. ꝛ hauriens manu cōpoſitū
thymiama ī incenſū· vltra velū intrabit īſcā
ut poſitis ſuꝑ ignē aromatibus nebula coꝝ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 vapor opiat oraculū qđ est supra testimo-
niū. 7 nō moriat. Tollet qꝫ de sanguie vitu-
li. 7 aspget digito septies ꝺ propitiatoriū ad
orientē. Cūqꝫ mactauerit hircū ꝓ pctō ꝓpli:
inferet sanguinē eiꝰ intra velū sicut ꝓceptū ē
de sanguine vituli: ut aspgat e regiōe oracu-
li. 7 expiet scūariū ab imūditijs filioꝝ isrl'. 7
a ꝓuaricationibꝰ eoꝝ cūctisqꝫ pctis. Juxta
hunc ritū faciet tabernaculo testimonij qđ
fixū ē inꝛ eos i medio sortiū habitatiōis eoꝝ
Nullus hoiuꝫ sit in tabernaculo qñ pontifex
scūariū igredi' ut roget ꝓ se 7 ꝓ domo sua 7
ꝓ vniuerso cetu isrl': donec egrediat' taberna-
culū. Cū aūt exierit ad altare qđ corā dño ē
oret ꝓ se. 7 sūptū sanguiuē vituli atqꝫ birci
fūdat sup cornua eiꝰ ꝑ gyrū: aspgensqꝫ digi-
to septies· expiet 7 scificet illud ab imundi-
tijs filioꝝ isrl'. Postqꝫ emūdauerit scūariū 7
tabnaculū 7 altare· tūc offerat hircū viuen-
tē. 7 posita vtraqꝫ manu sup caput eiꝰ· cōfi-
teat' oēs iniqtates filioꝝ isrl'. 7 vniuersa de-
licta atqꝫ pctā eoꝝ q̄ ipreccās capiti eiꝰ emit-
tet illū ꝑ hoiem ꝓparatū in desertū. Cūqꝫ porta-
uerit hircꝰ oēs iniqtates eoꝝ in terrā solita-
riā. 7 dimissus fuerit in deserto· reuertetur in
tabernaculū testimonij. 7 depositis vestibus
qbꝰ ꝓius indutꝰ erat cū itraret scūariū· relic-
tisqꝫ ibi· lauabit carnē suā i loco scō· induet'qꝫ
vestibꝰ suis. Et postqꝫ egressus obtulerit ho-
locaustū suū ac plebis· rogabit tam ꝓ se qꝫ ꝓ
ꝓplo. 7 adipē q̄ oblatꝰ ē ꝓ pctis· adolebit sup
altare. Ille ꝙo q̄ dimiserit caprū emissariū
lauabit vestimēta sua 7 corꝓ aq̄. 7 sic ingre-
diet' in castra. Vitulū aūt 7 hircū q̄ ꝓ pcca-
to fuerāt imolati. 7 q̄ꝝ sanguis illatus est i
scūariū ut expiatio cōpleret· asportabūt fo-
ras castra. 7 ꝙburēt igni tā pelles qꝫ carnes
eoꝝ ac simū. 7 q̄cūqꝫ ꝙbuserit ea· lauabit ve-
stimēta sua 7 carnē aq̄. 7 sic igredi' castra.
Eritqꝫ vobꝭ hoc legitimū sempiternū. Mense
aūt septio· decima die mēsis· affligetis aias
vras· nullūqꝫ opꝰ facietis siue indigena siue
aduena q̄ pegrinat' inter vos. In hac die ex-
piatio erit vri atqꝫ mūdatio· ab oibus pctis
vris corā dño mūdabimi. Sabbatū n. requie-
tionis ē. 7 affligetis aias vras religiōe ꝓpe-
tua. Expiabit aūt sacerdos q̄ vnctus fuerit
7 cuiꝰ manꝰ initiate sūt ut sacerdotio fūgat'
ꝓ pre suo. Induet'qꝫ stola linea 7 vestibꝰ sanc-
tis 7 expiabit scūariū 7 tabernaculū testimonij
atqꝫ altare: sacerdotes qꝫ 7 vniuersū popu-
lum. Eritqꝫ hꝫ vobis legitimū sempiternū: ut
oretis ꝓ filijs isrl'. 7 ꝓ cūctis pctis eoꝝ semel
in anno. Fecit igit' sicut ꝓcepat dñs moysi.

Et locutꝰ ē dñs ad moysen XVII
dicēs: Loqre aaron 7 filijs eiꝰ 7 cūc-
tis filijs isrl'· dicēs ad eos: Iste ē ser-
mo quē mandauit dñs dicēs: Homo q̄libet
de domo isrl' si occiderit bouē aut ouē siue ca
prā i castris uel extra castra. 7 nō obtulerit
ad ostiū tabnaculi oblationē dño: sanguis
reus erit. Quasi si sanguinē fuderit: sic peri
bit de medio ꝓpli sui. Iō sacerdoti offerre de-
bent filij isrl' hostias suas qs occidūt in agro
ut scificent' dño añ ostiū tabnaculi testimo-
nij. 7 imolēt eas hostias pacificas dño. Fū-
detqꝫ sacerdos sanguinem sup altare dñi ad
ostiū tabnaculi testimonij. 7 adolebit adipē
i odorē suauitatis dño. 7 nequaqꝫ vltra imo-
labūt hostias suas dæmonibus cū qbꝰ forni
cati sūt. Legitimū sempiternū erit illis 7 po-
steris eoꝝ. Et ad ipsos dices: Homo de filijs
isrl' 7 de aduenis q̄ pegrinant' apud vos qui
obtulerit holocaustum siue victimam. 7 ad
ostiū tabnaculi testimonij non adduxerit eā
ut offerat dño· interibit de ꝓplo suo. Homo
q̄libet de domo isrl' 7 de aduenis q̄ pegrinā-
tur apud vos si comederit sanguinem· obfirmabo
faciē meā ꝓ aiam illiꝰ. 7 dispdā eā de popu-
lo suo: q̄a aia carnis in sanguie ē. 7 ego dedi
illū vob· ut sup altare i eo expietis ꝓ aiabus
vris. 7 sanguis ꝓ aie piaculo sit. Idcirco di-
xi filijs isrl'. Omis aia ex vob nō comedet san-
guinē· nec ex aduenis q̄ pegrinat' apud vos
Homo q̄cūqꝫ de filijs isrl' 7 de aduenis q̄ pe-
grinant' apud vos· si venatiōe atqꝫ aucupio
cepit ferā uel auē q̄bꝰ vesci licitum est: fūdat
sanguinē eiꝰ 7 opiat illū tra. Aia eni omis car
nis i sanguie ē. Idcirco dixi filijs isrl': Sangui-
nē vniuerse carnis nō comedet : q̄a aia car-
nis i sanguie ē. 7 q̄cūqꝫ comederit illū· inte-
ribit. Aia q̄ comederit morticinū uel captū
a bestia· tā de indigenis qꝫ de aduenis· laua-
bit vestimenta sua 7 semetipsū aq̄. 7 ꝓtami-
natꝰ erit vsqꝫ ad vesperū. 7 ꝫ ordine mūdus
fiet. Qđ si nō lauerit vestimenta sua uel corꝓ
portabit iniquitatē suā. XVIII

Locutusqꝫ ē dñs ad moysen dicens:
Loquere filijs isrl'. 7 dices ad eos:
Ego sū dñs deꝰ vester. Juxta cōsue-
tudinē terre egypti i q̄ habitastis· nō facietis:
7 iuxta morē regionis chanaan: ad quā ego

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

introducturus ſũ vos·nõ agetis·nec in legitimis eox ãbulabitis. Facieq; iudicia mea ⁊ p̃cepta mea ſeruabitis. ⁊ ambulabitis in eis Ego dñs deus vester. Cuſtodite leges meas atq; iudicia: q̃ faciẽs hõ viuet i eis. Ego dñs deꝰ vester. Vis hõ ad p̃ximã ſanguis ſui non accedet ut reuelet turpitudinẽ eiꝰ. Ego dñs Turpitudinẽ p̃ris tui ⁊ turpitudinẽ matris tue nõ diſcoopies. Mater tua ẽ: nõ reuelabis turpitudinẽ eiꝰ. Turpitudinẽ vxoris patris tui nõ diſcoopies. Turpitudo.n. p̃ris tui eſt. Turpitudinẽ ſororis tue ex p̃re ſiue ex mre q̃ domi vel foris genita ẽ·nõ reuelabis. Turpitudinem filie filij tui uel neptis ex filia nõ reuelabis: q̃a turpitudo tua eſt. Turpitudinẽ filie vxoris p̃ris tui quã pepit p̃ri tuo ⁊ ẽ ſoror tua·nõ reuelab. Turpitudinẽ ſororis p̃ris tui nõ diſcoopies: q̃a caro eſt p̃ris tui. Turpitudinẽ ſororis mris tue nõ reuelabis eo q̃ caro ſit mris tue. Turpitudinẽ patrui tui nõ reuelab: nec accedes ad vxorẽ eius q̃ tibi affinitate ꝯiungit. Turpitudinẽ nurus tue non reuelab: q̃a vxor filij tui eſt: nec diſcoopies ignominiã eiꝰ. Et vxorẽ fratris tui nullus accipiat. Turpitudinẽ vxoris fratris tui nõ reuelab: q̃a turpitudo fris tui ẽ. Turpitudinẽ vxoris tue ⁊ filie eiꝰ non reuelabis. Filiã filij eiꝰ ⁊ filiã filie illiꝰ non ſumes·ut reueles ignominiã eiꝰ: q̃a caro illiꝰ ſũt. ⁊ talis coitꝰ inceſtus ẽ. Sororẽ vxoris tue i p̃licatũ illiꝰ nõ accipies: nec reuelabis turpitudinem eiꝰ adhuc illa viuente. Ad mulierem q̃ patit mẽſtrua non accedes: nec reuelabis feditatẽ eiꝰ. Cũ vxore p̃rimi tui nõ coibis·nec ſeminis cõmixtione maculaberis. De ſemine tuo nõ dabis ut cõſecret idolo moloch: nec pollues nomẽ dei tui. Ego dñs. Cũ maſculo nõ cõmiſcear coitu femineo: q̃a abhominatio ẽ. Cũ oi pecore nõ coibis: nec maculaber cũ eo. Mulier nõ ſuccũbet iumento nec miſcebit ei: q̃a ſcelus ẽ. Nec polluami in oibꝰ his q̃bꝰ ꝯtaminate ſũt vniuerſe gẽtes quas ego eiciã añ cõſpectũ vestrũ. ⁊ q̃bꝰ polluta ẽ terra cuiꝰ ego ſcelera viſitabo: ut euomat habitatores ſuos. Cuſtodite legitima mea atq; iudicia: ut nõ faciatis ex oibꝰ abhominatiõibꝰ iſtis tã indigena q̃ colonꝰ q̃ pegrinat apud vos. Oẽs enĩ execratices iſtas fecerũt accolẽ terre q̃ fuerũt añ vos ⁊ polluerũt eã. Cauete q̃ ne ⁊ vos ſilit euomat cũ paria fecerit: ſicut euomuit gentẽ q̃ fuit añ vos. Quis aia q̃ fecerit de abhominationibꝰ his quippiã: peribit de medio ppli ſui. Cuſtodite mãdata mea. Nolite facere q̃ fecerũt hi q̃ fuerũt añ vos. ⁊ ne polluamini in eis. Ego dñs deꝰ vester. XIX

Locutus eſt dñs ad moyſen dicens: Loqre ad omnẽ cetũ filioꝝ iſrl. ⁊ dices ad eos. Sci eſtote· q̃a ego ſanctꝰ ſũ dñs deꝰ vester. Vnuſq;ſq; patrẽ ſuũ ⁊ matrẽ ſuã timeat. Sabbata mea cuſtodite. Ego dñs deꝰ vester. Nolite cõuerti ad idola: nec deos ꝯflatiles facietis vobis. Ego dñs deꝰ vester. Si imolaueritis hoſtiã pacificoꝝ dño ut ſit placabilis: eo die q̃ fuerit imolata comedetis eã. ⁊ die alt̃o. Quicq̃d aũt reſiduũ fuerit i diem tertiũ: igne ꝯburetis. Si q̃s pꝰ biduũ comederit ex ea: ꝓphanꝰ erit ⁊ impietatis reus: portabitq; iniq̃tatẽ ſuã: q̃a ſanctũ dñi polluit. ⁊ peribit aia illius de populo ſuo. Cũq; meſſueris ſegetes tre tue nõ tondebis vſq; ad ſolũ ſupficiẽ tre: nec remanẽtes ſpicas colliges: neq; in vinea tua racemos ⁊ grana decidentia cõgregabis: ſ pauperib⁹ ⁊ pegrinis carpẽda dimittes. Ego dñs deꝰ vr. Nõ facietis furtũ: nõ mentiemi: nec decipiet vnuſquiſq; p̃ximũ ſuũ. Nõ peiurabis in noie meo: nec pollues nomen dei tui. Ego dñs. Nõ facies calũniã p̃rimo tuo: nec vi oppримes eum. Nõ morabit opus mercenarij tui apud te vſq; mane. Non maledices ſurdo: nec coram ceco pones offendiculũ: ſ timebis dñm deũ tuũ: q̃a ego ſũ dñs. Non facies q̃d iniquũ ẽ: nec iuſte iudicabis. Nõ cõſideres pſonã pauperis: nec honores vultũ potentis. Juſte iudica, p̃ximo tuo. Non eris criminator nec ſuſurro i ppls. Nõ ſtabis ꝓtra ſanguinẽ p̃rimi tui. Ego dñs. Nõ oderis frem tuũ in corde tuo·ſ publice argue eũ ne habeas ſup illo pctm. Non queras vltionẽ: nec memor eris iniurie ciuiũ tuoꝝ. Diliges amicũ tuum ſicut teipſũ. Ego dñs. Leges meas cuſtodite. Jumenta tua non facies coire cũ alterius generis aiantibꝰ. Agꝝ tuũ nõ ſeres diuerſo ſemine. Veſtẽ q̃ ex duobꝰ texta eſt·nõ indueris. Nõ ſi dormierit cũ muliere coitu ſeminis q̃ ſit ancilla etiã nobilis. ⁊ tñ p̃cio nõ redempta nec libertate donata·vapulabũt ambo ⁊ non morient: q̃a non fuit libera. Pro delicto aũt ſuo offeret dño ad oſtiũ tabnaculi teſtimonij arietẽ: orabitq; p eo ſacerdos ⁊ p pec cato eiꝰ corã dño. ⁊ reꝓpitiabit ei: dimittetur q; peccatũ. Cũ ingreſſi fueritis terram

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

¶ plantauerítis i ea ligna pomifera·auferetꝭ
ꝑputia eoꝝ. Poma que germinãt·imunda
erũt vob·nec edetis ex eis. Quarto aũt ãno
ois fructus eoꝝ scisicabiℓ: laudabilis dño.
Quinto aũt ãno comedetꝭ fructus:ꝙgregã/
tes poma q̃ ꝓferũt. Ego dñs dꝰ vꝛ. Non
comedetis carnẽ cũ sanguie·Nõ augurabi/
mini:nec obseruabitꝭ somnia. Neq; irotun/
dũ attõdebitis comã: nec radetis barbam.
Et sup mortuo nõ icidetꝭ carnes vr̃as:neq;
figuras aliquas aut stigmata facietꝭ vobis.
Ego dñs. Ne ꝓstituas filiã tuã ne ꝓtamineℓ
ẽra·ꝛ ipleaℓ piaculo. Sabbata meacustodite
ꝛ scñariũ meũ metuite. Ego dñs. Nõ declinetꝭ
ad magos·nec ab ariolis aliq̃d scisciteꝫ/
mini ut polluamini ꝑ eos. Ego dñs dꝰ vꝛ/
ster. Coꝛã cano capite ꝙ surge·ꝛ honora ꝓso/
nã senis·ꝛ time dñm vꝛũ tuũ. Ego sũ dñs.
Si habitauerit aduena in ẽra vr̃a·ꝛ morat⁹
fuerit int̃ vos·nõ exprobretis ei: sed sit inter
vos q̃si indigena·ꝛ diligetis eũ q̃si vosmet/
ipsos. Fuistis.n.ꝛ vos aduene in ẽra egypti.
Ego dñs dꝰ vꝛ. Nolite facẽ iniquũ ali/
q̃d·i iudicio·ĩ regula·in pondẽ·in mensura·
Statera iusta·ꝛ eq̃ sint̃ pondera:iustus mo
dius:equusq; sextari⁹. Ego dñs deus vꝛ
q̃ eduxi vos de ẽra egypti. Custodite oia pre/
cepta mea ꝛ vniũsa iudicia·ꝛ facite ea. Ego
dominus.

XX

Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicens:
Hec loq̃ris filijs isrl̃: Hõ de filijs isrl̃
ꝛ de aduenis q̃ habitãt in isrl̃: si q̃s
dederit de semine suo idolo moloch: morte
moriaℓ: Populus ẽre lapidabit eũ.ꝛ ego po/
nã faciẽ meã ꝑ illũ·succidamq; eũ de medio
ꝓpli sui: eo q̃ dederit de semie suo moloch.ꝛ
ꝓraminauerit scñariũ meũ·ac polluerit no/
men scm̃ meũ. Ꝙ si negligẽs ꝓplus ẽre ꝛ q̃si
paruipendẽs impiũ meum: dimiserit hoiem
qui dedit de semine suo moloch· nec voluerit
eũ occidẽ: ponã faciẽ meã sup hoiem illum ꝛ
cognationẽ ei⁹: succidãq; ꝛ ipsũ ꝛ cẽs q̃ cõ/
senserunt ei·ut fornicareℓ cũ moloch de me/
dio ꝓpli sui. Alia q̃ declinauerit ad magos
ꝛ ariolos·ꝛ fornicata fuerit cũ eis: ponã fa/
ciẽ meã ꝑ eã·ꝛ interficiã illã de medio ꝓpli sui
Sanctificamiꝛ estote sci: q̃a ego sanctus sũ dñs
dꝰ vꝛ. Custodite ꝓcepta mea ꝛ facite ea.
Ego dñs q̃ sanctifico vos. Qui maledixerit pr̃i
suo aut matri, morte moriaℓ. Patri matriq;
q̃ maledixerit: sanguis eꝰ sit sup eũ. Si me/
chat⁹ q̃s fuerit cũ vxore alteri⁹.ꝛ adulterũ
ꝑpetrauerit cũ cõiuge ꝓximi sui: morte mo/
riaℓ ꝛ mech⁹ ꝛ adulℓa. Qui dormierit cũ no/
uerca sua.ꝛ reuelauerit ignominiã ꝓris sui:
morte moriaℓ ambo. Sanguis eoꝝ sit sup
eos. Si q̃s dormierit cũ nuru sua·vterq; mo
riaℓ·q̃a scelus operati sũt. Sanguis eoꝝ sit sup
eos. Qui dormierit cũ masculo coitu femi/
neo: vterq; operat⁹ ẽ nephas: morte moriaℓ.
Sit sanguis eoꝝ sup eos. Qui supra vxorẽ
filiam·duxerit matrẽ ei⁹: scelus operat⁹ ẽ. Ig/
nis ardebit cũ eis: nec ꝑmanebit tantũ ne/
phas in medio vr̃i. Qui cũ iumẽto ꝛ pecore
coierit·morte moriaℓ: pec⁹ q̃q; occidite. Mu/
lier q̃ succubuerit cuilibet iumento: sil̃ interfi/
cieℓ cũ eo. Sanguis eoꝝ sit sup eos. Qui ac/
cepit soroꝛẽ suã·filiã ꝓris sui uel filiã matris
sue.ꝛ viderit turpitudinẽ ei⁹·ille aq; conspexe/
rit fris ignominiã: nephariã rẽ operati sũt·
occidenℓ in conspectu ꝓpli: eo q̃ turpitudinẽ
suã mutuo reuelauerint.ꝛ portabũt iniq̃ta/
tem suã. Qui coierit cũ mulierꝫ i fluxu mẽ/
struo.ꝛ reuelauerit turpitudinẽ eius: ipsaq;
aperit fontẽ sanguis sui: interficienℓ ambo
de medio ꝓpli sui. Turpitudinẽ matertere ꝛ
amitę tue nõ discoopies. Qui ꝟ fecerit·igno
miniã carnis sue nudauit: portabũt ãbo ini/
quitatẽ suã. Qui coierit cũ vxore patrui uel
auũculi sui.ꝛ reuelauerit ignominiã cogna
tiõis sue: portabũt ambo pcm̃ suũ. Absq; li/
beris morienℓ. Qui duxerit vxorẽ fris sui·rẽ
facit illicitã: turpitudinẽ fris sui reuelauit·
absq; filijs erit. Custodite leges meas atq;
iudicia ꝛ facite ea: ne ꝛ vos euomat ẽra quã
ĩtraturi estis ꝛ habitaturi. Nolite ambulare
ĩ legitimis nationũ: quas ego expulsur⁹ sum
ante vos. Oia enim ꝟ fecerũt.ꝛ abhominat⁹ sũ
eas. Vobis aũt loq̃r. Possidete terram eoꝝ
quã dabo vobis in hereditatẽ·terrã fluentem
lacte ꝛ melle. Ego dñs deus vꝛ: q̃ sepa/
raui vos a ceteris ꝓplis. Separate ꝙ ꝛ vos iu/
mentũ mũdũ ab imũdo.ꝛ auem mundã ab
imunda. Ne polluatis aias vr̃as in pecore ꝛ
auib⁹.ꝛ cũctis q̃ mouenℓ in ẽra.ꝛ q̃ vob ostẽ/
di eẽ polluta. Eritis sci mihi: q̃a scus ego sũ
dñs.ꝛ separaui vos a ceteris ꝓplis ut essetis
mei. Vir siue mulier in q̃b⁹ pythonic⁹ uel di/
uinationis fuerit spũs: morte moriaℓ·la/
pidibus obruent eos. Sanguis eoꝝ sit sup
illos.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Dixit quoq; dñs ad moysen : XXI
Loquere ad sacerdotes filios aarō
7 dices ad eos: Ne ꝓtaminet̄ sacer-
dos i mortib⁹ ciuiū suoꝝ· nisi tm̄ i ꝓsangui-
neis ac ꝓpinquis.i.sup p̄rem 7 matrem 7 fi-
liū 7 filiā·frēm q̄z 7 sororē ꝟginē·q̄ nō ē nu
pta viro:ꝫ nec i ꝑncipe ꝑpli sui ꝓtaminabit̄.
Nec radent caput nec barbā:neq; i carnib⁹
suis faciēt incisuras. Sci erūt deo suo.7 nō
polluēt nomē eius. Incensū eni dñi 7 panes
dei sui offerūt.7 iō sci erunt. Scortum 7 vile
ꝓstibulū nō ducet vxorē : nec eā q̄ repudia-
ta ē a marito·q̄a cōsecrat⁹ē deo suo.7 panes
ꝓpositiōis offert. Sit q̄ scūs:q̄a 7 ego sanct⁹
sū dñs q̄ scifico vos. Sacerdotis filia si dep̄-
hensa fuerit i stupro.7 violauerit nomē pa-
tris sui:flāmis exuret̄. Pontifex.i.sacerdos
maxim⁹inē frēs·sup cui⁹ caput fusū est vnc-
tiōis oleū.7 cui⁹ man⁹ i sacerdotio cōsecrate
sūt:vestituscꝫ ē scis vestibus:caput suum nō
discoopiet:vestimenta non scindet.7 ad oēm
mortuū nō ingredieť oio. Sup p̄re q̄z suo 7
mre nō ꝓtaminabit̄ : nec egredieť de sanctis
ne polluat scūariū dñi:q̄a oleū scē vnctiōis
dei sui sup eū est. Ego dñs. Virginem ducet
vxorē. Viduā aūt 7 repudiatā 7 sordidam
atq; meretricē nō accipiet ꝫ puellā de popu-
lo suo·ne ꝓmisceat stirpē generis sui vulgo
gent̄ sue·q̄a ego dñs q̄ scifico eū. Locutusq;
ē dñs ad moysen dicēs: Loq̄re ad aarō: Hō
de semīe tuo p familias q̄ būerit maculā nō
offeret panes deo suo : nec accedet ad mini-
sterūm ei⁹. Si cec⁹ fuerit·si claud⁹·si ul̄ paruo
uel grādi 7 torto naso : si fracto pede·si ma-
nu·si gibb⁹·si lipp⁹·si albuginē bns i oculo·
si iugem scabiē·si impetiginē in corpe·uel her-
niosus: ois q̄ būerit maculā de semine aarō
sacerdotis·non accedet offerre hostias dño
nec panes deo suo. Vescet̄ tn̄ panib⁹ q̄ offe-
runt̄ in scūario·ita dūtaxat·ut intra velum
nō ingrediat̄:nec accedat ad altare q̄ maculā
bz.7 ꝓtaminare nō debet scūariū meū. Ego
dñs qui scifico eos. Locut⁹ est q̄ moyses ad
aaron 7 ad filios eius 7 ad oēm isrl̄: cūcta
que sibi fuerant imperata. XXII
Locutus q̄z ē dñs ad moysen dicēs:
Loq̄re ad aaron 7 ad filios eius·ut
caueant ab his que cōsecrata sūt fi-
liox isrl̄.7 nō ꝓtaminent nomen scificatorū
mihi q̄ ipsi offerunt. Ego dñs. Dic ad eos 7
ad posteros eox. Dis hō q̄ accesserit de stirpe
vra ad ea que ꝓsecrata sūt.7 que obtulerūt
filij isrl̄ dño in q̄ ē imūditia:ꝑibit coram dño.
Ego sū dñs. Hō de semine aaron q̄ fuerit le-
prosus·aut patiēs fluxū seminis·nō vescet̄ de
bis que scificata sūt mihi·donec sanet̄. Qui
tetigerit imundū sup mortuo.7 ex q̄ egredit̄
semē q̄si coit⁹ .7 q̄ tāgit reptile 7 q̄libet im-
mūdū cui⁹ tactus ē sordid⁹·imund⁹ erit vsq;
ad vesperū.7 nō vescet̄ de his que scificata sūt:
ꝫ cū lauerit carnē suā aqua 7 occubuerit sol
tūc mūdatus vescet̄ de scificat̄: q̄a cibus il-
li⁹ē. Morticinū 7 captum a bestia nō come-
dent·nec polluent̄ in eis. Ego sū dñs. Custo-
diāt ꝓcepta mea·ut nō subiaceāt pctō.7 mo-
rianť i scūario cū polluerint illud. Ego dñs
q̄ scifico eos. Dis alienigena nō comedet de
scificatis. Inq̄lin⁹ sacerdot̄ 7 mercēnarius
non vescent̄ ex eis. Quē aūt sacerdos emerit
7 q̄ vernacul⁹ dom⁹ ei⁹ fuerit·hi comedent ex
eis. Si filia sacerdot̄ cuilibet ex ꝓpl̄o nupta
fuerit·de his q̄ scificata sūt 7 de ꝓmitijs non
vescet̄. Sin aūt vidua uel repudiata 7 absq;
liberis reuersa fuerit ad domū p̄ris sui·sicut
puella consuuerat·alet̄ cibis p̄ris sui. Dis
alienigena comedēdi ex eis nō habet ptātem
Qui comederit de scificatis p ignorātiā·addet
q̄ntā ptē cū eo q̄ comedit.7 dabit sacerdo-
ti in scūariū:nec contaminabūt scificata fi-
liox isrl̄ que offerunt̄ dño : ne forte sustine-
ant iniq̄tatē delicti sui cū scificata comede-
rint. Ego dñs q̄ scifico eos. Locutusq; ē dñs
ad moysen dicēs: Loquere ad aarō 7 filios
ei⁹.7 ad oēs filios isrl̄·diceisq; ad eos: Homo
de domo isrl̄ 7 de aduenis qui habitant apud
vos q̄ obtulerit oblationē suā·uel vota sol-
uens uel spōte offerēs·q̄cq̄d illud obtulerit i
holocaustum dñi ut offerat̄ p vos:masculus
imaculat⁹ erit ex bob⁹ 7 ouib⁹ 7 ex caprīs. Si
maculā būerit nō offeret̄: neq; erit accepta-
bile. Hō q̄ obtulerit victimā pacificox dño
ul̄ vota soluēs uel spōte offerēs tam de bob⁹
q̄m de ouib⁹·imaculatū offeret ut acceptabi-
le sit. Dis macula nō erit i eo. Si cecū fuerit
si fractū·si cicatricē bns·si papulas aut sca-
biē aut impetiginē·non offeret̄ ea dño : nec
adolebit̄ ex eis sup altare dñi. Bouē 7 ouē
aure 7 cauda āputat̄·voluntarie offerre po
tes·votū aūt ex bis solui nō pōt. Dē aial q̄d
ul̄ ꝓtrit̄ uel tōsis ul̄ sect̄·ablatisq; testiculis
ē·nō offeret̄ dño. 7 i tra vra h̄ oio ne faciat̄
De manu alienigene nō offeretis panes de

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vro ⁊ quicqd aliud dare voluerit·q̃a corrupta ⁊ maculata sūt oia:nō suscipietis ea. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Bos·ouis ⁊ capra cū genita fuerit·septē dieb⁹ erūt sub vbere matris sue:die aūt octauo ⁊ deinceps offerri poterūt dño. Siue illa bos siue ouis nō imolabūt vna die cū fetib⁹ suis. Si imolaueritq; hostiā p grāz actione dño· ut possit ee placabilis:eodē die comedetis eam. Non remanebit q̃cq̃ in mane alteri⁹ diei. Ego dominus. Custodite mandata mea. ⁊ facite ea Ego dñs. Ne polluatis nomen meū sanctū ut scificer i medio filioz israł. Ego dñs q̃ scifico vos. ⁊ eduxi de terra egypti ut eem vobis in deū. Ego dñs.

XXIII

Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Loq̃re filijs israł. ⁊ dices ad eos: he sunt ferie dñi q̃s vocabitis scās. Sex dieb⁹ facietis opus:dies septim⁹ q̃a sabbati requies ē·vocabit scūs. Oē op⁹ nō facietis in eo. Sabbatū dñi ē in cūctis habitatiōib⁹ vris. He sūt g̃ ferie dñi scē q̃s celebrare debetis temporib⁹ suis. Mense p̃mo·quartadecima die mensis ad vsp̃ū·pbase dñi ē. ⁊ q̃ntadecima die mēsis hui⁹·sollēnitas açimoz dñi ē. Septē dieb⁹ açima comedetis. Dies p̃mus erit vob celeberrim⁹·scūsq;. Oē opus seruile nō facietis i eo:s offeretis sacrificiū i igne dño septē dieb⁹. Dies aūt septim⁹ erit celebrioz ⁊ sanctioz:nullūq; seruile opus facietis i eo. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Loquē filijs israł. ⁊ dices ad eos: Cū ingressi fueritis terram quā ego dabo vob. ⁊ messueritis segetem: feretis manipulos spicarū p̃mitias messis vre ad sacerdotē. Qui eleuabit fasciculū coram dño ut acceptabile sit p vob altero die sabbati. ⁊ scificabit illū. Atq; i eodē die quo manipul⁹ ꝯsecrab·cedet agn⁹ imaculat⁹ anniculus in holocaustū dñi. ⁊ libamēta offerent cū eo due decime simile ꝯspse oleo in incensū dñi odorēq; suauissimū·liba q̃q; vini·quarta pars hin. Panē ⁊ polentā ⁊ pultes nō comedetis ex segete: vsq; ad diē q̃ offeretis ex eo deo vro. Preceptū ē sempiternū in gnātionib⁹ cūctisq; habitaculis vris. Numerabitis g̃ ab altero die sabbati in q̃ obtulistis manipulū p̃mitiaz·septē ebdomadas plenas vsq; ad alterā diē expletiōis ebdomade septie. i. q̃nquagita dies. ⁊ sic offeretis sacrificiū nouū dño ex oib⁹ habitaculis vris: panes p̃mitiaz duos de duab⁹ decimis simile fermēta te:q̃s coquetis i p̃mitias dñi. Offeretisq; cū panib⁹ septē agnos imaculatos āniculos. ⁊ vitulū de armēto vnū ⁊ arietes duos. ⁊ erūt in holocaustū cū libamētis suis i odorē suauissimū dño. Facietis ⁊ hircū p̃ pctō·duosq; agnos āniculos hostias pacificoz. Cūq; eleuauerit eos sacerdos cū panib⁹ p̃mitiaz coram dño·cedēti usū ei⁹. Et vocabitis hūc diē celeberrimū atq; scissimū. Oē opus seruile nō facietis in eo. Legitimū sempiternū erit in cūctis habitaculis ⁊ generationib⁹ vestris. Postq̃ aūt messueritis segetem terre vre·nō secabitis eā vsq; ad solū:nec remanētes spicas colligetis·s paupib⁹ ⁊ pegrinis dimittetis eas. Ego sū dñs deus vester. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Loquē filijs israł: Mense septimo·p̃ma die mēsis erit vob sabbatū memoriale clangētibus tubis. ⁊ vocabit scm. Oē opus seruile nō facietis in eo. ⁊ offeretis holocaustū dño. Locutusq; est dñs ad moysen dicens: Decimo die mensis hui⁹ septimi dies expiationum erit celeberrim⁹. ⁊ vocabit scūs: affligetisq; aīas vras i eo. ⁊ offeretis holocaustū dño. Oē opus seruile nō facietis i tpe diei hui⁹·q̃a dies ꝓpitiatiōis ē ut ꝓpitiet vobis dñs de⁹ vester. Omis aīa que afflicta nō fuerit die hac· pibit de ꝓplis suis: ⁊ que opis quippiā fecerit: delebo eam de populo suo. Nihil g̃ opis facietis i eo. Legitimū sempiternū erit vob i cūctis generationibus ⁊ habitatiōib⁹ vris. Sabbatū requietionis ē. ⁊ affligetis aias vras. Die nono mēsis septimi a vespe vsq; ad vesperū celebrabitis sabbata vra. Et locut⁹ est dñs ad moysen dicens: Loquē filijs israł: A q̃ntodecimo die mēsis hui⁹ septimi·erūt ferie tabernaculoz septem dieb⁹ dño. Dies primus vocabit celeberrim⁹ atq; scissim⁹. Oē op⁹ seruile nō facietis i eo: ⁊ septem dieb⁹ offeretis holocausta dño. Dies octau⁹ erit celeberrim⁹ atq; scissim⁹. ⁊ offeretis holocaustū dño. Est. n. cetus atq; collecte. Oē op⁹ seruile nō facietis i eo. He sunt ferie dñi q̃s vocabitis celeberrimas atq; scissimas: offeretisq; in eis oblationes dño·holocausta ⁊ libamēta iuxta ritū vniuscuiusq; diei exceptis sabbatis dñi donisq; vris. ⁊ q̃ offeretis ex voto·uel q̃ sponte tribuetis dño. A q̃ntodecimo g̃ die mensis septimi q̃n congregaueritis de fruct⁹ tre vre·celebrabitis ferias dñi septē dieb⁹. Die p̃mo ⁊ die octauo erit sabbatū. i. requies. Sumetisq; vobis die

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝑmo fructus arbor⁹ pulcherrime·spatulasq palmaꝝ ⁊ ramos ligni ꝛensaꝝ frondiũ.⁊ salices ꝛe torrẽte.⁊ letabimi coꝛã dño deo vro celebrabitisq sollẽnitatẽ eius septẽ dieb⁹ p annũ. Legitimũ sempiternũ eritin gnãtionib⁹ vris. Mẽse septio festa celebrabitis ⁊ habitabitis i vmbraculis septẽ dieb⁹. Omis qui ꝛe genere ẽ isrl·manebit in tabernaculis:ut discant posteri vri q in tabernaculis habitare fecerim filios isrl cũ educerẽ eos ꝛe ẽra egypti. Ego dns deus vester. Locutusq ẽ moyses sup sollẽnitatibus dni ad filios isrl.

Et locut⁹ ẽ dns ad moy- XXIIII
sen dicẽs: Precipe filijs isrl ut afferant tibi oleũ ꝛe oliuis purissimũ ac lucidũ ad ꝙcinnãdas lucernas iugiter extra velũ testimonij in tabernaculo federis. Ponetq eas aarõ a vespe vsq i mane coꝛã dño cultu rituq ꝑpetuo i gnãtionib⁹ vris. Sup candelabꝝ mũdissimũ ponent semp i ꝙspectu dni. Accipies q̃ similã ⁊ coqnes ex ea duodeci panes q singuli habebũt duas decimas Quoꝝ senos altrinsec⁹ sup mensam purissimã coꝛã dño statues ⁊ pones sup eos thus lucidissimũ ut sit panis in monimentũ oblatiõis dni. Per singula sabbata mutabũt coꝛã dño·suscepti a filijs isrl fedẽ sempiterno: erũtq aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ ut comedãt eos i loco scõ:q a scm scõꝝ est ꝛe sacrificijs dni iure ꝑpetuo. Ecce aũt egressus fili⁹ mulieris israhelitidis quẽ ꝑpererat ꝛe viro egyptio inr filios isrl:iurgat⁹ ẽ i castris cũ viro israhelita Cũq blasfemasset nomẽ dni.⁊ maledixisset ei:adductus ẽ ad moysen. Vocabat aũt mr eius salumith filia dabri:de tribu dan.Miseruntq eũ in carcerẽ:donec noscẽt q̃d iubẽt dns. Qui locut⁹ ẽ ad moysen dicens: Educ blasfemũ extra castra.⁊ ponãt ões q audierũt·man⁹ suas sup caput ei⁹. ⁊ lapidet eũ populus vniuersus. Et ad filios isrl loqris: Hõ q maledixerit deo suo portabit pctm suũ.⁊ q blasfemauerit nomen dni: morte moriat. Lapidib⁹ opprimet eũ ois multitudo populi. Sive ille ciuis sive pegrin⁹ fuerit·q blasfemauerit nomen dni:morte moriat. Qui percusserit ⁊ occiderit hoiem: morte moriatur. Qui pcusserit aial reddat vicariũ.i.aiam ꝙ aia. Qui irrogauerit maculã cuilibet ciuiũ suoꝝ:sicut fecit·sic fiet ei. Fracturam ꝙ fractura·oculũ ꝙ oculo·dentẽ ꝙ dente restituet. Qualẽ inflixerit maculã·talẽ sustinẽ cogat.

Qui pcusserit iumẽtũ·reddat aliud. Qui pcusserit hoiem·puniet. Equũ iudiciũ sit inter vos·sive pegrin⁹ sive ciuis peccauerit: quia ego sm dns deus vester. Locutusq ẽ moyses ad filios isrl.⁊ eduxerũt eum q̃ blasfemauerat extra castra:ac lapidib⁹ oppressерũt. Fecerũtq filij isrl sicut ꝑcepat dns moysi.

Locutusq ẽ dns ad moysen XXV
i monte synai dicẽs: Loquere filijs isrl.⁊ dices ad eos:Cm ingressi fueritis terrã quã ego dabo vob: sabbatiçetis sabbatũ dño. Sex ãnis seres agrũ tuũ.⁊ sex ãnis putabis vineã tuã·colligesq fruct⁹ ei⁹. Septio aũt ãno sabbatũ erit terre requietiõis dni. Agrũ non seres.⁊ vineam nõ putabis Que sponte gignet bum⁹ nõ metes.⁊ vuas ꝑmitiaꝝ tuaꝝ nõ colliges q̃i vindemiã. Annus.n.requietiõis ẽre ẽ. Sed erũt vob in cibũ tibi ⁊ seruo tuo·ancille ⁊ mercenario tuo.⁊ aduene q̃ pegrinat apud te. Jumẽtis tuis ⁊ ꝛecoꝛib⁹ oia q̃ nascunt ꝓbebunt cibũ. Numerabis q̃ tibi septẽ ebdomadas ãnoꝝ.i.septies septẽ·q̃ sũt faciũt q̃dragitanouẽ.⁊ clãges buccina mense septio·decima die mẽsis ꝓpitiatiõis tpe in vniuersa ẽra vra. Scificabisq annũ q̃nq̃gesimũ.⁊ vocabis remissionẽ cũctis habitatoꝝ⁹ ẽre tue. Jpse ẽ.n. iubile⁹. Reuertet hõ ad possessionem suã.⁊ vnusq̃sq rediet ad familiã ꝓstinã·q̃a iubile⁹ ẽ ⁊ q̃nquagesim⁹ ann⁹. Nõ seretis atq metetis·sponte i agro nascẽtia.⁊ ꝑmitias vindemie nõ colligetis: ob scificationẽ iubilei: ꝙ stati ablata comedetq. Anno iubilei redient ões ad possessiões suas. Cm vẽdes quippiã ciui tuo ul emes ab eo·ne ꝓtristes frem tuum:sed iuxta numeꝝ ãnoꝝ iubilei emes ab eo.⁊ iuꝝ supputationẽ frugũ vẽdet tibi. Quãto pl⁹ anni remanserint p⁹ iubileũ·tãto crescet ⁊ ꝓciũ:⁊ quãto min⁹ tpis numerauer·tãto minor ⁊ emptio ꝓstabit. Temp⁹.n. frugũ vendet tibi Nolite affligere ꝓtribules vros: sed timeat vnusq̃sq deũ suũ:q̃a ego dns de⁹ vester. Facite ꝓcepta mea.⁊ iudicia custodite.⁊ ꝛiplete ea ut habitare possitq i ẽra absq vllo pauore.⁊ gignat vob bum⁹ fructus suos quibus vescami vsq ad saturitatẽ: nulli⁹ ipetũ formidãtes. Dr si dixeritis q̃d comedem⁹ anno septio si nõ seuerim⁹ neq collegerimus fruges nras:dabo bñdictionẽ meam vob anno sexto.⁊ faciet fructus triũ annoꝝ : seretisq ãno octauo.⁊ comedetq veteres fruges vsq

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ad nonũ annũ·donec noua nascant edetq; ve-
tera. Terra q̃q; nõ vẽdet̃ ꝑpetuũ q̃a mea ẽ·
7 vos aduene 7 coloni mei estis. Unde cun-
cta regio possessiõis vre sb redẽptiõis condi-
tione vẽdet. Si attenuat⁹ frat̃ tu⁹ vẽdiderit
possessiũculã suã. 7 voluerit ꝑpinquus eius:
põt redimere qđ ille vendiderat. Sin aũt nõ
habuerit ꝑximũ. 7 ipse p̃ciũ ad redimẽdũ po
tuerit inuenire: cõputabunt fruct⁹ ex eo tpe
q̃ vẽdidit. 7 qđ reliquũ ẽ·reddet emptori·sicq;
recipiet possessionem suam. Qđ si nõ inuenerit
manus eius ut reddat p̃ciũ·habebit emptor
qđ emerat vsq; ad annũ iubileũ. In ipso eni
ois vẽditio redibit ad dñm 7 ad possessorem
pristinũ. Qui vẽdiderit domũ itra vrbis mu
ros: habebit licentiã redimẽdi donec vnus
impleat ann⁹. Si nõ redemerit 7 ãni circu-
lus fuerit euolutus· emptor possidebit eã. 7
posteri ei⁹ i ꝑpetuũ. 7 redimi nõ poterit etiã in
iubileo. Sin aũt i villa fuerit dom⁹ q̃ muros
nõ bz·agror iure vẽdet. Si añ redẽpta non
fuerit·in iubileo reuertet ad dñm suũ. Edes
leuitar q̃ in vrbib⁹ sũt: semp p̃nt redimi. Si
redẽpte nõ fuerint·i iubileo reuertent ad do-
minos: q̃a dom⁹ vrbiũ leuitar ꝑ possessioni-
bus sunt int̃ filios isrl. Suburbana aũt eor
nõ vencãt: q̃a possessio sempiterna ẽ. Si atte-
nuatus fuerit frat̃ tu⁹ 7 infirm⁹ manu. 7 sus-
ceperis eũ quasi aduenã 7 pegrinũ 7 vixerit
tecũ: ne accipias vsuras ab eo·nec ãplius q̃
dedisti. Time deũ tuũ· ut viuẽ possit frat̃ tu⁹
apud te. Pecuniam tuã nõ dabis ei ad vsu-
rã. 7 frugũ supbabũdantiã non exiges. Ego
dñs deus vr̃ qui eduxi vos de tra egypti: ut
darẽ vob trã chanaã 7 eẽm vr̃ de⁹. Si pau-
ptate ꝓpul⁹ vẽdiderit se tibi frat̃ tu⁹·non eũ
opprimes ꝓuitute famulor. sb q̃si mercẽnari⁹
7 colonus erit. Usq; ad annũ iubileũ operabit
apud te. 7 postea egredietur cũ liber⁹ suis. 7 re-
uertet ad cognationẽ 7 ad possessionẽ patrũ
suor. Mei. n. ꝓ sui sũt. 7 ego eduxi eos de tra
egypti. Nõ vencãt ꝓditione ꝓuorũ. Ne affli-
gas eũ ꝑ potentiã· sb metuito deũ tuũ. Seru⁹
7 ãcillas int vob de natiõib⁹ q̃ i circuitu vro
sũt 7 de aduenis q̃ pegrinant apud vos ul
q̃ ex his nati fuerit in tra vra. Hos habebit⁹
famulos. 7 hereditario iure trãsmittetis ad
posteros· ac possidebit⁹ i eternum. Fres aũt
vros·filios isrl: ne opprimat⁹ ꝑ potentiã. Si
inualuerit apud vos man⁹ aduene atq; pe-
grini. 7 attenuat⁹ frat̃ tu⁹ vẽdiderit se ei· aut
euiq; de stirpe eius·post vẽditionẽ põt redimi.
Qui voluerit ex frib⁹ suis redimet eũ. 7 pa-
tru⁹ 7 patruelis 7 ꝙsanguine⁹ 7 affinis. Sin
aũt 7 ipse potuerit·redimet se: supputat⁹ dũ-
taxat annis a tpe vẽditionis sue vsq; i annũ
iubileũ. 7 pecunia q̃ vẽditus fuerat iuxt̃ ãnor
numerũ. 7 ratione mercẽnari⁹ supputata. Si
plures fuerint ãni q̃ remanẽt vsq; ad iubileũ
scõm hos reddet 7 p̃ciũ: si pauci·ponẽt ratio-
nẽ cũ eo iuxt̃ annor numer. 7 reddet empto-
ri qđ reliquũ ẽ annor q̃b⁹ añ seruiuit merce-
dib⁹ imputat⁹. Nõ affliget eũ violenter in con-
spectu tuo. Qđ si p hs redimi nõ potuerit· an-
no iubileo egredietur cũ liberis suis. Mei eni
sũt serui filii isrl·quos eduxi de terra egypti.

Ego dñs deus vester. XXVI

Non facietis vobis idolũ 7 sculptile
nec titulos erigetis·nec insignẽ lapi-
dem ponetis i terra vestra ut adoretis eum.
Ego. n. sum dñs deus vester. Custodite sab-
bata mea. 7 pauete ad sanctuariũ meũ. Ego
dñs. Si in p̃ceptis meis ambulaueritis 7 mã-
data mea custodieritis 7 feceritis ea: dabo vob
pluuias tpibus suis. 7 terra gignet germen
suũ. 7 pomis arbores replebunt. Apprehen-
det messiũ tritura vindemiã. 7 vindemia oc-
cupabit sementẽ. 7 comedetis panẽ vestrũ in
saturitate. 7 absq; pauore habitabitis i terra
vra. Dabo pacem in finib⁹ vris: dormietis. 7
nõ erit q̃ exterreat. Auferã malas bestias. 7
gladi⁹ nõ trãsibit t̃minos vros. Persequimini
inimicos vros. 7 corruet coram vob. Perse-
quent̃ q̃nq; de vris centũ alienos. 7 centũ de
vob decẽ milia. Cadent inimici vri gladio in
conspectu vro. Respiciã vos 7 crescẽ facia: et
multiplicabimini·7 firmabo pactũ meũ vo-
biscum. Comedetis vetustissima veter. 7 ve-
tera nouis supuenientib⁹ p̃icietis. Ponã ta-
bernaculũ meum i medio vri. 7 non abiciet
vos aia mea. Ambulabo int̃ vos. 7 ero deus
vester: vosq; eritis ꝑpl⁹ me⁹. Ego dñs de⁹
vester q̃ eduxi vos de tra egyptior ne serui-
retis eis. 7 q̃ ꝓfregi catenas ceruicũ vrarũ
ut incederetis erecti. Qđ si nõ audieritis me:
nec feceritis oĩa mãdata mea· sb spreueritis le-
ges meas. 7 iudicia mea odẽrit⁹ ut nõ fa
ciat⁹ ea q̃ a me ꝓstituta sunt. 7 ad irritũ ꝑdu-
cat⁹ pactũ meũ: ego q̃q; hoc faciã vob. Visitabo
vos velociter in egestate 7 ardore q̃ cõficiat
oculos vros. 7 cõsumat aias vras. Frustra
seretis sementẽ·que ab hostibus deuorabit.

e

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ponã facie meã cõtra vos. ⁊ corruetis coram hostibus vris. ⁊ subijciemini bis q̃ oderũt vos. Fugietis nemine psequẽte. Sin autẽ nec sic obedieritis mihi· addã correptiones vras septuplũ ppẽ pctã vra. ⁊ pterã supbiã duritie vre. Dabo q̃s vobis celũ desup sicut ferrum. ⁊ terrã eneã. Consũmet᷑ in cassum labor vester· nõ pferet ̃ra germẽ: nec arbores poma prebebunt. Si ambulaueritis ex aduerso mihi: nec voluerit᷒ audire me: addã plagas vras vsq̃ in septuplũ ppter pctã vra. Emittamq̃ in vos bestias agri que cõsũmãt vos ⁊ pecora vra. ⁊ ad paucitatẽ cũcta redigãt: deserteq̃ fient vie vre. Q̃ si nec sic volueritis recipere disciplinã· ⁊ ambulaueritis ex aduerso mihi: ego q̃q̃ ꝯ vos aduersus incedam. ⁊ percutiã vos septies ppter pctã vra· inducãq̃ sup vos gladiũ vltorẽ federis mei. Cũq̃ ꝓfugeritis in vrbes· mittã pestilentiã in medio vri. ⁊ trademini in manib⁹ hostiũ postq̃ cõfregero baculũ panis vri· ita ut decẽ mulieres i vno clibano coquãt panes. ⁊ reddãt eos ad pondus ⁊ comedetis ⁊ nõ saturabimini. Sin aũt nec ꝓ me audieritis me· ⁊ ambulaueritis ꝓtra me ⁊ ego incedã aduersus vos i furore cõtrario ⁊ corripiã vos septẽ plagis ppẽ pctã vra· ita ut comedatis carnes filioꝝ vroꝝ ⁊ filiaꝝ vestrarũ. Destruã excelsa vra. ⁊ simulacra cõfringã. Cadetis inter ruinas idoloꝝ vroꝝ. ⁊ abhominabit᷑ vos aia mea: intantũ ut vrbes vestras redigam in solitudinẽ. ⁊ deserta faciã sanctuaria vra· nec recipiã vltra odorẽ suauissimũ: disperdamq̃ terrã vram. ⁊ stupebunt sup ea inimici vri cũ habitatores illi⁹ fuerit. Vos aũt dispdã in gẽtes. ⁊ euaginabo p⁹ vos gladiũ: erit q̃q̃ ̃ra vra deserta. ⁊ ciuitates vre dirute. Tũc placebũt ̃re sabbata sua cũct᷒is diebus solitudinis sue. Q̃n fuerit᷒ in ̃ra hostili: sabbatiçabit ⁊ requiescet i sabbat᷒ solitudinis sue: eo q̃ non requieuerit in sabbatis vris· qñ habitabat᷒ i ea. Et q̃ de vob remãserint: dabo pauorẽ i cordib⁹ eoꝝ in regionib⁹ hostiũ. Terrebit eos sonit⁹ folij volãtis. ⁊ ita fugient q̃si gladiũ. Cadẽt nullo sequẽte. ⁊ corruent singuli sup frẽs suos q̃si bella fugientes. Nemo vr̃m inimicis audebit resistere. Peribitis inr̃ gẽtes. ⁊ hostilis vos terra cõsũmet. Q̃ si ⁊ de bis aliq̃ remãserint: tabescẽt i iniq̃tatibus suis i terra ũmicoꝝ suoꝝ. ⁊ ppẽ pctã patrum suoꝝ ⁊ sua affligent᷑· donec ꝓfiteant᷑ iniq̃tates suas ⁊ maioꝝ suorũ q̃b⁹ ꝑuaricati sunt in me. ⁊ ambulauerũt ex aduerso mihi. Ambulabo igit᷑ ⁊ ego ꝫ eos. ⁊ iducã illos in terrã hostilẽ· donec erubescat icircũcisa mens eoꝝ. Tũc orabũt ꝓ impietatib⁹ suis. ⁊ recordabor federis mei q̃d pepigi cũ abrahã isaac ⁊ iacob. Terre q̃q̃ memor ero: que cũ relicta fuerit ab eis· ꝓplacebit sibi i sabbat᷒is suis: patiẽs solitudinẽ ppter illos. Ipsi ꝙo rogabũt ꝓ pctis suis: eo q̃ abiecerit iudicia mea ⁊ leges meas despexerit. Attñ etiã cũ essent in terra hostili· nõ penitus abieci eos: neq̃ sic despexi ut ꝙsumerent᷑. ⁊ irritũ facerẽ pactum meũ cũ eis. Ego. n. sũ dñs deus eoꝝ. ⁊ recordabor federis mei pristini: qñ eduxi eos de terra egypti i ꝙspectu gentiũ ut eẽm deꝰ eoꝝ. Ego dñs deꝰ. Hec sũt iudicia atq̃ ꝓcepta ⁊ leges quas dedit dñs inr̃ se ⁊ inr̃ filios isrl in monte synai per manũ moysi. XXVII

Locutusq̃ est dñs ad moysen dicẽs: Loquere filijs isrl. ⁊ dices ad eos: Hõ qui votũ fecerit ⁊ spopõderit deo aiam suã: sub estimatiõe dabit ꝓciũ. Si fuerit masculꝰ a vicesimo ãno vsq̃ ad sexagesimũ annũ· dabit q̃nq̃ginta siclos argenti ad mensurã scũarij: si mulier· triginta. A q̃nto aũt ãno vsq̃ ad vicesimũ· masculꝰ dabit viginti siclos: femina decẽ. Ab vno mẽse vsq̃ ad annũ q̃ntũ: ꝓ masculo dabunt᷑ q̃nq̃ sicli· pro femina tres. Sexagenariꝰ ⁊ vltra masculꝰ dabit q̃ndeci siclos: femina decẽ. Si pauper fuerit ⁊ estimationem reddere nõ valebit: stabit coram sacerdote. ⁊ quãtũ ille estimauerit ⁊ viderit eũ posse reddẽ: tãtũ dabit. Aial aũt q̃d immolari põt dño si q̃s vouerit· scm̃ erit ⁊ mutari non põt. i. nec melius malo nec pius bono. Q̃ si mutauerit. ⁊ ipsum q̃d mutatũ est. ⁊ illud ꝓ q̃ mutatũ est ꝓsecratũ erit dño. Aial immũdũ q̃d immolari dño nõ põt· si q̃s vouerit: adducet᷑ añ sacerdotẽ· q̃ diiudicãs vtrũ bonum an malũ sit· statuet ꝓciũ. Q̃ si redare voluerit is q̃ offert· addet sup estimationẽ q̃ntam ptẽ. Hõ si vouerit domũ suã ⁊ scificauerit dño: ꝓsiderabit eã sacerdos vtrũ bona an mala sit. ⁊ iuxta ꝓcium q̃d ab eo fuerit constitutũ venundabit᷑. Sin aũt ille q̃ vouerat voluerit redimẽ eã· dabit q̃ntã ptẽ estimatiõis sue. ⁊ habebit domum. Q̃ si agrũ possessionis sue vouerit ⁊ ꝓsecrauerit dño· iuxta mensurã sementis estimabit᷑ ꝓciũ. Si triginta modijs ordei serit᷑ ̃ra· q̃nq̃ginta siclis venũdet᷑ argenti. Si statim ab anno incipient᷒is iubilei

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

wouerit agrū: quanto valere pōt· tanto estimabit. Sin aūt p⁹ aliquātulū tp̄is: supputabit sacerdos pecuniā iuxt ānoꝝ q̄ reliqui sunt numerū vsq; ad iubileum. ⁊ detrahet ex p̄cio. Si voluerit redimere agrū ille q̄ wouerat· addet q̄ntā p̄tem estimate pecunie. ⁊ possidebit eā. Sin aūt noluerit redimē· ⁊ alt̄i cuilibet fuerit vendidat⁹: vltra eum q̄ wouerat redimē nō poterit· q̄a cum iubilei venerit dies: scificat⁹ erit dño. ⁊ possessio ꝓsecrata ad ius p̄tinet sacerdotū. Si ager emptus ē ⁊ nō de possessiōe maioꝝ scificatus fuerit dño: supputabit sacerdos iuxta ānoꝝ nūeꝝ vsq; ad iubilcum p̄cū. ⁊ dabit ille qui wouerat eū dño. In iubileo aūt reuertet ad p̄orē dñm q̄ vendiderat eū. ⁊ hūerat in sortē possessiōis sue. Omis estimatio siclo scūarij p̄derabit. Siclꝰ vigiti obolos hz: Primogenita q̄ ad dūm p̄tinent nemo scificare poterit ⁊ wouē. Siue bos siue ouis fuerit· dñi sūt. Si aūt immūdū ē aial: redimet q̄ obtulit iuxta estimationē suam. ⁊ addet q̄ntā p̄tē p̄cij. Si redimē noluerit vē det alt̄i· quantūcūq; fuerit añestimatū. Oē q̄d dño consecrat siue hō fuerit siue aial siue ager· non veniet nec redimi potit. Quicquid semel fuerit ꝓsecratū· scm̄ scōrū erit dño. Et ois ꝓsecratio q̄ offert ab hoie nō redimet: sed morte morietꝰ. Oēs decime t̄re siue de pomis arboꝝ: siue de frugib⁹ dñi sūt. ⁊ illi scificant. Siquis aūt voluerit redimē decimas suas: addet q̄ntā p̄tē earū. Omiꝝ decimaꝝ bouis ⁊ ouis ⁊ caprē q̄ sub pastor⁊ virga transeūt: qc̄q̄d decimū venerit· scificabit dño. Nō eliget nec bonū nec malū: nec altero cōmutabit. Si q̄s mutauerit. ⁊ q̄d mutatū est. ⁊ p q̄ mutatū est scificabit dño. ⁊ nō redimet. Hec sunt p̄cepta q̄ mandauit dñs moysi ad filios isr̄l in monte synai.

Explicit liber Leviticus. Incipit vaiedabēr. i. liber Numeri. Caplm I

Locutusq; ē dñs ad moysen i deserto synai i tabernaculo federis p̄ma die mēsis secūdi āno alēo egressiōis eoꝝ ex egypto dicēs. Tollite summā vniūse cōgregationis filioꝝ isr̄l p cognatiōes ⁊ domos suas. ⁊ noia singuloꝝ· q̄c̄q̄d sexus ē masculini a vicesimo anno ⁊ sup̄· oiuꝝ virorꝝ fortiū ex isr̄l: ⁊ numerabitꝭ eos p turmas suas tu ⁊ aarō: erūtq; vobiscū p̄ncipes tribuū ac domoꝝ in cognationib⁹ suis: q̄ꝝ ista sūt noia. De tribu ruben: elysur filius sedeur. De tribu symeon: salamibel filius surisaddai. De tribu iuda: naason filius aminadab. De tribu ysachar: nathanael fili⁹ suar. De tribu çabulō: eliab fili⁹ helon. Filioꝝ aūt ioseph de tribu ephraim: elisama fili⁹ ammiud. De tribu manasse: gamalibel filius phadassur. De tribu beniamin: abidan filius gedeonis. De tribu dan: abiezer filius amisaddai. De tribu aser: phegiel fili⁹ ochran. De tribu gad: eliasaph fili⁹ duel. De tribu neptalim: ahira filius enan. Hi nobilissimi p̄ncipes multitudinis p trib⁹ ⁊ cognationes suas ⁊ capita exercit⁹ isr̄l· q̄s tulerūt moyses ⁊ aarō cū oi vulgi multitudine. ⁊ p gregauerūt p̄mo die mensis secundi recēsentes eos p cognatiōes ⁊ domos ac familias. ⁊ capita ⁊ noia singuloꝝ a vicesimo anno ⁊ sup̄· sicut p̄cepat dñs moysi. Numeratiq; sunt i deserto synai de ruben p̄mogenito israhelis p cognatiōes ⁊ familias ac domos suas ⁊ noia capitū singuloꝝ· de q̄ sex⁹ est masculini a vicesimo āno ⁊ sup̄ p̄cedētiū ad bellū: q̄dragintasex milia q̄ngenti. De filijs symeō p gnātiōes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ recēsiti sūt p noia ⁊ capita singulorū· de q̄ sex⁹ est masculini a vicesimo anno ⁊ sup̄ p̄cedentiū ad bellū: q̄nquaginta nouē milia trecenti. De filijs gad p gnātiōes ⁊ familias ac domos cog̃tionū suaꝝ· recensiti sūt p noia singuloꝝ a vigīti annis ⁊ sup̄ de⁹ q̄ ad bella p̄cederēt: q̄dragintaq̄nq; milia sexcenti q̄nquaginta. De filijs iuda p generatiōes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ p noia singuloꝝ a vicesimo anno ⁊ sup̄ de⁹ q̄ poterant ad bella p̄cedē· recēsiti sūt: septuagintaq̄tuor milia sexcēti. De filijs ysachar p gnātiones ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ p noia singulorū a vicesimo anno ⁊ supra de⁹ q̄ ad bella p̄cederēt· recensiti sūt q̄nq̄gintaq̄tuor milia q̄dringenti. De filijs çabulon p generationes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ· recēsiti sunt p noia singuloꝝ a vicesimo anno ⁊ sup̄· de⁹ q̄ poterant ad bella p̄cedere: q̄nq̄gintasept̄ milia q̄dringenti. De filijs ioseph filioꝝ ephraim p gnātiōes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ recēsiti sūt p noia singulorū a vicesimo

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

anno ⁊ sup·ces q̄ poterant ad bella ꝓcedere:
q̄draginta milia q̄ngenti. Porro filioꝝ ma-
nasse p gnationes ⁊ familias ac domos co-
gnationū suaꝝ·recensiti sūt p noīa singulorū
a viginti ānis ⁊ supra·ces q̄ poterāt ad bella
ꝓcedere:triginta duo milia ducenti. De filijs
beniamin p gnationes ⁊ familias ac domos
cognationū suaꝝ· recēsiti sūt noibus singu-
loꝝ a vicesimo āno ⁊ sup·ces q̄ poterant ad
bella ꝓcedere:triginta q̄nq̄ milia q̄dringēti.
De filijs dan p gnationes ⁊ familias ac do-
mos cognationū suarū·recēsiti sūt noib⁹ sin-
guloꝝ a vicesimo āno ⁊ sup·ces q̄ poterāt ad
bella ꝓcedē:sexaginta duo milia septingenti.
De filijs aser p gnationes ⁊ familias ac do-
mos cognationū suaꝝ·recēsiti sūt p noīa sin-
guloꝝ a vicesimo anno ⁊ sup·ces q̄ poterant
ad bella ꝓcedē:q̄draginta milia ⁊ mille q̄n-
genti. De filijs neptalim p gnātiōes ⁊ fami-
lias ac domos cognationū suaꝝ·recēsiti sūt
noib⁹ singuloꝝ a vicesimo āno ⁊ sup·ces qui
poterant ad bella ꝓcedē:q̄nq̄ginta tria milia
q̄dringēti. Hi sūt q̄s numerauerūt moyses ⁊
aaron ⁊ duodeci p̄ncipes isrl̄·singulos p do-
mos cognationū suaꝝ. Fuerūtq; ces filij isrl̄
p domos ⁊ familias suas a vicesimo anno ⁊
supra qui poterāt ad bella ꝓcedere: sercenta
tria milia virorū q̄ngenti q̄nq̄ginta. Leuite
aūt in tribub⁹ familiaꝝ suaꝝ nō sūt numera-
ti cū eis. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs:
Tribū leui noli numerare·neq; pones sūmā
eoꝝ cū filijs isrl̄: ⁊ ꝓstitues eos sup tabnacu-
lū testimonij ⁊ cūcta vasa ei⁹. ⁊ q̄cq̄d ad ce-
rimonias ptinet. Ipsi portabūt tabnaculū ⁊
oia vtensilia eius. ⁊ erūt i misterio ac p gyrū
tabernaculi metabunt. Cū ꝓficiscendū fuerit
ponēt leuite tabnaculū: cū castra metāda.
erigēt. Quisq; externoꝝ accesserit occidet.
Metabunt aut̄ castra filij isrl̄·vnusq̄sq; per
turmas ⁊ cuneos atq; exercitū suū. Porro le
uite p gyrū tabernaculi figēt tentoria ne fiat
indignatio sup multitudinem filioꝝ isrl̄. ⁊ ex-
cubabunt in custodijs tabernaculi testimo-
nij. Fecerunt ḡ filij isrl̄ iuxta oia que p̄cepat
dñs moysi.

II

Locutusq; ē dñs ad moysen ⁊ aaron
dicēs: Singuli p turmas signa atq;
vexilla ⁊ domos cognationū suarum
castrametabunt filij isrl̄·per gyrum taberna-
culi federis. Ad orientē iudas figet tentoria
p turmas exercitus sui: eritq; ꝑnceps filioꝝ
ei⁹ naason fili⁹ aminadab. ⁊ ois de stirpe ei⁹
sūma pugnantiū septuagita q̄tuor milia ser-
centi. Juxta eum castrametati sunt de tribu
ysachar·q̄ꝝ ꝑnceps fuit natbanael fili⁹ suar
⁊ ois numer⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̄nq̄ginta q̄tuor
milia quadringenti. In tribu çabulon p̄nce-
ps fuit beliab filius helon: omnisq; de stir-
pe eius exercitus pugnatoꝝ q̄nq̄ginta septē
milia q̄dringenti. Uniuersi q̄ in castris iude
ānumerati sūt·fuerūt centū octogita sex mi-
lia q̄dringenti. ⁊ p turmas suas p̄mi egre-
dient. In castris filioꝝ ruben ad meridianā
plagā erit ꝑnceps elisur filius sedeur. ⁊ cūct⁹
exercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̄ numerati sunt q̄dra-
ginta sex milia q̄ngenti. Juxta eū castrame-
tati sunt de tribu symeon·q̄ꝝ ꝑnceps fuit sa-
lamihel filius surisaddai. ⁊ cunctus exercit⁹
pugnatoꝝ ei⁹ qui nūerati sūt q̄nq̄ginta nouē
milia trecēti. In tribu gad ꝑnceps fuit elia-
sapb fili⁹ duel. ⁊ cunctus exercit⁹ pugnatoꝝ
eius q̄ nūerati sūt q̄dragita q̄nq̄ milia sexcē-
ti q̄nq̄ginta. Oēs q̄ recensiti sūt i castris
ruben
centū q̄nq̄ginta milia ⁊ mille q̄dringēti q̄n-
q̄ginta: p turmas suas in secūdo loco ꝓficis-
cent. Leuabit autē tabernaculum testimonij
p officia leuitaꝝ ⁊ turmas eoꝝ. Quō erigent
ita ⁊ ponent. Singuli p loca ⁊ ordines suos
ꝓficiscent. Ad occidētalē plagā erūt castra
filioꝝ ephraim: q̄ꝝ ꝑnceps fuit helisama fi-
lius ammiud. Cūctus exercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹
q̄ numerati sūt: q̄draginta mi-
lia ⁊ mille quingenti. De tribu filioꝝ nepta-
lim ꝑnceps fuit abira fili⁹ enan. Cūctus ex-
ercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹: q̄nq̄gita tria milia qua-
dringenti. Oēs q̄ numerati sūt i castris dan
fuerūt centū q̄nquaginta septē milia sexcēti.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ nouissimi ꝓficiscent. Hic numer⁹ filioꝝ isrl̃ ꝑ domos cognationũ suaꝝ ꝛ turmas diuisi exercit⁹: sexcẽtatria milia q̃ngẽti q̃nq̃ginta Leuite aũt nõ sũt numerati inter filios isrl̃. Sic.n. ꝑcepat dñs moysi. Fecerũtq; filij isrl̃ iurta oĩa quemandauerat dñs. Castrametati sunt ꝑ turmas suas. ꝛ ꝓfecti ꝑ familias ac domos patrum suoꝝ.

III

Hẽ sũt gn̄ationes aaron ꝛ moysi i die q̃ locutus ẽ dñs ad moysen in monte synai. ꝛ h̄ nomĩa filiorũ aaron, primogenitus eius nadab: deinde abiu ꝛ eleaçar ꝛ ythamar. Hec nomĩa filioꝝ aaron sacerdotũ q̃ uncti sũt. ꝛ q̃rũ replete ꝛ ꝓsecrate manus ut sacerdotio fũgerent̃. Mortui sũt.n. nadab ꝛ abiu cũ offerrent ignẽ alienũ in ꝓspectu dñi in deserto synai. absq; liberi: fũctiq; sũt sacerdotio eleaçar ꝛ ythamar coꝝ aar̃ ꝓ ꝑe suo. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Applica tribũ leui. ꝛ fac stare in ꝓspectu aaron sacerdotis ut mistrẽt ei ꝛ excubẽt ꝛ obseruẽt q̃cq̃d ad cultũ ptinet multitudinis coram tabernaculo testimonij. ꝛ custodiant vasa tabernaculi. seruientes i misterio ei⁹. Dabisq; dono leuitas aaron ꝛ filijs ei⁹ q̃bus traditi sũt a filijs isrl̃. Aaron aũt ꝛ filios ei⁹ ꝓstitues sup cultũ sacerdotij. Extemus qui ad ministrandum accesserit. morietur. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicens: Ego tuli leuitas a filijs isrl̃ ꝓ oi ꝓmogenito q̃ aperit vuluã in filijs isrl̃: erũtq; leuite mei. Meũ ẽ.n. oẽ ꝓmogenitũ. Ex q̃ p̃cussi ꝓmogenitos i tra egypti: sanctificaui mihi q̃cq̃d ꝓmũ nascit̃ i isrl̃. Ab hoie vsq; ad pec⁹ mei sũt. Ego dñs. Locutusq; ẽ dñs ad moysen i deserto synai dicẽs: Numera filios leui ꝑ domos patrũ suoꝝ ꝛ familias. oẽm masculũ ab vno mense ꝛ sup̃. Numerauit moyses ut p̃cepat dñs. ꝛ inuẽti sunt filij leui ꝑ nomĩa sua gerson ꝛ caath ꝛ merari. Filij gerson: lebni ꝛ semei. Filij caath: amram ꝛ iessaar. hebron ꝛ oziel. Filij merari: mooli ꝛ musi. Hę gerson fuere familie due: lebnitica ꝛ semeitica: q̃rũ numerat⁹ est ꝓplus sex⁹ masculini ab vno mense ꝛ sup̃: septẽ milia q̃ngenti. Hi p⁹ tabnaculũ metabũt̃ ad occidentẽ sub ꝓncipe eliasaph filio iael. ꝛ habebũt excubias in tabernaculo federi. ipsũ tabernaculũ ꝛ operimentũ ei⁹. tentoriũ qȯ trabit̃ añ fores tecti federis ꝛ cortinas atrij. tẽtoriũ q̄ qȯ appendit̃ in introitu atrij tabnaculi. ꝛ q̃cq̃d ad ritũ altar̃ ptinet: funes tabnaculi ꝛ oĩa vtensilia ei⁹. Cognatio caath habebit ꝓplos amramitas ꝛ iessaaritas ꝛ hebronitas ꝛ oziclitas. Hę sũt familie caathitaꝝ. recẽsite ꝑ nomĩa sua ões generis masculini ab vno mense ꝛ supra octo milia sexcenti. Habebũt excubias sanctuarij. ꝛ castrametabunt̃ ad meridianã plagã. Princepsq; eoꝝ erit elisaphan fili⁹ oziel. ꝛ custodiãt archã. mensãq; ꝛ candelabꝝ. altaria ꝛ vasa scũarij i q̃bus mistrant̃. ꝛ velũ. cunctãq; huiusce modi supellectilẽ. Princeps aũt ꝓncipũ leuitaꝝ eleaçar fili⁹ aaron sacerdotis erit sup excubitores custodie scũarij. Ut vero demerari erunt ꝓplũ moolite ꝛ musite. recensiti ꝑ nomĩa sua: ões generis masculini ab vno mense ꝛ sup̃: sex milia ducenti. Princeps eoꝝ suriel fili⁹ abiaiel. in plaga septẽtrionali castrametabunt̃. Erũt sub custodia eoꝝ tabule tabernaculi ꝛ vectes ꝛ colũne ac bases earũ. ꝛ oĩa q̃ ad cultũ huiusce modi ptinẽt: colũneq; atrij ꝑ circuitũ cũ basib⁹ suis. ꝛ paxilli cũ funibus. Castrametabũt̃ añ tabnaculũ federis. i. ad orientalẽ plagam. moyses ꝛ aaron cũ filijs suis. hñtes custodiã scũarij in medio filioꝝ isrl̃. Quisq; alienus accesserit. morietur. Hes leuite q̃s nũerauerũt moyses ꝛ aaron: iuxta ꝓceptũ dñi ꝑ familias suas i genere masculino a mense vno ꝛ sup̃: fuerũt viginti duo milia. Et ait dñs ad moysen: Nũera ꝓmogenitos sex⁹ masculini de filijs isrl̃ ab vno mense ꝛ sup̃. ꝛ habebis sũmã eoꝝ. Tollesq; leuitas mihi ꝓ oi ꝓmogenito filioꝝ isrl̃. Ego sũ dñs. Et pecora eoꝝ ꝑ vniuersis ꝓmogenitis pecorũ filioꝝ isrl̃. Recensuit moyses sicut ꝓcepat dñs ꝓmogenitos filioꝝ isrl̃. ꝛ fuerunt masculi ꝑ nomĩa sua a mense vno ꝛ supra. viginti duo milia ducenti septuaginta tres. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Tolle leuitas ꝓ ꝓmogenitis filioꝝ isrl̃. ꝛ pecora leuitaꝝ ꝓ pecoribus eoꝝ. erũtq; leuite mei. Ego sũ dñs. In ꝓcio aũt ducentoꝝ septuaginta trium q̃ excedũt numeꝝ leuitaꝝ. de ꝓmogenitis filiorũ isrl̃. accipies q̃nq; siclos ꝑ singula capita: ad mensurã scũarij. Siclus h̄z viginti obolos. Dabisq; pecuniã aaron ꝛ filijs eius: preciũ eorũ qui supra sũt. Tulit igit̃ moyses pecuniã eorũ qui fuerant amplius. ꝛ quos redemerat a leuitis ꝓ ꝓmogenitis filioꝝ isrl̃: mille trecentoꝝ sexaginta q̃nq; siclorũ iuxta põdus sanctuarij. ꝛ dedit eam aaron ꝛ filijs eius iuxta verbũ quod preceperat sibi dominus.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Locutusq; ē dñs ad moysen IIII
7 aaron dicēs: Tolle sūmam filiorū
caath ex medio leuitarū p domos 7
familias suas a tricesimo āno 7 sup vsq; ad
qnq̄gesimū annū: oiuz q̄ igrediunt ut stent 7
ministrēt in tabernaculo federis. Hic est cult⁹
filioz caath. Tabernaculū federis 7 sanctū
scōz ingredient aaron 7 filij ei⁹ qñ mouēda
sunt castra. 7 deponent velū qđ pendet añ fo-
res: inuoluētq; eo archā testimonij 7 opient
rursum velamīe byacinthinaz pelliū: exten-
dentq; desup palliū totū byacinthinum. 7 in-
ducent vectes. Mēsam q̄q; ppositiōis inuoluēt
byacinthino pallio. 7 ponēt cū eo thuribula
7 mortariola. cyathos 7 crateras ad liba fū-
dēda. Panes semp i ea erūt. Extēdētq; desup
palliū coccineū qđ rursū opient velamento
byacinthinaz pelliū. 7 inducēt vectes. Su-
mēt 7 palliū byacinthinū q̄ opient candela-
brū cū lucernis 7 forcipib⁹ suis 7 emuncto-
rijs 7 cūctis vasis olei q̄ ad ꝓcinandas lucer-
nas necia sūt. 7 sup oia ponēt opimentū bya-
cinthinarū pelliū 7 inducēt vectes. Mensā 7
altare aureū inuoluēt byacinthino vestimē-
to. 7 extendent desup operimentū byacinthi-
naz pelliū: inducētq; vectes. Oia vasa q̄bus
ministrat in scūario inuoluēt byacīthino pal-
lio. 7 extendēt desup opimentum byacinthi-
naz pelliū: iducētq; vectes. Sz 7 altare mū-
dabūt cinere. 7 inuoluēt illud purpureo ve-
stimēto: ponētq; cū eo oia vasa q̄bus i minis-
terio ei⁹ vtunt: id est igniū receptacula fusci-
nulas ac tridētes vncinos 7 batilla. Cūcta
vasa altarij opient sil velamīe byacinthinarū
pelliū. 7 iducēt vectes. Cūq; inuoluerit aaron
7 filij ei⁹ scūariū 7 oia vasa ei⁹ i cōmotiōe ca-
stroz: tūc intrabūt filij caath ut portēt inolu-
ta. 7 nō tangēt vasa scūarij ne moriant. Ista
sūt onera filioz caath i tabuaculo federis sup
q̄s erit eleaçar fili⁹ aaron sacerdotis: ad cui⁹
ptinet cura oleū ad ꝓcinnandas lucernas 7
cōpositionis incensū 7 sacrificiū qđ semp offer
7 oleū vnctiōis. 7 q̄cq̄d ad cultū tabernaculi
ptinet: oiuzq; vasoz que iscūario sūt. Locu-
tusq; ē dñs ad moysen 7 aaron dicēs: Moli-
te pdē pplm caath ex medio leuitaz: ꝫ hoc fa-
cite eis ut viuāt 7 nō moriant si tetigerit scā
scōz. Aaron 7 filij ei⁹ intrabūt: ipsiq; dispo-
nent opa singuloz. 7 diuidēt q̄d portare q̄s
debeat. Alij nulla curiositate videāt q̄ sūt in
scūario priusq; inuoluant: alioq̄n morient.

Locutusq; est dominus ad moysen dicens:
Tollite sūmā etiā filioz gerson p domos ac
familias 7 cognatiōes suas a trigita ānis 7
sup vsq; ad ānos q̄nq̄ginta. Humera cēs q̄
ingrediunt 7 ministrāti i tabernaculo feder.
Hoc ē officiū familie gersonitarū. ut portent
cortinas tabernaculi 7 tectū federis. opimentū
aliud. 7 sup oīa velamē byacinthinū: tento-
riūq; qđ pēdet i introitu tabernaculi federis
cortinas atrij 7 velū i introitu qđ ē ante ta-
bernaculū. Oia q̄ ad altare ptinēt fumiculos
7 vasa misterij iubēte aaron 7 filijs ei⁹ por-
tabunt filij gerson. 7 sciant singuli cui vebāt
oneri mācipari. Hic ē cultus familie gersoni-
tarū in tabernaculo federis. Erūtq; sub ma-
nu ythamar filij aaron sacerdotis. Filios q̄q;
merari p familias 7 domos patz suoz recen-
sebis a triginta ānis 7 sup vsq; ad ānos q̄n-
q̄ginta: cēs q̄ ingrediunt ad officiū misterij
sui 7 cultū federis testimonij. Hec sunt onera
eoz. Portabūt tabulas tabnaculi 7 vectes
ei⁹. colūnas 7 bases eaz. colūnas q̄q; atrij p
circuitū cū basib⁹ 7 paxillis 7 funibus suis.
Oia vasa 7 supellectilē ad numez accipient
sicq; portabūt. Hoc est officiū familie merari-
taz 7 ministerij in tabernaculo feder: erūtq;
sub manu ythamar filij aaron sacerdotis. Re-
censuerūt igitur moyses 7 aaron 7 principes
synagoge filios caath p cognationes 7 do-
mos patrū suoz a trigita ānis 7 sup vsq; ad
annū q̄nq̄gesimū. cēs q̄ ingrediunt ad mini-
sterij tabernaculi feder. 7 inuenti sūt duo mi-
lia septingenti q̄nq̄ginta. Hic ē numer⁹ pli
caath q̄ intrāt tabnaculū feder. Hos nūera-
uit moyses 7 aaron iuxt sermonē dñi p manū
moysi. Annumerati sūt 7 filij gerson p cogna-
tiōes 7 domos patz suoz a triginta annis 7
sup vsq; ad q̄nq̄gesimū ānū. cēs q̄ ingrediūt
ut ministrēt i tabernaculo feder. 7 inuēti sūt
duo milia sexcenti triginta. Hic ē pl's gerso-
nitaz. q̄s nūerauerūt moyses 7 aaron iuxta
vbū dñi. Numerati sūt 7 filij merari per co-
gnatiōes 7 domos patz suoz a triginta an-
nis 7 sup vsq; ad annū q̄nquagesimū. cēs q̄
ingrediunt ad explendos rit⁹ tabernaculi fe-
deris. 7 inuēti sūt tria milia ducenti. Hic est
numerus filioz merari: q̄s recēsuerūt moy-
ses 7 aarō iuxt ympū dñi p manū moysi. Oēs
q̄ recēsiti sūt de leuitis 7 q̄s recēseri fecit ad no
mē. moyses 7 aaron 7 pncipes isrl p cogna-
tiones 7 domos patrū suoz a triginta annis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ supꝛa vſq; ad annū ꝯquagesimū·ingredientes ad miſteriū tabꝫnaculi ꝛ onera poꝛtanda:fuerūt ſil' octo milia ꝯgēti octogita Juxta ỽbū dñi recenſuit eos moyſes vnūquēq; iuꝝ officiū ſuū ꝛ onera ſua:ſic ꝑcepat ei dñs.

LOcutuſq; ē dñs ad moyſen dicens:Precipe filijs iſrl'· ut eijciant de caſtris oēm lepꝛoſū ꝛ q̄ ſemie fluit· pollutuſq; eſt ſup moꝛtuo. Tam maſculū q̄ feminā eijcite de caſtris:ne contaminēt ea cū habitauerit vobiſcū. Feceruntq; ita filij iſrl': ꝛ eiecerūt eos extra caſtra ſicut locutus erat dñs moyſi. Locutuſq; eſt dñs ad moyſen dicens:Loq̄re ad filios iſrl': Vir ſiue mulier cū fecerit ex oibus pctis q̄ ſolēt hoibus accidē.ꝛ p negligentiā tranſgreſſi fuerit mandatū dñi atq; deliquerit:ꝓfitebunt pctm̄ ſuū ꝛ reddēt ipſū caput·q̄ntāq; ptem deſup ei i quē peccauerint. Sin aūt nō fuerit q̄ recipiat· dabunt dño ꝛ erit ſacerdotis· excepto ariete q̄ offert ꝑ expiatione ut ſit placabilis hoſtia. Oēs q̄q; p̄mitie q̄s offerūt filij iſrl'·ad ſacerdotē pertinent.ꝛ q̄cq̄d i ſcūariū offert a ſingulis ꝛ tradit manib⁹ ſacerdotis· ipſi⁹ erit. Locutuſq; ē dñs ad moyſen dicēs:Loq̄re ad filios iſrl'.ꝛ dices ad eos: Vir cui⁹ vxoꝛ errauerit·maritūq; ꝓtēnens coꝛmierit cū alēo viro.ꝛ ꝫ maritus deꝑdē nō q̄erit ſed latet adulteriū ꝛ teſtib⁹ argui nō p̄t· q̄a nō ē inuēta i ſtupꝛo ſi ſpūs ẓelotipie cōcitauerit virū ꝫ vxoꝛē ſuā q̄ uel polluta eſt· uel falſa ſuſpitione appetit': adducet eā ad ſacerdotē. ꝛ offeret oblationē ꝑ illa decimā ꝑtē ſati farine oꝛdeacee. Nō fūdet ſup eā oleū nec ponet thus· q̄a ſacrificiū ẓelotipie eſt.ꝛ oblatio inueſtigās adulteriū. Offeret igit' eā ſacerdos ꝛ ſtatuet coꝛā dño. aſſumetq; aquā ſcām i vaſe fictili.ꝛ pauxillū terre de pauimento tabernaculi mittet in eā. Cūq; ſteterit mulier in ꝓſpectu dñi·diſcooperiet caput eius.ꝛ ponet ſup manus illi⁹ ſacrificiū recoꝛdatiōis ꝛ oblationē ẓelotipie. Ipſe aūt tenebit aq̄s amariſſimas· in q̄b⁹ cū execratione maledicta ꝓgeſſit:adiurabitq; eā.ꝛ dicet: Si nō coꝛmiuit vir alien⁹ tecū.ꝛ ſi non polluta es deſerto mariti thoꝛo:non te nocebūt aque iſte amariſſime in q̄s maledicta cōgeſſi. Sin āt declinaſti a viro tuo atq; polluta es.ꝛ ꝓcubuiſti cū alēo : bis maledictiōib⁹ ſubiacebis. Det te dñs in maledictionē exemplūq; cūctoꝝ in ꝑplo ſuo. Putreſcere faciat femur tuū.ꝛ tumens vter⁹ tuus diruꝑat. Ingrediant' aque maledicte in ventrē tuū.ꝛ vtero tumeſcēte putreſcat femur. Et reſpondebit mulier: Amen·amen. Scribetq; ſacerdos in libello iſta maledicta.ꝛ delebit ea aq̄s amariſſimis in q̄s maledicta ꝓgeſſit.ꝛ dabit ei bibē. Quas cū exhauſerit·tollet ſacerdos de manu eius ſacrificiū ẓelotipie.ꝛ eleuabit illud coꝛam dño·imponetq; ſuper altare:ita dūtaxat ut p̄us pugillū ſacrificij tollat de eo q̄d offert'.ꝛ incendat ſup altare.ꝛ ſic potū det mulieri aq̄s amariſſimas. Quas cū biberit: ſi polluta ē.ꝛ ꝑtēpto viro adulterij rea:ꝑtā ſibūt eā aque maledictionis.ꝛ inflato ventre computreſcet femur:eritq; mulier in maledictionē.ꝛ in exemplū oi ꝑplo. Q̄ ſi polluta non fuerit:erit innoxia.ꝛ faciet liberos. Iſta eſt lex ẓelotipie. Si declinauerit mulier a viro ſuo.ꝛ ſi polluta fuerit·maritusq; ẓelotipie ſpiritu ꝓcitatus adduxerit eā in conſpectu dñi: ꝛ fecerit ei ſacerdos iuxta oia q̄ ſcripta ſunt: maritus abſq; culpa erit.ꝛ illa recipiet iniq̄tatem ſuam.

VI

LOcutuſq; eſt dñs ad moyſen dicēs: Loq̄re ad filios iſrl'.ꝛ dices ad eos: Vir ſiue mulier cū fecerint votum ut ſcificent'.ꝛ ſe voluerint dño ꝓſecrare : a vino ꝛ oi q̄ inebriare p̄t abſtinebunt. Acetū ex vino ꝛ ex q̄libet alia potione.ꝛ q̄cq̄d de vua exp̄mit' nō bibēt: vuas recentes ſiccaſq; non comedēt:cūctis diebus q̄bus ex voto dño cōſecrant'. Quicq̄d ex vinea eē p̄t ab vua paſſa vſq; ad acinū·nō comedēt. Di tpe ſeparationis ſue nouacula nō trāſibit ꝑ caput eius vſq; ad cōpletū die q̄ dño ꝓſecrat'. Scūs erit creſcēte ceſarie capit' ei⁹. Di tpe ꝓſecratiōis ſue ſup moꝛtuū non ingredie't:nec ſup patris q̄dē ꝛ matris ꝛ fris ſoꝛoriſq; funere cōtaminabit':q̄a ꝓſecratio dei ſui ſup caput eius eſt. Dibus dieb⁹ ſeparatiōis ſue ſcūs erit dño. Sin aūt moꝛtu⁹ fuerit ſubito q̄ſpiā coꝛā eo: polluet' caput ꝓſecrationis ei⁹·q̄ radet illico ꝛ in eadē die purgatiōis ſue.ꝛ rurſū ſeptima. In octaua aūt die offeret duos turtures uꝫ duos pullos colūbe ſacerdoti i introitu federis teſtimonij:facietq; ſacerdos vnū ꝑ pctō ꝛ alterum in holocauſtū.ꝛ deꝑcabit' ꝑ eo·q̄a peccauit ſup moꝛtuo:ſcificabitq; caput ei⁹ in die illo.ꝛ ꝓſecrabit dño die ſeparatiōis illius offerens agnū anniculū ꝑ pctō·ita tñ ut dies ꝓꝛes irriti fiāt:q̄m polluta eſt ſcificatio ei⁹. Iſta eſt lex ꝓſecrationis. Cū dies q̄s ex voto

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛecreuerat complebunt: adducet eū ad ostiū
tabernaculi federis: ut offerat oblationē eⁱ⁹
dño agnū anniculū imaculatū i holocaustū
⁊ ouē anniculā imaculatā ꝓ pctō. ⁊ arietem
imaculatū hostiā pacificā: canistrū q̄ panū
açimoꝝ q̄ ꝯspsi sūt oleo. ⁊ lagana absq; fer-
mēto vncta oleo ac libamia singuloꝝ q̄ of-
ferret sacerdos coꝛā dño: ⁊ faciet tā ꝓ pecca-
to q̄ꝫ in holocaustū. Arietē ꝙo imolabit ho-
stiā pacificā dño cū offerēs sil canistrū açimoꝝ
⁊ libamenta q̄ ex moꝛe ꝛetent. Tūc radetur
naçareus añ ostiū tabernaculi federis cesarie
cōsecratiōis sue: tolletq; capillos eⁱ⁹ ⁊ ponet
sup ignē q̄ ē suppositus sacrificio pacificoꝝ. ⁊
armū coctū arietis: toꝛtāq; absq; fermento
vnā ꝛe canistro. ⁊ laganū açimū vnū. ⁊ tra-
det in manⁱ⁹ naçarei postq̄ rasū fuerit caput
eius: suscepta q; rursū ab eo eleuabit in ꝓspe-
ctu dñi. ⁊ scificata sacerdotis erūt: sicut pec-
tusculū q̄ ꝛ separari iussū est ⁊ femur. Post hꝫ
pōt bibē naçareⁱ⁹ vinū. Ista ē lex naçarei cū
wuerit oblationē suā dño tpe cōsecrationis
sue: exceptis bis q̄ iuenerit manⁱ⁹ eiⁱ⁹. Juxta
q̄ mente ꝛeuouerat: ita faciet ad pfectionē
scificationis sue. Locutusq; ē dñs ad moysen
dicēs: Loq̄re aaron ⁊ filijs eiⁱ⁹: Sic bñdicetis
filijs isrl. ⁊ dicetis eis: Benedicat tibi dñs. ⁊
⁊ custodiat te. Ostendat dñs faciē suā tibi:
⁊ misereat tui. Conuertat dñs vultū suū ad
te. ⁊ ꝛet tibi pacē. Jnuocabūtq; nomen meū
sup filios isrl. ⁊ ego benedicam eis. VII

Factū ē aūt in die q̄ cōpleuit moyses
tabernaculum ⁊ erexit illud: vnxitq;
⁊ scificauit cū oibⁱ⁹ vasis suis altare
silⁱt ⁊ oia vasa eiⁱ⁹: obtulerūt pncipes isrl ⁊
capita familiaꝝ q̄ erāt p singulas tribⁱ⁹ ꝓfe-
cti coꝝ q̄ numerati fuerāt mūera coꝛā dño:
sex plaustra tecta cū duodeci bobus. Unum
plaustrū obtulere duo duces. ⁊ vnū bouem
singuli: obtulerūtq; ea in ꝓspectu tabernacu-
li. Dixit aūt dñs ad moysen: Suscipe ab eis ut
seruiāt i misterio tabernaculi. ⁊ trades ea le-
uitis iuxta ordinē misteriꝝ sui. Itaq; cū suscepi-
sset moyses plaustra ⁊ boues: tradidit ea
leuit. Duo plaustra ⁊ q̄tuoꝛ boues ꝛedit fi-
lijs gerson iuxta id q̄ habebant necessariū.
q̄tuoꝛ alia plaustra ⁊ octo boues ꝛedit filijs
merariⁱm officia ⁊ cultum suum: sub manu
ythamar filij aaron sacerdotⁱ. Filijs aūt ca-
ath non ꝛedit plaustra ⁊ boues: q̄a in scō ario
seruiūt. ⁊ onera ꝓpꝛijs poꝛtāt humeris. Igit

obtulerūt duces in ꝛedicationē altaris. die q̄
vnctū ē oblationē suā añ altare. Dixitq; do-
minⁱ⁹ ad moysen: Singuli duces p singulos
dies offerāt munera i ꝛedicationē altaris. Pri-
mo die obtulit oblationē suā naason filius
āminadab de tribu iuda: fuerūtq; in ea ace-
tabulū argenteū pondo centū trigīta siclo:
phiala argētea bñs septuagīta siclos iuxta
pondⁱ⁹ scūarij. vtrūq; plenū simila ꝯspsa oleo
i sacrificiū: moꝛtariolū ex ꝛecē sicdis aureis
plenū incēso: bouem de armento ⁊ arietem ⁊
agnū anniculū i holocaustū. bircūq; ꝓ pctō.
⁊ in sacrificio pacificoꝝ boues duos. arietes
q̄nq; hircos q̄nq; agnos āniculos quinq;.
Hec ē oblatio naasō filij āminadab. Secūdo
die obtulit nathanael filiⁱ⁹ suar dux de tribu
ysachar acetabulū argenteū appēdēs centū
triginta siclos. phialā argenteā bñtē septua-
ginta siclos iuxt pōdⁱ⁹ scūarij. vtrūq; plenū si-
mila ꝯspsa oleo in sacrificiū: moꝛtariolū au-
reū bñs ꝛecē siclos plenū incēso: bouē de ar-
mēto ⁊ arietē. ⁊ agnū anniculū i holocaustū
bircūq; ꝓ pctō. ⁊ i sacrificio pacificoꝝ boues
duos. arietes q̄nq; hircos q̄nq; agnos āni-
culos q̄nq;. Hec fuit oblatio nathanael filij
suar. Tertio die pncipⁱs filioꝛum ꝯabulon
ꝛeliab filiⁱ⁹ helon obtulit acetabulū argēteū
appendēs centū triginta siclos. phialā argē-
teā bñtē septuagīta siclos ad pōdⁱ⁹ scūarij.
vtrūq; plenū simila cōspsa oleo in sacrificiū:
moꝛtariolū aureū appēdēs ꝛecē siclos ple-
nū incēso: bouē de armēto ⁊ arietē ⁊ agnum
anniculū i holocaustū. bircūq; ꝓ pctō. ⁊ i sa-
crificio pacificoꝝ bones duos. arietes q̄nq;
hircos q̄nq; agnos āniculos q̄nq;. Hec ē ob-
latio ꝛeliab filij helon. Die q̄rto pncipⁱs fi-
lioꝛum ruben elisur filiⁱ⁹ sedeur. obtulit aceta-
bulū argēteū appēdēs centū triginta siclos.
phialā argēteā bñtem septuagīta siclos ad
pōdⁱ⁹ scūarij. vtrūq; plenū simila cōspsa oleo
i sacrificiū: moꝛtariolū aureū appēdēs ꝛecē
siclos plenū incēso: bouē de armēto ⁊ arietē ⁊
agnū anniculū i holocaustū. bircūq; ꝓ pctō.
⁊ in hostias pacificoꝛū boues duos. arietes
q̄nq; hircos q̄nq; aguos āniculos quinq;.
Hec fuit oblatio elisur filij sedeur. Die q̄nto
pnceps filioꝝ symeō salamiel filiⁱ⁹ surisaddai
obtulit acetabulū argēteū appēdēs cētū tri-
ginta siclos. phialā argēteā bñtē septuagīta
siclos ad pondus scūarij. vtrūq; plenū simila
conspsa oleo i sacrificiū: moꝛtariolū aureum

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

appendens vecẽ siclos plenũ incẽso: bouẽ ve
armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãniculũ in holocau-
stũ·bircũqꝫ ꝑ pctõ. ⁊ in hostias pacificoꝝ bo-
ues duos·arietes q̃nqꝫ·hircos q̃nqꝫ·agnos
ãniculos q̃nqꝫ. Hec fuit oblatio salamihel fi-
lij surisaddai. Die sexto p̃nceps filiorum gad
heliasaph fili⁹ duel obtulit acetabulũ argẽ-
teũ appẽdẽs cẽtũtrigita siclos·phialã argẽ-
teã bñtẽ septuaginta siclos ad pond⁹ scũarij·
vtrũqꝫ plenũ simila cõspsa oleo in sacrificiũ:
mortariolũ aureũ appendẽs vecẽ siclos ple-
num incẽso: bouẽ ve armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ
ãniculũ in holocaustũ·bircũqꝫ ꝑ pctõ. ⁊ i bo-
stias pacificoꝝ boues duos·arietes quinqꝫ·
hircos q̃nqꝫ·agnos ãniculos q̃nqꝫ. Hec fuit
oblatio heliasaph filij duel. Die septimo p̃n-
ceps filiorũ ephraim elisama fili⁹ ãmiud ob-
tulit acetabulũ argẽteũ appẽdẽs cẽtũtrigin
ta siclos·phialã argẽteã bñtẽ septuaginta si-
clos ad põdus scũarij·vtrũqꝫ plenum simila
ꝯspsa oleo i sacrificiũ: mortariolũ aureũ ap-
pendens vecẽ siclos plenũ incẽso: bouẽ ve ar-
mẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãniculũ in holocaustũ
hircũqꝫ ꝑ pctõ. ⁊ in hostias pacificorũ boues
duos·arietes q̃nqꝫ·hircos q̃nqꝫ·agnos ãni-
culos q̃nqꝫ. Hec fuit oblatio elisama filij am
miud. Die octauo p̃nceps filiorum manasse
gamaliel fili⁹ phadassur obtulit acetabulũ
argenteũ appẽdẽs centũtriginta siclos·phia-
lã argenteã bñtẽ septuaginta siclos ad põd⁹
scũarij·vtrũqꝫ plenũ simila ꝯspsa oleo in sa-
crificiũ: mortariolũ aureũ appendẽs vecẽ
siclos plenũ incẽso: bouẽ ve armẽto ⁊ arietẽ
⁊ agnũ anniculũ i holocaustũ·bircũqꝫ ꝑ pec-
cato. ⁊ i hostias pacificoꝝ boues duos· arie-
tes q̃nqꝫ·hircos q̃nqꝫ·agnos ãniculos q̃nqꝫ.
Hec fuit oblatio gamaliel filij phadassur.
Die nono p̃nceps filiorum beniamin abidan
filius gedeonis obtulit acetabulũ argenteũ
appendẽs centũtriginta siclos·phialã argẽ-
teã bñtẽ septuaginta siclos ad pond⁹ scũarij·
vtrũqꝫ plenũ simila cõspsa oleo in sacrificiũ:
mortariolũ aureũ appendẽs vecẽ siclos ple-
nũ incẽso: bouẽ ve armento ⁊ arietẽ ⁊ agnum
anniculũ i holocaustũ·bircũqꝫ ꝑ pctõ. ⁊ in ho-
stias pacificorum boues duos·arietes q̃nqꝫ·
hircos q̃nqꝫ·agnos ãniculos q̃nqꝫ. Hec fuit
oblatio abidan filij gedeonis. Die vecio p̃n-
ceps filioꝝ dan abieçer fili⁹ amisaddai obtu-
lit acetabulũ argenteũ appẽdẽs centũtrigin-
ta siclos·phialã argenteã bñtẽ septuaginta
siclos ad pondus scũarij·vtrũqꝫ plenũ simila
conspsa oleo i sacrificiũ: mortariolum aureũ
appendens vecẽ siclos plenũ incenso: bouẽ ve
armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãniculũ in holocau-
stũ·bircũqꝫ ꝑ pctõ. ⁊ in hostias pacificoꝝ bo-
ues duos·arietes q̃nqꝫ·hircos q̃nqꝫ·agnos
ãniculos q̃nqꝫ. Hec fuit oblatio abieçer filij
amisaddai. Die vndecimo p̃nceps filiorum
aser phegiel filius ochran obtulit acetabulũ
argenteũ appẽdẽs cẽtũtriginta siclos· phia-
lã argenteã bñtẽ septuaginta siclos ad põd⁹
scũarij·vtrũqꝫ plenũ simila cõspsa oleo in sa-
crificiũ: mortariolũ aureũ appẽdens vecẽ si-
clos plenũ incẽso: bouẽ ve armento ⁊ arietẽ ⁊
agnũ ãniculũ i holocaustũ·bircũqꝫ ꝑ pctõ. ⁊
in hostias pacificorum boues duos· arietes
q̃nqꝫ·hircos q̃nqꝫ·agnos ãniculos q̃nqꝫ. Hec
fuit oblatio phegiel filij ochran. Die duode-
cimo p̃nceps filioꝝ neptalim abira filius he-
nan obtulit acetabulũ argenteũ appendẽs
centũtriginta siclos·phialã argenteã haben-
tem septuaginta siclos ad pond⁹ sanctuarij·
vtrũqꝫ plenũ simila oleo cõspsa in sacrificiũ:
mortariolum aureum appendẽs vecẽ siclos
plenũ incẽso: bouẽ ve armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ
ãniculũ in holocaustũ·bircũqꝫ ꝑ pctõ. ⁊ i ho-
stias pacificoꝝ boues duos·arietes q̃nqꝫ·hir-
cos q̃nqꝫ·agnos ãniculos q̃nqꝫ. Hec fuit ob-
latio abira filij henan. Hec i dedicatiõe alta-
ris oblata sũt a p̃ncipib⁹ isr'l in die q̃ ꝯsecra-
tũ ẽ: acetabula argẽtea duodecim·phiale ar-
gẽtee duodecim·mortariola aurea duodeci·
ita ut centũtriginta argẽti siclos habẽt vnũ
acetabulũ. ⁊ septuaginta siclos vna phiala
i. in cõe vasoꝝ oĩuz ex argento·sicli duo milia
q̃dringẽti põdere scũarij: mortariola aurea
duodeci plena incẽso·denos siclos appendẽ-
tia pondẽ scũarij. i. sil' auri sicli centũ viginti:
boues de armẽto i holocaustũ duodeci· arie-
tes duodeci·agni ãniculi duodeci, ⁊ libamẽ-
ta eoꝝ: hirci duodeci ꝑ pctõ·in hostias paci
ficoꝝ·boues viginti q̃tuor·arietes sexaginta·
hirci sexaginta·agni anniculi sexaginta·Hec
oblata sũt in dedicatione altaris q̃n vnctũ ẽ.
Cũqꝫ ingrederet moyses tabernaculũ federij
ut cõsuleret oraculũ: audiebat vocẽ loquentẽ
ad se de propitiatorio·qđ erat sup̃ archã testi-
monij inter duos cherubin: vnde ⁊ loq̃batur ei.

LOcutusqꝫ est dñs ad moysen VIII
dicens: Loq̃re aaron. ⁊ dices ad eũ:
Cũ posueris septẽ lucernas·cãdelabꝝ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in australi ꝑte erigaꝫ. Hocigiꝫ ꝓcipe ut lucerne ꝯ borcā e regiõe respiciant ad mensam panũ ꝓpositiõis: ꝯ eā partẽ quā candelabꝝ respicit·lucere debẽbũt. Fecitq; aaron ⁊ ipo suit lucernas supꝝ candelabꝝ·ut ꝑcepat dñs moysi. Hec aũt erat factura cãdelabri·ex auro ductili tam medi⁹ stipes q̃ cuncta que ex vtroq; calamoꝝ latẽ nasceb anꝫ. Juxta exẽplũ qd ostẽdit dñs moysi: ita opat⁹ ẽ candelabꝝ. Et locut⁹ ẽ dñs ad moysen dicẽs: Tolle leuitas de medio filiorũ isrł. ⁊ purificabis eos iuxta hũc ritũ. Aspgant aq̃ lustratiõis ⁊ radãt cẽs pilos carnis sue. Cũq; lauerint vestimẽta sua ⁊ mũdati fuerint· tollent boue de armentis ⁊ libamentũ eius·similã oleo cõspersam: boue aũt altꝝ de armento accipies ꝓ ꝑcto. ⁊ applicabis leuitas coraꝫ tabernaculo federi: ꝙocata oi multitudine filioꝝ isrł. Cũq; leuite fuerint coram dño·ponẽt filij isrł manus suas sup eos. ⁊ offeret aaron leuitas mun⁹ in ꝙspectu dñi a filijs isrł: ut seruiãt in ministerio ei⁹. Leuite q̃ ponẽt man⁹ suas sup capita boũ: e q̃b⁹ vnũ facies ꝓ ꝑcto. ⁊ altꝝ i holocaustũ dñi·ut deꝑcer i eis. Stabuesq; leuitas i ꝙspectu aaron ⁊ filioꝝ ei⁹. ⁊ ꝙsecrabis oblatos dño·ac sepabis de medio filiorũ isrł ut sint mei. ⁊ postea igrediant tabernaculũ federis ut seruiãt mihi. Sicq; purificabis ⁊ ꝙsecrabis eos i oblationẽ dñi·qm̃ dono donati sũt mihi a filijs isrł. Pro ꝓmogenitis q̃ apiunt cẽm vuluã i isrł·accepi eos. Mea sũt enĩ oia ꝓmogenita filioꝝ isrł· tam ex hoibus q̃ ex iumẽtis. Ex die q̃ ꝑcussi cẽ primogenitũ i tra egypti·scificaui eos mihi. ⁊ tuli leuitas ꝓ cunctis ꝓmogenitis filioꝝ isrł: tradidiq; eos dono aaron ⁊ filijs ei⁹ de medio ꝓpli· ut ꝯuiant mihi ꝓ isrł in tabernaculo federi. ⁊ orent ꝓ eis ne sit in ꝓplo plaga·si ausi fuerint accedẽ ad scũariũ. Fecerũtq; moyses ⁊ aaron ⁊ ois multitudo filioꝝ isrł sup leuitis que ꝑcepat dñs moysi: purificatiq; sunt ⁊ lauerũt vestimenta sua Eleuauitq; eos aaron in ꝙspectu dñi ⁊ orauit ꝓ eis: ut purificati ingrederent ad officia sua i tabernaculũ federi coraꝫ aaron ⁊ filijs ei⁹. Sicꝫ ꝑcepat dñs moysi de leuitis: ita factũ ẽ. Locutusq; est dñs ad moysen dicẽs: Hec ẽ lex leuitaꝝ. A vigintiq̃nq; ãnis ⁊ sup igredient: ut ministrent in tabernaculo federis. Cũq; q̃nq̃gesimũ ãnũ etatꝫ impleuerit· seruire cessabũt: erũtq; ministri fratrũ suoꝝ in tabernaculo federi· ut custodiant q̃ sibi fuerint cõmendata: opera aũt ipsa non faciant. Sic dispones leuitis in custodijs suis.

LIC

Locut⁹ ẽ dñs ad moysen i deserto synai· ãno secũdo postq̃ egressi sunt de tra egypti·mense ꝓmo dicẽs: Faciãt filij isrł ꝓbase i ꝑe suo·q̃rtadecima die mensis huius ad vesperã·iuxta cẽs cerimonias ⁊ iustificatiões eius. Precepitq; moyses filijs isrł ut facerẽt ꝓbase. Qui fecerũt tẽpore suo q̃rtadecima die mẽsis ad vesperã in mõte synai. Juxta oia q̃ mãdauerat dñs moysi fecerunt filij isrł. Ecce aũt q̃dam imundi sup aia hois q̃ nõ poterãt facere ꝓbase i die illo: accedentes ad moysen ⁊ aaron·dixerũt eis: Immũdi sumus sup aia hois: q̃re fraudamur ut nõ valeam⁹ oblationẽ offerre dño in ꝑe suo inẽ filios isrł? Quib⁹ rndit moyses: State ut ꝙsulã q̃d ꝑcipiat dñs de vobis. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Loq̃re filijs isrł. Hõ q̃ fuerit imũd⁹ sup aia·siue in via ꝓcul i gente vra·faciat ꝓbase dño in mẽse secũdo q̃rtadecima die mensis ad vesperã: cũ azimis ⁊ lactucis agrestib⁹ comedẽt illud. Nõ reliquẽt ex eo q̃ppiã vsq; mane. ⁊ os ei⁹ nõ ꝙfringẽt· cẽm ritũ ꝓbase obseruabũt. Si q̃s aũt ⁊ mũdus est ⁊ i itinere nõ fuit. ⁊ tm̃ nõ fecit ꝓbase: exterminabit aia illa de ꝑplis suis·q̃a sacrificium dño non obtulit ꝑe suo. Pctm̃ suũ ipse portabit. Peregrinus q̃q; ⁊ aduena si fuerint apud vos: facient ꝓbase dño iuxt cerimonias ⁊ iustificatiões suas. Preceptũ idẽ erit apud vos tã aduene q̃ indigene. Igit die q̃ erectũ ẽ tabnaculũ·opuit illud nubes. A vespe aũt sup tẽtoriũ erat q̃si spẽs ignis vsq; mane. Sic fiebat iugit. Per diem opiebat illud nubes. ⁊ p noctẽ q̃si spẽs ignis. Cũq; ablata fuisset nubes q̃ tabernaculũ ꝓtegebat·tũc ꝓficiscebãt filij isrł. ⁊ i loco vbi stetisset nubes·ibi castrametabant. Ad imperiũ dñi ꝓficiscebantur ⁊ ad imperiũ illius figebãt tabernaculũ. Cũctis diebus q̃bus stabat nubes sup tabnaculũ: manebãt in eodẽ loco. ⁊ si cuenisset ut multo tẽpore maneret sup illud·erant filij isrł in excubijs dñi. ⁊ nõ ꝓficiscebant q̃q̃t dieb⁹ fuisset nubes sup tabnaculũ. Ad imperiũ dñi erigebãt tentoria. ⁊ ad imperiũ illius ꝑponebant. Si fuisset nubes a vespe vsq; mane. ⁊ statim diluculo tabernaculũ reliq̃sset·ꝓficiscebant: ⁊ si p⁹ die ⁊ noctẽ recessisset: dissipabant tentoria. Si ⁊ bino biduo aut vno mẽse uel lõgiori ꝑe fuisset sup tabernaculum·manebant filij

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

isrł in eodē loco ⁊ nō ꝓficiscebanť: statim aūt ut recessisset mouebant castra. Per ỽbū dñi figebant tētoria. ⁊ ꝑ ỽbū illi⁹ ꝓficiscebanť: erantq; in excubijs dñi iuxta imperiū eius ꝑ manum moysi.

X

Locutusq; est dñs ad moysen dicēs: Fac tibi duas tubas argēteas ductiles: q̄bus cōuocare possis multitudinē q̄ mouēda sūt castra. Cūq; icrepuerį tubis: cōgregabiť ad te ois turba ad ostiū tabernaculi federį. Si semel clanguerį: venient ad te ꝓncipes ⁊ capita multitudinis isrł. Si aūt plisor atq; ꝑcisus clangor increpuerit mouebūt castra: ꝑmi q̄ sūt ad orientalē plagā. In secūdo aūt sonitu ⁊ pari vlulatu tubę leuabūt tentoria q̄ habitāt ad meridiē. ⁊ iuxta hūc modū reliq̄ faciēt vlulantib⁹ tubis in ꝓfectionē. Q̄n aūt ꝯgregād⁹ ē ꝑplus: simplex tubaꝝ clangor erit. ⁊ nō cōcise vlulabūt. Filij aūt aaron sacerdotꝫ clangēt tubis: eritq; hō legitimū sempiternū i gnationib⁹ vr̄is. Si exieritis ad bellū de terra vr̄a: ꝺ hostes q̄ dimicāt aduersū vos: clangetꝫ vlulantibus tubis. ⁊ erit recordatio vr̄i coꝝ dño deo vr̄o: ut eruamini de manib⁹ inimicoꝝ vr̄oꝝ. Si q̄n habebitis epulū ⁊ dies festos ⁊ kalēdas: canetis tubis sup holocaustis ⁊ pacificis victimis: ut sint vob in recordationē dei vr̄i. Ego dñs deus vr̄ster. Anno secūdo mense secūdo vicesima die mēsis: eleuata ē nubes de tabernaculo federį. Profectiq; sunt filij isrł ꝑ turmas suas de deserto synai. ⁊ recubuit nubes i solitudine pharan. Mouerūtq; castra ꝑmi iuxta imperiū dñi ꝑ manū moysi. Filij iuda ꝑ turmas suas: q̄ꝝ princeps erat naason fili⁹ āminadab. In tribu filioꝝ ysachar fuit princeps nathanael fili⁹ suar. In tribu ẓabulon erat ꝓnceps eliab filius helon. Depositūq; est tabernaculū: qđ portātes egressi sunt filij gerson ⁊ merari. Profectiq; sūt ⁊ filij ruben ꝑ turmas ⁊ ordinē suū: q̄ꝝ ꝓnceps erat elisur fili⁹ sedeur. In tribu aūt filioꝝ symeon princeps fuit salamihel fili⁹ surisaddai. Porro in tribu gad erat ꝓnceps heliasaph filius duel Profectiq; sūt ⁊ caathite portantes scūariū Tamdiu tabernaculū portabať donec veniręt ad erectiōis locū. Mouerūt castra ⁊ filij ephraim ꝑ turmas suas: in q̄ꝝ exercitu princeps erat elisama fili⁹ āmiud. In tribu autē filioꝝ manasse ꝓnceps fuit gamaliel filius phadassur. ⁊ in tribu beniamin erat duꝝ abi dan filius gedeonis. Nouissimi castroꝝ oiuꝫ ꝓfecti sunt filij dan ꝑ turmas suas: in q̄ꝝ exercitu princeps fuit ahieẓer fili⁹ amisaddai. In tribu aūt filioꝝ aser erat ꝓnceps phegiel fili⁹ ochran. Et in tribu filioꝝ neptalim princeps fuit ahira filius henan. Hec sūt castra ⁊ ꝓfectiones filioꝝ isrł ꝑ turmas suas q̄n egrediebantur. Dixitq; moyses obab filio raguel madianite cognato suo: Proficiscimur ad locū q̄ dñs daturus ē nob: veni nobiscū ut bñfaciam⁹ tibi: q̄a dñs bona ꝓmisit israhēli. Cui ille rñdit: Nō vadā tecū: sed reuertar in terrā meā in q̄ natus sum. Et ille: Noli inq̄t nos relinq̄re. Tu.n. nosti in q̄bus locis ꝑ deserтū castra ponē debeam⁹. ⁊ eris ductor nr̄. Cūq; nobiscū veneris: q̄cq̄d optimum fuerit ex opibus q̄s nob tradituꝝ est dñs: dabim⁹ tibi. Profecti sūt ḡ de mōte dñi viā triū dieꝝ: archaq; federį dñi ꝑcedebat eos ꝑ dies tres ꝓuidens castroꝝ locū. Nubes q̄ dñi sup eos erat ꝑ diē cū incederēt. Cūq; eleuareť archa dicebat moyses: Surge dñe ⁊ dissipenť inimici tui. ⁊ fugiāt q̄ oderūt te a facie tua. Cū aūt deponereť: aiebat: Reuertē dñe ad multitudinem exercitus isrł.

XI

Factaq; est murmur ꝓplī: q̄si volentiū ꝓ labore ꝺ dñm. Qđ cum audisset ira⁹ ē. ⁊ accēsus i eos ignis dñi: deuorauit extremā castroꝝ partē. Cūq; clamasset ꝓplus ad moysen: oranit moyses ad dñm. ⁊ absorb⁹ ē ignis. Vocauitq; nomē loci illius incēdio: eo q̄ succēsus fuisset ꝺ eos ignis dñi. Vulgus q̄ꝑ promiscuū qđ ascēderat cū eis: flagrauit desiderio sedēs ⁊ flens: iunctꝫ sibi parię filijs isrł. ⁊ ait: Quis dabit nobis ad escendum carnes? Recordamur piscū q̄s comedebamus in egypto gratis: in mentem nobis veniūt cucumeres ⁊ pepones: porrię q̄ ⁊ cepe ⁊ allea. Anima nr̄a arida ē: nihil aliud respiciūt oculi nostri nisi man. Erat autem man q̄si semē coriandri coloris bdellij. Circuibatq; ꝓplꝰ. ⁊ colligēs illud frāgebat mola siue terebat i mortario: coquēs i olla ⁊ faciens ex eo tortulas saporis q̄si panis oleati Cūq; descendēt nocte sup castra ros: descēdebat parię ⁊ man. Audiuit ḡ moyses flentē ꝓplm ꝑ familias: singulos ꝑ ostia tētorij sui. Iratusq; est furor dñi valde: ꝺ ⁊ moysi intoleranda res visa ē. ⁊ ait ad dñm: Cur afflixisti seruū tuū? Quare nō inuenio grām coram te? Et cur imposuisti pond⁹ vniuersi ꝓpli hui⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sup me? Hunq̄d ego ꝓcepi cẽm bãc multitudinẽ uel genui eã· ut dicas mihi: porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulũ· & refer in trã, p q̄ iurasti pribus eoꝝ? Unde mihi carnes ut dem tãte multitudini? Flent ꝓra me dicẽtes: da nob carnes ut comedamus. Nõ possum sol⁹ sustinẽ cẽm hunc pplm· q̄a grãuis ẽ mihi. Sin aliꝫ tibi videꝫ: obsecro ut interficias me· & inueniã grã in oculis tuis: ne tãtis afficiar malis. Dixit dñs ad moysen: Congrega mihi septuaginta viros de senioribus isrl q̄s tu nosti q̄ seniores ppli sint ac magri· & duces eos ad ostiũ tabnaculi federẽt: faciesq; ibi stare tecũ ut descendã & loq̄r tibi· & auferã de spũ tuo tradãq; eis· ut sustentent tecũ onus ppli· & nõ tu sol⁹ grueris. Populo q; dices: Scificamini. Cras comedetis carnes. Ego.n. audiui vos dicere: Quis dabit nob escas carniũ? Bñ nobis erat in egypto. At dabit vob dñs carnes & comedatis· nõ vno die nec duob⁹ uel q̄nq; aut dece· nec viginti q̄dẽ· & usq; ad mensem diei: donec exeat per nares vras & ẏtaꝫ in nauseã· eo q̄ repulerit dñm q̄ in medio vri ẽ· & fleueritis coram eo dicẽtes: Quare egressi sum⁹ ex egypto ut perirem⁹ in solitudine? Et ait moyses ad dñm: Sexcẽta milia peditũ bui⁹ ppli sunt. Et tu dicis: dabo eis esũ carniũ mẽse itegro? Hunq̄d ouiũ & bouũ multitudo cedeꝫ ut possit sufficere ad cibũ· uel oẽs pisces mar] in vnũ cõgregabunt ut eos satient? Cui rñdit dñs: Hunq̄d manꝰ dñi inualida ẽ? Jam nũc videbis· vtrũ me⁹ sermo ope cõpleaꝫ. Uenit igiꝫ moyses & narrauit pplo ẏba dñi· & congregãs septuagita viros de senioribꝰ isrl: q̄s stare fecit circa tabernaculũ. Descenditq; dñs p nubẽ· & locut⁹ ẽ ad eũ· auferẽs de spũ q̄ erat in moyse· & dans septuaginta vir]. Cũq; requieuisset in eis spũs: pphauerũt nec vltra cessauerũt. Remanserant aũt in castris duo viri· q̄ꝝ vn⁹ vocabaꝫ heldad & alꝫ medad· sup q̄s requieuit spũs: nã & ipsi descripti fuerãt & nõ exierant ad tabernaculũ. Cũ, pphãrẽt in castris: cucurrit puer & nunciauit moysi dicens: heldad & medad pphetãt in castris. Stati iosue filꝰ nun minister moysi & electus e pluribus· ait: Dñe mi moyses phibe eos. At ille: q̄d inq̄t emularis pro me? Quis tribuat ut oĩs pplꝰ pphetet· & det eis dñs spm̃ suũ? Reuersusq; ẽ moyses & maiores natu isrl in castra. Ventꝰ ãt egrediẽs a dño· arreptas trãsmare coturnices detulit & dimisit in castra· itinẽ quantũ vno die pfici pot ex oi pte castrorũ p circuitũ: volabantq; in aere duob⁹ cubitis in altitudine sup terrã. Surgẽs q̄q; pplus toto die illo & nocte ac die altero: congregauit coturnicũ multitudinẽ: q̄ pauc· decẽ choros. & siccauerũt eas p gyrũ castrorũ. Adhuc carnes erãt in dentib⁹ eoꝝ· nec defecerat huiuscemodi cib⁹. & ecce furor dñi concitatus i pplm· percussit eũ plaga magna nimis. Uocatusq; ẽ ille loc⁹ sepulchra concupiscẽtie: ibi.n. sepelierũt pplm q̄ desiderauerat carnes. Egressi aũt de sepulchris concupiscẽtie venerũt in aseroth. & manserũt ibi. XII

Locutaq; ẽ maria & aaron ꝰ moysen ppter vxorem ei⁹ ethiopissam. & dixerũt: Nũ p solum moysen locutus est dñs? Nõne & nob siliter ẽ locut⁹? Qõ cũ audisset dñs iratus ẽ valde. Erat.n. moyses vir mitissimus sup oẽs homines q̄ morabanꝫ in trã. Statim locut⁹ ẽ dñs ad eũ & ad aarõ & mariã Egredimini vos tres tm̃ tres ad tabnaculũ feder] Cũq; fuissent egressi descẽdit dñs in colũna nubis. & stetit i introitu tabnaculi vocãs aarõ & mariã. Qui cũ issent· dixit ad eos: Audite sermones meos. Si q̄s fuerit inꝰ vos pphẽta dñi· i visiõe apparebo ei· uel p somnũ loq̄r ad illũ. At nõ talis seru⁹ me⁹ moyses q̄ in oi domo mea fidelissim⁹ est. Ore.n. ad os loq̄r ei. palã & nõ p enigmata & figuras deũ videt. Quare q̄ nõ timuistꝭ detrahẽre seruo meo moysi? Iratusq; ẽ eos abiit. Nubes q; recessit q̄ erat sup tabnaculũ. Et ecce maria apparuit candẽs lepra q̃si nix. Cũq; respexisset eã aarõ & vidisset pfulã lepra· ait ad moysen: Obsecro dñe mi· ne ponas nob hoc pctm̃ qđ stulte cõmisim⁹: ne fiat hec q̃si mortua: & ut abortiuũ quod pijciꝫ de vulua matris sue. Ecce iam mediũ carnis ei⁹ deuoratũ ẽ a lepra. Clamauitq; moyses ad dñm dicens: Deus obsecro sana eã. Cui rñdit dñs: Si patꝰ ei⁹ spuisset in faciẽ illius: nõne debuerat saltẽ septẽ diebus rubore suffundi? Sepeꝫ septẽ dieb⁹ ex castra· & postea reuocabiꝫ. Exclusa ẽ itaq; maria ex castra septẽ dieb⁹. & pplus nõ ẽ mot⁹ de loco illo· donec reuocata est maria. XIII

Profectusq; ẽ pplus de aseroth· hꝛis tentoriis i deserto pharan. Ibiq; locut⁹ ẽ dñs ad moysen dicẽs: Mitte viros q̄ considerẽt terrã chanaã quã daturus sũ filijs isrl: singulos de singulis tribubus ex pncipibus. Fecit moyses qđ dñs imperarat

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

re reserto pharan mittẽs ꝓncipes viros : q̃ꝝ ista sũt noia. De tribu ruben semmua filium zecbur. De tribu symeon: saphat filium vri. De tribu iuda: caleb filium iephone. De tribu ysachar: igal filiũ ioseph. De tribu effraim: oseefilium nun. De tribu beniamin: phalti filium raphu. De tribu zabulon : geddihel filium sodi. De tribu ioseph sceptri manasse: gaddi filium susi. De tribu dan : amihel filiũ gemalli. De tribu aser: sthur filium michael. De tribu neptalim: naabi filiũ napsi. De tribu gad: guhel filiũ machi. Hec sunt noia virorũ q̃s misit moyses ad ꝓsiderandã terram. vocauitq; oseefilium nun iosue. Misit g̃ eos moyses ad ꝓsiderandã terrã chanaan. & dixit ad eos: Ascendite per meridianã plagã. Cũq; veneritis ad mõtes. considerate terrã q̃lis sit & pplm q̃ inhabitator est ei⁹. vtr fortis sit an infirmus. pauci nũero an plures. ipsa ẽra bona an mala: vrbes quales. murate an absq; mur⁊. bum⁹ pinguis an sterilis. nemorosa an absq; arborib⁹. Cõfortami & afferte nob de fructib⁹ ẽre. Erat autẽ tẽp⁹ q̃n iam p̃coque vue esci pñt. Cũq; ascẽdissent. explorauerũt terrã a deserto syn. vsq; roob intrãtib⁹ emath. Ascẽderũtq; ad meridiẽ & venerũt in hebron. vbi erant abiman & sisai & tolmai. filij enach: nã hebron septẽ annis ante thanim vrbẽ egypti cõdita est. Pergentesq; vsq; ad torrentẽ botri. abscinderũt palmitẽ cũ vua sua. quem portauerũt in hasta duo viri. De malis q̃q granat⁊ & de ficis loci illi⁹ tulerũt q̃ appellat⁹ ẽ nehelescol. i. torrẽs botri. co q̃ botrum portassent inde filij isrl. Reuersiq; exploratores ẽre p⁹ q̃dragĩta dies oi regiõe circuita. venerunt ad moysen & aaron. & ad cẽm cetum filioꝝ isrl in desertũ pharan. qđ est i cades. Locutiq; eis & oi multitudini oñderũt fruct⁹ ẽre. & narrauerũt dicẽtes: Venim⁹ in ẽrã ad quã misistis nos. q̃ reuera fluit lacte & melle. ut ex his fructib⁹ cognosci põt : & cultores fortissimos hz. & vrbes grãdes atq; muratas. Stirpem enach vidim⁹ ibi. Amalech habitat in meridie. ethęus & iebuseus & amorreus in mõtanis. Chananeꝰ vo morat iuxt mare. & circa fluẽta iordanis. Int hẽ caleb cõpescens murmur pplꝰ q̃ oriebat ꝺ moysen. ait: Ascẽdam⁹ & possideam⁹ ẽrã: qm̃ poterim⁹ obtinẽ eã. Alij vo q̃ fuerãt cũ eo dicebãt: Nequaq̃ ad hũc pplm valemus ascendere. q̃a fortior nob ẽ. Detraxerũtq; ẽre quã iuspererãt apud filios isrl dicentes : Terra quã lustrauimus devorat habitatores suos. Populus quẽ aspexim⁹ ꝓcere stature ẽ. Ibi vidim⁹ mõstra q̃dam filioꝝ enach de gnẽ giganteo. quib⁹ cõparati q̃si locuste videbamur.

XIIII

Bitur vociferãs ois turba fleuit nocte illa. & murmurati sũt ꝑ moysen & aaron cuncti filij isrl dicentes: Vtinã mortui essemus i egypto. & nõ in hac vasta solitudine. Vtinã pereamus. & nõ inducat nos dñs i terrã istã ne cadam⁹ gladio. & vxores ac liberi nri ducantur captui. Nõne melius ẽ reuerti in egyptũ? Dixerũtq; alt ad alterũ: Cõstituam⁹ nob ducẽ. & reuertamur in egyptum. Quo audito moyses & aaron ceciderũt ꝓni i ẽrã coram oi multitudine filioꝝ isrl. At vo iosue fili⁹ nun & caleb fili⁹ iephone q̃ & ipsi lustrauerãt terrã. sciderũt vestimenta sua. & ad cẽm multitudinẽ filiorũ isrl locuti sũt. Terra quã circuiuimus valde bona ẽ. Si ꝓpitius fuerit dñs. iducet nos i eã & tradet bumũ lacte & melle manantẽ. Nolite rebelles esse ꝙ dñm. neq; timeatis pplm ẽre bui⁹: q̃a sicut panẽ ita eos possumus devorare. Recessit ab eis cẽ p̃sidiũ : dñs nobiscũ est: nolite metuẽ. Cũq; clamaret ois multitudo & lapidib⁹ eos vellet opprimẽ: apparuit gl'ia dñi sup tectũ feder. cunctis videntib⁹ filijs isrl. Et dixit dñs ad moysen: Usq;q̃ detrahet mihi pplus iste? Quousq; non credent mihi in oĩb⁹ signis q̃ feci corã eis? Feriã igit eos pestilentia atq; ꝓsumã. te autẽ faciã ꝓncipẽ sup gentẽ magnã & fortiorẽ q̃ hĩ est. Et ait moyses ad dñm: Ut audiãt egyptij de q̃rũ medio eduxisti pplm istũ. & habitatores terre huius qui audierũt q̃ tu dñe in pplo isto sis. & facie videaris ad faciẽ. & nubes tua ꝓtegat illos. & in colũna nubis p̃cedas eos per diem. & in colũna ignis p noctem: q̃ occideris tantam multitudinẽ q̃si vnũ hoiem. & dicãt : Non poterat introducẽ pplm in ẽrã ꝑ q̃ iurauerat: idcirco occidit eos i solitudine. Magnificet q̃ fortitudo dñi sicut iurasti dicens: Dñs patiẽs & multe mĩe. auferẽs iniq̃tatẽ & scelera. nullũq; inoxiũ derelinquens. q̃ visitas pcta patꝝ in filios i tertiã & quartã gnãtionẽ. Dimitte obsecro pctũ pplꝰ tui bui⁹ ꝓm magnitudinem mĩe tue : sicut propitius fuisti egredientib⁹ de egypto vsq; ad locũ istũ. Dixitq; dñs: Dimisi iuxta vbũ tuũ. Viuo ego & implebit gl'ia dñi vniũsa terra. Attñ oes hoies

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

qui viderunt maiestatem meã ⁊ signa q̃ feci in egypto ⁊ in solitudine. ⁊ tẽptauerũt me iã p̃ decẽ vices. nec obedierũt voci mee: non videbũt terrã p̃ q̃ iurauí p̃rib⁹ eor. nec quisq̃ ex illis q̃ detraxit mihi intuebit eã. Seruũ meũ caleb q̃ plenus alio spũ secut⁹ est me. inducã in terrã hãc quã circuiuit. ⁊ semẽ eius possidebit eã. qm̃ amalecbites ⁊ chananeus habitãt in vallib⁹. Cras mouete castra. ⁊ reuertimini i solitudinẽ p̃ viã maris rubri. Locutusq; est dñs ad moysen ⁊ aaron dicens: Vsq; q̃ mltitudo hec pessima murmurat ꝯ me? Querelas filioꝝ isrl audiui. Dic ḡ eis: Viuo ego ait dñs: sicut locuti estis audiẽte me. sic faciã vob. In solitudine hac iacebũt cadavera vra. Oẽs q̃ numerati estis a viginti ãnis ⁊ sup̃. ⁊ murmurastis ꝯ me. nõ itrabitis terrã sup quã leuauí manum meã ut habitare vos facerẽ: preter caleb filiũ iephone. ⁊ iosue filiũ nun. Parvulos aũt vros de quibus dixistis q̃ p̃de vostibus forẽt: itroducã ut videãt terã q̃ vob displicuit. Vra cadavera iacebũt i solitudine. Filij vri erũt vagi i deserto annis q̃draginta. ⁊ portabũt fornicationẽ vram donec ꝯsumant cadavera patrũ i deserto. iuxta numerũ q̃draginta dieꝝ q̃b⁹ ꝯsideraſtis terã. Ann⁹ p̃ die iputabit. Et q̃dragita ãnis recipietis iniq̃tates vras. ⁊ scietis vltionẽ meã. Qm̃ sicut locut⁹ sũ. ita faciã oi multitudini huic pessime. q̃ ꝯsurrexit aduersũ me. In solitudine hac deficiet ⁊ morietur. Igit oẽs viri q̃s miserat moyses ad cõtẽplandã terrã. ⁊ q̃ reuersi murmurare fecerant ꝯ eũ em multitudinẽ. detrahẽtes terre q̃ esset mala. mortui sũt atq; p̃cussi in ꝯspectu dñi. Iosue aũt filius nun ⁊ caleb filij iephone vixerunt ex oibus q̃ prexerãt ad ꝯsiderandã terrã. Locutusq; est moyses vniuersa verba hec ad oẽs filios isrl. ⁊ luxit ppl's nimis. Et ecce mane p̃mo surgentes. ascẽderũt ꝑticẽ montis. dicẽtes: Parati sum⁹ ascendẽ ad locũ de q̃ dñs locut⁹ ẽ: q̃a peccauimus. Quib⁹ moyses: Cur inquit trãsgredimini ꝓbũ dñi. q̃d vob nõ cedet in p̃spervm? Nolite ascendẽ: nõ. n. ẽ dñs vobiscũ: ne corruatis cora inimicis vris. Amalecbites ⁊ chananeus añi vos sũt ꝙꝫ gladio corruetis. eo q̃ nolueritis acq̃escẽ dño: nec erit dñs vobiscũ. At illi ꝓtenebrati. ascenderũt in ꝑticẽ montis. Arcba aũt testamenti dñi ⁊ moyses nõ recesserũt de castris. Descẽditq; amalecbites ⁊ chananeus q̃ habitabat i mõte. ⁊ p̃cutiẽs eos atq; ꝯcidens. p̃secut⁹ est eos vsq; horma.

Locutus est dñs ad moysen dicens: Loq̃re ad filios isrl. ⁊ dices ad eos: Cũ ingressi fueritis terã habitationis vre quã ego dabo vob. ⁊ feceritis oblationẽ dño in holocaustũ. aut victimã pacificam. vota soluẽtes. vel spõte offerẽtes munera. aut in solẽnitatibus vris adolẽtes odorẽ suauitatis dño. de bobus siue de ouib⁹ offeret q̃cũq; immolauerit victimam: sacrificiũ simile decimã partẽ ephi cõsp̃sam oleo. q̃ mensurã habebit q̃rtã partẽ hin. ⁊ vinũ ad liba fũdenda eiusdẽ mensure dabit i holocaustũ siue in victimã. Per agnos singulos ⁊ arietes erit sacrificiũ simile duaꝝ decimaꝝ. q̃ conspsa sit oleo tertie ptis hin. ⁊ vinũ ad libamẽtũ ctie partis eiusdẽ mẽsure offeret i odorẽ suauitatis dño. Qñ vero de bobus feceris holocaustum aut hostiã ut impleas votũ vel pacificas victimas: dabis p̃ singulos boues simile tres decimas ꝯspse oleo. q̃ habeat mediũ mensure hin. ⁊ vinũ ad liba fundenda eiusdẽ mensure in oblationẽ suauissimi odoris dño. Sic facies p̃ singulos boues ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊ hedos Tam indigene q̃m pegrini eodẽ ritu offerent sacrificia. Vnũ p̃ceptũ erit atq; iudiciũ tam vob q̃m aduenis cre. Locutus ẽ dñs ad moysen dicens: Loq̃re filijs isrl. ⁊ dices ad eos: Cũ veneritis in terrã quã dabo vob. ⁊ comederitis de panib⁹ regiõis illi⁹: separabitis p̃mitias dño de cibis vris. Sicut de areis p̃mitias separabitis: ita ⁊ de pulmẽtis dabitis p̃mitiua dño. Qui p̃ ignorantiã p̃terieritis q̃cq; horũ q̃ locut⁹ est dñs ad moysen. ⁊ mandauit p eũ ad vos. a die q̃ cepit iubere ⁊ vltra. oblitaq; fuerit facere multitudo: offeret vitulũ de armento holocaustũ in odorem suauissimũ dño. ⁊ sacrificiũ eius ac liba ut cerimonie postulãt. hircũq; p̃ pctõ. ⁊ rogabit sacerdos p̃ oi multitudine filioꝝ isrl. ⁊ dimittet eis. qm̃ nõ sponte peccauerũt: nichilominus offerẽtes incensum dño p̃ se ⁊ p̃ pctõ atq; errore suo. ⁊ dimittet vniuerse plebi filiorum isrl ⁊ aduenis q̃ pegrinant inter eos. qm̃ culpa ẽ oĩs ppl's p̃ ignorãtiã. Si aia vna nescies peccauerit offeret capram ãniculã p̃ pctõ suo. ⁊ depcabit p̃ ea sacerdos q̃ insciа peccauerit cora dño: impetrabitq; ei veniã ⁊ dimittet illi. Tã indigenis q̃m aduenis vna lex erit oiuꝫ q̃ peccauerint ignorãtes. Alia vo q̃ p̃ supbiã aliq̃d cõmiserit. siue ciuis sit ille siue peregrinus: qm̃

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aduersus dñm rebellis fuit: postquam ego nouero populum suum. Verbum enim dñi protulit: et præceptum illius irritum fecit: idcirco vindicabit eum: et portabit iniquitatem suam. Factum est autem cum essent filii israel in solitudine et inuenissent hominem colligentem ligna in die sabbati: obtulerunt eum moysi et aaron et vniuerse multitudini. Qui recluserunt eum in carcerem nescientes quid sup eo facere deberent. Dixitque dñs ad moysen: Morte moriatur homo iste: obruat eum lapidibus omnis turba extra castra. Cumque eduxissent eum foras obruerunt eum lapidibus: et mortuus est sicut præceperat dñs. Dixit quoque dñs ad moysen: Loquere filiis israel: et dices ad eos: ut faciant sibi fimbrias per angulos vestimenti: ponentes in eis vittas hyacinthinas. Quas cum viderint recordentur omnium mandatorum dñi: nec sequantur cogitationes suas: et oculos pessimas fornicantes: sed magis memores præceptorum dñi faciant ea: sintque sancti deo suo. Ego dñs deus vr: qui eduxi vos de terra egypti ut essem deus vester.

XVI

Cece autem chore filius isaar filii caath: filii leui: et dathan atque abiron filii eliab: hon quoque filius phaleth de filiis ruben: surrexerunt contra moysen: aliisque filiorum israel ducenti quinquaginta viri principes synagoge: et qui per electionem vocabantur. Cumque stetissent aduersum moysen et aaron: dixerunt: Sufficiat vobis: quia omnis multitudo sanctorum est: et in ipsis est dñs. Cur eleuamini super populum dñi? Quod cum audisset moyses: cecidit pronus in faciem: locutusque ad chore et ad omnem multitudinem: mane inquit notum faciet dñs qui ad se pertineant: et sanctos applicabit sibi: et quos elegerit approximabit ei. Hoc igitur facite. Tollat vnusquisque thuribulum suum: tu chore et omnes cohors tua. et hausto cras igne ponite desuper thymiama coram dño: et quemcumque elegerit ipse erit sanctus. Multum erigimini filii leui. Dixitque rursum ad chore: Audite filii leui. Num parum vobis est quod separauit vos deus israel ab omni populo: et iunxit sibi ut seruiretis ei in cultu tabernaculi: et staretis coram frequentia populi: et ministraretis ei? Idcirco ad se fecit accedere te et omnes fratres tuos filios leui: ut vobis etiam sacerdotium vendicetis: et ois globus tuus stet contra dñm? Quid est enim aaron ut murmuretis contra eum? Misit ergo moyses ut vocaret dathan et abiron filios eliab. Qui responderunt: Non veni mus: Numquid parum est tibi quod eduxisti nos de terra que lacte et melle manabat ut occideres in deserto: nisi et dñator fueris nr? Revera indu

pristinos in terram que fluit riuis lactis et mellis: et dedisti nobis possessiones agrorum et vinearum? An et oculos nros vis eruere? Non venimus. Iratusque moyses valde: ait ad dñm: Ne respicias sacrificia eorum. Tu scis quod nec asellum quidem vnquam acceperim ab eis nec afflixerim quemquam eorum. Dixitque ad chore: Tu et omnis congregatio tua state coram deo: et aaron die crastino separati. Tollite singuli thuribula vra. et ponite super ea incensum offerentes dño duecenta quinquaginta thuribula: aaron quoque teneat thuribulum suum. Quod cum fecissent stantibus moyse et aaron et coacerualassent aduersum eos omnem multitudinem ad ostium tabernaculi: apparuit cunctis gloria dñi. Locutusque dñs ad moysen et aaron: ait: Separamini de medio congregationis huius ut eos repente disperdam. Qui ceciderunt pronis in faciem atque dixerunt: Fortissime deus spirituum vniuerse carnis: nunquid vno peccante: omnes ira tua deseuiet? Et ait dñs ad moysen: Precipe vniuerso populo ut separent a tabernaculis chore et dathan et abiron. Surrexit ergo moyses et abiit ad dathan et abiron. et sequentibus eum senioribus israel dixit ad turbam. Recedite a tabernaculis impiorum. et nolite tangere quæ ad eos pertinent: ne involuamini in peccatis eorum. Cumque recessissent a tentoriis eorum per circuitum: dathan et abiron egressi stabant in introitu papilionum suorum cum uxoribus et liberis omnique frequentia. Et ait moyses: In hoc scietis quod dñs miserit me ut faciem vniuersa que cernitis. et non ex proprio ea corde protulerim. Si secundum solitum hominum mortem interierint et visitauerit eos plaga que et ceteri visitari solent: non misit me dñs. Sin autem nouam rem fecerit dñs ut apertum os terra os suum deglutiat eos et omnia que ad illos pertinent: descenderintque viuentes in infernum: scietis quod blasphemauerint dñm. Confestim igitur ut cessauit loqui dirupta est terra sub pedibus eorum. et aperiens os suum deuorauit illos cum tabernaculis suis et vniuersa substantia eorum. Descenderuntque viui in infernum operti humo. et perierunt de medio multitudinis. At vero omnis israel qui stabat per gyrum fugit a clamore pereuntium dicentes: Ne forte et nos terra deglutiat. Sed et ignis egressus a dño interfecit ducentos quinquaginta viros qui offerebant incensum. Locutusque est dñs ad moysen dicens: Precipe eleazaro filio aaron sacerdotis ut tollat thuribula que iacent in incendio. et ignem huc illuc spargat: quoniam sanctificata sunt in mortibus peccatorum: producatque ea in laminas. et affigat altari: eo quod oblatum sit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in eis incensū dño ⁊ scificata sint: ut cessent ea p signo ⁊ monimēto filij isrl. Tulit g̃ eleaçar sacerdos thuribula enea · in q̄bus obtulerāt bi q̄s incendiū uouerāt. ⁊ p̄duxit ea i laminas affigēs altari · ut haberēt postea filij isrl q̄b⁹ cōmemorarēt · ne q̄s accedat alienigena. ⁊ q̄ nō ē de semie aaron ad offerendū incensū dño: ne patiat sicut passus ē core: ⁊ ois ꝯgregatio ei⁹ loquēte dño ad moysen. Murmurauit aūt ois multitudo filiorū isrl sequēti die ꝯ moysen ⁊ aaron dicēs. Vos interfecistis p̄plm dñi. Cūq̄ oriretur seditio ⁊ tumultus incresceret: moyses ⁊ aaron fugerūt ad tabnaculū federis. Qđ postq̄ igressi sūt · opuit nubes. ⁊ apparuit gl̄ia dñi. Dixitq̄ dñs ad moysen ⁊ aaron. Recedite de medio hui⁹ multitudinis: etiā nūc delebo eos. Cūq̄ iacerēt in t̄ra · dixit moyses ad aaron: Tolle thuribulū. ⁊ hausto igne de altari mitte incensū desup · pgens cito ad p̄plm ut roges p eis. Jam.n. egressa ē ira a dño. ⁊ plaga desecuit. Qđ cū fecisset aarō ⁊ cucurrisset ad mediā multitudinē quā iam vastabat incēdiū: obtulit thymiama. ⁊ stās inē mortuos ac viuentes p̄ p̄plo dep̄catus ē. ⁊ plaga cessauit. Fuerūt aūt q̄ pcussi sūt quatuordecim milia hoiuꝫ ⁊ septingenti absq̄ his q̄ pierant i seditiōe core. Reuersusq̄ ē aarō ad moysen ad ostū tabnaculi federis · postq̄ cessauit interit⁹.

XVII

Et locutus ē dñs ad moysen dicens: Loq̃re ad filios isrl. ⁊ accipe ab eis v̄gas singulas p cognatiōes suas · a cūctis p̄ncipib⁹ tribuū v̄gas duodecim ⁊ vniuscuiusq̄ nomē supscribes v̄ge sue. Nomen aūt aaron erit i tribu leui. ⁊ vna virga cunctas eor familias p̄tinebit: ponesq̄ eas i tabernaculo federis coram testimonio: vbi loquar ad te. Quē ex his elegero germinabit v̄ga eius. ⁊ cohibebo a me q̄rimonias filiorꝫ isrl: q̄bus ꝯ vos murmurant. Locutusq̄ est moyses ad filios isrl. ⁊ dederunt ei oēs p̄ncipes v̄gas p singulas tribus. Fuerūtq̄ v̄ge duodecim absq̄ v̄ga aarō. Quas cū posuisset moyses coram dño i tabernaculo testimonij · sequēti die regressus inuenit germinasse virgā aaron i domo leui. ⁊ turgētib⁹ gēmis eruperāt flores q̄ foliis dilatatis i amygdalas deformati sūt. Protulit g̃ moyses oēs v̄gas de ꝓspectu dñi ad cūctos filios isrl · viderūtq̄ ⁊ recepunt singuli v̄gas suas. Dixitq̄ dñs ad moysen: Refer v̄gā aaron i tabernaculū testimonij · ut seruet ibi in signum rebelliū filiorū isrl. ⁊ q̄escāt q̄rele eor a me ne moriant. Fecitq̄ moyses sicut p̄cepat dñs. Dixerūt autē filij isrl ad moysen: Ecce ꝯsumpti sumus · oēs p̄ibim⁹. Quicūq̄ accedit ad tabnaculū dñi · morit. Nūquid vsq̄ ad int̄nitionē cuncti delendi sumus?

XVIII

Dixitq̄ dñs ad aaron: Tu ⁊ filij tui ⁊ dom⁹ p̄ris tui tecū portabit̄ iniq̄tatē scūarij. ⁊ tu ⁊ filij tui sil sustinebitis pctā sacerdotij vr̄i. Sz ⁊ frēs tuos de tribu leui ⁊ sceptro p̄ris tui sume tecū · p̄sto q̄ sint ⁊ mistrēt tibi. Tu aūt ⁊ filij tui mistrabit̄ i tabernaculo testimonij. Excubabunt q̄ leuite ad p̄cepta tua ⁊ ad cūcta opa tabnaculi: ita dūtaxat ut ad vasa scūarij ⁊ altare nō accedāt · ne ⁊ illi moriāt. ⁊ vos p eaꝫ sil. Sint aūt tecū ⁊ excubēt i custodijs tabnaculi ⁊ i oibus cerimonijs ei⁹. Alienigena nō miscebit vob Excubate in custodia scūarij. ⁊ i misterio altaris: ne oriat indignatio sup filios isrl. Ego dedi vobis frēs vr̄os leuitas de medio filiorꝫ isrl. ⁊ tradidi vob dño ut seruiāt i misterijs tabernaculi ei⁹. Tu aūt ⁊ filij tui custodite sacerdotiū vr̄m. ⁊ oia q̄ ad cultū altar̄ p̄tinēt ⁊ intra vēlū sūt · p sacerdotes āministrabunt. Si q̄s extern⁹ accesserit · occidet. Locutusq̄ ē dñs ad aarō: Ecce dedi tibi custodiā p̄mitiarū mearū. Oia q̄ scificant a filijs isrl · tibi tradidi ⁊ filijs tuis p̄ officio sacerdotali: legitima sempit̄na. Hec g̃ accipies de his q̄ scificant ⁊ oblata sūt dño. Dis oblatio ⁊ sacrificiū ⁊ q̄cq̄d p pctō atq̄ delicto reddit mihi ⁊ cedet in scā scōrū: tuū erit ⁊ filiorꝫ tuorū. In scūario comedes illud. Mares tm̄ edet ex eo: q̄a ꝓsecratū ē dño. Primitias autē q̄s vouerint ⁊ obtulerint filij isrl: tibi dedi ⁊ filijs tuis ac filiab⁹ tuis iure p̄petuo. Qui mūdus est i domo tua · vescet eis. Ōmi medullā olei ⁊ vini ac frumēti · q̄cq̄d offerūt p̄mitiaꝫ dño · tibi dedi. Vniuersa frugum initia q̄ gignit humus ⁊ dño deportant: cedent in vsus tuos. Qui mūdus est i domo tua · vescet eis. Ōē qđ ex voto reddiderint filij isrl · tuū erit. Quicquid p̄mū erūpet e vulua cūcte carnis quā offerunt dño · sive ex hoib⁹ sive de pecorib⁹ fuerit · tui iuris erit · ita dūtaxat ut p̄ hois p̄mogenito p̄ciū accipias. ⁊ de aial qđ īmūdū ē redimi facias · cui⁹ redēptio erit p⁹ vnū mēsem: siclis argēti q̄nq̄ pondē scūarij. Siclus viginti obolos habet. Primogenita aūt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

bouis ⁊ ouis ⁊ capre nõ facies redimi· quia
scificata sũt dño. Sanguinẽ tñ cor fundes
sup altare. ⁊ adipes adolebis in suauissimũ
odorẽ dño. Carnes vero i vsũ tuũ cedẽt: sicut
pectusculũ ꝓsecratiõis ⁊ armꝰ dexter tua erunt.
Oẽs ꝑmitias scõrũ q̃s offerũt filij isrl dño
tibi dedi ⁊ filijs ac filiabus tuis iure ꝑpetuo.
Pactũ salis est sempiternũ corã dño· tibi ac fi-
lijs tuis. Dixitq; dñs ad aarõ: In terra eor
nihil possidebitis· nec habebitꝭ ꝑtem inẽ eos.
Ego pars ⁊ hereditas tua i medio filiorꝫ isrl
Filijs aũt leui dedi oẽs decimas israelis in
possessionẽ ꝓ ministerio q̃ seruiũt mihi in ta-
bernaculo federis· ut nõ accedant vltra filij
isrl ad tabnaculũ· nec cõmittãt peccũ morti-
ferũ: solis filijs leui mihi i tabnaculo ꝑmanen-
tibus ⁊ portãtibꝰ pctã ꝑpli. Legitimũ sempi-
ternũ erit in gnãtiõibꝰ vris. Nihil aliud pos-
sidebũt· decimaꝫ oblatiõe ꝓtenti: q̃s in vsus
eor ⁊ necessaria separaui. Locutusq; est dñs
ad moysen dicẽs: Precipe leuitis atq; denũ-
cia. Cũ acceperitis a filijs isrl decimas q̃s dedi
vob: ꝑmitias eor offerte dño. i. decimã partẽ
decime: ut reputet vobis in oblationẽ ꝑmiti-
uor: tam de areis q̃ de torcularibꝰ ⁊ vniuer
sis q̃rũ accipitis ꝑmitias offerte dño. ⁊ date
ea aarõ sacerdoti. Quia q̃ offeret ex decimis
⁊ i donaria dñi sepabitꝭ: optima ⁊ electa erũt
cũcta. Diceisq; ad eos: Si ꝑclara ⁊ meliora
q̃q; obtuleritis ex decimis: reputabit vob q̃si
de area ⁊ torculari dederitꝭ ꝑmitias. ⁊ come-
detis eas i oibus locis vris· tã vos q̃ fami-
lie vre: q̃a ꝓciũ ẽ ꝓ ministerio q̃ seruitꝭ i taber-
naculo testimonij. ⁊ non peccabitis sup hoc:
egregia vob ⁊ pinguia reseruãtes· ne pollua-
tis oblatiões filiorꝫ isrl ⁊ moriamini. XIX

Locutusq; ẽ dñs ad moysen ⁊ aaron
dicẽs: Iſta est religio victime quam
constituit dñs. Precipe filijs isrl ut
adducant ad te vaccã rufã etatꝭ integre in q̃
nulla sit macula nec portauerit iugum: tra-
desq; eã eleaçaro sacerdoti. Qui eductam ex
castra imolabit i ꝓspectu oiuꝫ. ⁊ tingens di-
gitũ in sanguine eiꝰ· aspget ꝯ fores tabnaculi
septẽ vicibꝰ: cõburetq; eã cunctis videntibꝰ
tam pelle ⁊ carnibꝰ eius q̃ sanguine ⁊ fimo
flãme traditis. Lignũ q; cedrinũ ⁊ hysopum
coccũq; bis tinctũ· sacerdos mittet in flãmã
q̃ vaccã vorat. Et tũc demũ lotis vestibus ⁊
corpore suo· ingredietꝭ castra: cõmaculatusq;
erit vsq; ad vesperũ. Sed ⁊ ille q̃ ꝓbusserit eã:
lauabit vestimẽta sua ⁊ corpꝰ. ⁊ imundꝰ erit
vsq; ad vesperũ. Colliget aũt vir mũdꝰ cine-
res vacce. ⁊ effundet eos ex castra i loco pu-
rissimo: ut sint multitudini filiorũ isrl in cu-
stodiã ⁊ i aquã aspsiõis· q̃a ꝓ pctõ vacca cõ-
busta ẽ. Cũq; lauerit q̃ vacce portauerat ci-
neres vestimẽta sua: imũdus erit vsq; ad ve-
sperũ. Habebũtq; h filij isrl ⁊ aduene q̃ habi
tant inẽ eos scm· iure ꝑpetuo. Qui tetigerit
cadauer hois. ⁊ ꝓpt h septẽ diebꝰ fuerit im-
mũdꝰ: aspgetꝫ ex hac aq̃ die tertio ⁊ septio. ⁊
sic mũdabitꝫ. Si die tcio aspsus nõ fuerit: se-
ptimo nõ potꝫ emũdari. Dis q̃ tetigerit hu-
mane aie morticinũ. ⁊ aspsus hac ꝓmissione
non fuerit: polluet tabernaculum dñi. ⁊ pibit
ex isrl. Quia aq̃ expiatiõis nõ ẽ aspsus· imũ-
dus erit. ⁊ manebit spurcitia eiꝰ sup eũ. Iſta
ẽ lex hois q̃ morit in tabernaculo. Oẽs q̃ in-
grediũt tentoriũ illius. ⁊ vniuersa vasa que
ibi sũt· polluta erũt septẽ diebꝰ. Vas qd non
habuerit operculũ nec ligaturã desup· imũdũ
erit. Si q̃s in agro tetigerit cadauer occisi
hois· aut ꝑ se mortui· siue os illius uel sepul-
chr: imũdꝰ erit septẽ diebꝰ. Tollẽtq; de cine-
ribꝰ cõbustiõis atq; pcti. ⁊ mittẽt aquas vi-
uas sup eos i vas: in q̃bus cũ hyssopũ· aspget ex eo oẽ tentoriũ. ⁊ cũc-
tam supellectilẽ. ⁊ hoies huiuscemodi conta-
gione pollutos: Atq; h modo mũdꝰ lustra-
bit imundũ tertio ⁊ septio die: expiatusq; die
septio· lauabit ⁊ se ⁊ vestimenta sua. ⁊ imun-
dus erit vsq; ad vesperꝫ. Si q̃s h ritu nõ fue-
rit expiatꝰ: pibit aia illiꝰ de medio ecclie· q̃a
scũarium dñi polluit. ⁊ nõ est aq̃ lustrationis
aspsus. Erit h ꝑceptũ legitimũ sempiternũ.
Ipse qꝫ q̃ aspgit aq̃s· lauabit vestimẽta sua.
Dis q̃ tetigerit aq̃s expiatiõis: imundꝰ erit
vsq; ad vesperũ. Quicqd tetigerit imũdus·
imundũ faciet. ⁊ aia q̃ horũ quippiã tetigerit
imunda erit vsq; ad vesperum. XX

Veneruntq; filij isrl ⁊ ois multitudo
in desertum sin mense ꝑmo. ⁊ mansit
ꝑpl si cades. Mortuaq; ẽ ibi maria
⁊ sepulta i eodẽ loco. Cũq; indigeret aq̃ ꝑpl
cõuenerũt aduersũ moysen ⁊ aarõ. ⁊ versi in
seditionẽ dixerũt: Vtinã perissemus inter frẽs
nros corã dño. Cur eduxistis ecclesiã dñi in
solitudinem: ut ⁊ nos ⁊ nra iumenta moria-
mur? Quare nos fecistis ascẽdere de egypto
⁊ adduxistis in locum istũ pessimum qui seri
nõ potest: qui nec ficũ gignit· nec vineas· nec

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

malogranata:insup ⁊ aquã nõ bñt ad bibẽ/
dũ. Ingressusq; moyses ⁊ aarõ dimissa mul
titudine i tabernaculũ fed'ꝫ· corruerũt pni
in ẽrã:clamauerũtq; ad dñm·atq; dixerunt:
Dñe deus audi clamorẽ pp'li hui⁹.⁊ aperi eis
thesaurꝫ tuũ fontem aq̃ viue:ut satiati cesset
murmuratio eorꝫ. Et apparuit gl'ia dñi sup
eos. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Tol
le ẏgã ⁊ ꝯgrega pp'lm tu ⁊ aaron frat⁹ tu⁹.⁊
loꝛmi ad petrã corã eis.⁊ illa dabit aquas.
Cũq; eduxeris aquã de petra:bibet ois mul
titudo ⁊ iumẽta ei⁹. Tulit igit moyses virgã
q̃ erat in ꝯspectu dñi sicut pcepat ei:congre/
gata multitudine añ petrã· dixitq; eis: Au/
dite rebelles ⁊ incredulꝫ. Nũ de petra hac vo/
bis aquã poterim⁹ ejicẽ? Cũq; eleuasset moy/
ses manũ percutiẽs ẏgã bis silicẽ·egresse sũt
aque largissime: ita ut pp'lꝰ bibẽt ⁊ iumẽta.
Dixitq; dñs ad moysen ⁊ aaron: Quia non
credidistis mihi ut sanctificaretꝭ me coram filijs
isr'l·nõ introducetis vos pp'los in terrã quam
dabo eis. Hec ẽ aq̃ ꝯtradictionis ubi iurgati
sũt filij isr'l ꝯ dñm.⁊ sanctificatus ẽ in eis. Misit
inde nũcios moyses ỏ cades ad regẽ edom
qui dicerẽt: Hec mandat frat⁹ tuus isr'l: Nosti
tẽm laborẽ q̃ apprehẽdit nos: quõ descende/
rint pres nri in egyptũ. ⁊ habitauerimus ibi
multo tpe: afflixerunt q; nos egyptij ⁊ pres
nros.⁊ quõ clamauerim⁹ ad dñm ⁊ exaudie/
rit nos:miseritq; angelum q̃ eduxerit nos de
egypto. Ecce in vrbe cades q̃ ẽ i extremis fi/
nib⁹ tuis positi:obsecram⁹ ut nob trãsire lice/
at pr terrã tuã. Nõ ibim⁹ p agros nec p vineas
nõ bibem⁹ aq̃s de puteis tuis·ɓ gradiemur
via publica nec ad dexterã nec ad sinistram
declinãtes donec trãseam⁹ tẽmios tuos. Cui
rñdit edom: Non trãsibis p me. Alioq̃n ar/
matus occurrã tibi. Dixerũtq; filij isr'l: Per
tritã gdiemur viã.⁊ si biberim⁹ aquas tuas
nos ⁊ pecora nra: dabim⁹ qỏ iustũ ẽ. Nulla
erit i pcio difficultas: tm̃ velocit transeam⁹.
At ille rñdit: Nõ trãsibis. Staticq; egressus
est obui⁹ cũ infinita multitudine ⁊ manu for/
ti:nec voluit acq̃escẽ deprecanti ut concederet
transitũ p fines suos. Quãobrẽ diuertit ab
eo isr'l. Cũq; castra mouissent de cades·vene
rũt i montẽ hor·q̃ ẽ in finib⁹ terre edom: ubi
locut⁹ ẽ dñs ad moysen dicẽs: Pergat inqt
aaron ad pp'los suos. Nõ.n. itrabit trã quã
dedi filijs isr'l:eo qr incredulus fuerit ori meo
ad aq̃s ꝯdictiõis. Tolle aaron ⁊ filiũ ei⁹ cũ
eo.⁊ duces eos in mõtẽ hor. Cũq; nudaueris
prem veste sua·indues ea eleaçarũ filiũ ei⁹.⁊
aaron colliget⁊ morietꝭ ibi. Fecit moyses ut
pcepat dñs.⁊ ascenderũt in montẽ hor coram
oi multitudine. Cũq; aaron spoliasset vesti/
bus suis: induit eis eleaçarũ filiũ eius. Illo
mortuo i mõtis supcilio descendit cũ eleaça/
ro. Omnis aũt multitudo videns occubuisse
aaron·fleuit sup eo triginta dieb⁹ p cunctas
familias suas.

XXI

Quod cũ audisset chananeꝰ rex arad
qui habitabat ad meridiẽ venisse.s
isr'l p exploratorꝫ viã:pugnauit ꝯra
illũ.⁊ victor existens· duxit ex eo pdam. At
isr'l voto se dño obligans·ait: Si tradideris
pp'lm istum in manu mea: delebo vrbes eius.
Exaudiuitq; dñs pces isr'l.⁊ tradidit chana
neũ:quẽ ille interfecit subuersis vrbib⁹ ei⁹.⁊
vocauit nomẽ loci illi⁹ horma.i. anathema.
Profecti sũt aũt de mõte hor p viã que ducit
ad mare rubrũ ut circuirẽt trã edom. Et te/
dere cepit pp'lm itineris ac laboris:locutusq;
contra dñm ⁊ moysen·ait: Cur eduxisti nos
de egypto:ut morerem⁊ i solitudine? Deest
panis·non sunt aque: aĩa nra iam nauseat
sup cibo isto leuissimo. Quãobrem misit dñs
i pp'lm ignitos serpẽtes:ad q̃r plagas ⁊ mor
tes plurimorũ·venerunt ad moysen atq; di/
xerũt: Peccauimus: q̃a locuti sum⁹ ꝯ dñm ⁊
te. Ora ut tollat a nob spentes. Orauit moy
ses p pp'lo. Et locut⁹ ẽ dñs ad eũ: Fac serpẽ/
tem eneũ.⁊ pone eum p signo. Qui percussus
aspexerit eũ·viuet. Fecit ergo moyses spentẽ
eneũ.⁊ posuit eũ p signo. Quem cũ percussi
aspicerent·sanabant. Profectiq; filij isr'l ca/
strametati sũt in oboth. Unde egressi fixere
tẽtoria i ieabarim i solitudine q̃ respicit mo/
ab ꝯ orientalẽ plagã.⁊ inde mouẽtes vene/
rũt ad torrẽtẽ zareth. Quẽ relinquẽtes ca/
strametati sũt ꝯ arnon q̃ est in deserto.⁊ pro/
minet i finib⁹ amorrei. Siqdẽ arnon tminus
ẽ moab:diuidẽs moabitas ⁊ amorreos. Un̄
dicit'in libro bellorũ dñi. Sicut fecit in mari
rubro:sic faciet in torrẽtib⁹ arnon. Scopuli
torrentiũ inclinati sũt ut req̃escerẽt in arnon
⁊ recũberent in finib⁹ moabitarꝫ. Ex eo loco
apparuit puteꝰ: sup q̃ locut⁹ ẽ dñs ad moy/
sen: Cõgrega pp'lm.⁊ dabo ei aquã. Tũc ce/
cinit isr'l carmẽ istud. Ascẽdat puteꝰ· ꝯcine/
bãt·puteꝰ quẽ foderũt pncipes.⁊ parauerũt
duces multitudinis i datore legi ⁊ i baculis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

suis. Profectiq; sūt de solitudine mathana. De mathana in nabaliēl. De nabaliēl in bamoth. Bamoth vallis est i regione moab in vertice phasga. quod respicit cōtra desertū. Misit āt isrl nūcios ad seon regē ammorreoꝝ dicēs: Obsecro ut transire mihi liceat p trā tuā. Nō declinabim⁹ i agros & vineas: non bibem⁹ aq̄s ex puteis. Via regia gradiemur: donec trāseam⁹ terminos tuos. Qui cōcedē noluit ut trāsiret isrl p fines suos. q̄n pot⁹ exercitu cōgregato egressus est obuiā in desertū. & venit in iasa: pugnauitq; ptra eū. A q̄ percussus ē i ore gladij. & possessa ē tra ei⁹ ab arnon vsq; iaboc & filios āmon: q̄a forti p̄sidio tenebant termini āmonitarū. Tulit q̄ isrl cūctas ciuitates ei⁹. & habitauit i vrbibus āmorrei. i esebon. & viculis ei⁹. Urbs esebon fuit seon regis ammorrei. q̄ pugnauit ꝯ regē moab. & tulit cūctam terrā q̄ ditionis illi⁹ fuerat vsq; arnon. Idcirco dicit in puerbio. Venite in esebon: edificet & cōstruat ciuitas seon. Ignis egressus est de esebon: flāma de oppido seon. & deuorauit arnon moabitas & habitatores excelsoꝝ arnon. Ue tibi moab: periisti pple chamos. Dedi filios ei⁹ in fugā: & filias in captiuitatē regi āmorreoꝝ seon. Iugum ipsoꝝ diſperiit ab esebon vsq; dibon: lassi pueneruīt i iophe & vsq; medaba. Habitauitq; isrl in tra āmorrei. Misit itaq; moyses q̄ explorarēt iaçer. Cui⁹ ceperūt viculos: & possederūt habitatores. Verteruntq; se & ascēderūt p viā basan. & occurrit eis og rex basan cū oi pplo suo pugnatur⁹ in edrai. Dixitq; dns ad moysen. Ne timeas eū. qa i manu tua tradidi illū & oēm pplm & terrā eius: faciesq; illi sicut feciſti seon regi āmorreorū habitatori esebon. Percusserūt igit & būc cū filijs suis. vniuersūq; pplm ei⁹ vsq; ad internitionē. & possederūt terrā illius. XXII

Profectiq; castrametati sūt in cāpestrib⁹ moab: vbi transiordanē hiericho sita est. Videns aūt balac filius sephor oia que fecerat israhel āmorreo. & pauimuissent eū moabite. & ipsū eius ferre nō possent. dixit ad maiores natu madian: Ita delebit hic pplus oēs q̄ in nostris finib⁹ commorant. quō solet bos herbas vsq; ad radices carpe. Ipse aūt erat eo tpe rex in moab. Misit ꝯ nūcios ad balaā filiū beor ariolū. q̄ habitabat sup flumē tre filioꝝ āmon. ut vocarēt eū & dicerēt: Ecce egressus est pplus ex egypto q̄ opuit superficiē tre sedens ꝫ me. Veni igit & maledic pplo huic qui fortior me est: si q̄ modo possim pcutere & eijcere eū de terra mea. Noui. n. q̄ bñdictus sit cui benedixeris: & maledictus i quē maledicta ꝓgesserit. Perrexerūtq; seniores moab & maiores natu madian. bītes dīnatiōis pciū in manib⁹. Cūq; venissent ad balaā. & narrassent ei oia verba balac. ille rndit: Manete hic nocte. & respondebo q̄cq̄d mihi dixerit dns. Manentib⁹ aūt illis apud balaam: venit deus. & ait ad eū: Quid sibi volunt homines isti apud te? Respondit: Balac filius sephor. rex moabitarū misit ad me dicēs: Ecce pplus q̄ egressus est de egypto opuit superficiē terre. veni & maledic ei: si q̄ modo possim pugnās abigere eum. Dixitq; deus ad balaā: Noli ire cū eis neq; maledicas pplo: q̄a benedict⁹ ē. Qui mane consurgēs. dixit ad principes: Ite in terrā vestrā q̄a prohibuit me deus venire vobiscū. Reuersi pncipes. dixerūt ad balac: Noluit balaā venire nobiscū. Rursū ille multo plures & nobiliores q̄ ān miserat. misit. Qui cū venissent ad balaam. dixerunt: Sic dicit balac filius sephor. Ne cōtemnas venire ad me: paratū habeo honorare te. & q̄cq̄d volueris dabo tibi. Veni & maledic pplo isti. Rndit balaā: Si dederit mihi balac plenam domū suā argenti & auri nō potero īmutare verbū dñi dei mei: ut ul⁹ pl⁹ ul⁹ min⁹ loq̄r. Obsecro ut h̄ maneat & etiā hac nocte. ut sciam que q̄d mihi rursū respondeat dns. Venit ꝯ de⁹ ad balaā nocte. & ait ei: Si vocare te venerūt hoies isti. surge & vade cū eis: ita dūtaxat ut q̄ tibi p̄cepero facias. Surrexit balaā mane. & strata asina p̄fect⁹ ē cū eis. Et irat⁹ ē de⁹. Stetitq; āgel⁹ dñi i via ꝫ balaā q̄ sedebat asine. & duos pueros habebat secū. Cernēs asina angelū stantē i via euaginato gladio. auertit se de itinere. & ibat p agr̄. Quā cū verberaret balaā & vellet ad semitā reducere. stetit angel⁹ i angustis duaꝝ maceriaꝝ q̄b⁹ vinee cingebant. Quē videns asina illīsit se parieti. & attriuit sedentis pedē. At ille iterū verberabat eā. & nihilominꝰ āgel⁹ ad locū angustū transiens. vbi nec ad dexteram nec ad sinistrā poterat deuiari. obuius stetit. Cūq; vidisset asina stantē angelū. procidit sub pedibus sedentis. Qui irat⁹. verberabat fuste latera eius. Aperuitq; dns os asine. & locuta ē: Quid feci tibi? Cur percutis me ecce iam tertio? Respondit balaā: Quia

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cõmeruisti. ⁊ illusisti mihi. Vtinã haberẽ gla
dium ut te percuterẽ. Dixit asina. Nõne aĩal
tuũ sum cui sp sedẽ ꝑ sueshi · usq; in pñtẽ diẽ ?
Dic q̃d simliẽ vnq; fecerim tibi ? At ille ait:
Nũq;. Protinꝰ aperuit dñs oculos balaã. ⁊
vidit angelũ stantẽ i via euaginato gladio:
adorauitq; eũ pnꝰ i terrã. Cui angelꝰ: Cur
inquit tertio verberasti asinã tuã? Ego veni
ut adiutarer tibi: q̃a puersa ẽ via tua · mihiq;
ꝓtraria. Et nisi asina declinasset de via dãs
locũ resistenti: te occidissem. ⁊ illa viuẽt. Di
xitq; balaã. Peccaui: nesciẽs q̃ tu stares cõ
tra me. Et nũc si displicet tibi ut vadam · re
uertar. Ait angelꝰ: Vade cũ istis. ⁊ caue ne
aliud q̃ ꝑcepo tibi loquar. Iuit igit cũ pncꝫ
pibꝰ. Qõ cũ audisset balac: egressus ẽ in oc
cursũ eius i oppido moabitaꝛ qõ situ ẽ in ex
tremis finibꝰ arnon. Dixitq; ad balaã: Misi
nũcios ut vocarẽt te. Cur non statim veniſti
ad me? An q̃a mercedẽ aduẽtui tuo reddẽ
nequeo? Cui ille rñdit: Ecce adsum. Nunq̃d
loqui potero aliud nisi quod deus posuerit in
ore meo? Perrexerũt q̃ simul. ⁊ venerũt i vr
bẽ q̃ in extremis regni eius finibꝰ erat. Cũq;
occidisset balac boues ⁊ oues: misit ad bala
am ⁊ pncipes q̃ cũ eo erant · munera. Mane
autem facto · duxit eũ ad excelsa baal. ⁊ in
tuitus est extremã partẽ ꝑpli. XXIII

Dixitq; balaã ad balac: Edifica mi
hi hic septẽ aras. ⁊ para totidẽ vitu
los: eiusdẽq; numeri arietes. Cũq;
fecisset iuxta sermonẽ balaã: imposuerũt sil
vitulũ ⁊ arietem sup aram. Dixitq; balaã ad
balac. Sta paulisp iuxta holocaustũ tuũ do
nec vadam · si forte occurrat mihi dñs. ⁊ qõ
cũq; ipe rauerit loq̃r tibi. Cũq; abiisset velo
citer: occurrit illi deꝰ. Locutusq; ad eũ balaã
septẽ inquit aras erexi. ⁊ imposui vitulum ⁊
arietẽ desup. Dñs aũt posuit verbũ in ore eiꝰ
⁊ ait: Reuertẽ ad balac. ⁊ hĩc loq̃ris. Reuer
sus iuenit stantẽ balac iuxta holocaustũ suũ
⁊ cẽs pncipes moabitaꝛ: assumptaq; ꝓpabo
la sua · dixit: De aram adduxit me balac rex
moabitaꝛ: de montibꝰ orientis. Veni inquit ⁊
maledic iacob: ꝓpera ⁊ detestare israhel. Quõ
maledicã: cui nõ maledixit deꝰ? Qua rõne
detester · quẽ dñs non detestat? De sũmis si
licibꝰ videbo eũ: ⁊ de collibꝰ cõsiderabo illũ.
Populꝰ solus habitabit. ⁊ iter gẽtes nõ re
putabit. Quis dinumerare possit puluerem
iacob: ⁊ nosse nũerꝫ stirpis israhel? Moriat aia
mea morte iustorũ. ⁊ fiat nouissima mea bo
rũ similia. Dixitq; balac ad balaã: Quid est
hoc q̃d agis? At malediceres inimicis meis vo
cauite. ⁊ tu ecõtrario benedicis eis? Cui ille
rñdit. Nũ aliud possum loqui: nisi q̃d iusserit
dñs? Dixit ḡ balac: Veni mecũ i alterũ lo
cũ · vnde partẽ isrl videas. ⁊ totũ videre nõ pos
sis: ide maledicito ei. Cũq; duxisset eũ i locũ
sublimẽ sup vticẽ montis phasga · edificauit
balaã septẽ aras. ⁊ imposito sup vitulis atq;
arietibus · dixit ad balac: Sta hic iuxta holo
caustũ tuũ donec ego obuiꝰ pgam. Cui cum
dñs occurrisset · posuissetq; verbũ in ore eius:
ait. Reuertẽ ad balac. ⁊ hĩc loq̃ris ei. Reuer
sus iuenit eũ stantẽ iuxta holocaustũ suũ. ⁊ pn
cipes moabitaꝛ cũ eo. Ad quẽ balac: Quid
inquit locutus ẽ dñs? At ille assumpta pabo
la sua ait. Sta balac ⁊ ausculta · audi fili se
phor. Nõ est deꝰ q̃si hõ ut mẽtiat: nec ut filiꝰ
hois ut mutet. Dixit ergo ⁊ nõ faciet: locu
tusq; ẽ ⁊ nõ implebit? Ad bñdicendũ adductꝰ
sũ: bñdictionẽ prohibẽ nõ valeo. Nõ ẽ idolũ in
iacob · nec videt simulacrũ in isrl. Dñs deꝰ eiꝰ
cũ eo ẽ. ⁊ clãgor victorie regis in illo. Deꝰ edu
xit illũ de egypto · cuiꝰ fortitudo silis ẽ rhino
cerotis. Nõ ẽ augurũ i iacob: nec diuinatio
in isrl. Tpibꝰ suis dicet iacob ⁊ isrl: q̃d ope
tus sit deꝰ. Ecce pplus ut leena ꝓsurget. ⁊ q̃si
leo eriget. Nõ accubabit donec deuoret pdã
⁊ occisoꝝ sanguinẽ bibat. Dixitq; balac ad
balaam. Nec maledicas ei nec bñdicas. Et
ille: nõne ait dixi tibi · q̃ q̃cq̃d mihi deꝰ impe
raret hoc facerẽ? Et ait balac ad eũ: Veni ⁊
ducam te ad aliũ locũ: si forte placeat deo ut
ide maledicas eis. Cũq; duxisset eũ sup vti
cẽ montis phogor qui respicit solitudinẽ · di
xit ei balaã: Edifica mihi hic septem aras: ⁊
para totidẽ vitulos: eiusdẽq; nũeri arietes.
Fecit balac ut balaã dixerat · imposuitq; vi
tulos ⁊ arietes ꝑ singulas aras. XXIIII

Quamq; vidisset balaã q̃ placẽt dño
ut bñdicẽt israhẽli · nequaq̃ abiit ut
ante preterat ut augurũ q̃reret · sed
dirigẽs cõ desertũ vultũ suũ. ⁊ eleuãs oculos
vidit isrl in tentoriis cõmorantẽ ꝑ tribꝰ suas
⁊ irruente i se spiritu dei assumpta parabola
ait: Dixit balaã filiꝰ beor · dixit hõ cuiꝰ obtu
ratus ẽ oculus · dixit auditor sermonũ dei q̃
visionẽ oipotentis ituitus ẽ · q̃ cadit ⁊ sic apc
riũt oculi eiꝰ. Qẽ pulchra tabernacula tua ia
cob. ⁊ tẽtoria tua israhel: ut valles nemorose

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ut horti iuxta fluuios irrigui: ut tabernacula q̃ fixit dñs: q̃si cedri iuxte aq̃s. Fluet aqua de situla ei⁹. 7 semẽ illi⁹ eriti aq̃s multas. Tollet̃ ꝑter agag rex ei⁹: 7 auferet̃ regnũ illi⁹. Deus eduxit illũ de egypto: cui⁹ fortitudo filiis ẽ rhinoceroti. Deuorabũt gẽtes hostes illi⁹: ossaq̃ eor ꝯfringent. 7 pforabũt sagittis. Accubãs dormiuit ut leo. 7 quasi leena quã suscitare null⁹ audebit. Qui bñdixerit tibi erit 7 ipse bñdictus: q̃ maledixerit tibi i maledictiõe reputabit̃. Iratusq̃ balac cõtra balaã cõplosis manib⁹ ait: Ad maledicẽdũ inimicꝰ meis vocaui te: ecce tu⁹ cõtrario rẽtio bñdixisti. Reuertẽ ad locũ tuũ. Decreueraã q̃dẽ magnifice honorare te: ꝫ dñs ꝓhibuit te honore dispositio. Rñdit balaã ad balac. Nõne nũcijs tuis q̃s misisti ad me dixi si dederit mihi balac plenã domũ suã argẽti 7 auri non potero ꝓterire sermonem dñi dei mei: ut uel boni uel mali q̃d ꝓferã ex corde meo. ꝫ q̃cq̃d dñs dixerit hꝫ loq̃r? Uerũtñ pgẽs ad ꝓpꝫm meũ dabo tibi ꝯsiliũ: q̃d ꝓpꝫus tu⁹ ꝓpꝫo huic faciat extremo tpe. Sũpta igit̃ parabola rursũ ait: Dixit balaam filiꝰ deor dixit homo cui⁹ obturat⁹ ẽ oculus dixit auditor sermonũ dei q̃ nouit doctrinam altissimi. 7 visiões oipotẽtis videt: q̃ cadẽs aptos hz oculos. Videbo eũ sed nõ modo intuebor illũ ꝫ nõ ꝓpe. Orietꝫ stella ex iacob. 7 ꝓsurget ꝛ̃ga de isrl̃. 7 pcutiet duces moab vastabitq̃ oẽs filios seth. 7 erit idumea possessio ei⁹. Hereditas seyr cedet inimicis suis: isrl̃ vo fortiter aget. De iacob erit q̃ dñet̃. 7 pdat reliquas ciuitatis. Cũq̃ vidisset amalech: assumẽs parabolã ait: Principiũ gentiũ amalech: cui⁹ extrema pdent̃. Vidit q̃ cyneũ. 7 assumpta parabola ait: Robustũ q̃dem ẽ habitaculũ tuũ: ꝫ si in petra posueris nidũ tuũ. 7 fueris electus de stirpe cyn q̃ diu poterꝭ pmanere? Assur. n. capiet te. Assũptaq̃ parabola iterꝫ locut⁹ ẽ. Heu q̃s victur⁹ ẽ q̃n ista faciet deꝰ? Veniẽt i trieribꝰ de italia: superabũt assyrios vastabuntq̃ hebreos. 7 ad extremũ etiã ipsi pibũt. Surrexitq̃ balaã. 7 reuersus ẽ i locũ suũ: balac q̃q̃ via q̃ venerat redijt. XXV

Morabat̃ aũt eo tpe isrl̃ in sethim: 7 fornicat⁹ ẽ ꝓpꝫus cũ filiabꝰ moab q̃ vocauerũt eos ad sacrificia sua. At illi comederũt. 7 adorauerũt deos eor. Initiatusq̃ ẽ isrl̃ beelfegor. Et irat⁹ dñs ait ad moysen Tolle cũctos ꝓncipes ꝓpli. 7 suspende eos ꝯ solẽ i patibulis: ut auertatur furor me⁹ ab isrl̃. Dixitq̃ moyses ad iudices isrl̃: Occidat vnusquisq̃ ꝓximos suos q̃ initiati sũt beelfegor. Ẽt ecce vn⁹ de filijs isrl̃ intrauit coram fribꝰ suis ad scortũ madianiten. vidente moyse 7 oi turba filioꝝ isrl̃. qui flebant añi fores tabernaculi. Qd cũ vidisset phinees filiꝰ eleaçari filij aaron sacerdotis. surrexit de medio multitudinis. 7 arrepto pugione igressus ẽ pꝰ virũ israhelitẽ i lupanar. 7 pfodit ambos sil̃ virũ. s. 7 mulierẽ in locis genitalibus. Cessauitq̃ plaga a filijs isrl̃. 7 occisi sũt vigintiq̃tuor milia hoiuꝫ. Dixitq̃ dñs ad moysen: Phinees filiꝰ eleaçari filij aaron sacerdotis auertit iram meã a filijs isrl̃: q̃a ꝛ̃lo meo cõmotꝰ ẽ ꝯ eos: ut nõ ipse delerẽ filios isrl̃ i ꝛ̃lo meo. Idcirco loq̃re ad eũ: Ecce do ei pacẽ federis mei. 7 erit tam ipsi q̃ semini eiꝰ pactũ sacerdotij sempiternũ. q̃a ꝛ̃latus ẽ ꝓ deo suo. 7 expiauit scelus filioꝝ isrl̃. Erat aũt nomẽ viri israhelite q̃ occisus ẽ cũ madianitide ꝛ̃cambri filiꝰ salumi: dux de cognatiõe 7 tribu symeõis. Morro mulier madianitis q̃ parit̃ interfecta ẽ vocabat̃ coꝛ̃bi: filia sup̃ncipis nobilissimi madianitaꝝ. Locutusq̃ ẽ dñs ad moysen dicẽs: Hostes vos sentiãt madianite 7 pcutite eos. q̃a 7 ipsi hostiliter egerunt ꝯ vos. 7 decepe insidijs ꝓ idolũ phogor 7 coꝛ̃bi filiã ducis madian sororem suam: que pcussa est i die plage ꝓ sacrilegio phogor. XXVI

Postq̃ noxiaꝝ sanguis effusus ẽ: dixit dñs ad moysen 7 eleaçarũ filium aaron sacerdotem. Numerate ãm summã filioꝝ isrl̃ a vigiti ãnis 7 sup̃ ꝓ domos 7 cognatiões suas: cũctos q̃ pñt ad bella ꝓcedẽ. Locuti sũt itaq̃ moyses 7 eleaçar sacerdos i campestribꝰ moab sup iordanẽ ꝯ hiericho ad eos q̃ erãt a viginti annis 7 sup̃. sicut dñs ipserarat: quoꝝ ẽ iste numerus. Ruben ꝓmogenit⁹ isrl̃. Hui⁹ filius enoch. a q̃ familia enochitaꝝ: 7 phallu. a q̃ familia phalluitaꝝ: 7 esrom. a q̃ familia esromitaꝝ: 7 charmi a q̃ familia charmitaꝝ. Hec sũt familie de stirpe ruben. q̃rũ numer⁹ inuent⁹ ẽ q̃dragintatria milia 7 septigẽti triginta. Filiꝰ phallu. eliab: huius filij namuhel 7 dathan 7 abiron. Isti sũt dathan 7 abiron ꝓncipes ꝓpli q̃ surrexerunt ꝯ moysen 7 aaron in seditione chore q̃ñ aduersus dñm rebellauerũt. 7 apiens terra os suũ deuorauit chore morientibꝰ plurimis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

qñ cõbulsit ignis ducẽtos q̃nq̃ginta viros. Et factũ est grãde miraculũ: ut ebore peũte filij illi⁹ nõ perirent. Filij symeon p cognationes suas: namuhel·ab hõ familia namuhelitaꝝ: 7 iamin·ab hoc familia iaminitarũ: iachin·ab hõ familia iachinitaꝝ: çare·ab hõ familia çareitaꝝ: saul·ab hoc familia saulitaꝝ Hę sũt familię de stirpe symeon: q̃rũ ois numerus fuit viginti duo milia ducenti. Filij gad p cognatiões suas: sephon·ab hoc familia sephonitaꝝ: aggi·ab hõ familia aggitaꝝ: suni·ab hoc familia sunitaꝝ: oçni·ab hoc familia oçnitaꝝ: her·ab hoc familia heritarũ: ared·ab hõ familia areditaꝝ: arihel·ab hõ familia arihelitaꝝ. Iste sũt familię gad: quaꝝ ois numerus fuit q̃draginta milia q̃ngenti. Filij iuda: her 7 onan: q̃ ambo mortui sunt i tra chanaan. Fuerũtq; filij iuda p cognationes suas: sela·a q̃ familia selaitaꝝ: phares·a q̃ familia pharesitaꝝ: çare·a q̃ familia çareitarũ. Porro filij phares: esrom·a q̃ familia esromitaꝝ: 7 amul·a quo familia amulitaꝝ Iste sũt familię iuda: quaꝝ ois numer⁹ fuit septuaginta sex milia quingẽti. Filij ysachar p cognatiões suas: thola·a q̃ familia tholaitaꝝ: phua·a q̃ familia phuaitarũ: iasub·a q̃ familia iasubitaꝝ: semran·a q̃ familia semranitaꝝ. Hę sũt cognatiões ysachar: q̃ꝝ numer⁹ fuit sexaginta q̃tuor milia trecenti. Filij çabulon p cognatiões suas: sared·a q̃ familia sareditarũ: helon·a q̃ familia helonitaꝝ: ialel·a q̃ familia ialelitaꝝ. Hę sũt cognatiões çabulon: q̃ꝝ numer⁹ fuit sexaginta milia q̃ngenti. Filij ioseph p cognationes suas manasse 7 ephraim. De manasse ort⁹ ẽ machir·a q̃ familia machiritaꝝ. Machir genuit galaad·a q̃ failia galaaditarũ. Galaad habuit filios ieçer·a q̃ failia ieçeritaꝝ: 7 elech·a q̃ familia elechitarũ: 7 asrihel· a q̃ familia asrihelitarum: 7 sechem·a q̃ familia sechemitarũ: 7 semida·a quo familia semidaitarũ: 7 epher·a q̃ familia ephęritaꝝ. Fuit aũt epher pr̃ salphaad·q̃ filios nõ habebat ꝫ tm̃ filias q̃ꝝ ista sũt noia: maala 7 noa 7 egla 7 melcha 7 thersa. Hę sũt familię manasse 7 nũer⁹ eaꝝ q̃nq̃ginta duo milia septingẽti. Filij aũt ephraim p cognationes suas fuerũt hi. Suthala·a q̃ familia suthalaitaꝝ: becher·a q̃ familia hecheritaꝝ: tehen·a quo familia tehenitaꝝ. Porro fili⁹ suthala fuit heran. a quo familia heranitaꝝ. Hę sũt cognatiões filioꝝ ephraim: q̃ꝝ numer⁹ fuit triginta duo milia q̃ngenti. Isti sũt filij ioseph p familias suas Filij beniamin in cognationibus suis: bale·a q̃ familia baleitaꝝ: açhel·a q̃ familia açhelitaꝝ: achiram·a q̃ familia achiramitaꝝ: suphham·a q̃ familia suphamitaꝝ: uphham·a q̃ familia uphamitaꝝ. Filij bale: hered 7 noeman. Hę hered·familia hereditarũ: de noeman·familia noemanitaꝝ. Hi sũt filij beniamin p cognatiões suas: quoꝝ numerus fuit q̃draginta q̃nq; milia septẽti. Filij dan p cognatiões suas: suban·a q̃ familia subanitaꝝ Hę sunt cognationes dan per familias suas. Hęs fuere subanite: q̃rũ numer⁹ erat sexaginta q̃tuor milia q̃dringenti. Filij aser p cognatiões suas: iemna·a q̃ familia iemnaitarũ: iessui·a quo familia iessuitarũ: brie·a quo familia brieitarum. Filij brie: haber·a quo familia haberitaꝝ: 7 melchiel·a quo familia melchielitaꝝ. Nomẽ aũt filie aser·fuit sara. Hę cognationes filiorum aser: 7 numerus eoꝝ q̃nq̃gintatria milia quadringenti. Filij neptalim p cognatiões suas: iessihel·a q̃ familia iessihelitaꝝ: guni·a q̃ familia gunitaꝝ: iaser·a quo familia iaseritaꝝ: sellem· quo familia sellemitaꝝ. Hę sũt cognationes filiorũ neptalim p familias suas: quorũ numer⁹ q̃dragintaq̃nq; milia q̃dringenti. Ista ẽ sũma filioꝝ isrł q̃ recensiti sũt·sexcenta milia 7 mille septingenti triginta. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Istis diuidet̃ tra iuꝝ numeꝝ uocabuloꝝ in possessiones suas. Plurib⁹ maiorẽ ptẽ da bis. 7 pauciorib⁹ minorẽ: singulis sicut nũc recensiti sũt tradet̃ possessio·uta dũtaxat ut sors terrã tribub⁹ diuidat 7 familijs. Quicq̃d sorte ꝓtigerit: ꝫ uel plures accipiãt uel pauciores. Hic q; ẽ numer⁹ filioꝝ leui p familias suas: Gerson·a q̃ familia gersonitaꝝ: caath·a quo familia caathitarũ: merari·a quo familia meraritarũ. Hę sunt familię leui. Familia lobni·familia hebroni·familia mooli·familia musi·familia chori. At ꝫo caath genuit amram: q̃ habuit uxorẽ iocabeth filiã leui·q̃ nata est ei in egypto. Hec genuit amram uiro suo filios aarõ 7 moysen 7 mariã sororẽ eoꝝ. De aarõ orti sũt nadab 7 abiu 7 eleaçar 7 ythamar. Quoꝝ nadab 7 abiu mortui sũt cũ obtulissent ignẽ alienũ coram dño. Fuerũtq; oẽs q̃ numerati sũt uigintitria milia generis masculini ab uno mense 7 supra: q̃ nõ sũt recensiti

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

inter filios isrl: nec eis cū ceteris data possessio est. Hic ē numerus filioꝝ isrl·q̄ descripti sūt a moyse ⁊ eleaçaro sacerdote in cāpestribus moab supꝫ iordanē ꝛ hiericho·inē quos nullus fuit eoꝝ q̄ añ numerati sūt a moyse ⁊ aaron in deserto synai: Predixerat.n.dñs ꝙ cēs morerent̄ i solitudine. Nullusq; remānsit ex eis nisi caleb filij iephone ⁊ iosue filij nun.

ACcesserūt aūt filie salphaad·filij epher·filij galaad·filij machir·filij manasse q̄ fuit filius ioseph·q̄ꝝ sūt noa·maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ thersa:steteruntq; coram moyse ⁊ eleaçaro sacerdote ⁊ cūctis pncipib⁹ pli·ad ostiū tabnaculi federis·atq; dixerūt: Pat̄ nr̄ mortu⁹ est in deserto·nec fuit i seditiōe q̄ cōcitata ē ꝛ dñm sub chore:ꝫ i pctō suo mortuus est. Hic nō habuit mares filios. Cur tollitur nomē illi⁹ de familia sua: q̄a nō hz filiū? Date nob possessionē inē cognatos pris nri. Retulitq; moyses cām earū ad iudiciū dñi. Qui dixit ad eū. Justā rē postulāt filie salphaad. Da eis possessionem inē cognatos pris sui. ⁊ eii hereditatē succedāt. Ad filios aūt isrl loqueris ꝯ. Hō cū mortu⁹ fuerit absq; filio·ad filiā ei⁹ trāsibit hereditas: si filiā nō habuerit: habebit successores frēs suos. Q̄ si ⁊ frēs nō fuerint: dabit̄ hereditatē frib⁹ pris eius. Sin antē nec patruos hūerit: dabit̄ hereditas bis q̄ ei pximi sūt. Eritq; ꝫ filijs isrl scm̄ lege ppetua: sicut pcepit dñs moysi. Dixit q̄ dñs ad moysen: Ascēde in montē istū abarim. ⁊ ꝓtēplare inde trā quā datur⁹ sū filijs isrl. Cūq; videris eā·ibis ⁊ tu ad pplm tuū sicut iuit frat̄ tu⁹ aaron: q̄a offendisti me in deserto syn in ꝓtradictiōe multitudinis: nec scificare me voluisti coram ea sup aq̄s. He sūt aq̄ ꝓtradictiōis in cades deserti syn. Cui respondit moyses: Prouideat dñs de⁹ spm̄ omis carnis hoiem q̄ sit sup multitudinē hanc. ⁊ possit exire ⁊ intrare añ eos. ⁊ educē eos uel introducē: ne sit pplus dñi sicōues absq; pastore. Dixitq; dñs ad eum: Tolle iosue filiū nun virū in q̄ est spūs dei: ⁊ pone manū tuā sup eū. Qui stabit coram eleaçaro sacerdote ⁊ oi multitudine. ⁊ dabis ei pcepta cunctis videntib⁹ ⁊ ptē glie tue: ut audiat eū omis synagoga filioꝝ isrl. Pro ꝯ si q̄d agendū erit: eleaçar sacerdos ꝙsulet dñm. Ad verbū ei⁹ egrediet̄ ⁊ ingrediet̄ ipe ⁊ cēs filij isrl cū eo ⁊ cetera multitudo. Fecit moyses ut pceperat dñs. Cūq; tulisset iosue·statuit eū coram eleaçaro sacerdote ⁊ oi frequētia ppli. ⁊ ipositq; capiti ei⁹ manib⁹ cūcta replicauit que mandauerat dominus.

XXVIII

DIxit q̄q; dñs ad moysen: Precipe filijs isrl. ⁊ dices ad eos: Oblationē meā ⁊ panes ⁊ incensū odor̄ suauissimi offerte ꝓ tpa sua. Hec sūt sacrificia q̄ offerre debetis. Agnos āniculos imaculatos duos q̄tidie i holocaustū sempiternū: vnū offeretis mane. ⁊ alterū ad vesp̄ū: decimā ptem ephi simile q̄ ꝙspsa sit oleo purissimo. ⁊ balleat q̄rtā ptē hin. Holocaustū iuge est quod obtulistis in mōte synai in odorē suauissimū incensi dñi. Et libabit̄ vini q̄rtā ptē hin per agnos singlos iscūario dñi. Alterūq; agnū silit̄ offeretis ad vesp̄ā iuxta cēm ritū sacrificij matutini ⁊ libamentoꝝ ei⁹. oblationem suauissimi odoris dño. Die aūt sabbati offeret̄ duos agnos anniculos imaculatos. ⁊ duas decimas simile oleo ꝙspse i sacrificio. ⁊ liba q̄ rite fūdunt̄ p singula sabbata in holocaustū sempiternū. In kalēdis aūt. i. i mensiū exordijs offeret̄ holocaustū dño. vitulos de armēto duos. arietē vnū. agnos anniculos septē imaculatos. ⁊ tres decimas simile oleo ꝙspse i sacrificio p singulos vitulos. ⁊ duas decimas simile oleo ꝙspse p singulos arietes ⁊ decimā decime simile ex oleo in sacrificio p agnos singulos. Holocaustū suauissimi odoris atq; incensi ē dño. Libamēta aūt vini q̄ p singulas fūdēda sūt victimas·ista erūt. Media ps hin p singulos vitulos·tria p arietē· quarta p agnū. Hoc erit holocaustum p cēs menses: q̄ sibi anno ꝓtente succedūt. Hircus q̄q; offeret̄ dño p pctis in holocaustum sempiterū cū libamēt̄ suis. Mēse aūt pmo q̄rta decima die mēsis·pbase dñi erit. ⁊ q̄ntadecima die· sollēnitas. Septē dieb⁹ vescent̄ azimis: q̄ꝝ dies pma venerabilis ⁊ scā erit. Hē opus seruile nō facietis i ea. Offeretisq; incensū holocaustum dño vitulos de armento duos·arietē vnū·agnos āniculos imaculatos septem. ⁊ sacrificia singuloꝝ ex similа q̄ ꝙspsa sit oleo: tres decimas p singulos vitulos. ⁊ duas decimas p arietē. ⁊ decimā decime p agnos singulos. i. p septē agnos. ⁊ hircū p pctō vnū ut expiet̄ p vob: preter holocaustū matutinū·qd̄ sp offeret̄. Ita facietis p singulos dies septē diex·in fomitē ignis ⁊ in odorem suauissimū domino: qui surget

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ɼ holocaustο ⁊ ɼ libatiõib⁹ singuloꝝ. Dies q̄ꝫ septim⁹ celeberrimus ⁊ scūs erit vob. Oē opus seruile nō facietꝭ in eo. Dies etiā ꝓmitiuoꝝ qñ offeretis nouas fruges dño explet/tis ebdomadibus: ɼnerabilis ⁊ scā erit. Oē opus seruile nō facietis i ea. Offeretisq holocaustū i odoɼē suauissimū dño. vitulos ɼ armēto duos. arietē vnū. agnos anniculos imaculatos septē: atq i sacrificijs eoꝝ simile oleo ꝑspse tres ɼcimas ꝑr singulos vitulos: ꝓ arietes duas: ꝓ agnos ɼcimā ɼcime q̄ sil' sūt agni septem. bircū q̄ꝫ q̄ mactaꝭ ꝓ expiatiōe: p̄ter holocaustum sempiternū ⁊ libaeiᵍ. Immaculata offeretis oīa cū libationibus suis.

XXIX

Ensis etiā septimi ꝓma dies ɼnerabilis ⁊ scā erit vob. Oē opᵍ seruile nō facietis in ea: q̄a dies clangoɼis ē ⁊ tubaꝝ. Offeretisq holocaustū i odoɼem suauissimū dño. vitulum ɼ armēto vnum. arietē vnū. agnos āniculos imaculatos septē. ⁊ i sacrificijs eoꝝ simile oleo cōspse tres ɼcimas ꝓ singulos vitulos: duas ɼcimas ꝓ arietē: vnā ɼcimā ꝓ agnū. q̄ sil' sunt agni septē. ⁊ bircū ꝓ pctō q̄ offerē i expiatiōe ꝓpli p̄ter holocaustū kalēdaꝝ cū sacrificijs suis: ⁊ holocaustū sempiternū cū libatiōibᵍ solitis. His dē cerimonijs offeretis i odoɼē suauissimū incensi dño. Decima q̄ꝫ dies mēsis huiᵍ septimi. erit vob scā atq ɼnerabilis. ⁊ affligetis aias vras. Oē opᵍ seruile nō facietis i ea. Offeretisq holocaustū dño in odoɼē suauissimū. vitulū ɼ armēto vnum. arietē vnū. agnos āniculos imaculatos septē. ⁊ i sacrificijs eoꝝ simile oleo cōspse tres ɼcimas ꝓ singulos vitulos: duas ɼcimas ꝓ arietē: ɼcimam ɼcime ꝓ agnos singulos. q̄ sūt sil' agni septē. ⁊ bircū ꝓ pctō. absq his q̄ offerri ꝓ ɼlicto solent in expiationē. ⁊ holocaustū sempiternū in sacrificio ⁊ libaminibus eoɼū. Quintadecima ꝯo die mēsis septimi q̄ vob scā erit atq ɼnerabilis: oē opus seruile nō facietis in ea. ꝫ celebrabitis sollēnitatē dño septē dieᵇ. Offeretisq holocaustū in odoɼē suauissimū dño. vitulos ɼ armēto tredecim. arietes duos. agnos āniculos imaculatos q̄tuordeci. ⁊ i libamētis eoꝝ. simile oleo cōspse tres ɼcimas ꝓ vitulos singulos: q̄ sunt sil' vituli tredeci. ⁊ duas ɼcimas arieti vno i. sil' arietibᵍ duobus ⁊ ɼcimā ɼcime agnis singulis. q̄ sunt sil' agni q̄tuordecim. ⁊ bircū ꝓ pctō. absq holocausto sempiterno sacrificio ⁊ libamīe eiᵍ. In die aūo offeretꝭ vitulos ɼ armēto duodeci. arietes duos. agnos anniculos imaculatos q̄tuordeci: sacrificiaq ⁊ libamina singuloɼū ꝓ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitꝭ. ⁊ bircū ꝓ pctō absq holocausto sempiterno. sacrificioq ⁊ libamie eiᵍ. Die ctio offeretꝭ vitulos vndeci. arietes duos. agnos āniculos imaculatos q̄tuordeci: sacrificiaq ⁊ libamia singuloꝝ ꝓ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitꝭ. ⁊ bircū ꝓ pctō. absq holocausto sempiterno sacrificioq ⁊ libamie eiᵍ. Die q̄rto offeretꝭ vitulos ɼcē. arietes duos. agnos āniculos immaculatos q̄tuordeci: sacrificiaq ⁊ libamia singuloꝝ ꝓ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ bircū ꝓ pctō. absq holocausto sempiterno. sacrificioq eiᵍ ⁊ libamie. Die q̄nto offeretꝭ vitulos nouē. arietes duos. agnos āniculos imaculatos q̄tuordeci. sacrificiaq ⁊ libamina singuloꝝ ɼ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitꝭ. ⁊ bircū ꝓ pctō. absq holocausto sempiterno. sacrificioq eiᵍ ⁊ libamine. Die sexto offeretꝭ vitulos octo. arietes duos. agnos āniculos imaculatos q̄tuordeci: sacrificiaq ⁊ libamia singuloꝝ ꝓ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitꝭ. ⁊ bircū ꝓ pctō. absq holocausto sempiterno. sacrificioq eiᵍ ⁊ libamie. Die septimo offeretꝭ vitulos septē. ⁊ arietes duos. agnos anniculos imaculatos q̄tuordeci. sacrificiaq ⁊ libamia singuloꝝ ꝓ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ bircū ꝓ pctō. absq holocausto sempiterno. sacrificioq eiᵍ ⁊ libamie. Die octauo qui est celeberrimᵍ: oē opᵍ seruile nō facietis offerētes holocaustū in odoɼē suauissimū dño. vitulū vnū. arietē vnū. agnos anniculos imaculatos septē. sacrificiaq ⁊ libamia singuloꝝ ꝓ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ bircū ꝓ pctō. absq holocausto sempiterno. sacrificioq eiᵍ ⁊ libamie. Hec offeretꝭ dño i sollēnitatibᵍ vrīs: p̄ter vota ⁊ oblationes spontaneas i holocausto. i sacrificio. i libamine. ⁊ in hostijs pacificis.

XXX

Arrauitq moyses filijs isrl' oīa que ei dñs ipɼarat. ⁊ locutus ē ad p̄nciꝑes tribuū filioꝝ isrl'. Iste est sermo quē p̄cepit dñs. Si q̄s viroɼū votū dño voɼerit. aut se ꝯstrinxerit iuramēto: non faciet irritū ꝓbū suū: sed oē quod ꝓmisit implebit. Mulier si quippiā voɼerit ⁊ se constrinxerit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iuramẽto q̃ est i domo p̃ris sui. 7 inetate adh̃ pullari: si cognouerit p̃ votũ quod pollicita ẽ. 7 iuramẽtũ q̃ obligauit aiam suã. 7 tacuerit: voti rea erit. Quicq̃d pollicita est 7 iurauit ope cõplebit. Sin aũt statim ut audierit cõtradixerit p̃. 7 vota 7 iuramenta ei⁹ irrita erũt. nec obnoxia tenebit sponsiõi eo q̃ contradixerit p̃. Si maritũ habuerit 7 vouerit aliq̃d. 7 semel de ore ei⁹ ꝑbũ egrediẽs. aiam ei⁹ obligauerit iuramento: q̃ die audierit vir 7 nõ cõtradixerit. voti rea erit: reddetq̃ quod cũq̃ ꝓmiserat. Sin aũt audiẽs stati cõtradixerit. 7 irritas fecerit pollicitatiões eius. verbaq̃ qb⁹ obstrinxerat aiam suã. ꝓpitius erit ei dñs. Vidua 7 repudiata q̃cq̃d vouerint: reddet. Uxor in domo viri cũ se voto ꝑstrinxerit 7 iuramento: si audierit vir 7 tacuerit nec ꝓtradixerit sponsiõi: reddet qõcũq̃ ꝓmiserat. Sin aũt extemplo cõtradixerit: nõ tenebit ꝓmissionis rea. qa marit⁹ cõtradixit. 7 dñs ei ꝓpit⁹ erit. Si vouerit 7 iuramento se ꝑstrinxerit. ut p ieiuniũ uel cerã rem abstinentiã affligat aiam suã: in arbitrio viri erit si faciat siue nõ faciat. Qõ si audiens vir tacuerit. 7 in alterã diẽ distulerit sniam: q̃cq̃d vouerat atq̃ ꝓmiserat. reddet: qa statim ut audiuit. tacuit. Sin aũt cõtradixerit postq̃ resciuit: portabit ipse iniq̃tatem ei⁹. Iste sunt leges q̃s ꝑstituit dñs moysi inter virũ 7 uxorem: inter patrẽ 7 filiã q̃ in puellari adh̃ etate est: uel q̃ manet in parentis domo. XXXI

Locutusq̃ ẽ dñs ad moysen dicens: Ulciscẽ ꝓpus filios isrl̃ de madianitis 7 sic colliger⁹ ad ꝓpl̃m tuũ. Statimq̃ moyses armate inq̃t ex vob̃ viros ad pugnã q̃ possint vltionẽ dñi exercere de madianitis. Mille viri de singulis tribub⁹ eligant̃ ex isrl̃ q̃ mittant̃ ad bellũ. Dederuntq̃ millenos de singulis tribub⁹. i. duodeci milia expeditorũ ad pugnã. q̃s misit moyses cũ phinees filio eleaçari sacerdotis. vasaq̃ scã 7 tubas ad clãgendum tradidit ei. Cũq̃ pugnassent ꝺ madianitas atq̃ vicissent. cs mares occiderũt 7 reges eorum evi 7 recem 7 sur 7 vr 7 rebe q̃nq̃ ꝓncipes gẽtis. balaã q̃ filiũ beor interfecerũt gladio: ceperũtq̃ mulieres eor 7 paruulos. oiaq̃ pecora 7 cunctã supellectilem. Quicq̃d habẽ poterãt depopulati sunt. tam vrbes q̃ viculos. 7 castella flãma cõsumpsit Et tulerunt p̃dã 7 vniuersa q̃ ceperant tam ex hoib⁹ q̃ ex iumentis. 7 adduxerunt ad moysen 7 eleaçarũ sacerdotẽ. 7 ad cẽm multitudinẽ filioꝝ isrl̃. Reliq̃ aũt vtensilia portauerũt ad castra i cãpestrib⁹ moab: iuxta iordanẽ contra biericho. Egressi sũt aũt moyses 7 eleaçar sacerdos 7 cs ꝓncipes synagoge i occursũ eoꝝ extra castra. Iratusq̃ moyses ꝓncipibus exercit⁹ tribunis 7 centurionib⁹ q̃ venerant de bello. ait: Cur feminas reseruastis? Nõne iste sũt q̃ decepũt filios isrl̃ ad suggestionẽ balaã. 7 ꝓuaricari vos fecerũt in dño sup pctõ phogor. vnde 7 ꝓculsus est popul⁹? Ergo cũctos interficite. q̃cq̃d ẽ generis masculini etiã i paruulis. 7 mulieres q̃ nouerũt viros i coitu. iugulate: puellas aũt 7 cs feminas virgines reseruate vob̃ 7 manete extra castra septẽ dieb⁹. Qui occiderit hoiem uel occisũ tetigerit: lustrabit die tertio 7 septimo. Et de oi p̃da siue vestimentum fuerit siue vas 7 aliq̃d i vtẽsilia ꝑparatũ de capris pellib⁹ 7 pilis 7 ligno. expiabit. Eleaçar q̃q̃ sacerdos ad viros exercit⁹ q̃ pugnauerant sic locut⁹ ẽ: Hoc ẽ ꝑceptũ legis q̃ mãdauit dñs moysi. Aurũ 7 argentũ 7 es 7 ferrũ 7 plumbũ 7 stannũ 7 cẽ quod põt trãsire p flãmas. igne purgabit: quicq̃d aũt ignẽ nõ põt sustinere. aq̃ expiatiõis scificabit. 7 lauabitis vestimẽta vra die septio. 7 purificati postea castra intrabitis. Dixit q̃q̃ dñs ad moysen: Tolle sũmã eoꝝ que capta sũt. ab hoie vsq̃ ad pecus tu 7 eleaçar sacerdos. 7 cs ꝓncipes vulgi: diuidesq̃ ex eq̃ p̃dã inter eos q̃ pugnauerũt egressiq̃ sũt ad bellũ. 7 inter cẽm reliquam multitudinẽ. 7 separabis ptẽ dño ab his q̃ pugnauerũt 7 fuerũt i bello vnã aiam de q̃ngẽtis tam ex hoib⁹ q̃ ex hob⁹ 7 asinis 7 ouib⁹ 7 dabis eam eleaçaro sacerdoti: qa primitie dñi sunt. Ex media q̃q̃ pte filioꝝ isrl̃ accipies q̃nquagesimũ caput. hoiuꝫ 7 hoũ 7 asinoꝝ 7 ouiũ cũctorũq̃ aiantiũ. 7 dab⁹ ea leuitis q̃ excubãt in custodijs tabernaculi dñi. Fecerunt q̃q̃ moyses 7 eleaçar sicut ꝑceperat dñs. Fuit aũt p̃da quã exercit⁹ cepat. ouiũ sexcenta septuaginta q̃nq̃ milia: hoũ septuaginta duo milia: asinorũ sexaginta milia 7 mille: aie hoiuꝫ sexus feminei q̃ nõ cognouerãt viros. triginta duo milia. Dataq̃ ẽ media pars his q̃ i ꝑlio fuerãt. ouiũ trecẽta triginta septẽ milia q̃ngente. e q̃b⁹ i ptẽ dñi supputate sunt oues sexcẽte septuaginta q̃nq̃. 7 de hob⁹ triginta sex milibus. boues septuaginta 7 duo: de asinis triginta milibus quingentis. asini

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sexagintavn⁹. De aiab⁹ bꝰ sedecim milib⁹ cesserũt i ptẽ dñi trigitadue aie. Tradiditq; moyses numeꝝ ꝑmitiaꝝ dñi eleaçaro sacerdoti. sicuti fuerat ei imperatũ. ex media pte filioꝝ isrl': quã separauerat bis q̓ in ꝓlio fuerant. De media ꝝo pte q̃ cõtigerat reliq̃ multitudini. i. de ouibus trecẽtis triginta septem milib⁹ q̓ngẽtis. 7 de bob⁹ trigintasex milib⁹. 7 de asinis trigita milib⁹ q̓ngẽtis. 7 de bob⁹ sedecim milib⁹. tulit moyses q̓nq̃gesimũ caput. 7 dedit leuitis q̓ excubabãt in tabernaculo dñi: sicut ꝑceperat dñs. Cũq; accessissent ꝓncipes exercit⁹ ad moysen 7 tribuni centurionesq; dixerũt: Nos serui tui recensuimus numeꝝ pugnatoꝝ q̃s habuimus sub manu nr̃a. 7 ne vn⁹ q̓dẽ defuit. Ob hãc cãm offerimus i donarijs dñi singuli qd̃ i p̃da auri potuim⁹ iuenire. periscelides 7 armillas annulos 7 dextralia ac murenulas: ut ꝛ̃p̃ceris p nob⁹ dñm. Suscepertunt; moyses 7 eleaçar sacerdos ↄ̃ aurũ i diuers⁹ spẽb⁹ põdẽ scũarij sedeci milia septingẽtos q̓nquaginta siclos a tribunis 7 centuriomib⁹. Unusq̓sq; n. qd̃ i p̃da rapuerat. suũ erat. Et susceptũ itulerũt in tabernaculũ testimonij: in monimentum filioꝝ isrl' coram dño.

XXXII

Filij aũt ruben 7 gad habebãt ꝓcora multa. 7 erat illis i iumentis infinita subꝫa. Cũq; vidissent iaçer 7 galaad aptas aialib⁹ alẽdis terras: venerũt ad moysen 7 ad eleaçarũ sacerdotẽ 7 principes multitudinis. atq; dixerunt: Astaroth 7 dibon 7 iaçer 7 nemra esebon 7 eleale 7 saban 7 nebo 7 beon ẽra quã pcussit dñs in ꝓspectu filioꝝ isrl'. regiõis vberrime est ad pastũ aialiũ. 7 nos serui tui habem⁹ iumẽta plurima p̃camurq; si inuenim⁹ grãm coram te ut des nobis famulis tuis eã i possessionẽ. nec facias nos trãsire iordanẽ. Quibus rñdit moyses: Nũq̓d frẽs vr̃i ibunt ad pugnam. 7 vos hic sedebitis? Cur subuertitis mentes filioꝝ isrl'. ne transire audeãt i locũ quẽ eis datur⁹ est dñs? Nõne ita egerunt pres vr̃i. qñ missi de cadesbarne ad explorãdã ẽrã? Cũq; venissent ad vallẽ botri lustrata oi regiõe subuerterũt cor filioꝝ isrl' ut nõ intrarent fines q̃s eis dñs dedit: qb⁹ irat⁹ iurauit dicẽs: Si videbũt hoĩes isti q̓ ascenderunt ex egypto a viginti annis 7 sup̃ terrã quã sub iuramẽto pollicit⁹ sũ abrahã ysaac 7 iacob. 7 noluerũt seq̓ me p̃ter caleb filiũ iephone ceneçeum 7 iosue filiũ nun. Isti ipleuerũt volũtatẽ meã. Iratusq; dñs aduersũ isrl' circũduxit eũ per desertũ q̃dragita ãnis. donec ↄsumeret⁹ vniuersa generatio q̃ fecerat malũ i ↄspectu ei⁹. Et ecce inq̓t vos surrexist⁹ ꝓ p̃rib⁹ vr̃is incremẽta 7 alĩni boiuꝫ pctõꝝ. ut augeret⁹ furorẽ dñi ↄ isrl'. Qꝛ si noluerit⁹ seq̓ eũ. in solitudine ꝓpl'm derelinq̓t. 7 vos cã erit⁹ necis oĩuꝫ. At illi ꝓpe accedẽtes. dixerũt: Caulas ouiũ fabꝛicabim⁹ 7 stabula iumentoꝝ. paruulis q̃b⁹ nr̃is vrbes munitas: nos autẽ ipsi armati 7 accincti pgem⁹ ad p̃liũ añ filios isrl'. donec introducam⁹ eos ad loca sua. Paruuli nr̃i 7 q̓cq̓d habẽ possumus erũt in vrbib⁹ munitis ꝓpter habitatoꝝ insidias. Nõ reuertemur in domos nr̃as vsq; dũ possideant filij isrl' hereditatẽ suã: nec q̓cq̃ q̃remus trans iordanẽ: qa iam habem⁹ possessionẽ nostrã in ꝛientali ci⁹ plaga. Quib⁹ moyses ait: Si facit⁹ qd̃ ꝓmittit⁹. expediti pgite cor̃ dño ad pugnã 7 ois vir bellatoꝛ armat⁹ iordanẽ transeat: donec subuertat dñs inimicos suos. 7 subiiciat⁹ ei ois ẽra: tũc eritis iculpabiles apud deũ 7 apud isrl'. 7 obtinebitis regiões quas vultis cor̃ dño. Sin aũt qd̃ dicitis nõ feceritis: nulli dubiũ est q̓n peccetis in deũ. 7 scitote q̃ peꝛ̃ vr̃m apprehẽdet vos. Edificate q̃ vrbes paruulis vr̃is. 7 caulas 7 stabula ouib⁹ ac iumentis. 7 qd̃ polliciti estis iplete. Dixerũtq; filij gad 7 ruben ad moysen. Serui tui sum⁹. Faciem⁹ qd̃ iubet dñs nr̃. Paruulos nr̃os 7 mulieres 7 ꝓcora ac iumẽta relinq̃m⁹ in vrbib⁹ galaad: nos aũt famuli tui oẽs expediti pergemus ad bellũ sicut tu dñe loq̃ris. Precepit q̃ moyses eleaçaro sacerdoti 7 iosue filio nun 7 ꝓncipibus familiaꝝ trib⁹ isrl'. 7 dixit ad eos: Si transierit filij gad 7 filij ruben vobiscũ iordanẽ oẽs armati ad bellũ cor̃ dño. 7 vob⁹ fuerit ẽra subiecta: date eis galaad i possessionẽ. Sin aũt noluerit trãsire vobiscũ i ẽrã chanaan: inter vos habitãdi accipiãt loca. Rñderũtq; filij gad 7 filij ruben: Sic locut⁹ ẽ dñs seruis suis. ita faciem⁹. Ipsi armati pgem⁹ cor̃ dño in ẽrã chanaã. 7 possessionẽ iã susceptisse nos ↄfitemur trans iordanẽ. Dedit itaq; moyses filijs gad 7 ruben 7 dimidie tribui manasse filij ioseph regnum seon regis ãmorrei. 7 regnũ og regis basan. 7 terrã eoꝝ cũ vrbibus suis p circuitũ. Igitur extruxerunt filij gad dibon 7 astaroth 7 aroer et roth et sophan

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ iaçer·iecbaa ꝛ bethnemra ꝛ bethara vrbes
munitas.ꝛ caulas pecoꝛib⁹ ſuis. Filij ꝟo ru-
ben edificauerũt eſebon ꝛ eleale ꝛ cariatha-
im ꝛ nabo ꝛ baalmeon ꝟſis noib⁹: ſabama
q̄ꝫ:ipoñetes vocabula vrbibus q̄s extruxe-
rant. Pozzo filij macbir filij manaſſe pzexe-
rũt i galaad.ꝛ vaſtauerũt eã inſecto ãmoꝛ-
reo babitatoze ei⁹. Dedit q̄ moyſes ciuã gala-
ad macbir filio manaſſe:qui babitauit i ea.
Jair aũt fili⁹ manaſſe abijt ꝛ occupauit vi-
cos ei⁹:q̄s appellauit anorbiair.i.villas iair
Nobe q̄ꝫ pzexit ꝛ appzehẽdit cbanath cũ vi-
culis ſuis:vocauitq̄ eã ex noie ſuo nobe.

HEc ſũt manſiõs filioꝝ XXXIII
iſrl̄ q̄ egreſſi ſunt de egypto pcr tur-
mas ſuas i manu moyſi ꝛ aaron·q̄s
deſcripſit moyſes iuxꝝ caſtroꝝ loca q̄ dñi iuſ-
ſione mutabant. Pzofecti igitur de rameſſe
menſe pmo qntadecima die menſis pzimi:
alea die pbaſe filij iſrl̄ i manu excelſa viden-
tib⁹ cũctis egyptijs ꝛ ſepelientib⁹ pmogeni-
tos q̄s pcuſſerat dñs: Nã ꝛ i dijs eoꝝ exer-
cuerat vltionẽ:Caſtrametati ſũt in ſocboth:
de ſocboth venerũt i ethbam que ẽ i extremis
finib⁹ ſolitudinis. Jnde egreſſi venerũt con-
tra pbiairoth q̄ reſpicit belſephon.ꝛ caſtra-
metati ſũt añ magdalũ. Pzofectiq̄ de pbiai-
roth. trãſierũt p mediũ mare in ſolitudinẽ:
ꝛ ãbulantes trib⁹ dieb⁹ p deſertũ ethbam·ca-
ſtrametati ſũt in mara. Pzofectiq̄ de mara·
venerũt i helim vbi erant duodecim fontes
aq̄ꝝ ꝛ palme ſeptuagita: ibiq̄ caſtrametati
ſũt. Sed ꝛ inde egreſſi: fixerũt tentoꝛia ſuper
mare rubꝛum. Pzofectiq̄ de mari rubꝛo·ca
ſtrametati ſunt in deſerto ſyn: vnde egreſſi
venerũt in deptba. Pzofectiq̄ de deptba·ca-
ſtrametati ſũt in balus:egreſſiq̄ de bal⁹·ra-
pbidim fixere tẽtoꝛia: vbi pp̄lo defuit aq̄ ad
bibẽdũ. Pzofectiq̄ de rapbidim·caſtrameta
ti ſũt i deſerto ſynai. Sed ꝛ de ſolitudine ſy-
nai egreſſi· venerũt ad ſepulcbꝛa ꝯcupiſcen-
tie. Pzofecti de ſepulcbꝛis concupiſcẽtie·ca-
ſtrametati ſũt in aſſeroth.ꝛ de aſſeroth vene-
rũt in rethma. Pzofectiq̄ de rethma·caſtra-
metati ſũt i remompbares: vnde egreſſi ve-
nerũt in lebna. De lebna caſtrametati ſũt in
reſſa: egreſſiq̄ de reſſa venerũt in ceelatba:
Unde pfecti·caſtrametati ſũt i mõte ſepher:
egreſſi de mõte ſepher venerũt in arada. Jn-
de pficiſcẽtes·caſtrametati ſũt in maceloth.
Pzofectiq̄ de maceloth·venerũt in thaath.
De thaath caſtrametati ſũt in thare: vnde
egreſſi fixere tẽtoꝛia i metcha. Et de metcha
caſtrametati ſũt i eſmona. Pzofectiq̄ de eſ-
mona·venerũt in moſeroth. Et de moſeroth
caſtrametati ſũt in baneiacban. Pzofectiq̄
de baneiacban· venerũt in montem gadgad
Unde pfecti·caſtrametati ſũt i iethebatha·
ꝛ de iethebatha venerũt i ebꝛona. Egreſſiq̄
de ebꝛona·caſtrametati ſunt in aſiongaber:
inde pfecti·venerũt in deſertũ ſyn. Hec eſt ca-
des. Egreſſiq̄ de cades·caſtrametati ſunt in
mõte hoꝛi extremis finib⁹ ꝛ edom. Aſcen-
ditq̄ aaron ſacerdos i montem hoꝛ·iubente
dño.ꝛ ibi moꝛtu⁹ eſt ãno q̄drageſimo egreſ-
ſionis filioꝝ iſrl̄ ex egypto menſe q̄nto·pmo
die mẽſis cũ eẽt ãnoꝝ centũ vigintitriũ. Au
diuitq̄ cbananeus rex arad·q̄ habitabat ad
meridiẽ:i terram cbanaan venijſſe filios iſrl̄.
Et pfecti de mõte hoꝛ·caſtrametati ſũt i ſal-
mona:vnde egreſſi venerũt in pbinon. Pzo-
fectiq̄ de pbinon·caſtrametati ſũt in oboth:
ꝛ de oboth venerũt i ieabarim·q̄ ẽ in finibus
moabitaꝝ. Pzofectiq̄ de ieabarim·fixẽ ten-
toꝛia in dibongad:vnde egreſſi·caſtrameta-
ti ſunt in elmondeblatbaim. Egreſſiq̄ de el-
mondeblatbaim· venerunt ad montes aba-
rim ꝯ nabo. Pzofectiq̄ de montib⁹ abarim·
tranſierũt ad cãpeſtria moab ſup̄ iozdanẽ ꝯ
biericbo. Jbiq̄ caſtrametati ſunt de bethſi-
mon vſq̄ ad belſatbim in planioꝛibus locis
moabitaꝝ: vbi locutus eſt dñs ad moyſen:
Precipe filijs iſrl̄.ꝛ dic ad eos: Cũ tranſie-
ritis iozdanẽ intrãtes ciuã cbanaan·diſpdi-
te cũctos babitatoꝛes cꝛe illi⁹:cõfrigite titu-
los.ꝛ ſtatuas cõminuite·atq̄ oia excelſa va
ſtate: mũdãtes ciuã ꝛ babitãtes in ea. Ego.n
dedi vob illã i poſſeſſionẽ·quã diuidetꝭ vobis
ſorte: Plurib⁹ dabitis latioꝛẽ.ꝛ pauciꝛibus
anguſtioꝛem. Singulis ut ſoꝛs ceciderit:ita
tribuet hereditas. Per trib⁹ ꝛ familias poſ-
ſeſſio diuidet. Sin aũt nolueritꝭ interficẽ ba-
bitatoꝛes cꝛe q̄ remãſerint·erũt vob q̄ſi claui
i oculis ꝛ lancee i lateꝛib⁹. ꝛ aduerſabũt vo-
bis i cꝛa habitatiõis vre. ꝛ q̄cq̄d illis cogita-
uerã facere·vobis faciam. XXXIIII

LOcutuſq̄ ẽ dñs ad moyſen dicens:
Precipe filijs iſrl̄.ꝛ dices ad eos. Cũ
ingreſſi fueritis ciuã cbanaan ꝛ in poſ-
ſeſſionẽ vob ſoꝛte ceciderit·bis finib⁹ termi-
nabit. Pars meridiana incipiet a ſolitudine
ſyn q̄ ẽ iuxꝝ edom.ꝛ babebit cmines ꝯ oꝛientẽ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

mare salsissimū : q̄ circuibūt australē plagā
p ascensū scorpiōis. ita ut transeāt in senna
7 pueniāt ad meridiem vsq̄ ad cadesbarne:
vnde egredient̄ ꝓfinia ad villā noie adar. 7
tendent vsq̄ asemona. Jbitq̄ p gyrū t̄min⁹
ab asemona vsq̄ ad torrentem egypti. 7 ma
gni maris littore finiet̄. Plaga aūt occiden
talis a mari magno icipiet. 7 ipso fine clau
detur. Porro ad septētrionalē plagā a mari
magno termini incipiēt puenientes vsq̄ ad
montē altissimū: a q̄ veniēt in ematb vsq̄ ad
t̄minos sedada: ibūtq̄ cōfinia vsq̄ ad ebro
na 7 villā hænan. Hi erūt t̄mini in pte aqlo
nis. Jnde metabunt̄ fines ꝫ orientalē plagā
de villa hænan vsq̄ sepbama. 7 de sepbama
descendent termini i reblatba ꝫ fontem da
phnim. Jnde pueniēt ꝫ orientē ad mare ce
neretb. 7 tendent vsq̄ iordanē. 7 ad vltimū
salsissimo claudent̄ mari. Hāc habebitis t̄rā
p fines suos i circuitu. Precepitq̄ moyses fi
lijs isrl̄ dicens: Hec erit t̄ra quā possidebitis
sorte. 7 quā iussit dūs dari nouē tribubus 7
dimidie tribui. Tribus. n. filioꝝ ruben p fa
milias suas 7 trib⁹ filiorū gad iuxta cogna
tionū nūerū: media q̄ tribus manasse. i. due
semis trib⁹ accepūt ptē suā trans iordanē ꝫ
biericho ad orientalē plagā. Et ait dom̄in⁹
ad moysen: Hec sūt noīa viroꝝ q̄ terrā vobis
diuident. Eleaçar sacerdos 7 iosue fili⁹ nun
7 singuli p̄ncipes de tribub⁹ singulis. quorū
ista sūt vocabula. De tribu iuda: caleb fili⁹
iephone. De tribu symeon: samuhel filius
amiud. De tribu bēiamin: helidad fili⁹ cha
selon. De tribu filioꝝ dan: bocci filius iogli.
Filioꝝ ioseph de tribu manasse. banni hel fi
lius ephot. De tribu ephraim: camuhel fili⁹
septhan. De tribu çabulon: helisaphan fili⁹
pharnath. De tribu ysacbar: duꝝ phaltihel fi
lius oçan. De tribu aser: abiud filius salomi
De tribu neptalim: phedahel filius amiud.
Hi sūt quibus p̄cepit dūs ut diuiderēt filijs
isrl̄ terram chanaan. XXXV

Hec q̄ locut⁹ ē dūs ad moysen in cā
pestrib⁹ moab sup̄ iordanē ꝓtra bie
richo. Precipe filijs isrl̄ ut dent leui
tis de possessionibus suis vrbes ad habitan
dū. 7 suburbana eaꝝ p circuitū. ut ipsi i op
pidis mancāt. 7 suburbana sint pecorib⁹ ac
iumētis: q̄ a muris ciuitatū forinsecus p cir
cuitū mille passuū spatio tendent̄. Cōtra ori
entē duo milia erūt cubiti. 7 ꝓtra meridiē si
milit̄ erūt duo milia. Ad mare q̄q̄ qō respi
cit occidentē. eadē mensura erit. 7 septētrio
nalis plaga eq̄li t̄mino finiet̄. Erūtq̄ vrbes
i medio. 7 foris suburbana. De ipsis aūt op
pidis q̄ leuitis dabit̄. sex erūt in fugitiuorū
auxilia sepata. ut fugiat ad ea q̄ fuderit san
guinē. 7 exceptis bis alia q̄dragita duo oppi
da. i. sil̄ q̄draginta octo cū suburbanis suis.
Jpseq̄ vrbes q̄ dabūt̄ de possessionib⁹ filiorū
isrl̄. ab bis q̄ pl⁹ bñt. plures auferēt̄. 7 q̄ mi
nus. pauciores. Singuli iuxt̄ mēsurā hæredi
tatis sue dabūt oppida leuit̄. Ait dñs ad moy
sen: Loquere filijs isrl̄. 7 dices ad eos: Cū
trāsgressi fueritis iordanē i t̄rā chanaan. de
cernite q̄ vrbes eē debeāt i p̄sidia fugitiuorū
q̄ nolētes sanguinē fuderint. i q̄b⁹ cū fugerit
p̄fug⁹. cognat⁹ occisi nō poterit eū occidere:
donec stet in cōspectu multitudinis. 7 causa
illi⁹ iudicet̄. De ipsis aūt vrbib⁹ q̄ ad fugiti
uoꝝ subsidia separant̄. tres erūt trans iorda
nē. 7 tres in t̄ra chanaan. tam filijs israhel
q̄q̄ aduenis atq̄ pegrinis: ut ꝓfugiat ad eas
q̄ nolēs sanguinē fudent. Si q̄s ferro pcus
serit. 7 mortu⁹ fuerit q̄ pcussus ē: rc⁹ erit ho
micidij. 7 ipse morietur. Si lapidem iecerit. 7
ictus occubuerit: sil̄r punietur. Si ligno pcuss⁹
interierit: pcussoris sanguine vindicabitur.
Propinqu⁹ occisi homicidā interficiet: statim
ut apprehēderit eū. interficiet. Si p odiū quis
hoiem impulerit uel iecerit quippiā i eū p in
sidias: aut cū cēt inimic⁹ manu pcusserit. 7 ille
mortuus fuerit: pcussor homicidij reus erit:
Cognat⁹ occisi statim ut iuenerit eū. iugula
bit. Si fortuitu 7 absq̄ odio 7 inimicitijs
q̄cq̄ hoc fecerit. 7 h̄ audiente p̄l'o fuerit cō
pbatū. atq̄ inē pcussorē 7 ꝓpinquū sangui
nis q̄stio ventilata: liberabit̄ innocēs de vlto
ris manu. 7 reducet̄ p sniam in vrbē ad quā
ꝓfugerat: manebitq̄ ibi donec sacerdos ma
gn⁹ q̄ oleo scō vnct⁹ est moriat̄. Si interfector
extra fines vrbiū q̄ exulib⁹ de putate sūt fue
rit iuent⁹. 7 pcussus ab eo q̄ vltor ē sanguis.
absq̄ noxa erit q̄ eū occiderit. Debuerat. n.
ꝓfug⁹ vsq̄ ad mortē pōtificis i vrbe residere.
Postq̄ aūt ille obierit: homicida revertet̄ in
terrā suam. Hec sempit̄na erūt 7 legitima in
cūctis habitationib⁹ vr̄is. Homicida sub te
stib⁹ punietur. Ad vni⁹ testimoniū nullus cō
dēnabit̄. Nō accipiet̄ p̄ciū ab eo q̄ re⁹ ē san
guinis: statim 7 ipse morietur. Exules 7 ꝓfugi
ant̄ mortē pōtificis nullo modo i vrbes suas

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

reuerti poterūt·ne polluatis trā habitatiōis vre q̄ insontiū cruore maculaf: nec aliter expiari pōt nisi p ei⁹ sanguinē q̄ alteri⁹ sanguinē fuderit. Atq; ita emūdabit vra possessio me cōmorante vobiscū. Ego.n.sū dns q̄ habito inter filios isrl'.

XXXVI

Accesserunt aūt ꝛ p̄ncipes familiarū galaad filij machir filij manasse de stirpe filiorum ioseph: locutiq; sunt moysi corā p̄ncipib⁹ isrl'· atq; dixerūt: Tibi dño nro p̄cepit dns ut terrā sorte diuidēs filijs isrl'.ꝛ ut filiab⁹ salphaad fratr] nr̄i dares possessionē debitā p̄ri: q̄s si alteri⁹ tribus homines vxores acceperint· sequet possessio sua ꝛ trāslata ad aliā tribū de nra hereditate minuet: atq; ita fiet ut cū iubile⁹.i.q̄nq̄gesim⁹ ann⁹ remissionis aduenerit confūdat sortium distributio.ꝛ alioꝝ possessio ad alios transeat. Rndit moyses filijs isrl' ꝛ dño p̄cipiente ait: Recte trib⁹ filioꝝ ioseph locuta est.ꝛ hec lex sup filiab⁹ salphaad a dño promulgata ē. Nubāt quib⁹ volunt: tm̄ ut sue trib⁹ hoibus: ne cōmisceatur possessio filioꝝ isrl' de tribu in tribum. Oēs.n. viri ducēt vxores de tribu ꝛ cognatiōe sua.ꝛ cūcte femine de eadē tribu maritos accipiēt· ut hereditas p̄maneat familijs· nec sibi misceant trib⁹: ꝫ ita maneāt ut a dño separate sūt. Fecerūtq; filie salphaad ut fuerat imperatum.ꝛ nupserunt maala ꝛ thersa ꝛ egla ꝛ melcha ꝛ noa filijs patrui sui de familia manasse q̄ fuit filius ioseph.ꝛ possessio q̄ illis fuerat attributa mansit i tribu ꝛ familia p̄ris eaꝝ. Hec sūt mādata atq; iudicia q̄ mandauit dns p manū moysi ad filios isrl' i campestrib⁹ moab supra iordanē contra hiericho.

Explicit liber Numeri. Incipit liber elleadaberim q̄ deuteronomiū p̄notat. Cap'm I

Hec sunt verba q̄ locut⁹ est moyses ad oēm isrl' trās iordanē i solitudine cāpestri cōtra mare rubrū: inter pharan ꝛ thophel ꝛ laban ꝛ aseroth: vbi auri est plurimum: undecim dieb⁹ de oreb·p viā montis seyr usq; cadesbarne. Quadragesimo āno undecimo mense·p̄mo die mēsis locut⁹ ē moyses ad filios isrl' oīa q̄ p̄cepat illi dns·ut diceret eis: postq̄ p̄cussit seon regē amorreoꝝ·q̄ habitauit in esebon.ꝛ og regē basan q̄ mansit i astaroth ꝛ i edrai transiordanē i trā moab. Cepitq; moyses explanare legē ꝛ dicere: Dns de⁹ nr̄ locut⁹ ē ad nos i oreb dicēs: Sufficit vob q̄ in hōte māsistis. Reuertimi ꝛ venite ad mōtē amorreoꝝ.ꝛ ad cta q̄ ei p̄xima sūt cāpestria atq; montana ꝛ būliora loca ꝓ meridiē ꝛ iuxta littus maris: terrā chananeoꝝ ꝛ libani usq; ad flumē magnū eufratē En inq̄t tradidi vob. Ingredimi ꝛ possidete eā: sup quā iurauit dns p̄rib⁹ vris abraham ysaac ꝛ iacob: ut daret illā eis ꝛ semini eoꝝ p⁹ eos. Dixiq; vob illo i tpe: Nō possum sol⁹ sustinē vos: q̄a dns de⁹ vester multiplicauit vos: ꝛ estis hodie sicut stelle celi plurimi. Dominꝰ de⁹ patrū vroꝝ addat ad hūc numerū multa milia.ꝛ bñdicat vob sicut locutus est Nō valeo sol⁹ negocia vra sustinē ꝛ pondus ꝛ iurgia. Date ex vob viros sapiētes ꝛ gnaros·q̄ conuersatio sit p̄bata in tribub⁹ vestr]: ut ponā eos vob p̄ncipes. Tūc rndistis mihi: Bona res ē quā vis facē. Tuliq; de tribub⁹ vris viros sapiētes ꝛ nobiles.ꝛ p̄stitui eos p̄ncipes tribunos ꝛ centuriōes ꝛ q̄nq̄genarios ac decanos q̄ docerēt vos singula: p̄cepiq; eis dicēs: Audite illos.ꝛ qđ iustū ē iudicate. Siue ciuis sit ille siue pegrin⁹: nulla erit distātia p̄sonaꝝ. Ita paruū audietis ut magnū: nec accipietis cuiusq̄ p̄sonā: q̄a dei iudiciū ē. Qđ si difficile vobis visū aliq̄d fuerit· referte ad me.ꝛ ego audiā. Precepiq; oīa que facere debereꝫ. Profecti aūt de oreb trāsiuim⁹ p heremū terribilē ꝛ maximā solitudinem quā vidistis p viā montis amorrei: sicut p̄cepat dns de⁹ nr̄ nob. Cūq; venissem⁹ i cadesbarne· dixi vob: Deuenistis ad montem amorrei: quē dns de⁹ vester dabit⁹ est vobis Vide terrā: quā dns deus tuus dabit tibi. Ascēde ꝛ posside eā: sicut locut⁹ ē dns deus nr̄ p̄ribus tuis. Noli timē: nec q̄q̄ paueas. Et accessistis ad me oēs atq; dixistis. Mittam⁹ viros q̄ p̄siderent terrā.ꝛ renūcient per qđ iter debeam⁹ ascendē.ꝛ ad q̄s pḡē ciuitates. Cūq; mihi sermo placuisset: missi ex vob duodeci viros singulos de tribub⁹ suis. Qui cū p̄rexissent ꝛ ascēdissent i mōtana venerūt usq; ad vallē botri.ꝛ p̄sideratā trā· sumētes de fructib⁹ ei⁹ ut oñderēt veritatē: attulerūt ad nos atq; dixerūt. Bona ē trā quā dns de⁹ nr̄ daturus ē nobis. Et noluistis ascendere

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

& increduli ad sermonē dei nr̄i murmurastis
i tabernaculis vr̄is·atq; dixistis: Odit nos
dn̄s. & idcirco eduxit nos de terra egypti ut
traderet in manu āmorrei atq; deleret. Quo
ascendem⁹? Fr̄es nr̄i terruerūt cor nr̄m dicen-
tes: Maxia multitudo ē. & nob statura excel-
rior. Urbes magne. & ad celum vsq; munite
Filios enacbim vidim⁹ ibi. Et dixi vob: no-
lite metuē·nec timeatis eos. Dn̄s de⁹ q̄ duc-
tor ē nr̄·p vobis ipse pugnabit: sicut fecit in
egypto cūctis videntib⁹. & i solitudine ipsi vi-
distis. Portauit te dn̄s de⁹ tu⁹ ut solet hō ge-
stare parvulū filiū suū i oi via p quā ambu-
lastis·donec venires ad locū istū. Et nec sic
q̄dē credidistis dn̄o deo vr̄o q̄ p̄cessit vos in
via. & metat⁹ ē locū in q̄ tentoria figere debe-
retis: nocte ostendēs vob iter p ignem. & die
p colūnā nubis. Cūq; audisset dn̄s vocē ser-
monū vr̄or·iratus iurauit. & ait: Non vide-
bit q̄spiā de hoib⁹ gnātiōis hui⁹ pessime·terrā
bonā quā sub iuramēto pollicit⁹ sū patribus
vr̄is: p̄ter caleb filiū iephone. Ipse eā vide-
bit eā. & ipsi dabo terrā quā calcauit. & filijs
ei⁹: q̄a secut⁹ ē dn̄m. Nec miranda indigna-
tio i pp̄lm: cū mihi q̄q; irat⁹ de⁹ ppt̄ vos dixe-
rit: Nec tu ingredieris illuc·& iosue filius nun
minister tu⁹ ipse intrabit p te. Hunc exhortare
& robora. & ipse sorte terram diuidet israhēli.
Parvuli vr̄i de q̄b⁹ dixistis q; captiui duce-
rent. & filij q̄ hodie boni ac mali ignorant di-
stantiā·ipsi ingredient. & ipsis dabo terrā &
possidebūt eā: vos aūt reuertimini & abite in
solitudinē p viā maris rubri. Et respōdistis
mihi: Peccauim⁹ dn̄o. Ascēdem⁹ & pugna-
bim⁹·sicut p̄cepit dn̄s deus nr̄. Cūq; istruc-
ti armis p̄geretis in montem·ait mihi dn̄s:
Dic ad eos: Nolite ascendē neq; pugnetis.
Nō. n. sū vobiscū: ne cadatis corā inimicis
vr̄is. Locut⁹ sū & nō audistis·& aduersantes
ipsi o dn̄i & tumentes superbia ascendistis in
montē. Itaq; egress⁹ amorreus q̄ habitabat
in montib⁹ & obuiā veniēs p̄secut⁹ est vos si-
cut solēt apes p̄seq̄. & cecidit de seyr vsq; hor-
ma. Cūq; reuersi ploraretis corā dn̄o nō au
diuit vos: nec voci vr̄e voluit acq̄escē. Sedi-
stis q; in cades barne multo tpe. II

Rofectiq; inde venim⁹ i solitudinem
q̄ ducit ad mare rubr̄ sicut mihi di-
xerat dn̄s. & circuiuim⁹ montē seyr
lōgo tpe. Dixitq; dn̄s ad me: Sufficit vobis
circuire montē istū: ite ꝯ aq̄lonē & pp̄lo p̄ci-
pe dicēs: Transibit⁹ p terminos fratrū vr̄or
filior esau q̄ habitāt in seyr. & timebūt vos.
Videte q; diligēt ne moueami ꝯ eos. Nec
eni dabo vob de tra eor quantū pōt vni⁹ pe-
dis calcare vestigiū·q̄a in possessionē esau de-
di mōtē seyr. Cibos emetis ab eis pecunia &
comedetis: aquā emptā baurietis & bibetis.
Dn̄s deus tu⁹ benedixit tibi i oi ope manuū
tuar̄. Novit iter tuū·quō trāsieris solitudi-
nem hāc magnā p q̄dragīta ānos·habitans
tecū dn̄s deus tuus. & nihil tibi defuit. Cūq;
trāsissem⁹ frēs nr̄os filios esau q̄ habitabant
in seyr p viā campestrē de helath & de asion-
gaber·venim⁹ ad iter q̄ ducit in desertū mo-
ab. Dixitq; dn̄s ad me: Nō pugnes contra
moabitas: nec ineas aduers⁹ eos p̄liū. Nō
eni dabo tibi q̄q̄ de tra eor: q̄a filijs loth
tradidi eam in possessionē. Emim primi fue-
rūt habitatores ei⁹: pp̄lus magn⁹ & validus
& tam excelsus ut de enacbim stirpe q̄si gigā-
tes crederent. & essent sices filior enacbim·
Deniq; moabite appellāt eos emim. In seyr
aūt p̄us habitauerūt horrei: q̄bus expulsis
atq; deletis habitauerūt filij esau sicut fecit
isr̄l in tra possessionis sue quā dedit illi dn̄s.
Surgētes q; ut transirem⁹ torrentē ꝯareth:
venim⁹ ad eū. Temp⁹ aūt q̄ ambulauim⁹ de
cades barne vsq; ad transitū ꝯareth·triginta
& octo ānor̄ fuit: donec cōsūmeret⁹ omis ꝯgre-
gatio hoiuꝫ bellator̄ de castris·sicut iurave-
rat dn̄s: cui⁹ man⁹ fuit aduersus eos ut ite-
rirēt de castror̄ medio. Postq; aūt vniuersi
cecider̄ pugnator·locut⁹ ē dn̄s ad me
dicēs: Tu trāsibis hodie termios moab vr-
bem nomine ar. & accedēs in vicinia filior̄
āmon·caue ne pugnes ꝯ eos·nec mouearis
ad p̄liū. Non. n. dabo tibi de tra filior̄ am-
mon: q̄a filijs loth dedi eam in possessionem.
Terra gigantū reputata ē. & in ipsa olim ha
bitauerūt gigantes·q̄s āmonite vocāt ꝯom-
mim·pp̄lus magn⁹ & mult⁹ & p̄cere longitu-
dinis: sicut enacbim quos deleuit dn̄s a fa-
cie eor̄. & fecit illos habitare p eis: sicut fece
rat filijs esau q̄ habitāt i seyr delens horre-
os. & terrā eor̄ illis tradēs: quam possident
vsq; in p̄n̄s. Eueos q̄q; q̄ habitabāt i aserim
vsq; gaçā cappadoces expulerunt·q̄ egressi
de cappadocia deleuer̄t eos. & habitauer̄t p
illis. Surgite & trāsite torrentē arnon. Ecce
tradidi i mānu tua seon regē esebon āmorreū
& terrā ei⁹ incipe possidē. & cōmitte aduersus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eū ꝑliū. Hodie incipiā mittere terroꝛē atq; foꝛmidinē tuā i ꝓp̄los q̄ habitāt sub oi celo· ut audito noie tuo paueāt. ⁊ in moꝛē parturientiū ꝓtremiscant. ⁊ doloꝛe teneant. Misi g̃ nūcios ꝛe solitudine cademoth ad seon regem esebon ꝗbis pacificis dicēs: Trāsibim⁹ p terrā tuā: publica gradiemur via. Nō declinabim⁹ neq; ad dexterā neq; ad sinistrā· alimēta ꝑcio vende nob ut escamur· aquā pecunia tribue. ⁊ sic bibem⁹. Tm̄ ē ut nobis ꝓcedas transitū: sicut fecerūt filij esau q̄ habitant i seyr. ⁊ moabite qui moꝛant̄ in ar· donec veniamus ad iordanē. ⁊ transeamus ad terrā quā dñs de⁹ nr̄ dat⁹ ē nobis. Noluit q; seon rex esebon dare nob transitū: q̄a indurauerat dñs deus tu⁹ spm̄ ei⁹. ⁊ obfirmauerat coꝛ illi⁹ ita ut traderet̄ i manus tuas sic nūc vides. Dixit q; dñs ad me: Ecce cepi tibi tradere seon ⁊ terrā ei⁹: incipe possidere eā. Egressus q; ē seon obuiā nob cū oi populo suo ad ꝑliū in iasa. ⁊ tradidit eū dñs deus nr̄ nob: ꝑcussimus q; eū cū filijs ⁊ omni populo suo· cūctas q; vrbes in tpe illo cepimus interfectis habitatoꝛib⁹ eaꝝ viris ac mulieribus ⁊ paruulis. Nō reliquim⁹ in eis quicq̄ absq; iumentis· q̄ in partē venere ꝑdantiū. ⁊ spoliis vrbiū q̄s cepim⁹ ab aroer q̄ ē sup ripam toꝛꝛentis arnon oppido: q̄ i valle situ ē vsq; galaad. Non fuit vicus uel ciuitas que nr̄as effugeret man⁹. Oēs tradidit dñs de⁹ noster nobis: absq; ꝛra filioꝝ ām̄on ad quā nō accessim⁹. ⁊ cūctis q̄ adiacēt toꝛꝛēti ieboc ⁊ vrbib⁹ mōtanis: vniuersisq; locis a quib⁹ nos ꝓhibuit dñs deus noster. III

Lacq; ꝙuersi ascendimus ꝑ iter basan. Egressusq; ē og rex basan i occursum nob cū ꝓp̄lo suo ad bellādū i edrai. Dixitq; dñs ad me: Ne timeas eū: q̄a in manu tua traditus est cū oi populo ac ꝛra sua: faciesq; ei sicut fecisti seon regi ām̄oꝛreoꝝ q̄ habitauit in esebon. Tradidit g̃ dñs de⁹ nr̄ i manib⁹ nr̄is etiā og regē basan ⁊ vniuersū populū ei⁹· ꝑcussimusq; eos vsq; ad int̄nitionē vastātes cūctas ciuitates illi⁹ vno tpe. Non fuit oppidū q̄ nos effugēt. Se exagita vrbes ⁊ ām̄ regionē argob regni og i basan. Cūcte vrbes erāt munite muris altissimis: portisq; ⁊ vectib⁹: absq; oppidis inumeris q̄ nō habebāt muros. Et deleuim⁹ eos sicut fecerā m⁹ seon regi esebon dispdētes ām̄ ciuitatem viroq; ac mulieres ⁊ paruulos: iumenta aūt ⁊ spolia vrbiū diripuim⁹. Tulimusq; illo i tpe ꝛrā de manu duoꝝ regū ām̄oꝛreoꝝ q̄ erant trans iordanē a toꝛꝛente arnon vsq; ad mōtē hermon· quē sidonij sarion vocant ⁊ ām̄oꝛrei sanir: cēs ciuitates que site sunt i planitie ⁊ vniuersam terrā galaad ⁊ basan vsq; ad selcha ⁊ edrai ciuitates regni og i basan. Solus quippe og rex basan restiterat de stirpe gigantū. Et mōstat lect⁹ ei⁹ ferre⁹ qui ē in rabath filioꝝ ām̄on: nouē cubitos bns longitudinis. ⁊ q̄tuoꝛ latitudis ad mēsurā cubiti virilis man⁹. Terramq; possedim⁹ tpe illo ab aroer q̄ ē sup ripā toꝛꝛētis arnō· vsq; ad mediā ptē mōtis galaad. ⁊ ciuitates illi⁹ dedi ruben ⁊ gad. Reliquā aūt ptē galaad ⁊ cēm basan regni og· tradidi medie tribui manasse· cēm regionē argob. Cunctaq; basan vocabat̄ ꝛra gigantū. Jair fili⁹ manasse possedit cēm regionē argob vsq; ad t̄minos gessuri ⁊ machati. Vocauitq; ex noie suo basan anothsair. i. villas iair vsq; in pñtē diē. Machir q; dedi galaad. ⁊ tribub⁹ ruben ⁊ gad de de ꝛra galaad vsq; ad toꝛꝛētē arnō medium toꝛꝛētis ⁊ ꝓfiniū vsq; ad toꝛꝛētē ieboc q̄ ē termin⁹ filioꝝ ām̄on. ⁊ planitiē solitudis atq; iordanē. ⁊ t̄minos cenereth vsq; ad mare deserti q̄d ē salsissimū ad radicē montis phasga ꝓtra oriētē. Precepiq; vob in tēpore illo dicens: Dñs de⁹ vester dat vob terrā hāc in hereditatē: expediti ꝓcedite frēs vestros filios isr̄l cēs viri robusti absq; uxoribus ⁊ paruulis atq; iumētis. Noui. n. q̄ plura habeatis pecora ⁊ in vrbib⁹ remanē debebūt q̄s tradidi vob: donec requiem tribuat dñs fratrib⁹ vr̄is sicut vobis tribuit. ⁊ possideāt ipsi etiā ꝛrā quā dat⁹ ē eis trās iordanē· tunc reuertet̄ vnusq̄sq; in possessionē suā quā dedi vob. Josue q; i tpe illo ꝑcepi dicēs Oculi tui viderūt q̄ fecit dñs de⁹ nr̄ duob⁹ bis regib⁹· sic faciet oib⁹ regnis ad que trāsit⁹ es. Ne timeas eos. Dñs. n. deus vester pugnabit ꝓ vobis. Precatusq; sum dñm in tpe illo dicēs: Dñe deus tu cepisti ostendere seruo tuo magnitudinē tuā manūq; fortissimā. Neq;. n. ē ali⁹ deus uel in celo uel i ꝛra q̄ possit facē opa tua ⁊ cōpari fortitudini tue. Transibo igit̄ ⁊ videbo ꝛrā hāc optimā trāsiordanē. ⁊ montem istū egregiū ⁊ libanū. Iratusq; ē dñs mihi ꝓp̄t̄ vos· nec exaudiuit me. sed dixit mihi: Sufficit tibi: neq̄q̄ vltra loquaris de hac re ad me. Ascēde cacumē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

phasge. ⁊ oculos tuos circũfer ad occidentẽ ⁊ ad aq̃lonẽ·austrũq; ⁊ oriẽtẽ. ⁊ aspice. Nec eni transibis iordanẽ istum. Precipe iosue ⁊ corrobora eum atq; cõforta: qa ipse p̃cedet pp̃lm istũ ⁊ diuidet eis trerã quã visur⁹ es. Mansimusq; i valle ꝯ phanũ phogor. IIII

Et nunc isr̃l audi p̃cepta ⁊ iudicia q̃ ego loceo te ut faciens ea viuas. ⁊ ingrediens possideas terrã quã dñs ⁊⁹ patrũ vr̃or dat⁹ ẽ vob. Nõ addetis ad ꝟbũ qd vob loq̃r: nec auferetis ex eo. Custodite mãdata dñi ⁊i vr̃i q̃ ego p̃cipio vobis. Oculi vr̃i viderũt oia q̃ fecit dñs ꝯ bꝛelphegor: quõ ꝯtriuerit oẽs cultores ei⁹ ⁊ de medio vr̃i. Vos aũt q̃ adhereti dño ⁊eo vr̃o· viuiti vniuersi vsq; in p̃ntẽ diẽ. Scitis q; docuerim vos p̃cepta atq; iusticias·sicut mãdauit mihi dñs ⁊⁹ me⁹: sic facietis ea in trra quã possessuri estis. ⁊ obseruabitis ⁊ iplebitis ope. Hec ẽ. n. vr̃a sapia ⁊ intellect⁹ corã pplis·ut audiẽtes vniuersi p̃cepta h̃ dicãt: En pp̃lus sapiẽs ⁊ intelligẽs gens magna. Nec ẽ alia natio tã grãdis q̃ habeat deos appropiquãtes sibi: sic ⁊⁹ nr̃ adest cũctis obsecrationib⁹ nr̃is. Que. n. ẽ alia gens sic inclyta ut habeat cerimonias iustaq; iudicia ⁊ vniuersam legẽ quã ego ponã hodie añ oculos vr̃os? Custodi igit temetipsũ ⁊ aiam tuã sollicite. Ne obliuiscaris ꝟborũ q̃ viderũt oculi tui: ⁊ ne excidant de corde tuo cũctis diеb⁹ vite tue. Docebis ea filios ac nepotes tuos: die q̃ stetisti corã dño ⁊eo tuo i oreb·qñ dñs locut⁹ ẽ mihi dicens: Cõgrega ad me pp̃lm ut audiãt sermões meos. ⁊ discãt timere me oi tpe q̃ viuũt i trra: doceãtq; filios suos. Et accessistis ad radices mõtis q̃ ardebat vsq; ad celũ: erantq; in eo tenebre ⁊ nubes ⁊ caligo Locutusq; ẽ domin⁹ ad vos de medio ignis Vocẽ ꝟbor ei⁹ audistis. ⁊ formã pnit⁹ non vidistis. Et odidit vob pactum suũ qd̃ p̃cepit ut faceretis. ⁊ decẽ ꝟba q̃ scripsit i duab⁹ tabulis lapideis. Mihiq; mãdauit i illo tpe ut docerẽ vos cerimonias ⁊ iudicia·q̃ facere debereti in trra quã possessuri estis. Custodite igit sollicite aias vr̃as. Non vidistis aliquã silitudinẽ in die q̃ locut⁹ est vob dñs in oreb de medio ignis: ne forte deceptifaciatis vobis sculptã silitudinẽ·aut imaginẽ masculi uel femine: silitudinẽ oiuz iumentor q̃ sunt sup trã·uel auiũ sub celo volãtiũ·atq; reptiliũ q̃ mouẽt in trra·siue pisciũ q̃ sub trra morant in aq̃s: ne forte eleuatis oculis ad celũ videas solem ⁊ lunã ⁊ oia astra celi. ⁊ errore deceptⁿ adores ea ⁊ colas: q̃ creauit dñs ⁊⁹ tu⁹ i ministeriũ cũctis gẽtib⁹ q̃ sub celo sunt. Vos ãt tulit dñs ⁊ eduxit de fornace ferrea egypti: ut habẽt pp̃lm hereditariũ sicut ẽ in pñti die. Iratusq; est dñs ꝯ me ꝓpter sermones vr̃os. ⁊ iurauit ut non transirẽ iordanẽ nec ingrederer trã optimã quã datur⁹ ẽ vob Ecce morior i hac humo: nõ trãsibo iordanẽ: vos transibitis ⁊ possidebitis terrã egregiã. Caue ne q̃n obliuiscar pacti dñi ⁊ei tui qd̃ pepigit tecũ. ⁊ facias tibi sculptam silitudinẽ eor q̃ fieri dñs phibuit. Quia dñs ⁊⁹ tu⁹ ignis ꝯsumens ẽ: ⁊eus emulator. Si genueriti filios ac nepotes. ⁊ morati fueriti in trra: deceptiq; feceriti vob aliquã silitudinem patrãtes malũ coram dño ⁊eo vr̃o ut eũ ad iracũdiã ꝓuocetis·testes iuoco hodie celũ ⁊ terrã·cito perituros vos eẽ de trra·quã trãsito iordane possessuri estis. Nõ habitabitis i ea longo tpe: h̃ delebit vos dñs atq; dispget i eos gentes. ⁊ remanebitis pauci i natiõib⁹ ad q̃s vos ductur⁹ ẽ dñs. Ibiq; seruietis diis ꝯ hoiuz manu fabricati sũt·ligno ⁊ lapidi q̃ nõ videt·nec audiũt·nec comedũt· nec odorant. Cũq; q̃sieris ibi dñm ⁊eũ tuũ inuenies eũ·si tñ toto corde q̃sieris ⁊ tota tribulatioe aie tue postq; te inuenerit oia que p̃dicta sũt. Nouissimo aut tpe reuerteris ad dñm ⁊eũ tuũ ⁊ audias vocẽ ei⁹: qa ⁊⁹ misericors dominus ⁊eus tu⁹ ẽ. Nõ dimittet te nec oio delebit: neq; obliuiscet pacti in q̃ iurauit pribus tuis. Interroga de diеb⁹ antiq̃s q̃ fuerũt ante te ex die q̃ creauit dñs ⁊eus hoiem sup trã a sũmo celi vsq; ad sũmũ ei⁹: si facta est aliqñ hui⁹cemodi res·aut vnq̃ cognitũ ẽ·ut audiret pp̃lus vocẽ dei loquẽtis de medio ignis: sicut tu audisti ⁊ vidisti: si fecit ⁊⁹ ut ingrederet ⁊ tollet sibi gentẽ de medio nationũ p tẽptatioes·signa atq; portẽta·p pugnã ⁊ robustã manũ extentũq; bracbiũ ⁊ horribiles visiones·iuxta oia q̃ fecit ꝓ nob dñs ⁊⁹ nr̃ in egypto videntib⁹ oculis tuis·ut scires qm̃ dñs ipse ẽ ⁊eus. ⁊ nõ ẽ ali⁹ p̃ter vnũ. De celo te fecit audire vocem suam ut doceret te. ⁊ in terra ondit tibi ignẽ suũ maximũ. ⁊ audisti ꝟba illi⁹ de medio ignis·qa dilexit pres tuos. ⁊ elegit semen eor post eos. Eduxitq; te p̃cedens i ꝟtute sua mag̃ ex egypto ut deleret natioes maximas ⁊ fortiores te i introitu

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tuo. ⁊ introduceret te. daretq; tibi terrã eaꝝ in possessionẽ. sicut cernis ī pñti die. Scito ḡ hodie ⁊ cogitato ī corde tuo q̃ dñs ipse ẽ dꝰ ī celo sursũ ⁊ i ẽra deorsũ ⁊ nó sit alius. Custodi p̃cepta eiꝰ atq; mãdata q̃ ego p̃cipio tibi. ut bñ sit tibi ⁊ filijs tuis pꝰ te. ⁊ pmaneas multo tpe sup terrã quã dñs dꝰ tuus daturus ẽ tibi. Tũc separauit moyses tres ciuitates transiordanẽ ad orientalẽ plagã ut ꝓfugiat ad eas q̃ occiderit nolẽs p̃imũ suũ. nec fuerit inimicus ante vnũ ⁊ alterũ diem. ⁊ ad has aliquã vrbiũ possit euadẽ: hoc est in solitudine q̃ sita est in terra cãpestri de tribu ruben. ⁊ ramoth i galaad que ẽ in tribu gad. ⁊ golam i basan que ẽ in tribu manasse. Ista ẽ lex quã ꝓposuit moyses coram filijs isrl'. ⁊ hec testimonia ⁊ cerimonie atq; iudicia que locutꝰ ẽ ad filios isrl'. qñ egressi sunt de egypto trãs iordanẽ in valle ꝓ pbanũ pbogor i terra seon regis ãmorrei q̃ habitauit i esebon quẽ pcussit moyses. Filij q̃q; isrl' egressi ex egypto possederũt terrã eiꝰ ⁊ trã og regis basan. duoꝝ regũ ãmorreorũ q̃ erãt transiordanẽ ad solis ortũ ab aroer que sita ẽ sup ripã torrẽtis arnon vsq; ad montẽ sanir qui ẽ ⁊ hermon. ẽm planitiẽ transiordanẽ ad orientalẽ plagã vsq; ad mare solitudinis. ⁊ vsq; ad radices montis phasga.

V

Vocauitq; moyses ẽm isrl'em. ⁊ dixit ad eum: Audi isrl' cerimonias atq; iudicia q̃ ego loquor i auribus vris hodie. Discite ea. ⁊ opre complete. Dñs deus nr̃ pepigit nobiscũ fedus in oreb. Non cũ prib' nr̃is iniit pactũ ꝟ nobiscũ: q̃ impresentiarꝝ sumꝰ ⁊ viuimꝰ. Facie ad faciẽ locutꝰ ẽ nob' i mõte de medio ignis. Ego sequester ⁊ mediꝰ fui inter deũ ⁊ vos in tpe illo: ut annũciarẽ vob' ꝟba eiꝰ. Timuistis. n. ignẽ ⁊ nõ ascẽdistis i montẽ. Et ait: Ego dñs dꝰ tuus q̃ eduxi te de trã egypti de domo seruitutis. Nõ habebis deos alienos in conspectu meo Nõ facies tibi sculptile. nec silitudinẽ oiuꝝ que i celo sũt desup. ⁊ q̃ in terra deorsũ. ⁊ que ꝟsant' i aq̃s sub terra. Nõ adorabis ea. ⁊ nõ coles. Ego. n. sũ dñs dꝰ tuꝰ. deus emulator reddẽs iniq̃tatẽ patrꝝ sup filios in tertiam ⁊ q̃rtã gnãtionẽ. his q̃ oderũt me. ⁊ faciẽs misericordiã i multa milia. diligentib' me ⁊ custodiẽtib' p̃cepta mea. Nõ vsurpabis nomẽ dñi dei tui frustra: q̃a nõ erit ipunitꝰ q̃ sup re vana nomen eiꝰ assũpserit. Obserua diẽ sabbati ut scifices eũ. sicut p̃cepit tibi dñs deus tuꝰ. Sex diebꝰ operaberis. ⁊ facies opa tua. Septimꝰ dies sabbati ẽ. i. requies dñi dei tui. Nõ facies in eo q̃cq̃ opis. tu ⁊ filius tuus ⁊ filia. seruꝰ ⁊ ancilla. bos ⁊ asinꝰ. ⁊ ꝯ iumẽta tua. ⁊ pegrinꝰ q̃ ẽ intra portas tuas. ut requiescat seruꝰ ⁊ ãcilla tua sicut ⁊ tu. Memẽto q̃ ⁊ ipse seruieris i egypto. ⁊ eduxerit te inde dñs deus tuꝰ in manu forti ⁊ brachio extento. Idcirco p̃cepit tibi ut obseruares diẽ sabbati. Honora patrẽ tuũ ⁊ matrem. sicut p̃cepit tibi dñs deus tuꝰ: ut longo viuas tẽpore. ⁊ bñ sit tibi i terra quã dñs deus tuꝰ daturꝰ ẽ tibi. Nõ occides: nec mechaberis: furtũq; nõ facies. nec loqueris ꝓtra p̃imũ tuũ falsũ testimoniũ. Non ꝯcupisces vxorẽ p̃imi tui. nõ domũ. nõ agrũ. nõ seruũ. nõ ancillã nõ bouẽ. nõ asinũ. ⁊ vniuersa que illiꝰ sunt. Hec ꝟba locutꝰ ẽ dñs ad õem multitudinem vrãm i monte. de medio ignis ⁊ nubis ⁊ caliginis. voce magna. nihil addens amplius ⁊ scripsit ea i duab' tabulis lapideis q̃s tradidit mihi. Vos aũt postq̃ audistis vocẽ de medio tenebrarꝝ. ⁊ montẽ ardẽ vidistis. accessistis ad me ões p̃cipes tribuũ ⁊ maiores natu. atq; dixistis: Ecce ondit nob' dñs deꝰ nr̃ maiestatẽ ⁊ magnitudinẽ suã. Vocẽ. n. eiꝰ audiuimꝰ de medio ignis. ⁊ ꝓbauimus hodie q̃ loquente deo cũ homie vixerit hõ. Cur ḡ moriemur ⁊ deuorabit nos ignis hec maximus? Si. n. audierimus vltra vocẽ dñi dei nr̃i. moriemur. Quid est oĩs caro ut audiat vocẽ dei viuentis: q̃ de medio ignis loquit': sic nos audiuimꝰ. ⁊ possit viuere? Tu magis accede. ⁊ audi cũcta q̃ dixerit dñs deꝰ nr̃ tibi loquerisq; ad nos. ⁊ nos audiẽtes faciemꝰ ea. Qõ cũ audisset dñs. ait ad me: Audiui vocẽ ꝟboꝝ ꝑpli hui' q̃ locuti sũt tibi. Bene oia sũt locuti. Quis det talẽ eos habere mentẽ ut timeant me ⁊ custodiãt vniuersa mandata mea i oĩ tpe: ut bñ sit eis ⁊ filijs eoꝝ i sempiternũ? Vade ḡ ⁊ dic eis: Reuertimini i tentoria vra. Tu ꝟo hic sta mecũ. ⁊ loquar tibi omnia mandata ⁊ cerimonias atq; iudicia que docebis eos ut faciãt ea i terra quã daturus illis in possessionẽ. Custodite igit' ⁊ facite q̃ p̃cepit dñs deus vob'. Nõ declinabitis neq; ad dextram neq; ad sinistrã: sed p viam quã p̃cepit dñs deus vester ambulabitis: ut viuatis ⁊ bene sit vobis. ⁊ ꝓtelent' dies vri in terra possessionis vestre.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Hec sũt p̃cepta 7 cerimonie atq; iudicia q̃ mandauit dñs de⁹ ve/ VI
ster ut docerẽ vos·ut faciat⁊ ea in ẽra ad quã trãſgredimini possidendã:ut timeas dñm deũ tuũ.7 custodias oia mãdata 7 p̃ce/ pta ei⁹ q̃ ego p̃cipio tibi 7 filiis ac nepotibus tuis cũct⁊ dieb⁹ vite tue ut plongẽt dies tui Audi isrl 7 obserua ut facias q̃ p̃cepit tibi dñs.7 bñ sit tibi.7 multipliceris ãpli⁹. sicut pollicit⁹ ẽ dñs de⁹ patꝝ tuoꝝ tibi terrã lacte 7 melle manantẽ. Audi isrl: Dñs de⁹ vester de⁹ vnus ẽ. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo.7 ex tota anima tua.7 ex tota fortitudine tua. Erũtq; ꝟba hꝫ q̃ ego p̃cipio tibi hodie i corde tuo:7 narrabis ea filiis tuis.7 medi/ tabꝛis sedẽs i domo tua.7 ãbulãs in itinere dormiẽs atq; ꝓsurgẽs.7 ligabis ea q̃si signũ in manu tua:erũtq; 7 mouebunt⁊ int oculos tuos:scribesq; ea in limine 7 ostiis dom⁹ tue. Cũq; introduxerit te dñs de⁹ tuus in ẽrã ꝑ q̃ iurauit p̃rib⁹ tuis abꝛaham ysaac 7 iacob.7 dederit tibi ciuitates magnas 7 optimas q̃s nõ edificasti·domos plenas multa opũ q̃s nõ extruxisti·cisternas quas non fodisti·vi/ neta 7 oliueta q̃ nõ plãtasti.7 comedꝛis 7 sa turat⁹ fueris:caue diligẽt ne obliuiscar⁊ dñi dei tui·q̃ eduxit te de ẽra egypti de domo ser/ uitutis. Dñm deũ tuũ timebis .7 ipsi serui/ es: ac ꝑ nomen illius iurabis. Nõ ibitis p⁹ deos alienos cũctaꝝ gentiũ q̃ i circuitu vr̃o sũt:qm̃ de⁹ emulatoꝛ dñs deus tu⁹ in medio tui:ne q̃n irascat⁊ furoꝛ dñi dei tui ꝟ te.7 au/ ferat te de supficie terre. Non tẽptabis dñm deũ tuũ:sicut tẽptasti in loco tẽptatiõis. Cu/ stodi p̃cepta dñi dei tui ac testimonia 7 ceri/ monias q̃s p̃cepit tibi.7 fac qđ placitũ ẽ 7 bonũ in ꝓspectu dñi ut bñ sit tibi. 7 ingress⁹ possideas ẽrã optimã de q̃ iurauit dñs p̃rib⁹ tuis·ut deleret oẽs inimicos tuos coꝛã te·sicut locut⁹ ẽ. Cũ interrogauerit te filⁱ⁹ tu⁹ cras di/ cens:q̃d sibi volũt testimonia hec 7 cerimo/ nie atq; iudicia q̃ p̃cepit dñs de⁹ nr̃ nob·di/ ces ei: Serui eram⁹ pharaonis in egypto.7 eduxit nos dñs de egypto in manu forti:fe/ citq; signa atq; ꝓdigia magna 7 pessima in egypto ꝟ pharaonẽ 7 oẽm domũ illius i con/ spectu nr̃o.7 eduxit nos inde·ut introductis daret ẽrã sup q̃ iurauit p̃ribus nr̃is. Prece/ pitq; nob dñs ut faciam⁹ oia legitima hꝫ.7 ti/ eam⁹ dñm deũ nr̃m ut bñ sit nob cũct⁊ die/ bus vite nr̃e sicut ẽ hodie. Eritq; nr̃i miseri/ coꝛs·si custodierim⁹ 7 fecerimus oia p̃cepta ei⁹ coꝛã dño deo nr̃o sicut mandauit nobis.

Cum introduxerit te dñs de⁹ tu⁹ in ẽrã quã possessurus ingre/ VII
dier⁊.7 deleuerit gẽtes multas coꝛã te·ethei 7 gergeseũ 7 ãmoꝛreũ 7 chananeũ 7 pherezeũ 7 eueũ 7 iebuseũ·septem gentes multo maioꝛ⁊ nũeri q̃s tu es 7 robustioꝛes te tradideritq; eas dñs de⁹ tu⁹ tibi·ꝑcuties eas vsq; ad internitionẽ. Nõ inibis cũ eis fed⁹. nec miserebꝛ⁊ eaꝝ:neq; sociabis cũ eis cõiu/ gia. Filiã tuã nõ dabis filio ei⁹:nec filiã illi⁹ accipies filio tuo:q̃a seducet filiũ tuũ ne se/ quat⁊ me.7 ut magis seruiat diis alienis. Ira/ scetur q; furoꝛ dñi.7 delebit te cito. Quin po/ ti⁹ hꝫ facietꝫ eis. Aras eoꝝ subvertite.7 ꝓfringi/ te statuas·lucosq; succidite.7 sculptilia cõ/ burite: q̃a ꝑpls scũs es dño deo tuo. Te ele/ git dñs de⁹ tu⁹ ut sis ei ꝑpls ꝑculiar⁊ de cũct⁊ ꝑplis q̃ sũt sup ẽrã. Nõ q̃a cũctas gẽtes nu/ mero vincebat⁊· vobis iũctus ẽ dñs 7 elegit vos·cũ oib⁹ sitis ꝑplis pauciores: ꝫ q̃a dile/ xit vos dñs.7 custodiuit iuramentũ qđ iu/ rauit p̃rib⁹ vr̃is. Eduxitq; vos in manu forti 7 redemit de domo seruituꝫ: de manu pha/ raonis regis egypti.7 scies q̃a dñs de⁹ tuus ipse ẽ de⁹ fort⁊ 7 fidelis : custodiens pactũ 7 miam diligentibus se.7 bis q̃ custodiũt p̃ce/ pta eius i mille gnãtiões.7 reddẽs odienti/ bus se statim·ita ut disꝑdat eos 7 vltra nõ dif/ ferat·ꝑtin⁹ eis restituẽs qđ merent. Custodi q̃ precepta 7 cerimonias atq; iudicia q̃ ego mãdo tibi hodie ut facias. Si postq; audier⁊ hꝫ iudicia·custodier⁊ ea 7 fecer⁊:custodiet do/ min⁹ deus tu⁹ pactum tibi 7 miam quã iura/ uit p̃rib⁹ tuis :7 diliget te ac multiplicabit : bñdicetq; fructui ventr⁊ tui.7 fructui ẽre tue frumẽto tuo atq; vindemie·oleo 7 armen/ tis·gregib⁹ ouiũ tuaꝝ sup terrã ꝑ q̃ iurauit p̃ribus tuis ut daret eã tibi. Bñdictus eris inter oẽs ꝑplos. Non erit apud te sterilis vtri/ usq; sexꝰ·tã i hoib⁹ q̃ in gregib⁹ tuis. Auferet dñs a te oẽm languoꝛem. 7 infirmitates egypti pessimas q̃s nouisti nõ inferet tibi·ꝫ cũctis hostib⁹ tuis. Deuoꝛabis oẽs ꝑplos q̃s dñs de⁹ tu⁹ datur⁹ ẽ tibi. Nõ parcet eis ocu/ lus tu⁹:nec seruies diis eoꝝ:ne sint tiu ruinã tui. Si dixeris i corde tuo·plures sũt gẽtes iste q̃ ego·quõ potero delẽ eas ? noli metuẽ ꝫ recoꝛdare que fecerit dñs de⁹ tu⁹ pharaõi 7 cũctis egyptiis·plagas magnas q̃s viderũt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

oculi tui. ⁊ signa atq; portẽta manũq; robuſtã ⁊ extentũ brachiũ. ut educẽt te dñs deus tuꝰ. Sic faciet cũctis pplis q̃s metuis. Insup ⁊ crabrones mittet dñs deus tuꝰ in eos donec deleat cẽs atq; diſpdat q̃ te fugerit ⁊ latẽ nõ poterit. Nõ timeb eos. q̃a dñs deus tuꝰ in medio tui ẽ. deꝰ magnꝰ ⁊ ẽribilis. Ipse cõſũmet nationes bas in ꝓſpectu tuo paulatim atq; pptes. Nõ poteris eas delẽ parit: ne forte multiplicent ꝰ te beſtie ẽre. Dabitq; eos dñs deꝰ tuꝰ in ꝓſpectu tuo. ⁊ interficiet illos. donec penitꝰ deleant. Tradetq; reges eoꝝ in manꝰ tuas. ⁊ diſpdes noia eoꝝ ſub celo. Nullꝰ potit reſiſtere tibi. donec cõteras eos. Sculptilia eoꝝ igne cõbures. Nõ cõcupiſces argentũ ⁊ auꝝ de q̃bꝰ facta ſũt: neq; aſſumes ex eis tibi quicq; ne offendas ꝓpt̃ ea. q̃a abhominatio ẽ dñi dei tui. nec iferes quippiã ex idolo in domum tuã. ne fias anathema. ſicut ⁊ illud eſt. Quaſi ſpurcitiã detestaberis. ⁊ delut inquinamentũ ac ſordes abhominatiõi habebis: q̃a anathema eſt.

VIII

Omne mandatũ q̃ ego ꝑcipio tibi hodie caue diligent̃ ut facias ut poſſis viuẽ ⁊ multiplicemini: ingreſſiq; poſſideatis ẽrã ꝑ q̃ iurauit dñs pribꝰ vris. Et recordaberis cuncti itineris per q̃ adduxit te dñs deꝰ tuꝰ q̃dragita ãnis p deſertũ ut afflige ret te atq; tẽptaret. ⁊ nota fierẽt q̃ in tuo aio ꝓſabãt. vtrũ cuſtodires mãdata illiꝰ an nõ. Afflixit te penuria. ⁊ dedit tibi cibũ mãna q̃ ignorabas tu ⁊ pres tui ut oñdẽt tibi q̃ nõ in ſolo pane viuit hõ. ſ in oi ꝓbo q̃ egredit de ore dñi. Veſtimentũ tuũ q̃ operiebaris neq; p vetuſtate defecit. ⁊ pes tuꝰ nõ ẽ ſubtritꝰ. En q̃drageſimꝰ annꝰ ẽ. ut recogites in corde tuo: q̃a ſicut erudit filiũ ſuũ hõ. ſic dñs deus tuus erudiuit te: ut cuſtodias mãdata dñi dei tui ⁊ ãbules in vijs eiꝰ. ⁊ timeas eũ. Dñs. n. deus tuus introducet te in terram bonã: terrã riuorũ aquarũq; ⁊ fontiũ. in cuiꝰ campis ⁊ montibꝰ erũpũt fluuioꝝ abyſſi: terrã frumenti ordei ac vinearũ. in q̃ ficꝰ ⁊ malogranata ⁊ oliueta naſcũt: terram olei ac mellis. vbi abſq; vlla penuria comedes panẽ tuũ. ⁊ deꝝ oiuꝫ abũdantia ꝓfruer: cuiꝰ lapides ferrũ ſunt. ⁊ de mõtibꝰ eiꝰ eris metalla fodiunt̃ ut cũ comederis ⁊ ſatiatꝰ fueris. bñdicas dño deo tuo ꝓ bona optia quã dedit tibi. Obſerua ⁊ caue ne q̃n obliuiſcaris dñi dei tui. ⁊ negligas mãdata eiꝰ atq; iudicia ⁊ cerimonias q̃s ego ꝑcipio tibi hodie. ne poſtq; comederis ⁊ ſatiatꝰ fueris. domos pulchras edificaueris ⁊ habitaueris in eis. habueriſq; armẽta boũ. ⁊ ouiũ greges argẽti ⁊ auri cũctarũq; rerꝝ copiã. eleuet̃ cor tuũ. ⁊ non reminiſcaris dñi dei tui q̃ eduxit te de terra egypti de domo ſeruitutis. ⁊ ductor tuꝰ fuit in ſolitudine magna atq; ẽribili. in q̃ erat ſerpẽs flatu adurẽs ⁊ ſcorpio ac dipſas ⁊ nulle oio aq̃: q̃ eduxit riuos de petra duriſſima. ⁊ cibauit te mãna in ſolitudine quod neſcierũt pres tui. Et poſtq; afflixit ac ꝓbauit. ad extremũ miſertꝰ ẽ tui. ne dicẽs in corde tuo: fortitudo mea ⁊ robur manꝰ mee hec mihi oia ꝑſtiterũt: ſ recordaris dñi dei tui q̃ ipse vires tibi ꝑbuerit. ut impleret pactũ ſuũ ſup q̃ iurauit pribꝰ tuis ſicut pñs indicat dies. Sin aũt oblitꝰ dñi dei tui. ſecutꝰ fueris deos alienos. coluerisq; illos ⁊ adoraueris: ecce nũc ꝑdico tibi q̃ oio diſpeas. Sic gentes q̃s delevit dñs in introitu tuo: ita ⁊ vos pibitis si inobedientes fueritis voci dñi dei vri.

IX

Audi iſrahel: Tu tranſgredieris hodie iordanẽ. ut poſſideas nationes maximas ⁊ fortiores te. ciuitates igentes ⁊ ad celũ vſq; muratas: ꝓlm magnum atq; ſublimẽ. filios enacbim q̃s ipſe vidiſti ⁊ audiſti: q̃bꝰ nullꝰ põt ex aduerſo reſiſtere. Scies g̃ hodie q̃ dñs deꝰ tuꝰ ipſe trãſibit ante te ignis devorãs atq; conſumẽs: q̃ deterat eos: ⁊ deleat atq; diſpdat ante faciẽ tuã velocit: ſicut locutꝰ ẽ tibi. Ne dicas in corde tuo cũ deleuerit eos dñs deus tuꝰ in ꝓſpectu tuo ꝓpter iuſticiã meã introduxit me dñs ut terrã banc poſſiderẽ. cũ ꝓpter impietates ſuas iſte delete ſint nationes. Neq; n. ꝓpter iuſticias tuas ⁊ equitatẽ cordis tui ingredieris ut poſſideas terras eaꝝ: ſ q̃a ille egerũt impie. introeũte te delete ſũt. ⁊ ut cõpleret ſermõẽ ſuũ dñs q̃ ſub iuramẽto pollicitꝰ ẽ pribꝰ tuis abrahã yſaac ⁊ iacob. Scito g̃ q̃ nõ ꝓpter iuſticias tuas dominꝰ deus tuꝰ dederit tibi terrã bãc optimã in poſſeſſionẽ. cũ duriſſime ceruicis ſis popul. Memẽto ⁊ ne obliuiſcaris quõ ad iracũdiã prouocaueris dñm deũ tuũ in ſolitudine. ⁊ ex eo die q̃ egreſſus es ex egypto vſq; ad locũ iſtũ. ſp aduerſũ dñm ꝓtendiſti. Nam ⁊ in oreb prouocaſti eũ. ⁊ iratꝰ delẽ te voluit. q̃n aſcẽdi in montem ut acciperem tabulas lapideas pacti q̃ pepigit vobiſcum deꝰ. Et pſeueraui in monte q̃dragita diebꝰ ac noctibꝰ. panẽ nõ comedens ⁊ aquã non bibens. Deditq; mihi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

domin⁹ duas tabulas lapideas scriptas digito dei. ⁊ ꝓtinētes oia ⁊ba q̄ ꝙ locut⁹ est i monte de medio ignis qñ contio ꝑpli cōgregata ē. Cūq; transissent q̄dragita dies ⁊ totidem noctes. dedit m̄ dñs duas tabulas lapideas. tabulas federis. dixitq; mihi: Surge ⁊ descende hinc cito: q̄a ꝑplus tuus quē eduxisti de egypto deseruerunt velociter viā quā demōstrasti eis: feceruntq; sibi ꝙflatile. Rursūq; ait dñs ad me: Cerno q ꝑplus iste dure ceruicis sit. Dimitte me ut cōterā eū. ⁊ deleā nomen ei⁹ de sub celo. ⁊ ꝓstituā te super gētē q̄ hac maior ⁊ fortior sit. Cūq; de mōte ardente descenderē. ⁊ duas tabulas federis vtraq; tenerē manu: vidissemq; peccasse vos dño deo vro. ⁊ fecisse vob vitulū ꝙflatilē. ac deseruisse velocit viā ei⁹ quā vobis onderat: ꝑieci tabulas de manib⁹ meis. ꝙfregiq; eas i cōspectu vro. Et ꝑcidi añ dñm sicut ꝓus q̄dragita dieb⁹ ⁊ noctib⁹. panē nō comedēs ⁊ aquā nō bibens ꝓpter oia pcta vra q̄ gessistis ꝰ dñm. ⁊ eū ad iracūdiā ꝓuocastis. Timui. n. indignationē ⁊ iram illi⁹. q̄ aduersū vos cōcitat⁹ delere vos voluit. Et exaudiuit me dñs etiā hac vice. Aduersū aaron q; vehemēt irat⁹ voluit eū ꝓterere. ⁊ ꝑ illo similiē de ꝑcat⁹ sum. Pctm̄ aūt vrm q̄ feceratis. i. vitulū. arripiēs igne ꝙbussi. ⁊ i frusta cōminuens oio q; in puluere redigēs. ꝑieci i torrētē q̄ de mōte descēdit. In incendio q; ⁊ i tēptatione ⁊ in sepulcbris ꝓcupiscētie ꝓuocastis dūm. ⁊ qñ misit vos de cades barne dicens: ascendite ⁊ possidete terrā quā dedi vobis. ⁊ ꝓtēpsistis ipe rū dñi dei vri ⁊ non credidistis ei: neq; vocē ei⁹ audire voluistis: ꝙ sp fuistis rebelles a die q̄ nosse vos cepi. Et iacui cora dño q̄dragita dieb⁹ ac noctib⁹: q̄b⁹ eū supplicit ꝑcabar. ne delēt vos ut fuerat cōminat⁹. ⁊ ora ̄s dixi: Dñe deus ne dispdas populū tuū ⁊ hereditatē tuā quam redemisti in magnitudine tua: q̄s eduxisti de egypto in manu forti. Recordare seruoꝝ tuoꝝ abrabam ysaac ⁊ iacob. ne aspicias duritiā ꝑpli hui⁹ ⁊ impietatē atq; pctm̄: ne forte dicāt habitatores terre de q̄ eduxisti nos: nō poterat dominus introducere eos in terrā quā pollicitus est eis. ⁊ oderat illos. idcirco eduxit ut interficeret eos i solitudine: qui sunt ꝑpul⁹ tuus ⁊ hereditas tua q̄s eduxisti in fortitudine tua magna ⁊ i brachio tuo extento.

In tpe illo dixit dñs ad me: Dola tibi duas tabulas lapideas sic ꝓmos fuerunt. ⁊ ascende ad me i montē: faciesq; archā ligneā. ⁊ scribā i tabulis ⁊ba q̄ fuerūt i bis q̄s añ ꝓfregisti: ponesq; eas i archa. Feci igit archā de lignis setbim. Cūq; volassem duas tabulas lapideas instar ꝓmor. ascēdi i montē bñs eas i manib⁹. Scripsitq; i tabulis iux id q̄d ꝓus scripserat. ⁊ba decē q̄ locutus ē dñs ad vos i monte de medio ignis qñ ꝑplus cōgregat⁹ ē. ⁊ dedit eas mihi. Reuersusq; de monte descēdi. ⁊ posui tabulas i archam quā fecerā. q̄ bucusq; ibi sūt sicut mihi ꝑcepit dñs. Filij aūt isrl mouerūt castra ex berotb filioꝝ iacban i mosera. vbi aaron mortu⁹ ⁊ sepult⁹ ē: ꝙ q̄ sacerdotio functus ē eleaçar filius ei⁹. Inde venerūt i gadgad. de q̄ loco ꝑfecti. castrametati sūt i ietbabatba in tra aq̄ꝝ at torrentiū. Eo tpe sepauit tribū leui: ut portaret archam federis dñi. ⁊ staret coram eo i ministerio ac bñdiceret in noie illi⁹ vsq; in pñtē die. Quāobrem nō babuit leui ptē neq; possessionē cū frib⁹ suis. q̄a ipse dñs possessio ei⁹ est: sicut ꝓmisit ei dñs deus tuus Ego aūt steti i mōte sicut ꝓus q̄dragita dieb⁹ ac noctib⁹. exaudiuitq; me dñs etiā hac vice. ⁊ te ꝑdē noluit. Dixitq; mihi: Vade ⁊ ꝑcede ꝑplm ut ingrediat⁹ ⁊ possideat terram quā iurauī pr̄ib⁹ eoꝝ: ut traderē eis. Et nunc isrl q̄d dñs deus tu⁹ petit a te. nisi ut timeas dñm deū tuū. ⁊ ambules i vijs ei⁹. ⁊ diligas eū: ac seruias domino deo tuo: in toto corde tuo. ⁊ i tota anima tua. custodiasq; mandata dñi ⁊ cerimonias eius quas ego bodie ꝑcipio ut bene sit tibi: En domini dei tui celum est. ⁊ celū celi: terra ⁊ oia q̄ in ea sunt ⁊ tñ pr̄ib⁹ tuis ꝙglutinat⁹ est dñs ⁊ amauit eos: elegitq; semē eoꝝ p⁹ eos. i. vos de cūctis gentib⁹. sicut bodie comprobat. Circūcidite igit ꝓputiū cordis vri. ⁊ ceruicē vram ne induretis ampli⁹: q̄a dñs de⁹ vester ipse ē deus deoꝝ ⁊ dñs dñantiū. de⁹ magn⁹ ⁊ potēs ⁊ terribilis: q̄ ꝓsonā nō accipit nec munera. Facit iudiciū pupillo ⁊ vidue: amat peregrinū. ⁊ dat ei victū atq; vestitū. Et vos q̄ amate peregrinos. q̄a ⁊ ipsi fuistis aduene i tra egypti. Dñm deum tuū timebis. ⁊ ei soli seruies: Ipsi adherebis: iurabisq; i noie illi⁹. Ipse ē laus tua ⁊ deus tu⁹ q̄ fecit tibi h magnalia ⁊ horribilia q̄ viderūt oculi tui. In septuaginta aiab⁹ descēderūt pres tui i egyptū. ⁊ ecce nūc

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

multiplicauit te dñs de⁹ tu⁹ sicut astra celi.

HAbita itaq; dñm deũ tuũ: XI
& obserua p̃cepta eius & cerimonias iudicia atq; mãdata oi tpe. Cognosce hodie q̃ ignorãt filij vri q̃ nõ viderunt disciplinã dñi dei vri· magnalia ei⁹ & robustã manũ· extẽtũq; brachiũ· signa & opa q̃ fecit i medio egypti pharaoni regi & vniuerse tre ei⁹· oiq; exercitui egyptioꝝ & equis ac curribus· quõ operuerint eos aq̃ maris rubri· cũ vos psequerẽt· & deleuerit eos dñs vsq; i presentem die: vobisq; q̃ fecerit in solitudine donec venirẽt ad hũc locũ. & dathan atq; abiron filijs eliab q̃ fuit fili⁹ ruben q̃s apto ore suo tra absorbuit cũ domib⁹ & tabernaculis & vniuersa substãa eoꝝ quã habebãt in medio isrl. Oculi vri viderũt oia opa dñi magna q̃ fecit: ut custodiatis vniuersa mãdata illi⁹ q̃ ego hodie p̃cipio vob & possitis introire & possidẽ trã· ad quã ingredimi: multoq; i ea viuatis tpe· quã sub iuramento pollicit⁹ ẽ dñs pribus vris & semi eoꝝ lacte & melle manantẽ. Terra eni ad quã ingredieris possidendam nõ ẽ sicut tra egypti de q̃ existi· vbi iacto semine i hortoꝝ more aque ducunt irrigue· ẽ montosa ẽ & cãpestris· de celo expectãs pluuias: quã dñs deus tu⁹ sp iuisit. & oculi illi⁹ in ea sũt a pncipio ãni vsq; ad finẽ ei⁹. Si g̃ obedierit⁹ mandatis meis q̃ ego hodie p̃cipio vobis ut diligatis dñm deũ vrm. & seruiatis ei in toto corde vro & in tota aia vra: dabit pluuiã tre vre tẽporaneã & serotinã ut colligat⁹ frumẽtũ & vinũ & oleũ fenũq; ex agris ad pascẽda iumẽta. & ut ipsi comedatis ac saturemini. Cauete ne forte decipiat cor vestrũ & recedat⁹ a dño· seruiatisq; diis alienis & adoret⁹ eos: iratusq; dñs claudat celũ. & pluuie nõ descendant· nec tra det germẽ suũ: pereatisq; velocit de tra optia quã dñs dabit⁹ est vob. Ponite ẽ verba mea i cordib⁹ & i animis vris. & suspendite ea p signo i manib⁹. & inter oculos vros collocate. Docete filios vros ut illa meditent. Cũ sederis i domo tua & ambulaueris i via. & accubueris atq; surrexeris scribes ea sup postes & ianuas domus tue· ut multiplicent dies tui & filioꝝ tuoꝝ in terra quã iurauit dñs pribus tuis: ut daret eis ꝯdiu celũ iminet tre. Si. n. custodieritis mandata q̃ ego p̃cipio vob. & feceritis ea ut diligatis dñm deũ vrm. & ambuletis i oib⁹ vijs eius adherentes ei: dispdet dñs oes gẽtes istas añ facie vestrã· & possidebit⁹ eas q̃ maiores sũt & fortiores vob. Omis loc⁹ quẽ calcauerit pes vr· vester erit. A deserto & libano & flumie magno eufrate vsq; ad mare occidentale erũt termini vri. Null⁹ stabit contra vos. Terorẽ vestrũ & formidinem dabit dñs deus vester sup oẽm terrã quã calcaturi estis: sicut locut⁹ ẽ vob. Ecce ego pono in cõspectu vro hodie benedictionẽ & maledictionem· benedictionẽ si obedieritis mandatis domini dei vri q̃ ego hodie p̃cipio vob· maledictionẽ si nõ obedieritis mandatis dñi dei vestri: sed recesseritis de via quã ego mãc oñdo vobis· & ambulaueritis p⁹ deos alienos q̃s ig̃ratis. Cũ vo introduxerit te dñs deus tu⁹ i terram ad quã p̃gis habitandã: pones bñdictionẽ sup montẽ gariçim· maledictionẽ sup montẽ hebal q̃ sũt trans iordanẽ p⁹ viã que vergit ad solis occubitũ· in tra chananei q̃ habitat in cãpestrib⁹ ꝯ galgalam q̃ ẽ iuxta vallẽ tendentẽ & intrantẽ pcul. Vos eni trãsibitis iordanẽ ut possideatis tra quã dñs deus vester datur⁹ ẽ vob: ut habeatis & possideatis illã. Videte ig̃ ut impleatis cerimonias atq; iudicia q̃ ego hodie ponã in cõspectu vro XII

HEc sũt p̃cepta atq; iudicia que facẽ dedetis in terra quã dñs deus patrũ tuoꝝ daturus ẽ tibi· ut possideas cã cũctis dieb⁹ q̃b⁹ sup humũ ig̃dimur. Subuertite oia loca in q̃b⁹ coluerũt gẽtes q̃s possessuri estis· deos suos: sup montes excelsos & colles & subt oẽ lignũ frondosum. Dissipate aras eoꝝ & p̃frigite statuas: lucos igne cõburite. & idola cõminuite· dispdite noia eoꝝ de locis illis. Nõ facietis ita dño deo vro: ẽ ad locũ quẽ elegerit dñs de⁹ deus de cũctis tribub⁹ vris ut ponat nomen suũ ibi & habitet in eo· venietis: & offeretis i loco illo holocausta & victimas vras· decimas & p̃mitias manuũ vrarũ. & vota atq; donaria· primogenita boũ & ouiũ. & comedetis ibi in cõspectu dñi dei vri· ac letabimini in cũctis ad q̃ miseritis manũ vos & domus vre in q̃b⁹ bñdixerit vobis dñs deus vester. Nõ facietis ibi q̃ nos hic facim⁹ hodie· singuli qd sibi rectũ videt. Neq; n. vsq; i p̃sens tẽpus venistis ad requiẽ & possessionẽ: quã dñs deus daturus est vobis. Transibitis iordanẽ & habitabitis in tra quã dñs deus vester datur⁹ est vob ut requiescatis a cũctis hostib⁹ p circuitũ. & absq; vllo timore habitetis in loco quẽ elegerit dñs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ne imiteꝛ eas postꝙ te fuerit introeũte subuerse. ⁊ requras cerimonias eaꝝ dicẽs: Sic coluerũt gẽtes iste deos suos ita ⁊ ego colã. Nõ facies sil̃r dño deo tuo. Oẽs.n. abhominationes qs auersat dñs fecerũt diis suis offerẽtes filios ⁊ filias. ⁊ cõburẽtes igni. Qd̃ pcipio tibi h̃ tm̃ facito domino: nec addas quicꝙ nec minuas.

XIII

Si surrexerit in medio tui propheta aut q somniũ vidisse se dicat. ⁊ pdixerit signũ atq portentũ. ⁊ eueneꝛit qd̃ locut⁹ ẽ. ⁊ dixerit tibi: eam⁹ ⁊ sequamur deos alienos qs ignoras ⁊ seruiam⁹ eis: nõ audies verba pphete illi⁹ aut somniatoris. qa temptat vos dñs de⁹ vester ut palã fiat vtrũ diligatis eũ an nõ in toto coꝛde ⁊ in tota aia vra. Dñm deũ vr̃m sequmini ⁊ ipsum timete: ⁊ mãdata illi⁹ custodite. ⁊ audite voc̃ eius. Ipsi seruietis. ⁊ ipsi adhereb̃itis. Propheta aũt ille aut fictoꝛ somnioꝝ interficiet. qa locutus ẽ ut vos auertẽt a dño deo vro q eduxit vos de terra egypti ⁊ redemit vos de domo seruitutis: ut errare te faceret de via quã tibi pcepit dñs de⁹ tu⁹. ⁊ auferes malũ de medio tui. Si tibi voluerit psuadẽ frat̃ tu⁹ fili⁹ mr̃is tue aut fili⁹ tu⁹ uel filia sine vꝛoꝛ que est in sinu tuo. aut amic⁹ quẽ diligis ut aiam tuã. clam dicẽs: eam⁹ ⁊ seruiam⁹ diis alienis qs ignoras tu ⁊ pres tui cũctaꝝ in circuitu gentiũ q iuxta uel pcul sũt ab initio vsq ad finẽ terre. nõ acq̃escas ei nec audias. neq parcat ei oculus tu⁹ ut misereaꝛ ⁊ occultes eũ: ꝫ stati interficies. Sit primũ manus tua sup eũ. ⁊ post te ois pp̃l's mittat manũ. Lapidib⁹ obꝛut⁹ necabit. qa voluit te abstrabẽ a dño deo tuo q eduxit te de tra egypti de domo seruitutis: ut ⁊ ois isr̃l audiẽs timeat. ⁊ neq̃q̃ vltra faciet quippiã hui⁹ rei simile. Si audieris i vna vrbiũ tuaꝝ qs dñs de⁹ tuus dabit tibi ad habitãdũ dicẽtes aliq̃s egressi sũt filij belial de medio tui. ⁊ auerterũt habitatoꝛes vrb̃ tue atq dixerũt: eamus ⁊ seruiam⁹ diis alienis qs ig̃noratis. q̃re sollicite ⁊ diligent̃ rei v̄itate pspecta si inuenꝛ certũ eẽ qd̃ dicit. ⁊ abhominationẽ hãc ope pꝛetratã: stati pcuties habitatoꝛes vrb̃ illi⁹ i oꝛe gladij. ⁊ delebis eã. omiaq q i illa sũt vsq ad pecoꝛa. Quicqd etiã supellectilis fuerit. congregabis i medio plateaꝝ ei⁹. ⁊ cũ ipsa ciuitate succẽdes: ita ut vniuersa cõsumas dño deo tuo. ⁊ sit tumul⁹ sempitern⁹. Nõ edificabitur

deus vester: ut sit nomẽ ei⁹ in eo. Illuc oia q pcipio offeretis. holocausta ⁊ hostias ac decimas ⁊ pmitias manuũ vraꝝ. ⁊ qcqd pcipuũ est in muneribus que vouistis dño. Ibi epulabimini cora dño deo vro. vos ⁊ filij ⁊ filie vre. famuli ⁊ famule. atq leuites q in vestris vrbib⁹ cõmorat̃. Neq.n. habet aliã ptem ⁊ possessionẽ inter vos. Caue ne offeras holocausta tua i oi loco quẽ videris. ꝫ i eo quẽ elegerit dñs i vna tribuũ tuaꝝ offeres hostias. ⁊ facies q̃cũq pcipio tibi. Si aũt comedẽ volueris. ⁊ te esus carniũ delectauerit. occide ⁊ comede iuxta benedictionẽ dñi dei tui quam dedit tibi in vrbib⁹ tuis: siue imundũ fuerit hoc ẽ maculatũ ⁊ debile. siue mundũ. hoc est integrũ ⁊ sine macula qd̃ offerri licet: sicut capream ⁊ ceruũ comedes: absq esu dũtaxat sanguis quẽ sup terrã q̃i aquã effũdes. Nõ poteris comedẽ i oppidis tuis decimã frumẽti ⁊ vini ⁊ olei tui. pmogenita armẽtoꝝ ⁊ pecoꝝ. ⁊ oia q̃ voueris ⁊ sponte offerre voluerit ⁊ pmitias manuũ tuaꝝ: sed coram dño deo tuo comedes ea in loco quẽ elegerit dñs de⁹ tu⁹. tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia ⁊ seru⁹ ⁊ famula atq leuites q manet i vrbibus tuis. ⁊ letaberis ⁊ reficieris cora dño deo tuo in cũctis ad que extẽderit manũ tuã. Caue ne derelinq̃s leuiten i oi tpe q̃ versaris ir̃a. Qñ dilatauerit dñs deus tu⁹ terminos tuos sicut locut⁹ est tibi. ⁊ voluerit vesci carnib⁹ q̃s desiderat aia tua: locus aũt quẽ elegerit dñs de⁹ tu⁹ ut sit nomẽ eius ibi: si pcul fuerit. occides de armentis ⁊ pecoꝛib⁹ q̃ habueris sicut pcepit tibi ⁊ comedes i oppidis tuis ut tibi placet. Sicut comeditur capꝛea ⁊ ceruus. ita vesceris eis. ⁊ mũdus ⁊ imundus in cõe vescent̃: hoc solũ caue ne sanguinẽ comedas. Sãguis.n. eoꝝ p aia est. ⁊ idcirco nõ debes aiam comedere cũ carnibus: ꝫ sup terrã fũdes q̃si aquã ut bñ sit tibi ⁊ filijs tuis p⁹ te: cũ feceris qd̃ placet in cõspectu dñi. Que aũt sanctificaueris ⁊ voueris dño. tolles ⁊ venies ad locũ quẽ elegerit dñs. ⁊ offeres oblationes tuas carnẽ ⁊ sanguinem sup altare dñi dei tui. Sanguinẽ hostiaꝝ fũdes i altari: carnib⁹ aũt ipse vesceris. Obserua ⁊ audi oia que ego pcipio tibi ut bñ sit tibi ⁊ filijs tuis p⁹ te i sempit̃nũ. cũ feceris qd̃ bonũ ẽ ⁊ placitũ in cõspectu dñi dei tui. Qñ disperdiderit dñs deus tu⁹ añ faciẽ tuã gẽtes ad q̃s ingredieris possidẽdas. ⁊ possederis eas atq habitaueris in tra eaꝝ: caue

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ampli⁹.7 non adiꝛebit de illo anathemate
q̄cq̄ in manu tua: ut auertatur dñs ab ira
furoꝛ sui 7 misereat tui: multiplicetq; te sic
iurauit pꝛib⁹ tuis q̄n audieris vocem dñi dei
tui. custodiēs oia pcepta ei⁹ q̄ ego pcipio tibi
hodie: ut facias qđ placitū ē in cōspectu dñi
dei tui. XIIII

Filij estote dñi dei vr̄i. Non vos inci-
detis nec facietis caluitiū sup moꝛ-
tuo: q̄n pp̄lus scūs es dño deo tuo:
7te elegit ut sis ei ī pp̄lm peculiarē de cūctis
gentib⁹ q̄ sūt sup terrā. Ne comedatis q̄ im-
mūda sūt. Hoc ē aial qđ comedē debetis. bo-
uem 7 ouē 7 capꝛā. ceruū 7 capꝛeā. bubalū
tragelaphū pygargū oꝛygem camelopar-
dalū. Oē aial qđ i duas ptes findit vngulā
7 ruminat. comedetis: de bis aūt q̄ ruminat 7
vngulā nō findūt. h̄ comedē non debetis: ca-
melū lepoꝛē cyrogrillū. Quia ruminant 7
nō diuidūt vngulā: imūda erūt vobis. Sus
qđ q̄n diuidit vngulā 7 nō ruminat. imun-
da erit. Carnib⁹ eoꝝ nō vescemi. 7 cadavera
nō tangetis. Hec comedetis ex oīb⁹ q̄ moꝛant
in aq̄s. Que hñt pēnulas 7 squamas come-
dite: que absq; pennulis 7 squamis sunt. ne
comedatis: qa imūda sūt. Oēs aues mūdas
comedite. Immūdas ne comedatis. aquilā
s. 7 gryphem 7 balyetū. ixon 7 vulturem ac
miluū iuxt genus suū. 7 oē coꝛuini generis. 7
strutionē ac noctuā 7 laꝛū atq; accipitrem
iuxta genus suū: hꝛodiū ac cygnū 7 ibin ac
mergulū poꝛphyrionē 7 nycticoꝛacem. ono-
crotalū 7 caradryon singula i gnē suo: vpu-
pam q̄q; 7 vespertilionē. 7 oē qđ ꝛeptat 7 pēnu-
las bz. imūdū erit 7 nō comedet. Oē qđ mū
dū est. comedite. Quicqđ aūt moꝛticinū est:
ne vescami ex eo. Peregrino q̄ intra poꝛtas
tuas ē. da ut comedat aut vende ei: quia tu
pp̄lus scūs dñi dei tui es. Non coques hꝛdū
i lacte matꝛis sue. Decimā partē separabis de
cūctis frugib⁹ tuis q̄ nascūt in terra p ānos
singulos. 7 comedes i cōspectu dñi dei tui in
loco quē elegerit: ut in eo nomē illi⁹ inuocet:
decimā frumenti tui 7 vini 7 olei. 7 pꝛimoge-
nita de armētis 7 ouib⁹ tuis: ut discas timē
dñm deū tuū ī oi tpe. Cū aūt longioꝛ fuerit
via 7 loc⁹ quē elegerit dñs de⁹ tu⁹. tibiq; bñ-
dixerit. nec poteris ad eū hec cūcta poꝛtare:
vēdes oia 7 i pciū rediges. poꝛtabisq; manu
tua 7 pficiscer̄ ad locū quē elegerit dñs de⁹
tu⁹. 7 emes ex eadem pecunia q̄cq̄d tibi pla-
cuerit siue ex armentis siue ex ouib⁹. vinū q̄q;
7 siceram 7 oē qđ desiderat aia tua. 7 come-
des coꝛā dño deo tuo. 7 epulaberis tu 7 dom⁹
tua 7 leuita q̄ intra poꝛtas tuas est. Cauе ne
derelinq̄s eū: qa nō hz aliā pte ī possessione
tua. Anno ētio sepabis aliā decimā ex oīb⁹
q̄ nascūt tibi eo tpe. 7 repones intra ianuas
tuas: venietq; leuites q̄ aliā nō hz partē nec
possessionē tecū. 7 pꝛgrinus ac pupillus 7 vi-
dua q̄ intra poꝛtas tuas sūt. 7 comedēt 7 sa-
turabunt: ut bñdicat tibi dñs de⁹ tuus i cūc-
tis opib⁹ manuū tuaꝝ que feceris. XV

Septimo āno facies remissionē: que
hoc oꝛdine celebꝛabit. Cui debetur
aliq̄d ab amico uel pꝛio ac frē suo.
repetē nō poterit: qa ann⁹ remissiōis est dñi.
A peregrino 7 aduena exiges: ciuē 7 ꝓpin-
quū repetēdi nō habeb⁹ pōtātē. Et oio indigēs
7 mendicus non erit inꝛ vos: ut bñdicat tibi
dñs de⁹ tuus i tꝛa quā traditur⁹ ē tibi in pos-
sessionē: si tm audieris vocē dñi dei tui. 7 cu-
stodieris vniuersa que iussit 7 que ego hodie
pcipio tibi: bñdicet tibi ut pollicit⁹ est. Fene-
rabis gentib⁹ multis. 7 ipse a nullo accipies
mutuū. Dñabeꝛis nationib⁹ plurimis. 7 tui
nemo dñabit. Si vn⁹ de fratrib⁹ tuis q̄ mo-
rant intra poꝛtas ciuitat̄ tue in tꝛa quā dñs
de⁹ dabit⁹ ē tibi. ad pauptatē deuenerit: non
obdurabis coꝛ tuū nec ꝯtrahes manū sed apies
eā pauꝑi. 7 dabis mutuū q̄ eū indigē pspexe-
ris. Cauе ne foꝛte subꝛepat tibi impia cogi-
tatio 7 dicas in coꝛde tuo. appꝛopinq̄t septi-
mus ān⁹ remissiōis. 7 auertas oculos tuos a
pauꝑe frē tuo. nolēs ei qđ postulat mutuum
cōmodare. ne clamet ꝓ te ad dñm 7 fiat tibi
i pctm̄. sed dabis ei. Necages quippiā calli-
de in ei⁹ necessitatib⁹ subleuādis. ut bñdicat tibi
dñs deus tu⁹ i oi tpe. 7 in cūctis ad q̄ manū
miseris. Nō deerūt pauꝑes i tꝛa habitatiōis
tue: idcirco ego pcipio tibi. ut apias manū
frī tuo egeno 7 pauꝑi q̄ tecū ꝛvsat in tꝛa. Cū
tibi vendit⁹ fuerit frat̄ tu⁹ hebꝛe⁹ aut hebꝛea 7
sex annis seruierit tibi: i septimo āno dimit-
tes eū liberꝝ. Et quē libertate donaueris ne-
quaq̄ vacuū abire patieris: ꝛ dabis viaticū
de gregib⁹ 7 de aꝛea 7 toꝛcular̄ tuo qb⁹ dñs
de⁹ tu⁹ bñdixerit tibi. Memento q̄ 7 ipse ser-
uieris i tꝛa egypti. 7 liberauerit te dñs deus
tuus. 7 idcirco ego nūc pcipio tibi. Sin aūt
dixerit: nolo egredi. eo q̄ diligat te 7 domū
tuā. 7 bene sibi apud te esse sentiat: assūmes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſubulã ⁊ pforabis aurẽ eĩ i ianua dom⁹ tue ⁊ ſeruiet tibi vſq; in ẽternũ. Ancille q; ſiliẽ facies. Nõ auertes ab eis oculos tuos qñ dimiſeris eos liberos: qm̃ iuxta mercedẽ mercenarij p ſex ãnos ſeruiuit tibi: ut bñdicat tibi dñs deus tu⁹ i cũctis opib⁹ q̃ agis. De primogenitis q̃ naſcũt i armẽtis ⁊ ouib⁹ tuis: q̃cq̃d ẽ ſex⁹ maſculini ſcificab dño deo tuo. Nõ operabꝛ i primogenito bouis. ⁊ nõ tondebis primogenita ouiũ. In ꝓſpectu dñi dei tui comedes ea p ãnos ſingulos i loco quẽ elegerit dñs tu ⁊ dom⁹ tua. Sin aũt bũerit macula ⁊ uel claudũ fuerit uel cecum aut i aliq̃ parte deforme uel debile: nõ immolabitur dño deo tuo: ſ intra portas vrbis tue comedes illud. Tam mũd⁹ q; imũd⁹ ſimiliter eſcent eis q̃ſi capꝛea ⁊ ceruo. Hoc ſolũ obſeruabis ut ſanguinẽ eoꝝ nõ comedas: ſ effũdes in terram quaſi aquam.

XVI

Obſerua mẽſem nouoꝝ frugũ ⁊ ueris primi p mũ tẽporis ut facias phaſe dño deo tuo: qm̃ in iſto menſe eduxit te dñs deus tu⁹ de egypto nocte. Immolabiſq; phaſe dño deo tuo de ouib⁹ ⁊ de bobus i loco quẽ elegerit dñs deus tuus ut habitet nomen ei⁹ ibi. Nõ comedes in eo panẽ fermentatũ. Septẽ dieb⁹ comedes abſq; fermento afflictiõis panẽ: qm̃ i pauore egreſſus es de egypto: ut memineris diei egreſſionis tue de egypto oĩb⁹ diebus vite tue. Non apparebit fermentatũ i oĩb⁹ terminis tuis ſeptẽ diebus ⁊ nõ remanebit de carnib⁹ ei⁹ q̃ immolatũ eſt ſpe in die primo vſq; mane. Nõ poteꝛ immolare phaſe i q̃libet vrbiũ tuaꝝ q̃s dñs deus tu⁹ datur⁹ ẽ tibi: ſ in loco quẽ elegerit dñs deus tu⁹ ut habitet nomẽ eius ibi. Immolabiſq; phaſe ſpe ad ſolis occaſũ qñ egreſſ⁹ es de egypto. ⁊ coques ⁊ comedes in loco quẽ elegerit dñs deus tu⁹: maneq; ꝓſurgẽs vades in tabernacula tua. Sex dieb⁹ comedes azima ⁊ i die ſeptia q̃a collecta ẽ dñi dei tui. nõ facies op⁹. Septẽ ebdomadas nũerabis tibi ab ea die q̃ falcẽ in ſegetẽ miſeris. ⁊ celebꝛabis diẽ feſtũ ebdomadaꝝ dño deo tuo. oblatione ſpontaneã manus tue quã offeres iuxt bñdictionẽ dñi dei tui. ⁊ epulaberis coram dño deo tuo. tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia tua ⁊ ſeruus tu⁹ ⁊ ãcilla tua. ⁊ leuites q̃ ẽ intra portas tuas. ⁊ aduena ac pupill⁹ ⁊ vidua q̃ morant vobiſcũ in loco quẽ elegerit dñs deus tuus. ut habitet nomẽ ei⁹ ibi. ⁊ recordaberis qm̃ ſeru⁹ fueris in egypto: cuſtodieſq; ac facies que p̃cepta ſũt. Sollẽnitatẽ q; tabernaculoꝝ celebꝛabis p ſeptẽ dies qñ collegeris de area ⁊ toꝛculari fruges tuas. ⁊ epulaberis i feſtiuitate tua. tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia ⁊ ſeru⁹ tu⁹ ⁊ ancilla: leuites q; ⁊ aduena ⁊ pupill⁹ ⁊ vidua q̃ intra portas tuas ſũt. Septẽ dieb⁹ dño deo tuo feſta celebꝛabis i loco quẽ elegerit dñs benedicetq; tibi dñs deus tu⁹ i cũctis frugib⁹ tuis. ⁊ i oi ope manuũ tuaꝝ: eriſq; in leticia. Trib⁹ vicib⁹ p annũ apparebit de maſculinũ tuũ i ꝓſpectu dñi dei tui in loco quẽ elegerit i ſollẽnitate azimoꝝ. ⁊ i ſollẽnitate ebdomadaꝝ. ⁊ i ſollẽnitate tabernaculoꝝ. Non apparebit aũt dñm vacu⁹: ſ offeret vnuſq;q; p̃m q; bũerit iuxt bñdictionẽ dñi dei ſui quã dederit ei. Judices ⁊ mg̃ros ꝓſtitues in oibus portis tuis q̃s dñs deus tu⁹ dederit tibi p tribus ſingulas trib⁹ tuas ut iudicẽt pplm iuſto iudicio: nec i alterã ptẽ declinẽt. Non accipies pſonã nec munera: munera excecãt oculos ſapientũ. ⁊ mutãt verba iuſtoꝝ. Juſte q; iuſtũ ẽ pſequeris ut viuas ⁊ poſſideas terrã quã dñs deus tuus dederit tibi. Nõ plãtabis lucũ ⁊ oẽm arboꝛem iuxta altare dñi dei tui: nec facies tibi atq; ꝓſtitues ſtatuã: que odit dñs deus tuus. Non immolabis dño deo tuo bouẽ ⁊ ouẽ in q̃ ẽ macula aut quippiã vitij: q̃a abhominatio ẽ dño deo tuo.

XVII

Cumq; repti fuerit apud te intra vnã portarũ tuaꝝ q̃s dñs deus tu⁹ dabit tibi. vir aut mulier qui faciant malũ in cõſpectu dñi dei tui ⁊ tranſgrediant pactũ illi⁹. ut vadant ⁊ ſeruiant diis alienis ⁊ adorent eos. ſolem ⁊ lunam ⁊ omnẽ militiã celi q̃ non p̃cepi. ⁊ hoc tibi fuerit nunciatũ. audieſq; inq̃ſieris diligenter. ⁊ verũ eſſe repperis ⁊ abhominatio facta ẽ in iſrl: educes virum ac mulierẽ qui rem ſceleratiſſimã perpetrarũt. ad portas ciuitatis tue. ⁊ lapidib⁹ obruent. In oꝛe duoꝝ aut triũ teſtiũ peribit q̃ interficiet. Nemo occidat: vno ꝓ ſe dicente teſtimoniũ. Manꝰ teſtũ p̃ma interficiet eũ. ⁊ manus reliq; ppli extrema mittetur. ut auferas malũ de medio tui. Si difficile ⁊ ambiguũ apud te iudiciũ cẽ pſpexeris. inter ſanguinẽ ⁊ ſanguinẽ. cauſam ⁊ cauſam. lepꝛam ⁊ nõ lepꝛam. ⁊ iudicũ intra portas tuas viderĩ verba variari: ſurge ⁊ aſcende ad locũ quẽ elegerit dñs deus tuus: venieſq; ad ſacerdotes leuitici generĩ ⁊ ad iudicem q̃ fuerit illo tpe

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

quereſq; ab eis q̃ iudicabũt tibi iudicij ꝓ̈ita
tẽ. ⁊ facies q̃cũq; dixerint· q̃ ꝑſũt loco quẽ
elegerit dñs ⁊ docuerint te iuxt̃ legẽ ei⁹: ſeq̃
riſq; ſniam eox· nec declinab̃ ad dextrã neq;
ad ſiniſtrã. Qui aũt ſupbierit nolẽs obedire
ſacerdotis imperio qui eo tpe miniſtrat dño
deo tuo: ex decreto iudicis moriet̃ hõ ille. ⁊
auferes malũ de iſrl̃: cũctuſq; ꝓ̈lus audiẽs
timebit ut null⁹ deinceps itumeſcat ſupbia.
Cũ ingreſſus fueris tra quã dñs de⁹ tu⁹ da-
bit tibi. ⁊ poſſederis eã habitaueriſq; in illa
⁊ dixeris cõſtituã ſup me regẽ ſicut bñt oẽs
p circuitũ natiões: eũ ꝑſtitues quẽ dñs deus
tu⁹ elegerit de numero fratx tuox. Non po-
teris alteri⁹ gentis hoiem regẽ facẽ: q̃ non ſit
frat̃ tu⁹. Cũq; fuerit ꝑſtitut⁹· nõ multiplica-
bit ſibi eq̃s: nec reducet ꝑ̈lm i egyptũ eq̃ta-
tus numero ſubleuat⁹: ꝑſerti cũ dñs ꝑcepe-
rit vob̃ ut neq̃q̃ ampli⁹ p eandẽ viã reuerta-
mini. Nõ habebit vxores plurimas q̃ allici-
ant aiux ei⁹: neq; argẽti ⁊ auri imenſa pon-
dera. Poſtq̃ aũt ſederit in ſolio regni ſui: de-
ſcribet ſibi deuteronomiũ legẽ hui⁹ i volumie:
accipiẽs exẽplar a ſacerdotib⁹ leuitice trib⁹
⁊ habebit ſecũ: legetq; illud oib⁹ dieb⁹ vite
ſue· ut diſcat timẽ dñm deũ ſuũ. ⁊ cuſtodire
ꝓ̈ba ⁊ cerimonias ei⁹ q̃ in lege ꝑcepta ſunt.
Nec eleuet̃ cor eius in ſupbiã ſup frẽs ſuos
neq; declinet i ptẽ dexterã uel ſiniſtrã· ut lõ-
go tpe regnet ipſe ⁊ filij ei⁹ ſup iſrl̃. XVIII

Non habebũt ſacerdotes ⁊ leuite ⁊
oẽs q̃ de eadẽ tribu ſũt· ptẽ ⁊ hereditatẽ cũ reliq̃ iſrl̃: quia ſacrificia dñi
⁊ oblatiões ei⁹ comedẽt. ⁊ nihil aliud acci-
piẽt de poſſeſſiõe fratrũ ſuorũ. Dñs. n. ipſe eſt
hereditas eox· ſicut locut⁹ eſt illis. Hoc erit
iudiciũ ſacerdotũ a pp̃lo ⁊ ab bis q̃ offerũt
victimas ſiue bouẽ ſiue ouẽ imolauerit· da-
bũt ſacerdoti armũ ac ventriculũ· ꝓmitias
frumẽti vini ⁊ olei ⁊ lanax ptẽ ex ouiũ ton-
ſionũ. Ipſũ. n. elegit dñs de⁹ tu⁹ de cũctis tri-
bub⁹ tuis ut ſtet ⁊ miniſtret nomini dñi: ipſe
⁊ filij ei⁹ in ſempiternũ. Si exierit leuites ex
vna vrbiũ tuax ex oi iſrl̃ in qua habitat. ⁊
voluerit venire deſiderans locũ quẽ elegerit
dñs: miniſtrabit i noĩe dñi dei ſui ſicut oẽs
frẽs ei⁹ leuite qui ſtabũt eo tpe coram dño.
Partẽ cibox eandẽ accipiet quã ⁊ ceteri· ex-
cepto eo q̃ in vrbe ſua ex ꝓ̈na ei ſucceſſiõe
debet̃. Qñ ingreſſ⁹ fuer⁊ tra quã dñs de⁹ tu⁹
dabit tibi· caue ne imitari velis abbomina-
tiões illax gẽtiũ: nec inueniatur i te q̃ luſtret
filiũ ſuũ aut filiã ducens p ignẽ· aut q̃ ario-
los ſciſcitet̃· aut obſeruet ſomnia atq; augu-
ria: ne ſit malefic⁹· nec incantator· neq; phi-
tones cõſulat nec dinos. ⁊ q̃rat a mortuis
ꝓ̈itatẽ. Dia. n. hec abhominat̃ dñs. ⁊ pp̃ hmodi ſcelera delebit eos i introitu tuo. Per-
fectus eris ⁊ abſq; macula cũ dño deo tuo.
Gẽtes iſte q̃x poſſidẽb̃ tra augures ⁊ dinos
audiũt· tu aũt a dño deo tuo aliter inſtitut⁹ es.
Prophã de gẽte tua ⁊ de frib⁹ tuis ſic me
ſuſcitabit tibi dñs de⁹ tu⁹· ipſũ audies ut pe-
tiſti a dño deo tuo i oreb q̃n cõtio ꝑgregata
ẽ atq; dixiſti. Ultra non audiã vocẽ dñi dei
mei. ⁊ ignẽ hũc maximũ ãpli⁹ nõ videbo ne
moriar. Et ait dñs mihi. Bñ oia ſũt locuti.
Prophetã ſuſcitabo eis de medio fratx ſuox
ſilem tui ⁊ ponã ꝓ̈ba mea i ore ei⁹: loq̃turq;
ad eos oia q̃ ꝑcepero illi. Qui ãt ꝓ̈ba ei⁹ q̃ lo-
quet̃ i noĩe meo audire noluerit: ego vltor
exiſtã. Propheta aũt q̃ arrogãtia deprauat⁹
voluerit loq̃ i noĩe meo q̃ ego non ꝑcepi illi
ut dicẽt· aut ex noĩe alienox deox· interficiet̃.
Si tacita cogitatiõe rñdeꝝ· quõ poſſũ intel-
ligẽ ꝓ̈bũ q̃ dñs nõ ẽ locut⁹· h̃ hẽbis ſignũ
Quõ in noĩe dñi ꝓ̈pha ille ꝑdixerit ⁊ nõ eue-
nerit· h̃ dñs nõ ẽ locutus: ſ̃ p tumorẽ ani-
mi ſui ꝓ̈pha ꝓſinxit. ⁊ idcirco nõ timebis eũ.

Cum diſperdiderit dñs de⁹ tu⁹ XIX
gentes quarũ tibi traditur⁹ ẽ tra ⁊
poſſederis eã habitaueriſq; in vrbi-
bus ei⁹ ⁊ i edib⁹: tres ciuitates ſeparabis ti-
bi i medio tre quã dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi in
poſſeſſionẽ ſternẽs diligent̃ viã. ⁊ i tres eq̃-
lit̃ ptes totã tre tue ꝓuinciã diuides· ut ha-
beat e vicino q̃ ꝓ̈t̃ homicidiũ ꝓfugus eſt q̃
poſſit euadẽ. Hec erit lex homicide fugiẽtis
cui⁹ vita ſeruãda eſt. Qui percuſſerit ꝓximũ
ſuũ neſciẽs. ⁊ q̃ heri ⁊ nudiuſtertius nullũ ꝛ
eum odiũ habuiſſe cõprobat̃ ſ̃ abiſſe cũ eo
ſimplicit̃ in ſiluã ad ligna cedẽda. ⁊ i ſucci-
ſione lignox ſecuris fugerit manu: ferrũq;
lapſũ de manubrio amicũ ei⁹ percuſſerit ⁊ oc-
ciderit: hic ad vnã ſupdictax vrbiũ cõfugi-
et ⁊ viuet: ne forſitan ꝓxim⁹ ei⁹ cui⁹ effuſus
ẽ ſanguis: dolore ſtimulat⁹ perſequat̃ ⁊ appre-
hendat eũ ſi lõgior via fuerit. ⁊ percutiat aiam
ei⁹ q̃ nõ ẽ reus mortis: qa nullũ ꝛ eũ q̃ occi-
ſus ẽ odiũ ꝓ̈us habuiſſe mõſtratur. Idcirco
ꝑcipio tibi ut tres ciuitates equalis intra ſe
ſpatij diuidas. Cũ aũt dilatauerit dñs de⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tuus terminos tuos sicut iurauit pr̃ib⁹ tuis
& dederit tibi cũctã terrã quã eis pollicitus
ẽ: si tñ custodieris mãdata ei⁹ & feceris q̃ ho-
die p̃cipio tibi ut diligas dñm deũ tuũ & am-
bules i vijs ei⁹ oĩ tpe: addes tibi tres alias
ciuitates. & supradictaꝝ triũ vrbiũ numerũ
duplicabis: ut nõ effũdat̃ sanguis inoxi⁹ i
medio t̃re quã dñs de⁹ tuus dabit tibi possi-
dendã. ne sis sanguis reus. Si q̃s aũt odio
hñs ꝓximũ insidiat⁹ fuerit vite ei⁹ surgẽsq;
p̃cusserit illũ & mortuus fuerit. fugeritq; ad
vnã de supd̃ictis vrbib⁹: mittẽt seniores ci-
uitatis illi⁹ & arripiẽt eũ de loco effugij: tra-
dẽtq; i manu ꝓximi cui⁹ sanguis effusus ẽ:
& morieť. Nõ misereberis eius. & auferes no-
xiũ sanguinẽ de isr̃l: ut bñ sit tibi. Non assu-
mes & trãsferes terminos ꝓximi tui q̃s fixe-
rũt ꝑores i possessiõe tua quã dñs de⁹ tu⁹ da-
bit tibi i t̃ra quã accepis possidẽdã. Nõ sta-
bit testis vn⁹ ꝙ aliquẽ. q̃cq̃d illud p̃cti & faci-
noris fuerit: sed i ore duoꝝ aut triũ testiũ sta-
bit cẽ ꝛbũ. Si steterit testis mẽdax ꝙ hoiem
accusans eũ p̃uaricatiõis: stabũt ambo q̃rẽ
causa ẽ añ dñm in ꝓspectu sacerdotũ & iudi-
cũ q̃ fuerint in dieb⁹ illis. Cũq; diligẽtissime
p̃scrutãtes inuenerint falsũ testẽ dixisse ꝙ fra-
trẽ suũ mẽdaciũ: reddent ei sicut fr̃i suo facẽ
cogitauit. & auferes malum de medio tui. ut
audiẽtes ceteri timorẽ habeãt. & neq; talia
audeãt facere. Nõ misereberis ei⁹. sed aiam ꝓ
aia. oculũ ꝓ oculo. dentẽ ꝓ dente. manũ pro
manu. pedẽ ꝓ pede exiges. XX

Si exieris ad bellum ꝙ hostes tuos: &
videris equitat⁹ & curr⁹ & maiorẽ q̃ꝑ
tu habeas aduersarij exercit⁹ multi-
tudinẽ. non timebis eos: q̃a dñs deus tuus
tecũ ẽ q̃ eduxit te de terra egypti. Appropin
quãte aũt iam p̃lio. stabit sacerdos añ aciẽ:
& sic loquet̃ ad pp̃lm. Audi isr̃l. Vos hodie
ꝙ inimicos vr̃os pugnã cõmittit̃: nõ ptime-
scat cor vr̃m. Nolite metuẽ. nolite cedẽ. nec
formidetis eos: q̃a dñs de⁹ vester in medio
vr̃i ẽ. & ꝓ vobis ꝙ aduersarios dimicabit ut
eruat vos de ꝑiculo. Duces q̃q; per singulas
turmas audiẽte exercitu, pclamabũt. Quis
ẽ hõ q̃ edificat domũ nouã. & non dedicauit
eã? Vadat & reuertat̃ in domũ suã: ne forte
moriat̃ in bello & alí⁹ dedicet eã. Quis ẽ hõ
q̃ plantauit vineã. & necdũ fecit eã esse cõem
de q̃ vesci oĩb⁹ liceat? Vadat & reuertat̃ i do
mũ suã: ne forte moriat̃ in bello & alí⁹ hõ ei⁹
fũgat̃ officio. Quis ẽ hõ q̃ despondit vxorẽ:
& nõ accepit eã? Vadat & reuertat̃ in domũ
suã. ne forte moriat̃ in bello & alí⁹ hõ accipi-
at eã. His dictis addẽt reliqua. & loquent̃ ad
pp̃lm: Quis ẽ hõ formidolosus & corde pa-
uido? Vadat & reuertat̃ in domũ suã: ne pa-
uere faciat corda fratꝝ suoꝝ. sicut ipse timo-
re p̃territ⁹ ẽ. Cũq; siluerint duces exercit⁹ &
finẽ loquendi fecerint: vnusq̃sq; suos ad bel-
lãdũ cuneos ꝓparabit. Si q̃n accesseris ad
expugnãdã ciuitatem: offeres ei ꝑmũ pacẽ.
Si recepit & apuerit tibi portas: cũct⁹ pp̃l's
q̃ in ea ẽ. saluabit̃. & seruiet tibi sub tributo.
Sin aũt fed⁹ inire noluerit. & cepit contra te
bellũ: oppugnabis eã. Cũq; tradiderit dñs
de⁹ tu⁹ illã i manu tua. percuties de q̃ i ea ge-
ner̃ masculini est̃ ore gladij: absq; mulieri-
bus & infantib⁹. iumẽtis & ceter̃ q̃ i ciuitate
sũt. Dẽm p̃dã exercitui diuides. & comedes
de spolijs hostiũ tuoꝝ q̃ dñs de⁹ tu⁹ dederit ti-
bi. Sic facies cũctis ciuitatib⁹ q̃ a te ꝓcul
valde sũt. & nõ sũt de bis vrbib⁹ q̃s i posses-
sionẽ acceptur⁹ es. De bis aũt ciuitatib⁹ q̃
dabũt̃ tibi. nullũ oĩo ꝑmittes viuẽ sed interfici-
es i ore gladij: ethæũ videlz & ãmorreũ & cha
naneũ pherezeũ & euẽũ & iebuseũ: sic p̃cepit
tibi dñs de⁹ tu⁹: ne forte doceãt vos facẽ cũ-
ctas abhominatiões quas ipsi operati sũt dijs
suis. & peccetis i dñm deũ vr̃m. Q̃n obsederis
ciuitatẽ multo tpe. & munitiõib⁹ circũdederis
ut expugnes eã: nõ succides arbores de q̃b⁹
vesci pot̃: nec securibus ꝑ circuitũ debes va-
stare regionem. q̃m lignũ ẽ & nõ hõ: nec pot̃
bellãtiũ ꝓtra te augere numerꝝ. Si q̃ aũt li-
gna nõ sũt pomifera. sed agrestia & in ceteros
apta vsus. succide & extrue machinas donec
capias ciuitatẽ que cõtra te dimicat. XXI

Quando inuẽtũ fuerit in terra quam
dñs de⁹ tuus dat⁹ ẽ tibi. hois ca-
dauer occisi. & ignorabit̃ cedis reus:
egredient̃ maiores natu & iudices tui. & me-
tient̃ a loco cadaueris. singulaꝝ ꝑ circuitũ
spacia ciuitatũ. & quã viciniorẽ ceteris esse
ꝓspexerint. seniores ciuitatis illi⁹ tollẽt vitu-
lã de armento q̃ nõ traxerit iugũ. nec ẽrã scidit
vomẽ. & ducẽt eã ad vallẽ aspẽrã atq; saxo-
sam q̃ nũq̃ arata ẽ. nec sementẽ recepit. & ce-
dent in ea cervices vitule. Accedẽtq; sacer-
dotes filij leui q̃s elegerit dñs de⁹ tu⁹ ut mi-
nistrẽt ei & bñdicãt i noie ei⁹. & ad ꝛbũ eorũ
de negociũ: & quicq̃d mundũ vel imundũ est

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iudicet. Et ueniẽt maiores natu ciuitatis illi⁹ ad interfectũ·lauabũtq; man⁹ suas sup vitulam q̃ i valle pcussa ẽ.7 dicẽt: Man⁹ nře nõ effuderũt sanguinẽ hũc: nec oculi viderũt. Propitiꝰ esto ꝓpl'o tuo isrl' quem redemisti dñe.7 nõ reputes sanguinẽ inocentẽ in medio ꝓpli tui isrl'. Et auferet ab eis reat⁹ sanguinis·tu ãt alien⁹ eris ab inocẽtis cruore q̃ fusus ẽ cũ feceris qõ p̃cepit dñs. Si egressus fuer⁊ ad pugnã p̃ inimicos tuos.7 tradiderit eos dñs de⁹ tu⁹ in manu tua·captiuosq; duxeris.7 videris in numero captiuor mulierẽ pulchrã.7 adamaueris eam wolueriscq; bře vxorẽ: introduces eam i domũ tuã. Que radet ccsariẽ 7 circũcidet vngues 7 ꝑponet ueſtẽ in q̃ capta ẽ: sedẽsq; in domo tua flebit patrẽ 7 matrẽ suã vno mẽse.7 postea intrabis ad eam·dormiesq; cũ illa.7 erit vxor tua. Si aũt postea nõ sederit animo tuo·dimittes eã liberam: nec vendẽ poteris pecunia·nec opprimere ꝑ potentiã: qa humiliasti eã. Si habuerit hõ vxores duas vnã dilectã 7 alterã odiosam genueritq; ex eis liberos.7 fuerit filius odiose ꝑmogenit⁹·wolueritq; subam inẽ filios suos diuidẽ: nõ potẽit filiũ dilecte facẽ primogenitũ 7 ꝑferre filio odiose: ꝫ filiũ odiose agnoscet primogenitũ·dabitq; ei de bis q̃ habuerit cũcta duplicia. Iste ẽ.n. ꝓncipiũ liberoꝝ ei⁹.7 huic debẽt ꝓmogenita. Si genuerit hõ filiũ ꝓtumacẽ 7 ꝓteruũ q̃ non audierit ꝑris ac mris iꝑiũ. 7 coercit⁹ obedire ꝓtẽpserit·appl̃hẽdẽt eũ 7 ducent ad seniores ciuitatis illi⁹ 7 ad portã iudicij· dicẽtq; ad eos: Filiꝰ nr̃ iste ꝓteru⁹ 7 ꝓtumax ẽ·monita nr̃a audire ꝓtẽnit·cõmessatiõib⁹ vacat 7 luxurie atq; cõuiuijs: lapidib⁹ eũ obruet populꝰ ciuitatis.7 morieť: ut auferatis malũ de medio vr̃i.7 vniuersus isrl' audiens ꝓtimescat. Si pccauerit hõ qõ morte plectendũ ẽ.7 adiudicat⁹ morti appensus fuerit i patibulo: nõ pmanebit cadauer ei⁹ in ligno·sed i eadẽ die sepelieť: qa maledictus a deo est q̃ pendet in ligno.7 neq; ꝓfanabis trã tuã quã dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi in possessionem.

Non videbis bouẽ fris tui aut ouẽ errantẽ.7 ꝑteribis: ꝫ reduces fri tuo: etiã si nõ ẽ ꝓpinqu⁹ frater tu⁹ nec nosti eũ·duces i domũ tuã 7 erũt apud te q̃diu q̃rat ea frat⁊ tu⁹ 7 recipiat. Similiť facies de asino 7 de ueſtimẽto 7 de oi re fris tui q̃ ꝑierit: si inuener⁊ eã ne negligas q̃si

XXII

alienã. Si videris asinũ fris tui aut bouẽ cecidisse i via·nõ despicies·ꝫ subleuabis cũ eo Nõ induet mulier veſte virili: nec vir vtetur veſte feminea. Abhominabilis.n. apud deũ ẽ q̃ facit hec. Si ambulãs ꝑ viã·i arbore uel i tra nidũ auis inueneris 7 matrem pullis uel ouis desup icubãtẽ: nõ tenebis eã cũ filijs·ꝫ abire patieris captos tenẽs filios·ut bñ sit tibi 7 lõgo viuas tpe. Cũ edificaueris domũ nouã·facies murũ tecti per circuitũ ne effundať sanguis i domo tua.7 sis reꝰ labẽte alio 7 i ꝑceps ruẽte. Nõ seres vineã tuã altero semine: ne 7 semẽtis quã seuisti 7 q̃ nascũtur ex vinea pariť scificenť. Nõ arabis in boue sil'7 asino. Nõ indueris ueſtimẽto qõ ex lana linoq; ꝓtextũ ẽ. Funiculos i fimbrijs facies ꝑ q̃tuor angulos pallij tui q̃ operis. Si duxerit vir vxorẽ.7 postea odio hũerit eam q̃sieritq; occasiões q̃b⁹ dimittat eã obijciẽs ei nomẽ pessimũ 7 dixerit: vxorẽ hãc accepi 7 ingressus ad eã nõ inueni ꝟginẽ: tollẽt eã pr̃ 7 mr̃ ei⁹.7 ferẽt secũ signa ꝟginitatis ei⁹ ad seniores vrbis q̃ in porta sũt.7 dicet pať: Filiã meã dedi huic vxorẽ: quã ꝺa odit imponit ei nomẽ pessimũ ut dicat: nõ inueni filiam tuã ꝟginẽ.7 ecce hec sũt sig̃ ꝟginitať filie mee Expandẽt ueſtimẽtũ coram seniorib⁹ ciuitať appl̃hendentq; senes vrbis illi⁹ vir̃ 7 ꝟbera bũt illũ·cõdẽnantes insup centũ siclis argẽti q̃s dabit pr̃i puelle: qm̃ diffamauit nomẽ pessimũ sup ꝟginẽ isrl': habebitq; eã vxorem 7 non poterit dimittẽ oib⁹ diebꝰ vite sue. Si uer̃ ẽ qõ obijcit.7 non est in puella inuenta ꝟginitas: eijciẽt eã extra fores domꝰ patris sui.7 lapidib⁹ obruẽt viri ciuitať illi⁹.7 morieť qm̃ fecit nephas i isrl' ut fornicareť i domo pr̃is sui.7 auferes malũ de medio tui. Si dormierit vir cũ vxore alteri⁹·vterq; morieť i.adulẽ 7 adultra.7 auferes malũ de isrl'. Si puellã ꝟginẽ despõderit vir 7 inueneriteã alicꝺs i ciuitate 7 ꝓcubuerit cũ ea·educes vtrũq; ad portã ciuitatis illi⁹ 7 lapidib⁹ obruenť: puella qa nõ clamauit cũ eẽt in ciuitate: vir qa hũiliauit vxorẽ ꝓximi sui.7 auferes malũ de medio tui. Sin aũt i agro repperit vir puellã q̃ despõsata ẽ.7 appl̃hẽdẽs cõcubuerit cũ ea·ipse morieť sol⁹: puella nihil patietur nec ẽ rea mortis: qm̃ sicut latro ꝓsurgit contra frẽm suũ 7 occidit aiam ei⁹·ita 7 puella ꝑssa ẽ. Sola erat i agro·clamauit.7 null⁹ affuit q̃ liberaret eã. Si inuenerit vir puellã

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

virginē q̄ non habet sponsū ⁊ apprehendens cōcubuerit cū illa. ⁊ res ad iudiciū venerit: dabit q̄ dormiuit cū ea patri puelle q̄nquaginta siclos argenti. ⁊ habebit eā uxorē: q̄a humiliauit illā. Nō poterit dimittere eā cūctis diebꝰ vite sue. Nō accipiet hō uxorē patris sui: nec revelabit operimentū eius. XXIII

Non intrabit eunuchꝰ attritꝰ vl̄ amputatis testiculis ⁊ abscisso veretro ecclesiā dñi. Non ingredietᵉ manzer hē de scorto natꝰ i ecclesiā dñi usq̄ ad decimā gnātionē. Ammonites ⁊ moabites etiā post decimā gnātionē nō intrabūt ecclesiam dñi i eternū: q̄a noluerūt vobis occurrē cū pane ⁊ aq̄ i via q̄n egressi estis de egypto: ⁊ q̄a conduxerūt cōtra te balaā filiū beor de mesopotamia syrie ut malediceret tibi. ⁊ noluit dñs deꝰ tuus audire balaā: vertitq̄ maledictionē eiꝰ i bñdictionē tuā eo q̄ diligeret te. Nō facies cum eis pacē: nec q̄ras eis bona cūctis diebꝰ vite tue i sempiternū. Non abhominaberis idumeū: q̄a fraᵉ tuꝰ ē: nec egptiū q̄a aduena fuisti in tra eiꝰ. Qui nati fuerint ex eis tertia generatiōe intrabūt i ecclesiā dñi. Cū egressus fueris aduersus hostes tuos i pugnā: custodies te ab oi re mala. Si fuerit inᵉ vos hō q̄ nocturno pollutus sit somno: egrediᵉ extra castra. ⁊ nō reuertᵉ priusq̄ ad vesperā lauet aqua. ⁊ pꝰ solis occasū regrediᵉ in castra. Habebis locū extra castra ad quē egrediar: ad requisita nature: geres paxillū i balteo. Cūq̄ sederis fodies p circuitū ⁊ egesta humo opies q̄ releuatꝰ es. Dñs enī deus tuꝰ ambulat i medio castroꝝ ut eruat te ⁊ tradat tibi inimicos tuos: ut sint castra tua scā. ⁊ nihil i eis appareat feditatis: ne de relinq̄t te. Nō trades seruū dño suo qui ad te confugerit. Habitabit tecū in loco q̄ ei placuerit: ⁊ i vna vrbiū tuarū requiescet: ne cōtristes eum. Nō erit meretrix de filiabꝰ isrl̄: nec scortator de filijs isrl̄. Non offeres mercedē prostibuli: nec pciū canis i domo dñi dei tui q̄cq̄d illud ē q̄d vouerint: q̄a abhominatio ē vtrūq̄ apud dñm deū tuū. Nō fenerabis fratri tuo ad vsurā pecuniā nec fruges nec quālibet aliam rem: ⁊ alieno. Fratri aūt tuo absq̄ vsura id q̄ indiget cōmodabis: ut bñdicat tibi dñs deꝰ tuꝰ in oi ope tuo in tra ad quā ingredieris possidēdā. Cū votū voueris dño deo tuo non tardabis reddē: q̄a requiret illud dñs deꝰ tuꝰ. ⁊ si morat fuerit reputabit tibi i pctm̄. Si nolueris polliceri: absq̄ peccato eris. Quod aūt semel egressū est de labijs tuis observabis. ⁊ facies sicut promisisti dño deo tuo. ⁊ ppa voluntate ⁊ ore tuo locutꝰ es. Ingressus vineā proximi tui comede vuas quātū tibi placuerit: foras autē ne efferas tecū. Si intraueris segetē amici tui: franges spicas ⁊ manu pteres: falce aūt nō metes. XXIIII

Si acceperit hō uxorē ⁊ habuerit eā ⁊ nō inuenerit gram añ oculos eiꝰ propē aliquā feditatem: scribet libellū repudij. ⁊ dabit in manu illiꝰ. ⁊ dimittet eā de domo sua. Cūq̄ egressa alterq̄ marituꝰ duxerit. ⁊ ille q̄q̄ oderit eā: deleritq̄ ei libellū repudij ⁊ dimiserit de domo sua: vl̄ certe mortuꝰ fuerit: nō poterit prior marit⁹ recipe eā in uxorē: q̄a polluta ēᵗ abhominabilis facta coram dño: ne peccare facias terrā tuā quā dñs deꝰ tuꝰ tradiderit tibi possidēdā. Cū acceperit hō nup uxorē: non procedet ad bellum: nec ei q̄piā necessitas iniunget publice: ⁊ vacabit absq̄ culpa domui sue: ut vno anno letet cū uxore sua. Nō accipies loco pignoris inferiorē ⁊ superiorē molā: q̄a aiam suā apposuit tibi Si deprehensus fuerit hō sollicitans frēm suū de filijs isrl̄. ⁊ vendito eo accepit pciū: interficiet. ⁊ auferes malū de medio tui. Observa diligenter ne incurras plagā lepre: ⁊ facies q̄cūq̄ docuerint te sacerdotes leuitici generis iux id q̄d pcepi eis. ⁊ ipse sollicite. Memēto de tote q̄ fecerit dñs deꝰ noster marie in via cū egrederemi de egypto. Cū reperies a proximo tuo rē aliquā quā debet tibi: nō ingredieris domū eiꝰ ut pignꝰ auferas: ⁊ stabis foris ⁊ ille tibi proferet q̄d habuerit. Si aūt pauper ē: nō pernoctabit apud te pignꝰ: ⁊ statī reddes ei añ solis occasū: ut dormiēs i vestimēto suo bñdicat tibi. ⁊ habeas iusticiā coram dño deo tuo. Nō negabis mercedē indigētis ⁊ pauperis fratris tui: siue aduene q̄ tecū morat i tra ⁊ intra portas tuas est: ⁊ eadem die reddes ei pciū laboris sui añ solis occasū: q̄a pauper ē ⁊ ex eo sustētat aiam suā: ne clamet p te ad dñm ⁊ reputet tibi i pctm̄. Nō occidentur patres p filijs nec filij p pribꝰ: ⁊ vnusq̄sq̄ p peccato suo morietᵉ. Non pvertes iudiciū aduene ⁊ pupilli: nec auferes pignoris loco vidue vestimētū. Memēto q̄ seruieris i egypto. ⁊ eruerit te dñs deꝰ tuꝰ inde. Idcirco pcipio tibi ut facias hāc rē. Cū messueris segetē i agro tuo. ⁊ oblitꝰ manipulū reliqueris: nō

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

reuerter⁊ ut tollas illũ : ℈ aduenã ⁊ pupillũ ⁊ viduã auferre patieris:ut bñdicat tibi dñs deus tuus i oi ope manuũ tuaꝝ. Si fruges collegeris oliuaꝝ: ⁊ cũ remãserit i arboribus nõ reuerter⁊ ut colligas:℈ relinques aduene pupillo ac vidue. Si vindemiauer⁊ vineã tuã·nõ colliges remanẽtes racemos: sed cedent in vsus aduene pupilli ac vidue. Memẽto q̃ ⁊ tu seruieris i egypto.⁊ idcirco p̃cipio tibi ut facias banc rem. XXV

Si fuerit causa int̃ aliq̃s ⁊ int̃pellauerint iudices·quẽ iustũ esse p̃spexerint illi iusticie palmã dabũt:quem ipiũ p̃denabũt ipietatis. Si aũt eũ q̃ peccauit dignũ viderint plagis: p̃sternẽt ⁊ corã se faciẽt verberari. Pro mẽsura pcti erit ⁊ plagarũ mod⁹·ita dũtaxat ut q̃dragenariũ numerũ nõ excedãt:ne fede lacerat⁹añ oculos tuos obeat frat⁹. Nõ ligabis os bouis terẽti in area fruges tuas. Cũ habitauerint frẽs sil̃ ⁊ vn⁹ ex eis absq̃ liber⁊ mortu⁹ fuerit:vxor defũcti nõ nubet alteri : ℈ accipiet eam frater ei⁹ ⁊ suscitabit semẽ fris sui. ⁊ p̃mogenitũ ex ea filiũ noie illi⁹ appellabit·ut nõ deleat nomẽ ei⁹ ex isr̃l. Sin aũt noluerit accipe vxorẽ fris sui q̃ ei lege debet·pget mulier ad portã ciuitat̃.⁊ int̃pellabit maiores natu·diceq̃: Nõ vult frat̃ viri mei suscitare semẽ fratris sui in isr̃l·nec me in cõiugiũ sumẽ. Statimq̃ accersiri eũ faciẽt.⁊ int̃rogabũt. Si rñderit nolo eã vxorẽ accipe:accedet mulier ad eũ corã seniorib⁹ ⁊ tollet calciamẽtũ de pede ei⁹ spueq̃ i faciẽ ei⁹.⁊ dicet: Sic fiet hoi q̃ non edificat domũ fris sui. Et vocabit̃ nomẽ illi⁹ i isr̃l·dom⁹ discalciati. Si pugnerint int̃ se iurgiũ viri duo.⁊ vn⁹ p̃ alterũ rixari cepit: volẽsq̃ vxor alteri⁹ eruẽ vir̃ suũ de manu fortioris: miseritq̃ manũ ⁊ appr̃hẽderit verẽda ei⁹:abscides manũ illi⁹·nec flecteris super eã vlla mĩa. Non habebis in sacculo diuersa pondera maius ⁊ min⁹:nec erit in domo tua modius maior⁊ minor. Pondus habebis iustũ ⁊ verũ.⁊ modius eq̃lis ⁊ verus erit tibi: ut multo viuas tpe sup̃ tr̃ã quã dñs deus tu⁹ dederit tibi. Abhominat̃.n. dñs eũ q̃ facit hec: ⁊ aduersat̃ cẽm iusticiã. Memẽto q̃ fecerit tibi amalech in via q̃n egrediebaris ex egypto : quõ occurrerit tibi ⁊ extremos agminis tui q̃ lassi residebãt ceciderit·q̃n tu eras fame ⁊ labore p̃fectus.⁊ nõ timuerit deũ. Cũ ig̃ dñs deus tu⁹ dederit tibi requiẽ. ⁊ subiecerit cũctas p̃ circuitũ nacões in tra quã tibi pollicitus ẽ:delebis nomen eius sub celo Caue ne obliuiscaris. XXVI

Cumq̃ intraueris terrã quã dñs deus tu⁹ tibi dabit⁹ ẽ possidendã.⁊ obtinueris eã· atq̃ habitaueris in illa: tolles de cũcti⁊ frugib⁹ tuis p̃mitias ⁊ pones i cartallo·pgesq̃ ad locũ quẽ dñs deus tu⁹ elegerit ut ibi inuocet nomẽ ei⁹:accedesq̃ ad sacerdotẽ q̃ fuerit i diebus illis.⁊ dices ad eũ : Profiteor hodie corã dño deo tuo q̃ ingressus sũ in trã p̃ q̃ iurauit p̃rib⁹ nr̃is ut daret eã nob̃·Suscipiẽsq̃ sacerdos cartallum de manu tua ponet añ altare dñi dei tui.⁊ loquer⁊ i p̃spectu dñi dei tui. Syr⁹ p̃seq̃bat̃ patrẽ meũ:q̃ descẽdit in egyptũ.⁊ ibi pegrinatus ẽ i paucissimo numero;creuitq̃ in gentẽ magnã ac robustã ⁊ infinite multitudinis. Afflixerũtq̃ nos egypti⁊ p̃secuti sũt imponẽtes onera ĝuissima.⁊ clamauim⁹ ad dñm deũ patrũ nr̃oꝝ qui exaudiuit nos⁊ respexit humilitatẽ nostrã ⁊ laborẽ atq̃ angustiã.⁊ eduxit nos de egypto i mãu forti⁊ brachio extẽto·in ingẽti pauore·i signis atq̃ portentis ⁊ introduxit ad locũ istũ.⁊ tradidit nob̃ trã lacte ⁊ melle manãtẽ. Et idcirco nũc offero primitias frugũ tr̃e:quã dñs dedit mihi. Et dimittes eas in conspectu dñi dei tui.⁊ adorato dño deo tuo·epulaberis i oib⁹ bonis q̃ dñs deus tuus dederit tibi ⁊ domui tue·tu ⁊ leuites ⁊ aduena q̃ tecũ ẽ. Cũ cõpleueri⁊ decimã cũctaꝝ frugũ tuaꝝ ãno decimaꝝ ẽtio : dabis leuite⁊ aduene pupillo ⁊ vidue ut comedant intra portas tuas.⁊ saturent̃: loq̃risq̃ in p̃spectu dñi dei tui. Attuli q̃ sc̃ificatũ ẽ de domo mea ⁊ dedi illud leuite ⁊ aduene pupillo ac vidue sicut uiluisti mihi. Non p̃teriui mãdata tua·nec sũ oblit⁹ imperij tui Nõ comedi ex eis i luctu meo:nec separaui ea i q̃libet imũditia:nec expendi ex bis q̃q̃ i re funebri. Obediui voci dñi dei mei·⁊ feci oia sicut p̃cepisti mihi. Respice de sc̃uario tuo.⁊ de excelso celorũ habitaculo.⁊ bñdic pp̃lo tuo isr̃l.⁊ tr̃e quã dedisti nob̃ sic iurasti p̃rib⁹ nr̃is:tr̃e lacte ⁊ melle manãti. Hodie dic dñs deus tu⁹ p̃cepit tibi·ut facias mãdata hec atq̃ iudicia:ut custodias ⁊ ipleas ex toto corde tuo ⁊ ex tota aia tua. Dñm elegisti hodie ut sit tibi deus ⁊ ambules i vijs eius·ut custodias cerimonias illi⁹ ⁊ mãdata atq̃ iudicia. ⁊ obedias ei⁹ ipio. Et dñs elegit te

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

hodie ut sis ei ꝑ̄ls ꝑculiaris sicut locut⁹ est tibi. ⁊ custodias oia ꝑcepta illi⁹. ⁊ faciet te excelsiorē cūctis gētib⁹ q̄s creauit i laudē ⁊ nomē ⁊ gloriā suā. ut sis ꝑ̄lus scūs dñi dei tui sicut locutus est.

XXVII

Recepit aūt moyses ⁊ seniores. populo isrl̄ dicētes: Custodite oē mandatum qđ ꝑcipio vobis hodie. Cūq; trāsieris iordanē in terrā quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi: eriges ingentes lapides ⁊ calce leuigabis eos ut possis ieis scribē oia ⁘ba legis hui⁹ iordane trāsmisso. ut introeas trām quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi: trām lacte ⁊ melle manātē. sicut iurauit pr̄ib⁹ tuis. Q̄n ergo trāsieris iordanē erige lapides q̄s ego hodie ꝑcipio tibi i mōte hebal. ⁊ leuigabis eos calce. ⁊ edificabis ibi altare dño deo tuo de lapidib⁹ q̄s ferrū nō tetigit. ⁊ de saxis iformib⁹ ⁊ ipolitis. ⁊ offeres sup eo holocausta dño deo tuo. ⁊ īmolabis hostias pacificas: comedesq; ibi ⁊ epulabēr̄ coram dño deo tuo. Et scribes sup lapides oia ⁘ba legi hui⁹ plane ⁊ lucide. Dixerūtq; moyses ⁊ sacerdotes leuitici generis ad oēm israhelem. Attēde ⁊ audi isrl̄. Hodie fact⁹ es popul⁹ dñi dei tui. Audies vocē ei⁹. ⁊ facies mādata atq; iustitias q̄s ego ꝑcipio tibi. Precepitq; moyses ꝑ̄lo i die illo dicēs: Hi stabūt ad bñdicēdū dño sup montē gariçim iordane trāsmisso: symeon. leui. iudas. ysachar. ioseph. ⁊ beniamin. Et e regiōe isti stabūt ad maledicendū in monte hebal: ruben. gad. ⁊ aser. çabulon. dan ⁊ neptali. Et ꝓnūciabūt leuite: dicētq; ad oēs viros isrl̄ excelsa voce: Maledictus hō q̄ facit sculptile ⁊ cōflatile abhominationē dñi. op⁹ manuū artificū: ponitq; illud i abscondito. Et rñdebit oīs ꝑ̄ls ⁊ dicet amē. Maledict⁹ q̄ nō honorat patrē suū ⁊ matrē suā. Et dicet oīs ꝑ̄lus amen. Maledictus q̄ trāsfert t̄mios ꝓximi sui. Et dicet oīs ꝑ̄ls amē. Maledict⁹ q̄ errare facit cecū in itinē. Et dicet oīs ꝑ̄ls amē. Maledict⁹ q̄ peruertit iudiciū aduene pupilli ⁊ vidue. Et dicet oīs ꝑ̄ls amē. Maledict⁹ q̄ dormit cū vxore patris sui. ⁊ revelat operimentū lectuli eius. Et dicet oīs ꝑ̄ls amē. Maledict⁹ q̄ dormit cum oi iumento. Et dicet oīs ꝑ̄lus amen. Maledict⁹ q̄ dormit cū sorore sua filia pr̄is sui vel matris sue. Et dicet oīs popul⁹ amē. Maledictus q̄ dormit cū socru sua. Et dicet oīs ꝑ̄ls amē. Maledict⁹ q̄ clam ꝑcusserit ꝓximū suū. Et dicet oīs ꝑ̄lus amē. Maledictus q̄ dormit cum vxore ꝓximi sui. Et dicet oīs popul⁹ amē. Maledictus q̄ accipit munera ut percutiat animā sanguinis inocētis. Et dicet oīs popul⁹ amē. Maledictus q̄ non ꝑmanet in sermonib⁹ legis hui⁹: nec eos ope ꝑficit. Et dicet oīs popul⁹ amen.

XXVIII

Si aūt audierīs vocē dñi dei tui ut facias atq; custodias oia mādata ei⁹ q̄ ego ꝑcipio tibi hodie: faciet te dom⁹ deus tu⁹ excelsiorē cūctis gētib⁹ q̄ versant in tra. Veniētq; sup te vniuerse benedictiones iste ⁊ apprēndent te: si tamē ꝑcepta ei⁹ audieris. Benedict⁹ tu i ciuitate. ⁊ benedict⁹ in agro. Benedict⁹ fructus ventris tui ⁊ fruct⁹ terre tue: fructusq; iumentoꝝ tuoꝝ greges armētoꝝ tuoꝝ. ⁊ caule ouiū tuarū. Bñdicta horrea tua. ⁊ bñdicte reliquie tue. Bñdict⁹ eris ingrediēs ⁊ egrediens. Dabit dñs inimicos tuos q̄ ꝓsurgēt adūsū te corruētes i ꝓspectu tuo. Per vnā viā venient ꝑ te. ⁊ ꝑ septē fugient a facie tua. Emittet dñs bñdictionē sup cellaria tua ⁊ sup oia opera manuū tuarū: bñdicetq; tibi in tra quā acceperis. Suscitabit te dñs sibi in ꝑ̄lm scm̄ sic̄ iurauit tibi: si custodier̄ mādata dñi dei tui. ⁊ ambulauer̄ in vijs ei⁹. Videbūtq; oēs trāq; populi q⁹ nomē dñi inuocatū sit sup te ⁊ timebūt te. Abūdare te faciet dñs oib⁹ bonis fructu vteri tui ⁊ fructu iumētoꝝ tuoꝝ: fructu terre tue quā iurauit dñs pr̄ib⁹ tuis ut daret tibi. Aperiet dñs thesauꝝ suū optimū celū: ut tribuat pluuiam terre tue in tpe suo: bñdicetq; cūctis operib⁹ manuū tuaꝝ. Et fenerabis gētib⁹ multis. ⁊ ipse a nullo fen⁹ accipies. Constituet te dñs in caput ⁊ nō in caudā. ⁊ eris sp sup̄ ⁊ nō subter: si audieris mādata dñi dei tui q̄ ego ꝑcipio tibi hodie: ⁊ custodieris ⁊ fecer̄. ac nō declinaueris ab eis nec ad dextrā nec ad sinistrā: nec secut⁹ fueris deos alienos neq; colueris eos. Q̄ si audire noluer̄ vocē dñi dei tui ut custodias ⁊ facias oia mādata ei⁹ ⁊ cerimonias quas ego ꝑcipio tibi hodie: veniēt sup te cūcta maledictiōes iste ⁊ apprēndēt te. Maledictus eris i ciuitate: maledict⁹ i agro. Maledictū horreū tuū. ⁊ maledicte reliquie tue. Maledict⁹ fructus ventris tui ⁊ fruct⁹ tre tue: armēta bou tuoꝝ ⁊ greges ouiū tuaꝝ. Maledict⁹ eris ingrediēs: ⁊ maledict⁹ egrediēs.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Mittet dñs sup te famẽ 7 esuriẽ 7 increpationẽi oĩa opa tua q̃ tu facies donec cõterat te 7 pdat velocit ppẽ adinuẽtiões tuas pessimas in qb⁹ reliquisti me. Adiũgat tibi dñs pestilẽtiã: donec ꝯsũmat te de terra ad quam ingredieris possidẽdã. Percutiat te dñs egestate·febri 7 frigore·ardore 7 estu 7 aere corrupto ac rubigine. 7 psequat: donec pereas. Sit celũ qđ sup te ẽ eneũ. 7 tra quã calcas ferrea. Det dñs bymbrẽ terre tue puluerẽ. 7 de celo descendat sup te cinis donec ꝯteraris Tradat te dñs corruẽtẽ ante dostes tuos. 7 p vnã viã egrediaris ꝯ eos. 7 p septẽ fugias 7 dispgaris p oĩa regna tre. Sitq; cadauer tuũ in escã cũctis dolatilib⁹ celi 7 bestijs tre 7 nõ sit q̃ abigat. Percutiat te dñs vlcẽ egypti: 7 ptẽ corpis p quã stercora digerũtur: scabie q̃ 7 prurigine: ita ut curari nequeas. Percutiat te dñs amẽtia 7 cecitate ac furore mẽtis. 7 palpes i meridie sicut palpare solet cecus i tenebris. 7 nõ dirigas vias tuas. Oĩ tpe calũniã sustineas 7 oppmaris violentia nec habeas q̃ liberet te. Uxorẽ accipias. 7 alius dormiat cũ ea. Domũ edifices. 7 nõ habites in ea. Plãtes vineã. 7 nõ vindemies eã. Bos tu⁹ immolet coram te. 7 nõ comedas ex eo. Asin⁹ tu⁹ rapiat in ꝯspectu tuo. 7 nõ reddat tibi. Oues tue dent inimicis tuis: 7 nõ sit q̃ te adiuuet. Filij tui 7 filie tue tradant alteri ppl'o videntib⁹ oculis tuis 7 deficientib⁹ ad cõspectũ eoꝝ tota die. 7 nõ sit fortitudo i manu tua. Fruct⁹ terre tue 7 cũs labores tuos comedat ppl'us quẽ ignoras. 7 sis sp calũniã sustinẽs. 7 oppssus cũctis dieb⁹: 7 stupens ad ꝛorẽ eoꝝ q̃ videbũt oculi tui. Percutiat te dñs vlcere pessimo in genib⁹ 7 i suris: sanariq; nõ possis a planta pedis vsq; ad vticẽ tuũ. Ducetq; te dñs 7 regẽ tuũ quẽ cõstitues sup te·in gẽtẽ quã ignoras tu 7 pres tui. 7 seruies ibi dijs alienis ligno 7 lapidi: 7 eris pditus i ꝓuerbiũ ac fabulã oib⁹ ppl'is ad qs te introduxerit dñs. Sementẽ multã iacies i terrã 7 modicũ congregab: qa locuste devorabũt oĩa. Vineã plãtab 7 fodies. 7 vinũ nõ bibes·nec colliges ex ea quippiã: qm̃ vastabit vmib⁹. Oliuas habebis i oib⁹ terminis tuis 7 nõ vngeris oleo: qa deflu ent 7 depibũt. Filios generabis 7 filias. 7 nõ frueris eis: qm̃ ducent i captiuitatẽ. Oẽs arbores tuas 7 fruges tre tue rubigo consũmet. Aduena q̃ tecũ vsat in terra·ascẽdet sup te

eritq; sublimior·tu aũt descẽdes 7 eris inferior. Ipse fenerabit tibi. 7 tu nõ fenerabis ei. Ipse erit i caput. 7 tu eris in caudã. Et venient sup te oẽs maledictiões iste. 7 psequentes appbẽdẽt te donec intereas·qa non audisti vocem dñi dei tui·nec seruasti mandata ei⁹ 7 cerimonias q̃s pcepit tibi. Et erũt i te signa atq; pdigia 7 in semie tuo vsq; in sempiternum·eo q̃ nõ seruieris dño deo tuo in gaudio cordisq; letitia ppter rex oiuꝝ abũdantiã. Seruies inimico tuo quẽ immittet tibi dñs in fame 7 siti 7 nuditate 7 oi penuria. 7 ponet iugũ ferreũ super ceruicem tuã donec te cõterat. Adducet dñs super te gentem de longinq; 7 de extremis tre finib⁹ i sititudinẽ aq̃le volantꝫ cũ ipetu: cui⁹ linguã intelligere nõ possis·gentẽ pcacissimã q̃ nõ deferat seni nec misereat paruuli. 7 deuoret fructum iumẽtoꝝ tuoꝝ ac fruges tre tue donec intereas 7 nõ relinq̃t tibi triticũ vinũ 7 oleũ armẽta bouũ 7 greges ouiũ donec te disp̃dat 7 conterat i cũctis vrbib⁹ tuis. 7 destruantur muri tui firmi atq; sublimes·i q̃b⁹ habebas fiduciã i oi tra tua. Obsidebris intra portas tuas i oi tra tua quã dabit tibi dñs deus tu⁹ 7 comedes fructũ vteri tui 7 carnes filiorũ tuoꝝ 7 filiaꝝ tuaꝝ q̃s dederit tibi dñs deus tu⁹ in angustia 7 vastitate q̃ oppримet te hostꝫ tu⁹. Hõ delicat⁹ in te 7 luxuriosus valde invidebit fri suo 7 vxori que cubat i sinu suo nec det eis de carnib⁹ filioꝝ suoꝝ q̃s comedet·eo q̃ nihil aliud habeat in obsidione 7 penuria qua vastauerit te inimici tui intra cũs portas tuas. Tenera mulier 7 delicata q̃ sup terrã igredi nõ valebat·nec pedis vestigiũ figere ppter mollitiẽ 7 teneritudinẽ nimiã: invidebit viro suo q̃ cubat i sinu ei⁹ sup filij 7 filie carnib⁹ 7 illuuie secũdinaꝝ q̃ egrediũtur de medio feminũ ei⁹ 7 sup liberis q̃ eadem hora nati sũt. Comedẽt.n. eos clã ppter rex oiuꝝ penuriã: i obsidione 7 vastitate q̃ oppримet te inimic⁹ tu⁹ intra portas tuas. Nisi custodieris 7 feceris oia vba legis hui⁹ q̃ scripta sũt i ℔ volumine. 7 timueris nomen ei⁹ gl'iosũ 7 tribile. ℔ est dñm deũ tuũ: augebit dñs plagas tuas 7 plagas seminis tui·plagas magnas 7 pseuerates·infirmitates pessimas 7 perpetuas. 7 ꝙuertet i te oẽs afflictiones egypti qs timuisti 7 adherebũt tibi. Insup 7 vniũsos languores 7 plagas q̃ nõ sũt scripte in voluie legis hui⁹·inducet dñs super te: donec

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

te cõterat. Et remanebitis pauci numero q̃ pus eratis sicut astra celi pre multitudine: qm̃ nõ audistis vocẽ dñi dei vr̃i. Et sicut añ letat⁹ ẽ dñs sup vos ad bñ vobis faciens vosq̃ multiplicans sic letabit̃ dispdẽs vos atq̃ subuertẽs: ut auferami de tra ad quã ingredieris possidendam. Dispget te dñs i oes populos a sũmitate tre vsq̃ ad terminos ei⁹. t̃ uies ibi dijs alienis q̃s t tu ignoras t patres tui lignis t lapidib⁹. In gẽtib⁹ q̃s illis nõ q̃escес: neq̃ erit req̃s vestigio pedis tui Dabit. n. tibi dñs ibi cor pauidũ t deficientes oculos t aiam ꝑsũptã merore. t erit vita tua q̃si pendẽs añ te. Timebis nocte t die t non credes vite tue. Mane dices quis mihi det vespũ. t vespe quis mihi det mane: ꝓpter cordis tui formidinẽ q̃ terreberis. t ꝓ̃ ea q̃ tuis videbis oculis. Reducet te dñs classibus i egyptũ p viã de q̃ dixit tibi ut eã amplⁱ⁹ nõ videres. Ibi vẽderis inimicis tuis in seruos t ancillas. t nõ erit q̃ emat. XXIX

Hec sunt ꝓba federis qõ ꝓcepit dñs moysi ut ferret cũ filijs isrl̃ i tra moab: ꝓter illud fedus quod cũ eis pegit in oreb. Vocauitq̃ moyses oẽm isrl̃. t dixit ad eos: Vos vidistis vniuersa que fecit dñs coram vobis in tra egypti pharaoni t oib⁹ seruis ei⁹ vniuersoq̃ tre illi⁹: tẽptationes magnas q̃s viderũt oculi tui: signa illa portẽtaq̃ ingẽtia. t nõ dedit vobis dñs cor itelligẽs t oculos videntes. t aures q̃ possint audire vsq̃ i pñtẽ die. Adduxit vos q̃dragita ãnis p desertũ: nõ sũt attrita vestimẽta vr̃a nec calciamẽta pedũ vr̃oꝝ vetustate cõsũpta sũt. Panẽ nõ comedistis vinũ t sicera nõ bibistis: ut sciretis q̃a ipse ẽ dñs deꝰ vester. Et venistis ad būc locũ: egressusq̃ est seon rex esebon t og rex basan occurrentes nob̃ ad pugnã. t ꝑcussim⁹ eos t tulim⁹ terrã eorũ: ac tradidim⁹ possidendã ruben t gad t dimidie tribui manasse. Custodite g̃ ꝓba pacti bui⁹ t iplete ea: ut itelligatis vniuersa q̃ facitis. Vos statis hodie cũcti coram dño deo vr̃o ꝓncipes vr̃i t trib⁹ ac maiores natu atq̃ doctores oes ꝑs isrl̃ liberi t vxores vr̃e t aduene q̃ tecũ morãt̃ i castris exceptis lignoꝝ cesoribus t bis q̃ cõportãt aquas: ut trãseas in fedẽ dñi dei tui. t i iureiurãdo q̃ hodie dñs deus tuus ꝑcutit tecum: ut suscitet te sibi in ꝑplm̃ t ipse sit dñs deus tuus sicut locut⁹ ẽ tibi. t sicut iurauit ꝓgenitorib⁹ tuis abraã ysaac t iacob. Nec vobis solis ego b̃ fed⁹ ferio t h̃ iuramẽta ꝓfirmo b̃ cũctis pñtibus t absentib⁹. Vos. n. nostis quõ habitauerim⁹ in tra egypti. t quõ transierim⁹ ꝑ mediũ nationũ q̃s trãseũtes vidistis abhominatiões t sordes. i. idola eaꝝ lignũ t lapidẽ argentũ t auꝝ q̃ colebãt. Ne forte sit inter vos vir aut mulier familia aut trib⁹ cui⁹ cor auersũ ẽ hodie a dño deo vr̃o ut vadat t seruiat dijs illarũ gentiũ. t sit inter vos radix germinãs fel t amaritudinẽ. Cũq̃ audierit ꝓba iuramẽti hui⁹. benedicat sibi ĩ corde suo dicẽs: pax erit mihi. t ãbulabo i prauitate cordis mei: t assumat ebria sitiẽtẽ t dñs nõ ignoscat ei: b̃ tũc q̃m̃ arie furor ei⁹ fumet. t ẽl⁹ ꝯ hominẽ illũ. t sedeãt sup eũ oia maledicta q̃ scripta sũt i h̃ volumine. t deleat dñs nomẽ ei⁹ sub celo t ꝑsũmat eũ i ꝑditiõẽ ex oib⁹ tribubus isrl̃: iuxta maledictiões q̃ in libro legis hui⁹ ac federis ꝓtinent̃. Dicetq̃ sequẽs generatio t filij q̃ nascẽt̃ deinceps t pegrini q̃ de longe venerit videntes plagas tre illi⁹ t infirmitates q̃b⁹ eã afflixerit dñs sulphure t solis ardore cõburẽs ita ut vltra nõ seret̃ nec virẽs quippiã germinet i exẽplũ subuersionis sodome t gomorre adame t seboim q̃s subuertit dñs i ira t i furore suo. t dicẽt oẽs gẽtes: Quare sic fecit dñs tre huic? Que ẽ h̃ ira furoris eius imẽsa? Et rñdebũt: Quia dereliq̃rũt pactũ dñi q̃d ꝑpegit cũ patribus eoꝝ qñ eduxit eos de tra egypti. t seruierunt dijs alienis t adorauerũt eos q̃s nesciebãt t q̃b⁹ nõ fuerãt attributi: idcirco irat⁹ ẽ furor dñi ꝯ tr̃ã ist̃ã ut inducẽt sup eã oia maledicta que in hoc volue scripta sunt. t eiecit eos de terra sua i ira t i furore t i indignatiõe maxima: ꝑiecitq̃ i tr̃ã alienã sicut hodie cõprobat̃. Abscõdita a dño deo nr̃o q̃ manifesta sũt nobis t filijs nr̃is vsq̃ i sempiternũ: ut faciam⁹ vniuersa legis hui⁹. XXX

Cum g̃ venerit sup te oẽs sermones isti benedictio siue maledictio quã ꝓposui i cõspectu tuo. t ductꝰ penitudine cordis tui in vniuersis gẽtib⁹ i quas dispserit te dñs deꝰ tuꝰ. t reuersus fueris ad eũ. t obedieris eius imperijs sicut ego hodie ꝑcipio tibi cũ filijs tuis i toto corde tuo t in tota aia tua: reducet te dñs deꝰ tuus de captiuitate tua ac miserebit̃ tui. t rursũ cõgregabit te de cũctis ꝑplibus i q̃s te ante dispersit. Si ad cardines celi fueris dissipat⁹. inde te

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

retrahæt dñs ds tu⁹.7 assumet atq; introducet in ɼrã quã possederũt ꝑres tui 7 obtinebis eã.7 benedicẽs tibi magis numerite eẽ faciet ꝙ fuerũt ꝑres tui.Circũcidet dominꝰ dꝰ tu⁹ cor tuũ 7 cor seminis tui:ut diligas dñm dm tuũ ex toto corde tuo 7 i tota aia tua ut possis viuẽ. Oẽs aũt maledictiões bas cõuertet sup ĩmicos tuos.7 eos q̃ oderũt te·psequẽt.Tu aũt reũteris 7 audies vocẽ dñi dei tui·facies q; vniũsa mãdata q̃ ego ꝑcipio tibi hodie.7 abundare te faciet dñs dꝰ tuus i cũctis opib⁹ manuũ tuarũ·i sobole vteri tui.7 i fructu iumẽtoꝝ tuorũ·in vbertate ɼre tue.7 i rerũ oiuꝫ largitate.Reuertet.n.dñs ut gaudeat sup te i oib⁹ bonis sicut gauisus ẽ in ꝑib⁹ tuis: si tñ audieris vocẽ dñi dei tui 7 custodieris p;cepta ei⁹ 7 cerimonias q̃ in hac lege ꝓscripta sunt .7 reuertaris ad dñm dm tuũ i toto corde tuo 7 i tota aia tua. Mãdatũ hoc qd ego ꝑcipio tibi hodie nõ supra te ẽ neq; pcul positũ nec in celo sitũ·ut possis dicere:qs nostrũ valet ad celũ ascẽdere ut dferat illud ad nos ut audiam⁹ atq; ope cõpleam⁹·neq; trãs mare positũ ut causeris 7 dicas:qs e nob potit mare trãffretare 7 illud ad nos vsq; dferre ut possim⁹ audire 7 facẽ qd ꝑceptũ ẽ:ꝫ iuxta te ẽ sermo valde i ore tuo7 i corde tuo ut facias illũ.Considera q̃ hodie ꝓposuerim in ꝓspectu tuo vitã 7 bonũ 7 ecõtrario mortẽ 7 malũ ut diligas dñm dm tuũ 7 ãbules in vijs ei⁹ 7 custodias mãdata illius 7 cerimonias atq; iudicia 7 viuas: atq; multiplicet te bñdicatq; tibi i ɼra ad quã igredier; possidẽdã. Si aũt aũsũ fuerit cor tuũ 7 audire nolueris atq; errore dcept⁹ adorauer; dos alienos 7 seruieris eis:ꝑdico tibi hodie q̃ peas 7 puo tpe morer; i ɼra ad quã iordane trãsmisso ingredier; possidẽdã. Testes iuoco hodie celũ 7 ɼrã q̃ ꝓposueri vob vitã 7 bonũ: bñdictionẽ 7 maledictionẽ. Elige g; vitã ut 7 tu viuas 7 semẽ tuũ.7 diligas dñm dm tum tuũ atq; obedias voci eius.7 illi adhæreas. Ipse ẽ.n. vita tua 7 longitudo dierꝫ tuorꝫ ut habites i ɼra ꝙ q̃ iurauit dñs ꝑib⁹ tuis abrahã ysaac 7 iacob ut daret eã illis. XXXI

Abijt itaq; moyses 7 locut⁹ ẽ oia ɣba hꝫ ad vniũsũ isrl̃.7 dixit ad eos. Centũ viginti annorꝫ sũ hodie:nõ possum vltra egredi 7 ingredi·ꝑserti cũ 7 dñs dixerit mihi·nõ trãsibis iordanẽ istũ.Dñs g; dꝰ tu⁹ trãsibit añ te. Ipse delebit cẽs gẽtes bas i ꝓspectu tuo 7 possidebis eas. Et iosue iste trãsibit añ te:sicut locutus ẽ dñs. Faciet; dñs eis sicut fecit seon 7 og regibus ãmorreorꝫ 7 ɼre eorꝫ:delebit; eos.Cũ q̃ 7 hos tradiderit vobis·sil'ir faciet; eis sic ꝑcepi vobis Virilit agite 7 ꝓfortami.Nolite timẽ nec paueatis ad ꝓspectũ eorꝫ·qa dñs dꝰ tuus ipse ẽ ductor tu⁹.7 non dimittet nec derelinquet te. Vocauit; moyses iosue.7 dixit ei corã oi isrl̃:Confortare.7 esto robust⁹.Tu enim introduces ppl'm istũ i ɼrã quã datuꝰ se patrib⁹ eorꝫ iurauit dñs.7 tu eã diuides sorte. Et dñs q̃ ductor ẽ vester·ipse erit tecũ: non dimittet nec derelinquet te. Noli timere nec paueas. Scripsit itaq; moyses legẽ banc 7 tradidit eã sacerdotib⁹ filijs leui q̃ portabãt arcbã federis dñi.7 cunctis seniorib⁹ isrl̃. Precepit; eis dicens:Post septẽ ãnos ãno remissiõis i solẽnitate tabnaculorꝫ ꝓuenientib⁹ cũctis ex isrl̃ ut appareãt in ꝓspectu dñi dei tui i loco quẽ elegerit dñs·leges ɣba legis hui⁹ corã oi isrl̃:audiẽtib⁹ eis 7 i vnũ oi ppl'o cõgregato tam viris q̃ mulierib⁹·paruulis 7 aduenis q̃ sũt intra portas tuas ut audiẽtes discant. 7 timeãt dñm dm vr̃m.7 custodiãt ipleant; oes sermones legis hui⁹. Filij q; eorꝫ q̃ nũc ignorãt·ut audire possint 7 timeant dñm dm suũ cũctis diebꝰ q; dꝰ vescunt̃ in ɼra:ad quam vos iordane trãsmisso ꝓgitis obtinẽdã. Et ait dñs ad moysen: Ecce ꝓpe sũt dies mort̃ tue. Voca iosue.7 state i tabnaculo testimonij ut p̃cipiã ei. Abierũt g; moyses 7 iosue 7 steterũt i tabnaculo testimonij : apparuit; dñs ibi in colũna nubis q̃ stetit in introitu tabuaculi:dixit; dñs ad moysen: Ecce tu dormies cũ ꝑib⁹ tuis.7 ppl's iste ꝓsurgẽs fornicabit̃ p⁹ dos alienos i ɼra ad quã igredit̃ ut habitet i ea ibi derelinquet me.7 irritum facit fedus qd pepigi cũ eo. Et irascet̃ furor me⁹ ꝓ eũ i die illo.7 derelinquam eũ 7 abscõdã faciẽ meã ab eo.7 erit i deuorationẽ. Inueniẽt eũ oia mala 7 afflictiões·ita ut dicat i illo die: Vere q̃a nõ ẽ dus mecũ·inuenerũt me hꝫ mala. Ego aũt abscõdã 7 celabo faciẽ meã in die illo ꝓpter oia mala q̃ fecit: q̃a secut⁹ ẽ dos alienos. Nũc itaq; scribite vobis canticum istud 7 docete filios isrl̃ ut memorit̃ teneãt 7 ore decantẽt.7 sit mihi carmen istud ꝓtestimonio int̃ filios isrl̃. Introducã eni eũ in

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

terrã p qua iuraui patrib⁹ ei⁹ lacte ⁊ melle manãtẽ. Cũq; comederit ⁊ saturati crassiq; fuerint: ꝓuertent ad ɶos alienos ⁊ seruient eis: ɶtraĩtq; mihi ⁊ irritũ facient pactũ meũ. Postq̃ iuenerint eũ mala multa ⁊ afflictiõ̃s: rñdebit ei canticũ istud p testimonio qđ nulla ɶlebit obliuio ex ore seminis tui. Scio.n. cogitatiõ̃s ei⁹ q̃ factur⁹ sit hodie añq̃ introducã eũ i trã quã ei pollicitus sũ. Scripsit q; moyses canticũ. ⁊ docuit filios isrl. Precepitq; iosue filio nun. ⁊ ait: Cõfortare. ⁊ esto robustus. Tu.n. introduces filios isrl i terrã quã pollicitus sũ. ⁊ ego ero tecũ. Postq̃ ḡ scripsit moyses ꝟba legis hui⁹ in voluie atq; cõpleuit: p̃cepit leuitis q̃ portabãt arcbã fed⁹ dñi dicẽs: Tollite libꝝ istũ ⁊ ponite eũ i latere arcbe federis dñi dei vr̃i: ut sit ibi ⁊ te in testimoniũ. Ego.n. scio ꝓtentionẽ tuã. ⁊ ceruicẽ tuã durissimã. Adbuc viuẽte me ⁊ ingrediẽte vobiscũ sp contẽtiose egistis ⁊ dñm: quãto magis cũ mortu⁹ fuero? Congregate ad me ɶs maiores natu p trib⁹ vr̃as atq; doctores. ⁊ loq̃r audientib⁹ eis sermones istos. ⁊ inuocabo ⁊ eos celũ ⁊ terrã. Noui.n. q⁹ p⁹ mortẽ meã inique ageris ⁊ ɶclinabitis cito de via quã p̃cepi vob. ⁊ occurrẽt vob mala i extremo tpe qñ feceritis malũ i ꝓspectu dñi ut irritetis eũ p opa manuũ vr̃aꝝ. Locut⁹ ẽ ḡ moyses audiẽte vniuerso cetu isrl ꝟba carminis huius. ⁊ ad finem vsq; compleuit. XXXII

Audite celi q̃ loq̃r: audiat terra ꝟba oris mei. Cõcrescat ut pluuia doctrina mea: fluat ut ros eloquiũ meũ. Quasi bymber sup herbã ⁊ q̃si stille sup gramina: qa nomẽ dñi inuocabo. Date magnificentiã deo nr̃o: quia ꝑfecta sunt opa: ⁊ ɶs vie ei⁹ iudicia. De⁹ fidelis ⁊ absq; vlla iniq̃tate: iustus ⁊ rectus. Peccauerũt ei: ⁊ nõ filij ei⁹ in sordib⁹. Generatio praua atq; puersa: hecine reddis dño pp̃le stulte ⁊ insipiens? Nunqd nõ ipse ẽ pr̃ tu⁹ q̃ possedit te: ⁊ fecit ⁊ creauit te? Memẽto dieꝝ antiq̃rũ: cogita gnãtiõ̃s singulas. Interroga patrẽ tuũ ⁊ annũcibit tibi: maiores tuos ⁊ dicẽt tibi. Qñ diuidebat altissim⁹ gẽtes: qñ separabat filios adã. Cõstituit ẽmínos pp̃loꝝ: iuxta nũeꝝ filioꝝ isrl. Pars aũt dñi pp̃lus ei⁹: iacob funicul⁹ hereditat⁹ ei⁹. Inuenit eũ i terra deserta: i loco horroris ⁊ vaste solitudinis. Circũduxit eũ ⁊ docuit: ⁊ custodiuit q̃si pupillam oculi sui. Sic aq̃la ꝓuocãs ad volãdũ pullos suos. ⁊ sup eos volitãs. Expandit alas suas: ⁊ assũpsit eũ atq; portauit in humeris suis. Dñs sol⁹ dux ei⁹ fuit: ⁊ nõ erat cum eo de⁹ alien⁹. Cõstituit eũ sup excelsam terrã: ut comedẽt fructus agroꝝ. Ut suggeret mel de petra: oleũq; de saxo durissimo. Butyrũ de armẽto ⁊ lac de ouib⁹: cũ adipe agnorũ ⁊ arietũ filioꝝ basan. Et bircos cum medulla tritici: ⁊ sanguinẽ vue biberent meracissimũ Incrassatus ẽ dilect⁹ ⁊ recalcitrauit: icrassat⁹ ipinguat⁹ dilatat⁹. Dereliq̃t deũ factorẽ suũ: ⁊ recessit a deo salutari suo. Prouocauerũt eũ in dijs alienis: ⁊ in abhominatiõib⁹ ad iracundiã cõcitauerũt. Immolauerunt demonijs ⁊ nõ deo: dijs q̃s ignorabãt. Noui recẽtesq; venerũt: q̃s nõ coluerũt pr̃es eoꝝ. Deũ q̃ te genuit dereliq̃sti: ⁊ oblitus es dñi creatoris tui. Vidit dñs ⁊ ad iracũdiã ꝓcitatus ẽ: qa prouocauerunt eũ filij sui ⁊ filie. Et ait: abscõdã faciem meã ab eis: ⁊ ꝓsiderabo nouissima eoꝝ. Gnãtio.n. ꝑuersa ẽ: ⁊ infideles filij. Ipsi me prouocauerũt i eo q̃ non erat de⁹: ⁊ irritauerũt in vanitatib⁹ suis. Et ego prouocabo eos i eo q̃ nõ ẽ pp̃lus: ⁊ i gẽte stulta irritabo illos. Ignis succensus ẽ i furore meo: ⁊ ardebit vsq; ad iferni nouissima. Deuorabitq; trã cũ germine suo: ⁊ montiũ fũdamẽta cõburet. Cõgregabo sup eos mala: ⁊ sagittas meas cõplebo i eis. Cõsũmẽnt fame: ⁊ deuorabũt eos aues morsu amarissimo. Dentes bestiarũ immittã i eos: cũ furore trahentiũ sup terrã atq; serpentiũ. Foris vastabit eos gladi⁹ ⁊ int⁹ pauor: iuuenẽ simul ac ꝟginẽ lactentẽ cum homine sene. Et dixi: vbi nã sũt? cessare faciã ex hoib⁹ memoriã eorũ. Sed ꝓpter irã inimicorũ distuli: ne forte supbirẽt hostes eoꝝ. ⁊ dicerẽt. Man⁹ nr̃a excelsa: ⁊ nõ dñs fecit hec oia. Gens absq; ꝓsilio ẽ ⁊ sine prudẽtia: vtinã saperẽt ⁊ intelligerẽt ac nouissima ꝓuiderẽt. Quõ pseq̃bat vnus mille: ⁊ duo fugarẽt decẽ milia? Nõne ideo qa de⁹ su⁹ vẽdidit eos: ⁊ dñs cõclusit illos? Nõ.n. ẽ deus nr̃ ut dij eoꝝ: ⁊ inimici nostri sũt iudices. De vinea sodomoꝝ vinũ eorũ: ⁊ de suburbanis gomorre. Uua eoꝝ vua fellis: ⁊ botrus amarissim⁹. Fel draconũ vinũ eoꝝ: ⁊ venenũ aspidũ insanabile. Nõne hec condita sũt apud me: ⁊ signata in thesauris meis? Mea ẽ vltio ⁊ ego retribuã eis i tpe: ut labat pes eoꝝ. Iuxta est dies ꝑditionis:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ adesse festinat tpa. Judicabit dñs populū
suū: ꝛ in puis suis miserebit. Videbit qꝝ ifir
mata sit manus: ꝛ clausi qꝫ ꝛefecerunt: resi-
duiqꝫ ꝓsūpti sūt. Et dicēt: vbi sunt dij eoꝝ in
qb⁹ habebāt fiduciā? De qꝝ victimis come-
debant adipes: ꝛ bibebant vinū libaminū.
Surgāt ꝛ opitulēt vobis: ꝛ in necessitate vos
ptegāt. Videte qꝝ ego sim sol⁹: ꝛ nō sit ali⁹
deus p̄ter me. Ego occidā ꝛ ego viuē faciā:
pcutiā ꝛ ego sanabo: ꝛ nō ē q̄ ꝛe manu mea
possit eruere. Leuabo ad celū manū meā: ꝛ
dicā. viuo ego in ēternū. Si acuero ut fulgur
gladiū meū: ꝛ arripuerit iudiciū man⁹ mea.
Reddā vltionē hostib⁹ meis: ꝛ bis q̄ oderūt
me retribuā. Inebriabo sagittas meas san-
guine: ꝛ gladi⁹ meus deuorabit carnes. De
cruore occisoꝝ: ꝛ de captiuitate nudati inimi-
coꝝ capitis. Laudate gētes pplm ei⁹: q̄a san
guinē seruoꝝ suoꝝ vlciscet. Et vindictā re-
tribuet in hostes eoꝝ: ꝛ ꝓpiti⁹ erit ꝛre popu-
li sui. Venit ḡ moyses ꝛ locut⁹ ē oia ꝙba cā-
tici hui⁹ i aurib⁹ pplī ipse ꝛ iosue filius nun.
Cōpleuitqꝫ ꝛs sermones istos loquēs ad
vniuersū isrl. ꝛ dixit ad eos: Ponite corda
vra i oia verba que ego testificor vobis ho-
die: ut mādetis ea filijs vris custodire ꝛ fa-
cere: ꝛ iplere vniuersa q̄ scripta sūt in volu-
mine legis hui⁹: q̄a nō i cassū p̄cepta sūt vob:
ꝫ ut singuli i eis viuerēt. q̄ facientes lōgo ꝓse-
ueretis tēpore in terra ad quā iordane trās-
miso ingredimi possidendam. Locutusqꝫ est
dñs ad moysen i eadē die dicēs: Ascende i
montē istū abarim in montē nebo qui est in
ꝛra moab ꝓtra hiericho. ꝛ vide ꝛrā chanaan
quā ego tradā filijs isrl obtinendā. ꝛ more-
re in monte. Quē cōscēdes iūgeris popu lis
tuis. sicut mortu⁹ ē aaron frat tuus i mōte
hor ꝛ appositus pplis suis: q̄a p̄uaricati estis
in me i medio filioꝝ isrl ad aquas contradi-
ctiōis i cades deserti syn. ꝛ nō scificastis me
inē filios isrl. Econtra videbis ꝛrā. ꝛ nō in-
gredieris in eā: quā ego dabo filijs israel.

XXXIII

Hec est bñdictio qua be-
nedixit moyses hō dei filijs isrl ante
mortē suam. Et ait: Dñs de syna ve-
nit: ꝛ de seyr ortus ē nob. Apparuit de mōte
pharan. ꝛ cum eo scōrū milia. In dextra ei⁹
ignea lex: dilexit pplos. Oēs sci i manu illi⁹
sūt: ꝛ q̄ appropinquāt pedib⁹ ei⁹. accipient de
doctrina illi⁹. Legē p̄cepit nob moyses: he-
reditatem multitudinis iacob. Et erit apud
rectissimū rex: congregatis ꝓncipib⁹ ppli cum
tribub⁹ isrl. Viuat ruben ꝛ nō moriat: ꝛ sit
paruus in numero. Hec est iude bēnedictio.
Audi dñe vocē iude: ꝛ ad pplm suū introduc
eū. Man⁹ ei⁹ pugnabūt ꝓ eo: ꝛ adiutor illi⁹
ꝑ aduersarios ei⁹ erit. Leuiqꝫ ait: Perfectio
tua ꝛ doctrina tua a viro scō tuo quē ꝓba-
sti i tēptatiōe: ꝛ iudicasti ad aqs ꝓtradictio
nis. Qui dixit pri suo ꝛ mri sue nescio vos:
ꝛ fribus suis ignoro illos. ꝛ nescierūt filios
suos. Hi custodierūt eloquiū tuū ꝛ pactum
tuū ꝓuauerūt: iudicia tua o iacob. ꝛ legem
tuā o isrl. Ponēt thymiama i furore tuo: ꝛ
holocausta sup altare tuū. Bñdic dñe forti-
tudini ei⁹: ꝛ opa manuū illi⁹ suscipe. Pcute
dorsa inimicoꝝ ei⁹: ꝛ q̄ oderūt eū nō ꝓsurgant.
Et beniamin ait: Amantissim⁹ dñi habita-
bit ꝓfidēt i eo: q̄si i thalamo tota die mora-
bit: ꝛ inē humeros illi⁹ requiescet. Joseph qꝫ
ait: De bñdictiōe dñi ꝛra ei⁹: de pomis celi
ꝛ rore atqꝫ abysso subiacēte. De pomis fru-
ctuū solis ac lune: de ꝓtice antiquoꝝ mōtiū: de
pomis colliū eternoꝝ: ꝛ de frugib⁹ terre: ꝛ de
plenitudine ei⁹. Bñdictio illi⁹ q̄ apparuit in
rubo veniat sup caput ioseph: ꝛ sup vertice
nazarei inter frēs suos. Quasi ꝓmogeniti tau
ri pulchritudo ei⁹: cornua rhinoceroti cor-
nua illi⁹. In ipsis ventilabit gētes vsqꝫ ad ter-
minos ꝛre. He sūt multitudines ephraim: ꝛ
hec milia manasse. Et zabulon ait: Letare za
bulon i exitu tuo: ꝛ yssachar i tabernaculis
tuis: pplos vocabūt ad mōtē: ibi imolabunt
victimas iustitie. Qui iundationē maris q̄si
lac suggēt: ꝛ thesauros absconditos arenaꝝ.
Et gad ait: Bñdict⁹ i latitudie gad. Qua-
si leo requieuit: ceperqꝫ brachiū ꝛ vertice. Et vi-
dit ꝓncipatū suū qꝫ i pte sua doctor erat repo-
sit⁹. q̄ fuit cum ꝓncipib⁹ ppli ꝛ fecit iusticias
dñi: ꝛ iudiciū suū cum isrl. Dan qꝫ ait: Dan
catul⁹ leonis fluet largiter de basan. Et nepta-
lim dixit: Neptalim abūdātia ꝓfruet. ꝛ ple-
nus erit bñdictionib⁹ dñi. Mare ꝛ meridiē
possidebit. Aser qꝫ ait: Bñdict⁹ i filijs aser
Sit placēs frib⁹ suis: ꝛ tingat i oleo pedem
suū. Ferrū ꝛ es calciamētū ei⁹. Sic dies iu-
uētutis tue: ita ꝛ senectus tua. Non ē ali⁹ ut
deus rectissimi. Ascēsor celi auxiliator tu⁹.
Magnificētia ei⁹ discurrūt nubes: habita-
culū ei⁹ sursū: ꝛ subt brachia sempiterna. Eij-
ciet a facie tua inimicū: dicetqꝫ conterē. Ha-
bitabit isrl ꝓfidenter ꝛ solus. Oculus iacob

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in ẽra frumẽti ⁊ vini: celiq; caligabũt roze.
Btũs tu iſrl. Quis ſit⁹ tui ꝓpl'e q̃ ſaluaris
i dño? Scutũ auxilij tui. ⁊ gladi⁹ gl'ie tue.
Negabũt te iimici tui. ⁊ tu eox colla calcab.

Hscendit ḡ moyſes ẽ XXXIIII
cãpeſtrib⁹ moab ſup montẽ nebo in
vticẽ pbaſga ꝰ bierichꝫ. oñditq; ei
dñs oẽm terrã galaad vſq; dan. ⁊ vniuerſũ
neptalim terrãq; epbraim ⁊ manaſſe ⁊ oẽm
ẽrã iuda vſq; ad mare nouiſſimũ. ⁊ auſtralẽ
ptẽ ⁊ latitudinẽ cãpi bierichꝫ ciuitatis pal-
marũ vſq; ſegor. Dixitq; dñs ad eũ: Hec eſt
ẽra ꝓ q̃ iurraui abrabã yſaac ⁊ iacob dicẽs:
Semini tuo dabo eã. Vidiſti eã oculis tuis.
⁊ nõ trãſibis adillã. Mortuuſq; ẽ ibi moy-
ſes ſeru⁹ dñi i terra moab iubẽte dño. ⁊ ſepe-
liuit eũ i valle ẽre moab ꝰ pogor. ⁊ nõ co-
gnouit hõ ſepulchꝝ ei⁹ vſq; i pñtẽ diẽ. Moy-
ſes centũ ⁊ viginti ãnox erat qñ mortu⁹ eſt.
Nõ caligauit ocul⁹ ei⁹: nec dentes illi⁹ mo-
ti ſũt. Fleuerũtq; eũ filij iſrl' in campeſtribus
moab trigita dieb⁹. ⁊ cõpleti ſũt dies plãct⁹
lugẽtiũ moyſen. Joſue ꝑuo fili⁹ nun repletus
eſt ſpũ ſapie: qa moyſes poſuit ſup eũ man⁹
ſuas. Et obedierunt ei filij iſrl': feceruntq; ſi-
cut p̃cepit dñs moyſi. Et non ſurrexit ꝓpha
vltra i iſrl' ſicut moyſes quẽ noſſet dñs facie
ad faciem in oib⁹ ſignis atq; portentis q̃ mi-
ſit p eũ ut faceret in terra egypti pharaoni
⁊ oib⁹ ſeruis ei⁹ vniuerſeq; terre illi⁹. ⁊ cun-
ctã manũ robuſtã magnaq; mirabilia q̃ fe-
cit moyſes corã vniuerſo iſrahel.

Explicit Deuteronomiũ. Incipit ꝓlog⁹
beati bieronymi ꝓſbyteri in libꝝ Joſue.

Andem finito pentateucho
moyſi velut grãdi fenore li-
berati: ad ieſũ filiũ naue ma
nũ mittim⁹ quẽ hebrei ioſue
ben nun. i. ioſue filiũ nun vo-
cant. ⁊ ad iudicũ libꝝ quẽ
ſoptbim appellant: ad rutb q; ⁊ beſter quos
biſdẽ noib⁹ efferũt. Monemuſq; lectorẽ ut
ſiluã hebraicox noiuz. ⁊ diſtinctiões p mẽ-
bra diuiſas: diligẽs ſcriptura cõſeruet: ne ⁊
nr̃ labor ⁊ illius ſtudiũ ꝑeat. Et ut in ꝑmis
qd ſepe teſtat⁹ ſũ ſciat me non in reꝓhenſionẽ
vetex noua cudere ſic̃ amici mei criminant':
ꝙ ꝓ virili portione offerre lingue mee boib⁹
quos tamẽ nr̃a velectãt: ut p grecox hexa-
plis q̃ ⁊ ſũptu ⁊ labore maxim̃o indigẽt edi-
tionẽ nr̃am habeãt. Et ſicubi in antiquoꝝ
voluminũ lectiõe dubitarint: hꝫ illis ꝓferen-
tes iueniãt qd requrũt. Maxie cũ apud lati-
nos tot ſint exemplaria q̃t codices. ⁊ vnuſ-
q̃ſq; ꝓ arbitrio ſuo uel addiderit ul' ſubtra-
xerit qd ei viſũ ẽ. ⁊ vtiq; nõ poſſit verum eſſe
qd diſſonat. Unde ceſſet arcuato vulnere ꝰ
nos inſurgẽ ſcorpi⁹. ⁊ ſcñ op⁹ venenata car-
pere lingua reſiſtat: uel ſuſcipiens ſi placet:
uel ꝓtẽnens ſi diſplicet: memineritq; illoꝝ
ꝓſuũ. Os tuũ abũdauit malitia. ⁊ lingua tua
ꝓcinnabat dolos. Sedẽs adũſus frẽm tuũ
loq̃bar': ⁊ adũſus filiũ matris tue ponebas
ſcandalũ: hꝫ feciſti. ⁊ tacui. Extimaſti iniq̃
q ero tui ſil'is: arguam te ⁊ ſtatuã cõtra fa-
ciẽ tuã. Que. n. audiẽtis uel legẽt⁹ vtilitas ẽ
nos laborãdo ſudare. ⁊ alios retrahẽdo la-
borare: dolere iudeos q; calũniãdi eis ⁊ ir-
ridẽdi xp̃ianos ſit oblata occaſio. ⁊ eccleſie
boies id reſpicere imo lacerare vnde aduer-
ſarij torqueanť? Qſi vet⁹ eis tm̃ interpreta-
tio placet: que ⁊ mibi non diſplicet. ⁊ nibil
extra recipiẽdũ putãt: cur ea q̃ ſub aſtericis
⁊ obelis uel addita ſũt uel ãputata: legunt ⁊
negligũt? Quare danielẽ iuxta thodotiõis
traditionẽ eccleſie ſuſcepẽrũt? Cur origenẽ
mirant' ⁊ euſebiũ pãphili: cũctas editiones
ſil'iter diſſerẽtes? Aut q̃ fuit ſtulticia: poſtq;
vera diſerint ꝓferre q̃ falſa ſũt? Unde aũt i
nouo teſtamẽto ꝓbare poterũt aſſumpta te-
ſtimonia q̃ i libꝝ veterib⁹ non bñt? Hec di-
cimus ne oio calũniantib⁹ tacere videamur
Cetex p⁹ ſcẽ paule tranſitionẽ cui⁹ vita vir-
tut⁹ exẽplũ ẽ. ⁊ bos libros q̃s euſtochio vir-
gini xp̃i negare nõ potui: decreuim⁹ oũ ſpi-
rit⁹ bos regit art⁹: ꝓpbax explanatiõi incũ-
bere. ⁊ omiſſũ iam diu op⁹ q̃ſi q̃dã poſtlimi-
nio repetẽ: p̃ſerti cũ ⁊ ãmirabilis ſcũſq; vir
pãmachius hoc idẽ litteris flagitet. ⁊ nos
ad patriã feſtinantes mortiferos ſyrenarũ
cantus ſurda velim⁹ aure tranſire.

Explicit prologus. Incipit argumentũ.

Ieſus filius naue: typũ dñi nõ ſolum
in geſtis verũ etiã i noie gerẽs: trãſit
iordanẽ: boſtiũ regna ſubuertit: diui-
dit terrã victori ꝓpl'o. ⁊ p ſingulas vrbes: vi-
culos: montes: fluia: torrẽtes atq; confinia:
eccl'ie celeſtiſq; ir'lm ſpũalia regna deſcribit.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Incipit liber Josue. Capm. I

Factū est p̄ mortem moysi serui dñi: ut loqueretur dñs ad iosue filiū nun ministrū moysi. 7 diceret ei: Moyses seru⁹ me⁹ mortu⁹ est. Surge 7 transi iordanē istū tu 7 oīs pp̄lus tecū: in terrā quā ego dabo filijs isrl̄. Oēm locū quē calcauerit vestigiū pedis vr̄i. vobis tradā: sic locut⁹ sū moysi. A deserto 7 libano vsq; ad fluuiū magnū eufratē oīs ēra ethēor vsq; ad mare magnū ꝑ solis occasū erit termin⁹ vr̄. Null⁹ poterit vobis resistē cūctis dieb⁹ vite tue. Sicut fui cū moyse. ita ero tecū: nō dimittā nec derelinquam te. Confortare. 7 esto robust⁹. Tu. n. sorte diuides pp̄lo buic ēr̄ā: p̄ q̄ iurauī p̄rib⁹ tuis ut traderē eā illis. Cōfortare igit̄ 7 esto robust⁹ valde: ut custodias 7 facias cēm legē quā p̄cepit tibi moyses seru⁹ me⁹. Ne declines ab ea ad dextram uel ad sinistrā. ut intelligas cūcta q̄ agis. Nō recedat volumen legis hui⁹ ab ore tuo ſ meditaberis i eo diebus ac noctib⁹. ut custodias 7 facias oia q̄ scripta sūt i eo. Tūc dirriges viā tuā 7 intelliges eā. Ecce p̄cipio tibi: cōfortare 7 esto robust⁹. Noli metuē 7 noli timē. qm̄ tecū ē dñs de⁹ tu⁹ i oib⁹ ad q̄cūq; p̄rexeris. Precepitq; iosue p̄ncipib⁹ pp̄li dicens: Trāsite p̄ mediū castroꝝ. 7 imperate pp̄lo ac dicite: Preparate vob cibaria: qm̄ p⁹ die tertiū trāsibitis iordanē. 7 intrabitis ad possidēdā terrā quam dñs deus nr̄ datur⁹ ē nobis. Rubenitis q; 7 gadditis 7 dimidie tribui manasse ait: Memētote sermonis quē p̄cepit vobis moyses famul⁹ dñi dicens: Dñs de⁹ vester dedit vobis requiē 7 ēm ēr̄ā. Uxores vr̄e 7 filij vr̄i ac iumēta manebūt in ēra quā tradidit vob moyses trāſ iordanē. Vos aūt trāsite armati añ frēs vr̄os ēs fortes manu 7 pugnate p̄ eis. donec det requiē dñs frib⁹ vr̄is sicut 7 vobis dedit. 7 possideāt ipsi q; ēr̄ā quam dñs de⁹ vester datur⁹ ē eis. 7 sic reuertemi i terrā possessiōis vr̄e. 7 habitabitis i ea quā vobis dedit moyses famulus dñi trāſ iordanē cōtra solis ortū. Rñderūtq; ad iosue. atq; dixerūt: Oia q̄ p̄cepisti nob faciem⁹. 7 q̄cūq; miseris. ibim⁹. Sic obediuim⁹ i cūct; moysi. ita obediem⁹ 7 tibi: tm̄ sit dñs de⁹ tecū sicut fuit cum moyse. Qui cōtradixerit ori tuo 7 nō obedierit cūctis sermonib⁹ q̄s p̄cepis ei moriat. Tu tm̄ confortare. 7 virilit̄ age. II

Misit igitur iosue fili⁹ nun de setbim duos viros exploratores in absc̄ondito 7 dixit eis: Ite 7 cōsiderate ēr̄ā. vrbē q; hiericho. Qui pgētes ingressi sūt domū mulieris meretricis noīe raab. 7 q̄euerūt apud eam. Nunciatūq; ē regi hiericho. 7 dictū. Ecce viri ingressi sūt huc p̄ nocte de filijs isrl̄. ut explorēt terrā. Misitq; rex hiericho ad raab dicēs: Educ viros qui venerūt ad te. 7 ingressi sunt domū tuā. Exploratores quippe sunt. 7 omnē terrā cōsiderare venerūt. Tollensq; mulier viros. abscondit 7 ait: Fateor venerūt ad me. ſ nesciebā vnde essent. Cūq; porta clauderet̄ i tenebris. 7 illi p̄ter exierūt: nescio q̄ abierūt. p̄sequimini cito 7 ꝑp̄hēdetis eos. Ipsa aūt fecit ascēdere viros in solariū dom⁹ sue: operuitq; eos stipula lini q̄ ibi erat. Hi aūt q̄ missi fuerant secuti sunt eos p̄ viā q̄ ducit ad vadū iordanis: illisq; egressis stati porta clausa est. Nec dū obdormierāt qui latebant. 7 ecce mulier ascēdit ad eos. 7 ait: Noui q; dñs tradiderit vobis terrā. Cteni irruit i nos terror vester: 7 elanguerūt oēs habitatores ēr̄e. Audiuimus q; siccauerit dñs aq̄s maris rubri ad vr̄m introitū q̄n egressi estis de egypto. 7 q̄ fecerit⁊ duob⁹ āmorreor̄ regib⁹ q̄ erāt trans iordanē. seon 7 og q̄s interfeciſtis. Et ꝟ audientes p̄timuim⁹ 7 elanguit cor nr̄m. nec remānsit i nobis spūs ad introitū vr̄m. Dñs. n. deus vester ipse ē deus in celo sursū 7 in ēra deorsum. Nūc g; iurate mihi p̄ dñm ut quō ego mīam feci vobiscū: ita 7 vos faciatis cū domo p̄ris mei: detisq; mihi verum signū ut saluetis patrē meū 7 matrē. frēs ac sorores meas 7 oia q̄ illor̄ sūt. 7 eruat⁊ aias nr̄as a morte. Qui rñderūt ei: Aia nr̄a sit p̄ vob in mortē. si tu nō p̄dideris nos Cūq; tradiderit nob dñs ēr̄ā: faciem⁹ in te mīam 7 ꝟitatē. Demisit g; eos p̄ funē de fenestra. Domus eni eius hērebat muro. Dixitq; ad eos: Ad mōtana ascendite. ne forte occurant vob reuertētes: ibiq; latitate trib⁹ dieb⁹ donec redeāt. 7 sic ibitis p̄ viā vr̄am. Qui dixerūt ad eā: Inmoxij erim⁹ a iuramēto ꝟ q̄ adiurasti nos. si ingrediētib⁹ nobis ēr̄ā signū nō fuerit funicul⁹ iste coccine⁹. 7 ligaueris eū i fenestra p̄ qua demisisti nos. 7 patrē tuū ac matrem

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

frēsq; 7 cū cognatione tua cōgregaueris i
domū tuā. Qui ostiū dom⁹ tue egressus fue-
rit: sanguis ipsi⁹ erit i caput eius. 7 nos eri-
mus alieni. Cūctoꝝ aūt sanguis q̄ tecū i do-
mo fuerint redūdabit in caput nostrum si
eos aliq̄s tetigerit. Dixi si nos ꝓdere voluer
7 sermonē istū ꝓferre i mediū. erim⁹ mundi
ab hui⁹ iuramento q̄ adiurasti nos. Et illa re-
spondit: Sic̄ locuti estis ita fiat. Dimittēsq;
eos ut pgerēt: appēdit funiculū coccineū in
fenestra. Illi vo ābulātes puenerūt ad mō-
tana. 7 manserūt ibi tres dies donec reuer-
terent qui fuerāt ꝓsecuti. Querētes. n. p cūm
viā nō reppererūt eos. Quib⁹ vrbē ingressis
reuersi sūt 7 descēderūt exploratores de mō-
te. 7 trāsito iordane venerunt ad iosue filiū
nun narraueruntq; ei oia q̄ acciderant sibi
atq; dixerūt: Tradidit dñs cūm terrā hāc in
manus nostras. 7 timore ꝓstrati sūt cuncti
habitatores eius. III

Igitur iosue de nocte ꝯsurgens mouit
castra egrediētesq; de setbim venerunt
ad iordanē ipse 7 cūs filij isrl. 7 morati
sūt ibi p tres dies. Quib⁹ euolutis trāsierūt
pcones p castroꝝ mediū. 7 clamare cepērūt.
Q̄n videritis archā federis dñi dei vri 7 sa-
cerdotes stirpis leuitice portātes eā vos q̄q;
ꝯsurgite 7 sequimini pcedētes: sitq; inter vos
7 archā spatiū cubitoꝝ duū miliū ut ꝓcul
videre possitis. 7 nosse p quā viā ingredia-
mini. q̄a ꝑus nō ambulastis p eā. 7 cauete
ne appropinq̄tis ad archā. Dixitq; iosue ad
pp̄lm: Sanctificamini: cras. n. faciet dñs inē vos
mirabilia. Et ait ad sacerdotes: Tollite ar-
cham federis. 7 pcedite pp̄lm. Qui iussa cō-
plentes tulerūt. 7 ambulauerūt aī eos. Di-
xitq; dñs ad iosue. Hodie incipiā exaltare te
coꝝ oi isrl. ut sciant q̄ sicut cū moyse fui:
ita 7 tecū sim. Tu aūt pcipe sacerdotib⁹ qui
portāt archam federis. 7 dic eis: Cū ingressi
fuerit⁊ ptē aque iordanis: state in ea. Dixitq;
iosue ad filios israhel: Accedite huc. 7 audi-
te ꝟbū dñi dei vri. Et rursū in hoc inq̄t scietis
q̄ dñs deus viuēs i medio vri ē. 7 dispdet i
cōspectu vro chananeū 7 etheū eueū 7 phe-
reeū gergeseū q̄q; 7 iebuseū 7 āmorreū. Ec-
ce archa federis dñi dois tre antecedet vos p
iordanē. parate duodeci viros de duodeci
tribub⁹ isrl: singulos p singulas tribus. Et
cū posuerint vestigia pedū suoꝝ sacerdotes
q̄ portāt archā federis dñi dei vniuerse tre i
aq̄s iordanis. aque q̄ inferiores sūt descurrēt
atq; deficiēt: q̄ aūt desup veniūt i vna mole
ꝯsistēt. Igit egressus ē pp̄l⁹ de tabernaculis
suis ut trāsirēt iordanē. 7 sacerdotes q̄ por-
tabāt archā federis pgebant aī eū. Ingres-
sisq; eis iordanē 7 pedib⁹ eoꝝ in pte aq̄ tin-
ctis: iordanis āt ripas aluei sui tēpore mes-
sis impleuerat: steterūt aq̄ descēdētes i loco
uno. 7 ad instar mōtis itumescētes appare-
bāt procul ab vrbe q̄ vocat edom vsq; ad locū
sarthan: q̄ aūt inferiores erāt i mare solitu-
dinis q̄ nūc vocatur mortuū descenderūt
vsq; q̄ oio deficerēt. Pop⁹ aūt incedebat p
iordanē. 7 sacerdotes q̄ portabāt archā fede-
ris dñi stabāt sup siccā humū i medio iorda
nis accicti. oisq; pp̄l⁹ p arētē alueū trāsibat.

Quib⁹ transgressis dixit dñs IIII
ad iosue: Elige duodecim viros sin
gulos per singulas trib⁹. 7 pcipe eis
ut tollāt de medio iordanis alueo vbi stete-
rūt pedes sacerdotū. duodeci durissimos la
pides: q̄s ponetis i loco castroꝝ vbi fixeritis
hac nocte tētoria. Vocauitq; iosue duodeci
viros q̄s elegerat de filijs isrl singulos de
singulis tribub⁹. 7 ait ad eos: Ite aī archā
dñi dei vestri ad iordanis mediū. 7 portate
inde singuli singulos lapides i humeris ve-
stris iux̄ numerū filioꝝ isrl: ut sit signū inter
vos. Et q̄n interrogauerit vos filij vri cras di-
cētes: q̄d sibi volūt isti lapides. rndebitis eis:
Defecerūt aq̄ iordanis aī archā federis dñi
cū transiret eū. idcirco positi sunt lapides isti
in monimētū filioꝝ isrl vsq; in etnū. Fecerūt
q̄q; filij isrl sicut pcepit eis iosue portantes de
medio iordanis alueo duodecim lapides ut
dixerat dñs ei iuxta numerū filioꝝ isrl vsq; in
locū in quo castrametati sūt. ibiq; posuerūt
eos. Alios q̄q; duodeci lapides posuit iosue
i medio iordanis alueo vbi steterunt sacer-
dotes q̄ portabāt archā federis. 7 sūt ibi vsq;
in pn̄tē die. Sacerdotes aūt q̄ portabāt ar-
cham stabāt i iordanis medio: donec oia cō
plerent q̄ iosue ut loq̄ret ad pp̄lm pceperat
dñs 7 dixerat ei moyses. Festinauitq; pp̄l⁹
7 trāsijt. Cūq; transissent cūs. trāsiuit 7 ar-
cha dñi: sacerdotes q̄q; pgebant ante pp̄lm.
Filij q̄q; rube 7 gad 7 dimidia trib⁹ manasse
armati pcedebant frēs suos filios isrl: sicut
eis pcepat moyses. 7 q̄draginta pugnatoꝝ
milia p turmas 7 cuneos incedebāt p plana
atq; campestria vrbis hiericho. In illo die

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

magnificauit dñs iosue coꝝ oi isrl: ut timerẽt eũ sicut timuerant moysen dũ adhuc viueret. Dixitq; ad eũ: Precipe sacerdotib⁹ qui portãt arcbam federis ut ascẽdãt de iordane. Qui ꝓcepit eis dicẽs: Ascẽdite de iordane. Cũq; ascẽdissent portãtes arcbã federis dñi & siccã bumũ calcare cepissent: reuerse sũt aq̃ i alueũ suũ. & fluebãt sicut añ ꝓsueuerãt. Popul⁹ aũt ascẽdit de iordane decio die mẽsis ꝑmi. & castrametati sũt i galgalis cõtra orientalẽ plagã vrbis hiericbo. Duodeci q̃ lapides q̃s de iordanis alueo sũpserant posuit iosue i galgalis. & dixit ad filios isrl. Qñ interrogauerit filij vri cras pres suos. & dixerit eis: q̃d sibi volũt lapides isti: docebitis eos atq; dicetis: Per arẽtẽ alueũ trãsiuit isrl iordanẽ istũ siccãte dño deo nro aq̃s ei⁹ i ꝓspectu nro donec transirem⁹ sicut fecerat pus i mari rubro. qđ siccauit donec transiremus. ut discãt oes terrã ꝑ ꝓpli fortissimã dei manũ: ut & vos timeatis deũ vrm oi tẽpore.

Postq; g audierunt oes reges amorreoꝝ q̃ habitabãt trãs iordanẽ ad occidentalẽ plagã & cũcti reges chanaã q̃ ꝑpinq̃ possidebãt magni maris loca. q siccasset dñs fluẽta iordanis coram filijs isrl donec trãsirẽt. dissolutũ ẽ cor eorũ: & nõ remãsit in eis spũs timẽtiũ introitũ filiorũ isrl. Eo tpe ait dñs ad iosue. Fac tibi cultros lapideos. & circũcide secũdo filios isrl. Fecitq; qđ iusserat dñs. & circũcidit filios isrl i colle ꝓputioꝝ. Hec aũt causa ẽ secũde circũcisiõis. Omis ꝑpls q̃ egress⁹ ẽ de egypto generis masculini vniũsi bellatores viri mortui sũt in deserto ꝑ lõgissimos vie circuit⁹ q̃ des circũcisi erãt: ꝑplus aũt q̃ natus ẽ in deserto ꝑ q̃dragita ãnos itineris latissime solitudinis incircũcisus fuit donec ꝓsumerent q̃ nõ audierunt vocẽ dñi. & q̃b⁹ ante iurauerat ut oñdẽt eis trã lacte & melle manantẽ. Horũ filij in locũ successerũt patrũ. & circũcisi sũt a iosue. q̃ sicut nati fuerãt i ꝓputio erãt: nec eos in via aliquis circũciderat Postq; aũt oes circũcisi sũt: manserũt i eodem castroꝝ loco donec sanarentur. Dixitq; dñs ad iosue: Hodie abstuli opprobriũ egypti a vb. Vocatũq; ẽ nomẽ loci illi⁹ galgala vsq; in ꝑsentẽ diem. Manserũtq; filij isrl in galgalis. & fecerũt phase q̃rtadecima die mẽsis ad vsprũ in cãpestrib⁹ hiericbo. & comederũt de frugib⁹ terre die alco. & azimos panes & polentã eiusdẽ anni. Defecitq; mãna postq; comederunt de frugib⁹ tre: nec vlsũt vltra cito illo filij isrl. sed comederunt de frugib⁹ pñtis anni tre chanaan. Cũ aũt eẽt iosue i agro vrbis hiericbo. leuauit oculos & vidit vir stantẽ cõtra se euaginatũ tenẽtẽ gladiũ: prexitq; ad eũ. & ait: Noster es. an aduersarioꝝ? Qui rndit: Nequaq̃: sed sum ꝓnceps exercitus dñi. & nunc venio. Cecidit iosue ꝓnus in terram. & adorans ait: Quid dñs meus loquit ad seruũ suũ? Solue inquit calciamẽtũ de pedib⁹ tuis. Locus. n. in quo stas sanct⁹ est. Fecitq; iosue ut sibi fuerat imperatum.

VI

Hiericbo aũt clausa erat atq; munita timore filioꝝ isrl. & null⁹ egredi audebat. aut ingredi. Dixitq; dñs ad iosue: Ecce dedi in man⁹ tuas hiericbo & regem ei⁹: oesq; fortes viros. Circuite vrbem cũcti bellatores semel ꝑ diem. Sic facietis sex dieb⁹. Septimo autẽ die sacerdotes tollẽt septẽ buccinas q̃s vsus ẽ i iubileo. & ꝓcedent arcbã federis. Septiesq; circuibit ciuitatẽ. & sacerdotes clãgẽt buccinis. Cũq; insonuerit vox tube lõgioris atq; cõcisior. & i aurib⁹ vris icrepuerit. ꝓclamabit omis ꝑpulus vociferatiõe maxima. & muri fũdit⁹ corruẽt ciuitatis: ingrediẽtq; singuli ꝑ locũ cõtra quẽ steterint. Vocauit g iosue fili⁹ nun sacerdotes. & dixit ad eos: Tollite arcbam federis. Et septẽ alij sacerdotes tollãt septẽ iubileoꝝ buccinas. & icedãt añ arcbã dñi. Ad ppl'm q̃q; ait: Ite & circuite ciuitatẽ armati ꝓcedẽtes arcbã dñi. Cũq; iosue ꝓba finisset. & septẽ sacerdotes septẽ buccinis clãgerẽt añ arcbã federis dñi: oisq; ppls ꝓcederet armati exercit⁹. reliquũ vulgus arcbam seq̃bat ac buccinis oia ꝓcrepabãt. Precꝑrat aũt iosue ppl'o dicẽs. Nõ clamabit: nec audiet vox vra. neq; vllus sermo ex ore vestro egrediet. donec veniat dies in quo dicã vob: Clamate & vociferami. Circuiuit g arcba dñi ciuitatẽ semel ꝑ diẽ. & reuersa in castra mãsit ibi. Igit iosue de nocte ꝓsurgente tulerũt sacerdotes arcbã dñi. & septẽ ex eis septẽ buccinas q̃s i iubileo vsus est. ꝓcedebãtq; arcbã dñi ambulãtes atq; clãgẽtes. & armat⁹ ppls ibat añ eos. vulg⁹ aũt reliquũ seq̃bat arcbã. & buccinis ꝓsonabat. Circuierũtq; ciuitatẽ secũdo die semel. & reuersi sũt i castra. Sic fecerũt sex dieb⁹. Die aũt septio

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

diluculo ꝓsurgẽtes : circuierũt vrbem sicut dispositũ erat septies. Cũq; septimo circuitu clãgerẽt buccinis sacerdotes dixit iosue ad ẽm isrl̃: Vociferami. Tradidit.n. vob dñs ciuitatẽ. Sitq; ciuitas ꝟ anathema. ⁊ oĩa q̃ ĩ ea sũt dño. Sola raab meretrix viuat cum vniũsis q̃ cũ ea ĩ domo sũt. Abscõdit.n. nũcios ꝙs direximus. Vos autem cauete ne de bis q̃ ꝑcepta sũt q̃ppiã ꝓtingatis. ⁊ sitis ꝓuaricatiõis rei. ⁊ oĩa castra israhel sub ꝑccato sint atq; turbẽt. Quicq̃d aũt auri aut argẽti fuerit ⁊ vasoꝝ eneoꝝ ac ferri dño ꝓsecret repositũ in thesauris eiꝰ. Igit̃ oi ꝑplꝰ vocifferante ⁊ clãgẽtibꝰ tubis postq̃ in aures multitudinis vox sonitusq; icrepuit muri illico corruerũt. ⁊ ascẽdit vnusq̃sq; ꝑ locũ q̃ cõtra se erat. Ceperũtq; ciuitatẽ. ⁊ interfecerũt oĩa q̃ erãt in ea a viro vsq; ad mulierẽ: ab infante vsq; ad senem. Boues q̃; ⁊ oues ⁊ asinos ĩ ore gladij ꝑcusserũt. Duobꝰ aũt viris q̃ exploratores missi fuerãt dixit iosue: Ingredimini domũ mulieris meretricis ⁊ ꝓducite eã. ⁊ oĩa q̃ illiꝰ sunt sic illi iuramẽto firmastis. Ingressiq; iuuenes eduxerũt raab ⁊ parẽtes eiꝰ: frẽs q̃; ⁊ cũctam supellectilẽ ac cognationẽ illiꝰ. ⁊ ex castra isrl̃ manẽ fecerũt. Vrbẽ aũt ⁊ oĩa q̃ inuẽta sũt ĩ ea succẽderũt: absq; auro ⁊ argẽto ⁊ vasis eneis ac ferro: q̃ in crariũ dñi ꝓsecrarũt. Raab ꝙo meretricẽ ⁊ domũ ꝑris eiꝰ. ⁊ oĩa q̃ habebat fecit iosue viuẽ. ⁊ habitauerũt in medio isrl̃ vsq; in ꝑsẽtẽ diẽ eo ꝙ abscõderit nũcios ꝙs miserat ut explorarẽt biericho. In tpe illo ĩprecatꝰ ẽ iosue dicẽs: Maledictus vir cor̃ dño qui suscitauerit ⁊ edificauerit ciuitatẽ biericho. In ꝑmogenito suo fundamenta illiꝰ iaciat. ⁊ ĩ nouissimo liberoꝝ ponat portas eiꝰ. Fuit q̃; dñs cũ iosue. ⁊ nomẽ eiꝰ vulgatũ ẽ ĩ oĩa ẽra.

VII

Filij aũt isrl̃ ꝓuaricati sũt mãdatũ. ⁊ vsurpauerũt de anathemate. Nam achan filius charmi filij çabdi filij çare de tribu iuda tulit aliquid de anathemate. Iratusq; ẽ dñs ꝓ filios israhel Cũq; mitteret iosue de biericho viros cõtra hay quę ẽ iuxta bethauen ad oriẽtalẽ plagã oppidi bethel dixit eis: Ascendite ⁊ explorate terrã. Qui ꝑcepta cõplẽtes explorauerũt hay. Et reuersi dixerũt ei: Non ascẽdat ois ꝑplꝰ: ꝟ duo uel tria milia viroꝝ pgãt. ⁊ deleãt ciuitatem. Quare ois ꝑplus frustra defatigabit ꝓ hostes paucissimos? Ascenderũt ꝙ tria milia pugnatoꝝ. Qui stati tergaꝟtẽtes ꝑcussi sũt a viris vrbis hay. ⁊ corruerũt ex eis triginta ⁊ sex hoies. Ꝑsecutiq; sũt eos aduersarij de porta vsq; ad sabarim. ⁊ cecideront ꝑ prona fugiẽtes. Pertimuitq; cor ꝑplꝰ ⁊ ad instar aque liquefactũ ẽ. Iosue ꝟo scidit vestimenta sua. ⁊ pronꝰ cecidit in terram cor̃ arcba dñi vsq; ad vesperam: tam ipse ꝙ oes seniores isrl̃. Miserũtq; puluerem sup capita sua. ⁊ dixit iosue: Heu dñe deꝰ. Quid voluisti traducere ꝑplm istũ iordanẽ fluuiũ ut traderes nos in manus ãmorrei ⁊ ꝑderes? Vtinã ut cepimꝰ mãsissemꝰ trans iordanẽ. Mi dñe deꝰ q̃d dicã: videꝫ israhelẽ hostibꝰ suis terga vertẽtẽ? Audiẽt chananei ⁊ oes habitatores tre. ⁊ parit̃ cõglobati circũdabũt nos: atq; delebũt nomẽ nrm de tra. Et quid facies magno nomini tuo? Dixitq; dominꝰ ad iosue: Surge: cur iaces ꝓnꝰ i tra? Peccauit isrl̃ ⁊ ꝓuaricatꝰ ẽ pactũ meũ tulerũtq; de anathemate ⁊ furati sũt atq; mẽtiti. ⁊ absconderũt inter vasa sua. Nec poterit isrl̃ stare añ hostes suos: eosq; fugiet q̃a pollutus est anathemate. Non ero vltra vobiscũ: donec ꝙteratis eũ q̃ hui⁹ sceleris reus ẽ. Surge sanctifica ꝑplm. ⁊ dic eis: Sanctificami i crastinũ. hec.n. dicit dñs deus isrl̃. Anathema in medio tui ẽ isrl̃. Non poteris stare cor̃ hostibꝰ tuis: donec deleat ex te q̃ꝫ ꝓfanatꝰ ẽ scelere. Accedetisq; mane singuli ꝑ tribꝰ vr̃as ⁊ quã cũq; tribũ sors inuenerit accedet ꝑ cognatiões suas. ⁊ cogtio ꝑ domos. domusq; ꝑ viros. ⁊ q̃cũq; ille ĩꝫ facinore fuerit deprẽsus cõburet̃ igni cũ oĩ sua ba sua: qm̃ ꝓuaricatꝰ ẽ pactũ dñi. ⁊ fecit nepdas i isrl̃. Surgens itaq; iosue mane: applicuit isrl̃ ꝑ tribꝰ suas. ⁊ inuẽta ẽ tribꝰ iuda. Que cũ iur̃ familias suas esset oblata: inuẽta est familia çare. Illã q̃; ꝑ domos offerẽs reperit çabdi cuiꝰ domũ i singulos diuidẽs viros inuenit achã filiũ charmi filij çabdi filij çare de tribu iuda. Et ait iosue ad achan: Fili mi da gloriã dño deo isrl̃ ⁊ cõfitẽ: atq; indica mihi q̃d feceris ne abscondas. Rñditq; achan iosue. ⁊ dixit ei: Vere ego peccaui dño deo isrl̃. ⁊ sic ⁊ sic feci. Vidi.n. inter spolia palliũ coccineũ valde bonũ ⁊ ducẽtos siclos argenti regulãq; aureã q̃nq̃gita siclorꝝ. ⁊ ꝓcupiscẽs abstuli. ⁊ abscõdi in terra ꝑ mediũ tabernaculi mei: argẽtũq; fossa humo operui. Misit ꝙ iosue ministros: q̃ currẽtes ad tabernaculũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

illi⁹ reppererũt cũcta abscõdita i eodẽ loco 7 argẽtũ sil'. Auferẽtesq; ꝛ tẽtorio tulerũt ea ad iosue 7 ad ẽs filios isrl'·piecerũtq; ante dñm. Tollens itaq; iosue acban filiũ çare argẽtũq; 7 palliũ 7 aurẽ regulã·filios q; 7 filias ei⁹·boues 7 asinos 7 oues ipsũq; tabernaculũ 7 cũctã supellectilẽ 7 ois isrl' cũ eo: duxerũt eos ad vallẽ achor: vbi dixit iosue: Quia turbasti nos:exturbet te dom⁹ i die hac. Lapidauitq; eũ ois isrl'. 7 cũcta q̃ illius erant igne consũpta sũt. Congregauerunt q; sup eum aceruũ magnũ lapidũ: q̃ permanet vsq; in pñtẽ diẽ. Et auersus è furor dñi ab eis. Vocatũq; ẽ nomẽ loci illi⁹ vallis achor vsq; hodie.

VIII

Dixit aũt dñs ad iosue: Ne timeas: neq; formides. Tolle tecũ ẽm multitudinẽ pugnatorũ 7 psurgẽs ascẽde i oppidũ hay. Ecce tradidi i manũ tua m regẽ ei⁹ 7 pplm: vrbẽq; 7 terrã. Facies q; vrbi hay 7 regi ei⁹: sicut feciſti hiericho 7 regi illus. Predã vo 7 oia aiantia diripietis vobis. Pone isidias vrbi p⁹ eã. Surrexitq; iosue. 7 ois exercit⁹ bellatorũ cũ eo: ut ascẽderent in hay. Et electa triginta milia virorũ fortiũ misit nocte·pcepitq; eis dicẽs: Ponite insidias p⁹ ciuitatẽ. Nec longi⁹ recedatis: 7 eritis ẽs parati. Ego aũt 7 reliq̃ multitudo q̃ mecũ ẽ·ascẽdem⁹ ex aduerso ꝯ vrbẽ. Cũq; exierit ꝯ nos·sicut añ fecim⁹ fugiem⁹: 7 terga vtem⁹ donec psequẽtes ab vrbe lõgius ptrabãtur. Putabũt. n. nos fugẽ sicut pus. Nobis q̃ fugiẽtib⁹ 7 illis psequẽtibus psurgetis ꝛ insidijs 7 vastabitis ciuitatẽ: tradetq; eã dñs deus ꝛester in manus vras. Cũq; ceperitis succẽdite eã. 7 sic oia facietis ut iussi. Dimisitq; eos 7 pexerũt ad locũ isidiaꝝ: sederũtq; inꝛ bethel 7 hay ad occidentalẽ plagã vrbis hay. Iosue aũt nocte illa i medio mansit ppli. Surgẽsq; diluculo recẽsuit socios. 7 ascendit cũ seniorib⁹ in fronte exercit⁹: vallat⁹ auxilio pugnatorũ. Cũq; venissent 7 ascendissent ex aduerso ciuitatis·steterũt ad septẽtrionalẽ vrbis plagã: inꝛ quã 7 eos·vallis erat media. Quinq; aũt milia viros elegerat 7 posuerat i insidijs inꝛ bethauen 7 hay ex occidẽtali pte ciusdẽ ciuitatis. Ois vo reliqu⁹ exercit⁹ ad aq̃lonẽ aciẽ dirigebat: ita ut nouissimi multitudinis occidentalẽ plagã vrbis attingerẽt. Abiit q̃ iosue nocte illa. 7 stetit i vallis medio. Quod cũ vidisset rex hay festinauit mane. 7 egressus ẽ cũ oi exercitu ciuitatis: direxeritq; aciẽ ꝯ deserti: ignorãs q; p⁹ tergũ laterẽt insidie Josue vo 7 ois isrl' cesserũt loco: simulãtes metũ 7 fugiẽtes p solitudinis viã. At illi vociferãtes pariter 7 se mutuo cohortãtes·persecuti sũt eos. Cũq; recessissent a ciuitate. 7 ne vn⁹ q̃dẽ in vrbe hay 7 bethel remansisset qui nõ psequeret isrl'·sicut erupant apta oppida relinquentes·dixit dñs ad iosue: Leua clypeũ q̃ i manu tua ẽ ꝯ vrbẽ hay: qm̃ tibi tradã eã. Cũq; eleuasset clypeũ ex aduerso ciuitatis·insidie q̃ latebãt·surrexerũt ꝑ festim 7 pgẽtes ad ciuitatẽ ceperũt. 7 succẽderũt eã. Viri aũt ciuitatis q̃ psequebãt iosue·respiciẽtes 7 vidẽtes fumũ vrbis ad celũ vsq; ꝑscẽdere·nõ potuerũt vltra huc illucq; diffugẽ· psertim cũ bi q̃ simulauerãt fugam. 7 tendebant ad solitudinẽ·ꝯ psequentes fortissime restitissent. Videsq; iosue 7 ois isrl' q; capta eẽt ciuitas 7 fum⁹ vrbis ascẽderet·reuersus pcussit viros hay. Siq̃dẽ 7 illi q̃ ceperant 7 succẽderãt ciuitatem: egressi ex vrbe ꝯ suos medios hostiũ ferire ceperũt. Cũ q; ex vtraq; pte aduersarij cederent ita ut null⁹ ꝛ tanta multitudine saluaret·regẽ q; vrbis hay apprehenderũt viuẽtẽ. 7 obtulerũt iosue. Igit oib⁹ interfectis q̃ israhelẽ ad deserta tendentẽ fuerãt psecuti. 7 i eodẽ loco gladio corruẽtib⁹·reuersi filij isrl' pcusserũt ciuitatẽ. Erant aũt q̃ i eodẽ die ꝑciderãt a viro vsq; ad mulierẽ: duodecim milia hoiuz ẽs vrbis hay. Josue vo nõ cõtraxit manũ quã in sublime porrexerat tenẽs clypeũ: donec interficerent ẽs habitatores hay. Jumẽta aũt 7 ꝓdã ciuitatis diuiserũt sibi filij isrl': sicut ꝓceperat dñs iosue. Qui succendit vrbẽ. 7 fecit eã tumulũ sempiternũ. Regẽ q; ei⁹ suspẽdit i patibulo vsq; ad vesperam 7 solis occasũ· precepitq; iosue 7 deposuerũt cadauer ei⁹ ꝛ cruce pieceruntq; i ipso introitu ciuitatis ꝑgesto sup eo magno aceruo lapidũ qui pmanet vsq; i pñtẽ diẽ. Tũc edificauit iosue altare dño deo isrl' in mõte hebal: sicut ꝓcepat moyses famul⁹ dñi filijs isrl'. 7 scriptũ ẽ i volumine legis moysi·altare ex lapidib⁹ ipolitis q̃s ferrũ nõ tetigit. 7 obtulit sup eo holocaustum domino: ĩmolauitq; pacificas victimas. Et scripsit sup lapides deuteronomiũ legis moysi: qd̃ ille digesserat corã filijs israhel. Quis aũt popul⁹ 7 ẽs maiores natu· ducesq; ac

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iudices stabãt ex vtraq; pte arcꝫ i ꝓspectu
sacerdotũ q̃ portabant arcbã federis dñi·ut
aduena ita ⁊ idigena. Media pars eoꝝ iuxꝫ
montẽ gariçim. ⁊ media iuxta montẽ hẽbal
sicut ꝓceperat moyses famulꝰ dñi. Et ꝑmũ
q̃dẽ bñdixit ꝓplo isrl̃: post hꝫ legit oia ꝟba be-
nedictiõis ⁊ maledictiõis. ⁊ cũcta q̃ scripta
fuerãt i legis volumie. Nibil ex bis q̃ moy-
ses iusserat reliq̃t intactũ·ꝫ vniuersa replica-
uit coꝝã oi multitudie isrl̃ mulierib⁹ ac par-
uulis ⁊ aduenis q̃ inꝰ eos morabant̃.

IX

Quib⁹ auditis: cũcti reges transiordanẽ q̃ ꝑsabant̃ in mõtanis ⁊ cãpe-
stri b⁹·i maritimis ac littore magni
maris·biq; q̃ habitabãt iuxꝫ libanũ·ethæus
⁊ ãmorreus·chananeꝰ·pherezeꝰ ⁊ eueꝰ ⁊ ie-
buseus cõgregati sũt pariꝰ: ut pugnarẽt ꝓ
iosue ⁊ isrl̃ vno aio cadẽq; sentẽtia. At bi q̃
habitabãt i gabaon·audiẽtes cũcta q̃ fece-
rat iosue·biericho ⁊ hay: callide cogitantes
tulerũt sibi cibaria·saccos veteres asinis im
ponẽtes. ⁊ vtres vinarios scissos atq; cõsu-
tos: calciamẽtaq; pantiq̃ q̃ ad indiciũ vetu-
statꝭ pitacijs cõsuta erãt· induti veterib⁹ ve-
stimẽtꝭ·panes q; q̃s portabãt ob viaticũ·du
ri erãt ⁊ i frusta cõminuti. Perrexerũtq; ad
iosue q̃ tũc morabaꝫ i castris galgale. ⁊ di-
xerũt ei atq; sil̃ oi israhel̃i. De tra lõginqua
venim⁹: pacẽ vobiscũ facẽ cupiẽtes. Rñde-
rũtq; filij isrl̃ ad eos·atq; dixerũt: Ne forte
in tra q̃ nobis sorte debeaꝫ habitetis. ⁊ non
possim⁹ fedus inire vobiscũ. At illi ad iosue
Vnde inquiũt tui sum⁹. Quib⁹ iosue ait: Qui
nam estis vos·aut vnde venistis? Rñderũt
De terra longinqua valde venerũt serui tui
i noie dñi dei tui. Audiuim⁹. n. famã poten-
tie eiꝰ: cũcta que fecit i egypto ⁊ duob⁹ regi-
bus ammorreoꝝ trans iordanẽ·seon regi
esebon ⁊ og regi basan q̃ erãt i astaroth·di-
xerũtq; nob̃ seniores ⁊ oẽs habitatores tre
nostre. Tollite i manib⁹ vr̃is cibaria ob lõ-
gissimã viã. ⁊ occurrite eis ⁊ dicite: Serui
vr̃i sum⁹: fed⁹ inite nobiscum. En panes qñ
egressi sum⁹ de domib⁹ nr̃is ut venirem⁹ ad
vos·calidos sũpsim⁹: nũc sicci facti sũt. ⁊ ve
tustate nimia cõminuti. Vtres vini nouos
impleuim⁹: nũc rupti sũt ⁊ soluti. Vestes ⁊
calciamenta q̃b⁹ induimur ⁊ q̃ habem⁹ ꝑ pe-
dib⁹ ob longitudinẽ longioris vie trita sũt
⁊ pene ꝓsũpta. Susceperũt igitur de cibarijs
eoꝝ. ⁊ os dñi nõ interrogauerũt. Fecitq; io-
sue cũ eis pacẽ. ⁊ inito fedẽ pollicitꝰ ẽ ut nõ
occiderẽt. Principes q; q̃ multitudinis iura-
uerũt eis. Post dies aũt tres initi federꝭ au-
dierũt q̃ i vicino habitarẽt. ⁊ inꝰ eos futuri
eẽnt. Mouerũtq; castra filij isrl̃. ⁊ venerũt i
ciuitates eoꝝ die tertio: q̃ꝝ hꝫ vocabula sũt
gabaon ⁊ caphira ⁊ berotb ⁊ cariathiarim.
Et nõ percusserũt eos eo q̃ iurassent eis ꝑnci-
pes multitudinis in noie dñi dei isrl̃. Mur-
murauitq; oẽ vulgus ꝰ ꝑncipes israhel̃
Qui rñderũt eis: Juraui m⁹ eis in noie dñi
dei isrl̃. ⁊ idcirco nõ possum⁹ eos ꝓtingẽ. Sꝫ
hꝫ faciem⁹ eis. Reseruẽt̃ q̃dẽ ut viuãt ne cõ-
tra nos ira dñi cõcitet̃·si pierauerim⁹: hꝫ sic
viuant·ut in vsus vniuerse multitudinis li-
gna cedãt·aq̃sq; cõportẽt. Quib⁹ hꝫ loquen-
tibus vocauit gabaonitas iosue. ⁊ dixit eis
Cur nos decipe fraude voluistis·ut diceretꝭ
ꝓcul valde habitam⁹ a vob̃: cũ i medio nr̃i
sitis? Itaq; sub maledictiõe eritis. ⁊ nõ defi-
ciet de stirpe vr̃a ligna cedẽs·aquasq; cõpor
tans in domũ dei mei. Qui rñderunt: Nun-
ciatũ ẽ nob̃ seruis tuis q̃ ꝓmisisset dñs de⁹
tu⁹ moysi seruo suo: ut traderet vobis oẽm
terrã. ⁊ disperderet cunctos habitatores ei⁹.
Timuim⁹ igit̃ valde. ⁊ ꝓuidim⁹ animabus no-
stris vr̃o terrore cõpulsi. ⁊ hꝫ cõsiliũ iuuim⁹.
Nũc aũt i manu tua sumus: q̃d tibi bonũ ⁊
rectũ videt̃·fac nob̃. Fecit g̃ iosue ut dixerat
⁊ liberauit eos de manu filiorũ isrl̃ ut nõ oc-
ciderent̃. Decreuitq; in illo die eos eẽ in mi-
nisterio cũcti ꝓpli ⁊ altar dñi·cedẽtes ligna
⁊ aquas cõportantes: vsq; i pñs tẽp⁹ in loco
quem dñs elegisset.

X

Quecũ audisset adonisedech rex irl̃m
q̃. s. cepisset iosue hay ⁊ subuertisset
eã: sicut enim fecerat biericho ⁊ regi eiꝰ
sic fecit hay ⁊ regi illius. ⁊ q̃ transfugissent
gabaonite ad isrl̃. ⁊ essent federati eoꝝ·ti-
muit valde. Urbs enim magna erat gabaon
⁊ vna ciuitatũ regaliũ. ⁊ maior oppido hay
eẽq; bellatores eiꝰ fortissimi. Misit g̃ ado-
nidesech rex irl̃m ad obam regẽ hebrõ ⁊ ad
pharã regẽ bierimoth: ad iaphie q; regẽ la-
chis ⁊ ad dabir regem eglon·dicẽs: Ad me
ascẽdite ⁊ ferte ꝓsidiũ ut expugnem⁹ gaba-
on: q̃re transfugerit ad iosue ⁊ ad filios isrl̃
Cõgregati igit̃ ascẽderũt q̃nq; reges ãmor-
reoꝝ: rex irl̃m·rex hebron·rex bierimoth·rex
lachis·rex eglon·sil̃ cũ exercitib⁹ suis. ⁊ ca-
strametati sũt circa gabaõ oppugnãtes eã.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

habitatores aũt gabaon vrbis obsciſe·miſerũt ad iosue q̃ tũc morabat i castris apud galgalã. & dixerũt ei: Ne retrabas manꝰ tuas ab auxilio seruoꝝ tuoꝝ. Ascẽde cito & libera nos: ferꝙ ꝓsidiũ. Cõuenerũt.n. aduersũ nos ẽs reges ãmorreoꝝ q̃ habitãt i mõtanis. Ascẽditꝙ iosue de galgalis. & omis exercitus bellatoꝝ cũ eo viri fortissimi. Dixitꝙ dñs ad iosue: Ne timeas eos. In manꝰ eni tuas tradidi illos. Nullus eni ex eis tibi resistere poterit. Irruit itaꝙ iosue sup eos repente: tota nocte ascendens de galgalis. Et ꝓturbauit eos dñs a facie isrl̃: ꝓtriuitꝙ plaga magna i gabaon·ac ꝓsecutꝰ ẽ eos p viam ascẽsus bethoron. & pcussit vsꝙ azecba & maceda. Cũꝙ fugerẽt filios isrl̃. & essent i descẽsu bethoron: dñs misit sup eos lapides magnos de celo vsꝙ ad azecba. Et mortui sũt multo plures lapidibꝰ grãdinis: q̃ quos gladio pcusserãt filij isrl̃. Tũc locutꝰ ẽ iosue domino in die q̃ tradidit ãmorreũ i ꝓspectu filioꝝ isrl̃·dixitꝙ coram eis: Sol ꝫ gabaon ne mouearis. & luna ꝫ vallẽ baylon. Steterũtꝙ sol & luna donec vlciſceret se gens de iimicis suis. Nõne scriptũ ẽ hoc in libro iustoꝝ? Stetit itaꝙ sol in medio celi. & nõ festinauit occũbere spatio vniꝰ diei. Nõ fuit añ & postea tam lõga dies obediẽte dño voci hois. & pugnãte pisrl̃. Reuersusꝙ ẽ iosue cũ oi isrl̃ in castra galgale. Fugerant.n. q̃nꝙ reges. & se abscõderãt i spẽlũca vrbis maceda. Nuncia tũꝙ ẽ iosue q̃ inuenti essent q̃nꝙ reges: latẽtes in spẽlũca vrbis maceda. Qui ꝓcepit socijs. & ait: Voluite saxa ingẽtia ad os spẽlũce. & ꝓducite ad me q̃nꝙ reges q̃ i ea latitãt. Feceruntꝙ mistri ut sibi fuerat imperatũ. & adduxerũt ad eũ q̃nꝙ reges de spẽlunca: regẽ irlm·regẽ hebron·regẽ bierimoth·regẽ lachis·regem eglon. Cũꝙ educti essent ad eũ·vocauit omnes viros isrl̃ & ait ad ꝓncipes exercitus q̃ secũ erãt: Ite & ponite pedes sup colla regũ istoꝝ. Qui cum prexissent & subiectoꝝ colla pedibꝰ calcarẽt: rursũ ait ad eos: Nolite timere nec paueatis: ꝙfortami & estote robusti. Sic.n. faciet dñs cũctis hostibꝰ vris aduersũ qs dimicabitis. Percussitꝙ iosue & interfecit eos: atꝙ suspendit sup q̃nꝙ stipites: fueruntꝙ suspensi vsꝙ ad vesperũ. Cũꝙ occũberet sol·ꝓcepit sociis ut deponerent eos de patibulis: q̃ depositos piecerũt i spelunca in q̃ latuerãt. & posuerunt sup os eiꝰ saxa ingẽtia q̃ ꝓmanẽt vsꝙ i pñs. Eodẽ die macedã ꝙ cepit iosue. & pcussit in ore gladij: regẽꝙ illiꝰ interfecit. & ẽs habitatores eiꝰ. Nõ dimisit i ea saltẽ ꝙas reliq̃as. Fecitꝙ regi maceda sicut fecerat regi bierichu. Trãsiuit aũt cũ omni isrl̃ de maceda in lebna & pugnabat ꝺ eã: quã tradidit dñs cũ rege suo in manꝰ isrl̃. Percusseruntꝙ vrbẽ in ore gladij & ẽs habitatores eiꝰ. Nõ dimiserũt i ea vllas reliq̃as. Fecerũtꝙ regi lebna sic fecerãt regi bierichu. De lebna trãsiuit in lachis cũ oi isrl̃. & exercitu ꝓ gyrũ dispposito oppugnabat eam: tradiditꝙ dñs lachis in manꝰ filioꝝ isrl̃. & cepit eã die altero atꝙ pcussit i ore gladij ẽm aiam q̃ fuerat i ea sic fecerat lebna. Eotpe ascẽdit hirã rex gazer ut auxiliaret lachis: quẽ pcussit iosue cũ oi ꝓpl'o eiꝰ vsꝙ ad internitionẽ. Trãsiuitꝙ de lachis in eglon. & circũdedit atꝙ expugnauit eam eadẽ die: pcussitꝙ in ore gladij omnes aias que erãt i ea·iuxta oia q̃ fecerat lachis Ascẽdit ꝙ cũ oi isrl̃ de eglon i hebron. & pugnauit ꝺ eã: cepitꝙ & pcussit i ore gladij·regem ꝙ eiꝰ. & oia oppida regiõis illiꝰ vniuersasꝙ aias que ea fuerãt cõmorate. Nõ reliq̃t i ea vllas reliq̃as. Sic fecerat eglon·sic fecit & hebron: cũcta q̃ i ea repperit ꝓsumens gladio. Inde reuersus in dabir·cepit eã atꝙ vastauit: regẽ ꝙ eiꝰ atꝙ oia p circuitũ oppida pcussit i ore gladij. Nõ dimisit i ea vllas reliq̃as. Sic fecerat hebron & lebna & regibꝰ earũ·sic fecit dabir & regi illiꝰ. Pcussit itaꝙ iosue oẽm terram montanã & meridianam atꝙ cãpestrẽ. & aserotb cũ regibꝰ suis. Nõ dimisit i ea vllas reliq̃as: & oẽ qꝺ spirare poterat interfecit: sicut ꝓcepat ei dñs deus isrl̃·a cades barne vsꝙ gazam. Oẽm terrã gosen vsꝙ gabaon vniũsosꝙ reges & regiões eoꝝ vno impetu cepit atꝙ vastauit. Dñs eni deꝰ israhel pugnauit pro eo. Reuersusꝙ ẽ cũ oi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ifrl ad locũ castroꝝ in galgala. XI

Qᵘe cũ audisset iabin rex asor misit ad iobab regẽ madan ⁊ ad regẽ semeron atq; ad regem acsaph ad reges aq̃lonis q̃ habitabant i montanis ⁊ i planitie ꝯ meridiẽ ceneroth i campestribus q̃ ⁊ regionib⁹ vor iuxta mare chananeũ q̃ ab oriẽte ⁊ occidente. ⁊ ãmorreũ atq; ethæũ ac pharesæũ et iebuseũ i mõtanis: eueũ q̃ q̃ habitabat ad radices hermon i tra maspha Egressiq; sũt cũ turmis suis: pꝑs multus nimis: sic harena q̃ ẽ i littore maris eq̃ q̃ ⁊ currus imense multitudinis. Cõuenerũtq; oes reges isti in vnũ ad aq̃s meron ut pugnarẽt ꝯ ifrl. Dixitq; dñs ad iosue: Ne timeas eos. Cras. n. hac eadẽ hora ego tradã oes istos vulnerãdos iꝓspectu ifrl. Equos eoꝝ subneruabis. ⁊ curr⁹ igne cõbures. Venitq; iosue ⁊ ois exercit⁹ cũ eo aduersus illos ad aquas meron subito. ⁊ irruerũt sup eos tradiditq; illos dñs in man⁹ ifrl. Qui pcusserũt eos ⁊ psecuti sũt vsq; ad sidonem magnã ⁊ aq̃s masserephot: cãpũq; maspha q̃ ẽ ad orietalẽ illi⁹ ptẽ. Itaq; pcussit oes ut nullas dimittẽt ex eis reliq̃as. Fecitq; sicut pcepat ei dñs. Eq̃s eorũ subneruauit: curruq; cõbussit. Reuersusq; statim cepit asor ⁊ regẽ ei⁹ pcussit gladio. Asor. n. antiq̃tus inẽ oia regna hꝫ pncipatũ tenebat. Pcussitq; oes aias q̃ibidẽ morabanꝫ. Nõ dimisit i ea vllas reliq̃as: ꝫ vsq; ad intnitionẽ vniuersa vastauit: ipsamq; vrbẽ pemit incẽdio. ⁊ oes pcircuitũ ciuitates. Reges q̃ eaꝝ cepit percussit atq; deleuit: sicut pcepat ei moyses famulus dñi. Absq; vrbib⁹ q̃ erãt in collib⁹ ⁊ i tumulis site cedas succẽdit ifrl: vnã tm̃ asor munitissimã flãma cõsũpsit. Oẽmq; predã istaꝝ vrbiũ ac iumẽta diuiserũt sibi filij ifrl cũctis hoib⁹ interfectis. Sic pcepat dñs moysi seruo suo: ita precepit moyses iosue, ⁊ ille vniuersa cõpleuit. Non pterijt de vniuersis mãdatis: nec vnũ q̃dẽ ex hoc quod iusserat dñs moysi. Cepit itaq; iosue cẽm terrã montanã ⁊ meridianã: tr̃ãq; gosen ⁊ planitiẽ ⁊ occidẽtalẽ plagã. mõtẽq; ifrl ⁊ campestria ei⁹ ⁊ ptẽ mont⁹ q̃ ascẽdit seyr vsq; baalgath q̃ planitiẽ libani subẽ montẽ hermon: oes reges eoꝝ cepit. pcussit ⁊ occidit. Multo tempore pugnauit iosue ꝯ reges istos. Nõ fuit ciuitas q̃ se nõ tradẽt filijs ifrl: pter eueũ q̃ habitabat i gabaaon. Oẽs. n. hellãdo cepit. Dñi eni sentẽtia fuerat ut indurarẽt corda eorũ ⁊ pugnarẽt ꝯ ifrl ⁊ caderẽt ⁊ nõ mererẽt vllam clementiã. ac pirent sicut pceperat dñs moysi. In tpe illo venit iosue ⁊ interfecit enachim de mõtanis hebron ⁊ dabir ⁊ anab ⁊ de oi monte iuda ⁊ ifrl: vrbesq; eorũ delcuit. Nõ reliq̃t vllũ de stirpe enachim i tra filioꝝ ifrl absq; ciuitatib⁹ gaza ⁊ geth ⁊ azoto. in q̃b⁹ solũ relicti sũt. Cepit g̃ iosue cẽm tr̃ã. sic locut⁹ est dñs ad moysen. ⁊ tradidit eã i possessionẽ filijs ifrl ꝑm ptes ⁊ trib⁹ suas. quieuitq; terra a prelijs. XII

Hi sũt reges quos pcusserũt filij ifrl ⁊ possederũt tr̃ã eoꝝ trãs iordanẽ ad solis ortũ. a torrente arnon vsq; ad montẽ hermon. ⁊ cẽm orientalẽ plagã q̃ respicit solitudinẽ. Seon rex ãmorreoꝝ q̃ habitabat in esebon. dñat⁹ ẽ ab aroer q̃ sita est sup ripã torrẽtis arnon. ⁊ medie ptis i valle dimidieq; galaad vsq; ad torrẽtẽ ieboc q̃ est tẽmin⁹ filioꝝ ãmon. ⁊ a solitudie vsq; ad mare deserti qd̃ est mare salsissimũ. ad orientalẽ plagã p viã q̃ ducit bethsimoth. ⁊ ab australi pte q̃ subiacet aseroth vsq; phasga. tẽmin⁹ og regi basan. de reliquijs raphaim qui habitauit i astaroth ⁊ i edrai. ⁊ dñat⁹ ẽ i mõte hermon ⁊ i salecha atq; i vniuersa basan vsq; ad terminos gessuri ⁊ machati ⁊ dimidie ptis galaad ad tẽmios seon regis esebon. Moyses famul⁹ dñi ⁊ filij ifrl pcusserũt eos. tradiditq; tr̃ã eoꝝ moyses i possessionẽ rubẽnit̃ ⁊ gaditis ⁊ dimidie tribui manasse. Hi sũt reges terre quos percussit iosue ⁊ filij israhel trans iordanẽ ad occidẽtalẽ plagam a baalgad in campo libani vsq; ad montẽ libani. cui⁹ pars ascendit in seyr. Tradiditq; eã iosue in possessionem tribubus israhel. singulis partes suas. tam i mõtanis q̃ i planis atq; cãpestribus. In aseroth ⁊ i solitudine ac ĩmeridie. ethæus fuit ⁊ ãmorreus. chananeus ⁊ pharesæus. eueus ⁊ iebuseus. Rex hiericho vn⁹. Rex hay q̃ est ex latere bethel vn⁹. Rex ierlm vn⁹. Rex hebron vn⁹. Rex hierimoth vn⁹. Rex lachis vn⁹. Rex eglon vn⁹. Rex gazer vn⁹. Rex dabir vn⁹. Rex gader vn⁹. Rex herma vn⁹. Rex hereth vnus. Rex lebna vn⁹. Rex odallam vnus. Rex maceda vn⁹. Rex bethel vn⁹. Rex taphua vn⁹. Rex opher vnus. Rex affec vnus. Rex saron vn⁹ Rex madan vn⁹. Rex asor vn⁹. Rex samerõ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vnus. Rex adsaph vn⁹. Rex thœnach vnus. Rex mageddo vnus. Rex cedes vnus. Rex iachanen carmeli vn⁹. Rex dor & puicie dor vnus. Rex gẽtiũ galgal vn⁹. Rex thersa vn⁹. Omnes reges triginta vnus.

XIII

Josue senex puectęq; etat̃ erat. & dixit dñs ad eũ: Senuisti & longeu⁹ es: terraq; latissima derelicta est: que necdũ sorte diuisa ẽ: oĩs videlicet galilea philistijm & vniuersa gessuri a fluuio turbido qui irrigat egyptũ vsq; ad terminos accaron ꝯ aq̃lonẽ: terra chanaan q̃ i q̃nq; regulos philistijm diuidit̃ gazeos & azotios ascalonitas gethæos & accaronitas. Ad meridiẽ ꝙo sũt euei oĩs terra chanaan. & maara sidoniorũ vsq; afeca & t̃minos ãmorrei eiusq; cõfinia: libani q; regio ꝯ orientẽ abaalgad sub mõte hermon donec ingrediaris emath. Omnz qui habitabãt i mõte a libano vsq; ad aq̃s masserephot vniuersiq; sidonij. Ego ipe eos a facie filioꝝ isrl̃. Veniat ꝙ in partẽ hereditatis isrl̃ sicut p̃cepi tibi. Et nunc diuide terrã in possessionẽ nouẽ tribubus & dimidie tribui manasse. cũ q̃ ruben & gad possederunt t̃rã quã tradidit eis moyses famul⁹ dñi trãs fluẽta iordanis ad orientalẽ plagã ab aroer q̃ sita ẽ in ripa torrent̃ arnon & i vallis medio: vniuersaq; campestria medaba vsq; dibon. & cũctas ciuitates seon regis ãmorrei q̃ regnauit in esebon vsq; ad terminos filiorũ ãmon & galaad. ac t̃minũ gessuri & machati & oẽm montem hermon & vniuersam basan vsq; salecha. oẽ regnũ og i basan q̃ regnauit i astaroth & edrai. ipe fuit de reliquijs raphaim: percussitq; eos moyses atq; deleuit. Noluerũtq; dispergẽ filij isrl̃ gessuri & machati & habitauerũt i medio isrl̃ vsq; in p̃sentem diẽ. Tribui aũt leui nõ dedit possessionẽ: ꝙ sacrificia & victime dñi dei isrl̃. ipsa est eius hereditas sicut locutus est illi. Dedit ꝙ moyses possessionẽ tribui filioꝝ ruben iuxta cognatiões suas. Fuitq; t̃min⁹ eoꝝ ab aroer q̃ sita ẽ in ripa torrentis arnon. & i valle eiusdẽ torrent̃ media. vniuersam planitiẽ q̃ ducit medaba & esebon cũctosq; viculos eaꝝ q̃ sũt i campestrib⁹: dibon q; & abamothbaal & oppidũ baalmaon. & gessa & cedimoth & mephet & cariathaim & sabama & sarathasar. in mõte cõuallis bethphogor & aseroth phasga & bethasimoth oĩs vrbes cãpestres. vniũsaq; regna seon regis ãmorrei q̃ regnauit in esebon. quẽ percussit moyses cũ principib⁹ madian: eueũ & recen & sur & vr & rebe duces seon habitatores terre. & balaam filiũ beor ariolum occiderũt filij isrl̃ gladio cũ ceteris interfect̃: factusq; ẽ t̃min⁹ filioꝝ ruben iordanis fluuius. Hec ẽ possessio rubenitaꝝ p cognatiões suas vrbiũ & viculoꝝ. Dedитq; moyses tribui gad & filijs eius p cognationes suas possessionẽ cui⁹ h̃ diuisio ẽ. Termin⁹ gaçer & oĩs ciuitates galaad. & dimidiã ptẽ terre filiorũ ãmon vsq; ad aroer q̃ ẽ ꝯ rabba. & ab esebon vsq; ramoth. masphe & bethanim & a manaim vsq; ad terminos dabir. In valle q; betharam & bethnemra & soccoth & saphon reliquã partẽ regni seon regis esebon. Hui⁹ q; finis iordanis est vsq; ad extremã partem maris cenereth trans iordanẽ ad orientalẽ plagã. Hec ẽ possessio filioꝝ gad p familias suas & ciuitates & ville eaꝝ. Dedit & dimidie tribui manasse filijsq; ei⁹ iuxt̃ cognatiões suas possessionẽ cui⁹ h̃ ꝓncipiũ ẽ: A manaim vniuersam basan & cũcta regna og regis basan. oĩsq; vicos iabir q̃ sũt i basan sexaginta oppida & dimidiã ptẽ galaad. & astaroth & edrai vrbes regni og i basan filijs machir filij manasse dimidie pti filioꝝ machir iuxt̃ cognatiões suas. Hãc possessionẽ diuisit moyses i campestribus moab trans iordanẽ ꝯ hiericho ad orientalẽ plagã. Tribui aũt leui nõ dedit possessionẽ. qm̃ dñs deus isrl̃ ipse ẽ possessio eius: ut locut⁹ est illi.

XIIII

Hec est quod possederũt filij isrl̃ in t̃ra chanaan quã dederũt eis eleaçar sacerdos & iosue filius nun & ꝓncipes familiaꝝ p trib⁹ isrl̃: sorte oĩa diuidentes. sicut p̃cepat dñs in manu moysi. nouẽ tribub⁹ & dimidie tribui manasse. Duab⁹ n. tribub⁹ & dimidie dederat moyses trãs iordanẽ possessionẽ absq; leuit̃ q̃ nihil t̃re acceperũt inẽ frẽs suos: ꝙ in eoꝝ succedserãt locũ filij ioseph. in duas diuisi tribus manasse & effraim. Nec accepunt leuite aliã in t̃ra ptẽ nisi vrbes ad habitãdũ & suburbana eaꝝ ad alẽda iumẽta & pecora sua. Sic̃ p̃cepat dñs moysi. ita fecerũt filij isrl̃ & diuiserũt t̃rã. Accesserũt itaq; filij iuda ad iosue i galgala. locutusq; ẽ ad eũ caleph filius iephone cenezeus. Nosti q̃d locut⁹ sit dñs ad moysen hoiem dei de me & te i cadesbarne. Quadragita ãnoꝝ t̃rã qñ misit me moyses famul⁹ dñi de cadesbarne ut ꝓsiderarẽ t̃rã. nũciauiq; ei qꝺ m̃ verũ videbat̃. Frẽs aũt mei q̃ ascenderãt mecũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dissoluerũt cor ꝓpli. ⁊ nihilomin⁹ ego secutus sũ dñm deũ meũ. Jurauitq; moyses i die illo dicens: Terra quã calcauit pes tu⁹ erit possessio tua ⁊ filioꝝ tuoꝝ i eternũ: qa secut⁹ es dñm deũ tuũ. Cõcessit ꝙ dñs vitã mihi sicut pollicitus est vsq; in pñtem diẽ. Quadraginta ⁊ qnq; ãni sũt ex q̃ locut⁹ ẽ dñs ꝟbũ istud ad moysen qñ ambulabat isrl̃ p solitudinẽ. hodie octogintaqnq; ãnoꝝ sũ sic valẽs ut eo valebã tpe qñ ad explorandũ missus sũ: illi⁹ i me tpis fortitudo vsq; hodie pseuerat tam ad bellandũ q̃ ad ḡdiẽdũ. Da ꝙ mihi montẽ istũ quẽ pollicitus ẽ dñs te q̃ audiẽte. i quo enachim sũt ⁊ vrbes magne atq; munite: si forte sit dñs mecũ ⁊ potuero delere eos sicut ꝓmisit mihi. Bñdixitq; ei iosue. ⁊ tradidit ei hebron i possessionem. atq; ex eo fuit hebron caleph filio iephone cenezeo vsq; in presentẽ diẽ: qa secutus ẽ dñm deũ isrl̃. Nomẽ hebron antea vocabat cariatbarbe. Adã maxim⁹ ibi inc̃ enachim situs est. ⁊ terra cessauit a pliis.

Hec sors filioꝝ iuda p cognationes suas ista fuit: a termino edom vsq; ad desertũ syn contra meridiem ⁊ vsq; ad extremã ptẽ australis plage. Initiũ ei⁹ a sũmitate mar̃ salsissimi. ⁊ a lingua eius q̃ respicit meridiẽ: egredieq; ꝟ ascensũ scorpionis ⁊ ptransit in syna. ascenditq; in cades barne ⁊ puenit i esrom. ascẽdẽs ad daram ⁊ circuiẽs cariatbaa: atq; inde ptrãsiẽs i asemona ⁊ pueniẽs ad torrẽtẽ egypti. erũtq; termini ei⁹ mare magnũ. Hic erit finis meridiane plage. Ab oriẽte ꝟo erit initiũ mare salsissimũ vsq; ad extrema iordanis. ⁊ ea q̃ respiciũt aq̃lonẽ: a lingua maris vsq; ad cundẽ iordanis fluuiũ: ascẽditq; c̃min⁹ i bethagla ⁊ transit ab aq̃lone ei betharaba. ascendẽs ad lapidẽ boem filij ruben. ⁊ tendẽs vsq; ad terminos debera de valle achor ꝟ aq̃lonẽ respiciẽs galgala q̃ ẽ ex aduerso ascẽsiõis adommim ab australi pte torrentis. trãsitq; aquas q̃ vocant fons solis. ⁊ erũt exit⁹ ei⁹ ad fontẽ rogel: ascẽditq; p cõuallẽ filij emon ex latẽ iebusei ad meridiẽ. hĩ ẽ irsn. ⁊ inde se erigens ad ꝟticẽ montis q̃ ẽ ꝟ iebennon ad occidentẽ in sũmitate vallis raphaim ꝟ aquilonem: ptrãsitq; a vertice montis vsq; ad fontẽ aq̃ nephtboa. ⁊ puenit vsq; ad vicos mõtis ephron inclinatq; ibala q̃ ẽ cariatbiarim. i. vrbs silue. ⁊ circuit de bala ptra occidentẽ vsq; ad montẽ seyr: trãsitq; iuxta lat⁹ montis iarim ad aq̃lonẽ in chesalon. ⁊ descẽdit i bethsames trãsitq; in thamna. ⁊ puenit ꝟ aq̃lonẽ ptis accaron ex latẽ: iclinatq; secrona ⁊ trãsit mõtẽ baala: puenitq; i gebneel: ⁊ magni mar̃ ꝟ occidentẽ fine ꝓcludit. Hi sũt fines filioꝝ iuda p circuitũ in cognationib⁹ suis. Caleph ꝟo filio iephone dedit partẽ in medio filioꝝ iuda. sicut p̃cepat ei dñs. cariatbarbe patris enach ipsa ẽ hebron: deleuitq; ex ea caleph tres filios enach. sesai ⁊ baymã ⁊ tholmai de stirpe enach: atq; inde ꝓscendẽs venit ad habitatores dabir q̃ prius vocabat cariatbsepher. i. ciuitas litteraꝝ. Dixitq; caleph. Qui percusserit cariathsepher ⁊ ceperit eã: dabo ei axam filiã meã vxorẽ. Cepitq; eã othoniel filius cenez frat̃ caleph iunior. deditq; ei axã filiã suã vxorẽ. Que cũ ppgeret sil̃. suasa est a viro suo ut petẽt a pre suo agrũ: suspirauitq; ut sedebat in asino. Cui caleph: q̃d habes inquit? At illa rndit: Da mihi benedictionem. Terrã australẽ ⁊ arentẽ dedisti mihi: iũge ⁊ irriguã. Dedit itaq; ei caleph irriguũ superi⁹ ⁊ inferi⁹. Hec ẽ possessio trib⁹ filiorũ iuda per cognatiões suas: erãtq; ciuitates ab extremis ptibus filioꝝ iuda. iuxt̃ terminos edom a meridie. cabseel ⁊ eder ⁊ iagur ⁊ cina ⁊ dimona ⁊ adadar ⁊ cedes ⁊ asor ⁊ iethnã ziph ⁊ telẽ ⁊ balothb asor noa ⁊ cariothb esrom. hec est asor. aman. same. ⁊ melotha ⁊ asergadda ⁊ assemothb ⁊ bethfeleth ⁊ asersual ⁊ bersabee ⁊ haziothia ⁊ abala ⁊ humesem ⁊ heltholad ⁊ exul ⁊ erma ⁊ siceleth ⁊ medemena ⁊ sensena lebaoth ⁊ selim ⁊ ain rẽmon: oẽs ciuitates vigintinouẽ ⁊ ville eaꝝ. In cãpestrib⁹ ꝟo estaol ⁊ sarea ⁊ asena ⁊ azone ⁊ enganim ⁊ thaphua ⁊ enaym ⁊ hierimoth ⁊ adullã socho ⁊ azeca ⁊ saarim ⁊ adithaym ⁊ gedera ⁊ giderothaim: vrbes q̃tuordeci ⁊ ville eaꝝ. Sanan ⁊ adasa ⁊ magdalgad delean ⁊ masepha ⁊ iectel lachis ⁊ bascath ⁊ eglon thebbon ⁊ leemas ⁊ cethlis ⁊ giderothaim ⁊ bethdagon ⁊ neama ⁊ maceda: ciuitates sedeci ⁊ ville eaꝝ. Labana ⁊ ether ⁊ asan iepta ⁊ esna ⁊ nesib ⁊ ceyla ⁊ achzib ⁊ maresa: ciuitates nouẽ ⁊ ville eaꝝ. Accaron cũ vicis ⁊ villulis suis. Ab accaron vsq; ad mare oia q̃ ꝟgũt ad azotũ ⁊ viculos ei⁹. Azot⁹ cũ vicis ⁊ villulis suis. Baza cũ vicis ⁊ villulis suis vsq; ad torrẽtẽ egypti ⁊ mare magnũ terminus eius. ⁊ in monte samir ⁊ iecther ⁊ sochothb ⁊ edemna cariathsenna. hec est dabir: anab

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ bisthxmo ꝛ anym gosen ꝛ olon ꝛ gylo: ciuitates vndecim ꝛ ville eaꝝ. Arab ꝛ roma ꝛ esaan ꝛ ianum ꝛ bethafua ꝛ afeca amatha ꝛ cariathbarbe-h̄ ẽ hebron ꝛ sior: ciuitates nouẽ ꝛ ville eaꝝ. Maon ꝛ chermel ꝛ ziph ꝛ iocthe iesrahel ꝛ iucadam ꝛ ꝯnoe accaym gabaa ꝛ thamna: ciuitates decẽ ꝛ ville eaꝝ. Alul ꝛ bethsor ꝛ biedor mareth ꝛ bethanoth ꝛ helthecen: ciuitates sex ꝛ ville earũ. Cariathbaal. hec est cariathiarim vrbs siluarum ꝛ arebba: ciuitates due ꝛ ville eaꝝ. In deserto betharaba meddyn ꝛ sacha ꝛ nebsan ciuitates salis. ꝛ engaddi: ciuitates sex ꝛ ville eaꝝ. Fiũt simul centũ ꝙndecim. Jebuseũ autẽ habitatorem irl'm non potuerũt filij iuda delere habitauitq; iebuseꝰ cũ filijs iuda i irl'm vsq; in pñtem diem.

XVI

Decidit q; sors filioꝝ ioseph ab iordane ꝯ biericho. ꝛ ad aq̃s eiꝰ ab oriẽte solitudo que ascendit de biericho ad montẽ bethel. ꝛ egredit de bethel luçam. transitq; terminũ archiatharoth. ꝛ descendit ad occidentẽ iuxta terminũ iefleti vsq; ad terminos bethoron inferioris ꝛ gaçer: finiunturq; regiones eius mari magno: q̃s possederunt filij ioseph manasses ꝛ effraim. Et factꝰ ẽ terminꝰ filioꝝ effraim ꝓ cognatiões suas ꝛ possessio eorũ ꝯ orientẽ astaroth addar vsq; bethoron superiorẽ: egrediũturq; ꝓ finia in mare. Machmetath ꝙo aq̃lonẽ respicit. ꝛ circuit ẽminos ꝯ orientẽ in thanathselo. ꝛ ptrãsit a torrẽte ianoe. descẽditq; de ianoe i atharoth ꝛ noaratha. ꝛ puenit in hiericho. egreditur q; ad iordanẽ de taphua. ptransitq; ꝯ mare in vallẽ barũdineti: sũtq; egressus eiꝰ in mare salsissimũ. Hec est possessio tribus filioꝝ effraim ꝓ familias suas: vrbesq; sepate sunt filijs effraim i medio possessionis filioꝝ manasse ꝛ ville eaꝝ. Et nõ interfecerũt filij effraim chananeũ q̃ habitabat i gaçer: habitauitq; chananeus in medio effraim vsq; in diem hanc tributarius.

XVII

Decidit aũt sors tribui manasse: ipse enim est ꝑmogenitus ioseph: machir ꝑmogenito manasse pri galaad q̃ fuit vir pugnator: habuitq; possessionẽ galaad ꝛ basan. ꝛ reliq̃s filioꝝ manasse iuxt̃ familias suas. filijs abieçer ꝛ filijs helech ꝛ filijs hesrihel ꝛ filijs sichem ꝛ filijs epher ꝛ filijs semida. Isti sunt filij manasse filij ioseph. mares ꝓ cognatiões suas. Salphaath ꝙo filio epher filij galaad filij machir filij manasse: nõ erat filij ꝫ sole filie. q̃rũ ista sũt noia. maala ꝛ noa ꝛ egla ꝛ melcha ꝛ thersa. Venerũtq; in conspectu eleaçari sacerdotis ꝛ iosue filij nun ꝛ principũ dicẽtes: dñs ꝑcepit per manũ moysi ut daret nob̃ possessio in medio fratrũ nr̃oꝝ. Deditq; eis iuxt̃ imperiũ dñi possessionẽ i medio fratꝝ ꝑris earũ. ꝛ ceciderũt funiculi manasse decẽ absq; tra galaad ꝛ basan trãsiordanẽ. Filie. n. manasse possederũt hereditatẽ i medio filioꝝ eiꝰ. Terra aũt galaad cecidit i sortẽ filioꝝ manasse q̃ reliq̃ erat. Fuitq; ẽmin⁹ manasse ab aser machmata q̃ respicit sychem. ꝛ egredit ad dexteram iuxta habitatores fontis tapbue. Etenim in sorte manasse ceciderat terra tapbue: q̃ ẽ iuxt̃ ẽminos manasse ꝛ filioꝝ effraim. Descẽditq; ẽminus vallis barũdineti i meridiẽ torrentis ciuitatũ effraim: q̃ in medio sũt vrbiũ manasse. Termin⁹ manasse ab aquilone torrẽtis ꝛ exit⁹ eiꝰ pgit ad mare: ita ut possessio effraim sit ab austro. ꝛ ab aq̃lone manasse: ꝛ vtrãq; claudat mare. ꝛ cõiunganť sibi in tribu aser ab aq̃lone. ꝛ in tribu ysachar ab oriẽte. Fuitq; hereditas manasse i ysachar ꝛ i aser. hersan ꝛ viculi eiꝰ. ꝛ iebblaan cũ viculis suis. ꝛ habitatores dor cũ oppidis suis. habitatores q; endor cũ viculis suis: siliť q; habitatores thenach cum viculis suis. ꝛ habitatores mageddo cũ viculis suis. ꝛ ttia ꝑs vrbis nophech. Hec potuerũt filij manasse bas ciuitates subuertẽ: ꝫ cepit chananeꝰ habitare i ttra sua. Postq̃ aũt ꝙualuerũt filij isrl' subiecerũt chananeos ꝛ fecerunt sibi tributarios nec interfecerũt eos. Locutiq; sũt filij ioseph ad iosue. ꝛ dixerũt: Quare dedisti mihi trã in possessionẽ sorꝝ ꝛ funiculi vniꝰ. cũ sim tante multitudinis ꝛ bñdixerit mihi dñs? Ad q̃s iosue ait: Si ꝓpl'us multꝰ es. ascẽde ilua. ꝛ succide tibi spatia in ttra phereçei ꝛ raphaim: q̃a augusta ẽ tibi possessio mõtis effraim. Cui rñderũt filij ioseph: Non poterimus ad mõtana ascendẽ: cũ ferreis currib⁹ vtant chananei q̃ habitãt i terra cãpestri. in qua site sũt hersan cũ viculis suis. ꝛ iezrahel mediam possidens vallẽ. Dixitq; iosue ad domũ ioseph ꝛ effraim ꝛ manasse: Populꝰ multus es ꝛ magne fortitudinis. nõ habebis sortẽ vnã: ꝫ trãsibis ad montẽ. ꝛ succides tibi atq; purgabis ad habitandum spatia. ꝛ poteris vltra ꝓcedere cũ subuerteris chananeũ.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

quê dicis ferreos hñt currus 7 eê fortissimũ.

CONgregatiq; sunt cẽs filij isrl in sylo: ibiq; fixerunt tabernaculũ testimonij. 7 fuit eis terra subiecta. XVIII Remãserãt ãt filiorũ isrl septẽ trib9 q̃ necdũ acceperant possessiones suas. Ad quos iosue ait: Usq; q̃ marcet ignauia. 7 nõ intrat ad possidendã trã quã dñs de9 patꝝ vrõꝝ dedit vob? Eligite desingulis tribubus ternos viros ut mittã eos. 7 pgãt atq; circucant terrã 7 describãt eã iuxta nũerꝝ vniuscuiusq; multitudinis referantq; ad me qd descripserint. Diuidite vob terrã i septẽ ptes. Judas sit in ẽminis suis ab australi plaga. 7 dom9 ioseph ab aq̃lone: mediã inť vos terrã in septẽ ptes describite. 7 huc venietis ad me ut cozã dño deo vro mittã vob hic sortẽ. q̃ nõ est inť vos pars leuitaꝝ: ꝫ sacerdotũ dñi est eoꝝ hereditas. Gad aũt 7 ruben 7 dimidia trib9 manasse iam acceperant possessiones suas trãs iordanẽ ad orientalẽ plagã: q̃s dedit eis moyses famul9 dñi. Cũq; surrexissent viri ut pgerẽt ad describendã terrã. pcepit eis iosue dicẽs: Circuite terrã 7 describite eã. ac reuertimini ad me ut hic cozã dño deo vro in sylo mittã vob sortẽ. Itaq; prexerũt. 7 lustrantes eã in septẽ ptes diuiserũt. scribentes in volumine: reuersiq; sũt ad iosue in castra sylo. Qui misit sortes cozã dño in sylo: diuisitq; terrã filijs isrl i septẽ ptes. Et ascendit sors pma filioꝝ beniamin p familias suas ut possideret terrã inť filios iuda 7 filios ioseph. Fuitq; ẽminus eoꝝ ꝫ aq̃lonẽ a iordane pgens iuxť latꝰ hiericho septẽtrionalis plage. 7 inde ꝫ occidentem ad montana ꝓscendẽs 7 puenies ad solitudinẽ bethauen atq; ptransiens iuxta luçã ad meridiem. ipsa est bethel: descenditq; in astarothaddar i montẽ q̃ ẽ ad meridiẽ bethoron infe rioris. 7 inclinať circuiẽs ꝫ mare ad meridiẽ mont̃ qui respicit bethoron ꝫ affricũ. Sũtq; exitus eiꝰ i cariathbaal: q̃ vocať 7 cariathbarim: vrbẽ filioꝝ iuda. Hec ẽ plaga ꝫ mare ad occidentẽ. A meridie aũt ex pte cariathbiarim egredit̃ terminus ꝫ mare. 7 peruenit vsq; ad fontẽ aq̃rũ nephtoa. Descenditq; i partẽ mõtis q̃ respicit vallẽ filioꝝ ennon. 7 est ꝫ septẽtrionalẽ plagã in extrema pte vallis raphaim. Descenditq; in iebennon. i. vallis ennon iuxť latus iebusei ad austrũ. 7 puenit ad fontẽ rogel transiẽs ad aq̃lonẽ. 7 egrediens ad enseines. i. fontẽ solis. 7 ptransit vsq; ad tumulos q̃ sũt e regiõe ascensus adõmim: descenditq; ad lapidẽ boem filij ruben. 7 ptransit ex latere aquilonis ad campestria: descenditq; in planitiẽ 7 ꝓtergredit̃ ꝫ aq̃lonẽ bethagla: sũtq; exitus eiꝰ ꝫ linguã maris salsissimi ab aq̃lone in fine iordanis ad australem plagã q̃ est ẽminꝰ illius ab oriente. Hec ẽ possessio filioꝝ beniamin p ẽminos suos i circuitu 7 familias suas. Fuerũtq; ciuitates eiꝰ hiericho 7 bethagla 7 vallis casis bethabara ba 7 samaraim 7 bethel 7 auim 7 affara 7 ofora villa hemona 7 offui 7 gabee: ciuitates duodecim 7 ville eaꝝ. Gabaon 7 rama 7 beroth 7 mesphe caphara 7 amosa 7 recemia rephel 7 thabela 7 sela heleph 7 iebꝰ q̃ ẽ irũ gabaad 7 cariath: ciuitates q̃tuordecim 7 ville earum. Hec est possessio filiorum beniamin iuxta familias suas.

XIX EGressa est sors secunda filiorum symeon per cognationes suas: fuitq; hereditas eorum in medio possessionis filioꝝ iuda. bersabee 7 sabee 7 molada 7 asersua baala 7 asem 7 heltholad bethular ma 7 siceleth 7 bethmarchaboth 7 asersua. 7 bethlepaboth 7 sarohem: ciuitates tredecim 7 ville eaꝝ. Aym 7 rẽmon 7 athar 7 asan: ciuitates q̃tuor 7 ville eaꝝ. Hẽs viculi p circuitũ vrbiũ istaꝝ vsq; ad balaad hercameth contra australem plagã. Hec est hereditas filiorum symeon iuxta cognationes suas in possessione 7 funiculo filiorũ iuda. q̃a maior erat. 7 idcirco filij symeon possederunt in medio hereditatis eius. Cecidit q; sors tertia filiorum çabulon per cognationes suas. 7 factus est terminꝰ possessionis filiorũ çabulon vsq; sarith. Ascenditq; ad mare 7 medalaa. 7 peruenit in debbaseth vsq; ad torrentẽ qui est cõtra ieconam. 7 reuertitur ad sarith ptra orientem in finem ceseleth thabor. 7 egredit̃ ad daberath: ascenditq; ꝫ iasie. 7 inde ptransit vsq; ad orientalẽ plagã gethefer 7 thacbasin. 7 egredit̃ in rẽmon ampbar 7 noa. 7 circuit ad aq̃lonẽ 7 nathon. Sũtq; egressꝰ eiꝰ vallis iephthahel 7 cathath 7 naalol 7 semron 7 iedaba 7 bethleẽ: ciuitates duodecim 7 ville earũ. Hec est hereditas trib9 filioꝝ çabulon p cognationes suas. vrbes 7 viculi eaꝝ. Ysachar egressa ẽ sors q̃rta p cognatiões suas: fuitq; eius hereditas iecçrahel 7 casaloth 7 sunem 7 affraim 7 senon 7 naaroth 7 rabboth 7 cesien baemes et rameth et enganni

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ hẽnadda ꝛ bethfeles. ꝛ ꝓuenit termin⁹ eius
vſq; thabor ꝛ ſeeſinna ꝛ bethſemes: erantq;
egrit⁹ ei⁹ iordanis: ciuitates ſedecim ꝛ ville eaꝝ
Hec ẽ poſſeſſio filioꝝ yſachar ꝓ cognationes
ſuas. vrbes ꝛ viculi eaꝝ. Cecidit q; ſors ꝗnta
tribui filioꝝ aſer ꝓ cognationes ſuas: fuitq;
termin⁹ eoꝝ alcbat ꝛ cali ꝛ bethen ꝛ aſab ꝛ
elmeleth ꝛ amaad ꝛ meſſal. ꝛ ꝓuenit vſq; ad
carmelũ maris ꝛ ſyor ꝛ labanath: ac reuer-
tit̃ ꝯ orientẽ bethdagon. ꝛ ꝑtranſit vſq; ꝛa-
bulon ꝛ vallẽ ieptael ꝯ aq̃lonẽ in bethemeth
ꝛ neiel: egrediſq; ad leuã cabul ꝛ acran ꝛ ro-
ob ꝛ amon ꝛ thana vſq; ad ſidonem magnã
reuertiturq; in horma vſq; ad ciuitatẽ muni-
tiſſimã tyrũ ꝛ vſq; oſam: erũtq; exitus eius
in mare ꝛ funiculo acꝛiba ꝛ amma ꝛ afeg ꝛ
roob: ciuitates vigintidue ꝛ ville eaꝝ. Hec ẽ
poſſeſſio filiorũ aſer ꝓ cognationes ſuas: vr-
beſq; ꝛ viculi eaꝝ. Filioꝝ neptalim ſexta ſors
cecidit ꝓ familias ſuas. ꝛ cepit termin⁹ ꝛ he-
leb ꝛ helon ſannanim. ꝛ adami que ẽ neceb
ꝛ iebnahel vſq; lecun. ꝛ egreſſus eoꝝ vſq; ad
iordanem: reuertiq;tq; termin⁹ ꝯ occidentẽ ꝛ
aꝛauoth thabor: atq; inde egrediẽ in vcuca-
ꝛ ꝑtranſit in ꝛabulon ꝯ meridiẽ. ꝛ ĩ aſer ꝯ oc-
cidentẽ. ꝛ in iuda ad iordanẽ ꝯ ortũ ſolis ciui-
tates munitiſſime: aſſedim ſer ꝛ ammad et
rechath ꝛ cenereth ꝛ edema ꝛ arama aſor ꝛ
cedes ꝛ edrai naſor ꝛ ieron ꝛ magdihel ho-
reꝛ ꝛ bethanath ꝛ bethſemes: ciuitates nouẽ ꝛ
nouẽ ꝛ ville eaꝝ. Hec eſt poſſeſſio tribus filio-
rũ neptalim ꝓ cognationes ſuas. vrbes ꝛ vi-
culi eaꝝ. Tribui filiorũ dan ꝓ familias ſuas
egreſſa ẽ ſors ſeptia. ꝛ fuit ĩmin⁹ poſſeſſionis
ei⁹ ſaraa ꝛ heſtaol. ꝛ bair ſemes .i. ciuitas ſo-
lis: ſelebin ꝛ abialon ꝛ iethela helon ꝛ them-
na ꝛ achron helchethen iebthon ꝛ baaladiud ꝛ
bane ꝛ barach ꝛ iethremmon atq; hiercon ꝛ
arechon. cũ ĩmino q̃ reſpicit ioppen. ꝛ ipſo fi-
ne ꝓcludit̃. Aſcenderũtq; filij dan ꝛ pugna-
uerũt ꝯ leſen. ceperuntq; eã. ꝛ ꝓculſerũt eã in
ore gladij. ꝛ poſſederũt ꝛ habitauerunt in ea:
vocãtes nomẽ eius leſen dan ex noie dan pa-
tris ſui. Hec eſt poſſeſſio trib⁹ filioꝝ dan ꝓ co-
gnationes ſuas: vrbes ꝛ viculi eaꝝ. Cũq; cõ-
pleſſet ſorte diuidẽ tra ſingulis ꝓ tribus ſuas.
dederũt filij iſrl poſſeſſionẽ ioſue filio nun in
medio ſui iuxta ꝓceptũ dñi. vrbem quam po-
ſtulauit tamnathſaraa in monte effraim. Et
edificauit ciuitatẽ: habitauitq; in ea. Hę ſunt
poſſeſſiones q̃s ſorte diuiſerũt eleaçar ſacer-
dos ꝛ ioſue filius nun. ꝛ ꝑncipes familiaꝝ ac
tribuũ filioꝝ iſrl in ſylo. coraꝫ dño ad oſtium
tabernaculi teſtimonij. partitiq; ſũt terã. XX

LOcutus ẽ dñs ad ioſue dicẽs: Lo-
quere filijs iſrl. ꝛ dic eis: Separate
vrbes fugitiuoꝝ de q̃bus locut⁹ ſum
ad vos ꝓ manũ moyſi: ut cõfugiat ad eas q̃-
cũq; aiam ꝓculſerit neſci⁹. ꝛ poſſit euadẽ ira
ꝓximi. q̃ vltor eſt ſanguinis. cũ ad vnã harũ
ꝓfugerit ciuitatũ: ſtabitq; ante portã ciuitat̃
ꝛ loq̃t̃ ſenioribus vrbis illi⁹ ea q̃ ſe cõprobẽt
innocentẽ: ſicq; ſuſcipient eũ. ꝛ dabunt ei locũ
ad habitandũ. Cũq; vltor ſanguinis cũ fue-
rit ꝑſecut⁹. nõ tradẽt in man⁹ ei⁹. q̃a ignoraꝫ
ꝓculſit ꝓximũ eius. nec ante biduũ triduũ de
eius ꝓhat̃ inimic⁹. Et habitabit i ciuitate illa
donec ſtet ante iudiciũ cauſam reddens facti
ſui. ꝛ moriat̃ ſacerdos magn⁹ q̃ fuerit in illo
tpe. Tũc reuertet̃ homicida. ꝛ ingrediet̃ ciui-
tatẽ ꝛ domũ ſuã de q̃ fugerat. Decreuerũtq;
cedes in galilea mõtis neptalim. ꝛ ſychem in
mõte effraim. ꝛ cariatbarbe. ipſa eſt hebron in
mõte iuda. ꝛ tranſ iordanẽ ꝯ orientalem pla-
gam hiericho ſtatuerũt doſor q̃ ſita ẽ in cãpe-
ſtri ſolitudine de tribu ruben. ꝛ ramoth i ga-
laad de tribu gad. ꝛ gaulon i baſan de tribu
manaſſe. Hę ciuitates cõſtitute ſũt cunctis fi-
lijs iſrl ꝛ aduenis q̃ habitabãt inter eos ut fu
gẽt ad eas q̃ aiam neſci⁹ ꝓculſiſſet. ꝛ nõ mo-
reret̃ in manu ꝓximi. effuſũ ſanguinẽ vindi-
care cupientis: donec ſtaret ante ꝓpl̃m expo-
ſiturus cauſam ſuam. XXI

ACceſſerũtq; ꝑncipes familiarum leui
ad eleaçar ſacerdotem ꝛ ioſue filium
nun. ꝛ ad duces cognationũ ꝑ ſin-
gulas tribus filioꝝ iſrl: locutiq; ſũt ad eos ĩ
ſylo terre chanaan. atq; dixerũt: Dñs ꝓcepit
ꝓ manũ moyſi ut darent̃ nob vrbes ad habi-
tandũ. ꝛ ſuburbana eaꝝ ad alenda iumẽta.
Dederũtq; filij iſrl de poſſeſſionib⁹ ſuis iuxta
imperium dñi ciuitates ꝛ ſuburbana earum.
Egreſſaq; ẽ ſors i familiã caath filioꝝ aarõ
ſacerdotũ. de tribu iuda ꝛ ſymeon ꝛ beniamin
ciuitates tredecim. ꝛ reliq̃s filiorũ caath .i. le-
uitis q̃ ſupfuerãt. de tribubus effraim ꝛ dan
ꝛ dimidie trib⁹ manaſſe ciuitates decem. Por-
ro filijs gerſon egreſſa ẽ ſors ut acciperẽt de
tribubus yſachar ꝛ aſer ꝛ neptalim: dimi-
diaq; tribu manaſſe i baſan: ciuitates nume-
ro tredecim. Et filijs merari ꝓ cogtiones ſuas
de tribubus ruben ꝛ gad ꝛ ꝛabulon: vrbes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

duodecim. Dederũtq; filij isrl leuitis ciuitates ⁊ suburbana eaꝝ·sic p̃cepit dñs p manũ moysi· singulis sorte tribuẽtes. De tribuꝫ filiorũ iuda ⁊ symeon dedit iosue ciuitates: q̃ꝝ ista sunt noia: filijs aaron p familias caath leuitici generis·pma.n. sors illis egressa est: cariatbarbe pris enach·q̃ vocat hebron in monte iuda. ⁊ suburbana eiꝰ per circuitũ. Agros vo ⁊ villas eiꝰ dederat caleph filio iephone ad possidendũ. Dedit g̃ filijs aaron sacerdoti hebron ꝓfugij ciuitatẽ ac suburbana eiꝰ. ⁊ lobnã cũ suburbanis suis. ⁊ iether ⁊ istimon ⁊ holon ⁊ dabir ⁊ ain ⁊ ietban ⁊ bethsames cũ suburbanis suis·ciuitates nouẽ·de tribubus ut dictũ ẽ duabꝰ. De tribu aũt filiorum beniamin·gabaon ⁊ gabae ⁊ anathot ⁊ almon cũ suburbanis suis·ciuitates q̃tuor: Oẽs sit ciuitates filioꝝ aaron sacerdotũ·tredeci cũ suburbanis suis. Reliq; vo p familias filioꝝ caath leuitici generis·h̃ ẽ data possessio. De tribu effraim vrbes confugij·sychẽ cũ suburbanis suis in mõte effraim. ⁊ gazer ⁊ iebsam ⁊ bethoron cũ suburbanis suis·ciuitates q̃tuor. De tribu aũt dan helteco ⁊ gabathon ⁊ baialon ⁊ iethremon cum suburbanis suis·ciuitates q̃tuor. Porro de dimidia tribu manasse tenach ⁊ iethremon cum suburbanis suis·ciuitates due. Omnes ciuitates decẽ. ⁊ suburbana eaꝝ date sũt filijs caath inferioris gradus. Filijs q; gerson leuitici generis dedit de dimidia tribu manasse ꝓfugij ciuitates·gaulo i basan ⁊ hosram cũ suburbanis suis·ciuitates duas. Porro de tribu ysachar·cesion ⁊ dabereth ⁊ iaramoth ⁊ engannim cũ suburbanis suis·ciuitates q̃tuor. De tribu aũt aser·masan ⁊ abdon ⁊ elcath ⁊ roob cum suburbanis suis·ciuitates q̃tuor. De tribu q; neptalim ciuitates ꝓfugij·cedes i galilea ⁊ amothdor ⁊ carthan cũ suburbanis suis·ciuitates tres. Oẽs vrbes familiaꝝ gerson tredecim cum suburbanis suis. Filijs aũt merari leuitis inferioris gradus p familias suas·data ẽ de tribu zabulo iecnal ⁊ carthan ⁊ damna ⁊ naalol·ciuitates q̃tuor cũ suburbanis suis. De tribu gad ciuitates ꝓfugij·ramoth i galaad ⁊ manaim ⁊ esebon ⁊ iazer·ciuitates q̃tuor cũ suburbanis suis. De tribu ruben vltra iordanẽ ꝯ hiericho·ciuitates refugij·hosor in solitudine misor ⁊ iazer ⁊ iethson ⁊ masepha·ciuitates quatuor cũ suburbanis suis. Oẽs vrbes filioꝝ merari p familias

⁊ cognatiões suas duodeci. Itaq; ciuitates vniuerse leuitaꝝ in medio possessionis filiorũ isrl·fuerũt quadraginta octo cũ suburbanis suis·singule per familias distribute. Deditq; dñs deus israhel oẽm trã quã traditurum se pribus eoꝝ iurauerat. ⁊ possederũt illã atq; habitauerũt in ea. Dataq; ẽ ab eo paxi oẽs p circuitũ nationes: nullusq; eis hostiũ resistere ausus ẽ: ⁊ cuncti in eoꝝ ditionẽ redacti sunt. Ne vnũ q̃dẽ verbũ qđ illis p̃stiturũ se esse pmiserat·irritũ fuit: ⁊ rebus expleta sũt omnia.

Odẽ tpe vocauit iosue XXII
rubenitas ⁊ gaditas. ⁊ dimidiam tribũ manasse·dixitq; ad eos: Feci/stis oia q̃ p̃cepit vobis moyses famulus dñi: mihi q; in oibus obedistis: nec reliq̃stis frẽs vros lõgo tpe vsq; in p̃ntẽ diẽ: custodientes imperiũ dñi dei vri. Quia igit dedit dñs deus vester fribꝰ vris q̃etẽ ⁊ pacẽ sicut pollicitꝰ ẽ: reuertimi ⁊ ite in tabernacula vra ⁊ i trã possessionis quã tradidit vobis moyses famulꝰ dñi trans iordanẽ: ita dũtaxat ut custodiatis attente ⁊ ope cõpleatis mandatũ ⁊ legẽ quã p̃cepit vobis moyses famulꝰ dñi: ut diligatis dñm deũ vrm. ⁊ ambuletis in oibꝰ vijs eiꝰ. ⁊ obseruetis mandata illiꝰ: adhereatisq; ei: ac seruiatis in oi corde. ⁊ in oi aia vra. Benedixitq; eis iosue. ⁊ dimisit eos. Qui reuersi sũt in tabernacula sua. Dimidie autẽ tribui manasse possessionẽ moyses dederat in basan. ⁊ idcirco medie q̃ supfuit dedit iosue sortem int ceteros frẽs suos trãs iordanẽ ad occidẽtalem eiꝰ plagã. Cũq; dimittẽt eos i tabnacula sua ⁊ bñdixisset eis·dixit ad eos In multa sub̃a atq; diuitijs reuertimini ad sedes vras cũ argento ⁊ auro·ere ac ferro ⁊ veste multiplici. Diuidite p̃dã hostiũ cum fribus vestris. Reuersiq; sũt ⁊ abierũt filij ruben ⁊ filij gad ⁊ dimidia tribꝰ manasse a filijs isrl·de syloq; sita est in chanaan: ut irrarẽt galaad trã possessionis sue·quã obtinuerãt iuxta imperium dñi in manu moysi. Cũq; venissent ad tumulos iordanis in trã chanaan·edificauerunt iuxta iordanẽ altare infinite magnitudinis. Qđ cũ audissent filij isrl. ⁊ ad eos certi nuncij detulissent edificasse filios ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribꝰ manasse altare i trã chanaan sup iordanis tumulos ꝯ filios isrl: q̃uenerũt oẽs in syloꝝ·ut ascenderẽt ⁊ dimicarent ꝯ eos. Et interim miserũt ad illos in terrã galaad phinees filium eleaçari sacerdotis. ⁊ decem

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

principes cū eo singulos de singulis tribub⁹. Qui venerunt ad filios ruben & gad & dimidie tribus manasse i terrā galaad·dixerūtq; ad eos. Hec mādat ois pplus dñi. Que ē ista trāsgressio? Cur reliqstis dñm deū isrl edificātes altare sacrilegū. & a cultu illi⁹ recedētes? An pax vobis ē q̄ peccatū i beelphegor & vsq; in pñtem diē macula bui⁹ sceleris i vobis pmanet·multiq; de pplo corruerunt? Et vos hodie reliqstis dñm. & cras in vniersū isrl ira eius deseuiet. Qd si putatis ūnundā esse trā possessionis vre·trāsite ad terrā i q̄ tabernaculum dñi ē. & habitate inter nos: tm̄ ut a dño & a nro cōsortio nō recedatis· edificato altari p̄ter altare dñi dei nri. Nūquid achan filius çare p̄teriit mandatū dñi. & sup oēm populū isrl ira eius incubuit? Et ille erat vn⁹ hō atq; vtinā sol⁹ piisset in scelē suo. Rñderūtq; filij ruben & gad & dimidie trib⁹ manasse p̄ncipib⁹ legationis isrl. Fortissimus dñs deus ipse nouit. & isrl sit intelliget si p̄uaricationis aio b altare p̄struxim⁹: nō custodiat nos sed puniat nos in pñti. Et si ea mēte fecimus ut holocausta & sacrificiū & pacificas victimas sup eo ponerem⁹ ·ipse q̄rat & iudicet. & nō ea magis cogitatiōe atq; tractatu·ut dicerem⁹: cras dicēt filij vri filijs nris: Quid vobis & dño deo isrl? Terminū posuit dñs inē nos & vos o filij ruben & filij gad iordanē fluuium: & idcirco ptē nō habetis in dño. & p hāc occasionē auertēt filij vri filios nostros a timore dñi. Putauimus itaq; meli⁹ & diximus: Extruam⁹ nobis altare·nō i holocausta neq; ad victimas offerēdas·ꝫ in testimoniū inē nos & vos. & sobolē nram·vramq; pgenie ut seruiamus dño. & iuris nri sit offerre & holocausta & victimas & pacificas hostias. & neq̄q̄ dicant cras filij vri filijs nris: nō ē vobis pars i dño. Qd si voluerit dicere·rñdebuut eis: Ecce altare dñi q̄d fecerūt pres nri·nō in holocausta·neq; in sacrificiū: ꝫ in testimoniū nostrū ac vestrum. Absit a nobis b scel⁹ ut recedamus a dño & ei⁹ vestigia relinq̄m⁹·extructo altari ad holocausta & sacrificia & victimas offerendas: p̄ter altare dñi dei nri q̄d extructum ē añ tabernaculū ei⁹. Quibus auditis phinees sacerdos & p̄ncipes legationis isrl q̄ erāt cū eo placati sūt. & verba filiorū ruben & gad & dimidie tribus manasse libētissime susceperūt. Dixitq; phinees fili⁹ eleaçari sacerdos ad eos: Nūc scimus q̄ nobiscū sit dñs: q̄m alieni estis a p̄uaricatione hac. & liberastis filios isrl de manu dñi. Reuersusq; est cū p̄ncipibus a filijs ruben & gad de tra galaad finū chanaā ad filios isrl. & retulit eis: placuitq; sermo cūctis audiētib⁹. Et laudauerūt deū filij isrl. & neq̄q̄ vltra dixerūt ut ascēderent ꝯ eos atq; pugnarēt. & delerēt terrā possessionis eorū. Vocaueruntq; filij ruben & filij gad altare q̄d extruxerāt: testimoniū nīm q̄ dñs ipse sit deus.

XXIII

Voluto aūt multo tpe postq̄ pacem dederat dñs israhēli·subiectis in gyro nationibus vniuersis. & iosue iam longeuo & senilis etatis: vocauit iosue oēm israhēlem·maiores q̄ natu & principes ac duces & magros·dixitq; ad eos: Ego senui & progressionis etatis sum: vosq; cernitis omnia que fecerit dñs deus vester cunct⁹ p circuitū nationibus quō⁹ p vobis ipse pugnauerit. Et nūc ēa vobis sorte diuisit oēm terrā·ab oriētali parte iordanis vsq; ad mare magnum· multiq; adhuc supsunt nationes: dñs deus vester disperdet eas & auferet a facie vra. & possidebit⁹ terrā sicut vobis pollicitus ē. Tm̄ cōfortami & estote solliciti ut custodiat⁹ cūcta que scripta sūt in volumine legis moysi. & nō declinetis ab eis·nec ad dextrā neq; ad sinistrā·ne postq̄ intraueritis ad gentes q̄ inē vos future sunt·iuretis in nomine deox earū & seruiatis eis & adoretis illos: ꝫ adhereat⁹ dño deo vestro q̄d fecistis vsq; in diē hāc. Et tunc auferet dñs in cōspectu vro gentes magnas & robustissimas. & nullus vobis resistere poterit. Vnus e vobis psequet hostium mille viros: quia dñs deus vester pro vobis ipse pugnabit·sicut pollicitus est: hoc tm̄ diligentissime p̄cauete·ut diligat⁹ dñm deū vrm. Qd si volueritis gentiū harū q̄ inē vos habitant erroribus adherere. & cū eis miscere cōnubia atq; amicitias copulare: iā tūc scitote q̄ dñs deus vr nō eas deleat añ faciē vram: sed erūt vobis i foueā ac laqueū & offendiculū ex latere vro. & sudes in oculis vris·donec vos auferat atq; dispdat de tra hac optima quā tradidit vobis. Ēn ego hodie ingrediar viā vniuerse terre. & toto animo cognoscetis q̄ de oībus verbis q̄ se dñs p̄fecturū vobis eē pollicitus ē·vnū nō p̄terierit i cassū. Sicut q̄ ipleuit ope q̄d p̄misit. & p̄spera cūcta venerūt: sic adducet sup vos q̄cq̄d maloꝝ cōminatus est·donec vos auferat atq; dispdat de tra hac

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

optima quã tradidit vobis: eo q̄ p̄terieritis pactũ dñi dei vestri quod pepigit vobiscum. & seruieritis diis alienis & adorauerit̄ eos. Cito atq; velociꝰ ꝓsurget in vos furor dñi. & auferemi ab hac t̄ra optia quã tradidit vobis.

XXIIII

Congregauitq; iosue omnes tribꝰ isr̄l in sychem. & vocauit maiores natu ac principes & iudices & mḡros. steterũtq; in ꝓspectu dñi. & ad pp̄lm sic locutus ē: Hec dicit dñs deus isr̄l. Trans fluuiũ habitauerũt pres vr̄i ab initio: thare pat abrahã & nachor. & seruierũtq; diis alienis. Tuli q̄ p̄rem vr̄m abrahã de mesopotamie finibus. & adduxi eũ in terrã chanaan. multiplicauiq; semẽ eius. & dedi ei ysaac. illiq; rursũ dedi iacob & esau. Et q̄bus esau dedi mõtẽ seir ad possidendũ: iacob vo & filij eiꝰ descenderũt in egyptũ. Misiq; moysen & aaron. & percussi egyptũ multis signis atq; portentis: eduxiq; vos & patres vr̄os de egypto. & venistis ad mare: p̄secutiq; sũt egyptij patres vestros cũ currib⁹ & eq̄tatu vsq; ad mare rubꝝ Clamauerũt aũt ad dñm filij isr̄l: qui posuit tenebras int̄ vos & egyptios. & adduxit sup eos mare & operuit eos. Viderunt oculi vestri cũcta q̄ in egypto fecerim. & habitastis i solitudine multo tpe. & introduxi vos in terram ãmorrei q̄ habitabat trãs iordanẽ. Cũq; pugnarẽt ꝯ vos. tradidi eos in manus vr̄as. & possedistis t̄rã eoꝝ atq; interfecistis eos. Surrexit aũt balach filiꝰ sephor rex moab. & pugnauit ꝯ israhẽl. Misitq; & vocauit balaam filiũ beor ut malediceret vobis. & ego nolui audire eũ: & econtrario p illũ bñdixi vobis & liberaui vos de manu eiꝰ. Transistisq; iordanẽ & venistis ad biericho: pugnaueruntq; ꝯ vos viri ciuitatis eius. ãmorreus & phereçeꝰ & chananeꝰ & ethe⁹ & gergeseꝰ & eueꝰ & iebuseus. & tradidi illos in manus vr̄as. Misiq; ante vos crabrones. & eieci eos de locis suis duos reges ãmorreoꝝ. nõ in gladio & i arcu tuo: nec in q̄ nõ laborastis. & vr̄bes q̄s nõ edificastis. ut habitaretis in eis: vineas & oliueta q̄ nõ plantastis. Nunc g̃ timete dñm & seruite ei pfecto corde atq; verissimo. & auferte deos q̄bus seruierũt pres vr̄i in mesopotamia & in egypto. ac seruite dño. Sin autẽ malũ vobis videt̄ ut dño seruiatis. optio vobis dat̄. Eligite hodie q̄ placet cui seruire potissimũ debeatis: vtrũ diis q̄bus seruierũt pres vr̄i i mesopotamia. an diis ãmorreoꝝ in q̄rũ terra habitatis. Ego aũt & domus mea seruiemus dño. Rñditq; pp̄lus & ait: Absit a nob⁹ ut relinq̄mus dñm. & seruiam⁹ diis alienis. Dñs deus nr̄ ipse eduxit nos & patres nr̄os de terra egypti & de domo seruitutis: fecitq; videtib⁹ nobis signa ingẽtia. & custoduit nos in oi via p q̄ ambulauim⁹. & in cũctis pp̄lis p q̄s transiuim⁹. & eiecit vniũsas gẽtes. ãmorreũ habitatorẽ t̄re quã nos intrauim⁹. Seruiem⁹ igit̄ dño: q̄a ipse ē deus nr̄. Dixitq; iosue ad pp̄lm: Nõ poteritis seruire dño: deus. n. scũs & fortis emulator ē: nec ignoscet sceleribꝰ vestris atq; pctis. Si dimiseritis dñm & seruieritis diis alienis. conuertet se & affliget vos atq; subuertet: postq̄ vobis p̄stiterit bona. Dixitq; pp̄lus ad iosue. Nequaq̄ ita ut loq̄ris erit. sed dño seruiemus. Et iosue ad pp̄lm: testes inq̄t vos estis: q̄a ipsi elegeritis vobis dñm ut seruiatis ei. Rñderũtq; testes. Nunc g̃ ait auferte deos alienos de medio vr̄i. & inclinate corda vr̄a ad dñm deum isr̄l. Dixitq; pp̄lus ad iosue: Dño deo nr̄o seruiem⁹. & obediẽtes erimus p̄ceptis eius. Percussit g̃ iosue i die illo fedꝰ. & ppposuit pp̄lo p̄cepta atq; iudicia in sychem. Scripsit q̄q; oia verba hec in volumie legis dñi. & tulit lapidem pgrandẽ. posuitq; eũ subter quercũ que erat in scũario dñi. & dixit ad oẽm pp̄lm: En lapis iste erit vobis in testimoniũ q̄ audieritis oia verba dñi q̄ locutꝰ ē vobis: ne forte postea negare velitis & mentiri dño deo vr̄o. Dimisitq; pp̄lm singulos in possessionẽ suã. Et post hec mortuus ē iosue filiꝰ nun seruꝰ dñi centũ decẽ annoꝝ: sepelierũtq; eũ in finib⁹ possessionis sue in thamnathsare: que sita ē in monte effraim. a septẽtrionali parte montis gaas. Seruiuitq; israhel domino cunctis diebꝰ iosue & senioꝝ qui longo vixerant tempore post iosue. & qui nouerãt omnia opera dñi q̄ fecerat in israhel. Ossa quoq; ioseph que tulerãt filij israhel de egypto sepelierũt in sychem in parte agri quẽ emerat iacob a filijs emmor patris sychem centũ nouellis ouibus. & fuit in possessionem filioꝝ ioseph. Eleaçar q̄q; filius aaron mortuus est. & sepelierunt eum in gabaath phinees filij eius: que data ē ei in monte effraim.

Explicit liber Josue. Incipit liber sopthim que nos Judicũ appellamus. Capm I

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Post mortem ioſue cõſuluerũt filij iſrahel dñm dicentes: Quis aſcẽ/det ante nos cõtra chananeũ. ꝛ erit dux belli? Dixitq; dñs: Judas aſcendet. Ecce tradidi terrã in manu eius. Et ait iudas ſymeoni fratri ſuo. Aſcende mecũ in ſortẽ meã. ꝛ pugna ꝯ chananeum: ut ꝛ ego pgã tecũ in ſortem tuã. Et abijt cũ eo ſymeon. Aſcẽditq; iudas ꝛ tradidit dñs chananeũ ac pherezeũ in manꝰ eorũ ꝛ pcuſſerũt in bezech decẽ milia virorꝫ. Inueneruntq; adonibezech in bezech. ꝛ pugnauerũt ꝯ eũ. ac pcuſſerũt chananeũ ꝛ pherezeũ. Fugit aũt adonibezech. quẽ pſecuti cõphenderũt ceſis ſũmitatibꝰ manuũ eius ac pedũ. Dixitq; adonibezech: Septuaginta reges amputatꝫ manuũ ac pedũ ſũmitatibꝰ colligebãt ſub menſa mea cibꝛum reliquias: ſicut feci. ita reddidit mihi deus. Adduxeruntq; eũ in irlm. ꝛ ibi mortuus ẽ. Oppugnãtes ꝙ filij iuda irlm. ceperũt eã. ꝛ pcuſſerũt in ore gladij tradentes cunctã incẽdio ciuitatẽ. Et poſtea deſcendentes pugnauerũt ꝯ chananeũ q̃ habitabat in mõtanis. ꝛ ad meridiẽ in cãpeſtribus. Pergensq; iudas ꝯ chananeũ q̃ habitabat in hebron cuiꝰ nomẽ fuit antiqtus cariathbarbe. percuſſit ſeſai ꝛ hayman ꝛ tholmai: atq; inde pfectꝰ abijt ad habitatores dabir. cuius nomẽ retꝰ erat cariathſepher. i. ciuitas litterarũ. Dixitq; caleph: Qui pcuſſerit cariatſepher ꝛ vaſtauerit eã. dabo ei axam filiã meã vxorẽ. Cũq; cepiſſet eam othoniel filius cenez frater caleph minor: dedit ei axam filiam ſuã cõiugẽ. Quã pgentẽ in itinere monuit vir ſuus ut peteret a pre ſuo agrũ. Que cũ ſuſpiraſſet ſedens in aſino. dixit ei caleph: Quid habes? At illa rñdit. Da mihi benedictionẽ: qa terã arentẽ dediſti mihi: da ꝛ irriguã aqs. Dedit ꝙ caleph irriguũ ſuperiꝰ ꝛ irriguum inferius. Filij aũt cinei cognati moyſi aſcenderũt de ciuitate palmarꝫ cũ filijs iuda in deſertũ ſortis eius qđ ẽ ad meridiẽ arath: ꝛ habitauerũt cũ eo. Abijt aũt iudas cũ ſymeone frẽ ſuo. ꝛ pcuſſerunt ſil' chananeũ qui habitabat in ſephat. ꝛ interfecerũt eũ. Vocatũq; eſt nomẽ vrbis horma. i. anathema. Cepitq; iudas gazã cũ finibꝰ ſuis. ꝛ aſchalonẽ atq; accaron cũ finibus ſuis. Fuitq; dñs cũ iuda. ꝛ montana poſſedit. Nec potuit delere habitatores vallis: qa falcatꝫ curribꝰ abundabãt. Dederũtq; caleph hebron ſicut dixerat moyſes: q̃ deleuit ex ea tres filios enach. Jebuſeũ aũt habitatorẽ irlm nõ deleuerũt filij beniamin: habitauitq; iebuſeus cum filijs beniamin in irlm vſq; in pñtem diẽ. Domꝰ qꝫ ioſeph aſcẽdit in bethel: fuitq; dñs cũ eis. Illa cũ obſiderẽt vrbẽ q̃ prius luza vocabat. viderũt hoiem egredientẽ de ciuitate. dixeruntq; ad eũ: Oſtende nobis introitũ ciuitatꝫ. ꝛ faciemꝰ tecum miam. Qui cũ oñdiſſet eis. percuſſerũt vrbẽ in ore gladij: hoiem autẽ illũ ꝛ cognationẽ eius dimiſerũt. Qui dimiſſus abijt in terã cethim ꝛ edificauit ibi ciuitatẽ vocauitq; eã luzã q̃ ita appellat vſq; in pñtẽ diem. Manaſſes quoq; nõ deleuit bethſan ꝛ thanath cũ viculis ſuis. ꝛ habitatores dor ꝛ ieblaam ꝛ maieddo cũ viculis ſuis: cepitq; chananeꝰ habitare cũ eis. Poſtq; aũt prior tatus ẽ iſrl' fecit eos tributarios ꝛ delẽ noluit. Effraim etiã nõ interfecit chananeũ q̃ habitabat in gazer: ſ habitauit cũ eo. Zabulon nõ deleuit habitatores cethron ꝛ naalon: ſ habitauit chananeꝰ in medio eiꝰ. factuſq; ẽ ei tributarius. Aſer qꝫ non deleuit hbitatores accho ꝛ ſidonis alab ꝛ achazib ꝛ thma ꝛ aphec ꝛ roob: habitauitq; in medio chananei habitatoris illiꝰ terre. nec interfecit eũ. Neptalim qꝫ non deleuit habitatores bethſemes ꝛ bethanath. ꝛ habitauit inter chananeũ habitatorẽ terre: fueruntq; ei bethſemite ꝛ bethanite tributarij. Artauitq; amorreꝰ filios dan in mõte: nec dedit eis locũ ut ad planiora deſcenderẽt: habitauitq; in mõte hares qđ interp̃tat teſtatio in hailon ꝛ ſalabim. Et aggrauata ẽ manꝰ domꝰ ioſeph: factuſq; ẽ ei tributarius. Fuit aũt terminus amorrei ab aſcenſu ſcorpionis petra ꝛ ſuperiora loca. II

Aſcẽditq; angelꝰ dñi de galgalis ad locũ flentiũ. ꝛ ait: Eduxi vos de egypto. ꝛ introduxi in terã ꝙ iuraui patribꝰ vris. ꝛ pollicitus ſum ut nõ facerẽ irritũ pactũ meũ vobiſcũ in ſempiternũ. ita dũtaxat ut non feriretis fedus cũ habitatoribus terre huiꝰ. ꝛ aras eorꝫ ſubuerteretꝭ. ꝛ noluiſtis audire vocẽ meã. Cur hoc feciſtis? Quãobrem nolui delere eos a facie vra: ut habeatis hoſtes. ꝛ dij eorꝫ ſint vobis in ruinam. Cũq; loqueret angelus dñi hec verba ad oẽs filios iſrl'. eleuauerũt vocẽ ſuã ꝛ fleuerũt. Et vocatũ eſt nomẽ loci illiꝰ locus flentiũ ſiue lachrymarꝫ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

imolauerunt̄q; ibi hostias dño. Dimisit ḡ iosue pplm. ⁊ abierunt filij isrl' vnusq̄sq; in possessionē suā ut obtinerēt eā. seruieruntq; domino cunctis diebꝫ eius ⁊ seniorꝫ q̄ lōgo post eū vixerūt tpe. ⁊ nouerāt oia opa dñi q̄ fecerat cū isrl'. Mortuus ē aūt iosue filiꝫ nun famulꝫ dñi centū ⁊ decē ānorū. ⁊ sepelierunt eū in finibus possessionis sue i thamnathsare in monte effraim a septētrionali plaga montis gaas. Oisq; illa gnātio cōgregata est ad patres suos. ⁊ surrexerūt alij q̄ nō nouerūt dominū. ⁊ opa q̄ fecerat cū isrl'. Feceruntq; filij isrl' malū in cōspectu dñi ⁊ seruierūt baalim. ac dimiserūt dñm dēū patrū suorꝫ q̄ eduxerat eos de terra egypti. ⁊ secuti sūt deos alienos deos ꝑ pplos q̄ habitabāt in circuitu eorꝫ. ⁊ adorauerūt eos. ⁊ ad iracūdiam ꝓcitauerūt dñm. dimittentes eū. ⁊ seruiētes baal ⁊ astaroth. Iratusq; dñs ꝓ isrl' tradidit eos i manꝫ diripiētiū. q̄ ceperūt eos ⁊ vēdiderūt hostibus q̄ habitabāt p gyrū: nec potuerunt resistere aduersarijs suis: ꝫ q̄cūq; pgere voluissent: manꝫ dñi sup eos erat. sicut locutꝫ est ⁊ iurauit eis. ⁊ vehemēt̄ afflicti sūt. Suscitauitq; dñs iudices q̄ liberarēt eos de vastantiū manibꝫ: ꝫ nec eos audire voluerūt: fornicātes cū dijs alienis ⁊ adorātes eos. Cito deseruerūt viā p quā ingressi fuerāt pres eorꝫ. ⁊ audientes mādata dñi oia fecē ꝑsia. Cūq; dñs iudices suscitaret. in diebꝫ eorꝫ flectebat̄ mia ⁊ audiebat afflictorꝫ gemitꝫ. ⁊ liberabat eos de cede vastantiū. Postq̄ aūt mortuus esset iudex reuertebant̄. ⁊ multo faciebāt maiora q̄ fecerāt pres eorū sequentes deos alienos seruientes eis ⁊ adorātes illos. Non dimiserūt adinuentiones suas. ⁊ viā duriss̄imā per quā ābulare ꝑsueuerāt. Iratusq; ē furor dñi in isrl'. ⁊ ait: Quia irritū fecit gens ista pactū meū qđ ꝓpigerā cū pribus eorꝫ ⁊ vocē meam audire ꝓtēpsit. ⁊ ego non delebo gētes q̄s dimisit iosue. ⁊ mortuus ē: ut ī ipsis exp̄iar isrl' vtrū custodiāt viā dñi. ⁊ ambulēt in ea. sicut custodierūt pres eorꝫ. an non. Dimisit ḡ dñs cēs nationes has. ⁊ cito subuertere noluit: nec tradidit in manus iosue.

III

Hē sūt gentes q̄s dñs dereliq̄t ut eruditet in eis israhelem. ⁊ cēs q̄ nō nouerant bella chananeorum. ⁊ postea discerēt filij eorꝫ certare cū hostibus. ⁊ habere cōsuetudinē ꝑliandi. q̄nq; satrapas philistinorū. omnēq; chananeum ⁊ sidoniū. atq; eueū q̄ habitabat i mōte libano de mōte baalhermon vsq; ad introitū emath. Dimisitq; eos ut i ipsis experiret israhelē vtrū audirēt mandata dñi q̄ ꝑcepat ꝑib' eorꝫ per manū moysi. an nō. Itaq; filij isrl' habitauerunt in medio chananei ⁊ ethei ⁊ āmorrei ⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebusei. ⁊ duxerūt vxores filias eorꝫ. ipsiq; filias suas filijs eorum tradiderunt. ⁊ seruierūt dijs eorꝫ. Fecerūtq; malū in conspectu dñi. ⁊ obliti sūt dei sui seruientes baalim ⁊ astaroth. Iratusq; ꝫ isrl' dñs tradidit eos i manꝫ chusanrasathaim regis mesopotamie seruieruntq; ei octo annis. Et clamauerūt ad dñm qui suscitauit eis saluatorē. ⁊ liberauit eos. othoniel videlicꝫ filiū cenez frēm caleb minorē: fuitq; i eo spūs dñi. ⁊ iudicauit isrl'. Egressusq; ē ad pugnā. ⁊ tradidit dñs in manus eiꝫ chusanrasathaim regē syrie. ⁊ oppressit eū. Quietusq; ē ra q̄draginta ānis. ⁊ mortuꝫ ē othoniel filiꝫ cenez. Addiderūt aūt filij isrl' facē malū i cōspectu dñi: q̄ ꝓrorauit aduersū eos eglon regē moab: qa fecerūt malū in cōspectu eius. Et copulauit ei filios āmon ⁊ amalech: abijtq; ⁊ percussit isrl'. atq; possedit vrbē palmarū. Seruierūtq; filij isrl' eglon regi moab decē ⁊ octo ānis. ⁊ postea clamauerunt ad dñm. Qui suscitauit eis saluatorem vocabulo aioth filium gera filij gemini qui vtraq; manu p dextra vtebat. Miseruntq; filij isrl' p illū munera eglon regi moab. Qui fecit sibi gladiū ancipitē habentem in medio capulū longitudinis palme manꝫ. ⁊ accinctꝫ est eo sub̄ sagū in dextro femore. Obtulitq; munera eglon regi moab. Erat autem eglon crassus nimis. Cūq; obtulisset ei munera ꝑsecutus est socios q̄ cū eo venerāt. ⁊ reuersus de galgalis vbi erant idola. dixit ad regem: Verbū secretū habeo ad te o rex. Et ille iussit silētiū. Egressisq; oibus q̄ circa eū erāt ingressus ē aioth ad eū. Sedebat aūt in estiuo cenaculo solꝫ. Dixitq;: Verbū dei habeo ad te. Qui statim surrexit de throno. Extenditq; aioth sinistram manū. ⁊ tulit sicā de dextro femore suo. infixitq; eā in ventrē eiꝫ tā valide ut capulꝫ seq̄ret̄ ferrū in vulnē: ac pinguissimo adipe stringeretur. Nec eduxit gladiū. sed ita ut percusserat reliquit i corpore. statimq; p secreta nature alui stercora prorupērūt. Aioth aūt clausis diligentissime ostijs cenaculi ⁊ obfirmatis sera p posticū egressus ē. Seruiq; regis ingressi viderūt clausas fores cenaculi. atq;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dixerũt: Forsitan purgat aluũ in estiuo cenaculo. Expectantesq; diu donec erubescerent & videtes q; null⁹ aperiret: tulerunt clauẽ. & aperiẽtes inuenerũt dñm suũ i terra iacentẽ mortuũ. Aiotb aũt dũ illi turbarent: effugit. & p transijt locum idoloꝝ vnde reuersus fuerat. Venitq; in seyrath. & stati insonuit buccina i monte effraim: descenderũtq; cũ eo filij isra/ hel ipso in fronte gradiẽte. Qui dixit ad eos: Sequimini me. Tradidit. n. dñs inimicos nros moabitas i manus nras. Descẽderũtq; post eũ & occupauerũt vada iordanis q; transmittũt iu moab. & nõ dimiserũt transire quẽq;: & percusserũt moabitas i tpe illo circiꝫ decem milia cẽs robustos & fortes viros. Nullus eoꝝ euadere potuit. Humiliatusq; ẽ moab in die illo sub manu isrl'. & q̃uit terra octoginta annis a plus. Post hũc fuit sangar filius anath. q̃ percussit de philistijm sexcentos viros womere Et ipse q̃s defendit israhel. IIII

Addiderũtq; filij isrl' facẽ malũ in cõspectu dñi post mortẽ aiotb. & tradidit illos dñs in man⁹ iabin regis chanaan q̃ regnauit i asor: habuitq; ducẽ exercitus sui noie sysaram. Ipse aũt habitabat in aroseth gẽtiũ. Clamauerũtq; filij israhel ad dñm. Nongẽtos. n. habebat falcatos curr⁹. & p viginti annos vehemẽt oppresserat eos. Erat aũt debora prophetes vxor lapidoth. q̃ iudicabat pplm in illo tpe. & sedebat sub palma q̃ noie illius vocabat. inter rama & bethel i monte effraim: ascendebantq; ad eã filij isrl' in dẽ iudiciũ. Que misit & vocauit barach filium abinoem de cedes neptalim. dixitq; ad eũ: Precepit tibi dñs deus isrl'. Vade & duc exercitũ in mõtem thabor: tollesq; tecũ decẽ milia pugnatoꝝ de filijs neptalim & de filijs zabulon. Ego aũt adducã ad te in loco torrentis cyson sysarã principẽ exercitus iabin & currus eius atq; dẽm multitudinẽ. & tradam eos in manu tua. Dixitq; ad eã barach: Si venis mecũ. vadam: si nolueris venire. nõ pergam. Que dixit ad eum: Ibo q̃dem tecũ. sed in hac vice victoria non reputabit tibi: q̃a in manu mulieris tradetur sysara. Surrexit itaq; debora. & perrexit cũ barach in cedes. Qui accersitis zabulon & neptalim. ascendit cũ decẽ milibus pugnatoꝝ dñs debora i comitatu suo. Heber aũt cine⁹ recesserat quondã a ceteris cineis frib⁹ suis filijs obab cognati moysi. & tetẽderat tabernacula vsq; ad vallẽ q̃ vocat sennim. & erat iuxta cedes. Nunciatũq; ẽ sysare q̃ ascendisset barach filiꝰ abinoem i montẽ thabor. Et congregauit nongẽtos falcatos curr⁹. & dẽm exercitũ de aroseth gẽtium ad torrentem cyson. Dixitq; debora ad barach: Surge. hẽ ẽ. n. dies in q̃ tradidit dominꝰ sysarã in manus tuas. En ipse ductor ẽ tuus. Descẽdit itaq; barach de mõte thabor. & decẽ milia pugnatoꝝ cum eo. Perterruitq; dñs sysaram & dẽs currus eius. vniuersamq; multitudinẽ in ore gladij ad cõspectũ barach intantũ ut sysara de curru desiliẽs. pedib⁹ fugeret. & barach persequẽs fugientes currus & exercitũ vsq; ad aroseth gentiũ. & omis hostiũ multitudo vsq; ad internitionẽ cadẽt. Sysara aũt fugiens peruenit ad tentoriũ iahel vxoris heber cinei. Erat aũt pax inter iabin regem asor & domũ heber cinei. Egressa igit iahel i occursũ sysare. dixit ad eũ: Intra ad me dñe mi: ne timeas. Qui ingressus tabernaculũ ei⁹. & optus ab ea pallio. Dixit ad eã: Da mihi obsecro paululũ aque: q̃a sitio valde. Que aperuit vtrem lactis. & dedit ei bibere. & operuit illũ. Dixitq; sysara ad eam: Sta añ ostiũ tabernaculi. & cũ venerit aliq̃s interrogans te & dicẽs. nunq̃d hic ẽ aliq̃s: nẽdebis. Null⁹ ẽ. Tulit itaq; iahel vxor heber clauũ tabernaculi assumẽs parit & malleũ. & ingressa abscondite & cũ silentio. posuit sup̃ timpus capitis ei⁹ clauũ: percussitq; malleo defixit in cerebꝝ vsq; ad terã: q̃ sopore mortui sociãs defecit. & mortuus ẽ. Et ecce barach sequens sysarã venie/ bat. egressaq; iahel i occursũ ei⁹. dixit ei. Veni. & ondam tibi virũ quẽ queris. Qui cũ intrasset ad eã. vidit sysarã iacentem mortuũ. & clauũ infixum in timpore eius. Humiliauit g̃ deus i die illo iabin regẽ chanaan coram filijs isrl': q̃ crescebant q̃tidie. & forti manu opprimebãt iabin regẽ chanaan donec deleret eũ.

Cecineruntq; debora & barach filius abinoem in illo die dicentes: Qui sponte obtulistis de isrl' aias vestras ad periculũ: bñdicite dño. Audite reges auris⁹ percipite pncipes. Ego sũ ego sũ q̃ dño canã: psallam dño deo isrl'. Dñe cũ exires de seir. & trãsires p regiones edom. terra mota ẽ: celiq; ac nubes stillauerũt aquis. Montes fluxerũt a facie dñi. & synai a facie dñi dei isrl'. In dieb⁹ sangar filij anath. i dieb⁹ iahel q̃euerãt semite. & q̃ ingrediebant̃ p eas ãbulauerũt p calles deuios. Cessauerũt fortes in isrl' V

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 quieuerũt donec surgeret delbora : surgeret
mat in isrl. Noua bella elegit dñs : 7 portas
hostiũ ipse subuertit. Clipeus 7 hasta si appa-
ruerũt i qdraginta milib⁹ isrl. Cor meũ dili-
git pncipes isrl. Qui ppria uolũtate obtuli-
stis uos discrimi bñdicite dño: qui ascenditis
sup nitẽtes asinos. 7 sedetis sup in iudicio 7
ambulat i uia loqmini. Ubi collisi sũt curr⁹
7 hostiũ suffocat⁹ ẽ exercit⁹. ibi narrent iusti-
cie dñi. 7 clemẽtia i fortes isrl. Tunc descẽdit
ppl⁹ dñi ad portas: 7 obtinuit principatũ.
Surge surge delbora : surge surge 7 loquere
cãticũ. Surge barach. 7 apprehẽde captiuos
tuos fili abinoem. Saluate sũt reliquie ppli.
Dñs i fortib⁹ dimicauit. Ex effraim deleuit
eos in amalech. 7 p⁹ eũ ex beniamin i ppl⁹os
tuos o amalech. De machir pncipes descen-
derũt. 7 de çabulon q exercitũ ducerẽt ad bel-
landũ. Duces ysachar fuere cũ delbora. 7 ba-
rach destigia sũt secuti: q qsi i pceps ac bara
trũ se discrimini dedit. Diuiso ↄ se ruben ma-
gnanimox repta ẽ ↄtentio. Quare habitas
int duos tminos: ut audias sibilos gregũ?
Diuiso ↄ se ruben magnanimox repta ẽ ↄtẽ-
tio. Galaad trãsiordanẽ qescebat. 7 dan va
cabat nauib⁹. Aser habitabat i littore mar.
7 in portub⁹ morabat. Zabulon pro 7 nepta-
lim obtulerũt aias suas morti i regione mo-
rome. Uenerũt reges 7 pugnauerũt: pugna-
uerũt reges chanaã i thanec iuxt aqs maged-
do : 7 tñ nihil tulere pdantes. De celo dimi-
catũ ẽ ↄ eos: stelle manẽtes i ordine 7 cursu
suo aduersus sysarã pugnauerunt. Torrens
cyson traxit cadauera eox torrens cadumim
torrens cyson. Conculca aia mea robustos.
Ungule eqx ceciderũt : fugiẽtib⁹ impetu 7 p
pceps ruẽtib⁹ fortissimis hostiũ. Maledici-
te ere meroç dixit angel⁹ dñi : maledicite ha-
bitatoribus ei⁹ : qa nõ uenerũt ad auxilium
dñi in adiutoriũ fortissimox ei⁹. Benedicta
inter mulieres iahel uxor aber cinei : 7 benedi-
cat in tabernaculo suo. Aquã petẽti lac dedit
7 i phiala pncipũ obtulit butyrũ. Sinistrã
manũ misit ad clauũ. 7 dextrã ad fabrorum
malleos: pcussitqs sysarã qrens i capite vul-
neri locũ. 7 tump⁹ valide pforãs. Int pedes
ei⁹ ruit : defecit 7 mortu⁹ ẽ. Uoluebat añ pe-
des eius : 7 iacebat exanimis 7 miserabilis.
Per fenestrã respiciens ululabat mr ei⁹. 7 de
cenaculo loqbat. Cur morat regredi curr⁹
eius. qre tardauerũt pedes qdrigarũ illius?
Una sapiẽtior ceterꝫ uxorib⁹ ea⁹ hꝫ socrui ꝓba
rñdit : Forsitan nũc diuidit spolia. 7 pulcher-
rima feminaꝝ eligit ei. Uestes diuersox co-
lorũ sysare tradunt in pdã. 7 supellex varia
ad ornanda colla ↄgerit. Sic pereant cẽs ini-
mici tui dñe : qui aũt diligũt te : sicut sol in
ortu suo splendet. ita rutilẽt. Quieuitqs tra
per quadraginta annos. VI

Decerũt aũt filij isrl malũ in cõspectu
dñi : qui tradidit illos i manu ma-
dian septẽ ãnis. 7 oppressi sunt valde
ab eis. Fecerũtqs sibi antra 7 spelũcas i mõ-
tib⁹ 7 munitissima ad repugnãdũ loca. Cũqs
seuisset isrl. ascẽdebat madian 7 amalech ce-
teriqs orientaliũ nationũ. 7 apud eos figẽtes
tẽtoria. sicut erãt in herbis cuncta vastabant
usqs ad introitũ gaçe: nihilqs oio ad vitã pti-
nens relinqbant in isrl: nõ oues. non boues.
nõ asinos. Ipsi. n. 7 uniuersi greges coꝝ ue-
niebãt cũ tabernaculis suis. 7 instar locustaꝝ
uniuersa complebãt. inumera multitudo ho-
minũ 7 camelox. qcqd tetigerãt deuastãtes.
Humiliatusqs ẽ isrl valde i ↄspectu madian. Et
clamauit ad dñm postulãs auxiliũ ↄ madia-
nitas. Qui misit ad eos virũ pphetã. 7 locu-
tus ẽ. Hec dicit dñs deus isrl : Ego uos feci
ↄscendẽ de egypto. 7 eduxi uos de domo ser-
uitutis. 7 liberaui de manu egyptiox. 7 oiuꝫ
inimicox q affligebãt uos. Eiecique eos ad in-
troitũ vrm. 7 tradidi uobis terrã eox. 7 dixi :
Ego dñs deus vr. Ne timeatis deos amor-
reox in qrũ tra habitatꝫ. Et noluistis audi-
re uocẽ meã. Uenit aũt angelus dñi. 7 sedit
sub quercu q erat i effra. 7 ptinebat ad ioas
patrẽ familie eçri. Cũqs gedeon fili⁹ ei⁹ excu-
teret atqs purgaret frumenta in torcular i ut
fugeret madian: apparuit ei angelus dñi. 7
ait: Dñs tecũ uiroꝝ fortissime. Dixitqs ei ge-
deon: Obsecro mi dñe si dñs nobiscũ est. cur
ꝯ apprehenderũt nos hec oia? Ubi sũt mirabi-
lia ei⁹ q enarrauerũt pres nri. atqs dixerũt :
de egypto eduxit nos dñs. Nũc aũt dereliqt
nos. 7 tradidit in manu madian. Respexitqs
ad eũ dñs. 7 ait : Uade in hac fortitudine
tua 7 liberabis isrl de manu madian. Scito
qm miserim te. Qui rñdens ait. Obsecro mi
dñe i q liberabo isrl? Ecce familia mea infima
est i manasse. 7 ego minus i domo pris mei.
Dixitqs ei dñs. Ego ero tecum. 7 percuties ma-
dian qsi vnũ virũ. Et ille: si inueni inqt grã
corã te. da mihi signũ qm tu sis q loqris ad me.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſſe recedas hic ꝺonec reuertar ad te ꝓrtãs ſacrificiũ ⁊ offerẽs tibi. Qui reſpondit: Ego ꝑſtolabor aduẽtũ tuũ. Ingreſſus ẽ itaq; gedeon ⁊ coxit hœdũ. ⁊ de farine modio açimos panes: carneſq; ponẽs in caniſtro. ⁊ ius carnium mittẽs in ollam tulit oĩa ſub quercu. ⁊ obtulit ei. Cui dixit angelus ꝺñi: Tolle carnes ⁊ açimos panes. ⁊ pone ſuꝑ pẽtrã illã. ⁊ ius deſup funde. Cũq; feciſſet ita extẽdit angelus ꝺñi ſũmitatẽ ꝟge quã tenebat i manu ⁊ tetigit carnes ⁊ panes açimos: aſcenditq; ignis de pẽtra ⁊ carnes açimoſq; panes conſũpſit: angelus aũt ꝺñi euanuit ex oculis eius. Videnſq; gedeon q̃ eẽt angel⁹ ꝺñi dixit: Heu mi ꝺñe deus: qꝛa vidi angelũ ꝺñi facie ad faciem. Dixitq; ei ꝺñs. Pax tecũ. Ne timeas: nõ morieris. Edificauit q̃ ibi gedeon altare ꝺño vocauitq; illud ꝺñi pax vſq; in pñtẽ diẽ. Cũq; adhuc eẽt in effra q̃ ẽ familie eçri nocte illa dixit ꝺñs ad eũ: Tolle taurũ pris tui ⁊ alterũ taurũ annoꝝ ſeptẽ deſtrueſq; aram baal q̃ ẽ pris tui. ⁊ nem⁹ quod circa aram ẽ ſuccide. ⁊ edificabis altare ꝺño deo tuo i ſũmitate pẽtre hui⁹ ſup quã ante ſacrificiũ poſuiſti: tolleſq; taurũ ſecundũ. ⁊ offeres holocauſtũ ſup ſtruẽ lignoꝝ que de nemore ſuccideris. Aſſũptis q̃ gedeon decẽ viris de ꝟis ſuis: fecit ſicut ꝓcepat ei ꝺñs. Timẽs aũt domũ pris ſui ⁊ hoĩes illi⁹ ciuitatis ꝑ diẽ noluit facẽ ſ oia nocte cõpleuit. Cũq; ſurrexiſſent viri oppidi eius mane: viderũt deſtructã arã baal iuxtaq; ſuccaſſi. ⁊ taurũ altex impoſitum ſup altare qꝺ tunc edificatũ erat dixeruntq; ad inuicẽ: Quis ꝟ fecit? Cũq; ꝙquirerẽt auctorẽ facti dictũ ẽ: Gedeon fili⁹ ioas fecit ꝟ oia. Et dixerũt ad ioas: Produc filium tuũ ut moriat: qꝛa deſtruxit aram baal ⁊ ſuccidit nemus. Quibus ille rñdit: Numq̃d vltores eſtis baal ut pugnetis ꝑ eo? Qui aduerſari⁹ ẽ ei⁹ moriat añq; lux craſtina veniat. Si de⁹ ẽ: vindicet ſe de eo q̃ ſuffodit arã ei⁹. Ex illo die vocatus ẽ gedeon bierobaal: eo q̃ dixiſſet ioas: vlciſcatur ſe de eo baal qui ſuffodit arã eius. Igit̃ ois madian ⁊ amalech ⁊ orientales ꝑſi ꝙgregati ſũt ſil. ⁊ trãſeũtes iordanẽ caſtrametati ſũt i valle ieçrahel. Spiritꝰ aũt ꝺñi iduit gedeon q̃ clangẽs buccina conuocauit domum abieçer ut ſeq̃ret̃ ſe. Miſitq; nũcios in vniuerſũ manaſſen: q̃ ⁊ ipſe ſecut⁹ ẽ eũ. Et alios nuncios i aſer ⁊ çabulon ⁊ neptalim qui occurreriũt ei. Dixitq; gedeon ad ꝺñm: Si ſaluũ facis ꝑ manũ meã ꝑſm iſrl̃ ſicut locut⁹ es: ponã hoc vellus lane in area Si ros in ſolo vellere fuerit. ⁊ in oi terra ſiccitas: ſciã q̃ ꝑ manũ meã ſicut locut⁹ es liberabis iſrl̃. Factũ q; ẽ ita. Et de nocte ꝟſurgẽs expſſo vellere concha roꝛe impleuit. Dixitq; rurſus ad ꝺñm: Ne iraſcat̃ furor tuus ꝟ me: ſi adhuc ſemel tẽptanero ſignũ q̃rens i vellẽ. Fiat ut ſolũ vellus ſiccũ ſit. ⁊ ois terra roꝛe madens. Fecitq; ꝺñs nocte illa ut poſtulauerat. ⁊ fuit ſiccitas i ſolo vellere. ⁊ ros i oi tra.

VII

Igit̃ bierobaal q̃ ⁊ gedeon de nocte ꝟſurgẽs ⁊ ois ꝑplus cũ eo venit ad fontẽ q̃ vocat̃ arad. Erãt aũt caſtra madian i valle ad ſeptẽtrionalẽ plagã collis excelſi. Dixitq; ꝺñs ad gedeon: Multꝰ tecũ ẽ ꝑplus nec tradet̃ madian in manꝰ eius: ne gliet̃ ꝟ me iſrl̃. ⁊ dicat: meis viribꝰ liberatus ſũ. Loquẽ ad ꝑplm. ⁊ cunct̃ audiẽtibꝰ ꝓdica. Qui formidoloſus ⁊ timidꝰ ẽ reuertat̃. Receſſerũtq; de monte galaad. ⁊ reuerſi ſunt ex ꝑplo viginti duo milia virorꝝ. ⁊ trĩa decẽ milia remanſerũt. Dixitq; ꝺñs ad gedeon: Adhuc ꝑplus multus eſt. Duc eos ad aq̃s. ⁊ ibi probabo illos. ⁊ de q̃ dixero tibi ut tecũ vadat: ipſe ꝙgat: quẽ ire prohibuero reuertat̃. Cũq; deſcendiſſet ꝑplus ad aq̃s dixit ꝺñs ad gedeon: Qui manu ⁊ lingua lãbuerint aq̃s ſicut ſolent canes lambẽ ſeparabis eos ſeorſũ: qui aũt curuatis genibꝰ biberint i alta ꝑte erũt. Fuit itaq; numerꝰ eorꝝ q̃ manu ad os ꝓpiciente aq̃s lãbuerãt trecenti viri ois aũt reliq̃ multitudo flexo poplite biberat. Et ait ꝺñs ad gedeon: In trecẽtis viris q̃ lãbuerũt aq̃s liberabo vos. ⁊ tradã in manu tua madian: ois aũt reliq̃ multitudo reuertat̃ in locũ ſuũ. Sũptis itaq; ꝑ nũero cibariis ⁊ tubis dim reliquã multitudinem abire ꝓcepit ad tabernacula ſua. ⁊ ipſe cũ trecẽtis viris ſe certamini dedit. Caſtra aũt madian erãt ſubt̃ i valle. Eadẽ nocte dixit ꝺñs ad eum: Surge ⁊ deſcende in caſtra q̃a tradidi eos in manu tua. Sin aũt ſolꝰ ire formidas deſcẽdat tecũ phara puer tuꝰ. Et cũ audieris q̃d loquãt̃ tũc confortabunt̃ manꝰ tue. ⁊ ſecurior ad hoſtiũ caſtra deſcendes. Deſcẽdit ergo ipſe ⁊ phara puer eius i ptẽ caſtrorꝝ vbi erãt armatorũ vigilie. Madian aũt ⁊ amalech ⁊ oes orientales ꝑpli fuſi iacebãt in valle ut locuſtarꝝ multitudo: cameli aũt innumerabiles erant ſicut arena q̃ iacet in littore maris. Cũq; venſſet gedeon

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

narrabat aliqs somniũ ꝓximo suo. ⁊ in bunc modũ referebat qđ viderat. Vidi somniũ. ⁊ videbatur mihi q̃si subcinericius panis ex ordeo voluit. ⁊ in castra madian descendẽ: cũq; puenisset ad tabernaculũ percussit illud atq; subuertit. ⁊ ĕre fundit⁹ coeq̃uit. Rñdit is cui loq̃batr. Nõ est hoc aliud nisi gladi⁹ gedeonis filij ioas viriisrahelite. Tradidit enĩ dñs in manus ei⁹ madian. ⁊ oia castra ei⁹. Cũq; audisset gedeon somniũ ⁊ interpretationẽ eius: adorauit. ⁊ reuersus est ad castra isrl. ⁊ ait: Surgite: tradidit.n. dñs i man⁹ nras castra madian. Diuisitq; trecẽtos viros i tres ptes ⁊ dedit tubas i manib⁹ eor. lagenasq; vacuas ac lãpades i medio lagenar. Et dixit ad eos: Qđ me facẽ viderit̃ hoc facite. Ingrediar ptẽ castror. ⁊ qđ fecero sectamini. Cũ psonuerit tuba i manu mea. vos q̃q; p castrorum circuitũ clangite. ⁊ exclamate dño ⁊ gedeoni. Ingressusq; ẽ gedeon ⁊ trecẽti viri q erãt cũ eo in ptẽ castror. incipientib⁹ vigilijs noctis medie. ⁊ custodib⁹ suscitat̃ cepunt buccinis clangẽ ⁊ cõplodẽ inẽ se lagenas. Cũq; p gyr castror. in trib⁹ psonarẽt locis. ⁊ hydrias cõfregissent: tenuerũt sinistris manib⁹ lampades. ⁊ dextris sonantes tubas. clamauerũtq; gladi⁹ dñi ⁊ gedeonis. stantes singuli in loco suo p circuitũ castror. hostiliũ. Dia itaq; castra turbata sũt. ⁊ vociferãtes vlulãtesq; fugerũt. Et nihilomin⁹ insistebant trecenti viri buccinis psonantes. Immisitq; dñs gladiũ i oĩbus castris. ⁊ mutua se cede trucabãt. fugientes vsq; ad bethsecha ⁊ crepidinem abelmeula i thebbath. Cõclamantes aũt viri isrl de neptalim ⁊ aser ⁊ oi manasse psequebanr madian. Et dedit dñs victoriã ꝓpl'o isrl i die illa. Misitq; gedeon nũcios i oẽm montẽ ephraim dicẽs: Descendite i occursũ madian. ⁊ occupate aquas vsq; bethbera atq; iordanẽ Clamauitq; oĩs ephraim. ⁊ ꝓoccupauit aq̃s atq; iordanẽ vsq; bethbera. Apprehensosq; duos viros madian. oreb ⁊ zeb. interfecit oreb in petra oreb: zeb vo in torculari zeb. Et psecuti sũt madian: capita oreb ⁊ zeb portantes ad gedeon trãs fluenta iordanis.

VIII

Jrerũtq; ad eũ viri ephraim: Quid est hoc qđ facẽ voluisti ut nos non vocares cũ ad pugnã pgeres ꝰ madian? Jurgantes fortr. ⁊ ꝓpe vim inferentes. Quibus ille rñdit: Quid.n. tale facẽ potui quale vos fecistis? Nõne melior est racemus ephraim vindemijs abiezer? In man⁹ vras dñs tradidit principes madian. oreb ⁊ zeb. Quid tale facẽ potui. q̃le vos fecistis? Qđ cũ locut⁹ eĕt. requieuit spũs eor. q̃ tumebãt ꝰ eũ. Cũq; venisset gedeon ad iordanẽ. trãsiuit eũ cum trecentis viris q̃ secũ erant. ⁊ prelassitudine. fugientes psequi nõ poterãt. Dixitq; ad viros soccoth: Date obsecro panes pplo qui mecũ ẽ. q̃a valde defecerũt: ut possimus psequi zebee ⁊ salmana reges madian. Rñderũt principes soccoth. Forsitan palme manuũ zebee ⁊ salmana i manu tua sũt. ⁊ idcirco postulas ut dem⁹ exercitui tuo panes. Quib⁹ ille ait: Cũ g̃ tradiderit dñs zebee ⁊ salmana in manus meas. ⁊ cũ reuersus fuero victor i pace terã carnes vras cũ spinis tribulisq; deseram. Et inde ascendẽs venit in phanuel. locutusq; est ad viros loci illius similia. Cui ⁊ illi rñderunt sicut rñderant viri soccoth. Dixit itaq; eis: Cũ reuersus fuero victor in pace: destruam turrim hanc. Zebee aũt ⁊ salmana requiescebãt cũ oi exercitu suo. Quindecim.n. milia viri remanserãt ex oĩb⁹ turmis orientaliũ pplor.: cesis centũ viginti milib⁹ bellator. ⁊ educentiũ gladiũ. Ascendensq; gedeon p viã eor. q̃ in tabernaculis morabant ad orientalẽ ptẽ nobe ⁊ iecbaa percussit castra hostium q̃ securi erant. ⁊ nihil aduersi suspicabantur: fugerũtq; zebee ⁊ salmana: q̃s psequens gedeon cõprehẽdit turbato oi exercitu eor. Reuertensq; de bello añ solis ortũ. apprehendit puer de viris soccoth: interrogauitq; eũ noĩa principum ⁊ seniorũ soccoth. ⁊ descripsit septuagintaseptẽ viros. Venitq; ad soccoth ⁊ dixit eis: En zebee ⁊ salmana sup̃ q̃b⁹ exprobrasti mihi dicentes: forsitan manus zebee ⁊ salmana in manibus tuis sũt. ⁊ idcirco postulas ut demus viris q̃ lassi sũt ⁊ defecerunt panes. Tulit g̃ seniores ciuitatis. ⁊ spinas deserti ac tribulos. ⁊ cõtriuit cũ eis atq; cõminuit viros soccoth. Turrim q̃q; phanuel subuertit occisis habitatoribus ciuitat̃. Dixitq; ad zebee ⁊ salmana: Quales fuerũt viri q̃s occidistis in thabor? Qui rñderũt: Similes tui: ⁊ vnus ex eis q̃si filj⁹ regj. Quib⁹ ille rñdit: Frẽs mei fuerũt. filij mris mee. Viuit dñs: q̃a si seruasseris eos nõ vos occiderẽ. Dixitq; iether primogenito suo: Surge ⁊ interfice eos. Qui nõ eduxit gladium. Timebat.n. q̃a adhuc puer erat. Dixeruntq; zebee ⁊ salmana: Tu surge ⁊ irrue i nos: q̃a iuxta etatẽ robur

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

est hois. Surrexit gedeon ⁊ interfecit zebee ⁊ salmana. ⁊ tulit ornamenta ac bullas qbus colla regaliū camelox vrecoriari solent. Dixerunt qꝫ ēs viri isrl ad gedeon: Dñare nr̄i tu ⁊ filius tuus ⁊ filius filij tui: qa liberasti nos de manu madian. Qui⁹ ille ait: Nō dñabor vr̄i nec dñabit̄ wos fili⁹ me⁹ ꝫ dñabit̄ wobis dñs. Dixitqꝫ ad eos: Vnā petitionē postulo a wobis. Date mihi inaures expda vr̄a. Inaures. n. aureas ysmaelite bre ꝙsuerāt. Qui rñderūt: Libentissime dabim⁹. Expandentesqꝫ sup terrā palliū, piecerūt i eo inaures de pda. ⁊ fuit pōdus postulate inaurū mille septingēti auri sicli absqꝫ ornamentis ⁊ monilib⁹ ⁊ veste purpurea qbus reges madian uti soliti erant. ⁊ pter torques aureas camelox. Fecitqꝫ ex eo gedeon ephot. ⁊ posuit illud in ciuitate sua ephra. Fornicatusqꝫ ē ois isrl in eo. ⁊ factū est gedeoni ⁊ omni domui ei⁹ in ruinā. Humiliat⁹ ē aūt madian cora filijs isrl nec potuerūt vltra ceruices eleuare: ⁊ qeuit terra ꝫ qdraginta annos qb⁹ gedeon pfuit. Abijtitaqꝫ bierobaal fili⁹ ioas ⁊ habitauit in domo sua: habuitqꝫ septuaginta filios q egressi sūt de femore ei⁹: eo qꝫ plures haberet vxores. Concubina aūt illi⁹ quā habebat in sychem genuit ei filiū noie abimelech. Mortuusqꝫ ē gedeon fili⁹ ioas i senectute bona. ⁊ sepultus ē in sepulchro ioas pr̄is sui i ephra de familia ezri. Postqꝫ aūt mortu⁹ ē gedeon, auersi sunt filij isrl. ⁊ fornicati sūt in baalim. Percusserūtqꝫ cū baal fed⁹ ut esset eis i deū: nec recordati sunt dñi dei sui qui eruit eos de manib⁹ inimicorū suorū oiuz p circuitū: nec fecerūt miam cum domo bierobaal gedeon iuxta oia bona q fecerat israhel.

IX

Ibijt aūt abimelech filius bierobaal in sychem ad frēs mr̄is sue. ⁊ locut⁹ est ad eos ⁊ ad oēm cognationē domus pr̄is mr̄isqꝫ sue dicēs: Loqmini ad ēs viros sychem. Quid vobis ē meli⁹. ut dñent vr̄i septuaginta viri ēs filij bierobaal. an ut dñet vobis vn⁹ vir? Simulqꝫ cōsiderate. qa os vr̄m ⁊ caro vr̄a sū. Locutiqꝫ sūt frēs mr̄is eius de eo ad ēs viros sychem vniuersos sermones istos. ⁊ inclinauerūt cor eox ꝫ p⁹ abimelech dicentes: Frater nr̄ est. Dederuntqꝫ illi septuagita pōdera argēti de phano baal berith. Quib ꝙduxit sibi ex eo viros inopes ⁊ vagos: secutiqꝫ sūt eū. Et venit in domū patris sui in ephra. ⁊ occidit frēs suos filios bierobaal septuagīta viros sup lapidē vnū. Remansitqꝫ ioathā fili⁹ bierobaal minim⁹. ⁊ absconditus ē. Congregati sūt aūt ēs viri sychem ⁊ vniūse familie vrbis mello: abierūtqꝫ ⁊ constituerūt regē abimelech iuxta quercū q stabat in sychem. Qd cū nunciatū eēt ioathan iuit ⁊ stetit in vertice mōtis gariçim: eleuataqꝫ voce clamauit ⁊ dixit. Audite me viri sychē ita ut audiat vos dñs. Jerūt ligna ut vngerent super se regē. Dixerūtqꝫ oliue. Impera nobis. Que rñdit: Nunqd possū deserē pinguedinē meā q̄ ⁊ dij vtunt̄ ⁊ hoies. ⁊ venire ut inter ligna ꝓmouear? Dixeruntqꝫ ligna ad arborē ficū: Veni. ⁊ sup nos regnū accipe. Que rñdit eis: Nunqd possū deserē dulcedinē meā fructusqꝫ suauissimos. ⁊ ire ut inter cetera ligna ꝓmouear? Locutaqꝫ sūt ligna ad vitem: Veni ⁊ impera nobis. Que rñdit eis: Nunqd possū deserē vinū meū qd letificat deū ⁊ hoies. ⁊ int̄ ligna cetera ꝓmoueri? Dixerūtqꝫ oia ligna ad rhāmū. Veni ⁊ impera sup nos. Que rñdit eis: Si vere me regē vobis ꝓstituitis. venite ⁊ sub vmbra mea requiescite. Si aūt nō vultis. egrediatur ignis de rhāmo. ⁊ devoret cedros libani. Nunc igitur si recte ⁊ absqꝫ pctō constituistis sup vos regē abimelech ⁊ bñ egistis cū bierobaal ⁊ cū domo ei⁹. ⁊ reddidistis vicē bñficijs ei⁹ qui pugnauit ꝓ vobis ⁊ aiam suam dedit piculis. ut eueret vos de manu madian q̄ nūc surrexistis ꝑ domū pr̄is mei. ⁊ interfecistis filios ei⁹ septuaginta viros sup vnū lapidē. ⁊ ꝓstituistis regē abimelech filiū ancille ei⁹ sup habitatores sychem eo qꝫ frater vester sit. Si g̃ recte ⁊ absqꝫ vitio egistis cū bierobaal ⁊ domo eius hodie letemi in abimelech. ⁊ ille letet̄ vobis. Sin aūt pverse: egrediat̄ ignis ex eo. ⁊ cōsūmat habitatores sychem ⁊ oppidum mello egrediat̄qꝫ ignis de viris sychem ⁊ de oppido mello. ⁊ devoret abimelech. Que cū audisset fugit ⁊ abijt i bera: habitauitqꝫ ibi ob metum abimelech fratr̄ sui. Regnauit itaqꝫ abimelech sup isrl tribus ānis. Misitqꝫ dñs spiritū pessimū int̄ abimelech ⁊ habitatores sychem q̄ ceperunt eū detestari. ⁊ scel⁹ interfectionis septuaginta filiorū bierobaal ⁊ effusionē sanguinis eox cōferre i abimelech frēm suū. ⁊ in ceteros sychimox ꝓncipes q̄ eū adiuuerant. Posuerūtqꝫ insidias aduersū eū in sūmitate montiū. ⁊ dū illi⁹ ꝓstolabant̄ aduentū. exercebāt latrocinia agētes pdas de ptereūtib⁹.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Nunciatũq; ẽ abimelech. Venit aũt gaal filius obed cũ fribus suis. 7 trãsiuit i sychimã. Ad cui⁹ aduentũ erecti habitatores sychem egressi sunt in agros vastãtes vineas vuasq; calcãtes. 7 factꝫ cantantiũ choris ingressi sũt phanũ dei sui. 7 inẽ epulas 7 pocula maledicebant abimelech clamante gaal filio obed. Quis est iste abimelech 7 q̃ ẽ sychem ut seruiam⁹ ei? Nunqd nõ est ipse fili⁹ bierobaal 7 constituit ꝓncipem zebul seruũ suũ sup viros emor pris sychem? Cur q̃ huiem⁹ ei? Vtinã daret aliq̃s pplm istũ sub manu mea: ut auferrẽ de medio abimelech. Dictũq; est abimelech. Cõgrega exercit⁹ multitudinem 7 veni. Zebul. n. ꝓnceps ciuitatꝫ auditis sermonibus gaal filij obed irat⁹ est valde. 7 misit clam ad abimelech nũcios dicẽs. Ecce gaal fili⁹ obed venit in sychimã cũ fribus suis. 7 oppugnat aduersũ te ciuitatẽ. Surge itaq; nocte cũ populo q̃ tecũ est. 7 latita i agro. 7 primo mane oriẽte sole irrue sup ciuitatẽ. Illo aũt egrediente aduersũ te cũ pplo suo. fac ei qđ potuer⁊. Surrexit itaq; abimelech cũ oi exercitu suo nocte. 7 tetẽdit insidias iuꝛ sychimã in q̃tuor locis. Egressusq; ẽ gaal fili⁹ obed. 7 stetit in introitu porte ciuitatꝫ. Surrexit aũt abimelech. 7 ois exercit⁹ cũ eo de insidiaꝝ loco. Cũq; vidisset populũ gaal dixit ad zebul. Ecce de mõtibus multitudo descẽdit. Cui ille rñdit: Umbras mõtiũ vides q̃si capita hoiuꝫ. 7 hoc errore decipe⁊. Rursũq; gaal ait: Ecce pplus de vmbilico ire descẽdit. 7 vn⁹ cune⁹ venit p viã q̃ respicit quercũ. Cui dixit zebul. Vbi ẽ nũc os tuũ q̃ loq̃bar⁊: q̃s ẽ abimelech ut seruiamus ei? Nonne hic pplus est quẽ despiciebas? Egredẽ 7 pugna ꝯ eũ. Audiꝫt q̃ gaal expectante sychimorum pplo 7 pugnauit ꝯ abimelech: q̃ psecutus ẽ eũ fugientẽ 7 in vrbẽ cõpulit. Ceciderunt q; ex pte eius plurimi vsq; ad portã ciuitatis. 7 abimelech sedit i ruma. Zebul aut ẽ gaal 7 socios ei⁹ expulit de vrbe. nec iea passus est cõmorari. Sequenti q̃ die egressus ẽ populus in campũ: qđ cũ nunciatũ eẽt abimelech. tulit exercitum suũ 7 diuisit in tres turmas: tẽdens insidias i agris. Vidensq; q egrederet pplus de ciuitate surrexit 7 irruit i eo cũ cuneo suo oppugnãs 7 obsidens ciuitatẽ. duc aũt turme palãtes p cãpi aduersarios pseqũbant⁊. Porro abimelech oi die illo oppugnabat vrbẽ: quã cepit interfectis habitatorib⁹ ei⁹: ipsa q̃ destructa ita ut sal i ea diſpgẽt. Qđ cũ audissent q̃ habitabant in turre sychimorum: ingressi sunt phanũ dei sui berith vbi fedus cũ eo pepigerãt. 7 ex eo loc⁹ nomẽ accepat: q̃ erat munit⁹ valde. Abimelech q̃q; audiens viros turris sychimorum parit̃q; globatos. ascendit in montẽ selmon cũ oi pplo suo. 7 arrepta securi precidit arboris ramũ: impositũq; ferens humero. dixit ad socios: Qđ me vidistis facẽ. cito facite. Igit̃ certati ramos de arboꝛib⁹ ꝑcidentes seq̃bant⁊ ducẽ. Qui circũdantes pfidiũ succenderũt. atq; ita factũ est ut fumo 7 igne mille hoiuꝫ necarent⁊ viri pariter 7 mulieres habitatorꝫ turris sychem. Abimelech aũt inde pficiscẽs venit ad oppidũ thebes: qđ circuudãs obsidebat exercitu. Erat aũt turris excelsa i media ciuitate: ad quã confugerãt⁊ viri. ac mulieres 7 oẽs ꝓncipes ciuitatis clausa firmissime ianua. 7 sup turris tectũ stantes pugnacula. Accedẽsq; abimelech iuꝛ turrim pugnabat fortit̃. 7 appropinquans ostio ignẽ supponere nitebat⁊. Et ecce vna mulier fragmẽ mole desup iaciẽs illisit capiti abimelech. 7 ꝑfregit cerebrum ei⁹. Qui vocauit cito armigerũ suũ. 7 ait ad eũ: Euagina gladiũ tuũ 7 pcute me: ne forte dicat⁊ q̃ a femina interfectus sim. Qui iussa pficiẽs. interfecit eũ. Illo q̃q; mortuo oẽs q̃ cũ eo erãt dei⁊. reuersi sũt in sedes suas. 7 reddidit de⁹ malũ qđ fecerat abimelech ꝯ prem suũ interfectꝫ septuaginta fribus suis. Sychimitis q̃q; qđ operati erant retributũ ẽ. 7 venit sup eos maledictio ioatban filij bierobaal.

X

Ost abimelech surrexit duꝛ i isr̃l thola filius phua patrui abimelech vir de yssachar qui habitauit i samir mõtis effraim. 7 iudicauit isr̃l viginti 7 tribus ãnis: mortuusq; est ac sepultus in samir. Huic successit iair galaadites q̃ iudicauit isr̃l p viginti 7 duos ãnos: bñs triginta filios sedẽtes sup triginta pullos asinaꝝ 7 ꝓncipes trigita ciuitatũ q̃ ex noie ei⁹ sũt appellate anothiair id est oppida iair vsq; i pñtẽ diẽ i tra galaad Mortuusq; ẽ iair ac sepult⁹ i loco cui ẽ vocabulũ camon. Filij aũt isr̃l pctis veteꝝ iungẽtes noua. fecerũt malũ in conspectu dñi: 7 seruierũt idolis baalim 7 astaroth 7 diis syrie ac sidonis 7 moab 7 filioꝝ ãmon 7 philistiim: dimiseruntq; dñm 7 non colueruntẽ. Cõtra q̃s dñs irat⁹ tradidit eos i man⁹ philistiim 7 filioꝝ ãmon: afflictiq; sũt 7 vehemẽt.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

oppressit p annos decem & octo. ces q habitabant trans iordanē in terra āmorrei q est in galaad. intantū ut filij āmon iordanē transmisso vastarent iudam & beniamin & effraim Afflictusq; ē isrl nimis. Et clamātes ad dominū dixerūt. Peccauim⁹ tibi: qa dereliq̄m⁹ te deū nr̄m & seruim⁹ baalim. Quib⁹ locut⁹ est dns: Nunq̄d nō egyptij & āmorrei filijq; ammon & philistijm sidonij q̄q; & amalech & chanaan oppresserūt vos. & clamastis ad me & erui vos de manu eox: Et tū reliq̄stis me & coluistis deos alienos. Idcirco nō addam ut vltra vos liberē. Ite & inuocate deos quos elegistis. Ipsi vos liberēt in tpe angustie. Dixerūtq; filij isrl ad dñm: Peccauimus: redde tu nobis q̄cq̄d tibi placet: tm̄ nunc libera nos. Que dicētes. oia de finib⁹ suis alienox deox idola posuerūt. & seruierūt dño: qui voluit sup miserijs eox. Itaq; filij āmon cōclamantes in galaad fixere tētoria: ꝯ q̄s congregati filij isrl. in maspha castrametati sūt. Dixerūtq; principes galaad singuli ad primos suos. Qui p̄mus ex nob ꝯ filios āmon cepit dimicare: erit dux ppli galaad. XI

Erat itaq; illo in tpe ieptē galaadites vir fortissimus atq; pugnator filius mulieris meretricis: q nat⁹ ē de galaad. Habuit aūt galaad vxorē de q̄ suscepit filios: qui postq̄ creuerant eiecerūt ieptē dicentes: Heres in domo p̄ris nr̄i ee nō poteris q̄a de adultera mē nat⁹ es. Quos ille fugiēs atq; deuitās habitauit in tra thob. Cōgregatiq; sūt ad eū viri inopes & latrocinātes. & q̄ principē seq̄bant. In illis dieb⁹ pugnabāt filij āmon ꝯ isrl. qb⁹ acrit̄ instātibus preterūt maiores natu de galaad ut tollerēt i auxilio sui ieptē de tra thob. Dixerūtq; ad eū: Veni & esto princeps nr̄. & pugna ꝯ filios āmon. Quib⁹ ille rndit: Nonne vos estis q odistis me & eiecistis de domo p̄ris mei. & nunc venistis ad me necessitate cōpulsi? Dixerūtq; principes galaad ad ieptē: Ob hanc igit̄ causā nunc ad te venimus ut p̄fiaris nobiscū. & pugnes ꝯ filios āmon: sisq; dux oīuz q̄ habitāt in galaad. Jeptē q; dixit eis: Si vere venistis ad me ut pugnē p vob ꝯ filios āmon: tradideritq; eos dns in manus meas. ego ero vester princeps? Qui rndērūt ei. Dns q̄ h̄ audit ipse mediator ac testis ē q̄ nr̄a promissa faciem⁹. Abiit itaq; ieptē cū principib⁹ galaad fecitq; eū ois ppl⁹ princip̄ sui. Locutusq; est ieptē cuncta verba sua coram dño in maspha: Et misit nuncios ad regē filioz āmon. q̄ ex psona sua dicerent: Quid mihi & tibi est: q̄a venisti ꝯ me ut vastares tr̄ā meā? Quibus ille rndit: Quia tulit isrl terrā meā q̄n ascendit de egypto: a finib⁹ arnon vsq; ieboc atq; iordanē. Nūc g̃ cū pace redde mihi eā. Per q̄s rursū mandauit ieptē. & imperauit eis ut dicerent regi ammon. Hec dicit ieptē. Nō tulit isrl trā moab nec trā filioz ammon: & q̄n de egypto ascenderūt. ambulauit p solitudinē vsq; ad mare rubrū. & venit in cades. Misitq; nūcios ad regē edom dicēs: Dimitte ut transeā terrā tuā. Qui noluit acq̄escere p̄cibus ei⁹. Misit q; ad regē moab: q̄ & ipse trāsitū p̄bere ꝯtempsit. Mansit itaq; in cades & circuiuit ex latere terrā edom & terrā moab. Venitq; ad orientalē plagā tre moab. & castrametatus ē trans arnon. nec voluit intrare terminos moab. Arnon q̄ppe finis est terre moab. Misit itaq; isrl nuncios ad seon regē āmorreorū q̄ habitabat in esebon. & dixerunt ei: Dimitte ut transeā p terrā tuā vsq; ad fluuiū. Qui & ipse isrl verba despiciens nō dimisit eū transire p t̄minos suos: & congregata multitudine cōgregata egressus ē ꝯ eū in iasa. & fortit̄ resistebat. Tradiditq; eū dns in manu isrl cū omni exercitu suo & p̄cussit eum. & possedit oēm tram āmorrei habitatoris regiōis illi⁹ & vniuersos fines eius de arnon vsq; ieboc. & de solitudine vsq; ad iordanē. Dns g̃ de⁹ isrl subuertit āmorreū pugnāte ꝯ illum pplo suo isrl. Et tu nūc vis possidē terrā ei⁹? Nōne ea q̄ possedit chamos de⁹ tuus tibi iure debent? Que aūt dns deus nr̄ victor obtinuit: i nostrā cedent possessionem. Nisi forte melior es balac filio sephor rege moab. aut docē potes q̄ iurgatus sit ꝯ isrl & pugnauerit ꝯ eum q̄n habitauit in esebon & viculis eius & i aroer & villis illi⁹. uel in cunctis ciuitatib⁹ iuxta iordanē p trecentos āos? Quare tāto tpe nihil super hac repetitiōe tēptastis? Igit̄ nō ego pecco i te: & tu p̄tra me male agis. iudicēs mihi bella nō iusta. Judicet dns arbitē hui⁹ diei inter isrl & filios āmon. Noluitq; acq̄escere rex filioz āmon verbis ieptē q̄ p nūcios mādauerat. Fact⁹ ē g̃ sup ieptē spūs dñi. & circuiēs galaad & manasse maspha q; galaad. & inde transiens ad filios āmon. votū vouit dño dicēs: Si tradideris filios āmon i man⁹ meas q̄cūq; p̄m⁹ fuerit egressus de foribus domus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

mee·mibiq; occurrerit reuertēti cū pace a filijs ām̄on: eū holocaustū offerā dño. Trāsiuitq; ieptħe ad filios ām̄on ut pugnaret ꝓtra eos·q̄s tradidit dñs in manꝰ eius·ꝑcussitq; ab aroer vsq; dū venias i mennith viginti ciuitates. ⁊ vsq; ad abel q̄ ē vineis ꝓsita plaga magna nimis: humiliatiq; sunt filij ām̄on a filijs ísrł. Reuertēti aūt ieptħe i maspha domū suam: occurrit ei vnigenita filia sua cū tympanis ⁊ chor. Nō.n. habebat alios liberos. Qua visa scidit vestimēta sua ⁊ ait. Heu me filia mi: decepisti me. ⁊ ipsa decepta es. Aperui.n.os meū ad dñm. ⁊ aliud facere nō potero. Cui illa rñdit: Pat̄ misi aperuisti os tuū ad dñm·fac mihi qđcūq; pollicitꝰ es: cōcessa tibi vltiōe atq; victoria de hostibꝰ tuis. Dixitq; ad p̄em: Hoc solū mihi p̄sta quod depcor. Dimitte me ut duobus mensibꝰ circueā mōtes. ⁊ plāgā ỽginitatē meā cū sodalibus meis. Cui ille rñdit: Vade. Et dimisit eā duobꝰ mēsibꝰ. Cūq; abisset cū socijs ac sodalibus suis: flebat ỽginitatē suā i mōtibꝰ. Expletisq; duobꝰ mēsibꝰ·reuersa est ad patrē suū. ⁊ fecit ei sicut vouerat. Que ignorabat virū. Exinde mos īcremit in ísrł ⁊ cōsuetudo seruata ē: ut pꝰ āni circulū cōueniāt in vnū filie ísrł. ⁊ plangāt filiā ieptħe galaadite diebus quatuor. XII

Ecce aūt in effraim orta ē seditio. Nā transeuntes ꝑ aq̄lonē·dixerūt ad ieptħe: Quare vadēs ad pugnā ꝑ filios ām̄on voca te nos noluisti: ut pgeremꝰ tecū? Igit̄ incendemꝰ domū tuā. Quibꝰ ille rñdit: Disceptatio erat mihi ⁊ ppl'o meo cōtra filios ām̄on vehemens: vocauiq; vos ut ꝑeretis mihi auxiliū. ⁊ facere noluistis. Ꝺcernēs·posui aiam meam in manibus meis: transiuiq; ad filios ām̄on. ⁊ tradidit eos dñs in manꝰ meas. Quid cōmerui: ut aduersū me ꝓsurgatis in ꝑliū? Vocatꝭ itaq; ad se cunctis viris de galaad pugnabat ꝑ effrai. Percusserūtq; viri galaad effrai·q̄a dixerat: fugitiuꝰ est galaad de effraim. ⁊ habitati medio effraim ⁊ manasse. Occupauerunt q; galaadite vada iordanis p q̄ effraim reuersurꝰ erat. Cūq; venisset ad ea de effraim numero fugiens·atq; dixisset: obsecro ut me transire ꝑmittas·dicebāt ei galaadite: Nūq̄d effrateus es? Quo dicente·nō sū·iterrogabāt eū. Dic ḡ sebboleth·qđ interp̄tat̄ spica. Qui respōdebat chebboleth·eadem littera spicā ex-

primē nō valēs: statimq; apprehēsū iugulabāt i ipso iordanis trāsitu. Et ceciderūt i illo tpe de effraim q̄dragintaduo milia. Judicauit itaq; ieptħe galaadites ísrł sex ānis. ⁊ mortuꝰ ē ac sepultꝰ i ciuitate sua galaad. Pꝰ hūc iudicauit ísrł abessan de bethleē: q̄ habuit triginta filios ⁊ totidē filias. Quas emittens foras maritis dedit. ⁊ eiusdē numerifilijs suis accepit vxores·introducens i domū suā. Quit septē annis iudicauit ísrł: mortuusq; ē ac sepultꝰ i bethleē. Cui successit abialon çabulonites. ⁊ iudicauit ísrł decē annis: mortuusq; ē ac sepultꝰ in çabulon. Post hūc iudicauit ísrł abdon filius hellel pharatonites q̄ habuit q̄draginta filios ⁊ triginta ex eis nepotes ascendētes sup̄ septuaginta pullos asinax. ⁊ iudicauit ísrł octo annis: mortuusq; est ac sepultus in pharaton ī re effraim in monte amalech. XIII

Rursūq; filij ísrł fecerūt malū in conspectu dñi: qui tradidit eos i manus philistinox q̄draginta annis. Erat aūt q̄dam vir de saraa ⁊ de stirpe dan nomine manue cui sterilē·cui apparuit āgelꝰ dñi: ⁊ dixit ad eā: Sterilis es ⁊ absq; liberis concipies ⁊ paries filiū. Caue ḡ ne bibas vinū ac siceram·nec imūdū q̄cq̄ comedas: q̄a concipies ⁊ paries filiū: cuiꝰ nō tanget caput nouacula. Erit.n. naçareꝰ dei ab infantia sua ⁊ ex matris vtero. ⁊ ipse incipiet liberare ísrł de manu philistinorum. Que cū venisset ad maritū suū·dixit ei: Vir dei venit ad me habens vultū angelicū·horribilis nimis. Quē cū interrogassem q̄s eēt ⁊ vnde venisset ⁊ q̄ nomē vocaret: noluit mihi dicē·sed rñdit: Ecce concipies ⁊ paries filiū. Caue ne vinū bibas nec siceram ⁊ ne aliq̄ escaris īmundo. Erit.n. puer naçareus dei ab infantia sua. ⁊ ex vtero mris vsq; ad diē mortis sue. Orauit itaq; manue dñm ⁊ ait: Obsecro dñe ut vir dei quē misisti veniat iterū. ⁊ doceat nos quid debeamus facere de puero qui nasciturus est. Exaudiuitq; dñs depcantē manue. ⁊ apparuit rursū angelꝰ dñi vxori eiꝰ sedenti i agro. Manue aūt maritꝰ eiꝰ nō erat cū ea. Que cū vidisset angelū·festinauit ⁊ cucurrit ad virum suū: nūciauitq; ei dicēs. Ecce apparuit mihi vir quē añ viderā. Qui surrexit ⁊ secutus ē vxorem suā: veniensq; ad virū dixit ei: Tu es q̄ locutus es mulieri? Et ille rñdit: Ego sum. Cui manue: qñ iḿt sermo tuꝰ fuerit expletꝰ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

q̄d vis ut faciat puer·aut a quo se obseruare debebit? Dixitq; angelus dñi ad manue: Ab oīb⁹ q̄ locut⁹ sū vxori tue abstineat se. 7 q̄c/q̄d ex vinea nascit nō comedat: vinū 7 sicera m nō bibat: nullo escat immūdo. 7 qđ ea p̄/cepi impleat atq; custodiat. Dixit itaq; ma/nue ad angelū dñi: Obsecro te ut acq̄escas p̄ab⁹ meis. 7 faciam⁹ tibi hœdū de capr⁊. Cui rñdit angelus: Si me cogis nō comedā pa/nes tuos: si aūt vis holocaustū facere·offer illud dño. Et nesciebat manue q̄ angel⁹ dñi eēt. Dixitq; ad eū: Qđ est tibi nomē ut si ser/mo tuus fuerit explet⁹ honorem⁹ te? Cui ille rñdit. Cur q̄ris nomē meū qđ est mirabile? Tulit itaq; manue hœdū de capr⁊is 7 libamē/ta. 7 posuit sup petrā offerens dño q̄ facit mi/rabilia. Ipse aūt 7 vxor ei⁹ intuebant. Cūq; ascendēt flāma altar⁊ in celū: angel⁹ dñi pa/riter in flāma ascēdit. Qđ cū vidisset manue 7 vxor ei⁹·pni ceciderūt in t̄rā. 7 vltra eis nō appariuit angel⁹ dñi. Statimq; intellexit ma/nue āgelū dñi eē. 7 dixit ad vxorē suā. Mo/te moriemur: q̄a vidim⁹ dñm. Cui rñdit mu/lier. Si dñs nos vellet occidere·de manibus nr̄is holocaustū 7 libamenta non suscepisset· nec oñdisset nob⁹ h̄ oia: neq; ea q̄ sūt ventura dixisset. Pepit itaq; filiū. 7 vocauit nomen ei⁹ samson. Creuit q; puer. 7 benedixit ei dñs: ce/pitq; spūs dñi esse cū eo in castris dan: inter saraa 7 esthaol.

XIIII.

Descendit q̄ samson in thamnata: vi/detq; ibi mulierē de filiabus phili/stiim·ascendit 7 nunciauit p̄ri suo 7 m̄ri sue dicēs: Vidi mulierē in thānata de fi/liabus philistinor: quā q̄so ut mihi accipiat⁊ vxorē. Cui dixerūt p̄r 7 mat̄ sua: Numq̄d nō est mulier i filiab⁹ fratrū tuor 7 i oi pp̄lo tuo: q̄a vis accipe vxorē de philistiim q̄ incircūci/si sūt? Dixitq; samson ad p̄rem suū. Hāc mihi accipe: quia placuit oculis meis. Parentes aūt ei⁹ nesciebāt q̄ res a dño fieret. 7 q̄reret occasiones ꝺ philistiim. Eo.n. tpe philistiim dñabant̄ israhel. Descendit itaq; samson cū patre suo 7 matre in thānata. Cūq; venissent ad vineas oppidi apparuit catul⁹ leonis seu⁹ 7 rugiens. 7 occurrit ei. Irruit aūt spūs dñi i samson. 7 dilacerauit leonē q̄si hœdū i frusta decerpet·nihil oio hns in manu. 7 b̄ p̄ri 7 ma/tri noluit indicare. Descēditq; 7 locut⁹ ē mu/lieri q̄ placuerat oculis ei⁹. Et p⁹ aliq̄t dies reuertens ut acciperet eam·declinauit ut vidēt cadauer leonis. Et ecce examē apūm i ore leo/nis erat: ac fau⁹ mellis. Quē cū sūpsisset in manibus·comedebat i via: veniēsq; ad patrē suū 7 matrē dedit eis p̄tē·q̄ 7 ipsi comederūt nec tñ eis voluit indicare q̄ mel de corpore leonis assūpserat. Descendit itaq; pat̄ ei⁹ ad mulierem. 7 fecit filio suo samson cōuiuium. Sic.n. iuuenes facē ꝑsueuerāt. Cū q̄ ciues loci illi⁹ vidissent eū· dederūt ei sodales tri/ginta q̄ essent cū eo. Quib⁹ locut⁹ ē samson: Proponam vobis ꝓblema·quod si soluentis mihi intra septem dies cōuiuij: dabo vobis triginta syndones 7 totidē tunicas. Sin aūt nō potueritis soluere· vos dabit⁊ mihi trigin/ta syndones. 7 eiusdē numeri tunicas. Qui rñderūt ei. Propone ꝓblema ut audiamus. Dixitq; eis: De comedente exiuit cibus. 7 de forti egressa est dulcedo. Nec potuerūt p̄ tres dies ꝓpositionem soluē. Cūq; adesset dies se/ptim⁹·dixerūt ad vxorē samson. Blādire vi/ro tuo. 7 suade ei ut indicet tibi q̄d significet ꝓblema. Qđ si facē nolueris: incēdemus te 7 domū p̄ris tui. An idcirco vocastis nos ad nuptias ut spoliaretis? Que fūdebat apud samson lacbrymas. 7 q̄rebat̄ dicens: Odis me. 7 nō diligis: idcirco ꝓblema qđ ꝓposui/sti filijs ꝑpli mei non vis mihi exponere. At ille rñdit. Patri meo 7 m̄ri nolui dicē. 7 tibi indicare potero? Septē igit̄ dieb⁹ ꝙuiuij fle/bat añ eū·tandēq; die septio cū ei eēt mole/sta·exposuit. Que stati indicauit ciuib⁹ suis. Et illi dixerūt ei die septimo añ solis occubi/tū. Quid dulcius melle. 7 q̄d fortius leone? Qui ait ad eos: Si nō arassetis in vitula mea nō inuenissetis ꝓpōnē meā. Irruit itaq; i eū spūs dñi: descenditq; ascalonē. 7 pcussit ibi triginta viros: q̄rū ablatas vestes dedit his qui ꝓblema soluerāt. Iratusq; nimis ascen/dit in domū patris sui: vxor aūt eius accepit maritū vnū de amicis eius 7 ꝓnubis.

XV

Post aliquātulū aūt tpis cū dies tri/ticee messis instarent: venit samson inuisere volēs vxorē suā. 7 attulit ei hœdum de capr⁊is. Cūq; cubiculū eius solito vellet intrare·phibuit illū p̄r illu⁹ dicēs: Pu/tauī q̄ odisses eā. 7 iō tradidi illā amico tuo. Sed hz sororē q̄ iunior 7 pulchrior illa ē· sit tibi pro ea vxor. Cui samson rñdit. Ab hac die nō erit culpa in me ꝺ philisteos. Faciā.n. vob⁹ mala. Perrexitq; 7 cepit trecentas vul/pes: caudasq; eaꝝ iunxit ad caudas. 7 faces

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ligauit i medio·q̄s igne succendēs dimisit ut huc illucq; discurrerēt. Que stati p̄ repserunt in segetes philistinoz̄. Quib⁹ succēsis. ⁊ cō/portate iā fruges. ⁊ adh̄ stātes in stipula cō/cremate sunt: intantū ut vineas q; ⁊ oliueta flāma ꝑsūmeret. Dixerūtq; philistijm: Quis fecit hāc rē? Quib⁹ dictū ē. Samson gener thānatei: qa tulit vxorē ei⁹ ⁊ alteri tradidit: h̄ opat⁹ ē. Ascēderūtq; philistijm. ⁊ cōbusse/rūt tam mulierē q̄ p̄rem ei⁹. Quib⁹ ait sam/son: Licz h̄ feceritis·tm̄ adh̄ ex vobis expetā vl/tionē. ⁊ tūc quiescā. Percussitq; eos ingenti plaga·ita ut stupentes suram femori ipone/rent. Et descēdens habitauit i spelūca petre etham. Igit̄ ascendentes philistijm in terrā iuda·castrametati sūt i loco q̄ postea voc⁹ est lechi. i. maxilla: vbi coxe fusus est exercit⁹. Dixerūtq; ad eos de tribu iuda: Cur ascen/distis aduersū nos? Qui rn̄derūt. Vt lige/mus samson venimus. ⁊ reddam⁹ ei q̄ in nos opat⁹ ē. Descēderūt g; tria milia viroz̄ de iu/da ad spelcū silicis ethā. Dixeruntq; ad sam/son: Nescis q; philistijm ipserēt nob? Quare h̄ facere voluisti? Quib⁹ ille ait: Sicut fece/runt m̄·sic feci eis. Ligare inquntte venim⁹ ⁊ tradē in man⁹ philistinoz̄. Quib⁹ samson: iurate ait ⁊ spondete m̄ q; non occidatis me. Dixerūt: Nō te occidem⁹· h̄ vinctū tradem⁹. Ligauerūtq; eū duob⁹ nouis funibus ⁊ tu/lerunt eū de petra ethā. Qui cū venisset ad locū maxille. ⁊ philistijm vociferātes occur/rissent ei·irruit spūs dn̄i in eū. ⁊ sicut solēt ad odorem ignis ligna ꝑsūmi· ita vincula qui/bus ligat⁹ erat·dissipata sūt ⁊ soluta. Inuētāq; maxillā. i. mādibulā asini q̄ iacebat ar/ripiēs·interfecit in ea mille viros. ⁊ ait: In ma/xilla asini in mandibula pulli asinaz̄ deleui eos. ⁊ pcussi mille viros. Cūq; h̄ ꝓba canens cōplesset: piecit mandibulā de manu. ⁊ voca/uit nomē loci illius ramathlechi: qō interp̄/tat⁹ eleuatio maxille. Sitiēsq; valde·clama/uit ad dn̄m. ⁊ ait: Tu dedisti in manu serui tui salutē hanc maximā atq; victoriā: ⁊ en siti morioz: incidamq; in man⁹ incircūcisoz̄. Aperuitq; dn̄s molarē dentē in maxilla asini. ⁊ egresse sūt ex eo aque. Quib⁹ haustis refocillauit spūs. ⁊ vires recepit. Idcirco ap/pellatū est nomē loci illi⁹· fons inuocanc̄ de maxilla· vsq; in p̄sentem diem. Judicauitq; isr̄l in diebus philistijm viginti annis. XVI

Ibit q; in gaçam. ⁊ vidit ibi mulie/rem meretricē·ingressusq; ē ad eā. Qō cū audissent philistijm ⁊ pcrebruisset apud eos intrasse vrbē samson·circūdederūt eū positis in porta ciuitatis custodibus: ⁊ ibi tota nocte cū silētio ꝑstolātes ut facto mane exeuntem occiderent. Dormiuit aūt samson vsq; ad medū noctis. ⁊ inde consurgens ap/prehendit ambas porte fores cū postib⁹ suis ⁊ sera: impositasq; humeris suis portauit ad ad vertice montis q̄ respicit hebron. Post hec amauit mulierē q̄ habitauit i valle sorech. ⁊ vocabat̄ dalida. Veneruntq; ad eā p̄ncipes philistinoz̄· atq; dixerunt: Decipe eum ⁊ disce ab illo i quo habeat tantā fortitudinē. ⁊ quō eū supare valeamus. ⁊ vinctū affligē. Qō si feceris·dabim⁹ tibi singuli mille centū argē/teos. Locuta ē g; dalida ad samson: Dic mihi obsecro in q̄ sit tua maxima fortitudo. ⁊ quid sit quo ligat⁹ erūpere neqas. Cui rn̄dit sam/son. Si septē neruiceis funib⁹ necdū siccis ⁊ adhuc humētibus ligat⁹ fuero: infirmus ero ut ceteri homies Attulerūtq; ad eā satrape philistinoz̄ septē funes ut dixerat: q̄bus vinxit eū latētib⁹ apud se insidijs ⁊ i cubiculo finē rei expectantib⁹. Clamauitq; ad eum: Philistijm sup te samson. Qui rupit vincula quō si rūpat q̄s filū de stupa tortū sputamine cum odorē ignis accepit. ⁊ nō est cognitū in q̄ esset fortitudo ei⁹. Dixitq; ad eū dalida: Ecce il/lusisti mihi. ⁊ falsū locut⁹ es. Saltē nūc idi/ca mihi q̄ ligari debeas. Cui ille rn̄dit. Si li/gat⁹ fuero nouis funib⁹ q̄ nunq̄ fuerūt i ope infirm⁹ ero. ⁊ aliorū homiuz̄ similis. Quib⁹ rursū dalida vinxit eū. ⁊ clamauit: philistijm sup te samson·i cubiculo insidijs p̄paratis. Qui ita rupit vincula q̄si fila telaz̄. Dixitq; dalida rursū ad eū: Usq; q̄ decipis me ⁊ falsū loque/ris? Ostende de q̄ vinciri debeas. Cui rn̄dit samson: Si inq̄t septē crines capitis mei cū licio plexueris. ⁊ clauū his circūligatū terre fixeris infirmus ero. Qō cum feciss̄et dalida dixit ad eū: Philistijm super te samson. Qui ꝑsurgens de somno extraxit clauū cū crinib⁹ ⁊ licio. Dixitq; ad eū dalida. Quō dicis q̄ amas me·cum anim⁹ tuus nō sit mecū? Per tres vices mētit⁹ es mihi. ⁊ noluisti dicē i q̄ sit maxima fortitudo tua. Cūq; molesta eēt ei ⁊ p̄ multos dies iugit̄ adherēt·spatiū ad q̄e/tem nō tribuēs·defecit aia ei⁹. ⁊ ad mortem vsq; lassata est. Tūc aperiēs veritatē rei·dixit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ad eam. Ferrū nūq̄ ascendit sup caput meū qa naçare⁹ .i. ꝓsecrat⁹ dño sū de vtero matris mee. Si rasū fuerit caput meū recedet a me fortitudo mea ⁊ deficiam : eroq̄ sicut ceteri homines. Videsq̄ illa q̄ ꝓfessus esset oēm animū suū: misit ad principes philistinorum ac mandauit. Ascēdite adhuc semel qa nūc mihi apuit cor suū. Qui ascēderūt: assūpta pecunia quā pmiserāt. At illa dormire eum fecit sup genua sua. ⁊ in sinu suo reclinare caput. Vocauitq̄ tonsorē. ⁊ rasit septē crines ei⁹. ⁊ cepit abigē eū ⁊ a se repellē. Statim enī de eo fortitudo discessit. Dixitq̄ : Philisthim super te samson. Qui de somno consurgēs dixit in aīo suo. Egrediar sicut añ feci ⁊ me excutiā. nesciens q̄ recessisset ab eo dñs. Quē cū apprehendissent philistijm. statim eruerunt oculos ei⁹. ⁊ duxerūt gaçam vinctū catbenis. ⁊ clausū i carcē molere fecerūt. Jāq̄ capilli ei⁹ renasci cepant. ⁊ ꝓncipes philistinorū cōuenerūt i vnū ut immolarēt hostias magnificas dagon deo suo. ⁊ epularent dicētes: tradidit deus nr inimicū nrm samson in man⁹ nras. Quod etiā ppl⁹ videns laudabat deū suū. eadēq̄ dicebat. Tradidit de⁹ nr aduersariū nrm in man⁹ nras: q̄ deleuit terrā nostrā. ⁊ occidit plurimos. Letantesq̄ p cōuiuia sūptis iam epulis preceperūt ut vocaret samson. ⁊ añ eos ludēt. Qui adduct⁹ de carcē ludebat añ eos: fecerūtq̄ eū stare inter duas colūnas. Qui dixit puero regēti gressus suos: Dimitte me ut tangā colūnas q̄b⁹ ois iminet domus. ⁊ recliner sup eas ⁊ paululū requiescā. Domus aūt erat plena virorū ac mulierū. ⁊ erant ibi cēs ꝓncipes philistinoꝝ. ac de tecto ⁊ solario circit̄ tria milia vtriusq̄ sex⁹ spectātes ludentem samson. At ille inuocato dño ait : Domine deus memento mei. ⁊ redde mihi nunc fortitudinē pristinā deus meus ut vlciscar me de hostib⁹ meis. ⁊ p amissīcē duoꝝ luminū vnā vltionē recipiā. ⁊ appbendens ābas colūnas q̄b⁹ innitebat dom⁹. alteramq̄ earꝝ dextera ⁊ alterā leua tenēs. ait: Moriat aīa mea cū philistijm. Cōcussisq̄ fortit̄ colūnis. cecidit domus sup cēs ꝓncipes ⁊ ceterā multitudinē q̄ ibi erat. Multoq̄ plures interfecit moriēs: q̄ añ viu⁹ occiderat. Descendentes autē frēs ei⁹ ⁊ vniuersa cognatio tulerūt corpus eius. ⁊ sepelierunt inter sara ⁊ esthaol in sepulchro patris sui manue: iudicauitq̄ israhel viginti annis. XVII

Factū est eo tpe vir q̄dā de mōte effraim noīe michas. q̄ dixit matri sue: Mille cētū argēteos q̄s sepaueras ⁊ sup quib⁹ me audiēte iuraueras: ecce ego habeo. ⁊ apud me sūt. Cui illa rndit: Benedictus fili⁹ me⁹ dño. Reddidit q̄ eos matri sue. q̄ dixerat ei: Cōsecraui ⁊ voui h argētū dño: ut de manu mea suscipiat fili⁹ me⁹ ⁊ faciat sculptile atq̄ ꝓflatile. ⁊ nūc trado illud tibi. Reddidit igitur eos mri sue. Que tulit ducētos argēteos. ⁊ dedit eos argētario: ut faceret ex eis sculptile atq̄ ꝓflatile. qđ fuit i domo michē. Qui ediculā q̄ i ea deo separauit. ⁊ fecit ephot ⁊ theraphim. i. vestē sacerdotalē ⁊ idola. Impleuitq̄ vni⁹ filioꝝ suoꝝ manū. ⁊ factus est ei sacerdos. In dieb⁹ illis nō erat rex in israhel: sed vnusq̄sq̄ quod sibi rectū videbat hoc faciebat. Fuit quoq̄ alter adolescens de bethleem iuda ex cognatiōe ei⁹. eratq̄ ipse leuites ⁊ habitabat ibi. Egressusq̄ de ciuitate bethleem : peregrinari voluit vbicūq̄ sibi cōmodū reppisset. Cūq̄ deuisset in montē effraim iter faciēs. ⁊ declinasset paululū deuersus in domo miche. interrogat⁹ ē ab eo vnde veniisset. Qui rndit: Leuita sum de bethleem iuda. ⁊ vado ut habitem vbi potuero ⁊ vtile mihi esse ꝓspexero. Dixitq̄ micha. Mane apud me inquit. ⁊ esto mihi parens ac sacerdos. daboq̄ tibi p ānos singulos decem argenteos ac vestem duplicem. ⁊ que ad victū sūt necessaria. Acquieuit ⁊ mansit apud hominē. fuitq̄ illi q̄si vn⁹ de filijs. Impleuitq̄ micha manū eius. ⁊ habuit puer⁹ sacerdotē apud se. nūc scio dicens q̄ bñfaciet mihi de⁹ habēti leuitici generis sacerdotē. XVIII

In dieb⁹ illis nō erat rex in isrl. ⁊ trib⁹ dan q̄rebat possessionē sibi ut habitaret in ea. Usq̄ ad illū. n. diē inter cetas trib⁹. sortem nō acceperat. Miserūt q̄ filij dan fortis ⁊ familie sue q̄nq̄ viros fortissimos de sarea ⁊ esthaol ut explorarēt terrā ⁊ diligenter inspicerēt. Dixerūtq̄ eis : Ite ⁊ cōsiderate terrā. Qui cū peruenissent in montē effraim ⁊ intrassent domū michē: requieuerūt ibi. Et agnoscentes vocē adolescētis leuite. ⁊ intentesq̄ illius diuersorio. dixerūt ad eum: Quis te huc adduxit? Quid h agis? Quā ob cām huc venire voluisti? Qui rndit eis: Hec ⁊ h̄ prestitit mihi micha. ⁊ me mercede cōduxit ut sim ei sacerdos. Rogauerūt aūt eū ut ꝓsuleret dñm. ⁊ scire possent an ꝓspero

i

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

itinē ꝓgerēt. ⁊ res habēt effectū. Qui rñdit eis: Ite cū pace. Dñs respicit viā vestram. ⁊ iter q̄ ꝓgim̄. Euntes igit̄ q̄nq; viri venerūt Lais: viderūtq; ꝑplm habitātē i ea absq; vllo timore iuxta consuetudinē sidonioꝝ securū ⁊ quietū nullo eis ꝓnitus resistēte magnarūq; opū. ⁊ ꝓcul a sidone atq; a cunct̄ hoīb⁹ separatū. Reuersiq; ad fratres suos i saraa ⁊ estbaol. ⁊ q̄d egissent scisscitātib⁹ rñderunt: Surgite ⁊ eam⁹ ad eos. Vidim⁹ enim trā valde opulētā ⁊ vberem. Nolite negligē: nolite cessare. Eam⁹ ⁊ possideam⁹ eā. null⁹ erit labor Intrabim⁹ ad securos in regionē latissimā: tradetq; nob⁹ dñs locū i q̄ nulli⁹ rei ē ꝓnuria eoꝝ q̄ gignit̄ in terra. Profecti igit̄ sūt de cognatiōe dan de saraa ⁊ estbaol sexcēti viri accincti armis bellicis: ascendēteq; manserūt in cariatbiarim iude: q̄ loc⁹ ex eo tpe castroꝝ dan nomē accepit. ⁊ est p⁹ tergū cariatbiarī. Inde trāsierūt i montē effraim. Cūq; venissent ad domū micē. dixerūt q̄nq; viri q̄ ꝓi⁹ missi fuerāt ad ꝓsiderādā trā lais. ceteris fratrib⁹ suis. Nostis q; i domib⁹ istis sit ephot ⁊ therapbim ⁊ sculptile atq; ꝑflatile? Videte q̄d vob⁹ placeat. Et cū paululū declinassent igressi sūt domū adolescēt̄ leuite q̄ erat i domo micē. salutauerūtq; eū ⁊ vbis pacificis: sexcēti aūt viri ita ut erāt armati stabant añ ostiū. At illi q̄ ingressi fuerāt domū iuuenis: sculptile ⁊ ephot ⁊ therapbim atq; ꝑflatile tollē nitebant. ⁊ sacerdos stabat añ ostiū: sexcēt̄ viris fortissimis baud ꝓcul expectantib⁹. Tulerūt igit̄ q̄ intrauerāt sculptile ephot ⁊ idola atq; conflatile. Quib⁹ dixit sacerdos: Quid facit̄? Cui rñderūt: Tace ⁊ pone digitum sup̄ os tuū: venitq; nobiscū ut habeamus te patrē ac sacerdotem. Quid tibi melī⁹ ē. ut sis sacerdos i domo vni⁹ viri an i vna tribu⁹ familia i isrl̄? Qd cū audisset acq̄euit sermōib⁹ eoꝝ. ⁊ tulit ephot ⁊ idola ac sculptile. ⁊ ꝓfect⁹ ē cū eis. Qui cū ꝓgerent ⁊ añ se ire fecissent puulos ac iumēta. ⁊ cē q̄d erat ꝑcios̄. iamq; a domo micbe eēnt ꝓcul: viri q̄ habitabāt i edib⁹ micē cōclamantes secuti sūt. ⁊ p⁹ tergū clamare cepūt. Qui cum respexissent. dixerūt ad michaam: Quid tibi vis? Cur clamas? Qui rñdit: Deos meos q̄s m̄ feci. tulistis. ⁊ sacerdotē ⁊ oia q̄ habeo. ⁊ dicitis: q̄d tibi ē? Dixerūtq; ei filij dan. Caue ne vltra loq̄ris ad nos. ⁊ veniāt ad te viri aio ꝓcitati. ⁊ ipse cū oi domo tua peas. Et sic cepto itinē ꝓsecerūt. Videns aūt micha q; fortiores se eēnt: reuersus ē in domū suā. Sexcēti aūt viri tulerūt sacerdotē ⁊ q̄ supⁱ dixim⁹: venerūtq; in lais ad ꝑplm q̄escentē atq; secur̄. ⁊ ꝑcusserūt eos i ore gladij. vrbēq; incendio tradiderūt. nullo penit⁹ ferēte ꝑsidiū: eo q; ꝓcul habitarēt a sidone. ⁊ cū nullo hoīuꝫ haberēt q̄cq̄ societatis ac negocij. Erat aūt ciuitas sita in regiōe roob quā rursū extruētes habitauerūt i ea. vocato noie ciuitat̄ dan. iuxta vocabulū patr̄ sui quē genuerat isrl̄ q̄ ꝓi⁹ lais dicebat̄. Posuerūtq; sibi sculptile. ⁊ ionatbā filiū gersan filij moysi ac filios ei⁹ sacerdotes i tribu dan vsq; ad diē captiuitat̄ sue. Mansitq; apud eos idolū micē oi tpe q̄ fuit dom⁹ dei i silo.

In dieb⁹ illis nō erat rex in isrl̄. XIX

Erit q̄dā vir leuites habitas i latere montis effraim: q̄ accepit vxorē de bethleē iuda. Que reliquit eū ⁊ reuersa est i domū p̄ris sui in bethleē: mansitq; apud eū q̄tuor mēsib⁹. Secut⁹q; ē eā vir su⁹ volēsq; recōciliari ei atq; blādiri ⁊ secū reducere: bñs in comitatu puer̄ ⁊ duos asinos. Que suscepit eū. ⁊ introduxit i domū p̄ris sui. Qd cū audisset socer ei⁹ eūq; vidisset occurrit ei let⁹. ⁊ amplexat⁹ ē hoiem. Mansitq; gener i domo soceri trib⁹ dieb⁹ comedēs cū eo ⁊ bibēs familiarit̄: die aūt q̄rto de nocte cōsurgēs ꝓficisci voluit. Quem tenuit socer. ⁊ ait ad eū: Gusta p⁹ pusillū panis. ⁊ ꝓforta stomacbū. ⁊ sic ꝓficiscer̄. Sederūtq; sil̄. ac comederūt ⁊ biberūt. Dixitq; pat̄ puelle ad generū suū: Queso te ut hodie hic maneas: paritq; letemur. At ille cōsurgēs cepit velle ꝓficisci. Et nihilominus obnixe eū socer tenuit. ⁊ apud se fecit manē. Mane aūt facto parabat leuites iter. Cui socer rursū: Obsecro inq̄t ut paululū cibi capias. ⁊ assūptis viribus donec increscat dies. postea ꝓficiscar̄. Comederūt q̄ sil̄. surrexitq; adolescēs ut ꝓgeret cū vxore sua ⁊ puero. Cui rursū locut⁹ ē socer. Cōsidera q; dies ad occasū declinior sit. ⁊ ꝓpinq̄t ad vesp̄ū. Mane apud me etiā hodie ⁊ duc letū diē. ⁊ cras ꝓficiscer̄ ut vadas i domū tuā. Noluit gener acq̄escē ꝑmonib⁹ ei⁹: ꝙ stati ꝓrexit ⁊ venit Ꝟiebus q̄ alcō noie vocat̄ irl̄m: ducens secum duos asinos onustos ⁊ cōcubinā. Jāq; aderāt iuxt̄ iebus ⁊ dies mutabat̄ in noctem. Dixitq; puer ad dñm suū: Veni obsecro declinemus ad vrbē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iebuseoꝝ. ⁊ maneam⁹ in ea. Cui rñdit dñs:
Nõ ingrediar oppidũ gentꝫ aliene q̃ nõ ẽ de
filijs isrl̃. ⁊ trãsibo vsq; gabaa. ⁊ cũ illuc pue-
nero manebim⁹ in ea: aut certe i vrbe rama.
Trãsierũt g̃ iebus. ⁊ ceptũ carpebãt iter. oc-
cubuitq; eis sol iuxt gabaa q̃ ẽ i tribu beniа-
min: diuerteruntq; ad eam ut manerent ibi.
Quo cũ intrassent sedebãt i platea ciuitatꝫ
⁊ nullus eos recipe voluit hospitio. Et ecce
appuit hõ senex reũtẽs de agro ⁊ de ope suo
vespi: q̃ ⁊ ipse de mõte erat effraim. ⁊ pegri-
nus habitabat i gabaa. Hoies aũt regiõis
illi⁹ erãt filij gemini. Eleuatisq; oculis vidit
senex sedentẽ hoiem cũ sarcinulis suis i pla-
tea ciuitatis. ⁊ dixit ad eũ: Unde venis. ⁊ q̃
vadis? Qui respõdit ei: Profecti sumus de
bethleẽ iuda. ⁊ pgim⁹ ad locũ nr̃m q̃ ẽ in la-
tere montꝫ effraim vnde ieram⁹ i bethleẽ. Et
nũc vadim⁹ ad domũ dei. nullusq; sub tectũ
suũ nos vult recipe. hñtes paleas ⁊ fenũ in
asinoꝝ pabulũ. ⁊ panẽ ac vinũ i meos ⁊ an-
cille tue vsus ⁊ pueri q̃ mecũ ẽ. Nulla re idi-
gem⁹ nisi hospitio. Cui rñdit senex. Pax tecũ
sit. Ego precebo oĩa q̃ necessaria sũt. tm̃ q̃so
ne in platea maneas. Introduxitq; eũ in do-
mũ suã. ⁊ pabulũ asinis pbuit: ac postq̃ la-
uerũt pedes suos recepit eos i q̃uiuiũ. Illis
epulantib⁹. ⁊ p⁹ laborẽ itineris cibo ⁊ potu
reficientib⁹ corpa. venerũt viri ciuitatꝫ illi⁹
filij belial. i. absq; iugo. ⁊ circũdantes domũ
senis. fores pulsare cepũt clamãtes ad dñm
dom⁹ atq; dicẽtes: Educ virũ q̃ ingressus ẽ
domũ tuã. ut abutamur eo. Egressusq; ẽ ad
eos senex. ⁊ ait: Nolite fratres nolite facere
malũ hõ: q̃a ingressus ẽ hõ hospitiũ meũ. ⁊ ces-
sate ab hac stultitia. Habeo filiã v̋ginẽ. ⁊ h̃
hõ hz̃ q̃cubinã: educã eas ad vos ut hũlietꝫ
eas. ⁊ vr̃am libidinẽ cõpleatis: tm̃ obsecro
ne scel⁹ hoc nãm operemini in virũ. Nolebant
acq̃escẽ sermonib⁹ illi⁹. Qui cernẽs hõ. edu-
xit ad eos concubinã suã. ⁊ eis tradidit illu-
dendã. Qua cũ tota nocte abusi eẽnt: dimi-
serũt eã mane. At mulier recedentibus tene-
bris venit ad ostiũ dom⁹ vbi manebat dñs
suus. ⁊ ibi corruit. Mane facto surrexit hõ ⁊
aperuit ostiũ ut ceptã explẽt viã. ⁊ ecce q̃cubi-
na ei⁹ iacebat añ ostiũ sparsis i limie mãib⁹
Cui ille putãs eã q̃escẽ loquebat: Surge ut
ambulem⁹. Qua nihil rñdente intelligẽs q̃
erat mortua. tulit eã ⁊ iposuit asino: reũsusq;
ẽ i domũ suã. Quã cũ eẽt ingressus arripuit
gladiũ. ⁊ cadauer vxor̃ cũ ossib⁹ suis i duo-
decim ptes ac frusta concidẽs misit in oẽs ter-
minos isrl̃. Qd cũ vidissent singuli exclamabãt
Nũq̃ res talis facta ẽ i isrl̃ ex eo die q̃ ascẽ-
derũt pres nr̃i de egypto vsq; i pr̃sens temp⁹.
Ferte sniam. ⁊ i cor̃ decernite q̃d facto op⁹ sit.

Egressi itaq; sũt oẽs filij isrl̃ XX
⁊ pariter congregati q̃si vir vn⁹ de dan
vsq; bersabee ⁊ tra galaad ad dñm i
maspha. oẽs q̃q; anguli pp̃li dei. ⁊ cuncte trib⁹
isrl̃ i eccl̃iã pp̃li dei. quadragita mi-
lia peditũ pugnatorũ. Nec latuit filios beniа-
min q̃ ascẽdissent filij isrl̃ i maspha. Inter-
rogatusq; leuita marit⁹ mulieris interfecte quo
tantũ scel⁹ perpetratũ eẽt. rñdit. Veni i gabaa
beniamin cũ vxore mea: illucq; diuerti. Et
ecce hoies ciuitatis illi⁹ circũdederũt nocte
domũ in q̃ manebã volentes me occidere. ⁊
vxorẽ meã icredibili furore libidinis verã-
tes. demiq; mortua ẽ. Quã arreptã in frusta
concidi: misiq; ptes i oẽs termios possessiõis
vr̃e: q̃a nũq̃ tantũ nephas ⁊ tã grande pia-
culũ factũ ẽ i isrl̃. Adestis oẽs filij isrl̃. decer-
nite q̃d facere debeatꝫ. Stansq; oĩs pp̃l's ⁊ q̃si
vni⁹ hois sermõe rñdit: Non recedem⁹ in ta-
bernacula nr̃a: nec suã q̃sqũ intrabit domũ.
⁊ hoc ꝯ gabaa i cor̃ faciem⁹. Decẽ viri eligant̃
de centũ ex oib⁹ tribub⁹ isrl̃. ⁊ centũ de mille ⁊
mille de decẽ milib⁹ ut cõportent exercitui ci-
baria. ⁊ possim⁹ pugnare ꝯ gabaa beniamin
⁊ reddẽ ei p̃ scelẽ q̃d meret. Cõuenitq; vni-
uersus isrl̃ ad ciuitatẽ q̃si hõ vn⁹ cadẽ mẽte
vnoq; cõsilio. ⁊ miserũt nũcios ad oẽm tribũ
beniamin q̃ dicerẽt: Cur tãtũ nephas i vob
reptũ ẽ? Tradite hoies de gabaa q̃ h̃ flagi-
tiũ perpetrarũt ut moriant̃. ⁊ auferat̃ malũ de
isrl̃. Qui noluerũt fratꝝ suoꝝ filioꝝ isrl̃ au-
dire mandatũ: ⁊ ex cunctis vrbib⁹ q̃ sorꝫ sue
erãt conuenerũt i gabaa ut illis ferrẽt auxiliũ
⁊ ꝯ vniuersũ pp̃lm isrl̃ dimicarẽt. Inuentiq;
sũt vigintiq̃nq; milia de beniamin educẽtiũ
gladiũ p̃ter habitatores gabaa. q̃ septingẽti
erãt viri fortissimi ita sinistra ut dextra pu-
gnantes. ⁊ sic fũdis lapides ad certũ iacientes
ut capillũ q̃; possent pcutẽ. ⁊ neq̃q̃ in alterã
ptẽ ictus lapidis deferret̃. Viroꝝ q̃; israbel
absq; filijs beniamin iuẽta sũt q̃dragita mi-
lia educentiũ gladios ⁊ paratoꝝ ad pugnã
q̃ surgẽtes venerũt i domũ dei h̃ ẽ i silo. ꝑsu-
luerũtq; dñm atq; dixerũt. Quis erit i exer-
citu nr̃o pnceps certamis ꝯ filios beniamin

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Quib⁹ rñdit dñs. Judas sit dux ꝛster. Statimq; filij isrł surgentes mane castrametati sūt iuxt gabaa. ⁊ inde ꝓcedētes ad pugnā ꝑ beniamin. vrbē oppugnare cepūt. Egressiq; filij bēiamin de gabaa. occiderūt de filijs isrł die illo vigintiduo milia virox. Rursū filij isrł ⁊ fortitudine ⁊ numero cōfidētes i codē loco in q̄ prio certauerūt. aciē direxerūt: ita tñ ut prio ascenderēt ⁊ flerent coꝝ dño vsq; ad noctē. ꝙsulerentq; eū ⁊ dicerēt: Debemus vltra ꝓcedē ad dimicādū ꝑ filios beniamin frēs nros. an nō? Quib⁹ ille rñdit: Ascēdite ad eos. ⁊ inite certamē: Cūq; filij isrł altera die ꝑ filios beniamin ad ꝓliū ꝓcessissent: eruperūt filij beniamin de porta gabaa. ⁊ occurrentes eis tanta i illos cede bachati sūt. ut decē ⁊ octo milia virox educētiū gladiū ꝓsternerēt. Quā obrē dēs filij isrł venerūt in domū dei. ⁊ sedentes flebant coꝝ dño. Jeiunauerūtq; die illo vsq; ad vesperā. ⁊ obtulerūt ei holocausta atq; pacificas victimas. ⁊ sup statu suo interrogauerunt. Eo tpe ibi erat arcba federis dñi. ⁊ phinees filio eleaçari filij aaron ꝓpositō dom⁹. Cōsuluerūt igit dñm atq; dixerūt: Exire vltra debem⁹ ad pugnā ꝑ filios beniamin frēs nros. an q̄escē? Quibus ait dñs: Ascēdite. Cras. n. tradā eos i manꝰ vras. Posuerūtq; filij isrł insidias per circuitū vrbis gabaa. ⁊ ētia vice sīc semel ⁊ bis ꝑ beniamin exercitū ꝓduxerūt. Ez ⁊ filij beniamin audacē erupūt de ciuitate. ⁊ fugientes aduersarios longiꝰ ꝙsecuti sunt. ita ut vulnerarēt ex eis sicut ꝓmo die ⁊ secundo. ⁊ cederēt p duas semitas vertētes terga quax vna ferebat in bethel. ⁊ altera i gabaa: atq; ꝓsternerēt triginta circit viros. Putauerūt eni solito eos more cedē. Qui fugam arte simulātes inierūt ꝓsiliū ut abstraherēt eos de ciuitate ⁊ q̄si fugiētes ad supdictas semitas ꝓducerēt. Oēs itaq; filij isrł surgētes de sedibus suis. tetēderūt aciē i loco q̄ vocat baalthamar. insidie q̄q; q̄ circa vrbē erāt. paulati se aperire cepūt. ⁊ ab occidētali vrb pte ꝓcedē Ez ⁊ alia decē milia virorū de vniuerso isrł electatores vrbis ad certamia ꝓuocabāt: ingrauatūq; ē bellū ꝑ filios bēiamin. ⁊ nō intellexerūt q̄ ex oi pte illis instaret infit⁹. Percussitq; eos dñs i ꝙspectu filiox isrł. ⁊ interfecerunt ex eis i illo die vigintiq̄nq; milia ⁊ centū viros. oēs bellatores ⁊ educentes gladiū Filij aūt beniamin cū se inferiores esse vidissent. cepерūt fugē. Qđ cernētes filij isrł dederūt eis ad fugiēdū locū ut ad ꝓparatas insidias venirēt q̄s iuxta vrbē posuerāt. Qui cū repente de latibulis surrexissent. ⁊ beniamin terga cedētib⁹ daret: ingressi sūt ciuitatem ⁊ percusserūt eā in ore gladij. Signū aut dederāt filij isrł bis q̄s i isdē collocauerāt ut postq̄ vrbē cepissent. ignē accenderent ut ascendēte i altū fumo captā vrbē demōstrarent. Qđ cū cernerēt filij isrł i ipso certamie positi. putauerūt. n. filij beniamin eos fugere ⁊ instanti⁹ ꝙsequebant. cesis de exercitu coꝝ triginta viris ut viderūt q̄si colūnā fumi de ciuitate ꝙscēdē: beniamin q̄q; respiciēs retro. cū captā cerneret ciuitatē ⁊ flāmas in sublime ferri. q̄ prius simulauerāt fugā. vsa facie forti⁹ resistebāt. Qđ cū vidissent filij beniamin. in fugā vsi sūt. ⁊ ad viā deserti ire cepерūt: illuc q̄q; eos aduersarijs ꝙsequentib⁹. Ez ⁊ hi q̄ vrbē succenderāt occurrerūt eis. atq; ita factū ē ut ex vtraq; pte ab hostib⁹ cederent. nec erat vlla req̄es morientiū. Cecideрūt atq; ꝓstrati sūt ad orientalē plagā vrbis gabaa. Fuerūt aūt q̄ i codē loco interfecti sūt decem ⁊ octo milia virorū: oēs robustissimi pugnatores. Qđ cū vidissent q̄ remanserāt de beniamin fugerūt in solitudinē. ⁊ pgebāt ad petram cui⁹ vocabulū ē remmon. In illa q̄q; fuga palātes ⁊ i diuersa tendētes. occideрūt q̄nq; milia viros. Et cū vltra tenderent ꝙsecuti sūt eos. ⁊ interfecerūt etiā alia duo milia. Et sic factū ē ut oēs q̄ ceciderāt de beniamin in diuersis locis eēnt vigintiq̄nq; milia pugnatores ad bella ꝓmptissimi. Remāserūt itaq; de oī numero beniamin q̄ quadē potuerāt ⁊ fugē in solitudinē sexcēti viri: sederūtq; i petra remmon mēsib⁹ q̄tuor. Regressi aūt filij isrł oēs reliq̄as ciuitat̄ a viri vsq; ad iumēta gladio ꝑcusserūt. cūctasq; vrbes ⁊ viculos beniamin vorax flāma ꝙsūpsit. XXI

Grauerāt q̄q; filij isrł i maspha. ⁊ dixerunt: Nullꝰ nr̄m dabit filijs beniamin de filiab⁹ suis vxorē. Veneruntq; oēs ad domū dei i silo. ⁊ i ꝙspectu eiꝰ sedētes vsq; ad vesperā leuauerūt vocē. ⁊ magno vlulatu ceperūt flere dicētes: Quare dñe de⁹ israbel factū est hoc malū in pplo tuo: ut hodie vna trib⁹ auferret ex nob? Alia aūt die diluculo ꝙsurgentes extruxerūt altare: obtuleruntq; ibi holocausta ⁊ pacificas victimas. ⁊ dixerunt: Quis nō ascendit in exercitum domini

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ɔ vniuersis tribubus ysrl'? Grandi.n.iura-
mēto se ꝓstrinxerāt cū eēnt i maspha interfi-
ci eos q̄ ɔ fuissent: ductiq; pnia filij ysrl' sup
frē suo beniamin cepūt dicē. Ablata ē trib⁹
una ɔ ysrl. Unde vxores accipiēt. Dēs.n.i
cœ iurauim⁹ nō daturos nos bis filias no-
stras. Idcirco dixerūt: Quis ē ɔ vniuersis
tribu⁹ ysrl' q̄ nō ascēdit ad dñm in maspha?
Et ecce inuenti sūt hbitatores iabis galaad in
illo exercitu nō fuisse. Eoq; tpe cū eēnt i sy-
lo null⁹ ex eis ibi reptus ē. Miserūt itaq; ɔ-
cem milia viros robustissimos. ꝛ precepērūt
eis: Ite ꝛ pcutite habitatores iabis galaad
i ore gladij. tam vxores q̄ puulos eoꝝ. ꝛ h
erit qd̄ obseruare debebitis. Dē generꝫ mascu-
lini ꝛ mulieres q̄ cognouerūt viros inficie-
te. ṽgines āt reseruate. Inuētaq; sūt ɔ iabis
galaad q̄dringente ṽgines q̄ nescierūt viri
thoꝝ. ꝛ adduxerūt eas ad castra i silo i trā
chanaā. Miserūtq; nūcios ad filios beniа-
min q̄ erāt in petra remmon. ꝛ pcepūt eis ut
eas suscipent i pace. Uenerūtq; filij beniami
i illo tpe. ꝛ date sūt eis vxores ɔ filiab⁹ ia-
bis galaad: alias aūt nō reppererūt q̄s sic
modo traderēt. Uniuersusq; ysrl' valde doluit
ꝛ egit pniam sup interfectiōe vni⁹ trib⁹ ex ysrl':
dixerūtq; maiores natu: Quid faciem⁹ reli-
q̄s q̄ nō accepūt vxores? Des i beniamin fe-
mine cōciderūt. ꝛ magna nob cura ingētiq;
studio ꝓuidendū ē ne vna trib⁹ ɔleatur ex
ysrl'. Filias.n.nr̄as eis dare nō possum⁹ ꝓstric-
ti iuramento ꝛ maledictiōe q̄ dixim⁹ male-
dictus q̄ ɔderit ɔ filiab⁹ suis vxorē benia-
min. Cepūtq; ꝓsiliū atq; dixerūt: Ecce sollē-
nitas dñi ē in silo āniuersaria q̄ sita ē ad se-
ptētrionē vrbis bethel: ad oriētalē plagam
vie q̄ ɔ bethel tendit ad sichimā. ꝛ ad meri-
diem oppidi lebona. Precepūtq; filijs benia-
min atq; dixerunt: Ite ꝛ latitate in vineis.
Cūq; videritis filias silo ad ducēdos choros
ex more pcedē: exite repente ɔ vineis. ꝛ ra-
pite ex eis singuli vxores singulas. ꝛ pgite i
trā beniamin. Cūq; venerit pr̄es eaꝝ ac frēs
ꝛ aduersū vos q̄ri ceperint atq; iurgari dice-
mus eis: Miseremini eoꝝ. Nō.n. rapuerūt
eas iure bellantiū atq; victoꝝ. ℞ rogantib⁹
ut accipent nō ɔdistis. ꝛ a vr̄a pte pctm̄ est.
Fecerūtq; filij beniamin ut sibi fuerat impe-
ratū. ꝛ iuxta numeꝝ suū rapuerūt sibi ɔ bis
que ducebāt choros vxores singulas: abie-
rūtq; i possessionē suā edificātes vrbes. ꝛ ha-
bitantes in eis. Filij q̄q; ysrl' reuersi sūt p tri-
bus ꝛ familias i tabernacula sua. In dieb⁹
illis nō erat rex in israbel: sed vnusquisq; qd̄
sibi rectū videbatur hoc faciebat.

Explicit liber Judicum. Incipit liber Ruth. Caplm I

IN diebus vni⁹ iudicis q̄n iudices ꝓeerant facta
est fames in terra. Abijtq; hō ɔ bethleē iuda. ut ꝓgrinaret in re-
gione moabitide cū vxore sua ac
duob⁹ liberis. Ipse vocabat elimelech. ꝛ vxor
ei⁹ noemi. ꝛ duo filij. alt̄ maalon ꝛ alt̄ chelion
effratei ɔ bethleē iuda. Ingressiq; regionē
moabitidē morabant ibi. Et mortu⁹ est eli-
melech marit⁹ noemi: remansitq; ipsa cū fi-
lijs. Qui acceperūt vxores moabitidas: q̄r
una vocabat orpha: altaq; ruth. Mānserūtq;
ibi ɔcē ānis. ꝛ ambo mortui sūt maalon vi-
delicet ꝛ chelion: remansitq; mulier orbata
duob⁹ liberis ac marito. Et surrexit ut i patriā
pergēt cū vtraq; nuru sua ɔ regiōe moabi-
tide. Audierat.n. q̄ respexisset dñs ppl'm suū
ꝛ ɔdisset eis escas. Egressa est itaq; ɔ loco
pegrinatiōis sue cū vtraq; nuru. ꝛ iam i via
reuertēdi posita i trā iuda. dixit ad eas: Ite i
domū mr̄is vr̄e. Faciat vobiscū dñs mīam
sicut fecistis cū mortuis ꝛ mecū. Det vobis
inuenire requiē i ɔmib⁹ viroꝝ q̄s sortiture
estis. Et osculata ē eas. Que eleuata voce
flere cepūt. ꝛ dicē: Tecū pgem⁹ ad ppl'm tuū
Quib⁹ illa rñdit: Reuertimini filie mi. Cur
venitis mecū? Nūm vltra habebo filios i vtero
meo: ut viros ex me spare possitis? Reuerti-
mini filie mi ꝛ abite. Jam.n. senectute con-
fecta sū. nec apta vīculo ꝓiugali. Etiā si pos-
sem hac nocte cōcipe ꝛ parē filios: si eos ex-
pectare velitis ɔnec crescāt ꝛ ānos pubertatis
ipleant: añ eritis vetule q̄r nubatis. Nolite
q̄so filie mi facē b: qa vr̄a angustia magis me
premit. ꝛ egressa est man⁹ dñi ꝫ me. Eleuata
igit' voce rursū flere cepūt. Orpha osculata
ē socrū ac reuersa ē: ruth adhesit socrui sue.
Cui dixit noemi: En reuersa ē cognata tua
ad ppl'm suū ꝛ ad deos suos. vade cū ea. Que
rñdit: Ne aduerseris mihi. ut relinquam te
ꝛ abeam. Quocūq;.n. pfect⁹ pgā. ꝛ vbi mo
rata fuerit. ꝛ ego parit' morabor. Popul⁹ tu⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝑplus me⁹. ⁊ ꝛus tuus ꝛ⁹ me⁹. Que te ⁊ra
suscepit morientẽ·i ea moriar ibiq; locũ ac-
cipiã sepulcre. Hec mihi faciat ꝛ⁹ ⁊ hꝺ addat
si nõ sola mors me ⁊ te sepauerit. Videns ꝗ
noemi q; obstinato ruth animo ꝛecreuisset secũ
pergẽ·aduersari noluit·nec ad suos vltra re-
ditũ psuadẽ. Profectiq; sũt simul. ⁊ venerũt i
bethleem. Quib⁹ vrbẽ ingressis·velox apud
cũctos fama ꝓcrebruit·dicebãtq; mulieres
Hec ẽ illa noemi. Quib⁹ ait: Ne vocetis me
noemi.i. pulchrã: ꝺ vocate me mara.i. ama-
ram: qa amaritudine valde repleuit me oi-
potens. Egressa sum plena. ⁊ vacuã reduxit
me dñs. Cur ꝗ vocatis me noemi quã dñs
humiliauit. ⁊ afflixit oipotens? Venit ergo
noemi cũ ruth moabitide nuru sua ꝛe terra
ꝓegrinatiõis sue·ac reuersa ẽ in bethleẽ qñ
primũ ordea metebantur. II

Erat aũt viro elimelech ꝑsanguine⁹
hõ potẽs ⁊ magnaq; opũ noie booç.
Dixitq; ruth moabitis ad socrq suã.
Si iubes vadã i agrũ. ⁊ colligã spicas q̃ fu-
gerint ma⁹ metentiũ: vbicũq; clementis in
me pfiꝛfamilias ꝛepperero grãm. Cui illa re-
spõdit: Vade filia mi. Abiit itaq; ⁊ collige-
bat spicas p⁹terga metentiũ. Accidit aũt ut
ager ille habẽt dñm noie booç: q̃ erat ꝛe co-
gnatione elimelech. Et ecce ipse veniebat ꝛe
bethleem· dixitq; messoꝛib⁹: Dñs vobiscũ.
Qui respõderũt: Bñdicat tibi dñs. Dixitq;
booç iuueni q̃ messoꝛib⁹ ꝑerat. Cui⁹ ẽ hꝺ pu-
ella? Cui rñdit: Hec ẽ moabitis q̃ venit cũ
noemi ꝛe regiõe moabitide. ⁊ rogauit ut spi-
cas colligẽt remanẽtes: sequẽs messoꝛũ ve-
stigia. Et ꝛe mane vsq; nũc stat i agro. ⁊ nec
ad momentũ quidẽ domũ reuersa est. Et ait
booç ad ruth: Audi filia: Ne vadas i alteꝝ
agꝝ ad colligendũ·nec recedas ab hoc loco
sed iungẽ puellis meis. ⁊ vbi messuerint seqre
Mandaui. n. pueris meis ut nemo molest⁹
sit tibi: ꝺ etiã si sitieris vade ad sarcinulas ⁊
bibe aq̃s ꝛe q̃ꝺ⁹ ⁊ pueri mei bibũt. Que ca-
dens i faciẽ suã. ⁊ adorãs sup terrã·dixit ad
eũ: Unde mihi hꝺ ut inuenirẽ gratiã ante ocu-
los tuos. ⁊ nosse me dignareris pegrinã mu-
lierẽ? Cui ille rñdit: Nũciata sũt mihi oia q̃
feceris socrui tue p⁹ mortẽ viri tui. ⁊ q; reli-
queris parẽtes tuos. ⁊ ẽrã in q̃ nata es. ⁊ ve-
neris ad ꝑplin quẽ antea nesciebas. Reddat
ẽ dñs ꝓ opere tuo. ⁊ plenã mercedẽ recipias
a dño ꝛeo isrl ad quẽ venisti. ⁊ sub cuius
cõfugisti alas. Que ait: Inueni grãm apud
oculos tuos dñe mi·q; ꝓsolat⁹es me. ⁊ locu-
tus es ad cor ãcille tue: q̃ nõ sũ sibis vni⁹ pu-
ellaꝝ tuaꝝ. Dixitq; ad eam booç. Cñ hora
vescendi fuerit veni huc ⁊ comede panem. ⁊
intinge buccellã tuã i aceto. Sedit itaq; ad
messoꝝ lat⁹ ⁊ ꝓgessit polentã sibi: comeditq;
⁊ saturata ẽ. ⁊ tulit reliq̃as. Atq; unde sur-
rexit ut spicas ex more colligẽt. Precepit ãt
booç pueris suis dicẽs: Etiã si vobiscũ me-
tere voluerit ne ꝓhibeatis eã. ⁊ ꝛe vris q̃q;
manipulis ꝓicite ꝛe industria. ⁊ remanere
ꝑmittite ut absq; rubore colligat. ⁊ colligẽ-
tem nemo corripiat. Collegit ꝗ in agro vsq;
ad vespã. ⁊ q̃ collegerat ꝗꝺga cedẽs ⁊ excu-
tiẽs inuenit ordei q̃si ephi mẽsurã. i. tres mo-
dios q̃s portãs reuersa ẽ i ciuitatẽ. ⁊ ostẽdit
socrui sue. Insuper ꝓtulit ⁊ ꝛedit ei ꝛe reli-
quijs cibi sui q̃ saturata fuerat. Dixitq; ei so
crus sua: Ubi hodie collegisti? Et vbi feci sti
opus? Sit bñdictus q̃ miserꝝ ẽ tui. Indica-
uitq; ei apud quem eẽt opata. ⁊ nomẽ dixit
viri q; booç vocaret. Cui rñdit noemi: Bñ-
dict⁹ sit a dño q̃m eandẽ grãm quã ꝓhuerat
viuis·seruauit⁊ mortuis. Rursũq; ait: Pro-
piqu⁹ nr ẽ hõ. Et ruth hꝺ q; inq̃t ꝓcepit m̃ ut
tãdiu messoꝛib⁹ ei⁹ iũgerer hone cũs segetes
meterẽt. Cui dixit socr⁹. Meli⁹ ẽ filia mi ut
cũ puellis eius exeas ad metẽdũ ne i alieno
agro q̃spiã resistat tibi. Jũcta ẽ itaq; puellis
booç ⁊ tamdiu cũ eis messuit hone ordea ⁊
triticũ in horreis conderent. III

Postq; aũt reuersa ẽ ad socrũ suam:
audiuit ab ea. Filia mi queram tibi
requiem. ⁊ prouidebo ut bene sit tibi
Booç iste cui⁹ puellis i agro iũcta es ꝓpin-
qu⁹ nr est. ⁊ hac nocte arẽam ordei ventilat
Lauare igit ẽ ⁊ vngẽ. ⁊ induere cultioꝛib⁹ ꝛe-
stimẽtis. ⁊ ꝛescende in aream. Non te videat
hõ: hone cesum potũq; finierit. Cñ autẽ ierit
ad ꝛormiendũ: nota locũ in q̃ ꝛormiat. Ve-
niesq; ⁊ discoopies palliũ q̃ operit a pte pe-
dũ. ⁊ pijcies te ⁊ ibi iacebis. Ipse autẽ dicet
tibi q̃d agere ꝛebeas. Que rñdit. Quicquid
ꝓceperis faciã. Descenditq; in aream. ⁊ feci
oia q̃ sibi ꝑrauerat socrus. Cũq; comedis-
set booç ⁊ bibisset. ⁊ factꝰ eẽt bilarioꝛ: isset q;
ad ꝛormiendũ iuxta aceruũ manipuloꝛum
venit abscondite. ⁊ discoopto a pedibus ei⁹
pallio se ꝓiecit. Et ecce nocte iam media ex-
pauit hõ. ⁊ conturbatus ẽ: viditq; mulierem

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iacẽtẽ ad pedes suos.⁊ ait illi:Que es? Illaqꝫ rndit.Ego sũ ruth ancilla tua.Expãde palliũ tuũ sup famulã tuã:qa ꝓpinquus es Et ille.bñdicta inqt es a dño filia.⁊ priorẽ miam posteriore supasti.qa nõ es secuta iuuenes paupes siue diuites. Noli g̃ metuẽ.b qcqd dixeris mihi faciã tibi. Scit.n.ois popul⁹ q habitat intra portas vrb mee mulierẽ te eẽ virtutis.Nec abnuo me ꝓpinquũ:b ẽ alius me ꝓpinqor.Quiesce hac nocte.⁊ facto mane.si te voluerit ꝓpinqtatis iure retinere.bñ res acta ẽ:sin autẽ ille noluerit.ego te absqꝫ vlla dubitatiõe suscipiã:viuit dñs. Dormi vsqꝫ mane. Dormiuit itaqꝫ ad pedes ei⁹ vsqꝫ ad noctẽ absconsũ.Surrexit itaqꝫ anteqꝫ hoies se cog̃scerẽt mutuo.⁊ dixit booç. Caue ne quis nouerit qꝺ huc venerit. Et rursũ: expande inqt palliũ tuũ q opiris. ⁊ tene vtraqꝫ manu.Qua extẽdẽte ⁊ tenente.mensus ẽ sex modios ordei ⁊ posuit sup eã.Que portans ingressa ẽ ciuitatẽ.⁊ venit ad socrũ suã.Que dixit ei:Quid egisti filia? Narrauitqꝫ ei oia q sibi fecisset hõ. Et ait :Ecce sex modios ordei dedit mihi.⁊ ait: nolo vacuã te reuerti ad socrũ tuã. Dixitqꝫ noemi : Expecta filia donec videam⁹ quẽ res exitũ habeat. Neqꝫ.n.cessabit hõ.nisi cõpleuerit qꝺ locutus est.

IIII

Ascẽdit g̃ booç ad portã.⁊ sedit ibi Cũqꝫ vidisset ꝓpinquũ ptrire de q ꝑus sermo habitus est.dixit ad eũ: Declina paulisp⁊ sede hic:vocans eũ nomine suo.Qui diuertit⁊ sedit. Tollẽs ãt booç decẽ viros de seniorib⁹ ciuitat.dixit ad eos Sedete hic.Quib⁹ residentib⁹ locut⁹ est ad ꝓpinquũ.Partẽ agri fris nri elimelech venditꝫ noemi q reuersa ẽ de regiõe moabitide: qꝺ audire te volui⁊ tibi dicere coram cunctis sedẽtib⁹ ⁊ maiorib⁹ natu de ꝓlo meo.Si vis possidẽ iure ꝓpinqtatis eme ⁊ posside.si autẽ displicet tibi.b ipsũ indica mihi ut sciam qd facẽ debeã.Null⁹.n.est ꝓpinqu⁹ excepto te q ꝑor es.⁊ me q secũd⁹ sũ. At ille rndit: Ego agrũ emã.Cui dixit booç: Qñ emeris agr de mãu mulieris.ruth q̃ moabitidẽ q vxor defũcti fuit debes accipe : ut suscites nomen ꝓpinq tui i hereditate sua.Qui rndit.Cedo iuri ꝓpinqtatis. Neqꝫ.n.posteritatẽ familie mee delẽ debeo. Tu meo vtere ꝓuilegio quo me libẽt carẽ ꝓfiteor.Hic aũt erat mos antiqt⁹ in isrl inᵗ ꝓpinqs:ut si qñ alᵗ alteri suo iuri cedebat :ut esset firma cõcessio.soluebat hõ calciamentũ suũ.⁊ dabat ꝓpinq suo.Hoc erat testimoniũ cessiõis in isrl. Dixit g̃ ꝓpinquo suo booç. Tolle calciamẽtũ. Qꝺ statim soluit de ꝑde suo. At ille maioribus natu ⁊ vniuerso ꝓplo.testes vos inqt estis hodie q possederim oia q fuerũt elimeleb⁊ chelion ⁊ maalon tradente noemi.⁊ ruth moabitidẽ vxorẽ maalon i cõiugiũ sũpserim ut suscitẽ nomẽ defũcti in hereditate sua.ne vocabulũ ei⁹ de familia sua ac frib⁹⁊ ꝓplo deleat. Vos inquã hui⁹ rei testes estis. Rndit ois ꝓplus q erat i porta⁊ maiores natu.Nos testes sumus. Faciat dñs hanc mulierẽ q ingredit domũ tuam sicut rachel ⁊ lyam q edificauerũt domũ isrl.ut sit exẽplũ ꝗutis i effrata ⁊ habeat celebre nomẽ i bethleẽ. Fiatqꝫ dom⁹ tua sicut dom⁹ phares quẽ thamar pepit iude.de semie qꝺ tibi dederit dñs ex hac puella Tulit itaqꝫ booç ruth ⁊ accepit vxorem:ingressusqꝫ est ad eã.⁊ dedit illi dñs ut conciperet ⁊ pareret filiũ. Dixerũtqꝫ mulieres ad noemi. Benedict⁹ dñs q nõ ẽ passus ut deficeret successor familie tue.⁊ vocaret nomẽ eius in isrl.⁊ habeas q cõsolet aiam tuã ⁊ enutriet senectutẽ.De nuru.n.tua natus est q te diliget.⁊ multo tibi melior est qꝫ si septẽ habẽs filios. Susceptũqꝫ noemi puer posuit in sinu suo⁊ nutricis ac gerule fũgebat officio. Vicine aũt mulieres ꝯgratulantes ei ⁊ dicẽtes nat⁹ ẽ fili⁹ noemi.vocauerũt nomẽ ei⁹ obed hic ẽ pater isai pris dauid. Hc sũt gnãtiões phares. Phares genuit esrom: Esrom genuit aram: Aram genuit aminadab: Aminadab genuit naason: Naason genuit salmon Salmon genuit booç :Booç genuit obed : Obed genuit isai: Isai genuit dauid regem.

Explicit liber Ruth. Incipit ꝓlogus sancti Hieronymi in libros Regum.

Iginti⁊ duas lras eẽ apud hebreos.syros q̃qꝫ lingua ⁊ chaldeorũ testatur q hebree magna ex pte cõfinis ẽ. Nã ⁊ ipsi viginti duo elementa bñt :eodem sono.sed diuersis caracterib⁹. Samaritani etiã pẽtateuchũ moysi totidẽ litteris scriptitant: figuris tñ ⁊ apicib⁹ discrepãtes. Certũqꝫ ẽ esdram scribam legisqꝫ doctorẽ post captã hierosolymã

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ instauratione templi sub ꝯobabel alias lras reperisse qb⁹ nunc vtimur·cū ad illud vsq; tēp⁹ ijdem samaritanoꝝ ꝛ hebꝛeoꝝ caracteres fuerint. In libꝛo q̄q; numeroꝝ hec eadem supputatio·sub leuitaꝝ ac sacerdotū censu·mystice oñdit.ꝛ nomē dñi tetragrammaton i q̄busdā grecis voluminib⁹ vsq; hodie antiq̄s exp̄ssū lris iuenim⁹. Sꝫ ꝛ psalmi tricesimus sext⁹ ꝛ cētesimusdecim⁹ ꝛ centesimus vndecim⁹ ꝛ centesimusdecimusoctau⁹ ꝛ centesimusquadragesimusquartus: q̄q; diuerso scribant metro: tñ eiusdem numeri texunt alphabeto. Et hieremie lamentatiōs ꝛ oꝛo ei⁹ salomōis q̄ in fine ꝓuerbia·ab eo loco i q̄ ait: Mulierē fortē q̄s inueniet: eisdē alphabetis uel incisiōib⁹ supputant. Porro q̄nq; lrē duplices apud hebꝛeos sunt: caph·mem·nun·phe·sade. Alit eni scribūt ꝑ bas ꝓncipia medietatesq; ꝝboꝛū·alit fines. Qñ ꝛ q̄nq; a pleriseq; libꝛi duplices estimant: samuel·malachim·dabꝛeiamin· esdras·hieremias cū cynoth.i.lamentatiōib⁹ suis. Quō igit vigintiduo elemēta sūt ꝑ q̄ scribim⁹ hebꝛaice ꝛ qō loq̄mur.ꝛ eoꝝ imitijs vox humana cōꝑcebēdit: ita vigintiduo volumina supputant·q̄b⁹ q̄si lris ꝛ exoꝛdijs in ꝛei doctrina tenera adhuc ꝛ lactens viri iusti erudit infantia. Primus apud eos liber vocat bresith: quē nos genesim dicimus. 2⁹ elleseleth: q̄ exod⁹ appellat. 3⁹ vagecra.i.leuiticus. 4⁹ vagedaber: quē numerū vocamus. 5⁹ elleaddabarim·q̄ ꝛeuteronomiū p̄notat. Hi sūt q̄nq; libꝛi moysi: q̄s ꝓpe thoꝛath.i.legem appellāt. Scōm ꝓphaꝝ oꝛdinē faciūt ꝛ icipiūt ab iesu filio naue: q̄ apud illos iosue bennun dicitur. Deinde subtexūt sopthim.i. iudicū libꝝ. ꝛ i eūdē cōpingūt ruth·q̄a i diebus iudicū·facta ei⁹ narrat hystoria. 3⁹ seq̄t samuel: quem nos regnoꝝ p̄mū ꝛ secundū dicim⁹. 4⁹ malachim.i.regū: q̄ tertio ꝛ q̄rto regnoꝝ volumine ꝓtinet. Meliusq; multo ē malachim.i.regū: q̄ malachoth.i.regnoꝝ dicere. Non.n. multaꝝ gentiū ꝛescribit regna: ꝛ vni⁹ israhelitici ꝓpli q̄ tribub⁹ duodeci cōtinet. 5⁹ est ysaias. 6⁹ hieremias. ꝛ⁹ ezechiel. 8⁹ liber duodecim ꝓphetaꝝ: qui apud illos vocat thareasra. Tertius oꝛdo: agiogꝛpha ponit. Et p̄m⁹ liber icipit ab iob. 2⁹ a dauid: quē q̄nq; inasionib⁹ ꝛ vno psalmoꝝ voluie cōꝑcebēdūt. 3⁹ ē salomon·tres libꝛos habēs: ꝓuerbia q̄ illi parabolas.i.masloth appellāt 4⁹ ecclesiasten.i.coeleth. 5⁹ ē canticū canticoꝝ·quē titulo syrasyrim p̄notant. 6⁹ est daniel. ꝛ⁹ dabꝛeiamin.i. verba dieꝝ qō significanti⁹ chꝛonicon toti⁹ dine hystoꝛie possum⁹ appellare·q̄ liber apud nos paralypomenō p̄mus ꝛ secūd⁹ inscribit. 8⁹ esdras: q̄ ꝛ ipse silit apud grecos ꝛ latinos i duos libros diuisus ē. 9⁹ hester. Atq; ita fiūt parit ꝛeteris legis libꝛi vigintiduo.i.moysi q̄nq;. ꝛ ꝓphaꝝ octo: agiographoꝝ nouē. Quāq; nōnulli ruth ꝛ cynoth inꝛ agiographa scriptitēt. ꝛ hos libꝛos i suo putent numero supputādos·ac ꝓ hoc eē ꝑsce leg̃ libꝛos vigintiq̄tuoꝛ q̄s sub numero vigiti q̄tuoꝛ seniꝝ apocalypsis iohis inducit·adoꝛantes agnū ꝛ coꝛonas suas ꝓstratis vultib⁹ offerētes: stātib⁹ coꝛā q̄tuoꝛ aialib⁹ oculatis ante ꝛ retro.i.i p̄teritū ꝛ i futurū respiciētib⁹. ꝛ indefessa voce clamantibus: scūs·scūs·scūs·dñs ꝛe⁹ oipotens q̄ erat ꝛ q̄ est ꝛ q̄ vēturꝰ ē. Hic plog⁹ scripturaꝝ q̄si galeatū p̄ncipiū oib⁹ libꝛ⁹ q̄s ꝛe hebꝛeo ꝝtimus in latinū ꝙuenire pōt·ut scire valeam⁹ q̄cq̄d extra hos ē inꝛ apocrypha eē ponendū Igitur sapia q̄ vulgo salomonis inscribit. ꝛ iesu filij syrach liber. ꝛ iudith. ꝛ tobias. ꝛ pastoꝛ nō sūt i canone. Machabeoꝝ p̄mū libꝝ hebꝛaicū reppi. Secūd⁹ grec⁹ est: qō ex ipsa phꝛasin ꝓbari pōt. Que cū ita se habeāt·obsecro te lectoꝛ ne laboꝛem meū rep̄hensionē estimes antiq̄tū. In tēplo ꝛei offert vn⁹ q̄sq; qō pōt. Alij aurū ꝛ argentū ꝛ lapides p̄ciosos: alij byssū ꝛ purpurā ꝛ coccū offerunt ꝛ byacinthū. Hobiscū bñ agit: si obtulerimus ꝛelles ꝛ capꝛaꝝ pilos. Et tñ apls cōtēptibiliora nra magnccia iudicat. Qñ ꝛ tota illa tabꝛnaculi pulchꝛitudo ꝛ per singulas spēs ecclie p̄ntis futureq; distinctio ꝛellib⁹ tegit ꝛ cilitijs: ardoꝛēq; solis ꝛ inuriā bymbꝛiū ea q̄ viliora sūt ꝓhibent. Lege g̃ p̄mū samuel ꝛ malachim meū. Meū inquā meū. Quicq̄d eni crebꝛi⁹ vertēdo ꝛ emendando sollicitius ꝛ didicim⁹ ꝛ tenem⁹·nrm ē. Et cū itelleꝛeris qō antea nesciebas·uel inꝛpretē me estimato si grat⁹es·uel parafrasten si ingrat⁹: q̄q; mihi oīo consci⁹ nō sim·mutasse me quippiā ꝛe hebꝛaica ꝝitate. Certe si incredul⁹es·lege grecos codices ꝛ latinos. ꝛ ꝓfer cū bis opusculis q̄ nup emendauim⁹. ꝛ vbicūq; diꝛepare inꝛ se vider⁹ inꝛroga quēlibet hebꝛeoꝝ cui magis accomodare ꝛeas fidē. ꝛ si nra firmauerit·puto q̄ eū non estimes cōiectoꝛē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ut in eodē loco mecū silliter diuinarit. Sed ⁊ vos famulas xp̄i rogo q̄ dñi discūbentis p̄cio sissima fidei myrrha vngit caput q̄ nequaq̄ saluatorē queritis in sepulchro q̄b⁹ iā ad patrē xp̄us ascēdit: ut ꝯ latrantes canes q̄ aduersū me rabido ore deseuiēt. ⁊ circueūt ciuitatē atq; i eo se doctos arbitrant si alijs detrabāt orationū vr̄arū clypeos opponant. Ego sciēs humilitatē meā illi⁹ sp̄s mie recor dabor. Dixi custodiā vias meas: ut non delinquā i lingua mea. Posui ori meo custodiā: cū cōsisteret pctōr aduersum me. Obmutui ⁊ humiliatus sum: ⁊ silui a bonis.

Explicit prolog⁹. Incipit liber Samuelis prim⁹. Capl'm I

EIt vir vn⁹ de ramathaim sophi de mōte effraim. ⁊ nomen ei⁹ helcbana. fili⁹ hieroboam filij heliu. filij thau. filij suph. effrateus. ⁊ habuit duas vxores: nomen vni anna ⁊ nomē secūde fenenna. Fuerūtq; fenenne filij. anne aūt nō erāt liberi. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus ut adoraret ⁊ sacrificaret dño exercituū i sylo. Erāt aūt ibi duo filij heli. ofni ⁊ phinees sacerdotes dñi. Venit q̄ dies ⁊ immolauit helcbana: deditq; fenenne vxori sue, ⁊ cūctis filijs ei⁹ ⁊ filiab⁹ ptes. Anne autē dedit partē vnā tristi: q̄a annā diligebat. Dñs aūt p̄cluserat vuluā ei⁹. Affligebat q̄q; eā emula ei⁹. ⁊ vehemēt angebat. intantū ut exprobraret q̄ dñs p̄clusisset vuluā ei⁹. Sicq; faciebat p̄ singulos ānos cū redeūte tpe ascenderēt ad templū dñi. ⁊ sic p̄uocabāt eā. Porro illa flebat. ⁊ non capiebat cibū. Dixit q̄ ei helcbana vir su⁹: Anna cur fles. ⁊ q̄re nō comedis: ⁊ quāobrē affligitur cor tuū? Nunquid nō ego melior tibi sū q̄q; decē filij? Surrexit aūt anna postq̄ comederat ⁊ biberat in sylo. Et heli sacerdote sedēte sup̄ sellā ante postes domus dñi. cū eēt anna amaro aio. orauit ad dñm flens largit. ⁊ votū vouit dicens: Dñe exercituū si respiciens videris afflictionē famule tue. ⁊ recordat⁹ mei fueris. nec oblitus ancille tue. dederisq; serue tue semē virilem: dabo eū dño oīb⁹ dieb⁹ vite ei⁹. ⁊ nouacula nō ascēdet sup̄ caput eius. Factū est autē cū illa multiplicaret p̄ces coram dño: ut heli observaret os ei⁹. Porro anna loq̄batur i corde suo: tm̄q; labia ei⁹ mouebāt. ⁊ vox penitus nō audiebat. Estimauit g̃ eā heli temulētā dixitq; ei: Usq;q̄ ebria eris? Digere paulisp̄ vinū q̄ mades. Respondens anna: neq̄q̄ inquit dñe mi. Mā mulier infelix nimis ego sū: vinū q̄q; ⁊ cēr quod inebriare pōt nō bibi. sed effudi aiam meā in cōspectu dñi. Ne reputes ancillā tuā q̄si vnā de filiab⁹ belial. q̄a ex multitudine doloris ⁊ meroris mei locuta sū usq; i p̄sens. Tunc heli ait ei: Vade i pace. ⁊ deus israhel det tibi petitionē tuā quā rogasti eū. At illa dixit: Utinā inueniat ancilla tua grām i oculis tuis. Et abijt mulier i viā suā. ⁊ comedit: vultusq; illi⁹ nō sūt ampli⁹ i diuersa mutati. Et surrexerūt mane. ⁊ adorauerunt coram dño: reuersiq; sunt. ⁊ venerūt in domū suam ramatha. Cognouit aūt helcbana annā vxorē suā. ⁊ recordat⁹ ē ei⁹ dñs. Et factū ē p⁹ circulū dier̄: cōcepit anna ⁊ pepit filiū: vocauitq; nomē ei⁹ samuel. eo q̄ a dño postulasset eum. Ascēdit aūt vir ei⁹ helcbana ⁊ omis domus ei⁹ ut immolaret dño hostiā sollēnē ⁊ votū suū: ⁊ anna non ascendit. Dixit.n. viro suo. Non vadā donec ablactet infans. ⁊ ducā eū ut appareat añ cōspectū dñi. ⁊ maneat ibi iugiter. Et ait ei helcbana vir su⁹: Fac q̄ bonū tibi videt. ⁊ mane donec ablactes eū: p̄cor q̄ ut ipleat dñs verbū suū. Mansit g̃ mulier ⁊ lactauit filiū suū: donec amoueret eū a lacte. Et adduxit eū secū p⁹q̄ ablactauerat i vitulis trib⁹. ⁊ trib⁹ modijs farine. ⁊ ampbora vini ⁊ adduxit eū ad domū dñi i sylo. Puer autē erat adhuc infantul⁹. Et immolauerūt vitulū ⁊ obtulerūt puer̄ heli. Et ait anna: Obsecro mi dñe: viuit anima tua. Ego sū illa mulier que steti coram te hic. orās dñm p puero isto. Oraui. ⁊ dedit mihi dñs petitionē meā quā postulaui eum. Idcirco ⁊ ego cōmodaui eū dño: cūctis diebus q̄b⁹ fuerit accōmodat⁹ dño Et adorauerūt ibi dñm. Et orauit ānna. ⁊ ait:

EXultauit cor meū in dño: ⁊ exaltatū est cornu meū in deo meo. Dilatatū ē os meū sup̄ inimicos meos: q̄a letata sū in salutari tuo. Nō ē scūs ut ē dñs. neq; n. ē ali⁹ extra te: ⁊ non ē fortis sicut deus nr̄. Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriātes. Recedāt vetera de ore vr̄o: q̄a deus sciar̄ dñs ē: ⁊ ipsi p̄parāt cogitatiōes. Arc⁹ fortiū superat⁹ ē: ⁊ infirmi accincti sūt robore II

i 5

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Repleti ꝓ̄us ꝑ panib⁹ se locauerũt: ⁊ fame-
lici saturati sunt. Donec sterilis pepit plurimos: ⁊ q̄ multos habebat filios infirmata ē.
Dñs mortificat ⁊ viuificat: deducit ad infe-
ros ⁊ reducit. Dñs pauperē facit ⁊ ditat: bu
miliat ⁊ subleuat. Suscitat de pulue egenū:
⁊ de stercore eleuat pauperē. Ut sedeat cum
ꝓncipib⁹: ⁊ soliū glie teneat. Dñi eni sūt car-
dines ẽre: ⁊ posuit sup eos orbē. Pedes scōꝝ
suoꝝ seruabit: ⁊ impij in tenebris conticescēt: q̄a
nō in fortitudie sua roborabit vir. Dñm for-
midabunt aduersarij ei⁹: ⁊ sup ipsos in celis
tonabit. Dñs iudicabit fines ẽre: ⁊ dabit ipe
rio regi suo: ⁊ sublimabit cornu xp̄i sui. Et
abijt helcbana i ramatha i domū suā. Puer
aūt erat minister in ꝓspectu dñi añ facie heli
sacerdotis. Porro filij heli-filij belial nescientes dñm neq; officiū sacerdotū ad pp̄m: sed
q̄cūq; imolasset victimā-veniebat puer sacerdotis dū coq̄rēt carnes. ⁊ habebat fuscinu
lā tridentē i manu sua. ⁊ mittebat eā in lebetem uel i caldariā-aut in ollā siue i cacabū. ⁊
omne qđ leuabat fuscinula-tollebat sacerdos sibi. Sic faciebant vniuerso isrl̄i ve-
nientiū i silo. Etiā añq̄ adolerēt adipē: veniebat puer sacerdotis. ⁊ dicebat imolāti: Da
mihi carnē ut coquā sacerdoti. Non eni accipiā a te carnē coctā ꝫ crudā. Dicebatq; illi
imolans. Incendat̄ p̄mū iuxta morē hodie
adeps. ⁊ tolle tibi quātumcūq; desiderat aia
tua. Qui rñdēs aiebat ei: Neq̄q̄. Nūc. n. da-
bis: alioq̄n tollā vi. Erat ergo pctm̄ puerorū
grāde nimis coram dño: q̄a detrahebāt homines
sacrificio dñi. Samuel aūt ministrabat añ fa-
ciē dñi puer accinct⁹ epbot lineo. Et tunicā
paruā faciebat ei mr̄ sua: quā afferebat sta-
tutis dieb⁹ ascēdēs cū viro suo-ut imolaret
hostiā sollēnē ⁊ votū suū. Et bñdixit heli hel-
cbane ⁊ vxori eius-dixitq; ei: Reddat tibi
dñs semē de muliere hac ꝓ fenore qđ cōmo-
dasti dño. Et abierūt i locū suū. Visitauit q̄ dñs annā. ⁊ ꝯcepit ⁊ pepit tres filios ⁊ duas
filias. Et magnificat⁹ est puer samuel apud
dñm. Heli autem erat senex valde. ⁊ audiuit
oia que faciebant filij sui vniuerso isrl̄i. ⁊
quō dormiebāt cū mulieribꝰ q̄ obseruabant
ad ostiū tabnaculi. ⁊ dixit eis: Quare facitis
res huiuscemōi: q̄s ego audio res pessimas
ab oi pp̄lo? Nolite filij mei. Non. n. est bona
fama quā ego audio: ut trāsgredi faciatis po-
pulū dñi. Si peccauerit vir i virū-placari ei
pōt deus: si aūt in deū peccauerit vir-q̄s orabit ꝓ eo? Et nō audierūt vocem p̄ris sui: q̄a
voluit dñs occidē eos. Puer aūt samuel ꝓficiebat atq; crescebat. ⁊ placebat tam deo q̄ hoib⁹. Venit aūt vir dei ad heli. ⁊ ait ad eū:
Hec dicit dñs. Nūq̄d non apte reuelat⁹ sum
domui p̄ris tui cū eēt in egypto i domo pharaonis? Et elegi eū ex oib⁹ tribub⁹ isrl̄ mihi
i sacerdotē: ut ascēdēt ad altare meū. ⁊ adoleret mihi incēsū. ⁊ portaret ephot coram me:
⁊ dedi domui p̄ris tui oia de sacrificijs filiorū isrl̄? Quare calce abiecistis victimā meā ⁊
munera mea q̄ p̄cepi ut offerrent in tēplo. ⁊
magis honorasti filios tuos q̄m me-ut comederetis primitias ois sacrificij isrl̄ ppli mei?
Propterea ait dñs deus isrl̄: Loquēs locut⁹
sū-ut dom⁹ tua ⁊ dom⁹ p̄ris tui ministraret i
ꝓspectu meo vsq; in sempiternū. Nūc aūt dicit dñs. Absit hoc a me. Sed q̄cūq; honorificauerit me glorificabo eū: q̄ aūt cōtemnūt me
erūt ignobiles. Ecce dies veniūt. ⁊ precidā
brachiū tuū. ⁊ brachiū dom⁹ p̄ris tui-ut nō
sit senex i domo tua. Et videbis emulū tuū in
tēplo i vniuersis ꝓsperis isrl̄. ⁊ non erit senex
i domo tua omnib⁹ diebus. Verūtn̄ nō auferā
penit⁹ virū ex te ab altari meo: ꝫ ut deficiāt
oculi tui. ⁊ tabescat aia tua. ⁊ pars magna
dom⁹ tue morient cū ad virilē etatem venerit.
Hoc autē erit tibi signū qđ ventur⁹ è duob⁹
filijs tuis ofni⁊ phinees. In die. vno morient
ambo. Et suscitabo mihi sacerdotē fidelē q̄
iuxta cor meū ⁊ aiam meā faciet. ⁊ edificabo
ei domū fidelē. ⁊ ambulabit coram xp̄o meo
cūctis dieb⁹. Futurū è aūt ut q̄cūq; remāserit
i domo tua-veniat ut oret ꝓ eo. ⁊ offerat nūmū argenteū ⁊ tortam panis-dicatq;: Dimitte me obsecro ad vnā partē sacerdotalē: ut
comedam buccellam panis. III

Puer autē samuel ministrabat dño
coram heli. ⁊ sermo dñi erat p̄ciosus.
In dieb⁹ illis non erat visio manifesta. Factū est q̄ i die q̄dā-heli iacebat in lectulo suo. ⁊ oculi ei⁹ caligauerāt-nec poterat
videre. Lucerna dei añq̄ extingueret-samuel
dormiebat in templo dñi vbi erat archa dei.
Et vocauit dñs samuel. Qui rñdens ait: Ecce ego. Et cucurrit ad heli. ⁊ dixit: Ecce ego
Vocasti. n. me. Qui dixit: Nō vocaui te fili
Reuertere ⁊ dormi. Et abijt-⁊ dormiuit. Et
adiecit dñs rursum vocare samuel. Consurgēsq; samuel abijt ad heli. ⁊ dixit: Ecce ego

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

qa vocasti me. Qui rñdit. Nõ vocaui te fili mi. Reuertẽ. 7 dormi. Porro samuel necdũ sciebat dñm: nec reuelatus fuerat ei sermo dñi. Et adiecit dñs. 7 vocauit adhuc samuel tertio. Qui cõsurgẽs abijt ad hẽli. 7 ait: Ecce ego: qa vocasti me. Intellexit g̃ heli qa dñs vocaret puer. 7 ait ad samuel: Vade 7 dormi. 7 si vẽinceps vocauerit te. dices: Loq̃re dñe. qa audit ꝑua tua. Abijt g̃ samuel 7 dormiuit i loco suo. Et vẽnit dñs 7 stetit. 7 vocauit sic vocauerat secũdo. Samuel samuel. Et ait samuel. Loq̃re dñe: qa audit seruꝰ tuꝰ. Et dixit dñs ad samuel: Ecce ego facio ꝟbũ i isrl. qđ q̃cũq; audierit. tinnient ambe aures euis. In die illa suscitabo aduersũ hẽli oia q̃ locutꝰ sũ sup domũ eiꝰ. Incipiã 7 ꝑplebo. Predixi. n. ei q; iudicaturꝰ essem domum eiꝰ in eternũ ꝓpt̃ iniq̃tatẽ. eo q; nouerat indigne agere filios suos. 7 nõ corripuerit eos. Idcirco iuraui domui hẽli q; nõ expiet̃ iniq̃tas domꝰ eiꝰ victimis 7 muneribꝰ vsq; i eternũ. Dormiuit autẽ samuel vsq; mane: aperuitq; ostia domus dñi. Et samuel timebat idicare visionẽ hẽli. Vocauit g̃ hẽli samuelem. 7 dixit: Samuel fili mi. Qui rñdẽs ait Prẽsto sum. Et interrogauit eũ. Quis ẽ sermo quẽ locutꝰ ẽ dñs ad te? Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi deꝰ 7 hĩ addat. si abscõderis a me sermonẽ ex oibꝰ ꝟbis q̃ dicta sũt tibi. Indicauit itaq; ei samuel vniuersos sermones 7 nõ abscõdit ab eo. Et ille rñdit: Dñs ẽ. Qđ bonũ ẽ i oculis suis faciat. Creuit aũt samuel. 7 dñs erat cũ eo. 7 nõ cecidit ex oibꝰ ꝟbis eiꝰ in trã. Et cognouit vniuersus isrl a dan vsq; bersabee. q; fidelis samuel ꝓpha eẽt dñi. Et addidit dñs ut appareret i silo: qm̃ reuelatꝰ fuerat dñs samuel in silo iuxt̃ ꝟbũ dñi. Et euenit sermo samuelis vniuerso israbeli.

IIII

Et factũ est in diebꝰ illis. cõuenerũt pstilistijm in pugnam. Egressus est nãq; isrl obuiã philistijm in preliũ. 7 castrametatꝰ ẽ iuxta lapidẽ adiutorij. Porro philistijm venerũt in affec. 7 instruxerunt aciẽ ꝟ isrl. Inito aũt certamie terga ꝟtit isrl philisteis. 7 cesa sũt in illo certamine passim p agros q̃si q̃tuor milia virorꝫ. Et reuersus ẽ ꝓplꝰ ad castra. Dixerũtq; maiores natu de isrl: Quare ꝑcussit nos dñs hodie coram philistijm? Afferamus ad nos de silo arcbã federis dñi. 7 veniat in mediũ nr̃i ut saluet nos de manu inimicorꝫ nr̃orꝫ. Misit g̃ ꝓplus in silo 7 tulerũt inde arcbã federis dñi exercituũ sedẽtis sup cherubin. Erantq; duo filij heli cũ arcba federis dñi ofni 7 phinees. Cũq; venisset arcba federis dñi i castra. vociferatꝰ ẽ omis isrl clamore grãdi 7 psonuit tra. Et audierũt philistijm vocẽ clamoris. dixeruntq; Que nã ẽ hec vox clamoris magni in castris hebreorꝫ? Et cognouerũt q; arcba dñi venisset in castra. Timuerũtq; philistijm dicentes: Venit deus in castra. Et ingemuerũt dicẽtes Ve nob. Nõ. n. fuit tãta exultatio heri 7 nudiustertiꝰ. Ve nobis. Quis nos saluabit de mãu deorꝫ sublimiũ istorꝫ? hi sũt dij q̃ percusserũt egyptũ omi plagã deserto. Confortamini 7 estote viri philistijm: ne seruiatis hebreis sicut 7 illi seruierũt nob. Cõfortamini 7 bellate. Pugnauerũt g̃ philistijm. 7 cesus ẽ isrl 7 fugit vnusq̃sq; i tabernaculũ suũ. Et facta ẽ plaga magn̄a nimis. 7 cecideruũt de isrl triginta milia peditũ. 7 arcba dei capta ẽ. Duo q; filij heli mortui sũt ofni 7 phinees. Currens aũt vir de beniamin ex acie venit i silo i die illa: scissa veste 7 ꝓspulus puluẽ caput. Cũq; ille venisset: heli sedebat sup sellam ꝑ viã exspectãs. Erat aũt cor eiꝰ pauẽs p arcba dñi Vir aũt ille postq; ingressus ẽ nũciauit urbi 7 vlulauit omis ciuitas. Et audiuit heli sonitũ clamoris. dixitq;: Quis ẽ hic sonitꝰ tumultus huius? At ille festinauit 7 venit. 7 nunciauit heli. Heli aũt erat nonaginta 7 octo ãnorꝫ. 7 oculi eiꝰ caligauerãt. 7 videre nõ poterat. Et dixit ad heli: Ego sũ q̃ veni de ꝓlio. 7 ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait: Quid actũ ẽ fili mi? Rñdens aũt ille q̃ nũciabat: fugit iniq̃t isrl coram philistijm 7 ruina magna facta est in ꝓplo. Insup 7 duo filij tui mortui sũt ofni 7 phinees. 7 arcba dei capta ẽ. Cũq; ille noiasset arcbã dei. cecidit de sella retrorsũ iuxta ostiũ. 7 fractis ceruicibꝰ mortuus ẽ. Senex. n. erat vir 7 grãdeuus. 7 ipse iudicauit isrl q̃draginta annis. Nurus aũt eiꝰ vxor phinees. ꝓgnãs erat vicinaq; partui. Et audito nũcio q; capta eẽt arcba dei. 7 mortuꝰ eẽt socer suus 7 vir suꝰ. icuruauit se 7 pepit. Irruerãt. n. in eã dolores subiti. In ipso aũt momẽto mortis eius dixerũt ei q̃ stabãt circa eã: Ne timeas: qa filiũ peperisti. Que non respõdit eis neq; animaduertit. Et vocauit puerũ icabod dicẽs. Trãslata ẽ gloria dñi de isrl quia capta ẽ arcba dei. Et ꝑ socero suo 7 ꝑ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

viro suo ait: Translata est gloria ab isrl: eo q̄ capta esset arcba dei. V

Philistiim aūt tulerunt arcbam dei. t asportauerūt eā a lapide adiutorij i açotū. Tulerūtq; philistiim arcbam dei. t intulerūt eā i tēplū dagon. t statuerūt eā iuxta dagon. Cūq; surrexissent diluculo açotij alta die: ecce dagon iacebat pn9 i tra añ arcbā dñi. Et tulerunt dagon. t restituerūt eū in locū suū. Rursūq; mane die altera surgētes inuenerūt dagon iacentē sup faciē suā i tra coram arcba dñi. Caput aūt dagon t due palme manuū ei9 abscise erant sup limen: porro dagon solus truncꝰ remāserat in loco suo. Propē hāc causam nō calcāt sacerdotes dagon. t oēs q̄ ingrediūt templū eius sup limē dagon i açoto vsq; i hodiernū diē. Aggrauata est aūt man9 dñi sup açotios. t demolitꝰ ē eos. Et percussit i secretiori pte natiū açotū t fines eius. Et ebullierūt ville t agri i medio regiōis illi9. t nati sūt mures. t facta ē p̄fusio mortis magne i ciuitate. Uidētes aūt viri açotij huiuscemodi plagā: dixerūt: Nō maneat arcba dei isrl apud nos: q̄m dura ē man9 eius sup nos t sup dagon deū nr̄m. Et mittētes congregauerūt oēs satrapas philistinorū ad se. t dixerunt: Quid faciem9 de arcba dei isrl? Rñderuntq; gethei. Circūducat arcba dei isrl. Et circūduxerūt arcbā dei isrl. Illis aūt circūducētib9 eā: fiebat manus dñi dei p̄ singulas ciuitates infectiōis magne nimis. t percutiebat viros vni9 cui9q; vrbis a paruo vsq; ad maiorē. t cōputrescebāt p̄minētes ertales eor. Inierūtq; gethei consiliū. t fecerūt sibi sedes pelliceas. Miserūt q̄ arcbā dñi i accbaron. Cūq; venisset arcba dñi dei i accbarō: exclamauerūt accbaronite dicentes: Adduxerūt ad nos arcbam dei isrl: ut interficiat nos t p̄plm nr̄m. Miserunt itaq; t congregauerūt oēs satrapas philistinorū Qui dixerunt: Dimittite arcbā dei isrl. t reuertat in locū suū: ut nō interficiat nos cū populo nr̄o. Fiebat. n. pauor mortis i singulis vrbibus t grauissima valde man9 domini. Uiri q̄q; q̄ mortui nō fuerāt percutiebāt in secretiori pte natiū t ascēdebat vlulat9 vniuscuiusq; ciuitatis in celum. VI

Erat q̄ arcba dñi in regione philistinorū septē mensib9. Et p9 h vocauerūt philistiim sacerdotes t diuinos dicētes: Quid faciem9 de arcba dei? Indicate nobis: quō remittam9 eā i locū suū. Qui dixerunt: Si remittitis arcbā dei isrl: nolite dimittē eā vacuā: s qđ debetis ei reddite p̄ pctō. t tūc curabimini. t scietis q̄re non recedat man9 ei9 a vobis. Qui dixerūt: Quid ē qđ p̄ delicto reddē debeam9 ei? Rñderuntq; illi. Juxta numerū p̄uinciaꝝ philistinorū q̄nq; anos aureos facietis. t q̄nq; mures aureos q̄a plaga vna fuit oib9 vob t satrapis vr̄is Facietisq; similitudines anorū vr̄orū. t similitudines murium q̄ demoliti sūt tra. t dabitis deo isrl gloriā: si forte releuet manū suā a vobis t a dijs vr̄is t a tra vr̄a. Quare grauatis cor da vr̄a: sicut aggrauauit egyptus t pharao cor suū? Nōne postq̄ percussus est tūc dimisit eos. t abierūt? Nūc g̃ arripite t facite plaustrū nouū vnū. t duas vaccas fetas q̄b9 nō est impositū iugū iūgite i plaustro. t recludite vitulos earū domi. Tolletisq; arcbā dñi. t ponetis in plaustro. t vasa aurea q̄ exoluistis ei p̄ delicto ponetis i capsellā ad latus eius: t dimittite eā ut vadat. t aspicietis. Et si q̄ dem p viā finiū suoꝝ ascēderit d bethsames ipse fecit nobis h malū grāde. sin aūt minime sciem9 q̄a nequaq̄ man9 ei9 tetigit nos: s casu accidit. Fecerūt g̃ illi hoc modo. t tollētes duas vaccas q̄ lactabāt vitulos iūxerūt ad plaustrū: vitulosq; earū concluserūt domi. Et posuerūt arcbā dei sup plaustrū t capsellā q̄ habebat mures aureos t similitudinē anorū Ibant aūt i directū vacce p̄ viam que ducit bethsames. t itinere vno gradiebāt p̄gētes t mugientes. t nō declinabāt neq; ad dextrā neq; ad sinistrā. Sz t satrapē philistiim sequebantur vsq; ad termios bethsames. Porro bethsamite metebant triticū in valle. Et eleuantes oculos viderūt arcbam. t gauisi sūt cū vidissent. Et plaustrū venit in agrū iosue bethsamite. t stetit ibi. Erat autem ibi lapis magn9. Et p̄ciderūt ligna plaustri: vaccasq; imposuerunt sup ea holocaustū dño. Leuite aūt deposuerūt arcbā dei. t capsellam q̄ erat iuxta eam in q̄ erant vasa aurea. t posuerunt sup lapidē grandē. Uiri aūt bethsamite obtulerūt holocausta. t immolauerūt victimas in die illa dño. Et q̄nq; satrapē philistinorū viderūt t reuersi sūt i accbaron i die illa. Hi sunt autē ani aurei q̄s reddiderūt philistiim p̄ delicto dño. Açot9 vnū: gaça vnū: ascbalon vnū: geth vnū: accbaron vnum. t mures aureos f̄m numerum vrbiū philistiim q̄nq;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

prouintiarū: ab vrbe murata vsq; ad villā q erat absq; muro. ⁊ vsq; ad abel magnū sup quē posuerūt arcbam dñi que erat vsq; in illa die in agro iosue bethsamitis. Percussit autē dom⁹ de viris bethsamitibus. eo q; vidissent arcbā dñi. ⁊ percussit de ppl'o septuaginta viros. ⁊ quinquaginta milia plebis. Luxitq; ppl'us. eo q; dñs percussisset plebem plaga magna. Et dixerūt viri bethsamite. Quis poterit stare in conspectu dñi dei sci huius? Et ad quē ascēdet a nobis? Miserūtq; nūcios ad habitatores cariathiarim dicētes: Reduxerūt philistiim arcbam dñi: descendite ⁊ reducite eam ad vos.

VII

Venerunt ergo viri cbariathiarim ⁊ reduxerūt arebam dñi. ⁊ intulerunt eā i domū aminadab i gabaa. Eleaçarū autē filiū ei⁹ sanificauerūt. ut custodiret arcbā dñi. Et factū ē ex qua die mānsit arcba dñi i cariathiarim. multiplicati sūt dies. Erat quippe iam ann⁹ vicesim⁹. Et requieuit omis domus isrl' p⁹ dñm. Ait aūt samuel ad vniuersam domū isrl' dicēs: Si i toto corde vrō reuertimini ad dñm. auferte deos alienos de medio vrī. baalim ⁊ astaroth. ⁊ pparate corda vra dño. ⁊ fuite ei soli. ⁊ eruet vos de manu philistiim. Abstulerūt ḡ filij isrl' baalim ⁊ astaroth. ⁊ seruierūt dño soli. Dixit aūt samuel: Congregate vniuersū isrl' in maspbat ut orem p vobis dñm. Et cōuenerūt i maspbat. Hauserūtq; aquā ⁊ effuderūt i cōspectu dñi. ⁊ ieiunauerūt i die illa. atq; dixerūt: Tibi peccauim⁹ dñe. Judicauitq; samuel filios isrl' i maspbat. Et audierūt philistiim q; congregati essent filij isrl' in maspbat. ⁊ ascenderūt satrapte philistinoꝝ ad israbel. Qđ cū audissent filij israbel. timuerūt a facie philistinorū. Dixerūtq; ad samuelem: Ne cesses p nobis clamare ad dñm deū nostrū ut saluet nos de manu philistinoꝝ. Tulit aūt samuel agnū lactantē vnū. ⁊ obtulit illū holocaustū integrū dño. Et clamauit samuel ad dñm p isrl'. ⁊ exaudiuit eū dñs. Factū ē āt cū samuel offerret holocaustū dño: philistiim iniere pliū ꝺ isrl'. Intonuit autē dñs fragore magno i die illa sup philistiim. ⁊ exterruit eos ⁊ cesi sūt a filijs israbel. Egressiq; filij isrl' de maspbat psecuti sūt philisteos. ⁊ percusserūt eos vsq; ad locū q; erat subter bethcbar. Tulit aūt samuel lapidē vnū. ⁊ posuit eum inter maspbat ⁊ inter sen. ⁊ vocauit nomē loci illius. lapis adiutorij. Dixitq; Hucusq; auxiliat⁹ ē nobis dñs. Et būiliati sūt philistiim nec apposuerūt vltra ut venirēt in terminos isrl'. Facta ē itaq; manus dñi sup philisteos cunctis diebus samuelis. ⁊ reddite sūt vrbes q̄s tulerant philistiim ab isrl' israbeli. ab accbaron vsq; geth ⁊ terminos suos. Liberauitq; isrl' de mānu philistinoꝝ. eratq; pax inē isrl' ⁊ āmorreū. Judicabat āq; samuel israbel cūctis diebus vite sue. ⁊ ibat p singulos ānos circuiēs bethel ⁊ galgala ⁊ maspbat. ⁊ iudicabat israbelē in supdictis locis. Reuertebaturq; in ramatba: ibi. n. erat dom⁹ eius: ⁊ ibi iudicabat israbelem. Edificauit etiam ibi altare domino.

VIII

Factū ē aūt cū senuisset samuel: posuit filios suos iudices i isrl'. Fuitq; nomen filij eius p̄mogeniti iobel. ⁊ nomē secūdi abia. iudicū in bersabee. Et nō ambulauerūt filij illi⁹ i vijs ei⁹: ꝺ declinauerūt p⁹ auaritiā. acceperūtq; munera. ⁊ peruerterunt iudiciū. Cōgregati ḡ vniūsi maiores natu isrl'. venerūt ad samuelē i ramatba. dixerūtq; ei: Ecce tu senuisti. ⁊ filij tui nō ambulāt i vijs tuis. Cōstitue nobis regē. ut iudicet nos. sicut ⁊ vniuerse habēt nationes. Displicuitq; sermo i oculis samuelis. eo q; dixissent: da nob regē ut iudicet nos. Et orauit samuel ad dñm. Dixit āt dñs ad samuelē Audi vocē ppli i oib⁹ q̄ loquūt tibi. Nō enim te abiecerūt ꝺ me. ne regnem sup eos. Juxta oia opa sua q̄ fecerūt a die qua eduxi eos de egypto vsq; ad diē hāc: sicut dereliq̄runt me ⁊ seruierūt diis alienis. sic faciūt etiam tibi. Nūc ḡ vocē eoꝝ audi. Verūtn̄ ꝓtestare eos ⁊ p̄dic eis ius regis q̄ regnatur⁹ ē sup eos. Dixit itaq; samuel oia ꝟba dñi ad ppl'm q̄ petierat a se regē. ⁊ ait: Hoc erit ius regis q̄ imperatur⁹ ē vob. Filios vrōs tollet ⁊ ponet i curribus suis. facietq; sibi eq̄tes ⁊ p̄cursores q̄drigaꝝ suaꝝ. ⁊ ꝓstituet sibi tribunos ⁊ centuriones. ⁊ aratores agroꝝ suoꝝ. ⁊ messores segetū. ⁊ fabros armoꝝ ⁊ curruū suoꝝ. Filias q̄ vras faciet sibi vnguentarias ⁊ focarias ⁊ panificas. Agros q̄ vros ⁊ vineas ⁊ oliueta optima tollet. ⁊ dabit ꝺuis suis. Sz ⁊ segetes vras ⁊ vinearū redditus addecimabit: ut det eunuchis ⁊ famulis suis. Seruos etiā vestros ⁊ ācillas ⁊ iuuenes optimos ⁊ asinos auferet. ⁊ ponet i opere suo. Greges q̄ vestros addecimabit: vosq; eritis ei serui.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et clamabitis in die illa a facie regis vestri quem elegistis vobis. & nō exaudiet vos dominus in die illa: quia petistis vobis regem Noluit aūt populus audire vocē samuelis. sed dixerūt: Nequaq̄. Rex enī erit sup nos & erimus nos quoq; sicut omnes gentes. & iudicabit nos rex nr̄. & egredief ante nos. & pugnabit bella nostra p nobis. Et audiuit samuel oia verba pp̄li. & locut⁹ est ea in auribus dn̄i. Dixit aūt dn̄s ad samuelē. Audi vocē eox. & constitue sup eos regem. Et ait samuel ad viros israbel; Vadat vnusq̄sq; in ciuitatem suam.

Erat vir de beniamin nomine Cis filius abiel. filij seor. filij becbor. filij saretb. filij aphia. filij viri gemini fortis robore. Et erat ei filius vocabulo saul electus & bonus. & nō erat vir de filijs israel melior illo. Ab humero & sursū eminebat super oēm pp̄lm. Perierant aūt asine eis p̄ris saul Et dixit eis ad saul filiū suū. Tolle tecū vnū de pueris. & p̄surgēs vade & q̄re asinas. Qui cū transissent p montē effraim & p trā salisa & nō inuenissent. transierūt etiā p trā salim. & nō erāt: & p trā gemini. & minime reppererunt. Cū aūt venissent in trā supb. dixit saul ad puerū q̄ erat cū eo. Veni & reuertamur: ne forte dimiserit p̄ me⁹ asinas & sollicitus sit p nobis. Qui ait ei: Ecce vir dei ē i ciuitate hac vir nobilis. cūcta q̄ dicit fine ambiguitate venit. Nūc ḡ eamus illuc. si forte indicet nobis de via nr̄a p̄pter quā venim⁹. Dixitq; saul ad puerū suū: Ecce ibim⁹. Quid ferem⁹ ad virū dei? Panis defecit in sitarijs nr̄is. & sportulā nō habemus ut demus hoi dei. nec q̄cq̄ aliud. Rursū puer rndit sauli. & ait: Ecce inuenta ē i manu mea q̄rta ps stateris argēti: dem⁹ hoi dei. ut indicet nobis viā nostrā. Olim in israel sic loq̄bat vnusq̄sq; vadēs cōsulere deū. Venite & eam⁹ ad videntē. Qui enim pphēta dicit hodie: vocabat olim videns. Et dixit saul ad puerū suū: Optim⁹ sermo tuus Veni eam⁹. Et ierūt in ciuitatē in q̄ erat vir dei. Cūq; ascenderēt cliuū ciuitat̄ inuenerūt puellas egredientes ad hauriendā aquam. & dixerūt eis: Nūm hic ē videns? Que rndentes dixerūt illis: Hic ē. Ecce an̄ te. Festina nunc hodie enim venit i ciuitatē: q̄a sacrificiū ē hodie pp̄li in excelso. Ingredientes urbē statim iuenietis eū: an̄q̄ ascendat excelsū ad vescendū. Nec enim comedet⁹ ē pp̄lus donec ille veniat: q̄a ipse bndicet hostie. & deinceps comedent q̄ vocati sūt. Nūc ḡ conscendite: q̄a hodie repietis eū. Et ascenderūt in ciuitatem Cūq; ambularēt i medio urbis. apparuit samuel egrediens obuiam eis. ut ascenderet i excelsū. Dn̄s aūt reuelauerat auriculam samuelis an̄ vnā die q̄ venret saul dicēs: Hac ipsa hora q̄ nūc est. cras mittā virū ad te de tra beniamin. & vnges eū ducē sup populum meū israel. Et saluabit pp̄lm meū de manu philistinox: q̄a respexi pp̄lm meū. Venit enim clamor eox ad me. Cūq; aspexisset samuel saulem. dn̄s dixit ei: Ecce vir quē dixeram tibi. Iste dn̄abit pp̄lo meo. Accessit aūt saul ad samuelem in medio porte. & ait: Indica oro mihi. ubi ē dom⁹ videntis? Et rndit samuel sauli dicens: Ego sū videns. Ascende an̄ me in excelsū ut comedas mecū hodie. & dimittam te mane. & oia q̄ sūt i corde tuo indicabo tibi Et de asinis q̄s nudiustertin⁹ p̄didisti ne sollicit⁹ sis. q̄a inuente sūt. Et cui⁹ erūt optima q̄q; israel? Nonne tibi & oi domui p̄ris tui? Rndens aūt saul ait: Nūq̄d nō filij gemini ego sū de minima tribu israel. & cognatio mea nouissima inter cūctas familias de tribu beniamin? Quare ergo locut⁹ es mihi sermonē istū? Assumēs itaq; samuel saulē & puerū ei⁹ introduxit eos i triclinium. & dedit eis locū in capite eox qui fuerāt inuitati. Erant enim quasi triginta viri. Dixitq; samuel coco: Da partē quā dedi tibi & p̄cepi ut reponeres seorsū apud te. Leuauit aūt cocus armū. & posuit an̄ saul. Dixitq; samuel: Ecce q̄d remānsit: pone an̄ te & comede quia de industria seruatū ē tibi q̄n populum vocaui. Et comedit saul cū samuele i die illa Et descenderūt de excelso in oppidū. & locut⁹ est cum saule in solario. strauitq; saul i solario & dormiuit. Cūq; mane surrexissent & iā dies lucesceret. vocauit samuel saulē i solario dicēs: Surge ut dimittā te. Et surrexit saul. Egressi sūt ambo. ipse videlz & samuel. Cūq; descenderēt in extrema p̄te ciuitatis. samuel dixit ad saul: Dic puero ut antecedat nos & trāseat. Tu aūt substiste paulisper ut indicem tibi verbum dn̄i.

Tulit autē samuel lenticulam olei. & effudit sup caput eius. & deosculat⁹ est eum. & ait: Ecce unxit te dom⁹ super hereditatem suā in p̄cipem. Cumq; abieris hodie a me: inuenies duos viros iuxta sepulchrū rachel in finibus beniamin

in meridie·dicẽtq; tibi: Jnuente sũt asine ad
qs ieras pquirendas. ⁊ inẽmissis pat tuus
asinis sollicit⁹ ẽ p vob. ⁊ dicit: Quid faciã de
filio meo? Cũq; abieris inde. ⁊ vltra trãsieris
⁊ veneris ad quercũ thabor· iueniẽt te tres
viri ascẽdẽtes ad deũ in bethel· vn⁹ portans
tres hedos. ⁊ alⁱ tres tortas panis. ⁊ alius
portãs lagenã vini. Cũq; te salutauerint da-
bũt tibi duos panes. ⁊ accipies de mãu eor.
Post hec venies i collẽ dñi vbi ẽ statio phi-
listinorũ. Et cũ ingressus fueris ibi vrbem:
obuiũ habebis gregẽ pphar descendẽtiũ de
excelso. ⁊ ante eos psalteriũ ⁊ tympanũ ⁊ ti-
biã ⁊ citharã· ipsosq; pphetãtes. ⁊ insiliet in
te spũs dñi. ⁊ pphabis cũ eis. ⁊ mutaberis in
virũ aliũ. Cũ ergo euenerint signa hec tibi:
fac q̃cũq; inuenerit man⁹ tua: qa dñs tecũ ẽ.
Et descẽdes añ me i galgala. Ego quippe de-
scendã ad te ut offeras oblationẽ. ⁊ immoles
victimas pacificas. Septẽ dieb⁹ expectabis
donec veniã ad te. ⁊ ostendã tibi que facias.
Jtaq; cũ auertisset humerũ suũ ut abiret a
samuele imutauit ei de⁹ cor aliud. ⁊ venerũt
oia signa hec i die illa. Venerũtq; ad pdictũ
collẽ. ⁊ ecce cune⁹ pphar obui⁹ ei. Et insiluit
sup eũ spũs dñi. ⁊ pphauit i medio eor. Vi-
dentes aũt des qui nouerant eũ heri ⁊ nudi-
us tertiⁱ⁹ q; eet cũ pphis ⁊ ppharet· dixerunt
ad inuicẽ: Que nã res accidit filio cis? Nũ ⁊
saul inᶜ pphas? Rñditq; alⁱ⁹ ad alterũ dicẽs
Et qs pr ei⁹? Propterea pverbiũ. Nũ ⁊
saul inᶜ pphas? Cessauit aũt pphare. ⁊ ve-
nit ad excelsũ. Dixitq; patruus saul ad eũ ⁊
ad puerũ eius: Quo abistis? Qui rñderunt.
Querẽ asinas. Quas cũ nõ repperissem⁹· de-
nim⁹ ad samuelẽ. Et dixit ei patru⁹ su⁹: In-
dica mihi qd dixerit tibi samuel. Et ait saul
ad patruũ suũ. Jndicauit nobis· qa inuente
eẽnt asine. De sermone aũt regni nõ indica-
uit ei: quẽ locut⁹ fuerat ei samuel. Et puoca-
uit samuel pplm ad dñm i maspha. ⁊ ait ad
filios isrl: Hec dicit dñs de⁹ isrl. Ego eduxi
isrl de egypto. ⁊ erui vos de manu egyptiorũ
⁊ de manu oiũ regũ q̃ affligebãt vos. Vos
aũt hodie pieciſtis dñm deũ vrm· q sol⁹ sal-
uauit vos de vniũsis malis ⁊ tribulationib⁹
vris. ⁊ dixistis: Nequaq̃: ꝫ regem constitue
sup nos. Nũc g̃ state corã dño p trib⁹ vras ⁊
p familias. Et applicuit samuel oes tribus
isrl. ⁊ cecidit sors super tribũ beniamin. Et
applicuit tribũ beniamin ⁊ cognationes ei⁹
⁊ cecidit sup cognationẽ methri. ⁊ peruenit
usq; ad saul filiũ cis. Quesierũt ergo eũ. ⁊
nõ est inuẽt⁹. Et ꝓsuluerũt p⁹ hec dñm vtr nã
ventur⁹ eẽt illuc. Rñditq; dñs: Ecce absco-
dit⁹ est domi. Cucurrerũt itaq; ⁊ tulerunt eũ
inde· stetitq; in medio pⁱ. ⁊ altior fuit vni-
uerso pⁱo ab humero ⁊ sursũ. Et ait samuel
ad oẽm pⁱm: Certe videtis quẽ elegit dñs·
qm̃ nõ sit silⁱs illi i oi pⁱo. Et clamauit ois
pⁱus. ⁊ ait: Viuat rex. Locut⁹ ẽ aũt samuel
ad pⁱm legem regni. ⁊ scripsit in libro. ⁊ re-
posuit coram dño. Et dimisit samuel oẽm po-
pulũ· singulos i domũ suã. Sed ⁊ saul abiit
in domũ suã i gabaa. Et abiit cũ eo pars ex-
ercitus· q̃ tetigerat deus corda. Filij uo be-
lial dixerũt. Nũ saluare nos poterit iste? Et
despexerũt eũ. ⁊ nõ attulerũt ei munera. Jlle
uo dissimulabat se audire XI

Et factũ ẽ q̃i p⁹ mensem· ascẽdit na-
as ammonites. ⁊ pugnare cepit ad-
uersum iabes galaad· dixerũtq; oes
viri iabes ad naas. Habeto nos federatos
⁊ huiem⁹ tibi. Et rñdit ad eos naas ãmoni-
tes. Jn hec feriã vobiscũ fed⁹· ut eruã oiũz de-
strũ oculos dextros: ponãq; vos opprobriũ
i vniuerso isrl. Et dixerũt ad eũ seniores ia-
bes. Cõcede nobis septẽ dies· ut mittam⁹ nũ-
cios ad vniuersos terminos isrl. ⁊ si nõ fue-
rit q̃ defendat nos egrediemur ad te. Vene-
rũt g̃ nũci i gabaa saulis. ⁊ locuti sũt uba hec
audiente pⁱo. Et leuauit ois pⁱus voce sua
⁊ fleuit. Et ecce saul veniebat sequẽs boues
de agro. ⁊ ait: Quid hz pⁱus q̃ ploret? Et
narrauerũt ei uba viroꝝ iabes. Et insiluit spũs
dñi in saul cũ audisset hec uba. ⁊ irat⁹ ẽ furor
ei⁹ nimis. Et assumẽs vnũq; bouẽ cõcidit in
frusta: misitq; in oes terminos isrl per manũ
nũciorꝝ dicẽs: Quicũq; nõ exierit. ⁊ secutus
fuerit saul ⁊ samuel· sic fiet bobus ei⁹. Jnua-
sit g̃ timor dñi pⁱm. ⁊ egressi sũt q̃si vir vn⁹
⁊ recensuit eos in bezech. Fuerũtq; filiorꝝ isrl
trecenta milia· viroꝝ aũt iuda triginta mi-
lia. Et dixerũt nũcijs q̃ venerãt. Sic dicetis
viris q̃ sũt in iabes galaad. Cras erit vobis
sal⁹ cũ icaluerit sol. Venerũt g̃ nũci, ⁊ nũcia-
uerũt viris iabes. Qui letati sũt. ⁊ dixerũt:
Mane exibim⁹ ad vos. ⁊ facietis nobis oe qd
placuerit vobis. Et factũ est cũ dies crasti-
nus venisset: cõstituit saul pⁱm in tres pties
Et ingress⁹ ẽ media castra i vigilia matutina
⁊ pcussit ãmon vsq; dũ icalesceret dies. Reliq;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aũt dispsi sũt ita ut nõ relinq̃rent ex eis duo pariẽ. Et ait ppls ad samuelem: Quis ẽ iste q̃ dixit: saul nõ regnabit sup nos? Date viros t interficiem⁹ eos. Et ait saul. Nõ occidet q̃sq̃ in die hac: qa hodie fecit dñs salutem in isrl. Dixit aũt samuel ad ppl'm. Venite t eamus in galgala. t inouem⁹ ibi regnum. Et prexit ois ppl'us i galgala. t fecerũt ibi regẽ saul corã dño i galgala. Et immolauerũt ibi victimas pacificas corã dño. Et letat⁹ ẽ ibi saul. t cũctus viri isrl nimis. XII

Dixit aũt samuel ad vniuersum isrl: Ecce audiui vocem vram iuxta oia q̃ locuti estis ad me. t constitui sup vos regẽ. Et nũc rex gradit añ vos. Ego aũt senui t incanui. Porro filij mei vobiscũ sunt. Itaq; cõuersat⁹ corã vob ab adolescẽtia mea vsq; ad hãc diẽ ecce ppsto sũ. Loqmini de me corã dño t corã xp̃o ei⁹. vtr̃ bouem cuius q̃ tulerim aut asinũ. si quẽq̃ calũniat⁹ sum. si oppressi aliquẽ. si de manu cuiusq̃ munus accepi. t ptemnã illud hodie restituãq; vobis Et dixerũt: Nõ es calũniatus nos. neq; oppressisti. neq; tulisti de manu alicui⁹ quippiã Dixitq; ad eos: Testis est dñs aduersũ vos t testis christus eius in die hac: qa non inueneritis i manu mea quippiã. Et dixerunt: Testis. Et ait samuel ad ppl'm: Dñs q̃ fecit moysen t aaron. t eduxit pres nros de terra egypti. adest. Nũc g̃ state ut iudicio contendam aduersũ vos corã dño. de omnib⁹ misericordijs dñi q̃s fecit vobiscũ t cũ patrib⁹ vris. quõ iacob ingressus ẽ in egyptũ. t clamauerũt pres vri ad dñm. t misit dñs moysen t aaron. t eduxit pres vros de egypto. t collocauit eos i loco hoc. Qui obliti sũt dñi dei sui. t tradidit eos in manus sysare mgri militie asor. t i manu philistinor. t i manu regis moab. t pugnauerũt aduersũ eos. Postea aũt clamauerũt ad dñm t dixerũt: Peccauim⁹: quia dereliquim⁹ dñm. t seruiuim⁹ baalim t astaroth. Nũc g̃ erue nos de mãu inimicor nror. t seruiemus tibi. Et misit dominus hierobaal t badan t barach t iepte t samuel. t eruit vos de manu inimicor vror p circuitũ. t habitastis confidenter. Videntes aũt q̃ naas rex filior ãmon venisset aduersũ vos: dixistis mihi. neq̃q̃: s rex iperabit nobis. cũ dñs de⁹ vester regnet i nobis Nũc g̃ ppsto ẽ rex vester quẽ elegistis t petistis. Ecce dedit vob dñs regẽ. Si timueritis dñm t seruieritis ei. t audieritis vocẽ ei⁹. t nõ exasperaueritis os dñi. eritis t vos t rex q̃ ipe rat vob sequẽtes dñm deũ vrm. Si aũt non audieritis vocẽ dñi. sed exasperaueritis sermones ei⁹. erit man⁹ dñi sup vos t sup pres vestros. Sed t nũc state t videte rem istã grandem quã factur⁹ ẽ dñs i cõspectu vro. Nunqd nõ messis tritici ẽ hodie? Inuocabo dñm t dabit voces t pluuias. t scietis t videbitis qa grãde malũ feceritis vobis i cõspectu dñi petẽtes sup vos regem. Et clamauit samuel ad dñm. t dedit dñs voces t pluuias in illa die. Et timuit ois populus nimis dñm t samuelẽ. Et dixit vniuersus ppl'us ad samuelem. Ora pro seruis tuis ad dñm deũ tuũ ut non moriamur. Addidim⁹ enim. vniuersis peccatis nostris malũ. ut peterem⁹ nobis regẽ. Dixit autem samuel ad ppl'm. Nolite timere. Vos fecistis vniuersũ malũ hoc. Verũtñ nolite recedẽ a tergo dñi. sed seruite dño in omni corde vestro. t nolite declinare p⁹ vana que nõ pderũt vob. neq; eruẽt vos: qa vana sũt t nõ derelinquet dñs ppl'm suũ ppter nomẽ suũ magnũ. qa iurauit dñs facẽ vos sibi populũ. Absit aũt a me hoc pctm̃ i dño ut cessem orare p vob. t docebo vos viã bonã t rectã Igit timete dñm. t seruite ei i vitate. t ex toto corde vro. Vidistis enim magnifica q̃ i vobis gesserit dñs. Quod si pseueraueritis in malitia: t vos t rex vester pariter peribitis. XIII

Filius vni⁹ ãni erat saul cũ regnare cepisset: duob⁹ autẽ annis regnauit sup isrl. Et elegit sibi saul tria milia de isrl. Et erãt cũ saul duo milia i machmas t in monte bethel. mille aũt cũ ionatha i gabaa beniamin. Porro certerũ ppl'm remisit vnũquẽq; i tabnacula sua. Et percussit ionathas stationẽ philistinor que erat in gabaa. Quod cũ audissent philistijm. saul cecinit buccina in oi tra dicẽs: Audiãt hebrei. Et vniuersus isrl audiuit huiuscemodi famã: percussit saul stationẽ philistinorũ. Et erexit se isrl aduersus philistijm. Clamauit ergo ppl's p⁹ saul i galgala. t philistijm congregati sunt ad preliandũ cũ isrl. triginta milia curruũ. t sex milia eqtũ. t reliquũ vulg⁹ sicut arena q̃ est i littore maris plurima. Et ascẽdẽtes castrametati sũt i machmas ad orientẽ bethauen. Quod cũ vidissent viri isrl sei arto positos: afflictus. n. erat ppl'us. absconderunt se in speluncis t in abditis. in petris q̃q; t i antris t m

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cisternis. Hebrei aũt transierunt iordanẽ in trã gad ⁊ galaad. Cũq; adhuc eẽt sauli gal. gala uniuersus ꝑplus ꝑterrit⁹ ẽ q̃ seq̃bat eũ Et expectauit septẽ diebus iuxta placitũ samuelis. ⁊ nõ venit samuel in galgala. Dilapsusq; ẽ ꝑplus ab eo. Dixit q̃ saul: Afferte mihi holocaustum ⁊ pacifica. Et obtulit holocaustũ. Cũq; cõpleuisset offerens holocaustũ ecce samuel veniebat. Et egressus est saul obuiã ei ut salutaret eũ. Locutusq; ẽ ad eũ samuel Quid feci sti? Rñdit saul. Quia vidi q̃ populus dilaberet a me. ⁊ tu nõ venisti iuxta placitos dies. Porro philistiim cõgregati fuerant in machmas. dixi: Nũc descendẽt philistiim ad me in galgala. ⁊ faciẽ dñi nõ placaui. Necessitate cõpulsus: obtuli holocaustũ dño. Dixitq; samuel ad saul: Stulte egisti: nec custodisti mandata dñi dei tui que ꝑcepit tibi. Nõ si nõ fecisses: iã nũc ꝑparasset dñs regnũ tuũ sup̃ isrł in sempiternũ. Sed nequaq̃ regnũ tuũ vltra cõsurget. Quesiuit dñs sibi virũ iuxta cor suũ. ⁊ ꝑcepit ei dñs ut esset dux sup̃ ꝑplm suũ. eo q̃ nõ seruaueris que ꝑcepit dñs. Surrexit aũt samuel. ⁊ ascendit de galgalis i gabaa beniamin. Et reliq̃ ꝑpli ascenderũt p⁹ saul obuiã ꝑplo q̃ expugnabãt eos: venietes de galgalai gabaa i colle beniamin. Et recensuit saul ꝑplm q̃ inuẽti fuerãt cũ eo q̃si sexcẽtos viros. ⁊ saul ⁊ ionathas fili⁹ ei⁹ ꝑplusq; q̃ inuent⁹ fuerat cũ eis erat in gabaa beniamin. Porro philistiim consederant in machmas. Et egressi sũt ad ꝓliãdũ de castris philistinox tres cunei. Unus cune⁹ pgebat ꝓ viã effraim ad terrã saul. Porro ali⁹ igrediebat ꝑ viã bethoron. Terti⁹ aũt verterat se ad iter termini i ẽra sabaa iminẽtis vallis seboim ꝓ desertũ. Porro faber ferrarius nõ inueniebat in oi terra isrł. Cauerant. n. philistiim: ne forte facerẽt hebrei gladiũ aut lanceam. Descendebat q̃ oĩs isrł ad philistiim ut acueret vnusq̃sq; vomerẽ suũ ⁊ ligonẽ ⁊ securim ⁊ tridẽtẽ ⁊ sarculũ. Retuse itaq; erant acies vomerũ ⁊ ligonũ ⁊ tridẽtiũ ⁊ securiũ vsq; ad stimulũ corrigẽdũ. Cũq; venisset dies ꝓlij nõ est inuẽt⁹ ensis ⁊ lãcea i manu toti⁹ ꝑpli q̃ erat cũ saul ⁊ ionatha. exceptis saul ⁊ ionatha filio ei⁹. Egressa ẽ aũt statio philistiim ut trãscẽderet in machmas. XIIII

Factum est autem die quadã ut diceret ionathas filius saul ad adolescentẽ armigerũ suũ. Veni ⁊ transeam⁹ ad stationem philistinox q̃ ẽ trans locũ illũ. Patri aũt suo nõ indicauit. Porro saul morabat in extrema ꝑte gabaa sub malogranato q̃ erat i agro gabaa. Et erat ꝑplus cum eo q̃si sexcẽtox virox. Et achias fili⁹ achitob fris ichabod filij phinees q̃ ort⁹ fuerat ex heli sacerdote dñi in silo portabat ephot. Sed ꝑplus ignorabat q̃ isset ionathas. Erãt aũt inter ascẽsus ꝑ quos nitebat ionathas trãsire ad stationem philistinorũ eminentes petre ex vtraq; ꝑte. ⁊ q̃si in modũ ventiũ scopuli hinc inde ꝓrupti. Nomẽ vni bosez. ⁊ nomẽ alteri sene. Un⁹ scopul⁹ ꝓminẽs ad aq̃lonẽ ex aduerso machmas. ⁊ alter ad meridiẽ ꝓ gabaa Dixit aũt ionathas ad adolescẽtẽ armigerũ suũ. Veni trãseam⁹ ad stationẽ icircũcisorũ horx. si forte faciat dñs ꝑ nobis. q̃a nõ ẽ dño difficile saluare uel i multis uel i paucis. Dixitq; ei armiger su⁹. Fac oia q̃ placẽt aio tuo Perge q̃ cupis. ⁊ ero tecũ vbicũq; volueris. Et ait ionathas. Ecce nos trãsim⁹ ad viros istos. Cũq; apparuerim⁹ eis. si taliter locuti fuerint ad nos. manete donec veniamus ad vos: stem⁹ i loco nro: nec ascẽdam⁹ ad eos. Si aũt dixerit ascẽdite ad nos: ascẽdam⁹ ad eos: q̃a tradidit eos dñs in manib⁹ nostris. Hoc erit nob signũ. Apparuit igit vterq; stationi philistinorũ. Dixerũtq; philistiim. En hebrei egrediũt de cauernis i q̃b⁹ absconditi fuerãt. Et locuti sũt viri de statione ad ionathan ⁊ ad armigerũ ei⁹. dixerũtq;. Ascẽdite ad nos. ⁊ oñdem⁹ vob rem. Et ait ionathas ad armigerx suũ: Ascẽdamus. Sequere me. Tradidit. n. dñs eos i man⁹ isrł. Ascẽdit ãt ionathas mãib⁹ ⁊ pedib⁹ reptãs. ⁊ armiger eius p⁹ eũ. Itaq; cũ vidissent faciẽ ionathe: alij cadebãt añ ionathan: alios armiger ei⁹ interficiebat sequẽs eũ. Et facta ẽ plaga ꝓma quã percussit ionathas ⁊ armiger ei⁹ q̃ viginti virox: i media ꝑte iugeris. quã par boũ i die arare ꝓsueuit. Et factũ ẽ miraculũ in castris ⁊ ꝑ agros. Sed ⁊ ois ꝑplus statiõis eox q̃ ierãt ad ꝓdandũ obstupuit. ⁊ cõturbata sũt castra. Et accidit q̃si miraculũ a deo. Et respexerũt speculatores saul q̃ erãt in gabaa beniamin. ⁊ ecce multitudo ꝓstrata. ⁊ huc illucq; diffugiens. Et ait saul ꝑplo q̃ erat cũ eo. Requirite ⁊ videte q̃s abierit ex nob. Cũq; requisissent: reptũ ẽ nõ adesse ionathan ⁊ armigerx eius. Et ait saul ad achiam. Applica archam dñi. Erat. n. ibi archa dñi in die illa

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eũ filijs ifrl. Cũq; loq̃ret saul ad sacerdotẽ: tumult⁹ magn⁹ exort⁹ ẽ i castr philistinorũ. Crescebatq; paulati. ⁊ clari⁹ resonabat. Et ait saul ad sacerdotẽ. Contrahe manũ tuã. Cõclamauit g̃ saul ⁊ ois pp̃lus q̃ erat cũ eo ⁊ venerũt vsq; ad locũ certaminis. Et ecce ꝟsus fuerat gladi⁹ vniuscuiusq; ad primũ suũ. ⁊ cedes magna nimis. Ez ⁊ hebrei qui fuerãt cum philistijm heri ⁊ nudius tertius ascenderantq; cũ eis in castris reuersi sũt ut eẽnt cũ isrl ⁊ his qui erãt cũ saul ⁊ ionatha. Omnes q̃z israelite q̃ se abscõderãt i mõte effraim audientes q; fugissent philistei: sociauerũt se cũ suis i p̃lio. Et erãt cũ saul q̃si xxcẽ milia viroꝝ. ⁊ saluauit dñs xus israhel in die illa. Pugna aũt pduit vsq; ad bethauen. Et viri isrl sociati sũt sibi in die illa. Adiurauit aũt saul pp̃lm dicẽs: Maledict⁹ vir q̃ comederit panẽ vsq; ad vesperã donec vlciscar de inimicis meis. Et non manducauit vniuersus pp̃lus panẽ. Omnisq; ẽre vulg⁹ venit i saltũ: i q̃ erat mel sup faciẽ agri. Ingressus ẽ itaq; pp̃lus saltũ. ⁊ apparuit fluẽs mel: nullusq; applicuit manũ ad os suũ. Timebat n. pp̃lus iuramẽtũ. Porro ionathas nõ audierat cũ adiuraret pat ei⁹ pp̃lm. Extenditq; sũmitatẽ ꝟge quã habebat i manu ⁊ intinxit in fauũ mellis. Et cõuertit manũ suã ad os suũ. ⁊ illuminati sũt oculi ei⁹. Respondensq; vn⁹ de pp̃lo ait: Jureiurãdo constrinxit pat tuus pp̃lm dicẽs: Maledict⁹ vir q̃ comederit panẽ hodie. Defecerat autẽ populus. Dixitq; ionathas. Turbauit pr̃ me⁹ terrã. Vidistis ipsi quia illuminati sũt oculi mei eo q; gustauerim paululũ de melle isto: quanto magis si comedisset pp̃lus de p̃da inimicoꝝ suoꝝ quã reppit? Nonne maior plaga facta fuisset i philistijm? Percusserunt g̃ i die illa philisteos a machmis vsq; i bailon Defatigat⁹ ẽ aũt pp̃ls nimis. ⁊ ꝟsus ad p̃dã tulit oues ⁊ boues ⁊ vitulos. ⁊ mactauerũt i ẽra. Comeditq; pp̃lus cũ sanguine. Nũciauerũt autẽ sauli dicentes q; popul⁹ peccasset dño comedẽs cũ sanguine. Qui ait. Preuaricati estis. Voluite ad me iam nũc saxum grande. Et dixit saul: Dispgamini i vulgus ⁊ dicite eis ut adducat ad me vnusq̃sq; bouẽ suũ ⁊ arietẽ. ⁊ occidite sup istud. ⁊ vescimini ⁊ non peccabit dño comedẽtes cum sanguine. Adduxit itaq; ois pp̃lus vnusq̃sq; bouẽ in manu sua vsq; ad noctẽ. ⁊ occiderũt ibi.

Edificauit aũt saul altare dño. Tunc q; primum cepit edificare altare dño. Et dixit saul. Irruam⁹ sup philisteos nocte. ⁊ vastemus eos vsq; dũ illucescat mane: nec relinquam⁹ ex eis virũ. Dixitq; pp̃lus: Omne q̃d bonũ tibi videtur i oculis tuis fac. Et ait sacerdos. Accedam⁹ huc ad dm̃. Et consuluit saul dñm dicẽs: Nũ psequar philistijm? Si trades eos i manu isrl? Et nõ rndit ei i die illa. Dixitq; saul: Applicate huc vniuersos angulos pp̃li. ⁊ scitote ⁊ videte p quẽ acciderit hoc pctm̃ hodie. Viuit dñs saluator isrl: qa si p ionathan filiũ meũ factũ ẽ. absq; retractatione morietr. Ad q̃d null⁹ cõtradixit ei de oi pp̃lo. Et ait ad vniuersũ isrl: Separamini vos in partẽ vnam. ⁊ ego cũ ionatha filio meo ero i pte altera. Rndit q; pp̃lus ad saul: Q̃d bonũ tibi videtur in oculis tuis fac. Et dixit ad dñm deũ isrl. Dñe deus isrl da iudiciũ: q̃d est q; non rndeꝛ seruo tuo hodie? Si in me aut i ionatha filio meo est iniq̃tas hoda ostensionẽ. Aut si hec iniq̃tas ẽ i populo tuo da scitatẽ. Et deprehensus est ionathas ⁊ saul: pp̃lus autẽ exiuit. Et ait saul: Mittite sortẽ inr me ⁊ inter ionatham filiũ meum. Et capt⁹ ẽ ionathas. Dixit aũt saul ad ionathã Indica mihi q̃d feceꝛ. Et indicauit ei ionathas. ⁊ ait: Gustãs gustaui in sũmitate ꝟge q̃ erat in manu mea paululũ mellis. Et ecce ego moꝛioꝛ? Et ait saul: Hec faciat mihi de⁹ ⁊ hec addat: q̃a morte morieris ionatha. Dixitq; popul⁹ ad saul: Ergo ne ionathas morietr q̃a fecit salutẽ hanc magnã in isrl? Hoc nephas ẽ. Viuit dñs: si ceciderit capill⁹ de capite ei⁹ in ẽrã: q̃a cũ deo operat⁹ ẽ hodie. Liberauit g̃ pp̃lus ionatham ut nõ moꝛeretr. Recessitq; saul: nec psecut⁹ ẽ philistijm. Porro philistijm abierũt i loca sua. Et saul ꝓfirmato regno sup isrl pugnabat p circuitum aduersũ oẽs inimicos ei⁹. ꝯ moab ⁊ filios ammon ⁊ edom ⁊ reges soba ⁊ philisteos. ⁊ q̃cũq; se verterat superabat. Cõgregatoq; exercitu pcussit amalech. ⁊ eruit isrl de manu vastatoꝝ eius. Fuerũt aũt filij saul: ionathas ⁊ iesui ⁊ melchisua. Et noia duaꝝ filiaꝝ eius nomẽ ꝑmogenite merob. ⁊ nomen minoris michol. ⁊ nomẽ vxoris saul achinoem filia achimaas. Et nomẽ ꝓncipis militie ei⁹ abner filius ner: patruelis saul. Porro cis fuit pat saul. ⁊ ner pat abner filij⁹ abiel. Erat aũt belũ potens aduersũ philisteos: omnibus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dieb⁹ saul. Nam quęcūq; viderat saul virū fortē ⁊ aptū ad prelīū·sociabat eū sibi. XV

ET dixit samuel ad saul: Me misit dñs ut vngerē te in regem sup̄ ꝑplm eius isrł. Nūc ḡ audi vocē dñi. Hec dicit dñs exercituū. Recensui quecūq; fecit amalecb israbeli quō restitit ei i via cū ascē/dęret de egypto. Nūc ḡ vade ⁊ pcute amalecb. ⁊ demolire vniuersa ei⁹. Nō parcas ei ⁊ nō cōcupiscas ex reb⁹ ipsi⁹ aliq̄d·ꝫ interfice a viro vsq; ad mulierem. ⁊ paruulū atq; lactantē·bouē ⁊ ouē·camelū ⁊ asinū. Precepit itaq; saul ꝑplo. ⁊ recensuit eos q̄si agnos ducenta milia pditū. ⁊ decem milia virorū iuda. Cūq; venisset saul vsq; ad ciuitatē amalecb: tetendit insidias in torrēte. Dixitq; saul cineo: Abite·recedite·atq; discedite ab amalecb: ne forte inuoluam te cū eo. Tu enī fecisti misericordiā cū oib⁹ filijs isrł: cū ascēderēt de egypto. Et recessit cine⁹ de medio amalecb. Percussitq; saul amalecb ab eula: donec venias sur q̄ est e regione egypti. Et apprehendit agag regē amalecb viuū. Omne aūt vulg⁹ interfecit i ore gladij. Et pepcit saul ⁊ ꝑplūs agag. ⁊ optimis gregibus ouiū ⁊ armentoꝝ ⁊ vestib⁹ ⁊ arietib⁹ ⁊ vniuersis que pulchra erāt·nec voluerūt dispdē ea. Quicquid ḡ vile fuit ⁊ reprobū: hoc demoliti sūt. Factū ē aūt ꝟbū dñi ad samuel dicēs: Penitet me q̄ constituerī saul regē·q̄a dereliq̄t me. ⁊ ꝟba mea ope nō impleuit. Cōtristatusq; ē samuel. ⁊ clamauit ad dñm tota nocte. Cūq; de nocte surrexisset samuel ut iret ad saul mane: nūciatū est samueli eo q̄ venisset saul in carmelū. ⁊ erexisset sibi fornicē triūphalē. ⁊ reuersus trāsisset: descēdissetq; i galgala. Venit ergo samuel ad saul. ⁊ saul offerebat holocaustū dño de initijs p̄dar̄ q̄ attulerat ex amalecb. Et cum venisset samuel ad saul·dixit ei saul: Benedict⁹ tu dño. Impleui ꝟbū dñi. Dixitq; samuel: Et que est hꝫ vox gregū q̄ resonat i aurib⁹ meis. ⁊ armentoꝝ quā ego audio? Et ait saul: De amalecb adduxerūt ea. Pepcit. n. ꝑplus meliorib⁹ ouib⁹ ⁊ armentis ut immolarēt dño deo tuo: reliqua ꝟo occidim⁹. Ait aūt samuel ad saul: Sine me ⁊ indicabo tibi q̄ locutus sit dñs ad me nocte Dixitq; ei: Loq̄re. Et ait samuel. Nonne cū paruul⁹ eēs i oculis tuis·caput in tribubus isrł factus es? Unxitq; te dñs i regē sup̄ isrł ⁊ misit te dñs i viam. ⁊ ait: Vade ⁊ interfice pctōres amalecb. ⁊ pugnabis ꝫ eos vsq; ad internitionē eoꝝ. Quare ḡ nō audisti vocē dñi: ꝫ versus ad p̄dā es. ⁊ fecisti malū i oculis dñi? Et ait saul ad samuelē. Immo audiui vocē dñi. ⁊ ambulaui i via ꝙ quam misit me dom⁹. ⁊ adduxi agag regē amalecb. ⁊ amalecb interfeci. Tulit aūt de p̄da ꝑplis oues ⁊ boues ꝓmitias eoꝝ que cesa sūt ut immolet dño deo suo in galgalis. Et ait samuel. Nūquid vult dom⁹ holocausta aut victimas ⁊ non potius ut nō obediatur voci domini? Melior ē. n. obediētia q̄ victime. ⁊ auscultare magis q̄ offerre adipem arietū·qm̄ q̄si pctm̄ ariolādi est repugnare. ⁊ quasi scelus idolatrie nolle acq̄escere. Pro eo ḡ q̄ abiecisti sermonem dñi: abiecit te dñs ne sis rex. Dixitq; saul ad samuelē: Peccaui: q̄a ꝓuaricatus sū sermonē dñi. ⁊ verba tua·timens ꝑplm. ⁊ obediēs voci eoꝝ. ꝫ nūc porta q̄so pctm̄ meū. ⁊ reuertere mecū ut adorē dñm. Et ait samuel ad saul: Non reuertar tecū·q̄a piecisti sermonem dñi. ⁊ piecit te dñs·ne sis rex sup̄ isrł. Et conuersus ē samuel ut abiret Ille aūt appḥēdit sūmitatē pallij ei⁹: que ⁊ scissa ē. Et ait ad eū samuel: Scidit dñs regnū isrł a te hodie. ⁊ tradidit illud ꝓximo tuo meliori te. Porro triūphator in isrł non parcet. ⁊ penitudine nō flectet. Neq; enim hō ē ut agat pniam. At ille ait: Peccaui. ꝫ nūc honora me coram senioribus ꝑpli mei ⁊ coram isrł. ⁊ reuertere mecū ut adorē dñm deū tuū. Reuersus ḡ samuel·secut⁹ ē saulē. Et adorauit saul dñm. Dixitq; samuel: Adducite ad me agag regē amalecb. Et oblatus ē ei agag pinguissim⁹ tremēs. Et dixit agag: Siccine separat amara mors? Et ait samuel: Sicut fecit absq; liberis mulieres gladius tuus: sic absq; liberis erit inter mulieres mat̄ tua. Et in frusta cōcidit eū samuel coram dño i galgalis. Abijt aūt samuel in ramatha: saul ꝟo ascēdit i domū suā i gabaa. Et non vidit samuel vltra saul vsq; i diē mortis sue. Verūtm̄ lugebat samuel saul: qm̄ dñm pnitebat q̄ cōstituisset regē saul sup̄ israbel. XVI

DIxitq; dñs ad samuelē. Usq;quo tu luges saul: cū ego ꝓiecerim eum ne regnet sup̄ isrł? Imple cornu tuū oleo. ⁊ veni ut mittā te ad isai bethleemiten. Prouidi enī i filijs eius mihi regem. Et ait samuel: Quō vadam? Audiet enī saul. ⁊ interficiet me. Et ait dñs: Vitulū de armento

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tolles i manu tua. ⁊ dices: Ad imolādū dño
ueni. Et uocabis isai ad victimā. Et ego oñ-
dā tibi q̄d facias. ⁊ vnges quēcūq; mōstra-
uero tibi. Fecit ḡ samuel sicut locutus est ei
dñs. Uenitq; in bethleē. Et āmirati sunt se-
niores ciuitatis occurrentes ei. Dixeruntq;:
Pacific⁹ ne ē ingressus tuus? Et ait: Pacifi-
cus. Ad imolandū dño veni. Scificamini:
⁊ venite mecū ut imolē. Scificauit ḡ isai ⁊
filios ei⁹. ⁊ vocauit eos ad sacrificiū. Cūq;
ingressi eēnt. vidit heliab ⁊ ait: Nū coraz̄ dño
ē chris⁹ ei⁹? Dixit dñs ad samuelē. Ne respi-
cias vultū ei⁹. neq; altitudinē stature eius
q̄m abieci eū. nec iuxta intuitū hois ego iu-
dico. Hō. n. videt ea q̄ parēt. dñs autē intuet
coz. Et vocauit isai aminadab ⁊ adduxit eū
coraz̄ samuel. Qui dixit: Nec hūc elegit dñs
Adduxit aūt isai samma. ⁊ q̄ ait: Etiā hūc
nō elegit dñs. Adduxit itaq; isai septē filios
suos coraz̄ samuel. Et ait samuel ad isai: Nō
elegit dñs ex istis. Dixitq; samuel ad isai:
Nūq̄d iam cōpleti sūt filij? Qui respondit:
Adhuc reliquus ē puul⁹. ⁊ pascit oues. Et
ait samuel ad isai: Mitte. ⁊ adduc eū. Nec
n. discumbem⁹ p̄us q̄s huc ille veniat. Misit
ḡ ⁊ adduxit eum. Erat aūt rufus ⁊ pulcher
aspectu. ⁊ decoraq; facie. Et ait dñs: Surge ⁊
vnge eū. Ipse est eni. Tulit ḡ samuel cornu
olei. ⁊ vnxit eū i medio fratrū ei⁹. Et directus
ē sp̄ūs dñi a die illa i dauid. ⁊ ꝛeiceps. Sur-
gensq; samuel abijt i ramatha. Sp̄ūs autē
dñi recessit a saul. ⁊ exagitabat eum sp̄ūs ne-
quā a dño. Dixerūtq; serui saul ad eū: Ecce
sp̄ūs dñi mal⁹ exagitat te. Jubeat dñs nr̄ rex
⁊ serui tui q̄ coraz̄ te sunt. q̄rent hoiem scientē
psallere cithara: ut q̄n arripuerit te sp̄ūs dñi
mal⁹. psallat manu sua. ⁊ leui⁹ feras. Et ait
saul ad seruos suos. Prouidete ḡ mihi ali-
quē hn̄ psallētē. ⁊ adducite eū ad me. Et re-
spondēs vn⁹ de pueris ait: Ecce vidi filiū isai
bethleemitē scientē psallē. ⁊ fortissimū robo-
re. ⁊ virū bellicosū. ⁊ prudentē i ꝛbis. ⁊ virū
pulchrū. ⁊ dñs ē cū eo. Misit ḡ saul nūcios
ad isai dicēs: Mitte ad me dauid filiū tuū
q̄ ē i pascuis. Tulit itaq; isai asinū plenū pa
nib⁹. ⁊ lagenā vini. ⁊ hedū de capris vnū. ⁊
misit per manū dauid filij sui sauli. Et venit
dauid ad saul. ⁊ stetit coraz̄ eo. At ille dilexit
eū nimis ⁊ fact⁹ ē ei⁹ armiger. Misitq; saul
ad isai dicēs: Stet dauid i cōspectu meo. In-
uenit. n. grām i oculis meis. Igitur q̄ncūq;
sp̄ūs dñi malus arripiebat saul dauid tolle-
bat citharam ⁊ p̄cutiebat manu sua. ⁊ refo-
cillabat saul. ⁊ leui⁹ habebat. Recedebat. n.
ab eo sp̄ūs malus.

XVII

Congregātes aūt philistijm agmina
sua i p̄liū. cōuenerūt in sochot iude:
⁊ castrametati sunt inē sochot ⁊ aze-
cha in finib⁹ domim. Porro saul ⁊ viri isra-
hel cōgregati. uenerūt in valle terebinthi. ⁊
direxerūt aciem ad pugnandū ꝯ philistijm.
Et philistijm stabant sup̄ montē ex p̄te hac:
⁊ isr̄l stabat sup̄ montē ex alt̄a p̄te: vallisq;
erat inē eos. Et egressus ē vir spuri⁹ de castris
philistinoz̄ noie goliath de geth: altitudis
sex cubitoz̄ ⁊ palmo. ⁊ cassis erea sup̄ caput
ei⁹. ⁊ lorica hamata induebat. Porro pōd⁹
lorice ei⁹ q̄nq; milia siclorz̄ eris erat. ⁊ ocre-
as ereas habebat i crurib⁹. ⁊ clypē⁹ ere⁹ te-
gebat hūeros ei⁹. Hastile aūt haste ei⁹ erat
q̄si liciatoriū texentiū. Ipsū autē ferrū haste
ei⁹ sexcētos siclos habebat ferri. Et armiger
ei⁹ ant̄cedebat eū. Stansq; clamabat adūsū
phalāgas isr̄l. ⁊ dicebat eis: Quare venist̄
parati ad p̄liū? Nūq̄d ego nō sū philisteus
⁊ vos serui saul? Eligite ex vobis virū. ⁊ de-
scēdat ad singulare certamē. Si q̄rit pu-
gnare mecū ⁊ p̄cusserit me: erim⁹ vob̄ serui.
Si aūt ego p̄ualuero ⁊ p̄cussero eū: vos ser-
ui eritis ⁊ seruiet̄ nobis. Et aiebat philiste⁹
Ego exprobraui agminib⁹ isr̄l hodie. Date
mihi virū. ⁊ ineat mecū singulare certamē.
Audiens aūt saul ⁊ oēs israhelite sermōes
philistei huiuscemodi. stupebāt ⁊ metuebant
nimis. Dauid aūt erat filij⁹ viri effratei de q̄
sup̄ dictū ē de bethleem iuda cui nomē erat
isai. q̄ habebat octo filios. ⁊ erat vir in diebus
saul senex ⁊ grādeu⁹ inē viros. Abierūt aūt
tres filij ei⁹ maiores p⁹ saul in p̄liū. Et noia
triū filiorū eius q̄ perrexerūt ad bellū: heliab
p̄mogenit⁹. ⁊ secund⁹ aminadab. tertij⁹ q̄s
samma. Dauid aūt erat mim⁹. Trib⁹ ḡ ma-
iorib⁹ secut̄ saulē: abijt dauid ⁊ reuersus ē
a saul ut pasceret gregē p̄ris sui i bethleem.
Procedebat ꝯo philesteus mane ⁊ vespere ⁊
stabat q̄dragīta dieb⁹. Dixit aūt isai ad da-
uid filiū suū: Accipe frib⁹ tuis ephi polente
⁊ decē panes istos. ⁊ curre in castra ad frēs
tuos. ⁊ decē formellas casei. has referes ad
tribunū. Et frēs tuos visitabis si recte agāt
⁊ cū q̄b⁹ ordinati sūt disce. Saul aūt ⁊ illi ⁊
oēs filij israbel i valle terebinthi pugnabāt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aduersum philistiim. Surrexit itaq; dauid mane.ꝛ cõmendauit gregẽ custodi ꝛ onust⁹ abiit sicut p̃cepat ei isai. Et venit ad locum magala ꝛ ad exercitũ:q̃ egressus ad pugnã vociferat⁹ erat i certamie. Direxerat.n. aciẽ isrl̃:ꝫ ꝛ philistiim ex aduerso fuerãt p̃parati Derelinquens g̃ dauid vasa q̃ attulerat sub mãu custodis ad sarcinas·cucurrit ad locũ certaminis.ꝛ interogabat si oĩa recte agerẽt erga frẽs suos.Cũq; adhuc ille loquerẽt eis apparuit vir ille spuri⁹ ascẽdẽs goliath noie philisteus de geth: de castris philistinoꝝ.Et loquẽte eo h̃ cadẽ ꝓba audiuit dauid.Dẽs aũt israhelite cũ vidissent virũ fugerũt a facie ei⁹·timẽtes eũ valde. Et dixit vnusquisq; ad virũ israhel: Nũ vidisti virũ hũc q̃ ascendit? Ad exprobrandũ.n. israhel ascẽdit. Virũ g̃ q̃ percusserit eũ·ditabit rex diuitijs magnis.ꝛ filiã suã dabit ei.ꝛ domũ p̃ris ei⁹ faciet absq; tributo i israhel. Et ait dauid ad viros q̃ stabãt secũ dicẽs:Quid dabit viro q̃ percusserit philisteũ hũc.ꝛ tulerit opprobriũ de israhel? Quis est eni hic philiste⁹ incircũcisus q̃ exprobrauit aciẽ dei viuẽtis? Referebat aũt ei ppl̃s eundem sermonẽ dicens: Hec dabunt viro qui percusserit eũ. Qõ cũ audisset heliab frat eius maior loquẽte eo cũ alijs:irat⁹ ẽ in dauid.ꝛ ait:Quare descendisti ꝛ q̃re dereliq̃sti pauculas oues illas in deserto? Ego noui superbiam tuã ꝛ neq̃tiã cordis tui: q̃a ut videres p̃liũ descẽdisti. Et dixit dauid.Quid feci? Nunq̃d nõ ꝓbũ est? Et declinauit paululũ ab eo ad aliũ. Dixitq; eũdẽ sermonẽ. Et respondit ei ppl̃s ꝓbũ sicut pri⁹. Audita sũt autẽ ꝓba q̃ locut⁹ ẽ dauid.ꝛ annũciata i ꝓspectu saul Ad quẽ cũ fuisset adduct⁹·locut⁹ ẽ ei. Non p̃cidat cor cuiusq; i eo. Ego seru⁹ tuus vadã ꝛ pugnabo aduersus philisteum. Et ait saul ad dauid. Nõ vales resistẽ philisteo isti nec pugnare aduersus eũ:q̃a puer es. Vic autẽ vir bellator ẽ ab adolescẽtia sua. Dixitq; dauid ad saul: Pascebat seru⁹ tu⁹ p̃ris sui gregẽ.ꝛ veniebat leo uel vrsus ꝛ tollebat arietem de medio greg̃.ꝛ p̃sequebar eos ꝛ percutiebã·eruebãq; de ore eorũ. Et illi consurgebãt aduersũ me.ꝛ apprehẽdebã mentũ eorũ ꝛ suffocabã interficiebãq; eos. Nã ꝛ leonẽ ꝛ vrsũ interfeci ego seru⁹ tuus.Erit igit̃ ꝛ philisteus hic incircũcisus q̃si vn⁹ ex eis. Nũc vadam.ꝛ auferã opprobriũ ppl̃i.Quis ꝫ ds ẽ iste philiste⁹ incircũcisus:q̃ ausus ẽ maledicere exercitui dei viuentis? Et ait dauid:Dñs q̃ eripuit me de manu leonis ꝛ de manu vrsi: ipse me liberabit de mãu philistei hui⁹. Dixit autẽ saul ad dauid:Vade ꝛ dominꝰ tecũ sit. Et induit saul dauid vestimentis suis.ꝛ imposuit galeã ereã sup caput eius.ꝛ vestiuit eũ lorica. Accinct⁹ g̃ dauid gladio ei⁹ sup vestẽ suam:cepit tẽptare si armat⁹ posset incedere. Non.n. habebat ꝓsuetudinẽ. Dixitq; dauid ad saul: Nõ possum sic incedẽ:q̃a nõ vsũ habeo. Et tulit baculũ suũ quẽ sp habebat in manib⁹.ꝛ elegit sibi q̃nq; lympidissimos lapides de torrẽte.ꝛ misit eos in peram pastoralẽ quã habebat secũ.ꝛ fundã manu tulit.ꝛ processit aduersum philisteũ. Ibat aũt philiste⁹ incedẽs.ꝛ approp̃quãs aduersũ dauid.ꝛ armiger ei⁹ ante eũ. Cũq; inspexisset eũ philisteus ꝛ vidisset dauid: despexit eũ. Erat aũt adolescens rufus ꝛ pulcher aspectu. Et dixit philisteus ad dauid: Nũq̃d ego canis sũ q̃ tu venis ad me cũ baculo? Et maledixit philisteus dauid in dijs suis. Dixitq; ad dauid:Veni ad me.ꝛ dabo carnes tuas volatilibus celi ꝛ bestijs terre. Dixit autẽ dauid ad philisteũ: Tu venis ad me cũ gladio ꝛ hasta ꝛ clypeo:ego autẽ venio ad te in noie dñi exercituũ dei agminũ israhel q̃b⁹ exprobrasti hodie.ꝛ dabit te dñs in manu mea.ꝛ p̃cutiã te.ꝛ auferã caput tuũ a te. Et dabo cadauera castroꝝ philistiim hodie volatilibus celi ꝛ bestijs terre·ut sciat oĩs terra·q̃a ẽ dñs de⁹ in israhel.ꝛ nouerit vniuersa ecclesia h̃ q̃a non in gladio nec hasta saluat dñs. Ipsi⁹ eni ẽ bellũ.ꝛ tradet vos in manus nr̃as. Cũ g̃ surrexisset philisteus ꝛ veniret ꝛ approp̃quaret ꝭ dauid:festinauit dauid.ꝛ occurrit ad pugnam ex aduerso philistei. Et misit manũ suã in peram·tulitq; lapidem ꝛ funda iecit.ꝛ percussit eum in fronte.ꝛ infixus est lapis in fronte ei⁹.ꝛ cecidit in faciem suam sup terrã. Preualuitq; dauid aduersũ philisteũ in funda ꝛ lapide: p̃cussũq; philisteũ interfecit. Cũq; gladiũ nõ haberẽt in manu dauid·cucurrit ꝛ stetit sup philisteũ.ꝛ tulit gladiũ ei⁹.ꝛ eduxit eũ de vagina sua.ꝛ interfecit eũ·p̃ciditq; caput ei⁹. Videntes aũt philistiim q̃ mortu⁹ eẽt fortissim⁹ cor fugerũt. Et p̃surgentes viri israhel ꝛ iuda vociferati sunt ꝛ p̃secuti sunt philisteos vsq; dũ venirent in vallẽ ꝛ vsq; ad portas accharõ. Ceciderũtq; vulnerati de philistiim in via sarim ꝛ vsq;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ad getb.⁊ vſq; ad accbaron. Et reuertẽtes filij iſrl' poſtꝙ perſecuti ſunt philiſteos inuaſerũt caſtra eoꝝ. Aſſumẽs aũt dauid caput philiſtei·attulit illud i irl'm: arma vo ei⁹ poſuit i tabernaculo ſuo. Eo aũt tpe q̃ viderat ſaul dauid egredientem ꝯ philiſteum·ait ad abner ꝓncipem militie. De qua ſtirpe oſcendit bic adoleſcẽs? Dixitq; abner: Viuit aĩa tua rex ſi noui. Et ait rex: Interroga tu cui⁹ filꝰ ſit iſte puer. Cũq; regreſſus eſſet dauid pcuſſo philiſteo·tulit eũ abner ⁊ introduxit coꝝ ã ſaule·caput philiſtei bñtẽ in manu. Et ait ad eum ſaul: De qua progenie es o adoleſcens? Dixitq; dauid: Filius ſerui tui iſai bethleemite ego ſum.

XVIII

Et factũ eſt cũ cõpleſſet loq ad ſaul· aia ionatbe ꝯglutinata ẽ aie dauid ⁊ dilexit eũ ionatbas q̃ſi aiam ſuam Tulitq; eũ ſaul i die illa. ⁊ nõ conceſſit ei ut reũtereť i domũ pris ſui. Jnierũt aũt dauid ⁊ ionatbas fedus. Diligebat.n. eũ q̃ſi aiam ſuã. Nã expoliauit ſe ionatbas tunica q̃ erat indut⁹. ⁊ dedit eã dauid ⁊ reliq̃ veſtimenta ſua vſq; ad gladiũ ⁊ arcũ ſuũ. ⁊ vſq; ad balthcũ. Egrediebať q̃ dauid ad oia quecũq; miſiſſet eũ ſaul. ⁊ prudenť ſe agebat. Poſuitq; eũ ſaul ſup viros belli. ⁊ acceptus erat i oculis vniuerſi ppli: maximeq; i ꝓſpectu famuloꝝ ſaul. Porro cũ reuerteretur pcuſſo philiſteo dauid. ⁊ ferret caput eius in irl'm· egreſſe ſũt mulieres de vniuerſis vrbib⁹ iſrl' cantãtes chorosq; ducẽtes i occurſũ ſaul regis i tympanis leticie ⁊ i ſiſtris. ⁊ pcinebant mulieres ludentes·atq; dicentes: Percuſſit ſaul mille. ⁊ dauid decẽ milia. Jratus ẽ aũt ſaul nimis. ⁊ diſplicuit in oculis ei⁹ iſte ſermo. Dixitq;: Dederũt dauid decem milia. ⁊ mibi mille dederunt. Quid ei ſuperest niſi ſolũ regnũ? Nõ recť q̃ oculis ſaul aſpiciebat dauid: a die illa ⁊ deinceps. Poſt diẽ autẽ altera iuaſit ſpũs dei mal⁹ ſaul. ⁊ ꝓphetabat i medio dom⁹ ſue. Dauid aũt pſallebat manu ſua ſic p ſingulos dies. Tenebatq; ſaul lanceã ⁊ miſit eã: putans q̃ ꝓfigẽ poſſet dauid cũ pariete. Et declinauit dauid a facie ei⁹ ſecũdo. Et timuit ſaul dauid·eo q̃ eẽt dñs cũ eo ⁊ a ſe receſſiſſet. Amouit q̃ eum ſaul a ſe: ⁊ fecit eum tribunũ ſup mille viros. Et egrediebať ⁊ intrabat in ꝓſpectu ppli. Jn oib⁹ q̃ vijs ſuis dauid prudenť agebat. ⁊ dñs erat cũ eo. Vidit itaq; ſaul q̃ prudẽs eẽt nimis ⁊ cepit cauere eũ. Dis aũt iſrl' ⁊ iuda diligebat dauid. Jpſe aũt ingrediebať ⁊ egrediebať añ eos. Dixitq; ſaul ad dauid. Ecce filia mea maior merob·ipſam dabo tibi vxorẽ tm̃modo eſto vir fortis. ⁊ preliare bella dñi. Saul aũt reputabat dicens: Non ſit man⁹ mea i eo: ſ ſit ſup eũ man⁹ philiſtinorũ. Ait ãt dauid ad ſaul: Quis ego ſũ·aut q̃ ẽ vita mea·aut cognatio pris mei i iſrl': ut fiam gener regis? Factũ ẽ aũt temp⁹ cũ deberet dari merob filia ſaul dauid: data ẽ badrieli molathite vxori. Dilexit aũt dauid michol filiã ſaul alterã. Et nũciatũ eſt ſaul. ⁊ placuit ei. Dixitq; ſaul: Dabo eã illi ut ſiat ei i ſcandalum. ⁊ ſit ſup eũ manus philiſtinorũ. Dixitq; ſaul ad dauid: In duab⁹ gener me⁹ eris hodie. Et mãdauit ſaul ſeruis ſuis. Loqmi ad dauid clam me·dicẽtes: Ecce places regi. ⁊ oẽs ſerui ei⁹ diligũt te. Nũc q̃ eſto gener regi Et locuti ſunt ſerui ſaul in auribus dauid oia vba hec. Et ait dauid: Num paruꝰ videť vobis generũ eẽ regi? Ego aũt ſũ vir pauper ⁊ tenuis. Et renũciauerũt ſerui ſaul dicẽtes Huiuſcemodi vba locut⁹ ẽ dauid. Dixit aũt ſaul: Sic loqmini ad dauid. Nõ bz rex ſponſalia neceſſe niſi tm̃ centũ preputia philiſtinorũ·ut fiat vltio de inimicis regi. Porro ſaul cogitabat dauid tradẽ in man⁹ philiſtinorũ. Cũq; renũciaſſent ſerui ei⁹ dauid vba q̃ dixerat ſaul·placuit ſermo in oculis dauid ut fieret gener regis. Et p⁹ paucos dies ſurgẽs dauid·abiit i accbarõ cũ viris q̃ ſub eo erãt ⁊ pcuſſit ex philiſtijm ducẽtos viros. ⁊ attulit eoꝝ ꝓputia ⁊ ãnumerauit ea regi: ut eſſet generi eius. Dedit itaq; ſaul ei michol filiam ſuã vxorem. Et vidit ſaul. ⁊ intellexit q̃ dñs eẽt cũ dauid. Michol ãt filia ſaul diligebat eũ. Et ſaul magis cepit timẽ dauid. Factuſq; ẽ ſaul inimic⁹ dauid cunctis dieb⁹. Et egreſſi ſũt ꝓncipes philiſtinorũ. A ꝓncipio ãt egreſſionis eoꝝ·prudenti⁹ ſe gerebat dauid q̃ oẽs viri ſaul. ⁊ celebre factũ eſt nomẽ ei⁹ nimis.

XIX

Locut⁹ ẽ aũt ſaul ad ionathan filiũ ſuũ ⁊ ad oẽs ſeruos ſuos ut occideret dauid. Porro ionathas fili⁹ ſaul diligebat dauid valde. Et indicauit ionathas dauid dicens: Querit ſaul pr̃ me⁹ occidẽ te. Qua ꝓpt obſerua te q̃ſo mane. ⁊ manebis clam ⁊ abſcõderis. Ego autẽ egrediẽs ſtabo iuxta pr̃em meũ in agro vbicũq; fuerit. ⁊ ego loquar de te ad patrẽ meũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ qȝcũq̄ videro nunciabo tibi. Locut⁹ est ꝯ ionatbas ꝛe dauid bona ad saul patrẽ suũ. Dixitq̄ ad eum: Ne pecces rex in seruũ tuũ dauid: qa non peccauit tibi. ꝛ opa ei⁹ bona sũt tibi valde. ꝛ posuit aiam suã i manu tua ꝛ percussit philisteũ. ꝛ fecit dn̄s salutẽ magnã vniuerso isrl̃i. Vidisti ꝛ letat⁹ es. Quare ꝯ peccas i sanguie inocio interficiẽs dauid q̄ ẽ absq̄ culpa? Qȝ cũ audisset saul: placatus voce ionatbe iurauit. Viuit dn̄s: qa nõ occidet. Vocauit itaq̄ ionatbas dauid. ꝛ idicauit ei oia ꝙba hꝫ. Et introduxit ionatbas dauid ad saul. ꝛ fuit añ eũ sic erat heri ꝛ nudius tertiꝰ. Motũ ẽ autẽ rursũ bellũ. ꝛ egressus dauid pugnauit aduersum philistiim: percussitq̄ eos plaga magna. ꝛ fugert a facie eius. Et factꝰ ẽ spũs dn̄i malꝰ in saul. Sedebat aũt i domo sua. ꝛ tenebat lanceã. Porro dauid psallebat i manu sua. Misitq̄ ẽ saul ꝙfigere dauid lancea i pariete. Et declinauit dauid a facie saul. Lancea aũt casso vulnẽ plata ẽ in pariete. ꝛ dauid fugit. ꝛ saluatꝰ ẽ nocte illa. Misit ꝯ saul satellites suos nocte i domũ dauid ut custodiret eũ ꝛ interficeret mane. Qȝ cũ annũciasset dauid michol vxor sua dicens: nisi saluaueris te nocte bac cras morieris: ꝛe posuit eũ p fenestrã. Porro ille abiit ꝛ aufugit: atq̄ saluatꝰ ẽ. Tulit aũt michol statuã. ꝛ posuit eã sup lectũ. ꝛ pellem pilosam caprar̃ posuit ad caput eiꝰ. ꝛ opuit eam vestimẽtis. Misit aũt saul apparitores qui raperẽt dauid. ꝛ respõsũ est q̄ egrotaret Rursũq̄ misit saul nũcios ut viderẽt dauid dicẽs: Afferte eũ ad me i lecto ut occidatur Cũq̄ venissent nũcij inuẽtũ ẽ simulacr̃ sup lectũ. ꝛ pellis caprar̃ ad caput eius. Dixitq̄ saul ad michol: Quare sic illusisti mihi ꝛ dimisisti inimicũ meum ut fugeret? Et respondit michol ad saul: Quia ipse locutꝰ ẽ mihi dicẽs: Dimitte me: alioq̄n interficiã te. Dauid aũt fugiẽs saluatꝰ ẽ. Et venit ad samuel in ramatba. ꝛ nũciauit ei oia que fecerat sibi saul. Et abierũt ipse ꝛ samuel. ꝛ morati sũt i naioth. Nũciatũ est aũt saul a dicentibus: Ecce dauid in naioth in ramatba. Misit ꝯ saul lictores ut raperent dauid. Qui cũ vidissent cuneũ ꝓphar̃ vaticinãtiũ. ꝛ samuelem stantẽ sup eos: factꝰ ẽ etiã spũs dn̄i in illis. ꝛ ꝓphare cepũt etiã ipsi. Qȝ cũ nũciatũ esset sauli: misit ꝛ alios nuncios. Prophauerũt aũt ꝛ illi. Et rursũ misit saul ctios nũcios. q̄ ꝛ ipsi ꝓphauerẽt. Et iratꝰ ira cũdia saul. abiit etiã ipse i ramatba. ꝛ venit vsq̄ ad cisternã magnã que ẽ i socbot. Et interrogauit. ꝛ dixit: In q̄ loco sũt samuel ꝛ dauid? Dictumq̄ est ei. Ecce in naioth sũt in ramatba. Et abiit i naioth in ramatba. Et factus est etiam sup eum spiritus dn̄i. ꝛ ambulauit ingrediens. ꝛ ꝓphetabat vsq̄ dũ veniret in naioth in ramatba. Et expoliauit etiã ipse se vestimẽtis suis. ꝛ ꝓphauit cũ ceter] coram samuel. ꝛ cecidit nudꝰ tota die illa ꝛ nocte. Vnde ꝛ exiuit puerbiũ. Num ꝛ saul inꝰ ꝓphas?

XX

Egit aũt dauid de naioth q̄ ẽ in ramatba: veniẽsq̄ locutꝰ ẽ coram ionatba. Quid feci? Que ẽ iniq̄tas mea ꝛ q̄ꝺ pctm̃ meũ in patrẽ tuũ: quia q̄rit aiam meã? Qui dixit ei: Absit a te. non morieris. Neq̄. n. faciet pr̃ meꝰ q̄q̄ grande uel paruũ nisi prius indicauerit mihi. Nunc ꝯ celauit a me pr̃ meꝰ sermonẽ tm̃ modo. Neq̄q̄. n. erit istud: Et iurauit rursum dauid. Et ait ille: Scit pfecto pr̃ tuus q̄ iueni grãm i oculis tuis. ꝛ dicet. Nesciat hꝫ ionatbas ne forte tristet. Quinimo viuit dn̄s ꝛ viuit aia tua: q̄a vno tm̃ ut ita dicã ꝯdu ego morsq̄ diuidimur. Et ait ionatbas ad dauid: Quodcũq̄ dixerit mi aia tua. faciam tibi. Dixit autẽ dauid ad ionatban. Ecce kalẽde sũt crastino: ꝛ ego ex more sedẽ soleo ux̃ regẽ ad vescendũ. Dimitte ꝯ me ut abscõder i agro vsq̄ ad vesperã diei tertie. Si respiciẽs req̄sierit me pat̃ tuus. rñdebis ei: Rogauit me dauid ut iret celeriter i bethleẽ ciuitatẽ suã. q̄a victime solẽnes ibi sũt vniuersis contribulibus suis Si dixerit bñ. pax erit seruo tuo. Si ãt fuerit iratꝰ: scito q̄a cõpleta ẽ malitia eiꝰ. Fac ꝯ mĩam in seruũ tuũ: q̄a fedus dn̄i me famulum tuũ tecũ inire fecisti. Si aũt ẽ iniquitas aliq̄ in me. tu me interfice. ꝛ ad patrẽ tuũ ne introducas me. Et ait ionatbas: Absit hꝫ a me. Neq̄. n. fieri põt: ut si certe cogñuero cõpletã eẽ pr̃is mei malitiã ꝺ te: nõ ãnũciẽ tibi Rñditq̄ dauid ad ionatban: Quis renunciabit mihi: si q̄d forte rñderit tibi pat̃ tuus dure ꝛe me? Et ait ionatbas ad dauid. Veni ꝛ egrediamur foras i agr̃. Cũq̄ exissent ãbo in agrũ. ait ionatbas ad dauid. Dn̄e deus isrl̃i si inuestigauero sniam pr̃is mei crastino uel pridie. ꝛ aliq̄d boni fuerit sup dauid. ꝛ non stati misero ad te ꝛ notũ tibi fecero: hꝫ faciat deus ionatbe ꝛ hꝫ augeat. Si aũt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

pseuerauerit pris mei malitia aduersũ te: reuelabo aurem tuã ⁊ dimittã te ut vadas i pace. ⁊ sit dns tecũ sicut fuit cũ pre meo. Et si vixero facies mihi miam dni: si vo mor/tuꝰ fuero nõ auefres miam tuã a domo mea vsq; i sempitnũ. Aut si nõ fecero qñ eradica uerit dns iimicos dauid vnusq; de terra auferat ionatbã de domo sua. ⁊ requirat dns de mãu iimicor dauid. Depigit g ionatbas fedꝰ cũ domo dauid. Et requiuit dns de ma/nu iimicor dauid. Et addidit ionatbas de/ierare dauid: eo q diligeret illũ. Sicut enĩ aiam suã ita diligbat eum. Dixitq; ad eũ io/natbas. Cras kalende sũt. ⁊ requiret. Requiet n. sessio tua vsq; perendie. Descendes g festi/nus ⁊ venies i locũ vbi celandꝰ es in die qñ operari licet. ⁊ sedebis iuxta lapidẽ cui nomẽ e ezel. Et ego tres sagittas mittã iuxta eũ. ⁊ iaciã qsi exercens me ad signũ. Mittãq; ⁊ puerũ dicẽs ei: Vade ⁊ affer mihi sagittas. Si dixero puero. ecce sagitte intra te sũt. tol/le eas: tu veni ad me. qa pax tibi ẽ ⁊ nihil est mali: viuit dns. Si aũt sic locutꝰ fuero puer/o. ecce sagitte vltra te sũt: vade in pace: quia dimisit te dns. De vbo aũt qd locuti fuimus ego ⁊ tu: sit dns int me ⁊ te vsq; i sempitnũ. Absconditꝰ e g dauid in agro. ⁊ venerũt ka/lende. ⁊ sedit rex ad comedendũ panẽ. Cũq; sedisset rex sup cathedrã suam pm consuetu/dinẽ q erat iuxta parietẽ: surrexit ionatbas ⁊ sedit abner ex latẽ saul. vacuusq; apparuit locꝰ dauid. ⁊ nõ e locutꝰ saul qcq; in die illa Cogitabat. n. q forte euenisset ei ut nõ esset mundꝰ nec purificatus. Cũq; illuxisset dies secũda pꝰ kalẽdas. rursꝰ apparuit vacuꝰ lo/cus dauid. Dixitq; saul ad ionatbã filiũ suũ Cur nõ venit filiꝰ isai nec heri nec hodie ad vescẽdũ? Rndit q ionatbas sauli: Rogauit me obnixe ut iret in bethleem. ⁊ ait: Dimitte me: qn sacrificiũ solẽne est in ciuitate mea vnꝰ de fribꝰ meis accersiuit me. Nũc g si in/ueni grãm i oculis tuis: vadã cito ⁊ videbo frẽs meos. Ob hanc cãm nõ venit ad men/sam regis. Iratꝰ aũt saul aduersũ ionatban dixit ei: Fili mulieris vltro virũ rapientis: nũq; d ignoro qa diligis filiũ isai i cofusionẽ tuã. ⁊ i cofusionẽ ig̃miniose mris tue? Omnib⁹ n. diebꝰ qbꝰ filiꝰ isai vixerit sup ter̃ã. non sta/bilier̃ tu neq; regnũ tuũ. Itaq; iam nũc mit/te ⁊ adduc eũ ad me: qa filiꝰ mortis est. Rn/dens aũt ionatbas sauli pri suo ait: Quare moriet? Quid fecit? Et arripuit saul lancea ut percuteret eum. Et intellexit ionatbas q diffinitũ esset a pre suo ut interficeret dauid. Surrexit g ionatbas a mensa in ira furor̃. ⁊ nõ comedit i die kalẽdar̃ secũda panẽ. Con tristatꝰ e. n. sup dauid. eo q confudisset eũ pat suus. Cũq; illuxisset mane. venit ionatbas i agrũ iuxta placitũ dauid. ⁊ puer paruulꝰ cũ eo. Et ait ad puer̃ suũ: Vade ⁊ affer mihi sa/gittas qs ego iacio. Cũq; puer cucurrisset iecit aliã sagittã trãs puer̃. Veit itaq; puer ad locũ iaculi qd miserat ionatbas. Et cla/mauit ionatbas pꝰ tergũ pueri. ⁊ ait: Ecce ibi ẽ sagitta. porro vltra te. Clamauitq; iter̃ ionatbas pꝰ tergũ pueri dicens: Festina ve/locit ne steteris. Colligit autẽ puer ionathe sagittas. ⁊ attulit ad dnm suũ. ⁊ qd ageret penitꝰ ignorabat. Tm̃modo. n. ionatbas ⁊ dauid rẽ nouerat. Dedit g ionatbas arma sua puero. ⁊ dixit ei: Vade ⁊ defer i ciuitatẽ Cũq; abisset puer surrexit dauid de loco q vergebat ad austr. ⁊ cadẽs pnꝰ in terrã ado/rauit ter. Et osculãtes se alterutr. fleuerũt pariter: dauid aũt amplꝰ. Dixit g ionatbas ad dauid. Vade in pace. Quecũq; iurauimus ambo in noie dni. dicẽtes: dns sit int me ⁊ te ⁊ int semẽ tuũ ⁊ semẽ meũ vsq; in sempitnũ. Et surrexit dauid ⁊ abiit: sed ⁊ ionatbas in/gressus est ciuitatem. XXI

Venit aũt dauid in nobe ad achime/lech sacerdotem. Et obstupuit achi/melech. eo q venisset dauid ⁊ dixit ei: Quare tu solꝰ ⁊ nullus ẽ tecũ? Et ait da/uid ad achimelech sacerdotẽ: Rex precepit mihi sermonẽ. ⁊ dixit: Nemo sciat rem pter quã missus es a me. ⁊ cuiusmodi pcepta tibi dederim. Nã ⁊ pueris meis condixi i illũ ⁊ illũ locũ. Nũc g si quid habes ad manũ uel qnq; panes da mihi: aut qcqd inuener̃. Et rndens sacerdos ad dauid. ait illi: Non ha/beo laicos panes ad manũ: s tm̃ panẽ scm̃. Si mũdi sũt pueri maxie a mulierib⁹: man/ducent. Et rndit dauid sacerdoti. ⁊ dixit ei: Et qdẽ si de mulierib⁹ agit continuim⁹ nos ab heri ⁊ nudiustertiꝰ qñ egrediebamur. ⁊ fuerũt vasa puer̃ sca. Porro via h polluta est: s ⁊ ipsa hodie scificabit in vasis. Dedit g ei sacerdos scificatũ panẽ. Nec. n. erat ibi panis nisi tm̃ panes ppõnis q subleuati fue/rãt a facie dni. ut ponerẽt panes calidi. Erat aũt ibi vir qdã de seruis saul i die illa intus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in tabnaculo dñi. ⁊ nomẽ ei⁹ doech idume⁹ potentissim⁹ pastor⁹ saul. Hic pascebat mulas saul. Dixit aũt dauid ad achimelech. Si habes hic ad manũ hastã aut gladiũ da mihi: qa gladiũ meũ ⁊ arma mea nõ tuli mecũ Sermo. n. regis vrgebat. Et dixit sacerdos: Ecce hic gladi⁹ goliath philistei quẽ pcussisti in valle terebinthi: est iuolut⁹ pallio post ephot. Si istũ vis tollẽ tolle. Neq; enĩ hic est ali⁹ absq; eo. Et ait dauid: Nõ est huic alter silis? Da mihi eũ. Surrexit itaq; dauid. ⁊ fugit in die illa a facie saul. ⁊ venit ad achis regem geth. Dixerũtq; serui achis cũ vidissent dauid: Nũqd nõ iste ẽ dauid rex terre? Nonne huic cantabant p chor⁹ dicentes: pcussit saul mille. ⁊ dauid decem milia? Posuit aut ẽ dauid sermones istos in corde suo. ⁊ extimuit valde a facie achis regis geth. Et mutauit os suũ cor̃ achis: ⁊ collabebatur inter manus eor̃ũ. ⁊ impingebat i ostia porte: defluebantq; saliue ei⁹ in barbã. Et ait achis ad seruos suos: Vidistis hominẽ insanũ: qre adduxistis eũ ad me? An desunt nobis furiosi. quia introduxistis istum ut fureret me presente? Dimittite illum hinc ne ingrediat domũ meam.

XXII

Abijt g̃ dauid inde. ⁊ fugit i spelũcã odollã. Qõ cũ audissent frẽs eius ⁊ omis dom⁹ pris ei⁹. descenderũt ad eũ illuc. Et congregati sunt ad eũ oes q erãt in angustia pstituti. ⁊ oppressi ere alieno ⁊ amaro aio ⁊ fact⁹ ẽ eor̃ princeps. Fuerũtq; cũ eo q̃si q̃dringẽti viri. Et pfect⁹ ẽ dauid inde in maspha q est moab. Et dixit ad regẽ moab: Maneat or̃ pr̃ me⁹ ⁊ mat̃ mea vobiscũ: donec sciam qd faciat mihi deus. Et reliq̃t eos ãn faciem regis moab. Mãserũtq; apud eũ cũctis diebus q̃b⁹ dauid fuit in presidio. Dixitq; gad ppha ad dauid: Noli manẽ i psidio. Profiscere ⁊ vade i terrã iuda. Et pfect⁹ ẽ dauid ⁊ venit in saltũ areth. Et audiuit saul q̃ apparuisset dauid. ⁊ viri q̃ erant cũ eo. Saul aũt cũ manẽt in gabaa ⁊ eẽt i nemore qõ ẽ i rama. hastã manu tenẽs. cũctiq; serui ei⁹ circũstarent eũ: ait ad seruos suos q̃ assistebãt ei. Audite me nũc filij gemini. Nũqd oibus vob dabit fili⁹ isai agros ⁊ vineas. ⁊ vniuersos vos faciet tribunos ⁊ cẽturiões. qm̃ cõiurastis oes aduersũ me. ⁊ non est q̃ mihi renũciet. maxie cũ ⁊ fili⁹ meus fedus iunxerit cũ filio isai? Nõ ẽ q̃ vicẽ meã doleat ex vob nec q̃ annũciet mihi. eo q̃ suscitauerit filius me⁹ seruũ meũ aduersũ me insidiantẽ mihi vsq; hodie. Rñdens aũt doech idume⁹ q̃ assistebat. ⁊ erat pm⁹ inr̃ seruos saul: vidi inq̃t filium isai in nobe apud achimelech filium achitob sacerdotẽ. Qui cõsuluit p eo dñm: ⁊ cibaria dedit ei. Sz ⁊ gladiũ goliath philistei dedit illi. Misit g̃ rex ad accersiendũ achimelech sacerdotem filiũ achitob. ⁊ oẽm domũ pris ei⁹ sacerdotũ q̃ erãt i nobe. Qui vniuersi venerũt ad regẽ. Et ait saul ad achimelech. Audi fili achitob. Qui rñdit: Presto dñe. Dixitq; ad eũ saul: Quare cõiurastis aduersũ me tu ⁊ filius isai. ⁊ dedisti ei panes ⁊ gladiũ. ⁊ cõsuluisti p eo dñm ut cõsurgeret aduersũ me insidiator vsq; hodie p manẽs? Rñdensq; achimelech regi ait: Et q̃s in oĩb⁹ fuis tuis sicut dauid fidelis ⁊ gener regis. ⁊ pgens ad iperiũ tuũ. ⁊ gliosus i domo tua? Nũ hodie cepi p eo cõsulẽ dñm? Absit ꝺ a me. Ne suspicet rex aduersũ seruũ suũ rem huiuscemõi i vniuersa domo patris mei. Nõ. n. sciuit seru⁹ tu⁹ q̃cq̃ sup hoc negocio. uel modicũ uł grãde. Dixitq; rex: Morte morieris achimelech: tu ⁊ ois dom⁹ patr̃ tui. Et ait rex emissarijs q̃ circũstabãt eum. Cõuertimini. ⁊ interficite sacerdotes dñi. Nã man⁹ eor̃ũ cũ dauid ẽ: scientes q̃ fugisset. ⁊ nõ indicauerũt mihi. Noluerũt aũt serui regis extendẽ man⁹ suas in sacerdotes dñi. Et ait rex ad doech: Cõuertẽ tu ⁊ irrue i sacerdotes dñi. Cõuersusq; doech idume⁹ irruit i sacerdotes. ⁊ trucidauit in die illa octoginta q̃nq; viros vestitos ephot lineo. Nobe aũt ciuitatẽ sacerdotũ pcussit i ore gladij. viros ⁊ mulieres ⁊ paruulos ⁊ lactentes. bouẽq; ⁊ asinũ ⁊ ouẽ i ore gladij. Euadẽs aut ẽ vn⁹ fili⁹ achimelech filij achitob cui⁹ nomẽ erat abiathar fugit ad dauid. ⁊ annũciauit ei q̃ occidisset saul sacerdotes dñi. Et ait dauid ad abiathar. Sciebã. n. i die illa q̃ cũ ibi eẽt doech idume⁹. pculdubio annũciaret sauli. Ego sũ re⁹ oiuz aiaz pris tui. Mane mecũ ne timeas. Si q̃s q̃sierit aiam meã: queret ⁊ aiam tuã. mecũq; seruabris.

XXIII

Et ãnũciauerũt dauid dicẽtes: Ecce philistij m oppugnant ceilã. ⁊ diripiũt areas. Cõsuluit g̃ dauid dñm dicens: Nũ vadã ⁊ pcutiã philisteos istos? Et ait dñs ad dauid: Vade ⁊ pcuties philisteos. ⁊ saluabis ceilã. Et dixerũt viri q̃ erãt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cū dauid ad eū. Ecce nos hic in iudea ꝓsistē-
tes timem⁹: quāto magis si ierim⁹ in ceilā ad-
uersū agmina philistinoꝝ? Rursū ꝯ dauid
cōsuluit dñm. Qui rndens ait ei: Surge et
vade in ceilā. Ego eni tradā philisteos i ma-
nu tua. Abijt ꝯ dauid et viri eius in ceilā. et
pugnauit aduersū philisteos. Et abegit iu-
menta eoꝝ et pcussit eos plaga magna. et sal-
uauit dauid habitatores ceile. Porro eo tpe
quo fugiebat abiathar fili⁹ achimelech ad
dauid in ceilā. ephot secū habēs. descēderat.
Nunciatū est autē sauli ꝙ venisset dauid in
ceilā. Et ait saul. Tradidit eū dñs in man⁹
meas. cōclusus q̄ est introgressus vrbē: i qua
portę et sere sunt. Et p̄cepit saul oi populo ut
ad pugnā descēderet in ceilā. et obsideret da-
uid et viros ei⁹. Qd cū dauid resciisset qa p̄-
pararet ei saul clam malū. dixit ad abiathar
sacerdotē: Applica ephot. Et ait dauid: Dñe
de⁹ isrł. audiuit famā seru⁹ tuus ꝙ disponat
saul venire i ceilā. ut euertat vrbē ꝓpter me.
Si tradent me viri ceile in man⁹ eius et si de-
scēdet saul sicut audiuit seru⁹ tuus. dñe deus
isrł indica seruo tuo. Et ait dñs: Descendet.
Dixitq; rursū dauid: Si tradēt me viri ceile
et viros q̄ sūt mecū i man⁹ sauli? Et dixit dñs
Tradent. Surrexit ꝯ dauid et viri ei⁹ quasi
sexcēti. et egressi de ceila huc atq; illuc vaga-
bant. Nunciatūq; est sauli ꝙ fugisset
dauid de ceila: quā obrē dissimulauit exire.
Morabat aūt dauid in deserto in locis fir-
missimis: mānsitq; in mōte solitudinis ziph i
mōte opaco. Querebat eū tñ saul cūctis dieb⁹
et nō tradidit eū dñs in man⁹ eius. Et vidit
dauid ꝙ egressus eēt saul ut quereret aiam
eius. Porro dauid erat i deserto ziph i silua.
Et surrexit ionathas fili⁹ saul et abijt ad da-
uid in siluā. et cōfortauit man⁹ ei⁹ in deo. di-
xitq; ei: Ne timeas. Nec⁹ eni inueniet te man⁹
saul patris mei. Et tu regnabis sup isrł et ego
ero tibi secund⁹. Sed et saul pat meus scit h
Percussit ꝯ vterq; fedus coram dño. Mānsitq;
dauid in silua. ionathas aūt reuersus est in
domū suā. Ascēderūt autē ziphei ad saul in
gabaa dicentes: Nonne ecce dauid latitat
apud nos i locis tutissimis silue i colle achille
q̄ est ad dextrā deserti? Nunc ꝯ sicut desi-
derauit aia tua ut descēderes. descēde: nr̄m autē
erit ut tradam⁹ eū in man⁹ regis. Dixitq; saul:
Bñdicti vos a dño. qa doluistis vicē meā.
Abite ꝯ ozor et diligēti⁹ p̄parate, et curiosius
agite. et ꝓsiderate locū, vbi sit pes eius. uel qs
viderit eū ibi vbi dixistis. Recogitat eni de
me ꝙ callide insidier ei. Cōsiderate et videte
oia latibula ei⁹ i qb⁹ absc̄ōdit. et reuertimi ad
me ad rem certā ut vadā vobiscū. Qd si etiam
in terrā se obstruxerit: perscrutabor eū in cūctis
milib⁹ iuda. At illi surgētes abierūt i ziph
ante saul. Dauid aūt et viri eius erāt i deserto
maon in cāpestrib⁹ ad dextrā iesimuth. Iuit
ꝯ saul et socij eius ad q̄rendū eū. Et nūciatū
est dauid: statimq; descēdit ad petrā. et ꝓsabat
i deserto maon. Qd cū audisset saul. persecut⁹
est dauid in deserto maon. Et ibat saul et viri
eius ad lat⁹ mōtis ex pte vna. dauid autē et
viri eius erāt in latere montis ex pte altera.
Porro dauid festinabat se posse euadē a facie
saul. Itaq; saul et viri ei⁹ i modū corone cinge-
bāt dauid et viros ei⁹ ut caperent eū. Et nūci⁹
venit ad saul dicēs: Festina et veni qm̄ inua-
serunt se philistijm sup terrā. Reuersus est ꝯ
saul de sistēs psequi dauid. et perexit in occur-
sū philistinoꝝ. Propter hoc vocauerūt locū
illū petrā diuidentem. XXIIII

Hscēdit ꝯ dauid inde. et habitauit in
loc̄ tutissimis engaddi. Cūq; reuer-
sus esset saul postq̄ persecut⁹ est philis-
teos. nūciauerūt ei dicētes: Ecce dauid in
deserto ē engaddi. Assumēs ꝯ saul tria mi-
lia electoꝝ viroꝝ ex oi isrł. perexit ad inuesti-
gandū dauid et viros ei⁹. etiā sup abruptissi-
mas petras q̄ solis ibicib⁹ puie sūt. Et venit
ad caulas ouiū q̄ se offerebāt vianti: eratq;
ibi spelūca quā ingressus est saul ut purgaret
ventrē. Porro dauid et viri ei⁹ i interiore pte
spelūce latebāt. Et dixerunt serui dauid ad
eū. Ecce dies de q̄ locut⁹ ē dñs ad te. ego tra-
dā tibi inimicū tuū ut facias ei sicut placue-
rit i oculis tuis. Surrexit ꝯ dauid. et p̄cidit
ozā chlamydis saul silenter. P⁹h pcussit cor
suū dauid: eo ꝙ abscidisset ozā chlamydis
saul. Dixitq; ad viros suos: Propti⁹ sit mihi
dñs ne faciā hanc rem dño meo xp̄o dñi ut
mittā manū meā i eū. qa xp̄s dñi est. Et cō-
fregit dauid viros suos sermonibus istis. et
nō p̄misit eos ut consurgerent in saul. Porro
saul exurgēs de spelūca pgebat cepto itinere
Surrexit aūt dauid p⁹ eū. et egressus de spe-
lūca clamauit post tergum saul dicens: Dñe
mi rex. Et respexit saul post se et inclinans se
dauid pronus in terrā adorauit. Dixitq; ad
saul: Quare audis verba hoiuz loquentiū:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dauid querit malũ aduersũ te? Ecce hodie viderũt oculi tui q̃ tradiderit te dñs i mãu mea in ſpelũca. ⁊ cogitaui ut occiderẽ te: ſed pepercit tibi oculꝰ meꝰ. Dixi enim: Non extendã manũ meã i dñm meũ: qa xp̃s dñi ẽ. Quin poti⁹ pater mi vide ⁊ cognſce oram chlamydis tue in manu mea: quõ cũ precíderẽ ſũmitatẽ chlamydis tue: nolui extẽdẽ manũ meã i te. Animaduerte ⁊ vide qm̃ non eſt in manu mea malũ neq̃ iniquitas: neq̃ peccaui in te. Tu aũt inſidiaris aie mee ut auferas eã. Judicet dñs inter me ⁊ te. ⁊ vlciſcat me dñs ex te: manus aũt mea non ſit in te: ſicut ⁊ in puerbio antiquo dicit: Ab impijs egredietur impietas. Manus ḡ mea nõ ſit i te. Quẽ ꝑſequeris rex iſrl? quẽ ꝑſequeris? Canẽ mortuũ ꝑſequeris ⁊ pulicẽ vnũ. Sit dñs iudex ⁊ iudicet inter me ⁊ te. ⁊ videat ⁊ iudicet cauſa meã. ⁊ eruat me de manu tua. Cũ autẽ complesſet dauid loquẽs ſermones huiuſcemõi ad ſaul dixit ſaul: Nũquid vox hec tua eſt fili mi dauid? Et leuauit ſaul vocẽ ſuã ⁊ flenit dixitq̃ ad dauid: Juſtior tu es q̃m ego. Tu enim tribuiſti mihi bona: ego aũt reddidi tibi mala. Et tu indicaſti hodie q̃ feceris mihi bona: quõ tradiderit me dñs in manu tua. ⁊ nõ occideris me. Quis.n. cũ inuenerit inimicũ ſuũ dimittet eũ in via bona? Sz dñs reddat tibi viciſſitudinẽ hãc pro eo qõ hodie operatus es i me. Et nunc quia ſcio q̃ certiſſime regnaturꝰ ſis ⁊ habiturus in manu tua regnum iſrl: iura mihi in dño ne deleas ſemẽ meũ poſt me neq̃ auferas nomen meũ de domo patris mei. Et iurauit dauid ſauli. Abiit ḡ ſaul i domũ ſuã ⁊ dauid ⁊ viri eiꝰ aſcẽderũt ad tutiora loca.

Mortuus eſt autẽ ſamuel XXV ⁊ congregatus eſt vniuerſus iſrl: ⁊ planxerũt eũ nimis. ⁊ ſepelierunt eũ in domo ſua in ramatha. Cõſurgẽſq̃ dauid deſcendit in deſertũ pharan. Erat autem vir quiſpiã in ſolitudine maon ⁊ poſſeſſio eiꝰ in carmelo. ⁊ homo ille magnꝰ nimis: erantq̃ ei oues tria milia ⁊ mille capre. Et accidit ut tonderet grex eiꝰ in carmelo. Nomẽ aũt viri illiꝰ erat nabal. ⁊ nomen vxoris eiꝰ abigail. Eratq̃ mulier illa prudentiſſima ⁊ ſpecioſa Porro vir eiꝰ durus ⁊ peſſimꝰ ⁊ malitioſus. Erat aũt de genere caleph. Cũ aũt audiſſet dauid in deſerto q̃ tonderet nabal gregem ſuũ miſit decẽ iuuenes ⁊ dixit eis: Aſcẽdite in carmelũ. ⁊ venietis ad nabal. ⁊ ſalutabitis eũ ex noie meo pacifice. ⁊ ſic dicetis: Sit fratribus meis ⁊ tibi pax. ⁊ domui tue pax. ⁊ oibꝰ q̃cũq̃ habes ſit pax. Audiui q̃ tonderẽt paſtores tui greges tuos q̃ erãt nobiſcũ in deſerto. Nũq̃ eis moleſti fuimꝰ nec aliqñ defuit quicq̃ eis de grege oi tpe quo fuerunt nobiſcũ i carmelo. Interroga pueros tuos. ⁊ indicabũt tibi. Nũc ḡ inueniãt pueri tui gratiã in oculis tuis. In die enim bona venimꝰ ad te. Quocũq̃ inuenerit manꝰ tua da ſeruis tuis ⁊ filio tuo dauid. Cũq̃ venſſent pueri dauid locuti ſũt ad nabal oia verba h̃ ex noie dauid. ⁊ ſiluerũt. Rñdens aũt nabal pueris dauid dixit: Quis ẽ dauid. ⁊ q̃s eſt filiꝰ iſai? Hodie increuerũt ſerui q̃ fugiũt dños ſuos. Tollã ḡ panes meos ⁊ aq̃s meas ⁊ carnes pecoꝝ q̃ occidi tõſoribꝰ meis. ⁊ dabo viro q̃s neſcio vnde ſint? Regreſſi ſũt itaq̃ pueri dauid p viã ſuã. ⁊ reuerſi venerunt ⁊ annũciauerũt ei oia ꝓba q̃ dixerat nabal. Cũq̃ ait dauid pueris ſuis. Accingat vnuſq̃ſq̃ gladio ſuo Et accincti ſunt ſinguli gladijs ſuis. Accinctuſq̃ ẽ ⁊ dauid enſe ſuo. ⁊ ſecuti ſunt dauid q̃ſi q̃dringenti viri. Porro ducẽti remãſerũt ad ſarcinas. Abigail aũt vxori nabal nũciauit vnꝰ de pueris ſuis dicens: Ecce dauid miſit nuncios de deſerto ut benedicerent dño nro. ⁊ auerſatꝰ ẽ eos. Homines iſti boni ſatis fuerũt nob ⁊ nõ moleſti nec q̃cq̃ aliqñ perijt oi tpe q̃ fuimꝰ conuerſati cũ eis in deſerto. Pro muro erãt nob tam i nocte q̃m i die oibꝰ diebus q̃bꝰ pauimꝰ apud eos greges. Quã obrẽ conſidera ⁊ recogita qd facias: q̃m cõpleta ẽ malitia aduerſũ virũ tuũ ⁊ aduerſũ domũ tuã. ⁊ ipſe ẽ filius belial ita ut nemo poſſit ei loq̃. Feſtinauit igit abigail. ⁊ tulit ducẽtos panes ⁊ duos vres vini ⁊ q̃nq̃ arietes coctos. ⁊ q̃nq̃ ſata polẽte. ⁊ centũ ligaturas vue paſſe ⁊ ducẽtas maſſas caricaꝝ ⁊ poſuit ſup aſinos dixitq̃ pueris ſuis: Precedite me. ⁊ ecce ego pꝰ tergũ ſequar vos. Viro aũt ſuo nabal nõ indicauit. Cũ ḡ aſcendiſſet aſinũ ⁊ deſcendẽt ad radicẽ mõtis: dauid ⁊ viri eiꝰ deſcẽdebãt i occurſũ eiꝰ. Quibꝰ ⁊ illa occurrit. Et ait dauid: Vere fruſtra ſeruaui oia q̃ huiꝰ erãt i deſerto. ⁊ nõ perijt q̃cq̃ de cunctis q̃ ad eũ ptinebãt. ⁊ reddidit mihi malũ pro bono. Hec faciat dñs inimicis dauid ⁊ h̃ addat: ſi reliquero de oibꝰ q̃ ad ipſum pertinent vſq̃ mane mingentẽ ad parietẽ. Cum autẽ vidiſſet abigail dauid: feſtinauit ⁊ deſcendit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

re asino. ⁊ ꝓcidit cora dauid sup faciē suā: ⁊ adorauit sup tra. ⁊ cecidit ad pedes eius. ⁊ dixit. In me sit dñe mi hec iniqtas. Loquatur obsecro ancilla tua in auribꝰ tuis. ⁊ audi verba famule tue. Ne ponat oro dñs meus rex cor suū sup virū istū iniquū nabal: qm̄ sm nomē suū stultus est: ⁊ est stultitia cū eo. Ego aūt ancilla tua nō vidi pueros tuos dñe mi qs misisti. Nunc ḡ dñe mi viuit dñs ⁊ viuit aia tua q̄ prohibuit te ne venires in sanguinem ⁊ saluauit manū tuā tibi. Et nūc fiāt sicut nabal inimici tui. ⁊ q̄ querunt dño meo malū. Qua ppē suscipe benedictionē hanc quā attulit ancilla tua tibi dño meo. ⁊ da pueris q̄ sequūt te dnm meū. Auser iniquitatē famule tue. Faciēs eni faciet dñs tibi dño meo domū fidelē: qa plia dñi dñe mi tu pliaris. Malitia ḡ non inuenīet in te oibꝰ diebꝰ vite tue. Si. n. surrexerit aliq̄s hō psequēs te uel q̄rēs aiam tuā: erit aia dñi mei custodita q̄ i fasciculo viuentiū apud dnm deū tuū. Porro inimicoꝝ tuoꝝ aia rotabit: quasi in ipetu ⁊ circulo funde. Cū ergo fecerit tibi dñs dño meo oia hec que locutꝰ est bona de te. ⁊ cōstituerit te ducē sup isrl: non erit tibi hoc in singultū ⁊ in scrupulū cordis dño meo q̄ effuderis sanguinē inopiū: aut ipse te vltus fuerit Et cū benefecerit dñs dño meo· recordaberis ancille tue. ⁊ tu benefacies ei. Et ait dauid ad abigail. Benedictꝰ dñs deus isrl: q̄ misit te hodie in occursū meū. ⁊ benedictū eloquiū tuū. ⁊ benedicta tu que prohibuisti me hodie ire in sanguinē: ⁊ vlciscerer me manu mea. Alioq̄n viuit dñs deus isrl qui prohibuit me ne malū facerem tibi: nisi cito venisses in occursū mihi· non remansisset nabal vsq̄ ad lucem matutinā mingēs ad parietē. Suscepit ergo dauid de manu eius oia q̄ attulerat ei· dixitq̄ ei: Vade pacifice i domū tuā. Ecce audiui vocē tuā ⁊ honorauī faciē tuā. Venit aūt abigail ad nabal. Et ecce erat ei conviviū in domo eiꝰ quasi cōviviū regis. ⁊ cor nabal iocūdū. Erat eni ebrius nimis. ⁊ nō indicauit ei vbū pusillū aut grāde vsq̄ mane. Diluculo aūt cū digessisset vinū nabal: indicauit ei vxor sua verba hec. Et emortuū est cor eius intrinsecus. ⁊ factꝰ est quasi lapis. Cūq̄ ptrāsissent dece n dies: percussit dñs nabal. ⁊ mortuus est. Qđ cū audisset dauid mortuū nabal· ait: Benedictꝰ dñs q̄ iudicauit causā oppробrij mei de manu nabal. ⁊ seruū suū cu-

stodiuit a malo. ⁊ malitiam nabal reddidit dñs in caput eius. Misit ḡ dauid ⁊ locutꝰ ē ad abigail ut sumeret eā sibi in vxorē. Et venerūt pueri dauid ad abigail in carmelū. ⁊ locuti sūt ad eā dicētes: Dauid misit nos ad te ut accipiat te sibi in vxorē. Que cōsurgēs adorauit pna in terrā. ⁊ ait: Ecce famula tua sit in ancillā ut lauet pedes seruoꝝ dñi mei. Et festinauit ⁊ surrexit abigail ⁊ ascendit sup asinū. ⁊ q̄nq̄ puelle ierūt cū ea pedisseque eius. Et secuta ē nūcios dauid. ⁊ facta ē illi vxor. Dꝫ ⁊ achinoem accepit dauid de iezrahel ⁊ fuit vtraq̄ vxor eiꝰ. Saul aūt dedit michol filiā suā vxorē dauid falthi filio lais: qui erat de gallim.

XXVI

Et venerūt ziphei ad saul i gabaa dicētes: Ecce dauid abscōditꝰ ē i colle achille q̄ ē ex aduerso solitudinis. Et surrexit saul. ⁊ descēdit in desertū ziph ⁊ cū eo tria milia virorū de electis isrl ut quereret dauid i deserto ziph. Et castrametatꝰ ē saul i gabaa achille: q̄ erat ex aduerso solitudis i via. Dauid aūt habitabat in deserto. Vidēs aūt q̄ venisset saul post se in desertū: misit exploratores ⁊ didicit q̄ illuc venisset certissime. Et surrexit dauid clam. ⁊ venit ad locū vbi erat saul. Cūq̄ vidisset locū i q̄ dormiebat saul. ⁊ abner filiꝰ ner princeps milicie eiꝰ ⁊ saul dormiētē in tentorio. ⁊ reliquū vulgus per circuitum eius· aut dauid ad achimelech et thei. ⁊ abisai filiū saruie frēm ioab· dicens: Quis descendet mecū ad saul in castra? Dixitq̄ abisai: Ego descendā tecū. Venerūt ḡ dauid ⁊ abisai ad pplm in nocte: ⁊ inuenerūt saul iacentē ⁊ dormiētē in tentorio. ⁊ hastam fixā in terra ad caput eiꝰ· abner aūt ⁊ pplm dormientes i circuitu eiꝰ. Dixitq̄ abisai ad dauid Cōclusit deus inimicū tuū hodie in manꝰ tuas. Nūc ḡ pfodiā eū lācea in terra semel. ⁊ secūdo opꝰ nō erit. Et dixit dauid ad abisai: Ne interficias eū. Quis eni extendet manū suā in xpm dñi. ⁊ innocens erit? Et dixit dauid: Viuit dñs· q̄a nisi dñs percusserit eū· aut dies eiꝰ venerit ut moriat· aut in preliū descendens perierit: ppitius mihi sit dñs ne extēdā manū meā i xpm dñi. Nūc igit tolle hastā que ē ad caput eius ⁊ cyphū aque. ⁊ abeamꝰ. Tulit igit dauid hastā ⁊ cyphū aque q̄ erat ad caput eiꝰ. ⁊ abierūt. Et non erat q̄s q̄ videret ⁊ intelligeret ⁊ euigilaret: ꝶ oēs dormiebāt q̄a sopor dñi irruerat sup eos. Cūq̄ trāsisset

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dauid er aduerſo:7 ſtetiſſeti ꝛtice montis
ꝛ lōge.7 eēt grāde intuallū int eos:clama-
uit dauid ad pplm.7 ad abner filium ner di-
cens:Nōne rñdebis abner? Et rñdens ab-
ner dit:Quis es tu q̄ clamas.7 iquietas re-
gē? Et ait dauid ad abner: Nūq̄d nō vir tu
es? Et q̄s ali⁹ ſilis tui iſrl? Quare ḡ nō cu-
ſtodiſti dñm tuū regē? Ingreſſ⁹ ē.n. vn⁹ de
turba ut interficēt regē dñm tuū. Non ē bo-
num hoc qđ feciſti. Viuit dñs:qñ filij mortis
eſtis vos:qa non cuſtodiſtis dñm vrm xpm
dñi. Nūc ḡ vide vbi ſit haſta regis.7 vbi ſit
cyph⁹ aque q̄ erat ad caput eius. Cognouit
aūt ſaul vocem dauid.7 dixit. Nūq̄d vox hec
tua fili mi dauid? Et ait dauid. Vox mea
dñe mi rex. Et ait? Quā ob cām dñs me⁹
pſeq̄t ſeruū ſuū? Quid feci aut qđ eſt malū
i manu mea? Nūc ḡ audi oro dñe mi rex ver-
ba ſui tui. Si dñs icitat te aduerſū me odo-
ret ſacrificiū. Si aūt filij hoiuz maledicti ſūt
i ꝓſpectu dñi q̄ eiecerunt me hodie ut non ha-
bitē i hereditate dñi dicētes:vade ſerui dijs
alienis. Et nūc nō effūdat̄ ſanguis me⁹ i ter-
ram dño q̄a egreſſus ē rex iſrl ut querat pu-
licem vnū ſicut pſeq̄t̄ perdix i mōtib⁹. Et ait
ſaul:Peccaui. Reuertē fili mi dauid. Neq̄q̄
eni vltra tibi male faciam eo q̄ pciosa fuerit
anima mea i oculis tuis hodie. Apparet.n.q̄
ſtulte egerim.7 ignoraueri multa nimis. Et re-
ſpondēs dauid ait: Ecce haſta regis.7 tranſeat
vn⁹ de pueris regis.7 tollat eā. Dñs aūt retri-
buet vnicuiq̄ ꝑm iuſticiā ſuā.7 fidē. Tradi-
dit.n.te dñs hodie in manū meā.7 nolui ex-
tēdē manū meā in xpm dñi. Et ſicut magni-
ficata eſt aia tua hodie i oculis meis:ſic ma-
gnificet̄ aia mea i oculis dñi.7 libēt me ex oi
anguſtia. Dixit ḡ ſaul ad dauid. Bñdict⁹ tu fi-
li mi dauid. Et q̄dē faciēs facies.7 potēs po-
teris. Abijt aūt dauid i viā ſuā.7 ſaul reuer-
ſus eſt in locū ſuū. XXVII

Et ait dauid in corde ſuo. Aliquādo
incidam vna die in manꝰ ſaul. Non-
ne melius eſt ut fugiam.7 ſaluer in
terra philiſtinorum ut deſperet ſaul cēſſetq̄
me querere in cunctis finib⁹ iſrl? Fugiam ḡ
manus eius. Et ſurrexit dauid.7 abijt ipſe 7
ſexcēti viri cū eo ad achis filiū maoch regem
geth. Et habitauit dauid cum achis in geth
ipſe 7 viri ei⁹ 7 domus ei⁹ 7 due vxores eius:
achinoem iezrahelites 7 abigail vxor nabal
carmeli. Et nūciatū ē ſaul q̄ fugiſſet dauid
i geth.7 non addidit vltra querere eū. Dixit
aūt dauid ad achis:Si inueni gram i oculis
tuis:det̄ mihi loc⁹ i vna vrbiū regiōis hui⁹
ut habitē ibi. Cur eni manet ſeruus tuus in
ciuitate regis tecū? Dedit itaq̄ ei achis in
die illa ſicelech. Propter quā cauſā facta eſt
ſicelech regū iuda vſq̄ in diē hanc. Fuit aūt
numer⁹ dier̄ quib⁹ habitauit dauid i regiōe
philiſtinorū q̄tuor mēſiū. Et aſcēdit dauid 7
viri eius.7 agebāt p̄das ꝛ geſuri 7 ꝛ geȝre
7 ꝛ amalechitis. hi eni pagi habitabant in
terra antiquit⁹ eūtib⁹ ſur vſq̄ ad terrā egypti
Et ꝓcutiebat dauid oēm terrā illoꝝ nec re-
linquebat viuentē virū 7 mulierē: tollenſq̄
oues 7 boues 7 aſinos 7 camelos 7 veſtes
reuertebat̄.7 veniebat ad achis. Dicebat aūt
ei achis. In quē irruiſti hodie? Reſpōdebat
dauid. Cōtra meridiē iude 7 ꝓtra meridiem
hieramel 7 ꝓtra meridiē ceni. Virū 7 mulie-
rem nō viuificabat dauid:nec adducebat in
geth dicēs:ne forte loquāt̄ aduerſum nos.
Hec fecit dauid. Et hoc erat ꝛcretū illi oib⁹
diebus quib⁹ habitauit i regiōe philiſtinorū.
Credidit ḡ achis dauid dicēs: Multa ma-
la opatus eſt cōtra ꝓplm ſuū iſrl. Erit igitur
mihi ſeruus ſempitern⁹. XXVIII

Factū ē aūt in dieb⁹ illis cōgregaue-
rūt philiſtijm agmina ſua ut ꝓparent̄
ad bellū ꝛ iſrl. Dixitq̄ achis ad da-
uid. Sciēs nūc ſcito:q̄m mecū egredieris i ca
ſtris tu 7 viri tui. Dixitq̄ dauid ad achis:
Nūc ſcies q̄ factur⁹ eſt ſeru⁹ tu⁹. Et ait achis
ad dauid: Et ego cuſtodē capitis mei ponā te
cūctis dieb⁹. Samuel aūt mortu⁹ ē.plāxitq̄
eū oīs iſrl.7 ſepelierūt eū in ramatha vrbe
ſua. Et ſaul abſtulit magos 7 ariolos ꝺ tra
Cōgregatiq̄ ſūt philiſtijm.7 venerūt 7 ca-
ſtrametati ſūt i ſunā. Cōgregauit aūt 7 ſaul
vniuerſū iſrl.7 ꝛnit in gelboe. Et vidit ſaul
caſtra philiſtijm 7 timuit.7 expauit cor ei⁹
nimis. Cōſuluitq̄ dñm.7 non rñdit ei neq̄
p ſomnia neq̄ p ſacerdotes neq̄ p ꝓphꝛtas.
Dixitq̄ ſaul ſeruis ſuis: Quente mihi mu-
lierē habētē phitonē.7 vadā ad eā 7 ſciſcita-
bor pillā. Et dixerūt ſerui ei⁹ ad eū: Eſt mu-
lier phitonē hns i endor. Mutauit ḡ habi-
tū ſuū veſtituſq̄ ē alijs veſtimentis.7 abijt
ipſe 7 duo viri cū eo: venerūtq̄ ad mulierē
nocte.7 ait illi: Diuina mihi in phitone: 7
ſuſcita mihi quem dixero tibi. Et ait mulier
ad eū. Ecce tu noſti quāta fecerit ſaul 7 quō

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

erasserit magos ⁊ ariolos de tra. Quare ḡ insidiaris aīe mee ut occidar? Et iurauit ei saul ī dño dicēs: Viuit dñs: qa non eueniet tibi q̄cq̄ mali ppt̄ hāc rē. Dixitq; ei mulier: Quē suscitabo tibi? Qui ait: Samuelē̄ suscita. Cum aūt vidisset mulier samuelē: exclamauit voce mag̃. ⁊ dixit ad saul: Quare īposuisti mihi? Tu es.n.saul. Dixitq; ei rex: Noli timē. Quid vidisti? Et ait mulier ad saul. Deos vidi ascendētes de terra. Dixitq; ei: Qualis ē forma ei⁹? Que ait: Vir senex ascēdit. ⁊ ipse amict⁹ est pallio. Et intellexit saul q̄ samuel eēt. ⁊ iclinauit se sup̄ faciē suā in tra. ⁊ adorauit. Dixit aūt samuel ad saul Quare inq̄etasti me ut suscitarer? Et ait saul Coartor nimis. Siq̄dē philistijm pugnant aduersū me. ⁊ deus recessit a me. ⁊ exaudire me noluit neq; i manu ꝓphetaꝝ neq; p somnia. Vocaui ḡ te: ut oñderes mihi q̄d faciā Et ait samuel: Quid interrogas me cū dñs recesserit a te. ⁊ trāsierit ad emulū tuū? Faciet.n.tibi dñs sicut locut⁹ ē in manu mea: ⁊ scindet regnū tuū de mānu tua. ⁊ dabit illud ꝓximo tuo dauid quia nō obedisti voci dñi neq; feciste iram furoris ei⁹ i amalech. Idcirco quod pateris fecit tibi dñs hodie. ⁊ dabit dñs etiā isrl̄ tecū i mānu philistijm. Cras āt tu ⁊ filij tui mecū eritis: ⁊ castra isrl̄ tradet dñs i man⁹ philistijm. Statimq; saul cecidit porrect⁹ i tra. Extimuerat.n. ꝙba samuelis. ⁊ robur nō erat ī eo: qa nō comederat panē tota die illa. Ingressa est itaq; mulier illa ad saul. Cōturbat⁹ erat valde. Dixitq; ad eum: Ecce obediuit ancilla tua voci tue: ⁊ posui aiam meā in manu mea. ⁊ audiui sermones tuos quos locutus es ad me. Nūc igit̄ audi ⁊ tu vocem ancille tue. ⁊ ponā cora te buccellā panis ut comedēs ꝓualescas ⁊ possis iter agere. Qui renuit. ⁊ ait: Nō comedā. Coegerunt autē eū serui sui ⁊ mulier ⁊ tandē audita voce eoꝝ surrexit de terra. ⁊ sedit sup̄ lectum. Mulier autē illa habebat vitulū pascualē in domo ⁊ festinauit ⁊ occidit eū. Tollēsq; farinā miscuit eā. ⁊ coxit acima. ⁊ posuit añ saul ⁊ ante seruos eius. Qui cū comedissent surrexerūt ⁊ ābulauerūt p totā noctem illam. XXIX

Congregata sūt ergo philistijm vniuersa agmia īapt̄ec. Syr ⁊ isrl̄ castra metat⁹ ē sup̄ fontē q̄ erat in iezrabel. Et satrapæ q̄dē philistijm incedebāt ī centurijs ⁊ milib⁹: dauid aūt ⁊ viri ei⁹ erāt in nouissimo agmine cū achis. Dixerūtq; ꝓncipes philistijm ad achis: Quid sibi volūt hebrei isti? Et ait achis ad ꝓncipes philistijm. Nūq̄d igr̄ dauid q̄ fuit seru⁹ saul regis isrl̄. ⁊ est apud me multis dieb⁹ uel annis? Et nō inueni i eo q̄cq̄ ex die q̄ trāsfugit ad me vsq; in diē hāc: ꝙ satrapis nō places. Reuertē ḡ ⁊ vade i pace. ⁊ nō offendas oculos satrapaꝝ philistijm. Dixitq; dauid ad achis: Quid.n.feci ⁊ q̄d inueniſti i me seruo tuo a die q̄ fui i cōspectu tuo vsq; i diē hanc ut nō veniā ⁊ pugnē ꝯ inimicos dñi mei regis? Rñdens autē achis locut⁹ ē ad dauid: Scio q̄a bon⁹ es tu i oculis meis sicut angel⁹ dei. ꝙ ꝓncipes philistinoꝝ dixerunt: Non ascendet nobiscū in pliū. Igit̄ ꝓsurge mane tu ⁊ serui dñi tui qui venerūt tecū. ⁊ cū de nocte surrexeritis ⁊ ceperit diluescē. pgite. Surrexit itaq; de nocte dauid ipse ⁊ viri eius ut ꝓficiscerēt̄ mane. ⁊ reuerterent̄ ad tra philistijm. Philistijm aūt ascenderunt in iezrabel. XXX

Cumq; venissent dauid ⁊ viri eius ī sicelech die tertia. amalechite ipetū fecerant ex pte australi in sicelech. ⁊ pcusserāt sicelech. ⁊ succenderant eā igni. Et captiuas duxerāt mulieres ex ea a minimo vsq; ad magnū. ⁊ nō interfecerāt quēq̄. ꝙ secū duxerāt ⁊ pgebāt itinere suo. Cū ḡ venisset dauid ⁊ viri ei⁹ ad ciuitatē. ⁊ īuenissent eam succensam igni ⁊ vxores suas ⁊ filios suos ⁊ filias ductas eē captiuas: leuauerūt dauid ⁊ ꝓp̄ls q̄ erat cū eo voces suas. ⁊ planxerūt donec deficerēt ī eis lachryme. Siq̄dē ⁊ due vxores dauid captiue ducte fuerāt achinoē iezrabelites. ⁊ abigail vxor nabal carmeli. Et cōtristat⁹ est dauid valde. Volebat.n. eū ꝓp̄ls lapidare: qa amara erat aia vniuscuiusq; viri sup̄ filijs suis ⁊ filiab⁹. Cōfortat⁹ ē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aũt dauid in dño deo suo. et ait ad abiathar sacerdotẽ filiũ achimelech: Applica ad me ephot. Et applicauit abiathar ephot ad dauid. et ꝓsiluit dauid dñm dicẽs: Persequr latrũculos hos. et ꝓpẽdã eos an nõ? Dixitq; ei dñs. Persequere absq; dubio. n. cõprehẽdes eos et excuties predam. Abijt ḡ dauid ipse et sexcẽti viri q̃ erãt cum eo. et uenerunt vsq; ad torrentẽ besor. et lassi q̃dã substiterunt. Persecut⁹ est aũt dauid ipse et q̃dringenti viri cũ eo: substiterãt. n. ducẽti q̃ lassi transire nõ poterãt torrentẽ besor. Et inuenerunt virũ egyptiũ i agro. et adduxerũt eũ ad dauid. Dederũtq; ei panem ut comedẽt et bibẽt aquã: ꝫ et fragmen masse caricarũ. et duas ligaturas uuepasse. Qui cũ comedisset reuers⁹ ẽ spũs ei⁹. et refocillat⁹ ẽ. Non. n. comederat panem neq; biberat aquã trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ noctibus. Dixit itaq; ei dauid: Cuius es tu uel unde. et q̃ pgis? Qui ait: Puer egyptius ego sũ: seru⁹ viri amalechite. Dereliquit aũt me dñs me⁹: qa egrotare cepi nudiust terti⁹. Si q̃dẽ nos erupim⁹ ad australẽ plagã ceretbi et ꝑ iudã. et ad meridiẽ caleph. et sicelech succendimus igni. Dixitq; ei dauid: Potes me ducere ad istũ cuneũ? Qui ait: Jura mihi ꝑ deũ q̃ non occidas me. et nõ tradas me i manus dñi mei. et ego ducam te ad cuneũ istũ. Et iurauit ei dauid. Qui cũ duxisset eũ ecce illi discũbebãt sup faciem uniuerse tre comedentes et bibẽtes. et q̃si festũ celebrãtes diẽ ꝑ cũcta ꝑda et spolijs q̃ cepãt de tra philistijm et de tra iuda. Et percussit eos dauid a uespera usq; ad uespã alteri⁹ diei. et nõ euasit ex eis q̃sq; nisi tñ q̃drigẽti viri adolescẽtes q̃ ascenderãt camelos et fugerãt. Eruit ḡ dauid oia q̃ tulerant amalechite. et duas uxores suas eruit. Nec defuit q̃sq; a puo usq; ad magnũ tam de filijs q̃ de filiab⁹ et de spolijs. et q̃cũq; rapuerãt oia reduxit dauid. et tulit uniuersos greges et armẽta. et minauit añ faciẽ suã Dixerũtq;: hec est ꝑda dauid. Uenit aũt dauid ad ducẽtos uiros q̃ lassi substiterãt nec sequi poterãt dauid. et residẽ eos insserat i torrente besor. Qui egressi sũt obuiam dauid. et ppl'o q̃ erat cũ eo. Accedẽs aũt dauid ad populũ salutauit eos pacifice. Rñdẽsq; uis uir pessim⁹ et iniqu⁹ de uiris q̃ erãt cũ dauid dixit. Quia nõ uenerũt nobiscũ non dabimus eis q̃cq̃ de ꝑda quã eruimus ꝫ sufficiat unicuiq; uxor sua et filij. q̃s cũ acceperint recedãt.

Dixit aũt dauid. Nõ sic facietis frẽs mei de his q̃ tradidit nob⁹ dñs. et custodiuit nos. et dedit latrũculos q̃ erupãt aduersũ nos i manus nras. nec audiet uos q̃sq; sup sermõe hũ. Equa. n. ps erit descendẽtis ad ꝓliũ. et remanẽtis ad sarcinas. et sicut diuidẽt. Et factũ est hũ ex die illa. et deinceps ꝓstitutũ et ꝓfinitũ. et q̃i lex i isrl' usq; i diẽ hãc. Uenit ḡ dauid in sicelech. et misit dona de ꝑda seniorib⁹ iuda. proximis suis dicẽs: Accipite bñdictionẽ de ꝑda hostiũ dñi. his q̃ erãt in bethel et q̃ in ramoth ad meridiem. et q̃ i gether. et q̃ i aroer. et q̃ i sephamoth. et q̃ i estham. et q̃ in rachal. et q̃ i urbib⁹ hierameli. et q̃ in urbib⁹ ceni. et q̃ in rama. et q̃ in lacu asan. et q̃ i athach. et q̃ in hebron. et reliqs q̃ erãt i bis locis i q̃b⁹ cõmoratus fuerat dauid et uiri eius. XXXI

Philistijm aũt pugnabant aduersum isrl'. Et fugerũt uiri isrl' añ faciẽ philistijm. et ceciderunt infecti in monte gelboe. Irruerũtq; philistijm i saul et i filios ei⁹. et ꝓcusserunt ionathã et abinadab et melchisue filios saul: totũq; pondus ꝓlij ꝓsũ ẽ in saul. Et cõsecuti sũt eũ uiri sagittarij. et uulneratus ẽ uehemẽter a sagittarijs. Dixitq; saul ad armigerꝝ suũ: Euagina gladiũ tuũ et ꝓcute me: ne forte ueniant incircũcisi isti et interficiant me illudẽtes mihi. Et noluit armiger ei⁹: fuerat. n. nimio timore ꝓterrit⁹. Arripuit itaq; saul gladiũ suũ et irruit sup eũ. Qd cũ uidisset armiger eius uidelz q̃ mortu⁹ esset saul: irruit etiã ipse sup gladiũ suũ et mortu⁹ ẽ cũ eo. Mortu⁹ est ḡ saul et tres filij ei⁹ et armiger illi⁹. et uniuersi uiri ei⁹ i die illa pariter Uidẽtes aũt filij isrl' q̃ erant trãs uallẽ et trãs iordanẽ q̃ fugissent uiri isrl'ite. et q̃ mortu⁹ eẽt saul et tres filij eius: reliquerũt ciuitates suas et fugerũt. Uenerũtq; philistijm et habitauerũt ibi. Facta aũt die alta uenerũt philistijm ut expoliarẽt interfectos. et inuenerunt saul et tres filios ei⁹ iacentes i monte gelboe. Et ꝑciderũt caput saul. et expoliauerũt eũ armis. et miserũt i tram philistinoꝝ ꝑ circuitũ ut ãnũciarent i tẽplo idoloꝝ et i ppl'is. Et posuerũt arma ei⁹ i tẽplo astaroth: corp⁹ uo ei⁹ suspẽderũt in muro bethsan. Qd cũ audissent habitatores iabes galaad q̃cũq; fecerãt philistijm saul: surrexerunt oes uiri fortissimi. et ambulauerũt tota nocte. et tulerunt cadauer saul et cadauera filioꝝ ei⁹ de muro bethsan. Uenerũtq; uiri iabes galaad. et ꝓbusserũt ea

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

igni.7 tulerũt ossa eoꝝ.7 sepelierũt in nemore iabes.7 ieiunauerunt septem diebus.

Explicit primꝰ liber Samuelis
Incipit secundus. Caplm I

FActũ est autẽ postq̃ mortuꝰ ẽ saul ut dauid reuerteretur a cede amalech.7 maneret i siceleca duos dies. In die aũt ẽtia apparuit bõ veniẽs de castris saul·veste cõscissa 7 pulueꝝ sup̃ suũ caput. Et ut venit ad dauid cecidit sup faciẽ suã.7 adorauit. Dixitq̃ ad eũ dauid: Unde venis? Qui ait ad eum. De castris isrl fugi. Et dixit ad eũ dauid: Qd ẽ ꝟbũ qd factũ est? Indica mi. Qui ait: Fugit populꝰ ex prelio.7 multi corruẽtes e populo mortui sũt: ꝫ 7 saul 7 ionathas filiꝰ eiꝰ interierũt. Dixitq̃ dauid ad adolescẽtẽ q̃ nũciabat ei. Unde scis qa mortuꝰ ẽ saul 7 ionathas filiꝰ eius? Ait adolescẽs q̃ nũciabit ei. Casu veni in montẽ gelboe.7 saul incũbebat super hastã suã: porro currꝰ 7 eq̃tes appropinquabant ei.7 cõuersus pꝰ tergũ suũ. vidensq̃ me vocauit. Cui cũ rñdissem adsũ. dixit mihi: Quis nã es tu? Et aio ad eũ: Amalechites ego sũ. Et locutꝰ ẽ mihi: Sta sup me 7 interfice me: qm̃ tenẽt me angustie.7 adhuc tota aia mea i me ẽ. Stansq̃ sup eũ occidi illum. Sciebã.n.q̃ viuẽ nõ porat pꝰ ruinã. Et tuli diadema qd erat in capite eiꝰ.7 armillam de brachio illius.7 attuli ad te dñm meũ huc. Apprehendẽs aũt dauid vestimenta sua scidit. oẽsq̃ viri q̃ erãt cũ eo.7 planxerũt 7 fleuerũt 7 ieiunauerũt vsq̃ ad vesp̃ã sup saul 7 sup ionathan filiũ eiꝰ.7 sup̃ pplm dñi.7 sup domũ isrl: eo q̃ corruissent gladio. Dixitq̃ dauid ad iuuenẽ q̃ nũciauerat ei: Unde es tu? Qui rñdit: Filiꝰ ꝟxis aduene amalechite ego sum. Et ait ad eum dauid: Quare non timuisti mittẽ manũ tuã ut occideres xp̃m dñi? Uocãsq̃ dauid vnũ de pueris suis ait: Accedẽs irrue in eũ. Qui pcussit illũ 7 mortuꝰ ẽ. Et ait ad eũ dauid: Sãguis tuꝰ sup caput tuũ. Os.n.tuũ locutũ est aduersũ te dicẽs: ego interfeci xp̃m dñi. Plãxit autẽ dauid plãctũ huiuscemõi sup saul 7 sup ionathan filiũ eiꝰ.7 p̃cepit ut docerẽt filios iuda arcũ: sicut scriptũ est in libro iustoꝝ. Et ait: Considera isrl ꝑ bis qui mortui sũt: sup excelsa tua vulnerati. Inclyti isrl sup montes tuos interfecti sũt. Quõ ceciderũt fortes? Nolite annũciare in geth·neq̃ annũcietis in cõpitis ascalonis: ne forte letent filie philistijm·ne exultẽt filie incircũcisoꝝ. Mõtes gelboe nec ros nec pluuia veniant supra vos. Neq̃ sint agri p̃mitiaꝝ: qa ibi abiectꝰ ẽ clypꝰ fortium· clypꝰ saul q̃si nõ esset vnctꝰ oleo·a sanguine interfectorũ ab adipe fortiũ. Sagitta ionathe nũq̃ redijt retrorsũ. 7 gladius saul nõ est reuersus ianis. Saul 7 ionathas amabiles 7 decori valde i vita sua·i morte q̃ nõ sunt diuisi. Aq̃lis velociores: leonibꝰ fortiores. Filie isrl sup saul flete q̃ vestiebat vos coccino in delitijs: q̃ pbebat ornamẽta aurea cultui vro. Quõ ceciderẽt fortes i plio? Jonathas i excelsis tuis occisus ẽ. Doleo sup te frater mi ionatha decore nimis.7 amabilis super amorẽ mulieꝝ. Sicut mat vnicũ amat filiũ suũ·ita ego te diligebã. Quõ ceciderũt robusti.7 perierunt arma bellica? II

Hit pꝰ hec q̃suluit dauid dñm dicens: Ascẽdã in vnã de ciuitatibꝰ iuda? Et ait dns ad eũ: Ascẽde. Dixitq̃ dauid: Quo ascendã? Et rñdit ei: In hebron. Ascẽdit ig̃ dauid 7 due vxores eiꝰ achinoem iezrahelites 7 abigail vxor nabal carmeli: ꝫ 7 viros q̃ erãt cũ eo duxit dauid singulos cũ domo sua.7 manserũt i oppidis hebron. Venerũtq̃ viri iuda.7 unxerũt ibi dauid ut regnaret sup domũ iuda. Et nũciatũ ẽ dauid q̃ viri iabes galaad sepelissent saul. Misit ig̃ dauid nũcios adviros iabes galaad·dixitq̃ ad eos: Bñdicti vos a dño q̃ fecistis miam hanc cũ dño vro saul.7 sepelistis eũ. Et nũc retribuet vob q̃dẽ dns miam 7 ꝟitatẽ.7 ego reddã gram eo q̃ fecistis ꝟbũ istud. Cõfortent manꝰ vre.7 estote filij fortitudis. Licz eni mortuus sit dns vester saul: tñ me unxit domꝰ iuda i regẽ sibi. Abner aũt filiꝰ ner princeps exercitus saul·tulit ilboseth filiũ saul.7 circũduxit eũ p castra·regẽq̃ cõstituit super galaad.7 sup gessuri.7 sup iezrahel.7 sup ephraim.7 sup beniamin.7 sup isrl vniuersum. Quadragita ãnoꝝ erat ilboseth filiꝰ saul cũ regnare cepisset sup isrl.7 duobus annis regnauit. Sola autẽ domꝰ iuda seqbat dauid. Et fuit numerꝰ dieꝝ q̃s cõmoratꝰ est dauid ibi regãs i hebron sup domũ iuda septẽ ãnoꝝ 7 sex mensiũ. Egressusq̃ est abner filiꝰ ner 7 pueri ilboseth filij saul de castris in gabaon

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Porro ioab filius saruie. et pueri dauid egressi sūt. et occurrerūt eis iuxta piscinā gabaon. Et cū in vnū cōuenissent. e regione sederūt hi in vna parte piscine. et illi ex altera. Dixitq; abner ad ioab: Surgāt pueri. et ludāt coram nobis Et rndit ioab: Surgāt. Surrexerūt ergo et trāsierunt nūero duodecim de beniamin ex parte isboseth filij saul. et duodeci de pueris dauid Appēhensoq; vnusquisq; capite cōparis sui defixit gladiū i latus p̄trarij. et ceciderūt sil. Vocatūq; ē nomē loci illius ager robustoꝝ in gabaon. Et ortū ē bellū durū satis i die illa. fugatusq; ē abner et viri israhel a pueris dauid. Erant āt ibi tres filij saruie. ioab et abisai et asahel. Porro asahel cursor velocissimus fuit qui vnus de capreis q̄ morant in siluis. Persequebat aūt asahel abner. et nō declinauit ad dexterā siue ad sinistrā omittēs p̄sequi abner Respexit itaq; abner p̄ tergū suū. et ait: Tu ne es asahel? Cui rndit: Ego sū. Dixitq; ei abner: Vade ad dexteram siue ad sinistrā. et appēhende vnū de adolescentib⁹. et tolle tibi spolia eius. Noluit aūt asahel omittē q̄n vrgeret eū. Rursūq; locutus ē abner ad asahel. Recede et noli me seq̄. ne forte cogar p̄fodere te i terrā. et leuare nō potero faciē meā ad ioab frēm tuum. Qui audire nolēbat. et noluit declinare. Percussit ergo eū abner auersa hasta in inguine et transfodit. et mortuus est i eodē loco. Omnesq; q̄ transibāt p locū illum i q̄ ceciderat asahel et mortuus erat. substistebāt. Persequēt⁹ aūt ioab et abisai fugientē abner. sol occubuit. Et venerūt vsq; ad collē aq̄ductus qui ē ex aduerso vallis et itineris deserti i gabaon. Congregatiq; sūt filij beniamin ad abner. et et conglobati i vnū cuneū steterūt i sūmitate tumuli vni⁹. Et exclamauit abner ad ioab et ait: Nūquid vsq; ad interitionē tuus mucro deseuiet? An ignoras q̄ periculosa sit desperatio? Vsq; quo nō dicis populo ut omittat p̄sequi frēs suos? Et ait ioab: Viuit dñs: si locutus fuisses mane recessisset populus p̄sequēs frēm suū. Insonuit ergo ioab buccina. et stetit omis exercitus: nec p̄secuti sūt vltra israh: neq; iniere certamen. Abner aūt et viri eius abierūt p campestria moab tota nocte illa. et trāsierūt iordanē. et lustrata oi bethoron venerunt ad castra. Porro ioab reuersus omisso abner cōgregauit oēm populū. et defuerūt de pueris dauid decē et nouē viri excepto asahele. Serui aūt dauid percusserūt de beniamin et de viris q̄ erāt cū abner trecentos sexaginta: q̄ et mortui sūt. Tulerūtq; asahel. et sepelierūt eū in sepulchro p̄ris sui in bethleem. Et ambulauerūt tota nocte ioab et viri qui erāt cū eo. et i ipso crepusculo pueneruntin hebron. III

Facta ē q̄q; longa cōcertatio inter domū dauid et inter domū saulis: dauid p̄ficiens et sp̄ sibi ipso robustior: dom⁹ aūt saul decrescens quotidie. Natiq; sūt filij dauid in hebron. Fuitq; p̄mogenit⁹ eius amon de achinoem iezrahelite. et p̄ eū chaleab de abigail vxore nabal carmeli. Porro tertius absalon filius maacha filie tholomai regis gessur. Quartus āt adonias filius agith. et quintus saphacias filius abithal. Sextus q̄q; iethraam de egla vxore dauid. hi nati sūt dauid i hebron Cū q̄q; adhuc p̄liū inter domū saul et domū dauid: abner filius ner regebat domū saul. Fuerat aūt saulis pellex concubina nomine respha filia achia. ingressusq; ē ad eā abner. Dixitq; isboseth ad abner: Quare ingressus es ad cōcubinā patris mei? Qui iratus nimis p̄ter q̄ba isboseth. ait Numq̄d caput canis ego sū aduersus iudā hodie q̄ fecerim misericordiam super domū saul p̄ris tui. et super frēs et p̄rios eius. et nō tradidi te in manu dauid. et tu requisisti in me q̄ argueres p̄ muliere hodie? Hec faciat deus abner. et hec addat ei: nisi quō iurauit dñs dauid sic faciā cū eo ut transferat regnū de domo saul. et eleuetur thron⁹ dauid super israh et super iudā a dan vsq; bersabee. Et non potuit respondere ei quicq̄ q̄a metuebat illū. Misit ergo abner nūcios ad dauid i hebron p̄ se dicētes: Cuius est terra? Et ut loquerēt. Fac mecū amicitias. et erit manus mea tecū. et reducā ad te vniuersū israh. Qui ait: Optime. Ego faciā tecum amicitias. hanc vnā rē peto a te dicēs: Non videbis faciē meā absq; adductione michol filiā saul. et sic venies et videbis me. Misit aūt dauid nūcios ad isboseth filiū saul dicēs: Redde vxorē meā michol quā despōdi mihi centū p̄putijs philistiim Misit ergo isboseth. et tulit eā a viro suo phaltiel filio lais. Seqbatq; eā vir suus plorās vsq; baurim. Et dixit ad eū abner: Vade et reuertere. Qui reuersus ē. Sermonē q̄q; habuit abner ad seniores israh dicēs: Tā heri q̄q; nudius tertius querebatis dauid ut regnaret super vos. Nūc ergo facite: quia dñs locutus ē ad dauid dicēs: In manu serui mei dauid saluabo p̄plm meū israh de manu philistiim et omniū inimicorum eius. Locutus ē autem abner etiā

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ad beniamin. Et abiit ut loq̃ret ad dauid in hebron oia q̃ placuerãt isr'li 7 vniũso benamin. venitq; ad dauid i hebron cũ vigiti virs. Et fecit dauid abner 7 viris ei⁹ q̃ venerant cum eo conuiuiũ. Et dixit abner ad dauid: Surgã ut ꝓgregẽ ad te dñm meũ regẽ oẽm isr'l. 7 ineam fecũ fed⁹. 7 ipe res oĩb⁹ sicut velit verat aia tua. Cũ q̃ veduxisset dauid abner 7 ille isset i pace. stati pueri dauid 7 ioab venerũt cesis latromb⁹ cũ p̃da magna nimis. Abner aũt nõ erat cũ dauid i hebron. qa iã dimiserat eũ. 7 pfect⁹ fuerat i pace. 7 ioab 7 ois exercit⁹ qui erant cũ eo postea venerant. Nũciatũ ẽ itaq; ioab a narrãtib⁹. Venit abner filius ner ad regẽ. 7 dimisit eũ. 7 abiit in pace. Et ingressus ẽ ioab ad regẽ. 7 ait: Quid fecisti? Ecce venit abner ad te. Quare dimisisti eũ. 7 abiit 7 recessit? Iḡras abner filium ner qm̃ ad h̃ venit ut decipere te. 7 scire exitũ tuũ 7 introitũ tuũ. 7 nosset oia que agis? Egressus itaq; ioab a dauid misit nuncios p⁹ abner. 7 reduxit eũ a cisterna syra iḡrante dauid. Cũq; rediisset abner in hebron seorsũ adduxit eũ ioab ad mediũ porte ut loq̃ret ei in dolo. 7 percussit illũ ibi in inguine 7 mortu⁹ est in vltionẽ sanguinis asabel fratris eius. Quod cũ audiisset dauid rem iam gestã. ait: Mund⁹ ego sũ. 7 regnũ meũ apud deũ vsq; i sempiternũ a sanguine abner filij ner. 7 veniat sup caput ioab 7 sup oẽm domũ patris eius nec deficiat de domo ioab fluxũ seminis sustinẽs 7 leprosus 7 tenẽs fusũ. 7 cadẽs gladio 7 indigẽs pane. Igit̃ ioab 7 abisai frat̃ ei⁹ interfecerũt abner. eo q̃ occidisset asabel fratrẽ eoꝝ i gabaon i p̃lio. Dixit autẽ dauid ad ioab. 7 ad oẽm pplm̃ q̃ erat cũ eo. Scindite vestimẽta vra 7 accingimini saccis. 7 plãgite añ exeq̃as abner. Porro rex dauid seq̃batur feretr̃. Cũq; sepelissent abner in hebron: leuauit rex dauid vocẽ suã: 7 fleuit sup tumulũ abner. Fleuit aũt 7 ois pplus. Plangẽsq; rex 7 lugẽs abner. ait: Neq̃q̃ ut mori solẽt ignaui. mortu⁹ es abner. Manus tue ligate nõ sũt. 7 pedes tui nõ sũt cõpedib⁹ aggrauati: sic sicut solẽt cadẽ coram filijs iniq̃tat̃ sic corruisti. Congeminãsq; ois pplus. fleuit super eũ. Cũq; venisset vniuersa multitudo cibũ capere cũ dauid clara adhuc die. iurauit dauid dicẽs: Hec faciat mihi de⁹. 7 h̃ addat si ante occasũ solis gustauero panẽ ul' aliud quicq̃. Oisq; pplus audiuit. 7 placuerũt eis cũcta que fecit rex in cõspectu ois populi. Et cognouit oẽ vulg⁹ 7 vniuersus isr'l i die illa: qm̃ nõ actũ fuisset a rege ut occideret abner filius ner. Dixit q̃q; rex ad seruos suos: Nũ iḡratis qm̃ princeps 7 maxim⁹ cecidit hodie i isr'l? Ego autẽ adhuc delicat⁹ 7 unctus rex. Porro viri isti filij saruie duri mihi sũt. Retribuat dñs facienti malũ iuxta malitiã suã.

IIII

Audiuit aũt isboseth filius saul q̃ cecidisset abner in hebron. 7 dissolute sũt manus ei⁹: oisq; israel perturbatus est. Duo aũt viri principes latronũ erãt filio saul: nomẽ vni banaa. 7 nomẽ alteri rechab filij rẽmon berothite de filijs beniamin. Siqdẽ 7 beroth reputata ẽ i beniamin Et fugerũt berothite in gethaim: fueruntq; ibi aduene vsq; ad tempus illud. Erat autẽ ionathe filio saul filius debilis pedib⁹. Quinquẽnis. n. fuit qñ venit nũci⁹ de saul 7 ionatha ex iezrahel. Tollens itaq; eũ nutrix sua fugit. Cũq; festinaret ut fugeret. cecidit. 7 claudus effectus ẽ. habuitq; vocabulũ mipbiboseth. Veniẽtes igit̃ filij rẽmon berothite rechab 7 banaa: ingressi sũt feruẽte die domũ isboseth. Qui dormiebat super stratum suũ meridie. 7 ostiaria dom⁹ purgãs triticũ obdormiuit. Ingressi sũt aũt domũ latenter assumẽtes spicas tritici. 7 percusserũt eũ in inguine rechab 7 banaa frat̃ ei⁹. 7 fugerunt. Cũ aũt ingressi fuissent domũ. ille dormiebat sup lectũ suũ i cõclaui. 7 percutiẽtes interfecerũt eum. Sublatoq; capite ei⁹ abierũt p viam deserti tota nocte. 7 attulerũt caput isboseth ad dauid i hebron. Dixerũtq; ad regẽ: Ecce caput isboseth filij saul ĩmici tui q̃ q̃rebat animã tuã. 7 dedit dñs dño nr̃o regi vltionẽ hodie de saul 7 de semine eius. Respondens autem dauid rechab 7 banaa fri eius filijs rẽmon berothite. dixit ad eos: Viuit dñs qui eruit animã meã de oi angustia: qm̃ eũ qui annũciauerat mihi 7 dixerat mortuus est saul. q̃ putabat se. pspera nũciare. tenui 7 occidi eũ i siceleth cui oportebat me mercedẽ dare pro nũcio. Quãto magis nũc cũ homines impij interfecerũt virũ innoxiũ i domo sua sup lectũ suũ nõ quer̃ sanguinẽ ei⁹ de manu vr̃a. 7 auferã vos de terra? Precepit itaq; dauid pueris suis. 7 interfecerũt eos. pcidẽtesq; man⁹ 7 pedes eoꝝ: suspẽderũt eos sup piscinã in hebron. Caput aũt isboseth tulerũt. 7 sepelierũt i sepulchro abner in hebron.

V

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ET venerũt vniuerse trib⁹ isrł ad dauid in hebron dicẽtes: Ecce nos os tuũ ⁊ caro tua sum⁹. Sz ⁊ heri ⁊ nudiusтertius cũ esset rex saul sup nos: tu eras educẽs ⁊ reducẽs isrł. Dixit autẽ dñs ad te: Tu pasces pplm meũ isrł. ⁊ tu eris dux sup isrł. Venerũt qꝫ ⁊ seniores isrł ad regẽ i hebron. ⁊ pcussit cũ eis rex dauid fed⁹i hebron coraꝫ dño: vnxeruntqꝫ dauid in regẽ sup isrł. Fili⁹ trigita ãnoꝝ erat dauid cũ regnare cepisset. ⁊ q̃dragita ãnis regnauit. In hebron regnauit sup iudã septẽ ãnis ⁊ sex mẽsibus: in irłm aũt regnauit trigitatrib⁹ ãnis super oẽm isrł ⁊ iudã. Et abiit rex ⁊ oẽs viri q̃ erant cũ eo in irłm ad iebusẽũ habitatorẽ ẽre. Dictũqꝫ ẽ dauid ab eis. Nõ ingredier̃ huc nisi abstuler̃ cecos ⁊ claudos: dicentes: Non ingredietꝫ dauid huc. Cepit aũt dauid arcẽ syon: ꝟ est ciuitas dauid. Proposuerat. n. dauid in die illa pmiũ q̃ pcussisset iebuseũ ⁊ tetigisset domatũ fistulas. ⁊ abstulisset cecos ⁊ claudos odiẽtes aiaz dauid. Idcirco dicit̃ puerbio Cec⁹ ⁊ claud⁹ nõ intrabũt in tẽplũ. Habitauit aũt dauid i arce syon. ⁊ vocauit eã ciuitatẽ dauid. ⁊ edificauit p gyrũ a mello ⁊ intrisec⁹. Et ingrediebatꝫ pficiẽs atqꝫ succrescẽs ⁊ dñs ⁊ dominꝰ exercituũ erat cũ eo. Misitqꝫ hiram rex tyri nũcios ad dauid ⁊ ligna cedrina ⁊ artifices lignoꝝ: artificesqꝫ lapidũ ad parietes. ⁊ edificauerunt domũ dauid. Et cognouit dauid qm̃ cõfirmasset eũ dñs regẽ sup isrł. ⁊ qm̃ exaltasset regnũ ei⁹ sup pplm suũ israhel. Accepit g̃ dauid adhũc pcubinas ⁊ vxores de irłm p⁹ qꝫ venerat de hebron. Natiqꝫ sũt dauid ⁊ alij filij ⁊ filie. ⁊ hꝫ noia eoꝝ q̃ nati sunt ei i irłm. Samua ⁊ sobab ⁊ nathan ⁊ salomõ ⁊ iabaar ⁊ helisua ⁊ nepheg. ⁊ iaphia ⁊ helisama ⁊ helida ⁊ helifeleth. Audierũt g̃ philistiim qꝫ vnxissent dauid in regem super isrł ⁊ ascenderũt vniuersi ut q̃rerẽt dauid. Qõ cũ audisset dauid descẽdit i presidiũ. Philistiim aũt venientes diffusi sũt i valle raphai. Et psuluit dauid dñm dicẽs: Si ascẽdã ad philistiim. ⁊ si dabis eos in manu mea? Et dixit dñs ad dauid: Ascẽde: qa tradẽs dabo philistiim i manu tua. Venit g̃ dauid in baalpharasim. ⁊ percussit eos ibi. ⁊ dixit: Diuisit dñs inimicos meos coram me: sicut diuidũt aque. Propter̃a vocatũ ẽ nomẽ loci illi⁹ baalpharasim. Et reliq̃rũt ibi sculptilia sua q̃ tulit dauid ⁊ viri ei⁹. Et addiderũt adhuc philistiim ut ascẽderẽt. ⁊ diffusi sunt in valle raphaim. Cõsuluit aũt dauid dñm. Si ascẽdã ꝯ philisteos. ⁊ tradas ei⁹ in man⁹ meas? Qui rñdit: Non ascẽdas ꝯ eos: sed gyra post tergũ eoꝝ. ⁊ venies ad eos ex aduerso piroꝝ. Et cũ audiens sonitũ gradiẽtis in cacumie piroꝝ: tũc inibis pliũ: qa tunc egredietꝫ dñs añ faciẽ tuã: ut pcutiat castra philistiim. Fecit itaqꝫ dauid sicut pcepat ei dñs. ⁊ pcussit philistiim de gabaa vsqꝫ dum venias geçer.

Congregauit aũt rursũ dauid VI oẽs electos ex israhel trigita milia. Surrexitqꝫ dauid ⁊ abiit ⁊ vniuersus pplꝰ q̃ erat cũ eo de viris iuda ut adducerent archã dei: sup quã inuocatũ est nomen dñi exercituũ sedẽtis i cherubin super eã. Et iposuerũt archã dei sup plaustrũ nouũ. Tulerũtqꝫ eã de domo aminadab q̃ erat i gabaa. Oça aũt ⁊ hayo filij aminadab minabãt plaustꝫ nouũ. Cũqꝫ tulissent eã de domo aminadab q̃ erat i gabaa custodiẽs archã dei: hayo pcedebat archã dei: dauid aũt ⁊ oĩs isrł ludebãt coraꝫ dño in oĩb⁹ lignis fabrefactis ⁊ citharis ⁊ liris ⁊ tympanis ⁊ sistris ⁊ cymbalis. Postqꝫ aũt venerũt ad aream nachor extẽdit oça manũ ad archã dei. ⁊ tenuit eã: qm̃ calcitrabãt boues. ⁊ declinauerunt eã. Iratusqꝫ ẽ idignatiõe dñs ꝯ oçam. ⁊ pcussit eũ sup temeritate: q̃ mortu⁹ ẽ ibi iuxta archã dei. Cõmistat⁹ est aũt dauid eo qꝫ pcussisset dñs oçam. ⁊ vocatũ ẽ nomẽ lociilli⁹ pcussio oçe vsqꝫ i diẽ hãc. Et extimuit dauid dñm in die illa dicens: Quõ ingredietꝫ ad me archa dñi? Et noluit diuertẽ ad se archã dñi i ciuitatẽ dauid. ꝫ diuertit eã in domũ obededom getthei. Et habitauit archa dñi in domo obededom getthei trib⁹ mensibus. ⁊ bñdixit dñs obededom. ⁊ oĩa eius ppter archam dñi. Dixitqꝫ dauid: Ibo. ⁊ reducam archam: cũ benedictione in domũ meã. Abiit g̃ dauid. ⁊ adduxit archã dei de domo obededom i ciuitatẽ dauid cum gaudio. ⁊ erant cũ dauid septẽ chori. ⁊ victima vituli. Cũqꝫ transcendissent q̃ portabant archã dñi sex passus: immolabant boue ⁊ ouẽ ⁊ arietẽ. ⁊ dauid pcutiebat in organis armigaꝫ. ⁊ saltabat totꝫ virib⁹ añ dñm. Porro dauid erat accinct⁹ epbot lineo. ⁊ dauid ⁊ oĩs domus isrł ducebant archã testamẽti dñi in iubilo ⁊ in clangore buccine. Cũqꝫ intrasset

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

archa dñi i ciuitate dauid-michol filia saul
prspiciens p fenestrā:vidit regē dauid subsi-
lientē atq; saltantē coram dño.7 despexit eum
i corde suo.Et introduxerūt archā dñi.7 ipo-
suerūt eā i loco suo in medio tabernaculi qđ
tetēderat ei dauid.7 obtulit dauid holocau-
sta coram dño 7 pacifica. Cūq; cōplesset offe-
rens holocausta 7 pacifica: bñdixit ppl'o in
noie dñi exercituū. Et partitus est vniuerse
multitudini isrl'-tā viro q̄ mulieri singulis
collyridā panis vnam.7 assaturam bubale
carnis vnā.7 similā frixā oleo. Et abijt ois
ppl's vnusq;sq; i domū suā. Reuersusq; ē da-
uid ut bñdiceret domui sue.7 egressa michol
filia saul i occursū dauid-ait: Quā gloriosus
fuit hodie rex isrl' discoopiens se añ ancillas
seruoꝝ suoꝝ.7 nudat⁹ ē q̄si si nudet⁹ vnus de
scurris. Dixitq; dauid ad michol: Viuit dñs-
qa ludā añ dñm q elegit me pot⁹ q̄ patrem
tuū7 q̄ oēm domū ei⁹.7 p̄cepit mihi ut essem
dux sup ppl'm dñi i isrl'. Et ludā 7 vilior fiā
plusq̄ fact⁹ sū.7 ero humilis i oculis meis:
7 cū ancillis de q̄b⁹ locuta es glorioſior appa
rebo. Igit̄ michol filie saul nō est natus fili⁹
vsq; in diem mortis sue. VII

Factū ē autē cū sedisset rex in domo
sua.7 dñs dedisset ei requiē vndiq;
ab vniuersis inimicis suis-dixit ad
natā pphetā. Vides ne q̄ ego habitē i do-
mo cedrina:7 archa dei posita sit in medio
pelliū? Dixitq; nathan ad regē: Ē qđ est in
corde tuo vade fac:qa dñs tecū ē. Factū est
aūt in illa nocte.7 ecce sermo dñi ad nathan
dicens: Vade 7 loquē ad seruū meū dauid:
Hec dicit dñs. Nūqd tu edificabis mihi do-
mū ad habitandū? Neq; n. habitaui i domo
ex die illa q̄ eduxi isrl' de tra egypti vsq; i diē
hāc: s ābulabā i tabnaculo 7 in tētorio per
cūcta loca q̄ trāsiui cū oib⁹ filijs isrl'. Nūqd
loquēs locut⁹ sum ad vnā de tribub⁹ isrl' cui
p̄cepi ut pa cēt ppl'm meū isrl' dicēs: q̄re nō
edificasti mihi domū cedrinā? Et nunc h̄ di-
ces seruo meo dauid. Hec dicit dominꝰ exer-
cituū: Ego tuli te de pascuis sequētē greges
ut esses dux super ppl'm meū isrl'.7 fui tecum
in oib⁹ vbicūq; ābulasti.7 interfeci vniuersos
inimicos tuos a facie tua: feciq; tibi nomen
grāde iux nomē magnoꝝ q̄ sunt in tra. Et po-
nā locū ppl'o meo isrl'.7 plantabo eū.7 babi-
tabo cū eo.7 nō turbabit̄ ampli⁹-nec addēt
filij iniq̄tat̄ ut affligāt eū sicut p̄us-ex die q̄
constitui iudices sup ppl'm meū isrl'. Et requiē
dabo tibi ab oībus ūmicis tuis:p̄dicitq; tibi
dñs q̄ domū faciat tibi dñs. Cūq; completi
fuerint dies tui 7 dormieris cū p̄rib⁹ tuis-susci-
tabo semē tuū p⁹ te-qđ egredietur de vtero tuo
7 firmabo regnū eius. Ipse edificabit domū
nomini meo.7 stabiliam thronū regni eius
vsq; in sempiternū. Ego ero ei in p̄rem.7 ipse
erit mihi in filiū. Qui si iniq̄ aliqd gesserit:
arguā eū i v̄ga virox.7 i plagis filiox hoīuz.
Misericordiā aūt meā nō auferā ab eo-sicut
abstuli a saul quē amoui a facie mea. Et fi-
delis erit domus tua.7 regnū tuū vsq; i eternū
añ faciē meā.7 thron⁹ tu⁹ erit firm⁹ iugiter.
Scōm oīa verba h̄.7 iuxta vniuersā visionē
istā:sic locut⁹ ē nathā ad dauid. Ingressus ē
autem rex dauid 7 sedit coram dño.7 dixit:
Quis ego sū dñe de⁹.7 q̄ domus mea:q̄a ad-
duxisti me hucusq;? Sed7 h̄ parū visū est in
cspectu tuo dñe de⁹:nisi loq̄ris etiā de domo
serui tui in longinquū: Ista est.n. lex adam
dñe de⁹. Quid q̄ addere potit adh̄ dauid ut
loquat̄ ad te? Tu enī scis seruū tuū dñe de⁹.
Propt̄ v̄bū tuū 7 h̄m cor tuū fecisti oīa ma-
gnalia h̄-ita ut notū facēs h̄uo tuo. Idcirco
magnificat⁹ es dñe de⁹:q̄a nō ē sil's tui neq;
ē de⁹ extra te i oib⁹ q̄ audiuim⁹ aurib⁹ nr̄is.
Que ē aūt ut ppl's tu⁹ isrl' gēs i tra,pp̄ quā
iuit de⁹ ut redimēt eā sibi in ppl'm.7 poneret
sibi nomē-facerētq; eis magnalia7 horribilia
sup tr̄ā a facie ppl'i tui que redemisti tibi ex
egypto-gentē 7 deū ei⁹? Firmasti enī tibi po-
pulū tuū isrl' i ppl'm sempit̄nū.7 tu dñe deus
factus es eis i deū. Nūc g̃ dñe de⁹ v̄bū qđ lo-
cut⁹ es sup seruū tuū7 sup domū ei⁹ suscita in
sempiternū.7 fac sicut locut⁹ es ut magnifi-
cet nomē tuū vsq; in sempiternū-atq; dicat̄:
Dñs de⁹ exercituū de⁹ sup isrl'. Et dom⁹ serui
tui dauid erit stabilita coram dño: quia tu
dñe exercituū deus isrl' reuelasti auriculam
serui tui-dicens: domū edificabo tibi-pp̄ea
inuenit seruus tuus cor suū ut oraret te ora-
tione hac. Nunc g̃ dñe deus tu es de⁹.7 v̄ba
tua erūt vera. Locutus es enī ad seruū tuū
bona hec. Incipe g̃ 7 benedic domui serui tui
ut sit i sempiternū coram te:q̄a tu dñe de⁹ locu-
tus es hec.7 bñdictione tua bñdicet̄ domus
serui tui in sempiternū. VIII

Factū est autē post hec p̄cussit dauid
philistijm.7 humiliauit eos.7 tulit
dauid frenū tributi de manu philistijm

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 percussit moab. 7 mensus est eos funiculo coequās terre. Mensus est autē duos funiculos: vnū ad occidendū 7 vnū ad viuificādū. Factusq; ē moab dauid seruiens sub tributo. Et percussit dauid adadeçer filiū roob regē soba: qñ profect⁹ est ut dñaret sup flumē eufratē. Et cepit dauid ex pte eius mille septingentis equitib⁹. 7 viginti milib⁹ peditū subneruauit oēs iugales curruū. Dereliqt aūt ex eis cētū curr⁹. Venit q̄q; syria damasci ut psidiū ferret adadeçer regi soba. 7 percussit dauid de syria viginti duo milia viroꝝ. 7 posuit dauid psidiū i syria damasci. factaq; est syria dauid seruiēs sub tributo. Seruauitq; dñs dauid i oib⁹ ad q̄cūq; pfect⁹ ē. Et tulit dauid arma aurea q̄ habebant serui adadeçer. 7 detulit ea in urīm. Et de betbe 7 de berotb. ciuitatib⁹ adadeçer tulit rex dauid es multū nimis. Audiuit autē thou rex emath q̄ percussisset dauid omne robur adadeçer. Et misit thou ioram filiū suū ad regē dauid ut salutaret eū congratulās. 7 gratias ageret eo q̄ expugnasset adadeçer 7 percussisset eum. Hostis quippe erat thou adadeçer. Et i manu ei⁹ erāt vasa aurea 7 vasa argētea 7 vasa erea. q̄ 7 ipsa sanctificauit rex dauid dño cū argēto 7 auro q̄ sanctificauerat de vniuersis gētib⁹ quas subegerat de syria 7 moab 7 filiis ām̄on 7 philistīm 7 amalech. 7 de manubiis adadeçer filij roob regis soba. Fecit q̄q; sibi dauid nomē cum reuerteret̄ capta syria i valle salinaꝝ ccis de cē 7 octo milib⁹. 7 i gebelem ad vigintitria milia. 7 posuit i idumea custodes. statuitq; psidiū. Et facta est vniūsa idumea seruiēs dauid. 7 saluauit dñs dauid in oībus ad q̄cūq; pfect⁹ ē. Et regnauit dauid super omnē isrl: faciebat q̄q; dauid iudiciū 7 iusticiā oi pplo suo. Joab aūt filius saruie erat sup exercitū. Josaphat filius achilud erat a cōmentarijs. 7 sadoch filius achitob. 7 achimelech filius abiathar erant sacerdotes. 7 saraias scriba: banaias autem filius ioiade sup celethi 7 pelethi. Filij autē dauid sacerdotes erant.

IX

Et dixit dauid: Putas ne est aliq̄s q̄ remāserit de domo saul ut faciā cum eo mīam ppter ionathā? Erat autē de domo saul puus noie siba. Quē cū vocasset rex ad se. dixit ei: Tu ne es siba? Et ille respondit: Ego sū seru⁹ tu⁹. Et ait rex: Nūquid fuget aliq̄s de domo saul ut faciā cū eo misericordiā dei? Dixitq; siba regi: Supest filius ionathe debilis pedib⁹. Ubi unḡt est? Et siba ad regē. Ecce ait i domo est machir filij ami/hel i lodabar. Misit g̃ rex dauid. 7 tulit eū de domo machir filij amihel de lodabar. Cū aūt venisset miphiboseth filius ionathe filij saul ad dauid: corruit i faciē suā. 7 adorauit. Dixitq; dauid: Miphiboseth. Qui rndit: Ad sū seru⁹ tu⁹. Et ait ei dauid: Ne timeas: quia faciēs faciā i te mīaz ppt̄ ionathā patrē tuū 7 restituā tibi oēs agros saul patris tui. 7 tu comedes panē i mēsa mea sp. Qui adorās eū dixit: Quis ego sū seru⁹ tu⁹. qm̄ respexisti sup canē mortuū similē mei? Vocauit itaq; rex sibā puerū saul. 7 dixit ei: Omia quecūq; fuerūt saul 7 vniuersam domū ei⁹ dedi filio dñi tui. Opare igit̄ ei terrā tu 7 filij tui 7 serui tui. 7 iferes filio dñi tui cibos ut alat̄. Ut. i phiboseth aūt filius dñi tui comedet sp panem sup mēsā meā. Erāt aūt sibe quindecim filij 7 viginti serui. Dixitq; siba ad regē: Sicut iussit dñe mi rex seruo tuo. sic faciet seru⁹ tuus. Et miphiboseth comedet sup mensam meā q̄si vn⁹ de filijs regis. Habebat aūt miphiboseth filiū puulū noie micha. Omis vero cognatio dom⁹ sibe seruiebat miphiboseth. Porro miphiboseth habitabat ierūm: qa de mensa regis iugit̄ vescebat. 7 erat claud⁹ vtroq; ped.

X

Actū ē aūt p⁹ h̄ ut moreret̄ rex filiorū ām̄on. 7 regnauit anon filius ei⁹ p eo. Dixitq; dauid: Faciā misericordiā cū anon filio naas. sicut fecit pr̄ ei⁹ mecū mīam. Misit g̃ dauid ꝓsolās eū p seruos suos sup pr̄is interitu. Cū aūt venissent serui dauid i trā filioꝝ ām̄on. dixerūt principes filioꝝ ām̄on ad anon dñm suū. Putas q̄ ppt̄ honorē pr̄is tui miserit dauid ad te ꝓsolatores. 7 nō ideo ut inuestigaret 7 exploraret ciuitatē. 7 euertēt eā. misit dauid seruos suos ad te? Tulit itaq; anon seruos dauid: rasitq; dimidiā ptē barbe coꝝ. 7 pcidit vestes eorū medias vsq; ad nates. 7 dimisit eos. Nō cū nūciatū esset dauid: misit i occursum eoꝝ. Erāt.n. viri ꝓfusi turpit̄ valde. Et mandauit eis dauid: Manete in iericho donec crescat barba vra. 7 tūc reuertimini. Videntes aūt filij ām̄on q̄ iniuriā fecissent dauid: miserūt 7 conduxerunt mercede syrū roob. 7 syrū soba viginti milia peditū. 7 a rege maacha mille viros. 7 ab istob decem milia virorum. Quod cū audisset dauid. misit ioab

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ oẽm exercitũ bellatoꝝ. Egressi sunt ꝯ filij ãmon ꝛ direxerũt aciẽ añ ipsũ itroitũ portę. Syr⁹ aũt sobaꝛ roob ꝛ bistob ꝛ maacha seorsũ erãt i campo. Videꝫ ꝯ ioab ꝙ ꝑparatũ essęt aduersũ se ꝑliũ. ꝛ ex aduerso ꝛ p⁹tergũ elegit sibi ex oib⁹ electis isrl'. ꝛ instruxit aciẽ ꝯtra syrũ: reliquã aũt ꝓtẽ ppli tradidit abisai fri suo. Qui direxit aciẽ ꝰ filios ãmon. Et ait ioab: Si ꝑualuerint aduersũ me syrieris mihi in adiutoriũ: si autẽ filij ãmon prevaluerint aduersũ te· auxiliaboꝛ tibi. Esto vir fortis. ꝛ pugnem⁹ ꝓ ppło nro ꝛ ciuitate dei nri. Dñs aũt faciet qđ bonũ ẽ in cõspectu suo. Iniit itaqꝫ ioab ꝛ ppłus ꝙ erat cũ eo certamẽ ꝰ syros· ꝙ statim fugerunt a facie eius. Filij aũt ãmon videtes ꝙa fugissent syri· fugerunt ꝛ ipsi a facie abisai. ꝛ ingressi sũt ciuitatẽ. Reuersusꝫ est ioab a filijs ãmon. ꝛ venit irl'm. Videntes igit' syri· qm̃ corruissent coram isrl'· congregati sunt pariter. Misitꝫ adadeçer ꝛ eduxit syros ꝙ erant trãs fluuiũ· ꝛ adduxit eoꝝũ exercitũ. Sobach autẽ mgr militie adadeçer erat princeps eoꝝũ. Qđ cũ nũciatũ essęt dauid· cõtraxit oẽm israbelẽ. ꝛ trãsiuit iordanẽ· venitꝫ in belema. Et direxerũt aciẽ syri ex aduerso dauid. ꝛ pugnauerũt cõtra isrl'. Fugerũtꝫ syri a facie isrl'. ꝛ occidit dauid ex syris septingentos currus. ꝛ ꝙdraginta milia eqtũ. ꝛ sobach ꝓncipẽ militie ꝑcussit: ꝙ statim mortu⁹ ẽ. Videtes aũt vniuersi reges ꝙ erant in ꝓsidio adadeçer se victos esse ab isrl'· expauerũt ꝛ fugerũt qnq̃ginta ꝛ octo milia coraꝫ isrl'. Et fecerũt pacẽ cũ israbel. ꝛ seruierunt eis· timueruntꝫ syri auxiliũ ꝓbere filijs ãmon.

XI

Factũ ẽ aũt ꝯtẽte ãno eo tpe ꝙ solẽt reges ad bella ꝓcedere misit dauid ioab ꝛ seruos suos cũ eo ꝛ vniuersũ isrl'. ꝛ vastauerũt filios ãmon. ꝛ obsederunt rabba. Dauid aũt remãsit i irlm. Dũ ꝫ ageret accidit ꝙdã die ut surgẽt dauid ex stratu suo p⁹ meridiẽ. ꝛ exambularet in solario dom⁹ regie: viditꝫ mulierẽ se lauantem ex aduerso super solariũ suũ. Erat autẽ mulier pulchra valde. Misit ꝯ rex ꝛ requisiuit ꝙ essęt mulier. Nũciatũꝫ ẽ ei ꝙ ipsa eẽt bersabee filia heliã vxor vrie ethei. Missis itaqꝫ dauid nũcijs· tulit eã. Que cũ ingressa eẽt ad illũ: dormiuit cũ ea. Staticꝫ scificata ẽ ab imũditia sua. ꝛ reuersa ẽ domũ suã ꝓcepto fetu. Mittẽsꝫ nũciauit dauid. ꝛ ait. Cõcepi. Mit sit autẽ dauid ad ioab dicẽs: Mitte ad me vriã ethei. Misitꝫ ioab vriã ad dauid. Et venit vrias ad dauid. Quesiuitꝫ dauid ꝙ recte ageret ioab ꝛ ppłs. ꝛ quõ ãministraret bellũ. Et dixit dauid ad vriã: Vade i domũ tuã. ꝛ laua pedes tuos. Et egressus ẽ vrias de domo regi: secutusꝫ ẽ eũ cib⁹ regi⁹. Dormiuit aũt vrias añ portam dom⁹ regie cũ alijs seruis dñi sui. ꝛ nõ descẽdit ad domũ suam. Nũciatũꝫ ẽ dauid adicẽtib⁹. Nõ iuit vrias in domũ suã. Et ait dauid ad vriam: Nũqd nõ de via venisti? Quare non descendisti in domũ tuã? Et ait vrias ad dauid: Arcba dei ꝛ isrl' ꝛ iuda habitãt i papilionib⁹. ꝛ dñs me⁹ ioab ꝛ serui dñi mei sup faciẽ terre manẽt. ꝛ ego ingrediar domũ meã ut comedã ꝛ bibã ꝛ dormiã cũ vxore mea? Per salutẽ tuã ꝛ ꝑ salutẽ aie tue nõ faciã rẽ banc· Ait ꝯ dauid ad vriã: Mane hic etiã hodie. ꝛ cras dimittã te. Mãsit vrias i irlm i die illa ꝛ altera ꝛ vocauit eũ dauid ut comedẽt coraꝫ se ꝛ biberet. ꝛ inebriauit eũ. Qui egressus vesperе dormiuit i stratu suo cũ seruis dñi sui. ꝛ i domũ suã nõ descẽdit. Factũ est ꝯ mane. ꝛ scripsit dauid epłam ad ioab· misitꝫ per manũ vrie· scribẽs in epła. Ponite vriã ex aduerso belli vbi fortissimũ est ꝓliũ. ꝛ derelinquite eũ ut ꝑcussus intereat. Igit' cũ ioab obsidẽt vrbẽ posuit vriã i loco vbi sciebat viros eẽ fortissimos: egressiqꝫ viri de ciuitate bellabãt aduersũ ioab. ꝛ ceciderũt de ppło seruoꝝ dauid ꝛ mortu⁹ ẽ etiã vrias ethe⁹. Misit itaqꝫ ioab ꝛ nũciauit dauid oia ꝟba ꝓlij: ꝓcepitꝫ nuncio dicẽs: Cũ cõpleueꝛ vniuersos sermones belli ad regẽ· si eũ videris idignari. ꝛ dixerit ꝙre accessistis ad murũ ut ꝓeliaremini: an ignorabatis ꝙ multa de sup ex muro tela mittant': ꝙs percussit abimelech filiũ bierobaal nõne mulier misit sup eum fragmen mole de muro. ꝛ interfecit eũ in thebes· ꝙre iuxta murũ accessistis· dices: Etiã seru⁹ tu⁹ vrias ethęus occubuit. Abijt ꝯ nũci⁹. ꝛ venit ꝛ narrauit dauid oia ꝙ ei ꝓcepat ioab· ꝛ dixit nũci⁹ ad dauid: Prevaluerũt adũsũ nos viri. ꝛ egressi sũt ad nos i agrũ. Nos aũt facto impetu ꝑsecuti eos sum⁹ vsq̃ ad portã ciuitatis. ꝛ direxerũt iacula sagittarij ad ꝓuos tuos ex muro de sup: mortuiqꝫ sunt de seruis regi. Quin etiã seru⁹ tu⁹ vrias ethe⁹ mortuus est. Et dixit dauid ad nũciũ. Hec dices ioab: Ne te frangat ista res. Varius. n. euentus ẽ belli

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ nũc hũc ꝛ nũc illũ ꝓsũmit gladi⁹. Cõforta bellatores tuos aduersus vrbẽ ut ꝛestruas eã. ꝛ exhortare eos. Audiuit aũt vxor vrie ꝙ mortu⁹ esset vrias vir suus. ꝛ plãxit eum Transactoq; luctu misit dauid ꝛ introduxit eã in domũ suã. ꝛ facta ẽ ei vxor: pꝑiitq; ei filiũ. Et displicuit verbũ hꝫ qđ fecerat dauid coram domino.

XII

Misit ḡ dñs nathã ad dauid. Qui cũ venisset ad eum dixit ei: Responde mihi iudiciũ. Duo viri erant in ciuitate vna. vn⁹ diues ꝛ alẽ pauꝑ. Diues habebat oues ꝛ boues plurimos valde. pauꝑ aũt nihil habebat oio ꝓter ouẽ vnã paruulã quã emerat ꝛ nutricrat. ꝛ q̃ creuerat apud eũ cũ filijs ei⁹: sil' de pane illi⁹ comedẽs ꝛ de calice ei⁹ bibẽs. ꝛ in sinu illius dormiẽs: eratq; illi sicut filia. Cũ aũt pegrinus q̃dã venisset ad diuitẽ: parcẽs ille sumẽ de ouib⁹ ꝛ de bob⁹ suis ut exhibẽt cõuiuiũ pegrino illi q̃ venerat ad se. tulit ouẽ viri pauꝑis ꝛ ꝑparauit ci/bos hoi q̃ venerat ad se. Irat⁹ aũt indignatiõe dauid aduersus hoiem illũ nimis. dixit ad nathan: Viuit dñs: qm̃ fili⁹ mortis ẽ vir qui fecit hꝫ. Ouẽ reddet in q̃druplũ: eo q̃ fecerit ꝟbũ istud ꝛ nõ pepercerit. Dixit autẽ nathan ad dauid: Tu es ille vir qui fecisti hãc rem. Hec dicit dñs de⁹ isrl': Ego vnxi te in regem sup isrl': ꝛ ego erui te de manu saul. ꝛ dedi tibi domũ dñi tui. ꝛ vxores dñi tui in sinu tuo dediq; tibi domũ isrl' ꝛ iuda. ꝛ si parua sunt ista adijciã tibi multo maiora. Quare ḡ cõtẽpsisti ꝟbũ dñi ut faceres malũ in cõspectu meo? Uriam ethey cũ gladio percussisti ꝛ vxorẽ illi⁹ accepisti in vxorẽ. ꝛ interfecisti eũ gladio filioꝝ ammon. Quã obrẽ nõ recedet gladi⁹ de domo tua vsq; in sempiternũ eo q̃ despexe/rit me. ꝛ tuleris vxorẽ vrie ethei ut eẽt vxor tua Itaq; hec dicit dñs: Ecce ego suscitabo sup te malũ de domo tua. ꝛ tollã vxores tuas in oculis tuis ꝛ dabo ꝓximo tuo. ꝛ dormiet cũ vxoribus tuis i oculis solis hui⁹. Tu enim fecisti absco/dite. ego aũt faciã ꝟbũ istud i ꝓspectu omis isrl'. ꝛ in cõspectu solis hui⁹. Et dixit da/uid ad nathan: Peccaui dño. Dixitq; na/than ad dauid: Dñs q̃q; transtulit peccatum tuũ. Nõ morieꝛ. Uerũtñ qm̃ blasphemare fe/cisti inimicos nomẽ dñi ꝓpt ꝟbũ hꝫ. filius qui nat⁹ ẽ tibi morte morietꝛ. Et reuersus est na/than in domũ suã. Percussitq; dñs paruulũ quẽ pepit vxor vrie dauid. ꝛ de spat⁹ est. De/ꝓcatusq; ẽ dauid dñm ꝓ paruulo. ꝛ ieiuna/uit dauid ieiunio. ꝛ ingressus secrsum iacuit sup terrã. Uenerũt aũt seniores domꝰ ei⁹ co/gẽtes eũ ut surgeret de tra. Qui noluit: nec comedit cũ eis cibũ. Accidit aũt die septia ut moreretꝛ infans: timueruntq; serui dauid nũciare ei ꝙ mortu⁹ eẽt paruulus. Dixerunt eni. Ecce cũ paruul⁹ adhuc viuẽt loq̃bamur ad eũ ꝛ nõ audiebat vocẽ nr̃am: quãto ma/gis si dixerim⁹ mortu⁹ ẽ puer se affliget? Cũ ḡ dauid audisset ꝓ suos suos musitãtes. itelle/xit ꝙ mortu⁹ eẽt infantul⁹. Dixitq; ad ꝓ suos suos. Nũ mortu⁹ est puer? Qui rñderunt ei: Mortu⁹ ẽ. Surrexit ḡ dauid de tra. ꝛ lotus vnctusq; ẽ. Cũq; mutasset vestẽ. ingressus ẽ domũ dñi ꝛ adorauit. ꝛ venit in domũ suã. ꝓtulitq; ut ponerẽt ei panẽ. ꝛ comedit. Dixe/rũt aũt ei serui sui. Quis ẽ sermo quẽ fecisti? Propter infantẽ cũ adhuc viuẽt ieiunasti ꝛ flebas: mortuo aũt puero surrexisti ꝛ come/disti panẽ. Qui ait: Propt infantẽ dũ adhuc viueret ieiunaui ꝛ fleui. Dicebam enim: Quis scit si forte donet eũ mihi dñs ꝛ viuat ifans? Nũc aũt quia mortu⁹ ẽ. quare ieiuno? Nũq̃d potero reuocare eũ ampli⁹? Ego vadã magꝫ ad eũ: ille ꝟo nõ reuertetꝛ ad me. Et cõsolat⁹ est dauid bersabee vxorẽ suã. ingressusq; ad eã dormiuit cũ ea. Que genuit filiũ ꝛ voca/uit nomẽ eius salomon. ꝛ dñs dilexit eum. Misitq; eũ i manu nathan ꝓphẽte. ꝛ vocauit nomẽ ei⁹ amabilis dño. eo q̃ diligẽt eũ dñs Igit' pugnabat ioab ꝯ rabbath filioꝝ ammon ꝛ expugnabat vrbẽ regiã. Misitq; ioab nũcios ad dauid dicẽs: Dimicaui aduersũ rab/ba. ꝛ capiẽda ẽ vbs aq̃ꝝ. Nũc igit' cõgrega reliquã ptẽ ppli ꝛ obside ciuitate. ꝛ capi eã: ne cũ a me vastata fuerit vrbs. nomini meo ascribat' victoria. Cõgregauit itaq; dauid oẽm ppl'm ꝛ pfect⁹ ẽ aduersũ rabba. Cũq; di micasset cepit eã. Et tulit diadema reg̃ eorũ de capite ei⁹. põdo auri talentũ. habens gem/mas ꝑciosissimas. ꝛ iposituꝫ ẽ sup caput da/uid. Spꝰ ꝑdã ciuitatꝭ asportauit multã val/de: ppl'm q̃q; ei⁹ adducẽs serrauit. ꝛ circũegit sup eos ferrata carpenta. Diuisitq; cultri ꝛ trãsduxit i typo latex. Sic fecit vniuersis ci uitatib⁹ filioꝝ ammon. Et reuersus ẽ dauid ꝛ omis exercitus in irl'm.

XIII

Factũ ẽ aũt p⁹ hꝫ ut ablalon filij da/uid sororẽ speciosissimam vocabulo thamar adamaret ãnon filius dauid

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 wepiret ieã valde ita ut ꝑter amorẽ eius egrotaret: qa cũ eẽt ꝟgo difficile ei videbaꝯ ut quippiã inhoneste ageret cũ ea. Erat autẽ amnon amicꝰ noie ionadab filiꝰ semmaa fratris dauid vir prudẽs valde. Qui dixit ad eũ: Quare sic attenuaris macie fili regis p singulos dies? Cur nõ indicas mihi? Dixitq; ei ãnon: Thamar sororẽ fratris mei absalõ amo Cui rñdit ionadab: Cuba sup lectũ tuum 7 languorẽ simula: cũq; venerit patꝛ tuꝰ ut visitet te dic ei. Veniat oro thamar soror mea ut det mihi cibũ. 7 faciat pulmentũ ut comedã de mãu eiꝰ. Accubuit itaq; ãnon. 7 qi egrotare cepit. Cũq; venisset rex ad visitandũ eũ ait ãnon ad regem: Veniat obsecro thamar soror mea ut faciat in oculis meis duas sorbitiunculas. 7 cibũ paratũ capiã de mãu eiꝰ Misit ergo dauid ad thamar domũ dicẽs: Vade in domũ ãnon fratris tui. 7 fac ei pulmẽtũ. Venitq; thamar in domũ ãnon fratris sui: ille aũt iacebat. Que tollẽs farinã cõmiscuit. 7 liqfaciẽs in oculis eiꝰ coxit sorbitiunculas: tollẽsq; qd coxerat effudit 7 posuit coram eo. 7 noluit comedẽ. Dixitq; ãnon: Ejicite vniuersos a me. Cũq; eiecissent oẽs dixit ãnon ad thamar. Infer cibum in cõclaui ut vescar de mãu tua. Tulit ꝫ thamar sorbitiũculas qs fecerat. 7 itulit ad ãnon frem suũ in cõclaui. Cũq; obtulisset ei cibũ apphendit eã 7 ait: Veni cuba mecum soror mea. Que rñdit ei Noli frate mi noli oppримẽ me: neq; eni hoc fas ẽ in isrl. Noli facẽ stulticiã banc. Ego. n. ferre nõ potero opprobriũ meũ. 7 tu eris qsi vnꝰ de insipientibꝰ in isrl: qn potiꝰ loquere ad regem. 7 non negabit me tibi. Noluit autem ãnon acqescere ꝓcabꝰ eiꝰ. 7 ꝓualẽs viribꝰ oppressit eã. 7 cubauit cũ ea. Et exosam eã habuit odio magno nimis. ita ut maiꝰ eẽt odiũ q oderat eã. amore q an dilexerat. Dixitq; ei ãnon: Surge 7 vade. Que rñdit. Maiꝰ ẽ hmalũ qd nũc agis aduersũ me qꝫ qd an feci sti exprellẽs me. Et noluit audire eã. 7 vocato puero qui ministrabat ei dixit: Ejice banc a me foras 7 claude hostiũ pꝰ eã. Que induta erat talari tunica: huiuscemõi. n. filie regis ꝟgines vestibꝰ vtebanꝯ. Eiecit itaq; eã minister illiꝰ foras: clausitq; fores pꝰ eã. Que aspgens cinerẽ capiti suo scissa talari tunica imꝓsitisq; manibꝰ sup caput suũ. ibat ingrediẽs 7 clamãs. Dixit aũt ei absalon fratꝯ suꝰ Nũqd ãnon fratꝯ tuꝰ ꝓcubuit tecũ? Sz nũc soror tace. fratꝯ tuꝰ ẽ. Ne q affligas cor tuũ ꝑ hac re. Mãsit itaq; thamar cõtabescẽs in domo absalon fris sui. Cũ aũt audisset rex dauid ꝟba hec ꝓtristatꝰ ẽ valde. 7 noluit ꝓtristare spm ãnon filij sui: qm diligebat eum. quia ꝑmogenitꝰ erat ei. Porro nõ ẽ locutꝰ absalon ad ãnon nec malũ nec bonũ. Oderat. n. absalõ ãnon. eo q violasset thamar sororẽ suã Factũ ẽ aũt pꝰ tẽpꝰ bieñij ut tonderentꝯ oues absalon in balasor que ẽ iuxta effraim. Et vocauit absalon oẽs filios regis. venitq; ad regẽ. 7 ait ad eũ: Ecce tõdẽtꝯ oues serui tui. veniat oro rex cum seruis suis ad seruũ suũ. Dixitq; rex ad absalon: Noli fili mi: noli rogare ut veniamꝰ oẽs. 7 grauemꝰ te. Cũ autẽ cogẽt cũ 7 noluisset ire. bñdixit ei. Et ait absalõ ad dauid: Si nõ vis venire. veniat obsecro nobiscũ saltẽ ãnon fratꝯ meꝰ. Dixitq; ad eũ rex: Non ẽ necesse ut vadat tecũ. Coegit itaq; absalon eũ. 7 dimisit cũ eo ãnon 7 vniuersos filios regis. Fecerat q absalon cõuiuiũ qsi cõuiuiũ regis. Precepat aũt absalon pueris suis dicẽs: Obseruate cũ temulẽtus fuerit ãnon vino. 7 dixero vob̃ percutite eũ 7 interficite: nolite timẽ. Ego. n. sũ qui ꝑcipio vob̃. Roboramini. 7 estote viri fortes. Feceruntꝫ pueri absalon aduersũ ãnon sicut ꝑceperat eis absalõ. Surgẽtesq; oẽs filij regis ascenderũt singuli mulas suas. 7 fugerunt. Cũq; adh̃ pgerẽt in itinere. fama puenit ad dauid dicens: Percussit absalon oẽs filios regis. 7 nõ remansit ex eis saltẽ vnꝰ. Surrexit itaq; rex dauid. 7 scidit vestimenta sua 7 cecidit sup trã. 7 oẽs serui illius q assistebãt ei scinderũt vestimenta sua. Rñdẽs aũt ionadab filiꝰ semmaa fris dauid. dixit: Ne estimet dñs meꝰ rex q oẽs pueri regis occisi sint. Amnon solꝰ mortuꝰ ẽ. qm in odio absalõ erat positꝰ ex die q oppressit thamar sororem eius. Nũc ꝫ ne ponat dñs meꝰ rex sup cor suũ verbum istud dicẽs: oẽs fili regis occisi sũt: qm ãnon solꝰ mortuꝰ est. Fugit aũt absalon. Et eleuauit puer speculator oculos suos. 7 aspexit. 7 ecce ꝑplus multus veniebat ꝑ iter montis exlatere mõtis. Dixit aũt ionadab ad regẽ: Ecce filij regis adsũt: iuxta verbum serui tui sic factũ ẽ. Cũq; cessasset loqui apparuerũt 7 filij regis. Et intrãtes leuauerũt vocẽ suã 7 fleuerũt. Sz 7 rex 7 oẽs serui eius fleuerũt ploratu magno nimis. Porro absalõ fugiẽs abiit ad tholomai filiũ ãmiur regem gessur.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Luxit ḡ dauid filiū suū ānon multis dieb⁹. Absalon aūt cum fugiſſet ⁊ ꝛnisſet i geſſur fuit ibi trib⁹ annis: ceſſauitq; rex dauid pſequi absalon: eo q; pſolat⁹ eēt sup ānon interitu.

XIIII

Intelligens aūt ioab filiꝰ saruie q; cor regis ꝛsū eēt ad absalō misit thecuā ⁊ tulit inde mulierē sapientem. dixitq; ad eā. Lugere te simula. ⁊ induere veste lugubri. ⁊ ne vngaris oleo ut sis q̄si mulier iā plurimo tpe lugēs mortuū. Et ingredieris ad regē ⁊ loqris ad eū ſm̄ cēs huiuscemōi. Posuit āt ioab ꝟba i ore ei⁹. Itaq; cū ingressa fuisset mulier thecuites ad regē. cecidit coram eo sup tr̄ā. ⁊ adorauit. ⁊ dixit: Serua me rex Et ait ad eā rex. Quid cause habes? Que rñdit: Heu mulier vidua ego sū. Mortu⁹ est eni vir me⁹. ⁊ ancille tue erāt duo filij q̄ rixati sūt aduersū se i agro: nulluscq; erat q̄ eos ꝓbibē posset. ⁊ percussit alt̄ alterū. ⁊ interfecit eū. Et ecce ꝯsurgēs vniuersa cognatio aduersū ancillā tuā. dicit: Trade eū q̄ percussit fratrem suū ut occidam⁹ eū ꝓ aia fris sui quē interfecit. ⁊ deleam⁹ heredē. ⁊ q̄rūt extinguere scintillā meā q̄ relicta est. ut non supsit viro meo nomē ⁊ reliq̄e sup tr̄ā. Et ait rex ad mulierē: Vade i domū tuā ⁊ ego iubebo ꝓ te. Dixitq; mulier thecuites ad regē. In me dñe mi rex sit iniq̄tas. ⁊ i domo pris mei: rex aūt ⁊ thronus ei⁹ sit innocēs. Et ait rex: Qui ꝓtradixerit tibi. adduc eū ad me. ⁊ vltra nō addet ut tāgat te. Que ait: Recordet rex dñi dei sui: ut nō multiplicēt ꝓximi sanguis ad vlciscendū. ⁊ neq; interficiāt filiū meū. Qui ait: Viuit dñs: q̄a nō cadet de capillis filij tui sup tr̄ā. Dixit ḡ mulier. Loq̄t ancilla tua ad dñm meū regē ꝟbū. Et ait: Loqre. Dixitq; mulier Quare cogitasti huiusce modi rem ꝯ pplm dei ⁊ locut⁹ ē rex ꝟbū istud ut peccet. ⁊ nō reducat eiectū suū? Oēs morimur. ⁊ q̄si aq̄ dilabim̄ i tr̄ā q̄ nō reuertūt. Nec vult de⁹ perire aiam: ſ retractat cogitās ne penit⁹ peat qui abiect⁹ est. Hunc igit̄ veni ut loquar ad dñm meū regē ꝟbū ſ pñte pplo. Et dixit ancilla tua. Loqr ad regē. si q̄ modo faciat rex ꝟbū ancille sue. Et audiuit rex ut liberaret ancillā suā de manu oīuz qui volebāt de hereditate dñi delē me. ⁊ filiū meum sil. Dicat ḡ ancilla tua ut fiat ꝟbū dñi mei regis sicut sacrificiū. Sicut eni āgel⁹ dñi. sic ē dñs me⁹ rex. ut nec bñdictiōe nec maledictiōe moueat. Unde ⁊ dñs de⁹ tu⁹ ē tecū. Et rñdēs rex dixit ad mulierē. Ne abscōdas a me ꝟbū q̄ te interrogo. Dixitq; ei mulier: Loqre dñe mi rex. Et ait rex: Nūq̄d man⁹ ioab tecū ē i oib⁹ istis? Respondit mulier. ⁊ ait: p salutē aie tue dñe mi rex. nec ad sinistrā nec ad dexterā ē ex oibus bis q̄ locut⁹ ē dñs me⁹ rex. Seru⁹ .n. tu⁹ ioab ipse ꝓcepit mihi ⁊ ipse posuit in os ancille tue oia ꝟba hec ut ꝟterē figurā ſm̄ os hec. Seru⁹ eni tu⁹ ioab ꝓcepit istud. Tu aūt dñe mi rex sapiēs es. sicut hz sapiam āgel⁹ dei ut intelligas oia sup tr̄ā. Et ait rex ad ioab. Ecce placat⁹ feci ꝟbū tuū. Vade ḡ ⁊ reuoca puer absalon. Cadēsq; ioab sup faciē suā i tr̄ā adorauit. ⁊ bñdixit regi. Et dixit ioab: Hodie intellexit seru⁹ tu⁹ q̄a iueni grām i oculis tuis dñe mi rex. Feciſti eni sermonem dñe mi rex serui tui. Surrexit ḡ ioab ⁊ abiit in geſſur. ⁊ adduxit absalō ierlm. Dixit aūt rex. Reuertat in domū suā. ⁊ faciē meā nō videat. Reuersus ē itaq; absalon i domū suā. ⁊ faciē regis nō vidit. Porro sicut absalō. vir nō erat pulcher i oi isrl. ⁊ decorus nimis. A vestigio pedis vsq; ad vticē nō erat i eo vlla macula. Et qñ tondebat capillū. semel aūt i āno tondebat q̄a grauabat eū cesaries: ponderabat capillos capitis sui ducētis siclis pondē publico. Nati sūt aūt absalon filij tres. ⁊ filia vna noie thamar elegāt̄ forme. Mānsitq; absalō ierlm duob⁹ ānis. ⁊ faciē regis nō vidit. Misit itaq; ad ioab ut mitteret eū ad regē. Qui noluit venire ad eum. Cūq; secūdo misisset. ⁊ ille noluisset venire ad eū. dixit seruis suis: Scitis agr̄ ioab iux̄ agr̄ meū bñtē messem ordei. Ite igit̄. ⁊ succēdite eū igni. Succēderūt ḡ serui absalon segetem igni. Et ꝛnientes serui ioab scissis vestibus suis dixerunt: Succēderūt serui absalō ptē agri igni. Surrexitq; ioab ⁊ venit ad absalon i domū ei⁹. ⁊ dixit: Quare succenderūt serui tui segetem meā igni? Et rñdit absalō ad ioab: Misi ad te obsecrās ut ꝛnires ad me ⁊ mitterē te ad regem. ⁊ diceres ei: Quare veni de gessur? Melius⁹ mihi erat ibi esse. Obsecro ḡ ut videā faciē regis. Si memor est iniq̄tatis mee. interficiat me. Ingressus itaq; ioab ad regem nūciauit ei oia. Vocatusq; ē absalō ⁊ intrauit ad regē. ⁊ adorauit sup faciē terre coram eo. Osculatusq; est rex absalon.

XV

Itur p⁹ hec fecit sibi absalon currus ⁊ eq̄tes ⁊ q̄nq̄ginta viros q̄ p̄cederent eū. Et mane ꝯsurgens absalon stabat

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iuxta introitū portę in via. ⁊ oēm virū q̄ habebat negociū ut veniret ad regē iudiciū vocabat absalon ad se ⁊ dicebat: De q̄ ciuitate es tu? Qui rñdens aiebat: Ex vna tribu isrł ego sū seruꝰ tuus. Rñdebatq; ei absalō: Vide nē mihi sermōes tui boni ⁊ iusti: ł nō ē q̄ te audiat ꝓstitutꝰ a rege. Dicebatq; absalon Quis me cōstituat iudicē sup̄ terā ut ad me veniāt cūs q̄ habēt negociū ⁊ iuste iudicem? Sed ⁊ cū accedēt ad eū hō ut salutaret illū: extendebat manū suā. ⁊ apprehendēs osculabat eū. Faciebatq; h̄ oi isrł venienti ad iudiciū ut audiret a rege. ⁊ sollicitabat corda virorꝫ isrł. Post q̄dragita aūt ānos dixit absalon ad regē dauid. Vadā ⁊ reddā vota mea q̄ vouī dño i hebron. Vouēs. n. vouit seruꝰ tuus cū eēt in gessur syrie dicens: Si reduxerit me dñs in irł̄m: sacrificabo dño. Dixitq; ei rex dauid: Vade in pace. Et surrexit ⁊ abiit i hebron. Misit aūt absalon exploratores i vniuersas tribꝰ isrł dicēs: Statī ut audieritis clangorē buccine. dicite: Regnabit absalō i hebron. Porro cū absalon ierūt ducēti viri de irł̄m vocati. eūtes simplici corde. ⁊ causā penitꝰ ignorantes. Accersiuit aūt absalon achitofel gilonitē ꝓsiliariū dauid de ciuitate sua gilo. Cūq; imolaret victimas facta ē ꝓiuratio valida: pplusq; ꝓcurrēs augebat cū absalon. Venit igit nūcꝰ ad dauid dicēs: Toto corde vniuersus isrł seq̄t absalon. Et ait dauid seruis suis q̄ erāt cū eo in irł̄m: Surgite Fugiamꝰ: neq; enī erit nobis effugiū a facie absalon. Festinate egredi: ne forte veniens occupet nos. ⁊ ipellat sup̄ nos ruinā. ⁊ percutiat ciuitatē i ore gladij. Dixerūtq; serui regis ad eū: Omia q̄cūq; ꝑcepit dñs nr̄ rex libenter exequmur serui tui. Egressus est g̃ rex ⁊ vniuersa domꝰ eiꝰ pedibꝰ suis. Et reliqt rex decem mulieres cōcubinas ad custodiendā domū. Egressusq; rex ⁊ omis isrł pedibꝰ suis stetit procul a domo. ⁊ vniuersi serui eiꝰ ambulabāt iuxta eū. ⁊ legiōes celethi ⁊ felethi ⁊ cēs gethei pugnatores validi sexcenti viri q̄ secuti eū fuerāt de geth pedites p̄cedebāt regē. Dixit aūt rex ad ethai gethēū. Cur venis nobiscū? Reuertē ⁊ habita cū rege. qa peregrinꝰ es ⁊ egressus es de loco tuo. Heri veniſti. ⁊ hodie cōpelleris nobiscū egredi? Ego aūt vadā q̄ iturꝰ sū. Reuertere ⁊ reduc tecū frēs tuos. ⁊ dñs faciet tecū mīam ⁊ vitatē: qa ostēdisti gr̄am ⁊ fidē. Et rñdit ethai regi dicēs: Viuit dñs. ⁊ viuit dñs meꝰ rex. qm̄ i quocūq; loco fueris dñe mi rex siue i morte siue in vita. ibi erit ꝑ uꝰ tuꝰ. Et ait dauid ethai. Veni ⁊ trāsi. Et trānsiuit ethai gethe ⁊ rex ⁊ oēs viri q̄ cū eo erāt. ⁊ reliq̄ multitudo. Oēsq; flebant voce magna. ⁊ vniuersus ppl̄s trānsibat. Rex q̄q; trānsgrediebat torrētē cedron. ⁊ cunctꝰ ppl̄s incedebat ꝑ viā oliue q̄ respicit ad desertū. Venit aūt ⁊ sadoch sacerdos ⁊ vniuersi leuite cū eo portātes arcbā federis dei. ⁊ deposuerūt arcbā dei. Et ascendit abiathar. donec explet̄ esset ois ppl̄s q̄ egressus fuerat de ciuitate. Et dixit rex ad sadoch: Reporta arcbam dei in vrbē. Si iuenero gratiā i oculis dñi. reducet me ⁊ ondet mihi eā ⁊ tabnaculū suū: si aūt dixerit mihi. nō places: presto sū: faciat qđ bonū ē corā se. Et dixit rex ad sadoch sacerdotē. O videṡ reuertē i ciuitatē i pace. ⁊ achimaas filiꝰ tuꝰ ⁊ ionathās filiꝰ abiathar duo filij vr̄i sint vobiscū. Ecce ego abscōdar in cāpestribꝰ deserti. donec veniat sermo a voḃ indicās mihi. Reportauerūt g̃ sadoch ⁊ abiathar arcbā dei i irł̄m. ⁊ mānserūt ibi. Porro dauid ascēdebat cliuū oliuaꝝ scandēs ⁊ flens. nudis pedibꝰ icedēs ⁊ opto capite. Sed ⁊ ois ppl̄s q̄ erat cū eo opto capite ascēdebat plorās. Nūciatū ē aūt dauid q̄ achitofel eēt i cōiuratiōe cū absalō. Dixitq; dauid: Infatua queso dñe cōsiliū achitofel. Cūq; ascēdēt dauid sūmitatē montis i q̄ adoratur̄ erat dñm: ecce occurrit ei chusi archites scissa veste ⁊ terra pleno capite. Et dixit ei dauid: Si venierꝫ mecū. eris mihi oneri: si aūt i ciuitatē reuertaris ⁊ dixeris absalon seruꝰ tuꝰ sū rex. patere me viuē sicut fui seruꝰ patrꝫ tui. sic ero seruus tuꝰ. dissipabis cōsiliū achitofel. Habes aūt tecū sadoch ⁊ abiathar sacerdotes. ⁊ oē ṽbū qđcūq; audierꝫ i domo regis. indicabis sadoch ⁊ abiathar sacerdotibꝰ Sūt. n. cū eis duo filij eoꝝ achimaas filiꝰ sadoch. ⁊ ionathas filius abiathar. ⁊ mittetis p̄ eos ad me oē ṽbū qđ audieritis. Veniēte g̃ chusi amico dauid in ciuitatē: absalon q̄q; ingressus ē irł̄m. ⁊ achitofel cū eo.

XVI

Cumq; dauid trānsisset paululū montis verticē: apparuit siba puer miphiboseth in occursū eiꝰ cū duobus asinis q̄ onerati erāt ducentis panibꝰ. ⁊ centum alligaturis vuepasse. ⁊ cētū massis palatarū ⁊ duobus vtribꝰ vini. Et dixit rex sibe. Quid sibi volunt hec? Respōditq; siba: Dñe mi rex

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

asini domestici regis ut sedeãt. et panes et palate ad vescendũ pueris tuis: vinũ ãt ut bibat si qs defecerit in deserto. Et ait rex: Ubi ẽ filius dñi tui? Rñditq; siba regi: Remãsit in irlm dicẽs: Hodie restituet mihi dom⁹ isrl regnũ patris mei. Et ait rex sibe: Tua sint oia q̃ fuerũt miphiboseth. Dixitq; siba. Oro ut inueniã gr̃am coram te dñe mi rex. Venit q̃ rex dauid vsq; baburi. Et ecce egrediebat inde vir de cognatiõe dom⁹ saul noie semei filius gera procedebatq; egrediẽs. et maledicebat: mittebatq; lapides ꝰ dauid et ꝰ vniuersos seruos regis dauid. Omis aũt pplus et vniuersi bellatores a dextro et a sinistro latere regis incedebãt. Ita autẽ loq̃batur semei cũ malediceret regi. Egredere egredere vir sanguinũ. et vir belial. Reddidit tibi dñs vniuersũ sanguinẽ dom⁹ saul: qm̃ inuasisti regnũ pro eo. et dedit dñs regnũ in manu absalon filii tui. et ecce prmũt te mala tua q̃m vir sanguinũ es. Dixit ãt abisai filius saruie regi. Quare maledicit canis hic mortuus dño meo regi? Vadã et ãputabo caput ei⁹. Et ait rex: Quid mihi et vobis ẽ filii saruie? Dimittite eũ ut maledicat. Dñs enim precepit ei ut maledicẽret dauid. Et q̃s ẽ q̃ audeat dicere: cure sic fecerit? Et ait rex abisai et vniuersis puis suis. Ecce filius me⁹ q̃ egressus ẽ de vtero meo q̃rit aiam meã: quãto magis hic filius gemini maledicet mihi? Dimittite eũ ut maledicat iuxta ceptũ dñi si forte respiciat dñs afflictionẽ meã. et reddat mihi dñs bonũ pro maledictiõe hac hodierna. Ambulabat itaq; dauid et socii ei⁹ p viã cũ eo: semei aũt per iugũ mõtis ex latere ꝰ illũ gradiebat maledicens. et mittẽs lapides aduersũ eũ terrãq; spargẽs. Venit itaq; rex dauid et vniuersus pplus cũ eo lass⁹. et refocillati sũt ibi. Absalõ aũt et omis pplus ei⁹ ingressi sũt irlm: et achitofel cũ eo. Cũ ãt venisset chusi arachites amicus dauid ad absalõ: locut⁹ ẽ ad eũ. Salue rex: salue rex. Ad quẽ absalõ. Hec ẽ inq̃t gr̃a tua ad amicũ tuũ? Quare nõ iuisti cũ amico tuo? Rñditq; chusi ad absalõ. Neq̃q̃: qa illi⁹ ero quẽ elegit dñs. et omis hic pplus et vniuersus isrl. et cũ eo manebo. Et ut et ꝺ inferã: cui ego seruitur⁹ sũ? Nõne filio regis? Sic parui patri tuo: ita parebo et tibi. Dixit autẽ absalon ad achitofel. Inite cõsiliũ q̃d agẽ debeam⁹. Et ait achitofel ad absalõ. Ingredẽ ad concubinas patris tui q̃s dimisit ad custodiẽdã domũ: ut cũ audierit omis isrl q̃ fedaueris patrem tuũ: roborentq; manꝰ eorũ. Extenderũt q̃ absalon tabnaculũ in solario: ingressusq; ẽ ad concubinas patris sui coram vniuerso isrl. Cõsiliũ aũt achitofel q̃ dabat in diebꝰ illis: q̃si si q̃s consulẽt deũ. Sic erat oẽ consiliũ achitofel. et cũ esset cũ dauid. et cũ esset cũ absalon.

XVII

Dixit q̃ achitofel ad absalon: Eligã mihi duodecim milia virorũ. et consurgẽs perseqũr dauid hac nocte. et irruẽs sup eũ q̃ppe q̃ lassus ẽ et solutꝰ mãibꝰ: perturbabũ eũ. Cũctq; fugerit omis plus q̃ cũ eo ẽ: percutiam regẽ solatũ. et reducã vniuersũ plum quõ vnꝰ põ reuerti solet. Virũ enim tu q̃ris. et omis plus erit in pace. Placuitq; primo ei⁹ absalon et cũctis maioribꝰ natu isrl. Ait aũt absalõ Vocate chusi arachitẽ. et audiamus q̃d etiã ipse dicat. Cũq; venisset chusi ad absalõ: ait absalõ ad eũ: Hic cemõi sic monẽ locutꝰ ẽ achitofel. Faciẽ rebeꝰ an nõ? Quo das cõsiliũ? Et dixit chusi ad absalon. Nõ ẽ bonũ cõsiliũ q̃ dedit achitofel hac vice. Et rursũ intulit chusi. Tu nosti patrem tuũ et viros q̃ cũ eo sũt ee fortissimos et amaro aio: veluti si vrsa raptis catulis in saltu seuiat. Sed et pr̃ tuus vir bellator ẽ: nec morabit cũ plo. Forsitã nũc latitat in foueis aut in vno q̃ voluerit loco. et cũ ceciderit vnꝰ q̃libet in principio: audiet q̃cũq; audierit. et dicet. Facta ẽ plaga in plo q̃ sequebat absalõ. Et fortissimus quisq; cuius cor ẽ q̃si leonis: pauore soluet. Scit. n. omis plus isrl fortẽ ee patrem tuũ et robustos qs q̃ cũ eo sũt. Sed ꝺ mihi videt rectũ ee consiliũ. Cõgregetur ad te vniuersus plus isrl a dan vsq; bersabee q̃si arena maris innũerabilis et tu eris in medio eorũ. et irruemus sup eũ in q̃cũq; loco inuẽt⁹ fuerit et opiemur eũ sicut cadẽ solet ros sup terrã. et nõ relinquemur de viris qui cũ eo sunt nec vnũ q̃dẽ. Si vrbẽ aliquã fuerit ingressus: circundabit omis isrl ciuitati illi funes. et trahem⁹ eã in torrẽtẽ ut non repiat nec calculus q̃dẽ ex ea. Dixitq; absalõ et cũctis viris isrl. Melior ẽ cõsiliũ chusi arachite consilio achitofel. Dñi aũt nutu dissipatũ ẽ cõsiliũ achitofel vtile: ut inducẽt dñs sup absalõ malũ. Et ait chusi sadoch et abiathar sacerdotibus. Hoc et ꝺ modo cõsiliũ dedit achitofel absalõ et seniorib⁹ isrl. et ego tale et tale dedi cõsiliũ. Nũc ergo mittite cito. et nũciate dauid dicentes: Ne moreris nocte hac in campestribus deserti: sed absq; dilatione trãsgredẽ: ne forte absorbeat rex et omis plus q̃ cũ eo ẽ. Jonathas aũt et achimaas stabãt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iuxta fontem rogel. Abiit ancilla ⁊ nũciauit eis. ⁊ illi pfecti sũt ut referrẽt ad regẽ dauid nũciũ. Nõ. n. poterãt videri aut itroire ciuitatẽ. Vidit aũt eos q̃dã puer. ⁊ idicauit absalõ. Illi vo ꝯcito gradu igressi sũt domũ cuiusdã viri i baburi q̃ hẽbat puteũ i vestibulo suo. ⁊ descẽderũt i eũ. Tulit aũt mulier ⁊ expãdit velamẽ sup os putei q̃si siccãs tipsanas. ⁊ sic latuit res. Cũq; venissent ꝓui absalõ i domũ ad mulierẽ dixerũt: Vbi ẽ achimaas ⁊ ionathas? Et rñdit eis mulier. Trãsierũt festinãter gustata paululũ aq̃. At hi q̃rebãt cũ nõ reppissent reuersi sunt in irl'm. Cũq; abissent ascẽderũt illi de puteo. ⁊ pgẽtes nũciauerũt regi dauid. ⁊ dixerũt: Surgite ⁊ trãsite cito fluuiũ: qm̃ hui⁹ cemodi cedit ꝯsiliũ ꝯ vos achitofel. Surrexit g̃ dauid ⁊ ois ppl's q̃ cũ eo erat. ⁊ trãsierunt iordanẽ donec diluceſcẽt añq; denudaret ꝯbũ. ⁊ nec vn⁹ q̃dẽ residu⁹ fuit qui nõ trãsiret fluuiũ. Porro achitofel videꝫ q̃ nõ fuisset factũ cõsiliũ suũ strauit asinũ suũ surrexitq; ⁊ abiit i domũ suã ⁊ i ciuitatẽ suã. ⁊ disposita domo sua suspẽdio interiit. ⁊ sepult⁹ ẽ i sepulchro patris sui. Dauid aũt venit i castra. ⁊ absalõ trãsiit iordanẽ ipse ⁊ oẽs viri isrl' cũ eo. Amasã vo ꝯstituit absalõ ꝓ ioab sup exercitũ. Amasa ãt erat fili⁹ viri q̃ vocabat iethra de biecreli qui ingressus ẽ ad abigail filiã naas sororẽ saruie q̃ fuit mater ioab. Et castrametat⁹ est isrl' cũ absalõ in terra galaad. Cũq; venisset dauid in castra. sobi fili⁹ naas de rabbath filioꝝ ãmon ⁊ machir fili⁹ ãmihel de lodabar. ⁊ berçellai galaadites de rogeli obtulerũt ei stratoria ⁊ tapetia ⁊ vasa fictilia frumentũ ⁊ ordeũ ⁊ farinã ⁊ polentã ⁊ fabã ⁊ lentem ⁊ frixũ oleo cicer ⁊ mel ⁊ butyꝝ: oues ⁊ pingues vitulos. dederũtq; dauid ⁊ ppl'o q̃ cũ eo erat ad vescẽdũ. Suspicati eni sũt ppl'm fame ⁊ siti fatigari i deserto.

XVIII

Lbiẽ ꝯsiderato dauid ppl'o suo. ꝯstituit sup eũ tribunos ⁊ centuriones. ⁊ dedit ppli ertiã ptẽ sub manu ioab. ⁊ ertiã ptẽ sub manu abisai filij saruie fris ioab. ⁊ ertiã ptẽ sub manu ethai q̃ erat de geth. Dixitq; rex ad populũ. Egrediar ⁊ ego vobiscũ. Et rñdit ppl's. Nõ exibis. Siue. n. fugerim⁹ nõ magnopere ad eos ꝺ nob̃ ptinebit: siue media ps ceciderit e nob̃. nõ sat̃ curabũt q̃a tuvn⁹ sol⁹ ꝓ decẽ milib⁹ ꝯputar. Melio⁹ ẽ igit̃ ut sis nobis i vrbe ꝓsidio. Ad q̃s rex ait: Quod vob̃ videt̃ rectũ hoc faciã. Stetit g̃ rex iux̃ portã Egrediebat̃q; ppl's p turmas suas cẽteni ⁊ milleni. Et pcepit rex ioab ⁊ abisai ⁊ ethai dicens: Seruate mihi puer̃ absalon. Et omis ppl's audiebat pcipiẽtẽ regẽ cũctis pncipib⁹ ꝓ absalõ. Itaq; egress⁹ ẽ ppl's i cãpũ ꝯ isrl'. ⁊ factũ ẽ pliũ i saltu effrai. Et cesus ẽ ibi ppl's isrl' ab exercitu dauid. factaq; ẽ plaga magna i die illa viginti miliũ. Fuit aũt ibi pliũ dispsiũ sup faciẽ omis ẽre. ⁊ multo plures erãt q̃s salt⁹ consũpserat de ppl'o q̃ hi q̃s vorauerat gladi⁹ i die illa. Accidit ãt ut occurrẽt absalõ seruis dauid. sedẽs mulo. Cũq; ingressus fuisset mul⁹ subt̃ ꝺ quercũ ⁊ magnã. adhesit caput eius quercui. ⁊ illo suspẽso int̃ celũ ⁊ terrã. mul⁹ cui insederat pterãsiuit. Vidit autẽ hoc̃ q̃spiã. ⁊ nũciauit ioab dicẽs: Vidi absalõ pẽdẽ de quercu. Et ait ioab viro q̃ nũciauerat ei. Si vidisti. q̃re nõ cõfodisti eũ cũ terra. ⁊ ego dedissem tibi decem argenti siclos ⁊ vnũ baltheũ? Qui dixit ad ioab: Si appẽderes i manib⁹ meis mille argẽteos. neq; mittere manũ meã i filiũ regis. Audiẽtib⁹. n. nob̃ pcepit rex tibi ⁊ abisai ⁊ ethai dicẽs: Custodite mihi puer̃ absalõ. Sed ⁊ si fecissem ꝯ aiam meã audacẽ neq; hoc̃ regẽ latẽ potuisset. ⁊ tu stares ex aduerso. Et ait ioab: Non sicut tu vis. hoc̃ aggrediar eũ corã te. Tulit g̃ ioab tres lãceas i mãu sua. ⁊ infixit eas i corde absalõ. Cũq; adhuc palpitaret hẽrẽs i quercu. cucurrerũt decẽ iuuenes armigeri ioab. ⁊ percutiẽtes interfecerũt eũ. Cecinit aũt ioab buccina ⁊ retinuit ppl'm ne psequer̃t fugiẽtẽ isrl': volẽs parcẽ multitudini. Et tulerũt absalõ ⁊ proiecerũt eũ i saltu i foueã grãdẽ ⁊ cõportauerũt sup eũ aceruũ lapidũ magnũ nimis. Omis ãt isrl' fugit i tabernacula sua. Porro absalõ decreuerat sibi cũ adhuc viuẽt titulũ q̃ ẽ i valle regis. Dixerat eni. Nõ habeo filiũ. ⁊ hoc̃ erit monimẽtũ nois mei. Vocauitq; titulũ noie suo. ⁊ appellat̃ man⁹ absalõ vsq; ad hãc diẽ. Achimaas autẽ fili⁹ sadoch ait: Curram ⁊ nũciabo regi. qa iudiciũ fecerit ei de⁹ de mãu iimicoꝝ ei⁹. Ad quẽ ioab dixit: Nõ eris nũci⁹ in hac die. hoc̃ nũciabis i alia. Hodie nolo tenũciare. Fili⁹. n. regis ẽ mortu⁹. Et ait ioab chusi: Vade. ⁊ nũcia regi que vidisti. Adorauit chusi ioab. ⁊ cucurrit. Rursus ãt achimaas fili⁹ sadoch dixit ad ioab: Quid impedit si etiã ego curro post chusi? Dixitq; ei ioab: Quid vis currere fili mi? Veni huc. Non eris noni

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nūciꝫ baiul⁹. Qui rñdit. Quid.n.ſi cucurre-
ro? Et ait ei: Curre. Currēs ꝯ achimaas p
viā cōpēdiꝫ trāſiuit chuſi. Dauid aūt ſedebat
inᵗ duas portas. Speculator ꝓo q̄ erat i fa
ſtigio porte ſupᵃ murū eleuans oculos vidit
hoiez currētē ſolū. ⁊ exclamās idicauit regi.
Dixitq; rex. Si ſol⁹ ē bon⁹ ē nūci⁹ i ore eius.
Properante aūt illo ⁊ accedēte ppi⁹ vidit ſpe-
culator hoiez alterū currētē. ⁊ vocifer̄ās in
culmie ait: Apparet mihi alᵉ hō currēs ſol⁹.
Dixitq; rex: Et iſte bon⁹ ē nūci⁹. Speculator
āt ptēploꝝ ait curſū p̄or ſi curſū achimaas
filiꝫ ſadoch. Et ait rex: Vir bonus ē. ⁊ nūciū
portās bonū venit. Clamans aūt achimaas
dixit ad regē: Saluet rex. Et adorās regem
coraᵃ eo pn⁹ i trā ait: Bñdict⁹ dñs de⁹ tu⁹ qui
cōcluſit hoies q̄ leuauerūt man⁹ ſuas ꝰ dñm
meū regē. Et ait rex. Eſt ne pax puero abſa-
lon? Dixitq; achimaas. Vidi tumultū ma-
gnū cū mitteret ioab ſeru⁹ tu⁹ o rex me ſeruū
neſcio aliud. Ad quē rex: trāſi ait. ⁊ ſta hic.
Cūq; ille tranſiſſet ⁊ ſtaret: apparuit chuſi.
Et venēs ait: Bonū a porto nūciū dñe mi
rex. Judicauit.n. p te dñs hodie de mānu oiuz
q̄ ſurrexerūt ꝰ te. Dixit aūt rex ad chuſi: Eſt
ne pax puero abſalō? Cui rñdēs chuſi: fiāt
inimici dñi mei regis. ⁊ vniuſi
q̄ cōſurgūt aduerſus eū in malū. Cōtriſtat⁹
itaq; rex aſcēdit cenaculū porte ⁊ fleuit. Et
ſic loq̄bat vadēs. Fili mi abſolō abſalon fili
mi. Quis mihi tribuat ut ego moriar p te?
Abſalon fili mi: fili mi abſalon.

XIX

Nunciatū ē āt ioab q̄ rex fleret ⁊ luge-
ret filiū ſuū. ⁊ ꝓſa ē victoria i luctū in
die illa oi ppl̄o. Audiuit.n. ppl̄us i die
illa dici: dolet rex ſup filio ſuo. Et declinauit
ppl̄s i die illa ingredi ciuitatē quō declinare
ſolet ppl̄s fugiēs de p̄lio. Porro rex
operuit caput ſuū. ⁊ clamabat voce mag̃. Fili
mi abſalon: abſalon fili mi. Ingreſſ⁹ ꝯ ioab
ad regē i domū dixit: Cōfudiſti hodie vult⁹
oiuz faciē tuoꝝ q̄ ſaluā fecerūt aiam tuā. ⁊
aiam filiorꝝ tuoꝝ ⁊ filiarꝝ tuarꝝ. ⁊ aiam vxo-
rum tuarꝝ ⁊ aiam ꝯcubiarꝝ tuarꝝ. Diligēs odiētes te
⁊ odio habēs diligentes te. Et oſtendiſti hodie
q̄a nō curas de ducib⁹ tuis ⁊ de ſeruis tuis. ⁊
vere cognoui modo. q̄a ſi abſalō viueret ⁊ oēs
nos occubuiſſem⁹. tūc placēret tibi. Nunc igit̄
ſurge ⁊ pcede. ⁊ alloquēs ſatisfac cordi tuis
Juro.n. tibi p dñm q̄ ſi nō exieris. ne vn⁹ q̄dē
remanſur⁹ ſit tecū nocte hac. ⁊ pei⁹ erit ḃ tibi
q̄ oia mala q̄ venerūt ſup te ab adoleſcētia
tua vſq; i pñs. Surrexit ꝯ rex. ⁊ ſedit i porta
Et oi ppl̄o nūciatū ē q̄ rex ſedēt i porta. Ve-
nitq; vniuerſa multitudo coraᵃ rege: iſrl̄ aut̄
fugit i tabnacula ſua. Dis q̄q; ppl̄s certabat
i cūctis tribub⁹ iſrl̄ dicēs: Rex liberauit nos de
mānu inimicorꝝ nr̄orꝝ: ipſe ſaluauit nos de ma-
nu philiſtinorꝝ. ⁊ nūc fugit de trā ppt̄ abſalō
Abſalō aūt quē vnxim⁹ ſup nos mortu⁹ ē i
bello. Vſq; q̄ ſilet̄. ⁊ nō reducit̄ regē? Et ꝓſi-
liū toti⁹ iſrl̄ venit ad regē. Rex ꝓo dauid mi-
ſit ad ſadoch ⁊ abiathar ſacerdotes dicēs:
Loq̄mi ad maiores natu iuda dicētes: Cur
venit̄ nouiſſimi ad reducēdū regē in domū
ſuā? Sermo aūt omis iſrl̄ puenerat ad regē i
domo ei⁹. q̄a dixerat rex. Nec dicet̄ ad ppl̄m:
Frēs mei vos. os meū ⁊ caro mea vos. Quare
re nouiſſimi reducit̄ regē? Et amice dicite:
Nōne os meū es ⁊ caro mea? Hec faciat mi
hi⁹. ⁊ hec addat. ſi nō mag̃r militie fuer̄ coram
me oi tpe ꝓ ioab. Et iclinauit cor oiuz viroꝝ
iuda q̄ viri vni⁹. Miſerūtq; ad regē dicētes
Reuertē tu ⁊ oēs ꝑui tui. Et reuerſus ē rex.
Et venit vſq; iordanē. Et ois iuda vēit vſq;
i galgala ut occurrēt regi ⁊ trāſducēt eū ior
danē. Feſtinauit aūt ſemei filiꝰ gera filiꝫ ge-
mini de baburi. ⁊ deſcēdit cū viris iuda in oc-
curſū regis dauid cū mille virꝫ de beniami. ⁊
ſiba puer de domo ſaul ⁊ q̄ndeci filiꝫ eiꝰ ac vi-
gīti ꝑui erāt cū eo. Et irrūpētes iordanē añ
regē trāſierūt vada ut trāſducerēt domū re-
gis ⁊ facerēt iuſſioue eⁱ⁹. Semei aūt filiꝰ
gera ꝓſtratꝰ coraᵃ rege cū iā trāſiſſet iordanē
dixit ad eū: Ne reputes mihi dñe mi iiq̄tatē
neq; meminer̄ iuriaꝝ ꝑui tui i die q̄ egreſſ⁹
es dñe mi rex de irā m neq; ponas rex i corde
tuo. Agn̄ſco. n. ſeruꝰ tuꝰ pctm̄ meū. ⁊ idarco
hodie p̄m⁹ veni de oi domo ioſeph: deſcēdiq;
in occurſū dñi mei reg̃. Rñdēs ꝓo abiſai fi-
liꝰ ſaruie dixit. Nūq̄d ꝓ his ꝓbis nō occidet̄
semei qui maledixit xp̄o dñi? Et ait dauid:
Quid mihi ⁊ vob filiꝫ ſaruie? Cur efficimi
mihi hodie in ſathā? Ergo ne hodie interficiet̄
vir in iſrl̄? An ignoro hodie me factū regē
ſup iſrl̄? Et ait rex semei: Nō morieris. Ju-
rauitq; ei. Miphiboſeth q̄q; filiꝰ ſaul deſcēdit
i occurſū regis illotis pedib⁹ ⁊ intonſa bar-
ba. veſteſq; ſuas nō lauerat a die q̄ egreſſus
fuerat rex vſq; ad diē reuerſiōis eiꝰ in pace.
Cūq; occurriſſet regi. dixit ei rex: Quare nō
veniſti mecū miphiboſeth? Et rñdens ait:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dñe mi rex seruus me⁹ ꝓtẽpsit me. Dixitq; ei ego famul⁹ tu⁹ ut sternẽt mihi asinũ ⁊ vescẽ-tens abiẽ cũ rege. Claud⁹ eni sũ ꝓ u⁹ tu⁹. In-sup ⁊ accusauit me seruũ tuũ ad te dñm meũ regẽ. Tu aũt dñe mi rex sicut ãgel⁹ dei es. fac qd̃ placitũ ẽ tibi. Neq; eni fuit domus pris mei nisi morti obnoxia dño meo regi: tu aũt posuisti me seruũ tuũ inẽ cõuiuas mense tue. Quid g̃ habeo iuste q̃rele: aut q̃d possũ vl-tra vociferari ad regẽ? Ait g̃ ei rex. Quid vltra loq̃ris? Fiat ẽ qd̃ locut⁹ sũ. Tu ⁊ siba diuidite possessiões. Rẽditq; miphibosetb re-gi. Etiã cũcta accipiat. postq̃ reũsus ẽ dñs me⁹ rex pacifice i domũ suã. Berçellai q̃ ga-laadites senex valde descendẽs de rogelim transdurit regẽ iordanẽ par⁹ etiã vltra flu-uiũ ꝓseq; eũ. Erat aũt berçellai galaadites se-nex valde. i. octogenari⁹. ⁊ ipse p̃buit alimẽ-ta regi cũ morar et in castris. Fuit q̃ppe vir di-ues nimis. Dixit itaq; rex ad berçellai. Veni mecũ ut requiescas secur⁹ i irlm. Et ait berçel-lai ad regẽ. Quot sũt dies ãnoꝝ vite mee ut ascẽdã cũ rege in irlm? Octogenari⁹ sũ hodie Nũq̃d vigẽt sensus mei ad discernẽdũ sua-ue aut amarꝝ. aut delectare põt ꝓuũ tuũ cib⁹ aut pot⁹. uel audire possũ vltra vocẽ cãtoꝝ atq; cantatricũ? Quare seruus tu⁹ sit oneri dño meo regi? Paululũ ꝓcedã famul⁹ tuus ab iordane tecũ. Nõ indigeo hac vicissitudi-ne: ꝙ obsecro ut reuertar seru⁹ tu⁹. ⁊ morar i ciuitate mea. ⁊ sepeliar iuxt̃ sepulchra patris mei ⁊ mris mee. Est aũt seru⁹ tu⁹ chamaam: ipse vadat tecũ dñe mi rex. ⁊ fac ei q̃cq̃d bo-nũ tibi videt. Dixit itaq; ei rex: Mecũ trãse-at chamaã. ⁊ ego faciã ei q̃cq̃d tibi placuerit ⁊ oẽ qd̃ petieris a me ipetrabis. Cũq; trãsiisset vniuersus ppl's ⁊ rex iordanẽ. restitit. ⁊ oscu lat⁹ ẽ rex berçellai ⁊ bñdixit ei. ⁊ ille reuer-sus ẽi locũ suũ. Trãsiuit g̃ rex i galgalam ⁊ chamaã cũ eo. Dis aũt ppl's iuda trãsduxe-rat regẽ. ⁊ media tm̃ ps affuerat de ppl'o isrl' Itaq; ẽs viri isrl' ꝓcurrẽtes ad regẽ. dixerũt ei: Quare te furati sunt frẽs nri viri iuda. ⁊ trãsduxerũt regem ⁊ domũ ei⁹ iordanẽ. oẽsq; viros dauid cũ eo? Et rẽdit dis vir iuda ad viros isrl'. Quia mihi ppior est rex. Cur ira-scer⁊ sup hac re? Nũq̃d comedim⁹ aliq̃d ex re ge. aut mũera nob⁹ data sũt. Et rẽdit vir isrl' ad viros iuda ⁊ ait. Decẽ ptib⁹ maior ego sũ apud regem magisq; ad me ptinet dauid q̃ ad te. Cur feceris mihi iniuriã. ⁊ nõ mihi nun-ciatum est prior ut reducerẽ regem meũ? Duri⁹ aũt rẽderũt viri iuda viris isrl'. XX

Accidit q̃q; ut ibi esset vir belial noie siba fili⁹ bochri vir gemine⁹. ⁊ cecinit buccina. ⁊ ait. Nõ ẽ nob⁹ ꝑs i da-uid. neq; hẽditas i filio isai. Reuertẽ i tabernacula tua isrl'. Et sepat⁹ est ois isrl' a dauid: secutusq; est siba filiũ bochri: viri aũt iuda adheserũt regi suo a iordane vsq; irlm. Cũq; venisset rex i domũ suã i irlm. tulit decẽ mulieres ꝓcubinas q̃s dereliq̃rat ad custodiẽdã domũ. ⁊ tradidit eas i custodiã. alimẽta eis p̃bẽs. Et nõ ẽ ingressus ad eas ꝙ erãt clause vsq; i diẽ mortis sue i viduitate viuẽtes. Dixit aũt rex amasse. Cõuoca mihi oẽs viros iuda in diẽ tertiũ. ⁊ tu adesto p̃ns. Abiit g̃ amasa ut ꝓuocaret iudã ⁊ morat⁹ est extra palatiũ qd̃ ei ꝓstituerat rex. Dixit aũt dauid ad abisai: Nũc magis afflictur⁹ ẽ nos siba fili⁹ bochri q̃ absalon. Tolle g̃ ꝓuos dñi tui ⁊ psequere eum ne forte inueniat ciuitates munitas ⁊ effugiat nos. Egressi sũt g̃ cũ eo viri ioab: celethi q̃ ⁊ phelethi. ⁊ oẽs robusti exierũt de irlm ad pse-quẽdũ siba filiũ bochri. Cũq; illi eẽnt iuxta lapidẽ grandẽ q̃ ẽ i gabaon. amasa veniens occurrit eis. Porro ioab vestit⁹ erat tunica stricta ad mẽsurã habit⁹ sui. ⁊ desup accinct⁹ gladio dependẽte vsq; ad ilia i vagina. q̃ fa-bricat⁹ leui motu egredi potat ⁊ pcutẽ. Dixit itaq; ioab ad amasam. Salue mi frater. Et tenuit mãu dextra mẽtũ amase q̃si osculans eũ. Porro amasa nõ obseruauit gladiũ quẽ hẽbat ioab. Qui pcussit eũ i latere. ⁊ effudit intestina ei⁹ i terrã. ⁊ mortu⁹ ẽ. nec secũdũ vuln⁹ apposuit. Joab aũt ⁊ abisai frat̃ ei⁹ psecuti sũt siba filiũ bochri. Interea q̃dã viri cũ stetis-sent iuxt̃ cadauer amase de sociis ioab dixe-rũt: Ecce q̃ esse voluit p ioab comes dauid. Amasa aũt ꝓspsus sanguine iacebat i media via. Vidit ꝺ q̃dã vir q̃ substitẽt ois ppl's ad videdũ eũ. ⁊ amouit amasam de via i agrũ: oquitq; eũ vestimẽto ne subsisterẽt trãseũtes ppter eũ. Amoto g̃ illo de via trãsibat ois vir sequẽs ioab ad persequendũ siba filiũ bo-chri. Porro ille trãsierat p oẽs trib⁹ isrl' vsq; i abelã ⁊ i bethmacha. oẽsq; viri electi cõgre-gati fuerãt ad eũ. Venerũt itaq; ⁊ oppugnãt eũ i abela ⁊ i bethmacha. ⁊ circũdederũt mu-nitiõib⁹ ciuitatẽ. ⁊ obsessa ẽ vrbs. Omis autẽ turba q̃ erat cũ ioab molieba destruere mu-ros. Et exclamauit mulier sapiẽs de ciuitate

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Audite audite·dicite ioab:appropinq̄ huc7 loq̄r tecū. Qui cū accessisset ad eā·ait illi. Tu es ioab? Et ille rñdit: Ego. Ad quē sic locuta ē. Audi sermones ācille tue. Qui rñdit: Audio. Rursūq; illa:sermo inq̄t dicebat in ꝛēi puerbio. Qui interrogāt interrogēti ābela 7 sic psiciebāt. Nōne ego sū q̄ rñdeo ꝑitatē i isrl. 7 tu q̄ris subuertē ciuitatē7 euertē matrē in isrl? Quare ꝓcipitas hereditatē dñi? Rñdēsq; ioab ait. Absit absit ḃ a me·nō ꝓcipito neq; ꝛemolioꝛ. Nō se sic hz res. Sz hō de mōte effraī siba filiꝰ bochri cogmie·leuauit manū suā ꝛ regē dauid. Tradite illū solū. 7 recedemus a ciuitate. Et ait mulier ad ioab. Ecce caput eiꝰ mittet ad te p murum. Ingressa ē ḡ ad ēm pplm. 7 locuta ē eis sapiēt. Qui abscisū caput sibe filij bochri ꝓiecerūt ad ioab. Et ille cecinit tuba. 7 receſſerūt ab vrbe vnꝰ q̄sq; i tabnacula sua. Joab āt reuersus ē irlm ad regē. Fuit ḡ ioab sup oēm exercitū isrl: banaias aūt filiꝰ ioiade sup cerethxos 7 felethbeos·aduerā ꝛo sup tributa. Sadoch aūt ioſaphat filius ahilud a cōmētarijs Siba āt scriba:sadoch ꝛ abiathar sacerdotes·hirā aūt hiraites erat sacerdos dauid

Facta ē ḡ fames i diebꝰ dauid trib ānis iugit. Et cōsuluit dauid oraculū dñi·dixitq; dñs: Propt saul 7 domū sanguinū:quia occidit gabaonitas. Vocatis ḡ gabaonitis rex·dixit ad eos Porro gabaonite nō erāt de filijs isrl ꝫ reliquie āmorreoꝝ. Filij q̄ꝑ isrl iurauerāt eis· 7 voluit saul pcutē eos ꝛelo q̄si p filijs isrl 7 iuda. Dixit ḡ dauid ad gabaonitas. Quid faciā vob. 7 qō erit vēi piaculū ut bñdicatis hereditati dñi? Dixerūtq; ei gabaonite: Nō est nob sup argēto 7 auro q̄stio:ꝫ ꝺ saul 7 ꝺ domū eiꝰ·neq; volumꝰ ut interficiat hō de isrl. Ad q̄s rex ait: Quid ḡ vultis ut faciā vob? Qui dixerūt regi: Virū q̄ attriuit nos 7 oppressit iniq̄ ita ꝛelere debemꝰ·ut nec vnꝰ q̄dē residuꝰ sit de stirpe eiꝰ i cūctis finibꝰ isrl. Dent nob septē viri de filijs eiꝰ ut crucifigamꝰ eos dño i gabaa saul q̄ndā electi dñi. Et ait rex: Ego dabo. Pepercitq; rex mipbiboseth filio ionathe filij saul ꝓpt iusiurādū q̄ fuit inter dauid 7 ionathan filiū saul. Tulit itaq; rex duos filios respha filie abia·q̄s pepit saul: armoni 7 mipbiboseth: 7 q̄nq; filios michol filie saul q̄s genuerat hadrieli filio berçellai q̄ fuit de molathi: 7 dedit eos i manꝰ gabaonitis q̄ crucifixerūt eos i mōte coram dño. Et ceciderūt hi septē sil occisi i diebꝰ messis ꝑme·incipiēte messiōe ordei. Tollēs aūt respha filia abia cilitiū substrauit sibi sup petrā ab initio messis donec stillaret aq̄ sup eos de celo. 7 nō dimisit aues lacerare eos p diē neq; bestias p noctē. Et nūciata sūt dauid q̄ fecerat respha filia abia ꝓcubina saul. Et abijt dauid 7 tulit ossa saul 7 ossa ionathe filij eiꝰ a viris iabes galaad q̄ furati fuerant ea de platea bethsan in q̄ suspēderāt eos philistijm cū interfecissent saul i gelboe. 7 asportauit ide ossa saul 7 ossa ionathe filij eiꝰ 7 colligētes ossa eoꝝ qui affixi fuerāt sepelierūt ea cū ossib saul 7 ionathe filij eiꝰ i tra beniamī i latē i sepulchro cis pris eiꝰ. Fecerūtq; oia q̄ ꝓcepat rex 7 reꝓpitiatꝰ ē deꝰ tre pꝰ hꝫ. Factū est aūt rursū pliū philistinoꝝ aduersū isrl. 7 descēdit dauid 7 serui eiꝰ cū eo. 7 pugnabāt ꝛ philistijm. Deficiēte autē dauid·iesbidenob q̄ fuit de genē arafa cuiꝰ ferrū haste trecētas vncias apēdebat. 7 accinctꝰ erat ense nouo nisus ē pcutē dauid·psidioq; ei fuit abisai filiꝰ saruie 7 pcussū philisteū interfecit. Tūc iurauerūt viri dauid dicētes: Jām nō egredieris nobiscū i bellū ne extinguas lucernā isrl. Secū dū q̄ fuit bellū i gob ꝛ philisteos. Tūc pcussit sobochai de vsathi·caph de stirpe arafa de genē gigantū. Tertiū q̄ fuit bellū i gob ꝛ philisteos i q̄ pcussit adeodatꝰ filiꝰ salthꝰ polymitariꝰ bethleemites goliath getheū: cuiꝰ hastile haste erat quasi liciatoriū texentium Quartū bellū fuit in geth i q̄ vir fuit excelsꝰ q̄ senos i manibꝰ pedibusq; habebat digitos i. vigiti 7 q̄tuoꝛ. 7 erat de origie arafa. 7 blasfemauit isrl. Percussit autē eū ionathas filiꝰ sāmaa fris dauid. hi q̄tuoꝛ nati sūt de arafa i geth. 7 ceciderūt i manu dauid 7 ꝛuoꝝ eiꝰ.

Locutꝰ ē aūt dauid dño ꝛba carmis buiꝰ. i die q̄ liberauit eū dñs de manu oiuz inimicoꝝ suoꝝ. 7 de manu saul. Et ait: Dñs petra mea 7 robur meū: 7 saluatoꝛ meꝰ. Deꝰ dñs fortis meꝰ: sperabo in eū. Scutū meū 7 cornu salutis mee: eleuatoꝛ meꝰ 7 refugiū meū saluatoꝛ meꝰ: de iniq̄tate liberabis me. Laudabilem inuocabo dñm: 7 ab inimicis meis saluꝰ ero. Quia circūdederūt me ꝓtritices mortis: torrētes belial terruerūt me. Funes iferi circūdederūt me: ꝓuenerunt me laquei mortis. In tribulatiē inuocabo dñm: 7 ad deū meū clamabo. Et exaudiet de tēplo

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſcō ſuo wcē meā:⁊ clamor me⁹ wniet ad au-
res ei⁹. Cōmota ē ⁊ ꝑtremuit ēra: fūdamēta
montiū ꝓculſa ſūt ⁊ ꝓq̄ſſata: qm̄ irat⁹ ē eis.
Aſcēdit fum⁹ de naribꝰ ei⁹:⁊ ignis de ore ei⁹
wlauit:carbones ſuccēſi ſunt ab eo. Et incli-
nauit celos ⁊ deſcēdit:⁊ caligo ſub pedibus
ei⁹. Et aſcēdit ſup̄ cherubin ⁊ volauit:⁊ la-
pſus ē ſup̄ pēnas vēti. Poſuit tenebras i cir-
cuitu ſuo latibulū:cribras aq̄s de nubibꝰ ce-
lor̄. Pre fulgure in conſpectu eius:ſuccenſi
ſunt carbones ignis. Tonabit de celo dñs:⁊
excelſ⁹ dabit wcē ſuā. Miſit ſagittas ſuas ⁊
diſſipauit eos: fulgura ⁊ ꝓſūpſit eos. Et ap-
paruerūt effuſiōes mar̄:⁊ reuelata ſūt fūda-
mēta orb̄ ab increpatiōe dñi: ab inſpiratione
ſpūs furor̄ ei⁹. Miſit de celo⁊ aſſūpſit me:⁊
traxit me de aq̄s multis. Liberauit me ab ini-
co meo potētiſſimo:⁊ ab bis q̄ oderant me:
qm̄ robuſtiores me erāt. Preuenit me i die
afflictiōis mee:⁊ fact⁹ ē dñs firmamētū meū
Et eduxit me i latitudinē:liberauit me quia
cōplacui ei. Retribuet mihi dñs ſm̄ iuſticiā
meā:⁊ ſm̄ mūdiciam manuū mear̄ reddet
mihi. Quia cuſtodiui vias dñi:⁊ nō egi impie
a deo meo. Oia.n. iudicia ei⁹ i ꝓſpcū meo:⁊
p̄cepta ei⁹ nō āmoui a me. Et ero pfect⁹ co-
rā eo:⁊ cuſtodiā me ab iniq̄tate mea. Et re-
ſtituet mihi dñs ſm̄ iuſticiā meā: ⁊ ſm̄ mū-
diciā manuū mear̄ i ꝓſpectu oculor̄ ſuor̄.
Cū ſcō ſcūs eris:⁊ cū robuſto pfectus. Et cū
electo elect⁹ eris: ⁊ cū puerſo puerteris. Et
pp̄m pauperē ſaluū facies:oculiſq̄ tuis ex-
celſos būiliab. Quia tu lucerna mea dñe:⁊
tu dñe illuiab tenebras meas. In te.n. curra
accict⁹: i deo meo trāſiliā murū. De⁹ imacu-
lata via ei⁹: eloq̄ū dñi igne examinatū: ſcu-
tū ē oiuz ſperātiū in ſe. Quis ē de⁹ p̄ter dñm:
⁊ quis fortis preter deū nr̄m? De⁹ q̄ accinxit
me fortitudie: ⁊ cōplanauit pfectā viā meā.
Coequās pedes meos ceruis: ⁊ ſup̄ excelſa
mea ſtatuēs me. Docēs man⁹ meas ad p̄liū
⁊ ꝓponēs q̄ſi arcū ereū brachia mea. Dediſti
m̄ clypeū ſaluti tue: ⁊ māſuetudo mea mul-
tiplicauit me. Dilatabis greſſ⁹ meos ſubtus
me: ⁊ nō deficiēt tali mei. Perſeq̄r inimicos
meos ⁊ ꝓterā:⁊ non ꝓuertar donec ꝓſūmam
eos. Cōſūmā eos⁊ ꝓfringā ut nō cōſurgāt:
cadēt ſub pedib⁹ meis. Accinxiſti me fortitu-
dine ad p̄liū: icuruaſti reſiſtētes mihi ſubt⁹
me. Inimicos meos dediſti mihi dorſū: odi-
entes me:⁊ diſpdā eos. Clamabūt ⁊ nō erit
q̄ ſaluet: ad dñm. ⁊ nō exaudiet eos. Delebo
eos ut puluerē ēre:q̄i lutū plateax cōminuā
eos atq̄ ꝓfringā. Saluab̄ me a ꝯdictionib⁹
ꝑpli mei:cuſtodies me i caput gentiū. Popu-
lus quē ignō ꝑuiet mihi: filij alieni reſiſtent
mihi:auditu auris obedient mihi. Filij alieni
defluxerūt:⁊ ꝓtrabent̄ i anguſtijs ſuis. Vi-
uit dñs ⁊ bñdict⁹ de⁹ me⁹. ⁊ exaltabitur de⁹
fortis ſaluti mee. De⁹ q̄ das vindictas mihi:⁊
deijcis ꝑp̄los ſub me. Qui educ̄ me ab inimic̄
meis:⁊ a reſiſtētib⁹ mihi eleuas me:a viro
iniq̄ liberabis me. Propt̄ea ꝓfitebor tibi dñe i
gētib⁹:⁊ noi tuo cātabo. Magnificās ſalu-
tes regis ſui: ⁊ faciēs mīam x̄po ſuo dauid:
⁊ ſemini eius in ſemptiternū. XXIII

Hec aūt ſūt v̄ba nouiſſima q̄ dixit da-
uid fili⁹ iſai. Dixit vir cui ꝓſtitutū eſt
de x̄po dei iacob: egregi⁹ pſaltes iſr̄l.
Spūs dñi locut⁹ ē p̄ me.⁊ ſermo ei⁹ p̄ liguā
meā. Dixit: De⁹ iſr̄l mihi locut⁹ ē fortis iſr̄l
Dñator xviuz iuſt⁹: dñator i timore dei. Sic
lux aurore orīēte ſole mane abſq̄ nubibus
rutilat:⁊ ſic pluuijs germinat herba de ēra.
Nec tāta eſt dom⁹ mea apud deū. ut pactū
eternū iniret mecū firmū i oib⁹ atq̄ munitum.
Cūcta.n. ſal⁹ mea ⁊ ois volūtas: nec ē q̄cq̄
ex eo qđ nō germinet. Preuaricatores autē
q̄ſi ſpine euellent̄ vniuerſi:q̄ nō tollunt̄ ma-
nib⁹. Et ſi q̄s tangere voluerit eas. armabit̄
ferro ⁊ ligno lāceato: igneq̄ ſuccenſe cōbu-
rent̄ vſq̄ ad nihilū. Hec noia fortiū dauid.
Dauid ſedēs i cathedra ſapiētiſſim⁹ p̄nceps
inter tres. Ipſe ē q̄ſi tenerrim⁹ ligni vermiculus
q̄ octingentos interfecit ictu vno. Poſt hūc
eleazar filius patrui ei⁹ aboi inter tres fortes
q̄ erāt cū dauid q̄n exprobrauer̄t philiſtijm⁊
congregati ſūt illuc i p̄liū. Cūq̄ aſcēdiſſent filij
iſr̄l. ipſe ſtetit ⁊ percuſſit philiſteos: donec de-
ficeret man⁹ ei⁹. ⁊ obrigeſceret cū gladio. Fe-
citq̄ dñs ſalutē magnā in die illa. ⁊ pp̄l⁹ q̄
fugerat reuerſus ē ad ceſor̄ ſpolia detrahen-
da. Et p⁹ hūc ſemma filius agge de arari. Et
congregati ſūt philiſtijm i ſtatiōe. Erat quippe
ibi ager lente plenus. Cūq̄ fugiſſet pp̄l⁹ a
facie philiſtijm. ſtetit ille i medio agri. ⁊ tut⁹
eſt eū. Percuſſitq̄ philiſteos. ⁊ fecit dñs ſa-
lutē magnā. Necnō ⁊ añ deſcenderāt tres q̄
erāt p̄ncipes inter triginta. ⁊ venerāt tpe meſ-
ſis ad dauid i ſpelūcā odollā. Caſtra āt phi-
liſtinor̄ erāt poſita i valle gigantū. ⁊ dauid
erat in p̄ſidio. Porro ſtatio philiſtinor̄ tunc

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

erat in bethleē. Desiderauit ḡ dauid aquā de lacu. ⁊ ait: Si q̄s mihi daret potū aq̄ de cisterna q̄ est i bethleē iux̄ portā. Irruperūt ḡ tres fortes castra philistinorū. ⁊ hauserunt aquā de cisterna bethleē q̄ erat iuxta portā: ⁊ attulerūt ad dauid. At ille noluit bibē. ꝫ libauit eā dño dicēs: Propitiꝰ sit mihi dñs ne faciā hoc. Nūm sanguinem horum istorū q̄ profecti sūt. ⁊ animas piculū bibā? Noluit ḡ bibē. Hec fecerūt tres robustissimi. Abisai q̄q̄ frat̄ ioab filiꝰ saruie princeps erat de tribꝰ Jēpe ē q̄ leuauit hastā suā ꝯ trecētos q̄s interfecit: noiatꝰ in tribꝰ. ⁊ inē tres nobiliores eratq̄ eorū princeps: ꝫ vsq̄ ad tres primos nō puenerat. Et banaias filiꝰ ioiade viri fortissimi magnorū operū de capseel. Ipse pcussit duos leones moab. ⁊ ipse descēdit ⁊ pcussit leonē in media cisterna i diebꝰ niuis. Ipse q̄q̄ interfecit virū egyptiū virū dignū spectaculo hñtē in manu hastā. Itaq̄ cū descēdisset ad eū in ꝛga: vi extorsit hastā de manu egyptij. ⁊ interfecit eū hasta sua. Hec fecit banaias filiꝰ ioiade. Et ipse nominatꝰ inē tres robustos q̄ erāt inē triginta nobiliores. Nerūtn vsq̄ ad tres nō puenerat. Fecitq̄ eū sibi dauid auriculariū a secreto. Asahel frat̄ ioab inē triginta. Eleanan filiꝰ patrui eiꝰ de bethleē. Sēma de ararī. Elicha de arodi. Heles de phalti. Hira filiꝰ acces de thecua. Abieser ō anathot. Mebōnai de vsathi. Selmō aboites. Macharai netophathites. Eleph filiꝰ baana. ⁊ ipse netophathites. Itai filiꝰ ribai de gebeeth filiorū beniamin. Banai pharathonites. Heldai de torrēte gaas. Albialbon arbathites. Açamaueth de beromi. Eliaba de salboni. Filij iasen: ionathā natā. Sēma de oredi. Haiā filius sarar arothites. Elifeleth filiꝰ aasbai filij maachati. Heliā filiꝰ achitofel gelonites. Esrai de carmelo. Farai de arbi. Igaal filius natban de soba. Honni de gaddi. Selech de ammoni. Haarai berothites armiger ioab filij saruie Hira bietrites. Bareb ⁊ ipse bietrites. Urias ethheus. Oēs triginta septem. XXIIII

Et addidit furor dñi irasci ꝯ isrl. cōmouitq̄ dauid in eis dicentem. Va de numera isrl ⁊ iudam. Dixitq̄ rex ad ioab principē exercitus sui. Perambula cūctas tribꝰ isrl a dan vsq̄ ad bersabee. ⁊ nūmera pplm ut sciā nūerū eorū. Dixitq̄ ioab regi. Adaugeat dñs de⁹ tuꝰ ad pplm tuū quātꝰ nūc ē iterūq̄ cētuplicet i ꝓspectu dñi mei regis. Et q̄d sibi dñs meus rex vult i re hac commodi? Obtimuit ātē sermo regis ioab. ⁊ principū exercitꝰ. Egressusq̄ ē ioab ⁊ principes militū a facie regis ut numerarēt pplm isrl. Cūq̄ pertransissent iordanē. venerūt in aroer ad dexteram vrbē q̄ ē i valle gad. ⁊ pinaçer trāsierūt i galaad. ⁊ i trā inferiorē bodsi. ⁊ venerūt i dan silvestria. Circueūtesq̄ iuxta sidonē trāsierūt ꝑ menia tyri ⁊ cūctā trā euei ⁊ chananei: venerūtq̄ ad meridiē iuda in bersabee. ⁊ lustrata vniuersa trā. affuerūt pꝰ nouē mēses ⁊ vigīti dies i irlm. Dedit ḡ ioab numerū descriptiōis pplī regi. Et inuēta sūt de isrl octingēta milia virorū fortiū q̄ educerēt gladiū. ⁊ de iuda q̄ngēta milia pugnatorū. Pcussit āt cor dauid eū pꝰ q̄ nūerat ē pplꝰ. Et dixit dauid ad dñm. Peccaui valde i hoc facto. ꝫ p cor dñe ut trāsferas iniq̄tatē serui tui. q̄a stulte egi nimis. Surrexit itaq̄ dauid mane. ⁊ sermo dñi factꝰ ē ad gad prophētā ⁊ vidētē dicēs: Vade ⁊ loquere ad dauid. Hec dicit dñs: Triū tibi datur optio. elige vnū q̄ volueris ex his ut faciā tibi. Cūq̄ venisset gad ad dauid nūciauit ei dicēs. Aut septē ānis veniet tibi fames i tra tua: aut tribꝰ mēsibꝰ fugies aduersarios tuos ⁊ illi te psequēt: aut certe tribus diebꝰ erit pestilētia i tra tua. Nūc ḡ deliberā. ⁊ vide quē rndeā ei q̄ me misit sermonē. Dixit ātē dauid ad gad: Coarctor nimis. Sed melius est ut incidā in manꝰ dñi: multe. n. miē eiꝰ sūt: q̄ i manꝰ hominis. Immisitq̄ dñs pestilētiā in isrl de mane vsq̄ ad tēpꝰ cōstitutū. ⁊ mortui sūt ex populo a dan vsq̄ bersabee septuagīta milia virorū. Cūq̄ extēdisset manū suā angelꝰ dñi sup irlm ut disperderet eam. misertꝰ ē dñs super afflictionē. ⁊ ait angelo percutienti pplm. Sufficit nūc. contine manū tuā Erat autē angelꝰ dñi iuxta areā areuna iebusei. Dixitq̄ dauid ad dñm cū vidisset angelū cedentē pplm. Ego sū q̄ peccaui ⁊ ego iniq̄ egi. isti q̄ oues sūt quid fecerūt? Vertat obsecro manꝰ tua ꝯ me ⁊ ꝯ domū patris mei. Venit autē gad, pphā ad dauid in die illa. ⁊ dixit ei: Ascēde ⁊ ꝛstitue altare dño in area areuna iebusei. Et ascēdit dauid iuxta sermonē gad quē pcepat ei dñs. Cōspiciēsq̄ areuna animaduertit regē ⁊ seruos eiꝰ trāsire ad se. ⁊ egressꝰ adorauit regē pno vultu in trā ⁊ ait: Quid causē ē ut veniat dñs meus rex ad seruū suū? Cui dauid ait: Ut emā a te areā. ⁊ edificē altare dño. ⁊ cessет interfectio q̄ grassat in pplo. Et ait

l

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

areuna ad dauid: Accipiat & offerat dñs meꝰ rex sicut placet ei. Habes boues in holocaustū. & plaustrū & iuga boū in vsū lignoꝝ. Dixit areuna regi. Dixitq; areuna ad regē: Dñs deꝰ tuꝰ suscipiat votū tuū. Cui respondēs rex ait: Neq; ut vis: sed emā pcio a te. & nō offerā dño deo meo holocausta gratuita. Emit ergo dauid aream & boues. argēti siclis qnq; ginta. & edificauit ibi dauid altare dño. & obtulit holocausta & pacifica. Et ppiatus est dñs ire. & cohibita est plaga ab isrl.

Explicit secūdꝰ liber Samuelis Incipit liber primꝰ Malachim. i. Regū tertiꝰ. Capm I

Et rex dauid senuerat: habebatq; etas plurimos dies. Cūq; opiretur vestib⁹ nō calefiebat. Dixerūt ergo ei serui sui: Queramꝰ dño nro regi adolescentulā virginē. & stet coram rege. & foueat eū: dormiatq; in sinu suo. & calefaciat dñm nrm regē. Quesierūt igit adolescentulā speciosam in oibꝰ finibꝰ isrl & inuenerūt abisac sunamitē. & adduxerūt eā ad regē. Erat aūt puella pulchra nimis. dormiebatq; cū rege & ministrabat ei: rex vo non cognouit eā. Adonias aūt filiꝰ agith. eleuabat dicēs: Ego regnabo. Fecitq; sibi currū & eqtes. & qnq; ginta viros q currerēt añ eū. Nec corripuit eū pr suꝰ aliqn dicēs: Quare sic fecisti? Erat aūt & ipse pulcher valde secūdus natu pr absalō. Et sermo eiꝰ cū ioab filio saruie & cū abiatbar sacerdote qui adiuuabāt ptes adonie. Sadoch vo sacerdos & banaias filiꝰ ioiade & natban ppha & semei & celethi & felethi & cē robur exercitꝰ dauid nō erat cū adonia. Immolatq; ergo adonias arietibꝰ & vitulis & vnctis pinguibꝰ iux lapidē çoeleth q erat vicinꝰ fonti rogel: vocauit vniuersos frēs suos filios regis. & cūctos viros iuda suos regis: natban aūt ppham & banaiā & robustos qsq;. & salomonē frem suū nō vocauit. Dixit itaq; natbā ad bersabee matrem salomonis. Nūquid audisti q regnauerit adonias filiꝰ agith. & dñs nr dauid hoc ignorat? Nūc ergo veni accipe cō siliū a me. & salua aiam tuā filiiq; tui salomonis. Vade & ingredē ad regē dauid. & dic ei: Nōne tu dñe mi rex iurasti mihi ancille tue dicēs q salomon filiꝰ tuꝰ regnabit pr me. & ipse sedebit in solio meo: Quare ergo regnat adonias? Et adhuc ibi te loquēte cū rege. ego veniā pr te. & cōplebo vba tua. Ingressa ē itaq; bersabee ad regē in cubiculo. Rex aūt senuerat nimis. & abisac sunamitis ministrabat ei. Inclinauit se bersabee & adorauit regem. Ad quā rex. qd tibi inqt vis? Que rūdens ait: Dñe mi rex tu iurasti in dñm deum tuum ancille tue: salomō filiꝰ tuꝰ regnabit pr me. & ipse sedebit in solio meo. & ecce nūc adonias regnat te dñe mi rex ignorante. Immactauit boues & pinguia qq; & arietes plurimos. & vocauit oēs filios regis. abiatbar q; sacerdotem & ioab pncipē militie: salomonē aūt seruū tuū nō vocauit. Oculi tui dñe mi rex in te oculi respiciūt toti isrl. ut indices eis q; sedē debeat in solio tuo dñe mi rex post te. Eritq; cū dormierit dñs meꝰ rex cū pribꝰ suis. erimus ego & filiꝰ meꝰ pctores. Adhuc illa loquēte cū rege nathan ppha venit. Et nūciauerunt regi dicētes: Adest nathan ppha. Cūq; introisset in cōspectu regis & adorasset eū pnꝰ in tra. dixit nathā. Dñe mi rex tu dixisti. adonias regnet prꝰ me. & ipse sedeat sup thronū meū? Quia descēdit hodie & immolauit boues & pinguia & arietes plurimos. & vocauit vniuersos filios regis & pncipes: abiatbar q; sacerdotē: illisq; vescentibꝰ & bibentibꝰ coram eo. & dicentibꝰ viuat rex adonias: me vro tuo tuo & sadoch sacerdotē. & banaiā filiū ioiade & famulū tuū salomonē nō vocauit. Numq; a dño meo rege exiuit hoc verbū. & mihi nō indicasti seruo tuo q; sessurꝰ esset sup thronū dñi mei regis prꝰ eū? Et rndit rex dauid dicēs. Vocate ad me bersabee. Que cū fuisset ingressa coram rege & stetisset añ eū. iurauit rex & ait: Viuit dñs qui eruit aiam meā de oi āgustia: q; sicut iurauī tibi pr dñm deū isrl dicēs: salomō filiꝰ tuꝰ regnabit prꝰ me. & ipse sedebit sup soliū meū pro me. sic faciā hodie. Cūmissoq; bersabee in tra vultu. adorauit regē dicēs: Viuat dñs meꝰ rex dauid in eternū. Dixit q; rex dauid: Vocate mihi sadoch sacerdotē & nathā ppham. & banaiā siliū ioiade. Qui cū ingressi fuissent coram rege. dixit ad eos. Tollite vobiscū vros dñi vri. & imponite salomonē filiū meū super mulā meā. & ducite eū in gion. & vngat eū ibi sadoch sacerdos & nathā ppha in regē super isrl. Et canet buccina atq; dicet. Viuat rex salomō. Et ascēdet prꝰ eū. & venietis in irlm. & sedebit sup soliū meū. & ipse regnabit pro me. illiq; pcipiam ut sit dux sup isrl & sup iudā. Et

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

rñdit banaias filiꝰ ioiade regi dicẽs: Amẽ. Sic loqt̃ dñs ds̄ dñi mei regis. Quõ fuit dñs cũ dño meo rege·sic sit cũ salomone. ⁊ sublimiꝰ faciat soliũ eiꝰ a solio dñi mei regis dauid. Descẽdit q̃ sadoch sacerdos ⁊ nathã ꝓpha ⁊ banaias filiꝰ ioiade ⁊ celethi ⁊ phelethi. ⁊ ipsuerũt salomonẽ sup mulã regis dauid. ⁊ adduxerũt eũ i gion. Sũpsitq; sadoch sacerdos cornu olei de tabnaculo ⁊ unxit salomonẽ. ⁊ cecinerũt buccina. ⁊ dixit oĩs ꝑplus. Uiuat rex salomõ. Et ascendit uniuersa multitudo pꝰ eũ. ⁊ ꝑplus canẽtiũ tibijs ⁊ letãtiũ gaudio magno. ⁊ insonuit tra a clamore eox. Audiuit ãt adonias ⁊ cẽs q̃ iuitati fucrãt ab eo. Jãq; cõuiuiũ finitũ erat. Sed ⁊ ioab audita uoce tubæ ait. Quid sibi uult clamor ciuitatis tumultuantis? Adhũc eo loquẽte·ionathã filius abiathar sacerdotis uenit. Cui dixit adonias Ingredẽ q̃a uir fortis es ⁊ bona nũciãs. Rñditq; ionathã adonie. Neq; q̃. Dñs. n. nr̃ rex dauid·regem ꝯstituit salomonẽ·misitq; cũ eo sadoch sacerdotẽ ⁊ nathã ꝓphã ⁊ banaiã filiũ ioiade ⁊ celethi ⁊ phelethi. ⁊ ipsuerũt eũ sup mulã regis. Unxerũtq; eũ sadoch sacerdos ⁊ nathã ꝓpha regẽ i gion. ⁊ ascẽderũt inde letantes. ⁊ insonuit ciuitas. Hecẽ uox quã audistis. Sed ⁊ salomon sedet sup soliũ regni. ⁊ ingressiꝰ ui regis bñdixerũt dño nro regi dauid dicẽtes: Amplificet dꝰ nomẽ salomõis sup nomẽ tuũ. ⁊ magnificet thronũ eiꝰ super thronũ tuũ. Et adorauit rex in lectulo suo: Insup ⁊ hec locutꝰ ẽ. Bñdictꝰ dñs dꝰ isrł q̃ dedit hodie sedentẽ i solio meo uidentibꝰ oculis meis. Territi sũt q̃ ⁊ surrexerũt oẽs q̃ iuitati fuerãt ab adonia. ⁊ iuit unusq;sq; i uiã suã. Adonias aũt timẽs salomonem surrexit ⁊ abijt i tabnaculũ dñi: tenuitq; cornu altaris. Et nũciauerũt salomoni dicẽtes: Ecce adonias timẽs regẽ salomonẽ·tenet cornu altaris dicẽs. Juret mihi rex salomõ hodie qꝯ nõ interficiat ꝓphã suũ suũ gladio. Dixitq; salomõ. Si fuerit uir bonꝰ·nõ cadet ne unꝰ q̃dẽ capillꝰ eiꝰ in tra: sin aũt malũ inuẽtũ fuerit i eo·morietur. Misit q̃ salomon ⁊ eduxit eũ ab altari ⁊ ingressus adorauit regẽ salomonẽ. Dixitq; ei salomon: Uade i domũ tuam.

II

Appropinquerunt aũt dies dauid ut moreret. ꝓcepitq; salomoni filio suo dicens: Ecce ego ingredior uiã uniuersæ terre. Cõfortare ⁊ esto uir fortis ⁊ obserua custodias dñi dei tui ut ãbules i uijs eiꝰ. ⁊ custodias cerimonias eiꝰ ⁊ ꝓcepta eiꝰ ⁊ iudicia ⁊ testimonia·sicut scriptũ ẽ in lege moysi ut intelligas uniuersa q̃ facis. ⁊ q̃cũq; te uerterint·ut confirmet dñs sermões suos qs locutꝰ ẽ de me dicens: Si custodierint filii tui uias meas. ⁊ ãbulauerint coram me i ueritate·in oi corde suo ⁊ in oi aĩa sua: nõ auferet tibi uir de solio isrł. Tu q̃q; nosti q̃ fecerit mihi ioab filiꝰ saruie·q̃ fecerit duobꝰ ꝓncipibꝰ exercituꝰ isrł. abner filio ner. ⁊ amasę filio iether q̃s occidit ⁊ effudit sanguinẽ belli i pace. ⁊ posuit cruorẽ belli i baltheo suo q̃ erat circa lũbos eiꝰ. ⁊ i calciamẽto suo qꝺ erat in pedibus eiꝰ. Facies g̃ iuxta sapiam tuã. ⁊ nõ deduces canitiẽ eiꝰ pacifice ad inferos. Sed ⁊ filijs berzellai galaaditis reddes grãm·erũtq; comedẽtes i mẽsa tua. Occurrerũt. n. mihi qñ fugiebã a facie absalon fris tui. Habes q̃q; apud te semei filiũ gera filij gemini de baburim: q̃ maledixit mihi maledictiõe pessima qñ ibam ad castra. Sed q̃a descẽdit mihi in occursũ cũ transirẽ iordanẽ. ⁊ iuraui ei ꝑ dñm dicẽs: non te interficiã gladio·tu noli pati eũ esse innoxiũ. Uir aũt sapiẽs es ut scias q̃ facies ei·deducesq; canos eiꝰ cũ sanguine ad inferos. Dormiuit igit̃ dauid cũ ꝓribꝰ suis. ⁊ sepultꝰ ẽ in ciuitate dauid Dies aũt qbꝰ regnuit dauid sup isrł·quadraginta ãnis sũt. In hebron regnuit septẽ ãnis·i ierlm triginta tribꝰ. Salomõ aũt sedit sup thronũ dauid ꝓris sui. ⁊ firmatũ est regnũ eiꝰ nimis. Et ingressus ẽ adonias filiꝰ agith ad bersabee matrẽ salomõis. Que dixit ei: Pacificꝰ ne ẽ ingressꝰ tuꝰ? Qui rñdit: Pacificꝰ. Addiditq; Sermo mihi ẽ ad te. Cui ait. Loq̃re. Et ille: Tu inq̃t nosti q̃a meũ erat regnũ. ⁊ me ꝓposuerat oĩs isrł sibi in regẽ·ꝫ trãslatũ ẽ regnũ ⁊ factũ ẽ fris mei. A dño. n. cõstitutũ ẽ ei. Nũc g̃ petitionẽ unã ꝓcor a te ne cõfũdas faciẽ meã. Que dixit ad eũ. Loquere. Et ille ait: Precor ut dicas salomõi regi: neq;. n. negare tibi q̃q; potest: ut det mihi abisac sunamitẽ uxorẽ. Et ait bersabee. Bñ ego loq̃r ꝓ te regi Uenit g̃ bersabee ad regẽ salomonẽ ut loq̃reꝰ ei ꝓ adonia. Et surrexit rex i occursũ eiꝰ adorauitq; eã. ⁊ sedit sup thronũ suũ. Positusq; ẽ thronꝰ mri regis q̃ sedit ad dextrã eiꝰ: dixitq; ei. Petitionẽ unã puulã ego dep̃cor a te ne confũdas faciẽ meã. Et dixit ei rex. Pete mr̃ mea. Neq;. n. fas ẽ ut auertã faciẽ tuã Que ait. Detꝰ abisac sunamitis adonie fri tuo uxor. Rñditq; rex salomon. ⁊ dixit mri sue:

l z

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Quare postulas abisac sunamiten adonie?
Postula ei⁊ regnū. Jp̄e ē.n. frat̄ me⁹ maior
me. ⁊ bz abiatbar sacerdotē ⁊ ioab filiū sar-
uie. Jurauit itaq; rex salomō p̄ dn̄m dicēs:
Hec faciat mibi ds ⁊ h̄ addat: q̄a p̄ aiam
suā locut⁹ ē adonias ſbū hoc. Et nūc viuit
dn̄s q̄ firmauit me ⁊ collocauit me sup̄ soliū
dauid p̄ris mei. ⁊ q̄ fecit mibi domū sicut lo-
cutus ē· q̄a hodie occidet̄ adonias. Misitq;
rex salomō p̄ manū banaie filij ioiade· q̄ in-
terfecit eū. ⁊ mortu⁹ ē. Abaitbar q; sacerdo
ti dixit rex. Vade in anatbot ad agr̄ tuū. Et
q̄dē vir mortis es: s̄ hodie te non interficiā· q̄a
portasti arcbā dn̄i dei coram dauid p̄re meo. ⁊
sustinuisti laborē ioib⁹ i q̄b⁹ laborauit pater
me⁹. Eiecit g̃ salomō abiatbar ut nō esset sa-
cerdos dn̄i· ut ipleret ſmo dn̄i quē locut⁹ est
sup̄ domū ℔li in silo. Venit aūt nūc⁹ ad sa-
lomonē q; ioab declinasset p⁹ adoniā. ⁊ p⁹ sa-
lomonē nō declinasset. Fugit g̃ ioab i taber-
naculū dn̄i ⁊ appℓxendit cornu altar⁊. Nūcia
tūq; ē regi salomoni q; fugisset ioab i tabna
culū dn̄i. ⁊ ecce iux̄ altare. Misitq; salomō ba
naiā filiū ioiade dicēs: Vade interfice eū. Et
venit banaias ad tabnaculū dn̄i. ⁊ dixit ei:
Hec dicit rex: Egredē. Qui ait: Nō egredi-
ar: sed bic moriar. Renūciauit banaias regi
sermonē dicēs: Hec locut⁹ est ioab. ⁊ h̄ rndit
mibi. Dixitq; ei rex. Fac sicut locut⁹ ē ⁊ inter-
fice eū ⁊ sepeli. ⁊ amouebis sanguinē inocē-
tē q̄ effus⁹ ē a ioab· a me ⁊ a domo p̄ris mei
⁊ reddet dn̄s sanguinē ei⁹ sup̄ caput ei⁹: q̄a
interfecit duos viros iustos melioresq; se. ⁊
occidit eos gladio· p̄re meo dauid ig̃rante·
abner filiū ner p̄ncipē militie isr̄l. ⁊ amasam
filiū iether p̄ncipē exercit⁹ iuda. Et reuertet̄
sanguis illox̄ i caput ioab. ⁊ i caput seminis
ei⁹ in sempiternū· dauid aūt ⁊ semi ei⁹ ⁊ domui ⁊
throno illi⁹ sit pax vsq; in eternū a dn̄o. Ascē-
dit itaq; banaias fili⁹ ioiade. ⁊ aggressus eū
interfecit: sepult⁹q; ē i domo sua i deserto. Et cō
stituit rex banaiā filiū ioiade p̄ eo sup̄ exerci
tū ⁊ sadoch sacerdotem posuit p̄ abiatbar.
Misit q; rex ⁊ vocauit semei· dixitq; ei: Edi-
fica tibi domū i irl̄m. ⁊ habita ibi. Et nō egre-
dier⁊ inde buc atq; illuc. Quacūq; aūtē die
egress⁹ fuer⁊ ⁊ trāsier⁊ torrentē cedron· scito te
interficiendū. Sāguis tu⁹ erit sup̄ caput tuū.
Dixitq; semei regi. Bon⁹ ſmo. Sic̄ locut⁹ est
dn̄s me⁹ rex· sic faciet ſu⁹ tu⁹. Habitauit itaq;
semei i irl̄m dieb⁹ multis. Factū ē aūt p⁹ annos
tres ut fugerēt ſui semei ad achis filiū maa-
cha regē geth. Nūciatūq; ē semei q; serui ei⁹
essent in geth. Et surrexit semei ⁊ strauit asi-
nū suū· iuitq; ad achis in geth ad req̄rendū
ſuos suos. ⁊ adduxit eos de geth. Nūciatū
ē āt regi salomōi q; isset semei i geth de irl̄m
⁊ redisset. Et mittens vocauit eū· dixitq; illi:
Nōne testificat⁹ sum tibi p̄ dn̄m. ⁊ p̄dixi tibi
q̄cūq; die egressus fuer⁊ buc ⁊ illuc: scito te
ē morituꝝ? Et rndisti mibi. Bonus sermo
quē audiui. Quare g̃ nō custodisti iusiuran-
dū dn̄i ⁊ p̄ceptū q̄ p̄cepi tibi? Dixitq; rex
ad semei. Tu nosti oē malū cui⁹ tibi cōsciū ē
cor tuum q̄ fecisti dauid p̄ri meo. Reddidit
dn̄s malitiā tuā i caput tuū ⁊ rex salomō be-
nedict⁹. ⁊ tbronus dauid erit stabilis coram
dn̄o vsq; in sempiternū. Jussit itaq; rex banaie
filio ioiade· q̄ aggress⁹ p̄cussit eū ⁊ mortu⁹ ē.

III

Confirmatū ē igit̄ regnū i ma-
nu salomōis. ⁊ affinitate p̄iunctus est
pharaoni regi egypti. Accepit nāq;
filiā ei⁹. ⁊ adduxit i ciuitatē dauid donec cō-
pleret edificās domū suā ⁊ domū dn̄i ⁊ mu-
rū irl̄m p̄ circuitū. Attn̄ pp̄l's imolabat i ex-
celsis. Nō. n. edificatum erat templū noi dn̄i
vsq; i diē illū. Dilexit aūt salomō dn̄m ābu-
lans i p̄ceptis dauid p̄ris sui· excepto q; in
excelsis imolabat. ⁊ accendebat thymiama
Abiit itaq; salomō i gabaō ut imolaret ibi.
Illud q̄pe erat excelsū maximū. Mille ho-
stias i holocaustū obtulit salomō sup̄ altare
illud i gabaon. Apparuit āt dn̄s salomōi p̄
somniū nocte dicēs: Postula q̄d vis ut dem
tibi. Et ait salomō. Tu fecisti cū ſuo tuo da-
uid p̄re meo mīam magnā· sicut ambulauit
in ꝯspectu tuo i ṽitate ⁊ iusticia ⁊ recto cor-
de tecū· custodisti ei mīam tuā grandē. ⁊ de-
disti ei filiū sedentē sup̄ thronū· sicut ē hodie
Et nūc dn̄e de⁹ tu regē fecisti ſuū tuū p̄ da-
uid p̄re meo. Ego aūt sū puer puul⁹. ⁊ igno-
rans egressū ⁊ introitū meū. ⁊ seru⁹ tu⁹ i me-
dio ē pp̄li quē elegisti: pp̄li infiniti q; enūerari
⁊ supputari nō pōt p̄ multitudie. Dabis g̃ ser
uo tuo cor docile ut pp̄l'm tuū iudicare possit
⁊ discernē inē bonū ⁊ malū. Quis.n. pōt iu-
dicare pp̄l'm istū· pp̄l'm tuū būc multū? Pla-
cuit g̃ sermo cor̄ dn̄o q; salomō postulasset
hui⁹ cemodi rē. Et dixit dn̄s salomōi. Quia
postulasti verbū h̄. ⁊ nō petisti tibi dies mul-
tos· nec diuitias aut aīas inimicox̄ tuox̄: sed
postulasti tibi sapiam ad discernēdū iudiciū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ecce feci tibi ſm ſmōes tuos. Et dedi tibi cor
ſapiēs ⁊ itelligēs intantū ut null⁹ añ te ſilis
tui fuerit nec p⁹te ſurrectur⁹ ſit. Sz ⁊ h̄ q̄ nō
poſtulaſti dedi tibi diuitias. s. ⁊ gl̄iam ut ne-
mo fuerit ſilis tui i regib⁹ cūctis retro dieb⁹.
Si aūt ābulauer ſi vijs meis ⁊ cuſtodieris p̄-
cepta mea ⁊ mādata mea ſicut ābulauit pat
tu⁹ lōgos faciā dies tuos. Igit euigilauit ſa
lomō. ⁊ itellexit q̄ eēt ſomniū. Cūq; uenisſet
irl̄m. ſtetit coram archa federis dñi. ⁊ obtulit
holocauſta. ⁊ fecit victimas pacificas ⁊ grā-
de ꝙuiuiū vniuſis famulis ſuis. Tūc uenerūt
due mulieres meretrices ad regē. ſteterūtq;
corā eo. Quarū vna ait. Obſecro mi dñe. ego
⁊ mulier h̄ habitabam⁹ in domo vna. ⁊ peperi
apud eā i cubiculo. Tertia aūt die p⁹ q̄ ego
pepi. peperit ⁊ h̄. Et eram⁹ ſil. nulluſq; alī⁹ no-
biſcū i domo exceptis nob duab⁹. Mortu⁹ eſt
aūt filī⁹ mulieris h⁹ nocte: Dormiens quippe
oppreſſit eū. Et ꝙ ſurgēs itēpſte noctis ſilen-
tio. tulit filiū meū de latē meo ācille tue dor-
mientis. ⁊ collocauit i ſinu ſuo: ſuū aūt filiū q̄
erat mortu⁹ poſuit i ſinu meo. Cūq; ſurrexiſ-
ſem māe ut darē lac filio meo. apparuit mor
tu⁹. Quē diligēti⁹ intuēs clara luce dēprēn
di nō eē meū quē genuerā. Rñditq; alt̄a mu
lier: Nō eſt ita. ſ filius tu⁹ mortuus eſt: me⁹
aūt viuit. Econtrario illa dicebat: Mentiris
Filī⁹ quippe me⁹ viuit. ⁊ filius tu⁹ mortu⁹ eſt.
Atq; i hūc modū ꝓtēdebāt corā rege. Tunc
rex ait. Hec dicit: Filī⁹ meus viuit. ⁊ filī⁹ tuus
mortu⁹ ē. Et iſta rñdit: Nō: ſ filī⁹ tuus mor-
tu⁹ ē. me⁹ aūt viuit. Dixit q̄ rex. Afferte mi-
hi gladiū. Cūq; attuliſſent gladiū corā rege:
diuidite inq̄t infantē viuū i duas ptes. ⁊ da-
te dimidiā ptē vni ⁊ dimidiā ptē alt̄ri. Dixit
aūt mulier cui⁹ filī⁹ erat viu⁹ ad regē. cōmo-
ta ſunt quippe viſcera ei⁹ ſup filio ſuo. Obſe-
cro dñe. date illi infantē viuū. ⁊ nolite inter-
fice re eū. Ecōtrario illa dicebat. Nec mihi nec
tibi ſit. ſ diuidat. Rñdit rex ⁊ ait. Date huic
infantē viuū ⁊ nō occidat. Hec ē aūt mat̄ ei⁹
Audiuit itaq; oīs iſrl̄ iudiciū quod iudicaſ-
ſet rex. ⁊ timuerūt regē videntes ſapiam dei
eſſe in eo ad faciendū iudicium. IIII

Erat aūt rex ſalomon regnans ſuper
oēm iſrl̄. ⁊ hi p̄ncipes quos habebat
Azarias filī⁹ ſadoch ſacerdos. helio-
reph ⁊ ahia filij ſiſa ſcribe. Joſaphat filī⁹ ahi
lud a cōmētarijs. Banaias filī⁹ ioiade ſup
exercitū. Sadoch āt ⁊ abiathar ſacerdotes:
azarias filī⁹ nathā ſup eos q̄ aſſiſtebāt regi.
Sabud filī⁹ nathā ſacerdos amic⁹ regis. ⁊ ahi
ſar p̄poſit⁹ domus. ⁊ adonirā filī⁹ abda ſup tri-
buta. Habebat aūt ſalomō duodeci p̄fectos
ſup oēm iſrl̄ q̄ p̄bebant annonā regi ⁊ domui
ei⁹. p̄ ſingulos. n. mēſes i āno ſinguli nccia
miſtrabāt. Et h̄ noīa eor. Benhur i monte
effraim. Bēdecar i macces ⁊ in ſalebim ⁊ in
bethſames ⁊ i helon ⁊ i bethanan. Benehesed i
araboth. Ipſi⁹. n. erat ſocho ⁊ omis terra epher.
Benahi adab cui⁹ omis nephador. thaphet fi
liā ſalomōis habebat vxorē. Baana filī⁹ ahi-
lud regebat thanach ⁊ magedo ⁊ vniuerſā
bethſan q̄ ē iuxta ſarthana ſubter iezrahel a
bethſan vſq; abelmeula e regione iecmaam.
Bēgaber i ramoth galaad hēbat anothhair
filij manaſſe i galaad. Ipſe p̄erat i oī regiōe
argob que ē i baſan ſexaginta ciuitatib⁹ ma-
gnis atq; muratis q̄ habēbāt ſeras ereas. Abi-
nadab filī⁹ addo p̄erat i manaim. Achima-
as i neptali. Sz ⁊ ipſe hēbat baſemath filiā
ſalomōis i ꝙugio. Baana filī⁹ huſi i aſer ⁊ i
baloth. Joſaphat filī⁹ pharue i yſachar. Se-
mei filī⁹ hela in beniamin. Gaber filī⁹ uri in
terra galaad. ⁊ i terra ſeon regis amorrei ⁊ og regis
baſan ſup oīa q̄ erāt i illa terra. Juda ⁊ iſrl̄ in-
numerabiles ſicut arena maris i multitudie co-
medētes ⁊ bibētes atq; letātes. Salomō aūt
erat i oditiōe ſua bñs oīa regna ſecū a flumie
terre philiſtijm vſq; ad t̄minū egypti: offeren-
tiū ſibi mūera ⁊ ſeruientiū ei cunctis dieb⁹ vite
ei⁹. Erat aūt cib⁹ ſalomonis p dies ſingulos
triginta chori ſimile ⁊ ſexaginta chori farine:
decē boues pīgues. ⁊ viginti boues paſcuales
⁊ centū arietes: excepta venatiōe ceruor. ca-
preay atq; bubaloy ⁊ auiū altiliū. Ipſe enī
obtiebat oēm regionē q̄ erat trāſ flumē q̄ſi a
thapſa vſq; ad gazā. ⁊ cūctos reges illay re-
gionū. ⁊ habebat pacē ex oī pte in circuitu.
Habitabatq; iuda ⁊ iſrl̄ abſq; timore vllo:
vnuſquiſq; ſub vite ſua ⁊ ſub ficu ſua. a dan
vſq; berſabee cūctis dieb⁹ ſalomonis. Et ha-
bebat ſalomō q̄dragita milia p̄ſepia equay cu-
rruū. ⁊ duodeci milia equeſtrū. nutriebantq;
eos ſup̄dicti regis p̄fecti: ſ ⁊ nccia mēſe regis
ſalomonis cū ingēti cura p̄bēbāt in tpe ſuo.
Ordeū q̄q; ⁊ paleas equay ⁊ iumētor⁹ referebāt
in locū vbi erat rex iuxta ꝓſtitutū ſibi. Dedit
q̄q; de⁹ ſapiam ſalomoni ⁊ prudentiā multā
nimis. ⁊ latitudinē cordis q̄ arenā q̄ ē i lit-
tore mar. ⁊ p̄cedebat ſapia ſalomōis ſapiam

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

diuꝫ orientaliũ ⁊ egyptioꝝ. ⁊ erat ſapiẽtior cũctis hoĩb⁹. Sapiẽtior etĥan ezraite ⁊ hẽmã ⁊ calchal ⁊ dorda filijs maol. ⁊ erat noĩat⁹ ĩ vniuerſis gẽtib⁹ p circuitũ. Locut⁹ eſt qꝫ ſalomon tria milia parabolas. ⁊ fuerũt carmina ei⁹ quinq; milia. Et diſputauit ſup lignis a cedro q̃ eſt in libano vſq; ad hyſopũ q̃ egredit de pariete. ⁊ diſſeruit de iumentis ⁊ volucrib⁹ ⁊ reptilib⁹ ⁊ piſcib⁹. Et veniebãt de cunctis pplis ad audiendã ſapiam ſalomõis. ⁊ ab vniuerſis regib⁹ terre q̃ audiebãt ſapiam eius. V

Miſit qꝫ hiram rex tyri ſeruos ſuos ad ſalomonẽ. Audiuit. n. q̃ ipſũ vnxiſſent regẽ ſup iſrl̃ ꝓ pre eius: quia amic⁹ fuerat hirã dauid oi tpe. Miſit aũt ſalomõ ad hirã dicẽs. Tu ſcis voluntatẽ dauid pris mei. ⁊ qa nõ potuit edificare domũ noi dñi dei ſui ꝓpter bella iminentia p circuitũ donec daret dñs eos ſub veſtigio pedum eius. Nũc aũt requiẽ dedit de⁹ mi⁹ mihi p circuitũ ⁊ nõ ẽ ſathan neq; occurſus mal⁹: quãobrẽ cogito edificare templũ noi dñi dei mei ſicut locut⁹ ẽ dauid primo dicẽs: Fili⁹ tuus quẽ dabo ꝓ te ſup ſolium tuũ: ipſe edificabit domũ noi meo. Precipe igit̃ ut precidant mihi ſui tui cedros de libano. ⁊ ſerui mei ſint cum ſeruis tuis: mercedẽ aũt ſeruoꝝ tuoꝝ dabo tibi quãcũq; petieris. Scis. n. quõ nõ ẽ in pplo meo vir q̃ noverit ligna cedere ſicut ſidonij. Cũ q; audiſſet hirã verba ſalomõis letat⁹ ẽ valde. ⁊ ait: Bñdictus dñs de⁹ hodie q̃ dedit dauid filiũ ſapientiſſimũ ſup pplm hunc plurimũ. Et miſit hirã ad ſalomonẽ dicens: Audiui q̃cũq; mãdaſti mihi. Ego faciã oẽm voluntatẽ tuã i lignis cedrinis ⁊ abiegnis. Serui mei deponent ea de libano ad mare. ⁊ ego cõponã ea i ratib⁹ in mari vſq; ad locũ quẽ ſignificaberis mihi. ⁊ applicabo ea ibi ⁊ tu tolles ea. Prebebiſq; necia mihi: ut fiat cib⁹ domui mee. Itaq; hirã dabat ſalomõi ligna cedrina ⁊ ligna abiegna iuxt oẽm voluntatẽ ei⁹. Salomõ aũt pbebat hirã viginti milia chori tritici i cibũ domui ei⁹. ⁊ viginti chori puriſſimi olei. Hec tribuebat ſalomon hirã p ſingulos ãnos. Dedit qꝫ dñs ſapiam ſalomoni ſicut locut⁹ eſt ei. ⁊ erat pax inr̃ hiram ⁊ ſalomonẽ. ⁊ pcuſſerũt ambo fed⁹. Elegitq; rex ſalomõ operarios de oi iſrl̃. ⁊ erat indictio triginta milia virorũ. Mittebatq; eos i libanũ decẽ milia p mẽſes ſingulos viciſſim· ita ut duob⁹ mẽſib⁹ eẽnt i domib⁹ ſuis. Et adoniram erat ſup hui⁹ cemõi indictionẽ. Fuerũt itaq; ſalomoni ſeptuaginta milia eorũ qui onera portabãt. ⁊ octogita milia latomoꝝ ĩ mõte abſq; ꝓpoſitis q̃ erant ſingulis operibus nũero triũ miliũ ⁊ trecẽtoꝝ ꝓcipientiũ pplo ⁊ bis q̃ faciebãt op⁹. Precepitq; rex ut tollerẽt lapides grãdes lapides ꝓcioſos i fũdamẽtũ tẽpli ⁊ q̃dratẽos qs dolauerũt cemẽtarij ſalomõis ⁊ cemẽtarij hirã. Porro biblij ꝓparauerũt ligna ⁊ lapides ad edificãdũ domũ. VI

Actũ ẽ q; q̃dringẽteſimo ⁊ octogeſimo anno egreſſionis filioꝝ iſrl̃ de terra egypti in anno q̃rto mẽſe ciopſe ẽ mẽſis ſecũd⁹ regni ſalomonis ſup iſrl̃: edificare cepit domũ dño. Dom⁹ aũt quam edificabat rex ſalomon dño· hẽbat ſexaginta cubitos i longitudie. ⁊ viginti cubitos i latitudine. ⁊ triginta cubitos i altitudine. Et portic⁹ erat añ templũ viginti cubitoꝝ longitudinis iuxta menſurã latitudis templi. ⁊ habebat decẽ cubitos latitudis añ facie templi: fecitq; in templo feneſtras obliq;s. Et edificauit ſup parietẽ templi tabulata p gyrũ i parietib⁹ dom⁹ p circuitũ templi ⁊ oraculi. ⁊ fecit latera i circuitu. Tabulatũ qꝺ ſubt̃ erat q̃nq; cubitos habebat latitudis. ⁊ mediũ tabulatũ ſexcubitoꝝ latitudis. ⁊ tertiũ tabulatũ ſeptẽ hñs cubitos latitudis. Trabes aũt poſuit i domo p circuitũ forinſec⁹ ut nõ hereret murꝰ templi. Dom⁹ aũt cũ edificaret· de lapidibus dolatis atq; pfectis edificata ẽ. ⁊ malleus ⁊ ſecurꝭ ⁊ oẽ ferramẽtũ nõ ſt̃ audita i domo cũ edificaret̃. Oſtiũ lateris medij i pariete erat dom⁹ dextre ⁊ p cocbleã aſcendebãt i mediũ cenaculũ. ⁊ a medio i tertiũ. Et edificauit domũ. ⁊ cõſũmauit eã. Texit qꝫ domũ laqueatib⁹ cedrinis. ⁊ edificauit tabulatũ ſup oẽm domũ q̃nq; cubitis altitudis. ⁊ operuit domũ lignis cedrinis. Et fact⁹ ẽ ſermo dñi ad ſalomonẽ dicẽs: Domus hãc quã edificas· ſi ambulaueris i preceptis meis. ⁊ iudicia mea feceris. ⁊ cuſtodieris oia mãdata mea gradiẽs p ea: firmabo ſermonẽ meũ tibi quẽ locut⁹ ſum ad dauid prem tuũ ⁊ habitabo i medio filioꝝ iſrl̃. ⁊ nõ derelinquã pplm meũ iſrl̃. Igit̃ edificauit ſalomõ domũ ⁊ cõſũmauit eã. Et edificauit parietes domus intrinſec⁹ tabulatis cedrinis a pauimẽto dom⁹ vſq; ad ſũmitatẽ parietũ ⁊ vſq; ad laqaria. ⁊ operuit lignis cedrinis intrinſec⁹. ⁊ texit pauimentũ domus tabulis abiegnis. Edificauitq; viginti cubitoꝝ ad poſteriorẽ partẽ templi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tabulata cedrina a pauimēto vſq; ad ſupiora. ⁊ fecit iteriozē domū oraculi ī ſcm̄ ſcōz̄ū. Porro q̄draginta cubitoꝝ erat ipſū templū ꝓ foziḇ oraculi. ⁊ cedro ois dom⁹ intrinſec⁹ veſtiebaf. bñs tornaturas ⁊ iuncturas ſuas fabrefactas ⁊ celatas eminētes. Oia cedrinis tabulis veſtiebāf. nec oio lapis apparē poterat ī pariete. Oraculū aūt ī medio dom⁹ in interiozi ꝑte fecerat. ut ponēt ibi arcbā federis dn̄i. Porro oraculū hēbat vigiti cubitos lōgitudis ⁊ vigiti cubitos latitudis. ⁊ vigīti cubitos altitudis. ⁊ opuit illud atq; veſtiuit auro purilſimo. Sed ⁊ altare veſtiuit cedro. Domū q; añ oraculū opuit auro puriſſimo ⁊ affixit lamias clauis aureis. Nihilq; erat ī tēplo q̄ nō auro tegēf. Sz ⁊ totū altare oraculi texit auro. Et fecit ī oraculo duos cherubi de lignis oliuarū vecē cubitoꝝ altitudinis. Quinq; cubitoꝝ ala cherub vna. ⁊ q̄nq; cubitoꝝ ala cherub altera. i. vecē cubitos habētes a sūmitate alevſq; ad ale alteri⁹ sūmitatem. Decē q; cubitoz̄ū erat cherub ſecūdus ī mēſura pari. ⁊ op⁹ vnū erat in duob⁹ cherubin. i. altitudinē habebat vn⁹ cherub vecē cubitoꝝ. ⁊ ſilr cherub ſecūdus. Poſuitq; cherubin ī medio tēplī īcior. Extendebāt āt alas ſuas cherubi ⁊ tāgebat ala vna parietē. ⁊ ala cherub ſecūdi tāgebat parietē altez̄. ale aūt alē e in media ꝑte tēpli ſe inuicē ꝓtingebant. Texit q; cherubin auro. Et cēs parietes tēpli p circuitū ſculpſit variis celaturi ⁊ torno. Et fecit ī eis cherubin ⁊ palmaſ ⁊ picturas varias q̄ſi ꝓminētes de pariete ⁊ egrediētes. Sz ⁊ pauimētū dom⁹ texit auro ītrinſec⁹ ⁊ extrinſec⁹. Et ī ingreſſu oraculi fecit duo oſtiola de lignis oliuaꝝ. poſteſq; anguloꝝ q̄nq;. ⁊ duo oſtia de lignis oliuaꝝ. Et ſculpſit ī eis picturā cherubī ⁊ palmaꝝ ſp̄es ⁊ anaglyfa valde ꝓminentia ⁊ texit ea auro ⁊ opuit tam cherubi q; palmas ⁊ ceſa auro Fecitq; in introitu tēpli poſtes de lignis oliuaꝝ q̄drāgulatos. ⁊ duo oſtia de lignis abiegnis altriſec⁹. ⁊ vtrūq; oſtiū duplex erat. ⁊ ſe iuicē tenens apiebaf. Et ſculpſit cherubin ⁊ palmas ⁊ celaturas valde eminētes: operuitq; oia lamis aureis ope q̄dro ad regulā Et edificauit atriū intern⁹ trib⁹ ordinibus lapidū politoꝝ. ⁊ vno ordie lignoꝝ cedri. Anno q̄rto fūdata ē dom⁹ dn̄i ī mēſe ẓio. ⁊ in anno vndecio menſe bul. ipſe ē menſis octau⁹: pfecta ē dom⁹ i oi ope ſuo ⁊ i vniuerſis vtenſilib⁹: edificauitq; eā annis ſeptem. VII

Domū aūt ſuā edificauit ſalomō trecēci annis. ⁊ ad pfectū vſq; ꝓduxit. Edificauit q; domū ſalt⁹ libani centū cubitoꝝ longitudis. ⁊ q̄nq̄ginta cubitoz̄ū latitudis. ⁊ triginta cubitoꝝ altitudis. ⁊ q̄tuor ambulatoria int̄ colūnas cedrinas. Ligna q̄ppe cedrina exciderat in colūnas. ⁊ tabulaf cedrinis veſtiuit totā camerā q̄ q̄dragitaq̄nq; colūnis ſuſtētabaf. Un⁹ aūt ordo hēbat colūnas q̄ndeci ꝑ ſe iuicē poſitas. ⁊ e regiē ſe reſpiciētes eq̄li ſpatio int̄ colūnas. ⁊ ſup colūnas q̄drāgulata ligna īcūct; eq̄lia Et porticū colūnaꝝ fecit q̄nq̄ginta cubitoꝝ lōgitudis. ⁊ trigīta cubitoꝝ latitudis. ⁊ alterā porticū in facie maioris porticus. ⁊ colūnas ⁊ epiſtylia ſup colūnas fecit. Porticū q; ſolij ī q̄ tribunal ē. fecit: ⁊ texit lignis cedrinis a pauimento vſq; ad ſūmitatē. ⁊ domunculā in q̄ ſedebaf ad iudicādū. erat in media porticu. ſili ope. Domū q; fecit filie pharaonis quā vxorē duxerat ſalomō. tali ope q̄li ⁊ hāc porticū. Oia lapidib⁹ pciosis q̄ ad normā quādā atq; menſurā tam ītrinſec⁹ q; extrinſec⁹ ſerrati erāt. a fūdamēto vſq; ad ſūmitatē parietū. ⁊ itrinſec⁹ vſq; ad atriū maius. Fundamēta aūt de lapidib⁹ pciosis lapidib⁹ magnis decē ſiue octo cubitoꝝ. ⁊ deſup lapides pciosi eq̄lis menſure ſecti erāt. ſilr; de cedro. Et atriū maius rotundū triū ordinū de lapidib⁹ ſectis. ⁊ vni⁹ ordinis de dolata cedro: necnō ⁊ in atrio dom⁹ dn̄i interiozi. ⁊ in porticu dom⁹. Miſit q; rex ſalomō ⁊ tulit byrā de tyro filiū mulier vidue de tribu nephtalim patre tyrio artifice erariū ⁊ plenū ſapia intelligētia ⁊ doctrina ad faciendū oē op⁹ ex ere. Qui cū venisſet ad regē ſalomonē. fecit oē op⁹ ei⁹ ⁊ finxit duas colūnas ereas: decem ⁊ octo cubitoꝝ altitudinis colūnā vnā. ⁊ linea duodeci cubitoꝝ ābiebat colūnā vtrāq; Duo q; capitella fecit q̄ ponerēt ſup capita colūnaꝝ fuſilia ex ere: q̄nq; cubitoꝝ altitudinis capitellū vnū. ⁊ q̄nq; cubitoꝝ altitudinis capitellū altez̄. ⁊ q̄ſi i modū retis ⁊ cathenaꝝ ſibi iuicē miro ope ꝓtextaꝝ. Utrūq; capitellū colūnaꝝ fuſile erat. Septena ꝑ ſuū retiacula ī capitello vno. ⁊ ſeptena retiacula i capitello alt̄o. Et pfecit colūnas ⁊ duos ordines p circuitū retiaculoꝝ ſinguloꝝ ut tegerēt capitella q̄ erāt ſup ſūmitatē malogranatoꝝ. Eodē modo fecit ⁊ capitello ſecūdo.

14

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Capitella aũt q̃ erãt sup capita colũnax q̃si opę liliȷ̃ fabricata erãt i porticu q̃tuor cubitox. ⁊ rursum alia capitella i sũmitate colũnax ꝛ sup iuxt mensuram colũne ꝯ retiacula. Malogn̄atox aũt ducẽti ordines erãt i circuitu capitelli secundi. Et statuit duas colũnas i porticu tẽpli. Cũq; statuisset colũnam dexterã. vocauit eã noie iachin. Sikiẽ erexit colũnã secũdã. ⁊ vocauit nomen ei⁹ booç. Et sup capita colũnax op⁹ i modũ liliȷ̃ posuit: pfectũq; ẽ op⁹ colũnax. Fecit q̃ mare fusile ꝛ cubitox a labio vsq; ad labiũ. rotũdũ i circuitu. Quiq; cubitox altitudo ei⁹ ⁊ resticula trigita cubitox cigebat illud p circuitũ ⁊ sculpta subt̃ labiũ circuibat illud decẽ cubitę ãbies mare. Duo ordines sculpturax bistriatax erant fusiles. ⁊ stabãt sup duodecim boues. Et q̃b⁹ tres respiciebãt ad aq̃lonem. ⁊ tres ad occidẽtẽ. ⁊ tres ad meridiẽ. ⁊ tres ad orientẽ. ⁊ mare sup eos ꝛ sup erat. q̃rũ posteriora vniuersa itrinsec⁹ latitabãt. Erossitudo aũt luterȷ̃ triũ vnciax erat: labiũq; ei⁹ q̃si labiũ calicis. ⁊ foliũ repãdi liliȷ̃. Duo milia batos capiebat. ⁊ tria milia metretas. Et fecit ꝛ decẽ bases eneas. q̃tuor cubitox lõgitudinis bases singulas. ⁊ q̃tuor cubitox latitudinis. ⁊ triũ cubitox altitudis. ⁊ ipsũ opus basiũ intrasile erat. Et sculpte int̃ iuncturas. ⁊ int̃ coronulas ⁊ plectas. leões ⁊ boues ⁊ cherubin. ⁊ i iũctur⁊ silit̃ ꝛ sup. Et subt̃ leones ⁊ boues q̃si lora ex ere ꝛ pẽdẽtia. ⁊ q̃tuor rote p bases singulas ⁊ axes erei. ⁊ p q̃tuor ptes q̃i bũeruli subt̃ luterẽ fusiles ꝯ se invicem respectãtes. Os q̃ luterȷ̃ itrinsec⁹ erat i capitẽ sũmitate. ⁊ qđ forisec⁹ apparebat vn.⁹ cubiti erat totũ rotũdũ. picq; tẽbat vnũ cubitum ⁊ dimidiũ. In ãgulis aũt colũnax varie celature erãt. ⁊ media int̃ colũnia q̃drata nõ rotũda. Quatuorq̃ rote q̃ p q̃tuor ãgulos basis erãt coꝛrebãt sibi subt̃ basim. Una rota babebat altitudis cubitũ ⁊ semis. Tales aũt rote erãt q̃les soleti curru fieri. Et axes eax ⁊ radiȷ̃ ⁊ canti ⁊ modioli oia fusilia. Nã ⁊ bumeruli illi q̃tuor p singulos angulos basis vni⁹ ex ipsa basi fusiles ⁊ ꝯnicti erant. In sũmitate aũt basis erat q̃dã rotũditas vni⁹ ⁊ dimidiȷ̃ cubiti ita fabrefacta ut luter ꝛ super posset iponi. bñs celatas suas variasq; sculpturas ex semetipsa. Sculpsit q̃ i tabulatis illis q̃ erant ex ere ⁊ i ãgulis. cherubin ⁊ leones ⁊ palmas q̃i i silitudinẽ bois stãt̃. ut nõ celata ⁊ apposita p circuitũ viderẽt. In bũc modũ fecit ꝛ decẽ bases. fusura vna ⁊ mẽsura. sculpta q; ꝯsili. Fecit q̃ ꝛ decem luteres ereos. Quadraginta batos capiebat luter vnus: eratq; q̃tuor cubitox. Singulosq; luteres p singulas. i. ꝛ decem bases posuit. ⁊ ꝯstituit ꝛ decẽ bases. q̃nq; ad ꝛ dexterã ptẽ tẽpli. ⁊ q̃nq; ad sinistrã. Mare aũt posuit ad ꝛ dexterã ptẽ tẽpli ꝯ orientẽ ad meridiem. Fecit q̃ byrã lebetes ⁊ scutras ⁊ amulas ⁊ pfecit ꝛ op⁹ regi salomonis i tẽplo dñi. colũnas duas. ⁊ funiculos capitellox sup capitella colũnax duos. ⁊ retiacula duo ut opirent duos funiculos q̃ erãt sup capita colũnax. ⁊ malogn̄ata q̃dringẽtai duob⁹ retiaculis. duos ꝛ sus malogn̄atox i retiaculis singulis ad opiẽdos funiculos capitellox q̃ erãt sup capita colũnax. ⁊ bases ꝛ decem ⁊ luteres ꝛ decẽ sup bases ⁊ mare vnũ ⁊ boues duodeci subt̃ mare. ⁊ lebetes ⁊ scutras ⁊ amulas. Oia vasa q̃ fecit byrã regi salomõi in domo dñi: ex auricalcho erãt. In cãpestri regiõe iordanis fudit ea rex i argyllosa tra int̃ sochot ⁊ sarthã. ⁊ posuit salomõ oia vasa i domo dñi. Propt̃ multitudinẽ aũt nimiã nõ erat põd⁹ eris. Fecitq; salomõ oia vasa i domo dñi: altare aureũ. ⁊ mensã sup quã ponerẽt panes ꝓpositiõis aureã ⁊ cãdelabra aurea q̃nq; ad ꝛ dexterã ⁊ q̃nq; ad sinistrã ꝯ oraculũ ex auro puro ⁊ q̃si liliȷ̃ flores ⁊ lucernas ꝛ sup aureas ⁊ forcipes aureos ⁊ bydrias ⁊ fuscinulas ⁊ phialas ⁊ mortariola ⁊ thuribula ex auro purissimo. Et cardines ostioꝝ domꝰ interioris sci scõx. ⁊ ostioꝝ domꝰ tẽpli ex auro erant. Et pfecit ex opꝰ qđ faciebat salomõ i domo dñi. Et itulit q̃ scificauerat dauid pr̃ suꝰ. argentũ ⁊ aurũ ⁊ vasa reposuitq; i thesauris domꝰ dñi.

VIII

Tunc ꝯgregati sũt ex maiores natu isrl̃ cũ pncipibꝰ tribuum ⁊ duces familiax filioꝝ isrl̃ ad regẽ salomonẽ i irl̃m ut referrẽt arcbã federȷ̃ dñi ex ciuitate dauid. i. ex syon. Cõuenitq; ad regẽ salomonẽ vniuersus isrl̃ in mẽse ethanim in solẽni die. ipse ẽ mẽsis septimꝰ. Venerũtq; cũcti senes ex isrl̃. ⁊ tulerũt arcbã sacerdotes. ⁊ ꝛportauerũt arcbã dñi ⁊ tabnaculũ federȷ̃ ⁊ oia vasa scũarij̃ q̃ erãt i tabnaculo ⁊ ferebant ea sacerdotes ⁊ leuite. Rex autẽ salomon. ⁊ ois multitudo isrl̃ q̃ cõuenerat ad eũ gradiebat cũ illo añ arcbam. ⁊ imolabant oues ⁊ boues absq; estimatiõe ⁊ numero. Et intulerũt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſacerdotes arcbā fed̄ dñi i locū ſuū i oza-
culū tēpli i ſcm̄ ſcōz ſubt̄ alas cherubin. Si
q̄dē cherubin expandebāt alas ſup locū ar-
che. 7 ptegebāt arcbā 7 vectes eius desuper.
Cūq; eminerēt vectes 7 apparerēt ſūmitates
eoz foris ſcūariū añ oraculū nō apparebāt
vltra extrinſec9: q̄ 7 fuerūt ibi vſq; i pñtē diē.
In arcba āt nō erat aliud niſi due tabule la-
pidee q̄s poſuerat i ea moyſes in oreb qñ pe-
pigit dñs fed9 cū filijs iſrl̄ cū egrederēt̄ ō ēra
egypti. Factū ē aūt cū exiſſent ſacerdotes de
ſcūario nebula ipleuit domū dñi. 7 nō pote-
rāt ſacerdotes ſtare 7 miſtrare ꝓpter nebulā.
Impleuerat.n. gl̄ia dñi domū dñi. Tūc ait sa
lomō: Dñs dixit ut bitaret i nebula. Edifi-
cans edificaui domū 7 habitaculū tuū: fir-
miſſimū ſoliū tuū in ſempiternū. Conuertitq;
rex faciē ſuā. 7 bñdixit oi ecclie iſrl̄. Dis eni
ecclia iſrl̄ ſtabat. Et ait ſalomō Bñdict9 dñs
de9 iſrl̄ q̄ locut9 eſt ore ſuo ad dauid patrem
meū. 7 i manib9 ei9 pfecit dicēs. Q̄ die q̄ edu-
xi pplm meū iſrl̄ de egypto nō elegi ciuitatē
de vniuerſis tribub9 iſrl̄ ut edificaret̄ domus
7 eēt nomē meū ibi. 7 elegi dauid ut eēt ſup
pplm meū iſrl̄. Voluitq; dauid pr̄ me9 edifi-
care domū noi dñi dei iſrl̄. 7 ait dñs ad da-
uid pr̄em meū. Qđ cogitaſti i corde tuo edifi-
care domū noi meo bñ feciſti h̄ ipſum mente
tractās. Verūtñ tu nō edificab mihi domū:
ſ fili9 tu9 q̄ egrediet̄ de renib9 tuis ipſe edifi-
cabit domū noi meo. Cōfirmauit dñs ſm̄o-
nē ſuū quē locutus eſt: ſtetiq; ꝓ dauid patre
meo. 7 ſedi ſup thronū iſrl̄ ſicut locut9 ē dñs.
7 edificaui domū noi dñi dei iſrl̄. 7 conſtitui
ibi locū arce i q̄ fed9 dñi ē qđ pcuſſit cū pa-
trib9 nr̄is qñ egreſſi ſūt de tra egypti. Stetit
aūt ſalomō añ altare dñi i ꝓſpectu ecclie iſrl̄
7 expādit man9 ſuas in celū. 7 ait: Dñe deus
iſrl̄ nō ē ſilis tui de9 i celo desup 7 ſup tr̄ā de-
orſū. q̄ cuſtodis pactū 7 mīam ſuis tuis qui
ābulāt coram te in toto corde ſuo: q̄ cuſtodiſti
ſuo tuo dauid pr̄imeo q̄ locut9 es ei. Ore lo
cut9 es. 7 manib9 pfeciſti ut hec dies probat.
Nūc igit̄ dñe de9 iſrl̄ cōſerua famulo tuo da-
uid pr̄i meo q̄ locut9 es ei dicēs. Nō auferet̄
de te vir coram me q̄ ſedeat ſup thronū iſrl̄:
ita tñ ſi cuſtodierīt filij tui viā ſuā ut ābulēt
coram me ſicut tu ābulaſti in ꝓſpectu meo. Et
nūc dñe de9 iſrl̄ firmet̄ ꝙba tua q̄ locut9 es
ſuo tuo dauid pr̄i meo. Ergo ne putandū ē
qđ vere de9 habitet ſup terrā? Si.n. celū 7 celi
celoꝝ te cape nō pñt: quāto magis domꝰ hec quā
edificaui tibi? Sz reſpice ad orōnē ſui tui. 7
ad pces ei9 dñe de9 me9. Audi hymnū 7 orō-
nē quā ſu9 tu9 orat coram te hodie ut ſint ocu-
li tui apti ſup domū hāc nocte ac die: ſup lo-
cū de q̄ dixiſti: erit nomen meū ibi. ut exau-
dias orōnē quā orat i loco iſto ad te ſu9 tu9
ut exaudias deprecationē ſui tui 7 ppli tui iſrl̄
qcūq; orauerit i loco iſto. 7 exaudies i loco
habitaculi tui in celo. 7 cū exaudieris ꝓpitius
eris. Si peccauerit hō in ꝓximū ſuū. 7 hūerit
aliqđ iuramentū q̄ teneat̄ aſtrict9. 7 venerint
ꝓpter iuramētū coram altari tuo in domū tuā.
tu exaudies i celo. 7 facies 7 iudicabis ſuos
tuos. ꝺdēnans impiū. 7 reddēs viā ſuā ſup ca-
put ei9. iuſtificanſq; iuſtū 7 retribuens ei ſm
iuſticiā ſuā. Si fugerit pplus tu9 iſrl̄ inimicos
ſuos. q̄a peccatur9 ē tibi. 7 agentes pniam 7
cōfitētes noī tuo. venerit 7 adorauerint 7 de-
precati te fuerit i domo hac. exaudi i celo. 7 di-
mitte pctm̄ pplo tui iſrl̄. 7 reduces eos i terrā
quā dediſti pr̄ib9 eoz. Si clauſū fuerit celū.
7 nō pluerit ꝓpter pctā eoz. 7 orāt̄es in loco
iſto pniam egerint noī tuo. 7 a pctis ſuis cō
uerſi fuerint ꝓpē afflictionē ſuā: exaudi eos i
celo. 7 dimitte pctā ſuoz tuoz 7 pplo tui iſrl̄
7 oñde eis viā bonā p quā ābulent. 7 da plu-
uiā ſup tr̄ā quā dediſti pplo tuo in poſſeſſio-
nē. Fames ſi oborta fuerit i tra. aut peſtilen-
tia. aut corrupt9 aer. aut erugo. aut locuſta
uel rubigo. 7 afflixerit eū inimicus ei9 portas
obſidēs: oīs plaga. vniuerſa infirmitas. cūc-
ta deuotatio 7 ip̄recatio q̄ acciderit oi hoī de
pplo tuo iſrl̄. ſi q̄s cognouerit plagā cordis ſui.
7 expāderit man9 ſuas i domo hac: tu exau-
dies i celo i loco habitatiōis tue. 7 ꝓpitia-
beris 7 facies ut des vnicuiq; ſm̄ oēs vias
ſuas ſic̄ videris cor ei9. q̄a tu noſti ſolus cor
oīuz filioꝝ hoīuz. ut timeāt te cunctis diebus
q̄b9 viuūt ſup faciē tre quā dediſti patribus
nr̄is. Inſup 7 alienigena q̄ nō ē de pplo tuo
iſrl̄ cū venerit de tra longinq; ꝓpt̄ nomē tuū:
audiet̄.n. nomē tuū magnū 7 man9 tua fortē
7 brachiū tuū extentū vbiq; : cū venerit q̄ 7
orauerit in h̄ loco: tu exaudies i celo i firma
mēto habitaculi tui. 7 facies oīa p q̄b9 inuo-
cauerit te alienigena ut diſcāt vniu̇ſi popu-
li tre nomen tuū timere ſicut pplus tu9 iſrl̄. 7
ꝓbēt q̄a nomē tuū inuocatū ē ſup domū hanc
quā edificaui. Si egreſſus fuerit pplus tu9 ad
bellū ꝛ inimicos ſuos p viā q̄cūq; miſer eos

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

orabũt te ꝑ viã ciuitatis quã elegisti. ⁊ ꝑ do-
mũ quã edificaui noi tuo. ⁊ exaudies in celo
orões eox ⁊ ꝓces eox ⁊ facies iudiciũ eox.
Cꝛ si pꝛeccauerit tibi: nõ ẽ.n.hõ qui nõ pꝛeccet:
⁊ irat⁹ tradideris eos iimicis suis. ⁊ captiui
ducti fuerit ĩ ꝛrã iimicox longe uł ꝓpꝛe. ⁊ ege-
rint pniam ĩ corde suo. in loco captiuitatꝭ. ⁊
ꝙuersi pꝛecati te fuerit in captiuitate sua di-
cẽtes: peccauim⁹. iniq egim⁹. impie gessim⁹: ⁊
reuersi fuerit ad te i vniuerso corde suo. ⁊ to-
ta aĩa sua. i ꝛra iimicox suox ad quã captiui
ducti fuerit. ⁊ orauerint te ꝑ viã ꝛre sue quã
dedisti pribus eox ⁊ ciuitatꝭ quã elegisti ⁊ tẽ-
pli qꝺ edificaui noi tuo: exaudies i celo i fir-
mamẽto soliꝭ tui. orões eox ⁊ ꝓces eox. ⁊ fa
cies iudiciũ eox. ⁊ ꝓpitiaberis ꝓpł̃o tuo q̃ pec-
cauit tibi. ⁊ oĩb⁹ iiqtatib⁹ eox qb⁹ ꝓuaricati
sũt i te. ⁊ dabis miaz corã eis q̃ eos captiuos
bũerit ut miserẽãt eis. ꝓpł̃s .n. tu⁹ est ⁊ hꝛe-
ditas tua qs eduxisti de ꝛra egypti de medio
fornaq ferree. ut sint oculi tui apti ad pꝛecã-
tionẽ ꝺui tui ⁊ ꝓpł̃i tui iſrł̃. ⁊ exaudies eos in
vniuersis ꝙ q̃b⁹ iuocauerit te. Tu.n. sepasti
eos tibi i hẽditatẽ de vniuersis ꝓpł̃is ꝛre sicut
locut⁹ es per moysen ꝺuũ tuũ qm̃ eduxisti pa-
tres nr̃os de egypto dñe de⁹. Factũ est aũt cũ
cõplesset salomõ orãs dñm ẽm orõnẽ ⁊ de-
pcationẽ hãc. surrexit de ꝑspectu altar̃ dñi.
Ustrũq.n. genu i ꝛrã fixerat. ⁊ man⁹ expãde-
rat ad celum. Stetit ꝙ ⁊ bñdixit oi ecclie iſrł̃
voce magᷓ dicẽs. Bñdict⁹ dñs de⁹ q̃ dedit re-
quiẽ ꝓpł̃o suo iſrł̃ iuxt̃ oia q̃ locut⁹ ẽ. Nõ ceci-
dit ne vn⁹ q̃dẽ ꝺmo ex oĩb⁹ vonis q̃ locutus
ẽ ꝙ moysen ꝺuũ suũ. Sit dñs de⁹ nr̃ nobiscũ
sicut fuit cũ pr̃ib⁹ nr̃is. nõ derelinquens nos
neq ꝓiciẽs: ꝉ iclinet corda nr̃a ad se ut am-
bulem⁹ i vniuersis viis ei⁹ ⁊ custodiam⁹ mã-
data ei⁹ ⁊ cerimonias ⁊ iudicia q̃cũq mãda-
uit pr̃ib⁹ nr̃is. ⁊ sint ꝺmões mei isti qb⁹ dep-
cat⁹ sũ corã dño appꝛopiquãtes dño de o nr̃o
die ac nocte: ut faciat iudiciũ ꝺuo suo ⁊ ꝓpł̃o
suo iſrł̃ ꝙ singulos dies: ut sciant oĩs ꝓpł̃i ꝛre
q̃a dñs ipe ẽ de⁹. ⁊ nõ ẽ vltra absq eo. Sit qꝺ
corꝛ nr̃m pfectũ cũ dño deo nr̃o. ut ãbulem⁹
i decret ei⁹. ⁊ custodiam⁹ mãdata ei⁹. sicut ⁊
hodie. Igit rex ⁊ ois iſrł̃ cũ eo imolabãt vic-
timas corã dño. Mactauitq salomõ hostias
pacificas q̃s imolauit dño: bou vigintiduo
milia ⁊ ouiũ cẽtũ vigiti milia. Et dedicauerũt
tẽplũ dñi rex ⁊ filij iſrł̃. In die illa scificauit
rex mediũ atrij qꝺ erat añ domum dñi. Fecit
q̃ppe holocaustũ ibi ⁊ sacrificiũ ⁊ adipẽ paci-
ficox. qm̃ altare ereũ qꝺ erat corã dño min⁹
erat. ⁊ capꝛe nõ pot̃at holocaustũ ⁊ sacrificiũ
⁊ adipẽ pacificox. Fecit ꝙ salomon i tpe illo
festiuitatẽ celebrem. ⁊ ois iſrł̃ cũ eo multitu-
do magna ab itroitu emath vsq ad riuũ egy
pti corã dño de o nr̃o septẽ dieb⁹ ⁊ septẽ die-
bus. i. q̃tuordeci dieb⁹. ⁊ in die octauo dimi-
sit ꝓpł̃os. Qui bñdicẽtes regi pfecti sũt in ta
bernacula sua. letãtes ⁊ alacri corde sup oĩb⁹
bonis q̃ fecerat dñs ꝺauid seruo suo ⁊ iſra-
hel populo suo.

IX

Factũ ẽ aũt cũ pfecisset salomõ edifi-
ciũ dom⁹ dñi ⁊ edificiũ regis ⁊ oĩa qꝺ
optauerat ⁊ voluerat facẽ. apparuit
ei dñs secũdo sic apparuerat ei i gabaõn. Di-
xitq dñs ad eũ. Exaudiui oꝛonẽ tuã ⁊ dep-
cationẽ tuã quã depcat⁹ es corã me. Scifi-
caui domũ hanc quã edificasti ut ponerẽ no-
men meũ ibi i sempiternũ. ⁊ erũt oculi mei ⁊
cor meũ ibi cũctis diebus. Tu qꝺ si ãbulauer-
corã me sicut ambulauit pr̃ tu⁹ in simplicitate
cordis ⁊ i eqtate. ⁊ fecer-oia q̃ pcepi tibi ⁊ iu-
dicia mea ꝺuauer- ⁊ legitia mea: ponã thro-
nũ regni tui sup iſrł̃ in sempiternũ sicut locut⁹
sũ dauid pr̃i tuo dices: nõ auferet vir de gnẽ
tuo de solio iſrł̃. Si ãt auersiõe auersi fueritꝭ
vos ⁊ filij vr̃i nõ sequẽtes me nec custodiẽtes
mãdata mea ⁊ cerimonias q̃s ꝓposui vob:
ꝉ abieritꝭ ⁊ colueritꝭ deos alienos ⁊ adorauer-
ritꝭ eos: auferã iſrł̃ ꝺ superficie ꝛre quã dedi eis
⁊ tẽplũ qꝺ scificaui noĩ meo ꝓiciã a ꝑspectu
meo: eritq iſrł̃ in ꝓuerbiũ ⁊ in fabulã cũctis
ꝓpł̃is. ⁊ domus ꝋ erit i exemplũ. Omnis q trãsient
ꝑ eã stupebit. ⁊ sibilabit. ⁊ dicet: Quare fe-
cit dñs sic ꝛre huic ⁊ domui huic? Et rñde-
bunt. Quia dereliqrũt dñm deũ suũ q̃ edu-
xit pres eox de ꝛra egypti ⁊ secuti sunt deos
alienos ⁊ coluerunt eos. ⁊ odorauerũt eos:
idcirco induxit dñs sup eos oĩ malũ hoc. Ex-
pletꝭ ãt ãnis vigiti p⁹ q̃ edificauerat salomõ
duas domos. i. domũ dñi ⁊ domũ regᷓ: birã
rege tyri ꝓbente salomõi ligᷓ cedrina ⁊ abie-
gna ⁊ aurũ iuxta oĩ qꝺ op⁹ bũerat: tũc dedit
salomon birã viginti oppida i ꝛra galilee. Et
egressus ẽ birã de tyro ut videt oppida q̃ de-
derat ei salomõ ⁊ nõ placuerũt ei. Et ait. Nec-
cine sũt ciuitates q̃s dedisti mihi frat? Et ap
pellauit eas ꝛrã chabul vsq i diẽ hãc. Misit
ꝙ birã ad regẽ salomonẽ centũ vigiti talẽta
auri. Hec ẽ sũma expensax quã obtulit salo-
mon rex ad edificandũ domũ dñi ⁊ domum
suã ⁊ mello ⁊ murũ irł̃m ⁊ hasor ⁊ mageddo

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ gaçer. Pharao rex egypti ascendit. ꝛ cepit gaçer: succẽditq; eã igni. ꝛ chananeũ q̃ habitabat i ciuitate interfecit. ꝛ dedit eã in dotẽ filie sue vxori salomõis. Edificauit ꝯ salomõ gaçer ꝛ bethoron inferiorẽ ꝛ baalath ꝛ palmirã i ẽra solitudis. ꝛ cẽs vicos q̃ ad septinebãt ꝛ erant absq; muro: muniuit ꝛ ciuitates curruũ ꝛ ciuitates eq̃tũ ꝛ q̃cunq; ei placuit. ut edificaret in irlm ꝛ i libano ꝛ i oi ẽra ptãtis sue. Uniuersũ pplm q̃ remãserat de ãmorreis ꝛ de ethæis ꝛ pherecçeis ꝛ eueis ꝛ iebuseis. q̃ nõ sũt de filijs isrl: hoc filios q̃ remanserãt i ẽra q̃s. s. nõ potuerãt filij isrl exterminare. fecit salomon tributarios vsq; i diẽ hãc. De filijs aũt isrl nõ cõstituit salomon seruire quẽq;: ꝟ erãt viri bellatores ꝛ ministri ei⁹ ꝛ pncipes ꝛ duces ꝛ pfecti curruũ ꝛ eq̃t. Erãt aũt pncipes sup opa salomõis ppositi q̃ngẽti q̃nq̃ginta q̃ habebant subiectũ pplm. ꝛ statutis opib⁹ ipabãt. Filia aũt pharaõis ascẽdit de ciuitate dauid i domũ suã quã edificauerat ei salomon. Tũc edificauit mello. Offerebat q̃q; salomõ trib⁹ vicib⁹ p ãnos singulos holocausta ꝛ pacificas victimas sup altare quod edificauerat dño ꝛ adolebat thymiama coꝛã dño. Perfectũq; est templũ. Classem q̃q; fecit rex salomõ i asiongaber q̃ ẽ iux̃ baylã in littore maris rubri i ẽra idumee. Misitq; hirã i classe illa ſ uos suos viros nauticos ꝛ gnaros maris cũ seruis salomõis. q̃ cũ venissent i opbir. sũptũ inde aurũ q̃dringẽtoꝝ viginti talentoꝝ detulerũt ad regẽ salomonẽ.

X

Sed ꝛ regina saba audita fama salomonis. in noie dñi venit tẽptare eũ i enigmatib⁹. Et ingressa irlm multo cũ comitatu ꝛ diuitijs. camelis portantibus aromata ꝛ aurũ ifinitũ nimis ꝛ gẽmas pcio sas. venit ad regem salomonẽ. ꝛ locuta est ei vniuersa q̃ habebat in coꝛde suo. Et docuit eã salomõ oia ẏba q̃ ppositi. Nõ fuit sermo q̃ regẽ posset latẽ. ꝛ nõ rnderet ei. Uidẽs aũt regina saba cẽm sapiam salomonis. ꝛ domũ quã edificauerat ꝛ cibos mẽse ei⁹. ꝛ habitacula ſ uoꝝ ꝛ ordines mistrantiũ. vestesq; eoꝝ ꝛ pincernas. ꝛ holocausta q̃ offerebat in domo dñi: nõ habebat vltra spm̃. dixitq; ad regẽ: Ver⁹ ẽ sermo quẽ audiui in ẽra mea sup sermonib⁹ tuis ꝛ sup sapia tua. ꝛ nõ credebam narrãtib⁹ mihi. donec ipsa veni ꝛ vidi oculis meis. ꝛ pbaui q̃ media ps mihi nũciata nõ fuerit. Maioꝛ ẽ sapia ꝛ opera tua q̃ rumoꝛ quem audiui. Beati viri tui ꝛ beati serui tui hi q̃ stãt coꝛã te sp ꝛ audiũt sapiam tuã. Sit dñs de⁹ tu⁹ bñdict⁹ cui cõplacuisti ꝛ posuit te sup thronũ isrl eo q̃ dilexerit dñs isrl i sempiternũ. ꝛ pstituit te regẽ ut facẽs iudiciũ ꝛ iustitiã. Dedit ꝯ regi centũ viginti talẽta auri. ꝛ aromata multa nimis ꝛ gẽmas pciosas. Nõ sũt allata vltra aromata tã multa q̃ ea q̃ dedit regia saba regi salomõi. Sed ꝛ classis hirã q̃ portabat aux̃ de opbir. attulit ex opbir lign̄ thina multa nimis ꝛ gẽmas pciosas. Fecitq; rex de lignis thinis fulcra domꝰ dñi ꝛ domꝰ regie ꝛ citharas lirasq; cãtoribꝰ. Nõ sũt allata b⁹ cemõi lign̄ thina neq; visa vsq; i pntẽ diẽ. Rex aũt salomõ dedit regine saba oia q̃ voluit ꝛ petiuit ab eo. exceptis his que vltro obtulerat ei munere regio. Que reuersa ẽ ꝛ abiit i terrã suã cũ seruis suis. Erat aũt põdus auri qd̃ offerebat salomõi p annos singulos sexcẽtoꝝ sexagita sex talẽtoꝝ auri. excepto eo qd̃ offerebant viri q̃ sup vectigalia erãt ꝛ negociatores. vniuersiq; scuta vẽdentes. ꝛ cẽs reges arabie. ducesq; ẽre. Fecit q̃q; rex salomon ducẽta scuta de auro purissimo. Sexcẽtos auri siclos dedit lamias scuti vni⁹ ꝛ trecẽtas peltas ex auro pbato. Trecẽteq; lamine auri vnã peltam vestiebãt. Posuitq; eas rex i domo salt⁹ libani. Fecit etiã rex salomon thronũ de ebore grandẽ. ꝛ vestiuit eũ auro fulvo nimis q̃ habebat sex g̃d⁹. Et sũmitas throni rotũda erat in pte posteriori. ꝛ due man⁹ hinc atq; inde tenẽtes sedile. ꝛ duo leones stabãt iux̃ man⁹ singulas. ꝛ duodecim leunculi stãtes sup sex g̃d⁹ hinc atq; inde. Nõ ẽ factũ tale op⁹ i vniuersis regnis. Et ꝛ oia vasa de q̃b⁹ potabat rex salomon erãt aurea: ꝛ vniuersa supellex domꝰ salt⁹ libani de auro purissimo. Nõ erat argentũ. nec alicui⁹ precij putabat in dieb⁹ salomõis: q̃a classis regis p mare cũ classe hirã semel p tres ãnos ibat i tharsis. referẽs inde aux̃ ꝛ argẽtũ ꝛ dẽtes elephãtoꝝ ꝛ simias ꝛ pauos. Magnificat⁹ ẽ ꝯ rex salomõ sup cẽs reges ẽre diuitijs ꝛ sapiẽtia. ꝛ vniũsa ẽra desiderabat vultũ salomõis ut audiret sapiam ei⁹ quã dederat de⁹ in coꝛde eius. ꝛ singuli referebant ei munera. vasa argentea ꝛ aurea. vestes ꝛ arma bellica. aromata q̃q; ꝛ equos ꝛ mulos p annos singulos Cõgregauitq; salomõ curr⁹ ꝛ eq̃tes. ꝛ facti sũt ei mille q̃dringẽti curr⁹. ꝛ duodecim milia equitũ. ꝛ disposuit eos p ciuitates munitas:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 cū rege in irl'm. Fecitq; ut tāta esset abūdā-
tia argenti i irl'm·quanta 7 lapidū. 7 cedroꝝ
ꝓbuit multitudinē q̄si sycomoros q̄ nascūt
in cāpestrib⁹. Et educebāt eq̄ salomōi de egy
pto 7 de choa. Negociatores. n. regis emebāt
de choa 7 statuto pcio perducebāt. Egredie-
bat aūt q̄driga ex egypto sexcētis siclis argēti
7 equ⁹ cētū q̄nq̄gita. Atq; i būc modū cūcti
reges ethꝛeoꝝ 7 syrie eqs vendūdabāt. XI

Rex aūt salomon adamauit mulieres
alienigenas multas: filiā q; pharao
nis 7 moabitidas 7 āmonitidas·idu
meas 7 sidonias 7 cethꝛeas·de gētib⁹ supq; ib⁹
dixit dñs filijs isrl'. Non ingrediemi ad eas:
neq; de illis ingredient ad vras. Certissime. n
auertēt corda vra ut sequmini deos eaꝝ. His
itaq; copulat⁹ est salomō ardētissimo amore
Fuerūtq; ei vxores q̄si regine septingēte. 7 cō-
cubine trecēte. Et auertert mulieres cor ei⁹
Cūq; iā eet senex·depuatū ē cor ei⁹ p mulie-
res ut sequret deos alienos·nec erat cor ei⁹ p-
fectū cū dño deo suo sic cor dauid pris eius:
& colebat salomō astharthen dea sidoniorꝝ. 7
chamos deū moabitaꝝ. 7 moloch idolū āmo
nitaꝝ. Fecitq; salomō qđ nō placuerat coram
dño. 7 nō adipleuit ut sequeret dñm sicut da-
uid pr ei⁹. Tūc edificauit salomō phanū cha
mos idolo moab i mōte qui est ꝟ irl'm. 7 mo-
loch idolo filiorꝝ āmon. Atq; i būc modū fe-
cit vniersis vxoribus⁹ suis alienigenis q̄ ado-
lebāt thura 7 imolabāt dijs suis. Igit irat⁹
ē dñs salomoni: q; auersa cet mens ei⁹ a dño
deo isrl' q̄ apparuerat ei secundo. 7 pcepat de
uerbo h ne sequeret deos alienos. 7 nō custodi
uit q̄ mādauit ei dñs. Dixit itaq; dñs salo-
moni. Quia būisti h apud te 7 nō custodisti
pactū meū 7 pcepta mea q̄ mādaui tibi: di-
rūpens scindā regnū tuū 7 dabo illud seruo
tuo: verūtn i dieb⁹ tuis non faciā ppt dauid
prem tuū. De manu filij tui scindā illud·nec
totū regnū auferā & tribum vnā dabo filio
tuo ppt dauid seruum meū 7 irl'm quā elegi.
Suscitauit āt dñs aduersariū salomōi adad
idumeū de semie regio q̄ erat i edom. Cū. n.
eet dauid i idumea 7 ascēdisset ioab princeps
militie ad sepliēdū eos q̄ fuerant infecti. 7
occidisset oē masculinū i idumea: sex. n. mē-
sib⁹ ibi morat⁹ ē ioab 7 ois isrl' donec intime-
ret oē masculinū i idumea: fugit adad ipse 7
viri idumei de ꝟuis pris ei⁹ cū eo ut ingredet
egyptū. Erat āt adad puer ꝑuul⁹. Cūq; sur-
rexissent de madian· venerūt i pharā. Tule-
rūtq; secū viros de pharā· 7 itroierūt egyptū
ad pharaonē regē egypti. Qui dedit ei do-
mū 7 cibos ꝓstituit 7 trā delegauit. Et iuenit
adad grām coram pharaone valde·intantū ut
daret ei vxorē sororē vxoris sue germanā taf-
nes regine. Genuitq; ei soror tafnes gene-
bath filiū. 7 nutriuit eū tafnes i domo pha-
raōis. Eratq; genebath būtās apud pharao
nē cū filijs ei⁹. Cūq; audisset adad in egypto
dormisse dauid cū prib⁹ suis 7 mortuū ee io-
ab ꝓncipem militie·dixit pharaoni: Dimitte
me ut vadā in terrā meā. Dixitq; ei pharao:
Qua. n. re apud me indiges ut q̄ras ire ad trā
tuā? At ille rndit. Nulla. Sz obsecro te ut di
mittas me. Suscitauit q; ei de⁹ aduersariū
raçon filiū eliadan q̄ fugerat adadeçer regē
saba dñm suū. 7 ꝓgregauit ꝟ eū viros 7 fact⁹
ē ꝓnceps latronū cū interficēt eos dauid·abie
rūtq; damascū 7 būitauerūt ibi. 7 cōstituerūt
eū regē in damasco·eratq; adūsari⁹ isrl' cūctis
diebus salomonis. Et h ē malū adad 7 odiū ꝟ
isrl'·regnitq; in syria. Hieroboā q; filius na-
bath eufrate⁹ de sareda ꝟu⁹ salomōis cui⁹ mr
erat noie Serua mulier vidua: leuauit ma-
nū ꝟ regē. Et h est cā rebelliōis aduersus eū
q̄a salomō edificauit mello. 7 coeq̄uit vora-
ginē ciuitatis dauid pris sui. Erat āt hiero-
boā vir fort⁹ 7 potēs. Videsq; salomō adole-
scentē bone idolis 7 industriū·ꝓstituerat eum
ꝓfectum sup tributa vniuerse domus ioseph
Factū ē igit i tpe illo ut hieroboā egredet de
irl'm. 7 iueniret eū abias sylonites ꝓpha in via
opt⁹ pallio nouo. Erāt aūt duo tm in agro.
Apphendēsq; abias palliū suū nouū q̄ coo-
pert⁹ erat·scidit i duodeci ptes. 7 ait ad hiero
boā. Tolle tibi dece scissuras. hec. n. dic dñs
de⁹ isrl'. Ego scindā regnū de mānu salomōis
7 dabo tibi dece trib⁹. Porro vna trib⁹ rema
nebit ei ꝓpt ꝟuū meū dauid. 7 irl'm ciuitatē
quā elegi ex oib⁹ tribub⁹ isrl'·eo q; dereliq̄rit
me 7 adorauerit astharthen dea sidoniorū 7
chamos deū moab. 7 moloch deū filiorꝝ am-
mon. 7 nō ābulauerit i vijs meis ut facet iu
sticiā coram me 7 pcepta mea 7 iudicia sicut
dauid pr ei⁹. Nec auferā de regnū de manu
ei⁹· & duce ponā eū cunctis diebus⁹ vite sue ꝓpter
dauid ꝟuū meū quē elegi·q; custodiuit man-
data mea 7 pcepta mea. Auferā āt regnū de
mānu filij ei⁹ 7 dabo tibi dece trib⁹· filio āt ei⁹
dabo tribū vnā ut remaneat lucerna dauid
ꝟuo meo cūctis diebus⁹ coram me in irl'm ciuitate
quā elegi ut eet nomē meū ibi·te āt assumā 7

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

regnab sup oia q̃ desiderat aia tua·eris rex sup isrl'. Si igit audierij oia que p̃cepo tibi t ãbulauerij i vijs meis. t fecerij qò rectũ ẽ coꝛã me custodiens mandata mea t p̃cepta mea· sicut fecit dauid ꝑ⁹ me⁹·ero tecũ. t edificabo tibi domũ fidelẽ quõ edificaui dauid domũ. t tradã tibi isrl'. t affligam semẽ dauid sup h̄·ærũtm nõ cunctꝫ dieb⁹. Uoluit g̃ salomon intrificẽ bieroboã. Qui surrexit t aufugit i egyptũ ad sesac regẽ egypti. t fuit i egypto vsq; ad mortẽ salomonis. Reliquũ aũt ꝛbox salomõis t oia q̃ fecit t sapia ei⁹: ecce vniuersa scripta sũt i lib⁹ ꝛbox dierꝫ salomonis. Dies aũt q̃s regnauit salomon in isrl'm sup cẽm isrl'·q̃dragita ãni sũt. Dormiuitq; salomon cũ pribus suis. t sepult⁹ est in ciuitate dauid pris sui·regnauitq; roboã filius ei⁹ p eo XII

Genit aũt roboã i sichẽ. Illuc.n. congregat⁹ erat ois pplus isrl' ad cõstituẽdũ eũ regẽ. At ꝛbo bieroboã filius nabath cũ adh̄ eẽt i egypto ꝓfug⁹ a facie salomonis regis audita morte ei⁹ reuersus ẽ de egypto. Miserũtq; t vocauerũt eũ. Uenit g̃ bieroboã t ois multitudo isrl'. t locuti sunt ad roboã dicẽtes. Pater tu⁹ durissimũ iugũ iposuit nob·tu itaq; nunc iminue paululũ de ipio pris tui durissimo t de iugo grauissimo qò imposuit nob t seruiem⁹ tibi. Qui ait eis: Ite vsq; ad ẽtiũ diẽ t reuertimi ad me. Cũq; abisset pplus·inijt ꝯsiliũ rex roboã cũ senioribus q̃ assistebãt coꝛã salomõe pre ei⁹ cũ adh̄ viuẽt. t ait eis. Qò datꝯsiliũ ut rñdeã pplo? Qui dixerunt ei: Si hodie obedierij pplo huic t ꝑuieris. t petitiõi eoꝝ cesserij·locutusq; fueris ad eos ꝛba lenia·erũt tibi ꝑui cũctis diebus. Qui dereliquit ꝯsiliũ senũ quod dederãt ei. t adhibuit adolescentes q̃ nutriti fuerãt cũ eo t assistebãt illi·dixitq; ad eos. Qò mihi datis ꝯsiliũ ut rñdeã pplo huic·q̃ dixerũt mihi: leui⁹ fac iugũ qò imposuit pr̃ tuus sup nos? Et dixerũt ei iuuenes q̃ nutriti fuerãt cũ eo. Sic loq̃re pplo huic q̃ locuti sũ ad te dicẽtes Pat tu⁹ aggrauauit iugũ nr̃m·tu releua nos. Sic loq̃rij ad eos. Minim⁹ digit⁹ me⁹ grossior ẽ dorso pris mei. Et nũc pater me⁹ posuit sup vos iugũ graue·ego autẽ addã sup iugũ vr̃m. Pat me⁹ cecidit vos flagell': ego ãt cedã vos scorpiõib⁹. Uenit g̃ bieroboã t ois pplus ad roboã die ẽtia sicut locut⁹ fuerat rex dicens: reuertimi ad me die ẽtia. Rñditq; rex pplo dura·derelicto ꝯsilio seniorꝫ qò ei dederãt. t locut⁹ ẽ eis ꝑm ꝯsiliũ iuuenũ dicẽs: Pater me⁹ aggrauauit iugũ vr̃m·ego aũt addã iugo vro Pat me⁹ cecidit vos flagell'·ego ãt cedã vos scorpiõib⁹. Et nõ acq̃euit rex pplo qm̃ auersat⁹ fuerat eũ dns ut suscitaret ꝛbũ suum qò locut⁹ fuerat i manu ahie silonite ad bieroboã filiũ nabath. Uidẽs itaq; pplus q̃ noluisset eos audire rex·rñdit ei dicẽs. Que nobis ps i dauid·uel q̃ hẽditas i filio isai? Uade in tabnacula tua isrl'. Nũc vide domũ tuã dauid. Et abijt isrl' i tabnacula sua. Sup filios aũt isrl' q̃cũq; habitabãt i ciuitatib⁹ iuda regnauit roboã. Misit g̃ rex roboã aduram q̃ erat sup tributa. t lapidauit eum ois israhel t mortu⁹ est. Porro rex roboã festin⁹ ascẽdit currũ. t fugit i irl'm·recessitq; isrl' a domo dauid vsq; i pr̃tẽ diẽ. Factũ est aũt cũ audisset ois isrl' q̃ reuersus eẽt bieroboã·miserũt t vocauerũt eũ ꝯgregato cetu. t ꝯstituerũt eũ regem sup cẽm isrl'·nec secut⁹ ẽ q̃spiã domũ dauid pter tribũ iuda solã. Uenit aũt roboam irl'm. t cõgregauit vniuersam domũ iuda t tribũ beniamin cẽtũ octogita milia electorꝫ virorꝫ t bellatorꝫ ut pugnãrẽt ꝯ domũ isrl' t reducerẽt regnũ roboã filio salomõis. Factus ẽ ãt ꝛbus dñi ad semeiã virũ dei dicẽs. Loq̃re ad roboã filiũ salomõis regẽ iuda t ad cẽm domũ iuda t beniami t reliq̃s de pplo dicẽs Hec dic dns: Nõ ascẽdetis neq; bellabitis ꝯ fratres vros filios isrl'. Reũtat vir i domũ suã A me.n. factũ ẽ ꝛbũ h̄. Audierũt ergo monẽ dni t reuersi sunt de itinere sicut eis p̃cepat dns. Edificauit aũt bieroboã sichẽ i mõte effraim t habitauit ibi. Et egressus inde edificauit phanuel. Dixitq; bieroboã in corde suo. Nũc reuertet⁹ regnũ ad domũ dauid si ascẽderit populus iste ut faciat sacrificia i domo dni i irl'm t ꝯuertet⁹ cor pplꝰ bui⁹ ad dnm suũ roboã regẽ iuda·interficiẽtq; me t reuertẽt⁹ ad eũ. Et excogitato ꝯsilio fecit duos vitulos aureos t dixit eis. Nolite vltra ascendẽ i irl'm. Ecce dii tui isrl' q̃ te eduxerũt de tra egypti. Posuitq; vnũ i bethel t alterꝫ in dan. t factũ ẽ ꝛbũ h̄ ipctm̃. Ibat.n. pplus ad adorandũ vitulũ vsq; i dan. Et fecit phana i excelsis t sacerdotes ò extremis pplꝰ q̃ nõ erãt de filijs leui. Cõstituitq; diẽ sollẽnẽ i mẽse octauo q̃ntadecia die mensis in similitudinẽ sollẽnitatꝭ q̃ celebrabat in iuda. Et ascẽdẽs altare sili fecit i bethel ut ĩmolaret vitulis q̃s fabricat⁹ fuerat. Cõstituitq; in bethel sacerdotes excelsorꝫ que

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fecerat. ⁊ ascẽdit sup altare qđ extruxerat in bethel qntadecia die mensis octaui quẽ finxerat de corde suo. Et fecit sollẽnitatẽ filijs isrl'. ⁊ ascẽdit sup altare ut adoleret incensũ.

XIII

Et ecce vir dei venit de iuda in sermõe dñi i bethel hieroboã stante sup altare ⁊ thus iaciente. Et exclamauit ꝺ altare i ꝑmõe dñi. ⁊ ait. Altare altare hec dicit dñs. Ecce filius nascet domui dauid iosias noie. ⁊ imolabit sup te sacerdotes excelsoꝝ q nũc i te thura succẽdũt. ⁊ ossa hoiuꝫ sup te incẽdet. Deditq; i illa die signũ dicẽs: Hoc erit signũ qđ locut⁹ ẽ dñs: Ecce altare scindet. ⁊ effũdet cinis q in eo ẽ. Cũq; audisset rex ꝑmonẽ hois dei quẽ iclamauerat ꝺ altare in bethel. extendit manũ suã de altari dicẽs: Apphendite eũ. Et exaruit man⁹ ei⁹ quã extẽderat ꝺ eũ: nec valuit retrahere eã ad se. Altare eq; scissũ ẽ. ⁊ effusus ẽ cinis de altari: iuxt signũ qđ pdixerat vir dei in sermone dñi Et ait rex ad virũ dei. Deprecare faciẽ dñi dei tui. ⁊ ora p me ut restituat man⁹ mea mihi. Orauit vir dei faciẽ dñi. ⁊ reuersa ẽ man⁹ regis ad eũ. ⁊ facta ẽ sic ꝓ⁹ fuerat. Locut⁹ est ãt rex ad virũ dei. Veni mecũ domũ ut prãdeas. ⁊ dabo tibi mũera. Rñditq; vir dei ad regẽ: Si dederis mihi mediã ptem dom⁹ tue nõ veniã tecũ: nec comedã panẽ neq; bibam aquã in loco isto. Sic.n. mãdatũ est mihi in ꝑmõe dñi pcipiẽtis. Nõ comedes panẽ neq; bibes aquã: nec reuerteris p viã qua veniſti. Abijt q̃ p alĩã viã. ⁊ nõ est reuersus p iter q̃ venerat in bethel. Prophẽtes aũt q̃dã senex habitabat in bethel ad quẽ venerũt filij sui. ⁊ narrauerũt ei oĩa opa q̃ fecerat vir dei illa die i bethel. Et ꝟba q̃ locut⁹ fuerat ad regẽ. narrauerũt pri suo. Et dixit eis pr eoꝝ. Per quã viã abijt? Vidert ei filij sui viã p quã abierat vir dei q̃ venerat ꝺ iuda. Et ait filijs suis Sternite mihi asinũ. Qui cum strauissent: ascẽdit ⁊ abijt p⁹ virũ dei. ⁊ iuenit eũ sedentẽ subt⁹ terebinthũ. Et ait illi. Tu ne es vir dei q̃ veniſti de iuda? Rñdit ille. Ego sũ. Dixitq; ad eũ: Veni mecũ domũ ut comedas panẽ. Qui ait. Nõ possũ reuerti neq; venire tecũ: nec comedã panẽ neq; bibã aquã i loco isto. qa locut⁹ ẽ dñs ad me i ꝑmõe dñi dicẽs: Nõ comedes panẽ ⁊ nõ bibes aquã ibi. nec reuerteris p viã q̃ ieris. Qui ait illi. Et ego ꝓphẽta sũ sil'is tui. ⁊ angel⁹ locut⁹ ẽ mihi ꝑmõe dñi dicẽs Reduc eũ tecũ i domũ tuã ut comedat panẽ ⁊ bibat aquã. Fefellit eũ ⁊ reduxit secũ. Comedit q̃ panẽ i domo ei⁹ ⁊ bibit aquã. Cũq; sederẽt ad mensã. fact⁹ ẽ ꝟmo dñi ad ꝓphẽtam q̃ reduxerat eũ. Et exclamauit ad virũ dei q̃ venerat de iuda dicens. Hec dicit dñs. Quia nõ obediẽs fuisti ori dñi. ⁊ nõ custodisti mãdatũ qđ pcepit t dñs de⁹ tu⁹. ⁊ reuersus es ⁊ comedisti panẽ ⁊ bibisti aquã i loco i q̃ pcepit tibi ne comedẽs panẽ neq; biberes aquã nõ iferet cadauer tuũ i sepulchrũ patꝝ tuoꝝ Cũq; comedisset ⁊ bibisset strauit asinũ suũ ꝓphẽta quẽ reduxerat. Qui cũ abisset inuenit eũ leo i via. ⁊ occidit. ⁊ erat cadauer ei⁹ prectũ i itinẽ. Asin⁹ aũt stabat iuxt illũ. ⁊ leo stabat iuxt cadauer. Et ecce viri trãseũtes viderũt cadauer prectũ i via. ⁊ leonẽ stãtẽ iuxt cadauer. Et venerũt ⁊ diuulgauerũt i ciuitatẽ i q̃ ꝓphẽtes ille senex hitabat. Qđ cũ audisset ꝓphẽta ille q̃ reduxerat eum de via. ait: Vir dei ẽ q̃ inobediẽs fuit ori dñi. ⁊ tradidit eum dñs leoni ⁊ ꝯfregit eũ. ⁊ occidit iuxt ꝟbũ dñi qđ locut⁹ ẽ ei. Dixitq; ad filios suos. Sternite mihi asinũ. Qui cũ strauissent ⁊ ille abisset. inuenit cadauer ei⁹ prectũ in via. ⁊ asinũ ⁊ leonẽ stãtes iuxt cadauer. Nõ comedit leo de cadauere. nec lesit asinũ. Tulit q̃ ꝓphẽtes cadauer viri dei. ⁊ posuit illud sup asinum ⁊ reuersus ituliti ciuitatẽ ꝓphẽte senis ut plangerẽt eũ. ⁊ posuit cadauer eius i sepulchro suo. Et plãxerũt eũ. heu heu mi frat. Cũq; plãxissent eũ. dixit ad filios suos. Cũ mortu⁹ fuero sepelite me i sepulchro i quo vir dei sepultus ẽ. iuxta ossa ei⁹ ponite ossa mea. Profecto.n. veniet ꝑmo quẽ pdixit i sermone dñi ꝺ altare qđ ẽ i bethel. ⁊ ꝺ oĩa phana excelsoꝝ q̃ sũt in vrbib⁹ samarie. Pⁿ ꝟba h nõ ẽ reuersus hieroboã de via sua pessima. ⁊ ecõtrario fecit de nouissimis pplis sacerdotes excelsoꝝ. Quicũq; volebat iplebat manũ suã. ⁊ fiebat sacerdos excelsoꝝ. Et ꝓpt̃ hãc cãm peccauit do m⁹ hieroboã ⁊ euersa ẽ ⁊ deleta ꝺ supficie tre.

XIIII

In tpe illo egrotauit abia filⁱ⁹ hieroboã. Dixitq; hieroboam vxori sue Surge ⁊ cõmuta habitũ ne cogñscar q̃ sis vxor hieroboã. ⁊ vade i silo vbi ẽ ahias ꝓphẽta q̃ locut⁹ est mihi q̃ regnatur⁹ essem sup pplm hũc. Tolle q; i manu tua de cẽ panes ⁊ crustulã ⁊ vas mellis. ⁊ vade ad illũ. Ipse.n idicabit tibi qđ euentur sit puero huic. Fecit ut dixerat vxor hieroboã. ⁊ ꝯsurgẽs abijt i silo. ⁊ venit in domũ ahie. At ille nõ poterat

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

videre. qa caligauerãt oculi ei⁹ p senectute. Dixit aũt dñs ad abiam: Ecce vxor hieroboã ingredit ut cõsulat te sup filio suo q egrotat. Hec ⁊ hꝫ loqr̃ ei. Cũ ḡ illa intraret ⁊ dissimularet se eẽ q erat. audiuit abias sonitũ pedũ ei⁹ intro euntꝭ p ostiũ ⁊ ait. Ingredẽ vxor hieroboã. Quare aliã te eẽ simulas? Ego ãt missus sũ ad te dur⁹ nũci⁹. Vade ⁊ dic hieroboã. Hec dic dñs de⁹ isrl. Quia exaltaui te de medio ppli. ⁊ dedi te ducẽ sup ppl̃m meũ isrl ⁊ scidi regnũ dom⁹ dauid ⁊ dedi illud tibi ⁊ nõ fuisti sicut seru⁹ me⁹ dauid qui custodiuit mãdata mea ⁊ secut⁹ est me in toto corde suo faciẽs qđ placitũ eẽt i ꝓspectu meo: ꝫ operat⁹ es male sup cũctos q fuerunt ãn te. ⁊ fecisti tibi deos alienos ⁊ ꝓflatiles ut me ad iracundiã puocares: me aũt piecisti p⁹ corp⁹ tuũ. Idcirco ecce ego inducã mala sup domũ hieroboã. ⁊ percutiã de hieroboã mingentẽ ad pietẽ ⁊ clausũ ⁊ nouissimũ i isrl. ⁊ mũdabo reliquas dom⁹ hieroboã sicut mũdari solet fimus usq ad purũ. Qui mortui fuerit de hieroboã i ciuitate comedẽt eos canes: q aũt mortui fuerit i agro vorabũt eos aues celi. qa dñs locut⁹ ẽ. Tu igit surge ⁊ vade i domũ tuã. ⁊ in ipso itroitu pedũ tuox i vrbẽ morietꝰ puer: ⁊ planget eũ omis isrl ⁊ sepelient. Iste. n. sol⁹ inferet de hieroboã in sepulchrũ. qa iuent⁹ ẽ sup eo sermo bonus a dño de⁹ isrl in domo hieroboã. Constituet aũt sibi dñs regẽ sup isrl qui percutiet domũ hieroboã i hac die ⁊ i hꝫ tpe. ⁊ percutiet dñs de⁹ isrl sicut moueri solet harũdo i aqua. Et euellet isrl de tra bona hac quã dedit pribus eox. ⁊ ventilabit eos trãs flumen qa fecerũt sibi lucos ut irritarẽt dñm. Et tradet dñs de⁹ isrl ꝓpter pctã hieroboã qui peccauit ⁊ peccare fecit isrl. Surrexit itaq vxor hieroboã ⁊ abiit ⁊ venit in thersa. Cũq illa ingrederet limen dom⁹ puer mortu⁹ ẽ. ⁊ sepelierũt eũ. ⁊ planxit eũ omis isrl iuxt̃ sermonẽ dñi quẽ locut⁹ ẽ in manu ꝑ ui sui abie ꝓphẽ. Reliqua aũt verbox hieroboã quõ pugnauerit ⁊ quõ regnauerit: ecce scripta sũt i lib⁹ verboꝝ dierꝫ regũ isrl. Dies aũt qb⁹ regnauit hieroboã. viginti duo anni sũt. Et dormiuit hieroboã cũ pribus suis. regnauitq nadab filius ei⁹ p eo. Anno xo hieroboã filius salomõis regnauit in iuda. Anno xo nadab filius hieroboã cũ regnare cepisset: decem ⁊ septẽ ãnis regnauit i irl̃m ciuitate quã elegit dñs ut ponẽt nomẽ suũ ibi ex oib⁹ tribub⁹ isrl. Nomen aũt matris eius naama amanites. Et fecit iudas malũ cora dño. ⁊ irritauerũt eũ sup oib⁹ q fecerãt pres eox in pctis suis q peccauerũt. Edificauerũt enim ⁊ ipsi sibi aras ⁊ statuas ⁊ lucos sup oẽm collẽ excelsũ. ⁊ subt̃ oẽm arborẽ frondosam: ꝫ ⁊ effeminati fuerũt i tra. fecerũtq oẽs abhominationes gentiũ qs attriuit dñs añ faciẽ filiorũ isrl. In qnto aũt ãno regni roboã ascẽdit sesac rex egypti i irl̃m. ⁊ tulit thesauros domus dñi ⁊ thesauros regios ⁊ vniuersa diripuit: scuta qq aurea q fecerat salomon ꝓ qb⁹ fecit rex roboã scuta erea. ⁊ tradidit ea i mãu ducũ scutarioꝝ ⁊ eoꝝ q excubabãt añ ostiũ domus regis. Cũq ingrederet rex in domũ dñi portabãt ea q ꝓcedi babebãt officiũ. ⁊ p⁹ ea reportabãt ad armamẽtariũ scutarioꝝ. Reliqua aũt ꝓmonũ roboã ⁊ oia q fecit: ecce scripta sũt in lib⁹ ꝓmonũ dierꝫ regũ iuda. Fuitq bellũ inter roboã ⁊ hieroboã cũctis diebus. Dormiuitq roboã cũ patrib⁹ suis. ⁊ sepult⁹ est cũ eis i ciuitate dauid. Nomẽ aũt mris ei⁹ naama amanites. Et regnauit abia filius eius p eo.

Anno octauodecio ãno regni hieroboã filij nabath. regnauit abia sup iudã. Trib⁹ ãnis regnauit in irl̃m. Nomẽ mris ei⁹ maacha filia absalon: ãbulauitq i oib⁹ pctis ꝓris sui q fecerat añ eũ. nec erat cor eius ꝑfectũ cũ dño deo suo sicut cor dauid ꝓris ei⁹. Sz ppt̃ dauid dedit ei dñs deus suus lucernã i irl̃m ut suscitaret filiũ ei⁹ p⁹ eũ ⁊ staret i irl̃m: eo q fecisset dauid rectum in oculis dñi. ⁊ nõ declinasset ab oib⁹ q ꝓcepat ei cunctis diebus vite sue: excepto sermone vrie ethei. Attñ bellũ fuit inter abiam ⁊ hieroboã oi tpe vite ei⁹. Reliq aũt sermonũ abie ⁊ oia que fecit: nõne hꝫ scripta sũt in libro verboꝝ dierꝫ regũ iuda? Fuitq ꝓliũ inter abiam ⁊ inter hieroboã. Et dormiuit abia cũ patrib⁹ suis. ⁊ sepelierũt eũ in ciuitate dauid: regnauitq asa filius ei⁹ p eo. Anno xo vicesimo hieroboã regis isrl regnauit asa rex iuda. ⁊ quadraginta ⁊ vno ãno regnauit in irl̃m. Nomẽ matris ei⁹ maacha filia absalon. ⁊ fecit asa rectũ añ conspectũ dñi sicut dauid pat ei⁹. ⁊ abstulit effeminatos de tra. purgauitq vniuersas sordes idoloꝝ q fecerãt pres ei⁹. Insup ⁊ maacham matrem suã amouit ne esset ꝓceps i sacris priapi. ⁊ i loco ei⁹ quẽ consecrauerat: subuertitq spẽcũ eius ⁊ confregit simulacrũ turpissimũ. ⁊ combussit i torrẽte cedron. Excelsa aũt nõ abstulit. Verũtñ cor

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

asa pfectū erat cū dño deo suo cūctis diebꝰ
suis. 7 intulit ea q̄ sc̄ificauerat pr̄ suꝰ 7 uouerat i domū dñi argentū 7 auꝝ 7 vasa. Bellū
aūt erat inr̄ asa 7 baasa regē isrl̄ cūctis diebꝰ
eoꝝ. Ascēdit q̄ baasa rex isrl̄ i iudā. 7 edificauit rama ut nō posset aspiā egredi uel ingredi ꝑte asa regi iude. Tollēs itaq; asa cū argentū 7 aurū q̄ remāserat i thesauris domus
dñi. 7 i thesauris domꝰ regie dedit illud in manus puoꝝ suoꝝ. 7 misit ad benadab filiū tabrēmon filij ecion regē syrie q̄ habitabat in damasco dicēs: Fedus ē inr̄ me 7 te 7 inr̄ patrē
meū 7 patrē tuū: iō misi tibi munera argentū 7 aurū. 7 peto vt venias 7 irritū facias fedus q̄ hēs cū baasa rege isrl̄. 7 recedat a me
Acq̄escēs benadab regi asa misit ꝓncipes exercituꝰ sui i ciuitates isrl̄. 7 percusserūt abion 7
dan 7 abel domū maacha 7 vniuersam cēneroth. cūm. s. trā neptali. Q̄ cū audisset baasa. intermisit edificare rama. 7 reuersus est in
thersa. Rex aūt asa nūciū misit in cūctam iudā
dicēs: Nemo sit excusatus. Et tulerunt lapides de rama 7 ligna eiꝰ q̄ bꝰ edificauerat baasa. 7 extruxit de eis rex asa gabaa beniami 7
maspha. Reliq̄ aūt oiuz ꝓmonū asa 7 vniuerse fortitudines eiꝰ 7 cūcta q̄ fecit 7 ciuitates
q̄s extruxit: nōne hꝫ scripta sūt in libro ꝟboꝝ
dieꝝ regū iuda? Uerūtn̄ in tpe senectutis sue
uoluit pedes. 7 dormiuit cum pr̄ibꝰ suis. 7 sepultꝰ ē cū eis in ciuitate dauid patris sui. regnauitq; iosaphat filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Nadab ꝟo filiꝰ
bieroboā regnauit sup isrl̄ anno secundo asa
regi iuda: regnauitq; sup isrl̄ duobꝰ annis. 7 fecit q̄ malū ē in ꝓspectu dñi 7 ābulauit i vijs
pr̄is sui 7 in pctis eiꝰ q̄bꝰ peccare fecit israhel
Insidiatꝰ ē āt ei baasa filiꝰ ahie de domo ysachar. 7 percussit eū in gebbethon q̄ ē vrbs philistinoꝝ. Siq̄dē nadab 7 oīs isrl̄ obsidebant
gebbethon. Interfecit q̄ illū baasa in āno tertio
asa regis iuda. 7 regnauit ꝓ eo. Cūq; regnasset percussit oēm domum bieroboā. Nō dimisit nec
vnā q̄dē aiam de semie eiꝰ donec deleret eum.
iuxta ꝟbū dñi q̄ locutꝰ fuerat i manu pui sui
ahie silonitis ꝑ quā bieroboā q̄ peccauerat 7 q̄bꝰ peccare fecerat isrl̄ 7 ꝑ delictum q̄
irritauerat dñm deū isrl̄. Reliq̄ aūt ꝓmonū
nadab 7 oīa q̄ operatꝰ ē: nōne hꝫ scripta sūt i libro ꝟboꝝ dieꝝ regū isrl̄? Fuitq; bellū inr̄ asa
7 baasa regē isrl̄ cūctis diebꝰ eoꝝ. Anno tertio
asa regi iuda regnauit baasa filiꝰ ahie sup oēm
isrl̄ in thersa viginti q̄tuor annis. 7 fecit malū
coram dño. ābulauitq; i vijs hieroboā 7 i peccatis eiꝰ q̄bꝰ peccare fecit isrl̄. XVI

Factꝰ ē aūt ꝓmo dñi ad iehu filiū anani ꝓ baasa dicēs: Pro eo q̄ exaltaui
te de puluere 7 posui te ducē sup ꝑplm
meū isrl̄: tu aūt ābulasti in via bieroboam. 7
peccare fecisti ꝑplm meū isrl̄ ut me irritares
i pctis eoꝝ: ecce ego deme̊tā posteriora baasa
7 posteriora domus eiꝰ. 7 faciā domū tuā sic
domū bieroboam filij nabath. Qui mortuꝰ
fuerit de baasa i ciuitate comedēt eū canes 7
q̄ mortuꝰ fuerit ex eo i regiōe comedēt eū volucres celi. Reliq̄ aūt ꝓmonū baasa 7 q̄cūq;
fecit 7 ꝑlia eiꝰ: nōne hꝫ scripta sūt in li. ꝟboꝝ
dieꝝ regū isrl̄? Dormiuit q̄ baasa cū patribꝰ
suis: sepultusq; ē i thersa. 7 regnauit hela filius
eiꝰ ꝓ eo. Cū aūt i mānu iehu filij anani ꝓphe
ꝟbū dñi factū esset ꝫ baasa 7 ꝫ domū eiꝰ. 7 ꝫ
oēm malū q̄ fecerat coram dño ad irritādū eū
i operibꝰ manuū suaꝝ ut fieret sicut domꝰ hieroboā: ob hāc cām occidit eū. hꝫ ē iehu filiū
anani ꝓphām. Anno vicesimosexto asa regi
iuda regnauit hela filiꝰ baasa sup isrl̄ in thersa
duobꝰ annis. 7 rebellauit ꝫ eū puꝰ suꝰ çambri
dux medie ptis equitū. Erat aūt hela i thersa bibēs 7 temulētꝰ. i domo arsa pfecti thersa. Irruēs q̄ çābri percussit 7 occidit eū anno vicesimoseptio asa regis iuda. 7 regnauit ꝓ eo. Cūq;
regnasset 7 sedisset sup soliū eiꝰ. percussit oēm domū baasa. 7 nō dereliq̄t ex ea mingēte ad parietē 7 ꝓpinq̄s 7 amicos eiꝰ. Deleuitq; çābri
oēm domū baasa iuxta ꝟbū dñi q̄d locutꝰ fuerat ad baasa in mānu iehu ꝓphe ꝓpter vniuersa
pcta baasa 7 pcta hela filij eiꝰ q̄ peccauerūt 7
peccare fecerūt isrl̄. puocātes dñm deū isrl̄ in
vanitatibꝰ suis. Reliq̄ aūt ꝓmonū hela 7 oīa
q̄ fecit: nōne hꝫ scripta sūt i libro ꝟboꝝ dieꝝ regū isrl̄? Anno vicesimoseptio asa regis iuda
regnauit çābri septē diebꝰ i thersa. Porro exercitꝰ obsidebat gebbethon vrbē philistinoꝝ.
Cūq; audisset rebellasse çābri 7 occidisse regē: fecit sibi regē oīs isrl̄ amri q̄ erat ꝓnceps
militie sup isrl̄ i die illa i castris. Ascēdit ergo
amri 7 oīs isrl̄ cū eo de gebbethō 7 obsidebāt
thersa. Uidēs aūt çābri q̄ expugnāda cēret ciuitas. igressus ē palatiū. 7 succendit se cū domo regia. 7 mortuꝰ ē in pctis suis q̄ peccauerat faciēs malū coram dño. 7 ābulās i via hieroboā. 7 in pctō eiꝰ q̄ fecit peccare isrl̄. Reliq̄
aūt ꝓmonū çābri 7 insidiaꝝ eiꝰ 7 tyrānidis:
nōne hꝫ scripta sūt i libro ꝟboꝝ dieꝝ regū isrl̄?

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Tūc diuisus ē ppl's isrł in duas ptes. Media ps ppli seqbaḃ thebni filiū ginetb ut constitueret eū regē. ⁊ media ps amri. Preualuit aūt ppl's q̄ erat cū amri ppl'o q̄ seqbaḃ thebni filiū ginetb: mortuusq̄ ē thebni ⁊ regnauit amri. Anno tricesimoprmo asa regi iuda regnauit amri supisrł. duodeci ānis. In thersa regnuit sex ānis: emitq̄ montē samarie a somer duob⁹ talentis argenti ⁊ edificauit eū. ⁊ wocauit nomen ciuitat̄ quā extruxerat. noie somer dñi montis: samariam. Fecit aūt amri malū i ꝓspectu dñi ⁊ opat⁹ est nequiē sup cūctos q̄ fuerūt añ eū. Ambulauitq̄ i oi via hieroboā filij nabatb ⁊ i pctis ei⁹ q̄b⁹ peccare fecerat isrł. ut irritaret dñm deū isrł i vanitatib⁹ suis. Reliq̄ aūt sermonū amri ⁊ ꝑlia ei⁹ que gessit: nōne hec scripta sūt in libro ẏstox dierū regū isrł? Dormiuitq̄ amri cū patrib⁹ suis: ⁊ sepult⁹ ē i samaria: regnuitq̄ achab fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Achab ẏo fili⁹ amri regnuit sup isrł anno tricesimooctauo asa regi iuda. Et regnuit achab fili⁹ amri sup isrł in samaria viginti ⁊ duob⁹ ānis. Et fecit achab fili⁹ amri malū in ꝓspectu dñi sup cūctos q̄ fuerūt añ eū. Nec sufficit ei ut ābularet in pctis hieroboā filij nabath: insup duxit vxorē iezabel filiā methbaal regis sidoniox. Et abijt ⁊ seruiuit baal. ⁊ adorauit eū. ⁊ posuit aram baal i tēplo baal qō edificauerat i samaria. ⁊ plātauit lucum Et addidit achab i ope suo irritās dñm deū isrł sup cūctos reges isrł q̄ fuerūt añ eū. In diebus eius edificauit abiel de bethel hiericho. In abirā ꝑmitiuo suo fūdauit eā. ⁊ i segub nouissimo suo posuit portas ei⁹ iux̄ ẏbū dñi quod locutus fuerat i manu iosue filij nun.

ET dixit helias thelbites XVII de habitatoribus galaad ad achab. Viuit dñs de⁹ isrł in cui⁹ ꝓspectu sto si erit ānis bis ros ⁊ pluuia nisi iux̄ oris mei ẏba. Et factū ē ẏbū dñi ad eū dicēs: Recede hinc ⁊ vade ꝓ oriētē. ⁊ abscondē i torrente carith q̄ ē ꝓ iordanē. ⁊ ibi de torrēte bibes coruisq̄ ꝑcepi ut pascāt te ibi. Abijt ḡ ⁊ fecit iux̄ ẏbū dñi. Cūq̄ abisset sedit i torrente carith q̄ ē ꝓ iordanē. Corui q̄q̄ deferebant ei panē ⁊ carnes mane: silit̄ panē ⁊ carnes vesperi. ⁊ bibebat de torrēte. Post dies aūt aliquot siccat⁹ ē torrēs: nō. n. pluerat sup terrā. Fact⁹ ē ḡ ẏmo dñi ad eū dicēs: Surge ⁊ vade in sareptā sidoniox. ⁊ manebis ibi. Precepi eni ibi mulieri vidue ut pascat te. Surrexit ⁊ abijt i sareptā sidoniox. Cumq̄ venisset ad portā ciuitat̄ apparuit ei mulier vidua colligens ligna. ⁊ wocauit eā. dixitq̄ ei: Da mihi paululū aq̄ i vase ut bibā. Cūq̄ illa pgēt ut afferret. clamauit p⁹ tergū ei⁹ dicēs: Affer mihi obsecro ⁊ buccellā panis i manu tua. Que rndit: Viuit dñs de⁹ tu⁹: q̄a nō habeo panē nisi quātū pugill⁹ cape pōt farine i hydria ⁊ paululū olei i lecbito. Ēn colligo duo ligna ut ingrediar ⁊ faciam illud mihi ⁊ filio meo ut comedam⁹ ⁊ moriamur. Ad quā helias ait: Noli timere: ꝺ vade ⁊ fac sicut dixisti Verūtn̄ mihi ꝑmū fac de ipsa farinula subcineritiū panē puulū. ⁊ affer ad me: tibi autē ⁊ filio tuo facies postea. Hec āt dicit dñs de⁹ isrł. Hydria farine nō deficiet. nec lecbit⁹ olei minuet vsq̄ in diē in q̄ dñs datur⁹ est pluuiā sup faciē ēre. Que abijt. ⁊ fecit iuxta ẏbū hēlie. Et comedit ipse ⁊ illa ⁊ dom⁹ ei⁹. ⁊ ex illa die hydria farine non defecit. ⁊ lecbitus olei nō ē iminut⁹ iux̄ ẏbū dñi q̄ locut⁹ fuerat in manu hēlie. Factū ē aūt p⁹ ẏba filius egrotauit fili⁹ mulieris matrisfamilias. ⁊ erat languor fortissim⁹ ita ut nō remaneret i eo balit⁹. Dixit q̄ ad hēliam: Quid mihi ⁊ tibi vir dei? Ingressus es ad me ut rememorarē iniq̄tates mee. ⁊ interficeres filiū meū. Et ait ad eam hēlias. Da mihi filiū tuū. Tulitq̄ eū de sinu ei⁹ ⁊ portauit i cenaculū ubi ipse manebat. ⁊ posuit sup lectulū suū. ⁊ clamauit ad dñm. ⁊ dixit: Dñe de⁹ meus etiā ne viduā apud quā ego utcūq̄ sustētor afflixisti ut interficeres filiū ei⁹? Et expādit se atq̄ mēsus ē sup puerū tribus vicib⁹. ⁊ clamauit ad dñm ⁊ ait: Dñe de⁹ me⁹ reuertat obsecro aia pueri huius i viscera eius. Et exaudiuit dñs vocē hēlie. ⁊ reuersa est aia pueri intra eū. ⁊ reuixit. Tulitq̄ hēlias puer̄. ⁊ deposuit eum de cenaculo in inferiorē domū ⁊ tradidit matri sue. ⁊ ait illi. Ēn viuit fili⁹ tu⁹. Dixitq̄ mulier ad heliam: Nunc in isto cognoui qm̄ vir dei es tu. ⁊ ẏbū dñi in ore tuo verū est. XVIII

POst dies multos factū est ẏbū dñi ad hēliā i anno tertio dicēs: Vade ⁊ ostende te achab ut dem pluuiā sup faciē ēre. Iuit ḡ hēlias ut ostēderet se achab. Erat aūt fames valida in samaria. Vocauitq̄ achab abdiam dispēsatorē dom⁹ sue. Abdias aūt timebat dñm deū valde. Nā cū interficeret iezabel, pphas dñi. tulit ille cētū pphas ⁊ abscōdit eos q̄nquagenos ⁊ q̄nquagenos

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in ſpeluncis. ⁊ pauit eos pane ⁊ aq̃. Dixit ꝯ acbab ad abdiã. Vade ī cr̃ã ad vniuſos fontes aq̃ꝝ. ⁊ i cũctas valles ſi forte poſſim⁹ inuenire herbã ⁊ ſaluare eq̃s ⁊ mulos ⁊ nõ penit⁹ iumẽta intereant. Diuiſerũtq; ſibi regiões ut circuirẽt eas. Acbab ibat p viã vnam. ⁊ abdias p viã alterã ſeorſũ. Cũq; eẽt abdias ī via. helias occurrit ei. Qui cũ cognouiſſet eũ cecidit ſup faciem ſuã ⁊ ait. Nũ tu es dñe mi helias? Cui ille rñdit: Ego. Et dixit: Vade ⁊ dic dño tuo: Adeſt helias. Et ille: q̃d pecaui inq̃t qm̃ trades me ſeruũ tuũ in manu acbab ut interficiat me? Viuit dñs de⁹ tu⁹: q̃a nõ ẽ gens aut regnũ in q̃ nõ miſerit dñs me⁹ te req̃rẽs. Et rñdẽtib⁹ cũct̃ nõ ẽ hic: adiurauit reg̃ ſingula ⁊ gẽtes eo q̃ mĩme repirer̃. Et nũc dicis mihi: vade ⁊ dic dño tuo. adeſt helias? Cũq; receſſero a te. ſpũs dñi aſportabit te i locũ quẽ ego ignoro. ⁊ ingreſſus nũciabo acbab. ⁊ nõ ĩueniẽs te interficiet me. Seru⁹ ãt tu⁹ timet dñm ab infantia ſua. Nũq̃d nõ indicatũ eſt tibi dño meo q̃d feceri cũ interficeret iezabel, pp̃has dñi q̃ abſcõderi de pp̃his dñi centũ viros q̃nq̃genos ⁊ q̃nq̃genos i ſpeluncã ⁊ paueri eos pane ⁊ aq̃? Et nũc tu dicis vade ⁊ dic dño tuo. adeſt helias. ut interficiat me? Et dixit helias. Viuit dñs exercituũ añ cui⁹ vultũ ſto: q̃a hodie apparebo ei. Abiit ꝯ abdias in occurſũ acbab ⁊ indicauit ei. Venitq; acbab i occurſum helie. ⁊ cũ vidiſſet eũ ait: Tu ne es ille q̃ turbas iſrl̃? Et ille ait: Nõ ego turbaui iſrl̃ ſ tu ⁊ dom⁹ p̃ris tui q̃ dereliq̃ſtis mãdata dñi ⁊ ſecuti eſt̃ baali. Verũtñ nũc mitte ⁊ cõgrega ad me vniuerſum iſrl̃ in mõte carmeli ⁊ pp̃has baal q̃dringẽtoſq̃ginta: pp̃haſq; lucor̃ q̃dringẽtos q̃ comedũt de mẽſa iezabel. Miſit acbab ad oẽs filios iſrl̃ ⁊ congregauit pp̃has i mõte carmeli. Accedẽs ãt helias ad oẽm pplm iſrl̃ ait. Vſq; q̃ claudicat̃ i duas pres? Si dñs ẽ de⁹ ſeq̃mi eũ: ſi aũt baal ſeq̃mi illũ. Et nõ rñdit ei pplus verbũ. Et ait rurſus helias ad pplm. Ego remãſi pp̃a dñi ſol⁹. pp̃e aũt baal q̃dringẽti q̃nq̃ginta. pp̃eq; lucor̃ q̃dringẽti viri ſũt. Dent̃ nobis duo boues. ⁊ illi eligãt ſibi bouẽ vnũ ⁊ i fruſta cedẽtes ponãt ſup ligna. ignẽ aũt nõ ſupponãt. Et ego faciã bouẽ alterũ. ⁊ ponã ſup ligna: ignẽ aũt nõ ſupponã. Inuocate nomĩa deor̃ veſtr̃or̃. ⁊ ego inuocabo nomen dei mei. ⁊ de⁹ q̃ exaudierit per ignem ipſe ſit de⁹. Rñdens omis pplus. ait: Optĩa, pp̃ poſitio quã locut⁹ ẽ helias. Dixit ꝯ helias pp̃his baal. Eligite vob bouẽ vnũ ⁊ facite p̃mi. qa vos plures eſt̃. ⁊ inuocate nomĩa deor̃ veſtr̃or̃. ignemq; nõ ſuppo/nat̃. Qui cũ tuliſſent bouẽ quẽ dederat eis: fecerũt. ⁊ inuocabãt nomẽ baal de mane vſq; ad meridiẽ dicẽtes. Baal exaudi nos. Et nõ erat vox. nec q̃ rñdẽt. Tranſiliebãtq; altare q̃d fecerant. Cũq; eẽt iam meridies. illudebat illis helias dicẽs: Clamate voce maiore De⁹ eni ẽ ⁊ forſitan loq̃t. aut i diuerſorio eſt. aut in itinẽ. aut certe dormit ut excitet̃. Clamabãt ꝯ voce mag̃. ⁊ incidebant ſe iuxta ritũ ſuũ cultr̃ ⁊ lãceolis donec p̃funderẽt̃ ſanguie ſ⁹ q̃ aũt tranſijt meridies ⁊ illis pp̃hantib⁹ venerat tẽp⁹ q̃ ſacrificiũ offerri ſolet. nec audiebat vox. neq; aliq̃s rñdebat nec attendebat orantes: dixit helias oi pplo. Venite ad me. Et accedẽte ad ſe pplo curauit altare dñi q̃d deſtructũ fuerat. ⁊ tulit duodecim lapides iuxt̃ numer̃ tribuũ filior̃ iacob ad quem fact⁹ ẽ ſmo dñi dicẽs: iſrl̃ erit nomen tuũ. ⁊ edificauit de lapidib⁹ altare in noie dñi. Fecitq; aq̃ductũ q̃ p duas aratiũculas i circuitu altar̃. ⁊ cõpoſuit ligna: diuiſitq; p mẽbra bouẽ. ⁊ poſuit ſup ligna ⁊ ait. Implete q̃tuor hydrias aq̃. ⁊ fũdite ſup holocauſtũ ⁊ ſuper ligna. Rurſũq; dixit: Et tiã ſecundo ſ facite. Qui cũ feciſſent ſecũdo. ait: Etiam tertio idipſũ facite. Fecerũtq; tertio ⁊ currebãt aq̃ circũ altare ⁊ foſſa aq̃duct⁹ repleta ẽ. Cũq; iam tẽp⁹ eẽt ut offerret̃ holocauſtũ. accedẽs helias pp̃a ait: Dñe de⁹ abrahã ⁊ yſaac ⁊ iſrl̃: oñde hodie q̃ tu es de⁹ iſrl̃ ⁊ ego ſeru⁹ tuus ⁊ iuxt̃ p̃ceptũ tuũ feci oĩa verba hec. Exaudi me dñe exaudi me ut diſcat pplus iſte: q̃a tu es dñs de⁹, ⁊ tu cõuertiſti cor eor̃ retrorſũ. Cecidit aũt ignis dñi ⁊ devorauit holocauſtũ ⁊ ligna ⁊ lapides: puluerẽ q̃ ⁊ aquã q̃ erat in aq̃ductu lambẽs. Quo cũ vidiſſet oĩs pplus. cecidit in faciẽ ſuã. ⁊ ait: Dñs ipſe ẽ de⁹. dñs ipſe ẽ de⁹ Dixitq; helias ad eos: Apprehendite pp̃has baal. ⁊ ne vn⁹ q̃dẽ effugiat ex eis. Quos cũ apprehendiſſent duxit eos helias ad torrentẽ cyſon. ⁊ interfecit eos ibi. Et ait helias ad acbab. Aſcẽde comede ⁊ bibe. q̃a ſon⁹ multe pluuie ẽ. Aſcẽdit acbab ut comedẽt ⁊ bibẽt. helias aũt aſcẽdit i v̄ticẽ carmeli. ⁊ pn⁹ in trã poſuit faciem ſuã inter genua ſua. ⁊ dixit ad puer̃ ſuũ: Aſcẽde ⁊ ſpice ꝯ mare. Qui cũ aſcẽdiſſet ⁊ cõtẽplat⁹ eẽt. ait: Nõ eſt q̃cq̃. Et rurſũ ait illi. Reuertẽ ſeptẽ vicib⁹. In ſeptia

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aũt vice ecce nubecula pua q̃si vestigiũ hois ascendebat de mari. Qui ait: Ascende. 7 dic achab. Jũge currũ tuũ 7 descẽde: ne occupet te pluuia. Cũq; se vteret huc atq; illuc ecce celi obtenebrati sũt. 7 nubes 7 vent⁹. 7 facta est pluuia grãdis. Ascẽdẽs itaq; achab abijt i iezrahel. 7 man⁹ dñi facta è sup heliã accinctisq; lũbis currebat añ achab donec veniret in iezrahel.

XIX

Nunciauit autẽ achab iezabel oia q̃ fecerat helias 7 quõ occidisset vniuersos pphas baal gladio. Misitq; iezabel nũciũ ad heliã dicẽs: Hec mihi faciãt dij 7 hĩ addant: nisi hac hora cras posuero aiam tuã sicut aiam vni⁹ ex illis. Timuit g̃ helias 7 surgẽs abijt q̃cũq; eũ ferebat volũtas. venitq; in bersabee iuda. 7 dimisit ibi puer suũ 7 pergit i desertũ viã vnius diei. Cũq; venisset 7 sederet subt vnã iunipere. petiuit aie sue ut moreret. Et ait: Sufficit mihi dñe. tolle aiam meam. Nec⁹. n. melior sũ q̃ pres mei. Proiecitq; se 7 obdormiuit i vmbra iuniperi Et ecce ãgel⁹ dñi tetigit eũ. 7 dixit illi Surge comede. Respexit. 7 ecce ad caput suũ subcinericij⁹ panis 7 vas aq̃. Comedit g̃ 7 bibit 7 rursũ obdormiuit. Reuersusq; ẽ angel⁹ dñi secundo. 7 tetigit eũ. dixitq; illi. Surge comede. Grãdis. n. tibi restat via. Qui cũ surrexisset. comedit 7 bibit. 7 ãbulauit i fortitudine cibi illi⁹ q̃draginta dieb⁹ 7 quadraginta noctib⁹ vsq; ad mõtẽ dei oreb. Cumq; venisset illuc. mãsit i spelũca. Et ecce sermo dñi ad eũ. dixitq; illi: Quid hic agis helia? At ille rñdit: Zelo zelat⁹ sũ p dño deo exercituũ: qa dereliquerũt pactũ dñi filij isrl. Altaria tua destruxerũt 7 pphas tuos occiderũt gladio 7 derelict⁹ sũ ego sol⁹. 7 q̃rũt aiam meam ut auferãt eã. Et ait ei. Egredẽ 7 sta i mõte cora dño. Et ecce dñs trãsijt. 7 spũs grandis 7 fort; subuertẽs montes 7 obterens petras añ dñm. Nõ i spũ dñs. Et p⁹ spm̃ motio. Non i motiõe dñs. Et p⁹ motionẽ ignis. Nõ i igne dñs. Et p⁹ ignẽ sibil⁹ aure tenuis. Qd cũ audisset helias operuit vultũ suũ pallio: 7 egressus stetit in ostio spelũce. 7 ecce vox ad eũ dicẽs: Quid hic agis helia? Et ille rñdit Zelo zelat⁹ sũ p dño deo exercituũ: qa dereliq̃rũt pactũ tuũ filij isrl. Altaria tua destruxerũt. 7 pphas tuos occiderũt gladio. 7 derelict⁹ sũ ego sol⁹. 7 q̃rũt aiam meã ut auferant eã. Et ait dñs ad eũ: Vade 7 reuertere i viã tuã p desertũ in damascũ. Cũq; pueneris illuc. vnges asabel regẽ super syriã. 7 iehu filiũ namsi vnges regẽ sup isrl: heliseũ aũt filiũ saphat q̃ ẽ de abelmaula vnges pphã pro te. Et erit q̃cũq; fugerit gladiũ asahel. occidet eũ iehu. 7 q̃cũq; fugerit gladiũ iehu. interficiet eũ helisee⁹. Et derelinquã mihi in isrl septẽ milia viroꝝ q̃ꝝ genua nõ sũt incuruata añ baal. 7 oe os qd̃ non adorauerit eũ osculãs manũ. Profect⁹ g̃ inde helias reppit heliseũ filiũ saphat. arãtẽ i duodeci iugis bouũ 7 ipse in duodeci iugis bouũ arantib⁹ vn⁹ erat. Cũq; venisset helias ad eũ. misit palliũ suum sup eũ. Qui stati relicto bob⁹ cucurrit p⁹ heliã. 7 ait: Osculor oro te pr̃em meũ 7 matrẽ meã. 7 sic seq̃r te. Dixitq; ei. Vade 7 reuertẽ. Qd̃. n. meũ erat feci tibi. Reuers⁹ aũt ab eo tulit par bouũ 7 mactauit illud. 7 i aratro bouũ coxit carnes. 7 dedit pplo 7 comederũt. Cõsurgensq; abijt 7 secut⁹ ẽ heliã. 7 ministrabat ei.

XX

Porro benadab rex syrie congregauit oẽm exercitũ suũ. 7 triginta duos reges secũ. 7 equos 7 curr⁹ 7 ascẽdẽs pugnabat ꝯ samariã 7 obsidebat eã Mittẽsq; nũcios ad achab regẽ isrl i ciuitatẽ ait: Hec dicit benadab. Argẽtũ tuũ 7 aurũ tuũ meum est. 7 vxores tue 7 filij tui optimi mei sũt. Rñditq; rex isrl: Juxta vbũ tuũ dñe mi rex. tuus sũ ego 7 oia mea. Reuertentesq; nũcij dixerũt. Hec dicit benadab qui misit nos ad te. Argẽtũ tuũ 7 aurũ tuũ 7 vxores tuas 7 filios tuos dabis mihi. Cras igit hac eadẽ hora mittã seruos meos ad te. 7 scrutabunt domũ tuã 7 domũ seruorũ tuorũ 7 oe qd̃ eis placuerit ponẽt i manib⁹ suis 7 auferẽt. Vocauit aũt rex isrl oes seniores tre 7 ait. Aduertite 7 videte: qm̃ insidiet nobis. Misit. n ad me p vxorib⁹ meis 7 filijs 7 p argẽto 7 auro. 7 nõ abnui. Dixerũtq; oes maiores natu 7 vniũsus pplus ad eũ. Nõ audias neq; acquiescas illi. Rñditq; nunciis benadab: Dicite dño meo regi. Oia p q̃ misisti ad me seruũ tuũ i initio faciã. hãc aũt rẽ facẽ nõ possũ. Reuersiq; nũcij. retulerunt ei. Qui remisit. 7 ait Hec faciãt mi dij 7 hĩ addãt: si sufficerit puluis samarie pugillis oib⁹ pplo q̃ sequit me. Et rñdẽs rex isrl ait: Dicite ei. Ne gliet accinct⁹ eq̃ ut discinct⁹. Factũ ẽ aũt cũ audisset benadab vbũ istud: bibebat ipse 7 reges i vmbraculis. 7 ait pueris suis. Circũdate ciuitatẽ. Et circũdederũt eã. Et ecce pphã vn⁹ accedẽs ad

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

acbab regē isrl. ait ei: Hec dic dns: Certe vidisti eam multitudinē hanc nimiā. Ecce ego tradā eā in manū tuā hodie: ut scias qa ego sū dns. Et ait acbab: Per quē? Et ipse ait ei. Hec dic dns. Per principes puintiaꝝ Et ait. Quis incipiet prliari? Et ille dixit. Tu. Recensuit g̃ pueros principū puintiaꝝ et reppit nūeꝝ ducentoꝝ triginta duoꝝ. Et recensuit p̃ eos pm̃ omēs filios isrl septē milia. et egressi sūt meridie. Benadab aūt bibebat temulent̃ in umbraculo suo. et reges triginta duo cū eo q̃ ad auxiliū ei venerāt. Egressi sūt aūt pueri principū puintiaꝝ in p̃ma fronte. Misit itaq; benadab. q̃ nūciauerūt ei dicētes: Viri egressi sūt de samaria. At ille ait. Sive p pace veniūt apprehendite eos vivos. sive ut plient vivos eos capite. Egressi sūt g̃ pueri principum puintiaꝝ. ac reliqu̇ exercit̃ sequebat. Et percussit vnusq̃sq; virū q̃ cōtra se veniebat. fugerūtq; syri et persecut̃ ē eos isrl. Fugit q; benadab rex syrie in eq̃ cū eqtib̃ suis. Hec nō egressus rex isrl percussit eq̃s et curr̃. et percussit syriam plaga magn̄ nimis. Accedēs aūt ppha ad regē isrl dixit ei: Vade et cōfortare. et scito et vide qd facias. Sequēti. n. ānō rex syrie ascēdet cōtra te Serui vo regis syrie dixerūt ei: Dii montiū sūt dii eoꝝ. iō supauerūt nos. Sz melius est ut pugnem̃ cōtra eos in cāpestrib̃. et obtinebimus eos. Tu g̃ vbū h̄ fac. Amove reges singulos ab exercitu tuo et pone principes p eis. et instaura numerū militū q̃ ceciderūt de tuis. et eq̃s pm̃ eq̃s pristinos. et curr̃ pm̃ curr̃ q̃s amisti. et pugnabim̃ cōtra eos in campestrib̃. et videbis q̃ obtinebimus eos. Credidit consilio eoꝝ. et fecit ita. Igit̃ postq̃ ann̄ trāsierat recensuit benadab syros et ascēdit in affec ut pugnaret cōtra isrl. Porro filij isrl recēsiti sūt. et acceptis cibarijs pfecti ex aduerso. castraq; metati sūt cōtra eos q̃si duo pui greges capraꝝ: syri aūt repleuerūt trām. Et accedēs vnus vir dei dixit ad regē isrl. Hec dic dns. Quia dixerūt syri. de monti ē dns. et nō ē de valliū: dabo eam multitudinē hāc grandē in manu tua. et scietis qa ego sū dns. Dirigebātq; septem diebus ex aduerso hi atq; illi acies. septima aūt die cōmissū ē bellū. Percusserūtq; filij isrl de syris cētū milia peditū in die una. Fugerūt aūt syri q̃ remanserūt in affec in ciuitatē. et cecidit murus sup viginti septē milia hoīuz q̃ remānerāt. Porro benadab fugiēs ingress̃ est ciuitatē in cubiculū qd erat intra cubiculū.

dixerūtq; ei fratres sui. Ecce audivim̃ q̃ reges dom̃ isrl clemētes sūt. Ponam̃ itaq; saccos in lumbis nr̄is et funiculos in capitib̃ nr̄is. et egrediam̃ ad regē isrl: forsitan saluabit aias nr̄as. Accinxerūt saccis lūbos suos. et posuerūt funiculos in capitib̃ suis. venerūtq; ad regē isrl. et dixerūt ei. Serus tuus benadab dicit: Viuat oro te aia mea. Et ille ait. Si adh̄ viuit frat̃ me ē. Ad accepūt viri p omine. et festinātes rapuerūt vbū ex ore ei atq; dixerūt: Frater tuus benadab viuit. Et dixit eis: Ite et adducite eū ad me. Egressus ē g̃ ad eū benadab. et leuauit eū in currū suum. Qui dixit ei: Ciuitates q̃s tulit p̃ me pr̃e tuo reddā. et plateas fac tibi in damasco sicut fecit p̃ me in samaria. et ego federat̃ recedam a te. Depigit g̃ fed̃. et dimisit eū. Tūc vir q̃dā de filijs pphaꝝ dixit ad sociū suū in sermōe dn̄i. Percute me. At ille noluit percutere. Cui ait: Quia noluisti audire vocē dn̄i. ecce recedes a me et percutiet te leo. Cūq; paululū recessisset ab eo inuenit eū leo atq; percussit. Sz et alterꝝ inueniēs virū dixit ad eū: Percute me. Qui percussit eū et vulnerauit. Abijt g̃ ppha et occurrit regi in via. et mutauit aspectione puluer̄ os et oculos suos. Cūq; rex transisset. clamauit ad regem et ait. Serus tuus egressus ē ad p̃liādū comun̄: cūq; fugisset vir vn̄. adduxit eū q̃dā ad me et ait. Custodi virū istū. Qui si lapsus fuerit erit aia tua p aia ei. aut talentū argenti appendes. Dum aūt ego turbatus huc illucq; me verterē. subito nō cōparuit. Et ait rex isrl ad eū. Hoc est iudiciū tuū qd̄ ipse decreuisti. At ille stati abstersit puluerē de facie sua. et cognouit eū rex isrl q̃ eēt de pphis. Qui ait ad eū. Hec dicit dns. Quia dimisisti virū digna morte de manu tua. erit aia tua p aia ei. et populus tuus p populo ei. Reuersus ē igitur rex isrl in domū suā auditē tenens. et furibundus venit in samariam. XXI

Post hec aūt hec tpe illo vinea erat naboth iezrahelite q̃ erat in iezrahel iuxt̃ palatiū acbab regis samarie. Locut̃ ē g̃ acbab ad naboth dicēs. Da mihi vineā tuā ut faciā mihi hortū olerū: qa vicina ē domui meę. Daboq; tibi p ea vineam meliorē. aut si comodius tibi putas argenti precium quantū digna est. Cui respondit naboth. Propitius sit mihi dominus ne dem hereditatem patrum meorum tibi. Venit ergo acbab in domū suam indignans et frendens

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſup̄ verbo quod locut⁹ fuerat ad eum naboth
ieẓrahelites dicẽs: nõ dabo tibi hereditatem
patr̄ meor̄. Et pijciẽs ſe in lectulũ ſuũ auer-
tit faciẽ ſuã ad pietẽ ⁊ nõ comedit panẽ. In
greſſa ẽ aũt ad eũ ieẓabel vxor ſua: dixitq; ei
Quid ẽ h· vnde aia tua ꝓtriſtata ẽ. ⁊ q̄re nõ
comedis panẽ? Qui rñdit ei: Locut⁹ ſũ na-
both ieẓrahelite. ⁊ dixi ei: Da mihi vineam
tuã accepta pecunia· aut ſi tibi placet dabo
tibi vineã meliorẽ ꝓ ea. Et ille ait. Nõ dabo
tibi vineã meã. Dixit ḡ ad eũ ieẓabel vxor ei⁹
Hrãdis auctoritat̄ es. ⁊ bñ regi regnũ iſrl̃.
Surge ⁊ comede panem. ⁊ eą̄ aio eſto. Ego
dabo tibi vineã naboth ieẓrahelite. Scripſit
itaq; lras ex noĩe achab. ⁊ ſignauit eas ānu-
lo ei⁹. ⁊ miſit ad maiores natu ⁊ optimates q̄
erãt i ciuitate ei⁹ ⁊ habitabãt cũ naboth. Lrãs
aũt h̃ erat ſnia. Predicate ieiuniũ ⁊ ſedẽ faci-
te naboth inẽ ꝑmos ꝑpli. ⁊ ſubmittite duos
viros filios belial ꝯ eum. ⁊ falſũ teſtimoniũ
dicãt· bñedixit naboth deũ ⁊ regẽ. ⁊ educite
eũ ⁊ lapidate· ſicq; moriat̃. Fecerunt ḡ ciues
ei⁹ maiores natu ⁊ optimates q̄ habitabãt cũ
eo i vrbe· ſic̃ precepat eis ieẓabel. ⁊ ſicut ſcri-
ptũ erat i lris q̄s miſerat ad eos. Predicaue
rũt ieiuniũ ⁊ ſedẽ fecerũt naboth inter ꝑmos
ꝑpli. ⁊ adducti duob⁹ viris filijs diaboli fecer̃t
eos ſedẽ ꝯ eũ. At illi. ſ. ut viri diaboli ci dixe-
rũt ꝯ cũ teſtimoniũ coram multitudie. Bñdi-
xit naboth deũ ⁊ regẽ. Quã obrẽ eduxerunt
eũ ex ciuitatẽ. ⁊ lapidib⁹ interfecerunt. Mi-
ſerũtq; ad ieẓabel dicẽtes: Lapidat⁹ ẽ naboth
⁊ mortu⁹ ẽ. Factũ ẽ aũt cũ audiſſet ieẓabel la
pidatũ naboth ⁊ mortuũ· locuta ẽ ad achab
Surge poſſide vineã naboth ieẓrahelite qui
noluit tibi acq̄eſcẽ. ⁊ dare eã accepta pecũia
Nõ. n. viuit naboth ſ mortu⁹ ẽ. Qõ cum au-
diſſet achab mortuũ videlz naboth· ſurrexit
⁊ deſcendebat i vineã naboth ieẓrahelite ut
poſſideret eã. Fact⁹ eſt igit̃ ꝑmo dñi ad helian
thesbiten dicẽs: Surge· deſcende in occurſũ
achab regi iſrl̃ q̄ ẽ i ſamaria. Ecce ad vineã
naboth deſcendit ut poſſideat eã. Et loq̄r̄ ad
eũ dicẽs. Hec dic̃ dñs de⁹. Occidiſti· inſup̄ ⁊
poſſediſti. Et p⁹ h̃ addes. Hec dic̃ dñs. In lo-
co h̃ i q̃ linxerũt canes ſanguinẽ naboth· lã-
bent q̃ ſanguinẽ tuũ. Et ait achab ad helian
Nũ inueniſti me inimice me⁹? Qui dixit: In-
ueni· eo q̄ venũdat⁹ ſis ut facẽs malũ in cõ-
ſpectu dñi. Hec dic̃ dñs. Ecce ego inducam
ſup̄ te malũ. ⁊ deme tã poſteriora tua. ⁊ interfi-
ciã de achab mingentẽ ad parietẽ ⁊ clauſũ ⁊
vltimũ i iſrl̃. Et dabo domũ tuã ſicut domum
hieroboã filij nabath. ⁊ ſicut domũ baaſa fi-
lij abia: q̃a egiſti ut me ad iracũdiã ꝓuoca-
res. ⁊ peccare feciſti iſrl̃. Sz ⁊ de ieẓabel lo-
cut⁹ ẽ dñs dicẽs: Canes comedẽt ieẓabel in
agro ieẓrahel. Si mortu⁹ fuerit achab i ciui
tate· comedent eũ canes: ſi ãt mortu⁹ fuerit i
agro· comedẽt eũ volucres celi. Igit̃ nõ fuit
alter talis ſicut achab q̃ venũdat⁹ ẽ ut facẽt
malũ in ꝓſpectu dñi. Cõcitauit. n. eũ ieẓabel
vxor ſua. ⁊ abhominabilis fact⁹ ẽ intantũ ut
ſeq̄ret̃ idola q̄ fecerãt ãmorrei quos ꝓſũpſit
dominus a facie filior̄ iſrl̃. Itaq; cũ audiſſet
achab ꝑmões iſtos· ſcidit veſtimẽta ſua. ⁊ ope
ruit cilitio carnẽ ſuã· ieiunauitq; ⁊ dormiuit
i ſacco. ⁊ ãbulauit demiſſo capite. Et fact⁹ eſt
ſ̃mo dñi ad heliã thesbitẽ dicẽs. Nõne vidiſti
hũiliatũ achab coram me? Quia igit̃ hũiliat⁹
ẽ mei cã· nõ inducã malũ i dieb⁹ ei⁹· ſ i dieb⁹
filij ſui inferã malũ domui eius. XXII

Ranſierũt igit̃ tres ãni abſq; bello
inter ſyriã ⁊ iſrl̃. In ãno aũt ẽrio de-
ſcendit ioſaphat rex iuda ad regem
iſrl̃. Dixitq; rex iſrl̃ ad ſuos ſuos. Ig̃ratis q̄
nra ſit ramoth galaad. ⁊ negligim⁹ tollẽ eã
de manu regis ſyrie? Et ait ad ioſaphat: Ve-
nies ne mecũ ad ꝓliandũ i ramoth galaad?
Dixitq; ioſaphat ad regẽ iſrl̃: Sic̃ ego ſũ· ita
⁊ tu. Popul⁹ me⁹ ⁊ ꝓpl̃us tu⁹ vnũ ſũt. ⁊ eqtes
mei eqtes tui. Dixitq; ioſaphat ad regẽ iſrl̃.
Quere oro te hodie ſ̃monẽ dñi. Cõgregauit
ḡ rex iſrl̃ ꝓphas q̃dringentos circit̃ viros. ⁊
ait ad eos. Ire debeo i ramoth galaad ad bel
landũ· an quieſcẽ? Qui rñderũt: Aſcẽde. ⁊
dabit eã dñs in manu regis. Dixit aũt ioſa-
phat. Nõ ẽ h̃ ꝓpha dñi q̃ſpiã ut interrogemus
p eũ? Et ait rex iſrl̃ ad ioſaphat: Remanſit
vir vn⁹ ꝑ quẽ poſſum⁹ interrogare dñm: ſ ego
odi eũ: q̃a non ꝓphat mihi bonũ ſ malũ· mi-
cheas fili⁹ iemla. Cui ioſaphat ait: Ne loq̄r̄
ita rex. Vocauit ḡ rex iſrl̃ eunuchũ quẽdã ⁊
dixit ei. Feſtina adducẽ micheã filiũ iemla.
Rex aũt iſrahel ⁊ ioſaphat rex iuda ſedebãt
vn⁹q̃ſq; i ſolio ſuo veſtiti cultu regio in area
iux̃ oſtiũ porte ſamarie. ⁊ vniuerſi ꝓphe pro-
phabãt i ꝓſpectu eor̄. Fecit aũt ſibi ſedechias
fili⁹ chanaã cornua ferrea ⁊ ait. Hec dic̃ dñs
His ventilabis ſyriã donec deleas eã. Oẽſq;
ꝓphe ſiliter ꝓphabant dicẽtes: Aſcende in
ramoth galaad ⁊ vade ꝓſpe. ⁊ tradet dñs i

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

man⁹ regis. Nūc⁹ ꝙo q̄ ierat ut vocaret mi-
chēā locut⁹ est ad eū dicēs: Ecce sermones
ꝓphārū ore vno regi bona p̄dicāt. Sit ḡ ser-
mo tu⁹ sīlis eoꝝ. & loq̄re bona. Cui michēas
ait: Viuit dñs: q̄a q̄cūq; dixerit mi dñs hoc
loq̄r. Venit itaq; ad regē. & ait illi rex. Mi-
chēa ire vel⁹ i ramoth galaad ad ad p̄liādū:
an cessare? Cui ille respōdit: Ascēde & vade
ꝓspe. & tradet dñs i manu regis. Dixit autē
rex ad eū: Iterꝝ atq; iterꝝ adiuro te ut nō lo-
quar mihi nisi q̄ vērū est i noie dñi. Et ille
ait: Vidi cūctū isrl dispsū i montib⁹ q̄si oues
nō hītes pastorē. Et ait dñs: Nō habēt isti
dūm reuertat vnusq̄sq; i domū suā in pace.
Dixit ḡ rex isrl ad ioſaphat: Nunqnid non
dixi tibi q̄a non ꝓphētat mihi bonū sed semp
malū? Ille ꝙo addēs ait: Propter hoc audi
sermonē dñi. Vidi dñm sedentem sup soliū
suū. & cūm exercitū celi assistentē ei a dextris
a sinistris. Et ait dñs Quis decipiet achab re-
gē isrl ut ascēdat & cadat i ramoth galaad?
Et dixit vn⁹ ꝙba b⁹ cemōi. & ali⁹ aliē. Egres-
sus est aūt spūs. & stetit cora dño. & ait: Ego
decipiā illū. Cui locut⁹ est dñs: In q̄? Et ille
ait: Egrediar. & ero spūs mēdax in ore oiuz
ꝓphārū ei⁹. Et dixit dñs: Decipies & p̄ualebis
egredē & fac ita. Nūc igit ecce dedit dñs spi-
ritū mendacij i ore oiuz ꝓphārū tuorū qui hic
sūt. & dñs locut⁹ ē ꝰ te malū. Accessit aūt se-
dechias fili⁹ chanaā. & percussit michēā in ma-
xillā. & dixit: Vbe ne ḡ dimisit spūs dñi. & lo
cut⁹ ē tibi? Et ait michēas. Videbis videbis
illa quādo ingredieris cubiculū intra cubi-
culū ut abscōdaris. Et ait rex isrāel. Tol-
lite michēam & maneat apud āmon p̄nci-
pem ciuitatis & apud ioas filium amalech:
& dicite eis: Hec dicit rex: Mittite virū istū
in carcerē. & sustentate eū pane tribulatio-
nis & aqua angustie: donec reuertar in pace.
Dixitq; michēas: Si reuersus fueris i pace
nō ē locut⁹ i me dñs. Et ait: Audite ꝓpli cēs
Ascēdit itaq; rex isrl & ioſaphat rex iuda i ra
moth galaad. Dixit itaq; rex isrāel ad ioſa-
phat: Sume arma. & i gredē plīū. & induere
vestib⁹ tuis. Porro rex isrl mutauit habitum
suū. & ingressus ē bellū. Rex autē syrie p̄cepat
p̄ncipib⁹ curruū triginta duob⁹ dicens: Non
pugnabit ꝰ maiorē & maiorē quēpiā nisi ꝰ re-
gem isrl solū. Cū ḡ vidissent p̄ncipes curruū
ioſaphat suspicati sūt q̄ ipe eēt rex isrl. & ipse
tu facto pugnabāt ꝰ eū. Et exclamauit ioſa-
phat. Intellexeruntq; p̄ncipes curruū q̄ nō
eēt rex isrl. & cessauerūt ab eo. Vir aūt quidā
tetendit arcū i icertū sagittā dirigēs. & casu
p̄cussit regē isrl inter pulmonem & stomachū.
At ille dixit aurigę suo. Verte manū tuā. &
ejce me de exercitu: q̄a grauiter vulneratus sū.
Cōmissū ē ḡ p̄liū i die illa. Et rex isrl stabat
i curru suo ꝰ syros. & mortu⁹ est vespe. Flue-
bat aūt sanguis plage i sinū curr⁹. & p̄co in-
sonuit i vniuerso exercitu añq̄ sol occūbēt
dicēs. Unusq̄sq; reuertat i ciuitatē & i terrā
suā. Mortu⁹ ē aūt rex. & p̄lat⁹ est in samariā
Sepelierūtq; regē i samaria. & lauerūt curri ū
ei⁹ i piscina samarie. & linxerūt canes sāgui-
nē ei⁹. & habenas lauerūt iux̄ ꝙbū dñi q̄ lo-
cut⁹ fuerat. Reliq̄ aūt sermonū achab & vni-
uersa q̄ fecit. & domus eburnea quā edificauit
cūctarūq; vrbiū q̄s extruxit nōne hec scripta
sūt i libro sermonū dierū regū isrl? Dormiuit
ḡ achab cū p̄rib⁹ suis. & regnauit ochozias fili⁹
ei⁹ p eo. Iosaphat ꝙo fili⁹ asa regēre cepat
sup iudā āno q̄rto achab regis isrl. Triginta-
q̄nq; ānoꝝ erat cū regnare cepisset. & viginti-
q̄nq; ānis regnauit i irl̄m. Nomen matris ei⁹
azuba filia salai. Et ābulauit i oi via asa pa
tris sui. & nō declinauit ex ea. Fecitq; q̄ rec-
tū ē in cōspectu dñi: verūtn̄ excelsa nō abstu-
lit. Adhuc.n. ꝓpl⁹ sacrificabat & adolebat
incensū i excelsis. Pacemq; habuit ioſaphat
cū rege isrl. Reliq̄ aūt ꝙboꝝ ioſaphat & opa
ei⁹ q̄ gessit & p̄lia nōne hec scripta sūt i li⁹ ꝙboꝝ
dierū regū iuda? Sꝫ & reliq̄as effeminatorū
q̄ remanserāt in diebus asa p̄ris ei⁹ abstulit
de ēra. Nec erat tūc rex constitut⁹ in edom. Rex
ꝙo ioſaphat fecerat classes i mari q̄ nauiga-
rent i opbir ꝓpter aurū. & ire nō potuerūt: quia
confracte sūt in asyongaber. Tūc ait ochozias
fili⁹ achab ad ioſaphat: Vadāt serui mei cū
tuis i nauib⁹. Et noluit ioſaphat. Dor-
miuitq; ioſaphat cū p̄rib⁹ suis. & sepult⁹ ē cū
eis i ciuitate dauid p̄ris sui. & regnauitq; ioram
fili⁹ ei⁹ p eo. Ochozias aūt fili⁹ achab regnare
cepat sup isrl in samaria anno septiodecimo
ioſaphat regis iuda: & regnauitq; sup isrl duobus
ānis. Et fecit malū i conspectu dñi. & ābulauit
i via p̄ris sui & matris sue & i via hieroboā fili
nabath q̄ peccare fecit isrl. Seruiuitq; baal
& adorauit eū. & irritauit dñm deū isrl iuxta
omnia que fecerat pater eius.

Explicit p̄m⁹ lib⁹ Malachim .i. Regū tertius.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Incipit secūdus liber Malachim
idest quartus regum. Caplm I

OCheuaricat⁹ ē aut̄ moab in
isrł: p⁹ q̄ moꝛtu⁹ est achab.
Ceciditq; ochoçias p cāncel-
los cenaculi sui qđ habebat
in samaria ⁊ egrotauit: mi-
sitq; nūcios dicens ad eos:
Ite cōsulite belçebub deū accaron: vtrum
viuē queam de infirmitate mea hac. Angel⁹
aut̄ dñi locut⁹ ē ad heliam thesbiten dicēs:
Surge ascende in occursū nūciorū regis sa-
marie. ⁊ dices ad eos. Nūq̄d nō est de⁹ in isrł
ut eat̄ ad cōsulēdū belçebub deū accaron?
Quā obꝛē hec dicit dñs. De lectulo sup quem
ascendisti nō descendes: sed morte moꝛieꝛ. Et
abiit helias: reuersiq; sūt nuncij ad ochoçiā.
Qui dixit eis: Quare reuersi estis? At illi
rndерūt ei. Vir occurrit nob. ⁊ dixit ad nos.
Ite reuertimini ad regē q̄ misit vos: ⁊ dice-
tis ei. Hec dicit dñs. Nūq̄d q̄a nō erat deus
in isrł mittis ut cōsulat belçebub de⁹ accaron?
Idcirco de lectulo sup quē ascendisti nō de-
scēdes: sed morte moꝛieꝛ. Qui dixit eis. Cui⁹
figure ⁊ habitus ē vir q̄ occurrit vobis. ⁊ lo-
cut⁹ est vba hec? At illi dixerūt. Vir pilos⁹
⁊ çona pellicea accinct⁹ renib⁹. Qui ait: he-
lias thesbites ē. Misitq; ad eū q̄nq̄genariū
principem: ⁊ q̄nquaginta qui erant sub eo.
Qui ascēdit ad eū: sedētiq; in vertice mōtis
ait. Homo dei: rex p̄cepit ut descendas. Re-
spōdēsq; helias dixit q̄nq̄genario. Si hō dei
sū: descēdat ignis de celo. ⁊ deuoꝛet te ⁊ q̄n-
q̄gita tuos. Descēdit ḡ ignis de celo. ⁊ deuo-
rauit eū: ⁊ q̄nq̄ginta q̄ erāt cū eo. Rursūq;
misit ad eū p̄ncipem q̄nq̄genariū alterū: ⁊
q̄nq̄gita cū eo. Qui locut⁹ ē illi. Homo dei:
hec dicit rex. Festina descēde. Rndens helias
ait. Si hō dei ego sū: descēdat ignis de celo ⁊
deuoꝛet te ⁊ q̄nq̄gita tuos. Descēdit ḡ ignis
de celo ⁊ deuoꝛauit illum. ⁊ q̄nq̄ginta eius.
Iterū misit p̄ncipē q̄nq̄genariū ētiū: ⁊ q̄nq̄-
ginta q̄ erāt cū eo. Qui cū venisset curuauit
genua cōtra heliam: ⁊ p̄cat⁹ est eum ⁊ ait. Homo
dei: noli despicere aiam meā. ⁊ aias seruoꝛū
tuoꝛ q̄ mecū sūt. Ecce descēdit ignis de celo
⁊ deuoꝛauit duos p̄ncipes q̄nq̄genarios pri-
mos. ⁊ q̄nq̄genos q̄ cū eis erāt. Ez nūc ob-
secro ut misereaꝛis aie mee. Locut⁹ ē aut̄ an-
gelus dñi ad heliam dicēs. Descende cū eo
ne timeas. Surrexit igit̄ ⁊ descēdit cum eo
ad regem: ⁊ locut⁹ ē ei. Hec dicit dñs. Quia
misisti nūcios ad cōsulendū belçebub deum
accaron q̄si nō esset de⁹ i isrł a q̄ posses inꝛo-
gare sermonē: idō de lectulo sup quem ascen-
disti nō descēdes: sed morte moꝛieꝛ. Mortu⁹
ē aut̄ iux̄ sermonē dñi quē locut⁹ ē helias. ⁊
regnauit ioꝛam frater ei⁹ p eo: anno secūdo
ioꝛam filij iosaphat regis iude. Nō. n. hebat
filiū. Reliq̄ aut̄ vboꝛ ochoçie q̄ opat⁹ ē nōne
hec scripta sūt i libꝛo ⁊moꝛū dieꝝ regū isrł? II

Actū ē aut̄ cū leuare vellet dñs he-
liam p turbinē i celum: ibāt helias ⁊
heliseus de galgalis. Dixitq; helias
ad heliseū. Sede hic: q̄a dñs misit me vsq;
in bethel. Cui ait heliseus. Viuit dñs. ⁊ viuit
aia tua: q̄a nō derelinquā te. Cūq; descēdis-
sent bethel: egressi sūt filij ꝓphaꝝ qui erāt in
bethel ad heliseū. ⁊ dixerunt ei. Nūq̄d nosti
q̄a hodie dñs tollet dñm tuum a te? Qui re-
spōdit. Et ego noui. Silete. Dixit aut̄ helias
ad heliseū. Sede hic: quia dñs misit me in
hiericho. Et ille ait. Viuit dñs. ⁊ viuit aia
tua q̄a nō derelinquā te. Cūq; venissent hie-
richo: accesserūt filij ꝓphaꝝ q̄ erāt i hierícho
ad heliseum. ⁊ dixerūt ei. Nūq̄d nosti: quia
dñs hodie tollet dñm tuum a te? Et ait. Et
ego noui. Silete. Dixit autē ei helias. Sede
hic: q̄a dñs misit me vsq; ad ioꝛdanē. Qui
ait. Viuit dñs. ⁊ viuit aia tua: q̄a non dere-
linquā te. Ierūt igit̄ ābo pariter. ⁊ q̄nq̄ginta viri
de filijs ꝓphaꝝ secuti sūt eos. Qui ⁊ steterūt
e cōtra longe. Illi aut̄ ambo stabāt sup ioꝛdanē.
Tulitq; helias pallium suū ⁊ inuoluit illud: ⁊
percussit aq̄s q̄ diuise sūt i vtrāmq; partē: ⁊ trā-
ierūt ābo p siccū. Cūq; trāsissent: helias dixit
ad heliseum. Postula qđ vis: ut faciam tibi
ant̄q; tollar a te. Dixitq; heliseus. Obsecro ut
fiat i me duplex spūs tuus. Qui rndit. Rem
difficilē postulasti. Attamen si videris me q̄n
tollar a te: erit qđ petisti: si aut̄ non videris
nō erit. Cūq; pgerēt ⁊ incedētes sermocina-
rent: ecce curr⁹ igne⁹ ⁊ equi ignei diuiserunt
vtrūmq;. Et ascēdit helias p turbinem in celū.
Heliseus aut̄ videbat: ⁊ clamabat. Pater mi pa-
ter mi: curr⁹ isrł ⁊ auriga ei⁹. Et non vidit eum
amplius. Apprehēditq; vestimēta sua. ⁊ scidit il-
la i duas partes. Et leuauit palliū helie qđ ce-
ciderat ei. Reuersusq; stetit sup ripā ioꝛda-
nis ⁊ pallio helie qđ ceciderat ei percussit aq̄s
⁊ non sūt diuise. Et dixit. Vbi est deus helie

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

etiã nũc? Percussitq; aq̃s: 7 diuise sunt huc atq; illuc: 7 trãsijt hẽlise⁹. Videntes autẽ filij pphax q̃ erãt in hiericho ẽcoutra dixerunt. Requieuit spũs hẽlie sup hẽliseũ. Et ẽnientes ioccursũ ei⁹ adorauerũt eũ pni in trã·dixerũtq; illi. Ecce cũ seruis tuis sunt q̃nq̃ginta viri fortes·qui pñt ire. 7 q̃rere dñm tuũ: ne forte tulerit eũ spũs dñi 7 piecerit eũ in vnũ mõtiũ aut i vnã valliũ. Qui ait. Nolite mittere. Coegerũtq; eũ: ẽnec acq̃escẽt 7 dicẽt: Mittite. Et miserũt q̃nq̃gita viros. Qui cũ q̃sissent trib⁹ dieb⁹: nõ inuenerũt. Et reuersi sũt ad eũ. At ille hẽitabat in hiericho: 7 dixit eis. Nũq̃d nõ dixi vob: nolite mittẽ? Dixerũt quoq; viri ciuitatẽ ad hẽliseũ. Ecce habitatio ciuitatẽ bui⁹ optima ẽ sicut tu ipse dñe pspicis·ꝫ aq̃ pessime sũt: 7 ẽra sterilis. At ille ait. Afferte mihi vas nouũ: 7 mittite i illud sal. Qõ cũ attulissent: egressus ad fontẽ aq̃rũ misit i illũ sal. 7 ait. Hec dicit dñs⁹ Sanaui aq̃s has. 7 nõ erit vltra i eis mors neq; sterilitas. Sanate sũt g̃ aque vsq; i diẽ hãc; iux̃ vbũ hẽlisei qõ locut⁹ ẽ. Ascẽdit aũt inde hẽlise⁹ in bethel. Cũq; ascenderẽt p viam: pueri parui egressi sunt ẽ ciuitate: 7 illudebant ei dicẽtes. Ascẽde calue: ascẽde calue. Qui cũ respexisset vidit eos. 7 maledixit eis i noie dñi. Egressiq; sunt duo vrsi·ẽ saltu. 7 lacerauerũt ex eis q̃dragintaduos pueros. Abijt aũt inde in montẽ carmeli: 7 inde reuersus est in samariam.

III

Oram ioram filius achab regnauit sup̃ isrl̃ in samaria: ãno ẽcimooctauo iosaphat regis iude. Regnauitq; duodecim ãnis. 7 fecit malũ coram dño: ꝫ nõ sicut pr̃s⁹ 7 mr̃. Tulit. n. statuas baal q̃s fecerat pr̃ eius: ẽrũtñ i pctis hieroboã filij nabath qui ẽccare fecit isrl̃ adhẽsit: nec recessit ab eis. Porro mesa rex moab nutriebat ẽcora multa. 7 soluebat regi isrl̃ cẽtũ milia agnox 7 cẽtũ milia arietũ cũ ẽlleribus suis. Cũq; mortu⁹ fuisset achab: p̃uaricat⁹ est fedus qõ habẽbat cũ rege isrl̃. Egressus est igit̃ rex ioram i die illa ẽ samaria. 7 recẽsuit vniuersũ isrl̃: misitq; ad iosaphat regem iuda dicens. Rex moab recessit a me: ẽni mecũ ꝫ eũ ad p̃liũ. Qui rñdit. Ascẽdã. Qui me⁹ est tu⁹ est· pp̃l'us me⁹ pp̃l'us tuus: 7 equi mei equi tui. Dixitq;. Per quã viã ascendem⁹? At ille respondit. Per ẽsertum idumee. Perrexerunt igit̃ rex isrl̃ 7 rex iuda 7 rex edom. 7 circuierũt p viã septẽ dier̃: nec erat aq̃ exercitui 7 iumẽtis q̃ seq̃bant̃ eos. Dixitq; rex isrl̃. Heu hẽu heu. Cõgregauit nos dñs tres reges·ut traderet i manu moab. Et ait iosaphat. Est ne hic pphã dñi: ut ẽpcemur dñm p eum? Et rñdit vn⁹ ẽ seruis regis isrl̃. Est hic hẽliseus fili⁹ saphat q̃ fundebat aquã sup man⁹ hẽlie. Et ait iosaphat. Est apud eũ sermo dñi? Descẽditq; ad eũ rex isrl̃ 7 iosaphat rex iuda. 7 rex edom. Dixit aũt hẽliseus ad regem isrl̃. Quid mihi 7 tibi ẽ? Vade ad pphas pr̃is tui 7 mr̃is tue. Et ait illi rex isrl̃. Quare cõgregauit dñs tres reges hos ut tradẽt eos i man⁹ moab? Dixitq; ad eũ hẽliseus. Viuit dñs exercituũ in cui⁹ conspectu sto: q̃ si non vultũ iosaphat regis iude erubescerem: non attẽdissem q̃dẽ te: nec respexissem. Nunc aũt adducite mihi psalten. Cũq; caneret psaltes facta ẽ sup eũ man⁹ dñi. Et ait. Hec dic dñs. Facite alueũ torrẽtẽ bui⁹ fossas 7 fossas. Hec n. dicit dñs. Nõ videbit̃ ẽntũ neq; pluuiã: 7 aluc⁹ iste replebit̃ aq̃s. 7 bibetis vos 7 familie vr̃e 7 iumẽta vr̃a. Parũq; ẽ hoc in ꝫspectu dñi: insup tradet etiã moab i man⁹ vr̃as. Et pcutietis cẽm ciuitatẽ munitã 7 cẽm vrbẽ electã 7 vniuersũ lignũ fructiferũ succidetis: cũctosq; fontes aq̃x obturabitis. 7 omnem agrũ egregiũ opietis lapidib⁹. Factũ ẽ igitur mane q̃n sacrificiũ offerri solet: 7 ecce aque ẽniebãt p viã edom. 7 repleta ẽ ẽra aquis. Vniuersi aũt moabite audiẽtes q̃ ẽscẽdissent tres reges ut pugnarent aduersus eos. cõuocauerũt ẽs q̃ accincti erãt balthẽo ẽsup 7 steterũt in ẽminis. Primoq; mane surgentes. 7 orto iã sole ex aduerso aq̃rũ: viderunt moabite ẽ aq̃s rubras q̃si sanguinẽ: dixerũtq;. Sãguis gladij ẽ. Pugnauerũt reges ẽ se 7 cesi sũt mutuo. Nũc pge ad p̃dã moab. Perrexerũtq; i castra isrl̃. Porro cõsurgens isrl̃ pcussit moab: at illi fugerũt corã eis. Venerũt igit̃ q̃ vicerãt. 7 pcusserunt moab. 7 ciuitates ẽstruxerũt. 7 ẽm agrũ optimũ mittẽtes singuli lapides repleuerũt: 7 vniuersos fontes aq̃x obturauerũt. 7 oia ligna fructifera succiderunt: ita ut muri tm̃ fictiles remanerẽt. Et circũdata ẽ ciuitas a fũdibularijs: 7 magna ex pte pcussa. Qõ cũ vidisset rex moab p̃ualuisse. s. hostes·tulit secum septingentos viros educẽtes gladios ut irrũpẽrẽt ad regẽ edom. 7 nõ potuerũt. Arripiensq; filiũ suũ p̃mogenitũ q̃ regnatur⁹ erat

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

p eo obtulit holocaustū sup murū. ⁊ facta ē indignatio magna i isrl': Staticp receſſerūt ab eo: ⁊ reuerſi ſunt in terrā ſuā. IIII

Mulier aūt q̄dā de vxoribꝰ pphārum clamabat ad helisēū dicēs: Seruus tuꝰ vir meꝰ mortuꝰ ē. ⁊ tu nosti quia fuꝰ tuꝰ fuit timēs deū. Et ecce creditor venit ut tollat duos filios meos ad ſuiēdū sibi. Cui dixit helisēꝰ. Quid vis ut faciā tibi? Dic mihi. Quid habes i domo tua? At illa rndit. Nō habeo ācilla tua q̄cq̄ i domo mea nisi pauxillum olei quo vngar. Cui ait. Vade: pete mutuo ab oibꝰ vicinis tuis vasa vacua nō pauca. ⁊ ingredere ⁊ claude ostiū tuū cū intrinsecꝰ fuerit tu ⁊ filij tui. ⁊ mitte inde in oīa vasa hec. ⁊ cū plena fuerit tolles. Iuit itaq̄ mulier ⁊ clausit ostiū sup se ⁊ sup filios suos. Illi offerebāt vasa: ⁊ illa infūdebat. Cūq̄ plena fuissent vasa: dixit ad filiū suū. Affer mihi adhuc vas. Et ille rndit. Non habeo Stetitq̄ oleū. Venit aūt illa ⁊ indicauit hoī dei. Et ille. Vade inq̄t vēde oleū ⁊ redde creditori tuo: tu aūt ⁊ filij tui viuite de reliquo. Facta ē aūt q̄dā dies. ⁊ trāsibat helisēꝰ p ſunā ciuitatē. Erat aūt ibi mulier magna: q̄ tenuit cū ut comedēt panē. Cūq̄ frequēt ide trāsiret: diuertebat ad eā ut comedēt panē. Que dixit ad virū ſuū. Animaduerto q̄ vir dei ſcūs ē iſte: q̄ trāsit p nos frequēt. Faciamꝰ q̄ cenaculū paruū. ⁊ ponamꝰ ei in eo lectulū ⁊ mēſam ⁊ ſellā ⁊ cādelabrū: ut cū venerit ad nos maneat ibi. Facta ē q̄ dies q̄dā. ⁊ veniens diuertit in cenaculum: ⁊ requieuit ibi. Dixitq̄ ad gieçi puerū ſuū. Voca ſunamiten iſtā. Qui cū vocaſſet eā. ⁊ illa ſtetiſſet corā eo: dixit ad puerū ſuū. Loqre ad eam. Ecce ſedule i oibꝰ miniſtraſti nobis: q̄d vis ut faciā tibi? Numq̄d habes negociū: ⁊ vis ut loquar regi ſiue principi militie? Que rndit. In medio pplī mei habito. Et ait: Quid q̄ vult ut faciā ei? Dixitq̄ gieçi. Ne q̄ras: Filiū n. nō hz. ⁊ vir eiꝰ ſenex ē. Precepit itaq̄ ut vocaret eā. Que cū vocata fuiſſet ⁊ ſtetiſſet ante oſtiū: dixit ad eā. In tpe iſto i hac eadē hora ſi vita comes fuerit: hebis ivro filiū. At illa Noli q̄ſo dñe mi vir dei: noli mentiri ācille tue. Et pcepit mulier ⁊ pepit filiū i tpe. ⁊ i hora eadē q̄ dixerat helisēꝰ. Creuit aūt puer. ⁊ cū eēt q̄dā dies ⁊ egreſſus iſſet ad patrē ſuū ad meſſores: ait pri ſuo. Caput meū dole. caput meū dole. At ille dixit puero. Tolle ⁊ duc eū ad matrē ſuā. Qui cū tuliſſet ⁊ duxiſſet eū ad matrē ſuā: poſuit eū illa sup genua ſua vsq̄ ad meridiē: ⁊ mortuꝰ ē. Aſcēdit aūt ⁊ collocauit eū sup lectū hois dei: ⁊ clauſit oſtiū. Et egreſſa vocauit virū ſuū. Et ait. Mitte mecū obſecro vnū de pueris ⁊ aſinā: ut excurrā vsq̄ ad hoiez dei. ⁊ reuertar. Qui ait illi. Quā ob cauſā vadis ad eū? hodie nō ſūt kalēde neq̄ ſabbatū. Que rndit. Vade. Strauitq̄ aſinā. ⁊ pcepit puero. Mina ⁊ ppera: ne mihi morā facias in eūdo: ⁊ hoc age q̄ pcipio tibi. Profecta ē igitur: ⁊ venit ad virū dei i montē carmeli. Cūq̄ vidiſſet eā vir dei decōtra: ait ad gieçi puerū ſuū. Ecce ſunamitis illa. Vade q̄ i occurſū ei: ⁊ dic ei Recte ne agit circa te ⁊ circa virū tuū. ⁊ circa filiū tuū? Que rndit. Recte. Cūq̄ veniſſet ad virū dei i montē: apphēdit pedes eiꝰ. ⁊ acceſſit gieçi ut amoueret eam. Et ait hō dei. Dimitte illā. Ania. n. eiꝰ i amaritudine eſt: ⁊ dñs celauit a me. ⁊ nō indicauit mihi. Que dixit illi. Numquid petiui filium a dño meo? Numq̄d nō dixi tibi: ne illudas me? Et ille ait ad gieçi. Accinge lūbos tuos. ⁊ tolle baculū meū i manu tua ⁊ vade. Si occurrerit tibi hō nō ſalutes eū. ⁊ ſi ſalutauerit te q̄ſpiā nō rndeas illi. Et pones baculū meū sup faciē pueri. Porro mat pueri ait. Viuit dñs ⁊ viuit aia tua: nō dimittā te. Surrexit q̄ ⁊ ſecutꝰ ē eā. Gieçi autē pceſſerat añ eos: ⁊ poſuerat baculū sup faciē pueri. ⁊ nō erat vox neq̄ ſenſus. Reuerſuſq̄ ē i occurſū eiꝰ. ⁊ nūciauit ei dicēs. Nō surrexit puer. Ingreſſus ē q̄ helisēꝰ domū: ⁊ ecce puer mortuus iacebat in lectulo eiꝰ. Ingreſſuſq̄ clauſit oſtium ſuper se ⁊ sup puerum: ⁊ orauit ad dñm. Et aſcēdit ⁊ incubuit sup puerū: poſuitq̄ os ſuū sup os eiꝰ, ⁊ oculos ſuos sup oculos eius: ⁊ manꝰ ſuas sup manꝰ eiꝰ. ⁊ incuruauit se sup eū. ⁊ calefacta ē caro pueri. At ille reuerſus deambulabat i domo semel huc atq̄ illuc. ⁊ aſcēdit ⁊ incubuit sup eū. Et oſcitauit puer ſepties: aperuitq̄ oculos. Et ille vocauit gieçi ⁊ dixit ei. Voca ſunamiten hāc. Que vocata ingreſſa ē ad eū. Qui ait. Tolle filiū tuū. Venit illa ⁊ corruit ad pedes eiꝰ. ⁊ adorauit sup terrā. Tulitq̄ filiū ſuū ⁊ egreſſa ē. ⁊ helisēꝰ reuſus ē i galgala: Erat aūt fames i terra. ⁊ filij pphārū habitabāt corā eo: dixitq̄ vni de pueris ſuis. Pone ollā grādē: ⁊ coque pulmētū filijs pphārū. Et egreſſus ē vnꝰ in agrū

m

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ut colligeret herbas agrestes. Inuenitq; q̃si vitē silueſtrē: & collegit ex ea coloq̃ntidas agri & iplenit palliū suū. & reuersus cōcidit i ollā pulmēti. Nesciebat.n.q̃d cēt. Infuderūt ḡ socijs ut comederent. Cūq; gustassent de coctiōe exclamauerūt dicētes. Mors in olla vir dei. Et nō potuerūt comedē. At ille. Afferte inq̃t farinā. Cūq; tulissent misit i ollam & ait. Infūde turbe ut comedāt. Et non fuit amplius q̃q̃ amaritudinis i olla. Vir āt q̃dā venit de balsalisa deferēs viro dei panes p̄mitiaꝝ. & viginti panes ordeaceos: & frumētū nouū i pera sua. At ille dixit. Da pplo ut comedat. Rñditq; ei minister ei⁹. Quantū est h ut apponā coram cētū viris? Rursū ille: Da ait populo ut comedat. Hec.n. dicit dñs Comedent: & superit. Posuit itaq; coram eis. Qui comederūt. & supfuit iux̄ ꝟbū dñi. V

Naaman p̄nceps militie regis syrie erat vir magn⁹ apud dñm suum: & honorat⁹. Per illū.n. dedit dñs salutē syrie. Erat āt vir fortis & diues: & leprosus Porro de syria egressi fuerāt latrūculi. & captiuā duxerāt de tra isrl puellā paruulā: q̃ erat i obsequio vxoris naaman. Que ait ad dñam suā. Vtinā fuisset dñs me⁹ ad pphām q̃ ē i samaria: pfecto curasset eū a lepra quā habz. Ingress⁹ ē itaq; naaman ad dñm suū: & nūciauit ei dicēs. Sic & sic locuta ē puella de tra isrl. Dixitq; ei rex syrie. Vade. & mittam lras ad regem isrl. Qui cū pfect⁹ eēt & tulisset secū decē talēta argēti & sex milia aureos. & decē mutatoria vestimentoꝝ: detulit lras ad regē isrl i hac ꝟba. Cū accepis epl̄am hāc: scito q̃ miseri ad te naaman seruū meū ut cures eū a lepra sua. Cūq; legisset rex isrl lras: scidit vestimēta & ait. Nūquid deus ego sū ut occidere possim & viuificare: q̃a iste misit ad me ut curē hoiem a lepra sua? Aduertite & videte: q̃t occasiōes q̃rat aduersū me. Vt cū audisset helise⁹ vir dei scidisse videlz regem isrl vestimēta sua: misit ad eū dicēs: Quare scidisti vestimenta tua? Veniat ad me. & sciat ee pphaz i isrl. Venit ḡ naamā cū eq̃s & curru⁹. & stetit ad ostiū domus heliseī. Misitq; ad eū helise⁹ nūciū dicēs. Vade & lauare septies i iordane. & recipiet sanitatē caro tua atq; mūdaberis. Iratus naaman recedebat dicēs. Putabā q̃ egrederet ad me & stans inuocaret nomē dñi sui: & tāgēt manu sua locū lepre: & curaret me. Nunq̃d nō meliores sūt abana & pharfar fluuij damasci oib⁹ aq̃s isrl. ut lauer i eis & mūder? Cū ḡ ꝟtisset se & abiret indignās: accesserūt ad eū serui sui. & locuti sūt ei. Pr̄: & si rem grauem dixisset tibi pp̄ha certe facē debueras: Quanto magis q̃a nūc dixit tibi lauare & mūdaberis? Descēdit & lauit septies in iordane iux̄ sermonē viri dei. & restituta ē caro ei⁹ sicut caro pueri paruuli. & mūdat⁹ ē. Reuersusq; ad vix̄ dei cum vniuerso comitatu suo: venit & stetit coram eo & ait. Vere scio q̃ non sit ali⁹ de⁹ in vniuersa tra: nisi tm̄ in isrl Obsecro itaq; ut accipias bñdictionē a seruo tuo. At ille rñdit. Viuit dñs añ quē sto. q̃a nō accipiā. Cūq; vim facēt: renit⁹ nō acq̃euit. Dixitq; naaman. Vt vis. Ez obsecro p̄cede mihi ꝟuo tuo: ut tollā on⁹ duox̄ burdonū de tra. Nō.n. faciet vltra seru⁹ tu⁹ holocaustū aut victimā dijs alienis: nisi dño. Hoc āt solū ē de q̃ deprecēris dñm p ꝟuo tuo qñ ingredief dñs me⁹ tēplū remmon ut adoret. & illo initēte sup manū meā. si adorauero i tēplo remmon. adorāte eo i eodē loco: ut ig̃scat mihi dñs seruo tuo p hac re. Qui dixit ei. Vade i pace. Abijt ḡ ab eo: electo tempore. Dixit gieçi puer viri dei. Pepercit dñs me⁹ naaman syro isti: ut nō accipet ab eo q̃ attulit. Viuit dñs q̃a curra p⁹ eū. & accipiā ab eo aliq̃d. Et secut⁹ ē gieçi post tergū naaman. Quē cū vidisset ille currētē ad se: desilijt de curru i occursū ei⁹ & ait. Recte ne sūt oia? Et ille ait. Recte. Dñs meus misit me ad te dicēs. Modo venerūt ad me duo adolescētes de mōte ephraim: ex filijs pphetaꝝ. Da eis talētū argenti. & vestes mutatorias duplices. Dixitq; naaman. Melius ē ut accipias duo talēta. Et coegit eū: ligauitq; duo talēta argēti i duob⁹ saccis. & duplicia vestimēta & ipposuit duob⁹ pueris suis: qui & portauerāt coram eo. Cūq; venisset iā vesp̄i tulit de manu eoꝝ. & reposuit in domo: dimisitq; viros & abierūt: ipse autē ingressus stetit coram dño suo. Et dixit helise⁹. Unde venis gieçi? Qui rñdit. Non iuit seru⁹ tu⁹ quoq̃. At ille ait. Nōne cor meū i p̃nti erat: q̃n reuersus ē de curru suo i occursū tui? Nūc igit̄ accepisti argentū: & accepisti vestes: ut emas oliueta & vineas & oues & boues & seruos & ācillas. Ez lepra naaman adhere bit tibi & semi tuo vsq; i sempiternū. Et egressus est quasi nix ab eo leprosus. VI

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Ojerũt aũt filij ꝓphẽ ad heliseum. Ecce locꝰ in q̃ habitamꝰ coꝝã te angustꝰ ẽ nobis. Eamꝰ vsq; ad iordanẽ & tollãt singuli de silua marias singulas ut edificemꝰ nob ibi locũ ad hitandũ. Qui dixit. Jte. Et ait vnꝰ ex illis. Veni q̃ & tu cũ seruis tuis. Rñdit: Ego veniã. Et abijt cũ eis. Cũq; venissent ad iordanẽ: cedebãt ligna. Accidit aũt ut cũ vnꝰ mãm succidisset cadẽt ferrũ securis i aquã. Exclamauitq; ille & ait. heu heu heu dñe mi: & hipsum mutuo acceperã. Dixit aũt hõ dei. Vbi cecidit? At ille mõstrauit ei locũ. Decidit q̃ lignũ: & misit illuc. Natauitq; ferrũ. Et ait. Tolle. Qui extendit manũ & tulit illud. Rex autẽ syrie pugnabat ꝯ isrl: ꝯsiliũq; inijt cũ seruis suis dicẽs. In loco illo & illo ponamꝰ insidias Misit itaq; vir dei ad regẽ isrl dicẽs: Caue ne trãseas i locũ illũ: qa ibi syri i insidijs sũt Misit itaq; rex isrl ad locũ quem dixerat ei vir dei & ꝓoccupauit eũ. & obſuauit se ibi nõ semel neq; bis. Cõturbatũq; ẽ cor regis syrie ꝑ hac re. & ꝙuocatis ſuis suis ait. Quare nõ indicatis mihi qs ꝓditor mei sit apud regẽ isrl? Dixitq; vnꝰ ſuorũ eius. Nequaq; dñe mi rex: ſ helisæꝰ ꝓphẽta q̃ ẽ in isrl indicat regi isrl oia ꝟba q̃cũq; locutus fueris i cõclaui tuo. Dixitq; eis. Jte & videte vbi sit. ut mittam & capiã eũ. Annũciauerũt ei dicentes: Ecce in dothain. Misit q̃ illuc eq̃s & curruꝫ & robur exercitus. Qui cũ venissent nocte: circũdederũt ciuitatẽ. Cõsurgẽs aũt diluculo miſter viri dei egressus est: viditq; exercitũ i circuitu ciuitatis & eq̃s & curruꝫ. Nũciauitq; ei dicẽs. heu heu heu dñe mi qd faciemus? At ille rñdit. Noli timẽ. Plures enim nobiscũ sũt q̃ cũ illis. Cũq; orasset helisæus ait. Dñe. aperi oculos pueri hui ut videat. Et aperuit dñs oculos pueri. & vidit: qa ecce mons plenꝰ eq̃ & curruũ igneo i circuitu helisei. Hostes ꝟo descẽderũt ad eũ. Porro helisæꝰ orauit ad dñm dicẽs. Percute obsecro gentẽ hãc cecitate. Percussitq; eos dñs ne viderẽt: iuxta ꝟbũ helisei. Dixit aũt ad eos helisæꝰ. Nõ ẽ hec via: neq; ista ẽ ciuitas. Sequimini me. & ostendã vobis virũ quẽ q̃ritis. Duxit q̃ eos i samariã. Cũq; ingressi fuissent in samariã: dixit helisæꝰ. Dñe. aperi oculos istoꝝ ut videãt. Aperuitq; dñs oculos eoꝝ: & viderũt se eẽ in medio samarie. Dixitq; rex isrl ad helisæũ: cũ vidisset eos. Nũqd ꝑcutiã eos pater mi? Et ille ait. Nõ ꝑcuties. Neq; n. cepisti eos gladio & arcu tuo: ut ꝑcutias Sz pone panẽ & aquã coram eis: ut comedãt & bibãt: & vadãt ad dñm suũ. Appositaq; ẽ eis cibꝝ magna ꝓparatio. Et comederũt & biberunt: & dimisit eos: abieruntq; ad dñm suũ. Et vltra nõ venerũt latrones syriei trã isrl. Factũ ẽ aũt pꝰ hãc congregauit benadab rex syrie vniuersũ exercitũ suũ: & ascẽdit & obſidebat samariã. Factaq; est fames magna in samaria: & tãdiu obsessa ẽ donec venũdaret caput asini octogita argẽteis. & q̃rta ps cabi stercoris colũbaꝝ q̃nq; argenteis. Cũq; rex isrl trãsiret ꝑ murꝝ: mulier q̃dã exclamauit ad eũ dicẽs. Salua me dñe mi rex. Qui ait. Nõ te saluet dñs. Unde te possũ saluare? De area uel de torcular? Dixitq; ad eã rex. Quid tibi vis? Que rñdit. Mulier ista dixit mihi: Da filiũ tuũ ut comedamus eũ hodie: & filiũ meũ comedemꝰ cras. Coximꝰ q̃ filiũ meũ. & comedimꝰ: dixiq; ei alta die: Da filiũ tuũ ut comedamꝰ eũ. Que absco dit filiũ suũ. Nõ cũ audisset rex scidit vestimenta sua. & transibat ꝑ murũ. Viditq; omis ppl's ciliciũ q̃ vestiꝰ erat rex ad carnẽ intrinsecꝰ. Et ait rex. Hec ñ faciat deꝰ. & hec addat: si steterit caput helisei filij saphat sup̃ ipsũ hodie. Helisæꝰ aũt sedebat i domo sua: & seniores sedebant cũ eo. Premisit itaq; vir. & anteq; veniret nũciꝰ ille dixit ad senes: Nũqd scitis q̃ miserit filius homicide hic ut ꝑcidat caput meũ? Videte q̃: cũ venerit nũciꝰ claudite ostiũ: & nõ sinatis eũ introire. Ecce. n. sonitꝰ pedũ dñi eiꝰ pꝰ eũ ẽ. Adhuc illo loquẽte eis apparuit nũcius q̃ veniebat ad eũ. Et ait. Ecce tantũ malũ a dño ẽ. Quid amplius expectabo a dño?

VII

Dixit aũt helisæus. Audite ꝟbũ dñi. Hec dicit dñs. In tpe hac cras modius simile vno statere erit. & duo modij ordei statẽ vno i porta samarie. Rñdẽs vnꝰ de ducibꝰ sup̃ cuiꝰ manũ rex icũbebat hoi dei ait. Si dñs feceĩt etiã cataractas i celo: nũq̃d potĩt eẽ qd loq̃ris? Qui ait. Videbis oculis tuis & inde nõ comedes. Quatuor q̃ viri erãt leprosi iuxta introitũ porte: q̃ dixerũt ad inuicẽ. Quid hic ẽ volumꝰ donec moriamur? Siue ingredi voluerimꝰ ciuitatẽ fame moriemur. siue mãserimꝰ hic moriẽdũ nobis est. Venite q̃ & trãsfugiamꝰ ad castra syrie. Si pepercerint nobis viuemꝰ: si ãt occidẽ voluerint

m z

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nibilomin⁹ moriemur. Surrexerũt g̃ ꝛſpi ut ꝛnirẽt ad caſtra ſyrie. Cũq; ꝛniſſent ad ꝑncipiũ caſtroꝝ ſyrie·nullũ ibidẽ rcpperũt Diq; dñs ſonitũ audire fecerat in caſtris ſyrie curruũ ⁊ eq̃ꝝ. ⁊ exercit⁹ plurimi. Dixerũtq; ad iuicẽ. Ecce mercede ꝯduxit aduerſum nos rex iſrl̃ reges ethꝛoꝝ ⁊ egyptioꝝ. ⁊ ꝛnerũt ſup nos. Surrexerũt g̃ ⁊ fugerũt i tenebr̃ſ. ⁊ ꝛeliq̃rũt tẽtoꝛia ſua ⁊ eq̃s ⁊ aſinos i caſtr̃ſ: fugerũtq; aias tm̃ ſuas ſaluare cupientes. Igit̃ cũ ꝛniſſent leꝑſi illi ad ꝑncipiũ caſtroꝝ igreſſi ſũt vnũ tabꝛnaculũ. ⁊ comeꝛũt ⁊ biberũt. Tulerũtq; inde argẽtũ ⁊ aurũ ⁊ ꝛeſtes. ⁊ abierũt ⁊ abſconderũt. Et rurſum reuerſi ſũt ad aliud tabꝛnaculũ. ⁊ inde ſilẽ auferẽtes abſcõderũt. Dixerũtq; ad iuicẽ. Nõ recte facim⁹. Dec. n. dies boni nuncij eſt. Si tacuerim⁹ ⁊ noluerim⁹ nunciare vſq; mane·ſceleris arguemur. Uenite eamus ⁊ nũciem⁹ i aula regis. Cũq; ꝛniſſent ad poꝛtã ciuitatis: narrauerũt eis dicẽtes. Iuim⁹ ad caſtra ſyrie ⁊ nullũ ibidẽ reꝑim⁹ hoiem niſi equos ⁊ aſinos alligatos. ⁊ fixa tẽtoꝛia. Ierũt g̃ poꝛtarij. ⁊ nũciauerũt i palatio regi intrinſec⁹. Qui ſurrexit nocte ⁊ ait ad ſuos ſuos. Dico ꝰbis q̃d fecerit nob̃ ſyri. Sciũt q̃a fame laboꝛam⁹. ⁊ idcirco egreſſi ſũt de caſtris. ⁊ latitant in agris dicentes. Cũ egreſſi fuerint de ciuitate capiem⁹ eos viuos. ⁊ tũc ciuitatẽ igredi poterim⁹. Rñdit aũt vn⁹ ſeruoꝝ eius. Tollam⁹ q̀nq; eq̃s q̃ remãſerũt i vrbe: q̀a ipſi tm̃ ſũt in vniuerſa multitudine iſrl̃. alij. n. cõſũpti ſũt: ⁊ mittentes explorare poterim⁹. Adduxerunt g̃ duos eq̃s: miſitq; rex i caſtra ſyroꝝ dicẽs. Ite ⁊ videte. Qui abierũt p⁹ eos vſq; ad iordanẽ. Ecce aũt ois via plena erat ꝛeſtib⁹ ⁊ vaſis que ꝓiecerant ſyri cũ turbarẽt. Reuerſiq; nũcij idicauerũt regi. Et egreſſus ꝑpl̃us diripuit caſtra ſyrie. factuſq; ẽ modius ſimile ſtatere vno. ⁊ duo modij ordei ſtatere vno: iux̃ ꝰbũ dñi. Poꝛro rex ducẽ illũ i cui⁹ manu icubuerat ꝯſtituit ad poꝛtã: quẽ ꝯculcauit turba i itroitu poꝛte ⁊ moꝛtu⁹ ẽ: iuxta q̃ locut⁹ fuerat vir dei q̃n dꝛſcẽderat rex ad eũ. Factũq; ẽ iuxta ꝓmonẽ viri dei·quẽ dixerat regi q̃n ait: duo modij ordei ſtatere vno erũt ⁊ modi⁹ ſimile ſtatere vno b̃ eodẽ tpe cras i poꝛta ſamarie q̃n rñderat duꝝ ille viro dei ⁊ dixerat·etiã ſi dñs fecerit cataractas i celo nũquid poterit fieri q̃ loq̃r̃ſ: ⁊ dixit ei·videbis oculis tuis ⁊ inde non comedes. Euenit g̃ ei ſicut ꝓdictũ erat. ⁊ cõculcauit eum ꝑpl̃us in poꝛta ⁊ moꝛtuus eſt.

VIII

Heliſe⁹ aũt locut⁹ ẽ ad mulierẽ: cui⁹ viuẽ fecerat filiũ dicẽs. Surge·vade tu ⁊ dom⁹ tua: ⁊ ꝛegrinare vbicũq; reperis. Uocabit. n. dñs famẽ. ⁊ ꝛniet ſup tꝛrã ſeptẽ annis. Que ſurrexit ⁊ fecit iux̃ ꝰbũ bois dei. ⁊ vadens cũ domo ſua: ꝛegrinata ẽ in tꝛra philiſtiim·dieb⁹ multis. Cũq; finiti eẽnt anni ſeptẽ: reuerſa ẽ mulier de tꝛra philiſtiim. Et igreſſa ẽ·ut intꝛpellaret regem ꝑ domo ſua. ⁊ ꝑ agris ſuis. Rex aũt loq̃bat cũ gieçi puero viri dei dicens. Narra mihi oia magnalia q̃ fecit heliſe⁹. Cũq; ille narraret regi quõ moꝛtuũ ſuſcitaſſet·appuit mulier cui⁹ viuificauerat filiũ clamãs ad regẽ ꝑ domo ſua ⁊ ꝑ agr̃ſ ſuis. Dixitq; gieçi. Dñe mi rex hꝫ ẽ mulier: ⁊ hꝫ ẽ fili⁹ ei⁹ quẽ ſuſcitauit heliſe⁹. Et interrogauit rex mulierẽ. Que narrauit ei ꝛa eſſe. Deditq; ei rex eunuchũ vnũ dicẽs. Reſtitue ei oia q̃ ſua ſunt. ⁊ vniuerſos reddit⁹ agroꝝ a die q̃ reliq̃t tꝛrã vſq; ad pñs. Uenit quoq; heliſe⁹ damaſcũ: ⁊ benadab rex ſyrie egrotabat. Nũciauerũtq; ei dicẽtes. Uenit vir dei huc. Et ait rex ad açahel. Tolle tecũ munera ⁊ vade in occurſum viri dei. ⁊ cõſule dñm ꝑ eũ dicẽs. Si euadẽ potero de infirmitate mea hac? Iuit igit̃ açahel i occurſũ ei⁹ bñs ſecũ mũera ⁊ oia bona damaſci onera q̃dragita camelꝝ. Cũq; ſtetiſſet coꝛã eo ait. Fili⁹ tu⁹ benadab rex ſyrie miſit me ad te dicẽs. Si ſanari potero de infirmitate mea hac? Dixitq; ei heliſe⁹. Uade dic ei. Sanaber̃ſ. Poꝛro oñdit mihi dñs q̀a moꝛte moꝛiet̃. Stetitq; cũ eo. ⁊ cõturbatus eſt vſq; ad ſuffuſionẽ vult⁹. Fleuitq; vir dei. Cui açahel ait. Quare dñs me⁹ flet. At ille dixit. Quia ſcio q̃ factur⁹ ſis filijs iſrl̃ mala. Ciuitates eoꝝ munitas igne ſuccẽdes: ⁊ iuuenes eoꝝ iterficies gladio: ⁊ paruulos eoꝝ elides. ⁊ pregnantes diuides. Dixitq; açahel. Quid. n. ſũ ſeru⁹ tu⁹ canis: ut faciã rẽ iſtã magnã? Et ait heliſe⁹. Oſtẽdit mihi dñs te regẽ ſyrie foꝛe. Qui cũ receſſiſſet ab heliſeo: ꝛenit ad dñm ſuũ. Qui ait ei. Quid tibi dixit heliſe⁹? At ille rñdit. Dixit mihi: recipies ſanitatẽ. Cũq; ꝛniſſet dies altera: tulit ſtragulũ ⁊ iſudit aquã: ⁊ expandit ſup faciẽ ei⁹. Quo moꝛtuo regnauit açahel pro eo. Anno q̃nto ioꝛam filij achab regi iſrahel

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

regnauit ioram filius iosaphat rex iuda. Triginta duorum annorum erat cum regnare cepisset: et octo annis regnauit in hierusalem. Ambulauitque in viis regum israel: sicut ambulauerat domus achab. Filia enim achab erat uxor eius. Et fecit quod malum est in conspectu domini. Noluit autem dominus disperdere iudam propter dauid seruum suum: sicut promiserat ei ut daret illi lucernam et filiis eius cunctis diebus. In diebus eius recessit edom ne esset sub iuda: et constituit sibi regem. Venitque ioram cum omnibus curribus suis et exercitus cum eo. Et surrexit nocte: percussitque idumeos qui eum circumdederant. et principes curruum. Populus autem fugit in tabernacula sua Recessit quoque edom ne esset sub iuda usque ad diem hanc. Tunc recessit et lobna in tempore illo. Reliqua autem sermonum ioram et universa quae fecit: nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum iuda? Et dormiuit ioram cum patribus suis: sepultusque est cum eis in ciuitate dauid: et regnauit ochozias filius eius pro eo. Anno duodecimo ioram filii achab regis israel: regnauit ochozias filius ioram regis iude. Triginta duorum annorum erat ochozias cum regnare cepisset: et uno anno regnauit in hierusalem. Nomen matris eius athalia filia amri regis israel. et ambulauit in uiis domus achab: et fecit quod malum est coram domino sicut domus achab. Gener enim domus achab fuit. Abiit quoque cum ioram filio achab ad proeliandum contra hazahel regem syrie in ramoth galaad: et uulnerauerunt syri ioram Qui reuersus est ut curaretur in iezrahel: quia uulnerauerunt eum syri in ramoth proeliante contra hazahel regem syrie. Porro ochozias filius ioram rex iuda descendit ut uiseret ioram filium achab in iezrahel quia egrotabat ibi.

IX

Eliseus autem propheta uocauit unum de filiis prophetarum et ait illi. Accinge lumbos tuos: et tolle lenticulam olei hanc in manu tua. et uade in ramoth galaad. Cumque uenerit illuc: uidebis iehu filium iosaphat filii namsi. Et ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum et introduces in interius cubiculum tenensque lenticulam olei fundes super caput eius. et dices. Haec dicit dominus. Unxi te regem super israel. Aperiesque ostium et fugies. et non ibi subsistes. Abiit ergo adolescens puer prophetae in ramoth galaad: et ingressus est illuc. Ecce autem principes exercitus sedebant. Et ait. Verbum mihi ad te o princeps. Dixitque iehu. Ad quem ex omnibus nobis? At ille dixit Ad te o princeps. Et surrexit: et ingressus est cubiculum. At ille fudit oleum super caput eius. Et ait. Haec dicit dominus deus israel. Unxi te regem super populum domini israel: et percuties domum achab domini tui. Et ulciscar sanguinem seruorum meorum prophetarum. et sanguinem omnium seruorum domini de manu iezabel. Perdamque omnem domum achab. Et interficiam de domo achab mingentem ad parietem. et clausum et nouissimum in israel. Et dabo domum achab sicut domum hieroboam filii nabath. et sicut domum baasa filii achia. Iezabel quoque comedent canes in agro iezrahel: nec erit qui sepeliat eam Aperuitque ostium et fugit. Iehu autem ingressus ad suos domini sui. Qui dixerunt ei. Recte ne sunt omnia? Quid uenit insanus iste ad te? Qui ait eis. Nostis uoluntatem eius et quod locutus sit? At illi responderunt. Falsum est: sed magis narra nobis Qui ait eis. Haec et haec locutus est mihi. Et ait. Haec dicit dominus. Unxi te regem super israel. Festinauerunt itaque et unusquisque tollens pallium suum posuerunt sub pedibus eius in similitudine tribunalis. et cecinerunt tuba atque dixerunt. Regnabit iehu. Conspirauit quoque iehu filius iosaphat filii namsi contra ioram. Porro ioram obsederat ramoth galaad ipse et omnis israel propter hazahel regem syrie. et reuersus fuerat ut curaretur in iezrahel propter uulnera: quia percusserant eum syri proeliante contra hazahel regem syrie. Dixitque iehu. Si placet uobis nemo egrediatur profugus de ciuitate ne uadat et nuncietur in iezrahel. Et ascendit: et profectus est in iezrahel. Ioram enim egrotabat ibi. et ochozias rex iuda descenderat ad uisitandum ioram. Igitur speculator qui stabat super turrim iezrahel: uidit globum iehu uenientis. Et ait. Uideo ego globum. Dixitque ioram. Tolle currum: et mitte in occursum eorum. et dicat uadens Recte ne sunt omnia? Abiit ergo qui ascenderat currum in occursum eius. Et ait. Haec dicit rex: Pacata sunt omnia? Dixitque iehu. Quid tibi et pacis? Transi et sequere me. Nunciauit quoque speculator dicens Uenit nuncius ad eos. et non reuertitur. Misit etiam currum equorum secundum: uenitque ad eos. et ait: Haec dicit rex. Numquid pax est? Et ait iehu. Quid tibi et pacis? Transi et sequere me. Nunciauit autem speculator dicens. Uenit usque ad eos: et non reuertitur. Est autem incessus quasi incessus iehu filii namsi. Properans enim graditur. Et ait ioram: Iungite currum. Iunxerunt currum eius. Et egressus est iehu rex israel et ochozias rex iuda: singuli in curribus suis. Egressique sunt in occursum iehu et inuenerunt eum in agro naboth iezrahelite. Cumque uidisset ioram iehu dixit: Pax est iehu? At ille respondit. Quae pax? Adhuc fornicationes iezabel matris tuae. et ueneficia eius multa uigent. Conuertit autem ioram manum suam: et fugiens ait

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ad ochoçiam. Insidie ochoçia. Porro iehu tetẽdit arcũ manu: & percussit ioram inẽ scapulas. & egressa ẽ sagitta p cor ei9: statimq; corruit in curru suo. Dixitq; iehu ad badacher ducẽ. Tolle, pijce eũ i agro naboth ieçrahelite. Memi.n. qñ ego & tu sedẽtes in curru seqbamur achab prem bui9: q dñs on9 hoc leuauerit sup eũ dicẽs. Si nõ p sanguie naboth. & p sanguine filioz ei9 quem vidi heri ait dñs: reddã tibi i agro isto dicit dñs. Nũc ĝ tolle & pijce eũ i agro iuxt verbũ dñi. Ochoçias aũt rex iuda videns hec. fugit p viã domus horti: psecutusq; ẽ eũ iehu. & ait. Etiã hũc percutite in curru suo. Et percusserũt eũ i ascensu gaber q ẽ iuxt ieblaã. Qui fugit in mageddo & mortu9 ẽ ibi. Et imposuerũt eũ serui ei9 sup currũ suũ & tulerũt in hierm: sepelierũtq; in sepulchro cum patrib9 suis in ciuitate dauid. Anno vndecio ioram filij achab regis isrl regnauit ochoçias sup iudã. veitq; iehu i iezrahel. Porro iezabel introitu ei9 audito depinxit oculos suos stibio. & ornauit caput suũ. & respexit p fenestrã: ingredientẽ iehu p portã. & ait. Nũquid pax pot esse çamri. q interfecit dñm suũ? Leuauitq; iehu faciẽ suã ad fenestrã & ait. Que ẽ ista? Et iclinauerũt se ad eũ duo uel tres eunuchi. & dixerũt. Hec ẽ illa iezabel At ille dixit eis. Precipitate eam deorsũ. Et precipitauerũt eã. Aspersusq; ẽ sanguie paries & eqũs vngule coculcauerũt eã. Cũq; introgressus esset ut comederet bibereteq; ait. Ite & videte maledictã illã & sepelite eã: qa filia regis ẽ. Cũq; issent ut sepelirẽt eam: non inuenerũt nisi caluariã & pedes & sũmas manus Reuersiq; nũciauerũt ei. Et ait iehu. Sermo dñi ẽ: quẽ locut9 ẽ p seruũ suum heliã thesbitẽ dicẽs. In agro iezrahel comedẽt canes carnes iezabel. Et erũt carnes iezabel sicut stercus sup faciẽ tre i agro iezrahel: ita ut nõ possint dicere eunte dicant. hecine ẽ illa iezabel.

X

Erant aũt achab septuaginta filij in samaria. Scripsit ĝ iehu litras. & misit i samariã ad optimates ciuitatis. & ad maiores natu & ad nutricios achab dicẽs. Stati ut acceperitis litras has q hẽt filios dñi vri & curr9 & equs & ciuitates firmas & arma: eligite meliorẽ & eũ q̃ vob placuerit de filijs dñi vri. & eũ ponite super soliũ patris sui. & pugnate p domo dñi vri. Timuerunt illi vehemẽt: & dixerũt. Ecce duo reges nõ potuerũt stare corã eo. & quõ nos valebim9 resistẽ? Miserũt ĝ p̃positi dom9 & p̃fecti ciuitatis & maiores natu & nutricij ad iehu dicẽtes. Serui tui sum9: q̃cũq; iusseris faciem9 nec cõstituem9 nob regẽ. Quecũq; tibi placẽt fac. Rescripsit aũt eis lras secũdo dicẽs Si mei estis & obedit̃ mihi: tollite capita filioz dñi vri: & venite ad me hac eadẽ hora cras i iezrahel. Porro filij regis septuaginta viri apud optimates ciuitatis nutriebant. Cũq; venissent lrẽ ad eos: tulerũt filios regis & occiderũt septuagita viros. & posuerũt capita eoz i cophinis & miserũt ad eũ i iezrahel. Venit aũt nũcius & indicauit ei dicẽs: Attulerũt capita filioz regis. Qui rñdit. Ponite ea ad duos aceruos iuxta introitũ porte vsq; mane. Cũq; diluxisset. egressus ẽ & stãs dixit ad oẽm ppl̃m. Justi estis. Si ego coniuraui ꝯ dñm meũ & interfeci eũ: qs percussit oẽs hos? Videte ĝ nũc qm̃ nõ cecidit de sermonib9 dñi i terrã q̃s locut9 ẽ dñs sup domũ achab. & dñs fecit qd locut9 ẽ i manu serui sui helie. Percussit igit iehu oẽs q reliq erãt de domo achab i iezrahel. & vniuersos optimates ei9 & notos & sacerdotes: donec non remanerẽt ex eo reliqe. Et surrexit & venit i samariã. Cũq; venisset ad camerã pastoz in via. invenit frẽs ochozie regis iuda: dixitq; ad eos. Qui nam estis vos? Qui rñderũt. Fratres ochozie regis sum9. & descẽdim9 ad salutãdos filios reg & filios regine. Qui ait Cõprehendite eos viuos. Quos cũ ꝯphendissent viuos: iugulauerũt eos in cisterna iuxt camerã q̃dragita duos viros. & nõ reliq̃t ex eis quẽq̃. Cũq; abisset inde: inuenit ionadab filiũ rechab i occursũ sibi. & bñdixit ei. Et ait iehu ad eũ. Munq̃d ẽ cor tuũ rectũ cũ corde meo sic cor meũ cũ corde tuo? Et ait ionadab. Est. Si ẽ inq̃t: da m̃ manũ tuã. Qui dedit ei manũ suã. At ille leuauit eũ ad se i currũ: dixitq; ad eũ. Veni mecũ. & vide zelũ meũ p dño. Et imposituũ i curru suo duxit in samariã. Et percussit oẽs q reliq fuerãt de achab in samaria vsq; ad vnũ: iuxt verbũ dñi q̃d locut9 ẽ p heliã. Congregauit ĝ iehu oẽm ppl̃m & dixit ad eos. Achab colui baal pauca. ego aũt colã eum ampli9. Nũc igit oes pphas baal. & vniũsos suos ei9 & cũctos sacerdotes ipsi9 vocate ad me. Nullus sit q̃ non veniat. Sacrificiũ. n. grãde est m̃ baal. Quicũq; defuerit nõ viuet. Porro iehu faciebat hoc insidiose: ut disperderet cultores baal.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et dixit. Scificate diē sollēnē baal. Vocauitq; 7 misit in vniuersos ēmios isrl'. 7 venerūt cūcti serui baal. Nō fuit residu⁹ ne vnus q̄dē q̄ nō veniret. Et ingressi sūt tēplū baal. Et repleta est dom⁹ baal: a sūmo vsq; ad sūmū. Dixitq; bis q̄ p̄erāt sup vestes. Proferte vestimēta vniuersis ḡuis baal. Et ꝓtulerunt eis vestes. Ingressusq; iehu 7 ionadab filiꝰ rechab templū baal: ait cultorib⁹ baal. Perquirite 7 videte: ne quis forte vobiscū sit de ḡuis dñi: ꝫ ut sint ḡui baal soli. Ingressi sūt igitur ut facerēt victimas 7 holocausta. iehu aūt p̄ꝓauerat sibi foris octogīta viros 7 dixerat eis. Quicūq; fugerit de hoīb⁹ bis q̄s ego adduxero i manꝰ vr̄as: aia eiꝰ erit p aia illi⁹. Factū ē aūt cū cōpletū eēt holocaustū: p̄cepit iehu militib⁹ 7 ducib⁹ suis. Ingredimini 7 p̄cutite eos. Nullꝰ euadat. Percusserūtq; eos i ore gladij 7 p̄iecerūt milites 7 duces. Et ierūt i ciuitatē tēpli baal 7 ꝓtulerūt statuā de pbano baal. 7 cōbusserunt 7 cōminuerunt eā. Destruxerūt q̄q; edē baal. 7 fecerūt ꝓ ea latrinas vsq; i diē hāc. Delenit itaq; iehu baal de isrl': verūtn̄ a peccatis hieroboam filij nabath: q̄ peccare fecit isrl': nō recessit nec dereliq̄t vitulos aureos qui erāt i bethel 7 i dan. Dixit autē dñs ad iehu Quia studiose egisti qđ rectū erat 7 placebat i oculis meis. 7 oia q̄ erāt in corde meo feciſti ꝺ domū achab: filij tui vsq; ad q̄rtam generationē sedebūt sup thronū isrl'. Porro iehu nō custodiuit ut ambularet i lege dñi dei isrl' i toto corde suo. Nō. n. recessit a peccatis hieroboam: q̄ peccare fecerat isrl'. In dieb⁹ illis cepit dñs tedē sup isrl'. Percussitq; eos a cathel in vniuersis finib⁹ isrl': a iordane ꝺ orientalē plagā cēm terrā galaad. 7 gad. 7 ruben. 7 manasse. ab aroer q̄ ē sup torrentē arnon 7 galaad 7 basan. Reliq̄ aūt ꝟbox iehu 7 vniuersa q̄ fecit 7 fortitudo eiꝰ: nōne hꝫ scripta sūt i libro ꝟborꝫ dierꝫ regū isrl'? Et dormiuit iehu cū patrib⁹ suis: sepelieruntq; eū i samaria. 7 regnauit ioachaz filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Dies aūt q̄s regnauit iehu super isrl' viginti 7 octo anni sunt in samaria. XI

Athalia ꝟo mr̄ ochozie| videns mortuū filiū suū: surrexit 7 interfecit oē semē regiū. Tollēs aūt iosaba filia regis iorā. soror ochozie ioas filiū ochozie furata ē eū de medio filiorꝫ regis q̄ interficiebant. 7 nutricē eiꝰ de triclinio. 7 abscōdit eū a facie athalie ut nō interficeret: eratq; cū ea sex ānis clam i domo dñi. Porro athalia regnauit sup trā septē ānis. Anno aūt septimo misit ioiada 7 assumēs cēturiōes 7 milites introduxit ad se i tēplū dñi: pepigitq; cum eis fedus. Et adiurans eos i domo dñi ostēdit eis filiū regis: 7 p̄cepit illis dicēs. Iste ē sermo quē facē vetis. Tertia ꝑs vr̄m intret sabbato: 7 obseruet excubias domus regis. Tertia aūt ꝑs sit ad portā seyr: 7 ttia ꝑs sit ad portā q̄ ē pⁱ habitaculū scutariorꝫ: 7 custodietꝫ excubias domꝰ messa. Due ꝟo ꝑtes e vobis oēs egredientes sabbato custodiant excubias domꝰ dñi circa regē: 7 vallabitis eū hñtes arma in manib⁹ vr̄is. Si q̄s autē ingressus fuerit septū tēpli: interficiat'. Eritisq; cū rege introeūte 7 egredīte. Et fecerūt centuriones iuxt̄ oia q̄ p̄cepat eis ioiada sacerdos. Et assumētes singuli viros suos q̄ ingrediebāt' sabbatū cū bis q̄ egredibāt' e sabbato venerūt ad ioiadā sacerdotem. Qui dedit eis hastas 7 arma regis dauid: q̄ erāt in domo dñi. Et steterūt singuli hñtes arma i mānu sua a ꝑte templi dextera vsq; ad ꝑtē sinistrā altaris 7 edis. circū regē. Produxitq; filiū regis. 7 posuit sup eū diadema 7 testimoniū: fecerūtq; eū regē 7 unxerunt: 7 plaudentes manu dixerūt. Viuat rex. Audiuit aūt athalia vocē ꝑpli currēt. 7 ingressa ad turbas i tēplū dñi. vidit regē stantē sup tribunal iuxta morē. 7 cantores 7 turbas ꝑpe eū. 7 omnē ꝑpulū ꝺre letātē. 7 canētē tubis. 7 scidit vestimēta sua clamauitq;: Cōiuratio. ꝙiuratio. Precepit aūt ioiada cēturionib⁹ q̄ erāt super exercitū: 7 ait eis. Educite eā extra septa tēpli 7 q̄cūq; eā secut⁹ fuerit: feriat' gladio. Dixerat. n. sacerdos: nō occidat' i tēplo dñi. Imposuerūtq; ei manꝰ 7 impegerūt eā p viā introitꝰ equꝫ iuxt̄ palatiū. 7 interfecta ē ibi. Pepigit q̄ ioiada fedꝰ inter se 7 regē 7 inter ꝑpulū ut eēt ꝑpls dñi. 7 inter regē 7 ꝑplm. Ingressusq; ē omis ꝑpls tre tēplū baal. 7 destruxerūt aras eiꝰ: 7 imagines cōtriuerūt valide: mathan q̄q; sacerdotem baal occiderūt coram altari. 7 posuit sacerdos custodias in domo dñi: tulitq; centuriones 7 celethi 7 phaleti legiones 7 oēm ꝑplm tre: deduxeruntq; regē de domo dñi. Et venerūt p viam porte scutariorꝫ in palatiū: 7 sedit super thronū regum Letatusq; ē omis ꝑpls tre. 7 ciuitas ꝙquieuit. Athalia aūt occisa ē gladio i domo regis:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

septẽq; annis erat ioas cum regnare cepis-
set.

XII

Anno septimo iehu· regnauit ioas.
Quadragita ãnis regnauit i irlm:
nomẽ matris ei⁹ sebia de bersabee.
Fecitq; ioas rectũ coꝛã dño· cũctis diebus
qb⁹ docuit eũ ioiada sacerdos: ꝛrũtñ excel-
sa nõ abstulit. Adhuc.n. ꝑpl'us imolabat ꝛ
adolebat i excelsis icẽsũ. Dixitq; ioas ad sa-
cerdotes. Oẽm pecuniã scõꝝ q̃ illata fuerit
in tẽplũ dñi a ptereũtib⁹ q̃ offert ꝑ ꝑcio aie
ꝛ quã sponte ꝛ arbitrio coꝛdis sui inferunt
in tẽplũ dñi· accipiãt illã sacerdotes iuxt oꝛ-
dinẽ suũ: ꝛ instaurent sartatecta dom⁹ si q̃d
necessariũ viderit instauratiõi. Igit vsq; ad
vicesimũ ẽtiũ annũ regis: nõ instauraverũt
sacerdotes sartatecta tẽpli. Vocauitq; rex
ioas ioiadã pontificẽ ꝛ sacerdotes: dicens
eis. Quare sartatecta nõ instauratis tẽpli?
Nolite g̃ amplꝰ accipe pecuniã iuxt oꝛdinẽ
vr̃m: ꝫ ad istaurationẽ tẽpli reddite eã. Pro-
bibitq; sũt sacerdotes vltra accipe pecuniã
a ꝑplo. ꝛ instaurare sartatecta dom⁹. Et tulit
ioiada pontifex gaçophylatiũ vnũ· apuitq;
foꝛamẽ de sup. ꝛ posuit illud iuxta altare ad
dexterã ingrediẽtiũ domũ dñi: mittebãtq; i
eo sacerdotes q̃ custodiebãt ostia omnẽ pe-
cuniã q̃ deferebat ad tẽplũ dñi. Cũq; vide-
rẽt nimiã pecuniã eẽ in gaçophylatio· ascen-
debat scriba regis ꝛ põtifex· effundebãtq; ꝛ
numerabãt pecuniã que inueniebat in domo
dñi. ꝛ dabãt eã iuxt numex atq; mensurã in
manu eoꝝ q̃ ꝑerãt cementarijs domus dñi.
Qui ipendebãt eã i fabris lignoꝝ ꝛ i cemẽ-
tarijs bis q̃ opabant i domo dñi ꝛ sartate-
cta faciebãt. ꝛ i bis q̃ cedebãt saxa. ꝛ ut eme-
rẽt ligna ꝛ lapides q̃ excidebãt: ita ut iple-
rẽt instauratio dom⁹ dñi i vniuersis q̃ indi-
gebãt expensa ad muniendã domũ. Verũtñ
nõ fiebãt ex eadẽ pecũia bydrie tẽpli dñi ꝛ
fuscinule ꝛ tburibula ꝛ tubi ꝛ cẽ vas aureũ
ꝛ argenteũ: de pecunia q̃ inferebat i templũ
dñi. His.n. q̃ faciebãt op⁹ dabat: ut istaura-
rẽt tẽplũ dñi. Et nõ fiebat ratio bis hoibus
q̃ accipiebant pecuniã ut distribuerẽt eã ar-
tificib⁹: ꝫ in fide tractabant eã. Pecuniã ꝓ
ꝑ delicto ꝛ pecuniã ꝑ ptis· nõ inferebãt in
tẽplũ dñi: q̃a sacerdotũ erat. Tũc ascendit
açahel rex syrie ꝛ pugnabat ꝯ geth: cepitq;
eã. Et direxit faciẽ suã ut ascẽderet in irlm.
Quãobrẽ tulit ioas rex iuda oia sãcta q̃
ꝑsecrauerat iosaphat ꝛ ioꝛã ꝛ ochoçias pa-
tres ei⁹ reges iuda. ꝛ q̃ ipse obtulerat. ꝛ vni-
uersũ argẽtũ qꝺ inueniri potuit i thx sauris tẽ-
pli dñi. ꝛ i palatio regis: misitq; açahel re-
gi syrie. ꝛ recessit ab irlm. Reliq̃ aũt ꝓmonũ
ioas ꝛ vniũsa q̃ fecit: nõne hꝫ scripta sũt in li-
broꝝ ꝓbꝝ dieꝝ regũ iuda? Surrexerũt autẽ
pueri ei⁹ ꝛ cõiurauerũt inẽ se: ꝑcusserũtq; ioas
i domo mello i descensu sela. Iosacbar nãq;
filiꝰ semath. ꝛ iosabat filius somer serui ei⁹
ꝑcusserũt eũ ꝛ mortuus est. Et sepelierunt
eũ cũ ꝓgenib⁹ suis i ciuitate dauid: regnauitq;
amasias filius eius ꝓ eo.

XIII

Anno vicesimotrio ioas filij ochoçie
regis iude· regnauit ioachas filius
iehu sup irl'm in samaria dece ꝛ septẽ
ãnis. ꝛ fecit malũ coꝛã dño. Secutusq; ẽ pec
cata hieroboam filij nabath q̃ peccare fecit
irl'm. ꝛ nõ declinauit ab eis. Iratusq; ẽ furoꝛ
dñi ꝯ irl'm. ꝛ tradidit eos i manu açahel regi
syrie ꝛ i manu benadab filij açahel cunctis
diebꝰ. Deprecat⁹ ẽ aũt ioachã faciẽ dñi. ꝛ au-
diuit eũ dñs. Vidit.n. angustiã irl': q̃a at-
triuerat eos rex syrie. Et dedit dñs saluato-
rẽ irl'i: ꝛ liberat⁹ ẽ de mãu regis syrie: habi-
tauerũtq; filij irl' i tabnaculis suis· sic heri
ꝛ nudiustertiꝰ. Verũtñ nõ recesserũt a pctis
dom⁹ hieroboã: q̃ peccare fecit irl': ꝫ in ipsis
ãbulauerũt. Siq̃dẽ ꝛ lucꝰ ꝑmãsit i samaria ꝛ
nõ sũt derelicti ioachã de ꝑplo nisi qn̄q̃gin-
ta eq̃tes: ꝛ dece curr⁹. ꝛ decẽ milia peditum.
Interfecerat.n. eos rex syrie: ꝛ redegerat q̃si
puluerẽ in tritura aree. Reliq̃ autẽ ꝓmonũ
ioachaz ꝛ vniuersa q̃ fecit ꝛ fortitudo ei⁹:
nõne hꝫ scripta sunt i libro ꝓmonũ dieꝝ regũ
irl'? Dormiuitq; ioachã cũ ꝓgenib⁹ suis: ꝛ se-
pelierũt eũ in samaria: regnauitq; ioas filiꝰ
ei⁹ ꝓ eo. Anno tricesimoseptimo ioas regis
iuda regnauit ioas filiꝰ ioachã sup irl' i sa-
maria sedecim ãnis. ꝛ fecit qꝺ malũ cẽ i ꝓspectu
dñi. Nõ declinauit ab oib⁹ pctis hieroboã
filij nabath: q̃ peccare fecit irl': ꝫ i ipsis ãbu-
lauit. Reliq̃ aũt sermonũ ioas ꝛ vniuersa q̃
fecit. ꝛ fortitudo ei⁹ quõ pugnauerit ꝯ ama-
siam regem iuda: nõne hꝫ scripta sũt in libro
sermonũ dierũ regũ irl'? Et dormiuit ioas
cũ ꝓgenib⁹ suis: hieroboã autẽ sedit sup soliũ
ei⁹. Porro ioas sepultꝰ ẽi samaria cũ regib⁹
irl'. Heliseus aũt egrotabat infirmitate: qua
ꝛ mortuꝰ ẽ. Descẽditq; ad eũ ioas rex irl':
ꝛ flebat coꝛã eo· dicebatq;: pater mi· pr̃ mi:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

currus isrl' ⁊ auriga eiꝰ. Et ait illi helisęus: Affer arcū ⁊ sagittas. Cūq; attulisset ad eū arcum ⁊ sagittas·dixit ad regem isrl': Pone manū tuā sup arcū. Et cū posuisset ille manū suā: supposuit helisęus manus suas manibꝰ regis. ⁊ ait: Aperi fenestrā orientalē. Cūq; aperuisset·dixit helisęᵘ: Jace sagittam Et iecit. Et ait helisęᵘ: Sagitta salutis dñi: ⁊ sagitta salutis ꝑ syriam. Percutiesq; syriā in aphec·donec ꝯsūmas eā. Et ait: Tolle sagittas. Qui cū tulisset·rursū dixit ei: Percute iaculo terrā. Et cū pcussisset tribꝰ vicibꝰ ⁊ stetisset: iratꝰ est vir dei ꝑ eū. ⁊ ait: Si pcussisses q̄nquies aut sexies siue septies: pcussisses syriā vsq; ad ꝯsūmationē. Nūc āt tribꝰ vicibꝰ pcutics eā. Mortuꝰ ē ḡ helisęᵘ: ⁊ sepelierūt eū. Latrúculi aūt de moab venerūt in terrā in ipso āno. Quidā aūt sepeliētes hoiem viderūt latrūculos: ⁊ piecerūt cadauer in sepulchro helisei. Qđ cum tetigisset ossa helisei reuixit hō ⁊ stetit sup pedes suos. Jgit̄ açahel rex syrie afflixit isrl' cūctis diebꝰ ioachā. Et miserꝰ ē dñs eoꝝ: ⁊ reuersus ē ad eos ꝓpt̄ pactū suū qđ hēbat cū abrahā ⁊ ysaac ⁊ iacob. ⁊ noluit dispdē eos neq; pijcere penitꝰ vsq; i pñs tēpꝰ. Mortuꝰ ē aūt açahel rex syrie ⁊ regnauit benadab filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Porro ioas filiꝰ ioachā tulit vrbes de manu benadab filij açahel q̄s tulerat de manu ioachā pris sui iure ꝓlij. Tribꝰ vicibus pcussit eum ioas: ⁊ reddidit ciuitates isrl'.

XIIII

In anno secūdo filij ioachā regis isrl' regnauit amasias filiꝰ ioas regis iuda. Viginti q̄nq; ānoꝝ erat cū regē recepisset: Viginti aūt ⁊ nouē ānis regnauit i irl'm. Nomen mris eiꝰ ioaden de irl'm. Et fecit rectū coꝝā dño: verūtm̄ non ut dauid patr̄ eiꝰ. Juxt̄ oia q̄ fecit ioas pr̄ suꝰ fecit: nisi q tm̄ qđ excelsa nō abstulit. Adhuc.n. ꝑpl's adolebat ⁊ imolabat incēsū i excelsis. Cūq; obtinuisset regnū·pcussit seruos suos q̄ interfecerāt regē patrē suū: filios autē eoꝝ q̄ occiderāt nō occidit: iuxt̄ qđ scriptū ē in libro legis moysi sicut ꝑcepit dñs dicēs: Nō morient̄ pres ꝓ filijs neq; filij ꝓ pribꝰ: ꝫ vnusq̄sq; in pcto suo morieť. Ipse pcussit edom in valle salinaꝝ decē milia. ⁊ apprehendit petrā in plio vocauitq; nomē eiꝰ iecthel vsq; i pñtē diē. Tūc misit amasias nūcios ad ioas filiū ioachā filij iehu regē isrl' dicēs: Veni ⁊ videamus nos. Remisitq; ioas rex isrl' ad amasiā regē iuda dicēs: Cardus libani misit ad cedrū q̄ ē i libano·dicēs: Da filiam tuam filio meo vxorē. Trāsierūtq; bestie salt̄ q̄ sunt in libano: ⁊ cōculcauerūt carduū. Percutiens iualuisti sup edom. ⁊ subleuauit te cor tuū. Contēt̄ esto gl'ia ⁊ sede i domo tua. Quare ꝓuocas malū: ut cadas tu ⁊ iudas tecum? Et nō acq̄euit amasias. Ascēditq; ioas rex isrl': ⁊ viderunt se ipse ⁊ amasias rex iuda in bethsames oppido iude. Percussusq; ē iuda coram isrl'. ⁊ fugerunt vnusq̄sq; i tabernacula sua. Amasiā ꝓro regem iuda filiū ioas filij ochoçie cepit ioas rex isrl'i bethsames: ⁊ adduxit eū i irl'm. Et intrupit murꝰ irl'm a porta ephraim vsq; ad portā anguli q̄dringētis cubitis. Tulitq; cūcta aur̄ ⁊ argētū ⁊ vniuersa vasa q̄ inuēta sūt i domo dñi ⁊ in thesaur̄ regis ⁊ obsides. ⁊ reuersus ē i samariā. Reliq̄ aūt verboꝝ ioas q̄ fecit ⁊ fortitudo eiꝰ q̄ pugnauit ꝑ amasiā regē iuda: nōne hec scripta sūt i libro ꝑmonū dieꝝ regū isrl'? Dormiuitq; ioas cū pribꝰ suis ⁊ sepultꝰ ē i samaria cū regibꝰ isrl' ⁊ regnauit hieroboā filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Vixit autē amasias filiꝰ ioas rex iuda·postq̄ mortuꝰ ē ioas filiꝰ ioachā regi isrl'·viginti q̄nq; ānis. Reliq̄ aūt ꝑmonū amasie: nōne hec scripta sūt i libro ꝑmonū dieꝝ regū iuda? Factaq; est ꝑ eū cōiuratio in irl'm. at ille fugit in lachis Miserūtq; pꝰ eum lachis ⁊ interfecerūt eum ibi: ⁊ asportauerūt in eq̄s: sepultusq; ē i irl'm cū pribꝰ suis i ciuitate dauid. Tulit aūt vniuersus ppl's iude azariā annos natus sedecim ⁊ ꝯstituerūt eū regem ꝓ pre eiꝰ amasia. Ipse edificauit abilam. ⁊ restituit eā iude postq̄ dormiuit rex cū pribꝰ suis. Anno q̄ntodecimo amasie filij ioas regis iuda regnauit hieroboā filiꝰ ioas regis isrl' i samaria q̄draginta ⁊ vno āno: ⁊ fecit qđ malū ē coram dño. Nō recessit ab oibꝰ pctis hieroboam filij nabath q̄ peccare fecit isrl'. Ipse restituit terminos isrl' ab introitu emath vsq; ad mare solitudinis: iuxt̄ sermonē dñi dei isrl' quē locutꝰ ē ꝑ seruū suū ionam filiū amathi ꝓphām: qui erat de geth q̄ est in ophr. Vidit.n. dñs afflictionē isrl' amarā nimis. ⁊ q̄ consūpti eēnt vsq; ad clausos carcer̄ ⁊ extremos: ⁊ nō eēt q̄ auxiliaret̄ isrl'. Nec locutꝰ ē dñs ut deleret nomē isrl' de sub celo: ꝫ saluauit eos i mānu hieroboam filij ioas. Reliq̄ aūt ꝑmonū hieroboā ⁊ vniuersa q̄ fecit: ⁊ fortitudo eiꝰ q̄ pliatus ē: ⁊ quō restituit damascū ⁊ emath iude i isrl':

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nōne h̄ scripta sūt i libro ſmonū dierū regū isrl? Dormiuitq; bieroboā cū pribꝰ suis regibꝰ isrl: 7 regnauit çacharias filiꝰ eiꝰ p eo.

XV

Anno vicesimoseptimo bieroboā regis isrl regnauit açarias filiꝰ amasie regis iuda. Sedeci ānoꝝ erat cū regnare cepisset. 7 q̄nq̄gintaduobꝰ ānis regnauit i irl'm. Nomē mris eiꝰ iecelia de irl'm Fecitq; qđ erat placitū coꝝ dño. iuxt oia q̄ fecit amasias pat eiꝰ: verūtn excelsa non est remolitꝰ. Adhuc pp̄l's sacrificabat 7 adolebat incēsū i excelsis. Percussit aūt dñs regē 7 fuit leprus vsq; i diē mortis sue. 7 habitabat in domo libera seorsū. Joathan vo filiꝰ regis gubernabat palatiū: 7 iudicabat pp̄l'm terre Reliq̄ aūt ſmonū açarie 7 vniuersa q̄ fecit: nōne hec scripta sūt in libro ſbroꝝ dieꝝ regū iuda? Et dormiuit açarias cū pribꝰ suis: sepelierūtq; eū cū maioribꝰ suis i ciuitate dauid. 7 regnauit ioathan filiꝰ eiꝰ p eo. Anno tricesimo octauo açarie regis iude regnauit çacharias filiꝰ bieroboam sup isrl'i samaria sex mēsibꝰ. 7 fecit qđ malū est coꝝ dño sicut fecerāt pres eiꝰ. Nō recessit a pctis bieroboā filij nabath: qui peccare fecit isrl. Cōiurauit aūt ꝯ eū sellū filiꝰ iabes: percussitq; eū palā 7 interfecit regnauitq; p eo. Reliq̄ autē ſbroꝝ çacharie: nōne h̄ scripta sūt in libro ſmonū dierū regū isrl? Iste ē ſmo dñi quē locutus ē ad iehu dicēs: Filij tui usq; ad q̄rtā gnātionē sedebūt de te sup thronū isrl. Factūq; ē ita. Sellū filiꝰ iabes regnauit tricesimonono ānno açarie regis iude. Regnauit aūt vno mēse i samaria. Et ascēdit manahen filiꝰ gaddi de thersa. venitq; samariā. 7 percussit sellū filiū iabes i samaria 7 interfecit eū: regnauitq; p eo. Reliq̄ āt ſbroꝝ sellū 7 coniuratio eiꝰ p quā tetēdit insidias: nōne h̄ scripta sūt i libro sermonū dieꝝ regū isrl? Tūc percussit manahen thapsam 7 oēs q̄ erāt in ea: 7 t̄minos eiꝰ de thersa. Noluerant.n. aperire ei. Et interfecit oēs pregnātes eiꝰ. 7 scidit eas. Anno tricesimonono açarie regis iude regnauit manahen filiꝰ gaddi sup isrl' decē ānis in samaria. fecitq; qđ erat malū coꝝ dño. Nō recessit a pctis bieroboā filij nabath: q̄ peccare fecit isrl: cūctis diebꝰ eiꝰ. Veniebat phul rex assyriorū i thersa. 7 dabat manahen phul mille talēta argēti. ut eēt ei i auxiliū 7 firmaret regnū eiꝰ. Indixitq; manahen argētū sup isrl' cūctis potētibꝰ 7 diuitibꝰ ut daret regi assyrioꝝ: q̄nq̄gita siclos argēti p singulos. Reuersusq; ē rex assyrioꝝ. 7 nō ē morat' i thersa. Reliq̄ aūt ſmonū manahen 7 vniuersa q̄ fecit: nōne hec scripta sūt i libro ſmonū dierū regū isrl? Et dormiuit manahen cū patribꝰ suis: regnauitq; phaceia filiꝰ eiꝰ p eo. Anno q̄nq̄gesimo açarie regis iude regnauit phaceia filiꝰ manahen sup isrl'i samaria bienio fecitq; qđ erat malū coꝝ dño. Nō recessit a pctis bieroboā filij nabath: q̄ peccare fecit isrl. Cōiurauit aūt aduersus eū phacee filiꝰ romelie dux eiꝰ: 7 percussit eū i samaria i turre domꝰ regie iuxt argob 7 iuxt aripb. 7 cū eo q̄nq̄gita viros de filijs galaaditis. 7 interfecit eū: regnauitq; p eo. Reliq̄ aūt sermonū phacee 7 vniuersa q̄ fecit: nōne hec scripta sūt in libro sermonū dieꝝ regū isrl? Anno secūdo phacee filij romelie regis isrl' regnauit ioathan filius ozie regis iuda. Viginti q̄nq; annoꝝ erat cū regnare cepisset: 7 sedecī ānis regnauit i irl'm. Nomē mris eiꝰ bicrusa: filia çadoch. Fecitq; qđ erat placitū coꝝ dño. Juxt oia q̄ fecit ozias pr̄ suꝰ opatꝰ ē: verūtn excelsa nō abstulit. Adhuc pp̄l's imolabat 7 adolebat incēsū in excelsis. Ipse edificauit portā domus dñi sublimissimam. Reliq̄ aūt sermonū ioathā 7 vniuersa q̄ fecit: nōne h̄ scripta sunt i libro ſbroꝝ dieꝝ regū iuda? In diebꝰ illis cepit dñs mittē i iudā rasin regē syrie: 7 phacee filiū romelie. Et dormiuit ioathan cum pribꝰ suis: sepultusq; ē cū eis in ciuitate dauid pris sui. 7 regnauit achaç filiꝰ eius p eo.

XVI

Anno decimoseptio phacee filij romelie regnauit achaç filiꝰ ioathan regis iuda. Vigīti ānoꝝ erat achaç cū regnare cepisset: 7 sedecī annis regnauit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in irl'm. Non fecit qđ erat placitū i cōſpectu dñi dei ſui ſicut dauid pr̄ei⁹: ꝫ ambulauit in via regum iſrl'. Inſup & filiū ſuū cōſecrauit trāſſerēs p ignē ſm idola gētiū: q̄ diſſipauit dñs coz̄ filijs iſrl'. Immolabatq; victimas & adolebat incēſū i excelſis & i collib⁹: & ſb oi ligno frōdoſo. Tūc aſcēdit raſin rex ſyrie: & pbacee filiꝰ romelie rex iſrl' ad preliandū i irlm. Cūq; obſiderēt acbaz: nō valuerūt ſupare eū. In tpe illo reſtituit raſin rex ſyrie baylam ſyrie: & eiecit iudeos de bayla. Et idumei & ſyri venerūt in baylā & h̄itauerūt ibi vſq; i diē hāc. Miſit aūt acbaz nuncios ad theglatpbalaſſar regē aſſyriorū dicēs: Seruꝰ tuꝰ & filiꝰ tuꝰ ego ſum. Aſcēde & ſaluū me fac de manu regis ſyrie & de manu regis iſrl' q̄ ꝙſurrexerūt adūſū me. Et cū collegiſſet argētū & auz̄ qđ inueniri potuit i domo dñi. & in theſauris regis miſit regi aſſyriorū munera: q̄ & acq̄euit volūtati eiꝰ. Aſcēdit āt rex aſſyrioz̄ i damaſcū & vaſtauit eā. & trāſtulit habitatores eiꝰ cyrenen: raſin aūt interfecit. Perrexitq; rex acbaz i occurſū theglat pbalaſſar regi aſſyrioz̄ i damaſcū. Cūq; vidiſſet altare damaſci: miſit rex acbaz ad vriam ſacerdotē exēplar eiꝰ & ſilitudinē iuxt oē opus eiꝰ. Extruxitq; vrias ſacerdos altare iuxt oia q̄ p̄cepat rex acbaz de damaſco: ita fecit ſacerdos vrias donec veniret rex acbaz de damaſco. Cumq; veniſſet rex de damaſco vidit altare & venerat⁹ eſt illud: aſcenditq; & imolauit holocauſta & ſacrificiū ſuū & libauit libamina & fudit ſanguinē pacificorū q̄ obtulerat ſup altare. Porro altare ereū qđ erat coz̄ dño trāſtulit de facie tēpli & de loco altaris & de loco tēpli dñi: poſuitq; illud ex latere altaris ad aq̄lonē. Precepit quoq; rex acbaz vrie ſacerdoti dicens: Sup altare maiꝰ offer holocauſtū matutinū & ſacrificiū veſpertinū & holocauſtū regis & ſacrificiū eiꝰ: & holocauſtū vniuerſi populi terre & ſacrificia eoz̄ & libamina eoz̄. & cūm ſanguine holocauſti & vniuerſū ſanguinē victime ſup illud effūdes. Altare vero ereū erit paratū ad voluntatem meā. Fecit igit vrias ſacerdos iuxt oia q̄ p̄cepat rex acbaz. Tulit aūt rex acbaz celatas baſes & luterē q̄ erat de ſup. & mare de poſuit de bob⁹ ereis q̄ ſuſtētabāt illud & poſuit ſup pauimētū ſtratum lapide. Huſach q̄ſ ſabbati qđ edificauerat i tēplo & ingreſſū regis exteri⁹ ꝙuertit i tēplū dñi: propt̄ regē aſſyrioz̄.

Reliq; aūt ſermonū acbaz & oia q̄ fecit: nōne hec ſcripta ſūt i libro ſermonū dierū regū iudaꝰ Dormiuitq; acbaz cū p̄ribꝰ ſuis. & ſepultus eſt cū eis in ciuitate dauid: & regnauit ezechias filius eius pro eo.

XVII

Anno duodecimo acbaz regis iuda regnauit oſee filiꝰ hela in ſamaria ſup iſrl' nouē annis: fecitq; malū coram dño: ꝫ non ſicut reges iſrl' q̄ ante eū fuerūt. Cōtra hūc aſcēdit ſalmanaſar rex aſſyrioz̄ & factꝰ ē ei oſee ſeruꝰ: reddebatq; illi tributa. Cūq; dep̄hēdiſſet rex aſſyrioz̄ oſee q̄ rebellare nitens miſiſſet nūcios ad So regē egypti: ne p̄ſtaret tributa regi aſſyrioz̄ ſicut ſingulis annis ſolitꝰ erat: obſedit eū. & vinctū miſit in carcerē: peragatuſq; ē cūm terrā. & aſcendēs ſamariā obſedit eam triꝰ ānis. Anno autē nono oſee cepit rex aſſyrioz̄ ſamariā. & trāſtulit iſrl' i aſſyrios: poſuitq; eos in baylam & i abor iuxt fluuiū goçan in ciuitatibꝰ medoz̄. Factū eſt. n. cū peccaſſent filij iſrl' dño deo ſuo q̄ eduxerat eos de tra egypti de manu pharaonis regis egypti: colueruūt deos alienos. & ābulauerūt iuxt ritū gentiū q̄s ꝙſūpſerat dñs i ꝙſpectu filioz̄ iſrl' & regū iſrl': q̄a ſilit̄ fecerāt. Et irritauerunt filij iſrl' verbis nō rectis dñm deū ſuū. & edificauerūt ſibi excelſa in cūctis vrbibꝰ ſuis a turre cuſtodū vſq; ad ciuitatē munitā. Fecerūtq; ſibi ſtatuas & lucos i oi colle ſublimi. & ſubt̄ oē lignū nemoroſū. & adolebāt ibi incenſum ſup aras i more gētiū q̄s trāſtulerat dñs a facie eoz̄. Fecerūtq; verba peſſima irritātes dñm. & coluerūt imūdicias de qbꝰ p̄cepit eis dñs ne facerēt verbū h̄. Et teſtificatꝰ ē dñs in iſrl' & i iuda p manū omiuz̄ ꝓphaz̄ & videntiū dicēs: Reuertimini a vijs vr̄is peſſimis. & cuſtodite p̄cepta mea & cerimonias: iuxt omnē legē quam p̄cepi p̄ribus vr̄is: & ſicut miſi ad vos i manu ſeruoz̄ meoz̄ ꝓphaz̄. Qui nō audierūt: ꝫ idurauerūt ceruicē ſuā iuxt ceruicē patz̄ ſuoz̄ q̄ noluerūt obedire dño deo ſuo. Et abiecerūt legitima eiꝰ. & pactū qđ pepigit cū p̄ribꝰ eoz̄ & teſtificatiōes qbꝰ ꝓteſtatꝰ eſt eos: ſecutiq; ſunt vanitates & vane egerūt: & ſecuti ſūt gētes q̄ erāt p circuitū eoz̄ ſuper quib⁹ p̄cepat dñs eis ut nō facerēt ſic & ille faciebant. Et dereliq̄rūt oia p̄cepta dñi dei ſui: fecerūtq; ſibi cōflatiles duos vitulos. & lucos. & adorauerūt vniuerſam milit̄iā celi. Seruierūtq; baal. & cōſecrabāt filios ſuos

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ filias suas pignē. Et dinatiōi inseruiebāt
ꝛ augurijs ꝛ tradiderūt se ut facerent malū
coꝛā dño. ꝛ irritarēt eū. Iratusq; ē dñs ve-
hemēt isrl̄i. ꝛ abstulit eos a cōspectu suo. ꝛ
nō remānsit nisi trib⁹ iuda tm̄modo. Sz nec
ipse iuda custodiuit mādata dñi dei sui: ve-
rūtm̄ errauit ꝛ ābulauit i erroꝛib⁹ isrl̄. quos
opat⁹ fuerat. Proiecitq; dñs oē semē isrl̄. ꝛ
afflixit eos ꝛ tradidit eos i mānu diripiētiū.
donec pijceret eos a facie sua: ex eo iā tpe quo
scissus ē isrl̄ a domo dauid. ꝛ pstituerūt sibi
regē bieroboā filiū nabath. Sepauit. n. bie-
roboam isrl̄ a dño. ꝛ peccare eos fecit pctm̄
magnū. Et ābulauerūt filij isrl̄ i vniuersis
pctis bieroboā q̄ fecerat ꝛ non recesserūt ab
eis vsq; dū dñs auferret isrl̄ a facie sua: sic lo-
cut⁹ fuerat i manu oiuz ꝓphārū.
Trāslatusq; ē isrl̄ de ꝛra sua i assyrios vsq; i
diē hāc. Adduxit aūt rex assyrioꝝ viros de
babylōe ꝛ de cutha ꝛ de abaiath ꝛ de emath
ꝛ de sepharuaim. ꝛ collocauit eos i ciuitati-
b⁹ samarie ꝓ filijs isrl̄. Qui possederūt sama-
riā. ꝛ habitauerūt i vrbib⁹ ei⁹. Cūq; ibi habitare
cepissent nō timebant dñm: ꝛ imisit eis dñs
leones q̄ interficiebāt eos. Nūciatūq; est regi
assyrioꝝ ꝛ dictū. Gētes q̄s trāstuliſti ꝛ habita-
re feciſti i ciuitatib⁹ samarie ignorant legitima
dei terre. ꝛ imisit i eos dñs leones ꝛ ecce inter-
ficiūt eos: eo q̄ ignorēt ritū dei terre. Precepit aūt
rex assyrioꝝ dicēs: Ducite illuc vnū de sacer-
dotib⁹ q̄s inde captiuos adduxiſtis: ut vadat
ꝛ habitet cū eis: ꝛ doceat eos legitima dei terre.
Igit̄ cū venisset vn⁹ de sacerdotib⁹ bis q̄ ca-
ptiui ducti fuerāt de samaria. habitauit in be-
thel: ꝛ docebat eos quō colerent dñm. Et
vnaqueq; gens fabricata ē deū suū. Posue-
rūtq; eos i phanis excelsis q̄ fecerāt samari-
te. gēs ꝛ gēs ivrbib⁹ suis. i q̄b⁹ habitabāt. Viri
n. babylonij fecerūt socoth benoth: viri aūt
cuthæi fecerūt nergel. ꝛ viri de emath fecerūt
asima: Porro euei fecerūt nebaā ꝛ thacbā.
Hi aūt q̄ erāt de sepharuai cōburebāt filios
suos igni adramelech ꝛ anamelech dijs se-
pharuai. ꝛ nihilomin⁹ colebāt dñm. Fecerūt
aūt sibi de nouissimis sacerdotes excelsoꝝ. ꝛ
ponebāt eos i phanis sublimib⁹. Et cū dñm
colerēt: dijs q̄q; suis seruiebāt iux̄ cōsuetudinē
gētiū de q̄b⁹ trāslati fuerāt samariā. Usq; i
p̄sētē diē morē sequūt̄ antiquū. Non timent
dñm: neq; custodiunt cerimonias eius atq;
iudicia ꝛ legē ꝛ mandatū q̄ p̄cepit dñs fi-
lijs iacob quē ꝓgnominauit isrl̄. ꝛ pcusserat cū
eis pactū. ꝛ mādauerat eis dicēs: Nolite ti-
mere deos alienos ꝛ nō adorēt eos neq; co-
latis eos ꝛ nō imolet eis: s dñm deū vr̄m q̄
eduxit vos de ꝛra egypti i fortitudie magna
ꝛ i brachio extēto. ipsū timete ꝛ illū adora-
te ꝛ ipsi imolate. Cerimonias quoq; ꝛ iudi-
cia ꝛ legē ꝛ mādatū q̄ scripsit vobis custo-
dite. ut faciat̄ cūct̄ diēb⁹. ꝛ nō timeat̄ deos
alienos. Et pactū q̄ pcussit vobiscū nolite
obliuiſci. nec colat̄ de⁹ alienos. s dñm deū
vr̄m timete. ꝛ ipse eruet vos de manu oiuz
ĩimicoꝝ vr̄oꝝ. Illi vo nō audierūt: s iux̄ cō-
suetudinē suā pstinā ꝓpetrabāt. Fuerūt igi-
tur gētes iste timētes q̄dē dñm: s nihilomi-
nus ꝛ idolis suis seruiētes. Nā filij eoꝝ ꝛ ne-
potes sicut fecerūt pres sui: ita faciūt vsq; in
p̄sentem diem.

XVIII

Anno ẽrio osee filij hela regis isrl̄. re-
gnauit eçechias filius acbaz reg̃ iuda
Viginti q̄nq; annoꝝ erat cū regnare
cepisset. ꝛ viginti nouē ānis regnauit i irl̄m.
Nomē mr̄is ei⁹ abisa filia çacharie. Fecitq;
qđ erat bonū coꝛā dño: iux̄ oia q̄ fecerat da-
uid pr̄ ei⁹. Ipse dissipauit excelsa: ꝛ cōtriuit
statuas: ꝛ succidit lucos: ꝛ confregit serp̄tem
ereū quē fecerat moyses. Siq̄dem vsq; ad il-
lud tp̄s filij isrl̄ adolebāt ei incensū. Vocā-
uitq; nomē eius nehestan. Et in dño deo isrl̄
sperauit. Itaq; p⁹ eū non fuit similis ei de cūct̄
regib⁹ iuda: s neq; i bis q̄ ante eū fuerūt. ꝛ
adhæsit dño: ꝛ non recessit a vestigijs ei⁹: fe-
citq; mandata ei⁹ q̄ p̄cepat dñs moysi. vñ ꝛ
erat dñs cū eo. ꝛ in cūct̄ ad q̄ ꝓcedebat sa-
pienter se agebat. Rebellauit quoq; ꝭ regem
assyrioꝝ. ꝛ nō seruiuit ei. Ipse pcussit philis-
teos vsq; ad gaçam ꝛ cōs ẽminos eoꝝ: ꝛ a
turre custodū vsq; ad ciuitatē munitā. An-
no q̄rto regis eçechie q̄ erat ān⁹ septim⁹ osee
filij hela reg̃ isrl̄. ascēdit salmanasar rex as-
syrioꝝ samariā. ꝛ oppugnauit eā ꝛ cepit. Nā
p⁹ ānos tres āno sexto eçechie. id est nono
āno osee regis isrl̄. capta ē samaria: ꝛ trāstu-
lit rex assyrioꝝ isrl̄ in assyrios: collocauitq;
eos i bayla ꝛ i abor. fluuijs goçan i ciuita-
tib⁹ medorū: qa nō audierūt vocem dñi dei
sui. s ptergressi sūt pactū ei⁹. Omia q̄ p̄cepat
moyses ser⁹ dñi nō audierūt neq; fecerūt.
Anno q̄rtodecimo reg̃ eçechie ascēdit sen-
nacherib rex assyrioꝝ ad vniūsas ciuitates
iuda mūitas. ꝛ cepit eas. Tūc misit eçechias

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

rex iuda nũcios ad regẽ assyriox̄ i lachis dicẽs: peccaui. Recede a me: ꝛ ꝙ ꝙ ipsuer mihi ferã. Indixit itaq; rex assyriox̄ eçechie regi iude trecẽta talẽta argẽti ꝛ triginta talenta auri. Deditq; eçechias ꝙ argentũ ꝙ reptũ fuerat in domo dñi. ꝛ in thesauris regis In tpe illo ꝯfregit eçechias valuas templi dñi ꝛ laminas auri q̃s ipse affixerat. ꝛ dedit eas regi assyriox̄. Misit autẽ rex assyriorũ thartã ꝛ rapsar ꝛ rapsacẽ de lachis ad regẽ eçechiã cũ manu valida irl̃m. Qui cũ ascẽdissent venerũt irl̃m ꝛ steterũt iux̄ aq̃ductũ piscine supior q̃ ẽ i via agri fullonis: vocauerũtq; regẽ. Egressus ẽ aũt ad eos eliachim fili⁹ helcbie ꝓpositꝰ domus ꝛ sobna scriba ꝛ ioahe fili⁹ asaph a cõmentarijs. Dixitq; ad eos rapsaces. Loq̃mini eçechie. Hec dicit rex magn⁹ rex assyriox̄. Que ẽ ista fiducia q̃ niteris? Forsitan inisti ꝯsiliũ: ut ꝓpares te ad ꝓliũ. In q̃ cõfidis ut audeas rebellare? An speras ibaculo barũdineo atq; ꝯfracto egypto? Sup quẽ si incubuerit hõ: cõminuꝰ igredietꝰ manũ eiꝰ: ꝛ ꝓforabit eã. Sic ẽ pharao rex egypti· oibꝰ q̃ ꝯfidũt i se. Qđ si dixerit mihi i dño deo nro hẽmꝰ fiduciã· nõne iste ẽ cuiꝰ abstulit eçechias excelsa ꝛ altaria. ꝛ ꝓcepit iude ꝛ irl̃m añ altare hoc adorabit in irl̃m? Nũc igit trãsite ad dñm meũ regẽ assyriorũ ꝛ dabo voꝭ duo milia eq̃rũ: ꝛ videte an hre valeat ascẽsores eox̄. Et quõ potest resistẽ añ vnũ satrapam de ꝑuis dñi mei minimis: An fiduciã hẽs i egypto ꝓpt̃ curruꝫ ꝛ eq̃tes? Nũq̃d sine dñi voluntate ascẽdi ad locũ istũ ut demolirer eum? Dñs dixit mihi. Ascẽde ad trã hãc: ꝛ demolire eã. Dixerũt aũt eliachim fili⁹ helcbie ꝛ sobna scriba ꝛ ioahe· rapsaci. Obsecramus ut loq̃ris nobis ꝑuis tuis syriace· siq̃dẽ itelligim⁹ hãc linguã. ꝛ nõ loq̃ris nob iudaice audiẽte ꝓplo q̃ ẽ sup murũ. Rñditq; eis rapsaces dicẽs. Nũq̃d ad dñm tuũ ꝛ ad te misit me dñs meꝰ ut loq̃rer ꝓmones hos. ꝛ nõ potiꝰ ad viros q̃ sedẽt sup murũ ut comedãt stercora sua. ꝛ bibant vrinã suã vobiscũ? Stetit itaq; rapsaces: ꝛ exclamauit voce magna iudaice ꝛ ait: Audite ꝛba regis magni· regis assyriox̄. Hec dic rex Non vos seducat eçechias. Non.n. poterit eruere vos de manu mea: neq; fiduciã vobis tribuat sup dñm dicẽs: Eruẽs liberabit nos dñs. ꝛ nõ tradet ciuitas hãc i manu regis assyriox̄. Nolite audire eçechiã. Hec.n. dicit rex assyriox̄. Facite mecum qđ vobis est vtile: ꝛ egredimini ad me. Et comedet vnusq̃sq; de vinea sua. ꝛ de ficu sua. ꝛ bibet aq̃s de cisternis vris: donec veniã ꝛ trãsferã vos in trã q̃ silis ẽ tre vre· in trã fructiferã ꝛ fertilẽ vini: terrã panis ꝛ vineax̄· terrã oliuax̄ ꝛ olei ac mellis. ꝛ viuet. ꝛ nõ moriemi. Nolite audire eçechiã q̃ vos decipit dicẽs: Dñs liberabit nos. Nũq̃d liberauerũt dii gẽtiũ terrã suã de manu regis assyriox̄? Ubi ẽ deus emath ꝛ arphat? Ubi ẽ deꝰ sepharuaim ana ꝛ aua? Nũq̃d liberauerũt samariã de manu mea? Qui nã illi sũt i vniuersis diis trarũ q̃ eruerũt regionẽ suã de manu mea: ut possit eruẽ dñs irl̃m de manu mea? Tacuit itaq; ꝓpl's ꝛ nõ rñdit ei q̃cq̃. Siq̃dẽ ꝓceptũ regis acceperãt: ut nõ rñderẽt ei. Venitq; eliachim filius helcbie ꝓpositus domus sobna scriba ꝛ ioahe fili⁹ asaph a cõmẽtarijs ad eçechiam scissis vestib⁹. ꝛ nũciauerũt ei ꝛba rapsacis.

XIX

Que cum audisset eçechias rex· scidit vestimẽta sua. ꝛ optus est sacco: igressusq; est domũ dñi: ꝛ misit eliachim ꝓpositũ dom⁹ ꝛ sobnã scribã ꝛ senes de sacerdotib⁹ optos saccis· ad ysaiã ꝓphã filiũ amos. Qui dixerũt. Hec dicit eçechias. Dies tribulatiõis ꝛ increpatiõis ꝛ blasfemie dies iste. Venerunt filij vsq; ad partũ. ꝛ vires nõ bz parturiẽs. Si forte audiat dñs de⁹ tu⁹ vniuersa ꝛba rapsacis quẽ misit rex assyriox̄ dñs su⁹ ut exprobraret deũ viuẽtẽ ꝛ argueret ꝛbis q̃ audiuit dñs deus tuus. ꝛ fac orationẽ ꝓ reliquijs q̃ repte sũt. Venerũt q̃ ꝑni regis eçechie ad ysaiã. Dixitq; eis ysaias. Hec dicet dño vro. Hec dic dñs: Noli timere a facie ꝓmonũ q̃s audisti q̃bus blasfemauerũt pueri regis assyriox̄ me. Ecce ego imittã ei spm̃ ꝛ audiet nũciũ. ꝛ reuertet i trã suã: ꝛ dejciã eũ gladio i tra sua. Reuersus ẽ q̃ rapsaces ꝛ inuenit regẽ assyriox̄ expugnantẽ lobnam. Audierat.n. q̃ recessisset de lachis. Cũq; audisset de thara rege ethi opie dicẽtes· ecce egress⁹ ẽ ut pugnet aduersum te. ꝛ iret ꝯ eũ: misit nũcios ad eçechiam dicẽs: Hec dicite eçechie regi iuda. Nõ te seducat deꝰ tu⁹ i q̃ habes fiduciã: neq; dicas: Nõ tradet irl̃m i manꝰ regis assyriox̄. Tu.n. ipe audisti q̃ fecerũt reges assyriox̄ vniũsis trris: quõ vastauerũt eas. Num q̃ sol⁹ poterit liberari? Nũq̃d liberauerũt dii gẽtiũ singl'os q̃s vastauerũt pres mei goçan videlicz ꝛ aran

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ reſepb ꝛ filios eden·q̄ erant in thelaſſar ?
Ubi ērep emath ꝛ rep arpbat ꝛ rep ciuitat̄
ſepbaruaim ana ꝛ aua? Itaq; cū accepiſſet
eçechias lr̄as de mānu nūcioꝝ ꝛ legiſſet eas
aſcēdit domū dñi ꝛ expānd it eas coram dño:
ꝛ orauit in ꝓſpectu ei⁹ dicens: Dñe de⁹ iſrł q̄
ſedes ſup cherubi tu es de⁹ ſol⁹ regū oiuz tre
tu feciſti celū ꝛ trā. Inclina aurē tuā ꝛ audi.
Api dñe oculos tuos ꝛ vide: ꝛ audi omnia
ẏba ſennacherib: q̄ miſit ut exp̄broret nob
deū viuētē. Uere dñe diſſipauerūt reges aſſy
rioꝝ gētes ꝛ trās oiuz. ꝛ miſerūt deos eorū
in ignē. Nō. n. erāt dij: ꝫ opa manuū hoiuz
ex ligno ꝛ lapide: ꝛ ꝑdiderūt eos. Nunc igit̄
dñe de⁹ nr̄ ſaluos nos fac de manu eorū: ut
ſciāt oia regna trē· q̄a tu es dñs de us ſol⁹.
Miſit āt yſaias fili⁹ amos ad eçechiā dicēs
Hec dic̄ dñs de⁹ iſrł. Que dep̄cat⁹ es me ſup
ſennacherib rege aſſyriorū: audiui. Iſte eſt
ſermo quē locut⁹ ē dñs de eo. Spreuit te ꝛ
ſubſannauit te ẏgo filia ſyon: p⁹ tergū tuū
caput mouit filia irł̄m. Cui exp̄broſti. ꝛ quē
blaſfemaſti? Cōtra quē exaltaſti uocē tuā:
ꝛ eleuaſti i excelſū oculos tuos? Cōtra ſcm̄
iſrł. ꝑ manū ſeruoꝝ tuoꝝ exp̄robraſti dño: ꝛ
diriſti. In multitudine curruū meoꝝ aſcen
di excelſa mōtiū i ſūmitate libani. ꝛ ſuccidi
ſublimes cedros ei⁹: ꝛ electas abietes illi⁹
Et igreſſus ſū vſq; ad t̄mios ei⁹. ꝛ ſaltū car
meli ei⁹ ego ſuccidi. Et bibi aq̄s alienas. ꝛ
ſiccaui veſtigijs pedū meoꝝ pes aq̄s clauſas.
Nunq̄d nō audiſti q̄d ab initio fecerim? Et
dieb⁹ antiq̄s plaſmaui illud: ꝛ nūc adduxi.
Erūtq; i ruinā collīū cōpugnātiū ciuitates
munite. Et q̄ ſedēt in eis hūiles manu ꝓtre
muerūt ꝛ cōfuſi ſūt·facti ſūt velut fenū agri
ꝛ virēs herba tectoꝝ: q̄ arefacta eſt añq̄ ve
niret ad maturitatē. Habitaculū tuū ꝛ egreſ
ſū tuū ꝛ introitū tuū ꝛ uiā tuā ego ꝑſciui: ꝛ
furorem tuū ꝫ me. Inſaniſti i me: ꝛ ſuperbia
tua aſcēdit i aures meas. Ponā itaq; circu
lū i narib⁹ tuis. ꝛ chamū in labijs tuis. ꝛ re
ducā te i uiā p quā uenīſti. Tibi āt eçechia ꝺ
erit ſignū. Comedēꝺ āno q̄ reperer̄: in ſe
cūdo aūt anno q̄ ſpōte naſcēt̄. Porro i āno
tertio ſeminate ꝛ metite: plātate vineas ꝛ co
medite fruct⁹ eaꝝ. Et qꝺcūq; reliquū fuerit
de domo iuda mittet radicē deorſū: ꝛ faciet
fructū ſurſū. De irł̄m quippe egredient̄ reli
quie: ꝛ qꝺ ſaluetur de mōte ſyon: Zelus dñi
exercituū faciet ꝺ. Quāobrem ꝺ dic̄ dñs de
rege aſſyrioꝝ. Nō ingredietur urbē hāc· nec
mittet i eā ſagittā: nec occupabit eā clype⁹·
nec circūdabit eā munitio. Per viā q̄ venit
reuertet̄. ꝛ ciuitatē hāc nō igrediet̄ dic̄ dñs
ꝓtegāq; urbē hāc ꝛ ſaluabo eā, ꝓpter me ꝛ ꝓ·
pter dauid ſeruū meū. Factū ē igit̄ i nocte il·
la venit āgel⁹ dñi. ꝛ ꝑcuſſit i caſtris aſſyrio·
rū centū octogitaq̄nq; milia. Cūq; diluculo
ſurrexiſſet vidit oia corpa mortuoꝝ. ꝛ re·
cedens abijt. Et reuerſus ē ſennacherib rex
aſſyrioꝝ. ꝛ mānſit in niniue. Cūq; adoraret i
tēplo neſrach deū ſuū· adramelech ꝛ ſaraſar
filij ei⁹ ꝑcuſſerūt eū gladio: fugerūtq; i trā
armenioꝝ. ꝛ regnauit aſaraddon fili⁹ ei⁹ ꝓ eo.

IN diebus illis egrotauit eçechias uſq; ad mortē : ꝛ venit ad eum yſaias filius amos ꝓphetes: di xitq; ei. Hec dic̄ dñs de⁹. Precipe domui tue. Morier̄. n. tu ꝛ nō viues. Qui q̄uertit faciē ſuā ad parietē. ꝛ orauit dñm dicēs. Obſe cro dñe: memēto quō ābulaueri coram te in ẏitate ꝛ i corde ꝑfecto. ꝛ qꝺ placitū ē coram te feceri. Fleuit itaq; eçechias fletu magno. Et añq̄ egredēt̄ yſaias mediā ptē atrij· fact⁹ eſt ſmo dñi ad eū dicēs: Reuertē. ꝛ dic eçechie duci ꝓpli mei. Hec dic̄ dñs de⁹ dauid ꝓtis tui Audiui oronē tuā: vidi lacrymā tuā. ꝛ ec ce ſanaui te. Die tertio aſcēdes tēplū dñi. ꝛ ad dā dieb⁹ tuis q̄ndeci ānos. Ez ꝛ de mānu re gis aſſyrioꝝ liberabo te ꝛ ciuitatē hāc: ꝛ ꝓte gā urbē iſtā, ꝓpter me ꝛ, ꝓpter dauid ſeruū meū. Di xitq; yſaias. Afferte maſſam ficoꝝ. Quā cū attuliſſent ꝛ poſuiſſent ſup vlc⁹ ei⁹: curat⁹ ē. Dixerat aūt eçechias ad yſaiam. Quꝺ erit ſi gnū q̄a dñs me ſanabit. ꝛ q̄a aſcēſur⁹ ſū die tertia tēplū dñi? Cui ait yſaias. Hoc erit ſignū a dño: q̄ factur⁹ ſit dñs ſmonē quē locut⁹ ē. Vis ut aſcēdat umbra de cē lineis: aut ut reuertat̄ totidē ḡdib⁹? Et ait eçechias: Fa cile eſt umbrā creſcē decē lineis. Nec ꝺ volo ut fiat: ꝫ ut reuertat̄ retrorſū de cē gradib⁹. Inuocauit itaq; yſaias ꝓphēta dñm: ꝛ redu xit umbrā p lineas q̄b⁹ iā deſcēderat in ho rologio achaz retrorſū decē ḡdib⁹. In tpe il lo miſit merodach baladan fili⁹ baladā rex babylonioꝝ lr̄as ꝛ munera ad eçechiā. Au dierat. n. q̄ egrotaſſet eçechias. Letat⁹ ē aūt in aduentu eoꝝ eçechias. ꝛ oñdit eis domū aromatū. ꝛ auꝝ ꝛ argētū ꝛ pigmēta varia: vnguēta quoq; ꝛ domū vaſoꝝ ſuoꝝ ꝛ oia q̄ bre poterat i thęſaur̄ ſuis. Nō fuit quod nō

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ostẽderet eis ecebias ī domo sua ⁊ i oi ptã-
te sua. Venit autẽ ysaias pp̃a ad regẽ ece-
biã-dixítq; ei. Quid dixerunt viri isti: aut
vnde venerunt ad te? Cui ait ecebias. De
tra longinq; venerũt ad me-de babylone. At
ille rñdit. Quid viderunt in domo tua? Ait
ecebias. Oia q̃cũq; sũt ī domo mea viderṫ.
Nihil ẽ.n.qđ nõ mõstrauerim eis i thesaurĳ
meis. Dixit itaq; ysaias ecebie. Audi ſmo
nẽ dñi. Ecce dies veniẽt. ⁊ auferẽt oia q̃ sũt
i domo tua. ⁊ q̃ pdiderũt pres tui vsq; in diẽ
hãc-i babylonẽ. Nõ remanebit q̃cq̃ ait dñs
Sz ⁊ de filijs tuis q̃ egredient ex te q̃s gnã-
bis tollent. ⁊ erũt eunuchi i palatio regis
babylonis. Dixit ecebias ad ysaiã. Bonꝰ
ſmo dñi quẽ locutꝰ ẽ. Sit tm̃ pax ⁊ ꝟitas i
diebꝰ meis. Reliq̃ aũt ſmonũ ecebie ⁊ ois
fortitudo eiꝰ. ⁊ quõ fecerit piscinã ⁊ aq̃du-
ctũ. ⁊ itroduxerit aq̃s i ciuitatẽ: nõne hꝫ scri-
pta sũt i libro ſmonũ diez regũ iudaꝫ? Dor-
miuitq; ecebias cũ patribꝰ suis: ⁊ regna-
uit manasses filius eius pro eo.

XXI

Duodeci ãnoz erat manasses cũ re-
gnare cepisset. ⁊ q̃nq̃gita q̃nq; ãnis
regnauit i irl'm. Nomen matris eiꝰ
aphsiba. Fecitq; malũ ī ꝓspectu dñi: iuxta ido-
la gẽtiũ q̃s vastauit dñs a facie filioz ísrl'. Cõ
uersusq; est ⁊ edificauit excelsa q̃ dissipaue-
rat ecebias pr̃ eiꝰ. ⁊ erexit aras baal ⁊ fecit
lucos sicut fecerat achab rex isrl'. ⁊ adorauit
omẽm militiã celi ⁊ coluit eã. Extruxitq; aras
i domo dñi de q̃ dixit dñs-i irl'm ponã nomẽ
meũ: ⁊ extruxit altaria vniuerse militie ce-
li-in duobꝰ atrijs tẽpli dñi. Et traduxit filiũ
suũ p ignẽ. ⁊ ariolatꝰ ẽ ⁊ obſuauit auguria
⁊ fecit phitones. ⁊ aruspices multiplicauit
ut facẽt malũ coraꝫ dño ⁊ irritaret eũ. Posu-
itq; idolũ luci quẽ fecerat i tẽplo dñi: sup q̃
locutꝰ ẽ dñs ad dauid ⁊ ad salomonẽ filiũ
eiꝰ. In tẽplo hꝫ ⁊ in irl'm quã elegi de cũctis
tribubꝰ isrl' ponam nomẽ meũ i sempiternũ. ⁊
vltra nõ faciã ꝓmoueri pedẽ isrl' de tra quã
dedi pribꝰ eoz-si tm̃ custodierint ope ria q̃ pce-
pi eis: ⁊ vniuersam legẽ quã mandauit eis
hꝰ meꝰ moyses. Illi ꝟo nõ audierunt: ꝫ se-
ducti sũt a manasse: ut facerẽt malũ sup gẽ-
tes q̃s cõtriuit dñs a facie filioz isrl'. Locu-
tusq; ẽ dñs ī manu ſuoz suoz pp̃arũ dicẽs
Quia fecit manasses rex iuda abhoiatiões
istas pessimas sup oia q̃ fecerũt amorrei añ
tẽ. ⁊ peccare fecit etiã iudã i imũditijs suis:
pp̃ea hec dicit dñs deꝰ isrl'. Ecce ego inducã
mala sup irl'm ⁊ iudã: ut q̃cũq; audierit-tin-
niãt ãbe aures eiꝰ. Et extẽdã sup irl'm funi-
culũ samarie ⁊ pondꝰ domꝰ achab. ⁊ deleto
irl'm sicut deleri solẽt tabule. Delens vertã. ⁊
ducã crebrius stilũ sup faciẽ eiꝰ. Dimittã ꝟo
reliq̃as hereditatĳ mee ⁊ tradã eas i manꝰ
ĩimicoz eiꝰ-erũtq; ī vastitatẽ ⁊ i rapinã cun-
ctis adũsarijs suis eo q̃ fecerint malũ coraꝫ
me. ⁊ pseuerauerũt irritantes me ex die qua
egressi sũt pres eoz ex egypto vsq; ad banc
diẽ. Insup ⁊ sanguinẽ inoxiũ fudit manas-
ses multũ nimis donec ĩpleret irl'm vsq; ad
os: absq; pctis suis q̃bꝰ peccare fecit iudã ut
facẽt malũ coraꝫ dño. Reliq̃ aũt ſmonũ ma
nasse ⁊ vniũsa q̃ fecit. ⁊ pctm̃ eiꝰ qđ pecca-
uit: nõne hꝫ scripta sũt i libro ſmonũ diez re-
gũ iudaꝫ? Dormiuitq; manasses cũ pribꝰ su-
is: ⁊ sepultꝰ ẽ ī horto domꝰ sue-i horto oçam. ⁊
regnauit amon filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Viginti duoz
ãnoz erat amon cũ regnare cepisset: duobꝰ
qđ ãnis regnauit i irl'm. Nomẽ mris eiꝰ mes-
sallemeth filia arus de iethẽba. Fecitq; ma-
lũ in ꝓspectu dñi sic fecerat manasses pr̃ eiꝰ
⁊ ãbulauit in oi via ꝓ quã ãbulauerat pr̃ eiꝰ
Seruiuitq; imũditijs q̃bꝰ seruierat pr̃ eiꝰ. ⁊
adorauit eas. ⁊ dereliq̃t dñm deũ patrꝫ suoz
⁊ nõ ãbulauit i via dñi. Tetẽderũtq; ei ser-
uias ſui sui. ⁊ interfecerũt regẽ in domo sua.
Percussit aũt ꝓplus terre oẽs q̃ ꝓiurauerãt ꝙ
regẽ amon. ⁊ ꝓstituerunt sibi regẽ iosiã filiũ
eiꝰ ꝓ eo. Reliq̃ aũt ſmonũ amõ q̃ fecit: nõ-
ne hꝫ scripta sũt i libro sermonũ dierũ regum
iudaꝫ? Sepelierũtq; eũ i sepulchro suo i hor-
to oçam. ⁊ regnauit iosias filius eius ꝓ eo.

XXII

Octo annoz erat iosias cũ
regnare cepisset. ⁊ trigintavno an-
no regnauit in irl'm. Nomẽ matris
eiꝰ ydida filia phadaia de bosecbat. Fecitq;
qđ placitũ erat coraꝫ dño: ⁊ ãbulauit ꝓ oẽs
vias dauid pris sui. Nõ declinauit ad dexte-
ram siue ad sinistrã. Anno aũt octauodecio
regĳ iosie misit rex saphan filiũ asalie filij me
sullã scribã templi dñi-dicens ei: Vade ad
helchiã sacerdotẽ magnũ ut cõflet pecunia
q̃ illata ẽ i tẽplũ dñi-quã collegerũt ianito-
res tẽpli a pp̃lo: deturq; fabrĳs ꝓpositos do-
mus dñi. Qui ⁊ distribuãt eã bis q̃ opant
ī tẽplo dũi ad instauranda sartatecta tẽpli-
tignarijs videlz ⁊ cementarijs. ⁊ bis q̃ inter-
rupta cõponũt. ⁊ ut emant ligna ⁊ lapides

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ɛ lapicidinis ad instaurandū templū dñi. Uerūtñ nō supputeť eis argētū qđ accipiūt ꝫ i ptāte babɛ̄at ⁊ i fide. Dixit aūt helcbias pōtifex ad saphan scribā. Librū legis repperi in domo dñi. Deditq; helcbias volumen saphan scribɛ. q ⁊ legit illud. Uenit q; saphan scriba ad regē: ⁊ renūciauit ei qđ p̄cepat. ⁊ ait: Cōflauerūt serui tui pecuniā q̄ repta est i domo dñi: ⁊ dederūt ut distribueret fabris ac p̄fectis opɛ̄ templi dñi. Narrauit quoq; saphan scriba regi dicēs: Librū dedit mibi helcbias sacerdos. Quē cū legisset saphan coraī rege: ⁊ audisset rex ẏba libri legis dñi. scidit vestimenta sua: ⁊ p̄cepit helcbie sacerdoti ⁊ abicbam filio saphan ⁊ achobor filio micha ⁊ saphā scribɛ ⁊ asaie ſuo regi dicēs: Jte ⁊ cōsulite dñm sup me ⁊ sup ppl'o ⁊ sup oi iuda. de ẏbis voluis istius qđ inuentū est. Magna. n. ira dñi succēsa ē ꝰ nos: quia nō audierūt p̄res nr̄i ẏba libri bui⁹ ut facerent ɛ̄ qđ scriptū ē nob. Jerūt itaq; helcbias sacerdos ⁊ abicbā ⁊ achobor ⁊ saphā ⁊ asaia ad oldā, pphɛten vxorē sellū filij thecue filij aras custodis vestiū q̄ bitabat i irl'm i secūda: locutiq; sūt ad eā. Et illa rñdit eis. Hec dicit dñs de⁹ isrl'. Dicite viro q̄ misit vos ad me. Hec dicit dñs: Ecce ego adducam mala sup locū istū. ⁊ sup babitatores ei⁹. oia ẏba legis q̄ legit rex iuda: qa dereliq̄runt me. ⁊ sacrificauerūt diis alienis irritātes me i cūctis opib⁹ manuū suaꝝ. Et succēdet indignatio mea i loco b. ⁊ nō extinguet. Regi aūt iuda q̄ misit vos ut consuleretis dñm. sic dicetis: Hec dic dñs de⁹ isrl': Pro eo q̄ audisti ẏba voluis ⁊ pterritū ē cor tuū ⁊ bumiliatus es coraī dño: audito q̄ monib⁹ ꝰ locū istū ⁊ babitatores ei⁹. q̄ videlz fierēt in stupor̄ē ⁊ in maledictū. ⁊ scidisti vestimēta tua. ⁊ fleuisti coraī me ⁊ ego audiui ait dñs: idcirco colligam te ad p̄res tuos. ⁊ colligeris ad sepulchrū tuū in pace: ut nō videāt oculi tui oia mala que inducturus sū sup locum istum.

Et renunciauerūt regi qđ dixerat. XXIII Qui misit: ⁊ cōgregati sunt ad eū oēs seneș iuda ⁊ irl'm. Ascēditq; rex templū dñi. ⁊ oēs viri iuda. vniuersiq; q̄ babitabāt in irl'm cū eo. sacerdotes ⁊ pphe ⁊ ois ppl's a paruo vsq; ad magnū: legitq; cūctis audiētib⁹ oia ẏba libri federis q̄ inuent⁹ ē i domo dñi. Stetitq; rex sup gradū ⁊ fed⁹ pcussit. coraī dño: ut ābularēt p⁹ dñm: ⁊ custodirent p̄cepta ei⁹ ⁊ testimonia ⁊ cerimonias i oi corde ⁊ i tota aia: ⁊ suscitarent verba federis bui⁹ q̄ scripta erāt i libro illo. Acq̄euitq; ppl's pacto. Et p̄cepit rex helcbie pōtifici ⁊ sacerdotib⁹ secūdi ordinis ⁊ ianitorib⁹ ut pferēt de tēplo dñi oia vasa q̄ facta fuerāt baal ⁊ i luco ⁊ vniūse militie celi ⁊ cōbussit ea foris irl'm i pualle cedron. ⁊ tulit pulueꝛē eorū i bethel. Et deleuit aruspices qs posuerāt reges iuda ad sacrificandū i excelsis p ciuitates iuda ⁊ i circuitu irl'm. ⁊ eos q̄ adolebāt īcēsū baal ⁊ soli ⁊ lune ⁊ duodecim signis ⁊ oi militie celi. Et efferri fecit lucū de domo dñi foras irl'm i cōualle cedron ⁊ cōbussit eū ibi ⁊ redegit i puluerē. ⁊ p̄iecit super sepulchra vulgi. Destruxit q̄q; edicu las effeminatoꝝ q̄ erāt in domo dñi: p qb⁹ mulieres texebāt q̄i domūculas luci. Cōgregauitq; oēs sacerdotes de ciuitatib⁹ iuda: ⁊ cōtaminauit excelsa vbi sacrificabant sacerdotes. de gabaa vsq; bersabee. Et destruxit aras portarū in introitu ostij iosue p̄ncipis ciuitatis qđ erat ad sinistrā portɛ ciuitatis. Uerūtñ nō ascēdebāt sacerdotes excelsorū ad altare dñi i irl'm. ꝫ tm̄ comedebāt azima in medio fratrū suoꝝ. Contaminauit q; topbet qđ ē i cōualle filij ennon: ut nemo cōsecraret filiū suū aut filiā p ignē moloch. Abstulit q; eqs qs dederāt reges iude soli i introitu tēpli dñi iuxt exedram nathamelech eunuchi. q̄ erat i pbarurim: curr⁹ aūt solis cōbussit igni. Altaria q; que erāt sup tecta cenaculi achaz q̄ fecerāt reges iuda. ⁊ altaria q̄ fecerat manasses i duob⁹ atrijs tēpli dñi destruxit rex. ⁊ cucurrit inde ⁊ dispersit cinerē eoꝝ in torrētē cedron. Excelsa q; que erāt in irl'm ad dexterā ptē mōtis offensiōis q̄ edificauerat salomō rex isrl' astaroth idolo sidoniorū. ⁊ chamos offensioni moab. ⁊ melchon abbominatiōi filioꝝ āmon polluit rex. ⁊ p̄triuit statuas ⁊ succidit lucos: repleuitq; loca eoꝝ ossib⁹ mortuoꝝ. Insup ⁊ altare qđ erat i bethel. ⁊ excelsū qđ fecerat bieroboā fili⁹ nabath q̄ peccare fecit isrl'. ⁊ altare illud excelsū destruxit atq; cōbussit ⁊ cōminuit in puluerē: succenditq; etiā lucū. Et conuersus iosias vidit ibi sepulchra q̄ erāt in mōte: misitq; ⁊ tulit ossa de sepulchris. ⁊ cōbussit ea sup altare. ⁊ polluit illud iuxt ẏbū dñi qđ locut⁹ ē vir dei q̄ p̄dixerat verba hec. Et ait: Quis est titulus iste quem video?

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Rñderũtq; ei ciues vrbis illi⁹. Sepulchr ẽ
hois uei q̃ uenit de iuda. ⁊ p̃dixit ꝟba h̄ que
feciſti ſuper altare bethel. Et ait: Dimittite
eũ. Nemo cõmoueat oſſa ei⁹. Et itacta mãſe
rũt oſſa illi⁹ cũ oſſib⁹ ꝓphe q̃ uenerat de ſa-
maria. Inſup ⁊ oia phana exceſſor q̃ erãt i
ciuitatib⁹ ſamarie q̃ fecerãt reges iſrl ad ir-
ritãdũ dñm. abſtulit ioſias. ⁊ fecit eis ſcõm
oia q̃ fecerat i bethel. Et occidit vniuerſos
ſacerdotes excelſor q̃ erãt ibi ſup altaria. ⁊
cõbuſſit oſſa bũana ſup ea. Reũſuſq; ẽ irl'm
⁊ p̃cepit oi ꝓplo dicẽs: Facite phaſe dño deo
vr̃o: ſm qđ ſcriptũ ẽ i libro federis hui⁹. Nec
n. factũ ẽ phaſe tale a diebus iudicũ q̃ iudica-
uerũt iſrl ⁊ oibus dieb⁹ regũ iſrl ⁊ regũ iuda:
ſic i octauodecimo anno regis ioſie factũ ẽ
phaſe iſtud dño i irl'm. Eȝ ⁊ pbitones ⁊ ari-
olos ⁊ figuras idolor ⁊ imũditias ⁊ abho-
minatiões q̃ fuerũt i tra iuda ⁊ irl'm abſtu-
lit ioſias. ut ſtatueret ꝟba legis q̃ ſcripta ſũt
i libro quẽ iuenit helchias ſacerdos i tẽplo
dñi. Silis illi nõ fuit añ eũ rex. q̃ reuerteret
ad dñm in oi corde ſuo ⁊ in tota aia ſua ⁊
vniuerſa ꝟtute ſua iux̄ oẽm legẽ moyſi: neq;
p⁹ eũ ſurrexit ſilis illi. Uerũtñ nõ ẽ auerſus
dñs ab ira furoris ſui magni: q̃ irat⁹ ẽ furor
ei⁹ ꝟ iudã ꝓpẽ irritatiões q̃b⁹ ꝓuocauerat eũ
manaſſes. Dixit itaq; dñs. Etiã iudã aufe-
rã a facie mea ſic abſtuli iſrl. ⁊ ꝓiectiã ciuita-
tem hãc quã elegi irl'm ⁊ domũ de qua dixi-
erit nomen meũ ibi. Reliq̃ aũt ſmonũ ioſie
⁊ vniuerſa q̃ fecit: nõne h̄ ſcripta ſũt i libro
ꝟborũ dierũ regũ iuda? In diebus ei⁹ aſcẽdit
pharao necbao rex egypti ꝟ regẽ aſſyriorũ
ad flumẽ eufraten. Et abiit ioſias rex iuda
i occurſũ ei⁹. ⁊ occiſus ẽ i mageddo cũ vidiſ-
ſet eũ. Et portauerunt eũ ſerui ſui mortuũ de
mageddo ⁊ ptulerũt i irl'm. ⁊ ſepelierũt eum
i ſepulchro ſuo. Tulitq; pplꝰ tre ioachaz fi-
liũ ioſie. ⁊ vnxerũt eũ: ⁊ ꝓſtituerũt eũ regẽ ꝓ
pre ſuo. Uiginti trũ ãnor erat ioachaz cũ
regre cepiſſet. ⁊ trib⁹ mẽſib⁹ regnuit in irl'm:
Nomen matris ei⁹ amithal. filia ieremie de
lobna. Et fecit malũ corã dño: iux̄ oia q̃ fe-
cerãt pres ei⁹. Uinxitq; eũ pharao necbao
i reblatha. q̃ ẽ i tra emath: ne regret in irl'm
Et ipoſuit mulctã tre cẽtũ talẽ argẽti. ⁊ ta-
lento auri. Regẽq; ꝓſtituit pharao necbao
heliachim filiũ ioſie ꝓ ioſia pre ei⁹: vertitq;
nomẽ ei⁹ ioachim. porro ioachaz tulit ⁊ du
xit i egyptũ. Argẽtũ aũt ⁊ aur̄ dedit ioachi
pharaoni cũ idixiſſet tre p ſingulos ut con-
ferret iuxta p̃ceptũ pharaõis. Et vnũquẽq;
iuxta vires ſuas exegit tam argẽtũ q̃ aurũ
de pplo terre: ut daret pharaõi necbao. Ui-
gintiq̃nq; annorũ erat ioachim cũ regnare
cepiſſet: ⁊ vndecim annis regnauit in irl'm.
Nomẽ matris ei⁹ ꝯebida: filia phadaia de
ruma. Et fecit malũ corã dño: iuxta oia q̃
fecerant patres eius. XXIIII

In dieb⁹ ei⁹ aſcendit nabuchodono-
ſor rex babylonis. ⁊ fact⁹ eſt ei ioa-
chim ſu⁹ trib⁹ annis: ⁊ rurſũ rebel-
lauit ꝺ eum. Immiſitq; ei dñs latrũculos
chaldeor ⁊ latrũculos ſyrie ⁊ latrunculos
moab ⁊ latrũculos filior ãmon. ⁊ imiſit eos
i iudã ut diſperderẽt eũ iux̄ ꝟbũ dñi q̃ locut⁹
fuerat p ſuos ſuos ꝓphas. Factũ ẽ aũt h̄ p
ꝟbũ dñi ꝺ iudã ut auferret eũ corã ſe: ꝓpter
pctã manaſſe vniuſa q̃ fecit. ⁊ ꝓ ſanguinẽ
inoxiũ quẽ effudit: ⁊ ipleuit irl'm cruore in-
nocẽtiũ. ⁊ ob banc rem noluit dñs ꝓpitiari
Reliq̃ aũt ſmonũ ioachim ⁊ vniuerſa q̃ fe-
cit: nõne h̄ ſcripta ſũt in libro ſmonũ dierũ
regũ iuda? Et dormiuit ioachim cũ pribus
ſuis: ⁊ regnauit ioachin fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Et vl-
tra nõ addidit rex egypti ut egrederetur de
tra ſua. Tulerat n. rex babylõis a riuo egy-
pti vſq; ad fluuiũ eufraten oia q̃ fuerãt regis
egypti. Decẽ ⁊ octo ãnor erat ioachin cũ re-
gnare cepiſſet. ⁊ trib⁹ mẽſib⁹ regnauit i irl'm
Nomẽ mr̃is ei⁹ noeſcha filia helnathan de
irl'm. Et fecit malũ corã dño: iux̄ oia q̃ fece-
rat pr̃ ei⁹. In tpe illo aſcẽderũt ſui nabucho-
donoſor regis babylonis i irl'm. ⁊ circũdata
ẽ vrbs munitiõib⁹. Uenitq; nabuchodono-
ſor rex babylõis ad ciuitatẽ cũ ſuis ſuis: ut
oppugnarẽt eã. Egreſſuſq; ẽ ioachin rex iu-
da ad regẽ babylõis ipſe ⁊ mat̃ ei⁹ ⁊ ſui ei⁹
⁊ ꝓncipes ei⁹ ⁊ eunuchi ei⁹. ⁊ ſuſcepit eũ rex
babylonis ãno octauo regni ſui. Et ꝓtulit
inde oẽs thęſauros domus dñi ⁊ thęſauros
domus regie: ⁊ cõcidit vniuerſa vaſa aurea
que fecerat ſalomon rex iſrl i templo dñi iu-
xta ꝟbũ dñi. ⁊ tranſtulit oẽm irl'm ⁊ vni-
uerſos ꝓncipes ⁊ oẽs fortes exercitus decẽ
milia in captiuitatẽ ⁊ oẽm artificẽ ⁊ incluſo-
rem: nihilq; relictũ ẽ exceptis paupib⁹ ꝓpli
tre. Trãſtulit quoq; ioachin i babylonẽ: ⁊
matrẽ regis ⁊ vxores reg ⁊ eunuchos regis
⁊ iudices tre duxit in captiuitatẽ de irl'm in
babylonẽ. ⁊ oẽs viros robuſtos ſeptẽ milia

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 artifices7 iclusores mille cẽs viros fortes 7 bellatores: duxitq; eos rex babylonis captiuos i babylonẽ. Et ꝓstituit matbatbiam patruũ ei⁹ ꝓ eo: ipsuitq; nomẽ ei sedecbiã Uicesimũ 7 ꝑmũ ānũ etatis bẽbat sedecbias cũ regnare cepisset. 7 vndeci ānis regnauit i irl'm. Nomẽ mris ei⁹ erat amitbal: filia ieremie de lobna. Et fecit malũ cora dño: iuxt oia que fecerat ioacbin. Irascebat.n. dñs ꝓ irl'm 7 ꝓ iudam: donec proiiceret eos a facie sua. Recessitq; sedecbias a rege babylonis.

XXV

Actũ est aũt anno nono regni ei⁹ mẽse decio decima die mẽsis venit nabuchodonosor rex babylonis ipse 7 ois exercit⁹ ei⁹ i irl'm 7 circũdederũt eã: 7 extruxerũt i circuitu ei⁹ munitiões. Et clausa est ciuitas atq; vallata vsq; ad vndecimũ annũ regis sedecbie nona die mensis. Preualuitq; fames in ciuitate: nec erat panis ꝑplo tre. Et interrupta ẽ ciuitas: 7 oẽs viri bellatores nocte fugerũt ꝑ viam ꝑte q̃ est inter duplicẽ murũ ad hortũ regis. Porro cbaldei obsidebãt i circuitu ciuitatẽ. Fugit itaq; sedecbias ꝑ viã q̃ ducit ad campestria solitudinis. Et ꝑsecutus ẽ exercitus cbaldeor regẽ cõprehẽditq; eũ i planitie biericbo: 7 oẽs bellatores q̃ erant cũ eo dispersi sũt 7 reliq̃rũt eũ. Apprehensũ q; regẽ duxerũt ad regẽ babylonis i reblatba: q̃ locut⁹ ẽ cũ eo iudiciũ. Filios aũt sedecbie occidit cora eo. 7 oculos ei⁹ effodit: vinxitq; eũ cathenis 7 adduxit i babylonẽ. Die q̃nto septima die mẽsis ipse ẽ ān⁹ nonusdecim⁹ regi babylonis venit nabuçardan ꝓnceps exercitus seru⁹ regis babylonis i irl'm 7 succẽdit domũ dñi 7 domũ regis 7 domos irl'm: oẽmq; domũ cõbussit igni: 7 muros irl'm in circuitu destruxit ois exercit⁹ cbaldeor q̃ erat cũ ꝓncipe militũ. Reliquã aũt ꝑplis ptẽ q̃ remanserat in ciuitate. 7 ꝑfugas q̃ trãsfugerãt ad regẽ babylonis: 7 reliquũ vulg⁹ trãstulit nabuçardan ꝓnceps militie: 7 de paupib⁹ tre reliq̃t vinitores 7 agricolas: colũnas autẽ ereas q̃ erãt i tẽplo dñi 7 bases. 7 mare ereũ qd̃ erat in domo dñi confregerũt cbaldei: 7 trãstulerũt es oẽ i babylonẽ. Ollas quoq; ereas 7 trullas 7 tridẽtes. 7 cypbos 7 mortariola 7 oia vasa erea. i q̃b⁹ mistrabãt. tulerũt: necnõ 7 tburibula. 7 pbialas. Que aurea aurea. 7 q̃ argẽtea argẽtea. tulit ꝓnceps militie. id est colũnas duas. mare vnũ 7 bases q̃s fecerat rex salomon i tẽplo dñi. Non erat pond⁹ eris. oiuz vasor. Decẽ 7 octo cubitos altitudis bẽbat colũna vna 7 capitellũ ereũ sup se altitudis triũ cubitorũ. 7 reticulũ 7 malogranata sup capitellũ colũne oia erea. Similẽ 7 colũna secũda bẽbat ornatũ. Tulitq; ꝓnceps militie saraiam sacerdotẽ ꝑmũ. 7 sopboniã sacerdotẽ secundũ 7 tres ianitores. 7 de ciuitate eunuchũ vnũ q̃ erat ꝑfect⁹ sup bellatores viros. 7 q̃nq; viros de bis q̃ steterãt cora rege. q̃s reperit i ciuitate. 7 sopher ꝓncipẽ exercit⁹ q̃ ꝓbabat tyrones de ꝑplo tre. 7 sex viros e vulgo q̃ inuẽti fuerãt i ciuitate. Quos tollẽs nabuçardan ꝓnceps militũ duxit ad regẽ babylõis i reblatba: ꝑcussitq; eos rex babylõis 7 interfecit eos i reblatba i tra emath. Et trãsiat⁹ ẽ iuda de tra sua. Populo aũt q̃ relict⁹ erat i terra iuda quẽ dimiserat nabuchodonosor rex babylonis ꝑfecit godoliã filiũ aicban filij saphan. Qd̃ cũ audissent oẽs duces militũ ipsi 7 viri q̃ erãt cũ eis videlz q ꝓstituisset rex babylõis godoliam: venerũt ad godoliam i maspba ismahel fili⁹ nathanie 7 iobãnan fili⁹ caree 7 saraia filius thanamethb netopbatites. 7 ieconias fili⁹ maacbati: ipsi 7 socij eor. Jurauitq; godolias ipis 7 socijs eor dicẽs: Nolite timẽ ꝑuire cbaldeis. Manete in tra 7 ꝑuite regi babylonis: 7 bñ erit vob. Factũ ẽ aũt i mẽse septimo venit ismahel fili⁹ nathanie filij elisama de semine regio 7 de cẽ viri cũ eo: ꝑcusserũtq; godoliam q̃ 7 mortu⁹ ẽ: 7 iudeos 7 cbaldeos q̃ erãt cũ eo i maspba. Cõsurgẽsq; ois ꝑplis a paruo vsq; ad magnũ 7 ꝓncipes militũ venerũt i egyptũ: timẽtes cbaldeos. Factũ est ꝯro in anno tricesimoseptimo trãsmigrationis ioacbin regis iude. mense duodecimo vicesima 7 septima die mẽsis. sublenauit euilmerodacb rex babylonis ãno quo regnare cepit caput ioacbin regis iuda de carcẽ: 7 locutus est ei benigne. Et posuit tbronum eius sup tbronũ regum qui erant cum eo i babylone: 7 mutauit vestes eius quas babuerat i carcere. 7 comedebat panẽ spi i cõspectu ei⁹ cũctis dieb⁹ vite sue: annonã q̃q; ꝓstituit ei sine intermissione que 7 dabat ei a rege ꝑ singulos dies oib⁹ diebus vite sue.

Explicit secũdus liber Malacbim. id est Regum quartus.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Prologus

Incipit ꝓfatio sci Hieronymi in libꝝ dabreiamin: qui est paralypomenon qđ nos dicere possumus ꝛba dierũ.

QUanꝰ ac talis ẽ liber iste ut absq; illo si quis sciam scripturarũ sibi voluerit arrogare·semetipsũ irrideat·per singula quippe noia iũcturasq; ꝝbox.ꝛ ꝓtermisse i libris regũ tegunt historie: ꝛ inumerabiles explicãt euãgelij q̃stiões. Sꝫ si septuaginta interpretũ·pura.ꝛ ut ab eis i grecũ ꝛsa est editio ꝓmanẽt: supflue mi chromati eꝓrũ scissime atq; doctissime iꝓllẽs: ut hebrea tibi voluia latino sermone transferrẽ. Qđ.n. semel aures hoiuꝫ occupauerat.ꝛ nascẽtꝫ ecclesie rotorauerat fidẽ: iustũ erat etiã nr̃o silẽtio cõprobari. Nũc ꝝo cũ ꝓ varietate regionũ diuersa ferãt exẽplaria.ꝛ germana illa antiq̃q; trãslatio corrupta sit atq; violata: nr̃i arbitrij putas·aut e plurib9 iudicare qđ ꝛ sit·aut nouũ op9 i ꝛteri ope ꝑdere: illuꝛtibusq; iudeis·cornicũ (ut dicit) oculos ꝑfigẽ. Alexãdria ꝛ egypt9 i septuagita suis hesichiũ laudat auctorẽ: ꝑstãtinopolis vsq; antiochiã luciani martyꝛ exẽplaria ꝓbat. Media inter has ꝓuincie palestinos codices legũt: q̃s ab origene elaboratos eusebius ꝛ pãphil9 vulgauerũt. Totꝰq; orbis hac inter se trifaria varietate cõpugnat. Et certe origenes nõ solũ exẽpla cõposuit q̃tuor editionũ e regiõe singula ꝝba ꝛscribẽs·ut vn9 dissentiẽs stati ceteris inter se ꝑsentiẽtib9 arguat·ꝫ qđ maiorꝫ audacie ẽ i editiõe septuagita theodotiõis editione miscuit·asteriq; ꝛ signãs q̃ minus fuerit.ꝛ ꝝgulis q̃ ex supfluo videbant apposita. Si igit alijs licuit nõ tenẽ qđ semel suscepãt.ꝛ p9 septuagita cellulas q̃ vulgo sine auctore iactãt singulas cellulas apꝛ ruẽ· boq; i eccl'ijs legit qđ septuagita nescierũt: cur me non suscipiãt latini mei qui iuiolata editiõe ꝛteri ita nouã cõdidi·ut laborẽ meũ hebreis ꝛ qđ bis mai9 ẽ aplis auctorib9 cõprobem? Scripsi nup libꝝ ũ ꝛ optimo gnẽ interꝑetandi·oñdẽs illa ꝛ euãgelio: ex egypto vocaui filiũ meũ.ꝛ qm̃ naçare9 vocabit: ꝛ videbũt i quem cõpũxerũt.ꝛ illud apli: qꝝ ocul9 nõ vidit nec auris audiuit ꝛ i cor hois nõ ascẽdit q̃ ꝓparauit de9 diligẽtibus se.ceteraq; bis silia i hebreoꝝ libꝛ inueniri. Certe apli ꝛ euãgeliste·septuagita interꝑtes noueꝛãt.ꝛ vñ eis h̄ q̃ i septuaginta interꝑtib9 nõ bñt? Xꝑus dñs nr̃ vtriusq; testamẽti cõditor in euãgelio ꝑm iohannẽ·q̃ credit inquit in me (sicut dicit scriptura) fluia de ventre ei9 fluẽt aq̃ viue. Utiq; scriptũ ẽ: qđ saluator scriptũ eẽ testat. Ubi scriptũ ẽ? Septuagita nõ bñt: apocrypha nescit eccl'ia. Ad hebreos igit reuertẽdũ ẽ: vñ ꝛ dñs loquit. ꝛ discipuli exẽpla ꝓsumũt. Hec pace ꝛteꝝ loquor ꝛ obtrectatorib9 meis tm̃ rñdeo· q̃ canino ꝛnte me rodũt·i publico ꝛtrahẽtes ꝛ legẽtes i ãgulis idest accusatores ꝛ ꝛfensores: cũ i alijs ꝓtẽt qđ i me reꝓbãt: q̃si virt9 ꝛ vitiũ nõ i reb9 sint·ꝫ cũ auctore mutẽt. Ceteꝝ mei editionẽ septuagita trãslatoꝝ olim ꝛ greco emẽdatã tribuisse me nr̃is: nec iimicũ ꝛtere estimari eoꝝ quos in cõuẽtu fratꝝ sꝑ edisserо. Et qđ nũc dabreiamin. i. ꝝba dieꝝ interꝑtat9 sũ. idcirco feci: ut inextricabiles moras ꝛ siluã nominũ q̃ scriptoꝝ ꝑfusa sũt vitio·sensuũq; barbarie apti9 ꝛ ꝓ ꝛsuũ colla digererẽ: mihimetipsi ꝛ meis iuꝛ bisme·niũ canẽs·si aures surde sũt ceteroꝝ.

Item alius prologus

QUasebi9 hieronymus: vomoni ꝛ rogatiano suis in xꝑo ihũ·salutem. Quõ grecoꝝ historias magis intelligũt q̃ athenas viderint: ꝛ tertiũ ꝝgilij libꝝ a troade ꝓ leucbatẽ ꝛ a croceraunia ad siciliam.ꝛ inde ad ostia tyberis nauigauerit: Ita scãm scripturã lucidi9 intuebit q̃ iudeã oculis cõtẽplat9 ẽ: ꝛ antiq̃ꝝ vrbiũ memorias· locorũq; ul' eadẽ vocabula ul' mutata ꝙguerit. Uñ ꝛ nob cure fuit cũ eruditissimis hebreoꝝ hũc laborẽ subire: ut circuirem9 puritiã quã vniuerse xꝑi eccl'ie sonãt. Fateor.n. mi dõmon ꝛ rogatiane carissimi nũq̃ me i divinis voluminib9 ꝓprijs viribꝰ credidisse: nec habuisse opinionẽ meã: ꝫ ea etiã ꝛ qb9 scire me arbitrabar interrogare me solitũ. Quãto magꝭ ꝛ bis sup qb9 anceps erã? Denicq; cũ a me nup lris flagitasset·ut vobis ꝓpalypomenon latino ꝑmõe trãsferrẽ· ꝛ tybiade legꝭ quõdã auctorẽ q̃ apud hebreos admiratiõi hẽbat assũpsi.ꝛ ꝙtuli cũ eo audacie (ut aiũt) vsq; ad extremũ vnguẽ.ꝛ sic ꝙfirmat9 ausus sũ facẽ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

qđ iubẽbatis. Libere.n. wđ loquor. Ita.n.i grecis ⁊ latinis codicib⁹ đ noiuz liber vitiosus ẽ. ut nđ tam hebrea q̃ barbara quedã ⁊ sarmatica noia cõiecta arbitrãdũ sit. Nec đ septuagita interp̃tib⁹ q̃ spũ scđ pleni ea q̃ vera fuerãt trãstulerũt: đ scriptor culpe ascribẽdũ. dũ de iemẽdatis iemẽdata scriptitant ⁊ sepe tria noia subtractis e medio syllabis i vnũ vocabulũ cogũt: uel e regiõe vnũ nomẽ ꝑ latitudinẽ suã i duo uel tria vocabula diuidũt. Sz ⁊ ipse appellaticẽs non hoies ut plerique estimãt: đ vrbes ⁊ regiões ⁊ salt⁹ ⁊ ꝓuincias sonãt. ⁊ obliq̃ sub interp̃tatice ⁊ figura eor q̃dã narrant hystorie. de q̃b⁹ in regnorũ lib⁹. dr. Nõne ecce đ scripta sũt i libro ꝺuor dier regũ iuda? Que vtiq; i nr̃is codicib⁹ nđ bñt. Hoc ꝓmũ sciendũ q̃ apud hebreos ꝑalypomenon liber vn⁹ sit ⁊ apud illos vocat⁹ dabreiamin. i. ꝺba dier. q̃ ꝑ magnitudinẽ apud nos diuisus ẽ. Deinde etiã illud attẽdẽdũ q̃ frequẽt noia nõ vocabula hoiuz đ rez (ut dixi) significãtias sonãt. Ad extremũ q̃ ois eruditio scripturar i hoc continet. ⁊ hystorie q̃ ul' p̃termisse sũt i suis locis ul' pstricte leuiter. đ p q̃dã ꝺbor cõpẽdia explicẽt. Orationũ itaq; vr̃ar adiut⁹ auxilio misi libr hẽniuol placitur: tñ iuidis displiciturq; eẽ nõ ãbigo. Optia.n. q̃q; (ut ait Plini⁹) malũt ꝓtẽnẽ plerique q̃ discere. Si q̃s in hac iterp̃tatice voluerit aliq̃d reprẽdẽ. interroget hebreos. suã ꝓsciaz recolat. videat ordinẽ textũq; fmõis. ⁊ tunc nr̃o labori si potuerit detrabat. Ubicũq; g̃ astericos. i. stellas radiare i đ volue videritis: ibi sciat; de hebreo additũ qđ in latinis codicib⁹ nõ br̃. Ubi ꝺo vel⁹ trãsuersa. s. virga p̃posita est: illic sig̃tur q̃d septuagita interp̃tes addiderũt. ul' ob decor grãm. uel ob spũs sci auctoritatem: licet in hebreis volumib⁹ nõ legat.

Explicit prefatio. Incipit primus liber dabreiamin. i. palypomenon. Capl'm I

Dam seth

enos. caynan. malaleel iareth enoch matusale lamech noe semcham ⁊ iafeth. Filij iafeth: gomer. magog. madai ⁊ iauan thubal mosoch thiras. Porro filij gomer: ascenẽ ⁊ ripbat ⁊ togorma. Filij ãt iauã: elisa ⁊ tharsis cetbim ⁊ rodani. Filij chã: chus ⁊ mesraim phut ⁊ chanaã. Filij ãt chus: saba ⁊ euila sabatha ⁊ regma ⁊ sabathaca. Porro filij regma: saba ⁊ dadan. Chus ãt genuit nemroth. Iste cepit eẽ potẽs i tra. Mesrai ꝺo genuit ludim ⁊ ananim ⁊ laabim ⁊ nephtuim: phetrusim ꝯ ⁊ chasluim: de quib⁹ egressi sũt philistijm ⁊ caphthurim. Chanaan ꝺo genuit sidonem ꝑmogenitũ suũ: et heũ ꝯ ⁊ iebuseũ ⁊ amorreũ ⁊ gergeseũ eueũq; ⁊ arachẽũ ⁊ asineum aradiũ ꝯ ⁊ samareum ⁊ emathẽũ. Filij sem: elam ⁊ assur. ⁊ arfaxad. lud ⁊ arã. Filij arã: hus ⁊ hul. ⁊ gether. ⁊ mes. Arfaxad aũt genuit sale: qui ⁊ ipse genuit hebr. Porro hebr nati sũt duo filij: nomẽ vni phaleth q̃a i dieb⁹ ei⁹ diuisa ẽ tra: ⁊ nomen fris ei⁹ iectan. Iectan aũt genuit elmodad ⁊ saleph. ⁊ asormoth. ⁊ iare: aduracq; ⁊ vçal ⁊ decla. ebal etiã ⁊ abimael ⁊ saba. necnõ ⁊ ophir ⁊ euila ⁊ iobab. Oẽs isti filij iectã. Sem arfaxad sale hebr phaleth ragau. seruch nachor tare abram. iste est abraham. Filij autẽ abrahã ysaac ⁊ ismahel. Et hr gnãticẽs eor ꝓrimogenit⁹ ismahelis: nabaioth. ⁊ cedar ⁊ abdehel ⁊ mabsan ⁊ masma ⁊ duma massa adad ⁊ thema iacbur naphis cedma. hi sũt filij ismahelis. Filij aũt cethure cõcubine abrahã q̃s genuit: çamram iecsan madan madian iesboc ⁊ Sue. Porro filij iecsan: saba ⁊ dadan. Filij ãt dadan: asurim ⁊ latbusim ⁊ loomim. Filij ãt madiã: epha ⁊ epher ⁊ enoch ⁊ abida ⁊ eldaa. Omnes hi filij cethure. Genuit aũt abraham ysaac: cui⁹ fuerũt filij: esau ⁊ israł. Filij esau: eliphaç rabuel iebus ielon chore. Filij eliphaç: themã omar. cephi. gothan. cenez. thamna. amalech. Filij rabuel: naath çara samma meça. Filij seir: lothan. sobal. sebeon. ana. disone. eser disan. Filij lothã: horri. homiman. Soror aũt lothan fuit thamna. Filij sobal: alian ⁊ manaath ⁊ ebal sephi ⁊ onan. Filij sebeon: aiaia ⁊ ana. Filij ana: dison. Filij dison: hamaran ⁊ eseban. ⁊ iethran ⁊ charran. Filij eser: balaan. ⁊ çaban ⁊ iacban. Filij disan: vs ⁊ aran. Isti sũt reges q̃ ipsauerũt i tra edom: añq; esset rex sup filios israł. Bale fili⁹ beor. ⁊ nomẽ ciuitat; ei⁹ denaba. Mortu⁹ ẽ aũt bale. ⁊ regnauit ꝓ eo iobab fili⁹ sare de bosra. Cũq; ⁊ iobab fuisset mortuus

regnauit p eo busan de ẽra themanoꝝ. Obiit quoq; 7 busan.7 regnauit p eo adad filiꝰ badad q̄ pcussit madian i ẽra moab.7 nomen ciuitatis eiꝰ auith. Cūq; 7 adad fuisset mortuus:regnauit p eo semla de masreca. Sz 7 semla mortuꝰ ẽ.7 regnauit p eo saul de rooboth q̄ iuxta amnem sita ẽ. Mortuo q̄; saul regnauit p eo balaana filius achobor. Sz 7 mortuꝰ ẽ.7 regnauit p eo adad cuiꝰ vrbis nomẽ fuit pbau.7 appellata ẽ vxor eiꝰ mebetabel filia matred filie meçaab. Adad autem mortuo duces p regibꝰ in edom eẽ ceperũt. Dux thamna dux alua dux iethet dux oolibama dux bela dux pbinon dux ceneç dux themã dux mapsar dux magdibel dux biram. hi duces edom.

II

Filij autẽ isrl̄:ruben symeon leui iuda ysacbar 7 çabulon dan 7 iosepb beniamin neptalim gad 7 aser. Filij iuda:ber aunan 7 sela. hi tres nati sũt ei de filia Sue chananitidis. Fuit aũt her primogenitꝰ iuda malꝰ coraꝝ dño.7 occidit eũ. Thamar aũt nurꝰ eiꝰ pepit ei pbares 7 çara Oẽs ꝯ filij iuda q̄nq;. Filij ãt pbares:esrom 7 camul. Filij quoq; çare: çamri 7 etban 7 eman calcal q̄q; 7 daran simul q̄nq;. Filij charmi:achar q̄ turbauit isrl̄.7 peccauit in furtu anathematꝭ. Filij etban:açarias. Filij aũt esrom q̄ nati sunt ei:ieramebel 7 ram 7 calubi hic ẽ calepb. Porro ram genuit aminadab:aminadab aũt genuit naason principẽ filiorũ iuda. Naason quoq; genuit salma:de q̄ ortꝰ ẽ booç. Booç vo genuit obed q̄ 7 ipse genuit isai. Isai aũt genuit pmogenitũ beliab secundũ aminadad ctũ symmaba qrtũ nathanabel qntum raddai sextum ason septimũ dauid:qrũ sorores fuerũt saruia 7 abigail. Filij saruie:abisai ioab 7 asabel tres. Abigail aũt genuit amasa: cuiꝰ pr̄ fuit iether ismahelites. Caleb vo filiꝰ esrom accepit vxorẽ noie açuba:de qua genuit ierioth. Fuerũtq; filij eiꝰ:iaser 7 sobab 7 ardõ Cūq; mortua fuisset açuba accepit vxorem caleb ephrata:q̄ pepit ei vr. Porro vr genuit vri.7 vri genuit beselebel. Post hꝫ igressus ẽ esrom ad filiã machir patris galaad.7 accepit eã cũ eet annorũ sexaginta. Que pepit ei segub. Sed 7 segub genuit iair 7 possedit vigintitres ciuitates i ẽra galaad. Cepitq; gessur 7 aram oppida iair 7 canath 7 viculos eiꝰ sexagĩta ciuitatũ. Oẽs isti filij machir patris galaad. Cũ aũt mortuꝰ eet esrom: ingressus ẽ caleb ad ephrata. Habuitq; esrom vxorem abia: q̄ pepit ei assur pr̄em thecue. Nati sunt autẽ filij ieramebel primogeniti esrom: ram pmogenitꝰ eiꝰ 7 buna 7 aram 7 asom 7 achia Duxit q̄q; vxorem alterã ieramebel noie atthara:q̄ fuit mr̄ onam. Sz 7 filij ram pmogeniti ieramebel fuerũt moos ioamin 7 achar Onam aũt hũit filios semei 7 iadan. Filij ãt semei:nadab 7 abisur. Nomen vo vxoris abisur:abiabil: q̄ pepit abobban 7 molid. Filij aũt nadab:fuerũt saled 7 appbaim. Mortuꝰ ẽ aũt saled absq; liberis. Filiꝰ vo appbaim iesi q̄ iesi genuit sesan. Porro sesan genuit obolai. Filij aũt iadai fris semei: iether 7 jonatban. Sz 7 iether mortuꝰ ẽ absq; liberis. Porro jonathã genuit pbaleth 7 çiça. Isti fuerũt filij ieramebel pmogeniti esrom. Sesan aũt nõ babuit filios ꝫ filias 7 ꝑuñ egyptiũ noie ieraa. Deditq; ei filiã suã vxorẽ: q̄ pepit ei etbei. Etbei aũt genuit natban.7 natbã genuit çabad. Zabad quoq; genuit opbal.7 opbal genuit obed. Obed genuit iebu:iebu genuit açariã. Açarias genuit belles.7 belles genuit belasa. Belasa genuit çiçamoy: çiçamoy genuit sellũ. Sellũ genuit ithamian:ithamia aũt genuit elisama. Filij aũt caleb fris ieramebel: mesa pmogenitꝰ eiꝰ. ipse ẽ pr̄cipb filij maresa pris bebron. Porro filij bebron:chore 7 taphua 7 recem 7 samma Sãma aũt genuit raam pr̄em biercbaam.7 recem genuit semmei:filius semmei: maon: 7 maon pr̄ betbsur. Epba aũt cõcubina caleb pepit aran 7 musa 7 geçeç. Porro aran genuit ieçẽ. Filij iabaddai:regom 7 joatbã 7 gesan pbaleth 7 epba 7 saaph. Concubina caleb maacba pepit saber 7 tharana. Genuit ãt saaph pr̄ madmena Sue pr̄em machbena.7 pr̄em gabaa. Filia vo caleb fuit achsa hi erãt filij caleb filij vr pmogeniti ephrata sobal pr̄ cariathiarim salma pr̄ bethleem ariph pr̄ bethgader. Fuerũt aũt filij sobal pr̄is cariathiari q̄ videbat dimidiũ requietionũ.7 de cognatiõe cariathiarĩ: iethrei.7 aputhei 7 semathei 7 maserei. Ex bis egressi sunt saraite 7 esthaolite. Filij salma patris bethleem 7 nethophati corone dom̄ ioab.7 dimidiũ requietiõis sarai. Cognatiões q̄q; scribaꝝ habitãtiũ i iabes canẽtes atq; resonãtes 7 in taberuaculis cõmorãtes. hi sunt cinei: qui venerunt de calore patris dom̄ rechab.

n

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Quid ꝙo bos habuit filios q̄ ei III
nati sūt i hebron: Primogenitū am-
non· ex achinoe israhælitide: secūdū
daniel ɔ abigail carmelitide: ttiū absalō fi-
liū maacha filie ptolemei regis iessur: q̄rtū
adoniam filiū agith: q̄ntū saphaciā ex abi-
thal: sextū ietbraabā ɔ egla vxore sua. Sex
ḡ nati sūt ei i hebrō: vbi reḡuit septē ānis ⁊
sex mēsib⁹. Trigita aūt ⁊ trib⁹ annis reḡuit
i irl'm. Porro i irl'm nati sūt ei filij: symmaa
⁊ sobab ⁊ nathan ⁊ salomon quatuor ɔ ber-
sabee ⁊ filia amihel. Jebaar quoq; ⁊ helisua
⁊ elipbaleth ⁊ noge ⁊ napheg ⁊ iaphie nec-
nō elisama ⁊ eliade ⁊ elipbaleg nouē. Ōēs hi
filij dauid absq; filijs cōcubinax: būerūtq;
sororē thamar. Fili⁹ aūt salomōis: roboam
cui⁹ abia fili⁹ genuit asa. De h̄ q̄ nat⁹ est io
saphat pr̄ ioram: q̄ ioram genuit ocham: ex q̄
ort⁹ē ioas. ⁊ h⁹ amasias fili⁹ genuit açariā.
Porro açarie filius ioathā ꝓcreauit achaz
pr̄em eçechie: ɔ q̄ nat⁹ ē manasses: h ⁊ ma-
nasses genuit āmō pr̄em iosie. Filij aūt iosie
fuerūt: ꝑmogenit⁹ iohānan· secūd⁹ ioachim·
ctī⁹ sedechias· q̄rt⁹ sellū. De ioachim nat⁹ ē
iechonias ⁊ sedechias. Filij iechonie fuerūt
asir· salathiel· melchiram· phadaia· senne-
ser ⁊ iecemia· sama ⁊ nadabia. De phadaia
orti sunt çorobabel ⁊ semmei. Zorababel ge
nuit mosollam ananiam ⁊ salomith· soro-
rē eorū: asabam q̄q; ⁊ obol ⁊ baracbiam. ⁊
asadiaz· ioſabesetb q̄nq;. Fili⁹ autē ananie
phaltias pr̄ bieseie: cui⁹ fili⁹ raphaia. Hui⁹ q̄;
fili⁹ arnau: ɔ q̄ nat⁹ ē obdia· cui⁹ filius fuit
sechenias. Filius sechenie: semeia: cui⁹ filij
attus ⁊ iegaal ⁊ baria ⁊ naaria ⁊ saphat ⁊
sesa sex numero. Fili⁹ naarie: elioenai ⁊ eçe-
chias ⁊ eçricam· tres. Filij elioenai oduia ⁊
beliasub ⁊ pheleia ⁊ accub ⁊ iohānan ⁊ da-
laia ⁊ anan· septem. IIII

Filij iuda: phares· esrom ⁊ charmi ⁊
ur ⁊ subal. Rabia ꝙo filius subal
genuit iaad: ɔ q̄ nati sunt abumai
⁊ laad. He gnāticēs saratbi. Jsta q̄q; stirps
etban: iesrahel ⁊ iesema ⁊ iedebos. Nomen
q̄q; sororis eor̄ asalephum. Phuniel autē pr̄
gedor. ⁊ eser pr̄ osa. Jsti sūt filij ur· primoge-
niti ephrata pr̄is bethleem. Assur ꝙo patr̄
thecue erāt due vxores alaa ⁊ naara. Peperit
autem ei naara oozam ⁊ epher ⁊ themā ⁊
aastari. Jsti sūt filij naara. Porro filij alaa:
seretb ysaar ⁊ ethnan. Chus autem genuit
anob ⁊ sobebaz cognationē abasel filij arum.
Fuit aūt iabes inclyt⁹ p̄ frib⁹ suis. ⁊ mat̄ ei⁹
vocauit nomē illi⁹ iabes dicēs: q̄a pepi eū in
dolore. Jnuocauit ḡ iabes deū isrl̄ dicēs. Si
bñdicēs bñdixeris mihi. ⁊ dilatauer̄ termios
meos. ⁊ fuerit man⁹ tua mecū. ⁊ feceris me a
malitia nō opprimi. Et p̄stitit de⁹ q̄ precat⁹
est. Caleph aūt frat̄ Sua genuit machir: q̄
fuit p̄ festhon. Porro esthon genuit bethra-
pha ⁊ phesse ⁊ thehinna p̄em vrbis naas. Hi
sūt viri recha. Filij aūt cenez: othoniel ⁊ sa-
raia. Porro filij othoniel: athat ⁊ maonathi
Maonathi genuit ophra. Saraias aūt ge-
nuit ioab p̄em vallis artificū. Ibi q̄ppe arti-
fices erāt. Filij ꝙo caleph filij iephone: hir ⁊
hela ⁊ nabeç. Filij q̄; hela: ceneç· filij q̄; ialel
elçiph ⁊ çipha thiria ⁊ asrahel. Et filij esra:
iether ⁊ mered ⁊ epher ⁊ iahalon. Genuitq;
mariam ⁊ sammai ⁊ iesba patrem esthamo.
Uxor q̄q; ei⁹ iudaia pepit iared patrem ge-
dor. ⁊ heber p̄em çocho. ⁊ icbutiel p̄em ça-
noa. Hi aūt filij bethie filie pharaonis quā
accepit mered. ⁊ filij vxoris odaie sororis na-
han patris ceila garmi ⁊ esthamo q̄ fuit ɔ
machathi. Filij q̄q; symon: ammon ⁊ rimma
Filius anan: ethilon. ⁊ filij iesi: çoetb ⁊ ben-
çoetb. Filij sela filij iude: her p̄ lecha ⁊ laa-
da p̄ maresa. ⁊ cognatiōes dom⁹ operantiū
byssū in domo iuramēti. ⁊ q̄ stare fecit solē:
viriq; mēdacij. ⁊ secur⁹ ⁊ incedens: q̄ ꝑnci-
pes fuerūt in moab. ⁊ q̄ reuerse sūt in lehem.
Hec aūt ꝙba vetera. Hi sūt figuli habitātes
i plātatiōib⁹ ⁊ i sepib⁹ apud regē i operibus
ei⁹: cōmoratiq; sūt ibi. Filij symeon: namuel
⁊ iamin· iarib· çara· saul. Sellum fili⁹ eius:
mabsam fili⁹ ei⁹: masma fili⁹ ei⁹. Filij masma
amubel filius ei⁹: çachur fili⁹ eius: semmei
filius ei⁹. Filij semmei sedecim ⁊ filie sex. Fra-
tres aūt ei⁹ nō habuerūt filios multos: vni-
uersa cognatio nō ꝓruit adeq̄re sūmā filioꝝ
iuda. Habitauerūt aūt i bersabee ⁊ molada
⁊ hasarsual ⁊ i ballaa ⁊ i asom ⁊ in tholad ⁊
i bathuel ⁊ i horma ⁊ i siceleg ⁊ i bethmar-
chaboth ⁊ in asarsusim ⁊ i bethberai ⁊ i saa-
rim. He ciuitates eoꝝ vsq; ad regem dauid:
ville q̄q; eaꝝ ethan ⁊ aen rēmon ⁊ thochen ⁊
asan ciuitates q̄nq;. ⁊ vniuersi viculi eorum
p circuitū ciuitatū istaꝝ vsq; ad baal. Hec ē
habitatio eorū· ⁊ sedes distributio. Mo-
bab quoq; ⁊ iemlech ⁊ iosa filius amasie ⁊
iobel iehu fili⁹ ioſabie filij saraie filij asiel.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

& elioenai & iacoba & isuaia & asaia & adibel & isimibel & banaia. çiça ꝯ filij sepbei filij allon. filij idaia. filij semri. filij samaia. isti sunt noiati pncipes i cognatiõib⁹ suis. & in domo affinitatũ suax multiplicati sũt vehementer. Et pfecti sũt ut ingrederent i gador vsq ad orientẽ vallis. & ut quererẽt pascua gregib⁹ suis. Jnuenerũtq pascuas vberes & valde bonas. & ẽrã latissimã & q̃etã & fertilẽ: i q̃ añ bitauerãt de stirpe cbam. bi ꝙ venerũt quos supra descripsim⁹ noiati i dieb⁹ eçechie regis iuda. & pcusserũt tabnacula eox. & habitatores q̃ inuenti fuerãt ibi. & deleuerũt eos vsq ad pñtẽ diẽ: & habitauerũtq; p eis qm̃ vberrimas pascuas ibidẽ reppererũt. De filijs ꝺ̃q symeõ abierũt i mõtẽ seir viri q̃ngẽti. babẽtes pncipes pbaltiã & naariã & rapbiã & oçibel filij iesi. & pcusserũt reliq̃as q̃ euadẽ potuerant amalecbitax. & babitauerũt ibi pro eis vsq ad diem banc.

V

Filij ꝺ̃q ruben primogeniti isrl: ipse q̃ppe fuit pmogenitus ei⁹: ꝫ cũ violasset tboꝝ pris sui data sũt pmogenita ei⁹ filijs iosepb filij isrl. & non est ille reputat⁹ i pmogenitũ. Porro iudas q̃ erat fortissim⁹ inr̃ frẽs suos. de stirpe ei⁹ pncipes germinati sẽ: pmogẽita aũt reputata sũt iosepb Filij ꝙ ruben pmogeniti isrl: enoch & pballu. esrom & charmi. Filij iobel: samaia filij ei⁹. gog filij ei⁹. semmei filij ei⁹. micha filij ei⁹. reebia filij ei⁹. baal filij ei⁹. beera filij ei⁹. quẽ captiuũ duxit tbeglatfalasar rex assyrioꝝ. & fuit pnceps i tribu ruben. Frẽs aũt ei⁹ & vniũsa coꝯtio ei⁹ qñ nũerabant̃ p familias suas babuerũt pncipes iebibel & çacbariã. Porro bala filius açaç filij samma filij iobel: ipse babitauit in aroer vsq ad nebo & beelmeon Cõtra orientalẽ ꝑtem plagã bitauit vsq ad introitũ bæremi & fluuiũ eufratẽ. Multũ q̃ppe iumentoꝝ numex possidebãt in ẽra galaad. Jn dieb⁹ aũt saul pliati sũt ꝺ̃ agarenos & interfecerũt illos: bitauerũtq; p eis i tabnaculis eox in oi plaga q̃ respicit ad orientẽ galaad. Filij ꝺ̃o gad e regiõe eox babitauerũt in terra basan vsq selcba: iobel in capite. & saphan secũd⁹: ianai aũt & saphat i basan. Fratres ꝺ̃o eox ꝙm domos coꝯtionũ suax: michael & mosollã & sebe & iori & iacban & çie & heber septem. bi filij abiabil. filij vri. filij iara. filij galaad. filij michael. filij iesesi. filij ieddo. filij buç. Frẽs ꝺ̃ filij abdibel filij guni pncipes dom⁹ i familijs suis. & bitauerũt i galaad & i basan & i viculis ei⁹. & i cũctis suburbanis saron vsq ad ẽmios. Oẽs bi numerati sũt i dieb⁹ ioatban reg̃ iuda. & in diebus bieroboã reg̃ isrl. Filij ruben & gad & dimidie trib⁹ manasse. viri bellatores scuta portãtes & gladios. & tẽdẽtes arcũ eruditiq; ad pl̃ia q̃dragita q̃tuor milia & septingenti sexaginta pcedẽtes ad pugnam. dimicauerũt ꝺ̃ agarenos. Jtburei ꝺ̃o & napbei & nodab pbuerũt eis auxiliũ. Traditiq; sũt i man⁹ eox agareni & vniuersi q̃ fuerãt cũ eis: quia deũ iuocauerũt cũ pl̃iarẽt. & exaudiuit eos. eo ꝙ credidissent i eũ. Ceperũtq; oia q̃ possederãt camelox q̃nquaginta milia. & ouiũ ducẽta q̃nq̃ginta milia. asinos duo milia. & aias hominũ cẽtũ milia. Vulnerati aũt multi corruerũt. Fuit. n. bellũ dñi. Habitauerũtq; pro eis vsq ad transmigrationẽ. Filij ꝙ dimidie trib⁹ manasse possederũt terrã a finib⁹ basan vsq baal bermon & sanir & montẽ bermon Jngẽs q̃ppe nũer⁹ erat. Et bi fuerãt pncipes domus cognationis eorũ. efer. iesi & belibel & ezribel & bieremia & odoia & iediel viri fortissimi & potẽtes. & noiati duces in familijs suis. Reliq̃rũt ãt deũ patx suox. & fornicati sũt p⁹ deos pplox terre. q̃s abstulit dñs coram eis. & suscitauit de⁹ isrl spm̃ pbul regis assyrioꝝ. & spm̃ tbeglatfalasar reg̃ assur. & transtulit ruben & gad & dimidiã tribũ manasse: & adduxit eos in ale & in abor & ara & fluuiũ goçan vsq ad diem banc.

VI

Filij leui: gerson. caatb & merari. Filij caatb: amram. ysaar. hebron & oçibel. Filij amram: aarõ. moyses & maria. Filij aaron: nadab & abiu eleaçar & ythamar. Eleaçar genuit finees. & finees genuit abisue. Abisue ꝺ̃o genuit bocci. & bocci genuit oçi: oçi genuit çaraiam. & çaraias genuit meraioth. Porro meraioth genuit amariã. & amarias genuit achitob: achitob genuit sadoch. & sadoch genuit achimaas. Achimaas genuit açariã. açarias genuit iobãnan. iobãnan genuit açariã: Jpse ẽ q̃ sacerdotio fũct⁹ ẽ i domo quã edificauit salomon in irl̃m. Genuit aũt açarias amariã. & amarias genuit achitob. Achitob genuit sadoch. & sadoch genuit sellũ. Sellum genuit helchiã. & helchias genuit açariã. Açarias genuit çaraiam. & çaraias genuit iosedech. Porro iosedech egressus ẽ qñ trãstulit dñs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iudam ⁊ irl'm p̄r man⁹ nabuchodonosor.
Filij ḡ leui:gerson caath ⁊ merari.Et h̄ no-
mina filiorū gerson : lobni ⁊ semei. Filij ca-
ath:amram ⁊ ysaar ⁊ hebron ⁊ ociheli.Filij
merari:mooli ⁊ musi. He autē gnātiones le-
ui ꝑ familias eorū.Gerson:lobni filij⁹ eius.
iaath filij⁹ ei⁹.çāma filij⁹ei⁹.ioaa filij⁹ ei⁹.ad-
do filij⁹ ei⁹.çara filij⁹ ei⁹.ietbrai filij⁹ ei⁹. Filij
caath:aminadab filij⁹ ei⁹.chore filij⁹ ei⁹.asir
filij⁹ ei⁹.helcana filij⁹ ei⁹.abiasaph filius ei⁹.
asir filij⁹ ei⁹. caath filij⁹ ei⁹. vriel filij⁹ ei⁹.ocia-
as filij⁹ei⁹.saul filij⁹ei⁹.Filij helcana:amasai
⁊ achimoth ⁊ helcana.Filij helcana:sophai
filij⁹ ei⁹.naath filij⁹ ei⁹.beliab filij⁹ ei⁹.hieroā
filij⁹ ei⁹.helcana filij⁹ ei⁹. Filij samuel : ꝓmo-
genit⁹ vasseni ⁊ abia.Filij aūt merari:moo-
li:lobni filij⁹ eius.semei filij⁹ ei⁹.oza filij⁹ ei⁹.
samaa filij⁹ ei⁹.aggia filij⁹eius.asaia filij⁹ ei⁹
Isti sūt qs ꝓstituit dauid sup cātores dom⁹
dñi ex q̄ collocata ē arcba.⁊ ministrabant co-
rā tabernaculo testimonij canētes donec edi-
ficaret salomō domū dñi irl'm. Stabāt aūt
iux ordinē suū i misterio.Hi ꝯo sūt q̄ assiste-
bāt cū filijs suis de filijs caath:hemā cātor
filius iobel:filij samuel.filij helcana.filij ie-
roam.filij helihel.filij thou.filij suph.filij
helcana.filij iohel.filij maath.filij amasai.
filij helcana.filij iohel.filij açarie.filij sopho-
nie.filij thaath.filij asir.filij abisaph.filij
chore.filij ysaar.filij caath.filij leui.filij isrl'
⁊ frater ei⁹ asaph: qui stabat a dextris eius.
asaph filius barachie.filij samaa.filij mi-
chahel.filij basaie.filij melchie.filij athanai
filij çara.filij adaia.filij ethan.filij çamma.
filij semei.filij ieth.filij gerson .filij leui:
Filij autem merari fratres eorū ad sinistrā:
ethan.filij chusi.filij abdi.filij maloch.filij
asabie.filij amasie.filij helchie.filij amasai.
filij bōni.filij somer.filij mooli.filij musi.fi-
lij merari.filij leui. Frēs aūt eorū leuite:q̄ or-
dinati sūt i cūctū misteriū tabernaculi dom⁹
dñi. Aaron ꝯo ⁊ filij ei⁹ adolebāt incēsū sup
altare holocausti.⁊ sup altare thymiamatis.i
ea opus sci scōrū.⁊ ut p̄carent̄ p isral iux oia q̄
p̄cepat moyses seru⁹ dei. Hi sūt aūt filij aarō
Eleaçar filij⁹ ei⁹.finees filius eius.abisue fi-
lius eius.bocci filij⁹ ei⁹.ozi filij⁹ eius. çaraia
filius ei⁹.meraioth filij⁹ ei⁹.amaria filij⁹ eius
achitob filij⁹ ei⁹.sadoch filij⁹ eius.achimaa-
as filij⁹ei⁹.Et h̄ habitacula eorū p vicos atq;
ꝓfinia filiorū.s.aarō iux cognationes caathi-
tarū. Ipsis.n. sorte cōtigerāt. Dederūt igitur
eis hebron i tra iuda ⁊ suburbana ei⁹ p cir-
cuitū:agros āt ciuitatis ⁊ villas caleph filio
iephone. Porro filijs aaron dederūt ciuita-
tes ad cōfugiēdū hebron ⁊ lobna ⁊ suburba-
na eius. Jether q̄ ⁊ esthemo cū suburbanis
suis.ꝫ ⁊ helon ⁊ dabir cū suburbanis suis :
asan q̄ ⁊ bethsemes ⁊ suburbana earū. De
tribu aūt beniamin gabee ⁊ suburbana eius
⁊ almath cū suburbanis suis:anathot q̄ cū
suburbanis suis. Oēs ciuitates tredeci cū
suburbanis suis:p cognationes suas. Filijs
aūt caath residuis de cognatiōe sua.dederūt
ex dimidia tribu manasse i possessionē vrbes
decē. Porro filijs gerson p cognationes suas
de tribu ysachar ⁊ de tribu aser ⁊ de tribu ne-
phtalim ⁊ de tribu manasse i basan vrbes tre
decim. Filijs aūt merari p cognatiōes suas
de tribu ruben ⁊ de tribu gad ⁊ de tribu zabu-
lon.dederunt sorte ciuitates duodecim. De-
derūt q̄ filij isrl'leuit̄ ciuitates ⁊ suburbana
eaq;. Dederunt q̄ p sorte ex tribu filioq; iuda
⁊ ex tribu filioq; symeon ⁊ ex tribu filiorum
beniamin vrbes has q̄s vocauerūt nobis
suis.⁊ bis q̄ erāt ex cognatiōe filiorū caath.
Fuerūt q̄ ciuitates in terminis eorū de tribu
ephraim. Dederūt ḡ eis vrbes ad ꝓfugiēdū
sychem cū suburbanis suis i mōte ephraim
⁊ gazer cū suburbanis suis:iecmaam q̄ cū
suburbanis suis.⁊ bethoron similit̄.necnō ⁊
helon cū suburbanis suis.⁊ gethremmon
in eūdē modū. Porro ex dimidia tribu ma-
nasse aner ⁊ suburbana ei⁹.balaam ⁊ subur
bana ei⁹.His videlz q̄ de cognatiōe filioq; ca
ath reliq̄ erāt. Filijs āt gerson de cognatiōe
dimidie trib⁹ manasse:gaulō i basan ⁊ sub-
urbana ei⁹.⁊ astaroth cum suburbanis suis
De tribu ysachar.cedes cū suburbanis suis
⁊ dabereth cū suburbanis suis : ramoth q̄
⁊ suburbana ei⁹.⁊ anem cū suburbanis suis
De tribu ꝯo aser.masal cū suburbanis suis
⁊ abdon siliter:asach q̄ ⁊ suburbana eius:
roob cum suburbanis suis. Porro de tribu
nephtali: cedes i galilea ⁊ sb̄urbana ei⁹.amō
cū suburbanis suis.⁊ cariathbaim ⁊ sb̄urba-
na ei⁹. Filijs aūt merari residuis de tribu za
bulon.rēmono ⁊ suburbana ei⁹.⁊ thabor cū
suburbanis suis. Trās iordanē q̄ ex aduer-
so hiericho ex orientē iordanis de tribu ruben
bosor i solitudine cū suburbanis suis.⁊ iassa
cū sb̄urbanis suis:cademoth q̄ ⁊ sb̄urbana

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eiꝰ.ꝛ mipbaat cũ ſuburbanis ſuis. Mecnon ꝛ de tribu gad·ramotb ī galaad ꝛ ſb̃urbana eiꝰ.ꝛ manaim cũ ſuburbanis ſuis:ꝫ ꝛ eſebon cũ ſb̃urbanis ſuis.ꝛ ieçer cũ ſb̃urbanis ſuis

VII

Porro filij yſacbar: tbola ꝛ pbuaiaſub ꝛ ſamrom q̃tuor. Filij tbola: oçi ꝛ rapbaia ꝛ ieribel ꝛ iemai ꝛ iepſem ꝛ ſamuel principes per domos cognationũ ſuaꝝ. De ſtirpe tbola viri fortiſſimi numerati ſũt i diebꝰ dauid: viginti duo milia ſexcẽti. Filij oçi: iſrabia ⁊ q̃ nati ſunt michael ꝛ obadia ꝛ iobel ꝛ ieſia quinq; cẽs p̃ncipes: cũ eis per familias ꝛ pꝓlos ſuos accincti ad p̃liũ viri fortiſſimi: triginta ſex milia. Multas.n. babuerunt vxores ꝛ filios. Frẽs q̃ eoꝝ p cẽm cogt̃ionẽ yſacbar robuſtiſſimi ad pugnãdũ: octogita ſeptẽ milia numerati ſunt. Filij beniamin: bale ꝛ bocbor ꝛ iadibel tres. Filij bale: elbon ꝛ oçi ꝛ oçibel ꝛ ierimotb ꝛ vꝛai q̃nq; : p̃ncipes familiaꝝ ꝛ ad pugnãdũ robuſtiſſimi. Numerꝰ aũt eorũ vigitiduo milia ꝛ triginta q̃tuor. Porro filij bocbor çamira ꝛ ioas ꝛ elieçer ꝛ elioenai ꝛ amri ꝛ ierimotb ꝛ abia ꝛ anatbot ꝛ almatbã Hẽs bi filij bocbor. Numerati ſũt aũt p familias ſuas p̃ncipes cogt̃ionũ ſuaꝝ ad bella fortiſſimi: viginti milia ꝛ ducenti. Porro filij iadibel: balan. Filij autẽ balan: iebus ꝛ beniami ꝛ aboth ꝛ cbanana ꝛ iotbã ꝛ tbarſis ꝛ baiſaar. Hẽs bi filij iadibel p̃ncipes cognationũ ſuarũ viri fortiſſimi bcẽ ꝛ ſeptem milia ꝛ ducẽti ad p̃liũ ꝓcedẽtes: ſepban q̃q; ꝛ bapban filij bir. ꝛ aſim filij aber. Filij aũt neptali: iaſibel ꝛ guni ꝛ aſer ꝛ ſellũ filij bala. Porro filiꝰ manaſſe: eſribel·cõcubinaq; eiꝰ ſyra pepit macbir pr̃em galaad. Macbur ãt accepit vxorẽ filijs ſuis bappbim ꝛ ſepbam ꝛ bũit ſororẽ noie maacba. Nomẽ aũt ſecũdi ſalpbaatb. Nateq; ſũt ſalpbaatb filie. Et pepit maacba vxor macbir filiũ: vocauitq; nomẽ eiꝰ pbares. Porro nomẽ fris eiꝰ ſares ꝛ filij eiꝰ vlam ꝛ reben. Filiꝰ ãt vlam: bedan Hi ſũt filij galaad filij macbir: filij manaſſe Sororꝛ ãt eiꝰ regma·pepit vir bcoꝝ ꝛ abieçer ꝛ moola. Erãt aũt filij ſemida: abin ꝛ ſecbem ꝛ leci ꝛ aniam. Filij aũt epbraim: ſutbala: baretb filiꝰ eiꝰ: tbaatb filiꝰ eiꝰ: elada filiꝰ eiꝰ: tbaatb filiꝰ eiꝰ. ꝛ buius filiꝰ çadab ꝛ buiꝰ filiꝰ ſutbala. ꝛ buius filiꝰ eçer ꝛ elad. Occiderũt aũt eos viri getb indigene·quia deſcẽderãt ut inuaderẽt poſſeſſiões eoꝝ. Lu-

xit igitur epbraim pr̃ eoꝝ multis diebꝰ: ꝛ venerũt frẽs eiꝰ ut cõſolarent eũ. Ingreſſuſq; ẽ ad vxorem ſuã: q̃ cepit ꝛ pepit filiũ ꝛ vocauit nomẽ eiꝰ beria·eo q; in malis domꝰ eius ortus eſſet. Filia autẽ eiꝰ fuit ſara: q̃ edificauit betboron inferiorẽ ꝛ ſuperiorẽ. ꝛ oçençara. Porro filiꝰ eius rapba ꝛ reſeph ꝛ tbale: de q̃ natꝰ ẽ tbaan·q̃ genuit laadan. Huiꝰ q̃q; filius ãmiud q̃ genuit eliſama: de q̃ ortus eſt nun: q̃ bũit filiũ ioſue. Poſſeſſio autẽ eoꝝ ꝛ habitatio bethel cũ filiabus ſuis. ꝛ ꝯ orientẽ noran·ad occidẽtalẽ plagã gaçer ꝛ filie eiꝰ. ſichem q; cũ filiabꝰ ſuis vſq; ad aſa cũ filiabus eius: iuxt filios q; manaſſe bethſan ꝛ filias eiꝰ·thanac ꝛ filias eius·mageddo ꝛ filias eius·dor ꝛ filias eiꝰ. In bis habitauerunt filij ioſeph· filij iſrl̃. Filij aſer: iemna ꝛ ieſua ꝛ iſui ꝛ bariaꝛ ſara ſororꝛ eoꝝ. Filij aũt baria: heber ꝛ melchiel. Ipſe ẽ pr̃ barçaith. Heber aũt genuit iephlat ꝛ ſomer ꝛ iothan ꝛ ſuaa·ſororẽ eorũ. Filij iephlat: phoſech ꝛ chamaal ꝛ aſoph. Hi filij iephlat. Porro filij ſomer: abi ꝛ roaga ꝛ iabaꝛ aram. Filij ãt helem fris eius: ſupha ꝛ iemna ꝛ ſelles ꝛ amal. Filij ſupha: Sue aynaphed ꝛ ſual ꝛ beri ꝛ iamra boſor ꝛ odor ꝛ ſammaꝛ ſaluſaꝛ iethran ꝛ bera. Filij gether: iephone ꝛ phaſpha ꝛ ara. Filij aũt olla: aree ꝛ auihel ꝛ reſia. Hẽs bi filij aſer: p̃ncipes cogt̃ionũ electi atq; fortiſſimi duces ducũ. Numerꝰ aũt eorũ etatis que apta eſſet ad bellũ: viginti ſex milia.

VIII

Beniamin autẽ genuit bale p̃mogenitũ ſuũ: aſbal ſecũdũ·abara tertiũ· noaba q̃rtũ. ꝛ rapha q̃ntũ. Fuerũtq; filij bale: addoar ꝛ gera ꝛ abiud: abiſue q; ꝛ naaman ꝛ achia. ſed ꝛ gera ꝛ ſephuphan ꝛ vram. Hi ſũt filij abod·p̃ncipes cognationũ habitãtiũ in gabaa: q̃ trãſlati ſũt i manath. Naaman autẽ ꝛ achia ꝛ gera ipſe tranſtulit eos. ꝛ genuit oça ꝛ abiud. Porro ſaarabim genuit in regiõe moab pꝰ q̃ dimiſit vſim ꝛ bara vxores ſuas. Genuit ãt de edes vxore ſua iobab ꝛ ſebia ꝛ moſa ꝛ melchom: iebus q; ꝛ ſetbia ꝛ marma. Hi ſũt filij eius p̃ncipes i familijs ſuis. De vſim vo genuit achitob ꝛ elpbaal. Porro filij elpbaal: heber ꝛ miſaam ꝛ ſamad. Hic edificauit ono ꝛ lod ꝛ filias eiꝰ. Bara aũt ꝛ ſama p̃ncipes cognationũ habitãtiũ i abialon. Hi fugauerũt habitatores geth. Et baio ꝛ ſeſac ꝛ bierimoth

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ ẹabadia ꝛ arod ꝛ beder· michael quoqꝫ ieſphaꝛ ioaa:filij baria.Et ẹabadiaꝛ moſol lam ꝛ eẹeci ꝛ beber ꝛ eſamari ꝛ ieſlia ꝛ io/ bab:filij elphaal. Et iacim ꝛ ẹecbꝛi ꝛ ẹabdi ꝛ elioenai ꝛ ſeletbai ꝛ beliel ꝛ adaia ꝛ baraꝛa ꝛ ſamaratb:filij ſemei.Et ieſphan ꝛ bẽber ꝛ bẽliel ꝛ abdō ꝛ ẹecbꝛi ꝛ banan ꝛ anania ꝛ ailā ꝛ anathotbiaꝛ iephdaiaꝛ phanuel:filij ſeſac.Et ſamſariꝛ ſoozia ꝛ otholiaꝛ ierſia bẽ lia ꝛ ẹecbꝛi:filij ieroā. Hi pn̄archę ꝛ cognaꝛ tionū p̄ncipes:q̄ habitauerūt i irl'm. In gaꝛ baon āt hitauerūt abigabaō.ꝛ nomē vxoꝛ eiꝰmaacha:filiꝰqꝫ eiꝰ p̄mogenitꝰ abdō ꝛ ſur ꝛ cis ꝛ baal ꝛ nadab:gedur q̄qꝫ ꝛ abio ꝛ ẹa cber ꝛ macellotb. Et macellotb genuit ſaꝛ maa. Habitauerūtqꝫ ex aduerſo fratꝝ ſuoꝝ ī irl'm cū fribꝰ ſuis. Ner aūt genuit cis.ꝛ cis genuit ſaul. Porro ſaul genuit ionathan ꝛ melchiſue ꝛ abinadab ꝛ belbaal. Filius aūt ionathā:miribaal.ꝛ miribaal genuit micha Filij micha:phiton ꝛ melech ꝛ thaꝛa abaẹ: ꝛ abaẹ genuit ioada.ꝛ ioada genuit almoth ꝛ aſmoth ꝛ ẹamri. Porro ẹamri genuit moꝛ ſa.ꝛ moſa genuit baana:cuiꝰ filiꝰ fuit raphaꝛ ia:ꝛ q̄ ozt' ē clauſa·q̄ genuit aſel. Porro aſel ſex filij fuerūt his nois:eẹricā·bochꝛu·iſꝛ mahel·ſaria·abadia·anan. Hēs hi filij aſel. Filij āt eſech fris eiꝰ:vlā p̄mogenitꝰ.ꝛ bus ſecūdꝰ.ꝛ elipbaleth ētiꝰ. Fuerūtqꝫ filij vlam viri robuſtiſſimi.ꝛ magno roboꝛe tendētes arcū ꝛ multos habentes filios ac nepotes centū quinquaginta. Hēs hi filij bẽniamin.

Diuerſus ergo iſrl' dinumeꝛ IX
ratꝰ ē.ꝛ ſūma eoꝝ ſcripta ē in libꝛo regū iſrl' ꝛ iuda·trāſlatiqꝫ ſūt in baꝛ bylonē ꝓpt' ꝛelictū ſuū. Qui aūt habitaueꝛ rūt p̄mi i poſſeſſiōibꝰ ꝛ ī vrbibꝰ ſuis iſrl'.ꝛ ſaꝛ cerdotes ꝛ leuite ꝛ nathinnei:cōmoꝛati ſūt i irl'm ꝛ filijs iuda ꝛ ꝛ filijs beniamin. De fiꝛ lijs q̄qꝫ ephꝛaim ꝛ manaſſe othei filiꝰ amiud filius emri:filij omrai: filij bonni. De filijs phares filij iuda.ꝛ ꝛ ſiloni : aſaia p̄mogeꝛ nitꝰ ꝛ filij eiꝰ. De filijs aūt ẹara:iehuel ꝛ fraꝛ tres eoꝝ ſexcēti nonagita. Porro ꝛ filijs bẽ niamin:ſalo filiꝰ moſollā filij oduia filij aſaꝛ na ꝛ iobama filiꝰ ieroam ꝛ belā filiꝰ oẹi filij mochoꝛi ꝛ moſollā filiꝰ ſaphacie filij rabuel filij iebanie ꝛ frēs eoꝝ ꝑ familias ſuas nonꝛ genti q̄nq̄gita ſex. Hēs hi p̄ncipes cognatioꝛ nū·ꝑ ꝛomos patꝝ ſuoꝝ. De ſacerdotibꝰ aūt iedaia ioiarib ꝛ iachin:aẹarias q̄qꝫ filiꝰ belꝛ chie filij moſollā filij ẹadoch filij meraioth filij achitob p̄tifex ꝛomꝰ ꝛei. Porro adaias filius ieroā filij phaſoꝛ filij melchia ꝛ maaſia filius adibel filij ieẹra filij moſollā filij moꝛ ſollamoth filij emmer:frēs q̄qꝫ eoꝛū p̄ncipes ꝑ familias ſuas mille ſeptīgēti ſexagita foꝛꝛ tiſſimi roboꝛe ad faciēdū opꝰ miſterij in ꝛomo ꝛei. De leuitis aūt ſemeia filius aſſub ꝛ filij eẹricā filij aſebia·ꝛ filijs merari. Bacbacbar q̄qꝫ carpētariꝰ ꝛ galal ꝛ mathania filius micha filij ẹechꝛi filij aẹaph ꝛ obdia filiꝰ ſeꝛ meie: filij galal·filij ydithun.ꝛ baracbia filiꝰ aſa·filij belcana qui habitauit in atrijs neꝛ thophati. Janitoꝛes aūt ſellū ꝛ achub ꝛ thẽl mon ꝛ ahiman.ꝛ frater eoꝛum ſellū p̄nceps vſq̄ ad illud tp̄s ī poꝛta regis ad oriētē obſerꝛ uabāt ꝑ vices ſuas ꝛe filijs leui. Sellū ꝓo filius choꝛe filij abiaſaph filij choꝛe cū fribꝰ ſuis.ꝛ ꝛomo p̄ris ſui. Hi ſūt choꝛite ſupꝫ opa miſterij:cuſtodes veſtibuloꝝ tabernaculi ꝛ familie eoꝝ ꝑ vices caſtroꝝ dñi: cuſtodienꝛ tes itroitū. Finees aūt filiꝰ eleaẹar erat duꝛ eoꝝ coꝛā dño. Porro ẹacharias filiꝰ moſolꝛ lamia ianitoꝛ poꝛte tabernaculi teſtimonij. Hēs hi electi i oſtiarios p̄r poꝛtas·ducenti duodecim ꝛ ꝛeſcripti i villis ꝓpꝛijs:q̄s cōſtiꝛ tuerūt dauid ꝛ ſamuel videṡ i fide ſua: tam ipſos q̄qꝫ filios eoꝝ in oſtijs ꝛomꝰ dñi ꝛ in taꝛ bernaculo vicibꝰ ſuis. Per q̄tuoꝛ vētos erāt oſtiarij·ad eſt ad oꝛientē ꝛ ad occidentē ꝛ ad aq̄lonē ꝛ ad auſtrū. Frēs aūt eoꝝ in viculis moꝛabant' ꝛ veniebant in ſabbatis ſuis ꝛe tpe vſq̄ ad tp̄s. His q̄tuoꝛ leuitis credit' erat ois nūerꝰ ianitoꝝ.ꝛ erāt cuſtodientes exedras ꝛ theſauros ꝛomꝰ dñi. Per gyrū q̄qꝫ tēpli dñi moꝛ rabāt in cuſtodijs ſuis· ut cū tp̄s fuiſſet ipſi mane aperirēt foꝛes. De boꝝ genere erant ꝛ ſup vaſa miſterij. Ad numerū.n.ꝛ inferebāt' vaſa ꝛ efferebant'. De ipſis ꝛ q̄ credita habeꝛ bant vtēſilia ſanctuarij:p̄erāt ſimile ꝛ vino ꝛ oleo ꝛ thuri ꝛ aromatibꝰ. Filij aūt ſacerdoꝛ tū vnguēta ex aromatibꝰ cōficiebāt. Et maꝛ thathias leuites p̄genitꝰ ſellū choꝛite:p̄fectꝰ erat eoꝝ q̄ i ſartagie frigebāt'. Porro ꝛe filijs caath fribus eoꝝ ſup panes erāt ꝓpoſitiōis ut ſp nouos ꝑ ſingula ſabbata p̄pararēt. Hi ſūt p̄ncipes cātoꝝ ꝑ familias leuitaꝝ q̄ i exeꝛ dris moꝛabant': ita ut die ac nocte iugit' ſuo miſterio ꝛeſeruirēt. Capita leuitaꝝ ꝑ familias ſuas p̄ncipes māſerūt i irl'm. In gabaō aūt cōmoꝛati ſūt p̄r gabaon iahiel.ꝛ nomen

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vxor ei⁹ maacha. Filiꝰ ꝑmogenitꝰ eiꝰ abdō
ſur ⁊ cis ⁊ baal ⁊ ner ⁊ nadab. gedor ⁊
abio ⁊ ẓacharias ⁊ macelloth. Porro ma-
celloth genuit ſemmaan. Iſti habitauerūt e
regiōe fratꝝ ſuoꝝ i irl'm cū fribꝰ ſuis. Ner aūt
genuit cis. ⁊ cis genuit ſaul. Et ſaul genuit
ionathā ⁊ melchiſue ⁊ aminadab ⁊ helbaal.
Filiꝰ aūt ionathan miribaal. ⁊ miribaal ge-
nuit micha. Porro filij micha: pithon ⁊ me-
lech ⁊ thara ⁊ abaç. Abaç aūt genuit iara:
⁊ iara genuit alamath ⁊ açmoth ⁊ ẓamri.
Zamri autem genuit moſa: moſa ꝩo genuit
baana. cuiꝰ filius raphaia genuit elaſa: ⁊ ꝙ
ortus ē aſel. Porro aſel ſex filios habuit his
noibus: eçricam. bocheru. iſmahel. ſaria. aba-
dia. anan. hi filij aſel.

Philiſtijm aūt pugnabāt ꝓtra iſrl': fu-
geruntq; filij iſrl' paleſtinos: ⁊ ceci-
derūt vulnerati i mōte gelboe. Cūq;
approparinq̄ſſent philiſtei ꝓſequētes ſaul ⁊ fi-
lios eius: ꝑcuſſerūt ionathā ⁊ aminadab ⁊
melchiſue filios ſaul. Et aggrauatū eſt ꝓe-
lium contra ſaul: inuenerūtq; eum ſagitta-
rij. ⁊ vulneraverūt iaculis. Et dixit ſaul ad
armigerū ſuū. Euagina gladiū tuū ⁊ interfi-
ce me: ne forte veniāt incircūciſi iſti ⁊ illudāt
mihi. Noluit autē armiger eius hoc facere
timore ꝓterritꝰ. Arripuit g̃ ſaul enſem. ⁊ ir-
ruit i eū. Qđ cū vidiſſet armiger eiꝰ videlicet
mortuū eē ſaul: irruit etiā ipſe in gladiū ſuū:
⁊ mortuꝰ ē. Interiit g̃ ſaul ⁊ tres filij eius. ⁊
oīs domꝰ illiꝰ pariter cōcidit. Qđ cū vidiſſent
viri iſrl' q̄ habitabāt i cāpeſtribꝰ: fugerunt. ⁊
ſaul ⁊ filijs eiꝰ mortuis: dereliquerūt vrbes
ſuas ⁊ bucillucq; diſpſi ſūt: venerūtq; phili-
ſtijm ⁊ habitauerūt i eis. Die igit̄ altero de-
trahentes philiſtijm ſpolia ceſoꝝ: inuenerūt
ſaul ⁊ filios eiꝰ iacētes i mōte gelboe. Cūq;
ſpoliaſſent eū ⁊ amputaſſent caput: armiſq;
nudaſſent: miſerūt in terrā ſuā. ut circūferret
⁊ oñderet idoloꝝ tēplis ⁊ ꝑplis. Arma autē
eius cōſecraverūt i phano dei ſui. ⁊ caput af-
fixerūt i tēplo dagon. Hoc cū audiſſent viri
iabes galaad oīa. s. q̄ philiſtijm fecerāt ſup
ſaul: ꝓſurrexerūt ſinguli viroꝝ fortiſſi. ⁊ tule-
rūt cadavera ſaul ⁊ filioꝝ eiꝰ. attulerūtq; ea
in iabes ⁊ ſepelierūt oſſa eorū ſubt̄ quercū q̄
erat i iabes. ⁊ ieiunauerūt ſeptē dieꝰ. Mor-
tuꝰ ē g̃ ſaul ꝓpter iniq̄tates ſuas: eo q̄ ꝑuarica-
tus ſit māndatū dñi q̄ ꝓcepat. ⁊ nō cuſtodie-
rit illud: ſed inſup etiā pithoniſſam conſule-
rit nec ſperauerit in dño: ꝓpter qđ interfecit eū. ⁊
trāſtulit regnū eiꝰ ad dauid filiū iſai.

XI

Congregatꝰ ē igit̄ oīs iſrl' ad dauid
i hebron dicēs. Os tuū ſumꝰ ⁊ caro
tua. Heri quoq; ⁊ nudiuſtertius cū
adhuc regnaret ſaul: tu eras qui educebas
⁊ introducebas iſrl'. Tibi. n. dixit dñs deꝰ tuꝰ
Tu paſces ꝑplm meū iſrl'. ⁊ tu eris princeps
ſup eū. Venerūt g̃ oēs maiores natu iſrl' ad
regē i hebrō. ⁊ iniit dauid cū eis fedus coram
dño. Unxerūtq; eū regē ſup iſrl': iuxt̄ ſermonē
dñi quē locutꝰ eſt i manu ſamuel. Abiit q̄q;
dauid ⁊ oīs iſrl' i irl'm. hec ē iebus: vbi erāt
iebuſei habitatores tre. Dixerūtq; q̄ habitabāt
i iebꝰ ad dauid. Nō ingredier buc. Porro da-
uid cepit arcē ſyon: q̄ eſt ciuitas dauid. Di-
xitq; : Omis q̄ ꝑcuſſerit iebuſeū i primis: erit
princeps ⁊ dux. Aſcēdit igit̄ primꝰ ioab filius
ſaruie: ⁊ factꝰ eſt princeps. Habitauit autē da-
uid i arce. ⁊ idcirco appellata eſt ciuitas da-
uid. Edificauitq; vrbem in circuitu a mello
vſq; ad gyrū. Joab aūt reliq̄ vrbis extruxit
Proficiebatq; dauid vadēs ⁊ creſcēs. ⁊ dñs
exercituū erat cū eo. Hi principes virorū fo-
tiū dauid: qui adiuverūt eū ut rex fieret ſup
ōem iſrl iuxt̄ vbū dñi q̄ locutꝰ ē ad iſrl'. ⁊ iſte
numerꝰ robuſtoꝝ dauid. Jelbaam filiꝰ aba-
moni. princeps inter trigita. Iſte leuauit haſtā
ſuā ſup trecētos vulneratos vna vice. Et pꝰ
eū eleaçar filiꝰ patrui eiꝰ aboites: q̄ erat inter
tres potētes. Iſte fuit cū dauid in aphec dñi
q̄n philiſtijm congregati ſūt ad locū illū in
ꝓliū. Et erat ager regionis illiꝰ plenꝰ ordeo:
fugeratq; ꝑplus a facie philiſtinoꝝ. Hi ſteterūt
i medio agri. ⁊ defenderūt eū. Cūq; ꝑcuſſiſ-
ſent philiſteos: dedit dñs ſalutē magnam po-
pulo ſuo. Deſcēderūt aūt tres de trigita ꝑn-
cipib⁹ ad petrā in q̄ erat dauid ad ſpeluncā
odollā: q̄n philiſtijm fuerāt caſtrametati in
valle raphaim. Porro dauid erat i p̄ſidio. ⁊
ſtatio philiſtinoꝝ in bethleem. Deſiderauit
igit̄ dauid aquā. ⁊ dixit: O ſi q̄s daret mihi
aquā de ciſterna bethleem: q̄ ē in porta. Tres
g̃ iſti p̄ media caſtra philiſtinoꝝ penetrarunt:
⁊ hauſerūt aquā de ciſterna bethleem q̄ erat
i porta ⁊ attulerūt ad dauid ut biberet. Qui
noluit ꝫ magis libauit illā dño dicēs: Ab-
ſit ut in conſpectu dei mei ꝫ faciā. ⁊ ſanguinē
virorū iſtorū bibā: qa i piculo aiarū ſuarū at-
tulerūt mihi aquā. Et ob hāc cauſam noluit
bibere. Hec fecerūt tres robuſtiſſimi. Abiſai

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

quoꝙ frat ioab ipſe erat ꝓnceps triũ. ⁊ ipſe leuauit baſtã ſuã ꝑ trecentos vulneratos. ⁊ ipſe erat inꝯ tres noiatiſſimꝰ: inꝯ tres ſecũdꝰ inclytꝰ ⁊ ꝓnceps eoꝝ. Uerũtñ vſq; ad tres ꝓmos nõ puenerat. Banaia filiꝰ ioiade viri robuſtiſſimi q̃ multa opa ꝓpetrarat de capſebel: ipſe ꝑcuſſit duos ariel moab. Et ipſe deſcẽdit ⁊ interfecit leonem i media ciſterna tpe niuis. ⁊ ipſe ꝑcuſſit virũ egyptiũ. cuius ſtatura erat q̃nq; cubitoꝝ. ⁊ habebat lanceã ut liciatoriũ texẽtiũ. Deſcẽdit igitur ad eũ cũ virga. ⁊ rapuit baſtã quã tenebat manu. ⁊ interfecit eũ baſta ſua. Hec fecit banaia filius ioiade: q̃ erat inꝯ tres robuſtos noiatiſſimꝰ inꝯ triginta ꝓmꝰ. Uerũtñ ad tres vſq; nõ peruenerat: poſuit aũt eũ dauid ad auriculam ſuam. Porro fortiſſimi viri i exercitu: aſahel frat ioab. ⁊ eleanan filiꝰ patrui eiꝰ de bethleem. ſammoth arodites. helles plonites. iras filiꝰ acces thecuites. abieçer anathoti tes. ſobochai vſatites. ilai ahotites. marai netophatites. heleth filiꝰ baana netophatites. ethai filius ribai de gabaath filioꝝ beniamĩ banaia pharathonites. hurai ò torrẽte gaaç abiel arabathites. açmoth bauranites. eliaba ſalahonites. filij aſſen geçonites. ionathã filiꝰ ſaie araritheſ. ahiã filiꝰ ſacher ararithes eliphal filius vr. epher meberathites. hepher pheloni tes. eçro carmelites. naarai filiꝰ açbi iohel frat nathan. mibaar filiꝰ agarai. ſelech ãmonites. naarai herothites armiger ioab filij ſaruie. iras iethreꝰ. iareb iethreus. urias hethe us. çabad filiꝰ oholi. adyna filius ſecher rubenites ꝓnceps rubenitaꝝ. ⁊ cũ eo triginta. baanan filiꝰ macha. ⁊ ioſaphat mathanites. oçias aſthar othites. ſemma ⁊ iahihel filij hothan aroerites. iediahel filiꝰ çimri ⁊ ioha frater eiꝰ thoſaites. helibel mahumites. ⁊ ieribai ⁊ ioſoia filij elnaẽ. ⁊ ithma moabites elibel ⁊ obed ⁊ iaſihel de maſobia. XII

Et quoꝙ venerũt ad dauid i ſicelech cũ adhuc fugẽt ſaul filiũ cis: q̃ erant fortiſſimi ⁊ egregij pugnatores tenentes arcũ ⁊ vtraq; manu fũdis ſaxa iacientes: ⁊ dirigẽtes ſagittas. De fribꝰ ſaul ex tribu beniamin. Princeps ahieçer ⁊ ioas filij ſamaa. gabaathites ⁊ iaſihel ⁊ phalleth filij aſmoth ⁊ baracha ⁊ iehu anathothites. ſamaias ꝯ gabaonites. fortiſſimꝰ inꝯ triginta. ⁊ ſup trigita. ieremias ⁊ hieçihel ⁊ iohãnan ⁊ ieçabad gaderothites ⁊ luçai ⁊ ierimuth ⁊ baalia ⁊ ſamaria ⁊ ſaphatia araphites. helcana ⁊ ieſia ⁊ açrahel ⁊ ioeçer ⁊ ieſbaam de careim: ioela ꝯ ⁊ ſabadia filij ioroam de gedor. Sed ⁊ de gaddi trãſfugerũt ad dauid cũ latẽt i deſerto. viri robuſtiſſimi ⁊ pugnatores optimi: tenentes clypeũ ⁊ baſtã. Facies eoꝝ q̃i facies leonis: ⁊ veloces q̃ſi capree in montib⁹. Eçer ꝓnceps. obdias ſecũdꝰ. eliab thi⁹. maſmana q̃rtꝰ. ieremias q̃ntꝰ. ethi ſextꝰ. heliel ſeptimꝰ. iohannan octauus. helçebad nonꝰ. ieremias decimꝰ. bachanai vndecimꝰ hi de filijs gad: ꝓncipes exercitꝰ. Nouiſſimꝰ centũ milibus ꝑerat. ⁊ maximus mille. Iſti ſunt q̃ trãſierũt iordanẽ menſe ꝓmo qñ iundare cõſueuit ſuper ripas ſuas. ⁊ cẽs fugauerũt q̃ morabant in vallibꝰ ad orientalẽ plagã ⁊ occidẽtalẽ. Uenerũt aũt ⁊ de beniamin ⁊ de iuda ad ꝑſidiũ i q̃ morabat dauid. Egreſſuſq; ẽ dauid obuiã eis ⁊ ait: Si pacifice veniſtis ad me. ut auxiliemini mihi: cor meum iũgat vobis: Si aũt inſidiamini mihi ꝓ aduerſarijs meis. cũ ego iniq̃tatẽ in manibꝰ nõ habeã: videat deꝰ patꝝ nr̃oꝝ ⁊ iudicet. Spiritꝰ ꝟo dñi induit abiſai ꝓncipẽ inꝯ triginta ⁊ ait: Tui ſumꝰ o dauid. ⁊ tecũ fili iſai: Pax pax tibi. ⁊ pax adiutoribꝰ tuis. Te.n. adiuuat deꝰ tuꝰ. Suſcepit ergo eos dauid. ⁊ ꝓſtituit ꝓncipes turme. Porro de manaſſe trãſfugerunt ad dauid qñ veniebat cũ philiſtijm aduerſus ſaul ut pugnaret ⁊ non dimicauit cũ eis: q̃a inito cõſilio remiſerũt eũ ꝓncipes philiſtinoꝝ dicẽtes: Periculo capitꝭ nr̃i reuertet ad dñm ſuũ ſaul. Quid igit reuerſus eſt in ſicelech trãſfugerũt ad eũ de manaſſe ednas ⁊ ioſabab ⁊ iedihel ⁊ michael ⁊ ednas ⁊ ioſabath ⁊ heliu ⁊ ſalathi ꝓncipes militũ i manaſſe. hi prebuerũt auxiliũ dauid aduerſus latrũculos. Oẽs.n. erãt viri fortiſſimi. ⁊ facti ſũt ꝓncipes i exercitu. Sed ⁊ ꝑ ſingulos dies veniebant ad dauid. ad auxiliãdũ ei: vſq; dũ fieret grãdis numerꝰ q̃i exercitꝰ dei. Iſte q̃ ẽ numerꝰ ꝓncipũ exercitus q̃ venerũt ad dauid cũ eẽt in hebron: ut trãſferrent regnũ ſaul ad eũ iuxt ꝟbũ dñi. Filij iuda portantes clypeũ ⁊ baſtã: ſex milia octingenti expediti ad preliũ. De filijs ſymeon viroꝝ fortiſſimorũ ad pugnãdũ ſeptẽ milia cẽtũ. De filijs leui: q̃tuor milia ſexcẽti. Ioiada q̃ ꝓnceps de ſtirpe aaron. ⁊ cum eo tria milia ſeptingenti. Sadoch etiã puer egregie indolis ⁊ domus patris eiꝰ ꝓncipes viginti duo. De filijs aũt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

beniamin frib⁹ saul tria milia. Magna.n.ps eor adhuc seqbat domũ saul. Porro de filijs ephraim vigiti milia octingẽti: fortissimi robore viri noiati i cognatiõib⁹ suis. Et ex dimidia tribu manasse decem & octo milia: singuli p noia sua venerunt ut ꝓstituerẽt regem dauid. De filijs aũt ysachar viri eruditi q̃ nouerãt singla tpa ad p̃cipiẽdũ q̃d facẽ deberet isrl: p̃ncipes ducẽti. His aũt reliq̃ trib⁹ eor ꝓsiliũ sequebat. Porro de zabulon q̃ egrediebant ad p̃lium & stabãt in acie instructi armis bellicis: q̃nq̃gĩta milia venerũt i auxiliũ nõ i corde duplici. Et de neptalim p̃ncipes mille & cũ eis instructi clypeo & basta: triginta & septẽ milia. De dan etiã p̃parati ad p̃lium: vigiti octo milia sexcenti. Et de aser egrediẽtes ad pugnã & i acie ꝓuocãtes: quadraginta milia Trãs iordanẽ aũt de filijs ruben & de gad & dimidia pte tribus manasse: instructi armis bellicis centũ viginti milia. Hẽs isti viri bellatores expediti ad pugnandũ corde pfecto venerũt in hebron: ut ꝓstituerẽt regẽ dauid sup vniuersũ isrl. Sed & cẽs reliq ex isrl vno corde erant ut rex fieret dauid: fueruntq ibi apud dauid trib⁹ dieb⁹ comedẽtes & bibentes. Preparauerãt.n. eis frẽs sui. Sz & q̃ iuxta eos erãt vsq ysachar & zabulon & neptalim afferebãt panes i asinis & camelis & mulis & bob⁹ ad escẽdũ: farinã palatas vuãpassam vinũ oleũ boues arietes: ad omnẽ copiam. Gaudiũ quippe erat in israhel. XIII

Iniit aũt consiliũ dauid cũ tribunis & centurionib⁹ & vniuersis p̃cipib⁹: & ait ad oẽm cetũ isrl. Si placet vob & a dño deo nro egrediet sermo quẽ loquor mittam⁹ ad frẽs nros reliq̃s i vniuersas regiões isrl. & ad sacerdotes & leuitas q̃ habitant in suburbanis vrbiũ ut cõgregẽt ad nos. & reducam⁹ arcbã dei nr̃i ad nos. Non.n. requisiuim⁹ eam in diebus saul. Et rñdit vniuersa multitudo ut ita fieret. Placuerat.u. sermo omni pplo. Cõgregauit g̃ dauid cũctũ isrl a syhor egypti usq dũ igrediar̃ ematb ut adduceret arcbã dei de cariathiarim. Et ascẽdit dauid & oĩs vir isrl ad collẽ cariathiari q̃ ẽ i iuda ut afferret inde arcbã dñi dei sedẽtis sup cherubin vbi iuocatũ ẽ nomẽ ei⁹. Imposuerũtq arcbam dei sup plaustr̃ nouũ de domo aminadab. Oza aũt & frẽs ei⁹ minabãt plaustrũ. Porro dauid & vniuersus isrl ludebant coram deo oi ꝓtute in cãtic & citbar̃ & psalteriis & tympanis & cymbalis & tubis. Cũ ãt puenissent ad areã chidon tetẽdit oza manũ suã ut sustentaret arcbã: bos q̃ppe lasciuiẽs paululũ inclinauerat eã. Iratus⁹ est itaq dñs ꝓ oçam & pcussit eũ eo q tetigisset arcbã & mortu⁹ ẽ ibi coram deo. Contristatusq ẽ dauid eo q diuisisset dñs oçam: vocauitq locũ illũ diuisio oze vsq i p̃ntẽ diẽ. Et timuit deũ tũc tpis dicẽs: Quõ possũ ad me introducẽ arcbã dei? Et ob hãc cãm non adduxit eã ad se: & ẽ in ciuitatẽ dauid: & auertit in domũ obededom getbei. Mansit g̃ arcba dei i domo obededom tribus mẽsib⁹. & benedixit dñs domui ei⁹ & oib⁹ q̃ habebat. XIIII

Misit q̃q̃ hirã rex tyri nũcios ad dauid & ligna cedrina & artifices parietum lignorũq̃: ut edificarent ei domũ. Cognouitq dauid eo q cõfirmasset eũ dñs in regẽ sup isrl. & subleuatũ ẽ regnũ suũ sup pplm ei⁹ isrl. Accepit q̃ dauid alias vxores i irlm: genuitq filios & filias. Et h̃ noia eor q̃ nati sũt i irlm. Sãma & sobab nathan & salomõ iebar & elisu & elipbaleth noga q̃ & napheg & iaphie elisama & baliada & eliphaleth. Audiẽtes aũt philistijm eo q vnctus eẽt dauid i regẽ sup vniuersũ isrl: ascẽderũt cẽs ut q̃rerẽt eũ. Qđ cũ audisset dauid egressus ẽ obuiam eis. Porro philistijm veniẽtes diffusi sũt i valle raphaim. Consuluitq dauid dñm dicẽs: Si ascẽdã ad philistheos & si trades eos in manu mea? Et dixit ei dñs. Ascẽde: & tradã eos i manu tua. Cũq illi ascẽdissent in baalpharasim: pcussit eos ibi dauid & dixit. Diuisit de⁹ inimicos meos p manũ meã sicut diuidũt aq̃. & idcirco vocatũ ẽ nomẽ illi⁹ loci baalpharasim. Dereliquerũtq ibi deos suos: q̃s dauid iussit exuri. Alia etiam vice philistijm irruerũt. & diffusi sũt i valle. Cõsuluitq rursũ dauid deũ. & dixit ei de⁹. Non ascẽdas p⁹ eos: recede ab eis & venies ꝺ illos ex aduerso pirox. Cũq audieris sonitũ gradiẽtis i cacumine pirox: tunc egredieris ad bellũ. Egressus ẽ.n. de⁹ añ te ut percutiat castra philistijm. Fecit g̃ dauid sicut p̃cepat ei de⁹. & pcussit castra philistinorũ de gabaon usq gazera. Diuulgatũq est nomẽ dauid i vniuersis regiõib⁹. & dñs dedit panorẽ eius sup cẽs gentes. XV

Fecit q̃ sibi domos in ciuitate dauid & edificauit locũ arche dei: tetẽditq ei tabernaculum. Tunc dixit dauid

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Illicitū est ut a q̄cūq; portet archa dei nisi a leuitis q̄s elegit dñs ad portandū eā & ad ministrādū sibi vsq; i eternū. Cōgregauitq; vniuersū isrl in irlm ut afferret archa dei i locū suū quē pparauerat ei necnō & filios aaron & leuitas. De filijs caath: vrihel princeps fuit & fratres ei⁹ ducēti vigiti. De filijs merari: asaia princeps & frēs ei⁹ ducēti trigita. De filijs gerson: iobel princeps & frēs ei⁹ centū viginti. De filijs elisaphan: semeias princeps & frēs ei⁹ ducēti. De filijs hebron: elihel princeps & frēs ei⁹ octogīta. De filijs oziel: aminadab princeps & frēs ei⁹ cētū duodeci. Vocauitq; dauid sadoch & abiathar sacerdotes & leuitas. vrihel asaiam iobel semeiam elihel & aminadab. & dixit ad eos: Vos q̄ estis principes familiaꝝ leuiticaꝝ. scificami cū fratribus vrīs. & afferte archā dñi dei isrl ad locū q̄ ei pparat⁹ ē: ne ut a princ⁹. q̄a nō erat⁹ p̄tes pcussit nos dñs. sic & nūc fiat. illicitū q̄d nobis agētib⁹. Sanctificati sūt q̄ sacerdotes & leuite ut portarēt archā dñi dei isrl. Et tulerunt filij leui archā dei sicut p̄cepat moyses iuxta v̄bū dñi humeris suis i vectib⁹. Dixitq; dauid principib⁹ leuitaꝝ. ut p̄stituerēt de fratrib⁹ suis cātores i organis musicoꝝ. nablis videlz & liris & cymbalis: ut resonaret i excelsis sonitus leticie. Cōstituerūtq; leuitas heman filiū iobel. & de frib⁹ ei⁹ asaph filiū barachie: de filijs merari frib⁹ eoꝝ: ethan filiū chasaie & cū eis frēs eoꝝ. In secūdo ordine çacharią & ben & iaçibel & semiramoth & iehihel & ani & eliab & banaiam & maasią & mathathią & elipbalu & maceniā & obededom & iehibel ianitores. Porro cātores: heman. asaph & ethā i cymbal⁹ eneis p̄crepātes Zacharias aūt & oçibel & semiramoth & iahihel & ani & eliab & maasias & banaias i nablis archana cātabāt. Porro mathathias & elipbalu & macenias & obededom & iehibel & oçaçiu i citharis p octaua canebāt epinicion. Chonenias aūt princeps leuitaꝝ. pphetie p erat. & ad p̄cinēdā melodiā. Erat q̄ppe valde sapiens. Et baracbias & helcana ianitores arche. Porro sebenias & iosaphat & nathanael & amasai & çacharias & banaias & elieçer sacerdotes clāgebāt tubis coꝝ archa dei. & obededō & abias erāt ianitores arche. Igit dauid & ēs maiores natu isrl & tribuni. ierūt ad deportādā archā fed⁹ dñi de domo obededō cū letitia. Cūq; adiuuisset de⁹ leuitas q̄ portabāt archā fed⁹ dñi. immolabant septē tauri & septē arietes. Porro dauid erat idut⁹ stola byssina. & vniuersi leuite q̄ portabant archā fed⁹ dñi cātores q̄ chonenias princeps pphetie inē cātores. Dauid aūt indutus erat ephot lineo. Vniuersusq; isrl deducebāt archā fed⁹ dñi i iubilo & sonitu buccine & tubis & cymbalis & nablis & citharis & crepātes. Cūq; pueniss̄et archa fed⁹ dñi vsq; ad ciuitatē dauid: michol filia saul prspiciēs p fenestrā. vidit regē dauid saltantē atq; ludentē. & despexit eū i corde suo.

XVI

Attulerūt igit archā dei & p̄stituert eā i medio tabnaculi q̄ tetēderat ei dauid. & obtulerūt holocausta & pacifica coꝝ dño. Cūq; cōpleiss̄et dauid offerēs holocausta & pacifica bñdixit pplo i noie dñi. & diuisit vniuersis p singl⁹ a viro vsq; ad mulierē tortam panis. & partē assē carnis bubale. & frixā oleo similā. Cōstituitq; coram archa dñi de leuitis q̄ ministrarēt & recordarent operū ei⁹. & glorificarēt atq; laudarent dñm deū isrl: asaph principē. & secundū eius çacbariam. Porro iabihel & semiramoth & iehihel & mathathiam & eliab & banaiam & obededom. iehibel. sup organa psalterij & liras: asaph aūt ut i cymbalis psonaret: banaiam & oziel & açibel sacerdotes. canē tuba iugit coram archa fed⁹ dñi. In illo die fecit dauid principē ad p̄fitendū dño asaph & frēs ei⁹. Confitemi dño & iuocate nomē ei⁹: notas facite i pplis adinuētiones ei⁹. Cātate ei & psallite ei & narrate oia mirabilia ei⁹: laudate nomen scm̄ ei⁹: letet cor q̄rentiū dñm. Querite dñm & virtutē ei⁹: q̄rite faciē ei⁹ sp. Recordamini mirabiliū ei⁹ q̄ fecit: signa eius & iudicia oris ei⁹. Semē isrl serui ei⁹: filij iacob electi ei⁹. Ipse dñs de⁹ nr: in vniūsa tra iudicia ei⁹ Recordamini i sempitnū pacti ei⁹. sermonis quē p̄cepit in mille gnationes. Quē pepigit cū abrahā: & iuramenti illi⁹ cū ysaac. Et cōstituit illud iacob in preceptū: & isrl in pactū sempitnū. dicēs: Tibi dabo tra chanaan: funiculū hēditat⁹ vre. Cū essent pauci numero: parui & coloni ei⁹. Et trāsierūt de gēte i gentem: & de regno ad pplm alterū. Non dimisit quēq; calūniari eos: & increpauit p eis reges Nolite tangē xp̄os meos: & in pphetis meis nolite malignari. Cātate dño omis tra: ānūciate ex die i diē salutare ei⁹. Narrate i gētibus gloriā ei⁹: & i cunct⁹ pplis mirabilia ei⁹.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Quia magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis:⁊ tor-
ribilis sup ẽs oẽs deos. Oẽs.n. dij pp̃l oꝝ idola:
dñs aũt celos fecit. Cõfessio ⁊ magnificẽtia
cor̃ eo: fortitudo ⁊ gaudiũ i loco ei⁹. Affer-
te dño familie pp̃l oꝝ: afferte dño gloriã ⁊ im
periũ: date dño gloriã nomini ei⁹. Leuate sa-
crificiũ ⁊ venite i ꝓspectu ei⁹: ⁊ adorate dñm
in decore sancto. Cõmoueat a facie ei⁹ oīs
tra: ipse enī fũdauit orbẽ imobilẽ. Letent ce-
li ⁊ exultet tra: ⁊ dicãt i natiõib⁹. dñs regna-
uit. Tonet mare ⁊ plenitudo ei⁹: exultẽt agri
⁊ oia q̄ i eis sũt. Tũc laudabũt ligna saltus
cor̃ dño: q̄a venit iudicare tr̃ã. Cõfitemini
dño qm̃ bon⁹: qm̃ i etnũ mĩa ei⁹. Et dicite.
salua nos de⁹ saluator nr̃: ⁊ cõgrega nos ⁊
erue de gẽtib⁹. Ut cõfiteamur noī scõ tuo: ⁊
exultem⁹ i carminib⁹ tuis. Bñdict⁹ dñs de⁹
i̇sr̃l ab eterno vsq; in etnũ: ⁊ dicat oīs pp̃lus
amen ⁊ hymnũ deo. Dereliq̄t itaq; ibi cor̃
arcba federis dñi asaph ⁊ frẽs ei⁹: ut mistra-
rent i ꝓspectu arce iugiẽ p singulos dies ⁊
vices suas. Porro obededom ⁊ frẽs ei⁹ sexa-
gintaocto ⁊ obededom filiũ yditbun ⁊ oça
cõstituit ianitores. Sadoch aũt sacerdotẽ ⁊
frẽs ei⁹ sacerdotes cor̃ tabnaculo dñi i ex-
celso q̄ erat i gabaon: ut offerrẽt holocau-
sta dño sup altare holocausti omat̃ iugiẽ ma
ne ⁊ vespe: iuxta oia q̄ scripta sũt in lege dñi
quã pcepit i̇sr̃l. Et p⁹ eũ: heman ⁊ yditbun
⁊ reliq̄s electos· vnūquẽq; vocabulo suo ad
ꝓfitẽdũ dño· qm̃ in etnũ mĩa ei⁹. Heman q̄q;
⁊ yditbun canẽtes tuba ⁊ q̄tientes cymbala
⁊ oia musicoꝝ organa ad canẽdũ dño. Fili-
os aut̃ yditbun fecit esse portarios. Reuer-
susq; ẽ oīs pp̃lus in domũ suã. ⁊ dauid ut be-
nediceret etiã domui sue.

XVII

Cũm aut̃ habitaret dauid in domo
sua: dixit ad nathan prophetã. Ecce
ego habito in domo cedrina: arcba
aũt federis dñi sub pellib⁹ ẽ. Et ait nathan ad
dauid. Oia q̄ i corde tuo sũt fac· dñs.n. tecũ
est. Igit̃ n octe illa fact⁹ ẽ ꝓmo dñi ad nathã
dicẽs: Vade ⁊ loq̃re dauid seruo meo. Hec
dic dñs. Nõ edificabis tu mihi domũ ad ha
bitãdũ. Neq; n. mansi i domo· ex eo tpe quo
eduxi i̇sr̃l de tra egypti vsq; ad diẽ banc: sed
fui sp mutãs loca tabnaculi. ⁊ i tentorio ma-
nens cũ oi i̇sr̃l. Numq̄d locut⁹ sũ saltẽ vni iu-
dicũ i̇sr̃l quib⁹ pceperã· ut pascerẽt pp̃lm meũ
⁊ diꝛi quare nõ edificasti mihi domũ cedri-
nã? Nũc itaq; sic loq̃ris ad ꝓuũ meũ dauid.
Hec dic dñs exercituũ. Ego tuli te cũ in pa-
scuis seq̃ret gregẽ· ut eẽs dux pp̃li mei i̇sr̃l. ⁊
fui tecũ q̄cũq; pgebas. ⁊ interfeci oẽs inimicos
tuos cor̃ te: feciq; tibi nomẽ quasi vni⁹ ma-
gnoꝝ q̄ celebrant̃ in terra. Et dedi locũ pp̃lo
meo i̇sr̃l. Plantabit̃ ⁊ habitabit i eo. ⁊ vltra
nõ cõmouebit̃: nec filij iniquitatis atterent
eos sicut a pncipio· ex diebus quib⁹ dedi iudi-
ces pp̃lo meo i̇sr̃l. ⁊ humiliaui vniuersos ĩmi-
cos tuos. Annuncio ẽ tibi q; edificabit⁹ sit
tibi dñs domũ. Cũq; impleuerint dies tuos ut
vadas ad pres tuos: suscitabo semen tuũ p⁹
te q̄d erit de filijs tuis. ⁊ stabiliã regnũ eius.
Ipse edificabit mihi domũ. ⁊ firmabo soliũ
ei⁹ vsq; i eternũ. Ego ero ei i pẽm. ⁊ ipse erit
mihi i filiũ. ⁊ mĩam meã nõ auferã ab eo si-
cut abstuli ab eo q̄ fuit ante te. Et statuã eũ in
domo mea. ⁊ in regno meo vsq; i sempiternũ:
⁊ thron⁹ ei⁹ erit firmissim⁹ i petuũ. Juxta oia
verba hec. ⁊ iuxta vniũsam visionẽ istã: sic locu-
tus ẽ nathan ad dauid. Cũq; venisset rex da-
uid ⁊ sedisset cor̃ dño· dixit: Quis ego sum
dñe de⁹. ⁊ q̄ domꝰ mea: ut prestares mihi ta-
lia? Sed ⁊ hoc parũ visũ ẽ i ꝓspectu tuo. Ideoq;
locut⁹ es sup domũ serui tui etiã in futurũ. ⁊
fecisti me spectabilẽ sup oẽs homines. Dñe deus
me⁹ q̄d vltra addẽt̃ pot dauid cũ ita glorifi-
cauerit seruũ tuũ. ⁊ cognoueris eũ? Dñe pp̃t
famulũ tuũ iuxta cor tuũ fecisti oẽm magni-
ficentiã hãc. ⁊ nota eẽ voluisti vniuersa ma-
gnalia. Dñe nõ est similis tui. ⁊ nõ est alius de⁹
absq; te ex oib⁹ q̄s audiuim⁹ auris⁹ nostris.
Quis.n. ẽ ali⁹ ut pp̃l⁹ tu⁹ i̇sr̃l: gẽs vna in tra
ad quã perẽit deus ut liberaret ⁊ facẽt pp̃lm
sibi. ⁊ magnitudine sua atq; terroꝝ eiceret
nationes a facie ei⁹ quã de egypto liberarat?
Et posuisti pp̃lm tuũ i̇sr̃l tibi in populum vsq;
in eternũ. ⁊ tu dñe factꝰ es deus ei⁹. Nũc igit̃
dñe ꝓmo quẽ locut⁹ es famulo tuo ⁊ sup do-
mũ ei⁹· ꝓfirmet̃ i petuũ. ⁊ fac sicut locutus
es: pmaneatq; ⁊ magnificet̃ nomẽ tuũ vsq;
in sempiternũ. ⁊ dicat̃: dñs exercituũ de⁹ i̇sr̃l. ⁊
dom⁹ dauid serui ei⁹ pmanẽs cor̃ eo. Tu.n
dñe de⁹ meus reuelasti auriculã serui tui: ut
edificares ei domũ. ⁊ idcirco iuenit seru⁹ tu⁹
fiduciã ut oret cor̃ te. Nũc ḡ dñe tu es de⁹:
⁊ locut⁹ es ad seruũ tuũ tãta bñficia. ⁊ cepi-
sti bñdicere domui serui tui ut sit sp coram te
Te.n. dñe bñdicẽte bñdicta erit in petuũ.

XVIII

Actũ ẽ aũt p⁹ h ut pcu-
teret dauid philistijm ⁊ humiliaret

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eos.7tolleret getb 7 filias eiꝰ de manu philistiim: pcuteretqꝫ moab 7 fierẽt moabite serui dauid·offerẽtes ei mũera. Eo tpe pcussit dauid etiam adadeçer regem soba regionis emath qñ pgrexit ut dilataret ipiũ suũ vsqꝫ ad flumẽ eufratẽ. Cepit ꝯ dauid mille quadrigas eiꝰ 7 septẽ milia eqtũ ac vigiti milia virorꝫ peditũ. Subneruauitqꝫ cẽs eqs curruũ:exceptꝫ centũ qdrigis qs reseruauit sibi Supuenit aũt 7 syrꝰ damascenꝰ ut auxiliũ pberet adadeçer regi soba.Sz 7 huiꝰ pcussit dauid vigitiduo milia virorꝫ. Et posuit milites i damasco·ut syria qꝫ tuiret sibi 7 offerret munera.Adiuuitqꝫ dñs eũ i cunctꝫ ad q̃ prexerat. Tulit qꝫ dauid pharetras aureas qs bũerãt tui adadeçer. 7 attulit eas i irl'm: necnon de thebath 7 chun vrbibꝰ adadeçeris plurimũ: de qꝫ fecit salomõ mare eneũ 7 colũnas 7 vasa enea.Quod cũ audisset thou rex emath·pcussisse videlicz dauid cẽm exercitũ adadeçer regꝫ soba : misit aduram filiũ suũ ad regẽ dauid·ut postularet ab eo pacẽ 7 ꝯgratularetᷓ ei eo qꝫ pcussisset 7 expugnasset adadeçer. Adũsanꝰ qppe erat thou adaderçer. Sz 7 oia vasa aurea 7 argẽtea 7 enea consecrauit dauid rex dño·cũ argento 7 auro qꝺ tulerat ex vniersis gentibꝰ:tã de idumea 7 moab 7 filiꝫs ãmon qꝫ de philistiim 7 amalech.Abisai ꝟo filiꝰ saruie pcussit edom i valle salinarꝫ decẽ 7 octo milia. 7 ꝯstituit i edom pſidiũ·ut tuiret idumea dauid. Saluauitqꝫ dñs dauid i cũctꝫ ad q̃ prexerat.Regnauit ꝯ dauid sup vniersũ isrl'. 7 faciebat iudiciũ atqꝫ iusticiam cũcto pplo suo. Porro ioab filiꝰ saruie erat sup exercitũ 7 iosaphat filiꝰ ahiluth acõmẽtariꝫs. Sadoch aũt filiꝰ achitob 7 abimelech filiꝰ abiathar sacerdotes. 7 susa scriba. Banaias qꝫ filius ioiade sup legiões celethi 7 fzlethi. Porro filiꝫ dauid primi ad manũ regis.

XIX

Ccidit autẽ ut morerᷓ naas rex filiorũ ãmon. 7 regnaret anon filius eiꝰ p eo. Dixitqꝫ dauid: Faciam misericordiam cũ anon filio naas. Destitit enim pr̃ eiꝰ misericordiã. Misitqꝫ dauid nũcios ad consolãdũ eũ sup mortẽ pr̃is sui. Qui cũ puenissent in trã filiorꝫ ãmon·ut cõsolarenᷓ anon:dixerũt pncipes filiorꝫ ãmon ad anon Tu forsitan putas qꝫ dauid honorꝭ cã i patrẽ tuũ miserit q̃ cõsolarẽᷓ te:nec aduertis qꝫ ut explorẽt 7 inuestigẽt 7 scrutẽᷓ terrã tuã venerint ad te tui eiꝰ. Igiᷓ anon pueros dauid decaluauit 7 rasit. 7 pcidit tunicas eorꝫ a natibꝰ vsqꝫ ad pedes 7 dimisit eos. Qui cũ abissent. 7 hꝺ mãdassent dauid: misit i occursũ eorꝫ. Erãdẽ.n.cõtumeliã sustinuerũt. 7 pcepit ut manerẽt in iericho donec crescerent barba eorꝫ. 7 tũc reuerterẽᷓ. Uidẽtes aũt filij ãmon qꝫ iniuriã fecissent dauid tã anon qꝫ reliquus pplꝰ: miserũt mille talẽta argẽti·ut ꝺducerẽt sibi de mesopotamia 7 de syria maacha 7 de soba currus 7 eqtes. Cõduxerũtqꝫ trigintaduo milia curruũ 7 regẽ maacha cũ pplo eiꝰ. Qui cũ venissent: castrametati sunt e regiõe medaba. Filij qꝫ ãmon ꝯgregati de vrbibꝰ suis·venerũt ad bellũ. Qꝺ cũ audisset dauid: misit ioab 7 oẽm exercitũ virorum fortiũ. Egressiqꝫ filij ãmon: direxerũt aciem iuxta portã ciuitatꝭ. Reges aũt q̃ ad auxiliũ eiꝰ uenerãt seorsum i agro steterũt. Igiᷓ ioab intelligẽs bellũ ex aduerso 7 post tergũ ꝫ se fieri·elegit viros fortissimos de vniuerso isrl' 7 prexit ꝫ syrũ. Reliquã aũt partẽ pplꝰ dedit sub manu abisai fris sui. 7 prexerũt ꝫ filios ãmon. Dixitqꝫ: Si vicerit me syrus·auxilio eris mihi: si aũt superauerint te filij ãmon·ero tibi i ꝓsidiũ. Confortare 7 agam⁹ uiriliᷓ pro pplo nr̃o. 7 p vrbibus dei nr̃i. Dñs aũt qꝺ in ꝓspectu suo bonũ est faciat. Perrexit ꝯ ioab 7 pplus q̃ cũ eo erat ꝫ syrũ ad prelium. 7 fugauit eos. Porro filij ãmon videntes qꝫ fugisset syrus·ipsi qꝫ fugerũt abisai frẽm eiꝰ. 7 ingressi sunt ciuitatẽ. Reuersusqꝫ ẽ etiã ioab i irl'm. Uidẽs aũt syrus qꝫ cecidisset coram isrl': misit nũcios 7 adduxit syrũ q̃ erat trãs fluuiũ. Sophat autẽ pncipꝫ militie adadeçer erat dux eorũ. Qꝺ cũ annũciatũ cẽt dauid: cõgregauit vniersũ isrl'. 7 trãsiuit iordanẽ· irruitqꝫ in eos 7 direxit ex aduerso aciẽ·illis ꝫ pugnantibꝰ. Fugit aũt syrꝰ isrl'. Et interfecit dauid de syris·septẽ milia curruũ 7 q̃dragita milia peditũ. 7 sophat exercitus pncipẽ Uidẽtes aũt tui adadeçer se ab isrl' cẽ superatos: transfugerũt ad dauid 7 seruierũt ei. Noluitqꝫ vltra syria auxiliũ pbẽ filijs ãmõ.

XX

Actũ est aũt pꝰ anni circulũ eo tpe q̃ solẽt reges ad bella pcede cõgregauit ioab exercitum 7 robur militie. 7 vastauit terrã filiorꝫ ammon. Perrexitqꝫ 7 obsedit rabba. Porro dauid manebat i irl'm qñ ioab pcussit rabba. 7 destruxit eã. Tulit aũt dauid coronã melchon de capite

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ei⁹.7 iuenit i ea auri pondo talentū 7 ꝑcioſiſſimas gẽmas:fecitq; ſibi ide diadema.Ma nubias q̄q; vrb̄ plimas tulit:pplm aũt q̄ erat i ea eduxit.7 fecit ſup eos tribulas 7 trabas 7 ferrata carpẽta trãſire:ita ut diſſecarẽt 7 ꝓterẽt.Sic fecit dauid cũctis vrbib⁹ filioꝝ ammon.7 reuerſus ẽ cũ oi pplo ſuo in irlm. Pꝰ hꝫ initũ ẽ bellũ in gaçer aduerſũ philiſteos:in quo ꝑcuſſit ſobochai vſathites ſaphai de gnẽ raphaim.7 bũiliauit eos.Aliud q̄q; bellũ geſtũ ẽ aduerſus philiſteos:in q̄ ꝑcuſſit adeodat⁹ filiꝰ ſalt⁹ bethleemites frẽm goliath getthei:cui⁹ haſte lignũ erat q̄ſi luciatoriũ texentiũ.Sed 7 aliud bellũ acciditi geth:i q̄ fuit hõlongiſſimꝰ ſenos hñs digitos id eſt ſil vigintiq̄tuor:q̄ 7 ipſe de raphaim fuerat ſtirpe gnat⁹.hic blaſphemauit iſrl.7 ꝑcuſſit eum ionathan filiꝰ ſamaa fris dauid.hi ſũt filij raphaim i geth q̄ ceciderunt in manu dauid 7 ſeruoriũ eius.

XXI

Conſurrexit autẽ ſathan ꝛ iſrl.7 incitauit dauid ut numeraret iſrl.Dixitq; dauid ad ioab 7 ad principes pplī.Ite 7 numerate iſrl a berſabee vſq; dan 7 afferte mihi numerum ut ſciam.Rñditq; ioab.Augeat dñs pplm ſuũ cẽtuplũ q̄ ſunt Nõne dñe mi rex ões ſerui tui ſũt? Quare hꝰ q̄rit dñs me⁹ qđ i pctiñ reputet iſrli? Sz ſermo regis magꝭ ꝑualuit. Egreſſuſq; ẽ ioab 7 circuiuit vniuerſum iſrl 7 reuerſus eſt irlm. Dedit q̄q; dauid numerũ eoꝝ q̄s circuierat.7 inuent⁹ ẽ oĩs numer⁹ iſrl mille milia 7 centũ milia virorũ educẽtiũ gladiũ.De iuda autẽ q̄dringẽta ſeptuagita milia bellatoꝝ.Nam leui 7 beniamin nõ numerauit:eo q̄ iuitus exeq̄ret regi ipiũ.Diſplicuit autem deo qđ iuſſum erat.7 percuſſit iſrahel.Dixitq; dauid ad deũ.Peccaui nimis ut hꝫ facerẽ.Obſecro aufer iniq̄tatẽ ſerui tui:q̄a inſipiẽter egi.Et locut⁹ ẽ dñs ad gad videntẽ dauid dicẽs:Vade 7 loquere ad dauid.7 dic ei. Hec dicit dñs Triũ tibi optionẽ do:vnũ qđ volueris elige ut faciã tibi.Cũq; veniſſet gad ad dauid dixit ei.Hec dicit dñs.Elige qđ voluerĩ.Aut trib⁹ ãnis peſtilẽtiã· aut trib⁹ menſib⁹ te fugẽ hoſtes tuos 7 gladiũ eoꝝ non poſſe euadẽ· aut tribus diebꝰ gladiũ dñi 7 mortẽ verſari in tra.7 angelũ dñi interficiẽ i vniuerſis finibus iſrl.Nũc igit vide q̄d rñdeam ei q̄ miſit me. Et dixit dauid ad gad. Ex oi pte me angu/ſtie pmũt.Sz melius mihi ẽ ut incidã i manꝰ dñi q̄a multe ſũt miſeratiões ei⁹:q̄ i manus hoiuz.Miſit q̄q; dñs peſtilẽtiã i iſrl:7 ceciderũt de iſrl ſeptuaginta milia virorũ.Miſit q̄q; angelũ in irlm:ut ꝑcutẽt eã.Cũq; ꝑcuteret:vidit dñs 7 miſertꝰ eſt ſup magnitudinẽ mali:7 ipe rauit angelo qui ꝑcutiebat.Sufficit iã:ceſſet manꝰ tua.Porro angelꝰ dñi ſtabat iuxta areã ornan iebuſei:leuanſq; dauid oculos ſuos:vidit angelũ dñi ſtantẽ inter celũ 7 terrã.7 euaginatũ gladiũ i manu eius.7 verſũ ꝛ irlm:7 ceciderũt tã ipſe q̄q; maiores natu veſtiti cilitijs,pni in terrã.Dixitq; dauid ad deũ.Nõne ego ſũ q̄ iuſſi ut nũerareꝰ pplus? Ego q̄ peccaui:ego qui malũ feci. Iſte grex quid cõmeruit? Dñe de⁹ me⁹ vertat obſecro manꝰ tua i me:7 i domũ pris mei:pplꝰ aũt tuꝰ nõ ꝑcutiat.Angelꝰ ãt dñi ꝑcepit gad ut dicẽt dauid: ut aſcẽderet extrueretq; altare dño de i area ornan iebuſei. Aſcẽdit q̄q; dauid iuxta ꝛmonẽ gad:quẽ locut⁹ ei fuerat ex noie dñi.Porro ornan cũ ſuſpexiſſet 7 vidiſſet ãgelũ q̄tuorq; filij eiꝰ cũ eo·abſcõderũt ſe Nã eo tpe terebãt i area triticũ. Igit cũ veniret dauid ad ornan·ꝓſpexit eum ornan.7 ꝑceſſit ei obuiã de area 7 adorauit eũ,pnꝰ in tra.Dixitq; ei dauid.Da mihi locũ aree tue ut edificẽ i ea altare dño·ita ut quãtũ valet argenti accipias.7 ceſſet plaga a pplo.Dixit aũt ornan ad dauid.Tolle.7 faciat dñs meus rex qđcũq; ei placet.Sz 7 boues de i holocauſtũ.7 tribulas in ligna.7 triticũ i ſacrificiũ:oia libẽs pbeo. Dixitq; ei rex dauid: Neq̄q; ita fiet:ſ argentũ dabo quãtũ valet. Neq; n.tibi auferre debeo.7 ſic offerre dño holocauſta gtuita. Dedit q̄q; dauid ornan ꝓ loco ſiclos auri iuſtiſſimi põder ſexcẽtos:7 edificauit ibi altare dño: obtulitq; holocauſta 7 pacifica:7 inuocauit deum.7 exaudiuit eũ i igne de celo ſup altare holocauſti.Precepitq; dñs angelo.7 cõuertit gladiũ ſuũ in vaginã.Protinꝰ q̄q; dauid videſ q̄ exaudiſſet eum dñs in area ornan iebuſei·immolauit ibi victimas. Tabernaculũ aũt dñi qđ fecerat moyſes i deſerto 7 altare holocauſtoꝝ ea tẽpeſtate erat in excelſo gabaon:7 non ꝑualuit dauid ire ad altare ut ibi obſecraret deum. Nimio.n.fuerat timore pterritꝰ: videſ gladiũ angeli dñi.

XXII

Dixitq; dauid:hec eſt domꝰ dei:7 hꝫ altare i holocauſtũ iſrl. Et precepit ut cõgregarẽt ões ꝓſeliti de tra iſrl:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 ꝓstituit ex eis latomos ad cedendos lapides 7 poliẽdos ut edificaret dom⁹ dei. Ferrũ q̃ plimũ ad clauos ianuaꝝ 7 ad cõmissuras atq; iũctas ꝑpauit dauid. 7 eris pond⁹ inũerabile. Ligna q̃ cedrina nõ poterãt estimari: q̃ sidonij 7 tyrij deportauerunt ad dauid. Et dixit dauid. Salomon fili⁹ me⁹ puer paruul⁹ ẽ 7 delicat⁹. Dom⁹ aũt quã edificari volo dño talis eẽ dz uti cũct; regiõib⁹ noiet Prepabo ḡ ei nccia. Et ob hãc cãm añ mortem suam cẽs ꝑpauit impẽsas. Vocauitq; salomonẽ filiũ suũ. 7 ꝑcepit ei ut edificaret domũ dño deo isrl. Dixitq; dauid ad salomonem. Fili mi: voluntaꝫ mee fuit ut edificarẽ domũ noi dñi dei mei: ꝫ fact⁹ ẽ sermo dñi ad me dicẽs: Multũ sanguinẽ effudisti 7 plurima bella bellasti: nõ poteris edificare domũ noi meo: tanto effuso sanguine coꝝ me. Filius q̃ nascet tibi erit vir quietissim⁹. Faciam n. eũ requiescẽ ab oib⁹ iimicis suis p circuitũ 7 ob hãc cãm pacific⁹ vocabit. 7 pacẽ 7 ociũ dabo i isrl cũct; dieb⁹ ei⁹. Ipse edificabit domũ noi meo. 7 ipse erit mihi in filium 7 ego ero illi i patrẽ: firmaboq; soliũ regni ei⁹ sup isrl i eternũ. Nũc g̃ fili mi sit dns tecũ 7 ꝑspare 7 edifica domũ dño deo tuo: sicut locut⁹ ẽ de te. Detq; tibi dns prudẽtiã 7 sensũ: ut regere possis isrl. 7 custodire legẽ dñi dei tui. Tunc n. ꝑficẽ poteris: si custodieris mandata 7 iudicia que precepit dns moysi ut doceret isrl. Confortare 7 virilit age: ne timeas neq; paueas. Ecce ego i pauptaticula mea ꝑparaui impẽsas dom⁹ dñi auri talenta centũ milia: 7 argenti mille milia talẽtoꝝ: eris ꝑpo 7 ferri non est pondus: vincit. n. numerus magnitudine. Ligna 7 lapides ꝑparaui ad vniuersa impẽdia. Habes q̃ plurimos artifices. latomos 7 cementarios artifices q; lignorũ. 7 oiuz artiũ. ad faciẽdũ op⁹. prudẽtissimos. in auro 7 argẽto. ere 7 ferro. cui⁹ non ẽ nũer⁹. Surge igitur 7 fac. 7 erit dns tecũ. Precepit q̃ dauid cũct; ꝓncipib⁹ isrl: ut adiuuarẽt salomonẽ filiũ suũ: cemit; inquiẽs q; dns de⁹ ꝟester vobiscũ sit. 7 dederit vobis requiẽ per circuitũ. 7 tradiderit cẽs iimicos vros i manus vras. 7 subiecta sit tra coꝝ dño 7 coꝝ ꝓplo ei⁹. Prebete igit cor da vra 7 aias vras ut querat; dñm deũ vrm. 7 ꝟsurgite 7 edificate sanctuariũ dño deo: ut introducat arcba federis. 7 vasa dño ꝟsecrata in domũ q̃ edificat nomini dñi.

XXIII

Igitur dauid senex 7 plenus dieꝝ regem constituit salomonẽ filiũ suũ sup isrl. 7 ꝟgregauit cẽs ꝓncipes isrl. 7 sacerdotes atq; leuitas. Numeratiq; sũt leuite a vigiti ãnis 7 supra. 7 inuẽti sũt trigitaocto milia virorꝝ. Ex bis electi sũt 7 distributi in ministeriũ domus dñi vigintiq̃tuor milia: ꝓpositoꝝ aũt 7 iudicũ sex milia. Porro quatuor milia ianitores 7 totidẽ psaltes canentes dño i organis q̃ fecerat ad canẽdũ. 7 distribuit eos dauid ꝑ vices filiorꝝ leui gerson videlicet 7 caath 7 merari. Filij gerson: leedan 7 semei. Filij leedan principes: iehibel 7 çethan 7 iobel tres. Filij semei: salomith 7 oçibel 7 aran tres. Isti principes familiarꝝ leedan. Porro filij semei: leeth 7 çiça 7 iaus 7 baria. Isti filij semei q̃tuor. Erat aũt leeth ꝓor. çiça secũd⁹. Porro iaus 7 baria non habuerũt plurimos filios. 7 idcirco i vna familia vnaq; domo cõputati sũt. Filij caath: amram 7 ysaar hebron 7 oçibel q̃tuor. Filij amram: aaron 7 moyses. Segregatusq; ẽ aarõ ut ministraret i scã scõꝝ. ipse 7 filij ei⁹ in sempiternũ. 7 adoleret icẽsũ dño ꝟm ritũ suũ: ac bñdicẽt nois ei⁹ i ꝑpetuũ. Moysi q̃ hois dei filij annumerati sunt in tribu leui. Filij moysi: gerson 7 elieçer. Filij gerson: sububel primus. Fuerunt autẽ filij elieçer: roobia primus. 7 non erant elieçer filij alij. Porro filij roobia multiplicati sũt nimis. Filij ysaar: salomith ꝓm⁹. Filij hebron: ieriau prim⁹. amarias secũd⁹. iaçibel ter⁹. ibecmaan q̃rt⁹. Filij oçibel micha ꝓm⁹. iesia secũd⁹. Filij merari: mooli 7 musi. Filij mooli: eleaçar 7 cis. Mortuus ẽ aũt eleaçar. 7 nõ habuit filios ꝫ filias: acceperuntq; eas filij cis fratres earũ. Filij musi mooli 7 eder 7 ierimuth tres. Hi filij leui in cognatiõib⁹ 7 familijs suis: ꝓncipes ꝑ vices 7 numerũ capitũ singuloꝝ: q̃ faciebant opa misterij domus dñi a viginti ãnis 7 sup. Dixit n. dauid. Requiẽ dedit dns de⁹ isrl ꝑplo suo 7 habitationẽ irlm vsq; i eternũ. nec erit officij leuitaꝝ ut vltra portet tabernaculũ. 7 oia vasa ei⁹ ad ministrãdũ. Juxta ꝑcepta q̃q; dauid nouissima supputabit nũer⁹ filiorꝝ leui. a viginti annis 7 supra. 7 erũt sub manu filiorũ aaron. i cultũ domus dñi i vestibulis 7 in exedris 7 i loco purificatiõis 7 i scũario 7 i vniusis opib⁹ misterij tẽpli dñi. Sacerdotes aũt sup panes ꝓpositiõis 7 ad simile sacrificiũ 7 ad lagana 7 açima 7 sartaginẽ 7 ad torrẽdũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ sup̄ eē pondus atq; mensurā. Leuite ꝓo ut
stent mane ad ꝯfitendū ꝛ canēdū dño: simi-
liēq; ad ꝙspērā tā i oblationē holocaustoꝝ
dñi: q̄ i sabbatis ꝛ kalēdis ꝛ sollēnitatib⁹ reli-
q̄s. iuxta numer̄ ꝛ cerimonias vniuscuiusq;
rei iugit̄ coꝝā dño. ꝛ custodiāt obseruatiōes
tabernaculi federis. ꝛ ritū sanctuarij. ꝛ ob-
seruationē filioꝝ aaron fratꝝ suoꝝū. ut mini-
strent in ꝺomo dñi. XXIIII

Porro filijs aarō, hæ partitiōes erāt.
Filij aarō: nadab ꝛ abiu ꝛ eleaçar ꝛ
ythamar. Mortui sunt aūt nadab ꝛ
abiu añ p̄rem suū absq; liberis: sacerdotioq;
fūct⁹q; ē eleaçar ꝛ ythamar. Et diuisit eos da-
uid. id est sadoch ꝺe filijs eleaçari. ꝛ abime-
lech ꝺe filijs ythamar ꝓm vices suas ꝛ mini-
steriū: inuētiq; sūt multo plures filij eleaçar
in p̄rincipibus viris. q̄ filij ythamar. Diuisit
aūt eis h̄ ē filijs eleaçar p̄ncipes p̄ familias
sedecim. ꝛ filijs ythamar p̄ familias ꝛ ꝺomos
suas octo. Porro diuisit vtraq; inter se ꝛ fa-
milias sortib⁹. Erāt. n. p̄ncipes scūarij ꝛ p̄n-
cipes ꝺom⁹ dei. tā ꝺe filijs eleaçar q̄ ꝺe filijs
ythamar. Descripsitq; eos semeias fili⁹ na-
thanael scriba leuites. coꝝā rege ꝛ p̄ncipib⁹ ꝛ
sadoch sacerdote ꝛ abimelech filio abiathar
p̄ncipib⁹q; familiaꝝ sacerdotaliū ꝛ leuitaꝝ
vnā ꝺomū q̄ certis p̄erat. eleaçar. ꝛ alterā ꝺo-
mū q̄ sub se hēbat ceros. ythamar. Exiuit āt
sors p̄ma ioiarib. secūda iedeie. ctia harī. q̄r-
ta seorim. q̄nta melchia. sexta maumna. septi-
ma achos. octaua abia. nona iesu. ꝺecima
secheníā. vndecima eliasib. duodecia iacim.
tredecia hoppha. ꝺeciaq̄rta ilbaal. ꝺecia q̄nta
belga. ꝺecia sexta emmer. ꝺecia septima epir.
ꝺeciaoctaua aphses. ꝺecia nona aphxeia. vi-
cesima ezechiel. vicesima p̄ma iachin. vicesi-
ma secūda gamul. vicesimactia dilaiau. vi-
cesimaq̄rta maçiau. He vices eoꝝ ꝓm̄ miste-
ria sua ut ingrediāt ꝺomū ꝺei. ꝛ iux̄ ritū suū
sub manu aaron p̄ris eoꝝ: sicut p̄cepat dñs
ꝺeus isrl̄. Porro filioꝝū leui q̄ reliq; fuerant ꝺe
filijs amrā. erat subabel. ꝛ ꝺe filijs subabel
iedeia. De filijs quoq; roobie. p̄nceps iesias
Ysaaris ꝓo fili⁹ salemoth. filiusq; salemoth
ianadiath. filiusq; ei⁹ ieriau p̄im⁹. amarias
secūd⁹. iaçibel ctī⁹. iechmoā q̄rt⁹. Filius oçi-
bel: micha. fili⁹ micha: samir. Frat̄ micha:
iesia. filiusq; iesie: çacharias. Filij merari:
mooli ꝛ musi. Fili⁹ osiau: bennon. filius q̄
merari: oçiau ꝛ soem ꝛ sacbur ꝛ hebri. Poꝛ-
ro mooli fili⁹ eleaçar: q̄ nō hēbat liberos. Fi-
li⁹ ꝓo cis: ieramihel. Filij musi: mooli eder
ꝛ ierimoth. Isti filij leui ꝓm ꝺomos familia-
rū suaꝝ. Miserūtq; ꝛ ipsi sortes ꝫ frēs suos
filios aaron coꝝā ꝺauid rege ꝛ sadoch ꝛ abi
melech ꝛ p̄ncipib⁹ familiarū sacerdotaliū ꝛ
leuiticaꝝ tam maioꝝes q̄ minoꝝes. eēs sors
equaliter diuidebat. XXV

Itur dauid ꝛ magistratus exercit⁹
segregauerūt i misteriū filios asaph
ꝛ heman ꝛ ydithun: qui p̄ophetarēt
in citharis ꝛ psalterijs ꝛ cymbalis. ꝓm nu-
merum suū. ꝺedicato sibi officio seruientes.
De filijs asaph: çacbur ꝛ ioseph ꝛ natania ꝛ
asarela. filij asaph sub manu asaph p̄ophe-
tantes iuxta regem. Porro ydithun filij ydi-
thun: godolias. soꝝi. iesaias ꝛ sabias ꝛ ma-
thathias. sex sub manu patris sui ydithun:
qui in cithara p̄ophetabat super confiten-
tes ꝛ laudantes dñm. Heman ꝯ filij heman:
bocciau. mathamu. oçiel: sububel ꝛ ieri-
moth. ananias. anani. eliatha. geldelthi ꝛ ro
methieçer ꝛ iesbaccasa. mellothi. othir. mo-
çioth. Hēs isti filij hemā videtes reg̃ in ser-
monib⁹ ꝺei ut exaltaret coꝝnu. Heditq; ꝺe⁹
hemā filios q̄tuoꝝdeci ꝛ filias tres. Vniuer
si sub manu p̄ris sui ad cantādū i tēplo dñi
distributi erant in cymbalis ꝛ psalterijs ꝛ ci-
tharis. i ministeria ꝺom⁹ dñi iuxta regē: asaph
videlꝫ ꝛ ydithun ꝛ heman. Fuit aūt numer⁹
eoꝝ cū frib⁹ suis qui erudiebant canticū dñi
cūcti ꝺoctoꝝes ducēti octogintaocto. Mise-
runtq; sortes p̄ vices suas ex eq̄. tā maioꝝ q̄
minoꝝ: ꝺoct⁹ paric̄ ꝛ idoct⁹. Egressaq; ē sors
p̄ma ioseph q̄ erat ꝺe asaph: secūda godolie
ipsi ꝛ filijs ei⁹ ꝛ frib⁹ ei⁹ duodeci. ctia çacbur
filijs ꝛ frib⁹ ei⁹ duodecim. q̄rta ysari filijs ꝛ
fratrib⁹ ei⁹ duodecim. q̄nta nathanie filijs
ꝛ frib⁹ ei⁹ duodeci. sexta bocciau filijs ꝛ fra-
trib⁹ eius duodecim. septima isrebela filijs ꝛ
frib⁹ ei⁹ duodeci. octaua ysaie filijs ꝛ fribus
ei⁹ duodeci. nona mathanie filijs ꝛ frib⁹ ei⁹
duodeci. ꝺecima semeie filijs ꝛ frib⁹ ei⁹ duo-
ꝺeci. vndecia esrabel filijs ꝛ frib⁹ ei⁹ duode-
cim. duodecia asabie filijs ꝛ frib⁹ ei⁹ duode-
cim. ctiadecia subabel filijs ꝛ frib⁹ ei⁹ duo-
ꝺecim. q̄rtadecia mathathie filijs ꝛ frib⁹ ei⁹
duodeci. q̄ntadecima ierimoth filijs ꝛ frib⁹
ei⁹ duodeci. sextadecia ananie filijs ꝛ fribus
ei⁹ duodecim. septiadecia ielbocasc filijs ꝛ
frib⁹ ei⁹ duodeci. octauadecia anani filijs ꝛ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

frib⁹ ei⁹ duodecim·nonadecia mellothi filijs
¶ frib⁹ ei⁹ duodecim· viceſima eliatba filijs
¶ frib⁹ ei⁹ duodeci. viceſimaꝑma othir filijs
¶ frib⁹ eius duodecim· viceſimaſecūda god-
dolathi filijs ¶ frib⁹ eius duodeci· viceſima-
tertiaꝫaçiud filijs ¶ frib⁹ ei⁹ duodeci· viceſi-
maquarta romethieçer filijs ¶ fratrib⁹ eius
duodecim.

XXVI

Diuiſiões aũt ianitoꝝ de chorith me-
ſellemia filius chore: de filijs aſaph
filij meſellemie: çacharias ꝑmoge-
nit⁹· iadihel ſecūd⁹· çabadias ẗti⁹· iathanael
q̃rt⁹· abilam q̃nt⁹· iohānan ſextus· elioenai
ſeptim⁹. Filij aũt obededom: ſemeias ꝑmo-
genit⁹· ioçabad ſecūd⁹· iobaa ẗti⁹· ſacbar q̃r-
tus· nathanael q̃nt⁹· amihel ſextus· yſacbar
ſeptim⁹· phollathi octau⁹: qa benedixit illi
dñs. Semeie aũt filio ei⁹ nati ſũt filij p̃fecti
familiaꝝ ſuaꝝ: erãt.n. viri fortiſſimi. Filij g̃
ſemeie: orbin ¶ raphael ¶ obediel· ſabad ¶
frēs ei⁹ viri fortiſſimi· helihu q̃ ¶ ſamathias.
Oēs hi de filijs obededom ipſi ¶ filij ¶ frēs
eoꝝ fortiſſimi adminiſtrandū ſexagintaduo de
obededom. Porro meſellamie filij ¶ fratres
eoꝝ robuſtiſſimi decem ¶ octo. De hoſa autē
i. de filijs merari· ſechri ꝓnceps. Non.n. ha-
buerat ꝓmogenitū. ¶ idcirco poſuerat eū p̃
ei⁹ i ꝓnap̃. Helchias ſecūd⁹· tabelias tert⁹·
çacharias q̃rt⁹. Oēs hi filij ¶ frēs hoſa tre-
decim. Hi diuiſi ſũt i ianitores· ut ſp ꝓncipes
cuſtodiarū ſicut ¶ frēs eoꝝ miniſtrarēt i do-
mo dñi. Miſe ſũt g̃ ſortes ex eq̃· ¶ paruis ¶
magnis ꝑ familias ſuas i vnãquãq; portaꝝ
Cecidit g̃ ſors orientalis ſelemie. Porro ça-
charie filio ei⁹ viro prudētiſſimo ¶ erudito
obtigit plaga ſeptētrionalis. Obededom
ꝟo ¶ filijs ei⁹ ad auſtrū in qua parte domus
erat ſenioꝝ cōciliū: ſephphuma ¶ hoſa ad oc-
cidētē iuxt̃ portā q̃ ducit ad viã aſcēſiōis: cu-
ſtodia ꝯ cuſtodiã. Ad orientē ꝟo leuite ſex. ¶
ad aq̃lonē q̃tuor ꝑ die: atq; ad meridiē ſiliter
in die quatuor. ¶ vbi erat cōciliū bini ¶ bini.
In cellulis q̃q; ianitoꝝ ad occidētē· q̃tuor in
via: biniq; ꝑ cellulas. Ad ſeptētrionē ꝟo ¶
meridiē· q̃terni ꝑ dies ſingulos mutabant. ¶
ad baſilicã ꝯ cilij ad occidentē bini: babētes
ſubiectos alios in via: biniq; ꝑ cellulas. Hę
ſũt diuiſiões ianitoꝝ filioꝝ chore ¶ merari
Porro achias erat ſup thеſauros dom⁹ dñi
¶ vaſa ſcōꝝ. Filij q̃q; dan filij gerſonni. De
ledan ꝓncipes familiarū: ledan ¶ gerſonni
ieihely. Filij ieihely: çathan ¶ iobel frēs eius
ſup thеſauros dom⁹ dñi amramith ¶ yſaarith
¶ hebronitis ¶ oçihælith. Subabel autē fili⁹
gerſon filij moyſi p̃poſitus thеſaur⁹: frat̃ q̃q;
ei⁹ elieçer cui⁹ fili⁹ raabia. ¶ hui⁹ fili⁹ yſaias:
¶ huius fili⁹ iorã· hui⁹ q̃q; fili⁹ çechri. ¶ hui⁹
filius ſelemith. Ipſe ſelemith ¶ frēs ei⁹ ſup
thеſauros ſcōꝝ· q̃ ſcificauit dauid rex. ¶ ꝓn-
cipes familiaꝝ ¶ tribuni ¶ cēturiōes ¶ duces
exercit⁹· de bellis ¶ manubijs ꝑlioꝝ· q̃ cōſe-
crauerãt ad iſtaurationē ¶ ſuꝑlectilē tem-
pli dñi. Hec autē vniuerſa ſcificauit ſamuel
vidēs ¶ ſaul fili⁹ cis. ¶ abner fili⁹ ner. ¶ ioab
fili⁹ ſarui: cēſq; ſcificauerãt eaꝝ manū ſa-
lemith ¶ fratꝝ ei⁹. Yſaarithis ꝟo ꝑerat cone-
nias ¶ filij ei⁹ ad opa forinſec⁹ ſup iſrl· ad do-
cendū ¶ iudicandū eos. Porro de hebronith
aſabias ¶ frēs ei⁹ viri fortiſſimi mille ſeptin-
genti ꝑerãt iſrl· i trans iordanē ꝯ occidētē· in
cūctis operib⁹ dñi ¶ i miſterijs regis. Hebroni-
taꝝ aũt ꝓnceps fuit ieria: ſm familias ¶ co-
gnatiōes eoꝝ. Quadrageſimo ãno regni da-
uid recēſiti ſunt ¶ iuenti ſũt viri fortiſſimi in
gaçer galaad: frēſq; ei⁹ robuſtiores etatis duo
milia ſeptingēti ꝓncipes familiarū. Prepo-
ſuit aũt eos dauid rex rubēnith ¶ gaddis ¶
dimidie tribui manaſſe: i omne miniſterium
dei ¶ regis.

XXVII

Filij ãt iſrl ſm numeꝝ ſuū ꝓncipes
familiaꝝ· tribuni ¶ cēturiōes ¶ p̃-
fecti q̃ miſtrabant regi iuxt̃ turmas
ſuas· ingredientes ¶ egredientes ꝑ ſingulos mē-
ſes i ãno: vigintiq̃tuor milib⁹ ſinguli ꝑerãt
Prime turmei ꝓmo mēſe ielboam ꝑerat fi-
lius çabdihel: ¶ ſub eo vigintiq̃tuor milia.
De filijs phares: ꝓnceps cūctoꝝ ꝓncipū in
exercitu mēſe ꝓmo. Secūdi mēſis habebat
turmã oudiaobites. ¶ p⁹ ſe alt̃ noie macel-
loth q̃ regebat ptē exercit⁹ vigitiq̃tuor mi-
liū. Duxt̃ q̃q; turme ẗtie in mēſe ẗtio erat ba-
naias fili⁹ ioiade ſacerdotis. ¶ i diuiſiõe ſua
vigitiq̃tuor milia. Ipſe ē banaias fortiſſim⁹
inc̃ triginta ¶ ſup trigita. Preerat aũt tur-
me ipſi⁹ amiçadab fili⁹ ei⁹. Quart⁹ mēſe q̃r-
to aſahel frat̃ ioab. ¶ çabedias fili⁹ ei⁹ p⁹ eū:
¶ i turma ei⁹ vigitiquatuor milia. Quintus
menſe q̃nto ꝓnceps ſamaothi eçerites: ¶ in
turma ei⁹ vigitiquatuor milia. Sext⁹ mēſe
ſexto hira fili⁹ acces thecuites. ¶ i turma ei⁹
vigitiq̃tuor milia. Septim⁹ mēſe ſeptio helles
phallonites de filijs ephraim, ¶ i turma

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ei⁹ vigintiq̃tuoꝝ milia. Octau⁹ mẽſe octauo ſobochai vſathites de ſtirpe çarai. ⁊ i turma eius vigitiq̃tuoꝝ milia. Nonus mẽſe nono abieçer anathotites de filijs iemin. ⁊ i turma ei⁹ vigintiq̃tuoꝝ milia. Decim⁹ mẽſe decimo marai ⁊ ipſe nethophatites de ſtirpe çarai: ⁊ in turma ei⁹ vigitiq̃tuoꝝ milia. Undecimus mẽſe vndecio banaias phariathonites de filijs ephraim: ⁊ i turma ei⁹ vigintiq̃tuoꝝ milia. Duodecim⁹ menſe duodecimo holdai nethophatites de ſtirpe gothoniel. ⁊ in turma eius vigitiq̃tuoꝝ milia. Porro tribubus preerãt i iſrl. rubenitis: dux eliezer filius çechri. ſymeonitis: dux ſaphacias fili⁹ macha. leuitis: aſabias fili⁹ chamuel. aaronitꝫ: ſadoch. iuda: helíu frater dauid. yſachar: amri filius michael. çabulonitis: ieſmaias fili⁹ abdie. neptalitib⁹: ierimoth filius oçibel. filijs ephraī: oſee fili⁹ oçaçiu. dimidie tribui manaſſe: iohel filius phadaie. ⁊ dimidie tribui manaſſe i galaad: iaddo fili⁹ çacharie. beniamin aũt iaſihel fili⁹ abner. dan ꝙo eçrihel fili⁹ ieroã. Hi p̃ncipes filioꝝ iſrl. Noluit ãt dauid numerare eos a vigiti annis inferius: qa dixerat dñs ut multiplicaret iſrl q̃ſi ſtellas celi. Joab fili⁹ ſaruie cepat numerare. nec cõpleuit: qa ſup hanc ira dei irruerat i iſrl. ⁊ idcirco nũer⁹ eoꝝ q̃ fuerãt recẽſiti non ẽ relat⁹ in faſtos regũ dauid. Sup theſauros aũt regis fuit aſmoth fili⁹ adihel. His aũt theſauris q̃ erãt i vrbib⁹ ⁊ i vicis ⁊ in turribus p̃ſidebat ionathã fili⁹ oçie. Operi aũt ruſtico ⁊ agricolis q̃ exercebant trã p̃erat eçri fili⁹ chelub. vinearũq; cultoribus ſemeias romathites. cellis aute vinarijs çabdias aphronites. Hã ſup oliueta ⁊ ficeta q̃ erãt i cãpeſtrib⁹. balanan gederithes. Sup apotecas aũt olei: ioas Porro armẽtis q̃ paſcebãt i ſarona p̃poſitus fuit ſethrai ſarontes. ⁊ ſup boues i vallibus ſaphat fili⁹ adli. ſup camelos ꝙo. obil iſmahelites. ⁊ ſuper aſinos. iadias meronathites ſup oues ọ̃ iaçim agaren⁹. Hẽs hi p̃ncipes ſubſtãtie regũ dauid. Jonathan aũt patruus dauid ꝓſilar⁹ vir prudens ⁊ lrãtus: ipſe ⁊ iahihel filius achamoni erãt cũ filijs regis. Achitophel etiã conſilar⁹ regũ. ⁊ chuſi arachites amicus regũ. ꝓ⁹ achitophel fuit ioiada fili⁹ banaie ⁊ abiathar. Princeps aũt exercitus regũ erat ioab.

XXVIII

Onuocauit igit dauid oẽs p̃ncipes iſrl. duces tribuũ ⁊ p̃poſitos turmaꝝ q̃ miſtrabant regi: tribunos quoq; ⁊ centuriones ⁊ qui p̃erant ſubſtãtie ⁊ poſſeſſiõibus regũ: filioſq; ſuos cũ eunuchis ⁊ potentes ⁊ robuſtiſſimos q̃ſq; i exercitu irlm. Cũq; ſurrexiſſet rex ⁊ ſtetiſſet. ait: Audite me fratres mei ⁊ pp̃l's meus. Cogitaui ut edificarem domũ in q̃ requieſcẽt archa federis dñi ⁊ ſcabellũ pedũ dñi dei nri: ⁊ ad edificãdũ oia p̃paraui. Deꝰ aũt dixit mihi. Nõ edificabis domũ nomẽo. eo q; ſis vir bellatoꝝ ⁊ ſanguinẽ fuderis: ẞ elegit dñs deus iſrl me de vniuerſa domo p̃ris mei ut eſſem rex ſup iſrl in ſempiternũ. De iuda. n. elegit p̃ncipes. Porro de domo iuda domũ p̃ris mei: ⁊ de filijs patris mei placuit ei ut me eligeret regẽ ſup cunctũ iſrl: ẞ ⁊ de filijs meis. filios. n. mihi mltos dedit dñs: elegit ſalomonẽ filiũ meũ ut ſedẽt in throno regni dñi ſup iſrl. dixitq; mihi: Salomõ filius tuꝰ edificabit domũ meã ⁊ atria mea. Ipſũ n. elegi mihi i filiũ. ⁊ ego ero ei in patrẽ: ⁊ firmabo regnũ eiꝰ vſq; i eternũ: ſi pſeuerauerit facẽ p̃cepta mea ⁊ iudicia. ſicut ⁊ hodie. Nũc g̃ coraꝫ vniuerſo cetu iſrl audiẽte deo noſtro: cuſtodite ⁊ pquirite cũcta mandata dñi dei nri ut poſſideatꝭ trã bonã. ⁊ relinq̃tis eã filijs vr̃is p⁹ vos vſq; i ſempiternũ. Tu ãt ſalomõ fili mi ſcito deũ patris tui. ⁊ ſerui ei corde pfecto ⁊ animo voluntario. Omia. n. corda ſcrutat' dñs ⁊ vniuerſas mẽtiũ cogitatiões intelligit. Si q̃ſieris eũ. iuenies: ſi aũt dereliq̃ris eũ. pijciet te i eternũ. Nũc g̃ qa elegit te dñs ut edifices domũ ſcũarij: ꝓfortare ⁊ pfice. Dedit aũt dauid ſalomõi filio ſuo deſcriptionẽ porticꝰ ⁊ tẽpli ⁊ cellarioꝝ ⁊ cenaculi ⁊ cubiculoꝝ i adytꝭ ⁊ domꝰ ꝓpitiationis. necnõ ⁊ oiuꝫ q̃ cogitauerat animoꝝ. ⁊ exedraꝝ per circuitũ i theſauros domus dñi ⁊ i theſauros ſcõꝝ. diuiſionũq; ſacerdotaliũ ⁊ leuiticarũ oia opera domꝰ dñi. ⁊ in vniuerſa vaſa miſterij templi dñi: aurũ i pondẽ p̃ ſingula vaſa miniſterij: argẽti q̃ põdus ꝓ vaſoꝝ ⁊ operũ diuerſitate ẞ ⁊ in cãdelebra aurea ⁊ ad lucernas. auꝝ ꝓ menſura vniuſcuiuſq; cãdelabri ⁊ lucernarũ ſiliter ⁊ i cãdelabra argẽtea ⁊ i lucernas eoꝝ ꝓ diuſitate meſure. pondus argẽti tradidit. Auꝝ q̃ dedit i meſas p̃poſitiõis ꝓ diuſitate meſaꝝ. ſiliter ⁊ argẽtũ i alias menſas argenteas. Ad fuſcinulas q̃ ⁊ phialas ⁊ thuribula ex auro puriſſimo. ⁊ leunculos aureos ꝓ q̃litate meſure pondꝰ diſtribuit. i leunculũ ⁊ leunculũ: ſiliter ⁊ i leones argẽteos diuerſi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

argẽti pond⁹ separauit. Altari aũti q̃ adoleba⁊ incẽsũ. auꝝ purissimũ dedit. ⁊ ut ex ipso fieret sil'itudo q̃drige cherubin extendentiũ alas ⁊ velantiũ arcbã fedeꝛ dñi. Oia inq̃t dederũt scripta manu dñi ad me ut itelligerẽ vniuersa opa exẽplaꝛ. Dixit q̃ dauid salomoni filio suo. Viriliter age ⁊ ꝓfortare ⁊ fac: ne timeas ⁊ ne paueas. Dñs.n. de⁹ me⁹ tecũ erit. ⁊ non dimittet te nec derelinquet: donec pficias oẽ op⁹ misterij dom⁹ dñi. Ecce diuisiões sacerdotũ ⁊ leuitaꝝ in oẽ ministeriũ domus dñi assistũt tibi ⁊ parati sũt. ⁊ nouerũt tã ꝓncipes q̃ ꝑ⁹ los oia ꝑcepta tua.

XXIX

Locutusq̃ ẽ dauid rex ad oẽm ecclesiam. Salomonẽ filiũ meũ vnũ elegit dñs adhuc puerum ⁊ tenellum. Opus.n. grãde ẽ: neq̃.n. hoi ꝑparat habitatio. ſ deo. Ego.n. totis viribꝰ meis ꝑparaui impensas dom⁹ dñi dei mei: aurũ ad vasa aurea. ⁊ argẽtũ i argẽtea. es in enea. ferrũ i ferrea. ligna ad lignea. lapides onychinos ⁊ q̃si stibinos ⁊ diuꝝsoꝝ coloꝝ oẽmq̃ ꝑciosũ lapidẽ. ⁊ marmoꝛ pariũ abũdantissime. ⁊ sup hec q̃ obtuli in domũ dei mei de peculio meo: aurũ ⁊ argẽtũ do i tẽplũ dei mei: exceptis his q̃ ꝑparaui in edẽ sanctã. tria milia talẽta auri de auro ophir. ⁊ septẽ milia talẽtoꝝ argẽti ꝓbatissimi ad deaurandos parietes tẽpli. ⁊ ybicũq̃ opus ẽ auꝝ de auro. ⁊ vbicũq̃ op⁹ ẽ argẽtũ de argẽto. Opa fiant p man⁹ artificũ ⁊ si q̃s sponte offert impleat manũ suã hodie ⁊ offeꝛat q̃ voluerit dño. Pollicit sũt itaq̃ ꝓncipes familiarũ ⁊ ꝓceres tribuũ isrl'. tribuni quoq̃ ⁊ centuriones ⁊ ꝓncipes possessionũ regis: dederũtq̃ i opa domus dñi auri talenta q̃nq̃ milia ⁊ solidos decem milia. argẽti talẽta decẽ milia. ⁊ eris talẽta decẽ ⁊ octo milia: ferri q̃q̃ centũ milia talẽtoꝝ. ⁊ apud quẽcũq̃ inuenti sũt lapides dederũt in thesaurũ dom⁹ dñi p manũ iehibel gersonitis. Letatusq̃ est ꝓ⁹ los cũ vota sponte ꝓmitterẽt: q̃a corde toto offerebãt ea dño. Et ⁊ dauid rex letat⁹ est gaudio magno. ⁊ bñdixit dño coram vniuersa multitudine. ⁊ ait: Bñdict⁹ es dñe de⁹ isrl' ꝓris nr̃i: ab eterno in eternũ. Tua est dñe magnificẽtia ⁊ potẽtia ⁊ gl'ia atq̃ victoria: ⁊ tibi laus. Cũcta.n. q̃ in celo sũt ⁊ in ẽra. tua sunt. Tuũ dñe regnũ. ⁊ tu es sup oẽs ꝓncipes. Tue diuitie. ⁊ tua est gloria: tu dñaris oiuꝝ. In manu tua ꝓtus. ⁊ potẽtia i mãu tua magnitudo ⁊ iperiũ oiuꝝ. Nunc igit' deus nr̃

ꝓfitemur tibi. ⁊ laudam⁹ nomẽ tuũ inclytũ. Quis ego ⁊ q̃s ꝓ⁹lus me⁹: ut possim⁹ h̃ tibi vniuersa ꝓmittẽ? Tua sũt oia. ⁊ q̃ de manu tua accepim⁹ dedim⁹ tibi. Peregrini enĩ sumus coram te ⁊ aduene: sicut oẽs patres nr̃i. Dies nr̃i q̃si vmbra sup tra. ⁊ nulla ẽ mora. Dñe de⁹ nr̃. ois h̃ copia quã parauimus ut edificaret dom⁹ noi scõ tuo. de manu tua est: ⁊ tua sũt oia. Scio de⁹ me⁹ q̃ ꝓbes corda ⁊ simplicitatẽ diligas: vñ ⁊ ego in simplicitate cordis mei let⁹ obtuli vniuersa hec. ⁊ populũ tuũ q̃ hic repꝛ⁹ est vidi cũ ingẽti gaudio tibi offerre donaria. Dñe deus abraha ⁊ ysaac ⁊ isrl' patrũ nr̃oꝝ custodi i eternũ hãc volũtatẽ cordis eoꝝ. ⁊ sp i veneratione tui mẽs ista pmaneat. Salomoni q̃q̃ filio meo da cor ꝑfectũ. ut custodiat mãdata tua ⁊ testimõia tua ⁊ cerimonias tuas. ⁊ faciat vniuersa. ⁊ edificet edẽ cui⁹ impensas paraui. Precepit aũt dauid vniuerse ecclie. Bñdicite dño deo nr̃o. Et bñdixit ois ecclia dño deo patꝝ suoꝝ. ⁊ inclinauerũt se ⁊ adoꝛauerunt deũ. ⁊ deinde regem. Immolauerunt q̃q̃ victimas dño. ⁊ obtulerunt holocausta die sequẽti. tauros mille. arietes mille. agnos mille cũ libaminib⁹ suis ⁊ vniuerso ritu abundantissime in oẽm isrl'. Et comederũt ⁊ biberũt coram dño i die illo cũ grãdi letitia. ⁊ vnxerunt secũdo salomonẽ filiũ dauid. Unxerũt aũt eũ dño i ꝓncipẽ. ⁊ sadoch i põtificẽ. Seditq̃ salomõ sup soliũ dñi in regẽ ꝓ dauid pr̃e suo. ⁊ cũcti placuit. ⁊ paruit illi ois isrl'. Sed ⁊ vniuersi ꝓncipes ⁊ potẽtes ⁊ cũcti filij regis dauid dederũt manũ. ⁊ subiecti fuerũt salomoni regi. Magnificauit q̃ dñs salomonẽ sup omnẽ isrl'. ⁊ dedit illi gloriã regni qualem nullus habuit ante eum rex isrl'. Igit' dauid filius isai regnauit sup vniuersũ isrl': ⁊ dies quib⁹ regnauit super isrl' fuerũt quadraginta anni In hebron regnauit septem annis. ⁊ in irl'm annis triginta tribus. ⁊ moꝛtuus est in senectute bona plenus dierũ ⁊ diuitiis ⁊ gloria: ⁊ regnauit salomon filius eius ꝓ eo. Gesta autem dauid regis prioꝛa ⁊ nouissima scripta sunt in libro samuel videntis. ⁊ in libro nathan prophete: atq̃ in volumine gad videntis: vniuersiq̃ regni eius fortitudinis ⁊ temporum que transierunt sub eo siue in isrl' siue in cunctis regnis terrarum.

Explicit Dabreiamin liber primus.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Paralipomenon II

Incipit Dabreiamin siue Paralypomenon liber secundus. Capt'm I

Confortatus ē ḡ salomon filius dauid in regno suo. ⁊ dñs erat cū eo. ⁊ magnificauit eū in excelsum. Precepitq; salomō vniūso israheli tribunis ⁊ cēturiōib⁹ ⁊ ducib⁹ ⁊ iudicib⁹ ois isrl' ⁊ p̄ncipib⁹ familiaꝝ: ⁊ abiit cū vniuersa multitudine in excelsum gabaon. vbi erat tabernaculū federis dñi: qđ fecit moyses famul⁹ dei in solitudine. Archā autem dei adduxerat dauid de cariathiarim in locū quē p̄parauerat ei. ⁊ vbi fixerat illi tabernaculū: h̄ ē i irl'm. Altare q̄ deneū qđ fabricat⁹ fuerat beselebel filius vri filij vr. ibi erat coram tabernaculo dñi: qđ ⁊ req̄siuit salomon ⁊ ois ecclia. Ascēditq; salomō ad altare eneū coram tabernaculo federis dñi. ⁊ obtulit i eo mille hostias. Ecce aūt i ipsa nocte apparuit ei de⁹ dicēs: Postula qđ vis. ut dem tibi Dixitq; salomō deo. Tu fecisti cū dauid p̄re meo mīam magnā. ⁊ constituisti me regē p eo. Nūc ḡ dñe de⁹ ipleat⁹ fmo tu⁹ quē pollicit⁹ es dauid patri meo. Tu eni me fecisti regem sup̄ p̄plm tuū multū: q̄ tā inumerabilis ē q̄ puluis ē re. Da mihi sapiam ⁊ intelligētiam: ut ingrediar ⁊ egrediar coram p̄plo tuo. Quis. n. pōt hūc p̄plm tuū digne (q̄ tā grandis est) iudicare? Dixit aūt de⁹ ad salomonē Quia h̄ magis placuit cordi tuo ⁊ nō postulasti diuitias ⁊ substātiā ⁊ gloriā. neq; aias eoꝝ q̄ te oderāt. ⁊ nec dies vite plurimos: petisti autē sapiam ⁊ sciam. ut iudicare possis p̄plm meū. sup̄ quē cōstitui te regē: sapientia ⁊ scia data sūt tibi. Diuitias aūt ⁊ substantiā ⁊ gloriā dabo tibi. ita ut nullus in regib⁹ nec añ te nec p⁹ te fuerit silis tui. Venit ḡ salomon ab excelso gabaon i irl'm coram tabnaculo federis. ⁊ regnauit sup̄ isrl'. Congregauitq; sibi curr⁹ ⁊ eq̄tes. ⁊ facti sunt ei mille q̄dringēti curr⁹. ⁊ duodecim milia eq̄tū. ⁊ fecit eos esse i vrbib⁹ q̄drigaꝝ ⁊ cū rege in irl'm. Prebuitq; rex argētū ⁊ aurū i irl'm q̄si lapides. ⁊ cedros q̄si sycomoros q̄ nascūt i cāpestrib⁹ multitudine magna. Adducebāt aūt ei equi de egypto ⁊ de choa a negociatoribus regis: q̄ ibant ⁊ emebāt p̄cio q̄dringā eq̄ꝝ sexcētis argēteis. ⁊ equū cētū q̄nquaginta. Silit̄ de vniuersis regnis cetheoꝝ. ⁊ a regibus syrie. emptio celebratur. II

Decreuit autē salomon edificare domū noi dñi. ⁊ palatiū sibi. Et numerauit septuaginta milia viroꝝ portātiū humeris. ⁊ octoginta milia q̄ cederent lapides in montib⁹: prepositosq; eorū tria milia sexcētos. Misitq; ad hiram regē tyri dicēs: Sicut egisti cū dauid p̄re meo. ⁊ misisti ei ligna cedrina ut edificaret sibi domū in q̄ ⁊ habitauit: sic fac mecū ut edificē domū noī dñi dei mei ut p̄secrē eā: ad adolēdū incensū coram illo ⁊ fumiganda aromata. ⁊ ad p̄positionē panū sempiternā. ⁊ ad holocaustomata mane ⁊ vespe. sabbatis q̄q; ⁊ neomenijs. ⁊ sollēnitatib⁹ dñi dei nr̄i i sempiternū q̄ mandata sunt israhel. Domus eni quā edificare cupio magna ē. Magn⁹ ē eni de⁹ nr̄ sup̄ oēs deos. Quis ḡ potit p̄ualē ut edificet ei dignā domū? Si. n. celū ⁊ celi celoꝝ capere eū neq̄unt: quāt⁹ ego sum ut possim edificare ei domū? Sed ad h̄ tm̄: ut adoleat incensū coram illo. Mitte ḡ mihi virū eruditū q̄ nouerit opari i auro ⁊ argēto: ere ⁊ ferro: purpura coccino ⁊ byacintho. ⁊ q̄ sciat sculpere celaturas cū his artificib⁹ q̄s mecū habeo i iudea ⁊ i irl'm q̄s p̄parauit dauid p̄r me⁹. Sed ⁊ ligna cedrina mitte mihi ⁊ artheutina ⁊ pinea de libano. Scio. n. q̄ tui nouerit cedē ligna de libano. Et ecce serui mei cū tuis tuis: ut parent mihi ligna plurima. Domus eni quā cupio edificare magna ē nimis ⁊ inclyta. Preterea operarijs q̄ cesuri sūt ligna tuis dabo i cibaria. tritici choros viginti milia. ⁊ ordei choros totidē: olei q̄q; sata viginti milia. Dixit autē hirā rex tyri p̄ lras q̄s miserat salomoni. Quia dilexit dñs p̄plm suū. idcirco te regē fecit sup̄ eū. Et addidit dicēs: Bñdictus dñs de⁹ isrl' q̄ fecit celū ⁊ terrā: q̄ dedit dauid regi filiū sapientem ⁊ eruditū ⁊ sensatum atq; prudentē: ut edificaret domū dño. ⁊ palatiū sibi. Misi ḡ tibi virū prudētē ⁊ sciētissimū. hyram p̄rem meū filiū mulieris de filiab⁹ dan. cui⁹ p̄r fuit tyrius: qui nouerit opari in auro ⁊ argento. ere ⁊ ferro ⁊ marmore ⁊ lignis: in purpura q̄q; ⁊ byacintho ⁊ byssino ⁊ coccino. ⁊ q̄ sciat celare cōm sculpturā. ⁊ adiuenire prudēt quōcūq; i ope necessitas ē: cū artificib⁹ tuis ⁊ cū artificib⁹ dñi mei dauid patris tui. Triticū ḡ ⁊ ordeū ⁊ oleū ⁊ vinū. q̄ pollicit⁹ es dñe mi mitte tuis tuis: illos aūt cedem⁹ ligna de libano quot necessaria habueris

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 applicabim⁹ ea ratib⁹ p mare in ioppe: tuū aūt erit trāsferre ea i irl'm. Mūerauit igit' salomon cēs viros pselitos q̄ erāt i tra isrl' p⁹ dinumerationē quā dinumerauit dauid pr̄ ei⁹. 7 iuēti sūt cētū q̄nq̄ginta tria milia 7 sexcēti. Fecitq; ex eis septuagīta milia q̄ bumeris onera portarēt. 7 octoginta milia q̄ lapides de montib⁹ cederēt: tria aūt milia 7 sexcentos p̄positos operū ppli.

III

Cepit salomō edificare domū dñi in irl'm i mōte moria q̄ demōstratus fuerat dauid pr̄i ei⁹: in loco quē parauerat dauid in area boznan iebusei. Cepit aūt edificare mense secūdo: anno q̄rto regni sui. Et h̄ sūt fūdamēta q̄ iecit salomō ut edificaret domū dei. Longitudinis cubitos i mensura p̄ma sexaginta: latitudinis cubitos vigīti. Porticū p̄o añ frontē q̄ tēdebat i longū iux̄ mēsurā latitudis dom⁹: cubitox̄ viginti. Porro altitudo centū viginti cubitox̄ erat. Et deaurauit eā intrinsec⁹ auro mūdissimo. Domū q̄; maiorē texit tabulis ligneis abiegnis. 7 laminas auri obrizi affixit per totū Sculpsitq; i ea palmas. 7 q̄si catbenulas se iuicē p̄plectētes. Strauit q̄; pauimētū tēpli p̄ciosissimo marmore decore multo. Porro aux̄ erat p̄batissimū. de cui⁹ laminis texit domū 7 trabes eius 7 postes 7 parietes 7 ostia 7 celauit cherubin i parietib⁹. Fecit q̄; domū sci scōx̄: lōgitudinē iux̄ latitudinē dom⁹ cubitox̄ vigīti. 7 latitudinē similit' vigīti cubitorū. Et laminis aureis texit eā q̄si talēt̄ sexcētis: ß 7 clauos fecit aureos: ita ut singuli claui siclos q̄nq̄genos appēderēt. Cenacula q̄; texit auro. Fecit etiā in domo sci scōx̄ cherubin duos ope statuario. 7 texit eos auro. Alc cherubin vigīti cubit̄ extēdebāt: ita ut vna ala brēt cubitos q̄nq; 7 tāgeret parietē dom⁹. 7 alt'a q̄nq; cubitos brīs alam tangēt alteri⁹ cherub. Sil'it' cherub alteri⁹ ala q̄nq; bēbat cubitos. 7 tāgebat pietē. 7 ala eius altera q̄nq; cubitox̄. alā cherub alteri⁹ p̄tigebat. Igit' ale vtriusq; cherub expanse erāt. 7 extēdebāt' p cubitos vigīti. Ipsi aūt stabant erectis pedib⁹. 7 facies eox̄ erāt ad exteriorē domū. Fecit q̄; velū ex hyacīthо purpura cocco 7 bysso. 7 intexuit ei cherubin. Añ fores etiā templi duas colūnas: q̄ triginta 7 q̄nq; cubitos bēbāt altitudinis. Porro capita eax̄ q̄nq; cubitox̄: necnō 7 q̄si catbenulas i oraculo. 7 suppposuit eas capitibus columnax̄. Malogranata etiā cētū: q̄ catbenulis intexuit. Ipsas q̄; colūnas posuit in vestibulo templi vnā a dextris alterā a sinistris. Eam q̄ a dextris erat vocauit iachin. 7 que ad leuam vocauit booz.

IIII

Fecit q̄; altare eneū viginti cubitox̄ longitudinis. 7 viginti cubitox̄ latitudinis. 7 decē cubitorū altitudinis. Mare etiā eneū fusile decem cubitis a labio vsq; ad labiū: rotūdū p circuitū. Quinq; cubitos bēbat altitudis. 7 funicul⁹ trigīta cubitox̄ ābigebat gyx̄ ei⁹. Similitudo q̄; boū erat subter illud. Et decē cubit̄ q̄dā extrinsec⁹ celature: q̄si duob⁹ p̄sib⁹ labiū maris circuibāt. Boues aūt erāt fusiles. 7 ipsū mare sup duodecim boues ipositū erat: q̄x̄ tres respiciebāt ad aq̄lonē. 7 alij tres ad occidentem. Porro tres alij meridiē. 7 tres q̄ reliq̄ erant orientē: bīntes mare suppositū. Posteriora aūt boū erāt intrīsec⁹ sub mari. Porro vastitas ei⁹ bēbat mēsurā palmi. 7 labiū illi⁹ erat q̄si labiū calic̄ ul' repādi lilij. capiebatq; tria milia metretas. Fecit q̄; cōchas decē 7 posuit q̄nq; a dextris 7 q̄nq; a sinistris. ut lauarēt in eis oia q̄ i holocaustū oblaturi erāt. Porro i mari sacerdotes lauabāt'. Fecit aūt 7 cādelabra aurea decē p̄m spēm quā iusserat fieri: 7 posuit ea in tēplo: q̄nq; a dextris 7 q̄nq; a sinistris. Mecnō 7 mēsas decē: 7 posuit eas in tēplo. q̄nq; a dextris 7 q̄nq; a sinistris. Phialas q̄; aureas centū. Fecit etiā atriū sacerdotū 7 basilicā grādē. 7 ostia in basilica q̄ texit ere. Porro mare posuit i latē dextro ex orientē ad meridiē. Fecit āt byram lebetes 7 creagras 7 phialas 7 cōpleuit dē op⁹ regi i domo dei h̄ ē colūnas duas 7 epistylia 7 capita. 7 q̄si q̄dā retiacula q̄ capita tegerent sup epistylia. Malogn̄ata q̄; q̄dringēta. 7 retiacula duo ita ut bini ordīes malogn̄atox̄ singulis retiaculis iūgerēt': q̄ p̄tegerēt epistylia. 7 capita colūnax̄. Bases etiā fecit 7 cōchas. q̄s suppposuit basib⁹: mare vnū. boues q̄; duodecim sub mari. 7 lebetes 7 creagras 7 phialas Oia vasa fecit salomōi byram pr̄ ei⁹ i domo dñi ex ere mundissimo. In regione iordanis fudit ea rex in argillosa tra: inter socbot 7 saredatha. Erat aūt multitudo vasox̄ innumerabilis: ita ut ignorar̄t pond⁹ eris. Fecitq; salomon oia vasa dom⁹ dei. 7 altare aureū 7 mēsas. 7 sup eas panes p̄pōnis. Cādelabra q̄; cū lucernis suis ut lucerēt ante oraculū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iuxta ritū ex auro purissimo. ⁊ florentia q̄dā ⁊ lucernas ⁊ forcipes aureos. Ꝑia ꝛe auro mūdissimo facta sūt. Thimiamatia q̄ ⁊ thuribula ⁊ phialas ⁊ mortariola ex auro purissimo. Et ostia celauit tēpli interioris. i. in scā scōrum. ⁊ ostia tēpli forinsecus aurea. Sicq̄ cōpletū ē cē op⁹ qđ fecit salomon ī ꝺomo ꝺñi.

V

Tulit igit salomon omnia que vouerat dauid p̄ suus argentū ⁊ auꝝ ⁊ vniuersa vasa posuit in thesauris ꝺomꝰ ꝺñi. Post q̄ ꝯgregauit maiores natu isrl. ⁊ cunctos p̄ncipes tribuū. ⁊ capita familiarū ꝛe filijs isrl in irlm ut adducerēt archā federis ꝺñi ꝛe ciuitate dauid q̄ ē i syō. Venerūt itaq̄ ad regē cēs viri isrl: in die sollēni mensis septimi. Cūq̄ venissent cuncti seniorū isrl porꝛtauerūt leuite archā. ⁊ itulerūt eā. ⁊ cēm paraturā tabnaculi. Porro vasa scūarij q̄ erāt ī tabnaculo porꝛtauerūt sacerdotes cū leuitis. Rex aūt salomon ⁊ vniūsus cetus isrl. ⁊ cēs q̄ fuerūt ꝯgregati: añ archā īmolabāt arietes ⁊ boues absq̄ vllo nūero: tanta. n. erat multitudo victimaꝝ. Et intulerunt sacerdotes archā federis ꝺñi in locū suū. id est ad oraculū tēpli in scā scōrū subt alas cherubin: ita ut cherubin expanderēt alas suas sup locū i q̄ posita erat archa. ⁊ ipsā archā tegerent cū vectib⁹ suis. Vectiū aūt qb⁹ portabat archa q̄a paululū lōgiores erāt capita parebāt añ oraculū. Si ꝙs q̄s paululū fuisset extrisec⁹: eos videre non poterat. Fuit itaq̄ archa ibi vsq̄ in p̄item diē. Nihilq̄ erat aliud i archa nisi due tabule q̄s posuerat moyses in oreb: q̄n legē ꝛedit ꝺñs filijs isrl egredientibus ex egypto. Egressis aūt sacerdotib⁹ ꝛe scūario: cēs. n. sacerdotes q̄ ibi potuerāt inueniri sanctificati sūt: nec adhuc in illo tpe vices ⁊ ministerioꝝ ordo inē eos diuisus erat: tā leuite q̄ cantores id ē ⁊ q̄ sub asaph erāt. ⁊ qui sub hemā. ⁊ q̄ sub yditbun filij ⁊ frēs eoꝝ ꝛevestiti byssinis cimbalis ⁊ psalterijs ⁊ citharis ꝯcrepabāt stantes ad orientalē plagā altaris ⁊ cū eis cātores centū viginti canētes tubis Igit cunctis paritē ⁊ tubis ⁊ voce ⁊ cimbalis ⁊ organis ⁊ diūsi generis musicorū cōcinētib⁹. ⁊ vocē in sublime tollentib⁹ lōge sonit⁹ audiebat ita ut cū ꝺñm laudare cepissent ⁊ dicē: Confitemini ꝺño q̄m bonus q̄m in etnū mia eius implereť ꝺom⁹ nei nube: ne possent sacerꝺotes stare ⁊ ministrare ꝓpter caliginē. Cōpleuerat. n. gloria ꝺñi ꝺomū ꝺei.

VI

Tunc salomon ait: Ꝺñs pollicitus est ut habitaret in caligine: ego aūt edificaui ꝺomū nomini eⁱ⁹: ut habitaret ibi in ꝓpetuū. Et cōuertit rex faciē suā. ⁊ bñdixit vniuerse multitudini isrl. Nā ois turba stabat intēta. Et ait: Bñdictus ꝺñs ꝺe⁹ isrl: q̄ qđ locut⁹ ē dauid p̄ri meo ope cōpleuit dicēs A die q̄ eduxi ꝓplm meū ꝛe tra egypti non elegi ciuitatē ꝛe cunctis tribub⁹ isrl ut edificaret in ea ꝺom⁹ noi meo neq̄ elegi quēq̄ aliū virū ut eēt dux in ꝓplo meo isrl: ⁊ elegi irlm ut sit nomē meū in ea. ⁊ elegi dauid: ut p̄situerē eū sup ꝓplm meū isrl. Cūq̄ fuisset voluntatis dauid p̄ris mei ut edificaret ꝺomū noi ꝺñi ꝛei isrl dixit ꝺñs ad eū. Quia hec fuit voluntas tua ut edificares ꝺomū nomini meo: bñ q̄dem fecisti huiuscemōi bre voluntatē ⁊ nō tu edificabis mihi ꝺomū. Veruntñ filiꝰ tuꝰ q̄ egrediet ꝛe lūbis tuis: ipse edificabit ꝺomū nomini meo. Cōpleuit g̃ ꝺñs ꝓmonē suū quē locut⁹ fuerat: ⁊ ego surrexi ꝙ dauid p̄re meo ⁊ sedi sup thronū isrl sicut locut⁹ ē ꝺñs. ⁊ edificaui ꝺomū nomini ꝺñi ꝛei isrl. ⁊ posui in ea archā in q̄ ē pactū ꝺñi qđ pepigit cū filijs isrl Stetit g̃ coram altare ꝺñi ex aduerso vniuerse multitudinis isrl. ⁊ extendit manꝰ suas. Siquidē fecerat salomon basim eneā ⁊ posuerat eā in medio basilice: hñtē q̄nq̄s cubitos lōgitudinis ⁊ q̄nq̄s latitudinis ⁊ tres cubitos altitudinis. Stetitq̄ sup eā. ⁊ ꝛeinceps flexis genib⁹ ꝯ vniuersā multitudinē isrl. ⁊ palmis in celum leuatis ait: Ꝺñe ꝺeus isrl nō ē silis tui ꝛeus in celo ⁊ in tra. q̄ custodis pactū ⁊ mīam cū ꝓuis tuis q̄ ambulāt coram te i toto corde suo q̄ pstitisti ꝓuo tuo dauid p̄ri meo q̄ cūq̄ locut⁹ fueras eis. ⁊ q̄ ore ꝓmiseras: ope cōplesti sic ⁊ pns tēpus ꝓbat. Nūc g̃ ꝺñe ꝺe⁹ isrl iple ꝓuo tuo p̄ri meo dauid q̄cūq̄ locut⁹ es dicēs: Nō deficiet ex te vir coram me q̄ sedeat sup thronū isrl: ita tñ si custodierint filij tui vias meas. ⁊ ambulauerint in lege mea: sicut ⁊ tu ābulasti coram me. Et nūc ꝺñe ꝺeus isrl firmet sermo tuus: quē locut⁹ es ꝓuo tuo dauid. Ergo ne credibile ē ut habitet ꝺe⁹ cū hoibus sup ērā? Si celū ⁊ celi celoꝝ nō te capiūt: quāto magis ꝺom⁹ ista quā edificaui? Sz ad hoc tm̄ facta ē ut respicias orōnē serui tui ⁊ obsecrationē eⁱ⁹ ꝺñe ꝺe⁹ me⁹. ⁊ audias p̄ces q̄s fūdit famul⁹ tuꝰ coram te: ut aperias oculos tuos sup ꝺomū istā dieb⁹ ac noctib⁹ sup locū in q̄ pollicit⁹ es ut inuocet nomē tuū

o

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ exaudires oꝛonē quā ꝓꝰ tuus oꝛat in eo : exaudi ꝑces famuli tui.ꝛ ꝑpuli tui iſrl̄. Quicūq; oꝛauerit in loco iſto : exaudi ꝺe habitaculo tuo id eſt ꝺe celis.ꝛ ꝓpitiare. Si ꝑccauerit q̄ſpiā in ꝓximū ſuū ꝛ iurare ꝫ eū paratus venerit·ſecꝫ maledicto cōſtrinxerit coꝝ altari in ꝺomo iſta: tu audies ꝺe celo.ꝛ facies iudiciū ꝓuoꝝ tuoꝝ : ita ut reddas iniq̄ viā ſuā in caput ꝓpꝛiū.ꝛ vlciſcar iuſtū retribuēs ei ꝓm iuſticiā ſuā. Si ſupaꝝ fuerit ꝑpl̄s tuus iſrl̄ ab iimicis·ꝑccabūt.n.tibi.ꝛ ꝙuerſi egerint pniam.ꝛ obſecrauerint nomē tuū.ꝛ fuerint ꝺēpcati te i loco iſto : tu exaudies ꝺe celo.ꝛ ꝓpitiare pctō ꝑpl̄i tui iſrl̄ :ꝛ reduc eos in ꝛā quā ꝺediſti eis ꝛ pñbꝰ eoꝝ. Si clauſo celo pluuia nō fluxerit ꝓpꝛ pctā ꝑpl̄i tui.ꝛ ꝺēpcati te fuerint in loco iſto.ꝛ cōfeſſi noī tuo.ꝛ ꝙuerſi a pctis ſuis cū eos afflixerꝫ: exaudi ꝺe celo ꝺñe.ꝛ ꝺimitte pctā ꝓuis tuis ꝛ ꝑpl̄i tui iſrl̄.ꝛ ꝺoce eos viā bonā·p quā ingrediant̄ : ꝛ ꝺa pluuiā ꝛre quā ꝺediſti ꝑpl̄o tuo ad poſſidendū. Fames ſi oꝛta fuerit i ꝛa.ꝛ peſtilentia erugo ꝛ aurugo ꝛ locuſta ꝛ bꝛucus.ꝛ boſtes vaſtatis regiōibꝰ poꝛtas obſederint ciuitatꝫ·oiſcꝫ plaga ꝛ infirmitas ꝑſſerit : ſi q̄s ꝺe ꝑpl̄o tuo iſrl̄ fuerit ꝺēpcatꝰ·cognoſcēs plagā ꝛ infirmitatē ſuā.ꝛ expāderit manus ſuas in ꝺomo hac: tu exaudies ꝺe celo ꝺe ſublimi.ſ. habitaculo tuo : ꝛ ꝓpitiare : ꝛ ꝛedde vnicuiq; ꝓm vias ſuas : q̄s noſti cū bñe in coꝝde ſuo. Tu.n.ſolus noſti coꝝda filioꝝ boiuꝫ:ut timeant te ꝛ ābulēt in vijs tuis : cūctis ꝺiebꝰ q̄bꝰ viuūt ſup faciē ꝛre quā ꝺediſti pñbus noſtris Exterū q̄ꝫ qui nō ē ꝺe ꝑpl̄o tuo iſrl̄·ſi venerit ꝺe terra longinq̄ ꝓpꝛ nomē tuū magnū ꝛ ꝓpꝛ manū tuā robuſtā.ꝛ bꝛachiū tuū extentum.ꝛ ꝺoꝝauerit i loco iſto:tu exaudies ꝺe celo firmiſſimo habitaculo tuo.ꝛ facies cuncta ꝓ q̄bus iuocauerit te ille ꝑegrinus:ut ſciant ōes populi ꝛre nomē tuū. ꝛ timeāt te ſicut ꝑpl̄us tuus iſrl̄:ꝛ cognoſcāt q̄a nomē tuū iuocatū ē ſup ꝺomū banc·quam edificaui noī tuo. Si egreſſus fuerit ꝑpl̄us tuus ad bellū ꝫ aduerſarios ſuos p viā i q̄ miſerꝫ eos:ꝺoꝝabūt te ꝫ viā i q̄ ciuitas bñ ē quā elegiſti.ꝛ ꝺom⁹ quā edificaui noī tuo : ut exaudias ꝺe celo ꝑces eoꝝ ꝛ obſecratiōnē.ꝛ vlciſcarꝫ. Si aūt ꝑccauerit tibi·neqꝫ.n.ē hō q̄ nō ꝑccet.ꝛ iratꝰ fuerꝫ eis.ꝛ tradiderꝫ boſtibꝰ.ꝛ captiuos ꝺuxerint eos in ꝛrā lōginquā·vel certe q̄ iuxt̄ ē.ꝛ ꝙuerſi in coꝝde ſuo i ꝛra ad quā captiui ducti fuerāt egerint pniam.ꝛ ꝺēpcati te fuerint i terra captiuitatꝭ ſue ꝺicētes : ꝑccauimꝰ·iniq̄ fecimus·iuſte egimꝰ.ꝛ reuerſi fuerint ad te i toto coꝝde ſuo.ꝛ i tota aia ſua i ꝛra captiuitatꝭ ſue ad quā ꝺucti ſūt: ad oꝝabūt te ꝫ viā terre ſue quā ꝺediſti pꝛibꝰ eoꝝ. ꝛ vrbis quā elegiſti.ꝛ ꝺomus quā edificaui noī tuo : ut exaudias ꝺe celo bñ ē ꝺe firmo bñ habitaculo tuo ꝑces eoꝝ.ꝛ facias iudicium. ꝛ ꝺimittas ꝑpl̄o tuo q̄uis pctōꝛi. Tu es.n. ꝺeus meꝰ. Aperiant̄ q̄ſo oculi tui.ꝛ aures tue intēte ſint ad oꝝonē q̄ fit in loco iſto. Nūc igit̄ ꝙſurge ꝺñe ꝺeus in requem tuā : tu ꝛ archa foꝝtitudinis tue. Sacerdotes tui ꝺñe ꝺeꝰ induant̄ ſalutē. ꝛ ſci tui letent̄ in bonis. Ꝺñe ꝺeꝰ meꝰ ne auertaꝫ faciē xpi tui. Memēto miſꝛicoꝝdiaꝝ ꝺauid ſeꝛui tui.

Qumq; cōpleſſet ſalomon fundēs ꝑces·ignis deſcēdit ꝺe celo : ꝛ deuoꝝauit holocauſta ꝛ victimas·ꝛ maieſtas ꝺñi implenit ꝺomū: nec poterāt ſacerdotes ingredi templū ꝺñi eo q̄ implesſet maieſtas ꝺñi templū. Sed ꝛ oēs filij iſrl̄ videbāt deſcendentē ignē.ꝛ gloriā ꝺñi ſup ꝺomū.ꝛ coꝝruentes ꝓni in terrā ſup pauimentū ſtratū lapide adoꝝauerūt ꝛ laudauerunt ꝺominū·qm̄ bonus·qm̄ in ſeculū miā eiꝰ. Rex aūt ꝛ oīs ꝑpl̄us imolabāt victimas coꝝā ꝺomino. Mactauit igit̄ rex ſalomō hoſtias·boū vigintiduo milia : arietū cētū viginti milia. Et ꝺedicauit ꝺomū ꝺei rex ꝛ vniūſus ꝑpl̄us. Sacerdotes āt ſtabāt i officijs ſuis.ꝛ leuite i organis carminum ꝺñi·q̄ fecit ꝺauid rex ad laudandū ꝺñm·qm̄ bonꝰ·qm̄ i ēternū miā eiꝰ. hymnos ꝺauid canētes p manꝰ ſuas. Ꝓoꝝro ſacerdotes canebāt tubis añ eos: cunctuſq; iſrl̄ ſtabat. Sciſicauit q̄ꝫ ſalomō mediū atrij añ templū ꝺñi. Obtulerat.n.ibi holocauſta ꝛ adipes pacificoꝝ : q̄a altare eneū q̄ fecerat nō poꝛat ſuſtinē holocauſta ꝛ ſacrificia ꝛ adipes pacificoꝝ. Fecit g̃ ſalomon ſollēnitatē in tpe illo ſeptē diebꝰ ꝛ oīs iſrl̄ cū eo·eccleſia magna valde: ab introitu emath vſq; ad toꝝrētē egypti. Fecitq; ꝺie octauo collectā : eo q̄ ꝺedicaſſet altare ſeptē diebꝰ. ꝛ ſollennitatē celebꝛaſſet diebꝰ ſeptē. Igit̄ in ꝺie viceſimotertio mēſis ſeptimi ꝺimiſit ꝑpl̄os ad tabꝛuacula ſua: letantes atq; gaudentes ſup bono q̄ ꝺ fecerat ꝺñs ꝺauid ꝛ ſalomoni ꝛ iſrl̄ ꝑpl̄o ſuo. Compleuitq; ſalomon ꝺomū ꝺñi.ꝛ ꝺomū regis.ꝛ oīa q̄ diſpoſuerat i coꝝde ſuo ut facēt in ꝺomo ꝺñi.ꝛ i ꝺomo ſua ꝛ proſperatꝰ eſt.

VII

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Apparuit autem ei dñs nocte. & ait: Audiui
orõnẽ tuã. & elegi locũ istũ mihi in domũ sa-
crificij. Si clausero celũ & pluuia nõ fluxerit
& mãdauero & pcepo locuste ut deuoret tr̃a
& misero pestilentiã in pplm meũ: conuersus
aũt pplus meus sup qs inuocatũ est nomẽ meũ:
depcatus me fuerit. & exq̃sierit faciem meã. &
egerit pniam a vijs suis pessimis. & ego ex-
audiã de celo. & ppitius ero pctis eox. & sana-
bo terrã eox. Oculi q̃ mei erũt apti. & aures
mee erecte ad orõnẽ eius q̃ i loco isto orauerit
Elegi. n. & scificaui locũ istũ: ut sit nomẽ meũ
ibi in sempiternũ. & pmaneãt oculi mei & cor
meũ ibi cũctis diebus. Tu q̃q̃ si ãbulaueris coram
me sicut ãbulauit dauid pr̃ tuus. & feceris iux̃
oĩa q̃ pcepi tibi: & iusticias meas iudiciaq̃
seruaueris: suscitabo thronũ regni tui: sicut
pollicitus sũ dauid pr̃i tuo dicẽs. Nõ auferet
de stirpe tua vir: q̃ nõ sit pnceps i isrl. Si aũt
auersi fueritis. & dereliq̃ritis iusticias meas &
pcepta mea q̃ ppposui vobis. & abeũtes fuerie-
tis diijs alienis. & adoraueritis eos: euellã
vos de tr̃a mea quã dedi vobis. & domũ hanc
quã edificaui noi meo pjiciã a facie mea: &
tradã eã in parabolã & i exẽplũ cunctis pplis. &
domus ista erit in puerbiũ vniũsis trãseũti-
bus. & dicent stupentes: Quare fecit dñs sic
terre huic & domui huic? Respondebunt q̃q̃:
Quia dereliq̃rũt dñm deũ patrũ suox q̃ edu-
xit eos de tr̃a egypti. & apphẽderũt deos alie-
nos & adorauerunt eos & coluerũt: idcirco
venerũt sup eos vniuersa h̃ mala. VIII

Expletis aũt viginti ãnis postq̃ edi-
ficauit salomon domũ dñi & domum
suã: ciuitates q̃s dederat hirã salo-
moni edificauit & habitare ibi fecit filios isrl.
Abijt q̃q̃ in emath suba. & obtinuit eã & edifi-
cauit palmiram in deserto: & alias ciuitates
munitissimas edificauit i emath. Extruxitq̃q̃
bethoron superiorẽ. & bethoron inferiorẽ. ciui-
tates muratas: hñtes portas & vectes & se-
ras. Balaath etiã & oẽs vrbes firmissimas q̃
fuerũt salomonis cũctasq̃ vrbes q̃drigax. &
vrbes eq̃tũ. Oĩa q̃cũq̃ voluit fecit rex salo-
mon atq̃ disposuit: edificauit i irlm & i liba-
no & in vniũsa terra ptãtis sue. Oẽm pplm q̃
derelictus fuerat de etheis & ãmorreis & phe-
reeis & eueis & iebuseis. qui nõ erãt de stirpe
isrl. de filijs eox & de posteris q̃s nõ interfecerãt
filij isrl: subiugauit salomon in tributarios
vsq̃q̃ in diẽ hãc. Porro de filijs isrl non posuit
ut seruirẽt opib⁹ regis. Ipsi. n. erãt viri bellato-
res & duces pmi: & pncipes q̃drigax & eq̃tũ
ei⁹. Oẽs aũt pncipes exercit⁹ regis salomonis
fuerũt ducẽti qnq̃ginta q̃ erudiebãt pplm. Fi-
liã vo pharaonis trãstulit de ciuitate dauid
i domũ quã edificauerat ei. Dixit. n. rex. Nõ
hitabit vxor mea in domo dauid regis isrl. eo
q̃ scificata sit: quia igressa ẽ in eã arcba dñi.
Tũc obtulit salomon holocausta dño sup al
tare dñi q̃ extruxerat aĩ porticũ: ut per sin-
gulos dies offerret in eo iux̃ pceptũ moysi in
sabbatis & in kalendis & i festis diebus ter p an-
nũ: id est in sollẽnitate azimox & sollẽnitate
ebdomadax. & i sollẽnitate tabnaculorũ. Et
pstituit iux̃ dispositionẽ dauid pr̃is sui officia
sacerdotũ i misterijs suis. & leuitas in ordine
suo: ut laudarẽt & mĩstrarẽt coram sacerdoti-
bus iux̃ ritũ vniuscuiusq̃ diei. & ianitores in
diuisionibus suis p portã & portã. Sic. n. pce-
perat dauid hõ dei. Nec ptergressi sũt de mã-
datis regis tã sacerdotes q̃q̃ leuite: et oibus q̃
pcepat. Et i custodijs thesaurox aes impen-
sas ppatas hũit salomon: ex eo die q̃ fũdauit
domũ dñi vsq̃q̃ in diẽ q̃ perfecit eã. Tunc abijt
salomon i asiongaber. & in bailath ad oram
mar rubri: q̃ ẽ in tr̃a edom. Misit q̃ ei hirã
p man⁹ fuox suox naues & nautas gnaros
mar. & abierũt cũ seruis salomonis i ophir.
Tulerũtq̃ inde q̃dringenta qnq̃ginta talenta
auri & attulerũt ad regẽ salomonẽ. IX

Regina q̃q̃ saba cũ audisset famã salo-
monis. venit ut temptaret eũ in enig-
matib⁹ in irlm: cũ magnis opib⁹ & camelis q̃ portabant aromata & auri plmũ
gẽmasq̃ pciosas. Cũq̃ venisset ad salomonẽ
locuta est ei q̃cũq̃ erant in corde suo. Et ex-
posuit ei salomon oĩa q̃ ppposuerat: nec q̃cq̃
fuit q̃d nõ pspicuum ei fecerit. Que postq̃ vi-
dit sapiam. s. salomonis. & domũ quã edifi-
cauerat. necnõ & cibaria mẽse ei⁹ & hitacula
fuox. & officia mistrox ei⁹ & vestimẽta eorum
pincernas q̃q̃ & vestes eox: & victimas quas
imolabat i domo dñi: nõ erat p stupore vltra
in ea spũs. Dixitq̃q̃ ad regẽ. Verus est sermo
quẽ audierã in tr̃a mea: de virtutib⁹ & sapia
tua. Nõ credebã narrantib⁹: donec ipsa ve-
nissem. & vidissent oculi mei. & probassem vix
medietatẽ sapie tue mihi fuisse narratã. Ma-
cisti famã vtutib⁹ tuis. Bti viri tui & bti ser-
ui tui: bi qui assistũt coram te oi tpe & audiunt
sapiam tuã. Sit dñs de⁹ tu⁹ bñdict⁹: q̃ voluit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

te ordinare sup thronũ suũ regem dñi dei tui. Quia diligit de⁹ isrł. ⁊ vult fuare eũ i eternũ: idcirco posuit te sup eũ regẽ. ut facias iudicia atq; iustitiã. Dedit aũt regi centũ viginti talenta auri. ⁊ aromata multa nimis. ⁊ gẽmas pciosissimas. Nõ fuerũt aromata talia. ut hꝫ q̃ dedit regina saba regi salomom. Sꝫ ⁊ fui biram cũ seruis salomonis attulerũt auꝫ de ophir ⁊ ligna thina. ⁊ gẽmas preciosissimas. De q̃b⁹ fecit rex de lignis. s. thinis gd⁹ in domo dñi. ⁊ in domo regia. citharas q̃ꝫ ⁊ psalteria cãtorib⁹. Nũq̃ vsq; fũt i tra iuda ligna talia. Rex ãt salomõ dedit regine saba cũcta q̃ voluit ⁊ q̃ postulauit. ⁊ multo plura q̃ attulerat ad eũ. Que reuersa abiit i trã suã cũ fuis suis. Erat aũt pond⁹ auri qd afferebaꝫ salomoni p singłos ãnos sex cẽta sexagita sex talenta auri: excepta ea sũma quã legati diuersaꝫ gẽtiũ ⁊ negociatores afferre ꝯsueuerãt. cẽsq; reges arabie ⁊ satrapę trꝛaꝫ q̃ cõportabãt auꝫ ⁊ argentũ salomoni. Fecit igiꝫ rex salomõ ducẽtas bastas aureas. de sũma sex cẽtoꝫ aureoꝫ. q̃ i singulis bastis expẽdebanꝫ. Trecẽta q̃ꝫ scuta aurea trecẽtoꝫ aureoꝫ: q̃bus tegebãꝫ singula scuta. Posuitq; ea rex i armamẽtario qd erat cõsitũ nemore. Fecit q̃ꝫ rex soliũ eburneũ grãde. ⁊ vestiuit illud auro mũdissimo. Sex q̃ꝫ gradus q̃bus ascẽdebaꝫ ad solium. ⁊ scabellũ aureũ. ⁊ brachiola duo altrinsecus. ⁊ duos leones stantes iuxꝫ brachiola: ꝫ ⁊ alios duodecim leunculos stantes sup sex gradus ex vtraq; parte. Non fuit tale soliũ in vniũsis regnis. Dia q̃ꝫ vasa cõuiuij regis erãt aurea: ⁊ vasa domꝰ saltꝰ libani ex auro purissimo. Argentũ. n. i dieb⁹ illis ꝓ nihilo reputabaꝫ. Siq̃dẽ naues regis ibãt i tharsis cũ fuis hiram semel i ãnis trib⁹. ⁊ referebãt inde auꝫ ⁊ argentũ ⁊ ebur ⁊ simias ⁊ pauos. Magnificat⁹ ẽ igiꝫ salomon sup cẽs reges trę: p diuitijs ⁊ glia. Dẽsq; reges trarũ desiderabãt vidẽ faciẽ salomonis: ut audirẽt sapiam quã dederat de⁹ i corde eius. Et deferebãt ei mũera: vasa argẽtea ⁊ aurea. ⁊ vestes ⁊ arma ⁊ aromata eq̃s ⁊ mulos p singulos ãnos. Hũit q̃ꝫ salomõ q̃drigita milia eq̃ꝫ i stabulis. ⁊ curruũ eq̃tũq; duodecim milia. Cõstituitq; eos in vrbib⁹ q̃drigaꝫ. ⁊ vbi erat rex i irł̃m. Exercuit etiã ptãtem sup cunctos reges a flumie eufrate vsq; ad trã philistinoꝫ. ⁊ vsq; ad ẽminos egypti. Tantamq; copiam pbuit argenti in irł̃m q̃si lapidũ. ⁊ cedrorum tantã multitudinẽ velut sycomoꝝ q̃ gignũt i cãpestrib⁹. Adducebãt ãt ei equi de egypto: cũctisq; regionib⁹: Reliq̃ aũt opa salomonis poꝝ ⁊ nouissimoꝝ scripta sũt i verbis nathã. ppẽte. ⁊ in libris abie sylonitę: in visione q̃ addo videntis ꝯ hieroboã filiũ nabath Regnauit aũt salomon i irł̃m sup œm isrł̃ q̃draginta ãnis. Dormiuitq; cũ patrib⁹ suis. ⁊ sepelierũt eũ in ciuitate dauid: regnauitq; roboam filius eius pro eo.

X

Rofect⁹ ẽ aũt roboã in sychem. Illuc eni cunctus isrł̃ conuenerat. ut cõstituerent eũ regẽ. Qd cũ audisset hieroboam fili⁹ nabath q̃ erat in egypto: fugerat q̃ppe illuc añ salomonẽ: stati reuisus ẽ. Vocauerũtq; eũ ⁊ venit cũ vniuerso isrł̃. ⁊ locuti sunt ad roboam dicẽtes. Pr̃ tuus durissimo iugo nos pressit. tu leuiora ipera pre tuo q̃ nobis imposuit gui ẽ seruitutẽ. ⁊ paululũ de onere subleua: ut seruiam⁹ tibi. Qui ait: Pⁱ tres dies reuertimini ad me. Cũq; abiisset pplus iniit cõsiliũ cũ senib⁹ q̃ steterãt coram pre eius salomone dũ adh̃ viueret dicẽs: Quid datis cõsilij ut rñdeã pplo? Qui dixerũt ei. Si placuerit pplo huic ⁊ lenierit eos verbis clemẽtibus seruiẽt tibi oi tpe. At ille reliqt consiliũ senũ. ⁊ cum iuuenibus tractare cepit q̃ cũ eo nutriti fuerãt. ⁊ erãt in comitatu illius. Dixitq; ad eos. Quid vobis videt. ut rñdẽ q̃d dicam populo huic q̃ dixit mihi: subleua iugũ qd ipposuit nobis pr̃ tu⁹? At illi rñderũt ut iuuenes ⁊ nutriti cũ eo i delitijs: atq; dixerũt. Sic loq̃ris pplo q̃ dixit tibi. pr̃ tu⁹ aggrauauit iugũ nr̃m. tu subleua. ⁊ sic rñdebis ei. Minꝰ digitus me⁹: grossior ẽ lũbis pris mei. Pr̃ meus imposuit vobis graue iugũ. ⁊ ego mai⁹ põd⁹ apponã. Paꝫ me⁹ cecidit vos flagellis: ego vo cedã vos scorpionib⁹. Venit g̃ hieroboam ⁊ vniuersus pplus ad roboã die tertio: sicut pceperat eis. Rñditq; rex dura. derelicto cõsilio seniorum: locutusq; ẽ iuxꝫ iuuenũ voluntatẽ. Pr̃ me⁹ graue vobis imposuit iugũ: qd ego gẽuius faciã. Pr̃ me⁹ cecidit vos flagellis: ego vo cedam vos scorpionib⁹. Et nõ acq̃euit pplꝰ pcibus. Erat. n. voluntaꝫ dei: ut cõpleret sermo eius quẽ locut⁹ fuerat p manũ abie sylonitę ad hieroboã filiũ nabath. Populꝰ aũt vniuersus rege duriora dicẽte: sic locutus ẽ ad eũ. Nõ ẽ nobis pars i dauid: neq; hẽditas in filio isai. Reuertere in tabernacula tua: isrł̃. Tu autẽ pasce domũ tuam: dauid. Et abiit isrł̃

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in tabernacula sua. Super filios autem isrl q habitabant in ciuitatibus iuda regnauit roboam. Misitq; rex roboam aduram qui preerat tributis. z lapidauerunt eum filij isrl. z mortuus est. Porro rex roboam currum festinauit ascendere. z fugit in irlm. Recessitq; isrl a domo dauid: vsq; ad diem hanc. XI

Venit aũt roboam in irlm. z cõuocauit vniuersam domum iuda z beniamin centũ octoginta milia electorũ atq; bellantium: ut dimicaret cõtra isrl z cõuerteret ad se regnum suũ. Factusq; est sermo dñi ad semeiam hominẽ dei dicens: Loquere ad roboam filium salomonis regem iuda z ad vniuersum israhel qui est in iuda z beniamin. Hec dicit dominꝰ: Nõ ascẽdetis neq; pugnabitis cõtra fratres vros: reuertatur vnusquisq; in domũ suã: quia mea hoc gestũ est voluntate. Qui cum audissent sermonem dñi reuersi sunt: nec perrexerunt ꝓtra hieroboam. Habitauit aũt roboam in irlm. z edificauit ciuitates muratas in iuda: extruxitq; bethleem z etham z thecue bethsur q; z socco z odollam necnõ z geth z maresa z ziph: z adurã z lachis z azeca: saraa q; z ahialon z hebron que erant in iuda z beniamin ciuitates munitissimas. Cũq; clausisset eas muris posuit in eis principes cibariũq; olei z vini. Sed z in singulis vrbibꝰ fecit armamẽtaria scutoꝝ z hastaꝝ: firmauitq; eas summa diligentia: z imperauit super iudam z beniamin. Sacerdotes aũt z leuite qui erãt in vniuerso isrl venerũt ad eũ de cunctis sedibus suis: relinquẽtes suburbana z possessiões suas. z trãseũtes ad iudã z irlm: eo q; abiecissent eos hieroboam z posteri eius ne sacerdotio dñi fungerent: qui ꝓstituit sibi sacerdotes excelsoꝝ z demoniorũ. vitulorũq; quos fecerat. Et z de cunctis tribubus isrl quicũq; dederant cor suũ ut q̃rerẽt dñm deũ isrl. venerũt in irlm ad immolandũ victimas suas coram dño deo patrũ suorũ. z roborauerũt regnũ iuda. z confirmauerũt roboã filiũ salomonis p tres annos. Ambulauerũt enĩ in vijs dauid z salomonis ãnis tm tribus. Duxit aũt roboã vxorẽ: maalath filiã hieri muth filij dauid: abihail q; filiam heliab filij isai: que peperit ei filios: ieos z semmoriã z zoom. Post hanc q; accepit maachã filiam absalon: q̃ peperit ei abia z abi z ziza z salomith. Amauit aũt roboã maachã filiã absalon: super cẽs vxores suas z concubinas. Nã vxores decẽ z octo duxerat: cõcubinas autẽ sexaginta. z genuit vigintiocto filios z sexaginta filias. Cõstituit vero in capite abiã filiũ maacha ducẽ sup cẽs frẽs suos: ipsũ. n. regẽ facere cogitabat quia sapientior fuit z potentior sup cẽs filios eius. z in cunctis finibus iuda z beniamin z in vniuersis ciuitatibus muratis. Prebuitq; eis escas plurimas. z multas petuit vxores. XII

Quamq; roboratum fuisset regnũ roboam z cõfortatũ: dereliq;t legẽ dñi z omis isrl cũ eo. Anno autẽ quinto regni roboã. ascẽdit sesac rex egypti in irlm q; peccauerãt dño: cũ mille ducentis curribus z sexaginta milibus equitũ. Nec erat numerꝰ vulgi qd venerat cũ eo ex egypto: libyes. s. z troglodyte z ethiopes: ceperatq; ciuitates munitissimas in iuda. z venit vsq; in irlm. Semeias aũt ppha ingressus est ad roboã z principes iuda: q congregati fuerant in irlm fugientes sesac: dixitq; ad eos. Hec dicit dñs. Vos reliquistis me. z ego reliqui vos in manu sesac. Consternatiq; principes isrl z rex dixerunt: Justus est dñs. Cũq; vidisset dñs q; humiliati essent: factus est sermo dñi ad semeiã dicẽs: Quia humiliati sũt nõ disperdã eos: dabogq eis pauxillũ auxilij z nõ stillabit furor meus sup irlm p manũ sesac. Veruntñ seruient ei: ut sciãt distantiã seruitutis mee z seruitutis regni terrarũ. Recessit itaq; sesac rex egypti ab irlm sublatis thesauris domꝰ dñi z domꝰ regis: oiaq; secũ tulit. z clypeos aureos q̃s fecerat salomon pro quibꝰ fecit rex eneos. z tradidit illos principibus scutariorũ q; custodiebant vestibulũ palatij. Cũq; introiret rex domũ dei veniebãt scutarij z tollebant eos: iterũq; referebãt eos ad armamentariũ suũ. Veruntamẽ quia humiliati sũt auersa est ab eis ira dñi: nec deleti sũt penitus. Siquidẽ z in iuda inuẽta sũt opa bona. Cõfortatus est q; rex roboã in irlm: atq; regnauit. Quadraginta aũt z vniꝰ ãni erat cũ regnare cepisset: z decẽ z octo annis regnauit in irlm vrbe quã eligit dñs. ut cõfirmaret nomẽ suũ ibi. de cunctis tribubus isrl. Nomen autẽ matris eius naama ãmanites. Fecitq; malũ. z nõ preparauit cor suũ ut quereret dñm. Opera vero roboã prima z nouissima. scripta sũt in libris semeie pphete z addo videntis. z diligenter expposita. Pugnaueruntq; aduersum se roboam

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ hieroboam cunctis diebꝰ. Et dormiuit roboam cū pribus suis·sepultusq; est i ciuitate dauid: ꝛ regnauit abia filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XIII

Anno decimooctauo regis hieroboam regnauit abia sup iudā. Trib⁹ annis regnauit in irl'm. Nomenq; mris eiꝰ michaia: filia vrihel de gabaa. ꝛ erat bellū inꝛ abia ꝛ hieroboā. Cūq; iniisset abia certamē. ꝛ haberet bellicosissimos viros. ꝛ electoꝝ q̄draginta milia: hieroboā cōstruxit eꝫ aciē octoginta milia viroꝝ: q̄ ꝛ ipsi electi erant ꝛ ad bella fortissimi. Stetit ḡ abia sup montē semerō·q̄ erat i ephraim. ꝛ ait: Audi hieroboam ꝛ omis isrl'. Nū ignorat⁹ q; dñs deus isrl' dederit regnū dauid sup isrl'ī sempiternū: ipsi ꝛ filijs eiꝰ i pactū salis: Et surrexit hieroboā filiꝰ nabath ꝓuꝰ salomonis filij dauid. ꝛ rebellauit ꝫ dñm suū: Cōgregatiq; sunt ad eū viri vanissimi ꝛ filij belial. ꝛ ꝓualuerūt ꝫ roboam filiū salomonis: Porro roboā erat rudis ꝛ corde pauido: nec potuit resistere eis: Nūc ḡ vos dicat⁹ q; resistere possit⁹ regno dñi q̄ possidet ꝑ filios dauid? Habetisq; grandē ꝑturbā multitudinē: atq; vitulos aureos q̄s fecit vobis hieroboā i deos. Et eiecistⁱ sacerdotes dñi filios aaron atq; leuitas. ꝛ fecistis vobis sacerdotes sic̄ ēs ꝑturbi terraꝝ. Quicūq; venerit ꝛ initiauerit manū suā i tauro·i vobꝰ ꝛ in arietibꝰ septē: fit sacerdos eoꝝ q̄ nō sunt dij. Noster aūt dñs deꝰ ē: quē nō relinq̄mꝰ. Sacerdotesq; ministrāt dño de filijs aaron. ꝛ leuite sūt i ordine suo: holocausta q̄ offerūt dño ꝑ singulos dies·mane ꝛ vespe. ꝛ thymiama iuxt legē ꝓcepta ꝓfectū. ꝛ ꝓponunt panes in mēsa mūdissima. Estq; apud nos cādelabrū aureū ꝛ lucerna eiꝰ: ut accēdāt semp ad vespam. Nos q̄ꝑe custodimꝰ ꝓcepta dñi dei nr̄i: quem vos reliq̄stis. Ergo in exercitu nr̄o dux deus ē. ꝛ sacerdotes eius q̄ clangūt tubis ꝛ resonāt ꝫ vos. Filij isrl' nolite pugnare ꝫ dñm deū patrū vr̄oꝝ: q̄a nō vobis expedit. Hec illo loquēte: hieroboam retro moliebat insidias. Cūq; ex aduerso ostiū staret: ignorantem iudā·suo ābiebat exercitu. Respiciensq; iudas vidit instare bellū ex aduerso ꝛ pꝰ tergū. ꝛ clamauit ad dñm·ac sacerdotes tubis canē ceperūt: ꝛ viri iuda vociferati sunt. Et ecce illis clamātibus·perterruit deus hieroboā ꝛ ōem isrl' q̄ stabat ex aduerso abia ꝛ iuda: fugerūtq; filij isrl' iudam. ꝛ tradidit eos deus i manu eoꝝ: Percussit ḡ eos abia ꝛ ꝑtes eiꝰ plaga magna. ꝛ corruerūt vulnerati ex isrl': q̄ngenta milia viroꝝ fortiū. Humiliatiq; sunt filij isrl' in tpe illo. ꝛ valentissime ꝓfortati filij iuda: eo q; sperassent i dño deo patrū suoꝝ. Persecutꝰ ē aūt abia fugientē hieroboā. ꝛ cepit ciuitates eiꝰ·bethel ꝛ filias eiꝰ ꝛ biesana cū filiabꝰ suis·effron q; ꝛ filias eiꝰ. Nec valuit vltra resistē hieroboā in diebus abia. Quē ꝑcussit dñs ꝛ mortuꝰ ē. Igit abia ꝓfortato iperio suo·accepit vxores q̄tuordecim: ꝑcreauitq; vigintiduos filios. ꝛ sedecī filias. Reliqua aūt sermonū abia viarūq; ꝛ operum eius·scripta sunt diligentissime in libro addo prophete. XIIII

Dormiuit aūt abia cū pribus suis. ꝛ sepelierūt eum in ciuitate dauid. Regnauitq; asa filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. In cuius diebꝰ q̄euit tra annis decē. Fecit ḡ asa q̄d bonū ꝛ placitū erat i ꝓspectu dei sui. ꝛ subuertit altaria pegrini cultus. ꝛ excelsa. ꝛ confregit statuas lucosq; succidit. ꝛ ꝑcepit iude ut q̄reret dñm deum patrū suoꝝ. ꝛ faceret legem. ꝛ vniuersa mandata. Et abstulit de cūct⁹ vrbibus iuda·aras ꝛ phana. ꝛ regnauit in pace. Edificauitq; vrbes munitas i iuda: q̄a q̄etus erat ꝛ nulla tēporibꝰ eiꝰ bella surrexerāt pacē dño largiēte. Dixit aūt iude. Edificemꝰ ciuitates istas. ꝛ vallemꝰ muris. ꝛ roboremꝰ turribus ꝛ portis ꝛ seris·donec a bellis q̄eta sunt oia: eo q; q̄sierimꝰ dñm deū patrē nr̄oꝝ. ꝛ dederit nobis pacem p gyrū. Edificauerūt igit. ꝛ nullū in extruendo impedimentū fuit. Habuit aūt asa i exercitu suo portātū scuta ꝛ hastas de iuda trecēta milia: de beniamin ꝓ scutarioꝝ ꝛ sagittarioꝝ ducēta octogīta milia. Hēq; isti viri fortissimi. Egressus ē aūt ꝫ eos ꝯa etbiops cū exercitu suo decies cētena milia ꝛ currib⁹ trecent⁹. ꝛ venit vsq; maresa. Porro asa prexit obuiā ei. ꝛ instruxit aciē ad bellū in valle sephata·q̄ est iuxta maresa ꝛ inuocauit dñm deū ꝛ ait: Dñe nō est apud te vlla distātia·vtrū i paucis auxiliet⁹ aut in plurib⁹: adiuua nos dñe deꝰ nr̄. In te.n. ꝛ ī tuo noie bñtes fiduciā: venim⁹ ꝫ hanc multitudinē. Dñe deus nr̄ tu es: nō ꝓualeat ꝫ te hō. Extruit itaq; dñs etbiopes coꝝ asa ꝛ iuda. Fugerūtq; etbiopes. ꝛ ꝑsecutꝰ ē eos asa ꝛ ꝑplus q̄ cū eo erat vsq; gerara. Et ruerūt etbiopes vsq; ad internitionē: q̄a dño cedēte ꝓriti sūt. ꝛ exercitu illiꝰ ꝑliante. Tulerunt ḡ spolia multa: Et ꝑcusserūt ciuitates omnes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

p circuitū gerare. Brādis q̄ppe cūctos ēroꝛ inuaſerat. Et diripuerūt vrbes ⁊ multā p̄dā aſportauerūt: ꝑ ⁊ caulas ouiū ꝛeſtruentes. tulerunt pecoꝝ infinitā multitudinē. ⁊ camelorum: reuerſiq̄ ſunt in irl'm. XV

AZarias aūt filiꝰ obed facto in ſe ſpū dei egreſſus ē in occurſū aſa. ⁊ dixit ei. Audite me aſa. ⁊ omnis iuda ⁊ beniamin. Dñs vobiſcū: q̄a fuiſtis cū eo. Si q̄ſieritis eū: inuenietꝫ. Si aūt dereliq̄ritꝫ eū: derelinq̄t vos. Trāſibūt aūt multi dies i iſrl' abſq̄ deo vero. ⁊ abſq̄ ſacerdote: abſq̄ doctore q̄ꝫ ⁊ abſq̄ lege. Cūq̄ reuſi fuerit i āguſtia ſua. ⁊ clamauerit ad dñm deū iſrl' ⁊ q̄ſierit eū: repiēt eū. In tpe illo nō erit pax egredienti ⁊ ingredienti: ꝑ ſed ꝛuores vndiq̄ i cunctꝫ habitatoꝛibꝰ ēraꝝ. Pugnabit.n. gens ꝓ gēte ⁊ ciuitas ꝓ ciuitatē: q̄a dñs ꝓturbabit eos in oī anguſtia. Vos aūt ꝓfortami. ⁊ nō diſſoluāt manus vre: erit.n. merces opi vro. Qd cum audiſſet aſa ꝟba. ſ. ⁊ ꝓphetiā azarie filij obed ꝓphē. ꝓfortat' ē. ⁊ abſtulit idola de oi ra iuda ⁊ de beniamin. ⁊ ex vrbib' q̄s cepat montē ephraim. ⁊ dedicauit altare dñi qd erat ante porticū dñi: ꝓgregauitq̄ vniuerſum iudā ⁊ beniami. ⁊ aduenas cū eis de ephraim ⁊ manaſſe ⁊ de ſymeon. Plures.n. ad eū ꝓfugerāt ex iſrl': videtes q̄ dñs deus illius eſſet cū eo. Cūq̄ veniſſent in irl'm mēſe ter. decimo. āno decimo q̄nto regni aſa: immolauerūt dño i die illa de manubijs. ⁊ p̄dam quā adduxerāt. boues ſeptingētos. ⁊ arietes ſeptē milia. Et iniit pactū vt more ad corroborandū fed': ut q̄rerēt dñm deū patrū ſuoꝝ i toto corde ⁊ i tota aia ſua. Si q̄s aūt inq̄t nō q̄ſierit dñm deū iſrl': moriatur a minimo vſq̄ ad maximū. a viro vſq̄ ad mulierē. Jurauerunt q̄ dño voce magna in iubilo. ⁊ in clangore tubē. ⁊ in ſonitu buccinaꝝ: dēs q̄ erāt in iuda cū execratiōe. In oi ieni corde ſuo iurauerūt. ⁊ in tota volūtate q̄ſierūt eum. ⁊ inuenerūt. Preſtititq̄ eis dñs requiē p circuitū. Sꝛ ⁊ maacham mrem aſa regis ex auguſto de poſuit ipio: eo q̄ feciſſet in luco ſimulacrū priapi qd cē ꝓtriuit. ⁊ i fruſta cōminuēs cōbuſſit i torrente cedron. Excelſa aūt derelicta ſūt in iſrl'. Attamē cor aſa erat pfectū cūctis diebꝰ eiꝰ. Eaq̄ q̄ voluerat pr̄ ſuus. ⁊ ipſe intulit i domū dñi: argentū ⁊ aurū. vaſoꝝq̄ diuerſam ſupellectilē. Bellū vo nō fuit vſq̄ ad triceſimū annū regni aſa.

ANno aūt trigeſimo ſexto XVI regni eiꝰ. aſcēdit baaſa rex iſrl' in iudam. ⁊ muro circundabat rama: ut nullꝰ tute poſſet egredi ⁊ ingredi de regno aſa Protulit aūt aſa argētū ⁊ aurū de theſauris domus dñi ⁊ de theſauris regijs: miſitq̄ ad benadab regē ſyrie q̄ habitabat i damaſco. dicēs Fedus inē me ⁊ te ē. Patꝛ q̄ meꝰ ⁊ pr̄ tuꝰ habuere ꝛcordiā: quāobrē miſi tibi argentū ⁊ aurū: ut rupto fedē q̄ habes cū baaſa rege iſrl' facias eū a me recedē. Quo cōpto benadab miſit principes exercituū ſuoꝝ ad vrbes iſrl': q̄ ꝓcuſſerūt abion ⁊ dan ⁊ abelmaim ⁊ vniuerſas vrbes neptali muratas. Qd cum audiſſet baaſa deſijt edificare rama. ⁊ intermiſit opus ſuū. Porro aſa rex aſſūpſit vniuerſū iudā ⁊ tulerūt lapides d rama ⁊ ligna q̄ edificatiōi ꝑparauerat baaſa: edificauitq̄ ex eis gabaa ⁊ maſpha. In tpe illo venit anani ꝓphēta ad aſam regē iuda ⁊ dixit ei. Quia habuiſti fiduciā i rege ſyrie ⁊ nō i dño deo tuo: idcirco euaſit ſyrie regis exercit' de manu tua. Nōne ethiopes ⁊ libyes multo plures erant q̄drigis ⁊ eq̄tib' ⁊ multitudine numia: q̄s cū in dño credidiſſes tradidit i manu tua? Oculi.n. dñi ꝓtēplant' vniuerſam ērā. ⁊ p̄bent fortitudinē his qui corde pfecto credūt in eum. Stulte igit egiſti. ⁊ ꝓpter h etiā p̄ñi tpe aduerſū te bella ꝓſurgēt. Iratuſq̄ aſa aduerſus videntē: iuſſit eū mitti i neruū. Valde q̄ppe ſup h fuerat dñs indignat'. ⁊ imſecit de ppl'o in tpe illo plurimos. Opa aūt aſa ꝑma ⁊ nouiſſima ſcripta ſūt i libro regū iuda ⁊ iſrael. Egrotauit etiā aſa anno triceſimonono regni ſui. dolore pedum vehemētiſſimo. ⁊ nec in infirmitate ſua q̄ſiuit dñm: ſꝛ magis in medicoꝝ arte cōfiſus eſt. Dormiuitq̄ cū p̄ribus ſuis. ⁊ mortuus ē anno q̄drageſimo ꝑmo regni ſui. ⁊ ſepelierūt eum i ſepulchro ſuo quod foderat ſibi i ciuitate dauid. Poſuerūtq̄ eum ſup lectū ſuū plenū aromatib' ⁊ vnguentis meretricijs q̄ erāt pigmētarioꝝ arte ꝓfecta: ⁊ cōbuſſerūt ſup eū ambitione numia. XVII

REgnauit aūt ioſaphat filiꝰ eiꝰ ꝓ eo: ⁊ inualuit ꝓ iſrl'. Cōſtituitq̄ militum numeros i cūctis vrbibus iuda que erāt vallate murꝭ: p̄ſidiaq̄ diſpoſuit i ra iuda ⁊ i ciuitatib' ephraim q̄s cepat aſa pr̄ eiꝰ. Et fuit dñs cū ioſaphat: q̄a ābulauit i vijs dauid p̄ris ſui ꝑmis. ⁊ nō ſpauit i baalim ſꝛ in deo p̄ris ſui. ⁊ dereliq̄t ip̄ceptꝭ illiꝰ. ⁊ nō iuxta

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

pctã isrl. Cõfirmauitqꝫ dñs regnũ in manu eius. ⁊ dedit oĩs iuda munera iosaphat: factusqꝫ sũt ei ifinite diuitie. ⁊ multa gl̃ia. Cũqꝫ sũpsisset cor ei⁹ audaciã ꝓpter vias dñi: etiã excelsa ⁊ lucos de iuda abstulit. Tertio aũt ãno regni sui misit de ꝓncipib⁹ suis benail ⁊ obdiam ⁊ zacbariã ⁊ nathanael ⁊ micheam ut docerẽt in ciuitatib⁹ iuda. ⁊ cũ eis leuitas semeiã ⁊ nathaniã ⁊ zabadiam. asahel q̃ ⁊ semiramoth ⁊ ionathã adoniãqꝫ ⁊ thobiam ⁊ tobadoniã leuitas. ⁊ cũ eis elisama ⁊ ioram sacerdotes. Docebãtqꝫ pl̃m in iuda. hñtes librũ legis dñi. ⁊ circuibãt cũctas vrbes iuda: atqꝫ erudiebãt pl̃m. Itaqꝫ fact⁹ ẽ pauor dñi sup oia regna trax. q̃ erant p gyrũ iuda: nec audebãt bellare ꝯ iosaphat. Sꝫ ⁊ philistei. iosaphat munera referebant. ⁊ vectigal argẽti. Arabes q̃ adducebãt pecora arietũ septem milia septingẽtos. ⁊ircos totidem. Creuit g̃ iosaphat ⁊ magnificatus ẽ vsqꝫ in sublime. atqꝫ edificauit i iuda domos ad instar turriũ. vrbesqꝫ muratas. ⁊ mlta opa parauit i vrbib⁹ iuda. Viri q̃ bellatores ⁊ robusti erãt i irl̃m. quorũ iste numer⁹ p domos atqꝫ familias singulox: In iuda ꝓnceps exercit⁹ ednas dux. ⁊ cũ eo robustissimox viri trecẽta milia. Post hũc iobãnan princeps. ⁊ cũ eo ducenta octoginta milia. Post illũ q̃ amasias fili⁹ zechri cõsecrat⁹ dño. ⁊ cum eo ducenta milia virox fortiũ. Hunc seqbat robustus ad p̃lia eliada. ⁊ cũ eo tenentiũ arcũ ⁊ clypeũ ducenta milia. Post istũ etiã iozadab ⁊ cũ eo centũ octoginta milia expeditox militum. Hi oēs erant ad manũ regis: exceptis aliis qs posuerat in vrbib⁹ muratis. ⁊ i vniuerso iuda.

XVIII

Hait g̃ iosaphat diues ⁊ inclyt⁹ multũ. ⁊ affinitate cõiunct⁹ ẽ achab: descenditqꝫ post ãnos ad eũ in samariã. Ad cui⁹ aduentũ mactauit achab arietes ⁊ boues plurimos ipsi ⁊ pl̃o q̃ venerat cum eo psuasitqꝫ illi ut ascẽderet in ramoth galaad. Dixitqꝫ achab rex isrl̃ ad iosaphat regẽ iuda Veni mecũ in ramoth galaad. Cui ille rñdit. Ut ego ⁊ tu: sicut pl̃us tuus sic ⁊ populus me⁹: tecũqꝫ erim⁹ i bello. Dixit iosaphat ad regem isrl̃. Cõsule obsecro impñtiax ꝑmonẽ dñi. Cõgregauit igit̃ rex isrl̃ ppb̃ax q̃dringẽtos viros. ⁊ dixit ad eos: In ramoth galaad ad bellãdũ ire debem⁹. an q̃escã? At illi ascẽde inquiũt. ⁊ tradet de⁹ in manu regi. Dixitqꝫ iosaphat. Nunq̃d nõ ẽ hĩ ꝓphetes dñi: ut ab illo etiã req̃ram⁹? Et ait rex isrl̃ ad iosaphat Est vir vn⁹ a q̃ possum⁹ q̃rere dñi voluntatẽ ꝑ ego odi eũ q̃a non ꝓphetat mihi bonũ: sed malũ oi tpe. Est aũt micheas fili⁹ iemla. Dixitqꝫ iosaphat. Ne loq̃ris rex hĩ mõ. Vocauit ergo rex israhel vnũ de eunuchis. ⁊ dixit ei: Voca cito micheã filiũ iemla. Porro rex isrl̃ ⁊ iosaphat rex iuda. vtq̃ sedebãt in solio suo vestiti cultu regio. Sedebãt aũt i area iuxta portam samarie: cẽsqꝫ ꝓphẽ vaticinabantur corã eis. Sedechias ꝙo fili⁹ chanana fecit sibi cornua ferrea. ⁊ ait: Hec dicit dñs. His vẽtilabis syriã. donec ꝯteres eã. Oẽsqꝫ pphẽ siliter ꝓphetabãt. atqꝫ dicebãt. Ascẽde i ramoth galaad ⁊ ꝓsperabẽris. ⁊ tradet eos dñs in manu regis. Nũci⁹ aũt q̃ ierat ad vocandũ micheã. ait illi. En ẽba oiuꝫ ppb̃ax vno ore bona regi ãnũciãt. Queso g̃ te ut ⁊ ẽmo tu⁹ ab eis nõ dissentiat. loq̃risqꝫ pspera. Cui respondit micheas. Viuit dñs. q̃a q̃cũqꝫ dixerit mihi de⁹ me⁹ hoc loq̃r. Venit g̃ ad regẽ. Cui rex ait: Michea: ire debem⁹ in ramoth galaad ad bellandũ. an q̃escã? Cui ille rñdit: Ascendite: cũcta.n. ꝓspera euenient. ⁊ tradent hostes i manu⁹ vras. Dixitqꝫ rex. Iterũ atqꝫ iterꝫ te adiuro. ut mihi nõ loq̃ris nisi q̃ verꝫ est i noie dñi. At ille ait: Vidi vniuersũ isrl̃ dispsũ in mõtib⁹ sicut oues absqꝫ pastore. Et dixit dñs. Nõ hñtisti dños: reuertat vnusq̃sqꝫ in domũ suã i pace. Et ait rex isrl̃ ad iosaphat. Nõne dixi tibi q̃ non ꝓphetaret iste mihi q̃cq̃ boni: sꝫ ea q̃ mala sũt? At ille: idcirco ait audite ẽbũ dñi. Vidi dñm sedentẽ i solio suo. ⁊ oẽm exercitũ celi assistentẽ ei a dextris ⁊ a sinistris. Et dixit dñs. Quis decipiet achab regẽ isrl̃ ut ascẽdat ⁊ corruat i ramoth galaad? Cũqꝫ diceret vn⁹ hĩ mõ. ⁊ alt̃ alio: processit spũs ⁊ stetit corã dño. ⁊ ait: Ego decipiã eum. Cui dñs. in q̃ inq̃t decipies? At ille respondit. Egrediar. ⁊ ero spũs mendax in ore oiuꝫ ppb̃arũ ei⁹. Dixitqꝫ dñs. Decipies. ⁊ ꝓualebis: egredẽ ⁊ fac ita. Nũc igit̃ ecce dñs dedit spm̃ mendacij i ore oiuꝫ ppb̃ax tuox: ⁊ dñs locutus ẽ de te mala. Accessit aũt sedecbias fili⁹ chanana. ⁊ percussit micheę maxillã. ⁊ ait. Per quã viã trãsiuit spũs dñi a me ut loq̃ret tibi? Dixitqꝫ micheas. Tu ipse videbis i die illo: qñ ingressus fueris cubiculũ de cubiculo. ut abscõdaris. Precepit aũt rex isrl̃ dicens: Tollite micheam ⁊ ducite eum

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ad ãmon ꝓncipẽ ciuitat⁹ 7 ad ioas filiũ amalech. 7 dicet⁹: Hec dic̃ rex. Mittite hũc i carcerẽ. 7 date ei panis modicũ. 7 aq̃ pauxillũ donec reuertar in pace. Dixitq; michæas. Si reuersus fuer⁹ i pace: nõ ē dñs locut⁹ in me. Et ait: Audite cũes ꝑpli. Igit̃ ascẽderũt rex isrl̃ 7 ioſaphat rex iuda i ramoth galaad: dixitq; rex isrl̃ ad ioſaphat. Mutabo habitũ. 7 sic ad pugnã vadã: tu aũt induẽ æstib⁹ tuis Mutatoq; rex isrl̃ habitu æmit ad bellum. Rex ãt syrie ꝑcepat ducib⁹ eq̃tat⁹ sui dicẽs: Ne pugnetis ꝫ minimũ aut ꝫ maximũ: nisi ꝫ solũ regẽ isrl̃: Itaq; cũ vidissent ꝓncipes eq̃tat⁹ ioſaphat dixerũt: Rex isrl̃ est iste. Et circũdederũt eũ dimicãtes. At ille clamauit ad dñm. 7 auxiliatus est ei: atq; auertit eos ab illo. Cũ.n. vidissent duces eq̃tat⁹ q; nõ eẽt rex isrl̃ reliq̃rũt eũ. Accidit aũt ut vn⁹ e populo sagittã i incertũ iaceret. 7 ꝑcutẽt regẽ isrl̃ inẽ ceruicẽ 7 scapulas. At ille aurige suo ait: Cõuerte manum tuã. 7 educ me æ acie: q̃a vulnerat⁹ sũ. Et finita ē pugna i die illo. Porro rex isrl̃ stabat i curru suo ꝯra syros vsq; ad æspam. 7 mortuus ē occidẽte sole.

XIX

Reuersus ē aũt ioſaphat rex iuda i domũ suã pacifice in irl̃m Cui occurrit iehu fili⁹ anani videꝫ 7 ait ad eum. Impio ꝓbes auxiliũ. 7 bis qui oderũt dñm amicitia iunger⁹: 7 idcirco iram q̃dẽ dñi merebar⁹ ꝫ bona opa inuẽta sũt in te eo q; abstuler⁹ lucos æ tra iuda. 7 ꝓparaueris cor tuũ ut req̃reres dñm æũ patr̃ tuor̃. Habitauit q̃ ioſaphat i irl̃m. Rursũq; egressus ē ad ꝑpl̃m æ bersabee vsq; ad mõtẽ ephraim 7 reuocauit eos ad dñm æum patrũ suorũ cõstituitq; iudices ẽre i cũct⁹ ciuitatib⁹ iuda munit⁹ ꝑ singula loca. 7 ꝑcipiẽs iudicib⁹. videte ait quid faciat⁹. Nõ.n. hois exercet⁹ iudiciũ ꝫ dñi. 7 q̃cũq; iudicauerit⁹ in vos redũdabit. Sit timor dñi vobiscũ. 7 cũ diligẽtia cuncta facite. Nõ ē.n. apud dñm æum nr̃m iniq̃tas nec ꝑsonar̃ acceptio nec cupido munerũ. In irl̃m q; ꝯstituit ioſaphat leuitas 7 sacerdotes 7 ꝓncipes familiar̃ ex isrl̃ ut iudiciũ 7 cãm dñi iudicarẽt habitatorib⁹ ei⁹: ꝑcepitq; eis dicẽs: Sic ageꝫ i timore dñi fidẽliter 7 corde ꝑfecto. Quẽm cãm q̃ venerit ad vos fratrũ vr̃or̃ q̃ habitãt i vrbib⁹ suis. inter cognitionẽ 7 cognitionẽ vbicũq; q̃stio ē æ lege. æ mãdato. æ cerimonijs. æ iustificationib⁹ ondite eis ut non pecẽt in dñm. 7 ne veniat ira sup̃ vos 7 sup̃ frẽs vr̃os. Sic ꝫ agẽtes nõ peccabit⁹. Amarias aũt sacerdos 7 pontifex æster. in his q̃ ad æũ ptinent ꝓsidebit. Porro çabadias fili⁹ ismahel q; ē dux in domo iuda: sup̃ ea opa erit q̃ ad regis officiũ ptinẽt. Habetisq; mgros leuitas coram vob: ꝓfortamini 7 agite diligẽter. 7 erit dñs vobiscũ ibõis.

XX

Post hꝫ congregati sũt filij Moab 7 filij ãmon 7 cũ eis æ ãmonitis ad ioſaphat: ut pugnarẽt contra eũ. Venerũtq; nũcij. 7 indicauerũt ioſaphat dicẽtes: Venit ꝫ te multitudo magna æ bis locis q̃ trãs mare sũt 7 æ syria. 7 ecce ꝓsistũt i asasontbamar. q; ē engaddi. Ioſaphat aũt timore ꝑterrit⁹. totũ se contulit ad rogandũ dñm. 7 ꝑdicauit ieiuniũ vniuerso iuda. Congregatusq; ẽ iudas ad æprecãdũ dñm: ꝫ 7 cũes æ vrbib⁹ suis venerũt ad obsecrãdũ eũ. Cũq; stetisset ioſaphat in medio cetu iude 7 irl̃m in domo dñi añ atriũ nouũ ait: Dñe æ⁹ patr̃ nr̃or̃ tu es æ⁹ i celo. 7 dñaris cunctis regnis gẽtiũ. In manu tua ē fortitudo 7 potẽtia: nec q̃sqũ tibi põt resistere. Nonne tu deus nr̃ interfecisti cũes habitatores tre bui⁹ coram ꝑplo tuo isrl̃. 7 æditi eã semini abrahã amici tui i sempiternũ? Habitauerũtq; in ea. 7 extruxerũt i illa scũariũ noi tuo dicẽtes: Si irruerit sup̃ nos mala. gladi⁹ iudicij. pestilẽtia 7 fames. stabim⁹ coram domo hac i cõſpcũ tuo. i q̃ inuocatũ ē nomen tuũ. 7 clamabimus ad te in tribulationib⁹ nr̃is: 7 exaudies nos saluosq; facies. Nunc igitur ecce filij ãmon 7 moab 7 mõs seir ꝙs non cõcessisti isrl̃ ut trãsirent q̃n egrediebãt æ egypto. ꝫ declinauerũt ab eis 7 nõ interfecerũt illos. eꝯrio agũt 7 nitũt⁹ ei⁹cẽ nos æ possessiõe quã tradidisti nob⁹ æ⁹ nr̃. Ergo nõ iudicab⁹ eos? In nobis quidẽ nõ est tãta fortitudo ut possimus huic multitudini resistẽ q̃ irruit super nos: ꝫ cum ignorem⁹ q̃d agẽ æbeam⁹ hoc solũ hẽm⁹ residui ut oculos nr̃os dirigam⁹ ad te. Omis ꝟo iuda stabat coram dño: cũ paruulis 7 vxorib⁹ 7 liberis suis. Erat ãt ia çihel fili⁹ çacharie filij banaie filij iehiel filij matthanie leuites æ filijs asaph: sup̃ quẽ fact⁹ est spũs dñi in medio turbe 7 ait: Attẽdite oĩs iuda. 7 q̃ habitatis in irl̃m. 7 tu rex ioſaphat. Hec dic̃ dñs vob. Nolite timẽ nec paueat⁹ hãc multitudinẽ. Nõ ē.n. vra pugna: ꝫ æi. Cras æscẽdetis ꝫ eos. Ascẽsuri.n. sũt ꝑ cliuũ noie seis: 7 inuenietis illos in sũmitate torrẽtis q̃ est cõtra

o 5

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

solitudinē hierubel. Nō.n. eritis vos q̄ dimicabit̄ : ꝫ tm̄modo ꝓfidenter state. et videbitis auxiliū dn̄i sup vos. O iuda et irl'm nolite timere nec paueatis. Cras egrediemi ꝯ eos et dn̄s erit vobiscum. Iosaphat g̃ et iuda et oēs habitatores irl'm cecidert̄ pni in trā corā dn̄o. et adorauerūt eū. Porro leuite de filijs caath et de filijs chore laudabāt dn̄m deū isrl' voce magna in excelsū. Cūq; mane surrexissent egressi sūt p desertū thecue. pfectisq; eis stās iosaphat i medio eor dixit : Audite me viri iuda et oēs habitatores irl'm. Credite in dn̄o deo vr̄o et securi eritis : credite pphetis ei⁹. et cūcta eueniēt prospera. Deditq; ꝯsiliū pl'o et statuit cantores dn̄i ut laudarēt eū in turmis suis. et añcederēt exercitū. ac voce consona dicerēt : Cōfitemi dn̄o : qm̄ in etnū mia eius. Cūq; cepissent laudes canē. vertit dn̄s insidias eor in semetipsos filior. s. ammon et moab et mōtis seir. qui egressi fuerant ut pugnarēt ꝯ iudā. et pcussi sūt. Nam q; filij ām̄on et moab cōsurrexerūt aduersum habitatores mōtis seir : ut interficerēt et delerent eos. Cūq; h̄ ope pfectassent : etiam in semetipsos versi mutuis cōcidere vulneribꝰ. Porro iuda cum venisset ad speluncā que respicit solitudinem vidit pculā̄m late regionē plenā cadaueribus : nec supesse quēq; q̄ necē potuisset euadere. Venit g̃ iosaphat et ois pl'us cū eo ad detrahēda spolia mortuor : inuenerūtq; inē cadavera variā supellectilē. vestes q̄s et vasa pretiosissima. et diripuerūt : ita ut oia portare non possent : nec p tres dies spolia auferre. p prede magnitudine. Die aūt quarto ꝯgregati sunt in valle bn̄dictionis. Etenī qm̄ ibi bn̄dixerūt dn̄o : vocauerūt locū illum vallis bn̄dictionis vsq; i pn̄tē diē. Reuersusq; ē ois vir iuda et habitatores irl'm. et iosaphat añ eos i irl'm cū letitia magna. eo q; dedisset eis dn̄s inimicis suis. Ingressiq; sunt in irl'm cū psalterijs et citharis et tubis i domū dn̄i. Irruit autē pauor dn̄i sup vniuersa regna terr : cū audissent q; pugnasset dn̄s ꝯ inimicos isrl'. Quieuitq; regnū iosaphat. et pbuit ei dn̄s pacē p circuitū. Regnauit igit iosaphat sup iudā. et erat triginta q̄nq; ānor cū regnare cepisset. Viginti aūt et q̄nq; ānis regnauit in irl'm. et nomē mr̄is eius azuba filia selachi. Et ābulauit in via pr̄is sui asa nec declinauit ab ea. faciēs q̄ placita erāt cor̄ dn̄o Verūtn̄ excelsa non abstulit. et adhuc pl'us nō direxerat cor suū ad dn̄m deū patrū suor. Reliqua aūt gestor iosaphat porro et nouissimor scripta sūt i verbis iehu filij anani : q̄ digessit in libro regum isrl'. Pro h̄ iniit amicitias iosaphat rex iuda cum ochozia rege isrl' cui⁹ opa fuerūt impissima. et particeps fuit ut faceret naues q̄ irēt i tharsis : feceruntq; classem in asiongaber. Prophetauit autē eliezer filius dodau de maresa ad iosaphat dicēs : Quia habuisti fedus cum ochozia. pcussit dn̄s opa tua : contritaq; sūt naues nec potuerunt ire in tharsis.

XXI

Dormiuit aūt iosaphat cū pr̄ib⁹ suis et sepult⁹ ē cū eis in ciuitate dauid : regnauitq; ioram fili⁹ ei⁹ p eo. Qui hūit frēs filios iosaphat : azariā et iahihel et zacchariā et azariā et michahel et saphatiam. Oēs hi filij iosaphat regis iuda. Deditq; eis pr̄ suus multa munera argēti et auri. et pr̄siciēs cū ciuitatib⁹ munitissimis i iuda. regnū aūt tradidit ioramē eo q; ēet pmogenit⁹. Surrexit aūt ioramē sup regnū pr̄is sui. Cūq; se cōfirmasset : occidit omnes frēs suos gladio et q̄sdā de pncipib⁹ iuda. Triginta duor ānor erat ioramē cū regere cepisset. et octo ānis regnauit i irl'm : ambulauitq; in vijs regū isrl' sicut egerat domꝰ achab. Filia quippe achab erat vxor ei⁹. Et fecit malū in ꝯspectu dn̄i. Noluit aūt dn̄s disperdere domū dauid ppter pactū q̄d inierat cū eo. et qa pmiserat ut daret ei lucernā et filijs ei⁹ i oi tpe. In dieb⁹ illis rebellauit edom ne ēet subdit⁹ iude. et ꝯstituit sibi regem. Cūq; transiret ioramē cū pncipib⁹ suis et cūcto eqtatu q̄ erat secū : surrexit nocte et pcussit edom q̄ se circūdederat. et oēs duces eqtat⁹ ei⁹. Attn̄ rebellauit edom ne esset sub ditione iuda : vsq; ad hāc diē. Eo tpe et lobna recessit : ne ēet sub manu illi⁹. Dereliq̄rat.n. dn̄m deū patrū suor̄ : insup et excelsa fabricatus ē i vrbib⁹ iuda. et fornicari fecit habitatores irl'm. et puaricari iudā. Allate sūt aūt ei lr̄ē ab helia pphā : i q̄bus scriptū erat. Hec dicit dn̄s deꝰ dauid pr̄is tui. Qm̄ nō ābulasti i vijs iosaphat pr̄is tui et i vijs asa regis iuda ꝫ incessisti p iter regum isrl'. et fornicari fecisti iudā et habitatores irl'm imitatus fornicationē domus achab : insup et frēs tuos domū pr̄is tui meliores te occidisti : ecce dn̄s pcutiet te plaga magna cū pl'o tuo et filijs et vxorib⁹ tuis : vniuersaq; substātia tua. Tu aūt egrotabis pessimo lāguore vteri : donec egrediāt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vitalia tua paulati p singulos dies. Suscitauit q̄ dñs ꝑ ioz̄ spm̄ philistinoꝝ ⁊ arabū q̄ ꝓfines sūt ethiopib⁹. ⁊ ascēderūt in ēr̄ā iuda ⁊ vastauerūt eā. Diripuerūtq; cunctam substantiā q̄ inuēta ē in domo regis: insup ⁊ filios ei⁹ ⁊ vxores. Nec remānsit ei filius nisi ioacbaz q̄ minim⁹ natu erat. Et sup hīs oīa pcussit eū dñs alui languore īsanabili. Cūq; diei succederet dies. ⁊ tēpoꝝ spatia voluerēt duoꝝ annoꝝ expletꝰ ē circulꝰ. ⁊ sic lōga ꝓtēptus tabe ita ut egerēt etiā viscera sua. lāguore pariē ⁊ vita caruit. Mortuusq; ē in infirmitate pessima. ⁊ nō fecit ei ppl⁹ ꝑm morē cōbustionis exeq̄as: sicut fecerat maioribꝰ ei⁹. Triginta duoꝝ annorū fuit cū regnare cepisset. ⁊ octo ānis regnauit in irl̄m. Ambulauitq; nō recte. ⁊ sepelierūt eū in ciuitate dauid: vērūtā non in sepulchris regū. XXII

Constituerūt autē habitatores irl̄m ochoziam filiū eius minimū regē ꝓ eo. Dēs. n. maiores natu q̄ ante eū fuerāt interfecerāt latrones arabū q̄ irruerāt ī castra. Regnauitq; ochozias filiꝰ ioz̄ā regis iuda. Quadraginta duoꝝ ānoꝝ erat ochozias cū regēre cepisset. ⁊ vno āno regnauit i irl̄m ⁊ nomē mr̄is eiꝰ athalia filia amri. Sz ⁊ ipe ingressus ē p vias domꝰ achab. Mat. n. eiꝰ impulit eū ut impie agēt. Fecit igit malū in ꝓspectu dñi sicut domꝰ achab. Ipsi. n. fuerūt ei ꝓsiliarij pꝰ mortē pr̄is sui in interitū eius: ābulauitq; i ꝓsilijs eoꝝ. Et preijt cū ioz̄am filio achab rege isrl̄ in bellū ꝑ hasahel regē syrie i ramoth galaad: vulneraueruntq; syri ioz̄ā. Qui reūsus ē ut curaret i iezrahel. Multas. n. plagas accepat in supdicto certamine Igit ochozias filiꝰ ioz̄ā rex iuda descendit ut inuiseret ioz̄ā filiū achab i iezrahel egrotātē Volūtatē q̄ppe fuit dei aduersus ochoziā. ut veniret ad ioz̄ā. ⁊ cū venisset ⁊ egrederet cū eo aduersum iehu filiū namsi. quē vnxit dñs ut deleret domū achab. Cū q̄ euerteret iehu domū achab inuenit ꝓncipes iuda ⁊ filios fratrū ochozie q̄ ministrabāt ei. ⁊ interfecit illos. Ipsū q̄q; ꝙquirēs ochoziā cōprehendit latitātē in samaria adductūq; ad se occidit. ⁊ sepelierūt eū eo q̄ erat filiꝰ iosaphat. q̄ q̄sierat dñm i toto corde suo. Nec erat vltra spes aliq̄: ut de stirpe q̄s regnaret ochozie. Siq̄dē athalia mr̄ eiꝰ videns q̄ mortuꝰ esset filiꝰ suus: surrexit ⁊ interfecit oēm stirpē regiā domꝰ ioz̄ā. Porro iosabeth filia regis tulit ioas filiū ochozie. ⁊ furata ē eū de medio filioꝝ regis cū interficerēt absconditq; eū cū nutrice sua in cubiculo lectuloꝝ. Iosabeth āt q̄ absconderat eū. erat filia regis ioz̄ā. vxor ioiade pontificis sororis ochozie. ⁊ idcirco athalia nō interfecit eū. Fuit q̄ cū eis i domo dei absconditus sex annis: quibus regnauit athalia sup ēr̄ā. XXIII

Anno aūt septimo cōfortatus ioiada assūpsit centuriones: azariā videlicet filiū hieroboā ⁊ ismahel filiū iobanan. azariam q̄q; filiū obed. ⁊ maasiam filiū adaie. ⁊ elisaphat filiū zechri. ⁊ iniit cum eis fedus. Qui circūeūtes iudā congregauerūt leuitas de cūctis vrbib⁹ iuda. ⁊ pncipes familiaꝝ isrl̄: venerūtq; in irl̄m. Iniit q̄ omis multitudo pactū i domo dei cū rege. Dixitq; ad eos ioiada. Ecce filiꝰ regis regnabit sicut locutꝰ ē dñs sup filios dauid. Iste ē ꝑmo quē facietis. Tertia ps vr̄m q̄ venitis ad sabbatū sacerdotū ⁊ leuitaꝝ ⁊ ianitoꝝ erit in portis: Tertia vo ps ad domū regis. ⁊ tertia ad portā q̄ appellat fūdamēti. Omis vo reliquus vulgꝰ sit in atrijs domꝰ dñi: nec q̄spiā aliꝰ ingrediat domū dñi. nisi sacerdotes ⁊ q̄ ministrāt de leuitis. Ipsi tm̄modo ingrediant q̄a sanctificati sūt. ⁊ oē reliquus vulgus obseruet custodias dñi. Leuite aūt circūdent regē hītes singuli arma sua. ⁊ si q̄s aliꝰ ingressus fuerit templū. interficiat: sintq; cū rege. ⁊ intrāte ⁊ egrediēte Fecerūt q̄q; leuite ⁊ vniūsus iuda iux̄ oia que pcepat ioiada pontifex. Et assūpserūt singuli viros qui sub se erāt. ⁊ veniebant p ordinem sabbati cū his q̄ iā ipleuerāt sabbatū ⁊ egressi erāt. Siquidē ioiada pōtifex nō dimiserat abire turmas. q̄ sibi p singulas ebdomadas succedē ꝓsueuerāt. Dedit q̄q; ioiada sacerdos cēturionibꝰ lāceas clypeosq; ⁊ peltas regis dauid: q̄s ꝓsecrauerat i domo dñi. Cōstituitq; oēm ppl̄m tenentiū pugiones a parte templi dextra vsq; ad ptē templi sinistrā. coz̄ā altari ⁊ templo p circuitū regis. ⁊ eduxerūt filiū regis ⁊ imposuerūt ei diadema ⁊ testimoniū: dederuntq; in manu eiꝰ tenēdā legē ⁊ ꝓstituerūt eū regē. Unxit q̄q; illū ioiada pōtifex ⁊ filij eiꝰ: imprecatiq; sunt ei atq; dixerūt. Viuat rex. Qđ cū audisset athalia vocē. s. currētiū. atq; laudātiū regē: igressa ē ad pl̄m templū dñi. Cūq; vidisset regē stantē sup gradū in introitu ⁊ pncipes turmasq; circa eū. oēmq; pl̄m terre gaudentē atq; clangentē tubis ⁊ diuersi generis organis cōcinentem: vocēq; laudantiū: scidit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vestimenta sua ⁊ ait: Insidie insidie. Egres-
sus aũt ioiada pontifex ad cẽturiões ⁊ ꝓnci-
pes exercitus dixit eis. Educite illã ex septa
tẽpli: ⁊ interficiat᷑ foris gladio. Præcepitq; sa-
cerdos ne occideret᷑ in domo dñi. Et iposue-
rũt ceruicib⁹ ei⁹ man⁹. Cũq; intrasset portã
eq; dom⁹ regis: interfecerũt eã ibi. Pepigit ãt
ioiada fed⁹ inter se vniuersũq; pplm ⁊ regẽ: ut
eet pplꝰ dñi. Itaq; ingressus ē ois pplꝰ domũ
baal. ⁊ destruxerũt eã. ⁊ altaria ac simulacra
illius ꝯfregerũt: matban q; sacerdotẽ baal
interfecerũt añ aras. Cõstituit aũt ioiada pre-
positos in domo dñi ⁊ sub manib⁹ sacerdotũ
⁊ leuitax. qs distribuit dauid in domo dñi:
ut offerrẽt holocausta dño sicut scriptũ est in
lege moysi in gaudio ⁊ cãtic. iuxt dispositionẽ
dauid. Cõstituit q; ianitores in portis dom⁹
dñi: ut nõ ingrederet᷑ eã imũdus i oi re. Assu-
mpsitq; centuriones ⁊ fortissimos viros ac
ꝓncipes pplꝰ ⁊ oẽ vulg⁹ terre. ⁊ fecerũt descẽ-
dere regẽ de domo dñi. ⁊ introire per mediũ
porte superior in domũ regi. ⁊ collocauerũt eũ
in solio regali. Letatusq; ē ois pplus terre. ⁊
urbs quiuit. Porro athalia interfecta ē gladio

Septem annox erat XXIIII
ioas cũ regnare cepisset. ⁊ q̃dragin-
ta ãnis regnauit i irlm. Nome mris
eius sebia de bersabee. Fecitq; qđ bonũ ē coram
dño: cũctis diebꝰ ioiade sacerdotis. Accepit
aũt ei ioiada vxores duas: e qbꝰ genuit fi-
lios ⁊ filias. Pꝰ q̃ placuit ioas ut instauraret
domũ dñi. ꝯgregauitq; sacerdotes ⁊ leuitas
⁊ dixit eis. Egredimi ad ciuitates iuda. ⁊ col-
ligite de vniuerso isrl pecuniã ad sartatecta
templi dei nri p singulos annos festinatoq;
rẽ facite. Porro leuite egẽ negligẽtiꝰ. Vocau-
itq; rex ioiadã pncipem. ⁊ dixit ei: Quare
tibi nõ fuit cure ut cogeres leuitas iferre de
iuda ⁊ de irlm pecuniã q̃ ꝓstituta est a moyse
ꝑuo dñi: ut inferret eã ois multitudo isrl in
tabernaculũ testimonij? Athalia enim impissima
⁊ filij eius destruxerũt domũ dei. ⁊ de vniuer-
sis q̃ sanctificata fuerãt in tẽplo dñi. ornauerũt
pbanũ baalim. Præcepit g̃ rex. ⁊ fecerunt ar-
cham̃: posuerũtq; eã iuxt portã dñi forinsecus.
Et pdicatũ ē in iuda ⁊ irlm. ut deferrẽt singu-
li pecium dño qđ ꝓstituit moyses seruus dei
sup cẽm isrl in deserto. Letatiq; sũt cũcti pn-
cipes ⁊ ois pplus. ⁊ ingressi ꝯtulerũt i archã
dñi atq; miserũt: ita ut impleret᷑. Cũq; tps eet
ut deferrẽt archã coram regẽ p manꝰ leuitax:
videbant. n. multã pecuniã: ingrediebat᷑ scri-
ba regi ⁊ quẽ pmꝰ sacerdos ꝓstituerat: effũ-
debãtq; pecuniã q̃ erat i archa. Porro archã
reportabant ad locũ suũ: sicq; faciebãt p sin-
gulos dies. Et congregata ē infinita pecunia:
quã dederũt rex ⁊ ioiada bis q̃ ferant opib⁹
dom⁹ dñi. At illi ꝯducebãt ex ea cesores la-
pidũ ⁊ artifices operũ singulox: ut instaura-
rent domũ dñi: fabros q; ferri ⁊ eris: ut qđ
cadẽ cepat fulciret᷑. Egerũtq; bi q̃ operabant᷑
industrie. ⁊ obducebat᷑ parietum cicatrix per
manꝰ eox: ac suscitauerũt domũ dñi i statũ
pristinũ. ⁊ firmit᷑ eam stare fecerunt. Cũq; cõ-
plessent oia opa. detulerũt corã rege ⁊ ioiada
reliquã ptem pecunie: de q̃ facta sũt vasa tẽ-
pli i misteriũ ad holocausta: phiale q; ⁊ ce-
tera vasa aurea ⁊ argẽtea. Et offerebant᷑ ho-
locausta i domo dñi iugit᷑ cũctis diebꝰ ioiade.
Senuit aũt ioiada plenꝰ dierũ. ⁊ mortuus ē
cũ cẽtũ triginta eet ãnox: sepelierũtq; eũ i ci-
uitate dauid cũ regib⁹. eo q̃ fecisset bonũ cũ
isrl ⁊ cũ domo eius. Postq; aũt obiit ioiada:
ingressi sũt pncipes iuda. ⁊ adorauerũt regẽ.
Qui delinit⁹ obsequijs eorũ acq̃euit eis. Et
dereliq̃rũt templũ dñi dei patrũ suox. seruie-
rũtq; lucis ⁊ sculptilib⁹. ⁊ facta est ira dñi ꝯ
iudã ⁊ irlm ꝓpter hoc pctm̃. Mittebatq; eis p-
phetas ut reuerterent᷑ ad dñm: q̃s ptestãtes
illi audire nolebãt. Spũs itaq; dei induit ca-
charĩã filiũ ioiade sacerdotẽ. ⁊ stetit in ꝓspe-
ctu pplꝰ. ⁊ dixit eis: Hec dicit deus. Quare trã-
gredimini pceptũ dñi qđ vobis nõ ꝓderit. ⁊
dereliq̃stis dñm ut derelinq̃ret vos? Qui cõ-
gregati aduersus eũ miserũt lapides iuxt re-
gis iperiũ: in atrio dom⁹ dñi. Et nõ est recor-
dat⁹ ioas rex mie quã fecerat ioiada pr̃illi⁹
secũ: ⁊ interfecit filiũ ei⁹. Qui cũ moreret᷑ ait:
Videat dñs ⁊ requirat. Cũq; euolut⁹ esset ãn⁹
ascẽdit ꝯ eũ exercitus syrie: venitq; in iudã. ⁊
irlm. ⁊ interfecit cunctos pncipes populi: atq;
vniuersam pdam miserũt regi i damascũ. Et
certe cũ pmodicus venisset numerus syrorũ
tradidit dñs in manib⁹ eox infinitã multitu-
dinẽ. eo q̃ dereliq̃ssent dñm deũ patrũ suox.
In ioas q; ignominiosa exercuere iudicia. ⁊
abeuntes dimiserũt eũ i languoribꝰ magnis.
Surrexerũt aũt ꝯ eũ serui sui in vltionẽ san-
guinis zacharie filij ioiade sacerdotis. ⁊ occi-
derũt eũ in lectulo suo ⁊ mortuus ē: sepelie-
rũtq; eũ in ciuitate dauid ⁊ nõ in sepulchris
regũ. Insidiati ꝯo sũt ei zabath filiꝰ semath

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

amanitidis. ⁊ ioçabath filius semarith moabitidis. Porro filij eius ac sūma pecunie que adunata fuerat sub eo. ⁊ instauratio dom⁹ dei scripta sūt diligentius in libro regū. Regnauit autē amasias fili⁹ ea⁹ p eo. Viginti qnq; annoꝝ erat amasias cū regnare cepisset. ⁊ viginti nouem annis regnauit in irl̄m. Nomen matris eius ioiaden de irl̄m. Fecitq; bonū in cōspectu dñi: uerūtamē nō in corde perfecto. Cumq; roboratū sibi videret imperiū. iugulauit seruos q occiderāt regē patrē suū: ꝫ filios eoꝝ nō interfecit. sicut scriptū ē in libro legis moysi: vbi precepit dñs dicens: Nō occident pres p filijs. neq; filij p pribus suis: ꝫ vnusquisq; i suo pctō morietr. XXV

Congregauit igit amasias iudam. ⁊ cōstituit eos p familias. tribunosq; ⁊ centuriones i vniūso iuda ⁊ beniamin. ⁊ recēsuit a vigiti ānis sursū. iuenitq; triginta milia iuuenū q egrederent ad pugnā ⁊ tenerēt hastā ⁊ clypeū. Mercede q̄q; p duxit de isrl̄ centū milia robustoꝝ. centū talentq; argēti Venit aūt hō dei ad illū ⁊ ait: O rex. ne egrediat tecū exercit⁹ isrl̄. Nō est. n. dñs cū isrl̄. ⁊ cūctis filijs ephraim. Qd si putas i robore exercit⁹ bella posse: superari te faciet de⁹ ab hostibus. Dei q̄ppe ē ⁊ adiuuare ⁊ in fugā quertere. Dixitq; amasias ad hoiem dei. Quid ꝫ fiet de centū talentis q dedi militibus isrl̄? Et respōdit ei hō dei. Habet dñs vñ tibi dare possit multo bis plura. Sepauit itaq; amasias exercitū q venerat ad eū ex ephraim: ut reuterēt i locū suū. At illi ꝯ iudā vehemēt irati: reuersi sūt in regionē suā. Porro amasias p fidē ascendit. duxit pplm suū. ⁊ abijt in vallē salinarū: percussitq; filios seir decē milia. Et alia decē milia viroꝝ ceperūt filij iuda. ⁊ adduxerūt ad precipitiū cuiusdā petre: precipitaueruntq; eos de sūmo i p̄ceps: q vniuersi crepuerunt. At ille exercit⁹ quē remiserat amasias ne secū iret ad pliū: diffusus est i ciuitatib⁹ iuda: a samaria vsq; bethoron. ⁊ interfectis tribus milib⁹ diripuit p̄dā magnā. Amasias q̄q; p⁹ cedē idumeoꝝ ⁊ allatos deos filioꝝ seir statuit illos in deos sibi. ⁊ adorabat eos. ⁊ illis adolebat incēsū. Quā obrē iratꝰ dñs ꝯ amasiam: misit ad illū pphā an q diceret ei. Cur adorasti deos qui nō liberauerūt pplm suū de manu tua? Cūq; hec ille loqueret. rndit ei. Nūquid cōsiliari⁹ regi es? Quiesce ne interficiā te. Discedēsq; pphā: scio inquit q̄ cogitauerit dñs occidē te: q ⁊ fecisti hec malū. ⁊ insup nō acq̄euisti ꝓsilio meo. Igit amasias rex iuda inito pessimo cōsilio: misit ad ioas filiū ioachaz filij iehu regē isrl̄ dicēs. Veni videam⁹ nos mutuo. At ille remisit nuncios dicens: Carduus q ē i libano. misit ad cedrū libani dicēs: Da filiā tuā filio meo vxorē. Et ecce bestie q erāt in silua libani: trāsierūt ⁊ p̄culcauerūt carduū. Dixisti. percussi edom. ⁊ idcirco erigit cor tuū i supbiā. Sede in domo tua. Cur malū aduersū te puocas: ut cadas ⁊ tu ⁊ iudas tecū? Noluit audire amasias: eo q̄ dñi esset voluntas: ut traderet i man⁹ hostiū ppter deos edom. Ascēdit igit ioas rex isrl̄. ⁊ mutuos sibi p̄buere ꝓspect⁹. Amasias āt rex iuda erat i bethsames iude. Corruitq; iudas coram isrl̄. ⁊ fugit i tabnacula sua. Porro amasiam regē iuda filiū ioas filij ioachaz cepit ioas rex isrl̄ in bethsames ⁊ adduxit in irl̄m: destruxitq; murū ei⁹ a porta ephraim vsq; ad portā anguli q̄dringēt cubitis. Sē q̄q; aurū ⁊ argentū ⁊ vniūsa vasa q repperat in domo dei. ⁊ apud obededom. in thesauris etiā dom⁹ regie. necnō ⁊ filios obsidū: reduxit in samariam. Vixit aūt amasias filius ioas rex iuda postq̄ mortuus ē ioas fili⁹ ioachaz rex isrl̄. qndecim ānis. Reliq̄ aūt sermonū amasie priorū ⁊ nouissimoꝝ scripta sūt in libro regū iuda ⁊ isrl̄. Qui postq̄ recessit a dño: tetēderūt ei insidias i irl̄m. Cūq; fugisset lachis. miserunt ⁊ interfecerunt eum ibi: reportāteq; super equos sepelierunt eum cū patrib⁹ suis in ciuitate dauid. XXVI

Omnis aūt pplus iuda. filiū ei⁹ oct̄ ānoꝝ sedecim ꝓstituit regē p amasia pre suo. Ipse edificauit abilat. ⁊ restituit eā ditioni iude. postq̄ dormiuit rex cū pribus suis. Sedeci ānoꝝ erat oct̄as cū regē regnare cepisset. ⁊ qnq̄ginta duob⁹ ānis regnauit in irl̄m. Nomē mris eius iecelia de irl̄m. Fecitq; qđ erat rectū in oculis dñi iux̄ oia q fecerat amasias pr ei⁹. ⁊ exq̄siuit dñm in diebus zacharie intelligentis ⁊ videntis deū. Cūq; requireret dñm direxit eū i oibus. Denicq; egressus ē ⁊ pugnauit ꝯ philistijm. ⁊ destruxit murum geth. ⁊ murū iamnie. murūq; azoti. Edificauit q̄q; oppida in azoto ⁊ philistijm. ⁊ adiuuit eum deus ꝯ philistijm ⁊ ꝯ arabas q̄ habitabāt i gurbaal. ⁊ ꝯ āmonitas. Appēdebāt q; āmonite munera octie. ⁊ diuulgatū est nomē eius vsq; ad introitum egypti. ppter crebras

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

victorias. Edificauitq; oçias turres in irl'm
sup portã anguli. 7 sup portã vallis. 7 reliqs
i eodẽ muri latẽ·firmauitq; eas. Extruxitq;
turres i solitudine. 7 effodit cisternas pluri-
mas eo q; bñret multa pecora: tã in cãpestri-
bus q; in hæremi vastitate. Vineas q; bũit
7 vinitores i mõtib⁹ 7 in carmelo. Erat q; p
bõ agriculture vedit⁹. Fuit aũt exercit⁹ bella-
tor eius q; precedebãt ad plia sub manu iebi-
hel scribe·maasiecq; doctor]. 7 sub manu ana-
nie qui erat de ducibus reg]. Oisq; numer⁹
pncipũ p familias suas viroz fortiũ: duorũ
miliũ sexcentoz. 7 sub eis vniuersus exercit⁹
trecentoz 7 septẽ miliũ q;ngẽtorũ·q; erãt apti
ad bella. 7 p rege ꝺ aduersarios dimicabãt
Precpauit q; eis oçias id est cũcto exercitui
clypeos 7 bastas 7 galeas 7 loricas·arcusq;
7 fũdas ad iaciendos lapides. 7 fecit in irl'm
diũsi gener] machinas q̃s in turrib⁹ colloca-
uit. 7 i angulis muroz: ut mitterẽt sagittas
7 saxa grãdia. Egressusq; ẽ nomẽ eius procul:
eo q; auxiliaret ei dñs 7 corroborasset illũ.
Sz cũ roborat⁹ eẽt·eleuatũ ẽ cor ei⁹ i iteritũ
suũ 7 neglexit dñm deũ suũ: ingressusq; tem-
plum dñi adolere voluit incensum sup altare
thymiamatꝫ. Staticq; ingressus p⁹ eũ açarias
sacerdos. 7 cum eo sacerdotes dñi octoginta
viri fortissimi·restiterunt regi·atq; dixerũt:
Nõ ẽ tui officij oçia·ut adoleas incensũ dño
ſ sacerdotũ·ſ ẽ filioz aarõ q; ꝓsecrati sũt ad
huiuscemodi misterũ. Egredẽ de scũario·ne
ꝓtẽpser]: q;a nõ reputabit tibi in gloriã hoc a
dño deo. Iratusq; oçias 7 tenẽs i manu thu-
ribulũ ut adolẽt incensũ: minabat sacerdo-
tib⁹. Statimq; orta ẽ lepra in fronte ei⁹ corã
sacerdotib⁹ in domo dñi: sup altare thymia-
matꝫ. Cũq; respexisset eũ açarias pontifex. 7
oẽs reliq; sacerdotes·viderũt lepraꝫ in fronte
ei⁹. 7 festinato expulerũt eũ. Sz 7 ipse pter-
ritus acceleravit egredi: eo q; sensisset illico
plagã dñi. Fuit igit oçias rex leprosus vsq;
ad diẽ mortꝫ sue. 7 ſ habitauit i domo sepata·ple-
nus lepra ob quã eiect⁹ fuerat de domo dñi.
Porro ioathan filius ei⁹ regit domũ regi 7 iudi-
cauit pplm tre. Reliq; aũt ſmonũ oçie ꝓzũ
7 nouissimoz·scripsit ysaias filius amos ꝓpha
Dormiuitq; oçias cũ pribus suis. 7 sepelierunt
eũ i agro regaliũ sepulchroz eo q; eẽt leproſ-
sus: regnauitq; ioathan filius ei⁹ p eo. XXVII

Ogintiq;nq; annorum erat ioathan
cũ regnare cepisset. 7 sedecim annis
regnauit in irl'm. Nomẽ mris ei⁹ bieruſa fi-
lia sadoch. Fecitq; qd rectũ erat coram dño
iuxt oia q; fecerat oçias pr su⁹: excepto q; nõ
ẽ ingressus tẽplũ dñi. 7 adhuc pplus delinq;bat.
Ipse edificauit portã domus dñi excelsam. 7 in
muro opel multa construxit. Urbes q; edi-
ficauit in mõtibus iuda. 7 in saltib⁹ castella
7 turres. Ipse pugnauit ꝺ regẽ filiorũ ãmon
7 vicit eũ. Dederũtq; ei filij ãmon in tpe illo
cẽtũ talẽta argẽti. 7 decẽ milia choros tritici
ac totidẽ choros ordei. Hec ei ꝓbuerunt filij
ãmon·i anno secũdo 7 ẽtio. Corroboratusq;
ẽ ioathã·eo q; direxisset vias suas corã dño
deo suo. Reliq; aũt ſmonũ ioathã 7 oẽs pu-
gne ei⁹ 7 opa·scripta sũt in libro regũ isrl' 7
iuda. Vigintiq;nq; ãnoz erat cũ regre cepis-
set: 7 sedeci ãnis regnuit i irl'm. Dormiuitq;
ioathan cũ pribus suis. 7 sepelierũt eũ i ciuita-
te dauid. 7 regnauit achaz filius eius p eo.

Oginti annoz erat XXVIII
achaz cũ reguare cepisset. 7 sedecim
ãnis regnauit i irl'm. Nõ fecit rectũ i
ꝓspectu dñi·sicut dauid pr ei⁹. ſ ambulauit i
vijs regũ isrl': insup 7 statuas fudit baalim.
Ipse ẽ q; adoleuit incensũ in valle hennon. 7
lustrauit filios suos i igne·iuxt ritũ gẽtiũ q̃s
interfecit dñs i aduentu filioz isrl'. Sacrifica-
bat q; 7 thymiama succẽdebat in excelsis. 7 i
collib⁹. 7 sub oi ligno frondoso. Tradiditq;
eũ dñs de⁹ ei⁹ i manu regis syrie: q; percussit eũ:
magnãq; ꝑdã cepit de ei⁹ imperio. 7 adduxit in
damascũ. Manib⁹ q; regis isrl' traditus est. 7
percussus plaga grãdi. Occiditq; phacee filij⁹
romelie de iuda cẽtũ viginti milia i die vno.
oẽs viros bellatores: eo q; reliquissent dñm
deũ patrũ suoz. Eodẽ tpe occidit zechri vir
potẽs ex ephraim maasiã filiũ regis. 7 ezricã
ducẽ domꝰ ei⁹: helchanã q; secundũ a rege.
Ceperũtq; filij isrl' de fribus suis ducẽta mi-
lia mulierꝫ puerorũ 7 puellarꝫ 7 infinitã ꝑdã
ptulerũtq; eã i samariã. Ea tẽpestate erat ibi
pphẽa dñi nomine obed: q; egressus obuiã exer-
citui venienti i samariã·dixit eis: Ecce iratꝰ
dñs deus patrũ vrorꝫ ꝺ iudã·tradidit eos in
manibus vris. 7 occidistis eos atrociter: ita
ut ad celũ ptingẽt vra crudelitas. Insup fi-
lios iuda 7 irl'm vultꝫ vobis subijcẽ i ſuos 7
ãcillas: qd neq; facto opꝰ est. Peccastis. n.
sup ſ dño deo vro. Sz audite cõsiliũ meũ. 7
reducite captiuos q̃s adduxistꝫ de fribus vris:
q;a magnꝰ furor dñi iminet vobis. Steterũt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

itaq; viri de ꝓncipib⁹ filioꝝ ephraī·açarias fili⁹ iohānan·barachias fili⁹ mosollamoth eçechias fili⁹ sellū.⁊ amasias fili⁹ hadali·ꝑ cos q̄ venieb̄t de ꝑlio.⁊ dixerūt eis: Nō introducetis huc captiuos: ne peccemus dño. Quare vult; adijcē sup pct̄a vr̄a.⁊ æra cumulare delicta? Grande qppe pctīm ē: ⁊ ira furor; dñi imminet sup isrl̄. Dimiseruntq; viri bellatores predam.⁊ vniūsa q̄ ceperāt coram principibus ⁊ oi multitudine: steterūtq; viri q̄s sup̄ mēorauim⁹.⁊ app̄hēdētes captiuos aq; q̄ nudi erāt· vestierūt de spolijs. Cumq; vestissent eos ⁊ calciassent.⁊ refecissent cibo ac potu· unxissentq; ꝓpter laborē.⁊ adhibuissent eis curā: q̄cūq; ambulare nō potuerūt ⁊ erāt infirmo corpe·ipos.uerūt eos iumentis· ⁊ adduxerunt hiericho ciuitatē palmarū ad frēs eoꝝ: ipsiq; reuersi sūt i samariā. Tpe illo misit rex achaz ad regē assyrioꝝ·postulans auxiliū. Uenerūtq; idumei ⁊ pcusserūt multos ex iuda.⁊ ceperūt p̄dā magnā. Philistijm q; diffusi sunt per vrbes campestres ⁊ ad meridiē iuda: ceperūtq; bethsames ⁊ ahylon ⁊ gadirothh.sochoq; ⁊ thamnā ⁊ gamço cum viculis suis.⁊ habitauerūt in eis. Humiliauerat enī dñs iudā ꝓpt̄ achaz regē iuda.eo q; nudasset eū auxilio.⁊ cōtēptui habuisset dñm·adduxitq; ꝺ eū thēglatphalassar regē assyrioꝝ qui ⁊ afflixit eum.⁊ nullo resistente vastauit. Igit̄ achaz spoliata domo dñi ⁊ domo regū ac principū·dedit regi assyrioꝝ munera.⁊ tm̄ nihil ei ꝓfuit. Insup ⁊ tempore anguste sue auxit ꝓtēptū i dñm. Ipse p se rex achaz immolauit dijs damasci victimas pcussoribꝰ suis ⁊ dixit·dij regum syrie auxiliant eis·q̄s ego placabo hostijs.⁊ aderūt mihi: cū e ꝺño ipsi fuerint ruine ei ⁊ vniuerso isrl̄. Direptis itaq; achaz oibꝰ vasis domꝰ dei atq; ꝓfract; clausit ianuas tēpli dei.⁊ fecit sibi altaria i vniuersis angulis irl̄m. In oibus q; vrbibꝰ iuda extruxit aras ad cremandū thus·atq; ad iracūdiā ꝓuocauit dñm deū patrū suoꝝ. Reliq; aūt sermonū eiꝰ ⁊ oiuꝫ operū suoꝝ ꝓnū ⁊ nouissimoꝝ·scripta sūt in libro regū iuda ⁊ isrl̄. Dormuitq; achaz cū pribus suis.⁊ sepelierunt eum in ciuitate irl̄m. Neq; n. receperūt eum in sepulchra regū isrl̄. Regnauitq; ezechias filius eius pro eo.

XXIX

Hitur ezechias regnare cepit cū viginti q̄nq; eēt annoꝝ.⁊ viginti nouē annis regnauit in irl̄m. Nomē mris eius abia filia zacharie. Fecitq; qđ erat placitū i ꝓspectu dñi: iuxt̄ oia q̄ fecerat dauid pr̄i⁹. In ipso anno ⁊ mense ꝓmo regni sui aperuit valuas domꝰ dñi.⁊ instaurauit eas: adduxitq; sacerdotes atq; leuitas.⁊ ꝙgregauit eos i platea orientale·dixitq; ad eos: Audite me leuite.⁊ sanctificamini: mundate domū dñi dei patꝝ nostroꝝ.⁊ auferte ōem immundiciam de sc̄uario. Peccauerūt pres nr̄i.⁊ fecerūt malū in conspectu dñi dei nr̄i·derelinquentes eū: auerterunt facies suas a tabernaculo dñi dei nr̄i.⁊ ꝓbuerūt dorsū: clauserūt ostia q̄ erāt in porticu.⁊ extinxerunt lucernas: incensumq; non adoleuerūt.⁊ holocausta non obtulerūt in sc̄uario deo isrl̄. Cōcitatus ē itaq; furor dñi sup iudā ⁊ irl̄m: tradiditq; eos i cōmotionē ⁊ in interitū ⁊ i sibilū·sicut ipsi cernit; oculis vestris. En corruerūt pres nr̄i gladijs·filij nostri ⁊ filie nostre ⁊ cōiuges captiue ducte sunt ꝓpter h̄ scelus. Nunc q̄ placet mihi ut ineam⁹ fed⁹ cū dño deo isrl̄.⁊ auertet a nob furorē ire sue. Filij mei nolite negligē. Uos elegit dñs·ut stetis coram eo.⁊ ministretis illi: colatisq; eū.⁊ cremet; ei incensū. Surrexerūt q̄ leuite: maath filius amasie.⁊ ioel filius azarie de filijs caath: Porro de filijs merari: cis fili⁹ abdai.⁊ azarias fili⁹ ialaleel. De filijs aūt gerson: ioba fili⁹ iemna.⁊ eden fili⁹ ioaba. At ꝺo de filijs elisaphā: samri ⁊ iabihel. De filijs q̄q; asaph: zacharias ⁊ mathanias: necnon de filijs heman: iahihel ⁊ semei. Sꝫ ⁊ de filijs ydithun: semeias ⁊ ozihel. Cōgregauerūtq; frēs suos.⁊ sanctificati sūt· ⁊ ingressi sūt iuxt̄ mādatū regis ⁊ ipī dñi·ut expiarēt domū dei. Sacerdotes q̄q; ingressi tēplū dñi ut sanctificarēt illud·extulerūt omnem immūdiciā quam intro repererāt in vestibulo domꝰ dñi: quā tulerūt leuite ⁊ asportauerūt ad torrentē cedron foras. Ceperūt aūt ꝓma die mēsis ꝓmi mūdare.⁊ i die octaua eiusdē mēsis·ingressi sunt porticū domꝰ templi dñi: expiauerūtq; templū diebꝰ octo.⁊ i die sexta decima mensis eiusdē·qđ ceperāt ipleuerūt. Ingressi q̄q; sūt ad ezechiā regē.⁊ dixerūt ei: Sanctificauimus oēm domū dñi.⁊ altare holocausti·vasaq; eius·necnon ⁊ mensā ꝓpositionis cū oibus vasis suis·cūctāq; tēpli suppellectilē quā polluerat rex achaz in regno suo postq̄ p̄uaricat⁹ ē.⁊ ecce exposita sūt oia coram altari dñi. Cōsurgēsq; diluculo ezechias rex·adunauit oēs ꝓncipes ciuitatis ⁊ ascendit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in domũ dñi : obtuleruntq; simul tauros septem. ⁊ arietes septẽ. agnos septẽ. ⁊ bircos septẽ ꝓ pctõ. ꝓ regno. ꝓ scũario. ꝓ iuda. Dixitq; sacerdotib⁹ filijs aaron : ut offerrent sup altare dñi. Mactauerũt igit tauros. ⁊ suscepерũt sanguinem sacerdotes. ⁊ fuderũt illũ sup altare. Mactauerunt etiã arietes. ⁊ illoꝝ sanguinẽ sup altare fuderũt. Immolauerũt agnos. ⁊ fuderũt sup altare sanguinẽ. Applicuerũt bircos ꝓ pctõ coꝝ rege ⁊ vniuersa multitudine. Imposuerũtq; manꝰ suas sup eos. ⁊ ĩmolauerunt illos sacerdotes ⁊ aspserũt sanguinẽ eoꝝ coꝝ altari ꝓ piaculo vnius israhelis. Pro oi qppe israł ꝑcepat rex ut holocaustũ fieret ꝓ pctõ. Cõstituitq; leuitas i domo dñi. cũ cimbalis ⁊ psalterijs ⁊ citharis ꝑm dispositionẽ dauid regis ⁊ gad videntis ⁊ nathan ppłe. Siqdẽ dñi ꝑceptũ fuit ꝑ manũ ppłarũ ei⁹. Steterũtq; leuite tenentes organa dauid. ⁊ sacerdotes tubas. ⁊ iussit eçechias ut offerrẽt holocausta sup altare Cũq; offerrẽt holocausta. ceperũt laudes canere dño. ⁊ clangẽ tubis : atq; i diũlis organis q̃ dauid rex israł ꝓparauerat. decrepare. Di aũt turba adorãte. cantores ⁊ bi q̃ tenebãt tubas erãt in officio suo. donec cõpleret holocaustũ. Cũq; finita eẽt oblatio. icuruat⁹ ẽ rex ⁊ cẽs q̃ erãt cũ eo. ⁊ adorauerũt. Precepitq; eçechias ⁊ ꝓncipes leuitis ut laudarẽt dñm ꝑ monib⁹ dauid ⁊ asaph videntis : q̃ laudauerũt deũ magna letitia. ⁊ icuruato genu adorauerunt. Eçechias aũt etiã ꝫ addidit. Implestis manus vras dño : accedite ⁊ offerte victimas. ⁊ laudes in domo dñi. Obtulit q̃ vniuersa multitudo hostias ⁊ laudes ⁊ holocausta. mente deuota. Porro numer⁹ holocaustoꝝ q̃ obtulit multitudo. hic fuit. Tauros sexaginta. arietes cẽtũ. agnos ducẽtos : sanctificauerũtq; dño boues sexcentos. ⁊ oues tria milia. Sacerdotes ꝓo pauci erant : nec poterãt sufficẽ ut pelles holocaustoꝝ detrahерẽt. Qñ ⁊ leuite frẽs eoꝝ adiuuerũt eos : donec ipleret opus. ⁊ sanctificarẽt antistites. Leuite q̃ppe faciliori ritu sanctificant q̃ sacerdotes. Fuerũt q̃ holocausta plũa. adipes pacificorũ ⁊ libamina holocaustoꝝ. ⁊ cõplet⁹ ẽ cultus domꝰ dñi : letatusq; ẽ eçechias ⁊ omis ppł's. eo q̃ ministeriũ dñi esset expletum. De repente quippe hoc fieri placuerat.

XXX

Misit q̃q; eçechias ad œm israł ⁊ iudam scripsitq; epł'as ad ephraim ⁊ manasse ut venirent ad domum domini in irł'm ⁊ facerent phase dño deo israł. Inito q̃ consilio regis ⁊ ꝓncipũ ⁊ vniũsi cet⁹ irł'm : decreuerũt ut facerent phase mense secundo. Non.n. occurrerãt face in tpe suo : q̃a sacerdotes qui posset sufficẽ scificati nõ fuerãt. ⁊ ppł's nõdum congregatus fuerat i irł'm. Placuitq; sermo regi ⁊ oi multitudini. ⁊ decreuerũt ut mitterent nuncios in vniuersum israł de bersabee vsq; dan : ut venirẽt ⁊ facerẽt phase dño deo israł in irł'm. Multi.n. nõ fecerãt sicut in lege ꝓscriptum est. Perrexerũtq; cursores cũ epistolis ex regis ipio ⁊ ꝓncipũ eius. in vniuersũ israł ⁊ iudã : iuxt id q̃ rex iusserat ꝓdicãtes : Filij israł reuertimini ad dñm deũ abraham ⁊ ysaac ⁊ israł. ⁊ reuertet ad relicquas q̃ effugerũt manus regis assyrioꝝ. Nolite fieri sicut patres vri ⁊ frẽs q̃ recesserunt a dño deo patrũ suoꝝ. ⁊ tradidit eos i interitũ. ut ipsi cernitis Nolite idurare ceruices vras sicut pres vri. Tradite manꝰ vras dño. ⁊ venite ad scũarium ei⁹ q̃ scificauit in eternũ. Seruite dño deo patrũ vroꝝ. ⁊ auertet a vobis ira furor eius. Si.n. vos reuersi fueritis ad dñm : frẽs vri ⁊ filij vri ibunt miam coram dñis suis. q̃ illos duxerũt captiuos. ⁊ reuertent in terrã banc. Pius.n. ⁊ clemẽs est dñs deus vester. ⁊ non auertet faciẽ suã a vobis si reuersi fueritis ad eũ. Igit cursores pgebãt velocit de ciuitate in ciuitatẽ. p terã ephraim ⁊ manasse vsq; ad çabulon : illis irridentibus ⁊ subsannãtibus eos. Attñ q̃dam viri ex aser ⁊ manasse ⁊ çabulon acquiescentes cõsilio : venerũt irł'm. In iuda vo facta ẽ manus dñi ut daret eis cor vnũ : ut facerẽt iuxt ꝑceptũ regis ⁊ principũ verbũ dñi. Cõgregatiq; sũt in irł'm ppł's multi : ut facerẽt sollẽnitatẽ azimoꝝ i mẽse secũdo. Et surgẽtes destruxerũt altaria q̃ erãt i irł'm atq; vniũsa in quib⁹ idolis adolebat incensũ subuertẽtes. iecerũt i torrẽtẽ cedron. Immolauerũt aũt phase q̃rtadecima die mẽsis secũdi. Sacerdotes q̃q; atq; leuite tãdẽ scificati obtulerũt holocausta i domo dñi : steterũtq; i ordine suo iuxt dispositionẽ ⁊ legẽ moysi hois dei. Sacerdotes vo suscipiebãt effundẽdũ sanguinẽ de mãib⁹ leuitaꝝ. eo q̃ multa turma scificata nõ eẽt. ⁊ idcirco ĩmolarẽt leuite phase bis q̃ nõ occurrerãt scificati dño. Magna etiã ps ppł'i de ephraim ⁊ manasse ⁊ ysachar ⁊ çabulõ q̃ scificata nõ fuerat comedit phase. nõ iuxt qd scriptũ ẽ. ⁊ orauit ꝓ eis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eçechias dicens: Dñs bonꝰ ppitiabit̃ cunctis q̃ in toto corde requrũt dñm deũ patrũ suorũ: et nõ imputabit eis qꝫ minꝰ sctificati sũt. Quẽ et exauduit dñs. et placatꝰ est ppl̃o. Fecerũtq; filij isrl̃ q̃ inuẽti sũt in irl̃m sollẽnitatẽ azimorum septẽ diebus in letitia magna. laudãtes dñm p̃ singulos dies: leuite q̃ et sacerdotes p̃ organa q̃ suo officio ꝓ gruebãt. Et locutus est eçechias ad cor oĩuz leuitaꝝ: q̃ bẽbãt intelligentiam bonã sup̃ dño. et comederũt septem diebus sollẽnitatis. immolantes victimas pacificoꝝ et laudantes dñm deũ patrũ suoꝝ. Placuitq; vniuerse multitudini ut celebrarẽt etiã alios dies septem: qd̃ et fecerũt cum ingenti gaudio. Eçechias aũt rex iuda p̃buerat multitudini mille tauros. et septem milia ouium. Principes vero dederãt ppl̃o tauros mille. et oues decẽ milia. Sctificata ḡ est sacerdotum plurima multitudo. et hilaritate perfusa omis turba iuda tã sacerdotũ et leuitaꝝ q̃ vniuerse frequẽtie q̃ venerat ex isrl̃: ꝓselitorũ q̃ de terra isrl̃ et habitãtiũ in iuda. Factaq; ẽ grandis celebritas in irl̃m: q̃lis a diebꝰ salomonis filij dauid regis isrl̃ in ea vrbe nõ fuerat. Surrexerũt aũt sacerdotes atq; leuite bñdicentes ppl̃o. et exaudita ẽ vox eoꝝ: puenitq; oratio in habitaculũ sanctũ celi.

XXXI

Quibus hĩ fuissent rite celebrata: egressus est omis isrl̃ qui inuentus fuerat in vrbibus iuda. et fregerũt simulacra: succiderũtq; lucos. demolitꝰ sũt excelsa. et altaria destruxerũt: nõ solũ de vniuerso iuda et beniamin. sed et de ephraim q̃ et manasse: donec penitus euerterent. Reuersiq; sũt oẽs filij isrl̃ in possessiões et ciuitates suas. Eçechias aũt constituit turmas sacerdotales et leuiticas p̃ diuisiones suas vnumquẽq; in officio ꝓpotam sacerdotum videlicet q̃ leuitarũ ad holocausta et pacifica: ut ministrarẽt et ꝓfiterent. et canerẽt q̃ in portis castroꝝ dñi. Pars aũt regis erat ut de ꝓpria ei substãtia offerret holocaustũ mane semp et vespe: sabbatis q̃ et kalẽdis. et sollẽnitatibꝰ cetis. sicut scriptũ ẽ i lege moysi. Precepit etiã ppl̃o habitantiũ irl̃m. ut darent ptes sacerdotibus et leuitis: ut possent vacare legi dñi. Qd̃ cũ percreuisset in auribꝰ multitudinis. plurimas obtulere p̃mitias filij isrl̃ frumenti vini et olei: mellis q̃ et oiuz que gignit humꝰ decimas obtulerũt. Sz et filij isrl̃ et iuda q̃ habitabãt in vrbibus iuda obtulerũt decimas bouũ et ouiũ: decimasq; scõꝝ q̃ voverant dño deo suo: atq; vniuersa portãtes fecerũt aceruos plimos. Mense tio ceperunt aceruoꝝ iacẽ fundamẽta. et mẽse septimo cõpleuerũt eos. Cũq; ingressi fuissent eçechias et ꝓncipes eiꝰ. viderũt aceruos. et bñdixerunt dño. ac ppl̃o isrl̃. Interrogauitq; eçechias sacerdotes et leuitas: cur ita iacerẽt acerui. Respõdit illi azarias sacerdos ꝑmusꝰ de stirpe sadoch dicẽs: Ex q̃ ceperũt offerri p̃mitie i domo dñi. comedimꝰ et saturati sumus. et remanserũt plurima: eo qꝫ bñdixerit dñs ppl̃o suo. Reliquarũ aũt ẽ copia ista quã cernis. Precepit igit̃ eçechias ut ꝑpararẽt horrea in domo dñi. Qd̃ cũ fecissent. intulerũt tã p̃mitias q̃ decimas. et q̃ cũctis q̃ igrediebant̃ templũ dñi. Et q̃dq̃d p̃ singulos dies ꝓducebãt i mĩsterio atq; obseruationibꝰ iuxt̃ diuisiões suas: sacerdotibꝰ p̃ familias et levitis. a vicesimo anno et sup̃ p̃ ordines et turmas suas. vniũsq; multitudini tã vxoribꝰ q̃ liberis eorũ vtriusq; sexus: fideliter cibi de bis q̃ sctificata fuerãt ꝑbebant̃. Sed et filiorũ aaron p̃ agros et suburbana vrbiũ singulaꝝ dispositi erãt viri q̃ partes distribuerent vniuerso sexui masculino: de sacerdotibꝰ et leuitis. Fecit q̃ eçechias vniuersa q̃ dixerꝰ. i oi iuda: operatusq; ẽ bonũ et rectũ et verũ coram dño deo suo. in vniuersa cultura misterij domus dñi iuxt̃ legẽ et cerimonias: volẽs requirere deũ suũ in toto corde suo. Fecitq; et prosperatus est.

XXXII

Post q̃ et huiuscemodi veritatẽ venit sennacherib rex assyrioꝝ. et ingressus iudã obsedit ciuitates munitas. volens eas capere. Qd̃ cum vidisset eçechias venisse. s. sennacherib et totum belli impetũ vertiq; irl̃m: inito cum principibus cõsilio virisq;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fortissimis ut obturarēt capita fontiū q̄ erāt ex̄ vrbem. ⁊ ꝟ oiuz ꝛecernente sniam ꝯgregauit plurimam multitudinē. ⁊ obturauerūt cunctos fontes. ⁊ riuū q̄ fluebat i medio ⁊re dicentes: Nle ꝛeniāt reges assyriozū. ⁊ inueniant aq̄rū abūdantiā. Edificauit q̄z agēs industrie cēm murū q̄ fuerat dissipat⁹. ⁊ extruxit turres ꝛesup. ⁊ forinsecus alterū murum. Instauraitq̄z mello i ciuitate dauid: ⁊ fecit vnīūsi generis armaturā ⁊ clypeos. Cōstituitq̄z p̄nciꝑes bellatoꝛ i exercitu: ⁊ cōuocauit vniuersos i platea porte ciuitat̄: ac locutus ē ad coꝛ eoꝛū dicēs: Virilit̄ agite ⁊ ꝑfortami nolite timē· nec paueat̄ regē assyrioꝝ ⁊ vniuersam multitudinē q̄ ē cū eo. Multo.n. plꝰ nobiscū sūt q̄ cū illo. Cū illo.n. est brachiū carneū: nobiscū dñs de⁹ nr̄ q̄ auxiliatoꝛ ē nr̄: pugnatq̄z ꝑ nobis. Confortatusq̄z est ꝑ plꝰ buiuscemodi ꝛbis ezechie regis iuda. Que postq̄ gesta sūt: misit sennacherib rex assyriorum seruos suos irl̄m (ipse.n. cū vniuerso exercitu obsidebat lachis) ad ezechiā regē iuda. ⁊ ad ēm p̄l̄m q̄ erat i vrbe dicens: Hec dic sennacherib rex assyrioꝝ. In q̄ bñtes fiducia· sedet̄ obsessi i irl̄m? Nū ezechias ꝛecepit vos ut tradat morti i fame ⁊ siti: affirmās q̄ dñs de⁹ vr̄ liberet vos de manu regis assyrioꝝ? Nunquid nō iste est ezechias qui destruxit excelsa illi⁹ ⁊ altaria. ⁊ p̄cepit iude ⁊ irl̄m dicēs: coꝛā altari vno adoꝛabitis. ⁊ in ipso cōburetis incēsū? An ignoꝛat̄ q̄ ego fecerim. ⁊ p̄res mei cūctis ⁊raꝝ pꝰlis? Nūq̄d ꝑualuerūt dij gētiū oiumq̄z ⁊raꝝ liberare regionē suam de manu mea? Quis est de vniuersis dijs gentiū q̄s vastauerūt p̄res mei q̄ potuerit eruere pꝰlm suū de manu mea: ut possit etiā de⁹ vester eruere vos de hac manu? Nō vos ḡ decipiat ezechias: nec vana psuasione deludat: neq̄z credat̄ ei. Si.n. null⁹ potuit de⁹ cūctaꝝ gentiū atq̄z regionū liberare pꝰlm suū de manu mea. ⁊ de manu patrum meoꝝū: ꝑ̄ter nec deus vester potit eruē vos de hac manu. Sz ⁊ alia multa locuti sūt p̄ui eius ꝯ dñm deū. ⁊ ꝯ ezechiā seruū ei⁹. Epl̄as q̄z scripsit plenas blasphemie i dñm deum irl̄: ⁊ locut⁹ ē adūsum eū. Sic dij gentiū cet̄arū nō potuerūt liberare pꝰlm suū de manu mea sic ⁊ deus ezechie eruē nō poterit pꝰlm suū de manu ista. Insup ⁊ clamoꝛe magno lingua iudaica ꝯ pꝰlm q̄ sedebat i muris irl̄m psonabat: ut terreret eos ⁊ caperet ciuitatē. Locutusq̄z ē ꝯ deū irl̄: sicut aduersū deos pꝰlorū ⁊re opa manuū hoiuz. Oꝛauerūt igit̄ ezechias rex ⁊ ysaias filius amos ꝓphetes aduersū hāc blasphemiā: ac vociferati sūt vsq̄z in celū. Et misit dñs ām̄elū suū: q̄ p̄cussit oēm virū robustū ⁊ bellatoꝛē. ⁊ p̄ncipē exercitus regis assyrioꝝ: reuersusq̄z est cū ignominia in ⁊rā suā. Cūq̄z ingressus esset domū dei sui: filij q̄ egressi fuerāt de vtero eius interfecerūt eū gladio. Saluauitq̄z dñs ezechiā ⁊ habitatoꝛes irl̄m de manu sennacherib regis assyrioꝝ: ⁊ de manu oiuz. ⁊ p̄stitit ei q̄tē p̄ circuitū. Multi etiam deferebant hostias ⁊ sacrificia dño in irl̄m. ⁊ munera ezechie regi iuda. Qui exaltat⁹ ē p⁹ h̄ coꝛā cūct̄ gētib⁹. In dieb⁹ illis egrotauit ezechias vsq̄z ad mortē: ⁊ oꝛauit dñm. Exaudiuitq̄z eū ⁊ dedit ei signū: sed nō iux̄ bñficia q̄ accepat retribuit: q̄a eleuatum ē coꝛ ei⁹. Et facta ē ꝯ eū ira. ⁊ ꝯ iudā ⁊ irl̄m. Humiliatusq̄z ē post ea eo q̄ exaltatū fuisset coꝛ ei⁹: tam ipse q̄ habitatoꝛes irl̄m: ⁊ idcirco nō venit sup eos ira dñi i dieb⁹ ezechie. Fuit aūt ezechias diues ⁊ iclyt⁹ valde: ⁊ thesauros sibi plīmos cōgregauit argēti auri ⁊ lapidis p̄cios·aromatū ⁊ armoꝛū vnīūsi generis. ⁊ vasoꝝ magni p̄cij: apothecas q̄z frumēti vini ⁊ olei ⁊ p̄sepia oiuz iumētoꝝ: caulasq̄z pecoꝛibus: ⁊ vrbes ser edificauit. Habebat quippe greges ouium ⁊ armēntoꝛū innumerabiles: eo q̄ dedisset ei dñs substantiā multā nimis. Ipse est ezechias q̄ obturauit supioꝛē fontē aq̄rū gyon. ⁊ auertit eas subt̄ ad occidentē vrbis dauid. In oibus opib⁹ suis fecit pspe q̄ voluit. Attn̄ in legatiōe p̄ncipū babylonis q̄ missi fuerāt ad eū· ut interrogaret de portento qđ acciderat sup terrā· dereliq̄t eum dñs: ut tēptaret̄ ⁊ nota fierēt oia q̄ erant in coꝛde eius. Reliq̄ aūt ꝛmonū ezechie ⁊ misericoꝛdiaꝝ eius· scripta sūt i visione ysaie· filij amos ꝓphe. ⁊ i libro regū iuda ⁊ isrl̄. Doꝛmiuitq̄z ezechias cū pꝛib⁹ suis. ⁊ sepelierūt eum supra sepulcꝛa filioꝝ dauid. Et celebrauit eius exequias vniuersus iuda. ⁊ omnes habitatoꝛes irl̄m: regnauitq̄z manasses filius eius p̄o eo.

XXXIII

Duodecim ānoꝝ erat manasses cū regnare cepisset. ⁊ q̄nq̄ginta q̄nq̄z annis regnauit i irl̄m. Fecit aūt malū coꝛā dño iux̄ abhominatiōes gentiū q̄s subuertit dñs coꝛā filijs isrl̄. ⁊ ꝯuersus istauravit excelsa que demolitus fuerat ezechias pr̄

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eius : cõstruxitq; aras baalim. ⁊ fecit lucos ⁊ adorauit oẽm militiã celi. ⁊ coluit eã. Edificauit q̃; altaria ī domo dñi de qua dixerat dñs. in irl̃m eritnomẽ meũ ī etemũ. Edificauit aũt ea cũcto exercitui celi. in duob⁹ atrijs dom⁹ dñi : transireq; fecit filios suos p ignẽ ī valle benhennon. Obseruabat somnia. sectabat auguria. maleficis artibus inseruiebat. Habebat secũ magos ⁊ incantatores : multaq; mala op̃at⁹ ẽ cora dño ut irritaret eũ. Sculptile q̃; ⁊ cõflatile signũ posuit in domo dñi de q̃ locut⁹ ẽ dñs ad dauid ⁊ ad salomonẽ filiũ ei⁹ dicẽs : In domo hac ⁊ ī irl̃m quã elegi de cũctis tribub⁹ isrl̃. ponã nomẽ meũ in sempiternũ. ⁊ mouere non faciã pedẽ isrl̃ de tra quã tradidi patribus eor : ita dũtaxat si custodierint facẽ q̃ p̃cepi eis cũctãq; legẽ ⁊ cerimonias atq; iudicia per manum moysi. Igit̃ manasses seduxit iudã ⁊ habitatores irl̃m ut facerẽt malum sup̃ ẽs gentes quas subuerterat dñs a facie filiorum isrl̃. Locutusq; est dñs ad eũ ⁊ ad pp̃lm illi⁹. ⁊ attẽdẽ noluerũt. Idcirco supinduxit eis p̃ncipes exercit⁹ regis assyrior : ceperũtq; manassen. ⁊ vinctum catẽnis atq; cõpedib⁹ duxerũt in babylonem. Qui postq̃; coangustat⁹ ẽ orauit dñm deum suũ. ⁊ egit pniam valde cora deo patrũ suor. Dep̃catusq; ẽ eũ ⁊ obsecrauit intẽte. ⁊ exaudiuit oronẽ ei⁹ : reduxitq; eũ irl̃m in regnum suũ. ⁊ cognouit manasses q̃ dñs ipse eẽt de⁹. Post hec edificauit murum ex̃ ciuitatẽ dauid ad occidentẽ gyon in q̃ valle ab introitu porte pisciũ per circuitũ vsq; ad ophel. ⁊ exaltauit illũ vehemẽter. Cõstituitq; p̃ncipes exercit⁹ in cũctis ciuitatib⁹ iuda munit̃. ⁊ abstulit deos alienos. ⁊ simulacr̃ de domo dñi : aras q̃; q̃s fecerat in monte dom⁹ dñi ⁊ in irl̃m. ⁊ p̃iecit oia extra vrbem. Porro ĩstauravit altare dñi. ⁊ ĩmolauit sup̃ illud victimas ⁊ pacifica ⁊ laudẽ : p̃cepitq; iude ut seruiret dño deo isrl̃. Attamẽ adh̃ pp̃ls imolabat ī excelsis dño deo suo. Reliq̃ aũt gestor manasse ⁊ obsecratio ei⁹ ad deũ suũ. ⁊ ỹba q̃; videntiũ q̃ loq̃bant̃ ad eũ ī noie dñi dei isrl̃. p̃tinentur in sermõib⁹ regũ isrl̃. Oratio q̃; ei⁹ ⁊ exauditio ⁊ cũcta pctã atq; p̃tẽpt⁹ : loca etiã in q̃b⁹ edificauit excelsa ⁊ fecit lucos. ⁊ statuas anteq̃ ageret pniam : scripta sũt in sermonib⁹ oçai. Dormiuit q̃; manasses cum p̃r̃b⁹ suis. ⁊ sepelierũt eũ ī domo sua. regnauitq; p eo fili⁹ ei⁹ amon. Vigintiduor ãnor erat amõ cũ regẽre cepisset. ⁊ duob⁹ ãnis regnauit in irl̃m. Fecitq; malũ ī ꝓspectu dñi sicut fecerat manasses p̃r ei⁹. ⁊ cũctis idolis q̃ manasses fuerat fabricatus. ĩmolauit atq; seruiuit. ⁊ non ẽ reueritus faciẽ dñi sicut reueritus ẽ manasses pat̃ ei⁹. ⁊ multo maiora deliq̃t. Cũq; coniurassent aduersus eũ serui sui. interfecerũt eũ in domo sua. Porro reliq̃ p̃pli multitudo cesis bis q̃ amon p̃cusserãt p̃stituit regẽ iosiam filiũ eius p eo.

Octo annor erat iosias cũ regnare cepisset. ⁊ triginta ⁊ vno ãno regnauit ī irl̃m. Fecitq; qd̃ erat rectũ ī conspectu dñi. ⁊ ambulauit in vijs dauid patris sui : nõ declinauit neq; ad dexteram neq; ad sinistrã. Octauo aũt anno regni sui cũ adh̃ eẽt puer. cepit q̃rere deũ patris sui dauid. ⁊ duodecimo ãno postq̃ regre cepat mũdauit iudã ⁊ irl̃m ab excelsis ⁊ lucis simulacrisq; ⁊ sculptilib⁹. Destruxerũtq; corã eo aras baalim. ⁊ simulacra q̃ supposita fuerãt demoliti sũt. Lucos etiam ⁊ sculptilia succidit atq; cõminuit. ⁊ super cumulos eorũ q̃ eis ĩmolare ꝓsueuerãt fragmenta dispersit Ossa p̃terea sacerdotũ ꝓbussit ī altarib⁹ idolor : mũdauitq; iudã ⁊ irl̃m : Sy ⁊ in vrbib⁹ manasse ⁊ ephraim ⁊ symeon vsq; neptalim cũcta subuertit. Cũq; altaria dissipasset ⁊ lucos ⁊ sculptilia contriuisset ī frusta. cũctaq; delubra demolit⁹ eẽt de vniuersa tra isrl̃. reuersus ẽ ī irl̃m. Igit̃ ãno octauodecio regni sui mũdata iam tra ⁊ tẽplo dñi. misit saphan filiũ eselie ⁊ maasiam p̃ncipẽ ciuitatis. ⁊ ioha filiũ ioachaz a cõmẽtarijs. ut ĩstaurarẽt domũ dñi dei sui. Qui venerũt ad helchiam sacerdotẽ magnũ. acceptaq; ab eo pecũia q̃ illata fuerat ī domũ dñi. ⁊ quã cõgregauerant leuite ⁊ ianitores de manasse ⁊ ephraī ⁊ vniuersis reliquijs isrl̃. ab oi q̃; iuda ⁊ beniamī ⁊ habitatorib⁹ irl̃m : tradiderũt in manibus eor q̃ p̃erant operarijs ī domo dñi ut ĩstaurarent tẽplũ. ⁊ ifirma q̃q; sarcirẽt. Artifici⁹ dederũt eã artificib⁹ ⁊ cemẽtarijs ut emerẽt lapides de lapicidinis ⁊ ligna ad cõmissuras edificij. ⁊ ad cõtignationẽ domorũ q̃s destruxerãt reges iuda. Qui fidelit̃ cuncta faciebãt. Erãt aũt p̃positi operantiũ iahath ⁊ abdias de filijs merari. ⁊ zacharias ⁊ mosollã de filijs caath. q̃ vrgebãt op⁹. oẽs leuite sciẽtes organis canẽ. Super eos ỹo q̃ ad diuersos vsus onera portabãt : erant scribe ⁊ mr̃i de leuit̃ ianitores. Cũq; efferrent pecuniã q̃ illata fuerat

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in tẽplũ dñi reꝛpperit helchias sacerdos librũ
legis dñi q datus fuerat ꝑ manũ moysi.ꝛ ait
ad saphan scribã.Librũ legis inueni i domo
dñi.Et tradidit ei. Atille intulit volumẽ ad
regẽ.ꝛ nũciauit ei dicẽs : Dia q dedisti i ma-
nu seruoꝝ tuoꝝ·ecce cõplent. Argentum qd
reptũ ẽ in domo dñi ꝯflauerũt : datũqꝫ ẽ ꝑfe-
ctis artificũ ꝛ diuersa opa fabricãtiũ.ꝑterea
tradidit mihi helchias sacerdos hunc librũ.
Que cũ rege pñte recitasset·audissetqꝫ ille
ꝟba legꝭ·scidit vestimẽta sua.ꝛ ꝑcepit helchie
ꝛ aichan filio saphan.ꝛ abdon filio micha-
saphan qꝫ scribe ꝛ asaie seruo regis dicens :
Ite ꝛ orate dñm ꝑ me ꝛ ꝑ reliquiꝭ isrl ꝛ iu-
da : sup vniuersis sermonibus libri istius q
reptus ẽ. Magnus.n.furor dñi stillauit sup
nos·eo qꝛ nõ custodierint pres nri verba dñi·
ut facerẽt oia que scripta sũt in isto volumie.
Abiit g helchias ꝛ hi qui simul a rege missi
fuerant ad oldan pphetẽ vxorem sellũ filij
thecuath·filij aras·custodis vestium·q habi-
tabat in irlm in secũda.ꝛ locuti sũt ei ꝟba q
sup narrauim⁹. At illa rndit eis : Hec dicit
dns deus isrl :Dicite viro q misit vos ad me:
Hec dicit dns: Ecce ego iducã mala sup lo-
cũ istũ ꝛ sup habitatores ei⁹ : cũctaqꝫ male-
dicta q scripta sũt in libro hꝫ·quẽ legerũt co-
rã rege iuda : qa dereliqrũt me ꝛ sacrificaue-
rũt diis alienis ut me ad iracũdiã puocarẽt
in cũctis opib⁹ manuũ suarũ. Idcirco stillabit
furor meus sup locũ istũ.ꝛ nõ extinguet. Ad
regẽ aũt iuda q misit vos ꝑ dño deprecãdo-
sic loqmini. Hec dic dns deus isrl. Qm audisti
ꝟba voluminis·atqꝫ emollitũ ẽ cor tuũ.ꝛ hu-
miliatus es i cõspectu dñi sup his q dicta sũt
ꝯ locũ hunc ꝛ habitatores irlm : reuerituſqꝫ
facie meã·scidisti vestimenta tua ꝛ fleuisti co-
rã me : ego qꝫ exaudiui te dic dns. Iã.n.col-
ligã te ad pres tuos.ꝛ infereris in sepulchrũ
tuũ in pace : nec videbũt oculi tui ẽ malum
qd ego inducturus sũ sup locũ istũ.ꝛ sup ha-
bitatores eius. Retulerũt itaqꝫ regi cũcta q
dixerat. At ille cõuocato vniuersis maiorib⁹
natu iuda ꝛ irlm· ascẽdit i domũ dñi : vnaqꝫ
ẽs viri iuda ꝛ habitatores irlm·sacerdotes
ꝛ leuite ꝛ cunct⁹ pplus a mimo vsqꝫ ad maxi-
mũ. Quib⁹ audientib⁹ in domo dñi legit rex
oia ꝟba voluminis.ꝛ stãs i tribunali suo·pe-
cussit fedus corã dño ut ãbularet p⁹ cũ.ꝛ cu-
stodiret precepta ꝛ testimonia ꝛ iustificatio-
nes ei⁹ i toto corde suo.ꝛ i tota aia sua: face-
retqꝫ q scripta sũt i volumine illo qd legerat.
Adiurauit qꝫ sup hoc ẽs q reperti fuerant in
irlm ꝛ beniamin.ꝛ fecerunt habitatores irlm
iuxt pactũ dñi dei patꝝ suoꝝ. Abstulit g iosi-
as cũctas abhominationes de vniuersis regio-
nibus filioꝝ isrl.ꝛ fecit ẽs q residui erant in
isrl seruire dño deo suo. Cũctis diebꝰ vite ei⁹
nõ recesserũt a dño deo patꝝ suoꝝ. XXXV
Fecit autẽ iosias in irlm pbase dño :
qd immolatũ ẽ qrtadecima die mẽsis
pmi. Et constituit sacerdotes in offi-
cijs suis : hortatusqꝫ ẽ eos ut ministrarẽt i do-
mo dñi. Leuitis qꝫ ad qrũ eruditionẽ ois isrl
scificabat dño·locutus ẽ. Ponite archã i san-
ctuario tẽpli·qd edificauit salomon filiꝰ da-
uid rex isrl. Nequaqꝫ eni eã vltra portabitis.
Nũc g ministrate dño deo vro ꝛ pplo eius isrl
ꝛ ꝑparate vos ꝑ domos ꝛ cognationes vras
in diuisionibus singuloꝝ sicut ꝑcepit dauid
rex isrl.ꝛ descripsit salomon filiꝰ eiꝰ.ꝛ ministra-
te in scũario ꝑ familias turmasqꝫ leuiticas.ꝛ
sanctificati immolate pbase. Frẽs etiã vros ut
possint iuxt ꝟba q locutus ẽ dñs i manu moy-
si facẽ·ꝑparate. Dedit ꝑterea iosias oi pplo q
ibi fuerat iuentꝰ i sollẽnitate pbase·agnos ꝛ
hedos de gregib⁹ ꝛ reliq pecoꝝ trigita milia·
boum qꝫ tria milia. Hec de regꝭ vniuersa sub-
stantia. Duces qꝫ eius sponte qd vouerãt ob-
tulerũt tã pplo qꝫ sacerdotib⁹ ꝛ leuitis. Porro
helchias ꝛ çacharias ꝛ iehihel principes do-
mus dñi dederunt sacerdotibus ad faciendũ
pbase·pecora cõmixtim duo milia sexcenta.ꝛ
boues trecentos. Chonenias autẽ ꝛ semeias
etiã ꝛ nathanahel frẽs eius·necnõ asabias ꝛ
iahihel ꝛ ioçabad pncipes leuitaꝝ·dederunt
ceteris leuitis ad celebrãdũ pbase·qnqꝫ milia
pecoꝝ.ꝛ boues qngentos. Preparatũqꝫ ẽ mi-
nisterũ ꝛ steterunt sacerdotes in officio suo.
Leuite qꝫ in turmis iuxt regꝭ imperũ.ꝛ immola-
tũ ẽ pbase. Aspserũtqꝫ sacerdotes manꝰ su-
as sanguine.ꝛ leuite detraxerũt pelles holo-
caustoꝝ.ꝛ separauerũt ea ut darẽt ꝑ domos ꝛ
familias singuloꝝ.ꝛ offerrent dño sicut scri-
ptũ ẽ in libro moysi. De bob⁹ qꝫ fecerũt similiter
Et assauerunt pbase sup ignẽ: iuxt qd in lege
scriptũ est. Pacificas ꝟo hostias coxerũt in le-
betis ꝛ cacabis ꝛ ollis.ꝛ festinato distribue-
rũt vniuerse plebi : sibi autem ꝛ sacerdotibus
postea parauerũt. Nã i oblatiõe holocauste ꝛ
adipũ vsqꝫ ad noctem sacerdotes fuerunt
occupati : vnde ꝛ leuite sibi ꝛ sacerdotibus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

filijs aaron parauerunt nouissimis. Porro cātores filij asaph stabāt i ordine suo: iuxta ꝓceptū dauid ⁊ asaph ⁊ eman ⁊ ydithun ꝓphetaꝝ regis dauid. Janitores vo p portas singulas obseruabant: ita ut nec pūcto qdē discederēt a misterio. Quāobrē ⁊ frēs eorū leuite parauerūt eis cibos. Dis igit culta dñi rite cōpleta ē i die illa: ut facerēt phase. ⁊ offerrēt holocausta sup altare dñi: iuxt ꝓceptū regis iosie. Fecerūtq filij isrl qui repti fuerāt ibi phase i tpe illo ⁊ sollēnitatē azimoꝝ septē dieb⁹. Nō fuit phase sicut huic i isrl a diebus samuelis pphete: nec qsq de cūctis regib⁹ isrl fecit phase sic iosias sacerdotib⁹ ⁊ leuitis ⁊ oi iude ⁊ isrl q rept⁹ fuerat ⁊ habitātibus in irlm. Octauo decimo āno regni iosie hoc phase celebratū ē. Postq instauauerat iosias tēplū: ascendit nechao rex egypti ad pugnandū i carchamis iuxt eufratē. ⁊ pcessit in occursū ei⁹ iosias. At ille missis ad eū nūcijs ait: Quid mihi ⁊ tibi rex iuda? Nō aduersū te hodie venio: sed pro alia pugno domū: ad quā me deus festinato ire ꝓcepit. Desine aduersū deū facē q mecū est: ne interficiat te. Noluit iosias reuerti: sed ꝓpauit ꝯ eū bellum: nec acquieuit sermonib⁹ nechao ex ore dei: vexq pretit ut dimicaret in cāpo mageddo. Ibiq vulnerat⁹ a sagittarijs dixit pueris suis. Educite me de plio: quia opido vulneratus sum Qui trāstulerūt eū de curru in alterū currū q seqbat eū more regio. ⁊ asportauerūt eū in irlm. Mortu⁹q ē ⁊ sepult⁹ i mausoleo patꝝ suoꝝ. ⁊ vniuersus iuda ⁊ irlm luxerūt eum: hieremias maxime: cui⁹ oēs cantores atq cātatrices vsq in psentē diē lamētatiōes sup iosiam replicāt. ⁊ q̄si lex obtinuit in isrl. Ecce scriptū est i lamētatiōib⁹. Reliq aūt sermonū iosie ⁊ misericordiaꝝ ei⁹ que lege ꝓcepta sūt dñi: opa q̄ illi⁹ pma ⁊ nouissima: scripta sūt in libro regū iuda ⁊ isrl. XXXVI

Qlit ꝯ pplus tre ioachaz filiū iosie. ⁊ cōstituit regē p pre suo in irlm. Vigintitriū ānoꝝ erat ioachaz cū regnare cepisset. ⁊ trib⁹ mēsib⁹ regnauit in irlm Amouit aūt eū rex egypti cū venisset i irlm. ⁊ cōdēnauit tra centū talentis argēti ⁊ talēto auri. Constituitq p eo regē eliachim fratrē ei⁹ sup iudam ⁊ irlm. ⁊ vtit nomen eius ioachim. Ipsū vo ioachaz tulit secū. ⁊ adduxit i egyptū. Vigintiq̄nq ānoꝝ erat ioachim cū regē re cepisset. ⁊ vndeci ānis regnuit in irlm. Fecitq malū cora dño deo suo. Contra huic ascēdit nabuchodonosor rex chaldeorum. ⁊ vinctū catenis duxit in babylonē: ad quā ⁊ vasa dñi trāstulit. ⁊ posuit ea in templo suo. Reliq aūt vbor ioachim ⁊ abhominationū ei⁹ q̄s opat⁹ ē. ⁊ q̄ inuenta sūt i eo: cōtinent in libro regū iuda ⁊ isrl. Regnauit āt ioachin filius ei⁹ ꝓ eo. Octo ānoꝝ erat ioachin cū regnare cepisset. ⁊ trib⁹ mēsib⁹ ac decē diebus regnauit i irlm: fecitq malū in cōspectu dñi. Cūq āni circulus volueret: misit nabuchodonosor rex nūcios: q ⁊ adduxerūt eū in babylonē: asportatq sil preciosissimis vasis domus dñi. Regē vo ꝓstituit sedechiā patruū ei⁹ sup iudā ⁊ irlm. Viginti ⁊ vni⁹ anni erat sedechias cū regnare cepisset. ⁊ vndecim annis regnauit in irlm. Fecitq malū in oculis dñi dei sui: nec erubuit facie hieremie pphete loquētis ad se ex ore dñi. A rege q̄q nabuchodonosor recessit qui adiurauerat eū p deū. ⁊ indurauit ceruice suā ⁊ cor ut nō reuerteret ad dñm deū isrl. Oēs ⁊ vniuersi pncipes sacerdotū ⁊ pplus puaricati sūt iniq iuxt vniuersas abhominatiōes gentiū. ⁊ polluerunt domū dñi quā scificauerat sibi in irlm. Mittebat aūt dns deus patrū suoꝝ ad illos p manū nūcioꝝ suoꝝ de nocte ꝓsurgens ⁊ q̄tidie cōmonēs: eo q parcēt pplo ⁊ habitaculo suo. At illi subsannabant nūcios dei. ⁊ quipendebāt sermones ei⁹: illudebātq prophetis: donec ascenderet furor dñi in pplm ei⁹. ⁊ esset nulla curatio Adduxit n. sup eos regē chaldeoꝝ. ⁊ interfecit iuuenes eoꝝ gladio in domo scūarij. Nō est miserat⁹ adolescētis ⁊ virginis ⁊ senis nec decrepiti q̄dē: sed oēs tradidit i manib⁹ ei⁹. vniuersa q̄ vasa dom⁹ dñi tā maiora q̄ minora. ⁊ thesauros tēpli ⁊ regis ⁊ pncipū trāstulit i babylonē. Incenderūt hostes domū dei: destruxerūtq murū irlm. Vniuersas turres cōbusserūt. ⁊ q̄cq̄d pciosū fuerat demoluti sūt. Si q̄s euaserat gladiū: ductus in babylonē seruiuit regi ⁊ filijs ei⁹: donec imperaret rex psarū. ⁊ cōpleret sermo dñi ex ore hieremie ⁊ celebraret tra sabbata sua. Cūctis enī diebus desolationis egit sabbatū: vsq dum cōplerent septuagita āni. Anno aūt pmo cyri regis psaꝝ ad explēdū sermonē dñi quē locut⁹ fuerat p os hieremie: suscitauit dns spiritū cyri regis persarū: q iussit predicari in vniuerso regno suo: etiā p scripturā dicens: Hec dicit cyrus rex persarū. Oia regna terre dedit mihi dns

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛeus celi.ꝛ ipse ꝓcepit mihi ut edificarē ei domū in irl̄m q̄ est in iudea. Quis ex vobis est in oi ꝑp̄lo eius? Sit dñs ꝛeus suus cū eo ꝛ ascendat.

Explicit liber Dabreiamin siue Paralipomenon secundus. Incipit oro manasses regi iuda cū captus teneretur in babylone.

DOmine ꝛeus oipotēs patrū nr̄oꝝ abꝛaba ysaac ꝛ iacob ꝛ semi eoꝝ iusto·q̄ fecisti celū ꝛ t̄rā cū oi oꝛnatu eoꝝ: q̄ signasti mare ꝙbo ꝓceptitui: q̄ cōclusisti abyssū ꝛ signasti t̄ribili ꝛ laudabili noi tuo·quem oēs pauent ꝛ tremūt a vultu ꝙtutis tue. ꝛ insustentabilis ira sup pctōꝛes cōminatiōis tue: īmensa ꝙo ꝛ inuestigabilis misericoꝛdia ꝓmissionis tue: qm̄ tu es dñs altissim⁹ sup oēm t̄rā lōganimis ꝛ multū misericoꝛs ꝛ pnitēs sup malicia hoiuꝫ. Tu aūt dñe ſm bonitatē tuā ꝓmisisti pniam remissionis pctōꝝ. ꝛ tu ꝛe⁹ iustoꝛū·nō posuisti penitētiā iustis·abꝛaba ysaac ꝛ iacob·bis qui tibi nō ꝛeccauerūt: qm̄ ꝛeccaui sup numerū arene maꝛ·multiplicate sunt iniq̄tates mee· incuruat⁹ sū multo vinculo ferri. ꝛ nō est respiratio mihi: q̄a excitaui iracundia tuam ꝛ malū coꝛā te feci statuens abhominatiōes ꝛ multiplicās offensiōes. Et nūc flecto genua coꝛdis mei: ꝑcans ad te bonitatē dñe. ꝛeccaui dñe ꝛeccaui. ꝛ iniquitatē meā agnosco ꝛeto rogās te dñe remitte mihi remitte m̄: ne simul ꝑdas me cū iniq̄tatib⁹ meis: neq; in ētnū reserues mala mihi: q̄a indignū salua bis me ſm magnā mīam tuā. ꝛ laudabo te sp oib⁹ dieb⁹ vite mee: qm̄ te laudat ois virt⁹ celoꝝ. ꝛ tibi ē gloria i secula seculoꝝ amen.

Explicit oro manasses regi iuda. Incipit ꝓfatio bti hieronymi ꝑbyti in librū Esdre.

ITrū difficili⁹ sit facere quod poscitis·an negare: necdum statui. Nā vobis aliq̄d iꝛrantib⁹ ānuere sentētie est. ꝛ magnitudo oneris impositi ita ceruices ꝓmit: ut añ sub fasce ruendū sit q̄ leuandū. Accedūt ad b̄ inidoꝝ studia·q̄ ē q̄ scribūn⁹ reꝑhendēdū putāt. Et interdū cōtra se ꝓscia repugnante publice lacerant q̄ occulte legūt·intantū ut clamare cōꝑllar ꝛ dicē: Dñe liba aiam meā a labijs iniq̄s: ꝛ a lingua dolosa. Tertiā ān⁹ ē q̄ sp scribit⁹ atq; rescribit⁹ ut esdre libꝛū ꝛ hester vob ꝛe hebꝛeo trāsferā·q̄si nō habeat⁹ greca ꝛ latina volumia·aut q̄cq̄d illud ē q̄ a nobis vertit nō stati ab oib⁹ ꝙspuendū sit. Frustra aūt (ut ait q̄dā) niti neq; aliud fatigādo nisi odiū q̄rere: extreme ꝛemētie est. Itaq; obsecro vos mi dommon ꝛ rogatiane carissimi: ut ꝑuata lectione contēti libꝛos nō efferat⁹ i publicū: nec fastidiosis cibos ingeratis: vitetisq; eoꝝ supciliū qui iudicare tm ꝛe alijs. ꝛ ipsi facere nihil nouerūt. Si q̄ aūt fratꝝ sūt q̄b⁹ nr̄a nō displicent·his tribuatis exēplar: ām onētes ut hebꝛea noia q̄ꝝ grandis in h̄ volumie copia ē: distincte ꝛ p̄ intervalla trāscribāt. Nihil eni ꝑderit emendasse librū nisi emēdatio librarioꝝ diligētia ꝓseruet. Nec quēq̄ moueat q̄ vn⁹ a nobis liber edit⁹ ē·nec apocryphoꝝ tertij ꝛ q̄rti libri sonijs ꝛelecteť: q̄a ꝛ apud hebꝛeos esdre neemieq; sermōes in vnū volumē coartanť. ꝛ q̄ nō habēť apud illos·nec ꝛe vigintiq̄tuoꝛ semib⁹ sūt ꝑcul abijciēda. Si q̄s aūt septuagita vobis opposuerit int̄ꝓetes·q̄ꝝ exēplaria varietas ipsa lacerata ꝛ euersa ꝛemonstrat: nec pōt vtiq; verū asseri q̄d diuersū ē: mittite eū ad euāgelia i q̄b⁹ multa ponūť q̄si ꝛe veteri testamēto q̄ apud septuaginta int̄ꝓetes nō habēť: ꝛelut illud·q̄m̄ naçare⁹ vocabit. ꝛ ex egypto vocaui filiū meū. ꝛ videbunt in quē cōpūxerūt·multaq; alia·que latioꝛi opi reseruam⁹. ꝛ q̄rite ab eo vbi scripta sunt. Cūq; ꝓferre non potuerit: vos legite ꝛe bis exēplarib⁹ q̄ nup a nobis edita maledicoꝛū q̄tidie linguis ꝓfodiūť. Sz ut ad cōꝑdiū ꝛeniā: certe q̄ illatur⁹ sū eq̄ssimū ē. Edidi aliq̄d q̄d nō habēť in greco·aut alibi habēť q̄ a me ꝙsū ē. Quid int̄ꝓetē laniāt? Int̄rogēt hebꝛeos. ꝛ ipsis auctoꝛib⁹·trāslatiōi mee ul̄ arrogēt ul̄ ꝛerogēt fidē. Porro aliud est·si clausis q̄d oī oculis mihi volūt maledicere: ꝛ nō imitanť grecoꝝ studiū ꝛ ꝛeniuolentia: q̄ post septuaginta trāslatoꝛes iā ꝛpi euāgelio coꝛuscāte iudeos ꝛ hebionitas legi veteris int̄ꝓetes· aq̄lā videlz ꝛ symachū. ꝛ theodotionē. ꝛ curiose legūt. ꝛ p̄ origenis laboꝛem i exaplois ecclesijs ꝛedicarūt. Quāto magis latini gratiꝰ esse ꝛeberent·q̄ exultantē cernerēt gretiā a se aliq̄d mutuari? Primū.n. magꝝ sūptuū est ꝛ infinite difficultat̄·exēplaria posse bꝛe oia·

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛinde etiã qui h uerint. ⁊ hebꝛei sermõis ignari sũt· magis errabũt: ignoꝛantes quis e multis veri⁹ diꝛerit. Qd etiã sapientissimo cuidã nup apud gꝛecos accidit ut unꝛerdum scripture sensũ relinquens: vniuscuiuslibet interpꝛetis seqꝛet errorẽ. Nos autẽ q̃ hebꝛee lingue saltẽ paruã habem⁹ sciam. ⁊ latinus nobis vtcũq; sermo nõ ꝛeest. ⁊ ꝛe alijs magꝭ possum⁹ iudicare. ⁊ ea q̃ ipsi itelligim⁹ in nr̃a lingua pꝛomere. Itaq; licz hydra sibilet· victoꝛq; synon incẽdia iactet· nũq̃ meũ iuuãte xp̃o silebit eloquiũ: etiã p̃ersa lingua balbutiet. Legant q̃ volunt: qui nolunt abijciant. Euentilent apices: hãs calũnient. Magis vr̃a caritate pꝛocaboꝛ ad studium: q̃ illoꝝ ꝛetractione ⁊ odio ꝛeterreboꝛ.

Explicat p̃fatio. Incipit liber Esdre pꝛimus. Caplm I

In anno pꝛi/mo cyri regis pꝛsaꝝ ut cõpleret ꝛbũ dñi ex oꝛe hieremie· suscitauit dñs spiritũ cyri regis pꝛsaꝝ. ⁊ trãsduxit voceꝫ i oĩ regno suo· etiã p scripturã· dicẽs: Hec dicit cyrus rex pꝛsaꝝ. Oia regna tꝛe ꝛedit mihi dñs ꝛeus celi. ⁊ ipse p̃cepit mihi ut edificarẽ ei domũ i irl̃m: q̃ ẽ i iudea. Quis ẽ i vobis ꝛe vniuerso ꝓp̃lo ei⁹? Sit dñs illi⁹ cũ eo. Ascẽdat i irl̃m q̃ est in iudea. ⁊ edificet domũ ꝛei isrl̃: ipse ẽ ꝛe⁹ q̃ ẽ in irl̃m. Et cẽs reliq̃ i cũctis loc̃ vbicũq; habitãt adiuuẽt eũ viri ꝛe loco suo· argẽto ⁊ auro ⁊ substãtia ⁊ pecoꝛib⁹: excepto qd̃ voluntarie offerũt tẽplo ꝛei qd̃ est in irl̃m. Et surrexerũt p̃ncipes patrũ ꝛe iuda ⁊ beniamin ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ omnis cui⁹ suscitauit ꝛe⁹ spm̃ ut ascẽderet ad edificãdũ tẽplũ dñi qd̃ erat in irl̃m. Vniuersiq; q̃ crãt i circuitu adiuuerũt man⁹ eoꝝ i vasis argenteis ⁊ aureis· in substãtia ⁊ iumẽtis· in supꝛellectili· exceptis his q̃ spõte obtulerant. Rex q̃; cyrus ꝓtulit vasa templi dñi que tulerat nabuchodonoſoꝛ ꝛe irl̃m· ⁊ posuerat ea in tẽplo ꝛei sui. Pꝛotulit autẽ ea cyrus rex psarũ p manũ mitridatis filij gaçabar· ⁊ ãnumerauit ea sasabasar ꝓncipi iude. ⁊ hic est numerus eoꝝ. Phiale auree triginta· phiale argentee mille· cultri vigitin ouẽ· cyphi aurei triginta cyphi argentei secundi quadringẽti ꝛecem: vasa alia mille. Oia vasa aurea ⁊ argẽtea q̃nq; milia q̃dringẽta. Vniuersa tulit sasabasar: cũ his qui ascẽdebãt ꝛe trãsmigratiõe babylonis in irl̃m.

II

Hi sũt aũt ꝓuincie filij q̃ ascẽderunt ꝛe captiuitate quã transtulerat nabuchodonoſoꝛ rex babylonis i babylonẽ. ⁊ reuersi sunt in irl̃m ⁊ iudeã· vnus/q̃sq; i ciuitatẽ suã· q̃ ꝛenerũt cũ zoꝛobabel ⁊ iesua neemia saraia rahelaia mardocbai bel san mespbar begual reum baana. Numerus viroꝝ ppli isrl̃. Filij pbares: duo milia cẽtũ septuagitaduo. Filij aretbi: septigẽti septuagintaq̃nq;. Filij gersepbatia: trecenti septuagintaq̃nq;. Filij sapbacia: trecẽti septuagintaduo. Filij area: septingẽti septuagitaq̃nq;. Filij phꝛetmoab filioꝝ iosue: octigẽti. ⁊ ioab duo milia octingẽti duodecim. Filij belam: mille ducenti q̃nq̃gintaq̃tuoꝛ. Filij zetbua: nongẽti q̃dragintaq̃nq;. Filij zacbai: septingẽti sexaginta. Filij bani: sexcẽti q̃draginta duo. Filij bebai: sexcenti vigintitres. Filij açgad: mille ducẽti vigintiduo. Filij adonicam: sexcẽti sexagintasex. Filij beguai: duo milia q̃nq̃gintasex. Filij adin: quadringenti q̃nq̃gintaq̃tuoꝛ. Filij athꝛ qui erant ex eze/chia: nonagintaocto. Filij besai: trecenti vigintitres. Filij iozа: cẽtũ duodeci. Filij asem ducẽti vigititres. Filij gebbar: nongẽti q̃nq; Filij bethleem: centũ vigintitres. Viri nethupba: q̃nq̃gintasex. Viri anathot: centũ vigintiocto. Filij açmauetb: q̃dragitaduo. Filij cariatbiarim: cepbira ⁊ berotb: septingẽti q̃dragitatres. Filij rama ⁊ gabaa: sexcẽti vigintivn⁹. Viri machmas: cẽtũ vigintiduo. Viri bethel ⁊ bai: ducẽti vigintres. Filij nebo: q̃nq̃guntaduo. Filij megbis: cẽtũ q̃nquagintasex. Filij belam alterius: mille ducẽti q̃nq̃gintaquatuoꝛ. Filij arim: trecẽti viginti. Filij lodadin ⁊ ono: septingenti vigintiq̃nq;. Filij biericbo: trecenti q̃draginta q̃nq;. Filij senaa: tria milia sexcẽti trigita. Sacerdotes. Filij iadaia i ꝛomo iesue: nongẽti septuagintatres. Filij emmer: mille q̃nq̃gintaduo. Filij pbessur: mille ducẽti quadragintasept̃e. Filij arim: mille ꝛe cẽ ⁊ sept̃e. Leuite. Filij iesue ⁊ sedmibel filioꝝ odeuie: septuagitaq̃tuoꝛ. Cãtoꝛes. Filij asapb: cẽtũ vigintiocto. Filij ianitoꝛũ. Filij sellum· filij atber· filij telmon· filij accub· filij atita· filij

p z

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſobai:vniuerſi cētū trigītanouē.Natbinnei:
Filij ſia·filij aſupba·filij tebbaotb·filij ce-
ros·filij ſiaa·filij pbadon·filij lebana·filij
agaba·filij accub·filij agab·filij ſelmai·filij
anan·filij gaddel·filij gaer·filij raabia·filij
raſin·filij nectoda·filij gaçem·filij açec·filij
pbaſea·filij beſee·filij aſemaa·filij munim.
filij nepbuſim·filij becbue·filij acupba·filij
açur·filij beſlutb·filij maida·filij arſa·filij
bercos·filij ſiſara·filij tbema·filij naſia·filij
atbupba·filij ſeruoꝝ ſalomonis·filij ſotbai·
filij ſopbereth·filij pbaruda·filij iala·filij
dercon·filij geddel·filij ſapbata·filij atbil·fi-
lij pdocereth qui erāt de aſebaim·filij amim.
Oēs natbinnei ⁊ filij ſeruoꝝ ſalomōis:tre-
centi nonagintaduo.Et bi q̄ aſcenderūt de
thelmala·thelarſa·cherub ⁊ don ⁊ mer.⁊ nō
potuerūt indicare domū patrū ſuoꝝ ⁊ ſemen
ſuū·vtꝝ ex iſrl'eſſent·filij dalaia·filij thobia·
filij nechoda:ſex cēti q̄nq̄gintaduo.Et de fi-
lijs ſacerdotū·filij iobia·filij accos·filij ber-
çellai qui accepit de filiab⁹ berçellai galaa-
ditis vxorem.⁊ vocat⁹ eſt noie eoꝝ.hi que-
ſierūt ſcripturā genealogie ſue.⁊ nō inuene-
rūt.⁊ eiecti ſunt de ſacerdotio.Et dixit atber-
ſatha eis ut nō comederēt de ſcō ſcōꝝ donec
ſurgeret ſacerdos doctus atq; pfectus.Dis
multitudo q̄ſi vn⁹ q̄dragītaduo milia trecē-
ti ſeptuaginta: exceptis ſeruis eoꝝ ⁊ ācillis
q̄rant ſeptē milia trecēti triginta ſeptē.⁊ in
ipſis cantores atq; cātatrices ducēti.Equi
eoꝝ ſexcēti trigitaſex: muli eoꝝ ducēti qua-
dragintaq̄nq;:cameli eoꝝ q̄drungēti trigin-
taq̄nq;: aſini eoꝝ ſex milia ſeptingēti vigīti.
Et de pncipib⁹ patrū cū ingrederenť tēplū
dñi qđ ē irl'm: ſpōte obtulerūt in domū dei
ad extruendā eam in loco ſuo. Scōm vires
ſuas dederunt impensas opis·auri ſolidos
q̄draginta milia ⁊ mille: argēti mnas q̄nq;
milia.⁊ veſtes ſacerdotales cētū.Habitaue-
rūt q̄ ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ de pplo ⁊ cātores
⁊ ianitores ⁊ natbinnei in vrbib⁹ ſuis: vni-
verſus q; iſrl' in ciuitatib⁹ ſuis. III

Amq; venerat mēſis ſeptim⁹.⁊ erāt
filij iſrl' in ciuitatib⁹ ſuis. Cōgregat⁹
eſt q̄ pplus q̄ſi vir vn⁹ in irl'm.⁊ ſur-
rexit ioſue fili⁹ ioſedech ⁊ frēs ei⁹ ſacerdotes
⁊ çorobabel fili⁹ ſalatbiel ⁊ frēs ei⁹.⁊ edifica
uerunt altare dei iſrl': ut offerrent in eo holo-
cauſtomata·ſicut ſcriptū ē i lege moyſi viri
dei. Collocauerūt aūt altare dei ſuper baſes
ſuas de terrētib⁹ eos p circuitū pplis erarū.
obtulerūt ſup illud holocauſtū dño mane ⁊
veſpe.Fecerūtq; ſollēnitatē tabernaculoꝝ ſic
ſcriptū eſt ⁊ holocauſtū diebus ſingulis per
ordinē ſm̄ pceptū opus dei i die ſuo.⁊ p⁹ hec
holocauſtū iuge tā i kalēdis q̄ in vniuerſis
ſollēnitatib⁹ dñi q̄ erāt ꝓſecrate.⁊ in oibus i
q̄b⁹ vltro offerebať mun⁹ dño. A primo die
menſis ſeptimi: cepерunt offerre holocauſtū
dño. Porro templū dei nondū fūdatū erat.
Dederūt āt pecunias latomis ⁊ cemētarijs:
cibū q̄q; ⁊ potū ⁊ oleū ſidonijs tyrijſq; ut de-
ferrēt ligna cedrina de libano ad mare iop-
pen: iuxť qđ pcepat cyr⁹ rex pſarum eis. Anno
aūt ſecūdo aduent⁹ eoꝝ ad tēplū dei in irl'm
mēſe ſecūdo cepерunt çorobabel fili⁹ ſalatbi-
el.⁊ ioſue fili⁹ ioſedech ⁊ reliq̄ de fratrib⁹ eoꝝ
ſacerdotes ⁊ leuite.⁊ oēs q̄ venerāt de capti-
uitate i irl'm.⁊ conſtituerūt leuitas a viginti
annis ⁊ ſupra·ut vrgerēt op⁹ dñi. Stetitq;
ioſue ⁊ filij ei⁹ ⁊ frēs ei⁹·cedmibel ⁊ filij ei⁹ ⁊
filij iuda q̄ſi vir vn⁹ ut inſtarēt ſup eos q̄ fa-
ciebāt op⁹ i tēplo dei: filij enadab ⁊ filij eorū
⁊ frēs eoꝝ leuite.Fūdato igiť a cementarijs
tēplo dñi·ſteterunt ſacerdotes in ornatu ſuo
cum tubis.⁊ leuite filij aſapb i cymbalis ut
laudarēt deū p man⁹ dauid regis iſrl'.Et ꝓci-
nebāt i hymnis ⁊ ꝓfeſſione dño q̄m bonus:
q̄m in eternū mia ei⁹ ſup iſrl'.Omis q; pplus vocife
rabať clamore magno i laudādo dñm·eo q;
fūdatū eēt tēplū dñi. Plurimi etiā de ſacer-
dotib⁹ ⁊ leuitis ⁊ pncipes patꝝ ⁊ ſeniores q̄
viderāt tēplū pus cū fūdatū eēt.⁊ hoc tēplū:
i oculis eoꝝ flebāt voce magna.⁊ multi vo-
ciferātes in letitia eleuabāt voce: nec pote-
rat q̄ſq; agnoſcē voce clamorꝫ letātiū.⁊ voce
fletꝫ pplī. Cōmixtim.n.pplus vociferabať cla-
more magno.⁊ vox audiebať ꝓcul. IIII

Audierūt aūt hoſtes iude ⁊ filij
q̄a filij captiuitatis edificarēt tēplū
dño deo iſrl'.⁊ accedētes ad çorobā
bel ⁊ ad pncipes patrū·dixerūt eis: Edifice-
mus vobiſcū·q̄a ita ut vos q̄rim⁹ deū vrm.
Ecce nos imolauimus victimas a dieb⁹ aſ-
ſoraddan regis aſſur·q̄ adduxit nos huc. Et
dixit eis çorobabel ⁊ ioſue ⁊ reliq̄ pncipes
patꝝ iſrl'.nō ē nob ⁊ vobis ut edificem⁹ do-
mū deo nro:ſ nos ipſi ſoli edificabimus deo
nro:ſicut pcepit nobis cyr⁹ rex pſarum.Factū ē
igiť ut pplus terre iperet manib⁹ pplī iude.⁊
turbaret eos in edificando. Conduxerūt q̄

aduersus eos cōsiliatores ut destrueret consiliū eoꝝ oib⁹ diebus cyri regis persaꝝ ⁊ vsq; ad regnū darij regis persaꝝ. In regno autē assueri ipse ē artaxerxes: in ꝓncipio regni ei⁹ scripserunt accusationē aduersus habitatores iude ⁊ irlm. Et i dieb⁹ artaxerxis scripsit besellam mitridates ⁊ thabeel ⁊ reliqui qui erāt in cōsilio eoꝝ ad artaxerxem regē psaꝝ. Epla aūt accusatiōis scripta erat syriace. ⁊ legebat sermōe syro. Reum beeltheem ⁊ samsai scriba scripserūt epistolā vnā de irlm artaxerxi regi huiuscemōi. Reum beeltheem ⁊ samsai scriba ⁊ reliqui cōsiliatores eorū. dynei ⁊ apharsathei. tharpbalei. arphasei. berchuci. babylonij. susannacbei. dyei ⁊ elamite. ⁊ ceti de gētib⁹ q̄s trāstulit assennapbar magn⁹ ⁊ gloriosus. ⁊ habitare eas fecit i ciuitatib⁹ samarie. ⁊ i reliq̄s regiōib⁹ trāsflumē in pace. Hoc ē exēplar eple quā miserunt ad eū. Artaxerxi regi: serui tui viri q̄ sūt trāsfluuiū salutē dicūt: Notū sit regi: q̄a iudei q̄ ascenderūt a te ad nos venerūt i irlm ciuitatē rebellē ⁊ pessimā: quā edificāt extruentes muros eius. ⁊ parietes cōponentes. Nunc igit notū sit regi: q̄a si ciuitas illa edificata fuerit ⁊ muri ei⁹ instaurati. tributū ⁊ vectigal ⁊ ānuos reddit⁹ nō dabunt. ⁊ vsq; ad reges hōnora ꝓueniet. Nos ꝯ memores salis q̄ in palatio comedim⁹. ⁊ q̄a lesiones regis vidē nepbas ducim⁹: idcirco misim⁹ ⁊ nūciauim⁹ regi ut recēseas i libri bistoriaꝝ patꝝ tuoꝝ. ⁊ inuenies scriptū i cōmētarijs. ⁊ scies q̄m vrbs illa vrbs rebellis ē ⁊ nocēs regib⁹ ⁊ puincijs ⁊ bella cōcitant in ea er diebus antiq̄s: quā obrē ⁊ ciuitas illa destructa est. Nūciam⁹ nos regi: q̄m si ciuitas illa edificata fuerit ⁊ muri ipsi⁹ instaurati: possessionē trāsfluuiū nō habebis. Uerbū misit rex ad reum beeltheem ⁊ samsai scribā. ⁊ ad reliq̄s qui erāt in ꝓsilio eoꝝ habitatores samarie ⁊ ceteri trāsfluuiū. salutē dicēs ⁊ pacē. Accusatio quā misistis ad nos. manifeste lecta ē corā me. ⁊ a me ꝓceptū est. ⁊ recēsuerūt: inuenerūtq; q̄m ciuitas illa a dieb⁹ antiq̄s aduersū reges rebellat. ⁊ seditiōes ⁊ plia ꝓcitāt in ea. Nā ⁊ reges fortissimi fuerunt in irlm q̄ ⁊ dñati sūt oi regioni que transfluuiū est. Tributū q̄ ⁊ vectigal ⁊ reddit⁹ accipiebāt. Nūc ꝯ audite siniam. Prohibeat viros illos ut vrbs illa non edificet: donec si forte a me iussū fuerit. Uidete ne negligenter ipleatis ⁊ paulati crescat malū ꝛ reges. Itaq; exēplū edicti artaxerxis regi lectū ē corā reum beeltheem ⁊ samsai scriba ⁊ consiliarijs eoꝝ. Et abierūt festini in irlm ad iudeos. ⁊ prohibuerūt eos in brachio ⁊ robore. Tūc intermissū est op⁹ dom⁹ dñi i irlm. ⁊ nō fiebat vsq; ad annū secūdū regni darij regis persarū.

V

Prophetauerūt aūt aggeus ppha ⁊ çacharias fili⁹ addo: pphetātes ad iudeos q̄ erāt in iuda ⁊ irlm in noie dei isrl. Tūc surrexerūt çorobabel fili⁹ salathiel ⁊ iosue fili⁹ iosedech. ⁊ cepērūt edificare templū dñi in irlm. ⁊ cū eis pphe dei adiuuātes eos. In ipso āt tpe venit ad eos thantannai q̄ erat dux transflumē ⁊ starbuçānai ⁊ cōsiliarij eoꝝ. sicq; dixerūt eis: Quis dedit vob cōsiliū ut domū bāc edificaretis ⁊ muros ei⁹ instauraretis? Ad qō rndim⁹ eis: que sint noia virox auctoꝝ edificatiōis illi⁹. Oculus aūt dei eoꝝ fact⁹ ē sup senes iudeoꝝ. ⁊ nō potuerūt ibibē eos. Placuitq; ut res ad darium referret. ⁊ tūc satisfacerent aduersus accusationē illā. Exemplar eple quā misit thātannai dux regiōis transflumē ⁊ starbuçannai ⁊ cōsiliatores ei⁹ apharsathei q̄ erāt trāsflumen: ad darium regē. Sermo quē miserāt ei sic script⁹ erat. Dario regi pax omis. Notū sit regi ille nos ad iudeā puinciā ad domū dei magni que edificatur lapide ipolito. ⁊ ligna ponūt in parietib⁹: opusq; illud diligenter extruit ⁊ crescit i manib⁹ eoꝝ. Interrogauim⁹ ꝯ senes illos. ⁊ ita dixim⁹ eis: Quis dedit vob ptātē ut domū bāc edificaretis. ⁊ muros hos instauraretis? Sed ⁊ noia eoꝝ q̄siuim⁹ ab eis ut nūciarem⁹ tibi: scripsimusq; nomina eoꝝ virox q̄ sūt ꝓncipes i eis. Huiuscemodi aūt sermonē rndерūt nob. dicētes: Nos sumus serui dei celi ⁊ tre. ⁊ edificamus templū q̄ erat extructū añ tos ānos multos. q̄dq; rex israbel magn⁹ edificauerat ⁊ extruxerat. Postq̄ aūt ad ira cūdiā puocauerūt patres nri deū celi. tradidit eos i man⁹ nabuchodonosor regi babylonis chaldei: domū q̄ bāc destruxit. ⁊ ppm ei⁹ transtulit in babylonē. Anno aūt pmo cyri regis. cyrus rex babylonis ꝓposuit edictū ut dom⁹ dei edificaret. Nā ⁊ vasa tēpli dei aurea ⁊ argētea que nabuchodonosor tulerat de tēplo quod erat in irlm ⁊ asportauerat ea i tēplū babylōis ptulit cyrus rex de tēplo babylonis. ⁊ data sunt sasabasar vocabulo. quē ⁊ principē cōstituit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dixitq; ei. Hec vasa tolle & vade. & pone ea in templo qđ ē in irlm. & dom⁹ dei edificetur in loco suo. Tūc itaq; sasabasar ille venit. & po fuit fundamenta tēpli dei in irlm. & ex eo tpe vsq; nūc edificat & necdū cōpletū ē. Hūc g̃ si videt regi bonū recēseat i bibliotheca regis q̄ est in babylone. vtrū nā a cyro rege iussū fuerit ut edificaret dom⁹ dei in irlm. & voluntatē regis sup hac re mittat ad nos. VI

Tunc darius rex p̄cepit & recēsuerūt in bibliotheca librox q̄ erāt repositi in babylone. & iuētū ē i ecbatanis qđ est castrū in medena puincia: volumen vnū: talisq; script⁹ erat in eo cōmentari⁹. Anno p̄mo cyri regis. cyrus rex decrevit ut domus dei edificaret q̄ est i irlm i loco vbi immolēt hostias. & ut ponāt fūdamēta sublimia altitudinē cubitox sexaginta. & latitudinē cubitox sexāginta: ordines de lapidib⁹ inolitis tres. & sic ordines de lignis novis. Sūpt⁹ aūt de domo regi dabunt. Sed & vasa tēpli dei aurea & argētea q̄ nabuchodonosor tulerat de tēplo irlm. & attulerat ea i babylonē. reddant & referāt in tēplū irlm i locū suū. q̄ & posita sūt i tēplo dei. Hūc g̃ thātannai dux regiōis q̄ ē trās flumē & starbuçānai & cōsiliarij vri apharsathei q̄ estis trās flumē. procul recedite ab illis. & dimittite fieri tēplū dei illud a duce iudeox & a seniorib⁹ eox. & dom⁹ dei illa edificet in loco suo. Sed & a me p̄ceptū ē q̄d oporteat fieri a p̄sbyteris iudeox illis ut edificet dom⁹ dei. ut de arcba regis. id est de tributis que dant de regione trans flumē studiose sūptus detur viris illis ne impediat opus. Quicquid fuerit & vitulos & agnos & hedos i holocaustū deo celi. frumētū. sal. vinū & oleū p̄m ritū sacerdotū q̄ sūt in irlm detur eis p singulos dies. ne sit i aliq̄ querimonia. & offerāt oblationes deo celi. orētq; p vita regis & filiox ei⁹. A me g̃ positū ē decretū ut oīs hō q̄ hanc mutauerit iussionē. tollat lignū de domo ipsi⁹ & erigat & configat in eo: dom⁹ aūt ei⁹ publicet. Deus aūt qui habitare fecit nomē suū ibi: dissipet oia regna & pplm q̄ extenderit manū suā: ut repugnet & dissipet domū dei illam que est in irlm. Ego darius statui decretū: qđ studiose impleri volo. Igit thātannai dux regiōis trās flumē & starbuçānai & psiliarij ei⁹ p̄m q̄ p̄cepat darius rex sic diligēter executi sūt. Seniores aūt iudeox edificabāt. & psperabant iux pphetiā aggei pplē & çacharie filij addo. Et edificauerūt & p̄struxerūt iubēte deo isrl. & iubente cyro & dario & artaxerxe regib⁹ p̄sax. & cōpleuerunt domū dei istā vsq; ad diē tertiū mensis adar. q̄ est ann⁹ sext⁹ regni darij regis. Fecerūt aūt filij isrl sacerdotes & leuite & reliqui filiox translmigrationis dedicationē dom⁹ dei in gaudio. & obtulerūt i dedicatiōe dom⁹ dei. vitulos centū. arietes ducētos. agnos q̄dringentos: hircos caprax p peccātō totī⁹ isrl duodecim iuxta numerū tribuū isrl. Et statuerūt sacerdotes i ordinib⁹ suis & leuitas in vicib⁹ suis sup opa dei iurlm. sic scriptū est i libro moysi. Fecerūt aūt filij translmigrationis pascha q̄rta decima die mensis p̄mi. Purificati enī fuerāt sacerdotes & leuite quasi vnus: oēs mundi ad immolandū pascha vniuersis filijs translmigrationis & fribus suis sacerdotibus. & sibi. Et comederūt filij isrl q̄ reuersi fuerāt de trālmigratione. & oēs q̄ se sepauerāt a coinquinatiōe gentiū terre ad eos: ut q̄rerēt dñm deū isrl. Et fecerūt sollēnitatē azimox septē dieb⁹ in letitia: quīa letificauerat eos dñs. & conuerterat cor regis assur ad eos ut adiuuaret manū eox in opere dom⁹ dñi dei isrl. VII

Post hec aūt ⁊ba. in regno artaxerxis regis p̄sax. esdras filius saraie. filij azarie. filij helchie. filij sellum. filij sadoch. filij achitob. filij amarie. filij azarie. filij maraioth. filij çarie. filij oçi. filij bocci. filij abisue. filij phinees. filij eleaçar. filij aaron sacerdotis ab initio: ipse esdras ascēdit de babylone. & ipse scriba velox i lege moysi. quā dñs deus dedit isrl. Et dedit ei rex p̄m manum dñi dei ei⁹ bonā sup eū. oēm petitionē ei⁹. Et ascenderunt de filijs isrl & de filijs sacerdotū & de filijs leuitarū & de cantoribus & de ianitoribus & de nathinneis. i irlm anno septimo artaxerxis regis. & venerunt in irlm mense quinto. ipse ē ann⁹ septim⁹ regis. Quia i p̄mo die mensis p̄mi. cepit ascēdere de babylone. & p̄mo die mēsis quinti. venit i irlm iuxta manū dei sui bonā sup se. Esdras autē parauit cor suū ut inuestigaret legē dñi. & faceret & doceret in isrl p̄ceptū & iudiciū. Hoc ē aūt exemplar epīe edicti. qđ dedit rex artaxerxes esdre sacerdoti. scribe erudito in sermonib⁹ & p̄ceptis dñi. & cerimonijs ei⁹ in isrl. Artaxerxes rex regū. esdre sacerdoti. scribe legis dei celi. doctissimo. salutem. A me decretū ē ut cuicūq; placuerit in regno meo de populo isrl. & de

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sacerdotib⁹ ei⁹ ⁊ ℔ leuitis ire in ir̃m·tecum vadat. A facie enī regis ⁊ septē cōsiliatorū ei⁹ missus es ut visites iudeā ⁊ ir̃m·i lege ℔i tui q̄ ē in manu tua. ⁊ ut feras argētū ⁊ auꝝ qȯ rex ⁊ cōsiliatores ei⁹ sponte obtulerūt ℔o isr̃l: cui⁹ i ir̃m tabernaculū est. Et ꝙ argētū ⁊ aurū·qȯcūqꝫ inueneris i vniuersa ꝓuincia babylonis ⁊ ꝓp̃s offerre voluerit. ⁊ ℔ sacer ℔otib⁹ q̄ spōte obtulerint ℔omui ℔i sui q̄ est i ir̃m·libere accipe. ⁊ studiose eme ℔ hac pe cunia vitulos· arietes·agnos. ⁊ sacrificia ⁊ libamina eoꝝ. ⁊ offer ea sup altare tēpli dei vr̃i qȯ est i ir̃m. Sed ⁊ si q̄d tibi ⁊ frib⁹ tuis placuerit ℔ reliq̄ argēto ⁊ auro ut faciatis· iuxta volūtatē ℔i vr̃i facite. Vasa q̄ꝫ q̄ dant in ministeriū ℔om⁹ ℔i tui: trade in cōspectu ℔i in ir̃m. Oz ⁊ cetera q̄b⁹ op⁹ fuerit i ℔omū ℔i tui: quātūcūqꝫ necesse ē ut expendas·da bis ℔ thesauro ⁊ ℔ fisco regis. ⁊ a me. Ego artaxerxes rex statui atqꝫ ℔creui·oibus cu stodib⁹ arche publice q̄ sunt transflumē·ut qȯcūqꝫ petierit a ℔ō esdras sacerdos scriba legis ℔i celi·absqꝫ mora ℔tis·vsqꝫ ad argē ti talēta cētū. ⁊ vsqꝫ ad frumēti choros cētū ⁊ vsqꝫ ad vini bathos cētū. ⁊ vsqꝫ ad bathos olei cētū·sal ꝓ̃o absqꝫ mēsura. Dē qȯ ad ritū ℔i celi ꝑtinet·tribuat diligent in domo dei celi·ne forte irascat ꝺ̃ regnū regis ⁊ filioꝝ ei⁹ Vobis q̄ꝫ notū facim⁹ de vniuersis sacerdo tib⁹ ⁊ leuit̃·cātorib⁹ ⁊ ianitorib⁹ natbinneis ⁊ ministris ℔omus ℔i hui⁹·ut vectigal ⁊ tri butū ⁊ annonas nō habeatis potestatē im ponendi sup eos. Tu aūt esdra·ꝑm sapiētiā ℔i tui q̄ ē in manu tua·cōstitue iudices ⁊ p̃ sides·ut iudicēt oi ꝓp̃lo q̄ est trās flumē: bis videlicz q̄ nouerūt legē ℔i tui: ℈ ⁊ ignaros docete libere. Et oīs q̄ nō fecerit legē ℔i tui ⁊ legē regis diligēt̃: iudiciū erit ℔ eo siue in mortē·siue in exiliū·siue in cōdēnationē sub stātie ei⁹: uel certe in carcerē. Et dixit esdras scriba. Bñdict⁹ dñs de⁹ patrū nr̃oꝝ q̄ dedit ℈ in corde regis·ut glorificaret domū dñi q̄ est i ir̃m. ⁊ in me inclinauit mīam suā coram rege ⁊ ꝯsiliatorib⁹ ei⁹ ⁊ vniuersis ꝓncipibus regis potētib⁹. Et ego cōfortatus manu dñi ℔i mei q̄ erat in me: ꝯgregaui ℔ isr̃l ꝓncipes qui ascenderent mecum. VIII

Hj sūt g̃ ꝓncipes familiaꝝ ⁊ genealo gia eoꝝ q̄ ascenderūt mecū i regno artaxerxis regis ℔ babylone. De fi liis phinees: gerson. De filiis ythamar: da niel. De filiis dauid: accus. De filiis sechenie ⁊ ℔ filiis pharos: zacharias. ⁊ cū eo nume rati sunt viri centū quinquaginta. De filiis phetmoab: elioenai filius zaree. ⁊ cū eo du centi viri. De filiis sechenie: filius ezechiel. ⁊ cū eo trecēti viri. De filiis addan: nabath fili⁹ ionathan. ⁊ cū eo q̄nquaginta viri. De filiis belam: ysaias fili⁹ athalie. ⁊ cū eo septuagī ta viri. De filiis saphatie: zebedia filius mi chael. ⁊ cū eo octoginta viri. De filiis ioab: obedia filius iebiel. ⁊ cū eo ducēti ℔cem ⁊ octo viri. De filiis selomith: filius iosphie. ⁊ cū eo centū sexaginta viri. De filiis ℔bai: za charias fili⁹ ℔bai. ⁊ cū eo viginti octo viri. De filiis ezeab: iobannan fili⁹ ezetban. ⁊ cū eo centum ℔cem viri. De filiis adonicā·qui erant nouissimi. ⁊ hec noīa eoꝝ: ℔lipbelet ⁊ ℔iehel ⁊ samaias. ⁊ cū eis sexaginta viri. De filiis ℔ggui: vthai ⁊ zacbur. ⁊ cū eis septua ginti viri. Congregaui aūt eos ad fluuiū·q̄ ℔currit ad bana. ⁊ mānsim⁹ ibi trib⁹ diebus. Quesiuiqꝫ i populo ⁊ in sacerdotibus ℔ fi liis leui. ⁊ nō inueni ibi. Itaqꝫ misi heliçer ⁊ ariel ⁊ semeam ⁊ helnathan ⁊ anb ⁊ alterū ℔lnathan ⁊ nathan ⁊ zacbariā ⁊ mesollam ꝓncipes. ⁊ ioarib ⁊ ℔lnathan sapiētes. ⁊ mi si eos ad heddo qui est ꝓm⁹ in casphie loco. Et posui in ore eoꝝ ℔ba q̄ loquerentur ad heddo ⁊ ad frēs ei⁹ nathinneos in loco cas phie·ut adducerent nobis ministros dom⁹ ℔i nr̃i. Et adduxerūt nobis ꝑ manū ℔i no stri bonam sup nos virū doctissimū ℔ filiis mooli·filij leui·filij isr̃l. ⁊ sarabiam ⁊ filios eius ⁊ frēs ei⁹ ℔cē ⁊ octo. ⁊ asabiam ⁊ cū eo ysaiam ℔ filiis merari: fratresqꝫ ei⁹ ⁊ filios ei⁹ viginti. Et ℔ nathinneis q̄s ℔derat da uid. ⁊ ꝓncipes ad misteria leuitarū: nathin neos ducētos vigiti. Oēs bi suis noīb⁹ vo cabant̃. Et ꝓdicaui ibi ieiuniū iuxta fluuiū bana·ut affligeremur coram dño ℔o nr̃o ⁊ ꝑterem⁹ ab eo viā rectā nobis ⁊ filiis nostris vniuersqꝫ substātie nostre. Erubui. n. ꝑtere regē auxiliū ⁊ eqtes qui ℔fenderēt nos ab inimico in via: q̄a dixeram⁹ regi. Manus ℔i nr̃i ē sup oēs q̄ q̄rūt eū in bonitate. ⁊ im periū ei⁹ ⁊ fortitudo ei⁹. ⁊ furor sup oēs q̄ ℔relin quūt eū. Jeiunauim⁹ aūt ⁊ rogauimus deū nostrū ꝑ hoc. ⁊ euenit nobis ꝓsꝑe. Et sepa raui ℔ ꝓncipib⁹ sacerdotū duodeci·sarabiā ⁊ asabiā. ⁊ cū eis ℔ fratrib⁹ eoꝝ ℔cē. Appē diqꝫ eis argentū ⁊ aurum. ⁊ vasa cōsecrata

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dom⁹ dei nr̄i·q̄ obtulerat rex ⁊ consiliatores eius ⁊ p̄ncipes eius vniuersusq; isr̄l eorū qui iuenti fuerant. Et appendi in manib⁹ eor argēti talēta sexcēta q̄nq̄ginta. ⁊ vasa argētea cētū: auri ꝟo cētū talēta. ⁊ crateras aureas viginti q̄ habebāt solidos millenos. ⁊ vasa eris fulgētis optimi duo·pulchra ut aurū. Et dixi eis: Vos sci dñi ⁊ vasa scā. ⁊ argentū ⁊ aurū qđ sponte oblatū ē dño dei patrū nr̄or. Vigilate ⁊ custodite: donec appēdat̄ coram p̄ncipib⁹ sacerdotū ⁊ leuitarū. ⁊ ducib⁹ familiar isr̄l in irl̄m·i thesaurū domus dñi. Suscepērūt aūt sacerdotes ⁊ leuite pondus argēti ⁊ auri ⁊ vasor ut deferrent irl̄m i domū dei nr̄i. Promouimus g̃ a flumine bana duodecima die mēsis p̄imi·ut pergeremus irl̄m. Et man⁹ dei nr̄i fuit sup nos. ⁊ liberauit nos de manu īimici ⁊ insidiatoris in via. Et venim⁹ irl̄m. ⁊ mānsim⁹ ibi trib⁹ diebus. Die aūt q̄rta appēsū ē argētū ⁊ aurū ⁊ vasa in domo dei nr̄i p manū remoth filij vrie sacerdot̄. ⁊ cū eo eleaçar filius phinees: cūq; eis ioçaded filius iosue ⁊ noadaia filius bennoi leuite: iux numerū ⁊ pondus oīuz. Descriptū est cū pond⁹ i tpe illo. Sed ⁊ q̄ venerāt de captiuitate filij trāsmigratiōis obtulerūt holocaustomata deo isr̄l·vitulos duodeci p oi pp̄lo isr̄l·arietes nonagita sex·agnos septuaginta septē·bircos p pctō duodecī: oia i holocaustū dño. Dederūt autē edicta regis·satrapis q̄ erant de ꝓspectu regis ⁊ ducib⁹ trāsflumē. ⁊ eleuauerūt pp̄lm ⁊ domū dei. IX

Postq̄ aūt hec cōpleta sūt: accesserūt ad me p̄ncipes dicētes: Nō ē separatus pp̄lus isr̄l ⁊ sacerdotes ⁊ leuite a pp̄lis terrar. ⁊ de abhominatiōib⁹ eor: chananei videlz ⁊ ethei ⁊ pherezei ⁊ iebusei ⁊ ammonitarū ⁊ moabitarū ⁊ egyptior ⁊ amorreor. Tulerūt.n. de filiab⁹ eorū sibi ⁊ filijs suis. ⁊ p̄miscuerūt semē sc̄m cū pp̄lis terrar. Man⁹ etiā p̄ncipū ⁊ magistratuū fuit i trāsgressione hac p̄ma. Cūq; audissem sermonē istū·scidi palliū meū ⁊ tunicam. ⁊ euulsi capillos capit̄ mei ⁊ barbe. ⁊ sedi merens. Cōuenerūt aūt ad me oēs q̄ timebāt verbū dei isr̄l·p trāsgressiōē eor q̄ de captiuitate venerāt. ⁊ ego sedebam tristis vsq; ad sacrificiū vesp̄tinū. Et in sacrificio vesp̄tino surrexi de afflictiōe mea. ⁊ scisso pallio ⁊ tunica curuaui genua mea. ⁊ expādi man⁹ meas ad dñm deū meū. ⁊ dixi: Deꝰ me⁹ cōfūdor ⁊ erubesco leuare faciē meā ad te: qm̄ iniq̄tates nostre multiplicate sunt sup caput nostrū. ⁊ delicta nr̄a creuerūt vsq; ad celū a diebus patrū nr̄or Sed ⁊ nosipsi peccauimus grauiter vsq; ad diē hāc. ⁊ i iniq̄tatib⁹ nostris traditi sum⁹ ipsi ⁊ reges nostri ⁊ sacerdotes nostri in manib⁹ regū terrar ⁊ in gladiū ⁊ in captiuitatē ⁊ in rapinā ⁊ in cōfusionē vult⁹·sicut ⁊ die hac. Et nūc q̃si ad parū ⁊ momentū facta est deprecatio nr̄a apud dñm deū nr̄m ut dimitteret nobis reliquie. ⁊ daret̄ pax illi⁹ in loco sc̄o ei⁹. ⁊ illuminaret oculos nr̄os deus noster ⁊ daret nob vitā modicā in seruitute nr̄a: q̄a serui sum⁹. ⁊ in seruitute nr̄a nō dereliq̄t nos deus nr̄. ⁊ inclinauit sup nos mīam coram rege p̄sar·ut daret nobis vitā ⁊ sublimaret domū dei nr̄i. ⁊ extrueret solitudines eius ⁊ daret nobis spem i iuda ⁊ irl̄m. Et nūc q̄d dicem⁹ dñe deus nr̄ p⁹ hec? Quia dereliq̄m⁹ mādata tua q̄ p̄cepisti i manu seruor tuor p̄phetar dicēs: Terra ad quā vos ingredimini ut possideatis eā terra imūda ē iust̄ imūditiā p̄plor ceterarūq; trar·abbominationib⁹ eor q̄ repleuerūt eā ab ore vsq; ad os i coinq̄natiōe sua. Nūc g̃ filias vras ne detis filijs eorū. ⁊ filias eor ne accipiat̄ filijs vris. ⁊ nō q̄ratis pacē eor ⁊ p̄sp̄itatē eor vsq; i ceternū·ut cōfortemini ⁊ comedat̄ q̄ bona sūt terre. ⁊ hereditem habeat̄ filios vros vsq; i seculū. Et post oia q̄ venerūt sup nos i op⁹ nr̄is p̄essimis. ⁊ in delicto nr̄o magno: q̄a tu deus liberasti nos de iniq̄tate nr̄a ⁊ dedisti nobis salutē sicut ē hodie·ut nō cōuerteremur ⁊ irrita faceremus mādata tua·neq; matrimonia iungeremus cū p̄plis abhominationū istarū. Nūq̄d irat⁹ es nobis vsq; ad p̄sūmationē: ne dimitteres nob reliq̄as ad salutē? Dñe deus isr̄l iustus es tu·qm̄ dereliqui sum⁹ q̄ saluaremur sicut die hac. Ecce coram te sum⁹ in delicto nr̄o. Nō enī stari potest coram te sup hoc. X

Dic g̃ orante esdra ⁊ implorāte deū ⁊ flente ⁊ iacente añ tēplū dei: collect⁹ est ad eū de isr̄l cet⁹ grādis nimis viror ⁊ mulierū ⁊ puerorū. Et fleuit pp̄lus multo fletu. Et rndit sechenias filius iehiel de filijs helam. ⁊ dixit esdre: Nos p̄uaricati sum⁹ in deū nr̄m. ⁊ duxim⁹ vxores alienigenas de pp̄lis ter. Et nūc si est p̄nia isr̄l sup hoc: p̄cutiam⁹ fed⁹ cū dño deo nr̄o ut p̄ficiamus vniuersas vxores. ⁊ eos qui de his nati sūt. Juxta voluntatē dñi ⁊ eor q̄ tenēt p̄ceptū dñi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛei nr̄i ꝑm legē fiat. Surge: tuū est ꝛecernē
nosq; enim⁹ tecū. Confortare ⁊ fac. Surrexit
ḡ esdras ⁊ adiurauit ꝓncipes sacerdotū ⁊ le-
uitaꝝ ⁊ oēm isrl ut facerent ꝑm ꝙbū hoc. Et
iurauerūt. Et surrexit esdras ante domū dei:
⁊ abiit ad cubiculū iohannan filij eliasib. ⁊
ingressus est illuc. Panē nō comedit ⁊ aquā
nō bibit. Lugebat. n. trāsgressionē eoꝝ qui
uenerant de captiuitate. Et missa est voꝛ in
iuda ⁊ i irl̄m oib⁹ filijs trāsmigratiōis ut cō-
gregarent in irl̄m. ⁊ ois q̄ nō ueniret i tribus
dieb⁹ iuxtā cōsiliū ꝓncipū ⁊ seniorꝝ auferetur
uniuersa substātia eius: ⁊ ipse abiiciet de ce-
tu trāsmigratiōis. Cōuenerūt igit oēs uiri
iuda ⁊ beniamin in irl̄m trib⁹ diebus ipse est
mensis non⁹ uicesima die mensis. ⁊ sedit ois
ppl's in platea domus dei: tremētes ꝓ pctō ⁊
pluuijs. Et surrexit esdras sacerdos. ⁊ dixit
ad eos: Vos trāgressi estis ⁊ duxistis uxo-
res alienigenas ut adderetis sup delictū isrl.
Et nūc date cōfessionē dño deo patꝝ uꝝ. ⁊
facite placitū ei⁹. ⁊ sepami a ppl's terre. ⁊ ab
uxoꝛib⁹ alienigenis. Et rn̄dit uniuersa mul-
titudo dixitq; uoce magna: Iuxta ꝙbū tuū
ad nos sic fiat. Verūtn̄ qa ppl's multus ē ⁊
tēp⁹ pluuie. ⁊ nō sustinem⁹ stare foꝛs. ⁊ opus
nō ē diei unī⁹ uel duoꝝ: uehemēt quippe pec
cauim⁹ in sermone isto: cōstituant ꝓncipes i
uniuersa multitudine. ⁊ cūs i ciuitatib⁹ nr̄is
q̄ duxerunt uxoꝛes alienigenas ueniant in
tpib⁹ statutis. ⁊ cū bis seniores p ciuitatē in
ciuitatē. ⁊ iudices eius: donec auertat ira dei
nr̄i a nob⁹ sup pctō b. Igit ionathā filī⁹ asa-
hel. ⁊ iaaçia filius thecue steterūt sup hoc. ⁊
mesollam ⁊ sebechai leuites adiuuerūt eos.
Fecerūtq; sic filij trāsmigratiōis. Et abierūt
esdras sacerdos ⁊ uiri ꝓncipes familiaꝝ i do
mos patꝝ suoꝝ ⁊ cūs p nomia sua. ⁊ sederūt in
die ꝑmo mēsis decimi ut q̄rerēt rem. Et con-
sūmati sūt cūs uiri q̄ duxerūt uxoꝛes alieni-
genas usq; ad diē primā mēsis ꝑmi. Et inuēti
sūt de filijs sacerdotū qui duxerunt uxoꝛes
alienigenas: de filijs iosue filij iosedech ⁊ fra
tres ei⁹ maasia ⁊ eliezer ⁊ iarib ⁊ godolia. Et
dederūt man⁹ suas ut ejicerēt uxoꝛes suas ⁊
p delicto suo arietē de ouib⁹ offerrent. Et de
filijs emmer: annani ⁊ zebedia. Et de filijs
ꝛerim: masia ⁊ helia ⁊ semeia ⁊ iehibel ⁊ ozias
Et de filijs phessur: elioenai maasia ismā-
hel nathanael ⁊ iozabeth ⁊ helesa. Et de filijs
leuitaꝝ: iosabeth ⁊ semei ⁊ celaia ipse est ca-
litha phathaia iuda ⁊ eliezer. Et de cātoꝛib⁹
eliasub. ⁊ de ianitoꝛibus: sellū ⁊ thelē ⁊ uri.
Et ex israel de filijs pharos: remeia ⁊ ezia
⁊ melchia ⁊ miamin ⁊ eliezer ⁊ melcha banea.
Et de filijs elam: mathania zacharias
⁊ iehiel ⁊ abdi ⁊ ierimoth ⁊ helia. Et de fi-
lijs zethua: elioenai eliasib mathania ⁊ hie-
rimuth ⁊ zabeth ⁊ aziza. Et de filijs bebai:
iohānā ananias zabbai athalai. Et de filijs
beni: mosolla ⁊ melluch ⁊ adaia iasub ⁊ sa-
al ⁊ ramoth. Et de filijs phetmoab: edna ⁊
chalaal banaias ⁊ maasias mathanias bese-
lehel bennui ⁊ manasse. Et de filijs erem: elie-
zer iesue melchias semeias symeon beniа-
min maloch samarias. Et de filijs asom: ma
thanai mathet azabeth elpheleth ieremai
manasses semei. De filijs bani: maaddi am-
ram ⁊ uel baneas ⁊ badaias chaliau ba-
nia marimuth eliasib mathanias mathа-
nai ⁊ iasi ⁊ bani ⁊ benui semei ⁊ salmias ⁊
nathan ⁊ adaias mechne dabai sysai saraі
ezrel ⁊ selemau ⁊ semeria sellū amaria io-
sephe. De filijs nebui: abihel mathathias
zabeth: zabina ieddu ⁊ iobel ⁊ banai. Oēs
hi acceperant uxoꝛes alienigenas. ⁊ fuerūt ex
eis mulieres que ꝑperant filios.

Explicit liber Esdre primus.
Incipit lib Neemie. Caplm I

Verba nee-
mie filij helchie. Et
factū ē in mense cas-
leu anno uicesimo. ⁊
ego eram in susis ca-
stro. Et uenit ad me
anani un⁹ de fratrib⁹
meis ipse ⁊ uiri iuda. ⁊ interrogaui eos de iu-
deis q̄ remāserāt ⁊ superant de captiuitate. ⁊
de irl̄m. Et dixerūt mihi. Qui remāserunt ⁊
derelicti sūt de captiuitate ibi i ꝓuincia i af-
flictione magna sūt ⁊ in oppꝛobꝛio. ⁊ murus
irl̄m dissipat⁹ ē. ⁊ poꝛte ei⁹ cōbuste sunt igni.
Cūq; audissem ꝙba huiuscemōi sedi ⁊ fleui
⁊ luxi diebus multis. ⁊ ieiunabā ⁊ oꝛabam
ante faciem dei celi. ⁊ dixi: Queso dñe deus
celi foꝛtis magne atq; terribilis q̄ custodis
pactū ⁊ mīam cum bis q̄ te diligunt ⁊ custo-
diūt mādata tua fiāt aures tue auscultātes
⁊ oculi tui apti ut audias oꝛationē serui tui

p ꝛ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

quã ego oro coꝝ te hodie nocte ⁊ die ꝓ filijs isrl̃ seruis tuis. ⁊ confiteor ꝓ pctis filioꝝ isrl̃ quib⁹ pccauerũt tibi. Et ego ⁊ dom⁹ patris mei pccauim⁹. vanitate seducti sum⁹. ⁊ non custodiuimus mandatũ ⁊ cerimonias ⁊ iudicia que pcepisti moysi famulo tuo. Memento ꝙbi qđ mandasti moysi seruo tuo dicens: Cũ trãsgressi fuerit̃ ego dispdã vos in pp̃los. ⁊ si reuertamini ad me ⁊ custodiatis ꝓcepta mea ⁊ faciat̃ ea etiã si abducti fuerit̃ ad extrema celi inde cõgregabo vos ⁊ reducam in locũ quem elegi ut habitaret nomẽ meũ ibi. Et ipsi serui tui ⁊ pp̃lus tu⁹ q̃s redemisti i fortitudine tua magna. ⁊ i manu tua valida. Obsecro dñe sit auris tua attẽdens ad orationẽ serui tui. ⁊ ad orationẽ seruoꝝ tuoꝝ q̃ volũt timere nomẽ tuũ. ⁊ dirige hũ tuũ hodie. ⁊ da ei misericordiã ante virũ hũc Ego eni eram pincerna regis.

II

Factũ ẽ aũt i mẽse nisan anno vicesimo artaxerxis regis. ⁊ vinũ erat añ eũ. Et leuaui vinũ ⁊ dedi regi. ⁊ erã q̃si languidus añ faciẽ ei⁹. Dixitq; mihi rex: Quare vult⁹ tuus tristis ẽ: cũ te egrotũ non videã? Nõ ẽ h frustra: s malũ nescio quod i corde tuo ẽ. Et timui valde ac nimis. ⁊ dixi regi: Rex in eternũ viue. Quare non mereat vult⁹ me⁹: q̃a ciuitas dom⁹ sepulchroꝝ patrũ mei deserta est. ⁊ porte ei⁹ combuste sunt igni? Et ait mihi rex: Pro q̃ re postulas? Et oraui deũ celi. ⁊ dixi ad regem: Si videtur regi bonũ. ⁊ si placet seruis tuis añ faciẽ tuã: ut mittas me i iudeã ad ciuitatẽ sepulchri patrũ mei. ⁊ edificabo eam. Dixitq; mihi rex ⁊ regina que sedebat iuxta eũ. Usq; ad qđ tẽp⁹ erit iter tuũ. ⁊ qñ reuerteris? Et placuit ante vultũ regis. ⁊ misit me. Et cõstitui ei tẽpus. ⁊ dixi regi: Si regi videtur bonũ epistolas det mihi ad duces regiõis trãs flumẽ ut traducant me donec veniã in iudeã. ⁊ epistolã ad asaph custodẽ salt⁹ regis ut det mihi ligna ut tegẽ possim portas turris dom⁹ ⁊ muri ciuitatis. ⁊ domũ quã ingressus fuero. Et dedit mihi rex: iuxta manũ dei mei bonã mecũ. Et veni ad duces regiõis trãs flumẽ dediq; eis epl̃as regis. Miserat aũt rex mecũ ꝓncipes militũ ⁊ equites. Et audierũt sanaballath oronites. ⁊ tobias seru⁹ amanites. ⁊ ꝓtristati sũt afflictiõe magna q; venisset hõ q̃ q̃reret ꝓspitatẽ filioꝝ isrl̃. Et veni irl̃m. ⁊ eram ibi tribus diebus. Et surrexi nocte ego ⁊ viri pauci mecũ. ⁊ nõ indicaui cuiq; qđ dñs dedisset i corde meo ut facerẽ i irl̃m. ⁊ iumentum nõ erat mecũ nisi ial cui sedebam. Et egressus sũ p portã vallis nocte ⁊ añ fontẽ draconis ⁊ ad portã stercor. ⁊ cõsiderabam murũ irl̃m dissipatũ. ⁊ portas eius cõsũptas igni. Et trãsiui ad portã font. ⁊ ad aq̃ductũ reg. ⁊ nõ erat loc⁹ iumẽto cui sedebã ut trãsiret. Et ascẽdi ꝑ torrẽtẽ nocte. ⁊ cõsiderabã murꝫ. ⁊ reuersus veni ad portã vallis ⁊ redij Magrat⁹ aũt nesciebant q̃ abijssem: aut qđ ego facerẽ. Sz ⁊ iudeis ⁊ sacerdotib⁹ ⁊ optimatib⁹ ⁊ mgratib⁹ ⁊ reliq̃s q̃ faciebant op⁹. vsq; ad id loci nihil indicauerã. Et dixi eis: Vos nostis afflictionẽ i q̃ sum⁹: q̃a irl̃m deserta est ⁊ porte ei⁹ cõsũpte sũt igni. Venite ⁊ edificem⁹ muros irl̃m. ⁊ non sim⁹ vltra opprobriũ. Et indicaui eis manũ dei mei q; esset bona mecũ. ⁊ ꝙba regi q̃ locut⁹ ẽ mihi. ⁊ aio. Surgam⁹ ⁊ edificem⁹. Et cõfortate sũt man⁹ eoꝝ in bono. Audierũt ãt sanaballath oronites ⁊ tobias hu⁹ amanites ⁊ gosem arabs ⁊ subsannauerũt nos. ⁊ despexerũt dixerũtq; Que est hec res quã facitis? Nũquid cõtra regẽ vos rebellatis? Et reddidi eis sermonẽ dixiq; ad eos: De⁹ celi ipse nos iuuat. ⁊ nos serui ei⁹ sum⁹. Surgam⁹ ⁊ edificem⁹. Vobis aũt nõ ẽ pars ⁊ iusticia ⁊ memoria in irl̃m.

III

Et surrexit eliasib sacerdos magn⁹ ⁊ frẽs ei⁹ sacerdotes. ⁊ edificauerũt portã gregis. Ipsi sc̃ificauerũt eã. ⁊ statuerũt valuas ei⁹. ⁊ vsq; ad turrim cẽtũ cubitoꝝ sc̃ificauerũt eã vsq; ad turrim ananebel. Et iuxta eũ edificauerũt viri biericho. ⁊ iuxta eos edificauit çacbur filius amri. Portam aũt piscium edificauerũt filij asnaa: ipsi texerũt eam. ⁊ statuerunt valuas eius ⁊ seras ⁊ vectes. Et iuxta eos edificauit marimuth filius vrie filij accus. Et iuxta eũ edificauit mosollã filius barachie filij mesezebel. Et iuxta eũ edificauit sadoch filius baana. Et iuxta eũ edificauerũt thecueni. Optimates aũt eoꝝ nõ supposuerũt colla sua in ope dñi dei sui. Et portã veterẽ edificauerũt ioiada filius phasea ⁊ mosollã filius besodia: ipsi texerũt eam. ⁊ statuerũt valuas eius ⁊ seras ⁊ vectes. Et iuxta eos edificauerũt melchias gabaonites. ⁊ iadon meronathites viri de gabaon. ⁊ maspha pro duce q; erat in regiõe trãs flumẽ. Et iuxta eũ edificauit ezechiel filius araia aurifex. Et iuxta eũ edificauit ananias

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

filius pigmentarij. ⁊ dimiserũt ir'm vsq; ad murũ platee latior. Et iux̄ eũ edificauit raphaia filiꝰ abul ꝓnceps vici ir'm. Et iux̄ eũ edificauit ieiada filiꝰ aromath ꝯ domũ suã. Et iuxta eũ edificauit accus filius asebonie. Mediã ptẽ vici edificauit melchias filiꝰ erẽ ⁊ asub filius phœtmoab. ⁊ turrim furnox. Et iux̄ eos edificauit sellum filiꝰ aloes ꝓnceps medie ptis vici ir'm: ipse ⁊ filij eiꝰ. Et portã vallis edificauit ãnun ⁊ habitatores çanoe ipsi edificauerunt eam. ⁊ statuerunt valuas eiꝰ ⁊ seras ⁊ vectes. ⁊ mille cubitos in muro vsq; ad portã sterq̃linij. Et portã sterq̃linij edificauit melchias filiꝰ rechab ꝓnceps vici bethachharen. Ipse edificauit eam. ⁊ statuit valuas eiꝰ ⁊ seras ⁊ vectes. Et portã fontis edificauit sellũ filiꝰ coloçai ꝓnceps pagi maspha. Ipse edificauit eã ⁊ texit. ⁊ statuit valuas eiꝰ ⁊ seras ⁊ vectes. ⁊ muros piscine syloe i hortũ regis. ⁊ vsq; ad gradꝰ q̃ descẽdũt de ciuitate dauid. Post eũ edificauit neemias filiꝰ azbuth ꝓnceps dimidie ptis vici bethsur vsq; ꝯ sepulchra dauid. ⁊ vsq; ad piscinã que grãdi ope cõstructa ẽ. ⁊ vsq; ad domũ fortiũ Post eũ edificauerũt leuite reum filius bẽni. Post eũ edificauit asebias ꝓnceps dimidie ptis ceile in vico suo. Post eũ edificauerunt fratres eox: bechui filiꝰ enebad ꝓnceps dimidie ptis ceile. Et edificauit iux̄ eũ azer filiꝰ iosue ꝓnceps maspha mẽsurã secundã: ꝯ ascẽsũ furmissimi ãguli. Post eũ in mõte edificauit baruch filiꝰ çachai mẽsurã secũdã ab ãgulo vsq; ad portã domꝰ eliasib sacerdotis magni. Post eũ edificauit merimuth filius vrie filij accus mensurã secũdã porta a domus eliasib: donec extẽderetur domꝰ eliasib. Et pꝰ eũ edificauerũt sacerdotes viri de cãpestribꝰ iordanis. Post eos edificauit beniamin ⁊ asub ꝯ domũ suã. Et pꝰ eos edificauit azarias filiꝰ maasie filij ananie ꝯ domũ suã Post eũ edificauit bẽnui filiꝰ ennadab mẽsurã secũdã a domo azarie vsq; ad flexurã ⁊ vsq; ad angulũ phalel filius oçi ꝓtra flexuram ⁊ turrim q̃ eminet de domo regis excelsa. id est i atrio carceris. Post eũ phadaia filiꝰ feros. Nathinnei aũt habitabant in ofel vsq; ꝓtra portã aquarũ ad orientẽ. ⁊ turrim que ꝓminebat. Post eos edificauerũt thecueni mẽsurã secundã e regiõe: a turre magna ⁊ eminenti vsq; ad murũ tẽpli. Sursum aũt ad portã equox edificauerũt sacerdotes vnusquisq; ꝯ domũ suã. Post eos edificauit sedoc filiꝰ emmer ꝯ domũ suã. Post eũ edificauit semeia filiꝰ sechenie custos porte orientalis. Pꝰ eũ edificauerũt anania filiꝰ selemie. ⁊ anon filiꝰ selo sextꝰ. mẽsurã secũdã. Post eos edificauit mesollã filiꝰ barachie ꝯ gaçophylatiũ suũ. Post eũ edificauit melchias filiꝰ aurificis vsq; ad domũ nathinneox ⁊ scuta vẽdẽtiũ. ꝯ portã iudicialẽ ⁊ vsq; ad cenaculũ anguli. Et intra cenaculũ anguli in porta gregꝫ edificauerũt artifices ⁊ negociatores. IIII

Factũ ẽ aũt cũ audisset sanaballath q̃ edificarem murũ: iratꝰ est valde. Et motꝰ nimis subsannauit iudeos ⁊ dixit corã fribus suis ⁊ frequẽtia samaritanox. Quid iudei faciũt imbecilles? Nũ dimittẽt eos gentes? Nũ sacrificabũt ⁊ cõplebũt in vna die? Nũq̃d edificare poterunt lapides de aceruis puluereq̃ cõbusti sũt? Tobias q̃ ⁊ tobias amanites ꝓximꝰ eiꝰ ait: Edificẽt. Si ascẽderit vulpes trãsiliet murũ eox lapideũ. Et dixit neemias: Audi deus nr̃ q̃a facti sumus despectui. Conuerte opprobriũ sup caput eox. ⁊ da eos i despectionẽ i tra captiuitatis. Ne operias iniq̃tatẽ eox. ⁊ pctm̃ eorũ corã facie tua nõ deleat: q̃a irriserũt edificãtes. Itaq; edificauimꝰ murox. ⁊ cõiũximꝰ totũ vsq; ad partẽ dimidiã. ⁊ puocatũ est cor ppli ad opandũ. Factũ ẽ aũt cũ audisset sanaballatb ⁊ tobias ⁊ arabes ⁊ amanite ⁊ açotij q̃ obducta eẽt cicatrix muri ir'm. ⁊ q̃ cepissent inerupta ꝯcludi: irati sũt nimis. Et ꝯgregati sũt oẽs pariter ut venirẽt ⁊ pugnarẽt ꝓtra ir'm. ⁊ molirent insidias. Et orauimus deũ nr̃m. ⁊ posuimꝰ custodes super murũ die ac nocte ꝯ eos. Dixit autẽ iudas: Debilitata est fortitudo portãt. ⁊ humꝰ nimia ẽ. ⁊ nos non poterimꝰ edificare murũ. Et dixerunt hostes nr̃i. Nesciãt ⁊ ig̃rẽt donec veniamꝰ in mediũ eox ⁊ interficiamꝰ eos. ⁊ cessare faciamꝰ opus Factũ ẽ aũt venientibꝰ iudeis qui habitabãt iux̄ eos ⁊ dicentibꝰ nobis q̃ decẽ vices ex oibꝰ locq̃bꝰ venerãt ad nos: statuit loco pꝰ murũ q̃ circuitũ ppl'm i ordinẽ cum gladijs suis ⁊ lãceis ⁊ arcubꝰ. Et pspexi atq; surrexi. ⁊ aio ad optimates ⁊ mgrat̃ ⁊ ad reliquã ptẽ vulgi. Nolite timẽ a facie eox. Dñi magni ⁊ terribilis memẽtote. ⁊ pugnate ꝓ fribꝰ vr̃is. filijs vr̃is ⁊ filiabꝰ vestr̃is ⁊ vxoribꝰ vr̃is ⁊ domibꝰ vr̃is. Factũ est aũt cũ audissent inimici nr̃i nũciatũ eẽ nob. dissipauit deꝰ ꝓsiliũ eorũ.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et reuersi sum⁹ ẽs ad muros: vnusq̃q; ad op⁹ suũ. Et factũ ẽ a die illa: media ps iuue-
nũ coꝛ faciebat op⁹. ⁊ media parata erat ad
bellũ. ⁊ lãcee ⁊ scuta ⁊ arc⁹ ⁊ loꝛice. ⁊ p̃nci-
pes p⁹ eos i oi domo iuda edificãtiũ muros
⁊ poꝛtantium onera ⁊ iponentiũ: vna manu
sua faciebat op⁹. ⁊ alt̃a tenebat gladiũ. Edi-
ficantiũ. n. vnusq̃sq; gladio erat accinct⁹ re-
nes. Et edificabãt ⁊ clãgebant buccina iuxt̃
me. Et dixi ad optimates ⁊ ad mĝrat⁹ ⁊ ad
reliquã ptẽ vulgi. Op⁹ grãde ẽ ⁊ latũ. ⁊ nos
sepati sum⁹ i muro ꝓcul alt̃ ab alt̃o. In loco
q̃cũq; audieritis clangoꝛẽ tube illuc ꝓcurrite
ad nos. De⁹ nr̃ pugnabit ꝓ nob. ⁊ nos ipsi
faciam⁹ op⁹. Et media ps nr̃m teneat lance-
as ab ascẽsu auꝛoꝛe donec egrediant astra.
In tpe q̃ illo dixi ꝑplo. Unusq̃sq; cũ puero
suo maneat i medio irl̃m. ⁊ sint nob vices p
noctẽ ⁊ diẽ ad opandũ. Ego ãt ⁊ frẽs mei ⁊
pueri mei ⁊ custodes q̃ erant p⁹ me. nõ depo-
nebam⁹ vestimẽta nr̃a. Unusq̃sq; tñ nuda-
batur ad baptismũ.

V

Et factus ẽ clamoꝛ ꝑplı̃ ⁊ vꝛoꝛ eius
magn⁹ aduersus frẽs suos iudeos.
Et erãt q̃ dicerẽt: Filij nostri ⁊ filie
nr̃e multe sunt nimis. Accipiam⁹ ꝓ p̃cio coꝛ
frumẽtũ. ⁊ comedam⁹ ⁊ viuam⁹. Et erãt qui
dicerẽt: Agros nr̃os ⁊ vineas ⁊ domos no-
stras opponam⁹. ⁊ accipiam⁹ frumẽtũ in fa-
me. Et alij dicebãt: Mutuo sumam⁹ pecu-
nias i tributa reg̃. demusq; agros nr̃os ⁊ vi-
neas. Et nũc sicut carnes fratꝛ nr̃oꝛ. sic car-
nes nr̃e sũt: ⁊ sicut filij coꝛ. ita ⁊ filij nostri.
Ecce nos subiugam⁹ filios nr̃os ⁊ filias no-
stras i seruitutẽ: ⁊ de filiab⁹ nr̃is sũt famule.
nec habemus vnde possint redimi: ⁊ agros
nr̃os ⁊ vineas nr̃as alij possidẽt. Et irat⁹ sum
nimis: cũ audissem clamoꝛẽ coꝛ ꝝ ꝟba h̃:
cogitauiq; coꝛ meũ. Et increpaui optimates
⁊ mĝratus. ⁊ dixi eis: Usuras ne singuli a
frib⁹ vr̃is exigatis? Et congregaui aduersũ eos
cõtionẽ magnã. ⁊ dixi eis: Nos ut scitis rede-
mim⁹ frẽs nr̃os iudeos q̃ vẽditi fuerãt gen-
tib⁹ ꝝ possibilitatẽ nr̃am. Et vos igit̃ ven-
dite frẽs vr̃os. ⁊ redimem⁹ eos? Et siluerũt
nec inuenerunt q̃d rñderent. Dixiq; ad eos:
Nõ ẽ bona res quã facitis. Quare nõ in timo-
re dei nr̃i ambulatis. ne exꝓbret nob a gentib⁹
inimicis nr̃is? Et ego ⁊ frẽs mei ⁊ pueri mei
cõmodauim⁹ plurimis pecuniã ⁊ frumẽtũ.
Nõ requiram⁹ i cꝛe istud. Es alienũ conceda-
mus: quod debetur nobis. Reddite eis hodie
agros suos ⁊ vineas suas ⁊ olueta sua ⁊ do-
mos suas. Quin potius ⁊ centesimam pecu-
nie frumenti vini ⁊ olei quã exigere soletis ab
eis: date ꝓillis. Et dixerũt: Reddem⁹. ⁊ ab
eis nihil querem⁹: sicq; faciemus ut loquer.
Et vocaui sacerdotes ⁊ adiuraui eos ut fa-
cerẽt iuxta qđ dixeram. Insup excussi sinum
meũ. ⁊ dixi: Sic excutiat de⁹ oẽm virũ q̃ non
cõpleuerit ꝟbũ istud: de domo sua ⁊ de labo-
rib⁹ suis. Sic excutiat. ⁊ vacu⁹ fiat. Et dixit
vniuersa multitudo. amen. Et laudauerunt
deũ. Fecit q̃ ꝑplus sicut erat dictũ. A die aũt
illa qua p̃cepit rex mihi ut essem dux i terra
iuda ab ãno vicesimo vsq; ad ãnũ triceſimũ
secũdũ artaxerxis reg̃ ꝓ ãnos duodecim: ego ⁊
frẽs mei ãnonas que ducib⁹ debebantur nõ
comedim⁹. Duces aũt ꝓmi q̃ fuerũt ante me
grauauerũt ꝑplm. ⁊ acceperũt ab eis i pane
⁊ vino ⁊ pecunia q̃tidie siclos q̃dragita. Oz
⁊ ministri eoꝝ deꝑsserãt ꝑplm. Ego autẽ nõ feci
ita ꝓpter timoꝛẽ dei. Quin pot⁹ in ope muri
edificaui. ⁊ agrũ nõ emi. ⁊ oẽs pueri mei cõ-
gregati ad op⁹ erãt. Judei q̃ ⁊ mĝrat⁹. cẽtũ
q̃nq̃ginta viri. ⁊ q̃ veniebãt ad me de gẽtib⁹
que in circuitu nr̃o sũt: in mensa mea erant.
Parabat aũt mihi p̃ dies singulos bos vn⁹
arietes sex electi. exceptis volatilib⁹. ⁊ inter
dies decẽ vina diuersa. ⁊ alia multa tribue-
bam. Insup ⁊ ãnonas ducat⁹ mei non q̃siui.
Valde eni erat attenuat⁹ ꝑplus. Memẽto mei
deus meus in bonũ. ꝟm oia q̃ feci ꝑplo huic.

VI

Factũ est aũt cũ audisset
sanaballatb ⁊ tobias ⁊ gosem arabs
⁊ ceteri inimici nr̃i q̃ edificassem ego
murũ. ⁊ nõ eẽt i ipso residua intꝛuptio: vsq;
ad tẽp⁹ aũt illud valuas nõ posuerã i poꝛtis.
miserũt sanaballatb ⁊ tobias ⁊ gosem arabs
ad me dicẽtes: Veni ⁊ pcutiam⁹ fedus pariẽ
in viculis i cãpo vno. Ipsi aũt cogitabãt ut
facerent mihi malũ. Misi g̃ ad eos nũcios
dicẽs: Op⁹ grãde ego facio ⁊ nõ possũ descẽ-
dere: ne forte negligat cũ venero ⁊ descẽde-
ro ad vos. Miserũt aũt ad me ꝟm ꝟbũ h̃ ꝓ
q̃tuoꝛ vices. ⁊ rñdi eis iuxt̃ sermonẽ pꝛioꝛẽ.
Et misit ad me sanaballatb iuxta ꝟbũ ꝑplus
q̃nta vice puerũ suũ. ⁊ epl̃am habebat i mãu
sua scriptã h̃ mo. In gentib⁹ auditũ ẽ. ⁊ go-
sem dixit: q̃ tu ⁊ iudei cogitetis rebellare. ⁊
ꝓpt̃ea edifices muꝝ. ⁊ leuare te velis sup eos
regẽ. ꝓpt̃ quã cãm ⁊ ꝓpẖas posuer⁊ q̃ pdicẽt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

re te i irl'm dicẽtes: Rex i iudea ẽ. Auditur⁹ est rex ꝟba h̄. Idcirco nũc veni ut ineamus cõsiliũ pariẽ. Et misi ad eos dicẽs: Nõ ẽ factũ ſm ꝟba h̄ q̄ tu loq̄ris. De corde.n. tuo tu cõponis h̄. Oẽs.n. bi terebãt nos: cogitãtes q̄ cessarent man⁹ nr̃e ab opere 7 q̄escerem⁹. Quã ob cãm magꝭ ꝓfortaui man⁹ meas. Et ingressus sũ domũ samaie filij dalaie filij methabeel secreto. Qui ait: Tractem⁹ nobiscũ i domo dei in medio tẽpli 7 claudam⁹ portas edis: qa venturi sũt ut interficiãt te. 7 nocte venturi sũt ad occidẽdũ te. Et dixi: Nũ q̄s qᵐ silis mei fugit? Et q̄s ut ego ingrediet tẽplũ 7 viuet? Nõ ingrediar. Et intellexi q̄ re⁹ nõ misisset eũ: ꝫ q̄si vaticinãs locut⁹ esset ad me. 7 tobias 7 sanaballath cõduxissent eũ. Acceperat eni preciũ ut territ⁹ facerẽ 7 peccarẽ. 7 haberẽt malũ qõ exprobrarẽt m̃. Memento mei dñe ꝑ tobia 7 sanaballath iuxta opa eoꝝ talia: ꝫ 7 noadie ꝓphẽ 7 ceteroꝝ ꝓphaꝝ q̄ terebãt me. Cõplet⁹ est autẽ mur⁹ vicesimo q̄nto die mẽsis elul q̄nq̄gintaduob⁹ diebus Factũ ẽ q̄ cũ audissent oẽs inimici nr̃i ut timerẽt vniuerse gẽtes q̄ erãt i circuitu nr̃o. 7 ꝯciderẽt intra semetipsos. 7 scirent q̄ a dño factũ ẽ op⁹ h̄. Sed 7 i dieb⁹ illis multe optimatũ iudeoꝝ epł̃e mittebant ad tobiam. 7 a tobia venebãt ad eos. Multi.n. erãt i iudea hñtes iuramẽtũ eius: qa gener erat sechenie filij iozei. 7 iohãnan fili⁹ ei⁹ acceperat filiam mesollã filij baracbie. Sed 7 laudabant eũ coram me. 7 ꝛo ba mea nũciabãt ei. Et tobias mittebat epł̃as ut terreret me. VII

Postq̄ aũt edificat⁹ ẽ mur⁹. 7 posui valuas. 7 recensui ianitores 7 cãtores 7 leuitas ꝯcepi aneni fri meo 7 ananie ꝓncipi domus de irl'm. Ipse.n. q̃i vir verax 7 timẽs deũ plus ceteris videbat. Et dixi eis: Nõ apiant portę irl'm vsq̄ ad calorẽ solis. Cũq̄ adhuc assisterẽt: clause porte sũt 7 oppilate. Et posui custodes de habitatoribus irl'm singulos p vices suas. 7 vnũquẽq̄ ꝓtra domũ suã. Ciuitas aũt erat lata nimis 7 grãdis. 7 ppł̃s paru⁹ i medio ei⁹. 7 nõ erant dom⁹ edificate. Deus aũt dedit in corde meo 7 cõgregaui optimates 7 mgr̃at⁹ 7 vulg⁹ ut recẽserẽ eos. Et inueni librũ cẽsus eoꝝ q̄ ascẽderãt ꝑmũ. 7 inuentũ ẽ scriptũ in eo. Isti filij ꝓuincie q̄ ascẽderũt de captiuitate migrãtiũ q̄s transtulerat nabuchodonosor rex babylonis. 7 reuersi sũt i irl'm 7 i iudeã vnusq̄sq̄ i ciuitatẽ suã qui venerũt cũ zorobabel iosue neemias azarias raamias naamin mardocheus belsar mespharat beggoai naumbaana. Nũer⁹ virorꝝ ppłi isrł. Filij pharos: duo milia centũ septuagitaduo. Filij saphatia: trecẽti septuagitaduo. Filij area: sexcenti q̄nq̄gitaduo. Filij phetmoab filioꝝ iosue 7 ioab: duo milia octigenti decẽ 7 octo. Filij belã: mille octingẽti q̄nquaginta q̃tuor. Filij cethua: nõgenti q̄dragita q̄nq̄. Filij cacbai: septingẽti sexagita. Filij bennui: sexcẽti quadragita octo. Filij bebai: sexcẽti vigitiocto. Filij azgad: duo milia trecẽti vigitiduo. Filij adonicã: sexcenti sexagintasemptẽ. Filij beguai duo milia sexagitasemptẽ. Filij adin: sexcenti q̄nq̄gintaq̄nq̄. Filij ather filij ezechie: nõgenti octo. Filij asem: trecẽti vigintiocto. Filij besai: trecẽti vigintiq̃tuor. Filij arepha: cẽtũ duodeci. Filij gabaon: nonagitaq̄nq̄. Filij bethleẽ 7 nethupha: cẽtũ octogitaocto Viri anathot: cẽtũ vigintiocto. Viri bethamoth: q̄dragintaduo. Viri cariathiarim cephira 7 berothe: septigẽti q̄dragitatres. Viri rama 7 nebo: sexcẽti vigitivn⁹. Viri machmas: cẽtũ vigitiduo. Viri bethel 7 chai: ducẽti vigititres. Viri nebo alter⁹: q̄nq̄ginta duo. Viri belã alter⁹: mille ducẽti q̄nq̄gintaq̃tuor. Filij arem: trecẽti viginti. Filij iericho: trecẽti q̄dragitaq̄nq̄. Filij lodadin 7 ono: septigẽti vigitivn⁹. Filij senaa: tria milia nõgẽti trigita. Sacerdotes. Filij idaia i domo iesua: nõgẽti septuagitatres. Filij emmer: mille q̄nq̄gintaduo. Filij phessur: mille ducẽti q̄dragitasemptẽ. Filij arem: mille decẽ 7 septẽ. Leuite. Filij iosue 7 cedmihel filioꝝ oduie: septuagitaq̃tuor. Cãtores. Filij asaph centũ q̄dragitaocto. Janitores. Filij sellũ filij ather filij thelmõ filij accub filij athita filij sobai: cẽtũ trigitaocto. Nathinnei. Filij soa filij asupha filij thebaoth filij ceros filij siaa filij fadon filij lebana filij agaba filij selmon filij anan filij geddel filij gaer filij raabia filij rasin filij nechoda filij iezẽ filij aza filij phasea filij besai filij munim filij nephusim filij bechbue filij acupha filij azur filij besluth filij maida filij arsa filij bercbos filij sisara filij thema filij nasia filij athupha filij ꝯuoꝝ salomõis filij sothai filij sopherech filij pheruda filij iabala filij dercõ filij gedel filij saphata filij achil filij phocereth q̄ erat ort⁹ ex asbaim filio ãmon

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Oês natbinnei.ꝛ filij ſeruoꝝ ſalomõis:tre/
cẽti nonagitaduo. Hi ſũt aũt q̃ aſcẽderũt de
thelmala thelarſa cherub adon ꝛ emmer.ꝛ
nõ potuerũt indicare domũ patrũ ſuoꝝ ꝛ ſe/
men ſuũ : vtrũ ex iſrl eſſent. Filij dalaia·filij
tobia·filij nechoda:ſexcenti q̃dragintaduo.
Et de ſacerdotib⁹·filij iobia·filij accos·filij
berçellai·q̃ accepit de filiab⁹ berçellai gala/
aditidis vxorẽ:ꝛ vocat⁹ ẽ noĩe eoꝝ. Hi q̃ſierũt
ſcripturã ſuã in cenſu ꝛ nõ inuenerũt.ꝛ eiecti
ſunt de ſacerdotio. Dixitq; atherſatha eis
ut nõ mãducarẽt de ſanctis ſcõꝝ:donec ſtaret
ſacerdos doctus ꝛ erudit⁹. Omis multitudo
q̃ſi vir vn⁹:q̃dragintaduo milia ſexcẽti ſexa
ginta·abſq; ſeruis ꝛ ancillis eoꝝ q̃ erãt ſeptẽ
milia trecẽti trigitaſeptẽ:ꝛ inꝛ eos cãtores ꝛ
cãtatrices ducẽte. Eq̃ eoꝝ ſexcenti trigitaſe/
ptẽ:muli eoꝝ ducẽti q̃dragintaq̃nq; :cameli
eoꝝ q̃drungenti trigintaq̃nq; : aſini ſex milia
ſeptigẽti vigiti. Hucuſq; referꝛ q̃d in cõmen/
tario ſcriptum fuerit : ex in neemie hiſtoria
terieꝛ. Nõnulli aũt de p̃ncipib⁹ familiarũ de/
derũt i op⁹. Athersatha dedit i theſauꝝ·auri
dragmas mille:phialas q̃nq̃ginta:tunicas
ſacerdotales q̃ngentas triginta. Et de p̃nci/
pib⁹ familiarũ dederũt in theſauꝝ opis·auri
dragmas viginti milia:ꝛ argẽti minas duo
milia ducẽtas. Et q̃d dedit reliqu⁹ pp̃l's·auri
dragmas vigiti milia: ꝛ argẽti minas duo
milia:ꝛ tunicas ſacerdotales ſexagitaſeptẽ.
Habitauerũt aũt ſacerdotes ꝛ leuite ꝛ iani/
toꝛes ꝛ cãtoꝛes ꝛ reliquũ vulg⁹ ꝛ natbinnei
ꝛ oĩs iſrl'in ciuitatibus ſuis. VIII

Et venerat menſis ſeptim⁹. Filij aũt
iſrl' erãt i ciuitatib⁹ ſuis. Congrega/
tuſq; oĩs pp̃l's q̃ſi vir vn⁹ ad plateã
q̃ ẽ añ portã aq̃rũ:ꝛ dixerunt eſdre ſcribe ut
afferret libꝛũ legis moyſi:quã p̃ceperat dñs
iſrli. Attulit g̃ eſdras ſacerdos legem coꝛã
multitudine viroꝝ ꝛ mulierũ·cũctiſq; q̃ po/
terãt intelligere: i die p̃ma mẽſis ſeptimi. Et
legit i eo apte i platea q̃ erat añ portã aq̃rũ·
de mane vſq; ad mediã diẽ· i cõſpectu viroꝝ
ꝛ mulierũ ꝛ ſapiẽtiũ. Et aures oĩs pp̃li erãt
erecte ad libꝛũ. Steterit aũt eſdras ſcriba ſup
gradũ ligneũ quẽ fecerat ad loquẽdũ.ꝛ ſte/
terũt iuxt eũ·matbathia ꝛ ſema ꝛ ania ꝛ vria
ꝛ elcbia ꝛ maaſia ad dexterã eius.ꝛ ad ſini/
ſtram: phadaia miſabel ꝛ melchia ꝛ aſum ꝛ
aſeph dana q̃charia ꝛ moſollã. Et aperuit
eſdras libꝝ coꝛã oi pp̃l'o. Sup vniuerſũ q̃pp e
pp̃l'm eminebat. Et cũ apuiſſet eũ : ſtetit oĩs
pp̃l'us. Et bñdixit eſdras dño deo·dce ma/
gna. Et rñdit oĩs pp̃l's·amen amẽ:eleuãtes
manus ſuas. Et icuruati ſũt.ꝛ adoꝛauerũt
deũ p̃mi in terrã. Doꝛro ieſue ꝛ baani ꝛ ſera/
bi·iamin·accub·ſeptbai·odia·maaſia·celita
açarias·ioçabed·anani·phalaia:leuite·ſilẽ/
tiũ faciebant in pp̃lo ad audiendã legẽ. Po/
pulus aũt ſtabat in gradu ſuo. Et legerũt i
libꝛo legis dei diſtincte ꝛ apte ad intelligẽdũ·
ꝛ intellexerũt cũ legereꝛ. Dixit aũt neemias·
ipſe ẽ athersatha.ꝛ eſdras ſacerdos ꝛ ſcriba
ꝛ leuite interpꝛetantes vniuerſo pp̃lo. Dies
ſcificat⁹ ẽ dño deo nr̃o. Nolite lugere ꝛ no/
lite flere. Flebat eni oĩs pp̃l's cũ audiret v̄ba
legis. Et dixit eis: Ite comedite pinguia ꝛ bi/
bite mulſũ.ꝛ mittite p̃tes eis q̃ nõ p̃parauerũt ſibi·qa ſcũs dies dñi ẽ.ꝛ nolite cõtriſtari
Gaudiũ eteni dñi eſt fortitudo nr̃a. Leuite
aũt ſilentiũ faciebãt i oi pp̃lo dicẽtes: Tace/
te:qa dies ſcũs ẽ.ꝛ nolite dolere. Abijt itaq;
oĩs pp̃l's ut comedẽt ꝛ bibꝛet ꝛ mittẽt p̃tes
ꝛ faceret leticiã magnã : qa itellexerãt v̄ba
q̃ docuerat eos. Et i die ſecũdo cõgregati ſũt
p̃ncipes familiaꝝ vniuerſi pp̃li ſacerdotes ꝛ
leuite ad eſdrã ſcribã ut inꝛpꝛetaꝛ eis v̄ba
legis. Et inuenerũt ſcriptũ i lege·p̃cepiſſe dñm i
i manu moyſi ut habitẽt filij iſrl' in taberna/
culis i die ſollẽni mẽſe ſeptio.ꝛ ut p̃dicent ꝛ
diuulgent vocẽ in vniuerſis vrbib⁹ ſuis ꝛ in
irl'm dicentes: Egredimi in mote.ꝛ afferte
frondes oliue.ꝛ frondes ligni oleiberrimi
frondes myrti ꝛ ramos palmaꝝ ꝛ frondes
ligni nemoꝛoſi ut fiãt tabernacula ſicut ſcri/
ptũ eſt. Et egreſſus ẽ oĩs pp̃lus ꝛ attulerũt:
Fecerũtq; ſibi tabnacula vnuſq̃ſq; i domate
ſuo ꝛ in atriis ſuis ꝛ i atriis dom⁹ dei.ꝛ i pla/
tea porte aq̃ꝝ.ꝛ i platea porte epheaim. Fecit
g̃ vniuerſa eccl'ia eoꝝ q̃ redierãt de captiui/
tate tabnacula.ꝛ habitauerũt i tabnaculis.
Nõ.n. fecerãt a diebꝰ ioſue filij nun·talia filij
iſrl' vſq; ad diẽ illum . Et fuit leticia magna
nimis. Legit aũt in libꝛo legis dei·p dies ſin/
gulos·a die p̃mo vſq; ad diẽ nouiſſimũ.ꝛ fe/
cerũt ſollẽnitatẽ ſeptẽ diebus.ꝛ i die octauo
collectã iuxta ritum. IX

In die aũt viceſimoq̃rto mẽſis hui⁹ cõ/
uenerũt filij iſrl' in ieiunio ꝛ in ſaccis.ꝛ
hum⁹ ſup eos. Et ſepatũ eſt ſemẽ filioꝝ
iſrl' ab omni filio alienigena.ꝛ ſteterunt ꝛ cõ
fitebanꝛ pctã ſua.ꝛ iniquitates patrũ ſuoꝝ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Neemie

Et ꝓsurrexerũt ad ſtãdũ.7 legerũt i uolumie legis dñi dei ſui quater idie.7 q̃ter in nocte ꝓfitebant.7 adorabãt dñm deũ ſuũ. Surrexerũt aũt ſup gradũ leuitarũ ioſue7 bani7 cedmibel·remni·ſabnia·abani·ſarebias·bani7 thanani:7 clamauerũt voce magna ad dñm deũ ſuũ. Et dixerũt leuite: ioſue7 cedmibel·bonni·aſebia·ſerebia·arebia· odaia·ſebna·fataia. Surgite:bñdicite dño deo noſtro·ab eterno vſq; i eternũ. Et bñdicãt noi glozie·tue excelſo in oi bñdictiõe7 laude. Et dixit eſdras. Tu ipſe dominе ſol9: tu feciſti celũ·7 celũ celoz7 oẽm exercitũ eoz: terrã7 vniuerſa q̃in ea ſũt:maria7 oia que i eis ſũt Et tu viuificas oia h̃:7 exercit9 celi te adorat. Tu ipſe dñe de9 q̃ elegiſti abrã7 eduxiſti eũ de igne chaldeorũ:7 poſuiſti nomen eius abrahã.7 inueniſti coz ei9 fidele coram te:7 pcuſſiſti cũ eo fed9 ut dares ei trã chananei ethei euei7 amorrei7 pherezei7 iebuſei7 gergeſei·ut dares ſemini ei9. Et impleſti ꝙba tua q̃m iuſtus es. Et vidiſti afflictionẽ patrũ nr̃oz in egypto: clamoremq; eorũ audiſti ſup mare rubrũ.7 dediſti ſigna atq; portẽta i pharaone7 in vniuerſis ſeruis ei9.7 in omni ppl̃o trenulli9. Cognouiſti.n.qa ſuperbe egerãt ꝏ eos.7 feciſti tibi nomẽ·ſicut7 i hac die. Et mare diuiſiſti ante eos.7 tranſierũt p mediũ maris i ſicco. Perſecutores aũt eoz ꝓieciſti in ꝓfundũ q̃ſi lapidẽ in aq̃s validas.7 i colũna nubis ductor eoz fuiſti p die.7 i colũna ignis p noctẽ·ut appareret eis viã p quã ingrediebãt. Ad montẽ q̃q; ſynai deſcendiſti·7 locut9es cũ eis de celo.7 dediſti eis iudicia recta7 legẽ ver̃itatis·cerimonias7 p̃cepta bona. Et ſabbatũ ſcificatũ tuũ oſtendiſti eis.7 mãdata7 cerimonias7 legem p̃cepiſti eis i manu moyſi ſerui tui·Panẽ q̃q; de celo dediſti eis in fame eoz.7 aquã de petra eduxiſti eis ſitientib9. Et dixiſti eis ut igrederẽt7 poſſiderent terrã·ſup quã leuaſti manũ tuam ut traderes eis. Ipſi ẽ7 pres nr̃i ſuperbe egerũt7 indurauerũt ceruices ſuas.7 nõ audierũt mãdata tua.7 noluerũt audire.7 nõ ſunt recordati mirabiliũ tuoz q̃ feceras eis. Et induraverũt ceruices ſuas.7 dederũt caput ut cõuerterẽt ad ſeruitutẽ ſuã q̃ſi p cõtentionẽ. Tu aũt de9 ppti9 clemẽs7 miſericors lõganimis7 multe miſerationis·nõ dereliquiſti eos. Et q̃dẽ cũ feciſſent ſibi vitulũ cõflatilẽ7 dixiſſent: Iſte ẽ de9 tu9 q̃ eduxit te de egypto: feceruntq; blaſphemias magnas:tu aũt i miſericordijs tuis multis non dimiſiſti eos in deſerto. Colũna nubis nõ receſſit ab eis p diẽ· ut duceret eos i viã.7 colũna ignis p noctẽ ut oſtenderet eis iter p q̃ ingrederent. Et ſpm tuũ bonũ dediſti q̃ doceret eos.7 mãna tuũ nõ prohibuiſti ab ore eorũ.7 aquã dediſti eis i ſitti. Quadraginta ãnis pauiſti eos in deſerto nichilq; eis defuit. Veſtimẽta eoz nõ inueterauerũt.7 pedes eoz nõ ſunt attriti. Et dediſti eis regna7 pplos.7 partit9 es eis ſortes. Et poſſederũt trã ſeon.7 terrã regis eſebon.7 trã og regis baſan. Et multiplicaſti filios eoz ſicut ſtellas celi.7 adduxiſti eos ad trã de q̃ dixeras pr̃b9 eoz ut ingrederẽt7 poſſiderẽt. Et venerũt filij.7 poſſederunt trã. Et humiliaſti coram eis habitatores tre chananeos.7 dediſti eos i manu eoz.7 reges eoz7 pplos tre ut facerent eis ſicut placebat illis. Ceperũt itaq; vrbes munitas7 humũ pinguem·7 poſſederũt domos plenas cũctis bonis: ciſternas ab eis fabricatas: vineas7 oliueta7 ligna pomifera multa. Et comederũt7 ſaturati ſũt.7 impinguati ſũt7 abũdauerũt deliciis in bonitate tua magna. Prouocauerũt aũt te ad iracũdiã.7 receſſerũt a te.7 ꝓiecerũt legẽ tuã p terga ſua. Et ꝓphetas tuos occiderũt q̃ protestabãt eos ut reuerterent ad te: feceruntq; blaſphemias grãdes. Et dediſti eos in manu hoſtiũ ſuoz:7 afflixerũt eos. Et in tpe tribulationis ſue clamauerũt ad te:7 tu de celo audiſti.7 ſm miſerationes tuas multas dediſti eis ſaluatores:q̃ ſaluarẽt eos de manu hoſtiũ ſuoz. Cũq; requieuiſſent·reuerſi ſũt ut facerẽt malũ i cõſpectu tuo:7 dereliqſti eos i manu inimicoz ſuoz:7 poſſederunt eos. Cũuerſiq; ſũt:7 clamauerũt ad te. Tu autẽ de celo exaudiſti7 liberaſti eos· i miſericordijs tuis multis tẽporib9:7 protestat9 es eos ut reuerterẽt ad legẽ tuã. Ipſi ẽ ſuperbe egerũt7 nõ audierũt mãdata tua.7 in iudicijs tuis peccauerũt:q̃ faciet hõ.7 viuet in eis. Et dederũt humerũ recedẽtẽ:7 ceruicẽ ſuã induraverũt·nec audierũt. Et protraxiſti ſuper eos annos multos.7 cõteſtat9es eos in ſpũ tuo p manũ pphaz tuoz7 non audierũt:7 tradidiſti eos i manũ pplorũ terraz. In miſericordijs aũt tuis plurimis nõ feciſti eos in cõſũptionẽ: nec dereliqſti eos:q̃m deus miſerationũ7 clemẽs es tu. Nũc itaq; de9 nr̃: magne fort;7 terribilis:cuſtodiẽs pactũ7 mĩam

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ne auertas a facietua cũm laboꝛẽ qui iuenit nos·reges nr̃os·p̃ncipes nr̃os7 sacerdotes nr̃os 7 ꝓphas nr̃os 7 pr̃es nr̃os7 cũm pplo tuo: a dieb⁹ regis assur vsq; in diẽ hãc. Et tu iust⁹es in oib⁹q̃ venerũt sup nos: q̃a veritatẽ fecisti nob: nos autẽ impie egim⁹. Reges nr̃i p̃ncipes nr̃i sacerdotes nr̃i 7 patres nr̃i: nõ fecerũt legẽ tuam. 7 nõ attenderũt mandata tua 7 testimonia tua que testificat⁹ es in eis. Et ipsi in regnis suis bonis 7 in bonitate tua multa quã dederas eis 7 i ẽra latissima 7 pinguiquã tradideras i ꝓspectu eoꝝ·nõ seruierunt tibi: nec reuersi sunt a studijs suis pessimis. Ecce nosipsi hodie serui sum⁹. 7 terra quã dedisti p̃ib⁹ nr̃is ut comederẽt panẽ ei⁹ 7 que bona sũt ei⁹. 7 nosipsi serui sum⁹ i ea. Et fruges ei⁹ multiplicant regib⁹ q̃s posuisti sup nos ꝓpter petã nr̃a. 7 coꝛpoꝛib⁹ nostris dñant 7 iumẽtis nr̃is ꝑm volũtatẽ suã. 7 in tribulatiõe magna sumus. Sup oib⁹ g̃ his nosipsi pcutim⁹ fed⁹ 7 scribim⁹. 7 signãt p̃ncipes nr̃i·leuite nr̃i 7 sacerdotes nr̃i. X

Signatoꝛes autem fuerũt·neemias athersatha fil⁹ achelai. 7 sedechias· saraias·açarias·hieremias·phessur amarias·melchias· accus·sebenia· melluc· maarem·merimuth·obdias·daniel·genthon· baruch·mosollã·abia·miamin·maçia·belga semeia: hi sacerdotes. Poꝛro leuite: iosue fili⁹ açanie·bẽnui de filijs enadad· cedmihel 7 fratres eoꝛum: sechenia·odeuia·celita·phalaia·anan·micha·roob·asebia·çachur·sherebia·sabania·odia·bani·baninu. Capita populi: feros phetmoab · elam· çethu· banibõni·açgad·bebai·adonaia·beggoai·adinather·eçechia·açur·odeuia·asũ·besai·arephanathoth·nebai·mechphia·mosollã·açir·mesiçabel·sadoch· ieddua· felthia·anan· aniaosee· anania· asub·aloes· phaleam·sobech· reum·asebna·madsia·ethaua·banan·anan· melluch·arem·baana. 7 reliq̃ de pplo. Sacerdotes·leuite·ianitoꝛes 7 cãtoꝛes·nathinnei: 7 oẽs q̃ se separauerunt de pplis terrarũ ad legem dei·vxoꝛes eoꝝ·filij eoꝝ. 7 filie eoꝛum oẽs q̃ poterãt sapere spondẽtes p fratrib⁹ suis: optimates eoꝝ. 7 q̃ veniebant ad pollicendũ 7 iurãdũ ut ãbularent i lege dñi quã dederat i manu moysi serui sui·ut facerẽt 7 custodirẽt vniuersa mãdata dñi dei nr̃i. 7 iudicia ei⁹ 7 cerimonias ei⁹. 7 ut nõ daremus filias nr̃as pplo ẽre. 7 filias coꝝ nõ acciperemus filijs nr̃is. Populi q̃q; ẽre q̃ iportãt venalia 7 oia ad vsũ p diẽ sabbati ut vendant: nõ accipiem⁹ ab eis in sabbato 7 in die scificato. Et dimittem⁹ ãnũ septimũ. 7 exactionem vniuerse manꝰ. Et statuem⁹ sup nos p̃cepta ut vem⁹ ctiã ptẽ sicli p ãnũ ad opꝰ domꝰ dei nr̃i ad panes ꝓpositiõis 7 ad sacrificiũ sempiternũ 7 in holocaustũ sempiternũ in sabbatis in kalẽdis i solennitatib⁹ 7 i scificatis 7 p pctõ ut exoꝛet p isrl. 7 i cũm vsũ domꝰ dei nr̃i. Soꝛtes q̃q; misim⁹ sup oblationẽ lignoꝝ inter sacerdotes 7 leuitas 7 pplm ut iferrẽt in domũ dei nr̃i p domos patrũ nr̃oꝝ p tpa a tpib⁹ anni vsq; ad annũ: ut arderent sup altare dñi dei nr̃i·sicut scriptũ ẽ i lege moysi. Et ut afferremus ꝓmogenita ẽre nr̃e. 7 ꝓmitiua vniuersi fructꝰ omis ligni: ab anno i annũ·i domo dñi: 7 ꝓmitiua filioꝝ nr̃oꝝ 7 pecoꝛũ nr̃oꝛũ sicut scriptũ est i lege. 7 ꝓmitiua boũ nr̃oꝝ 7 ouiũ nr̃aꝝ ut offerrẽt in domo dei nr̃i sacerdotib⁹ q̃ ministrãt i domo dei nr̃i. Et ꝓmitias cibꝝ nr̃oꝝ 7 libaminũ nostroꝝ 7 poma omis ligni: vindemie q̃q; 7 olei afferem⁹ sacerdotibus ad gaçophylatiũ dei nr̃i. 7 decimã partẽ ẽre nr̃e leuitis. Ipsi leuite decimas accipiẽt ex oib⁹ ciuitatib⁹ operis nr̃oꝝ. Erit aũt sacerdos fili⁹ aaron cũ leuitis in decimis leuitarũ. 7 leuite offerẽt decimã partẽ decime sue in domo dei nr̃i ad gaçophylatiũ i domo thesauri. Ad gaçophylatiũ. n. deportabũt filij isrl 7 filij leui ꝓmitias frumẽti 7 vini 7 olei. 7 ibi erũt vasa dñi scificata. 7 sacerdotes 7 cãtoꝛes 7 ianitoꝛes 7 mistri. 7 nõ dimittem⁹ domũ dei nostri.

Habitauerũt aũt p̃ncipes populi i irlm. Reliqua vo plebs misit soꝛtẽ ut tolleret vnã ptẽ de decẽ qui habitaturi essent i irlm ciuitate scã: nouẽ vo ptes in ciuitatib⁹. Benedixit aũt pplus oib⁹ viris q̃ se spõte obtulerãt ut habitarẽt i irlm. Hi sunt itaq; p̃ncipes patricie q̃ habitauerũt in irlm 7 in ciuitatib⁹ iuda. Habitauit ãt vnusq;q; in possessiõe sua in vrbib⁹ suis isrl: sacerdotes·leuite·nathinnei. 7 filij seruoꝝ salomõis. Et i irlm habitauerũt de filijs iuda 7 de filijs beniamin. De filijs iuda: athaias fili⁹ açiam· filij çacharie·filij amarie·filij saphatie·filij malalehel. De filijs phares: ismaasia·filius baruch·fili⁹ coloça·fili⁹ açia·fili⁹ addaia·fili⁹ ioarib·filius çacharie·fili⁹ siloni tes. Oẽs filij phares q̃ habitauerũt in irlm·q̃dringẽti sexaginta nouẽ viri fortes. Hi sunt autẽ filij

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

beniamī. Sellū filiꝰ mosollā·filiꝰ ioed·filius phadaia·filiꝰ colaia·filiꝰ masia·filius ethxel filiꝰ ysaia. Et pꝰ cū gebbai·sellai: nongēti viginti octo. Et iobel filiꝰ çechri ꝓpositꝰ corū: ⁊ iudas filiꝰ sennua sup ciuitatē secundꝰ. Et ꝛe sacerdotibꝰ: idaia filiꝰ ioarib·iachin·saraia filiꝰ·helchie·filiꝰ mosollā·filiꝰ sadoch·filius meraioth·filiꝰ achitob ꝓncipꝛs domus dei. ⁊ frēs eoꝝ faciētes opa tēpli: octingēti viginti duo. Et adaia filiꝰ ieroā·filiꝰ phxleia·filius amsi·filiꝰ çacharie·filiꝰ phxsur·filiꝰ melchie ⁊ frēs eiꝰ ꝓncipꝛs patꝝ: ducēti ꝙdraginta duo. Et amasai filiꝰ açribel·filius açi·filius mosollamoth·filiꝰ emmer. ⁊ fratres eoꝝ potētes nimis: centū viginti octo. ⁊ ꝓpositus eorū çabdibel filiꝰ potentiū. Et ꝛe leuitꝫ: sebenia filiꝰ asob·filiꝰ açaricā·filiꝰ asabia·filiꝰ boni ⁊ sabathai ⁊ ioçabeth·sup oia opa q̄ erant foris sec̄ꝰ in domo dei a ꝓncipibꝰ leuitarū. Et mathania filiꝰ micha·filiꝰ çebedei·filiꝰ asaph ꝓnceps: ad laudādū ⁊ ad cōfitēdū i oratione. ⁊ bechecias secūdꝰ ꝛe fratribꝰ eiꝰ. ⁊ abda filius samua·filiꝰ galal·filiꝰ ydithun. Oēs leuite i ciuitate scā: ducēti octoginta quatuor. Et ianitores·accub: telmon ⁊ frēs eorū q̄ custodiebant ostia: centū septuaginta duo. Et reliqui ex israel sacerdotes ⁊ leuite i vniuersis ciuitatibꝰ iuda· vnusq̄sq; i possessiōe sua. ⁊ nathinnei q̄ habitabāt in ofel. ⁊ syaha ⁊ gaspha ꝛe nathinneis. Et epūs leuitaꝝ in irl̄m: açi filiꝰ baani·filiꝰ asabie·filiꝰ mathanie·filiꝰ micha. De filijs asaph: cātores i misterio domꝰ dei. Preceptū quippe regis sup eos erat. ⁊ ordo in cātoribꝰ p̄ dies singulos. ⁊ fathaia filius meseçebel·ꝛe filijs çara·filij iuda in manu regis iuxta cē ꝙbū ppli. ⁊ in omnibus p̄ oēs regiones coꝝ. De filijs iuda habitauerūt in cariathba: be ⁊ in filiabꝰ eius. ⁊ in dibon ⁊ in filiabus eiꝰ. ⁊ in capseel ⁊ in vinculis eiꝰ. ⁊ i iesue ⁊ i molada ⁊ i bethphaleth. ⁊ i asersual· ⁊ in bersabee ⁊ in filiabus eius. ⁊ in sicelech ⁊ in mochona ⁊ in filiabꝰ eiꝰ. ⁊ in remmon. ⁊ in sara. ⁊ in ierimuth· çonoa·odollam ⁊ in villis eaꝝ: lachis ⁊ in regiōibꝰ eiꝰ·açeeba ⁊ i filiabꝰ eiꝰ. Et mānserūt in bersabee vsq; ad vallem hēnon. Filij autem beniamī· ageba mechmas ⁊ hai ⁊ bethel ⁊ filiabꝰ eiꝰ·anathoth nob·ananna·asor·rama·gethai·madidsebo/im·neballath ⁊ ono valle artificū. ⁊ ꝛe leuitis: portiones iude ⁊ beniamin. XII

Hi sūt aūt sacerdotes ⁊ leuite q̄ ascēderunt cum çorobabel filio salathiel: Josue·saraia·hieremias·esdras· amaria·melluch·accus·sechenias·reum·meremuth·addo· gēthō·abia·miamin·madia· belga·semeia ⁊ ioarib ⁊ idaia·sellū·amoch· elceia·adaia. Isti ꝓncipes sacerdotū ⁊ frēs eoꝝ in diebꝰ iosue. Porro leuite: iesua·hēnuicedmibel·sarabia· iuda·mathanias: superbymnos ipsi ⁊ fratres eorū. ⁊ bechecia·atq; ethāni ⁊ frēs eorū vnusquisq; in officio suo. Josue aūt genuit ioachim. ⁊ ioachim genuit eliasib. ⁊ eliasib genuit ioiada. ⁊ ioiada genuit ionathan. ⁊ ionathan genuit iedda. In diebꝰ aūt ioachim erāt sacerdotes ⁊ ꝓncipes familiarū·saraie·maarie·hieremie· ananie· esdre·mosollā·amarie. iohānā·melico·ionathan· sebenie·ioseph·aran·edna· maraioth· elci·adaie·çacharie· genthō·mosollā· abie· çechri· miamin ⁊ moadie· felti·belge· sammua·semeie· ioathan·ioarib·mathanai· iodaie·açci· sellaie· celaia· mochober· elchie· asebie·ydaie·nathanabel. Leuite in diebus eliasib ⁊ ioiada ⁊ ionan. ⁊ iedboa·scripti ꝓncipes familiarū ⁊ sacerdotes in regno darij perse. Filij leui ꝓncipes familiarum scripti in libro ꝙborū dierū. ⁊ vsq; ad dies ionathan filij eliasib. Et ꝓncipes leuitarū: asebia·sherebia ⁊ iesue filiꝰ cedmibel. ⁊ frēs eoꝝ p̄ vices suas·ut laudarēt ⁊ cōfiterent iuxta ꝓceptū dauid viri dei. ⁊ obseruarent eq̄ p̄ ordinē. Mathania ⁊ bechecia ⁊ obedia·mosollam·telmon·accub: custodes portarū ⁊ vestibulorū aīa portas. Hi in diebꝰ ioachim·filij iosue·filij iosedech. ⁊ in diebꝰ neemie ducis. ⁊ esdre sacerdotis scribeq;. In dedicatione aūt muri irl̄m·requisierūt leuitas de oibꝰ locis suis: ut adducerēt eos in irl̄m. ⁊ facerēt dedicationē ⁊ letitiā·in actiōe grāꝝ. ⁊ cātico ⁊ in cymbalis·psalteriis ⁊ citharis. Congregati sūt aūt filij cātoꝝ ⁊ de cāpestribꝰ circa irl̄m. ⁊ de villis netupha. ⁊ de domo galgal. ⁊ de regionibꝰ geba ⁊ asmaueth: qm̄ villas edificauerūt sibi cātores in circuitu irl̄m. Et mūdati sūt sacerdotes ⁊ leuite. ⁊ mūdauerūt ppl̄m ⁊ portas ⁊ murꝝ. Ascēdē aūt feci ꝓncipes iuda sup murū. ⁊ statui duos choros laudātiū magnos. Et ierūt ad dexterā sup murū ad portā sterquilinij. Et iuit pꝰ eos osaias. ⁊ media pars ꝓncipū iuda. ⁊ açarias·esdra. ⁊ mosollam·iuda. ⁊ beniamin. ⁊ semeia. ⁊ hieremia.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et ꝫ filijs sacerdotū i tubis: çacharias filiꝰ
ionathā. filiꝰ semeie. filius matthanie. filiꝰ mi-
chaie. filiꝰ çecbur. filius asaph. ⁊ frēs eius se-
meia ⁊ açarel malalai galalai. maai. natha-
nahel ⁊ iuda ⁊ anani. in vasis cantici dauid
viri dei. ⁊ esdras scriba añ eos i porta fontis
Et ꝫ eos ascēderūt i ḡdibꝰ ciuitatis dauid. i
ascēsu muri sup domū dauid. ⁊ vsq; ad por-
tam aq̄ ad orientē. Et chorꝰ secūdꝰ grās re-
ferētiū ibat ex aduerso. ⁊ ego pꝰ eū. ⁊ media
ps pplī sup murū ⁊ sup turri furnoꝝ. ⁊ vsq;
ad murū latissimū. ⁊ sup portam ephraim. ⁊
sup portā antiquā. ⁊ sup portā piscium. ⁊ tur-
rim ananehel. ⁊ turri emath. ⁊ vsq; ad por-
tam gregis. ⁊ steterūt i porta custodie. Stete-
rūtq; duo chori laudātium i domo dei. ⁊ ego
⁊ dimidia ps mḡratuū mecū. Et sacerdotes
eliachim. maasia. miamin. michea. elioenai
çacharia. ⁊ anania i tubis. ⁊ maasia ⁊ semeia
⁊ eleaçar ⁊ açi ⁊ iohānan ⁊ melchia ⁊ elā ⁊
eçer. Et clare cecinerūt cantores. ⁊ iezraia p̄-
positus. Et immolauerūt in die illa victimas
magnas. ⁊ letati sunt. Deus. n. letificauerat
eos letitia magna. Sed ⁊ vxores eoꝝ ⁊ liberi
gauisi sunt. ⁊ audita est letitia illa ihr̄m p̄cul.
Recensuerūt q̄q; in die illa viros sup gaço-
phylatia thesauri. ad libamia ⁊ ad p̄mitias
⁊ ad decimas ut introferrent ꝫ eos p̄ncipes
ciuitatū i decore grāꝝ actiōs sacerdotes ⁊ le-
uitas: ꝗa letificatus ē iuda i sacerdotibꝰ ⁊ le-
uitis astātibꝰ. Et custodierūt obseruationem
dei sui. ⁊ obseruationē expiationis ⁊ cātores
⁊ ianitores. iuxt̄ p̄ceptū dauid ⁊ salomōis fi-
lij eiꝰ. ꝗa in diebꝰ dauid ⁊ asaph ab exordio
erāt p̄ncipes p̄stituti cātoꝝ i carmie laudā-
tiū ⁊ confitētiū deo. Et omis ihr̄l in diebꝰ zoro-
babel ⁊ i diebꝰ neemie dabāt ptes cantoribꝰ
⁊ ianitoribꝰ p̄ dies singulos. ⁊ scificabant le-
uitas. ⁊ leuite scificabāt filios aaron. XIII

IN die ātillo lectū ē in volumie moy-
si: audiēte ꝑplo. Et inuētū ē scriptū in
eo ꝙ nō debeant introire āmonites ⁊
moabites i ecclesiā dei vsq; i eternū eo ꝙ nō
occurrerint filijs ihr̄l cū pane ⁊ aq̄ ⁊ conduxe-
rūt aduersū eos balaā ad maledicēdū eis. ⁊
conuertit deꝰ nr̄ maledictionē i benedictionem.
Factū ē aūt cū audissent legē. separauerunt
oēm alienigenā ab ihr̄l. Et super hoc erat eliasib
sacerdos q̄ fuerat p̄positꝰ i gaçophylatio do
mus dei nr̄i. ⁊ p̄ximꝰ tobie. Fecit ḡ sibi gaço-
phylatiū grāde. ⁊ ibi erāt añ eū reponentes
munera ⁊ thus ⁊ vasa ⁊ decimā frumēti vini
⁊ olei: ptes leuitaꝝ ⁊ cātoꝝ ⁊ ianitoꝝ ⁊ pri-
mitias sacerdotales. In oibꝰ aūt his nō fui i
ihr̄lm: ꝗa in ano tricesimosecūdo artaxerxis
regis babylonis veni ad regē. Et in fine dieꝝ
rogaui regē ⁊ veni in ihr̄lm. Et intellexi malū
quod fecerat eliasib tobie. ut faceret ei thesauꝝ in
vestibulis domus dei. ⁊ malū mihi visum ē
valde. Et proieci vasa domꝰ tobie foras de ga-
çophylatio. ꝓcepiq; ⁊ emūdauerūt gaçophy-
latiū. Et retuli ibi vasa domꝰ dei sacrificiū ⁊
thus. Et cognoui ꝙ ptes leuitaꝝ nō fuissent
date. ⁊ fugisset vnusquisq; in regionē suā de
leuitis ⁊ cantoribꝰ ⁊ de his ꝙ ministrabant. ⁊
egi cām aduersū mḡratꝰ. ⁊ dixi: Quare de-
relinq̄mꝰ domū dei? Et cōgregaui eos. ⁊ feci
stare i statiōibꝰ suis. Et omis iuda apportabat
decimā frumēti. vini ⁊ olei ihorrea. Et con-
stituimus sup horrea selemiā sacerdotē. ⁊ sa-
doch scribā. ⁊ fadaiam de leuitis. ⁊ iuxt̄ eos
anan filiū çachur filiū matthanie. qm̄ fide-
les cōprobati sūt. ⁊ ipsis credite sūt ptes fra-
trū suoꝝ. Memēto mei deus meus ꝓh̄. ⁊ ne
deleas miserationes meas q̄s feci i domo dei
mei ⁊ i cerimonijs eiꝰ. In diebꝰ illis vidi in
iuda calcātes torcularia i sabbato: portātes
aceruos ⁊ onerātes sup asinos vinū ⁊ vuas
⁊ ficꝰ ⁊ oē onus. ⁊ iferētes ihr̄lm die sabbati.
Et cōtestatꝰ sū eos ut i die q̄ vēdere licere-
vēderēt. Et tyrij habitauerūt i ea: inferētes
pisces ⁊ oia venalia. Et vēdebāt i sabbatis fi-
lijs iuda ⁊ ihr̄lm. Et obiurgaui optimates iu-
da. ⁊ dixi eis: Que ē hec res mala quā vos fa-
citis. ⁊ ꝓphanatis die sabbati? Nūq̄d nō hec fe-
cerūt pres nr̄i. ⁊ adduxit deus nr̄ sup nos oē
malū hoc ⁊ sup ciuitatē banc? Et vos additis
iracundiā sup ihr̄l. violando sabbatū. Factū ē
aūt cū ꝙeuissent portę ihr̄lm die sabbati. dixi:
⁊ clauserunt ianuas. ⁊ precepi ut nō aperirēt
eas vsq; pꝰ sabbatū. Et de pueris meis p̄stitui
sup portas ut nullꝰ inferret onꝰ die sabbati.
Et mānserūt negociatores ⁊ vēdētes vniuer-
sa venalia foris ihr̄lm semel ⁊ bis. ⁊ cōtestatꝰ sū
eos. ⁊ dixi eis: Quare manetis ex aduerso
muri? Si secūdo hoc feceritis. manū mittā in
vos. Itaq; ex tpe illo nō venerūt in sabbato.
Dixiq; leuitis ut mūdarēt ⁊ venirēt ad custo-
diendas portas. ⁊ scificādā die sabbati. Et ꝓ
hoc ḡ memēto mei deꝰ. ⁊ parce mihi ꝛm multi-
tudinē miserationū tuarū. Sed ⁊ in diebus
illis vidi iudeos ducentes vxores açotidas

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ammonitidas ⁊ moabitidas. Et filij eox ex media ꝓte loq̃bãt̃ açotice. ⁊ nesciebãt loqui iudaice. ⁊ loq̃bant̃ iux̃ linguã ꝓpli ⁊ ꝓpli. Et obiurgaui eos. ⁊ maledixi. Et cecidi ex eis viros. ⁊ ꝛcaluaui eos. ⁊ adiuraui in ꝛeo ut nõ darẽt filias suas filijs eox. ⁊ nõ accipent ꝛe filiab⁹ eox filijs suis. ⁊ sibimetipsis dicẽs: Nũqd nõ i huiuscemõi re peccauit salomon rex isrl̃? Et certe in gentibus multis nõ erat rex silis ei. ⁊ dilect⁹ ꝛeo suo erat. ⁊ posuit eum ꝛe⁹ regẽ sup oẽm isrl̃. Et ipsũ ḡ duxerunt ad pctm̃ mulieres alienigene. Nũqd ⁊ nos inobedientes faciem⁹ oẽ malũ grãde b· ut ꝑuaricemur in ꝛeo nr̃o. ⁊ ducam⁹ vxores pegrinas? De filijs ãt ioiada filij eliasib sacerdotꝭ magni gener erat sanaballath oronitis quẽ fugaui a me. Recordare dñe ꝛe⁹ me⁹ aduersũ eos qui polluũt sacerdotiũ: iusꝙ sacerdotale ⁊ leuiticũ. Igitur mundaui eos ab oibus alienigenis. ⁊ ꝓstitui ordines sacerdotum ⁊ leuitarũ vnũquẽꝙ in ministerio suo. ⁊ i oblatione lignox̃ in tpib⁹ ꝓstitutꝭ ⁊ in ꝑmitijs. Memẽto mei ꝛe⁹ me⁹ in bonũ. Amen.

Explicit liber Neemie. Incipit liber Esdre secũdus. Caplm̃ I

Et fecit iosias pascha in hierosolymis dño. ⁊ imolauit phase q̃rtadecima luna ꝑmi mensis: statuẽs sacerdotes ꝙ vices dierum stolis amictos in tẽplo dñi. Et dixit leuitis sacris seruis isrl̃: ut sanctificarent se dño i positione scẽ arche dñi i domo quã edificauit salomõ filꝰ dauid rex. Nõ erit vobis tollere sup humeros eã. Et nũc ꝛeseruite dño vr̃o. ⁊ curã agite gentꝭ illi⁹ isrl̃ ex ꝓte ꝑm pagos ⁊ tribus vr̃as scõm scripturã dauid regis isrl̃. ⁊ ꝑm magnificẽtiã salomõis filij ei⁹: oẽs in tẽplo. ⁊ ꝑm pticulã ꝓncipat⁹ pacnã vr̃am eox qui stant in cõspectu fratꝝ filiox̃ isrl̃. Immolate pascha. ⁊ sacrificia parate fratrib⁹ vr̃is. ⁊ facite scõm p̃ceptũ dñi qõ datũ est moysi. Et ꝛonauit iosias i plebẽ que iuẽta ẽ: ouiũ agnox̃ ⁊ hædoꝝũ. ⁊ capraꝝũ triginta milia: vitulos tria milia. Hec ꝛe regalib⁹ data sũt ꝑm ꝓmissionẽ ppło ⁊ sacerdotib⁹ in pascha: oues numero duo milia: ac vituli cẽtũ. Et iechonias ⁊ semeias ⁊ nathanael fratres. ⁊ asabias ⁊ ociel ⁊ coraba in phase oues quinq̃ milia: vitulos q̃ngẽtos. Et hꝫ cũ fierẽt elegant̃: steterũt sacerdotes ⁊ leuite hñtes açimaz ꝙ trib⁹ Et ꝑm ptes ꝓncipat⁹ patꝝ i cõspectu ꝓpli offerebant dño: ꝑm ea q̃ in libro moysi scripta sũt. Et assauerũt phaseigni ꝓut oportebat: ⁊ hostias coxerũt i emolis ⁊ in ollis cũ ꝛeniuolẽtia. Et attulerũt oib⁹ q̃ erant ex plebe. ⁊ p⁹ hꝫ parauerũt sibi ⁊ sacerdotib⁹. Sacerdotes eni offerebant adipes vsq̃ dũ finita esset hora. ⁊ leuite pauerũt sibi ⁊ fribus suis filijs aaron. Et sacrificatores filij asaph erant ꝑ ordinẽ· ꝑm p̃ceptũ dauid. Et asaph ⁊ çacharias ⁊ iedduthus qui erat a rege. ⁊ ostiarij ꝙ singulas ianuas: ita ut nõ ꝑuaricaret vnusq̃sq̃ suã. Frẽs. n. illox̃ pauerũt illis. Et ꝙsummata sũt q̃ ꝓtinebãt ad sacrificiũ dñi. In illa die egerũt phase. ⁊ offerebãt hostias sup dñi sacrificiũ ꝑm p̃ceptũ regis iosie. Et egerunt filij isrl̃ q̃ inuẽti sũt i tpe illo phase. ⁊ diẽ festi azimox̃ ꝙ dies septẽ. Et nõ ẽ celebratũ phase tale in isrl̃ a tpib⁹ samuel ꝓphe. ⁊ oẽs reges isrl̃ non celebrauerunt tale pascha quale egit iosias ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ iudei ⁊ ois isrl̃· qui inuenti sũt in cõmoratiõe hierosolymis. Decimooctauo ãno regnãte iosia celebratũ est phase. Et directa sũt opa iosie in cõspectu dñi sui i corde pleno metuentia. ⁊ que circa illũ q̃dẽ cõscripta sũt in pristinis tpib⁹ ꝛe eis qui peccauerunt quiq̃ irreligiosi fuerunt in dñm̃ p̃ oi gente. ⁊ q̃ non q̃sierũt ꝓba dñi sup isrl̃. Et p⁹ oẽm actũ hunc iosie· ascendit pharao rex egypti ꝛeniẽs i charchamis abijcere sup eufraten. ⁊ exijt in obuiã illi⁹ iosias. Et misit rex egypti ad iosiã· dicens: Quid mihi ⁊ tibi est rex iude? Non sum missus a dño ut pugnẽ contra te. Super eufraten. n. bellum meum est. Festinans ꝛescende. Et non est reuersus iosias sup currũ: sed expugnare eum conabatur· non attẽdens ꝛerbũ ꝓphe ex ore dñi: hꝫ ꝓstituit ad eũ ꝓlũ i campo mageddo. Et descẽderunt ꝓncipes ad regẽ iosiã. Et dixit rex pueris suis. Amouete me a ꝑlio. Infirmatus sũ. n. valde. Et stati amouerũt eũ pueri ipsi⁹ ꝛe acie. Et ascẽdit sup currũ secũdariũ suũ. ⁊ pueniẽs hierosolymã vita fũctus est. ⁊ sepult⁹ ẽ in patno sepulchro. Et i tota iudea lugebãt iosiam. ⁊ q̃ ꝓsidebant cũ vxoribus lamẽtabãt eũ vsq̃ i hũc diẽ. Et datũ est hꝫ fieri sp̃i cæ gen⁹ isrl̃. Hec aũt ꝑscripta

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sunt in libro historiarum regum iude. & singula gesta & actus iosie & ei⁹ gloria. & intellect⁹ eius in lege dñi: quecq; gesta sunt ab eo. & q̄ nō scripta sūt in libro regū isrl & iude. Et assumētes q̄ erāt ex gēte iechoniā filiū iosie cōstituerūt regē p iosia pre suo cū esset ānorum trigintatrium & regnauit sup isrl mēsib⁹ tribus. Et amouit eū rex egypti ne regnaret in hierosolymis. & mulctauit gētē argēti talenta cētū. & auri talentū vnū. Et constituit rex egypti ioachim fratrē ipsi⁹ regē iude & irlm. & alligauit magistratui ioachim & çaracelem fratrē suū: apprehendēs reduxit in egyptū. Annorum erat ioachim vigiti q̄nq; cū regnare cepisset in hierusalem & irlm. & fecit malū in cōspectu dñi. Post hunc aūt ascēdit nabuchodonosor rex babylonis & alligās eū in areolo viculo pduxit in babyloniā. & sacra vasa dñi accepit nabuchodonosor. & tulit. & cōsecrauit in tēplo suo in babylonia. Nam & imūditia illius & irreligiositate scriptū ē in libro tēporum regū. Et regnauit ioachin filius ei⁹ p eo. Cū aūt constitut⁹ est erat annorum octo. Regnauit ām mēses tres. & dies decē in irlm. & fecit malū in cōspectu dñi. Et p⁹ānū mittens nabuchodonosor trāsmigrauit eū in babyloniā simul cū sacris vasis dñi. & cōstituit sedechiā regē iude & irlm cū esset annorum vigiti vni⁹. Regnauit aūt ānis vndecī. Et fecit malū in cōspectu dñi. & nō est verit⁹ a verbis q̄ dicta sunt ab hieremia pphēta ex ore dñi. & adiurat⁹ a rege nabuchodonosor piurās discessit. & idurata ceruice sua & corde suo trāsgressus ē legitima dñi dei isrl. Et duces pplī dñi multa iniq̄ gesserūt. & impie egerunt sup oēs imūditias gētiū. & polluerūt tēplū dñi q̄d scīm erat in hierosolymis. Et misit de⁹ patr ipsorū p angelū suū reuocare eos: propter q̄d pcēt illis & tabernaculo suo. Ipsi vo subsanna bāt in angulis suis. & q̄ die locut⁹ est dñs erāt illudētes pphētis ei⁹. Qui vsq; ad iracūdiā cōcitat⁹ est sup gentē suā propter irreligiositatē suā. & p̄cepit ascēdē reges chaldeorum. Qui occiderūt iuuenes eorum in gladio in circuitu sci tēpli eorum. & nō ppercerūt iuueni & seni & vgini & adolescēti: & hēs traditi sunt in man⁹ ipsorum. & oia sacra vasa dñi. & regales apothecas resumentes tulerūt in babyloniā. & incēderūt domū dñi. & demolierūt muros irlm. & turres ei⁹ incēderūt igne. Et plūmauerūt oia honorifica ei⁹. & ad nihilū redegerūt. & reliquos a gladio duxerūt in babylonē. Et erant serui illi⁹ vsq; dū regnarent perse in repletiōe vbi dñi in ore hieremie: quousq; benigne agēt era sabbata sua. Omne tpe desertiōis sue sabbatiçauit in applicatiōe annorum septuagintasept̄. II

Regnante cyro rege persarū in cōsūmatiōe vbi dñi in ore hieremie suscitauit dñs spm cyri regis psarū. & pdicauit in toto regno suo simul p scripturā dicens: Hec dicit cyrus rex psarum. Me constituit regē orbi terrarum dñs isrl dñs excelsus. & significauit mihi edificare domū sibi in irlm que est in iudea. Si qs ē ex gnē vro: dñs ipsi⁹ ascendat cū eo in irlm. Quotcūq; circa loca habitāt adiuuēt eos q̄ sūt in loco ipso in auro & argēto in datiōib⁹ cū eqs & iumētis: cūctis alijs q̄ vtm vota apponūt in edem dñi q̄ ē in irlm. Et stantes pncipes tribuū patrum & iudee ex tribu beniamin. & sacerdotes & leuite quos excitauit dñs ascēdē & edificare domū dñi q̄ ē in irlm & q̄ erāt in circuitu eorum adiuuerūt in oi auro & argēto & iumētis & votis quā pluribus. multi quorū sensus excitatus est. Et cyrus rex protulit vasa sacra dñi que trāstulit nabuchodonosor rex babylonis ex irlm. & cōsecrauit ea idolo suo. Et pferēs ea cyrus rex persarū tradidit mitridato qui erat super thesauros ipsi⁹. & hūc āt tradita sūt salmanasaro pncipi iudee. Horum aūt h numer⁹. Libatoria argentea duo milia q̄dringēta: at hisce argētee triginta: phiale auree triginta: itē argentee duo milia q̄dringēte. & alia vasa mille. Omnia āt vasa aurea & argētea q̄nq; milia octingēta sexaginta. Et enumerata sūt salmanasaro sīl cū his q̄ ex captiuitate babylonie venerāt in hierosolymā. In artaxerxis aūt regis psarum tpib⁹ scripserūt ei de his q̄ inhabitabāt in iudea & irlm balsam⁹ & mitridatus & sabellius & ratbim⁹ baltbemus samel⁹ scriba. & reliq̄ habitātes in samaria. & cetis locis subiectā epistolā regi artaxerxi. Dñe pueri tui ratbimus ab accidentib⁹. & sabelli⁹ scriba. & reliq̄ curie tue iudices in celesyriā & phenicem. Et nūc notū sit dño regi quoniam iudei q̄ ascenderūt a vob ad nos venientes in irlm ciuitatē refugā & pessimā edificant furnos ei⁹. & statuunt muros. & tēplū suscitant. Quasi ciuitas ista & muri consūmati fuerint nō tm tributa non sustinebūt pendē: & etiā regib⁹ resistent. Et q̄a id agit circa tēplū: recte haberi arbitrati sum⁹ nō despicē h ipsū. & notū facē dño regi ut si videbit rex q̄rat in libris patrū tuorū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 inuentes i āmonitiōib⁹ scripta de bis: scies qm̄ ciuitas ista fuit refuga. 7 reges 7 ciuitates cōcutiēs. 7 iudei refuge 7 plia cōmittentes i ea ab ētno: ob quā cām ciuitas ista deserta ē. Nunc g̃ notū facim⁹ dñe rex: qm̄ si ciuitas hec edificata fuerit 7 bui⁹ muri erecti fuerint: descensus tibi nō erit in celesyriam 7 phenicē. Tūc scripsit rex ratbimo q̄ scribebat accidentia 7 baltbimo 7 sabellio scribe. 7 ceteris pstitutis 7 habitantib⁹ in syria 7 phenice ea q̄ subiecta sūt. Legi epl̄am quam misistis mihi. Precepi g̃ inq̄ri. 7 inuētū ē. qm̄ ciuitas illa est ab euo regib⁹ resistens. 7 bries refuge 7 plia i ea efficientes. 7 reges fortissimi erant in irlm dñantes 7 tributa exigentes. a celesyria 7 phenice. Nunc g̃ precepi. phibē bries illos edificare cinitatē. 7 phibē ne q̄d vltra hec fiat: & nec pcedāt i plurimū: ex q̄ sūt malitie. ita ut regib⁹ molestia importet. Tunc recitatis bis q̄ a rege artaxerxe scripta fuerant ratbimus 7 sabelli⁹ scriba. 7 q̄ cū bis pstituti erāt iūgentes festināt venerūt in irlm. cum eq̄tatu 7 turba. 7 agmine: cepr̄ūtq; edificātes phibē. Et vacabant ab edificatiōe tēpli i irlm. vsq; secūdo āno regni darij regis pſax.

III

Dr̄ darius fecit cenam magnā oib⁹ vernaculis suis. 7 oib⁹ magistratib⁹ medie 7 psidis 7 oibus purpuratis. 7 ptozib⁹. 7 psulib⁹. 7 pfectis sub illo ab india vsq; etbiopiā: centum vigintiseptē puincijs. Et cū māducassent 7 bibissent 7 satiati reuerterēt. tūc darius rex ascendit in cubiculo suo. 7 dormiuit. 7 exp̄gefactus est. Tūc illi tres iuuenes corpis custodes q̄ custodiebant corp⁹ regis. dixerūt alter alti. Dicam⁹ vnusq̄sq; nr̄m sermonē q̄ pcellat. 7 cuiuscūq; apparuerit sermo sapiētior alti⁹: dabit illi rex darius dona magna. purpura coopiri. 7 in auro bibere. 7 sup aurū dormire. 7 currum aureo freno. 7 cydarim byssinam. 7 torquem circa collū. 7 secūdo loco sedebit a dario ppē sapiam suā. 7 cognat⁹ darij vocabit. Tūc scribētes singuli suū v̄bū significauerūt. 7 posuerūt subt⁹ ceruical darij regis. 7 dixerunt: Cūq; surrexerit rex dabimus illi scripta nr̄a. 7 q̄cunq; iudicauerit rex e trib⁹ 7 mḡrat⁹ plūdis qm̄ v̄bū ei⁹ sapientius est: ipsi dabit victoria sicut scriptū ē. Unus scripsit: Forte ē vinū. Alius scripsit. Fortior est rex. Terti⁹ scripsit. Fortiores sūt mulieres: super oia āt vincit v̄itas. Et cū surrexisset rex. ac-

ceperūt scripta sua. 7 dederūt illi. 7 legit. Et mittens vocauit ēs mḡrat⁹ psax. 7 medos. 7 purpuratos 7 ptozes 7 pfectos. 7 sederūt in pcilio. 7 lecta sūt scripta corā ipsis. Et dixit: Vocate adolescentes. 7 ipsi iudicabunt v̄ba sua. Et vocati sūt 7 introierūt. Et dixit illis: Judicate nobis de bis q̄ scripta sūt. Et cepit prior qui dixerat de fortitudine vini. 7 dixit: Viri q̄s p̃ualet vinū oibus boibus qui bibūt illud. Seducit mentē. Itēq; regis 7 orphani facit mentem vanā. Itē serui ac liberi paupis ac diuitis 7 cēm mentē puertit i securitatē 7 iocūditatē. 7 nō meminit cēm tristicia 7 debitū. 7 oia precordia facit honesta. 7 nō meminit regē nec mḡratū. 7 oia p talenta loq̄ facit. Et nō meminerunt cū biberūt amicitiā nec fraternitatē: & nō multū post. sumunt gladios. 7 cū a vino merserint 7 surrexerint nō meminerūt q̄ gesserunt. O viri. nū p̃cellit vinū? Quis sic cogitat facere? Et tacuit hoc dicto.

IIII

Et incbouit sequēs dicere: qui dixit de fortitudine regis. O viri: nū precellunt bries. q̄ trā 7 mare obtinent 7 oia que i eis sūt? Rex aūt sup oia p̃cellit. 7 dñat eorū. 7 cē q̄cūq; dixerit illis. faciunt. Et si miserit illos ad bellatores: vadūt 7 demoliūt mōtes 7 muros 7 turres. Jugulāt 7 iugulāt 7 reg̃ v̄bū nō p̃tereūt. Hā si vicerit afferūt regi oia q̄cūq; p̃data fuerit. Similiter 7 alij cēs. 7 q̄tq̄t nō militāt nec pugnant & colūt trā: rursū cū fuerint metentes afferūt tributa regi. Et ipse vn⁹ sol⁹ si dixerit occidite: occidunt. dixerit remittite: remittunt. dixerit pcutite: pcutiūt. dixerit extermināt. dixerit edificate: edificāt. dixerit excidite excidunt. dixerit plantate: plantant. 7 omnis plebs 7 v̄tutes eū obaudiūt. 7 sup ḃ ipse recūbit 7 bibit 7 dormit. Di autē custodiunt in circuitu eū. 7 nō p̃nt ire singuli 7 facere opa sua. & i dicto obaudiētes sūt ei. Viri. quō nō p̃cellit rex q̄ sic diffamat? Et tacuit. Terti⁹ q̄ dixerat de mulierib⁹ 7 v̄itate. ḃ ē çorobabel: cepit loq̄. Viri. non magn⁹ rex. 7 multi bries nec vinū p̃cellit. Quis est g̃ q̄ dñatur eor 7 Nōne mulieres genuerunt regē 7 cēm pplm q̄ dñat man 7 tre. 7 ex ill' nati sūt. 7 ipse educauerūt eos q̄ plantauerūt vineas ex q̄b⁹ vinū fit. Et ipse faciūt stolas oiuz boiuz. 7 ipse faciūt gloriā boibus. 7 non p̃nt bries separari a mulierib⁹. Si cōgregauerint aur 7 argētū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ omnẽ rem ſpecioſam. ꝛ viderunt mulierem vnã bono habitu ꝛ bona ſpecie: oia hꝫ relinquẽtes in eã intendũt. ꝛ apto ore cõſpiciũt. ꝛ eã allicĩũt magꝭ ꝙ aurũ ꝛ argentũ ꝛ cẽm rẽ ꝑcioſam. hõ prem ſuũ reliqt ꝙ enutriuit illã ꝛ ſuã regionẽ. ꝛ ad mulierẽ ſe cõtulit. Et cũ muliere remittit aiam. ꝛ neq; patrẽ meminit neq; matrẽ neq; regionẽ. Et hic oportet vos ſcire: qm̃ mulieres dñant vri. Nõne voleꝭ? Et accipit hõ gladiũ ſuũ. ꝛ vadit in viã facẽ furta ꝛ homicidia ꝛ mare nauigare ꝛ fluia ꝛ leonẽ videt ꝛ i tenebr⁹ ingredit. ꝛ cũ furtũ fecerit ꝛ fraudes ꝛ rapinas amabili ſue affert. Et itẽq; diligit hõ vxorẽ ſuã magꝭ ꝙ patrẽ aut matrẽ. Et multi ꝛmẽtes facti ſũt ꝓpt vxores ſuas. ꝛ fuit facti ſũt ꝓpt illas. ꝛ multi pierũt ꝛ iugulati ſũt. ꝛ ꝑcauerũt ꝓpt mulieres. Et nũc credite mihi ꝙa magn⁹ ẽ rex ptãte ſua: qm̃ cẽs regiones ꝛ entãgẽ eũ. Videbã tm̃ apmen filiã beçacis minſici cõcubinã regis ſedentẽ iuxta regẽ ad ꝛteram ꝛ auferentẽ diadema ꝛ capite eius. ꝛ imponentem ſibi. ꝛ palmis cedebat regem ꝛ ſiniſtra manu. Et ſup hꝫ apto ore intuebat eã. ꝛ ſi arriſerit ei ridet: nã ſi idignata fuerit ei blãdit. donec recõciliet in grãm. O viri: cur nõ ſũt fortiores mulieres? Magna ẽ tra. ꝛ excelſũ ẽ celũ. q̃ iſta agũt. Et tũc rex ꝛ purpurati intuebant i alterutrũ. Et inchoauit loq; ꝛ veritate. O viri: nõne fortes ſũt mulieres? Magna ẽ tra. ꝛ excelſũ ẽ celũ. ꝛ velox curſ⁹ ſolis ꝓuertit i gyro celũ i locũ ſuũ i vna die. Nonne magnific⁹ ẽ qꝫ hꝫ facit? Et ꝟitas magna. ꝛ fortior pre oib⁹. Dis tra ꝟitatẽ inuocat: celum etiã ipſam bñdicit. ꝛ oia opa monent. ꝛ tremũt eã. ꝛ nõ ẽ cũ ea q̃cq̃ iniquũ. Vinũ iniquũ. iniqu⁹ rex. iniq; mlieres. Jniq; cẽs filiꝭ hoiuz. ꝛ iniq̃ illoꝝ oia opa. ꝛ nõ eſt i ipſis ꝟitas. Et i ſua iniq̃tate pibũt. ꝛ ꝟitas manet ꝛ inualeſcit i eternũ. ꝛ viuit. ꝛ obtinet in ſecula ſeculoꝝ. Nec ẽ apud eã accipe pſonas. neq; differẽtias: ſ q̃ iuſta ſũt facit oib⁹ iuſtis ac malignis. ꝛ cẽs benignãt in opib⁹ ei⁹. Et nõ ẽ in iudicio ei⁹ iniquũ: ſ fortitudo ꝛ regnũ ꝛ ptãs ꝛ maieſtas oiuz euoꝝ. Bñdict⁹ de⁹ veritatis. Et ceſſit loquẽdo. Et cẽs pclamauerũt. ꝛ dixerũt: Magna ẽ ꝟitas ꝛ ꝓualet. Tũc rex ait illi: Pete ſi q̃d vis ãpli⁹ ꝙ q̃ ſcripta ſũt. ꝛ dabo tibi ꝓm q̃ inuẽt⁹ es ſapiẽtior ꝓcimis. ꝛ ꝓcimus mihi ſedebis. ꝛ cognatus me⁹ vocaberis. Tũc ait regi: Memor eſto voti tui qd̃ vouiſti edificare irlm in die q̃ regnũ accepiſti. ꝛ oia vaſa que accepta ſũt ex irlm remittẽ: q̃ ſepauit cyrus qm̃ mactauit babylonĩam. ꝛ voluit remittẽ ea ibi. Et tu voluiſti edificare templũ: qd̃ incenderũt idumei qm̃ exterminata ē iudea a chaldeis. Et nũc hꝫ eſt qd̃ poſtulo dñe. ꝛ quod peto hoc eſt maieſtas a te: poſtulo ut facias votum qd̃ vouiſti regi celi ex ore tuo. Tũc ſurgẽs darius rex oſculat⁹ ẽ illũ. ꝛ ſcripſit epl̃am ad cẽs diſpenſatores ꝛ ꝑfectos ꝛ purpuratos. ut ꝛduc̃rent eũ. ꝛ eos q̃ cũ illo erãt. cẽs aſcendẽtes edificare irlm. Et oib⁹ ꝑfectis q̃ erãt i ſyria ꝛ phenice ꝛ libano ſcripſit epl̃as: ut traxerent ligna cedrina a libano i irlm: ut edificarẽt cũ eis ciuitatẽ. Et ſcripſit oib⁹ iudeis q̃ aſcẽdebãt a regno i iudeã ꝓlibtate: cẽm potentẽ ꝛ mgratũ ꝛ ꝑfectum nõ ſupuenire ad ianuas ipſoꝝ. ꝛ cẽm regionem quã obtinuerant eſſe imunẽ eis. ꝛ idumei relinquant caſtella que obtinẽt iudeoꝝ. ꝛ in ſtructurã tẽpli dare per ſingulos annos talẽta viginti vſq; dũ edificaret. ꝛ ſup ſacrariũ holocauſtomata hoſtilare q̃tidie ſicut hñt ꝓceptũ: alia talẽta ꝛrẽ offerre ſingulos annos. ꝛ oib⁹ q̃ ꝓcedũt a babylonia ꝓdere ciuitatẽ: ut eẽt libtas tam ipſis qꝫ filiis eorũ. ꝛ oib⁹ ſacerdotib⁹ q̃ precedunt. Scripſit aũt ꝛ quãtitatẽ. ꝛ ſacrã ſtolã iuſſit dari in q̃ ꝛfuirent. ꝛ leuit⁹ ſcripſit dare ꝓcepta vſq; i diẽ qua ꝓſũmabit dom⁹. ꝛ irlm extruet. ꝛ oib⁹ cuſtodientib⁹ ciuitatẽ ſcripſit dare eis ſortes ꝛ ſtipẽdia. Et dimiſit oia vaſa q̃ ſepauerat cyr⁹ a babylõia. ꝛ oia q̃cũq; dixit cyrus ꝛ ipſe ꝓcepit fieri. ꝛ mitti irlm. Et cũ ꝓceſſiſſet ille adoleſcẽs. eleuãs faciẽ i irlm: benedixit regem celi. ꝛ dixit: Abſ te eſt victoria. ꝛ abſ te eſt ſapia ꝛ claritas. Et ego ſu⁹ tu⁹ ſũ. Bñdict⁹ es q̃ dedisti mihi ſapientiã. ꝛ tibi confitebor dñe de⁹ patrũ nrorũ. Et accepit epl̃as. ꝛ ꝓfect⁹ ẽ i babyloniã. Et venit ꝛ nũciauit frib⁹ ſuis oib⁹ q̃ fuerũt in babylonia. ꝛ benedixerũt deũ patrũ ſuoꝝ. qm̃ dedit illis remiſſionẽ ꝛ refrigeriũ. ut aſcenderẽt ꝛ edificarẽt irlm. ꝛ templũ vbi noiatũ eſt nomẽ ei⁹ in ipſo. ꝛ exultauerũt cũ muſicis ꝛ leticia diebus ſeptem. V

Poſt hꝫ aũt lecti ſũt ut aſcenderẽt ꝓncipes pagoꝝ ꝑ domos ꝛ trib⁹ ſuas ꝛ vxores illoꝝ ꝛ filij ꝛ filie eorum ꝛ ſui ꝛ ancille ipſoꝝ. ꝛ pecora illoꝝ. Et darius rex miſit vna cum eis equites mille donec

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛeducerẽt eos i irlm cũ pace ⁊ cũ muſicꝫ ⁊ cũ tympanis ⁊ tibijs. ⁊ cẽs frẽs erãt ludentes ⁊ fecit eos aſcẽdẽ ſimul cũ eis. Et hꝫ ſũt noia virorꝝ q̃ aſcẽderũt ꝑ pagos ſuos in trib⁹ ⁊ in ptẽ ꝑncipat⁹ ipſorꝝ. Sacerdotes: filij finees filij aaron·ihus fili⁹ ioſedech: ioachim fili⁹ çorobabel filij ſalatbiel de domo dauid· ex ꝓgenie pbares·tribu aũt iuda: q̃ locutus eſt ſub dario rege ꝑſarꝝ ꝑmẽs mirificos i ſecũdo ãno regni ipſi⁹ mẽſe niſan ꝑmo. Sũt aũt bi q̃ aſcẽderũt ex iudea de captiuitate tranſmigratiõis: q̃s tranſmigrauit nabuchodonoſor rex babylonie i babylonẽ. ⁊ reuerſus ẽ i irlm. Et reliqt ptẽ iudee vnuſqſq; ĩ ciuitatẽ ſuã q̃ venerũt cũ çorobabel ⁊ ihſu: neemias·areorꝫ· elimeo·emmanio·mardochꝫo· beelſuro·mechꝑſatochꝫ·oliorꝫo·emonia·vn⁹ de ꝑncipibus eorũ. ⁊ numer⁹ a gentilib⁹ eorũ ex ꝑpoſitꝫ eorꝝ. Filij pbares: duo milia centũ ſeptuagitaduo. Filij ares: tria milia q̃ndgintaſeptẽ. Filij femo: centũ q̃dragitaduo. In filijs ihſu ⁊ ioabes: mille trecenti duo. Filij emu: duo milia q̃dringẽti ſeptuaginta. Filij choraba: ducẽti q̃nq;. Filij banica: cẽtũ ſexagitaocto. Filij bebcb: q̃dringẽti tres. Filij arcbad: q̃dringẽti vigitiſeptẽ. Filij cban: trigitaſeptẽ. Filij çorobar: duo milia ſexaginta ſeptẽ. Filij adonicã: q̃dringẽti ſexagitavn⁹. Filij adonicꝫ: centũ octo. Filij ciaſo ⁊ çelas: cẽtũ ſeptẽ. Filij açor: oc: q̃dringẽti trigitanouẽ Filij iedarbone: centũ trigitadno. Filij ananie: centũ trigita. Filij aſoni: nonagita. Filij marſar: q̃drigẽti vigitiduo. Filij çabar⁹: nonagitaq̃nq;. Filij ſepolemõ: centũ vigititres Filij nepopas: q̃nq̃gitaq̃nq;. Filij bebanatus: centũ q̃nq̃guntaocto. Filij cebebamus: cẽtũ trigitaduo. Filij crearpatros: q̃ enocadies ⁊ modie: q̃dringẽti vigintitres. Qui ex gramas ⁊ gabea: cẽtũ vigitivn⁹. Qui ex beſſelon ⁊ ceagge: ſexagitaq̃nq;. Qui ex baſtaro: cẽtũ vigintiduo. Qui ex becbenotes: q̃nq̃gitaq̃nq;. Filij liptis: centũ q̃nq̃gitaq̃nq;. Filij labonni: trecenti q̃nquagitaſeptẽ. Filij ficbem: trecenti ſeptuaginta. Filij ſuadon ⁊ cliom⁹: trecẽti ſeptuagitaocto. Filij ericus: duo milia centũ q̃dragitaq̃nq;. Filij anaas: trecenti ſeptuagita. Sacerdotes. Filij iedd⁹ filij euber·filij eliaſib: trecenti ſeptuaginta duo. Filij emerus: ducẽti q̃nq̃gintaduo. Filij faſurij: trecẽti q̃nq̃gintaſeptẽ. Filij caree: ducẽti vigintiſeptẽ. Leuite. Filij ihſu in cadmihel. ⁊ bamis ⁊ ſerebias ⁊ edias: ſeptuagintaq̃tuor. Dis nũer⁹ a duodecio ãno: trigita milia q̃dringẽti ſexagitaduo. Filij ⁊ filie ⁊ vxores·oꝝ cõputatio: q̃dragita milia ducẽti q̃dragintaduo. Filij ſacerdotũ q̃ pſallebãt i tẽplo·filij aſapb: cẽtũ viginti octo. Oſtiarij ꝓo filij eſmenni·filij açer·filij amon·filij accuba·topa·filij tobi: cẽs centũ trigitanouẽ Sacerdotes ꝓuiẽtes i tẽplo. Filij ſel·filij gaſpba·filij toblocb. filij carie. filij ſu·filij bel lu·filij labana·filij armacba·filij accub·filij vtba·filij cetba·filij aggab. filij obai·filij anani·filij canna·filij geddu·filij an·filij radin·filij deſanon·filij nechoba·filij caſeba. filij gaçe·filij oçni·filij ſmone·filij attre·filij baſtem·filij aſiana·filij manei·filij naſiſim· filij accufu·filij agiſta·filij açui·filij fauon· filij faſalon·filij meedda·filij fuſa·filij caree· filij barcus·filij ſaree·filij coeſi·filij naſitb· filij agiſti·filij pedon: ſalomon filij eius: filij aſophot·filij pbaçida·filij celi·filij dedon·filij gaddahel·filij ſephegi·filij aggia·filij ſachareth·filij ſabathen·filij caronetb·filij malſitb·filij ame·filij ſaſus·filij addus·filij ſuba·filij eura·filij rahotis·filij pbaſpbat. filij malmon. Oẽs ſacro ꝓuiẽtes. ⁊ pueri ſalomonis: q̃dringẽti octogitaduo. Hi ſũt filij q̃ aſcẽderũt a thermel ⁊ thersa·ꝓncipes eorũ· carmellã ⁊ caretb. ⁊ nõ poterant edicẽ ciuitates ſuas ⁊ ꝓgenies: quemadmodum ſint ex iſrl: filij dalari·filij tubal·filij nechodaici ex ſacerdotib⁹ q̃ fungebant̃ ſacerdotio ⁊ nõ ſũt inuẽti: filij obia·filij achiſos·filij addin· q̃ accepit vxorẽ ex filiab⁹ pbargeleu. ⁊ vocati ſũt noĩe eius. Et hoꝝ q̃ſita ẽ generꝫ ſcripta i pedatura ⁊ nõ eſt inuẽta. ⁊ ꝓhibiti ſũt ſacerdotio fũgi. Et dixit illis neemias. ⁊ aſtharas ne particiꝑent̃ ſancta· donec exurgat pontifex doct⁹ in oñſionẽ ⁊ ꝓbitatẽ. Dis aũt iſrl erat: exceptis ſeruis ⁊ ancillis: quadragintaduo milia trecẽti q̃dragita. Serui horũ ⁊ ancille: ſeptẽ milia trecẽti trigintaſeptẽ: cantores ⁊ cãtatrices: ducẽti ſexagitaq̃nq;. Cameli: q̃dringẽti trigitaq̃nq;. Eq̃: ſeptẽ milia triginta ſex. Muli·ducẽta milia q̃dragitaq̃nq;. Subiugalia: q̃nq; milia vigitiq̃nq;. Et de ꝓpoſitꝫ ipſis ꝑ pagos·dñi venirẽt in tẽplũ dei qđ erat i irlm: inmouare ⁊ ſuſcitare tẽplũ in loco ſuo ſm ſuã ꝓtutẽ. ⁊ dari i tẽplũ·theſaurũ operũ ſacrũ·auri minas·duodecim milia. ⁊ ſtolas ſacerdotales cẽtũ. Et habitauerũt ſacerdotes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 leuite. 7 q̄ exierāt de plebe in irl'm 7 in regione. 7 sacri cātores 7 ostiarij. 7 omis isr'l in regiōib⁹ suis. Instante aūt septimo mēse cūq; eēnt filij isr'l vnusq̄sq; i suis reb⁹: conuenerūt vnanimes i atriū qđ erat añ ianuā orientalē Et stātes ihesus fili⁹ ioseded. 7 frēs eius sacerdotes. 7 çorobabel fili⁹ salatbiel 7 huius frēs parauerunt altare: ut offerrēt sup illud holocaustomata ꝓm qđ i libro moysi hois dei scripta sūt. Et cōuenerūt sibi ex alijs nationib⁹ tre. 7 erexerūt sacrariū i loco suo cūs gētes tre. 7 offerebāt hostias 7 holocaustomata dño matutina. Et egerunt scenophegiā. 7 die solleñe sicut ꝓceptū e in lege. 7 sacrificia q̄tidie sicut oportebat. 7 p⁹ hm oblationēs institutas. 7 hostias sabbatorū. 7 neomeniarū. 7 diez solleniū omiz scificatoz. Et quotq̄t vouebant dño a neomenia septimi mēsis cepерūt hostias offerre deo. 7 templū dñi nōdum erat edificatum. Et dederūt pecuniā lapidarijs 7 fabris. 7 potū 7 pabula cū gaudio. Et dederūt carra sydonijs 7 tyrijs ut trāsuehерent illis de libano trabes cedrinas 7 facerēt rates i ioppe portū: ꝓm decretum qđ scriptū erat eis a cyro rege persaz. Et in secūdo āno veniētes i tēplū dei i irl'm mense secundo inchoauit çorobabel filius salatbiel. 7 ihesus fili⁹ ioseded. 7 frēs ipsoz 7 sacerdotes 7 leuite. 7 cūs q̄ venerant de captiuitate in irl'm. 7 fundauerūt tēplū dei nouilunio secūdi mensis secūdi āni cū venissent in iudeā 7 irl'm. Et statuerūt leuitas a viginti ānis sup opa dñi. Et stetit ihesus 7 fili⁹ eius 7 frēs cūs leuite: cōspirātes 7 executores leḡ facientes opa in domo dñi. Et steterūt sacerdotes bñtes stolas cū tubis. 7 leuite filij asaph habētes cymbala collaudātes dñm 7 bñdicētes ꝓm dauid regē isr'l. Et cantabant canticū dño: qm̄ dulcedo ei⁹ 7 honor in secula sup cūm isr'l. Et omis ppl's tuba cecinerūt. 7 ꝓclamauerūt voce magna: collaudantes dñm i suscitatione dom⁹ dñi. Et venerūt ex sacerdotib⁹ 7 leuitis 7 pncipib⁹ ꝓm pagos senioꝛib⁹ q̄ viderant pstinā domū. 7 ad hui⁹ edificationē cum clamoze 7 planctu magno. 7 multi cum tubis 7 gaudio magno: intantū ut ppl's nō audiret tubas ꝓp planctū ppli. Turba. n. erat tubis canēs magnifice: ita ut lōge audiret. Et audierūt inimici trib⁹ iude 7 beniamin. 7 venerūt scire q̄ eēt voz tubaz. Et cogn̄uerunt: qm̄ q̄ erāt ex captiuitate edificant tēplū dño deo isr'l. Et accedētes ad çorobabel 7 ihesū 7 prepositos pagoꝛū dixerunt eis: Edificabimus vna vobiscū. Sicut. n. audiuim⁹ dñm nr̄m. 7 ipsi parit incedim⁹ a diebus asbasareth regis assyrioz: q̄ transmigauit nos huc. Et dixit illis çorobabel. 7 ihesus 7 principes pagoꝛū isr'l. Nō est nobis 7 vobis edificare domū dei nr̄i Nos. n. soli edificabimus dño isr'l: ꝓm ea q̄ ꝓcepit nobis cyrus rex pser. Venientes aūt ere incubātes bis q̄ sūt i iudea. 7 leuātes opus edificatiōis. 7 insidias 7 pp'os adducētes. ꝓhibebāt eos edificare. 7 aggressuras exercētes impedierūt ne cōsumaret edificiū oi tpe vite cyri regis. 7 ptraxerunt structurā p biennium vsq; ad darij regnum.

VI

In secūdo aūt āno regni darij: pphetauit aggeus 7 çacharias fili⁹ addin pphe apud iudeam 7 irl'm: in noie dei isr'l sup eos. Tūc stans çorobabel fili⁹ salatbiel. 7 ihesus fili⁹ ioseded: inchoauerunt edificare domū dñi q̄ est i irl'm: cum adessent eis pphe dñi 7 adiuuarēt eos. In ipso tpe venit ad illos sysennes subregul⁹ syrie 7 phenicis 7 satrabuçanes 7 sodales ei⁹. 7 dixerūt eis: Quo ꝓcipiēte vobis domū hāc edificatis. 7 tectū istud 7 alia oia pficitis? Et q̄ sunt structores q̄ hec edificāt? Et habuerūt grām visitatiōe facta sup eos q̄ erāt ex captiuitate a dño seniores iudeoꝛū 7 sūt ipediti edificare donec significaret dario de oib⁹ istis. 7 responsū acciperet. Exēplū epl'e: quā miserunt dario. Sysennes subregul⁹ syrie 7 phenic 7 satrabuçanes 7 sodales ei⁹: in syria 7 phenice psidentes regi dario salutē. Oia nota sint dño regi q̄ cū aduenissem⁹ i regionē iudee. 7 itroissemus in irl'm. iuenim⁹ edificātes domū dei magnā 7 templū ex lapidib⁹ politis 7 magnis 7 pciosis materijs in parietib⁹. 7 opa illa instanter fieri. 7 suffragare 7 psperari i mānib⁹ eoz 7 i oi gloria cūs diligētissime pficiebant. Tūc interrogauim⁹ seniores. dicētes: Quo pmittēte vobis edificatis domū istā. 7 opa hec fūdatis? Nōs aūt interrogauim⁹. ut notū faceremus tibi. nomines 7 ppositos. 7 nominū scriptura prepositoꝛū postulauim⁹ illos. At illi rñderunt nob⁹. dicētes: Nos sum⁹ ꝓles dei q̄ fecit celum 7 terrā. 7 edificabat hec dom⁹ ante annos istos multos a rege isr'l magno 7 fortissimo. 7 cōsūmata e. Et qm̄ pres nr̄i exacerbātes erāt 7 peccauerūt i deū isr'l. tradidit eos i man⁹ nabuchodonosoꝛ regis babylonie. regis chaldeoz

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ domũ iſtã demoliẽtes incenderunt. ꝛ ꝓhm captiuũ duxerũt in babylonẽ. In ꝓmo anno regnante cyro rege babylonie ſcripſit cyrus rex domũ hãc edificare. ꝛ illa ſacra vaſa aurea ꝛ argẽtea q̃ extulerat nabuchodonoſor de domo q̃ ẽ in irl̃m. ꝛ conſecrauerat ea in ſuo tẽplo: rurſus protulit ea cyrus rex de tẽplo qđ erat i babylõia. ꝛ tradita ſũt çorobabel ꝛ ſalmanaſaro ſubregulo. Et p̃ceptũ eſt eis ut offerrẽt hĩ vaſa. ꝛ reponerent in tẽplo qđ erat in irl̃m. ꝛ ipſũ tẽplũ dei edificare in loco ſuo. Tũc ſalmanaſar⁹ ſubiecit fũdamenta dom⁹ dñi que ẽ in irl̃m. ꝛ exinde vſq; nũc edificat. ꝛ non accepit conſũmationẽ. Nũc g̃ ſi iudicat a te o rex requiratꝫ i regalib⁹ bibliothecis cyri regis q̃ ſũt i babylonia. ꝛ ſi iuẽtũ fuerit cõſilio cyri regis ceptã eẽ ſtructurã dom⁹ dñi q̃ ẽ in irl̃m. ꝛ iudicat a dño rege nr̃o: ſcribat de his nob. Tũc darius rex p̃cepit inq̃ri i bibliothecis. ꝛ inuẽtus eſt in egbathanis oppido qđ ẽ i media regiõe loc⁹ vn⁹ in q̃ ſcripta erãt iſta. Anno ꝓmo regnante cyro rex cyrus p̃cepit domũ dñi q̃ ẽ i irl̃m edificare vbi incendebant igni aſſiduo. cui⁹ altitudo ſit cubitoꝝ cẽ. ꝛ latitudo cubitoꝝ ſexaginta q̃dratũ lapidib⁹ politis tribus. ꝛ meniano ligneo ciuſdẽ regionis. ꝛ meniano vno nouo. ꝛ impendia dari de domo cyri regis. ꝛ ſacra vaſa dom⁹ dñi tã aurea q̃ argẽtea q̃ extulit nabuchodonoſor in domũ dñi q̃ ẽ in irl̃m vbi erãt poſita: ut ponãt illic. Et p̃cepit curã agere ſyſennẽ ſubregulum ſyrie ꝛ phenicẽ ꝛ ſatrabuçanã ꝛ ſodales eius ꝛ q̃ ordinati erãt i ſyria ꝛ phœnice p̃ſides ut abſtinerẽt ſe ab eodem loco. Et ego q̃s p̃cepi i totũ edificare. ꝛ pſpexi ut adiuuent eos qui ſũt ex captiuitate iudeoꝝ donec cõſũmet templũ edis dñi. ꝛ a vexatione tributoꝝ celeſyrie ꝛ phenicis diligẽt quantitatẽ dari his hoibus ad ſacrificiũ dñi çorobabel prefecto ad tauros ꝛ arietes ꝛ agnos: ſiliter aũt ꝛ frumẽtũ ꝛ ſal ꝛ vinũ ꝛ oleũ inſtanter p ſingulos ãnos. put ſacerdotes q̃ ſũt in irl̃m dictauerint ꝙſumi q̃tidie ſine vlla dilatione: ut offerãt libatiões ſũmo deo p rege ꝛ pueris ei⁹. ꝛ orẽt p ipſoꝝ vita. Et denunciet: ut quicũq; trãſgreſſi fuerit aliquid ex his q̃ ſcripta ſũt. aut ſpreuerint: accipiat lignũ de ſuis pprijs. ꝛ ſuſpẽdat. ꝛ bona ipſoꝝ regi aſcribãt. Propterea ꝛ dñs cui⁹ nomẽ inuocatũ ẽ ibi. exterminet oẽm regẽ ꝛ gẽtẽ. q̃ manũ ſuã extenderit pbibẽ. aut male tractare domũ dñi illã q̃ ẽ in irl̃m. Ego darius rex decreui q̃ diligentiſſime ꝑm hĩ fieri.

VII

Tunc ſyſennes ſubregul⁹ celeſyrie ꝛ phœnicis ꝛ ſatrabuçanes ꝛ ſodales obſecuti bis q̃ a dario rege erãt decreta. inſiſtebãt ſacroſcis opibus diligẽtiſſime coopantes cũ ſenioribus iudeoꝝ principibus ſyrie. ꝛ pſperata ſũt ſacroſcã opa: pphetãtib⁹ aggeo ꝛ çacharia pphetis. Et conſummauerũt oia p p̃ceptũ dñi dei iſrl̃. ꝛ ex cõſilio cyri ꝛ darij ꝛ artaxerxis regũ pſaꝝ. Et cõſũmata ẽ dom⁹ nr̃a vſq; ad tertiã ꝛ viceſimã diẽ menſis adar: ſexto ãno darij regis. Et fecerũt filij iſrl̃ ꝛ ſacerdotes ꝛ leuite ꝛ ceteri qui erãt ex captiuitate q̃ apposita ſũt ꝑm ea q̃ ſcripta ſũt in libro moyſi. Et obtulerũt i dedicationẽ tẽpli dñi. tauros cẽtũ. arietes ducẽtos. agnos q̃ dringẽtos. ꝛ hœdos ꝓ peccatis vniuerſi iſrl̃ duodeci: ꝑm numerũ tribuũ iſrl̃. Et ſteterũt ſacerdotes ꝛ leuite amicti ſtolis p tribus ſuas opa dñi dei iſrl̃ ꝑm libr̃ moyſi. ꝛ oſtiarij per ſingulas ianuas. Et egerũt filij iſrl̃ cum his q̃ erant ex captiuitate. illud pphaſe q̃rtadecima luna menſis ꝓmi: q̃ ſcificati ſũt ſacerdotes ꝛ leuite. Oẽs filij captiuitatis non ſũt ſil̃ ſcificati: q̃a leuite oẽs ſimul ſcificati ſunt. Et immolauerũt pphaſe vniuerſis filijs captiuitatis. ꝛ fratribus ſuis ſacerdotib⁹ ꝛ ſibimetipſis. Et manducauerũt filij iſrl̃ q̃ erãt ex captiuitate oẽs q̃ remãſerãt ab oib⁹ execrationib⁹ gentiũ terre q̃rentes dñm. ꝛ celebrauerũt diẽ feſtũ azimoꝝ ſeptẽ dieb⁹ epulãtes in conſpectu dñi. qm̃ auertit ꝙcliũ regũ aſſyrioꝝ i eos: cõfortare man⁹ eoꝝ ad opa dñi dei iſrl̃.

VIII

Et p⁹ hũc regnante artaxerxe pſarũ rege. acceſſit eſdras filius azarie. filij helchie. filij ſolome. filij ſadoch. filij achitob. filij ameri. filij azaiꝛi. filij hocci. filij abiſue. filij finees. filij eleaçari. filij aaron p̃mi ſacerdotis. hĩ eſdras aſcendit de babylonia cũ eẽt ſcriba. ꝛ igenioſus i lege moyſi q̃ data eſt a dño iſrl̃: docẽ ꝛ facẽ. Et dedit ei rex gloriã q̃ inueniſſet grãm i oi dignitate ꝛ videre: i conſpectu ei⁹. Et aſcẽderũt ſimul cũ ipſo ex filijs iſrl̃ ꝛ ſacerdotib⁹ ꝛ leuitis ꝛ ſacris cãtorib⁹ tẽpli. ꝛ oſtiarijs ꝛ ꝑuis tẽpli i irlin. Anno ſeptio regnãte artaxerxe i qnto menſe: hĩ ãnus ſeptim⁹ ẽ regni: exeuntes de babylonia nouilumo qnti mẽſis venerũt hieroſolymã iuxta p̃ceptũ illi⁹: ꝑm pſpitatẽ itineris a dño ipſoꝝ datam eis. In bis. n. eſdras magnam

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

disciplinam obtinebat ne ꝑmittẽt quicq̃ eox q̃ eẽnt ex lege dñi ⁊ ꝑceptis. ⁊ docendo vniuersum isrl̃ẽm iusticiã ⁊ iudiciũ. Accedentes aũt q̃ scribẽbãt scripta artaxerxis regi tradiderũt scriptũ qȝ obuenerat ab artaxerxe rege ad esdram sacerdotẽ ⁊ lectorẽ legis dñi: cui⁹ exẽplũ subiectũ ẽ. Rex artaxerxes esdre sacerdoti ⁊ lectori legis dñi salutẽ. Humanior ego iudicãs in bñficijs ꝑcepi eis q̃ desiderãt ex gente iudeox sua sponte. ⁊ ex sacerdotib⁹ ⁊ leuitis q̃ sunt in regno meo: comitari tecũ i irl̃m. Si q̃ q̃ cupiũt ire tecũ cõuenãt. ⁊ pficiscant sicut placuit mihi ⁊ septem amicis meis ꝯsiliarijs: ut visitent ea q̃ agũt ꝟm iudeã ⁊ irl̃m obseruãtes sicut habes i lege dñi. ⁊ ferant munera dño isrl̃ q̃ voui ego ⁊ amici irl̃m. ⁊ ẽ aurũ ⁊ argentũ qȝ inuentũ fuerit i regiõe babylonie dño in irl̃m cũ illo qȝ ẽ donatũ ꝑ ipsa gente i tẽplũ dñi eorũ qȝ ẽ in irl̃m: ut colligat̃ aux ⁊ argẽtũ ad taurox ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊ hedos. ⁊ que his sũt ꝯgruẽtia: ut offerant hostias dño sup altare dñi ipsox qȝ ẽ in irl̃m. Et oia q̃cũq̃ volueris cũ frib⁹ tuis facẽ auro ⁊ argento pfice ꝟm voluntatẽ dñi tui. ⁊ sacrosca vasa q̃ data sũt tibi ad opa dom⁹ dñi dei tui q̃ ẽ in irl̃m. ⁊ cetera q̃cũq̃ tibi subuenerint ad opa tẽpli dei tui dab̃ de regali gaçophylatio cũ voluer̃ cũ frib⁹ tuis facere auro ⁊ argẽto pfice ꝟm voluntatẽ dñi. Et ego q̃dẽ rex artaxerxes ꝑcepi custodib⁹ thesaurorũ syrie ⁊ phenic̃ : ut q̃cunq̃ scripserit esdras sacerdos ⁊ lector legis dñi diligẽt̃ det̃ ei vsq̃ ad argẽti talẽta cẽtũ. siliq̃ ⁊ auri. ⁊ vsq̃ ad frumẽti modios centũ. ⁊ vini amphoras centũ. ⁊ alia q̃cunq̃ abũdãt sine taxatiõe. Oia ꝟm legẽ dei fiãt deo altissimo: ne forte exurgat ira in regno regis. ⁊ filij ⁊ filiox ei⁹. Iob aũt dicit̃ ut oib⁹ sacerdotib⁹ ⁊ leuitis ⁊ sacris cantoribus ⁊ ꝟuis tẽpli ⁊ scribis tẽpli hui⁹ nullũ tributum neq̃ vlla alia indictio irroget̃ nec liceat q̃squã ptãtẽ obijcẽ eis q̃cq̃. Tu autẽ esdras ꝟm sapiẽtiã dei cõstitue iudices ⁊ arbitros in tota syria ⁊ phenice. ⁊ oẽs q̃ legẽ dei tui nõ nouerunt doce: ut q̃tq̃t trãsgressi fuerint legẽ diligent̃ plectant̃ : siue morte siue cruciatu siue etiã pecunie mulctatiõe uel abductiõe. Et dixit esdras scriba. Iñdict⁹ dñs de⁹ patrũ nrorũ q̃ dedit hãc voluntatẽ in cor regis clarificare domũ suã q̃ ẽ irl̃m. ⁊ me honorificauit i cõspectu regis ⁊ ꝯsiliariox ⁊ amicox eius ⁊ puratox ei⁹. ⁊ ego cõfortãs aio fact⁹ sũ ꝟm opitulationem dñi dei mei. Et congregaui ex isrl̃ viros: ut sil̃ ascẽderẽt mecũ. Et hi sũt ꝑpositi ꝟm suas patrias ⁊ principatus portionales eox q̃ mecũ ascẽderũt de babylonia: i regno artaxerxis. Ex filijs phares: gersomus. Ex filijs itemaritb: amen⁹. Filioꝝ dauid: accus filius sececilie. Ex filijs phares: zacharias. ⁊ cum eo reuersi sũt viri centũ q̃nquaginta. Ex filijs ductoris moabilionis zaraei. ⁊ cũ ipso viri ducẽti q̃nq̃ginta. Ex filijs zacues: iechonias zechareli. ⁊ cũ ipso viri ducẽti q̃nq̃ginta. Ex filijs sala: maasias gotholie. ⁊ cum ipso viri septuaginta. Ex filijs saphatie: zarias michaeli. ⁊ cum ipso viri octoginta. Ex filijs iob : abdias iehaeli. ⁊ cum ipso viri ducenti duodecim. Ex filijs banie: salimoth fili⁹ iosaphie. ⁊ cum ipso viri centũ sexaginta. Ex filijs bebei : zacharias bebai. ⁊ cũ ipso viri ducenti octo. Ex filijs ezcad : iohannes azechan. ⁊ cum ipso viri centũ decem. Ex filijs adonicã ipsis postremis. ⁊ hec sũt noia eox: eliaphalãt filius gebel ⁊ semeias. ⁊ cum ipso viri septuaginta. Et cõgregaui eos ad fluuiũ qui dicit̃ theia. ⁊ metati illic fuimus triduo. ⁊ recognoui eos. Et ex filijs sacerdotũ ⁊ leuitax nõ inueni illic. Et misi ad eleazarum ⁊ eceelom ⁊ masman ⁊ maloban ⁊ enatha ⁊ samea ⁊ iorib̃ nathan enuagan zachariam ⁊ mosollamum : ipsos doctores ⁊ pitos. Et dixi eis ut venirẽt ad iuddeũ qui erat apud locũ gaçophyloth. Et mãdaui eis ut dicerẽt iuddeo ⁊ frib⁹ ei⁹ ⁊ illis q̃ erant in gaçophylatio : ut mitterẽt nob̃ eos q̃ sacerdotio fũgerẽt̃ i domo dñi dei nri. Et adduxerũt nobis ꝟm manũ validã dñi dei nri viros pitos. ex filijs mooli filij leui filij isrl̃: sebebian. ⁊ filios ⁊ fratres q̃ erant decem ⁊ octo. asbiam ⁊ amin. ex filijs filioꝝ chananei. ⁊ filij eox: viri vigiti. Et ex his q̃ i tẽplo ꝟuiebant q̃s dedit dauid. ⁊ ipsi ꝓncipes ad operationẽ leuit̃ tẽplo seruiẽtiũ : ducenti viginti. Oia noia significata sũt i scriptur̃. Et voui illic ieiuniũ iuuenib⁹ i ꝯspectu dñi: ut quererẽ ab eo bonũ iter nob̃ ⁊ q̃ nobiscũ erant ⁊ filijs ⁊ pecoribꝰ ꝓpt̃ insidias. Erubui. n. petere a rege pedites ⁊ eq̃tes i comitatu tutele grã ꝯ aduersarios nros. Dixim⁹. n. regi: qñ ꝙt⁹ dñi erit cũ eis. q̃ inq̃runt eũ in oi affectu. Et ir ex dep̃cati sum⁹ dñm de⁹ nr̃m ꝟm hoc. quem ⁊ ꝓpitiũ hñim⁹ ⁊ cõpotes facti sum⁹ de o nro

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et sepauiex plebis ꝑpositis.7 sacerdotibus tẽpli viros duodecim.7 sedebian 7 asannan· 7 cũ eis ex fribus eox viros decẽ. Et appẽdicis aurũ 7 argẽtũ.7 vasa sacerdotalia domꝰ dei nr̃i: q̃ donauerat rex 7 ꝓsiliarij eiꝰ 7 ꝑncipes 7 ois isrl̃. Et cũ appẽdulem·tradidi argẽti talẽta cẽtũ q̃nq̃gita.7 vasa argẽtea talentox centũ.7 auri talẽta cẽtũ.7 vasox aureox septies vigiti.7 vasa erea de bono eramẽto splendẽtia duodeci: auri speciẽ reddẽtia. Et dixi eis. Et vos sci estis dño.7 vasa sũt scã.7 aurũ 7 argẽtũ votũ ẽ dño deo patx nrox. Vigilate 7 custodite donec tradatꝭ ex plebis ꝑpositꝭ 7 sacerdotibꝰ 7 leuitꝭ 7 ꝑncipibus ciuitatũ isrl̃ in irl̃m·ĩ pastoforio domus dei nr̃i. Et bi q̃ susceperũt sacerdotes 7 leuite aux 7 argẽtũ 7 vasa·intulerũt i irl̃m in tẽplũ dñi. Et ꝓmouimus a fluuio thia die duodecima mensis p̃mi: vsq; q̃ introiuimꝰ in irl̃m. Et cũ factꝰ fuisset cti dies: q̃rta aũt die ponderatũ aurũ 7 argẽtũ traditũ ẽ in domo dñi dei nr̃i·marimotb filio iozi sacerdoti.7 cum ipso erat eleaçar filiꝰ sinees.7 erãt cum ipsis iosadus filiꝰ ibesu 7 medias 7 banni filius leuite: ad numex 7 ad pondus vniuersa. Et scriptũ ẽ pondꝰ ipsozũ eadẽ hora. Qui autẽ venerũt ex captiuitate·obtulerunt sacrificiũ dño isrl̃·tauros duodeci ꝓ oi isrl̃·arietes octogitasex·agnos septuagitaduos· bircos ꝓ pctõ duodeci.7 pro salute vaccas duodeci: oia in sacrificiũ dñi. Et relegerũt p̃cepta regꝭ regalibꝰ dispensatoribꝰ.7 subregulis celesyne 7 phenicẽ.7 honorificauerũt gẽtẽ 7 tẽplũ dñi. Et ꝓsũmatꝭ bis accesserũt ad me ꝑpositi·dicentes: Nõ segregauerũt genꝰ isrl̃ 7 ꝑncipes 7 sacerdotes 7 leuite 7 alienigene gentes 7 nationes trẽ imũditias suas: a chananeis 7 ethei 7 phereçeis 7 iebuseis 7 moabitis 7 egyptijs 7 idumeis. Cõiuncti.n.sũt filiabus eox 7 ipsi 7 filij eorum.7 mixtum est semen scm̃ alienigenis gentibus terre.7 participes erãt ꝑpositi 7 mgrat̃ iiq̃tatis eiꝰ ab initio ipsiꝰ regni. Et mox ut audiui ista·ꝓscidi vestimẽta 7 sacrã tunicã.7 lacerans capillos capitis 7 barbã·sedi dolens 7 mestꝰ. Et cõuenerũt q̃q̃t tũc mouebãt in ꝟbo dñi dei isrl̃ ad me lugentẽ sup iniq̃tatẽ istã.7 sedebã tristis·vsq; ad vesptinũ sacrificium. Et surgẽs a ieiunio ꝓscissa habẽs vestimẽta.7 sacrã tunicã: ingeniculans 7 extendens manꝰ ad dñm·dicebã: Dñe cõfusus sũ.7 reueritus sũ ad faciẽ tuã. Pctã.n.nr̃a multiplicata sunt sup capita nr̃a.7 iniq̃tates nr̃e exaltate sunt vsq; ad celũ: qm̃ a tpibus patrũ nrox sumꝰ in magno pctõ vsq; ad diem hũc. Et ꝓpter pctã nr̃a 7 patrũ nrox sumꝰ traditi cũ fribus nr̃is 7 cũ sacerdotibꝰ nr̃is: regibus trẽ i gladiũ 7 captiuitatẽ 7 depdationẽ cũ ꝓfusione: vsq; i hodiernũ diẽ. Et nũc quãtũ ẽ qx ꝓtigit nobis mia abste dñe deꝰ.7 derelinq̃ nob radicẽ 7 nomẽ in locũ scificatiõis tue·detegẽ luminare nr̃m i domo dñi dei nr̃i: dare nob cibum in oi tpe ꝓuitutꝭ nr̃e. Et cũ seruiremꝰ nõ fuimus derelicti a dño deo nr̃o: ꝫ ꝓstituit nos i grã ponẽs nob reges ꝑsax dare cibũ.7 clarificare tẽplũ dñi dei nr̃i.7 edificare deserta syon: dare nob stabilitatẽ in iudea 7 irl̃m. Et nũc q̃d dicimꝰ dñe hñtes h̃? Transgressi.n.sumꝰ ꝑcepta tua: q̃ dedisti in manꝰ puerox tuozũ ꝓphax dicẽs: Q̃m trã in q̃ introistis ꝑsidẽ hẽditatẽ eiꝰ trã polluta ẽ coiq̃natiõibꝰ alienigenax trẽ.7 imũdicie illox repleuerũt eã totã imũdicia sua. Et nũc filias vr̃as nõ cõiũgetꝭ filijs eox.7 filias eox nõ accipietꝭ filijs vr̃is.7 nõ inq̃retꝭ pacẽ br̃e cũ illis oi tẽpore: ut iualescẽtes manducetꝭ optima trẽ.7 hẽditatẽ distribuatis filijs vr̃is vsq; in euũ. Et q̃ ꝓtingũt nob oia fiũt ꝓpt̃ opa nr̃a maligna 7 magna pctã nr̃a. Et dedisti nob talẽ radicẽ.7 rursũ reuersi sumꝰ transgredi legitima tua: vti cõmiscereмur imundicie alienigenarũ gentiũ trẽ buiꝰ. Nõne irascer̃ nob ꝓ dere nos·q̃adusq; nõ relinq̃t radix.7 nomen nr̃m? Dñe deus isrl̃ verax es. Derelicta est.n radix vsq; in hodiernũ diẽ. Ecce nũc sumꝰ in ꝓspectu tuo i iniq̃tatibꝰ nr̃is. Nõ ẽ.n. adhuc stare añ te i bis. Et cũ adorãdo cõfiteret̃ esdras flens humi ꝓstratꝰ añ tẽplũ: ꝓgregati sũt añ eũ ex irl̃m turba magna valde·viri 7 mulieres 7 iuuenes 7 iuuencule. Fletus enim erat magnꝰ in ipsa multitudine. Et cũ clamasset·iechonias iehẽli ex filijs israẽl·dixit esdre Nos i dñm peccauimus qx collocauimꝰ nobis in matrimoniũ mulieres alienigenas ex gentibꝰ trẽ. Et nũc es sup hãm isrl̃. Jn bis ꝙ sit iusiurandũ a dño·expllẽ ãs vrores nostras q̃ ex alienigenis sũt·cũ filijs earũ. Sic tibi decretũ ẽ a maioribꝰ ꝑm legẽ dñi exurgens explica: ad te.n.spectat negociũ.7 nos tecũ sumꝰ. Viriliter fac. Et exurgens esdras adiurauit ꝑncipes sacerdotum.7 leuitas 7 omnem isrl̃ facere ꝑm hec: 7 iurauerũt.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ET exurgens esdras ab ante atriũ tẽpli abiit in pastoforiũ iona/ the filij nasabi. ⁊ hospitatus illic non gustauit panẽ nec aquã bibit: sup iniqtatẽ multitudinis. Et facta ẽ ꝓdicatio ī oi iudea ⁊ in irl'm oib⁹ q̃ erãt ex captiuitate ī irl'm cõ/ gregati: ut q̃cũq; nõ occurrerit biduo ul'tri/ duo dieꝝm iudiciũ assidentiũ senioꝝ tolle/ renẽ facultates sue. ⁊ ipse alien⁹ iudicaret a multitudine captiuitaꝭ. Et ꝯgregati sũt oẽs q̃ erãt ex tribu iuda ⁊ bẽiamin i trib⁹ dieb⁹ in irl'm. Hic mensis ẽ non⁹: dies mẽsis vicesi/ mus. Et sedit ois multitudo i area tẽpli tre/ mentes ꝓpt̃ hyemẽ pñtẽ. Et exurgẽs esdras dixit illis. Vos iniq̃ fecistis collocãdo wb̃ ī mr̃imoniũ vxores alienigenas: ut adderetꝭ ad pctã isrl'. Et nũc date ꝯfessionẽ ⁊ magni/ ficentiã dño deo patꝝ nrozꝝ. ⁊ pficite wlũta/ tẽ ipsi⁹. ⁊ discedite a gentib⁹ tre ⁊ ab vxoꝛib⁹ alienigenis. Et clamauit ois multitudo. ⁊ dixerunt voce magna: Sic dixisti: faciem⁹. Sz qm̃ multitudo magna ẽ. ⁊ tps hyẽrnũ: ⁊ nõ possum⁹ insubsidiati stare. ⁊ h̃ op⁹ nõ est nob̃ vni⁹ diei neq; bidui: multũ. n. in bis pec/ cauim⁹: stent ꝓpositi multitudinis. ⁊ oẽs qui nobiscũ inhabitant. ⁊ q̃tq̃t bñt vxores apud se alienigenas. ⁊ assistant accepto tpe ex oi lo/ co pl̃byteri ⁊ iudices: vsq; quo soluant irã dñi negocij hui⁹. Jonathas ãt filⁱ⁹ eçeli. ⁊ ozias thechiam suscepẽrunt ꝑm h̃. ⁊ thosoꝛam⁹ ⁊ le/ uis ⁊ sabbathæus. sil'coopati sunt cũ illis. Et steterũt ꝑm h̃ oia vniuersi q̃ erãt ex captiui/ tate. Et elegit sibi viros esdras sacerdos ꝓn cipes magnos de patrib⁹ eoꝝ scõm noia. ⁊ ꝓsederũt nouilunio mẽsis decimi examinare negociũ istud. Et cõminatũ ẽ de viris q̃ ba/ bebant vxores alienigenas vsq; ad neome/ nia ꝓmi mensis. ⁊ inuẽti sũt ex sacerdotib⁹ p/ mixti q̃ habebant alienigenas vxores. Ex fi/ lijs ihesu filij iosedech ⁊ frib⁹ eius. maseas ⁊ elieçer⁹ ⁊ lozibus ⁊ ioadeus. ⁊ inierunt ma/ nus ut expellerẽt vxores suas. ⁊ ad litandũ ī exoratione arietẽ ꝓ ig̃rãtia sua. Et ex filijs semmeri: maseas ⁊ esses ⁊ ieelech. açarias. Et ex filijs fosere: lisomasias. bismaenis ⁊ nathanae. iussio reddus ⁊ balsas. Et ex leui/ tis: iozabd⁹ ⁊ semeis ⁊ colnis ⁊ calitas ⁊ fac/ teas ⁊ coluas ⁊ elionas. Et ex sacr̃ cãtoꝛib⁹ eliasib. çaccar⁹. Et ex ostiarijs: sallum⁹ ⁊ tol/ banes. Et ex isrl': ex filijs fozo osi ⁊ remias ⁊ geddias ⁊ melchias ⁊ michælus ⁊ eleaçar⁹ ⁊ iẽmebias ⁊ bannas. Et ex filijs iolamam: chamas ⁊ çacharias. ieçrel⁹ ⁊ ioddius ⁊ em/ moth ⁊ hælias. Et ex filijs çathoim: eliadas ⁊ liasum⁹. çochias ⁊ larimoth ⁊ çabdis ⁊ te/ hædias. Et ex filijs çebes: iohannes ⁊ ama/ nias ⁊ çabdias ⁊ emens. Et ex filijs banni: olam⁹ ⁊ malluchus ⁊ ieddeus ⁊ iasub ⁊ asa/ bus ⁊ ierimoth. Et ex filijs addin: naathus ⁊ mooſias ⁊ caleus ⁊ raanas maaseas ma/ thathias ⁊ hæseel ⁊ bonnus ⁊ manasses. Et ex filijs nuae: noneas ⁊ afeas ⁊ melchias ⁊ sameas ⁊ symõ. bẽiamin ⁊ malchus ⁊ mar/ ras. Et ex filijs asom: cariane⁹ mathathias ⁊ bannus ⁊ eliphalach ⁊ manasses ⁊ semei. Et ex filijs banni: hieremias ⁊ moodias ⁊ abramus ⁊ iohel ⁊ baneas ⁊ pdias ⁊ ionas ⁊ marimoth ⁊ eliasib ⁊ mathaneus ⁊ elia/ sis ⁊ ozisas ⁊ dielus ⁊ semedius ⁊ sambris iosephus. Et ex filijs nobei: idelus ⁊ matha/ thias ⁊ sabadus ⁊ çechæda. sedmi ⁊ iesse baneas. Hoẽs isti cõiunxeruut sibi vxores alie/ nigenas. ⁊ dimiserũt eas cũ filijs. Et inhabi/ uerũt sacerdotes ⁊ leuite. ⁊ q̃ erant ex isrl' in irl'm. ⁊ in tota vna regiæ: nouilunio mensis septimi. Et erãt filij isrl' in cõmoꝛatiõib⁹ suis Et ꝯgregata ẽ ois multitudo simul i area q̃ ẽ ab oriente porte sacre. Et dixerũt esdre pon tifici ⁊ lectoꝛi. ut afferret legem moysi q̃ tra/ dita ẽ a dño deo isrl'. Et attulit esdras põti/ fex legẽ oi multitudini eoꝝ a viro vsq; ad mulierẽ ⁊ oib⁹ sacerdotib⁹: audire legem no/ uilunio mẽsis septimi. Et legebat i area q̃ ẽ añ sacrã portã tẽpli: a ꝑma luce vsq; ad ve/ sperã. coꝝ viris ⁊ mulierib⁹. Et dederũt oẽs sensũ ad legem. Et stetit esdras sacerdos ⁊ lectoꝛ legi sup ligneũ tribunal qd̃ fabricatũ erat. Et steterũt ad eũ mathathias ⁊ samus ananias. açarias. urias. ezechias ⁊ balsam⁹ ad dexterã. ⁊ ad sinistrã. faldeus. misael. ma/ lachias. abusthas. sabus. nabadias ⁊ çacha/ rias. Et assũpsit esdras libꝝ coꝝ oi multitu/ dine: ꝑsidebat. n. i gloria in ꝓspectu oiuꝫ. Et cũ absoluisset legẽ. oes recti steterũt. ⁊ bene/ dixit esdras dñm deũ altissimũ: deum sabba/ oth omnipotentẽ. Et rñdit ois ꝑ⁹. amẽ. Et eleuatꝭ sursũ manib⁹: ꝓcidẽtes i trã adoꝛa/ uerũt dñm. ihesus ⁊ banae⁹ ⁊ sarebias ⁊ ia/ dinus ⁊ accubus ⁊ sabbathæus ⁊ calithæs ⁊ açarias ⁊ iozad⁹ ⁊ ananias ⁊ phelias leuite. q̃ docebãt legẽ dñi. ⁊ in multitudine legebãt legẽ dñi. ⁊ ꝓferebãt singuli eos q̃ intelligebãt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

lectionē. Et dixit atharathes eſdre pontifici & lectori & leuitis q̄ docebant multitudinem dicēs: Dies hic ſanctus eſt domino. Et omnes flebant cum audiſſent legem. Et dixit eſdras. Digreſſi q̄ manducate pinguiſſima quecq; & bibite dulciſſima quecq; & mittite munera bis qui nō bñt. Scūs. n. eſt h̄ dies dñi & nolite meſti eſſe. Dñs eni clarificabit vos. Et leuite denūciabāt i publico oib⁹. dicētes: Dies h̄ ſcūs ē. Nolite meſti eē. Et abierunt ēs manducare & bibē & epulari. & dare munera bis q̄ nō habebāt ut epulent. Magnifice. n. ſunt exaltati ⁊ bis q̄b⁹ edocti ſūt. Et congregati ſūt vniuerſi in irlm celebrare leticiā: ſm teſtamentū dñi dei iſrl.

Explicit liber Eſdre ſecundus. Incipit liber Eſdre tertij⁹. Capl'm I

Liber eſdre pphete ſecundus. filij ſarei. filij açarei. filij elchie. filij ſadanie. filij ſadoch. filij achitob. filij achie. filij finees. filij heli. filij amerie. filij aſiei. filij marimoth. filij arna. filij oçie. filij bozith. filij abiſſei. filij finees. filij eleaçar. filij aaron ex tribu leui. q̄ fuit captiu⁹ in regiē medoꝝ i regno artaxerxis regis pſaꝝ. Et factū ē ⁊ bū dñi ad me. dicens: Vade & nuncia pplo meo facinora ipſoꝝ & filijs eoꝝ. iniq̄tates q̄s i me admiſerūt: ut nūciēt filijs ſilioꝝ q̄a pcta parentū ipſoꝝ i illis creuerūt. Obliti. n. mei ſacrificauerunt dijs alienis. Nonne ego eduxi eos de tra egypti: de domo ſeruitutis? Ipſi āt irritauerūt me. & cōſilia mea ſpreuerunt. Tu aūt excute comā capitis tui. & pijce oia mala ſup illos: q̄m nō obedierunt legi mee. Populus aūt ē indiſciplinat⁹. Aſq; q̄ eos ſuſtinebo q̄b⁹ tanta bñficia cōtuli? Reges multos pp̄t eos ſubuerti: pharaonē cū pueris ſuis & oēm exercitū ei⁹ pcuſſi. Oēs gētes a facie eoꝝ p̄didi. & in oriēte p̄uinciaꝝ duaꝝ pplos tyri & ſydonis diſſipaui. & oēs aduerſarios eorum interfeci. Tu ⁊ loq̄re ad eos. dicēs: Hec dicit dñs. Nempe q̄ vos p mare trāſmeaui. & plateas vob initio munitas exhibui. Ducē vob dedi moyſen. & aaron ſacerdotē: lucē vob p colūnā ignis p̄ſtiti. & magna mirabilia feci i vobis. Vos āt mei obliti eſtis dic dñs. Hec dicit dñs omnipotēs. Coturnix vob in ſigno fuit: caſtra vobis ad tutelā dedi. & illic murmuraſtis. & nō triūphaſtis in noie meo de perditice inimicoꝝ vroꝝ. & adhuc nūc vſq; murmuraſtis. Ubi ſūt beneficia que p̄ſtiti vobis? Nōne in deſerto cū eſurire⁊, pclamaſtis ad me dicentes: ut q̄d nos in deſertū iſtud adduxiſti interficē nos? Melius nob fuerat ſeruire egyptijs q̄s mori in deſerto h̄. Ego volui gemitus vros. & dedi vob mānā in eſcā. Panē angelorum māducaſtis. Nōne cū ſitiret⁊, petram excidi. & fluxerūt aq̄ in ſaturitate? Propt̄ eſt⁹ folijs arboꝝ vos texi. Diuiſi vob terras pingues: chananeos & pherezeos & philiſtinos a facie vra pieci. Quid faciā vob adhuc dic dñs? Hec dic dñs omipotēs. In deſerto cū eſſetis i flumine amorreo ſitiētes & blaſphemantes nomē meū. nō igne vob p blaſphemijs dedi: ſ mittēs lignū in aquā. dulce feci flumē. Quid tibi faciā iacob? Noluiſti obedire iuda. Transferā me ad alias gētes. & dabo eis nomen meum: ut cuſtodiant legitima mea. Q̄m me dereliq̄ſtis. & ego vos derelinquā. Peteutib⁹ vob a me miam nō miſerebor: q̄n inuocabit⁊, me. ego nō exaudiā vos. Maculaſtis. n. manus vras ſanguine. & pedes veſtri impigri ſūt ad cōmittēda homicidia. Nō q̄ſi me dereliq̄ſtis: ſ vosipſos. dic dñs: Hec dicit dñs omipotēs. Nōne ego vos rogaui ut p̄ filios. & mr filias. & ut nutrir⁊, puulos ſuos: ut eſſetis mihi in pplm. & ego vob in deū. & vos mihi i filios. & ego vobis i patrem? Ita vos collegi. ut gallina pullos ſuos ſb alas ſuas. Modo aūt quid faciam vobis? Proijciam vos a facie mea. Oblationē cū mihi attuleritis auertā faciē meā a vob. Dies. n. feſtos vros & neomenia & circūciſiōes repudiam. Ego miſi pueros meos pphetas ad vos. q̄s acceptos interfeciſtis. & laniaſtis corpa eorū: q̄rū ſanguinē exquirā dic dñs. Hec dic dñs omipotēs. Dom⁹ vra deſerta ē. Proijciam vos ſicut vent⁹ ſtipulā. & filij procreationē non facient: q̄m mandatū meū neglexerūt. & q̄d malū ē coram me fecerūt. Tradā vos mos vras pplo venienti q̄ me nō audiētes credūt. quib⁹ ſigna non oñdi facient q̄ p̄cepi. Prophetas nō viderūt. & memorabūt iniq̄tatū eoꝝ. Teſtor pplm venientē grām. cui⁹ puuli exultant cum leticia me nō videntes oculis carnalib⁹. ſed ſpū credentes q̄ dixi. Et nūc frat aſpice q̄ gloria. & vide pplm venientē ab oriente: q̄b⁹ dabo ducatum abrahā yſaac & iacob & oſee & amos

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ michee ꝛ iohel ꝛ abdie ꝛ ione ꝛ naum ꝛ abacbuc·sophonie·aggei· çacharie ꝛ malachim qui ꝛ angel⁹ dñi vocatus est. II

Hec dic̄ dñs. Ego eduxi pp̄lm istum de seruitute: quib⁹ mandata dedi per pueros meos ꝓphas ꝙs audire noluerūt·ꝫ irrita fecerūt mea ꝓsilia. Mar̄ que eos gnāuit·dic̄ illis: Ite filij: ꝙa ego vidua sū ꝛ derelicta. Educaui vos cū letitia. ꝛ amisi vos cū luctu ꝛ tristicia. Qm̄ peccastis cor̄ dño deo vr̄o. ꝛ quod malū ē cor̄ eo fecistis. Modo aūt qd faciā vob̄? Ego vidua sum ꝛ derelicta. Ite filij: ꝛ petite a dño mīam. Ego aūt te pr̄ testē̄ iuoco sup matrē filioꝝ qui noluerūt testamentū meū ꝓuare: ut des eis confusionē ꝛ matrē eor̄ū in direptionē̄: ne gnā̄tio eoꝝ fiat. Dispgā̄ in gētes noia eoꝝ: deleant̄ a tra·qm̄ sprezerūt sacr̄m meū. Ve tibi assur: ꝙ abscōdis iniq̄s penes te. Dens mala memorare qd fecerim sodome ꝛ gomorre q̄rū ĕra iacet i piceis glebis ꝛ aggerib⁹ cineꝝ Sic dabo eos ꝙ me nō audierunt·dicit dñs oipotens. Hec dic̄ dñs ad esdrā. Nūcia pp̄lo meo: qm̄ dabo eis regnū ir̄lm quod datur⁹ erā isr̄l. Et sumā mihi gloriā illorum. ꝛ dabo eis tab̄nacula eē̄na q̄ ꝓpauerā illis. Lignū vite erit illis in odore vnguēti. ꝛ non laborabūt neq̄ fatigabūt̄. Ite: ꝛ accipiet̄. Rogate vob̄ dies paucos·ut imorent̄. Jam paratū ē vob̄ regnū. Vigilate. Testare celum ꝛ terrā. Cōtrui.n.malū ꝛ creaui bonum: quia viuo ego dic̄ dñs. Mar̄ āplectē̄ filios tuos: educa illos cū letitia. Sic colūba ꝓfirma pedes eoꝝ: qm̄ te elegi dicit dom⁹. Et resuscitabo mortuos de loc̄ suis. ꝛ de monumēt̄ educā illos: qm̄ cognoui nomē meū i isr̄l. Nolite timere mr̄ filioꝝ: qm̄ te elegi dic̄ dñs. Mittā tibi adiutoriū pueros meos ysaiam ꝛ hieremiā: ad q̄rū ꝓsiliū scificaui ꝛ parauit tibi arbores duodeci·ḡuatas variis fructib⁹. ꝛ totidē̄ fontes fluētes lac ꝛ mel. ꝛ mōtes imensos septē·bñtes rosam ꝛ liliū·in q̄b⁹ gaudio ꝛplebo filios tuos. Vidua iustifica: pupillo iudica·egenti da·orphanū tuere·nudū vesti· confractū ꝛ debilē̄ cura·claudū irridē̄ noli· tutare mancū. ꝛ cecū ad visionem claritatis mee admitte. Senem ꝛ iuuenē̄ intra muros tuos ꝙa: mortuos vbi inuener̄ sepelias cōmēda sepulchro. ꝛ dabo tibi p̄mā cessionē̄ in resurrectiōē mea. Pausa ꝛ q̄esce pp̄lus meus: ꝙa veniet req̄es tua. Nutrix bona nutri filios tuos: ꝓfirma pedes eoꝝ. Seruos quos tibi dedi: nemo ex eis interiet. Ego enim cos requirā de numero tuo. Noli fatigari. Cum enī venerit dies pressure ꝛ angustie: alij plorabūt ꝛ tristes erūt: tu aūt hilaris ꝛ copiosa eris. Delabūt gentes. ꝛ nl aduersus te poterunt dicit dñs. Man⁹ mee tegent te: ne filij tui gehennā videant. Jocūdare mater cum filijs tuis: ꝙa ego te eripiā dicit dñs. Filios tuos dormiētes memorare: qm̄ ego eos educam de laterib⁹ ter̄e. ꝛ mīam cū illis faciam: qm̄ misericors sū̄ dicit dñs oipotens. Amplectere natos tuos vsq̄ dū venio ꝛ prestem illis mīam: qm̄ exuerant fontes mei. ꝛ grā mea nō deficiet. Ego esdras p̄ceptum accepi a dño in monte oreb: ut irē̄ ad isr̄l. Ad q̄s cū venirē̄ reprobauerūt me. ꝛ respuerūt mādatū dñi. Ideoq̄ vobis dico gentes: q̄ auditis ꝛ intelligitis. Expectate pastorē̄ vr̄m: requiem eternitat̄ habit vobis: qm̄ i ꝓximo ē ille qui in fine seculi aduenier. Parati estote ad p̄mia regni·ꝙa lux ꝑpetua lucebit vobis: p eternitatē̄ tpis. Fugite vmbrā seculi huius. Accipite iocūditatē̄ glorie vr̄e. Ego testor palam saluatorē̄ meū: cōmendatū donū accipite ꝛ iocūdammini: grās agentes ei q̄ vos ad celestia regna vocauit. Surgite ꝛ state. ꝛ videte numerū signatoꝝ in ꝓuinio dñi. Qui se de vmbra seculi transtulerūt: splendidas tunicas a dño acceperūt. Recipe syon numerū tuū. ꝛ cōclude candidatos tuos q̄ legem dñi cōpleuerūt. Filioꝝ tuoꝝ q̄s optabas plenus ē numer⁹. Roga imperiū dñi: ut scificet ꝛplus tu⁹ q̄ vocat⁹ ē ab initio. Ego esdras vidi in mōte syon turbā magnā quā numerare nō potui. ꝛ cū cantic̄ collaudabāt dñm. Et i medio eoꝝ erat iuuenis statura celsus eminentior oib⁹ illis. ꝛ singulis eoꝝ capitib⁹ imponebat coronas. ꝛ magis exaltabatur. Ego āt miraculo tenebar. Tunc interrogaui angelū. ꝛ dixi: Qui sūt hi dñe? Qui respondens dixit mihi: Hi sūt q̄ mortalē̄ tunicā deposuerunt: ꝛ imortalē̄ sumpserūt. ꝛ cōfessi sūt nomen dei. Modo coronāt̄ ꝛ accipiūt palmas. Et dixi āgelo. Ille iuuenis q̄s ē q̄ eis coronas imponit ꝛ palmas i man⁹ tradit? Et rīdens dixit mihi. Ipse ē fili⁹ dei: quē in seculo confessi sunt. Ego aūt magnificare eos cepi: q̄ fortiter ꝓ noie dñi steterūt. Tunc dixit mihi angelus: Vade ānūcia pp̄lo meo qualia ꝛ quāta mirabilia dñi dei vidisti. III

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Esdre III

A Anno tricesimo ruine ciuitatꝭ erã in babylone.ꝛ ꝓturbat⁹ sũ sup cubiculo meo recũbẽs. Et cogitatiões mee ascẽdebãt sup cor meũ: qm̃ vidi vsertionem syon.ꝛ abũdantiã eoꝝ q̃ habitabãt i babylone Et vẽtilat⁹ ẽ spũs me⁹ valde.Et cepi loq̃ ad altissimũ ꝙba timorata. Et dixi: O dñator dñe tu dixisti ab initio qm̃ plantasti trã ꝛ b solus.ꝛ iperasti ppl'o.ꝛ vedisti adam corpus mortuũ.ꝫ ꝛ ipsũ figmentũ manuũ tuaꝝ erat ꝛ insufflasti i eũ spm̃ vite.ꝛ fact⁹ ẽ viuẽs corã te.ꝛ induxisti eũ i paradiso quẽ plantauerat vextera tua añq̃ trа aduẽtaret.Et buic mãdasti diligẽ viã tuã ꝛ ꝑteriuit eã.ꝛ statim instituisti in eum mortem ꝛ in natiõib⁹ eius.ꝛ nate sũt gẽtes ꝛ trib⁹ ꝛ ppli ꝛ cognatiões q̃ꝝ nõ ẽnumer⁹. Et ambulauit vnaquaq̃ gens i wlũtate sua.ꝛ mira agebãt corã te.ꝛ ipne bant ꝓcepta tua. Itaq̃ aũt i tpe induxisti diluuiũ sup inhitãtes seculum.ꝛ ꝓdidisti eos. Et factũ ẽ i vnoquoq̃ eorũ sicut ade mori: sic bis diluuiũ. Dereliquisti autẽ vnũ ex bis noe cũ domo sua.ꝛ ex eo iusti oẽs. Et factum ẽ cũ cepissent multiplicari q̃ habitabãt sup terrã.ꝛ multiplicauerũt filios ꝛ ppl'os ꝛ gẽtes multas.ꝛ ceperũt iterato ipietatẽ facẽ pl⁹ q̃ꝝ pores. Et factũ ẽ cũ iniq̃tatẽ facerẽt corã te: elegisti tibi virũ ex bis cui nomẽ erat abrahã. Et dilexisti eũ.ꝛ vemõstrasti ei soli wlũtatem tuã. Et dispposuisti ei testamentũ eꝛnũ ꝛ dixisti ei ut nõ vnq̃ vrelinq̃res semẽ eius. Et vedisti ei ysaac.ꝛ ysaac vedisti iacob ꝛ esau Et segregasti tibi iacob: esau aũt separasti. Et factus est iacob in multitudine magna. Et factũ ẽ cũ educeres semẽ eius ex egypto: adduxisti sup montẽ syna. Et iclinasti celos ꝛ statuisti trã.ꝛ cõmouisti orbẽ.ꝛ tremere fecisti abyssos.ꝛ ꝓturbasti seculum.ꝛ transiit gla tua portas q̃tuor ignis ꝛ tremor⁹ ꝛ spũs ꝛ gelu.ut dares semi iacob legẽ.ꝛ gnãtioni isrl' diligẽtiã. Et nõ abstulisti ab eis cor malignũ: ut faceret lex tua i eis fructũ. Cor.n. malignũ baiulãs ꝑm⁹ adã trãsgress⁹ ꝛ vict⁹ est: ꝫ ꝛ oẽs q̃ ex eo nati sũt. Et facta ẽ ꝑmanẽs infirmitas.ꝛ lex cũ corde ppli cũ malignitate radicis.ꝛ discessit qđ bonũ est.ꝛ mansit malignũ. Et trãsierũt tpa ꝛ finiti sũt anni.ꝛ suscitasti tibi seruũ nomine dauid.ꝛ dixisti ei edificare ciuitatẽ nois tui.ꝛ offerre tibi in eadẽ tbus ꝛ oblatiões. Et factũ ẽ ꝫ ãnis multis.ꝛ vereliq̃rũt q̃ habitabãt ciuitatẽ in oib⁹ facietes sic fecit adã ꝛ oes gnãtiões ei⁹. Vtebant.n.ꝛ ipsi corde maligno. Et tradidisti ciuitatẽ tuã i manib⁹ inimicoꝝ tuoꝝ. Mq̃d meliora faciũt q̃ habitãt babylonẽ? Et ꝓpter ꝫ dñabit syon. Factũ est cũ vemissem huc ꝛ vidissem ipietates q̃rũ nõ ẽ numerus.ꝛ velinquentes multos:vidit aia mea hoc tricesimo anno ꝛ excelsit cor meũ: qm̃ vidi quõ sustines eos peccantes.ꝛ pepcisti ipie agentib⁹.ꝛ pdidisti ppl'm tuũ ꝛ cõfuasti iimicos tuos ꝛ nõ significasti. Nibil memi quõ vebeat vere linq̃ via hec. Mũq̃d meliora facit babylõ q̃ꝝ syon:aut alia gẽs cognouit te ꝑter isrl'? Aut q̃ trib⁹ crediderũt testamẽtꝭ tuis sicut iacob? Quaꝝ merces nõ cõpauit:neq̃ labor fructificauit.Pertrãsiẽs.n.ptrãsiui in gentibus.ꝛ vidi abũdãtes eas.ꝛ nõ memorantes mandatoꝝ tuoꝝ.Mũc g̃ põdera i statera nostras iiqtates ꝛ eoꝝ q̃ habitãt iseculo.ꝛ nõ inueniet nomẽ ruũ nisi in isrl'. Aut qm̃ nõ peccauerũt i cõspectu tuo q̃ habitãt trã: aut q̃ gẽs sic obseruauit mãdata tua? Vos q̃dẽ p noia iueuies seruasse mãdata tua.gẽtes aũt nõ inuenies.

ET rndit ad me angel⁹ qui IIII
missus ẽ ad me cui nomen buriel.ꝛ dixit mihi: Excedẽs excessit cor tuũ in seculo hoc.ꝛ ꝓphendẽ cogitas viam altissimi. Et dixi: Ita dñe me⁹. Et rndit mihi.ꝛ dixit: Tres vias missus sum ostendẽ tibi.ꝛ tres silitudines ꝓponere corã te.de q̃b⁹ mihi si renũciauer⁊ vnã ex bis.ꝛ ego tibi demonstrato viã quã desideras videre.ꝛ docebo te vnde sit cor malignũ. Et dixi: Loquere dñe meus. Et dixit ad me. Quade ponderа mihi ignis pond⁹: aut mensura mihi flatũ venti: aut reuoca mihi diẽ q̃ ꝑteriit. Et rndi.ꝛ dixi: Quis natoꝝ poterit facere ut me interroges de bis? Et dixit ad me. Si eẽm interrogans te dicẽs: quãte habitatiões sũt i corde maris: aut quante vene sunt in principio abyssi.aut quãte vene sũt sup firmamentũ.aut qui sunt exit⁹ padisi:diceres mihi forsitsis.in abyssũ nõ descẽdi.neq̃ i infernũ adhuc.neq̃ in celũ nũq̃ ascẽdi. Mũc aũt nõ interrogaui te nisi de igne ꝛ vento.ꝛ die p quẽ transisti.ꝛ a q̃b⁹ separari nõ potes.ꝛ nõ rndisti mihi de eis. Et dixit mihi. Tu q̃ tua sũt: tecũ coadolescẽtia non potes cognoscẽ. Et quõ poterit vas tuũ cape altissimi viã.ꝛ iã ex⁹ corrupto seculo intelligẽ corruptionẽ euidentẽ in facie mea? Et dixi illi. Melꝭ erat nos nõ esse q̃ adhuc

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

viuẽtes viuẽ in ipietatib⁹ ⁊ pati. ⁊ nõ intelligere ꝛc q̃ re. Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Prohiciscens pfect⁹ sũ ad siluã lignoꝝ cãpi. ⁊ cogitauerũt cogitationẽ. ⁊ dixerũt: Uenite ⁊ eamus ⁊ faciam⁹ ad mare tellũ. ut recedat coram nob. ⁊ faciam⁹ nob alias siluas. Et sic̃r fluct⁹ mar. ⁊ ipsi cogitauerũt cogitationẽ. ⁊ dixerunt: Uenite ascẽdẽtes ꝛebellam⁹ siluas cãpi. ut ⁊ ibi ꝓsumem⁹ nobismetipsis aliã regionẽ. Et fact⁹ ẽ cogitat⁹ silue i vanũ. Uenit n. ignis. ⁊ ꝓsũpsit eã. Siliter ⁊ cogitat⁹ fluctuũ mar. Stetit. n. arena ⁊ pbibuit eos. Si n. eẽs iudex boꝝ: quẽ incipes iustificare: aut quẽ cõdẽnare? Et rñdi. ⁊ dixi: Utiq; vanam cogitatiõz cogitauerũt. Terra. n. data ẽ silue ⁊ mari loc⁹ portare fluct⁹ suos. Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Bñ tu iudicasti. Et q̃re nõ iudicasti tibimetipsi? Quẽadmodũ. n. ẽra silue data ẽ. ⁊ mare fluctib⁹ suis: sic q̃ sup terram inhbitant q̃ sũt sup ẽrã intelligẽ solũmõ pñt: ⁊ qui sup celos q̃ sup altitudinẽ celoꝝ. Et respõdi. ⁊ dixi: Deꝑcor te dñe. ut mibi detur sensus intelligendi. Nõ eni volui inꝛrogare de supioꝛib⁹ tuis: ꝫ de bis q̃ ptranseũt ꝑ nos q̃tidie: ꝑꝛ q̃d isrl̃ dat⁹ in oppꝛobriũ gentibus quẽ dilexisti ppl̃m datus est tribub⁹ impijs: ⁊ lex patꝝ nr̃oꝝ i inctitũ deducta ẽ ⁊ dispositiones scripte nusq̃ sũt. ⁊ ptransiuimus de seculo ut locuste. ⁊ vita nr̃a stupoꝛ ⁊ pauoꝛ: ⁊ nec digni sumus mĩam cõseq̃. Sz q̃d faciet noi suo qõ inuocatũ ẽ sup nos? Et de bis inꝛrogaui. ⁊ rñdit ad me. ⁊ dixit: Si fuer⁊ plurimũ scrutat⁹. frequẽꝛ miraberis. Qm̃ festinãs festinat seculũ ptrãsire. ⁊ non capit poꝛtare q̃ i futur⁊ tpib⁹. iustis repmissa sũt: qm̃ plenũ iiusticia ẽ seculũ ꝫ ⁊ infirmitatib⁹. De q̃b⁹ aũt inꝛrogas. dicã: Seminatũ ẽ. n. malũ. ⁊ necdũ venit destructio ipsi⁹. Si ergo nõ iuersũ fuerit qõ seminatũ ẽ. ⁊ discesserit loc⁹ vbi seminatũ ẽ malum: non veniet vbi seminatum est bonũ. Qm̃ gramen seminis mali seminatũ ẽ i coꝛde adã ab iitio. ⁊ quãtũ impietat⁊ gnãuit vsq; nũc. ⁊ gnãt vsq; cũ veniat area. Estima aũt apud te g̃mẽ mali seminis quãtũ fructũ ipietat⁊ gnãuit: qñ secate fuerint spice quaꝝ nõ ẽ numer⁹: q̃ magnã areã incipiẽt facẽ. Et rñdi ⁊ dixi: Quo. ⁊ qñ ꝫ? Quare modici ⁊ mali anni nr̃i? Et rñdit ad me. ⁊ dixit mibi: Nõ festines tu sup altissimũ Tu eni festinas inaniter esse sup ipsũ. Nam excessus tu⁹ mult⁹. Nõne de bis inꝛrogaue-

rũt aie iustoꝝ in ꝓmptuarijs suis. dicentes: Usq; q̃ spero sic. ⁊ qñ veniet fruct⁹ aree mercedis nr̃e? Et rñdit ad ea ieremiel archangelus. ⁊ dixit: Qñ iplet⁹ fuerit numer⁹ seminum in vobis: qm̃ in statera ponderauit seculum. ⁊ mensura mẽsurauit tpa. ⁊ numero nũerauit tpa. ⁊ non cõmouit nec excitauit vsq; dũ impleatur ꝑ dicta mensura. Et rñdi. ⁊ dixi: O dñator dñe: ꝫ ⁊ nos cẽs pleni sum⁹ impietate. Et ne forte ꝓpꝛ nos nõ impleant̃ iustoꝝ aree; ꝓpꝛ pcta inhbitantiũ sup terrã. Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Uade ⁊ inꝛroga pregnantem si q̃n ipleuerit nouẽ mẽses suos. adhuc poterit matrix eius retinere partũ i semetipsa. Et dixi: Nõ põt dñe. Et dixit ad me. In inferno ꝓmptuaria animarũ. matrici assimilata sũt. Quẽadmodũ. n. illa festinat q̃ parit effugẽ ncitatẽ part⁹: sic ⁊ hec festinat reddẽ ea que cõmẽdata sũt. Ab iitio tibi demonstrabiẽ de bis q̃ ꝓcupiscis vidẽ. Et rñdi. ⁊ dixi: Si inueni grãm añ oculos tuos. ⁊ si possibile est. ⁊ si idone⁹ sum: demonstra mibi si pl⁹ q̃ ꝑteritũ sit. habet venire: aut plura ptransierũt sup q̃ futurũ ẽ. Quid ptrãsiuit scio: q̃d aũt futurũ sit ignoro. Et dixit ad me. Sta sup dexteram ptẽ. ⁊ demonstrabo tibi inꝛpretionem similitudinis. Et steti ⁊ vidi. ⁊ ecce fornax ardens transijt corã me. Et factũ ẽ cũ trãsiret flãma vidi ⁊ ecce supauit fum⁹. ꝑ⁹ hec trãsijt coram me nubes plena aq̃. ⁊ imisit pluuiam impetu multã. Et cũ trãsisset ipse⁹ pluuie supauerũt in ea gutte. Et dixit ad me. Cogita tibi. Sicut crescit pluuia ampli⁹ q̃ gutte. ⁊ ignis q̃ fum⁹: sic supabũdauit q̃ transiuit mẽsura. Supauerũt aũt gutte ⁊ fum⁹. Et oraui. ⁊ dixi: Putas viuo vsq; i dieb⁹ illis? Uel q̃d erit i dieb⁹ ill̃? Rñdit ad me. ⁊ dixit: De signis de q̃b⁹ me inꝛrogas expte possũ tibi dicẽ: de vita aũt tua nõ sũ miss⁹ dicẽ tibi: ꝫ nescio.

V

De signis aũt: ecce dies veniẽt in q̃b⁹ apprehẽdent̃ q̃ inhbitãt terrã i censu multo. ⁊ abscondet̃ ꝓuitat⁊ via ⁊ sterilis erit a fide regio. ⁊ multiplicabit̃ iniusticia sup banc quam ipse tu vides. ⁊ super quã audisti olim. ⁊ erit ipositio vestigio q̃ nũc vides regnare regionẽ. ⁊ videbũt eã desertam Si aũt tibi dederit altissim⁹ viuere videb⁹ post tertiã tubam. ⁊ reluceset subito sol noctu. ⁊ luna ter in die. ⁊ de ligno sanguis stillabit. ⁊ lapis dabit vocem suã. ⁊ ppli cõmouebunt̃ ⁊ regnabit quẽ nõ sperãt q̃ inhbitãt sup terrã:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 volatilia cõmiġtionẽ facient. 7 mare sodomiticũ pisces reijciet. 7 dabit vocem noctu quã nõ nouerãt multi. Oẽs aũt audiẽt vocẽ eius. Et chaos fiet p loca multa. 7 ignis frequẽt remittet. 7 bestie agrestes transmigrabũt. 7 mulieres mẽstruate parient monstra. 7 i dulcib⁹ aqs salse inuenient. 7 amici ꝰs semetipsos expugnabũt. 7 abscondet tũc sensus. 7 intellect⁹ sepabit in ꝓmptuariũ suũ. 7 ꝙret a multis 7 non mueniet. 7 multiplicabit iusticia 7 incõtinẽtia sup trã. Et interrogabit regio primã suã. 7 dicet: Nũqd p te ptransijt iusticia iustũ faciẽs? Et hoc negabit. Et erit i illo tpe. 7 sperabũt hoies 7 nõ impetrabũt: laborabũt 7 nõ dirigent vie eor. Hec signa dicẽ tibi. ꝓmissum ẽ mibi. Et si oraueris iterũ. 7 ploraueris sicut 7 nũc. 7 ieiunaueris septẽ dieb⁹: audies iterato horũ maiora. Et euigilaui. 7 corpus meũ horruit valde. 7 aia mea laborauit ut ꝺficeret. Et tenuit me qui venit angel⁹ q̃ loq̃batr̃ me 7 cõfortauit me 7 statuit me sup pedes. Et factũ ẽ in nocte secunda. 7 venit ad me salatbiel dux ppli. 7 dixit mibi. Ubi eras? Et quare vult⁹ tuus tristis? Aut nescis qm̃ tibi credit⁹ ẽ isrl in regione transmigrationis eor? Exurge ġ 7 gusta panẽ. 7 nõ derelinq̃s nos sicut pastor gregẽ suũ in manibus lupor̃ malignor. Et dixi ei. Uade a me. 7 non appropies ad me. Et audiuit ut dixi. 7 recessit a me. Et ego ieiunaui diebus septem vlulãs 7 plorans: sicut mibi mãdauit buriel angel⁹. Et factũ ẽ p⁹ dies septem. 7 iterũ cogitatiõ̃s cordis mei molestе erant mibi valde. Et resumpsit aia mea spm̃ intellect⁹. 7 iterũ cepi loq̃ corã altissimo sermones. Et dixi: Dñator dñe ex oi silua trе 7 oib⁹ arborib⁹ ei⁹ elegisti vineam vnicam. 7 ex oi terra orbis elegisti tibi fouceã vnam. 7 ex oibus floribus orbis elegisti tibi liliũ vnũ. 7 ex oib⁹ abyssis mar̃ repleſti tibi riuũ vnum: 7 ex oib⁹ edificat̃ ciuitatibus scificasti tibi metipsi syon. 7 ex oib⁹ creat̃ volatilibus nominasti tibi colũbã vnã. 7 ex oib⁹ plasmatis pecorib⁹ ꝓuidisti tibi ouem vnã. 7 ex oibus multiplicat̃ pplis acq̃sisti tibi ppl̃m vnũ: 7 ab oib⁹ ꝓbatã legẽ donasti huic quẽ dereliqsti ppl̃o: Et nunc dñe ut quid tradidisti vnũ plurib⁹? Et ꝓparasti sup vnã radicem alias: Et dispersisti vnicũ tuũ in mult̃. Et cõculcauerũt eũ q̃ ꝓtradicebãt sponsiõib⁹ tuis. quiqs tuis testamentis non credebant. Et si odiẽs odisti pplm̃ tuũ: tuis manib⁹ dabet castigari. Et factũ ẽ cũ locut⁹ essem sermões. 7 missus ẽ angelus ad me q̃ aũ venerat ad me preterita nocte. 7 dixit mibi: Audi me. 7 instruã te. 7 intende mibi 7 adijciã corã te. Et dixi: Loqre dñe me⁹. Et dixit ad me. Ualde tu in excessu mentis fact⁹ es ꝓ isrl. An pl⁹ dilexisti eũ qm̃ q̃ eũ fecit? Et dixi ad eum. Non dñe: sed volens locutus sum. Torquent enim me renes meip cẽm horã q̃rentẽ apphendere semitã altissimi. 7 inuestigare ptẽ iudicij eius Et dixit ad me: Non potes. Et dixi: Quare dñe? Ad q̃d nascebar: aut q̃re nõ fiebat matrix mr̃is mee mibi sepulchrũ: ut non viderẽ laborẽ iacob. 7 defatigationẽ generis isrl? Et dixit ad me. Numera mibi que necdũ venerãt. 7 collige mibi dispsas guttas. Et reuirida mibi aridos flores. 7 aperi mibi clausa ꝓmptuaria. 7 ꝓduc mibi iclusos i eis flat⁹. Demonstra mibi voq̃ imaginẽ. 7 tunc ostendã tibi laborẽ quẽ rogas videre. Et dixi: Dominator dñe: qs. n. est q̃ pot h̃ scire. nisi q̃ cũ hoib⁹ habitationẽ nõ habet? Ego aũt insipiẽs 7 quõ potero dicẽ de his q̃b⁹ me interrogasti? Et dixit ad me. Quõ nõ potes facere vnũ de his q̃ dicta sunt: sic nõ poteris inuenire iudiciũ meũ: aut in fine caritatẽ quã ppl̃o ꝓmisi. Et dixi: Sz ecce dñe: tu ppe es bis q̃ in finẽ sũt. Et q̃d faciẽt q̃ aũ me fuerũt: aut nos aut bi q̃ p⁹ nos? Et dixit ad me. Corone assimilabo iudiciũ meũ. Sicut nõ nouissimor tarditas: sic nec porũ velocitas. Et rñdi. 7 dixi: Nec poteras facẽ eos q̃ facti sũt. 7 q̃ sũt. 7 q̃ futuri sũt i vnũ: ut celeri⁹ iudiciũ tuũ ostendas? Et rñdit ad me. 7 dixit: Non pot festinare creatura sup creatorẽ: nec sustinẽ seculũ eos q̃ i eo creãdi sũt i vnũ. Et dixi: Quõ dixisti puo tuo: qm̃ viuificãs viuificasti a te creatã creaturã in vnũ. 7 sustinebat creata: poterit 7 nũc portare pñtes i vnum. Et dixit ad me. Interroga matricẽ mulier̃. 7 dices ad eã. Et si paris: q̃re p tp̃s? Roga ġ eã: ut det decem i vnũ. Et dixi: Nõ vtiqs poterit: s̃ ꝑm tp̃s. Et dixit ad me. Et ego dedi matricẽ trе bis q̃ seminati sũt sup eã p tp̃s. Quẽadmodum. n. infans nõ parit ea q̃ senũ sũt: sic ego disposui a me creatũ seculũ. Et interrogaui. 7 dixi: Cũ tã dederis mibi viã loquar corã te. Nã mr̃ nr̃a de q̃ dixisti mibi. adbuc iuuenis est: iam senecturi appropinquat. Et rñdit ad me. 7 dixit: Interroga eã q̃ parit. 7 dicet tibi.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dices.n.ei. Quare q̄s p̄pisti nunc nō sunt similes bis q̄ ante te si minores statura? Et dicet tibi ꝛ ipsa. Alij sunt q̄ in iuuētute ꝑtuꝫ nati sūt: ꝛ alij qui sub tp̄e senectuꝫ ꝛeficiente matrice sūt nati. Cōsidera g̃ ꝛ tu qm̄ minori statura estis p̄ bis q̄ añ vos: ꝛ qui p̄ vos minori q̄s vos. q̄si tā seneſcētes create ꝛ fortitudinē iuuētutꝫ p̄tereuntes. Et dixi. Rogo dñe si iueni grām añ oculos tuos: ꝛemonstra ꝑuo tuo p̄ quē visites creaturā tuā. VI

Et dixit ad me. Initio ēreni orbis ꝛ añq̄ starēt exit⁹ seculi. ꝛ añq̄ spirarēt cōuēticēs ꝛentoꝝ. ꝛ añq̄ sonarēt voces tonitruū. ꝛ anteq̄s splenderēt nitores coruscationū. ꝛ añq̄ cōfirmarent fūdamēta paradisi. añq̄ viderēt ꝛecori flores. ꝛ añq̄ ꝑfirmarēt mote ꝑtutes. añq̄ colligerēt innumerabiles militie angeloꝝ. ꝛ añq̄ extollerēt altitudines aeris. ꝛ añq̄ nominarēt mensure firmamentoꝝ. ꝛ añq̄ estuarent camini in syon. ꝛ añq̄ inuestigarent p̄ñtes āni. ꝛ añq̄ abalienarent eoꝝ q̄ nūc p̄ccāt adinuētic̄s ꝛ ꝑsignati eēnt q̄ fidē thesauriçauerūt: tunc cogitaui ꝛ facta sūt p̄ me solum ꝛ non p̄ alium. ꝛ finis p̄ me ꝛ non p̄ alium. Et respondi. ꝛ dixi: Que erit separatio temporū? Aut qm̄ prioris finis ꝛ sequentis initiū? Et dixit ad me. Ab abrahā vsq̄ ad ysaac qm̄ nati sūt ab eo iacob ꝛ esau. man⁹ iacob tenebat ab initio calcaneū esau. Finis.n. hui⁹ seculi esau. ꝛ p̄ncipiū sequentis iacob. hois man⁹ int̄ calcaneū ꝛ manū. Aliud noli q̄rē esdra Et rn̄di. ꝛ dixi: O dñator dñe si iueni grām añ oculos tuos: oro ut ꝛemonstres ꝑuo tuo finē signoꝝ tuoꝝ: q̄rū ꝑtem mihi ꝛemōstrasti nocte p̄cedēte. Et rn̄dit. ꝛ dixit ad me. Surge sup̄ pedes tuos. ꝛ audi vocē plenissimam sonit⁹. Et erit sicut cōmotio: nec cōmouebitur locus i q̄ stes sup̄ eū. Jō cū loq̄t tu non expaueas: qm̄ ꝛe fine ꝝbū. ꝛ fūdamentū ēre itelligit: qm̄ ꝛe ipsis ꝑmo tremiscit ꝛ cōmouet. Scit.n. qm̄ finē eorū oportet cōmutari Et factū ē cum audissem surrexi sup̄ pedes meos. ꝛ audiui. ꝛ ecce vox loquens. ꝛ sonus ei⁹ sicut son⁹ aq̄ę multaꝝ. Et dixit. Ecce dies venīūt. ꝛ erit qm̄ approp̄inq̄re incipiā ut visitē habitātes ī ēra. ꝛ qm̄ inq̄rere icipiā ab eis q̄ iuste nocuerūt iustitia sua. ꝛ qm̄ suppleta fuerit humilitas syon ꝛ cū sup̄signabit̄ seculū qō incipiet ꝑtransire: h̄ signa faciā. Libri aperiēt̄ añ faciē firmamenti. ꝛ oēs videbunt sil̄. ꝛ anniculi infantes loquent̄ vocib⁹ suis. ꝛ p̄regnātes imaturos pariēt infantes triū ꝛ q̄tuor mēsiū ꝛ viuēt ꝛ suscitabūt̄. Et subito apparebūt semiata loca nō semiata. ꝛ plena p̄mptuaria subito inuenīēt̄ vacua. ꝛ tuba canet cū sono: quā cū oēs audierint subito expauescēt. Et erit: in illo tp̄e ꝛebellabūt amici amicos ut inimici. ꝛ expauescet ira cū bis Et ꝛene fontiū stabūt. ꝛ nō ꝛecurrēt in horis trib⁹. Et erit: ois q̄ ꝛelict⁹ fuerit ex oibus istis q̄b⁹ p̄dixi tibi: ipse saluabitur. ꝛ videbit salutare meū ꝛ finem seculi vri. Et videbunt q̄ recepti sūt hoies q̄ morte nō gustauerunt a natiuitate sua. ꝛ mutabit̄ cor inhabitantiū. ꝛ cōuertet̄ in sensū aliū. Delebit̄.n. malū. ꝛ extinguet̄ vol⁹. Florebit aūt fides. ꝛ vincetur corruptela. ꝛ ostendet̄ ꝝitas que sine fructu fuit dieb⁹ tanꝫ. Et factū est cū loq̄ret̄ mihi. ꝛ ecce paulatim intuebar sup̄ eū añ quē stabā ꝛ dixit ad me h̄. Veni tibi oñdere tp̄s ꝛentura nocꝫ. Si g̃ itez rogauer⁊: ꝛ itez ieiunauer⁊ septē dieb⁹ itez tibi renunciabo horū maiora p̄ diē q̄ audiui. Audita est.n. vox tua apud altissimū. Vidit.n. fortꝫ directionē tuā. ꝛ puidit pudicitiā quā a iuuētute tua habuisti. ꝛ ꝓpter h̄ misit me ꝛemōstrare tibi h̄ oīa. ꝛ dicere tibi. Cōfide ꝛ noli timē. ꝛ noli festinare cū p̄orib⁹ tp̄ib⁹ cogitare vana ut non ꝓperes a nouissimis tp̄ib⁹. Et factū est post h̄ ꝛ fleui iterū. ꝛ sil̄t̄ ieiunaui septē dieb⁹: ut supplea tres ebdomadas q̄ dicte sūt m̄. Et factū ē i octaua nocte ꝛ cor meū turbabat̄ iterato in me. ꝛ cepi loq̄ cora altissimo. Inflāmabat̄.n spūs meus valde. ꝛ aia mea anxiabat̄. ꝛ dixi O dñe loquēs locut⁹ es ab initio creature i p̄mo die dicēs: Fiat celū ꝛ ēra. ꝛ tuū ꝛerbū op⁹ pfectū. Et erat tūc spūs. ꝛ tenebre circūferebant̄ ꝛ silentiū: sonus vocis hois nondū erat absq̄te. Tūc dixisti ꝛe thesauris tuis ꝓferri lumen luminosū: q̄ appareret op⁹ tuū. Et die secūdo creasti spm̄ firmamenti. ꝛ ip̄rasti ei ut diuidēt ꝛ diuisionē faceret int̄ aq̄s: ut ps q̄dā surs̄ recedēt: ps ꝝo ꝛersus manēt. Et ēt̄ia die ip̄rasti aq̄s ꝓgregari in septima ꝑte ēre: sex ꝝo ꝑtes siccasti ꝛ cōseruasti: ut ex his sint cora te ministrātia seminata a deo ꝛ culta. Verbū.n. tuū ꝓcessit. ꝛ op⁹ stati fiebat. Processit.n. subito fruct⁹ multitudinis imensus. ꝛ ꝓcupiscētie gust⁹ multiformes ꝛ flores colore imutabili. ꝛ odores odoramēti inuestigabil̄. Et die ēt̄io h̄ fcā sūt. Quarta

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aũt die imperasti fieri solis splendorẽ: lune lumen·stellaꝝ dispositionẽ. ⁊ imperasti eis ut deseruirẽt futuro plasmato hoi. Quinto aũt die dixisti septime pti vbi erat aq̃ cõgregata ut ꝓcrearet aialia ⁊ volatilia ⁊ pisces. ⁊ ita fiebat. Aqua muta ⁊ sine aia q̃ ꝛi nutu ministrabãt aialia faciebat: ut ex hõ mirabilia tua naciões enarrẽt. Et tũc ꝓseruasti duas aias nomẽ vni vocasti enoch. ⁊ nomẽ secũde vocasti leuiathã. ⁊ sepasti ea ab alterutro. Nõ n. poterat septima ps vbi erat aq̃ ꝓgregata capere ea. Et dedisti enoch vnã ptẽ q̃ siccata ẽ ⁊tio die ut habitet in ea: vbi sũt montes mille. Leuiathã aũt dedisti septimã ptẽ humidam ⁊ seruasti eã ut fiat in deuorationẽ q̃b⁹ vis ⁊ q̃n vis. Sexto aũt die iperasti tre ut crearet coraã te iumẽta ⁊ bestias ⁊ reptilia. ⁊ sup bis adã·quẽ cõstituisti ducẽ sup oib⁹ factis q̃ fecisti. ⁊ ex eo educimur nos oẽs quẽ q̃ elegisti ꝑ̃m. Hec autẽ oia dixi coraã te dñe: quia ꝓpter nos creasti seculũ. Residuas aũt gẽtes ab adã natas dixisti eas nil esse. ⁊ q̃n saliue assimilate sunt. ⁊ q̃si stillicidiũ de vase similasti abundantiã eox. Et nunc dñe ecce iste gẽtes q̃ i nihilũ deputate sũt·ceperũt dñari nr̃i ⁊ deuorare: nos aũt ꝑ̃s tu⁹ quẽ vocasti primogenitũ vnigenitũ emulatorẽ tuũ·traditi sum⁹ in manib⁹ eox. Et si ꝓpter creatũ·est seculũ: q̃re nõ hereditatem possidem⁹ cum seculo? Usq̃quo hec?

VII

Et factũ ẽ cũ fuissem loq̃ ad habraã: missus est ad me angel⁹ q̃ missus fuerat ad me ꝑmis noctib⁹. ⁊ dixit ad me. Surge esdra. ⁊ audi sermões q̃s veni loq̃ ad te. Et dixi: Loq̃re d⁹ me⁹. Et dixit ad me. Mare positũ est i spatioso loco ut eẽt altũ ⁊ imensũ: erit aũt ei itroit⁹ i angusto loco positus: ut eẽt silis fluminib⁹. Quis. n. volẽs voluerit ingredi mare ⁊ videẽ cũ uel dñari eius: si nõ trãsierit angustũ·in latitudinem venire quõ poterit? Item aliud. Ciuitas ẽ edificata ⁊ posita i loco cãpestri: est aũt plena oĩuz bonox. Introit⁹ ei⁹ angust⁹ ⁊ i ꝑcipiti posit⁹: ut esset a dextris q̃dẽ ignis·a sinistris aq̃ alta: semita autẽ ẽ vna sola inter eos posita·h ẽ inter ignẽ ⁊ aquã: ut non capiat semita nisi solũmodo vestigiũ hois. Si aũt dabit ciuitas hoi in hẽditatẽ·si nũq̃ aĩpositũ piculũ ꝓtransierit quõ accipiat hereditatẽ suã? Et dixi. Sic dñe. Et dixit ad me. Sic ẽ ⁊ isrl̃ ꝑ̃s. Propter eos. n. feci seculũ. ⁊ q̃n trãsgressus ẽ adã cõstitutiones meas: iudicatũ ẽ q̃ꝺ factũ est. Et facti sũt itroit⁹ hui⁹ seculi angusti ⁊ volentes ⁊ laboriosi: pauci aũt ⁊ mali ⁊ piculox pleni ⁊ labore magno opefulti: nã maioris seculi itroit⁹ spatiosi ⁊ securi. ⁊ facientes imortalitatẽ fructũ. Si q̃ ingrediẽtes nõ fuerũt ingressi q̃ viuũt·angusta ⁊ vana hũ: nõ poterũt recipere q̃ sũt reposita. Nũc q̃ tu q̃re cõturbar? cũ sis corruptibilis: ⁊ q̃d mouer? tu cũ sis mortalis? Et q̃re nõ accepisti i corde tuo q̃ꝺ futurũ·ẽ q̃ꝺ i pñti? Rñdi. ⁊ dixi: Dñator dñe ecce dispositusti lege tua: q̃n iusti hereditabũt hũ: Impij aũt pibũt: iusti aũt ferẽt angusta·spantes spatiosa. Qui. n. ipie gesserũt. ⁊ angusta passi sũt. ⁊ spatiosa nõ videbũt. Et dixit ad me. Nõ ẽ iudex sup deũ: neq̃ intelligẽs sup altissimũ. Pereũt. n. multi pñtes: q̃a negligẽt q̃ añposita ẽ dei lex. Mãdas. n. mãdauit d⁹ venientib⁹. q̃n venerũt: q̃d facientes viuerent. ⁊ q̃d obseruantes nõ punirent. Hi aũt nõ sũt psuasi ⁊ ꝓtradixerũt ei. ⁊ cõstituerũt sibi cogitamẽ vanitat̃. ⁊ ꝓposuerunt sibi circũuentiones delictox. ⁊ supdixerũt altissimo nõ eẽ. ⁊ vias eius nõ cognouerũt. ⁊ legẽ ei⁹ spreuerũt. ⁊ sponsiões ei⁹ abnegauerũt. ⁊ i legitimis eius fidẽ nõ bũerũt. ⁊ opa ei⁹ non pfecerunt. Propter hũ esdra vacua vacuis. ⁊ plena plenis. Ecce tẽs veniet. ⁊ erit q̃n venient signa que ꝑdixi tibi. Et apparebit sponsa ⁊ appariscẽs ostendet̃ q̃ nunc subducit̃ tra. ⁊ ois q̃ libatus est de ꝑdict̃ malis·ipse videbit mirabilia mea. Reuelabitur. n. filius meus ihesus cũ bis q̃ cũ eo sũt. ⁊ iocũdabũt̃ q̃ relicti sũt in annis q̃dringẽtis. ⁊ erit ꝑ⁹ annos hos ⁊ morietur fili⁹ me⁹ xp̃s. ⁊ oẽs q̃ spiramentũ hñt hoies. ⁊ quiet̃ seculũ i antiquũ silentiũ dieb⁹ septẽ sicut i ꝓrib⁹ iudicijs·ita ut nemo derelinq̃t̃. ⁊ erit post dies septem. ⁊ excitabit̃ qꝺ nõdũ vigilat seculũ. ⁊ morietur corruptũ. Et terra reddet q̃ in ea dormiũt. ⁊ puluis q̃ i eo silẽtio habitãt. ⁊ ꝓmptuaria reddent q̃ eis cõmẽdate sũt aie. Et revelabit̃ altissim⁹ sup sedẽ iudicij. ⁊ ptransibunt miserie ⁊ longanimitas cõgregabit̃. Judiciũ aũt solũ remanebit: vitas stabit ⁊ fides qualescet Et op⁹ subsequet̃. ⁊ merces ostendetur. ⁊ iusticie vigilabũt. ⁊ iniusticie nõ dominabũt̃. Et dixi: Prim⁹ abrahã ꝓpter sodomitas orauit· ⁊ moyses ꝓ prib⁹ q̃ in deserto peccauerunt. ⁊ q̃ ꝑ⁹ eũ ꝓ isrl̃ in dieb⁹ achaz ⁊ samuelis ⁊ dauid. ꝓ confractiõ. ⁊ salomõ ꝓ eis q̃ venerunt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in sanctionē.⁊ exlias ꝑ bis q̄ pluuiā acceperunt ⁊ ꝑ mortuo ut viuēt.⁊ eçecbias ꝑ pl̄o in dieb⁹ senn acxerib.⁊ multi ꝑ multis. Si ḡ mō qñ corruptibile increuit.⁊ iustitia multiplicata ē.⁊ orauerūt iusti ꝑ impijs: quare ⁊ nūc sic nō erit? Et respondit ad me.⁊ dixit: Dñs seculū nō ē finis: glia in eo frequēs manet. ꝑ̄ ꝫ orauerūt ꝑ inualidis. Dies.n. iudicij erit finis tp̄is hui⁹.⁊ initiū tp̄is futuri imortalitatis: i q̄ ptrāsiuit corruptela soluta ē intēperātia abscisa est incredulitas: creuit aūt iustitia orta ē ꝫitas. Tūc.n. nemo potit saluare eū qui periit: neq; œmergē q̄ vincit Et rñdi.⁊ dixi: Dic ꝓmo me⁹ ꝓm⁹⁹ ⁊ nouissimus: qm̄ meli⁹ erat nō dare erā adā: uel cū iam œdisset coercē eū ut nō pccaret. Quid n. ꝓdest oib⁹ in p̄nti viuē in tristitia.⁊ mortuos spare punitionē? O tu q̄d fecisti adam Si.n. tu pccasti nō ē fact⁹ soli⁹ tu⁹ casus: ꝫ ⁊ nr̄ q̄ ex te aduenim⁹. Quid.n. ꝓdest nob̄ si ꝓmissū ē nob̄ imortale tp̄s: nos aūt mortalia opa egimus? Et qm̄ p̄dicta ē nob̄ phœnnis spes: nos ꝫo pessimi vani facti sum⁹. Et qm̄ reposita sūt nobis ḅitacula sanitatis ⁊ securitatis: nos ꝫo male ꝙuersati sum⁹. Et qm̄ repsita gloria altissimi ꝓtegere eos q̄ tarde cōuersati sūt: nos aūt pessimis vijs ambulauim⁹. Et qm̄ ostendet paradisus cui⁹ fruct⁹ icorrupt⁹ pseuerat in q̄ ē securitas ⁊ medelanos ꝫo nō igrediemur. In ingratis.n. locis cōuersati sum⁹. Et qm̄ sup stellas fulgebunt facies eor q̄ abstinentiā habuerūt: nr̄e aut̄ facies sup tenebras nigre. Non.n. cogitauimus viuētes qm̄ iiq̄tatē faciebam⁹ q̄ icipiemus p⁹ mortē pati. Et rñdit.⁊ dixit: Hoc est cogitamentū certamis q̄ certabit q̄ sup trā nat⁹ est hō: ut si vict⁹ fuerit patiat q̄ dixisti. Si aūt vicerit recipiet q̄ dico: qm̄ h̄ ē vita quā moyses dixit cū viuēt ad ꝓp̄m dicens: Elige tibi vitā ut viuas. Nō crediderūt aūt ei: ꝫ nec p⁹ eā ꝓphis. Sed nec mihi q̄ locut⁹ sū ad eos: qm̄ nō eēt tristitia i pditionē eor sicut futurū ē gaudisū sup eos qb⁹ pluasa est sal⁹. Et rñdi.⁊ dixi: Scio dñe qm̄ vocat⁹ est altissim⁹ misericors in eo q̄ misereat bis qui nōdū i seculo aduenerūt.⁊ q̄ misereat illis q̄ cōuersionē faciūt in lege ei⁹.⁊ lōganimis est qm̄ lōganimitatē p̄stat bis q̄ pccauerūt q̄si suis opib⁹.⁊ munific⁹ est: qm̄ quidē donare vult ꝑ exigentijs.⁊ multe mīe: qm̄ multiplicat magis mīas bis q̄ p̄ntes sūt ⁊ q̄ pterierūt ⁊ q̄ futuri sūt. Si.n. nō multiplicauerit misericordias suas. nō viuificabit seculum cū bis q̄ inhereditabant in eo. Et donat: qm̄ si nō donauerit de bonitate sua ut alleuent bi q̄ iniq̄tatē fecerūt de suis iniq̄tatib⁹: non poterit decies millesima pars viuificari hoiuz. Et iudex. si nō ig̃uerit bis q̄ curati sunt ꝫbo ei⁹.⁊ deleuerit multitudinē ptemptionū non fortassis derelinqrent innumerabili multitudine nisi pauci valde.

VIII

Et rñdit ad me.⁊ dixit. Hoc seculum fecit altissim⁹ ꝓp̄ multos: futurum aūt ꝓpter paucos. Dicā aūt cor̄ā te similitudinē esdra. Quō aūt interrogabis erā.⁊ dicet tibi: qm̄ dabit erā multā magis vnde fiat fictile. paruū aūt puluerē vnde aurū fit. sic ⁊ act⁹ p̄ntis seculi. Multi q̄dē creati sunt: pauci aūt saluabūt. Et rñdi.⁊ dixi: Absorbe ḡ aīa sensū.⁊ deuora q̄d sapit. Conueniebat.n. obaudire.⁊ ꝓbare voles? Nec.n. tibi est datū spatiū: nisi solūmō viuē. O dñe si non permittes seruo tuo ut orem⁹ cor̄ā te.⁊ des nob̄ semen cordi ⁊ sensui culturā: unde fruct⁹ fiat: unde viuere possit ois corrupt⁹ q̄ portabit locū hois? Sol⁹.n. es.⁊ vna plasmatio nos sum⁹ manuū tuar̄ sicut locutus es. Et quō nūc i matrice plasmatū est corp⁹ ⁊ p̄stas membra. ꝙseruat in igni ⁊ aq̄ tua creatio.⁊ nouē mēsib⁹ patit tua plasmatio tuā creaturā q̄ i ea creata est: ipsū aūt q̄d seruat ⁊ q̄d seruat utraq; ꝫ uabūt. ꝫuataq; qñq; itez reddit matrix q̄ in ea creuerūt. Impasti.n. ex ipsis membris h̄ ē māmillis p̄bere lac fructui māmillarū: ut nutriat id q̄d plasmatū ē vsq; i tēp⁹ aliq̄d.⁊ p⁹ ea disponas eum tue mīe. Enutriuisti eū tua iustitia.⁊ erudisti eū in lege tua. ⁊ corripuisti eū tuo intellectu.⁊ mortificabis eū ut tua creatra.⁊ viuificab̄ eū ut tuū opus. Si ḡ pdider⁊ eū q̄ tanq; laborib⁹ plasmat⁹ ē: tuo iussu facile est ordinari ut ⁊ id q̄d fiebat ꝫuaret. Et nūc dñe dicā: de oi hoie tu magis scis. de ꝓp̄lo aūt tuo ob quē doleo.⁊ de hēditate tua ꝓp̄ quā lugeo.⁊ ꝓpter isr̄l ꝓp̄ quē tristis sum.⁊ de iacob ꝓp̄ quē doleo: tō incipiā orare cor̄ā te ꝑ me ⁊ ꝑ eas: qm̄ video lapsus nr̄os q̄ inhibitam⁹ erā. Sz audiui celeritatē iudicij q̄ futur⁹ ē. Tō audi vocē meā.⁊ intellige ꝓmonē meū.⁊ loqr̄ cor̄ā te. Initiū ꝫborū ex dre: ꝑus q̄ assumēt. Et dixi. Dñe qui inhabitas seculū. cui⁹ oculi eleuati i supna ⁊ aere.⁊ cui⁹ thron⁹ inestimabilis ⁊ glia incōprehensibilis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cui aſtat exercitus angelorũ cũ tremore q̃x
ſuatio i vento ⁊ igni ꝙuertit: cui⁹ ꝟbũ vx ⁊
dicta ꝓſeuerãtia: cui⁹ iuſſio fort ⁊ diſpoſitio
ẽribilis: cui⁹ aſpect⁹ arefacit abyſſos. ⁊ indi-
gnatio tabeſcẽ facit mõtes. ⁊ ꝟitas teſtificat
Exaudi orationẽ ſui tui. ⁊ aurib⁹ ꝓcipe ꝑca
tionẽ figmẽti tui. Dũ.n. viuo loq̃r: ⁊ dũ ſa-
pio rñdebo. Nec reſpicias ꝑli tui delicta: ſ̃ q̃
tibi i ꝟitate ſuiũt. Nec itẽdas ipia gẽtiũ ſtu-
dia. ſ̃ q̃ tua teſtimonia cũ dolorib⁹ cuſtodierũt
Nec cogites q̃ i ꝓſpectu tuo falſe conuerſati
ſũt: ſ̃ memorare q̃ ex voluntate tua timorẽ
ꝙgerũt. Neq; voluer⁊ pdẽ q̃ pecudũ mores
habuerũt: ſ̃ reſpicias eos q̃ legẽ tuã ſplẽdide
docuerũt. Nec indigner⁊ eis q̃ beſtijs peiores
iudicati ſũt: ſ̃ diligas eos q̃ ſp in tua iuſticia
ꝓfidũt ⁊ gloria. Nam nos ⁊ pres nr̃i talibus
morbis languem⁹: tu aũt ꝓpter nos pctõres
miſericors vocaberis. Si.n. deſideraueris ut
nr̃i miſerear⁊ · tũc miſericors vocaber⁊: nobis
aũt nõ bñtib⁹ opa iuſticie. Juſti.n. q̃b⁹ ſunt
opa multa repoſita: ex ꝓprijs opib⁹ recipient
mercedem. Quid ẽ.n. hõ ut ei indigneris añ
genus corruptibile · ut ita amar⁹ ſis de ipſo ?
In ꝟitate.n. nemo de genitis ẽ q̃ nõ ipie geſ-
ſit. ⁊ de ꝓfitẽtib⁹ q̃ nõ deliquit. Jn hc̃.n. annũ-
ciabit iuſticia tua ⁊ bonitas tua dñe: cũ mi-
ſert⁹ fuer⁊ eis q̃ nõ bñt ſubſtantiã bonor̃ opẽ-
rũ. Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Recte locut⁹ es
aliqua. ⁊ iux̃ ſermones tuos ſic ⁊ fiet. Quã nõ
vere cogitabo ſup plaſma eor̃ q̃ peccauerunt
añ mortẽ añ iudiciũ añ pditionẽ: ſ̃ iocũdabo
ſup iuſtor̃ figmentũ. ⁊ memorabor peregrinationis q̃ ⁊ ſaluationis ⁊ mercedis re-
ceptiõis. Quõ g̃ locut⁹ ſũ · ſic ⁊ ẽ. Sic.n. agri-
cola ſerit ſup trã ſemina multa ⁊ plãtationes
multitudinis plãtat · ſ̃ nõ i tpe oia q̃ ſemina-
ta ſũt ſaluãt ſ̃ nec oia q̃ plãtata ſũt radica-
bũt: ſic ⁊ q̃ i ſeculo ſeminati ſũt nõ oẽs ſalua-
bũt. Et rñdi. ⁊ dixi. Si inueni grãm loquar.
Quõ ſemen agricole ſi nõ aſcẽderit aut non
accepit pluuiã tuã i tpe aut ſi corruptũ fue-
rit multitudine pluuie: ſic pibit ⁊ ſiliq̃ hõ qui
manib⁹ tuis plaſmat⁹ ẽ. ⁊ tu ei imago noia-
tus: qm̃ ſimilat⁹ es ei ꝓpter quẽ oia plaſma-
ſti. ⁊ ſimilaſti ſemini agricole. Nõ iraſcaris
ſup nos: ſ̃ pce ꝓpl̃o tuo. ⁊ miſerere hẽditati
tue. Tu aũt creaſte tue miſerer⁊. Et rñdit ad
me. ⁊ dixit: Que ſunt pñtia pñtib⁹. ⁊ q̃ futa
futur⁊. Multũ.n. tibi reſtat ut poſſis diligẽ
meã creaturã ſup me: tibi aũt frequenter ⁊
ipſi ꝓprimaui: iuſtis aũt nũq̃. Sz ⁊ in hc̃ mi-
rabilis es corã altiſſimo: qm̃ hũiliaſti te ſi-
cut decet te. ⁊ non iudicaſti te ut int iuſtos
plurimũ glorificer⁊. Propt qõ miſerie mul-
te ⁊ miſerabiles efficiẽt eis q̃ habitãt ſeculũ in
nouiſſimis: q̃a i multa ſupbia ãbulauerũt.
Tu aũt ꝓ te itellige. ⁊ de ſimilib⁹ tuis inq̃re
gloriã. Job.n. aptus ẽ paradiſus · plãtata ẽ
arbor vite · ꝓparatũ ẽ futur̃ tẽp⁹ · ꝓparata eſt
abũdãtia · edificata ẽ ciuitas: pbata ẽ req̃es
pfecta ẽ bonitas. ⁊ pfecta ſapia. Radix mali
ſignata ẽ a vob: infirmitas ⁊ tinea a vob ab-
ſcõſa ẽ. ⁊ i infernũ fugit corruptio i obliuio-
ne. Tranſierũt dolores. ⁊ oſtenſus ẽ in fine
theſaur⁹ imortalitat̃. Noli g̃ adijcẽ inq̃ren-
do de multitudine eor̃ q̃ pereũt. Nam ⁊ ipſi
accipiẽtes libtatẽ ſpreuerũt altiſſimũ. ⁊ legẽ
ei⁹ contẽpſerũt. ⁊ vias ei⁹ dereliquerũt. Ad-
huc aũt iuſtos ei⁹ cõculcauerũt. ⁊ dixerũt in
corde ſuo nõ eſſe deũ. ⁊ q̃dem ſciẽtes qm̃ mo-
riũt. Sicut.n. vos ſuſcipiẽt q̃ ꝑdicta ſunt: ſic
eos ſit̃ ⁊ cruciatus q̃ ꝓparata ſũt. Nõ.n. vo-
luit boiem diſpdi. Sz ⁊ ipſi q̃ creati ſũt · con-
quinauerũt nomẽ ei⁹ q̃ fecit eos. ⁊ ingti fue-
rũt ei q̃ ꝓparauit eis vitã. Qua ꝓpt̃ iudiciũ
meũ mõ approp̃quat. Que nõ oib⁹ demõ-
ſtraui niſi tibi. ⁊ tibi ſimilib⁹ paucis. Et rñdi
⁊ dixi: Ecce nũc dñe demõſtraſti mihi multi-
tudinem ſignor̃ q̃ facies facẽ in nouiſſimis
ſ̃ nõ demõſtraſti mihi quo tpe. LX

Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Metiẽs me-
tire tps i ſemetipſo. ⁊ erit cũ videris
qñ trãſierit ps q̃dã ſignor̃ q̃ ꝑdicta
ſũt: tũc intelliges qm̃ ipſũ ẽ tps in q̃ ascendet al
tiſſimus viſitare ſeculũ qõ ab eo factu ẽ. Et
qñ videbit in ſeculo motio locorũ ⁊ ꝓpl̃orũ
turbatio: tũc intelliges qm̃ de bis erat altiſſi
mus locut⁹: a diebus q̃ fuerũt añ te ab initio.
Sic.n. de qõ factũ ẽ i ſeculo · itrũ bz pit̃ ⁊ cõ
ſũmationẽ. ⁊ ꝓſũmatio ẽ manifeſta: ſic ⁊ al-
tiſſimi tpa · inuia bñt manifeſta i prodigijs ⁊
ꝟtutibus ⁊ cõſũmationes i actu ⁊ i ſignis. Et
erit ois q̃ ſalu⁹ fact⁹ fuerit. ⁊ q̃ poſſit effugẽ ꝓ
opa ſua. ⁊ p fidẽ in q̃ credidiſtis reliquet̃ de
ꝑdict̃ piculis. ⁊ videbit ſalutare meũ i terra
mea. ⁊ in finib⁹ meis: qm̃ ſcificaui me a ſecu-
lo. Et tunc miſerebũt̃ q̃ nũc abuſi ſunt vias
meas. ⁊ i tormẽtis cõmorabũt̃ bi q̃ eas ſpe-
cerũt i ꝓtemptu. Qui.n. nõ cognouerũt me
viuẽtes bñficia ꝓſecuti. ⁊ q̃ faſtidierunt legẽ
meã cũ adhuc erant bñtes libertatem. ⁊ cũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

adhuc eẽt eis aptꝰ pnie locus nõ intellexerũt ꝫ sprcuerũt: vos oportet pꝰ mortẽ in cruciamẽto ꝯgnoscẽ. Tu ꝯ noli adhuc curiosus eẽ quõ ipi cruciabunt: ꝫ inqre quõ iusti saluabunt. 7 qrũ seculũ. 7 ꝑ qs seculũ. 7 qñ. Et rñdi 7 dixi: Olim locutꝰ sũ 7 nũc dico 7 pꝰ ea dicã. qñ plures sũt q̃ prcũt q̃ q saluabũt: sicut multiplicat fluctꝰ sup guttam. Et rñdit ad me. 7 dixit: Qualis ager talia 7 semia: 7 qles flores tales 7 tincture. 7 qlis opator. talis 7 creatio. 7 qualis agricola talis cultura qñ tps erat seculi. Et nũc cũ eẽm parãs eis bis q̃ nũc sũt añq̃ fieret seculũ i q̃ bitarẽt. 7 nemo ꝯdixit mihi: Tũc.n. qsq 7 nũc creat i mũdo hꝰ pato 7 mẽse indeficiẽti 7 lege iuestigabili: corrupti sũt mores eoꝝ. Et ꝯsiderauí seculũ. 7 ecce erat piculũ ꝑꝑ cogitatiões que ieo aduenerũt. Et vidi 7 pepci ei valde: 7 ꝫua ui mihi acinũ de botro. 7 plãtationẽ de tribu multa. Pereat ꝯ multitudo q̃ sine cã nata ẽ. 7 seruet acinꝰ meꝰ 7 plãtatio mea: qa cũ multo labore pfeci. Tu aũt si adhuc itromittas septẽ dies alios ꝫ nõ ieiunabis i eis: ibis i cãpũ florũ vbi dom nõ est edificata. 7 manducabis solũmõ de floribꝰ cãpi. 7 carnẽ nõ gustabis. 7 vinũ nõ bibes: ꝫ solũmõ flores. Deprcare altissimũ sine intermissiõe. 7 veniã 7 loquar tecũ. Et ꝑfectꝰ sũ sicut dixit mihi in campũ q̃ vocat ardath 7 sedi ibi i floribꝰ. Et de herbis agri mãducaui. 7 facta ẽ esca earũ mihi in saturitatẽ. Et factũ ẽ pꝰ dies septẽ 7 ego discũbebã sup fenũ. 7 cor meũ itep turbabat sicut ante. Et aptũ est os meum. 7 inchoaui dicẽ corã altissimo. 7 dixi: O dñe te nosꝫ ostẽdes ostẽsus es pribꝰ nris i deserto: qꝺ nõ calcat 7 infructuoso: qñ erãt exeũtes de egypto. 7 dicẽs dixisti: Tu isrl audi me: 7 semẽ iacob intẽde sermõibꝰ meis. Ecce.n. ego semino i vobis legẽ meã. 7 faciet in vobꝫ fructũ. 7 glorificabimini in eo ꝑ seculũ. Mã prẽs nri accipiẽtes legẽ nõ seruauerũt. 7 legitima mea nõ custodierũt. 7 factꝰ ẽ fructus leg non parẽs. Nec.n. poterat qñ tuꝰ erat: nã q̃ acceperũt pterierũt nõ custodiẽtes qꝺ i eis seminatũ fuerat. Et ecce cõsuetudo est: ut cũ acceperit ẽra semen. uel nauẽ mare. uel vas aliqꝺ escã uel potũ: cũ fuerit exẽminatũ id un q̃ seminatũ ẽ uel i qꝺ missũ est: simul id qꝺ seminatũ ul missũ ẽ ul q̃ suscepta sũt exẽminãt 7 suscepta iam nõ manẽt apud nos. Sz nobꝫ sic nõ factũ ẽ. Nos q̃dẽ q̃ legẽ accepimꝰ pccantes piuimꝰ 7 cor nrm qꝺ suscepit eã. nam lex nõ periit: ꝫ pmãsit in suo labore. Et cũ loqrer hꝫ i corde meo: respexi oculis meis 7 vidi mulierẽ i dextera pte. Et eccehꝫ lugebat 7 plorabat cũ voce magna. 7 aio volebat valde. 7 vestimenta eius discissa. 7 cinis sup caput eius. Et dimisi cogitatus i quibꝰ erã cogitans. 7 cõuersus sũ ad eã. 7 dixi ei: Ut qd fles. 7 qd voles aio? Et dixit ad me. Dimitte me dñe meus ut defleam me. 7 adijciã dolorẽ qñ valde amara sũ aio. 7 humiliata sũ valde. Et dixi ei. Quid passa es? Dic mihi. Et dixit ad me: Sterilis fui ego famula tua 7 nõ peperi bñs maritũ ãnis triginta. Ego.n. p singulas horas 7 p singlos dies 7 ãnos triginta hos. deprecor altissimũ nocte ac die. Et factũ ẽ pꝰ triginta ãnos exaudiuit me deꝰ ancillã tuã: 7 vidit hũilitatẽ meã 7 attẽdit tribulatiõi mee: 7 dedit mihi filiũ. Et iocũdata sũ sup eũ valde ego 7 vir meꝰ 7 oẽs ciues mei: 7 honorificabamꝰ valde fortem. Et nutriui eũ cũ labore multo. 7 factũ ẽ cũ creuisset 7 venisset accipere vxorẽ: feci diem epuli.

Et factũ ẽ cũ introisset filiꝰ meꝰ in thalamo suo: cecidit 7 mortuꝰ est: 7 cuertimꝰ oẽs luia. Et surrexerunt oẽs ciues mei ad ꝓsolandũ me. 7 q̃eui vsq in aliũ diẽ. vsq nocte, Et factũ ẽ cũ oẽs q̃euissent ut me ꝓsolarẽt ut q̃escerẽ. 7 surrexi nocte 7 fugi 7 veni sicut vides in hꝫ cãpo: 7 cogito iã nõ reuerti in ciuitatẽ: ꝫ hꝫ ꝓsistẽ. 7 neqꝫ manducare neqꝫ bibẽ: ꝫ sine intermissiõe lugẽ 7 ieunare vsq dũ moriar. Et dereliq hmones i quibꝰ erã. 7 rñdi cũ iracũdia ad eam. 7 dixi: Stulta sup oẽs mulieres: nõ vides luctũ nrm 7 q̃ nosꝫ ꝓtingũt? Qñ syon mr nra oi tristicia cõtristat. 7 hũilitate hũiliata ẽ 7 luget validissime. Et nũc qñ oẽs lugemꝰ 7 tristes sumꝰ. qñ oẽs cõtristati sumꝰ: tu autẽ cõtristar i vno filio? Increpa.n. trã 7 dicet tibi. qñ hꝫ ẽ q̃ debeat lugẽ casũ tantoꝝ sup eã germinantiũ. Et ex ipsa ab initio oẽs nati 7 alij veniẽt. Et ecce pene oẽs i ꝓditionẽ ãbulant. 7 exterminiũ fit multitudo eoꝝ. Et qs ꝯ debet lugẽ magn. nisi hꝫ q̃ tã magnã multitudinẽ ꝓdidit: q̃ tu que ꝑ vno voles? Si aũt dicis mihi qñ nõ ẽ planctꝰ meꝰ silis tre: qñ fructꝰ ventris mei ꝓdidi. quẽ cũ meroribus pepi 7 cũ doloribꝰ genui: terra aũt ꝑm viam tre: abijtq in ea multitudo pñs: quõ euenit: 7 ego tibi dico. Sicut tu cũ labore pepisti: sic

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ cra dat fructū ſuū·boi ab initio ei q̄ fecit eā
Nunc ḡ retine apud temetipſam dolorē tuū.
ꝛ fortiꝫ fer q̄ tibi ꝓtigerūt caſus. Si.n.iuſti-
ficauer⁊ dñm vei ꝛ ꝓximū ſuū·recipies i tem-
pore.ꝛ i talib⁹ collaudater⁊. Ingredē ḡ in ci-
uitatē ad virū tuū. Et dixit ad me. Nō faciā
neq; ingrediar ciuitatē: ⁊ h̄ moriar. Et appo-
ſui adhuc loqui ad eā.ꝛ dixi: Noli facē hūc
ſermonē:⁊ ꝓſenti ꝓſuadenti. Quot.n.caſus
ſyon? Conſolare ꝙpter dolorē irl̄m. Vides.n
qm̄ ſcificatio nr̄a deſerta effecta eſt.ꝛ altare
nr̄m demolitū eſt.ꝛ tēplū nr̄m deſtructū eſt.ꝛ
ꝓſalteriū nr̄m būiliatū eſt.ꝛ hymn⁹ cōticuit:
ꝛ exultatio nr̄a diſſoluta ē.ꝛ lumē candela-
bri nr̄i extinctū eſt.ꝛ arcba teſtamenti nr̄i di-
repta eſt.ꝛ ſcā nr̄a ꝓfanata ſūt.ꝛ nomē qđ
inuocatū ē ſup nos pene ꝙpbanatū ē.ꝛ liberi
nr̄i cōtumeliā paſſi ſūt.ꝛ ſacerdotes nr̄i ſuc-
cenſi ſūt.ꝛ leuite nr̄i i captiuitatē abierunt.ꝛ
ꝙgines nr̄e coinq̄nate ſūt.ꝛ mulieres noſtre
vim paſſe ſūt.ꝛ iuſti nr̄i rapti ſunt.ꝛ paruuli
nr̄i ꝓditi ſunt.ꝛ iuuenes nr̄i ſeruierūt.ꝛ for-
tes nr̄i inualidi facti ſunt. Et qđ oīuz maius
ſignaculū ſyon: qm̄ reſignata ē de gloria ſua
Hā ꝛ tradita ē in manib⁹ eoꝝ q̄ nos oderūt.
Tu ḡ excute tuā triſticiam multā.ꝛ dēpone
abſ te multitudinē dolorum ut tibi reꝙpitiet
fortꝫ.ꝛ requiē faciet tibi altiſſim⁹ requietionē
laborū. Et factū ē cū loq̄bar ad eā·facies ei⁹
fulgebat ſubito ꝛ ſpēs: coruſc⁹ fiebat vſus
ei⁹: ut eſſem pauens valde ad eā.ꝛ cogitarē
q̄d eſſet h̄. Et ecce ſubito emiſit ſonitū vocis
magnū timore plenū: ut cōmouerer⁊ terra a
mulier⁊ ſono. Et vidi.ꝛ ecce amplius mulier
nō cōparebat mihi: ⁊ ciuitas edificabat⁊ lo
cus demōſtrabat⁊ de fundamētꝫ magnis.ꝛ ti-
mui ꝛ clamaui voce magna.ꝛ dixi: Vbi eſt
huriel angel⁹ q̄ a ꝑncipio venit ad me? Qm̄
ipſe me fecit venire in multitudine in exceſſu
mētis hui⁹. Et fact⁹ ē finis me⁹ in corruptio-
nē.ꝛ oro mea i imꝙperiū. Et cū eſſem loquēs
ego hec: ecce venit ad me ꝛ vidit me. Et ecce
erā poſit⁹ ut mortu⁹.ꝛ intellect⁹ meus aliena-
tus erat. Et tenuit dexterā meam ꝛ cōforta-
uit me.ꝛ ſtatuit me ſuper pedes meos. Et di-
xit mihi: Quid tibi eſt ꝛ quare conturbatus
eſt intellectus tuus ꝛ ſenſus cordis tui:ꝛ q̄-
re conturbaris? Et dixi: Quoniam dereli-
quiſti me. Et ego q̄dē feci ſm̄ ꝑmones tuos
ꝛ exiui in campū.ꝛ ecce vidi ꝛ video qđ nō
poſſū enarrare. Et dixit ad me. Sta ut vir:
ꝛ cōmouebo te. Et dixi: Loq̄re dñe me⁹ tu in
me. Noli me derelinq̄re ut non fruſtra mo-
riar: qm̄ vidi q̄ nō ſciebam.ꝛ audio q̄ nō ſcio
Aut nūq̄d ſenſus me⁹ fallit.ꝛ aīa mea ſuꝑ-
mat? Nūc ḡ dēpcor te: ut demonſtres ſeruo
tuo de exceſſu hoc. Et rm̄dit ad me.ꝛ dixit:
Audi me.ꝛ doceā te.ꝛ dicam tibi de quib⁹ ti-
mes: qm̄ altiſſimus reuelauit tibi myſteria
multa. Vidit rectā viā tuā: qm̄ ſine intermiſ-
ſione ꝓriſtabar⁊ ꝑ ꝓpl̄m tuo.ꝛ valde lugebas
ꝙpter ſyon. Hic ḡ intellect⁹ viſiōis q̄ tibi appa-
ruit añ paululū. Quā vidiſti lugētē incboa-
ſti ꝓſolari eā: nūc aūt iam ſpeciē mulier⁊ nō
vides·ſed appuit tibi ciuitas edificari.ꝛ qm̄
enarrabat tibi de caſu filij ſui. Hec abſolutio
eſt. Hec mulier quā vidiſti. Hec ē ſyon.ꝛ qm̄
dixit tibi quā ꝛ nūc cōſpicis·ut ciuitatē edi-
ficatā. Et qm̄ dixit tibi q̄a ſterilis fuit ānis
trigita ꝙpter qđ erāt āni.s.trigita qm̄ nō erat
in ea adhuc oblatio ablata. Et factū ē p⁹ an-
nos trigita edificauit ſalomon ciuitatē ꝛ ob-
tulit oblationes: tūc fuit qm̄ pepit ſterilis fi-
liū. Et qđ tibi dixit: qm̄ nutriuit eū cū labo-
re: h̄ erat habitatio in irl̄m. Et qm̄ dixit tibi q̄
fili⁹ me⁹ veniēs in ſuo thalamo mortu⁹ eēt.ꝛ
cōtigiſſet ei caſ⁹: h̄ erat q̄ facta ē ruina irl̄m
Et ecce vidiſti ſilitudinē ei⁹.ꝛ qm̄ filiū luge-
ret·incboaſti ꝓſolari eam.ꝛ de his q̄ cōtige-
rūt h̄ erāt tibi aperiēda. Et nunc videt altiſ-
ſimus qm̄ ex aio contriſtat⁹ es.ꝛ qm̄ ex toto
corde pateris ꝑ ea·oñdit tibi claritatem glie
ei⁹ ꝛ pulchritudinē decor⁊ ei⁹. Propēea.n.di-
xi tibi ut maneres i cāpo vbi dom⁹ nō eſt edi-
ficata. Sciebā.n.ego qm̄ altiſſim⁹ incipiebat
tibi oñdere hec: ꝙpēea dixi tibi ut venires in
agrū vbi nō ē fūdamentū edificij. Nec.n.po-
terat opus edificiꝫ hoīs ſuſtineri in loco vbi
icipiebat altiſſimi ciuitas oſtēdi. Tu ḡ noli
timē neq; expaueſcat cor tuū: ⁊ ingredē ꝛ vi-
de ſplendorē ꝛ magnitudinē edificij·quantū
capax ē tibi viſu oculoꝝ videē.ꝛ p⁹ h̄ audies
quātū capit audit⁹ auriū tuaꝝ audire. Tu.n
beatus es ꝑ multis.ꝛ vocat⁹ es apud altiſſi-
mū·ſicut ꝛ pauci. Nocte aūt q̄ in craſtinū fu-
tura ē manebis hic.ꝛ oſtēdet tibi altiſſimus
eas viſiōes ſuꝑ mortū q̄ faciet altiſſim⁹ bis q̄
bitāt ſup t̄rā a nouiſſimis dieb⁹. Et dormiui
illā noctē ꝛ aliā: ſicut dixerat mibi. XI

Et vidi ſomnium.ꝛ ecce aſcendebat
de mari aquila cui erant duodecim
ale pennarum.ꝛ capita tria. Et vidi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 ecce erp̃adebat alas suas in cẽm t̃rã. 7 cẽs venti celi insufflabãt i eã 7 colligebãt. Et vidi 7 ce pẽnis ei⁹ nascebãt ꝙrie pẽne. 7 ipse fiebãt in pennaculis minutis 7 modicis. Nã capita ei⁹ erãt q̃escẽtia. 7 dimidiũ caput erat mai⁹ alioꝝ capitũ: ꝫ ipsa q̃escebat cũ eis. Et vidi 7 ecce aq̃la wlauit i pẽnis suis. 7 reg̃uit sup t̃rã 7 sup eos q̃ bitãt i ea. Et vidi qm̃ subiecta erant ei oia sub celo. 7 nemo illi ꝺicebat nec ꝙ vn⁹ de creaturis q̃ ẽ sup t̃rã. Et vidi. 7 ecce surrexit aquila sup vngues suos. 7 misit wcẽ pẽnis suis ꝺicens: Nolite cẽs simul vigilare: wrmite vnusq̃sq; in loco suo. 7 p temp⁹ vigilate. Capita ãt i nouissimo fuẽt. Et vidi: 7 ecce wꝛ non exibat de capitib⁹ eius sed de medietate corꝛis ei⁹. Et numeraui ꝫrias pennas ei⁹. 7 ecce ipse erant octo. Et vidi: 7 ecce a dextera pte surrexit vna penna. 7 reg̃uit sup cẽm t̃rã. Et factũ ẽ cũ regnaret dext̃ venit ei finis. 7 nõ apparuit loc⁹ ei⁹. 7 sequens exurrexit 7 regnabat. Ipsa multũ tenuit tẽp⁹. Et factũ est cũ reg̃ret: 7 weniebat finis ei⁹ ut nõ appareret sicut ꝑ ꝓꝛ. 7 ecce wꝛ emissa est illi ꝺicẽs: Audi tu q̃ tãto tpe tenuisti terram Hec ãnũcio tibi anteq̃ incipias nõ appaꝛẽ. Nemo p⁹ te tenebit tps tuũ ꝫ nec dimidium ei⁹. Et leuauit t̃ria 7 tenuit ꝓncipatũ sicut 7 ꝓꝛes. 7 nõ apparuit 7 ipsa. Et sic ꝓtingebat oib⁹ alijs singillatim ꝓncipatũ gerere. 7 iterũ nusq̃ cõparere. Et vidi: 7 ecce i tpe sequẽtes pẽne erigebãt a dextera pte ut tenerẽt 7 ipse ꝓncipatũ. 7 ex his erãt q̃ tenebãt: ꝫ tñ statim nõ cõpatescebãt: nã 7 aliq̃ ex eis erigebant: ꝫ nõ tenebãt ꝓncipatũ. Et vidi p⁹hec: 7 ecce nõ cõparuerũt duodeci pẽne 7 duo pẽnacula. 7 nihil superat i corꝛe aq̃le nisi duo capita q̃escentia 7 sex pennacula. Et vidi: 7 ecce sex pẽnaculis diuise sũt due. 7 manserunt sub capite qꝺ est ad dexterã pt̃ẽ. Nã q̃tuoꝛ manserũt in loco suo. Et vidi: 7 ecce ꝫ subalares cogitabãt se erigẽ. 7 tenẽ ꝓncipat⁹. Et vidi 7 vna erecta ẽ ꝫ statim nõ cõparuit. Et secũde wloci⁹ q̃ ꝓꝛes nõ cõpuerũt. Et vidi: 7 ecce due q̃ supauerũt apud semetipsas cogitabãt 7 ipse regnare. 7 in eo cũ cogitarẽt ecce vnũ q̃escentiũ capitũ qꝺ erat mediũ euigilabat. Hoc. n. erat duoꝝ capitũ mai⁹. Et vidi qm̃ cõpleta sũt duo capita secũ. 7 ecce cõuersũ est caput cũ bis q̃ cũ eo erant. 7 comedit duas subalares q̃ cogitabãt reg̃re. Hoc aũt caput ꝯcõterruit cẽm t̃rã. 7 dñabat in ea bis q̃ habitãt t̃rã cũ labore multo. 7 potentatũ tenuit orb t̃rar sup cẽs alas q̃ fuerũt. Et vidi p⁹h 7 ecce mediũ caput subito nõ cõparuit. 7 hoc sic ale. Supauerũt aũt duo capita: q̃ 7 ipsa silic reg̃uerũt sup t̃rã. 7 sup eos q̃ bitãt i ea. Et vidi: 7 ecce dexterauit caput a dextera pte illud quod a leua. Et audiui wcem ꝺicentẽ mihi. Conspice ꝺ te. 7 cõsidera quod vides. Et vidi: 7 ecce sicut leo cõcitat⁹ de silua rugiẽs. 7 vidi qm̃ emittebat wcẽ bis ad aq̃lam. Et dixit ꝺicẽs: Audi tu 7 loq̃r ad te. 7 dicit altissim⁹ tibi. Nonne tu es q̃ supasti de q̃tuoꝛ aialib⁹ q̃ fecerã reg̃re in seculo meo. 7 ut ꝑ eos weniret finis tẽpoꝝ eoꝝ? Et q̃rt⁹ weniẽs deuicit oia aialia q̃ trãsierũt. 7 potẽtatu tenuit seculum cum tremoꝛe multo. 7 cẽm orbẽ cũ labore pessimo. 7 inhabitauit tot tpib⁹ orbẽ t̃raꝝ cũ dolo. Et iudicasti t̃rã nõ cũ veritate. Tribulasti. n. mãsuetos. 7 lesisti quiescẽtes. 7 dilexisti mẽdaces. 7 destruxisti habitatiẽs eoꝝ q̃ fructificabant. 7 humiliasti muros eoꝝ q̃ te nõ nocuerũt. Et ascẽdit cõtumelia tua ad altissimũ. 7 superbia tua ad fortem. Et respexit altissim⁹ superba tua. 7 ecce finita sũt. 7 scelera ei⁹ cõpleta sunt. Propter ea nõ appareas tu aq̃la 7 aletue horribiles. 7 pẽnacula tua pessima. 7 capita tua maligna. 7 vngues tui pessimi. 7 cẽ corꝛp⁹ tuũ vanũ. vti refrigẽt ois t̃ra. 7 reuertat libata de tua vi. 7 spꝛet iudiciũ 7 mĩam ei⁹ q̃ fecit eã. XII

Et factũ ẽ dũ loq̃ret leo verba ꝫ ad aq̃lam. Et vidi: 7 ecce q̃ supauerat caput. 7 non cõpuerũt q̃tuoꝛ ale ille q̃ ad eũ trãsierũt. 7 erecte sũt ut regnarent. 7 erat regnum eoꝝ exile. 7 tumultu plenũ. Et vidi: 7 ecce ipsa nõ apparebant. 7 cẽ corꝛpus aq̃le incendebat. 7 expauescebat t̃ra valde. Et ego a tumultu 7 excessu mentis. 7 a magno timoꝛe vigilaui. 7 dixi spũi meo. Ecce tu pstitisti mihi ꝫ: i eo q̃ scrutar vias altissimi. Ecce adhuc fatigat⁹ sũ aio. 7 spũ meo ualid⁹ sũ valde. 7 nec modica ẽ in me ꝟtus a multo timoꝛe q̃ expaui nocte hac. Nunc q̃ oꝛabo altissimũ. ut me ꝓfortet vsq; i finẽ. Et dixi: Dñator dñe si inueni grãm añ oculos tuos. 7 si iustificatus sũ apud te p̃ mulꝫ. 7 si certe ascẽdit ꝛ̃catio mea añ faciẽ tuã: confoꝛta me. 7 oñde seruo tuo in interꝑetationẽ 7 distinctionẽ visus horribil' hui⁹: ut plenissime ꝓsolerꝫ aiam meã. Dignũ. n. me habuisti ostendẽ mihi tẽpoꝝ nouissima. Et dixit ad

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

me. Hec ē interp̄tatio visionis bui⁹. Aquilā
quā vidisti ascēdētem ꝛe mari: ꝟ ē regnū qđ
visū est i visiōe danieli fri tuo. Sed nō ē illi
inēp̄retatū: qm̄ ego nūc tibi inēp̄retor. Ec-
ce dies ꝛeniunt. ⁊ exurget regnū sup terrā. ⁊
erit timor acrior oīuz regnoꝝ q̄ fuerūt ante
eū. Regnabūt aūt i ea reges duodecim: vn⁹
p⁹ vnū. Hā secūdus incipiet regꝛe. ⁊ ipse te-
nebit ampli⁹ tēp⁹ p̄ duodeci. Hec ē inēp̄reta-
tio duodeci alaꝝ q̄s vidisti. Et quā vidisti
vocē q̄ locuta est nō ꝛe capitib⁹ ei⁹ exeūtē ꝟ
ꝛe medio corpe ei⁹: ꝟ ē interp̄tatio. Qm̄ p⁹
tēp⁹ regni illū⁹ nascēt̄ p̄tēticēs nō modice. ⁊
piclitabit̄ ut cadat ⁊ nō cadet tūc: ꝟ iteꝝ cō-
stituet̄ i suū initiū. Et qm̄ vidisti subalares
octo colꝛrētes alis ei⁹: ꝟ ē inēp̄retatio. Ex-
urgēt in ipso octo reges q̄ꝝ erūt tpa levia ⁊
āni citati. ⁊ duo q̄dē ex ipsis ꝛeriēt. Appro-
pinquāte aūt tpe medio-q̄tuor seruabūt̄ in
tpe: cū icipiet appropinq̄re tp̄s ei⁹ ut finiat̄.
Due ꝛo i finē seruabunt̄. Et qm̄ vidisti tria
capita q̄escētia: ꝟ ē inēp̄retatio. In nouissi-
mis ei⁹ suscitabit altissim⁹ tria regna. ⁊ reuo-
cabit i ea multa. ⁊ dñabūt̄ ērā. ⁊ q̄ bitāt i ea
cū labꝛe multo sup ōēs q̄ fuerunt ante vos.
Propt̄ꝟ ipsi vocati sūt capita aq̄le. Isti enī
erūt q̄ recapitulabūt ipietates eius. ⁊ q̄ pfi-
ciēt nouissima ei⁹. Et qm̄ vidisti caput ma-
ius nō apparēs: ꝟ ē iterp̄tatio ei⁹. Qm̄ vn⁹
ex eis sup lectū suū moriet̄. ⁊ tm̄ cū tormen-
tis. Hā duo q̄ pseuerauerint: gladi⁹ eos co-
medet. Uni⁹ enī gladi⁹ comedet q̄ cū eo: ꝟ tm̄ ꝟ
gladio in nouissimis cadet. Et qm̄ vidisti
duas subalares traūciētes sup caput qđ ē
i dextꝛa pte: ꝟ ē interp̄tatio. Hi sūt q̄s ꝓserua-
uit altissim⁹ in finē suū: ꝟ ē regnū exile ⁊ tur-
batiōis plenū. Sic vidisti ⁊ leonē quē vidi-
sti ꝛe silua euigilantē ⁊ rugientē ⁊ loquentē
ad aq̄lā ⁊ arguētē eā ⁊ iustitias ipsi⁹ p ōēs
ꝑmones ei⁹ sicut audisti: ꝟ ē ꝛex⁹ quē ꝑua-
uit altissim⁹ i finē ad eos ⁊ ipietates ipsoꝝ:
⁊ arguet illos ⁊ icutiet corā ipsis scerptiēs
eoꝝ. Statuet enim eos i iudiciū viuos. ⁊ erit cū
arguerit eos: tūc corripiet eos. Hā residuū
p̄p̄lm meū liberabit cū miseria-qui saluati sūt
sup fines meos. ⁊ iocūdabit eos q̄adusq⁹ ꝛe-
niet finis dies iudicij ꝛe q̄ locut⁹ sū tibi ab
initio. Hoc somniū qđ vidisti. ⁊ hec interp̄ta-
tiōes. Tu ḡ sol⁹ dign⁹ fuisti scire altissimi se-
cretū ꝟ. Scribe ḡ oīa ista in libꝛo q̄ vidisti. ⁊
pone ea i loco absc̄ōdito. ⁊ docebis ea sapien-
tes ꝛe p̄p̄lo tuo: quoꝝ corda scis posse capꝛe
⁊ seruare secreta ꝟ. Tu aūt adhuc sustine ꝟ
alios dies septē ut tibi ostendat̄ q̄cq̄d visū
fuerit altissimo ostēderetibi. Et pfectus ē a
me. Et factū ē cū audisset ois p̄p̄s qm̄ ptrā-
sierūt septē dies. ⁊ ego nō fuissem reuersus i
ciuitatē. ⁊ cōgregauit se ois a mimo vsq⁹ ad
maximū. ⁊ ꝛenit ad me. ⁊ dixerunt mihi-di-
cētes: Quid peccauim⁹ tibi. ⁊ q̄d iniuste egi-
mus i te qm̄ ꝛerelinquēs nos-sedisti i loco
ꝟ? Tu.n. nob̄ supes sol⁹ ex oīb⁹ p̄p̄lis sicut
botr⁹ ꝛe vinea. ⁊ sic̄ lucerna in loco obscuro
⁊ sicut portus ⁊ nauis saluata a tempestate.
Aut nō sufficiūt nob̄ mala q̄ cōtingūt? Si
ḡ tu nos ꝛeliq̄ris: quāto nob̄ erat meli⁹
si essem⁹ succēsi. ⁊ nos cū incēdio syon? Nec
n. nos sum⁹ meliores eoꝝ q̄ ibi mortui sūt.
Et plorauerūt voce magna. Et rn̄di ad eos
⁊ dixi: Cōfide isr̄. ⁊ noli tristari tu domus
iacob. Est.n. memoria vr̄a corā altissimo. ⁊
forꝛ nō ē oblit⁹ vr̄i in tēptatiōe. Ego.n. non
ꝛeliq̄ vos neq⁹ excessi a vob̄: ꝟ veni i hunc
locū ut ꝛep̄carer p̄ ꝛesolatiōe syon-ut q̄rerē
mīam p̄ hūilitate scificatiōis vr̄e. Et nūc ite
vnusq̄sq⁹ vr̄m in domū suā. ⁊ ego veniam ad
vos p⁹ dies istos. Et pfect⁹ ē p̄p̄s sicut dixi
ei-i ciuitatē. Ego aūt sedi i cāpo septē dieb⁹
sicut mihi mādauit. ⁊ māducabā ꝛe florib⁹
solūmodo agri: ꝛe herbis facta ē esca mihi
in diebus illis.

XIII

Et factū ē p⁹ dies septē. ⁊ somniaui
somniū nocte. Et ecce ꝛe mari ven-
tus exurgebat-ut conturbaret oēs
fluct⁹ ei⁹. Et vidi. ⁊ ecce cōualescebat ille hō
cū milib⁹ celi. ⁊ vbi vultū suū ꝓtebat ut cō-
sideraret-tremebāt oia q̄ sub eo videbāt. ⁊
vbicunq⁹ exiebat vox ꝛe ore ei⁹-ardescebant
ōēs q̄ audiebāt voces ei⁹-sicut q̄escit ērā q̄n
senserit ignē. Et vidi p⁹ ꝟ. ⁊ ecce ꝓgregabat̄
multitudo boīuz q̄ꝝ nō erat numerus ꝛe q̄-
tuor vētis celi-ut ꝛebellarēt boiem q̄ ascen-
derat ꝛe mari. Et vidi. ⁊ ecce sibimetipsi scul-
pserat montē magnū. ⁊ volauit sup eū. Ego
aūt q̄siui videre regionē uel locū vnde scul-
ptus esset mons. ⁊ non potui. Et p⁹ ꝟ vidi. ⁊
ecce oēs q̄ cōgregati sūt ad eū ut expugnārēt
eū timebāt valde: tm̄ audebāt pugnare. Et
ecce ut vidit ipetū mltitudinis ꝛenientis nō le-
uauit manū suā-neq⁹ frameā tenebat-neq⁹
aliqđ vas bellicosū-nisi solūmō ut vidi-qm̄
emisit ꝛe ore suo sic̄ flatū ignis. ⁊ ꝛe labijs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eius spūs flamme. ⁊ de lingua ei⁹ emittebat scintillas ⁊ tēpestates. ⁊ cōmixta sunt oia simul ꝟ flat⁹ ignis ⁊ spūs flāme ⁊ multitudo tempestatis. ⁊ cōcidit sup multitudinē ei impetu q̄ parata erat pugnare. ⁊ succēdit oēs: ut subito nihil videt de inumerabili multitudine nisi solūmō puluis ⁊ fumi odor. Et vidi: ⁊ extimui. Et post ꝟ vidi ipsum boiem descēdētē de mōte. ⁊ vocātē ad se multitudinē aliā pacificā. ⁊ accedebat ad eū vultus boiuz multox q̄rūdā gaudentiū· q̄rūdā tristātū· aliq̄ vo alligati· aliq̄ adducētes ex eis q̄ offerebāt. Et egrotaui a multitudine pauoris. ⁊ exp̄gefact⁹ sū. ⁊ dixi: Tu abūtio demōstrasti seruo tuo mirabilia ꝟ. ⁊ dignū me būisti ut suscipes deprecationē meā. ⁊ nūc demōstra mihi adꝟ iterp̄tationē somnij hui⁹. Sic.n. existimo in sensu meo: de q̄ derelicti fuerūt in dieb⁹ illis. Et multo plus de bis q̄ nō sūt derelicti. Qui.n. nō sunt derelicti· tristes erāt. Intelligo nūc q̄ sūt repsita in nouissimis dieb⁹. ⁊ occurrēt eis: ꝟ ⁊ bis q̄ derelicti sūt. Propter ꝟ venerūt.n. in picula magna. ⁊ necessitates multas: sic oñdūt somnia ꝟ. Attñ facili⁹ ē piclitātē venire i būc· q̄s ptransire sicut nubem a seculo. ⁊ nūc vidē q̄ ptingūt i nouissimo. Et rñdit ad me. ⁊ dixit. Et visiōis interp̄retationē dicā tibi. ⁊ de q̄b⁹ locut⁹ es ad patriā tibi. Quñ de bis dixisti q̄ derelicti sūt: ꝟ ē interp̄tatio. Qui aufert periculū illo tpe· ꝟ se custodiuit. Qui i piculo inciderūt: bi sūt q̄ bñt opa ⁊ fidē ad fortissimū. Scito g̃: q̄ñ magꝝ btificati sūt q̄ derelicti· sup eos q̄ mortui sūt. Hę interp̄tationes visiōis. Quia vidisti vix ascendētē de corde maris· ipse ē q̄ dē seruat altissim⁹ multis tēporib⁹: q̄ p semetipsū liberabit creaturā suā. ⁊ ipse disponet qui derelicti sunt. Et q̄ñ vidisti de ore ei⁹ exire ut spūm ⁊ ignē ⁊ tēpestatē: ⁊ q̄ñ nō tenebat frameā· neq̄ vas bellicosū: corrupit.n. ipet⁹ ei⁹ multitudinē q̄ venerat expugnare eū: ꝟ ē interp̄tatio. Ecce dies veniūt q̄ñ icipiet altissim⁹ liberare eos q̄ sup ērā sūt. ⁊ veniet i excessu mēt̄ sup eos q̄ inhabitant ērā. Et alij alios cogitabūt debellare· ciuitas ciuitatē. ⁊ loc⁹ locū. ⁊ gēs adūsus gētē. ⁊ regnū aduersus regnū. Et erit cū fiēt hec. ⁊ ptingēt signa q̄ añ ostendi tibi. ⁊ tunc reuelabit filiꝰ me⁹: quē vidisti ut virū ascēdentē. Et erit q̄ñ audierit oēs gētes vocē ei⁹. ⁊ derelinq̄t vnusq̄sq̄s in regiōe sua bellū suū q̄ō bñt ad alterutrū. ⁊ colliget in vnū multitudo inumerabilis sic̄ volētes venire ⁊ expugnare eū. Ipse aūt stabit sup cacumē montis syon. Syon aūt veniet: ⁊ oñdet oib⁹ parata ⁊ edificata sicut vidisti montē sculpi sine manib⁹. Ipse aūt filiꝰ me⁹ arguet q̄ adiuenerūt gentes ipietates eox bas: q̄ tēpestati appinquerūt ꝓpt mala cogitamēta eox ⁊ cruciamēta q̄b⁹ incipiēt cruciari· q̄ assimilate sunt flāme. ⁊ p̄det eos sine labore· p legem q̄ igni assimilata ē. Et q̄m vidisti eū colligētē ad se aliā multitudinē pacificā: hę sūt decē trib⁹ q̄ captiue facte sūt de tra sua i dieb⁹ osee regis quē captiuū duxit salmanasar rex assyriorū ⁊ trāstulit eos trans flumē. ⁊ translati sūt in trā aliā. Ipsi aūt sibi derūt cōsiliū ꝟ ut derelinq̄rēt multitudinē gētiū. ⁊ pficiscerēt in ulteriorē regionē vbi nūq̄ habitauit gen⁹ humanū· uel ibi obseruare legitima sua q̄ nō fuerāt seruātes i regiōe sua. Per introit⁹ aūt angustos fluis eufraten introierūt. Fecit enī eis tūc altissim⁹ signa. ⁊ statuit venas fluminis vsq̄ q̄ trāsirent. Per eā.n. regionem erat via multa itinerū āni vni⁹. ⁊ dimidij: nam regio illa vocat arsareth. Tūc inhabitauerūt ibi vsq̄ i nouissimo tpe. ⁊ nunc itex cū ceperint venire· iterū altissimus statuet venas fluis ut possint trāsire: ꝓpter ꝟ vidisti multitudinē cū pace. Sed ⁊ q̄ derelicti sūt de pplo tuo: bi sūt q̄ inueniunt intra tminū meū. Factum erit g̃ q̄ñ icipiet pdē multitudinē eax q̄ collecte sūt gentes: pteget eos q̄ supauerunt pplm. ⁊ tūc oñdet eis multa plurima portēta. Et dixi ego. Dñator dñe ꝟ mihi oñde· ꝓpt q̄ō vidi vix ascēdentē de corde mar. Et dixit mihi Sic nō potes ꝟ uel scrutari uel scire q̄ sūt in pfūdo mar: sic nō poterit q̄sq̄ sup ērā videre filiū meū· uel eos q̄ cū eo sūt· nisi in tpe dicit. Hec ē interp̄tatio somnij q̄ō vidisti. ⁊ ꝓpter q̄ō illuminat⁹ es ꝟ solus. Derelinq̄sti.n. tuā. ⁊ circa meā vacasti legē ⁊ q̄sisti. Vitā.n. tuā dispositi i sapia. ⁊ sensū tuū vocasti matrē. Et ꝓpt hoc oñdi tibi merces apud altissimū. Erit.n. p⁹ alios tres dies· ad te alia loq̄r. ⁊ exponā tibi grauia ⁊ mirabilia. Et pfect⁹ sū ⁊ transij i cāpū· multū glorificās ⁊ laudās altissimū de mirabilib⁹ q̄ per tēp⁹ faciebat. ⁊ q̄ñ gubernat ipsum ⁊ q̄ sūt i tēporib⁹ illata. Et sedi ibi tribus dieb⁹.

XIIII

Et factū ē tertio die: ⁊ ego sedebam sup quercu. Et ecce vox exiuit cōtra

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

me de rubo. ⁊ dixit. Esdra esdra. Et dixi. Ecce ego dñe. Et surrexi super pedes meos. Et dixit ad me. Revelans revelatus sum sup rubū. ⁊ locut⁹ sū moysi qñ pplꝰ me⁹ seruiebat in egypto. ⁊ misi eum ⁊ eduxi pplm meū de egypto. ⁊ adduxi eū sup mōtem syna. ⁊ detinebā eū apud me dieb⁹ multis. ⁊ enarraui ei mirabilia multa. ⁊ oñdi ei tempora secreta ⁊ fine. ⁊ pcepi ei dicēs: hec i palam facies ⁊ba. ⁊ hec absc̄odes. Et nunc tibi dico: signa q̄ demonstraui. ⁊ somnia q̄ vidisti. ⁊ interpretationes q̄s tu vidisti in corde tuo: repone eatu. n. recipier⁊ ab oib⁹. futeris residu⁹ cū cōsilio meo ⁊ cū silib⁹ tuis: usq; q̄ finiant tpa. Quia seculum pdidit iuuētutē suā. ⁊ tpa appropinquāt senescē. Duodeci. n. ptib⁹ diuisū ē seculū. ⁊ transierūt ei⁹ decima ⁊ dimidiū decime ptis: supsūt aūt ei⁹ p⁹ mediū decime ptis. Nunc ḡ dispone domū tuam. ⁊ corripe pplm tuū ⁊ cōsolare būiles eorū. ⁊ renūcia iā corruptele. ⁊ dimitte abste mortales cogitatiōes. ⁊ pjice abste pōdera būana. ⁊ exue te iā infirmā nām. ⁊ repone i vnā ptē molestissima tibi cogitamēta. ⁊ festina transmigre a tpib⁹ bis. Que. n. vidisti nūc ptigisse mala: itez hoz deteriora faciēt. Quantū. n. iualidū fiet seculū a senectute: tātū multiplicabunt sup inhabitātes mala. Prolōgauit. n. se magis ⁊itas ⁊ appinquit mēdaciū. Jā. n. festinat venire quā vidisti visionem. Et rñdi. ⁊ dixi coram te dñe. Ecce. n. ego abibo sicut pcepisti mihi. ⁊ corripiā pñtē pplm. Qui aūt itez nati fuerit q̄s cōmonebit? Positū ē ḡ seculū in tenebris. ⁊ q̄ inhabitāt in eo sine luie. Quia lex tua incēsa ē; ppē qđ nemo scit q̄ a te facta sūt ul q̄ icipiēt opa. Si. n. iueni i te gratiā imitte i me spm̄ scm̄. ⁊ scribā oē qđ factū ē i seculo ab initio q̄ erāt i lege tua scripta ut possint homines iuenire semitā. ⁊ q̄ voluerint viuere in nouissimis viuant. Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Vade dēs congrega pplm. ⁊ dices ad eos: ut nō q̄rāt te dieb⁹ q̄draginta. Tu aūt ppara tibi buxos mltos. ⁊ accipe tecū sareā dabriam selemiā ecbanū ⁊ asiel q̄nq; hos: q̄ pati sūt ad scribēdū velocit̄. Et venies huc. ⁊ ego accēdā i corde tuo lucernā intellect⁹: q̄ nō extinguet̄ q̄adusq; finiāt̄ q̄ incipies scribē. Et tūc pfect⁹ q̄dā palā facies. q̄dā sapiētib⁹ abscōse trades. In crastinū. n. hac hora incipies scribē. Et pfect⁹ sū sicut mihi pcepit. ⁊ congregaui oēm pplm. ⁊ dixi: Audi isrl̄ verba h̄. Peregrinati sūt pres nri ab initio egypto. ⁊ liberati sūt inde. ⁊ acceperūt legē vite quā non custodierūt. quā ⁊ vos p⁹ eos trāgressi est⁹. ⁊ data ē vob⁹ tra i sortē. ⁊ tra syon. ⁊ pres vri ⁊ vos iniq̄tatē fecistis. ⁊ nō seruastis vias q̄s pcepit vobis altissim⁹. ⁊ iust⁹ iudex cum sit. abstulit a vob⁹ i tpe quod donauerat. Et nūc vos h̄ estis. ⁊ frēs vri itroꝛsū vrm sunt. Si q̄ impauerit⁹ sensui vro. ⁊ erudierit⁹ cor vrm viui ꝓseruati erit⁹. ⁊ p⁹ mortē mīam ꝓsequemini. Judiciū. n. p⁹ mortem veniet. qñ iterū reuiuiscemus. ⁊ tunc iustoz noīa parebūt. ⁊ īpioz facta ostēdēt. Ad me igitur nemo accedat nūc: neq; requrat me usq; dies q̄dragita. Et accepit q̄nq; viros sic mādauit mi. ⁊ pfecti sum⁹ in cāpū. ⁊ mansim⁹ ibi. Et fact⁹ sū in crastinū. ⁊ ecce vox vocauit me. dicēs: Esdra aperi os tuū. ⁊ bibe q̄ te potauero. Et aperui os meū. ⁊ ecce calix plen⁹ porrigebat mihi. Hoc erat plenū sicut aq̄: color aut̄ ei⁹ ut ignis similis. Et accepi ⁊ bibi. ⁊ in eo cum bibissem cor meū cruciabat intellectu. ⁊ in pect⁹ meū increscebat sapia. Mā spūs me⁹ cōseruabat memoria. Et aptū ē os meū. ⁊ nō ē clausū āpli⁹. Altissim⁹ dedit itellectū q̄nq; viris. ⁊ scripserūt q̄ dicebāt excessiōes noct⁹ q̄s nō sciebāt. Nocte aūt mādducabāt panē: ego aūt p die loq̄bar. ⁊ p nocte nō tacebam. Scripti sūt aūt p q̄draginta dies libri ducēti quor. Et factū ē cū cōpleuissent q̄draginta dies: locut⁹ ē altissim⁹. dicēs: Priora q̄ scripsisti. in palā pone. ⁊ legant digni ⁊ indigni: nouissimos aūt septuagita ꝓbabis. ut tradas eos sapiētib⁹ de pplo tuo. In his. n. ē vena intellect⁹. ⁊ sapie fons. ⁊ scie flumen. Et feci sic.

XV

Ecce logre i aures pleb⁹ mee ⁊mōes pphetie q̄s imisero i os tuū dic̄ dñs: ⁊ fac ut i charta scribāt. qm̄ fideles ⁊ veri sūt. Ne timeas a cogitatiōib⁹ aduersū te: nec turbent te incredulitates dicētiū: qm̄ omis incredul⁹ i incredulitate sua morie. Ecce ego induco dicit dñs sup orbē tra malagladiū ⁊ famē. ⁊ mortē ⁊ iteritū: pp̄ē qđ supolluit iniq̄tas oēm tra. ⁊ adipleta sūt opa nociua illoz. Propt̄ea dic̄ dñs. Jā nō silebo de ipietatib⁹ eoz q̄ irregulose agūt: nec sustinebo in his q̄ iniq̄ exercēt. Ecce sanguis innoxi⁹ ⁊ tristis clamat ad me. ⁊ aie iustoꝛum clamāt pseuerāt̄. Vindicās vindicabo illos dic̄ dñs. ⁊ accipiā oēm sanguinē innoxiū ex

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

illis ad me. Ecce ꝑplus me⁹ q̄si grex ad occi-
sionē ducit: iā nō patiar illū ḃitare in terra
egypti: ꝫ educā eū i manu potēti ⁊ brachio
excelso. Et ꝓcutiā plaga sicut ꝑus: ⁊ corrū-
pam oēm t̄rā ei⁹. Lugebit egypt⁹ ⁊ funda-
mēta ei⁹ plaga ꝟberata ⁊ castigatiōe q̄s idu
cet ei de⁹. Lugebūt cultores op̄ātes t̄rā: qm̄
deficiēt semina eor̄ ab vredine ⁊ grādine. ⁊
a sidere t̄ribili. Ve seculo ⁊ q̄ ḃitāt i eo: quia
appropinq̄uit gladi⁹ ⁊ ꝓtritio eor̄ ⁊ exurget
gens sup gētē ad pugnā. ⁊ rūpbea i manib⁹
eor̄. Erit.n. in cōstabilitio bonb⁹. ⁊ alij alijs
īualescētes nō curabūt regē suū ⁊ ꝓncipes
vie gestor̄ suor̄ ipotētia sua. Concupiscet.n.
bō i ciuitatē ire. ⁊ nō poterit. Propē supbiam
n. eor̄ ciuitates turbabūt: vom⁹ exterēt bo-
mines metuēt. Nō miserebit bō ꝓximū suū
ad irritū faciēdū vomos eor̄ i gladiū: ad di-
ripiēdas substātias eorū, ꝓpē famē panis ⁊
tribulationē multā. Ecce ego cōuoco dicit
de⁹ oēs reges t̄re ad me nrēdū q̄ sūt ab orie-
te ⁊ ab austro ab euro ⁊ a libano ad cōuer-
tēdos i se. ⁊ reddē q̄ nedert illis. Sic faciūt
vsq; bodie electi meis: sic faciā ⁊ reddā in si-
nu eor̄. Hec dic dñs de⁹. Nō parcet nextera
mea sup pctōres: nec cessabit rūphea sup ef-
fūdētes sanguinē inocuū sup terram. Exijt
ignis ab ira ei⁹. ⁊ nuorauit fūdamēta t̄re. ⁊
pctōres q̄si stramē incēsū. Ve eis q̄ nccāt. ⁊
nō obſuāt mādata mea dic dñs. Nō parcā
illis. Discedite filij a ptāte nolite ꝓtamina-
re scificationē meā: qm̄ nouit dñs oēs q̄ re-
linquūt i illū. Propēea tradidit eos i mortē
⁊ i occisionē. Jā.n. nenerūt sup orbē t̄re mā-
la. ⁊ manebit in illis. Nō.n. libabit vos de⁹
ꝓpē qō nccastis in eū. Ecce visio borribilis:
⁊ facies illi⁹ ab oriēte. Et exiēt natiōes dra-
conū arabū i currib⁹ multis. ⁊ sic flat⁹ eorū
numer⁹ ferē sup t̄rā: ut iā timeāt ⁊ trepident
oēs q̄ illos audiēt carmonij isaniētes i ira:
⁊ exiēt ut apri de silua. ⁊ aduenient in ꝟtute
magna. ⁊ cōstabūt i pugnā cū illis. ⁊ vasta-
būt portionē t̄re assyrior̄. Et post b̄ supuale-
scēt dracones natiuitat̄ sue memores. ⁊ cō-
uertēt se ꝓspirantes i virtute magna ad ꝑse-
quēdos eos. Jsti turbabūt ⁊ silebūt i ꝟtute
illor̄. ⁊ ꝓuertēt pedes suos i fugā. ⁊ a frito-
rio assyrior̄ subsessor obsidebit eos. ⁊ cōsū-
met vnū ex illis. ⁊ erit timor ⁊ tremor in ex-
ercitu illor̄. ⁊ ꝓtērio i reges ipsor̄. Ecce nu-
bes ab oriente ⁊ a septēnrione vsq; meridia-
nū. ⁊ facies earum borrida valde plena ire ⁊
ꝓcelle. Et collident se iuicē. ⁊ collidēt sidus
copiosū sup t̄rā ⁊ sid⁹ illor̄. Et erit sanguis
a gladio vsq; ad ventrē. ⁊ fum⁹ bois vsq; ad
substramen camelī. Et erit timor ⁊ tremor
mult⁹ sup t̄rā. ⁊ borrebunt q̄ videbūt irā illā
⁊ tremor appbendet illos. Et p⁹ b̄ mouebū-
tur nimbi copiosi a meridiano ⁊ septēnrione:
⁊ portio alia ab occidente. Et supinualescēt
nenti ab oriente. ⁊ recludēt eam. ⁊ nubē quā
suscitauit in ira. ⁊ sidus ad faciēdā exterri-
tationē ad oriētalē nētū ⁊ occidētē violabit
Et exaltabunt nubes magne ⁊ valide plene
ire ⁊ sidus ut exīreant oēm t̄rā. ⁊ inbitantes
eā. ⁊ infūdēt sup omnē locū altū ⁊ eminentē
sid⁹ t̄ribile ignē ⁊ grandinē ⁊ rumphas vo-
lātes. ⁊ aq̄s multas: ut etiā ipleāt oēs cāpi
⁊ oēs riui plenitudine aq̄r̄ multarū. Et de-
molieēt ciuitates ⁊ muros ⁊ mōtes colles ⁊
ligna siluar̄. ⁊ fenū prator̄ ⁊ frumēta eorū.
Et trāsibūt ꝓstātes vsq; babylonē ⁊ exīrēt
eā: ꝓueniēt ad ipsam ⁊ circuibūt eā. ⁊ effun-
dent sidus ⁊ oēm irā sup eā. Et subibit pul-
uis ⁊ fum⁹ vsq; i celū. ⁊ oēs i circuitu luge-
būt eā. ⁊ q̄ sub ea remānserit ꝓmiēt bis qui ex-
terruerūt. Et tu asia ꝓcors i spm babylōis
⁊ gl̄ia psone ei⁹: ne tibi misera: ꝓpē qō assimi-
lasti ei. ⁊ ornasti filias tuas in fornicatione
ad placēdū ⁊ gloriādū in amatoribus tuis q̄
tecū cupierūt sp fornicari. Quidilē imitata
es i oīb⁹ opib⁹ ei⁹ ⁊ i adinuētiōib⁹ ei⁹. ꝓpēea
dic de⁹. Jmmittā tibi mala: viduitatē pau-
ptatē ⁊ famē ⁊ gladiū ⁊ pestem ad ne uastan-
das vomos tuas a violatiōe ⁊ morte ⁊ glo-
ria ꝟtutis tue. Sic flos siccabit cū exurget ar-
dor q̄ emissus ē sup te: ifirmabit ⁊ ut pauper-
cula plagata ⁊ castigata a mulierib⁹ ut non
possint te suscipe potētes ⁊ amatores. Nūq̄d
ego sic celabo te dic dñs nisi occidisses ele-
ctos meos in oī tpe exaltās ꝑcussionē ma-
nuū. ⁊ dicēs sup mortē eor̄ cū inebriata cēs
erorna spēm vult⁹ tui: Merces fornicatiōis
tue i sinu tuo: ꝓpē b̄ redditionem accipies.
Sic facis electis meis dic dñs sic faciet t̄ de⁹
⁊ tradet te in malū. Et nati tui fame interiēt
⁊ tu rūphea cades. ⁊ ciuitates tue cōterēt. ⁊
oēs tui i cāpo gladio cadēt. Et q̄ sūt i mōti-
bus fame pibūt. ⁊ māducabūt carnes suas
⁊ sanguinē bibēt a fame panis ⁊ siti aq̄. In-
felix p̄ maria nenies. ⁊ rursū accipies mala.
Et i trāsitu allidēt ciuitatē occisam. ⁊ exīrēt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aliquã portionẽ terre tue. ⁊ partẽ glorie tue exterminabũt. rurſũ reuertẽtes cõuerſam. Et ẽmolita eris illis ꝓ ſtipula. ⁊ ipſi erunt tibi ignis. ⁊ uoꝛabũt te ⁊ ciuitates tuas. terrã tuã ⁊ montes tuos: cẽs ſiluas tuas ⁊ lignũ fructiferũ igni cõburent. Filios tuos captiuos ducẽt. ⁊ cenſũ tuũ i ꝑdã babẽbũt. ⁊ gloriam faciei tue exterminabũt. XVI

Ue tibi babylon ⁊ aſia: ve tibi egypte ⁊ ſyria. Precingite uos ſaccis ⁊ cilitijs. ⁊ plãgite filios vr̃os ⁊ uolete: qm̃ appinq̃uit cõtritio vr̃a. Immiſſus eſt uob gladi⁹. ⁊ q̃s ẽ q̃ auertat illũ? Immiſſus eſt i uob ignis. ⁊ q̃s ẽ q̃ extinguat illũ? Immiſſa ſũt uob mala. ⁊ q̃s ẽ q̃ repellat ea? Nũq̃d repellet aliq̃s leonẽ eſuriẽtẽ in ſilua: aut extinguet ignẽ i ſtipula mox qñ cepit ardẽ? Nũq̃d repellet aliq̃s ſagittã a ſagittario forti miſſã? Dñs fortis imittit mala. ⁊ q̃s ẽ q̃ repellat ea? Exijt ignis ex iracũdia ei⁹. ⁊ q̃s ẽ q̃ extinguat eũ? Coruſcabit. ⁊ q̃s nõ timebit? Tonabit. ⁊ q̃s nõ pauebit? Dñs cõminabit. ⁊ q̃s nõ fundit⁹ cõteret a facie ipſi⁹? Terra tremuit ⁊ fũdamẽta eius: mare fluctuat ꝛe ꝓfũdo. ⁊ fluct⁹ ei⁹ diſturbabũt. ⁊ pisces ei⁹. a facie dñi. ⁊ a gloria ꝓtutis ei⁹: qm̃ fortis ꝛexit a ei⁹ q̃ arcũ tẽdit: ſagitte ei⁹ acute q̃ ab ipſo mittũt: nõ deficiẽt cũ ceperint mitti in fines tre. Ecce mittũt mala ⁊ nõ reuertent: donec ueniãt ſup tr̃ã. Ignis ſuccendit: ⁊ nõ extinguet donec ꝓſumat fũdamẽta tre. Quẽadmodũ nõ redit ſagitta miſſa a ualido ſagittario. ſic nõ reuertẽt mala que miſſa fuerint i tr̃ã. Ue mihi. ue mihi. Quis me liberabit in illis diebꝰ? Initiũ dolorũ ⁊ multi gemit⁹: initiũ famis ⁊ multi interit⁹: initiũ belloꝝ ⁊ formidabunt ptãtes: initiũ malorũ ⁊ trepidabũt cẽs. In bis q̃d faciã cũ uenerint mala? Ecce fames ⁊ plaga ⁊ tribulatio ⁊ ãguſtia miſſa ſũt flagella in emẽdatiõe. ⁊ in bis oib⁹ ſe nõ ꝙuertẽt ab iiq̃tatib⁹ ſuis. neq; flagelloꝝ memores erũt ſp̃. Ecce erit annone vilitas ſup tr̃ã: ſic ut putẽt ſibi eẽ directã pacẽ. ⁊ tũc germinabũt mala ſup terrã. gladius. fames ⁊ magna confuſio. A fame. n. plimi q̃ inbitãt tr̃ã interiẽt. ⁊ gladi⁹ ꝑdet ceteros q̃ ſupauerit a fame. ⁊ mortui ſicut ſterc̃ora ꝓijciẽt. ⁊ nõ erit q̃ ꝓſolet eos. Derelinquet. n. tr̃a deſerta. ⁊ ciuitates ei⁹ deijcient. Nõ dereliquet q̃ colat tr̃ã. ⁊ q̃ ſeminet eam. Ligna dabũt fruct⁹. ⁊ q̃s vindemiabit illa? Uua matura fiet. ⁊ q̃s calcabit illã? Erit. n. loc̃ magn̄ deſertio. Cupiet. n. hõ uoiem vidẽ: uel uocẽ ei⁹ audire. Relinquẽt. n. de ciuitate decẽ. ⁊ duo de agro q̃ abſcõderint ſe i deſis nemoꝛib⁹ ⁊ ſciſſuris petraꝝ: quẽadmodũ dũ derelinquũt i oliueto ⁊ ſingulis arboꝛib⁹ tres aut q̃tuoꝛ oliue. aut ſicut i vinea vindemiata racemi relinquũt ab bis q̃ diligẽt vineã ſcrutant: ſic relinquẽt i diebꝰ illis tres aut quatuoꝛ ſcrutãtib⁹ domos eoꝝ i rũpturea. Et relinq̃t tr̃a deſerta. ⁊ agri ei⁹ inueterabũt. ⁊ vie ei⁹ ⁊ oẽs ſemite ei⁹ germinabũt ſpinas eo q̃ nõ trãſiẽt uoies ꝑ eam. Lugebũt ꝓgines nõ habẽtes ſpõſos: lugebũt mulieres nõ bñtes viros: Lugebũt filie earũ nõ bñtes adiutoriũ ſpõſi earũ. In bello cõſũmẽt. ⁊ viri eaꝝ in fame exterẽt. Audite ꝓo iſta. ⁊ cognoſcite ea ſerui dñi. Ecce uerbũ dñi. excipite illud: ne diijs credat⁹ de q̃b⁹ dic̃ dñs. Ecce appinquãt mala ⁊ nõ tardãt. Quẽadmodũ ꝑgnãs cũ pariti nono mẽſe filiũ ſuũ appinq̃nte hora part⁹ ei⁹. añ horas duas ul̃ tres dolores circũeũt uẽtrẽ ei⁹. ⁊ ꝑdeũte infante de uẽtre nõ tardabũt vno pũcto. ſic nõ morabunt mala ad ꝓdeũdũ ſup tr̃ã. ⁊ ſeculũ gemet. ⁊ dolores circũtenebũt illud. Audite ꝓbũ plebs mea. Parate uos i pugnã: ⁊ i malis. ſic eſtote q̃ſi aduene tre. Qui uẽdit q̃ſi q̃ fugiat. ⁊ q̃ emit q̃ſi q̃ ꝑditur⁹. Qui mercat q̃ſi q̃ fructũ nõ capiat. ⁊ q̃ edificat q̃ſi non bitatur⁹. Qui ſemiat q̃ſi q̃ nõ metet: ſic ⁊ q̃ vineã putat q̃ſi nõ vindemiatur⁹. Qui nubũt ſic q̃ſi filios nõ facturi. ⁊ q̃ nõ nubunt ſic q̃ſi vidui: ꝓpt̃ qđ q̃ laborãt ſine cã laborãt. Fruct⁹. n. illoꝝ alienigene metẽt. ⁊ ſbam illoꝝ rapiẽt. ⁊ domos euertẽt. ⁊ filios eoꝝ captiuabũt. ꝙa i captiuitate ⁊ fame generãt natos ſuos. Et q̃ negociãt i rapina. quãtũ diu exornãt ciuitates ⁊ domos ſuas ⁊ poſſeſſiões ⁊ ꝑſonas ſuas: tãto magꝭ adꝙelabor eos ſup pctã ſua dicit dñs. Quo ꝙelat fornicaria mulierẽ idoneã ⁊ bonã valde: ſic ꝙelabit iuſticia iniq̃tatẽ cũ exornat ſe. ⁊ accuſat eã in facie cũ uenerit q̃ defendat exq̃rẽtẽ de pctm̃ ſup tr̃ã. Propterea nolite ſimilari ei nec opib⁹ eius: qm̃ adhuc puſillũ. ⁊ tollet iniq̃tas a tr̃a. ⁊ iuſticia regẽbit i uos. Nõ dicat pctor ſe nõ peccaſſe: qm̃ carbones ignis cõburet ſup caput ei⁹ q̃ dic̃ nõ peccaui coꝛã de o ⁊ gl̃ia ipſi⁹. Ecce dñs cognoſcet oia opa uoiuꝫ. ⁊ adiuẽtiões illoꝝ ⁊ cogitatiões illoꝝ ⁊ coꝛda illoꝝ. Dixit enim:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fiat ẽra ⁊ facta ẽ:fiat celũ ⁊ factũ ẽ.Et i ꝓto illi⁹ stelle fũdate sũt.⁊ nouit numeꝝ stellaꝝ. Qui scrutaꝫ abyssũ ⁊ thesauros illaꝝ:q̃ mẽ sus ẽ mare.⁊ ꝯceptũ ei⁹. Qui ꝯclusit mare i medio aq̃ꝝ.⁊ suspẽdit ẽrã sup aq̃s ꝓto suo. Qui extẽdit celũ q̃si camerã:sup aq̃s fũdauit eũ.Qui posuit i eꝛto fontes aq̃ꝝ.⁊ sup vertícẽ mõtiũ lac⁹ ad emittẽdũ flumina ab eminenti petra·ut portaret terrã. Qui finxit hoiem.⁊ posuit cor suũ i medio corpis.⁊ misit ei spm̃ vitã ⁊ itellectũ ⁊ spiramẽ vi omnipotẽtꝫ q̃fecit oia.⁊ scrutinat oia absc̃sa in absc̃sis ẽre. Hic nouit adiuẽtionẽ vr̃am.⁊ q̃ cogitatꝫ i cordib⁹ vr̃is pccãtes ⁊ volentes occultare pctã vr̃a.Propt̃ qõ dñs scrutinãdo scrutinauit oia opa vestra.⁊ traducet vos cẽs.⁊ vos ꝓfusi eritꝫ cũ ꝓcesserit pctã vr̃a coram hoib⁹.⁊ iiq̃tates erũt q̃ accusatores stabũt i die illo. Quid facietꝫ·aut quõ absc̃õdetis pctã vr̃a corã vo ⁊ ãgelis ei⁹? Ecce iuxt ve⁹:timete eũ.Desinite a pctis vr̃is.⁊ obliuiscami iniq̃tates vr̃as iã agẽ eas i sempiterno.⁊ ve⁹ educet vos ⁊ habitabit ve oi tribulatiõe. Ecce.n.incendit ardor sup vos turbe copiose.⁊ rapiẽt q̃sdã ex vob ⁊ cibabũt idolis occisos.⁊ q̃ cõsenseriteis erũt illis i veꝛsũ ⁊ i ímꝑperũ ⁊ i cõculcationẽ. Erit.n. loq̃ loc⁹.⁊ i vicinas ciuitates exurrectio multa sup timẽtes dñm. Erũt q̃si isani·nemini parcẽtes·ad diripiẽdũ ⁊ vastãdũ adh̃ timẽtes dñm:q̃a vastabunt ⁊ diripiẽt subas.⁊ de domib⁹ suis eos eiẽcient. Tũc parebit ꝓbatio electoꝝ meoꝝ:ut aurũ qõ ꝓbat̃ ab igne. Audite dilecti mei dic̃ dñs. Ecce adsũt dies tribulatiõis.⁊ de bis hababo vos. Ne timeatꝫ nec hesitetꝫ: qm̃ ve⁹ dux vr̃ ẽ. Et q̃ ꝓuat mãdata ⁊ ꝓcepta mea dic̃ dñs ve⁹: ne ꝓponderent vos pctã vr̃a: ne supeleuẽt se iniq̃tates vr̃e. Ne q̃ ꝓstringũt̃ a pctis suis ⁊ obtegunt̃ ab iiq̃tatib⁹ suis·quẽadmodũ ager ꝓstringit̃ a silua.⁊ spinis tegit̃semita ei⁹ p quã nõ trãsit hõ.⁊ excludit̃.⁊ mittit̃ ad veꝛatõꝫ ignis

Explicit liber Esdre tertii⁹. Incipit prolog⁹ beati Hieronymi presbyteri in libꝝ Tobie

Hromatio ⁊ heliodoro epis: Hieronym⁹ ꝑsbyter i dño salutẽ. Mirari nõ vesino exactiõis vr̃e instantiã. Exigitꝫ.n. ut libꝝ chaldeo ſmone ꝓscriptũ:ad latinũ stilũ trabam: libꝝ vtiq̃ tobie quẽ hebrei de catbalogo dinaꝝ scripturarũ secãtes· bis q̃ agiographa memoꝛãt mãciparũt.Feci satꝭ desiderio vr̃o:nõ tñ meo studio. Arguũt.n.nos hebreoꝝ studia.⁊ iputant nob ꝫ suũ canonẽ latinis auribus ista trãsferre. Sed meli⁹ eẽ iudicãs phariseoꝛũ displicẽ iudicio.⁊ epoꝝ iussionib⁹ deseruire: institi ut potui. Et q̃a vicina ẽ chaldeoꝝ lingua sermone hebraico: vtriusq̃ linguę pitissimũ loquacẽ reperiẽs·vni⁹ diei laboꝛẽ arripui.⁊ quicq̃d ille mihi hebraicꝫ ꝓbis exꝑssit h̃ ego accito notario sermõib⁹ latinis expossui. Orationibus vr̃is mercedẽ huius opis cõpensabo cũ gratũ vobis didicero me quod iubere estis dignati: complesse.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit lib Tobie. Capt̃m I

Tobias ex tribu ⁊ ciuitate neptalim·q̃ ẽ i superioꝛib⁹ galilee sup̃ naason p⁹ viã q̃ ducit ad occidẽtẽ·in sinistro bñs ciuitatẽ sephet: cũ capt⁹ eẽt i dieb⁹ salmanasar regꝭ assyrioꝝ in captiuitate tñ posit⁹ viã vitatꝫ nõ deseruit ita ut oia q̃ bñe poterat quotidie cõcaptiuis frib⁹ q̃ erãt ex ei⁹ gnẽ impartiret. Cũq̃ esset iunioꝛ oib⁹ i tribu neptalim: nihil tñ puerile gessit i ope. Deniq̃ cũ irẽt cẽs ad vitulos aureos q̃s hieroboã fecerat rex isr̃l·hic sol⁹ fugiebat consoꝛtia oiuꝫ.⁊ ꝓgebat ad ir̃l'm ad tẽplũ dñi.⁊ ibi adoꝛabat dñm veũ isr̃l·oia ꝓmitiua sua ⁊ decias suas fidelit̃ offerẽs·ita uti ẽtio ãno ꝓselitꝫ ⁊ aduenis mistraret cẽm decimationẽ. Hec ⁊ bis silia ꝑm legẽ dei puerul⁹ obꝑuabat. Cũ ꝓto fact⁹ fuisset vir·accepit vxoꝛẽ annã de tribu sua· genuitq̃ ex ea filiũ nomẽ suũ imponẽs ei: quẽ ab infantia timere deũ docuit ⁊ abstinẽ ab oi pctõ. Igit̃ dũ p captiuitatẽ deueniss̃et cum vxoꝛe sua ⁊ filio i ciuitatem niniuen cum oi tribu sua.⁊ cũ cẽs ederẽt ex cibis gentiliũ: iste custodiuit aiam suã.⁊ nũq̃ ꝓtaminat⁹ ẽ i escis eoꝝ. Et q̃m memoꝛ fuit dñi in toto coꝛde suo·dedit illi de⁹ gratiã i ꝓspectu salmanasar regis ⁊ dedit illi ptãtẽ quocunq̃ vellet ire: bñs libertatẽ q̃cunq̃ facẽ voluisset. Pergebat.n.p oẽs qui erãt in captiuitate.⁊ monita salutis dabat eis. Cũ aũt deniss̃et i rages ciuitatem

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

medoχ. ⁊ ex bis q̄b⁹ honorat⁹ fuerat a rege
bñisset ꝛc cē talēta argēti. ⁊ cū i multa turba
gnīs sui gabelū egentē vidēt q̄ erat ex tribu
eius: sub cirographo ꝛedit illi memoratum
pond⁹ argēti. ꝓ⁹ multū ꝙo tpis mortuo sal
manasar rege cū regꝛet sennacherib fili⁹ ei⁹
ꝓ eo. ⁊ filios isrl' exosos bꝛēt i ꝙspcū suo: to
bias q̄tidie pgebat p oēm cognationē suā. ⁊
ꝙsolabat' eos: diuidebatq; vnicuiq; ꝓut po
terat ꝛc facultatib⁹ suis. Esurientes alebat:
nudisq; ꝛestimēta ꝓbꝛebat: ⁊ mortuis atq; oc
cisis sepulturā sollicit⁹ exhibꝛebat. Deniq; cū
reuersus eēt rex sennacherib fugiēs a iudea
plagā quā circa eum fecerat ꝛc⁹ ꝓpt' blasse
miā suā. ⁊ iratus multos occideret ex filijs
isrl': tobias sepꝛeliebat corꝛpa eoꝝ. At vbi nū
ciatū ē regi: iussit eū occidi. ⁊ tulit oēm sub
stātiā ei⁹. Tobias ꝙo cū filio suo ⁊ cū vxo
re fugiēs nud⁹ latuit: q̄a multi diligebāt eū
ꝓ⁹ dies ꝙo q̄dragintaq̄nq; occiderūt regē
filij ipsi⁹. Et reuersus ē tobias in domū suā
oīsq; facultas ei⁹ restituta est ei. II

Post h̄ ꝙo cū cēt dies fest⁹ dñi ⁊ fa
ctū eēt prandiū bonū i domo tobie:
dixit filio suo. Vade ⁊ adduc aliq̄s
de tribu nr̄a timētes deū: ut epulēt' nobiscū
Cūq; abisset: reuersus nūciauit ei vnū ex
filijs isrl' iugulatū iacē i platea. Statiq; exi
liēs de accubitu suo: relinquēs prādiū ieiu
nus puenit ad corꝛp⁹: tollēsq; illud portauit
ad domū suā occulte: ut dū sol occubuisset
caute sepꝛeliret eū. Cūq; occultasset corꝛpus:
manducauit panē cū luctu ⁊ tremore: me
morans illū sermonē quē dixit dñs p amos
ꝓphām. Dies festi vr̄i q̄uertēt' i lamētationē
⁊ luctū. Cū ꝙo sol occubuisset: abiit ⁊ sepꝛe
liuit eū. Arguebāt aūt eū oēs ꝓximi ei⁹: di
cētes: Jā bui⁹ rei cā interfici iussus es. ⁊ vix
effugisti mort⁹ iperiū. ⁊ iterū sepꝛelis mortu
os? Sꝛ tobias pl⁹ timēs deū q̄ regē: rapie
bat corꝛpa occisoꝝ ⁊ occultabat i domo sua. ⁊
medijs noctib⁹ sepꝛeliebat ea. Cōtigit aūt ut
q̄dā die fatigat⁹ a sepultura veniēs domū ia
ctasset se iuxꝛ parietē ⁊ obdormisset. ⁊ ex nido
birūdinū dormiēti illi: calida stercora inci
derēt sup oculos ei⁹: fieretq; cecus. Hāc aūt
tēptationē ꝛo ꝓmisit dñs euenire illi: ut po
steris daret' exemplum patiētie ei⁹: sicut ⁊ sci
iob. Nā cū ab infantia sua sp deū timuerit ⁊
mādata ei⁹ custodierit: nō est ꝓtristat⁹ ꝫ deū
q̄ plaga cecitat⁊ euenerit ei: s̄ imobilis i dei
timore ꝓmānsit: agēs grās deo oīb⁹ dieb⁹ vi
te sue. Nā sicut btō iob insultabāt reges: ita
isti parētes ⁊ cognati ei⁹ irridebāt vitā eius
dicētes: Vbi ē spes tua ꝓ qua elemosynas ⁊
sepulturas faciebas? Tobias ꝙo increpabat
eos: dicēs: Nolite ita loq̄: qm̄ filij scoꝛū su
mus. ⁊ vitā illā expectam⁹: quā dabit⁹
ē bis q̄ fidē suā nūq̄ mutāt ab eo. Anna ꝙo
vxoꝛ ei⁹ ibat ad op⁹ textrinū q̄tidie. ⁊ de la
boꝛe manuū suaꝝ victū quē conseq̄ potuisset
deferebat. Unde factū ē: ut hedū capꝛaꝝ ac
cipiēs: detulisset domi. Cui⁹ cū vocē balātis
vir ei⁹ audisset: dixit: Videte ne forte furtiu⁹
sit. Reddite eū dñis suis: q̄a non licet nobis
aut edere ex furto aliquid aut ꝓtingē. Ad h̄
vxoꝛ ei⁹ iratā rñdit: Manifeste vana facta ē
spes tua. ⁊ el'ye tue modo appuerunt. Atq;
bis ⁊ alijs h⁹ mōi ꝙbis exꝓbꝛabat ei. III

Unc tobias ingemuit. ⁊ cepit oꝛare
cū lacbꝛymis: dicēs: Just⁹ es dñe. ⁊
oia iudicia tua vꝛa sunt. ⁊ oēs vie
tue mīa ⁊ vꝛitas ⁊ iudiciū. Et nūc dñe me
moꝛesto mei. ⁊ ne vindictā sumas de pctis
meis: neq; reminiscar⁊ delicta mea ul' pentū
meoꝝ. Qm̄ nō obediuim⁹ pceptis tuis iō tra
diti sum⁹ i direptionē ⁊ captiuitatē ⁊ moꝛ
tē ⁊ i fabulā. ⁊ i imꝓꝛoperiū oīb⁹ natiōib⁹ in
q̄b⁹ dispsisti nos. Et nūc dñe magna iudicia
tua: q̄a nō egim⁹ ꝓm pcepta tua. ⁊ non ābu
lauim⁹ sincerit' coꝛā te. Et nūc dñe ꝓm volū
tatē tuā fac mecū. ⁊ pcipe in pace recipi spm̄
meū. Expedit. n. mihi moꝛi magis q̄ viuere.
Eadē itaq; die cōtigit ut sara filia raguelis
i rages ciuitate medoꝝ. ⁊ ipsa audiret iꝓꝛo
periū ab vna ex ācillis pr̄is sui: qm̄ tradita
fuerat septē viris. ⁊ demoniū noie asmode⁹
occiderat eos: mox ut ingressi fuissent ad eā.
Ergo cū ꝓ culpa sua increparet puellā: rñdit
ei: dicēs: Numq̄d ex teno videam⁹ filiū aut
filiā sup t̄rā: interfectrix viroꝝ tuoꝝ. Nunq̄d
⁊ occidē me vis sicut etiā occidisti septē vi
ros? Ad banc vocē pꝛexit in supi⁹ cubiculū
dom⁹ sue. ⁊ trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹ non
mādducauit neq; bibit: s̄ i oꝛone psistēs cū la
cbꝛymis deꝓcabat' deū: ut ab isto iꝓꝛperio
liberet eā. Factū ē ātē die ētia dū cōplēt oꝛa
tionē: benedicēs dñm: dixit: Benedictū ē nomē
tuū de⁹ patrū nr̄oꝝ: q̄ cū irat⁹ fueris: miām
facies. ⁊ i tpe tribulatiōis pctā dimittis bis
q̄ iuocāt te. Ad te dñe faciem meā cōuerto:
ad te oculos meos erigo. Peto domine ut

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

re vinculo iproperij bui⁹ absoluas me: aut certe resup terrā eripias me. Tu scis dñe qa nūq̄ pcupiui vix. 7 mūdā fuaui aiam meā ab oi pcupia. Nunq̄ cū ludētib⁹ miscui me: neq; cū bis q̄ i leuitate ābulāt pticipē me p̄bui. Virū aūt cū timore tuo non cū libidine mea cōsensi suscipe. Et aut ego idigna fui illis: aut illi forsitā nī nō fuerūt digni: qa forsitā viro alij pseruasti me. Nō ē. n. in bois potestate cōsiliū tuū. Hoc aūt. p certo habet ois q̄ colit te: qa vita ei⁹ si i pbatiōe fuerit coronabit: si aūt in tribulatiōe fuerit lib abit. 7 si in corruptiōe fuerit. ad mīam tuā venire licebit. Nō. n. electaris i pditionib⁹ nīis: qa p⁹ tēpestatē trāq̄llū faq̄. 7 p⁹ lacrymationē 7 fletū exultationē infūdis. Sit nomē tuum re⁹ isrl̄ bñdictū i secula. In illo tpe exaudite sūt pces ambor in ospectu glorie sūmi dei. 7 missus ē angel⁹ dñi sanct⁹ raphael ut curaret eos ambos q̄r vno tpe sūt orones i conspectu dñi recitate. IIII

Lect cū tobias putaret oronē suā exaudiri ut mori potuisset. vocauit ad se tobiam filiū suū. dixitq; ei: Audi fili mi ꝟba oris mei. 7 ea i corde tuo q̄si fūdamētū cōstrue. Cū accepit re⁹ aiam meā. corp⁹ meū sepeli. 7 honorē habebis mri tue. oib⁹ diebus vite ei⁹. Memor. n. eē debes: q̄ 7 quāta picula passa sit ꝓpter te i vtero suo. Cū aūt 7 ipsa cōpleuerit tēp⁹ vite sue: sepelies eā circa me. Oib⁹ aut̄ diēb⁹ vite tue i mēte habeto deū: 7 caue ne aliq̄n pctō ꝓsentias. 7 ptermittas pcepta dei nī. Ex substātia tua fac elymam: 7 noli auertē faciem tuā ab vllo paupe. Ita n. fiet: ut nec a te auertat facies dñi. Quō potuer⁊ ita esto mīpicors. Si multū tibi fuerit. abunḋanter tribue: si exiguū tibi fuerit. etiā exiguū libenter impartiri stude. Premiū n. bonū tibi thesauriças i die necessitat⁊: qm̄ elya ab oi pctō 7 a morte lib at. 7 nō patiet aiam ire i tenebras. Fiducia magna erit coram sūmo deo elya. oib⁹ faciētib⁹ eā. Attende tibi fili mi ab oi fornicatiōe. 7 ꝓter vxorē tuā nūq̄ patiar⁊ crimē scire. Superbiā nūq̄ i tuo sensu aut in tuo ꝟbo dñari ptmittas. In ipsa n. initiū sūpsit ois pditio. Quicūq; tibi aliq̄d op at⁹ fuerit. stati ei mercedē restitue. 7 merces mercennarij tui apud te oio nō remaneat. Qd̄ ab alio oderis fieri tibi: vide ne tu aliq̄n alteri facias. Pane tuū cū esurientib⁹ 7 egētib⁹ comede. 7 de ꝟstimētis tuis nudos tege. Panē tuū 7 vinū tuū sup sepulturam iusti cōstitue. 7 noli ex eo māducare 7 bibē cū pctōrib⁹. Cōsiliū sp a sapiēte pquire. Oī tpe bñdic deū. 7 pete ab eo ut vias tuas dirigat. 7 oia ꝓsilia tua i ipso ꝑmaneāt. Indico etiā tibi fili mi de decē talēta argēti dū ifantul⁹ esses. gabelo i rages ciuitate medor. 7 cirographū eius apud me habeo. Et lō pq̄re quō ad eū pueniās. 7 recipias ab eo sup memoratū pond⁹ argenti. 7 restituas ei cirographū suū. Noli timē fili mi: pauperē q̄dē vitā gerim⁹: ꝫ multa bona habebimus si timuerim⁹ deū. 7 recesserim⁹ ab oi peccato 7 fecerimus bene. V

Tunc rñdit tobias pri suo. 7 dixit: Oia q̄cūq; pcepisti mihi facia pat. Quō aūt pecuniā banc inq̄rā. igro. Ille me nescit. 7 ego eū igro. Qd̄ signū dabo ei? Sz neq; viā p quā pgat illuc aliqn cognoui. Tūc pr su⁹ rūdit illi. 7 dixit. Cirographū q̄dē illius apud me habeo: qd̄ dum illi ostenderis. stati restituet. Sz pge nūc 7 iq̄re tibi aliquē fidelē vir: q̄ eat tecū salua mercede sua. dū adhuc viuo. ut recipias eā. Tūc egress⁹ tobias inuenit iuuenē splēdidū. stantem pcinctū. 7 q̄si paratū ad ambulādū. Et ignās q; angel⁹ dei eēt: salutauit eū. 7 dixit: Unde te hēm⁹ bone iuuenis? At ille rñdit. Ex filijs isrl̄. Et tobias dixit. Nosti viā que ducit i regionē medor? Cui rñdit. Noui. 7 oia itinera ei⁹ frequēt ābulaui. 7 māsi apud gabelū frēm nrm q̄ morat i rages ciuitate medor q̄ posita ē in mōte egbatbanis. Cui tobias ait: Sustine me obsecro: donec bec ipsa nūcie pri meo. Tūc ingressus tobias idicauit vniuersa h̄ pri suo. Sup q̄ āmirat⁹ pr rogauit ut introiret ad eū. Ingressus itaq; salutauit eū. 7 dixit: Gaudiū tibi sit sp. Et ait tobias: Quale gaudiū mihi erit. q̄ i tenebr⁊ sedeo. 7 lumē celi nō video? Cui ait iuuenis. Forti aio esto: i ꝓximo ē ut a deo curer⁊. Dixit itaq; illi tobias. Nūq̄d poter⁊ pducē filiū meū ad gabelū i rages ciuitatē medor? Et cū redier⁊ restituā tibi mercedē tuam. Et dixit ei āgelus. Ego ducā. 7 reducā eū ad te: Cui tobias rñdit. Rogo te: Indica mihi. de q̄ domo: aut de q̄ tribu es tu? Cui raphael āgelus dixit: Quem⁹ q̄ris mercēnarij: an ipsū mercenariū q̄ cū filio tuo eat? Sed ne forte sollicitū te reddam: ego sū azarias. ananie magni fili⁹? Et tobias rñdit. Ex magno gnē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

es tu. Sz ꝓpto ne irascar ꝙ voluerim cognoscē gen⁹ tuū. Dixit aūt illi ag̃el⁹. Ego sanū ducam. ⁊ sanū tibi reducā filiū tuū. Respōdēs aūt tobias ait: Bñ ābulet. ⁊ sit dñs i itinē vro. ⁊ ag̃el⁹ ei⁹ comitet vobiscū. Tūc patris oīb⁹ q̄ erāt i via ꝓtanda fecit tobias vale pri suo. ⁊ mri sue. ⁊ ābulauerūt ambo simul. Cūq; pfecti eēnt: cepit mr ei⁹ flere ⁊ dicere: Baculū senectutis nre tulisti. ⁊ transmisisti a nob. Nūq̄ fuisset ipsa pcūia ꝓ q̄ misisti eū. Sufficiebat nob pauptas nra. ut diuitias cōputarem⁹ h. ꝙ videbam⁹ filiū nostr. Dixitq; ei tobias. Noli flere. Salu⁹ pueniet filio⁹ nr. ⁊ salu⁹ reuertet ad nos. ⁊ oculi tui vidēbūt illū. Credo.n. ꝙ ag̃el⁹ dei bon⁹ comitet ei. ⁊ bñ disponet oia q̄ circa eū gerūt: ita ut cū gaudio reuertat ad nos. Ad hāc vocē cessauit mater ei⁹ flere. ⁊ tacuit.

VI

Profect⁹ ē aūt tobias. ⁊ canis secut⁹ est eū. ⁊ māsit ꝓma māsione iux fluuiū tigris. Et exiuit ut lauaret pedes suos. ⁊ ecce piscis imanis exiuit ad vorādum eum. Quē expauescēs tobias: clamauit voce magna dicens: Dñe. inuadit me. Et dixit ei ag̃el⁹. Apphēde branchiā ei⁹. ⁊ trahe eū ad te. Qd cū fecisset attraxit eū in siccū. ⁊ palpitare cepit añ pedes ei⁹. Tūc dixit ei angel⁹. Exēntera hūc piscem. ⁊ cor ei⁹ ⁊ fel ⁊ iecur repone tibi. Sunt.n. h necia ad medicamēta vilit. Qd cū fecisset assauit carnes ei⁹ ⁊ secū sustulerūt i via: cetera salierūt q̄ sufficerēt eis: q̄sq; peniret i rages ciuitatē medox. Tūc interrogauit tobias angelū. ⁊ dixit ei. Obsecro te açaria frat: ut dicas mihi qd remediū hēbūt ista q̄ de pisce fuare iussisti. Et rñdēs angel⁹ dixit ei. Cordis ei⁹ pticulā si sup carbones ponas. fum⁹ eius extricat oē genus demoniox siue a viro siue a muliere: ita ut vltra nō accedat ad eos. Et fel valet ad vngēdos oculos i q̄b⁹ fuerit albugo. ⁊ sanabūt. Et dixit ei tobias. Vbi vis ut maneam⁹? Rñdēsq; ag̃el⁹ ait: Est h raguel noie vir ꝓpinqu⁹ de tribu tua. ⁊ h hz filiā noie sarā: ꝑ neq; masculū neq; feminā vllā hz aliā ꝓter eā. Tibi debet ois substantia ei⁹. ⁊ oportet eā te accipe cōiugē. Pete g eā a pre ei⁹. ⁊ dabit tibi eā vxorē. Tūc rñdit tobias. ⁊ dixit. Audio q̄a tradita ē septē viris. ⁊ mortui sūt. ꝑ ⁊ h audiui: q̄a demoniū occidit illos. Timeo g ne forte ⁊ mihi h eueniāt. ⁊ cū sim vnic⁹ ꝓgenitib⁹ meis. deponā senectutē illorū cū tristicia ad iferos. Tūc ag̃el⁹ raphael dixit ei. Audi me. ⁊ ostendā tibi qui sūt quib⁹ ꝑualere pōt demoniū. hi nāq; q̄ cōiugiū ita suscipiūt. ut deū a se ⁊ a sua mente excludāt. ⁊ sue libidini ita vacēt sicut equ⁹ ⁊ mul⁹ q̄bus nō ē intellect⁹: habet ptātē demoniū sup eos. Tu aūt cū accepis eā. ingress⁹ cubiculū ꝓ tres dies ꝓtinens esto ab ea. ⁊ nihil aliud nisi orōnib⁹ vacab cū ea. Ipsa aūt nocte incēso iecore piscis fugabit demoniū. Secūda vo nocte in copulatiōe scox priarcharx admittet. Tertia aūt nocte bñdictionē ꝓsequris ut filij ex vob procreent incolumes. Trāsacta aūt tertia nocte accipias vginē cū timore dñi amore filiox magis q̄ libidinis duct⁹: ut in semine abrahe bñdictionē i filijs ꝓsequris.

VII

Ingressi sūt aūt ad raguelē. ⁊ suscepit eos raguel cū gaudio. Intuēsq; tobiā raguel. dixit anne vxori sue. Qm̄ similis ē iuuenis iste consobrino meo. ⁊ cum h dixisset. ait: Vnde estis iuuenes fratres nri? At illi dixerunt. Ex tribu neptali sum⁹ ex captiuitate niniue. Dixitq; illis raguel. Nosti tobiam frem meū? Qui dixerunt. Nouimus. Cūq; multa bona loq̄ret de eo. Dixit angel⁹ ad raguelē. Tobias de q̄ interrogas. pr ist⁹ ē. Et misit se raguel. ⁊ cū lachrymis osculat⁹ ē eū. ⁊ plorās sup collū ei⁹. dixit: Bñdictio sit tibi fili mi: q̄a boni ⁊ optimi viri filius es. Et āna vxor ei⁹ ⁊ sara ipsox filia lachrymate sūt. Postq̄ aūt locuti sunt: ꝑcepit raguel occidi arietē. ⁊ ꝑari cōuiuiū. Cūq; hortaret eos discūbē ad prādiū. tobias dixit. Nicego hodie nō māducabo neq; bibā: nisi ꝑus petitionē meā cōfirmes. ⁊ ꝓmittas mihi dare sarā filiā tuā. Quo audito vir⁹ raguel expauit. sciēs q̄d euenerit illis septē virīs. q̄ ingressi sūt ad eā. ⁊ timē cepit: ne forte ⁊ huic similit ꝓtigēt. Et cū nutaret ⁊ nō daret petēti vllū respōsū: dixit ei ag̃el⁹. Noli timere dare eam isti: qm̄ huic timēti deū debet cōiūx filia tua. Propter ea ali⁹ nō potuit hre illam. Tūc dixit raguel. Nō dubito q̄ de⁹ pces ⁊ lachrymas meas i ꝓspectu suo admiserit. Et credo qm̄ iō fecit vos venire ad me. ut ⁊ ista ꝓiungeret cognatiōi sue. ꝑm legem moysi. Et nūc noli dubiū gerē. q̄ tibi ea tradā. Et apphendēs dexterā filie sue: dexter tobie tradidit. dicēs: De⁹ abrahā ⁊ de⁹ ysaac ⁊ de⁹ iacob vobiscū sit ⁊ ipse ꝓiūgat vos impleatq; bñdictiōz suā in vob. Et accepta charta fecerūt ꝓscriptionē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cōiugū. Et p⁹ h epulati sūt·bñdicētes ds̄ū. Vocauitq; raguel ad se annā vxorē suam. 7 p̄cepit ei ut p̄paret alterū cubiculū. Et introduxit illuc sarā filiā suā. 7 lachrymata est. Dixitq; ei. Forti aio esto filia mea. Dñs celi ꝺt tibi gaudiū p tedio qō ꝑssa es. VIII

Postq̄ vo cenauerūt: introduxerūt iuuenē ad eā. Recordat⁹itaq; tobias sermonū āgeli·ptulit ꝺ callidili suo ptē iecoris·posuitq; eā sup carbones viuos. Tūc rapbael āgel⁹ app̄hēdit ꝺmoniū 7 religauit illud i ꝺsertū supior egypti. Tūc hortat⁹ ē ioginē tobias: dixitq; ei. Sara exurge 7 ꝺp̄cemur ds̄ū hodie 7 cras 7 secūdū cras: qa bis trib⁹ noctib⁹ ꝺo iūgimur·ētia aūt trāsacta nocte·in nro erim⁹ coniugio. Filij q̄ꝑe scōr sum⁹. 7 nō possum⁹ ita cōiūgi sicut gentes q̄ ignorāt ds̄ū. Surgētes aūt pariē instāt orabāt ambo simul· ut sanitas daret eis. Dixitq; tobias. Dñe ds̄ patr nror·bñdicāt te celi·ētre mareq; 7 fontes 7 flumia. 7 ōes creature tue q̄ i eis sūt. Tu fecisti adā ꝺ limo ētre: ꝺdistiq; ei adiutoriū euā. Et nunc dñe tu scis·qa nō luxurie cā accipio sororē meā cōiugē: s sola posteritat; dilectiōe i qua bñdicatur nomē tuū i secula seculor. Dixit itaq; sara. Miserē nob dñe·miserere nob· 7 cōsenescam⁹ ābo pie sani. Et factū ē circa pullor cātū accersiri iussit raguel suos suos. 7 abierūt cū eo pie ut foderēt sepulchrū. Dicebat.n.ne sibi modo euenerit ei·q̄ 7 ceteris alijs septē viris q̄ sūt igressi ad eā. Cūq; parasset fossam: reuersus raguel ad vxorē suā dixit ei. Mitte vnā ex ancillis tuis. 7 videat si mortu⁹ ē·ut sepeliā cū añr illucescat. At illa misit vnā ex ācillis suis. Que igressa cubiculū repperit eos saluos 7 icolumes: secū pie ꝺormiētes. Et reuersa nūciauit bonū nūciū. Et bñdixerūt dñm·raguel videlz 7 anna vxor eius. 7 dixerūt: Bñdicimus te dñe ds̄ istr̄: qa nō ptigit nob quēadmodū putabam⁹. Feciſti.n.nobiscū mīam tuā. 7 exclusisti a nob īimicū psequētē nos. Miserr⁹ es aūt duob⁹ vnicis. Fac eos dñe pleni⁹ bñdicere te. 7 sacrificiū laudis tue 7 sue sanitat; offerre: ut cognoscat vniuersitas gentiū·qa tu es ds̄ sol⁹ i vniūsa ētra. Statiq; p̄cepit suis suis raguel ut replerēt ētra fossam quā fecerāt: p̄us q̄r elucescēt. Uxori aūt sue dixit ut istrueret cōuiuiū. 7 p̄paret oia q̄ i cibos erāt iter agētib⁹ necīa. Duas q̄ pingues vaccas 7 q̄tuor arietes occidi fecit. 7 pari epulas oib⁹ vicinis suis·cūctisq; amicis. Et adiurauit raguel tobiā: ut duas ebdomadas moraret apud eū. De oib⁹ aūt q̄ possidebat raguel dimidiā ptē ꝺdit tobie. 7 fecit bāc scripturā: ut ꝑs dimidia q̄ superat·post obitum eor tobie ꝺminio eueniret. IX

Tunc vocauit tobias angelū ad se: quē q̄dē hoiem existimabat·dixitq; ei: Azaria frater: ꝺto ut auscultes ꝟba mea. Si meipsū tradā tibi ꝟuū: nō ero ꝺdign⁹ puidēte tue. Tñ obsecro te ut assumas tibi aialia siue ꝟuitia. 7 vadas ad gabrelū i rages ciuitatē medor·reddasq; ei cirographū suū. 7 recipias ab eo ꝓcuniā. 7 roges eū ꝺnire ad nuptias meas. Scis.n.ipse q̄m nūerat p̄r me⁹ dies. 7 si tardauero vna die pl⁹ ꝓtristabit aīa ei⁹. Et certe vides quō adiurauit me raguel: cui⁹ adiuramētū sp̄rnere nō possū. Tūc rapbael assumēs q̄tuor ex ꝟuis raguelis 7 duos camelos·i rages ciuitatē medor ꝓrexit. 7 iueniens gabrelū ꝺdit ei cirographū suū. 7 recepit omnē ꝓcuniam. Indicauitq; ei ꝺ tobia filio tobie oīa q̄ gesta sūt: fecitq; eū secū ꝺnire ad nuptias. Cūq; ingressus esset domū raguelis· inuenit tobiā discūbētē. 7 extēsis osculati sūt se inuicē. Et fleuit gabrel⁹: bñdixitq; ds̄um. 7 dixit: Bñdicat te ds̄ istr̄: qa filius es optimi viri 7 iusti. 7 timēs; ds̄ū. 7 elymas faciētis. Et dicat bñdictio sup vxorē tuā. 7 sup parētes vros 7 videatis filios vros. 7 filios filior vror vsq; i ētiā 7 q̄rtā gnātionē. 7 sit semē vrm benedictū a ds̄o istr̄·q regnat i scla scl̄or. Cūq; ōes dixissent amē·accesserūt ad cuiuiū. Sz cū timore dñi nuptiar cōuiuiū exercebant.

Cum vo morās facēt tobias cā nuptiar·sollicit⁹ erat pr̄ ei⁹ tobias dicēs: Putas q̄re morat filius me⁹: aut q̄re ꝺtēt⁹ est ibi? Putas ne gabrel⁹ mortu⁹ ē. 7 nemo reddit illi ꝓcuniā? Cepit autē ꝓtristari nimis ipse 7 anna vxor ei⁹ cū eo. 7 ceperūt ābo simul flere: eo q̄ die statuto minime reuerteret filius eor ad eos. Flebat igit mr̄ ei⁹ irremediabilib⁹ lachrymis·atq; dicebat: Heu me fili mi ut q̄d te misimus pegrinari·lumē oculorū nror·baculū senectutis nre·solatium vite nre·spm posteritatis nre? Oia simul i te vno bñtes: te nō ꝺbuim⁹ dimittē a nob. Cui dicebat tobias. Tace 7 noli turbari: san⁹ ē filius nr̄: satis fidelis ē vir ille

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cũ q̃ misim⁹ eũ. Illa aũt nullo modo ꝓsolari poterat·ꝫ q̃tidie exiliẽs circũspiciebat. ⁊ circuibat vias cẽs p q̃s spẽs remeandi videbat ut ꝑcul vidẽt eum: si fieri posset: veniẽtẽ. At ꝯo raguel dicebat ad genex suũ. Mane ꝫ ⁊ ego mittã nũciũ saluti de te ad tobiã pẽm tuũ. Cui tobias ait: Ego noui q̃a pẽ me⁹ ⁊ mẽ mea modo dies cõputãt. ⁊ cruciat spũs eoꝝ ĩ ipsis. Cũq; ꝯbis multi rogaret raguel tobiã. ⁊ ille eũ nulla rõne vellet audire: tradidit ei sarã ⁊ dimidiã ptẽ oĩs substãtie sue ĩ pueris. ĩ puellis. ĩ pecudib⁹. ĩ camelis. ⁊ in vaccis. ⁊ pecunia multa. ⁊ saluũ atq; gaudẽtẽ dimisit eum a se. dicens: Angel⁹ dñi scũs sit ĩ itinẽ vẽo: ꝓducatq; vos ĩcolumes. ⁊ inueniat oĩa recte circa parẽtes vẽos. ⁊ videant oculi mei filios vẽos ꝑusq; moriar. Et applexendẽtes parẽtes filiã suã. osculati sũt eã. ⁊ dimiserũt ire: monẽtes eã honorare soceros. diligẽ maritũ. regẽ familiã. gubnare domũ. ⁊ seipsam irreplẽsibilẽ exhibẽ. XI

Cumq; reuerterentur: puenerũt ad charrã q̃ ẽ in medio itinẽ ꝺ niniuen vndecio die. Dixitq; angel⁹. Tobia frat: scis quẽ admodũ reliq̃sti patrẽ tuũ. Si placet itaq; tibi ꝓcedam⁹. ⁊ lento gradu inse quant̃ iter nr̃m familie simul cũ cõiuge tua ⁊ cũ aialib⁹. Cũq; ꝫ placuisset ut iret: dixit raphael ad tobiã. Tolle tecũ ex felle piscis: erit. n. necciuꝫ. Tulit itaq; tobias ex felle illo ⁊ abierũt. Anna aũt sedebat sec⁹ viã q̃tidie i supcilio montis: vnde respicẽ poterat de longinq̃. Et dũ ex eodẽ loco specularet aduẽtũ ei⁹. vidit a longe. ⁊ illico cognuit veniẽtẽ filiũ suũ: currẽsq; nũciauit viro suo. dicẽs: Ecce venit fili⁹ tu⁹. Dixitq; raphael ad tobiã. At vbi introier̃ domũ tuã. stati adora dñm deũ tuũ. ⁊ gras agens ei. accede ad patrẽ tuũ. ⁊ osculare eũ. Statimq; lini sup oculos ei⁹ ex felle isto piscis. qđ portas tecũ. Scias. n. qm̃ mox aperiẽt oculi ei⁹. ⁊ videbit pr̃ tu⁹ lumen celi. ⁊ in aspectu tuo gaudebit. Tũc precucurrit canis q̃ simul fuerat in via. ⁊ q̃si nũcius blãdimẽto sue caude gaudebat. Et exurgẽs cecus pr̃. cepit offendens pedib⁹ currere. ⁊ data manu puero. occurrit in obuiã filio suo. Et suscipiẽs osculat⁹ est eũ cũ vxore sua. ⁊ ceperũt flere pre gaudio. Cũq; adorassent deũ. ⁊ gratias egissent: consederũt. Tũc sumẽs tobias de felle piscis. liniuit oculos pr̃i suo. Et sustinuit q̃si dimidiã fere horã. ⁊ cepit albugo ex oculis ei⁹ q̃si mẽbrana oui egredi. Quã apprehẽdens tobias. traxit ab oculis ei⁹: statimq; visũ recepit. Et glorificabãt deũ ipse videlz ⁊ vxor ei⁹. ⁊ oĩs q̃ sciebant eũ. Dicebatq; tobias. Bñdico te dñe de⁹ isrl̃ q̃a tu castigasti me ⁊ tu saluasti me. Et ecce ego video tobiã filiũ meũ. Ingressa ẽ etiã p⁹ septẽ dies sara vxor filij ei⁹. ⁊ oĩs familia ⁊ pecora sana. ⁊ cameli ⁊ pecunia mlta vxorẽ. ꝫ ⁊ illa pecunia quã recepat a gabelo. Et narrauit parẽtib⁹ suis oĩa bñficia dei: q̃ fecisset circa eũ p hoĩez q̃ eũ duxerat. Generũtq; achior ⁊ nabath cõsobrini tobie. gaudẽtes ad tobiã. ⁊ ꝓgtulãtes ei de oĩb⁹ bonis q̃ circa illũ oñderat de⁹. Et p septẽ dies epulantes omnes cũ gaudio magno gauisi sũt

Unc vocauit ad se tobias XII filiũ suũ. dixitq; ei: Quid possum⁹ dare viro isti scõ q̃ venit tecũ? Respondẽs tobias. dixit pr̃i suo. Pr̃. quã mercedẽ dabim⁹ ei: aut q̃d dignũ poterit eẽ bñficijs ei⁹? Me duxit ⁊ reduxit sanũ: pecuniã a gabelo ipse recepit: vxorẽ ipse me hr̃e fecit ⁊ demoniũ ab ea ipse cõpescuit. gaudiũ parẽtib⁹ ei⁹ fecit: meipsũ a de⁹ ratione piscis eripuit: te q̃ videre fecit lumen celi. ⁊ bonis oĩb⁹ p eũ repleti sum⁹. Quid illi ad hẽ poterim⁹ dignũ dare? Oꝛ peto te pr̃ mi: ut roges eũ si forte dignabit̃ medietatẽ de oĩb⁹ q̃ allata sũt sibi assumẽ. Et vocãtes eũ pr̃. s. ⁊ filius. tulerũti ptem. ⁊ rogare ceperunt ut dignaret̃ dimidiã ptẽ oĩuꝫ q̃ attulerant. acceptã hr̃e. Tũc dixit eis occulte. Bñdicite deũ celi. ⁊ corã oĩb⁹ viuẽtib⁹ cõfitemi ei: q̃a fecit vobiscũ miam suam. Et eni sacrm regis abscõdẽ bonũ ẽ: opa aũt dei reuelare ⁊ cõfiteri honorificũ est. Bona ẽ oro cũ ieiunio ⁊ elya. magꝭ q̃ thesauros auri recõdẽ. qm̃ elya a morte libat. ⁊ ipsa ẽ q̃ purgat pcã. ⁊ facit iuenire vitã eẽnã. Qui aũt faciũt pcm̃ ⁊ iniq̃tatẽ: hostes sũt aie sue. Manifesto q̃ vob ꝫitatẽ. ⁊ nõ abscondã a vob occultũ ꝫmonẽ. Qñ orabas cũ lachrymis ⁊ sepeliebas mortuos. ⁊ derelinq̃bas prãdiũ tuũ. ⁊ mortuos abscondebas p diẽ ĩ domo tua ⁊ nocte sepeliebas eos: ego obtuli oronẽ tuã dño. Et q̃a acceptꝰ erat deo. nccẽ fuit ut tẽptatio ꝓbaret te. Et nunc misit me dñs ut curarẽ te. ⁊ saram vxorẽ filij tui a demõio liberẽ. Ego. n. sũ raphael ãgel⁹. vn⁹ ex septẽ q̃ astam⁹ añ dñm. Cũq; hẽ audissent turbati sunt. ⁊ trementes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cecideruñ sup ꝛrã i faciẽ suã. Dixitq; eis angel⁹. Pax vob. Nolite timẽ. Eteni cũ essem vobiscũ ꝓ voluntatẽ dei ꝛrã: videbar q̃dẽ vobiscũ mãducare ⁊ bibẽ: ꝭ ego cibo iuisibili ⁊ potu q̃ ab hoib⁹ videri nõ pot·vtor. Tẽp⁹ est ḡ ut reũtar ad eũ q̃ me misit·vos aũt bñdicite deũ. ⁊ narrate oia mirabilia ei⁹·ipsũ bñdicite ⁊ cãtate ei. Et cum h̃ dixisset ab aspectu eor ablat⁹ ẽ. ⁊ vltra eũ vidẽ nõ potuer̃t. Tũc pstrati p horas tres in faciẽ: bñdixerũt deũ Et exurgẽtes·narrauerũt oia mirabilia ei⁹.

Aperiẽs aũt tobias senior os XIII suũ: bñdixit dñm. ⁊ dixit: Magn⁹ es dñe in etnũ. ⁊ in oia secula regnũ tuũ· qm̃ tu flagellas ⁊ saluas· deducis ad inferos ⁊ reducis: ⁊ nõ est q̃ effugiat manũ tuã. Cõfitemi dño filij isrl'. ⁊ in ꝓspectu gentiũ laudate eũ: qm̃ ió dispsit vos inter gẽtes q̃ ig̃rant eũ·ut vos enarret̃ mirabilia ei⁹. ⁊ faciat̃ scire eos: q̃a nõ ẽ ali⁹ de⁹ oipotẽs ꝓter eũ. Ipse castigauit nos ꝓp̃ iniq̃tates nr̃as: ⁊ ipse saluabit nos ꝓp̃ mĩam suã. Aspicite ḡ q̃ fecit nobiscũ. ⁊ cũ timore ⁊ tremore ꝓfitemini illi·regẽq; seculor ex̃altate i opib⁹ vestris. Ego aũt i ꝛra captiuitat̃ mee ꝓfitebor illi: qm̃ ondit maiestatẽ suã i gẽtẽ pccatricẽ. Cõuertimi itaq; pctõres. ⁊ facite iusticiam coꝛã dño·credẽtes q̃ faciat vobiscũ mĩam suã. Ego aũt ⁊ aia mea i eo letabimur. Bñdicite dño oẽs electi ei⁹: agite dies leticie. ⁊ cõfitemi illi. Irl'm ciuitas dei: castigauit te dñs i opib⁹ manuũ tuar̃. Cõfitẽ dño i hõis tuis. ⁊ bñdic deum seculorũ: ut reedificet i te tab̃naculũ suũ. ⁊ reuocet ad te oẽs captiuos ⁊ gaudeas i oia secula seculor̃. Luce splẽdida fulgebis. ⁊ oẽs fines ꝛre adorabũt te. Nationes exlóginq̃ ad te venient. ⁊ munera defer̃tes adorabũt i te·dñm. ⁊ ꝛrã tuã in scificationẽ hẽbũt. Nomen. n. magnũ inuocabũt in te. Maledicti erũt q̃ ꝓtẽpserit te. ⁊ cõdẽnati erũt oẽs q̃ blasfemauerint te: bñdictiq; erũt q̃ edificauerit te. Tu aũt letaberi i filijs tuis qm̃ oẽs bñdicẽt̃. ⁊ ꝓgregabũt̃ ad dñm. Beati oẽs qui diligũt te. ⁊ q̃ gaudẽt sup pace tua. Dia mea bñdic dñm: qm̃ liberauit irl'm ciuitatẽ suã a cũctis tribulatiõib⁹ ei⁹. Btũs ero si fuerint reliquie seminis mei ad videndam claritatem irl'm. porte irl'm ex sappbyro ⁊ smaragdo edificabunt̃. ⁊ ex lapide pꝛecioso ois circuit⁹ muror ei⁹. Ex lapide cãdido ⁊ mũdo oẽs platee ei⁹ sternẽt̃. ⁊ p vicos eius alleluia cantabitur. Bñdictus dñs qui exaltauit eã: ut sit regnũ ei⁹ in secula seculorũ sup eam. amen.

XIIII

Et ꝓsumati sũt ꝑmões tobie. Et p⁹ q̃ illuminat⁹ ẽ tobias vixit ãnis q̃draginta duob⁹. ⁊ vidit filios nepotum suor̃. Cõpleꝯ itaq; ãnis cetũ duob⁹. sepult⁹ est honorifice i ninive. Quinq̃ginta nãq; ⁊ sex annor lumẽ oculor amisit: sexagenari⁹ vo recepit. Reliquũ vo vite fuc i gaudio fuit. ⁊ cũ bono ꝓfectu timoris dei ꝓcexit i pace. In hora aũt mort̃ sue vocauit ad se tobiam filiũ suũ. ⁊ septẽ iuuenes filios suos nepotes dixitq; eis. Propr̃ erit incit⁹ ninive. Nõ. n. excidit vbũ dñi. ⁊ frẽs nr̃i q̃ dispsi sũt a terra isrl'. reuertẽt̃ ad eã. Dis aũt dcta ꝛra ei⁹ replebit̃. ⁊ dom⁹ dei q̃ i ea ĩcẽsa ẽ iterũ reedificabit̃. ibiq; reuertent̃ oẽs timẽtes deũ. Et relinquẽt gẽtes idola sua. ⁊ ueniẽt in irl'm. ⁊ inhitabũt in ea. ⁊ gaudebũt in ea oẽs reges ꝛre adorãtes deũ isrl'. Audite ḡ filij mei·patrẽ vr̃m. Seruite dño in vitate. ⁊ inq̃rite ut faciat̃ q̃ placita sũt illi. Et filijs vr̃is mãdate ut faciãt iusticias ⁊ elymas: ut sint memores dei. ⁊ bñdicãt eũ i oi tpe i vitate ⁊ i tota virtute sua. Nũc ḡ filij audite me. ⁊ nolite manere h̃. Sz q̃cũq; die sepelierit̃ matrẽ vr̃am circa me i vno sepulchro·ex eo dirigite gressus vr̃os ut exeatis hic. Video. n. q̃a iiq̃tas ei⁹ finẽ dabit ei. Factũ ẽ aũt p⁹ obitũ mr̃is sue tobias abscessit ex ninive cũ vxore sua ⁊ filijs ⁊ filior filijs. ⁊ reuersus ẽ ad soceros suos. Inuenitq; eos incolumes·i senectute bona. ⁊ curã eor gessit. Et ipse clausit oculos eor. ⁊ cũ hẽditatẽ dom⁹ raguelis ipse pcepit·viditq; q̃ntã gnãtionẽ filios filiorũ suor̃. Et cõpleꝯ ãnis nonagita ⁊ nouẽ in timore dñi: cũ gaudio sepelierũt eũ. Dis aũt cognatio ei⁹. ⁊ ois gnãtio ei⁹ i bona vita ⁊ i scã cõuersatiõe pmansit: ita ut accepti essent tam deo q̃ hoib⁹. ⁊ cũctis habitãtib⁹ terrã.

Explicit liber Tobie. Incipit prologus in librum Judith.

Apud hebreos lib̃ iudith inter agiogr̃pha legit̃: cui⁹ auctoritas ad roborãda illa q̃ i ꝓtẽtione venit·min⁹ idonea iudicat̃. Chaldeo tm̃ ꝑmõe cõscript⁹: int̃ historias cõputat̃. Sz q̃a hũc librũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

synod⁹ nicena·in numero scārū scripturarū legiť cōputasse·acq̄ eui postulatiōi vr̄e· imo exactiōi. ⁊ sepositis occupatiōib⁹ q̄b⁹ wlx/mene artabar·huic vnā lucubratiūculā we/di:magꝭ sensū e sensu q̄ ex ebo ebū transfe/rēs. Multoꝝ codicū varietatē vitiosissimā amputaui:sola ea q̄ itelligētia integra iebis chaldeis inuenire potui·latinis exp̄ssi. Acci/pite iudith viduā·castitatis exemplū.⁊ triū/phali laude ꝓpetuis eam p̄conijs weclarate. Hāc.n.nō solū feminis : ⁊ viris imitabilē wedit:q̄ castitatis ei⁹ remuneratoꝛ· ebtutē ei talem tribuit·ut inuictū oib⁹ boib⁹ vinceret ⁊ insup̄abilem superet.

Explicit plog⁹. Incipit lib Iudith. Cap. I

ARpharat itaq; rex medoꝝ sub/iugauerat mltas gē/tes imperio suo.⁊ ipse edificauit ciuitatem potentissimā quā ap/pellauit egbatbanis Ex lapidib⁹ quadratis ⁊ sectis fecit muros eius:in altitudine cubitoꝝ septuaginta.⁊ in latitudine cubitoꝝ trigita:turres ebo ei⁹ po/suit i altitudine cubitoꝝ cētū. Per q̄drū ebo eaꝝ·lat⁹ vtrūq; vicenoꝝ p̄dū spatio tende/bat:posuitq; poꝛtas ei⁹ in altitudine turriū. Et gloꝛiabat q̄si potēs i potētia exercit⁹ sui. ⁊ i gloꝛia q̄drigaꝝ suaꝝ. Anno igiť duode/cimo regni sui·nabuchodonosoꝛ rex assyrio/rū q̄ regnabat i niniue ciuitate magna· pu/gnauit ꝑ arpbaxat.⁊ obtinuit eū i cāpo ma/gno q̄ appellat ragau circa eufraten ⁊ tigrin ⁊ iadason i cāpo erioch regi elicoꝝ. Tūc ex/altatū ē regnū nabuchodonosoꝛ.⁊ coꝛ eius eleuatū ē. Et misit ad oēs q̄ babitabāt in ci/litia ⁊ damasco ⁊ libano. ⁊ ad gētes q̄ sūt i carmelo ⁊ cedar. ⁊ inbitātes galileā·i cāpo magno esdrelon.⁊ ad oēs q̄ erāt in samaria ⁊ trans flumē iozdanē·vsq; irl̄m.⁊ oēm trā iesse·q̄usq; pueniat ad mōtes etbiopie. Ad bos oēs misit nuncios nabuchodonosoꝛ rex assyrioꝝ:q̄ oēs vno aio ꝑdixerunt.⁊ remise/rūt eos vacuos·ac sine bonoꝛe abiecerunt. Tūc īdignat⁹ nabuchodonosoꝛ rex ad oēm trā illā:iurauit p tbꝛonū ⁊ regnū suū q̄ we/fenderet se ab oib⁹ regiōib⁹ bis. III

ANno ētiodecimo nabuchodonosoꝛ regis·vicesima ⁊ secūda die mensis p̄mi:factū ē ebū in bomo nabucho/donosoꝛ reg assyrioꝝ:ut defendēt se. Vocaꝝ/uitq; oēs maioꝛes natu·oēsq; duces bella/toꝛes suos.⁊ būit cū eis mysteriū cōsilij sui. Dixitq; cogitationē suā i eo ee:ut oēm terrā suo subiugaret impio. Qd dictū cū placuis/set oib⁹ : wocauit nabuchodonosoꝛ rex bolo/fernē p̄ncipē militie sue.⁊ dixit ei: Egredere aduersū oē regnū occidēt̄. ⁊ ꝑ eos p̄cipue q̄ cōtēpserūt ipe riū meū. Non parcet ocul⁹ tu⁹ vlli regno:oēmq; vrbē munitā subiugabis mibi. Tūc bolofernes wocauit duces ⁊ ma/gistrat⁹ ebtut̄ assyrioꝝ.⁊ dinūerauit viros i expeditione sicut p̄cepit ei rex·centū viginti milia peditū pugnatoꝝ.⁊ eq̄tes sagittarios duodeci milia. Dēmq; expeditionē suam fe/cit p̄tre i multitudine inumerabiliū camelo/rū·cū bis que exercitib⁹ sufficerent copiose: boū q̄q; armēta·gregesq; ouiū·q̄ꝝ nō erat nu/mer⁹. Frumētū ex oi syria i trāsitu suo pari cōstituit. Auꝝ ebo ⁊ argētū de bomo regis assūpsit multū nimis. Et p̄fect⁹ ē ipse ⁊ ois exercit⁹ cū q̄drigis ⁊ eq̄tib⁹ ⁊ sagittarijs· q̄ coopuerūt faciē terre sicut locuste. Cūq; p/transisset fines assyrioꝛū : wenit ad magnos mōtes ange q̄ sūt a sinistro cilitie:ascenditq; oia castella eoꝝ.⁊ obtinuit eē m munitione. Effregit aūt ciuitatē opinatissimā melotbi p̄dauitq; oēs filios tbarsis.⁊ filios ismabel q̄ erāt ꝑ faciē weserti.⁊ ad austrū ire celeon. Et trāsiuit eufratē.⁊ wenit in mesopotamiā· ⁊ fregit oēs ciuitates excelsas que erāt ibi a toꝛꝛēte māboꝛe vsq; q̄ pueniat ad mare.⁊ oc/cupauit tmios ei⁹ a cilitia vsq; ad fines ia/pbet q̄ sunt ad austrū. Adduxitq; oēs filios madian.⁊ p̄dauit oēm locupletationē eoꝛū oēsq; resistētes sibi occiditi oꝛe gladij. Et p⁹ bec wescēdit in cāpos damasci i dieb⁹ messis ⁊ succendit oia sata:oēsq; aꝛboꝛes ⁊ vineas fecit incidi.⁊ cecidit timoꝛ illi⁹ sup oēs inba/bitantes terram. III

CUnc miserūt legatos suos vniūsaꝝ vrbiū ac puinciaꝝ reges ac p̄ncipes syrie.s.⁊ mesopotamie.⁊ syrie sobal ⁊ libye atq; cilitie: q̄ wenientes ad bolofernē dixerūt. Desinat indignatio tua circa nos. Melius ē.n.ut viuētes seruiam⁹ nabuchodo/nosoꝛ regi magno.⁊ subditi simꝰ tibi·q̄ mo/riētes cū iteritu nr̄o·ipsi seruitutē nr̄e dāna

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

patiamur. Dis ciuitas nr̃a· oisq; possessio oẽs mõtes ⁊ colles ⁊ campi ⁊ armẽta bou· gregesq; ouiũ ⁊ caprarũ·eq̃rũq; ⁊ camelorũ ⁊ vniuse facultates nr̃e atq; familie i cõspectu tuo sũt. Sit oia sub lege tua. Nos etiã ⁊ filij nr̃i ꝑui tui sum⁹. Veni nob pacific⁹ dñs ⁊ vtere seruitio nr̃o sicut placuerit tibi. Tũc exclamauit ce mõtib⁹ cũ eq̃tib⁹ i virtute magna ⁊ obtinuit oẽm ciuitatẽ. ⁊ oẽm inhitãtẽ ẽrã. De vniuersis autẽ vrbib⁹ assũpsit sibi auxiliarios viros fortes ⁊ electos ad bellũ. Tãtusq; met⁹ ꝓuincijs illis icubuit·ut vniuersarũ vrbiũ hitatores ꝓncipes ⁊ honorati sil' cũ ꝓphis exirẽt i obuiã ueniẽti· excipiẽtes eũ cũ coronis ⁊ lampadibus: ducẽtes choros i tympanis ⁊ tybijs. Necista tñ facientes·ferocitatẽ ei⁹ pector mitigare potuerũt. Nam ⁊ ciuitates eor̃ destruxit. ⁊ lucos eor̃ excidit. Precepat. n. illi nabuchodonosor rex·ut oẽs deos ẽre exterminaret: videlz ut ipse sol⁹ diceret ce⁹ ab his nationib⁹ q̃ potuissent holofernis potẽtia subiugari. Pertrãsiẽs autẽ syriã sobal. ⁊ oẽm apamiã·oẽmq; mesopotamiã·venit ad idumeos i ẽra gabaa: accepitq; ciuitates eor̃. ⁊ sedit ibi ꝑ trigita dies in q̃bus diebus adunari ꝓcepit vniuersum exercitum virtutis sue.

IIII

Tunc audiẽtes h̃ filij isrl' q̃ hitabant terram iuda: timuerũt valde a facie ei⁹. Tremor etiã ⁊ horror iuasit sensus eorũ: ne h̃ facẽt irl'm ⁊ tẽplo dñi·q̃ fecerat cetis ciuitatib⁹ ⁊ tẽplis earũ. Et miserũt i cẽm samariã ꝑ circuitũ vsq; hiericho. ⁊ ꝓoccupauerũt cẽs ꝓtices montiũ. Et muris circũdederũt vicos suos. ⁊ congregauerũt frumẽta i ꝓparationẽ pugne. Sacerdos etiã eliachim scripsit ad vniuersos q̃ erãt ꝯ esdrelon q̃ ẽ ꝯ facie campi magni iux̃ bethaim. ⁊ vniuersis ꝑ q̃s vie trãsit⁹ eẽ poterat: ut obtinerẽt ascẽsus montiũ ꝑ quos via eẽ poterat ad irl'm. ⁊ illic custodirent vbi angustũ iter esse poterat inẽ mõtes. Et fecerũt filij isrl': ꝓm q̃ constituerat eis sacerdos dñi eliachim. Et clamauit ois ꝑplus ad dñm instãtia magna· ⁊ hũiliauerũt aias suas i ieiunijs ⁊ oronib⁹ ipsi ⁊ mulieres eor̃. Et ciduerũt se sacerdotes cilitijs·infantes ꝑstrauerũt ꝯ facie tẽpli dñi ⁊ altare dñi opuerũt cilitio. Et clamauerũt ad dñm ce ũ isrl' vnanimit: ne darent in ꝓdã infantes eor̃. ⁊ vxores eor̃ i diuisionẽ. ⁊ ciuitates eor̃ in exterminiũ. ⁊ sca eor̃ i pollutionẽ

Tunc eliachim sacerdos dñi magnus circuiuit oẽm isrl': allocutusq; est eos·dicens: Scitote q̃m exaudiet dñs preces vestras: si manẽtes ꝑmanseritis in ieiunijs ⁊ orationib⁹ i cõspectu dñi. Memores estote moysi serui dñi·q̃ amalech cõfidẽtẽ i ꝓtute sua ⁊ i potẽtia sua ⁊ i exercitu suo ⁊ i clypeis suis ⁊ in curribus suis ⁊ i equitib⁹ suis: nõ ferro pugnãdo·ꝫ ꝓcib⁹ scis orãdo uiecit. Sic erunt vniuersi hostes isrl': si ꝑseueraueritis i h̃ ope q̃ cepistis. Ad hãc igit' exhortationẽ ei⁹ ce ꝓcãtes dñm·ꝑmanebãt i cõspectu dñi·ita ut etiã hi qui offerebãt dño holocausta·ꝑcincti cilitijs offerrent sacrificia dño. ⁊ erat cinis super capita eorũ. Et ex toto corde suo oẽs orabãt ce ũ: ut visitaret ꝑplm suũ isrl'.

V

Nunciatũq; ẽ holoferni ꝓncipi militie assyrioꝝ q̃ filij isrl' ꝓparent se ad resistẽdũ·ac montiũ itinera ꝯclusissent. ⁊ furore nimio exarsit in iracũdia magna. Vocauitq; oẽs ꝓncipes moab. ⁊ duces ãmon. ⁊ dixit eis: Dicite mihi q̃s sit ꝑplus iste q̃ mõtana obsidet: aut q̃ ⁊ q̃les ⁊ quãte sint ciuitates eor̃·q̃ etiã sit ꝓtus eor̃·aut q̃ sit multitudo eor̃·uel quis rex militie illor̃· ⁊ q̃re ꝑ oib⁹ q̃ habitãt i oriẽte isti cõtempserũt nos. ⁊ nõ exierũt i obuiã nob: ut suscipẽrẽt nos cum pace? Tũc achior dux oiuꝫ filiox ãmõ rñdẽs·ait: Si dignet audire dñe dicã veritatẽ i cõspectu tuo ce ꝑplo isto qui in mõtanis hitat. ⁊ nõ egrediet ꝓbũ falsum ex ore meo. Popul⁹ iste ex progenie chaldeox est. Hic ꝓmũ i mesopotamia habitauit: q̃m noluerũt seq̃ ceos patrũ suorũ q̃ erãt i terra chaldeox. Deserẽtes itaq; cerimonias patx suox q̃ in multitudine ceox erãt·vnũ ceum celi coluerũt: q̃ ⁊ ꝓcepit eis ut exirẽt inde. ⁊ habitarẽt i charrã. Cũq; opuisset cẽm terrã fames·ascẽderũt in egyptũ: illicq; ꝑ cẽtringẽtos ãnos sic multiplicati sũt: ut dinumerari eor̃ nõ posset exercit⁹. Cũq; ꝯtuasset eos rex egypti atq; i edificatiõib⁹ vrbiũ suarũ in luto ⁊ latere subiugasset eos·clamauerũt ad dñm suũ. ⁊ ꝑcussit totã ẽrã egypti·plagis variijs. Cũq; eiecissent eos egyptij a se. ⁊ cessasset plaga ab eis. ⁊ itex eos uellent capere ⁊ ad suũ seruitiũ reuocare· fugiẽtib⁹ bis ce⁹ celi mare aperuit: ita ut hinc inde aq̃ qsi mur⁹ solidarẽt. ⁊ isti ꝑ cede sicco fũdũ maris pãbulã· ce trãsirẽt. In quo loco dũ innumerabilis exercit⁹ egyptiorũ eos ꝑsequeretur· ita aquis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cooptus ē: ut nō remanēt uel vn⁹ q̄ factū p̄ posteris nūciaret. Egressis etiā mare rubꝝ ve/ sperta syna mōtis occurrerūt: in quib⁹ nūq̄ bō habitare potuit: uel filius hois req̄euit. Illic fontes amari obdulcati sūt eis ad bibēdū. ⁊ p̄ ānos q̄dragīta annonam de celo cōsecuti sūt. Ubicūq̄ ingressi sūt: sine arcu ⁊ sagitta. ⁊ absq̄ scuto ⁊ gladio: deus eoꝝ pugnauit p̄ eis. ⁊ vicit. Et non fuit q̄ insultaret ppl̄o isti: nisi q̄n recessit a cultu dn̄i dei sui. Quotiens/cūq̄ aūt p̄ter ipsū deū suū alterū coluerunt: dati sūt i predam ⁊ in gladiū ⁊ i opp̄obriū. Quotienscūq̄ autē pœnituerūt se recessisse a cultura dei sui: dedit eis deus celi v̄tutē resi/stendi. Deniq̄ chananeū regem ⁊ iebuseū ⁊ p̄hereçeū ⁊ ethæū ⁊ eueū ⁊ amorrheum. ⁊ oēs potētes i esebon p̄strauerūt. ⁊ ēras eoꝝ ⁊ ci/uitates eoꝝ ipsi possederūt. ⁊ vsq̄ dū nō pec/carēt i cōspectu dei sui: erāt cū illis bona. Deꝰ n. illoꝝ odit iniq̄tatē. Hā ⁊ añ bos annos cū recessissent a via quā dederat illis deꝰ ut am bularēt i ea: exterminati sūt p̄liꝰ a multꝝ natio/nib⁹. ⁊ plurimi eoꝝ captiui adducti sunt in ērā nō suā. Hup aūt reuersi ad dn̄m deū suū et dispsiōe qua dispsi fuerāt: adunati sūt. ⁊ ascēderunt montana hec oia. ⁊ iterū possidēt irl̄m: vbi sūt scā scōꝝ. Hunc g̃ mi dne ꝙquire si ē aliq̄ iniq̄tas eoꝝ i cōspectu dei eoꝝ: ascen/dam⁹ ad illos: q̄n tradēs tradet illos deus eoꝝ tibi. ⁊ subiugati erunt sub iugo potentie tue. Si vo nō est offensio ppli hui⁹ cor̄ deo suo: nō poterimus resistē illis: q̄n deus cor̄ defendet illos. ⁊ erim⁹ in opp̄obriū vniuerse terre. Et factū est cū cessasset loq̄ achior vba hꝫ: irati sūt oēs magnates holofernis. ⁊ cogi/tabāt interficē eū: dicētes ad alterutrū: Quis ē iste q̄ filios isrl̄ posse dicat resistē regi nabu/chodonosor ⁊ exercitib⁹ ei⁹: boies iermes ⁊ sine v̄tute. ⁊ sine peritia artis pugnet? Ut g̃ agnoscat achior q̄n fallit nos: ascēdem⁹ in mōtana. ⁊ cū capti fuerint potentes eoꝝ tūc cū eisdē gladio transuerberabit: ut sciat ois gens q̄n nabuchodonosor deꝰ ter est. ⁊ p̄ter ipsum alius non est.

VI

Factū ē aūt cū cessassent loq̄: indigna/tus holofernes velementer: dixit ad achior: Q̄n, p̄phetasti nobis dicens q̄ gens isrl̄ defēdat a deo suo: ut ostēdā tibi q̄n nō ē deꝰ nisi nabuchodonosor: cū p̄cus/serim⁹ eos oēs sicut boiem vnū: tūc ⁊ ipse cū illis assyrioꝝ gladio interibis. ⁊ ois isrl̄ tecū

p̄ditiōe dispiet. ⁊ p̄babis q̄n nabuchodono/sor dn̄s sit vniuerse terre. Tūcq̄ gladi⁹ mi/litie mee trāsiet p̄ latera tua. ⁊ cōfixus cades inē vulneratos isrl̄. ⁊ nō respirabis vltra do/nec exterminer⁊ cū illis. Porro autē si p̄phetiā tuā verū existimas non cōcidat vult⁹ tu⁹. ⁊ pallor q̄ faciē tuam obtinet abscedat a te: si v̄ba mea hꝫ putas implē nō posse. Et aūt no/ueris q̄a sil cū illis hꝫ expler⁊: ecce ex hac bo/ra illoꝝ p̄pl̄o sociaber⁊ ut dū dignas mei gla/dij pœnas exceperint: ipse simul vltioni subia/ceas. Tūc holofernes p̄cepit suis suis: ut cō/p̄henderēt achior ⁊ ducerēt eū in bethuliā ⁊ traderēt eū i man⁹ filioꝝ isrl̄. Et accipiētes eū sui holofernis: p̄fecti sūt p̄ campestria: ⁊ cū approp̄inq̄ssent ad mōtana: exierūt p̄ eos fūdibularij. Illi aūt diuertētes a latē mont⁊ ligauerūt achior ad arborē manib⁹ ⁊ pedib⁹ ⁊ sic vinctū de restib⁹: dimiserunt eū. ⁊ reuer/si sūt ad dn̄m suū. Porro filij isrl̄ descēdētes de bethulia: venerūt ad eū. Quem soluētes duxerūt ad bethuliā: atq̄ in mediū p̄pli illū statuētes p̄contati sūt: q̄d rerū esset q̄ illum vinctū assyrij reliq̄ssent. In dieb⁹ illis erāt illic p̄ncipes: ocias filius micha de tribu sy/meon. ⁊ charmi qui ⁊ gothoniel. In medio itaq̄ seniorū ⁊ in cōspectu oiuꝝ achior dixit oia q̄ locut⁹ fuerat ab holoferne interrogat⁹: ⁊ q̄liter p̄pl̄us holofernis voluisset p̄cussō verbū interficere eū. ⁊ quēadmodū ipse holofernes irat⁹ insserit eū israhelitis hac de cā tradi: ut dū vincēt filios isrl̄: tūc ⁊ ipsū achior duūsis iubeat interire supplicijs: p̄pter hoc q̄ dixisset: deꝰ celi defensor eoꝝ ē. Cūq̄ achior vniuer/sa hꝫ exposuisset: ois p̄pls cecidit i faciē ado/rātes dn̄m. ⁊ coi lamentatiōe ⁊ fletu vnani/mes p̄ces suas dño effuderūt: dicētes: Dne deꝰ celi ⁊ ēre intuere superbiā eoꝝ. ⁊ respice ad nr̄am humilitatē. ⁊ faciē scōꝝ tuoꝝ attende. ⁊ ostende q̄n nō derelinq̄s p̄sumētes de te. ⁊ p̄/sumētes de se ⁊ de sua v̄tute gl̄iātes būilias. Finito itaq̄ fletu. ⁊ p̄ totā diē oratione p̄pl̄oꝝ cōpleta: solati sūt achior: dicētes: Deꝰ patꝝ nroꝝ cui⁹ tu v̄tutē p̄dicasti: ipse tibi hāc da/bit vicissitudinē: ut eoꝝ magis tu iteritū vi/deas. Cū vo dn̄s deꝰ nr̄ fecerit hāc libtatē suis suis: sit ⁊ tecū deꝰ in medio nr̄i: ut sicut placuerit tibi: ita cū tuis oib⁹ cōuerseris no/biscū. Tūc ocias finito silio suscepit eū i do/mū suā. ⁊ fecit cenā magnā. Et vocat⁊ oib⁹ p̄sbyteris: simul exppleto ieiunio refecerunt.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Postea ꝙo cõuocat⁹ oĩs ꝓplus·ꝑ totã noctẽ intra ecclesiam orauerũt:ꝓtentes auxiliũ a deo isrł.

VII

Holofernes aũtaltera die ꝓcepit exercitib⁹ suis:ut ascenderẽt ꝯ bethuliã. Erãt aũt pedites bellatorũ centũ vigiti milia.ꝛ eqtes vigintiduo milia· ꝓter ꝓparatiões viroꝝ illoꝝ ꝙs occupauerat captiuitas.ꝛ adducti fuerãt de ꝓuincijs ꝛ vrbibus vniuerse iauetuꝫ. Oẽs parauerũt se pit ad pugnã ꝯ filios isrł.ꝛ venerũt ꝑ crepidinẽ montis vsq; ad apicẽ q̃ respicit supꝫ bothaim a loco q̃ dicit belma·vsq; ad chelmõ q̃ ẽ ꝯ esdrelon. Filij aũt isrł ut viderũt multitudinẽ illoꝝ·ꝓstrauerũt se supꝫ terrã mittẽtes cinerẽ supꝫ capita sua·vnanimes orãtes ut deus isrł miam suã oñderet supꝫ ꝓplm suũ. Et assumẽtes arma sua bellica·sederũt ꝑ loca q̃ ãgusti itineris tramitẽ dirigũt inł mõtuosa.ꝛ erãt custodiẽtes ea tota die ꝛ nocte Porro holofernes dũ circuit ꝑ gyꝫ·repperit qꝫ fons q̃ influebat aq̃ductũ illoꝝ a pte australi·eꝫ ciuitatẽ dirigẽt.ꝛ incidi ꝑcepit aq̃ductũ illoꝝ. Erant tñ nõ lõge a murꝭ fontes ex q̃b⁹ furti videbãt baurire aquã:ad refocillãdũ poti⁹ qꝫ ad potãdũ. Sed filij ãmon ꝛ moab accesserũt ad holofernẽ·dicẽtes:Filij isrł nõ i lãcea·nec i sagitta ꝓfidũt:ꝟ montes defendũt illos.ꝛ muniũt illos colles in ꝑcipitio ꝓstituti. Et ḡ sine ꝯgressiõe pugne possis superare eos·pone custodes fontiũ ut nõ bauriãt ex eis.ꝛ sine gladio interficies eos uel certe fatigati· tradẽt ciuitatẽ suã quam putãt in montib⁹ positã supari non posse. Et placuerunt ꝛba ꝟ corã holoferne.ꝛ corã satellitib⁹ ei⁹.ꝛ cõstituit ꝑ gyrũ cẽtenarios per singulos fontes. Cũq; ista custodia per dies viginti fuisset expleta· defecerunt cisterne ꝛ collectiões aq̃rũ oĩb⁹ ibabitãtib⁹ bethuliã: ita ut nõ eẽt itra ciuitatẽ vnde satiarẽt·uel vna die:qm̃ ad mẽsurã dabat ꝓplis aq̃ q̃tidie. Tũc ad oçiã ꝯgregati ões viri femineq; iuuenes ꝛ puuli·ões sił vna voce dixerũt: Judicet de⁹ inł nos ꝛ te: qm̃ feciſti i nos mala nolẽs loq̃ pacifice cũ assyrijs.ꝛ ꝓpẽ ꝟ vẽdidit nos de⁹ i manib⁹ eoꝝ. Et iõ nõ ẽ q̃ adiuuet:cũ ꝓsternamur añ oculos eoꝝ i sitiꝛ in ꝓditiõe magna. Et nũc ꝯgregate vniuersos qui i ciuitate sũt:ut sponte tradam⁹ nos ões ꝓplo holofernis. Melio⁹ ẽ.n.ut captiui bñdicamus dñm viuẽtes:qꝫ moriamur ꝛ simus oppꝛobriũ oi carni:cũ videam⁹ vꝛores nostras ꝛ ifantes nr̃os mori añ oculos nr̃os. Cõtestamur hodie celũ ꝛ trã ꝛ deũ patꝫ nostroꝝ q̃ vlciscił nos ꝟm pctã nr̃a·ut iam tradatꝫ ciuitatẽ i manũ militie holofernis ut sit finis nr̃ breuis i ore gladij: q̃ longior efficił i aridꝛitate sitꝫ. Et cũ ꝟ dixissent:fact⁹ ẽ fletus ꝛ vlulat⁹ magn⁹ i ecclia oĩb⁹.ꝛ ꝑ multas horas vna voce clamauerũt ad deum·dicẽtes: Peccauim⁹ cũ pr̃ib⁹ nr̃is : iuste egim⁹ : iniq̃tatẽ fecim⁹. Tu q̃ pius es miserere nr̃i.ꝛ in tuo flagello vindica iniq̃tates nr̃as.ꝛ noli tradẽ ꝓfitẽtes te·ꝓplo q̃ iḡrat te: ut nõ dicãt inł gentes·vbi ẽ de⁹ eoꝝ. Et cũ fatigati bis clamoꝛib⁹ ꝛ bis fletib⁹ lassati siluissent : exurgẽs oçias ifusus lachrymis·dixit: Equo aio estote frẽs.ꝛ hos q̃nq; dies expectem⁹ a dño miam. Forsitan.n.indignationẽ suã abscidet.ꝛ dabit gloriã noi suo. Si aũt trãsactꝫ q̃nq; dieb⁹ non venerit adiutoriũ: faciemus ꝟ verba que locuti estis.

VIII

Et factũ ẽ cũ audisset·ꝟ ꝛba iudith vidua·q̃ erat filia merari· filij idoꝝ filij ioseph·filij oçie·filij elai·filij iamnoꝛ·filij gedeon·filij raphoim·filij achitob·filij melchie·filij enam· filij nathanie· filij salathiel·filij symeon·filij ruben.ꝛ vir eius fuit manasses·q̃ mortu⁹ ẽ in dieb⁹ messis ordeacee:instabat.n.supꝫ alligãtes manipulos in campo.ꝛ venit est⁹ supꝫ caput eius.ꝛ mortuus est in bethulia ciuitate sua.ꝛ sepult⁹ est illic cũ patrib⁹ suis. Erat aũt iudith relicta ei⁹ vidua iã annis trib⁹ ꝛ mẽsib⁹ sex. Et i superioꝛib⁹ dom⁹ sue fecit sibi secretũ cubiculũ i q̃ cum puellis suis clausa morabat.ꝛ hñs supꝫ lũbos suos cilitiũ· ieiunabat oĩb⁹ dieb⁹ vite sue : ꝓter sabbata ꝛ neomenias.ꝛ festa dom⁹ isrł. Erat autẽ elegãti aspectu nimis: cui vir su⁹ reliq̃rat diuitias multas ꝛ familiã copiosam:ac possessiões armentis bou ꝛ gregib⁹ ouiũ plenas. Et erat ꝟ i oĩb⁹ famosissima·qm̃ timebat dñm valde:nec erat q̃ loq̃reł de illa ꝛbũ malũ. Hec itaq; cũ audisset qm̃ ocias ꝓmisisset qꝫ trãsacto q̃nto die traderet ciuitatẽ : misit ad ꝑbyteros chabri ꝛ charmi. Et venerũt ad illã.ꝛ dixit illis. Ad ẽ ꝟ ꝛbũ i q̃ ꝯsensit ocias·ut tradat ciuitatẽ assyrijs·si itra q̃nq; dies nõ venerit vob adiutoriũ? Et q̃ estis vos q̃ tẽptatꝫ dñm ? Nõ ẽ iste ꝟmo q̃ miam ꝓuocet : ꝟ poti⁹ q̃ irã excitet.ꝛ furorẽ accẽdat. Posuistis vos tempus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

miseratiõis dñi. ⁊ in arbitriũ vr̃m die cõstituistis ei. Sz ꝙa patiẽs dñs ẽ. i ꝺ ipso ꝓniteam⁹. ⁊ indulgentiã ei⁹ fusis lachrymis postulem⁹. Nõ. n. ꝗsi bõ ꝛe⁹ sic cõminabit. neqꝫ sic̃ fili⁹ hois ad iracũdiã inflãmabit. Et ideo hũiliem⁹ illi aias nr̃as. ⁊ i spũ cõtrito ⁊ humiliato. seruiẽtes illi. dicam⁹ flentes dño. ut ꝑm voluntatẽ suã sic faciat nobiscũ cito mĩaz suã: ut sicut conturbatũ ẽ cor nr̃m i supbia eoꝝ. ita etiã ꝛe nr̃a hũilitate gloziemur: qm̃ nõ sum⁹ secuti pctã patrũ nr̃oꝝ ꝙ ꝛereliq̃rũt ꝛeũ suũ: ⁊ adorauerũt ꝛeos alienos: ꝑ ꝙ scelere dati sũt i gladiũ ⁊ i rapinã ⁊ i ꝓfusionẽ iimicꝫ suis. Nos aũt alterꝫ ꝛeũ nescim⁹ p̃ter ipsũ. Expectem⁹ hũiles ꝓsolationẽ ei⁹. ⁊ exq̃ret sanguinẽ nr̃m ꝛe afflictionib⁹ iimicorũ nr̃oꝝ. ⁊ hũiliabit ꝛes gẽtes q̃cũq; insurgunt ꝟ nos. ⁊ faciet illas sine honore dñs ꝛe⁹ nr̃. Et nũc frẽs q̃m vos ꝙ estis p̃sbyteri in ꝓplo ꝛei. ⁊ ex vob̃ pendet aia illoꝝ. ad eloquiũ vr̃m corda eoꝝ erigite: ut memores sint ꝙa temptati sũt pr̃es nr̃i. ut ꝓbarent si ꝛere colerent ꝛeũ suũ. Memores cẽ ꝛebẽt quõ pr̃ nr̃ abrabam tẽptat⁹ ẽ. ⁊ p multas tribulationes ꝓbat⁹. ꝛei amic⁹ effect⁹ ẽ. Sic ysaac. sic iacob. sic moyses. ⁊ oẽs ꝙ placuerũt ꝛeo. p multas tribulatiões trãsierũt fideles. Illi aũt ꝙ temptatiões nõ susceperũt cũ timore dñi. ⁊ impatiẽtiã suã ⁊ improperiũ murmurationis sue ꝟ dñm ꝓtulerũt. exterminati sũt ab exterminatore. ⁊ a serpentib⁹ ꝑierũt. Et nos g̃ nõ vlciscamur nos ꝓ his que patimur: ꝫ reputãtes pctis nr̃is h̃ ipsa supplicia miora ee: flagella dñi q̃si ꝺui ꝙ corripimur ad emendationẽ ⁊ nõ ad pditionẽ nr̃am. euenisse credam⁹. Et dixerunt illi ocias ⁊ p̃sbri. Oia q̃ locuta es ꝛera sũt. ⁊ nõ ẽ i sermonib⁹ tuis vlla repr̃hẽsio. Nũc g̃ ora ꝓ nobis: qm̃ mulier scã es. ⁊ timens ꝛeũ. Et dixit illis iudith. Sic̃ qꝺ potui loq̃ ꝛei ee cog̃scitis: ita qꝺ facẽ disposui ꝓbate si ex ꝛeo ẽ. ⁊ orate ut firmũ faciat ꝛe⁹ cõsiliũ meũ. Stabit; vos ad portã nocte ista ⁊ ego exeam cũ abra mea. ⁊ orate ut sicut dixistis i diebus ꝯnq; respiciat dñs ꝓplm suũ israẽl. Vos aũt nolo ut scrutemini actũ meũ. ⁊ vsq; dũ renũciẽ vob̃ nihil aliud fiat nisi oro ꝓ me ad dñm ꝛeũ nr̃m. Et dixit ad eã ocias ꝓnceps iude. Vade i pace. ⁊ dñs sit tecũ i vltionẽ iimicorũ nr̃oꝝ. Et reuertẽtes abierũt.

Quibus abscedentib⁹. iudith IX ingressa ẽ oratoriũ suũ. ⁊ induens se cilitio posuit cinerẽ sup caput suũ. ⁊ prosternens se dño clamabat ad dñm. dicens: Dñe ꝛe⁹ pr̃is mei symeon. ꝙ ꝛedisti illi gladiũ in ꝛefensionẽ alienigenarũ ꝙ violatores extiterũt i coinquinatiõe sua. ⁊ ꝛenudauerũt femur ṽginis i ꝓfusionẽ. ⁊ ꝛedisti mulieres illorũ i ꝑdam. ⁊ filias illoꝝ in captiuitatẽ. ⁊ oẽm p̃dã in diuisionẽ ꝟuis tuis ꝙ ꝛelauerũt ꝛelũ tuũ: subueni q̃so te dñe ꝛeus me⁹ mihi vidue. Tu. n. fecisti priora. ⁊ illa p⁹ illa cogitasti. ⁊ ꝺ factũ ẽ. quod ipse voluisti. Oẽs. n. vie tue parate sunt. ⁊ tua iudicia in tua puiꝛentia posuisti. Respice castra assyrioꝝ nũc sic̃ tunc castra egyptioꝝ vidẽ dignatus es: qñ p⁹ ꝟuos tuos armati currebãt. ꝓfidẽtes i q̃drigis ⁊ i eq̃tatu suo ⁊ i multitudine bellatoꝝ. Sz aspexisti sup castra eoꝝ. ⁊ tenebre fatigauerũt eos. Tenuit pr̃des eoꝝ abyssus ⁊ aq̃ operuerũt eos. Sic fiãt ⁊ isti dñe. ꝙ cõfidũt i multitudiue sua. ⁊ i currib⁹ suis ⁊ in conꝯ ⁊ i sagittꝯ suis ⁊ i lanceis gloriãt. ⁊ nescirũt ꝙa tu ipse es ꝛe⁹ nr̃ ꝙ ꝓterꝯ bella ab initio. ⁊ dñs nomen est tibi. Erige brachiũ tuũ sicut ab initio. ⁊ allide ṽtutẽ eoꝝ i ṽtute tua. Cadat virt⁹ eoꝝ in iracũdia tua: ꝙ ꝓmittũt se violare scã tua. ⁊ polluẽ tabnaculũ nois tui. ⁊ ꝛeiscẽ gladio suo cornu altarꝯ tui. Fac dñe ut gladio ꝓpo ei⁹ supbia amputet. Capiat laq̃o oculoꝝ suoꝝ i me. ⁊ pcuties eũ ex labiꝯs caritatꝯ mee. Da mihi i aio ꝯstãtiã ut contemnã illũ. ⁊ ṽtutẽ. ut euertã illum. Erit n. ꝺ memoriale nois tui: cũ manus femine ꝛeiecerit eũ. Nõ. n. i multitudine est virt⁹ tua dñe. neqꝫ i eq̃rũ virib⁹ voluntas tua. Nec superbi ab initio placuerũt tibi: ꝫ hũiliũ ⁊ mansuetoꝝ sp tibi placuit ꝛepcatio. Deus celoꝝ creator aq̃rũ. ⁊ dñs toti⁹ creatẽ. exaudi me miserã ꝛepcãtẽ. ⁊ ꝛe tua mĩa ꝓsumẽtẽ. Memẽto dñe testamẽti tui. ⁊ da ṽbũ in ore meo ⁊ i corde meo ꝓsiliũ corrobora ut nom⁹ tua i scificatiõe pmaneat. ⁊ oẽs gẽtes agnoscant ꝙa tu es ꝛe⁹. ⁊ nõ ẽ ali⁹ p̃ter te. X

Factũ est aũt cũ cessasset clamare ad dñm: surrexit ꝛe loco in ꝙ iacuerat ꝓstrata ad dñm. Vocauitqꝫ abram suã. ⁊ ꝛescẽdens i domũ suã abstulit a se cilitiũ. ⁊ exuit se ꝛestimẽtis viduitatꝯ sue. Et lauit corpus suũ. ⁊ vnxit se myrrho optimo. ⁊ discriminauit crinẽ capitis sui. ⁊ ipposuit mitram sup caput suũ. ⁊ induit se ꝛestimentis iocũditatꝯ sue. Induitqꝫ sandalia ꝛedib⁹ suis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

assũpsitq; vextraniola ⁊ lilia ⁊ inaures ⁊ annulos. ⁊ oib⁹ ornamẽtis suis ornauit se. Cui etiã dñs ꝓtulit splẽdorẽ: qm̃ ois ista cõpositio nõ ex libidine ⁊ ex ꝑtute pẽdebat. Et iõ dñs banc in illã pulchritudinẽ ãpliauit: ut incõpabili vecore oiuz oculis apperet. Imposuit itaq; abre sue ascopã vini. ⁊ vas olei ⁊ polentã ⁊ lapates ⁊ panes ⁊ caseũ. ⁊ ꝓfecta ẽ. Cũq; venissent ad portas ciuitat̃: inuenerũt expectantẽ ociã. ⁊ ꝑsbyteros ciuitat̃. Qui cũ vidissent eã: stupẽtes mirati sũt nimis pulchritudinẽ ei⁹. Nihil tm̃ interrogantes eã: dimiserũt trãsire ⁊ dicẽtes: De⁹ patrũ nr̃oz vet tibi gr̃am. ⁊ oẽ consiliũ tui cordis sua ꝑtute corroboret. ⁊ glorier̃ sup te irl'm: ⁊ sit nomẽ tuũ i nũero scõz ⁊ iustoz. Et dixerunt bi q̃ illic erãt oẽs vna voce ⁊ fiat fiat. Judith ꝙo orãs dñm: trãsiuit p portas ⁊ ipsa ⁊ abra ei⁹. Factũ ẽ aũt cũ vescẽderet montẽ circa ortũ diei: occurrerunt ei exploratores assyrioz. ⁊ tenuerũt eã ⁊ dicẽtes: Unde venis aut q̃ vadis? Que rñdit. Filia sũ hebreorũ Jõ ego fugi a facie eorũ: qm̃ futurũ agnoui q vent̃ wb in vep̃dationẽ ⁊ peo q ꝓtẽnẽtes vos noluerũt tradẽ seipsos: ut iuenirẽt misericordiã i cõspectu vr̃o. Hac ve cã cogitaui mecũ ⁊ dicẽs: Uadã ad faciẽ ꝓncipis holofernis ut indicẽ illi secreta illorũ. ⁊ oñdã illi q̃ aditu possit obtinẽ eos ⁊ ita ut nõ cadat vir vn⁹ ve exercitu ei⁹. Et cum audissent viri illi ꝙba ei⁹ ⁊ ꝑsiderabãt faciẽ ei⁹. ⁊ erat in oculis eoz stupor ⁊ qm̃ pulchritudinẽ ei⁹ mirabant nimis. Et dixerũt ad eã. Cõfuasti aiam tuã eo q tale repperisti cõsiliũ ut vescẽderes ad dñm nr̃m. Hoc aũt scias: qm̃ cũ steteri i cõspectu ei⁹ bñ tibi faciet. ⁊ eris gtissima i corde ei⁹. Duxerũtq; illã ad tabnaculũ holofernis nũciãtes eã. Cũq; intrasset añ faciẽ ei⁹: statim capt⁹ ẽ i suis oculis holofernes. Dixerũtq; ad eũ satellites ei⁹. Quis ꝓtẽnat ppl'm hebreoz q̃ tã vecoras mulieres bñt ut nõ ꝑ bis merito pugnare ꝙ eos vebeam⁹? Uidẽs itaq; iudith holofernẽ sedentẽ i conopeo qđ erat ex purpura ⁊ auro ⁊ smaragdo ⁊ lapidib⁹ ꝑciosis itextũ. ⁊ cũ i faciẽ ei⁹ intẽdisset adorauit eũ ꝓsternẽs se sup tr̃ã. ⁊ eleuauerũt eã ꝙi holofernis iubente dño suo. XI

Dixit ei holofernes. Equo ani esto ⁊ noli pauere in corde tuo: qm̃ ego nũq̃ nocui vix q̃ voluit ꝙire nabuchodonosor regi. Popul⁹ aũt tu⁹ si nõ ꝓtẽpsisset me: nõ alleuassem lãceã meã sup eũ. Nũc ãt dic mihi q̃ ex cã recessisti ab illis ⁊ placuit tibi ut venires ad nos? Et dixit illi iudith. Sume ꝙba ancille tue: qm̃ si secut⁹ fueris ꝙba ãcille tue: pfectã rem faciet dñs tecũ. Uiuit. n. nabuchodonosor rex terre. ⁊ viuit virt⁹ ei⁹ q̃ ẽ in te ad correptionẽ oiuz aiaꝝ errantiũ: qm̃ nõ solũ bries seruiẽt illi p te: ⁊ vestie agri obtẽperant illi. Nũciat̃ n. ai tui industria vniũsis gẽtib⁹. ⁊ indicatũ est oi seculo qm̃ tu solus bon⁹ ⁊ potens es i oi regno ei⁹. ⁊ disciplina tua oib⁹ ꝓuinciis ꝑdicat̃. Nec ꝫ latet qđ locut⁹ ẽ acbioz: nec illud iḡrat̃ qđ ei iusseris euenire. Cõstat. n vum nr̃m sic pctis offensũ: ut mãdauerit p ꝓphas suos ad ppl'm. q tradat eum ꝑ pctis suis. Et qm̃ sciũt se offendisse vum suũ filii isrl' tremor tu⁹ sup ipsos est. Insuper etiã fames iuasit eos. ⁊ ab ariditate aq̃ iã int̃ moz tuos cõputãt̃. Deniq; ꝫ ordinãt. ut interficiãt pecora sua ⁊ bibãt sanguinem eoz. ⁊ sca dñi sui q̃ ꝑcepit ve⁹ nõ ꝓtingi i frumẽto vino ⁊ oleo ꝫ cogitauerũt ipendẽ. ⁊ volũt cõsumẽ q̃ nec manib⁹ vebẽret ꝓtingẽ. Ergo q̃m ꝫ faciũt: certũ ẽ q i ꝑditionẽ dabũt̃. Qđ ego ancilla tua cognoscẽs fugi ab illis. ⁊ misit me dñs ꝫ ipsa nũciare tibi. Ego. n. ancilla tua vcũ colo etiã nũc apud te. ⁊ exiet ancilla tua ⁊ orabo vum. ⁊ dicet mihi. q̃n eis reddat pctm̃ suum. ⁊ venies nũciabo tibi: ita ut ego adducã te ꝑ mediã irl'm. Et batebis omnẽ ppl'm isrl' sicut oues q̃b⁹ nõ ẽ pastor. ⁊ nõ latrabit vel vn⁹ canis ꝙ te: qm̃ hec mihi dicta sũt ꝑ ꝓuidẽtiã vei. Et qm̃ irat⁹ ẽ illis vus: ꝫ ipsa missa sũ nũciare tibi. Placuerũt aũt oia ꝙba ꝫ corã holoferne ⁊ corã pueri ei⁹. ⁊ mirabãt ad sapientiã ei⁹. ⁊ dicebãt alter ad alter̃. Nõ ẽ talis mulier sup tr̃ã i aspectu. in pulchritudine ⁊ in sensu verboꝝ. Et dixit ad illã holofernes. Bñ fecit ve⁹ q̃ misit te añ populũ: ut ves illũ tu i manib⁹ nr̃is. Et q̃m bona ẽ ꝑmissio tua: si fecerit mihi ꝫ vus tu⁹: erit ⁊ ve⁹ me⁹. ⁊ tu i domo nabuchodonosor magna eris. ⁊ nomen tuũ nominabitur in vniuersa terra. XII

Tunc iussit eam introire vbi repositi erant thesauri ei⁹. ⁊ iussit illic manẽ eã. ⁊ ꝓstituit q̃d daret̃ illi de ꝙuuio suo. Cui rñdit iudith. ⁊ dixit: Nũc nõ potero mãducare ex bis q̃ mihi precipis tribui ne veniat sup me offensio. Ex bis aũt q̃ mihi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

retuli mandducabo. Cui holofernes ait: Si
refecerint tibi ista q̄ tecū retulisti: q̄d facie-
mus tibi? Et dixit iudith. Viuit aia tua dñe
me⁹: qm̄ nō expendet oia h̄ ācilla tua donec
faciat re⁹ i manu mea h̄ q̄ cogitaui. Et idu-
xerūt illā hui ei⁹ i tabernaculū q̄ hparat. et re-
tiit dum introiret ut daret ei copia nocte. et
añ lucē egrediēdi foras ad orōnē. et repcādi
dñm. Et hcepit cubicularijs suis ut sic pla-
ceret illi exiret et introiret ad adorandū reū
suū p triduū. Et exibat noctibus i vallē be-
thulie. et baptizabat se in fonte aque. Et ut
ascēdebat orabat dñm reū isrl ut dirigeret
viā ei⁹ ad liberationem ppli sui. Et introiēs
mūda manebat i tabernaculo vsq; dū accipet
escā suam i vespere. Et factū ē die q̄rto die holo-
fernes fecit cenā huis suis. et dixit ad vagao
eunucbū. Vade et suade hebreā illā ut spō-
te psentiat hbitare mecū. Fedū ē. n. apud assy
rios si femina irrideat vir agēdo: ut imunis
ab eo trāseat. Tūc introiuit vagao ad iudith
et dixit. Nō reat bona puella introire ad dñm
meū. ut honorificet añ faciē ei⁹. et manducet
cū eo et bibat vinū i iocūditate. Cui iudith
rndit. Que ego sum ut hdicā dño meo? Oē
q̄ erit añ oculos ei⁹ bonū et optimū faciā
Quicq̄d aūt illi placuerit: h̄ mihi erit opti-
mū oib⁹ dieb⁹ vite mee. Et surrexit et orna-
uit se vestimento suo. et ingressa stetit añ faciē
ei⁹. Cor aūt holofernis cōcussū ē: erat. n. ar-
dens i cupia ei⁹. Et dixit ad eā holofernes:
Bibe nūc et accūbe i iocūditate: qm̄ inveni-
sti gratiā coram me. Et dixit iudith. Bibā do-
mine: qm̄ magnificata ē aia mea hodie pre
oib⁹ dieb⁹ meis. Et accepit et manducauit et
bibit coram ipso ea q̄ pauerat illi ācilla eius.
Et iocūdus fact⁹ ē holofernes ad eā: bibitq;
vinū multū nimis quantū nunq̄ biberat in
vita sua.

XIII

Et aūt sero factū ē festinanerūt hui
illi⁹ ad hospitia sua. et hclusit vagao
ostia cubiculi. et abijt. Erāt aūt oēs
fatigati a vino. Erat q; iudith sola i cubicu-
lo. Porro holofernes iacebat in lecto nimia
ebrietate sopitus. Dixitq; iudith puelle sue
ut staret foris añ cubiculū et obhuaret. Sta-
titq; iudith añ lectū orās cū lacbrymis et la
bioꝝ motu i silētio dicēs: Cōfirma me dñe
deus isrl. et respice i bac bora ad opa manuū
meaꝝ. ut sicut pmisisti irlm ciuitatē tuā eri-
gas. et h̄ q̄ credens p te posse fieri cogitaui.
hficiā. Et cū h̄ dixisset: accessit ad colūnā q̄
erat ad caput lectuli ei⁹. et pugionē ei⁹ q̄ in
ea ligat⁹ pēdebat exsoluit. Cūq; euaginasset
illū: apphēdit comā capitis eius. et ait: Cōfir-
ma me dñe deus i hac hora. Et percussit bis i cer
vicē ei⁹. et abscidit caput ei⁹. et abstulit cono-
pēū ei⁹ a colūnis. et euoluit corp⁹ ei⁹ trūcū.
Et p⁹ pusillū exiuit: et tradidit caput holo-
fernis ācille sue. et iussit ut mittēt illud i pe-
ram suā. Et exierūt due hm psuetudinē suā
q̄si ad orōnē. et trāsierūt castra. et gyrantes
vallē venerūt ad portā ciuitatis. Et dixit iu-
dith a lōge custodib⁹ muroꝝ. Aprite portas
qm̄ nobiscū ē deus: q̄ fecit hvtutē i isrl. Et factū
ē cū audissent viri vocē ei⁹ vocauerūt plbyte-
ros ciuitatis. Et occurrerunt ad eū oēs a
mimo vsq; ad maximū: qm̄ spauerunt eā iā
nō eē venturā. Et accēdentes luiaria cōgy-
rauerūt circa eā vniversi. Illa aūt ascēdēs i
eminētiorē locum: iussit fieri silentiū. Cūq;
oēs tacuissent orixit iudith: Laudate dñm
deum nr̄m q̄ nō reseruit sperātes i se. et i me an-
cillā suā adipleuit mīam suā quā pmisit do-
mui isrl. et interfecit i manu mea hostē ppli sui i
bac nocte. Et pferēs de pera caput holofer-
nis ondit illis dicens: Ecce caput holofer-
nis principis militie assyrioꝝ. Et ecce cono-
pēū illi⁹ in q̄ recūbebat i ebrietate sua vbi et
p manū femine percussit illū dñs deus nr̄. Vi-
uit aūt ipse dñs: qm̄ custodiuit me angelus
ei⁹. et binc euntē et ibi cōmorantē et inde huc
reuertētē. et nō permisit me dñs ācillā suā co
inq̄nari: h̄ sine pollutiōe pcti reuocauit me
hoc gaudētē i victoria sua: in euasiōe mea
in liberatiōe vra. Cōfitemini illi oēs qm̄ bo-
nus: qm̄ i seculū mīa ei⁹. Vniversi aūt ado-
rātes dñm dixerūt ad eā: Bñdixit te dñs i
htute sua: q̄a p te ad nihilū redegit īmicos
nr̄os. Porro ocias hnceps ppli isrl dixit ad
eā: Bñdicta es tu filia a dño deo excelso hp
oib⁹ mulierib⁹ sup terrā. Bñdict⁹ dñs q̄ crea-
uit celū et terrā: q̄ te direxit in vulnera capitis
hncipis īmicoꝝ nr̄oꝝ: q̄a hodie nomen tuū
ita magnificauit ut nō recedat laus tua de
ore hoiuꝝ q̄ memores fuerint hvtutis dñi i eter-
nū: p q̄b⁹ nō pepcisti aie tue ppter angustias
et tribulationē gnis tui: h̄ subueniisti ruine
añ cspectū dei nr̄i. Et dixit oīs ppls fiat fiat
Porro achior vocat⁹ venit. Et dixit ei iudith
Deus isrl cui tu testimoniū dediisti q̄ vlciscat
se de īmicis suis: ipse caput oiuꝝ incredulorꝝ
icidit i bac nocte i mānu mea. Et ut pres q̄a
ita ē: ecce caput holofernis q̄ in contempt⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſupbie ſue ꝛeũ iſrł ꝓtẽpſit. ⁊ tibi interitũ mi-
nabaꝫ dicẽs: cũ captꝰ fuerit ꝑpłs iſrł gladio
pforari ꝓcipiã latera tua. Videſ ãt acbioꝛ
caput bolofernis ãguſtiatꝰ ꝑ pauoꝛe cecidit
i faciẽ ſuã ſup ꝛrã. ⁊ eſtuauit aia eiꝰ. Poſtea
ꝛo ꝙ reſũpto ſpũ recreatꝰ ẽ. ꝓcidit ad ꝓdes
eiꝰ. ⁊ adoꝛauit eã. ⁊ dixit: Bñdicta tu a ꝛeo
tuo i oi tabꝫnaculo iacob: qm̃ i oi gẽte q̃ au-
dierit nomẽ tuũ magnificabiꝫ ſup te ꝛeꝰ iſrł.

Dixit aũt iudith ad ẽm po- XIIII
pulum. Audite me frẽs. Suſpẽdite
caput b ſup muros nr̃os. ⁊ erit cum
exierit ſol accipiat vnuſq̃ſq; arma ſua. ⁊ exi-
te cũ ipetu: nõ ut deſcẽdaꝫ deoꝛſũ ß q̃ſi ipetũ
faciẽtes. Tũc exploꝛatoꝛes nccẽ erit ut fu-
giãt ad ꝓncipẽ ſuũ ercitãdũ ad pugnã. Cũq;
duces eoꝝ ꝓcurrerit ad tabꝫnaculũ bolofer-
nis. ⁊ iuencrit eũ trũcũ i ſuo ſanguine wlu-
tatũ: deſidet ſup eos timoꝛ. Cũq; cognoue-
riꝫ fugẽ eos ite pꝰ illos ſecuri: qm̃ dñs ꝓte-
ret eos ſub ꝛe dibꝰ vñs. Tũc acbioꝛ videns
ꝙtutẽ quã fecit deꝰ iſrł relicto gẽtilitatis ri-
tu credidit deo. ⁊ circũcidit carnẽ ꝓputij ſui
⁊ appoſitꝰ ẽ ad ꝑplm iſrł. ⁊ oĩs ſucceſſio gnis
eiꝰ vſq; i bodiernũ diẽ. Mox aũt ut oꝛtus ẽ
dies ſuſpenderũt ſup muros caput bolofer-
nis: accepitq; vnꝰ q̃ſq; vir arma ſua. ⁊ egreſ-
ſi ſũt cũ grãdi ſtrepitu ⁊ vlulatu. Qđ vidẽ-
tes exploꝛatoꝛes: ad tabernaculũ bolofernis
cucurrerũt. Poꝛro bi q̃ i tabꝫnaculo erãt. ue-
niẽtes ⁊ añ igreſſũ cubiculi ꝑſtrepntes erci-
tãdi gr̃a inq̃etudinẽ arte moliebãt. ut non
ab ercitãtibꝰ: ß a ſonãtibꝰ bolofernes euigi-
laret. Nullꝰ. n. audebat cubiculũ ꝙtuꝫ aſſy-
rioꝛũ pulſando aut intrãdo apire. Sꝫ cũ ue-
niſſent eiꝰ duces ac tribuni ⁊ vniũſi maio-
res ercitꝰ aſſyrioꝝ. dixerunt cubicularijs:
Intrate ⁊ excitate illũ: qm̃ egreſſi mures de
cauernis ſuis auſi ſũt ꝓuocare nos ad ꝑliũ
Tũc igreſſus vagao cubiculũ eiꝰ ſtetit ante
coꝛtinã. ⁊ plauſũ fecit manibꝰ ſuis: ſuſpica-
baꝫ. n. illũ cũ iudith wꝛmire. Sꝫ cum nullũ
motũ iacentꝫ ſenſu auriũ capet. acceſſit ꝓxi-
mãs ad coꝛtinã. ⁊ eleuãs eã. videnſq; cada-
uer abſq; capite bolofernis i ſuo ſanguie ta-
bꝛefactũ iacere ſup ꝛrã: exclamauit voce magꝝ
cũ fletu. ⁊ ſcidit veſtimẽta ſua. Et ingreſſus
tabernaculũ iudith nõ iuenit eã. Et exiliuit
foꝛas ad ꝑplm. ⁊ dixit: Una mulier hebꝛea
fecit ꝓfuſionẽ i domo regĩ nabuchodonoſoꝛ
Ecce. n. bolofernes iacet i ꝛra ⁊ caput eiꝰ nõ
ẽ i illo. Qđ dũ audiſſent ꝓncipes ꝙtuꝫ aſſy-
rioꝛũ ſciderũt cẽs veſtimẽta ſua. ⁊ itolerabi-
lis timoꝛ ⁊ tremoꝛ cecidit ſup eos. ⁊ turbati
ſũt animi eoꝝ valde. Et factus ẽ clamoꝛ in-
cõparabilis in medio caſtroꝝ eoꝛũ. XV

Quamq; ois ercitꝰ vecollatũ bolo-
fernẽ audiſſet. fugit mens ⁊ cõſiliũ
ab eis. ⁊ ſolo tremoꝛe ⁊ metu agita-
ti fuge ꝑſidiũ ſumũt: ita ut nullus loqueꝛet
cũ ꝓximo ſuo. ß iclinato capite relictꝫ oĩbus
euadẽ feſtinabãt hebꝛeos. q̃s armatos ſup
ſe venire audierãt. fugiẽtes ꝑ vias cãpoꝝ ⁊
ſemitas colliũ. Videtes itaq; filij iſrł fugiẽ-
tes. ſecuri ſũt illos: deſcẽderũtq; clangentes
tubis. ⁊ vlulãtes pꝰ ipſos. Et qm̃ aſſyrij nõ
adunati. i fugam ibãt ꝓcipites: filij aũt iſrł
vno agmine ꝑſequentes: debilitabãt cẽs q̃s
iuenire potuiſſent. Miſitq; ocias nũcios ꝑ
cẽs ciuitates ⁊ regiẽs iſrł. Qui ſis itaq; regio
oiſq; vrbs electã iuuentutẽ armatã miſit pꝰ
eos. ⁊ ꝑſecuti ſũt eos i oꝛe gladij q̃uſq; pue-
nirẽt ad extremitatẽ finiũ ſuoꝝ. Reliq; aũt q̃
erãt i bethulia. igreſſi ſũt caſtra aſſyrioꝛũ. ⁊
ꝓdã quã fugiẽtes aſſyrij reliq̃rant. abſtule-
rũt ⁊ onuſtati ſũt valde. Hi ꝙo qui victoꝛes
reuerſi ſũt ad bethuliã. oĩa q̃ erant illoꝝ ab-
ſtulerũt ſecũ: ita ut nõ eſſet numerꝰ i ꝛeoꝛi-
bus i iumẽtꝫ ⁊ vniuerſis mobilibꝰ eoꝝ: ut a
mimo vſq; ad magnũ cẽs diuites fierent de
ꝓdatiõibus eoꝝ. Joachim aũt ſũmꝰ põtifex
de irłm venit i bethuliã cũ vniuerſis ꝑbyteꝛ
ſuis ut videt iudith. Que cũ exiſſet ad illũ:
bñdixerũt illam cẽs vna voce. dicẽtes: Tu
glia irłm. tu letitia iſrł. tu bonorificẽtia ꝑpłi
nr̃i q̃a feciſti viriliꝫ. ⁊ cõfoꝛtatũ ẽ coꝛ tuũ eo
ꝙ caſtitatẽ amauerꝫ. ⁊ pꝰ viꝝ tuũ altoꝝ neſci-
eris. iõ ⁊ manꝰ dñi ꝓfoꝛtauit te. ⁊ iõ eris bñ-
dicta in eꝛnũ. Et dixit oĩs ꝑpłs. fiat fiat. Per
dies aũt triginta vix collecta ſũt ſpolia aſſy-
rioꝝ a ꝑplo iſrł. Poꝛro aũt vniuerſa q̃ bolo-
fernis ꝓculiaria fuiſſe ꝓbata ſũt: dederunt
iudith i auro ⁊ argẽto ⁊ veſtibꝰ ⁊ gẽmis ⁊
oĩ ſupellectili. ⁊ tradita ſũt oĩa illi a ꝑplo. Et
cẽs ꝑpli gaudebãt cũ mulieribꝰ ⁊ ꝙginibus
⁊ iuuenibꝰ. in organis ⁊ citbaris. XVI

Canc cãtauit canticũ b dño iudith.
dicens: Incipite dño in tympanis:
cãtate dño i cymbalis: modulami
illi pſalmũ nouũ: exultate ⁊ iuocate nomen
eiꝰ. Dñs ꝓterẽs bella. dñs nomẽ ẽ illi. Qui
poſuit caſtra ſua i medio ꝑpli ſui. ut eriꝛet
nos de mãu oiuꝫ inimicoꝝ noſtroꝝ. Venit
aſſur ex montibꝰ ab aquilone i multitudine

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fortitudinis sue: cuius multitudo obturauit torrentes. & eq̃ eor cooperuerũt valles. Dixit se incensurũ fines meos. & iuuenes meos occisur gladio: infantes meos dare i pdã. & ỹgines in captiuitatẽ. Dñs aũt oipotẽs nocuit eũ. & tradidit eũ in manꝰ femine. & cõfudit eũ. Nõ eni cecidit potẽs eor a iuuenibus nec filij titan pcusserũt eũ. nec excelsi gigantes imposuerũt se illi: ꝙ iudith filia merari in specie facici sue dissoluit eũ. Exuit. n. se vestimẽto viduitatis. & induit se vestimẽto leticie in exultatione filiorꝝ isrl'. Unxit faciem suam vnguẽto. colligauit cincinos suos mitra ad recipiẽdũ illũ. Sãdalia eiꝰ rapuerũt oculos eiꝰ: pulchritudo eiꝰ captiuã fecit aiam eius: ãputauit pugicẽ ceruicẽ eiꝰ. Horruerũt perse pstantiã eiꝰ. & medi audaciã eius. Tunc vlulauerũt castra assyriorꝝ qñ apparuerũt humiles mei: arescẽtes i siti. Filij puellarꝝ compũxerũt eos. & sicut pueros fugiẽtes occiderũt eos: perierũt in prelio a facie dñi dei mei. Hymnũ cantemꝰ dño: hymnũ nouũ cantemus deo nro. Adonai dñe magnus es tu: & pclarꝰ in ỹtute. & quẽ superare nemo põt. Tibi seruiat ois creatura tua. quia dixisti & facta sũt. misisti spiritũ tuũ & creata sũt. & nõ est q̃ resistat voci tue. Montes a fũdamẽtis mouebũt cum aquis: petre sicut cera liquescent añ faciẽ tuã. Qui aũt timent te: magni erũt apud te p oia. Ue genti insurgenti sup genꝰ meũ. Dñs. n. oipotẽs vindicabit i eis: in die iudicij visitabit illos. Dabit. n. ignem & vermes i carnes eorũ: ut vrant & sentiãt vsq̃ in sempitnũ. Et factũ ẽ pꝰ hĩ ois ppls pꝰ victoriã venit i irlm adorare dñm. & mox ut purificati sũt. obtulerunt hĩs holocausta & vota & repromissiones suas. Horro iudith vniuersa vasa bellica holofernis que dedit illi ppls. & conopeũ qđ ipsa sustulerat obtulit i anathema oblatiõis. Erat aũt ppls iocũdꝰ i faciẽ scor. & p tres menses gaudiũ buiꝰ victorie celebratũ ẽ cũ iudith. Post dies autẽ illos vnusq̃sq̃ rediit in sua. & iudith magna facta est in bethulia. & pclarior erat vniuerse terre isrl'. Erat etiã ỹtuti castitas adiũcta. ita ut nõ cognosceret vir oibus diebꝰ vite sue. ex q̃ defunctꝰ ẽ manasses vir eiꝰ. Erat aũt diebꝰ festis pcedẽs cũ magna gloria. Mansit aũt i domo viri sui annos centum q̃nq;. & dimisit ancillã suã liberã. & defuncta ẽ ac sepulta cũ viro suo in bethulia: luxitq; illã ois ppls diebꝰ septẽ. In omni aũt spatio vite eius nõ fuit q̃ perturbaret isrl'. & post mortẽ eiꝰ annis multis Dies aũt victorie huiꝰ festiuitatẽ ab hebreis in numero scõr dier accipit'. & colit' a iudeis ex illo tpe vsq̃ in pstentẽ diem.

Explicit liber Judith. Incipit prologus in librum Hester.

Ibrũ hester varijs translatoribus pstat eẽ vitiatũ. quẽ ego de archiuis hebreor reuelans ỹbũ e verbo exprssiꝰ transtuli. Quem libr editio vulgata laciniosis bincinde ỹbor sinibꝰ trahit. addẽs ea q̃ ex tpe dici poterãt. & audiri. sicut solitũ ẽ scholaribꝰ disciplinis sũpto themate excogitare. q̃bus ỹbis vti potuit q̃ iuriã passus ẽ: uel ille q̃ iniuriã fecit. Vos aũt o paula & eustochiũ qm̃ & bibliothecas hebreor studuistis itrare. & int̃pretũ certamia cõprobastis. tenentes hester hebraicũ librũ p singula ỹba nr̃am translationẽ aspicite: ut possitis agnoscere me. nihil etiã augmẽtasse addẽdo: ꝙ fideli testimonio simpliciter sicut i hebreo habet'. historiã hebraicã latine lingue tradidisse. Nec affectamus laudes huiuz. nec vituperationes expauescim̃ꝰ: deo. n. placẽ curãtes. minas huiuz penitꝰ nõ timemꝰ: qm̃ deꝰ dissipat ossa eor q̃ hoibꝰ placẽ desiderãt. & ꝑm apl'm: q̃ eiusmodi sũt. serui xpi eẽ non pñt. Rursũ in libro hester alphabetũ ex minio vsq̃ ad thetha litterã fecimus diuersis i locis: volẽtes. s. septuaginta interpretũ ordinẽ p hĩ insinuare studioso lectori. Nos. n. iuxt̃ morẽ hebraicũ ordinẽ prosequi etiã in septuaginta editione maluimus.

Explicit plogꝰ. Incipit lib hester Capl'm I

In diebus assueri q̃ regnauit ab india vsq̃ ethiopiã sup centũ vigintiseptẽ puicias: qm̃ sedit i solo regni sui: fusa ciuitas regni eiꝰ erordiũ fuit. Tertio igit' anno imperij sui fecerat grãde cõuiuiũ cũctis pncipibꝰ & pueris suis fortissimis persaꝝ & medoꝝ inclytis & pfectis prouinciaꝝ corã se: ut ondẽt diuitias gl'ie regni sui. ac magnitudinẽ atq̃ iactãtiã potẽtie sue multo tpe: cẽtũ videlz & octogita diebꝰ. Cũq̃

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

implerent dies cōuiuij. iuitauit em ppm q̄ inuent⁹ ē i susis a maxio vsq; ad mimū. 7 iussit septē dieb⁹ cōuiuiū ꝓpari i vestibulo hortj 7 nemorj. qō regio cultu 7 manu cōsitū erat. Et pēdebāt et omni pte tētoria aerei colorj 7 carbasini ac byacithini: sustētata funib⁹ byssinis atq; purpureis: q̄ eburneis circulis inserti erant. 7 colūnis marmoreis fultiebant. Lectuli q̄; aurei 7 argētei. super paulmentū smaragdino 7 pario stratum lapide dispositi erāt: quod mira varietate pictura decorabat. Bibebāt aūt q̄ iuitati erāt. aureis poculis: 7 alijs atq; alijs vasis cibi iferebāt. Vinū q̄; ut magnificētia regia dignū erat abundās: 7 p̄cipuū ponebat. Nec erat q̄ nolētes cogēt ad bibēdū: s̄ sic rex statuerat ꝓponēs mensis singulos de pncipib⁹ suis: ut sumeret vnusq̄sq; qō vellet. Vasthi q̄; regina fecit cōuiuiū feminax i palatio vbi rex assuer⁹ manere ꝓsueuerat. Jtaq; die septimo cū rex eēt bilarior. 7 p⁹ nimiā potionē icaluisset mero: p̄cepit maumā 7 baçatha 7 harbona 7 bagatha 7 abgatha 7 çarath 7 charcbas septē eunuchis q̄ i ꝓspectu ei⁹ ministrabāt. ut introducerēt reginā vasthi coram rege. posito sup caput ei⁹ diadēmate: ut ostendēt cūctis pplis 7 pncipib⁹ ei⁹ pulchritudinē. Erat. n. pulchra valde. Que renuit. 7 ad regis ipatiū qō p eunuchos mandauerat. venire ꝓtēpsit. Unde irat⁹ rex. 7 nimio furore succensus. interrogauit sapiētes q̄ ex more regio semp ei aderant. 7 illorū faciebat cūcta ꝓsilio. scientiū leges ac iura maiorū: erant aūt primi 7 ꝓximi charsena 7 çethar 7 admatha 7 tharsis 7 mares 7 marsana 7 mamucha. septē duces persax atq; medorū: q̄ videbāt faciē regis. 7 ꝓmi p⁹ eū residē soliti erāt: cui sine vasthi regina subiaceret q̄ assueri regis imperiū qō p eunuchos mādauerat. facē noluisset. Rnditq; mamucha audiente rege atq; pncipib⁹. Non solū regē lesit regina vasthi: s̄ 7 cēs pplos 7 pncipes q̄ sūt i cunctis prouincijs regis assueri. Egredietur. n. sermo regine ad cēs mulieres ut ꝓtēnant viros suos. 7 dicāt: Rex assuer⁹ iussit ut regina vasthi intraret ad eū. 7 illa noluit. atq; s̄ exemplo cēs pncipū cōiuges persax atq; medox paruipēdēt ipatia maritox. Unde regis iusta ē indignatio. Si tibi placet egrediat edictum a facie tua. 7 scribat iux legē persax atq; medorū quā ꝓteriri illiciti ē: ut nequaq̄ vltra vasthi ingrediat ad regē: s̄ regnū illi⁹ altera q̄ melior ē illa accipiat. Et s̄ in cē qō latissimū est prouinciax tuax diuulget imperiū. 7 cūcte vxores tam maiorū q̄; minorū deferāt maritis suis honorē. Placuit cōsiliū ei⁹ regi 7 pncipib⁹: fecitq; iux ꝓsiliū mamucha. 7 misit epl̄as ad vniūsas prouincias regni sui. ut q̄q; gens audire 7 legē poterat diuersis linguis 7 lris. esse viros pncipes ac maiores i domib⁹ suis. 7 hoc per cūctos pp̄los diuulgari. II

His itaq; gestis: post q̄; regis assueri indignatio deferbuerat: recordatus ē vasthi q̄ fecisset uel que passa esset: dixerunt q; pueri regis ac ministri eius. Querāt regi puelle virgines ac speciose. 7 mittāt qui ꝓsiderēt p vniuersas prouicias puellas speciosas 7 virgines. 7 adducāt eas ad ciuitatē susan 7 tradant i domū feminax sub mānu egei eunuchi q̄ ē ꝓpositus 7 custos mulierx regiax: 7 accipiāt mūdū mulebrē 7 cetera ad vsus necessaria. Et q̄cūq; inter cēs oculis regis placuerit. ipsa regnet p vasthi. Placuit sermo regi: 7 ita ut suggesserant iussit fieri. Erat vir iudeus i susis ciuitate. vocabulo mardochēus filius iair. filij semei. filij cis. de stirpe gemini. q̄ translatus fuerat de irlm. eo tpe q̄ iechoniam regem iuda nabuchodonosor rex babylonis transtulerat. q̄ fuit nutrici⁹ filie fris sui edisse q̄ alēo noie vocabat hester. 7 vtrūq; parentem amiserat. pulchra nimis 7 decora facie. Mortuisq; pr̄e ei⁹ ac mr̄e. mardochēus sibi eā adoptauit in filiā. Cūq; peruenisset regis ipatiū. 7 iux mādatū illi⁹ multe pulchre virgines adducerent susan. 7 egeo traderēt eunucho: hester q̄; inter ceras puellas ei tradita est. ut seruaret i numero feminax. Que placuit ei. 7 inuenit gratiam in conspectu illius: ut acceleraret mundum mullebrem. 7 traderet ei partes suas. 7 septē puellas speciosissimas de domo regis. 7 tā ipsam q̄; pdissequas ei⁹ ornaret atq; excoleret. Que noluit indicare ei pplm 7 patriā suā. Mardochx⁹ enim p̄cepat ei ut de hac re oio reticeret: q̄ deambulabat q̄die añ vestibulū dom⁹ in q̄ electe virgines seruabāt: curā agens saluris hester: 7 scire volēs quid ei accidēt. Cū aūt venisset tempus singulax p ordinē puellax ut intrarent ad regē: expletis oib⁹ q̄ ad cultum mulebrē pertinebāt. mēsis duodecimus videbat: ita duitaxat ut sex mensib⁹ oleo vngerēt myrtbino. 7 alijs sex q̄busdā pigmētis 7 aromatib⁹ vterēt. Ingrediētesq; ad regem: q̄cq̄d postulassent ad ornatū pertinēs accipiebāt. 7 ut eis placuerat cōposite: de triclinio feminarū ad

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

regis cubiculũ trãsiebãt. Et que intrauerat
vespe egrediebaꝫ mane: atq; inde i secundas
edes ꝛeducebãt q̃ sub manu sasagaçi eunu-
chi erant· q̃ cõcubinis regis p̃sidebat: nec ha-
bebat ptãtẽ ad regẽ vltra redeũdi nisi volu-
isset rex. ⁊ eã venire iussisset ex noie. Euoluto
aũt tpe p ordinẽ· instabat dies q̃ hester filia
abiabil fris mardochei: quã sibi adoptaue-
rat i filiã: ꝛebẽt intrare ad regẽ. Que nõ que-
siuit muliebrẽ cultũ: ꝫ q̃cũq; voluit ege⁹ eu-
nuch⁹ custos ⸗ginũ: hec ei ad ornatũ ꝛedit.
Erat.n. formosa valde. ⁊ icredibili pulchritu
dine: omniũ oculis gratiosa ⁊ amabilis vi-
ꝛebaꝫ. Ducta ẽ itaq; ad cubiculũ regis assue-
ri mense ꝛecimo qui vocaꝫ thebeth· septimo
anno regni ei⁹. ⁊ adamauit eã rex pl⁹ q̃ cẽs
mulieres: habuitq; gratiã ⁊ mĩam corã eo
sup cẽs mulieres. ⁊ posuit diadema regni in
capite eius: fecitq; eã regẽ i loco vasthi. Et
iussit cõuiuiũ ꝑparari pmagnificũ cunctis ꝑn-
cipib⁹ ⁊ seruis suis: p ꝓiunctiõẽ ⁊ nuptijs hes-
ter. Et ꝛedit requiẽ vniuersis ꝓuincijs: ac
dona largit⁹ ẽ iuxta magnificẽtiã ꝑncipalẽ.
Cũq; ⁊ secũdo q̃rerẽt ⸗gines. ⁊ ꝓgregarẽt:
mardoche⁹ manebat ad ianuã regis: necdũ
ꝓdiderat hester patriã ⁊ ppl'm suũ· iux̃ mãda-
tum eius. Quicqd.n. ille p̃cipiebat obserua-
bat hester. ⁊ ita cũcta faciebat ut eo tpe so-
lita erat q̃ eã puulã nutriebat. Eo igit̃ tpe q̃
mardocheus ad regis ianuã morabaꝫ· irati
sũt bagathan ⁊ thares duo eunuchi regis· q̃
ianitores erãt. ⁊ in ꝑmo palatij limine resi-
ꝛebãt· wluerũtq; insurgere i regẽ ⁊ occidere
eũ. Qd̃ mardocheũ nõ latuit. Statimq; nũ-
ciauit regine hester. ⁊ illa regi ex noie mar-
dochei q̃ ad se rẽ ꝛetulerat. Quesitũ est ⁊ in-
uentũ. ⁊ appẽsus est vterq; eor̃ in patibulo.
Et iussit rex ut in libro memoriali scriberet̃:
nt p vita sua aliq̃d repẽsaret ei. Mandatũq;
est bistoriis. ⁊ annalibus traditũ corã rege.

Post hec rex assuerus exaltauit III
aman filiũ amadathi q̃ erat ⁊ stirpe
agag. ⁊ posuit soliũ ei⁹ sup cẽs prin-
cipes q̃s habebat. Cũctiq; ꝰ rui regis q̃ i foris⁹
palatij ⸗sabãt flectebãt genua. ⁊ adorabãt
aman. Sic.n. ꝑcepat eis iperator. Sol⁹ mar-
dochеus non flectebat genu· neq; adorabat
eũ. Cui dixerũt pueri regis q̃ ad fores palatij
residebãt. Cur ꝑter ceteros nõ obꝰuas mãda-
tũ regis? Cũq; ꝺ crebrius dicerẽt. ⁊ ille nol-
let audire: nũciauerũt aman scire cupientes
vtrũ ꝑseueraret in snia. Dixerat.n. eis se esse
iudeũ. Qd̃ cũ audisset aman. ⁊ exp̃imẽto p-
basset q; mardoche⁹ non sibi flecteret genu
nec se adoraret· iratus est valde. ⁊ pro nihilo
duxit i vnũ mardocheũ mittere man⁹ suas:
audierat.n. q; eẽt gentis iudee: magisq; vo-
luit cẽm iudeor̃ q̃ erãt i regno assueri ꝑdere
nationẽ. Mense ꝑmo cui⁹ vocabulũ ẽ nisan
ãno duodecimo regni assueri· missa ẽ sors i
vrnã q̃ hebraice dicit̃ phur: corã amã· quo
die ⁊ q̃ mẽse gẽs iudeor̃ ꝛebẽt interfici. ⁊ exi-
uit mensis duodecim⁹ q̃ vocaꝫ adar. Dixitq;
amã regi assuero. Est ppl'us p cẽs ꝓuincias
regni tui dispsus. ⁊ a se mutuo sepat⁹· nouis
ꝛtẽs legib⁹ ⁊ cerimonijs· insup ⁊ regis scita
ꝓtẽnens. Et optime nosti q; nõ expediat re-
gno tuo ut insolescat p licẽtiã. Si tibi placet
ꝛecerne ut pereat. ⁊ ꝛecẽ milia talẽtor̃ appẽ-
dam archarijs gaçe tue. Tulit g̃ rex annulũ
q̃ vtebaꝫ· ꝛe manu sua. ⁊ ꝛedit eũ aman filio
amadathi ꝛe ꝓgenie agag hosti iudeor̃: di-
xitq; ad eũ. Argentũ q̃d tu polliceris· tuũ sit:
ꝛe ppl'o age q̃d tibi placet. Vocatiq; sũt scribe
regis mẽse ꝑmo nisan tertiadecima die euisdẽ
mẽsis. ⁊ scriptũ ẽ ut iusserat aman ad cẽs sa-
trapas regis. ⁊ iudices ꝓuiciar̃ diuersarũq;
gẽtiũ· ut q̃q; gens legere poterat ⁊ audire ꝑ
varietate linguar̃ ex noie regis assueri. ⁊ lrẽ
signate ipsi⁹ ãnulo misse sũt p cursores regis
ad vniuersas ꝓuicias· ut occiderẽt atq; ꝛele-
rẽt cẽs iudeos a puero vsq; ad senẽ· puulos
⁊ mulieres vno die· ꝺ ẽ tertiodecimo mẽsis
duodecimi q̃ vocaꝫ adar. ⁊ bona eor̃ diripe-
rẽt. Sũma ãt epistolar̃ ꝺ fuit: ut cẽs ꝓuin-
cie scirẽt ⁊ pararẽt se ad ꝑdictã die. Festina-
bãt cursores q̃ missi erãt regis ipiũ explere.
Statimq; i susis ꝑpẽdit edictũ· rege ⁊ aman
celebrante cõuiuiũ. ⁊ cunctis iudeis qui in
vrbe erant flentibus. IIII

Que cũ audisset mardocheus· scidit
vestimenta sua. ⁊ indutus est sacco:
spargens cinerem capiti. ⁊ in platea
medie ciuitat̃ voce magna clamabat oñdẽs
amaritudinẽ ai sui. ⁊ ꝺ ciulatus vsq; ad fores
palatij gradiens. Non.n. erat licitũ indutũ
sacco aulã regis intrare. In oib⁹ q̃ ꝓuicijs
oppidis ac locis ad q̃ crudele regis ꝛogma
puenerat· planct⁹ ingẽs erat apud iudeos:
ieiuniũ· vlulat⁹ ⁊ flet⁹: sacco ⁊ cinere multis
ꝑ stratu vtentib⁹. Ingresse aũt sũt puelle hes-
ter ⁊ eunuchi: nũciauerũtq; ei. Qd̃ audiẽs
ꝓsternata ẽ. ⁊ vestẽ misit ut ablato sacco in-
ꝺueret eam. Quam accipe noluit. Accitoq;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

atbach eunucho quẽ rex miniſtꝛ ei ꝛederat: precepit ut iret ad mardocheũ ⁊ diſceret ab eo cur ꝟ faceret. Egreſſuſq; athach iuit ad mardocheũ.⁊ iuenit eũ ſtãtẽ i platea ciuitatꝭ añ oſtiũ palatij. Qui indicauit ei oia q̃ acciꝛãt·quõ aman ꝓmiſiſſet ut ĩ theſauros regis ꝓ iudeoꝝ neceiferret argẽtũ·exẽplar q̃ꝫ edicti qõ ꝑendebat in ſuſis ꝛedit ei ut regine oñderet.⁊ moneret eã ut intraret ad regẽ.⁊ ꝛep̃careť eũ ꝓ ꝓꝑ'o ſuo. Regreſſus athach nũciauit hẽſter oia q̃ mardocheus diꝛerat. Que rñdit ei.⁊ iuſſit ut diceret mardocheo. Oẽs ſerui regꝭ ⁊ cũcte q̃ ſub ditiõe eiꝰ ſũt norũt ꝓuincie·q; ſiue vir ſiue mulier non vocatus·interiꝰ atriũ regis intrauerit:abſq; vlla cũctatiõe ſtatim interficiať·niſi forte rex auream virgã ad eũ tetẽderit ꝓ ſigno clementie·atq; ita poſſit viuẽ. Ego igiť quõ ad regẽ intrare poſſo:q̃ triginta iã dieb⁹ nõ ſũ vocata ad eũ? Qõ cũ audiſſet mardocheus·rurſũ mandauit hẽſter·dicẽs: Ne putes q; aiam tuam tm̃ liberes·q̃a i domo regꝭ es ꝑ cũctꝭ iudeis. Si in nũc ſilueriſ·ꝓ aliã occaſionẽ libabũť iudei.⁊ tu ⁊ dom⁹ ꝑris tui ꝑibiť. Et q̃s nouit vtꝝ idcirco ad regnũ veneriſ:ut i tali tpe ꝓareriſ? Rurſũq; heſter ꝟ mardocheo ꝟba mãdauit Vade ⁊ ꝯgrega cẽs iudeos q̃s in ſuſis reꝛꝛe reriſ.⁊ orate ꝓ me. Nõ comedeťꝭ ⁊ nõ bibetis trib⁹ dieb⁹ ⁊ tribus noctib⁹.⁊ ego cũ ancillis meis ſimiliter ieiunabo.⁊ tunc ingrediar ad regẽ·ꝟ legẽ faciẽs non vocata:tradenſq; me morti ⁊ piculo. Iuit itaq; mardocheꝰ ⁊ fecit oia que hẽſter ꝓcepꝛat. V

Die aũt tertio iduta ẽ hẽſter regalib⁹ veſtimentis. ⁊ ſtetit in atrio domus regie qõ erat interiꝰ ꝟ baſilicã regis At ille ſedebat ſuꝑ ſoliũ ſuũ i conſiſtoꝛio palatij ꝟ oſtiũ domus. Cũq; vidiſſet heſter reginã ſtantẽ placuit oculis eius: ⁊ extendit ꝟ eã ꝟgã aureã quã tenebat manu. Que accetens oſculata ẽ ſũmitatẽ ꝟge eiꝰ: diꝛitq; ad eã rex. Quid vis hẽſter regina? Que ẽ ꝑtitio tua? Etiãſi dimidiã ꝑtẽ regni ꝑtieriſ·dabiť tibi. At illa rñdit. Si regi placet obſecro ut venias ad me hodie ⁊ aman tecũ ad cõuiuiũ qõ paraui. Statimq; rex·vocate inq̃t cito aman ut hẽſter obẽdiat volũtati. Venerũt itaq; rex ⁊ aman ad ꝯuiuiũ qõ eis regina parauerat. Diꝛitq; ei rex poſtq̃ vinũ biberat abundanter. Quid ꝑtis ut dẽť tibi.⁊ ꝓ q̃ re poſtulas? Etiã ſi dimidiã ꝑtẽ regni mei ꝑtieris·impetrabis. Cui rñdit heſter. Petitio mea ⁊ ꝑces ſũt iſte. Si iueni in cõſpectu regꝭ gratiã.⁊ ſi regi placet ut det mihi qõ poſtulo ⁊ meã impleat petitionẽ: veniat rex ⁊ aman ad cõuiuiũ qõ paraui eis.⁊ cras apiriã regi volũtatẽ meã. Egreſſus ẽ itaq; illo die amã letus ⁊ alacer. Cũq; vidiſſet mardocheũ ſedentẽ añ foꝛes palatij.⁊ non ſolũ non aſſurꝛexiſſe ſibi·ſ nec motũ quidẽ de loco ſeſſiõis ſue·indignat⁹ eſt valde.⁊ diſſimulata ira reuerſus in domũ ſuã·cõuocauit ad ſe amicos ſuos ⁊ çares vꝝoꝛẽ ſuã.⁊ exꝓſuit illis magnitudinẽ diuitiarũ ſuarũ filiorũq; turbã.⁊ quãta eũ gl'ia ſuꝑ ẽs ꝑncipes ⁊ ſeruos ſuos rex eleuaſſet. Et p⁹ ſ ait: Regina q̃q; hẽſter nullũ aliũ vocauit ad cõuiuiũ cũ rege ꝑter me:apud quã etiã cras cũ rege prãſurus ſũ. Et cũ ſ oia habeã·nihil me ſ̃re puto q̃ diu videro mardocheũ iudeũ ſedentẽ añ foꝛes regias. Rñderũtq; ei çares vꝝoꝛ eius.⁊ ceti amici. Jube ꝓari excelſã trabem hñtẽ altitudinis q̃nq̃ginta cubitos.⁊ dic mane regi ut appendať ſuꝑ eã mardocheꝰ.⁊ ſic ibis cum rege letus ad cõuiuiũ. Placuitq; ei cõſiliũ.⁊ iuſſit excelſam ꝑparari crucẽ. VI

Octẽ illã duꝛit rex inſomnem: iuſſitq; ſibi afferri hiſtoꝛias ⁊ annales ꝑoꝝ tẽpoꝝ. Que cum illo pñte legereniť: ventũ eſt ad illũ locũ vbi ſcriptum erat quõ nũciaſſet mardocheꝰ inſidias bagathã ⁊ thares eunuchoꝝ:regem aſſuerũ iugulare cupiẽtiũ. Qõ cũ audiſſet rex·ait: Quid ꝓ hac fide honoꝛis ac ꝑmij mardocheꝰ ꝓſecutꝰ eſt? Diꝛerunt ei ſerui illius ac miniſtri. Nihil oio mercedis accepit. Statiq; rex·q̃s eſt inq̃t i atrio? Aman q̃ppe interiꝰ atriũ domꝰ regie intrauerat·ut ſuggereret regi.⁊ iubẽť mardocheũ affigi patibulo qõ ei fuerat ꝑparatũ Rñderũt pueri. Aman ſtat in atrio. Diꝛitq; rex·ingrediatur. Cũq; eiſſet ingreſſus·ait illi. Quid debet fieri viro quem rex honoꝛare deſiderat? Cogitãs aũt i coꝛde ſuo aman.⁊ reputãs q; nullũ aliũ rex niſi ſe vellet honorare·rñdit. Hõ quẽ rex honoꝛare cupit debet indui veſtibus regijs.⁊ ꝑponi ſuꝑ equũ q̃ de ſella regis eſt.⁊ accipe regiũ diadema ſuꝑ caput ſuũ.⁊ ꝑm⁹ de regijs ꝓncipib⁹ ac tyrãnis teneat equũ eiꝰ.⁊ ꝑ plateã ciuitatis incedẽs clamet.⁊ dicat: Sic honoꝛabiť quẽcũq; rex voluerit honoꝛare. Diꝛitq; ei rex. Feſtina ⁊ ſũpta ſtola ⁊ eq̃ fac ut locutꝰ es·mardocheo iudeo q̃ ſedet añ foꝛes palatij. Caue ne q̃cq̃ de bis que locutꝰ es ꝑtermittas. Tulit itaq;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aman stolam ⁊ equũ: índutũq; mardochæũ i platea ciuitat̃.⁊ ipositum eq̃ p̃cedebat atq; clamabat.Hoc honore condign⁹ ẽ quẽcunq; rex voluerít honorare. Reċúsusq; est mardochæ⁹ ad ianuã palatíj.⁊ aman festinauit íre i domũ suã lugẽs.⁊ opto capite: narrauitq; çares vxori sue ⁊ amic̃ oia q̃ euenissent sibi. Cui rñderũt sapiẽtes q̃s habebat in ꝯsilio ⁊ vxor ei⁹. Si de semie iudeox̃ ẽ mardochæus añ quẽ cadẽ cepisti·non pot̃is ei resistẽ:ꝫ cades i cõspectu ei⁹. Adhuc illis loquẽtib⁹ venerunt eunuchí regi.⁊ cito eũ ad cõuiuiũ qd̃ regina parauerat·ꝓgere cõpulerũt.

VII

Illatrauit itaq; rex ⁊ amã ut biberet cũ regina.Dixitq; ei rex etiã secunda die postq̃ vino incaluerat.Que ẽ petitio tua hester ut detur tibi.⁊ q̃d vis fieri? Etiã si dimidiã p̃tẽ regni mei petierís·ipetrabis.Ad quẽ illa rñdit. Si iueni grãz i oculis tuis o rex.⁊ si placet: dona mihí aiam meã ꝓ q̃ rogo ⁊ ꝓplm meum ꝓ q̃ obsecro. Traditi.n.sumus ego ⁊ ꝓpl's meus ut cõteramur·iugulemur ⁊ ꝓeam⁹. Atq; vtinã i ſuos ⁊ famulas vẽderemur·eẽt tolerabile malũ.⁊ gemẽs tacerẽ:nũc autẽ hostis nr̃ ẽ cui⁹ crudelitas redũdat i regẽ. Rñdẽsq; rex assuer⁹·ait:Quis est iste ⁊ cui⁹ potentie·ut h̃ audeat facẽ? Dixitq; hester.Hostis ⁊ inimicus nr̃ pessim⁹ iste est amã.Quod ille audiẽs illico obstupuit: vultũ regi ac regine ferre nõ sustinens.Rex aũt irat⁹ surrexit.⁊ de loco cõuiuij intrauit i hortũ arborib⁹ consitũ. Aman q̃; surrexit ut rogaret hester reginã ꝓ aia sua: intellexit.n. a rege sibi patũ malũ. Qui cũ reuersus esset de horto nemoribus ꝯsito. ⁊ intrasset cõuiuij locũ·repperit aman sup̃ lectũ corruisse i quo iacebat hester.⁊ ait: Etiã reginã vult opprimere me pñte in domo mea. Necdũ ꝓbũ de ore regi exierat.⁊ stati opuerũt faciẽ ei⁹.Dixitq; arbona vn⁹ de eunuchis q̃ stabãt i ministerio regis.En lignũ qd̃ parauerat mardochæo q̃ locut⁹ est ꝓ rege·stat in domo aman: bñs altitudinis q̃nq̃gita cubitos.Cui dixit rex. Appẽdite eũ i eo. Suspẽsus ẽ itaq; amã i patibulo qd̃ parauerat mardochæo.⁊ regis ira quieuit.

VIII

Die illo dedit rex assuerus hester regine domũ amã aduersarij iudeorũ.⁊ mardochæ⁹ ingressus ẽ añ faciẽ regis Cõfessa ẽ.n.ei hester q̃ eẽt patru⁹ suus. Tulitq; rex ãnulũ quẽ ab aman recipi iusserat: ⁊ tradidit mardochæo. Hester aũt constituit mardochæũ sup̃ domũ suã. Illec bis cõtenta ꝓcidit ad pedes regis: fleuitq; ⁊ locuta ad eũ orauit ut malitiã aman agagitis machinatiões ei⁹ pessimas q̃s excogitauerat ꝯ iudeos iubẽt irritas fieri. At ille ex more sceptr̃ aureũ p̃tẽdit manu·q̃ signũ clementie monstrabat̃. Illaq; ꝯsurgẽs stetit añ eum.⁊ ait: Si placet regi.⁊ si iueni grãm i oculis ei⁹.⁊ dẽpcatio mea non ei videt̃ eẽ ꝯria: obsecro ut nouis epl̃is·literis amã lrẽ insidiator̃⁊ hostis iudeox̃·q̃b⁹ eos in cũct̃is regis ꝓuinciis pire p̃cepat cozzigant̃. Quõ.n.poſſo sustinẽ necẽ ⁊ interfectionẽ ꝓpl̃i mei? Respõditq; rex assuerus hester regine ⁊ mardochæo iudeo. Domũ amã ꝓcessi hester regine.⁊ ipsũ iussi affigi cruci·q̃a ausus ẽ manũ mittẽ i iudeos Scribite q̃ iudeis sicut vob̃ placet ex regis nomine:signatis lrãs ãnulo meo.Hec.n.ꝓsuetudo erat: ut epl̃is q̃ ex regis nomine mittebant̃ ⁊ illi⁹ ãnulo sigãte erãt·nemo audẽt ꝯdicere. Ascitisq; scribis ⁊ librarijs regis:erat aũt tps ctij mẽsis q̃ appellat̃ siban·vicesima ⁊ tertia illi⁹ die:scripte sunt epl̃e ut mardochæus voluerat ad iudeos ⁊ ad ꝓncipes·ꝓcuratoresq; ⁊ iudices·q̃ cẽtũ vigintiseptẽ ꝓuincijs ab india vsq; ethiopiã ꝯsidebant: ꝓuincie atq; ꝓuincie: ꝓpl̃o ⁊ ꝓpl̃o·iuxta linguas ⁊ lrãs suas.⁊ iudeis: ꝓut legẽ poterãt ⁊ audire. Ipseq; epl̃e q̃ ex regis nomine mittebãt̃·annulo illi⁹ obsigãte sũt ⁊ misse ꝑ veredarios·quib⁹ cẽs ꝓuincias discurrẽtes·veteres lrãs nouis nũcijs ꝓuenirent.Quib⁹ iperauit rex·ut ꝓuenirent iudeos ꝑ singulas ciuitates ⁊ in vnũ p̃cipent cõgregari·ut starẽt ꝓ aiab⁹ suis ⁊ cẽs inimicos suos cũ cõiugib⁹ ac liberis ⁊ vniuersis domib⁹ interficerẽt atq; delerent. Et ꝓstituta est ꝑ omnes prouincias vna vltiõis dies·id est tertiadecima die mẽsis duodecimi adar. Sũmaq; epl̃e h̃ fuit uti oib⁹ ẽris ac ꝓpl̃is q̃ regi assueri subiacebãt ipio·notũ fieret paratos eẽ iudeos ad capiẽdã vidictã de hostib⁹ suis. Egressiq; sũt veredarij celeres nũcios ꝓferẽtes.⁊ edictũ regi pepẽdit i susis. Mardochæ⁹ aũt de palatio ⁊ de ꝓspectu regis egrediẽs fulgebat vestib⁹ regijs hyacinthinis vi-
olis ⁊ aerinis:coronã aureã portãs i capite ⁊ amict⁹ serico pallio atq; purpureo.Oisq; ciuitas exultauit atq; letata ẽ. Judeis ãt nouа lux oriri visa ẽ·gaudiũ honor ⁊ tripudiũ Apud cẽs ꝓpl̃os vrbes atq; ꝓuincias q̃cũq; regis ꝓcepta veniebãt·mira exultatio·epule atq; cõuiuia ⁊ festus dies:intãtũ ut plures

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

alteri⁹ gentis ⁊ secte·eoꝝ religioni ⁊ cerimoniis iungerent. Grandis.n.cunctos iudaicis nois terror inuaserat.

LX

Bit duodecimi mensis que adar vocari ante ia dixim⁹: ⁊tiadecima die q̄ cūctis iudeis infectio parab⁊. ⁊ hostes eoꝝ inbiabāt sanguini. Ipsa vice supiores iudei eē ceperūt. ⁊ se de adūsariis vidicare. Congregatiq̄ sūt p singl⁊as ciuitates ⁊ oppida ⁊ loca: ut extēderēt manū ꝯ inimicos ⁊ psecutores suos. Nullusq̄ ausus ē resistere: eo q̄ cūctos pp⁊os magnitudinis eoꝝ formido pnetrarat. Nam ⁊ puiciaꝝ iudices duces ⁊ procuratores. cūsq̄ dignitas q̄ singulis locis ⁊ opib⁹ p̄erat. extollebāt iudeos timore mardochei que p̄ncipē eē palatij ⁊ plurimū posse cognouerāt. Fama q̄q̄ nois ei⁹ crescebat q̄tidie. ⁊ p cūctoꝝ ora volitabat. Itaq̄ pcusserūt iudei inimicos suos plaga magna. ⁊ occiderūt eos reddētes eis qđ sibi pauerāt facē: intātū ut etiā in susis q̄ngētos viros interficerēt: extra decem filios aman agagite hostis iudeorū. Quoꝝ ista sē noia: pharsandatha ⁊ delphō ⁊ especha ⁊ phorata ⁊ adalia ⁊ aridatha ⁊ ephermescha ⁊ arisai ⁊ aridai ⁊ vaisatha. Quos cū occidissent·p̄das ꝺ substātijs eoꝝ agē noluerūt. Statimq̄ numer⁹ eoꝝ q̄ occisi erant i susis ad regē relat⁹ ē. Qui dixit regine. In vrbe susis interfecerūt iudei q̄ngētos viros. ⁊ alios decē filios aman. Quātā putas eos exercere cedē i vniuersis puincijs? Quid vltra postulas. ⁊ q̄d vis ut fieri iubeam? Cui illa rndit. Si regi placet: det ptās iudeis·ut sicut fecerunt hodie in susis: sic ⁊ cras faciāt. ⁊ decē filij amā i patibulis suspēdant. Precepit rex ut ita fieret. Statimq̄ in susis pmulgat edictū ⁊ decē filij aman suspensi sūt. Congregatiq̄ iudeis quartadecima die mēsis adar·interfecti sunt in susis trecēti viri: nec eoꝝ ab illis direpta substātia est: sed ⁊ p cēs puicias q̄ ditiōi regi subiacebāt·p aiab⁹ suis steterūt iudei·interfectiq̄ hostib⁹ ac psecutorib⁹ suis: intantū ut septuagintaq̄nq̄ milia occisoꝝ implerent. ⁊ null⁹ de substantijs eoꝝ q̄cq̄ ptingēt. Dies aūt tertius decim⁹ mēsis adar·vn⁹ apud cēs interfectionis fuit. ⁊ q̄rtadecima die cedere desierūt. Quē cōstituerūt eē sollēnē: ut in eo oi tpe deinceps vacarent epulis gaudio atq̄ cōuiuijs. At bi q̄ in vrbe susis cedē exercuerāt tertiodecimo ⁊ q̄rtodecimo die eiusdē mensis i cede versati sūt: quintodecimo aūt die pcutē desierūt. Et idcirco eundē diē p̄stituerūt sollēnē epulaꝝ atq̄ leticie. hi ꝙo iudei qui i oppidis nō muratis ac villis morabāt·quartūdecimū diem mēsis adar cōuiuioꝝ ⁊ gaudij decreuerunt: ita ut exultēt i eo ⁊ mittāt sibi mutuo ptes epularū ⁊ ciboꝝ. Scripsit itaq̄ mardochē⁹ oia hec: ⁊ lris cōprehēsa misit ad iudeos q̄ i oib⁹ regis puicijs morabāt: tā i vicino posit⁹ q̄ procul: ut q̄rtādecimā ⁊ q̄ntamdecimā diē mensis adar p festis suscipērēt. ⁊ reuertēte sp anno sollēni celebrarēt honore: q̄a in ipsis dieb⁹ se vlti sunt iudei de inimicis suis. ⁊ luct⁹ atq̄ tristicia i hilaritatem gaudiūq̄ cōuersi sūt: eēntq̄ dies isti epulaꝝ atq̄ leticie. ⁊ mitterēt sibi inuicē ciborū ptes. ⁊ paupib⁹ munuscula largirēt. Suscepērūtq̄ iudei in sollēnē ritū cūcta q̄ eo tpe facē cepērāt. ⁊ q̄ mardochē⁹ lris faciēda mādauerat. Aman.n. filius amadathi stirpis agag hostis ⁊ aduersari⁹ iudeorū cogitauit ꝯ eos malū·ut occidēt illos atq̄ deleret. ⁊ misit phur q̄ nostra lingua ꝓtē⁊ in sortē. ⁊ p⁹ea ingressa è hester ad regē obsecrās ut conat⁹ ei⁹ lris regis irriti fierent: ⁊ malū qđ ꝯ iudeos cogitauerat·reuerteret in caput ei⁹. Denicq̄ ⁊ ipsū ⁊ filios ei⁹ affixerunt cruci: atq̄ ex illo tpe dies isti appellati sunt phurim id est sortium·eo q̄ phur id est sors in vrnā missa fuerit. Et cuncta q̄ gesta sūt·epl̄e.i.libri hui⁹ volumine ptinēt: q̄q̄ sustinuerūt. ⁊ q̄ de inceps imutata sūt·susceperunt iudei super se ⁊ semē suū. ⁊ sup cunctos q̄ religiōi eoꝝ voluerūt copulari: ut nulli liceat duos hos dies absq̄ sollēnitate trāsigē q̄s scriptura testat. ⁊ cetera expetūt tpa ānis sibi iugit̄ succedētib⁹. Isti sūt dies q̄s nulla vnq̄ delebit obliuio. ⁊ p singulas gnātiōes cūcte i toto orbe puincie celebrabūt: nec est vlla ciuitas i q̄ dies phurim id est sortiū·nō obseruēt a iudeis. ⁊ ab eoꝝ pgenie q̄ bis cerimonijs obligata ē. Scripsēritq̄ hester regina filia abiahil ⁊ mardochē⁹ iude⁹ etiam secūdā epl̄am: ut oi studio dies ista sollennis sancirent i posterū. Et miserunt ad cēs iudeos q̄ i cētū vigitiseptē puicijs regis assueri versabāt·ut haberēt pace ⁊ suscipēt veritatē obs̄uātes dies sortiū. ⁊ suo tpe cū gaudio celebrarēt·sicut cōstituerant mardochē⁹ ⁊ hester. Et illi obs̄uāda suscepērūt a se ⁊ a semine suo ieiunia atq̄ clamores ⁊ sortiū dies. ⁊ oia q̄ libri h⁹ q̄ vocat hester historia ptinēt.

LXI

Ex ꝙo assuer⁹ cēm trā ⁊ cūctas mari insulas·fecit tributarias: cui⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fortitudo ⁊ ipiriũ ⁊ dignitas atq; sublimitas qua exaltauit mardocheum·scripta sũt in libris medoꝝ atq; persarũ.⁊ quõ mardocheus iudaici generis secũd⁹ a rege assuero fuerit.⁊ magn⁹ apud iudeos.⁊ acceptabilis plebi fratrũ suoꝝ: querens bona ꝑplo suo:⁊ loquẽs ea q̃ ad pacẽ seminis sui ꝓtinerẽt.

Que bñ in hebreo plena fide expressi·h aũt q̃ sequũt scripta repperi i editiõe vulgata q̃ grecoꝝ lingua ⁊ hris ꝓtinent.⁊ interi p⁹ finẽ libri h caplm ferebat·qõ iuxta cõsuetudinẽ nr̃am obelo.i.veru prenotauim⁹. ¶ Dixitq; mardoche⁹.A deo facta sũt ista.Recordat⁹ sũ somnij qõ viderã:h eadẽ significant;: nec eoꝝ q̃q; irritũ fuit. Paru⁹ fons q̃ creuit in fluuiũ ⁊ i lucẽ solẽq; ꝙersus ẽ.⁊ i aq̃s plurimas redũdauit:hester est:quam rex accepit vxorẽ.⁊ voluit eẽ reginã.Duo autẽ draco nes:ego sũ.⁊ amã.Bẽtes q̃ cõuenerãt·bi sũt q̃ conati sũt velẽ nomẽ iudeoꝝ.Bẽs aũt mea isrl̃ est q̃ clamauit ad dñm.⁊ saluũ fecit ꝑplm suũ·liberauitq; nos ab oibus malis.⁊ fecit signa magna atq; portẽta inꝰ gentes:⁊ duas sortes eẽ p̃cepit·vnã ꝑpli dei.⁊ alteram cũctaꝝ gẽtiũ. Venitq; vtraq; sors i statutũ ex illo iã tpe coram deo vniuersis gẽtib⁹.⁊ recordat⁹ ẽ dñs ꝑpli sui : ac misert⁹ bẽditatis sue. Et obseruabũt dies isti i mẽse adar·q̃rtadecima ⁊ q̃ntadecima die eiusdẽ mẽsis·cũ oi studio ⁊ gaudio in vnũ cetũ ꝑpli ꝙgregatu:in cũctas deinceps gnãtiões ꝑpli isrl̃. XI

Anno q̃rto regnantibus ptolemeo ⁊ cleopatra:attulerũt dositheꝰ q̃ se sacerdotẽ ⁊ leuitici generis ferebat.⁊ ptolemeꝰ filiꝰ eiꝰ bãc epistolã pburim: quã dixerũt interpretatũ eẽ lysimacũ ptolemei filiũ i irlm. ¶ Hoc q̃ principiũ erat i editione vulgata:qõ nec i hebreo·nec apud vllũ fertur interpretũ. Anno secũdo regnãte artaxerxe maximo·prima die mensis nisan : vidit somniũ mardocheꝰ filiꝰ iaheri·filij semei·filij cis de tribu beniamin·hoiudeꝰ q̃ habitabat i vrbe susis:vir magn⁹.⁊ inꝰ ꝓmos aule regie. Erat aũt de eo numero captiuoꝝ q̃s trãstulerat nabuchodonosoꝛ rex babylõis de irlm cũ iechonia rege iuda.⁊ h eius somniũ fuit.Apparuerũt voces ⁊ tumultus:tonitrua ⁊ cremotꝰ ⁊ cõturbatio sup̃ trã. ⁊ ecce duo draconẽs magni paratiq; ꝙ se in ꝓliũ: ad q̃rũ clamorẽ cũcte ꝙcitate sũt nationes:ut pugnarẽt ꝙ gẽtẽ iustoꝝ. Fuitq; dies illa tenebraꝝ ⁊ discrimis·tribulatiõis ⁊ angustie ⁊ ingẽs formido sup̃ trã. Conturbataq; est gẽs iustorũ timẽtiũ mala sua.⁊ ꝑparata ad mortẽ. Clamauerũtq; ad deũ.⁊ illis vociferantib⁹·fons paru⁹ creuit i fluuiũ maximũ: ⁊ i aq̃s plimas redũdauit.Lux ⁊ sol ort⁹ est ⁊ humiles exaltati sũt.⁊ devorauerũt inclytos.Qõ cũ vidisset mardocheꝰ ⁊ surrexisset de stratu·cogitabat q̃d deus facere vellet.⁊ fixũ habebat i aio·scire cupiẽs q̃d significaret somniũ. XII

Orabat aũt eo tpe aula regi·cũ bagatha ⁊ thara eunuchis reg·q̃ ianitores erãt palatij.Cũq; intellexisset cogitatiões eoꝝ ⁊ curas diligẽti⁹ ꝙuidisset : didicit q; conarẽt in regem artaxerxẽ man⁹ mittẽ.⁊ nũciauit sup̃ eo regi.Qui de vtroq; habita q̃stiõe·cõfessos iussit duci ad mortẽ Rex aũt qõ gestũ erat scripsit i cõmẽtarijs. Sz ⁊ mardocheꝰ rei memoriã hris tradidit. Precepitq; ei rex ut i aula palatij moraret: datis ei ꝑ delatiõe mũerib⁹. Aman ve filiꝰ amadathi bugeꝰ·erat gloriosissimꝰ coram rege.⁊ voluit nocere mardochẽo ⁊ ꝑplo eius ꝑ duob⁹ eunuchis regis q̃ fuerãt interfecti. Hucusq; ꝓmiũ.Que sequũt i eo loco posita erãt vbi scriptũ ẽ i volumine.⁊ diripuerũt bona uel substãtias eoꝝ.Que i sola vulgata editiõe repperim⁹. Epla aũt h exẽplar fuit.

Ex maximus artaxerxes XIII ab india vsq; ethiopiã centũ viginti septẽ ꝓuincias : ꝓncipib⁹ ⁊ ducib⁹ q̃ ei⁹ imperio subiecti sũt·salutẽ. Cũ plurimis gẽtib⁹ imperarẽ.⁊ vniuersũ orbẽ mee ditioni subiugassem : volui nequaq̃ abuti potentie magnitudine·s clementia ⁊ lenitate gubernare subiectos:ut absq; vllo terore vitã silentio trãsigentes·optata cũct; mortalib⁹ pace fruerẽtur.Querẽte aũt me a cõsiliarijs meis quõ posset h impleri:vn⁹ q̃ sapia ⁊ fide cetos ꝓcellebat.⁊ erat p⁹ regẽ secũdus aman noie indicauit mihi in toto orbe terrarũ ꝑplm esse dispsũ q̃ nouis vtercl legib⁹.⁊ ꝯ oiuꝝ gentiũ cõsuetudinẽ faciẽs·regũ iussa cõtẽneret.⁊ vniuersaꝝ cordiã nationũ sua dissensiõe violaret.Qõ cũ didicissem⁹·videtes vnã gentẽ rebellẽ aduersus cẽ hoiuꝝ genus quersis vtilegib⁹·nr̃isq; iussionib⁹ ꝙire.⁊ turbare subiectaꝝ nob ꝓuiciaꝝ pacẽ atq; cordiã:iussimus ut q̃scũq; aman q̃ oib⁹ ꝓuicijs ꝓpositꝰ ẽ.⁊ secũdus a rege.⁊ quẽ pris loco colimus mõstrauerit·cũ cõiugib⁹ ac liber⁊ veleant ab inimicꝝ suis·nullusq; eoꝝ misereat·q̃rtadecia

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

die duodecimi mẽſis adar anni pñtis: ut ne-
pbarĳ boies vno die ad inferos deſcẽdẽtes
reddant impio nro pacẽ quã turbauerãt.
Hucuſq; exemplar eple. Que ſequũt. poſt
eũ locũ ſcripta repperi. vbi legit. pgẽſq; mar-
dochæ⁹ fecit oia que ei mãdauerat hæſter: nec
tñ bñt in hebraico. ⁊ apud nullũ penit⁹ ferũt
inᵖpretũ. Mardochæ⁹ aũt dep̃cat⁹ ẽ dñm:
memor oiuz operũ ei⁹. ⁊ dixit: Dñe dñe rex
oipotẽs. in ditiõe. n. tua cũcta ſũt poſita. ⁊ nõ
ẽ q̃ poſſit tue reſiſtẽ volũtati: ſi decreueri ſal-
uare iſrl. Tu feciſti celũ ⁊ terrã. ⁊ q̃cq̃d celi
ambitu ptinet: dñs oiuz es. nec eſt q̃ reſiſtat
maieſtati tue. Cuncta noſti ⁊ ſcis. q̃a non p
ſuꝑbia ⁊ cõtumelia ⁊ aliq̃ glorie cupiditate
fecerim b̃. ut nõ adorarẽ aman ſuꝑbiſſimũ:
libenꝫ. n. p ſalute iſrl etiã veſtigia pedũ eius
deoſculari parat⁹ eẽm: ſ timui ne bonorem
dei mei trãſferrẽ ad boiem. ⁊ ne quẽq̃ ado-
rarẽ. excepto deo meo. Et nunc dñe rex deus
abrabã. miſerere ppli tui: q̃a volunt nos ini-
mici nri pdere. ⁊ hereditatẽ tuam delere. Ne
deſpicias partẽ tuã: quã redemiſti de egypto
Exaudi dep̃cationẽ meã. ⁊ ppiti⁹ eſto ſorti
⁊ funiculo tuo. ⁊ cõuerte luctũ nrm in gau-
diũ. ut viuẽtes laudemus nomẽ tuũ dñe. ⁊
ne claudas ora te canentiũ. Omnis q̃q; iſrl
pari mẽte ⁊ obſecratiõe clamauit ad dñm:
eo q̃ eis certa mors impenderet. XIIII

Hester q̃q; regina cõfugit ad dñm: pa-
uens piculũ qđ iminebat. Cũq; de-
poſuiſſet veſtes regias. fletibus ⁊ lu-
ctui apta indumẽta ſuſcepit. ⁊ p vnguẽtĳ va-
rĳs cinere ⁊ ſtercore impleuit caput. ⁊ corp⁹
ſuũ hũiliauit ieiunĳs: oiaq; loca in q̃b⁹ an-
tea letari conſueuerat. criniũ laceratiõe cõple-
uit. Et deprecabat dñm deũ iſrl. dicens: Dñe
mi qui rex nr es ſol⁹. adiuua me ſolitariã: ⁊
cui⁹ pter te null⁹ ẽ auxiliator ali⁹. Periculũ
meũ in manib⁹ meis eſt. Audiui a pre meo
q̃ tu dñe tuliſſes iſrl de cũctis gẽtib⁹. ⁊ pres
nros ex oĩb⁹ retro maiorib⁹ ſuis. ut poſſidẽs
hereditatẽ ſempitnã: feciſtiq; eis ſicut locut⁹
es. Peccauim⁹ in conſpectu tuo. ⁊ idcirco tradi-
diſti nos in man⁹ inimicor nror. Coluim⁹. n.
deos eor. Juſt⁹ es dñe. Et nũc non eis ſuffi-
cit q̃ duriſſima nos oppmũt ſeruitute: ſ ro
bur manuũ ſuar idolor potẽtie deputantes
volũt tua mutare promiſſa. ⁊ delere hereditatẽ
tuã. ⁊ claudẽ ora laudãtiũ te. atq; extinguẽ
gloriã tẽpli ⁊ altaris tui. ut aperiant ora gentiũ
⁊ laudent idolor fortitudinẽ. ⁊ prdicent car-
nalẽ regẽ in ſempitnũ. Ne tradas dñe ſceptr
tuũ his q̃ nõ ſũt. ne rideãt ad ruinã nram:
ſ conuerte conſiliũ eorũ ſup eos. ⁊ eũ q̃ in nos ce-
pit ſeuire diſperde. Memẽto dñe ⁊ oñde te
nob in tpe tribulatiõis nre. ⁊ da mihi fiduciã
dñe rex deor. ⁊ vniuerſe poteſtatis: tribue
ſermonẽ compoſitũ in ore meo in conſpectu leonis:
⁊ trãſfer cor illi⁹ in odiũ hoſtis nri: ut ⁊ ipſe
pereat. ⁊ ceteri q̃ ei cõſentiũt. Nos aũt libera
in mãu tua. ⁊ adiuua me nullũ aliud auxiliũ
hñtẽ niſi te dñe. q̃ habes oiuz ſciam. ⁊ noſti
q̃a oderim gloriã iniquor. ⁊ deteſter cubile
incircũciſor ⁊ omis alienigene. Tu ſcis neceſ-
tatẽ meã q̃ abhominer ſignũ ſuperbie ⁊ glorie
mee qđ ſuper caput meũ in dieb⁹ oſtentatiõis
mee. ⁊ deteſter illud q̃ſi pannũ menſtruate. ⁊
nõ portẽ in dieb⁹ ſilentĳ mei. ⁊ q̃ non come-
derim in menſa aman. nec mihi placuerit con-
uiuiũ regis. ⁊ non biberim vinũ libaminũ. ⁊
nũq̃ letata ſit ancilla tua ex q̃ huc trãſlata ſũ
vſq; in pñtẽ die: niſi in te dñe deus abrahã.
Deus fortĳ ſup omes. exaudi voce eorũ q̃ nullã
aliam ſpem hñt. ⁊ libera nos de manu iniquo-
rum. ⁊ erue me a timore meo. Hec quoq;
addita repperi in editiõe vulgata. XV

Et mandauit ei: haud dubiũ q̃n hę-
ſter: mardochæ⁹. ut ingrederet ad re-
gẽ: ⁊ rogaret p ppl̃o ſuo ⁊ p patria
ſua. Memorare in q̃t die tue humilitatĳ tue. quõ
nutrita ſis in manu mea: q̃a aman ſecũdus
a rege locut⁹ eſt ꝯ nos in mortem. ⁊ tu inuoca
dñm. ⁊ loq̃re regi p nob. ⁊ liba nos de morte
Necnon ⁊ iſta que ſubdita ſunt: in edi-
tione vulgata repperi. Die aũt tertio de-
poſuit veſtimẽta ornatus ſui. ⁊ circũdata eſt
gloria ſua. Cũq; regio fulgẽt habitu. ⁊ inuo-
caſſet oiuz rectorẽ ⁊ ſaluatorẽ deũ: aſſumpſit
duas famulas. ⁊ ſup vnã q̃dẽ innitebat q̃ſi p
delitĳs ⁊ nimia teneritudine corp⁹ ſuũ fer-
re nõ ſuſtinẽs: alt̃a aũt famula ſeq̃bat do-
minã. defluentia in humũ idumẽta ſuſtẽtans
Ipſa aũt roſeo colore vultũ pfuſa. ⁊ gratĳ ac
nitentib⁹ oculis triſtẽ celabat aiuz. ⁊ nimio
timore ꝯctũ. Ingreſſa igit cũcta p ordinem
oſtia. ſtetit ꝯ regẽ. vbi ille reſidebat ſup ſoliũ
regni ſui. indutus veſtib⁹ regĳs. auroq; vul-
gens ⁊ pcioſis lapidib⁹: eratq; terribilis aſpe-
ctu. Cũq; eleuaſſet faciẽ ⁊ ardẽtib⁹ oculis fu
rorem pectorĳ indicaſſet: regina corruit ⁊ in
pallorẽ colore mutato. laſſũ ſup ancillam re-
clinauit caput. Cõuertitq; deus ſpiñ regĳ in
mãſuetudinẽ. ⁊ feſtin⁹ ac metuẽs exiliuit de

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

solio ⁊ sustentãs eã vlnis suis donec rediret ad se. bis ꝟbis blandiebat. Quid habes hester? Ego sũ frat tuus: noli metuẽ. Nõ morieꝛ. Nõ. n. p te. sed p omniꝫ hc lex ꝓstituta ẽ. Accede igit ⁊ tange sceptꝝ. Cũq illa reticeret. tulit aureã ꝟgã. ⁊ posuit supꝫ collũ eius. ⁊ osculat⁹ est eã. ⁊ ait: Cur mihi nõ loqueris? Que rñdit. Vidi te dñe q̃si angelũ dei. ⁊ cõturbatũ ẽ coꝛ meũ p timoꝛe glozie tue. Mal/ de. n. mirabilis es dñe. ⁊ facies tua plena ẽ grã. Cũq loqueret. rursus coꝛꝛuit. ⁊ pene exanimata ẽ. Rex aũt turbabat. ⁊ oes ministri ei⁹ cõsolabant eũ. Exẽplar epte regi artaxerxis quã p iudeis ad totas regni sui p/ uincias misit: quod ⁊ ipsum in hebꝛaico volumine non habetur.

XVI

Ext magn⁹ artaxerxes. ab india vsq; ethiopiã cẽtũ vigintiseptẽ puiciarũ ducib⁹ ac ꝓncipib⁹ qui nre iussioni obediũt. salutẽ dicit. Multi bonitate ꝓncipũ ⁊ bonoꝛe q̃ in eos collatus est. abusi sũt i superbiã. ⁊ non solũ subiectos regibus nituntꝫ opꝑmere: sed datũ sibi gloziã nõ ferentes: in ipsos q̃ dederũt moliũtꝫ insidias. Hec ꝓtenti sũt grãs nõ agere bũficijs. ⁊ bũanitatꝫ in se iura violare: sed dei q̃s cũcta cernẽtꝫ. arbitrãtꝫ se posse fugere sniam. Et i tantũ vesanie ꝓruꝑrũt. ut eos q̃ credita sibi officia diligẽt obseruant. ⁊ ita cũcta agũt ut oiuꝫ laude digni sint. mẽdacioꝫ cuniculis conẽtꝫ subuertere: dũ aures ꝓncipũ simplices ex sua nã alios estimãtes. callida fraude decipiũt. Que res ⁊ ex veterib⁹ ꝓbatꝫ histoziis. ⁊ ex his que geruntꝫ q̃tidie. quõ malis q̃rũdã suggestionib⁹ regũ studia deprauẽtꝫ. Vñ pudendũ ẽ paci oiuꝫ puinciaꝫ. Hec putare debetis si diuersa iubeam⁹ ex ai nri venire leuitate: sed p q̃litate ⁊ necessitate tempoꝛꝫ. ut rei publice poscit vtilitas ferre sniam. Et ut manifesti⁹ qõ dicim⁹. intelligatꝫ. Aman filius amadathi. ⁊ agag gẽte macedo. alienusq; a psaꝫ sanguine. ⁊ pietatẽ nram sua crudelitate cõmaculãs. peregrin⁹ a nobis susceptus ẽ. ⁊ tantã i se expertus humanitatẽ ut pr nr vocaret. ⁊ adoꝛaret ab oib⁹ p⁹ regẽ secund⁹. qui in tantũ arrogantie tumoꝛẽ sublatus est. ut regno ꝓuare nos niteret ⁊ spũ. Nam mardocheũ cuius fide ⁊ beneficijs viuimus. ⁊ consoꝛtẽ regni nostri hester. cũ omni gente sua nouis q̃busdã atq; inauditꝫ machinis expetiuit i moꝛtẽ. h cogitans ut illis interfectis insidiaret nre solitudini. ⁊ regnũ persarũ transferret i macedonas. Nos ãt a pessimo moꝛtaliũ iudeos neci destinatos. i nulla penit⁹ culpa repperim⁹ ꝫ econtrario iustis vtẽtes legib⁹. ⁊ filios altissimi ⁊ maximi sempꝝq; vinentis dei. cuius bñficio ⁊ pr̃ib⁹ nris ⁊ nobis regnũ est traditum. ⁊ vsq; hodie custoditur. Vnde eas litteras quas sub nomine nostro ille direxerat sciatis esse irritas. Pro quo scelere ante poꝛtas hui⁹ vrbis id est susis. ⁊ ipse qui machinat⁹ ẽ. ⁊ omnis cognatio eius pendet in patibulis: nõ nobis. sed deo reddente ei qõ meruit. Hoc autẽ edictum quod nũc mittimus in cunctꝫ vrbibus ꝓponat. ut liceat iudeis vti legib⁹ suis. Quib⁹ debetis esse ãminiculo ut eos qui se ad necem eoꝝ parauerant possint interficere: tertiadecima die mensis duodecimi q̃ vocat adar. Hanc eni diẽ deus omnipotens meroꝛis ⁊ luctus eis vertit in gaudiũ. Vñ ⁊ vos inter ceteros festos dies hanc habitote diem. ⁊ celebꝛate eã cũ oi letitia: ut ⁊ i posteꝛũ cognoscat. omnes q̃ fidelit̃ pr̃is obediunt dignã p fide recipere mercedem: q̃ aũt insidiãt regno eoꝝ. pire p scelere. Dis ãt puincia ⁊ ciuitas q̃ noluerit sollẽnitatis hui⁹ eẽ ꝓticeps. gladio ⁊ igne pereat. ⁊ sic deleat ut nõ solũ hominib⁹: sed etiã inuia bestijs sit in sempiternũ: pro exemplo contemptus ⁊ inobedientie.

Explicit liber hester. Incipit prologus in Job. in translationem septuaginta.

Nogoꝛ p singulos scripture diuine libꝛos. aduersarioꝝ rñdere maledicẽtꝫ. qui interꝓetationẽ meã reꝓbensionem septuaginta interꝓetũ criminant. quasi non ⁊ apud grecos aq̃la symmachus ⁊ theodotion. uel verbũ e verbo. uel sensũ e sensu. uel ex vtroq; cõmixtũ ⁊ medie tẽperatũ. gen⁹ translatiõis exꝑsserint. ⁊ oia veteris instrumenti voluia origenes obelis astericisq; distinxerit. q̃s uel additos uel de theodotice sũptos trãslatiõi antiq̃ inseruit. ꝓbans defuisse qõ additũ est. Discant igit obtrectatoꝛes mei recipe in toto qõ in ꝓtib⁹ susceperũt: aut interꝓetationem meã cũ astericis suis radẽ. Neq; enim fieri põt ut q̃s plura inmiserit. nõ eosdẽ etiã in q̃busdã errasse fateant. ꝑcipue in iob: cui si ea q̃ sub asteriq̃ addita sũt subtraxeris. ps maxima detruncabit. ⁊ h dũtaxat apud

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

grecos. Cetex apud latinos añ eã translationẽ quã sub astericꝫ t obelis nup edidim⁹ septingẽti ferme aut octingẽti ꝟsus uelũt: ut uecurtat⁹ t lacerat⁹ corrosusqꝫ liber feditatẽ sui publice legẽtib⁹ p̃beat. Hec aũt trãslatio nullũ uetterib⁹ sequit interpretem: sed ex ipso hebraico arabicoqꝫ sermone. t interdũ syro: nunc verba. nunc sensus. nunc simul vtrũqꝫ resonabit. Obliqu⁹.n. etiã apud hebreos tot⁹ liber fertur t lubricus. t qđ greci rhetores vocãt schematismenos. dũ q aliud loqt. aliud agit. Ut si velis ãguillã uel murenulã strictis tenere manib⁹. quanto forti⁹ p̃sseris. tãto citi⁹ elabit. Memini me obtel ligẽtiã hui⁹ voluminis liddeũ quẽdã p̃ceptorẽ. q apud hebreos p̃m⁹ hñi putabat. non puis redemisse nũmis: cui⁹ doctrina an aliqđ pfecerim. nescio. Hoc vnũ scio: non potuisse me interpretari. nisi qđ ante intellexerã. A ꝓncipio itaqꝫ volumis vsqꝫ ad ꝟba iob. apud hebreos psa oratio ẽ. Porro a verbis iob iqb⁹ ait: pereat dies i q̃ nat⁹ sum. t nox in qua dictũ ẽ. cõcept⁹ est hõ: vsqꝫ ad eũ locũ vbi ante finẽ voluis scriptũ est: idcirco ipse me reꝑbendo t ago pniam i fauilla t cinere hexametri ꝟsus sũt. dactylo spõdeoqꝫ currẽtes. t ꝓpt̃ lingue idioma crebro recipientes t alios pedes. nõ earũdẽ syllabax. ꝫ eorũdẽ tẽpox. Inẽdũ qꝫ rhythm⁹ ipse dulq t tinnulus ferẽ nũer⁹ pedũ solutꝫ: qđ metrici magis q̃ simplex lector intelligũt. A supdicto aũt ꝟsu vsqꝫ ad finẽ libri. paruũ coma qđ remanet: psa oꝛone cõtexit. Qđ si cui videt incredulũ metra. s. eẽ apud hebreos. t in morem nr̃i flacci greciqꝫ pindari t alcei t sappho. ul psalteriũ. uel lamẽtatiões hieremie. uel oia ferme scripturax cãtica cõp̃hẽdi: legat philonẽ. iosephũ. origenẽ. cesarienſem eusebiũ: t eox testimonio me verũ dicẽ cõprobabit. Audiãt q̃propter canes mei idcirco me i hoc voluie laborasse. non ut interp̃tationem antiquã reꝑhẽderẽ. ꝫ ut ea q̃ i illa aut obscura sũt. aut omissa. aut certe scriptox vitio mẽdata. manifestiora nr̃a interpretatiõe fierẽt: q̃ t hebreũ sermonẽ ex pte didicim⁹. t in latino pene ab ipsis cunabulis int grãmaticos t rhetores t philosophos tritus sum⁹. Qꝛ si apud grecos p⁹ septuagita editionẽ: iam x̃pi euãgelio corruscante iude⁹ aqla t symmach⁹ ac theodotion iudaiçãtes. hẽtici sũt recepti q̃ multa mysteria saluatorꝭ subdola inẽpretatiõe celarũt. t tñ in hexaplis hñt apud ecclesias. t explanantur ab ecclesiasticis viris: quãto magꝭ ego x̃pian⁹ t de pentib⁹ x̃pianis nat⁹. t vexillũ crucꝫ in mea frõte portãs. cui⁹ studiũ fuit omissa repetẽ. mẽdata corrigẽ. t sacrã ecctie puro t fideli apire ꝟmone: uel a fastidiosis uel a malignis lectoribus nõ debeo reꝑhendi. Habeãt q̃ volũt veteres libros uel in mẽbranis purpureis. auro argẽtoqꝫ descriptos. uł uncialib⁹ (ut vulgo aiũt) lris onera magꝭ exarata q̃ codices: dũmodo mihi meisqꝫ pmittant paupes br̃e scedulas. t nõ tam pulchros codices q̃ emẽdatos. Utraqꝫ aũt editio t septuagita iuxt grecos t mea iuxta hebreos. in latinũ meo labore trãslata ẽ. Eligat vnusqsqꝫ qđ vult. t studiosũ me magis q̃ malivolum probet.

Item alius prologus in Job. ꝟm hebraicũ.

Si aut fiscellã iunco texerẽ. aut palmax folia cõplicarẽ ut in sudore vultus mei comederẽ panẽ. t ventri opus sollicita mente ptractarem: nullus morderet: nemo reprehẽderet. Nũc aũt qa iuxt sniam saluatoris volo operari cibũ qui non perit. t antiquam diuinorũ voluminũ viã sentib⁹ virgultisqꝫ purgare: error mihi geminus iungit: corrector vitioꝝ falsari⁹ worcor. t errores nõ auferre. sed serere. Tanta ẽ. n. vetustatis ꝓsuetudo ut etiã ꝓfessa pleriſqꝫ vitia placeãt: dũ magꝭ pulchros hr̃e volũt codices q̃ emendatos. Qua ꝓpt̃ o frẽs dilectissimi vnicũ nobilitatis t hũilitatis exẽplar. p flabello calathis sporrectisqꝫ munusculis monachoꝝ. spiritalia hꝫ t mansura dona suscipite: ac btm̃ iob q adhꝫ apud latinos iacebat in stercore. t vermib⁹ scatebat errorꝝ: integrũ imaculatũqꝫ gaudete. Quõ. n. post ꝓbationẽ atqꝫ victoriam duplicia sũt ei vniuersa reddita. ita ego i lingua nr̃a ut audacter loqr. feci eũ br̃e q̃ amiserat. Igit t vos t vnũquẽqꝫ lectorẽ solita p̃fatiõe cõmoneo. t in ꝓncipijs libroꝝ eadẽ sp annectẽs rogo. ut vbicũqꝫ sp p̃cedẽtes ꝟgulas videritꝭ. sciatꝭ ea q̃ subiecta sũt. i hebraicꝫ volumib⁹ nõ hr̃i. Porro vbi stelle imago p̃fulserit: ex hebreo in sermõe nr̃o addita sũt. Hec nõ t illa q̃ hr̃i videbãt. t ita corrupta erant ut sensũ legẽtib⁹ tollerẽt: orãtib⁹ vobis magꝭ labore corrigi. magꝭ vtile quid ex odio meo ecclesijs x̃pi vetuxt rat⁹. q̃ ex alioꝝ negocio.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Job

Incipit argumentū in librū Job.

IN terra qdē habitasse iob vsitidi finib⁹ idumee ⁊ arabie. ⁊ erat ei añ nomē iobab. Et accepit vxorē arabissam. ⁊ genuit filiū quē voca uit ennon. Erat autē ipse fili⁹ qdē çaretb de esau filijs filius: de matre ꝓpo bosra. ita ut sit qnt⁹ ab abrabā. Et hi sūt reges q regnaue rūt ī edom: in q ⁊ ipse reḡuit: ꝙ ꝑm⁹ in ea re gnauit balacb fili⁹ beor. ⁊ nomē eiusdē ciui tatis nacbaba. ꝑ⁹ hunc aūt balacb. ꝑ⁹ eū io bab. q vocat iob. ꝑ⁹ iob aūt cusram. q erat dux ex themanorū regiæ. Et p⁹ illū regna uit adar fili⁹ beatb. q excidit madian in cāpo moab. ⁊ nomen ciuitatis eius cethe auitb.

Explicit argumentū. Incipit liber Job Capl'm I

VIr erat ín ter ra bus nomine iob. Et erat vir ille simplex ⁊ rectus ac timens deū. ⁊ recedēs a ma lo. Nati qꝫ sūt ei septē filij: ⁊ tres filie. Et fuit possessio eius septem milia ouiū. ⁊ tria milia camelorū: qngēta qꝫ iuga boū. ⁊ qngēte asine: ac familia multa nimis Eratqꝫ vir ille magn⁹ inter oēs orientales. Et ibant filij eius. ⁊ faciebāt cōuiuia p domos: vnusqsqꝫ i die suo. Et mittētes vocabāt tres sorores suas: ut comederēt ⁊ biberēt cū eis Cūqꝫ i orbē trāsissent dies cōuiuij. mittebat ad eos iob. ⁊ scificabat illos: ꝓ surgēsqꝫ diluculo offerebat holocausta p singulos. Dicebat. n. Ne forte peccauerit filij mei. ⁊ benedixerint deo i cordibus suis. Sic faciebat iob cūctis diebꝰ. Quadā aūt die cū venissent filij dei ut assisterēt coram dño: affuit inter eos etiā satban. Cui dixit dominꝰ. Unde venis? Qui rñdens ait: Circuiui terrā: ⁊ pambulaui eam. Dixitqꝫ dñs ad eū. Numqd ꝓsideraſti seruū meū iob qꝫ nō sit ei similis i terra: hō simplex ⁊ rectꝰ ac timens deū ⁊ recedēs a malo? Cui rñdens satban. ait: Numqd frustra iob timet deū? nōne tu vallasti eū ac domū eius: vniuersamqꝫ substantiam eius p circuitū? Opib⁹ manuū eius benedixisti. ⁊ possessio eius creuit in terra. Uerꝫ extende paululū manū tuā. ⁊ tange cūcta que possidet. nisi in faciē benedixerit tibi. Dixit ergo dñs ad satban. Ecce vniuersa q habet. ī manu tua sūt: tm̄ in eū ne extendas manū tuā. Egressusqꝫ est satban a facie dñi. Cū autē qdā die filij ⁊ filie eiꝰ comederent ⁊ biberēt vinū i domo fris sui ꝑmogeniti: nuncius venit ad iob q dicēt. Boues arabāt. ⁊ asine pascebāt iuxta eos. ⁊ irruerūt sabei. tuleruntqꝫ oia. ⁊ pueros percusserūt gladio: ⁊ euasi ego solus ut nūciarē tibi. Cūqꝫ adhuc ille loqreť: venit alť. ⁊ dixit: Ignis dei cecidit de celo. ⁊ tactas oues. pueros qꝫ consūpsit. ⁊ effugi ego solꝰ ut nūciarē tibi. Ez ⁊ adhuc illo loquēte: venit alius. ⁊ dixit: Chaldei fecerūt tres turmas ⁊ inuaserūt camelos ⁊ tulerūt eos: necnon ⁊ pueros percusserūt gladio. ⁊ ego fugi solꝰ ut nūciarē tibi. Adhuc loqbať ille: ⁊ ecce alius ītrauit. ⁊ dixit: Filijs tuis ⁊ filiabꝰ vescētibꝰ ⁊ bibētibꝰ vinū in domo fris sui ꝑmogeniti. repēte ventꝰ vehemens irruit a regiōe deserti ⁊ ꝑcussit qtuor āgulos domꝰ: q corruēs oppressit libos tuos. ⁊ mortui sūt. ⁊ effugi ego solus ut nūciarē tibi. Tūc surrexit iob. ⁊ scidit vestimēta sua. ⁊ tonso capite corruens in terrā adorauit. ⁊ dixit: Nudus egressus sū de vtero mris mee. ⁊ nudus reuertar illuc. Dñs dedit. dñs abstulit: sicut dño placuit. ita factū ē: sit nomē dñi bñdictū. In oibꝰ bis non peccauit iob labijs suis: neqꝫ stultū qd ꝓtra deū locutus est.

II

FActū est aūt cū quadā die venissent filij dei. ⁊ starent coram dño: venisset qꝫ satban inter eos. ⁊ staret in ꝓspectu eiꝰ: ut diceret dñs ad satban. Unde venis? Qui rñdēs ait: Circuiui terrā: ⁊ pambulaui eā. Et dixit dñs ad satban. Numqd ꝓsideraſti seruū meū iob qꝫ nō sit ei similis in terra. vir simplex ⁊ rectꝰ ac timēs deū ⁊ recedēs a malo. ⁊ adhuc retinēs innocētiā. Tu aūt cōmouisti me aduersus eum: ut affligerē eum frustra. Cui rñdēs satban. ait: Pellē ꝓ pelle. ⁊ cūcta q hz hō dabit ꝓ aīa sua. Alioqn mitte manū tuā. ⁊ tange os eius ⁊ carnē. ⁊ tunc videbis qꝫ i faciē bñdicat tibi. Dixit ergo dñs ad satbā. Ecce i manu tua ē: verūtn̄ aiam illi⁹ serua. Egressus igiť satban a facie dñi. ꝑcussit iob vlcere pessimo: a planta pedis vsqꝫ ad vticē eius. Qui testa saniē radebat: sedens in sterquilinio. Dixit autē illi vxor sua. Adhuc tu permanes in simplicitate tua? Benedic deo ⁊ morere. Qui ait ad illam. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu domini. mala quare non sustineamus? In omnibus bis non peccauit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iob labijs suis. Igitur audientes tres amici iob omne malũ qđ accidisset ei: venerũt singuli de loco suo: eliphaz themanites. & baldath suites. & sophar naamathites. Cõdixerãt. n. ut pĩ ẽmẽtes visitarẽt eũ & ꝓsolarẽt Cũq; eleuassent ꝓcul oculos suos: nõ cognouerũt eũ. Et exclamãtes plorauerũt: scissisq; vestib⁹ sparserũt puluerẽ sup caput suũ i celũ. Et sederũt cũ eo i tra septẽ dieb⁹ & septẽ noctib⁹: & nemo loq̃batur ei ꝙbũ. Videbãt. n. dolorẽ esse vehementem.

III

Post hec aperuit iob os suũ. & maledixit diei suo: & locutus est: Pereat dies i q̃ nat⁹ sũ: & nox in q̃ dictũ est ꝯcept⁹ ẽ hõ. Dies ille ꝙuertat i tenebras. Nõ requirat eũ de⁹ desup: nec illustret eũ lumine. Obscurent eũ tenebre: & vmbra mortis. Occupet eũ caligo: & inuoluat amaritudine. Noctẽ illã tenebrosus turbo possideat. Nõ ꝯputet i dieb⁹ ãni: nec numeret i mẽsib⁹. Sit nox illa solitaria: nec laude digna. Maledicant ei q̃ maledicũt diei: q̃ parati sũt suscitare leuiathan. Obtenebrent stelle caligine eius. Expectet lucẽ & non videat: nec ortũ surgentis aurore. Quia nõ cõclusit ostia ventris q̃ portauit me: nec abstulit mala ab oculis meis. Quare nõ i vulua mortuus sũ: egressus ex vtero nõ statim perij? Quare exceptꝰ genib⁹: cur lactatꝰ vberib⁹? Nũc enĩ dormiens silerẽ & somno meo requiescerẽ cũ regib⁹ & consulib⁹ terre q̃ edificãt sibi solitudines: aut cũ ꝓncipib⁹ q̃ possidẽt auꝝ & replẽt domos suas argẽto. Aut sicut abortiuũ absconditũ nõ subsisterẽ: uel q̃ ꝯcepti nõ viderũt lucẽ. Ibi impij cessauerũt a tumultu: & ibi requieuerũt fessi roboze: & quondã vincti pariter sine molestia. Non audierũt vocẽ exactoris. Paruus & magnus ibi sũt: & seruꝰ liber a dño suo. Quare misero data ẽ lux: & vita his q̃ in amaritudine aie sũt? Qui expectãt mortem & nõ venit. q̃si effodientes thesaurũ: gaudẽtq; vehemẽter cũ inuenerint sepulchꝝ. Viro cui⁹ abscondita ẽ via: & circũdedit eũ de⁹ tenebris. Anteq̃ comedã suspiro. & q̃si inundant aque sic rugitus meus: quia timor quẽ timebã euenit mihi: & quod verebar accidit. Nonne dissimulaui? Nõne silui? Nõne quieui? Et venit sup me indignatio.

IIII

Respondẽs aũt eliphaz themanites dixit: Si ceperim⁹ loq̃ tibi: forsitan moleste accipies. Sz ꝯceptũ ꝑmonẽ tenẽ q̃s poterit? Ecce docuisti multos: & manus lassas roborasti: Vacillãtes cõfirmauerũt ꝑmœs tui: & genua tremẽtia ꝙfortasti Nunc aũt venit sup te plaga. & defecisti: tetigit te. & ꝓturbat⁹ es. Vbi timor tuus fortitudo tua. & patiẽtia tua: & ꝓfectio viarũ tuarũ? Recordare obsecro te q̃s vnq̃ innocẽs perijt: aut q̃n recti deleti sunt? Quin potiꝰ vidi eos q̃ opant̃ iniq̃tatẽ & seminãt dolores. & metũt eos flãte deo periisse: & spũ ire eiꝰ esse consũptos. Rugitꝰ leonis & vox leene: & dentes catulorũ leonũ contriti sũt. Tigris perijt eo q̃ nõ bꝛet ꝓdã: & catuli leonis dissipati sũt. Porro ad me dictũ ẽ verbũ absconditũ: & q̃si furtiue suscepit auris mea venas susurrij eiꝰ. In horrore visiõis nocturne q̃n solet sopor occupare homines pauor tenuit me & tremor: & oia ossa mea ꝓterrita sũt. Et cũ spũs me presente transiret: inhorruerũt pili carnis mee. Stetit q̃dã cuiꝰ nõ agnoscebã vultũ imago coram oculis meis. & vocẽ q̃si aure lenis audiui. Numquid hõ deo cõpatiẽ iustificabit̃: aut factore suo purior erit vir? Ecce q̃ seruiũt ei non sunt stabiles: & in angelis suis reperit prauitatẽ. Quãto magis hi q̃ habitãt domos luteas q̃ de terrenũ bñt fũdamẽtũ ꝙsumẽt̃ velut a tinea: de mane vsq; ad vesperã succident̃: & q̃a nullꝰ intelligit. in eternũ pibũt. Qui aũt reliq̃ fuerit auferẽt̃ ex eis: morient̃ & nõ in sapia.

V

Voca q̃ si ẽ q̃ tibi rñdeat: & ad aliquẽ scõꝝ quertere. Virꝝ stultũ interficit iracũdia: & parualũ occidit inuidia. Ego vidi stultũ firma radice: & maledixi pulchritudini eiꝰ statim. Longe fient filij eius a salute. & cõterent̃ in porta: & nõ erit q̃ eruat. Cuius messem famelicus comedet: & ipsũ rapiet armatꝰ. & bibẽt sitientes diuitias eius. Nihil in terra sine cã fit: & de humo nõ egredietur dolor. Hõ nascit̃ ad laborẽ: & auis ad volatũ. Quãobrẽ ego deprecabor dñm: & ad deũ ponã eloquiũ meũ. Qui facit magna & inscrutabilia: & mirabilia absq; numero. Qui dat pluuiã sup faciẽ terre: & irrigat aq̃s vniuersa. Qui ponit humiles in sublime: & merẽtes erigit sospitate. Qui dissipat cogitatiões malignoꝝ: ne possint implere manꝰ coꝝ q̃d ceperãt. Qui apprehendit sapientes in astutia eoꝝ: & cõsiliũ prauoꝝ dissipat. Per diem incurrẽt tenebras: & q̃si i nocte sic palpabũt in meridie. Porro saluũ faciet egenũ a gladio oris eorũ: & de manu violenti pauperem. Et erit egeno spes: iniq̃tas aũt cõtrahet os suũ. Beatꝰ hõ q̃ corripit̃ a dño. Increpationẽ q̃

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dñi ne repbes·qa ipse vulnerat ⁊ medetur: pcutit.⁊ manꝰ eius sanabũt. In sex tribulatiõibꝰ libabit te:⁊ i septima nõ tanget te malum. In fame eruet te de morte:⁊ in bello de manu gladij. A flagello lingue abscõderis:⁊ nõ timebis calamitatẽ cũ venerit. In vastitate ⁊ fame ridebis:⁊ bestias terre nõ formidabis. Sed cũ lapidibꝰ regionũ pactũ tuũ:⁊ bestie terre pacifice erũt tibi. Et scies qꝝ pacẽ habeat tabernaculũ tuũ:⁊ visitãs speciẽ tuã nõ peccabis. Et scies qm̃ multiplex erit semẽ tuũ:⁊ pgenies tua quasi herba terre. Ingredieris in abundantia sepulchrũ:sicut infert aceruꝰ tritici i tpe suo. Ecce hꝝ ut inuestigauimus:ita est:qđ auditũ mente ptracta. VI

Respõdẽs aũt iob dixit: Utinã appenderẽt pctã mea qbꝰ irã merui: ⁊ calamitas quã patior i statera:q̃si arena maris hꝝ grauior apparẽt. Unde ⁊ verba mea dolore sũt plena: qa sagitte dñi in me sũt·q̃rũ indignatio ebibit spiñ meũ. ⁊ terrores dñi militãt ꝯ me. Numqd rugiet onager cũ habuerit herbã: aut mugiet bos cũ añ psepe plenũ steterit? Aut poterit comedi insulsũ:qđ nõ ẽ sale conditũ? Aut põt aliqs gustare:qđ gustatũ affert morte? Nie.n.esurienti etiã amara dulcia eẽ vidẽt. Que prius nolebat tangere aia mea:nunc ꝑ angustia cibi mei sũt. Quis det ut veniat petitio mea:⁊ quod expecto tribuat mihi deus. ⁊ qđ cepit ipse me conterat? Soluat manũ suã. ⁊ succidat me: ⁊ hꝝ mihi sit ꝓsolatio ut affligẽs me dolore nõ parcat: nec ꝯdicã sermõibꝰ sci. Que est.n. fortitudo mea ut sustineã: aut qs finis meus ut patienter agam? Nec fortitudo lapidũ fortitudo mea nec caro mea enea ẽ. Ecce nõ ẽ auxiliũ mihi in me:⁊ necessarij quoqꝝ mei recesserũt a me. Qui tollit ab amico suo mïam: timorẽ dñi derelinqt. Frẽs mei preterierũt me:sicut torrens q raptim trãsit in cõuallibꝰ. Qui timẽt pruinã:irruet sup eos nix. Tempore qđ fuerit dissipati pibũt: ⁊ ut incaluerit soluẽt de loco suo. Inuolute sunt semite gressuũ eorũ: ambulabũt i vacuũ. ⁊ pibũt. Cõsiderate semitas thema·itinera saba:⁊ expectate pauliper. Confusi sũt: qa speraui. Uenerũt qꝝ vsqꝝ ad me:⁊ pudore coopti sunt. Nũc venistis: ⁊ modo videtes plagã meã timetis? Numqd dixi·afferte mihi. ⁊ de substantia vra donate mihi:uel liberate me de mãu hostis. ⁊ de manu robustorũ eruite me? Docete me. ⁊ ego tacebo:⁊ si quid forte ignoraui·instruite me. Quare detraxistis sermõibꝰ veritatꝫ: cũ e vob nullꝰ sit qđ possit arguere me? Ad increpãdũ tm̃ eloqa concinnatꝫ:⁊ i ventũ verba pfertis. Sup pupillũ irruitis:⁊ subuertere nitimini amicũ vestrũ. Uerũtm̃ qđ cepistis explete. Prebete aurẽ: ⁊ videte an mentiar. Rñdete obsecro absqꝫ contentione:⁊ loquẽtes id qđ iustũ ẽ iudicate. Et nõ inueniet̃ i lingua mea iniquitatem:nec in faucibus meis stultitia personabit. VII

Militia est vita hois sup terrã: ⁊ sicut dies mercenarij dies ei. Sic ceruꝰ desiderat vmbrã. ⁊ sicut mercennarius prestolat finem operis sui:sic ⁊ ego habui mẽses vacuos. ⁊ noctes laboriosas enumerauit m̃. Si dormiero·dicã qñ ꝓsurgã: ⁊ rursũ expectabo vesperã. ⁊ replebor doloribꝰ vsqꝝ ad tenebras. Induta est caro mea putredine ⁊ sordibus pulueris: cutis mea aruit ⁊ cõtracta est. Dies mei velociꝰ transierũt q̃ a texẽte tela succidit: ⁊ ꝓsumpti sũt absqꝫ vlla spe. Memento quia ventꝰ ẽ vita mea. ⁊ non reuertet̃ oculus meus ut videat bona: nec aspiciet me visus hois. Oculi tui i me: ⁊ nõ subsistam. Sicut ꝓsumit̃ nubes ⁊ pterãsit·sic qđ descẽdit ad inferos nõ ascendet:nec reuertet̃ vltra in domũ suã:neqꝫ cognoscet eã amplꝰ locꝰ eiꝰ. Quapropt ⁊ ego nõ parcã ori meo: loq̃r i tribulatiõe spũs mei: cõfabulabor cũ amaritudine aie mee. Numqd mare ego sũ aut cetus:qa circũdedisti me carcere? Si dixero ꝓsolabit̃ me lectulꝰ meꝰ. ⁊ relevabor loquẽs mecũ in stratu meo: terrebis me ex somnia. ⁊ p visiõs horrore concuties. Quã obrẽ elegit suspendiũ aia mea: ⁊ morte ossa mea. Desperaui. Nequaqꝫ vltra iã viuã. Parce mihi: nihil eni sũt dies mei. Quid ẽ hõ qa magnificas eũ·aut quid apponis erga eum cor tuũ? Uisitas eũ diluculo:⁊ subito ꝓbas illũ Usqꝫq nõ parcis mihi: nec dimittis me ut glutiã saliuã meã? Peccaui. Quid faciã tibi o custos hoĩz? Quare posuisti me ꝯriũ tibi: ⁊ factꝰ sũ mihimetipsi grauis? Cur nõ tollis pctm̃ meũ: ⁊ q̃re nõ aufers iniquitatẽ meã? Ecce nunc in puluere dormiã: ⁊ si mane me quesieris·non subsistam. VIII

Respõdẽs aũt baldath suites·dixit: Usqꝫq loqueris talia:⁊ spũs multiplex sermõis ori tui? Numqd deus supplantat iudiciũ:aut oipotẽs subuertit qđ iustũ ẽ? Etiã si filij tui peccauerũt ei. ⁊ dimisit eos in manu iniqtatis sue:tu tm̃ si diculo

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cõsurreterꝝ ad deũ: & oipotentẽ fuerꝝ dꝑcatꝰ si mũdꝰ & rectꝰ incesseris·stati euigilabit ad te. & pacatũ reddet habitaculũ iusticie tue: intãtũ ut si ꝑua tua fuerit parua. & nouissima tua multiplicẽt nimis. Interoga enim generationẽ ꝑstinã. & diligenter inuestiga patrũ memoriã: hesterni quippe sumꝰ. & ignoramꝰ qm̃ sicut vmbra dies nostri sũt sup terrã: ipsi docebũt te. Loquẽt tibi: & de corde suo ꝓferent eloqa. Nũqd virere põt scirpꝰ absq; humore: aut crescẽ carectũ sine aq̃? Cũ adhuc siti flore nec carpatur manu añ cẽs herbas arescit: sic vie oiuz q̃ obliuiscunt deũ. & spes hypocrite peribit. Non ei placebit decordia sua: & sicut tela araneax fiducia eiꝰ. Innitet sup domũ suã & nõ stabit: fulciet eam & non ꝓsurget. Humectꝰ videt anteq̃ veniat sol: & in ortu suo germẽ eius egredietur. Sup aceruũ petrax radices eiꝰ densabunt: & inter lapides cõmorabit. Si absorbuerit eum de loco suo: negabit eũ. & dicet. Nõ noui te. Hec ẽ. n. letitia vie eiꝰ: ut rursũ de terra alij germinẽt. Deus non pijciet simplicẽ: nec porriget manũ malignis: donec ipleat risu os tuũ. & labia tua iubilo. Qui oderũt te· induent confusionẽ: & tabernaculũ impioꝝ non subsistet. IX

Et rñdẽs iob· ait: Vere scio q̃ ita sit & q̃ nõ iustificet hõ cõparatꝰ deo. Si voluerit ꝓtendẽ cũ eo· nõ poterit respondẽ ei vnũ ꝑ mille. Sapiẽs corde ẽ: & fortis robore. Quis restitit ei: & pacẽ habuit? Qui trãstulit mõtes: & nescierũt hi q̃s subuertit in furore suo. Qui cõmouet trã de loco suo: & columne eiꝰ ꝓcutiũt. Qui ꝓcipit soli & nõ orit: & stellas claudit q̃si sub signaculo. Qui extẽdit celos solꝰ: & gradit sup fluctꝰ maris. Qui facit arcturũ & orionas & hyadas: & interiora austri. Qui facit magna & iscrutabilia: & mirabilia quoq; nõ ẽ numerꝰ. Si venerit ad me· nõ videbo eũ: si abierit· non intelligã. Si repẽte interroget: quis rñdebit ei? Vel q̃s dicẽ ei põt: cur ita facis? Deꝰ cuiꝰ ire nemo resistẽ põt: & sub quo curuãt q̃ portant orbẽ. Quanto g̃ sum ego ut rñdeã ei: & loqr ꝑbis meis cũ eo? Qui etiã si hũero quippiã iustũ· nõ rñdebo: sed meum iudicẽ deꝓcabor. Et cũ inuocãtẽ me exaudierit: nõ credo q̃ audierit vocẽ meã. In turbine. n. ꝓteret me: & multiplicabit vulnera mea· etiã sine cã. Nõ cõcedit requiescẽ spiñ meũ: & implet me amaritudinibꝰ. Si fortitudo q̃rit: robustissimꝰ ẽ. Si eq̃tas iudicij: nemo audet ꝑ me testimoniũ dicẽ. Si iustificare me voluero: os meũ condẽnabit me. Si innocẽtẽ ostẽdero: prauũ me cõprobabit. Etiã si simplex fuero: hoc ipsum ignorabit aia mea: & tedebit me vite mee. Vnũ est q̃d locutꝰ sũ: & innocẽtẽ & impiũ ipse ꝑsumit. Si flagellat· occidat semel: & nõ de penis innocẽtũ rideat. Terra data ẽ in manꝰ impij: vultũ iudicũ eiꝰ operit. Quod si nõ ille ẽ: q̃s g̃ ẽ? Dies mei velociores fuerũt cursore: fugerũt. & nõ viderunt bonũ. Ꝓtransierũt q̃si naues portãtes: sicut aq̃la volãs ad escã. Cũ dixero nequaq̃ ita loq̃r· cõmuto faciẽ meã: & dolore torq̃or. Verebar oia opa mea: sciens q̃ nõ parceres delinquẽti. Si aũt & sic impiꝰ sũ: q̃re frustra laborauit? Si lotꝰ fuero q̃si aq̃s niuis: & fulserint velut mũdissime manꝰ mee: tñ sordibꝰ intinges me. & abhominabũt me vestimẽta mea. Neq; n. viro q̃ sicut ego respondebo: nec qui mecũ in iudicio ex eq̃ possit audiri. Nõ ẽ q̃ vtrũq; valeat arguẽ: & ponẽ manũ suã in ambobꝰ. Auferat a me virgã suã: & pauor eiꝰ nõ me terreat. Loq̃r: & nõ timebo eũ. Neq; n. possũ metuens respondere. X

Tedet aiam meã vite mee: dimittam aduersũ me eloquiũ meũ. Loquar in amaritudine aie mee: dicam deo· noli me cõdẽnare. Indica mihi: cur me ita iudices? Nunq̃d bonũ tibi videt si calũnieris me & oppmas me· opꝰ manuũ tuarũ: & consiliũ impioꝝ adiuues? Nũqd oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt hõ & tu videbis? Nũqd sic dies hois dies tui: & ãni tui sic bũana sũt tpa: ut q̃ras iniq̃tatẽ meã. & pctm̃ meũ scruteris? Et scias q̃a nichil impiũ fecerim: cũ sit nemo q̃ de manu tua possit eruere. Manꝰ tue fecerũt me: & plasmauerunt me totũ in circuitu. & sic repẽte ꝓcipitas me? Memẽto q̃so q̃ sicut lutum feceris me: & in puluerẽ reduces me. Nõne sicut lac mulsisti me: & sicut caseũ me coagulasti? Pelle & carnibus vestisti me: ossibus & neruis cõpegisti me. Vitam & miam tribuisti mihi: & visitatio tua custodiuit spm̃ meum. Licz hꝫ celes in corde tuo: tm̃ scio q̃a vniuersoꝝ memineris. Si peccaui & ad horã pepercisti mihi: cur ab iniq̃tate mea mundũ me eẽ nõ pateris? Et si impiꝰ fuero de mihi est: & si iustꝰ nõ leuabo caput: saturatꝰ afflictiõe & miꝛia Et ꝓpter superbiã q̃si leenã capies me: reuersusq; mirabiliter me cruciabis. Instaura testes tuos cõ me: & multiplicas iram tuã aduersũ me & pene militant in me. Quare de vulua eduxisti me? Qui vtinã ꝓsumptꝰ eẽm: ne oculus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

me vidēt. Fuissem q̄si nō eēm de vēo translatus ad tumulū. Nūquid nō paucitas dierū meoꝝ finiet breui? Dimitte ḡ me ut plāgā paululū dolorē meū anteq̄ vadā & non reuertar ad trā tenebrosam & optā mortis caligine: trā miserie & tenebraꝝ. vbi vmbra mortis & null⁹ ordo: s̄ sempiternꝰ horror inhabitās.

XI

REspondēs aūt sophar naamathites. dixit: Nunq̄d q̄ multa loquitur non audiet: aut vir verbosus iustificabit? Tibi soli tacebūt homines: & cū ceteros irrisers a nullo cōfutaberis? Dixisti enim: Pur⁹ ē sermo meꝰ: & mūdꝰ sum i ꝓspectu tuo Atq̄ vtinā deꝰ loq̄ret tecū: & aperiret labia sua tibi: ut ostenderet tibi secreta sapie. & q̄ multiplex eēt lex eiꝰ: & intelligeres q̄ multo minora exigaris ab eo q̄ meret iniq̄tas tua. Forsitā vestigia dei cōprehēdes: & vsq̄ ad p̄fectū omipotētē reperies? Excelsior celo ē. Et q̄d facies? Profūdior iferno: & vnde cognosces? Longior trā mēsura eiꝰ: & latior mari Si subuerterit oia uel i vnū coartauerit: q̄s ꝓdicet ei: uel q̄s dicē ei pōt. cur ita faq̄? Ipse n. nouit homines vanitatē: & videns iniq̄tatē nōne ꝓsiderat? Vir vanꝰ i superbiā erigit: & tāq̄ pullū onagri se liberū natū putat. Tu autē firmasti cor tuū: & expandisti ad eū manus tuas. Si iniq̄tatē q̄ē in manu tua abstuleris a te. & nō māserit i tabernaculo tuo iustitia: tūc leuare poteris faciē tuā absq̄ macula: & eris stabilis. & nō timeb. Miserie q̄ obliuiscer & q̄si aq̄ q̄ pterierūt non recordaberis: & q̄si meridianꝰ fulgor ꝓsurget tibi ad vesperam Et cū te ꝓsūptū putaueris orieris ut lucifer: & habebis fiduciā. ppōsita tibi spe. & defossus securꝰ dormies. Requiescens: & non erit q̄ te exterreat. Et deprecabūt faciē tuā plūmi. Oculi aūt impioꝝ deficient: & effugiū pribit ab eis. & spes illoꝝ abhominatio anime.

XII

REspondēs aūt iob dixit: Ergo vos estis soli homines: & vobiscum morietur sapia? Et mihi ē cor sicut & vobis: nec inferior vri sū. Quis. n. h̄ q̄ nostis ignorat? Qui deridet ab amico suo sicut ego: inuocabit deū. & exaudiet eū. Deridet. n. iusti simplicitas: lāpas ꝓtēpta apud cogitatiōes diuitū: parata ad tps statutū. Abūdāt tabernacula p̄donū: & audacter ꝓuocāt deū: cū ipse dederit oia i manꝰ eoꝝ. Animiq̄ interroga iumēta. & docebūt te: & volatilia celi. & indicabūt tibi. Loq̄re trē & rñdebit tibi: & narrabūt pisces mar. Quis ignorat q̄ oia h̄ manꝰ dñi fecerit? In cuiꝰ manu aia omis viuētis: & spūs vniuerse carnis homis? Nonne auris verba diiudicat: & fauces comedētis. saporē? In antiq̄s ē sapia: & i multo tpe prudētia. Apud ipsū ē sapia & fortitudo: & ipse hz consiliū & itelligētiā. Si destruxerit. nemo ē q̄ edificet: si iclauserit homiez. nullꝰ ē q̄ aperiat. Si ꝓtinuerit aq̄s: oia siccabūtur. si emiserit eas: subuertēt trā. Apud ipsū est fortitudo & sapia. Ipse nouit & decipientē: & eū q̄ decipit. Adducit ꝓsiliarios i stultū finē: & iudices in stupore. Baltheū regū dissoluit: & p̄cingit funes renes eoꝝ. Ducit sacerdotes igloriosꝰ: & optimates supplantat. Cōmutās labiū veraciū: & doctrinā senū auferens. Effūdit despectionem sup p̄ncipes: & eos qui oppressi fuerant releuat. Qui reuelat pfūda de tenebris: & producit i lucē vmbrā mortis. Qui multiplicat gentes. & perdit eas: & subuersas in integrū restituit. Qui imutat cor principum populi terre: & decipit eos ut frustra incedāt p̄ iuiū. Palpabūt q̄si in tenebris. & nō in luce: & errare eos faciet quasi ebrios.

XIII

ECce oia h̄ vidit oculus meus: & audiuit auris mea: & intellexi singula. Scōm sciam vram. & ego noui: nec inferior vri sū. Sz tñ ad omipotētē loq̄r: & disputare cū deo cupio: ꝓpus vos ostendēs fabricatores mēdacij. & cultores puersoꝝ dogmatū. Atq̄ vtinā taceretis: ut putaremini eē sapiētes. Audite q̄ so correctiōes meas: & iudiciū labioꝝ meoꝝ attēdite. Nūq̄d deꝰ indiget vro mendacio. ut p̄ illo loq̄mini dolos? Nūq̄d faciē eiꝰ accipitis: & p deo iudicare nitimini? Aut placebit ei quē celare nihil pōt: aut decipietur ut hō vris fradulētijs? Ipse vos arguet: qm̄ i abscōdito faciē eiꝰ accipitis. Stati ut se ꝓmouerit. turbabit vos: & terror eiꝰ irruet sup vos. Memoria vra cōparabit cineri: & redigēt i lutū ceruices vre. Tacete paulisper. ut loq̄r q̄cūq̄s mihi mens suggesserit. Quare lacero carnes meas dentib⁹ meis & aiam meā ponto i manib⁹ meis? Etiā si occiderit me: i ipso sperabo. Verūtm̄ vias meas i ꝓspectu eiꝰ arguā: & ipse erit saluatoꝝ meꝰ. Nō. n. veniet i ꝓspectu eiꝰ omis hypocrita. Audite sermonē meū: & enigmata p̄cipite auribus vris. Si fuero iudicatꝰ: scio q̄ iustꝰ inueniar. Quis ē q̄ iudicet mecū? Veniat. Quare tacēs ꝓsūmoꝝ? Duo tm̄ ne facias mi: & tūc a facie tua nō abscōdar. Manū tuā lōge fac a me: & formido tua nō me terreat. Voca me

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ ego rñdeꝝ tibi: aut certe loquar. ꝛ tu rñde mihi. Quãtas habeo iniq̃tates ꝛ pcã: sceleꝛa mea ꝛ ꝛelicta oñde mihi. Cur faciẽ tuã abscõdis: ꝛ arbitraꝛ me ĩimicũ tuũ? Cõtra foliũ qđ vento rapit oñdis potẽtiã tuã: ꝛ stipulam siccã pseq̃ris. Scribis.n. ꝯ me amaritudines: ꝛ ꝯsũmere me vis pctis adolescentie mee. Posuisti i neruo pedẽ meũ. ꝛ obseruasti ẽs semitas meas: ꝛ ꝛestigia pedũ meoꝝ ꝯsiderasti. Qui q̃si putredo ꝯsũmẽd⁹ sum: ꝛ q̃si ꝛestimẽtũ qđ comedit a tinea.

XIIII

Homo nat⁹ de muliere breui viuens tpe repletꝰ multis miserijs. Qui q̃si flos egreditur ꝛ ꝯteritꝰ. ꝛ fugit ꝛelut vmbra: ꝛ nũq̃ in eodẽ statu pmanet. Et dignũ ducis sup h⁹cemodi aperire oculos tuos ꝛ adducẽ eũ tecũ i iudiciũ? Quis põt facere mũdũ de imũdo ꝯceptũ semie? Nonne tu qui sol⁹ es? Breues dies hois sũt: nũer⁹ mensiũ ei⁹ apud te ẽ. Cõstituisti termios ei⁹ q̃ ꝑteriri non poterũt. Recede paululũ ab eo ut q̃escat donec optata ueniat: ꝛ sicut mercẽnarij dies ei⁹. Lignũ hz spm. Si pcisũ fuerit rursũ virescit: ꝛ rami ei⁹ pullulãt. Si senuerit in ẽra radix ei⁹: ꝛ i puluẽ emortu⁹ fuerit trũc⁹ illi⁹ ad odorẽ aq̃ germinabit. ꝛ faciet comam q̃si cũ pmũ plantatũ est. Homo vo cũ mortuus fuerit. ꝛ nudat⁹ atq̃ cõsũpt⁹: vbi queso est? Quõ si recedant aq̃ de mari: ꝛ fluuiꝰ vacuefact⁹ aresc at: sic hõ cũ dormierit nõ resurget Donec atteraf celũ nõ euigilabit: nec cõsurget de somno suo. Quis mihi hoc tribuat ut in inferno ꝓtegas me. ꝛ abscõdas me donec pertrãseat furor tu⁹: ꝛ cõstituas mihi tẽpus i q̃ recorderꝝ mei? Putas ne mortu⁹ hõ rursũ viuet? Cũctis diebꝰ quibꝰ nunc milito: expecto donec ueniat inutatio mea. Vocabis me: ꝛ ego rñdebo tibi. Operi manuũ tuarũ porriges dexteraꝫ. Tu q̃dẽ gressus meos dinumeraſti: ꝛ parce pctis meis. Signasti q̃si i sacculo ꝛelicta mea: ꝛ curasti iniq̃tatẽ meã. Mõs cadẽs defluit. ꝛ saxũ trãsferet de loco suo. Lapides excauãt aq̃. ꝛ alluuiõe paulati ẽra cõsũmit: ꝛ hoies ꝛ sil'iter pdes. Roborasti eum paululũ: ut i ꝑpetuũ trãsiret. Immutab⁹ faciẽ ei⁹: ꝛ emittes eũ. Siue nobiles fuerit filij ei⁹ siue ignobiles: nõ ꝛitelliget. Attn caro ei⁹ dum viuet dolebit: ꝛ aĩa illius sup semetipso lugebit.

XV

Respondens aũt eliphaz themanites dixit. Nũquid sapiens rñdebit q̃si in ventũ loquẽs: ꝛ iplebit ardore stomachũ suũ? Arguis vbis cũ q̃ nõ ẽ eq̃lis t: ꝛ loq̃ris qđ tibi nõ expedit. Quantũ in te est euacuasti timorem: ꝛ tulisti pces coram deo Docuit.n. iniq̃tas tua os tuũ: ꝛ imitaraꝝ liguã blasphemãtiũ. Cõdẽnabit te os tuũ ꝛ nõ ego: ꝛ labia tua rñdebunt tibi. Nũq̃d pm⁹ hõ tu nat⁹ es. ꝛ añ cẽs colles format⁹? Nũq̃d ꝯsiliũ dei audisti: ꝛ inferior te erit ei⁹ sapia? Quid nosti qđ i ẽgrem⁹? q̃d intelligis qđ nesciam⁹? Et senes ꝛ antiq̃ sũt i nobis: multo ꝛetustiores q̃ꝑ pres tui. Nũq̃d grande est ut ꝯsoletur te deꝰ? Sz vba tua praua ꝯphibẽt. Quid te eleuat cor tuũ: ꝛ q̃si magna cogitãs attonitos habes oculos? Quid tumet ꝯ deũ spũs tu⁹: ut proferas de ore tuo h⁹cemõi sermões? Quid ẽ homo ut imaculatus sit: ꝛ ut iustus appareat nat⁹ de muliere? Ecce inter scõs eius nemo imutabilis. ꝛ celi nõ sũt mũdi i cõspectu ei⁹: quãto magis abhominabilis ꝛ inutilis hõ q̃ bibit q̃si aquã iniq̃tatẽ. Ostendã tibi audi me: qđ vidi narrabo tibi. Sapiẽtes ꝯfitent: ꝛ nõ abscondũt pres suos. Quib⁹ solis data ẽ ẽra: ꝛ nõ trãsibit alien⁹ p eos. Cunctis diebꝰ suis impi⁹ superbit: ꝛ numer⁹ ãnorũ incert⁹ est tyrãnidis ei⁹. Sonit⁹ ẽroris sp i auribꝰ illi⁹: ꝛ cũ pax sit ille sp insidias suspicat. Nõ credit q̃ reuerti possit de tenebris ad lucẽ: circũspectãs vndiq̃ gladiũ. Cũ se mouerit ad q̃rendũ panẽ: nouit q̃ paratꝰ sit i manu eius tenebraꝝ dies. Terrebit eũ tribulatio: ꝛ angustia vallabit eũ sicut regẽ q̃ ꝑparat ad ꝓliũ. Letẽdit.n. aduersus deum manũ suã: ꝛ ꝯ omipotẽtẽ roboratꝰ est. Cucurrit aduersus eũ erecto collo: ꝛ pingui ceruice armatus est. Operuit faciẽ ei⁹ crassitudo: ꝛ de lateribꝰ ei⁹ arumna dependet. Habitauit i ciuitatibꝰ desolatis: ꝛ in domibꝰ de sertis q̃ in cumulos sũt redacte. Non ditabit nec pseuerabit substantia eius: nec mittet i terrã radicẽ suã. nec recedet de tenebris. Ramos ei⁹ arefaciet flãma ꝛ auferet spũ oris ei⁹. Non credet frustra error decept⁹: q̃ aliq̃ pcio redimẽd⁹ sit. Anq̃ dies ei⁹ impleat pibit. ꝛ man⁹ ei⁹ arescent. Ledet q̃si vinea i pmo flore botr⁹ ei⁹: ꝛ q̃si oliua proiciens florẽ suũ. Congregatio.n. hypocrite sterilis: ꝛ ignis deuorabit tabernacula eorũ q̃ munera libenter accipiũt. Cõcepit dolorẽ: ꝛ peperit iniq̃tatẽ. ꝛ vterus eius ꝑparat dolos.

XVI

Respondẽs aũt iob. dixit:

Audiui frequẽt talia. Cõsolatores oneroſi vos ẽs esq̃. Nũq̃d habebũt finẽ verba ventosa? Aut aliq̃d tibi molestũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

est si loquar? Poterā ꝛ ego sicꝫ vestri loqui
Atq; vtinā eēt aīa vīa ꝓ aīa mea. Consola-
rer ꝛ ego vos sermōib⁹: ꝛ mouerē caput meū
sup vos. Roborarē vos ore meo: ꝛ mouerē
labia mea q̄si parcēs vob. Sz q̄d agā? Si lo
cutus fuero nō q̄escit dolor me⁹: ꝛ si tacuero
non recedet a me. Nūc autē oppressit me dolor
me⁹: ꝛ in nihilū redacti sūt oēs art⁹ mei. Ru-
ge mee testimoniū dicunt ꝓtra me: ꝛ surgat
falsiloqu⁹ aduersus faciē meā ꝛdicēs mihi.
Collegit furorē suū in me: ꝛ cōminās mihi
infremuit ꝛ me dentib⁹ suis. Hostis me⁹ ter-
ribilib⁹ oculis me intuit⁹ ē. Aperuerūt sup me
ora sua: ꝛ exprobrātes percusserūt maxillam
meā: satiati sūt pēnis meis. Cōclusit me deus
apud iniquū: ꝛ manib⁹ impioꝝ me tradidit.
Ego ille quōdā opulēt⁹ repēte ꝓtrit⁹ sū: te-
nuit ceruicē meam. Cōfregit me: ꝛ posuit me
sibi q̄si in signū. Circūdedit me lanceis suis:
cōuulnerauit lūbos meos. Nō pepcit. ꝛ effu-
dit in terra viscera mea. Cōcidit me vulnere
sup vuln⁹: irruit i me q̄si gigas. Saccū cōsui
sup cutē meā: ꝛ operui cinere carnem meam.
Facies mea intumuit a fletu: ꝛ palpebre mee
caligauerūt. Hec passus sū absq; iniq̄tate ma
nus mee: cū haberem mūdas ad deū preces
Terra ne opias sanguinē meū: neq; iueniat
in te locū latendi clamor me⁹. Ecce. n. i celo
testis me⁹: ꝛ conscī⁹ me⁹ in excelsis. Verbosi
amici mei: ad deū stillat oculus meus. Atq;
vtinā sic iudicaret vir cū deo: quō iudicatur
filī⁹ hois cū collega suo. Ecce. n. breues āni
trāseūt: ꝛ semitā ꝑ quā nō reuertar ambulo.

Spirit⁹ meus attenuabit: XVII
dies mei breuiabunt: ꝛ solum mihi
superest sepulchrū. Nō peccaui: ꝛ in
amaritudinib⁹ morat oculus meus. Libera
me ꝛ pone me iuxta te: ꝛ cuius uis man⁹ pu-
gnet ꝛ me. Cor eoꝝ lōge feciſti a disciplina:
ꝓpterea non exaltabūt. Predam pollicet so-
cijs: ꝛ oculi filioꝝ ei⁹ deficient. Posuit me q̄si
in puerbiū vulgi: ꝛ exemplū sū coram eis. Ca-
ligauit ad indignationē oculus me⁹: ꝛ mē-
bra mea q̄si in nihilū redacta sūt. Stupebūt
iusti sup hoc: ꝛ innocēs ꝓtra hypocritā suscita-
bit. Et tenebit iustus viā suā: ꝛ mūdis ma-
nib⁹ addet fortitudinē. Igit oēs vos cōuer-
timini ꝛ venite: ꝛ nō inueniā in vobis vllum
sapientē. Dies mei transierunt: cogitationes
mee dissipate sunt torquētes cor meū. Noctē
ꝓterūt in diē: ꝛ rursū p⁹ tenebras spero lucē.
Si sustinuero infern⁹ dom⁹ mea ē: ꝛ i tenebr⁹
strauī lectulū meū. Putredini dixi: pat meus
es: mater mea ꝛ soror mea vermibus. Vbi ē
g̃ nūc ꝑstolatio mea: ꝛ patiētiā meā q̄s cōsi-
derat? In ꝑfundissimū infernū descēdēt oīa
mea. Putas ne saltem ibi erit requies mihi?

Respondēs aūt baldath XVIII
suites dixit: Vsq; ad quē finē verba
iactabis? Intellige prius: ꝛ sic loqua-
mur. Quare reputati sum⁹ ut iumēta: ꝛ sor-
duim⁹ cora te? Quid ꝓdis aīam tuā i furore
tuo? Nūq̄d ꝓpt te derelinq̄t terra: ꝛ trāsferēt
rupes de loco suo? Nōne lux impij extinguet:
nec splēdebit flāma ignis ei⁹? Lux obtene-
brescet i tabernaculo illi⁹: ꝛ lucerna q̄ sup eū
est extinguet. Artabunt gressus ꝓtutis ei⁹:
ꝛ ꝓcipitabit eū ꝓsiliū suū. Immisit. n. in rete
pedes suos: ꝛ in maculis ei⁹ ambulat. Tene-
bit plāta illi⁹ loco: ꝛ exardescet ꝓtra eū sitis
Abscōdita ē in terra pedica ei⁹: ꝛ decipula illi⁹
sup semitā. Undiq; terrebūt eū formidines: ꝛ
inuoluēt pedes ei⁹. Attenuet fame robur ei⁹:
ꝛ inedia inuadat costas illius. Deuoret pul-
chritudinē cutis ei⁹: ꝛ ꝓsūmat brachia illius
ꝑmogenita mors. Auellat de tabernaculo
suo fiducia ei⁹: ꝛ calcet sup eū q̄si rex iterit⁹.
Habitēt i tabnaculo illi socij ei⁹ q̄ nō ē: asper-
gat in tabernaculo ei⁹ sulphur. Deorsū radi-
ces eius siccent: sursū aūt atterat messis ei⁹
Memoria illi⁹ pereat de terra: ꝛ nō celebret
nomē ei⁹ in plateis. Expellet eū de luce in te-
nebras: ꝛ de orbe trāsferet eū. Non erit semē
ei⁹ neq; ꝓgenies in ꝑplo suo: nec olle reliq̄e i
regionib⁹ ei⁹. In die ei⁹ stupebūt nouissimi:
ꝛ ꝑmos inuadet horror. Hec sūt g̃ tabnacula
iniqui: ꝛ iste locus ei⁹ q̄ ignorat deū. XIX

Respōdēs aūt iob dixit: Vsq; q̄ affli-
gis aiam meā: ꝛ atteris me ꝛmōib⁹?
Ecce decies confundis me: ꝛ non eru-
bescitis opprimētes me. Nempe ꝛ si ignorauī:
mecū erit ig̃rātia mea. At vos ꝛ me erigimi
ni: ꝛ arguitis me opprobrijs meis. Saltem
nūc intelligite q̄a deus nō eq̄ iudicio afflixerit
me: ꝛ flagellis suis me cinxerit. Ecce clama-
bo vim patiēs: ꝛ nemo audiet. Vociferabor:
ꝛ nō est qui iudicet. Semitā meā circūsepsit
ꝛ transire nō possum: ꝛ in calle meo tenebras
posuit. Spoliauit me gloria mea: ꝛ abstulit
coronā de capite meo. Destruxit me vndiq; ꝛ
perco: ꝛ q̄si euulse arbori abstulit spem meā.
Iratus est cōtra me furor eius: ꝛ sic me ha-
buit q̄si hostē suū. Simul venerūt latrones
eius: ꝛ fecerūt sibi viā ꝑ me: ꝛ obsederunt in

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

gyro tabernaculũ meũ. Frẽs meos lõge fecit a me: ⁊ noti mei quasi alieni recesserũt a me. Dereliquerũt me ꝓpinq̃ mei: ⁊ q̃ me nouerãt obliti sunt mei. Inq̃lini domus mee ⁊ ancille mee sicut alienũ habuerũt me: ⁊ q̃si pegrinus fui in oculis eoꝝ. Seruũ meũ vocaui ⁊ non rñdit: ore ꝓprio ꝰcabar illũ. Halitum meũ exhorruit vxor mea: ⁊ orabã filios vteri mei. Stulti q̃ despiciebãt me: ⁊ cũ ab eis recessissem detrabebant mi. Abhominati sũt me quondã ꝯsiliarij mei: ⁊ quẽ maxime diligebã auersat⁹ est me. Pelli mee consũpt̃ carnib⁹ adhesit os meũ: ⁊ derelicta sũt tm̃modo labia circa dentes meos. Miseremini mei miseremini mei saltẽ vos amici mei: q̃a man⁹ dñi tetigit me. Quare ꝑsequimini me sicut de⁹: ⁊ carnib⁹ meis saturamini? Quis mihi tribuat ut scribãt sermões mei? Quis mihi det ut exarẽt in libro stilo ferreo ⁊ plũbi lamina uel celte sculpantur in silice? Scio enĩ q̃ redemptor meus viuit: ⁊ in nouissimo die de terra surrectur⁹ sum. Et rursũ circũdabor pelle mea: ⁊ in carne mea videbo deũ. Quẽ visur⁹ sum ego ipse: ⁊ oculi mei cõspecturi sũt. ⁊ non alius. Reposita est hec spes mea in sinu meo. Quare q̃ nunc dicit̃ ꝑsequamur eum: ⁊ radicẽ verbi inueniam⁹ ꝯ eũ? Fugite q̃ a facie gladij q̃m vltor iniquitatũ gladi⁹ est: ⁊ scitote esse iudicium. XX

Respõdẽs aũt sophar naamathites dixit: Idcirco cogitationes mee varie succedũt sibi: ⁊ mẽs i diuersa rapit. Doctrinã qua me arguis audiã: ⁊ spũs intelligẽtie mee rñdebit mihi. Hoc scio a pncipio ex q̃ ẽ posit⁹ hõ sup terrã: q̃ laus impiorũ breuis sit. ⁊ gaudiũ hypocrite ad instar pũcti. Si ascẽderit vsq̃ ad celũ superbia ei⁹: ⁊ caput ei⁹ nubes tetigerit: q̃si sterq̃liniũ in fine perdet: ⁊ q̃ eũ viderãt dicẽt: vbi est? Velut somniũ auolãs nõ inuenie: transiet sicut visio nocturna. Oculꝰ q̃ eũ viderat non videbit: neq̃ vltra intuebit eũ locꝰ suus. Filij ei⁹ atterẽt egestate: ⁊ manꝰ illi⁹ reddẽt ei dolorem suũ. Ossa ei⁹ implebũt vitijs adolescẽtie eius: ⁊ cũ eo in puluere dormiẽt. Cũ.n. dulce fuerit in ore ei⁹ malũ: abscõdit illud sub lingua sua. Parcet illi ⁊ non derelinq̃t illud: ⁊ celabit i gutture suo. Panis ei⁹ in vtero illi⁹ vertet in fel aspidũ intrinsecꝰ. Diuitias q̃s deuorauit euomet: ⁊ de vẽtre illi⁹ extrahet eas deus. Caput aspidũ suggет: ⁊ occidet eũ lingua vipere. Non videat riuulos fluminis torrentis mellis ⁊ butyri. Luet q̃ fecit oia: nec tm̃ ꝯsumet. Iuxta multitudinẽ adinuentionũ suaꝝ sic ⁊ sustinebit: qm̃ ꝯfringens nudauit pauꝑis domũ: rapuit ⁊ non edificauit eã: nec ẽ satiat⁹ ventꝰ ei⁹. Et cũ habuerit que ꝯcupierat: possidere nõ poterit. Nõ remansit de cibo eius. ⁊ ꝓpterea nihil pmanebit de bonis ei⁹. Cũ satiat⁹ fuerit artabit̃: estuabit. ⁊ omis dolor irruet sup eũ. Vtinã impleat̃ ventꝰ ei⁹ ut emittat i eũ irã furoris sui: ⁊ pluat sup illũ bellũ suũ. Fugiet arma ferrea: ⁊ irruet i arcũ ereũ educt⁹ ⁊ egrediens de vagina sua ⁊ fulgurans in amaritudine sua. Vadent ⁊ venient sup eũ horribiles. Oẽs tenebre absco dite sũt i occult̃ eius. Deuorabit eũ ignis q̃ nõ succẽdit̃: afflige relict⁹ i tabernaculo suo Reuelabũt celi iniq̃tatẽ ei⁹: ⁊ tra ꝯsurget aduersus eũ. Apertũ erit germẽ domꝰ illius: detrahet̃ in die furor⁹ dei. Hec ẽ ps hois impij a deo: ⁊ hereditas ꝟboꝝ ei⁹ a dño. XXI

Respondens autẽ iob. dixit: Audite q̃so sermões meos: ⁊ agite penitentiã Sustinete me ut ⁊ ego loquar: ⁊ post mea si videbi̇t verba ridete. Numq̃d ꝯ homem disputatio mea ẽ. ut merito nõ debeã contristari? Attẽdite me ⁊ obstupescite: ⁊ superponite digitũ ori vro. Et ego cm̃ recordat⁹ fuero pertimesco: ⁊ ꝯcutit carnẽ meam tremor. Quare q̃ impij viuũt: subleuati sũt. cõfortatiq̃ diuitijs? Semẽ eorũ pmanet coraꝫ eis: ꝓpinq̃ꝝ turba ⁊ nepotũ in ꝯspectu eoꝝ. Domus eoꝝ secure sũt ⁊ pacate: ⁊ nõ ẽ virga dei sup illos. Bos eoꝝ concepit ⁊ nõ aborsiuit: vacca pepit ⁊ nõ ẽ ꝑuata fetu suo. Egrediũt̃ q̃si greges puuli eorũ: ⁊ infantes eorũ exultant lusib⁹. Tenent tympanũ ⁊ citharam: ⁊ gaudẽt ad sonitum organi. Ducũt in bonis dies suos: ⁊ in pũcto ad inferna descendũt. Qui dixerũt deo. recede a nob: ⁊ sciam viaꝝ tuaꝝ nolum⁹. Quis ẽ omipotẽs ut seruiamus ei? Et q̃d nobis ꝓdest si orauerim⁹ illũ? Verũtm̃ q̃a nõ sũt i manu eoꝝ bona sua: cõsiliũ impioꝝ lõge sit a me. Quotiẽs lucerna impiorũ extinguet̃. ⁊ supueniet eis inundatio: ⁊ dolores diuidet furoris sui? Erũt sicut palee ante faciẽ venti: ⁊ sicut fauilla quã turbo dispergit. Deꝰ seruabit filijs illi⁹ dolorẽ pris: ⁊ cũ reddiderit tũc sciet. Videbũt oculi eius interfectionẽ suã: ⁊ de furore omnipotentis bibet Quid.n. ad eũ ptinet de domo sua pꝰ se? Et si numer⁹ mensiũ ei⁹ dimidiet̃? Numq̃d deũ docebit q̃spiã sciam. q̃ excelsos iudicat? Iste

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

moꝛiꝫ robuſt⁹ ⁊ ſanus diues ⁊ felix: viſcera ei⁹ plena ſunt adipe.⁊ medullis oſſa illi⁹ irrigant. Alius ꝓo moꝛiꝫ in amaritudine aie ſue abſq; vllis opib⁹.⁊ tñ ſimul in puluere doꝛmiet.⁊ vermes operiet eos. Certe noui cogitatiõs vr̃as:⁊ ſnias ꝑ me iniq̃s. Dicit enim: Vbi eſt dom⁹ ꝓncipis:⁊ vbi tabnacula ipioꝝ rũ? Interrogate quẽlibet de viatoꝛib⁹:⁊ hec eadẽ illũ itelligẽ cognoſcet. Quia i die pditiõis ꝯuat mal⁹.⁊ ad diẽ furoꝛ ducet. Quis arguet coꝛã eo vias eius:⁊ q̃ fecit q̃s reddet illi? Ipſe ad ſepulchꝛa ducet:⁊ i ꝯgerie moꝛtuoꝝ vigilabit. Dulcis fuit glareis cocyti: ⁊ p⁹ ſe cũm totiem trahet:⁊ añ ſe inumerabiles. Quõ igit ꝯſolami me fruſtra:cũ reſponſio vr̃a repugnare oſtenſa ſit ꝯtrari? XXII

Reſpondẽs aũt eliphaz themanites. dixit: Nunq̃d deo põt cõparari bõ: etiã cũ pfecte fuerit ſcie? Quid pꝛodeſt deo ſi iuſt⁹ fuerꝛ:aut q̃d ei cõfers ſi imaculata fuerit vita tua? Nunq̃d timẽs arguet te:⁊ veniet tecũ i iudiciũ.⁊ nõ ꝓpt malitiam tuã plurimã.⁊ infinitas iniq̃tates tuas? Abſtuliſti.n.pignus fratrũ tuoꝝ ſine cã:⁊ nudos ſpoliaſti veſtib⁹. Aquã laſſo nõ dediſti.⁊ eſurienti ſubtraxiſti panẽ. In foꝛtitudine bꝛachij tui poſſidebas eꝛã: ⁊ potẽtiſſim⁹ obtinebas eam. Viduas dimiſiſti vacuas:⁊ lacertos pupilloꝝ cõminuiſti. Propꝛea circũdat⁹ es laq̃is:⁊ ꝓturbat te foꝛmido ſubita. Et putabas te tenebꝛas nõ viſuꝝ:⁊ ipetu aq̃rũ inundãtiũ nõ oppꝛeſſũ iri. An cogitas q⁹ deꝰ excelſioꝛ celo ſit:⁊ ſuꝝ ſtellaꝝ ꝯtice ſublimet? Et dicis: Quid.n.nouit deꝰ? Et q̃ſi p caligiñ iudicat. Nubes latibulũ ei⁹:nec nr̃a cõſideꝛat.⁊ circa cardines celi pambulat. Nunq̃d ſemitã ſeculoꝝ cuſtodire cupis quã calcauerũt viri iniq̃ q̃ ſublati ſunt añ tẽp⁹ ſuũ:⁊ fluui⁹ ſubuertit fundamẽtũ eoꝝ? Qui dicebãt deo.recede a nobis.⁊ q̃ſi nihil poſſit facẽ oipotẽs.eſtimabãt eũ:cũ ille ipleſſet doꝛmos eoꝝ bonis. Quoꝝ ſententia pꝛocul ſit a me. Videbũt iuſti ⁊ letabũt:⁊ innocens ſubſannabit eos. Nonne ſucciſa ẽ erectio eoꝝ:⁊ reliq̃as eoꝝ deuoꝛauit ignis? Acq̃eſce igit ei: ⁊ habeto pacẽ:⁊ p hꝫ habebis fruct⁹ optios. Suſcipe ex oꝛe illi⁹ legẽ:⁊ pone ſermões ei⁹ i coꝛde tuo. Si reuerſus fueris ad oipotentẽ edificaberis:⁊ lõge facies iniq̃tatẽ a tabnaculo tuo. Dabit p ẽra ſilicẽ:⁊ p ſilice toꝛrentes aureos. Eritq; oipotens ꝯ hoſtes tuos:⁊ argẽtũ coaceruabit tibi. Tũc ſuꝝ oipotentẽ delitijs affluES:⁊ eleuabis ad deũ faciem tuã. Rogabis eum:⁊ exaudiet te.⁊ vota tua reddes. Decernes rẽ ⁊ veniet tibi: ⁊ in vijs tuis ſplẽdebit lumẽ. Qui eni humiliat⁹ fuerit·erit i gloꝛia:⁊ q̃ inclinauerit oculos ſuos·ipſe ſaluabit. Saluabit inocẽs:ſaluabit aũt mũdicia manuũ ſuarũ. XXIII

Reſpondẽs aũt iob·ait: Nũc q̃ꝫ i amaritudine ẽ ſermo meus:⁊ man⁹ plage mee aggrauata ẽ ſup gemitũ meum. Quis mihi tribuat ut cognoſcã ⁊ inueniã illũ ⁊ veniã vſq; ad ſoliũ eius? Ponam coꝛã eo iudiciũ.⁊ os meũ replebo increpationibus: ut ſciã ꝯba q̃ mihi reſpõdeat:⁊ intelligã q̃d loq̃t mihi. Nolo multa foꝛtitudine ꝓtendat mecũ:nec magnitudinis ſue mole me p̃mat. Proponat eq̃tatẽ ꝯ me:⁊ peꝛueniet ad victoriã iudiciũ meũ. Si ad oꝛientẽ iero nõ appaꝛet:ſi ad occidẽtẽ nõ intelligã eũ. Si ad ſiniſtrã·q̃d agã? Nõ appꝛehendã eũ. Si me vertã ad dexteꝛã·nõ videbo illũ. Ipſe ꝯo ſcit viam meã:⁊ pbabit me q̃ſi aurũ q̃ p ignẽ tranſit. Veſtigia ei⁹ ſecut⁹ ẽ pes meus: viã ei⁹ cuſtodiui.⁊ nõ declinaui ex ea. A mãdat⁹ labioꝝ ei⁹ nõ receſſi:⁊ i ſinu meo abſcõdi ꝯba oꝛis eius. Ipſe eni ſol⁹ ẽ⁊ nemo auertẽ põt cogitationẽ eius:⁊ aia ei⁹ q̃cũq; voluit h̃ fecit. Cũq; explenerit in me voluntatẽ ſuã: ⁊ alia multa ſimilia p̃ſto ſũt ei. Et idcirco a facie ei⁹ turbat⁹ ſum:⁊ pſideꝛãs eũ·timoꝛe ſollicitoꝛ. Deꝰ molliuit coꝛ meũ:⁊ oipotẽs conturbauit me. Non.n.peꝛij ꝓpt imminẽtes tenebꝛas:nec faciẽ meã opeꝛuit caligo. XXIIII

A B oipotẽte non ſũt abſcõdita tpa:q̃ aũt nouerũt eũ·i g̃rãt dies illi⁹. Alij termios trãſtulerũt: diripuerũt gregeſ.⁊ pauerũt eos. Aſinũ pupilloꝝ abegerũt:⁊ abſtulerũt pro pignoꝛe bouem vidue. Subuerterũt paupeꝝ viã:⁊ oppꝛeſſerũt pariꝫ mãſuetos eꝛe. Alij q̃ſi onagri i deſerto egrediũt ad op⁹ ſuũ: vigilãteſq; ad p̃da ꝓparant panẽ liberis. Agrũ nõ ſuũ demetũt:⁊ vineã ei⁹ quẽ vi oppꝛeſſerũt vindemiant. Nudos dimittũt boies indumẽta tollẽtes: quib⁹ nõ ẽ opimẽtũ i frigoꝛe·q̃s bymbꝛes mõtiũ rigãt: ⁊ nõ bñtes velamẽ amplexãt lapides. Vim fecerũt depdãtes pupillos:⁊ vulgũ paupeꝝrẽ ſpoliauerũt. Nudis ⁊ incedẽtib⁹ abſq; veſtitu:⁊ eſurientib⁹ tulerũt ſpicas. Inter aceruos eoꝝ meridiati ſũt:q̃ calcat⁹ toꝛcularib⁹ ſitiũt De ciuitatibus fecerunt viros gemere:⁊ aia vulneratoꝝ clamauit:⁊ deꝰ inultũ abire nõ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

patiť. Ipſi fuerũt rebelles lumini. Neſcierũt vias eiꝰ: nec reuerſi ſũt ꝑ ſemitas illiꝰ. Mane ꝑmo cõſurgit homicida: interficit egenũ ⁊ pauperẽ: ꝑ noctẽ ꝙo erit q̃ſi fur. Oculꝰ adulteri obſeruat caliginẽ dicẽs: non me videbit oculus. ⁊ operiet vultũ ſuũ. Perfodit in tenebris domos ſicut i die cõdixerãt ſibi. ⁊ ignorauerũt lucẽ. Si ſubito apparuerit aurora arbitrãť vmbrã mortẽ. ⁊ ſic i tenebrꝭ q̃ſi in luce ãbulant. Leuis ẽ ſup faciẽ aque. Maledicta ſit ꝑs eiꝰ i terra nec ãbulet ꝑ viã vinearũ. Ad nimiũ calorẽ trãſiet ab aq̃s niuiũ. ⁊ vſq̃ ad inferos pctm̃ illiꝰ. Obliuiſcať eiꝰ mĩa. Dulcedo illiꝰ vermes. Nõ ſit i recordatiõe ꝺ ꝓterať ſicut lignũ infructuoſũ. Pauit. n. ſterilẽ ⁊ que non parit. ⁊ vidue bene nõ fecit. Detraxit fortes i fortitudine ſua. ⁊ cum ſteterit nõ credet vite ſue. Dedit ei deꝰ locũ pœnitentie. ⁊ ille abutitur eo i ſuꝑbia. Oculi aũt eiꝰ ſũt in vijs illiꝰ. Eleuati ſũt ad modicũ. ⁊ non ſubſiſtent. ⁊ humiliabunť ſicut oia ⁊ auferenť. ⁊ ſicut ſũmitates ſpicaꝝ cõterenť. Q̃ ſi non eſt ita quis me põt arguere eſſe mentitũ. ⁊ ponere ante deũ verba mea? XXV

Respõdẽs aũt baldath ſuites dixit: Potẽs ⁊ timor apud eũ ẽ: q̃ facit ꝓcor diã in ſublimibꝰ ſuis: Nũq̃d eſt numerꝰ militũ eiꝰ? Et ſup quẽ nõ ſurget lumen illiꝰ? Nunq̃d iuſtificari põt hõ cõparatꝰ deo: aut apparere mũdꝰ natꝰ de muliere? Ecce luna etiã nõ ſplendet. ⁊ ſtelle non ſunt mũde in cõſpectu eiꝰ: quãto magis homo putredo. ⁊ filius hominis vermis? XXVI

Respondẽs aũt iob dixit: Cuiꝰ adiutor es: nũq̃d imbecillis? Et ſuſtentas brachiũ eiꝰ q̃ non ẽ fortis? Cui dediſti ꝯſiliũ? Fortitã illi q̃ nõ hz ſapiam: ⁊ prudentiã tuã oſtẽdiſti plurimã? Quẽ docẽ voluiſti? Nõne cũ q̃ fecit ſpiramẽtũ? Ecce gigantes gemũt ſub aq̃s. ⁊ q̃ habitãt cũ eis. Nudꝰ ẽ iferꝰ coram illo. ⁊ nullũ ẽ opimẽtũ ꝙditioni. Qui extendit aq̃lonẽ ſup vacuũ. ⁊ appendit terrã ſup nihili. Qui ligat aq̃s in nubibꝰ ſuis: ut nõ erũpãt pariter deorſũ. Qui tenet vultũ ſolij ſui. ⁊ expandit ſup illud nebulam ſuam Terminũ circũdedit aq̃s: vſq̃ dũ finiãť lux ⁊ tenebre. Colũne celi cõtremiſcũt. ⁊ pauent ad nutũ eiꝰ. In fortitudine illiꝰ repente maria ꝯgregata ſũt. ⁊ prudẽtia eiꝰ pcuſſit ſuperbum. Spũs eiꝰ ornauit celos. ⁊ obſtetricãte manu eiꝰ eductꝰ eſt coluber tortuoſus. Ecce hꝫ ex ꝑte dicta ſũt viarũ eiꝰ. Et cũ vix paruã ſtillã ſermõis eiꝰ audierimꝰ: q̃s poterit tonitruũ magnitudinis illius intueri? XXVII

Addidit q̃ꝫ iob aſſumens parabolam ſuã. ⁊ dixit: Viuit deus q̃ abſtulit iudiciũ meũ. ⁊ oipotẽs q̃ ad amaritudinẽ adduxit aiam meã. q̃a donec ſuperest halitꝰ i me. ⁊ ſpũs dei i narib⁹ meis. nõ loquent labia mea iniq̃tatẽ. nec lingua mea meditabiť mendaciũ. Absit a me: ut iuſtos vos eſſe iudicẽ. Donec deficiã: nõ recedã ab innocentia mea. Juſtificationẽ meã quã cepi tenere. nõ deſerã. Neq̃ꝫ. n. reprehendit me cor meũ: in oĩ vita mea. Sicut impiꝰ inimicꝰ meꝰ. ⁊ aduſarius meꝰ q̃ſi iniquꝰ. Que ẽ eni ſpes hypocrite ſi auare rapiat. ⁊ non liberet deus aiam eiꝰ? Nũq̃d deꝰ audiet clamorẽ eiꝰ cũ venerit ſup eũ ãguſtia? Aut poterit i oipotẽte delectari: ⁊ inuocare deũ oĩ tpe? Docebo vos ꝑ manũ dei q̃ oipotẽs habeat: nec abſcõdã. Ecce vos oẽs noſtis. ⁊ q̃d ſine cã vana loq̃mini? Hec ẽ ꝑs hois impij apud deũ. ⁊ hereditas violẽtoꝝ quã ab omnipotẽte ſuſcipiẽt. Si multiplicati fuerit filij eiꝰ i gladio erũt. ⁊ nepotes eiꝰ non ſaturabũť pane. Qui reliq̃ fuerint ex eo ſepelient i interitu. ⁊ vidue illiꝰ nõ plorabũt. Si cõportauerit q̃ſi terra argẽtũ. ⁊ ſicut lutũ ꝑparauerit veſtimenta: ꝑparabit q̃dẽ ꝺ iuſtꝰ veſtiť illis. ⁊ argẽtũ innocẽs diuidet. Edificauit ſicut tinea domũ ſuã. ⁊ ſicut cuſtos fecit umbraculũ. Diues cũ dormierit nihil ſecum afferet: aperiet oculos ſuos. ⁊ nihil inueniet. Apprehẽdet eũ q̃ſi aq̃ inopia: nocte oppꝫmet eũ tẽpeſtas. Tollet eũ ventꝰ vrẽs ⁊ auferet: ⁊ velut turbo rapiet eũ de loco ſuo. Et mittet ſup eũ. ⁊ non parcet: de manu eiꝰ fugiens fugiet. Stringet ſup eũ manꝰ ſuas. ⁊ ſibilabit ſup illũ intuens locũ eius. XXVIII

Habet argẽtũ venaꝝ ſuarũ ꝓncipia: ⁊ auro locꝰ ẽ in q̃ ꝑflať. Ferrũ de terra tollitť. ⁊ lapis ſolutꝰ calore in es vertitť. Tempꝰ poſuit tenebris ⁊ vniuerſoꝝ finẽ ipſe ꝑſiderat. Lapidẽ q̃ꝫ caliginis ⁊ vmbrã mortis diuidit torrens a ꝓpolo pegrinãte: eos q̃s oblitꝰ ẽ pes egẽtis hois. ⁊ iuios. Terra de q̃ oriebať panis. i loco ſuo igni ſubuerſa ẽ. Locus ſappyri lapides eius. ⁊ glebe illiꝰ aurũ Semitã ignauit auis: nec intuitꝰ ẽ eã oculꝰ vulturꝭ. Non calcauerũt eã filij inſultoꝝ: nec ꝓtrãſiuit ꝑ eam leena. Ad ſilicẽ extendit manũ ſuã: ſubuertit a radicibꝰ montes. In petrꝭ riuos excidit. ⁊ oẽ ꝑcioſũ vidit oculus eius. Profũda q̃ꝫ fluuioꝝ ſcrutatꝰ ẽ. ⁊ abſcondita

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝑdux̄it i lucē. Sapia vo vbi iuenīt: 7 q̄s est
locus itelligētie? Nescit hō ꝑciū ei⁹: nec iue-
nīt in tra suauit viuētiū. Abyssus dicit non
est in me: 7 mare loq̄t nō est mecū. Nō dabit
aux obriçū ꝑ ea: nec appendet argētū i cō-
mutatione ei⁹. Nō ꝓferet tinct̄ indie colori-
bus nec lapidi sardonico ꝑcioſissimo uel sap-
phyro. Nō adeq̄bit ei aux uel vitrū: nec cō-
mutabunt ꝑ ea vasa auri excelsa 7 eminen-
tia: nō cōmemorabunt cōpatiōe ei⁹. Trabit
aūt sapia de occult̄. Nō adeq̄bit ei topaçius
de ethiopia: nec tincture mūdissime cōponet.
Unde ḡ sapia venit: 7 q̄s ē loc⁹ intelligētie?
Abscōdita ē ab oculis oiuz viuētium: volu-
cres q̄z celi latet. Perditio 7 mors dixerūt:
auri⁹ nr̄is audiuim⁹ famā ei⁹. Deus intelli-
git viā eius: 7 ipse nouit locū illi⁹. Ipse enī fi-
nes mūdi intuet: 7 oia q̄ sub celo sūt respicit.
Qui fecit vētis pond⁹. 7 aq̄s appēdit i men-
sura. Qñ ponebat pluuijs legē. 7 viā ꝓcellis
sonantib⁹: tūc vidit illā 7 enarrauit: 7 ꝑpa-
rauit 7 iuestigauit. 7 dixit hoi. Ecce timor dñi
ipsa est sapia: 7 recedē a malo intelligentia.

XXIX

Addidit aūt iob assumens
paratolam suā. 7 dixit: Quis mihi
tribuat ut sim iuxta menses ꝑstinos:
ꝓm dies q̄bus de⁹ custodiebat me? Qñ splē-
debat lucerna ei⁹ sup caput meū: 7 ad lumen
eius ābulabā i tenebr̄. Sic fui i dieb⁹ adole-
sc̄ētie mee: qñ secreto de⁹ erat i tabernaculo
meo. Qñ erat oīpotens mecum: 7 in circuitu
meo pueri mei. Qñ lauabā pedes meos bu-
tyro: 7 petra fūdebat mihi riuos olei. Qñ ꝓ-
cedebā ad portā ciuitat̄: 7 i platea parabāt
cathedrā mihi. Uidebant me iuuenes 7 ab-
scōdebant: 7 senes assurgētes stabāt. Princi-
pes cessabāt loq̄: 7 digitum superponebāt ori
suo. Uocē suā cohibebāt duces: 7 lingua eor̄
gutturi suo adherebat. Aur̄ audiēs btificaba-
bat me: 7 oculus vidēs testimoniū reddebat
mihi eo q̄ liberassem pauperē vociferantē 7
pupillū cui nō erat adutor. Bñdictio peritu-
ri sup me veniebat: 7 cor vidue cōsolat⁹ sum.
Justicia indutus sum: 7 vestiui me sicut vesti-
mēto 7 diademate iudicio meo. Oculus fui
ceco: 7 pes claudo. Pater erā pauper̄: 7 cām
quā nesciebā diligētissime inuestigabā. Con-
terebā molas iniq̄: 7 de dentib⁹ illi⁹ auferebā
ꝓdam. Dicebāt q̄z: In nidulo meo moriar: 7
sicut palma multiplicabo dies. Radix mea
apta ē sec⁹ aq̄s. 7 ros morabit̄ i messiōe mea.
Gloria mea semp̄ innouabit̄: 7 arcus me⁹ in
manu mea instaurabit̄. Qui me audiebāt exs-
pectabāt sniam: 7 intenti tacebāt ad cōsiliū
meū. Uerbis meis addere nihil audebant: 7
sup illos stillabat eloquiū meū. Expectabāt
me sicut pluuiā: 7 os suū aperiebāt quasi ad
bymbrē serotinū. Si q̄ñ ridebā ad eos non
credebāt: 7 lux vultus mei nō cadebat i tr̄ā.
Si voluissem ire ad eos: sedebā ꝑm⁹. Cūq̄s
sederem quasi rex circūstante exercitu: eram
tñ merentium consolator.

XXX

Nunc aūt deridēt me iuniores tēpore
q̄rū nō dignabar pres ponē cū cani-
bus gregis mei. Quor̄ vtus manuū
mihi erat ꝑ nihilo: 7 vita ipsa putabātur in-
digni. Egestate 7 fame steriles: qui rodebāt
in solitudine squalētes calamitate 7 miseria.
Et mādebāt herbas 7 arbor̄ cortices: 7 ra-
dix iuniperor̄ erat cib⁹ eor̄. Qui de ꝙuallib⁹
ista rapientes: cū singula reꝑissent ad ea
cū clamore currebāt. In deserti⁹ habitabāt tor-
rentiū: 7 i cauernis tr̄e uel sup glareā. Qui
inter buiuscemodi letabant̄: 7 esse sub sentib⁹
delitias cōputabāt. Filij stultor̄ 7 ign̄biliū: 7
i tr̄a penit⁹ nō parētes. Nūc aūt i eor̄ cāticū
ipsus sū: 7 fact⁹ sū eis in ꝓuerbiū. Ab homi-
nant̄ me 7 longe fugiūt a me: 7 faciē meā cō-
spuere non verent̄. Ꝑbaretrā. n. suā aperuit 7
afflixit me: 7 frenū posuit in os meū. Ad dex-
terā orient̄ calamitat̄ mee illico surrexerūt.
Pedes meos subuerterūt: oppressērūt quasi
fluctibus semitis suis. Dissipauerūt itinera
mea insidiati sūt mihi 7 ꝓualuerūt: 7 nō fuit
q̄ ferret auxiliū. Quasi rupto muro 7 aperta
ianua irruerūt sup me: 7 ad meas miꝑias de-
uoluti sūt. Redact⁹ sū in nihilū. Abstulit q̄si
vent⁹ desideriū meū: 7 velut nubes pertransijt
salus mea. Nunc aūt in memetipso marcescit
anima mea: 7 possident me dies afflictionis.
Nocte os meū ꝑforat̄ doloribus: 7 q̄ me co-
medūt nō dormiūt. In multitudine eor̄ con-
sūmit̄ vestimentū meū: 7 quasi capitio tunice
succinxerūt me. Cōpar⁹ sum luto: 7 assimila-
tus sū fauille 7 cineri. Clamo ad te 7 nō ex-
audis me: sto 7 nō respicis me. Mutat⁹ es
mihi in crudelē: 7 in duritia man⁹ tue aduer-
saris mihi. Eleuasti me: 7 quasi sup ventū po-
nēs elisisti me valide. Scio q̄a morti trades
me: vbi ꝓstituta ē dom⁹ oī viuēti. Uerūtn nō
ad ꝓsūptionē eor̄ emittis manū tuā: 7 si cor-
ruerint ipse saluabis. Flebā quōdā sup eo q̄
afflictus erat: 7 cōpatiebat̄ aia mea pauperi.
Expectabam bona. 7 venerunt mihi mala:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝑstolabar lucē. ⁊ eruperũt tenebre. Inciora mea efferbuerũt absq; vlla reqe·preuenerunt me dies afflictiõis. Merẽs icedebã: sine furore ꝓsurgẽs·i turba clamabã. Frat fui draconũ ⁊ socior strutionũ. Cutis mea denigrata ẽ sup me: ⁊ ossa mea aruerũt ꝑ caumate. Uersa est in luctũ citbara mea: ⁊ organũ meũ in vocem flentium.

XXXI

Epigi fedus cũ oculis meis: ut ne cogitarẽ qdẽ de virgine. Quã. n. ptem hꝛet in me de⁹ desup: ⁊ hereditatẽ oipotẽs de excelsis? Nunqd nõ pditio ẽ iniq; ⁊ alienatio opantib⁹ iustitiã? Nõne ipse considerat vias meas: ⁊ cũctos gress⁹ meos dinumerat? Si ãbulaui i vanitate ⁊ festinauit in dolo pes me⁹: appẽdat me i statera iusta: ⁊ sciat deus simplicitatẽ meã. Si declinauit gressus meus de via: ⁊ si secut⁹ est oculꝰ me⁹ cor meũ: ⁊ si i manib⁹ meis adhesit macula: seraã ⁊ ali⁹ comedat: ⁊ pgenies mea eradicet. Si deceptum est cor meũ sup mulierẽ: ⁊ si ad ostiũ amici mei insidiat⁹ sum: scortũ alteri⁹ sit vxor mea. ⁊ sup illã incuruent alij. Hoc. n nepbas ẽ ⁊ iniqtas maxia: ignis vsq; ad pditionẽ deuorãs: ⁊ oia eradicãs genimina. Si ꝓtẽpsi subire iudiciũ cũ suo meo ⁊ ãcilla mea·cũ disceptarẽt adũsum me. Quid. n. faciã cũ surrexerit ad iudicandũ de⁹: ⁊ cũ qsierit·qd rñdebo illi? Nunqd nõ in vtero fecit me q ⁊ illũ opat⁹ ẽ: ⁊ formauit me i vulua vn⁹? Si negaui qd volebãt paupib⁹: ⁊ oculos vidue expectare feci. Si comedi buccellã meã solus: ⁊ nõ comedit pupill⁹ ex ea. Quia ab infantia mea creuit mecũ miseratio: ⁊ de vtero mris mee egressa est mecũ. Si despexi pretereũtẽ eo q nõ habuerit idumẽtũ: ⁊ absq; opimẽto pauperẽ. Si nõ bñdixerũt mibi latera ci⁹: ⁊ de vellerib⁹ ouiũ meax calefact⁹ ẽ. Si leuaui sup pupillum manũ meã etiã cũ viderẽ me i porta supiorẽ: bumer⁹ meus a iũctura sua cadat: ⁊ brachiũ meũ cũ suis ossibus ꝓfringat. Sp. n. qsi tumẽtes sup me fluct⁹ timui deũ: ⁊ põdus eius ferre nõ potui. Si putaui aurũ robur meũ: ⁊ obriço dixi fiducia mea. Si letat⁹ sum sup mult; diuitijs meis: ⁊ qa plũa repperit man⁹ mea. Si vidi solẽ cũ fulgẽt: ⁊ lunã incedẽtẽ clare. ⁊ letatũ ẽ i abscondito cor meũ: ⁊ osculatus sũ manũ meã ore meo·q ẽ iniqtas maxia: ⁊ negatio ꝓ deũ altissimũ. Si gauisus sum ad ruinã eius qui me oderat: ⁊ exultaui q⁹ inuenisset eũ malũ. Nõ eni dedi ad peccandũ guttur meũ: ut expeterẽ maledicẽs aiam ei⁹. Si nõ dixerũt viri tabnaculi mei: qs det de carnib⁹ ei⁹ ut saturemur. Foris nõ mãsit pegrinus: ostiũ meũ viatori patuit. Si abscõdi qsi hõ pctiñ meũ: ⁊ celaui i sinu meo iniqtatẽ meã. Si expaui ad multitudinẽ nimiã: ⁊ despectio ppiquoꝝ terruit me: ⁊ nõ magis tacui·nec egressus sũ ostiũ. Quis mibi tribuat auditorẽ ut desideriũ meũ audiat oipotẽs: ⁊ librũ scribat ipse q iudicat: ut i bumero meo portẽ illũ: ⁊ circũdẽ illũ qsi coronã mibi? Ꝑ singulos gressus meos ꝓnunciabo illũ: ⁊ qsi ꝓncipi offerã eũ. Si aduersũ me tra mea clamat: ⁊ cum ipsa sulci ei⁹ deflẽt. Si fruct⁹ ei⁹ comedi absq; pecunia: ⁊ aiam agricolax ei⁹ afflixi: ꝓ frumẽto oriat mibi tribulus: ⁊ pro ordeo spina.

XXXII

Miserũt aũt tres viri isti rñdẽ iob: eo q iust⁹ sibi videret. Et iratus indignatusq; ẽ heliu filius barachel buçites de cognatione ram. Iratus ẽ aũt adũsũ iob·eo q iustũ se eẽ diceret coram deo. Porro adũsum amicos ei⁹ indignatus ẽ·eo q nõ inuenissent rñsionẽ rõnabilem: ⁊ tñmodo ꝯdemnassent iob. Igit heliu expectauit iob loquẽtẽ: eo q seniores essent q loqbant. Cũ aũt vidisset q tres rñdere nõ potuissent: iratus ẽ vehemẽt. Rñdẽsq; heliu fili⁹ barachel buçites·dixit: Junior sũ tpe: vos aũt antiqores. Idcirco demisso capite verit⁹ sũ vobis idicare meã sniam. Sperabã n. q etas plixior loqret: ⁊ ãnox multitudo doceret sapiam. Sz ut video spũs ẽ i hoib⁹: ⁊ inspiratio oipotentis dat intelligentiã. Nõ sũt lõgeui sapiẽtes: nec senes intelligũt iudiciũ. Ideo dicã·audite me: ostẽdã vobis etiã ego meã sapiam. Expectaui. n. ꝑmones vros: audiui prudẽtiã vram. Donec disceptaremi sermonib⁹ vris: ⁊ donec putabã vos aliqd dicẽ ꝓsiderabã. Sz ut video·nõ ẽ q possit arguere iob: ⁊ rñdẽ ex vobis ꝑmõib⁹ ei⁹. Ne forte dicatis inuenim⁹ sapiam: deus piecit eũ nõ hõ. Nibil locut⁹ ẽ mibi: ⁊ ego nõ ꝑm sermones vros rñdebo illi. Extimuerunt·nec rñderunt vltra: abstulerunt q a se eloquiũ. Qm igit expectaui. ⁊ nõ lũt locuti: steterũt·nec respondere vltra: rñdebo ⁊ ego ptem meã: ⁊ oñdã sciam meã. Plen⁹ sũ. n. ꝑmõib⁹: ⁊ coartat me spũs vterimei. Ecce dne me⁹ qsi mustũ absq; spiraculo: qd lagũculas nouas dirũpit. Loquar. ⁊ respirabo paululũ: aperiã labia mea ⁊ rñdebo. Non accipiã psonã viri: ⁊ deũ hoi nõ eqbo. Nescio. n. q diu subsistam? ⁊ si post

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

modicū tollat me factor meus. XXXIII

Audi igit iob eloq̄a mea: ⁊ oēs ꝓmones meos ausculta. Ecce aperui os meū: loquat lingua mea in faucib⁹ meis. Simplici corde meo sermones mei: ⁊ sniam labia mea purā loquēt. Spūs dei fecit me: ⁊ spiraculū oīpotentis viuificauit me. Si potes rñde mihi: ⁊ adūsus faciē meā cōsiste. Ecce ⁊ me sicut ⁊ te fecit deus: ⁊ de eodē luto ego q̄ formatus sum. Verūtn̄ miraculum meū nō te terreat: ⁊ eloquentia mea nō sit tibi grauis. Dixisti q̄ in auris⁹ meis: ⁊ vocē verboꝝ tuoꝝ audiui. Mūdus sū ego ⁊ absq̄ delicto: imaculat⁹. ⁊ nō ē iniq̄tas in me. Quia q̄relas in me reperit: iō arbitrat⁹ ē me inimicū sibi. Posuit in neruo pedes meos: custodiuit oēs semitas meas. Hoc ē q̄ in q̄ nō es iustificat⁹. Rñdebo tibi: q̄a maior sit deus hoie. Aduersus eū ꝓtēdis: q̄ nō ad oīa verba rñderit tibi. Semel loq̄t⁹ est⁹: ⁊ secundo idipsū nō repetit. Per somniū in visione nocturna: q̄n irruit sopor sup hoies. ⁊ dormiūt in lectulo. Tūc aperit aures virorū ⁊ erudiēs eos instruit disciplina: ut auertat hoiem ab his q̄ fecit. ⁊ liberet eū de superbia: eruēs aiam eius a corruptiōe ⁊ vitā illius ut nō trāseat in gladiū. Increpat q̄q̄ p dolorē in lectulo: ⁊ oia ossa eius marcescē facit. Abhominabilis ei fit in vita sua panis: ⁊ aie illius cib⁹ aūn desiderabilis. Tabescet caro eius: ⁊ ossa q̄ tecta fuerāt nudabūt. Appropinq̄bit corruptiōi aia eius: ⁊ vita illius mortiferis. Si fuerit p eo āgel⁹ loquēs vn⁹ de milib⁹ ut annūciet hois equitatē: miserebit⁹ eius. ⁊ dicet: Libera eū: ut nō descēdat in corruptionem. Inueni in q̄ ei ꝓpitier. Cōsūpta est caro eius a supplicijs: reuertat ad dies adolescētie sue. Deprecabit deū ⁊ placabilis ei erit: ⁊ videbit faciē eius in iubilo: ⁊ reddet hoī iusticiā suā. Respiciet hoies. ⁊ dicet: Peccaui ⁊ vere deliq̄: ⁊ ut erā dign⁹ nō recepi. Liberauit aiam suā ne pgēt in interitū: ⁊ viuēs lucē videret. Ecce h̄ oia operat deus trib⁹ vicib⁹ p singulos: ut reuocet aias eoꝝ a corruptiōe: ⁊ illumiet luce viuentiū. Attende iob ⁊ audi me: ⁊ tace dū ego loq̄r. Si autē habes q̄d loq̄ris: rñde mihi. Loq̄re. Volo. n. te apparē iustū. Nō si nō habes: audi me: tace ⁊ docebo te sapiam.

Pronuncians itaq̄ XXXIIII

Heliu etiā h̄ locut⁹ ē. Audite sapientes verba mea: ⁊ eruditi auscultate me. Auris. n. verba probat: ⁊ guttur escas gustu diiudicat. Judiciū eligam⁹ nobis: ⁊ inter nos videam⁹ q̄d sit melius. Quia dixit iob: iust⁹ sū: ⁊ deus subuertit iudiciū meū. In iudicando. n me mendaciū ē: violenta sagitta mea absq̄ vllo pcō. Quis est vir ut est iob qui bibit subsannationē q̄si aquā: q̄ gressus cū operantib⁹ iniquitatē: ⁊ ābulat cū viris impijs? Dixit enī. Nō placebit vir deo: etiā si cucurrerit cū eo. Jō viri corde audite me. Absit a deo impietas: ⁊ ab oīpotēte iniq̄tas. Op⁹. n. hois reddet ei: ⁊ iuxta vias singulorū restituet eis. Vere. n. deus nō ꝓdēnabit frustra: nec oīpotens subuertet iudiciū. Quē cōstituit aliū sup terrā: aut quē posuit sup orbē quē fabricat⁹ ē? Si direxerit ad eū cor suū: spīm illius ⁊ flatū ad se trahet. Deficiet omis caro simul: ⁊ hō in cinerē reuertet. Si habes īgressū intellectū audi q̄ dicā: ⁊ ausculta vocē eloquij mei. Numq̄d q̄ non amat iudiciū sanari pōt? Et quō tu eū q̄ iustus est in tantū ꝓdēnas? Qui dic regi: apostata: qui vocat duces impios. Qui nō accipit personas principū: nec cognuit tyrannū cū disceptaret ꝓ paupere. Op⁹. n. manuū ei⁹ sunt vniuersi. Subito morient: ⁊ in media nocte turbabūt pp̄li. ⁊ pterāsibūt: ⁊ auferēt violentū absq̄ manu. Oculi. n. ei⁹ sup vias hoiuz: ⁊ oēs gressus eoꝝ ꝓsiderat. Nō sūt tenebre: ⁊ nō est vmbra mortis: ut abscondāt ibi q̄ operant iniquitatē: Neq̄. n. vltra in hois ptāte est: ut veniat ad deū i iudiciū. Cōteret multos inumerabiles: ⁊ stare faciet alios p eis. Nouit. n. opa eoꝝ: ⁊ idcirco inducet noctē. ⁊ ꝓterēt. Quasi impios percussit eos in loco videntiū. Qui q̄ de industria recesserūt ab eo: ⁊ oēs vias eius intelligē noluerunt: ut pueire facerēt ad eū clamorem egeni: ⁊ audiret vocē pauperū. Ipso enī cōcedente pacē: q̄s est q̄ ꝓdēnet? Et q̄ abscōderit vultū: q̄s ē q̄ intueat eū? Et sup gentes: ⁊ sup oēs hoies. Qui regnare facit hoiem hypocritā: ꝓpter pcta pp̄li. Quia q̄ ego locut⁹ sū ad deū: te q̄q̄ non ꝓbibeo. Si erraui tu doce me. Si iniq̄tatē locut⁹ sū: vltra nō addā. Nūq̄d a te deus expetit eā: q̄a displicuit tibi? Tu n. cepisti loq̄. ⁊ nō ego. Et si quid nosti melius loquere. Viri intelligētes loquant mihi: ⁊ vir sapiēs audiat me. Job aūt stulte locut⁹ ē: ⁊ verba illius nō sonāt disciplinā. Pr̄ mi: pater iob vsq̄ ad finē. Ne desinas ab hoie iniq̄tatis: q̄ addidit sup pctā sua blasphemiā. Inter nos interi ꝓstringat: ⁊ tunc ad iudiciū ꝓuocet sermonib⁹ suis deū. XXXV

Helyu h̄ rursū locut⁹ ē. Numq̄d equa videtur tibi tua cogitatio: ut diceres

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iustior meo sum? Dixisti enim. Mõ tibi placet qõ rectũ est: uel qd tibi pderit si ego peccauero? Itaqꝫ ego rñdebo ꝑmonib⁹ tuis. 7 amicis tuis tecũ. Suspice celũ 7 ituẽ: 7 ꝓtẽplare ethera qꝫ altior te sũt. Si peccauer: qd einocebis? Et si multiplicate fuerũt iqtates tue: qd facies ꝯ eũ? Porro si iuste egeris: qd donabis ei: aut qd de manu tua accipiet? Hoi qui sibi tui ẽ nocebit ipietas tua: 7 filiũ hois adiuuabit iusticia tua. Propter multitudinẽ calũniatorũ clamabũt: 7 eiulabũt ppẽ vim bracbij tyrannoꝝ. Et nõ dixit vbi est deꝰ qui fecit me: q dedit carmina i nocte. Qui docet nos supꝫ iumẽta ẽre: 7 supꝫ volucres celi erudit nos. Ibi clamabũt: 7 nõ exaudiet ꝓpter superbiã malorꝫ. Non ꝙ frustra audiet deus: 7 oipotẽs causas singulorꝫ intuebit. Etiã cũ dixeris nõ ꝑsiderat: iudicare corã illo: 7 exspecta eũ. Nunc.n. nõ infert furorẽ suũ nec vlciscit scelꝰ valde. Ergo iob frustra aperit os suũ: 7 absq scia verba multiplicat | XXXVI

Addens adhuc heliu locutꝰ ẽ. Sustine me paululũ: 7 idicabo tibi. Adhuc n. habeo qõ ꝓ deo loqr. Repetã scientiam meã a ꝓncipio: 7 operatorẽ meũ ꝓbabo iustũ. Vere.n. absq mẽdacio ꝑmones mei: 7 perfecta scia ꝓbabit tibi. Deus potentes non abijcit cũ 7 ipse sit potẽs. 7 nõ saluat impios: 7 iudiciũ pauperibꝰ tribuit. Nõ auferet a iusto oculos suos: 7 reges i solio collocat i ꝑpetuũ. 7 illic erigunt. Et si fuerint in catẽnis 7 vinciant fumbꝰ pauptatis: idicabit eis opa eorũ 7 scelera eorꝫ: qa violẽti fuerũt. Reuelabit aũt aurẽ eorꝫ ut corripiat: 7 loquet ut reuertãt ab iiqtate. Si audierit 7 obꝑtuauerit: cõplebũt dies suos i bono. 7 ãnos suos i glia Si aũt nõ audierint: trãsibũt ꝓ gladiũ. 7 cõsumẽt i stulticia. Simulatores 7 callidi puocãt irã dei: neq clamabũt cũ vincti fuerint. Morietur in tẽpestate aia eorꝫ: 7 vita eorꝫ inter effeminatos. Eripiet de ãgustia sua pauperẽ 7 reuelabit i tribulatiõe aurẽ eiꝰ. Igit salua bit te de ore ãgusto latissime: 7 nõ bñte fundamẽtũ subter se. Recęs aũt mẽse tue erit plena pinguedine. Cã tua q̃si impij iudicata ẽ: cãm iudiciũq recipies. Nõ te ꝙ superet ira ut aliquẽ oppримas: nec multitudo donorũ inclinet te. Depone magnitudinem tuã absq tribulatiõe: 7 cẽs robustos fortitudine. Ne ꝓtrabas noctẽ: ut ascẽdãt ppli ꝓ eis. Caue ne declines ad iniqtatẽ. Hãc.n. cepisti seq pꝰ miseriã. Ecce deus excelsus i fortitudine sua 7 nullꝰ ei similis in legislatorib⁹. Quis poterit scrutari vias eiꝰ: aut qs audet ei dicẽ. opatꝰ es iniqtatẽ? Memẽto qõ igres opꝰ eiꝰ: de q cecinerũt viri. Oẽs homines vidẽt eũ: vnusqsq intuet ꝓcul. Ecce deꝰ magnꝰ vincẽs sciam nostrã. Numerꝰ annorꝫ eius iestimabilis. Qui aufert stillas pluuie: 7 effundit hymbres ad instar gurgitũ: qui de nubibꝰ fluũt: q̃ ꝓtexunt cũcta desup. Si voluerit extendẽ nubes q̃si tentoriũ suũ: 7 fulgurare lumine suo desup: cardines qꝫ mar opiet. Per hec.n. iudicat ꝑplos: 7 dat escas multis mortalib⁹. In mãib⁹ abscõdit lucẽ: 7 ꝑcipit ei ut rursus adueniat. Annũciat de ea amico suo qꝫ possessio eiꝰ sit: 7 ad eã possit ascendere. | XXXVII

Exterb expauit cor meũ: 7 emotum est de loco suo. Audiet auditionẽ in terore voc eiꝰ: 7 sonũ de ore illiꝰ procedentẽ. Subter cẽs celos ipse ꝑsiderat: 7 lumẽ illius supꝫ ẽmios ẽre. Postꝰ eũ rugiet sonitꝰ: tonabit voce magnitudinis sue: 7 nõ investigabitur cũ audita fuerit vox eius. Tonabit deꝰ in voce sua mirabiliter: q facit magna 7 iscrutabilia. Qui ꝑcipit niui ut descendat in terã: 7 byemis pluuijs 7 bymbri fortitudinis sue. Qui i manu oĩũz hoĩũz signat: ut noverint singuli opa sua. Ingredietur bestia latibulum suũ: 7 in antro suo morabit. Ab interioribꝰ egredietur tẽpestas: 7 ab arcturo frigꝰ: flante deo ꝓcrescit gelu: 7 rursũ latissime funduntur aq. Frumentũ desiderat nubes: 7 nubes spargũt lumẽ suũ. Que lustrãt cũcta ꝓ circuitum q̃cũq eas volũtas gubernantis duxerit ad cẽ qd ꝓcepit illis sup faciẽ orbis terꝫ: sive i vna tribu: sive in terra sua. sive in q̃cũq loco miẽ sue eas iusserit inveniri. Auscultra hec iob: sta 7 cõsidera mirabilia dei. Numq̃d scis qñ ꝓcepit deus pluuijs: ut ostenderet lucẽ nubiũ eiꝰ? Numq̃d nosti semitas nubiũ magnas: 7 perfectas scias? Numne vestimẽta tua calida sũt cũ ꝑflata fuerit terra austro? Tu forsitã cũ eo fabricatus es celos: q solidissimi q̃si ere fusi sũt. Ostẽde nobis qd dicamꝰ illi. Nos qppe involuimur tenebris. Quis narrabit ei q̃ loqr? Etiã si locutꝰ fuerit homo devorabit: at nũc nõ videt lucẽ. Subito aer coget i nubes: 7 ventus trãsiẽs fugabit eas. Ab aq̃lone aurꝫ venit: 7 a deo formidolosa laudatio. Digne eũ invenire nõ possumꝰ. Magnus fortitudine 7 iudicio 7 iusticia: 7 enarrari nõ põt. Jõ timebũt eũ viri: 7 nõ audebũt cõtẽplari cẽs qui sibi vident esse sapientes. | XXXVIII

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

RESpondens aũt dñs iob de turbine. dixit: Quis ẽ iste inuoluẽs sñias sermonib⁹ imperitis? Accinge sicut vir lũbos tuos: interrogabo te. & rñde mihi. Vbi eras qñ ponebã fundamẽta ẽre? Indica mihi si habes intelligentiã Quis posuit mensuras ei⁹ si nosti: uel qs tetẽdit sup eã lineã? Sup q̃ bases illi⁹ solidate sũt? Aut qs demisit lapidẽ ãgularẽ ei⁹ cũ me laudarẽt simul astra matutina: & iubilarẽt oẽs filij dei? Quis cõclusit ostijs mare qñ erumpebat q̃si de vulua procedẽs: cũ ponerẽ nubẽ vestimentũ ei⁹: & caligine illud q̃si pãnis infãtie obuoluerẽ? Circũdedi illud terminis meis: & posui vectem & ostia. & dixi: Vsq; huc venies: & nõ procedes ãpli⁹: & hĩ confringes tumẽtes fluct⁹ tuos. Numq̃d p⁹ ortũ tuũ p̃cepisti diluculo: & ostendisti aurore locũ suũ. Numq̃d tenuisti extremita ẽre: & excussisti impios ex ea? Restituet ut lutum signaculũ: & stabit sicut vestimẽtũ. Auferet ab impijs lux sua: & brachiũ excelsũ confringet. Numq̃d ingressus es profundũ maris: & in nouissimis abyssi deambulasti? Numq̃d aperte sunt tibi porte mortis: & ostia tenebrosa vidisti? Numq̃d cõsiderasti latitudinẽ ẽre? Indica mihi si nosti oia in q̃ via lux habitet: & tenebrarũ qs loc⁹ sit: ut ducas vnũq̃q; ad terminos suos: & intelligas semitas dom⁹ ei⁹. Sciebas tũc q̃ nascitur⁹ ẽs: & numer⁹ dierũ tuorũ noueras? Numq̃d ingressus es thesauros niuis: aut thesauros grandinis aspexisti: q̃ p̃paraui in tẽpus hostis: in diẽ pugne & belli? Per quã viã spargit lux: diuidit estus sup terram? Quis dedit vehemẽtissimo imbri cursũ: & viã sonanti tonitrui: ut plueret sup ẽrã absq; homie in deserto vbi nullus mortaliũ cõmorat: ut inpleret inuiã & desolatã: & produceret herbas virẽtes? Quis est pluuie pr̃: uel qs genuit stillas roris? De cui⁹ vtero egressa ẽ glacies: & gelu de celo qs genuit? In similitudinẽ lapidis aq̃ durãtur: & superficies abyssi cõstringit. Numq̃d coniungẽ valebis micãtes stellas pliades: aut gyrũ arcturi potes dissipare? Numq̃d producis lucifer in tpe suo: & vesperũ sup fines ẽre consurgẽ facis? Nunquid nosti ordinẽ celi: & pones rationẽ ei⁹ in ẽra? Numq̃d eleuabis in nebula vocẽ tuã: & impet⁹ aq̃e opiet te? Numq̃d mittes fulgura. & ibũt: & reuertẽtia dicẽt tibi. adsum⁹? Quis posuit in visceri⁹ homis sapiam: uel qs dedit gallo intelligẽtiã? Quis enarrabit celor̃ rationẽ: & concentũ celi qs dormire faciet? Qñ fũdabat puluis in ẽra: & glebe cõpingebant? Numq̃d capies leene p̃dã: & animam catulor̃ ei⁹ implebis: qñ cubãt in antris. & in specub⁹ insidiãt? Quis preparat coruo escã suã: qñ pulli ei⁹ clamãt ad deum vagientes eo q̃ nõ habeant cibos?

XXXIX

NUnq̃d nosti tẽp⁹ part⁹ ibicũ in petris: uel parturientes ceruas obseruasti? Dinumerasti mẽses conceptus earũ: & scisti tẽp⁹ part⁹ earũ? Incuruant̃ ad fetũ & pariũt: & rugit⁹ emittũt. Separant̃ filij earũ. & pergũt ad pastũ: egrediũt̃ & nõ reuertent̃ ad eas. Quis dimisit onagrũ libere: & vincula ei⁹ q̃s soluit? Cui dedi in solitudine domũ: & tabernacula ei⁹ in ẽra salsuginis. Contẽnit multitudinẽ ciuitat̃: clamorẽ exactor̃ nõ audit. Circũspicit montes pascue sue: & virentia queq; perquirit. Numq̃d volet rhinoceros seruire tibi: aut morabit̃ ad p̃sepe tuũ? Numq̃d alligabis rhinocerota ad arãdũ loro tuo: aut confringet glebas valliũ p⁹ te? Numq̃d fiducia habebis in magna fortitudine eius: & derelinq̃s ei labores tuos? Numq̃d credes illi qm̃ semẽtẽ reddat tibi: & aream tuã cõgreget? Penna strutionis silis ẽ pẽnis herodij & accipitr̃. Qñ derelinq̃t ouа sua in ẽra: tu fortasitan in puluẽ calefacies ea? Obliuiscit̃ q̃ pes conculcet ea: aut bestia agri conterat. Duraet̃ ad filios suos q̃si nõ sint sui: frustra laborauit nullo timore cogẽte. Priuauit. n. eã deus sapiẽtia: nec dedit illi intelligentiã. Cũ tẽp⁹ fuerit in altũ alas erigit: deridet equũ & ascensor̃ ei⁹. Numq̃d p̃bebis eq̃ fortitudinẽ: aut circũdabis collo ei⁹ hinnitũ? Numq̃d suscitabis eũ q̃si locustas? Gloria narium eius terror: terã vngula fodit. Exultat audacter: in occursũ pergit armatis. Contemnit pauorẽ: nec cedit gladio. Super ipsũ sonabit pharetra: vibrabit hasta & clype⁹. Feruens & fremens horret terrã: nec reputat tube sonare clangorẽ. Vbi audierit buccinã. dic̃ vah: procul odorat bellum. exhortationẽ ducũ. & vlulatũ exercitus. Numq̃d per sapiam tuã plumescit accipiter: expandẽs alas suas ad austrũ? Numq̃d ad p̃ceptũ tuũ eleuabit̃ aq̃la: & in arduis ponet nidũ suũ? In petris manet: in p̃ruptis silicib⁹ cõmorat̃: atq; inaccessis rupib⁹. Inde contẽplat escã: & de lõge oculi ei⁹ prospiciũt. Pulli eius lambũt sanguinẽ: & vbicũq; cadauer fuerit. statim adest. Et adiecit dñs: & locut⁹ ẽ ad iob

Numq̃d q̃ contẽdit cũ deo: tã facile cõquiescit? Qui increpat deum debet respondere homini⁹ hec. Respondens aũt iob dño dixit: Quia leuiter locutus sum:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

rñdere q̃d possum? Manũ meã ponã sup os meũ. Unũ locut⁹ sum: qȯ vtinã nõ diuisem· & alterũ quib⁹ vltra nõ addam. XL

Respondens aũt dñs iob de turbine· dixit: Accinge sicut vir lũbos tuos: interrogabo te & indica mihi. Numq̃d irritũ facies iudiciũ meũ: & ꝓdemnabis me ut iustificeris? Et si habes brachiũ sicut de⁹ & voce simili tonas: circũda tibi decorem & in sublime erigẽ: & esto glorios⁹. & speciosis induere vestib⁹. Dispge supbos i furore tuo: & cõfunde eos. & respiciẽs oẽm arrogantẽ· humilia. Respice cũctos supbos & ꝓfunde eos: & ꝓtere ipios i loco suo. Abscõde eos in puluere simul: & facies eoꝝ demerge in foueã. & ego cõfitebor q̃ saluare te possit dext̃era tua. Ecce behemoth quẽ feci tecum: fenũ q̃si bos comedet. Fortitudo ei⁹ i lũbis eius: & ꝟtus illi⁹ i vmbilico ventris ei⁹. Stringit caudã suã q̃si cedrũ: nerui testiculoꝝ eius ꝓplexi sunt. Ossa ei⁹ velut fistule eris: cartilago illi⁹ q̃si lamine ferree. Ipse ẽ ꝓncipiũ viarũ dei. Qui fecit eum· applicabit gladiũ ei⁹: huic mõtes herbas ferũt. Dẽs bestie agri ludẽt ibi: sub vmbra dormit i secreto calami in loc̃ humentib⁹. Protegũt vmbre vmbrã ei⁹: circunda· bunt eũ salices torrentis. Ecce absorbebit fluuiũ. & nõ mirabit: & habet fiduciã q̃ influat iordanis i os ei⁹. In oculis ei⁹ q̃si hamo capiet eũ: & in sudib⁹ pforabit nares eius. An extrabẽ potẽs leuiathan hamo: & fune ligab linguã ei⁹? Numq̃d pones circulũ in narib⁹ ei⁹: aut armilla pforabis maxillã eius? Numq̃d multiplicabit ad te ꝓces: aut loq̃t tibi mollia? Numq̃d feriet tecũ pactũ: & accipies eum ꝟũ sempiternũ? Numq̃d illudes ei q̃si aui: aut ligabis eũ ancillis tuis? Cõcidẽt eũ amici: diuidẽt illũ negociatores. Numq̃d iplebis sagenas pelle ei⁹: & gurgustiũ pisciũ capite illi⁹? Pones sup eũ manũ tuã. Memẽto belli: nec vltra addas loq̃. Ecce spes ei⁹ frustrabit eũ: & videntib⁹ cunctis ꝓcipitabit. XLI

Non q̃si crudelis suscitabo eũ. Quis enim. resistere põt vultui meo: & q̃s antedit mihi ut reddam ei? Omia q̃ sub celo sũt· mea sũt. Nõ parcã ei ꝟbis potẽtib⁹: & ad depcandũ cõpositꝰ. Quis reuelabit faciẽ indumẽti ei⁹: & i mediũ oris ei⁹ q̃s intrabit? Portas vult⁹ ei⁹ q̃s aperiet? Per gyꝝ dentiũ ei⁹ formido: corp⁹ illi⁹ q̃si scuta fusilia· compactũ squamis se ꝑmẽtib⁹. Una vni cõiungit: & ne spiraculũ q̃dẽ incedit p eas. Una alti adhærebit: & tenẽtes se nequaq̃ sepabũt. Sternutatio ei⁹ splẽdor ignis: & oculi ei⁹ ut palpebre diluculi. De ore eius lãpades ꝓcedũt sicut tedei ignis accẽse: de naribus ei⁹ ꝓcedit fum⁹· sicut olle succẽse atq̃ ferentis. Halitus eius prunas ardẽ facit: & flãma de ore eius egredit. In collo ei⁹ morabit fortitudo: & facieẽ ei⁹ ꝓcedit egestas. Membra carnũ ei⁹ cohærẽtia sibi. Mittet ꝺ eũ fulmina: & ad locũ alĩ nõ ferent. Cor ei⁹ indurabit tãq̃ lapis: & stringet q̃si malleator⁹ incus. Cũ sublatus fuerit· timebũt angeli: & tristi purgabunt. Cũ apprehẽderit eũ gladi⁹: subsistere nõ poterit neq̃ hasta neq̃ thorax. Reputabit. n. q̃si paleas ferrũ: & q̃si lignũ putridũ es. Nõ fugabit eũ vir sagittari⁹: in stipulã versi sũt ei lapides funde. Quasi stipulã estimabit malleum: & ridebit vibrãtẽ hastã. Sub ipso erũt radij solis: & sternet sibi aurũ q̃si lutũ. Feruescẽ faciet q̃si ollã ꝓfundũ mar⁹: & ponet q̃si cũ vnguẽta bulliũt. Post⁹ eũ lucebit semita: estimabit abyssũ q̃si senescentẽ. Nõ ẽ sup terrã potestas q̃ cõparet ei: q̃ fact⁹ ẽ ut nullũ timẽt. Omẽ sublime videt: ipse est rex sup vniuersos filios superbie. XLII

Respondens aũt iob dño· dixit: Scio quia oia potes: & nulla te latet cogitatio. Quis est iste qui celat cõsiliũ absq̃ scia? Ideo insipienter locut⁹ sũ: & q̃ vltra modũ excedũt sciam meã. Audi & ego loq̃r: interrogabo te. & rñde mihi. Auditu auris audiui te: nũc aũt ocul⁹ me⁹ videt te. Idcirco ipse me reprehendo: & ago pniam in fauilla & cinere. Postq̃ aũt locut⁹ ẽ dñs ꝟbaba ad iob dixit ad eliphaz themaniten. Iratus ẽ furor me⁹ ite & i duos amicos tuos: qm̃ nõ estis locuti coram me rectũ sicut seru⁹ me⁹ iob. Sumite g̃ vobis septẽ tauros & septẽ arietes: & ite ad seruũ meũ iob: & offerte holocaustũ ꝓ vobis. Job aũt seru⁹ me⁹ orabit ꝓ vob. Faciẽ ei⁹ suscipiã: ut nõ vobis imputetur stultitia. Neq̃ enim locuti estis coram me rectũ: sicut ꝟus me⁹ iob. Abierunt g̃ eliphaz themanites & baldath suites & sophar naamathites: & fecerũt sicut locut⁹ fuerat dñs ad eos: & suscepit dñs faciẽ iob. Dñs q̃q̃ ꝓsus ẽ ad pniam iob: cum oraret ille ꝓ amicis suis. Et addidit dñs oia q̃cũq̃ fuerãt iob duplicia. Venerũt aũt ad eũ oes frẽs sui & vniuerse sorores sue & cũcti q̃ nouerãt eũ ꝓus: & comederunt cũ eo panẽ i domo ei⁹. Et mouerũt sup eum caput: & ꝓsolati sũt eũ sup oi malo q̃ intulerat

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dñs sup eũ. ⁊ dederũt ei vnusq̃sq; ouẽ vnã ⁊ inaurẽ aureã vnã. Dñs aũt bñdixit nouissimis iob magis q̃ ꝓncipio ei⁹. Et facta sũt ei q̃tuordecim milia ouiũ. ⁊ sex milia camelorũ ⁊ mille iuga boum. ⁊ mille asine. ⁊ fuerunt ei septẽ filij ⁊ tres filie. Et vocauit nomen vni⁹ diẽ. ⁊ nomen secũde cassiã. ⁊ nomen ẽtie cornustibij. Nõ sũt aũt iuuente mulieres speciose sicut filie iob in vniuersa ẽra. Deditq; eis pat̃ suus bẽditatẽ inẽ frẽs eaꝝ. Vixit ãt iob p⁹ flagella h̃. cẽtũ q̃dragita ãnis ⁊ vidit filios suos ⁊ filios filioꝝ suoꝝ vsq; ad q̃rtam generationẽ. ⁊ mortu⁹ est senex ⁊ plen⁹ dieꝝ.

Explicit liber iob. Incipit ꝓlogus bti hieronymi ꝓbyteri in Psalterũ.

QSalterũ rome dudũ positus emendarã. ⁊ iuxt̃ septuaginta inẽpretes. licz cursim: magꝝ tamẽ ex parte correxeram. Qđ ꝙa rursũ videtis o paula ⁊ eustochiũ scriptorũ vitio deprauatũ. plusq; antiquũ errorẽ q̃ nouã emẽdationẽ valere: me cogitis ut veluti q̃dã nouali. scissũ iam aruũ exercẽã. ⁊ oblitas sulq; renascẽtes spinas eradicẽ. equũ eẽ dicẽtes. ut qđ crebro male pululat: crebri⁹ succidat̃. Vñ ꝓsueta pfatiõe cõmoneo. tã vos q̃b⁹ forte labor iste sudat. q̃ eos ꝙ exemplaria istiusmodi brẽ voluerit: ut q̃ diligentẽ emendaui. cũ cura ⁊ diligẽtia trãscribant̃. Notet sibi vnusq̃sq; uel iacentẽ lineã. uel radiantia signa. id est obelos. uel astericos. ⁊ vbicũq; viderit ẽgulã pcedẽtem: ab ea vsq; ad duo pũcta q̃ ipressimus. sciat in septuagita translatoribus pl⁹ bñi: vbi autẽ pspexerint stelle similitudinẽ: ꝛ hebreis voluminib⁹ additum nouerit eque vsq; ad duo pũcta. iuxta theodotionis dũtaxat editionẽ: qui simplicitate sermõis a septuagita interpretib⁹ nõ discordat. Hec q̃ ⁊ vob ⁊ studioso cuiq; fecisse me sciẽs: nõ ãbigo mltos fore. q̃ uel iuidia uel supcilio malint ꝓtẽnẽ videri pclara q̃ discẽ. ⁊ ꝛ turbulẽto magꝝ riuo q̃ ꝛ purissimo fõte potare.

Explicit prologus. Incipit liber hymnoꝝ uel soliloquioꝝ. ps I

BEat⁹ vir qui nõ abijt i cõsilio impioꝝ. ⁊ in via pctõꝝ nõ stetit: ⁊ in cathedra pestilẽtie non sedit.

Sed in lege domini voluntas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanq̃ lignum qđ plantatũ ẽ secus decursus aq̃rũ: qđ fructũ suũ dabit i tẽpore suo. Et foliũ ei⁹ nõ defluet: ⁊ oia q̃cũq; faciet, pspera bũt̃. Non sic impij non sic: sꝫ tanq̃ puluis quẽ proicit vẽt⁹ a facie ẽre. Ideo nõ resurgunt impij in iudicio: neq; pctores in cõsilio iustoꝝ. Quoñ nouit dñs viam iustoꝝ: ⁊ iter impioꝝ peribit.

QUare fremuerũt gentes: ⁊ popli meditati sũt inania. Astiterũt reges terre ⁊ ꝓncipes conuenerũt in vnũ: aduersus dñm ⁊ aduersus xp̃m eius. Dirũpam⁹ vincula eoꝝ: ⁊ proiciam⁹ a nob iugũ ipsoꝝ. Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dñs subsannabit eos. Tũc loq̃t̃ ad eos i ira sua: ⁊ in furore suo cõturbabit eos. Ego ãt constitut⁹ sũ rex ab eo sup syon montẽ scm̃ ei⁹: pdicãs pceptũ eius. Dñs dixit ad me filius me⁹ es: tu ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hẽditatẽ tuã: ⁊ possessionẽ tuã ẽminos ẽre. Reges eos in virga ferrea: ⁊ tanq̃ vas figuli confriges eos. Et nũc reges intelligite: eruditimini q̃ iudicatis ẽrã. Seruite dño in timore: ⁊ exultate ei cũ tremore. Appẽhendite disciplinã: ne q̃n irascat̃ dñs ⁊ peatis de via iusta. Cũ exarserit i breui ira eius: bti oẽs q̃ cõfidũt in eo. ps dd cũ fugeret a facie absalon filij sui. III

DOmine qđ multiplicati sũt q̃ tribulãt me: multi insurgũt aduersũ me. Multi dicũt aie mee: non ẽ sal⁹ ipsi in deo eius. Tu aũt dñe susceptor meus es: gloria mea ⁊ exaltãs caput meũ. Voce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me de monte scõ suo. Ego dormiui ⁊ soporat⁹ sũ: ⁊ exurrexi qa dñs suscepit me. Non timebo milia pplõ circũdant̃ me: exurge dñe saluũ me fac de⁹ meus. Quoñ tu percussisti oẽs aduersantes mihi sine cã: dentes pctoꝝ cõtriuisti. Dñi est sal⁹: ⁊ sup pplm tuũ bñdictio tua. Victori in psalmis canticũ dd. IIII

CUm inuocarẽ exaudiuit me de⁹ iusticie mee: in tribulatione dilatasti mihi. Miserẽ mei: ⁊ exaudi orõnem meã. Filij hoiuꝫ vsq; q̃ gui corde: ut qđ diligit̃ vanitatẽ ⁊ querit̃ mẽdaciũ? Scitote qm̃ mirificauit dñs scm̃ suum: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eũ. Irascimini ⁊ nolite peccare: q̃ dicit̃ i cordib⁹ vr̃is. in cubilib⁹ vr̃is cõpũgimini. Sacrificate sacrificiũ iusticie ⁊ sperate in dño: multi dicũt qs ondit nobis bona.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Signatū ē sup nos lumē vult⁹ tui dñe: dedisti leticiā i corde meo. A fructu frumēti vini ⁊ olei sui: multiplicati sūt. In pace i idipsū: dormiā ⁊ requescā. Quōm tu dñe singulariē in spe: constituisti me. Ad victoriā sup nebilotb-

Verba mea auribus ꝑcipe ps dō V dñe: intellige clamorē meū. Intēde voci oronis mee: rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. Quōm ad te orabo dñe: mane exaudies vocē meā. Mane astabo tibi ⁊ videbo: quōm nō de⁹ volēs iniquitatē tu es. Neqꝫ habitabit iuxta te malign⁹: neqꝫ ꝑmanebūt iusti añ oculos tuos. Odisti oēs q̄ operant iniqtatē: pdes oēs q̄ loquunt mēdaciū. Virū sanguinū ⁊ dolosū abhominabit dñs: ego aūt i multitudine mīe tue. Introibo i domū tuā: adorabo ad tēplū scm̄ tuū i timore tuo. Dñe deduc me in iustitia tua: ꝓpter inimicos meos dirige i ꝓspectu tuo viā meā. Quōm nō ē in ore eor̄ ver̄itas: cor eor̄ vanū ē. Sepulcbrū patēs est guttur eor̄: linguis suis dolose agebāt. iudica illos de⁹. Decidāt a cogitationib⁹ suis: ꝑm multitudinē impietatū eor̄ expelle eos: quōm irritauerūt te dñe. Et letent oēs q̄ sperāt i te: in eternū exultabūt ⁊ habitabis i eis. Et gloriabunt i te oēs q̄ diligūt nomē tuū: quōm tu bñdices iusto. Dñe: ut scuto bone voluntatis tue coronasti nos. Victori in psalmis sup octauā

Domine ne in furore ps dō VI tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me. Miserere mei dñe quōm infirm⁹ sū: sana me dñe quōm cōturbata sūt ossa mea. Et aia mea turbata ē valde: ⁊ tu dñe vsqꝫq̄? Cōuertē dñe ⁊ eripe aiam meā: saluū me fac ꝓpē mīam tuā. Quōm nō ē in morte q̄ memor sit tui: i inferno aūt q̄s ꝓfitebit tibi? Laborauī i gemitu meo: lauabo p singulas noctes lectum meū: lacbrymis meis stratū meū rigabo. Turbat⁹ est a furore ocul⁹ me⁹: inueteraui inē oēs inimicos meos. Discedite a me oēs q̄ operami iniqtatē: quōm exaudiuit dñs vocē fletus mei. Exaudiuit dñs deprecationē meā: dñs oronē meā suscepit. Erubescant ⁊ ꝓturbent vehemenē oēs inimici mei: ꝓuertant ⁊ erubescāt valde velociē. Pro ignorātia dauid qui cecinit dño sup verba ethiopis filij Semini ps VII

Domine de⁹ me⁹ in te speraui: saluū me fac ex oibus psequentib⁹ me ⁊ libera me Ne qñ rapiat ut leo aiam meā: dum nō ē q̄ redimat neqꝫ q̄ saluū faciat. Dñe de⁹ me⁹ si feci istud: si ē iniqtas i manib⁹ meis. Si reddidi retribuentib⁹ mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis. Persequat inimic⁹ aiam meā ⁊ comprehendat: ⁊ conculcet i tra vitā meā: ⁊ gliaz meā i puluere deducat. Exurge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in finib⁹ immicor̄ meor̄. Et exurge dñe de⁹ me⁹ i ꝑcepto qd mādasti: ⁊ synagoga ꝑplor̄ circundabit te. Et ꝓpē hāc in altū regredē: dñs iudicat ꝑplos. Judica me dñe ꝑm iusticiā meā: ⁊ ꝑm innocētā meā sup me. Cōsumet nequitia pctor̄: ⁊ dirriges iustū scrutās corda ⁊ renes de⁹. Justū adiutoriū meū a dño: q̄ saluos facit rectos corde. Deus iudex iust⁹ fortis ⁊ patiēs: nūqd irascit ꝑ singulos dies. Nisi conuersi fueritis gladiū suū vibrabit: arcū suū tetendit ⁊ parauit illū. Et i eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentib⁹ effecit. Ecce parturit iusticiā: concepit dolorē ⁊ pepit iniqtatē. Lacū aperuit ⁊ effodit eū: ⁊ incidit i foueā quā fecit. Conuertet dolor ei⁹ i caput ei⁹: ⁊ i vertice ipsi⁹ iniqtas ei⁹ descendet. Cōfitebor dño ꝑm iusticiam eius: ⁊ psallā nomi dñi altissimi. Ad victoriam sup grutith ps dō VIII

Domine de⁹ nr̄: q̄m admirabile ē nomen tuū i vniuersa tra. Quōm eleuata est magnificentia tua: sup celos. Ex ore infantiū ⁊ lactentiū perfecisti laudē ꝓpē inimicos tuos: ut destruas inimicū ⁊ vltorem. Quōm videbo celos tuos opa digitor̄ tuor̄: lunā ⁊ stellas q̄ tu fundasti. Quid ē hō q̄ memor es ei⁹: aut filius hois quōm visitas eū? Minuisti eū paulomin⁹ ab angelis: gliā ⁊ honore coronasti eū ⁊ constituisti eū sup opa manuū tuar̄. Oia subiecisti sub pedibus eius: oues ⁊ boues vniuersas. insup ⁊ pecora campi. Etolucres celi ⁊ pisces mar̄: q̄ perambulat semitas mar̄. Dñe dñs nr̄: q̄m admirabile ē nomē tuū in vniuersa terra. In finē ꝓ occultis.

Confitebor tibi dñe in ps dō IX toto corde meo: narrabo oia mirabilia tua. Letabor ⁊ exultabo in te: psallā nomi tuo altissime. In conuertendo inimicū meū retrorsū: infirmabūt ⁊ pibūt a facie tua Quōm fecisti iudicium meū ⁊ cām meā: sedisti sup thronū q̄ iudicas iusticiā. Increpasti gētes ⁊ perijt impi⁹: nomē eor̄ delesti i etnū. ⁊ in seculū seculi. Inimici defecerūt framee i fine. ⁊ ciuitates eor̄ destruxisti. Periit memoria eor̄ cū sonitu: ⁊ dñs i eternū permanet. Parauit in iudicio thronū suū: ⁊ ipse iudicabit orbem tre i equitate: iudicabit ꝑplos in iusticia. Et factus est dñs refugiū paupi: adiutor in

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

oppoꝛtunitatib⁹ i tribulatiõe. Et ſperẽt i te q̃ nouerũt nomen tuũ: qm̃ nõ dereliq̃ſti q̃rentes te dñe. Pſallite dño q̃ habitat iſyon: ãnũciate inẽ gẽtes ſtudia ei⁹. Qm̃ requirẽs ſanguinẽ eoꝝ recoꝛdat⁹ ẽ: nõ ẽ oblit⁹ clamoꝛẽ pauperũ. Miſerẽ mei dñe: vide humilitatẽ meã de ĩimicis meis. Qui exaltas me de poꝛtis moꝛtis: ut ãnũciẽ oẽs laudatiões tuas i poꝛtis filie ſyon. Exultabo i ſalutari tuo: infixe ſũt gẽtes i interitu quẽ fecerũt. In laq̃o iſto quẽ abſcõderũt: cõpꝛehẽſus ẽ pes eoꝝ. Cogſcet dñs iudicia faciẽs: i opib⁹ manuũ ſuaꝝ cõpheſus ẽ pctoꝛ. Cõuertãt pctoꝛes i ifernũ: oẽs gẽtes q̃ obliuiſcũt deũ. Qm̃ nõ in finẽ obliuio erit paupis: patientia paupeꝝ non pibit i finẽ. Exurge dñe nõ confoꝛtet hõ: iudicet gẽtes in cõſpectu tuo. Cõſtitue dñe legiſlatoꝛẽ ſup eos: ut ſciãt gentes qm̃ hoies ſũt. Ut q̃d dñe receſſiſti lõge: deſpic̃ i oppoꝛtunitatib⁹ in tribulatiõe. Dũ ſupbit impius icendit paup: cõpꝛehẽdũt in ꝯſilijs q̃b⁹ cogitant. Qm̃ laudat pctoꝛ in deſideriis aie ſue: et iniquus bñdicit. Exacerbauit dñm pctoꝛ: ꝑm multitudinẽ ire ſue nõ q̃ret. Nõ eſt deus i ꝯſpectu eius: inquinate ſũt vie illi⁹ in oi tpe. Auferũt iudicia tua a facie ei⁹: oĩuz ĩimicoꝝ ſuoꝝ dñabit. Dixit.n. in coꝛde ſuo: nõ moueboꝛ a gnãtione in gnãtionẽ ſine malo. Cui⁹ maledictiõe os plenũ ẽ et amaritudine et dolo: ſub lingua ei⁹ laboꝛ et doloꝛ. Sedet in inſidijs cũ diuitib⁹ i occultis: ut interficiat innocentẽ. Oculi ei⁹ i pauperẽ reſpiciũt: inſidiat in abſcõdito q̃ſi leo in ſpelunca ſua. Inſidiat ut rapiat pauperẽ: rapere pauperẽ dum attrahit eũ. In laq̃o ſuo hũiliabit eũ: inclinabit ſe et cadet cum dñatus fuerit pauperũ. Dixit.n. i coꝛde ſuo oblit⁹ ẽ de⁹: auertit faciẽ ſuam ne videat in finẽ. Exurge dñe deus et exaltetur man⁹ tua: ne obliuiſcar̃ paupeꝝ. Pꝛopt̃ q̃d irritauit ipius deũ? dixit.n. i coꝛde ſuo non req̃ret. Vides qm̃ tu laboꝛẽ et doloꝛẽ ꝯſideras: ut tradas eos in man⁹ tuas. Tibi derelictus ẽ paup: oꝛpĥano tu eris adiutoꝛ. Cõtere bꝛachiũ pctoꝛis et maligni: q̃ret pctm̃ illius et nõ inueniet. Dñs regnabit i eternũ et i ſeculũ ſeculi: pibitis gẽtes de tꝛa illi⁹. Deſideriũ paupeꝝ exaudiuit dñs: ꝑparationẽ coꝛdis eoꝝ audiuit aur̃ tua. Judicare pupillo et humili: ut nõ apponat vltra magnificare ſe hõ ſup terrã. Victoꝛi ꝑs dauid. X

In dño ꝯfido quõ dicit̃ aie mee: tranſmigra in montẽ ſicut paſſer. Qm̃ ecce peccatoꝛes intenderũt arcũ: parauerunt ſagittas ſuas i pharetra: ut ſagittent i obſcuro rectos coꝛde. Qm̃ quẽ pfeciſti deſtruxerunt: iuſtus aũt q̃d fecit? Dñs i tẽplo ſcõ ſuo: dñs i celo ſedes ei⁹. Oculi ei⁹ i pauperẽ reſpiciũt: palpebꝛe ei⁹ interrogãt filios hoiuz. Dñs interrogat iuſtũ et ipiũ: q̃ aũt diligit iniq̃tatẽ odit aiam ſuã. Pluet ſup pctoꝛes laq̃os: ignis et ſulphur et ſpũs pcellaꝝ ps calicis eoꝝ. Qm̃ iuſt⁹ dñs et iuſticias dilexit: eq̃tatẽ vidit vultus ei⁹. Ad victoꝛiã ſup octauã cãticũ dd. XI

Saluũ me fac dñe qm̃ defecit ſanct⁹: qm̃ diminute ſũt veritates a filijs hoiuz. Vana locuti ſũt vnuſq̃ſq̃ ad pximũ ſuũ: labia dolosa i coꝛde et coꝛde locuti ſũt. Diſpdat dñs vniuerſa labia dolosa: et linguã magniloquã. Qui dixerũt: linguã nr̃am magnificabimus: labia nr̃a a nobis ſũt: q̃s nr̃ dñs ẽ? Pꝛopter miſeriã iopũ et gemitũ paupeꝝ: nũc exurgã dic̃ dñs. Ponã in ſalutari: fiducialit̃ agã i eo. Eloq̃a dñi eloq̃a caſta: argentũ igne examinatũ: pbatum terre purgatũ ſeptuplũ. Tu dñe ſeruabis nos et cuſtodies nos: a gnãtione hac in eternũ. In circuitu impij ãbulant: ꝑm altitudinẽ tuã multiplicaſti filios hoiuz. Victoꝛi ꝑs dd XII

Usq̃quo dñe obliuiſcer̃ me in finẽ: vſq̃q̃ auertis faciẽ tuã a me? Quãdiu ponã ꝯſilia i aia mea: doloꝛẽ in coꝛde meo p diẽ? Uſq̃q̃ exaltabit ĩimicus me⁹ ſup me? reſpice et exaudi me dñe deus meus. Illumina oculos meos: ne vnq̃ obdoꝛmiã i moꝛte: neq̃ dicat inimic⁹ me⁹ ꝓualui aduerſ⁹ eũ. Qui tribulãt me exultabũt ſi mot⁹ fuero: ego aũt in mĩa tua ſpaui. Exultabit coꝛ meũ in ſalutari tuo: cantabo dño q̃ bona tribuit mihi: et pſallam noĩ dñi altiſſimi. Ad victoꝛiam ꝑs dauid XIII

Dixit inſipiẽs in coꝛde ſuo: nõ eſt deus. Coꝛrupti ſũt et abhominabiles facti ſũt in ſtudijs ſuis: nõ eſt q̃ faciat bonũ: non eſt vſq̃ ad vnũ. Dñs de celo ꝓſpexit ſup filios hoiuz: ut videat ſi ẽ intelligẽs aut req̃rens deũ. Oẽs declinauerũt ſimul inutiles facti ſũt: nõ ẽ q̃ faciat bonũ: nõ ẽ vſq̃ ad vnũ. Sepulchꝝ patẽs ẽ guttur eoꝝ: linguis ſuis doloſe agebãt: venenũ aſpidũ ſub labijs eoꝝ. Quoꝝ os maledictiõe et amaritudine plenũ eſt: veloces pedes eoꝝ ad effũdẽdũ ſanguinẽ. Cõtritio et infelicitas i vijs eoꝝ: et viã pacis nõ cognouerũt: nõ ẽ timoꝛ dei ãn oculos eoꝝ. Nõne cognoſcent oẽs q̃ operant iniq̃tatẽ: qui

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛuoꝛãt plebẽ meã ſicut eſcã panis? Dñm nõ
inuocauerũt: illic trepidauerũt timoꝛe vbi
nõ erat timoꝛ. Qm̃ dñs in gnãtione iuſta ẽ:
cõſiliũ inopis ꝓfudiſtis. qm̃ dñs ſpes eiꝰ eſt.
Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrl̃? cũ aũterit
dñs captiuitatẽ plebis ſue exultabit iacob ⁊
letabit̃ iſrl̃. ꝑs dꝰ XIIII

DOmine qs habitabit i tabnaculo tuo
aut qs requieſcet in monte ſcõ tuo?
Qui ingredit̃ ſine macula: ⁊ opat̃
iuſticiã. Qui loqt̃ veritatẽ i coꝛde ſuo: qui nõ
egit dolũ i lingua ſua. Nec fecit proximo ſuo
malũ: ⁊ opꝓbꝛiũ nõ accepit aduerſus ꝓximos ſuos. Ad nichilũ deductꝰ ẽ in conſpectu
eius maligni: timẽtes aũt dñm glorificat.
Qui iurat ꝓximo ſuo ⁊ nõ decipit: qui pecuniã ſuã nõ dedit ad vſurã: ⁊ munera ſuper
innocentẽ nõ accepit. Qui facit hꝫ: nõ mouebit̃ in etnũ. Humilis ⁊ ſimplic dꝰ ꝑs XV

COnſerua me dñe qm̃ ſpaui in te: dixi dño deꝰ meus es tu: qm̃ bonoꝛum
meoꝝ nõ eges. Scis q ſũt in tꝛa eiꝰ:
mirificauit oĩs voluntates meas i eis. Multiplicate ſũt infirmitates eoꝝ: poſtea acceleraueruũt. Nõ congregabo conuenticula eoꝝ de
ſanguinibꝰ: nec memoꝛ ero nominũ eoꝝ per
labia mea. Dñs ꝑs hereditatis mee ⁊ calicis mei:
tu es q reſtitues hereditatẽ meã mihi. Funes
ceciderũt mihi in pclaris: etenim hereditas mea
pclara ẽ mihi. Benedicam dñm qui tribuit m̃i
intellectũ: inſup ⁊ vſq ad noctẽ increpuerũt
me renes mei. Prouidebã dñm in conſpectu
meo ſemp: qm̃ a dextris ẽ mihi ne cõmouear.
Propt̃ hoc letatũ ẽ coꝛ meũ ⁊ exultauit lingua
mea: insup ⁊ caro mea requieſcet i ſpe. Qm̃
nõ derelinques aiam meam in inferno: nec
dabis scm̃ tuũ videꝝ coꝛꝛuptionẽ. Notas m̃i
feciſti vias vite: adimplebis me leticia cũ vultu tuo: delectatiões i dextera tua vſq i finẽ.
Oratio dꝰ. XVI

EXaudi dñe iuſticiã meã: intende deprecationẽ meã. Auribus ꝑcipe orationẽ meã: non in labijs doloſis. De
vultu tuo iudiciũ meũ pdeat: oculi tui videant eq̃tatem. Probaſti coꝛ meũ ⁊ viſitaſti
nocte: igne me examinaſti ⁊ nõ eſt inuenta i
me iniq̃tas. Ut nõ loquat̃ os meũ opa hoĩũ:
ꝓpter ꝛba labioꝝ tuoꝝ ego cuſtodiui vias
duras. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis:
ut nõ moueant̃ veſtigia mea. Ego clamaui
q m̃ exaudiſti me deꝰ: inclina aurẽ tuã mihi
⁊ exaudi ꝛba mea. Mirifica miãs tuas: q
ſaluos faciſpantes i te. A reſiſtentib⁹ dextere
tue cuſtodi me: ut pupillã oculi. Sub vmbꝛa alarũ tuaꝝ ꝓtege me: a facie impioꝝ q me
afflixerũt. Inimici mei aiam meã circũdederũt: adipem ſuũ pcluſerũt: os eoꝝ locutũ eſt
ſuperbiã. Proiicientes me nũc circũdederũt me:
oculos ſuos ſtatuerũt declinare in tꝛã. Suſceperũt me ſicut leo paratus ad ꝓdã: ⁊ ſicut
catul⁹ leonis habitãs i abdit̃. Exurge dñe ꝓueni eũ ⁊ ſupplãta eũ: eripe aiam meã ab impio:
frameã tuã ab inimicis manꝰ tue. Dñe a pauc
de tꝛa diuide eos i vita eoꝝ: ⁊ de abſcõditis
tuis adipleꝰ ẽ ventꝛ eoꝝ. Saturati ſũt filijs:
⁊ dimiſerũt reliquas ſuas paruulis ſuis. Ego
aũt i iuſticia apparebo conſpectui tuo: ſatiabor
cũ apparuerit gl̃ia tua. Ad victoriã ꝓpꝛio
dñi dꝰ q locutꝰ ẽ ꝛba cãtici huiꝰ in die qua
eripuit eũ dñs de manu oiuꝫ inimicoꝝ eiꝰ. ⁊
de manu ſaul. ⁊ dixit. XVII

DIligam te dñe fortitudo mea: dñs
firmamentũ meũ ⁊ refugium meũ ⁊
liberator meꝰ. Deꝰ meus adiutor meus:
⁊ ſperabo in eũ. Protector meus ⁊ cornu ſalutis
mee: ⁊ ſuſceptor meus. Laudans inuocabo dominũ: ⁊ ab inimicis meis ſaluꝰ ero. Circũdederũt me dolores mort̃: ⁊ torrẽtes iniq̃tat̃
ꝓturbauerũt me. Dolores inferi circumdederũt me: ꝓoccupauerũt me laq̃i mort̃. In tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ ad deũ meũ
clamaui. Et exaudiuit de tẽplo ſcõ tuo voce
mea: ⁊ clamoꝛ meus in conſpectu eiꝰ introiuit in
aures eiꝰ. Cõmota ẽ ⁊ ꝓtremuit tꝛa: fũdamẽta mõtiũ ꝓturbata ſũt ⁊ cõmota ſũt: qm̃
iratꝰ ẽ eis. Aſcẽdit fumꝰ i ira eiꝰ: ⁊ ignis a
facie eiꝰ exarſit: carbones ſuccẽſi ſũt ab eo.
Inclinauit celos ⁊ deſcẽdit: ⁊ caligo ſub pedibus eiꝰ. Et aſcẽdit ſup cherubin ⁊ volauit:
volauit ſup pẽnas ventoꝝ. Et poſuit tenebꝛas latibulũ ſuũ in circuitu eiꝰ tabnaculũ
eiꝰ: tenebꝛoſa aq̃ i nubibꝰ aeris. Pꝛe fulgoꝛe i conſpectu eiꝰ nubes trãſierũt: grãdo ⁊ carbones ignis. Et intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſimꝰ dedit voce ſuã: grãdo ⁊ carbones ignis.
Et miſit ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit eos: fulgura multiplicauit ⁊ ꝓturbauit eos. Et apparuerũt fontes aq̃ꝝ: ⁊ reuelata ſũt fũdamẽta orbis tꝛaꝝ. Ab increpatiõe tua dñe: ab
inſpiratione ſpũs ire tue. Miſit de ſũmo ⁊ accepit me: ⁊ aſſũpſit me de aq̃s multis. Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis ⁊ ab his q̃
oderunt me: qm̃ confortati ſunt ſuper me.
Preuenerũt me in die afflictiõis mee: ⁊ factꝰ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ē dñs ꝓtector me⁹. Eduxit me i latitudinē: saluū me fecit qm̄ voluit me. Et retribuet mi dñs ſm iusticiā meā: et ſm puritatē manuū mearx retribuet mi. Quia custodiui vias dñi nec impie gessi a deo meo. Qm̄ oia iudicia ei⁹ in cōſpectu meo: et iusticias eius nō repuli a me. Et ero imaculatus cum eo: et obseruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi dñs ſm iusticiā meam: et ſcōm puritatē manuū mearū in cōſpectu oculorū ei⁹. Cū ſcō sanct⁹ eris: et cū viro innocēte innocēs eris. Et cum electo electus eris: et cū peruerſo peruerteris. Qm̄ tu pplm̄ būilē saluū facies: et oculos superborx humiliabis. Qm̄ tu illuminas lucernā meā dñe: deus me⁹ illumina tenebras meas. Qm̄ in te eripiar a tēptatiōe: et in deo meo trāſgrediar murū. Deus me⁹ impolluta via ei⁹: eloquia dñi igne examinata: ꝓtector ē oīuz ſperantiū in ſe. Qm̄ qs deus ꝓter dñm: aut qs deus ꝓter deū nr̄m. Deus q̄ ꝓcinxit me virtute: et posuit immaculatā viā meā. Qui ꝓfecit pedes meos tanq̄ ceruorū: et ſup excelſa statuēs me. Qui docet manus meas ad pliū: et posuisti ut arcum ereū brachia mea. Et dedisti mihi ꝓtectionē saluti tue: et dextera tua ſuscepit me. Et disciplina tua correxit me i finē: et disciplina tua ipſa me docebit. Dilatasti greſſus meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos et cōprehēdā illos: et nō conuertar donec deficiāt. Cōfrigā illos nec poterūt stare: cadēt subtus pedes meos. Et ꝓcinxisti me virtute ad bellum: et supplantasti insurgētes i me subt⁹ me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsū: et odientes me disperdidisti. Clamauerūt nec erat q̄ saluos faceret ad dñm: nec exaudiuit eos. Et cōminuam eos ut puluerē ante faciē uēti: ut lutū plateax delebo eos. Eripies me de ꝯdictiōib⁹ ppli: constitues me in caput gētiū. Popul⁹ quē nō cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mētiti sūt mihi: filij alieni inueterati sūt: et claudicauerūt a semitis suis. Viuit dñs et bñdict⁹ deus meus: et exaltet deus saluti mee. Deus q̄ das vindictas mihi et subdis pplos sub me: liberator meus de inimicis meis iracūdis. Et ab insurgentib⁹ in me exaltabis me: a viro iniq̄ eripies me. Propterea cōfitebor tibi in natiōib⁹ dñe: et nōi tuo psalmū dicā. Magnificās salutes regis ei⁹: et faciens mīam xp̄o suo dauid: et semini eius vsq; in seculū.

Victori canticū dō / XVIII

Celi enarrāt gloriam dei: et opa manuū ei⁹ annūciat firmamentū. Dies diei eructat verbū: et nox nocti indicat sciam. Nō sūt loq̄le neq; ſmones: q̄x nō audiāt voces eox. In oēm trā exiuit sonus eox: et in fines orbis tre verba eox. In sole posuit tabernaculū suū: et ipſe tanq̄ sponſus procedēs de thalamo suo. Exultauit ut gigas ad currēdā viā: a sūmo celo egreſſio ei⁹. Et occurſus ei⁹ vsq; ad sūmū ei⁹: nec ē qui se abscōdat a calore ei⁹. Lex dñi imaculata conuertēs aias: testimoniū dñi fidele sapiam prestans paruulis. Justicie domini recte letificantes corda: ꝓceptū dñi lucidum illuminans oculos. Timor dñi scās pmanēs i seculū seculi: iudicia dñi vera iustificata in semetipſa. Desiderabilia sup aurū et lapidē ꝓciosū multū: et dulciora sup mel et fauū. Etenim seruus tu⁹ custodit ea: in custodiendis illis retributio multa. Delicta q̄s intelligit: ab occultis meis munda me: et ab alienis parce seruo tuo. Si mei non fuerit dñati tunc imaculatus ero: et emūdabor a delicto maximo. Et erūt ut cōplaceāt eloq̄a oris mei: et meditatio cordis mei in conſpectu tuo semp. Domine adiutor meus: et redemptor meus.

Ad victoriā ps̄ dō. / XIX

Exaudiat te dñs i die tribulationis: protegat te nomē dei iacob. Mittat tibi auxiliū de scō: et de syon tueatur te. Memor sit oīs sacrificij tui: et holocaustū tuū pingue fiat. Tribuat tibi ſm cor tuū: et oē consiliū tuū confirmet. Letabimur in salutari tuo: et i nōie dei nostri magnificabimur. Impleat dñs oēs petitiones tuas: nūc cognoui q̄m saluū fecit dñs xp̄m suū. Exaudiet illum de celo scō suo: in potētatib⁹ salus dextere ei⁹. Hi i curribus et hi i eq̄s: nos aūt i nōie dei nostri inuocabim⁹. Ipſi obligati sūt et ceciderūt: nos autē surreximus et erecti sum⁹. Dñe saluū fac regē: et exaudi nos i die q̄ inuocauerim⁹ te.

Victori canticum. / XX

Domine in virtute tua letabit rex: et super saluatare tuum exultabit vehemēter. Desiderium cordis eius tribuisti ei: et voluntate labiox eius non fraudasti eum. Quoniā preuenisti eū in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. Vitam petijt a te et tribuisti ei: longitudinē dierū in seculū et in seculū seculi. Magna ē gloria ei⁹ i saluatari

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tuo : gloziam ⁊ magnū ꝛecoꝛē impones sup
eum. Qm̄ dabis eū in benedictionē in secu-
lum seculi : letificabis eū in gaudio cū vultu
tuo. Qm̄ rex sperat in dño: ⁊ in mīa altissimi
nō cōmouebit. Inueniat manus tua oibus
inimicis tuis : dextera tua inueniat ōes qui
te oderūt. Pones eos ut clibanū ignis in tē-
poze vultus tui : dns in ira sua conturbabit
eos : ⁊ deuoꝛabit eos ignis. Fructū eoꝝ de
terra pdes : ⁊ semē eoꝝ a filijs hoiuꝫ. Qm̄ de-
clinauerūt in te mala : cogitauerūt ꝓsilia q̄
nō potuerūt stabilire. Qm̄ pones eos doꝛsū:
in reliquijs tuis ꝓparabis vultū eoꝝ. Exal-
tare dne in virtute tua : cantabimus ⁊ psal-
lemus virtutes tuas. Ad vincendū pro
cerua matutina. ps XXI

DEus deus meus respice in me: q̄re
me dereliquisti: longe a salute mea
dba delictoꝝ meoꝝ. Deus meus clā-
mabo p die ⁊ nō exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō ad
insipientiā mihi. Tu aūt in scō habitas : laus
isrl. In te speraueruūt pres nri : speraueruūt ⁊
liberasti eos. Ad te clamaueruūt ⁊ salui facti
sunt : in te speraueruūt ⁊ non sūt confusi. Ego
aūt sum uermis ⁊ non hō: opprobriū hoiuꝫ ⁊
abiectio plebis. Omnes videntes me deri-
seruūt me : locuti sūt labijs ⁊ moueruūt caput.
Speranit in dño eripiat eū : saluū faciat eū
qm̄ vult eū. Qm̄ tu es qui extraxisti me de
uentre: spes mea ab uberibus matris mee : in
te proiectus sum ex utero. De uentre matris
mee deus meus es tu : ne discesseris a me. Qm̄
tribulatio proxima est : qm̄ nō est qui adiu-
uet. Circundederunt me uituli multi : tauri
pingues obsederūt me. Aperuerūt super me
os suū : sicut leo rapiēs ⁊ rugiēs. Sicut aq̄
effusus sū : ⁊ dispsa sūt oia ossa mea. Factū ē
coꝛ meū tanq̄ cera liq̄scēs : i medio uentris
mei. Aruit tāq̄ testa virtus mea : ⁊ lingua
mea adhesit faucib⁹ meis : ⁊ in pulueꝛē moꝛtis
deduxisti me. Qm̄ circūdederunt me canes
multi : ꝓciliū malignantiū obsedit me. Fode-
rūt manus meas ⁊ pedes meos : dinumera-
uerūt oia ossa mea. Ipsi uero cōsideraueruūt ⁊
inspexerunt me: diuiserūt sibi uestimēta mea
⁊ sup uestē meā miserūt sortem. Tu autē dne
ne elongaueris auxiliū tuū a me : ad defensio-
nē meā ꝓspice. Erue a framea deo aiam meā:
⁊ de mānu canis unicā meā. Salua me ex oze
leonis: ⁊ a cornib⁹ unicoꝛniū humilitatē meā.
Narrabo nomē tuū fratribus meis : in medio ec-
clesie laudabo te. Qui timetis dnm laudate
eū : uniuersū semē iacob glorificate eū. Ti-
meat eū oē semē isrl : qm̄ nō spreuit neq̄ de-
spexit deprecationē pauperis. Nec auertit faciē
suā a me : ⁊ cū clamarē ad eū exaudiuit me.
Apud te laus mea in ecclesia magna : uota
mea reddā in ꝓspectu timentiū eū. Edent pauꝑes
⁊ saturabūt: ⁊ laudabūt dnm q̄ requrūt eū :
uiuent coꝛda eoꝝ in seculū seculi. Reminiscent
⁊ conuertent ad dnm : uniuersi fines terre. Et ado-
rabūt in cōspectu ei⁹: uniuerse familie gentiū.
Qm̄ dni est regnū : ⁊ ipse dnabit gentiū. Man-
ducauerūt ⁊ adoꝛauerūt oēs pingues terre : i
ꝓspectu eius cadent oēs q̄ descendūt in terrā. Et
aia mea illi uiuet : ⁊ semē meum seruiet ipsi.
Annunciabit dño generatio uentura: ⁊ annun-
ciabunt celi iusticiam eius: populo qui nascet
quē fecit dns. ps dō XXII

DOmin⁹ regit me ⁊ nihil mihi deerit:
in loco pascue ibi me collocauit. Super
aquā refectionis educauit me: aiam
meā conuertit. Deduxit me super semitas iusti-
cie: propter nomen suū. Nam ⁊ si ambula-
uero in medio umbre moꝛtis nō timebo mala:
quoniā tu mecum es. Uirga tua ⁊ baculus
tuus : ipsa me consolata sunt. Parasti in cō-
spectu meo mensam : aduersus eos qui tri-
bulant me. Impinguasti in oleo caput meū:
⁊ calix meus inebrians q̄ preclarus est. Et
mīa tua subsequetur me : oibus diebus vite
mee. Et ut inhabitē i domo dni : in lōgitudi-
ne dieꝝ. Canticum dō XXIII

DOmini ē terra ⁊ plenitudo ei⁹ : oꝛbis
terrarum ⁊ uniuersi qui habitant in
eo. Quia ipse super maria fundauit
eum : ⁊ super flumina ꝓparauit eum. Quis
ascendet in montē dni : aut quis stabit i loco
scō eius? Innocens manib⁹ ⁊ mūdo coꝛde :
q̄ nō accepit i uano aiam suā : nec iurauit i
dolo ꝓximo suo. Hic accipiet bñdictionem a
dño : ⁊ mīam a deo salutari suo. Hec ē gnā-
tio q̄rentiū eū : q̄rentiū faciē dei iacob. Attol-
lite poꝛtas ꝓncipes vras : ⁊ eleuamini poꝛte
eternales : ⁊ introibit rex glorie. Quis est iste
rex glorie? dns foꝛtis ⁊ potēs : dns potens in
ꝓlio. Attollite poꝛtas ꝓncipes vras : ⁊ ele-
uamini poꝛte eternales : ⁊ introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie? dns uirtutū ipse est
rex glorie. Oratio dō XXIIII

AD te dne leuaui aiam meā : deus me⁹
in te confido nō erubescā. Neq̄ irride-
ant me inimici mei: etenim uniuersi
q̄ sustinent te nō confundent. Cōfundant oēs iniq̄

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

agẽtes: supuacue. Vias tuas dñe ꝛemõstra mihi: & semitas tuas edoce me. Dirige me i ꝛitate tua & doce me: quia tu es saluator me⁹: & te sustinui tota die. Reminiscẽ miserationũ tuaꝝ dñe: & misericordiaꝝ tuaꝝ q̃ a seculo sũt. Delicta iuuẽtutis mee & ignorantias meas: ne memineris. Scõm mĩam tuã memẽto mei tu: ꝓpr̃ bonitatẽ tuã dñe. Dulcis & rect⁹ dñs: propter hoc legẽ dabit ꝛelinquẽtib⁹ in via. Diriget mãsuetos in iudicio: docebit mites vias suas. Vniuerse vie dñi mia & ꝛitas: requirentib⁹ testamentũ ei⁹ & testimonia eius. Propter nomẽ tuũ dñe ꝓpitiabꝛis pctõ meo: multũ ẽ eni. Quis ẽ hõ q timet dñm: legẽ statuit ei i via quã elegit. Aia eius i bonis ꝛemorabit̃: & semẽ eius hẽditabit ꝛram. Firmamentũ ẽ dñs timẽtib⁹ eũ: & testamẽtũ ipsi⁹ ut manifestet̃ illis. Oculi mei sp ad dominũ: qm̃ ipse euellet de laqo pedes meos. Respice in me & miserẽ mei: quia vnicus & paup sũ ego. Tribulatiões cordis mei multiplicate sũt: de necitatib⁹ meis erue me. Vide humilitatẽ meã & laborẽ meũ: & dimitte vniuersa delicta mea. Respice ĩmicos meos qm̃ multiplicati sũt: & odio iniq̃ oderunt me. Custodi aiam meã & erue me: nõ erubescam qm̃ speraui in te. Innocẽtes & recti adhꝛserũt mihi: q̃a sustinui te. Libera de⁹ isrl̃: ex oĩbus tribulationibus suis. ps dd xxv

Iudica me dñe qm̃ ego ĩnocẽtia mea ingressus sũ: & i dño sperãs nõ infirmabor. Proba me dñe & tempta me: ure renes meos & cor meũ. Qm̃ mia tua añ oculos meos ẽ: & cõplacui i ꝓitate tua. Nõ sedi cũ ꝓcilio vanitat̃: & cũ iniq̃ gerẽtibus nõ introibo. Odiui ecclesiã malignãtiũ: & cum ĩpijs nõ sedebo. Lauabo inr̃ inocẽtes manꝰ meas: & circũdabo altare tuũ dñe. Vt audiam vocẽ laudis: & enarrẽ vniũsa mirabilia tua. Dñe dilexi decorẽ domꝰ tue: & locũ habitatiõis glorie tue. Ne pdas cũ impijs de⁹ aiam meã: & cũ viris sanguinũ vitã meam. In quoꝝ manib⁹ iniq̃tates sũt: dextera eoꝝ repleta ẽ munerib⁹. Ego aũt i innocẽtia mea ingressus sũ: redime me & miserere mei. Pes meus stetit i directo: in ecclesijs bñdicã te dñe. In finẽ ps dd priusq̃ liniret̃.

Dominus illuminatio xxvi mea & salus mea: quẽ timebo? Dñs ꝓtector vite mee: a q̃ trepidabo? Dũ approꝑiant sup me nocentes: ut edant carnes meas. Qui tribulant me ĩmici mei: ipsi infirmati sunt & ceciderũt. Si consistant aduersũ me castra: non timebit cor meũ. Si exurgat aduersum me prelium: in hoc ego sperabo. Vnam petij a dño hanc requirã: ut inhabitẽ i domo dñi oĩbus diebus vite mee. Vt videã voluptatẽ dñi: & visitem templũ eius. Qm̃ abscondit me in tabernaculo suo i die malorũ: protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: & nũc exaltauit caput meũ super ĩmicos meos. Circuiui & immolaui in tabernaculo ei⁹ hostiã vociferatiõis: cãtabo & psalmũ dicã dño. Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te: miserere mei & exaudi me. Tibi dixit cor meũ exq̃siuit te facies mea: faciem tuã dñe requirã. Ne aũtas faciẽ tuã a me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor me⁹ esto ne derelinq̃s me: neq̃ despicias me de⁹ salutaris meus. Qm̃ pater meus & mr̃ mea dereliquerũt me: dñs aũt assumpsit me. Legẽ pone mihi dñe in via tua: & dirige me in semita recta ꝓpter ĩimicos meos. Ne tradideris me in aias tribulantiũ me: qm̃ insurrexerũt in me testes iniq̃: & mẽtita ẽ iniq̃tas sibi. Credo vidẽ bona dñi: in terra viuentiũ. Expecta dñm viriliter age: & ꝓfortet̃ cor tuũ & sustine dominum. ps dd quando fugiens a facie absalonis ascẽdebat cliuũ oliuarũ nudis pedib⁹ & operto capite. xxvii

Ad te dñe clamabo deus meus ne sileas a me: ne qm̃ taceas a me: & assimilabor descendentib⁹ in lacũ. Exaudi dñe vocẽ oronis mee dũ oro ad te: dũ extollo manus meas ad templũ sanctũ tuũ. Ne simul tradas me cũ pctõrib⁹: & cũ operantibus iniquitatẽ ne pdas me. Qui loquunt pacẽ cũ ꝓximo suo: mala aũt in cordib⁹ eoꝝ. Da illis scm opa eorũ: & scm nequitiã adinuentionũ ipsorũ. Scõm opera manuũ eorũ tribue illis: redde retributionem eorũ ipsis. Quoniã nõ intellexerũt opera dñi & in opera manuum eius: destrues illos & non edificabis eos. Benedict⁹ dñs: qm̃ exaudiuit vocẽ deprecatiõis mee. Dñs adiutor meus & protector meus: & i ipso sperauit cor meũ & adiutus sũ. Et refloruit caro mea: & ex voluptate mea cõfitebor ei. Dñs fortitudo plebis sue: & ꝓtector saluationũ xpi sui est. Saluũ fac populũ tuum dñe & bñdic hereditati tue: & rege eos & extolle illos vsq̃ in eternum.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ps dō in cōsūmatiōe tabnaculi. XXVIII

Afferte dño filij dei: afferte dño filios arietū. Afferte dño gloriā z honorē: afferte dño gloriā noī ei⁹: adorate dñm i atrio scō eius. Vox dñi sup aq̄s: deus maiestatis intonuit: dñs sup aq̄s multas. Vox dñi in virtute: vox dñi i magnificētia. Vox dñi p̄frigētis cedros: z cōfriget dñs cedros libani. Et cōminuet eas tāq̄ vitulū libani: z dilectus quēadmodū filius vnicornīū. Vox dñi incidētis flāmā ignis: vox dñi concutientis deserti: z cōmouebit dñs desertū cades. Vox dñi p̄parātis ceruos z reuelabit condensa: z i tēplo ei⁹ oēs dicēt gloriā. Dñs diluuium inhabitare facit. z sedebit dñs rex i eternū. Dñs virtutē pp̄lo suo dabit: dñs bñdicet pp̄lo suo i pace. ps cātici in dedicatiōe domus dō.

EXaltabo te dñe qm̄ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. Dñe de⁹ meus clamaui ad te: z sanasti me. Dñe eduxisti ab inferno aiam meā: saluasti me a descendentib⁹ i lacū. Psallite dño sci ei⁹: z cōfitemi memorie sanctitatis ei⁹. Qm̄ ira i indignatiōe ei⁹: z vita in voluntate ei⁹. Ad vesperū demorabit fletus: z ad matutinū letitia. Ego aūt dixi i abundantia mea: nō mouebor i eternū. Dñe: i voluntate tua p̄stitisti decori meo virtutē. Auertisti faciē tuā a me: z factus sū p̄turbatus. Ad te dñe clamabo: z ad deum meū deprecabor. Que vtilitas in sanguine meo: dū descendo i corruptionē. Nūq̄d confitebit tibi pulvis: aut annūciabit veritatē tuā. Audiuit dñs z miserit⁹ est mei: dñs factus ē adiutor meus. Conuertisti planctū meū i gaudiū mihi: cōscidisti saccū meū z circūdedisti me letitia. Vt cantet tibi gloria mea z nō cōpungar: dñe deus me⁹ i eternū confitebor tibi. In finē ps dō p̄ro extasi.

IN te dñe speraui nō confundar XXX in eternū: i iusticia tua libā me. Inclina ad me aurē tuā: accelera ut eruas me. Esto mihi in deū protectorē z i domū refugij: ut saluū me facias. Qm̄ fortitudo mea z refugiū meū es tu: z p̄pter nomē tuū deduces me z enutries me. Educes me de laqueo hoc quē abscōderūt mihi: qm̄ tu es protector meus. In manus tuas cōmēdo spīm meū: redemisti me dñe deus veritatis. Odisti obseruantes vanitates: supuacue. Ego aūt in dño speraui: exultabo z letabor in mia tua. Qm̄ respexisti humilitatē meā: saluasti de necessitatibus aiam meā. Nec cōclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatioso pedes meos. Miserere mei dñe qm̄ tribulor: p̄turbatus ē in ira oculus me⁹: aia mea z venter me⁹. Qm̄ defecit in dolore vita mea: z ānī mei in gemitib⁹. Infirmata ē in pauptate virtus mea: z ossa mea conturbata sūt. Super oēs inimicos meos factus sū opprobriū vicinis meis valde: z timor notis meis. Qui videbāt me foras fugerūt a me: obliuioni datus sū tanq̄ mortuus a corde. Factus sū tanq̄ vas p̄ditū: qm̄ audiui vituperationē multorū cōmorantiū i circuitu. In eo dū cōuenirēt simul adūsum me: accipe aiam meā psiliati sūt. Ego aūt i te speraui dñe: dixi deus me⁹ es tu: in manib⁹ tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicorū meorū: z a psequentib⁹ me. Illustra faciē tuā sup seruū tuū: saluū me fac misericordia tua: dñe nō confundar qm̄ inuocaui te. Erubescāt impij z deducant in infernū: muta fiāt labia dolosa. Que loquūt aduersus iustū iniquitatē: in superbia z in abusione. Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe: quā abscondisti timentib⁹ te: perfecisti eis q̄ sperāt in te: in cōspectu filioꝝ hoīuz. Abscōdes eos in abscondito faciei tue: a cōturbatione hoīuz. Protteges eos i tabernaculo tuo: a cōtradictiōe linguarū. Bñdict⁹ dñs: qm̄ mirificauit misericordiam suā mihi i ciuitate munita. Ego aūt dixi i excessu mētis mee: proiect⁹ sū a facie oculorū tuorū. Ideo exaudisti vocē orōnis mee: dum clamarem ad te. Diligite dñm oēs sci eius: qm̄ veritatē requirit dñs: z retribuet abūdanter facientibus superbiā. Similiter agite z confortet cor vr̄m: omnes qui speratis in dño.

Eruditio dauid quando fuit sibi reuelatum dimissum sibi esse peccatum adulterij z homicidij. XXXI

BEati quorū remisse sūt iniquitates: z quorū tecta sūt peccata. Beatus vir cui non imputauit dñs peccatū: nec est in spiritu eius dolus. Qm̄ tacui inueterauerūt ossa mea: dum clamarē tota die. Quoniā die ac nocte grauata ē sup me manus tua: cōuersus sum i erūna mea dū configit spina. Delictū meū cognitum tibi feci: z iniusticiā meā nō abscōdi. Dixi cōfitebor aduersum me iniusticiā meā dño: z tu remisisti impietatē peccati mei. Pro hac orabit ad te omis scūs: i tpe oportuno. Verūtn̄ i diluuio aq̄rū multarū: ad eū nō approximabūt. Tu es refugiū meū a tribulatiōe que circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdantib⁹ me. Intellectū tibi dabo z instruā te: i via hac q̄

gradiers firmabo sup te oculos meos. Nolite fieri sicut equꝰ 7 mulꝰ: quibꝰ nō ẽ intellectꝰ. In chamo 7 freno maxillas eoꝝ cōstringe: q̄ nō approximāt ad te. Multa flagella pcatorꝝ: sperantē aūt i dño mīa circūdabit. Letamini i dño 7 exultate iusti: 7 gloriami oēs recti corde. In finē ps̄ dō. XXXII

EXultate iusti i dño: rectos decet collaudatio. Cōfitemi dño in citbara: in psalterio decē chordax psallite illi. Cātate ei cāticū nouū: bñ psallite ei in vociferatiōe. Quia rectū ē vbū dñi: 7 oia opa eiꝰ in fide. Diligit mīam 7 iudiciū: mīa dñi plena ē terra. Verbo dñi celi firmati sūt: 7 spū oris eiꝰ oīs vtus eoꝝ. Cōgregās sicut i vtre aq̄s mar: ponēs i thesaur abyssos. Timeat dñm oīs tra: ab eo aūt cōmoueāt oēs inbabitātes orbē. Quōm ipse dixit 7 facta sūt: ipse mādauit 7 creata sūt. Dñs dissipat psilia gētiū: reprobat aūt cogitatiōes pplorꝝ. 7 reprobat psilia pncipū. Cōsiliū aūt dñi i ēternū manet: cogitatiōes cordis eiꝰ i gnātionē 7 generationē. Btā gēs cuiꝰ ē dñs deꝰ eiꝰ: pplus quē elegit i hereditatem sibi. De celo respexit dñs: vidit oēs filios hoiuz. De pparato babitaculo suo: respexit sup oēs q̄ bitant tra. Qui finxit singillati corda eoꝝ: q̄ intelligit oia opa eoꝝ. Nō saluat rex p multā vtutē: 7 gigas nō saluabit in multitudine vtutiz sue. Fallax equꝰ ad salutē: i abūdātia aūt vtutiz sue nō saluabit. Ecce oculi dñi sup metuentes eū: 7 i eis q̄ sperāt sup mīa eiꝰ. Ut eruat a morte aias eoꝝ: 7 alat eos i fame. Aia nra sustinet dñm: quōm adiutor 7 protector nr̄ ē. Quia in eo letabit cor nr̄m: 7 in noie scō eiꝰ spauim⁹. Fiat mīa tua dñe sup nos: quēadmodū spauim⁹ i te. Psalmꝰ dō cū mutauit os suū cor̄ abimelech. 7 eiecit cū 7 abiit. XXXIII

BEnedicā dñm in oi tpe: sp laus eiꝰ in ore meo. In dño laudabit aia mea: audiāt māsueti 7 letēt. Magnificate dñm mecū: 7 exaltem⁹ nomē eiꝰ in idipsū. Exq̄siui dñm 7 exaudiuit me: 7 ex oibus tribulationibꝰ meis eripuit me. Accedite ad eū 7 illuminami: 7 facies vr̄e nō confundent. Iste paup clamauit 7 dñs exaudiuit eū: 7 de oibus tribulatiōibꝰ eiꝰ saluauit eū. Immittit angelꝰ dñi in circuitu timentium eū: 7 eripiet eos. Gustate 7 videte quōm suauis ē dñs: btūs vir q̄ spat i eo. Timete dñm oēs sci eiꝰ: quōm nō ē inopia timentibꝰ eū. Diuites eguerūt 7 esurierūt: inquirētes aūt dñm non minuent oi bono. Venite filij audite me: timorē dñi docebo vos. Quis est hō q̄ vult vitam: diligit dies videre bonos? Prohibe linguā tuā a malo: 7 labia tua ne loquant dolū. Diuerte a malo 7 fac bonum: inquire pacē 7 psequre eā. Oculi dñi sup iustos: 7 aures eiꝰ i p̄ces eoꝝ. Vultꝰ aūt dñi sup facientes mala: ut pdat de tra memoriā eoꝝ. Clamauerūt iusti 7 dñs exaudiuit eos: 7 ex oibꝰ tribulationibꝰ eoꝝ liberauit eos. Juxta ē dñs bis q̄ tribulato sūt corde: 7 bumiles spū saluabit. Multe tribulatiōes iustoꝝ: 7 de oibus bis liberabit eos dñs. Custodit dñs oia ossa eoꝝ: vnū ex bis nō poterit. Mors pctōꝝ pessima: 7 q̄ oderūt iustū delinquēt. Redimet dñs aias puoꝝ suoꝝ: 7 nō delinquēt oēs qui sperāt i eo. ps̄ dō ꝑ psecutionē saulis 7 petit diuinū auxiliū. XXXIIII

IUdica dñe nocentes me: expugna impugnantes me. Apprehende arma 7 scutū: 7 exurge in adiutoriū mibi. Effunde framea 7 conclude aduersus eos q̄ persequunt me: dic aie mee salus tua ego sum. Cōfundant 7 reuereant: q̄rētes aiam meā. Auertant retrorsū 7 confundant: cogitātes mi mala. Fiāt tanq̄ puluis ad faciē venti: 7 angelꝰ dñi coartās eos. Fiat vie illoꝝ tenebre 7 lubricū: 7 āgelꝰ dñi psequēs eos. Quōm gratis absconderūt mi iteritū laq̄i sui: supuacue exprobrauerunt aiam meā. Veniat illi laqueꝰ quē ignorat: 7 captio quā abscōdit apprehēdat eū: 7 i laqueū cadat i idipsū. Aia aūt mea exultabit in dño: 7 delectabit sup salutari suo. Oia ossa mea dicēt: dñe q̄s sicut tibi? Eripiēs inopē de manu fortioꝝ eiꝰ: egenū 7 pauperē a diripiētibꝰ eū. Surgētes testes iniq̄: q̄ ignorabā interrogabāt me. Retribuebant mibi mala p bonis: sterilitatē aie mee. Ego aūt cū mibi molesti essent: induebar cilicio. Humiliabā i ieiunio aiam meā: 7 oratio mea i sinu meo conuertet. Quasi primum 7 q̄si frēm nr̄m sic cōplacebā: q̄si luges 7 contristat⁹ sic bumiliabar. Et aduersū me letati sūt 7 conuenerūt: congregata sūt sup me flagella 7 ignorauī. Dilacerati sūt nec cōpuncti: tēptauerūt me. subsannauerūt me subsannatione: frenduerūt sup me dentibꝰ suis. Dñe quōm respicies: restitue aiam meā a malignitate eoꝝ: a leonibus vnicā meam. Confitebor tibi i ecclesia magna: in pplo gui laudabo te. Nō supgaudeant mibi q̄ aduersant mibi iniq̄: q̄ oderūt me gratis 7 annuūt oculis. Quōm mibi quidē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

pacifice loq̃bant: ⁊ in ira cũdia ẽre loquẽtes dolos cogitabãt. Et dilatauerũt sup me os suũ: dixerunt euge euge viderunt oculi nr̃i. Vidisti dñe ne sileas: dñe ne discedas a me. Exurge ⁊ intende iudicio meo de⁹ meus: ⁊ dñs me⁹ in cãm meã. Judica me ꝑm iusticiã tuã dñe de⁹ meus: ⁊ non supgaudeãt mihi. Non dicãt in cordib⁹ suis euge euge aie nr̃e: nec dicant deuorabim⁹ eũ. Erubescãt ⁊ reuereãt simul: q̃ gratulãt malis meis. Induãt confusiõe ⁊ reuerẽtia: qui maligna loquũt sup me. Exultẽt ⁊ letent q̃ volũt iusticiã meam: ⁊ dicãt sp magnificet dñs q̃ volũt pacẽ ꝑ ꝓ ui ei⁹. Et lingua mea meditabit iusticiã tuã: tota die laudẽ tuã. ℣ro victoria ꝓ uo dñi dò.

XXXV

Dixit iust⁹ ut delinq̃t in semetipso: non ẽ timor dei añ oculos eius. Quũ dolose egit i cõspectu ei⁹: ut inueniat iniq̃tas eius ad odiũ. Verba oris ei⁹ iniq̃tas ⁊ dol⁹: noluit intelligẽ ut bñ agẽt. Iniq̃tatẽ meditat⁹ ẽ in cubili suo: astitit oi vie non bone: malitiam aũt nõ odiuit. Dñe i celo mĩa tua: ⁊ ꝓ̃itas tua vsq̃ ad nubes. Justicia tua sicut mõtes dei: iudicia tua abyssus multa. Homines ⁊ iumẽta saluabũ dñe: quẽadmodũ multiplicasti mĩam tuã de⁹. Filij aũt hoiuz: in tegmine alaꝝ tuaꝝ sperabunt. Inebriabũt ab vbertate dom⁹ tue. ⁊ torrẽte voluptat̃ tue potabis eos. Quũ apud te est fons vite: ⁊ in luie tuo videbim⁹ lumẽ. ℣rotende mĩam tuã sitiẽtib⁹ te: ⁊ iusticiam tuã his q̃ recto sunt corde. Non veniat mihi pes superbie: ⁊ man⁹ pctõris non moueat me. Ibi ceciderũt q̃ operant iniq̃tatẽ: expulsi sunt nec potuerũt stare. ℘s ipsi dò

XXXVI

Noli emulari i malignãtib⁹: neq̃ ꝯlauer faciẽtes iniq̃tatẽ. Quũ tãq̃ fenũ velociter arescent: ⁊ quẽadmodũ olera herbaꝝ cito decidẽt. Spa in dño ⁊ fac bonitatẽ: ⁊ inhabita trã ⁊ pascer i diuitijs ei⁹. Delectare i dño. ⁊ dabit tibi ꝓtitiões cordis tui. Reuela dño viã tuã ⁊ spa in eo: ⁊ ipse faciet. Et educet q̃si lumẽ iusticiã tuã: ⁊ iudiciũ tuũ tanq̃ meridiem: subditus esto dño ⁊ ora eũ. Noli emulari i eo q̃ ꝓsperat in via sua: i hoie faciẽte iiusticias. Desine ab ira ⁊ dereling furorẽ: noli emulari ut malignet. Quũ q̃ malignãt exterminabunt: sustinentes autẽ dñm ipsi hereditabũt trã. Et adhuc pusillum ⁊ nõ erit pctõr: ⁊ q̃res locũ eius ⁊ nõ inuenies. Mansueti ãt hereditabũt trã: ⁊ delectabũt in multitudine pac. Obseruabit pctõr iustum: ⁊ stridebit sup eũ dentibus suis. Dñs aũt irridebit eũ: q̃m ꝓspicit q̃ veniet dies ei⁹. Gladiũ euaginauerũt pctõres: intenderũt arcũ suũ. Ut decipiãt pauperẽ ⁊ inopẽ: ut trucident rectos corde. Gladi⁹ eoꝝ intret i corda ipsoꝝ: ⁊ arc⁹ eoꝝ ꝯfringat. Melius ẽ modicũ iusto: sup diuitias pctõꝝ multas. Quũ brachia pctõꝝ ꝯterent: ꝯfirmat aũt iustos dñs. Novit dñs dies imaculatoꝝ: ⁊ hẽditas eoꝝ in etnũ erit. Non ꝯfũdent i tpe malo: ⁊ i diebus famis saturabũt: qa pctõres pibũt. Inimici vo dñi mox ut honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficientes quẽadmodũ fum⁹ deficiẽt. Mutuabit pctõr ⁊ nõ soluet: iust⁹ aũt miseret ⁊ tribuet. Quia bñdicentes ei hẽditabũt trã: maledicentes aũt ei disperibũt. Apud dñm gressus hoĩs dirigent: ⁊ viã ei⁹ volet. Cũ ceciderit nõ collidet: qa dñs supponit manum suã. Junior fui et eteni senui: ⁊ nõ vidi iustum derelictũ: nec semẽ ei⁹ q̃rẽs panẽ. Tota die miseret ⁊ cõmodat: ⁊ semen illius in benedictione erit. Declina a malo ⁊ fac bonũ: ⁊ inhabita i seculũ seculi. Quia dñs amat iudiciũ: ⁊ nõ derelinq̃t scõs suos: i etnũ ꝯseruabunt. Iniusti punient: ⁊ semẽ impioꝝ peribit. Justi aũt hẽditabũt trã: ⁊ inhabitabũt i seculũ seculi sup eã. Os iusti meditabit sapiam: ⁊ lingua ei⁹ loq̃t iudiciũ. Lex dei eius in corde ipsi⁹: ⁊ nõ supplãtabunt gressus ei⁹. Cõsiderat pctõr iustũ: ⁊ q̃rit mortificare eum. Dñs aũt nõ derelinq̃t eũ in manib⁹ ei⁹: nec dãnabit eũ cũ iudicabit illi. Expecta dñm ⁊ custodi viã eius: ⁊ exaltabit te ut hẽditate capias trã: cũ pierit pctõres videbis. Vidi impiũ superexaltatũ: ⁊ eleuatũ sicut cedros libani. Et trãsiui ⁊ ecce nõ erat: ⁊ q̃siui eũ. ⁊ nõ est inuẽtus loc⁹ ei⁹. Custodi innocẽtiã ⁊ vide eq̃tatẽ: qm̃ sũt reliq̃e hoĩ pacifico. Iniusti autẽ dispibũt: sil reliq̃e impioꝝ interibũt. Salus aũt iustoꝝ a dño: ⁊ ꝓtector eoꝝ in tpe tribulationis. Et adiuuabit eos dñs ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos a pctõrib⁹: ⁊ saluabit eos q̃a sperauerũt in eo. ℘s dò in cõmemoratiõe sabbati.

XXXVII

Domine ne in furore tuo arguas me: neq̃ ira tua corripias me. Quũ sagitte tue infixe sunt mihi: ⁊ ꝯfirmasti sup me manũ tuã. Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: nõ ẽ pax ossib⁹ meis a facie pctõꝝ meoꝝ. Quũ iniquitates mee supergresse sũt caput meũ: ⁊ sicut on⁹ graue ġuate sũt sup me. Putruerũt ⁊ corrupte sũt cicatrices mee: a facie insipiẽtie mee.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Miser factꝰ sũ ⁊ curuatꝰ sũ vsq; i finẽ : tota die cõtristatꝰ igrediebar. Quñ lũbi mei ipleti sũt illusionibꝰ : ⁊ nõ ẽ sanitas in carne mea. Afflictꝰ sũ ⁊ bũiliatꝰ sũ nimis : rugiebã a gemitu cordis mei. Dñe ante te oẽ desiderium meũ : ⁊ gemitꝰ meꝰ a te nõ ẽ absconditꝰ. Cor meũ cõturbatũ ẽ : dereliqt me virtus mea : ⁊ lumen oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipsũ nõ ẽ mecũ. Amici mei ⁊ pximi mei : aduersũ me appropinq̃uerunt ⁊ steterunt. Et qui iuxta me erant de lõge steterũt : ⁊ vim faciebãt q̃ q̃rebãt aiam meã. Et q̃ inq̃rebãt mala mihi locuti sũt vanitates : ⁊ dolos tota die meditabanť. Ego aũt tanq̃ surdꝰ nõ audiebã : ⁊ sicut mutꝰ nõ aperiẽs os suũ. Et factus sũ sicut hõ nõ audiens : ⁊ nõ bñs i ore suo redargutiones. Quñ in te dñe sperauí : tu exaudies me dñe deꝰ meꝰ. Quia dixi ne qñ supergaudeãt mihi inimici mei : ⁊ dũ cõmouentť pedes mei : sup me magna locuti sũt. Quñ ego in flagella paratꝰ sũ : ⁊ dolor meꝰ in ꝓspectu meo semp. Quñ iniq̃tatẽ meã ãnũciabo : ⁊ cogitabo ꝓ pctõ meo. Inimici aũt mei viuũt ⁊ ꝓfirmati sũt sup me : ⁊ multiplicati sũt q̃ oderũt me iniq̃. Qui retribuũt mala ꝓ bonis detrahebãt mihi : quñ sequebar bonitatẽ. Ne dereliquas me dñe deus meus : ne discesseris a me. Intende i adiutoriũ meũ : dñe deus salutis mee. In fine ꝓ ydithũ canticũ dauid. XXXVIII

Dixi custodiã vias meas : ut nõ delinquã in lingua mea. Posui ori meo custodiã : cũ cõsisteret pctõr aduersum me. Obmutui ⁊ hũiliatꝰ sũ ⁊ silui a bonis : ⁊ dolor meꝰ renouatꝰ ẽ. Cõcaluit cor meũ intra me : ⁊ in meditatiõe mea exardescet ignis. Locutꝰ sũ in lingua mea : notũ fac mihi dñe finẽ meũ. Et numerũ dierꝝ meoꝝ q̃ ẽ : ut sciã q̃d desit mihi. Ecce mẽsurabiles posuisti dies meos : ⁊ substãa mea tanq̃ nihilũ añ te. Verũtñ vniuersa vanitas : omis hõ viuẽs. Verũtñ in imagine pertrãsit hõ : sed ⁊ frustra ꝓturbať. Thesauriçat : ⁊ ignorat cui cõgregabit ea. Et nũc q̃ ẽ expectatio mea nonne dñs ? ⁊ substãa mea apud te ẽ. Ab oibꝰ iniq̃tatibꝰ meis erue me : oppprobriũ insipienti dedisti me. Obmutui ⁊ nõ aperui os meum : quñ tu fecisti. amoue a me plagas tuas. A fortitudine manꝰ tue ego defeci in increpatiõibus : ppr iniq̃tatẽ corripuisti hoiem. Et tabescere fecisti sicut araneã aiam eiꝰ : verũtñ vane cõturbať omis hõ. Exaudi oronẽ meã dñe ⁊ deprecatiõnẽ meã : auribꝰ pcipe lachrymas meas. Ne sileas quñ aduena ego sũ apud te : ⁊ pegrinꝰ sicut oẽs pres mei. Remitte mihi ut refrigerer prius q̃ abeã : ⁊ amplius non ero. Ꝓ victoria canticũ dõ XXXIX

Expectãs expectaui dñm : ⁊ intendit mihi. Et exaudiuit preces meas : ⁊ eduxit me de lacu miserie. ⁊ de luto fecis. Et statuit sup petrã pedes meos : ⁊ direxit gressus meos. Et imisit in os meũ canticũ nouũ : carmẽ deo nro. Videbunt multi ⁊ timebũt : ⁊ sperabũt in dño. Btus vir cuiꝰ est nomẽ dñi spes eiꝰ : ⁊ nõ respexit in vanitates ⁊ insanias falsas. Multa fecisti tu dñe deꝰ meꝰ mirabilia tua : ⁊ cogitatiõibꝰ tuis nõ ẽ q̃ similis sit tibi. Annũciaui ⁊ locutꝰ sũ : multiplicati sunt sup numerꝝ. Sacrificiũ ⁊ oblationẽ noluisti : aures autẽ perfeciſti mihi. Holocaustũ ⁊ pro pctõ nõ postulasti : tũc dixi ecce venio. In capite libri scriptũ est de me ut facerẽ voluntatẽ tuã : deus meus volui ⁊ legẽ tuã in medio cordis mei. Annunciaui iustitiã tuã in ecclesia magna : ecce labia mea nõ prohibebo dñe tu scisti. Justitiã tuã nõ abscondi in corde meo : veritatem tuã ⁊ salutare tuũ dixi. Nõ abscondi miam tuã ⁊ veritatẽ tuã : a cõsilio multo. Tu aũt dñe ne lõge facias miserationes tuas a me : miã ⁊ vitas tua sp susceperũt me. Quñ circũdederũt me mala q̃rꝝ nõ ẽ nũerus : cõprehenderũt me iniq̃tates mee : ⁊ nõ potui ut viderẽ. Multiplicate sũt sup capillos capitꝫ mei : ⁊ cor meũ dereliqt me. Cõplaceat tibi dñe ut eruas me : dñe ad adiuuãdũ me respice. Cõfundanť ⁊ reuereanť simul : q̃ q̃rũt aiam meã ut auferãt eã. Auertãť retrorsũ ⁊ reuereanť : q̃ volũt mihi mala. Ferãt ꝓfestim ꝓfusionẽ suã : q̃ dicũt mihi euge euge. Exultent ⁊ letenť sup te oẽs q̃rẽtes te : ⁊ dicãt sp magnificeť dñs q̃ diligũt salutare tuũ. Ego aũt mendicus sũ ⁊ paup : dñs sollicitꝰ ẽ mei. Adiutor meus ⁊ ꝓtector meꝰ tu es : deus meus ne tardaueris. In finẽ ps dõ XL

Beatus qui intelligit sup egenũ ⁊ pauperem : in die mala liberabit eũ dñs. Dñs conseruet eũ ⁊ viuificet eum : ⁊ btũ faciat eum in tra : ⁊ nõ tradat eũ in aiam inimicorꝝ eiꝰ. Dñs opẽ ferat illi sup lectũ doloris eiꝰ : vniuersum stratũ eiꝰ versasti in infirmitate eius. Ego dixi dñe miserere mei : sana aiam meã q̃a peccaui tibi. Inimici mei dixerũt mala mihi : quñ morietť ⁊ pibit nomẽ eiꝰ ? Et si ingrediebať ut videret vana loq̃bať cor

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ei⁹:cõgre gauit ĩiquitatẽ sibi.Egrediebat fo-
ras:ꝛ loq̃bat ĩ idipsũ. Aduersũ me susurra-
bãt oẽs ĩimici mei:aduersum me cogitabant
mala mihi. Verbũ ĩiquũ cõstituerũt aduer-
sum me:nunq̃d q̃ dormit nõ adijciet ut resur-
gat? Eteni hõ pacis mee ĩ q̃ spaui : q̃ edebat
panes meos magnificauit sup me supplãta-
tionẽ. Tu aũt dñe miserẽ mei: ꝛ resuscita me
ꝛ retribuã eis. In hõ cognoui qm̃ voluisti me :
qm̃ nõ gaudebit ĩimicus me⁹ sup me. Me ãt
ppẽ in ocẽtiã suscepisti:ꝛ cõfirmasti me ĩ con-
spectu tuo in eternũ. Bñdict⁹ dñs de⁹ isrl̃ a se-
culo in seculũ:fiat fiat. Pro victoria doctis-
simi filioꝝ chore ps̃.

XLI

Quemadmodũ desiderat ceruus ad
fontes aquarũ ita desiderat aia mea
ad te de⁹. Sitiuit aia mea ad deum
fortẽ viuum:qm̃ veniã ꝛ apparebo ante faciẽ
dei? Fuerunt mihi lachryme mee panes die
ac nocte:dum dicit̃ mihi q̃tidie vbi ẽ de⁹ tu⁹.
Hec recordatus sũ ꝛ effudi in me aiam meã:
qm̃ trãsibo ĩ locũ tabernaculi ãmirabilis vsq̃
ad domũ dei. In voce exultatiõis ꝛ confessio-
nis :son⁹ epulãt̃. Quare tristis es aia mea:
ꝛ q̃re conturbas me? Spa in deo qm̃ adhũc cõfi-
tebor illi: salutare vultus mei ꝛ de⁹ me⁹. Ad
meipsũ aia mea cõturbata ẽ : ppẽea memor
ero tui de tra iordanis ꝛ hermonijm a mõte
modico. Abyssus abyssũ iuocat : in voce ca-
taractarũ tuarũ. Oia excelsa tua ꝛ fluct⁹ tui :
sup me trãsierũt. In die mãdauit dñs miseri-
cordiam suã : ꝛ nocte canticũ ei⁹. Apud me
oro deo vite mee : dicã deo susceptor me⁹ es.
Quare oblit⁹ es mei : ꝛ q̃re contristatus ince-
do dũ affligit me ĩimicus? Dũ confringũt ossa
mea : exprobrauerũt mihi q̃ tribulãt me ini-
mici mei. Dũ dicũt mihi p̃ singulos dies vbi
ẽ de⁹ tu⁹:q̃re tristis es aia mea ꝛ q̃re conturbas
me? Spera in deo qm̃ adhuc cõfitebor illi : sa-
lutare vultus mei ꝛ de⁹ me⁹. In finẽ ps̃ dõ.

XLII

Iudica me de⁹ ꝛ discerne
causam meã de gẽte nõ scã:ab hõie iniq̃
ꝛ doloso erue me. Quia tu es de⁹ fortitu-
do mea : q̃re me repulisti ꝛ q̃re tristis ince-
do dũ affligit me inimicus? Emitte lucẽ tuã
ꝛ veritatẽ tuã : ipsa me deduxerũt ꝛ adduxerũt
in mõtẽ scm̃ tuũ ꝛ in tabernacula tua. Et introibo
ad altare dei : ad deũ qui letificat iuuẽtutem
meã. Cõfitebor tibi in cithara de⁹ deus me⁹ :
q̃re tristis̃ es aia mea ꝛ q̃re conturbas me? Spa
in deo qm̃ adhuc confitebor illi : salutare vult⁹
mei ꝛ deus meus. Ad victoriã filijs chore

eruditio.

XLIII

Deus auribꝰ nris audiuimꝰ : patres
nri annũciauerũt nob. Opꝰ qđ oprat⁹ es in diebꝰ eor: ꝛ in diebꝰ antiqs.
Manꝰ tua gẽtes dispdidit ꝛ plantasti eos :
afflixisti pplos ꝛ expulisti eos. Nec.n. in gladio
suo possederũt trã : ꝛ brachiũ eor nõ saluauit eos. Sz dextera tua ꝛ brachiũ tuũ ꝛ illuminatio vultꝰ tui : qm̃ cõplacuisti in eis. Tu
es ipse rex me⁹ ꝛ de⁹ me⁹ : q̃ mãdas salutes
iacob. In te inimicos nros ventilabimꝰ cornu:ꝛ in nõie tuo spernemꝰ insurgẽtes in nobis.
Nõ.n. in arcu meo sperabo : ꝛ gladiꝰ meus nõ
saluabit me. Saluasti.n. nos de affligentibꝰ
nos : ꝛ odiẽtes nos confudisti. In deo laudabimur tota die : ꝛ in nõie tuo confitebimur in seculũ. Nũc aũt repulisti ꝛ confudisti nos : ꝛ nõ
egredier̃ in virtutibus nris. Auertisti nos retrorsũ pꝰ ĩimicos nros : ꝛ q̃ oderũt nos diripiebãt sibi. Dedisti nos tanq̃ oues escarum :
ꝛ in gẽtibꝰ dispersisti nos. Vẽdidisti pplm tuũ
sine pcio : ꝛ nõ fuit multitudo in cõmutationibus eorũ. Posuisti nos opprobriũ vicinis
nris : subsannationẽ ꝛ derisũ his q̃ sunt in circuitu nro. Posuisti nos in similitudinẽ gẽtibꝰ: cõmotionẽ capit̃ in pplis. Tota die verecũdia
mea cõtra me ẽ: ꝛ confusio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrãt̃is ꝛ obloquẽt̃is: a facie ĩimici
ꝛ persequent̃is. Hec oia venerũt sup nos nec obliti sumus te : ꝛ inic̃ nõ egimꝰ in testamento
tuo. Et nõ recessit retro cor nrm : ꝛ declinasti
semitas nras a via tua. Qm̃ humiliasti nos
in loco afflictionis : ꝛ cooperuit nos vmbra
mortis. Si obliti sumꝰ nomẽ dei nri: ꝛ si expandimus manꝰ nras ad deũ alienũ. Nõne
deus req̃ret ista? ipse.n. nouit abscõdita cordis. Qm̃ propter te mortificamur tota die :
estimati sumꝰ sicut oues occisionis. Exurge
q̃re obdormis dñe? exurge ꝛ ne repellas in
finẽ. Quare faciẽ tuã auert̃s : obliuiscer̃ inopie nre ꝛ tribulatiõis nre? Qm̃ hũiliata ẽ
in puluere anima nra: conglutinat⁹ ẽ in terra venr nr.
Exurge dñe adiuua nos: ꝛ redime nos pp̃ nomẽ tuũ. Victori p lilijs filiorum chore
eruditiõis canticũ amantissimũ.

XLIIII

Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico
ego opa mea regi. Lingua mea calamus scribe : velociter scribentis.
Speciosus forma pre filijs hominũ : diffusa
est gra in labijs tuis : propterea bñdixit te de⁹
in eternũ. Accingere gladio tuo : sup femur
tuũ potẽtissime. Specie tua ꝛ pulchritudine

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tua : intende,prospere,procede ⁊ regna. Propter ☧itatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iustitiā : ⁊ deducet te mirabiliē dextera tua. Sagitte tue acute : pp̄li sub te cadēt i cordā ūmicoꝝ regē. Sedes tua de⁹ in seculū seculi : ☧ga directiōis ☧ga regni tui. Dilexisti iustitiā ⁊ odisti iniq̄tatē : propterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo letitie p̄ consortib⁹ tuis. Myrrha ⁊ gutta ⁊ casia a vestimētis tuis : a domib⁹ eburneis ex q̄b⁹ delectauerunt te filie regū i honore tuo. Astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato : circūdata varietate. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuā : ⁊ obliuiscere pp̄lm tuū ⁊ domū p̄ris tui. Et ☧cupiscet rex decorē tuū : qm̄ ipse ē dñs de⁹ tuus ⁊ adorabūt eū. Et filie tyri i muneribus⁹ : vultū tuū deprecabūt dites plebis. Omnis gl̄ia ei⁹ filie regis abintus : i fimbrijs aureis circūamicta varietatib⁹. Adducēt regi ☧gines p⁹ eā : proxime ei⁹ afferēt tibi. Afferēt in letitia ⁊ exultatiōe : adducent i templū regis. Pro p̄ribus tuis nati sūt tibi filij : cōstitues eos p̄ncipes sup oēm trā. Memores erūt nominis tui dñe : i oi gnātione ⁊ gnātiōe. Propterea pp̄li ☧fitebūt tibi i eternū : ⁊ i seculū seculi.

Victori filioꝝ chore p iuuentutib⁹ cāticū. PSALM XLV

Deus nr̄ refugiū ⁊ ☧t⁹ : adiutor i tribulatiōib⁹ q̄ inuenerūt nos nimis. Propterea nō timebim⁹ dū turbabit̄ tra : ⁊ trāsferent̄ mōtes i cor maris. Sonuerūt ⁊ turbate sūt aq̄ eoꝝ : cōturbati sunt mōtes i fortitudine ei⁹. Fluminis impetꝰ letificat ciuitatē dei : sctificauit tabernaculū suum altissim⁹. De⁹ i medio ei⁹ nō cōmouebit̄ : adiuuabit eam de⁹ mane diluculo. Cōturbate sūt gētes ⁊ inclinata sūt regna : dedit vocem suā mota ē tra. Dñs ☧tutum nobiscū : susceptor nr̄ de⁹ iacob. Venite ⁊ videte opa dñi q̄ posuit prodigia sup tra : auferēs bella vsq̄ ad finē tre. Arcū confringet ⁊ confringet arma : ⁊ scuta cōburet igni. Vacate ⁊ videte qm̄ ego sū deus : exaltabor i gētib⁹ ⁊ exaltabor in tra. Dñs ☧tutū nobiscū : susceptor nr̄ de⁹ iacob.

Ad victoriā filijs chore ps PSALM XLVI

Omnes gētes plaudite manib⁹ : iubilate deo i voce exultationis. Qm̄ dñs excelsus terribilis : rex magn⁹ sup oēm trā. Subiecit pp̄los nob⁹ : ⁊ gētes sub pedib⁹ nr̄is. Elegit nobis hēditatē suā : speciē iacob quā dilexit. Ascēdit de⁹ i iubilo : ⁊ dñs i voce tube. Psallite deo nr̄o psallite : psallite regi nr̄o psallite. Qm̄ rex oīs tre de⁹ : psallite sapienter. Regnabit de⁹ sup gētes : de⁹ sedet sup sedē scām suā. Principes pp̄lorum congregati sunt cū deo abrahā : qm̄ dij fortes tre vehementer eleuati sunt.

Canticum psalmi filiorū chore. PSALM XLVII

Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis : in ciuitate dei nr̄i · i mōte scō ei⁹. Fūdat exultatiōe vniuerse tre : mons syon latera aq̄lonis ciuitas regis magni. De⁹ i domib⁹ ei⁹ cognoscet̄ : cū suscipiet eā. Qm̄ ecce reges tre congregati sūt : conuenerūt i vnū. Ipsi videtes sic admirati sūt : conturbati sūt · cōmoti sunt : tremor apprehendit eos. Ibi dolores ut parturientis : i spū vehemēti contteres naues tharsis. Sic audiuim⁹ sic vidim⁹ in ciuitate dñi ☧tutū i ciuitate dei nr̄i : de⁹ fūdauit eā in eternū. Suscepim⁹ de⁹ miam tuā : in medio templi tui. Scōm nomē tuū de⁹ sic ⁊ laus tua in fines tre : iustitia plena ē dextera tua. Letet mons syon ⁊ exultent filie iude : propter iudicia tua dñe. Circūdate syon ⁊ cōplectemini eā : narrate i turribus⁹ ei⁹. Ponite corda vr̄a i virtute ei⁹ : ⁊ distribuite domos eius ut enarret̄ in posterie alt̄a. Qm̄ hic ē de⁹ deus nr̄ in eternū ⁊ i seculū seculi : ipse reget nos in secula.

In finem filijs chore ps PSALM XLVIII

Audite hec oēs gētes : auribus⁹ percipite oēs q̄ habitat̄ orbē. Quiq̄ terrigene ⁊ filij hoīuz : simul i vnū diues ⁊ pauper. Os meū loquet̄ sapiam : ⁊ meditatio cordis mei prudentiā. Inclinabo i parabolā aurem meā : aperiā i psalterio propositionē meā. Cur timebo i die mala : iniq̄tas calcanei mei circūdabit me. Qui confidunt in ☧tute sua : ⁊ in multitudine diuitiarū suarū gloriant̄. Frat̄ nō redimit redimet hō⁹ : nō dabit deo placationē suā. Et pciū redēptionis aie sue : ⁊ laborabit in eternū ⁊ viuet adhuc in finē. Nō videbit interitū cū viderit sapientes morientes : simul insipiēs ⁊ stultus peribūt. Et relinquēt alienis diuitias suas : ⁊ sepulchra eoꝝ dom⁹ illoꝝ i eternū. Tabernacula eoꝝ i progenie ⁊ progenie : vocauerūt noia sua i tris suis. Et hō cū i honore esset nō intellexit : compar⁹ ē iumētis insipientib⁹ : ⁊ similis fact⁹ ē illis. Hec via illoꝝ scandalū ipsis : ⁊ postea i ore suo cōplacebūt. Sic oues i inferno positi sūt : mors depascet eos. Et dominabunt eoꝝ iusti i matutino : ⁊ auxiliū eoꝝ veterascet i inferno a gloria eoꝝ. Verūtamen de⁹ redimet aiam meā de manu inferi : cū accepit me. Ne timueris cū diues fact⁹ fuerit hō : ⁊ cū multiplicata fuerit gloria dom⁹ ei⁹. Qm̄ cū interierit nō sumet oia : neq̄ descendet

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cũ eo gl̃ia ei⁹. Quia aia ei⁹ i vita ipsi⁹ bñdicetur: ꝓfitebit̃ tibi cũ bñfecer̃ ei. Introibit vsq; i ꝓgenies patꝝ suoꝝ: vsq; i eternũ non videbit lumẽ. Hõ cũ i honore eẽt nõ intellexit: cõparat⁹ ẽ iumẽtis insipiẽtib⁹: et similis fact⁹ est illis.

ps̃ asaph. LXLVIIII

Deus deoꝝ dñs locut⁹ est: et vocauit terrã. A solis ortu vsq; ad occasũ: ex syon spẽs decor̃ ei⁹. Deus manifeste veniet: deus nr̃ et nõ silebit. Ignis i cõspectu eius exardescet: et i circuitu eius tẽpestas valida. Aduocauit celũ de sursũ: et terrã discernẽ pplm suũ. Cõgregate illi scõs eius: q̃ ordinãt testamentũ eius sup sacrificia. Et ãnũciabũt celi iustitiã eius: qum̃ deus iudex ẽ. Audi pplus meus. et loq̃r: israel et testificabor tibi: deus deus tuus ego sũ. Nõ i sacrificijs tuis arguã te: holocausta aũt tua i ꝓspectu meo sũt sp. Nõ accipiã de domo tua vitulos: neq; de gregib⁹ tuis bircos. Qum̃ mee sũt ões fere siluaꝝ: iumẽta in mõtib⁹ et boues. Cognoui oia volatilia celi: et pulchritudo agri mecũ est. Si esuriero nõ dicã tibi: meus ẽ.n. orbis terre et plenitudo eius. Nũq̃d mãducabo carnes tauroꝝ: aut sanguinẽ bircoꝝ potabo? Immola deo sacrificiũ laudis: et redde altissimo vota tua. Et inuoca me i die tribulatiõis: eruã te et honorificab̃ me. Peccatori aũt dixit deus. quare tu enarras iustitias meas. et assumis testamẽtũ meũ per os tuũ? Tu vero odisti disciplinam: et proiecisti sermões meos retrorsũ. Si videbas furẽ. currebas cũ eo: et cũ adulter̃ portionẽ tuã ponebas. Os tuũ abundauit malicia: et lingua tua ꝓcinabat dolos. Sedẽs aduersus fratrẽ tuũ loq̃bar̃: et aduersum filiũ mr̃is tue ponebas scãdalũ. hec fecisti et tacui. Existimasti iniq̃ qꝫ ero tui similis: arguã te et statuã cõ faciem tuã. Intelligite hec q̃ obliuiscimini deũ: neq; rapiat et nõ sit q̃ eripiat. Sacrificiũ laudis honorificabit me: et illic iter q̃ ostendã illi salutare dei. Ad victoriã dõ ps̃ qñ venit ad eũ nathan ꝓphẽta qñ intrauit ad bersabee.

Miserere mei deus: ꝑm magnã misericordiã tuã. Et ꝑm multitudine miserationũ tuarũ: dele iniquitatẽ meã. Amplius laua me ab iniquitate mea: et a pcto meo mũda me. Qum̃ iniquitatẽ meã ego cognosco: et pctũ meũ cõtra me est sp. Tibi soli peccaui et malũ coram te feci: ut iustificer̃ in sermõib⁹ tuis et vincas cũ iudicaris. Ecce.n. in iniquitatib⁹ ꝯceptus sũ: et in pctis ꝯcepit me mr̃ mea. Ecce.n. veritatẽ dilexisti: incerta et occulta sapie tue mãifestasti mihi. Asperges me dñe hysopo et mũdabor: lauabis me et sup niuẽ dealbabor. Auditui meo dabis gaudiũ et leticiã: et exultabũt ossa bũiliata. Auerte faciẽ tuã a pctis meis: et oẽs iniq̃tates meas dele. Cor mundũ crea i me deus: et spm̃ rectũ innoua in visceribus meis. Ne proicias me a facie tua: et spm̃ scm̃ tuum ne auferas a me. Redde mihi leticiã salutar̃ tui: et spũ principali confirma me. Docebo iniq̃s vias tuas: et impĩ ad te conuertent̃. Libera me de sanguinib⁹ deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiam tuã. Dñe labia mea aperies: et os meũ ãnũciabit laudẽ tuã. Qum̃ si voluisses sacrificium dedissem vtiq; holocaustis nõ delectaberis. Sacrificiũ deo spũs ꝓtribulat⁹: cor ꝓtritũ et bũiliatũ deus nõ despicies. Benigne fac dñe in bona voluntate tua syon: ut edificentur muri irlm. Tũc acceptabis sacrificiũ iustitie oblationes et holocausta: tũc imponẽt sup altare tuũ vitulos. In finẽ ps̃ dõ cũ venit doech idumeus et nũciauit sauli. et dixit ei. venit dõ in domũ abimelech.

LI.

Quid gloriar̃ in malicia: q̃ potẽs es i iniq̃tate? Tota die iustitiã cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolũ. Dilexisti maliciã sup bnignitatẽ: iniq̃tatẽ magꝭ qꝫ loq̃ equitatẽ. Dilexisti oia verba ꝓcipitationis: lingua dolosa. Propterea deus destruet te i finẽ: euellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicẽ tuã de terra viuẽtiũ. Videbũt iusti et timebũt: et sup eũ ridebũt et dicẽt: ecce hõ q̃ nõ posuit deum adiutorẽ suũ. Sed speauit in multitudine diuitiaꝝ suarũ: et ꝓualuit i vanitate sua. Ego aũt sicut oliua fructifera i domo dei: speraui i mia dei in eternũ et i seculũ seculi. Cõfitebor tibi in seculũ q̃a fecisti: et expectabo nomen tuũ qum̃ bonũ in ꝓspectu scõrũ tuorũ. Victori ꝓphete eruditio dauid.

LII

Dixit insipiẽs i corde suo: nõ est deus. Corrupti sunt et abhominabiles facti sũt i iniq̃tatib⁹: nõ ẽ qui faciat bonũ. Deus de celo ꝓspexit sup filios hoiũz: ut videat si ẽ intelligẽs aut requrẽs deũ. Oẽs declinauerũt simul inutiles facti sũt: nõ est qui faciat bonũ. nõ ẽ vsq; ad vnũ. Nonne scient oẽs q̃ operant̃ iniq̃tatẽ: q̃ deuorãt plebẽ meã ut cibũ panis? Deũ nõ inuocauerũt: illic trepidauerũt timore vbi nõ fuit timor. Qum̃ deus dissipauit ossa eorũ q̃ hoib⁹ placẽt: confusi sunt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

qm̃ dē spreuit eos. Quis dabit ex syon salutare isrl̃: cū querterit dē captiuitatē plebis sue exultabit iacob ⁊ letabit isrl̃. Ad victoriā i organis ps dd̄ cū venissent cyphei ⁊ nūciassent sauli nōne dd̄ abscōdit ē apud nos.

DEus in noie tuo saluū me fac: ⁊ in vtute tua iudica me. Deus exaudi orationē meā: auribus pcipe vba oris mei. Qm̃ alieni isurrexerūt aduersū me: ⁊ fortes q̄sierūt aiam meā: ⁊ nō ppo suerūt dē añ pspectū suū. Ecce.n. dē adiuuat me: ⁊ dñs susceptor ē aie mee. Auerte mala inimicis meis: ⁊ i vritate tua disp̄de illos. Volūtarie sacrificabo tibi: ⁊ confitebor noi tuo dñe qm̃ bonū est. Qm̃ ex oi tribulatiōe eripuisti me: ⁊ sup̄er inimicos meos despexit ocul⁹ me⁹. Victori i psalmis eruditio dd̄.

LIIII

EXaudi deus orationē meā: ⁊ ne despexeris deprecationē meā: intende mihi ⁊ exaudi me. Cōtristatus sū in exercitatione mea: ⁊ conturbat⁹ sū a voce inimici ⁊ a tribulatiōe pctōr̄. Qm̃ declinauerūt in me iniq̄tates: ⁊ i ira molesti erant mihi. Cor meū conturbatū ē in me: ⁊ formido mortis cecidit sup̄ me. Timor ⁊ tremor venerunt sup̄ me: ⁊ cōtexerūt me tenebre. Et dixi q̄s dabit mihi pēnas sicut colūbe: ⁊ volabo ⁊ requescā. Ecce elōgaui fugiēs: ⁊ mānsi i solitudine. Expectabā eū q̄ saluū me fecit: a pusillanimitate spūs ⁊ tempestate. Precipita dñe divide linguas eor̄: qm̃ vidi iniq̄tatē ⁊ cōtradictionē in ciuitate. Die ac nocte circundabit eā sup̄ muros ei⁹ iniq̄tas: ⁊ labor i medio ei⁹ ⁊ iniusticia. Et nō defecit de plateis eius: vsura ⁊ dol⁹. Qm̃ si inimic⁹ me⁹ maledixisset mihi: sustinuissem vtiq̄. Et si is qui oderat me sup̄ me magna locutus fuisset: abscōdissem me forsitan ab eo. Tu vo hō vnanimis: dux me⁹ ⁊ not⁹ me⁹. Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ābulauim⁹ cū cōsensu. Veniat mors sup̄ illos: ⁊ descendāt i infernū viuētes. Qm̃ neq̄tie in habitaculis eor̄: i medio eor̄. Ego aūt ad dēū clamaui: ⁊ dñs saluauit me. Vespere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ ānūciabo: ⁊ exaudiet vocē meā. Redimet in pace aiam meū ab his q̄ approp̄inquāt mihi: qm̃ inē multos erāt mecū. Exaudiet dē ⁊ humiliabit illos: q̄ ē ante secula. Nō.n. ē illis cōmutatio ⁊ nō timuerūt dēū: extēdit manū suā in retribuēdo. Cōtaminauerūt testamentū ei⁹: diuisi sunt ab ira vultus ei⁹: ⁊ approp̄inq̄uit cor illi⁹. Molliti sunt pmones ei⁹ sup̄ oleū: ⁊ ipsi sunt iacula. Jacta sup̄ dñm curā tuā ⁊ ipse te enutriet: ⁊ nō dabit i eternū fluctationē iusto. Tu vo deus: deduces eos i puteū interit⁹. Viri sāguinū ⁊ dolosi nō dimidiabūt dies suos: ego aut̄ sperabo i te dñe. Victori p colūba nuletā: eo q̄ p pcul abierit dd̄ qm̃ tenuerūt eū philistei in getb ps

LV

MIserere mei dē: qm̃ cōculcauit me hō: tota die impugnās tribulauit me. Cōculcauerunt me inimici mei tota die: qm̃ multi bellātes aduersū me. Ab altitudine diei timebo: ego vo in te sperabo. In deo laudabo sermones meos: i deo speraui nō timebo q̄d faciat mihi caro. Tota die verba mea execrabant̄: aduersū me oēs cogitationes eor̄ in malū. Inhabitabūt ⁊ abscōdēt: ipsi calcaneū meū obs̄eruabūt. Sicut sustinuerūt aiam meā p nichilo saluos facies illos: i ira pp̄los confringes. Dē vitā meā āūciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. Sic ⁊ i p̄missiōe tua: tūc querētur inimici mei retrorsū. In q̄cūq̄ die invocauero te: ecce cognoui qm̃ dē me⁹ es. In deo laudabo vbū: in dño laudabo sermonē: i deo speraui nō timebo q̄d faciat mihi hō. In me sūt dē vota tua. q̄ reddā laudatiōes tibi. Qm̃ eripuisti aiam meam de morte: ⁊ pedes meos de lapsu: ut placeam coram deo in lumine viuentium.

Pro victoria ut nō disperdas dauid humilē ⁊ simplicem quando fugit a facie saul in spelunca ps

LVI

MIserere mei dē miserere mei: qm̃ in te confidit aia mea. Et in vmbra alar̄ tuar̄ sperabo: donec trāseat iniquitas. Clamabo ad dēū altissimū: deū q̄ bene fecit mihi. Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobriū conculcātes me. Misit dē⁹ mīam suā ⁊ vritatē suā: ⁊ eripuit aiam meā de medio catulor̄ leonū: dormiui cōturbat⁹. Filij hominū dentes eor̄ arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eor̄ gladi⁹ acut⁹. Exaltare sup̄ celos dē: ⁊ i oi terra gl̄ia tua. Laqueū parauerūt pedibus meis: ⁊ incuruauerūt aiam meā. Foderūt añ faciē meā foueā: ⁊ inciderunt in eā. Paratū cor meū dē⁹ paratū cor meū: cāntabo ⁊ psalmū dicā. Exurge gl̄ia mea exurge psalterium ⁊ cythara: exurgā diluculo. Cōfitebor tibi i pp̄lis dñe: ⁊ psalmū dicā tibi i gentib⁹. Qm̃ magnificata ē vsq̄ ad celos mīa tua: ⁊ vsq̄ ad nubes vritas tua. Exaltare sup̄ celos dē⁹: ⁊ sup̄er oēm terrā gloria tua.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Si vere vtiq; iusticiã loq̃mini: recte iudicate filij hoiuz. Etenim i corde iniq̃tates operamini in terra: iusticias manus vre pcinnãt. Alienati sũt pctores a vulua: errauerũt ab vtero: locuti sũt falsa. Furor illis ꝑm similitudinẽ serpentis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas. Que nõ exaudiet vocẽ incãtantiũ: et venefici incãtanti sapienti. Deus ꝓteret dentes eorũ in ore ipsorũ: molas leonũ ꝓfringet dñs. Ad nihilũ deueniẽt tanq̃ aq̃ decurrẽs: intẽdit arcũ suũ donec infirmentur. Sicut cera q̃ fluit auferent: supcecidit ignis et nõ viderũt solẽ. Priusq̃ intelligerent spine vre rhamnũ: sicut viuẽtes sic in ira absorbet eos. Letabit iustus cum viderit vindictã: manus suas lauabit i sanguine pctoris. Et dicet hõ si vtiq; ẽ fructus iusto: vtiq; est deus iudicãs eos i terra. Victori ut nõ disperdas dd̃ humilẽ et simplicẽ. qñ misit saul et custodiuit domũ ei ut interficẽt eũ. LVIII

Eripe me de inimicis meis deus meus: et ab insurgẽtib⁹ in me libera me. Eripe me de operantibus iniq̃tatẽ: et de viris sanguinũ salua me. Quia ecce ceperũt aiam meã: irruerũt i me fortes. Neq; iniq̃tas mea neq; pctũm meũ dñe: sine iniq̃tate cucurri et direxi. Exurge in occursum meũ et vide: et tu dñe deus virtutũ deus isrl. Intẽde ad visitandas oes gẽtes: nõ miserearis omnib⁹ q̃ operant iniq̃tatẽ. Conuertent ad vesperã et famẽ patient ut canes: et circuibũt ciuitatẽ. Ecce loquent i ore suo: et gladii in labijs eorũ: quoniã quis audiuit? Et tu dñe deridebis eos: ad nihilũ deduces oes gẽtes. Fortitudinẽ meã ad te custodiã: quia deus susceptor meus es: deus meus mia eius ꝓueniet me. Deus ostendit mihi sup inimicos meos: ne occidas eos neq̃ obliuiscant ppli mei. Dispge illos in virtute tua: et depone eos protector meus dñe. Delictũ oris eorũ: sermonẽ labiorũ ipsorũ: et cõprehendant i superbia sua. Et de execratiõe et mẽdacio ãnũciabũt i cõsumatione: i ira cõsumatiõis et nõ erũt. Et sciẽt quia deus dominabit iacob: et finiũ terre. Conuertent ad vesperã et famẽ patient ut canes: et circuibũt ciuitatẽ. Ipsi dispgent ad mãducandũ: si vero nõ fuerint saturati et murmurabũt. Ego aũt cãtabo fortitudinẽ tuã: et exaltabo mane miam tuã. Quia factus es susceptor meus: et refugiũ meũ i die tribulatiõis mee. Adiutor meus tibi psallã: quia deus susceptor meus es: deus meus mia tua. Victori p lilijs testimoniũ bũlisq; pfecti dd̃. ad docendũ qñ pugnauit adũsum syriã mesopotamie Soba et reũsus et ioab. et pcussit edom i valle salinarũ milia. ps LIX

Deus repulisti nos et destruxisti nos: iratus es et misertus es nobis. Cõmouisti terrã et conturbasti eã: sana contritiões eius q̃a cõmota ẽ. Ostẽdisti populo tuo dura: potasti nos vino cõpunctionis. Dedisti metuentib⁹ te significationẽ: ut fugiãt a facie arcus. Et liberent dilecti tui: saluũ fac dextera tua et exaudi me. Deus locutus ẽ in scõ suo: letabor et partibor sichimã: et conualles tabernaculorũ metibor. Mee galaad et mee manasses: et ephraim fortitudo capitis mei. Juda rex mee: moab olla spei mee. In idumeã extendã calciamẽtũ meũ: mihi alienigene subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatẽ munitã: quis deducet me vsq; in idumeã? Nõne tu deus q̃ repulisti nos? et nõ egredieris deus i virtutibus nr̃is. Da nobis auxiliũ de tribulatiõe: et vana salus hois. In deo faciemus virtutẽ: et ipse ad nihilũ deducet tribulantes nos. Ad victoriã sup organũ ipsi dd̃. ps LX.

Exaudi deus deprecationẽ meã: intende oroni mee. A finibus terre ad te clamaui dum anxiaret cor meum: i petra exaltasti me. Deduxisti me quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo i tabernaculo tuo i secula: protegar i velamẽto alarũ tuarũ. Quoniã tu deus meus exaudisti orationẽ meã: dedisti hereditatẽ timentibus nomẽ tuũ. Dies sup dies regis adijcies: annos eius vsq; i diẽ generatiõis et generationis. Permanet in eternũ i conspectu dei: miam et veritatem eius q̃s requiret? Sic psalmũ dicã nomini tuo in seculũ seculi: ut reddã vota mea de die in diem. Ad victoriã sup ydithũ ps dd̃. LXI

Nonne deo subiecta erit aia mea? ab ipso. n. salutare meum. Etiã et ipse deus meus et saluator meus: susceptor meus: nõ mouebor amplius. Quousq; irruitis in hoiem: interficitis vniuersi vos tanq̃ parieti inclinato et macerie depulse? Veruntamen pciũ meũ cogitauerũt repellere: cucurri in siti: ore suo bñdicebãt et corde suo maledicebãt. Veruntamen deo subiecta esto aia mea: quoniam ab ipso patientia mea. Quia ipse deus meus et saluator meus: adiutor meus nõ emigrabo. In deo salutare meum et gl'ia mea: deus auxilij mei et spes mea i deo est. Sperate in eo omis congregatio ppli: effundite corã illo corda vra: deus adiutor nr̃ i eternũ. Verumtamen vani filij hoiuz: mẽdaces filij hoiuz

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in stateris: ut decipiãt ipsi de vanitate in id ipsũ. Nolite sperare in iniqtate: et rapinas nolite concupiscẽ: diuitie si affluãt nolite cor apponẽ. Semel locut⁹ ẽ deus duo hec audiui: quia ptãs dei est et tibi dñe mia: qa tu reddis vnicuiq; iux opa sua. ℣ ps dd eũ cẽt in deserto iudee.

DEus deꝰ meꝰ: ad te de luce ℣ LXII vigilo. Sitiuit in te aia mea: q̃ multipliciter tibi caro mea. In tra deserta inuia et inaquosa sic in scõ apparui tibi: ut viderẽ virtutẽ tuã et gloriã tuã. Quã melior est mia tua sup vitas: labia mea laudabũt te. Sic bñdicã te in vita mea: et in noie tuo leuabo manꝰ meas. Sic adipe et pinguedine repleat aia mea: et labijs exultatiõis laudabit os meũ. Si memor fui tui sup stratũ meũ: in matutinis meditabor in te: qa fuisti adiutor meus. Et in velamẽto alarũ tuarꝝ exultabo: adhesit aia mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi vo ivanũ q̃sierũt aiam meã: introibũt in inferiora tre: tradentẽ in manꝰ gladij: ptes vulpiũ erũt. Rex vo letabit in deo laudabũtẽ oes q̃ iurãt in eo: qa obstructũ ẽ os loquentiũ iniqua. ℣ victori cãticũ dd. ℣ LXIII

AUdi deꝰ oronẽ meã cũ deprecor: a timore inimici eripe aiam meam. Protexisti me a cõuentu malignantium: a multitudine operantiũ iniqtatẽ. Quia exacuerũt ut gladiũ liguas suas: intẽderũt arcũ rẽ amarã: ut sagittẽt in occultꝝ imaculatũ. Subito sagittabũt eũ et nõ timebũt: firmauerũt sibi sermonẽ neqꝑ. Narrauerunt ut abscõderẽt laqos: dixerũt q̃s videbit eos? Scrutati sũt iniqtates: defecerũt scrutãtes scrutinio. Accedet hõ ad cor altũ: et exaltabitẽ deꝰ. Sagitte puuloꝝ facte sũt plage eorꝝ: et infirmate sũt sup eos lingue eorꝝ. Cõturbati sũt oes q̃ videbãt eos: et timuit ois hõ. Annunciauerunt opera dei: et facta eius intellexerunt. Letabitur iustus in dño et sperabit in eo: et laudabuntur oes recti corde.

℣ victori ps dd cantic'. ℣ LXIIII

TE decet hymnus deus in syon: et tibi reddetẽ votũ in irlm. Exaudi oronem meam: ad te ois caro veniet. Verba inqꝝ pualuerũt sup nos: et impietatibꝰ nris tu ꝓpitiaberꝝ. Btũs quẽ elegisti et assũpsisti: inhabitabit in atrijs tuis. Replebimur in bonis domꝰ tue: sanctũ ẽ tẽplũ tuũ mirabile in eqtate. Exaudi nos deꝰ salutaris noster: spes omniũ finium terre et in mari longe. Preparans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas pfundũ maris sonũ fluctuum eius. Turbabunt gentes et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis. Visitasti tram et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam. Flumen dei repletũ est aquis: parasti cibum illorũ qm̃ ita est preparatio eius. Riuos eiꝰ inebrians multiplica genimina eius: in stillicidijs eius letabit germinãs. Bñdices corone anni benignitatꝝ tue: et campi tui replebuntur vbertate. Pinguescent speciosa deserti: et exultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ouũ: et valles abundabũt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent.

℣ victori canticũ psalmi ℣ LXV

IUbilate deo ois terra: psallmũ dicite nomini eius: date gloriã laudi eius. Dicite deo q̃ terribilia sũt opa tua dñe: in multitudine virtutꝝ tue mentient tibi iimici tui. Dis terra adoret te et psallat tibi: psalmũ dicat noi tuo. Venite et videte opa dei: terribilis in cõsilijs sup filios hoiuꝝ. Qui quertit mare in aridã: in flumine ptransibũt pede ibi letabimur in ipso. Qui dñat in virtute sua in eternũ: oculi eiꝰ sup gẽtes respiciunt: q̃ exasperãt nõ exaltent in semetipsis. Bñdicite gẽtes deũ nrm: et auditã facite vocẽ laudis eiꝰ. Qui posuit aiam meã ad vitã: et nõ dedit in cõmotionẽ pedes meos. Qm̃ ꝓbasti nos deꝰ: igne nos examinasti sicut examinat argentũ. Induxisti nos in laqueũ: posuisti tribulationes in dorso nro: imposuisti homines sup capita nra. Transiuimꝰ p ignẽ et aquã: et eduxisti nos in refrigeriũ. Introibo in domũ tuã in holocaustis: reddã tibi vota mea q̃ distinxerũt labia mea. Et locutũ ẽ os meũ: in tribulatiõe mea. Holocausta medullata offerã tibi cũ incenso arietũ: offerã tibi boues cũ hirc̃. Venite audite et narrabo oes q̃ timetꝝ deũ: quãta fecit aie mee. Ad ipsum ore meo clamaui: et exultaui sub lĩgua mea. Iniqtatẽ si aspexi in corde meo: nõ exaudiet dñs. Propterea exaudiuit deꝰ: et attendit voci deprecatiõis mee. Bñdictus deꝰ: q̃ nõ amouit oronẽ meã et miam suã a me. ℣ victori in psalmis canticum carminis. ℣ LXVI

DEus misereat nrĩ et bñdicat nobis: illuminet vultũ suũ sup nos: et misereat nrĩ. Ut cognoscamꝰ in tra viã tuã: in oibꝰ gẽtibꝰ salutare tuũ. Cõfiteant tibi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ppli dē: cōfiteant tibi ppli cēs. Letent ⁊ exultēt gētes: qm iudicas pplos in eqtate: ⁊ gētes in tra dirigis. Cōfiteant tibi ppli dē: cōfiteant tibi ppli cēs: terra dedit fructum suū. Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus: ⁊ metuant eū omnes fines terre.

Victori dauid ps cantici. LXVII

Exurgat dē ⁊ dissipent inimici ei: ⁊ fugiāt q oderūt eū a facie ei. Sicut deficit fum⁹ deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis sic peant pctōres a facie dei. Et iusti epulent ⁊ exultēt in cōspectu dei: ⁊ delectent in leticia. Cātate deo psalmū dicite nomi eius: iter facite ei q ascēdit sup occasū: dns nomē illi. Exultate i ꝓspectu ei⁹: turbabunt a facie ei⁹ pris orphanoꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ. Deus i loco scō suo: dē q inhabitare facit vni⁹ moris i domo. Qui educit vinctos i fortitudine: siliter eos q exasperant q habitāt i sepulchris. Deus cū egrederer in ꝓspectu ppli tui: cū ptransires i deserto. Terra mota ē: etenim celi distillauerūt a facie dei synai a facie dei isrl: pluuiā voluntariā segregabis dē⁹ hereditati tue ⁊ infirmata est: tu vero pfecisti eā. Animalia tua habitabūt in ea: parasti i dulcedine tua pauperi dē⁹. Dns dabit verbū euāgelicantib⁹: virtute multa. Rex virtutū dilecti dilecti: ⁊ speciei domꝰ diuidē spolia. Si dormiatis inter medios cleros pēne colūbe deargētate: ⁊ posteriora dorsi ei⁹ i pallore auri. Dum discernit celestis reges sup eā nive dealbabūt in selmō: mons dei mōs piguis. Mons coagulat⁹ mons piguis: ut qd suspicami mōtes coagulatos? Mons i q bñplacitū ē deo habitare in eo: etenim dns habitabit in finē. Curꝰ dei decē milib⁹ multiplex: milia letātiū: dns in eis i synai i scō. Ascēdisti in altū cepisti captiuitatē: accepisti dona i hoib⁹. Etenim nō credentes inhabitare dnm deū. Bñdict⁹ dns die qtidie: prosperū iter faciet nobis dē⁹ salutariū nroꝝ. Deus nr deus saluos faciēdi. ⁊ dni dni exitus mortis. Verūtn dē⁹ confringet capita inimicoꝝ suoꝝ: vertice capilli perambulātiū in delictis suis. Dixit dns ex basan conuertā: conuertā in profundū maris. Ut intinguat pes tuꝰ i sāguie: lingua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipso. Viderūt ingressus tuos dē⁹: ingressus dei mei regis mei q ē in scō. Preuenerūt pncipes cōiuncti psallentib⁹: i medio iuuēculaꝝ tympanistriarū. In ecclesijs bñdicite deo: dño de fontibus isrl. Ibi beniamin adolescētulus: i mentis excessu. Principes iuda duces eoꝝ: pncipes çabulō ⁊ pncipes neptalim. Manda dē⁹ virtuti tue: confirma hoc dē⁹ qd operat⁹ es i nobis. A templo tuo i irlm: tibi offerēt reges munera. Increpa feras arūdinis: congregatio tauroꝝ i vaccis pploꝝ: ut excludāt eos q probati sūt argēto. Dissipa gētes q bella volūt: veniēt legati ex egypto: ethiopia pueniet manꝰ eius deo. Regna tre cātate deo: psallite dño. Psallite deo qui ascēdit sup celū celi: ad orientē. Ecce dabit voci sue vocē virtutis: date gloriam deo sup isrl: magnificētia eiꝰ ⁊ virtus eiꝰ i nubib⁹. Mirabilis dē⁹ i scis suis: dē⁹ isrl ipse dabit virtutē ⁊ fortitudinē plebis sue: benedictꝰ dē⁹.

Victori pro lilijs dauid ps. LXVIII

Saluū me fac deus: qm intrauerunt aq vsq ad aiam meā. Infixus sum in limo profundi: ⁊ nō est substantia. Veni in altitudinē mar: ⁊ tempestas demersit me. Laborauī clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerūt oculi mei dū spero in deū meū. Multiplicati sūt sup capillos capitis mei: q oderūt me gratis. Cōfortati sūt q persecuti sūt me inimici mei iuste: q nō rapui tūc exoluebā. Deus tu scis insipientiā meā: ⁊ delicta mea a te nō sūt abscondita. Nō erubescāt in me q expectāt te dne: dne virtutum. Nō confundant sup me: q q̄rūt te dē⁹ isrl. Qm̄ propter te sustinui oppobriū: operuit confusio faciē meā. Extraneꝰ factus sū fratrib⁹ meis: ⁊ peregrinus filijs mris mee. Qm̄ zel⁹ domꝰ tue comedit me. ⁊ oppobria exprobrātiū tibi ceciderūt sup me. Et operui i ieunio aiam meā: ⁊ factū ē i oppobriū mihi. Et posui vestimētū meū cilitiū: ⁊ factꝰ sū illis i parabolā. Adversum me loqbant q sedebāt i porta: ⁊ in me psallebant q bibebāt vinū. Ego vo orationē meā ad te dne: tēpus bñplaciti dē⁹. In multitudine mie tue: exaudi me in vitate salutis tue. Eripe me de luto ut nō infigar: libera me ab his q oderūt me ⁊ de profundis aq̄rū. Nō me demergat tempestas aq̄: neq̄ absorbeat me profundū: neq̄ vrgeat sup me putꝰ os suū. Exaudi me dne qm̄ benigna ē mia tua: sm multitudinem miserationū tuaꝝ respice me. Et ne auertas faciē tuā a puero tuo: qm̄ tribulor velociter exaudi me. Intende aie mee ⁊ libera eā: propt inimicos meos eripe me. Tu scis improperiū meū ⁊ confusionē meā: ⁊ reuerētiam meā. In ꝓspectu tuo sūt oēs q tribulant

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

me:improperiũ expectauit cor meũ & miseriã. Et sustinui qui simul ꝓtristaret & non fuit: & qui consolaret & non inueni. Et dederunt in escam meã fel: & in siti mea potauerunt me aceto. Fiat mensa eor coꝝ ipsis in laqueũ: & in retributiones & in scandalum. Obscurent oculi eorũ ne videãt: & dorsum eor semp incurua. Effunde sup eos iram tuam: & furor ire tue comprehẽdat eos. Fiat habitatio eor deserta: & in tabernaculis eor nõ sit qui inhabitet. Quẽ quẽ tu percussisti persecuti sũt: & sup dolorẽ vulnerũ eor addiderunt. Appone iniquitatẽ super iniquitatẽ eorũ: & non intrent in iustitiã tuã. Deleant de libro viuẽtiũ: & cũ iustis non scribant. Ego sum paup & dolens: salus tua deus suscepit me. Laudabo nomen dei cũ cantico: & magnificabo eũ in laude. Et placebit deo sup vitulũ nouellũ: cornua producentẽ & vngulas. Videãt pauperes & letent: querite deũ & viuet aia vra Quoniã exaudiuit pauperes dominꝰ: & vinctos suos non despexit. Laudent illũ celi & terra: mare & oia reptilia in eis. Quoniã deꝰ saluã faciet syon: & edificabuntur ciuitates iude. Et inhabitabunt ibi: & hereditate acquirent eã. Et semen seruorũ eius possidebit eam: & qui diligunt nomen eius habitabunt in ea.

Victori dauid ad recordandũ de saluũ fecit eum dominus. ps. LXIX

Deus in adiutoriũ meũ intende: dñe ad adiuuandũ me festina. Confundant & reuereãt: qui querũt animã meã. Auertant retrorsũ & erubescãt: qui volunt mihi mala. Auertant statim erubescentes: qui dicũt mihi euge euge. Exultent & letentur in te omnes qui querũt te: & dicãt sp magnificet dñs qui diligũt salutare tuum. Ego vero egenus & pauper sum: deus adiuua me. Adiutor meus & liberator meꝰ es tu: dñe ne moreris. ps dd. LXX

In te dñe speraui nõ confundar in eternũ: in iustitia tua libera me & eripe me. Inclina ad me aurẽ tuam: & salua me. Esto mihi in deũ protectorẽ & in locum munitũ: ut saluũ me facias. Quoniã firmamentũ meũ: & refugiũ meũ es tu. Deus meus eripe me de manu peccatoris: & de manu ꝓtra legẽ agentis & iniqui. Quoniã tu es patientia mea dñe: dñe spes mea a iuuẽtute mea. In te cõfirmatus sum ex vtero: de vẽtre matris mee tu es protector meus. In te cãtatio mea sp: tãq̃ prodigiũ factꝰ sum multis & tu adiutor fortis. Repleat os meũ laude ut cantẽ gloriã tuã: tota die magnitudinẽ tuã. Ne pijcias me in tẽpore senectutis: cũ defecerit virtus mea ne derelinquas me. Quia dixerũt inimici mei mihi: & qui custodiebãt aiam meam cõsiliũ fecerũt in vnũ. Dicẽtes deus derelict eũ persequimini & cõprehendite eũ: qa non est qui eripiat. Deꝰ ne elongeris a me: deꝰ meꝰ in auxiliũ meũ respice. Cõfundant & deficiant detrahẽtes aie mee: operiant confusiõe & pudore q̃ querũt mala mihi. Ego aũt sp sperabo: & adijciã sup oẽm laudẽ tuã. Os meũ ãnũciabit iustitiã tuã: tota die salutare tuũ. Quoniã nõ cognoui litteraturã introibo in potẽtias dñi: dñe memorabor iustitie tue solius. Deꝰ docuisti me a iuuẽtute mea: & vsq̃ nũc pnũciabo mirabilia tua. Et vsq̃ in senectã & seniũ: deꝰ ne derelinq̃s me. Donec ãnũciẽ brachiũ tuũ: generatiõi oi q̃ ventura est. Potentiã tuã & iustitiã tuã deꝰ vsq̃ in altissima q̃ fecisti magnalia: deus q̃s similis sit tibi? Quãtas ostendisti mihi tribulationes multas & malas: & cõuersus viuificasti me: & de abyssis terre iterũ reduxisti me. Multiplicasti magnificentiã tuã: & cõuersus consolatꝰ es me. Nam & ego cõfitebor tibi in vasis psalmi veritatẽ tuam deus: psallã tibi in citbara sanctꝰ isrl. Exultabũt labia mea cũ cantauero tibi: & anima mea quã redemisti. Sed & lingua mea tota die meditabit iustitiam tuam: cũ confusi & reueriti fuerint qui querunt mala mihi.

ps dd in salomonem. LXXI

Deus iudiciũ tuũ regi da: & iustitiã tuã filio regis. Judicare pplm tuũ in iustitia: & pauperes tuos in iudicio. Suscipiãt mõtes pacẽ populo: & colles iustitiã. Judicabit pauperes populi & saluos faciet filios pauperũ: & humiliabit calũniatorẽ. Et pmanebit cũ sole & ante lunã: in generatiõe & generationẽ. Descẽdet sicut pluuia in vellus: & sicut stillicidia stillãtia sup terã. Orietur in diebꝰ eiꝰ iustitia & abũdãtia pacis: donec auferat luna. Et dñabit a mari vsq̃ ad mare: & a flumie vsq̃ ad terminos orbis terrarũ. Coram illo procident etbiopes: & ĩmici eius terram lingent. Reges tharsis & ĩsule munera offerent: reges arabũ & saba dona adducent. Et adorabunt eũ oẽs reges: oẽs gentes seruient ei. Quia liberabit pauperẽ a potente: & pauperem cui non erat adiutor.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ animas pauperꝫ saluas faciet. Ex vsuris ⁊ iniqtate redimet animas eoꝝ: ⁊ honorabile nomen eoꝝ coram illo. Et viuet ⁊ dabitur ei de auro arabie: ⁊ adorabūt de ipso semp: tota die bñdicent ei. Erit firmamentū in terra in sūmis montiū: superextollet sup libanū fructus eius: ⁊ florebunt de ciuitate sicut fenū terre. Sit nomen eius bñdictū in secula: ante solē pmanet nomen ei⁹. Et benedicent in ipso oēs trib⁹ tre: oēs gentes magnificabunt eū. Benedictus dñs deus isrl: qui facit mirabilia solus. Et bñdictū nomē maiestatꝫ eius in eternū: ⁊ replebit maiestate eius omnis terra: fiat fiat.

ps asaph. LXXII

Quam bon⁹ isrl deus: bis qui recto sunt corde. Mei autē pene moti sūt pedes: pene effusi sunt gressus mei. Quia zelaui sup iniquos: pacem peccatoꝝ videns. Quia nō est respectus morti eoꝝ: ⁊ firmamētū in plaga eorū. In labore hoīm non sunt: ⁊ cū boibus non flagellabuntur. Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate ⁊ impietate sua. Prodijt quasi ex adipe iniqtas eorū: transierūt in affectū cordis. Cogitauerūt ⁊ locuti sunt nequitiā: iniquitatē i excelso locuti sūt. Posuerunt i celū os suū: ⁊ lingua eoꝝ transiuit in terra. Ideo cōuertet ppl⁹ meus hic: ⁊ dies pleni inuenient in eis. Et dixerūt quō scit deus: ⁊ si est scientia i excelso? Ecce ipsi peccatores ⁊ abūdantes in seculo obtinuerunt diuitias. Et dixi: ꝯ sine causa iustificaui cor meū: ⁊ laui inter innocentes manus meas. Et fui flagellatus tota die: ⁊ castigatio mea i matutinis. Si dicebā narrabo sic: ecce nationē filiorū tuorū reprobaui. Existimabā ut cognoscerē: hoc labor est ante me. Donec intrē i sanctuariū dei: ⁊ intelligā in nouissimis eorū. Verūtn̄ ppter dolos posuisti eis: dum alleuarēt. Quō facti sunt in desolationē: subito defecerūt: perierūt ppter iniqtatē suā. Velut somniū surgentiū: dñe in ciuitate tua imaginem ipsorū ad nihilū rediges. Quia inflāmatū ē cor meū: ⁊ renes mei cōmutati sunt: ⁊ ad nihilū redact⁹ sum ⁊ nesciui. Ut iumentū fact⁹ sum apud te: ⁊ ego semp tecū. Tenuisti manū dexterā meā: ⁊ in voluntate tua deduxisti me: ⁊ cū gloria suscepisti me. Quid. n. mihi est in celo: ⁊ ad te quid volui sup terrā? Defecit caro mea ⁊ cor meū: deus cordis mei ⁊ ps mea deus in eternū. Quia ecce qui elongant se a te pibūt: pdidisti oēs qui fornicant abs te Mihi aūt adherere deo bonū est: ponere in dño deo spem meā. Ut ānūciē oēs pdicationes tuas: in portis filie syon. ¶ Eruditio asaph. pṡ. LXXIII

Ut qd deus repulisti in finē: iratꝰ est furor tuus super oues pascue tue? Memor esto cōgregatiōis tue: quā possedisti ab initio. Redemisti virgā hereditatis tue: mons syon in quo habitasti in eo. Leua manꝰ tuas i superbias eoꝝ i finē: quāta malignatꝰ est inimicꝰ in scō? Et gloriati sūt q̄ oderūt te: in medio sollennitatis tue. Posuerūt signa sua signa ⁊ nō cognouerut: sicut in exitu sup sūmū. Quasi in silua lignoꝝ securibus exciderūt ianuas eiꝰ i idipsū: i securi ⁊ ascia deiecerūt eā. Incēderūt igni sanctuariū tuū in terra: polluerūt tabernaculū nois tui. Dixerunt in corde suo cognatio eoꝝ simul: quiescere faciamꝰ oēs dies festos dei a terra Signa nostra nō vidimꝰ: iam nō est pp hēta ⁊ nos nō cognoscet amplius. Usq̄quo deꝰ improperabit inimicꝰ: irritat aduersariꝰ nomen tuū in finē? Ut qd auertis manū tuā ⁊ dexterā tuā: de medio sinu tuo in finē? Deus aūt rex nr ante secula: operatꝰ est salutem in medio tre. Tu cōfirmasti in virtute tua mare: cōtribulasti capita draconū i aquis. Tu cōfregisti capita draconis: dedisti eū escā populis ethiopū. Tu dirupisti fontes ⁊ torrētes: tu siccasti fluuios ethan. Tuus ē dies ⁊ tua est nox: tu fabricatꝰ es auroꝝ ⁊ solem. Tu fecisti oēs terminos terre: estatē ⁊ ver tu plasmasti ea. Memor esto hui⁹: inimicꝰ improperauit dño: ⁊ popul⁹ insipiēs incitault nomen tuū. Ne tradas bestijs aias cōfitentes tibi: ⁊ aias pauperū tuorū ne obliuiscaris i finē. Respice in testamentū tuū: quia repleti sunt q̄ obscurati sūt terre domib⁹ iniquitatū. Ne auertat humilis factꝰ cōfusus: pauper ⁊ inops laudabūt nomē tuū. Exurge deꝰ iudica cām tuā: memor esto improperiorū tuoꝝ q̄ ab insipiente sunt tota die. Ne obliuiscaꝝ voces inimicorū tuorū: superbia eoꝝ qui te oderūt ascendit semp. Victori nō dispdas ps cantici asaph. LXXIIII

Confitebimur tibi deus confitebimur: ⁊ inuocabimus nomen tuū. Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus ego iustitias iudicabo. Liquefacta

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

est ẽra ⁊ oẽs q̃ habitant in ea: ego ꝓfirmaui colũnas ei⁹. Dixi iniquis nolite inique agẽ: ⁊ delinquentib⁹ nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altũ cornu vestrũ: nolite loq̃ aduersus deũ iniquitatẽ. Quia neq; ab oriente neq; ab occidente neq; a desertis montibus: quĩ deus iudex est. Hũc humiliat ⁊ hũc exaltat: q̃a calix in manu dñi vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in h̃: verũtm fex eius non ẽ exinanita: bibẽt omnes pcca tores terre. Ego aũt annũciabo in seculum: cantabo deo iacob. Et oĩa cornua pcc̃atoꝝ confringam: ⁊ exaltabuntur cornua iusti.

Victori in carminib⁹ p̃s asaph cantici.

LXXV

Notus in iudea deus: in isr̃l magnũ nomẽ eius. Et factus est in pace locus ei⁹: ⁊ habitatio ei⁹ i syon Ibi cõfregit potẽtias: arcũ scutũ gladium ⁊ bellũ. Illuminans tu mirabiliter a mõtib⁹ eẽnis: turbati sũt oẽs insipiẽtes corde. Dormierũt somnũ suũ: ⁊ nihil inuenerũt oẽs viri diuitiarũ in manib⁹ suis. Ab increpatiõe tua deus iacob: dormitauerũt q̃ ascẽderũt eq̃s. Tu terribilis es ⁊ quis resistet tibi? ex tunc ira tua. De celo auditũ fecisti iudiciũ: terra tremuit ⁊ quieuit. Cũ exurgeret in iudicium deus: ut salu os faceret oẽs mansuetos terre. Quĩ cogitatio hois cõfitebit tibi: ⁊ relíquie cogitatiõis diem festũ agent tibi. Vouete ⁊ reddite dño deo vr̃o: oẽs qui in circuitu ei⁹ affertis munera. Terribili ⁊ ei q̃ aufert spm̃ principũ: terribili apud reges terre. Victori supᵹ ditibũ p̃s asaph.

LXXVI

Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad deũ ⁊ intendit mihi. In die tribulatiõis mee deũ exq̃siui mãib⁹ meis nocte ꝓtra eũ: ⁊ nõ sũ deceptus. Renuit cõsolari aia mea: memor fui dei ⁊ delectat⁹ sũ: ⁊ exercitatus sũ ⁊ defecit spũs me⁹. Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbat⁹ sum ⁊ nõ sũ locut⁹. Cogitaui dies ãtiquos: ⁊ ãnos eternos in mente habui. Et meditatus sum nocte cũ corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebã spm̃ meũ. Nũq̃d in etnũ p̃jciet deus: aut nõ apponet ut complacitior sit adhuc? Aut in finẽ misericordiã suã abscidet: a generatione in generationẽ? Aut obliuiscetur misereri deus: aut cõtinebit in ira sua misericordias suas? Et dixi nũc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Memor fui operũ dñi: q̃a memorabo ab initio mirabilũ tuoꝝ. Et meditabor in omn⁹ opr̃ib⁹ tuis. ⁊ in adinuentionibus tuis exercebor. Deus in scõ via tua: quis deus magnus sicut deus noster? tu es deus qui facis mirabilia. Notã fecisti in populis virtutẽ tuã: redemisti in brachio tuo populũ tuũ: filios iacob ⁊ ioseph. Viderũt te aque deus viderũt te aque ⁊ timuerunt: ⁊ turbate sũt abyssi. Multitudo sonit⁹ aquaꝝ vocẽ dederũt nubes. Etenim sagitte tue trãsierunt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerunt coruscationes tue orbi terre: cõmota est ⁊ ꝓtremuit terra. In mari via tua ⁊ semite tue in aq̃s multis: ⁊ vestigia tua nõ cognoscẽt. Deduxisti sicĩ oues ꝑ manũ tuã: i manu moysi ⁊ aaron.

Erudino asaph.

LXXVII

Attẽdite pp̃le meus legẽ meã: inclinate aurẽ vestrã in verba oris mei. Aperiã in parabolis os meum: loquar ꝓpositiones ab initio. Quanta audiuim⁹ ⁊ cognouim⁹ ea: ⁊ patres nostri narrauerũt nobis. Non sunt occultata a filijs eoꝝ: in generatione altera. Narrantes laudes dñi ⁊ virtutes ei⁹: ⁊ mirabília ei⁹ q̃ fecit. Et suscitauit testimoniũ in iacob: ⁊ legẽ posuit in isr̃l. Quãta mandauit patrib⁹ nostris nota facere ea filijs suis: ut cognoscat generatio altera. Filij q̃ nascent̃ ⁊ exurgẽt: ⁊ narrabunt filijs suis. Ut ponãt in deo spem suã: ⁊ nõ obliuiscant̃ operũ dei: ⁊ mandata eius exquirãt. Ne fiant sicut patres eoꝝ: gnãtio praua ⁊ exasperãs. Generatio que nõ direxit cor suũ: ⁊ nõ est creditus cũ deo spũs ei⁹. Filij effrem intendentes ⁊ mittẽtes arcũ: cõuersi sunt in die belli. Nõ custodierũt testamentũ dei: ⁊ in lege eius noluerũt ambulare. Et obliti sunt benefactoꝝ eius: ⁊ mirabiliũ ei⁹ que ostẽdit eis. Coram patrib⁹ eoꝝ fecit mirabília i terra egypti: in campo thaneos. Interrupit mare ⁊ ꝓduxit eos: ⁊ statuit aq̃s quasi in vtre. Et deduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte in illuminatione ignis. Increpuit petrã i deremo: ⁊ adaq̃uit eos velut i abysso multa. Et eduxit aquam de petra: ⁊ eduxit tãq̃ flumina aquas. Et apposuerũt adhuc peccare ei: i irã excitauerũt excelsũ i iaquoso. Et tẽptauerũt deũ in cordib⁹ suis: ut peterẽt escas animabus suis. Et male locuti sũt de deo: dixerunt nunquid poterit deus parare mensam in deserto? Quoniã percussit petrã ⁊ fluxerunt aque: ⁊ torrentes inundauerunt. Nũquid ⁊ panem poterit dare: aut portare

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

mensam populo suo? Ideo audiuit dñs ⁊ distulit: ⁊ ignis accensus est in iacob: ⁊ ira ascendit in isrl. Quia nō crediderunt in deo: nec sperauerūt in salutari ei⁹. Et mandauit nubib⁹ desup: ⁊ ianuas celi aperuit. Et pluit illis mānna ad manducandū: ⁊ panē celi dedit eis. Panē angelorū manducauit homo: cibaria misit eis in abūdantiā. Transtulit austrū de celo: ⁊ induxit ivirtute sua affricū. Et pluit sup eos sicut puluerem carnes: ⁊ sicut arenā maris volatilia pēnata. Et ceciderunt in medio castroꝝ eoꝝ: circa tabernacula eorū. Et manducauerunt ⁊ saturati sūt nimis: ⁊ desideriū eorū attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo. Adhuc esce eorum erant in ore ipsorū: ⁊ ira dei ascendit sup eos Et occidit pingues eoꝝ: ⁊ electos isrl impediuit. In omnib⁹ his peccauerunt adhuc: ⁊ nō crediderūt in mirabilibus eius. Et defecerunt in vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni eorū cū festinatione. Cū occideret eos querebāt eū: ⁊ reuertebant ⁊ diluculo veniebant ad eum Et rememorati sūt quia deus adiutor ē eoꝝ: ⁊ de⁹ excelsus redemptor eoꝝ ē. Et dilexerūt eum in ore suo: ⁊ lingua sua mentiti sunt ei. Cor aūt eoꝝ nō erat rectū cū eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius. Ipse autē est misericors ⁊ ꝓpitius fiet peccatis eoꝝ: ⁊ nō dispdet eos. Et abundauit ut auerteret irā suā: ⁊ nō accendit oēm iram suā. Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens ⁊ nō rediens. Quotiēs exacerbauerūt eum in deserto: in iram cōcitauerūt eum in inaqso. Et cōuersi sunt ⁊ temptauerūt deū: ⁊ sanctū isrl exacerbauerūt. Non sūt recordati manꝰ ei⁹: die qua redemit eos de manu tribulantis Sicut posuit in egypto signa sua: ⁊ ꝓdigia sua in campo thaneos. Et cōuertit i sanguinem flumina eorū: ⁊ hymbres eorū ne biberēt. Misit in eos cynomiā ⁊ comedit eos: ⁊ ranā ⁊ dispdidit eos. Et dedit erugini fructus eorū: ⁊ labores eoꝝ locuste. Et occidit in grandine vineas eoꝝ: ⁊ moros eorum in pruina. Et tradidit grandini iumenta eoꝝ: ⁊ possessiones eoꝝ igni. Misit i eos irā indignationis sue: indignationē ⁊ iram ⁊ tribulationē: imissiones p angelos malos. Viā fecit semite ire sue: non pepcit a morte aiarū eorū: ⁊ iumenta eorū in morte conclusit. Et pcussit oē p̄mogenitū in terra egypti: p̄mitias oīs laboris eorū in tabernaculis cham.

Et abstulit sicut oues ppl̄m suū: ⁊ perduxit eos tanq̄ gregē in deserto. Et deduxit eos i spē ⁊ non timuerūt: ⁊ inimicos eorū operuit mare. Et induxit eos in montē sanctificationis sue: montē quē acq̄siuit dextera ei⁹. Et eiecit a facie eorū gentes: ⁊ sorte diuisit eis terrā in funiculo distributiōis. Et habitare fecit in tabernaculis eoꝝ: trib⁹ isrl. Et temptauerūt ⁊ exacerbauerūt deū excelsū: ⁊ testimonia ei⁹ nō custodierūt. Et auerterūt se ⁊ nō seruauerūt pactū: quēadmodū patres eorū cōuersi sunt in arcū prauū. In iram cōcitauerunt eū in collib⁹ suis: ⁊ in sculptilib⁹ suis ad emulationē eū puocauerūt. Audiuit deus ⁊ spreuit: ⁊ ad nihilū redegit valde isrl. Et repulit tabernaculū silo: tabernaculū suū vbi habitauit in hoib⁹. Et tradidit in captiuitatē virtutē eoꝝ: ⁊ pulchritudinē eoꝝ in man⁹ inimici. Et conclusit in gladio populū suū: ⁊ hereditatē suā spreuit. Iuuenes eorū comedit ignis: ⁊ virgines eoꝝ nō sunt lamētate. Sacerdotes eoꝝ in gladio ceciderūt: ⁊ vidue eoꝝ nō plorabant. Et excitat⁹ est tanq̄ dormiēs dñs: tanq̄ potēs crapulat⁹ a vino. Et percussit inimicos suos i posteriora: opprobriū sempiternū dedit illis. Et repulit tabernaculum ioseph: ⁊ tribū effrem non elegit. Sed elegit tribum iuda: montē syon quē dilexit. Et edificauit sicut vnicornis sanctificiū suū: in terra quā fundauit in secula. Et elegit dauid seruū suū: ⁊ sustulit eū de gregib⁹ ouiū: de post fetātes accepit eū. Pascere iacob ꝑ suū suū. ⁊ isrl hereditatē suā. Et pauit eos in innocētia cordis sui: ⁊ in intellectib⁹ manuū suaꝝ deduxit eos.

Cantic̄ asaph. LXXVIII

Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt templū sanctū tuū: posuerūt irl̄m in pomoꝝ custodiā. Posuerūt mortalia seruoꝝ tuoꝝ escas volatilib⁹ celi: carnes sanctoꝝ tuoꝝ bestijs terre. Effuderunt sanguinē ipsoꝝ tanq̄ aquā in circuitu irl̄m: ⁊ non erat q̄ sepeliret. Facti sum⁹ opprobriū vicinis nostris: subsannatio ⁊ illusio his qui in circuitu nostro sunt. Vsq̄quo dñe irascēris in finē: accendetur velut ignis zel⁹ tuus? Effunde iram tuā in gentes que te nō nouerūt: ⁊ in regna que nomen tuū nō inuocauerunt. Quia comederūt iacob: ⁊ locū eius desolauerūt. Ne memineris iniq̄tatū nr̄aꝝ ātiq̄ꝝ: cito ānticipēt nos mīe tue: q̄a pauperes facti sum⁹ nimis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Adiuua nos ꝙ salutaris nostr: ⁊ ꝓpter gloriam nois tui dñe libera nos. Et ꝓpitius esto ꝑtis nostris ꝓpter nomẽ tuũ: ne forte dicãt i gẽtibus. vbi ẽ ꝙ eoꝝ. Vltio sanguinis seruoꝝ suoꝝ qui effusus est: introeat i ꝓspectu tuo gemitus cõpeditoꝝ. Scõm magnitudinẽ brachij tui: possides filios mortificatoꝝ. Et redde vicinis nris septuplum in sinu eoꝝ: iproperiũ ipsoꝝ qđ exprobrauerunt tibi dñe. Nos aũt ꝓplus tuus ⁊ oues pascue tue: cõfitebimur tibi in seculũ. In gnãtionẽ ⁊ generationẽ: annũciabimus laudẽ tuam.

Ad victoriam super lilia testimonium asaph. ꝑs. LXXIX

Qui regis isrl itẽde: q̃ deducis velut ouẽ ioseph. Qui sedes super cherubin manifestare: coram effraim benia-
min ⁊ manasse. Excita potentiã tuã ⁊ veni: ut saluos facias nos. Deus conuerte nos: ⁊ oñde faciẽ tuã ⁊ salui erimus. Dñe ꝙ ꝛtutũ: quousq̃ irasceris sup oronẽ serui tui? Cibabis nos pane lacrymarũ: ⁊ potũ dabis nobis in lacrymis in mẽsura. Posuisti nos in contradictionẽ vicinis nostris: ⁊ inimici nostri subsannauerũt nos. Deus virtutũ cõuerte nos: ⁊ ostẽde faciẽ tuam ⁊ salui erim⁹. Vineã de egypto trãstuliste: eiecisti gentes ⁊ plantasti eam. Dux itineris fuisti in cõspectu ei⁹: ⁊ plantasti radices eius ⁊ impleuit terrã Operuit montes vmbra ei⁹: ⁊ arbusta eius cedros dei. Extendit palmites suos vsq̃ ad mare: ⁊ vsq̃ ad flumen ꝓpagines eius. Ut q̃d destruxisti maceriã eius: ⁊ vindemiãt eã oẽs qui ꝑtergrediunt viã. Exterminauit eã aper de silua: ⁊ singularis ferus depastus ẽ eã. Deus virtutũ cõuertere: respice de celo ⁊ vide ⁊ visita vineã istã. Et pfice eã quã plantauit dextera tua: ⁊ sup filiũ bois quẽ cõfirmasti tibi. Incẽsa igni ⁊ suffossa: ab increpatione vult⁹ tui pibũt. Fiat man⁹ tua sup virũ dextere tue: ⁊ sup filiũ hois quẽ ꝓfirmasti tibi Et nõ discedim⁹ a te: viuificabis nos ⁊ nomẽ tuũ inuocabim⁹. Dñe ꝙ virtutũ cõuerte nos: ⁊ ostende faciẽ tuã ⁊ salui erim⁹. Victori in torcularib⁹ asaph. ꝑs. LXXX

Exultate deo adiutori nro: iubilate deo iacob. Sumite psalmũ ⁊ date tympanũ: psalteriũ iocundũ cũ citbara. Buccinate in neomenia tuba: i insigni die sollẽnitatis vre. Quia ꝓceptũ in isrl est: ⁊ iudiciũ deo iacob. Testimonium in ioseph posuit illud: cũ exiret de terra egypti: linguã quã nõ nouerat audiuit. Diuertit ab oneribus dorsum ei⁹: man⁹ eius in cophino seruierunt. In tribulatiõe inuocasti me ⁊ liberaui te: exaudiui te in abscondito tẽpestatis: probaui te apud aquã ꝓtradictiõis. Audi populus me⁹ ⁊ cõtestabor te: isrl si audieris me nõ erit in te deus recens: neq̃ adorabis deũ alienũ. Ego.n. sum dñs deus tuus q̃ eduxi te de tra egypti: dilata os tuũ ⁊ implebo illud. Et nõ audiuit populus me⁹ vocẽ meã: ⁊ isrl non intendit mihi. Et dimisi eos ꝓm desideria cordis eoꝝ: ibunt in adinuẽtionib⁹ suis. Si ꝓpulus meus audisset me: isrl si i vijs meis ambulasset: ꝓ nihilo forsitã inimicos eorum humiliassem: ⁊ sup tribulantes eos misissem manũ meã. Inimici dñi mẽtiti sũt ei: ⁊ erit temp⁹ eorũ i secula. Et cibauit illos ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle saturauit eos. ꝑs asaph. LXXXI

Deus stetit in synagoga deoꝝ: in medio aũt deos diiudicat. Vsq̃q̃ iudicatis iniquitatẽ: ⁊ facies pctoꝝ sumitis? Judicate egeno ⁊ pupillo: humilẽ ⁊ pauperẽ iustificate. Eripite pauperẽ: ⁊ egenũ de manu pctoris liberate. Nescierũt neq̃ intellexerunt: in tenebris ambulant: mouebũt oia fundamenta terre. Ego dixi: dij estis: ⁊ filij excelsi oẽs. Vos aũt sicut homines moriemini: ⁊ sicut vnus de principib⁹ cadetis. Surge deus iudica terrã: qm̃ tu bereditabis in oibus gentibus. Canticũ psalmi asaph. LXXXII

Deus q̃s similis erit tibi? ne taceas neq̃ cõpescaris deus. Qm̃ ecce inimici tui sonuerunt: ⁊ qui oderunt te extulerũt caput. Sup ppl'm tuũ malignauerũt consiliũ: ⁊ cogitauerũt aduersus scõs tuos. Dixerunt venite ⁊ disꝑdamus eos de gente: ⁊ nõ memoret nomen isrl vltra. Qm̃ cogitauerunt vnanimiter: simul aduersũ te testamentũ disposuerunt tabernacula idumeorũ ⁊ ismabelite. Moab ⁊ agareni gebal ⁊ ãmon ⁊ amalech: alienigene cũ habitantibus tyrũ. Etenim assur venit cum illis: facti sunt in adiutoriũ filijs lotb. Fac illis sicut madiã ⁊ sysare: sicut iabin i torrẽte cyson Disperierũt in endor: facti sunt ut sterc⁹ terre. Pone principes eoꝝ sicut oreb ⁊ ꝙeb: ⁊ ꝙcte

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ salmana. Oēs principes eoꝝ: qui dixerūt
hereditate possideamus sanctuariū dei. Deꝰ
meus pone illos ut rotā: ꝛ sicut stipulā ante
faciē uenti. Sicut ignis qui cōburit siluam:
ꝛ sicut flāma cōburēs mōtes. Ita psequeris
illos in tempestate tua: ꝛ i ira tua turbabis
eos. Imple facies eoꝝ ignominia: ꝛ querent
nomen tuū dñe. Erubescāt ꝛ cōturbentur in
seculū seculi: ꝛ confundant' ꝛ pereant. Et co-
gnoscant quia nomen tibi dñs: tu solus al-
tissimus in omni terra. ¶ Ad victoriā pro
torcularibꝰ filijs chore ps. LXXXIII

Quam dilecta tabernacula tua dñe
virtutū: cōcupiscit ꝛ deficit aia mea
in atria dñi. Cor meum ꝛ caro mea:
exultauerūt in deū uiuū. Etenim passer iuenit
sibi domū: ꝛ turtur nidum ubi ponat pullos
suos. Altaria tua dñe virtutū: rex meꝰ ꝛ deꝰ
meus. Beati qui habitant i domo tua dñe:
in secula seculorū laudabunt te. Beatꝰ vir
cuiꝰ est auxiliū abste: ascensiōes in corde suo
disposuit in valle lacrymarū: in loco quē po-
suit. Etenim bñdictionē dabit legislator: ibūt
de virtute in virtutē: videbit deus deorū in
syon. Domine deus virtutū exaudi orationē
meā: auribus percipe deus iacob. Protector
noster aspice deus: ꝛ respice in faciem christi
tui. Quia melior est dies una in atrijs tuis:
super milia. Elegi abiectus esse in domo dei
mei: magis q̄ habitare in tabernaculis pec-
catoꝝ. Quia misericordiā ꝛ ueritatē diligit
deus: gratiā ꝛ gloriā dabit dñs. Non priua-
bit bonis eos qui ambulant in innocentia:
dñe virtutū beatus homo qui sperat in te.
Victoꝝ filioꝝ chore cāticū. LXXXIIII

Benedixisti dñe terram tuam: auer-
tisti captiuitatē iacob. Remisisti ini-
quitatē plebis tue: operuisti omnia
peccata eorū. Mitigasti omnē iram tuam:
auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte
nos deus salutaris noster: ꝛ auerte irā tuā
a nobis. Nūquid in eternū irascēris nobis:
aut extendes iram tuā a generatione in ge-
nerationē? Deus tu conuersus uiuificabis
nos. ꝛ plebs tua letabit' in te. Ostēde nobis
dñe misericordiā tuā: ꝛ salutare tuū da no-
bis. Audiā quid loquat' in me dñs deꝰ: qm̄
loquet' pacē in plebē suam. Et super sanctos
suos: ꝛ in eos qui conuertunt' ad cor. Verūtm̄
prope timentes eū salutare ipsius: ut inha-
bitet gloria in terra nostra. Misericordia ꝛ
ueritas obuiauerūt sibi: iusticia ꝛ pax oscu-
late sunt. Veritas de terra orta est: ꝛ iusticia
de celo prospexit. Etenim dñs dabit benignitatē:
ꝛ terra nostra dabit fructū suū. Justicia añ
eū ambulabit: ꝛ ponet in via gressus suos.
Oratio dauid. LXXXV

Inclina dñe aurem tuā ꝛ exaudi me:
qm̄ inops ꝛ pauper sum ego. Custodi
aiam meā qm̄ sanctus sum: saluum
fac seruū tuū deus meus sperantē in te. Mi-
serere mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die: le-
tifica aiam serui tui qm̄ ad te dñe aiam
meā leuaui. Quoniā tu dñe suauis ꝛ mitis:
ꝛ multe misericordie oibus inuocantibꝰ te.
Auribus percipe dñe orationē meā: ꝛ intēde
uoci deprecationis mee. In die tribulatiōis
mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Non
est similis tui in diis dñe: ꝛ nō est ꝑm opera
tua. Omnes gētes quascūq; fecisti uenient
ꝛ adorabūt coram te dñe: ꝛ glorificabunt no-
men tuū. Qm̄ magnus es tu ꝛ faciens mi-
rabilia: tu es deus solus. Deduc me dñe in
via tua: ꝛ ingrediar in ueritate tua: letet cor
meū ut timeat nomē tuū. Cōfitebor tibi dñe
deus meus in toto corde meo: ꝛ glorificabo
nomen tuū i eternū. Quia misericordia tua
magna est sup me: ꝛ eruisti aiam meam ex
inferno inferiori. Deus iniqui insurrexerunt
sup me: ꝛ synagoga potentiū quesierūt aiam
meā: ꝛ nō ꝓposuerūt te in cōspectu suo. Et tu
dñe deus miserator ꝛ misericors: patiens ꝛ
multe mīe ꝛ uerax. Respice in me ꝛ miserere
mei: da imperiū tuū puero tuo: ꝛ saluū fac fi-
liū ancille tue. Fac mecū signū in bonū ut vi-
deant qui oderunt me ꝛ cōfundant': quoniā
tu domine adiuuisti me ꝛ cōsolatus es me.
¶ Filioꝝ chore cātici. ps. LXXXVI

Fundamenta eiꝰ in mōtibꝰ sanctis:
diligit dñs portas syon sup omnia
tabernacula iacob. Gloriosa dicta
sunt de te: ciuitas dei. Memor ero raab ꝛ ba
bylonis: sciētiū me. Ecce alienigene ꝛ tyrus
ꝛ populus ethiopum: hi fuerunt illic. Nūqd
syon dicet homo: ꝛ homo natus est in ea: ꝛ
ipse fundauit eam altissimus. Dominꝰ nar-
rabit in scripturis populorū: ꝛ ꝓncipū horū
q̄ fuerūt in ea. Sicut letantiū omnū: habitatio
est i te. ¶ Cāticū psalmi filijs chore in finē ꝓ
malabat ad rñdēdū intellectꝰ heman ezraite.
Domine deus salutis LXXXVII
mee: in die clamaui ꝛ nocte coram te.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Intret i cõſpectu tuo oro mea : inclina aurẽ tuam ad precem meã. Quia repleta eſt malis aia mea: ⁊ vita mea iferno appropinquit Eſtimatus ſum cũ deſcẽdẽtib⁹ in lacũ: fact⁹ ſũ ſicut hõ ſine adiutorio inter mortuos liber Sicut vulnerati dormientes in ſepulchris quorũ nõ es memor ampli⁹: ⁊ ipſi de manu tua repulſi ſũt. Poſuerũt me in lacu inferiori: in tenebroſis ⁊ in vmbra mortis. Super me confirmat⁹ eſt furor tuus: ⁊ oẽs fluctus tuos induxiſti ſup me. Longe feciſti notos meos a me: poſuerunt me abhoiationẽ ſibi. Traditꝰ ſum ⁊ nõ egrediebar: oculi mei languerũt pre inopia. Clamaui ad te dñe: tota die expãdi ad te manus meas. Nũqd mortuis facies mirabilia : aut medici ſuſcitabũt ⁊ cõfitebunt tibi? Nũquid narrabit aliqs in ſepulchro miam tuã: ⁊ veritatẽ tuã in pditione? Nũquid cognoſcent in tenebris mirabilia tua: ⁊ iuſticia tua in terra obliuionis? Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane oro mea pueniet te. Ut quid dñe repellis orõnẽ meã: auertis faciẽ tuam a me? Paup ſum ego ⁊ in laboribus a iuuẽtute mea : exaltatus aũt humiliat⁹ ſum ⁊ pturbat⁹. In me tranſierũt ire tue: ⁊ terrores tui cõturbauerũt me. Circũdederũt me ſicut aqua tota die: circũdederũt me ſimul. Elõgaſti a me amicũ ⁊ pximũ: ⁊ notos meos a miſeria. Eruditio etban eçraite.

LXXXVIII

Miſericordias dñi: in eternũ cãtabo. In generationẽ ⁊ generationẽ : annũciabo veritatẽ tuam in ore meo. Quꝫ dixiſti i eternũ miſericordia edificabit in celis: ꝓparabit veritas tua in eis. Diſpoſui teſtamẽtũ electis meis: iuraui dauid ſervo meo vſq; in eternũ ꝓparabo ſemen tuũ. Et edificabo in generatione ⁊ generationẽ: ſedẽ tuã. Cõfitebunt celi mirabilia tua dñe: etenim veritatẽ tuam in eccleſia ſanctoꝝ. Quꝫ qs in nubibus equabit dño : ſilis erit deo in filijs dei? Deꝰ q̃ glorificat in conſilio ſcõrũ: magnus ⁊ terribilis ſup oẽs qui in circuitu eius ſunt. Dñe deus virtutũ qs ſimilis tibi? potens es dñe ⁊ veritas tua in circuitu tuo. Tu dñaris ptãti maris: motum aũt fluctuũ eius tu mitigas. Tu humiliaſti ſicut vulneratũ ſuperbũ: in brachio ꝑtutis tue diſpſiſti inimicos tuos. Tui ſunt celi ⁊ tua eſt terra: orbẽ terre ⁊ plenitudinẽ eiꝰ tu fundaſti: aquilonẽ ⁊ mare tu creaſti. Thabor ⁊ hermon in noie tuo exultabũt: tuũ brachiũ cũ potẽtia. Firmet⁹ man⁹ tua ⁊ exaltet⁹ dextera tua: iuſticia ⁊ iudiciũ ꝓparatio ſedis tue. Miſericordia ⁊ veritas precedent faciẽ tuã : btũs populus q̃ ſcit iubilationẽ. Dñe in lumine vultus tui ambulabũt: ⁊ in noie tuo exultabũt tota die: ⁊ in iuſticia tua exaltabuntur. Quꝫ gloria virtutꝫ eoꝝ tu es: ⁊ in beneplacito tuo exaltabit⁹ cornu nr̃m. Quia dñi ẽ aſſumptio nr̃a: ⁊ ſci iſrl̃ regis nr̃i. Tũc locutus es in viſione ſanctis tuis: ⁊ dixiſti· poſui adiutoriũ i potente : ⁊ exaltaui electũ de plebe mea. Inueni dauid ſeruũ meũ: oleo ſcõ meo vnxi eũ. Man⁹ enim mea auxiliabit⁹ ei: ⁊ brachiũ meũ cõfirmabit eũ. Nihil ꝓficiet inimicus in eo : ⁊ filius iniqtatis non apponet nocere ei. Et concidã a facie ipſi⁹ inimicos ei⁹: ⁊ odiẽtes eũ in fugã conuertã. Et veritas mea ⁊ mia mea cũ ipſo : ⁊ in noie meo exaltabit⁹ cornu ei⁹. Et ponã in mari manũ ei⁹: ⁊ i fluminibus dexterã eius. Ipſe inuocabit me pater meus es tu: deus me⁹ ⁊ ſuſceptor ſalutis mee. Et ego ꝓmogenitũ ponã illũ: excelſum p̃ regib⁹ terre. In eternũ ſeruabo illi miam meã: ⁊ teſtamentũ meũ fidele ipſi. Et ponã in ſeculũ ſeculi ſemẽ ei⁹ : ⁊ thronũ eius ſicut dies celi. Si aũt dereliquerint filij ei⁹ legem meã: ⁊ in iudicijs meis nõ ambulauerint. Si iuſticias meas ꝓphanauerint : ⁊ mãdata mea nõ cuſtodierint. Viſitabo in virga iniquitates eoꝝ: ⁊ in verberib⁹ peccata eoꝝ. Miſericordiã aũt meã non diſpergã ab eo : neq; nocebo in veritate mea. Neq; ꝓphanabo teſtamẽtũ meũ: ⁊ que procedunt de labijs meis nõ faciam irrita. Semel iuraui i ſcõ meo ſi dauid mentiar : ſemen eius in eternũ manebit. Et thron⁹ eius ſicut ſol in cõſpectu meo: ⁊ ſicut luna pfecta in eternũ: ⁊ teſtis in celo fidelis. Tu vero repuliſti ⁊ deſpexiſti : diſtuliſti xp̃m tuũ. Auertiſti teſtamẽtũ ſerui tui: ꝓphanaſti i terra ſanctuariũ ei⁹. Deſtruxiſti omnes ſepes eius : poſuiſti firmamentũ eius formidinẽ. Diripuerũt eũ oẽs tranſeũtes viã : factus ẽ opprobriũ vicinis ſuis. Exaltaſti dexterã deprimentiũ eũ: letificaſti oẽs inimicos eius. Auertiſti adiutoriũ gladij eius : ⁊ nõ es auxiliat⁹ ei i bello. Deſtruxiſti eũ ab emũdatione: ⁊ ſedẽ ei⁹ in terra colliſiſti. Minoraſti dies tpis eius: pfudiſti eum cõfuſione. Uſq; q̃ dñe auertis in finem: exardeſcet ſicut ignis ira tua? Memorare q̃ mea ſubſtãtia :

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nũq̃d eni vane ꝓstituisti oẽs filios hominũ ?
Quis est homo q̃ viuet ⁊ nõ videbit morte: eruet aiam suã de manu infer? Ubi sũt miẽ tue antiq̃ dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua? Memor esto dñe oppробrij seruorum tuox: qõ cõtinui in sinu meo multax gẽtiũ. Qõ exprobrauerũt inimici tui dñe: qõ exprobrauerũt cõmutationẽ xpi tui. Bñdict⁹ dñs in eternũ: fiat fiat. Oratio moysi hois dei.

LXXXIX

Omine refugiũ factus es nobis: a generatione i generationem. Priusq̃ montes fierent aut formaretur terra ⁊ orbis a seculo ⁊ in seculũ tu es deus. Ne auertas hominẽ in humilitatẽ: ⁊ dixisti cõuertimini filij hoiuz. Quĩ mille anni ante oculos tuos: tanq̃ dies hesterna q̃ pteriit. Et custodia in nocte: q̃ pro nihilo habent eox anni erũt. Mane sic herba transeat: mane floreat ⁊ transeat: vespe decidat induret ⁊ arescat. Quia defecim⁹ in ira tua: ⁊ in furore tuo turbati sumus. Posuisti iniq̃tates nr̃as in cõspectu tuo: seculũ nostrũ in illuminatiõe vult⁹ tui. Quĩ omnes dies nostri defecerũt: ⁊ in ira tua defecimus. Anni nr̃i sicut aranea meditabunt: dies annox nr̃ox in ipsis septuaginta anni. Si aũt in potẽtatib⁹ octoginta anni: ⁊ amplius eox labor ⁊ dolor. Quĩ supuenit mansuetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit ptãtẽ ire tue: ⁊ pre timore tuo irã tuã dinumerare? Dexterã tuã sic notã fac: ⁊ eruditos corde in sapia. Conuertere dñe vsq̃q̃: ⁊ deprecabilis esto sup seruos tuos. Repleti sum⁹ mane misericordia tua: exultauim⁹ ⁊ delectati sum⁹ in oibus diebus nostris. Letati sumus pdieb⁹ quibus nos humiliasti: annis quib⁹ vidimus mala. Respice in seruos tuos ⁊ in opa tua: ⁊ dirige filios eox. Et sit splendor dñi dei nostri super nos: ⁊ opa manuũ nr̃arũ dirige sup nos: ⁊ op⁹ manuũ nr̃ax dirige. ps.

XC

Qui habitat in adiutorio altissimi: in ptectione dei celi cõmorabit. Dicet dño susceptor me⁹ es tu: ⁊ refugium meũ. deus meus sperabo in eũ. Quĩ ipse liberauit me de laqueo venantium: ⁊ a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: ⁊ sub pẽnis ei⁹ sperabis. Scuto circũdabit te vitas ei⁹: non timebis a timore nocturno. A sagitta volãte in die a negocio pambulante in tenebris: ab incursu ⁊ demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille: ⁊ decẽ milia a dextris tuis: ad te autẽ non appropinq̃bit. Verũtamẽ oculis tuis considerabis: ⁊ retributionẽ peccatox videbis. Quĩ tu es dñe spes mea: altissimũ posuisti refugiũ tuũ. Nõ accedet ad te malũ: ⁊ flagellũ nõ appropinq̃bit tabernaculo tuo. Quĩ angelis suis mandauit de te ut custodiãt te in oibus vijs tuis. In manibus portabũt te: ne forte offẽdas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Sup aspidẽ ⁊ basiliscũ ãbulabis: ⁊ conculcabis leonẽ ⁊ draconẽ. Quĩ in me sperauit liberabo eũ: ptegam eũ qĩ cognouit nomẽ meũ. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiã eũ: cũ ipso sum in tribulatione: eripiã eum ⁊ glorificabo eũ. Lõgitudine dierox replebo eũ: ⁊ ostendam illi salutare meũ. ps cantici in die sabbati.

XCI

Bonũ est cõfiteri dño: ⁊ psallere nomini tuo altissime. Ad ãnũciandũ mane misericordiã tuã: ⁊ veritatẽ tuã p noctem In decacordo psalterio: cũ canticо in citbara. Quia delectasti me dñe in factura tua: ⁊ in operibus manuũ tuarox exultabo. Qñ magnificata sũt opera tua dñe: nimis profunde facte sunt cogitationes tue. Vir insipiens nõ cognoscet: ⁊ stultus non intelliget hec. Cum exorti fuerint peccatores sicut fenũ: ⁊ apparuerint oẽs q̃ operant iniquitatem. Ut intereant in seculũ seculi: tu aũt altissimus i eternũ dñe. Quĩ ecce inimici tui dñe: quĩ ecce inimici tui peribunt: ⁊ dispergentur oẽs qui operãt iniquitatẽ. Et exaltabit sicut vnicornis cornu meũ: ⁊ senectus mea in misericordia vberi. Et despexit oculus me⁹ inimicos meos: ⁊ insurgẽtib⁹ in me malignantib⁹ audiet auris mea. Justus ut palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit. Plãtati in domo dñi: in atrijs domus dei nostri florebũt. Adhuc multiplicabunt in senecta vberi: ⁊ bene patientes erunt ut anuñcient. Quĩ rect⁹ dñs deus nr̃: ⁊ nõ ẽ iniq̃tas in eo.

Laus cantici in die ante sabbatũ quãdo fundata est terra.

XCII

Omin⁹ regnauit decore indut⁹ est: indutus ẽ dñs fortitudinẽ ⁊ precinxit se. Etenim firmauit orbem terre: q̃ nõ cõmouebit. Parata sedes tua ex tunc: a seculo tu es. Eleuauerũt flumina dñe: eleuauerũt flumina vocẽ suam. Eleuauerunt flumina fluctus suos: a vocib⁹ aq̃x multax. Mirabiles elatiões maris: mirabilis i altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sunt

nímis: womũ tuã ꝛcet sanctitudo dñe i longitudine dierũ. ps. LXXXXIII

DEus vltionũ dñs: ꝛeus vltionũ libere egit. Exaltare qui iudicas ꝛrã: redde retributionẽ superbis. Vsqꝙ ꝓccatores dñe: vsqꝙquo ꝓccatores gloriabuntur? Effabunt ⁊ loquent iniquitatem: loquent omnes qui operant iniustitiã? Populũ tuũ dñe bumiliauerunt: ⁊ hereditatem tuam vexauerũt. Viduã ⁊ aduenã interfecerũt: ⁊ pupillos occiderũt. Et dixerũt non videbit dominus: nec intelliget ꝛeus iacob. Intelligite insipientes i populo: ⁊ stulti aliquãdo sapite. Qui plantauit aurem nõ audiet: aut qui finxit oculũ nõ cõsiderat? Qui corripit gentes nõ arguet: qui docet hominẽ scientiã? Dominus scit cogitationes hoĩuz: quoniã vane sunt. Beatus homo quem tu erudieris dñe: ⁊ de lege tua docueris eum. Vt mitiges ei a diebus malis: donec fodiat ꝓcatori fouea. Quia nõ repellet dominus plebem suã: ⁊ hereditatẽ suã non derelinquet Quoadusqꝙ iustitia ꝙuertat i iudiciũ: ⁊ qui iuxta illam? oẽs qui recto sunt corde. Quis cõsurget mihi aduersus malignantes: aut ꝙs stabit mecũ aduersus operantes iniquitatem? Nisi quia dñs adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea. Si dicebã motus est pes meus: misericordia tua dñe adiuuabat me. Scõm multitudinẽ dolox meorũ in corde meo: consolationes tue letificauerunt animã meã. Numquid adhereret tibi sedes iniquitatis? qui fingis laborẽ in precepto. Captabunt in animã iusti: ⁊ sanguinẽ innocentẽ condẽnabunt. Et factus è mihi dñs in refugiũ: ⁊ ꝛeus meus in adiutorium spei mee. Et reddet illis iniquitatem ipsox: ⁊ in malitia eorũ dispdet eos: dispdet illos dñs ꝛeus noster. ps. LXXXXIIII

VEnite exultem⁹ dño: iubilemus ꝛeo salutari nostro. Preoccupem⁹ faciẽ eius in confessione: ⁊ in psalmis iubilemus ei. Quoniã ꝛe⁹ magnus dñs: ⁊ rex magnus super omnes ꝛeos. Quia in manu eius sunt omnes fines terre: ⁊ altitudines montium ipsius sunt. Quoniã ipsius è mare ⁊ ipse fecit illud: ⁊ siccã manus ei⁹ formauerũt. Venite adoremus ⁊ ꝓcidamus ⁊ ploremus ante dñm qui fecit nos: quia ipse est ꝛeus noster. Et nos populus pascue eius: ⁊ oues manus eius. Hodie si vocem ei⁹ audieritis: nolite obdurare corda vestra. Sic in irritatione: ſm diem tẽptationis i deserto. Vbi temptauerũt me patres vestri: probauerunt ⁊ viderũt opera mea. Quadraginta annis offensus fui generationi illi: ⁊ dixi semper bi erant corde. Et isti nõ cognouerunt vias meas: ut iuraui in ira mea si introibunt in requiem meam. ps. LXXXXV

CAntate dño canticũ nouũ: cantate dño oĩs terra. Cantate dño ⁊ benedicite nomini eius: annũciate de die i diem salutare eius. Annũciate inter gentes gloriã eius: in oibus ꝑplis mirabilia ei⁹ Qm̃ magnus dñs ⁊ laudabilis nímis: terribilis sup omnes ꝛeos. Qm̃ oẽs dii gentiũ dæmonia: dñs autem celos fecit. Cõfessio ⁊ pulchritudo in cõspectu eius: sanctimonia ⁊ magnificẽtia in sanctificatiõe eius. Afferte dño patrie gentium: afferte dño gloriam ⁊ bonorem: afferte domino gloriam nomini eius. Tollite hostias ⁊ introite in atria ei⁹: adorate dñm in atrio sancto ei⁹. Cõmoueat a facie eius vniuersa terra: dicite in gentib⁹ ꝙa dñs regnauit. Etenim correxit orbem terre qui nõ cõmouebit: iudicabit ꝑplos in equitate. Letentur celi ⁊ exultet terra: cõmoueat mare ⁊ plenitudo eius: gaudebunt campi ⁊ oia ꝙ in eis sũt. Tunc exultabũt oia lingna siluax a facie dñi ꝙa venit: qm̃ venit iudicare terrã. Judicabit orbem terre in equitate: ⁊ ꝑplos in ꝛitate sua. ps. LXXXXVI

DOminus regnauit exultet ꝛra: letentur insule multe. Nubes ⁊ caligo in circuitu eius: iustitia ⁊ iudiciũ correctio sedis eius. Ignis ante ipsum ꝓcedet: ⁊ inflãmabit in circuitu inimicos eius. Illuxerunt fulgura eius orbi terre: vidit ⁊ cõmota est terra. Montes sicut cera fluxerũt a facie dñi: a facie dñi omnis terra. Annũciauerunt celi iustitiã eius: ⁊ viderunt oẽs populi gloriã eius. Confundant omnes ꝙ adorãt sculptilia: ⁊ qui gloriant i simulacris suis. Adorate eũ omnes angeli eius: audiuit ⁊ letata è syon. Et exultauerũt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe. Qm̃ tu dñs altissim⁹ super omnẽ terrã: nimis exaltatus es super omnes ꝛeos. Qui diligit dñm odite malũ: custodit dñs animas scõrũ suorũ: de manu peccatox liberauit eos. Lux orta est iusto: ⁊ rectis corde lꝛticia. Letamini iusti in dño: ⁊ cõfitemini memorie sanctificationis eius.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝙ factus ē mihi in salutem. Vox exultationis ꝙ salutis: in tabernaculis iustoꝝ. Dextera dñi fecit ꝓtutē: dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit ꝓtutē. Nō moriar sed viuā: ꝙ narrabo opa dñi. Castigās castigauit me dñs: ꝙ morti non tradidit me. Aperite mihi portas iusticie: ingressus in eas confitebor dño: hec porta domini. iusti intrabunt in eā. Cōfitebor tibi quoniā exaudisti me: ꝙ factꝰ es mihi in salutē. Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic factus est in caput anguli. A domino factū est istud: ꝙ est mirabile in oculis nostris. Hec est dies quam fecit dñs: exultemus ꝙ letemur in ea. O dñe saluū me fac: o dñe bene prosperare: benedictus q̄ venit in noie dñi. Benedixim⁹ vobis de domo dñi: deus dñs ꝙ illuxit nobis. Cōstituite diem sollēnē in condensis: vsq; ad cornu altaris. Deus meus es tu ꝙ cōfitebor tibi: deꝰ meus es tu ꝙ exaltabo te. Cōfitebor tibi qm̄ exaudisti me: ꝙ factus es mihi in salutem. Confitemini dño quoniā bonus: quoniā in seculū mīa eius. Alleluia.

CXVIII

Beati immaculati in via: qui ambulāt in lege dñi. Beati qui scrutant testimonia eius: in toto corde exq̄runt eum. Non enim qui operantur iniquitatē: in vijs eius ambulauerunt. Tu mādasti: mādata tua custodiri nimis. Vtinā dirigantur vie mee: ad custodiēdas iustificatiōes tuas Tunc nō confundar: cū perspexero in oibus mandatis tuis. Confitebor tibi ī directione cordis: i eo q̄ didici iudicia iusticie tue. Iustificationes tuas custodiam: non me derelinquas vsq; quaq;.

In quo corrigit adolescentior viā suā: in custodiendo sermōes tuos. In toto corde meo exquisini te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua: ut non peccem tibi. Benedictꝰ es dñe: doce me iustificationes tuas. In labijs meis: pnūciaui omnia iudicia oris tui. In via testimonioꝝ tuoꝝ delectatus sum: sicut in omnibus diuitijs. In mandatis tuis exercebor: ꝙ considerabo vias tuas. In iustificationibꝰ tuis meditabor: nō obliuiscar sermones tuos.

Retribue seruo tuo: viuifica me ꝙ custodiā sermones tuos. Reuela oculos meos: ꝙ considerabo mirabilia de lege tua. Incola ego sum in terra: nō abscondas a me mandata tua. Cōcupiuit aia mea desiderare iustificationes tuas: i omni tempore. Increpasti superbos: maledicti q̄ declinant a mandatis tuis. Aufer a me opprobriū ꝙ contemptū: quia testimonia tua exquisiui. Etenim sederunt principes ꝙ aduersum me loquebant: seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis. Nam ꝙ testimonia tua meditatio mea ē: ꝙ cōsiliū meū iustificationes tue.

Adhesit pauimēto aia mea: viuifica me ꝓm verbū tuū. Vias meas enūciaui ꝙ exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Viam iustificationū tuarū instrue me: ꝙ exercebor in mirabilibus tuis. Dormitauit anima mea pre tedio: cōfirma me i ꝓbis tuis. Viā iniqtatis amoue a me: ꝙ de lege tua miserē mei. Viā veritatis elegi: iudicia tua nō sum oblitus. Adhesi testimonijs tuis dñe: noli me confundere. Viam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dilatasti cor meū.

Legem pone mihi dñe viam iustificationū tuarꝝ: ꝙ exquirā eam sp. Da mihi intellectū ꝙ scrutabor legē tuā: ꝙ custodiā illam in toto corde meo. Deduc me in semita mandatoꝝ tuoꝝ: qa ipsam volui. Inclina cor meū in testimonia tua: ꝙ nō in auaritiā. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē: in via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquiū tuū: i timore tuo. Amputa opprobriū meū qd̄ suspicatus sum: qa iudicia tua iocunda. Ecce concupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat super me misericordia tua dñe: salutare tuū ꝓm eloquiū tuū. Et respondebo exprobrantibus mihi verbū: quia speraui in sermonibꝰ tuis. Et ne auferas de ore meo ꝓbū veritatis vsq; quaq;: qa in iudicijs tuis supsperaui. Et custodiā legem tuā sp: in seculū ꝙ in seculū seculi. Et ambulabā in latitudine: qa mādata tua exquisiui. Et loquebar in testimonijs tuis in ꝓspectu regū: ꝙ nō cōfundebar. Et meditabar in mādatis tuis: que dilexi. Et leuaui manus meas ad mādata tua que dilexi: ꝙ exercebor in iustificationibꝰ tuis.

Memor esto verbi tui ſuo tuo: i quo mihi spem dedisti. Hec me cōsolata ē in humilitate mea: quia eloquium tuū viuificauit me. Superbi inique agebāt vsq; quaq;: a lege autem tua non declinaui.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 generationē anni tui. Initio tu dñe terrā fundasti: 7 opa manuū tuarū sunt celi. Ipsi pribunt tu autē pmanes: 7 omnes sicut vestimentū veterascēt. Et sicut optoziū mutabis eos 7 mutabuntur: tu autē idē ipse es: 7 anni tui nō ꝛficient. Filij seruoꝝ tuoꝝ habitabūt: 7 semen eoꝝ in seculū dirigetur.

ps ipsi dō. CII

Benedic aia mea dño: 7 oia que itra me sūt noi sancto eius. Benedic aia mea dño: 7 noli obliuisci oēs retributiones eius. Qui ppitiat omnibus iniq̄tatibus tuis: q̄ sanat oēs infirmitates tuas Qui redimit de interitu vitā tuā: q̄ coronat te in misericozdia 7 miserationibus. Qui repleti bonis desideriū tuū: renouabit ut aq̄le iuuentus tua. Faciens misericozdias dñs: 7 iudiciū omnib⁹ iniuriā patientib⁹. Notas fecit vias suas moysi: filijs isrl voluntates suas. Miserator 7 misericors dñs: longanimis 7 multū misericors. Non in pꝛpetuū irascet: neq; in eternū cōminabit. Non fm fm peccata nostra fecit nobis: neq; fm iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniā scōm altitudinem celi a terra: corroborauit misericozdiā suam sup timētes se. Quantū distat oztus ab occidēte: lōge fecit a nobis iniquitates nostras. Quō miseret pat filiorū misertus est dñs timentibus se: qm ipse cognouit figmentū nostrū. Recozdatus est qm puluis sumus: homo sicut fenū: dies ei⁹ tāq̄ flos agri sic efflozebit. Quoniā spirit⁹ ptransibit in illo 7 nō subsistet: 7 nō cognoscet amplius locū suū. Misericozdia autem dñi ab eterno 7 vsq; in eternū: super timētes eū. Et iusticia illius in filios filiozū: bis qui seruant testamentū eius. Et memozes sunt mādatoꝝ ipsius: ad faciendū ea. Dñs i celo parauit sedē suā: 7 regnū ipsius omnibus dñabit. Benedicite dño omnes āgeli eius potentes virtute: facientes verbū illi⁹ ad audiēdā vocē sermonū eius. Benedicite dño omnes virtutes eius: ministri eius q̄ facit⁹ voluntatē eius. Benedicite dño oīa opera eius: in oi loco dñationes eius: benedic aia mea dño. ps ipsi dō. CIII

Benedic aia mea dño: dñe de⁹ meus magnificatus es vehementer. Confessionē 7 decozem induisti: amictus lumine sicut vestimento. Extendēs celū sicut pellē: q̄ tegis aquis supioza eius. Qui ponis nubē ascensū tuū: qui ambulas sup pennas ventoꝝ. Qui facis angelos tuos spiritus: 7 ministros tuos ignē vrentē. Qui fundasti terrā super stabilitatē suā: nō inclinabit in seculū seculi. Abyssus sicut vestimētū amictus eius: sup montes stabunt aque. Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabūt. Ascendunt montes 7 descēdūt campi: in locū quem fundasti eis. Terminū posuisti quē non transgredient: neq; cōuertent operire terrā. Qui emittis fontes in cōuallibus: inter mediū montiū ptransibunt aque. Potabunt omnes bestie agri: expectabūt onagri in siti sua. Sup ea volucres celi habitabunt: de medio petrarū dabūt voces. Rigans montes de superioꝛib⁹ suis: de fructu operū tuoꝝ satiabit terra. Producens fenū iumentis: 7 herbā seruituti hominū. Ut educas panē de terra: 7 vinū letificet coꝛ hominis. Ut exhilaret faciē i oleo: 7 panis coꝛ hominis confirmet. Saturabunt ligna cāpi 7 cedri libani quas plantauit: illic passeres nidificabunt. Herodij domus dux ē eoꝝ: montes excelsi ceruis petra refugiū herinacijs. Fecit lunam in tempoꝛe: sol cognouit occasū suū. Posuisti tenebras 7 facta ē noꝛ: in ipsa ptransibunt omnes bestie silue. Catuli leonū rugientes ut rapiant: 7 querant a deo escam sibi. Oztus est sol 7 congregati sūt: 7 in cubilibus suis collocabunt. Exibit hō ad opus suū: 7 ad operationē suam vsq; ad vesperū. Quē magnificata sunt opꝛa tua dñe: omnia i sapientia fecisti: impleta ē terra possessione tua. Hoc mare magnū 7 spatiosum manibus: illic reptilia quoꝝ non ē numer⁹ Animalia pusilla cū magnis: illic naues ptrāsibūt. Draco iste quē formasti ad illudēdū ei: oia a te expectāt ut des illis escā in tempoꝛe. Dante te illis colligēt: aperiēte te manū tuā omnia implebunt bonitate. Auertente autē te faciē turbabunt: auferes spiritū eoꝝ 7 deficient: 7 in puluerē suū reuertentur. Emitte spiritū tuū 7 creabunt: 7 renouabis faciem terre. Sit gloꝛia domini in seculū: letabitur dñs in opꝛibus suis. Qui respicit terram 7 facit eam tremere: qui tangit montes 7 fumigant. Cantabo dño in vita mea: psallam deo meo q̄diu sum. Jocūdum sit ei eloquiū meum: ego vo delectaboꝛ in domino. Deficient peccatoꝛes a terra 7 iniq̄ ita ut non sint: benedic anima mea domino.

v 6

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Alleluia. CIIII

Confitemini dño & iuocate nomen eiꝰ: annũciate inter gẽtes opera eiꝰ. Cantate ei & psallite ei: narrate oia mirabilia eiꝰ: laudamini in noie sancto eiꝰ: letet cor querẽtiũ dñm. Querite dñm & cõfirmamini: querite faciẽ eiꝰ sp. Memẽtote mirabiliũ eius q̃ fecit: pdigia eius & iudicia oris eiꝰ. Semẽ abrahe pui eiꝰ: filij iacob electi eiꝰ. Ipse dñs ds nr̃: i vniuersa tra iudicia eiꝰ. Memor fuit i seculũ testamẽti sui: verbi quod mandauit in mille generatiões. Qđ disposuit ad abrahã: & iuramẽti sui ad ysaac. Et statuit illud iacob ip̃ceptũ: & isrl̃ i testm̃ eternũ. Dicẽs tibi dabo tr̃ã chanaan: funiculũ hẽditatis vre. Cũ cẽnt numero brevi: paucissimi & incole eiꝰ. Et ptransierũt de gente i gentẽ: & de regno ad pplm altex. Nõ reliqt hoiez nocẽ eis: & corripuit p eis reges Nolite tãgẽ christos meos: & i pphetis meis nolite malignari. Et vocauit famẽ sup tr̃ã: & oẽ firmamẽtũ panis ptriuit. Misit añ eos virũ: in puũ venũdatꝰ ẽ ioseph. Humiliauerunt i cõpedibꝰ pedes eiꝰ: ferrũ ptransijt aiam eius donec veniret vbũ eiꝰ. Eloquiũ dñi iflãmauit eũ: misit rex & soluit eũ: princeps pplorũ & dimisit eũ. Constituit eũ dñm domus sue: & principẽ omis possessiõis sue. Vt erudiret princes eiꝰ sicut semetipsũ: & senes eiꝰ prudentiã doceret. Et intrauit isrl̃ i egyptũ: & iacob accola fuit in terra cham. Et auxit populũ suũ vehemẽter: & firmauit eũ sup inimicos eiꝰ. Cõuertit cor eorũ ut odirẽt pplm eiꝰ: & dolũ facerẽt in seruos eiꝰ. Misit moysen puũ suũ: aarõ quẽ elegit ipsũ. Posuit in eis verba signorũ suorũ & pdigiorũ: in terra cham. Misit tenebras & obscurauit: & nõ exacerbauit vbũ eius. Cõuertit aq̃s eorũ in sanguinẽ: & occidit pisces eorũ. Et vedit tr̃a eorũ ranas: in penetralibꝰ regũ ipsorũ. Dixit & venit cynomia & cynifes: in omnibus finibus eorũ. Posuit pluuias eorũ grãdinẽ: ignẽ cõburẽtẽ i terra ipsorũ. Et percussit vineas eorum & ficulneas eorũ: & cõtriuit lignũ finiũ eorũ. Dixit & venit locusta & bruchꝰ: cuiꝰ nõ erat numerꝰ. Et comedit omne fenũ i terra eorũ: & comedit oẽm fructũ terre eorũ. Et percussit omne pmogenitũ in terra eorũ: pmitias ois laboris eorũ. Et eduxit eos cum argento & auro: & non erat i tribubus eorũ infirmꝰ. Letata ẽ egyptus in pfectiõe eorũ: qa icubuit timor eorũ sup eos. Expandit nubẽ i ptectionẽ eorũ: & ignẽ ut luceret eis p noctẽ. Petierũt & venit coturnix: & pane celi saturauit eos. Dirupit petram & fluxerũt aque: abierũt i sicco flumina. Qm̃ memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abrahã puerũ suũ. Et eduxit pplm suũ in exultatione: & electos suos in letitia. Et vedit illis regiones gentiũ: & labores pplorũ possederũt. Vt custodiãt iustificationes eiꝰ: & legẽ eiꝰ requirãt. Alleluia Alleluia. CV

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in seculũ mia eiꝰ. Quis loq̃t potẽtias dñi: auditas faciet oẽs laudes eiꝰ? Beti q̃ custodiũt iudiciũ: & faciũt iustitiã in oi tpe. Memento nr̃i dñe in bñplacito pplitui: visita nos in salutari tuo. Ad videdũ in bonitate electorũ tuorũ: ad letandũ in letitia gentis tue: ut laudet cũ hereditate tua. Peccauim cũ pribꝰ nr̃is: iniuste egimꝰ iniqtatẽ fecimꝰ. Patres nr̃i i egypto nõ intellexerunt mirabilia tua: non fuerũt memores multitudinis mie tue. Et irritauerũt ascẽdẽtes i mari mari rubro: & saluauit eos p̃pt nomẽ suũ: ut notã faceret potetiã suã. Et increpuit mare rubrũ & exsiccatũ est: & deduxit eos in abyssis sic i deserto. Et saluauit eos de manu odiẽtiũ: & redemit eos de mãu inimici. Et operuit aq̃ tribulãtes eos: vnꝰ ex eis nõ remãsit Et credidert vbis eiꝰ: & laudauerũt laudẽ eiꝰ Cito fecerũt oblisi sũt operũ eiꝰ: & nõ sustinuerũt cõsiliũ eiꝰ. Et concupierũt concupiscẽtiã i deserto: & tẽptauerũt dm̃ i inaq̃so. Et dedit eis petitionẽ ipsorũ: & misit saturitatẽ i aias eorũ Et irritauerũt moysen i castris: aarõ scm̃ dñi. Aperta est tra & deglutiuit dathan: & operuit sup cõgregationẽ abiron. Et exarsit ignis in synagoga eorũ: flãma cõbussit pctores. Et fecerũt vitulũ in oreb: & adorauerũt sculptile. Et mutauerũt gloriã suã i silitudinẽ vituli: comedentis fenũ. Obliti sunt dm̃ q̃ saluauit eos: q̃ fecit magnalia i egypto mirabilia in tra cham: tribilia in mari rubro. Et dixit ut disperderet eos: si nõ moyses electꝰ eiꝰ stetisset in cõfractiõe i cõspectu eiꝰ. Vt auerteret irã eiꝰ ne disperderet eos: & pnihilo habuerũt tr̃ã desiderabilẽ. Nõ crediderũt vbo eiꝰ: & murmuraverũt i tabnaculis suis: nõ exaudierũt vcẽ dñi. Et eleuauit manũ suã sup eos: ut psterneret eos i deserto. Et ut dejceret semẽ eorũ i natiõibꝰ: & dispgeret eos i regiõibꝰ. Et initiati sũt belphegor: & comederũt sacrificia

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

mortuoꝝ. Et irritauerũt eũ in adinuẽtiõib⁹ suis: ⁊ multiplicata ẽ i eis ruina. Et stetit fi-
nees ⁊ placauit: ⁊ cessauit q̃ssatio. Et repu-
tatũ ẽ ei i iusticiã: in generationẽ ⁊ gnãtionẽ
vsq; in sempiternũ. Et irritauerũt eũ ad aq̃s
cõtradictiõis: ⁊ vexat⁹ est moyses ꝓpt̃ eos :
q̃a exacerbauerũt spm̃ ei⁹. Et distinxit i la-
biis suis: nõ dispdiderũt gẽtes q̃s dixit dñs
ꝛ⁹ illis. Et cõmixti sũt int̃ gẽtes: ⁊ didicerũt
opa eoꝝ ⁊ seruierũt sculptilib⁹ eoꝝ: ⁊ factũ ẽ
illis iscãdalũ. Et immolauerũt filios suos ⁊
filias suas: dæmoniis. Et effuderũt sangui-
nẽ innocentẽ sanguinẽ filioꝝ suoꝝ ⁊ filiarũ
suaꝝ: q̃s sacrificauerũt sculptilib⁹ chanaan
Et interfecta ẽ terra in sanguinib⁹: ⁊ cõta-
miata ẽ i opib⁹ eoꝝ: ⁊ fornicati sũt i adinuẽ-
tionib⁹ suis. Et irat⁹ ẽ furore dñs i ꝑplm suũ:
⁊ abhoiat⁹ ẽ hæreditatẽ suã. Et tradidit eos
in man⁹ gẽtiũ: ⁊ dñati sũt eorũ q̃ oderũt eos.
Et tribulauerũt eos inimici eoꝝ: ⁊ humiliati
sũt sub manib⁹ eoꝝ: sepe liberauit eos. Ipsi aũt
exacerbauerũt eũ in cõsilio suo: ⁊ humiliati
sunt i iniq̃tatib⁹ suis. Et vidit cũ tribularẽt:
⁊ audiuit oronẽ eoꝝ. Et memor fuit testi sui:
⁊ pœnituit eum ꝓm multitudinẽ miẽ sue. Et
dedit eos i miãs: in cõspectu oiuz q̃ ceperant
eos. Saluos fac nos dñe deꝰ nr̃: ⁊ congrega
nos de nationib⁹. Et cõfiteam̃ noi scõ tuo: ⁊
gloriemur in laude tua. Bñdict⁹ dñs deus
isrl̃ a seculo ⁊ vsq; i seculũ: ⁊ dicet ois ꝑpl̃us
fiat fiat. Alleluia.

CVI

Confitemini dño q̃m bonus: q̃m in
seculũ miã ei⁹. Dicãt q̃ redẽpti sunt
a dño: q̃s redemit de manu inimici:
de regiõib⁹ ꝙgregauit eos. A solis ortu ⁊ oc-
casu: ab aq̃lone ⁊ mari. Errauerũt i solitu-
dine in inaq̃so: viã ciuitat̃ hbitaculi nõ inue-
nerũt. Esurientes ⁊ sitientes: aia eorũ in ipsis
defecit. Et clamauerunt ad dñm cũ tribula-
rent̃: ⁊ de nccitatib⁹ eoꝝ eripuit eos. Et de-
duxit eos i viã rectã: ut irent in ciuitatẽ ha-
bitatiõis. Cõfiteãt̃ dño mie ei⁹: ⁊ mirabilia
eius filiis hoiuz. Quia satiauit aiam ianẽ: ⁊
aiam esurientẽ satiauit bonis. Sedẽtes in te-
nebris ⁊ in vmbra mort̃: vinctos in mẽdici-
tate ⁊ ferro. Quia exacerbauerũt eloq̃a dei:
⁊ cõsiliũ altissimi irritauerũt. Et hũliatũ est
i laborib⁹ cor eoꝝ: ⁊ infirmati snnt nec fuit q̃
adiuuaret. Et clamauerũt ad dñm cũ tribu-
larent̃: ⁊ de nccitatibus eoꝝ liberauit eos. Et
eduxit eos de tenebr⁹ ⁊ vmbra mort̃: ⁊ vin-
cula eoꝝ dirupit. Confiteãt̃ dño miẽ eius: ⁊
mirabilia eius filiis hoiuz. Quia ꝓtriuit por-
tas ereas: ⁊ vectes ferreos ꝯfregit. Suscepit
eos de via iniq̃tat̃ eoꝝ: ꝓpt̃ iustitias. n. suas
hũliati sunt. Oẽm escã abhoiata ẽ aia eoꝝ:
⁊ appropinq̃uerũt vsq; ad portas mort̃. Et
clamauerũt ad dñm cũ tribularent̃: ⁊ de ne-
cessitatib⁹ eoꝝ liberauit eos. Misit ꝙbũ suũ ⁊
sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitionibus
eoꝝ. Cõfiteant̃ dño miẽ ei⁹: ⁊ mirabilia eius
filiis hoiuz. Et sacrificẽt sacrificiũ laudis: ⁊
annũcient opa ei⁹ in exultatiõe. Qui descen-
dũt mare i nauib⁹: facientes opationẽ i aq̃s
multis. Ipsi viderũt opa dñi: ⁊ mirabilia ei⁹
i ꝓfundo. Dixit ⁊ stetit spũs ꝓcelle: ⁊ exalta-
ti sũt fluct⁹ ei⁹. Ascendũt vsq; ad celos ⁊ de-
scẽdũt vsq; ad abyssos: aia eoꝝ in malis ta-
bescebat. Turbati sũt ⁊ moti sunt sicut ebri⁹:
⁊ ois sapia eoꝝ deuorata ẽ. Et clamauerũt
ad dñm cũ tribularẽtur: ⁊ de nccitatib⁹ eoꝝ
eduxit eos. Et statuit ꝓcellã ei⁹ in aurã: ⁊ si-
luerũt fluct⁹ ei⁹. Et letati sũt quia siluerũt: ⁊
deduxit eos i portũ volũtat̃ eoꝝ. Cõfiteant̃
dño miẽ eius: ⁊ mirabilia ei⁹ filiis hoiuz. Et
exaltẽt eum i ecclesia plebis: ⁊ in cathedra se-
nioꝝ laudẽt eũ. Posuit flumia i dsẽtũ: ⁊ exi-
tus aq̃rũ i sitim. Terrã fructiferã i salsugine:
a malatia ibabitãtiũ i ea. Posuit desẽtũ i sta-
gua aq̃ꝝ: ⁊ trã sine aq̃ i exit⁹ aq̃rũ. Et collo-
cauit illic esurientes: ⁊ ꝓstituerũt ciuitatẽ ha-
bitatiõis. Et seminauerũt agros ⁊ plãtauerũt
vineas: ⁊ fecerũt fructũ natiuitat̃. Et hñdi-
xit eis ⁊ multiplicati sũt nimis: ⁊ iumẽta eoꝝ
non minorauit. Et pauci facti sunt: ⁊ vexati
sũt a tribulatiõe malorũ ⁊ dolore. Effusa est
ꝓtẽtio sup̃ ꝓncipes: ⁊ errare fecit eos i inuio
⁊ nõ in via. Et adiuuit pauperẽ de inopia: ⁊
posuit sicut oues familias. Videbunt recti ⁊
letabũt̃: ⁊ ois iniq̃tas oppilabit os suũ. Quis
sapiens ⁊ custodiet hæc: ⁊ intelliget miãs dñi?

Canticũ psalmi dd.

CVII

Paratũ cor meũ deus paratum cor
meũ: cãtabo ⁊ psallã in gloria mea.
Exurge psalterũ ⁊ cithara: exurgã
diluculo. Cõfitebor tibi in ꝑplis dñe: ⁊ psal-
lam tibii natiõib⁹. Quia magna ẽ sup̃ celos
miã tua: ⁊ vsq; ad nubes ꝟitas tua. Exalta-
re sup̃ celos deus: ⁊ sup̃ oẽm trã gloria tua:
ut liberent̃ dilecti tui. Saluũ fac dextera tua
⁊ exaudi me: deꝰ locut⁹ ẽ in scõ suo. Exulta-
bo ⁊ diuidã sichimã: ⁊ cõuallẽ tabernaculoꝝ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dimetiar. Meꝰ ẽ galaad ⁊ meus eſt manaſſes: ⁊ ephraim ſuſceptio capitis mei. Juda rex meꝰ: moab lebes ſpei mee. In idumeam extendã calciamentũ meũ: mihi alieni gene amici facti ſũt. Quis ædducet me in ciuitatẽ munitã: quis deducet me vſq; in idumeam? Nõne tu deꝰ q̃ repuliſti nos: ⁊ nõ egredis deꝰ in vtutibꝰ nr̃is. Da nob auxiliũ de tribulatiõe: q̃a vana ſalꝰ hois. In deo faciemꝰ vtutem: ⁊ ipſe ad nihilũ deducet iimicos nr̃os.

In finẽ ps̃ dd̃. CVIII

Deus laudẽ meã ne tacueris: q̃a os pctõris ⁊ os dolosi ſup me apertũ ẽ. Locuti ſunt aduerſũ me lingua dolosa: ⁊ ſermonibus odij circũdederunt me ⁊ expugnauerũt me gratis. Pro eo ut me diligerent detrahæbant mihi: ego aũt orabam Et poſuerũt aduerſum me mala p bonis: ⁊ odiũ p dilectione mea. Conſtitue ſup eũ pcatorẽ: ⁊ diabolus ſtet a dextris eius. Cũ iudicat exeat cõdẽnatus: ⁊ oro eius fiat i pctm̃. Fiãt dies eiꝰ pauci: ⁊ epiſcopatũ eiꝰ accipiat alt̃. Fiãt filij eiꝰ orphani: ⁊ vxor eius vidua. Mutãtes trãſferãt̃ filij eius ⁊ mẽdicent: eijciant̃ de habitatiõibꝰ ſuis. Scrutet̃ feneratoꝛ oẽm ſubſtãtiã eiꝰ: ⁊ diripiant alieni labores eius. Non ſit illi adiutor: nec ſit q̃ misereat̃ pupillis eiꝰ. Fiãt nati eiꝰ i interitũ: in gnãtiõe vna deleat̃ nomẽ eius. In memoriã redeat iniq̃tas patꝝ eiꝰ in ꝓſpectu dñi: ⁊ pctm̃ matris eius nõ deleat̃. Fiãt ꝯ dñm ſp: ⁊ diſpeat de tra memoria eoꝝ: p eo q̃ nõ ẽ recordatꝰ facẽ mĩam. Et pſecutꝰ ẽ hoiem inopẽ ⁊ mendicũ ⁊ cõpũctũ corde mortificare. Et dilexit maledictionem ⁊ dabit ei: ⁊ noluit benedictionẽ ⁊ elongabit̃ ab eo. Et induit maledictionẽ ſicut vestimentũ ⁊ intrauit ſicut aq̃ in interiora eiꝰ: ⁊ ſicut oleũ i oſſibꝰ eiꝰ. Fiat ei ſicut veſtimentũ quo operit̃: ⁊ ſicut ẓona qua ſemp̃ precingit̃. Hoc opus eoꝝ qui detrahũt mihi apud dñm: ⁊ qui loquũt̃ mala aduerſus animam meam. Et tu dñe dñe fac mecũ propter nomẽ tuũ: quia ſuauis ẽ miſericordia tua. Libera me quia egenus ⁊ pauꝑ ego ſum: ⁊ cor meũ conturbatũ ẽ intra me. Sic vmbra cum declinat ablatꝰ ſum: ⁊ excuſſus ſum ſicut locuſte. Genua mea infirmata ſũt a ieiunio: ⁊ caro mea imutata ẽ ꝑpter oleũ. Et ego factus ſum opprobriũ illis: viderunt me ⁊ mouerũt capita ſua. Adiuua me dñe deus meus: ſaluũ me fac ꝑpter miſericordiã tuã. Et ſciant quia manus tua hec: ⁊ tu dñe feciſti eã. Maledicẽt illi ⁊ tu benedices: qui inſurgunt in me confundant̃: ſeruus autem tuus letabit̃. Induant̃ qui detrahunt mihi pudore: ⁊ operiant̃ ſicut diploide cõfuſione ſua. Confitebor dño nimis in ore meo: ⁊ in medio multorũ laudabo eũ. Quia aſtitit a dextris pauperis: ut ſaluã faceret a pſequentibus aiam meã. ps̃ dd̃. CIX

Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis. Donec ponã inimicos tuos: ſcabellũ pedũ tuorũ Virgã virtutis tue emittet dominus ex ſyon: dominare in medio inimicoꝝ tuorũ. Tecũ principiũ i die virtutis tue in ſplendoribꝰ ſanctoꝝ: ex vtero ante luciferũ genui te. Jurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ: tu es ſacerdos in eternũ ſm ordinẽ melchiſedech. Dñs a dextris tuis: confregit in die ire ſue reges. Judicabit in nationibus implebit ruinas: cõquaſſabit capita i terra multoꝝ. De torrente i via bibit: ꝑpterea exaltauit caput. Alleluia. CX

Confitebor tibi domino i toto corde meo: in cõſilio iuſtoꝝ ⁊ cõgregatione. Magna opera dñi: exquiſita i omnes voluntates eius. Cõfeſſio ⁊ magnificentia opus eius: ⁊ iuſticia eius manet in ſeculũ ſeculi. Memoriã fecit mirabiliũ ſuoꝝ miſericors ⁊ miſerator dñs: eſcam dedit timentibus ſe. Memor erit in ſeculũ teſtamẽti ſui: virtutẽ operũ ſuorũ annũciabit populo ſuo. Ut det illis hereditatẽ gentiũ: opa manuũ eiꝰ veritas ⁊ iudiciũ. Fidelia oia mandata eius: cõfirmata in ſeculũ ſeculi: facta in veritate ⁊ equitate. Redemptionẽ miſit dñs populo ſuo: mandanit in eternũ teſtamentũ ſuũ. Scũm ⁊ terribile nomẽ eius: initiũ ſapie timor dñi. Intellectꝰ bonꝰ oibꝰ facientibꝰ eũ: laudatio eiꝰ manet i ſclm̃ ſeculi. All'a. CXI

Beatꝰ vir q̃ timet dñm: in mãdatis eiꝰ volet nimis. Potes i tra erit ſemen eiꝰ: gnãtio rectoꝝ bñdicet̃ Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſticia eiꝰ manet in ſeculũ ſeculi. Exortũ ẽ in tenebris lumẽ rectis: miſericors ⁊ miſerator ⁊ iuſtꝰ. Jocundus homo qui miſeretur ⁊ cõmodat: diſponit ſermones ſuos in iudicio: q̃a i eternũ nõ cõmouebit̃. In memoria eterna erit iuſtꝰ: ab auditiõe mala nõ timebit. Paratum cor eius ſperare in dño: confirmatũ ẽ cor eius:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nimis: womũ tuã ꝛcet sanctitudo dñe i longitudine dierũ. ps. LXXXXIII

Deus vltionũ dñs: deus vltionũ libere egit. Exaltare qui iudicas trã: redde retributionẽ superbis. Usqꝙ peccatores dñe: usquo peccatores gloriabuntur? Effabunt & loquent iniquitatem: loquent omnes qui operant iniustitiã? Populũ tuũ dñe humiliauerunt: & hereditatem tuam ꝛexauerũt. Viduã & aduenã interfecerũt: & pupillos occiderũt. Et dixerũt non videbit dominus: nec intelliget deus iacob. Intelligite insipientes i populo: & stulti aliquãdo sapite. Qui plantauit aurem nõ audiet: aut qui finxit oculũ nõ cõsiderat? Qui corripit gentes nõ arguet: qui docet hominẽ scientiã? Dominus scit cogitationes hoiuz: quoniã vane sunt. Beatus homo quem tu erudieris dñe: & de lege tua docueris eum. Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiat peccatori fouea. Quia nõ repellet dominus plebem suã: & hereditatẽ suã non derelinquet Quo adusqꝙ iustitia conuertat i iudiciũ: & qui iuxta illam? oẽs qui recto sunt corde. Quis cõsurget mihi aduersus malignantes: aut qs stabit mecũ aduersus operantes iniquitatem? Nisi quia dñs adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea. Si dicebã motus est pes meus: misericordia tua dñe adiuuabat me. Scõm multitudinẽ dolor meorũ in corde meo: consolationes tue letificauerunt animã meã. Nũquid adheret tibi sedes iniquitatis? qui fingis laborẽ in precepto. Captabunt in animã iusti: & sanguinẽ innocentẽ condẽnabunt. Et factus è mihi dñs in refugiũ: & deus meus in adiutorium spei mee. Et reddet illis iniquitatem ipsoz: & in malitia eorũ disperdet eos: disperdet illos dñs deus noster. ps. LXXXXIIII

Venite exultem⁹ dño: iubilemus deo salutari nostro. Preoccupem⁹ faciẽ eius in confessione: & in psalmis iubilemus ei. Quoniã deus⁹ magnus dñs: & rex magnus super omnes deos. Quia in manu eius sunt omnes fines terre: & altitudines montium ipsius sunt. Quoniã ipsius è mare & ipse fecit illud: & siccã manus eius formauerũt. Venite adoremus & procidamus & ploremus ante dñm qui fecit nos: quia ipse est deus noster. Et nos populus pascue eius: & oues manus eius. Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra. Sic in irritatione: sm diem tẽptationis i deserto. Ubi temptauerũt me patres vestri: probauerunt & viderũt opera mea. Quadraginta annis offensus fui generationi illi: & dixi semper hi errant corde. Et isti nõ cognouerunt vias meas: ut iuraui in ira mea si introibunt in requiem meam. ps. LXXXXV

Cantate dño canticũ nouũ: cantate dño ois terra. Cantate dño & benedicite nomini eius: annũciate de die i diem salutare eius. Annũciate inter gentes gloriã eius: in oibus pplis mirabilia eius. Quã magnus dñs & laudabilis nimis: terribilis sup omnes deos. Quã oẽs dii gentiũ demonia: dñs autem celos fecit. Cõfessio & pulchritudo in cõspectu eius: sanctimonia & magnificẽtia in sanctificatiõe eius. Afferte dño patrie gentium: afferte dño gloriam & honorem: afferte domino gloriam nomini eius. Tollite hostias & introite in atria eius: adorate dñm in atrio sancto eius. Cõmoueat a facie eius vniuersa terra: dicite in gentib⁹ quia dñs regnauit. Etenim correxit orbem terre qui nõ cõmouebit: iudicabit pplos in equitate. Letentur celi & exultet terra: cõmoueat mare & plenitudo eius: gaudebunt campi & oia q̃ in eis sũt. Tunc exultabũt oia ligna siluaꝝ a facie dñi quia venit: quoniã venit iudicare terrã. Judicabit orbem terre in equitate: & pplos in veritate sua. ps. LXXXXVI

Dominus regnauit exultet tra: letent insule multe. Nubes & caligo in circuitu eius: iusticia & iudiciũ correctio sedis eius. Ignis ante ipsum pcedet: & inflãmabit in circuitu inimicos eius. Illuxerunt fulgura eius orbi terre: vidit & cõmota est terra. Montes sicut cera fluxerũt a facie dñi: a facie dñi omnis terra. Annũciauerunt celi iusticiã eius: & viderunt oẽs populi gloriã eius. Confundant omnes q̃ adorãt sculptilia: & qui gloriant i simulacris suis. Adorate eũ omnes angeli eius: audiuit & letata è syon. Et exultauerũt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe. Quoniã tu dñs altissim⁹ super omnẽ terrã: nimis exaltatus es super omnes deos. Qui diligitis dñm odite malũ: custodit dñs animas scõrũ suorũ: de manu peccatoꝝ liberauit eos. Lux orta est iusto: & rectis corde letitia. Letamini iusti in dño: & cõfitemini memorie sanctificationis eius.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 factus ē mihi in salutem. Vox exultatiõis 7 salutis: in tabernaculis iustoꝝ. Dextera dñi fecit ꝟtutē: dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit ꝟtutē. Nõ moriar sed viuã: 7 narrabo opa dñi. Castigãs castigauit me dñs: 7 morti non tradidit me. Aperite mihi portas iusticie: ingressus in eas confitebor dño: hec porta dñi: iusti intrabunt in eã. Cõfitebor tibi quoniã exaudisti me: 7 factꝰ es mihi in salutē. Lapidē quē reprobauerũt edificantes: hic factus est in caput anguli. A domino factũ est istud: 7 est mirabile in oculis nostris. Hec est dies quam fecit dñs: exultemus 7 letemur in ea. O dñe saluũ me fac: o dñe bene prosperare: benedictus qui venit in noie dñi. Benedicimus vobis de domo dñi: deus dñs 7 illuxit nobis. Cõstituite diem sollēnē in condensis: vsq; ad cornu altaris. Deus meus es tu 7 cõfitebor tibi: deꝰ meus es tu 7 exaltabo te. Cõfitebor tibi qñ exaudisti me: 7 factus es mihi in salutem. Confitemini dño quoniã bonus: quoniã in seculũ mĩa eius. Alleluia.

CXVIII

Beati imaculati in via: qui ambulãt in lege dñi. Beati qui scrutant testimonia eius: in toto corde exq̃runt eum. Non enim qui operantur iniquitatē: in vijs eius ambulauerunt. Tu mãdasti: mãdata tua custodiri nimis. Vtinã dirigantur vie mee: ad custodiẽdas iustificatiões tuas Tunc nõ confundar: cũ perspexero in oĩbus mandatis tuis. Confitebor tibi ĩ directione cordis: i eo qꝺ didici iudicia iusticie tue. Justificationes tuas custodiam: non me derelinquas vsq; quaq;.

In quo corrigit adolescentior viã suã: in custodiendo sermões tuos. In toto corde meo exquisini te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua: ut non peccem tibi. Benedictꝰ es dñe: doce me iustificationes tuas. In labijs meis: pnũciaui omnia iudicia oris tui. In via testimonioꝝ tuorũ delectatus sum: sicut in omnibus diuitijs. In mandatis tuis exercebor: 7 considerabo vias tuas. In iustificationibꝰ tuis meditabor: nõ obliuiscar sermones tuos.

Retribue seruo tuo: viuifica me 7 custodiã sermones tuos. Reuela oculos meos: 7 considerabo mirabilia de lege tua. Incola ego sum in terra: nõ abscondas a me mandata tua. Cõcupiuit aia mea desiderare iustificationes tuas: i omni tempore. Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis. Aufer a me opprobriũ 7 contemptũ: quia testimonia tua exquisiui. Etenim sederunt principes 7 aduersum me loquebant: seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis. Nam 7 testimonia tua meditatio mea è: 7 cõsiliũ meũ iustificationes tue.

Adhesit pauimẽto aia mea: viuifica me ꝟm verbũ tuũ. Vias meas enũciaui 7 exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Viam iustificationũ tuarũ instrue me: 7 exercebor in mirabilibus tuis. Dormitauit anima mea pre tedio: cõfirma me i ꝟbis tuis. Viã iniqtatis amoue a me: 7 de lege tua miserẽ mei. Viã ꝟitatis elegi: iudicia tua nõ sum oblitus. Adhesi testimonijs tuis dñe: noli me confundere. Viam mandatorꝝ tuorꝝ cucurri: cũ dilatasti cor meũ.

Legem pone mihi dñe viam iustificationũ tuarꝝ: 7 exquirã eam sp. Da mihi intellectũ 7 scrutabor legẽ tuã: 7 custodiã illam in toto corde meo. Deduc me in semita mandatorꝝ tuorꝝ: qa ipsam volui. Inclina cor meũ in testimonia tua: 7 nõ in auaritiã. Auerte oculos meos ne videãt vanitatẽ: in via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquiũ tuũ: in timore tuo. Amputa opprobriũ meũ qꝺ suspicatus sum: qa iudicia tua iocunda. Ecce concupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat super me misericordia tua dñe: salutare tuũ ꝟm eloquiũ tuũ. Et respondebo exprobrantibus mihi verbũ: quia speraui in sermonibꝰ tuis. Et ne auferas de ore meo ꝟbũ veritatis vsq; quaq;: qa in iudicijs tuis supsperaui. Et custodiã legem tuã sp: in seculũ 7 in seculũ seculi. Et ambulabã in latitudine: qa mãdata tua exquisiui. Et loquebar in testimonijs tuis in ꝟspectu regũ: 7 nõ cõfundebar. Et meditabar in mãdatis tuis: que dilexi. Et leuaui manus meas ad mãdata tua que dilexi: 7 exercebor in iustificationibꝰ tuis.

Memor esto verbi tui ꝟuo tuo: i quo mihi spem dedisti. Hec me cõsolata è in humilitate mea: quia eloquium tuũ viuificauit me. Superbi inique agebãt vsq; quaq;: a lege autem tua non declinaui.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Memor fui iudiciorũ tuorũ a seculo dñe: ⁊ cõsolat⁹ sum. Defectio tenuit me: pro pcatoribus derelinquentibus legem tuã. Cantabiles mihi erãt iustificatiões tue: in loco pegrinationis mee. Memor fui nocte nois tui dñe: ⁊ custodiui legẽ tuam. Hec facta est mihi: quia iustificationes tuas exq̃siui.

Portio mea dñe: dixi custodire legẽ tuam. Deprecatus sum faciẽ tuam in toto corde meo: miserere mei ꝑm eloquiũ tuũ. Cogitaui vias meas: ⁊ conuerti pedes meos in testimonia tua. Paratꝰ sum ⁊ non sum turbatus: ut custodiã mandata tua. Funes pcatorũ circũpleri sunt me: ⁊ legem tuã non sum oblitus. Media nocte surgebam ad confitendũ tibi: sup iudicia iustificationis tue. Particeps ego sum oiũz timentiũ te: ⁊ custodientiũ mãdata tua. Misericordia tua dñe plena ẽ terra: iustificationes tuas doce me.

Bonitatẽ feciſti cum seruo tuo dñe: ꝑm verbũ tuũ. Bonitatẽ ⁊ disciplinam ⁊ scientiã doce me: quia i mandatis tuis credidi. Priusq̃ humiliarer ego deliqui: ꝓpterea eloquiũ tuũ custodiui. Bonus es tu: ⁊ i bonitate tua doce me iustificatiões tuas. Multiplicata est sup me iniq̃tas superborũ: ego autẽ in toto corde meo scrutabor mãdata tua. Coagulatũ est sicut lac cor eorũ: ego vo legem tuã meditatus sum. Bonũ mihi quia humiliasti me: ut discã iustificationes tuas. Bonũ mihi lex oris tui: sup milia auri ⁊ argenti.

Manꝰ tue fecerũt me ⁊ plasmauerũt me: da mihi intellectũ ut discã mãdata tua. Qui timẽt te videbũt me ⁊ letabunt: quia in verba tua superspraui. Cognoui dñe quia equitas iudicia tua: ⁊ i vitate tua humiliasti me. Fiat misericordia tua ut cõsolet me: ꝑm eloquiũ tuũ seruo tuo Veniant mihi miserationes tue ⁊ viuã: quia lex tua meditatio mea est. Confundant superbi quia iuste iniq̃tatẽ fecerunt in me: ego autẽ exercebor in mandatis tuis. Cõuertãt mihi timẽtes te: ⁊ q̃ nouerũt testimonia tua. Fiat cor meũ imaculatũ in iustificationibꝰ tuis: ut nõ confundar.

Defecit in salutare tuũ aia mea: ⁊ in vbũ tuũ supspraui. Defecerũt oculi mei in eloquiũ tuũ: dicẽtes qñ cõsolaberis me. Quia factꝰ sum sicut vter i pruina: iustificationes tuas nõ sũ oblitꝰ. Quot sũt dies serui tui: qñ facies de psequẽtibꝰ me iudiciũ. Narrauerũt mihi iniq̃ fabulatiões: sed nõ ut lex tua. Oia mandata tua vitas: iniq̃ psecuti sũt me adiua me. Paulominus cõsũmauerũt me in terra: ego aũt nõ dereliq̃ mãdata tua. Scõm miam tuã viuifica me: ⁊ custodiã testimonia oris tui.

In eternũ dñe: verbũ tuũ permanet in celo. In generatione ⁊ generationem veritas tua: fundasti terrã ⁊ ꝑmanet. Ordinatione tua pseuerat dies: qñ omnia seruiunt tibi. Nisi q̃ lex tua meditatio mea est: tunc forte perissem i humilitate mea. In eternũ nõ obliuiscar iustificatiões tuas: q̃a in ipsis viuificasti me. Tuus sum ego saluũ me fac: qñ iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerũt pctores ut pderẽt me: testimonia tua intellexi. Omis cõsũmatiõis vidi finẽ: latũ mandatũ tuũ nimis.

Quomodo dilexi legẽ tuã dñe: tota die meditatio mea ẽ. Sup inimicos meos prudentẽ me feciſti mandato tuo: q̃a i eternũ mihi ẽ. Sup oẽs docentes me intellexi: q̃a testimonia tua meditatio mea ẽ Sup senes intellexi: q̃a mandata tua q̃siui. Ab oi via mala ꝓhibui pedes meos: ut custodiã vba tua. A iudicijs tuis nõ declinaui: q̃a tu legẽ posuisti mi. Quã dulcia faucibꝰ meis eloq̃a tua: sup mel ori meo. A mãdatis tuis intellexi: ꝓpterea odiui oẽm viã iniq̃tatis.

Lucerna pedibꝰ meis verbũ tuũ: ⁊ lumẽ semitis meis. Juraui: ⁊ statui custodire iudicia iusticie tue. Humiliatꝰ sũ vsq̃quaq̃ dñe: viuifica me ꝑm verbũ tuũ Voluntaria oris mei bñplacita fac dñe: ⁊ iudicia tua doce me. Aia mea in manibus meis sp: ⁊ legẽ tuã nõ sum oblitꝰ. Posuerũt pcatores laqueũ mihi: ⁊ de mãdatis tuis nõ erraui. Hereditate acq̃siui testimonia tua i eternũ: q̃a exultatio cordis mei sũt. Inclinaui cor meũ ad faciendas iustificatiões tuas in eternũ: ꝓpter retributionẽ.

Iniquos odio habui: ⁊ legẽ tuã dilexi. Adiutor ⁊ susceptor meꝰ es tu: ⁊ i vbũ tuũ supspraui. Declinate a me maligni: ⁊ scrutabor mandata dei mei. Suscipe me ꝑm eloquiũ tuũ ⁊ viuã: ⁊ nõ cõfundas me ab expectatiõe mea. Adiuua me ⁊ saluꝰ ero: ⁊ meditabor in iustificationibꝰ tuis sp. Spreuisti oẽs discedentes a iudicijs tuis:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

quia iniusta cogitatio eox. Prevaricantes reputaui omnes pccatores tre: ideo dilexi testimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.

Feci iudiciū 7 iusticiā: nō tradas me calūniātib⁹ me. Suscipe seruū tuū in bonū: nō calūnient me supbi. Oculi mei defecerūt in salutare tuū: 7 in eloquium iusticie tue. Fac cū seruo tuo fm misericor/diam tuā: 7 iustificationes tuas doce me. Seruus tuus sum ego: da mihi intellectum ut sciā testimonia tua. Temp⁹ faciendi dñe: dissipauerūt legem tuā. Ideo dilexi mādata tua: sup aurū 7 topaçion. Propterea ad oia mandata tua dirigebar: omnem viā iniquā odio habui.

Mirabilia testimonia tua: ideo scru/tata est ea aia mea. Declaratio ser/monū tuorū illuminat: 7 intellectū dat paulis. Os meū aperui 7 attraxi spīm: qa mandata tua desiderabā. Aspice in me 7 mi/serere mei: fm iudiciū diligentiū nomē tuū. Gressus meos dirige fm eloquiū tuū: 7 nō dñet mei omis iniusticia. Redime me a calū/nijs hoiuz: ut custodiā mandata tua. Faciē tuā illumina sup seruū tuū: 7 doce me iustifi/cationes tuas. Exit⁹ aquax deduxerūt oculi mei: qa nō custodierūt legē tuā.

Iustus es dñe: 7 rectū iudiciū tuum Mandasti iusticiā testimonia tua: 7 veritatē tuā nimis. Tabescere me fecit çel⁹ meus: qa obliti sūt ẏba tua inimici mei. Ignitū eloquiū tuū vehemēt: 7 seru⁹ tuus dilexit illud. Adolescentul⁹ sum ego 7 cōtempt⁹: iustificationes tuas nō sū oblitus Justicia tua iusticia in eternū: 7 lex tua ve/ritas. Tribulatio 7 angustia inuenerūt me: mandata tua meditatio mea ē. Equitas te/stimonia tua in eternū: intellectū da mihi 7 viuam.

Clamaui i toto corde exaudi me dñe iustificationes tuas requirā. Clamaui ad te 7 salu um me fac: ut custodiam mādata tua. Preueni i maturitate 7 clama/ui: qa i ẏba tua supspaui. Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloquia tua Vocē meā audi fm misericordiā tuā dñe: 7 fm iudiciū tuū viuifica me. Appropinqua/uerūt psequētes me iniqtati: a lege autē tua lōge facti sūt. Prope es tu dñe: 7 oēs vie tue veritas. Initio cognoui de testimonijs tuis: qa in eternū fundasti ea.

Vide humilitatē meā 7 eripe me: qa le/gē tuā nō sum oblit⁹. Judica iudiciū meū 7 redime me: propter eloquiū tuū viuifica me. Longe a petōrib⁹ sal⁹: qa iustifi/cationes tuas nō exquisierūt. Miserico/die tue multe dñe: fm iudiciū tuū viuifica me. Mul/ti q̄ persequūt me 7 tribulāt me: a testimonijs tuis nō declinaui. Vidi p̄uaricantes 7 tabe/scebā: qa eloquia tua nō custodierūt. Vide qm mādata tua dilexi dñe: i mīa tua viuifi/ca me. Principiū verboz tuoz veritas: i eternū oia iudicia iusticie tue.

Principes persecuti sūt me gratis: 7 a verbis tuis formidauit cor meū. Le/tabor ego sup eloquia tua: sicut q̄ iue/nit spolia multa. Iniqtatē odio habui 7 abho/iat⁹ sum: legē aūt tuā dilexi. Septies i die laudē dixi tibi: sup iudicia iusticie tue. Pax multa diligētib⁹ legē tuā: 7 nō est illis scan/dalū. Exspectabā salutare tuū dñe: 7 mādata tua dilexi. Custodiuit aia mea testimōia tua 7 dilexit ea vehementer. Seruaui mandata tua 7 testimonia tua: quia omnes vie mee in cōspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in con/spectu tuo dñe: iuxta eloquiū tuū da mihi intellectum. Intret postulatio mea in conspectu tuo: fm eloquiū tuū eripe me. Eructabūt labia mea hymnū: cū docueris me iustificationes tuas. Pronūciabit lingua mea eloquiū tuū: qa oia mādata tua equitas. Fiat man⁹ tua ut saluet me: qm mādata tua elegi Cōcupiui salutare tuū dñe: 7 lex tua medita tio mea ē. Viuet aia mea 7 laudabit te: 7 iu/dicia tua adiuuabūt me. Erraui sicut ouis q̄ perijt: quire seruū tuū qa mādata tua nō sū oblitus.

CXIX

Canticū graduū. ps.

Ad dñm cum tribularer clamaui: 7 exaudiuit me. Dñe libera aiam meā a labijs iniquis: 7 a lingua dolosa. Quid detur tibi aut qd apponat tibi: ad linguā dolosam? Sagitte potentis accute: cū carbo/nib⁹ desolatorijs. Heu mihi qa incolat⁹ me⁹ prolongat⁹ est: habitaui cū habitātib⁹ cedar: mul/tū incola fuit aia mea. Cū bis q̄ oderūt pacē erā pacific⁹: cū loq̄bar illis impugnabant me gratis.

CXX

Canticū grad. ps

Leuaui oculos meos i mōtes: vnde ve/niet auxiliū mihi. Auxiliū meū a dño: q̄ fecit celū 7 terrā. Nō det pti cōmotionē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

pedem tuū: neq; dormitet q̄ custodit te. Ecce nō dormitabit neq; dormiet: q̄ custodit isrl̄. Dñs custodit te: dñs protectio tua sup manū dexterā tuam: Per diem sol non uret te: neq; luna p noctem. Dñs custodit te ab oi malo: custodiat aiaz tuā dñs. Dñs custodiat introitū tuū 7 exitū tuū: ex hoc nūc 7 usq; i seculū.

Canticū graduū. ps. CXXI

Letatus sum in his que dicta sunt mihi: in domū dñi ibimus. Stātes erant pedes nr̄i: in atrijs tuis irl̄m. Jrl̄m que edificat ut ciuitas: cui⁹ participatio ei⁹ in id ipsum. Illuc enī ascenderūt trib⁹ tribus dñi testimoniū isrl̄: ad confitendum noi dñi. Quia illic sederūt sedes in iudicio: sedes sup domū dauid. Rogate que ad pacē sūt irl̄m: 7 abundantia diligentibus te. Fiat pax in uirtute tua: 7 abūdantia i turrib⁹ tuis. Propt̄ frēs meos 7 primos meos: loq̄bar pacē de te. Propt̄ domū dñi dei nr̄i: quesiui bona tibi. Canticū grad̄. CXXII

Ad te leuaui oculos meos: q̄ habitas in celis. Ecce sicut oculi seruorū: in manib⁹ dñoz suoz. Sicut oculi ancille in manib⁹ dñe sue: ita oculi nr̄i ad dñm deū nr̄m donec misereat nr̄i. Miserere nostri dñe miserere nr̄i: quia multū repleti sumus despectiōe. Quia multū repleta est aia nr̄a: opprobriū abūdantibus 7 despectio superbis.

Canticū graduū dād. CXXIII

Nisi quia dñs erat i nobis dicat nūc isrl̄: nisi quia dñs erat i nobis. Cū exurgerēt homines in nos: forte uiuos deglutissent nos. Cū irasceret furor eorū in nos: forsitan aqua absorbuisset nos. Torrentē ptrāsiuit anima nostra: forsitan ptrāsisset anima nr̄a aquā intolerabilē. Benedictus dñs: qui nō dedit nos in captionē dentibus eorū. Anima nr̄a sicut passer erepta ē: de laqueo uenantiū. Laque⁹ cōtrit⁹ ē: 7 nos liberati sumus. Adiutoriū nr̄m in noie dñi: q̄ fecit celū 7 trā. Cāticū grad̄. CXXIIII

Qui cōfidūt in dño sicut mons syon: nō cōmouebit in eternū qui habitat in irl̄m. Montes in circuitu eius: 7 dñs in circuitu populi sui ex hoc nunc 7 usq; in seculū. Quia nō relinquet dñs uirgā peccatoz sup sortē iustoz: ut non extendāt iusti ad iniquitatē manus suas. Benefac dñe: bonis 7 rectis corde. Declinātes aūt in obligatiōes adducet dñs cū operantib⁹ iniq̄tatē: pax sup isrl̄.

Canticū graduū. CXXV

In cōuertendo dñs captiuitatem syon: facti sumꝰ sicut cōsolati. Tunc repletū est gaudio os nr̄m: 7 lingua nr̄a in exultatione. Tunc dicent inter gentes: magnificauit dñs facere cū eis. Magnificauit dñs facere nobiscū: facti sumꝰ letantes. Cōuerte dñs captiuitatē nostrā: sicut torrētes i austro. Qui seminat in lacrymis: in exultatione metet. Euntes ibant 7 flebāt: mittētes semina sua. Uenientes aūt uenient cū exultatiōe: portātes manipulos suos. Canticū graduū salomonis. CXXVI

Nisi dñs edificauerit domū: in uanū laborauerūt q̄ edificant eā. Nisi dñs custodierit ciuitatē: frustra uigilat q̄ custodit eā. Uanū ē uobis ante lucē surgere: surgite postq̄ sederitis q̄ māducatis panē doloris. Cū dederit dilectis suis somnū ecce hereditas dñi: filij merces fructus uētris. Sicut sagitte i manu potētis: ita filij excussoz. Beatus uir q̄ implebit desideriū suū ex ipsis: nō cōfundet cū loquetur inimicis suis i porta.

Canticū graduū. CXXVII

Beati oēs q̄ timent dñm: q̄ ambulāt i uijs eius. Labores manuū tuarū q̄a māducabis: beatus es 7 bene tibi erit. Uxor tua sicut uitis abūdās: in lateribus domus tue. Filij tui sicut nouelle oliuarū: i circuitu mense tue. Ecce sic bñdicet hō: q̄ timet dñm. Bñdicat tibi dñs ex syon: 7 videas bona irl̄m oib⁹ dieb⁹ uite tue. Et videas filios filioz tuoz: pacē sup isrl̄. Cantitū grad̄. CXXVIII

Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nūc isrl̄. Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: etenī nō potuerūt mihi. Super dorsū meū fabricauerūt peccatores: prolōgauerūt iniq̄tatē suā. Dñs iust⁹ cōcidet ceruices peccatoz: cōfundāt 7 cōuertāt retrorsū oēs q̄ oderūt syon. Fiant sicut fenū tectoz: qd priusq̄ euellat exaruit De q̄ nō implebit manū suā q̄ metet: 7 sinū suū q̄ manipulos colliget. Et nō dixerunt q̄ preteribāt bñdictio dñi sup uos: benedixim⁹ uob i noie dñi. Cāticū grad̄. CXXIX

De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi uocē meam. Fiāt aures tue intēdentes: in uocē deprecatiōis mee. Si iniq̄tates obseruaueris dñe: dñe q̄s sustinebit? Quia apud te propitiatio ē: 7 propt̄ legē tuā sustinui te dñe. Sustinuit aia mea i uer-

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ei⁹: spauit aia mea i dño. Ā custodia matutina vsq; ad noctem: spꝛet isrl' in dño. Quia apud dñm mĩa: ⁊ copiosa apud eũ redẽptio. Et ipse redimet isrl': ex oibus iniq̃tatib⁹ eius.

Canticũ graduũ. CXXX

Domine nõ est exaltatũ coꝛ meũ: neq; elati sunt oculi mei. Neq; ambulaui in magnis: neq; ĩmirabilib⁹ sup me. Si nõ bũiliter sentiebã: ꝫ exaltaui aiam meã. Sic ablactat⁹ ẽ sup matrẽ suã: ita retributio in animã meã. Spꝛet isrl' in dño: ex hoc nunc ⁊ vsq; in seculũ. Cãticũ graduũ. CXXXI

Memento dñe dauid: ⁊ oĩs mansuetudinis ei⁹. Sicut iurauit dño: votũ vouit deo iacob. Si introiero i tabernaculũ dom⁹ mee: si ascẽdero i lectũ strati mei. Si dedero somnũ oculis meis: ⁊ palpebris meis dꝛmitationẽ. Et requiẽ tẽpoꝛibus meis: donec iueniã locũ dño: tabernaculũ deo iacob. Ecce audiuimus eã in effrata: inuenim⁹ eã in campis silue. Introibim⁹ in tabernaculũ eius: adoꝛabimus in loco vbi steterũt pedes ei⁹. Surge dñe in requiẽ tuã: tu ⁊ arcba sanctificatiõis tue. Sacerdotes tui induant iustitiã: ⁊ sci tui exultent. Propt̃ dauid seruũ tuũ: nõ auertas faciẽ chꝛisti tui. Jurauit dñs dauid veritatẽ ⁊ nõ frustrabit eũ: de fructu ventris tui ponã sup sedẽ tuam. Si custodierint filij tui testamẽtũ meum: ⁊ testimonia mea hec que docebo eos. Et filij eoꝛũ vsq; in seculũ: sedebũt sup sedẽ tuã. Quĩ elegit dñs syon: elegit eã in habitationẽ sibi. Hec requies mea in seculũ seculi: hic habitabo qm̃ elegi eã. Viduã ei⁹ benedicẽs benedicã: paupes ei⁹ saturabo panib⁹. Sacerdotes ei⁹ induam salutari: ⁊ sancti ei⁹ exultatiõe exultabũt. Illuc pducã coꝛnu dauid: paraui lucernã xpo meo. Inimicos ei⁹ induã confusiõe: sup ipsum aũt effloꝛebit scificatio mea. Cãticũ graduũ. CXXXII

Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocundũ: habitare fratres in vnũ. Sicut vnguentũ i capite: quod descendit in barbã barbã aaron. Quod descendit in oꝛã vestimenti eius: sicut ros hermõ q̃ descendit in montẽ syon. Quĩ illic mãdauit dñs benedictionẽ: ⁊ vitã vsq; in seculũ. Cãticũ graduũ. CXXXIII

Ecce nũc bñdicite dño: oes serui dñi. Qui statis i domo dñi: i atriis dom⁹ dei nri. In noctib⁹ extollite manus vras i scã: ⁊ bñdicite dñm. Bñdicat te dñs ex syõ: q̃ fecit celũ ⁊ trã. Alla CXXXIIII

Laudate nomen dñi: laudate serui dñm. Qui statis i domo dñi: i atriis dom⁹ dei nostri. Laudate dñm quia bonus dñs: psallite noi ei⁹ qm̃ suaue. Quĩ iacob elegit sibi dñs: isrl' in possessionem sibi. Quia ego cognoui q̃ magn⁹ ẽ dñs: ⁊ de⁹ nr̃ pre oibus diis. Oia q̃cũq; voluit dñs fecit in celo ⁊ in terra: in mari ⁊ in oibus abyssis. Educẽs nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiã fecit. Qui pducit vẽtos de thesauris suis: qui pcussit pmogenita egypti ab hoie vsq; ad pecus. Et misit signa ⁊ pdigia i medio tui egypte: in pharaonẽ ⁊ in oes seruos eius. Qui pcussit gentes multas: ⁊ occidit reges fortes. Seon regem ãmoꝛꝛeoꝛũ ⁊ og regem basan: ⁊ oia regna chanaan. Et dedit terrã eoꝝ hereditatẽ: hereditatẽ isrl' pplo suo. Dñe nomẽ tuũ i eternũ: dñe memoriale tuũ i generatiõe ⁊ generationẽ. Quia iudicabit dñs pplm suũ: ⁊ in seruis suis dep̃cabit̃. Simulacra gentiũ argentũ ⁊ aur̃: opa manuũ hoiuz. Os habent ⁊ nõ loquent̃: oculos hñt nõ videbũt. Aures habẽt ⁊ nõ audiẽt: neq; eni est spũs in oꝛe ipsoꝝ. Similes illis fiãt q̃ faciũt ea: ⁊ oes q̃ cõfidũt in eis. Domus isrl' bñdicite dño: dom⁹ aaron bñdicite dño. Domus leui bñdicite dño: q̃ timet̃ dñm bñdicite dño. Benedict⁹ dñs ex syon: qui habitat in irl'm. Alleluia. CXXXV

Confitemi dño qm̃ bon⁹: qm̃ in seculũ mĩa eius. Confitemi deo deoꝝ: qm̃. Confitemi dño dñoꝝ: qm̃. Qui facit mirabilia magna sol⁹: qm̃. Qui fecit celos in intellectu: qm̃. Qui firmauit terrã sup aq̃s: qm̃. Qui fecit luminaria magna: qm̃. Solẽ i ptãtẽ diei: qm̃. Lunã ⁊ stellas i ptãtẽ noctis: qm̃. Qui pcussit egyptum cum primogenit̃ eoꝛũ: qm̃. Qui eduxit isrl' de medio eoꝝ: qm̃. In manu potẽti ⁊ brachio excelso: qm̃. Qui diuisit mare rubꝛũ i diuisiões: qm̃. Et eduxit isrl' p mediũ eius: qm̃. Et excussit pharaonem ⁊ virtutẽ ei⁹ in mari rubꝛo: qm̃. Qui transduxit populũ suũ per desertũ: qm̃. Qui pcussit reges magnos: qm̃. Et occidit reges fortes: qm̃. Seon regẽ ãmoꝛꝛeoꝝ: qm̃ Et og regem basan: qm̃. Et dedit terrã eoꝛũ hereditatẽ: qm̃. Hereditatẽ isrl' seruo suo: qm̃ Quia in humilitate nostra memoꝛ fuit nr̃i: qm̃. Et redemit nos ab inimicis nostris: qm̃. Qui dat escam oi carni: qm̃. Cõfitemi de o

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

celi:qm̃. Confitemi dño dñox:qm̃ in eternũ misericordia eius. ps. CXXXVI

Super flumina babylonis illic sedimus 7 fleuimus:dũ recordaremur tui syon. In salicib⁹ in medio eius: suspendim⁹ organa nostra. Quia illic interogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantionũ. Et q̃ abduxerũt nos:hymnũ cantate nobis de canticis syon. Quõ cãtabimus canticum dñi:in terra aliena? Si oblitus fuero tui irl'm:obliuioni dẽ dextera mea. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis: si nõ meminero tui. Si nõ ppposuero tui irl'm: in ꝓncipio leticie mee. Memor esto dñe filiorũ edom:in die irl'm. Qui dicũt exinanite exinanite: vsq; ad fundamentũ in ea. Filia babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionẽ tuã quã retribuisti nob. Btũs q̃ tenebit: 7 allidet paruulos suos ad petrã.

Psalmus ipsi dauid. CXXXVII

Confitebor tibi domine in toto corde meo:qm̃ audisti oia verba oris mei. In conspectu angelorũ psallã tibi: adorabo ad tẽplũ scm̃ tuũ 7 confitebor noi tuo. Sup mĩa tua 7 veritate tua:qm̃ magnificasti sup omne nomẽ sanctũ tuũ. In q̃cũq; die invocauero te exaudi me:multiplicabis in aia mea virtutẽ. Confiteant̃ tibi dñe oẽs reges terre:quia audierunt oia verba oris tui. Et cãtẽt in vijs dñi:qm̃ magna ẽ gloria dñi. Qm̃ excelsus dñs 7 humilia respicit: 7 alta a longe cognoscit. Si ambulauero in medio tribulatiõis viuificabis me:7 sup irã inimicor tuor extendisti manũ tuã:7 saluũ me fecit dextera tua. Dñs retribuet pro me: dñe misericordia tua in seculũ:opa manuũ tuar ne despicias. Ad victoriã ps dd.

Domine ꝓbasti me CXXXVIII 7 cognouisti me:tu cognouisti sessionẽ meã 7 resurrectionẽ meã. Intellexisti cogitatiões meas delonge: semitã meã 7 funiculũ meum inuestigasti. Et oẽs vias meas ꝓuidisti:q̃a nõ ẽ sermo in lingua mea. Ecce dñe tu cognouisti oia nouissima 7 antiqua:tu formasti me 7 posuisti sup me manũ tuã. Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata ẽ 7 nõ potero ad eam. Quo ibo a spiritu tuo:7 quo a facie tua fugiam? Si ascendero in celũ tu illic es: si descendero in infernum ades. Si sumpsero pennas meas diluculo: 7 habitauero in extremis maris. Eteni illuc man⁹ tua deducet me: 7 tenebit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre conculcabũt me: 7 nox illumiatio mea i delitijs meis. Quia tenebre nõ obscurabunt̃ a te: 7 nox sicut dies illuminabit̃: sicut tenebre ei⁹ ita 7 lumen eius. Quia tu possedisti renes meos suscepisti me de vtero matris mee. Confitebor tibi q̃a terribiliter magnificat⁹ es: mirabilia opera tua:7 aia mea cognoscet nimis. Non est occultatũ os meum a te quod fecisti in occulto:7 substantia mea in inferioribus terre. Imperfectũ meũ viderunt oculi tui:7 i libro tuo oẽs scribent̃: dies formabũt̃ 7 nemo in eis. Mihi aũt nimis honorificati sunt amici tui de⁹: nimis cõfortat⁹ est principatus eor. Dinumerabo eos 7 super arenã multiplicabunt̃: exurrexi 7 adhuc sum tecũ. Si occideris de⁹ peccatores: viri sanguinũ declinate a me. Quia dicitis in cogitatione: accipiãt in vanitate ciuitates suas. Nõne q̃ oderunt te dñe oderã: 7 sup inimicos tuos tabescebam. Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt mihi. Proba me de⁹ 7 scito cor meum:interroga me 7 cognosce semitas meas. Et vide si via iniquitatis in me est: 7 deduc me in via eterna. Ad victoriam ps dd. CXXXIX

Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniquitates in corde:tota die constituebant prelia. Acuerũt linguas suas sicut serpentes: venenũ aspidũ sub labijs eorum. Custodi me dñe de manu peccatoris: 7 ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitauerunt supplãtare gressus meos: abscõderũt superbi laqueũ mihi. Et funes extẽderũt in laqueũ: iuxta iter scandalũ posuerũt mihi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocẽ deprecationis mee. Dñe dñe virtus salutis mee: obumbrasti sup caput meũ in die belli. Nõ tradas me dñe a desiderio meo pctõri: cogitauerunt cõtra me:ne derelinquas me ne forte exaltentur. Caput circuitus eorũ: labor labiorũ ipsor opiet eos. Cadent sup eos carbones: inignẽ deijcies eos:in miserijs non subsistẽt. Vir linguosus nõ diriget̃ in terra: vir iniustũ mala capiẽt in interitu. Cognoui quia faciet dñs iudiciũ inopis:7 vindictam pauperũ. Verũtm̃ iusti cõfitebunt̃ noi tuo:7 habitabũt recti cum vultu tuo.

Psalmus dauid. CXL

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Domine clamaui ad te exaudi me: intẽde voci mee cũ clamauero ad te. Dirigat᷑ oratio mea sicut incensum in ꝓspectu tuo: eleuatio manuũ meaꝝ sacrificiũ vesptinũ. Pone dñe custodiã ori meo: et ostiũ circũstantie labijs meis. Non declines cor meũ i ꝟba malitie: ad excusandas excusatiões in peccatis. Cum hoib⁹ operantibus iniquitatẽ: et non comicabo cũ electis eorum. Corripiet me iustus in misericordia et increpabit me: oleum autẽ peccatoris non impinguet caput meũ. Qm̃ adhuc et oratio mea i beneplacitis eoꝝ: absorti sũt iuncti petre iudices eoꝝ. Audiẽt verba mea qm̃ potuerũt: sicut crassitudo terre: erupta est super terrã. Dissipata sunt ossa nostra secus infernũ: qꝛa ad te dñe dñe oculi mei: in te speraui nõ auferas aiam meã. Custodi me a laqueo quẽ statuerunt mihi: et a scandalis operantium iniquitatẽ. Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam.

Eruditio dauid cum esset in spelunca. Oratio. CXLI

Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad dñm deprecat⁹ sum. Effundo in cõspectu eius orationẽ meã: et tribulationẽ meã ante ipsũ ꝓnuncio. In deficiendo ex me spiritũ meũ: et tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabã: absconderũt laqueũ mihi. Considerabã ad dexterã et videbã: et nõ erat qui cognosceret me. Periit fuga a me: et non est qui requirat aiam meã. Clamaui ad te dñe: dixi tu es spes mea: portio mea in tra viuẽtiũ. Intẽde ad deprecationẽ meã: quia humiliat⁹ sũ nimis Libera me a psequentibus me: quia confortati sũt sup me. Educ de custodia aiam meã ad confitendum noi tuo: me expectant iusti donec retribuas mihi. Ps dõ qm̃ persequebat᷑ eũ fili⁹ suus absalon. CXLII

Domine exaudi orationẽ meã auribus percipe obsecrationẽ meã: i veritate tua exaudi me in tua iusticia. Et non intres in iudiciũ cum seruo tuo: qꝛa non iustificabitur in cõspectu tuo omnis viuens. Quia psecut⁹ est inimicus aiam meã: humiliauit in terra vitam meã. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus est sup me spũs meus: in me turbatũ ẽ cor meũ. Memor fui diex antiquoꝝ: meditat⁹ sũ in oib⁹ opib⁹ tuis: i factis manuũ tuaꝝ meditabar. Expandi manꝰ meas ad te: aia mea sic̃ tra sine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit spũs meꝰ. Non auertas faciẽ tuã a me: et similis ero descẽdẽtibꝰ in lacum. Auditã fac mihi mane miam tuã: quia i te speraui. Notã fac mihi viã in q̃ ambulẽ: qꝛa ad te leuaui aiam meã. Eripe me de inimicis meis dñe ad te cõfugi: doce me facẽ voluntatẽ tuã qꝛa deꝰ meus es tu. Spũs tuus bonꝰ deducet me in tra rectã: ꝓpter nomẽ tuũ dñe viuificabis me i eq̃tate tua. Educes de tribulatiõe aiam meã: et in mia tua dispdes inimicos meos. Et pdes oes q̃ tribulãt aiaꝫ meã: qm̃ ego seruꝰ tuꝰ sũ. ps dõ. aduersus goliã. CXLIII

Benedict⁹ dñs deꝰ meꝰ q̃ docet manꝰ meas ad preliũ: et digitos meos ad bellum. Misericordia mea et refugiũ meum: susceptor meus et liberator meꝰ. Protector meꝰ et in ipso sperani: q̃ subdit ppl'm meũ sub me. Dñe q̃d ẽ hõ qꝛa innotuisti ei: aut filiꝰ hois quia reputas eũ? Hõ vanitati similis factꝰ ẽ: dies eiꝰ sicut vmbra ptereũt. Dñe inclina celos tuos et descende: tange montes et fumigabũt. Fulgura coruscationẽ et dissipabis eos: emitte sagittas tuas et cõturbabis eos. Emitte manũ tuam de alto: eripe me et libera me de aq̃s multis: et de manu filioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locutũ est vanitatẽ: et dextera eorũ dextera iniq̃tatis. Deꝰ canticũ nouũ cantabo tibi: in psalterio decachordo psallã tibi. Qui das salutẽ regibꝰ: q̃ redemisti dauid seruũ tuum: de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filiorum alienoꝝ q̃ꝝ os locutũ est vanitatẽ: et dextera eoꝝ dextera iniq̃tatis. Quoꝝ filij sicut nouelle plãtationes: i iuuẽtute sua. Filie eoꝝ cõpositę: circũornate ut similitudo tẽpli. Promptuaria eoꝝ plena: eructantia ex hoc in illud. Oues eoꝝ fetose abũdantes in gressibꝰ suis: boues eoꝝ crasse. Nõ est ruina macerie: neq̃ trãsitꝰ neq̃ clamor in plateis eoꝝ. Beatũ dixerũt populũ cui hec sũt: beatus populꝰ cuiꝰ dñs deus eius. Hymnus dõ. CXLIIII

Exaltabo te deꝰ meus rex: et benedicam noi tuo in seculum et in seculum seculi. Per singulos dies benedicam tibi: et laudabo nomen tuũ in seculũ et in seculum seculi. Magnus dominus et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis. Generatio et generatio laudabit opa

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tua: ⁊ potentiã tuam pronũciabunt. Magnificẽtiam glorie sanctitatꝫ tue loquent: ⁊ mirabilia tua narrabũt. Et virtutẽ terribiliũ tuoꝝ dicent: ⁊ magnitudinẽ tuã narrabũt. Memoriã abũdãtie suauitatꝫ tue eructabũt: ⁊ iusticia tua exultabũt. Miserator ⁊ misericors dñs: patiẽs ⁊ multum misericors. Suauis dñs vniuersis: ⁊ miserationes eiꝰ sup oia opera eius. Confiteantꝫ tibi dñe omnia opera tua: ⁊ sancti tui benedicãt tibi. Gloriã regni tui dicẽt: ⁊ potentiã tuam loquentur. Vt notã faciant filijs hominũ potentiã tuã: ⁊ gloriã magnificentie regni tui. Regnũ tuũ regnũ omniũ seculoꝝñ: ⁊ dñatio tua in oi generatione ⁊ generatione. Fidelis dñs in oibus verbis suis: ⁊ sanctus i oibus operibus suis. Alleuat dñs omnes q̃ corruũt: ⁊ erigit omnes elisos. Oculi oiuꝫ in te sperant dñe: ⁊ tu das escam illoꝝ in tempore opportuno. Aperis tu manũ tuã: ⁊ imples omne animal benedictione. Justus dñs in oibus vijs suis: ⁊ sanctus in omnibꝰ operibꝰ suis. Prope est dñs omnibus inuocantibus eum: omnibꝰ inuocantibus eũ in veritate. Voluntatẽ timentiũ se faciet: ⁊ deprecationem eoꝝ exaudiet: ⁊ saluos faciet eos. Custodit dñs omnes diligẽtes se: ⁊ omnes peccatores disperdet. Laudationem domini loquet os meum: ⁊ benedicat omnis caro nomen sancto eius in seculum ⁊ in seculum seculi.

Alleluia. CXLV

Lauda aia mea dñm: laudabo dñm in vita mea: psallam deo meo q̃diu fuero. Nolite confidere in principibus: in filijs hominũ in quibus nõ est salꝰ. Exibit spiritus eius ⁊ reuertetur in terram suã: in illa die peribũt oẽs cogitatiões eoꝝ. Beatus cuius deus iacob adiutor eiꝰ: spes eius in dño deo ipsius: qui fecit celũ ⁊ terrã mare ⁊ omnia que in eis sunt. Qui custodit veritatem in seculum: facit iudiciũ iniuriam patientibus: dat escam esurientibus. Dñs soluit compeditos: dominꝰ illuminat cecos. Dñs erigit elisos: dñs diligit iustos. Dominus custodit aduenas: pupillum ⁊ viduam suscipiet: ⁊ vias pctoꝝ disperdet. Regnabit dñs in secula deꝰ tuus syon: in generatione ⁊ generationẽ. ps. CXLVI

Lauda dominũ quoniã bonus est psalmꝰ: deo nostro sit iocunda decoraq̃ laudatio. Edificans irl̃m dñs: dispersiones israelis congregabit. Qui sanat contritos corde: ⁊ alligat contritiones eoꝝ. Qui numerat multitudinẽ stellarum: ⁊ oibus eis noia vocat. Magnus dominꝰ noster ⁊ magna virtus eius: ⁊ sapiẽtie eius nõ est numerus. Suscipiẽs mansuetos dñs: humilians autẽ peccatores vsq̃ ad terram. Precinite dño in cõfessione: psallite deo nro in cithara. Qui opit celum nubibus: ⁊ parat terre pluuiã. Qui producit in montibus fenũ ⁊ herbã: seruituti hominũ. Qui dat iumentis escã ipsoꝝ: ⁊ pullis coruoꝝ inuocãtibus eum. Nõ in fortitudine equi voluntatẽ habebit: nec in tibijs viri beneplacitũ erit ei. Beneplacitũ est dño super timentes eum: ⁊ in eis qui sperant super misericordia eiꝰ. ps.

Lauda irl̃m dominũ: CXLVII
lauda deum tuũ syon. Quoniã confortauit seras portarũ tuarũ: benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacem: ⁊ adipe frumẽti satiat te. Qui emittit eloquiũ suũ terre: velociter currit sermo eiꝰ. Qui dat niuẽ sicut lanã: nebulã sicut cinerẽ spargit. Mittit crystallũ suã sicut buccellas: ante faciẽ frigoris eiꝰ q̃s sustinebit? Emittet verbũ suũ ⁊ liquefaciet ea: flabit spiritꝰ eiꝰ ⁊ fluent aque. Qui annũciat verbũ suũ iacob: iusticias ⁊ iudicia sua irl̃. Non fecit taliter oi natiõi: ⁊ iudicia sua nõ manifestauit eis. Alleluia. CXLVIII

Laudate dñm de celis: laudate eum in excelsis. Laudate eũ omnes ãgeli eius: laudate eũ omnes virtutes eius. Laudate eum sol ⁊ luna: laudate eum omnes stelle ⁊ lumen. Laudate eũ celi celoꝝ: ⁊ aque omnes que super celos sunt laudent nomen dñi: Quia ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse mandauit ⁊ creata sunt. Statuit ea i seculũ ⁊ i seculũ seculi: p̃ceptũ posuit ⁊ nõ p̃terbit. Laudate dñm de terra: dracones ⁊ omnes abyssi. Ignis grando nix glacies spiritꝰ procellarũ: que faciunt verbum eius. Montes ⁊ omnes colles: ligna fructifera ⁊ omnes cedri. Bestie ⁊ vniuersa pecora: serpentes ⁊ volucres pennate. Reges terre ⁊ omnes ppli: principes ⁊ omnes iudices terre. Juuenes ⁊ virgines senes cũ iunioribus laudent nomẽ dñi: quia exaltatum est nomen eius solius. Confessio eius sup celũ ⁊ terrã: ⁊ exaltauit cornu populi sui. Hymnꝰ oibus scis eiꝰ: filijs israel populo appropinquãti sibi. Alleluia.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Cantate dño cãticũ nouũ: laus eius in ecclesia sanctoꝝ
Letetur isrl in eo qui fecit eũ : ⁊ filie syon exultent in rege suo. Laudẽt nomen eiꝰ in choro: in tympano ⁊ psalterio psallant ei. Quia bñplacitũ est dño in pplo suo: ⁊ exaltauit mansuetos in salutẽ. Exultabũt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis. Exultationes dei in gutture eoꝝ: ⁊ gladij ancipites in manibꝰ eoꝝ. Ad faciendã vindictã in nationibꝰ: increpationes in populis. Ad alligandos reges eoꝝ in cõpedibus: ⁊ nobiles eoꝝ in manicis ferreis. Ut faciant in eis iudiciũ conscriptũ: gloria hec est omnibus sanctis eius. Alleluia.

CXLVIIII

Laudate dñm in sanctis eiꝰ: laudate eũ in firmamẽto virtutis eiꝰ. Laudate eũ in virtutibus eiꝰ: laudate eum ſm multitudinẽ magnitudinis eiꝰ. Laudate eum in sono tube: laudate eum in psalterio ⁊ citbara. Laudate eũ in tympano ⁊ choro: laudate eum in chordis ⁊ organo. Laudate eum in cymbalis bene sonantibꝰ: laudate eũ in cymbalis iubilationis: omnis spiritus laudet dñm. Alleluia.

CL

Explicit Psalteriũ.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Prologus

Epla sancti Hieronymi ꝓsbyteri ad Chromatiũ ⁊ Heliodorꝝ epos: ꝫ libꝝ Salomõis

Ingat epistola quos iũgit sacerdotiũ: imo charta non diuidat: quos christi nectit amor. Cõmentarios in osee amos ⁊ çacchariam · malachiam ꝙꝫ poscatis. Scripsissem si licuisset ꝓ valitudine. Mittitis solatia sumptuũ: Notarios nostros ⁊ librarios sustentatis: ut vobis potissimum nostrũ ꝛesudet ingenium. Et ecce ex latere frequẽs turba diuersa poscentium: quasi aut equũ sit me vobis esurientibus ⁊ alijs laborare: aut in ratione dati ⁊ accepti · cuiꝙ ꝓter vos obnoxius sim. Itaqꝫ longa egrotatione fract⁹ ne ꝓnitus hoc anno reticerem. ⁊ apud vos mutus essem · tridui opus nomini vestro cõsecraui · interꝓtationẽ videlicet triũ salomonis voluminũ · maslotb qõ hebrei parabolas: vulgata aũt editio ꝓuerbia vocat. coeletb · quẽ grece ecclesiasten · latine ꝓtionatorẽ possum⁹ dicẽ. syraſirim · qõ in lingua nostra vertit cãticũ cãticoꝝ. Ferẽ ⁊ panaretos iesu filij syracb liber. ⁊ ali⁹ pseudograpb⁹: q̃ sapientia salomõis iscribit. Quoꝝ ꝓtorẽ hebraicũ repperi · nõ ecclesiasticũ ut apud latinos: ꝫ pabolas ꝓnotatũ. Cui iũcti erãt ecclesiastes ⁊ cãticũ canticoꝝ: ut similitudinẽ salomõis nõ solũ numero liborꝝ: ꝫ etiã materiaꝝ genere coequaret. Secũd⁹ apud hebreos nusqꝫ est: qa ⁊ ipse stilus grecã eloquẽtiã redolet. ⁊ nõnulli scriptoꝝ veteꝝ · hũc esse iudei philonis affirmant. Sicut q̃ iudith ⁊ tobie ⁊ machabeoꝝ libros · legit qdẽ eos ecclesia · ꝫ inꝰ canõicas scripturas nõ recipit: sic ⁊ hec duo volumina legat ad edificationẽ plebis: non ad auctoritatẽ ecclesiasticorũ dogmatũ confirmandã. Si cui sane septuaginta interpretũ magis editio placet: habet eã a nobis olim emẽdatã: Necꝫ. n. noua sic cudimus: ut vetera destruamus. Et tamẽ cum diligentissime legerit · sciat magis nostra scripta intelligi: q̃ non in tertium vas transfusa coacuerint: sed statim ꝛe prelo purissime cõmẽdata teste · suũ saporem seruauerint.

Explicit epistola sancti Hieronymi.
Incipit prologus in libros eosdem.

Oribus nominib⁹ vocatũ fuisse salomonẽ: scripture manifestissime vocent. Pacificũ id est salomonẽ. ⁊ ydida · hoc ẽ dilectũ dñi. ⁊ qꝰ nũc dicit coeletb. i. ecclesiasten. Ecclesiastes aũt greco sermõe ẽ appellat⁹: qa cetũ. i ecclesiam ꝙgreget · quẽ nos nũcupare possum⁹ cõtionatorẽ · eo qꝫ loqt̃ ad ꝑplm. ⁊ sermo ei⁹ non specialit̃ ad vnũ: ꝫ ad vniuersos dirigat gnãlit̃. Porro pacific⁹ ⁊ dilect⁹ dñi · ab eo qꝫ regno ei⁹ pax fuerit. ⁊ eũ dñs dilexerit appellat⁹ est. Hã ⁊ ps 44⁹. et 71⁹. dilecti ⁊ pacifici titulo ꝓnotant. Qui tñ ⁊ si ad ꝑplm ꝛpi ecclie ꝙꝫ ptinẽtes felicitatẽ ⁊ vires salomõis excedũt: tñ ꝛm historiã sup salomonẽ scripti sunt. Itaqꝫ iuꝛ numerũ vocabuloꝝ: tria volumina edidit · puerbia · ecclesiasten · canticũ cãticoꝝ · i puerbijs puulũ vocẽs: ⁊ q̃si ꝛe officijs ꝑsnias erudiẽs. Vñ ⁊ ad filiũ sermo crebro repetit̃. In ecclesiastẽ ꝙo mature vix etaꝫ instituẽs · ne q̃cꝙ in mũdi reb⁹ putet esse ꝑpetuũ: ꝫ caduca ⁊ breuia vniuersa q̃ cernimus Ad extremũ iã ꝑsũmatũ vix ⁊ calcato seculo ꝑpatũ: i cantiq cãticoꝝ spõse iũgit amplexib⁹ Nisi. n. ꝛi⁹ reliq̃rim⁹ vitia. ⁊ põpis seculi renũciãtes expeditos nos ad aduẽtũ ꝑpauerim⁹ nõ possum⁹ cãtare cãticũ cãticoꝝ. Sz ⁊ ꝫ diligenti⁹ attendẽdũ · tres liboꝝ auctoꝛe diuso eẽ intitulatos. In puerbijs. n. notãt̃ puerbia salomonis filij dauid regꝫ isrl̃. In ecclesiasten ꝙo verba ecclesiastes filij dauid regis irl̃m. Superfluũ qppe ẽ isrl̃ ꝫ qꝰ male i greq ⁊ latis codicib⁹ iuenit̃. In cãtico aũt cãticoꝝ nec filius dauid nec rex isrl̃ siue irl̃m ꝑscribit̃: sed tm̃ cãticũ cãticoꝝ salomõis. Sic. n. puerbia ⁊ rudis institutio ad. iz. trib⁹ ⁊ ad totũ ptinet isrl̃. ⁊ quõ ꝓtempt⁹ mũdi nõ nisi metropolitis ꝙuenit · ꝫ ẽ habitatorib⁹ irl̃m. Ita cãticũ canticorũ ad eos ꝑpe ptinet q̃ tm̃ supna ꝛesiderãt. Ad icipiẽtes ⁊ ꝑficiẽtes. ⁊ patria dignitas. ⁊ regni ꝑplij merito vẽdicat̃ auctoritas Ad ꝑfectos ꝙo vbi nõ timoꝛe erudit̃ · ꝫ amore · ꝑplij nomen sufficit. ⁊ eq̃lis magister est ⁊ nescit eẽ se regẽ. Que oia referũt̃ ad xp̃m.

Incipit alius prologus.

Tres libros salomõis. i. puerbia ecclesiasten. ⁊ cãticũ cãticoꝝ · verio. interpretũ auctoritati reddidi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

uel antepositis lineis superflua quecq; signãs·uel stellis titulo ꝓnotatꝫ: ea q̃ minus habebãt inserẽs·ut pleniꝰ paula ⁊ eustochiũ cognoscatis·qd in libris nr̃is minꝰ sit: qdve redũdet. Necnõ etiã illa q̃ impiti trãslatores male in linguã nostrã ve greco sermone verterãt oblitterãs ⁊ antiquãs curiosissima veritate correxi. Et vbi ꝓpostero ordine atq; perverso sniaꝫ fuerat lumẽ ereptũ: suis locis restituẽs feci intelligi qd̃ latebat. Porro in eo libro q̃ a plerisq; sapia salomõis inscribit. ⁊ i ecclĩastico: quẽ eẽ iesu filij syrach nullꝰ ignorat: calamũ tẽperaui·timmõ canonicas scripturas vobis emendare vsiderãs: ⁊ studiũ meũ certꝫ magisq; dubijs cõmẽdare. Ideo greco ⁊ hebreo ꝓfatiũcula vtraq; i libro premissa ẽ·q̃a nõnulla de greco ꝺ ad illuminationẽ sensus ⁊ legentꝫ edificationẽ·uel inserta hebraice trãslatiõi·uel extrinsecꝰ iũcta sũt Et idcirco q̃ legis semp peregrina memẽto.

Incipit liber Prouerbioꝝ. Capꝫm I

Parabole salomõis filij dauid regꝫ israbel: ad sciẽdã sapientiã ⁊ disciplinã: ad intelligẽda verba prudentie ⁊ suscipiendã eruditionẽ doctrine: iusticiã ⁊ iudiciũ ⁊ eq̃tatẽ. Ut det paruulis astutia. ⁊ adolescẽti scia ⁊ itellectꝰ. Audiẽs sapiẽs sapientior erit: ⁊ intelligẽs gubernacula possidebit. Diaduertet parabolã ⁊ interpretationẽ·verba sapiẽtũ ⁊ enigmata eorũ. Timor dñi ꝓncipiũ sapie. Sapiẽtiã atq; doctrinam stulti despiciũt. Audi fili mi disciplinã patris tui. ⁊ ne dimittas legẽ matris tue: ut addatur grã capiti tuo. ⁊ torques collo tuo Fili mi si te lactauerint pctõres: ne acq̃escas eis. Si dixerit veni nobiscũ·insidiemur sanguini·abscõdamꝰ tẽdiculas ꝟ insontẽ frustra deglutiamꝰ eũ sicut infernꝰ viuẽtẽ ⁊ integrũ q̃si descendẽtẽ i lacũ: oẽm pciosam substam reperiemꝰ·iplebimꝰ domos nr̃as spoliis·sortẽ mitte nobiscũ·marsupiũ sit vnũ oiuꝫ nr̃m: fili mi ne ambules cũ eis. Prohibe pedẽ tuũ a semitis eoꝝ. Pedes enim illorũ ad malum currũt: ⁊ festinãt ut effundãt sanguinẽ. Frustra aũt iacit rete añ oculos pennatoꝝ. Ipsi q̃q; ꝟ sanguinẽ suũ insidiant: ⁊ moliũt fraudes ꝟ aias suas. Sic semite ois auari·aias possidẽtiũ rapiũt. Sapia foris ꝓdicat: i plateis dat vocẽ suã. In capite turbarũ clamitat·i foribꝰ portaꝝ vrbis ꝓfert verba sua dicẽs: Usq; q̃ paruuli diligitꝫ infantiã. ⁊ stulti ea q̃ sibi sũt noxia cupiẽt. ⁊ iprudẽtes odibũt sciẽtiã? Cõuertimini ad correptionẽ meam. En ꝓferam vobis spm̃ meũ: ⁊ ostẽdã vobis verba mea. Quia vocaui ⁊ renuistis: extendi manũ meã ⁊ nõ fuit q̃ aspiceret. Despexistꝫ oẽm cõsiliũ meũ: ⁊ increpatiões meas neglexistis. Ego q̃q; i interitu vr̃o ridebo: ⁊ subsannabo cũ vobis id qd̃ timebatꝫ aduenerit. Cũ irruerit repẽtina calamitas. ⁊ interitꝰ q̃si tẽpestas ingruerit: qñ venerit super vos tribulatio ⁊ angustia. Tũc inuocabũt me ⁊ nõ exaudiã: mane ꝓsurgẽt. ⁊ nõ inueniẽt me: eo q̃ exosam habuerint disciplinã. ⁊ timorẽ dñi nõ susceperint: nec acq̃euerint ꝓsilio meo. ⁊ detraxerint vniuerse correptiõi mee. Comedent igit̃ fructus vie sue: suisq; ꝓsilijs saturabũt. Auersio puuloꝝ interficiet eos: ⁊ ꝓspitas stultoꝝ perdet eos. Qui aũt me audierit·absq; terrore requescet. ⁊ abũdãtia pfruet̃: timore maloꝝ sblato

II Fili mi si suscepꝛis sermões meos: ⁊ mandata mea abscondeꝛis penes te·ut audiat sapiẽtiã auris tua inclina cor tuũ ad cognoscẽdã prudẽtiã. Si n. sapiẽtiã inuocaueris. ⁊ inclinaueꝛ cor tuũ prudẽtie: si q̃sieris eã q̃si pecuniã. ⁊ sicut thesauros effoderis illã: tũc itelliges timorẽ dñi ⁊ sciaꝫ dei inuẽies. q̃a dñs dat sapiaꝫ. ⁊ exore eiꝰ prudẽtia ⁊ sciẽtia. Custodiet rectoꝝ salutẽ: ⁊ ꝓtteget gradiẽtes simplicit̃·seruãs semitas iusticie. ⁊ vias scõꝝ custodiẽs. Tũc itelliges iusticiã ⁊ iudiciũ ⁊ eq̃tatẽ: ⁊ oẽm semitã bonã. Si itrauerit sapia cor tuũ. ⁊ scia aie tue placuerit: ꝓsiliũ custodiet te. ⁊ prudentia seruabit te: ut eruaꝝ a via mala ⁊ ab hoie q̃ puersa loq̃t̃. Qui reliquũt iter rectũ. ⁊ ãbulãt ꝑ vias tenebrosas. Qui letãt̃ cũ male fecerit ⁊ exultãt i rebus pessimis. Quoꝝ vie puerse sũt: ⁊ infames gressus eoꝝ. Ut eruaꝝ a mulie re aliena. ⁊ ab extranea q̃ mollit sermões suos: ⁊ relinq̃t ducem pubertatꝫ sue: ⁊ pacti dei sui oblita ẽ. Inclinata ẽ. n. ad mortẽ dom̃ eiꝰ: ⁊ ad inferos semite ipsiꝰ. Oẽs q̃ ingrediũt̃ ad eã nõ reuertent̃: nec apꝓbendẽt semitas vite

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Ut ambules i via bona. ⁊ calles iustoꝝ cu-
stodias. Qui.n. recti sūt habitabūt i ea. ⁊ sim-
plices pmanebūt in ea. Impij vo de ea per-
dent. ⁊ q inique agūt auferent ex ea. III

Fili mi ne obliuiscaris legis mee. ⁊ p-
cepta mea coꝛ tuū custodiat. Lōgi-
tudinē eni dieꝝ ⁊ annos vite ⁊ pa-
cem apponent tibi. Misericoꝛdia ⁊ ꝟitas te
nō deserāt. Circūda eas gutturi tuo. ⁊ descri
be i tabulis coꝛdis tui. ⁊ iuenies grām ⁊ di-
sciplinā bonā coꝛā deo ⁊ hoīb⁹. Habe fiduciā
i dño ex toto coꝛde tuo. ⁊ ne initaris prudē-
tie tue. In oibus vijs tuis cogita illū. ⁊ ipse
diriget gressus tuos. Ne sis sapiēs apud te-
metipsū. Time deū. ⁊ recede a malo. Sanitas
quippe erit vmbilico tuo. ⁊ irrigatio ossium
tuoꝝ. Honoꝛa dñm de tua substantia: ⁊ de
ꝑmitijs oiuꝫ frugū tuaꝝ da pauꝑib⁹. ⁊ iple-
būt hoꝛrea tua saturitate. ⁊ vino toꝛcularia
redundabūt. Disciplinā dñi fili mi ne abij-
as nec deficias cū ab eo coꝛripiꝝ. Quē.n. di-
ligit dñs coꝛripit. ⁊ q̄si pr̄i filio cōplacet sibi.
Btūs hō q̄ iuenit sapiam. ⁊ q̄ affluit prudē-
tia. Melioꝛ ē acq̄sitio ei⁹ negociatiōe auri ⁊
argenti ꝑmi ⁊ purissimi fruct⁹ ei⁹. Pꝛecioꝺioꝛ
ē cunctis opibus. ⁊ oia q̄ desideraṁ buic nō
valent cōpari. Longitudo dieꝝ i dextera ei⁹
⁊ i sinistra illi⁹ diuitie ⁊ glia. Vie ei⁹ vie pul-
cꝛe. ⁊ oēs semite ei⁹ pacifice. Lignū vite est
bis q̄ apꝛehēderint eā. ⁊ q̄ tenuerit eā btūs
Dñs sapia fūdauit trā: stabiliuit celos pru-
dentia. Sapia illi⁹ eruperūt abyssi. ⁊ nubes
roꝛe cōrescūt. Fili mi ne effluāt h̄ ab oculis
tuis. Custodi legē meā atq̄ consiliū meū. ⁊
erit vita aie tue. ⁊ grā faucib⁹ tuis. Tūc am-
bulabis fiducialit̄ i vita tua. ⁊ pes tu⁹ nō im-
pinget. Si doꝛmier nō timeb: q̄esces. ⁊ sua-
uis erit somn⁹ tu⁹. Ne paueas repentino tꝛo-
re. ⁊ irruentes tibi potētias impioꝝ. Dñs eni
erit i latē tuo. ⁊ custodiet pedē tuū ne capia-
ris. Noli ꝓhibere bñfacē eū q̄ pōt: si vales ⁊
ipse bñfac. Ne dicas amico tuo vade ⁊ reuer
tere ⁊ cras dabo tibi. cū stati possis dare. Ne
moliar amico tuo malū: cū ille in te habeat
fiduciā. Nō ꝑtēdas aduersus hoīem frustra
cū ipse tibi nihil malifecerit. Ne emuler ho-
minē iustū nec imiteris vias ei⁹: q̄a abhomi
natio ē dñi ois illusoꝛ. ⁊ cū simplicib⁹ ſmo-
cinatio ei⁹. Egestas a dño i domo ipij: habi-
tacula aūt iustoꝝ bñdicēt. Ipse deludet illu-
soꝛes. ⁊ mānsuet⁹ dabit gratiā. Gloꝛiā sapiē-
tes possidebūt. stultoꝝ exultatio ignominia.

Audite filij disciplinā patris: ⁊ IIII
attēdite ut sciatis prudentiā. Donū
bonū tribuā vob: legē meā ne de-
relinquatis. Nā ⁊ ego fili⁹ fui pr̄is mei. tenell⁹
⁊ vnigenit⁹ coꝛā mr̄e mea. ⁊ docebat me atq̄
dicebat: Suscipiat ꝟba mea coꝛ tuū. custodi
ꝓcepta mea ⁊ viues. Posside sapiam. possi de
prudētiam. Ne obliuiscaris: neq̄ declines a
ꝟbis oꝛis mei. Ne dimittas eā ⁊ custodiet te
dilige eā ⁊ cōseruabit te. Pꝛincipiū sapie pos-
side sapiam. ⁊ in oi possessione tua acq̄re pru-
dentiā. Arripe illā ⁊ exaltabit te: glificabe⁊
ab ea cū eā fuer⁊ amplexat⁹. Dabit capiti tuo
augmēta grāꝝ. ⁊ coꝛona iclyta ꝓtteget te. Au
di fili mi ⁊ suscipe ꝟba mea. ut multiplicent
tibi anni vite. Viam sapie monstrabo tibi. ⁊
ducā te p semitas eq̄tat⁊: q̄s cū ingressus fuer⁊
nō artabūt gressus tui. ⁊ currēs nō habebis
offendiculum. Tene disciplinā. ne dimittas
eā. Custodi illā: q̄a ipsa ē vita tua. Ne delec-
teris i semit⁊ impioꝝ: nec tibi placeat malorum
via. Fuge ab ea: nec trāseas p illā: declina ⁊
desere eā. Nō. n. dormiūt nisi cū malefecerint
⁊ nō capit̄ somn⁹ ab eis nisi supplantauerint
Comedūt panē impietatis. ⁊ vinū iniq̄tatis
bibūt. Iustoꝝ aūt semita q̄si lux splēdes ꝓ-
cedit. ⁊ crescit vsq̄ ad pfectā diē. Via impioꝝ
tenebroſa: nesciūt vbi corruant. Fili mi au-
sculta sermōes meos. ⁊ ad eloq̄a mea inclina
aurē tuā. Ne recedant ab oculis tuis: custo-
di ea in medio coꝛdis tui. Vita eni sūt inue-
nientib⁹ ea. ⁊ vniūse carni sanitas. Oi custo-
dia serua coꝛ tuū. q̄a ex ipso vita ꝓcedit. Re-
moue a te os prauū. ⁊ detrabentia labia sint
ꝓcul a te. Oculi tui recta videāt. ⁊ palpebre
tue ꝓcedāt gressus tuos. Dirige semitas pe-
dibus tuis. ⁊ oēs vie tue stabilient. Ne decli-
nes ad dexteꝛā neq̄ ad sinistrā. Auerte pedē
tuū a malo. Vias enim que a dextris sūt no-
uit dñs: puerse ꝟo sunt q̄ sūt a sinistris. Ipse
n. rectos faciet gressus tuos: itinera autem
tua in pace ꝓducet. V

Fili mi attēde sapiam meā ⁊ pꝛuden-
tie mee inclina aurē tuā: ut custodi-
as cogitatiōes. ⁊ disciplinam labia
tua ꝓseruēt. Ne intēdens fallacie mulieris.
Fauꝰ. n. distillās labia meretricis. ⁊ nitidius
oleo guttur eius. Nouissima autem illius
amara quasi absinthiū. ⁊ acuta quasi gladi⁹
biceps. Pedes eius descendūt in mortē. ⁊ ad

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

inferos gressus eius penetrãt. Per semitã vite nõ ambulãt: vagi sũt gressus eius & inuestigabiles. Nunc ergo fili audi me. & ne recedas a verbis oris mei. Longe fac ab ea viã tuã. & ne appropiques foribus domus eius. Ne des alienis honorẽ tuũ. & annos tuos crudeli. Ne forte impleant extranei viribus tuis. & labores tui sint in domo aliena. & gemas in nouissimis qñ cõsumpserit carnes tuas & corpus tuũ. & dicas: Cur detestatus sũ disciplinã. & increpatiõibus nõ acquieuit cor meũ? Nec audiui vocem docentiũ me. & magistris nõ inclinaui aurẽ meã? Pene fui in oi malo: in medio ecclesie & synagoge. Bibe aquã de cisterna tua. & fluẽta putei tui. Deriuentur fontes tui foras. & in plateis aquas tuas diuide. Habeto eas solus: nec sint alieni participes tui. Sit vena tua benedicta. & letare cũ muliere adolescentie tue. Cerua carissima. & gratissimus binnulus. Ubera eius inebrient te oi tempore: & in amore eius delectare iugiter. Quare seduceris fili mi ab aliena. & foueris in sinu alterius? Respicit dñs viam hois. & cũctos gressus eius cõsiderat. Iniquitates sue capiũt impium. & funibus peccatorũ suorum constringitur. Ipse morietur quia nõ habuit disciplinã. & in multitudine stulticie sue decipietur.

VI

Fili mi si spoponderis pro amico tuo: defixisti apud extraneum manũ tuam. Illaqueatus es verbis oris tui. & captus propriis sermonibus. Fac ergo quod dico fili mi. & temetipsũ libera: quia incidisti in manũ proximi tui. Discurre festina: suscita amicũ tuũ. Ne dederis somnũ oculis tuis: nec dormitent palpebre tue. Eruere quasi damula de manu. & quasi auis de insidijs aucupis. Vade ad formicã o piger. & cõsidera vias eius. & disce sapiẽtiã. Que cum nõ habeat ducẽ nec preceptorẽ nec principẽ parat in estate cibũ sibi. & cõgregat in messe quod comedat. Usquequo piger dormies? Quãdo surges e somno tuo? Paululũ dormies: paululũ dormitabis: paululũ seres manus tuas ut dormias. & veniet tibi quasi viator egestas. & pauperies quasi vir armatus. Si vero ignauus fueris: veniet ut fons messis tua. & egestas longe fugiet a te. Homo apostata vir inutilis gradit ore perverso. annuit oculis. terit pede digito loquit. prauo corde machinat malũ. & oi tpe iurgia seminat. Huic extemplo veniet perditio sua. & subito conteret: nec habebit vltra medicinam. Sex sunt quos odit dñs. & septimũ detestat aia eius. Oculos sublimes. linguã mendacẽ. manus effundẽtes innocuũ sanguinem. cor machinãs cogitationes pessimas. pedes veloces ad currendũ in malũ. proferentẽ mendacia. testẽ fallacẽ. & eũ q̃ seminat inter fres discordias. Cõserua fili mi precepta patris tui. & ne dimittas legem matris tue: liga eã in corde tuo iugiter. & circũda gutturi tuo. Cũ ambulauerit gradiantur tecũ: cũ dormieris custodiant te. & euigilãs loquere cũ eis. Quia mãdatũ lucerna est & lex lux. & via vite increpatio discipline ut custodiant te a muliere mala. & a blanda lingua extranee. Nõ concupiscat pulchritudinem eius cor tuũ: ne capiaris nutibus illius. Propter unius.n. scorti vir est vni panis: mulier autem viri preciosam aiam capit. Nunquid potest homo abscõdere ignẽ in sinu suo ut vestimenta illius nõ ardeant. aut ambulare sup prunas ut nõ plante cõburãt ei? Sic q̃ ingredit ad mulierem proximi sui. nõ erit mũd⁹ cũ tetigerit eam. Nõ grãdis est culpa cũ q̃s furatus fuerit. Furat enim ut esurientẽ impleat aiam suã. Deprehẽsus quoq; reddet septuplũ. & eẽm substantiã domus sue tradet & liberabit se. Qui aũt adulter est. propter cordis inopiã perdet aiam suã. Turpitudinẽ. & ignominiã congreget sibi. & opprobriũ illius nõ delebitur. Quia zelus & furor viri nõ parcet in die vindicte: nec acquiescet cuiusq̃ precibus. nec suscipiet pro redemptiõe dona plurima.

VII

Fili mi custodi sermones meos. & precepta mea recondet tibi. Fili honora dñm & valebis: preter eũ nõ ne timueris alienũ. Serua mãdata mea & viues. & legẽ meã quasi pupillã oculi tui. Liga eã in digitis tuis: scribe illã in tabulis cordis tui. Dic sapiẽtie soror mea es. & prudentiã voca amicã tuã. Ut custodiat te a muliere extranea & ab aliena: q̃ verba sua dulcia facit. De fenestra enim domus mee per cancellos prospexi iuuenẽ: & video puuulos. Cõsidero vecordẽ iuuenem q̃ trãsit per plateas iuxta angulũ. & prope viam domus illius gradit in obscuro aduespascente die: in noctis tenebris & caligine. Et ecce occurrit illi mulier in ornatu meretricio: parata ad decipiẽdas aias. Garrula & vaga. quietis impatiẽs: nec valens in domo consistere pedibus suis. Nunc foris. nũc i plateis. nũc iuxta angulos insidiãs. Apprehensũq; osculat iuuenẽ & procaci vultu blandit dicens. Victimas pro salute vouui: hodie reddidi vota mea. Idcirco egressa sũ in occursũ tuũ desiderãs te videre.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ repperi. Intexui funib⁹ lectulū meū: stra-
ui tapetib⁹ pictis ex egypto: aspsi cubile meū
myrrha ꝛ aloe ꝛ cinnamomo. Veni iebrie-
mur uberib⁹: ꝛ fruamur cupitꝫ āplexib⁹ do-
nec illucescat dies. Non ē.n. vir i domo sua:
abiit via lōgissima. Sacculū pecūie secū tu-
lit. i die plene lune reuersur⁹ ē i domū suam.
Irretiuit eū multꝫ sermōib⁹: ꝛ blāditijs labi-
orum ꝓtraxit illū. Statī eā seqt̄ q̄si bos du-
ctus ad victimā ꝛ q̄si agn⁹ lasciuiēs ꝛ igno
rans: ꝛ nescit q̄ ad vincula stultus trahatur
donec transfigat sagitta iecur eius. velut si
auis festinet ad laqueū. ꝛ nescit q̄ de piculo
aīe illi⁹ agit̄. Nūc ḡ fili mi audi me: ꝛ atten-
de ꝙbis oris mei. Ne abstrahat̄ i vijs illius
mēs tua: neq; decipiar semitꝫ ei⁹. Multos. n
vulneratos deiecit: ꝛ fortissimi quiq; interfe-
cti sūt ab ea. Vie inferi dom⁹ eius: ꝑnetran-
tes interiora mortis. VIII

Nūq̄d nō sapia clamitat: ꝛ prudē-
tia dat vocem suā? In sūmis excel-
sisq; verticib⁹ supra viam in medijs
semitis stās: iuxt̄ portas ciuitatꝫ. in ipsis fori-
bus loquit̄ dicens: O viri ad vos clamito. ꝛ
vox mea ad filios hoiuꝫ. Intelligite paruuli
astutiā: ꝛ insipientes animaduertite. Audite qm̄
de reb⁹ magnis locutura sū. ꝛ aperiet̄ labia
mea ut recta ꝓdicet. Veritatē meditabitur
guttur meū: ꝛ labia mea detestabūt̄ impiū.
Justi sūt oēs sermōes mei: nō est i eis prauū
quid neq; peruersū. Recti sunt intelligentib⁹: ꝛ
equi inuentib⁹ sciam. Accipite disciplinā
meā ꝛ non pecuniā: doctrinā magis q̄ aurū
eligite. Melior est.n. sapia cunctꝫ opib⁹ pre-
ciosissimis: ꝛ oē desiderabile ei nō pōt cōpari.
Ego sapia habito in cōsilio: ꝛ eruditꝫ inter-
cogitatiōib⁹. Timor dñi odit malū. arrogan-
tiam ꝛ superbiā ꝛ viā prauā ꝛ os bilingue de-
testor. Meū ē ꝯsiliū ꝛ equitas. Mea ē prudē-
tia. mea ē fortitudo. Per me reges regnant:
ꝛ legum cōditores iusta decernunt. Per me
ꝓncipes imperāt: ꝛ potētes decernūt iusticiā.
Ego diligentes me diligo: ꝛ q̄ mane vigila-
uerint ad me inuenient me. Mecū sūt diuitie
ꝛ gl̄ia: opes superbe ꝛ iusticia. Melior est fru
ctus meus auro ꝛ lapide ꝑcioso: ꝛ genimina
mea argēto electo. In vijs iusticie ambulo. i
medio semitax iudicij: ut ditē diligentes me
ꝛ thesauros eox repleam. Dñs possedit me
in initio viax suax. anteq̄ q̄q̄ fecerat a ꝓn-
cipio. ab eterno ordinata sū ꝛ ex antiq̄s: añq̄
terra fieret. Nondum erant abyssi: ꝛ ego iam
cōcepta erā. Necdū fontes aquax eruperāt
necdū mōtes graui mole cōstiterāt. Añ cōes
colles ego ꝑturiebar. Adhuc terā nō fecerat
ꝛ flumina ꝛ cardines orbis terre. Q̄n ꝓpara-
rabat celos aderā. q̄n certa lege ꝛ gyro val-
labat abyssos. Q̄n etbera firmabat sursum
ꝛ librabat fontes aquax. Quando circūda-
bat mari terminū suū: ꝛ legē ponebat aquis
ne trāsirēt fines suos. Q̄n appendebat fūda-
menta terre: cū eo erā cūcta cōponēs. Et de-
lectabar p̄ singulos dies ludēs coram eo omni
tpe: ꝛ ludēs i orbe terrarū: ꝛ deliciē mee esse cū
filijs hoiuꝫ. Nunc ergo filij audite me. Be-
ati q̄ custodiūt vias meas. Audite disciplī-
nam ꝛ estote sapiētes: ꝛ nolite abijcere eam.
Beatus hō qui audit me: ꝛ q̄ vigilat ad fo-
res meas quotidie. ꝛ obseruat ad postes ostij
mei. Qui me inuenerit. inueniet vitā: ꝛ hauriet
salutē a dño. Qui aūt in me peccauerit: ledet
aiam suā. Oēs q̄ me oderūt. diligūt mortē.

Sapia edificauit sibi domū: IX
excidit colūnas septē. Immolauit
victimas suas: miscuit vinū. ꝛ ꝓposu
it mēsam suā. Misit ācillas suas ut vocarēt
ad arcē. ꝛ ad menia ciuitatꝫ. Si q̄s ē puul⁹
veniat ad me. Et insipientib⁹ locuta est. Ve-
nite comedite panē meū: ꝛ bibite vinū quod
miscui vobis. Relinquite infantiā ꝛ viuite:
ꝛ ābulate p̄ vias prudētie. Qui erudit deri-
sorē. ipse iniuriam sibi facit. ꝛ q̄ arguit impiū
sibi maculā generat. Noli arguere derisorē.
ne oderit te. Argue sapiētem: ꝛ diliget te. Da
sapiēti occasionē: ꝛ addet̄ ei sapia. Doce iu-
stum: ꝛ festinabit accipe. Principiū sapiētie
timor dñi: ꝛ scia scōx prudētia. Per me enim
multiplicabūt̄ dies tui: ꝛ addēt̄ tibi anni vi-
te. Si sapiēs fuer⁊ tibimetipsi eris: si aūt illu-
sor. sol⁹ portabis malū. Mulier stulta ꝛ cla-
mosa. plena q̄ illecebris ꝛ nihil oio sciens. se-
det i foribus dom⁹ sue sup sellā. in excelso vrbis
loco: ut vocaret trāseūtes p̄ viā ꝛ pergentes
in itinere suo. Quis est paruul⁹? ꝛ declinet ad
me. Et vecordi locuta ē. Aque furtiue dul-
ciores sūt: ꝛ panis absconditus suauior. Et
ignorauit q̄ ibi sint gigātes: ꝛ in ꝑfundis infer-
ni cōuiue ei⁹. Qui. n. applicabit̄ illi descēdet
ad inferos: nam q̄ abscesserit ab ea saluabit̄.

Parabole salomonis. Filius X
sapiēs letificat patrē: filius vo stultus
mestitia est matris sue. Nihil ꝓderunt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

thesauri ipietatꝫ·iusticia ꝓ̃o lib̃abit a morte.
Nõ affliget dñs fame aiam iusti: ꝛ insidias
ipioꝝ subuertet. Egestatẽ opata ẽ manꝰ re-
missa: manꝰ aũt fortiũ diuitias parat. Qui
nitiẽ mendacijs bic pascit vẽtos:idẽ aũt ipse
sequiẽ aues volãtes. Qui ꝯgregat in messe·
filiꝰ sapiẽs ẽ:q̃ aũt stertit estate·filiꝰ cõfusio-
nis. Benedictio dñi sup caput iusti: os aũt
ipioꝝ opit ũq̃tatẽ. Memoria iusti cũ laudibꝰ
ꝛ nomẽ impioꝝ putrescet. Sapiẽs corde p̃-
cepta suscipiet:stultꝰ cediẽ labijs. Qui ãbu-
lat simpliciẽ·ambulat ꝓfideẽ:q̃ aũt ꝛeprauat
vias suas manifestus erit. Qui ãnuit oculo
dabit dolorẽ:ꝛ stultꝰ labijs ꝟberabiẽ. Uena
vite os iusti:ꝛ os ipioꝝ opit iniq̃tatẽ. Odiũ
suscitat rixas:ꝛ vniuersa delicta opit caritas.
In labijs sapiẽtꝫ inueniẽ sapia:ꝛ ꝟga i dorso
eiꝰ q̃ idiget corde. Sapiẽtes abscõdũt sciam
os aũt stulti cõfusioni ꝓximũ est. Substan-
tia diuitis vrbs fortitudinis eiꝰ:pauor pau-
perũ egestas eoꝝ. Opus iusti ad vitã: fructꝰ
aũt ipij ad pcũm. Uia vite custodiẽti disciplj
nã:q̃ aũt increpatiões relinq̃t errat. Abscõ-
dũt odiũ labia mẽdacia:q̃ pfert ꝓtumeliã in-
sipiens est. In multiloq̃o non deerit pcũm:q̃
aũt moderaẽ labia sua prudẽtissimꝰ est. Ar-
gentũ electũ·lingua iusti:cor aũt impioꝝ ꝓ
nibilo. Labia iusti eruditũt plurimos: q̃ autẽ
indocti sũt·in cordis egestate morieẽ. Bene-
dictio dñi diuites facit: nec sociabiẽ ei affli-
ctio. Quasi ꝓ risũ stultꝰ opaẽ scelꝰ: sapientia
aũt ẽ viro prudentia. Quod timet impiꝰ ve-
niet sup eum: desiderium suũ iustis dabitur.
Quasi tẽpestas transiẽs nõ erit impiꝰ:iustus
aũt quasi fũdamẽtũ sempiternũ. Sicut acetũ
dentib⁹ ꝛ fum⁹ oculis·sic piger bis q̃ miserũt
eũi via. Timor dñi apponet dies:ꝛ ãni ipioꝝ
breuiabnuẽ. Expectatio iustoꝝ leticia: spes
aũt ipioꝝ ꝓibit. Fortitudo simplicis via dñi
ꝛ pauor bis q̃ opanẽ malũ. Justꝰ i eternũ nõ
cõmouebiẽ: ipij aũt nõ habitabũt sup terrã.
Os iusti parturiet sapiam: lingua prauorũ
peribit. Labia iusti considerant placita:ꝛ os
impiorũ peruersa. XI

Statera dolosa abbominatio ẽ apud
deũ.ꝛ pondꝰ equũ voluntas eiꝰ. Ubi
fuerit superbia ibi erit ꝛ contumelia:
vbi aũt ẽ humilitas ibi ꝛ sapia. Simplicitas
iustorũ diriget eos: ꝛ supplantatio puersorũ
vastabit illos. Nõ ꝓderũt diuitie i die vltio-
nis:iusticia autẽ liberabit a morte. Justicia
simplicis diriget viã eiꝰ: ꝛ i ipietate sua cor-
ruet impiꝰ. Justicia rectoꝝ liberabit eos: ꝛ i
insidijs suis capiẽẽ iniqui. Mortuo homine
impio nulla erit vltra spes: ꝛ expectatio sol-
licitorũ ꝓibit. Justus de angustia liberatus
est:ꝛ tradeẽ impiꝰ ꝓ eo. Simulator ore decipit
amicum suũ: iusti aũt liberabiẽ scientia.
In bonis iustoꝝ exaltabiẽ ciuitas: ꝛ i ꝓditi-
one impioꝝ erit laudatio. Bñdictiõe iustoꝝ
exaltabiẽ ciuitas:ꝛ ore impioꝝ subuertetur.
Qui despicit amicũ suũ·idigẽs corde est: vir
aũt prudens tacebit. Qui ãbulat frudulenẽ
reuelat arcana:q̃ autẽ fidelis est celat amici
cõmissũ. Ubi nõ ẽ gubnator·ppl's corruet:sa
lus ãt vbi multa ꝓsilia. Affligeẽ malo q̃ fidẽ
facit ꝓ extraneo: q̃ aũt cauet laq̃os·securus
erit. Mulier gratiosa inueniet gloriã:ꝛ robu-
sti habebũt diuitias. Bñfacit aie sue vir mi-
sericors:q̃ aũt crudelis est·etiã ꝓpinq̃s ab-
iicit. Impius facit opꝰ istabile:seminãti aũt
iusticiã·merces fidelis. Clementia p̃parauit
vitã:ꝛ sectatio malorũ morte. Abhominabile
dño cor prauũ:ꝛ voluntas euꝰ i bis q̃ simpliciẽ
ambulãt. Manus in manu non erit inocẽs
malus:semen aũt iustoꝝ saluabiẽ. Circulus
aureꝰ i narib⁹ suis:mulier pulchra ꝛ fatua.
Desideriũ iustorũ cũ bonũ ẽ:p̃stolatio impio-
rũ furor. Alij diuidũt ꝓpria.ꝛ ditiores fiũt:
alij rapiũt nõ sua.ꝛ sp i egestate sũt. Anima
que bñdicit ipinguabiẽ:ꝛ q̃ inebriat ipse ꝙq̃s
inebriabiẽ. Qui abscõdit frumenta·maledi-
cetur in ppls:benedictio aũt sup caput ven-
dentiũ. Bñ ꝓsurgit diluculo q̃ querit bona:
qui aũt inuestigator malorũ ẽ oppremeẽ ab
eis. Qui cõfidit in diuitijs suis corruet: iusti
aũt q̃si virẽs foliũ germinabũt. Qui ꝓturbat
domũ suã possidebit vẽtos:ꝛ q̃ stultꝰ ẽ seruiet
sapienti. Fructus iusti lignũ vite:ꝛ q̃ suscipit
aias sapiẽs est. Si iustꝰ in terra recipit:quã-
to magis impiꝰ ꝛ peccator? XII

Qui diligit disciplinã diligit sciẽtiã:
qui aũt odit increpatiões insipiẽs ẽ.
Qui bonus est·hauriet sibi gratiã a
dño:q̃ aũt ꝓfidit i cogitatiõibꝰ suis·ipie agit
Non roborabiẽ bõ ex impietate:ꝛ radix iu-
storũ nõ cõmouebiẽ. Mulier diligens·coro-
na ẽ viro suo:ꝛ putredo in ossibꝰ eiꝰ q̃ confu-
sione res dignas gerit. Cogitatiões iustorũ
iudicia:ꝛ cõsilia ipioꝝ fraudulenta. Uerba
impioꝝ insidiãẽ sanguini: os iustoꝝ libabit
eos. Uerte impios ꝛ nõ erunt: domus autẽ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iustoꝝ ꝓmanebit. Doctrina sua cognoscitur vir: q̄ aũt vanꝰ ⁊ excors ẽ patebit contẽptui. Melior ẽ paup ⁊ sufficiẽs sibi: q̄ gl̄iosus ⁊ ĩdigẽs pane. Rouit iustꝰ iumẽtoꝝ suoꝝ aias: viscera aũt impiorũ crudelia. Qui opat terram suam satiabit panibꝰ: q̄ aũt sectat ociũ stultissimꝰ ẽ. Qui suauis ẽ viuit in modestiõibꝰ: in suis mõitiõibꝰ relinq̄t cõtumeliam. Desiderium impij monimẽtũ ẽ pessimorũ: radix aũt iustorũ ꝓficiet. Propt̄ pctã labiorũ ruina ꝓximat malo: effugiet aũt iustꝰ de angustia. De fructu oris sui vnusq̄sq; replebit bonis: ⁊ iuxta opa manuũ suarũ retribuet ei. Via stulti recta i oculis eiꝰ: q̄ aut̄ sapiẽs est audit cõsilia. Fatuꝰ statim indicat irã suã: qui aũt dissimulat iniuriã callidꝰ est. Qui q̄d nouit loq̄t̄ iudex iusticie est: qui aũt mentit̄ testis est fraudulentus. Est qui ꝓmittit ⁊ q̄si gladio pungit̄ ꝓscientie: lingua aũt sapiẽtiũ sanitas. Labiũ veritat̄ firmũ erit in ꝑpetuũ: qui aũt testis ẽ repentinꝰ ꝓcinnat linguã mẽdacij. Dolus i corde cogitãtiũ mala: q̄ aut̄ pacis ineũt cõsilia sequnt̄ eos gaudiũ. Nõ cõtristabit iustũ quicq̄d ei acciderit: impij aut̄ replebũt̄ malo. Abhomiatio ẽ dño labia mẽdacia: qui aũt fidelit̄ agũt placent ei. Homo versutꝰ celat sciẽtiã: ⁊ cor insipiẽtiũ ꝓuocat stulticiã. Manꝰ fortiũ dñabit̄: q̄ aũt remissa est tributis seruiet. Mero i corde viri iusti bũiliabit illũ: ⁊ sermo ẽ bono letificabit̄. Qui negligit dãnũ ꝓpt̄ amicũ iustus est: iter aut̄ impioꝝ decipiet eos. Nõ inueniet fraudulẽtꝰ lucrũ: ⁊ sub a bois erit auri ꝑciũ. In semita iusticie vita: iter aut̄ deuiũ ducit ad mortẽ.

XIII

Filius sapiens doctrina ꝑris: qui aũt illusor est non audit cũ arguit̄. De fructu oris sui homo satiabit̄ bonis: aia aũt impioꝝ iniq̄. Qui custodit os suũ custodit aiam suã: qui aũt inconsideratꝰ est ad loquendũ sentiet mala. Vult ⁊ non vult piger: aia aũt operãtiũ impinguabit̄. Verbũ mendax iustꝰ detestabit̄: impius aũt cõfũdit ⁊ confũdet̄. Justicia custodit innocentẽ viã: impietas aũt pctõrẽ supplantat. Est q̄si diues cũ nihil habeat: ⁊ ẽ q̄i paup; cũ in multis diuitijs sit. Redẽptio aie viri diuitie sue: q̄ aũt paup ẽ increpationẽ non sustinet. Lux iustoꝝ letificat: lucerna aut̄ ipiorũ extinguet̄. Inter superbos semp iurgia sunt: qui aũt agũt oia cũ cõsilio regũt̄ sapientia. Substãtia festinata minuet̄: q̄ aut̄ paulatim colligit̄ manu multiplicabit̄. Spes que differt̄ affligit aiam: lignũ vite desideriũ veniẽs. Qui detrahit alicui rei ipse se in futurũ obligat: q̄ aũt timet ꝓceptũ in pace versabit̄. Die dolose errãt in pctis iusti aũt misericordes sũt ⁊ miserant̄. Lex sapientis fons vite: ut declinet a ruina mortis. Doctrina bona dabit gratiã: in itinere ꝓtẽptoꝝ durago. Astutus oia agit cũ consilio: q̄ aũt fatuꝰ ẽ apit stulticiã. Nuncius impij cadet in malũ. Legatꝰ fidelis sanitas. Egestas ⁊ ignominia ei q̄ deserit disciplinã: q̄ aũt acq̄escit arguenti glorificabit̄. Desiderium si cõpleat̄ delectat aiam. detestãt̄ stulti eos q̄ fugiũt mala. Qui cũ sapientibꝰ gradit̄ sapiẽs erit. amicus stultorũ similis efficiet̄. Pctõres psequit̄ malũ: ⁊ iustis retribuẽt̄ bona. Bonꝰ relinquit hæredes filios ⁊ nepotes: ⁊ custodit̄ iusto substantia peccatoris. Multi cibi in nouali patrũ: ⁊ alijs cõgregãt̄ absq; iudicio. Qui pcit virge odit filiũ suũ: q̄ aũt diligit illũ instanter erudit. Justꝰ comedit ⁊ replet aiam suã: venter aũt impiorũ insaturabilis.

XIIII

Sapiẽs mulier edificat domũ suam: insipiens extructã q̄q; manibus destruet. Ambulãs recto itinere ⁊ timẽs deũ: despicit̄ ab eo q̄ infami gradit̄ via. In ore stulti virga superbie: labia sapientũ custodiũt eos. Vbi non sũt boues ꝑsepe vacuũ ẽ: vbi aũt apparẽt plurime segetes ibi manifesta ẽ fortitudo bouis. Testis fidelis nõ mentiet̄: ꝓfert aũt mẽdaciũ doloſus testis. Querit deriſor sapiam ⁊ nõ inuenit: doctrina prudentiũ facilis. Vade ꝺ virũ stultum: ⁊ nescit labia prudẽtie. Sapia callidi ẽ intelligẽ viã suã: ⁊ prudẽtia stultoꝝ errans. Stultꝰ illudit peccatũ: ⁊ inter iustos morabit̄ grã. Cor quod nouit amaritudinẽ aie sue: in gaudio eiꝰ nõ miscebit̄ extraneꝰ. Domus impioꝝ delebit̄: tabernacula iustorũ germinabũt. Est via q̄ videtur bo iusta: nouissima aut̄ eius ducũt ad mortẽ. Risus dolore miscebitur: ⁊ extrema gaudij luctꝰ occupat. Viis suis replebit̄ stultus: ⁊ sup eũ erit vir bonꝰ. Innocens credit oi verbo: astutꝰ cõsiderat gressus suos. Filio doloso nihil erit boni: seruo aũt sapiẽti ꝓsperi erũt actus: ⁊ diriget̄ via eius. Sapiens timet ⁊ declinat a malo: stultꝰ transilit ⁊ confidit. Impatiẽs operabit̄ stulticiam: ⁊ vir versutꝰ odiosus est. Possidebũt ꝑuuli stulticiã: ⁊ expectabũt astuti sciam. Incubũt mali

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ante bonos: ⁊ impij ante portas iustoꝝ. Etiã proximo suo pauꝑ odiosus est: amici ꝑo diuitũ multi. Qui despicit, primũ suũ ꝓccat: qui aũt miseret pauꝑi beat⁹ erit. Qui credit in dño misericordiã diligit: errãt q̃ operantur malũ. Misericordia ⁊ ꝟitas ꝓparãt bõa. In omni ope bono erit abũdantia: vbi aũt ꝟba sũt plurima ibi frequẽs egestas. Corona sapiẽtũ diuitie eoꝝ: fatuitas stultoꝝ ipruden tia. Liberat aias testis fidelis. ⁊ ꝓfert men dacia versipellis. In timore dñi fiducia fortitudinis: ⁊ filijs ei⁹ erit spes. Timor domini fons vite: ut declinet a ruina mortis. In mul titudine ꝑpli dignitas regis: ⁊ i paupertate plebis ignominia ꝓncipis. Qui patiẽs ẽ multa gubernat sapia: q̃ aũt impatiẽs ẽ exaltat stulticiã suã. Vita carniũ sanitas cordis: pu tredo ossiũ inuidia. Qui calũniat egẽtẽ exꝓbrat factori ei⁹: honorat aũt eũ q̃ miseret pau peris. In malitia sua expellit impi⁹: sperat ãt iust⁹ in morte sua. In corde prudentis requie scit sapia: ⁊ indoctos quousq; erudiet. Justi cia eleuat gentẽ: miseros aũt facit ꝑpl'os pec catũ. Accept⁹ ẽ regi minister itelligẽs: iracũ diã ei⁹ inutilis sustinebit. XV

Responsio mollis frãgit irã: sermo du rus suscitat furorẽ. Lingua sapiẽtũ ornat sciam: os fatuoꝝ ebullit stul ticiã. In oi loco oculi dñi: ꝓtẽplant bonos ⁊ malos. Lingua placabilis lignũ vite: q̃ ãt imoderata est cõteret spm̃. Stultus irridet disciplinã ꝓris sui: q̃ aũt custodit increpatio ones astutior fiet. In abundãti iusticia ꝟt⁹ maxima ẽ: cogitatiões aũt impioꝝ eradica bunt. Dom⁹ iusti plurima fortitudo: ⁊ i fru ctib⁹ impij conturbatio. Labia sapiẽtũ disse minabũt sciam: cor stultoꝝ dissimile erit. Ab hominabiles dño: vota iusto rũ placabilia. Abhominatio ẽ dño via impij: qui seq̃t iusticiã diligit ab eo. Doctrina ma la deserẽtiũ viã vite: q̃ increpatiões odit mo riet. Infern⁹ ⁊ pditio coram dño: quanto ma gis corda filiorũ hoiuꝝ? Nõ amat pestilens eũ qui se corripit: nec ad sapientes graditur. Cor gaudẽs exhilarat faciẽ: i merore animi deijcit spũs. Cor sapientis queret doctrinã: ⁊ os stultoꝝ pascit impitia. Dies paupis mali: secura mẽs q̃si iuge cõuiuiũ. Meli⁹ est parũ cũ timore dñi: q̃ thesauri magni ⁊ in satiabiles. Meli⁹ est vocari ad olera cũ cari tate: q̃ ad vitulũ saginatũ cũ odio. Vir ir a cundus ꝓuocat rixas: q̃ patiẽs est mitigat suscitatas. Iter pigroꝝ q̃si sepes spinaꝝ: via iustoꝝ absq; offendiculo. Fili⁹ sapiẽs letifi cat patrem: ⁊ stultus hõ despicit matrẽ suã. Stulticia gaudiũ stulto: ⁊ vir prudẽs dirigit gressus suos. Dissipant cogitatiões vbi nõ ẽ cõsiliũ: vbi ꝟo sũt plures ꝓsiliarij cõfir mãt. Letat hõ i snia oris sui: ⁊ sermo oppor tun⁹ est optim⁹. Semita vite sup eruditũ: ut declinet de inferno nouissimo. Domũ superboꝝ demolietur dñs: ⁊ firmos faciet termios vidue. Abhominatio dñi cogitatiões male: ⁊ purus sermo pulcherrim⁹ firm abit ab eo. Cõturbat domũ suã q̃ sectat auaritiã: q̃ autẽ odit munera viuet. Per misericordiã ⁊ fidem purgãt pctã: ꝑ timorẽ aũt dñi declinat omis a malo. Mens iusti meditabit obedientiã: os impioꝝ redũdat malis. Longe ẽ dñs ab im pijs: ⁊ oꝝones iustoꝝ exaudiet. Lux oculoꝝ letificat aiam: fama bona ipiguat ossa. Aurj q̃ audit icrepatiões vite: in medio sapientũ cõmorabit. Qui abijcit disciplinam despicit aiam suã: q̃ aũt acq̃escit icrepatiõib⁹ possessor ẽ cordis. Timor dñi disciplina sapiẽtie: ⁊ gloriã precedit humilitas. XVI

Hominis ẽ aiuꝝ preparare: ⁊ dñi gu bernare linguã. Oẽs vie hoiuꝝ patent oculis ei⁹: spirituũ ponderator est dñs. Reuela dño opa tua: ⁊ dirigẽt cogi tatiões tue. Uniuersa ꝓpter semetipsũ operat⁹ est dñs: impiũ q̃ ad diem malũ. Abhominatio dñi ẽ omis arrogãs etiã si man⁹ ad manũ fu erit non ẽ inocẽs. Initiũ vie bone facere iu sticiã: accepta ẽ apud deũ magis q̃ immolare hostias. Misericordia ⁊ veritate redimitur iniq̃tas: ⁊ in timore dñi declinat a malo. Cũ placuerint dño vie hois: ĩmicos q̃ ei⁹ con uertet ad pacẽ. Meli⁹ est parũ cũ iusticia: q̃ multi fruct⁹ cũ iniq̃tate. Cor hois disponit viã suã: ꝟ dñi ẽ dirigẽ gressus ei⁹. Diuinatio in labijs regis: in iudicio nõ errabit os ei⁹. Pond⁹ ⁊ statera iudicia dñi sũt: ⁊ opera eius oẽs lapides seculi. Abhominabiles regi qui agũt ipie: qm̃ iusticia firmat soliũ. Uoluntas regũ labia iusta: qui recta loquit diriget. In dignatio regis nũcij mortis: ⁊ vir sapiẽs pla cabit eũ. In hilaritate vult⁹ regis vita: ⁊ cle mẽtia ei⁹ q̃si hymber serotin⁹. Posside sapiẽ tiã qa auro melior ẽ: ⁊ acquire prudentiam q̃a pcriosior est argẽto. Semita iustoꝝ declinat mala: custos anime sue seruat vitã suã.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Cõtritionẽ p̃cedit supbia:7 añ ruinã exalta/biť spũs. Meli9 ẽ bũiliari cũ mitib9:q̃ diui/dere spolia cũ supbis. Erudit9 i ꝟbo repiet bona:7 q̃ spat i dño btũs ẽ. Qui sapiẽs ẽ coz/de appellabiť prudẽs:7 q̃ dulcis eloq̃o maiora repiet. Fons vite eruditio possidẽtẽ doctrina stultoꝝ fatuitas. Coz sapiẽtis erudiet os ei9:7 labijs ei9 addet grãm. Fau9 mellis cõposita ꝟba: dulcedo aie sanitas ossiũ. Est via q̃ videť boi recta:7 nouissima ei9 ducũt ad mortẽ. Ania laborãtis laborat sibi: qa cõpulit eũ os suũ. Vir insipiẽs fodit malũ: 7 i labijs ei9 ignis ardescit. Homo puersus suscitat lites:7 verbosus separat p̃ncipes. Vir iniqu9 lactat amicũ suũ:7 ducit eũ p viã nõ bonã. Qui attonitis oculis cogitat prauа:morẽs labia sua pficiet malũ. Coz̃ona dignitatis senect9:q̃ i vijs iusticie repieť. Melioz est patiẽs viro fozti:7 q̃ dñať aio suo exp̃ugtore vrbium. Sortes mittũť in sinũ:sed a dño temperantur. XVII

Melioz ẽ buccella sicca cũ gaudio:q̃ dom9 plena victimis cũ iurgio. Seruus sapiẽs dñabiť stultis filijs:7 inẽ frẽs hẽditatẽ diuidet. Sic̃ igne pbať argẽtũ 7 aurũ camino:ita cozda pbat dñs. Mal9 obedit lingue iniq̃:7 fallax obtẽpat labijs mẽdacib9. Qui despicit pauperẽ exp̃bzat factozi ei9:7 q̃ i ruina letať alteri9. nõ erit impunit9. Coz̃ona senũ filij filioꝝ:7 gloria filioꝝ pres eoꝝ. Non decẽt stultũ ꝟba cõposita:nec p̃ncipẽ labiũ mẽtiẽs. Bẽma g̃tissima expectatio pstolãtis:q̃cũq̃s se vertit prudẽť intelligit. Qui celat delictũ q̃rit amicitias:q̃ altero sermone repetit sepat federatos. Pl9 pficit cozrectio apud prudẽtẽ:q̃ cẽtũ plage apud stultũ. Semp iurgia querit mal9: angelus autẽ crudelis mittet ꝟ eũ. Expedit magis vrse occurrere raptis fetib9:q̃ fatuo confideti sibi in stulticia sua. Qui reddit mala p bonis: nõ recedet malũ de domo eius. Qui dimittit aquã caput est iurgioꝝ:7 anteq̃ patiať ꝯtumeliam iudiciũ desert. Et q̃ iustificat impiũ 7 q̃ cõdẽnat iustũ: abhominabilis ẽ vtq̃s apud deũ. Quid p̃dest stulto habere diuitias: cũ sapiẽtiã emere nõ possit? Qui altã facit domũ suã q̃rit ruinã:7 q̃ cuitat discẽ incidet in malũ. Omni tpe diligit q̃ amic9 ẽ:7 frater i angustijs cõpbať. Stultus bõ plaudet manib9 suis:cũ spoponderit p̃ amico suo. Qui meditať discozdias diligit rixas:7 q̃ exaltat os suũ querit ruinã. Qui puersi cozdis ẽ nõ iueniet bonũ:7 q̃ ꝟtit linguã incidet i malũ. Natus ẽ stult9 in ignominiã suã:& nec pater in fatuo letabiť. Anim9 gaudẽs etatẽ floridam facit:spirit9 tristis exsiccat ossa. Munera de sinu impi9 accipit:ut peruertat semitas iudicij. In facie prudẽtis lucet sapiẽtia:oculi stultoꝝ i finib9 ẽre. Ira pris fili9 stult9:7 dolor matris q̃ genuit eũ. Nõ ẽ bonũ dãnũ iferre iusto: nec p̃cutere p̃ncipẽ qui recta iudicat. Qui moderat sermones suos doct9 7 prudens ẽ: 7 p̃cios spũs vir erudit9. Stult9 q̃q̃ si tacuerit sapiẽs reputabiť:7 si cõpresserit labia sua intelligens. XVIII

Occasiones q̃rit qui vult recedere ab amico:oi tpe erit exp̃brabilis. Nõ recipit stult9 ꝟba prudentie:nisi ea dixeris q̃ versanť i cozde ei9. Impi9 cũ in profundũ venerit pctoꝝ contẽnit:& sequiť eũ ignominia 7 oppzobriũ. Aqua pfunda ꝟba ex ore viri:7 torrẽs redũdãs fons sapie. Accipe pson̄ impij in iudicio non ẽ bonũ:ut declines a ꝟitate iudicij. Labia stulti miscent se rixis: 7 os ei9 iurgia puocat. Os stulti ꝯtritio ei9: 7 labia ipsi9 ruina aie eius. Verba bilinguis q̃si simplicia:7 ipsa puenũt vsq̃ ad interiora ventris. Pigrũ deijcit timoz:aie autẽ effeminatoꝝ esuriẽt. Qui mollis 7 dissolutus est i ope suo:fratť ẽ sua opa dissipantis. Turris fortissima nomen dñi: ad ipsam currit iustus 7 exaltabiť. Substãtia diuitis vrbs robor9 eius 7 q̃si mur9 valid9 circũdãs eũ. Anteq̃ cõteratur exaltať coz bois:7 anteq̃ glificet humiliať. Qui p̃us rñdet q̃ audiat:stultũ se esse demõstrat:7 confusione dignũ. Spirit9 viri sustentat imbecillitatẽ suã:spiñ ꝟo ad irascẽdũ facilẽ:q̃s poterit sustinere? Coz prudẽtis possidebit sciam:7 auris sapiẽtiũ q̃rit doctrinam.. Donũ bois dilatat viã ei9:7 añ p̃ncipes spatiũ ei facit. Just9 prior est accusatoz sui:venit amic9 ei9 7 iuestigabit eũ. Contradictiões cõprimit sors:7 inter potẽtes quoq̃s diiudicat. Frater q̃ adiuuať a fratre q̃si ciuitas firma:7 iudicia q̃si vectes vrbiũ. De fructu oris viri replebiť venter ei9:7 genimina labioꝝ ipsi9 saturabũt eũ. Mors 7 vita i manib9 lingue: q̃ diligũt ea comedent fructus eius. Qui iuenit mulierẽ bonã:inuenit bonũ 7 hauriet iocunditatem a dño. Qui expellit mulierẽ bonam expellit bonũ:qui autẽ tenet adulterã stult9 ẽ 7 insipiẽs. Cũ obsecratiõib9

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

loquitur pauper: ⁊ diues effabitur rigide. Vir amicabilis ad societatē: magis amic⁹ erit qꝫ frater. XIX

Melior est pauꝑ q̄ ābulat in simplicitate sua: qꝫ diues torquēs labia sua ⁊ insipiens. Vbi non est scia aīe non est bonū: ⁊ q̄ festin⁹ ē pedib⁹ offendet. Stulticia bois supplātat gressus eius: ⁊ ꝯ deū feruet aio suo. Diuitie addūt amicos plīmos: a paupe aūt ⁊ bi q̄s habuit sepā. Testis falsus nō erit impunit⁹: ⁊ qui mendacia loquit nō effugiet. Multi colūt pſonā potentis: ⁊ amici sūt oīa tribuēt̄. Frēs bois pauperis oderūt eum: insuꝑ ⁊ amici ꝑcul recesserūt ab eo. Qui trīa verba sectat nihil habebit: qui aūt possessor ē mentis diligit aīam suam. ⁊ custos prudētie inueniet bona. Falsus testis nō erit impunit⁹: ⁊ qui loquit mēdacia pribit. Non decent stultū delitie: nec seruū dñari ꝑncipibus. Doctrina viri ꝑ patientiā noscitur: ⁊ gloria ei⁹ est iniqua ꝑtergredi. Sicut fremit⁹ leonis ita ⁊ regis ira: ⁊ sicut ros sup herbā ita ⁊ hilaritas ei⁹. Dolor pris filius stultus: ⁊ tecta iugis ꝑstillātia litigiosa mulier. Domus ⁊ diuitie dāt a parētib⁹: a dño aūt ꝑpe uxor prudens. Pigredo imittit sopor ē: ⁊ aia dissoluta esuriet. Qui custodit mandatū custodit aīam suā: q̄ aūt negligit viā suā mortificabit. Fenerat dño q̄ miseret pauperis: ⁊ vicissitudinē suā reddet ei. Erudi filiū tuū ⁊ ne desperes: ad infectionē aut ē⁹ ne ponas aīam tuā. Qui n. ipatiēs ē sustinebit dānū: ⁊ cū rapuerit aliud apponet. Audi cōsiliū ⁊ suscipe disciplinā: ut sis sapiēs in nouissimis tuis. Multe cogitatiōes in corde viri: volūtas aūt dñi ī eternū ꝑmanebit. Homo indigēs misericors ē: ⁊ melior est pauper iust⁹ qꝫ vir mēdax. Timor dñi ad vitā: ⁊ in plenitudine cōmorabit ab oī visitatiōe pessimi. Abscōdit piger manū suā sub ascella: nec ad os suū applicat eā. Pestilente flagellato stult⁹ sapientior erit: si aūt corripueris sapientē intelliget sapiam. Qui affligit patrē ⁊ fugit matrem: ignominiosus erit ⁊ infelix. Nō cesses audire fili doctrinā: nec ignores sermōes scientie. Testis iniqu⁹ deridet iudiciū: ⁊ os impiorū deuorat iniqtatē. Parata sūt derisoribus iudicia: ⁊ mallei ꝓcutiētes stultorū corporibus.

Luxuriosa res vinū: ⁊ tumul- XX
tuosa ebrietas. Quicūq; his delectatur non erit sapiēs. Sicut rugitus leonis ita ⁊ terror regis: q̄ ꝓuocat eū ꝓccat in aīam suā. Honor est boi q̄ sepat se a ꝓtentionib⁹: ōes aūt stulti miscent̄ contumelijs. Propt̄ frig⁹ piger arare noluit: mendicabit ergo estate ⁊ nō dabit̄ illi. Sicut aqua, pfūda sic cōsiliū i corde viri: ⁊ hō sapiēs exhauriet illud. Multi hoīes misericordes vocāt̄: vir aūt fidelē q̄s inueniet? Just⁹ q̄ ābulat in simplicitate sua: beatos p⁹ se filios relinqt. Rex qui sedet i solio iudicij: dissipat oē malū intuitu suo. Quis pōt dicē mundū ē cor meū: purus sū a pcō? Pondus ⁊ pond⁹ mensura ⁊ mēsura: vtrūq; abhominabile est apud deū. Ex studijs suis intelligit̄ puer: si mūda ⁊ recta sint opa ei⁹. Aurē audiētē ⁊ oculū videntem: dns fecit vtrūq;. Noli diligere somnū ne te egestas opprimat. Aperi oculos tuos ⁊ saturare panib⁹. Malū est malū ē dicit ois emptor: ⁊ cū recesserit tūc gloriabit̄. Est auꝫ ⁊ multitudo gēmaꝫ: vas aūt pciosū labia scie Tolle vestimētū ei⁹ q̄ fideiussor extitit alieni: ⁊ ꝑ extraneis aufer pign⁹ ab eo. Suauis est boi panis mēdacij: ⁊ postea implebit̄ os eius calculo. Cogitatiōes cōsilijs roborant̄: ⁊ gubernaculis tractanda sūt bella. Ei q̄ revelat mysteria. ⁊ ābulat fraudulēt̄. ⁊ dilatat labia sua: ne cōmiscearis. Qui maledicit pri suo ⁊ matri: extinguet̄ lumen eius in medijs tenebris. Hēditas ad quā festinat̄ i ꝓncipio: in nouissimo benedictiōe carebit. Ne dicas reddā malū ꝑ malo: expecta dnm ⁊ liberabit te. Abhominatio ē apud deū pōd⁹ ⁊ pōd⁹: statera dolosa nō est bona. A dño dirigunt̄ gressus viri: q̄s aūt hoīuꝫ intelligere potest viā suā? Ruina ē hoi deuotare scōs: ⁊ p⁹ vota retractare. Dissipat impios rex sapiens. ⁊ incuruat sup eos fornicē. Lucerna dñi spiraculū hoīs: que inuestigat oia secreta ventris. Misericordia ⁊ veritas custodiūt regē: ⁊ roborat̄ clementia thron⁹ ei⁹. Exultatio iuuenū fortitudo eoꝝ: ⁊ dignitas senū canicies. Liuor vulneris absterget mala: ⁊ plage in obsecrationibus ventris. XXI

Sicut diuisiōes aquarū ita cor regis in manu dñi: q̄cūq; voluerit iclinabit illud. Omis via viri recta sibi videtur: appendit aūt corda dns. Facere misericordiā ⁊ iudiciū: magis placet dño qꝫ victime. Exaltatio oculoꝝ ē dilatatio cordis: lucerna impioꝝ pctiō. Cogitatiōes robusti sp in abundantia: oīs aūt piger in egestate est.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Qui ꝯgregat thesauros lingua mẽdacij va
nus ⁊ excors est. ⁊ impinguetur ad laqueos
mortis. Rapine impioꝝ ꝛetrahent eos: quia
noluerũt facere iudicia. Puersa via viri alie
na ẽ a ꝛeo: qui aũt mundꝰ ẽ rectũ opus eius.
Melꝰ ẽ sedere i angulo ꝛomatis: qꝫ cũ mu
liere litigiosa ⁊ i ꝛomo coi. Anima impij ꝛe
siderat malũ: nõ miserebit ꝓximo suo. Mul
ctato pestilẽte sapientioꝛ erit puulꝰ: ⁊ si sectet
sapientem sumet sciam. Excogitat iustus ꝛe
ꝛomo impij: ut ꝛetrahat ipios a malo. Qui
obturat aurẽ suã ad clamoꝛẽ paupis: ⁊ ipse
clamabit ⁊ nõ exaudiet. Munꝰ absconditũ
extinguit iras: ⁊ ꝛonũ i sinu idignationẽ ma
ximã. Gaudiũ iusto ẽ facere iudiciũ: ⁊ pauoꝛ
opantibꝰ iniqtatẽ. Vir qui errauerit in via
ꝛoctrine: i cetu gigantiũ cõmoꝛabit. Qui di
ligit epulas in egestate erit: q̃ amat vinũ ⁊
pinguia nõ ditabit. Pꝛo iusto ꝺabit impiꝰ: ⁊
ꝓ recto iniquꝰ. Melꝰ ẽ habitare in terra ꝛe
serta: qꝫ cũ muliere rixosa ⁊ iracunda. Thе
saurꝰ ꝛesiderabilis ⁊ oleũ i habitaculo iusti:
⁊ imprudẽs hõ dissipabit illud. Qui sequit
iusticiã ⁊ misericoꝛdiã: iueniet vitã iusticiam
⁊ gloriã. Ciuitatẽ foꝛtiũ ascẽdit sapiens: ꝛe
struitqꝫ robur fiducie eiꝰ. Qui custodit os
suũ ⁊ liguã suã: custodit ab angustijs aiam
suã. Supbus ⁊ arrogãs vocat indoctus: q̃
in ira opat supbiã. Desideria occidũt pigrũ:
noluerũt. n. quicqꝫ manꝰ eiꝰ opari. Tota die
ꝯcupiscit ⁊ ꝛesiderat: q̃ aũt iustus est tribuet
⁊ nõ cessabit. Hostie impioꝝ abhominabiles:
que offerũt ex scelere. Testis mẽdax peribit:
vir obediẽs loquet victoriã. Vir impiꝰ pꝛo
caciter obfirmat vultũ suũ: q̃ autẽ rectus est
coꝛrigit viã suã. Nõ ẽ sapia nõ ẽ pꝛudentia:
non est cõsiliũ ꝯ dñm. Equꝰ paratꝫ ad diem
belli: dñs aũt salutẽ tribuit.

XXII

Melius ẽ nomẽ ꝛonũ qꝫ diuitie multe:
sup argentũ eni ⁊ aurũ gratia bona
Diues ⁊ paup obuiauerũt sibi: vtri
usqꝫ opatoꝛ ẽ dñs. Callidus ꝛidet malũ: ⁊
abscõdit se: inocẽs ꝓtransijt ⁊ afflictꝰ ẽ damno. Finis modestie timoꝛ dñi: diuitie ⁊ glo
ria ⁊ vita. Arma ⁊ gladij i via supbi: custos
aũt aie sue longe recedit ab eis. Pꝛouerbiũ
est adolescẽs iuxta viã suam etiã cũ senuerit
nõ recedet ab ea. Diues pauꝑibꝰ imperat: ⁊
qui accipit mutuũ seruꝰ ẽ feneranti. Qui se
minat iniquitatẽ metet mala: ⁊ virga ire sue
consũmabit. Qui ꝓnus est ad misericoꝛdiã
bñdicet ꝛe panibꝰ. n. suis ꝛedit pauperi. Vi
ctoriã ⁊ ꝛonoꝛẽ acqꝛet q̃ ꝺat munera: aiam
aũt aufert accipientiũ. Eijce ꝛerisoꝛẽ ⁊ exibit
cũ eo iurgiũ: cessabũtqꝫ cause ⁊ contumelie.
Qui diligit coꝛdis mũditiã: ꝓpter grãm la
bioꝝ suoꝝ habebit amicũ regẽ. Oculi dñi
custodiũt sciam: ⁊ supplantant ꝛba iniqui
Dicit piger. leo est foris: in medio plateaꝝ
occidendꝰ sum. Fouea ꝓfũda os aliene: cui
iratus ẽ dñs icidet in eã. Stulticia colligata
est in coꝛde pueri: ⁊ virga disципline fugabit
eam. Qui calũniat pauperẽ ut augeat diui
tias suas: ꝺabit ipse ditioꝛi ⁊ egebit. Fili mi
inclina aurẽ tuã: ⁊ audi verba sapiẽtiũ. Ap
pone autẽ coꝛ ad ꝛoctrinã meã: que pulchꝛa
erit tibi cũ seruaueris eã in ventre tuo. Et re
ꝺundabit i labijs tuis: ut sit in dño fiducia
tua. Vnde ⁊ ostendã eã tibi hodie. Ecce ꝛe
scripsi eã tibi tripliciter i cogitatiõib ⁊ scia:
ut ostẽderẽ tibi firmitatẽ ⁊ eloqa veritatis:
ꝛespondere ex eis illis qui miserũt te. Non fa
cias violentiã paupi q̃a paup ẽ neqꝫ ꝓteras
egeniũ i ꝓta: q̃a iudicabit dñs causam eiꝰ:
⁊ cõfiget eos q̃ confixerũt aiam eiꝰ. Noli esse
amicꝰ ꝛoi iracundo neqꝫ ãbules cũ viro fu
rioso: ne forte ꝺiscas semitas eiꝰ. ⁊ sumas scã
dalũ anime tue. Noli esse cũ his qui ꝛefigũt
manꝰ suas. ⁊ q̃ vades se offerũt ꝓ ꝛebitis: si
eni non habet vnde restituat: q̃ꝺ cause est
ut tollas operimẽtũ ꝛe cubili suo? Ne trã
grediaris terminos antiqs: q̃s posuerũt pa
tres tui. Vidisti virũ velocẽ in ope suo: coꝛã
regibus stabit nec erit ante ignobiles.

XXIII

Quando sederis ut come
das cũ principe diligenter attende q̃
sit apposita ante faciẽ tuã: ⁊ statue
cultrum in gutture tuo: si tñ babes in ptãte
aiam tuã. Ne ꝛesideres ꝛe cibis eius: in quo
ẽ panis mẽdacij. Noli laboꝛare ut diteris: ꝫ
pꝛudẽtie tue pone modũ. Ne erigas oculos
tuos ad opes quas nõ potes habẽ: q̃a faciẽt
sibi pẽnas q̃si aquile: ⁊ volabunt in celum.
Ne comedas cũ ꝛoie iuido: ⁊ ne ꝛesideres ci
bos eiꝰ: qm̃ in simlitudinẽ arioli ⁊ cõiector
estimat q̃ꝺ igꝛat. Comede ⁊ bibe dicet tibi: ⁊
mens eiꝰ nõ ẽ tecũ. Cibos quos comederas
euomes: ⁊ ꝓdes pulchꝛos sermones tuos. In
auribꝰ insipiẽtiũ ne loq̃ris: q̃a ꝛespiciẽt ꝛoc
trinã eloquij tui. Ne attingas paruuloꝝ ter
minos: ⁊ agrũ pupilloꝝ ne introcas. Pꝛo
pinquus. n. illoꝝ foꝛtis est: ⁊ ipse iudicabit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cõtra te causam illoꝝ. Ingrediat ad doctri-
nam cor tuũ: ⁊ aures tue ad verba scientie.
Noli subtrabere a puero disciplinã: si.n.per-
cusseris eũ virga non morietꝰ. Tu vga pcu-
ties eũ: ⁊ aiam eiꝰ de inferno liberabis. Fili
mi si sapiẽs fuerit animꝰ tuꝰ gaudebit tecum
cor meũ: ⁊ exultabũt renes mei cum locuta
fuerint recta labia tua. Nõ emuletꝰ cor tuũ
peccatores ꝫ in timore dñi esto tota die: qa
habebis spem in nouissimo: ⁊ pstolatio tua
non auferetꝰ. Audi fili mi ⁊ esto sapiẽs: ⁊ di-
rige in via aiuz tuũ. Noli esse in cõuiuijs po-
tatoꝝ nec incõmessationib⁹ eoꝝ q carnes ad
vescẽdũ cõferũt: qa vacãtes potib⁹ ⁊ dantes
symbola cõsũmẽt: ⁊ vestiet pãnis dormita-
tio. Audi patrẽ tuũ q genuit te: ⁊ ne cõtem-
nas cũ senuerit mater tua. Veritatẽ eme: ⁊
noli vendere sapiam ⁊ doctrinã ⁊ itelligẽtiã.
Exultat gaudio pater iusti: qui sapiẽtẽ ge-
nuit letabit ī eo. Gaudeat pr̃ tuꝰ ⁊ matꝰ tua:
⁊ exultet qui genuit te. Prebe fili mi cor tuũ
mibi: ⁊ oculi tui vias meas custodiãt. Fouea
n. pfunda est meretrix: ⁊ putꝰ angustꝰ alie-
na. Insidiat ī via q̃si latro: ⁊ q̃s incautos
inuenerit interficiet. Cui ve. cuius pr̃i ve. cui
rixe. cui fouee. cui sine causa vulnera. cui suf-
fossio oculoꝝ? Nõne bis q cõmorant in vi-
no: ⁊ studẽt calicib⁹ epotãdis? Ne intuear
vinũ q̃n flauescit: cũ splẽduerit ī vitro color
eiꝰ. Ingreditur blãde ⁊ i nouissimo morde-
bit ut coluber: ⁊ sicut regulꝰ venena diffun-
det. Oculi tui videbũt extraneas: ⁊ cor tuũ
loquetꝰ puersa. Et eris sicut dormiens i me-
dio mari: ⁊ q̃si sopitꝰ gubernator amisso cla-
uo. ⁊ dices: Verberauerunt me ꝫ non dolui:
traxerũt me ⁊ ego nõ sensi. Qñ euigilabo: ⁊
rursus vina reperiam?

XXIIII

Nẽ emuleris viros malos nec deside-
res eẽ cũ eis. qa rapinas meditat mẽs
eorũ: ⁊ fraudes labia eorũ loquunt.
Sapia edificabit domꝰ: ⁊ prudẽtia roborabit. In doctrina replebũt cellaria: vniuersa
suba pciosa ⁊ pulcherrima. Vir sapiẽs fort̃ ẽ
⁊ vir doctꝰ robustꝰ ⁊ validꝰ: qa cum dispositiõe init bellũ. ⁊ erit salꝰ vbi multa psilia sũt.
Excelsa stulto sapiẽtia: in porta non apiet os
suũ. Qui cogitat mala facẽ. stultꝰ vocabit.
Cogitatio stulti pctm̃ est: ⁊ abominatio hoiuz
detractor. Si desperaueris lapsus i die ãgu-
stie: iminuetꝰ fortitudo tua. Erue eos qui du-
cunt ad mortẽ: ⁊ q trahũt ad interitum libe-
rare ne cessես. Si dixeris vires nõ suppetũt:
qui inspector est cordis ipse intelligit: ⁊ seruа-
torem aie tue nibil fallit: reddetq hoi iuxta
opa sua. Comede fili mi mel qa bonũ est: ⁊ fa
uũ dulcissimũ gutturi tuo. Sic ⁊ doctrina sa
piẽtie aie tue: quã cũ inuener̃. hẽbis ī nouissi-
mis spem: ⁊ spes tua nõ peribit. Ne insidier̃ ⁊
queras ipietatẽ i domo iusti: neq vastes re-
quiem eius. Septies.n. in die cadet iustꝰ ⁊ re-
surget: impi aũt corruẽt i malũ. Cũ ceciderit
inimicꝰ tuꝰ ne gaudeas. ⁊ i ruina eiꝰ ne exul-
tet cor tuũ: ne forte videat dñs ⁊ displiceat ei
⁊ auferet ab eo iram suam. Ne cõtendas cũ
pessimis. nec emuleris impios: quoniam nõ
habẽt futuroꝝ spem mali: ⁊ lucerna impioꝝ
extinguetꝰ. Time dñm fili mi ⁊ regem: ⁊ cum
detractoribꝰ nõ cõmiscear̃. Quoniã repente
ꝓsurget pditio eorũ: ⁊ ruinam vtriusq quis
nouit? Hec q̃q sapientibꝰ. Cognoscẽ psonã
in iudicio nõ ẽ bonũ. Qui dicũt impio iustꝰ
es. maledicẽt eis populi: ⁊ detestabũtur eos
tribꝰ. Qui arguũt eũ laudabunt̃: ⁊ sup eos
veniet benedictio. Labia osculabit̃: qui
recta verba respõdet. Prepara foris opꝰ tuũ
⁊ diligẽter exerce agrũ tuũ: ⁊ postea edifices
domũ tuã. Ne sis testis frustra cõtra pximũ
tuũ: nec lactes quẽq labijs tuis. Ne dicas
quomodo fecit mibi sic faciã ei: ⁊ reddã vni-
cuiq ꝟm opꝰ suũ. Per agrũ bois pigri trãsi-
ui: ⁊ p vineã viri stulti. Et ecce totum reple-
uerant vrtice: ⁊ operuerant superficiem eius
spine: ⁊ maceria lapidum destructa erat. Qd
cũ vidissem posui i corde meo: ⁊ exemplo di-
dici disciplinã. Usq q̃ piger dormies: usq q̃
de somno ꝓsurges? Parum inquã dormies:
modicũ dormitabis. pauxillũ manꝰ conseres
ut q̃escas. ⁊ veniet tibi q̃si cursor egestas tua
⁊ mendicitas q̃si vir armatꝰ.

XXV

Hẽ quoq parabole salomõis: quas
trãstulerũt viri eçechie regis iuda.
Gloria dei ẽ celare verbũ: ⁊ gla re-
gum inuestigare sermonẽ. Celũ sursũ ⁊ terra
deorsũ: ⁊ cor regũ inscrutabile. Aufer rubi-
ginem de argẽto: ⁊ egredietꝰ vas purissimũ.
Aufer impietatẽ de vultu regis: ⁊ firmabit
iusticia thronꝰ eiꝰ. Ne gloriosus appareas
cor̃ rege: ⁊ in locũ magnoꝝ ne steter̃. Me-
lius ẽ.n. ut dicatur tibi ascẽde huc q̃ ut bu-
milieris coram ꝓncipe. Que viderunt oculi
tui ne ꝓferas in iurgio cito: ne postea emen-
dare nõ possis cũ debonestaueris amicũ tuũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Causam tuam tracta cũ amico tuo. ⁊ secretũ extraneo ne reueles: ne forte insultet tibi cũ audierit. ⁊ exprobrare nõ cesset. Gratia ⁊ amicitia liberãt: q̃s tibi serua ne exprobrabilis fias. Mala aurea i lectis argẽteis q̃ loquit verbũ i tpe suo. Inauris aurea ⁊ margarita fulgẽs: q̃ arguit sapiẽtẽ ⁊ aurẽ obedientem. Sicut frigus niuis i die messis: ita legat⁹ fidelis ei q̃ misit eum: aiam ipsi⁹ requiescere facit. Nubes ⁊ vẽt⁹. ⁊ pluuie nõ sequentes: vir glorios⁹ ⁊ promissa nõ cõplẽs. Patiẽtia lenietur pnceps: ⁊ lingua mollis cõfringet duritiam. Mel inuenisti comede qđ sufficit tibi: ne forte satiat⁹ euomas illud. Subtrahe pedem tuũ de domo primi tui: neq̃ satiat⁹ oderit te. Jaculũ ⁊ gladi⁹ ⁊ sagitta acuta: hõ q̃ loq̃t cõ primũ suũ falsum testimoniũ. Dens putridus ⁊ pes lassus q̃ sperat sup infideli in die angustie: ⁊ amittit palliũ i die frigoris. Acetũ i nitro: qui cãtat carmina cordi pessimo. Sicut tinea vestimento ⁊ vermis ligno: ita tristicia viri nocet cordi. Si esurierit inimic⁹ tu⁹ ciba illũ: si sitit da ei aquam bibere. prunas. n. cõgregabis sup caput eius: ⁊ dñs reddet tibi. Vent⁹ aquilo dissipat pluuias: ⁊ facies tristis linguã detrahentẽ. Melius est sedere in angulo domatis: cũ muliere litigiosa. ⁊ i domo coi. Aqua frigida anime sitienti: ⁊ nũci⁹ bon⁹ de terra longinqua. Fons turbat⁹ pede ⁊ vena corrupta: iust⁹ cadens coram impio. Sicut q̃ mel multũ comedit nõ est ei bonũ: sic q̃ scrutator est maiestatis opprimet a gl'ia. Sicut vrbs patẽs ⁊ absq̃ murorũ ambitu: ita vir q̃ nõ pot i loquẽdo cohibere spiritum suũ.

XXVI

Q Uomõ nix i estate. ⁊ pluuie in messe: sic indecẽs est stulto gloria. Sicut auis ad alta trãsuolãs. ⁊ passer q̃libet vadens: sic maledictũ frustra prolatũ in quẽpiã supueniet. Flagellũ equo. ⁊ camo⁹ asino: ⁊ virga i dorso imprudentiũ. Ne rñdeas stulto iux̃ stulticiã suã: ne efficiaris ei similis. Rñde stulto iuxta stulticiã suam: ne sibi sapiẽs ee videat. Claud⁹ pedib⁹ ⁊ iniqta tẽ bibens: q̃ mittit verba p nũciũ stultũ. Quõ pulchras frustra hz claud⁹ tibias: sic indecẽs est i ore stultor̃ parabola. Sicut q̃ mittit lapidẽ in aceruũ mercurij: ita q̃ tribuit insipiẽti honorẽ. Quomõ si spina nascat i mãu temulẽti: sic parabola in ore stultor̃. Judiciũ determinat causas: ⁊ q̃ ponit stulto silentiũ iras mitigat. Sicut canis q̃ reuertit ad vomitũ suũ: sic imprudẽs q̃ iterat stulticiã suam. Vidisti hoiem sapiẽtẽ sibi videri: magis illo spem habebit insipiens. Dicit piger leo est in via. ⁊ leena in itinerib⁹. Sicut ostiũ vertit i cardine suo: ita piger in lectulo suo. Abscõdit piger man⁹ sub ascellas suas. ⁊ laborat si ad os suũ eas puerterit. Sapiẽtior sibi stultus videt: septẽ viris loquẽtib⁹ sniam. Sicut q̃ appẽdit aurib⁹ canẽ: sic q̃ transit ⁊ impatiens cõmiscet rixe alteri⁹. Sicut noxius est q̃ mittit sagittas ⁊ lanceas i mortẽ: ita vir q̃ fraudulẽt nocet amico suo: ⁊ cũ fuerit dẽprehensus dicet ludẽs feci. Cũ defecerint ligna extinguet ignis: ⁊ susurrone subtracto iurgia pquiescũt. Sic carbones ad prunas ⁊ ligna ad ignẽ: sic hõ iracundus suscitat rixas. Verba susurronis q̃si simplicia: ⁊ ipsa peruenit ad intima cordis. Q nõ si argento fordido ornare velis vas fictile: sic labia tumẽtia cũ pessimo corde sociata. Labijs suis intelligit inimic⁹: cũ i corde tractauerit dolos Q ñ submiserit vocẽ suã ne credideris ei: q̃m septẽ nequitie sũt i corde illi⁹. Q ui opit odiũ fraudulent: reuelabit malitia ei⁹ in concilio. Q ui fodit foueã icidet i eã: ⁊ q̃ voluit lapidem reuertet ad eũ. Lingua fallax nõ amat veritatem: ⁊ os lubricum operatur ruinas.

XXVII

Ne glorier in crastinũ: ignorãs qđ superuẽtura pariat dies. Laudet te alien⁹ ⁊ nõ os tuũ: extraneus ⁊ nõ labia tua. Graue ẽ saxũ ⁊ onerosa arena: ira stulti vtroq̃ grauior. Ira nõ hz misericordiã nec erũpẽs furor: ⁊ impetũ cõcitati spũs ferre q̃s potit? Melior ẽ manifesta correctio: q̃ amor abscõdit⁹. Meliora sũt vulnera diligentis: q̃ fraudulẽta oscula odientis. Aia saturata calcabit fauũ: ⁊ anima esuriẽs etiã amarũ p dulci sumet. Sic auis transmigrãs de nido suo: sic vir qui derelinquit locũ suũ. Unguẽto ⁊ varijs odorib⁹ delectat cor: ⁊ bonis amici p̃silijs aia dulcoratur. Amicũ tuũ ⁊ amicũ p̃ris tui ne dimiseris ⁊ domũ fratris tui ne ingrediaris i die afflictionis tue. Melior ẽ vicin⁹ iux̃: q̃ frater procul. Stude sapiẽtie fili mi ⁊ letifica cor meũ: ut possis exprobranti respondere sermonem. Astut⁹ vidẽs malũ abscõdit⁹ ẽ: paruuli trãseũtes sustinuerũt dispẽdia. Tolle vestimentũ ei⁹ q̃ spopondit p extraneo: ⁊ p alienis aufer ei pign⁹. Q ui bñdicit primo suo voce grãdi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛe nocte cõſurgẽs: maledicẽti ſilis erit. Tecta ꝓſtillantia i die frigorꝭ: ⁊ litigioſa mulier companẽ. Qui retinet eã q̃ſi q̃ ventũ teneat: ⁊ oleũ ꝛextre ſue euacuat. Ferꝝ ferro exacuitur: ⁊ homo exacuit faciẽ amici ſui. Qui ſeruat ficũ comedet fructus eius: ⁊ q̃ cuſtos eſt dñi ſui glificabit. Quõ in aq̃s reſplẽdẽt vult⁹ ꝓſpiciẽtiũ: ſic coꝛda hoiuꝫ manifeſta ſũt pꝛuẽntib⁹. Infern⁹ ⁊ ꝓditio nũq̃ replent: ſilr ⁊ oculi hoiuꝫ inſatiabiles. Quõ ꝓbat in ꝓflatorio argẽtũ ⁊ in foꝛnace aurũ: ſic ꝓbat homo oꝛe laudantis. Coꝛ iniqui inquirit mala: coꝛ aũt rectũ inq̃rit ſciam. Si cõtuderis ſtultũ in pila q̃ſi tipſanas feriente ꝛeſup pilo: non auferet ab eo ſtulticia ei⁹. Diligẽt agnoſce vultũ pecoꝛis tui: tuoſq̃ greges conſidera. Nõ n. habebis iugit ptãtẽ: ꝫ coꝛona tribuet tibi i generatiõe ⁊ generationẽ. Aperta ſũt pꝛata ⁊ apparuerũt herbe virẽtes: ⁊ collecta ſũt fena ꝛe montib⁹. Agni ſũt ad ueſtimẽtũ tuũ: ⁊ hœdi ad agri pꝛecium. Sufficiat tibi lac capꝛarũ in cibos tuos ⁊ in neceſſaria dom⁹ tue: ⁊ ad victum ancillis tuis. XXVIII

Fugit impi⁹ nemine ꝓſequẽte: iuſtus aũt q̃ſi leo cõfidẽs abſq̃ terꝛoꝛe erit. Propt̃ pcta ꝛem multi pꝛincipes ei⁹: ⁊ ꝓpt̃ hois ſapiẽtiã ⁊ hoꝝ ſciam que dicunt. vita ducis lõgioꝛ erit. Vir pauper calũnias pauperes: ſilis ẽ hymbꝛi vehemẽti in q̃ parat fames. Qui ꝛelinquũt legẽ laudãt impiũ: qui cuſtodiũt ſuccẽdũt ꝫ eũ. Viri mali non cogitãt iudiciũ: qui aũt inquirũt dñm aiaduertũt oia. Melioꝛ eſt paup ambulãs i ſimplicitate ſua: q̃ diues in ꝓuis itinerib⁹. Qui cuſtodit legẽ fili⁹ ſapiẽs eſt: q̃ autẽ cõmeſſatoꝛes paſcit confũdit patrẽ ſuũ. Qui coaceruat diuitias vſuris ⁊ fenoꝛe liberali: in pauꝑes cõgregat eas. Qui ꝛeclinat aures ſuas ne audiat legẽ: oꝛatio eius erit execrabilis. Qui ꝛecipit iuſtos i via mala in interitu ſuo coꝛꝛuet: ⁊ ſimplices poſſidebunt bona eius. Sapiẽs ſibi videt vir diues: paup aũt pꝛudẽs ſcrutabit eũ. In exultatiõe iuſtoꝝ multa gl̃ia ẽ: regnãtib⁹ aũt impiis ruine hoiuꝫ. Qui abſcondit ſcelera ſua nõ diriget: qui aũt confeſſus fuerit ⁊ reliq̃rit ea miam cõſequet. Beatus hõ qui ſemp eſt pauid⁹: qui aũt mentis ẽ dure coꝛꝛuet i malũ. Leo rugiẽs ⁊ vrſus eſuriens: pꝛinceps impius ſup ꝓpl̃m pauperem. Dux indigẽs pꝛudẽtia multos oppꝛimet ꝑ calũniã: qui aũt odit auariciã longi fient dies ei⁹. Hominẽ q̃ calũniat anime ſanguinẽ: ſi vſq̃ ad lacum fugerit nemo ſuſtinet. Qui ambulat ſimpliciter ſalu⁹ erit: q̃ puerſis gdiet vijs concidet ſemel. Qui opat terram ſuã ſatiabit panib⁹: q̃ aũt ſectat ociũ replebit egeſtate. Vir fidelis multũ laudabit: q̃ aũt feſtinat ditari nõ erit inocẽs. Qui cognoſcit in iudicio faciẽ nõ bñ facit: iſte ⁊ ꝓ buccella panis ꝛeſerit veritatem. Vir q̃ feſtinat ditari ⁊ alijs iuidet: ignoꝛat q̃ egeſtas ſupueniet ei. Qui coꝛꝛipit hoiem: gr̃ãm poſtea inueniet apud eũ: magꝭ q̃ ille q̃ ꝓ lingue blandimẽta ꝛecipit. Qui ſubtrahit aliquid a pꝛe ſuo uel a mꝛe ⁊ dicit h̃ nõ eẽ pctm̃: particeps homicide ẽ. Qui ſe iactat ⁊ dilatat iurgia cõcitat: q̃ vo ſperat i dño ſaluabit. Qui cõfidit i coꝛde ſuo ſtult⁹ ẽ: qui autẽ gradit ſapienter ipſe laudabit. Qui dat paupi nõ indigebit: qui deſpicit depcantẽ ſuſtinebit penuriã. Cũ ſurrexerint impij abſcõdent hoies: cũ illi pꝛierint multiplicabũt iuſti. XXIX

Viro q̃ coꝛꝛipiẽtẽ dura ceruice contẽnit repẽtin⁹ ei ſupueniet interitus: ⁊ eũ ſanitas nõ ſequet. In multiplicatione iuſtoꝝ letabit vulg⁹: cũ impij ſumpſerit pꝛincipatũ gemet populus. Vir qui amat ſapientiã letificat patrẽ ſuũ: q̃ aũt nutrit ſcoꝛtũ pdet ſubam. Rex iuſtus erigit terram: vir auar⁹ deſtruet eã. Hõ q̃ blandis fictiſq̃ ſermonibus loq̃t amico ſuo: rete expãdit greſſib⁹ ei⁹. Peccãtẽ virũ iniquũ inuoluet laque⁹: ⁊ iuſt⁹ laudabit atq̃ gaudebit. Nouit iuſt⁹ cauſam pauperũ: impi⁹ ignoꝛat ſciam. Hoies peſtilentes diſſipant ciuitatẽ: ſapientes ꝫo auertũt furoꝛẽ. Vir ſapiẽs ſi cũ ſtulto cõtenderit: ſiue iraſcat ſiue rideat: non inueniet requiẽ. Viri ſanguinũ oderunt ſimplicẽ: iuſti aũt querũt aiam ei⁹. Totũ ſpm̃ ſuũ pꝛofert ſtult⁹: ſapiens differt ⁊ reſeruat in poſterum. Pꝛinceps q̃ libenter audit verba mendacij: omnes miniſtros habet impios. Paup ⁊ creditoꝛ obuiauerũt ſibi: vtriuſq̃ illuminatoꝛ eſt dñs. Rex q̃ iudicat in veritate pauperes: thꝛon⁹ ei⁹ i eternũ firmabit. Virga atq̃ coꝛrectio tribuit ſapiam: puer autẽ q̃ dimittitur voluntati ſue confundit matrẽ ſuã. In multiplicatiõe impioꝝ multiplicabunt ſcelera: ⁊ iuſti ruinas eoꝝ videbunt. Erudi filiũ tuũ ⁊ refrigerabit te: ⁊ dabit delitias aie tue. Cum ꝓphetia defecerit diſſipabit ꝓpl̃us: q̃ ꝫo cuſtodit legẽ beat⁹ ẽ. Ser⁹ verbis non poteſt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

erudiri: qa qđ dicq intelligit. ⁊ rñdē ꝓtemnit. Vidisti boiem velocē ad loquēdū: stulticia magis spēranda ē qꝫ illi⁹ correctio. Qui delicate a pueritia sua nutrit seruū suum: postea sentiet eū cōtumacē. Vir iracūd⁹ ꝓuocat rixas. ⁊ q ad indignādū facilis ē. erit ad peccādū ꝓclīuior. Superbū seqt humilitas: ⁊ humilē spū suscipiet gloria. Qui cū fure ꝓticipat odit aiam suā: audit. ⁊ nō indicat. Qui timet boiem cito corruet: q spat i dño sublevabit. Multi requrūt faciē ꝑncipis. ⁊ iudiciū a dño egredit singuloꝝ. Abhominant iusti virū impiū: ⁊ abhominant impij eos qui in recta sūt via. Verbū custodiēs fili⁹. extra ꝓditionem erit.

XXX

Verba cōgregātis: filij vomentis. Visio quā locut⁹ ē vir cū quo ē dē⁹. ⁊ q deo secū morāte ꝓfortat⁹ ait. Stultissim⁹ sum viroꝝ: ⁊ sapia boiuꝫ nō ē mecū. Nō didici sapiam: ⁊ noui sciam scōꝝ. Quis ascēdit i celum atq descēdit? Quis cōtinuit spiritū i manib⁹ suis? Quis colligauit aqs quasi ī vestimēto? Quis suscitauit oēs terminos terre? Qđ nomē ē ei⁹: ⁊ qđ nomē filij eius si nosti? Omis ꝓmo dei ignit⁹: clypeꝰ ē omnib⁹ sperātib⁹ in se. Ne addas qcqꝫ verbis illi⁹ ⁊ arguaris: inueniarisq mendax. Duo rogaui te: ne deneges mihi anteq moriar. Vanitatē ⁊ ꝟba mēdacia longe fac a me. Mēdicitatē ⁊ diuitias ne dederis mihi. Tribue tñ victui meo necēria: ne forte satiatus illiciar ad negandū ⁊ dicā. quis ē dñs? aut egestate cōpulsus furer ⁊ ꝑiurē nomē dei mei. Ne accuses seruū ad dñm suū: ne forte maledicat tibi ⁊ corruas. Generatio que patri suo maledicit ⁊ que mri sue nō bñdicit. Generatio q sibi mūda videt. ⁊ tñ non ē lota a sordibus suis. Gnātio cui⁹ excelsi sūt oculi: ⁊ palpebre ei⁹ in alta surrecte. Gnātio q ꝑ dentibus gladios bz ⁊ cōmādit molarib⁹ suis: ut comedat inopes de terra: ⁊ pauperes ex boib⁹. Sanguisuge due sūt filie: dicētes affer affer. Tria sūt insaturabilia: ⁊ quartū qđ nūqꝫ dicit sufficit Infern⁹ ⁊ os vulue ⁊ terra que nō satiat aqua ignis ꝟo nūqꝫ dicit sufficit. Oculū qui subsannat patrē ⁊ q despicit partū matris sue: suffodiant eū corui de torrētib⁹: ⁊ comedant eū filij aquile. Tria sūt difficilia mihi: ⁊ quartū penit⁹ ignoro. Viā aquile in celo. viā colubri sup petrā. viam nauis in medio mari. ⁊ viam viri in adolescētia. Talis est ⁊ via mulieris adultere q comedit. ⁊ tergens os suū dicit: Non fū opata malū. Per tria mouet terra: ⁊ quartū qđ nō pōt sustinē. Per seruū cum regnauerit. ꝑ stultū cū saturat⁹ fuerit cibo. ⁊ p odiosam mulierē cū i mrimonio fuerit assūpta. ⁊ p ancillā cū fuerit heres dñe sue. Quatuor sūt minima terre: ⁊ ipsa sūt sapiētiora sapiētib⁹. Formice ꝓpl⁹ infirm⁹: q ꝑparāt in messe cibū suū. Lepuscul⁹ plebs inualida. q collocat in petra cubile suū. Regem locusta non habet: ⁊ egredit vniūsa p turmas suas. Stellio manib⁹ nitit: ⁊ morat in edib⁹ regū. Tria sūt q bene gradiūt: ⁊ quartū qđ incedit feliciť. Leo fortissim⁹ bestiaꝝ: ad nullius pauebit occursū. Gall⁹ succinct⁹ lūbos suos ⁊ aries: nec ē rex q resistat ei. Et q stult⁹ apparuerit. ꝑ⁹ qꝫ eleuat⁹ ē in sublime. Si. n. itcl. lexisset: ori suo imposuisset manū. Qui autē fortiť premit vbera ad eliciendū lac. exprmit butyꝝ. ⁊ qui vehemēter emūgit. elicit sanguinē: ⁊ qui prouocat iras ꝓducit discordias.

XXXI

Verba lamuelis regis. Visio q erudiuit eū mat sua. Quid dilecte mi? quid dilecte vteri mei? q̄d dilecte votorū meorum? Ne dederis mulieribus substātiā tuā: ⁊ diuitias tuas ad delendos reges. Noli regib⁹ o lamuel noli regib⁹ dare vinū: quia nullū secretū est vbi regnat ebrietas. Ne forte bibāt ⁊ obliuiscant iudiciorū ⁊ mutent causam filioꝝ pauperis. Date sicerā merentib⁹. ⁊ vinū his qui amaro sunt animo: bibāt ⁊ obliuiscant egestat⁊ sue. ⁊ doloris sui nō recordent ampli⁹. Aperi os tuū muto: ⁊ causis oiuꝫ filioꝝ q ꝑtrāseūt. Aperi os tuū. decerne qđ iustū ē: ⁊ vindica inopē ⁊ pauperē. Alepb. Mulierē fortē q̄s inueniet? procul ⁊ de vltimis finib⁹ pciū ei⁹. Beth. Confidit i ea cor viri sui: ⁊ spoliis non indigebit. Gimel. Reddet ei bonū ⁊ nō malū: omnib⁹ diēb⁹ vite sue. Deleth. Quesiuit lanam ⁊ linū: ⁊ opata ē cōsilio manuū suaꝝ. He. Facta est quasi nauis institoris. de longe portans panem suū. Vau. De nocte surrexit: deditq predā domesticis suis ⁊ cibaria ancillis suis Zay. Consideravit agrum ⁊ emit eum: de fructu manuū suaꝝ plantauit vineā. Heth. Accinxit fortitudine lūbos suos: ⁊ roborauit brachiū suū. Theth. Gustauit ⁊ vidit q̄a bona ē negociatio ei⁹: nō extinguet in nocte lucerna eius.. Joth. Manum suam misit ad fortia: ⁊ digiti ei⁹ apprēhēderūt fusū. Kaph.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

manū suā aperuit iopi: ⁊ palmas suas extēdit ad paupē. Lamech. Nō timebit domui sue a frigoribꝰ niuis: oēs enī domestici eius vestiti sūt duplicibꝰ. Mem. Stragulatā vestem fecit sibi: byssus ⁊ purpura indumentū eius. Nun. Nobilis i portis vir eiꝰ: qñ sederit cū senatoribꝰ terre. Samech. Sindonē fecit ⁊ vendidit: ⁊ cingulum tradidit chananeo. Ayn. Fortitudo ⁊ decor indumentū eius: ⁊ ridebit i die nouissimo. Phe. Os suū aperuit sapiētie: ⁊ lex clemētie ī lingua eiꝰ. Sade. Considerauit semitas domus sue: ⁊ panē ociosa nō comedit. Coph. Surrexerūt filij eiꝰ ⁊ beatissimā ꝓdicauerūt: vir eiꝰ ⁊ laudauit eam. Res. Multe filie cōgregauerūt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Syn. Fallax gratia ⁊ vana est pulchritudo: mulier timēs dñm ipsa laudabit. Thau. Date ei de fructu manuū suarꝫ: ⁊ laudent eam in portis opa eiꝰ.

Explicīūt puerbia salomōis. Incipit ꝓlogꝰ sancti Hieronymi in librum Ecclesiasten.

Semini me ante hoc ferme quinquēniū · cum adhuc rome essem ⁊ ecclesiasten sancte blesille legerē · ut eam ad cōtemptū mundi huiꝰ ꝓuocarē. ⁊ dē qđ in mūdo cerneret putaret eē ꝓ nihilo · rogatū ab ea: ut in morē cōmētarioli · obscura quecꝫ dissererē: ut absqꝫ me posset intelligere que legebat. Itaqꝫ qm̄ in ꝓcinctu nr̄i opis subita morte subtracta est. ⁊ vbi non meruimus o paula ⁊ eustochiū talem vite nr̄e habere consortē: tanto vulnere tūc p̄cussus ꝫ obmutui · nunc in bethleem positus · angustiore videlicet ciuitate. ⁊ illius memorie ⁊ vobis reddo qđ debeo. Hoc breuit̄ āmonens qꝫ nulliꝰ auctoritatē secutus sum: ꝫ de hebreo transferens maxime septuaginta interpretū consuetudinē me coaptaui: in his dūtaxat que nō multum ab hebraicis discrepabant. Interdum aquile quoqꝫ ⁊ symmachi ⁊ theodotiōis recordatus sum: ut nec nouitate nimia · lectoris studiū deterrerem: nec rursū cōtra conscientiā meam fonte veritatis omisso: opinionū riuulos consectarer.

Explicit prologus sancti Hieronymi. Incipit liber Ecclesiastes. Caplm I

Verba ecclesiastes · filij dauid regis ierlm. Vanitas vanitatum dixit ecclesiastes: vanitas vanitatū ⁊ oia vānitas. Quid hz amplidē hō de vniuso labore suo quo laborat sub sole. Generatio ꝓterit ⁊ gnātio aduenit: tra aūt in eternū stat. Oritꝫ sol ⁊ occidit: ⁊ ad locū suū reuertit̄: ibiqꝫ renascēs gyrat p meridiē: ⁊ flectit̄ ad aqlonē. Lustrās vniuersa ī circuitu pgit spūs: ⁊ in circulos suos reuertit̄. Oia flumina intrant in mare: ⁊ mare nō redundat. Ad locum vnde exeunt fluia reuertūt̄: ut iterū fluant. Cuncte res difficiles: nō potest eas hō explicare sermone. Nō saturat̄ oculꝰ visu: nec auris auditu impletur. Quid est qđ fuit? Ipsum qđ futurꝫ ē. Quid ē qđ factū ē? Ipsū qđ faciendū est. Nihil sub sole nouū: nec valet quis qꝫ dicē: ecce hoc recēs est. Jā. n. ꝓcessit ī seculis que fuerūt añ nos. Nō ē prioꝝ memoria: sed nec eoꝝ quidē q̄ postea futura sūt erit recordatio apud eos q̄ futuri sūt i nouissimo. Ego ecclesiastes fui rex israel ī irlm: ⁊ ꝓposui i aio meo querere ⁊ inuestigare sapienter de oibꝰ que fiunt sub sole. Hanc occupationē pessimā dedit deus filijs hoiuz: ut occuparēt̄ in ea. Vidi que fiūt cuncta sub sole: ⁊ ecce vniuersa vanitas ⁊ afflictio spūs. Peruersi difficile corrigūt̄: ⁊ stultoꝝ infinitꝰ ē numerus. Locutꝰ sū ī corde meo dicēs: ecce magnꝰ effectꝰ sū. ⁊ ꝓcessi dē sapiētia qui fuerūt añ me ī irlm: ⁊ mens mea contemplata est multa sapienter ⁊ didici: dedꝫ cor meū ut scirē prudentiā atqꝫ doctrinam: erroresqꝫ ⁊ stultitiā. Et agnoui qꝫ i his quoqꝫ esset labor ⁊ afflictio spiritꝰ: eo qꝫ i multa sapia multa sit indignatio: ⁊ qui addit sciam · addit ⁊ laborem. II

Dixi ergo in corde meo. Vadam ⁊ affluā delitijs: ⁊ fruar bonis. Et vidi qꝫ hoc quoqꝫ esset vanitas. Risū reputaui errorē. ⁊ gaudio dixi: Quid frustra deciperis? Cogitaui ī corde meo · abstrahere a vino carnē meā · ut animꝫ meū trāsferrē ad sapiam · deuitaremqꝫ stulticiā: donec viderē quid esset vtile filijs hoiuz: quo facto opus ē sub sole numero dierū vite sue. Magnificaui opa mea. Edificaui mihi domos ⁊ plātaui vineas: feci hortos ⁊ pomeria ⁊ conseui ea cuncti generis arborib⁹. ⁊ extruxi mihi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

piſcinas aquarū ut irrigarem ſiluā lignoꝝ germinantiū. Poſſedi ſeruos ⁊ ancillas. multamq; familiā habui: armenta quoq; ⁊ magnos ouiū greges: vltra oēs q̄ fuerūt aī me in yr̄m. Coaceruaui mihi argentū ⁊ aurū: ⁊ ſubſtātias regū ⁊ puinciaꝝ. Feci mihi cātores ⁊ cātatrices ⁊ delitias filioꝝ hoiuꝫ: cyphos ⁊ vrceolos i miniſterio ad vina fūdenda. ⁊ ſupgreſſus ſū opib⁹ oēs q̄ ante me fuerūt in yr̄m. Sapia quoq; pſeuerauit mecū: ⁊ oīa q̄ deſiderauerūt oculi mei non negaui eis: nec phibui cor meū q̄n omni voluptate frueret. ⁊ oblectaret ſe in his q̄ ꝑparauerā. Et hāc rat⁹ ſū partē meā: ſi vterer labore meo. Cūq; me cōuertiſſem ad vniuerſa opa q̄ fecerant man⁹ mee. ⁊ ad labores i q̄b⁹ frūſtra ſudauerā: vidi in oīb⁹ vanitatē ⁊ afflictionē anumi. ⁊ nihil pmanere ſub ſole. Tranſiui ad cōtemplandā ſapiam. errores q; ⁊ ſtulticiam Quid ē inquā hō. ut ſequi poſſit regē factorē ſuū? Et vidi q; tantū p̄cederet ſapia ſtulticiā quantū differt lux a tenebris. Sapiēt̄ oculi in capite ei⁹: ſtultus in tenebris ambulat. Et didici q; vnus vtriuſq; eēt interit⁹: ⁊ dixi in corde meo. Si vnus ⁊ ſtulti ⁊ meus occaſus erit. quid mihi pdeſt q; maiorē ſapientie dedi operā? Locutuſq; cū mēte mea: aia aduerti q; ꝺ q̄z eēt vanitas. Nō. n. erit memoria ſapient̄ ſimiliter ut ſtulti i p̄petuū: ⁊ futura tpa obliuiōe cūcta parit̄ operient. Morit̄ doct⁹ ſimiliter ut indoct⁹. ⁊ idcirco teduit me vite mee. videntem mala vniuerſa eē ſub ſole. ⁊ cūcta vanitatē ⁊ afflictionē ſpūs. Rurſus detestat⁹ ſū ēm induſtriam meā qua ſub ſole ſtudioſiſſime laborauī: habitur⁹ heredē poſt me quem ignoro vt̄ ſapiens an ſtultus futurus ſit. ⁊ dñabit̄ in laborib⁹ meis q̄b⁹ delaboraui ⁊ ſollicit⁹ fui. Et ē q̄q; tā vanū? Unde ceſſaui: renūciauitq; cor meū vltra laborare ſub ſole. Nā cū ali⁹ laboret i ſapia ⁊ doctrina ⁊ ſollicitudine: hoī ocioſo queſita dimittit. Et hoc q̄q; vanitas. ⁊ magnū malum. Quid. n. p̄derit hoi de vniuerſo labore ſuo ⁊ afflictione ſpūs qua ſub ſole cruciatus eſt? Cūcti dies eius doloribus ⁊ erūnis pleni ſūt: nec̄ nocte mēte requieſcit. Et hoc nōne vanitas eſt? Nōne meli⁹ ē comedere ⁊ bibere: ⁊ oſtēdere aie ſue bona de laborib⁹ ſuis? Et hoc de manu dei eſt. Quis ita deuorabit ⁊ delitijs affluet ut ego? hoī bono i ꝓſpectu ſuo dedit deus ſapientiā ⁊ ſcientiā ⁊ leticiā: peccatori autem dedit afflictionē ⁊ curā ſuperfluā: ut addat ⁊ congreget ⁊ tradat ei q̄ placuit deo. Sed ⁊ hoc vanitas eſt: ⁊ caſſa ſollicitudo mētis. III

Omnia temp⁹ habent: ⁊ ſuis ſpatijs tranſeūt vniuerſa ſub celo. Tempus naſcendi: ⁊ temp⁹ moriēdi. Tempus plantandi: ⁊ temp⁹ euellēdi q̄ plantatū ē. Temp⁹ occidēdi: ⁊ tēp⁹ ſanādi. Tēp⁹ deſtruendi: ⁊ temp⁹ edificandi. Temp⁹ flendi: ⁊ tēpus ridēdi. Temp⁹ plangēdi: ⁊ temp⁹ ſaltandi. Temp⁹ ſpargendi lapides: ⁊ temp⁹ colligendi. Temp⁹ amplexādi: ⁊ temp⁹ lōge fieri ab amplexib⁹. Temp⁹ acq̄rēdi: ⁊ temp⁹ perdendi. Temp⁹ cuſtodiēdi: ⁊ temp⁹ abijciēdi. Temp⁹ ſcindendi: ⁊ temp⁹ ꝓſuendi. Temp⁹ tacendi: ⁊ tēp⁹ loquēdi. Temp⁹ dilectiōis: ⁊ temp⁹ odij. Temp⁹ belli: ⁊ tēp⁹ pacis. Quid habet ampli⁹ hō de labore ſuo? Vidi afflictionē quā dedit de⁹ filijs hoiuꝫ. ut diſtendāt in ea. Cūcta fecit bona in tempore ſuo. ⁊ mūdū tradidit diſputationi eoꝝ: ut nō inueniat homo quod operatus ē deus ab initio vſq; ad finē. Et cognoui q; nō eēt melius niſi letari: facere bene in vita ſua. Omis. n. hō qui comedit ⁊ bibit. ⁊ videt bonum de labore ſuo: hoc donū dei ē. Didici q; oīa opa que fecit deus ꝓſeuerent i p̄petuū. Nō poſſumus eis quicq̄ addere nec auferre: que fecit deus ut timeat. Quod factū ē: ipſū pmanet. Que futura ſūt iam fuerūt: ⁊ deus inſtaurat q̄ abijt. Vidi ſub ſole i loco iudicij impietatē ⁊ in loco iuſticie iniq̄tatē. ⁊ dixi in corde meo: Juſtum ⁊ impiū iudicabit dñs: ⁊ temp⁹ oīs rei tūc erit. Dixi in corde meo de filijs hoiuꝫ. ut ꝓbaret eos deus: ⁊ oñderet ſiles ē beſtijs. Idcirco vn⁹ interit⁹ eſt bois ⁊ iumētoꝝ ⁊ eq̄ vtriuſq; conditio. Sicut morit̄ hō: ſic ⁊ illa moriūt̄. Similiter ſpirāt oīa: ⁊ nihil habet hō iumēto amplius. Cuncta ſubiacent vanitati: ⁊ oīa p̄gūt ad vnū locū. De terra facta ſūt: ⁊ i cīrā parit̄ reuertūt̄. Quis nouit ſi ſpiritus filioꝝ adam aſcendat ſurſū: ⁊ ſi ſpiritus iumentoꝝ deſcēdat deorſū? Et deꝓbendi nihil eſſe meli⁹ q̄ letari hoīem in ope ſuo: ⁊ hanc eſſe partem illi⁹. Quis enim eū adducet ut poſt ſe futura cognoſcat? IIII

Uerti me ad alia. ⁊ vidi calūnias que ſub ſole gerūt̄: ⁊ lachrymas innocētiū. ⁊ neminē cōſolatorē. nec poſſe reſiſtere eoꝝ violentie. cūctoꝝ auxilio deſtitutos. Et laudaui magis mortuos q̄ viuētes: ⁊

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

felicioꝛē vtroq; iudicaui q̄ necdū natus est: nec vidit mala que sub sole fiūt. Rursū contemplat⁹ sū ꝯes laboꝛes boiuz. ⁊ industrias aiaduerti patere inuidie ꝓximi. Et in ꝟ ergo vanitas. ⁊ cura supflua est. Stult⁹ cōplicat manus suas. ⁊ comedit carnes suas dicēs: Melioꝛ ē pugillus cū requie: q̄ plena vtraq; manus cū laboꝛe ⁊ afflictione animi. Cōsideraꝛi rursū repperi ⁊ aliā vanitatē sub sole. Un⁹ ē ⁊ secūdū nō habet. nō filiū. nō fratrē. ⁊ tñ laboꝛare nō cessat. nec satiāt oculi ei⁹ diuitijs nec recogitat dicens: Cui laboꝛo. ⁊ fraudo aiam meā bonis? In hoc quoq; vanitas ē ⁊ afflictio pessima. Meli⁹ è g̃ duos eē simul q̄ vnū: habent eni emolumentū societatis sue. Si vnus ceciderit: ab altero fulciet. Ve soli: quia cū ceciderit non habet subleuantē se. Et si doꝛmierint duo: fouebuntur mutuo Unus quō calefiet? Et si quispiā preualuerit ꝯ vnū. duo resistūt ei. Funiculus triplex difficile rumpit. Melioꝛ est puer paup ⁊ sapiens. rege sene ⁊ stulto. qui nescit preuidere in posterū. Qꝛ ⁊ de carcere catbenisq; interdū quis egrediat ad regnū. ⁊ alius nat⁹ i regno inopia consūmat. Vidi cūctos viuētes. qui ambulant sub sole cū adolescēte secūdo: qui ꝓsurget ꝓ eo. Infinit⁹ numer⁹ est ꝑ̄ oiuz q̄ fuerunt ante eū. ⁊ qui postea futuri sunt non letabunt in eo. Sed ⁊ ꝟ vanitas ⁊ afflictio spirit⁹. Custodi pedē tuū ingrediēs domū dei ⁊ approꝑinqua ut audias. Multo. n. melioꝛ ē obediētia q̄ stultoꝛū victime: q̄ nesciūt q̄d faciūt mali. Ne temere quid loquaris: neq; coꝛ tuū sit veloꝛ ad proferēdū sermonē coꝛā deo. Deus eni in celo. ⁊ tu sup terrā. idcirco sint pauci sermones tui. Multas curas sequūt somnia. ⁊ in multis sermonibus inuenit stulticia. Si q̄d vouisti deo: ne moꝛeris reddē. Displicet. n. ei infidelis ⁊ stulta ꝓmissio. Sz q̄ cūq; voueꝛis. redde. Multoq; melius ē nō vouē: q̄ p⁹ votū ꝓmissa nō reddē. Ne dederis os tuū ut peccare facias carnē tuā: neq; dicas. coꝛā angelo nō est ꝓuidētia ne forte iratus dñs ꝟ sermones tuos dissipet cūcta opa manuū tuaꝝ. Ubi multa sūt somnia. plurime sūt vanitates ⁊ sermones innumeri. Tu ꝟo deū time. Si videris calūnias egenoꝝ ⁊ violēta iudicia ⁊ subuerti iusticiā i ꝓuincia. nō mireꝛis sup ꝟ negocio: q̄a excelso excelsioꝛ ē ali⁹. ⁊ sup bos q̄ eminētioꝛes sūt alij. ⁊ insup vniuersꝰ ē rex imp̄at seruienti.

Auarus nō implebit pecunia: ⁊ q̄ amat diuitias. fructū nō capiet ex eis. Et ꝟ ergo vanitas. Ubi multe sunt opes: multi ⁊ qui comedūt eas. Et q̄d prodest possessoꝛi: nisi q̄ cernit diuitias oculis suis? Dulcis est somnus operāti siue paꝝ siue multū comedat: saturitas autem diuitū non sinit eum doꝛmire. Est ⁊ alia infirmitas pessima quā vidi sub sole. Diuitie conseruate in malū dñi sui. Pereunt eni in afflictione pessima. Generauit filiū. qui in sūma egestate erit. Sicut egressus est nudus de vtero mr̄is sue. sic reuertet. ⁊ nihil auferet secū de laboꝛe suo. Miserabilis ꝓrsus infirmitas. Quō venit: sic reuertet. Quid g̃ ꝓdest ei qō laboꝛauit i ventū? Cunct⁹ dieb⁹ vite sue comedit i tenebꝛis ⁊ i curis multis. ⁊ i erūna atq; tristicia. Bonū itaq; visū est mihi bonū: ut comedat q̄s ⁊ bibat ⁊ fruat leticia ex laboꝛe suo. q̄ laboꝛauit ipse sub sole nūero dieꝝ vite sue q̄s dedit ei de⁹. ⁊ ꝟ ē pars illi⁹. Et oi hoi cui dedit deus diuitias atq; substantiā: potestatēq; ei tribuit ut comedat ex eis ⁊ fruat ꝑte sua. ⁊ letet de laboꝛe suo: hoc est donū dei. Non enī satis recoꝛdabit dieꝝ vite sue. eo q̄ deus occupet delitijs coꝛ eius.

Est ⁊ aliud malū qō vidi sub sole. ⁊ quidē frequēs apud hoies. Uir cui dedit de⁹ diuitias ⁊ substantiā ⁊ honoꝛem ⁊ nihil deest aie sue ex oib⁹ que desideꝛat: nec tribuit ei potestatē de⁹ ut comedat ex eo: ⁊ hō extraneus voꝛabit illud. Hoc vanitas ⁊ magna miseria ē. Si genuerit quispiā centū liberos ⁊ vixerit multos ānos. ⁊ plures dies etatis habuerit. ⁊ aia illius nō vtat bonis substātie sue: sepulturaq; careat. de hoc ego ꝓnūcio q̄ melioꝛ illo sit aboꝛtiuus. Frustra. n. venit ⁊ ꝑgit ad tenebꝛas. ⁊ obliuione delebit nomē ei⁹. Nō vidit solē. neq; cognouit distantiā boni ⁊ mali: etiā si duob⁹ milibus annis vixerit. ⁊ nō fuerit ꝑfruit⁹ bonis. Nōne ad vnū locū ꝓperant oia? Ois laboꝛ hois in oꝛe ei⁹: ⁊ aia ei⁹ non implebit bonis. Quid habet amplius sapiens a stulto. ⁊ q̄d pauper nisi ut pergat illuc vbi est vita? Melius est videre quod cupias q̄ desiderare qō nescias. Sed ⁊ hoc vanitas est. ⁊ presūptio spiritus. Qui futurus est iam vocatū est nomen ei⁹. ⁊ scitur q̄ homo sit. ⁊ nō possit ꝟtra foꝛtioꝛē se i iudicio ꝟtendere. Uerba sūt plurima: multāq; i disputādo babētia vanitatē.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Quid necesse ē hoi maiora se q̄rere: cū ignoret q̄d conducat sibi i vita sua numero dierū pegrinatiōis sue. ⁊ tēpore qō velut vmbra p̄terit? Aut quis ei poterit indicare. q̄d post eū futurū sub sole sit?

VII

Melio ē nomē bonū q̄ vnguēta p̄ciosa: ⁊ dies mortis die natiuitatis. Melius ē ire ad domū luct⁹: q̄ ad domū potus. In illa.n. finis cūctor ām̄onet hoiuz ⁊ viuēs cogitat q̄d futur⁹ sit. Melior ē ira risu: q̄a p tristiciā vult⁹ corrigit anim⁹ delinquentis. Cor sapientiū vbi tristicia est: ⁊ cor stultor vbi letitia. Meli⁹ ē a sapiente corripi. q̄ stultor adulatiōe decipi: q̄a sicut sonitus spinar ardentiū sub olla: sic risus stulti. Sz ⁊ hoc vanitas. Calūnia p̄turbat sapiētē. ⁊ pdet robur cordis ei⁹. Melior est finis oratiōis: q̄ p̄ncipiū. Melior ē patiēs arrogāte. Ne sis velox ad irascēdū: q̄a ira i sinu stulti requiescit. Ne dicas: q̄d putas cause est q̄ priora tpa meliora fuere q̄ nūc sūt: Stulta enī ē huiuscemodi interrogatio. Utilior est sapia cū diuitijs: ⁊ magis pdest vidētib⁹ solē. Sic.n. protegit sapiētia: sic protegit pecunia. Hoc autē plus habet eruditio ⁊ sapia: q̄ vitā tribuūt possessori suo. Considera opera dei: q̄ nemo possit corrigē quē ille despexerit. In die bona fruere bonis. ⁊ malā diē p̄caue. Sicut.n. hāc sic ⁊ illā fecit deus: ut non inueniat hō contra eū iustas querimonias. Hec q̄ vidi in dieb⁹ vanitatis mee. Just⁹ perit i iusticia sua: ⁊ impi⁹ multo viuit tpe i malitia sua. Noli esse iust⁹ multū: neq; plus sapias q̄ necesse est. ne obstupescas. Ne impie agas multū. ⁊ noli esse stult⁹: ne morias i tpe nō tuo. Bonū est te sustētare iustū: ⁊ ab illo ne subtrabas manū tuā: quia q̄ timet deū nihil negligit. Sapiētia cōfortauit sapiētē: super decē principes ciuitatis. Nō est.n. hō iust⁹ in terra: q̄ faciat bonū ⁊ nō peccet. Sz ⁊ cunctis sermōib⁹ q̄ dicūt. ne accomodes cor tuū: ne forte audias seruū tuū maledicentē tibi. Scit.n. conscia tua: q̄a ⁊ tu crebro maledixisti alijs. Cūcta temptaui i sapia. Dixi sapiēs efficiar. ⁊ ipsa longi⁹ recessit a me multo magis q̄ erat. Et alta p̄fūditas: q̄s inueniet eā? Lustraui vniuersa aio meo: ut scirē ⁊ cōsiderarē ⁊ q̄rerē sapientiam ⁊ rationē. ⁊ ut cognoscerē impietatem stulti. ⁊ errorē ip̄rudētiū. Et inueni amariorem morte mulierē: que laqueus venatorū est. ⁊ sagena cor eius. Vincula sunt manus illius. Qui placet deo effugiet illā: qui autē peccator est capiet ab illa. Ecce hoc inueni dixit ecclesiastes. vnū ⁊ alterū: ut inuenirē rationem quā adhuc q̄rit aia mea. ⁊ nō inueni. Virū de mille vnū reperi: mulierē ex oib⁹ nō inueni. Solūmō hoc inueni. q̄ fecerit deus hoiem rectū. ⁊ ipse se infinitis miscuerit q̄stiōib⁹. Quis talis ut sapiēs ē? Et q̄s cognouit solutionē rei? Sapia hois luceti vultu ei⁹. ⁊ potētissim⁹ faciem illius cōmutabit.

VIII

Ego os regis obserua. ⁊ p̄cepta iuramēti dei. Ne festines recedere a facie ei⁹. neq; p̄maneas i ope malo: q̄a oē q̄d voluerit faciet. ⁊ sermo illi⁹ potāte plen⁹ ē. Nec dicē ei q̄s q̄re ita facis? Qui custodit p̄ceptū. nō experiet q̄q̄ mali. Temp⁹ ⁊ respōsionē cor sapiētis intelligit. Omni negocio temp⁹ ē ⁊ oportunitas. ⁊ multa hois afflictio q̄a ignorat p̄terita. ⁊ futura nullo scire pōt nūcio. Nō est in hois ditione p̄hibē spūm. nec habet potātē in die mortis: nec sinit quiescere ingruēte bello: nec saluabit impietas impiū. Vidi hec cōsideraui. ⁊ dedi cor meū in cunctis operib⁹ q̄ fiūt sub sole. Interdū dominat hō homini in malū suū. Vidi impios sepultos: q̄ etiā cū adhuc viuerēt. in loco sancto erāt: ⁊ laudabāt i ciuitate q̄si iustor operū. Sed ⁊ hoc vanitas ē. Eteni q̄a nō p̄fert cito p̄tra malos sniā: absq; timore vllo filij hoiuz perpetrāt mala. Attamē pctōr ex eo q̄ centies facit malū ⁊ p̄ patientiam sustentat: ego cognoui. q̄ erit bonū timentib⁹ deū: q̄ verēt faciē ei⁹. Nō sit bonū impio nec p̄longēt dies eius: sz q̄si vmbra transeāt: q̄ non timent faciē dñi. Et ē alia vanitas que fit sup terram. Sūt iusti quib⁹ mala p̄ueniūt q̄si opa egerīt impior. ⁊ sūt impij qui ita securi sunt: quasi iustor facta habeāt. Sz ⁊ hoc vanissimū iudico. Laudaui igit leticiā: q̄ non esset homini bonū sub sole. nisi q̄ comederet ⁊ bibēt atq; gauderet. ⁊ hoc solum secū afferret de labore suo oib⁹ dieb⁹ vite sue quos dedit ei deus sub sole. Et apposui cor meū ut scirem sapientiā: ⁊ intelligerem distensionē que versat in terra. Est homo q̄ dieb⁹ ⁊ noctib⁹ somnū non capit oculis. Et intellexi: q̄ oiuz operū dei nullā possit hō inuenire rationē eor q̄ fiūt sub sole. ⁊ quāto plus laborauerit ad q̄rēdū tanto min⁹ inueniat. Etiā si dixerit sapiens se nosse. non poterit reperire. Omnia hec tractaui in corde meo: ut curiose intelligerem.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Sant iusti atq; sapientes: IX
t opa eoꝝ in manu dei. Et tm nescit
homo vtrū amore an odio dignus
sit: sed omnia in futuꝝ seruant incerta: eo q
vniuersa eque eueniant iusto t impio. bono
t malo. mūdo t imūdo. immolanti victimas t
sacrificia ptemnenti. Sicut bon⁹. sic t pctōr.
ut periur⁹. ita ille q̄ verū timerat. hoc est pessi-
mū inter oia que sub sole fiūt: qa eadē cunctis
eueniūt. Unde t corda filioꝝ hoiuꝫ implēt
malitia t contemptu in vita sua. t post ꝺ ad
inferos deducent. Nemo est qui semp viuat:
t qui huius rei habeat fiduciam. Melior est
canis viu⁹ leone mortuo. Viuentes enī sciūt
se esse morituros: mortui vo nihil nouerunt
amplius: nec habent vltra mercedē: qa obli-
uioni tradita ē memoria eoꝝ. Amor quoq;
t odiū t inuidie simul perierūt: nec hnt partē in
hoc seculo. t in ope q̄ sub sole geritr. Vade
g̃ t comede i letitia panē tuū. t bibe cū gau-
dio vinū tuū: qa deo placēt opa tua. Omni
tpe sint vestimenta tua cādida. t oleū de ca-
pite tuo nō deficiat. Perfruere vita cū vxore
quā diligis. cunctis diebus vite instabilitatis
tue: qui datus ē tibi sub sole oītpe vanitatis
tue. Hec est enī pars i vita: t in labore tuo q̄
laboras sub sole. Quodcūq; facere pōt manus
tua instanter opare: qa nec opus. nec ratio.
nec sapia. nec scia erūt apud inferos: q̄ tu p-
peras. Uerti me ad aliud. t vidi sub sole. nec
velociū ee cursū. nec fortiū bellū. nec sapien-
tiū panē. nec doctoꝝ diuitias. nec artificum
gratiam: s temp⁹ casūq; i oibus. Nescit ho finē
suū: s sicut pisces capiūt hamo. t aues laqo
cōprehēdūt. sic capiūt hoies in tpe malo: cū
eis extēplo supuenerit. Hanc quoq; sub sole
vidi sapiētiā t pbaui maximā. Ciuitas par-
ua. t pauci in ea viri. Uenit ad eā rex magn⁹
t vallauit eā: extruxitq; munitiones p gyrū
t pfecta ē obsidio. Inuētusq; ē i ea vir paup
t sapiēs. t liberauit vrbem p sapiam suam. t
null⁹ deinceps recordat⁹ ē hois illi⁹ paupis
Et dicebā ego meliorē ee sapiam fortitudi-
ne Quō g̃ sapia paupis ptempta est. t verba
eius nō sūt audita? Verba sapiētiū audiūt
in silentio: plusq; clamor principis inter stul-
tos. Melior ē sapiētia q̄ arma bellica: t q̄ m
vno peccauerit. multa bona perdet. X
Use morientes perdūt suauitatē vn-
guenti. Preciosior est sapia paruaq;
glia: ad temp⁹ stultitia. Cor sapiētis
in dextera eius. t cor stulti in sinistra illius.
Sz t in via stult⁹ ambulās: cū ipse insipiēs sit
oēs stultos estimat. Si spūs potātem habentis
ascenderit sup te. locū tuū ne dimiseris: quia
curatio faciet cessare peccata maxima. Est ma-
lum q̄d vidi sub sole: q̄si p errore egrediēs a
facie principis. Positū stultū i dignitate subli-
mi. t diuites sedere deorsū. Vidi hos i eqs
t principes ambulātes sup terrā q̄si seruos. Qui
fodit foueā incidet i eam: t q dissipat sepem
mordebit eū coluber. Qui transfert lapides
afflige in eis. t q̄ scindit ligna vulnerabitur
ab eis. Si retusū fuerit ferrū t hō non ut pri⁹
sed hebetatū fuerit. multo labore exacuet. t
post industriā sequet sapia. Si mordeat ser-
pens in silētio: nihil eo mun⁹ habet q̄ occulte
detrahit. Verba oris sapiētis grā. t labia in-
sipientis precipitabūt eū. Initiū verboꝝ eius
stultitia. t nouissimū oris illius error pessi-
mus. Stult⁹ verba multiplicat. Ignorat hō
q̄d ante se fuerit: t q̄d p⁹ se futurū sit. quis ei
poterit indicare? Labor stultoꝝ affliget eos
qui nesciūt in vrbē pergere. Ue tibi terra cui⁹
rex ē puer. t cuius principes mane comedūt.
Beata terra cui⁹ rex nobilis est. t cuius prin-
cipes vescunt in tpe suo. ad reficiendū t non
ad luxuriam. In pigritijs humiliabit contig-
natio. t in infirmitate manuū pstillabit do-
mus. In risu faciūt panē t vinū: ut epulent
bibentes. Et pecunie obediunt oia. In cogi-
tatione tua regi nō detrabas. t in secreto cu
biculi tui nō maledixeris diuiti. quia t aues
celi portabunt vocē tuā. t q̄ habent pennas
annūciabūt sententiā. XI
Mitte panē tuū sup trāseūtes aq̄s: qa
p⁹ tpa multa inuenies illū. Da partes
septē necnō t octo: qa ignoras quid
futurū sit mali sup terrā. Si replete fuerint nu
bes: hymbrē sup terrā effundēt. Si ceciderit
lignū ad austrū aut ad aq̄lonē: i q̄cūq; loco
ceciderit ibi erit. Qui obseruat ventū nō se-
minat: t qui considerat nubes nūq̄ metet.
Quō ignoras q̄ sit via spūs. t qua rōne cō-
pungant ossa i ventre pregnātis: sic nescis opa
dei qui fabricator ē oiuꝫ. Mane semina se-
men tuū: t vespere ne cesset manus tua: qa nescis
q̄d magis oriat hoc aut illud. t si vtrūq; simul
melius erit. Dulce lumē t delectabile ē oculis
videre solē. Si annis multis vixerit homo t
in his omnibus letet⁹ fuerit: meminisse debet
tenebrosi tpis t dieꝝ multoꝝ: q̄ cū venerint

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vanitatis arguūt̄ p̄terita. Letare ꝯ iuuenis in adolescētia tua. ⁊ in bono sit cor tuū i diebus iuuētutꝭ tue. ⁊ ambula i vijs cordis tui ⁊ i intuitu oculoꝝ tuoꝝ. ⁊ scito ꝙ p oīb⁹ his adducet te de⁹ in iudiciū. Aufer irā a corde tuo. ⁊ amoue malitiā a carne tua. Adolescētia enī ⁊ woluptas vana sunt. XII

Emēto creatoris tui i dieb⁹ iuuentutis tue: anteꝙ veniat tēp⁹ afflictionis tue. ⁊ appropinquent anni de quib⁹ dicas. non mihi placēt. Anteꝙ tenebrescat sol ⁊ lumen ⁊ stelle ⁊ luna. ⁊ reuertant̄ nubes p⁹ pluuiā. Q̄n cōmouebunt̄ custodes domus. ⁊ nutabunt viri fortissimi: ⁊ ociose erūt molētes i minuto numero. ⁊ tenebrescēt videntes p foramina. ⁊ claudent ostia i platea in humilitate vocis molētis. ⁊ cōsurgēt ad vocem volucris. ⁊ obsurdescent oēs filie carminis. Excelsa q̄ timebūt. ⁊ formidabūt i via. florebit amigdal⁹: ipinguabitur locusta. ⁊ dissipabit̄ capparis. Quoniā ibit hō in domū eternitatis sue: ⁊ circuibunt i platea plāgētes. Anteꝙ rūpatur funicul⁹ argēteus. ⁊ recurrat vitta aurea. ⁊ cōteratᵗ hydria sup̄ fontē. ⁊ ꝓfringat̄ rota sup̄ cisternam. ⁊ reuertatur puluis i terrā suam vnde erat: ⁊ spūs redeat ad deū q̄ dedit illū. Vanitas vanitatū dixit ecclesiastes. ⁊ oīa vanitas. Cūq; eēt sapiētissim⁹ ecclesiastes. docuit populū ⁊ enarrauit q̄ fecerat. ⁊ inuestigās composuit parabolas multas. Quesiuit ꝟba vtilia. ⁊ conscripsit ꝟmones rectissimos: ac ꝟitate plenos. Verba sapiētiū sicut stimuli ⁊ q̄si claui i altū defixi: q̄ p magistrorū consiliū data sūt a pastore vno. His ampli⁹ fili mi ne req̄ras. Faciendi plures libros null⁹ est finis: frequensq; meditatio carnis afflictio est. Finē loquēdi pariter oēs audiamus. Deū time. ⁊ mandata eius obserua. Hoc est omis homo. Cūcta que fiūt adducet de⁹ i iudiciū p oi errato: siue bonū siue malū sit.

Explicit liber ecclesiastes. Incipiūt cantica canticorum. Capl'm I

OSculetur me osculo oris sui. Quia meliora sūt vbera tua vino: fragrantia vnguētis optimis. Oleū effusū nomen tuū: iō adolescētule dilexerūt te. Trahe me post te. Curremus i odore vnguētorū tuorū. Introduxit me rex in cellaria sua. Exultabimus ⁊ letabimur in te: memores vberū tuoꝝ super vinū. Recti diligunt te. Nigra sū ⁊ formosa filie hierusalē. sicut tabernacula cedar. sicut pelles salomonis. Nolite me cōsiderare ꝙ fusca sim. q̄a decolorauit me sol. Filij mris mee pugnauerūt cō me: posuerūt me custodem vineis. Vineā meā nō custodiui. Indica mihi quē diligit aia mea. vbi pascas. vbi cubes i meridie: ne vagari icipiā p⁹ greges sodaliū tuoꝝ. Si ignoras te o pulchra inter mulieres. egredē ⁊ abi p⁹ vestigia gregū tuoꝝ. ⁊ pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastoꝝ. Eq̄tatui meo i currib⁹ pharaonis assimilaui te amica mea. Pulchre sunt gene tue sicut turturis: collū tuū sic monilia. Murenulas aureas faciem⁹ tibi: ꝟmiculatas argēto. Dū eēt rex in accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorē suū. Fasciculus myrrhe dilect⁹ me⁹ mihi: inter vbera mea cōmorabit̄. Botr⁹ cypri dilect⁹ meus mihi: i vineis engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui columbaꝝ. Ecce tu pulcher es dilecte mi. ⁊ decor⁹. Lectulus nr̄ florid⁹: tigna domoꝝ nr̄aꝝ cedrina: laquearia nostra cupressyna. II

Ego flos cāpi. ⁊ liliū cōuallium. Sic̄ liliū inter spinas. sic amica mea inter filias. Sic̄ malus inter ligna siluaꝝ: sic dilect⁹ me⁹ inter filios. Sub vmbra illi⁹ quē desideraueram sedi. ⁊ fructus ei⁹ dulcis gutturi meo. Introduxit me rex i cellā vinariā: ordinauit in me caritatē. Fulcite me floribus. stipate me malis: q̄a amore lāgueo. Leua ei⁹ sb capite meo. ⁊ dextra illi⁹ āplexabit̄ me Adiuro vos filie irlm. per capreas ceruosq; cāpoꝝ: ne suscitetᵗ neq; euigilare faciatᵗ dilectam: q̄adusq; ipsa velit. Vox dilecti mei. Ecce iste venit saliens i montib⁹: transiliēs colles. Similis ē dilect⁹ me⁹ capree hinnuloq; ceruorū. En ipse stat p⁹ parietē nostrū respiciēs p fenestras: pspiciens p cācellos. En dilect⁹ me⁹ loquit̄ mihi. Surge ppera amica mea. colūba mea. formosa mea ⁊ veni. Jam. n. hyems trāsijt: hymber abijt ⁊ recessit. Flores appuerūt i tra nr̄a: tēp⁹ putationis aduenit. Vox turturis audita ē i tra nostra: ficus ptulit grossos suos: vinee florentes dederunt odorē suū. Surge propera

y

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

amica mea·ſpe cioſa mea ⁊ ueni: colũba mea
i foꝛaminib⁹ petre i cauerna macerie. Oſtẽ
de mihi faciẽ tuã: ſonet voꝛ tua in auribus
meis. Voꝛ.n. tua dulcis. ⁊ facies tua decoꝛa
Capite nob vulpes paruulas: q demoliunt
vineas. Nã vinea nꝛa floꝛuit. Dilect⁹ meus
mihi ⁊ ego illi: q paſcit inter lilia: donec aſpi-
ret dies. ⁊ inclinẽt vmbꝛe. Reuertere: ſimi-
lis eſto dilecte mi capꝛee binnuloq; ceruoꝛ
ſup montes bether. III

In lectulo meo p̃ nocte queſiui quem
diligit aia mea. Queſiui illũ. ⁊ nõ in-
ueni. Surgã ⁊ circuibo ciuitatẽ p̃ vi-
cos ⁊ plateas: querã quem diligit aia mea.
Queſiui illũ. ⁊ nõ iueni. Inuenerũt me vi-
giles: qui cuſtodiũt ciuitatẽ. Nũ quẽ dili-
git aia mea vidiſtis? Paululũ cũ ptrãſiſſem
eos: iueni quẽ diligit aia mea. Tenui eum
nec dimittã: donec introducã illũ in domũ
matris mee. ⁊ in cubiculum genitricis mee.
Adiuro vos filie irl'm per capꝛeas ceruoſq;
cãpoꝛ: ne ſuſciteꝛ neq; euigilare faciatis di-
lectã· donec ipſa velit. Que ẽ iſta q̃ aſcendit
p̃ deſertũ· ſicut virgula fumi ex aromatibus
myrꝛhe ⁊ thuris. ⁊ vniuerſi puluer pigmẽ-
tarij? En lectulũ ſalomonis ſexagĩta foꝛtes
ãbiũt ex foꝛtiſſimis iſrl': ẽs tenentes gladi-
os ⁊ ad bella doctiſſimi. Vniuſcuiuſq; enſis
ſup femur ſuum: ꝓpter timoꝛes nocturnos.
Ferculũ fecit ſibi rex ſalomõ de lignis liba-
ni. Colũnas ei⁹ fecit argẽteas· reclinatoꝛiũ
aureũ· aſcenſũ purpureũ: media caritate cõ-
ſtrauit: ꝓpt̃ filias irl'm. Egredimi filie ſyon
⁊ videte regẽ ſalomonẽ in diademate: q̃ co-
ronauit illũ mater ſua· in die deſponſatiõis
illius. ⁊ in die leticie coꝛdis eius. IIII

Quam pulcꝛa es amica mea· q̃ pul
cꝛa es. Oculi tui columbaꝛ: abſq;
eo quod intrinſec⁹ latet. Capilli tui
ſic greges capꝛaꝛ: q̃ aſcẽderũt ò mõte gala-
ad. Dentes tui ſic greges tonſarũ: q̃ aſcen-
derũt de lauacro. Oẽs gemellis fetib⁹. ⁊ ſte-
rilis nõ ẽ intr eas. Sic vitta coccinea labia
tua. ⁊ eloquiũ tuũ dulce. Sic fragmen mali
punici· ita gene tue: abſq; eo q̃ ò itrinſec⁹ la-
tet. Sic turris dauid collũ tuũ: q̃ edifica-
ta ẽ cũ ꝓpugnaculis. Mille clypei pẽdẽt ex
ea: oĩs armatura foꝛtiũ. Duo vbera tua ſic
duo binnuli capꝛee gemelli: q̃ paſcũt in li-
lijs: donec aſpiret dies. ⁊ iclinẽt vmbꝛe. Ua
dã ad mõtẽ myrrhe. ⁊ ad collẽ thuris. Tota
pulcꝛa es amica mea. ⁊ macula nõ eſt in
te. Veni de libano ſpõſa mea: veni de libano
veni. Coꝛonaberis de capite amana· de ꝑtice
ſanir ⁊ hermon: de cubilib⁹ leonũ: de mon-
tib⁹ pardoꝛ. Vulneraſti coꝛ meũ· ſoꝛoꝛ mea
ſponſa: vulneraſti coꝛ meũ in vno oculoꝛum
tuoꝛ. ⁊ in vno crine colli tui. Quã pulcꝛe ſũt
mãme tue ſoꝛoꝛ mea ſponſa. Pulcꝛioꝛa ſũt
vbera tua vino. ⁊ odoꝛ vnguẽtoꝛ tuoꝛũ ſup
oĩa aromata. Fau⁹ diſtillãs labia tua ſpon-
ſa: mel ⁊ lac ſub lingua tua. ⁊ odoꝛ veſtimẽ-
toꝛ tuoꝛ ſicut odoꝛ thuris. Hoꝛtus conclu-
ſus ſoꝛoꝛ mea ſponſa: hoꝛtus cõcluſus· fons
ſignatus. Emiſſiones tue paradiſus maloꝛ pu-
nicoꝛ: cũ pomoꝛũ fructib⁹. Cypꝛi cũ nardo
nard⁹ ⁊ croc⁹· fiſtula ⁊ cinamomũ cũ vni-
uerſis lignis libani: myrrha ⁊ aloe cũ oĩb⁹
pꝛimis vnguẽtis. Fons hoꝛtoꝛ pute⁹ aq̃rũ
viuẽtiũ· que fluũt impetu de libano. Surge
aquilo ⁊ veni auſter: perfla hoꝛtum meũ. ⁊
fluent aromata illius. V

Veniat dilect⁹ meus i hoꝛtum ſuũ: ut
comedat fructũ pomoꝛ ſuoꝛ. Veni
in hoꝛtũ meũ ſoꝛoꝛ mea ſpõſa: meſ-
ſui myrrhã meã cũ aromatib⁹ meis. Come-
di fauũ cũ melle meo. ⁊ bibi vinũ meũ cum
lacte meo. Comedite amici ⁊ bibite. ⁊ ine-
briamini cariſſimi. Ego dormio. ⁊ coꝛ meũ
vigilat. Voꝛ dilecti mei pulſantis. Api mihi
ſoꝛoꝛ mea· amica mea· colũba mea· ĩmacu-
lata mea: q̃a caput meũ plenũ ẽ roꝛe. ⁊ cin-
cinni mei guttis noctiũ. Expoliaui me tunica
mea· quõ iduar illa? Laui pedes meos· quõ
inq̃nabo illos? Dilect⁹ me⁹ miſit manũ ſuã
p̃ foꝛamẽ. ⁊ venit me⁹ intremuit ad tactũ ei⁹.
Surrexi ut aperirẽ dilecto meo. Manꝰ mee
ſtillauerũt myrrhã. ⁊ digiti mei pleni myr-
rha ꝓbatiſſima. Deſſulũ oſtij mei aperui di-
lecto meo: at ille declinauerat atq; trãſierat
Ania mea liquefacta ẽ: ut dilect⁹ locutus eſt
Queſiui ⁊ nõ iueni illũ: vocaui ⁊ non rũdit
mihi. Inuenerũt me cuſtodes q̃ circueunt
ciuitatẽ. Pcuſſerũt me ⁊ vulnerauerũt me:
tulerũt palliũ meũ cuſtodes muroꝛ. Adiu-
ro vos filie hieruſalem· ſi iueneritis dilectũ
meũ ut ãnũcietis ei q̃a amoꝛe lãgueo. Qualis
eſt dilect⁹ tu⁹ ex dilecto· o pulcꝛerrima mu-
lierũ? Qualis ẽ dilect⁹ tu⁹ ex dilecto: quia
ſic adiuraſti nos? Dilect⁹ me⁹ candid⁹ ⁊ ru-
bicũdus: electus ex milib⁹. Caput ei⁹ aurũ
optimũ: come ei⁹ ſicut elate palmaꝛ: nigre

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

q̃si coru⁹. Oculi ei⁹ sicut colũbe sup riuulos aquaꝝ q̃ lacte sũt lote. ⁊ residẽt iuxta fluẽta plenissima. Gene illi⁹ sicut areole aromatũ: ꝓsite a pigmẽtarijs. Labia ei⁹ lilia distillantia myrrbã ꝑmã. Man⁹ illi⁹ tornatiles: aurea plene byacintbis. Uenr ei⁹ eburneus: distinct⁹ sapphyr. Crura illi⁹ colũne marmoree q̃ fũdate sũt sup bases aureas. Spẽs ei⁹ ut libani: electus ut cedri. Guttur illi⁹ suauissimũ. ⁊ tot⁹ desiderabil⁹. Talr ẽ dilect⁹ me⁹ ⁊ ipse ẽ amic⁹ me⁹ filie irlm. Quo abijt dilectus tu⁹ o pulcherrima mulierꝝ q̃ declinauit dilect⁹ tuus? Et querem⁹ eum tecũ. VI

Dilectus meus descẽdit in hortũ suũ ad areolã aromatũ: ut ibi pascatur in hortis. ⁊ lilia colligat. Ego dilecto meo. ⁊ dilect⁹ meus mibi: q̃ pascit inr lilia. Pulchra es amica mea suauis ⁊ decora sicr irlm: terribilis ut castrorũ acies ordinata. Auerte oculos tuos a me: qa ipsi me auolare fecerũt. Capilli tui sicut gre� caprarꝝ: q̃ apparuerũt de galaad. Dentes tui sicut greges ouiũ: que ascẽderũt de lauacro. Oẽs gemellis fetib⁹: ⁊ sterilis nõ ẽ i eis. Sicr cortex mali punici sic gene tue: absq; occultis tuis Sexaginta sũt regine. ⁊ octoginta ꝯcubine ⁊ adolescẽtularꝝ nõ ẽ numer⁹. Una ẽ colũba mea ꝑfecta mea: vna ẽ matri sue: electa genitrici sue. Uiderũt eam filie syon ⁊ beatissimã ꝑdicauerũt: regine ⁊ ꝯcubine. ⁊ laudauerũt eã. Que ẽ ista q̃ ꝓgredit q̃si aurora cõsurgẽs: pulchra ut luna. electa ut sol. terribilis ut castroꝝ acies ordinata? Descẽdi i hortũ nucũ ut viderẽ poma cõualliũ. ⁊ ispicerẽ si floruisset vinea. ⁊ germinassent mala punica. Nescivi. Anima mea ꝯturbauit me: ꝓpter q̃drigas aminadab. Reuertẽ reuertẽ sunamit⁹: reuertẽ reuertẽ ut intueamur te. VII

Quid videbis i sunamite: nisi choros castroꝝ? Q̃ pulchri sũt gressus tui i calciamẽtis: filia ꝓncipis. Juncture feminũ tuoꝝ sicut monilia: que fabricata sũt manu artificis. Umbilic⁹ tu⁹ crater tornatilis: nunq̃ indigens poculis. Uẽter tu⁹ sicut aceru⁹ tritici: vallat⁹ liliis. Duo vbera tua sicut duo binnuli gemelli capree. Collũ tuũ sicr turris eburnea: oculi tui sicut piscine i esebon: q̃ sũt i porta filie multitudinis. Nasus tu⁹ sicut turris libani: que respicit ꝺ damascũ. Caput tuũ ut carmel⁹. ⁊ come capitis tui sicr purpura regis iuncta canalib⁹ Q̃ pulchra es. ⁊ q̃ decora carissima in deliciis. Statura tua assimilata ẽ palme. ⁊ vbera tua botris. Dixi. Ascẽdã i palmã. ⁊ apprehendã fructꝰ ei⁹. Et erunt vbera tua sicut botri vinee. ⁊ odor oris tui sicut odor malorꝝ: guttur tuũ sicut vinũ optimũ. Dignũ dilecto meo ad potãdũ: labijsq; ⁊ dentib⁹ illius ad ruminãdũ. Ego dilecto meo. ⁊ ad me cõuersio eius. Ueni dilecte mi egrediamur in agrũ: cõmoremur i villis. Mane surgam⁹ ad vineas: videam⁹ si floruit vinea. si flores fructꝰ parturiũt: si floruerũt mala punica. Ibi dabo tibi vbera mea. Mandragore dederũt odorẽ i portis nostris. Oia poma nova ⁊ vetera dilecte mi seruaui tibi. VIII

Quis mihi det te fratrẽ meũ suggẽtẽ vbera mris mee. ut iueniã te solũ foris. ⁊ deosculer. ⁊ iã me nemo despiciat? Apprehẽdã te ⁊ ducã i domũ mris mee: ⁊ i cubiculũ genitricis mee. Ibi me docebis. ⁊ dabo tibi poculũ ex vino condito. ⁊ mustum malorꝝ granatorꝝ meorꝝ. Leua ei⁹ sub capite meo. ⁊ dextra illi⁹ amplexabit me. Adiuro vos filie irlm: ne suscitetis neq; euigilare faciatis dilectã. donec ipsa velit. Que ẽ ista q̃ ascẽdit de deserto. deliciis affluẽs. inixa sup dilectũ suũ? Sub arbore malo suscitaui te. Ibi corrupta est mat⁹ tua: ibi violata ẽ genitrix tua. Pone me ut sigillũ sup cor tuũ: ut signaculũ sup brachiũ tuũ: qa fort⁹ ẽ ut mors dilectio. dura sicut infer⁹ emulatio. Lãpades ei⁹ ut lampades ignis atq; flamarꝝ. Aque multe nõ potuerũt extinguere caritatẽ: nec fluia obruẽt illã. Si dederit hõ oẽm substantiam domus sue ꝓ dilectione: quasi nibil despiciet eã. Soror nostra parua. ⁊ vbera nõ habet. Quid faciem⁹ sorori nre: in die q̃ alloquenda est? Si murus est: edificem⁹ sup eũ propugnacula argẽtea. Si ostiũ ẽ: cõpingam⁹ illud tabulis cedrinis. Ego murus. ⁊ vbera mea sicut turris: ex q̃ facta sũ coram eo quasi pacẽ repiens. Uinea fuit pacifico: i ea q̃ bis pr̃os. Tradidit eã custodib⁹: vir affert pro fructu ei⁹ mille argẽteos. Uinea mea coram me ẽ. Mille tui pacifici. ⁊ ducenti bis q̃ custodiũt fructꝰ ei⁹. Que habitas i hortis. amici auscultãt: fac me audire vocem tuã. Fuge dilecte mi. ⁊ assimilare capree binuloq; cernorũ sup montes aromatũ.

Expliciũt Cantica canticorũ.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Sapientia

Incipit prologus in librū Sapientie.

LIber Sapie apud hebreos nusq; est. Unde ipse stil⁹ grecā magis eloquentiam redolet. Hūc iudei Philonis eē affirmāt. Qui proinde sapiētie nominat·qui cū xpi aduentus qui est sapiētia patris. ꝛ passio eius euidēter exprimitur.

Incipit liber Sapiētie. Capt̄m

DIligite iusticiam: qui iudicatis terram. Sentite de dño in bonitate ꝛ i simplicitate cordis querite illū: quoniam inuenitur ab his q̄ nō tēptant illū: apparet aūt eis qui fidē habēt in illū. Peruerse.n. cogitationes sepant a deo: ꝓbata aūt virtus corripit insipientes. Quoniā i maliuolā aiam nō introibit sapiētia: nec habitabit i corpe subdito peccatis. Spūs.n. scūs discipline effugiet fictū. ꝛ auferet se a cogitatiōibus que sūt sine intellectu. ꝛ corripietur a supueniēte iniq̄tate. Benign⁹ ē.n. spūs sapie ꝛ nō liberabit maledictū a labijs suis: qm̄ renū illius testis ē deus. ꝛ cordis illi⁹ scrutator est verus. ꝛ lingue ei⁹ auditor. Quoniā spūs dñi repleuit orbē terrarū. ꝛ h̄ qđ cōtinet oia sciam habet qđ. Propt̄ h̄ q̄ loquit̄ iniq̄ non pōt latē: nec pteriet illū corripiēs iudiciū. In cogitationib⁹.n. impij inrogatio erit: sermonū aūt illi⁹ auditio ad deū veniet: ad correptionē iniq̄tatū illi⁹. Quoniā auris celi audit oia. ꝛ tumult⁹ murmurationū nō abscōdet. Custodite g̃ vos a murmuratiōe q̄ nihil ꝓdest. ꝛ a detractiōe parcite lingue. Qm̄ ꝑmo obscurus in vacuū nō ibit: os aūt qđ mentit occidit aiam. Nolite ꝯelare mortē i errore vite vr̄e: neq; acquiratis ꝓditionē in opib⁹ manuū vr̄aꝝ. Qm̄ deus mortem nō fecit: nec letat̄ in ꝓditione viuoꝝ. Creauit.n. ut essent oia ꝛ sanabiles fecit nationes orbis terraꝝ. ꝛ nō ē i illis medicamētū exterminij nec inferoꝝ regnū in terra. Justicia.n. ꝑpetua est ꝛ imortalis: iniusticia aūt mortis acquisitio. Impij aūt manib⁹ ꝛ verbis accersierūt illā. ꝛ estimātes illā amicā· defluxerūt. ꝛ spōsiones posuerūt ad illā: quoniam morte digni sunt qui sūt ex parte illius. II

DIxerunt.n. impij: cogitantes apud se nō recte. Exiguū ꝛ cum tedio est tempus vite nostre. ꝛ nō est refrigeriū in fine hois: ꝛ nō ē q̄ agnit⁹ sit reuersus ab inferis. Quia ex nihilo nati sum⁹. ꝛ post hoc erim⁹ tanq̄ non fuerim⁹. Quoniā fum⁹ afflat⁹ est in naribꝰ nr̄is. ꝛ sermo scintille ad cōmouēdū cor nr̄m. Quia extinct⁹ cinis erit corp⁹ nr̄m. ꝛ spūs diffūdet̄ tāq̄ mollis aer. Et transibit vita nr̄a tanq̄ vestigiū nubis. ꝛ sicut nebula dissoluet̄·q̄ effugata ē a radijs solis. ꝛ a calore illi⁹ aggrauata. Et nomen nr̄m obliuionē accipiet ꝑ tēp⁹. ꝛ nemo memoriā habebit operū nostrorū. Umbre.n. transit⁹ ē tēp⁹ nostrū. ꝛ non ē reuersio finis nostri·qm̄ cōsignata est. ꝛ nemo reuertitur. Uenite g̃ ꝛ fruamur bonis q̄ sūt. ꝛ vtamur creatura tanq̄ in iuuentute celeriter. Uino ꝑcioso ꝛ vnguentis nos impleam⁹. ꝛ nō ꝑtereat nos flos tpis. Coronem⁹ nos rosis añq̄ marcescāt·nullū pratū sit qđ nō ptrāseat luxuria nr̄a. Nemo urm̄ exors sit luxurie nr̄e. Ubiq; relinq̄m⁹ signa leticie: qm̄ h̄ est ps nr̄a ꝛ hec ē sors nr̄a. Oꝑimam⁹ pauperem iustū. ꝛ nō parcam⁹ vidue nec veterano·nec reuereamur canos multi tpis. Sit aūt fortitudo nostra·lex iusticie. Quod.n. infirmū ē·inutile inuenit̄. Circūueniam⁹ g̃ iustū: qm̄ inutilis ē nobis. ꝛ ꝓtrius ē opib⁹ nr̄is: ꝛ inproperat nobis peccata legis. ꝛ diffamat in nos pctā disciplīne nr̄e. Promittit se scientiā dei hr̄e. ꝛ filiū dei se noiat. Factus est nob̄ in traductionē cogitationū nr̄aꝝ. Grauis ē nob̄ etiā ad videdū: qm̄ dissimilis ē alijs vita illi⁹. ꝛ imutate sūt vie ei⁹. Tanq̄ nugaces estimati sum⁹ ab illo. ꝛ abstinet se a vijs nostris tanq̄ ab imūditijs: ꝛ ꝓfert nouissima iustorū. ꝛ gloriatur patrē se hr̄e deū. Videamus g̃ si sermones illi⁹ veri sint: ꝛ temptem⁹ que ventura sūt illi. ꝛ sciem⁹ q̄ erunt nouissima illi⁹. Si.n. est verus fili⁹ dei·suscipiet illū. ꝛ liberabit illum de manib⁹ ꝓrioꝝ. Contumelia ꝛ tormēto interrogem⁹ eū: ut sciam⁹ reuerētiā eius. ꝛ ꝑcem⁹ patientiā illi⁹. Morte turpissima ꝺēnem⁹ eū. Erit.n. ei respect⁹ ex sermonib⁹ illi⁹. Hec cogitauerunt ꝛ errauerūt: excecauit.n. illos malitia eoꝝ. Et nescierūt sacramenta dei: neq; mercedē spauerūt iusticie·nec iudicauerunt bonore aiarū sanctarū. Qm̄ deus creauit hoiem

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ieterminabilē. ⁊ ad imaginē similitudinis sue fecit illū. Jnuidia aūt diaboli mors introiuit in orbē terrarū: imitantur aūt illum qui sunt ex parte illius. III

Justoꝝ autē aie in manu dei sūt. ⁊ non tanget illos tormentū mortis. Visi sūt oculis insipientiū mori. ⁊ estimata est afflictio exitus illorum. Et ab itinere iusto abierunt in exterminiū. ⁊ qꝫ a nobis est iter exterminij: illi aūt sunt in pace. Et si coram hoīb⁹ tormēta passi sūt: spes illoꝝ imortalitate plena est. Jn paucis vexati in multis bene disponent: qm̄ de⁹ temptauit eos. ⁊ inuenit illos dignos se. Tanq̄ aurū in fornace pbauit illos. ⁊ q̄si holocausti hostiā accepit illos. ⁊ i tpe erit respect⁹ illoꝝ. Fulgebūt iusti. ⁊ tanq̄ scintille in arūdineto discurrent. Judicabūt nationes. ⁊ dñabūt pplis. ⁊ regnabit dñs illoꝝ i pp̄etuū. Qui cōfidūt i illo intelligēt veritatē. ⁊ fideles i dilectione acq̄escēt illi: qm̄ donū ⁊ pax ē electis eius. Jmpij autem ꝑm que cogitauerūt correptionē habebūt: qui neglexerūt iustū. ⁊ a dño recesserūt. Sapientiā. n. ⁊ disciplinā qui abijcit infelix ē. ⁊ vacua ē spes illoꝝ. ⁊ labores sine fructu. ⁊ inutilia opa coꝝ. Mulieres coꝝ insensate sūt: ⁊ nequissimi filij illoꝝ. Maledicta creatura coꝝ. qm̄ felix ē sterilis ⁊ incoinq̄nata: q̄ nescivit thoꝝ in delicto. Habebit fructū i respectione aiaꝝ scārū. Et spado q̄ nō operatus est p manus suas iniquitatē: nec cogitauit aduersus deū neq̄ssima. Dabit. n. illi fidei donū electū. ⁊ sors in templo dei acceptissima. Bonoꝝ. n. laborū gloriosus ē fruct⁹. ⁊ que non cōcidat radix sapie. Filij aūt adulteroꝝ i cōsūmatiōe erūt. ⁊ ab iniquo thoro semē exterminabit. Et si q̄dē lōge vite erūt: in nichilū cōputabūt. ⁊ sine honore erit novissima senectus illoꝝ. Et si celeri⁹ defuncti fuerit. nō habebūt spem. nec i die agnitionis allocutionē. Nationes. n. inique dire sunt consūmationis. IIII

O̅ pulchra ē casta generatio cū claritate. Jmmortalis est. n. memoria illi⁹: qm̄ ⁊ apud deū nota ē ⁊ apud homines. Cū pns ē imitantur illā. ⁊ desiderant eā cū seeduxerit. ⁊ in pp̄etuū coronata triūphat. incoinq̄natoꝝ certaminū ꝑmiū vincens. Multigena autē impioꝝ multitudo nō erit utilis. ⁊ spuria vitulamina nō dabūt radices altas: nec stabile firmamētū collocabūt. Et si i ramis i tpe germinauerint. infirmiter posita a vento cōmouebūt. ⁊ a nimietate ventoꝝ eradicabūt. Cōfringēt. n. rami incōsūmati. ⁊ fructus illoꝝ inutiles ⁊ acerbi ad māducādū. ⁊ ad nichilū apti. Ex iniquis n. oēs filij q̄ nascūt testes sūt neq̄tie aduersus parētes i interrogatiōe sua. Just⁹ autē si morte ꝓoccupat⁹ fuerit: in refrigerio erit. Senectus. n. venerabilis ē: non diuturna. neq̄ ānoꝝ numero cōputata. Cani aūt sūt sensus hois. ⁊ etas senectutis vita imaculata. Placēs deo factus dilect⁹. ⁊ viuēs inter peccatores trāslat⁹ ē. Rapt⁹ ē ne malitia mutaret intellectū ei⁹. aut ne fictio decipet aiam illi⁹. Fascinatio. n. nugacitatis obscurat bona ⁊ inconstātia concupiscētie trāsuertit sensū sine malitia. Cōsūmat⁹ i breui expleuit tpa multa. Placita. n. erat deo aia illi⁹: ꝓpter hoc pp̄erauit educē illū de medio iniq̄tatū. Populi aūt videntes ⁊ nō intelligētes. nec ponētes i ꝓcordijs talia: qm̄ gra dei ⁊ misericordia ē in sanctos ei⁹. ⁊ respectus sup electos illi⁹. Cōdēnat aūt iust⁹ mortuus vivos impios ⁊ iuuētus celeri⁹ cōsūmata longā vitam iniusti. Videbūt. n. finē sapiētis. ⁊ nō intelligent q̄d cogitauerit de illo de⁹. ⁊ q̄re minuerit illū dñs. Videbūt. n. ⁊ cōtēnent eū: illos aūt de⁹ irridebit. Et erūt p⁹ hoc decidētes sine honore. ⁊ in cōtumelia inter mortuos i pp̄etuū. Qm̄ disrumpet illos iflatos sine voce. ⁊ cōmouebit illos a fundamēto. ⁊ vsq̄ ad supremū desolabūt. Et erūt gemētes. ⁊ memoria illoꝝ periet. Veniēt in cogitatiōe peccatorum suorum timidi. ⁊ traducēt illos ex aduerso iniquitates ipsorum. V

Tunc stabūt iusti in magna ꝓstātia aduersus eos q̄ se angustiauerūt. ⁊ qui abstulerūt labores coꝝ. Videntes turbabūt timore horribili. ⁊ mirabūtur in subitatione insperate salutis gemētes ꝓ angustia spūs: dicētes intra se pniam agētes ⁊ pre angustia spūs gemētes. Hi sunt quos habuim⁹ aliq̄n in risū ⁊ i similitudinē improperij: nos insensati vitā illoꝝ estimabam⁹ insaniā. ⁊ finē illorū sine honore. Ecce quō cōputati sūt inter filios dei. ⁊ inter scōs sors illorū est. Ergo errauim⁹ a via veritatis. ⁊ iustitie lumē nō luxit nobis: ⁊ sol intelligētie nō ē ortus nobis. Lassati sum⁹ in via iniq̄tatis ⁊ ꝓditiōis. ⁊ ambulauim⁹ vias difficiles: viam aūt dñi ignorauim⁹. Quid nobis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝑfuit ſupbia? aut diuitiaꝝ iactantia ꝙd cō/
tulit nobis? Trāſierūt oia illa tāq̄ vmbra
ꝛ tanq̄ nunci⁹ p̄currēs. Et tanq̄ nauis q̄
ptrāſit fluctuantē aquā cui⁹ cū p̄terierit nō
eſt veſtigiū iuenire·neq; ſemitā carine illius
in fluctib⁹: aut auis q̄ trāſuolat i aere· cui⁹
nullū iuenit argumētū itineris illi⁹: ſed tm̄
ſonit⁹ alarū verberās leue ventū. ꝛ ſcindens
p vim itineris aerē·cōmot⁹ alis trāſuolauit
ꝛ p⁹ ꝫ nullū ſignū iuenit itineris illius: aut
tanq̄ ſagitta emiſſa i locū veſtinatū· diuiſ⁹
aer cōtinuo i ſe recluſus eſt ut ignoret tran/
ſitus illius: ſic ꝛ nos nati cōtinuo veſiuim⁹
eſſe. ꝛ virtutis quidē nullū ſignū valuimus
oſtendere: i malignitate aūt nr̄a cōſūpti ſum⁹.
Talia dixerūt i inferno bi q̄ peccauerūt·qm̄
ſpes impij tāq̄ lanugo ē que a vento tollit
ꝛ tāq̄ ſpuma gracilis que a procella diſpgit
ꝛ tanq̄ fum⁹ q̄ a vēto diffuſus ē: ꝛ tāq̄ me/
moria hoſpitis vni⁹ diei p̄tereūt⁊. Juſti autē
i ꝑpetuū viuēt: ꝛ apud dm̄ ē merces eoꝝ. ꝛ
cogitatio illoꝝ apud altiſſimū. Ideo acci/
piēt regnū decoris ꝛ diadema ſpeciei de ma
nu dm̄i ei ſui: qm̄ dextera ſua teget eos: ꝛ in
brachio ſcō ſuo defendet illos. Et accipiet
armaturā çel⁹ illi⁹: ꝛ armabit creaturā ad
vltionē inimicoꝝ. Induet ꝙ toracē iuſticiā: ꝛ
accipiet ꝙ galea iudiciū certū. Sumet ſcutū
inexpugnabile eq̄tatē: acuet aūt dirā irā i lā/
ceā: ꝛ pugnabit cū illo orbis t̄raꝝ ꝓ inſenſa/
tos. Ibūt directe emiſſiones fulguꝝ: ꝛ tāq̄ a
bn̄ curuato arcu nubiū exēminabūt: ꝛ ad
certū locū inſilient. Et a petroſa ira plene mit/
tēt grādines. ꝛ ſcādeſcet i illos aq̄ maris. ꝛ
fluuia ꝓcurrēt dure. Cōtra illos ſtabit ſpūs
virtut⁊. ꝛ tanq̄ turbo vēti diuidet illos. ꝛ ad
heremū ꝓducet oēm terrā iniq̄tatis illoꝝ:
ꝛ malignitas euertet ſedes potētiū. Melior
eſt ſapientia q̄ vires: ꝛ vir prudēs q̄ fortis.

VI

Audite ergo reges ꝛ intelligi/
te: diſcite iudices finiū terre. Prebe/
te aures vos q̄ cōtinetis multitudi/
nes ꝛ placet⁊ vobis i turbis nationū: qm̄ da/
ta ē a dño ptās vobis. ꝛ virt⁹ ab altiſſimo:
qui iterrogabit opa vr̄a. ꝛ cogitatiōes ſcru/
tabit: quoniā cū eſſetis miniſtri regni illi⁹.
non recte iudicaſtis nec cuſtodiſtis legē iu/
ſticie: neq; ſm̄ voluntatem dei ambulaſtis.
Horrende ꝛ cito apparebit vobis: quoniam
iudiciū duriſſimum in bis qui preſūt·fiet.
Exiguo.n. ꝓcedit miſericordia·potētes aūt
potenter torm̄ēta patientur. Non.n. ſubtrahet
ꝑſonā cuiuſ q̄ de⁹· nec verebit magnitudinē
cuiuſ q̄: qm̄ puſillum ꝛ magnū ipſe fecit: ꝛ
eq̄liter eſt illi cura de oib⁹. Fortioribus aūt for/
tior inſtat cruciatio. Ad vos g̃ reges ſūt bi
ſermones mei: ut diſcatis ſapiam ꝛ ne exci/
datis. Qui.n. cuſtodierint iuſticiā: iuſte iu/
dicabunt: ꝛ q̄ didicerint iuſta·inuenīet quid
rn̄deāt. Cōcupiſcite g̃ ſermones meos ꝛ di/
ligite illos: ꝛ habebit⁊ diſciplinā. Clara ē ꝛ q̄
nūq̄ marceſcit ſapia: ꝛ facile videt ab bis q̄
diligūt eā: ꝛ inuenit ab bis q̄ q̄rūt illā. Pre/
occupat q̄ ſe cōcupiſcūt·ut illis ſe ꝓbet oñdat.
Qui d luce vigilauerit ad illā nō laborabit:
aſſidētē.n. illā foribus ſuis inueniet. Cogitare
g̃ de illa ſenſ⁹ē ꝓſūmat⁹. ꝛ q̄ vigilauerit ꝓpt̄
illā·cito erit ſecurus. Qm̄ dignos ſe circuit
ipſa querēs: ꝛ in vijs ſuis oſtendet ſe illis bila/
riter: ꝛ i oi ꝓuidētia occurret illis. Initiū.n.
illi⁹· veriſſima ē diſcipline ꝓcupiſcētia. Cu/
ra ergo diſcipline dilectio eſt: ꝛ dilectio cu/
ſtodia legū illi⁹ē. Cuſtoditio aūt legū con/
ſūmatio incorruptiōis ē: incorruptio aūt facit
eſſe ꝓximū deo. Cōcupiſcētia itaq; ſapie de/
ducet ad regnū ꝑpetuū. Si g̃ delectami ſe/
dib⁹ ꝛ ſceptris o reges ꝑpl̄i: diligite ſapiam
ut in ꝑpetuū regnetis. Diligite lumē ſapie
oēs q̄ p̄eſtis populis. Quid ē aūt ſapiētia ꝛ
quēadmodū facta ſit· referā: ꝛ nō abſcōdā
a vobis ſacramēta dei: ſ ab initio natiuita/
tis iueſtigabo: ꝛ ponā i lucē ſciam illi⁹. ꝛ nō
p̄teribo ꝛitatē: neq; cū iuidia tabeſcente iter
habebo: qm̄ talis bō nō erit particeps ſapie.
Multitudo autē ſapiētiū·ſanitas eſt orbis
t̄raꝝ. ꝛ rex ſapiēs· ꝑpl̄i ſtabilimētū ē. Ergo
accipite diſciplinā ꝙ ſermones meos: ꝛ pro/
derit vobis.

VII

Qm̄ q̄dē ꝛ ego mortalis bō ſimilis
oib⁹: ꝛ ex genere terreno illi⁹ q̄ p̄/
factus eſt: ꝛ i ventre matris figura/
tus ſū caro: decē menſiū tpe coagulat⁹ ſum
in ſanguine·ex ſemine bois: ꝛ delectamento
ſomni cōueniente. Et ego nat⁹ accepi cōm
aerē: ꝛ in ſimiliter factā decidi terrā: ꝛ primā
vocē ſimilem oib⁹ emiſi plorās. In iuolumēt⁊
nutritus ſum. ꝛ magnis curis. Nemo.n. ex
regib⁹ aliud habuit natiuitat⁊ initiū. Un⁹
ergo introitus ē oib⁹ ad vitā. ꝛ ſimilis exitus.
Propt̄ ꝙ optaui ꝛ datus ē mihi ſenſus. ꝛ in/
uocaui: ꝛ venit in me ſpūs ſapie. Et ꝓpoſui
illā regnis ꝛ ſedib⁹: ꝛ diuitias nihil eē dixi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in compatiõe illi⁹. Hec cõparaui illi lapidem ꝑciosũ: qm̃ oẽ aurũ i cõpatiõe illi⁹ arena est exigua. ⁊ tanq̃ lutũ estimabit argentũ i cõspectu illi⁹. Sup salutẽ ⁊ speciẽ dilexi illam: ⁊ ꝓposui ꝑ luce habẽ eã: qm̃ inextinguibile est lumẽ illius. Venerũt aũt mihi oia bona pariẽ cum illa. ⁊ innumerabilis honestas p manꝰ illi⁹. ⁊ letat⁹ sũ in oib⁹: qm̃ añcedebat me ista sapia ⁊ igrabã qm̃ bonoꝝ oiuz mat est. Quam sine ficticne didici. ⁊ sine inuidia coico. ⁊ honestatẽ illi⁹ nõ abscõdo. Infinit⁹ n. thesaur⁹ est hoib⁹: quo qui vsi sunt· participes facti sũt amicitie dei: ꝓpter discipline bona cõmẽdati. Mihi aũt dedit dꝰ dicere ex sentẽtia ⁊ ꝑsumẽ digna boꝝ q̃ mihi dant qm̃ ipse sapiẽ duxit est. ⁊ sapiẽtiũ emendator. In manu. n. illi⁹ ⁊ nos ⁊ sermões nr̃i. ⁊ ois sapia. ⁊ operũ scie disciplina. Ipse. n. dedit mihi horũ que sunt sciam veram: ut sciam dispositionẽ orbis terrarꝝ. ⁊ ꝓtutes elemẽtorũ ũtiũ ⁊ ꝓsũmationẽ ⁊ medietatẽ temporꝝ· vicissitudinũ ꝓmutatiões. ⁊ ꝓsũmatiões tẽporũ. ⁊ mox mutationes· diuisiões tẽporꝝ· ãni cursus. ⁊ stellarꝝ dispositiões: naturas aialiũ. ⁊ iras bestiarꝝ: vim vẽtoꝝ. ⁊ cogitatiões hoiuz· differẽtias ꝓgultoꝝ. ⁊ ꝓtutes radicũ ⁊ q̃cũq̃ sũt abscõsa ⁊ iprouisa didici. Omniuz n. artifex docuit me sapia. Est. n. i illa spũs intelligentie scũs. vnic⁹· multiplex· subtilis· disertus· mobilis· incoinq̃nat⁹· cert⁹· suauis amãs bonũ· acutus· q̃ nihil vetat bñfacere. human⁹· benign⁹· stabilis· certus· securus· oẽm bñs ꝓtutẽ· oia ꝓspiciẽs: ⁊ q̃ capiat ois spũs intelligibiles: mũdus· subtilis. Oib⁹. n mobilib⁹ mobilior est sapia. Attingit autẽ vbiq̃ ꝓpter suã mũdiciã. Vapor est. n. virtutis dei. ⁊ emanatio q̃dã ẽ claritatis oipotẽtis dei sincera. ⁊ iõ nihil inquinatũ in eam incurrit. Candor ẽ. n. lucis eterne ⁊ speculũ sine macula dei maiestatis. ⁊ imago bonitatis illi⁹. Et cũ sit vna· oia põt. ⁊ in se ꝑmanens· oia innouat. ⁊ p nationes i alias scas se transfert. Amicos dei ⁊ ꝓphetas cõstituit. Neminẽ. n. diligit dꝰ: nisi eũ q̃ cũ sapia inhabitat. Est n. hec speciosior sole. ⁊ sup oẽm dispositionẽ stellarꝝ· luci cõparata inuenitur prior. Illi eni succedit nox: sapiam aũt nõ vincit malitia. Attingit ergo a fine vsq̃ ad finẽ fortiter. ⁊ disponit oia suauiter.

VIII

Hanc amaui ⁊ exquisiui a iuuẽtute mea. ⁊ q̃siui sp̃osam mihi eã assumẽ: ⁊ amator factꝰ sũ forme illi⁹. Generositatẽ illi⁹ glorificat cõtuberniũ bñs dei: ⁊ oiuz dñs dilexit illã. Doctrix. n. est disciplineꝝ dei: ⁊ electrix operꝝ illi⁹. Et si diuitie appetuntur in vita: q̃d sapia locupletius que operat oia? Si aũt sensus operat· quis horũ que sũt magꝝ q̃ illa ẽ artifex? Et si iustitiã quis diligit: labores hui⁹ magnas hñt ꝓtutes. Sobrietatẽ. n. ⁊ sapia docet. ⁊ iustitiã ⁊ virtutem: q̃b⁹ vtili⁹ nihil ẽ i vita hominib⁹. Et si multitudinẽ scie desiderat q̃s: scit ꝑterita ⁊ de futuris estimat· scit versutias sermonũ ⁊ dissolutiões argumẽtoꝝ· signa ⁊ monstra scit añq̃ fiant. ⁊ euentus tẽporꝝ ⁊ seculoꝝ. Proposui ꝙ hãc adducẽ mihi ad ꝙiuãdũ· sciẽs quoniam mecũ coicabit de bonis. ⁊ erit allocutio cogitatiõis ⁊ tedij mei. Habebo ꝓpt hãc claritatẽ ad turbas. ⁊ honorẽ apud seniores. Juuenis ⁊ acut⁹ iueniar i iudicio. ⁊ i ꝙspectu potẽtiũ ãmirabilis ero. ⁊ facies ꝑncipũ mirabũt me. Tacẽtẽ me sustinebunt: loquẽtẽ me respiciẽt. ⁊ sermocinãte me plura· manus ori suo imponẽt. Preterea hẽbo ꝑ hãc imortalitatẽ. ⁊ memoriã eternam bis qui p⁹ me futuri sunt relinquã. Disponã populos. ⁊ nationes mihi erũt subdite. Timebũt me audiẽtes reges horrendi. ⁊ i multitudine videbor bon⁹. ⁊ in bello fortis. Intrãs in domũ meã conq̃escã cũ illa. Nõ. n. habet amaritudinẽ cõuersatio illi⁹: nec tediũ conuictus illi⁹: �sed letitiã ⁊ gaudiũ. Hec cogitãs apud me. ⁊ cõmemorans in corde meo: qm̃ imortalis ẽ i cogitatiõe sapia. ⁊ in amicitia illi⁹ delectatio bona. ⁊ i operib⁹ manuũ illi⁹ honestas sine defectiõe. ⁊ i certamine loq̃le illi⁹ sapientia. ⁊ ꝑclaritas in coicatiõe sermonũ ipsi⁹: circuibã q̃rens· ut mihi illã assumerẽ. Puer aũt erã ingeniosus. ⁊ sortit⁹ sũ aiam bonã. Et cũ essem magꝝ bon⁹: veni ad corp⁹ incoinq̃natũ. Et ut sciui quoniã aliter non possem esse continẽs nisi dꝰ det. ⁊ hoc ipsum erat sũma sapientia· scire cui⁹ esset hoc donũ: adij dñm ⁊ deprecatus sum illũ. ⁊ dixi ex totis ꝑcordijs meis.

IX

Deus patrũ meoꝝ ⁊ dñe misericordie qui fecisti oia verbo tuo. ⁊ sapia tua cõstituisti hoiem· ut dñaret creature que a te facta ẽ· ut disponat orbẽ terraꝝ i eq̃tate ⁊ iustitia. ⁊ i directiõe cordis iudiciũ iudicet: da mihi sediũ tuaꝝ assistricẽ sapiẽtiã· ⁊ noli me reprobare a pueris tuis· qm̃ seru⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tuus sū ego ⁊ filius ancille tue: homo infirmus ⁊ exigui tp̄is. ⁊ minor ad intellectū iudicij ⁊ legū. Et si q̄s erit p̄sūmat⁹ inē filios hoiuz: si abfuerit ab illo sapia tua. ī nibilū cōputabit. Tu aūt elegisti me regē populo tuo: ⁊ iudicē filioz tuoz ⁊ filiaz. Et dixisti me edificare tēplū in mōte scō tuo. ⁊ i ciuitate habitatiōis tue altare: similitudinē tabernaculi sci tui: quod preparasti ab initio. ⁊ tecū sapientia tua. que nouit opa tua: que ⁊ affuit tūc cū orbē terrarū faceres. ⁊ sciebat q̄d eēt placitū oculis tuis. ⁊ q̄d directū in p̄ceptis tuis. Mitte illā de celis scis tuis. ⁊ a sede magnitudinis tue: ut mecū sit ⁊ mecū laboret ut sciā q̄d acceptū sit apud te. Scit.n. illa oia ⁊ itelligit. ⁊ deducet me in opib⁹ meis sobrie. ⁊ custodiet me i sua potētia. Et erūt accepta opa mea. ⁊ disponā populū tuū iuste. ⁊ ero dign⁹ sedū patris mei. Quis.n. hoiuz poterit scire p̄siliū dei? Aut q̄s poterit cogitare quid velit deus? Cogitatiōes enī mortaliū timide. ⁊ incerte p̄uidentie nostre Corp⁹.n. qđ corrūpit aggrauat aiaz. ⁊ terrena inhabitatio dep̄mit sensū multa cogitātē. Et difficile estimam⁹ q̄ i terra sūt. ⁊ que i p̄spectu sūt inuenim⁹ cum labore. Que in celis sunt aūt. q̄s inuestigauit? Sensū aūt tuū q̄s sciet nisi tu dederis sapiam ⁊ miseris spiritū scm̄ tuū de altissimis. ⁊ si correcte sint semite eoz q̄ sūt i terris. ⁊ que tibi placent didicerint hoies? Nam p̄ sapiam sanati sunt. quicunq; placuerunt tibi dñe a principio.

HEc illū q̄ prim⁹ formatus est a deo pater orbis terraz. cū sol⁹ eēt creatus custodiuit. ⁊ eduxit illum a delicto suo: Et eduxit illū de limo terre. ⁊ dedit illi ꝓtutē cōtinēdi oia. Ab hac ut recessit iust⁹ i ira sua: p̄ irā homicidij fraternitas deperijt. Propt̄ qđ cū aq̄ deleret ēra: sanauit iterū sapia: p̄ contēptibile lignū iustū gubernans. Hec ⁊ i cōsensu supbie cum se nationes extulissent sciuit iustū. ⁊ cōseruauit sine q̄rela deo. ⁊ in filijs mīam fortem custodiuit. Hec iustum a pereuntibus impijs liberauit fugientē: descendente igne in pentapolim: q̄bus in testimoniū nequitie fumigabunda cōstat deserta ēra. ⁊ i certo tpe fructus habētes arbores. ⁊ icredibilis aie memoria stans figmētū salis. Sapiam.n. p̄tereūtes nō tm̄ i h̄ lapsi sūt ut ignorarēt bona. sed ⁊ insipiētie sue reliquerunt hoib⁹ memoriā: ut in his q̄ peccauerūt. nec latē potuissent. Sapientia aūt hos qui se obseruāt a doloz⁹ liberabit. Hec aūt p̄fugū ire fratris iustū deduxit p̄ vias rectas. ⁊ ostēdit illi regnū dei. ⁊ dedit illi sciam scōz. Honestauit illū in labor⁹. ⁊ cōplenit labores illius. In fraude circūueniētiū illū affuit illi. ⁊ honestū fecit illū. Custodiuit illū ab īmicis. ⁊ a seductor⁹ tutauit illū. Et certamē forte dedit illi ut vinceret ⁊ sciret quoniā oiuz potentior ē sapiētia. Hec venditū iustū nō dereliquit. ⁊ a pctōribus liberauit eū: descenditq; cū illo in foueam ⁊ in vinculis non dereliquit illū: donec afferret illi sceptrū regni. ⁊ potentiā aduersus eos q̄ eū dep̄mebāt. ⁊ mendaces oñdit q̄ maculauerūt illū. ⁊ dedit illi claritatē eternam. Hec p̄p̄lm iustū ⁊ semē sine querela liberauit a nationibus que illū dep̄primebāt. Intrauit in aiam serui dei. ⁊ stetit ꝑ reges horrendos in portentis ⁊ signis. Et reddidit iustis mercedem laboz⁹ suoz. ⁊ deduxit illos i via mirabili. ⁊ fuit illis in dlamēto diei. ⁊ i luce stellarū p̄ noctē. Et trāstulit illos p̄ mare rubz ⁊ trāsuexit illos p̄ aquam nimiā. Inimicos autē illoz demersit in mare. ⁊ ab altitudine iferoz eduxit illos. Ideo iusti tulerūt spolia ipioz. ⁊ decantauerūt: dñe nomen scm̄ tuū. ⁊ victricē manū tuā laudauerūt pariē. Quōm sapia aperuit os mutoz. ⁊ linguas infantiū fecit disertas.

XI

DIrexit opa eoz⁹ in manib⁹ p̄phēte sci. Iter fecerūt p̄ deserta q̄ nō habitabāt. ⁊ in locis desertis fecerūt casas. Steterūt ꝑ hostes. ⁊ de inimicis se vindicauerūt. Sitierūt ⁊ inuocauerūt te. ⁊ data est illis a q̄ de petra altissima. ⁊ reales sitis de lapide duro. p̄ q̄. n. penas passi sūt inimici illoz⁹. a defectione potus sui: in eis cū abundarēt filij israhel letati sūt. Per h̄ cū illis desseuit: bene cum illis actū est. Nam p̄ fonte quidē sempiterni fluis būanū sanguinē dedisti iniustis. Qui cū minuerent⁹ in traductione infantiū occisoz. dedisti illis abūdantē aquā inspate: oñdēs p̄ sitim q̄ tūc fuit. quēadmodū tuos exaltares. ⁊ aduersarios illoz⁹ necares. Cū.n. tēptati sūt. ⁊ quidem cum mīa disciplinā accipiētes: scierunt quēadmodū cū ira iudicati impij torm̄ēta paterēt. Hos q̄dē tā q̄ p̄ monēs p̄basti: illos aūt tā q̄ durus rex introgās cōdēnasti. Absentes.n. ⁊ p̄ntes similē torq̄bāt. Duplex.n. illos accepat

tediũ.ꝛ gemit⁹ cũ memoꝛia ꝓteritoꝝ. Cũ. n. audirẽt ꝑ ſua toꝛmẽta bñ ſecũ agi·cõmemoꝛati ſũt dñm: admirãtes in fine exitus. Que n. in expoſitiõe praua ꝓiectũ deriſerũt: in fine euentus mirati ſũt. Non ſimiliꝫ iuſtis faciens: ꝑ cogitatiõibus aũt inſenſatꝫ iiqtates illoꝝ. Quod quidã errãtes colebãt multos ſerpẽtes.ꝛ beſtias ſupuacuas: ĩmiſiſti illis multitudinem mutoꝝ aialiũ i vindictam: ut ſcirẽt ꝗa ꝑ que peccat quis· ꝑ hec ꝛ toꝛqueꝛ. Nõ. n. ipoſſibilis erat oipotens man⁹ tua·q̃ creauit oꝛbẽ ĕraꝝ ex materia inuiſa·imittere illis multitudinem vrſoꝝ·aut audaces leones·aut noui generis ira plenas ꝛ iĝtas beſtias·aut vapoꝛẽ igneũ ſpirantes·aut fumi odoꝛẽ ꝓferẽtes·aut boꝛꝛẽdas ab oculis ſcintillas emittẽtes: quarũ nõ ſolũ leſura poterat illos exterminare: ꝫ ⁊ aſpect⁹ ꝑ timoꝛem occidere. Nã ⁊ ſine bis vno ſpũ poterãt occidi ꝓſecutionem paſſi·ab ipſis factis ſuis.ꝛ diſpſi ꝑ ſpm̃ ꝯtutis tue: ſed oia in menſura ꝛ numero ꝛ põdere diſpoſuiſti. Multũ. n. valere tibi ſoli ſuperat ſemp.ꝛ virtuti bꝛacbij tui quis reſiſtet? Qm̃ tanq̃ momentũ ſtatere·ſic eſt ante te oꝛbis terrarũ.ꝛ tanq̃ gutta roꝛis antelucani ꝙ deſcẽdit i ĕrã. Et miſereꝛ oiuꝫ·ꝗa oia potes:ꝛ diſſimulas pctã bꝛoiuꝫ ꝓpter pœnitentiã. Diligis. n. oia q̃ ſunt:ꝛ nihil eoꝝũ odiſti que feciſti: nec. n. odiẽs aliq̃d cõſtituiſti aut feciſti. Quõ aũt poſſet aliquid pmanẽ niſi tu voluiſſes? aut qõ a te vocatũ nõ eſſet·cõſeruareꝛ? Parcis aũt oĩbus: qm̃ tua ſunt dñe·qui amas aias.

XII

O Q̃ bon⁹ ⁊ ſuauis ẽ dñe ſpirit⁹ tuus in oĩb⁹. Ideoq̃ bos ꝙ exerrant ꝓtib⁹ coꝛꝛipis.ꝛ de ꝗbus peccãt ãmones ꝛ alloqueris ut relicta malitia credant in te dñe. Illos. n. antiq̃s inbabitatoꝛes terre ſcẽ tue q̃s exboꝛꝛuiſti: qm̃ odibilia opꝛa tibi faciebant ꝑ medicamia ꝛ ſacrificia iiuſta.ꝛ filioꝝ ſuoꝝ necatoꝛes ſine mĩa.ꝛ cõmeſtoꝛes viſcerum bꝛoiuꝫ.ꝛ deuoꝛatoꝛes ſanguinis.ꝛ auctoꝛes parẽtes aiaꝝ inauxiliatarũ ꝑdere voluiſti a medio ſacramẽto tuo·ꝑ man⁹ parentũ nꝛoꝝ: ut dignã ꝓcipꝛẽt ꝓegrinationẽ pueroꝝ dei: q̃ tibi oiuꝫ carioꝛ ẽ terra. Sed ꝛ bis tanq̃ bꝛibus pꝛperciſti.ꝛ miſiſti anteceſſoꝛes exercit⁹ tui veſpas: ut illos paulatim exterminarẽt. Nõ ꝗa ipotẽs eras i bello ſubiicere ipios iuſtis·aut beſtijs ſeuis·aut ꝙbo duro ſimul extermiare: ꝫ ꝓtib⁹ iudicãs dabas locũ pœnitẽtie·nõ ignoꝛãs qm̃ nequã ẽ natio eoꝝũ.ꝛ naturalis malitia ipſoꝝ:ꝛ qm̃ nõ poterat mutari cogitatio illoꝝũ i ꝑpetuũ. Semen. n. erat maledictũ ab initio. Nec timẽs aliquẽ: veniam dabas peccatis illoꝝ. Quis. n. dicet tibi·q̃d feciſti? aut q̃s ſtabit ꝙ iudiciũ tuũ? Aut quis in cõſpectu tuo veniet vindex iiquoꝝ bꝛoiuꝫ? Aut quis tibi imputabit·ſi pericrit natiões q̃s tu feciſti? Nõ ẽ. n. ali⁹ de⁹ q̃ꝫ tu·cui cura ẽ de oĩb⁹: ut oñdas qm̃ nõ iiuſte iudicas iudiciũ. Neq̃ rex neq̃ tyrãnus in conſpectu tuo inquirẽt de bis q̃s ꝑdidiſti. Cum ergo ſis iuſtus·iuſte oĩa diſponis: ipſũ q̃ꝫ q̃ nõ debet puniri condẽnas ꝛ exterũ eſtimas a tua virtute. Virtus. n. tua iuſticie initiũ ẽ.ꝛ ob hoc q̃ oiuꝫ dñs es·oibus te parcẽ facis. Virtutẽ. n. oñdis tu·qui non crederis eſſe i virtute cõſũmat⁹.ꝛ bos qui te neſciũt·i audacia traducis. Tu aũt dñator ꝯtuꝫ·cũ trãq̃llitate iudicas.ꝛ cũ magna reuerentia diſponis nos. Subeſt. n. tibi cũ volueris poſſe. Docuiſti. n. ꝓpulũ tuũ ꝑ talia opa·qm̃ oportet iuſtũ eſſe ꝛ bumanũ.ꝛ bone ſpei feciſti filios tuos: qm̃ iudicãs das locũ in peccatis pœnitẽtie. Si. n. ĩimicos ſeruoꝝũ tuoꝝ ꝛ debitos moꝛti cũ tãta cruciaſti attẽtiõe.ꝛ liberaſti dans tẽp⁹ ꝛ locũ ꝑ q̃ poſſent mutari a malitia: cũ quãta diligẽtia iudicaſti filios tuos quoꝝ parẽtib⁹ iuramẽta ꝛ cõuentiões dediſti bonaꝝ ꝓmiſſionũ? Cum ergo das nobis diſciplinã·ĩimicos nꝛos multipliciſ flagellas: ut bonitatẽ tuã cogitemus iudicantes.ꝛ cũ de nobis iudicaſ ſperemus miam tuam. Unde ꝛ illis qui in vita ſua inſenſate ꝛ iiuſte vixerunt: ꝑ hec q̃ coluerunt dediſti ſũma toꝛmẽta. Etenim i erroꝝ via diuti⁹ errauerũt deos eſtimãtes hec· que in aiab⁹ ſũt ſupuacua: infantiũ iſenſatoꝝ more viuẽtes. Propt̃ hoc tãq̃ pueris inſenſatꝫ iudiciũ in deriſũ dediſti. Qui autẽ ludibꝛijs ꝛ increpatiõib⁹ nõ ſũt coꝛꝛecti: dignũ dei iudiciũ expti ſũt. In bis. n. que patiebãt· moleſte ferebãt: in ꝗb⁹ patientes indignabant. Per hec q̃s putabãt deos in ipſis cũ exmina-
reñ: videtes illũ quẽ olim negabãt ſe noſſe: deum deũ agnouerũt. Propter qõ ꝛ finis cõdemnationis eoꝝ veniet ſup illos.

XIII

Vani ſũt aũt oĩs boies in ꝗb⁹ nõ ſubeſt ſcia dei:ꝛ de bis q̃ videntur bona non potuerũt intelligẽ eũ qui ẽ: neq̃ operib⁹ attẽdentes agnouerũt q̃s eſſet artifex

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sed aut ignem·aut spiritū·aut citatū aerem· aut gyrū stellaꝝ·aut nimiā aquā:aut solē ⁊ lunā rectores orbis terraꝝ deos putauerūt Quoꝝ ⁊ si specie delectati deos putauerūt : sciant quāto bis dñator eorū spēciosior est. Spēi.n.gnātor h̄ oia cōstituit. Aut si ꝓtutē ⁊ opa eoꝝ mirati sunt:intelligāt ab illis·qm̄ qui hec fecit fortior ē illis. A magnitudine n·spēi ⁊ creature: cognoscibiliē poterit creator horꝝ videri. Sz tm̄ adhuc ī bis minor est querela. Et bi.n. fortasse errant dū q̄rentes ⁊ volētes inuenire. Eteni cum ī opib⁹ illi⁹ cōuersent: inq̄rūt ⁊ psuasū habēt: qm̄ bona sūt q̄ videt. Iterū aūt nec bis debet ignosci. Si n.tantū potuerūt scire ut possent estimare seculū:quō hui⁹ dñm nō facili⁹ inuenerunt ? Infelices aūt sunt.⁊ inē mortuos spes illoꝝ est:q̄ appellauerūt deos opa manuū horuꝫ: auꝝ ⁊ argētū artis inuentionē ⁊ sīlitudines aialiū:aut lapidē inutilē opus man⁹ ātique. Aut si q̄s artifex faber de silua lignū rectū secuerit.⁊ hui⁹ docte eradat omnē corticē ⁊ arte sua vsus diligenter fabricet vas iutile ī q̄uersationē vite: reliquijs autē ei⁹ opis ad ꝓparationē esce abutatur.⁊ reliquū horꝝ qō ad nullos vsus facit·lignū curuū ⁊ ꝓticib⁹ plenū sculpat diligenē p vacuitatē suā.⁊ p sciam sue artꝫ figuret illud.⁊ assimilet illud imagini hois·aut alicui ex aialib⁹ illud cō paret·pliniēs rubrica.⁊ rubicūdo faciēs fuco colorē illi⁹.⁊ cēm maculā q̄ ī illo ē pliniens.⁊ faciat ei dignam habitationē.⁊ ī pariete ponēs illud.⁊ ꝓfirmans ferro ne forte cadat prospiciens illi: sciens qm̄ non potest adiuuare se. Imago.n.ē.⁊ opus ē illi adiutorium. Et de suba sua.⁊ de filijs suis.⁊ de nuptijs·uotū faciēs inquirit. Non erubescit loqui cū illo q̄ sine aia ē.⁊ p sanitate q̄dē infirmū deꝓcatur.⁊ p vita rogat mortuū.⁊ in adiutoriū iutilē inuocat.⁊ p itinere petit ab eo q̄ ābulare nō pōt.⁊ de acq̄rēdo ⁊ de operādo ⁊ de oiuz rex euentu petit ab eo qui in omnibus est inutilis.

XIIII

Iterū ali⁹ nauigare cogitās ⁊ p feros fluct⁹ iter facere incipiēs : ligno portāte se·fragili⁹ lignū inuocat. Illud.n. cupiditas acq̄rēdi excogitauit.⁊ artifex·sapia fabricauit sua. Tua aūt pr̄puidētia ab initio cūcta gubernat: qm̄ de disti ī mari viam ⁊ inter fluct⁹ semitā firmissimam:oñdēs qm̄ potēs es ex oib⁹ sanare·etiā si sine rate aliqs adeat mare. Sed ut nō eēnt vacua sapie tue opa : ꝓpter hoc etiā ⁊ exiguo ligno credunt hoies aias suas. ⁊ trāseūtes mare p ratē liberati sūt. Sed ⁊ ab initio cū perirent supbi gigātes: spes orbis terraꝝ ad ratē ꝓfugiēs remisit seculo semē natiuitatis·q̄ manu tua erat gubernata. Benedictū ē.n.lignū: p qō fit iusticia. Per man⁹ aūt qō fit idolū maledictū est ⁊ ipsū ⁊ qui fecit illud:q̄a ille q̄dem operatus est : illud aūt cū esset fragile de⁹ cognominat⁹ ē. Similiē aūt odio sūt deo: ipi⁹ ⁊ impietas eius. Eteni qō factū ē: cū illo q̄ fecit·tormēta patiet. Propē h̄ ⁊ ī idolis nationū nō erit respect⁹ : qm̄ create dei in odiū facte sūt. ⁊ in tēptationē aie hoiuz. ⁊ in muscipulā pedib⁹ insipiētiū. Initiū.n. fornicationis ē exquisitio idoloꝝ. ⁊ adinuentio illoꝝ corruptio vite ē. Neq̄.n. erat ab initio: neq̄ erūt in ꝑpetuū. Supuacuitas.n. hoiuz h̄ adinuenit in orbē terraꝝ. ⁊ ideo breuis illoꝝ finis est inuent⁹. Acerbo.n. luctu dolens pr̄ rapti cito sibi filij fecit imaginē. ⁊ illū qui tunc q̄si hō mortu⁹ fuerat·nūc tanq̄ deū colere cepit ⁊ cōstituit inē seruos suos sacra ⁊ sacrificia Deinde interueniēte tpe·cōualescente antiq̄ ꝓsuetudine·hic error tanq̄ lex custodit⁹ est: ⁊ tyrānoꝝ impio colebāt figmēta. Et hos q̄s in palā hoies honorare nō poterāt ꝓpter h̄ q̄ longe essent: a longinquo figura eoꝝ allata euidentē imaginē regis·quē honorare volebāt fecerūt:ut illū q̄ aberat tanq̄ pñtē colerent sua sollicitudine. Prouexit aūt ad horū culturā ⁊ hos q̄ ignorabāt· artificis exīmia diligētia. Ille.n. volēs pl⁹ placē illi q̄ se assūpsit·elaborauit arte sua ut sīlitudinē ī meli⁹ figuraret. Multitudo aūt hoiuz abducta p speciē operis: eū q̄ ante temp⁹ tāq̄ hō honoratus fuerat·nūc deū estimauerūt. Et h̄ fuit vite humane deceptio: qm̄ aut affectui aut regib⁹ deseruiētes hoies·incōicabile nomen lapidib⁹ ⁊ lignis iposuerūt. Et nō suffecerat errasse eos circa dei sciam:h̄ ⁊ i magno viuētes insciebello: tot ⁊ tam magna mala pacē appellāt. Aut.n. filios suos sacrificātes·aut obscura sacrificia faciētes·aut isanie plenas vigilias h̄ntes·neq̄ vitā neq̄ nuptias mūdas iā custodiūt:h̄ ⁊ alius alīū p iuidiā occidit·aut adulterās cōtristat. ⁊ oia cōmixta sūt:sanguis·homicidiū·furtū ⁊ fictio· corruptio ⁊ infidelitas·turbatio ⁊ piurīū:tumultus·honoꝝ dei inemoratio·aiaꝝ inquinatio

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

natiuitatis imutatio· nuptiaꝝ incõstantia· inordinatio mechie ⁊ ipudicitie. Infandoꝝ idoloꝝ cultura oĩs mali causa est. ⁊ initiũ ⁊ finis. Aut. n. dũ letant insaniũt· aut certe vaticinant falsa: aut viuũt iniuste: aut piurãt cito. Dũ. n. confidũt in idolis q̃ sunt sine aĩa: male iurãtes noceri se nõ sperant. Vtraq; ꝯ illis eueniẽt digne: qm̃ male senserũt de deo attẽdẽtes idolis. ⁊ iurauerũt iuste in idolo contẽnentes iusticiã. Nõ. n. iurantiũ ẽ virt⁹: sed peccantiũ pena pambulat sp̃ in iustorum preuaricationẽ.

XV

TU aũt de⁹ noster· suauis ⁊ verus es patiẽs ⁊ i miꝛicordia disponẽs oĩa. Eteni si peccauerim⁹ tui sum⁹· sciẽtes magnitudinẽ tuã. ⁊ si non peccauerim⁹: scim⁹ qm̃ apud te sum⁹ cõputati. Nosse. n. te cõsũmata iusticia ẽ. ⁊ scire iusticiã ⁊ virtutẽ tuã· radix ẽ imortalitat̃. Nõ. n. i errorẽ iduxit nos hoiuꝝ male art̃ excogitatio· nec vmbra picture· labor sine fructu· effigies sculpta p varios colores· cui⁹ aspect⁹ dat insensato cõcupiscẽtiã. ⁊ diligit mortue imaginis effigiem sine aĩa. Malox amatores digni sunt morte: q̃ spem bñt i talib⁹. ⁊ q̃ faciũt illos. ⁊ q̃ diligũt. ⁊ q̃ colũt. Sed ⁊ figul⁹ molle terrã pmẽs laboriose fingit ad vs⁹ nr̃os vnũqꝺq; vas. ⁊ de eodẽ luto fingit q̃ mũda sũt in vsũ vasa. ⁊ silit̃ que bis sũt ꝯria. Horꝝ aũt vasorũ q̃s sit vsus· iudex ẽ figul⁹. Et cũ labore vano deũ fingit de eodẽ luto· ille q̃ paulo ante de terra factus fuerat. ⁊ p⁹ pusillũ reducit se vnde accept⁹ est· repetitus aĩe debitũ quam habebat. Sed cura ẽ illi nõ q̃a laboratur⁹ ẽ: nec qm̃ breuis illi vita ẽ: ꝫ concertat̃ aurificib⁹ ⁊ argẽtarijs: ꝫ ⁊ erarios imitat̃. ⁊ gloriã pfert: qm̃ res supuacuas fingit. Cinis ẽ eni cor ei⁹. ⁊ terra supuacua spes illi⁹. ⁊ luto vilior vita ei⁹: qm̃ ignorauit q̃ se finxit. ⁊ q̃ ispirauit illi aiam que opat̃. ⁊ qui insufflauit ei spiritũ vitalẽ. Sꝫ ⁊ estimauerũt lusũ eẽ vitã nostrã. ⁊ cõuersationẽ vite cõpositã ad lucꝝ ⁊ oportere vndecunq;· etiã ex malo acq̃rere. Hic. n. scit se sup cẽs delinq̃re: q̃ ex terre materia fragilia vasa ⁊ sculptilia fingit. Oẽs n. insipiẽtes ⁊ infelices sup̃ modũ aĩe sue supbi sũt inimici ppl̃i tui. ⁊ imperãtes illi: qm̃ oĩa idola nationũ deos estimauerũt· quib⁹ neq; oculoꝝ visus ẽ ad videndũ: neq; nares ad p̃cipiendũ spiritũ· neq; aures ad audiendũ: neq; digiti manuũ ad tractandũ; ꝫ ⁊ pedes eorũ pigri ad ãbulãdũ. Hõ. n. fecit illos. ⁊ q̃ spm̃ mutuat⁹ ẽ· is finxit illos. Nemo. n. sibi similẽ hõ potit deũ fingẽ. Cũ. n. sit mortalis: mortuũ fingit manib⁹ iniq;s. Melior. n. est ipse bis quos colit: q̃a ipse q̃dẽ vixit cũ esset mortalis: illi aũt nũq;. Sꝫ ⁊ aialia miserrimi colũt. Insensata. n. cõparata bis· illis sũt deteriora. Sꝫ nec aspectu aliq̃s ex bis aialibus bona potest ꝯspicẽ. Effugerũt autẽ dei laudẽ: ⁊ benedictionem eius.

XVI

PRopter hĩ ⁊ bis similia passi sunt digne tormenta: ⁊ p multitudinem bestiaꝝ exterminati sũt. Pro quib⁹ tormẽtis bene dispositi ꝓpl̃m tuũ: quib⁹ desti q̃cupiscẽtiã delectamenti sui· nouũ saporẽ escã parãs eis ortigometrã· ut illi q̃dẽ cõcupiscẽtes escã· ꝓpter ea q̃ illis ostensa ⁊ missa sũt· etiã a necessaria cõcupiscẽtia auerterẽt. hi aũt i breui inopes facti· nouã gustauerũt escã. Oportebat. n. illis fine excusatione q̃dẽ supuenire interitũ exercẽtib⁹ tyrãnidẽ: bis aũt tm̃ oñdere quẽadmodũ inimici eoꝝ exterminabãt. Eteni cũ illis supuenit seua bestiaꝝ ira: morsib⁹ puersoꝝ colubrorũ exterminabãt. Sed nõ i ꝑpetuũ tua ira pmãsit: ꝫ ad correptionẽ i breui turbati sũt: signũ habẽtes salutis· ad cõmemorationẽ mãdati legis tue. Qui. n. cõuersus ẽ· nõ p hoc qõ videbat sanabat̃: ꝫ p te oiuꝝ saluatorẽ. In hoc aũt oñdisti inimicis tuis: q̃a tu es q̃ liberas ab oi malo. Illos. n. locustaꝝ ⁊ muscaꝝ occiderũt morsus. ⁊ nõ ẽ inuẽta sanitas aie illorũ: quia digni erãt ab hoc⁹ mõi exterminari. Filios aũt tuos nec draconũ nec venenatorũ vicerunt dẽtes. Misericordia. n. tua aduenies sanabat illos. In memoria. n. sermonũ tuoꝝ extermiabãt̃. ⁊ velocit̃ sanabãt̃: ne i altã icidẽtes obliuionẽ nõ possent tuo uti adiutorio. Etenim neq; herba neq; malagma sanauit eos ꝫ tuus dñe ꝫmo q̃ sanat oĩa. Tu es dñe q̃ vite ⁊ mort̃ habes ptãtẽ. ⁊ deducis usq; ad portas mort̃ ⁊ reduc̃. Homo aũt occidit q̃dẽ p malitiã aiam suam. ⁊ cũ exierit spũs non reuertet̃ nec reuocabit aiam que recepta est: ꝫ tuã manũ effugẽ impossibile ẽ. Negãtes. n. nosse te impij p fortitudinẽ brachij tui flagellati sũt: nouis aq̃s ⁊ grãdinib⁹ ⁊ pluuijs psecutionẽ passi. ⁊ p ignẽ consũmati. Quod n. mirabile erat: in aqua que omnia extinguit: plus ignis valebat. Vinde ẽ. n. orbis iustoꝝ. Quodã. n. tpe mãsuetabat̃ ignis: ne

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cõburere ẽt que ad impios missa erãt animalia: ꝙ ut ipsi videntes scirẽt qm̃ rei iudicio patiũt̃ psecutionẽ. Et quodã tpe in aqua sup̃ virtutẽ ignis exardebat vndiq; ut iniquã terre nationẽ exterminaret. Pro qb⁹ ãgelor̃ esca nutristi populũ tuũ. et paratũ panẽ de celo pstitisti illis sine labore. oẽ delectamẽtũ in se bñtẽ. et ois sapor̃ suauitatẽ. Substam.n. tuã et dulcedinẽ tuã quã i filios habes oñdebas: et deseruiẽs vni⁹ cui⁹q; voluntati. Ad qd̃ q̃sq; volebat. cõuertebat. Nix aũt et glacies sustinebant vim ignis. et nõ tabescebãt: ut scirent qm̃ fructus ĩmicor̃ exterminabat ignis ardens in grandine et pluuia coruscans. Hoc autẽ iterũ: ut nutriret̃ iusti ignis etiam sue virtutis oblitus ẽ. Creatura enĩ tibi factori deseruiens exardescit in tormẽtũ adũsus iniustos. et leuior fit ad bñfaciẽdũ p bis q̃ te pfidũt. Propt̃ qd̃ et tũc oia trãsfigurata oiuz nutrici gratie tue deseruiebãt. ad voluntatẽ eor̃ q̃ a te desiderati sũt: ut scirent filij tui q̃s dilexisti dñe: qm̃ nõ natiuitatis fructus pascunt hoies: sed sermo tuus hos q̃ i te crediderint. cõseruat. Qd̃ enĩ ab igne nõ poterat exti mĩari. stati ab exiguo radio solis calefactũ tabescebat: ut notũ oib⁹ esset. qm̃ oportet p̃uenire solem ad benedictionem tuam. et ad ortũ lucis te adorare. Ingrati.n. spes tãq̃ hyemalis glacies tabescet. et diffluet tãq̃ aqua supuacua.

XVII

Magna sunt.n. iudicia tua dñe. et inenarrabilia verba tua: ꝓpt̃ hoc indisciplinate aĩe errauerunt. Dũ.n. psuasum habẽt iniqui posse dñari natiõi scẽ: vinculis tenebrar̃ et lõge noctis cõpediti. iclusi sub tectis fugitiui. ꝓuidentie iacuerũt. et dũ putãt se latere i obscur̃ pctis. tenebroso obliuiõis velamẽto dispsi sũt. pauentes horrende. et cũ ãmiratiõe nimia pturbati. Nec⁹.n. q̃ ptinebat illos spelũca sine timore custodiebat. qm̃ sonit⁹ descendẽs pturbabat illos. et pone tristes illis apparẽtes. pauorẽ illis p̃stabãt. Et ignis q̃dẽ nulla vis poterat illis lumẽ prebere: nec siderũ limpide flãme illumĩare poterãt illã noctẽ horrẽdã. Apparebat aũt illis subitaneus ignis: timore plenus. et timore pcussi illi⁹ que nõ videbãt̃ faciei estimabãt deteriora eẽ q̃ videbãt̃. et magice artis appositi erãt deisus. et sapie gl̃ia correptio cũ cõtumelia. Illi.n. q̃ pmittebãt timores et pturbatiões expellẽ se ab aĩa languẽte: bi cũ deriſu pleni timore languebãt ĩma. et si nihil eos ex mõstr̃o pturbabat: trãsitu animaliũ et serpentiũ sibilatiõe cõmoti. tremebũdi peribãt. et aurẽ quẽ nulla rõne quis effugẽ posset. negãtes se vidẽ. Frequent̃.n. poccupãt pessima: redarguẽte ꝓscia. Cũ sit.n. timida neq̃tia: data esti oiuz cõdẽnationẽ. Sp.n. p̃sumit seua: perturbata cõscia. Nihil n. ẽt timor nisi p̃sũptiõis adiutoriũ: pditio cogitatiõis auxilior̃. Et dũ ab intro minor ẽ expectatio: maiorẽ putat potentiã ei⁹ cause de qua tormentũ p̃stat. Illi aũt q̃ in potentẽ venere noctem. et ab infimis et ab altissimis supuenientem. eundem somnũ dormientes aliqñ mõstrorũ exagitabant̃ timore: aliqñ anie deficiebãt traductiõe. Subitane⁹.n. illis et inspērat⁹ timor supuenerat. Deinde si q̃s ex illis decidisset: custodiebat̃ in carcere sine ferro reclusus. Si.n. rustic⁹ q̃s erat. aut pastor. aut agri labor̃ operari⁹ poccupat⁹ esset: ineffugibilẽ sustinebat neccitatẽ. Una.n. cathena tenebrar̃ oẽs erãt colligati. Sive spũs sibilãs. aut inter spissos arborũ ramos auiũ son⁹ suauis. aut vis aq̃ decurrẽtis nimiũ. aut son⁹ valid⁹ p̃cipitatarũ petrar̃. aut ludẽtiũ animaliũ curs⁹ iuisus: aut mugiẽtiũ valida bestiar̃ vox. aut resonans de altissimis mõtib⁹ echo: deficientes faciebat illos p timore. Mis.n. orbis terrarũ limpido illuminabat̃ luie. et nõ impeditis opib⁹ cõtinebat̃. Solis aũt illis superpposita erat grauis nox: imago tenebrar̃ q̃ superuẽtura illis erat. Ipsi g̃ sibi erant grauiores tenebre.

XVIII

Sanctis aũt tuis maxima erat lux: et vox q̃dẽ voce iimici audiebant: ꝙ figuram non videbãt. Et quia nõ et ipsi eadẽ passi erãt. magnificabant te. et q̃ añ lesi erãt. qa nõ ledebãt̃. grãs agebãt tibi. et ut eẽt differẽtia. te veũ petebãt. Propt̃ qd̃ ignis ardẽtẽ colũnã ducem habuerũt ignote vie. et solẽ sine lesura boni hospitij p̃stitisti. Digni q̃dẽ illi carere luce et pati carcerẽ tenebrar̃ qui inclusos custodiebant filios tuos. p q̃s incipiebat incorruptũ legis lumẽ seculo dari. Cũ cogitarẽt iustor̃ occidẽ infantes. et vno exposito filio sed literato in traductionẽ illorum multitudinẽ filior̃ abstulisti. et pariter illos pdidisti in aqua valida. Illa.n. nor̃ añ cognita ẽ a p̃rib⁹ nr̃is: ut vere scientes quib⁹ iuramẽtis crediderũt: animequiores essent. Suscepta ẽ ãt a pplo tuo. sanitas q̃dẽ iustor̃

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iiustoꝝ aūt exterminatio: Sicut enim lesisti aduersarios nr̄os: sic⁊ nos puocās magnificasti. Absconse.n. sacrificabāt iusti pueri bonoꝝ. ⁊ iusticie legē i ꝯcordiā dispōsuerūt. siliter bona ⁊ mala ꝓcepturos iustos: patri oiuꝫ uocātātes laudes. Resonabat aūt icōueniēs iimicoꝝ uox. ⁊ flebilis audiebaṫ plāctꝰ ploratoꝝ ifantiū. Silli aūt pena seruꝰ cū dño afflictꝰ ē. ⁊ ꝑgaris bō regi silia passus. Silic̄ ḡ oēs uno noie mortis: mortuos habebāt inumerabiles. Nec.n. ad sepeliendum uiui sufficiebāt: qm̄ uno momēto q̄ erat preclarior natio illoꝝ exterminata ē. De oibꝰ.n nō credētes ꝑpē bn̄ficia: tunc cū primiū fuit exterminiū ꝓmogenitoꝝ sponderūt ꝑm̄ dei se esse. Cū.n. q̄etū silētiū contineret oia ⁊ nox in suo cursu medium iter habēret: oipotens sermo tuꝰ dñe exiliēs de celo a regalibꝰ sedibꝰ. durus bellator i mediā exterminiꝫ terrā. psiliuit: gladiꝰ acutꝰ isimulatū imperiū tuum portās: ⁊ stans repleuit oia morte: ⁊ usq; ad celū attigebat stans i ēra. Tūc cōtinuo visꝰ somnioꝝ maloꝝ turbauerūt illos: ⁊ timores supuenerūt insperati. Et aliꝰ alibi ꝓiectꝰ semiuiuꝰ: ꝑpē quā moriebaṫ causam demōstrabat mort̄. Hisiōes.n. que illos turbauerūt hec p̄monebant ne insciꝫ q̄re mala patiebāṫ. perirēt. Tetigit aūt tūc ⁊ iustos tēptatio mort̄. ⁊ cōmotio in heremo facta est multitudinis. ⁊ nō diu ꝓmānsit ira tua: Properans.n. hō sine querela deprecari ꝑ populis. pferēs huitut̄ sue scutū oronē. ⁊ p̄ icēsū depcationē allegās. restitit ire. ⁊ finē iposuit necessitati: oñdens qm̄ tuꝰ ē famulꝰ. Uicit aūt turbas nō i uirtute corpis nec armatura potētie: ⁊ uicto illū qui se uexabat subiecit: iuramenta parentū ⁊ testamētū cōmemorās. Cū.n. iam aceruati cecidissent sup alterutꝝ mortui: interstitit. ⁊ amputauit impetū. ⁊ diuisit illā q̄ ad uiuos ducebat uiam. In ueste n. poderis quā hēbat: totꝰ erat orbis terarū: ⁊ parētū magnalia i q̄tuor ordínibꝰ lapidū erāt sculpta. ⁊ magnificētia tua i diadematū capitis illiꝰ scripta erat: his aūt cessit q̄ exterminabat. ⁊ hm̄ extimuit. Erat.n. sola temptatio ire sufficiens.

XIX

Impijs aūt usq; i nouissimū sine misericordia ira supuenit. Prescieba.t eni ⁊ futura illoꝝ: qm̄ cum ipsi ꝓmisissent ut se educerēt. ⁊ cū magna sollicitudine p̄misissent illos: cōsequbātur illos pnitētie actus. Adhuc.n. inē manꝰ hn̄tes luctū. ⁊ ploratā. tes ad monumenta mortuoꝝ. aliā sibi assūpserūt cogitationē insciētie. ⁊ quos rogātes piecerāt: hos tanq̄ fugitiuos psequebant. Ducebat.n. illos ad hūc finē digna uocitas ⁊ horū q̄ acciderāt cōmemorationē amittebāt: ut que erāt tormentis repleret punitio. ⁊ ꝑpls q̄ dē tuus mirabiliter trāsiret: illi aūt nouā mortē inuenirēt. Omis.n. creatura ad suū genꝰ ab initio refigurabaṫ seruiēs tuis p̄ceptis: ut pueri tui custodirēṫ illesi. Nā nubes castra eoꝝ obumbrabat. ⁊ ex aqua q̄ añ erat terra arida apparuit. ⁊ in mari rubro uia sine impedimēto. ⁊ cāpꝰ germinās de profundo nimio p quē omis natio trāsiuit q̄ tegebatur tua manu uidētes tua mirabilia ⁊ mōstra. Tāq̄. n. equi depauerūt escā. ⁊ tāq̄ agni exultauerūt magnificātes te dñe q̄ liberasti illos. Memores.n. erāt adh̄ eoꝝ q̄ i incolatu illoꝝ facta fuerāt: quēadmodū p natione aialiū eduxit ēra muscas. ⁊ p piscibus eructauit fluuius multitudinē ranaꝝ. Nouissime āt uiderūt nouā creaturā auiū: cū abducti ꝓcupia postulauerūt escas epulatiōis. In allocutiōe.n. uisderij ascēdit illis de mari ortigometra. ⁊ pratiōes pcōribus supuenerūt nō sine illis q̄ añ facta erāt argumēt̄ p uim fluminū. Juste.n. patiebāṫ hm̄ suas neq̄tias. Etenī detestabiliorē inhospitalitatē istituerūt. Alij q̄dē ignotos nō recipiebāt aduenas. alij aūt bonos hospites i huitutē redigebāt. Et nō solū h̄: ⁊ aliꝰ q̄dē respectꝰ illoꝝ erat: qm̄ iuiti recipiebāt exneos. Qui aūt cū leticia receperūt hos q̄ eisdē usi erāt istituṫ: seuissimis afflixerūt doloribꝰ ꝑcussi sūt āt cecitate. sicut illi i foribꝰ iusti: cū subitaneis coopti eēnt tenebr̄. Unꝰ q̄sq; trāsitū ostij sui q̄rebat. In se.n. elementa dū cōuertūṫ. sic in organo q̄litaṫ sonꝰ imutatur ⁊ oia suū sonū custodiūt. Unde estimari ex ipso uisu certo pōt. Agrestia.n. i aq̄tica ꝯuertebāṫ. ⁊ q̄cūq; erāt natātia in ēra transibāt. Ignis i aq̄ ualebat sup̄ suā uirtutē. ⁊ aq̄ extinguēt̄ naṫ obliuiscebaṫ. Flāme exrio corruptibiliū aialiū non uexauerūt carnes coābulātiū: nec dissoluebāt illā q̄ facile dissoluebaṫ sicut glacies bonā escā. In oibꝰ.n. magnificasti ꝓpl̄m tuum dñe. ⁊ honorasti: ⁊ non despexisti. in oi tpe. ⁊ in oi loco assistens eis

Explicit liber Sapientie.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Incipit prologus libri Jhesu filij syrach·qui Ecclesiastic⁹ appellat.

Multox nobis & magnox p legem & pphas alioscp q secuti sūt illos: sapia demonstrata ē: in qb⁹ oportet laudare israhel doctrine & sapie causa: qa nō solū ipsos loquētes necesse ē eē peritos: ꝫ etiā extraneos posse & discētes & scribētes doctissimos fieri. Huus me⁹ ibus postq̄ se amplius dedit ad diligētiā lectiōis legis & pphax & aliorū librox q nobis a parētib⁹ nris traditi sūt·voluit & ipse scribere aliqd horū q̄ ad doctrinā & sapiam ptinēt: ut desiderātes discere. & illox piti fieri magis magisq attendāt aio. & cōfirmēt ad legitimā vitā. Hortor itaq venire vos cū beniuolentia. & attētiore studio lectionē facē. & veniā habē in illis in qb⁹ videmur sequētes imaginē sapie. & deficē in verborū cōpositiōe. Nam deficiēt verba hebraica qñ fuerit trāslata ad alterā linguā. Nō aūt solū hec: ꝫ & ipsa lex & pphete cetera q̄ aliorū librox nō paruā hnt differentiā qñ inter se dicūt. Nā i octauo & tricesimo anno tpibus Ptolemei euergeti regis postq̄ pueni i egyptū. & cū multū tpis ibi fuissem·inueni ibi libros relictos nō parue neq ptemnēde doctrine. Itaq bonum & necessariū putaui & ipse aliquā addē diligētiā & labore·interpōtādi libri istū. & multa vigilia attuli doctrinam i spatio tpis ad illa q̄ ad finē ducūt libri istū dare. & illis q̄ volūt animū intēdē & discere quēadmodū oporteat instituere mores qui ꝫm legē dñi ꝑposuerint vitam agere.

Explicit prologus. Incipit liber Ecclesiasticus. Caplm I

Omnis sapientia a dño deo est. & cum illo fuit semp. & ē ante euū. Arenā maris & pluuie guttas & dies seculi: qs dinumerauit? Altitudinē celi & latitudinē terre & ꝑfūdū abyssi: quis dimēsus est? Sapiam dei precedētē oia: quis inuestigauit? Prior oiū creata ē sapia. & intellect⁹ prudētie ab euo. Fons sapie verbum dei in excelsis. & ingressus illi⁹ mādata eterna. Radix sapie cui reuelata ē: & astutias illi⁹ qs agnouit? Disciplina sapie cui reuelata ē & mānifestata: & multiplicationē ingressus illi⁹ qs intellexit? Un⁹ ē altissim⁹ creator oiuz·oīpotēs. & rex potēs & metuēdus nimis: sedēs sup thronū illi⁹. & dñans oī⁹. Ipse creauit illam in spū scō. & vidit & dinumerauit & mensus est. Et effudit illā sup oia opa sua. & sup oēm carnē ꝫm datū suū. & ꝓbet illā diligētib⁹ se. Timor dñi gloria & gloriatio. & letitia & corona exultationis. Timor dñi delectabit cor. & dabit letitiam & gaudiū in longitudinē dierū. Timēti dñm bñ erit in extremis. & in die defūctionis sue bñdicet. Dilectio dei honorabilis sapia: qb⁹ aūt appuerit in visu·diligūt eā: & visice & in agnitiōe magnaliū suox. Initiū sapie timor dñi. & cū fidelib⁹ in vulua ꝓcreatus ē. & cū electis feminis gradit. & cū iustis & fidelib⁹ agnōscit. Timor dñi scie religiositas Religiositas custodiet & iustificabit cor. & iocūditatē atq gaudiū dabit. Timenti deum bene erit. & in dieb⁹ cōsolationis illius benedicet. Plenitudo sapie·timere deum. & plenitudo a fructibus illius. Oēm domū illi⁹ implebit a gnātiōib⁹. & receptacula a thesauris illi⁹. Corona sapie timor dñi: replens pacē & salutis fructū. & vidit & dinumerauit eam. Utraq aūt sūt dona dei. Sciētiā & intellectū prudentie·sapia cōparticet. & gloriā tenētiū se exaltat. Radix sapiētie ē timē deū. & rami illi⁹ longeui. In thesauris sapie intellectus & scie religiositas: execratio aūt pctōrib⁹ sapientia. Timor dñi expellit pctm. Nā q̄ sine timore ē·nō potcrit iustificari: iracundia enī aiositatis illi⁹ subuersio illi⁹ est. Usq in tempus sustinebit patiēs. & postea redditio iocūditatis. Bon⁹ sensus usq in tēp⁹ abscondet verba illius. & labia multox enarrabūt sensū illi⁹. In thesauris sapiētie significatio disciplīe: execratio aūt pctōri cultura dei. Fili ꝓcupiscēs sapiam ꝑserua iusticiā. & de⁹ ꝓbebit illā tibi. Sapia. n. & disciplina timor dñi. & qđ bñplacitū ē illi·fides & mansuetudo. & adimplebit thesauros illius. Non sis incredulus timori dei. & ne accesseris ad illū duplici corde. Ne fueris hypocrita i conspectu hoiuz. & nō scandaliçeris i labijs tuis. Attende in illis ne forte cadas & adducas aie tue inhonorationē. & reuelet de⁹ abscondita tua. & i medio synagoge elidat te·quoniā

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

acceſſiſti maligne ad dñm: ⁊ cor tuũ plenũ
eſt dolo ⁊ fallacia. II
FIli accedẽs ad ſeruitutẽ dei ſta in iu-
ſticia ⁊ in timore: ⁊ ꝑpara aiam tuã
ad tẽptationẽ. Dirime cor tuũ ⁊
ſuſtine: ⁊ iclina aurẽ tuã ⁊ ſuſcipe verba in-
tellectꝰ: ⁊ ne feſtines in tẽpꝰ obductiõis. Su-
ſtine ſuſtẽtatiões dei: cõiũgere deo ⁊ ſuſtine:
ut creſcat in nouiſſimo vita tua. Oẽ qđ tibi
applicitũ fuerit accipe ⁊ in dolore ſuſtine. ⁊ in
humilitate tua patientiã habe: qm̃ in igne
ꝓbat aurũ ⁊ argẽtũ: homines ꝯo receptibiles
in camino humiliatiõis. Crede deo ⁊ recu-
perabit te: ⁊ dirige viã tuam ⁊ ſpera in illũ.
Serua timorẽ illi⁹: ⁊ in illo veteraſce. Me-
tuentes dñm ſuſtinete miſericordiã eius: ⁊
nõ declinetis ab illo ne cadatis. Qui time-
tis dñm credite illi: ⁊ nõ euacuabit merces
veſtra. Qui timetis dñm ſperate in illũ: ⁊ in ob-
lectationẽ veniet hoĩ miſericordia. Qui ti-
metis dñm diligite illũ: ⁊ illuminabũt corda
vra. Reſpicite filij nationes hoĩuz: ⁊ ſcitote
qa null⁹ ſperauit in dño. ⁊ cõfuſus eſt. Quis
n. ꝑmanſit in mãdatis ei⁹. ⁊ derelict⁹ eſt? Aut
quis inuocauit eũ. ⁊ deſpexit illũ? Qm̃ pius
⁊ miſericors ẽ deus: ⁊ remittit in die tribula-
tionis pctã: ⁊ ꝓtector ẽ oĩb⁹ exq̃rentib⁹ ſe in
ꝟitate. Ve duplici corde. ⁊ labijs ſceleſtis
⁊ manib⁹ malefaciẽtib⁹: ⁊ pctõri terrã ingre-
dienti duab⁹ vijs. Ve diſſolute corde. q nõ
credũt deo: ⁊ iõ nõ ꝓtegent ab eo. Ve bis q
pdiderũt ſuſtinẽtiã: ⁊ q derelinquerunt vias
rectas: ⁊ diuerterũt in vias prauas. Et quid
faciẽt cũ inſpicẽ cepit dñs? Qui timẽt dñm
nõ erũt incredibiles verbo illi⁹: ⁊ q diligunt
illũ cõſeruabũt verbũ illi⁹. Qui timẽt dñm
inq̃rẽt q bñplacita ſũt ei: ⁊ q diligunt eum
replebũt lege ipſi⁹. Qui timẽt dñm ꝓpara-
bunt corda ſua: ⁊ in ꝯſpectu illi⁹ ſanctifica-
bunt aias ſuas. Qui timẽt dñm. cuſtodiũt
mãdata ei⁹: ⁊ patientiã habebũt vſq; ad in-
ſpectionẽ illi⁹. dicẽtes: Si pœnitentiã nõ ege-
rim⁹. incidem⁹ in man⁹ dñi: ⁊ nõ i man⁹ ho-
minũ. Scõm enim magnitudinẽ illius: ſic ⁊
miſericordia illi⁹ cum ipſo eſt. III
HIlij ſapie eccleſia iuſtoꝝ: ⁊ natio il-
loꝝ obediẽtia ⁊ dilectio. Judicium
ꝑris audite filij: ⁊ ſic facite ut ſalui
ſitis. Deus. n. honorauit patrẽ in filijs: ⁊ iu-
diciũ mris exq̃rẽs firmauit in filios. Qui
diligit deum exorabit ꝓ pctis. ⁊ cõtinebit ſe
ab illis. ⁊ in oratione die exaudiet. ⁊ ſic q theſ-
auriçat. ita ⁊ q honorificat matrẽ ſuã. Qui
honorat patrẽ ſuũ iocũdabit in filijs. ⁊ in die
orationis ſue exaudiet. Qui honorat patrẽ ſuũ
vita viuet lõgiore. ⁊ q obedit patri refrige-
rabit matrẽ. Qui timet dñm honorat parẽ-
tes. ⁊ quaſi dñis ſeruiet is q ſe genuerũt: in
opere ⁊ ſermone ⁊ oi patientia. Honora patrẽ
tuũ ut ſupueniat tibi bñdictio a deo. ⁊ bñ-
dictio illi⁹ in nouiſſimo manet. Benedictio
ꝑris firmat domos filioꝝ: maledictio autẽ
matris eradicat fũdamẽta. Ne glorier ſi cõ-
tumelia patris tui: nõ. n. ẽ tibi glia ꝫ ꝓfuſio
Gloria. n. hois ex honore patris ſui. ⁊ dede-
cus filij. pater ſine honore. Fili ſuſcipe ſene-
ctam ꝑris tui. ⁊ nõ cõtriſtes eũ i vita illius:
⁊ ſi defecerit ſenſu. veniã da. ⁊ ne ſpernas eũ
in tua virtute. Elemoſyna. n. patris nõ erit
i obliuione. Mã ꝓ pctõ matris reſtituet tibi
bonũ. ⁊ i iuſticia edificabit tibi. ⁊ in die tri-
bulatiõis cõmemorabit tui. ⁊ ſicut i ſereno
glacies. ſoluẽtur pctã tua. Oꝝ male fame ẽ
qui derelinquit patrẽ. ⁊ ẽ maledict⁹ a deo q
exaſperat matrẽ. Fili i manſuetudine operа
tua ꝓfice. ⁊ ſup hoĩuz gloriã diliger ris. Quã-
to magn⁹ es hũilia te i oib⁹. ⁊ cor tuũ deo inue-
nies gratiã: qm̃ magna potentia dei ſoli⁹. ⁊
ab hũilib⁹ honorat. Altiora te ne queſieris
⁊ fortiora te ne ſcrutat⁹ fueris: ſed q ꝑcepit
tibi de⁹ illa cogita ſp. ⁊ i pluribus operibus
ei⁹ ne fueris curioſus. Nõ ẽ. n. tibi neceſſa-
riũ ea que abſcõdita ſũt videre oculis tuis
In ſupuacuis reb⁹ noli ſcrutari multiplicit
⁊ i plib⁹ ei⁹ opib⁹ nõ eris curioſus. Plurima
n. ſup ſenſum hoĩuz oſtẽſa ſũt tibi. Multos
n. ſupplãtauit ſuſpitio illoꝝ. ⁊ in vanitate
detinuit ſenſus illoꝝ. Cor durũ habebit ma-
le in nouiſſimo. ⁊ q amat piculũ i illo pibit.
Cor igrediẽs duas vias nõ habebit ſucceſ-
ſus. ⁊ prauũ cor i illis ſcãdaliçabitur. Cor
nequã grauabit in dolorib⁹. ⁊ pctõr adijciet
ad peccãdũ. Synagoge ſuphoꝝ nõ erit ſani-
tas: frutex. n. pcti eradicabit i illis ⁊ nõ in-
telliget. Cor ſapiẽtis itelliget i ſapia. ⁊ aur
bona audiet cũ oi cõcupiſcẽtia ſapientiam.
Sapiẽs cor ⁊ itelligibile abſtinebit ſe a pec-
catis. ⁊ i opibus iuſticie ſucceſſus habebit.
Ignẽ ardẽtẽ extiguit aqua. ⁊ elemoſyna re-
ſiſtit pctis. ⁊ deus ꝓſpector eſt eius q reddit
gratiã. Meminit i poſtex. ⁊ in tpe caſus ſui
inueniet firmamentum.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Fili elemosynã pauperis ne IIII
defraudes. ⁊ oculos tuos ne trãs-
uertas a paupe. Aiam esurientẽ ne
despexeris. ⁊ nõ exasperes pauperẽ in inopia
sua. Cor inopis ne afflixeris. ⁊ nõ ptrabas
datũ angustiãti. Rogationẽ cõtribulati ne
abijcias. ⁊ non auertas faciẽ tuã ab egeno
Ab inope ne auertas oculos tuos ꝓp ẽ irã:
⁊ nõ relinquas querentib⁹ tibi retro male-
dicẽ. Maledicẽtis. n. tibi i amaritudine aie
exaudiet ꝑcatio illi⁹: exaudiet aũt eũ: qui
fecit illũ. Cõgregatiõi paupũ affabilẽ te fa-
cito. ⁊ pstrato humilia aiam tuã. ⁊ magnato
humilia caput tuũ. Declina paupi sine tri-
sticia aurẽ tuã. ⁊ redde debitũ tuũ. ⁊ respon-
de illi pacifice i mãsuetudine. Libera eũ qui
iniuriã patit de manu superbi. ⁊ nõ acide feras
in aia tua. In iudicãdo esto pupillis mise-
ricors ut pat. ⁊ pro viro matri illor. ⁊ eris
tu velut filius altissimi obediens. ⁊ miserе-
bit tui magis q̃ mat. Sapia filijs suis vitã
inspirat. ⁊ suscipit inquirentes se. ⁊ pibit in
via iusticie. Et qui illã diligit diligit vitã:
⁊ q̃ vigilauerint ad illã cõplectẽt placorem
eius. Qui tenuerit illã vitã hereditabũt: ⁊
quo itroibit bñdicet de⁹. Qui seruiũt ei ob-
sequẽtes erũt scõ. ⁊ eos q̃ diligũt illam diligit
de⁹. Qui audit illam iudicabit gentes:
⁊ qui intuet illam pmanebit cõfidens. Si
crediderit ei: hereditabit illam. ⁊ erunt in
cõfirmatiõe creature illor: qm̃ in tẽptatiõe
ambulat cũ eo. ⁊ i primis elegit eũ. Timorẽ
⁊ metũ ⁊ pbationẽ inducet sup illũ. ⁊ cru-
ciabit illũ in tribulatiõe doctrine sue donec
tẽptet eũ in cogitationib⁹ suis. ⁊ credat aie
illi⁹. Et firmabit illũ. ⁊ iter adducet directũ
ad illũ. ⁊ letificabit illũ: ⁊ denudabit abscõ-
sa sua illi: ⁊ thesauriçabit super illũ sciam ⁊
itellectũ iusticie. Si aũt oberrauerit derelin-
quet eũ. ⁊ tradet eũ i manus inimici sui. Fili
pserua tẽp⁹. ⁊ deuita a malo. Pro aia tua ne
pfũdaris dicẽ dẽrũ. Est. n. cõfusio adducẽs
pctm̃. ⁊ ẽ cõfusio adducẽs gloriã ⁊ gratiã.
Ne accipias faciẽ aduers⁹ faciẽ tuã: nec ad-
uers⁹ aiam tuã mẽdaciũ. Ne reuereat̃ pri-
mũ tuũ i casu suo: nec retiueas ꝙbũ i tpe sa
lut̃. Nõ abscõdas sapiam tuã i decore suo.
In lingua. n. sapia dig̃scit. ⁊ sensus ⁊ scia ⁊
doctrina i ꝙbo sensati. ⁊ firmamẽtũ i opib⁹ iu
sticie. Nõ ꝺicas ꝙbo ꝙtat̃ vllo modo. ⁊ de
mẽdacio ieruditiõis tue cõfũdere. Nõ cõfũ-
daris confiteri pctã tua. ⁊ ne subijcias te oi
hoi ꝓ pctõ. Noli resistẽ ꝺ faciẽ potentis: nec
coneris ꝺ ictũ fulmis. Pro iusticia agonіça-
re ꝓ aia tua. ⁊ vsq̃ ad mortẽ certa ꝓ iusticia
⁊ de⁹ expugnabit ꝓ te inimicos tuos. Noli ci-
tatus ee in lingua tua. ⁊ iutilis ⁊ remissus i
opib⁹ tuis. Noli ee sicut leo i domo tua euer
tẽs domesticos tuos. ⁊ opm̃es subiectos
tibi. Non sit porrecta man⁹ tua ad accipiẽ-
dũ. ⁊ ad dandum collecta. V

Noli attẽdere ad possessiões iniq̃s:
⁊ ne dixeris. est mibi sufficiẽs vita.
Nibil. n. ꝓderit i tpe vindicte ⁊ ob-
ductiõis. Ne seq̃ris i fortitudine tua cõcu-
piscẽtiã cordis tui ⁊ ne dixeris: Quõ potui.
aut q̃s me subijciet ꝓp facta mea? Deus. n.
vindicãs vindicabit. Ne dixeris: Peccaui:
⁊ quid mibi accidit triste? Altissimus. n. est
patiens redditor. De ꝓpitiato pctõ noli esse
sine metu: neq̃ adijcias pctm̃ sup pctm̃. ⁊ ne
dicas: Miseratio dñi magna ẽ: multitudi-
nis pctõr meor miserebit. Misericordia. n
⁊ ira ab illo cito ꝓximat. ⁊ i pctõres respicit
ira illius. Nõ tardes cõuerti ad dñm: ⁊ ne
differas de die in diẽ. Subito eni veniet ira
illi⁹: ⁊ in tpe vindicte dispdet te. Noli anxius
esse i diuitijs iustis: nõ. n. ꝓderũt tibi in die
obductionis ⁊ vindicte. Non ventiles te in
omnẽ ventũ. ⁊ nõ eas i oẽm viã. Sic. n. ois
peccator ꝓbat̃ i duplici lingua. Esto firm⁹
in via dñi. ⁊ in veritate sensus tui ⁊ scientia:
⁊ ꝓsequatur te verbũ pacis ⁊ iusticie. Esto
mansuet⁹ ad audiẽdũ verbũ dei ut itelligas
⁊ cũ sapia ꝓferes respõsũ verũ. Si ẽ tibi itel-
lect⁹ respõde ꝓximo: sin autẽ sit manus tua
sup os tuũ: ne capiar̃ i verbo indisciplinato
⁊ cõfũdaris. Honor ⁊ gloria i sermone sen-
sati: lingua vo inprudẽt̃ subuersio ẽ ipsius.
Nõ appelleris susurro in vita tua. ⁊ lingua
tua ne capiar̃ ⁊ ꝓfũdar̃. Sup furẽ. n. ẽ ꝓfu-
sio ⁊ penitẽtia. ⁊ venotatio pessima sup bilin-
guẽ: susurratori aũt odiũ ⁊ inimicitia ⁊ cõtu-
melia. Justifica pusillũ ⁊ magnũ similiter.

Noli fieri pro amico inimicus VI
ꝓximo. Improperiũ. n. ⁊ cõtumeliã
malus hereditabit. ⁊ ois peccator
iuidus ⁊ bilinguis. Nõ te extollas i cogita-
tiõe aie tue velut taurus: ne forte elidatur
virtus tua ꝑ stulticiã. ⁊ folia tua comedat
⁊ fructus tuos ꝑdat. ⁊ relinq̃ris velut lignũ
aridũ in heremo. Aia. n. nequa dispdet qui

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

se habet. & i gaudiũ iimici dat illũ. & deducet i sortẽ ipioꝝ. Verbũ dulce multiplicat amicos. & mitigat iimicos. & lingua eucharis i bono hoie abũdabit. Multi pacifici sint tibi & cõsiliar⁹ sit tibi vn⁹ de mille. Si possides amicũ i tẽptatiõe posside eũ. & ne facile credas ei teipsũ. Est.n. amicus ꝑm temp⁹ suũ. & nõ pmanebit i die tribulatiõis. Et ẽ amic⁹ q̃ cõuertit ad iimicitiã. & est amic⁹ q̃ odiũ & rixã & cõuitia denudabit. Est aũt amic⁹ soci⁹ mẽse. & nõ pmanebit i die necessitat̃. Amicus si pmãserit fixus erit tibi q̃ coeq̃lis. & in domestiq̃ tuis fiducialit aget. Si bũiliauerit se ꝑ te & a facie tua abscõderit se: vnanimẽ hẽbis amicitiã bonã. Ab iimiq̃ tuis separe. & ab amiq̃ tuis attẽde. Amic⁹ fidelis protectio fort̃: q̃ aũt inuenit illũ inuenit thesaurũ Amico fideli nulla ẽ cõpatio. & nõ ẽ digna põderatio auri & argẽti ꝑ bõitatẽ fidei illi⁹. Amic⁹ fidelis medicamẽtũ vite & imortalitatis. & q̃ metuũt dñm inueniẽt illum. Qui timet deũ eque habebit amicitiã bonam: qm̃ ꝑm illũ erit amic⁹ illi⁹. Fili a iuuentute tua excipe doctrinã. & vsq; ad canos inuenies sapientiam. Quasi is arat & q̃ semiat accede ad eã. & sustine bonos fruct⁹ illi⁹. In ope.n. ipsi⁹ exiguũ laborabis. & cito edes de generationib⁹ illi⁹. Dr̃e aspera est nimiũ sapientia indoctis hoib⁹. & nõ pmanebit i illa exors. Quasi lapidis virtus ꝓbatio erit in illis: & nõ demorabit̃ ꝓijcẽ illã. Sapia.n. doctrine ꝑm nomẽ est eius. & nõ ẽ multis manifesta Quib⁹ aũt agnita ẽ pmanet vsq; ad ꝯspectũ dei. Audi fili & accipe consiliũ intellectus: & ne abijcias consiliũ meũ. Jnijce pedem tuũ in cõpedes illi⁹. & in torques illi⁹ collũ tuũ. Subijce humer̃ tuũ & porta illã. & ne accidieris vinculis ei⁹. In oi aio tuo accede ad illã. & i oi virtute tua ꝯserua vias eius. Inuestiga illã & manifestabit̃ tibi. & cõtinens factus ne derelinquas eã. In nouissimis.n. inuenies requiẽ i ea. & cõuertet̃ tibi i oblectationẽ. Et erũt tibi cõpedes eius in ꝓtectionẽ fortitudinis & bases virtutis. & torques illius in stolã glorie. Decor.n. vite ẽ i illa. & vincula illi⁹ alligatura salut̃. Stola glorie indues eã. & coronã gratulatiõis impones tibi. Fili si attenderis mihi disces eã. & si accõmodaueri⁊ aiuz tuũ sapiẽs eris. Si iclinaueris aurẽ tuam excipies doctrinã. & si dilexeris audire sapiens eris. Jn multitudine ꝓsbyꝝ prudentiũ sta. & sapiẽtie illoꝝ ex corde ꝯiũgere: ut cũm narrationẽ dei possis audire. & ꝓuerbia laudis non effugiãt a te. Et si videris sensatũ euigila ad eum. & gradus ostioꝝ illi⁹ exterat pes tu⁹. Cogitatum tuũ habe in ꝓceptis dei. & in mãdat̃ illi⁹ maxime assidu⁹ esto. & ipse dabit tibi cor & concupiscẽtia sapiẽtie dabitur tibi. VII

Noli facẽ mala. & nõ te apprehendẽt: discede ab iniquo & deficient mala abste. Fili nõ semines mala i sulcis iniusticie. & non metes ea in septuplũ. Noli querere ab hoie ducatum: neq; a rege cathedrã honoris. Non te iustifices ante deũ qm̃ agnitor cordis ipse ẽ. & penes regẽ noli velle videri sapiens. Noli querere fieri iudex nisi valeas ꝙtute irrũpe iniq̃tates: ne forte extimescas faciẽ potẽtis. & ponas scãdalũ i agilitate tua. Nõ pecces i multitudine ciuitat̃. nec te imittas i populũ: neq; alliges duplicia pctã. Nec.n. i vno eris imunis. Noli esse pusillanimis in aio tuo. Exorare. & facẽ elemosynã ne despicias. Ne dicas i multitudine munerꝝ meoꝝ respiciet de⁹. & offerente me deo altissimo munera mea suscipiet. Nõ irrideas hoiem i amaritudine aie: est.n. q̃ humiliat & exaltat circũspector de⁹. Noli amare mẽdaciũ aduersus fratrẽ tuũ: neq; i amicũ siliter facias. Noli velle mẽtiri oẽ mẽdaciũ: assiduitas.n. illi⁹ nõ ẽ bona. Noli verbosus eẽ i multitudine ꝓsbyterorꝝ. & nõ iteres ꝙbũ i oratiõe tua. Nõ oderis laboriosa opa & rusticationẽ creatã ab altissimo. Nõ te reputes i multitudine idisciplinatorꝝ. Memẽto ire q̃m non tardabit. Humilia valde spm̃ tuũ: q̃m vindicta carnis impij ignis & vermis. Noli ꝓuaricari i amicũ pecuniã differentẽ: neq; fratrẽ carissimũ auro spreueris. Noli discedere a muliere sensata & bona quã sortitus es i timore dñi: gratia.n. verecũdie illius sup̃ aurũ. Non ledas seruũ in veritate operantẽ: neq; mercẽnariũ dantẽ animam suã. Seruus sensatus sit tibi dilectus quasi aia tua: nõ defraudes illũ libertate. neq; inopem derelinquas illũ. Decora tibi sũt attẽde illis. & si sũt vtilia ꝓseuerent apud te. Filij tibi sũt erudi illos. & curua illos a pueritia eor̃. Filie tibi sũt seruа corpus illar̃. & non ostẽdas hilarẽ faciẽ tuã ad illas. Trade filiã & grande op⁹ fecer̃. & hoi sensato da illã. Mulier si est tibi scom̃ aiam tuã nõ ꝓijcias

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

illã.7 odibili nõ credas te i toto coꝛde tuo
Honoꝛa patrẽ tuũ: 7 gemitꝰ matris tue ne
obliuiſcaris. Memẽto qm̃ niſi ꝑ illos natꝰ
nõ fuiſſes: 7 retribue illis quõ 7 illi tibi. In
tota aia tua time dñm. 7 ſacerdotes illiꝰ ſan
ctifica. In oi virtute dilige eũ qui te fecit. 7
miniſtros eiꝰ ne ꝛelinquas. Honoꝛa ꝛeũ
ex tota aia tua. 7 honoꝛifica ſacerdotes. 7 ꝑ
purga te cũ bꝛacbijs. Da illis ptẽ ſicut mã
datũ ẽ tibi ꝑmitiaꝝ 7 purgatiõis. 7 ꝛe negli
gẽtia tua purga te cũ pauꝯ. Datũ bꝛacbio
rũ tuoꝝ. 7 ſacrificiũ ſanctificatiõis offeres
dño. 7 initia ſanctoꝝ: 7 pauꝛeri poꝛrige ma
nũ tuã ut ꝟficiat ꝓpitiatio 7 bñdictio tua.
gratia daf i cõſpectu oĩs viuẽtis. 7 moꝛtuo
non ꝓhibeas gratiã. Non ꝛeſis ploꝛantibꝰ
in cõſolatiõe. 7 cũ lugẽtibus ambula. Non
te pigeat viſitare infirmũ: ex bis. n. in dile
ctiõe firmaberis. In oĩbꝰ opibꝰ tuis memo
ꝛare nouiſſima tua. 7 in eternũ nõ ꝛeccabis.

VIII

Non litiges cum bꝛoie potẽte
ne foꝛte incidas in manꝰ illius. Nõ
cõtendas cũ viro locuplete: ne foꝛ
te ꝓ te cõſtituat litẽ tibi. Multos. n. ꝓdidit
aurũ 7 argẽtũ. 7 vſqꝫ ad coꝛ regũ extẽdit 7
cõuertit. Nõ litiges cũ bꝛoie linguato. 7 non
ſtrues in ignẽ illiꝰ ligna. Nõ coĩces bꝛoi indo
cto: ne male ꝛeꝓgenie tua loquaf. Ne ꝛeſpi
cias bꝛoiem auertẽtẽ ſe a pctõ: neqꝫ impꝛopꝛe
res ei. Memẽto qm̃ oẽs in coꝛꝛuptiõe ſumꝰ.
Ne ſpꝛnas bꝛoiem in ſua ſenectute: etenĩ ex
nobis ſeneſcũt. Noli ꝛe moꝛtuo iĩmico tuo
gaudere: ſciens qm̃ oẽs moꝛimur. 7 in gau
diũ wolumꝰ ꝛenire. Ne ꝛeſpicias narratio
nem ꝑſbyteroꝝ ſapiẽtiũ. 7 in ꝓuerbijs eoꝝ
cõuerſare. Ab ipſis. n. diſces ſapiẽtiã 7 do
ctrinã itellectꝰ. 7 ſeruire magnatꝫ ſine ꝗrela
Ne te ꝑtereat narratio ſenioꝛũ: ipſi. n. didi
cerũt a patribꝰ ſuis. Qm̃ ab ipſis diſces itel
lectũ. 7 in tpe neccitatꝫ dabis reſponſũ. Non
incendas carbones pctõꝝ arguẽs eos. 7 ne
icẽdaris flãma ignis pctõꝛũ illoꝝ. Ne ꝓtra
faciẽ ſtes ꝓtumelioſi: ne ſedeat ꝗ inſidiatoꝛ
oꝛi tuo. Noli fenerari bꝛoi foꝛtioꝛi te: qꝫ ſi fe
neraueris quaſi ꝓditũ habꝛ. Non ſpõdeas
ſupꝫ ꝟtutẽ tuã: qꝫ ſi ſpopõderis ꝗſi reſtituẽs
cogita. Non iudices ꝟ iudicẽ: qm̃ ꝟm qꝫ iu
ſtũ eſt iudicat. Cũ audace nõ eas in via: ne
foꝛte ꝯuet mala ſua ĩte. Ipſe. n. ꝟm wolũta
tem ſuã vadit: 7 ſimul cũ ſtulticia ipſius pꝛe
ries. Cũ iracũdo nõ facias rixã, 7 cũ auda
ce nõ eas i ꝛeſertũ: qm̃ ꝗſi nihil ẽ añ illũ ſan
guis. 7 vbi non ẽ adiutoꝛiũ elidet te. Cũ fa
tuis ꝯſiliũ nõ habꝛeas: nõ. n. poterũt diligere
niſi ꝗ eis placent. Coꝛã extraneo ne facias
cõſiliũ: neſcis. n. ꝗd pariet. Nõ oi bꝛoĩ coꝛ tuũ
manifeſtes: ne foꝛte inferat tibi gratiã fal
ſam 7 cõuitietur tibi.

IX

Non ẽles mulierẽ ſinꝰ tui: ne oſten
dat ſupꝫ te malitiã doctrine nequã.
Non ꝛes mulieri ptãtẽ aie tue: ne
ingrediatur i virtute tua. 7 ꝯfũdaris. Ne re
ſpicias mulierẽ multiuolã: ne foꝛte icidas i
laqꝫos illiꝰ. Cũ ſaltatrice ne aſſiduꝰ ſis nec
audias illã: ne foꝛte ꝛeas i efficacia illiꝰ.
Virginẽ ne cõſpicias: ne foꝛte ſcandaliçer
in ꝛecoꝛe illiꝰ. Ne ꝛes foꝛnicarijs aiam tuã i
vllo: ne ꝓdas te 7 hꝛeditatem tuam. Noli
circũſpicẽ in vicis ciuitatis: ne oberrauer
i plateis illius. Auerte faciẽ tuã a muliere
cõpta. 7 ne circũſpicias ſpeciẽ alienã. Propt
ſpeciẽ mulieris multi pierũt. 7 ex hac cõcupi
ſcentia ꝗſi ignis exardeſcit. Dis mulier ꝗ ẽ
foꝛnicaria quaſi ſtercus in via cõculcabit.
Speciem mulieris aliene multi ãmirati ꝛe
ꝓbi facti ſũt: colloquiũ enĩ illiꝰ ꝗſi ignis
exardeſcit. Cum aliena muliere ne ſedeas
oĩo: nec accũbas cũ ea ſupꝫ cubitũ. 7 non al
terceris cum illa i vino: ne foꝛte ꝛeclinet coꝛ
tuũ i illã. 7 ſanguine tuo labaris i ꝓditionẽ.
Ne ꝛelinq̃s amicũ antiquũ: nouꝰ. n. non
erit ſimilis illi. Vinũ nouũ amicꝰ nouꝰ. Ve
teraſcat. 7 cũ ſuauitate bibes illud. Nõ ꝛeles
gloriã 7 opꝛes pctõꝛis: nõ. n. ſcis que futura
ſit illiꝰ ſubuerſio. Nõ placeat tibi iniuria in
iuſtoꝝ: ſciẽs qm̃ vſqꝫ ad inferos nõ placebit
impiꝰ. Lõge abeſto ab bꝛoĩe ptãtem habꝛente
occidẽdi. 7 nõ ſuſpicabꝛ timoꝛẽ moꝛtꝫ. Et
ſi acceſſeris ad illũ noli aliquid cõmittẽ: ne
foꝛte auferat vitã tuã. Coĩonẽ moꝛtis ſcito
qm̃ i medio laqueoꝛũ ingredieris. 7 ſupꝫ wo
lentiũ arma ambulabis. Scõm ꝟtutẽ tuã
caue te a ꝓximo tuo. 7 cũ ſapiẽtibꝰ 7 pꝛudẽ
tibus tracta. Viri iuſti ſint tibi cõuiue. 7 in
timoꝛe ꝛei ſit tibi gloꝛiatio. 7 in ſenſu ſit tibi
cogitatus ꝛei. 7 oĩs enarratio tua i ꝓceptis
altiſſimi. In manu artificũ opa laudabit. 7
pꝛincipes populi in ſapiẽtia ſermonis ſui: in
ſenſu ꝟo ſenioꝝ ꝛerbum. Terribilis eſt i ci
uitate ſua bꝛomo linguoſus. 7 temerarius in
ꝛerbo ſuo odibilis erit.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Iudex sapiēs iudicabit ppl'm suū: ⁊ ꝓncipat⁹ sensati stabilis erit. Scōm iudicem ppli sic ⁊ ministri ei⁹: ⁊ qualis rector ē ciuitatis tales ⁊ inhabitātes in ea. Rex isipiēs pdet ppl'm suū. ⁊ ciuitates inhabitabū ꝑ sensū pzudentiū. In manu dei potestas terre. ⁊ execrabilis ois iiq̄tas gētiū: ⁊ vtilē rectorē suscitabit in tēp⁹ sup illā. In manu dei ptās hois. ⁊ sup faciē scribe ponet honorē suū. Ois iiurie ꝓmi ne meminer: ⁊ nibil agas in opib⁹ iiurie. Odibilis coraō deo ē ⁊ hoīb⁹ superbia. ⁊ execrabilis ois iiq̄tas gētiū. Regnū a gēte i gentē transfert ꝓpter iiusticias ⁊ iiurias ⁊ ꝓtumelias ac diuersos dolos. Auaro aūt nibil ē sceleri⁹. Quid superbis ⁊ra ⁊ cinis? Nibil ē iniqui⁹ q̄ amare pecuniā. Hic.n. ⁊ aiam suā venalē habet: qm̄ i vita sua ꝓiecit itima sua. Ois potētat⁹ breuis vita: lāguor ꝓlixior ḡuat medicū. Breuem lāguorē ꝓcidit medic⁹: sicut ⁊ rex hodie ē ⁊ cras morie. Cū.n. morie hō: hēditabit serpentes ⁊ bestias ⁊ vermes. Initiū superbie hois apostatare a deo: qm̄ ab eo q̄ fecit illū recessit cor eius: qm̄ iitiū ois pcti est superbia. Qui tenuerit illā adimplebit maledictis. ⁊ subuertet eum in finē. Propterea exhonorauit dñs cōuēt⁹ malor. ⁊ destruxit eos vsq̄ i finē. Sedes ducū superboꝝ destruxit deus: ⁊ sedere fecit mites pro eis. Radices gētiū superbaꝝ arefecit de⁹. ⁊ plantauit humiles ex ipsis gētibus. Terras gētiū euertit dñs. ⁊ ꝓdidit eas vsq̄ ad fūdamētum. Arefecit ex ipsis ⁊ dispdidit eos. ⁊ cessare fecit memoriā eoꝝ a ⁊ra. Memoriā superboꝝ pdidit de⁹: ⁊ reliq̄t memoriā būliū sensu. Nō ē creata hoīb⁹ superbia neq̄ iracūdia natiōi mulierū. Semē hoīuꝫ honorabile hō qđ timet deum: semen aūt hō exhonorabile qđ ꝓterit mandata dñi. In medio fratrū rector illoꝝ i honore: ⁊ q̄ timēt dñm erūt i oculis illi⁹. Gloria diuitū honoratoꝝ ⁊ pauperꝝ timor dei est. Non despicē hoiem iustū pauperē. ⁊ nō magnificare virū pctōrē diuitē. Magn⁹ est iudex ⁊ potens ē i honore. ⁊ nō ē maior illo qui timet deū. Seruo sensato liberi seruiēt. ⁊ vir pzudēs ⁊ disciplinat⁹ nō murmurabit corrept⁹: ⁊ iniscius nō honorabit. Noli extollere te in faciendo opere tuo. ⁊ noli cūctari in tēpore āgustie. Melior ē q̄ opat ⁊ abūdat i oīb⁹ q̄ q̄ gliat ⁊ eget pane. Fili i māsuetudine fac aiam tuā. ⁊ da illi honorē scōm meritū suū. Peccātē i aiam suā q̄s iustificabit? Et q̄s honorificabit exhonorantē aiam suā? Pauper gloriat ꝑ disciplinā ⁊ timorē suū. ⁊ est hō qui honorificat ꝓpt̄ substātia suā. Qui aūt gloriat i pauptate: quāto mag⁹ in substātia? Et qui gloriat in substantia: paupertatē ꝛeatur.

Sapiētia humiliati exaltabit caput illi⁹. ⁊ i medio magnatoꝝ cōsedere illū faciet. Nō laudes virū in specie sua: neq̄ spernas hoīem in visu suo. Breuis i volatilib⁹ ē apis. ⁊ iitiū dulcoris habet fruct⁹ illi⁹. In vestitu ne glorier⁹ vnq̄: nec i die honoris tui extollaris. Qm̄ mirabilia opa altissimi soli⁹. ⁊ gliosa ⁊ absconsa ⁊ iuisa opa illi⁹. Multi tyrāni sederūt i thro no. ⁊ isuspicabilis portauit diadema. Multi potentes oppressi sūt valide. ⁊ glorioſi traditi sūt i man⁹ alteroꝝ. Priusq̄ interroges ne vitupes quēq̄: ⁊ cū increpaueri⁹ corripe iuste. Priusq̄ audias ne rñdeas ꝛbū. ⁊ i medio seniorꝝ ne adiicias loq̄. De ea re q̄ te nō molestat ne certeris. ⁊ iiudicio pccātiū ne cōsistas. Fili ne in multis sint actus tui. ⁊ si diues fueris nō eris imunis a delicto. Si.n secut⁹ fueris nō apprehendes: ⁊ nō effugies si ꝓcucurreris. Est hō laborans ⁊ festinans ⁊ dolens impius. ⁊ tāto magis nō abūdabit Est hō marcidus egens recuperatiōe plus deficiēs ꝛtute. ⁊ abūdās pauptate: ⁊ oculꝰ dei respexit illū i bono. ⁊ erexit eū ab humilitate ipsius. ⁊ exaltauit caput eius. ⁊ mirati sūt i illo multi ⁊ honorauerūt deū. Bona ⁊ mala vita ⁊ mors pauperꝛtas ⁊ honestas: a deo sūt. Sapiētia disciplina ⁊ scīa leg⁹ apud dñm: dilectio ⁊ vie bonorum apud ipsum. Error ⁊ tenebre pctōrib⁹ cōcreata sunt: qui aūt exultant in malis senescūt in malo. Datio dei pmanet iustis. ⁊ ꝓfect⁹ illi⁹ successus habebūt i eternū. Est q̄ locupletat ꝑ parce agendo. ⁊ hec ē ps mercedis illi⁹ i eo q̄ dicit inueni requiē mi. ⁊ nūc māducabo de bonis meis solus. ⁊ nescit q̄ temp⁹ ꝓtereat illū ⁊ mors appropiquet. ⁊ relinq̄t oia alijs. ⁊ moriat. Sta i testamēto tuo ⁊ i illo colloq̄re. ⁊ i ope mādatoꝝ tuoꝝ veteraſce. Ne māseris in opib⁹ pctōꝝ. Confide aūt in deo. ⁊ mane in loco tuo. Facile est.n. in oculis dei subito honestare pauperē. Bñdictio dei in mercedem iusti festinat. ⁊ i hore velocī ꝓcessus illius fructificat. Ne dicas qđ ē mihi op⁹. ⁊ q̄ erūt mihi exb bona? Ne dicas: Sufficiēs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sum. ⁊ q̄d ex b̄ pessima bor? In die bonorum ne imemor sis malox. ⁊ in die malorum ne imemor sis bonox: qm̄ facile est cor̄ deo in die obit⁹ retribuē vnicuiq; scōm vias suas. Malitia horę oblīuionē facit luxurie magne: ⁊ i fine bois denudatio opex illi⁹. Ante mortē ne laudes hoiem quēq;: qm̄ i filijs suis agnoscit vir. Nō oēm hoiem iducas i domū tuā: multe.n. sūt insidie dolosi. Sic.n. eructuāt p̄cordia fetētiū. ⁊ sicut pdix inducit in caueā. ⁊ ut capreа i laqueū: sic ⁊ cor superbox ⁊ sicut pspector videś casū primi sui. Bōa n. in mala cōuertēs insidiat. ⁊ electi imponet maculā. A scintilla.n. vna auget ignis: ⁊ ab vno doloso auget sanguis: hō vo pctōr sanguini insidiat. Attēde ḡ tibi a pestifero: fabricat.n. mala: ne forte inducat sup te subsannationē i ppetuū. Admitte ad te alienigenā. ⁊ subuertet te i turbine. ⁊ abalienabit te a vijs ppijs.

XII

Si bene feceris scito cui feceris. ⁊ erit gratia in bonis tuis multa. Bñfac iusto ⁊ iuenies retributionē magnā ⁊ si nō ab ipso: certe a dño. Non ē.n. ei bene q̄ assidu⁹ ē i malis. ⁊ elemosynas nō danti. qm̄ ⁊ altissim⁹ odio habet pctōres. ⁊ miser⁹ est pnitētib⁹. Da misericordi. ⁊ ne suscipias pctōrē. Et ipijs ⁊ pctōrib⁹ reddet vindictā custodiēs eos i die vindicte. Da bono ⁊ nō recepis pctōrē. Bñfac humili. ⁊ nō dederis impio. Prohibe panes illi dare: ne i ipsis potentior te sit. Nā duplicia mala inuenies in oib⁹ bonis q̄cūq; fecer illi: qm̄ ⁊ altissimus odio habet pctōres. ⁊ ipijs reddet vindictā. Nō agnoscet in bonis amic⁹. ⁊ nō abscōdet in malis inimic⁹. In bonis viri inimici illius: in tristicia ⁊ i malitia illius amicus agnitus est. Nō credas inimico tuo in eternū. Sicut n. eramentum. eruginat nequitia illi⁹. Et si humiliat⁹ vadat curu⁹. abijce animū tuū. ⁊ custodi te ab illo. Non statuas illū penes te nec sedeat ad dexterā tuā. ne cōuersus stet in loco tuo: ne forte cōuersus i locū tuū inḡrat cathedrā tuā. ⁊ i nouissimo cognoscas ꝟba mea. ⁊ i sermonib⁹ meis stimuleris. Quis medebit icātatori a serpēte pcusso. ⁊ oib⁹ q̄ appropiāt bestijs? Sic ⁊ q̄ comitat cū viro iniquo. ⁊ obuolut⁹ est i pctis ei⁹. Una hora tecū pmanebit. Si aūt declinaueris nō supportabit. In labijs suis idulcat inimic⁹. ⁊ i cor de suo insidiat ut subuertat te i foueā. In oculis suis lacrymat inimic⁹. ⁊ si inuenerit tēp⁹. nō satiabit sanguine. ⁊ si icurrerit tibi mala: inuenies eū illic p̄ore. ⁊ q̄si adiuuās suffodiet plantas tuas. Caput suū mouebit. ⁊ plaudet manu. ⁊ multa susurrans cōmutabit vultum suum.

XIII

Qui tetigerit picem. inquinabit ab ea: ⁊ qui coicauerit superbo. induet superbiā. Pond⁹ sup se tollit q̄ honestiori se coicat. Et ditiori te ne soci⁹ fueris. Quid coicabit cacab⁹ ad ollā? Q̄n. n. se collixerit frigef. Diues iuste egit ⁊ fremebit. paup aūt les⁹ tacebit. Si largit⁹ fuer. assumet te: ⁊ si nō habuer. derelinquet te. Si babes cōuiuet tecū ⁊ euacuabit te. ⁊ ipse nō dolebit sup te. Si necessari⁹ illi fuer. supplātabit te. ⁊ subridēs spem dabit narrās tibi bona. ⁊ dicet. q̄d op⁹ ē tibi. ⁊ cōfūdet te i cibis suis. donec te exinaniat bis ⁊ ter. ⁊ in nouissimo deridebit te. Postea vidēs derelinquet te. ⁊ caput suū mouebit ad te. Humiliare deo ⁊ expecta man⁹ ei⁹. Attēde ne seduct⁹ i stultitia humilieris. Noli eē būilis in sapia tua ne humiliat⁹ i stultitiā seducar. Aduocat⁹ a potentiore discede: ex b̄. n. magis te aduocabit. Ne ip̄rob⁹ sis. ne ip̄ingaris: ⁊ ne longe sis ab eo. ne eas i oblīuionē. Ne retineas ex equo loqui cū illo: nec credas multis ꝟbis illi⁹. Ex multa.n. loq̄la tēptabit te: ⁊ subridens interrogabit te de abscondītis tuis. īmitis anim⁹ illi⁹. cōseruabit ꝟba tua. ⁊ nō parcet de malitia ⁊ de vinculis. Caue tibi ⁊ attēde diligēter auditui tuo: qm̄ cum subuersione tua ābulas. Audiēs ꝟo dꝫba illa q̄si i somnis vide. ⁊ vigilabis. Di vita tua dilige deū. ⁊ iuoca illū i salute tua. Oē aīal diligit simile sibi: sic ⁊ ois hō p̄ximū sibi. Dis caro ad simile sibi cōiūget. ⁊ ois hō simili sui sociabit. Sic coicabit lup⁹ agno aliq̄n: sic pec. cator iusto. Que coicatio scō boi ad canē: aut q̄ ps bōa diuiti ad paupē? Venatio leonis onager i deserto: sic ⁊ pascua sūt diuitū paupes. Et sic abhoiatio ē superbo būilitas: sic ⁊ execratio diuitis paup. Diues cōmot⁹ cōfirmat ab amicis suis: humilis aūt cū cecidit exp̄llet ⁊ a notis. Diuiti decepto multi recupatores. Locut⁹ ē superba. ⁊ iustificauerūt illū. Būilis decept⁹ ē: isup ⁊ arguit. Locut⁹ est sensate. ⁊ nō ē dat⁹ ei loc⁹. Diues locut⁹ est. ⁊ oēs tacuerūt. ⁊ ꝟbū illi⁹ vsq; ad nubes pducēt. Paup locut⁹ ē. ⁊ dicūt: Quis ē hic?

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et si offenderit: subuertēt illū. Bona ē sub a cui non ē pctm̄ i ꝙscia. ⁊ nequissima pauptas i ore impij. Cor bois imutat faciē illi⁹ siue in bona siue in mala. Vestigium cordis boni ⁊ faciem bonā difficile iucnies: ⁊ cū labore.

XIIII

Beatus vir q̄ nō ē lapsus verbo ex ore suo. ⁊ non ē stimulat⁹ in tristicia delicti. Felix q̄ nō habuit animi su⁹ tristiciā. ⁊ nō excidit ab spe sua. Viro cupido ⁊ tenaci sine ratione est substātia: ⁊ boi liuido ad q̄d aux? Qui aceruat ex aio suo ūuste: alijs cōgregat. ⁊ i bonis illi⁹ alius luxuriabit. Qui sibi nec̄ ē est: cui alij bonus erit? Et nō iocūdabit in bonis suis. Qui sibi inuidet: nihil est illo neq̄us. ⁊ h̄ redditio est malitie illius. Et si bñfecerit: ignorant ⁊ nō volēs facit. ⁊ i nouissimo manifestat malitiā suā. Nec̄ ē est ocul⁹ liuidi. ⁊ auertens faciem: ⁊ despiciens aiam suam. Insatiabilis ocul⁹ cupidi in pte iniq̄tatis nō satiabit: donec consūmat arefaciēs aiam suā. Ocul⁹ malus ad mala. ⁊ nō satiabit pane: indigens. ⁊ in tristicia erit sup mensam suā. Fili si habes bñfac tecū. ⁊ deo dignas oblatiōes offer. Memor esto q̄m mors nō tardat. ⁊ testamentū inferorū: q̄a demōstratū est tibi. Testamentū. n hui⁹ mūdi morte morieris. Ante mortē bene fac amico tuo. ⁊ scōm vires tuas exporrigēs da paupi. Non defrauder⁊ a die bono. ⁊ pticula bone diei nō te p̄tereat. Nōne alijs relinques dolores ⁊ labores tuos? In diuisiōe sorc̄ da ⁊ accipe. ⁊ iustifica aiam tuā. Ante obitū tuū opare iusticiā: q̄m non ē apud inferos inuenire cibū. Dis caro sicut fenū veterascet. ⁊ sicut foliū fructificās i arbore viridi. Alia generāt ⁊ alia deijciūt: sic generatio carnis ⁊ sanguinis: alia finit. ⁊ alia nascit. Dē opus corruptibile in fine deficiet. ⁊ qui illud opat ibit cū illo. Et æ op⁹ electū iustificabit. ⁊ qui opat illud honorabitur in illo.

Beat⁹ vir q̄ in sapia morabit. ⁊ q̄ in iusticia meditabitur. ⁊ in sensu cogitabit circūspectionē dei. Qui cogitat vias illius in corde suo. ⁊ in absconsis suis intelligens: vadens postillā q̄si iuestigator. ⁊ in vijs illius consistēs. Qui respicit p fenestras illi⁹. ⁊ i ianuis illius audiēs. Qui requiescit iux̄ domū illi⁹: ⁊ i parietib⁹ illi⁹ figens palū. Statuet casulā suā ad man⁹ illi⁹. ⁊ requiescēti casula illius bona p̄ eū. Statuet filios suos sub tegmine illius: ⁊ sub ramis ei⁹ morabit. Protegetur sub tegmine illius a feruore. ⁊ in gloria ei⁹ requiescet.

XV

Qui timet deū: faciet illud. ⁊ q̄ continens est iusticie apprehēdet illam: ⁊ obuiabit illi q̄si mater honorificata ⁊ q̄si mulier a virginitate suscipiet illum. Cibabit illū pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aq̄ sapie salutaris potabit illū. Et firmabit⁊ i illo ⁊ nō flectet⁊. ⁊ p̄tinebit illū ⁊ nō confundet⁊: ⁊ exaltabit illum apud p̄primos suos. Et in medio ecclesie aperiet os eius. ⁊ adimplebit eū sp̄ū sapie ⁊ intellectus. ⁊ stolā glorie vestiet illū. Jocūditatē ⁊ exultationē thesauriçabit sup illū. ⁊ nomē eterno hereditabit illum. Noies stulti nō apprehēdent illā. ⁊ boies sensati obuiabūt illi. Noies stulti nō videbunt eā: longe. n. abest a supbia ⁊ dolo. Viri mendaces nō erūt illius memores. ⁊ viri veraces inuenientur i illa. ⁊ succesſū habebūt vsq̄ ad inspectionē dei. Nō ē speciosa laus i ore pcōr̄ q̄a nō ē a dño missus: q̄m a deo p̄fecta est sapientia. Sapie. n. dei astabit laus. ⁊ in ore fideli abūdabit. ⁊ dñator dabit eam illi. Non dixeris: p deū abest: que. n. odit: ne feceris. Nō dicas: ille me iplanauit: nō. n. necessarij sūt ei boies ipij. Dē execramentū error̄ odit dñs. ⁊ nō erit amabile timentibus eū. Deus ab initio cōstituit boiem. ⁊ reliq̄t illū in manu p̄silij sui. Adiecit mandata ⁊ p̄cepta sua. Si voluer⁊ mādata p̄seruare: p̄seruabūt te: ⁊ i ppetuū fidē placitā f̄uare. Apposuit tibi aquā ⁊ ignē: ad quod voluer⁊ porrige manū tuā. Ante boiem vita ⁊ mors: bonū ⁊ malū Quod placuerit ei dabit⁊ illi: q̄m mlta sapia dei. ⁊ fortis i potētia: videns cēs sine inēmissione. Oculi dñi ad timentes eū. ⁊ ipse agn̄scit oēm operā bois. Nemini mandauit ipie agē ⁊ nemini dedit spatiū p̄ccādi. Non. n. cōcupiscit multitudinē filiorū infideliū ⁊ inutilium.

XVI

Ne iocūderis i filijs impijs si multiplicēt⁊: nec oblecter⁊ sup̄ ipsos si non ē timor dei in illis. Nō credas vite illor̄. ⁊ ne respexeris in laborcs eorum. Melior est. n. vnus timens deū: q̄ mille filij ipij. Et vtile est mori sine filijs: q̄ relinquere filios impios. Ab vno sensato inhabitabit⁊ patria. ⁊ a trib⁹ impijs deseret⁊. Multa talia vidit ocul⁹ meus. ⁊ fortiora hor̄ audiuit aur̄ mea. In synagoga p̄ccātiū exardebit ignis ⁊ in gente incredibili exardescet ira. Non exorauerūt p̄ peccatis suis antiqui gigantes: qui

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

destructi sūt ꝓfidentes sue ꝟtuti: ⁊ nō ꝑpercit ꝓgrinationi illoꝝ. ꝙ ꝓcussit eos ⁊ execrat⁹ ē eos ꝑ supbia ꝟbi illoꝝ. Nō miser⁹ ē illis gē-tem totā ꝓdēs ⁊ extollentē se i pctis suis. Et sicut sexcēta milia ꝑditū q̄ ꝓgregati sūt i du-ritia cordis sui. ⁊ si vnus fuisset ceruicatus mir si fuisset īmunis. Misericordia. n. ⁊ ira ē cū illo: potēs exoratio ⁊ effundēs irā. Scōm mīam suā. sic correctio illius: hoiem ꝙm opa sua iudicat. Nō effugiet i rapina pctōr. ⁊ nō retardabit sufferentia mīam facientis. Dis misericordia faciet locū vnicuiq; scōm meri-tum operū suoꝝ. ⁊ ꝙm intellectū ꝓgrinatiōis ipsius. Non dicas. A deo abscondar. ⁊ ex sū-mo q̄s mei memorabit? In pplo magno nō agnoscar. Que est. n. anima mea i tam imē-sa creatura? Ecce celū ⁊ celi celoꝝ: abyssus ⁊ vniuersa terra ⁊ que in eis sūt in conspectu illius cōmouebunt: mōtes simul ⁊ colles ⁊ fundamenta terre. ⁊ cū cōspexerit illa de⁹. tre-more cōcutient. Et i oīb⁹ his insensatū ē cor: ⁊ ā cor intelligit ab illo. ⁊ vias illi⁹ q̄s itel-ligit? Et ꝓcella quā nec oculus vidit hois? Nā plurima illi⁹ opa sūt i abscōsis: sed opa iusticie eius q̄s enūciabit: aut q̄s sustinebit? Longe. n. ē testamentū a q̄busdā. ⁊ inꝛoga-tio hoium i consūmatione est. Qui minorat corde cogitat inania. ⁊ vir imprudēs ⁊ errās cogitat stulta. Audi me fili ⁊ disce disципli-nā sensus. ⁊ in ꝟbis meis attēde i corde tuo: ⁊ dicā i equitate disciplinā ⁊ scrutabor enar-rare sapiam. ⁊ in ꝟbis meis attēde in corde tuo. ⁊ dico in eq̄tate spūs. ꝟtutes q̄s posuit de⁹ i opa sua ab initio. ⁊ i ꝟitate enūcio sciam eius. In iudicio dei opa ipsius ab initio. ⁊ ab institutione hoiuꝝ ipsoꝝ distinxit ptes illoꝝ: ⁊ initia eoꝝ in gentib⁹ suis. Dnauit in eternū opa illoꝝ: nec esurierūt nec laborauerunt. ⁊ nō destiterūt ab opib⁹ suis. Unusquisq; pro-ximū sibi nō angustiabit vsq; in eternū. Nō sis incredibilis ꝟbo illius. Post h̄ deus in terrā respexit. ⁊ impleuit illam bonis suis. Anima aūt oīs vitalis denunciauit añ faciē ipsi⁹: ⁊ in ipsa iterū reuersio illorum. XVII

Deus creauit de terra hoiem. ⁊ scōm imaginē suā fecit illū. Et iterum cō-uertit illum in ipsam. ⁊ ꝙm se estiuit illū virtute. Numerū dierū ⁊ tēp⁹ dedit illi: ⁊ dedit illi ptātem eoꝝ q̄ sūt sup terrā. Posuit timorē illius sup oēm carnē. ⁊ dominatus ē bestiarum ⁊ volatilium. Creauit ex ipso adiu-torium simile sibi: cōsiliū ⁊ linguā ⁊ oculos ⁊ aures ⁊ cor dedit illis excogitādi. ⁊ disципli-na intellect⁹ repleuit illos. Creauit illis sciam spūs: sensu ipleuit cor illoꝝ. ⁊ mala ⁊ bona oīndit illis. Posuit oculum ipsoꝝ super corda illorū ostendē illis magnalia operū suorū ut nomē scificationis collaudēt. ⁊ gloriari i mi-rabilibus illius. ut magnalia enarrēt operū eius. Addidit illis disciplinā. ⁊ legē vite he-reditauit illos. Testamentū eternū cōstituit cū illis. ⁊ iusticiā ⁊ iudicia sua ostēdit illis. Et magnalia honor⁊ eius vidit ocul⁹ illoꝝ. ⁊ honorem vocis audierūt aures illorū. ⁊ dixit illis: Attendite ab oi iniq̄. Et mādauit illis: vnicuiq; de ꝓximo suo. Uie illorū coram illo sūt sp. nō sūt absconse ab oculis ipsi⁹. In vnā-quāq; gentem ꝓposuit rectorē. ⁊ pars dei israꝫ facta est manifesta. Et oīa opa illoꝝ velut sol in cōspectu dei. ⁊ oculi eius sine intermissione inspiciētes in vijs eoꝝ. Nō sūt abscōsa testa-mēta ꝑpē iniq̄tatē illoꝝ. ⁊ cēs iniq̄tates eoꝝ in cōspectu dei. Elemosyna viri q̄si saccul⁹ cū ipso. ⁊ gratiā hois q̄si pupillā conseruabit. ⁊ postea resurget ⁊ retribuet illis retributionē vnicuiq; in caput ipsoꝝ. ⁊ cōuertet i inferio-res ptes ꝛre. Penitētibus aūt dedit viā iusti-cie. ⁊ cōfirmauit deficientes sustinere. ⁊ desti-tuit illis sortē ꝟitatis. Conūtere ad dñm ⁊ relinq̄ pctā tua. ꝓcare ante faciem dñi. ⁊ mi-nue offendicula. Reuertē ad dñm. ⁊ aūtere ab iniusticia tua. ⁊ nimis odito execrationē: ⁊ cognosce iusticias ⁊ iudicia dei. ⁊ sta i sorte ꝓpositiōnis ⁊ oratiōis altissimi dei. In ptes vade seculi sancti: cū viuis ⁊ dantib⁹ cōfes-sionē deo. Nō demoreris in erroꝛe impioꝝ: ante mortē confitē. A mortuo q̄si nihil perit confessio. Cōfitebe⁊ viuēs: viu⁹ ⁊ san⁹ cōfi-tebeꝛis ⁊ laudabis deū. ⁊ gloriabeꝛis i mise-rationibus ei⁹. Dē magna misericordia dñi: ⁊ ꝓpitiatio illius ꝙuertētibus ad se. Nec. n. oia pñt esse in hoībus: qm̄ nō ē imortalis fi-lius hominis. ⁊ i vanitate malitie placuerūt. Quid lucidius sole? ⁊ h̄ deficiet. Aut q̄d ne-q̄us q̄ q̄ excogitauit caro ⁊ sanguis? ⁊ hoc arguet. Virtutē altitudinis celi ipse cōspicit: ⁊ cēs hoīes terra ⁊ cinis. XVIII

Qui viuit in eternū. creauit oīa simul. Deus solus iustificabit. ⁊ manet in-victus rex in eternū. Quis sufficiet enarrare opa illius? Quis. n. inuestigabit ma-gnalia eius? Virtutē aūt magnitudinis ei⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

quis enunciabit? Et qs adijciet enarrare mi-
sericordiã eius? Nõ est minuere neq; adijcẽ:
nec ẽ inuenire magnalia dei. Cũ ꝯsũmauerit
hõ·tũc incipiet: & cũ quieuerit·opabit. Quid ẽ
homo? que gratia illius. & quid est bonũ·aut
qd nequã illi? Numer⁹ dier̃ hoiuꝫ ut mul-
tũ·centũ anni: q̃si gutte aq̃ maris reputati
sũt. Et sicut calculus arene: sic exigui ãni in
die eui. Propter hoc patiẽs ẽ de⁹ illis. & effũdit
sup eos mĩam suã. Vidit ꝓsũptionẽ cordis
eorũ·qm̃ mala est: & cognouit subuersionem
illorum: qm̃ neq; est. Ideo adimpleuit ppi-
tiationẽ suã in illis. & ondit eis viã equitat̃.
Miseratio hois circa ꝓximũ suũ: misericor-
dia aũt dei sup oẽm carnẽ. Qui mĩam habet:
docet & erudit· quasi pastor gregem suum.
Misereat excipiẽs doctrinã miseratiõis. & q̃
festinat ĩ iudicijs ei⁹. Fili in bonis nõ des q̃re-
lam. & in oi dato nõ des tristiciã verbi mali.
Nõne ardorẽ refrigerabit ros? Sic & verbũ
meli⁹ q̃ datũ. Nõne ecce verbũ sup datũ bo-
nũ? Sꝫ vtraq; cũ hoie iustificato. Stultus
acriẽ improperabit. & dat⁹ indisciplinati tabe-
scere facit oculos. Ante iudiciũ para iusticiã
tibi. & anteq; loq̃ris: disce. Ante languorẽ
adhibe medicinã. & ante iudiciũ interroga te-
ipsum. & in cõspectu dei inuenies ppitiationẽ.
Ante languorẽ humilia te. & ĩ tpe infirmitat̃
ondе quersationẽ tuã. Nõ impediaris orare
semp. & ne veteris vsq; ad mortẽ iustificari:
qm̃ merces dei manet in eternũ. Ante orõnẽ
ꝑpara aiam tuã. & noli esse q̃si hõ qui tẽptat
deũ. Memẽto ire in die ꝯsũmationis. & tẽp⁹
retributionis in ꝯsũmatione facies. Memẽto
pauptat̃ in tpe abũdãtie. & nccitatẽ pauptat̃
in die diuitiaꝝ. A mane vsq; ad vesperã imu-
tabit tẽp⁹. & h̃ oia citata in oculis dei. Hõ sa-
piens ĩ oibus metuit. & i dieb⁹ delictoꝝ atten-
det ab inertia. Vir astutus agnoscit sapiam
& inueniẽti eã dabit ꝯfessionẽ. Sensati ĩ ver-
bis. & ipsi sapienẽ egerũt. & intellexerũt ꝓvita-
tem & iusticiã. & iplorauerũt ꝓuerbia & iudi-
cia. Post ꝯcupiscẽtias tuas nõ eas. & a volũ-
tate tua auertẽ. Si ꝑstes aie tue cõcupiscen-
tias ei⁹: faciet te in gaudiũ ĩnimicꝰ tuis. Ne
oblecteris in turbis: nec ĩ modicis. Assidua
eni est cõmissio illoꝝ. Ne fueris mediocris in
ꝓtentione ex fenore. & nõ est tibi nihil in secu-
lo. Eris eni inuidus aie tue. XIX

Operari⁹ ebriosus nõ locupletabit. &
q̃ spnit modica·paulati decidit. Ig-
num & mulieres apostatare faciũt sapiẽtes. &
arguũt sensatos. & q̃ se iũgit fornicarijs·erit
neq; . Putredo & vermes hereditabũt illum &
extollet̃ in exemplũ maius. & tolletur de nu-
mero aia eius. Qui credit cito·leuis corde ẽ
& minorabit̃. & q̃ delinqt in aiam suã·insuper
habebit̃. Qui gaudet iniq̃tate·denotabitur:
& q̃ odit correptionẽ·minuet̃ vita: & q̃ odit
loq̃citatẽ·extinguit malitiã. Qui peccat i aiaꝫ
suã· penitebit: & q̃ iocundat̃ in malitia·de-
notabit̃. Meiteres verbũ neq; & durũ. & non
minorabꝝ. Amico & ĩmico noli narrare sen-
sũ tuũ. & si ẽ tibi delictũ noli denudare. Au-
diet. n. te & custodiet te. & q̃si defendẽs pecca-
tum odiet te. & sic aderit tibi semper. Audisti
verbũ aduersus ꝓximũ tuũ·cõmoriat̃ in te:
fidens qm̃ nõ te dirũpet. A facie verbi partu-
rit fatuus·tãq; gemit⁹ part⁹ ifant̃. Sagitta
infixa femori canis: sic ꝟbũ in corde stulti.
Corripe amicũ·ne forte nõ intellexerit. & di-
cat·nõ feci: aut si fecerit·ne itez addat facẽ.
Corripe ꝓximũ·ne forte·nõ dixerit: & si dixe-
rit·ne forte iteret. Corripe amicũ·sepe eni fit
cõmissio. & nõ omni verbo credas. Est q̃ labit̃
lingua sua: & nõ ex aio. Quis ẽ. n. q̃ nõ veli-
q̃rit in lingua sua? Corripe ꝓximũ anteq; cõ-
minerꝝ. & da locum timori altissimi: quia ois
sapia timor dei. Et in illa timẽ deũ. & ĩ oi sapi-
entia dispositio legis. Et nõ ẽ sapientia neq̃tie
disciplina. & nõ ẽ cogitatus bon⁹ pctõꝝ pru-
dentia. Est prudentie neq̃tia. & in ipsa execra-
tio. & ẽ insipiẽs q̃ minuit̃ sapia. Melior est hõ
q̃ minuit̃ sapia. & deficiens sensu ĩ timore dei
q̃ qui abũdat sensu & transgredit̃ legẽ altis-
simi. Est solertia certa & ipsa iniqua: & est qui
emittit verbũ certũ enarrãs veritatẽ. Est qui
nequit̃ bũiliat se. & intrioꝝa ei⁹ plena sũt dolo:
& est iustus q̃ se nimiũ submittit a multa bu-
militate. & ẽ iustus q̃ inclinat faciẽ suã. & fin-
git nõ videre se qd̃ ignoratũ ẽ. Et si ab imbe-
cillitate viriũ vetet̃ peccare: si inuenerit tẽp⁹
malefaciendi malefaciet. Ex visu cognoscit̃
vir. & ab occursu faciei cognoscit̃ sensatus.
Amict⁹ corpor. & risus dẽtiũ. & igressus hois
enũciant de illo. Est correptio mendax in ira
cõtumelioſi. & est iudiciũ qd̃ nõ ꝓbat̃ esse bo-
nũ. & ẽ tacens. & ipse est prudens. XX

Quam bonũ est arguẽ q̃ irasci. & con-
fitentẽ in oꝝone nõ ꝓhibere. Concu-
piscentia spadonis de virginauit iu-
uenculam: sic qui facit ꝑ vim iudiciũ iniquũ.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Dē tonū est correpto manifestare pniam: sic
eni effugies voluntariū pctm̄. Est tacēs q̄ in-
nenīt sapiens. 7 est odibilis q̄ procax est ad
loquēdū. Est aūt tacēs 7 nō bñs sensū loq̄le
7 est tacēs sciēs tps apti tpis. Homo sapiens
tacebit vsq; ad tps: lasciu⁹ aūt 7 imprudēs
nō seruabit tps. Qui multis vtīt verbis·le-
dit aiam suā. 7 q̄ ptātem sibi sumit iniuste:
odiet. Est processio i malis viro i disciplina-
to. 7 ē iuentio in detrimentū. Est datū qđ nō
est vtile. 7 est datum cui⁹ retributio duplex.
Est ppt̄ gloriā minoratio. 7 ē q̄ ab hūilita-
te leuabit caput. Est q̄ multa redimat mo-
dico p̄cio. 7 restituēs ea in septuplū. Sapiēs
in verbis seipsū amabilē facit: gratie aūt fa-
tuor effundent. Dat⁹ insipiēt; nō erit vtilis
tibi: oculi.n.illi⁹ septemplices sūt. Exigua
dabit 7 multa inproperabit. 7 aptio oris illi⁹
inflāmatio ē. Hodie fenerat q̄s. 7 cras expe-
tit. 7 odibilis est hō huiusmōi. Fatuo nō erit
amicus. 7 nō erit gratia in bonis illius. Qui
n.edūt panē illi⁹·false lingue sūt. Quotiens
7 quāti irridebūt eū? Neq; n.qđ habendum
erat·directo sensu distribuit·similiter 7 qđ non
erat habēdū. Lapsus false lingue q̄si q̄ i pa-
uimēto cadēs: sic casus maloꝝ festināt ve-
nīet. Hō acharis q̄si fabula vana. 7 in ore in-
disciplinatoꝝ assidua erit. Ex ore fatui reprо-
babit parabola: nō.n.dicit illā i tpe suo. Est
q̄ vetat peccare p̄ inopia. 7 i rege sua stimula-
bit. Est q̄ pdet aiam suā p̄ pfusiōe. 7 ab ipru-
denti psona pdet eā: psone aūt acceptione ver-
det se. Est q̄ p̄ cōfusione promittit amico. 7 lu-
crat⁹ ē eū inimicū grat. Opprobriū neq; in
hoīe mēdaciū. 7 in ore indisciplinatoꝝ assidue
erit. Potior fur·q; assiduitas viri mendacis:
pditionē aūt ambo hēditabūt. Mores hoīuꝫ
mēdaciū sine honore. 7 cōfusio illoꝝ cū ipsis
sine intermissiōe. Sapiēs i ꝓbis pducet seipsū
7 hō prudēs placebit magnat;. Qui opatur
terrā suā·inaltabit aceruū frugū. 7 q̄ opat iu-
sticiā ipse exaltabit: q̄ vero placet magnat;·
effugiet iniq̄tatē. Exenia 7 dona excecāt ocu-
los iudicū. 7 q̄si mut⁹ i ore auertit correctio-
nes eoꝝ. Sapia abscōsa. 7 thesaur⁹ inuisus: q̄
vtilitas i vtrisq;? Melior ē q̄ celat insipiētiā
suā: q; hō q̄ abscōdit sapiam suā. XXI

Fili peccasti: nō adijcias itez: & 7 de
pristinis dep̄care ut tibi dimittant.
Quasi a facie colubri fuge pctā. 7 si
accesseris ad illa·suscipiēt te. Dentes leonis
dentes ei⁹: interficiētes aias hoīuꝫ. Quasi rū-
phea bis acuta hois iniq̄tas: plage illi⁹ nō ē
sanitas. Obiurgatio 7 iniurie ānullabūt sub-
stantiā. 7 dom⁹ q̄ nimis locupletat ē annulla-
bit superbia: sic suba supbi eradicabit. Dep̄-
catio pauperis ex ore vsq; ad aures pueniet:
7 iudicium festinato aduenient illi. Qui odit
correptionē vestigiū est peccatoris. 7 q̄ timet
deū conuertet ad cor suū. Notus a lōge po-
tēs līgua audaci. 7 sensat⁹ scit labi se ab ipso.
Qui edificat domū suā ipendijs alienis: q̄si
q̄ colligit lapides suos i hyeme. Strupa col
lecta synagoga peccantiū. 7 p̄sūmatio illoꝝ
flāma ignis. Via peccātiū cōplantata lapi-
dibus. 7 in finē illoꝝ inferi 7 tenebre 7 pene.
Qui custodierit iusticiā·cōtinebit sensū ei⁹:
cōsūmatio timoris dei·sapia 7 sensus. Non
erudiet: q̄ nō ē sapiēs i bono. Est aūt insipi-
entia q̄ abūdat i malo. 7 nō ē sensus· vbi est
amaritudo. Scīa sapiēt; tāq; inundatio abun-
dabit. 7 cōsiliū illius sicut fons vite pmanet.
Cor fatui q̄si vas ꝓfractū. 7 oēm sapiam nō
tenebit. Verbū sapiēs qđcūq; audierit scius
laudabit. 7 ad se adijciet: audiuit luxurios⁹
7 displicebit illi. 7 pijciet illud post dorsū suū.
Narratio fatui q̄si sarcina in via: nā in la-
bijs sensati inuenīet gra. Os prudent; q̄rit i
ecclesia. 7 ꝓba illius cogitabūt in cordibus
suis. Tanq; dom⁹ exterminata·sic fatuo sapia:
7 scīa insensati i narrabilia verba. Cōpedes
in pedibus·doctrina stulto: 7 q̄si vincula ma-
nuū sup manū dextrā. Fatuus in risu exaltat
vocem suā: vir aūt sapiens vix tacite ridebit.
Ornamentū aureū prudēti doctrina. 7 quasi
bracbiale i brachio dextro. Pes fatui facilis
in domū ꝓximi. 7 hō perit⁹ ꝓfundet a persona
potent;. Stultus a fenestra respiciet in domū:
vir aūt eruditus foris stabit. Stulticia hois
auscultare p ostiū. 7 prudens ḡuabit cōtu-
melia. Labia imprudentiū stulta narrabūt:
ꝓba aūt prudentiū statera pōderabunt. In
ore fatuoꝝ·cor illoꝝ: 7 i corde sapientū·os
illoꝝ. Dū maledicit impi⁹ diabolū: maledicit
ipse aiam suā. Susurro coinquinabit aiam
suā. 7 in oībus odiet: 7 q̄ pmanserit·odiosus
erit. tacitus 7 sensatus honorabit. XXII

Il lapide luteo lapidatus ē piger. 7 ōs
loquent sup aspnationē illi⁹. De sterco-
re bouū lapidat⁹ ē piger. 7 ois q̄ tetigerit
eum·excutiet manus. Cōfusio p̄ris ē de filio
idisciplinato: filia aūt fatua i dāmnoratione

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fiet. Filia prudēs hēditas viro suo: nam q̄ ꝓfundit i ꝓtumeliā sit genitor. Patrē t virū cōfundit audax. t ab impijs nō minorabit: ab vtrisq; aūt inhonorabit. Musica in luctu importuna narratio: flagella t doctrina i oi tpe sapia. Qui docet fatuū: q̄si q̄ ꝓglutinat testā. Qui narrat ꝟbū nō audiēti: q̄si q̄ excitat dormientē de graui somno. Cū dormiēte loq̄t q̄ enarrat stulto sapiam. t i fine narrationis dicit. Quis ē hic? Sup mortuū plora: defecit. n. lux eius. t sup fatuū plora: defecit eni sensu. Modicū plora sup mortuū: q̄m requieuit. Nequissimi. n. nequissima vita. super mortē fatui. Luct⁹ mortui septē dies: fatui aūt t impij cēs dies vite illoꝝ. Cū stulto ne multū loquar. t cū insensato ne abiers. Serua te ab illo ut nō molestiā habeas. t nō coinq̄nabers i pctō illi⁹. Deflecte ab illo. t inuenies requiē. t nō accidiabers in stultitia illi⁹. Sup plūbū q̄d grauabit? Et q̄d illi aliud nomē q̄ fatuus? Arenā t salē. t massā ferri facilius est ferre: q̄ hoiem imprudentē t fatuū t impiū. Sic lorametū ligneū colligatū fūdamēto edificij nō dissoluet sic t cor confirmatū i cogitatiōe ꝓsilij. Cogitatus sensati in oi tpe uel metu nō deprauabit. Sic ornatus arenosus in pariete lympido: t sic palee in excelsis. t cemēta sine ipensa polita ꝫ facie venti nō pmanebūt: sic t cor timidū in cogitatione stulti ꝫ impetū timoris nō resistet. sic t cor trepidū in cogitatione fatui. oi tpe non metuet: & t q̄ in p̄ceptis dei pmanet semper. Pūgēs oculū educit lachrymas. t q̄ pūgit cor ꝓfert sensū. Mittēs lapidē in volatilia deijciet illa: sic t q̄ ꝓuitiat amico. dissoluit amicitiā Ad amicū t si pduxers gladiū. non desperes: est. n. regress⁹ ad amicū. Si apuerit os triste. nō timeas: est. n. cōcordatio. excepto cōuitio t improperio t superbia t mysterij reuelatione t plaga dolosa. In his omnib⁹ effugiet amic⁹. Fidē posside cū amico i pauptate illi⁹. ut t i bōis illi⁹ leters. In tpe tribulationis illi⁹ pmane illi fidelis: ut t i hēditate illi⁹ coheres sis. Aſ ignē camini vapor t fum⁹ ignis inaltat: sic t aſ sanguinē maledicta t ꝓtumelie t mine. Amicū salutare nō ꝓfūdars. A facie illi⁹ nō me abscōdā. t si mala mihi euenerit ꝓ illū. sustinebo. Qis q̄ audiet. cauebit se ab eo. Quis dabit ori meo custodiā. t sup labia mea signaculū certum: ut nō cadā in ipsis. t lingua mea perdat me?

Domine pater t dñator vite mee. ne derelinq̄s me in cogitatu t ꝓsilio eoꝝ: nec sinas me cadere in illis. Quis supponit in cogitatu meo flagella t in corde meo doctrinā sapie ut ignorationibus eoꝝ nō parcat mihi. t non appareant delicta eoꝝ. t ne adincrescāt ignorantie mee. t multiplicent delicta mea. t peccata mea abundēt. t incidā in cōspectu aduſsariorum meoꝝ. t gaudeat inimic⁹ me⁹? Dñe pr t de⁹ vite mee ne derelinq̄s me i cogitatu illorū. Extollentiā oculoꝝ meoꝝ ne deders mihi. t cōcupiscentiā desideriū auerte a me. Aufer a me ventris ꝓcupiscentias. t cōcubitus ꝓcupiscentie ne apprehēdāt me. t aie irreuerēti t infrunite ne tradas me. Doctrinā oris audite filij: t q̄ custodierit illā nō periet labijs suis. nec scādalizabit i opib⁹ neq̄ssimis. In vanitate sua apprehendet pctōr. t superbus t maledict⁹ scādalizabit i illis. Juratiōi nō assuescat os tuū: multi. n. casus i illa. Hoiatio ꝟbo dei nō sit assidua i ore tuo. t nominib⁹ scōꝝ nō admiscear: q̄m nō eris imunis ab eis. Sic. n. seruus interrogat⁹ assidue. a liuore nō minuit: sic ois iurās t noians. i toto a pctō nō purgabit. Vir multū iurās implebit iniq̄tate. t nō discedet a domo illi⁹ plaga. Et si frustrauerit fratrē. delictū illi⁹ sup ipsū erit. t si dissimulauerit. delinq̄t duplicit. t si i vacuū iurauerit nō iustificabit. Replebit. n. retributiōe pessima dom⁹ illi⁹. Est t alia loq̄la ꝫria morti: nō iueniat i hēditate iacob. Eteni a misericordib⁹ oia h̄ auferēt. t i delict⁹ nō voluptabūt. Indisciplinose loq̄le nō assuescat os tuū: est. n. i illa ꝟbū pcti. Memento patris t matris tue. i medio eni magnatoꝝ ꝓsistis: ne forte obliuiscat te de⁹ i ꝓspectu illoꝝ. t assiduitate tua infatuatus improperiū patiaris. t maluisses nō nasci. t die natiuitat⁹ tue maledicas. Homo assuetus in verbis improperij: in oibus dieb⁹ suis non erudietur. Duo genera abūdant ipctis. t etiū adducit irā t ꝓditionē. Alia callida q̄si ignis ardens non extinguet donec aliq̄d glutiat. t hō neq̄ in ore carnis sue. non desinet donec incendat ignē. Homini fornicario ois panis dulc̄: nō fatigabit trāsgrediēs vsq; ad finē. Qis hō q̄ transgredit lectū suū ꝓtemnens i aiam suā. t dicēs. q̄s me videt. tenebre circundant me. t parietes cooperiūt me. t nemo circūspicit me quē vereor. delictoꝝ meoꝝ nō memorabitur

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

altissimus.⁊ nō intellexit qm̄ oia videt oculꝰ illius:qm̄ expellit a se timorē dei bꝰ mōi bois timor.⁊ oculi boiuz timētes illū.⁊ nō cognouit qm̄ oculi dñi multo plus lucidiores sūt sup solē circūspiciētes cūctas vias boiuz.⁊ pfundū abyssi.⁊ boiuz corda: intuētes in abscōditas ptes. Dño.n.deo aūq̄ crearent oia sūt agnita sic ⁊ post pfectū respicit oia. Hic in plateis ciuitatū vindicabit.⁊ q̄si pullꝰ eqnꝰ fugabit. ⁊ vbi nō spauit apprehendet. Et erit dedecꝰ oībus: eo q̄ nō intellexerit timorē dñi. Sic ⁊ mulier ois relinquēs virū suū.⁊ statuēs hereditatē ex alieno matrimonio. Primo.n.in lege altissimi incredibilis fuit.⁊ secundo viz suū dereliqt: tertio i adulterio fornicata ē.⁊ ex alio viro filios statuit sibi. Hec in ecclesiā adducet.⁊ in filios eiꝰ respiciet. Nō tradent filij eius radices.⁊ rami eiꝰ nō dabūt fructū. Derelinquēt in maledictū memoriā eius: ⁊ dedecus illius nō delebit. Et agnoscēt q̄ derelicti sūt qm̄ nihil melius est q̄ timor dei.⁊ nihil dulcius q̄ respicē in mādata dñi. Gloria magna est sequi dñm: longitudo enī dierum assumetur ab eo.

XXIIII

Sapiētia laudabit aiam suā.⁊ in deo honorabit.⁊ in medio populi sui gloriabit.⁊ in ecclesijs altissimi apiet os suū.⁊ in conspectu virtutis illius gloriabit. ⁊ in medio ppli sui exaltabit.⁊ in plenitudine sancta admirabit.⁊ in multitudine electorū benedicet laudē.⁊ inter bñdictos bñdicet dicēs: Ego ex ore altissimi pdiui: primogenita aīe ōem creaturā. Ego feci i celis ut oriret lumē indeficiēs.⁊ sicut nebula texi oēm terrā. Ego in altissimis habitaui.⁊ thronus meus i colūna nubis. Gyrū celi circuiui sola.⁊ pfundum abyssi penetraui.⁊ in fluctib⁹ marꝭ ambulaui.⁊ i oi tra steti. Et i oi pplo ⁊ i oi gente pmatū habui.⁊ oiuz excellentiū ⁊ humilium colla vtute calcaui. Et in his oib⁹ requiē q̄si ui.⁊ in hereditate dñi morabor. Tūc precepit ⁊ dixit mihi creator oiuz.⁊ q̄ creauit me requieuit in tabernaculo meo.⁊ dixit mihi. In iacob inhabita.⁊ in isrl hēditare.⁊ in electis meis mitte radices. Ab initio ⁊ aīe secula creata sum.⁊ vsq̄ ad futurū seculū nō desinā.⁊ in habitatione sancta coram ipso ministraui. Et sic in syon firmata sū.⁊ in ciuitate scificata silr̄ requieui.⁊ in hierusalē ptās mea. Et radicaui i populo honorificato.⁊ in ptes dei mei hereditas illi⁹.⁊ in plenitudine scōrum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sū in libano.⁊ q̄si cupressus i mōte syon. Quasi palma exaltata sū in cades.⁊ q̄si plātatio rose i hiericho. Quasi oliua speciosa in cāpis.⁊ q̄si platan⁹ exaltata sū iuxta aquā i plateis. Sic cinnamomū ⁊ balsamū aromatizās: odorē dedi. Quasi myrrha electa dedi suauitatē odoris.⁊ q̄si storax ⁊ galban⁹ ⁊ vngula ⁊ gutta. Quasi libanꝰ nō incisus vaporaui habitationē meā: ⁊ q̄si balsamū nō mixtū odor me⁹. Ego quasi terebinthus extēdi ramos meos.⁊ rami mei honoris ⁊ gratie. Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris.⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honestatis. Ego mr̄ pulchre dilectionis.⁊ timoris.⁊ agnitionis.⁊ sancte spei. In me ois gr̄a vite ⁊ veritatis: in me ois spes vite ⁊ virtutis. Trāsite ad me oēs q̄ concupiscitis me.⁊ a gnātionib⁹ meis implemini. Spūs.n.me⁹ sup mel dulce.⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauū. Memoria mea i gnātione seculoꝝ. Qui edūt me adhuc esurient.⁊ q̄ bibunt me adhuc sitient. Qui audit me nō confundet.⁊ q̄ operant in me nō peccabūt. Qui elucidāt me vitā eternā habebūt. Hec oia liber vite.⁊ testamentū altissimi.⁊ agnitio veritatis. Legē mandauit moyses in p̄ceptis iustitiaꝝ.⁊ hereditatem domui iacob.⁊ isrl promissiones. Posuit dauid puero suo exitare regē ex ipso fortissimū.⁊ in throno honoris sedentē i sempiternū. Qui implet q̄si physon sapiam.⁊ sicut tigris in diebus nouoꝝ Qui adimplet q̄si eufrates sensū. Qui multiplicat q̄si iordanis i tpe messis. Qui mittit disciplinā sicut lucē.⁊ assistēs q̄si gyon in die vindemie.. Qui pficit primus scire illā.⁊ infirmior nō inuestigabit eā. A mari.n.abundabit cogitatio eiꝰ.⁊ consiliū illius in abysso magna. Ego sapia effudi flumina: ego quasi trames aque imense de fluuio. Ego q̄si fluuiꝰ doctr̄: ⁊ sicut aqueductꝰ exiui de paradiso. Dixi. Rigabo hortū meū plātationū.⁊ inebriabo partē mei fructū. Et factus est mihi trames abundans.⁊ fluuiꝰ meus approp̄quit ad mare. Qm̄ doctrinā q̄si antelucanū illumino oib⁹: ⁊ enarrabo illā vsq̄ in lōginquū. Penetrabo inferiores partes terre.⁊ inspiciam oēs dormientes.⁊ illuminabo oēs sperantes in dño. Adhuc doctrinā q̄si pphetiā effundā.⁊ relinquā illā q̄rentib⁹ sapiam.⁊ nō desinā in pgenies illorum vsq̄ in euum sanctum. Videte quoniam non soli mihi laborauī. ⁊ omnibus exquirentib⁹ veritatem.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

IN tribus placitũ ẽ spiritui meo: q̃ sũt ꝓbata coram deo & hoibus. Cõcordia fratrũ. & amor proximor. & vir & mulier sibi bene cõsentientes. Tres species odiuit aia mea. & aggrauor valde aie illor: Pauperẽ superbũ. & diuitẽ mendacẽ. & senẽ fatuum & insensatũ. Quae in iuuentute tua non congregasti: quõ in senectute tua inuenies? Q̃ speciosũ canicies iudicium. & ꝑsbyteris cognoscẽ consiliũ. Q̃ speciosa veteranis sapia: & gloriosis intellectus & cõsiliũ. Corona senũ multa peritia. & gloria illor timor dei. Nouẽ insuspicabilia cordis magnificaui. & decimũ dicã in lingua hoibus. hõ q̀ iocũdat filijs: viuẽs. & videns subuersionẽ inimicor suor. Beatus q̀ habitat cũ muliere sensata. & qui lingua sua nõ ẽ lapsus. & q̀ nõ seruinit indignis se. Beat⁹ qui inuenit amicũ verũ. & qui enarrat iusticiã auri audiẽti. Q̃ magn⁹ qui inuenit sapiam & sciam: ꝫ nõ est sup timentẽ dñm. Timor dei sup oia se supposuit. Beat⁹ hõ cui donatũ ẽ habẽ timorẽ dei. Qui tenet illũ: cui assimilabit? Timor dei initium dilectionis ei⁹: fidei aũt initiũ agglutinãdũ ẽ ei. Dis plaga tristicia cordis ẽ. & ois malitia neq̃tia mulier. Et cũm plagã & nõ plagã videbit cordis. & cũm neq̃tiã & nõ neq̃tiã mulieris. & cũm obductũ & nõ obductũ odientiũ: & cũm vindictã & nõ vindictã inimicor. Non est caput neq̃us sup caput colubri. & nõ ẽ ira sup iram mulier. Cõmorari leoni & draconi placebit. q̃ habitare cũ muliere neq̃. Neq̃tia mulier. immutat faciẽ ei⁹. & obcecauit vultum suũ tanq̃ vrsus. & q̃si saccũ oñdet i medio ꝓximor. Ingemuit vir ei⁹. & audiens suspirauit modicũ. Breuis ois malitia sup malitiã mulier: sors pctor cadat sup illã. Ascẽsus arenosus in pedibus veterani: sic mulier linguata hoi q̀eto. Ne respicias i mulier. spẽm: & nõ ꝯcupiscas mulierẽ i specie. Mulier. ira & irreuerẽtia. & ꝯfusio magna. Mulier si primatũ habeat. ꝓria ẽ viro suo. Cor bũile & facies trist. & plaga mort: mulier neq̃. Manus debiles & genua dissoluta: mulier q̃ nõ beatificat virũ suũ. A muliere initiũ factũ est pcti. & p illã dẽs morimur. Nõ des aque tue exitum nec modicũ: nec mulieri neq̃ venam prodeundi. Si non ambulauerit ad manũ tuam: confundet te in conspectu inimicorũ. A carnibus tuis abscide illam: ne semp te abutatur.

XXV

MAlieris bone beatus vir: numer⁹. n. ãnor illor duplex. Mulier fort. oblectat virũ suũ: & annos vite illius in pace iplebit. Pars bona mulier bona: in pte bona timentiũ deũ dabit viro p factis bonis. Diuitis aũt & paupis cor bonũ: in oi tpe vult⁹ illor hilaris. A tribus timuit cor meũ: & in quarto facies mea metuit. Delaturã ciuitat. & collectionẽ ꝑpli. & calumniã mendacẽ: sup mortẽ oia ꝯgia. Dolor cordis & luct⁹: mulier çelotipa. In muliere çelotipa flagellũ lingue: oib⁹ coicãs. Sic bonũ iugũ qd̀ mouet: ita & mulier neq̃. Qui tenet illã. q̃si q̀ apprehẽdit scorpionẽ. Mulier ebriosa ira magna: & ꝯtumelia & turpitudo illi⁹ nõ teget. Fornicatio mulieris in extollentia oculor. & in palpebris illi⁹ agnoscet. In filia nõ aduertẽte se. firma custodiã: ne inuenta occasiõe abutat se. Ab oi irreuerẽtia oculor eius caue: & ne mireris si te neglexerit. Sic viator sitiẽs ad fontẽ os apiet. & ab oi aqua ꝓxima bibet. & ꝯ cũm palũ sedebit. & ꝯ cũm sagittam aperiet pharetrã. donec deficiat. Bratia mulieris sedule delectabit virũ suũ. & ossa illius ipinguabit. Disciplina illi⁹ datũ dei ẽ. Mulier sensata & tacita: nõ ẽ immutatio eruditе aie. Bratia sup gratiã: mulier sancta & pudorata. Dis aũt põderatio nõ ẽ digna cõtinent. aie. Sic sol oriẽs mũdo i altissimis dei sic mulieris bone species in ornamentũ dom⁹ eius. Lucerna splendẽs sup cãdelabrũ scm: & spẽs faciei sup etatẽ stabilẽ. Colũne auree sup bases argẽteas: & pedes firmi sup plantas stabilis mulieris. Fundamẽta etna sup petrã solidã: sic mãdata dei in corde mulieris sancte. In duob⁹ ꝯristatũ est cor meũ: & in tertio iracundia mihi aduenit. Vir bellator deficiens p inopiã: & vir sensat⁹. & q̀ trãsgredit a iusticia ad pctm. deus parauit eũ ad rũphẽam. Due spes difficiles & piculose mihi apparuerũt. Difficile exuit negocias. a negligẽtia: & nõ iustificabit caupo a peccatis labiorum.

XXVI

PRopter inopiã multi deliquerũt: & qui querit locupletari auertit oculũ suũ. Sicut i medio cõpaginis lapidũ palus figit: sic & int. mediũ venditionis & emptionis angustiabit pctis. Cõteret cũ delinquẽte delictũ. Si nõ i timore dñi tenueris te instanter: cito subvertet domus tua. Sic i ꝯcussura cribri remanebit pulvis: sic apria hois i cogitatu illius. Vasa figuli

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝑbat fornax.ꝛ hoies iustos temptatio tribulatiõis. Sic rusticatio ꝛe ligno oñdit fructũ illius: sic ꝛbũ ex cogitatu cordis hois. Añ sermonẽ nõ laudes virũ: hec enim temptatio est hoiuz. Si sequar iusticiam·apprehendes illã.ꝛ indues q̃si poderẽ honor.ꝛ inhabitabis cũ ea ꝛ ꝑteget te in sempiternũ.ꝛ in die agnitionis iuenies firmamentũ. Volatilia ad sibi similia cõueniũt.ꝛ ꝛitas ad eos q̃ opantur illã reuertet. Leo ꝛnationi insidiat semp: sic pctã opantibus iniq̃tatẽ. Homo scũs i sapia manet sicut sol: nã stultus sicut luna mutat. In medio insensatoꝝ serua ꝓbũ tpi: i medio aũt cogitantiũ assiduus esto. Narratio ꝓccantiũ odiosa.ꝛ risus illoꝝ in ꝛelictis pcti. Loq̃la multũ iurans horripilationem capiti statuet.ꝛ irreuerẽtia ipsius obturatio auriũ. Effusio sanguinis in rixa supboꝝ.ꝛ maledictio illoꝝ audit9 g̃uis. Qui ꝛnudat arcbana amici: fidẽ ꝑdit.ꝛ non inueniet amicũ ad animũ suũ. Dilige ꝓximũ.ꝛ ꝓiũgere fide cum illo. Qꝛ si ꝛnudaueris absconsa illius: non psequeris post eũ. Sic enĩ hõ q̃ ꝑdit amicũ suũ: sic ꝛ q̃ ꝑdit amicitiã ꝓximi sui. Et sicut q̃ dimittit auem ꝛe manu sua: sic qui reliquisti ꝓximũ tuũ.ꝛ non eum capies. Nõ illum sequaris: qm̃ longe abest. Effugit.n.q̃si capꝛea ꝛe laq̃o: qm̃ vulnerata ẽ aĩa ei9. Vltra eũ nõ poteris colligare.ꝛ maledicti est ꝓcoꝛdatio. Denudare aũt amici mysteria: ꝛesꝑratio est aie infelix. Annuẽs oculo fabricat iniq̃.ꝛ nemo eũ abijciet. In cõspectu oculoꝝ tuoꝝ ꝓculcabit os suũ.ꝛ sup sermones tuos ãmirabit. Nouissime aũt ꝑuertet os suũ.ꝛ in ꝛbis tuis dabit scãdalũ. Multa audiui.ꝛ nõ coequaui ei.ꝛ dñs odiet illũ. Qui in altũ mittit lapidẽ·sup caput eius cadet.ꝛ plaga dolosa dolosi diuidet vulnera. Et q̃ foueã fodit·incidet in eã.ꝛ q̃ statuit lapidẽ ꝓximo suo offendet in eo.ꝛ q̃ laqueũ alij ponit·ꝛibit in illo. Facienti neq̃ssimũ consiliũ·super ipsũ ꝛuoluetur.ꝛ non agnoscet vnde aduenier illi. Illusio ꝛ ipꝛoꝛiũ superboꝝ ꝛ vindicta·sicut leo insidiabit illi. Laqueo ꝛibũt q̃ oblectãt casu iustoꝝ: doloꝛ aũt cõsũmet illos anteq̃ morianꝛ. Ira ꝛ furoꝛ vtraq; execrabilia sũt: ꝛ vir pctoꝛ continens erit illoꝝ. XXVIII

Qui vindicari vult·a dñmo inueniet vindictã.ꝛ pctã illi9 seruãs ꝛuabit. Relinque ꝓximo tuo nocenti te.ꝛ tũc ꝛprecãti tibi pctã soluenꝛ. Hõ hoi reꝛuat iram:ꝛ a ꝛeo q̃rit medelã? In hominẽ similẽ sibi nõ habet misericordiam.ꝛ ꝛe pctis suis ꝛpcat? Ipse dũ caro sit reseruat irã.ꝛ ꝓpitiationẽ ꝑtit a ꝛeo? Quis exorabit ꝓ ꝛelicti illius? Memẽto nouissimoꝝ.ꝛ ꝛe sine iimicari. Tabitudo.n.ꝛ mors imminẽt in mandatis eius. Memorare timorẽ ꝛei.ꝛ nõ irascaris ꝓximo. Memorare testamentum altissimi.ꝛ ꝛespice ignorantiã ꝓximi. Abstine te a lite: ꝛ minues pctã. Hõ.n.iracund9 incẽdit litẽ.ꝛ vir pctoꝛ turbabit amicos.ꝛ i medio pacem habentiũ imittit inimicitiã. Scõm.n.lingna silue·sic ignis exardescit.ꝛ ꝓm virtutem hois sic iracundia illius erit.ꝛ ꝓm substantiã suã exaltrabit irã suã. Certamen festinatũ incẽdit ignem.ꝛ lis festinans effũdit sanguinẽ.ꝛ lingua testificans adducet mortẽ. Si sufflauer q̃si ignis exardebit.ꝛ si expuer sup illam·extinguet. Vtraq; ex ore ꝓficiscũt. Susurro ꝛ bilinguis maledictus: multos.n. turbauit pacẽ habẽtes. Lingua ctria multos cõmouit ꝛ dispsit illos ꝛe gẽte in gentẽ. Ciuitates muratas diuitũ ꝛestruxit.ꝛ domos magnatoꝝ effodit. Virtutes populoꝝ cõcidit.ꝛ gentes fortes dissoluit. Lingua tertia mulieres viratas eiecit.ꝛ ꝓuauit illas laboꝛib9 suis. Qui respicit illã·non habebit requiẽ: nec habebit amicũ i q̃ requescat. Flagelli plaga liuorẽ facit; plaga aũt lingue cõminuet ossa. Multi ceciderũt i ore gladij: ꝫ nõ sic q̃si q̃ ꝛterierũt ꝑ linguã suã. Beatus qui tectus ẽ a lingua neqũ : q̃ in iracũdia illi9 nõ trãsiuit.ꝛ qui nõ attraxit iugũ illius.ꝛ in vinculis eius nõ est ligatus. Jugũ.n.illi9 iugũ ferreũ ẽ.ꝛ vinculũ illius vinculũ ereũ est. Mors illi9 mors nequissima.ꝛ vtilis poti9 infer9 q̃ illa. Perseuerantia illius nõ ꝑmanebit: ꝫ obtinebit vias iniustoꝝ. In flãma sua non cõburet iustos. Qui ꝛelinquũt dñm·incidẽt i illã.ꝛ exardebit in illis ꝛ nõ extinguet.ꝛ imittet in illos q̃si leo ꝛ q̃si pardus ledet illos. Sepi aures tuas spiuis.ꝛ linguã neqũ noli audire.ꝛ oꝛi tuo facito ostia.ꝛ seras auribus tuis. Aurũ tuũ ꝛ argẽtũ tuũ ꝓfla.ꝛ ꝛbis tuis facito staterã.ꝛ frenos oꝛi tuo rectos.ꝛ attẽde ne foꝛte labaris in lingua.ꝛ cadas in cõspectu inimicoꝝ insidiantiũ tibi.ꝛ sit casus tuus insanabilis in mortem. XXIX

Qui facit mĩam· feneratur ꝓximo suo: ꝛ q̃ ꝫualet manu·mandata seruat. Fenerare ꝓximo tuo i tpe neccitat;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

illius. ⁊ iterū redde ꝓximo in tpe suo. Cōfirma ꝙbū ⁊ fideliter age cū illo. ⁊ in oi tpe iuenies qȝ tibi nccīuz est. Multi q̄si iuentionē estimauerūt fen⁹. ⁊ p̄stiterunt molestiam bis q̄ se adiuuerūt. Donec accipiāt oscula nē manus dantꝫ. ⁊ i ꝓmissiōib⁹ humiliāt vocē suā Et i tpe redditiōis postulabit tēp⁹. ⁊ loquet ꝙba tedij ⁊ murmurationū. ⁊ tēp⁹ causabit. Si aūt potuerit reddere aduersabit. Solidi vir reddet dimidiū. ⁊ cōputabit illud q̄si inuentionē. Sin āt fraudabit illū pecunia sua ⁊ possidebit illū iimicū gratꝫ. ⁊ cōuitia ⁊ maledicta reddet illi. ⁊ pro honore ⁊ bñficio reddet illi cōtumeliā. Multi nō cā neqtie nō fenerati sūt: ꝫ fraudari gratꝫ timuerūt. Verūtn sup humilē aio⁹ fortior esto. ⁊ p elemosyna nō trabas illū. Propt̄ mandatū assume pauperē. ⁊ ꝓpt̄ inopiā ei⁹ ne dimittas eū vacuū. Perde pecuniā ꝓpt̄ fratrē ⁊ amicū. ⁊ nō abscondas illā sub lapide in pditionē. Pone thesaurū tuū in p̄ceptꝫ altissimi. ⁊ ꝓderit tibi magis q̄ aurū. Conclude elemosynā i corde pauꝑis. ⁊ ħ ꝓte eroꝛabit ab oi malo. Elemosyna viri q̄si saccul⁹ cū ipso. ⁊ gratiā hois q̄si pupillam cōseruabit. ⁊ postea resurget ⁊ retribuet illis retributionē vnicuiq; in caput illoꝝ. Sup scutū potētis ⁊ sup lanceā aduersus iimicū tuū pugnabit. Vir bon⁹ fidē facit ꝓximo suo. ⁊ q̄ pdiderit confusionē derelinquet sibi. Gratiā fideiussoꝛis ne obliuiscaꝛ: dedit. n. ꝓte aīam suam. Repmissoꝛem fugit pctōꝛ ⁊ īmūdus. Bona repmissoꝛ sibi ascribit pctōꝛ. ⁊ ingrat⁹ sensu derelinq̄t liberantē se. Vir repmittit de ꝓximo suo. ⁊ cū pdiderit reuerentiā derelinq̄t ab eo. Repꝛomissio neqssima multos pdidit diligētes. ⁊ cōmouit illos quasi fluct⁹ maris. Viros potētes gyrans migrare fecit. ⁊ vagati sūt i gentib⁹ alienis. Peccatoꝛ trāsgrediēs mandatū dñi incidet i pmissionē nequā. ⁊ q̄ conaī multa agere incidet in iudiciū. Recupera ꝓximū scōm ꝙtutē tuam. ⁊ attende tibi ne incidas. Initiū vite hois aqua ⁊ panis ⁊ vestimentū ⁊ dom⁹ ꝓtegēs turpitudinē. Melioꝛ ē vict⁹ pauꝑis sub tegmie alserū: q̄ epule splendide i peregre sine domicilio. Minimū ꝓ magno placeat tibi. ⁊ īꝓperiū pegrinationis non audies. Vita nequā hospitādi de domo in domū. ⁊ vbi hospitabiī non fiducialiī aget: nec apiet os. Hospitabiī. ⁊ pascet ⁊ potabit ingratos. ⁊ adhuc amara audiet. Transi hospes ⁊ orna mensam: ⁊ que in manu habes ciba ceteros. Expi a facie honoꝛ amicoꝝ meoꝝ: necessitudiue domus mee hospitio mihi factus es frater. Grauia hec hoi habenti sensū: coꝛreptio domus ⁊ impꝛoperium feneratoꝛis.

Qui diligit filiū suū assiduat illi flagella: ut letetur in nouissimo suo. ⁊ nō palpet ꝓximoꝛū ostia. Qui docet filium suū laudabiī in illo. ⁊ in medio domesticoꝛum in illo gloriabiī. Qui docet filiū suū in çelū mittit inimicū. ⁊ in medio amicoꝝ gloriabiī in illo. Moꝛtuus ē pr̄ ei⁹. ⁊ q̄si nō est moꝛtuus. Similē. n. reliq̄t sibi p⁹ se: in vita sua. Vidit: ⁊ letatus ē in illo. In obitu suo nō est ꝓtristatus: nec confusus est coꝛam inimicis. Reliquit. n defensoꝛē dom⁹ ꝓ inimicos. ⁊ amicꝫ reddentē gratiā. Pro aīab⁹ filioꝛum colligabit vulnera sua. ⁊ sup eīm vocē turbabunt viscera ei⁹. Equus indomit⁹ euadet durus. ⁊ filius remissus euadet preceps. Lacta filiū. ⁊ pauentē te faciet: lude cum eo. ⁊ cōtristabit te. Nō coꝛrideas illi ne ꝓdoleas: ⁊ in nouissimo obstupescēt dentes tui. Non des illi potestatē in iuuentute: ⁊ ne despicias cogitatus illi⁹. Curua ceruicē ei⁹ iuuētute. ⁊ tunde latera ei⁹ dū infans est: ne forte induret ⁊ non credat tibi. ⁊ erit tibi dolor aie. Doce filiū tuū ⁊ operare in illo: ne in turpitudinē illi⁹ offēdas. Melioꝛ ē pauꝑ san⁹ ⁊ fortꝫ virib⁹: q̄ diues imbecillis. ⁊ flagellat⁹ malitia. Salus aie in scitate iusticie. ⁊ melioꝛ est oi auro ⁊ argēto: ⁊ coꝛpus validū q̄ census imensus. Nō est census sup censū salutis coꝛpoꝛis. ⁊ nō ē oblectamentū sup cordis gaudiū. Melioꝛ ē moꝛs q̄ vita amara. ⁊ req̄es eterna q̄ lāguoꝛ pseuerās. Bona abscōdita in oꝛe clauso: q̄si appositiōes epulaꝝ circūposite sepulchꝛo. Quid ꝓderit libatio idolo? nec. n. manducabit nec odoꝛabiī. Sic q̄ effugatur a dño. ⁊ poꝛtās mercedes iniquitatis. Videns oculis ⁊ ingemiscēs: sicut spado cōplectens ꝙginē ⁊ suspirās. Tristiciā nō des aie tue. ⁊ nō affligas temetipsū in cōsilio tuo. Jocunditas coꝛdis ħ ē vita hois. ⁊ thesaur⁹ sine defectione sanctitatis. ⁊ exultatio viri ē longeuitas. Miserere aie tue placens deo. ⁊ cōtine: ⁊ cōgrega coꝛ tuū in scitate eius. ⁊ tristiciā lōge expelle a te. Multos. n. occidit tristicia. ⁊ nō ē vtilitas i illa. Zelus ⁊ iracūdia minuēt dies. ⁊ ante tp̄s senectā adducet cogitat⁹. Splendidū coꝛ bonū i epulis ē: epule

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

enim illius diligenter fiunt. XXXI

Vigilia honestaꝫ tabefaciet carnes.ꝛ cogitatus illius auferet somnū. Cogitatus prescientie auertit sensum.ꝛ infirmitas grauis sobriam facit aiam. Laborauit diues in congregatione sub̄e.ꝛ in reqe sua replebit bonis suis. Laborauit pauper in diminutione victus.ꝛ in fine inops fit. Qui aurū diligit nō iustificabit.ꝛ qui insequit cōsumptionē replebit ex ea. Multi dati sūt in auri casus.ꝛ facta est in specie ipsius pditio illo⁊. Lignū offensionis ē aurū sacrificātiū: ⁊ illis q̄ sectant illud.ꝛ ois ip̄rudēs capiet i illo. Beat⁹ diues q̄ inuēt⁹ est sine macula.ꝛ qui post aurū nō abijt: nec spauit in pecunia ꝛ thesauris. Quis est hic ꝛ laudabimus eum? Fecit.n. mirabilia i vita sua. Quis pbat⁹ ē in illo.ꝛ pfect⁹ inuēt⁹ ē.ꝛ erit illi gloria eterna? Qui potuit transgredi ꝛ nō est transgressus: ꝛ facere mala ꝛ nō fecit. Ideo stabilita sunt bona illi⁹ in dño.ꝛ elemosynas illi⁹ enarrabit ois ecclia scō⁊. Sup̄ mensā magnā sedisti: nō apias sup illā faucē tuā p̄or. Nō dicas si multa sūt: q̄ sup illā sūt. Memēto quoniā malus ē ocul⁹ neq̄. Neq̄us oculo q̄d creatū est? Ideo ab oi facie sua lachrymabit: cū viderit. Ne extendas manū tuā p̄or.ꝛ inuidia cōtaminat⁹ erubescas. Ne cōprimaris in conuio vino. Intellige q̄ sūt p̄rimi tui ex teipso. Utere quasi bō frugi bis q̄ tibi apponunt: ut nō cū māducas multū odio habeaꝫ. Cessa p̄or causa discipline.ꝛ noli nimi⁹ esse ne forte offendas.ꝛ si in medio multo⁊ sedisti: p̄ior illis ne extendas manū tuā: nec p̄ior poscas bibere. Q̄ sufficiens est homini erudito vinū exiguū.ꝛ in dormiendo nō laborabis ab illo ꝛ nō senties dolorē. Vigilia ꝛ cholera ꝛ torctura viro infrunito somn⁹ sanitaꝫ i bone parco. Dormiet vsq̄ mane.ꝛ aia illi⁹ cū ipso delectabit. Et si coactus fuer⁊ in edēdo multū: surge e medio ꝛ vome.ꝛ refrigerabit te: ꝛ nō adduces corpori tuo infirmitatē. Audi me fili ꝛ nō spernas me.ꝛ in nouissimo inuenies verba mea. In oibus op̄rib⁹ tuis esto velox: ꝛ ois infirmitas nō occurret tibi. Splēdidū in panib⁹ bñdicent labia multo⁊.ꝛ testimoniū ꝟitatis illius fidele. In nequissimo pane murmurabit ciuitas.ꝛ testimoniū nequitie illius verū ē. Diligētes in vino noli ꝓuocare: multos.n. extminauit vinū. Ignis pbat ferrū durū: sic vinū corda sup̄borum arguet in ebrietate potatū. Equa vita hoībus vinū in sobrietate: si bibas illud moderate eris sobrius. Que ē vita que minuit vino? Quid defraudat vitā? Deus. Vinū in iocunditatem creatū est.ꝛ nō in ebrietatē ab initio. Exultatio aie ꝛ cordis vinū moderate potatū. Sanitas ē aie ꝛ corpori sobri⁹ pot⁹. Vinū multū potatū irritationē ꝛ irā ꝛ ruinas multas facit. Amaritudo aie vinū multū potatum. Ebrietatis aiositas ip̄rudēq̄ offensio: minorans virtutē ꝛ faciens vulnera. In cōuiuio vini nō arguas ꝓximū.ꝛ nō despicias eū i iocunditate illius. Verba improp̄erij nō dicas illi: ꝛ nō p̄mas illū i repetendo. XXXII

Rectorē te posuerūt noli extolli: esto in illis q̄si vnus ex ipsis. Curā illo⁊ habe ꝛ sic considera.ꝛ oi cura tua explicita recūbe: ut leteris ꝓpter illos.ꝛ ornamentū gr̄e accipias coronā.ꝛ dignationem cōsequar⁊ correptiōis. Loq̄re maior natu: decet.n. te. Primū ꝟbum diligenti scientiā.ꝛ nō impedias musicā. Ubi audit⁹ nō ē nō effundas p̄monē.ꝛ importune noli extolli in sapia tua. Bēmula carbūculi in ornamēto auri.ꝛ compatio musico⁊ i conuiuio vini. Sic i fabricatione auri signū ē smaragdi: sic numerus musico⁊ in iocūdo ꝛ moderato vino. Audi tacens.ꝛ p reuerētia accedet tibi bona gr̄a. Adolescēs loq̄re i tua cā vix cū necesse fuerit. Si bis interrogat⁹ fuer⁊: hēat caput rñsū tuū. In multis esto q̄si insciꝰ.ꝛ audi tacens simul ꝛ querēs. In medio magnato⁊ loqui nō p̄sumas.ꝛ vbi sūt senes nō multū loquar⁊. Ante grandinē p̄cibit coruscatio: ꝛ ante verecundiā p̄cibit gratia.ꝛ p reuerentia accedet tibi bona gr̄a. Et hora surgēdi nō te tristes Precurre aūt p̄ior in domū tuā ꝛ illic aduocare ꝛ illic lude.ꝛ age ꝓceptiones tuas.ꝛ nō i delictis ꝛ ꝟbo superbo. Sup̄ his oib⁹ bñdicito dñm q̄ fecit te.ꝛ iebriātē te ab oib⁹ bonis suis. Qui timet deū excipiet doctrinā ei⁹.ꝛ q̄ vigilauerit ad illū inueniēt bñdictionē illi⁹. Qui querit legem replebit ab ea.ꝛ q̄ insidiose agit scādalizabit ab ea. Qui timēt deū inuenient iudiciū iustū.ꝛ iusticias quasi lumē accendēt Peccator⁊ hō vitabit correptionē.ꝛ scōm voluntatem suā inueniet compationē. Vir p̄silij nō dispdet intelligentiā: alien⁹ ꝛ sup̄b⁹ nō p timescet timorē. Etiam post̄q̄ fecit cū eo sine p̄silio.ꝛ suis insectatiōib⁹ arguet. Fili sine cōsilio nihil facias.ꝛ post factū non pēnitebis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

In via ruine nõ eas. ⁊ nõ offẽdes i lapides nec credas te vie laboriose: ne ponas aĩe tue scandalũ. Et a filijs tuis caue. ⁊ a domestiq̃ tuis attende. In oĩ ope tuo crede ex fide aĩe tue: hec est. n. cõseruatio mãdatoꝝ. Qui credit deo attendit mandatis. ⁊ qui confidit in illo non minoratus erit. XXXIII

Cimenti deum nõ occurrent mala. sed in temptatione deus illũ ꝓseruabit. ⁊ liberabit a malis. Sapiens non odit mãdata ⁊ iusticias. ⁊ nõ illidet q̃si in ꝓcella nauis. Homo sensatus credit legi dei. ⁊ lex illi fidelis. Qui interrogationem manifestat parabit verbum. ⁊ sic deprecatus exaudiet. ⁊ conseruabit disciplinam. ⁊ tunc respondebit. Precordia fatui quasi rota carri. ⁊ q̃si axis vsatilis cogitatꝰ illius. Equus emissanꝰ: sic ⁊ amicus subsannator sub oi supsedẽte binnit. Quare dies die supat. ⁊ itez lux lucem: ⁊ annus annũ a sole? A dñi sciẽtia separati sũt. Facto sole ⁊ ꝓceptũ custodiente. Et ĩmutauit tempora. ⁊ dies festos ipsorũ. ⁊ in illis dies festos celebrauerunt ad horã. Ex ipsis exaltauit ⁊ magnificauit deus. ⁊ ex ipsis posuit in numerũ dierum. ⁊ omnes homines de solo ⁊ ex terra vnde creatus est adã. In multitudine disciplie dñi sepauit eos. ⁊ ĩmutauit vias eoꝝ. Et ex ipsis benedixit. ⁊ exaltauit: ex his sanctificauit. ⁊ ad se applicauit: ⁊ ex ipsis maledixit. ⁊ humiliauit. ⁊ cõuertit illos a sepatiõe ipsoꝝ. Quasi lutũ figuli i manu ipsius plasmare illud ⁊ disponẽ. Oẽs vie eius scõm dispositionẽ eiꝰ: sic hõ in manu illiꝰ qui se fecit. ⁊ reddet illi scõm iudicium suum. Contra malũ bonũ est. ⁊ ꝑ vitã mors: sic ⁊ contra virũ iustũ pctõr. Et sic intuere in oĩa opa altissimi. Duo ꝑ duo. ⁊ vnũ ꝑ vnum. Et ego nouissimus euigilaui. ⁊ quasi q̃ colligit racemos post vindemiatores. In bñdictione dei ⁊ ipse sepaui. ⁊ q̃si q̃ vindemiat repleui torcular. Respicite q̃m nõ mihi soli laborauiꝫ ⁊ oibꝰ exq̃rẽtibꝰ disciplinã. Audite me magnati ⁊ cẽs ꝓpli. ⁊ rectores ecclesie auribus ꝓcipite. Filio ⁊ mulieri fratri ⁊ amico nõ des ptãtẽ sup te in vita tua. ⁊ nõ dederis alij possessionẽ tuã: ne forte peniteat te ⁊ deprecer ꝓ illis. Dũ adhuc supes ⁊ aspiras: nõ ĩmutabit te oĩs caro. Melꝰ ẽ. n. ut filij tui te rogẽt q̃ te respicẽ in manꝰ filioꝝ tuoꝝ. In oibꝰ opibꝰ tuis ꝓcellẽs esto. Ne deder maculã in gloriã tuã. In die ꝓfessionis diez vite tue ⁊ in tpe exitus tui distribue hereditatem tuã Cibaria ⁊ virga ⁊ onus asino: panis ⁊ disciplina ⁊ opus seruo. Opat i disciplina ⁊ q̃rit requiescere: laxa manus illi ⁊ querit libertatẽ. Jugũ ⁊ lorũ curuãt collũ durũ. ⁊ seruum inclinant opationes assidue. Seruo maliuolo tortura ⁊ cõpedes: mitte illũ in opationẽ ne vacet. Multã. n. malitiã docuit ociositas. In opa ꝓstitue eũ: sic. n. ꝓdecet illũ. Qꝫ si nõ obaudierit. curua illũ cõpedibus. ⁊ nõ amplifices sup cẽm carnẽ. Verũ sine iudicio nihil facias graue. Si ẽ tibi seruꝰ fidelis: sit tibi q̃si aĩa tua. Quasi fratrẽ sic eũ tracta: qm̃ i sanguine aĩe cõparasti illũ. Si leseris eũ iniuste: in fugã quertet. ⁊ si extollens discesserit. quẽ queras. ⁊ in qua via queras illũ. nescis.

Vana spes ⁊ mendaciũ viro insensato. ⁊ somnia extollũt imprudentes. Quasi qui apprehendit vmbram ⁊ psequit ventũ: sic ⁊ qui attẽdit ad visa mendacia. Scõm hꝰ visio somnioꝝ. Ante faciẽ dois similitudo alterius dois. Ab imundo q̃d mundabit? Et a mendace q̃d verũ dicet? Diuinatio errorꝭ. ⁊ auguria. mẽdacia. ⁊ somnia malefaciẽtiũ: vanitas ẽ. Et sicut pturiẽtꝫ cor tuũ fantasias patit: nisi ab altissimo fuerit emissa visitatio. Ne deder in illis cor tuũ. Multos. n. errare fecerũt somnia. ⁊ exciderũt sperãtes in illis. Sine mendacio ꝓsũmabit verbum legꝫ. ⁊ sapia i ore fidelis cõplanabit. Qui nõ ẽ tẽptatus. q̃d scit? Vir in multꝫ exptus. cogitabit multa. ⁊ qui multa didicit enarrabit intellectũ. Qui nõ ẽ exptus. pauca recognoscit: q̃ aũt i multꝫ factus ẽ. multiplicabit malitiã. Qui tẽptatꝰ nõ ẽ. qualia scit? Qui iplantatꝰ ẽ. abundabit neq̃tia. Multa vidi enarrando. ⁊ plurimas vocꝫ cõsuetudines. Aliquotiẽs vsq̃ ad mortẽ periclitatꝰ sum vocꝫ causa. ⁊ liberatꝰ sum gra dei. Spũs timentiũ deũ q̃rit. ⁊ in ꝓspectu illius bñdicet. Spes. n. illoꝝ in saluantẽ illos. ⁊ oculi dñi i diligẽtes se. Qui timet dñm nihil trepidabit. ⁊ nõ pauebit q̃m ipse est spes eius. Timentis dñm beata est aĩa eius: ad quẽ respicit. ⁊ qui est fortitudo eius. Oculi dñi sup timẽtes eũ: ꝓtector potentie. firmamentũ virtutis. tegimẽ ardoris ⁊ vmbraculũ meridiani. deprecatio offensiõis. ⁊ adiutoriũ casꝰ. exaltans aiam. ⁊ illuminãs oculos. dãs sanitatẽ ⁊ vitã ⁊ bñdictionẽ. Immolantꝫ ex iniq̃ oblatio est maculata. ⁊ nõ sũt beneplacite subsannationes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iniuſtoꝝ. Dñs ſol⁹ ſuſtinentib⁹ ſe i via ꝓcepta ꝙ iuſticie. Dona iniq̃ rū nō ꝓbat altiſſimus: nec reſpicit in oblationib⁹ iniq̃ꝝ: nec i multitudine ſacrificioꝝ eoꝝ ꝓpitiabit peccatis. Qui offert ſacrificiū ex ſuba pauꝝ rū: q̃ſi q̃ victimat filiū i cōſpectu pr̃is ſui. Panis egentiū vita pauꝑis ē: qui defraudat illū homo ſanguinis ē. Qui aufert i ſudore panē: quaſi q̃ occidit ꝓximū ſuū. Qui effundit ſanguinē ꝙ q̃ fraudē facit mercēnario: fratres ſūt. Un⁹ edificans ꝙ un⁹ deſtruens: q̃d ꝓdeſt illis niſi labor? Un⁹ orās ꝙ un⁹ maledicēs: cui⁹ voce exaudiet de⁹? Qui baptiçat a mortuo ꝙ iterꝝ tāgit mortuū: q̃d ꝓficit lauatio illi⁹? Sic hō q̃ ieiunat in pctis ſuis ꝙ iterū eadē faciēs: q̃d ꝓficit hūiliādo ſe? Oꝛonē illi⁹ q̃s exaudiet?

XXXV

Qui cōſeruat legē: multiplicat oꝛonē. Sacrificiū ſalutare eſt attendere mandatis. ꝙ diſcedere ab oi iniq̃tate. ꝙ ꝓpitiationē litare ſacrificijs ſup iniuſticias: ꝙ deprecatio ꝓ peccatis recedere ab iniuſticia. Retribuet gratiā qui offert ſimilaginē: ꝙ qui facit mīam offert ſacrificiū. Bñplacitū ē dño recedē ab iniquitate: ꝙ deprecatio ꝓ pctis recedere ab iuſticia. Nō apparebis añ ꝓſpectū dñi vacu⁹. Hec. n. oīa ꝓpter mādata dei fiūt. Oblatio iuſti impinguat altare: ꝙ odoꝛ ſuauitatis eſt i cōſpectu altiſſimi. Sacrificium iuſti acceptū eſt: ꝙ memoriā eius nō obliuiſcet dñs. Bono aio gloriā redde deo: ꝙ nō minuas ꝓmitias manuū tuarū. In oi dato hilarē fac vultū tuū. ꝙ in exultatiōe ſcifica decimas tuas. Da altiſſimo ꝓm donatum eius. ꝙ in bono oculo adinuentionē facito manuū tuaꝝ: q̃m dñs retribuens eſt. ꝙ ſepties tantum reddet tibi. Noli offerre munera prava: nō eni ſuſcipiet illa. Et noli inſpicē ſacrificiū iuſtū: q̃n dñs vindex eſt. ꝙ nō ē apud illū gloria ꝓſone. Nō accipiet dñs ꝓſonā i pauꝑē. ꝙ deprecationem leſi exaudiet. Nō deſpiciet ꝑces pupilli: nec viduā ſi effundat loquelā gemit⁹. Nonne lachryme vidue ad maxillā deſcendūt. ꝙ exclamatio eius ſup deducentē eas? A maxilla. n. aſcendunt vſq̃ ad celū. ꝙ dñs exauditoꝛ nō delectabit in illis. Qui adoꝛat deum in oblectatiōe ſuſcipiet. ꝙ deprecatio illi⁹ vſq̃ ad nubes ꝓpinquabit. Oꝛatio humiliantꝫ ſe nubes penetrabit. ꝙ donec ꝓpinquet nō conſolabit: ꝙ nō diſcedet donec altiſſim⁹ aſpiciat. Et domin⁹ nō elōgabit. ℈ iudicabit iuſtos. ꝙ faciet iudiciū. ꝙ foꝛtiſſimus nō habebit in illis patientiā: ut ꝓtribulet doꝛſū ipſoꝝ. ꝙ gētib⁹ reddet vindictā: donec tollat plenitudinē ſuperboꝛū. ꝙ ſceptra iniquoꝝ ꝓtribulet: donec reddat hoībus ſcōm actus ſuos. ꝙ ſcōm opa ade. ꝙ ſcōm ꝑſumptionē illius: donec iudicet iudiciū plebis ſue. ꝙ oblectabit iuſtos miſericoꝛdia ſua. Speciosa miſericoꝛdia dei i tpe tribulationis: q̃ſi nubes pluuie in tpe ſiccitat.

XXXVI

Miſerere noſtri deus oīuꝝ ꝙ reſpice nos. ꝙ oſtende nobis lucem miſerationū tuaꝝ. ꝙ immitte timorem tuū ſuper gentes que nō exquiſierūt te: ut cognoſcāt quia nō eſt deus niſi tu. ut enarrent magnalia tua. Alleua manum tuā ſup gentes alienas. ut videant potentiam tuam. Sicut. n. in cōſpectu eoꝝ ſanctificatus es in nobis: ſic in cōſpectu nr̃o magnificaberis in eis: ut cognoſcāt te. ſicut ꝙ nos cognouim⁹: quia nō eſt deus ꝑter te dñe. Innoua ſigna: ꝙ imuta mirabilia. Gloꝛifica manum. ꝙ bꝛachium dextrū. Excita furoꝛem. ꝙ effunde irā. Extolle adūſariū. ꝙ afflige inimicū. Feſtina temp⁹ ꝙ memēto finis. ut enarrent mirabilia tua. In ira flāme deuoꝛet q̃ ſaluat: ꝙ q̃ peſſimant plebem tuā. inueniāt ꝓditionē. Confere caput principū ꝙ inimicoꝝ: dicentiū nō ē ali⁹ ꝑter nos. Cōgrega dēs tribꝰ iacob. ꝙ cognoſcāt q̃a nō ē de⁹ niſi tu. ut enarrēt magnalia tua: ꝙ hēditabis eos ſicut ab initio. Miſerē plebi tue ſup quā inuocatū eſt nomē tuū. ꝙ iſrahel quē coequaſti ꝓmogenito tuo. Miſerē ciuitati ſanctificatiōis tue ierl̃m: ciuitati requiei tue. Repleſyon in enarrabilib⁹ ꝙ tutib⁹ tuis: ꝙ gloria tua ꝓpl̃m tuū. Da teſtimoniū q̃a ab initio creature tue ſūt. ꝙ ſuſcita precationes quas locuti ſunt i noīe tuo ꝓphete pioꝛes. Da mercedē ſuſtinentib⁹ te ut ꝓphete tui fideles inueniant. ꝙ exaudi oꝛones ſeruoꝝ tuoꝝ. Scōm benedictionē aaron da ꝓpl̃o tuo. ꝙ dirige nos in viā iuſticie. ut ſciant dēs q̃ habitāt terrā. q̃a tu es de⁹ ꝓſpectoꝛ ſeculoꝝ. Oēm eſcā manducabit venter. ꝙ eſt cibus cibo melioꝛ. Fauces contingūt cibū. ꝙ coꝛ inſenſatū ꝙba mēdacia. Coꝛ prauū dabit triſticiā. ꝙ homo peritꝰ reſiſtet illi. Oēm maſculū excipiet mulier. ꝙ ē filia melioꝛ filie. Species mulieris exhilarat faciē viri ſui. ꝙ ſup oēm cōcupiſcentiā hoīs ſupducet deſideriū. Si eſt lingua curationis ꝙ mitigationis ꝙ miſericoꝛdie: nō ē vir illius ꝓm filios hoiuꝝ. Qui poſſidet mulierē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

bonam·inchoat possessionē: adiutorium p̄m illū est.7 colūna ut reqes. Vbi non est sepes diripiet possessio.7 vbi nō est mulier·ingemiscit egens. Cui credit qui non habet nidum? Et reflectens vbicūqs obscurauerit: q̄si succinctus latro exiliens de ciuitate in ciuitatē.

OMnis amicus dicet: XXXVII
7 ego amicitā copulaui: s̄ ē amicus solo noie amicus. Nōne tristicia iest vsqs ad mortē? Sodalis aūt 7 amic⁹·ad inimicitiā q̄uertet. O p̄sumptio neqssima: vnde creata es coopire aridā malitia 7 dolositate illius? Sodalis amico coniocūdabit i delectationib⁹.7 in tpe tribulationis aduersari⁹ erit·Sodalis amico cōdolet causa ventris.7 ꝑ hostē accipiet scutū. Nō obliuiscaris amici tui in aio tuo.7 nō imemor sis illius in opib⁹ tuis. Noli p̄siliari cū socero tuo.7 a çelantib⁹ te absconde p̄siliū. Omis p̄siliarius p̄dit consiliū: s̄ est cōsiliarius i semetipso. A p̄siliario serua aiam tuā. Prius scito que sit illius necessitas.7 q̄d ipse in aio suo cogitabit. Ne forte mittat sudem in terrā.7 dicat tibi·bona est via tua.7 stet eꝰ rio videre quid tibi eueniat Cū viro irreligioso tracta de scitate 7 cū iniusto de iusticia.7 cū mulicre de his que emulatur. Cū timido de bello: cū negociatore de traiectione. Cū emptore de cēditiōe: cū viro liuido de gratijs agendis. Cū impio de pietate: cū inhonesto de honestate. Cū operario agrario de oi ope: cū operario ānuali de p̄sūmatione ānī: cū pigro de multa opatiōe Nō attēdas his in oi p̄silio. Sed cū viro scō assiduus esto: quēcūqs cognouer̄ obseruātē timorē dei·cuius aia est p̄m aiam tuā. Quicūqs titubauerit in tenebris·non condolebit tibi. Et cor boni consilij statue tecum. Nō est enī tibi aliud plus illo. Aia viri sci enūciat aliqñ vera: q̄ septē circūspectores sedentes in excelso ad speculandū. Et in his oib⁹ dēp̄care altissimū: ut dirigat in p̄vitate viā tuā. Ante oia opa verbū vera p̄cedat te.7 ante cēm actū cōsiliū stabile. Verbū neq̄ imutabit cor: ex quo ptes q̄tuor oriunt: bonum 7 malum·vita 7 mors.7 dñatrix illoꝝ est assidua lingua. Vir peritus multos erudiuit.7 aie sue suauis ē. Qui sophistice loq̄t·odibilis est·i oi re defraudabit. Nō ē.n.illi data a dño gratia: oi.n.sapia defraudat⁹ est. Est sapiēs aie sue sapiēs.7 fructus sensus illi⁹ laudabit. Vir sapiēs plebē suā erudit.7 fructus sensus illius fideles sūt. Vir sapiens implebit bñdictionib⁹.7 videtes illū laudabūt. Vita viri in numero dierꝝ: dies aūt isr̄l inumerabiles sūt. Sapiēs in p̄plo hereditabit honorē.7 nomen illius erit viuēs i eternū. Fili in vita tua tēpta aiam tuā.7 si fuerit neq̄·nō des illi potestatē. Nō.n.oia oibus expediūt.7 nō oī aie cē genus placet. Noli auidus ee in oi epulatione.7 nō te effundas sup̄ cēm escā. In multꝝ n.escis erit infirmitas.7 auiditas appropinquabit vsqs ad cholerā. Propt crapulā multi obierūt: qui aūt abstinens est·adijciet vitā.

HOnora medicū XXXVIII
propter necessitatē: eteni illū creauit altissimus. A deo ē.n.ois medela:7 a rege accipiet donationē. Disciplina medici exaltabit caput illi⁹.7 in cōspectu magnatoꝝ collaudabit. Altissimus creauit de terra medicinam.7 vir prudens non abhorrebit illam. Nōne a ligno indulcata ē aqua amara? Ad agnitionē hoiuꝝ·virtus illoꝝ. Et dedit hoib⁹ sciam altissimus: honorari i mirabilib⁹ suis. In his curās mitigabit dolorē.7 vnguētari⁹ faciet pigmēta suauitatꝝ.7 vnctiones p̄ficiet sanitatꝝ.7 nō consūmabunt opa ei⁹. Pax eni dei sup̄ faciē terre. Fili in tua infirmitate non despicias teipsū: s̄ ora dñm.7 ipse curabit te Auerte a delicto.7 dirige man⁹.7 ab oi delicto munda cor tuū. Da suauitatē 7 memoriā similaginis.7 impingua oblationē.7 da locum medico. Etenim illum dñs creauit.7 nō discedat a te: q̄a opa eius sūt neccia. Est enī temp⁹ qñ in manib⁹ illoꝝ icurras: ipsi ꝙ dominū dēp̄cabunt·ut dirigat requiē eorum.7 sanitatē p̄pter p̄ūsationē illoꝝ. Qui delinqt in cōspectu eius q̄ fecit eū: incidet i man⁹ medici. Fili in mortuū p̄duc lacrymas.7 quasi dira passus icipe plorare.7 scōm iudiciū contege corp⁹ illi⁹.7 non despicias sepulturam illius. Propter delaturā aūt amare fer luctū illius vno die.7 p̄solare p̄pter tristiciā: 7 fac luctū scōm meritū eius vno die uel duobus p̄pt detractionē. A tristicia.n.festinat mors 7 cooperit virtutem.7 tristicia cordis flectit ceruicem. In abductione p̄manet tristicia: 7 substantia inopis scōm cor eius. Ne dederis in tristicia cor tuū: sed repelle eam a te.7 memēto nouissimoꝝ·noli obliuisci. Nec enim ē cōuersio.7 huic nihil p̄deris.7 teipsum pessimabis. Memor esto iudicij mei: sic.n.erit 7 tuū. Mihi heri 7 tibi hodie. In req̄e mortui

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

requiescere fac memoriã ei⁹.ꝛ consolare illũ in exitu spũs sui.Sapiam scribe in tpe vacuitatis.ꝛ q̃ minorat actu sapientiã p̃cipiet: quia sapia replebit.Qui tenet aratrũ.ꝛ qui gloriat in iaculo·stimulo boues agitat.ꝛ cõuersat in opibus eor̃.ꝛ narratio eius i filijs taror̃.Cor suũ dabit ad vertandos sulcos ꝛ vigilia ei⁹ in sagina vaccar̃.Sic ois faber ꝛ architect⁹·q̃ noctẽ tãq̃ diẽ trãsigit·q̃ sculpit sigillo sculptilia.ꝛ assiduitas ei⁹ variat picturã.Cor suũ dabit in similitudinẽ picture: ꝛ vigilia sua pficiet opus.Sic faber ferrari⁹ sedẽs iuxta incudẽ.ꝛ cõsiderans opus ferri. Vapor ignis vret carnes ei⁹.ꝛ in calore fornacis cõcertab.Vox mallei inouat aurẽ ei⁹: ꝛ ꝰ similitudinẽ vasis oculus eius.Cor suũ dabit in pfectionẽ operũ.ꝛ vigilia sua ornabit impfectionẽ.Sic figulus sedẽs ad opus suũ·quertẽs pedibus suis rotã: q̃ in sollicitudine positus est semp ꝓpter opus suũ.ꝛ inumera ẽ ois operatio ei⁹.In brachio suo formabit lutũ.ꝛ añ pedes suos curuabit virtutẽ suã. Cor suũ dabit ut cõsumet limitionẽ.ꝛ vigilia sua mũdabit fornacẽ.Oẽs bi in manib⁹ suis spauerũt.ꝛ vnusq̃sq̃ i arte sua sapiẽs ẽ.Sine bis oib⁹ nõ edificab ciuitas.Et nõ inhabitabũt nec iambulabũt.ꝛ in ecclesiã nõ trãsilibt. Sup sellã iudicij nõ sedebũt.ꝛ testiñ iudicij nõ intelligẽt: neq̃ palã faciẽt iudiciũ ꝛ disciplinã.ꝛ i parabol nõ inueniẽt·ẽ creaturã eui ꝓfirmabũt.ꝛ pẽcatio illor̃ i operatiõe artis·accomodãtes aias suas.ꝛ ꝙrẽtes i lege altissimi

XXXIX

Sapientiã oiuꝫ antiq̃rũ exq̃ret sapiẽs.ꝛ in pphetis vacabit: Narrationẽ viror̃ noiatorũ ꝓseruabit.ꝛ in versutias parabolar̃ simul introibit. Occulta puerborũ exq̃ret.ꝛ in absconditis parabolar̃ ꝙversabit. In medio magnatorũ ministrabit.ꝛ in cõspectu presidis apparebit. In terrã alienigenar̃ gẽtiũ ptrãsiet.Bona n.ꝛ mala·i oib⁹ tẽptabit.Cor suũ tradet ad vigilandũ diluculo ad dñm q̃ fecit illũ.ꝛ in ꝓspectu altissimi deprecabit. Aperiet os suũ in orone.ꝛ p delict⁹ suis depcabit.Si.n.dñs magnus voluerit·spũ intelligentie replebit illũ.ꝛ ipse tanq̃ bymbres mittet eloq̃a sapie sue.ꝛ in orone confitebit dño. Et ipse diriget cõsiliũ eius ꝛ disciplinã.ꝛ in absconditis suis cõsiliabit. Ipse palã faciet disciplinã doctrine sue.ꝛ in lege testamẽti dñi gloriabit.Collaudabũt multi sapientiã ei⁹.ꝛ vsq̃ i seculũ nõ delebit.Nõ recedet memoria ei⁹.ꝛ nomẽ eius req̃ret a gnãtione i gnãtionẽ.Sapiam eius enarrabũt gẽtes.ꝛ laudẽ ei⁹ enunciabit ecclesia.Si pmanserit nomẽ ei⁹·derelinquet plus q̃ mille.ꝛ si req̃euerit·pderit illi. Adhc cõsiliabor ut enarrem: ut furore enim repletus sum. Et in voce dicit.Obaudite me diuini fruct⁹.ꝛ q̃si rosa plãtata sup riuos aq̃rũ fructificate.Quasi liban⁹·odorẽ suauitatis habete.Florete flores q̃si liliũ ꝛ date odorẽ: ꝛ frõdete i gr̃am.ꝛ collaudate canticũ.ꝛ bñdicite dñm in opib⁹ suis.Date noi eius magnificẽtiã.ꝛ ꝓfitemini illi i voce labior̃ vr̃or̃ ꝛ i cantiq̃ labior̃ ꝛ citbar̃.ꝛ sic dicet̃ in cõfessione.Opa dñi vniuersa bona valde.In ꝙvo eni ei⁹ stetit aq̃ sicut cõgeries.Et i ꝙmõe oris illius sicut exceptoria aq̃r̃: qm̃ i p̃cepto ipsi⁹ placor fit.ꝛ nõ ẽ minoratio i salute ipsi⁹.Opa ois carnis corã illo.ꝛ nõ est q̃cq̃ absconditũ ab oculis ei⁹.A seculo vsq̃ i seculũ respicit: ꝛ nihil ẽ mirabile i ꝓspectu eius.Nõ ẽ dicere q̃d ẽ hoc·aut q̃d ẽ illud:oia.n.in tpe suo q̃rent. Bñdictio illi⁹ q̃si fluui⁹ inundabit.ꝛ quõ cataclysm⁹ aridã inebriauit: sic ira ipsi⁹ gẽtes que non exquisierũt eũ·hereditabit.Quomõ cõuertit aquas in siccitatẽ ꝛ siccata ẽ terra.ꝛ vie illius vijs illor̃ directe sũt: sic pctõribus offensiões in ira ei⁹.Bona bonis creata sũt ab initio: sic neq̃ssunis bona ꝛ mala. Initiũ necessarie rei vite hoiuꝫ:aqua·ignis.ꝛ ferrũ· sal·lac.ꝛ panis similagineus.ꝛ mel.ꝛ botrus vue.ꝛ oleũ.ꝛ vestimentum.Hec oia sanctis in bona: sic ꝛ impijs ꝛ pctõrib⁹ i mala ꝓtenẽ. Sunt spũs q̃ ad vindictã creati sũt.ꝛ in furore suo ꝓfirmauerũt tormẽta sua.Et in tpe ꝓsũmatiõis effundẽt virtutẽ.ꝛ furorẽ eius q̃ fecit illos ꝓfundẽt. Ignis·grando·fames.ꝛ mors: oia hec ad vindictã creata sunt.Bestiarũ dentes.ꝛ scorpij.ꝛ serpentes.ꝛ rũphea vindicãs in exterminiũ impios. In mandatis eius epulabunt.ꝛ sup terrã i necessitate p̃parabunt.ꝛ in tẽporib⁹ suis nõ p̃teriẽt verbũ. Propterea ab initio cõfirmat⁹ sũ.ꝛ ꝓsiliatus sũ.ꝛ cogitaui.ꝛ scripta dimisi.Oia opa dñi bona. ꝛ oẽ opus bora sua subministrabit.Nõ est dicere·hoc illo nequius ẽ.Oia.n.in tpe suo cõprobabunt.Et nũc in oi corde ꝛ ore collaudate ꝛ bñdicite nomẽ dñi.

XL

Occupatio magna creata ẽ oib⁹ hoibus.ꝛ iugũ graue sup filios adam a die exitus de ventre matris eorum

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vsq; in die sepulture i matrē oiuz. Cogitationes eox 7 timores cordis·adinuētiōes expectatiōis .7 dies finitionis : a p̄sidēte sup̄ sedē gloriosam·vsq; ad humiliatū in ērā 7 cinerē: ab eo q̄ vtic byacinthū 7 portat coronā·vsq; ad eū q̄ opic lino crudo. Furor·çelus·tumultus·fluctuatio.7 timor mortis·iracundia perseuerans 7 p̄tētio.7 in tpe refectiōis i cubili somnus noctis ūmutat sciam ei⁹. Modicū aūt tanq; nihil in reqe.7 ab eo in somnis q̄si i die respect⁹. Cōturbat⁹ ē in visu cordis sui : tāq; qui euaserit in die belli. In tēpore salutis sue exurrexit.7 admirās ad nullum timorē·cū oi carne ab hoie vsq; ad pecus.7 sup̄ pctōres septuplū. Ad hec : mors·saugnis·p̄tētio.7 rūphea·oppressiōes·fames 7 p̄tritio 7 flagella. Sup̄ iniq;s creata sūt h̄ oia.7 ppter illos factus est cataclysmus. Oia enim que de terra sūt in ērā p̄uertent.7 aque dēs in mare p̄uertent. Dē munus 7 iniq;tas delebit.7 fides in seculū stabit. Substantie iiusto; sicut fluui⁹ siccabunt.7 sicut tonitruū magnū in pluuia p̄sonabūt. In apiendo man⁹ suas letabit·sic p̄uaricatores i cōsūmatiōe tabescēt. Nepotes impio; nō multiplicabūt ramos.7 radices imunde sup̄ cacumen petre sonant. Sup̄ dēm aquā viriditas.7 ad orā fluminis añ dē fenū euellet. Hōra sicut paradisus in bñdictiōib⁹ : 7 mīa i seculo p̄manet. Vita sibi sufficientis operarij p̄dulcabit.7 in ea inuenies thesau;. Fili edificatio ciuitatis cōfirmabit nomen.7 sup̄ hanc mulier imaculata cōputabit. Vinū 7 musica letificant cor.7 sup̄ vtraq; dilectio sapientie. Tibie 7 psalterium suauē faciunt melodiam.7 sup̄ vtraq; lingua suauis. Hrām 7 speciem desiderabit oculus tuus.7 sup̄ h̄ virides sationes. Amicus 7 sodalis in tpe cōueniētes.7 sup̄ vtroq; mulier cū viro. Fratres in adiutoriū i tpe tribulationis:7 sup̄ eos mīa liberabit. Aurū 7 argentū.7 cōstitutio pedū.7 sup̄ vtrūq; p̄silium deneplacitum. Facultates 7 v̄tutes exaltāt cor.7 sup̄ hec timor dñi. Nō est in timore dñi minoratio.7 nō ē in eo inq̄rē adiutoriū. Timor dñi sicut paradisus bñdictiōis.7 sup̄ dēm gl̄ia; operuerūt illū. Fili in tpe vite tue ne idigeas Meli⁹ ē.n.mori q̄ indigere. Vir respiciens in mensā alienā : nō est vita ei⁹ in cogitatiōe vict⁹. Alit.n.aiam suā cibis alienis. Vir aūt disciplinatus 7 eruditus custodiet se. In ore imprudentis p̄culcabit inopia.7 i ventre eius ignis ardebit.

XLI

O Mors q̄ amara ē memoria tua hoi pacem habenti in substantijs suis : viro quieto.7 cuius vie directe sunt in oib⁹.7 adhuc valēti accipe cibū. O mors bonū ē iudiciū tuū hoi indigenti.7 qui minorat⁹ virib⁹ : defecto etate.7 cui de oib⁹ cura ē 7 incredibili : q̄ perdit sapiam. Noli metuere iudiciū mortis. Memēto q̄ añ te fuerūt.7 que supuētura sūt tibi·hoc iudiciū a dño oi carni: 7 q̄ supueniēt tibi in bñplacito altissimi : siue decē siue centū siue mille anni. Non est.n. in inferno accusatio vite. Filij abhominationū sunt filij pctōr.7 qui p̄uersant⁹ secus domos impio;. Filio; pctōr; periet hēditas.7 cū semine illorum assiduitas opprobrij. De patre impio querunt⁹ filij : qm̄ p̄pt illū sūt i opprobrio. Ve vobis viri impij : q̄ dereliq;stis legē dñi altissimi. Et si nati fuerit⁹ in maledictiōe nascemi.7 si mortui fueritis·in maledictione erit pars vra. Oia q̄ de terra sūt in ērā p̄uertent : sic impij a maledicto in p̄ditionē. Luct⁹ hoiuz i corpore ipso; : nomē aūt impio; delebit. Curā habe de bono noie : h̄ .n. magis p̄manebit tibi : q̄ mille thesauri p̄cioси 7 magni. Bone vite numer⁹ die; : bonū autē nomen p̄manebit in euū. Disciplinā i pace p̄seruate filij. Sapia.n. absc̄dita 7 thesaur⁹ inuisus : q̄ vtilitas in vtrisq;? Melior ē hō q̄ absc̄ondit stulticiā suā : q̄ hō q̄ absc̄ōdit sapiam suā. Verūtm̄ reuertimi i bis q̄ p̄cedūt de ore meo. Nō ē.n. bonū dēm irreuerētiā obp̄uare: 7 nō oia oibus bñ placēt i fide. Erubescite a patre 7 a matre de fornicatione.7 a p̄sidente 7 a potente de mēdacio : a p̄nc̄pe 7 a iudice de delicto : a synagoga 7 plebe de iniq;tate : a socio 7 amico de iiustitia.7 de loco in q̄ habitas de furto·de veritate dei 7 testamento·de discubitu in panib⁹.7 ab obfuscatione dati 7 accepti : a salutantib⁹ de silentio : a respectu mulieris fornicarie.7 ab auersione vult⁹ cognati. Ne auertas faciē a p̄rio tuo.7 ab auferēdo p̄tē.7 nō restituēdo. Ne respicias mulierē alieni viri : 7 ne scruter] ancillā ei⁹·neq; steter] ad lectum eius.

XLII

Aue ab amic] de p̄mōib⁹ ip̄roperij : 7 cū dicer] ne ip̄roperes. Nō duplices p̄monē audit⁹ de reuelatione p̄mōis absc̄ōditi.7 eris vere sine confusiōe.7 inuenies grām i p̄spcū oiuz hoiuz. Ne p̄ bis oib⁹ p̄fūdar].7 ne accipias p̄sonā ut delinq;s. De lege

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

altissimi ⁊ testamēto. ⁊ de iudicio iustificare impiū. de ꝓbo sociorū ⁊ viatoꝝ. ⁊ de oatione hereditatis amicorū. de equalitate statere ⁊ ꝓderū. de acquisitiōe multorū ⁊ paucoꝝ. de corruptiōe emptiōis ⁊ negociatoꝝ. ⁊ de multa disciplina filioꝝ. ⁊ seruo pessimo lat⁹ sanguinare. Sup mulierē nequā bonū ē signū. Ubi manus multe sunt claude: ⁊ qcunqꝫ trades nūera ⁊ appēde: datū ꝓbo ⁊ acceptū cē describe. De disciplina insensati ⁊ fatui ⁊ de seniorib⁹ q̄ iudicāt ab adolescētib⁹. ⁊ eris erudit⁹ i oibus. ⁊ ꝓbabilis i ꝓspectu oīuz virorū. Filia pris absc̄dita ē: vigilia ⁊ sollicitudo eius aufert somnū: ne forte i adolescētia sua adultera efficiat. ⁊ cū viro cōmorata odibilis fiat: neqñ polluat in ꝯginitate sua ⁊ in paternis suis grauida iueniat: ne forte cū viro cōmorata trāsgrediat: aut certe sterilis efficiat. Sup filiā luxuriosam cōfirma custodiā: neqñ faciat te in opprobriū venire inimicis. a detractiōe in ciuitate ⁊ abiectiōe plebis. ⁊ ꝓfūdat te i multitudine ꝑpli. Omni hoi noli intendē i specie. ⁊ i medio mulierꝫ noli cōmorari. De vestimēt⁹. n. pcedit tinea: ⁊ a muliere iniqtas viri. Melior ē. n. iniqtas viri qꝫ bñfaciēs mulier. ⁊ mulier ꝓfundēs in opprobriū. Memor ero igit operꝫ dñi. ⁊ q̄ vidi ānūciabo: i ꝑmonib⁹ dñi opa ei⁹. Sol illuminans p oia respexit. ⁊ glia dñi plenū ē op⁹ ei⁹. Nōne dñs fecit scōs enarrare oia mirabilia sua: q̄ cōfirmauit dñs oipotēs stabilis i gloria sua? Abyssū ⁊ cor hoiuz inuestigauit. ⁊ i astutia eoꝝ excogitauit. Cognouit. n dñs oēm sciam. ⁊ inspexit in signū eui: annūcians que ꝓterierūt ⁊ q̄ supuentura sunt. revelans vestigia occultoꝝ. Non pr̄eterit illū ois cogitat⁹. ⁊ nō abscondit se ab eo vll⁹ sermo. Magnalia sapie sue decorauit. q̄ est añ seculū ⁊ vsqꝫ i seculū: neqꝫ adiectū ē neqꝫ minuet. ⁊ nō eget alicui⁹ ꝯsilio. Oīa desiderabilia sunt opa ei⁹. ⁊ tanqꝫ scintilla q̄ ē cōsiderare. Oia hec viuūt ⁊ manēt i seculū. ⁊ in oi necessitate oia obaudiūt ei. Oia duplicia. vnū ꝯ vnum. ⁊ nō fecit q̄cqꝫ deesse. Uniuscuiusqꝫ ꝓpositū saturabit bōa. Et q̄s satiabit videns gl̄iaz ei⁹?

XLIII

Altitudinis firmamētū. pulchritudo eius: spēs celi in visione glorie. Sol i aspectu ānūciās in exitu: vas āmirabile. op⁹ excelsi. In meridiano exurit terrā. ⁊ in ꝓspectu ardoris eius quis poterit sustinē? Fornacē custodiens in operib⁹ ardor]. Triplicit sol exurēs mōtes radios igneos exsufflās. ⁊ refulgēs radiis suis obcecat oculos. Magn⁹ dñs q̄ fecit illū. ⁊ i sermonib⁹ ei⁹ festinauit iter. Et luna i oīb⁹ i tpe suo: oñsio tpis. ⁊ signū eui. A luna signū diei festi: luminare qd minuit in ꝯsūmatiōe. Mensis ꝑm nomē ei⁹ ē: crescens mirabiliter in ꝯsūmationē. Vas castroꝝ in excelsis: i firmamēto celi resplendēs gloriose. Spēs celi gloria stellaꝝ: mundā illuminās in excelsis dñs. In verbis sancti stabūt ad iudiciū. ⁊ nō deficient in vigilijs suis. Vide arcū ⁊ bñdic qui fecit illū. Valde speciosus est in splēdore suo. Gyrauit celū in circuitu glie sue: man⁹ excelsi aperuūt illū. Imperio suo accelerauit niuē. ⁊ accelerat corruscationes emittē iudicij sui. Propterea apti sūt thesauri. ⁊ euolauerūt nebule sicut aues. In magnitudine sua posuit nubes. ⁊ ꝯfracti sūt lapides grandinis. In cōspectu ei⁹ cōmouebunt mōtes. ⁊ i voluntate ei⁹ aspirauit notus. Uox tonitrui eius ꝑterauit terrā: tēpestas aq̄lonis ⁊ ꝯgregatio spūs. ⁊ sicut auis deponēs ad sedendū. aspergit niuē. ⁊ sicut locusta demergēs descensus ei⁹. Pulchritudinē color] ei⁹ āmirabit oculus. ⁊ sup bymbrē eius expauescit cor. Velut sicut sale effūdet sup terrā. ⁊ dū flauerit fiet tāqꝫ cacumina tribuli. Frigid⁹ vent⁹ aquilo flauit ⁊ gelauit crystallus ab aqua. Sup oēm ꝯgregationē aquarū requiescet. ⁊ sicut lorica induit se aquis. Et devorabit mōtes ⁊ exuret desertum. ⁊ extinguet viride sicut igne. Medicina oiuz in festinatiōe nebule. ⁊ ros obuians ab ardore veniēti humilē efficiet eū. In ꝑmone eius siluit vent⁹. ⁊ cogitatione sua placauit abyssū. ⁊ plantauit illū dñs ibūs. Qui navigat mare enarrat pericula ei⁹. ⁊ audiētes aurib⁹ nr̄is āmirabimur. Illic p̄clara opa ⁊ mirabilia. varia bestiaꝝ gn̄a ⁊ oiuz pecorū. ⁊ creatura beluaꝝ. Propt̄ ipsū cōfirmatus est itineris finis. ⁊ i sermone ei⁹ cōpositā sūt oia. Multa dicim⁹. ⁊ deficim⁹ ꝯbis: cōsumatio aūt sermonū. ipse ē. In oībus glorificāte. ad q̄d valebim⁹? Ipse. n. oipotens sup oia opera sua. Terribilis dñs ⁊ magnus vehement. ⁊ mirabilis potētia ipsi⁹. Glorificantes dñm quātūcūqꝫ potuerit supualebit adh̄: ⁊ āmirabilis magnificētia eius. Bñdicentes dñm exaltate illū quātū potest: maior ē. n. oi laude. Exaltantes eū replemini ꝯtute. Ne laboretis: nō. n. cōprehendet. Quis videbit eū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛe narrabit.ꝛ quis magnificabit eū sicut est
ab initio? Multa abscōdita sūt maiora bis.
Panca.n.vidimus operū eius. Dia aūt dñs
fecit.ꝛ pīs agētib⁹ dedit sapiam. XLIIII

Gaudem⁹ viros gloriosos ꝛ parētes
nr̄os in gn̄atione sua. Multā gloriā
fecit dñs magnificentia sua a seculo.
Dominantes in pt̄atibus suis: homines magni
virtute ꝛ prudentia sua prediti. nunciantes
in pphetis dignitatē pphetaꝝ. ꝛ imperātes i
p̄senti populo. ꝛ ꝑtute prudentie pp̄lis scisſima
verba. In pueritia sua rep̄rentes modos
musicos. ꝛ narrantes carmina scripturarū.
Homines diuites in ꝑtute: pulchritudinis stu-
diū hn̄tes: pacificantes i domib⁹ suis. Hēs
isti in gn̄ationib⁹ gentꝫ sue gloriā adepti sūt:
ꝛ in diēb⁹ suis habent̄ i laudib⁹. Qui de illis
nati sūt: reliquerūt nomē narrandi laudes
eorū. Et sūt quorū nō est memoria: perierūt
quasi q̄ nō fuerit. ꝛ nati sūt q̄si nō nati. ꝛ filij
ipsorū cū ipsis. Sed illi viri mīe sunt: quo-
rum pietates nō defuerūt. Cū semine eorū p-
seuerauit bona hereditas sancta nepotū eoꝝ.
Et in testamētis stetit semē eoꝝ. ꝛ filij eorum
ꝓpter illos vsqꝫ in ēternū manēt. Semē eoꝝ ꝛ
gloria eoꝝ nō derelinquet̄. Corpora ipsoꝝ in
pace sepulta sūt. ꝛ nomē eoꝝ viuet in gn̄atio-
nem ꝛ gn̄ationem. Sapientiā ipsorū narrent
pp̄li. ꝛ laudem eorū nunciet ecclesia. Enoch
placuit deo. ꝛ translatus ē in paradisū: ut det
gentib⁹ sapiam. Noe inuētus ē pfect⁹ iust⁹:
ꝛ in tpe iracūdie factus ē reconciliatio. Ideo
dimissū ē reliquū terre: cū factū est diluuiū.
Testamēta seculi posita sūt apud illū. ne de-
leri posset diluuio oīs caro. Abrahā magn⁹
pater multitudinis gentiū. ꝛ nō est inuentus
similis illi in gloria. Qui cōseruauit legē excel-
si. ꝛ fuit in testamēto cū illo. In carne ei⁹ sta-
re fecit testamentū. ꝛ in tēptatione īuent⁹ est
fidelis. Ideo iureiurādo dedit illi gloriā in
gēte sua: crescē illū q̄si ēre cumulū. ꝛ ut stel-
las exaltare semē ei⁹. ꝛ hēditare illos a ma-
ri vsqꝫ ad mare. ꝛ a flumine vsqꝫ ad t̄minos
terre. Et ysaac eodē mō fecit. ꝓpter abrahā
p̄rem eius. Bñdictionē oīuꝫ gentiū dedit illi
dñs. ꝛ testamentū suū cōfirmauit supꝫ caput
iacob. Agnouit eū in bñdictionib⁹ suis. ꝛ de-
dit illi hereditatē: ꝛ diuisit illi partē in tribu-
bus duodecim. Et conseruauit illi homines
misericordie: inuenientes gratiam in oculis
omnis carnis. XLV

Dilectus deo ꝛ hom̄b⁹ moyses. cui⁹ me-
moria in bñdictiōe ē. Similē illū fe-
cit in gl̄ia scōꝝ. ꝛ magnificauit eū in
timore inimicoꝝ. ꝛ i ꝛb⁹ suis mōstra placa-
uit. Glorificauit illū in ꝓspectu regū. ꝛ iussit
illi coꝛā pp̄lo suo. ꝛ oñdit illi gl̄iaꝫ suā. In fi-
de ꝛ lenitate ipsi⁹ scīm fecit illū. ꝛ elegit eū ex
oī carne. Audiuit.n.eū ꝛ vocē ipsius: ꝛ indu-
xit illū in nubem. Et dedit illi coꝛ ad p̄cepta:
ꝛ legē vite ꝛ discipline: docere iacob testīm
suū. ꝛ iudicia sua ysrael. Excelsū fecit aarō
fratrē suū. ꝛ similē sibi de tribu leui. Statut
ei testamentū eternū. ꝛ dedit illi sacerdotium
gentis. ꝛ beatificauit illū in gloria. Et circū-
cinxit eū çona iusticie. ꝛ induit eū stola glo-
rie. ꝛ coꝛonauit eū in vasis virtutꝫ. Circūpe-
des ꝛ femoralia ꝛ humerale posuit ei. ꝛ cin-
xit illū tintinabulis aureis plurimis i gyro:
dare sonitū in incessu suo: auditū facē sonitū
i tēplo i memoriā filijs gentꝫ sue. Stolā san-
ctam auro ꝛ hyacintho ꝛ purpura. opus te-
xtile. viri sapientꝫ iudicio ꝛ ꝑitate p̄ditū. Coc-
to cocco op⁹ artific. gēmis p̄ciosis figuratis
in ligatura auri. ꝛ ope lapidarij sculptꝫ i me-
moriā: ꝑm numerū tribuū israhel. Coꝛona
aurea sup mitrā ei⁹ exp̄ssa signo scitatꝫ: gl̄ia
honoris ꝛ opus virtutꝫ: desiderio oculoꝝ oꝛ-
nata. Sic pulchra ante ipsū nō fuerūt talia:
vsqꝫ ad oꝛiginē. Nō ē indut⁹ illa alienigena
aliqs: ꝛ tm̄ filij ipsi⁹ soli ꝛ nepotes eius p dē
tps. Sacrificia ipsi⁹ cōsūmata sūt igni q̄tidie
Compleuit moyses manus ei⁹. ꝛ vnxit illum
oleo scō. Factū ē illi in testamentū eternū. ꝛ se-
mini eius sicut dies celi: fungi sacerdotio. ꝛ
habere laudē. ꝛ glorificari pp̄lm suū in noīe
suo. Ipsū elegit ab oī viuēte: offerre sacrifi-
cium deo. incensū ꝛ bonū odoꝛē in memoriā
placare ꝓ pp̄lo suo. Et dedit illi i p̄cept⁹ suis
ptātem: in testamentꝫ iudicioꝝ. docere iacob
testimonia. ꝛ in lege sua lucē dare isr̄l. Quia
cōtra illū steterūt alieni. ꝛ ꝓpter inuidiā circūde-
derūt illū viros i deserto q̄ erant cū dathan ꝛ
abiron. ꝛ cōgregatio coꝛe in iracūdia. Vidit
dñs deus ꝛ nō placuit illi. ꝛ cōsumpti sunt in
impetu iracundie. Fecit illis monstra. ꝛ cōsū-
psit illos i flāma ignis. Et addidit aarō glo-
riā. ꝛ dedit illi hereditatē. ꝛ primitias frugū
terre dimisit illi. Panē ipsius in primis para-
uit in satietatē: nā ꝛ sacrificia dñi edent: q̄
dedit illi ꝛ semini ei⁹. Ceterū inter gentes nō
hereditabit. ꝛ pars nō est illi in gēte. Ipse est

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

enips eius ⁊ bẽditas. Phinees filiꝰ eleaçari tertius in gloria imitãdo eũ in timore dñi. ⁊ stare in reuerẽtia gentꝫ: in bonitate ⁊ alacritate aĩe sue placuit deo isrl. Ideo statuit illi testamẽtũ pacꝫ. ⁊ principẽ scoꝝ ⁊ gentis sue: ut sit illi ⁊ semini eius sacerdotij dignitas in eternũ. Et testamentũ dauid regi filio iesse de tribu iuda: bẽditas ipsi ⁊ semini eiꝰ: ut daret sapiam in cor nrm: iudicare gentẽ suã in iusticia. ne abolerentᵘ bona ipsoꝝ. ⁊ gloriam ipsoꝝ in gentẽ eoꝝ eternã fecit. XLVI

Hortis in bello ihc̃us naue successor moysi ĩpphꝫ: q̃ fuit magnus scõm nomẽ suũ. maximꝰ in salutẽ electorũ dei: expugnare insurgẽtes hostes ut conseq̃retᵘ hereditatẽ israhel. Quã gloriã adeptus est in tollẽdo manꝰ suas. ⁊ iactãdo ꝑ ciuitates rũphꝫas? Quis añ illũ sic restitit? Nam hostes ipse dñs pcussit. Aut nõ i iracũdia eiꝰ impedit ꝰ ẽ sol. ⁊ vna dies facta ẽ q̃si duo? Invocauit altissimũ potentẽ in oppugnãdo inimicos vndiq; ⁊ audiuit illũ magnus ⁊ scũs deus. i saxis grãdinis ꝓtuꝫ valde fortꝫ. Impetum fecit ꝑ gentẽ hostilẽ. ⁊ in descẽsu pdidit ꝑrios: ut cognoscãt gẽtes potentiã eiꝰ. qa ꝑ deũ pugnare nõ ẽ facile. ⁊ secutᵘ ẽ a tergo potentes. Et in diebus moysi mĩam fecit ipse ⁊ caleph filius iephone. stare cõtra hostem. ⁊ phibẽ gentẽ a pctis. ⁊ perfringere murmur malitie. Et ipsi duo constituti. a piculo liberati sũt. a numero sexcentoꝝ milium peditum inducere illos i bẽditatẽ: in trã q̃ manat lac ⁊ mel. Et dedit dñs ipsi caleph fortitudinẽ: ⁊ vsq; in senectutẽ pmansit illi virtus. ut ascẽderet in excelsũ terre locũ. ⁊ semen ipsius obtinuit hereditatẽ. Et viderũt cẽs filij israhel qa bonũ est obseq̃ scõ deo. Et iudices singuli suo nomine. quoꝝ nõ est corruptũ cor: qui non auersi sũt a dño. ut sit memoria illoꝝ in bñdictione. Et ossa eoꝝ pullulãt de loco suo. ⁊ nomẽ eoꝝ pmanet i eternũ: pmanẽte ad filios illoꝝ scoꝝ virorũ gloria. Dilectᵘ a dño deo suo samuel pphꝫa dñi. renouauit iperiũ: ⁊ vnxit ꝓncipes in gente sua. In lege dñi cõgregationẽ iudicauit. ⁊ vidit deũ iacob. ⁊ in fide sua pbatᵘ est pphꝫa. Et cognitᵘ ẽ i ꝙbis suis fidelis: qa vidit deũ lucis. Et iuocauit dñm oipotentem in oppugnãdo hostes circũstantes vndiq; in oblatione viri iuiolati. Et intonuit de celo dñs. ⁊ i sonitu magno auditã fecit vocẽ suã. ⁊ ꝓtriuit ꝓncipes tyriorũ ⁊ cẽs duces philistijm. Et ante tẽpꝰ finis vite sue ⁊ seculi testimoniũ pbuit in cõspectu dñi ⁊ xpi. Pecunias ⁊ vsq; ad calciamẽta ab oi carne nõ accepit. ⁊ nõ accusauit illum hõ. Et post hꝫ dormiuit. ⁊ notũ fecit regi. ⁊ ostendit illi finẽ vite sue. ⁊ exaltauit vocẽ eiꝰ de trra in pphetia delere impietatẽ gentis. XLVII

Post hec surrexit natban pphꝫa in diebꝰ dauid. Et q̃si adeps separatus ẽ a carne. sic dauid a filijs israhel. Cũ leonibꝰ lusit q̃si cũ agnis. ⁊ in vrsis silitᵉ fecit sicut in agnis ouũ. In iuuẽtute sua nunq̃d non occidit gigantẽ ⁊ abstulit opprobriũ de gente? In tollẽdo manũ in saxo fũde iecit exultationẽ golie: vbi iuocauit deũ oipotentem. Et dedit in dextera eiꝰ tollẽ bojam fortẽ in bello. ⁊ exaltare cornu gentis sue. Sici decem milibꝰ glorificauit eũ. ⁊ laudauit eum in bñdictionibꝰ dñi: i offerẽdo illi coronã glorie. Contriuit. n. inimicos vndiq;. ⁊ extirpauit philistijm ꝑrios vsq; in hodiernum diem. Contriuit cornu ipsoꝝ vsq; in eternũ. In oi ope dedit cõfessionẽ sancto. ⁊ excelso in ꝙbo glorie. De oi corde suo laudauit dñm. ⁊ dilexit deũ qui fecit illũ. ⁊ dedit illi ꝑ inimicos potentiã. Et stare fecit cantores ꝑ altare. ⁊ i sono eoꝝ dulces fecit modos. Et dedit i celebrationibꝰ decus. ⁊ ornauit tpa vsq; ad cõsũmationẽ vite: ut laudarẽt nomẽ scm̃ dñi ⁊ amplificarẽt mane dei sanctitatem. Xpus purgauit pctã ipsiꝰ. ⁊ exaltauit in eternũ cornu eiꝰ. Et dedit illi testamentũ regni. ⁊ sedẽ glorie in israhel. Post ipsũ surrexit filius sensatus. ⁊ ppter illũ delecit cẽs potentiã inimicorũ. Salomon imperauit in diebꝰ pacꝫ: cui subiecit deus cẽs hostes ut cõderet domũ in noie suo. ⁊ pararet sanctitatẽ in sempiternũ quẽadmodũ erudituᵉ ẽ i iuuẽtute sua. Et impletus est q̃si flumẽ sapia. ⁊ terrã reterit aia sua. Et replesti i cõpatiõibꝰ enigmata: ad insulas lõge diuulgatũ ẽ nomẽ tuũ. ⁊ dilectus es i pace tua. In cantilenis ⁊ ꝓuerbijs ⁊ cõparationibꝰ ⁊ interꝑtatiõibꝰ. mirate sũt tre: ⁊ in noie dñi dei: cui ẽ cognomẽ deꝰ isrl. Collegisti q̃si auricbalcũ auꝝ. ⁊ ut plumbũ complesti argentũ. ⁊ inclinasti femora tua mulieribus. Pdãtem habuisti in corpe tuo. Dedisti maculã in gloria tua. ⁊ ꝓphanasti semẽ tuũ inducẽ iracundiã ad liberos tuos. ⁊ i ceterã stulticiã tuã: ut faceres imperiũ bipartitũ. ⁊ ex effrem impare imperiũ durũ. Deꝰ aũt non

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

relinquet misericordiã suã ⁊ non corrũpet nec delebit opa sua: neqꝫ perdet a stirpe nepotes electi sui. ⁊ semen eius qui diligit dñm non corrũpet. Dedit aũt reliquũ iacob ⁊ dauid de ipsa stirpe. Et sinẽ babuit salomon cũ patribus suis. Et dereliqt post se de semie suo gentis stulticiã. ⁊ iminutũ a prudẽtia roboã qui auertit gentẽ ꝑsilio suo. ⁊ hieroboã filiũ nabatb qui peccare fecit isrl'. ⁊ dedit viã peccandi effraim. ⁊ plurima redundauerũt pctã ipsorũ. Valde. n. auerterũt illos a terra sua. Et ꝗsiuit cẽs nequitias vsqꝫ dũ ꝓueniret ad illos defensio. ⁊ ab omnib⁹ peccatis liberauit eos.

XLVIII

Et surrexit helias ꝓpheta ꝗsi ignis: ⁊ verbũ ipsi⁹ quasi facula ardebat. Qui induxit ī illos famẽ. ⁊ imitãtes illũ in uidia sua pauci facti sũt. Non. n. poterant sustinere ꝑcepta dñi. Verbo dñi ꝯtinuit celũ. ⁊ deiecit a se ignẽ tre. Sic amplificatus est helias ī mirabilib⁹ suis. Et ꝗs põt similiter gloriari tibi? Qui suscitasti mortuũ ab inferis de sorte mortis in ꝟbo dñi dei: ꝙ deiecisti reges ad pniciẽ. ⁊ cõfregisti facile potentiam ipsorũ. ⁊ gloriosos de lecto suo. Qui audis ī syna iudicium. ⁊ in oreb iudicia defensionis. Qui vngis reges ad pœnitẽtiam. ⁊ ꝓphetas facis successores post te. Qui receptus es in turbine ignis in curru equorũ igneorũ: qui inscriptus es in iudicijs tẽpoꝝ lenire iracundiã dñi: cõciliare cor patris ad filiũ. ⁊ restituere trib⁹ iacob. Beati sunt qui te viderũt ⁊ in amicitia tua decorati sunt. Nã nos vita viuim⁹ tm̃: post mortem aũt nõ erit tale nomen nostrũ. Helias qui in turbine tectus ẽ: ⁊ in heliseo complet⁹ est spũs eius. In dieb⁹ suis nõ ꝯtimuit principẽ. ⁊ potentia nemo vicit illũ. Nec ꝯquauit illũ verbũ aliqꝺ. ⁊ mortuum ꝓphetauit corpus eius. In vita sua fecit monstra. ⁊ i morte mirabilia opatus ẽ. In oibus istis nõ pœnituit ꝓplus. ⁊ nõ recesserũt a peccatis suis vsqꝫ dũ abiecti sunt de terra sua. ⁊ dispersi sunt in oẽm terram. ⁊ relicta est gens perpauca. ⁊ princeps in domo dauid. Quidã ipsorũ fecerũt qꝺ placẽt deo: alij aũt multa cõmiserũt pctã. Ezechias muniuit ciuitatẽ suã ⁊ induxit i mediũ ei⁹ aquã ⁊ fodit ferro rupem. ⁊ edificauit ad aquã puteum. In diebus ipsius ascẽdit sennacherib ⁊ misit rapsacen ⁊ sustulit manũ suã contra illos. ⁊ extulit manũ suã in syon. ⁊ superbus factus est potentia sua. Tũc mota sũt corda ⁊ manus ipsorũ. ⁊ doluerũt quasi parturientes mulieres. Et inuocauerũt dñm misericordem. ⁊ expandentes manus suas extulerunt ad celũ. ⁊ scũs dñs deus audiuit cito vocem ipsorũ. Nõ est cõmemoratus pctoꝝ ipsorum. neqꝫ dedit illos inimicis suis: sed purgauit illos in manu ysaie sancti prophete. Deiecit castra assyriorũ. ⁊ ꝓtriuit illos angelus dñi. Nã fecit eçecbias quod placuit deo. ⁊ fortis iuit in via dauid patris sui: quã mandauit illi ysaias ꝓpheta magn⁹ ⁊ fidelis in ꝓspectu dei. In diebus ipsius retro redijt sol. ⁊ addidit regi vitã. Spũ magno vidit vltima. ⁊ cõsolatus ẽ lugẽtes in syon. vsqꝫ ī sempiternũ. Ondidit futura ⁊ abscondita añqꝫ euenirent.

XLIX

Memoria iosie i cõpositione odoris facta: opus pigmẽtarij. In oi ore ꝗsi mel indulcabit ei⁹ memoria. ⁊ ut musica ī cõuiuio vini. Ipse est direct⁹ diuinitus in pœnitẽtia gentis. ⁊ tulit abhominationes impietatꝫ. Et gubernauit ad dñm cor ipsius. ⁊ ī dieb⁹ pctoꝝ corroborauit pietatem. Preter dauid ⁊ eçechiã ⁊ iosiã oẽs reges pctm̃ cõmiserũt: nã reliquerũt legẽ altissimi reges iuda, ⁊ ꝓtẽpserunt timorẽ dei. Dederũt. n. regnũ suũ alijs. ⁊ gloriã suã alienigene genti. Incẽderũt electã scitatꝫ ciuitatẽ: ⁊ desertas fecerũt vias ipsius i manu hieremie. Nam male tractauerũt illum. ꝙ a ventre matris ꝑsecrat⁹ ẽ ꝓpheta: euertẽ ⁊ eruere ⁊ pdere. ⁊ iterũ edificare ⁊ renouare. Ezechiel qui vidit conspectũ glorie: quã ondit illi in curru cherubin. Nã cõmemorat⁹ ẽ inimicoꝝ in ymbre: bñfacẽ illis ꝙ ostenderũt rectas vias. Et duodeci ꝓphaꝝ ossa pullulãt de loco suo. Nã corroborauerũt iacob. ⁊ redemerũt se in fide ꝟtutis sue. Quõ amplificemus çorobabel? Nã ⁊ ipse ꝗsi signũ i dextra manu isrl'. Et iesum filiũ iosedech? Qui in dieb⁹ suis edificauerũt domũ. ⁊ exaltauerunt templum scm̃ dño: paratũ in gloriã sempiternã. Et neemias i memoria multi tpis. ꝙ erexit nobis muros euersos. ⁊ stare fecit portas ⁊ seras: qui erexit domos nras. Nemo natus est in terra ꝗlis enoch: nam ⁊ ipse recept⁹ ẽ a tra. Et iosep ꝙ natus ẽ hõ. princeps fratꝝ. firmamẽtũ gentis. rector fratrũ. stabilimentũ populi. ⁊ ossa ipsi⁹ visitata sũt. ⁊ p⁹ mortẽ ꝓphauerũt Seth ⁊ sem apud hoies gloriã adepti sunt. ⁊ supꝫ oẽm aiam ãi origine adam.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Simon onie filiꝰ sacerdos ma- L
gnus: qꝫ in vita sua suffulsit ɔmũ. ⁊
in diebus suis corroborauit templũ.
Templi etiã altitudo ab ipso fundata ẽ: du-
plex edificatio. ⁊ excelsi parietes templi. In
diebus ipsiꝰ emanauerũt putei aquaꝝ. ⁊ q̃si
mare adimpleti sũt supra modũ. Qui cura-
uit gentẽ suã. ⁊ liberauit eã a pditione. Qui
ꝑualuit amplificare ciuitatẽ: qꝫ adeptus est
gloriã in cõuersatione gentiꝫ. ⁊ ingressũ ɔmꝰ
⁊ atriꝫ ãplificauit. Quasi stella matutina in
medio nebule. Et q̃si luna plena in diebus
suis lucet. Et q̃si sol refulgẽs. sic ille effulsit
in tẽplo dei. Quasi arcus refulgẽs inter ne-
bulas glorie. ⁊ q̃si flos rosaꝝ in diebꝰ vernis:
⁊ q̃si lilia que sũt in transitu aq̃. ⁊ q̃si thus re-
dolẽs in diebꝰ estatꝫ. Quasi ignis effulgẽs. ⁊
thus ardẽs i igne. Quasi vas auri solidũ. ɔ-
natũ oi lapide ꝑcioso. Quasi oliua pullulãs
⁊ cuꝑessus i altitudine se extollẽs. In acci-
piendo ipsũ stolã glorie ⁊ vestin eũ i ꝓsũma-
tione ẏrutis: in ascensu altar sancti gloriã
dedit scitatis amictũ. In accipiẽdo aũt par-
tes ɔ manu sacerdotũ ⁊ ipse stans iuxꝫ arã.
Circa illũ corona fratrũ ⁊ q̃si plãtatio cedri
in mõte libano: sic circa illũ steterũt q̃si rami
palme ⁊ cẽs filiꝫ aaron in gl'ia sua. Oblatio
aũt dñi in manibꝰ ipsoꝝ: coram oi synagoga
israhel. ⁊ cõsũmatiõe fungẽs in arã. amplifi-
care oblationẽ excelsi regis: porrexit manũ
suam in libatione. ⁊ libauit ɔ sanguine vue.
Effudit in fundamẽto altaris odorẽ diuinũ
excelso ꝓncipi. Tũc exclamauerũt filiꝫ aarõ:
in tubis ductilibꝰ sonuerũt. ⁊ auditã fecerũt
vocem magnã in memoriã coram dño. Tunc
ois populus simul ꝓperauerũt. ⁊ ceciderunt
in faciẽ sup ẽrã adorare dñm ɔ suũ. ⁊ dare
ꝓces oipotẽti ɔ excelso. Et amplificauerũt
psallentes in vocibus suis. ⁊ i magna domo
factus est sonus suauitatiꝫ plenꝰ. Et rogauit
ꝑplus dñm excelsũ in ꝓce vsq̃ dũ ꝑfectꝰ ẽ ho-
nor dñi. ⁊ munus suũ ꝑfecerũt. Tunc descen-
dens manus suas extuli i cẽm ꝓgregationẽ
filioꝝ israꝫ: dare gloriã ɔ a labiis suis. ⁊ in
nõie ipsius gloriari. Et iterauit orationem suã:
volens ostendẽ ẏrutẽ dei. Et plus orauit deũ
oiuꝫ. Qui magna fecit i oi ẽra: qꝫ auxit dies
nostros a ventre mris nre. ⁊ fecit nobiscum
scõm suã misericordiã: aut nobis iocundita-
tem cordis. ⁊ fieri pacẽ in diebꝰ nris in israꝫ p
dies sempiternos: credere israhel nobiscũ esse
dei misericordiã. ut liberet nos in diebꝰ suis.
Duas gẽtes odit aia mea: ⁊tia aũt nõ ẽ gẽs
quã oderim. Qui sedẽt in mõte seyr. ⁊ philis-
tiim. ⁊ stultus populus qꝫ habitat in sychi-
mis. Doctrinã sapientie ⁊ discipline scripsit i
codice isto ihs filius syrach. hierosolymita:
qui renouauit sapientiã ɔ corde suo. Beatꝰ
qui in istis versat ɔnis. Qui ponit illa i cor-
de suo: sapiens erit semper. Si. n. hec fecerit.
ad oia valebit: qꝫ lux dei vestigiũ aꝰ ẽ. LI
Confitebor tibi dñe rex. ⁊ collauda-
bo te deũ saluatorẽ meũ. Confitebor
noi tuo qm̃ adiutor ⁊ ꝓtector factꝰ
es mihi. ⁊ liberasti corpꝰ meũ a pditione. a la
queo lingue iniq̃. ⁊ a labijs operantium men-
daciũ. ⁊ in cõspectu astãtiũ factꝰ es mihi ad
iutor. Et liberasti me ſm multitudinẽ miseri-
cordie noĩs tui a rugientibus ꝑparatis ad
escã. ɔ manibꝰ q̃rentiũ aiam meã. ⁊ ɔ portis
tribulationũ q̃ circũdederũt me: a pressura
flãme q̃ circũdedit me. ⁊ in medio ignis non
sum estuatus. De altitudine ventris inferi ⁊
a lingua coinquinata ⁊ a verbo mendacij: a
rege iniq̃. ⁊ a lingua iniusta. Laudabit vsq̃
ad mortem aia mea dñm. ⁊ vita mea appro-
pinquãs erat i inferno deorsũ. Circũdederũt
me vndiq̃. ⁊ nõ erat qꝫ adiuuaret. Respicies
erã ad adiutoriũ humiꝫ. ⁊ nõ erat. Memora-
tus sũ mie tue dñe. ⁊ cooperationis tue que a
seculo sũt: qm̃ eruis sustinẽtes te dñe. ⁊ libe-
ras eos ɔ manibus gẽtiũ. Exaltasti sup ẽrã
habitationẽ meã. ⁊ ꝓ morte ɔfluẽti ɔ ꝑcatꝰ
sũ. Inuocaui dñm ꝑrem dñi mei: ut non de-
relinquat me in die tribulatiõis mee. ⁊ i tpe
superboꝝ sine adiutorio. Laudabo nomen tuũ
assidue. ⁊ collaudabo illud i confessione. ⁊ ex-
audita ẽ oro mea. Et liberasti me ɔ pditio-
ne. ⁊ eripuisti me ɔ tpe iniq̃. Propterea con-
fitebor ⁊ laudẽ dicã tibi. ⁊ bñdicã noĩ dñi.
Cũ adhuc iunior sũ: priusq̃ oberrarẽ q̃sui
sapiam palã in oratione mea. Aũ tps postula-
bã ꝓ illa. ⁊ vsq̃ in nouissimis inqrã eã. ⁊ flo-
rebit tanq̃ ꝑcox vua. Letatũ ẽ cor meũ i ea:
ambulauit pes meꝰ iter rectũ: i iuuẽtute mea
inuestigabã eã. Inclinaui modice aurẽ meã
⁊ excepi illã. Multã inueni i meipso sapien-
tiã. ⁊ multũ ꝓfeci in ea. Dauit mihi sapiam
dabo gloriã. Cõsiliatus sũ. n. ut facerẽ illã:
ɔlatꝰ sũ bonũ ⁊ nõ ɔfũdar. Colluctata ẽ aia
mea in illa. ⁊ i faciẽdo eã ꝓfirmatꝰ sũ. Manꝰ
meas extẽdi in altũ. ⁊ in sapia eius luxit aia

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

mea.7 ignoratias meas illumiauit. Aiam meã direxi ad illã.7 in agnitiõe iueni eam. Possedi cũ ipsis cor ab initio: ppẽ b non relinquar. Uenter me⁹ pturbat⁹ ẽ querẽdo illã: ppẽea bonã possidebo possessionẽ. Dedit n. mibi dñs linguam mercedem meam.7 in ipsa laudabo eũ. Appropiate ad me idocti.7 pgregate vos i domũ discipline. Quid adb retardatis? 7 quid dicitis i bis? Aie vstre litiũt vehemẽt. Aperui os meũ. 7 locutus sũ. Cõpate vobis sine argẽto sapiam.7 collũ vrm subijcite iugo eius. 7 suscipiat aia vra disciplinã. Jn primo ẽ.n. inuenire eã. Uidete oculis vris: qa modicũ laboraui.7 iueni mibi multã requiẽ. Assumite disciplinã in multo numero argẽti.7 copiosũ aurũ possidete in ea. Letet aia vra in misericordia ei⁹: 7 non cõfundemini in laude ei⁹. Operamini opus vrm ante tempus.7 dabit vobis mercedem vestram in tempore suo.

Incipit oratio Salomonis.

Et inclinauit salomon genua sua i cõspectu tot⁹ ecclesie isrl. 7 aperuit man⁹ suas ad celũ 7 dixit. Dñe de⁹ israhel non est similis deus in celo sursum: neq; i tra deorsũ: q custodis testamentũ tuũ 7 misericordiã pueris tuis eũtib⁹ i cõspectu tuo i toto corde·seruãs puero tuo dauid q̃ locut⁹ es illi.7 locut⁹ es i ore tuo.7 i manu tua implesti·quasi dies iste. Et nũc dñe de⁹ israhel custodi puero tuo dauid patri meo q̃ locut⁹ es illi·dicẽs: nõ deerit tibi vir a facie mea sedẽs in throno israhel: verũtamen si custodierint filij tui legẽ meã.7 in pceptis meis ambulẽt· sic ambulauerũt i cõspectu meo fideles. Et nunc dñe de⁹ isrl·creditũ est vbũ quod locut⁹ es puero tuo dauid: qm̃ si vere habitauit de⁹ cũ hoib⁹ in tra. Si celũ 7 celi celorum nõ sufficiãt tibi: quãto magis dom⁹ hec quã edificaui? Sz respicias ad orationẽ serui tui.7 depcationẽ ei⁹: ut exaudias dñe placationẽ oronis·quã puer tuus orat coram te hodie·ut sint oculi tui sup domũ hãc die ac nocte·in locũ quẽ dixisti·inuocari nomẽ tuũ.7 exaudias oronẽ quã puer tu⁹ orat in hc loco.7 exaudias precationẽ pueri tui 7 ppli tui israhel·si orauerint i loco isto.7 exaudias in loco habitatiõis de celo.7 exaudias 7 ppitius sis·si peccauerit vir in te.

Explicit liber Ecclesiastic⁹. Incipit prologus in Ysaiam propheta.

Emo cũ ppbas ysib⁹ viderit eẽ descriptos·metro eos estimet apud hebreos ligari.7 aliquid simile habere de psalmis vel operibus salomonis. Sed qõ in Demosthene7 Tullio solet fieri: ut p cola scribanẽ 7 comata: q vtiq; psa 7 nõ versib⁹ cõscripserunt. Nos q̃ vtilitati legentiũ puidentes: interpretationẽ nouã nouo scribendi gnẽ distinxim⁹. Ac primũ de Ysaia sciẽdũ q̃ in sermone suo disertus sit: quippe ut vir nobilis 7 vrbane elegãtie: nec habẽs quicq̃ i eloq̃o rusticitatis admixtũ. Unde accidit: ut p ceteris florẽ sermõis ei⁹·trãslatio nõ potuerit ꝓfuare. Deinde etiã b adijciẽdũ: q̃ nõ tam ppba dicẽdus sit·q̃ euangelista. Ita.n. vniuersa xpi ecclesieq; mysteria ad liquidũ psecut⁹ ẽ: ut non putes eũ de futuro vaticinari: s de pteritis historiã texere. Unde conijtio noluisse tũc tpis septuaginta interpretes fidei sue sacramenta pspicue ethnicis pdere: ne scm canib⁹.7 margaritas porcis darẽt: q̃ cũ hãc editionẽ legerit; ab illis aiaduertet; abscondita. Nec ignoro quãti laboris sit pphetas intelligẽ: nec facile quẽpiã posse iudicare de interpretatiõe: nisi intellexerit añ que legerit. Nos q̃ patere morsib⁹ plurimorũ: q̃ stimulante iuidia: qõ ꝓsequi nõ valẽt·despiciũt. Sciẽs g̃ 7 prudẽs i flãmã mitto manũ 7 nihilomin⁹ hec a fastidiosis lectorib⁹ pcor: ut quõ greci post septuaginta translatores aqlã 7 symmachũ 7 theodotionẽ legũt: uel ob studium doctrine sue·uel ut septuaginta magis ex collatiõe eor intelligãt: sic 7 isti saltẽ vnũ p⁹ pores hre dignẽt interptẽ. Legant prius.7 postea despiciãt: ne videãt nõ ex iudicio s ex odij pcõceptiõe ignorata damnare. Prophauit aũt ysaias in irlm 7 i iudea nec dũ decem tribub⁹ i captiuitatẽ ductis: ac de vtroq; regno nũc cõmixtim nũc sepatim tetrit oraculũ. Et cũ interdũ ad pñtẽ respiciat historiã.7 p⁹ babylonie captiuitatẽ reditũ ppli significet i iudeã: tñ ois ei⁹ cura de vocatione gentiũ 7 de aduentu xpi est. Quẽ quanto pl⁹ amatis o paula 7 eustochiũ·tãto magis ab eo petite: ut p obtrectatione pñti qua me indesinenẽ emuli laniant·ipse mibi mercedẽ

z

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

restituat in futuro·q̄ scit me ob ꝫ in ꝓgrine lingue eruditiõe sudasse: ne iudei ꝛ falsitate scripturaꝝ ecclesijs eius diutius insultarẽt.

Explicit prologus. Incipit argumentũ.

Saias i hierusalẽ nobili genere ortus est: ibiq; ꝓphetauit. Sub Manasse rege sect⁹ in duas partes occubuit. Sepultusq; est sub quercu rogel·iuxta trãsitũ aquarũ·q̄s olim Ezechias rex iacto obstruxerat puluere.

Explicit argumentũ. Incipit Ysaias prophꝛta. Capꝫm I

Visio Ysaie filij amos: quam vidit sup iudã ⁊ irl'm·in diebus ozie·ioatham·achaz·⁊ ezechie regũ iuda. Audite celi ⁊ auribus ꝑcipe terra: qm̃ dñs locut⁹ ẽ. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipsi aut̃ spreuerũt me. Cognuit bos possessorẽ suũ. ⁊ asin⁹ ꝓsepe dñi sui. Israhel aũt me nõ cognouit. ⁊ ꝑpulus me⁹ non intellexit. Ve genti pꝛccatrici: ꝑplo graui iniq̄tate·semi nequã: filijs sceleratis. Dereliquerũt dñm·blasphemauerunt sanctũ isrl': abalienati sũt retrorsũ. Sup q̄ ꝑcutiã vos vltra: addẽtes ꝓuaricationẽ? Oẽ caput lãguidũ ⁊ oẽ cor merẽs. A plãta pedis vsq; ad vertice·nõ ẽ i eo sanitas. Vulnus ⁊ liuor ⁊ plaga tumẽs: nõ ẽ circũligata nec curata medicamine·neq; fota oleo. Terra vr̃a deserta: ciuitates vr̃e succẽse igni. Regionẽ vestrã corã vobis alieni deuorant. ⁊ desolabit̃ sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia syon ut umbraculũ i vinea. ⁊ sicut tuguriũ i cucumerario: sicut ciuitas que vastat̃. Nisi dñs exercituũ reliquisset nobis semen q̄si sodoma fuissem⁹. ⁊ q̄si gomorra similes essem⁹. Audite ꝟbũ dñi ꝓncipes sodomorũ ꝑcipite auribus⁹ legẽ dei vestri ꝑplꝫ gomorre. Quo mihi multitudinẽ victimarꝝ vrarꝝ dic dñs? Plen⁹ sũ. Holocausta arietũ ⁊ adipem pinguiũ ⁊ sanguinẽ vitulorꝝ ⁊ agnorꝝ ⁊ircorũ nolui. Cũ veniretis añ cõspectũ meũ: quis quesiuit hec de manib⁹ vestris·ut ambularetis i atrijs meis? Ne offeratis vltra sacrificiũ frustra. Incensũ abhoiatio ẽ mihi Neomeniã ⁊ sabbatum ⁊ festiuitates alias nõ ferã. Iniq̄ sũt cet⁹ vestri. Kalendas vr̃as ⁊ solennitates vr̃as odiuit aia mea. Facta sũt m̃ molesta. Laboraui sustinẽs. Et cũ extenderit̃ man⁹ vr̃as·auertã oculos meos a vob: ⁊ cũ multiplicaverit̃ oronẽ·nõ exaudiam. Manus. n. vestre sanguine plene sunt. Lauami·mũdi estote: auferte malũ cogitationũ vr̃arũ ab oculis meis. Quiescite agẽ puerse: discite bñfacẽ. Querite iudiciũ·subuenite oppsso·iudicate pupillo·defendite viduã. ⁊ venite ⁊ arguite me dicit dñs. Si fuerint pctã vestra ut coccinũ·quasi nix dealbabunt̃. ⁊ si fuerint rubra q̄si vermicul⁹·velut lana alba erũt. Si volueritꝭ ⁊ audieritꝭ me: bona ter̃e comedetis. Qꝛ si nolueritꝭ. ⁊ me ad iracũdiã ꝓuocaveritꝭ·gladi⁹ devorabit vos q̄a os dñi locutũ ẽ. Quõ facta ẽ meretrix ciuitas fidelis: plena iudicij? Justicia habitauit i ea·nũc aũt homicide. Argẽtũ tuũ ꝟsũ est in scoriã: vinũ tuũ mixtũ est aqua. Prncipes tui infideles: socij furũ. Oẽs diligũt munera: sequũt̃ retributiões. Pupillo nõ iudicant. ⁊ causa vidue nõ ingredit̃ ad illos. Propter hoc ait dñs de⁹ exercituũ fortis isrl'. Heu ego cõsolabor sup hostib⁹ meis. ⁊ vindicabor de inimicis meis. Et cõuertã manũ meã ad te. ⁊ excoquã ad purũ scoriã tuã: ⁊ auferã oẽ stãnũ tuũ. ⁊ restituã iudices tuos ut fuerũt prius ⁊ cõsiliarios tuos sicut antiquitus. Post hec vocabꝝ ciuitas iusti: vrbs fidelis. Syon in iudicio redimet̃. ⁊ reducẽt eã in iustitia. Et cõteret scelestos ⁊ pctõres simul. ⁊ q̄ derelinquerũt dñm·ꝑsũmet̃. Confundẽt̃. n. ab idolis quib⁹ sacrificauerũt. Et erubescetis sup hortis q̄s elegeratis: cũ fueritis velut querc⁹ defluentib⁹ folijs. ⁊ velut hort⁹ absq; aqua. Et erit fortitudo vestra ut fauilla stuppe. ⁊ op⁹ vrm̃ q̄si scintilla. ⁊ succendet̃ vtrũq; simul. ⁊ nõ erit qui extinguat.

II

Verbũ q̄ vidit ysaias filius amos sup iudã ⁊ hierusalẽ. Et erit i nouissimis diebus ꝑparatus mons domus dñi in vertice montiũ. ⁊ eleuabit̃ sup colles. Et fluẽt ad eũ oes gentes. ⁊ ibũt ꝑplꝫ multi ⁊ dicẽt. Venite ascẽdam⁹ ad mõtẽ dñi ⁊ ad domũ dei iacob. ⁊ docebit nos vias suas ⁊ ãbulabim⁹ i semitis ei⁹: q̄a de syon exibit lex. ⁊ ꝟbũ dñi de irl'm. Et iudicabit gentes: ⁊ arguet populos multos. Et cõflabũt gladios suos i vomeres. ⁊ lãceas suas i falces

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Mō leuabit gens ꝑ gentem gladiū : nec exercebūt vltra ad ꝓliū. Dom⁹ iacob · venite ⁊ ābulem⁹ in lumine dei nr̄i. Proiecisti enim populū tuū domū iacob: quia repleti sūt ut olim. ⁊ augures habuerunt ut philistiim. ⁊ pueris alienis adhæserūt. Repleta est terra argēto ⁊ auro. ⁊ non ē finis thesauroꝝ ei⁹. Et repleta ē terra ei⁹ equis. ⁊ inumerabiles q̄drige ei⁹. Et repleta ē tra ei⁹ idolis. Op⁹ manuū suaꝝ adorauerūt: qđ fecerūt digiti eoꝝ. Et incuruauit se hō. ⁊ humiliat⁹ ē vir. Ne ḡ dimittas eis. Ingredere i petrā. ⁊ abscondere i fossa humo a facie timoris dñi. ⁊ a gloria maiestatis ei⁹. Oculi sublimis hois humiliati sūt. ⁊ incuruabit altitudo viroꝝ. Exaltabit aūt dñs solus in die illa: q̄a dies dñi exercituū sup̄ oēm sup̄bū ⁊ excelsū ⁊ sup̄ oēm arrogātē. ⁊ hūiliabit: ⁊ sup̄ oēs cedros libani sublimes ⁊ erectas. ⁊ sup̄ oēs querc⁹ basan. ⁊ sup̄ oēs montes excelsos. ⁊ sup̄ oēs colles eleuatos. ⁊ sup̄ oēm turrē excelsam. ⁊ sup̄ omnem murū munitū. ⁊ sup̄ oēs naues tharsis. ⁊ sup̄ oē qđ visu pulchr̄ē. Et incuruabit hois sublimitas hoīuz. ⁊ hūiliabit altitudo viroꝝ. Et eleuabit dñs sol⁹ i die illa. ⁊ idola penit⁹ ꝑterēt. Et ītroibūt i spelūcas petraꝝ ⁊ i imagines tre a facie formidinis dñi. ⁊ a glia maiestatis ei⁹: cū surrexerit p̄cutere terrā. Ingredere i petrā. ⁊ abscondere i fossa humo a facie formidinis dñi. ⁊ a gloria maiestatis ei⁹: cū surrexerit p̄cutere terrā. Quiescite ḡ ab hoīe cuius spūs in naribus eius est: q̄a excelsus reputatus est ipse.

III

Ecce. n. dñator dñs exercituū auferet ab hierusalē ⁊ ab iuda · validū ⁊ fortē · cē robur panis ⁊ cē robur aque · ⁊ fortē ⁊ virū bellatorē. ⁊ iudicē ⁊ pphētā. ⁊ ariolū ⁊ senē · ꝓncipē sup̄ q̄nquaginta. ⁊ honorabilē vultu · ⁊ cōsiliariū. ⁊ sapiētē de architect⁹. ⁊ prudētē eloquij mystici. Et dabo pueros principes eoꝝ. ⁊ effeminati dñabūt eis. Et corruet pp̄lus vir ad virū. ⁊ vnusq̄sq; ad p̄rimū suū. Tumultuabit puer ꝑ senem ⁊ ignobilis ꝑ nobilē. Apphēdet. n. vir frēm suū domesticū patris sui. ⁊ dicet: Vestimētū tibi ē: princeps esto noster: ruina aūt hec sub manu tua. Rñdebit q; i die illa dicens: Nō sū medic⁹. ⁊ i domo mea nō ē panis neq; vestimentū. Nolite cōstituere me principem populi. Ruit. n. hierusalē. ⁊ iudas cōcidit: q̄a lingua eoꝝ ⁊ adinuentiōes eoꝝ ꝑ dñm: ut puocarēt oculos maiestatis ei⁹. Agnitio vultus eoꝝ rñdebit eis. ⁊ pctm̄ suū quasi sodoma p̄dicauerūt: nec abscōderūt. Ve aie eoꝝ q̄m reddita sunt eis mala. Dicite iusto q̄m bñ: q̄m fructū adinuētionū suarū comedet. Ve impio i malū. Retributio. n. manuū ei⁹ fiet ei. Populū meū exactores sui spoliauerūt. ⁊ mulieres dñate sūt eis. Populе meus q̄ te beatū dicūt ipsi te decipiūt. ⁊ viam gressuū tuoꝝ dissipāt. Stat ad iudicādū dñs. ⁊ stat ad iudicādos populos. Dñs ad iudiciū veniet: cum senib⁹ populi sui ⁊ ꝓncipib⁹ ei⁹. Vos. n. depastī estis vineam meā. ⁊ rapina pauperis i domo vestra. Quare atterit⁹ pplm meū. ⁊ facies pauperū cōmolitis dicit dñs exercituū. Et dixit dñs deus. Pro eo q; eleuate sūt filie syon · ⁊ ābulauerūt extento collo. ⁊ nutib⁹ oculoꝝ ibāt. ⁊ plaudebāt. ⁊ ābulabāt. ⁊ pedib⁹ suis cōposito gradu incedebant: decaluabit dñs vertice filiarū syon. ⁊ dñs crinē earū nudabit. In die illa auferet dñs ornamentū calciamentoꝝ ⁊ lunulas ⁊ torques ⁊ monilia ⁊ armillas ⁊ mitras ⁊ discrimialia ⁊ periscelides ⁊ murenulas ⁊ olfactoriola ⁊ inaures ⁊ ānulos. ⁊ gēmas in frōte pēdētes ⁊ mutatoria ⁊ palliola ⁊ linteamia ⁊ acus ⁊ specula ⁊ sindones ⁊ vittas ⁊ theristra. Et erit ꝓ suaui odore fetor. ⁊ ꝓ cona funicul⁹. ⁊ ꝓ crispāti crine caluicium ⁊ ꝓ fascia pectorali cilitium. Pulcherrimi q; viri tui gladio cadent. ⁊ fortes tui in ꝓlio. Et merebūt atq; lugebūt porte eius. ⁊ desolata in terra sedebit.

IIII

Et apphēdent septē mulieres virū vnū in die illa dicētes: Panē nr̄m comedem⁹. ⁊ vestimētū nr̄is operiemur: tm̄modo inuocet nomen tuū sup̄ nos: aufer oppr̄obriū nostrū. In die illa erit germē dñi in magnificentia. ⁊ gloria fruct⁹ tre sublimis. ⁊ exultatio bis q̄ saluati fuerint de israhel. Et erit dis q̄ relict⁹ fuerit in syon. ⁊ residu⁹ i ir̄lm: sanct⁹ vocabit dis qui script⁹ est in vita in ir̄lm. Si abluerit dñs sordē filiaꝝ syon. ⁊ sanguinē ir̄lm lauerit de medio ei⁹: in spiritu iudicij ⁊ spiritu ardoris. Et creabit dñs sup̄ oēm locū mōtis syon. ⁊ vbi invocatus est · nubē ꝑ diē. ⁊ fumū ⁊ splendorē ignis flāmantis i nocte. Sup̄ oēm. n. gloriā

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ptectio. ⁊ tabernaculū erit in vmbraculum diei ab estu. ⁊ in securitatē ⁊ abscōsionem a turbine ⁊ a pluuia. V

Cantabo dilecto meo canticum patruelis mei vinee sue. Vinea facta ē dilecto meo: in cornu filio olei. Et sepiuit eam. ⁊ lapides elegit ex ea. ⁊ plantauit vineam electam. Et edificauit turrim ī medio eius. ⁊ torcular extruxit in ea. Et expectauit ut faceret vuas. ⁊ fecit labruscas. Nūc ḡ habitatores irl̄m ⁊ viri iuda: iudicate inē me ⁊ vineā meā. Quid ē qđ debui vltra facere vinee mee. ⁊ nō feci ei? An qđ expectaui ut faceret vuas. ⁊ fecit labruscas? Et nūc oñdā vobis qđ ego faciā vinee mee Auferā sepē ei⁹. ⁊ erit in direptionē. Diruā maceriā ei⁹. ⁊ erit in cōculcationē. ⁊ ponā eā desertā. Nō putabit̄ ⁊ nō fodiet̄. ⁊ ascendēt sup eā spines ⁊ spine. ⁊ nubib⁹ mādabo ne pluāt sup eā imbrē. Vinea aūt dñi exercituū dom⁹ israhel est. ⁊ viri iuda germen ei⁹ delectabile. Et expectaui ut facēt iudiciū. ⁊ ecce iniqtas. ⁊ iusticiā: ⁊ ecce clamor. Ve q̄ cōiūgit̄ domū ad domū. ⁊ agrū agro copulatis vsq; ad t̄minū loci. Nūqd̄ habitabit̄ vos soli ī medio t̄re? In auribus meis sūt hec dicit dñs exercituū. Nisi dom⁹ multe deserte fuerit grādes ⁊ pulchre. ⁊ absq; habitatore. Decē. n. iugera vineax faciēt lagūculā vnā ⁊ triginta modiī semēt̄ faciēt modios tres. Ve q̄ ꝓsurgitis mane ad ebrietatē sectādā: ⁊ potandū vsq; ad vesperā. ut vino estuetis. Citbara ⁊ lira ⁊ tympanū ⁊ tibia ⁊ vinū in cōuiuijs vr̄is. ⁊ op⁹ dñi nō respicit̄. nec opa manuū eius ꝓsideratis. Propterea captiu⁹ duct⁹ ē pp̄lus me⁹ q̄a uō habuit sciam. ⁊ nobiles eius interierūt fame. ⁊ multitudo ei⁹ siti exaruit. Propterea dilatauit infern⁹ aiam suā. ⁊ aperuit os suū absq; vllo t̄mino. Et descēdēt fortes ei⁹ ⁊ populus eius ⁊ sublimes glorioſiq; ei⁹ ad eū. Et incuruabit̄ hō ⁊ humiliabit̄ vir. ⁊ oculi sublimiū deprimēt̄. Et exaltabit̄ dñs exercituū ī iudicio. ⁊ de⁹ scūs scificabit̄ ī iusticia. Et pascēt̄ agni iux ordinē suū. ⁊ deserta in vbertatē ꝓsa aduene comedēt. Ve q̄ trahitis iniquitatē ī funiculis vanitatis. ⁊ q̄si vinculū plaustri pctī̄. Qui dicit̄ festinet. ⁊ cito veniat opus eius: ut videamus. ⁊ appropiet ⁊ veniat cōsiliū sancti israhel. ⁊ sciem⁹ illud. Ve qui dicitis malū bonū. ⁊ bonū malū: ponētes tenebras lucē ⁊ lucē tenebras: ponētes amarū in dulce. ⁊ dulce i amarū. Ve q̄ sapientes estis ī oculis vr̄is. ⁊ coram̄ vobismetipsis prudentes. Ve q̄ potētes estis ad bibendū vinū. ⁊ viri fortes ad miscendā ebrietatē. Qui iustificatis impiū ꝓ muneribus. ⁊ iusticiā iusti auferet̄ ab eo Propē h̄ sicut devorat stipulā lingua ignis. ⁊ calor flāme exurit: sic radix eox q̄si fauilla erit. ⁊ germē eox ut puluis ascēdet. Abiecerūt. n. legē dñi exercituū. ⁊ eloquiū sci isrl̄ blasphemauerūt. Ideo irat⁹ ē furor dñi ī populum suū. ⁊ extēdit manū suam sup eum. ⁊ percussit eū. Et cōturbati sūt montes. ⁊ facta sūt mortticina eox q̄si stercus ī medio platearū. In bis oīb⁹ nō est auersus furor ei⁹: ⁊ adhuc man⁹ ei⁹ extenta. Et eleuabit signū ī natiōib⁹ ꝓcul. ⁊ sibilabit ad eū de finib⁹ t̄re ⁊ ecce festinus velocit̄ veniet. Nō ē deficiēs neq; laborās ī eo: non dormitabit neq; dormiet. neq; soluet̄ cingulū renū ei⁹: nec rumpetur corrigia calciamenti ei⁹. Sagitte eius acute. ⁊ cūs arc⁹ ei⁹ extēti. Ungule eq̄rū ei⁹ ut silex. ⁊ rote ei⁹ quasi impet⁹ tēpestat̄. Rugitus eius ut leonis: rugiet ut catuli leonū Et frendet ⁊ tenebit p̄dā ⁊ amplexabitur. ⁊ nō erit qui eruat. ⁊ sonabit sup eū in die illa sicut sonitus maris. Aspiciem⁹ ī terrā. ⁊ ecce tenebre tribulatiōis. ⁊ lux obtenebrata ē in caligine eius. VI

In āno quo mortuus ē rex ozias. vidi dñm sedentē sup soliū excelsum ⁊ eleuatū. ⁊ plena erat domus a maiestate ei⁹. ⁊ ea q̄ sub ipso erāt replebāt tēplū Seraphin stabāt sup illud: sex ale vni. ⁊ sex ale alteri. Duabus velabant faciem eius. ⁊ duab⁹ velabāt pedes ei⁹. ⁊ duab⁹ volabāt. Et clamabant alter ad alterū. ⁊ dicebant. Sanctus scūs scūs dñs deus exercituū: plena ē omis terra gloria ei⁹. Et cōmota sūt superliminaria cardinū a voce clamātis. ⁊ dom⁹ repleta est fumo. Et dixi. Ve mihi q̄a tacui: q̄a vir pollut⁹ labijs ego sū. ⁊ in medio pp̄li polluta labia hn̄tis ego habito. ⁊ regē dñm exercituū vidi oculis meis. Et volauit ad me vn⁹ de seraphin. ⁊ ī manu ei⁹ calcul⁹ quē forcipe tulerat de altari. ⁊ tetigit os meum ⁊ dixit. Ecce tetigit h̄ labia tua. ⁊ auferet̄ iniq̄tas tua. ⁊ pctī̄ tuū mūdabit̄. Et audiui vocē dñi dicētis: Quē mittā. ⁊ q̄s ibit nobis? Et dixi. Ecce ego: mitte me. Et dixit. Vade ⁊ dices pp̄lo huic. Audite audiētes ⁊ nolite

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

itelligẽ. ⁊ videte visionẽ ⁊ nolite cognoscẽ.
Excęca cor ꝑpli huius ⁊ aures ei⁹ aggua ⁊
oculos ei⁹ claude: ne forte videat ocul⁹ suis
⁊ auríb⁹ suis audiat ⁊ corde suo itelligat. ⁊
ꝯuꝛtat⁹ ⁊ sanẽ eũ. Et dixi. Usq; q̄ dñe? Et di-
xit. Donec uastẽt⁹ ciuitates absq; habitato-
re. ⁊ dom⁹ sine hoie. Et tra relinquet⁹ deserta:
⁊ lõge faciet dñs hoies. Et multiplicabit⁹ q̄
derelicta fuerat i medio terre. ⁊ adhuc in ea
decimatio. Et cõuertet⁹ ⁊ erit i ostensionẽ sic
terebinth⁹. ⁊ sicut querc⁹ q̄ expãdit ramos
suos. Semen sanctũ erit id qđ steterit in ea.

IN factũ ẽ in dieb⁹ achaz filij ioatham filij ozie regis iuda ascen-
dit rasin rex syrie. ⁊ facee filius romelie rex isrł in irlm ad ꝑliandũ ꝯ eã. ⁊ nõ po-
tuerũt debellare eam. Et nũciauerũt domui dauid dicẽtes: Requieuit syria sup ephraim
⁊ cõmotũ ẽ cor ei⁹ ⁊ cor ꝑpli ei⁹ sicut mouẽt⁹ ligna siluarũ a facie uenti. Et dixit dñs ad
ysaiã. Egredẽ i occursũ achaz tu ⁊ q̄ derelic-
tus ẽ iasub fili⁹ tu⁹. ad extremũ aqueduct⁹
piscine superior i uia agri fullonis. ⁊ dices ad
eũ. Uide ut sileas. Noli timere. ⁊ cor tuũ ne
formidet a duab⁹ caudis ticionũ fumigan-
tiũ istoꝛ ira furoris rasin regis syrie ⁊ filij
romelie: eo q̄ cõsiliũ inierit ꝯ te syria in ma-
lũ. ⁊ ephraim ⁊ fili⁹ romelie dicẽtes: Ascẽda-
mus ad iudã ⁊ suscitem⁹ eũ. ⁊ auellam⁹ eũ
ad nos. ⁊ ponam⁹ regẽ in medio ei⁹ filiũ ta-
bel. Hec dicit dñs de⁹. Non stabit ⁊ nõ erit
istud: ☞ caput syrie damasc⁹. ⁊ caput dama-
sci rasin. Et adhuc sexaginta ⁊ q̄nq; ãni. ⁊
definet ephraim esse ꝑpl⁹. ⁊ caput ephraim sa-
maria. ⁊ caput samarie fili⁹ romelie. Si nõ
credideritis: nõ ꝑmanebit⁹. Et adiecit dñs
loq̄ ad achaz dicens: Pete tibi signũ a dño
deo tuo i ꝓfũdũ inferni: siue in excelsũ sup̄.
Et dixit achaz. Nõ pẽtabo dñm Et dixit. Audite ergo dom⁹ dauid. Nunq̄d
pau⁹ uobis ẽ molestos eẽ hoibus: q̄a molesti
estis ⁊ deo meo? Propt̄ hoc dabit dñs ipse uo-
bis signũ. Ecce uirgo concipiet ⁊ pariet filiũ:
⁊ uocabit⁹ nomẽ ei⁹ emanuel. Butyꝝ ⁊ mel
comedet: ut sciat reꝓbare malũ ⁊ eligẽ bo-
nũ. Quia añq̄ sciat puer reꝓbare malũ ⁊
eligẽ bonũ: derelinquet⁹ tra quã tu detestaꝛ
a facie duoꝝ regũ suoꝝ. Adducet dñs sup̄
te ⁊ sup ꝑplm tuũ ⁊ sup̄ domũ ꝑris tui. dies
q̄ nõ uenerũt a dieb⁹ separatiõis ephraim a iu-
da cũ rege assyrioꝝ. Et erit i die illa. sibila-
bit dñs muscę q̄ ẽ in extremo fluminũ egy-
pti. ⁊ api q̄ ẽi tra assur. ⁊ ueniẽt ⁊ requiescẽt
oẽs in torrẽtib⁹ ualliũ ⁊ in cauernis petraꝝ
⁊ i oib⁹ frutetis ⁊ in uniuersis foraminib⁹.
In die illa radet dñs i nouacula cõducta i
bis q̄ trãs flumẽ sũt i rege assyrioꝝ caput. ⁊
pilos pedũ. ⁊ barbã uniuersam. Et erit i die
illa. nutriet hõ uaccam uum. ⁊ duas oues:
⁊ ꝑ ubertate lactis comedet butyꝝ. Butyrũ
n. ⁊ mel mãducabit ois hõ q̄ relict⁹ fuerit in
medio tre. Et erit in die illa. ois loc⁹ ubi fue-
rint mille uites. mille argẽteis. ⁊ in spinas
⁊ in uepres erũt. Cũ sagittis ⁊ arcu ingredi-
ent⁹ illuc. Uepres. n. ⁊ spine erũt in uniuersa
tra. ⁊ oẽs mõtes q̄ i sarculo sartient⁹. nõ ue-
niet illuc tra spinaꝝ ⁊ uepriũ. ⁊ erit i pascuã
bouis ⁊ in ꝯculcationẽ pecoꝛis.

IT dixit dñs ad me. Sume tibi libꝝ
grãdẽ. ⁊ scribe in eo stilo hois: uelo-
citer spolia detrahe. cito preda re. Et
adhibui mihi testes fideles: uriã sacerdotẽ
⁊ çacbariã filiũ barachie. Et accessi ad ꝓ-
phetissam. ⁊ ꝯcepit⁹ ⁊ pepit filiũ. Et dixit dñs
ad me. Uoca nomẽ ei⁹. accelera. spolia de-
trahe. festina ꝑdari: qa añq̄ sciat puer uo-
care patrẽ suũ ⁊ matrẽ suã. auferet⁹ fortitu-
do damasci. ⁊ spolia samarie coram rege assy-
riorũ. Et adiecit dñs loq̄ ad me adhũ dicẽs.
Pro eo q̄ abiecit ꝑplus iste aq̄s syloe q̄ va-
dũt cũ silẽtio. ⁊ assumpsit magis rasin ⁊ filiũ ro-
melie: ꝓpt̄ hoc ecce dñs adducet sup eos aq̄s
fluminis fortes ⁊ multas: regẽ assyriorũ ⁊
omem gloriã ei⁹. Et ascẽdet sup oẽs riuos ei⁹
⁊ fluet sup uniuersas ripas ei⁹. ⁊ ibit ꝑ iudã
iundans. ⁊ transiens usq; ad collum ueniet.
Et erit extẽsio alarũ eius implẽs latitudinẽ
tre tue o emanuel. Congregami ꝑpli ⁊ vin-
cemi. ⁊ audite uniuerse ꝓcul tre. Cõfortami
⁊ vincemi: accingite uos ⁊ vincemini: inite
cõsiliũ ⁊ dissipabit⁹: loquimini uerbũ ⁊ nõ fiet:
q̄a nobiscũ deus. Hec. n. ait dñs ad me. Sic
i manu forti erudiuit me: ne irem i uia ꝑpli
hui⁹ dicẽs: Nõ dicatis. cõiuratio. Omia n. q̄
loquit⁹ ꝑplus iste. cõiuratio est. Et timore ei⁹
ne timeatis: neq; paueatis. Dñm exercituũ
ipsũ sanctificate: ipse pauor uester. ⁊ ipse terror
uester. ⁊ erit uobis i sanctificationẽ: in lapidem
aũt offensiõis ⁊ petrã scãdali duab⁹ domib⁹
isrł. ⁊ in laqueũ ⁊ in ruinã habitantib⁹ irlm.
Et offendẽt ex eis plurimi. ⁊ cadẽt ⁊ conte-
rent⁹. ⁊ irretient⁹ ⁊ capient⁹. Liga testimoniũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

signa legẽ i discipulis meis: expectabo dñm
qui abscondit faciem suam a domo iacob. ⁊
pstolabor eũ. Ecce ego ⁊ pueri mei qs dedit
mihi dñs in signũ ⁊ in portentum isrl: a dño
exercituũ q̃ habitat in mõte syon. Et cũ di-
xerit ad vos·querite a phitonib⁹ ⁊ a diuinis
q̃ stridẽt i incãtatiõib⁹ suis: nunqd nõ ppl's
a deo suo requret visionẽ p viuis ac mortui-
is? Ad legem magis ⁊ ad testimoniũ. Qr si
nõ dixerint iux̃ vbũ h̃: nõ erit eis matutina
lux. Et trãsibit p eã ⁊ corruet ⁊ esuriet. ⁊ cũ
esurierit irascet: ⁊ maledicet regi suo ⁊ deo
suo. Et suspiciet sursũ ⁊ ad terrã intuebit. ⁊
ecce tribulatio ⁊ tenebre ⁊ dissolutio ⁊ an-
gustia ⁊ caligo psequens. ⁊ non poterit auo-
lare de angustia sua.

IX

Primo tpe alleuiata ẽ tra çabulon
⁊ tra neptalim. ⁊ nouissimo aggũa-
ta ẽ via maris trãs iordanẽ galilee
gẽtiũ. Populꝰ q̃ ãbulabat i tenebr̃ vidit lu-
cẽ magnã: habitãtib⁹ i regiõe vmbre mortis·lux
orta ẽ eis. Multiplicasti gẽtẽ·nõ magnifica-
sti leticiã. Letabũt coram te sicut qui letant in
messe: sicut exultãt victores capta preda qñ
diuidũt spolia. Jugũ. n. oneris ei⁹. ⁊ virgã
humeri ei⁹. ⁊ sceptrũ exactoris eius supasti:
sicut i die madian. Quia ois violẽta p̃datio
cũ tumultu. ⁊ vestimẽtũ mixtũ sanguine erit
i cõbustionẽ. ⁊ cibus ignis. Paruul⁹. n. nat⁹
ẽ nob. ⁊ filꝰ dat⁹ ẽ nob. Et fact⁹ ẽ p̃ncipat⁹
sup humerũ eius. ⁊ vocabit nomẽ ei⁹·admi-
rabilis·cõsiliari⁹·de⁹ fortis·p̃ futuri seculi·
p̃nceps pacis. Multiplicabit eius imperiũ
⁊ pacis nõ erit finis: sup̃ soliũ dauid ⁊ sup
regnũ eius: ut confirmet illud ⁊ corroboret
in iudicio ⁊ iustitia amodo ⁊ vsq̃ in sempi-
ternũ. Zelus dñi exercituũ faciet hoc. Verbum
misit dominus in iacob. ⁊ cecidit i isra-
hel. Et sciet ois populus effraim ⁊ habitan-
tes samariã i supbia ⁊ magnitudine cordis
dicẽtes. Lateres ceciderũt·ꝫ q̃dris lapidib⁹
edificabim⁹: sycomoros succiderunt·sed ce-
dros imutabim⁹. Et eleuabit dñs hostes ra-
sin sup eũ. ⁊ ĩmicos ei⁹ in tumultũ ꝓtet· sy-
riã ab oriẽte. ⁊ philistijm ab occidente. ⁊ de-
uorabũt isrl toto ore. In oib⁹ bis nõ ẽ auer-
sus furor ei⁹: ꝫ adhuc man⁹ ei⁹ extẽta. Et po-
pulus nõ ẽ reuersus ad p̃cutientẽ se. ⁊ dñm
exercituũ nõ inq̃sierũt. Et dispdet dñs ab
isrl caput ⁊ caudã: icuruantẽ ⁊ deprauan-
tem die vna. Longeu⁹ ⁊ honorabilis ipse ẽ
caput. ⁊ pp̃ha docẽs mendaciũ ipse ẽ cauda.
Et erũt qui btificãt ppl'm istũ seducentes. ⁊ q̃
beatificant̃ p̃cipitati. Propt̃ h̃ sup adolescẽ-
tulis ei⁹ non letabit̃ dñs. ⁊ pupillor̃ eius ⁊
viduarũ nõ miserebit̃·quia ois hypocrita ẽ
⁊ nequã. ⁊ vniuersũ os locutũ est stulticiã.
In oib⁹ bis non est auersus furor eius: sed
adhuc man⁹ ei⁹ extenta. Succensa ẽ eni q̃si
ignis impietas: spinã ⁊ sp̃inam vorabit. Et
succẽdet̃ in densitate saltus. ⁊ cõuoluet̃ i su-
pbia fumi. In ira dñi exercituũ cõturbata ẽ
terra. ⁊ erit pop̃ul⁹ q̃si esca ignis. Vir fratri
suo non parcet. ⁊ declinabit ad dextrã ⁊ esu-
riet: ⁊ comedet ad sinistrã ⁊ non saturabit̃.
Vnusq̃sq̃ carnẽ brachij sui vorabit·manas-
ses effraim. ⁊ effraim manasses. ⁊ simul ipsi
ꝰ iudã. In oib⁹ bis nõ est auersus furor ei⁹:
ꝫ adhuc man⁹ eius extenta.

X

Qui condũt leges iniquas. ⁊ scri-
bentes iniustitiã scripserunt ut opp̃rimerẽt in iudicio paupes. ⁊ vim face-
rent cause humiliũ ppli mei: ut essent vidue
p̃da eor̃ ⁊ pupillos diriperẽt. Quid facietis
in die visitatiõis ⁊ calamitatis de lõge veni-
entis? Ad cui⁹ cõfugietis auxiliũ. ⁊ vbi de-
linquet̃ gloriã vestrã: ne icuruemi sub vin-
culo. ⁊ cũ interfect̃ cadatis? Sup oibus bis
nõ ẽ auersus furor eius: ꝫ adhuc man⁹ eius
extenta. Ve assur. Virga furoris mei ⁊ ba-
cul⁹ ipse ẽ. In manu ei⁹ indignatio mea. Ad
gentẽ fallacẽ mittã eũ. ⁊ ꝰ ppl'm furoris mei
mandabo illi: ut auferat spolia ⁊ diripiat p̃-
dam. ⁊ ponat illũ i p̃culcationẽ q̃si lutũ pla-
teax̃. Ipse aũt nõ sic arbitrabitur. ⁊ cor eius
nõ ita estimabit: ꝫ ad cõterẽdũ erit cor ei⁹: ⁊
ad intermitionẽ gẽtiũ nõ paucax̃. Dicet eni:
Nũquid non p̃cipes mei simul reges sũt?
Nũquid nõ ut carchamis·sic calanno. ⁊ ut
arphat·sic emath? Nũqd nõ ut damasc⁹·sic
samaria? Quõ inuenit man⁹ mea regna ido-
li: sic ⁊ simulacra eor̃ de irlm ⁊ de samaria.
Nunqd nõ sicut feci samarie ⁊ idolis eius:
sic faciã hierusalẽ ⁊ simulacris eius? Et erit
cũ ipleuerit dñs cũcta opa sua in mõte syon
⁊ in hierusalẽ·visitabo sup̃ fructũ magnifici
cordis regis assur. ⁊ sup̃ gloriã altitudinis
oculorũ ei⁹. Dixit eni. In fortitudine man⁹
mee feci. ⁊ in sapia mea intellexi. Et abstuli
terminos populor̃. ⁊ p̃cipes eor̃ depdat⁹
sũ. ⁊ detraxi q̃si potẽs in sublimi residentes.
Et inuenit q̃si nidũ man⁹ mea fortitudinem

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ppl̃oꝝ. ⁊ sicut colligũtur oua que ꝛelicta
sũt·sic vniuersam ẽrã ego cõgregaui. ⁊ non
fuit q̃ moueret pẽnã ⁊ apiret os ⁊ gãniret.
Nunq̃d gloziabitur securis ꝑ eũ q̃ secat i ea
aut exaltabit serra ꝑ eũ a q̃ trahit? Quõ si
eleuet virga ꝑ eleuãtẽ se. ⁊ exaltet baculus
qui vtiq; lignũ ẽ. Propter hꝫ mittet dñator
dñs exercituũ i piguib⁹ ei⁹ tenuitatẽ. ⁊ sub-
tus gloziã eius succẽsa ardebit q̃si cõbustio
ignis. ⁊ erit lumẽ isrl̃ in igne. ⁊ scũs eius in
flãma. ⁊ succẽdet ⁊ ꝛeuozabit spina ei⁹ ⁊ ꝛu-
bus i die vna. ⁊ glozia saltus ei⁹. ⁊ carmeli
ei⁹ ab aia vsq; ad carnẽ cõsũmet. Et erit ter-
roze pfug⁹. ⁊ reliq̃e ligni salt⁹ eius pze pau-
citate numerabũt. ⁊ puer scribet eos. Et erit
in die illa·nõ adijciet residuũ isrl̃ ⁊ hi q̃
fugerint de domo iacob initi sup eo q̃ pcutit
eos: ⁊ initet sup dñm scm̃ isrl̃ in ꝛitate
reliq̃e cõuertent: reliq̃e inquã iacob ad deũ
fortẽ. Si. n. fuerit ppl̃us tuus isrl̃ q̃si ba-
rena maris: reliq̃e q̃uertẽt ex eo. Cõsũma-
tio abbzeuiata iundabit iustitiã. Cõsũma-
tionẽ. n. ⁊ abbzeuiationẽ dñs de⁹ exercituũ
faciet i medio oĩs ẽre. Propter hꝫ hꝫ dicit dñs
de⁹ exercituũ. Noli timere ppl̃s me⁹ hitator
syon ab assur. In ꝛga. n. pcutiet te. ⁊ bacu-
lũ suũ leuabit sup te i via egypti. Adbuc. n
paululũ modicũq;. ⁊ cõsũmabit idigẽtio mea
⁊ furoz me⁹ sup scel⁹ eoꝝ. ⁊ suscitabit sup eũ
dñs exercituũ flagellũ iuxta plagã madi-
an i petra ozeb. ⁊ ꝛgã suã sup mare. ⁊ leua-
bit eã i via egypti. Et erit i die illa auferetur
onus ei⁹ de humero tuo. ⁊ iugũ ei⁹ de collo
tuo. ⁊ cõputrescet iugũ a facie olei. Veniet
i aioth·trãsibit i magron·apud magmas cõ
mẽdabit vasa sua. Trãsierũt cursim: gabee
sedes nr̃a. Obstupuit rama: gabaa saulis
fugit. Hinni voce tua filia gallim: attende
laisa paupercula anathot. Migrauit mede-
mena habitatozes gebin ꝛfortami. Adbuc
dies ẽ: ut in nob stetur. Agitabit manũ suã
sup mõtẽ filie syon: collẽ irl̃m. Ecce dñator
dñs exercituũ cõfringet lagũculã i terroze:
⁊ excelsi statura succidẽt. ⁊ sublimes humi-
liabũt. Et subuertẽt cõdensa salt⁹ ei⁹ ferro:
⁊ libanus cum excelsis cadet. XI

Et egrediet ꝛga de radice iesse. ⁊ flos
de radice ei⁹ ascendet. ⁊ requiescet su-
per eũ spũs dñi· spũs sapiẽtie ⁊ intel-
lectus· spũs consilij ⁊ fortitudinis· spiritus
scie ⁊ pietatis. ⁊ replebit eũ spũs timoris dñi.
Non scm̃ visionem oculoꝝ iudicabit: neq;
scm̃ auditũ auriũ arguet: Sed iudicabit i
iustitia paupes. ⁊ arguet i eq̃tate ꝑ mãsue-
tis terre. Et pcutiet ẽrã virga oris sui. ⁊ spũ
labioꝝ suoꝝũ interficiet impiũ. Et erit iustitia
cingulũ lumboꝝ ei⁹. ⁊ fides cinctoziũ renũ
ei⁹. Habitabit lupus cũ agno. ⁊ pard⁹ cũ hę-
do accubabit. Vitul⁹ ⁊ leo ⁊ ouis simul mo-
rabũt. ⁊ puer parvul⁹ minabit eos. Vitul⁹
⁊ vrsus pascẽt: simul requiescẽt catuli eoꝝũ
⁊ leo q̃si bos comedet paleas Et delectabit
infans ab vbere sup foramina aspidis. ⁊ i ca-
uerna reguli q̃ ablactatus fuerit·manũ suã
mittet. Nõ nocebũt ⁊ nõ occidẽt in vniuerso
monte scõ meo: q̃a repleta est terra scia dñi:
sic aque maꝛ operiẽt. In die illa·radix iesse
q̃ stat in signũ populoꝝ·ipsũ gentes deprca-
bunt. ⁊ erit sepulchrũ ei⁹ gloziosũ. Et erit in
die illa·adijciet dñs secundo manũ suã ad
possidendũ residuũ ppl̃i sui: qđ relinquet ab
assyrijs ⁊ ab egypto ⁊ a phetros ⁊ ab ethio-
pia ⁊ ab elam ⁊ a sennaar ⁊ ab emath ⁊ ab
insulis maris. Et leuabit dñs signũ i natiões
⁊ cõgregabit pfugos isrl̃. Et dispsos iuda
colliget a q̃tuoꝛ plagis ẽre ⁊ auferet ẽlus
ephraim ⁊ hostes iuda pibũt. Ephraim non
emulabit iudã. ⁊ iudas nõ pugẽbit ꝑ ephraĩ.
Et volabũt in humeros philistijm p mare:
simul pdabũt filios oziẽt. Idumea ⁊ moab pce-
ptũ man⁹ eoꝝ. ⁊ filij ãmon obedietes erunt.
Et desolabit dñs linguã maris egypti. ⁊ le-
uabit manũ suã sup flumẽ i fortitudine spi-
rit⁹ sui. ⁊ pcutiet eũ i septẽ riuis·ita ut trãseãt
p eũ calciati. Et erit via residuo ppl̃o meo q̃
relinquet ab assyrijs: sicut fuit isrl̃i die
illa qua ascendit de terra egypti. XII

Et dices i die illa. Cõfitebor tibi dñe
qm̃ irat⁹ es mihi: cõuersus ẽ furoz
tuus. ⁊ cõsolat⁹ es me. Ecce de⁹ sal-
uator me·fiducialit̃ agã ⁊ nõ timebo. Quia
fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus est
mihi in salutẽ. Haurietis aquas in gaudio
de fontib⁹ saluatoꝛ. ⁊ dicet̃ i illa die: ꝓfitemi
dño: ⁊ inuocate nomen eius. Notas facite in
ppl̃is adinuentiões ei⁹: memẽtote qm̃ excel-
sũ ẽ nomẽ ei⁹. Cantate dño qm̃ magnifice
fecit: annũciate hoc i vniuersa ẽra. Exulta ⁊
lauda habitatio syon: q̃a magnus in medio
tui sanctus isrl̃. XIII

Onus babylonis: qđ vidit ysaias fi-
lius amos. Sup montẽ caliginosũ

z

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

leuate signū·exaltate vocem·leuate manū: & ingrediant̄ portas duces. Ego mandaui sanctificatis meis. & vocaui fortes meos in ira mea·exultātes in gloria mea. Vox multitudinis in mōtib⁹ q̄si pp̄lox frequētiū: vox sonitus regū gētiū cōgregatax. Dñs exercituū precepit militie belli: venientib⁹ de terra procul. A sūmitate celi dñs & vasa furoris ei⁹ ut dispdat oēm terrā. Vlulate q̄a prope ē dies dñi: q̄a vastitas a dño veniet. Propt̄ hoc oēs man⁹ dissoluēt̄. & oē cor vnis tabescet & cōterrebunt̄. Torsiones & dolores tenebūt: q̄si pturiēs dolebūt. Vnusquisq; ad primū suū stupebit: facies cōbuste vultꝰ eox. Ecce dies dñi veniet crudelis & indignatiōis plen⁹ & ire furoris q; ad ponēdā t̄rā i solitudinē. & pctōres ei⁹ pterēdos de ea: qm̄ stelle celi & splēdor eax nō expādent lumē suū. Obtenebrat⁹ est sol in ortu suo. & luna nō splēdebit in luce suo. Et visitabo sup orb̄ mala. & sup impios iniq̄tatē eorū. Et requiescē faciā supbiā infideliū. & arrogātiā fortiū humiliabo. Preciosior erit vir auro. & hō mūdo obriço. Sup hoc celū turbabo. & mouebit̄ t̄ra de loco suo: pp̄t̄ indignationē dñi exercituū. & pp̄t̄ diē ire furoris ei⁹. Et erit q̄si damula fugiēs. & q̄si ouis. & non erit q̄ congreget. Vnus q̄sq; ad pp̄lm suū conuertetur: & singuli ad t̄rā suā fugiēt. Omnis q̄ inuent⁹ fuerit occidet̄. & omnis q̄ supuenerit cadet i gladio. Infantes eox allidēt̄ in oculis eox: diripient̄ dom⁹ eox. & vxores eox violabuntur. Ecce ego suscitabo sup eos medos·q; argētū nō querāt nec aurū velint: & sagittis paruulos interficiēt. & lactātib⁹ vteris nō miserebūt̄ & sup filios nō parcat ocul⁹ eox. Et erit babylon illa ciuitas gloriosa i regnis·inclyta i supbia chaldeox: sic̄ subuertit dñs sodomā & gomorrā. Non habitabit̄ vsq; in finē. & nō fūdabit̄ vsq; ad generationē & gnātionē Nec ponet ibi tentoria arabs: nec pastores requiescēt ibi·& requiescēt ibi bestie. & replebūt̄ dom⁹ eorū draconib⁹. Et habitabūt ibi struthiones. & pilosi saltabūt ibi. & respondebunt ibi vlule in edib⁹ eius. & sirene in delubris voluptatis.

XIIII

Prope est ut veniat tempꝰ ei⁹. & dies eius nō elongabit̄. Miserebitur. n. dñs iacob & eliget adhuc de isrl̄. & requiescē eos faciet sup humū suā. Adiunget̄ aduena ad eos. & adherebit domui iacob. Et tenebūt eos pp̄li. & adducēt eos in locū suū. Et possidebit eos dom⁹ isrl̄ sup t̄rā dñi i seruos & ancillas. & erūt capiētes eos q̄ se ceperant. & subiicient exactores suos. Et erit i die illa cum requiem dederit tibi deus a labore tuo. & a cōcussiōe tua. & a seruitute dura qua ante seruisti: sumes parabolā istā sup regē babylōis & dices: Quō cessauit exactor: q̄euit tributū? Cōtriuit dñs baculū impioz·virgā dominātiū cedētē pp̄los in indignatiōe·plaga insanabili: subiiciētē in furore gētes: persequētē crudeliē. Cōquieuit & siluit omis t̄ra: gauisa est & exultauit: abietes q̄ letate sunt sup te. & cedri libani. Ex q̄ dormisti nō ascendit q̄ succidat nos. Infern⁹ subter te cōturbatus est in occursū aduētus tui: suscitauit tibi gigātes. Omnes p̄ncipes terre surrexerunt de solijs suis: oēs p̄ncipes nationū. Vniuersi respōdebūt & dicēt tibi: Et tu vulneratus es sicut & nos: nostri similis effectus es. Detracta ē ad inferos supbia tua: concidit cadauer tuū. Subt̄ te sternet̄ tinea. & operimētū tuū erunt vermes. Quō cecidisti de celo lucifer q̄ mane oriebar̄? Corruisti i terrā q̄ vulnerabas gētes: qui dicebas i corde tuo: In celū cōscēdā· sup astra dei exaltabo soliū meū: sedebo i mōte testamēti·i lateribꝰ aquilonis·ascendā sup altitudinē nubiū·similis ero altissimo. Verūtn̄ ad infernū detraheris in p̄fūdū laci. Qui te viderint·ad te inclinabunt̄: te q; intuebit̄. Hūcne dixit iste ē vir q̄ conturbauit t̄rā·q; concussit regna·q; posuit orbem desertū. & vrbes eius destruxit: vinctis eius nō aperuit carcerē? Omnes reges gentiū vniuersi dormierūt i gl̄ia vir i domo sua: tu autē proiect⁹ es de sepulchro tuo q̄si stirps inutilis pollut⁹ & obuolut⁹·cū his q̄ interfecti sūt gladio. & descēderūt ad fūdamēta laci. Quasi cadauer putridū nō habebis cōsortiū: neq; cū eis i sepultura. Tu. n. t̄rā tuā dispdidisti tu populū tuū occidisti. Nō vocabit̄ in eternū semē pessimorū. Preparate filios ei⁹ occisiōi in iniq̄tate patrū eorū. Nō cōsurgēt: nec hereditabūt t̄rā: neq; implebūt facie orbis ciuitatū. Et consurgā sup eos dicit dñs exercituū: & perdā babylonis nomē. & reliq̄as & germē & p̄geniē dicit dñs. Et ponā eā i possessionē ericij. & i paludes aquax. & scopabo eā i scopa terēs dic̄ dñs exercituū. Jurauit dñs exercituū dicēs. Si nō ut putaui ita erit. & quō mēte tractaui sic eueniet: ut p̄terā assyriū in terra mea. & i montib⁹ meis conculcem eū. &

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

auferet ab eis iugũ ei⁹. ⁊ on⁹ illi⁹ ab bũero eoꝝ tollet. Hoc cõsiliũ qđ cogitaui sup oẽm terrã. ⁊ hẽc man⁹ extẽta sup vniuersas gentes. Dñs exercituũ dixit. ⁊ qs poterit infirmare? Et man⁹ ei⁹ extenta. ⁊ quis auertet eã? In anno quo mortu⁹ ẽ rex achaz. factũ ẽ onus istud. Ne leteris philistea ois tu: qm̃ cõminuta est virga pcussoris tui. De radice n. colubri egredietur regul⁹. ⁊ semen ei⁹ absorbẽs volucrẽ. Et pascẽt pmogeniti paupꝝ. ⁊ pauperes fiducialit requiescẽt. ⁊ interire faciã i fame radicẽ tuã. ⁊ reliquias tuas interficiã. Vlula porta. clama ciuitas: pstrata ẽ philistea ois. Ab aquilone. n. fumus veniet. ⁊ nõ est q̃ effugiat agmen eius. Et qđ rñdebitur nũcijs gentis? Quia dñs fũdauit syon. ⁊ in ipso sperabũt pauperes pli eius. XV

Onus moab. Quia nocte vastata est ar. moab cõticuit: qa nocte vastat⁹ ẽ murus. moab cõticuit. Ascendit domus ⁊ dybon. ad excelsa in plãctũ: sup nabo ⁊ sup medaba. moab vlulabit. In cũctis capitib⁹ ei⁹ caluitiũ. ⁊ ois barba radet. In triuijs ei⁹ accincti sũt sacco: sup tecta ei⁹ ⁊ i plateis eius ois vlulatus descẽdet i fletũ. Clamauit esebon. ⁊ eleale: vsq iasa audita ẽ vox eoꝝ. Sup hoc expediti moab vlulabũt. aia ei⁹ vlulabit sibi. Cor meũ ad moab clamabit: vectes ei⁹ vsq ad segor vitulã cõternãtẽ: p ascẽsũ. n. luith flens ascendet. ⁊ i via oronaim clamorem cõtritiõis leuabunt. Aque. n. nemrim deserte erunt. qa aruit herba. defecit germẽ. viror ois interijt. Scõm magnitudinẽ opis. ⁊ visitatio eoꝝ. Ad torrentẽ salicũ ducent eos: qm̃ circuibit clamor terminũ moab. Vsq ad gallim vlulat⁹ ei⁹. ⁊ vsq ad puteũ helim clamor ei⁹: qa aque dybon replete sũt sanguie. Ponã. n. sup dybon additamẽta bis q̃ fugerint de moab leonẽ. ⁊ reliquijs terre. XVI

Mitte agnũ dñe. dñatorẽ terre: de petra deserti ad montẽ filie syon. Et erit sic̃ auis fugiens. ⁊ pulli de nido auolãtes: sic erũt filij moab i trãscẽsu arnon Ini cõsiliũ. coge cõciliũ: pone q̃si noctẽ vmbrã tuã i meridie. Abscõde fugiẽtes. ⁊ vagos ne prodas. Habitabũt apud te, pfugi mei. Moab esto latibulũ eoꝝ a facie vastatoris. Finitus ẽ. n. puluis: cõsũmat⁹ ẽ miser: defecit q̃ cõculcabat terrã. Et p̃parabit in misericordia soliũ. ⁊ sedebit sup eũ i veritate i tabernaculo dauid: iudicãs ⁊ q̃rens iudiciũ. ⁊ velocit reddens qđ iustũ ẽ. Audiuim⁹ superbiã moab: superbus ẽ valde. Superbia ei⁹ ⁊ arrogãtia ei⁹ ⁊ indignatio ei⁹: plus q̃ fortitudo ei⁹. Idcirco vlulabit moab. at moab vniuersus vlulabit. His q̃ letantur sup muros cocti lateris loqmi plagas suas. qm̃ suburbana esebon deserta sũt. Et vineã sabama. dñi gẽtiũ exciderũt. Flagella ei⁹ vsq ad iazer puenerũt: errauerũt i deserto: palmites ei⁹ relicte sũt. trãsierunt mare. Super hoc plorabo in fletu iazer. ⁊ vineã sabama. Inebriabo te lachryma mea esebon ⁊ eleale: qm̃ super vindemiã tuã ⁊ sup messem tuam vox calcantiũ irruit. Et auferet leticia ⁊ exultatio de carmelo. ⁊ i vineis nõ exultabit neq iubilabit. Vinũ i torculari nõ calcabit q̃ calcare psueuerat: voce calcãtiũ abstuli. Sup hoc venter meus ad moab q̃si cithara sonabit. ⁊ viscera mea ad murũ cocti lateris. Et erit cũ apparuerit qđ laborauit moab sup excelsis suis. ingredietur ad sancta sua ut obsecret. ⁊ nõ valebit. Hoc verbũ qđ locut⁹ ẽ dñs ad moab extũc. ⁊ nũc locut⁹ ẽ dicẽs. In tribus annis quasi anni mercẽnarij auferet⁹ glia moab sup oi ppl'o multo. ⁊ relinquet⁹ in eo sicut racemus paruus ⁊ modic⁹. nequaq̃ mult⁹. XVII

Onus damasci. Ecce damasc⁹ desinet ee ciuitas. ⁊ erit sicut aceru⁹ lapidũ in ruina. Derelicte ciuitates aroer gregib⁹ erũt. ⁊ requiescẽt ibi. ⁊ non erit q̃ exterreat. Et cessabit adiutoriũ ab ephraim. ⁊ regnũ a damasco. ⁊ reliqe syrie sicut gloria filiorũ israhel erunt. dicit dñs exercituũ. Et erit. in die illa attenuabit⁹ glia iacob. ⁊ pinguedo carnis ei⁹ emarcescet. ⁊ erit sicut congregãs in messe qđ restiterit. ⁊ brachiũ eius spicas leget. Et erit sicut q̃rẽs spicas i valle raphaim. ⁊ relinquet⁹ in eo sicut racem⁹ ⁊ sic̃ excussio olee. duaꝝ uel triũ oliuaꝝ i sũmitate rami: siue q̃tuor aut q̃nq. In cacuminib⁹ eius fruct⁹ eius: dicit dñs de⁹ isrl'. In die illa iclinabit⁹ homo ad factorẽ suũ. ⁊ oculi ei⁹ ad scm̃ isrl' respicient. ⁊ nõ inclinabit⁹ ad altaria que fecerũt man⁹ ei⁹. ⁊ que opati sũt digiti ei⁹: nõ respicient lucos ⁊ delubra. In die illa erũt ciuitates fortitudinis ei⁹ derelicte sicut aratra ⁊ segetes que derelicte sũt a facie filioꝝ isrl'. Et eris deserta. quia oblita es dei saluatoris tui. ⁊ fortis adiutoris tui non es recordata. Propter ea plantabis plantationẽ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fidelem. ⁊ germen alienū seminabis. In die plantatiōis tue labrusca. ⁊ mane semen tuū florebit. Ablata est messis i die hereditat̄. ⁊ dolebit grauit̄. Ue multitudini pplorū multorū ut multitudo maris sonant̄. ⁊ tumult⁹ turbar̄ sicut sonit⁹ aq̄rū multar̄. Sonabūt ppli sicut sonit⁹ aquar̄ iundantiū. ⁊ increpabit eū. ⁊ fugiet procul. Et rapiet sicut puluis montiū a facie uenti. ⁊ sicut turbo coram tempestate. In tpe uespe. ⁊ ecce turbatio: in matutino. ⁊ non subsistet. Hec est pars eor̄ qui vastauerunt nos. ⁊ sors diripientium nos.

XVIII

Ue terre cymbalo alarū q̄ est transflumen ethiopie: q̄ mittit in mare legatos. ⁊ in vasis papyri sup aq̄s. Ite angeli veloces ad gentē cōuulsam ⁊ dilaceratā: ad pplm terribilē post quē non ē alius: ad gentē expectantē ⁊ conculcatā cui⁹ diripuerunt flumina terrā eius. Ad montē nois dñi exercituū mōtē syō. Oēs habitatores orbis q̄ morami i tra. cū eleuatū fuerit signū i mōtib⁹ videbitis. ⁊ clangorē tubē audietis. q̄a h̄ dic̄ dñs ad me: Ego quiescā ⁊ considerabo in loco meo: sicut meridiana lux clara est. ⁊ sicut nubes roris i die messis Añ messem. n. tot⁹ effloruit. ⁊ imatura perfectio germinauit. ⁊ p̄cident̄ ramusculi eius falcib⁹. ⁊ q̄ derelicta fuerint abscindēt̄. Excutient̄. ⁊ relinquēt̄ simul auib⁹ mōtiū ⁊ bestijs terre. ⁊ estate ppetua erūt sup eū volucres. ⁊ oēs bestie tre sup illū byemabūt. In tpe illo deferet̄ munus dño exercituū a pplo diuulso ⁊ dilacerato. a pplo terribili p⁹ quē non fuit alius: a gente expectante ⁊ conculcata: cuius diripuerunt flumina terram ei⁹: ad locum nois dñi exercituū montem syon.

XIX

Onus egypti. Ecce dñs ascēdet sup nubē leuē. ⁊ ingredietur egyptum. ⁊ mouebuntur simulacra egypti a facie ei⁹. ⁊ cor egypti tabescet i medio ei⁹. Et cōcurrē faciā egyptios aduersus egyptios. ⁊ pugnabit vir p̄ fratrē suū. ⁊ vir p̄ amicū suū: ciuitas aduers⁹ ciuitatē. regnū aduersus regnū. ⁊ dirūpet̄ spūs egypti i visceri⁹ eius. ⁊ consiliū eius p̄cipitabo. ⁊ interrogabūt simulacra sua. ⁊ dinos suos. ⁊ pbitones ⁊ ariolos: ⁊ tradam egyptū in manu dñor̄ crudeliū. ⁊ rex fortis dñabit eorū. ait dñs exercituū. Et arescet aq̄ de mari. ⁊ fluuius desolabit̄ atq̄ siccabit̄. ⁊ deficiēt flumina. Attenuabūt̄ ⁊ siccabūt̄ riui agger. Calamus ⁊ iunc⁹ marcescet: nudabit̄ alue⁹ rivi a fonte suo. Et omis semēt̄ irrigua siccabit̄ arescet ⁊ nō erit. Et merebunt piscatores. ⁊ lugebūt oēs mittentes i flumē hamū. ⁊ expandētes rete sup faciē aq̄r̄ emarcescēt. Cōfūdent̄ q̄ operabāt̄ linū: plectentes ⁊ texentes subtilia. Et erūt irrigua eius flaccētia: oēs qui faciebāt lacunas ad capiendos pisces. Stulti p̄ncipes thaneos: sapiētes cōsiliarij pharaonis dederūt pessimū insipiēs. Quō dicetis pharaoni. fili⁹ sapiētiū ego: fili⁹ regū antiq̄r̄? Ubi nūc sūt sapiētes tui? Annūcient tibi ⁊ indicēt q̄d cogitauerit dñs exercituū sup egyptū. Stulti facti sūt p̄ncipes thaneos. emarcuerunt p̄ncipes mēphios: deceperunt egyptū. angulū populorū ei⁹. Dñs miscuit in medio eius spiritū ūertiginis. ⁊ errare fecerūt egyptū i omi opere suo. sicut errat ebrius ⁊ womēs. Et nō erit egypto opus q̄d faciat: caput ⁊ caudā incuruātē ⁊ refrenātē. In die illa erit egypt⁹ quasi mulieres. ⁊ stupebūt ⁊ timebūt a facie cōmotiōis man⁹ dñi exercituū. quā ipse mouebit sup eā. ⁊ erit tra iuda egypto i pauorē. Omis q̄ illi⁹ fuerit recordatus: pauebit a facie consilij dñi exercituū: q̄d ipe cogitauit sup eā. In die illa erūt q̄nq̄ ciuitates i tra egypti loquētes lingua chanaam. ⁊ iurātes p dñm exercituū. Ciuitas solis vocabit̄ una. In die illa erit altare dñi i medio tre egypti. ⁊ titul⁹ dñi iux̄ terminū ei⁹ ⁊ erit i signū ⁊ i testimoniū dño exercituū in tra egypti. Clamabūt. n. ad dñm a facie tribulātis. ⁊ mittet eis saluatorē. ⁊ ppugnatorē q̄ liberet eos. Et cognoscet̄ dñs ab egypto. ⁊ cognoscent egyptij dñm in die illa. ⁊ colent eū i hostijs ⁊ i muneribus. ⁊ vota vouebunt dño ⁊ soluēt. Et percutiet dñs egyptū plaga ⁊ sanabit eā. ⁊ reuertētur egyptij ad dñm. ⁊ placabit̄ eis. ⁊ sanabit eos. In die illa erit via de egypto i assyrios. ⁊ intrabit assyri⁹ egyptū. ⁊ egypti⁹ i assyrios. ⁊ seruiēt egyptij assur In die illa erit ist̄ tertius egyptio ⁊ assyrio: benedictio i medio tre: cui benedixit dñs exercituū dicēs: Benedictus populus me⁹ egypti. ⁊ opus manuū mearū assyrius: hereditas aūt mea ist̄.

XX

In anno quo ingressus ē thartan i azotū. cū misisset eū sargon rex assyriorū ⁊ pugnasset c̄ azotū ⁊ cepisset eā: in tpe illo locut⁹ ē dñs i manu ysaie filij amos. dicens: Uade ⁊ solue saccū de lumbis tuis. ⁊

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

calc[illegible]ta tua tolle de pedib⁹ tuis. Et fecit sic [illegible] nud⁹ ⁊ discalciat⁹. Et dixit dñs: Sicut ambulauit seru⁹ me⁹ ysaias nudus ⁊ discalciat⁹ triũ annoꝝ signũ ⁊ portentũ erit sup egyptũ ⁊ sup ethiopiam: sic minabit rex assyrioꝝ captiuitatẽ egypti. ⁊ trãsmigratiõẽ ethiopie iuuenẽ ⁊ senẽ nudã ⁊ discalciatã discooptis natib⁹ ad ignominiã egypti. Et timebũt ⁊ cõfũdẽt ab ethiopia spe sua. ⁊ ab egypto glia sua. Et dicet habitator insule hec in die illa. Ecce ne erat spes nra ad qs cõfugim⁹ in auxiliũ: ut liberarẽt nos a facie regis assyrioꝝ. Et quõ effugere poterimus nos ⁊

XXI

Onus deserti maris. Sicut turbines ab africo venũt de deserto venit de terra horribili. Visio dura nũciata ẽ mihi. Qui incredulus ẽ infidelit agit. ⁊ q̃ depopulator ẽ vastat. Ascẽde elam: obside mede: omnẽ gemitũ eius cessare feci. Propterea repleti sũt lũbi mei dolore. ⁊ angustia possedit me sicut angustia parturientis. Corrui cũ audirem: cõturbat⁹ sũ cũ viderẽ. Emarcuit cor meum: tenebre stupefecerunt me. Babylon dilecta mea posita ẽ mihi in miraculũ. Pone mẽsam: ptẽplare i specula. Comedẽtes ⁊ bibentes surgite pncipes: arripite clypeũ. hec. n. dixit mihi dñs. Vade ⁊ pone speculatorẽ. ⁊ qcũq̃ viderit annũciet. Et vidit currũ duoꝝ eqtũ ascẽsorem asini ⁊ ascensorẽ cameli. ⁊ cõtẽplat⁹ ẽ diligẽt multo ĩtuitu. Et clamauit ut leo. Sup specula dñi ego sũ stãs iugit p die. ⁊ sup custodia mea ego sũ stãs totã noctib⁹. Ecce iste venit ascẽsor vir bige equitũ. Et rñdit ⁊ dixit. Cecidit cecidit babylon. ⁊ oĩa sculptilia deoꝝ ei⁹ cõtrita sũt i terrã. Tritura mea ⁊ filia aree mee: que audiui a dño exercituũ deo isrl ãnũciaui vobis. Onꝰ duma. Ad me clamat ex seir Custos q̃d de nocte. custos q̃d de nocte. Dixit custos. Venit mane ⁊ nox. Si q̃rit q̃rite cõuertimĩ ⁊ venite. Onus ĩ arabia. In saltu ad vesperam dormietis: in semitis dodanim. Occurrẽtes sitiẽti ferte aquã. q̃ habitat terrã austri. cũ panib⁹ occurrite fugiẽti. A facie. n. gladioꝝ fugerũt. a facie gladij iminentis: a facie arcus extenti. a facie grauis plij: qm̃ hec dicit dñs ad me. Adhuc ĩ vno ãno quasi in anno mercẽnarij. ⁊ auferet omnis gloria cedar. ⁊ reliquie numeri sagittariorũ fortiũ de filijs cedar iminuent. Dominus. n. deus israhel locutus est.

XXII

Onus vallis visionis. Quid nã tibi hec ẽ qa ascẽdisti ⁊ tu omis ĩtecta clamoris plena: urbs frequẽs. ciuitas exultãs? Interfecti tui nõ interfecti gladio: nec mortui tui mortui i bello. Cũcti pncipes tui fugerũt sil: dureq̃ ligati sũt. Oẽs qui inuenti sũt vincti sũt pariter: procul fugerũt. Propterea dixi recedite a me: amare flebo. Nolite ĩcũbere ut cõsoleminĩ me sup vastitate filie popli mei. Dies. n. interfectiõis ⁊ cõculcatiõis ⁊ fletuũ dño deo exercituũ i valle visiõis. Scrutãs murꝝ. ⁊ magnific⁹ sup mõtẽ. Et elam sumpsit pharetrã. ⁊ currũ hoĩs equitis. ⁊ parietẽ nudauit clypeꝰ. Et erũt electe valles tue plene quadrigaꝝ. ⁊ equites ponẽt sedes suas i porta. ⁊ reuelabit operimentũ iude. Et videbitis in die illa armamẽtariũ domus saltus ⁊ scissuras ciuitatis dauid videbitꝭ: q̃a multiplicate sũt. Et congregastis aq̃s piscine inferioris. ⁊ dom⁹ irlm numerastis ⁊ destruxistis domos ad muniendũ murũ. Et lacũ fecistis inter duos muros. ⁊ aquã piscine veteris: ⁊ nõ suspexistis ad eũ q̃ fecerat eã. ⁊ operatorẽ ei⁹ de longe non vidistis. Et vocabit dñs deus exercituũ in die illa ad fletũ. ⁊ ad plãctũ. ad caluitiũ. ⁊ ad cingulũ sacci. ⁊ ecce gaudiũ ⁊ letitia. occidẽ vitulos. ⁊ iugulare arietes: comedẽ carnes. ⁊ bibẽ vinũ. Comedamus ⁊ bibam⁹: cras. n. moriemur. Et reuelata ẽ in auribꝰ meis vox dñi exercituũ. Si dimittet iniq̃tas hec vobis. donec moriami: dicit dñs deus exercituũ. Hec dicit dñs deꝰ exercituũ. Vade ingredẽ ad eũ q̃ habitat in tabernaculo. ad sobnam ppositũ tẽpli. ⁊ dices ad eũ. Quid tu hĩ. aut q̃si q̃s hic? Quia excidisti tibi hĩ sepulchrũ: excidisti in excelso memoriale: diligenter in petra tabernaculũ tibi. Ecce dñs asportari te faciet sicut asportatur gall⁹ gallinati⁹. ⁊ quasi amictũ sic subleuabit te. Coronans coronabit te tribulatiõe: q̃si pilã mittet te i terrã latã ⁊ spatiosam Ibi morieris. ⁊ ibi erit curr⁹ glie tue ꝛ ignominia domus dñi tui. Et expellã te de statione tua. ⁊ de misterio tuo deponã te. Et erit i die illa. vocabo seruũ meũ eliacbim filiũ helcbie ⁊ induã illũ tunica tua. ⁊ cingulo tuo corroborabo eũ. ⁊ potẽtẽ tuã dabo i manu eius. ⁊ erit q̃si pater habitãtib⁹ irlm ⁊ domui iuda. Et dabo clauẽ dom⁹ dauid sup humerũ eius. ⁊ aperiet. ⁊ nõ erit q̃ claudat: ⁊ claudet. ⁊ non erit qui aperiat. Et figam illũ paxillũ i loco

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fideli.7 erit i soliũ gl̃ie ꝺmui p̃ris sui.7 sus-
pendã sup eũ cẽm gloriã ꝺom⁹ patris eius.
Vasoꝝ diuisa genera:cẽ vas paruulũ.a va-
sis craterarꝝ.vsq; ad cẽ vas musicoꝝ. In die
illa dicit dñs exercituũ.auferet⁹ paxill⁹ qui
fixus fuerat in loco fideli.7 frãget⁹7 cadet:
7 pibit qꝺ pẽnderat in eo:qa dñs locut⁹ẽ.

Ulus tyri. Vlulate naues XXIII
maris.qa vastata ẽ ꝺom⁹ vnde ẽre
cõsueuerat: de tra cetbim reuelatũ ẽ
eis. Tacete q̃ babitatꝫ i isula: negociatio si-
onis. Trãsfretãtes mare repleuerunt te in
aq̃s multis:semẽ nili messis flumis fruges
eius.7 facta ẽ negociatio gẽtiũ. Erubesce si-
don ait mare:fortitudo marꝫ dicẽs. Nõ par-
turiui 7 non pepери.7 nõ enutriui iuuenes:
nec ad incremẽtũ pduxi ṽgines. Cũ auditũ
fuerit i egypto: ꝺolebũt cũ audierit de tyro.
Trãsite maria: vlulate q̃ babitatis i isula.
Nũq̃d nõ hec vr̃a ẽ:q̃ gloriabat⁹ a dieb⁹ pri-
stinis i antiq̃tate sua? Ducẽt eam pedes sui
longe ad pegrinãdũ. Quis cogitauit h̃ sup
tyrũ.quondã coronatã? Cui⁹ negociatores
principes:institores ei⁹ inclyti ẽre. Dñs ex-
ercituũ cogitauit hoc:ut detraheret supbiã
omis glorie.7 ad ig̃miniã deducẽt vniuersos
inclytos ẽre. Trãsi terrã tuã q̃si fluuiũ filia
maris:non ẽ cingulũ vltra tibi. Manũ suã
extẽdit sup mare: conturbauit regna. Dñs
mandauit aduersus chanaam:ut cõtereret
fortes eius. Et dixit. Non adijcies vltra ut
glorieris:calũniã sustinẽs virgo filia sido-
nis. In cetbim cõsurgẽs trãsfreta:ibi q̃q; nõ
erit req̃es tibi. Ecce tra chaldeorũ talis po-
pulus nõ fuit:assur fũdauit eã. In captiui-
tatẽ traduxerũt robustos ei⁹.suffoderũt ꝺo-
mus eius:posuerũt eã in ruinã. Vlulate na-
ues maris.qa deuastata ẽ fortitudo ẽstra.
Et erit i die illa.i obliuiẽ eris o tyre septua
ginta ãnis:sicut dies regis vni⁹. P⁹ septua-
ginta annos.erit tyro quasi cãticũ meretri-
cis. Sume tibi citbarã:circue ciuitatẽ mere-
trix obliuioni tradita. Bñ cane: frequenta
cãticũ:ut memoria tui sit. Et erit p⁹ septua-
ginta ãnos.visitabit dñs tyrũ.7 reducet eã
ad merces suas.7 rursũ fornicabitur cũ vni-
uersis regnis tre sup faciẽ tre.7 erunt nego-
ciatiõs ei⁹.7 merces ei⁹ scificate dño. Non
condẽt neq; reponẽt:qa bis q̃ babitauerint
coram dño erit negociatio ei⁹:ut manducent
in saturitatẽ.7 vestiant⁹ vsq; ad vetustatem.

Ece dñs dissipabit ter- XXIIII
rã 7 nudabit eã.7 afflige⁹ facies eius
7 dispget bitatores ei⁹. Et erit sicut
pp̃lus sic sacerdos.7 sicut seru⁹ sic dñs ei⁹.7
sicut ancilla sic dña eius. Sicut emẽs sic ille
qui vẽdit: sicut feneratoꝛ sic is q̃ mutuũ ac-
cipit:sicut q̃ repetit.sic q̃ ꝺebet. Dissipatione
dissipabit⁹ terra.7 direptiõe p̃dabitur. Dñs
n.locut⁹ ẽ verbũ hoc. Luxit 7 defluxit terra
7 infirmata ẽ.defluxit orbis 7 infirmata est
altitudo pp̃li terre.7 terra infecta ẽ ab ha-
bitatorib⁹ suis:quia transgressi sunt leges:
mutauerũt ius:dissipauerũt fed⁹ sempit̃nũ.
Propt̃ hoc maledictio vorabit tr̃ã.7 pecca-
bũt habitatores ei⁹: ideoq; isanit̃ cultores
eius.7 relinquet̃ ꝺies pauci. Luxit vinde-
mia:infirmata ẽ vitis: igemuerũt oẽs q̃ le-
tabant⁹ corde. Cessauit gaudiũ tympanoꝝ:
quieuit sonit⁹ letãtiũ: conticuit dulcedo ci-
thare. Cũ cantico nõ bibẽt vinũ:amara erit
potio bibẽtib⁹ illã. Attrita ẽ ciuitas vanitaꝫ
clausa ẽ ois ꝺomus nullo itrocũte. Clamor
erit sup vino in plateis:deserta ẽ ois letitia:
trãslatũ ẽ gaudiũ tre. Relicta ẽ in vrbe soli-
tudo.7 calamitas opprimet portas. Quia h̃
erũt i medio tre.i medio pp̃loꝝ: Quõ si pau
ce oliue q̃ remãserũt excutiant⁹ ex olea.7 ra-
cemi cũ fuerit finita vindemia. Hi leuabunt
vocẽ suã atq; laudabũt:cũ glorificat⁹ fuerit
dñs binniẽt de mari. Propter h̃ in doctrinis
glorificate dñm:i isulis mar̃ nomen dñi dei
isr̃l. A finib⁹ terre laudes: audiuim⁹ gloriã
iusti. Et dixi. Secretũ meũ mibi: secretum
meũ mibi. Ue mibi. Preuaricãtes p̃uarica-
ti sunt.7 preuaricatione transgressorũ pre-
uaricati sũt. Formido 7 fouea 7 laque⁹ sup
te: q̃ babitatoꝛ es terre. Et erit.qui fugerit
a facie formidinis cadet in foueam.7 qui se
explicauerit de fouea.tenebit⁹ laqueo: quia
cataracte de excelsis aperte sũt.7 cõcutient⁹
fundamẽta terre. Confractiõe confringetur
tra:p̃turbatiõe cõteret⁹ tra. Cõmotiõe cõmoue-
bit⁹ terra:agitatiõe agitabit⁹ terra sicut ebri-
us.7 auferet⁹ q̃si tabernaculũ vni⁹ noctis. Et
grauabit eam iniquitas sua.7 corruet.7 nõ
adijciet ut resurgat. Et erit in die illa.visita-
bit dñs sup militiã celi i excelso.7 sup reges
terre qui sũt sup tr̃ã. Et cõgregabũt⁹ in con-
gregatiõe vni⁹ fascis in lacũ 7 claudent⁹ ibi
in carcere.7 post multos dies visitabũt⁹. Et
erubescet luna.7 cõfũdet⁹ sol.cũ regnauerit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dñs exercituū i monte syon ⁊ in hierusalē. ⁊ in conspectu senū suorū fuerit glorificatus.

DOmine deus meus es tu. ⁊ exaltabo te. ⁊ cōfitebor noi tuo: qm̄ fecisti mirabilia. cogitatiōes antiqs fideles. amē. Quia posuisti ciuitatē i tumultū. vrbē fortē in ruinā. domū alienox: ut non sit ciuitas. ⁊ i sempiternū non edificet. Sup hoc laudabit te pp̄ls fort̄: ciuitas gentiū robustarū timebit te. Quia fact⁹ es fortitudo pauperi: fortitudo egeno in tribulatiōe sua: spes a turbine. vmbraculū ab estu. Spirit⁹. n. robustorū. q̄si turbo impellens parietē. Sicut estus i siti. tumultū alienox būiliabis. ⁊ q̄si calore sub nubē torrente, pp̄aginē fortiū marcescere facies. Et faciet dñs exercituū oibus populis in monte hoc cōuiuiū pinguiū: conuiuiū vindemie: pinguiū medullatorū: vindemie defecate. Et p̄cipitabit i mōte isto faciem vinculi colligati sup oēs populos. ⁊ telam quā orditus ē sup oēs nationes. Precipitabit mortē i sempiternū. Et auferet dñs deus lacrymā ab oi facie. ⁊ opprobriū pp̄li sui auferet de vniuersa t̄ra: q̄a dñs locut⁹ ē. Et dicēt in die illa. Ecce de⁹ nr̄ iste: expectabim⁹ eū ⁊ saluabit nos. Iste dñs: sustinuimus eū. ⁊ exultabim⁹ ⁊ letabimur i salutari ei⁹: q̄a requiescet man⁹ dñi in mōte isto. Et triturabit moab sub eo. sicuti terit̄ palee in plaustro. Et extēdet man⁹ suas sub eo. sicut extēdit natans ad natandū. ⁊ būiliabit gloriā eius cū allisiōe manuū ei⁹. Et munimenta sublimiū murorū tuorū cōcidēt. ⁊ humiliabunt̄ ⁊ detrahēt in terrā vsq̄ ad puluerē.

XXVI

IN die illa cantabit̄ canticū istud i terra iuda. Urbs fortitudinis nostre: saluator ponet i ea murus ⁊ antemurale. Aperite portas ⁊ ingredietur gens iusta. custodiens veritatē. Et⁹ error abijt: seruabis pacem: pacē. q̄a i te sperauim⁹. Speraste i dño i seculis eternis: in dño deo forti i p̄petuū. Quia incuruabit habitātes i excelso. ciuitatē sublimē būiliabit: humiliabit eā vsq̄ ad t̄rā: detrahet eā vsq̄ ad puluerē. Cōculcabit eā pes. pes pauper̄: gressus egenorū. Semita iusti recta ē: rect⁹ callis iusti ad ābulādū. Et i semita iudiciorū tuorū dñe sustinuim⁹ te: nomē tuū ⁊ memoriale tuū i desiderio aie. Aia mea desideravit te i nocte: ⁊ spiritu meo i p̄cordijs meis: de mane vigilabo ad te. Cū feceris iudicia tua i terra: iustitiā discēt habitatores orbis. Miserea mur impio. ⁊ nō discet iustitiā. In terra scōr̄ iniqua gessit. ⁊ nō videbit gloriā dñi. Dñe exaltet̄ man⁹ tua ut non videāt: videāt ⁊ confundant̄ ęlātes populi. ⁊ ignis hostes tuos devoret. Dñe dabis pacē nobis: oia n. opa nr̄a operatus es nobis Dñe deus noster possederūt nos dñi absq̄ te: tm̄ i te recordemur nois tui. Morientes nō viuant: gigātes nō resurgāt. Propterea visitasti ⁊ cōtriuisti eos. ⁊ p̄didisti omnē memoriam eor̄. Indulsisti genti domine: indulsisti genti. Nunquid glorificatus es? elongasti oēs terminos terre. Dñe in angustia req̄sierūt te: i tribulatiōe murmuris doctrina tua eis. Sicut que cōcepit cū approp̄inquauerit ad partū. dolēs clamat i dolorib⁹ suis: sic facti sum⁹. A facie tua dñe cōcepim⁹ ⁊ q̄si parturiuim⁹ ⁊ peperim⁹ spm̄. Salutes nō fecim⁹ in terra: ideo nō ceciderūt habitatores terre Viuēt mortui tui: interfecti mei resurgēt. Expgiscimini ⁊ laudate q̄ habitat̄ i puluere. q̄a ros lucis ros tuus. ⁊ t̄rā gigātiū detrahes i ruinā. Vade pp̄le⁹ me⁹. intra i cubicula tua claude ostia tua sup te. Abscōdē modicū ad momētū. donec p̄trāseat idign̄atio mea. Ecce n. dñs egredietur de loco suo. ut visitet iniq̄tatē habitatoris t̄re sup eū. ⁊ revelabit t̄ra sanguinē suū. ⁊ nō operiet vltra interfectos suos.

XXVII

IN die illa visitabit dñs in gladio suo duro ⁊ grandi ⁊ forti. sup leviathan. p̄tē vectē. ⁊ sup leviathā serp̄tē tortuosū. ⁊ occidet cetū q̄ i mari est. In die illa vinea meri cātabit ei. Ego dñs q̄ seruo eam: repente propinabo ei: ne forte visitet sup eā. Nocte ⁊ die seruo eā: indignatio nō ē mihi. Quis dabit me spinā ⁊ vep̄rem? In p̄elio gradiar sup eā. succendā eā pariter. An potius tenebo fortitudinē meā? Faciet pacē mihi: pacē faciet mihi. Qui egredient̄ impetu a iacob. florebit ⁊ germinabit isr̄l. ⁊ iplebūt facie orbis semine. Nūquid iux̄ plagā p̄cutientis se p̄cussit eū? Aut sicut occidit interfectos ei⁹ sic occisus ē? In mēsura p̄tra mēsurā cū adiecta fuerit iudicabit eā: meditat⁹ ē in spū suo duro p die est⁹. Idcirco sup hoc dimittet̄ iniquitas domui iacob. ⁊ iste oīs fruct⁹: ut auferat̄ p̄ctm̄ ei⁹. Cū posuerit oēs lapides altaris. sic lapides cinerū allisos: nō stabūt lucri ⁊ delubra. Ciuitas. n. mūita desolata erit: spatiosa reliq̄t̄ ⁊ dimittet̄ q̄si deserta.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Ibi pascetur vitulus. & ibi accubabit. & cõ-
sũmet summitates eius. In siccitate messis
illius cõterent mulieres venientes & vocẽtes
eã. Nõ ẽ. n. populus sapiẽs: ꝓpterea non mi-
serebit eius q̃ fecit eũ. & q̃ formauit eũ: non
parcet ei. Et erit in die illa pcutiet dñs ab
alueo fluis vsq; ad torrẽtẽ egypti. & vos cõ-
gregabimini vnus & vnus filij isrl'. Et erit i
die illa clanget in tuba magna. & venient q̃
pditi fuerãt ẽ tra assyrioꝝ. & qui eiecti erant
ẽ tra egypti. & adorabũt dñm in monte scõ
in hierusalem.

XXVIII

Oe corone supbie ebrioꝝ ephraim. &
flori ꝛcidenti: glie exultatiõis ei9:
qui erãt in ꝯtice vallis pinguissime
errantes a vino. Ecce valid9 & fort9 dñs sic
impet9 grãdinis turbo cõfringẽs: sicut impe-
tus aquarũ multarũ inundantiũ. & emissa
sup tr̃ã spatiosam: pedib9 cõculcabit corõ-
na supbie ebrioꝝ ephraim. Et erit flos ꝛci-
dens glie exultatiõis ei9. q̃ ẽ sup vertice val-
lis piguiũ: q̃si ppaneũ añ maturitatẽ autũni
Quod cũ aspexerit vidẽs: statim ut manu te-
nuerit. ꝛuorabit illud. In die illa erit dñs
exercituũ corona glie. & sertũ exultationis
residuo populi sui. & spũs iudicij sedẽti sup
iudiciũ. & fortitudo reuertentibus ꝛ bello
ad portã. Hex bi quoq; p̃ vino nescierũt. &
pre ebrietate errauerũt. Sacerdos & pp̃hẽta
nescierũt p̃ ebrietate: absorti sunt a vino: er-
rauerũt in ebrietate. nescierũt videtẽ. igno-
rauerũt iudiciũ. Oẽs. n. mẽse replete sũt vo-
mitu sordiũq;: ita ut nõ eẽt loc9 vltra. Quẽ
docebit sciam. & quẽ intelligẽ faciet auditũ?
Ablactatos a lacte. auulsos ab vbẽrib9: q̃a
mãda remanda. mãda remãda: expecta re-
expecta. expecta reexpecta: modicũ ibi. modi-
cũ ibi. In loquela. n. labij & lingua altera lo-
quet ad populũ istũ. cui dixit. Hec ẽ requies
mea. reficite lassum. & hec est refrigeriũ meũ. &
noluerũt audire. Et erit eis ꝛbũ dñi. man-
da remãda. mãda remanda: expecta reexpec-
ta. expecta reexpecta: modicũ ibi. modicũ ibi
ut vadãt & cadãt retrorsũ. & cõterãt & illa-
queent & capiant. Propt̃ hec audite ꝛbũ dñi
viri illusores: q̃ dñamini sup ꝓplm meũ q̃ ẽ
in irl'm. Dixistis eni. Percussim9 fedus cum
morte. & cũ iferno fecim9 pactũ. Flagellũ in-
undans cũ transierit. non veniet super nos:
q̃a posuim9 mẽdaciũ spem nr̃am. & mẽdacio
ꝓtecti sum9. Idcirco hec dicit dñs de9. Ecce
ego mittã i fundamẽtis syon lapidẽ. lapidẽ
ꝓbatũ. angularẽ. ꝑciosũ. i fũdamẽto funda-
tũ. Qui crediderit. nõ festinet. Et ponam in
põdere iudiciũ. & iustitiã i mensura. Et sub-
uertet grãdo spem mẽdacij. & protectionem.
Aque inundabũt. & delebit fedus vestrũ cũ
morte. & pactũ vestrũ cum inferno nõ stabit.
Flagellũ iundãs cũ transierit: eritis ei i cõ-
culcationẽ. Quãcũq; ptransierit. tollet vos:
qm̃ mane diluculo ptransibit i die & i nocte
& tm̃modo sola vexatio itellectũ dabit audi-
tui. Coangustatũ ẽ. n. stratũ. ita ut alter de-
cidat: & palliũ breue. vtrũq; operire nõ põt.
Sicut. n. i monte diuisionũ stabit dñs. sic in
valle que ẽ i gabaon iratscet: ut faciat opus
suũ. Alienũ op9 eius: ut opet op9 suũ. Pere-
grinũ ẽ opus eius ab eo. Et nũc nolite illu-
dere: ne forte cõstringãt vincula vr̃a. Con-
sũmationem. n. & abbreuiationem audiui a
dño de9 exercituũ sup vniuersam tr̃ã. Au-
rib9 ꝓcipite & audite vocẽ meã: attendite &
audite eloquiũ meũ. Numq̃d tota die arabit
arans ut serat: pscidet. & sartiet humũ suã?
Nonne cũ adequauerit faciẽ ei9. seret gith. &
cyminũ spget. & ponet triticum p ordinem &
hordeũ & miliũ & vicia i finib9 suis? Et eru-
diet illũ in iudicio: de9 su9 docebit illũ. Nõ. n
i serris triturabit gith. nec rota plaustri sup
cyminũ circulbit: sed i virga excutiet gith. & cy-
minũ i baculo: panis aũt cõminuetur. Hex
nõ i ppetuũ triturãs triturabit illũ: neq; ve-
xabit eũ rota plaustri: nec vngulis suis cõ-
minuet eũ. Et hoc a dño de9 exercituũ exiuit
ut mirabile faceret consiliũ. & magnificaret
iusticiam.

XXIX

Oe ariel. Ariel ciuitas quã expugna-
uit dauid. Addit9 ẽ ann9 ad annũ:
solẽnitates euolute sunt. Et circũ-
uallabo ariel. & erit tristis & merẽs. & erit mi-
hi q̃si ariel. Et circũdabo q̃si sperã i circuitu
tuo & iaciã ꝑ te aggerẽ. & munimẽta ponã i
obsidionẽ tuã. Humiliaberis: de tr̃a loq̃ris. &
de humo audiet eloquiũ tuũ. Et erit quasi
phitonis de tr̃a vox tua. & de humo eloquiũ
tuũ musitabit. Et erit sicut puluis tenuis-
multitudo extilãtiũ te. & sic fauilla ptrãsiẽs
multitudo eorũ q̃ ꝑte ꝓualuerũt. Eritq; re-
pẽte cõfestim a dño exercituũ. visitabit i to-
nitruo & cõmotiõe terre. & voce magna tur-
binis. & tẽpestatis. & flãma ignis devorã-
tis. Et erit sicut somniũ visionis nocturne

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

multitudo oiuz gentiũ que dimicauerunt ꝑ ariel. ⁊ oẽs qui militauerunt ⁊ obsederũt ⁊ prevaluerũt aduersꝰ eã. Et sic somniat esuriens ⁊ comedit. cũ autẽ fuerit expgefactus vacua ẽ aia eius: Et sic somniat sitiẽs ⁊ bibit. ⁊ postꝙ fuerit expgefactꝰ. lassus adhuc sitit. ⁊ aia eius vacua est: sic erit multitudo oiuz gentiũ que dimicauerũt ꝑ montẽ syon. Obstupescite ⁊ ãmirami. fluctuate ⁊ vacillate: inebriami ⁊ nõ a vino: mouemini ⁊ nõ ebrietate: qm̃ miscuit vobis dñs spm̃ soporis. Claudet oculos vr̃os. prophetas ⁊ pncipes vestros. qui vident visiones operiet. Et erit vobis visio oiuz sicut verba libri signati: quẽ cũ dederint scienti lras. dicẽt lege istũ. ⁊ rñdebit. non possũ. signatꝰ ẽ eni. Et dabit liter nesciẽti lras: dicetꝙ ei. lege. ⁊ rñdebit: nescio litteras. Et dixit dñs. Eo q̃ appropinquat pplus iste ore suo. ⁊ labijs suis glificat me. cor aũt eiꝰ longe ẽ a me. ⁊ timuerũt me mãdato hoiuz ⁊ doctrinis: ideo ecce ego addã: ut ãmirationẽ faciã pplo huic miraculo grandi ⁊ stupendo. Peribit. n. sapia a sapiẽtibꝰ eiꝰ. ⁊ intellectꝰ prudẽtiũ eiꝰ abscondet. Ve qui pfũdi estis corde: ut a dño abscõdatis cõsiliũ: quoꝝ sunt i tenebris opa. ⁊ dicunt. Quis videt nos. ⁊ quis nouit nos? Puersa ẽ hꝫ vr̃a cogitatio. q̃si si lutũ ꝑ figulũ cogitet. ⁊ dicat opꝰ factori suo. nõ feciſti me ⁊ figmẽtũ dicat fictori suo: nõ intelligis. Nõne adhuc i modico ⁊ i breui cõuertet liban9 in charmel. ⁊ charmel in saltũ reputabit? Et audiẽt i die illa surdi verba libri. ⁊ de tenebris ⁊ de caligine oculi cecoꝝ videbũt. Et addẽt mites i dño leticiã. ⁊ pauperes hoies in scõ isrl exultabũt: qm̃ defecit q̃ pualebat. cõsũmatꝰ ẽ illusor. ⁊ succisi sũt oẽs qui vigilabant supiniq̃tatẽ: q̃ peccare faciebãt hoies i verbo. ⁊ arguentẽ in porta supplãtabãt. ⁊ declinauerũt frustra a iusto. Propt hꝫ dicit dñs ad domũ iacob. q̃ redemit abrahã. Nõ modo confũdet iacob. nec mõ vultꝰ eius erubescet: hꝫ cũ viderit filios suos opa manuũ meaꝝ. i medio sui scificantes nomẽ meũ. ⁊ scificabunt scm̃ iacob. ⁊ deũ isrl predicabũt. ⁊ scient errãtes spũ intellectũ. ⁊ murmuratores discent legem.

Ve filij delertores dicit dñs XXX ut faceretis cõsiliũ. ⁊ nõ ex me. ⁊ operemini telã ⁊ nõ p spm̃ meũ. ut adderetis pctm̃ supra pctm̃: q̃ ãbulatis ut descendatis in egyptũ. ⁊ os meũ nõ interrogastis: sperãtes auxiliũ i fortitudine pharaonis. ⁊ hñtes fiduciã in vmbra egypti. ⁊ erit vobis fortitudo pharaonis in cõfusionẽ. ⁊ fiducia vmbre egypti i ignominiã. Jerãt. n. i taphnis principes tui. ⁊ nũcij tui vsq̃ ad anes puenerũt. Oẽs cõfusi sunt sup pplo qui eis prodesse nõ potuit. Non fuerunt in auxiliũ. ⁊ in aliquã vtilitatẽ: hꝫ i confusionẽ ⁊ i opprobriũ. Onus iumẽtoꝝ austri. In terra tribulationis ⁊ angustie. leena ⁊ leo. ex eis vipera ⁊ regulus volãs: portãtes sup humeros iumentoꝝ diuitias suas. ⁊ sup gibbum camelorũ thesauros suos: ad populũ q̃ eis ꝓdesse nõ poterit. Egypt9. n. frustra ⁊ vane auxiliabitur. Jdeo clamaui sup hꝫ. superbia tm̃ ẽ: q̃esce. Nũc g̃ ingressus scribe ei sup buxũ. ⁊ in libro diligenter exara illud. ⁊ erit in die nouissimo i testimoniũ vsq̃ in eternũ. Populus. n. ad iracũdiã ꝓuocãs ẽ. ⁊ filij mẽdaces. filij nolentes audire legẽ dei. Qui dicũt videntibus nolite videre. ⁊ aspiciẽtibꝰ nolite aspicere nobis ea que recta sũt. Loq̃mini nob placẽtia videte nobis errores: auferte a me viã: declinate a me semitã: cesset a facie vr̃a sanctꝰ isrl. Propterea hꝫ dicit scũs isrl. Pro eo q̃ reprobastis verbũ hꝫ. ⁊ sperastis i calũnia ⁊ i tumultu. ⁊ inistis sup eo: ꝓpterea erit vobis iniq̃tas hꝫ. sicut interruptio cadẽs. ⁊ requisita in muro excelso. Qm̃ subito dum nõ sperat veniet ꝓtritio eiꝰ. ⁊ cõminuet sicut cõteritur lagena figuli cõtritiõe qualida. ⁊ nõ inueniet de fragmẽtis eiꝰ testa in q̃ portet ignis vel de incendio. aut hauriat parũ aque de fouea: q̃a hꝫ dicit dñs deꝰ isrl. Si reuertamini ⁊ quiescatis: salui eritis. In silẽtio ⁊ i spe erit fortitudo vr̃a. Et noluistis. ⁊ dixistis. Neq̃q̃ sed ad equos fugiem9. Jdeo fugietis. Et super veloces ascẽdem9. Jdeo velociores erũt qui ꝑsequentur vos. Mille homines a facie terroris vnius. ⁊ a facie terroris q̃nq̃ fugietis: donec relinquamini quasi malus nauis in vertice montis ⁊ q̃si signũ sup collem. Propterea expectat dñs ut misereat vr̃i. ⁊ ideo exaltabit parcẽs vobis. q̃a deus iudicij dñs. Beati oẽs qui expectãt eũ. Populꝰ. n. syon habitabit in irlm. Plorãs neq̃q̃ plorabis: miserãs miserebit tui. Ad vocẽ clamoris tui statim ut audierit rñdebit tibi. Et dabit tibi dñs panẽ artũ ⁊ aquã breuẽ. ⁊ nõ faciet auolare a te vltra doctorẽ tuũ. ⁊ erunt oculi tui videntes preceptorẽ tuũ. ⁊ aures tue audient

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝟbū post tergū monētis. Hec ē via·ābulate in ea.ꝛ nō dēclinetis neq; ad dexteram neq; ad sinistrā.Et cōtamiabis lamias sculptiliū argenti tui.ꝛ vestimētū cōflatilis auri tui.ꝛ dispges ea sicut imūdiciā mēstruate.Egredere dices ei.Et dabit pluuia semī tuo vbicūq; seminaueris in ēra.ꝛ panis frugū ēre erit vberrim⁹ ꝛ pinguis.Pascet ī possessione tua i die illo agn⁹ spatiose.ꝛ tauri tui ꝛ pulli asinoꝝ q̄ opāt ēra·cōmixtū migma comedent sicut i area ventilatū ē.Et erūt supꝫ oēm montē excelsū ꝛ supꝫ oēm collē eleuatū riui currentiū aquaꝝ·in die interfectiōis multoꝝ: cū ceciderint turres.Et erit luxꝫ lune sicꝫ luxꝫ solis.ꝛ luxꝫ solis erit septēplicit·sicut luxꝫ septē dieꝝ i die q̄ alligauerit dñs vulnus ꝑpli sui.ꝛ plagā plage ei⁹ sanauerit.Ecce nomen dñi venit de lōginq;:ardens furor ei⁹.ꝛ ḡuis ad portādū.Labia ei⁹ repleta sūt indignatiōe.ꝛ lingua ei⁹ q̄si ignis deuorās.Spiritus eius velut torrēs īundās vsq; ad medium colli·ad pdendas gentes i nihilū.ꝛ frenū erroris qđ erat i maxillis ꝑpl'oꝝ.Cāticū erit vobis sicut nox scificate sollēnitatē.ꝛ letitia cordis sicut q̄ pgit cū tibia:ut intret in mōtē dñi ad fortem isrl'.Et auditam faciet dñs gloriā vocē sue.ꝛ trorē brachij sui ostēdet i cōminatiōe furorꝭ.ꝛ flāma ignis deuorātis.Allidet i turbine.ꝛ i lapide grādinis A voce.n.dñi pauebit assur ꝟga pcussus.ꝛ erit trāsit⁹ ꝟge fundat⁹ quā req̄escere faciet dñs supꝫ eū.i tympanis ꝛ citharis ꝛ ī bellis ꝑcipuis expugnabit eos.Prepata est.n.ab heri tophet:a rege ꝑpata:pfūda ꝛ dilatata. Nutrimēta eius ignis.ꝛ ligna multa: flat⁹ dñi sicut torrens sulpburis succēdēs eam.

Ve q̄ descendūt in egyptū ad auxiliū in eq̄s sperātes.ꝛ bñtes fiduciā supꝫ quadrigis q̄a multe sūt ꝛ supꝫ eq̄tib⁹ q̄a ꝑualidi nimis.ꝛ nō sūt confisi supꝫ scīm isrl'.ꝛ dñm nō req̄sierūt.Ipse autē sapiens adduxit malū.ꝛ ꝟba sua nō abstulit.Et cōsurget ꝓ domū pessimoꝝ.ꝛ ꝓtra auxiliū operantiū iniq̄tatē.Egypt⁹ hō ꝛ non deus.ꝛ equi eoꝝ caro.ꝛ non spūs.Et dñs inclinabit manū suā ꝛ corruet auxiliator.ꝛ cadet cui ꝑstat auxiliū·simulq; cūctus cōsūmēt q̄a hec dicit dñs adme.Quō si rugiat leo ꝛ catulus leonis supꝫ ꝓdā suā·cum occurrerit ei multitudo pastoꝝ·a voce eoꝝ nō formidabit.ꝛ a multitudine coꝝ non pauebit:sic descendet dñs exercituū ut ꝑliet supꝫ montem syon ꝛ supꝫ collē eius.Sicut aues volātes· sic ꝓteget dñs exercituū isrl'm:ꝓtegēs ꝛ liberās trāsiēs ꝛ saluās.Cōuertimi: sic i ꝓfundū recesserat⁹ filij isrl'.In die.n.illa abiiciet vir idola argēti sui.ꝛ idola auri sui que fecerūt vobis man⁹ vre i pctm̄.ꝛ cadet assur i gladio nō viri.ꝛ gladius non hois vorabit eū.ꝛ fugiet nō a facie gladij.ꝛ iuuenes ei⁹ tributales erunt.ꝛ fortitudo eius a terrore trāsibit.ꝛ pauebūt fugientes principes ei⁹. Dixit dñs·cuius ignis est in syon.ꝛ camin⁹ eius in hierusalem.

.XXXII

Ecce i iustitia regnabit rex.ꝛ principes in iudicio ꝓerūt.Et erit vir sicut q̄ abscōdit a vento.ꝛ celat se a tempestate:sicut riui aquarū in siti.ꝛ vmbra petre ꝓminētis in ēra deserta.Non caligabūt oculi videntiū.ꝛ aures audientiū diligenter auscultabūt.ꝛ cor stultoꝝ intelliget sciam.ꝛ lingua balboꝝ velociter loquet'ꝛ plane.Non vocabit' vltra is q̄ insipiens est·princeps:neq; fraudulenter appellabit' maior.Stult⁹.n.fatua loquet'.ꝛ cor ei⁹ faciet iniq̄tatē:ut pficiat simulationē.ꝛ loquat' ad dñm fraudulēter.ꝛ vacuā faciat aiam esurientis.ꝛ potum sitienti auferat.Fraudulenti·vasa pessima sunt.Ipse n.cogitatiōes cōcinnabit ad pdēdos mites in ꝓmone mēdacij:cū loq̄ret' paup iudiciū. Princeps ꝟo ea que digna sūt ꝓncipi·cogitabit.ꝛ ipse super duces stabit.Mulieres opulēte surgite.ꝛ audite vocē meā:filie confidētes pcipite aurib⁹ eloquiū meū.Post dies ꝛ ānos.ꝛ vos ꝓturbemi cōfidētes.Cōsūmata ē.n.vindemia:collectio vltra nō veniet. Obstupescite opulēte·cōturbami ꝓfidētes: exuite vos ꝛ ꝓfūdemini:accingite lūbos vestros.Super vbera plangite:super regione desiderabili:super vinea fertili.Super humū ꝑli mei spine ꝛ vepres ascēdēt:quāto magis super cūctos domos gaudij ciuitatis exultātis? Dom⁹.n.dimissa ē: multitudo vrbis relicta ē: tenebre ꝛ palpatio facte sūt super speluncas vsq; i eternū. Gaudiū onagroꝝ pascua gregū:donec effūdat' supꝫ nos spūs de excelso.Et erit desertū i charmel.ꝛ charmel i saltū reputabit'.ꝛ habitabit in solitudine iudiciū.ꝛ iustitia in charmel sedebit.Et erit opus iustitie pax.ꝛ cultus iustitie silētiū.ꝛ securitas vsq; in sempiternū.Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis.ꝛ i tabnaculis fiducie

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 in requie opulẽta. Brãdo aũt i vscensiõe saltus. 7 bũilitate bumiliabit ciuitas. Bri q̃ seminat̃ sup oẽs aquas: imittentes pedẽ bouis 7 asini. XXXIII

Ve qui predaris. Nõne 7 ipse p̃dabe/ris? Et q̃ spnis: nõne 7 ipse sperne/ris? Cũ cõsũmauer̃ vepdationẽ. ve p̃dateris: cũ fatigatus vesieris ꝓtẽnere. cõ/tẽneris. Dñe miserere nr̃i: te.n. expectauim⁹: esto brachiũ nr̃m in manc. 7 salus nostra i tẽpore tribulationis. A voce angeli fugerũt populi. 7 ab exaltatiõe tua dispse sũt gẽtes. Et ꝓgregabit̃ spolia vr̃a sicut colligit̃ bru/cus: velut cũ fosse plene fuerint ve eo. Ma/gnificat⁹ẽ dñs qm̃ bitauit i excelso: iplenit syon iudicio 7 iusticia. 7 erit fides in tpibus suis. Diuitie salutis sapia 7 scia: timor dñi ipse ẽ thesaur⁹ eius. Ecce videtes clamabũt foris: angeli pacis amare flebũt. Dissipate sũt vie: cessauit trãsiẽs p semitã: irritũ factũ ẽ pactũ: piecit ciuitates: non reputauit bo/mines. Luxit 7 elanguit ẽra: ꝓfusus ẽ liba/nus 7 obsorduit. Et fact⁹ẽ saron sicut vese/tũ. 7 cõcussa ẽ basan 7 carmel⁹. Nũc ꝓsurgã dicit dñs: nũc exaltabor 7 nũc sublimabor. Cõcipiet̃ ardorẽ 7 parie t̃ stipulã: spũs ve/ster ut ignis vorabit vos. 7 erũt populi quasi ve incendio cinis: spine ꝓgregate igni cõbu/rent̃. Audite q̃ lõge estis q̃ feceri. 7 cogno/scite vicini fortitudinẽ meã. Conterriti sunt in syon pctõres: possedit timor bypocritas. Quis poterit babitare ve vobis cũ igne ve/uorãte? Quis bitabit ex vobis cũ ardorib⁹ sempit̃nis? Qui ambulat i iusticijs. 7 loq̃t̃ vritatẽ: q̃ pijcit auaritiã ex calũnia. 7 excu/tit man⁹ suas ab oi munere. Qui obturat aures suas ne audiat sanguinem. 7 claudit oculos suos ne videat malũ. Iste i excelsis babitabit munimenta saxoꝝ sublimitas ei⁹. Panis ei dat⁹ ẽ: aque ei⁹ fideles sũt. Regẽ in vecore videbũt: oculi ei⁹ cernent terram velonge. Cor tuũ meditabit̃ timorẽ. Vbi ẽ litteratus? vbi legis ꝑba põderãs? vbi ẽ vo/ctor paruuloꝝ? Populũ iprudentẽ nõ vide/bis. populũ alti ꝑmonis: ita ut nõ possis in/telligẽ disertitudinẽ lingue ei⁹: i q̃ nulla est sapia. Respice syon ciuitatẽ sollẽnitat̃ nr̃e. Oculi tui videbũt ir̃m babitationẽ opulẽ/tã: tabnaculũ qõ nequaq̃ trãsferri poterit: nec auferẽt̃ claui ei⁹ i sempit̃nũ. 7 ões funi/culi ei⁹ nõ rũpent̃: q̃a solũmõ ibi magnific⁹ est dñs nr̃. Loc⁹ fluuioꝝ riui latissimi 7 pa/tẽtes. nõ trãsibit sup eũ nauis remigũ: neq̃ trieris magna trãsgredie t̃ eũ. Dñs.n. iudex noster: dñs legifer nr̃: dñs rex nr̃. Ipse sal/uabit nos. Laxati sũt funiculi tui: ꝑ nõ ꝑua lebũt. Sic erit malus tu⁹: ut dilatare signũ nõ queas. Tũc diuidẽt̃ spolia p̃daꝝ multa/rũ: claudi diripiẽt rapinã. nec dicet vicin⁹ elangui. Populus qui babitat i ea: auferet̃ ab eo iniquitas. XXXIIII

Accedite gẽtes 7 audite. 7 populi at/tendite. Audiat ẽra 7 plenitudo ei⁹ orbis 7 oe germẽ eius: q̃a indigna/tio dñi sup oẽs gẽtes. 7 furor sup vniuersam militiã eoꝝ. Interfecit eos. 7 vedit eos in oc/cisionẽ. Interfecti eoꝝ pijciẽt̃. 7 ve cadaue/ribus eoꝝ ascẽdet fetor. Labescẽt montes a sanguine eoꝝ. 7 tabescet ois militia celorũ. 7 cõplicabit̃ sicut liber celi. 7 ois militia eoꝝ vefluet sicut vefluit foliũ ve vinea 7 ve ficu: q̃m inebriat⁹ ẽ in celo gladi⁹ me⁹. Ecce sup idumeã vescẽdet: 7 sup populũ interfectiõis mee ad iudiciũ. Gladi⁹ dñi replet⁹ ẽ sangui/ne: incrassat⁹ ẽ adipe ve sanguine agnorũ 7 bircorũ. 7 ve sanguine medullatoꝝ arietũ. Victima.n. dñi in bosra. 7 interfectio magna i terra edom. Et vescẽdẽt vnicornes cũ eis: 7 tauri cũ potẽtib⁹. Inebriabit̃ ẽra eorũ sã/guine. 7 bum⁹ eorũ adipe pinguiũ: q̃a dies vltionis dñi: ann⁹ retributiõis iudicij syon. Et cõuertẽt̃ torrẽtes eius i picẽ. 7 bum⁹ ei⁹ in sulphur. Et erit terra ei⁹ i picẽ ardẽtẽ no/cte 7 die: nõ extinguet̃ in sempit̃nũ. Ascẽdet fum⁹ ei⁹ a generatiõe i gnãtionẽ: vesolabit̃ in secula seculoꝝ. Non erit transiens p eã. 7 possidebũt eũ onocrotalus 7 ericius. 7 ibis 7 coru⁹ babitabũt in ea. Et extendet̃ sup eã mensura ut redigat̃ ad nibilũ. 7 ꝑpendicu/lũ in vesolationẽ. Nobiles eius nõ erũt ibi: regem potius inuocabunt. 7 oes principes ei⁹ erũt i nibilũ. Et orient̃ in domib⁹ ei⁹ spine 7 vrtice 7 paluir⁹ i munitiõib⁹ ei⁹. 7 erit cubi/le draconũ. 7 pascua strutionũ. 7 occurret demonia onocentauris. 7 pilosus clamabit alter ad alterũ. Ibi cubauit lamia 7 inuenit sibi requiẽ. Ibi babuit foueam erici⁹ 7 enu/triuit catulos. 7 circũfodit 7 fouit in vmbra eius. Illic cõgregati sũt milui. alt̃ ad alter. Requirite diligent̃ i libro dñi 7 legite: vnum ex eis nõ vefuit. alter alterũ nõ quesiuit: q̃a qõ ex ore meo ꝓcedit ille mandauit. 7 spũs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eius ipse cõgregauit ea. & ipse misit eis sortẽ & manꝰ eius diuisit eã illis i mensurã. Usqꝫ in eternũ possidebũt eã: in generatiõe & generatiõe habitabũt in ea.

XXXV

Lętabit͛ deserta & inuia. & exultabit solitudo. & florebit quasi liliũ. Germinans germinabit. & exultabit letabunda & laudans. Gloria libani data ẽ ei: decor carmeli & saron. Ipsi videbũt gloriam dñi. & decorem dei nostri. Confortate manus dissolutas. & genua debilia roborate. Dicite: Pusillanimes cõfortamini & nolite timere. Ecce deus noster vltionem adducet retributionis: deus ipse veniet & saluabit vos. Tunc apient͛ oculi cecoꝝ. & aures surdorũ patebũt. Tũc saliet sicut ceruꝰ claudꝰ: & apta erit lingua mutoꝝ: qꝛa scisse sũt i deserto aque: & torrẽtes i solitudine. & q̃ erat arida i stagnũ. & sitiẽs i fontes aquaꝝ. In cubilibꝰ in qbꝰ ꝓius draconeꝫ habitabãt oriet͛ viror calami & iunci. & erit ibi semita. & via sancta vocabit͛. Nõ trãsibit p eam pollutus & hec erit vobis directa via: ita ut stulti nõ errẽt p eã. Non erit ibi leo. & mala bestia non ascẽdet p eã nec inuenie͛ ibi. Et ambulabunt qui liberati fuerint & redẽpti a dño: conuerten͛ & veniẽt in syon cũ laude. & leticia sempiterna sup caput eorũ. Gaudiũ & leticiã obtinebunt. & fugiet dolor & gemitus.

XXXVI

Et factũ ẽ i quartodecimo ãno regis ezechie: ascẽdit sennacherib rex assyriorũ sup oẽs ciuitates iuda munitas. & cepit eas. Et misit rex assyrioꝝ rapsacen de lachis i irlm ad regem ezechiam i manu graui. & stetit in aqueductu piscine superioris i via agri fullonis. Et egressus ẽ ad eũ eliacbim filiꝰ helchie q̃ erat sup domũ. & sobna scriba. & ioahe filiꝰ asaph a cõmẽtariis. Et dixit ad eos rapsaces. Dicite ezechie. Hec dicit rex magnꝰ rex assyriorũ: Que ẽ ista fiducia q̃ ꝓfidis aut q̃ cõsilio vl fortitudine rebellare disponis? Sup quẽ habes fiduciã: qꝛa recessisti a me? Ecce cõfidis sup baculũ harũdineũ cõfractũ istũ sup egyptũ: cui si inixus fuerit hõ: intrabit i manũ eius & pforabit eã: sic pharao rex egypti oibꝰ qui confidũt in eo. Quꝛ si rñderis mihi: in dño deo nr̃o confidimꝰ: nõne ipse ẽ cuius abstulit ezechias excelsa & altaria. & dixit iude & irlm. coram altari isto adorabit͛? Et nũc trade te dño meo regi assyrioꝝ. & dabo tibi duo milia equorũ: nec poteris ex te prebere ascẽsores eoꝝ. Et quõ sustinebis faciẽ iudicis vnius loci ex seruis dñi mei minoribꝰ? Quꝛ si cõfidis in egypto in quadriga & i equitibꝰ: & nũc nũqd sine dño ascendi ad terram istã ut dispderẽ eam? Dñs dixit ad me. Ascẽde sup terrã istã. & dispde eã. Et dixit eliacbim. & sobna. & ioahe ad rapsacen. Loqre ad seruos tuos syra lingua: intelligimꝰ enim: ne loqris ad nos iudaice i auribꝰ ꝓpli q̃ est sup murũ. Et dixit ad eos rapsaces. Nũqd ad dñm tuũ & ad te misit me dñs meꝰ ut loqrer oia verba ista. & nõ potius ad viros q̃ sedẽt i muro ut comedãt stercora sua. & bibãt vrinã pedum suoꝝ vobiscũ? Et stetit rapsaces. & clamauit voce magna iudaice. & dixit. Audite verba regis magni regis assyrioꝝ. Hec dicit rex: Nõ vos seducat ezechias qꝛa nõ poterit eruere vos. & non vobis tribuat fiduciam ezechias sup dño dicẽs: Eruẽs liberabit nos dñs: nõ dabit͛ ciuitas ista i mãu regis assyrioꝝ. Nolite audire ezechiã. Hec enim dicit rex assyrioꝝ. Facite mecũ benedictionẽ. & egredimini ad me & comedite vnusq̃sq; vineã suã. & vnusq̃sq; ficũ suã. & bibite vnusq̃sq; aquã cisterne sue donec veniã & tollã vos ad terrã q̃ ẽ ut terra vra. terrã frumẽti & vini: terrã panũ & vinearũ. Nec conturbet vos ezechias dicẽs: dñs liberabit nos. Nũquid liberauerũt dii gẽtiũ vnusq̃sq; terrã suã de manu regis assyrioꝝ? Ubi ẽ deus emath & arfad? Ubi ẽ deus sepharuaim? Nunqd liberauerũt samariã de manu mea? Quis ẽ ex oibꝰ diis terarũ istaꝝ q̃ eruerit terã suã de mãu mea: ut eruat dñs irlm de mãu mea? Et siluerũt. & nõ rñderũt ei verbũ. Mãdauerat enim rex dicẽs: ne rñdeatis ei. Et ingressꝰ ẽ eliacbim filiꝰ helchie qui erat sup domũ. & sobna scriba. & ioahe filiꝰ asaph a cõmẽtariis. ad ezechiã scissis vestibus & nũciauerũt ei verba rapsaq.

XXXVII

Et factũ est cũ audisset rex ezechias scidit vestimẽta sua. & obuolutꝰ est sacco. & intrauit i domũ dñi. Et misit eliacbim q̃ erat sup domũ. & sobnã scribam & seniores de sacerdotibꝰ opertos saccis. ad ysaiam filiũ amos pphetam. & dixerunt ad eũ. Hec dicit ezechias. Dies tribulatiõis. & correptiõis. & blasphemie dies hec: qꝛa venerũt filii vsqꝫ ad partũ: & virtus nõ est pariendi. Si quo mõ audiat dñs deꝰ tuꝰ verba rapsaq quem misit rex assyrioꝝ dominus suus. ad

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

blasfemandū dñm deū viuentē. & exprobrandū ꝓmonib⁹ qs audiuit dñs deꝰ tuus. Leua g̃ oronē ꝓ reliquijs q̄ repte sūt. Et venerūt serui regis ecechie ad ysaiam. & dixit ad eos ysaias. Hec dicetis dño vro. Hec dic dñs. Ne timeas a facie verboꝝ que audisti: qb⁹ blasfemauerunt pueri regis assyriorū me. Ecce ego dabo ei spm & audiet nunciū. & reuertet ad trā suā. & corruere eū facia gladio in terra sua. Reuersus ē aūt rapsaces. & inuenit regē assyriorū pliantē adūsus lobna. Audierat n. qa pfect⁹ esset de lachis. & audiuit de tharacha rege ethiopie dicētes: egress⁹ ē ut pugnet ꝯ te. Qd cum audisset misit nūcios ad ecechiā dicēs. Hec dicetis ecechie regi iude loquētes. Nō te decipiat deus tu⁹ in q̄ tu pfidis dicēs: nō dabit irlm in mānu regis assyriorū. Ecce tu audisti oia q̄ fecerunt reges assyrioꝝ oīb⁹ trīs qs subuerterunt. & tu poteris liberari? Nūqd eruerūt eos dii gentiū quos subuerterūt patres mei: goçan & aran & reseph & filios eden q erāt in thalassar? Vbi est rex emath & rex arfad & rex vrbis sepharuaim ana & ava? Et tulit ecechias libros de mānu nūcioꝝ & legit eos. & ascendit in domū dñi. & expandit eos coram dño. Et orauit ad dñm dicēs: Dñe exercituū deꝰ isrl qui sedes super cherubin tu es deus solus oiuꝫ regnoꝝ terre: tu fecisti celū & terrā. Inclina dñe aurem tuā & audi: aperi oculos tuos & vide. & audi oia verba sennacherib que misit ad blasfemandū deū viuentē. Vere n. dñe desertas fecerūt reges assyrioꝝ trras & regiões eaꝝ. & dederūt de os eaꝝ igni: non. n. erāt dii ꝫ opa manuū hoiuꝫ lignū & lapis. & cōminuerunt eos. Et nūc dñe deus nr̄ salua nos de manu eius. & cognoscant oia regna terre: quia tu es dñs solus. Et misit ysaias filius amos ad ecechiā dicēs. Hec dic dñs deꝰ isrl. Pro qb⁹ rogasti me de sennacherib rege assyrioꝝ: hoc ē verbū qd locutus ē dñs sup eū. Despexit te & subsannauit te virgo filia syon: post te caput mouit filia irlm. Cui exprobrasti. & quē blasfemasti. & sup quem exaltasti vocē tuā. & leuasti altitudinē oculoꝝ tuoꝝ? Ad scm isrl. In mānu nuntioꝝ tuoꝝ exprobrasti dño & dixisti In multitudine quadrigaꝝ meaꝝ ego ascēdi altitudinē montiū: iuga libani. & succidā excelsa cedroꝝ eius. & electas abietes illius. & introibo altitudinē sūmitatis eius. saltū carmeli eius: ego fodi & bibi aquam. & siccaui vestigio pedis mei oes riuos aggerū. Nunqd nō audisti que olim fecerim ei? Ex diebus antiquis ego plasmaui illud. & nūc adduxi. & factum est in eradicationē colliū compugnantiū. & ciuitatū munitaꝝ. Habitatores eaꝝ breuiata manu cōtremuerūt & confusi sūt: facti sunt sicut fenū agri. & gramē pascue & herba tectoꝝ q̄ exaruit añq̄ maturesceret. Habitationē tuā & egressū tuū & introitū tuū ego cognoui & insaniā tuā ꝯ me. Cū fureres aduersū me superbia tua ascēdit in aures meas. Ponā g̃ circulū in naribus tuis. & frenū in labijs tuis. & reducā te in via p quā venisti. Tibi aūt h erit signū. Comede h anno que spōte nascunt. & in āno secūdo pomis vescere. In āno āt tertio seminate & metite. & plātate vineas. & comedite fructum eaꝝ. Et mittet id qd̄ saluatū fuerit de domo iuda. & qd̄ reliquū ē radicem deorsum. & faciet fructū sursū: qa de irlm exibūt reliquie. & saluatio de mōte syon. Zelus dñi exercituū faciet istud. Propterea h dicit dñs de rege assyrioꝝ. Non intrabit ciuitatē hāc & nō iaciet ibi sagittā. & non occupabit eā clypeus. & nō mittet in circuitu ei⁹ aggerem. In via qua venit per eam reuertet. & ciuitatē hanc nō ingrediet dicit dñs. Et protegā ciuitatē istā ut saluem eā: propt̄ me & propter dauid ꝛuū meū. Egressus ē aūt angel⁹ dñi & percussit in castris assyrioꝝ cētū octogintaq̄nq̄ milia. Et surrexerūt mane. & ecce oēs cadauera mortuoꝝ. Et egressus ē & abiit. Et reuersus est sennacherib rex assyriorū. & habitauit in niniue. Et factū ē cū adoraret in tēplo nesrach deū suū. adramelech & sarasar filij eius percusserūt eū gladio. fugerūtq̄ in terrā araratb & regnauit asaraddon filius eius pro eo.

XXXVIII

In diebus illis egrotauit ecechias vsq̄ ad mortem. & introiuit ad eū ysaias filius amos ꝓpheta. & dixit ei. Hec dicit dñs. Dispone domui tue: qa morieris tu & nō viues. Et conuertit ecechias faciē suā ad parietē. & orauit ad dñm. & dixit. Obsecro dñe memēto queso quō ambulauerim coram te in veritate & in corde perfecto. & qd̄ bonū ē in oculis tuis feceri. Et fleuit ecechias fletu magno. Et factū ē verbū dñi ad ysaiā dicēs. Vade & dic ecechie. Hec dicit dominus deus dauid pris tui. Audiui oronē tuā & vidi lachrymas tuas. Ecce ego adiciā sup dies tuos qndecim ānos. & de manu regis assyrioꝝ eruā te. & ciuitatē istā. & protegā eam.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Hoc aũt tibi erit signũ a dño: qa facict dñs
vbũ hoc qđ locut⁹ est. Ecce ego reuerti fa-
ciam vmbrã lineaꝝ p quas descẽderat i ho-
rologio achaz i sole retrorsũ decẽ lineis. Et
reuersus ẽ sol decẽ lineis p grad⁹ qs descẽ-
derat. Scriptura egrotantis ezechie regis iuda cũ egro-
tasset. et cõualuisset de infirmitate sua. Ego
dixi in dimidio dieꝝ meoꝝ. vadam ad portas
inferi. Quesiui residuũ annoꝝ meoꝝ: dixi non
videbo dñm deũ in terra viuentiũ. Hõ aspiciã
hominem vltra: et habitatorẽ quietis. Generatio
mea ablata ẽ et cõuoluta est a me: sicut taber-
naculũ pastoꝝ. Precisa est velut a texente vita
mea: dũ adhuc ordirer succidit me: de mane
vsq ad vesperã finies me. Sperabam vsq
ad mane: quasi leo sic cõtriuit oia ossa mea.
De mane vsq ad vesperã finies me: sic pul-
lus hirũdinis sic clamabo: meditabor ut co-
lumba. Attenuati sũt oculi mei. suspicientes i
excelsum. Dñe vim patior responde pro me:
quid dicã: aut qđ ñdebit mihi cũ ipse fece-
rit? Recogitabo tibi oẽs ãnos meos i amari-
tudine aie mee. Dñe si sic viuit. et in talibus
vita spirit⁹ mei: corripies me et viuificabis
me: ecce i pace amaritudo mea amarissima.
Tu aũt eruisti aiam meã ut nõ periret: pie-
cisti p⁹ tergũ tuũ oia peccata mea. Quia nõ
infern⁹ cõfitebit tibi: nec mors laudabit te:
nõ expectabũt q descẽdũti lacũ veritatẽ tuam.
Viuens viuẽs ipse cõfitebit tibi sicut et ego
hodie: pater filijs notã faciet veritatẽ tuam.
Dñe saluũ me fac: et psalmos nostros cãta-
bimus cũctis diebus vite nostre i domo dñi.
Et iussit ysaias ut tollerẽt massam de ficis. et
cataplasmarẽt sup vuln⁹ et sanaret. Et dixit
ezechias. Qđ erit signũ qa ascendã i domũ
domini?

XXXIX

In tpe illo misit merodach baladan fi-
lius baladã rex babylõis libros et mu-
nera ad ezechiã. Audierat. n. q egro-
tasset et cõualuisset. Letat⁹ ẽ aũt sup eis eze-
chias. et ondit eis cellã aromatũ et argenti et
auri et odoramẽtoꝝ et vnguẽti optimi et dõs
apothecas supellectilis sue. et vniuersa que
inuenta sunt i thesauris eius. Non fuit vbũ
qđ nõ ostẽderet eis ezechias i domo sua. et i
oi ptãte sua. Introiuit aũt ysaias pphẽta ad
ezechiam regẽ. et dixit ei. Quid dixerũt viri
isti. et vnde venerũt ad te? Et dixit ezechias.
De tra longinqua venerũt ad me: de baby-
lone. Et dixit. Quid viderũt in domo tua?
Et dixit ezechias. Omia que i domo mea sũt
viderũt. Nõ fuit res quã nõ ostẽderim eis
i thesauris meis. Et dixit ysaias ad ezechiã.
Audi vbũ dñi exercituũ. Ecce dies veniẽt.
et auferent oĩa que i domo tua sũt. et que the-
sauriçauerũt pres tui vsq ad diẽ hãc. i ba-
bylonẽ. Nõ relinquet qcq. dicit dñs. Et de
filijs tuis q exibũt de te quos genueris tol-
lent. et erũt eunuchi in palatio regis baby-
lonis. Et dixit ezechias ad ysaiã. Bonum
vbũ dñi quod locutus ẽ. Et dixit. Fiat tm
pax et veritas i diebus meis.

XL

Consolamini cõsolami populus me⁹:
dicit de⁹ vester. Loqmini ad cor hie-
rusalẽ et aduocate eã: qm cõpleta ẽ
malitia ei⁹: dimissa ẽ iniqtas illi⁹. Suscepit
de mãu dñi duplicia p oib⁹ pctis suis. Vox
clamãtis in deserto. Parate viã dñi: rectas
facite i solitudine semitas dei nri. Omis val-
lis exaltabit. et ois mõs et collis bũiliabit. et
erũt prava in directa. et aspera in vias pla-
nas. Et reuelabit gl'ia dñi. et videbit oĩs ca-
ro pit qđ os dñi locutũ ẽ. Vox dicẽtis: Cla-
ma. Et dixi. Quid clamabo? Omis caro fenũ
et ois gl'ia ei⁹ q̃si flos agri. Exsiccatũ ẽ fenũ
et cecidit flos: qa spũs dñi sufflauit i eo. Ve-
re fenũ ẽ popul⁹. Exsiccatũ ẽ fenũ et cecidit
flos: vbũ aũt dñi manet in eternũ. Sup mõ-
tem excelsũ ascẽde tu q euãgeliças syon: ex-
alta in fortitudine vocẽ tuam qui euangeli-
ças irl'm. Exalta noli timẽ. Dic ciuitatib⁹ iu-
de: Ecce de⁹ vester. Ecce dñs deus i fortitu-
dine veniet. et brachiũ ei⁹ dñabit. Ecce mer-
ces ei⁹ cũ eo. et opus illi⁹ coram illo. Sicut pa-
stor gregẽ suũ pascet: in brachio suo pgre-
gabit agnos. et i sinu suo leuabit: fetas ipse
portabit. Quis mẽs⁹ ẽ pugillo aq̃s. et celos
palmo põderauit? Quis appẽdit trib⁹ digit⁹
molẽ terre. et librauit i pondẽ mõtes. et colles
in statera? Quis audiuit spm̃ dñi: aut quis
cõsiliari⁹ ei⁹ fuit et ondit illi? Cũ q iniit cõ-
siliũ et instruxit eũ. et docuit eũ semitã iusticie
et erudiuit eũ scia. et viam prudentie ostẽdit
illi? Ecce gentes quasi stilla situle. et quasi
momentũ statere reputate sunt. Ecce insule
quasi puluis exiguus. et liban⁹ non sufficiet
ad succẽdẽdũ. et aialia eius nõ sufficient ad
holocaustũ. Omes gẽtes quasi nõ sint. sic sũt
coram eo. et q̃si nihilũ et inane reputate sũt ei.
Cui g̃ simile fecistis deũ? aut quã imaginẽ
ponetis ei? Munqd sculptile conflabit faber

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aut aurifex auro figurabit illud. & lamis argenteis argentari? Forte lignū & iputribile elegit artifex sapiens: querit quō statuat simulacrū qđ nō moueat. Nūqd non scietis? Nūqd nō audistis? Nūqd nō annūciatū est vobis ab initio? Nūqd nō intellexistis fundamēta tre? Qui sedet supꝑ gyrū tre. & habitatores ei⁹ sūt q̄si locuste. Qui extēdit velut nibili celos. & expandit eos sicut tabernaculū ad inhabitādū. Qui dat secretoꝝ scrutatores q̄si nō sint: iudices tre velut inanes fecit. Et q̄dē neq; plātato neq; sato neq; radicato in tra trūco eoꝝ. Respexit in eos. & aruerunt. & turbo q̄si stipulā auferet eos. Et cui assimilastis me. & adeq̄stis dic scūs? Leuate in excelsū oculos vestros. & videte qs creauit hec. Qui educit in numero militiā eorū & oēs ex noie vocat. Pre multitudine fortitudinis & roboris virtutisq; eius: neq; vnum reliquū fuit. Quare dic iacob & loqris isrl: abscondita ē via mea a dño. & a deo meo iudiciū meū transibit? Nūqd nescis: aut non audisti? Deꝰ sempiternꝰ dñs q̄ creauit terminos terre. & non deficiet neq; laborabit: nec est inuestigatio sapie eius. Qui dat lasso virtutē. & his qui non sūt fortitudinem & robur multiplicat. Deficient pueri & laborabunt. & iuuenes infirmitate cadēt. Qui aūt sperāt in dño mutabūt fortitudinē: assumēt pennas sicut aquile current & nō laborabunt: ambulabunt & nō deficient. XLI

Taceant ad me insule. & gentes mutent fortitudinē. Accedant & tūc loquant: simul ad iudiciū ꝓpinquem⁹. Quis suscitauit ab oriēte iustū: vocauit eū ut seq̄ret se? Dabit in cōspectu eius gentes. & reges obtinebit. Dabit q̄si puluerē gladio eius: sicut stipulā vento raptā arcui eius. Persequet eos: trāsibit in pace: semita in pedibus eius non apparebit. Quis hec opat⁹ ē & fecit: vocans generationes ab exordio? Ego dñs: primꝰ & nouissimꝰ ego sū. Viderūt insule & timuerūt. extrema tre obstupuerūt: appropinquerūt & accesserūt. Unusq;sq; ꝓximo suo auxiliabit: & fratri suo dicet. cōfortare. Confortauit faber erarius ꝓcutiens malleo eū qui cudebat tūc tpis: dicēs glutino bonū ē. & confortauit eū clauis ut nō moueret. Et tu isrl ꝑue meꝰ: iacob quē elegi: semē abrahā amici mei. in q̄ apprehēdi te. ab extremis tre & a longinq; eius vocaui te. & dixi tibi. Seruꝰ meus es tu: elegi te & non abieci te. Ne timeas q̄a ego tecū sū: ne declines q̄a ego deus tuꝰ. Cōfortaui te & auxiliatus sum tibi. & suscepit te dextera iusti mei. Ecce cōfundent & erubescēt oēs qui pugnāt aduersū te. Erunt q̄si non sint. & peribūt viri qui ꝓdicūt tibi. Queres eos. & nō inuenies viros rebelles tuos. Erunt quasi nō sint. & velut cōsūptio bois bellātis aduersum te: q̄a ego dñs deꝰ tuꝰ apprehendēs manū tuā dicensq; tibi. Ne timeas: ego adiuui te. Noli timē vermis iacob: qui mortui estis ex isrl. Ego auxiliatus sū tui dicit dñs. & redēptor tuus scūs isrl. Ego posui te q̄si plaustrū triturans nouū: habēs rostra serrantia. Triturabis mōtes & cōminues. & colles q̄si pulueres ponet. Ventilabis eos & ventus tollet. & turbo dispget eos. & tu exultabis in dño: in scō isrl letaberis. Egeni & pauperes q̄rūt aq̄s & nō sūt: lingua eorū siti aruit. Ego dñs exaudiā eos: deꝰ isrl: nō derelinquā eos. Apiā in supinis collibꝰ flumina. & in medio cāporū fontes. Ponā desertū in stagna aquaꝝ. & terrā inuiā in riuos aq̄rū. Dabo in solitudine cedrū & spinā & myrtū & lignū oliue. Ponā in deserto abietem vlmū & buxū simul: ut videant & sciant & recogitēt & intelligant pariter: quia manus dñi fecit hꝝ. & sanctus israhel creauit illud. Propē facite iudicium vīm dicit dñs: afferte si qd forte habetis dixit rex iacob. Accedāt: & nūciēt vobis quecūq; ventura sunt. Priora que fuerunt nūciate. & ponemus cor nostrū & sciemus: nouissima eorum & que ventura sūt indicate nob. Annūciate q̄ ventura sunt in futurū. & sciemus qa dij estis vos. Bñ quoq; aut male si potestis facite. & loq̄mur & videamus simul. Ecce vos estis ex nihilo: & opꝰ vīm ex eo qđ nō ē. Abhominatio ē q̄ elegit vos. Suscitaui ab aq̄lone. & veniet ab ortu solis. Vocauit nomen meū. & adducet mḡratꝰ q̄si lutū. & velut plastes ꝓculcās humū. Quis ānūciauit ab exordio ut sciamus. & a ꝓncipio ut dicamus. iustus es? Non est annuncians neq; ꝓdicēs: neq; audiēs sermōes vros. Primꝰ ad syon dicet. ecce adsū. & trim euangelistā dabo. Et vidi: & non erat ex istis quisq; qui iniret cōsiliū. & interrogatꝰ rñderet ꝙbū. Ecce oēs iniusti. & vana opa eorū: ventus & inane simulacra eorum. XLII

Ecce seruus meꝰ. suscipiā eū: electus meus: cō placuit sibi in illo aia mea. Dedi spiritū meū sup eū. iudicium

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

gentib⁹ ꝓferet. Non clamabit·neq; accipiet
ꝑsonā·nec audiet vox ei⁹ foris. Calamū q̄ssa-
tū nō ꝯteret. ⁊ linū fumigans nō extinguet.
In veritate educet iudicium : non erit trist⁹
neq; turbulent⁹ donec ponat in tra iudiciū. ⁊
legē eius insule expectabūt. Hec dic dñs qui
creans celos ⁊ extendēs eos: firmās tra ⁊ q̄
germinat ea : dans flatū ꝑplo qui ē sup
eam. ⁊ spiritū calcantib⁹ eam. Ego dñs vocaui
te in iustitia. ⁊ apphendi manū tuā. ⁊ seruaui
te. Et dedi te in fedus populi·in lucē gentiū :
ut apires oculos cecoꝝ. ⁊ educeres de con-
clusiōe vinctū: de domo carceris sedentes in te-
nebris. Ego dñs: h̄ ē nomē meū. Gloriā meā
alteri non dabo. ⁊ laudē meā sculptilib⁹. Que
ꝑma fuerūt : ecce venerūt : noua oīa ego an-
nūcio·antq̄ oriāt audita vob̄ faciā. Cātate
dño canticū nouū: laus ei⁹ ab extremis tre.
Qui descēditis i mare ⁊ plenitudo ei⁹ : insu-
le: ⁊ habitatores earū. Leuet desertū ⁊ ciui-
tates eius: in domib⁹ habitabit cedar. Lau-
date habitatores petre: de vertice montiū cla-
mabūt. Ponent dño gloriā. ⁊ laudē eius in
insulis nūciabūt. Dñs sicut fortis egredie-
tur: sicut vir pleliator suscitabit zelū. Vocifera-
bit ⁊ clamabit : sup̄ inimicos suos ꝓfortabit.
Tacui·sp silui : patiens fui·sicut parturiens
loquar. Dissipabo ⁊ absorbebo simul : deser-
tos faciā mōtes ⁊ colles. ⁊ oē germē eoꝝ ex-
siccabo. Ponā flumina in insulas. ⁊ stagna
arefaciā. Et educā cecos i viā quā nesciūt. ⁊
in semitis quas ignorauerūt ābulare eos faciā.
Ponā tenebras coram eis i lucē. ⁊ prauа i re-
cta. Hec verba feci eis. ⁊ non dereliqui eos.
Cōuersi sūt retrorsū. Cōfundāt cōfusiōe qui
confidūt i sculptili: qui dicūt conflatili vos
dij nri. Surdi audite. ⁊ ceci intuemini ad vi-
dendū. Quis cecus nisi seru⁹ me⁹. ⁊ surdus
nisi ad quē nūcios meos misi? Quis cecus
nisi q̄ dnūdatus est? Et q̄s cecus nisi seru⁹
dñi? Qui vides multa : nonne custodies?
Qui aptas habes aures: nōne audies? Et
dñs voluit ut scificaret eum. ⁊ magnificaret
legē ⁊ extollēt : ipse āt ꝑplus dirept⁹ ⁊ vastat⁹
Laqueus iuuenū omnes. ⁊ in domibus car-
cerū abscōditi sūt. Facti sūt in rapinā·nec est
qui eruat : in direptionē·nec ē q̄ dicat : red-
de. Quis est in vob̄ q̄ audiat hoc·attendat ⁊
auscultet futura? Quis dedit in direptionē
iacob. ⁊ israhel vastantibus? Nōne dñs ipse
cui peccauim⁹? Et noluerūt i viis ei⁹ ābula-
re. ⁊ nō audieruut legē eius. Et effudit sup̄
eū indignationē furoris sui ⁊ forte bellum. ⁊
cōbussit eū in circuitu ⁊ nō cognouit. ⁊ suc-
cendit eū ⁊ nō intellexit. XLIII

Et nūc hec dicit dñs creās te iacob :
⁊ formās te israh̄. Noli timē q̄a rede-
mi te. ⁊ vocaui te noie tuo. Meus es
tu. Cū trāsieris p aquas·tecū ero. ⁊ flumina
nō opient te. Cū ābulaueris in igne·nō cō-
bureris. ⁊ flamma nō ardebit in te : q̄a ego
dñs de⁹ tu⁹ scūs israh̄ saluator tuus. Dedi ꝓpi-
tiationē tuā egyptū : ethiopiā ⁊ saba pro te.
Ex quo honorabilis fact⁹ es in oculis meis ⁊
gloriosus : ego dilexi te. Et dabo homines ꝑ te
⁊ populos ꝑ aia tua. Noli timē q̄a ego tecū
sū. Ab oriente adducā semen tuū. ⁊ ab occi-
dente cōgregabo te. Dicā aquiloni da. ⁊ au-
stro·noli ꝓhibere. Affer filios meos de lon-
ginquo. ⁊ filias meas ab extremis terre. Et
oēm q̄ inuocat nomē meū·i gloriā meā crea-
ui eū: formaui eū ⁊ feci eum. Educ foras po-
pulū cecū ⁊ oculos habentē: surdū. ⁊ aures
ei sūt. Omnes gētes cōgregate sūt simul. ⁊ col-
lecte sūt trib⁹. Quis in vobis annūciet istud
⁊ que ꝑma sunt audire vos faciet? Dent te-
stes eoꝝ ⁊ iustificēt. ⁊ audiāt ⁊ dicant. Vere
vos testes mei dicit dñs. ⁊ seruus me⁹ quem
elegi: ut sciat⁊ ⁊ credatis mihi. ⁊ intelligatis
q̄a ego ipse sum. Ante me nō ē format⁹ de⁹ :
⁊ post me nō erit. Ego sum ego sum dñs. ⁊ nō
est absq; me saluator. Ego ānūciaui ⁊ salua-
ui : auditū feci. ⁊ non fuit in vobis alienus.
Vos testes mei dicit dñs. ⁊ ego deus. Et ab
initio ego ipse. ⁊ nō ē q̄ de manu mea eruat.
Operabor. ⁊ q̄s auertet illud? Hec dicit dñs
redēptor vester sanctus israhel. Propter vos
emisi babylonē. ⁊ detraxi vectes vniuersos
⁊ chaldeos i nauib⁹ suis gloriātes. Ego dñs
sanctus vester : creans israh̄ : rex vester. Hec
dicit dñs q̄ dedit i mari viā. ⁊ in aq̄s torren-
tibus semitā. Qui eduxit quadrigā ⁊ equū :
agmen ⁊ robustū. Simul obdormierūt nec
resurgēt: cōtriti sūt q̄si linū. ⁊ extincti sūt. Ne
memineritis prioꝝ. ⁊ antiqua ne intueamini:
Ecce ego facio noua. ⁊ nūc orient̄: vtiq; co-
gnoscetis ea: Ponā i deserto viā. ⁊ i inuio flu-
mina. Et glorificabit me bestia agri·dracо-
nes ⁊ strutiones : q̄a dedi in deserto aquas:
⁊ flumina i inuio·ut darē potū populo meo
electo meo. Populum istum formaui mihi :
laudē meā narrabit. Nō me inuocasti iacob

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nec laborasti in me israel. Non obtulisti mihi arietem holocausti tui. & victimis tuis non glorificasti me. Non te seruire feci in oblatione. nec labore tibi prebui in thure. Non emisti mihi argento calamū. & adipe victimarum tuaꝝ nō inebriasti me. Verūtn̄ seruire me fecisti in pctis tuis: p̄buisti mihi labore in iniquitatib⁹ tuis. Ego sum. ego sū ipse. qui deleo iniq̄tates tuas ꝓp̄ me. & pctoꝝ tuoꝝ nō recordabor. Reduc me i memoriam & iudicemur sil: narra si q̄d hēs ut iustificer. Pr̄ tuus p̄m⁹ peccauit. & interpretes tui p̄uaricati sunt i me. Et cōtaminaui p̄ncipes sanctos: dedi ad interitionē iacob. & israel in blasphemiam.

XLIIII

Et nūc audi iacob serue meus. & israel quē elegi. Hec dicit dñs faciēs & formāste: ab vtero auxiliator tuus. Noli timere serue me⁹ iacob. & rectissime quē elegi. Effundā. n. aquas super sitientē. & fluenta sup aridā. Effundā spiritū meū sup semen tuū. & bñdictionē meā super stirpem tuā. & germinabūt inter herbas quasi salices iuxta p̄terfluētes aq̄s. Iste dicet dñi ego sū. & ille vocabit i noie iacob. Et h scribet manu sua dño. & i noie israel assimilabitur Hec dic dñs rex israel & redēptor ei⁹. dñs exercituū. Ego p̄m⁹ & ego nouissim⁹. & absq̄ me nō est deus. Quis similis mei? Vocet & annūciet. & ordinē exponat mihi. Ex quo constitui mihi pplm antiquū. Ventura & q̄ futa sūt ānūciet eis. Nolite timere: neq̄ conturbemini. Ex tunc audire te feci. & annūciaui. Vos estis testes mei Nūq̄d ē deus absq̄ me & formator quē ego nō nouerim? Plaste idoli cēs nihil sūt. & amātissima eoꝝ nō proderūt eis. Ipsi sūt testes eoꝝ. q̄a nō vidēt neq̄ itelligūt: ut ꝓfūdāt. Quis formauit deū. & sculptile cōflauit. ad nihil vtile? Ecce cēs p̄tic̄ipes ei⁹ ꝓfūdent. Fabri. n. sūt ex hoīb⁹. Cōuenient cēs: stabūt & pauebūt. & cōfundentur simul. Faber ferrari⁹ lima opat⁹ē: in prunis & in malleis formauit illud. & opatus est in brachio fortitudinis sue. Esuriet & deficiet: nō bibet aquā & lasscscet. Artifex lignarius extendit normā: formauit illud in runcina. Fecit illud in angularib⁹. & in circino tornauit illud. & fecit imaginem viri q̄si speciosum hoiem habitantē in domo. Succidit cedros: tulit ilicē & quercū que steterat inter ligna saltus. Plantauit pinū quā pluuia nutriuit. & facta est hoibus i focū. Sūpsit ex eis & calefactus est. & succendit & coxit panes: de reliquo aūt opatus ē deū & adorauit: fecit sculptile. & curuat⁹ ē ante illud. Mediū ei⁹ combussit igni. & de medio eius carnes comedit. Coxit pulmētū & saturat⁹ est. & calefactus ē & dixit. Vah calefact⁹ sum: vidi focū. Reliquū aūt ei⁹ deū fecit & sculptile sibi. Curuat̄ añ illud. & adorat illud & obsecrat. dicens: Libera me. q̄a deus meus es tu. Nescierunt neq̄ intellexerūt. Obliti. n. sunt ne videant oculi eoꝝ. & ne intelligāt corde suo. Non recogitāt in mēte sua: neq̄ cognoscūt neq̄ sentiūt ut dicāt: Medietatem eius cōbussi igni & coxi sup carbones ei⁹ panes: coxi carnes & comedi. & de reliquo ei⁹ idolū faciā? Ante truncū ligni p̄cidā? Pars ei⁹ cinis est. Cor insipiēs adorabit illud. & nō liberabit aiam suā: neq̄ dicet. forte mendaciū ē i dextra mea Memēto horū iacob & israel: q̄m seru⁹ me⁹ es tu. Formaui te: seruus me⁹ es tu israel: non obliuiscaris mei. Deleui ut nubē iniq̄tates tuas. & quasi nebulā pctā tua. Reuertere ad me: q̄m redemi te. Laudate celi q̄m misericordiā fecit dñs: iubilate extrema tre. Resonate mōtes laudationē: saltus & oē lignū ei⁹. Quoniam redemit dñs iacob. & israel glorificabit. Hec dicit dñs redēptor tu⁹. & formator tuus ex vtero. Ego sū dñs faciēs oia: extendens celos solus: stabiliēs trā & nullus mecū. Irrita faciēs signa diuinoꝝ. & ariolos in furore dementens. Cōuertēs sapientes retrorsū & scientiā eoꝝ stultā faciēs. Suscitans ꝓbū ꝓpheta sui. & cōsiliū nunciorū suoꝝ cōplens. Qui dico irl'm habitabet̄. & ciuitatib⁹ iude edificabimini. & deserta eius suscitabo. Qui dico ꝓfūdo desolare. & flumia tua arefaciā. Qui dico cyro pastor meus es. & oēm voluntatē meā cōplebis. Qui dico irl'm edificabet̄. & templo fundaberis.

XLV

Hec dicit dñs christo meo cyro cui⁹ apprehēdi dexterā ut subiciam ante faciē ei⁹ gentes. & dorsa regū vertam Et apiā coram eo ianuas. & porte nō claudēt. Ego añ te ibo. & gliosos ire humiliabo. Portas ereas cōterā. & vectes ferreos confringā. Et dabo tibi thesauros absconditos. & archana secretoꝝ: ut scias q̄a ego dñs. q̄ voco nomē tuū deus israel ꝓpter seruū meū iacob & israel electum meū. Et vocauite noie tuo: assimilaui te. & non cognouisti me. Ego dñs. & non est ampli⁹. Extra me nō est deus. Accinxi te. &

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

non cognouisti me: ut sciant bi qui ab ortu solis ⁊ qui ab occidente·qm̃ absq; me nō est ds. Ego dñs ⁊ nō ē alter: formās lucē.⁊ creans tenebras:faciēs pacē ⁊ creans malū Ego dñs faciēs oia hec.Rorate celi desup ⁊ nubes pluāt iustum: apiat terra ⁊ germinet saluatorē:⁊ iusticia oriat sil. Ego dñs creaui eū.Ve q̄ dicit factori suo:testa de testis terre. Nunqd dicet lutū figulo suo·qd facis ⁊ op⁹ tuū absq; manib⁹ ē? Ve qui dicit patri quid generas.⁊ mulieri quid parturis? Hec dicit dñs scūs isrl: plastes eius. Ventura interrogate me: sup filios meos ⁊ sup op⁹ manuū meaꝝ mādate mihi. Ego feci ēr̄ā.⁊ ho minē sup eā creaui ego. Manus mee tetenderūt celos.⁊ oi militie eoꝝ mandaui. Ego suscitaui eū ad iusticiā.⁊ cūctas vias eius dirigā. Ipse edificabit ciuitatē meā.⁊ captiuitatem meā dimittet nō in precio neq; in muneribus dicit dñs ds exercituū. Hec dicit dñs. Labor egypti ⁊ negociatio ethiopie ⁊ sabaim viri sublimes:ad te transibunt ⁊ tui erūt. Post te ambulabūt vincti manicis pgent.⁊ te adorabūt teq; deprecabunt. Tm̄ in te ē ds.⁊ nō est ds absq; te. Vere tu es ds absconditus: ds isrl saluator. Cōfusi sūt ⁊ erubuerūt oēs simul: abierūt in confusione fabricatores errorū. Israhel saluat⁹ est in dño salute eterna. Non confundemini ⁊ nō erubescetis vsq; in seculū seculi: qa hec dicit dñs creās celos. Ipse ds formās ēr̄ā ⁊ faciēs eā:ipse plastes eius.Nō in vanū creauit eā:ꝫ ut habitaret formauit eā. Ego dñs ⁊ nō ē alius. Nō in abscōdito locut⁹ sū : in loco tre tenebrosо Non dixi semini iacob frustra : querite me. Ego dñs loquēs iusticiā·ānūciās recta. Cōgregami ⁊ venite.⁊ accedite simul q̄ saluati estis ex gentib⁹. Nescierūt q̄ leuāt signū sculpture sue.⁊ rogant dñm nō saluantē. Annūciate ⁊ venite.⁊ consiliami sil. Quis auditū fecit hoc ab initio? Ex tūc p̄dixi illud. Nūqd nō ego dñs.⁊ nō est vltra ds absq; me? Deus iust⁹ ⁊ saluās nō ē p̄ter me. Cōuertimini ad me ⁊ salui eritis oēs fines tre:q̄a ego ds ⁊ nō est alius. In memetipso iuraui·egredietur de ore meo iusticie verbum.⁊ nō reuertet·quia mihi curuabitur oē genu.⁊ iurabit omis lingua. Ergo in dño dicet. Mee sūt iusticie ⁊ imperium. Ad eū venīet.⁊ cōfundēt oēs q̄ repugnant ei. In dño iustificabit ⁊ laudabitur omne semen israhel. XLVI

Confract⁹ est bel·contritus est nabo: facta sūt simulacra eoꝝ bestijs ⁊ iumētis. Onera vestra graui pondere vsq; ad lassitudinē cōtabuerūt.⁊ p̄trita sunt simul. Nō potuerunt saluare portantē.⁊ aia eorū in captiuitatē ibit. Audite me domus iacob.⁊ oē residuū domus isrl. Qui portamini a meo vtero : q̄ gestami a mea vulua. Usq; ad senectā ego ipse.⁊ vsq; ad canos ego portabo. Ego feci ⁊ ego ferā:ego portabo ⁊ saluabo. Cui assimilastis me ⁊ adeq̄stis.⁊ cōparastis me ⁊ fecistis similē? Qui cōfertis aurū de sacculo.⁊ argētū statera ponderatꝫ. Cōducētes aurificē ut faciat deū.⁊ p̄cidunt ⁊ adorāt. Portāt illū in humerꝭ gestantes.⁊ ponētes in loco suo. Et stabit: ac de loco suo nō mouebit. Sed ⁊ cū clamauerit ad eū nō audiet: de tribulatiōe nō saluabit eos. Memētote istud ⁊ fūdami: redite p̄uaricatores ad cor. Recordami prioris seculi qm̃ ego sū deus ⁊ nō ē vltra de⁹: nec ē similis mei annūcians ab exordio nouissimū.⁊ ab initio que necdū facta sut·dicēs: Cōsiliū meū stabit.⁊ oīs voluntas mea fiet. Vocās ab oriēte auē ⁊ de tra longinqua virū voluntatꝭ mee. Et locut⁹ sū ⁊ adducā illud: creaui ⁊ faciā illud. Audite me duro corde : q̄ lōge estis a iusticia. Prope feci iusticiā meā.⁊ nō elongabit: ⁊ salus mea nō morabit. Dabo in syon salutē ⁊ in israhel gloriā meam. XLVII

Descende : sede in puluē ṽgo filia babylon : sede in tra. Nō est solū filie chaldeoꝝ : quia vltra nō vocaberis mollis ⁊ tenera. Tolle molā ⁊ mole farinā: denuda turpitudinē tuā. Discoopi humeꝝ: reuela crura:trāsi flumina. Reuelabit ignominia tua.⁊ videbit opprobriū tuū. Ultionem capiā.⁊ nō resistet mihi hō. Redemptor nr̄ dñs exercituū: nomē illi⁹ scūs isrl. Sede tace ⁊ intra in tenebras filia chaldeoꝝ : quia nō vocaberꝭ vltra dña regnorū. Iratus sum sup populū meū : contaminaui hereditatem meā.⁊ dedi eos i manu tua. Nō posuisti eis misericordias. Sup senē aggrauasti iugū tuū valde.⁊ dixisti. In sempiternū ero dña. Non posuisti hec sup cor tuū: neq; recordata es novissimi tui. Et nūc audi hec delicata ⁊ habitans cōfidēter : que dicis i corde tuo ego sū.⁊ nō ē p̄ter me ampli⁹. Nō sedebo vidua.⁊ ignorabo sterilitatē. Veniēt tibi duo hec subito in die vna·sterilitas⁊ viduitas. Vniuersa venerūt

sup te ꝑpter multitudinẽ maleficioꝝ tuoꝝm
ꝑpẽ duriciã incãtatoꝝ tuoꝝ vehementem.
Et fiduciã habuisti in malitia tua: ꝛ dixisti.
Nõ ẽ qui videat me. Sapiẽtia tua ꝛ scientia
tua hꝫ decepit te. Et dixisti i corde tuo. Ego
sũ: ꝛ ꝑter me nõ ẽ altera. Veniet sup te malũ
ꝛ nescies ortũ eiꝰ: ꝛ irruet sup te calamitas
quã nõ poteris expiare. Veniet sup te repente
miseria quã nescies. Sta cũ icãtatoribꝰ tuis
ꝛ cũ multitudine maleficioꝝ tuoꝝ in quibꝰ
laborasti ab adolescentia tua: si forte quid
prosit tibi: aut si possis fieri fortior. Defeciſti
in multitudine ꝯsilioꝝ tuoꝝ. Stent ꝛ salu
te augures celi qui cõtẽplabãt sidera ꝛ sup
putabãt mẽses: ut ex eis anũciarẽt ventura
tibi. Ecce facti sũt ꝙsi stipula: ignis cõbussit
eos. Nõ liberabũt aiam suã de mãu flãme:
nõ sũt prune qꝫ calefiãt: nec focus ut sedeant
ad eũ. Sic facta sũt tibi: in quibuscunqꝫ
laborgaueras. Negociatores tui ab adolescentia tua vnusquisqꝫ in via sua errauerũt:
Nõ est qui saluet te.

XLVIII

Audite hec domꝰ iacob qui vocamini
noie isrl̃. ꝛ de aquis iuda existis: qui
iuratiꝫ i noie dñi. ꝛ dei isrl̃ recordami
nõ i veritate neqꝫ in iusticia. De ciuitate eni
sancta vocati sunt: ꝛ sup deũ isrl̃ constabiliti
sũt. Dñs exercituũ nomẽ eiꝰ. Priora extunc
anũciaui ꝛ ex ore meo exierunt: ꝛ audita feci
ea: repente operatꝰ sũ ꝛ venerũt. Sciui. n. quia
durus es tu: ꝛ neruus ferreus cerui tua: ꝛ
frons tua erea. Predixi tibi extũc: añ veniret̃ indicaui tibi: ne forte diceres. Idola mea
fecerũt hec: ꝛ sculptilia mea ꝛ ꝙflatilia mandauerũt ista. Que audisti: vide oia. Vos ãt
nõ annũciastis. Audita tibi feci noua extũc
ꝛ ꝙseruata sũt ꝙ nescis. Nũc creata sũt ꝛ nõ
extũc: ꝛ ante diem: ꝛ nõ audisti ea: ne forte
dicas. ecce ego coꝝgui ea. Neqꝫ audisti neqꝫ
coꝝguisti: neqꝫ extunc apta est aurꝭ tua. Scio
n. ꝙa ꝓuaricãs ꝓuaricaberis: ꝛ trãsgressorẽ
ex vtero vocaui te. Propẽ nomẽ meũ longe
faciã furorẽ meũ: ꝛ laudem meã infrenabo te
ne intereas. Ecce excoqui te ꝫ nõ ꝙsi argentũ:
elegi te in camino pauperatiꝭ. Propẽ me ꝑpter
me faciã. ut non blasphemer: ꝛ gloriã meam
alteri nõ dabo. Audi me iacob: ꝛ isrl̃ quem
ego voco. Ego ipse: ego primꝰ ꝛ ego nouissimus. Manus qꝫ mea fũdauit trã: ꝛ dextera
mea mensa est celos. Ego vocabo eos: ꝛ stabũt simul. Congregamini oẽs vos ꝛ audite.
Quis de eis anũciauit hec? Dñs dilexit eũ:
faciet voluntatẽ suã in babylone: ꝛ brachiũ
suũ i chaldeis. Ego ego locutꝰ sum ꝛ vocaui
eũ: adduxi eũ: ꝛ directa ẽ via eius. Accedite
ad me: ꝛ audite hꝫ. Nõ a principio i abscondito locutus sũ. Ex tempore anteqꝫ fierent
ibi erã: ꝛ nũc dñs deus misit me ꝛ spũs eius.
Hec dicit dñs deꝰ redẽptor tuꝰ scũs isrl̃. Ego
dñs deꝰ tuꝰ: docens te vtilia: gubnãs te i via
qua ãbulas. Vtinã attẽdisses mãdata mea.
Facta fuisset sicut flumen pax tua: ꝛ iusticia
tua sicut gurgites maris. Et fuisset ꝙsi harena semẽ tuũ: ꝛ stirps uteri tui ut lapilli eius.
Nõ interisset ꝛ nõ fuisset attritũ nomen eius
a facie mea. Egredimi de babylone: fugite
a chaldeis. In voce exultationis anũciate:
auditũ facite hoc: ꝛ efferte illud vsqꝫ ad extrema tre. Dicite: Redemit dñs seruũ suum
iacob. Nõ sitierunt in deserto cum educeret
eos. Aquã de petra ꝑduxit eis. ꝛ scidit petrã
ꝛ fluxerũt aque. Nõ ẽ pax impijs dicit dñs.

XLIX

Audite insule: ꝛ attẽdite
populi de longe. Dñs ab utero vocauit me: de ventre mris mee recordatus ẽ nois mei. Et posuit os meum quasi
gladiũ acutũ: in umbra manꝰ sue ꝑtexit me
ꝛ posuit me sicut sagittã electã. In ꝑbaretra
sua abscondit me: ꝛ dixit mihi. Seruus meus
es tu isrl̃. ꝙa i te glorificabor. Et ego dixi. In
vacuũ laboraui: sine causa ꝛ vane fortitudinẽ meã cõsũpsi. Ergo iudiciũ meũ cum dño:
ꝛ opus meũ cũ deo meo. Hec dicit dñs formãs me ex utero ꝑuũ sibi: ut reducam iacob
ad eũ: ꝛ israhel nõ cõgregabit̃. Et glorificatus sũ in oculis dñi: ꝛ deus meꝰ factꝰ est fortitudo mea. Et dixit. Parũ ẽ ut sis mihi seruus ad suscitãdas tribꝰ iacob. ꝛ feces israhel
conuertendas. Dedi te in lucem gentiũ: ut
sis salus mea vsqꝫ ad extremũ tre. Hec dicit
dñs redemptor israhel scũs eiꝰ: ad cõtẽptibilẽ aiam ad abhominatã gẽtẽ ad seruũ dominorũ. Reges videbũt ꝛ ꝙsurgent ꝓncipes
ꝛ adorabũt ꝑpter dñm ꝙ fidelis est: ꝛ scm̃
israhel qui elegit te. Hec dicit dñs. In tẽpore
placito exaudiui te. ꝛ in die saluꝭ auxiliatus
sum tui. Et seruaui te ꝛ dedi te in fedꝰ populi
ut suscitares terrã ꝛ possideres hereditates
dissipatas: ut diceres his ꝙ vincti sũt. exite:
ꝛ his qui in tenebris. reuelamini. Sup vias
pascent̃. ꝛ in oibꝰ planis pascua eorũ. Non
esurient neqꝫ sitient. ꝛ nõ percutiet eos estus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ ſol: ꝙa miſerator eorũ reget eos. ꝛ ad fontes aquaꝝ potabit eos. Et ponam cẽs montes meos i viã. ꝛ ſemite mee exaltabuntur. Ecce iſti de lõge veniẽt. ꝛ ecce illi ab aq̃lone ꝛ mari. ꝛ iſti de tra auſtrali. Laudate celi ꝛ exulta tra: iubilate mõtes laudẽ: ꝙa conſolatus ẽ dñs populũ ſuũ. ꝛ pauperũ ſuoꝝ miſerebit. Et dixit ſyon: dereliq̃t me dñs. ꝛ dñs oblitus ẽ mei. Nũquid obliuiſci poteſt mulier infantẽ ſuum: ut nõ miſereat filio vteri ſui? Et ſi illa oblita fuerit: ego tñ nõ obliuiſcar tui. Ecce i manib⁹ meis deſcripſi te: muri tui corã oculis meis ſemp. Venerũt ſtructores tui: deſtruentes te ꝛ diſſipantes. a te exibũt. Leua i circuitu oculos tuos ꝛ vide: cẽs iſti cõgregati ſũt: venerũt tibi. Viuo ego dic dñs. ꝙa oib⁹ his velut ornamento veſtieris ꝛ circũdabis tibi eos q̃ſi ſponſa. Quia deſerta tua ꝛ ſolitudines tue ꝛ tra ruine tue: nũc anguſta erũt p̃ habitatorib⁹. ꝛ longe fugabũt q̃ abſorbẽbãt te. Adhuc dicẽt i auribus tuis filij ſterilitatis tue. Anguſt⁹ eſt mihi loc⁹: fac ſpatiũ mihi ut habitẽ. Et dices i corde tuo. Quis genuit mihi iſtos? Ego ſterilis ꝛ nõ pariẽs tranſmigrata ꝛ captiua. ꝛ iſtos q̃s enutriuit? Ego deſtituta ꝛ ſola. ꝛ iſti vbi ꝫ erãt? Hec dic dñs de⁹. Ecce leuabo ad gẽtes manũ meam. ꝛ ad pp̃los exaltabo ſignũ meũ. Et afferent filios ſuos i vlnis. ꝛ filias ſuas ſup humeros portabũt. Et erunt reges nutricij tui. ꝛ regine nutrices tue. Vultu in terra demiſſo adorabũt te. ꝛ puluerẽ pedum tuoꝝ lingent. Et ſcies ꝙa ego dñs: ſup q̃ nõ cõfundent q̃ expectãt eũ. Nũq̃d tollet a forti preda: aut q̃d captũ fuerit a robuſto ſaluũ eſſe poterit? Quia hec dic dñs. Equidẽ ꝛ captiuitas a forti tollet. ꝛ q̃d ablatum fuerit a robuſto ſaluabit. Eos ꝙo qui iudicauerunt te ego iudicabo. ꝛ filios tuos ego ſaluabo. Et cibabo hoſtes tuos carnib⁹ ſuis. ꝛ quaſi muſto ſanguine ſuo inebriabuntur. Et ſciet ois caro quia ego dñs ſaluãs te. ꝛ redẽptor tuus forti⁹ iacob.

L

Hec dicit dñs. Quis ẽ hic liber repudij matris veſtre: quo dimiſi eam? Aut q̃s ẽ credito⁹ meus: cui vendidi vos? Ecce. n. i iniq̃tatib⁹ vr̃is vẽditi eſtis: ꝛ in ſcelerib⁹ veſtris dimiſi matrẽ veſtrã: ꝙa veni ꝛ nõ erat vir: vocaui ꝛ non erat q̃ audiret. Nũquid abbreuiata ꝛ paruula facta eſt manus mea ut nõ poſſim redimẽ. aut non ẽ in me vꝛtus ad liberandũ? Ecce i increpatiõe mea deſertũ faciã mare: ponã flumina in ſiccũ. Cõputreſcẽt piſces ſine aqua. ꝛ moriẽt in ſiti. Induã celos tenebr̃. ꝛ ſaccũ ponã operimentũ eoꝝ. Dñs dedit mihi linguã eruditã: ut ſcia ſuſtentarẽ eũ q̃ laſſus ẽ verbo. Erigit mane. mane erigit mihi aurẽ: ut audiam q̃ſi magiſtrũ. Dñs de⁹ aperuit mihi aurẽ: ego aũt non ꝓdico: retrorſũ nõ abij. Corp⁹ meũ dedi p̃cutiẽtib⁹ ꝛ genas meas vellentib⁹. Faciem meã nõ auerti ab increpantib⁹ ꝛ p̃ſpuentib⁹ in me. Dñs deus auxiliator me⁹. ꝛ ideo non ſũ p̃fuſus. Ideo poſui faciẽ meã ut petrã duriſſimã. ꝛ ſcio q̃m nõ cõfundar. Iuxta eſt qui iuſtificat me. Quis ꝓdicet mihi? Stem⁹ ſil. Quis ẽ aduerſari⁹ me⁹? Accedat ad me. Ecce dñs de⁹ auxiliator me⁹. Quis ẽ q̃ cõdẽnet me? Ecce oẽs q̃ſi veſtimẽtũ cõterẽt: tinea comedet eos. Quis ex vob timẽs dñm: audiens vocẽ ſerui ſui? Quis ãbulauit i tenebr̃ ꝛ nõ ẽ lumẽ ei? Sper in noie dñi. ꝛ innitat ſup deũ ſuũ. Ecce vos oẽs accendentes ignẽ. accincti flãmis. Ambulate i lucẽ ignis vr̃i. ꝛ i flãmis q̃s ſuccẽdiſtis. De manu mea factũ ẽ ꝫ vobis. In doloribus dormietis.

LI

Audite me qui ſeq̃mini q̃ iuſtũ eſt. ꝛ q̃rit dñm. Attendite ad petrã vnde exciſi eſtis. ꝛ ad cauernã laci de qua p̃ciſi eſtis. Attẽdite ad abrahã patrẽ veſtrũ: ꝛ ad ſaram que peperit vos. Quia vnũ vocaui eũ. ꝛ bñdixi ei. ꝛ multiplicaui eum. Conſolabit ergo dñs ſyon. ꝛ conſolabit oẽs ruinas ei⁹. Et ponet deſertũ ei⁹ q̃ſi delitias. ꝛ ſolitudinem eius q̃ſi hortũ dñi. Gaudiũ ꝛ letitia inuenietur i ea: grãꝝ actio ꝛ vox laudis. Attendite ad me pp̃le meus. ꝛ trib⁹ mea me audite. Quia lex a me exiet. ꝛ iudiciũ meũ i lucẽ populorũ requieſcet. Prope ẽ iuſt⁹ meus: egreſſus eſt ſaluator meus. ꝛ brachia mea pp̃los iudicabũt. Me inſule expectabũt. ꝛ brachiũ meũ ſuſtinebũt. Leuate i celũ oculos vr̃os: ꝛ videte ſub tra deorſũ: quia celi ſicut fum⁹ liqueſcent. ꝛ terra ſicut veſtimentũ attenuet: ꝛ habitatores eius ſicut hec interibũt. Salus aũt mea in ſempiternũ erit: ꝛ iuſticia mea non deficiet. Audite me qui ſcitis iuſtũ: pp̃le me⁹ lex mea i corde eorũ. Nolite timere oppꝛobriũ hoĩũ. ꝛ blaſphemias eorum ne metuatis. Sicut. n. veſtimentũ ſic comedet eos vermis. ꝛ ſicut lanã ſic deuorabit eos tinea. Salus ãt mea i ſempiternũ erit. ꝛ iuſticia mea i gnãtiõs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

generationū. Cōsurge ꝙsurge : induere fortitudinē brachiū dñi. Cōsurge sicut in diebꝰ antiqs: in gnationibꝰ seculorū. Nūqd nō tu pcussisti superbū: vulnerasti draconē? Nunqd nō tu siccasti mare: aquā abyssi vehementis? Qui posuisti pfūdū maris viā: ut trāsirēt liberati. Et nūc q redēpti sūt a dño : reuertent: & venient in syon laudātes. & letitia sempiterna sup capita eorū. Gaudiū & letitiā tenebūt : fugiet dolor & gemitꝰ. Ego egoipse consolabor vos. Quis tu ut timeas ab hoie mortali & a filio hois: qui quasi fenū ita arescet. & oblitus es dñi factoris tui q tetendit celos & fūdauit ērā. & formidasti iugiter tota die a facie furoris ei⁹ q te tribulabat. & paraverat ad pdendū? Ubi nūc ē furor tribulantis? Cito veniet gradiens ad aperiēdū. & nō interficiet vsq ad internitionē: nec deficiet panis eiꝰ. Ego aūt sū dñs deꝰ tuus qui conturbo mare & intumescūt fluctus eius : dñs exercituū nomē meū. Posui verba mea in ore tuo. & in vmbra manꝰ mee protexi te: ut plantes celos & fūdes ērā. & dicas ad syon : pplus meus es tu. Eleuare eleuare : cōsurge irlm : que bibisti de manu dñi calicē ire eius. Usq ad fundum calicis soporis bibisti. & potasti usq ad feces. Nō ē qui sustentet eā ex oibus filijs quos genuit. & nō est q apphendat manū eius ex oibꝰ filijs qs enutriuit. Duo sunt q occurrerūt tibi. Quis cōtristabit sup te? Vastitas & cōtritio & fames & gladiꝰ. Quis ꝙsolabit te? Filij tui piecti sūt : dormierūt in capite oiuz viarū sicut orix illaqatus: pleni indignatiōe dñi increpatiōe dei tui. Idcirco audi ista paupercula. & ebria non a vino. Hec dicit dñator tuus dñs. & deus tuus q pugnauit p pplo suo. Ecce tuli de manu tua calicē soporis : fūdū calicis indignatiōis mee. Nō adijcies ut bibas illū vltra. Et ponā illū i manu eoz qui te humiliauerunt & dixerunt aie tue incuruare ut transeamus. & posuisti ut terrā corpus tuū. & qsi viā transeuntibus.

LII

Onsurge ꝙsurge: induere fortitudine tua syon. Induere vestimētis glie tue hierusalē ciuitas sancti: q a non adijciet vltra ut pertrāseat p te incircūcisus & immundus. Excutē de puluere : ꝙsurge : sede irlm. Solue vincula colli tui captiua filia syon: qa hec dicit dñs: Gratis venūdati estis. & sine argēto redimemini. Quia hec dicit dñs deus. In egyptū descēdit pplus meus i pncipio ut colonus esset ibi. & assur absq vlla cā calūniatꝰ est eū. Et nūc qd mihi ē hic dicit dñs? Quōm ablatꝰ ē populus meus gratis. Dñatores eiꝰ inique agūt dicit dñs: & iugiter tota die nomen meū blasphemat. Propē hoc sciet populus meus nomen meū in die illa : qa ego ipse qui loquebar ecce adsum. Quā pulchri sup montes pedes annūciātis & pdicātis pacē : annūciātis bonū pdicātis salutē dicētis: Syon regnabit deus tuus. Vox speculatorū tuorū. Leuauerūt vocē : simul laudabūt : quia oculo ad oculū videbūt cū cōuerterit dñs syon. Gaudete & laudate simul deserta irlm: qa consolatꝰ est dñs populū suū redemit irlm. Parauit dñs brachiū scm suū i oculis oiuz gentiū. & videbūt oēs fines terre salutare dei nri. Recedite recedite: exite inde: pollutū nolite tangere. Exite de medio eiꝰ mūdami q fertis vasa dñi. Quōm nō i tumultu exibitis: nec in fuga pperabitis. Precedet. n. vos dñs. & congregabit vos deꝰ isrl. Ecce intelliget seruus meus: exaltabit & elevabit. & sublimis erit valde. Sicut obstupuerūt sup te multi: sic inglorius erit inter viros aspectus eiꝰ. & forma eiꝰ inter filios hoiuz. Iste aspget gentes multas : sup ipsū cōtinebūt reges os suū. Quia quibꝰ nō ē narratū de eo viderūt. & q nō audierūt pteplati sunt.

LIII

Quis credidit auditui nro: & brachiū dñi cui revelatum est? Et ascēdet sicut virgultū coram eo. & sicut radix de terra sitiēti. Nō est spes ei neq decor. Et vidimus eū & nō erat aspectus. & desideravimus eū despectū & novissimū virorū. virū dolorū & scientē infirmitatē. Et quasi abscōditꝰ vultus eius & despectꝰ: unde nec reputauimus eū. Vere languores nostros ipse tulit. & dolores nros ipse portauit. Et nos reputauimus eū qsi leprosū. & pcussū a deo & būiliatū Ipse aūt vulneratus ē ppter iniqtates nras: attritus ē ppter scelera nra. Disciplina pacis nostre sup eū. & livore eiꝰ sanati sumus. Oēs nos qsi oues errauimus: vnusqsq in viā suā declinauit. & posuit dñs in eo iniqtatē oiuz nostrū. Oblatus ē qa ipse voluit. & nō aperuit os suū. Sicut ovis ad occisionē ducet. & qsi agnus coram tondēte se obmutescet. & nō aperiet os suū. De angustia & de iudicio sublatus ē. Generationē eiꝰ qs enarrabit? Quia abscisus ē de terra viventiū. Propter scelus populi mei percussi eū. Et dabit impios ppter sepultura. & divites ppter morte sua: eo q iniqtatē nō fecerit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

neq; volus fuerit in ore eius & dñs voluit cõterere eũ i infirmitate. Si posuerit p̃ peccato aiam suã videbit semen longeuũ. & volũtas dñi in manu eius dirigef. Pro eo q̃ laboravit aia eius: videbit & saturabif. In scia sua iustificabit ipse iustus seruos meos multos & iniq̃tates eor̃ ipse portabit. Ideo disptiam ei plurimos & fortium diuidet spolia: p̃ eo q̃ tradidit i mortẽ aiam suã. & cũ sceleratis reputatus est. Et ipse pctã multorũ tulit. & p̃ transgressorib⁹ rogauit. LIII

Lauda sterilis q̃ non paris: decanta laudẽ & binni que nõ pariebas: qm̃ multi filij deserte magis q̃ eius q̃ habebat virũ dicit dñs. Dilata locũ tentorij tui. & pelles tabernaculor̃ tuor̃ extende. Ne parcas. Longos fac funiculos tuos. & clauos tuos cõsolida. Ad dexterã eni & leuã penetrabis: & semen tuũ gentes hereditabit. & ciuitates desertas inhabitabit. Noli timere: q̃a nõ cõfunderis neq; erubesces. Non eni te pudebit: q̃a cõfusionis adolescẽtie tue obliuiscer̃is. & opprobrij viduitat̃ tue nõ recordaber̃ ampli⁹. Quia dñabif tui qui fecit te: dñs exercituũ nomẽ eius. & redẽptor tu⁹ scũs isrl: deus ois terre vocabif. Quia ut mulierẽ derelictã & merẽtẽ spũ vocauit te dñs. & vxorẽ ab adolescentia abiectã. Dixit deus tu⁹. Ad pũctũ in modico dereliqui te. & i miserationib⁹ magnis congregabo te. In momẽto idignationis abscõdi faciẽ meã parũp a te. & i misericordia sempiterna misert⁹ tui: dixit redemptor tuus dñs. Sicut in diebus noe istud mihi est: cui iuraui ne iducerẽ aq̃s diluuij vltra sup̃ trã. sic iurauj ut nõ irascar tibi & nõ increpem te. Mõtes eni cõmouebũf & colles contremiscẽt: misericordia aũt mea nõ recedet a te. & fedus pacis mee nõ mouebif: dixit miserator tuus dñs. Pauncula tẽpestate cõuulsa absq; vlla consolatiõe: ecce ego sternã p ordinem lapides tuos. & fũdabo te in sapphyris. & ponã iaspidem ppugnacula tua. & portas tuas in lapides sculptos. & oes t̃minos tuos i lapides desiderabiles. vniũsos filios tuos doctos a dño & multitudinem paq̃ filijs tuis. & in iusticia fũdaberis. Recede procul a calũnia. q̃a nõ timebis. & a pauore. q̃a nõ appropinq̃bit tibi. Ecce accola veniet. q̃ nõ erat mecũ: aduena quondã tu⁹ adiũget tibi. Ecce ego creaui fabrũ sufflantẽ i igne prunas. & proferentẽ vas in opus suũ. & ego creaui interfectorem ad dispdendũ. Oẽ vas q̃ fictũ ẽ. ꝯ te nõ dirigef. & oẽm linguã resistentẽ tibi. i iudicio iudicabis. Hec ẽ hereditas seruorũ dñi. & iusticia eor̃ apud me. dicit dñs. LV

Omnes sitientes venite ad aq̃s. & qui non habetis argentũ pperate. emite & comedite. Venite emite absq; argento & absq; vlla cõmutatione. vinũ & lac. Quare appenditis argẽtũ nõ i panib⁹. & laborẽ vestrũ nõ in saturitate? Audite audientes me & comedite bonũ. & delectabif in crassitudine aia vra. Inclinate aurẽ vram & venite ad me: audite. & viuet aia vestra. & feriam vobiscũ pactũ sempiternũ: misericordias dauid fideles. Ecce testẽ pplis dedi eũ. ducem ac p̃ceptorẽ gẽtib⁹. Ecce gẽtẽ quã nesciebas vocabis. & gentes que non cognouerunt te. ad te current ppter dñm deũ tuũ & scm̃ isrl: quia glorificauit te. Querite dñm dũ inueniri p̃t invocate eũ dũ ppe est. Derelinq̃t impi⁹ viã suã. & vir iniqu⁹ cogitatiões suas. & reuertat ad dũm & miserebif eius. & ad deũ nr̃m qm̃ multꝰ est adignoscendũ. Nõ. n. cogitationes mee cogitatiões vre: neq; vie vestre vie mee dic dñs. Quia sicut exaltãt celi a tra. sic exaltate sũt vie mee a vijs vris. & cogitatiões mee a cogitationib⁹ vris. Et quõ descendit hymber & nix de celo & illuc vltra non reuertit̃ sed inebriat trã & infũdit eã & germinare eã facit. & dat semen serẽti. & panẽ comedẽti. sic erit verbum meũ q̃ egredief de ore meo. Nõ reuertef ad me vacuũ: sed faciet quecũq; volui. & psperabitur in bis ad que misi illud. Quia in letitia egrediemi. & i pace deducemini. Mõtes & colles cantabũt coram vobis laudem. & oia ligna regiõis plaudẽt manu. Pro saliũcula ascendet abies. & pro vrtica crescet myrt⁹. Et erit dñs noiat⁹ in signũ eternũ: q̃ nõ auferetur. LVI

Hec dicit dñs. Custodite iudicium & facite iusticiã. quia iuxta est sal⁹ mea ut veniat. & iusticia mea ut reueletur Beatus vir qui facit h̃. & filius hois qui apprehendet istud. Custodiens sabbatũ ne polluat illud: custodiens man⁹ suas. ne faciat oẽ malũ. Et non dicat filius aduene q̃ adhesret dño. dicẽs: Sepatione diuidet me dñs a pplo suo. Et nõ dicat eunuch⁹. ecce ego lignũ aridũ. Quia h̃ dic dñs eunuchis: Qui custodierint sabbata mea. & elegerint q̃ ego volui & tenuerint fed⁹ meũ: dabo eis in domo mea

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ in muris meis locū. ꝛ nomen meū ꝙ filijs ꝛ filiab ꝙ. Nomē sempiternū dabo eis: qđ non ꝑibit. Et filios aduene q̄ adhærent dño ut colāt eū. ꝛ diligāt nomen eius ut sint ei i seruos: oēm custodientem sabbatū ne polluat illud. ꝛ tenentē fed ꝙ meū. adducā eos i mōtē scīm meū. ꝛ letificabo eos in domo orationis mee. Holocausta eoꝝ ꝛ victime eoꝝ placebūt mihi sup altari meo: q̄a domus mea domus orōnis vocabit cūctis ꝑpulis. ait dñs deus q̄ congregat dispsos isrl. Adhuc congregabo ad eū cōgregatos ei ꝙ. Oēs bestie agri venite ad deuorandum: vniuerse bestie saltus. Speculatores ei ꝙ ceci oēs: nescierūt vniuersi: canes muti nō valētes latrare. videntes vana. dormiētes ꝛ amātes somnia. ꝛ canes impudentissimi nescierūt saturitatē. Ipsi pastores ignauerūt intelligētiā. Oēs in viā suā declinauerūt: vn ꝙ q̄sq; ad auaritiā suā a sūmo vsq; ad uonissimū. Venite. sumam ꝙ vinum. ꝛ impleamur ebrietate. ꝛ erit sicut hodie sic ꝛ cras. ꝛ multo amplius.

LVII

Iustus ꝑit ꝛ non est qui recogitet i corde suo. ꝛ viri mie colliguntur: q̄a nō ē q̄ intelligat. A facie enī malitie collect ꝙ ē iust ꝙ. Veniat pax: requescet i cubili suo. q̄ ābulauit i directiōe sua. Vos autē accedite huc filij auguratricis: semen adulteri ꝛ fornicarie. Sup quē lusistis? Sup quē dilatastis os. ꝛ eiecistis linguā? Nūq̄d non vos filij scelesti. semē mēdax? Qui ꝙsolamini in dijs subter oē lignū frondosū. imolātes paruulos i torrētib ꝙ: subter eminētes ꝑtras. In partib ꝙ torrētis pars tua: hec ē sors tua. Et ipsis effudisti libamen: obtulisti sacrificium. Nūq̄d sup his nō idignabor? Sup mōtē excelsū ꝛ sublimē posuisti cubile tuū. ꝛ illuc ascēdisti ut imolares hostias. Et p ꝙ ostū ꝛ retro postem posuisti memoriale tuū. q̄a iuxta me discooperuisti ꝛ suscepisti adulterum. Dilatasti cubile tuū. ꝛ pepigisti cum eis fedus. Dilexisti stratū eoꝝ manu apta. ꝛ ornasti te regio vnguēto. ꝛ multiplicasti pigmēta tua. Misisti legatos tuos ꝓcul. ꝛ humiliata es vsq; ad iferos. In multitudine vie tue laborasti: nec dixisti. quiescam. Vitam man ꝙ tue inuenisti: ꝓpterea non rogasti. Pro quo sollicita timuisti: q̄a mētita es ꝛ mei nō es recordata: neq; cogitasti i corde tuo q̄a ego tacens ꝛ quasi nō vidēs. ꝛ mei oblita es. Ego ānūciabo iustitiā tuā. ꝛ opa tua nō ꝓderūt tibi. Cū clamaueris liberēt te congregati tui. Et oēs eos auferet ventꝰ: tollet aura. Qui aūt fiduciam habz mei. hēreditabit terrā. ꝛ possidebit montē scīm meū. ꝛ dicā. Viam facite. ꝓtexite iter. declinate de semita: auferte offendicula de via populi mei. Quia hec dicit dñs excelsus ꝛ sublimis habitās eternitatē. ꝛ scīm nomē ei ꝙ in excelso ꝛ in scō habitās. ꝛ cū contrito ꝛ humili spū: ut viuificet spūm humiliū ꝛ vivificet cor contritoꝝ. Nō eni in sempiternū litigabo neq; vsq; ad finē iratscar. q̄a spūs a facie mea egredietur. ꝛ flatus ego faciā. Propter iniq̄tatē auaritie ei ꝙ iratꝰ sū. ꝛ percussi eū. Abscōdi a te faciē meā: ꝛ indignat ꝙ sū. Et abijt vag ꝙ in via cordis sui. Vias eius vidi ꝛ sanaui eū. ꝛ reduxi eum ꝛ reddidi cōsolatiōes ipsi ꝛ lugentib ꝙ eius. Creaui fructū labioꝝ pacē: pacē ei qui longe est ꝛ qui ꝓpe dixit dñs. ꝛ sanauī eū. Impij aūt q̄si mare feruens qđ quiescē nō pōt. ꝛ redūdant fluctus eius i cōculcationē ꝛ lutū. Nō ē pax impijs dicit dñs deus.

LVIII

Clama. ne cesses: q̄si tuba exalta vocem tuā. ꝛ annūcia ꝓpl'o meo scelera eoꝝ. ꝛ domui iacob pcta eoꝝ. Me eteni de die in diē querūt. ꝛ scire vias meas volūt: q̄si gens q̄ iusticiā fecerit. ꝛ q̄ iudicium dei sui nō dereliquerit. Rogāt me iudicia iusticie. ꝛ approp̄inq̄re deo volūt. Quare ieiunauim ꝙ ꝛ nō aspexisti: humiliauim ꝙ aias nras ꝛ nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenit voluntas vestra. ꝛ oēs debitores vestros repetitis. Ecce ad lites ꝛ contentiōes ieiunatis. ꝛ percutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut vsq; ad hāc diē: ut audiat in excelso clamor vester. Nūq̄d tale ē ieiunū qđ elegi: p diē affligē homiem aiaz suā? Nūq̄d cōtorq̄re q̄si circulū caput suū. ꝛ saccū ꝛ cinerē sternē? Nūq̄d istud vocabis ieiunū. ꝛ diem acceptabilē dño? Nonne hec ē magis ieiunū qđ elegi? Dissolue colligatiōes impietatis: solue fasciculos deprimētes. Dimitte eos q̄ ꝓfracti sūt liberos ꝛ oē onus dirūpe. Frange esurienti panē tuū ꝛ egenos vagosq; induc i domū tuā. Cū videris nudū operi eū. ꝛ carnē tuā ne despexeris Tūc erūpet q̄si mane lumē tuū. ꝛ sanitas tua citꝰ orietꝰ. Et anteibit faciē tuā iusticia tua. ꝛ gl'ia dñi colliget te. Tunc inuocabis ꝛ dñs exaudiet: clamabis. ꝛ dicet ecce adsū: q̄a misericors sū dñs deꝰ tuꝰ. Si abstuleris de medio tui catenā ꝛ desieris extēdē digitū. ꝛ loq̄ qđ nō ꝓdest. Cū effuderis esurienti aiam tuā. ꝛ aiam

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

afflictã replcueris:oziet in tenebzis lux tua:
7 tenebze tue erũt sicut meridies. Et requiem
tibi dabit dñs 7 tuus semp.7 iplebit splen-
dozib9 aiam tuã.7 ossa tua libzabit. Et eris
q̃si hoztus irriguus.7 sicut fons aquarũ cui9
nõ deficiẽt aque. Et edificabunt in te deserta
seculoz:fũdamẽta gnãtiõis 7 gnãtiõis suscí-
tabis. Et vocaberis edificatoz sepium: auer-
tens semitas i quietẽ. Si auerteri3 a sabbato
pedem tuũ facẽ voluntatẽ tuã in die scõ meo:
7 vocaueris sabbatũ delicatũ 7 scm dñi glo-
riosũ:7 glozificaueris eũ dum nõ facis vias
tuas 7 nõ inuenit voluntas tua ut loq̃ris ser-
monẽ:tũc delectaberis sup dño.7 sustollam
te sup altitudines tre.7 cibabo te hzeditate
iacob pris tui. Os eni domini locutum est.

ECce nõ ẽ abbzeuiata man9 LIX
dñi ut saluare nequeat:neq3 aggra-
uata est auris eius ut nõ exaudiat:
S iniqtates vre diuiserũt inter vos 7 deũ vrm:
7 pcta vra absconderũt faciẽ eius a vobis ne
exaudiret. Man9.n. vre pollute sũt sanguie
7 digiti vri iniqtate. Labia vra locuta sunt
mendaciũ.7 lingua vra iniqtatẽ fatur. Non
est qui inuocet iusticiã:neq3 ẽ q̃ iudicet vere:
S cõfidũt in nibilo.7 loquũt vanitates. Cõ-
ceperunt labozẽ.7 pepererunt iniqtatẽ. Oua
aspidũ ruperũt.7 telas aranee texuerũt. Qui
comederit de ouis eoz3 morietr.7 qõ confotũ
est erũpet in regulũ. Tele eoz3 nõ erũt in ve-
stimentũ: neq3 opient operib9 suis. Opa eozũ
opa inutilia.7 opus iniqtatis i manib9 eoz3.
Pedes eoz3 ad malũ currũt.7 festinãt ut ef-
fũdãt sanguinẽ innocentẽ. Cogitatiões eozũ
cogitatiões iutiles. Vastitas 7 ptritio i vijs
eozũ. Viã pacis nescierũt.7 nõ ẽ iudiciũ in
gressib9 eoz3. Semite eozũ incuruate sũt eis:
ois qui calcat i eis ignozat pacẽ. Propt hoc
elongatũ ẽ iudiciũ a nobis.7 nõ apphendet
nos iusticia. Expectauim9 lucem 7 ecce tene-
bze:splendozẽ.7 i tenebzis ãbulauim9. Pal-
pauim9 sicut ceci parietem.7 q̃si absq3 oculis
attrectauim9. Impegim9 meridie q̃si in tene-
bzis:i caligosis q̃si moztui. Rugiem9 q̃si vzi
ões.7 q̃si colũbe meditantes gemem9. Expe-
ctauim9 iudiciũ 7 nõ ẽ: salutẽ 7 elongata ẽ a
nobis. Multiplicate sũt.n. iniqtates nre coz̃
te.7 pcta nra rnderunt nobis: Quia scelera
nostra nobiscũ.7 iniqtates nras cognouim9
peccare 7 mentiri 3 dñm.7 auersi sumus ne
ire.n9 p9 tergũ dei nri.ut loq̃remur calũniã 7
transgressionẽ. Cõcepim9 7 locuti sumus de
corde verba mendacij.7 cõuersũ ẽ retrozsum
iudiciũ.7 iusticia longe stetit. Quia cozruit
in platea veritas.7 eqtas nõ potuit ingredi.
Et facta ẽ veritas in obliuiõe.7 qui recessit a
malo·p̃de patuit. Et vidit dñs.7 malũ appa
ruit i oculis eius:q̃a nõ est iudiciũ. Et vidit
deus q̃a nõ est vir.7 apzziatus ẽ q̃a nõ ẽ qui
occurrat. Et saluauit sibi bzachiũ suũ.7 iu-
sticia eius ipsa ꝓfirmauit eũ. Indut9 ẽ iusti-
cia ut lozica.7 galea salutr̃ i capite ei9. Indu
tus est vestimentis vltiõis.7 opert9 ẽ q̃si pal-
lio celi sicut ad vindictã: q̃si ad retributionẽ
indignatiõis hostib9 suis.7 vicissitudinẽ ini-
micis suis. Insulis vicẽ reddet. Et timebũt
qui ab occidẽte·nomẽ dñi:7 q̃ ab oztu solis
gloziã ei9. Cũ venerit q̃si fluui9 violent9 quẽ
spũs dñi cogit.7 venerit syon redemptoz.7
eis q̃ redeũt ab iniqtate i iacob dic dñs. Hoc
fedus meũ cũ eis dicit dñs. Spũs meus q̃ ẽ
in te 7 verba mea q̃ posui in oze tuo. nõ rece-
dẽt de oze tuo.7 de oze seminis tui dicit dñs:
amodo 7 vsq3 in sempiternũ. LX

SUrge illuminare irlm q̃a venit lumẽ
tuũ.7 glia dñi sup te ozta est. Quia
ecce tenebze opient trã.7 caligo po-
pulos:sup te aũt oziet dñs.7 glia eius in te
videbit. Et ãbulabũt gentes i lumine tuo.7
reges i splendoze oztus tui. Leua in circuitu
oculos tuos 7 vide:oẽs isti congregati sunt:
venerũt tibi. Filij tui de longe venient.7 filie
tue de latere surgẽt. Tũc videbis 7 afflues.7
mirabit7 dilatabit cor tuũ: qñ cõuersa fue-
rit ad te multitudo maris: fortitudo gentiũ
venerit tibi. Inundatio camelozũ operiet te:
dromedarij madian 7 effa. Oes de saba ve-
nient aurũ 7 thus deferẽtes.7 laudẽ dño an-
nũciãtes. Oẽ pecus cedar congregabit tibi:
arietes nabaioth ministrabũt tibi. Offerẽt
sup placabili altari meo.7 domũ maiestatis
mee glificabo. Qui sũt isti q̃ ut nubes volant
7 quasi colũbe ad fenestras suas? Me enim
insule expectãt 7 naues maris in pncipio:ut
adducã filios tuos de longe. Argẽtũ eoz3 7 au
rũ cũ eis·noi dñi dei tui 7 scõ isrl: q̃a glozifi-
cauit te. Et edificabũt filij pegrinoz3 muros
tuos.7 reges eoz3 ministrabũt tibi. In indi-
gnatione.n.mea percussi te.7 in reconciliatione
mea miserr9 sũ tui. Et apient porte tue iugit:
die ac nocte nõ claudẽt:ut afferat ad te foz-
titudo gentiũ.7 reges eoz3 adducant. Gens

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cni ⁊ regnū qđ nō ſeruierit tibi-pibit.⁊ gen-
tes ſolitudine vaſtabūť. Gloria libani ad te
ꝛnet: abies ⁊ buxus ⁊ pinus ſimul ad oꝛ-
nandū locū ſcificationis mee.⁊ locum pedū
meoꝝ glorificabo. Et ꝛnīēt ad te curui filij
eoꝛū q̄ būiliauerūt te.⁊ adoꝛabunt ꝛſtigia
pedū tuoꝝ cēs q̄ ꝛtraxēbāt tibi.⁊ vocabunt
te ciuitatē oñi ſyon ſancti iſrl̄. Pro eo q̄ fu-
iſti ꝛrelicta⁊ odio habita.⁊ nō erat qui p te
trāſiret: ponā te in ſupbiā ſeculoꝛū: gaudiū
ignātionē ⁊ gnātionē. Et ſugges lac gentiū
⁊ māmilla regū lactabeꝝ. Et ſcies quia ego
dñs ſaluās te.⁊ redēptoꝛ tuus foꝛtis iacob.
Pro ere afferā aurū.⁊ p ferro afferā argētū
⁊ p lignis es.⁊ p lapidib⁹ ferrū. Et ponā vi-
ſitationē tuā pacē.⁊ ꝓpoſitos tuos iuſticiā.
Nō audiet vltra iniq̄tas i terra tua·vaſtitas
⁊ ꝓtritio i ēminis tuis.⁊ occupabit ſal⁹ mu-
ros tuos.⁊ poꝛtas tuas laudatio. Non erit
tibi ampli⁹ ſol ad lucendū p diem: nec ſplen-
doꝛ lune illuminabit te: ꝟ erit tibi dñs i lucē
ſempiternā.⁊ de⁹ tu⁹ in gloriā tuā. Nō occidet
vltra ſol tu⁹.⁊ luna tua nō minuet: q̄a dñs
erit tibi i lucē ſempiternā.⁊ cōplebūť dies lu-
ctus tui. Popul⁹ aūt tuus cēs iuſti ꝓꝛetuū
hꝛreditabūt trā: germen plantationis mee:
op⁹ man⁹ mee ad glorificandū. Minim⁹ erit
i mille.⁊ paruulus in gentē foꝛtiſſimā. Ego
dñs: in tpe ei⁹·ſubito faciā iſtud. LXI

Spiritus dñi ſuper me: eo q̄ vnxerit
me. Ad ānunciādū manſuetis miſit
me: ut mederer cōtritis coꝛde.⁊ pꝛe-
dicarē captiuis idulgētiā ⁊ clauſis apitionē
ut p̄dicarē annū placabilē dño ⁊ diē vltiōis
deo nr̄o: ut ꝓſolarer cēs lugentes: ut ponerē
ꝓſolationē lugētib⁹ ſyon.⁊ darē eis coꝛonā
p cinere: oleū gaudij p luctu·palliū laudis
p ſpiritu meroꝛis. Et vocabūť i ea foꝛtes iu-
ſticie: plantatio dñi ad glorificādū. Et edi-
ficabūt deſerta a ſeculo.⁊ ruinas antiquas
erigent.⁊ inſtaurabunt ciuitates deſertas ⁊
diſſipatas i gnātionē ⁊ gnātionē. Et ſtabūt
alieni ⁊ paſcent pecoꝛa vr̄a.⁊ filij pegrinoꝛū
agricole ⁊ vinitoꝛes ꝛſtri erūt. Vos aūt ſa-
cerdotes dñi vocabimini: miniſtri dei nr̄i di-
ceť vobis. Foꝛtitudinē gentiū comedeť.⁊ in
glia eoꝝ ſupbieť. Pro confuſione vr̄a duplici ⁊
ruboꝛe: laudabūt pte eoꝝ. Propt̄ h̄ i tra ſua
duplicia poſſidebūt: letitia ſempiterna erit eis.
Quia ego dñs diligens iudiciū.⁊ odio bñs
rapinā i holocauſtū. Et dabo op⁹ eoꝝ i ṽita-
te.⁊ fedus ꝓpetuū feriā eis. Et ſcieť ſ̄ gentib⁹
ſemē eoꝝ.⁊ germen eoꝝ i medio pꝓl̄oꝝ. Oēs
q̄ viderint eos cog̃ſcēt illos: q̄a iſti ſūt ſemē
cui bñdixit dñs. Gaudēs gaudebo in dño.⁊
exultabit aīa mea in deo meo. Quia induit
me ꝛſtimētis ſaluť.⁊ indumēto iuſticie cir-
cūdedit me: q̄ſi ſponſū decoꝛatū coꝛona.⁊ q̄ſi
ſponſam oꝛnatā monilib⁹ ſuis. Sicut n. ēra
pfert germē ſuū.⁊ ſicut hoꝛtus ſemē ſuū ger-
minat: ſic dñs de⁹ germinabit iuſticiā ⁊ lau-
dem coram vniuerſis gentibus. LXII

Propter ſyon nō tacebo.⁊ pter irl̄m
nō quieſcā: donec egrediat ut ſplen-
doꝛ iuſt⁹ ei⁹.⁊ ſaluatoꝛ ei⁹ ut lampas
accēdat. Et videbūt gētes iuſtū tuū.⁊ cūcti
reges iclytū tuū. Et vocabiť tibi nomē no-
uū: qđ os dñi noiauit. Et eris coꝛona glie i
manu dñi.⁊ diadema regni i manu dei tui.
Nō vocaberis vltra deꝛelicta.⁊ terra tua nō
vocabiť ampli⁹ deſolata. Sed vocaberi volū-
tas mea i ea.⁊ ēra tua inhabitata. Quia cō-
placuit dño in te.⁊ ēra tua inhabitabiť. ha-
bitabit. n. iuuenis cū virgine.⁊ habitabunt
in te filij tui. Et gaudebit ſpōſus ſup ſponſam
⁊ gaudebit ſup te de⁹ tu⁹. Sup muros tuos
irl̄m conſtitui cuſtodes: tota die ⁊ tota no-
cte in ꝓpetuū nō tacebūt. Qui reminiſcimini
dñi·ne taceatis: ⁊ ne detis ſilentium ei·donec
ſtabiliat ⁊ donec ponat irl̄m laudē i tra. Ju-
rauit dñs in dextera ſua.⁊ in bꝛachio foꝛti-
tudinis ſue. Si dedero trincū tuū vltra cibū
inimicis tuis.⁊ ſi biberint filij alieni vinū tuū
i quo laboꝛaſti. Quia qui cōgregabūt illud
comedent ⁊ laudabūt dñm.⁊ qui cōpoꝛtant
illud bibent in atrijs ſanctis meis. Transite
trāſite p poꝛtas·ꝓparate viā populo. Planū
facite iter.⁊ eligite lapides.⁊ eleuate ſignū
ad populos. Ecce dñs auditū fecit in extre-
mis ter̄e. Dicite filie ſyon: Ecce ſaluatoꝛ tuus
venit: ecce merces ei⁹ cū eo.⁊ op⁹ eius coram
illo. Et vocabunt eos pꝓl̄us ſcūs: redempti
a dño. Tu aūt vocaberis queſita ciuitas.⁊
non deꝛelicta. LXIII

Quis ē iſte qui venit de edom tinctis
deſtibus de boſra? Iſte formoſus in
ſtola ſua: gradiēs i multitudine foꝛ-
titudinis ſue. Ego qui loquoꝛ iuſticiā.⁊ p-
pugnatoꝛ ſū ad ſaluādū. Quare ergo rubꝛū
eſt indumentū tuū.⁊ deſtimēta tua ſicut cal-
cantiū i toꝛculari? Toꝛcular calcaui ſol⁹:⁊
de gētib⁹ nō ē vir mecū. Calcaui eos i furoꝛe

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

meo. ⁊ cõculcaui eos in ira mea. Et aspsus ẽ sanguis eoꝝ sup ᵛestimẽta mea : ⁊ oia indumẽta mea inq̃naui. Dies.n. vltiõis in corde meo: annus retributionis mee ᵛenit. Circũspexi ⁊ nõ erat auxiliator: q̃siui. ⁊ nõ fuit qui adiuuaret. Et saluauit mibi brachiũ meũ. ⁊ indignatio mea ipsa auxiliata ẽ mibi. Et cõculcaui pp̃los i furore meo : ⁊ inebriaui eos indignatiõe mea: ⁊ ᵛetraxi in trã ꝑtutẽ eoꝝ. Miserationũ dñi recordabor laudẽ dñi sup oib⁹ que reddidit nobis dñs: ⁊ sup multitudinẽ bonoꝝ domui isr̃l q̃ largit⁹ est eis ꝑm indulgẽtiã suã ⁊ scõm multitudinẽ miserior diaꝝ suaꝝ. Et dixit. Verũtñ pp̃lus me⁹ est : filij nõ negãtes. Et fact⁹ ẽ eis saluator in oi tribulatiõe eoꝝ. Nõ ẽ tribulat⁹: ⁊ angel⁹ faciei ei⁹ saluauit eos. In dilectiõe sua ⁊ idulgentia sua ipse redemit eos: ⁊ portauit eos ⁊ eleuauit eos cunctis diebus seculi. Ipsi aũt ad iracundiã ꝓuocauerũt: ⁊ afflixerunt spm̃ sancti ei⁹. Et cõuersus ẽ eis in inimicũ: ⁊ ipse ᵛetellauit eos. Et recordatus ẽ dierũ seculi: moysi ⁊ pp̃li sui. Vbi ẽ q̃ eduxit eos ᵛe mari cũ pastorib⁹ gregis sui? Vbi ẽ q̃ posuit i medio ei⁹ spm̃ sci sui? Qui eduxit ad ᵛexteram moysen brachio maiestatis sue: q̃ scidit aq̃s añ eos: ut faceret sibi nomẽ sempiternũ. Qui eduxit eos ꝑ abyssos q̃si equũ in ᵛeserto non impingentẽ: q̃si aial i cãpo ᵛescendẽs. Spũs dñi ductor ei⁹ fuit. Sic adduxisti pp̃lm tuũ : ut faceres tibi nomẽ glorie. Attẽde ᵛe celo: ⁊ vide ᵛe habitaculo scõ tuo. ⁊ gl̃ie tue. Vbi ẽ ẓelus tu⁹: ⁊ fortitudo tua: multitudo viscerũ tuoꝝ ⁊ miꝛationũ tuaꝝ? Sup me ꝓtinuerũt se. Tu.n. pr̃ nr̃: ⁊ abrahã nesciuit nos: ⁊ isr̃l ignorauit nos. Tu dñe pat̃ noster : redemptor noster: a seculo nomẽ tuũ. Quare errare nos fecisti dñe ᵛe viꝛs tuis : induraſti cor nr̃m ne timerem⁹ te? Cõuertẽ ꝓpter ꝙuos tuos: trib⁹ hẽditat̃ tue. Quasi nichilũ possederunt pp̃lm scm̃ tuũ hostes nr̃i : cõculcauerũt sanctificationẽ tuã. Facti sum⁹ q̃si in ꝓncipio cũ nõ dominarer̃ nostri : neq̃ inuocaret̃ nomen tuũ sup nos.

LXIIII

Vtinã dirũpes celos ⁊ ᵛescenderes. A facie tua montes ᵛe fluerẽt : sicut exustio ignis tabescerent: aque arderent igni· ut notũ fieret nomẽ tuũ inimiq̃ tuis: a facie tua gentes turbarẽt. Cũ fecer̃ mirabilia· nõ sustinebimus. Descẽdisti : ⁊ a facie tua mõtes ᵛefluxerũt. A seculo nõ audierũt neq̃ aurib⁹ ꝓceꝑũt. Oculus nõ vidit ᵛeus absq̃ te: q̃ ꝓparasti exꝑectantib⁹ te. Occurristi letãti ⁊ facienti iustitiã: in viꝛs tuis recordabunt̃ tui. Ecce tu irat⁹ es ⁊ ꝑccauim⁹: in ipsis fuim⁹ semp̃ : ⁊ saluabimur. Et facti sumus ut imũdi oẽs nos: ⁊ q̃si pann⁹ mẽstruate vniuerse iustitie nr̃e. Et cecidim⁹ q̃si folium vniuersi: ⁊ iniq̃tates nr̃e q̃si ᵛent⁹ abstulerũt nos. Nõ ẽ q̃ inuocet nomẽ tuũ: qui ꝓsurgat ⁊ teneat te. Abscondisti faciẽ tuã a nobis: ⁊ allisisti nos i manu iniq̃tatis nostre. Et nũc dñe pr̃ noster es tu· nos ꝓpolutũ : ⁊ fictor nr̃ tu: ⁊ opa manuũ tuaꝝ oẽs nos. Ne iraſcaris dñe satis : ⁊ ne vltra meminer̃ iniq̃tatis nr̃e. Ecce respice : populus tu⁹ oẽs nos. Ciuitas sci tui facta ẽ ᵛeserta : syon ᵛeserta facta est: bierusalẽ ᵛesolata: dom⁹ scificationis nostre ⁊ gl̃ie nr̃e: vbi laudauerũt te pr̃es nr̃i· facta est i exustionẽ ignis: ⁊ oia ᵛesiderabilia nr̃a ᵛersa sũt in ruinas. Nũq̃d sup his cõtinebis te dñe? tacebis ⁊ affliges nos ᵛehᵛementer?

LXV

Quesierũt me q̃ añ nõ interrogabãt: inuenerũt q̃ nõ q̃sierũt me. Dixi. Ecce ego: ecce ego ad gentẽ q̃ nesciebat me: q̃ nõ inuocabat nomẽ meũ. Expãdi man⁹ meas tota die ad pp̃lm incredulũ q̃ gradit̃ i via nõ bona p⁹ cogitatiões suas. Pp̃lus q̃ ad iracũdiã ꝓuocat me añ faciem meã sp̃ : q̃ imolãti hortis ⁊ sacrificãt sup lateres: q̃ habitãt i sepulchris. ⁊ i ᵛelubr̃is idolorũ mormiũt: q̃ comedũt carnẽ suillã. ⁊ ius ꝓphanũ i vasis eoꝝ: q̃ dicũt· recede a me nõ appropinques mibi· qa imũd⁹ es. Isti fum⁹ erunt in furore meo: ignis ardẽs tota die. Ecce scriptũ ẽ coram me. Nõ tacebo· ꝙ reddã ⁊ retribuã in sinu eoꝝ iniq̃tates vr̃as. ⁊ iniq̃tates patrũ vr̃oꝝ sil̃ dicit dñs· q̃ sacrificauerũt sup montes. ⁊ sup colles exꝑbrauerũt mibi: ⁊ remetiar op⁹ eoꝝ ꝑmũ in sinu eoꝝ. Hec dicit dñs. Quõ siinueniat̃ granũ i botro ⁊ dicat̃ ne dissipes illud· qm̃ bñdictio ẽ: sic faciã ꝓpt̃ seruos meos ut nõ dispdã totũ. Et educã ᵛe iacob semen. ⁊ ᵛe iuda possidentẽ mõtes meos. Et ᵛereditabũt eã electi mei: ⁊ serui mei habitabũt ibi. Et erũt cãpestria in caulas gregũ: ⁊ vallis acbor in cubile armẽtorũ pp̃lo meo· q̃ req̃sierũt me. Et vos qui ᵛereliquistis dñm : qui obliti estis montẽ scm̃ meũ: q̃ ponit̃ fortune mensam. ⁊ libat̃ sup eã: numerabo vos in gladio. ⁊ oẽs in cede corruet̃; ꝓ eo q̃ vocaui ⁊ nõ respondistis: locut⁹ sũ ⁊ nõ audistis:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ faciebaꝫ malũ in oculis meis.ꝛ que nolui elegistis. Propt̃ hoc hꝝ dic̃ dñs ūe. Ecce ſui mei comedent.ꝛ vos eſurietꝫ. Ecce ſerui mei bibent.ꝛ vos ſitietꝫ. Ecce ſerui mei letabũt.ꝛ vos cõfũdemi. Ecce ſui mei laudabũt p̃ exultaciõe cordis.ꝛ vos clamabitis pre dolore cordis.ꝛ p̃ cõtriciõe ſpũs vlulabitꝫ.ꝛ dimittetis nomẽ vr̃m i iuramentũ electꝫ meis. Et interficiet te dñs ūe.ꝛ ſeruos ſuos vocabit noie alio. In quo q̃ bñdictꝰ eſt ſup ẽrã: bñdicet in deo amen. Et q̃ iurat in ẽra: iurabit in deo amen. Quia obliuiõi tradite ſũt ãguſtie priores.ꝛ q̃a abſcõdite ſũt ab oculis noſtris Ecce.n.ego creo celos nouos ꝛ ẽrã nouã:ꝛ nõ erũt i memoria priora.ꝛ nõ aſcendẽt ſup cor: ſ̃ gaudebitꝫ ꝛ exultabitꝫ vſq; i ſempit̃nũ i bis q̃ ego creo. Quia ecce ego creo ir̃l̃m exultationẽ ꝛ pp̃l̃m eius gaudiũ.ꝛ exultabo in hieruſalẽ ꝛ gaudebo in pp̃lo meo.ꝛ non audiet̃ in ea vltra vox fletꝰ ꝛ vox clamoris. Nõ erit ibi ãplꝰ infans dierũ.ꝛ ſenex q̃ nõ impleat dies ſuos: qñ puer centũ annorũ morietꝰ.ꝛ pctor centũ annox maledictꝰ erit. Et edificabũt domos ꝛ habitabũt.ꝛ plãtabũt vineas ꝛ comedẽt fructꝰ eax. Nõ edificabũt.ꝛ alius habitabit: nõ plantabũt.ꝛ alius comedet. Scõm.n.dies ligni erunt dies populi mei.ꝛ opa manuũ eox inueterabũt electi mei. Nõ laborabũt frustra: neq; gnãbũt in cõturbatione.q̃a ſemẽ bñdictox dñi ẽ.ꝛ nepotes eox cũ eis. Eritq; añq̃ clamẽt ego exaudiã:adh̃ illis loquẽtib̃ ego audiã. Lupꝰ ꝛ agnꝰ paſcẽt ſimul.ꝛ leo ꝛ bos comedẽt paleas.ꝛ ſerpenti puluis panis eiꝰ. Nõ nocebũt:neq; occidẽt in oi monte ſcõ meo.dicit dñs. LXVI

Hec dic̃ dñs.Celũ ſedes mea.ẽra aũt ſcabellũ pedũ meox. Que eſt iſta domus quã edificabitis mihi.ꝛq̃s iſte locus quietis mee? Oia hec manꝰ mea fecit ꝛ facta ſũt vniuerſa iſta dic̃ dñs. Ad quem aũt reſpiciã:niſi ad pauperculũ ꝛ p̃tritũ ſpiritu ꝛ tremẽtẽ ſermones meos? Qui imolat bouẽ q̃ſi q̃ interficiat virũ. Qui mactat pecꝰ:q̃ſi qui excerebret canẽ. Qui offert oblationẽ: q̃ſi q̃ ſanguinẽ ſuillũ offerat. Qui recordat̃ thur: q̃ſi q̃ bñdicat idolo. Hec oia elegerũt in vijs ſuis.ꝛ i abhominatiõb̃ ſuis aia eox delectata eſt. Vnde ꝛ ego eligam illuſiones eox.ꝛ q̃ timebã adducã eis: q̃a vocaui ꝛ nõ erat qui rñderet:locutꝰ ſum ꝛ nõ audierũt. Fecerũtq; malũ i oculis meis.ꝛ q̃ nolui elegerũt. Audite ꝙbũ dñi·q̃ tremitꝫ ad ꝙbũ eiꝰ. Dixerunt fratres vr̃i odientes vos.ꝛ abijcientes pp̃t nomẽ meũ. Glorificet̃ dñs.ꝛ videbimꝰ in letitia vr̃a:ipſi aũt cõfũdẽt. Vox pp̃li de ciuitate: vox de templo: vox dñi reddẽtis retributionẽ inimicis ſuis. Añq̃ pturiret pepit:añq̃ veniret partꝰ eiꝰ pepit maſculũ. Quis audiuit vnq̃ tale.ꝛ q̃s vidit huic ſimile? Nũq̃d parturiet terra in die vna: aut pariet̃ gens ſimul: q̃a pturiuit ꝛ pepit ſyon filios ſuos? Nũq̃d ego qui alios parẽ facio:ipſe non pariam dic̃ dñs? Si ego q̃ generationẽ ceteris tribuo ſterilis ero:ait dñs ūe tuꝰ? Letamini cũ ir̃l̃m.ꝛ exultate in ea oẽs q̃ diligitis eam Gaudete cũ ea gaudio vniuerſi q̃ lugetꝫ ſup eã:ut ſuggatis ꝛ repleami ab vberib̃ cõſolationis eius: ut mulgeatis ꝛ delitijs affluatꝫ ab oioda gl̃ia eiꝰ. Quia hꝝ dic̃ dñs. Ecce ego declinabo ſup eã q̃ſi fluuiũ pacis.ꝛ q̃ſi torrẽtem inundãtẽ gloriã gẽtiũ quã ſuggetis. Ad vbera portabimi.ꝛ ſup genua blandiẽt vob̃. Quo ſi cui mater blãdiat̃ ita ego conſolabor vos.ꝛ in ir̃l̃m ꝙſolabimi. Videbitꝫ.ꝛ gaudebit cor vr̃m.ꝛ oſſa vr̃a q̃ſi herba germinabũt. Et cognoſcet̃ manꝰ dñi ſeruis eiꝰ.ꝛ indignabit̃ inimicis ſuis. Quia ecce dñs i igne veniet. ꝛ quaſi turbo quadriga eiꝰ.reddẽre indignatione furorẽ ſuũ.ꝛ increpationẽ ſuã in flãma ignis. Quia i igne dñs diiudicabit.ꝛ in gladio ſuo ad oẽm carnẽ·ꝛ multiplicabũt interfecti a dño. Qui ſcificabãt̃.ꝛ mũdos ſe putabãt i hortis pꝰ ianuã intrinſecꝰ: q̃ comedebant carnẽ ſuillã.ꝛ abhominationẽ ꝛ murẽ:ſimul ꝙſumẽt̃ dic̃ dñs. Ego aũt opa eox ꝛ cogitatiões eox venio ut cõgregẽ cũ oibꝰ gentib̃ ꝛ liguis.ꝛ veniẽt ꝛ videbũt gloriã meã. Et ponã in eis ſignũ.ꝛ mittã ex eis q̃ ſaluati fuerit ad gẽtes i mare·i africã·i lydiã:tenentes ſagittã i italiã ꝛ greciã ad ĩſulas lõge:ad eos qui nõ audierũt de me.ꝛ nõ viderunt gloriã meã. Et ãnũciabũt gloriã meã gẽtib̃.ꝛ adducent oẽs frẽs vr̃os de cũctis gentib̃ donũ dño in eq̃s ꝛ in quadrigis ꝛ in lecticis ꝛ in mulis ꝛ i carruc̃·ad mõtẽ ſcm̃ meũ ir̃l̃m dic̃ dñs:quõ ſi inferãt filij iſr̃l̃ munꝰ i vaſe mundo i domũ dñi. Et aſſumã ex eis in ſacerdotes ꝛ leuitas dic̃ dñs:q̃a ſicut celi noui ꝛ tra noua q̃ ego facio ſtare coram me dic̃ dñs ūeꝰ: ſic ſtabit ſemen vr̃m ꝛ nomen veſtrũ. Et erit mẽſis ex mẽſe.ꝛ ſabbatũ ex ſabbato. Veniet omis caro:ut adoret coram facie mea dic̃ dñs.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et egredięť: ⁊ videbũt cadauera viroꝝ qui ꝓuaricati sũt in me. Vermis eoꝝ nõ morieť: ⁊ ignis eoꝝ nõ extinguetur. ⁊ erunt vsq; ad satietatem visionis omni carni.

Explicit Ysaias. Incipit pre/fatio in Hieremiã ꝓphetam.

Hec interptatio Hieronymi est. Si quid i ea nouerit ꝑm hebreos codices explorеť. Alia ẽ septuaginta interptũ ecclesijs vsitata. Que q̃uis nõnulla aliter habeat q̃ in hebreis codicib⁹ iuenię: T̃n vtraq; id est ꝑm septuaginta ⁊ ꝑm hebreã aplica auctoritate firmata ẽ. nõ errore neq; rep̃hensioe supiori ß certo ꝓsilio septuagita nõnulli alię dixisse uel cõtexuisse intelligũť. Qđ ideo p̃monem⁹ ne quisq; alterã ex altera velit emẽdare. Ex singuloꝝ in suo genere ꝓpitas obseruãda est.

Incipit prologus in eundem.

Ieremias ꝓpha cui hic plo/gus scribiť. sermone quidẽ apud hebreos ysaie ⁊ osee ⁊ quibusdam alijs ꝓphetis vi/ťe esse rustitior: ß sensibus par est: q̃ppe q̃ eodẽ spũ pro/phetauerit. Porro simplicitas eloquij re lo/co ei in q̃ nat⁹ est accidit. Fuit. n. anathotites q̃ ẽ vsq; hodie viculus. trib⁹ ab bierosolymis distãs milib⁹. sacerdos ex sacerdotibus. ⁊ in mris vtero scificatus: ꝙginitate sua euãgeli/cũ virũ christi ecclie vedicãs. Hic vaticinare exorsus est puer. ⁊ captiuitatẽ vrbis atq; iu/dee nõ solũ spũ. ß ⁊ oculis carnis ituit⁹ ẽ. Jã decem trib⁹ isrł assyrij in medos trãstulerãt: iam ťras eaꝝ coloni gentiũ possidebãt. Vñ i iuda tm̃ ⁊ in beniamin ꝓphetauit. ⁊ ciuitatꝫ sue ruinas q̃druplici planxit alphabeto. qđ nos mensure metri versibusq; reddidimus. Preterea ordinẽ visionũ qui apud grecos ⁊ latinos oio cõfusus ẽ. ad ꝑstinã fidẽ corre/xim⁹. Librũ aũt baruch notarij ei⁹. q̃ apud hebreos nec legiť nec habeť p̃term̃isim⁹: pro his oib⁹ maledicta ab emulis p̃stolãtes: q̃b⁹ me necesse est ꝙ singula opuscula rn̄dere. Et hoc patior: q̃a vos cogitis. Ceterũ ad cõpen/diũ mali rectius fuerat modum furori eorũ silentio meo ponere: q̃ q̃tidie noui aliquid scriptitantem inuidoꝝ insaniam prouocare.

Item alius ꝓlogus in eundem.

Ioachim filiꝰ iosie: cuiꝰ tertiodeci/mo ãno ꝓphetare orsus est biere/mias: sub q̃ ⁊ Olda mulier pro/phetauit. ipse est qui alio noie ap/pellať eliachin. ⁊ regnauit sup tribũ iuda ⁊ irł'm annis vndeci. Cui successit in regnũ fi/liꝰ ioachin cognomẽto ieconias q̃ ctio mẽse regni eiꝰ die decima captꝰa ducibꝰ nabucho/donosor ductꝰ est in babylonẽ. ⁊ in loco eius cõstituťꝰ est sedechias filiꝰ iosie patruꝰ eius: cuiꝰ ãno vndecimo irł'm capta atq; subuersa ẽ. Nemo igiť putet eũdẽ in danielis ꝓncipio ioachin. q̃ i ezechielis exordio ioachim scri/biť. Iste extremã syllabã chim hz. ille chin. ⁊ ob hãc cãm i euãgelio ꝑm mathеũ vna vi/deť deesse gnãtio. quia secũda tesseredecas in ioachim desinit filiũ iosie. ⁊ ctia incipit a ioa/chin filio ioachim. Qđ ignorans porphiriꝰ calũniã instruit ecclie suã oñdens imperitiã: dũ euãgelistã mathеũ arguere nitiť falsitatꝫ. Qđq; traditũ scribiť ioachim monstrat non aduersariorũ fortitudinis fuisse victoriã: ß dñi volũtatis.

Incipit argumentũ in eundem.

Ieremias anathotites. q̃ ẽ viculꝰ tribꝰ a bierosolymis distans mi/libus: apud taphnas in egypto a populo lapidibus obrutus occu/buit. Jacet ꝙo in eo loco sepultꝰ. quo dudũ pharao rex habitauerat. Et qm̃ postulatioe sua refugatis ab eodem loco serpentib⁹. egy/ptios a tactu aspidũ facit eẽ securos. magna eum ibi religione egyptij venerantur.

Explicit argumentũ. Incipit Hieremias ꝓpheta. Capł'm I

Verba hiere/mie ꝓphete filij helchie de sacerdotib⁹ q̃ fuerũt i ana/thot in ťra beniamin. Qđ factũ est verbũ dn̄i ad eũ i dieb⁹ iosie filij amon regis iuda in tertiodeci/mo ãno regni eiꝰ. ⁊ factũ ẽ in diebꝰ ioachim

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

filij ioſie regis iuda: vſq; ad cōſūmationē vn-
decimi anni ſedecdie filij ioſie regis iuda: vſq;
ad trāſmigrationē irſlm i menſe qnto. Et fa-
ctū ē verbū dñi ad me dicēs. Priuſq; te fo-
marē in vtero noui te. 7 añq; exires de vul-
ua ſanctificaui te. 7 pphām in gentib⁹ dedi te.
Et dixi. A.a.a.dñe de⁹. Ecce neſcio loq; : qa
puer ego ſū. Et dixit dñs ad me. Nolj dicere
quia puer ſum: qm̄ ad oia q̄ mittā te ibis: 7
vniūſa quecūq; mādauero tibi loquer. Ne
timeas a facie eox : qa tecū ego ſū ut eruā te
dicit dñs. Et miſit dñs manū ſuā. 7 tetigit
os meū. 7 dixit ad me. Ecce dedi ꝓba mea in
ore tuo. 7 ecce ꝓſtitui te hodie ſup gētes 7 ſup
regna ut euellas 7 deſtruas 7 diſpdas 7 diſ-
ſipes 7 edifices 7 plantes. Et factū eſt verbū
dñi ad me dicēs: Quid tu vides hieremia?
Et dixi. Virgā vigilātē ego video. Et dixit
dñs ad me. Bñ vidiſti: qa vigilabo ego ſup
ꝓbo meo ut faciā illud. Et factū ē ꝓbū dñi
ſecūdo ad me dicēs. Quid tu vides? Et dixi
Ollā ſuccenſā ego video. 7 facie eius a facie
aquilōis. Et dixit dñs ad me. Ab aquilone
pandet malum: ſuper oēs habitatores terre.
Quia ecce ego cōuocabo oēs cognatiōes re-
gnorū aq̄lonis ait dñs. 7 venient 7 ponent
vnuſq̄ſq; ſolū ſuū in introitu portax irſlm. 7
ſup oēs muros eius in circuitu. 7 ſuper vniuer-
ſas vrbes iuda. Et loquar iudicia mea cum
eis ſup oēm malitiā eox q; dereliq̄rūt me 7 li-
bauerūt dijs alienis. 7 adorauerūt op⁹ ma-
nuū ſuax. Tu ḡ accinge lūbos tuos 7 ſurge
7 loquere ad eos oia q̄ ego ꝑcipio tibi. Ne
formides a facie eox : nec.n. timere te faciā
vultū eox. Ego q̄ppe dedi te hodie i ciuitatē
munitā. 7 in colūmā ferreā. 7 in murū ereum
ſup oēm trā regib⁹ iuda ꝓncipib⁹ eius 7 ſa-
cerdotibus 7 populo terre. 7 bellabūt aduer-
ſum te 7 nō ꝑualebūt : quia ego tecū ſum ait
dominus ut liberem te. II

Et factū eſt verbū dñi ad me dicens:
Vade 7 clama in auribus hieruſalem
dicēs. Hec dicit dñs. Recordat⁹ ſum
tui miſerās adoleſcētiā tuā 7 caritatē deſpō-
ſatiōis tue qñ ſecuta es me in deſerto: in trā
q̄ nō ſeminat. Scūs iſrl dño : ꝓmitie frugū
eius. Oēs q; deuorāt eum delinquūt : mala
veniēt ſup eos dic dñs. Audite ꝓbū dñi do-
mus iacob. 7 oēs cognatiōes dom⁹ iſrl. Hec
dic dñs. Quid iuenerūt ꝑres vri i me iniqui-
tatis : qa elōgauerūt a me 7 ābulauerūt p⁹
vanitatē. 7 vani facti ſūt? Et nō dixerūt: vbi
eſt dñs q; aſcēdere nos fecit de trā egypti qui
traduxit nos p deſertū p trā inhabitabilē 7 iuſtā.
p trā ſitis. 7 imaginē mortis p terrā in q̄ nō
ābulauit vir neq; habitauit hō. Et iduxi vos
i terrā carmeli: ut comederetj fructū eius 7
bona illi⁹. Et ingreſſi ꝓtaminaſtis terrā meā
7 hereditatē meā poſuiſtis i abhominationē.
Sacerdotes nō dixerūt: vbi ē dñs. 7 tenētes
legē neſcierūt me. 7 paſtores ꝑuaricati ſūt in
me. Et ꝓphe ꝓphetauerūt in baal. 7 idola ſe-
cuti ſūt. Propterea adhuc iudicio contendā
vobiſcū ait dñs. 7 cū filijs veſtris diſceptabo
Tranſite ad inſulas cetbim 7 videte. 7 i ce-
dar mittite 7 cōſiderate vehemēt. 7 videte
ſi factū eſt huiuſcemōi ſi mutauit gens deos
ſuos: Et certe ipſi nō ſūt dij. Popul⁹ vero me⁹
mutauit gloriā ſuā in idolum. Obſtupeſcite
celi ſup hoc. 7 porte eius deſolamini vehemēt
dicit dñs. Duo.n. mala fecit popul⁹ meus.
Me dereliquerūt fontē aque viue. 7 foderūt
ſibi ciſternas ciſternas diſſipatas que con-
tinere nō valēt aquas. Nūq̄d ſeruus eſt iſrl
aut vernacul⁹? Quare ḡ factus ē in ꝓdam?
Sup eū rugierūt leones 7 dederūt vocē ſuā
poſuerūt trā eius i ſolitudinē. Ciuitates eius
exuſte ſūt. 7 nō ē q; habitet in eis. Filij quoq;
mēphe os 7 taphnes cōſtuprauerunt te vſq;
ad verticē. Nūq̄d non iſtud factū eſt tibi: qa
dereliq̄ſti dñm deū tuū eo tpe quo ducebat
te p viā? Et nūc q̄d tibi vis in via egypti: ut
bibas aquā turbidā? Et q̄d tibi cū via aſſy-
rioꝝ: ut bibas aquam fluminis? Arguet te
malitia tua. 7 auerſio tua increpabit te. Sci-
to 7 vide qa malū 7 amarū ē reliquiſſe te do-
minū deū tuū. 7 nō eſſe timorem eius apud
te dic dñs de⁹ exercituū. A ſeculo confregiſti
iugū meū : rupiſti vincula mea 7 dixiſti. Nō
ſeruiā. In oi.n. colle ſublimi 7 ſub oi ligno
frondoſo tu ꝓſternabar meretrix. Ego aūt
plātaui te vineā electā: oē ſemen verū. Quō
ḡ cōuerſa es mihi i ꝓuū vinea aliena? Si la-
ueris te nitro. 7 multiplicaueris tibi herbā
borith maculata es i iniq̄tate tua coram me
dic dñs de⁹. Quō dicis nō ſū polluta: p⁹ba-
alim nō ābulaui? Vide vias tuas i cōualle:
ſcito q̄d feceris. Curſor leuis explicās vias
ſuas: onager aſſuet⁹ in ſolitudine: i deſiderio
anime ſue attraxit ventū amoris ſui. Nullus
auertet eā. Oēs qui q̄rūt eā nō deficient: in
meſtruis eius inueniēt eā. Prohibe pedem tuū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

anuditate. ⁊ guttur tuũ a siti. Et dixisti. Desperaui: nequaq̃ faciã. Adamaui quippe alienos. ⁊ p⁹ eos ãbulabo. Quõ cõfũdit fur qñ deprehendit: sic confusi sũt dom⁹ isrl·ipsi ⁊ reges eorũ·principes ⁊ sacerdotes ⁊ pphete eorũ: dicẽtes ligno·pr̃ meus es tu. ⁊ lapidi·tu me genuisti. Verterũt ad me tergũ ⁊ nõ faciem: ⁊ i tpe afflictiõis sue dicẽt·surge ⁊ liba nos. Vbi sũt dij tui quos fecisti tibi? Surgãt ⁊ liberẽt te: i tpe afflictiõis tue. Scõm numerũ qppe ciuitatũ tuarũ·erãt dij tui iuda. Quid vultis mecũ iudicio cõtẽdere? Oẽs dereliquistis me dicit dñs. Frustra percussi filios vestros: disciplinã nõ receperũt. Deuorauit gladius vester pphas vros: qsi leo vastator gnãtio vestra. Videte vbũ dñi. Numq̃d solitudo factus sũ isrl: aut terra serotina? Quare q̃ dixit pplus me⁹: recessim⁹·nõ venemus vltra ad te? Numq̃d obliuiscet virgo ornamẽti sui: aut sponsa fascie pectoralis sue? Pplus vero me⁹ oblitus ẽ mei dieb⁹ inumeris. Quid niteris vonã oñdere viã tuã: ad q̃rendã dilectionẽ: q̃ insup ⁊ malitias tuas docuisti vias tuas: ⁊ in alis tuis inuẽtus ẽ sanguis aiaꝝ pauperꝝ ⁊ innocentũ? Nõ i fossis iueni eos: ſ i oib⁹ q̃ supra memorani. Et dixisti. Absq; peccato ⁊ innocẽs ego sũ. ⁊ pptea auertat furor tu⁹ a me. Ecce ego iudicio ꝓtẽdã tecũ: eo q̃ dixeris·nõ peccaui. Q̃ vilis facta es nimis: iterãs vias tuas. Et ab egypto ꝯfũderis: sicut ꝯfusa es ab assur. Nam ⁊ ab ista egredieris. ⁊ manus tue erũt sup caput tuũ: qm̃ obtriuit dñs cõfidentiã tuã. ⁊ nibil habebis pspẽrũ.

Dicit. Si dimiserit vir vxorẽ suam. ⁊ recedẽs ab eo duxerit virũ alterũ: nũq̃d reuertet ad eam vltra? Nũq̃d nõ polluta erit ⁊ ꝯtaminata mulier illa? Tu aũt fornicata es cũ amatoribus multis: tñ reuertẽ ad me dicit dñs. ⁊ ego suscipiã te. Leua oculos tuos i directũ: ⁊ vide vbi nũc prostrata sis. In vijs sedebas expectans eos quasi latro insidiãs i solitudine: ⁊ polluisti trã i fornicatiõibus tuis ⁊ i malitijs tuis. Q̃obrem pbibite sũt stille pluuiaꝝ ⁊ serotinus bymber nõ fuit. Frons mulieris meretricis facta est tibi: noluisti erubescere. Ergo saltem amodo voca me·pr̃ meus: dux vginitatis mee tu es. Nũq̃d irascens i ppetuũ: aut pseuerabis i finẽ? Ecce locuta es ⁊ fecisti mala. ⁊ potuisti. Et dixit dñs ad me i diebus iosie regis. Nũquid vidisti q̃ fecerit auersatrix isrl? Abijt sibimet sup oẽm mõtẽ excelsũ. ⁊ sub oi ligno frõdoso. ⁊ fornicata ẽ ibi. Et dixi·cũ fecisset hec oia: ad me reuertere. ⁊ nõ est reuersa. Et vidit p̃uaricatrix sororeius iuda·q̃a p eo q̃ mechata esset auersatrix isrl·dimisissem eam ⁊ dedissem ei libellũ repudij. ⁊ nõ timuit p̃uaricatrix iuda soror eius: sed abijt ⁊ fornicata est etiã ipsa. ⁊ facilitate fornicatiõis sue cõtaminauit trã. ⁊ mechata ẽ cũ lapide ⁊ ligno. Et i oib⁹ bis nõ est reuersa ad me p̃uaricatrix soror ei⁹ iuda i toto corde suo: ſ i mendacio ait dñs. Et dixit dñs ad me. Justificauit aiaz suã auersatrix israhel cõparatione p̃uaricatricis iuda. Vade ⁊ clama hec vbis istos ꝯ aqlonẽ ⁊ dices. Reuertere auersatrix isrl ait dñs. ⁊ nõ auertã faciẽ meã a vobis·q̃a scũs ego sũ dicit dñs. ⁊ nõ irascar i ppetuũ. Verũtñ scito iniq̃tatẽ tuã: q̃a i dñm deũ tuũ p̃uaricata es. Et dispersisti vias tuas alienis sub oi ligno frõdoso. ⁊ vocẽ meã nõ audisti ait dñs. Cõuertimini filij reuertentes dicit dñs: q̃a ego vir vester. Et assumam vos·vnũ de ciuitate ⁊ duos de cognatione. ⁊ introducam vos in syon. Et dabo vob pastores iuxta cor meũ. ⁊ pascẽt vos scia ⁊ doctrina. Cũq; multiplicati fueritis ⁊ creueritis i trra i diebus illis ait dñs·nõ dicẽt vltra: archa testi dñi·neq; ascẽdet sup cor·neq; recordabunt illi⁹·nec visitabit·nec fiet vltra. In tẽpore illo vocabũt hierusalẽ soliũ dñi: ⁊ cõgregabunt ad eã oẽs gentes i noie dñi in irlm. ⁊ nõ ãbulabũt p⁹ prauitatẽ cordis sui pessimi. In diebus illis ibit dom⁹ iuda ad domũ isrl. ⁊ venient sil de trra aqlonis ad terrã quã dedi pri⁹ vris. Ego aũt dixi. Quõ ponã te i filios. ⁊ tribuã tibi trã desiderabilem hereditatẽ pclarã exercituũ gẽtiũ? Et dixi. Patrẽ vocabis me. ⁊ post me igredi nõ cessabis. Sed quõ si contẽnat mulier amatorem suũ: sic cõtẽpsit me dom⁹ isrl·dicit dñs. Vox i vijs audita est·ploratus⁹ ⁊ vlulatus⁹ filiorũ isrl: qm̃ iniquã fecerũt viã suã: oblisi sũt dñi dei sui. Conuertimini filij reuertentes. ⁊ sanabo auersiões vras. Ecce nos venim⁹ ad te. Tu nes dñs deus nr. Vere mẽdaces erãt colles ⁊ multitudo mõtiũ. Vere i dño deo nro sal⁹ israhel. Cõfusio comedit laborẽ patrũ nrorũ ab adolescentia nra: greges eorũ ⁊ armenta eorũ: filios eorũ ⁊ filias eorũ. Dormiem⁹ in confusionẽ nra ⁊ operiet nos ignominia nra: qm̃ dño deo nro peccauim⁹ nos ⁊ patres nostri

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ab adolescẽtia nostra vsq; ad diem hanc.7 nõ audiuim⁹ vocẽ dñi dei nostri. IIII

Si reuerteris israẽl ait dñs: ad me cõuertere. Si abstuleris offendicula tua a facie mea nõ cõmoueberis. Et iurabis viuit dñs in veritate 7 in iudicio 7 in iustitia.7 benedicent eum gentes ipsiq; laudabũt.hec.n.dicit dñs viro iuda 7 habitatori irlm. Nouate vobis nouale.7 nolite serẽ sup spinas. Circũcidimi dño.7 auferte ꝑ putia cordiũ vrorũ viri iuda 7 hitatores irlm: ne forte egrediat ut ignis idignatio mea 7 succẽdat.7 nõ sit q extiguat,ꝓpter malitiã cogitationũ vestrarũ. Annũciate i iuda.7 in irlm: auditũ facite.loqmini.7 canite tuba i terra.clamate fortiter 7 dicite: Cõgregamini 7 igrediamñ ciuitates munitas.leuate signũ i syon. Cõfortami nolite stare.qa malũ ego adduco ab aquilone 7 contritionẽ magnã. Ascẽdit leo de cubili suo.7 predo gentũ se leuauit.Egress⁹ ẽ de loco suo: ut ponat tĩrã tuã in solitudinẽ.Ciuitates tue vastabunt: remanẽtes absq; habitatore. Sup hoc accingite vos cilitijs: plãgite 7 vlulate: qa nõ est auersa ira furor dñi a vobis. Et erit: in die illa dicit dñs pibit cor regis 7 cor ꝓncipũ.7 obstupescẽt sacerdotes.7,ꝓphe ꝓsternabunt. Et dixi.Heu.heu.heu.dñe deus. Ergo ne decepisti populũ istũ 7 irlm dicẽs: pax erit vobis? Et ecce pcenit gladi⁹ vsq; ad animam. In tpe illo dicet ꝓpl'o huic 7 irlm vent⁹ vrẽs in vijs que sũt in deserto: vie filie ꝓpli mei nõ ad ventilãdũ 7 ad purgãdũ. Spũs plen⁹ ex his veniet mihi. Et nũc ego: ꝙ loquar iudicia mea cũ eis. Ecce quasi nubes ascendet.7 q; rẽpestas curr⁹ ei⁹. Velociores aq;lis equi illi⁹. Ve nob: qm vastati sum⁹.Laua a malitia cor tuũ irlm: ut salua fias.Vsq; q; morabũt in te cogitatiões nocie? Vox.n.ãnũciantis a dan.7 notũ faciẽtis idolũ de monte ephraim. Dicite gentib⁹. Ecce auditũ est in irlm.custodes venire de tra longinq.7 dare sup ciuitates iuda voce suã.Quasi custodes agroꝝ facti sũt sup eã i gyro: qa me ad iracũdiã ꝓuocauit dic dñs.Vie tue 7 cogitationes tue fecerũt hec tibi.Ista malitia tua qa amara qa tetigit cor tuũ.Ventrẽ meũ ventrẽ meũ doleo: sensus cordis mei turbati sũt in me. Non tacebo.qm vocem buccine audiuit aia mea.clamorẽ ꝓlij. Cõtritio sup cõtritionẽ vocata ẽ.7 vastata ẽ omis tra.Repente vastata sũt tabernacula mea: subito pelles mee. Usq; q videbo fugientẽ.audiã vocẽ buccine? Quia stult⁹ ꝓpl'us me⁹ me nõ cognouit.Filij insipiẽtes sũt.7 vecordes.Sapiẽtes sunt ut faciãt mala: bñ aũt facere nescierũt. Aspexi terrã 7 ecce vacua erat.7 nihil:7 celos 7 nõ erat lux i eis. Vidi mõtes 7 ecce mouebãt.7 oẽs colles ꝙturbati sũt. Intuit⁹ sũ 7 ecce nõ erat hõ.7 oe volatile celi recessit. Aspexi 7 ecce carmel⁹ desert⁹.7 oes vrbes eius destructe sũt a facie dñi 7 a facie ire furoris ei⁹.hec.n. dic dñs.Deserta erit omis tra.ꝫ tñ ꝙsummationẽ nõ faciã. Lugebit tra.7 merebũt celi de sup eo qꝝ locut⁹ sum. Cogitaui 7 nõ penituit me: nec auers⁹ sũ ab eo. A voce equit.7 mittẽtis sagittã fugit omis ciuitas. Ingressi sunt ardua.7 ascenderũt rupes. Uniuerse vrbes derelicte sũt.7 nõ habitat i eis hõ. Tu aũt vastata qd facies? Cũ vestier te coccino.cũ ornata fueris monili aureo.7 pinxeris stibio oculos tuos: frustra cõponer.Cõtempserũt te amatores tui: aiam tuã qrẽt. Vocẽ.n.qsi parturiẽtis audiui: angustias ut puerpere. Vox filie syon inter morientes expãdẽte sq; manus suas. Ve mihi: qa defecit anima mea,ꝓpter interfectos. V

Circuite vias irlm 7 aspicite.7 cõsiderate 7 qrite i plateis eius.an inueniatis virũ facientẽ iudiciũ.7 qrẽtẽ fidẽ.7,ꝓpitꝰ ero ei. Qsi etiã viuit dominus diserint.7 hoc falso iurabunt. Dñe oculi tui respiciũt fidẽ. Percussisti eos 7 nõ doluerunt: attriuisti eos 7 renuerunt accipe disciplinã. Indurauerũt facies suas supra petrã.7 noluerũt reuerti.Ego aũt dixi: Forsitan pauperes sũt 7 stulti: ignorantes viã dñi 7 iudiciũ dei sui. Ibo ad optimates 7 loqr eis. Ipsi ẽni cognouerũt viã dñi 7 iudiciũ dei sui. Et ecce magis hi simul ꝓfregerũt iugũ: ruperunt vincula. Idcirco percussit eos leo de silua: lup⁹ ad vesperã vastauit eos: pard⁹ vigilans sup ciuitates eor.Omis qui egressus fuerit ex eis capiet: qa multe sũt puaricatiões eor: confortate sũt auersiões eor. Sup quo ,ꝓpitius tibi esse potero? Filij tui dereliquerunt me.7 iurãt i bis q nõ sũt dij. Saturaui eos 7 mechati sũt.7 in domo meretrid luxuriabant. Equi amatores in feminas.7 emissarij facti sũt: vn⁹q;sq; ad uxorẽ ꝓximi sui hinniebat. Nũquid sup his nõ visitabo dicit dñs.7 in gente tali nõ vlciscetur aia mea? Ascendite

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

muros eius ⁊ dissipate: ꝓsūmationē aūt no/
lite facē. Auferte ꝓpagines eius: qa nō sūt
dñi. Preuaricatione.n. ꝓuaricata ē i me do/
mus isrl ⁊ domus iuda ait dñs. Negauerūt
dñm ⁊ dixerūt. Nō est ipse: neq; veniet super
nos malū: gladiū ⁊ famem nō videbimus.
Prophete fuerūt in ventū locuti. ⁊ rūsus nō fuit
in eis. Hec ergo eueniēt illis. Hec dicit dñs
de⁹ exercituū. Quia locuti estis ꝟbū istud:
Ecce ego do verba mea in ore tuo in ignem:
⁊ ꝓplm istū in ligna. ⁊ devorabit eos. Ecce ego
adducā sup vos gentē de longinquo: domus
isrl ait dñs: gentē robustā gentē antiquam:
gentē cui⁹ ignorabis linguā: nec intelliges
quid loquat. Pharetra ei⁹ qsi sepulchrū pa/
tēs: vniuersi fortes. Et comedet segetes tuas
⁊ panem tuū devorabit filios tuos ⁊ filias
tuas comedet gregē tuū ⁊ armēta tua. ⁊ co
medet vineā tuā ⁊ ficū tuā. ⁊ conteret vrbes
munitas tuas i qb⁹ tu habes fiduciā gladio
Verūtn̄ in dieb⁹ illis ait dñs nō faciā vos in
cōsūmationē. Et si dixerit̄ qre fecit dñs de⁹
noster nobis hec oia? dices ad eos. Sic dere/
liquistis me ⁊ seruistis deo alieno i tra vra:
sic seruietis diis alienis i tra nō vestra. An/
nūciate hec domui iacob. ⁊ auditū facite in
iuda dicētes. Audi populе stulte q̄ nō habes
cor: qui hītes oculos nō videtis. ⁊ aures ⁊
nō auditis. Me ḡ nō timebit̄ ait dñs. ⁊ a fa
cie mea nō dolebit̄? Qui posui arenā cōminū
mari ꝓceptū sempiternū quod nō ꝓteribit. ⁊
cōmouebūt̄ ⁊ nō poterūt. ⁊ intumescent flu/
ctus eius ⁊ nō transibūt illud. Populo aūt
huic factū est cor incredulū ⁊ exasperās. Re/
cesserūt ⁊ abierūt. ⁊ nō dixerūt in corde suo:
Metuam⁹ dñm deū nr̄m q̄ dat nob pluuiā
tēporaneā ⁊ serotinā in tpe suo: plenitudinē
ānue messis custodientē nobis. Iniqtates
nostre declinauerunt hec. ⁊ pcta nr̄a ꝓhibue/
rūt bonū a nobis: qa inuenti sunt i ꝓplo meo
impij insidiātes qsi aucupes: laqueos ponē/
tes ⁊ pdicas ad capiēdos viros. Sic decī/
pula plena auibus: sic domⁱ eor plene dolo.
Ideo magnificati sūt ⁊ ditati: incrassati sunt ⁊
ipinguati. ⁊ ꝓterierūt hīcēs meos pessime.
Causam vidue nō iudicauerūt: cām pupil/
li nō direxerūt. ⁊ iudiciū pauperū nō iudica/
uerūt. Nūqd sup his nō visitabo dicit dñs:
aut sup gentē h⁹modi nō vlciscet aīa mea?
Stupor ⁊ mirabilia facta sūt i tra. Prophe
te ꝓphabāt mendaciū. ⁊ sacerdotes applaude/
bāt manib⁹ suis. ⁊ ꝓplus meus dilexit talia.
Quid igit̄ fiet in nouissimo eius? VI

Confortamini filij beniamin in medio
irl'm. ⁊ in thecua clangite buccina:
⁊ sup bethacaren leuate vexillū. qa
malū visū ē ab aquilone ⁊ contritio magna
Speciose ⁊ delicate assimilaui filiā syon: ad
eā veniēt pastores ⁊ greges eor. Fixerūt in
ea tentoria i circuitu: pascet vnusqsq eos q̄
sub manu sua sūt. Sanctificate sup eā bellū: cō/
surgite ⁊ ascendam⁹ in meridie. Ve nobis qa
declinauit dies: qa longiores facte sūt vm/
bre vespi. Surgite ⁊ ascēdam⁹ i nocte. ⁊ dis/
sipem⁹ domos eius: qa hec dicit dñs exercituū.
Cedite lignū ei⁹. ⁊ fūdite circa irl'm aggerē.
Hec ē ciuitas visitatiōis: omis calūnia in me/
dio ei⁹. Sicut frigidam facit cisterna aquā
suā: sic frigidā fecit malitiā suā. Iniqtas ⁊
vastitas audiet̄ i ea coram me sp: infirmitas
⁊ plaga. Erudire hierusalē ne forte recedat
anima mea a te: ne forte ponam te desertam
tr̄ā inhabitabilē. Hec dicit dñs exercituū. Usq;
ad racemū colliget qsi i vinea reliquias isrl.
Conuerte manū tuā qsi vindemiator ad car/
tallū. Cui loquar. ⁊ quē cōtestabor ut audi/
at? Ecce incircūcise aures eorū. ⁊ audire nō
possunt. Ecce ꝟbū dñi factū est eis in oppro/
brīū. ⁊ nō suscipiēt illud. Idcirco furore dñi
plen⁹ sū: laborauī sustinēs. Effunde sup par/
vulū foris. ⁊ sup cōcilīū iuuenū simul. Vir
n. cū muliere capiet̄: senex cū pleno dierum.
Et trāsibūt domⁱ eorū ad alios agri ⁊ vxo/
res pariter: qa extendā manū meā sup habi/
tātes terrā dicit dñs. A minore quippe vsq;
ad maiorem oēs auaritie studet. ⁊ a ꝓpheta
vsq; ad sacerdotē cūcti faciūt dolū. Et cura/
bant cōtritionē filie ꝓpli mei cū ignominia di/
centes: pax pax. ⁊ nō erat pax. Confusi sunt
qa abhominationē fecerūt qn poti⁹ cōfusione
nō sūt confusi. ⁊ erubescere nescierūt. Ideo
cadēt inter ruētes: in tpe visitatiōis sue corru/
ent dicit dñs. Hec dicit dñs. State sup vias ⁊
videte. ⁊ interrogate de semitis antiquis que sit
via bona. ⁊ ābulate i ea. ⁊ inuenietis refrigeriū
aiab⁹ vestris. Et dixerūt. Nō ambulabim⁹.
Et cōstitui super vos speculatores. Et dixi.
Audite vocē tube. Et dixerūt. Nō audiem⁹
Ideo audite gētes ⁊ cognoscite cōgregatio: quāta
ego faciā eis. Audi tra. Ecce ego adducam
mala sup ꝓplm istū fructū cogitationū eius:
qa ꝟba mea nō audierūt. ⁊ legē meā proiecerūt.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

At quid mihi thus de saba affert̃. & calamũ suaue olẽtẽ de tra longinq̃? Holocaustomata vra non sũt accepta. & victime vestre non placuerũt mihi. Propẽea hec dic dns. Ecce ego dabo in pplm istũ ruinas. & ruent in eis patres & filij sil: vicin9 & primus pibunt. Hec dicit dns. Ecce pls venit de terra aqlonis. & gens magna consurget a finib9 tre. Sagittã & scutũ arripiet: crudelis ẽ & nõ miserebitur. Vox eius quasi mare sonabit. & sup equos ascẽdẽt: pparati qsi vir ad pliũ aduersũ te filia syon. Audiuim9 famã ei9: dissolute sunt man9 nre. Tribulatio appẽdit nos: dolores ut parturientẽ. Nolite exire ad agros. & in vineã ne ãbuletis: qm̃ gladi9 inimici pauor i circuitu. Filia ppli mei accingẽ cilitio. & spge cinere. Luctũ vnigeniti fac tibi plãctũ amarũ: qa repente veniet vastator sup vos. Probatorẽ dedi te in populo meo robustum & scies & pbabis vias eor. Dẽs isti pnapes declinãtes: ãbulantes fraudulẽt. Es & ferrũ vniuersi: corrupti sũt. Defecit sufflatorium in igne: cõsũptũ ẽ plũbũ. Frustra cõflauit conflator: malitie.n. eor nõ sũt cõsũpte. Argentum reppbũ vocate eos: qa dns piecit illos.

VII

Erbũ qd factũ ẽ ad hiere- muã a dño dicẽs: Sta in porta dom9 dñi. & predica ibi verbum istud & dic. Audite vbũ dñi ois iuda: qui ingredimini p portas has ut adorẽt dñm. Hec dic dns exercituũ de9 israhel. Bonas facite vias vras & studia vestra. & habitabo vobiscum in loco isto. Nolite cõfidere i verbis mẽdacij: dicentes templũ dñi. tẽplũ dñi. templũ dñi est. Qm̃ si bñdixeritis vias vras. & studia vra. si feceritis iudiciũ inter virũ & primũ eius. aduene & pupillo. & vidue nõ feceritis calumniã. nec sanguinẽ innocẽtẽ effuderitis in loco hc. & p9 deos alienos nõ ambulaueritis i malũ vobismetipsis: habitabo vobiscũ in loco isto in terra quã dedi pnib9 vris a seculo & vsq in seculũ. Ecce vos confidit̃ vobis i sermonib9 mendacij q nõ pderũt vob: furari. occidẽ. adulterari. iurare mẽdacit̃. libare baalim. & ire p9 deos alienos quos ignorat̃. Et venistis & stetist̃ corã me i domo hac in qua inuocatũ ẽ nome meũ. & dixistis. liberati sum9 eo q fecerimus cẽs abhominationes istas. Numq̃d ergo spelũca latronũ facta est dom9 ista: i qua inuocatũ ẽ nome meũ in oculis vris? Ego ego sũ: ego vidi dicit dns. Ite ad locũ meum i silo vbi habitauit nomẽ meũ a pncipio. & videte q fecerim ei ppter malitiã populi mei isrl. Et nũc qa fecistis opa hec dic dns. & locut9 sũ ad vos mane cõsurgẽs & loquẽs. & nõ audistis. & vocaui vos & nõ rndistis: faciã domui huic i qua inuocatũ ẽ nomẽ meũ. & in q vos habet̃ fiduciã. & loco quẽ dedi vobis & patrib9 vris sicut feci silo. & piciã vos a facie mea sicut pieci oes fratres vros vniuersũ semẽ ephraim. Tu ergo noli orare ppl'm hc: nec assumas p eis laudẽ & orationẽ. & nõ obsistas mihi: qa nõ exaudiam te. Nõne vides quid isti faciũt in ciuitatib9 iuda. & i plateis irlm? Filij colligũt ligna. & pres succendunt ignẽ. & mulieres conspgũt adipẽ: ut faciãt placentas regine celi. & libent diis alienis. & me ad iracũdiã puocẽt. Numq̃d me ad iracũdiã puocãt dicit dns? Nõne semetipsos in cõfusionẽ vultus sui? Ideo hc dic dns de9. Ecce furor me9 & indignatio mea conflabit̃ sup locũ istũ. sup viros & sup iumenta. & sup lignũ regionis & sup fruges tre. & succendet̃ & nõ extinguet̃. Hec dicit dns exercituum deus isrl. Holocaustomata vra addite victimis vris & comedite carnes: qa nõ sũ locut9 cũ pnib9 vestris & non pcepi eis in die qua eduxi eos de tra egypti de vbo holocaustomatũ & victimarũ: sed hoc verbũ pcepi eis dicẽs. Audite vocem meã & ero vobis deus. & vos eritis mihi pplus. & ãbulate i oi via quã mãdaui vobis: ut bñ sit vob. Et nõ audierũt nec inclinauerũt aurẽ suã: sed abierũt in voluptatib9 & pauitate cordis sui mali: factiq̃ sũt retrorsũ & nõ in ante. a die q egressi sũt pres eor de tra egypti. vsq ad diẽ banc. Et misi ad vos oes seruos meos prophetas p diẽ: cõsurgẽs diluculo. & mittẽs. & nõ audierunt me nec inclinauerũt aurẽ suã & indurauerũt ceruicẽ suã & pius opati sũt q̃ pres eor. Et loqueris ad eos oia vba hc & nõ audiẽt te. & vocabis eos & nõ rndebũt tibi. Et dices ad eos. Hec est gens q non audiuit vocẽ dñi de sui: nec recepit disciplinã. Perijt fides. & ablata est de ore eor. Tonde capillũ tuũ & pijce. & sume i directũ planctũ: qa piecit dns & reliqt generationem furoris sui: qa fecerunt filij iuda malũ i oculis meis dic dns. Posuerũt offendicula sua in domo in qua inuocatũ ẽ nomẽ meũ ut polluerẽt eã. & edificauerunt excelsa tophet que ẽ in valle filij ennon: ut uncenderẽt filios suos & filias suas igni: q nõ pcepi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nec cogitaui i corde meo. Ideo ecce dies ve-
nient dicit dñs. ⁊ nõ dicet amplius topheth ⁊
vallis filij ennom ꝫ vallis interfectiõis. ⁊ sepe-
lient in topheth eo q̃ nõ sit locꝰ. Et erit mor-
ticinũ ppli hui⁹ i cibos volucrib⁹ celi ⁊ bestijs
terre. ⁊ nõ erit q̃ abigat. Et quiescẽ faciã de
vrbib⁹ iuda ⁊ de plateis irl̃m vocẽ gaudij ⁊
vocẽ leticie: vocẽ sponsi ⁊ vocẽ sponse. In deso-
latione enim erit terra.

VIII

In tpe illo ait dñs. eijcient ossa regũ iu-
da. ⁊ ossa pncipũ eiꝰ. ⁊ ossa sacerdotũ.
⁊ ossa pphãrũ. ⁊ ossa eor q̃ habitauerũt
irl̃m de sepulchris suis. ⁊ expãdẽt ea ad solẽ
⁊ lunã ⁊ ẽm militiã celi q̃ dilexerũt. ⁊ quib⁹
ꝑuierũt. ⁊ post q̃ ambulauerũt. ⁊ q̃ quesierũt
⁊ adorauerũt. Nõ colligẽt ⁊ nõ sepelient: in
sterq̃liniũ sup faciẽ ẽre erũt. Et eligent magi
mortẽ q̃ vitã oẽs q̃ residui fuerint de cogna-
tione hac pessima: in vniuersis locis q̃ dere-
licta sũt: ad q̃ eieci eos dicit dñs exercituũ.
Et dices ad eos. Hec dic dñs. Nũq̃d q̃ cadit
nõ resurget. ⁊ qui auersus est nõ reuertetur?
Quare q̃ auersus ẽ pplus iste i irl̃m auersio
ptẽtiosa? Appẽderũt mẽdaciũ. ⁊ noluerũt
reuerti. Attẽdi ⁊ auscultaui. nemo qd̃ bonũ
est loq̃t. Nullus ẽ q̃ agat penitentiã sup pctõ
suo dicẽs: Quid feci? Oẽs conuersi sunt ad
cursũ suũ: q̃si equꝰ impetu vadens in preliũ.
Miluus in celo cognouit tempꝰ suũ: turtur ⁊
birũdo ⁊ ciconia custodierũt tẽpus aduentꝰ
sui: pplus aũt meꝰ non cognouit iudiciũ dñi.
Quo dicitis sapiẽtes nos sumꝰ. ⁊ lex dñi no-
biscũ ẽ? Vere mendaciũ operatꝰ ẽ stilus mẽdax
scribax. Confusi sũt sapiẽtes: pterriti ⁊ capti
sũt. Verbũ. n. dñi piecerũt. ⁊ sapia nulla est
i eis. Propterea dabo mulieres eorũ exteris:
agros eorũ hæredibꝰ. Quia a mimo vsq̃ ad
maximũ oẽs auaritiã sequũt: a pphẽta vsq̃
ad sacerdotẽ cũcti faciũt mendaciũ. Et sana-
bant contritiones filie ppli mei adigminiã di-
centes. pax pax: cũ nõ esset pax. Confusi sunt
q̃a abhominationẽ fecerũt: q̃nimo ꝯfusione
nõ sũt cõfusi. ⁊ erubescere nescierũt. Idcirco
cadẽt inter corruẽtes: in tpe visitationis sue
corruẽt dic dñs. Cõgregãs cõgregabo eos
ait dñs. Nõ ẽ vua in vitib⁹. ⁊ nõ sũt ficus i fi-
culnea. foliũ defluxit. ⁊ dedi eis q̃ ptergressa
sũt. Quare sedemꝰ? Cõuenite ⁊ ingrediamur
ciuitatẽ munitã. ⁊ sileamꝰ ibi: q̃a dñs deus
noster silere nos fecit. ⁊ potũ dedit nob aquã
fellis. Peccauimꝰ. n. dño. Expectauimus pa-
cem ⁊ nõ erat bonũ: tempꝰ medele. ⁊ ecce for-
mido. A dan auditꝰ est fremitꝰ equorũ eius:
a voce hinnituũ pugnatorum eiꝰ cõmota est
omis tra. Et venerũt ⁊ deuorauerũt trã ⁊ ple-
nitudinẽ eiꝰ. vrbem ⁊ habitatores eiꝰ. Quia
ecce ego mittã vob serpẽtes pessimos q̃bꝰ nõ
ẽ incãtatio. ⁊ mordebũt vos ait dñs. Dolor
meus sup dolorẽ: in me cor meũ merens. Ecce
vox clamoris filie ppli mei de terra longinq̃.
Nũq̃d dñs nõ est in syon. aut rex eius non
est in ea? Quare q̃ me ad iracũdiã concita-
uerũt i sculptilib⁹ suis. ⁊ i vanitatib⁹ alienis?
Transijt messis: finita ẽ estas. ⁊ nos saluati
nõ sumꝰ. Sup cõtritione filie ppli mei contri-
sũ ⁊ ꝯristatus: stupor obtinuit me. Nũquid
resina nõ est in galaad. aut medicꝰ nõ est ibi?
Quare igit non est obducta cicatrix filie po-
puli mei?

IX

Quis dabit capiti meo aquã. ⁊ oculis
meis fontẽ lacrymarũ? Et plorabo
die ac nocte interfectos filie ppli mei.
Quis dabit me i solitudine diuersoriũ via-
torũ? Et derelinquã ppl̃m meũ ⁊ recedã ab
eis: q̃a oẽs adulteri sũt. ⁊ cetꝰ ꝓuaricatoriũ:
⁊ extenderũt linguã suã q̃si arcũ mẽdacij. ⁊
nõ veritatis. Cõfortati sũt i tra: q̃a de malo
ad malũ egressi sũt. ⁊ me nõ cognouerũt dic
dñs. Unusq̃sq̃ se a proximo suo custodiat. ⁊
in oi fratre suo nõ habeat fiduciam: q̃a ois
frater supplantãs supplãtabit. ⁊ ois amicus
fraudulenter incedet. ⁊ vir fratrẽ suũ deridebit
⁊ veritatẽ nõ loquẽt. Docuerũt. n. linguã suã
loqui mẽdaciũ: ut inique agerent laborauer-
rũt. Habitatio tua in medio dolo: in dolo re-
nuerũt scire me. dic dñs. Propterea hec dic dñs
exercituũ. Ecce ego cõflabo ⁊ probabo eos.
Quid. n. aliud faciam a facie filie ppli mei?
Sagitta vulnerãs lingua eor: dolũ locuta
ẽ. In ore suo pacẽ cũ amico suo loq̃t. ⁊ occul
te ponit ei insidias. Nũq̃d sup his nõ visitabo
dic dñs: aut in gẽte hui⁹cemõi nõ vlciscet aia
mea? Sup mõtes assumã fletũ ac lamẽtũ. ⁊
sup speciosa deserti planctũ: qm̃ incensa sunt
eo q̃ nõ sit vir ptransiẽs. ⁊ nõ audierũt vocẽ
possidẽtis. A volucre celi vsq̃ ad pecora trãs-
migrauerũt ⁊ receserũt. Et dabo irl̃m i acer-
uos arene ⁊ cubilia draconũ. ⁊ ciuitates iu-
da dabo i desolationẽ eo q̃ nõ sit habitator.
Quis est vir sapiens q̃ intelligat hoc. ⁊ ad quẽ
verbũ oris dñi fiat ut ãnũciet istud: quare
perierit tra ⁊ exusta sit q̃si desertũ eo q̃ non

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sit qui ptranseat? Et dixit dñs. Quia dereliquerunt legē meā quā dedi eis. ⁊ non audierūt vocē meā. ⁊ nō ambulauerūti ea. ⁊ abierunt p⁹ prauitatē cordis sui. ⁊ p⁹ baalim qđ didicerunt a pr̄ib⁹ suis: idcirco hec dicit dñs exercituū de⁹ isr̄l. Ecce ego cibabo pp̄lm istū absinthio. ⁊ potū dabo eis aquā fellis. ⁊ dispergā eos i gentib⁹ q̄s nō nouerūt ipsi ⁊ patres eor. ⁊ mittā p⁹ eos gladiū donec consūmant. Hec dic̄ dñs exercituū. Contēplamini ⁊ vocate lamētatrices ut veniāt. ⁊ ad eas q̄ sapiētes sūt mittite. ⁊ ꝓperent: festinēt ⁊ assumāt sup nos lamentū. Deducāt oculi nr̄i lachrymas. ⁊ palpebre nostre defluant aquis: q̄a vox lamentatiōis audita ē de syon. Quō vastati sum⁹ ⁊ ꝯfusi vehemēt̄? Quia dereliq̄m⁹ t̄rā: q̄m deiecta sunt tabernacula nr̄a. Audite ḡ mulieres ꝟbū dñi. ⁊ assumāt aures vr̄e sermonē oris ei⁹. ⁊ docete filias vr̄as lamentū. ⁊ vnaquęq; ꝓximam suā planctū: q̄a ascēdit mors p fenestras nr̄as. ingressa ē domos nr̄as: disperdere paruulos de foris. iuuenes de plateis. Loq̄re. Hec dicit dñs. Et cadet mortic̄inū hois q̄si stercus sup faciem regionis. ⁊ q̄si fenū p⁹ tergū metentē. ⁊ non ē q̄ colligat. Hec dicit dñs. Nō glorietur sapiēs in sapia sua. ⁊ nō glorietur fortis i fortitudine sua ⁊ nō gl̄ietur diues in diuitijs suis: ꝺ i hoc gl̄iet̄ q̄ gl̄iet̄ scire ⁊ nosse me: q̄a ego sū dñs q̄ facio misericordiā ⁊ iudiciū ⁊ iustic̄iā in t̄ra. Hec enī placēt mihi ait dñs. Ecce dies veniūt dicit dñs. ⁊ visitabo sup oēm q̄ incircūcisū habet ꝓputiū. sup egyptū. ⁊ sup iudam. ⁊ super edom. ⁊ sup filios āmon. ⁊ sup moab. ⁊ sup oēs q̄ attonsi sūt i comā habitātes in deserto: q̄a oēs gentes hñt ꝓputiū. omis aūt domꝰ isr̄l incircūcisi sunt corde.

I

Audite ꝟbū qđ locutus ē dñs super vos domꝰ isr̄l. Hec dicit dñs. Juxta vias gentiū nolite discere. ⁊ a signis celi nolite metuere q̄ timent gētes: q̄a leges populor̄ vane sūt. Quia lignū de saltu p̄cidit op⁹ manꝰ artificis in ascia. Argēto ⁊ auro decorauit illud: clauis ⁊ malleis cōpegit ut nō dissoluat̄. Jn similitudinem palme fabricata sūt. ⁊ nō loquēt̄: portata tollent̄: q̄a ice dē nō valēt. Nolite ḡ timē ea: q̄a nec male pñt facē nec bene. Non est similis tui dñe: magnus es tu. ⁊ magnū nomē tuū i fortitudine. Quis nō timebit te o rex gentiū? Tuū est. n. decus. Jnt̄ cūctos sapiētes gētiū. ⁊ in vniuersis regnis eor. nullus est similis tui. Parit̄ insipiētes ⁊ fatui ꝓbabunt̄. Doctrina vanitatis eorū lignū ē. Argentū inuolutū de tharsis afferet̄. ⁊ aurū de ophaz op⁹ artificū ⁊ manus erarij: hyacinthus ⁊ purpura indumentū eor. Opus artificū vniuersa hec: dñs autē deus verus est. Ipse deus viuens. ⁊ rex sempit̄n⁹. Ab indignatiōe eius cōmouebitur t̄ra. ⁊ nō sustinebūt gētes cōminationē eius Sic ḡ dicetis eis. Dij q̄ celos ⁊ t̄rā nō fecerūt peant de terra. ⁊ de his q̄ sub celo sunt. Qui facit t̄rā in fortitudine sua. ꝓparat orbē i sapientia sua. ⁊ prudētia sua extendit celos. ad vocē suā dat multitudinē aquarū in celo. ⁊ eleuat nebulas ab extremitatib⁹ t̄re. Fulgura i pluuiā facit. ⁊ educit ventū de thesauris suis. Stult⁹ factꝰ ē omis hō a scia sua: cōfusus ē artifex omis i sculptili: q̄m falsum est q̄d cōflauit. ⁊ non ē spūs in eis. Vana sūt. ⁊ op⁹ risu dignū. In tēpore visitationis sue peribūt. Nō ē his similis pars iacob. Qui. n. formauit oia. ipse ē. ⁊ isr̄l ꝟga hereditatis ei⁹: dñs exercituū nomē illi. Cōgrega de terra ꝓfusionē tuā que habitas in obsidione: q̄a hec dicit dñs. Ecce ego longe ꝓiciā habitatores t̄re i hac vice. ⁊ tribulabo eos ita ut nō inueniant̄. Ve mihi sup contritiōe mea: pessima plaga mea. Ego aūt dixi. Plane hec infirmitas mea ē. ⁊ portabo illā. Tabernaculū meū vastatū est: oēs funiculi mei dirupti sunt. Filij mei exierūt a me. ⁊ non subsistūt. Nō est qui extendat vltra tentoriū meū ⁊ erigat pelles meas: q̄a stulte egerūt pastores ⁊ dñm non q̄sierūt: ꝓpterea non intellexerūt. ⁊ omis grex eor. dispsus ē. Vox auditiōis ecce venit. ⁊ cōmotio magna de t̄ra aq̄lonis: ut ponat ciuitates iuda solitudinē ⁊ habitacula draconū Scio dñe q̄a nō ē hois via ei⁹. nec viri est ut ambulet ⁊ dirigat gressus suos. Corripe me dñe. verūtn̄ in iudicio ⁊ nō in furore tuo: ne forte ad nihilū redigas me. Effūde indignationē tuā sup gentes que non cognouerūt te. ⁊ sup ꝓuincias q̄ nomē tuū nō inuocauerūt: q̄a comederūt iacob ⁊ deuorauerūt eū ⁊ consūpserūt illū. ⁊ decus ei⁹ dissipauerūt.

II

Verbū qđ factū ē a dño ad hieremiam dicēs: Audite ꝟba pacti hui⁹. ⁊ loq̄mi ad viros iuda. ⁊ ad habitatores irl̄m. ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs deus isr̄l. Maledict⁹ vir qui nō audierit ꝟba pacti huius: qđ precepi patribus vestris in die

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

qua eduxi eos ⁊ terra egypti ⁊ fornace ferrea dicēs: Audite vocē meā ⁊ facite oia q̄ p̄cepi vobis. ⁊ eritis mi ī ppl'm. ⁊ ego ero vob in ⁊ū: ut suscitem iuramentū q̄ iuraui patrib⁹ vr̄is datur me eis terrā fluentē lacte ⁊ melle sicut est dies hec. Et rñdi ⁊ dixi. Amē dñe. Et dixit dñs ad me. Vociferare oia ẏba h̄ i ciuitatib⁹ iuda ⁊ foris irl'm dicēs: Audite ẏba pacti b⁹ ⁊ facite illa: q̄a ꝓtestās ꝓtestatus sū p̄res vr̄os in die q̄ eduxi eos ⁊ terra egypti vsq; ad die hāc. Mane ꝙsurgēs ꝓtestat⁹ sū ⁊ dixi: audite vocē meā. ⁊ nō audierūt nec inclinauerūt aurē suā: sed abierunt vnusq̄sq; in prauitate cordis sui mali. Et induxi sup eos oia verba pacti hui⁹. q̄ p̄cepi ut facerēt ⁊ non fecerūt. Et dixit dñs ad me. Inuēta ē cōiuratio i viris iuda ⁊ i habitatoribus irl'm. Reuersi sūt ad iniquitates patrū suor̄ ꝑores. q̄ noluerūt audire ẏba mea. Et ibi g̃ abierūt p⁹ ⁊eos alienos ut seruirēt eis. Irritū fecerunt dom⁹ isrl' ⁊ dom⁹ iuda pactū meū: q̄ ꝓpigi cū patribus eor̄. Qr̄obrē hec dicit dñs. Ecce ego inducā sup eos mala ⁊ quib⁹ exire non poterūt. ⁊ clamabūt ad me. ⁊ nō exaudiam eos. Et ibunt ciuitates iuda ⁊ habitatores irl'm ⁊ clamabūt ad eos quibus libāt. ⁊ nō saluabūt eos i tpe afflictiōis eor̄. Scōm numer̄. n. ciuitatū tuar̄. erant dij tui iuda. ⁊ ẏm numer̄ viar̄ tuarum irl'm posuisti aras ꝓfusiōis: aras ad libandū baalim. Tu ergo noli orare ꝑ ppl'o hoc. ⁊ ne assumas ꝑ eis laudē ⁊ orationē: q̄a non exaudiā in tpe clamoris eor̄ ad me: in tpe afflictionis eor̄. Quid est q̄ dilectus me⁹ in domo mea fecit scelera multa? Nūq̄d carnes scē auferēt a te malitias tuas: in q̄b⁹ gloriata es? Oliuam vberē. pulchrā. fructiferā. ſpciosam vocauit dñs nomē tuū. Ad vocē loq̃le grādis exarsit ignis in ea. ⁊ cōbusta sūt fruteta eius. Et dñs exercituū q̄ plantauit te locutus ē sup te malū: pro malis domus isrl' ⁊ dom⁹ iuda q̄ fecerūt sibi ad irritādū me. libantes baalim. Tu aūt dñe ⁊mōstrasti mihi ⁊ cognoui: tu ostendisti mihi studia eor̄. ⁊ ego quasi agn⁹ mānsuet⁹ q̄ portat' ad victimā. Et nō cognoui q̄a cogitauerūt sup me consilia dicētes. mittam⁹ lignū in panē eius. ⁊ eradam⁹ eū ⁊ ⁊ra viuēt̄iū. ⁊ nomē ei⁹ nō memoret' ampli⁹. Tu aūt dñe sabaoth q̄ iudicas iuste ⁊ ꝓbas renes ⁊ corda: videā vltionē tuā ex eis. Tibi eni reuelaui causam meā. Propterea h̄ dicit dñs ad viros anathot: q̄ q̃rūt aiam tuā. ⁊ dicunt: Nō ꝓphabis i noie dñi. ⁊ nō morieris in manib⁹ nr̄is. Propterea h̄ dicit dñs exercituū. Ecce ego visitabo sup eos. Juuenes morient in gladio: filij eor̄ ⁊ filie eor̄ morient in fame. ⁊ reliq̄e nō erūt ex eis. Inducā. n. malū sup viros anathot: annū visitatiōis eor̄.

Iustus q̄dē tu es dñe si disputē tecū. verūtn̄ iusta loquar ad te. Quare via ipioꝝ ꝓsperat': bñ ē oib⁹ q̄ preuaricant ⁊ iniq̄ agūt? Plātasti eos ⁊ radicē miserūt: proficiūt ⁊ faciūt fructū. Prope es tu ori eor̄. ⁊ longe a renib⁹ eor̄. Et tu dñe nosti me: vidisti me. ⁊ ꝓbasti cor meū tecū. Cōgrega eos quasi gregē ad victimā. ⁊ sanctifica eos in die occisiōis. Usq̄q̄ lugebit terra: ⁊ herba oīs regiōis siccabit' ꝓpē malitiā habitātiū i ea? Consūptū ē aial ⁊ volucre: q̄n dixerūt. non videbit nouissima nr̄a. Si cū peditib⁹ currēs laborasti: quō contendē potis cū equis? Cū aūt i tra pacis secura fuer⁊: q̄d facies in superbia iordanis? Nā ⁊ fratres tui ⁊ dom⁹ patris tui. etiā ipsi pugnauerunt aduersū te. ⁊ clamauerunt p⁹ te plena voce. Ne credas eis cū locuti fuerint tibi bona. Reliq̄ domū meā: dimisi hereditatem meam. Dedi dilectā aiam meā i manū ūmicorū ei⁹: facta ē mihi hereditas mea q̃si leo in silua. Dedit ꝙ me vocē. iō odiui eam. Nunq̄d auis discolor hereditas mea mihi? Nūq̄d auis tincta ꝓ totū? Venite cōgregamini oēs bestie ⁊re. properate ad deuoradū. Pastores multi demoliti sūt vineā meā: cōculcauerūt partē meā. Dederūt portionē meā desiderabilē in desertum solitudinis: posuerūt eā i dissipationem: luxitq̄ sup me. Desolatiōe desolata ē ois terra: q̄a nullus ē q̄ recogitet corde. Sup oēs vias deserti venerūt oēs vastatores ⁊re. q̄a gladi⁹ dñi deuorauit ab extremo ⁊re vsq; ad extremū eius. Nō ē pax vniuerse carni. Seminauerūt triticū ⁊ spinas messuerūt: hereditatē accepūt. ⁊ nō eis ꝓderit. Cōfundemini a fructib⁹ vr̄is. ꝑ ira furoris dñi. Hec dicit dñs aduersū oēs vicinos meos pessimos: qui tangūt hereditatē quam distribui ppl'o meo isrl'. Ecce ego euellā eos ⁊ ⁊ra sua. ⁊ domū iuda euellā ⁊ medio eor̄. Et cū euulsero eos conuertar ⁊ miserebor eor̄. ⁊ reducam eos virū ad hereditatē suā. ⁊ virū in ⁊rā suā. Et erit: si eruditi didicerint vias ppli mei ut iurent in nomine meo. viuit dñs: sicut docuerūt ppl'm

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

meũ iurare in baal: edificabũt in medio ppli mei. Qđ si nõ audierint: euellam gentẽ illam euulsione ⁊ pditione ait dñs. XIII

Hec dicit dñs ad me. Uade ⁊ possside tibi lũbare lineũ. ⁊ pones illud sup lũbos tuos. ⁊ in aquam non inferes illud. Et possedi lũbare iuxta ỽbũ dñi. ⁊ posui circa lũbos meos. Et factus ẽ sermo dñi ad me secũdo dicens: Tolle lũbare qđ possedisti qđ ẽ circa lũbos tuos. ⁊ surgens vade ad eufraten. ⁊ abscõde ibi illud in foramine petre. Et abij ⁊ abscondi illud in eufraten. sicut pceperat mihi dñs. Et factũ ẽ p9 dies plurimos dixit dñs ad me. Surge ⁊ vade ad eufraten. ⁊ tolle inde lũbare qđ precepi tibi ut absconderes illud ibi. Et abij ad eufraten. ⁊ fodi. ⁊ tuli lũbare de loco vbi abscõderam illud. Et ecce cõputruerat lũbare: ita ut nulli vsui aptũ eẽt. Et factũ est ỽbũ dñi ad me dicẽs. Hec dicit dñs: Sic putrescere faciã superbiã iuda ⁊ supbiã irl̃m multã: ppl̃m istum pessimũ qui nolũt audire ỽba mea. ⁊ ambulanti prauitate cordis sui: abierũtq9 p9 deos alienos ut seruirent eis ⁊ adorarent eos. Et erũt sicut lũbare istud qđ nulli vsui aptũ est. Sicut n. adhęret lũbare ad lũbos viri: sic agglutinaui mihi oẽm domũ isrl̃ ⁊ oẽm domũ iuda dicit dñs ut eẽnt mihi i populũ ⁊ in nomen ⁊ in laudẽ ⁊ in gloriã. ⁊ non audierũt. Dices g̃ ad eos sermonẽ istũ. Hec dicit dñs deus isrl̃. Dis laguncula implebit vino. Et dicẽt ad te. Nũqd ignoram9 qa dis lagũcula implebit vino? Et dices ad eos. Hec dicit dñs. Ecce ego iplebo oẽs habitatores tre h9 ⁊ reges q sedent de stirpe dauid sup thronũ ei9. ⁊ sacerdotes ⁊ pphas ⁊ oẽs habitatores irl̃m ebrietate. ⁊ dispgã eos virũ a frẽ suo. ⁊ pres ⁊ filios parit ait dñs. Non parcã ⁊ nõ cõcedã: nec miserebor ut non dispergã eos. Audite ⁊ auribus percipite: nolite eleuari. qa dñs locut9 ẽ. Date dño deo vro gloriã añq̃ obtenebrescat. ⁊ añq̃ offendant pedes vri ad mõtes caligosos. Expectabitis lucẽ. ⁊ ponet eam in vmbrã mortis ⁊ in caliginẽ. Qđ si hoc nõ audieritis: in abscõdito plorabit aia mea a facie superbie. Plorãs plorabit ⁊ deducet oculus me⁹ lachrymã: qa capt9 ẽ grex dñi. Dic regi ⁊ dñatrici. Humiliamini: sedete i tra qm̃ descẽdet de capite vro corona glorie vre Ciuitates austri clause sũt. ⁊ non ẽ q aperiat Translata ẽ ois iuda transmigratiõe pfecta

Leuate oculos vros ⁊ videte. qui venitis ab aquilone. Ubi est grex q datus est tibi. pecus inclytũ tuũ? Quid dices cum visitauerit te? Tu. n. docuisti eos aduersũ te. ⁊ erudisti i caput tuũ. Nũqd non dolores apprehendẽt te qsi mulierẽ parturientẽ? Qđ si dixeris in corde tuo. qre venerũt mihi hec? Propt̃ multitudinẽ iniqtatis tue. reuelata sunt verecũdiora tua: pollute sũt plante tue. Si mutare potest ethiops pellẽ suã aut pardus varietates suas: ⁊ vos poteritis bñfacere cũ didiceritis malũ. Et dissemінabo eos qsi stipulã q vẽto raptat in deserto. Hec sors tua pars mensure tue a me dicit dñs: qa oblita es mei ⁊ cõfisa es i mẽdacio. Uñ ⁊ ego nudaui femora tua sup faciẽ tuã. ⁊ apparuit ignominia tua. adulteria tua. ⁊ hinnitus tuus. scelus fornicatiõis tue. Sup colles i agro vidi abhominationes tuas. Ue tibi irl̃m. Non mũdaberis post me: Usquo adhuc? XIIII

Quod factũ est ỽbũ dñi ad hieremiã de sermonib9 siccitatis. Luxit iudea ⁊ porte eius corruerunt ⁊ obscurate sũt in terra. ⁊ clamor irl̃m ascẽdit. Maiores miserũt minores suos ad aquã. venerũt ad hauriẽdũ. Non inuenerũt aquã: reportauerũt vasa sua vacua. Confusi sũt ⁊ afflicti. ⁊ operuerũt capita sua ppt̃ vastitatẽ tre. qa nõ venit pluuia i trã. Cõfusi sũt agricole. operuerũt capita sua. Nã ⁊ cerua i agro pepit ⁊ reliquit. qa nõ erat herba. Et onagri steterũt in rupib9: traxerũt ventũ qsi dracones: defecerũt oculi eor qa nõ erat herba. Si iniqtates nre responderint nobis: dñe fac ppt̃ nomen tuũ: qm̃ multe sũt auersiões nre. Tibi peccauim9 expectatio isrl̃: saluator nr in tpe tribulationis. Quare qsi colon9 futur9 es in tra. ⁊ qsi viator declinans ad manẽdũ? Quare futui9 es velut vir vag9 ⁊ fortis. q nõ pot saluare? Tu aũt in nobis es dñe. ⁊ nomẽ tuũ inuocatũ ẽ sup nos: ne derelinquas nos. Hec dicit dominus ppl̃o huic q dilexit mouere pedes suos ⁊ nõ quieuit. ⁊ dño non placuit. Nunc recordabit iniqtatũ eor. ⁊ visitabit pcta eorũ. Et dixit dñs ad me. Noli orare p ppl̃o isto i bonũ. Cũ ieiunauerint nõ exaudiã pces eor ⁊ si obtulerint holocaustomata ⁊ victimas: non suscipiam ea: qm̃ gladio ⁊ fame ⁊ pestilẽtia ego psũmã eos. Et dixi. A. a. a. dñe deus. Propthete dicũt eis. Nõ videbitis gladiũ. ⁊ fames nõ erit i vob: ⁊ pacẽ verã dabit vobis i loco

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

isto. Et dixit dñs ad me. Falso ꝓphete vaticinant in noie meo. Non misi eos. & nō ꝑcepi eis. neq; locutus sū ad eos. Visionē mēdacē & diuationē fraudulētā & seductionē cordis sui ꝓphetant vobis. Idcirco hec dicit dñs de ꝓphetis qui ꝓphetant i noie meo quos ego nō misi. dicētes: gladius & fames nō erit in tra hac. In gladio & fame ꝯsūmēt ꝓphe illi: & ꝓpli q̄b⁹ ꝓphetant erūt ꝓiecti i vijs irlm ꝑ fame & gladio. & non erit q̄ sepeliat eos: ipsi & vxores eoꝝ. filij & filie eoꝝ. & effundam sup eos malū suū. Et dices ad eos verbū istud: Deducant oculi mei lachrymā p̄ noctē & diē & nō taceāt: qm̄ cōtritiōe magna contrita ē virgo filia ꝓpli mei. plaga pessima vehemēt. Si egressus fuero ad agros ecce occisi gladio: & si introiero i ciuitatē ecce attenuati fame. Nam ꝓpha q̄ & sacerdos abierūt i tra quā ignorabāt. Nūq̄d ꝓijciens abiecisti iudā: aut syon abhominata ē aia tua? Quare ꝑcussisti nos ita ut nulla sit sanitas? Expectauim⁹ pacē & nō ē bonū. & temp⁹ curatiōis & ecce turbatio. Cognouim⁹ dñe impietates nostras: iniq̄tates patꝝ nr̄oꝝ q̄a peccauim⁹ tibi Ne des nos i opprobriū ꝓp̄t nomē tuū. neq; facias nobis cōtumeliā. Soli⁹ glorie tue recordare: ne irritū facias fedus tuū nobiscū. Nunq̄d sūt i sculptilib⁹ gentiū q̄ pluant: aut celi pnt dare hymbres nisi tu voluer⁹? Nonne tu es dñs deus noster quē expectauim⁹? Tu eni fecisti omnia hec. XV

Et dixit dñs ad me. Si steterit moyses & samuel coram me: non ē aia mea ad ꝓplm istū. Eijce illos a facie mea & egrediāt. Et si dixerint ad te. q̄ egrediemur dices ad eos. Hec dicit dñs. Qui ad mortē ad mortē. & q̄ ad gladiū ad gladiū. & q̄ ad famē ad famē. & q̄ ad captiuitatē ad captiuitatem. Et visitabo sup eos q̄tuor spēs dic dñs. Gladiū ad occisionē. & canes ad lacerādū. & volatilia celi & bestias tre ad deuorād ū & dissipandū. & dabo eos in feruorē vniuersis regnis tre. ꝓp̄t manassen filiū eçecbie regis iuda sup oīb⁹ que fecit i irlm. Quis. n. miserebit tui irlm? Aut quis cōtristabit ꝑ te? Aut q̄s ibit ad rogandū p̄ pace tua? Tu reliq̄sti me dicit dñs: retrorsum abisti. Et extendam manū meā sup te. & interficiā te. Laboraui rogans. Et dispergā eos ventilabro i portis tre. Interfeci & pdidi ꝓplm meū. & tñ a vijs suis nō sūt reuersi. Multiplicate sūt mihi vidue eius sup harenā maris. Induxi eis sup matrē adolescētis vastatorē meridie: misi super ciuitates repēte terrorē. Infirmata ē q̄ peperit septē: defecit aia ei⁹. Occidit ei sol cū adhuc esset dies: ꝑfusa ē & erubuit. Et residuos ei⁹ in gladiū dabo in ꝓspectu inimicoꝝ eoꝝ. ait dñs. Ve mihi mr̄ mea. Quare genuisti me virū rixe: virū discordie in vniuersa terra? Nō feneraui: nec fenerauit mihi q̄sq̄. Oēs maledicūt mihi dicit dñs. Si nō reliqe tue in bonū: si non occurri tibi in tpe afflictionis: & in tpe tribulatiōis aduersū inimicū. Nunq̄d federabit ferrū ferro ab aq̄lone & es? Divitias tuas & thesauros tuos in direptionē dabo gratis in oib⁹ pctis tuis. & in omnib⁹ tᵉminis tuis. Et adducā ilmicos tuos de tra quā nescis: q̄a ignis succēsus ē i furore meo & super vos ardebit. Tu scis dñe: recordare mei & visita me. & tuere me ab his qui persequūt me. Noli i patiētia tua suscipe me. Scito q̄m sustinui ꝓp te oppⁿobriū. Inuēti sūt sermones tui & comedi eos. Et factum est mihi ꝝbū tuū i gaudiū & i leticiā cordis mei: q̄m inuocatū ē nomē tuū sup me. dñs de⁹ exercituū. Nō sedi i ꝯcilio ludentiū. & gloriat⁹ sum a facie man⁹ tue. Sol⁹ sedebā: q̄m amaritudine replesti me. Quare fact⁹ est dolor meus ꝑpetu⁹. & plaga mea desperabilis renuit curari? Facta ē mihi q̄si mēdaciū aquaꝝ infideliū ꝓpt̄ hec dicit dñs. Si conuerteris conuertā te. & ante faciē meā stabis. & si separauer⁹ pciosū a vili: q̄si os meū eris. Conuertēt ipsi ad te. & tu nō cōuerter⁹ ad eos. Et dabo te ppⁿm huic in murū ereū fortē. & bellabunt aduersū te. & nō ꝑualebūt: q̄a ego tecū sum. ut saluem te & eruā te dicit dñs. Et liberabo te de manu pessimoꝝ. & redimā te de manu fortiū. XVI

Et factū ē ꝝbū dñi ad me dicēs. Nō accipies vxorē. & non erūt tibi filij & filie i loco isto. Quia hec dic dñs sup filios & filias qui generant in loco isto. & sup matres eoꝝ que genuerūt eos. & sup patres eoꝝ de q̄ terra sūt nati in tra hac. Mortibus egrotationū morient. Nō plangent & nō sepelient. in sterquilinū sup faciē tre erūt. Et gladio & fame ꝯsūment. & erit cadauer eorū in escā volatilib⁹ celi & bestijs tre. Hec. n. dic dñs. Ne ingrediar⁹ domū cōuiuij. neq; vadas ad plangendū. neq; ꝯsoleris eos: q̄a abstuli pacē meā a populo isto dicit dñs. misericordiam & miserationes. Et morientur grandes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ parui in ꝛra ista: nō sepelient neq; plāgent ꝛ nō se incidēt neq; caluitiū fiet ꝑ eis. Et nō frangent inter eos lugēti panē ad ꝯsolandū sup̄ mortuo. ꝛ non dabūt eis potū calicis ad ꝯsolandum sup̄ pr̄e suo ꝛ mr̄e. Et oīnū conuiuij nō ingrediaris ut sedeas cū eis ꝛ comedas ꝛ bibas: qa h̄ dic̄ dn̄s exercituū ds̄ isrl̄. Ecce ego auferā de loco isto in oculis vr̄is ꝛ in diebꝰ vr̄is vocem gaudij ꝛ vocē letic̄ie: vocē sponsi ꝛ vocē spōse. Et cū annūciaueris ꝑplo huic oīa ꝟba h̄ ꝛ dixerit tibi quare locutꝰ est dn̄s sup̄ nos oē malū grāde istud? Que nr̄a iniq̄tas aut q̄ pctm̄ nr̄m q̄ peccauimꝰ dn̄o deo nr̄o? dices ad eos. Quia dereliquerunt me pr̄es vr̄i ait dn̄s. ꝛ abierunt pꝰ deos alienos ꝛ seruierūt eis. ꝛ adorauerūt eos. ꝛ me dereliquerūt. ꝛ legē meā nō custodierūt. Sz ꝛ vos peiꝰ opati estis q̄ pr̄es vr̄i. Ecce n. ābulat vnusq̄sq; pꝰ p̄uitatē cordis sui mali: ut me nō audiat. Et eijciā vos de ꝛra hac ī terrā quā ignorat̄s vos ꝛ patres vestri: ꝛ seruiet̄ ibi diis alienis die ac nocte q̄ nō dabūt vobis requiē. Propt̄ea ecce dies veniēt dicit dn̄s. ꝛ nō dicet̄ vltra: viuit dn̄s q̄ eduxit filios isrl̄ de terra egypti. ꝫ viuit dn̄s qui eduxit filios isrl̄ de ꝛra aq̄lonis. ꝛ de vniuersis terris ad quas eieci eos. ꝛ reducam eos ī terrā suā quā dedi pr̄ibꝰ eoꝝ. Ecce ego mittā piscatores multos dicit dn̄s. ꝛ piscabunt eos. Et post hec mittā eis multos venatores ꝛ venabūt eos de oi monte ꝛ de oi colle. ꝛ de cauernis petrarū: q̄a oculi mei sup̄ oēs vias eoꝝ. Nō sūt abscōdite a facie mea. ꝛ non fuit occulta iniq̄tas eoꝝ ab oculis meis. Et reddam ꝓmū duplices iniq̄tates ꝛ pctā eoꝝ. q̄a ꝓtaminauerūt ꝛrā mea ī morticinis idolorū suoꝝ. ꝛ abbominationibus suis impleuerūt hereditatē meā. Dn̄e fortitudo mea ꝛ robur meū: ꝛ refugium meū in die tribulationis. Ad te gētes venient ab extremis ꝛre. ꝛ dicēt: Vere mēdaciū possederūt patres nr̄i vanitatem que eis non profuit. Nunq̄d faciet sibi dō deos. Et ipsi nō sūt dij. Idcirco ecce ego ostendā eis ꝑ vicē banc: ostendam eis manū meā ꝛ ꝟtutē meā. ꝛ sciēt q̄a nomē mihi dn̄s.

XVII

Peccatū iuda scriptū est stilo ferreo in vngue adamantino: exaratū sup̄ latitudinē cordis eorū: ꝛ in cornibus ararū eorū. Cū recordati fuerint filij eoꝝ ararū suaꝝ. ꝛ lucorum suoꝝ. lignorūq; frondentium in montibus excelsis. sacrificantes in agro: fortitudinē tuā ꝛ oēs thesauros tuos in direptionē dabo: excelsa tua ꝓpter pctā ī vniuersis finibꝰ tuis. Et relinqueris sola ab hereditate tua quam dedi tibi. ꝛ seruire te faciā inimicis tuis in ꝛra quā ignoras. Quia ignē succendisti ī furore meo: vsq; in eternū ardebit. Hec dicit dn̄s. Maledictus homo q̄ cōfidit in homine. ꝛ ponit carnē brachiū suū. ꝛ a dn̄o recedit cor eiꝰ. Erit n. q̄si mirice in deserto. ꝛ nō videbit cum venerit bonū: ꝫ habitabit in siccitate in deserto ī ꝛra salsuginis ꝛ inhabitabili. Bñdictꝰ vir q̄ ꝓfidit in dn̄o. ꝛ erit dn̄s fiducia eiꝰ. Et erit q̄si lignū q̄ transplātat̄ sup̄ aq̄s: q̄ ad humorem mittit radices suas. ꝛ nō timebit cum venerit estus. Et erit foliū eiꝰ viride. ꝛ in tpe siccitatis non erit sollicitū: nec aliq̄n desinet facere fructū. Prauū est cor homis ꝛ inscrutabile. Quis cognoscet illud? Ego dn̄s scrutās cor ꝛ ꝓbans renes: q̄ do vnicuiq; iuxta viā suā. ꝛ iux̄ fructū adinuētionū suarū. Perdix fouit q̄ nō pepit. Fecit diuitias ꝛ nō in iudicio. In dimidio dieꝝ suoꝝ derelinquet eas: ꝛ in nouissimo suo erit insipiēs. Solū glorie altitudinis a ꝓncipio: locus scificatiōis nr̄e expectatio isrl̄. Dn̄e oēs q̄ te derelinquūt cōfundēt̄: recedētes a te in ꝛra scribēt̄: qm̄ dereliquerūt venā aq̄ꝝ viuētiū. dn̄m. Sana me dn̄e ꝛ sanabor: saluū me fac ꝛ salus erо: qm̄ laus mea tu es. Ecce ipsi dicūt ad me. Vbi ē ꝟbū dn̄i? Veniat. Et ego nō sū turbatus te pastorē sequēs. ꝛ diem hois nō desideraui: tu scis. Qd egressū ē de labijs meis: rectū i conspectu tuo fuit. Non sis mihi tu formidini: spes mea tu in die afflictiōis. Confundant̄ q̄ me psequūt̄ ꝛ nō confūdar ego: paueant illi ꝛ nō paueā ego. Induc sup̄ eos diē afflictionis. ꝛ duplici ꝓtritiōe ꝓtere eos. Hec dic̄ dn̄s ad me. Vade ꝛ sta i porta filiorū ꝑpli mei per quā ingrediunt̄ reges iuda ꝛ egrediunt̄. ꝛ in cunctis portis irl̄m. ꝛ dices ad eos. Audite verbū dn̄i reges iuda. ꝛ oīs iuda. cūctiq; habitatores irl̄m: qui ingredimini per portas istas. Hec dicit dn̄s: Custodite aias vr̄as. ꝛ nolite portare pondera in die sabbati. nec inferatis ꝑ portas irl̄m. ꝛ nolite eijcere onera de domibꝰ vr̄is i die sabbati. ꝛ oē opꝰ nō facietis. Scificate diē sabbati sicut ꝓcepi pr̄ibꝰ vr̄is. Et non audierūt nec inclinauerunt aurē suā ꝫ indurauerūt ceruicē suā ne audirent me. ꝛ ne acciperent disciplinā. Et erit: si audieritis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

me dicit dñs. ut nō inferatis onera p portas
ciuitatis bui⁹ in die sabbati. ⁊ si scificaueritꝫ
diē sabbati ne faciatis i eo cē op⁹: ingrediēt
p portas ciuitatꝫ bui⁹. reges ⁊ ꝓncipes seden-
tes sup soliū dauid. ⁊ ascēdētes in currib⁹ ⁊
eq̄s ipsi ⁊ ꝓncipes eoꝝ viri iuda ⁊ habitato-
res irl'm. ⁊ habitabit ciuitas hec i sempiternū.
Et venēt de ciuitatib⁹ iuda i circuitu irl'm ⁊
de tra beniamin ⁊ de cāpestrib⁹ ⁊ de monto-
sis ⁊ ab austro portātes holocaustū ⁊ victi-
mam ⁊ sacrificiū ⁊ thus. ⁊ inferent oblationē
i domū dñi. Si aūt nō audieritis me ut scifi-
cetis diē sabbati. ⁊ ne portetꝫ onus. ⁊ ne īfe-
ratis p portas irl'm in die sabbati: succendā
ignē in portis eius. ⁊ devorabit domos irl'm
⁊ non extinguetur. XVIII

Verbū qđ factū ē ad hieremiā a dño
dicens: Surge ⁊ descende in domū
figuli. ⁊ ibi audies verba mea. Et de-
scēdi i domū figuli. ⁊ ecce ipse faciebat opus
sup rotā. ⁊ dissipatū ē vas qđ ipse faciebat e
luto manib⁹ suis. Cōuersusq̄ fecit illud vas
alterū: sicut placuerat i oculis ei⁹ ut faceret.
Et factū ē ✠ verbū dñi ad me dicens: Nunquid
ficut figul⁹ iste: nō pōtō vobis facere domus
isrl' ait dñs? Ecce sicut lutū in manu figuli:
sic vos domus israhel in manu mea. Repente
loquar aduersū gentē ⁊ aduersus regnū: ut
eradicē ⁊ destruā ⁊ dispdā illud. Si pniam
egerit gens illa a malo suo qđ locut⁹ sū ad-
uersus eā: agā ⁊ ego pniam sup malo qđ co-
gitaui ut facerē ei. ⁊ subito loquar de gente ⁊
regno ut edificē ⁊ plātē illud. Si fecerit ma-
lū in oculis meis ut nō audiat vocē meā: pe-
nitentiā agā sup bono qđ locut⁹ sū ut facerē
ei: Nūc ergo dic viro iuda ⁊ habitatori bie-
rusalē dicēs: Hec dic dñs. Ecce ego fingo ꝯ
vos malū. ⁊ cogito ꝯ vos cogitationē. Re-
uertat' vnusquisq̄ a via sua mala. ⁊ dirigite
vias vr̄as ⁊ studia vr̄a. Qui dixerunt. De-
sperauim⁹. Post cogitatiōes. n. nr̄as ibim⁹: ⁊
vnusq̄sq̄ prauitatē cordis sui mali faciem⁹.
Ideo hec dicit dñs. Interrogate gētes. Quis
audiuit talia horribilia: q̄ fecit nimis virgo
israhel? Nūq̄d deficiet de petra agri nix liba-
ni: aut euelli pñt aque erumpentes frigide ⁊
defluētes? Quia oblit⁹ ē mei ppl's me⁹. fru-
stra libātes ⁊ ipingētes i vīs suis. ⁊ i semitis
seculi: ut ābularēt p eas in itinere nō trito. ut
fieret tra eoꝝ i desolationē ⁊ i sibilū sempiter-
nū. Omnis q̄ pterierit p eam. obstupescet. ⁊
mouebit caput suū. Sic ven⁹ vrens dispgā
eos cor̄ inimico: dorsū ⁊ nō faciē oñdā eis
in die pditiōis eoꝝ. Et dixerūt: Venite ⁊ co-
gitem⁹ ꝯ hieremiā cogitatiōes. Non n. pibit
lex a sacerdote: neq̄ cōsiliū a sapiēte. nec ser-
mo a ꝓpha. Venite ⁊ percutiam⁹ eū lingua: ⁊
nō attēdam⁹ ad vniuersos sermōes ei⁹. At-
tende dñe ad me. ⁊ audi vocem aduersariorꝝ
meoꝝ. Nūq̄d reddet' ꝓ bono malū: q̄a fode-
rūt foueā aie mee? Recordare q̄ steterim in
cōspectu tuo ut loq̄rer p eis bonū ⁊ auertere
indignationē tuā ab eis. Propterea da filios
eoꝝ in famē. ⁊ deduc eos i man⁹ gladij. Fiāt
vxores eoꝝ absq̄ liberis ⁊ vidue. ⁊ viri earū
interficiant' morte. Juuenes eoꝝ confodiāt'
gladio i ꝑlio: audiat' clamor de domib⁹ eoꝝ
Adduces. n. sup eos latronē repēte: q̄a fode-
rūt foueā ut caperēt me. ⁊ laq̄os abscōderūt
pedib⁹ meis. Tu aūt dñe scis oē consiliū eoꝝ
aduersū me i morte. Ne propitieris iniq̄tati
eor̄ū. ⁊ pctm̄ eor̄ū a facie tua nō deleat'. Fiāt
corruentes i cōspectu tuo: in tpe furoris tui
abutere eis. XIX

Hec dicit dñs. Vade ⁊ accipe lagūcu-
lam figuli testeam a seniorib⁹ ppli ⁊
a seniorib⁹ sacerdotū. ⁊ egredere ad
vallē filij ennon q̄ ē iuxta introitū porte ficti-
lis. ⁊ p̄dicabis ibi verba q̄ ego loq̄r ad te. ⁊
dices: Audite ✠ verbū dñi reges iuda ⁊ habi-
tatores irl'm. Hec dicit dñs exercituū de⁹ isrl'
Ecce ego inducam afflictionē sup locū istū:
ita ut omis q̄ audierit illā. tinniant aures ei⁹
eo q̄ dereliquerint me. ⁊ alienū fecerit locū
istū. ⁊ libauerint in eo dīs alienis: quos ne-
scierūt ipsi ⁊ pres eoꝝ ⁊ reges iuda. ⁊ reple-
uerūt locū istū sanguine innocētū. ⁊ edifica-
uerūt excelsa baalim ad ꝯburēdos filios su-
os igni i holocaustū baalim: q̄ nō p̄cepi. nec
locut⁹ sū. nec ascēderūt in cor meū. Propterea
ecce dies venīēt dic dñs. ⁊ nō vocabit' āpli⁹
locus iste tophet ⁊ vallis filij ennon: ꝫ val-
lis occisionis. Et dissipabo consiliū iuda ⁊
irl'm i loco isto. ⁊ subuertā eos gladio i con-
spectu inimicoꝝ suoꝝ. ⁊ in manu querentiū
aias eoꝝ. ⁊ dabo cadauera eoꝝ escā volati-
libus celi ⁊ bestijs terre. ⁊ ponā ciuitatē hāc i
stupore ⁊ i sibilū. Omis q̄ pterierit p eā obstu-
pescet. ⁊ sibilabit sup vniuersa plaga eius. Et
cibabo eos carnib⁹ filioꝝ suoꝝ. ⁊ carnibus
filiaꝝ suarū. ⁊ vnusq̄sq̄ carnes amici sui co-
medet i obsidiōe ⁊ i angustia. in q̄ cōcludent

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eos iimici eoꝝ.ꝛ q̄ querũt aias eoꝝ. Et cõteres lagũculã in oculis viroꝝ qui ibũt tecũ: ꝛ dices ad eos. Hec dicit dñs exercituũ. Sic conterã ppl'm istũ ꝛ ciuitatẽ istã: sicut conteritur vas figuli: qđ nõ põt vltra instaurari. Et in topheth sepelient eo q̄ nõ sit ali⁹ locus ad sepeliendũ. Sic faciam loco huic ait dñs ꝛ habitatoꝛib⁹ ei⁹: ut ponã ciuitatẽ istam sicut topheth. Et erũt dom⁹ irl'm ꝛ domus regũ iuda sicut locus topheth imũde: cẽs domus in quarũ domatib⁹ sacrificauerũt oi militie celi. ꝛ libauerũt libamia diis alienis. Venit aũt hieremias de topheth quo miserat eũ dom⁹ min⁹ ad ꝓphetandũ. ꝛ stetit in atrio domus dñi. ꝛ dixit ad oẽm ppl'm. Hec dic̃ dñs exercituũ de⁹ isrl'. Ecce ego inducã sup ciuitatem hanc ꝛ sup cẽs vrbes ei⁹ vniuersa mala q̄ locut⁹ sũ aduersũ eã: qm̃ indurauerũt ceruicẽ suã ut non audirent sermones meos. XX

Et audiuit phassur filius emmer sacerdos q̄ cõstitut⁹ erat ꝓnceps i domo dñi hieremiam ꝓphantẽ sermones istos. Et percussit phassur hieremiã ꝓphetam. ꝛ misit eũ i neruũ qđ erat i porta beniamin superiori i domo dñi. Cũq; illuxisset i crastinũ: eduxit phassur hieremiam de neruo. ꝛ dixit ad eũ hieremias. Nõ phassur vocauit dñs nomen tuũ sꝫ pauorẽ vndiq;: qa hꝫ dicit dñs. Ecce ego dabo te in pauorẽ ꝛ cẽs amicos tuos ꝛ corruẽt gladio inimicoꝝ suoꝝ. ꝛ oculi tui videbũt. Et cẽm iudã dabo i manu regis babylõis. ꝛ trãsducet eos i babylonẽ: ꝛ percutiet eos gladio. Et dabo vniũsam substãtiã ciuitat̃ hui⁹ ꝛ cẽm laborẽ ei⁹ cẽq; pciũ ꝛ cũctos thesauros regũ iuda: dabo i manu inimicoꝝ eorũ. ꝛ diripient eos ꝛ tollẽt. ꝛ ducent i babylonẽ. Tu aũt phassur ꝛ cẽs habitatores dom⁹ tue ibitis i captiuitatẽ. ꝛ in babylonẽ venies ꝛ ibi morieris ibiq; sepelieris tu ꝛ cẽs amici tui q̄b⁹ ꝓphetasti mendaciũ. Seduxisti me dñe ꝛ seductus sũ: fortior me fuisti ꝛ inualuisti. Factus sũ in derisũ tota die. Oẽs subsannãt me qa iam olim loq̄r vociferãs: iniq̄tatẽ ꝛ vastitatẽ clamito. Et fact⁹ est mihi sermo dñi i opprobriũ ꝛ i derisũ tota die. Et dixi. Nõ recordabor ei⁹ neq; loq̄r vltra i noie illi⁹. Et fact⁹ ẽ i corde meo q̄si ignis exestuãs: claususq; i ossib⁹ meis. ꝛ defeci ferre non sustinens. Audiui enĩ cõtumelias multoꝝ ꝛ terrorẽ i circuitu: psequimini ꝛ psequmur eũ: ab oib⁹ viris q̄ erãt pacifici mei ꝛ custodientes lat⁹ meũ: si q̄ modo decipiat. ꝛ ꝓualeam⁹ aduersus eũ. ꝛ ꝓsequmur vltionẽ ex eo. Dñs aũt mecũ ẽ tanq̄ bellator fortis: idcirco q̄ psequũt me cadent. ꝛ infirmi erũt ꝛ cõfũdent̃ vehemẽt̃: qa non intellexerũt opprobriũ sempiternũ: qđ nũq̄ delebitur. Et tu dñe exercituũ ꝓbator iusti q̄ vides renes ꝛ cor: videã q̄so vltionẽ tuã ex eis. Tibi.n. reuelaui causam meã. Cantate dño laudate dñm: qa liberauit aiam pauperis de manu malorꝝ Maledicta dies in q̄ nat⁹ sũ: dies in qua peperit me mat̃ mea: nõ sit bñdicta. Maledict⁹ vir q̄ annũciauit pri meo dicens: nat⁹ est tibi puer masculus. ꝛ quasi gaudio letificauit eũ Sit hõ ille ut sũt ciuitates q̄s subuertit dñs ꝛ nõ penituit eũ. Audiat clamorem mane. ꝛ vlulatũ i tpe meridiano: qa nõ me interfecit a vulua ut fieret mihi mat̃ mea sepulchrũ. ꝛ vulua ei⁹ concept⁹ etern⁹. Quare de vulua egressus sũ ut viderẽ laborẽ ꝛ dolorẽ. ꝛ consumerent̃ in confusione dies mei? XXI

Verbum quod factũ est ad hieremiã a domino: qñ misit ad eum rex sedechias phassur filium melchie ꝛ sophoniã filiũ maasie sacerdotẽ dicens. Interroga ꝓ nobis dñm: qa nabuchodonosor rex babylonis preliat̃ aduersũ nos: si forte faciat dñs nobiscũ scm̃ oia mirabilia sua. ꝛ recedat a nobis. Et dixit hieremias ad eos. Sic dicetis sedechie. Hec dicit dñs deus isrl'. Ecce ego cõuertã vasa belli que i manib⁹ vestris sũt ꝛ quib⁹ vos pugnatis aduersũ regẽ babylonis ꝛ chaldeos q̄ obsident vos in circuitu murorũ. ꝛ cõgregabo ea in medio ciuitatis hui⁹. ꝛ debellabo ego vos i manu extẽta ꝛ in brachio forti ꝛ in furore ꝛ i indignatione ꝛ in ira grãdi. ꝛ percutiã habitatores ciuitat̃ hui⁹. Homines ꝛ bestie pestilentia magna morient̃. Et ꝑ hꝫ ait dñs: dabo sedechiã regẽ iuda ꝛ seruos eius ꝛ populũ ei⁹ ꝛ q̄ derelicti sũt i ciuitate hac a peste ꝛ gladio ꝛ fame i manu nabuchodonosor regis babylonis ꝛ i manu inimicoꝝ eoꝝ. ꝛ i manu querentiũ aiam eoꝝ: ꝛ percutiet eos in ore gladij. ꝛ nõ flectet̃: neq; parcet nec miserebit̃. Et ad ppl'm hunc dices. Hec dic̃ dñs de⁹. Ecce ego do coram vobis viã vite ꝛ viã mort̃. Qui habitauerit in vrbe hac: morie⁹ gladio ꝛ fame ꝛ peste: q̄ aũt egressus fuerit ꝛ transfugerit ad chaldeos q̄ obsidẽt vos: viuet. ꝛ erit ei aia sua ꝙsi spoliũ. Posui.n. faciẽ meã sup ciuitatẽ hanc in malũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 nõ i bonũ ait dñs. In manu regũ babylõis dabiť. 7 exuret eã igni. Et domui regũ iuda: Audite ꝟbũ dñi dom⁹ dauid. Hec dicit dñs Judicate mane iudiciũ. 7 eruite vi oppressũ de manu calũniantis ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea. 7 succẽdať. 7 nõ sit q̃ extinguat ppť malitiã studioꝝ vrorũ. Ecce ego ad te habitatricẽ vallis solide atq; cãpestris ait dñs q̃ dicitis: q̃s pcutiet nos. 7 q̃s ingredieť domos nras. Et visitabo sup vos iuxta fructũ studioꝝ vrorꝝ dic dñs. 7 succendam ignẽ in saltu eius. 7 devorabit omnia i circuitu eius.

XXII

Hec dicit dñs. Descende i domũ regũ iuda. 7 loqueris ibi ꝟbũ h̄. 7 dices: Audi ꝟbũ dñi rex iuda q̃ sedes sup soliũ dauid: tu 7 serui tui 7 ppl⁹ tu⁹ q̃ ingredimini p portas istas. Hec dicit dñs. Facite iudiciũ 7 iusticiã. 7 libertate vi oppssũ de manu calũniatoris. 7 aduenam 7 pupillũ 7 viduã nolite contristare neq; opprimatis iniq̃. 7 sanguinẽ innocentẽ ne effũdatis i loco isto. Si n. facientes feceritis verbũ istud ingredienť p portas dom⁹ bui⁹ reges sedẽtes de genẽ dauid sup throno ei⁹. 7 ascendẽtes curr⁹ 7 eq̃s ipsi 7 serui 7 ppl⁹ eoꝝ. Q si non audieritis verba h̄: in memetipso iurauí dicit dñs. q̃a in solitudinẽ erit dom⁹ h̄. Quia h̄ dicit dñs sup domũ regis iuda. Galaad tu mihi caput libani. Si nõ posuero te solitudinem: urbes inhabitabiles. Et scificabo sup te interficiẽtes virũ 7 arma eius. 7 succident electas cedros tuas 7 ꝓcipitabũt i ignẽ. 7 ptransibũt gẽtes multe p ciuitatẽ banc. 7 dicet vnusq̃sq; ꝓximo suo. Quare fecit dñs sic ciuitati huic grãdi? Et rñdebũt. Eo q̃ dereliq̃rint pactũ dñi dei sui. 7 adorauerint deos alienos. 7 seruierint eis. Nolite flere mortuũ: neq; lugeatis sup eũ fletu. Plangite eũ q̃ egredit: quia non reuertet vltra: nec videbit trã natiuitatis sue. Quia h̄ dic dñs ad sellũ filiũ iosie regẽ iuda q̃ regnauit p iosia pre suo q̃ egressus ẽ de loco isto. Nõ reuertet huc amplius: s in loco ad quẽ transtuli eũ ibi morietur. 7 trã istã non videbit amplius. Ve q̃ edificat domũ suam in iniustitia. 7 cenacula sua nõ i iudicio. Amicũ suũ opprimet frustra. 7 mercedẽ non reddet ei. Qui dicit edificabo mihi domũ latã 7 cenacula spatiosa: q̃ aperit sibi fenestras. 7 facit laq̃aria cedrina: pingitq; sinopide. Nũquid regnabis: qñ confers te cedro? Pater tuus nũq̃d nõ comedit 7 bibit 7 fecit iudiciũ 7 iusticiã: tũc cũ bñ erat ei? Judicauit cãsam pauperis 7 egeni i bonũ suũ. Nũq̃d non ideo q̃a cognouit me dicit dñs? Tui ꝟo oculi 7 cor ad auaritiã 7 ad sanguinẽ innocentẽ fundendũ 7 ad calũniã. 7 ad cursũ mali opis. Propterea h̄ dicit dñs ad ioachim filiũ iosie regẽ iuda. Nõ plangẽt eũ ve frater 7 ve soror: nõ cõcrepabũt ei ve dñe 7 ve inclyte. Sepultura asini sepelieť: putrefact⁹ 7 proiect⁹ extra portas irlm. Ascende libanũ 7 clama. 7 i basan da vocẽ tuã 7 clama ad trãseũtes: q̃a cõtriti sũt cũs amatores tui. Locutus sũ ad te i abũdãtia tua: dixisti nõ audiã. Hec est via tua ab adolescẽtia tua: q̃a non audisti vocẽ meã. Pẽs pastores tuos pascet vẽt⁹. 7 amatores tui in captiuitatẽ ibũt. Et tũc confũderis 7 erubescis ab oi malitia tua: que sedes in libano 7 nidificas in cedris. Quõ congemuisti cũ venissent tibi dolores q̃si dolores parturientis? Viuo ego dic dñs: q̃a si fuerit iechonias filius ioachim regũ iuda ãnulus in manu dextra mea: inde euellã eũ. Et dabo te in manu querentiũ aiam tuã. 7 in manu q̃s tu formidas facie. 7 i manu nabuchodonosor regis babylonis. 7 i manu chaldeoꝝ. Et mittã te 7 matrẽ tuã que genuit te in terrã alienã in qua nati nõ estis: ibiq; morieni. Et in terrã ad quã ipsi leuãt aiam suã ut reuertãt illuc: nõ reuertent. Nũq̃d vas fictile atq; contritũ vir iste chonias? Nunq̃d vas absq; oi voluptate? Quare abiecti sunt ipse 7 semẽ eius 7 proiecti i trã quã ignorauerũt? Terra terra terra audi sermonẽ dñi. Hec dic dñs. Scribe virũ istum sterilẽ: virũ qui in diebꝰ suis non prosperabit. Nec. n. erit de semine eius vir q̃ sedeat sup soliũ dauid. 7 potẽs bare at vltra i iuda.

XXIII

Ve pastoribꝰ q̃ dispgunt 7 dilacerant gregẽ pascue mee dicit dñs. Idco hec dicit dñs deus isrl ad pastores q̃ pascũt ppl̃m meũ. Vos dispsistis gregẽ meũ 7 eiecistis eos. 7 nõ visitastis eos Ecce ego visitabo sup vos malitiã studiorũ vestroꝝ ait dñs. Et ego congregabo reliquas gregis mei de oibꝰ terris ad quas eiecero eos illuc. 7 conuertã eos ad rura sua 7 crescent 7 multiplicabũť. 7 suscitabo sup eos pastores 7 pascẽt eos. Nõ formidabũt vltra. 7 nõ pauebũt. 7 nullus queret ex numero dic dñs. Ecce dies venũt dic dñs. 7 suscitabo dauid germen iustũ 7 regnabit rex 7 sapiens erit: 7

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

faciet iudiciū ⁊ iusticiā in ⁊ra. In dieb⁹ illis saluabit iuda: ⁊ isr̄l habitabit cōfidēt. Et h̄ est nomen qđ vocabūt eū·dñs iustus nr̄. Propt̄ h̄ ecce dies ueniūt dicit dñs: ⁊ nō dicēt vltra viuit dñs qui eduxit filios isr̄l de ⁊ra egypti: ꝫ viuit dñs qui eduxit ⁊ adduxit semen do/mus isr̄l de terra aq̄lonis ⁊ de cunctis terris ad quas eiecerā eos illuc: ⁊ habitabūt i ⁊ra sua. Ad ppb̄as. Cōtritū ē cor meū i medio mei: cōtremuerūt oia ossa mea. Factus sum q̄si vir ebri⁹. ⁊ q̄si hō madid⁹ a vino·a facie dñi. ⁊ a facie ꝟbor scōr eius: q̄a adulteriis repleta est ⁊ra: q̄a a facie maledictionis luxit ⁊ra: arefacta sūt arua deser̄ti. Fact⁹ ē curs⁹ eor mal⁹. ⁊ fortitudo eor dissimilis. Prophēta nāq; ⁊ sacerdos polluti sunt. ⁊ in domo mea inueni malū eorū ait dñs. Idcirco via eorū erit q̄si lubricū i tenebris: impellēt. n. ⁊ corruēt in ea. Adferā. n. sup eos mala: annū visi/tatiōis eor ait dñs. Et i ppb̄is samarie vidi fatuitatē: ⁊ ppht̄abāt i baal: ⁊ decipiebant pplm meū isr̄l. Et i ppb̄is irl̄m vidi similitudi/nē adulterātiū ⁊ iter mendacij. Et cōfortaue/rūt man⁹ pessimorū: ut nō conuerteret vnus/quisq; a malitia sua. Facti sūt mihi oēs sodo/ma: ⁊ habitatores ei⁹ q̄si gomorra. Propēa hec dicit dñs exercituū ad ppb̄as. Ecce ego cibabo eos absinthio: ⁊ potabo eos felle. A ppb̄is. n. irl̄m egressa est pollutio sup omnē terrā. Hec dic̄ dñs exercituū. Nolite audire ꝟba ppb̄ar̄ q̄ ppht̄ānt vobis. ⁊ decipiūt vos Visionē cordis sui loquūt̄: non de ore dñi. Dicunt his q̄ blasphemant me· locut⁹ est dñs pax erit vobis: ⁊ oib⁹ q̄ ambulāt i prauitate cordis sui dixerūt: nō veniet sup vos malū. Quis. n. affuit i cōsilio dñi: ⁊ vidit ⁊ audi/uit sermonē eius? Quis considerauit verbū illius ⁊ audiuit? Ecce turbo dñice indigna/tiōis egrediet̄: ⁊ tēpestas erūpens sup caput impioꝝ veniet. Non reuertet̄ furor dñi vsq; dū faciat: ⁊ vsq; dū cōpleat cogitationē cor/dis sui. In nouissimis dieb⁹ intelliget̄ ꝑsiliū ei⁹. Non mittebā ppb̄as. ⁊ ipsi currebāt: nō loq̄bar ad eos. ⁊ ipsi ppb̄abāt. Si stetissent in ꝑsilio meo ⁊ nota fecissent verba mea po/pulo meo: auertissem vtiq; eos a via sua ma/la ⁊ cogitatiōib⁹ suis pessimis. Putas ne de⁹ e vicino ego sū dic̄ dñs: ⁊ nō deus delonge? Si occultabit̄ vir in absconditis: ⁊ ego nō vi/debo eū dic̄ dñs? Nūq̄d nō celū ⁊ terrā ego impleo dic̄ dñs? Audiui q̄ dixerūt ppb̄e p/phētātes i noie meo mendaciū atq; dicētes: Somniaui: somniaui. Usq; q̄ istud ē i corde ppb̄ar̄ vaticinantiū mēdaciū: ⁊ ppht̄antiū seductiōes cordis sui? Qui volūt facē ut ob/liuiscat̄ pp̄l's me⁹ nois mei·ppt̄ somnia eorū q̄ narrat vnus/q̄sq; ad p̄ximū suū: sicut obliti sūt pr̄es eor nois mei propter baal. Prophēta q̄ bz somniū·narret somniū: ⁊ q̄ bz sermonē meū·loquat̄ sermonem meū vere. Quid pa/leis ad triticū dic̄ dñs? Nunq̄d nō ꝟba mea sūt q̄si ignis ardēs dic̄ dñs: ⁊ q̄si malle⁹ cōte/rens petrā? Propt̄ea ecce ego ad ppb̄as ait dñs: q̄ furāt̄ ꝟba mea vnus/q̄sq; a p̄ximo suo Ecce ego ad ppb̄as ait dñs q̄ assumūt lin/guas suas: ⁊ aiūt·dic̄ dñs. Ecce ego ad pro/phētas somniātes mēdaciū dic̄ dñs: q̄ nar/rauerūt ea ⁊ seduxerūt pp̄lm meū i mēdacio suo: ⁊ i miraculis suis·cum ego nō misissem eos·nec mādassem eis: q̄ nihil p̄fuerūt pp̄lo huic dic̄ dñs. Si igit̄ interrogauerit te pp̄lus iste uel ppb̄a aut sacerdos dicēs·qđ ē onus dñi? dices ad eos. Vos est̄ on⁹. Proiiciam q̄pe vos dic̄ dñs. Et ppb̄a ⁊ sacerdos ⁊ pp̄s q̄ dic̄ onus dñi: visitabo sup vir illū ⁊ super domū ei⁹. Hec dicet̄ vnus/q̄sq; ad p̄ximū ⁊ ad fratrē suū. Quid rñdit dñs: ⁊ quid locutus est dñs? Et onus dñi vltra nō memorabit̄: q̄a onus erit vnicuiq; sermo suus. Et per/tristis ꝟba dei viuētis: dñi exercituū dei nr̄i. Hec dices ad ppht̄ā. Quid rñdit tibi dñs ⁊ q̄d locut⁹ ē dñs? Si aiūt onus dñi dixerit̄: p̄pt̄ hoc h̄ dicit dñs. Quia dixistis sermonē istū onus dñi: ⁊ misi ad vos dicēs: nolite di/cere onus dñi: propt̄ea ecce ego tollā vos por/tās ⁊ derelinquā vos ⁊ ciuitatē quā dedi vo/bis ⁊ p̄rib⁹ vr̄is a facie mea: ⁊ dabo vos in opprobriū sempiternū: ⁊ ignominiā eternā q̄ nūq; obliuione delebit̄.

XXIIII

Ostendit mihi dñs: ⁊ ecce duo cala/thi pleni ficis positi ante templū dñi postq; trāstulit nabuchodonosor rex babylonis iechoniā filium ioachim regem iuda ⁊ principes eius ⁊ fabrū ⁊ inclusorē de irl̄m ⁊ adduxit eos in babylonē. Calathus vn⁹ ficus bonas habebat nimis: ut solēt fi/cus esse p̄mi tēporis. Et calathus vn⁹ ficus habebat malas nimis·q̄ comedi non poterāt eo q̄ essent male. Et dixit dñs ad me: Quid tu vides hieremia? Et dixi. Ficus: ficus bo/nas·bonas valde: ⁊ malas·malas valde: q̄ comedi nō p̃nt eo q̄ sint male. Et factum est

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

verbū dñi ad me dicēs. Hec dic dñs ex⁹ isrl'. Sicut ficus hæ bone·sic cognoscā trāsmigtionē iuda: quā emisi ex loco isto i tra chaldeox in bonū: 7 ponā oculos meos super eos ad placandū. Et reducā eos i tra hāc: 7 edificabo eos 7 nō destruā: 7 plātabo eos 7 nō euellā: 7 dabo eis cor ut sciāt me qa ego sū dñs. Et erūt mihi i pplm: 7 ego ero eis i deū: quia reuertēt ad me i toto corde suo. Et sicut ficus pessime q comedi nō possūt eo qm sint male: h dic dñs: sic dabo sedechiā regē iuda 7 pncipes ei⁹ 7 reliqs hierlm q remāserūt i vrbe hac: 7 q habitāt i terra egypti. Et dabo eos in vexationē aflictionēqs oib⁹ regnis tre: in opprobriū 7 in parabolā 7 i proverbiū 7 i maledictionē in vniuersis locis ad q eieci eos: 7 mittā in eis gladiū 7 famē 7 pestem donec consūmāt de tra quā dedi eis 7 patrib⁹ eox.

Verbū qd factū ē ad hieremiā de oi pplo iude in āno qrto ioachim filij iosie regis iuda: ipse ē ann⁹ prim⁹ nabuchodonosor regis babylōis. Et locut⁹ ē hieremias ppha ad oēm pplm iuda 7 ad vniuersos habitatores hierlm dicens: A tertiodecimo anno iosie filij āmon regis iuda vsqs ad diē hāc ipse est terti⁹ 7 vicesimus ann⁹: factū ē vbū dñi ad me: 7 locut⁹ sum ad vos de nocte cōsurgēs 7 loquēs. 7 nō audistis. Et misit dñs ad vos oēs seruos suos pphetas cōsurgēs diluculo mittēsqs 7 nō audistis: neqs inclinastis aures vras ut audiretis cū diceret. Reuertimini vnusqsqs a via sua mala. 7 a pessimis cogitatiōib⁹ vestris. 7 habitabitis in tra quā dedit dñs vobis 7 pribus vestris a seculo 7 vsqs in seculū. Et nolite ire post deos alienos ut seruiatis eis adoretisqs eos: neqs me ad iracūdiā puocetis i opib⁹ manuū vrax: 7 nō affligā vos. Et nō audistis me dic dñs: ut me ad iracūdiā puocaretis i opibus manuū vrax in malū vrm. Propter hoc dic dñs exercituū. Pro eo q non audistis verba mea: ecce ego mittā 7 assumā vniuersas cognationes aquilōis ait dñs 7 nabuchodonosor regē babylonis seruū meū: 7 adducā eos sup tra istā 7 sup habitatores ei⁹ 7 super oēs natiōes q in circuitu ullius sūt: 7 interficiā eos 7 ponā eos i stupore 7 i sibilū 7 in solitudines sempiternas. Perdāqs ex eis vocē gaudij 7 vocē leticie: vocem sponsi 7 vocē sponse: vocē mole 7 lumē lucerne. Et erit vniuersa tra ei⁹ in solitudinē 7 i stupore: 7 seruiēt oēs gentes iste regi babylonis septuagita annis

XXV

Cūqs ipleti fuerit septuaginta ānis visitabo sup regē babylōis 7 sup gentē illam dic dñs iniqtatē eorū: 7 sup terrā chaldeox: 7 ponā illā i solitudines sempiternas. Et adducā sup tra illā oia vba mea q locut⁹ sum sp eam: oē qd scriptū ē i libro isto qcūqs pphauit hieremias aduersū oēs gentes: quia seruierūt eis cū essent gētes multe 7 reges magni. Et reddam eis sm opera eorū: 7 sm facta manuū suarx. Quia sic dic dñs exercituū ex⁹ israhel Sume calicē vini furoris huiusmodi de manu mea 7 ppinabis de illo cūctis gētib⁹ ad qs ego mittā te 7 bibēt: 7 turbabūt 7 insanient a facie gladij quē ego mittā inter eos. Et accepi calicē de manu dñi. 7 pphinaui cūctis gētib⁹ ad quas misit me dñs: hierusalē 7 ciuitatib⁹ iuda 7 regib⁹ ei⁹ 7 principibus eius ut darē eos i solitudinē 7 in stupore 7 in sibilum 7 in maledictionē sicut ē dies ista: Pharaoni regi egypti 7 seruis ei⁹ 7 pncipib⁹ ei⁹ 7 oi pplo ei⁹. 7 vniuersis generaliter cūctis regib⁹ terre ausitidis. 7 cūctis regib⁹ tre philistiim 7 ascalonis 7 gaze 7 accaron açoti. 7 reliqs idumee 7 moab 7 filijs āmon 7 cunctis regibus tyri 7 vniuersis regib⁹ sidonis 7 regib⁹ terre insulax q sūt trāsmare: 7 dedan 7 thema 7 buz 7 vniuersis q attonsi sūt in comā 7 cūctis regib⁹ arabie. 7 cūctis regibus occidentis q habitāt in deserto: 7 cūctis regibus zambri 7 cunctis regib⁹ elam. 7 cūctis regib⁹ medorū: cunctis quoqs regib⁹ aquilonis de ppe 7 de longe: vnicuiqs ptra fratrē suū: 7 omnib⁹ regnis terre que sup faciē eius sūt. Et rex sesach bibet post eos. Et dices ad eos. Hec dic dñs exercituū ex⁹ isrl'. Bibite 7 inebriamini 7 vomite 7 cadite: neqs surgatis a facie gladij quē ego mittā inter vos. Cūqs noluerit accipere calicē de mānu tua ut bibāt: dices ad eos. Hec dic dñs exercituū. Bibētes bibetis. Quia ecce i ciuitate in qua inuocatū ē nomē meū ego incipio affligere: 7 vos qsi innocētes 7 imunes eritis? Nō eritis imunes. Gladiū. n. ego voco sup oēs habitatores tre· dic dñs exercituū. Et tu pphetabis ad eos oia vba hec: 7 dices ad illos. Dominus de excelso rugiet: 7 de habitaculo scō suo dabit vocē suā. Rugiēs rugiet sup decorē suū. Celeuma qsi calcatiū cōcinet aduersus oēs habitatores tre. Peruenit sonit⁹ vsqs ad extrema terre· qa iudiciū dño cū gētib⁹. Judicat ipse cū oi carne. Impios

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tradidi gladio dicit dñs. Hec dic̃ dñs exercituũ. Ecce afflictio egredief̃ de gente in gentẽ
7 turbo magn⁹ egredief̃ a sũmitatib⁹ terre:
7 erunt interfecti dñi in die illa a sũmo terre
vsq; ad sũmũ eius. Non plangent̃ 7 nõ colligẽt̃ neq; sepelief̃: in sterq̃linũ sup faciẽ terre
iacebũt. Vlulate pastores 7 clamate: 7 aspgite vos cinere optimates gregꝭ: qa cõpleti
sũt dies vñi ut interficiamini: 7 dissipatiões vre
7 cadetis q̃si vasa p̃ciosa. Et ꝑibit fuga a pastorib⁹: 7 saluatio ab optimatib⁹ gregꝭ. Vox
clamoris pastorũ 7 vlulatus optimatũ gregis: qa vastauit dñs pascua eor̃: 7 cõticuerũt arua pacis a facie ire furoris dñi. Dereliquit q̃si leo tabernaculũ suũ: qa facta ẽ tra
eor̃ in desolationẽ. a facie ire colũbe: 7 a facie ire furoris dñi.

XXVI

In ꝓncipio regni ioachim filij iosie regis iuda factũ est ꝟbũ istud a dño dicens. Hec dic̃ dñs. Sta in atrio dom⁹
dñi: 7 loq̃ris ad cũs ciuitates iuda. de quib⁹
veniũt ut adorẽt̃ i domo dñi: vniuersos sermones. q̃s ego mãdaui tibi ut loquaris ad
eos. Noli subtrahere ꝛbũ: si forte audiant
7 cõuertant̃ vnusq̃sq; a via sua mala: 7 pœniteat me mali q̃ cogitaui facere eis ꝓp̃ malitiã studiorũ eor̃. Et dices ad eos. Hec dicit
dñs. Si nõ audieritꝭ me ut ambuletis i lege
mea quã dedi vob̃ ut audiatꝭ sermões seruor̃
meor̃ ꝓphãrũ q̃s ego misi ad vos de nocte
cõsurgẽs 7 dirigẽs: 7 nõ audistis: dabo domũ istã sicut silo: 7 vrbẽ hãc dabo in maledictionẽ cũctis gentib⁹ terre. Et audierũt sacerdotes 7 ꝓphe 7 omis ꝓp̃s hieremiã loquẽtem ꝟba hec i domo dñi. Cũq; cõplesset hieremias loquẽs omia q̃ ꝑceperat ei dñs ut loqueret̃ ad vniuersum ꝓp̃m: apphenderũt eũ
sacerdotes 7 ꝓphe 7 omis ꝓp̃s. dicẽs: Morte
moriat̃. Quare ꝓphauit in noie dñi dicens:
sicut silo erit domus h̃: 7 vrbs ista desolabit̃
eo q; non sit habitator? Et cõgregat⁹ est omis
ꝓp̃s aduersus hieremiam in domo dñi. Et
audierũt ꝓncipes iuda verba hec: 7 ascenderunt de domo regis in domũ dñi: 7 sederũt in
introitu porte domus dñi noue. Et locuti
sũt sacerdotes 7 ꝓphe ad ꝓncipes 7 ad cũm
ꝓp̃m dicẽtes. Judicũ mortis ẽ viro huic: qa
ꝓphauit aduersus ciuitatẽ istã sicut audistis
auris⁹ vris. Et ait hieremias ad cũs princi
pes 7 ad vniuersũ populũ dicens. Dñs misit
me ut ꝓphare ad domũ istã 7 ad ciuitatẽ hãc
oia verba que audistis. Nũc g̃ bonas facite
vias vras. 7 studia vra 7 audite vocem dñi
dei vri: 7 pœnitebit dñm mali q̃ locutus est
aduersũ vos. Ego aũt ecce i manib⁹ vris sũ:
facite mihi q̃ bonũ 7 rectũ ẽ i oculis vris.
Verũtñ scitote 7 cognoscite: qa si occideritis
me. sanguinẽ innocentẽ tradetꝭ ꝑ vosmetipsos
7 cõtra ciuitatẽ istã 7 habitatores ei⁹. In veritate. n. misit me dñs ad vos: ut loquerer in
aurib⁹ vris oia ꝟba hec. Et dixerũt principes
7 oĩs ꝓp̃s ad sacerdotes 7 ad ꝓphas. Non ẽ
viro huic iudiciũ mortis: qa in noie dñi dei
nri locut⁹ ẽ ad nos. Surrexerũt g̃ viri de senioribus terre: 7 dixerunt ad cũm cetũ ꝓp̃i loquẽtes: Micheas demoraſthi fuit ꝓphẽta i
dieb⁹ eçechie regis iuda. 7 ait ad omnẽ ꝓp̃m
iude dicens. Hec dicit dñs exercituũ: Syon
q̃si ager arabit̃: 7 in ꝛm in aceruũ lapidũ erit
7 mons domus in excelsa siluar̃. Numq̃d morte
cõdẽnauit eũ eçechias rex iuda 7 omis iuda?
Numq̃d nõ timuerũt dñm 7 deprecati sũt faciẽ
dñi. 7 pœnituit dñm mali q̃ locutus fuerat
aduersũ eos? Itaq; nos facim⁹ malũ grãde
ꝑ aias nras. Fuit q̃ vir ꝓphetãs in noie dñi
vrias filius semei de cariathiarim. 7 ꝓphetauit
aduersus ciuitatẽ istã. 7 aduersus trã hanc
iux̃ oia ꝟba hieremie. Et audiuit rex ioachi
7 cũs potẽtes 7 ꝓncipes ei⁹ ꝟba hec 7 quesiuit rex interficere eũ. Et audiuit vrias 7 timuit fugitq; 7 ingressus est egyptũ. Et misit rex
ioachi viros in egyptũ helchanã filiũ achobor 7 viros cum eo in egyptũ. Et eduxerunt
vriã de egypto. 7 adduxerũt eũ ad regẽ ioachim. 7 percussit eũ gladio. 7 ꝓiecit cadauer ei⁹
i sepulchra vulgi ignobilis. Igit̃ man⁹ aichã
filij saphã fuit cũ hieremia ut nõ traderet̃ in
man⁹ ꝓp̃i 7 interficerent eum.

XXVII

In ꝓncipio regni ioachim filij iosie regis iuda factũ ẽ ꝟbũ istud ad hieremiam a dño dicẽs: Hec dicit dñs ad me.
Fac tibi viculas 7 cathenas 7 pones eas i collo tuo. 7 mittes eas ad regẽ edom 7 ad regẽ
moab 7 ad regẽ filiorũ ãmon 7 ad regẽ tyri
ad regẽ sidonis in manu nũcior̃ q̃ venerunt
ir̃m ad sedechiã regem iuda. 7 ꝓcipies eis
ut ad dños suos loquãt̃. Hec dic̃ dñs exercituũ de⁹ isr̃l. Hec dicetis ad dños vros. Ego
feci trã 7 homies 7 iumẽta q̃ sũt sup faciẽ terre
in fortitudine mea magna. 7 i brachio meo
extẽto. 7 dedi eã ei q̃ placuit i oculis meis. Et
nũc itaq; ego dedi omnes tras istas i manu

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nabuchodonosor regi babylonis serui mei. Insup & bestias agri dedi ei ut ꝑuiãt illi. Et seruiẽt ei oẽs gẽtes & filio eius & filio filij ei⁹ donec veniat tẽp⁹ ꝛre ei⁹ & ipsi⁹. Et seruient ei gẽtes multe & reges magni. Gens aũt & regnũ qđ non seruierit nabuchodonosor regi babylonis & qcũqꝫ nõ curuauerit collũ suũ sub iugo regis babylonis: in gladio & i fame & in pste visitabo sup gentẽ illã ait dñs: donec ꝯsumã eos i manu ei⁹. Vos ḡ nolite audire ppꝫas vr̃os & diuinos & somniatores & augures & maleficos q̃ dicũt vobis nõ seruietꝫ regi babylonis: qa mẽdaciũ ppꝫetãt ꝙ ut longe faciãt vos de ꝛra vestra: & eijciãt vos & pereatꝫ. Porro gens que subiecerit ceruicẽ suã sub iugo regis babylõis & seruierit ei dimittã eã i ꝛra sua dic dñs: & colet eã & habitabit ĩ ea. Et ad sedechiã regẽ iuda locutus sũ ꝝm oia verba hꝰ dicẽs: Subijcite colla vr̃a sub iugo regis babylonis: & seruite ei & pplo eius: & viuetꝫ. Quare moriemi tu & pplꝰ tu⁹ gladio & fame & pste: sicut locut⁹ ẽ dñs ad gentẽ q̃ seruire noluerit regi babylõis? Nolite audire verba ppꝫarũ dicẽtiũ vobis nõ seruietꝫ regi babylonis: qa mendaciũ ipsi loquũt ꝙ vobis. Quia nõ misi eos ait dñs: & ipsi ppꝫant i noie meo mẽdacit ut eijciant vos & pereatꝫ tã vos q̃ ppꝫe q̃ vaticinãt ꝙ vobis. Et ad sacerdotes & ad pplm istũ locutus sũ dicẽs. Hec dic dñs. Nolite audire ꝛba ppꝛarũ vestroꝝ q̃ ppbetãt vobis dicẽtes: ecce vasa dñi reuertẽt de babylõe nũccato. Mendaciũ.n. ppꝛetãt vobꝭ. Nolite ḡ audire eos: ꝫ seruite regi babylõis ut viuatꝫ. Quare dat hꝰ ciuitas i solitudinẽ? Et si ppꝛete sũt & est verbum dñi i eis: occurrãt dño exercituũ ut nõ veniãt vasa que derelicta fuerãt in ꝺomo dñi & i ꝺomo regis iuda & irlm in babylonẽ. Quia hꝰ dic dñs exercituũ ad colũnas & ad mare & ad bases & ad reliq̃ vasoꝝ q̃ remanserũt i ciuitate hac: q̃ non tulit nabuchodonosor rex babylonis cũ trãsferret iechoniam filiũ ioachim regẽ iuda de irlm in babylonẽ & omnes optimates iuda & irlm. Quia hec dicit dñs exercituũ deus israhel ad vasa que derelicta sũt in ꝺomo dñi & i ꝺomo regis iuda & irlm. In babylonẽ transferentur: & ibi erũt vsq ad diẽ visitatiõis sue dic dñs. Et afferri faciã ea & restitui in loco isto. XXVIII

Et factũ ẽ in ãno illo i ꝓncipio regni sedechie regis iuda i anno q̃rto i men se q̃nto: dixit ad me ananias fili⁹ azur ppꝫa de gabaon i ꝺomo dñi coꝛã sacerdotib⁹ & oi pplo dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ deus israhel Cõtriui iugũ regis babylonis. Adhuc duo ãni diex: & ego referri faciã ad locũ istũ oia vasa dñi que tulit nabuchodonosor rex babylonis de loco isto. & trãstulit ea i babylonẽ. Et iechoniã filiũ ioachi regẽ iuda & oẽm trãsmigrationẽ iude q̃ ingressi sũt i babylonẽ ego cõuertã ad locũ istũ ait dñs. Conterã.n. iugũ regis babylonis. Et dixit hieremias ppꝫa ad ananiã ppꝫam i oculis sacerꝺotũ & i oculis ois pplj q̃ stabãt i ꝺomo dñi: & ait hieremias ppꝫa. Amẽ. Sic faciat dñs Suscitet dñs verba tua que ppꝛetasti: ut referãt vasa i ꝺomũ dñi & ois trãsmigratio de babylone ad locũ istũ. Verũtñ audi ꝛbũ hꝰ quod ego loquor ĩ aurib⁹ tuis: & in auribus vniuersi pplj. Prophe q̃ fuerũt ante me & ante ab ũtio. & ppꝫauerũt sup ꝛras mltas & sup regna magna de plio & de afflictiõe & de fame: ppꝫa q̃ vaticinat⁹ ẽ pacẽ: cũ venerit ꝛbũ ei⁹ tũc scietꝫ ppꝫa quẽ misit dñs i ꝛitate. Et tulit ananias ppꝫa cathenã de collo hieremie ppꝫe: & ꝯfregit eã. Et ait ananias i ꝯspectu ois pplj dicẽs. Hec dicit dñs. Sic cõfringã iugũ nabuchodonosor regis babylõis post ꝺu os ãnos diex ꝺ collo oĩuz gẽtiũ. Et abijt hieremias ppꝫa i viã suã. Et factũ ẽ verbũ dñi ad hieremiã p⁹ q̃ ꝯfregit ananias prophẽta cathenã de collo hieremie ppꝫe dicẽs: Vade & dices ananie. Hec dicit dñs. Cathenas ligneas contriuisti & facies p eis cathenas ferreas: qa hꝰ dic dñs exercituũ de⁹ israhel. Jugũ ferreũ posui sup collũ cunctarũ gentiũ istarum: ut ꝑuiãt nabuchodonosor regi babylonis & seruiẽt ei: insup & bestias dedi ei. Et dixit hieremias ppꝫa ad ananiam ppꝫam: Audi anania. Nõ misit te dñs & tu cõfidere fecisti pplm istũ in mẽdacio. Idcirco hec dicit dñs. Ecce ego mittã te a facie ꝛre. Hoc anno morier⁹. Aduersũ.n. dñm locut⁹ es. Et mortu⁹ ẽ ananias ppꝫa i ãno illo mẽse septimo.

Et hec sũt verba libri XXIX
que misit hieremias ppheta de irlm ad reliq̃as senioꝝ trãsmigratiõis & ad sacerdotes & ppꝫas & ad oẽm pplm quẽ trãsduxerat nabuchodonosor de irlm in babylonẽ: p⁹ q̃ egressus ẽ iechonias rex & dña & eunuchi & ꝓncipes iuda & irlm. & faber & inclusor de hierusalẽ. i manu elasa filij saphã

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ gamalie filij belebie quos misit sedecbias
rex iuda ad nabucbodonosoꝛ regē babylo-
nis i babylonē·dicens. Hec dicit dñs exerci-
tuū deus isrl: oi transmigratiōi quā trāstuli
de irlm ī babylonē. Edificate domos ꝛ babi-
tate: ꝛ plātate hoꝛtos ꝛ comedite fructū eo-
rū. Accipite vxoꝛes ꝛ gnāte filios ꝛ filias: ꝛ
date filijs vīs vxoꝛes. ꝛ filias vīas date vi
ris. ꝛ pariāt filios ꝛ filias ꝛ multiplicabimi
ibi. ꝛ nolite cē pauci numero. ꝛ qrite pacē ci-
uitatꝭ ad quā trāsmigꝛe vos feci. ꝛ oꝛate p ea
ad dñm·qa ī pace illi⁹ erit pax vob. Hec dic
dñs exercituū deꝰ isrl. Nō vos seducant p-
phēte vīi qui sūt ī medio vīm. ꝛ diuini vīi. ꝛ
ne attēdatis ad somnia vīa q̄ vos somniatꝭ
qa falso ipsi ppbant vobis i noie meo. ꝛ non
misi eos dic dñs. Quia h̄ dic dñs. Cū cepe-
rint ipleri ī babylōe septuaginta āni: visitabo
vos ꝛ suscitabo sup vos verbum meū bonū:
ut reducā vos ad locū istū. Ego. n. scio cogi-
tatiōes quas cogito sup vos dicit dñs·cogi
tationes pacis ꝛ nō afflictiōis: ut dem vobis
finē ꝛ patiētiā: ꝛ inuocabitis me ꝛ viuetis. ꝛ
oꝛabitis me ꝛ ego exaudiā vos: queretꝭ me
ꝛ inueniet. Cū quesieritꝭ me i toto coꝛde vīo:
inueniar a vob ait dñs. Et reducā captiuita-
tē vīam: ꝛ cōgregabo vos de vniuersis gen-
tib⁹ ꝛ de cūctis locis ad que expuli vos dic
dñs. Et reuerti vos faciam de loco ad quē
transmigrare vos feci: qa dixistꝭ. Suscitabit
nobis dñs pphās i babylone. Quia h̄ dicit
dñs ad regē q̄ sedet sup solū dauid ꝛ ad oēm
plm habitatoꝛē oꝛbis h̄⁹: ad frēs vīos q̄ nō
sūt egressi vobiscū i trāsmigratione. Hec dic
dñs exercituū. Ecce mittā i eos gladiū ꝛ fa-
mē ꝛ pestē: ꝛ ponā eos q̄si ficus malas q̄ co-
medi non pnt eo q̄ pessime sunt: ꝛ persequar
eos i gladio ꝛ i fame ꝛ in pestilētia. Et dabo
eos i vexatione vniuersis regnis tre·i male-
dictionē ꝛ i stupoꝛem ꝛ i sibilū ꝛ in oppꝛobriū
cūctis gētib⁹ ad q̄s ego eieci eos: eo q̄ nō au
dierint vba mea dicit dñs·q̄ misi ad eos per
vos meos pphās de nocte cōsurgēs ꝛ mit-
tens: ꝛ nō audistis dicit dñs. Vos g̃ audite
vbū dñi ois trāsmigtio quā emisi de irlm in
babylonē. Hec dic dñs exercituū deꝰ isrl ad
acbab filiū cbulie ꝛ ad sedecbiā filiū maa-
sie q̄ ppbant vob i noie meo mēdacit. Ecce
ego tradā eos i manu nabucbodonosoꝛ regis
babylonis: ꝛ percutiet eos i oculis vīis. Et as-
sumet ex eis maledictio omni trāsmigtioni
iude q̄ est in babylone dicētiū. Donet te dñs
sicut sedecbiā ꝛ sicut acbab q̄s frixit rex ba-
bylonis i igne: p eo q̄ fecerint stulticiā in isrl
ꝛ mecbati sūt i vxoꝛes amicoꝝ suoꝝ: ꝛ locuti
sūt verbū i noie meo mendacit·qd non man-
daui eis. Ego sū iudex ꝛ testis dicit dñs. Et
ad semeiā neelamiten dices. Hec dic dñs ex-
erciuū deus isrl: Pro eo q̄ misisti in nomine
meo libꝛos ad oēm pplm q̄ ē in irlm ꝛ ad so-
phoniā filiū maasie sacerdotem ꝛ ad vniuer-
sos sacerdotes dicēs: dñs dedit te sacerdotē
p ioiade sacerdote ut sis dux i domo dñi sup
omnē virū arrepticiū ꝛ pphētantē ut mittas
eū i neruū ꝛ i carcerē. Et nūc quare nō increpa-
sti bieremiā anatbotiten q̄ pphat vobis?
Quia sup h̄ misit ī babylonē ad nos dicens:
Longū ē: edificate domos ꝛ babitate ꝛ plan-
tate hoꝛtos ꝛ comedite fructus eoꝝ. Legit g̃
sopbonias sacerdos libꝝ istū: i aurib⁹ biere-
mie pphē. Et factū ē vbū dñi ad bieremiam
dicēs. Mitte ad oēm trāsmigrationē dicēs:
Hec dic dñs ad semeiam neelamiten. Pro eo
q̄ pphauit vob semeias ꝛ ego non misi eū:
ꝛ fecit vos confidere i mēdacio·idcirco h̄ dicit
dñs. Ecce ego visitabo sup semeiā neelami-
ten ꝛ sup semen eius. Nō erit ei vir sedens in
medio pli sui⁹: ꝛ nō videbit bonū quod ego
faciā plo meo ait dñs: qa p̄uaricationē lo-
cutus est aduersus dñm.

LXXX

Hoc verbū qd factū ē ad bieremiam
a dño dicēs. Hec dic dñs deꝰ isrl di-
cens. Scribe tibi oia vba q̄ locutus
sū ad te i libꝛo. Ecce. n. dies veniūt dic dñs
ꝛ cōuertā cōuersionē pli mei isrl ꝛ iuda ait
dñs. ꝛ conuertā eos ad trā quā dedi pꝛib⁹ eo-
rū ꝛ possidebunt eā. Et h̄ verba q̄ locut⁹ est
dñs ad isrl ꝛ ad iudā. Qm h̄ dic dñs: Vocē
troꝛ audiuim⁹: formido. ꝛ nō ē pax. Interro-
gate ꝛ videte si generat masculus. Quare g̃
vidi ois viri manū sup lumbū suū q̄si partu-
rientis: ꝛ cōuerse sūt vniuerse facies i auru-
ginē? Ve qa magna dies illa·nec ē silis ei⁹:
tēpusq̄ tribulatiōis ē iacob. ꝛ ex ipso saluabi-
tur. Et erit·in die illa ait dñs exercituū pterā
iugū ei⁹ de collo tuo: ꝛ vincula ei⁹ dirumpā.
Et non dīabūt ei ālieni: h̄ seruiēt dño
deo suo: ꝛ dauid regi suo quē suscitabo eis.
Tu g̃ ne timeas puer me⁹ iacob ait dñs: neq̄
paueas isrl: qa ecce ego saluabo te de tra lon
ginq̄. ꝛ semen tuū de tra captiuitatis coꝝ. Et
reuertet iacob ꝛ q̄escet. ꝛ cūctis affluet bonis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 nō erit quē formidet: qm̄ tecū ego sum ait dñs ut saluē te. Faciā.n. cōsūmationē in cunctis gētib⁹ in q̄b⁹ dispsi te·te aūt non faciā in cōsūmationē: ꝟ castigabo te i iudicio ut non tibi videaris inoci⁹: qa h̄ dic̄ dñs. Insanabilis fractura tua: pessima plaga tua. Non est q̄ iudicet iudiciū tuū: ad alligandā curationē tuā·vtilitas nō ē tibi. Oēs amatores tui obliti sūt tui·teq̄ nō querēt. Plaga.n. inimici pcussi te: castigatione crudeli. Propter multitudinē iniq̄tat̄ tue 7 ꝓpter dura pcta tua feci hec tibi. Propterea oēs q̄ comedūt te deuorabunt̄. 7 vniuersi hostes tui in captiuitatē ducent̄. Et oēs q̄ te vastāt·vastabūt̄·cūctosq̄ pdatores tuos dabo i pdā. Obducā.n. cicatricē tibi. 7 a vulneribꝰ tuis sanabo te dic̄ dñs. Quia ejectā vocauerūt te syon·hec est q̄ non habebat req̄rentē. Hec dicit dñs. Ecce ego conuertā cōuersionē tabernaculoꝝ iacob. 7 tectis eiꝰ miserebor. Et edificabit̄ ciuitas i excelso suo 7 templū iuxta ordinē suū fūdabit̄. Et egrediet̄ de eis laus·voxq̄ ludentiū. 7 multiplicabo eos 7 non minuent̄. 7 glorificabo eos 7 nō attenuabūt̄. 7 erūt filij eius sicut a principio. 7 cetus eius cora̅ me ꝓmanebit. Et visitabo aduersū oēs q̄ tribulant eū. 7 erit dux eius ex eo. 7 ꝑnceps de medio eius ꝓducet̄. Et applicabo eū. 7 accedet ad me. Quis enī iste est: q̄ applicet cor suū ut appropinq̄t mihi ait dñs. Et eritꝭ mihi i ꝓplm̄. 7 ego ero vobis in deū. Ecce turbo dñi furor egrediens: procella ruens in capite impiorū conquiescet. Nō auertet ira̅ indignatiōis dñs: donec faciat 7 cōpleat cogitationē cordis sui. In nouissimo dierū intelligetis ea. XXXI

In tpe illo dicit dñs·ero de⁹ vniuersis cognatiōib⁹ isrl̄. 7 ipsi erūt mihi in ꝓplm̄ Hec dicit dominꝰ. Inuenit gratiam in deserto ꝓpulꝰ q̄ remanserat gladio. Vadet ad requiē suā isrl̄. Longe dñs apparuit mihi Et i caritate perpetua dilexi te: iō attraxi te miserans. Rursūq̄ edificabo te. 7 edificaberꝭ virgo isrl̄. Adhuc ornaberis tympanis tuis 7 egredierꝭ i choro ludētiū. Adhuc plātabis vineas i mōtib⁹ samarie. Plantabūt plātantes. 7 donec tempꝰ veniat non vindemiabūt: q̄a erit dies i qua clamabūt custodes i monte effraim. Surgite 7 ascēdam⁹ i syon ad dominū deū nostrū: q̄a hec dicit dñs: Exultate in leticia iacob. 7 hinnite ꝓ capite gentiū: psonate 7 canite 7 dicite. Salua dñe ꝓpulū tuū reliquias isrl̄. Ecce ego adducam eos de terra aq̄lonis. 7 cōgregabo eos ab extremis ter: inē q̄s erūt cecus 7 claudus 7 pregnās 7 pariens simul·cet⁹ magnus reuertentiū huc In fletu veniēt. 7 in mia reducā eos. Et adducā eos ꝓrorrētes aquaꝝ i via recta. 7 non impingent in ea: q̄a factus sū israheli pater: 7 effraim primogenitus meꝰ ē. Audite verbū dñi gentes. 7 ānūciate i insulis q̄ ꝓcul sūt. 7 dicite. Qui dispsit isrl̄ congregabit eū. 7 custodiet eū sic̄ pastor gregem suū. Redimet.n dominus iacob. 7 liberabit eum de manu potentioris. Et veniēt 7 laudabūt i mōte syon: 7 confluent ad bona dñi sup frumento·vino 7 oleo 7 fetu pecorū 7 armentorū: eritq̄ aia eoꝝ q̄si hortus irriguus. 7 vltra nō esuriēt. Tunc letabit̄ virgo in choro·iuuenes 7 senes sil̄. Et ꝓuertā luctū eoꝝ i gaudiū. 7 consolabor eos. 7 letificabo a dolore suo. Et inebriabo aiam sacerdotū pinguedine. 7 ꝓpulus meus bonis adimplebit̄ ait dñs. Hec dicit dñs. Vox i excelso audita ē·lamentatiōis luctus 7 fletus·rachel plorantꝭ filios suos. 7 nolentis consolari sup eis·q̄a nō sūt. Hec dic̄ dñs. Quiescat vox tua a ploratu 7 oculi tui a lachrymis: q̄a ē merces operi tuo ait dñs. Et reuertēt̄ de tra ūmici. 7 ē spes nouissimis tuis ait dñs. 7 reuertēt̄ filij tui ad terminos suos. Audiēs audiui effraim transmigrātē. Castigasti me dñe. 7 eruditꝰ sū q̄si iuuencul⁹ indomitus. Conuerte me 7 conuertar: quia tu dñs deus meus. Postq̄ enī cōuertisti me egi penitentiā. 7 postq̄ ostēdisti mihi·percussi femur meū. Confusus sū 7 erubui: quoniā sustinui oppробriū adolescentie mee. Si filiꝰ honorabilis mihi effraim: si puer delicatus: q̄a ex quo locutꝰ sū de eo·adhuc recordabor eius. Idcirco cōturbata sūt viscera mea sup eū: miserās miserebor eius ait dñs. Statue tibi speculā·pone tibi amaritudines. Dirige cor tuū i viā rectā·in q̄ ābulasti. Reuertere virgo isrl̄: reuertere ad ciuitates tuas istas. Vsq̄q̄ delitijs dissolueris filia vaga? Quia creauit dñs nouū sup tra̅: femina circūdabit virū. Hec dic̄ dñs exercituū deꝰ isrl̄. Adhuc dicēt ꝟbū istud in terra iuda 7 in vrbib⁹ eius cū cōuertero captiuitatem eorū. Benedicat tibi dñs pulchritudo iustitie: mons sanct⁹.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et habitabũt in eo iudas ⁊ ẽs ciuitates ei⁹ sil' agricole ⁊ minantes greges: qa inebriaui aiam lassam. ⁊ oẽm aiam esurientẽ saturaui. Jō q̃si ex somno suscitat⁹ sũ ⁊ vidi. ⁊ somnus me⁹ dulcis mihi. Ecce dies veniũt dic̃ dñs: ⁊ seminabo domũ isrl' ⁊ domum iuda semine hoiuz ⁊ semine iumẽtorũ. Et sicut vigilaui sup eos ut euellerẽ ⁊ demolirer ⁊ dissiparẽ ⁊ dispderẽ ⁊ affligerẽ: sic vigilabo sup eos ut edificẽ ⁊ plantẽ ait dñs. In dieb⁹ illis nõ dicent vltra: pres comederũt vuam acerbã ⁊ dentes filioz obstupuerũt. ℈ vnusq̃sq; in iniq̃tate sua moriet. Quis hõ q̃ comederit vuam acerbã. obstupescẽt dentes ei⁹. Ecce dies venit dic̃ dñs. ⁊ ferã domui isrl' ⁊ domui iuda fedus nouũ: Non ℈m pactũ qd̃ pepigi cũ patrib⁹ vr̃is in die q̃ apprehendi manũ eorũ ut educerẽ eos de tra egypti. pactũ qd̃ irritũ fecerũt. ⁊ ego dñatus sũ eoz dicit dñs: ℈ hoc erit pactũ qd̃ ferã cũ domo isrl'. Post dies illos dic̃ dñs. dabo legẽ meã in visceribus eorũ. ⁊ in corde eoz scribã eã. ⁊ ero eis in deũ. ⁊ ipsi erũt mihi in pplm. Et nõ docebit vltra vir proximũ suũ. ⁊ vir fratrem suũ dicens: cognosce dñm. Oes. n. cognoscẽt me a minimo eoz vsq; ad maximũ ait dñs: qa ppitiabor iniq̃tati eoz ⁊ pcti eoz nõ memorabor ampli⁹. Hec dicit dñs q̃ dat solem i lumine diei. ordinẽ lune ⁊ stellaz in lumie noct̃. q̃ turbat mare ⁊ sonant fluct⁹ ei⁹: dñs exercituũ nomẽ illi: Si defecerint leges iste coram me dic̃ dñs: tunc ⁊ semen isrl' deficiet ut nõ sit gens coram me cũct̃ dieb⁹. Hec dic̃ dñs. Si mensurari poterũt celi sursũ ⁊ inuestigari fũdamẽta tre deorsũ. ⁊ ego abiciã vniuersũ semẽ isrl' ppt̃ oia q̃ fecerũt dic̃ dñs. Ecce dies venient dic̃ dñs. ⁊ edificabit̃ ciuitas dño a turre ananehel vsq; ad portam anguli. Et exibit vltra normã mẽsure i ꝓspectu ei⁹ sup collẽ gareb. ⁊ circuibit goatha ⁊ oẽm vallẽ cadauerũ ⁊ cineres ⁊ vniuersam regionẽ mort̃. vsq; ad torrentẽ cedron ⁊ vsq; ad angulũ porte equorũ orientalis. Sanctũ dñi nõ euellet̃. ⁊ nõ destruet̃ vltra in ppetuũ.

XXXII

Verbũ qd̃ factũ ẽ ad hieremiã a dño i anno decimo sedecimo regis iuda: ipse ẽ ãn⁹ octauusdecim⁹ nabuchodonosor. Tũc exercit⁹ regis babylonis obsidebat isrl'm. ⁊ hieremias ppheta erat clausus i atrio carceris q̃ erat in domo regis iuda. Clauserat. n. eũ sedecias rex iuda. dicẽs. Quare vaticinaris dicẽs hec dic̃ dñs. ecce ego dabo ciuitatẽ istã i manu regis babylonis ⁊ capiet eã. ⁊ sedecias rex iuda nõ effugiet de manu chaldeoz ℈ tradet̃ i manu regis babylonis. ⁊ loquet̃ os ei⁹ cũ ore illi⁹. ⁊ oculi ei⁹ oculos illi⁹ videbũt. ⁊ in babylonẽ ducet sedeciã ⁊ ibi erit donec visitẽ eũ ait dñs: si aũt dimicaueritis aduersũ chaldeos. nihil ꝓsper habebitis? Et dixit hieremias. Factũ ẽ verbũ dñi ad me dicens. Ecce ananehel filius sellũ patruelis tuus veniet ad te dicẽs: Eme tibi agrũ meũ q̃ est in anathot. Tibi. n. cõpetit exercitatione ut emas. Et venit ad me ananehel filius patrui mei ℈m verbum dñi ad vestibulũ carceris. ⁊ ait ad me: Posside agrũ meũ q̃ ẽ in anathot in tra beniamin: qa tibi cõpetit hereditas ⁊ tu proximus es ut possideas. Intellexi aũt qm verbũ dñi erat. Et emi agrũ ab ananehel filio patrui mei qui est in anathot. Et appendi ei argẽtũ septẽ stateres ⁊ decem argenteos. ⁊ scripsi i libro ⁊ signaui ⁊ adhibui testes. Et appẽdi argẽtũ in statera ⁊ accepi libz possessiõis signatũ ⁊ stipulationes ⁊ rata ⁊ signa forinsecus. Et dedi librum possessiõis baruch filio neri filij maasie i oculis ananehel patruelis mei ⁊ in oculis testiũ qui scripti erant i libro emptiõis. ⁊ in oculis oiuz iudeoz q̃ sedebant in atrio carceris. Et ꝓcepi baruch coram eis dicẽs: Hec dicit dñs exercituũ deus isrl'. Sume libros istos: libz emptionis hũc signatũ. ⁊ librũ hũc q̃ apert⁹ ẽ. ⁊ pones illos i vase fictili ut permanere possint diebus multis. Hec. n. dic̃ dñs exercituũ deus isrl'. Adhuc possidebunt domꝰ ⁊ agri ⁊ vinee i tra ista. Et oraui ad dñm p⁹ q̃ tradidi libz possessionis baruch filio neri dicens: Heu heu heu dñe deus. Ecce tu fecisti celũ ⁊ terrã in fortitudine tua magna. ⁊ in brachio tuo extento. Non erit tibi difficile oẽ verbum qui facis miam in milib⁹. ⁊ reddis iniquitatẽ patrũ in sinũ filiorũ eoz post eos. Fortissime magne ⁊ potens. dñs exercituũ nomen tibi: magn⁹ cõsilio. ⁊ incomprehẽsibilis cogitatu: cui⁹ oculi aperti sũt sup oẽs vias filiorũ adã ut reddas vnicuiq; ℈m vias suas. ⁊ ℈m fructum adinuẽtionũ eius. Qui posuisti signa ⁊ portenta in terra egypti vsq; ad diẽ hanc. ⁊ i isrl' ⁊ i hoib⁹. ⁊ tibi fecisti nomẽ. sicut ẽ dies ℏ. Et eduxisti populũ tuũ isrl' de tra egypti i signis ⁊ portentis. ⁊ i manu robusta ⁊ i brachio extẽto ⁊ in terrore magno. ⁊ dedisti eis terrã hanc quã iurasti patrib⁹ eorũ ut dares

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eis terrã fluentẽ lacte ⁊ melle.⁊ ingressi sũt ⁊ possederũt eã. Et nõ obedierũt voci tue.⁊ in lege tua nõ ambulauerũt:oĩa que mãdasti eis ut facerent nõ fecerũt.⁊ euenerũt eis oĩa mala hec. Ecce munitiones extructe sũt aduersũ ciuitatẽ ut capiat.⁊ vrbs data ẽ in manus chaldeoꝝ ⁊ in manꝰ regis babylonis qui prelĩãt aduersus eã a facie gladij ⁊ famis ⁊ pestilentie.⁊ quecũqꝫ locutus es acciderũt ut tu ipse cernis. Et tu dicis mihi dñe deus·eme agrũ argento ⁊ adhibe testes: cũ vrbs data sit in manꝰ chaldeoꝝ. Et factũ ẽ verbũ dñi ad hieremiã dicens: Ecce ego dñs deꝰ vniuerse carnis. Numqd mihi difficile erit oẽ verbũ? Propterea hec dicit dñs. Ecce ego tradã ciuitatẽ istã in manus chaldeoꝝ ⁊ in manus regis babylonis ⁊ capient eam.⁊ venĩẽt chaldei pugnãtes aduersũ vrbem hanc.⁊ succendent eã igni ⁊ cõburẽt eã.⁊ domos in quaꝝ domatibus sacrificabant baal ⁊ libabãt diis alienis libamina ad irritãdũ me. Erãt.n. filij isrl ⁊ filij iuda iugit faciẽtes malũ in oculis meis ab adolescẽtia sua: filij isrl qui vsqꝫ nunc exacerbãt me in ope manuũ suaꝝ dicit dñs: qa in furore ⁊ in indignatione mea facta ẽ mihi ciuitas hec a die q̃ edificauerũt eã vsqꝫ ad diẽ istã qua auferet de conspectu meo propter malitiam filiorꝫ isrl ⁊ filiorꝫ iuda quã fecerunt ad iracũdiã me puocantes·ipsi ⁊ reges eorũ ⁊ pncipes eoꝝ ⁊ sacerdotes ⁊ ppl̃e eorũ viri iuda ⁊ habitatores irlm. Et verterũt ad me terga ⁊ nõ facies: cũ docerẽ eos ⁊ erudirem diluculo.⁊ nollẽt audire ut acciperent disciplinã. Et posuerũt idola sua in domo in q̃ inuocatũ est nomẽ meũ ut polluerẽt eã.⁊ edificauerũt excelsa baal q̃ sũt in valle filij ennon ut ĩtiarẽt filios suos ⁊ filias suas moloch: qd̃ nõ mãdaui eis·nec ascẽdit in cor meũ ut facerẽt abhominationẽ hanc.⁊ in pctiñ deducerent iudã. Et nũc ppt̃ ista hec dicit dñs deꝰ isrl ad ciuitatẽ hãc·de q̃ vos dicitis qꝫ tradat in manꝰ regis babylonis in gladio ⁊ in fame ⁊ in peste. Ecce ego cõgregabo eos de vniuersis terris ad q̃s eieci eos in furore meo ⁊ in ira mea ⁊ in indignatiõe grãdi.⁊ reducã eos ad locũ istũ ⁊ habitare eos faciã confidenter.⁊ erũt mihi in ppl̃m ⁊ ego ero eis in deũ. Et dabo eis cor vnũ ⁊ viã vnã ut timeãt me vniuersis diebꝰ ⁊ bñ sit eis ⁊ filijs eoꝝ pꝰ eos. Et feriam eis pactũ sempiternũ.⁊ nõ desinã eis bñfacere.⁊ timorem meũ dabo in corde eoꝝ ut nõ recedant a me.⁊ letabor sup eis cũ bñ eis fecero Et plantabo eos in tra ista in veritate in toto corde meo ⁊ in tota aĩa mea: qa hec dicit dñs. Sic adducã sup populũ istũ oẽ malũ hoc grãde: sic adducam sup eos oẽ bonũ qd̃ ego loquor ad eos. Et possidebũt agri in tra ista de q̃ vos dicitis qꝫ deserta sit·eo qꝫ nõ remãserit homo ⁊ iumentũ.⁊ data sit in manꝰ chaldeoꝝ. Agri ement pecunia.⁊ scribent in libro.⁊ impmet signũ.⁊ testis adhibebit: in tra beniamin ⁊ in circuitu irlm·in ciuitatibꝰ iuda ⁊ in ciuitatibꝰ mõtanis ⁊ in ciuitatibꝰ cãpestribꝰ ⁊ in ciuitatibus q̃ ad austrũ sũt: qa cõuertã captiuitatẽ eorũ ait dñs.

XXXIII

Et factũ ẽ verbũ dñi ad hieremiã secũdo·cũ adhuc clausus esset in atrio carceris dicẽs. Hec dicit dñs q̃ facturus ẽ ⁊ formaturꝰ illud ⁊ paraturꝰ: dñs nomẽ eiꝰ. Clama ad me ⁊ exaudiã te.⁊ ãnũciabo tibi grãdia ⁊ firma q̃ nescis. Quia hec dicit dñs deꝰ isrl ad domos vrbis hꝰ ⁊ ad domos regis iuda q̃ destructe sunt.⁊ ad munitiões ⁊ ad gladiũ veniẽtiũ ut dimicẽt cũ chaldeis ⁊ impleãt eas cadaueribꝰ hoiuꝫ q̃s percussi in furore meo ⁊ in indignatiõe mea: abscondẽs faciẽ meã a ciuitate hac propt̃ oẽm malitiã eoꝝ. Ecce ego obducam eis cicatricẽ ⁊ sanitatem ⁊ curabo eos. ⁊ reuelabo eis depprecationẽ pacis ⁊ veritatis. Et cõuertam conuersionẽ iuda ⁊ conuersionẽ irlm.⁊ edificabo eos sicut a pncipio.⁊ emũdabo illos ab oi iniqtate sua in qua peccauerũt mihi.⁊ ppitius ero cunctis iniqtatibꝰ eoꝝ in quibꝰ deliquerũt mihi ⁊ spreuerũt me. Et erit mihi in nomen ⁊ in gaudiũ ⁊ in laudẽ ⁊ in exultationẽ cũctis gentibꝰ terre q̃ audierint oĩa bona q̃ ego facturꝰ sũ eis.⁊ pauebũt ⁊ turbabũt in vniuersis locis.⁊ in oi pace quã ego faciã eis. Hec dicit dñs. Adhuc audietur in loco isto quẽ vos dicitis eẽ desertũ eo qꝫ nõ sit hõ nec iumentũ in ciuitatibꝰ iuda ⁊ foris irlm q̃ desolate sũt absqꝫ hoie ⁊ absqꝫ habitatore ⁊ absqꝫ pecore: vox gaudij ⁊ vox letitie: vox sponsi ⁊ vox sponse·vox dicentiũ: confitemini dño exercituũ qm̃ bonꝰ dñs: qm̃ in eternũ mia eiꝰ.⁊ portantiũ vota in domo dñi. Reducã.n. conuersionem terre sicut a principio dicit dñs. Hec dicit dñs exercituũ. Adhucerit in loco isto deserto absqꝫ hoĩe ⁊ absqꝫ iumẽto ⁊ in cunctis ciuitatibꝰ eius: habitaculũ pastoꝝ ⁊ accubãtiũ gregũ in ciuitatibꝰ montosis ⁊ in ciuitatibꝰ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

campestrib⁹.⁊ in ciuitatibus que ad austrū sunt ⁊ in terra beniamin ⁊ in circuitu ierl'm ⁊ in ciuitatibus iuda adhuc transibūt greges ad manū numerāt̄ ait dñs. Ecce dies venient dic̄ dñs.⁊ suscitabo ꝟbū bonū qđ locut⁹ sū ad dom̄ isrl' ⁊ ad dom̄ iuda. In diebus illis ⁊ itpe illo germinare faciā dauid germē iusticie.⁊ faciet iudiciū ⁊ iusticiā in terra. In dieb⁹ illis saluabit iuda.⁊ isrl' habitabit cōfidenē. Et hoc ē nomē qđ vocabūt eū: dñs iust⁹ noster. Quia h̄ dicit dñs. Nō interibit dē dauid vir q̄ sedeat sup throno dom⁹ isrl'.⁊ dē sacerdotib⁹ ⁊ dē leuitis nō interibit vir a facie mea q̄ offerat holocaustomata ⁊ incendat sacrificiū ⁊ cedat victimas omnib⁹ dieb⁹ Et factū ē ꝟbū dñi ad hieremiā dicens. Hec dicit dñs. Si irritū pōt fieri pactū meū cum die.⁊ pactū meū cum nocte ut non sit dies ⁊ nox in tpe suo.⁊ pactū meū irritū esse poterit cū dauid seruo meo ut non sit ex eo fili⁹ q̄ regnet in throno ei⁹.⁊ leuite ⁊ sacerdotes ministri mei. Sicut enumerari nō pñt stelle celi ⁊ metiri harene mar̄ : sic multiplicabo semen dauid serui mei.⁊ leuitas mīstros meos. Et factū ē ꝟbū dñi ad hieremiā dicens : Nūq̄d nō vidisti qđ ꝓpl's h̄ locut⁹ sit dicēs : due cognationes quas elegerat dñs abiecte sūt.⁊ ꝓpl'm meū dēspexerūt eo q̄ non sit vltra gens coꝝ eis? Hec dicit dñs. Si pactū meū inter diem ⁊ noctē.⁊ leges celo ⁊ terre nō posui : equidē ⁊ semen iacob ⁊ dauid serui mei ꝓiciā: ut nō assumā de semine ei⁹ ꝓncipes seminis abrahā ysaac ⁊ iacob. Reducā.n. cōuersionē eorū ⁊ miserebor eis. XXXIIII

Verbum quod factum est ad hieremiam a dño : q̄n nabuchodonosor rex babylonis ⁊ oīs exercitus eius vniuersaq̄ regna terre q̄ erant sub potestate man⁹ ei⁹.⁊ dēs ꝓpl'i bellabant ꝯ ierl'm ⁊ ꝯ dēs vrbes ei⁹ dicēs. Hec dicit dñs de⁹ isrl'. Vade ⁊ loquere ad sedechiā regē iuda.⁊ dices ad eū. Hec dic̄ dñs. Ecce ego tradā ciuitatē hāc in man⁹ regis babylonis.⁊ succēdet eā igni. Et tu nō effugies de manu ei⁹.ꝫ cōprehēsione capieris.⁊ i manu ei⁹ traderis.⁊ oculi tui oculos regis babylonis videbūt.⁊ os ei⁹ cū ore tuo loquet'.⁊ babylonē introibis. Attamen audi ꝟbū dñi sedechia rex iuda. Hec dic̄ de⁹ minus ad te. Nō morieris in gladio ꝫ i pace morieris.⁊ ꝓm cōbustiones patꝝ tuoꝝ regū prioꝝ qui fuerūt ante te sic cōburent te,⁊ ve dñe plangēt te: qa verbū h̄ ego locutus sum dicit dñs. Et locut⁹ ē hieremias ꝓpha ad sedechiā regē iuda vniuersa verba h̄ in ierl'm.⁊ exercit⁹ regis babylonis pugnabat ꝯ ierl'm.⁊ ꝯ dēs ciuitates iuda q̄ relique erāt ꝯ lachis⁊ ꝯ azecha. He enī superāt de ciuitatibus iuda vrbes munite. Verbū qđ factū ē ad hieremiam a dño: postq̄ pcussit rex sedechias fedus cū oi ꝓpl'o ierl'm ꝓdicans ut dimitteret vnusq̄sq̄ seruū suū ⁊ vnusq̄sq̄ ācillā suā hebreū ⁊ hebreā liberos.⁊ neq̄q̄ dñarēt' eis id est iudeo ⁊ frē suo. Audierunt g̃ dēs ꝓncipes ⁊ vniuersus ꝓpl'us qui inierāt pactū ut dimitteret vnusq̄sq̄ seruū suū ⁊ ācillā suā liberos ⁊ vltra nō dñarent' eis. Audierūt igit'.⁊ dimiserūt. Et cōuersi sūt de inceps ⁊ retraxerūt seruos suos ⁊ ancillas suas quos dimiserūt liberos.⁊ subiugauerūt in famulos ⁊ famulas. Et factū ē ꝟbū ad hieremiā a dño dicēs Hec dicit dñs de⁹ isrl'. Ego pcussi fedus cū patrib⁹ vr̄is: in die q̄ eduxi eos de tra egypti de domo seruitutis dicēs. Cū cōpleti fuerint septē anni dimittat vnusq̄sq̄ fratrē suū hebreū q̄ vendit⁹ ē ei.⁊ seruiet tibi sex annis.⁊ dimittes eū a te liberū. Et nō audierūt pres vr̄i me: nec inclinauerūt aurē suā. Et cōuersi estis vos hodie ⁊ fecistis qđ rectū ē i oculis meis: ut ꝓdicaretis libertatē vnusq̄sq̄ ad amicū suū.⁊ inistis pactū i cōspectu meo i domo i q̄ iuocatū ē nomē meū sup eā. Et reuersi estis ⁊ cōmaculastis nomen meū.⁊ reduxistis vnusq̄sq̄ seruū suū ⁊ vnusq̄sq̄ ancillā suam : q̄s dimiserat̄ ut eēnt liberi ⁊ sue ptāt̄.⁊ subiugastis eos ut sint vob̄ serui ⁊ ancille. Propterea h̄ dic̄ dñs. Vos nō audistis me ut ꝓdicaret̄ libtatē vnusq̄sq̄ fri suo ⁊ vn⁹ q̄sq̄ amico suo. Ecce ego ꝓdico libtatē ait dñs ad gladiū.ad pestem ⁊ ad famē.⁊ dabo vos i cōmotionē cūct̄ regnis tre. Et dabo viros q̄ pua ricāt' fed⁹ meū. ⁊ nō obꝫuauerūt ꝟba federis q̄b⁹ assensi sūt i cōspectu meo.vitulū quē conciderūt i duas ptes. ⁊ trāsierūt inē diuisiones eius.ꝓncipes iuda ⁊ ꝓncipes ierl'm.eunuchi ⁊ sacerdotes ⁊ oīs ꝓpl's tre q̄ trāsierūt inē diuisiones vituli.⁊ dabo eos i man⁹ inimicoꝝ suoꝝ ⁊ i man⁹ querētiū aiam eoꝝ.⁊ erit morticinū eoꝝ in escam volatilib⁹ celi ⁊ bestiis terre. Et sedechiam regē iuda ⁊ ꝓncipes eius dabo i man⁹ inimicoꝝ suoꝝ.⁊ in manus querentiū animas eorum.⁊ in manus exercituū regis babylonis qui recessērūt a vobis. Ecce ego

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝑcipio dicit dñs. ⁊ reducã eos i ciuitatẽ hãc ⁊ preliabũt aduersũ eã. ⁊ capient eã ⁊ incendent igni. Et ciuitates iuda dabo in solitudinem: eo ꝙ non sit habitator.

XXXV

Verbũ qđ factũ est ad hieremiã a dño in diebus ioachim filij iosie regis iuda dicens: Vade ad domũ rechabitaꝝ ⁊ loquere eis. ⁊ introduces eos in domũ dñi i vnã exedrã thesauroꝝ. ⁊ dabis eis bibẽ vinũ. Et assũpsi ieconiã filiũ hieremie filij absame ⁊ frẽs ei⁹ ⁊ omnes filios ei⁹ ⁊ vniuersam domũ rechabitarũ. ⁊ introduxi eos i domũ dñi ad gaçophylatiũ filioꝝ anan filij ieçedelie hois dei qđ erat iuxt gaçophylatiũ ꝓncipũ supꝝ thesaurũ maasie filij sellum q̃ erat custos vestibuli. Et posui coram filijs dom⁹ rechabitaꝝ cyphos plenos vino ⁊ calices. ⁊ dixi ad eos: Bibite vinũ. Qui rñderũt: Non bibem⁹ vinũ: qa ionadab filius rechab pater nr̃ ꝑcepit nobis dicẽs: Non bibetis vinũ vos ⁊ filij vr̃i vsqꝫ in sempiternũ. Et domũ nõ edificabitis. ⁊ semẽtẽ nõ seretis. ⁊ vineas nõ plantabitis nec habebitis: ſ i tabernaculis habitabitis cunctis diebꝰ vr̃is. ut viuatis diebꝰ multis supꝝ faciẽ tre i q̃ vos peregrinami. Obediuim⁹ q̃ voci ionadab filij rechab pr̃is nr̃i i oibꝰ q̃ ꝑcepit nobis: ita ut nõ biberem⁹ vinũ cunctis diebꝰ nr̃is nos ⁊ mulieres nr̃e filij ⁊ filie nr̃e. ⁊ nõ edificaremus domos ad habitandũ. ⁊ vineã ⁊ agꝝ ⁊ semẽtẽ nõ habuim⁹: ſ habitauim⁹ i tabernaculis ⁊ obediẽtes fuim⁹ iuxta oia q̃ ꝑcepit nobis ionadab pat̃ nr̃. Cũ aũt ascendisset nabuchodonosor rex babylonis ad trã nr̃am. dixim⁹: Venite ⁊ ingrediamur hierusalẽ a facie exercitus chaldeoꝝ ⁊ a facie exercit⁹ syrie. ⁊ mansim⁹ i hierl̃m. Et factũ e ꝟbũ dñi ad hieremiam dicẽs. Hec dic dñs exercituũ de⁹ isrl̃. Vade ⁊ dic viris iuda ⁊ habitatoribꝰ hierl̃m. Nunqd nõ recipietis disciplinã ut obediatis ꝟbis meis dicit dñs? Prevaluerũt sermones ionadab filij rechab qs ꝑcepit filijs suis ut non biberent vinũ. ⁊ nõ biberũt vsqꝫ ad diẽ banc: qa obedierũt ꝑcepto pr̃is sui. Ego autẽ locut⁹ sũ ad vos de mane consurgẽs ⁊ loquẽs. ⁊ nõ obedistis mihi. Misitqꝫ ad vos oẽs seruos meos ꝓphetas ꝓsurgẽs diluculo mittẽsqꝫ ⁊ dicẽs Cõuertimini vnusquisqꝫ a via sua pessima. ⁊ bona facite studia vr̃a. ⁊ nolite sequi deos alienos. neqꝫ colatis eos. ⁊ habitabitis i tra quã dedi vob ⁊ pribꝰ vr̃is. Et non inclinastis aurẽ vestrã. neqꝫ audistis me. Firmauerunt igit̃ filij ionadab filij rechab ꝑceptũ pr̃is sui qđ ꝑcepat eis: ꝓpl̃us aũt iste non obediuit mihi. Idcirco hĩc dicit dñs exercituũ de⁹ isrl̃. Ecce ego adducã sup iudã ⁊ sup oẽs habitatores hierl̃m vniuersam afflictionẽ quã locut⁹ sũ aduersũ illos: eo ꝙ locut⁹ sũ ad illos ⁊ non audierũt: vocaui illos ⁊ nõ responderũt mihi. Domui aũt rechabitaꝝ dixit hieremias. Hec dicit dñs exercituũ de⁹ isrl̃. Pro eo ꝙ obedistis ꝑcepto ionadab pr̃is vr̃i. ⁊ custodistis oia ei⁹ mandata ⁊ fecistis vniuersa q̃ ꝑcepit vobis: ꝓpterea hec dicit dñs exercituũ de⁹ isrl̃. Nõ deficiet vir de stirpe ionadab filij rechab stans in conspectu meo cunctis diebus.

XXXVI

Et factũ e in ãno q̃rto ioachim filij iosie regis iuda: factum est ꝟbũ hĩc ad hieremiã a dño dicẽs: Tolle volumẽ libri ⁊ scribes in eo oia verba q̃ locutus sum tibi aduersũ isrl̃ ⁊ iudã ⁊ aduersũ oẽs gẽtes: a die qua locut⁹ sũ ad te ex diebus iosie vsqꝫ ad diẽ hãc: si forte audiente domo iuda. vniuersa mala q̃ ego cogito facere eis. reuertat̃ vnusquisqꝫ a via sua pessima: ⁊ ꝓpiti⁹ ero miqtati ⁊ pctõ eoꝝ. Vocauit g̃ hieremias barucb filium nerie. ⁊ scripsit barucb ex ore hieremie oẽs sermoẽs dñi quos locut⁹ e ad eũ in voluie libri. Et precepit hieremias barucb dicens. Ego clausus sũ: nec valeo ingredi domũ dñi. Ingredere g̃ tu ⁊ lege de voluie in q̃ scripsisti ex ore meo ꝟba dñi audiente ꝓpl̃o in domo dñi in die ieiunij: insup ⁊ audiente vniũso iuda q̃ veniũt de ciuitatib⁹ suis. Leges eis: si forte cadat oratio eoꝝ in ꝓspectu dñi. ⁊ reuertat̃ vnusquisqꝫ a via sua pessima. qm̃ magn⁹ furor ⁊ indignatio ẽ quã locutus est dñs aduersus ꝓpl̃m hũc. Et fecit barucb filius nerie iuxta oia q̃ ꝑceperat ei hieremias ꝓphęta: legens ex volumine sermones dñi i domo dñi. Factũ e aũt i anno q̃nto ioachim filij iosie regis iuda. in mense nono: predicauerũt ieiuniũ in ꝓspectu dñi oi ꝓpl̃o in hierusalẽ ⁊ vniuerse multitudini que ꝓfluxerat de ciuitatib⁹ iuda in hierusalẽ. Legitqꝫ barucb ex volumine sermoẽs hieremie in domo dñi i gaçophylatio gamarie filij saphan scribe i vestibulo superiori i introitu porte noue dom⁹ dñi: audiẽte oi ꝓpl̃o. Cũqꝫ audisset michęas filius gamarie filij saphan oẽs sermones dñi ex libro: descendit i domũ regis ad gaçophylatium scribe. Et ecce ibi omnes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝓncipes sedebāt: elisama scriba 7 dalaias filius semeie 7 belnathan filius achobor 7 gamarias filiꝰ saphan 7 sedecbias filiꝰ ananie 7 vniuersi ꝓncipes. Et nūciauit eis micheas oia ꝟba que audiuit legentē baruch ex volumine in auribꝰ ꝑpli. Miserūt itaq; cēs ꝓncipes ad baruch iudi filium nathanie filij selemie filij chusi dicētes. Volumē ex quo legisti audiente ꝑplo sume in manu tua. 7 veni. Tulit g̃ baruch filiꝰ nerie volumen in manu sua. 7 venit ad eos. Et dixerūt ad eū. Sede: 7 lege hec in auribꝰ nostris. Et legit baruch in auribꝰ eor. Igit cū audissent oia ꝟba obstupuerūt vnusq; sq; ad ꝓximū suū. 7 dixerūt ad baruch. Nunciare debemus regi omnes sermones istos? Et interrogauerūt eū dicētes Indica nobis: quō scripsisti omnes sermōes istos ex ore eiꝰ. Dixit aūt eis baruch. Ex ore suo loquebat quasi legēs ad me cēs sermōes istos. 7 ego scribebā in volumine attramēto. Et dixerūt ꝓncipes ad baruch. Vade 7 abscondere tu 7 hieremias. 7 nemo sciat vbi sis. Et ingressi sūt ad regē in atriū. Porro volumen cōmendauerūt in gaçophylatio elisame scribe 7 nūciauerūt audiēte rege cēs sermones. Misitq; rex iudi ut sumeret volumen: q̃ tollens illud de gaçophylatio elisame scribe legit audiēte rege 7 vniūsis ꝓncipibꝰ q̃ stabāt circa regē. Rex aūt sedebat in domo hyemali in mēse nono. 7 posita erat arula coꝝ eo plena prunis. Cūq; legisset iudi tres pagellas uel q̃tuor: scidit illud scalpello scribe 7 ꝓiecit in ignē q̃ erat sup arulā donec ꝓsūmeret cē volumē igni q̃ erat in arula. Et nō timuerūt neq; sciderūt vestimēta sua rex 7 cēs serui eius: q̃ audierūt vniuersos sermōes istos Nec rūtin belnathan 7 dalaias 7 gamarias ꝙdixerūt regi ne cōbureret libz. 7 nō audiuit eos. Et ꝓcepit rex hieremiel filio amalech. 7 saraie filio eçribel. 7 selemie filio abdebel ut cōprehēderēt baruch scribā 7 hieremiā prophetā. Abscōdit aūt eos dñs. Et factū ē ꝟbū dñi ad hieremiā ꝑphetam: postq̃ cōbusserat rex volumē 7 sermōes q̃s scripserat baruch ex ore hieremie dicēs: Rursū tolle volumen aliud. 7 scribe in eo cēs sermōes ꝓres q̃ erāt in ꝓmo volumine q̃ combussit ioachim rex iuda. Et ad ioachim regē iuda dices. Hec dicit dñs. Tu cōbussisti volumē istud dicens: Quare scripsisti in eo annūciās festinꝰ veniet rex babylonis. 7 vastabit terrā hāc. 7 cessare faciet ex illa hominē 7 iumentū? Propterea hec dicit dñs de ioachim regem iuda. Nō erit ex eo qui sedeat sup soliū dauid. 7 cadauer eiꝰ ꝓiciet ad estū p diem 7 ad gelu p noctem. Et visitabo sup eū 7 sup semen eius 7 sup seruos eius iniq̃tates suas. 7 adducā sup eos 7 super habitatores irlm 7 super viros iuda cē malum q̃ locutꝰ sū ad eos. 7 non audierūt. Hieremias aūt tulit volumen aliud. 7 dedit illud baruch filio nerie scribe: q̃ scripsit in eo ex ore hieremie cēs sermōes libri quē cōbusserat ioachim rex iuda igni. 7 insuper additi sūt sermones multo plures q̃s antea fuerāt.

XXXVII

Et regnauit rex sedechias filius iosie ꝓ iechonia filio ioachim quē ꝓstituit regē nabuchodonosor rex babylonis in tra iuda. 7 nō obediuit ipse 7 serui eiꝰ 7 ꝑplus terre ꝟbis dñi q̃ locutꝰ est in manu hieremie ꝑphete. Et misit rex sedechias iuchal filiū selemie. 7 sophoniam filiū maasie sacerdotē ad hieremiā prophetā dicens: Ora p nobis dñm deū nostr. Hieremias aūt libere ābulabat in medio ꝑpli. Nō enī miserāt eū in custodiā carceris. Igit exercitus pharaonis egressus ē de egypto. 7 audiētes chaldei qui obsidebāt hierusalem huiuscemodi nūciū receserūt ab irlm. Et factū ē ꝟbū dñi ad hieremiā ꝑphām dicens hec dicit dñs deꝰ isrl. Sic dicetis regi iuda q̃ misit vos ad me interrogandū. Ecce exercitꝰ pharaōis q̃ egressus ē vobis in auxiliū reuertet in trā sua ad egyptū. 7 rediēt chaldei 7 bellabūt ꝓ ciuitatē hāc. 7 capiēt eā. 7 succendēt igni. Hec dicit dñs. Nolite decipere aias vras dicētes: eūtes abibūt 7 recedēt a nobis chaldei: q̃a non abibūt. Sed 7 si ꝑcusseritis cēm exercitū chaldeoꝝ qui ꝑliant aduersum vos 7 derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati singuli de tētorio suo ꝓsurgēt. 7 incēdēt ciuitatē hāc igni. Ergo cū recessisset exercitus chaldeoꝝ ab irlm ꝑ exercitū pharaōis egressꝰ est hieremias de irlm ut iret in trā beniamin 7 diuideret ibi possessionē in conspectu ciuiū. Cūq; peuenisset ad portā beniamin erat ibi custos portę p vices noie hierias filius selemie filij ananie. 7 apprehendit hieremiā ꝑphetam dicēs. Ad chaldeos ꝑfugis? Et rndit hieremias. Falsum ē: non fugio ad chaldeos. Et nō audiuit eū 7 cōprehēdit hierias hieremiā 7 adduxit eū ad ꝓncipes. Qui obdignati principes ꝙtra hieremiā cesū eū miserūt in carcerē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

qui erat i domo ionathan scribe. Ipse.n.prepositus erat super carcerē. Itaq; ingressus ē hieremias i domū laci ⁊ in ergastulū. ⁊ sedit ibi hieremias dieb⁹ multis. Mittēs aūt sedecbias rex tulit eū. ⁊ interrogauit eū i domo sua abscondite. ⁊ dixit: Putas ne est sermo a dño? Et dixit hieremias. Est. Et ait: In manus regis babylonis traderis. Et dixit hieremias ad regē sedechiā. Quid peccaui tibi ⁊ seruis tuis ⁊ populo tuo: qa misisti me i domū carcer⁊? Ubi sūt pphe vri q̄ pphetabant vobis ⁊ dicebant: nō veniet rex babylonis super vos ⁊ super terram banc? Nunc ergo audi obsecro dñe mi rex. Valeat deprecatio mea in conspectu tuo. ⁊ ne me remittas i domū ionathe scribe ne moriar ibi. Precepit g̃ rex sedechias ut traderetur hieremias in vestibulū carceris. ⁊ daretur ei torta quotidie panis ex cepto pulmento: donec consūmerētur cēs panes de ciuitate. Et mānsit hieremias in vestibulo carceris.

XXXVIII

Audiuit aūt saphacias filius madian ⁊ hiedelias filius phassur ⁊ iucha filius selemie ⁊ phassur filius melchie sermōes quos hieremias loquebat ad ēm populū dicens. Hec dicit dñs. Quicūq; manserit in ciuitate hac moriet gladio ⁊ fame ⁊ peste: q̄ aūt pfugerit ad chaldeos viuet. ⁊ erit aia eius sospes ⁊ viuens. Hec dicit dñs. Tradendo tradet ciuitas hec i manu exercit⁹ regis babylonis. ⁊ capiet eam. Et dixerūt pncipes regi. Rogamus ut occidat⁊ homo iste De industria.n. dissoluit manus virorū bellantiū q̄ remanserūt in ciuitate hac. ⁊ man⁹ vniuersi ppli. loquēs ad eos vniuersa ⁊ba h̄ Siquidē hō iste non querit pacē pplo huic ꝫ malū. Et dixit rex sedechias. Ecce ipse i manib⁹ vr̄is est. Nec.n. fas ē vobis q̄cq̄ negare Tulerūt g̃ hieremiā. ⁊ piecerūt eū i lacū h̄l chie filij amalech. q̄ erat in vestibulo carcer⁊ ⁊ submiserūt hieremiā in funib⁹ in lacū i quo nō erat aq̄ ꝫ lutū. Descēdit itaq; hieremias in cenū. Audiuit aūt abdemelech ethiops vir eunuchus q̄ erat in domo regis: q̄ mississent hieremiā in lacū. Porro rex sedebat in porta beniamin. Et egressus est abdemelech de domo regis. ⁊ locutus est ad regē dicens: Dñe mi rex. male fecerūt viri isti oia q̄cūq; perpetrarūt ꝓtra hieremiā pphetā: mittentes eum in lacū ut moriat⁊ ibi fame. Nō sūt. n. panes vltra i ciuitate. Precepit itaq; rex abdemelech ethiopi dicēs: Tolle tecū hinc triginta viros. ⁊ leua hieremiā pphetam de lacu ant̄q̄ moriat⁊. Assumpt⁊ g̃ abdemelech secū viris ingressus ē domū reg⁊ q̄ erat sb cellario ⁊ tulit inde veteres pānos ⁊ antiq̄ vestimēta q̄ computruerant. ⁊ sūmisit ea ad hieremiā in lacū per funiculos. Dixitq; abdemelech ethiops ad hieremiā. pphetam: Pone veteres pānos ⁊ h̄ scissa ⁊ putrida sub cubito manuū tuarū: ⁊ sup funes. Fecit g̃ hieremias sic. Et extraxerunt hieremiā funib⁹. ⁊ eduxerūt eū de lacu. Mansit aūt hieremias in vestibulo carcer⁊ Et misit rex sedechias. ⁊ tulit ad se hieremiā pphetam ad ostiū tertiū quod erat i domo dñi. Et dixit rex ad hieremiā. Interrogo ego te sermonē ne absc̄das a me aliq̄d. Dixit aūt hieremias ad sedechiā. Si ānūciauero tibi: nūq̄d nō interficies me? Et si cōsiliū dedero tibi: nō me audies. Jurauit g̃ rex sedechias hiremie clam dicēs: Viuit dñs q̄ fecit nobis aiam banc: si occidero te ⁊ si tradidero te in man⁹ viroꝝ istoꝝ q̄ q̄rūt aiam tuā. Et dixit hieremias ad sedechiā. Hec dicit dñs exercituū deus israbel. Si profect⁹ exieris ad pncipes regis babylonis. viuet aia tua. ⁊ ciuitas h̄ nō succendet⁊ igni. ⁊ salu⁹ eris tu ⁊ domus tua. Si aūt nō exieris ad pncipes reg⁊ babylōis. tradet⁊ ciuitas h̄ i man⁹ chaldeoꝝ ⁊ succēdēt eā igni. ⁊ tu nō effugies de manu eoꝝ. Et dixit rex sedechias⁊ ad hieremiā. Sollicit⁹ sū ppt̄ iudeos q̄ transfugerūt ad chaldeos. ne forte tradar i man⁹ eoꝝ. ⁊ illudant mihi. Rñdit autē hieremias. ⁊ dixit ei: Non te tradent. Audi q̄so vocē dñi quā ego loq̄r ad te. ⁊ bñ tibi erit. ⁊ viuet aia tua. Qꝛ si noluer⁊ egredi iste ē sermo quē oñdit mihi dñs Ecce cēs mulieres q̄ remāserūt i domo reg⁊ iuda. educent⁊ ad pncipes regis babylonis: ⁊ ipse dicent. Seduxerūt te. ⁊ pualuerūt aduersū te viri pacifici tui. demerserūt te in ceno ⁊ i lubrico pedes tuos. ⁊ recesserunt a te. Et cēs vxores tue ⁊ filij tui educēt⁊ ad chaldeos. ⁊ nō effugies man⁹ eoꝝ: ꝫ i manu reg⁊ babylonis capieris. ⁊ ciuitatē banc cōburet igni. Dixit g̃ sedechias ad hieremiā: Nullus sciat ⁊ba h̄. ⁊ nō morier⁊. Si aūt audierit pncipes q̄a locut⁹ sū tecū. ⁊ venerit ad te. ⁊ dixerit tibi. indica nobis q̄d locutus sis cū rege ne celes. ⁊ nō te interficiem⁹. ⁊ q̄d locut⁹ ē tecū rex. dices ad eos: Prostraui ego preces meas coram rege: ne me reduci iuberet in domū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ionathan ⁊ ibi morerer. Venerũt ḡ oẽs ꝓn-
cipes ad hieremiã. ⁊ interrogauerunt eum.
Et locutus est eis iuxt̄ oia ꝟba que p̃ceperat
ei rex. Et cessauerũt ab eo. Nihil. n. fuerat au
ditũ. Mansit ꝟo hieremias i vestibulo car-
ceris vsq; ad diẽ q̃ capta est hierusalẽ. Et fa-
ctũ est ut caperet̄ irlm. XXXIX

ANno nono sedechie regis iuda mense
decimo. venit nabuchodonosor rex
babylonis ⁊ ois exercit⁹ ei⁹ ad irlm ⁊
obsidebant eã. Undecimo aũt ãno sedechie
mense q̃rto q̃nta mensis. aperta est ciuitas: ⁊
ingressi sũt oẽs ꝓncipes regis babylonis ⁊ se-
derũt in porta media: neregel sereser semagar
nabusar sachi rapsaces neregel sereser reb-
mag ⁊ oẽs reliqui principes regis babylõis
Cũq; vidisset eos sedechias rex iuda ⁊ oẽs
viri bellatores: fugerunt. ⁊ egressi sunt nocte
de ciuitate p viã horti regis ⁊ p portã q̃ erat
inter duos muros. ⁊ egressi sunt ad viã de-
serti. Persecut⁹ est aũt eos exercit⁹ chaldeox
⁊ cõprehẽderũt sedechiã i campo solitudinis
hiericho ntine. ⁊ captũ adduxerũt ad nabu-
chodonosor regẽ babylonis in reblatha q̃ ẽ
in tra emath. ⁊ locut⁹ ẽ ad eũ iudicia. Et oc-
cidit rex babylõis filios sedechie in reblatha
in oculis eius. ⁊ oẽs nobiles iuda occidit rex
babylonis. Oculos q; sedechie eruit. ⁊ vin-
xit eũ cõpedib⁹ ut duceret̄ i babylonẽ. Domũ
q; regis ⁊ domũ vulgi succenderũt chaldei
igni. ⁊ murũ irlm subuerterũt. Et reliquias
ꝓpli que remãserãt in ciuitate. ⁊ pfugos qui
trãsfugerãt ad eũ ⁊ supfluos vulgi q̃ remã-
serãt trãstulit nabuçardan magister militũ i
babylonẽ. ⁊ de plebe pauperũ q̃ nihil penitus
habebãt. dimisit nabuçardã mgr militie in
tra iuda. ⁊ dedit eis vineas ⁊ cisternas i die
illa. Precepat aũt nabuchodonosor rex ba-
bylonis de hieremia. nabuçardã magistro
militũ dicẽs: Tolle illũ: ⁊ pone sup eũ oculos
tuos nihilq; ei mali facias: sed ut voluerit sic
facies ei. Misit ḡ nabuçardan ꝓceps mi-
litie ⁊ nabu ⁊ sesban ⁊ rapsaces ⁊ neregel ⁊
sereser ⁊ rebmag ⁊ oẽs optimates regis baby-
lonis miserunt ⁊ tulerunt hieremiã de vesti-
bulo carceris. ⁊ tradiderunt eũ godolie filio
aicham filij saphã: ut intraret in domũ ⁊ ha-
bitaret in ꝓpło. Ad hieremiã aũt fact⁹ fuerat
sermo dñi cũ clausus esset in vestibulo carce-
ris dicens: Vade ⁊ dic abdemelech ethiopi
dicens: Hec dicit dñs exercituũ de⁹ isrl. Ecce
ego iducã sermões meos sup ciuitatẽ hãc in
malũ ⁊ nõ in bonũ. ⁊ erũt i ꝓspectu tuo in die
illa. ⁊ liberabo te i die illa ait dñs. Et nõ tra-
deris in manꝰ viroꝝ q̃s tu formidas: sed eru-
ens liberabo te ⁊ gladio nõ cades: ꝙ erit tibi
aia tua in salutẽ quia in me habuisti fiduciã
ait dominus. XL

SErmo q̃ factꝰ est ad hieremiã a dño
pꝰ q̃ dimissus ẽ a narbuçardan ma-
gistro militie de rama q̃ tulit eum
vinctũ cathenis i medio oiuꝝ q̃ migrabãt de
irlm ⁊ iuda. ⁊ ducebãt in babylonẽ. Tollẽs
ḡ ꝓceps militie hieremiã dixit ad eũ. Dñs
deus tuꝰ locutꝰ ẽ malũ sup locũ istũ. ⁊ adduxit ⁊ fecit dñs sicut locutꝰ ẽ. q̃a peccastis dño
⁊ nõ audistis vocẽ eiꝰ. ⁊ factꝰ ẽ vob sermo h̄.
Nunc ḡ ecce solui te hodie de cathenis q̃ sũt
i manibꝰ tuis. Si placet tibi ut venias mecũ
i babylonẽ veni ⁊ ponã oculos meos sup te.
Si aũt displicet tibi venire mecũ in babylo-
nẽ. reside. Ecce ois tra i cõspectu tuo est. Quo
elegeris ⁊ quo placuerit tibi ut vadas. illuc
perge. ⁊ mecũ noli venire: ꝙ habita apud go-
doliã filiũ aicham filij saphan quẽ ꝓposuit
rex babylõis ciuitatibꝰ iude. Habita ḡ cũ eo i
medio ppli: ul quocũq; placuerit tibi ut va-
das. vade. Dedit q; ei mgr militie cibaria ⁊
munuscula. ⁊ dimisit eũ. Venit aũt hiere mi-
as ad godoliã filium aicham i masphatb. ⁊
habitauit cũ eo i medio ppli q̃ relictꝰ fuerat i
terra. Cũq; audissent oẽs ꝓncipes exercituꝰ q̃
dispsi fuerant p regiones. ipsi ⁊ socij eorũ q;
pfecisset rex babylonis godoliã filiũ aicham
terre. ⁊ q; cõmendasset ei viros ⁊ mulieres ⁊
paruulos. ⁊ de pauperibꝰ terre q̃ nõ fuerant
trãslati in babylonẽ: venerũt ad godoliã in
masphatb ⁊ ismahel filiꝰ nathanie ⁊ iohanan filiꝰ caree ⁊ ionathan ⁊ sareas filius thanoemethi ⁊ filij offi q̃ erãt de nethophati ⁊ iezchonias filiꝰ maachathi ipsi ⁊ viri eorũ. Et iurauit eis godolias filiꝰ aicham filij saphã ⁊ comitibꝰ eorũ dicẽs: Nolite timẽ seruire chaldeis. Habitate i terra ⁊ seruite regi babylõis
⁊ bñ erit vob. Ecce ego habito i masphatb: ut rñdeã ꝓcepto chaldeorũ q̃ mittũt ad nos.
Vos aũt colligite vindemiã ⁊ messem ⁊ oleũ
⁊ condite in vasis vestris. ⁊ manete i vrbibꝰ
vestris q̃s tenetis. Sed ⁊ oẽs iudei q̃ erãt in
moab ⁊ in finibꝰ ãmon. ⁊ i idumea ⁊ in vniuersis regionibꝰ: audito q; dedisset rex babylonis reliq̃as i iudea ⁊ q; ꝓposuisset sup eos

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

godoliam filiũ aicbam filij saphan: reuersi sũt inquã cẽs iudei de vniuersis locis ad que pfugerãt. et venerũt in trã iuda ad godoliã i maspbatb et collegerũt vinũ et messem multã nimis. Iobanan aũt filius caree et cẽs pncipes exercitus q̃ dispsi fuerãt i regiõibus. venerũt ad godoliã in maspbatb. et dixerũt ei. Scito q̃ babalis rex filioꝝ ãmon misit ismahel filiũ natbanie pcutere aiam tuã. Et non credidit eis godolias filius aicbam. Iobanan autẽ filius caree dixit ad godoliam seorsũ in maspbatb loquẽs. Ibo et pcutiã ismabel filium natbanie nullo sciẽte. ne interficiat aiam tuã: et dissipent̃ oẽs iudei q̃ cõgregati sunt ad te. et pibunt reliqe iuda. Et ait godolias filius aicbam ad iobanan filiũ caree. Noli facẽ ꝟbũ hoc. Falsũ.n. tu loqueris de ismabel.

XLI

Et factũ ẽ i mẽse septimo: venit ismabel filius natbanie filij elisama de semine regali et optimates regis. et decem viri cũ eo ad godoliam filiũ aicbam in maspbatb. et comederũt ibi panes simul in maspbatb. Surrexerũt ãt ismabel filius natbanie et decem viri q̃ cũ eo erãt et pcusserũt godoliam filiũ aicbam filij saphan gladio. et interfecerũt eũ quẽ pfecerat rex babylonis ẽre. Oẽs q̃q iudeos q̃ erãt cũ godolia i maspbatb et chaldeos q̃ repti sũt ibi et viros bellatores pcussit ismabel. Secũdo aũt die postq̃ occiderat godoliã nullo adbuc sciente. venerũt viri de sychem et de silo et de samaria octogita viri rasi barba et scissis vestib⁹ et squalẽtes et munera et thus babebãt in manu ut offerrent i domo dñi. Egressus q̃ ismahel filius natbanie in occursum eorũ de maspbatb: incedens et plorãs ibat. Cũ aũt occurrisset eis. dixit ad eos. Venite ad godoliam filiũ aicbam. Qui cũ venissent ad mediũ ciuitatis. interfecit eos ismabel filius natbanie circa mediũ laci ipse et viri q̃ erãt cũ eo. Decem aũt viri repti sũt inter eos. q̃ dixerũt ad ismahel. Noli occidere nos q̃a babemus thesauros i agro frumẽti et ordei et olei et mellis. Et cessauit. et nõ interfecit eos cũ fribus suis. Lacus aũt in quẽ ꝓiecerat ismabel oia cadauera virorũ q̃s pcussit ꝓpter godoliã: ipse ẽ quẽ fecit rex asa ꝓpter baasa regẽ isrl. Ipsũ repleuit ismabel filius natbanie occisis. Et captiuas duxit ismabel oẽs reliquias ppli q̃ erãt in maspbatb filias regis et vniuersũ ppl̃m q̃ remãserãt i maspbatb: q̃s cõmendauerat nabuçardan pnceps militie godolie filio aicbã. Et cepit eos ismahel filius natbanie. et abijt ut trãsiret ad filios ãmon.

Audiuit aũt iobanan filius caree et cẽs pncipes bellatorũ q̃ erãt cũ eo oẽ malũ q̃d fecerat ismabel filius natbanie. et assũptis vniuersis viris ꝓfecti sũt ut bellarent aduersũ ismahelẽ filium natbanie. et inuenerũt eum ad aquas multas que sũt in gabaon. Cũq̃ vidisset ois ꝓplus q̃ erat cũ ismahel iobanan filiũ caree et vniuersos pncipes bellatorũ q̃ erant cũ eo letati sũt. Et reuersus ẽ ois ppls quẽ ceperat ismabel i maspbatb. reuersusq̃ abijt ad iobanan filiũ caree. Ismahel aũt filius natbanie fugit cũ octo viris a facie iobanan. et abijt ad filios ãmon. Tulit g̃ iobanan filius caree et cẽs principes bellatorũ qui erant cum eo. vniuersas reliqas vulgi quas reduxerãt ab ismabel filio natbanie de maspbatb: postq̃ pcussit godoliã filiũ aicbam fortes viros ad pliũ. et mulieres et pueros et eunuchos quos reduxerat de gabaõ. et abierũt et sederũt peregrinãtes in chanaan: q̃ est iuxta bethleem ut pgerent et introirent egyptũ a facie chaldeorũ. Timebãt.n. eos: q̃a pcusserat ismabel filius natbanie godoliã filiũ aicbã quẽ ꝓposuerat rex babylonis in terra iuda.

XLII

Et accesserũt cẽs pncipes bellatorũ et iobanan filius caree et ieçonias filius osie et reliquũ vulgus a paruo vsq̃ ad magnũ. dixeruntq̃ ad bieremiã ꝓphetã. Cadat oro nra in ꝓspectu tuo. et ora pro nobis ad dñm deũ tuũ ꝓ vniuersis reliquijs istis: q̃a derelicti sum⁹ pauci de plurib⁹ sicut oculi tui nos intuent̃. et annũciet nobis dñs deus tus⁹ viam p quã pgam⁹. et ꝟbũ q̃d faciamus. Dixit aũt ad eos bieremias pphẽta. Audiui. Ecce ego ora ad dñm deũ vestrũ scõm verba vestra. quẽ verbũ q̃dcũq̃ rñderit mibi indicabo vobis. nec celabo vos quicq̃. Et illi dixerũt ad bieremiã. Sit dñs inter nos testis veritatis et fidei: si nõ iuxta oẽ verbũ in q̃ miserit te dñs deus tuus ad nos. sic faciem⁹ siue bonũ est siue malum. Voci dñi dei nostri ad quẽ mittim⁹ te obediem⁹: ut bene sit nobis cũ audierim⁹ vocẽ dñi dei nr̃i. Cũ aũt cõpleti essent decem dies: factũ ẽ ꝟbũ dñi ad bieremiã. Vocauitq̃ iobanan filiũ caree et oẽs pncipes bellatorũ qui erãt cũ eo et vniuersũ ppl̃m a mimo vsq̃ ad magnũ. et dixit ad eos. Hec dicit dñs deus isrl ad quẽ misistis me. ut psternerẽ preces vestras in conspectu eius:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Si quiescētes mānserit in terra hac: edificabo vos & nō dēstruā: plātabo & nō euellā. Jam eni placatus sū sup malo: quod feci vobis. Nolite timere a facie regis babylonis quem vos pauidi formidatis. Nolite metuere eum dicit dñs: qa vobiscū sum ego ut saluos vos faciam & eruā de manu eius. & dabo vobis misericordias. & miserebor vestri. & habitare vos faciā in terra vra. Si aūt dixerit vos: nō habitabim⁹ in tra ista nec audiem⁹ vocē dñi dei nri dicētes nequaq̄: s ad trā egypti pgemus vbi nō videbim⁹ bellū. & clāgorē tube nō audiemus. & famē nō sustinebimus. & ibi habitabim⁹: ppter hoc nūc audite vbū dñi reliquie iuda. Hec dicit dñs de⁹ exercituū deus isrl. Si posueritis faciē vestrā ut ingrediamini egyptū & intrauerit ut ibi habitet: gladi⁹ quē vos formidatis. ibi cōprehendet vos i terra egypti: & fames p q̄ estis solliciti adhērebit vobis in egypto & ibi moriemini. Oēsq̄ viri q̄ posuerint faciē suā ut igrediant egyptū ut habitēt ibi: morient gladio & fame & pste. Null⁹ de eis remanebit: nec effugiet a facie mali quod ego afferā sup eos: quia h dicit dñs exercituū deus isrl. Sicut cōflat⁹ē furor me⁹ & indignatio mea sup habitatores irlm: sic cōflabit indignatio mea sup vos cū ingressi fueritis egyptū: & eritis i iusiurādū & in stupore & in maledictū & i opprobriū: & nequaq̄ vltra videbitis locū istū. Verbū dñi sup vos reliquie iuda. Nolite intrare egyptum. Scientes scietis q̄a obtestat⁹ sū vob hodie: q̄a decepistis aias vras. Vos. n. misistis me ad dñm deū nrm dicētes: Ora p nob ad dñm deū nrm: & iux oia quecūq̄ dixerit tibi dñs de⁹ nr. sic ānūcia nob & faciem⁹. Et ānūciaui vobis hodie: & non audistis vocem dñi dei vri super vniuersis p quib⁹ misit me ad vos Nūc g̃ sciētes scietis: q̄a gladio & fame & pste moriemini in loco ad quē voluistis intrare ut habitaretis ibi.

XLIII

Factū est aūt cū cōplesset hieremias loquēs ad pplm vniuersos sermōes dñi dei eorū p quib⁹ miserat eū dñs deus eor ad illos oia vba hec: dixit azarias filius osie & iohanan filius caree & oēs viri superbi dicētes ad hieremiā. Mēdaciū tu loqueris. Nō misit te dñs de⁹ noster dicēs ne ingrediami egyptū ut habitetis illic: s baruch filius nerie incitat te aduersū nos ut tradat nos i man⁹ chaldeor & interficiat nos & traduci faciat i babylonē. Et nō audiuit iohanan fili⁹ caree & oēs pncipes bellator & vniuersus pplus vocē dñi ut manerēt in tra iuda: s tollens iohanan fili⁹ caree & vniuersi pncipes bellatorū: vniuersos reliq̄as iuda qui reuersi fuerāt de cūctis gētib⁹ ad q̄s fuerant aūdispsi ut habitarēt i tra iuda. viros & mulieres & paruulos & filias regis & oēm aiam quā reliq̄rat nabuzardan pnceps milicie cū godolia filio aicham filii saphan. & hieremiā pphetam & baruch filiū nerie. & ingressi sunt i terrā egypti: q̄a nō obedierunt voci dñi. & venerūt vsq̄ ad taphnis. Et factus ē sermo dñi ad hieremiā i taphnis dicēs: Sume tibi lapides grādes i manu tua & abscōdes eos i cripta q̄ est sub muro latericio i porta dom⁹ pharaonis i taphnis cernentib⁹ viris iudeis & dices ad eos. Hec dicit dñs exercituū deus isrl. Ecce ego mittā & assumā nabuchodonosor regē babylonis seruū meū. & ponā thronū ei⁹ sup lapides istos q̄s abscōdi. & statuet soliū suū sup eos. Veniensq̄ percutiet terrā egypti q̄s in morte i morte. & q̄s i captiuitate i captiuitatē. & q̄s i gladio i gladiū. Et succēdet ignē i delubrj deor egypti & cōburet ea & captiuos ducet illos. Et amicietur tra egypti sicut amicit pastor pallio suo. & egredietur inde in pace. Et conteret statuas domus solis q̄ sūt in terra egypti. & delubra deor egypti cōburet igni.

XLIIII

Verbū q̄d factū est ad hieremiā. & ad oēs iudeos q̄ habitabāt i tra egypti habitātes i magdalo & i taphnis & i memphis & i tra phatures dicēs. Hec dic dñs exercituū deus isrl. Vos vidistis oē malum istud quod adduxi sup urbem & sup oēs vrbes iuda. & ecce deserte sūt hodie. & nō ē in eis habitator ppter malitiā quā fecerūt ut me ad iracūdiā prouocarēt. & irēt & sacrificarēt & colerēt deos alienos q̄s nesciebant & illi & vos & pres vri. Et misi ad vos oēs seruos meos pphas de nocte consurgēs mittēsq̄ & dicens: Nolite facere vbū abhominatiōis huiuscemōi. t Et nō audierūt nec inclinauerūt aurē suā ut cōuerterentur a malis suis & non sacrificarēt dīs alienis. Et conflata ē indignatio mea & furor me⁹. & succēsa ē i ciuitatib⁹ iuda & i plateis irlm. & verse sūt in solitudinē & vastitatē sm die hāc. Et nūc hec dicit dñs exercituū deus isrl. Quare vos facitis malū grande h aias vestras ut intereat ex vob vir & mulier

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

paruulus ⁊ lactẽs ꝺe medio iude·nec relin-
quat vob ꝗcq̃ resiꝺuũ :ꝓuocãtes me i opꝛ-
rib⁹ manuũ vestraꝝ sacrificãꝺo ꝺijs alienis
in ẽra egypti i quã ingressi estis ut babitetis
ibi.⁊ ꝺispeatis.⁊ sitis i maleꝺictionẽ ⁊ in op-
pꝛobꝛiũ cũctis gẽtib⁹ ẽre? Nũqꝺ obliti estis
mala patꝝ ꝛestꝛoꝝ ⁊ mala regũ iuꝺa ⁊ mala
vꝛoꝝ eoꝝ ⁊ mala ꝛestꝛa ⁊ mala vꝛoꝝ ꝛestraꝝ
que fecerũt in ẽra iuꝺa ⁊ i regiõib⁹ irl'm? Nõ
sunt mũꝺati vsq̃ aꝺ ꝺiẽbãc.⁊ nõ timuerunt
⁊ non ambulauerũt in lege ꝺñi ⁊ in p̃ceptis
meis:que ꝺeꝺi coꝛã vobis ⁊ coꝛã pꝛib⁹ vꝛis.
Ideo h̃ ꝺicit ꝺñs exercituũ ꝺe⁹ isrl'. Ecce ego
ponã faciẽ meã in wbis in malũ.⁊ ꝺisperꝺã
ẽm iuꝺã. Et assumã reliq̃as iuꝺe q̃ posuerũt
facies suas ut ingrederent terram egypti ⁊
babitarẽt ibi.⁊ cõsumẽt oẽs i terra egypti :⁊
cadẽt i gladio ⁊ i fame. Cõsũment a minimo
vsq̃ aꝺ maximũ:in fame ⁊ gladio morient:
⁊ erũt i iusiurandũ ⁊ i miraculũ ⁊ i maleꝺic-
tionẽ ⁊ i oppꝛobꝛiũ. Et visitabo sup̃ babi-
tatoꝛes ẽre egypti·sicut visitaui sup̃ irl'm·in
gladio ⁊ fame ⁊ pẽste.⁊ nõ erit q̃ effugiat ⁊
sit resiꝺu⁹ ꝺe reliquijs iuꝺeoꝝ q̃ vaꝺũt ut pe-
regrinent in ẽra egypti ⁊ reuertãt i ẽrã iuꝺa:
aꝺ quã ipsi eleuant aias suas ut reuertãt ⁊
babitẽt ibi. Non reuertent nisi qui fugerint.
Rñderũt aũt bieremie oẽs viri sciẽtes q̃ sa
crificarẽt vꝛoꝛes eoꝝ ꝺijs alienis ⁊ vniuerse
mulieres ãꝑ stabat multitudo grãꝺis.⁊ ois
ꝑ̃s babitãtiũ i ẽra egypti i pbatures ꝺicẽ-
tes. Sermonẽ quẽ locut⁹ es aꝺ nos in noie
ꝺñi nõ auꝺiem⁹ ex te·sed facientes faciem⁹ ꝺ̃
ꝝbũ qꝺ egrediet ꝺe oꝛe nr̃o:ut sacrificemus
regine celi.⁊ libem⁹ ei libamina·sicut fecim⁹
nos ⁊ pr̃es·reges nr̃i ⁊ p̃ncipes nr̃i in vrbib⁹
iuꝺa ⁊ i plateis irl'm.⁊ saturati sum⁹ panib⁹
⁊ bene nobis erat·malũq̃ nõ viꝺim⁹. Ex eo
autẽ tpe q̃ cessauim⁹ sacrificare regine celi ⁊
libare ei libamia : iꝺiguim⁹ oib⁹.⁊ gladio ⁊
fame ꝯsũpti sum⁹. Oꝛ si nõ sacrificam⁹ regine
celi.⁊ libam⁹ ei libamina : nũquiꝺ sine viris
nr̃is faciem⁹ ei placẽtas aꝺ colẽꝺũ eã ⁊ liba-
mina aꝺ libãꝺũ? Et ꝺixit bieremias aꝺ oẽm
ꝑ̃lm aꝺuersũ viros ⁊ aꝺuersum mulieres ⁊
aꝺuersũ vniuersam plebẽ q̃ rñderãt ei ꝛbũ
ꝺicẽs: Nũqꝺ nõ sacrificiũ qꝺ sacrificastis in
ciuitatib⁹ iuꝺa ⁊ i plateis irl'm vos ⁊ patres
vr̃i·reges vr̃i ⁊ p̃ncipes vr̃i ⁊ ꝑ̃s terre:hoꝛũ
recoꝛꝺat⁹ ẽ ꝺñs ⁊ ascẽꝺit sup̃ coꝛ ei⁹? Et non
poterat ꝺñs vltra poꝛtare ꝓpter malitiã stu-
ꝺioꝝ vr̃oꝝ.⁊ ꝓꝛ abhominatiões q̃s fecistis.⁊
facta ẽ terra vr̃a i ꝛesolationẽ ⁊ i stupꝛẽ ⁊ in
maleꝺictũ eo q̃ nõ sit babitatoꝛ·sicut ẽ ꝺies
hec. Propter ea q̃ sacrificaueritis iꝺolis ⁊ pec-
caueritis ꝺño. ⁊ nõ auꝺieritis ꝛocẽ ꝺñi ⁊ in lege
⁊ in p̃ceptis ⁊ in testimonijs ei⁹ nõ ambula-
ueritis: iꝺcirco eueneruũt wbis mala h̃·sicut ẽ
ꝺies h̃. Dixit aũt bieremias aꝺ oẽm ꝑ̃lm:⁊
aꝺ vniuersas mulieres. Audite ꝝbũ ꝺñi ois
iuꝺa q̃ estis in ẽra egypti. Hec inq̃t ꝺñs exer-
cituũ ꝺe⁹ isrl' ꝺicẽs: Vos ⁊ vꝛoꝛes vr̃e locu-
ti estis oꝛe vr̃o.⁊ manib⁹ vr̃is iplestis ꝺicẽtes
Faciam⁹ wta nr̃a que wuim⁹ ut sacrificem⁹
regine celi ⁊ libemus ei libamina. Impleꝺtis
vota vestra.⁊ opꝛe ꝑꝛetrastis ea. Ideo au-
ꝺite ꝝbũ ꝺñi ois iuꝺa q̃ babitat i ẽra egypti
Ecce ego iuraui i noie meo magno·ait ꝺñs:
quia nequaq̃ vltra vocabit nomẽ meum ex
oꝛe ois viri iuꝺei ꝺicentis : viuit ꝺñs ꝺe⁹ i
oi terra egypti. Ecce ego vigilabo sup̃ eos i
malũ ⁊ nõ in bonũ.⁊ cõsũmẽt oẽs viri iuꝺa
q̃ sũt in ẽra egypti gladio ⁊ fame ꝺonec pe-
nitus cõsũmant. Et q̃ fugerit gladiũ·reuertẽt
ꝺe ẽra egypti i terrã iuꝺa viri pauci.⁊ scient
oẽs reliq̃e iuꝺa ingrediẽtiũ ẽrã egypti ut ba
bitẽt ibi·cui⁹ sermo cõpleat:meus·an illoꝝ.
Et h̃ vobis signũ ait ꝺñs q̃ visitem ego sup̃
vos in loco isto·ut sciat⁹ ꝙa vere cõplebunt
sermões mei ꝑ̃ vos i malũ. Hec ꝺicit ꝺñs Ecce
ego tradã pharaonẽ ephꝛee regẽ egypti in
manu iimicoꝝ ei⁹ ⁊ i manu querẽtiũ aiam
illi⁹·sicut tradidi sedecbiã regẽ iuꝺa i manu
nabuchꝺonosoꝛ regis babylonis iimici sui
⁊ querẽtis aiam eius.

XLV

Ꝛbũ q̃ locut⁹ ẽ bieremias ꝓpꝛeta
ad baruch filiũ nerie cum scripsisset
ꝝba hec in libꝛo ex oꝛe bieremie:an-
no q̃rto ioacbim filij iosie regis iuꝺa ꝺicẽs:
Hec ꝺicit ꝺñs ꝺe⁹ isrl' ad te baruch. Dixisti:
Ve misero mibi:q̃m aꝺꝺiꝺit ꝺñs ꝺꝛoꝛẽ ꝺo-
loꝛi meo. Laboꝛaui in gemitu meo.⁊ requiẽ
nõ inueni. Sic ꝺices aꝺ eũ. Hec ꝺic ꝺñs. Ecce
q̃s eꝺificaui ego ꝺestruo.⁊ q̃s plantaui ego
euello.⁊ vniuersã ẽrã hãc: Et tu queris tibi
grãꝺia? Noli q̃rere:q̃a ecce ego aꝺꝺucã ma
lũ sup̃ oẽm carnẽ ait ꝺñs.⁊ ꝺabo tibi aiam
tuã i salutẽ i oib⁹ locis aꝺ quecũq̃ pꝛeꝛeris.

XLVI

Quod factũ ẽ ꝝbũ ꝺñi aꝺ
bieremiã ꝓpbetã ꝑ̃ gẽtes. Aꝺ egy-
ptũ·aꝺuersũ exercitũ pharaonis ne-
chao regẽ egypti:q̃ erat iuxta fluuiũ eufraten

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in charchamis quē pcussit nabuchodonosor rex babylonis in ārto anno ioachim filij iosie regis iuda. Preparate scutū ⁊ clypeum ⁊ pcedite ad bellū. Jūgite equos. ⁊ ascēdite eq̄tes: state in galeis polite lanceas induite vos lorīcis. Quid igit? Vidi ipsos pauidos ⁊ terga vertentes fortes eor̄ cesos. Fugerūt cōciti nec respexerūt. Terror vndiq; ait dñs Nō fugiet velox: nec saluari se putet fortis. Ad aquilonē iuxta flumē eufraten victi sūt ⁊ ruerunt. Quis est iste q̄ quasi flumē ascendit. ⁊ veluti fluuiorū intumescunt gurgites eius? Egypt⁹ fluminis instar ascendit. ⁊ velut flumina mouebunt fluctus eius. ⁊ dicet. Ascendēs operiā terrā: perdā ciuitatē ⁊ habitatores eius. Ascendite equos ⁊ exultate in curribus. ⁊ pcedāt fortes ethiopie ⁊ libye tenētes scutū. ⁊ lydij arripiētes ⁊ iaciētes sagittas. Dies autē ille dñi dei exercituū dies vltionis: ut sumat vindictā de inimicis suis Deuorabit gladius ⁊ saturabit. ⁊ inebriabit sanguine eor̄. Victima enī dñi exercituū in terra aq̄lonis iuxta flumē eufraten. Ascēde in galaad. ⁊ tolle resinam virgo filia egypti. Frustra multiplicas medicamia sanitas nō erit tibi. Audierūt gētes ignominiā tuam. ⁊ vlulat⁹ tuus repleuit trā. Quia fortis ipegit i fortē. ⁊ ambo pariter cōciderūt. Verbū quod locut⁹ ē dñs ad hieremiā pphētā super eo q̄ venit⁹ esset nabuchodonosor rex babylonis ⁊ pcussurus trā egypti. Annūciate egypto. ⁊ auditū facite in magdalo ⁊ resonet in memphis. ⁊ i taphnis dicite: Sta ⁊ ꝑpara te q̄a deuorabit gladius ea q̄ne p circuitū tuū sūt. Quare cōputruit fortis tu⁹? Nō stetit: q̄m dñs subuertit eū. Multiplicauit ruētes ce cidit q; vir ad pximū suū. Et dicēt. Surge. ⁊ reuertamur ad pplm nostrū ⁊ ad terrā natiuitatis nr̄e a facie gladij columbe. Vocate nomē pharaonis regis egypti: tumultū adduxit temp⁹. Viuo ego inq̄t rex dñs exercituū nomē eius: q̄m sicut thabor i mōtib⁹ ⁊ sicut carmelus in mari veniet. Vasa transmigratiōis fac tibi habitatrix filia egypti: q̄a memphis i solitudine erit. ⁊ deseret⁹ ⁊ inhabitabilis erit. Vitula elegās atq; formosa egypt⁹: stimulator ab aq̄lone veniet ei. Mercēnarij q; ei⁹ q̄ ꝑsabant in medio ei⁹ q̄si vituli sagi nati ꝑsi sūt ⁊ fugerūt sil nec stare potuerūt: q̄a dies infectionis eor̄ venit sup eos tēp⁹ visitatiōis eor̄. Vox ei⁹ q̄si eris sonabit q̄m cū exercitu ꝑperabunt. ⁊ cū securib⁹ venient ei. Quasi cedētes ligna succiderunt saltū ei⁹ ait dñs: qui supputari nō pōt. Multiplicati sūt sup locustas. ⁊ non ē eis numer⁹. Cōfusa ē filia egypti. ⁊ tradita in man⁹ pplī aq̄lonis dicit dñs exercituū deus isrl. Ecce ego visitabo sup tumultū alexandrie ⁊ sup egyptū. ⁊ sup deos eius ⁊ super reges eius ⁊ sup pharaonē ⁊ sup oēs qui cōfidūt i eo. ⁊ dabo eos in manus querentiū aiam eor̄. ⁊ in manus nabuchodonosor regis babylonis ⁊ i man⁹ seruor̄ ei⁹. Et p⁹ hec habitabit sicut dieb⁹ pristinis ait dñs. Et tu ne timeas serue me⁹ iacob. ⁊ ne paueas isrl. Quia ecce ego saluū te faciā de lōginq̄. ⁊ semē tuū de tra captiuitatis tue. Et reuertet iacob ⁊ requiescet ⁊ ꝑsperabit. ⁊ non erit q̄ exterreat eū. Et tu noli timere serue me⁹ iacob ait dñs. quia tecū ego sū: q̄a ego cōsumā cūctas gentes ad q̄s eieci te. Te vo nō cōsumā: sed castigabo te i iudicio nec q̄si innocentē parcā tibi.

XLVII

Quod factū est vbū dñi ad hieremiā pphām ꝑ palestinos. anteq̄ percuteret pharao gazam. Hec dicit dñs. Ecce aq̄ ascēdit ab aq̄lone. ⁊ erūt q̄si torrēs inundans. ⁊ opient terrā. ⁊ plenitudinē eius. vrbē ⁊ habitatores ei⁹. Clamabūt homines ⁊ vlulabūt oēs habitatores trae a strepitu pompe armor̄ ⁊ bellator̄ ei⁹: a cōmotiōe quadrigar̄ ei⁹. ⁊ multitudine rotar̄ illi⁹. Nō respexerūt patres filios manib⁹ dissolutis. ꝑ aduētu diei i quo vastabūt oēs philistiim. ⁊ dissipabit tyrus ⁊ sidon cū oīb⁹ reliquis auxiliis suis. Depopulat⁹ est. n. dñs palestinos: reliquias insule cappadocie. Venit calui tiū sup gazam: cōticuit ascalon. ⁊ reliq̄e vallis earū Vsq̄q̄ cōcideris? O mucro dñi: vsq̄q̄ non q̄escis? Ingredē i vaginā tuā: refrigerare ⁊ sile. Quō q̄escet cū dñs pcepit ei aduersus ascalonē ⁊ aduersū maritimas ei⁹ regiōes: ibiq; condixerit illi.

XLVIII

Ad moab. Hec dicit dñs exercituū deus isrl. Ve sup nabo: q̄m vastata est ⁊ cōfusa. Capta ē cariathaim. ꝑfusa est fortis ⁊ tremuit. Nō ē vltra exultatio in moab: ꝑ esebon cogitauerūt malū. Venite ⁊ disperdam⁹ eā de gēte. Ergo silens ꝑticescis sequeris te gladi⁹. Vox clamor⁹ de oronaim vastitas ⁊ cōtritio magna. Cōtrita ē moab: annūciate clamorē parvulis ei⁹. Per ascensū n. luith plorās ascēdet i fletu: q̄m i descensu

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

oronaim boſtes vlulatũ ꝓtritiõis audierũt
Fugite:ſaluate aias vr̃as.ꝛ eritis q̃ſi mirice
in ɼſerto. Pro eo eni q̃ babuiſti fiduciã in
munitionib⁹ tuis ꝛ in theſauris tuis:tu ꝯ
capieris. Et ibit chamos i trãſmigrationẽ:
ſacerdotes eius ꝛ ꝑncipes eius ſil. Et ɼniet
ꝑdo ad oẽm vrbem.ꝛ vrbs nulla ſaluabitur
Et ꝑibunt valles.ꝛ diſſipabunt cãpeſtria:
qm̃ dixit dñs. Date floɼẽ moab: q̃a floɼens
egrediet.ꝛ ciuitates ei⁹ ɼſerte erũt ꝛ inba-
bitabiles. Maledict⁹ q̃ facit op⁹ dñi fraudu-
lenter.ꝛ maledict⁹ q̃ ꝓbibet gladiũ ſuũ a ſan-
guine. Fertilis fuit moab ab adoleſcẽtia ſua
ꝛ requieuit in fecibus ſuis. Nec trãſfuſus ẽ ɼ
vaſe i vas.ꝛ in trãſmigrationẽ nõ abiit. Id-
circo ꝑmãſit guſtus ei⁹ in eo.ꝛ odor ei⁹ nõ eſt
imutat⁹. Propt̃ea ecce dies veniũt dicit dñs
ꝛ mittã ei ordinatoɼes ꝛ ſtratoɼes laguncu-
las ꝯ ſternent eũ.ꝛ vaſa ei⁹ exbauriẽt ꝛ la-
gũculas eoꝝ collident. Et cõfundet moab a
chamos ſicut ꝓfuſa ẽ domus iſrl̃ a bethel in
q̃ habebat fiduciã. Quõ dicit̃ fortes ſum⁹:
ꝛ viri robuſti ad ꝓliandũ? Vaſtata ẽ moab
ꝛ ciuitates illi⁹ ſuccenderũt.ꝛ electi iuuenes
eius deſcẽderũt i occiſionẽ ait rex: dñs exer-
cituũ nomen eius. Prope eſt interitus moab
ut veniat.ꝛ malũ eius ɼlociter accurret ni-
mis. Conſolami eũ oẽs qui eſtis in circuitu
eius,ꝛ vniuerſi qui ſcitis nomẽ eius ſdicite:
Quõ ꝓfracta ẽ ꝓga forti: bacul⁹ gloɼioſus?
Deſcẽde de glia.ꝛ ſede i ſiti habitatio filie di-
bon: qm̃ vaſtator moab aſcẽdet ad te:diſſi-
pabit munitiones tuas. In via ſta.ꝛ ꝓſpice
habitatio aroer. Interroga fugientem.ꝛ ei q̃
euaſit ſdic: quid accidit? Cõfuſus eſt moab
qm̃ victus ẽ. Vlulate ꝛ clamate ſannũciate in
arnon:qm̃ vaſtata eſt moab.ꝛ iudiciũ venit
ad ter̃ã cãpeſtrẽ ſup elon ꝛ ſup iaſa ꝛ ſup me-
phat ꝛ ſup dibon ꝛ ſup nabo ꝛ ſup domũ de-
blathaim ꝛ ſup cariathaim ꝛ ſuper bethga-
mul ꝛ ſup bethmaon ꝛ ſuper cariothꝛ ſuper
boſra.ꝛ ſup oẽs ciuitates ter̃e moab q̃ lõge ꝛ
ꝓpe ſũt. Abſciſũ ẽ cornu moab.ꝛ brachiũ ei⁹
ꝓtritũ ẽ ait dñs. Inebriate eũ calice ire dñi
qm̃ ꝺ dñm erect⁹ ẽ.ꝛ allidet manũ moab i vo-
mitu ſuo.ꝛ erit in deriſũ etiã ipſe. Fuit eni in
deriſũ tibi iſrl̃: quaſi inter fures reperiſes eũ.
Propt̃ ꝓba g̃ tua q̃ aduerſũ illũ locut⁹ es.
captiuus duceris. Relinq̃te ciuitates ꝛ ha-
bitate i petra habitatoɼes moab.ꝛ eſtote q̃ſi
colũba nidificãs in ſũmo ore foramis. Au-
diuim⁹ ſuꝑbiã moab. Supb⁹ ẽ valde. Subli-
mitatẽ ei⁹ ꝛ arrogãtiã ꝛ ſuꝑbiã ꝛ altitudinẽ
cordis ei⁹ ego ſcio ait dñs. Jactãtiã ei⁹ eo ꝙ
nõ ſit iuſt̃ eã virt⁹ ei⁹.nec iuſt̃ qđ poterat co-
nata ſit facẽ. Ideo ſup moab eiulabo.ꝛ ad
moab vniũſam clamabo: ad viros muri fi-
ctilis lamentãtes. De plãctu iaçer plorabo
tibi vinea ſabama. Propagines tue trãſie-
rũt mare.vſq; ad mare iaçer ꝓpenert. Sup
meſſem tuã ꝛ vindemiã tuã ꝓdo irruit. Ab-
lata ẽ letitia ꝛ exultatio de carmelo ꝛ de ter̃a
moab.ꝛ vinũ de torcularib⁹ ſuſtuli. Neq̃ꝯ
calcator vue ſolitũ celeuma cãtabit. De cla-
more eſebon vſq; eleale ꝛ iaſa dederũt vocẽ
ſuã:a ſegor vſq; ad oronaim vitulã cõternã-
tẽ:aq̃ ꝺro nemrim peſſime erũt. Et auferã de
moab ait dñs offerẽtẽ i excelſis.ꝛ ſacrificã-
tẽ dijs ei⁹. Propt̃ea cor meũ ad moab quaſi
tibia eris reſonabit.ꝛ cor meum ad viros
muri fictilis dabit ſonitũ tibiaꝝ:q̃a pl⁹ fecit
ꝙ potuit.idcirco pierũt. Oẽ.n.caput calui-
tiũ ꝛ oĩs barba raſa erit. In cũct̃ manib⁹ col-
ligatio.ꝛ ſup oĩa tecta
moab ꝛ i plateis ei⁹ oĩs plãct⁹:qm̃ contriui
moab ſicut vas inutile ait dñs. Quõ victa ẽ
ꝛ vlulauerũt? Quõ dediecit ceruicẽ moab ꝛ
cõfuſus ẽ? Eritq; moab i deriſũ.ꝛ in exẽplũ
oĩb⁹ i circuitu ſuo. Hec dicit dñs. Ecce quaſi
aq̃la volabit.ꝛ extẽdet alas ſuas ad moab.
Capta ẽ carioth.ꝛ munitiones ꝓpẽſe ſũt. Et
erit cor fortiũ moab in die illa ſicut cor mu-
lieris parturiẽt̃. Et ceſſabit moab ne ꝓp̃ls:qm̃
ꝺ dñm glioꝛiat⁹ ẽ. Pauor ꝛ fouea ꝛ laque⁹ ſup
te o habitator moab ait dñs. Qui fugerit a
facie pauoris ſcadeti fouea.ꝛ q̃ cõſcẽderit de
fouea ſcapiet laqueo. Adducã.n.ſup moab
annũ viſitatiõis eoꝝ ait dñs. In vmbra
eſebon ſteterũt de laquco fugiẽtes: q̃a ignis
egreſſus ẽ de eſebon.ꝛ flãma de medio ſeon
ꝛ deuorabit ptẽ moab ꝛ ɼticẽ filioꝝ tumul-
tus. Ve tibi moab. Periſti ꝓp̃le chamos: q̃a
cõprehẽſi ſũt filij tui ꝛ filie tue in captiuita-
tem. Et cõuertã captiuitatẽ moab i nouiſſi-
mis dieb⁹ ait dñs. Hucuſq; iudicia moab.

Ad filios ãmon. Hec dic̃ dñs. Nũq̃d nõ filij ſũt iſrl̃: aut beres
nõ eſt ei? Cur igit̃ hereditate poſſe-
dit melchon gad.ꝛ ꝓp̃lus eius in vrbib⁹ eius
habitauit? Ideo ecce dies veniũt in te.dicit
dñs.ꝛ auditũ faciã ſup rabbath filioꝝ am-
mon fremitũ pelij. Et erit i tumulũ diſſipata

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

filieqꝫ eiꝰ ignī succēdent.ꝛ possidebit isrl̄ possessores suos ait dñs. Vlula esebon: quoniā vastata ē bai. Clamate filie rabba·accingite vos cilitijs. Plangite ꝛ circuite p sepes·qm̄ melchon ī transmigrationē ducet̄: sacerdotes eiꝰ ꝛ ꝓncipes eiꝰ sil̄. Quid gloriaꝝ ī vallib⁹? Defluxit vallis tua filia ꝛelicata: q̄ cōfidebas ī thesaur⁹ tuis. ꝛ dicebas. Quis veniet ad me? Ecce ego inducā sup te terroꝛē ait dñs ꝛ⁹ exercituū ab oīb⁹ q̄ sūt in circuitu tuo. ꝛ dispgemī singuli a conspectu vr̄o·nec erit q̄ congreget fugiētes. Et p⁹h reuerti faciā fugiētes ꝛ captiuos filioꝝ ām̄on ait dñs Ad idumeā. Hec dicit dñs exercituū. Nūq̄d nō vltra ē sapiētia ī themā? Perijt consiliū a filijs. Inutilis facta ē sapia eoꝝ. Fugite ꝛ terga ꝛertite: ꝛescēdite i voraginē habitatoꝛes ꝛedan: qm̄ pditionē esau adduxi sup eū tēpus visitationis eius. Si vindemiatoꝛes eiꝰ ꝛenissent sup te·nō reliq̄ssent racemū: si fures in nocte·rapuissent q̄ sufficeret sibi. Ego ꝓo discoopui esau·reuelaui abscondita eiꝰ ꝛ celari nō poterit. Vastatū ē semē eiꝰ ꝛ frēs eius ꝛ vicini eiꝰ. ꝛ nō erit. Relinque pupillos tuos. ꝛ ego faciā eos viuere. ꝛ vidue tue in me sperabūt: q̄a hec dic̄ dñs. Ecce q̄bꝰ nō erat iudiciū ut biberēt calicē·bibētes bibent ꝛ tu q̄si inocēs relinq̄ris? Nō eris inocēs: ꝫ bibēs bibes. Quia p memetipsū iuraui·dic̄ dñs: q̄ in solitudinē ꝛ in opꝓobriū ꝛ in ꝛesertū ꝛ in maledictionē erit bosra. ꝛ cēs ciuitates eiꝰ erūt ī solitudines sempiternas. Auditū audiui a dño. ꝛ legatꝰ ad gētes missus sū. Congregamini ꝛ venite ꝫ eā. ꝛ cōsurgamus in ꝓliū. Ecce. n·paruulū ꝛedi te in gentib⁹: cōtēptibilē inter boies. Arrogātia tua ꝛecepit te ꝛ supbia cordis tui: q̄ habitas in cauernis petre. ꝛ appbendē niteris altitudinē collis. Cū exaltaueꝝ q̄si aq̄la nidū tuū: inde ꝛtrabā te dic̄ dñs. Et erit idumea ꝛeserta. Omis q̄ transibit p eā stupebit. ꝛ sibilabit sup oēs plagas eiꝰ: sicut subuersa est sodoma ꝛ gomorra ꝛ vicine eiꝰ ait dñs. Nō habitabit ibi vir. ꝛ nō incolet eā filiꝰ bois. Ecce q̄si leo ascendet ꝛe supbia iordanis ad pulchritudinē robustā: q̄a subito curr̄e faciā eū ad illā. Et q̄s erit electꝰ quē ꝓponā ei? Quis. n. silis mei? Et q̄s sustinebit me? Et q̄s est iste pastoꝛ q̄ resistat vultui meo? Propterea audite consiliū dñi q̄ ǐnijt ꝛe edom. ꝛ cogitationes eiꝰ q̄s cogitauit ꝛe habitatoꝛibꝰ themā. Si nō ꝛiecerint eos puuli gregꝭ: nisi dissipaueꝛint cū eis habitaculū eoꝝ. A voce ruine eoꝝ cōmota ē tra: clamoꝛ ī mari rubro auditꝰ est vocis eiꝰ. Ecce q̄si aq̄la ascēdet. ꝛ euolabit· ꝛ expādet alas suas sup bosrā. Et erit coꝛ foꝛtū idumee ī die illa·q̄si coꝛ mulieꝝ parturiētis. Ad damascū. Confusa ē emath ꝛ arphath·q̄a auditū pessimū audierūt. Turbati sūt in mari·p̄ sollicitudine q̄escere nō potuit. Dissoluta ē damascus: ꝛersa in fugam· tremoꝛ apprehendit eā. Angustiaꝛ ꝛ doloꝛes tenuerūt eā·q̄si parturiētē. Quō ꝛreliq̄rūt ciuitatē laudabilē·vrbē letitie? Ideo cadēt iuuenes eiꝰ ī plateis eiꝰ. ꝛ oēs viri p̄lij cōticescēt ī die illa ait dñs exercituū. Et succēdā ignē ī muro damasci ꝛ ꝛeuoꝛabit menia benadab. Ad cedar ꝛ ad regna asoꝛ: que percussit nabuchodonosoꝛ rex babylonis. Hec dic̄ dñs. Surgite ꝛ ascendite ad cedar. ꝛ vastate filios oriēt⁹. Tabernacula eoꝝ ꝛ greges eoꝝ capiēt: pelles eoꝝ ꝛ oīa vasa eoꝝ ꝛ camelos eoꝝ tollent sibi. ꝛ vocabūt sup eos formidinē ī circuitu eiꝰ. Fugite: abite ꝛhementer: in voraginib⁹ sedete q̄ habitatis asoꝛ ait dñs. Inijt. n. ꝫ vos nabuchodonosoꝛ rex babylonis ꝓsiliū. ꝛ cogitauit adūsus vos cogitationes. Cōsurgite ꝛ ascēdite ad gentē quietā. ꝛ habitantē ꝓfidēt̄ ait dñs. Nō ostia nec ꝛectes eis: soli habitant. Et erūt cameli eoꝝ in direptionem. ꝛ multitudo iumētoꝝ in p̄dam. Et dispgā eos ī oēm ventū qui sūt attonsi in comā. ꝛ ex oī confinio eoꝝ adducā interitū sup eos ait dñs. Et erit asoꝛ in habitaculū draconū: ꝛeserta vsq̄ in etn̄ū. Non manebit ibi vir: nec incolet eā filiꝰ bois. Q̄d factū est ꝛerbū dñi ad hieremiā ꝓpheꝛtam aduersus elam in principio regni sedecbie regis iuda dicēs. Hec dicit dñs exercituū Ecce ego cōfringā arcū elam ꝛ sumā foꝛtitudinē eoꝝ: ꝛ inducā sup elam q̄tuoꝛ ventos a q̄tuoꝛ plagis celi. ꝛ ventilabo eos ī oēs ventos istos: ꝛ nō erit gens ad quā nō ꝓueniāt ꝓfugi elā. Et pauere faciā elam coꝛā inimicis suis. ꝛ in cōspectu q̄rentiū aiam eoꝝ. Et adducā sup eos malū: irā furoꝛis mei dicit dñs. Et mittam pꝰ eos gladiū donec ꝫsumā eos. ꝛ ponā soliū meū ī elam. ꝛ pdā inde reges ꝛ ꝓncipes ait dñs. In nouissimis aūt dieb⁹ reuerti faciā captiuos elam dicit dñs.

L

Erbū q̄ locutꝰ ē dñs ꝛe babylone ꝛ ꝛe tra chaldeoꝝ ī manu hieremie

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝓphe. Annũciate i gentib⁹ ⁊ auditũ facite. Leuate signũ: ꝑdicate. ⁊ nolite celare. Dicite. Capta est babylon. cõfusus est bel: victus est marodach. Confusa sunt sculptilia eoꝝ: supata sũt idola eoꝝ. Qm̃ ascẽdet contra eã gens ab aq̃lone. q̃ ponet terrã ei⁹ in solitudinẽ. ⁊ nõ erit q̃ habitet i ea ab hoie vsq; ad pec⁹. Et moti sũt. ⁊ abierũt. In dieb⁹ illis ⁊ in tẽpore illo ait dñs. venient filij isrl ipsi ⁊ filij iuda sil. Ambulantes ⁊ flentes ꝓperabũt. ⁊ dñm deũ suũ q̃rent. In syõ interrogabũt viã: huc facies eoꝝ venient. ⁊ apponent ad dñm federe sempiterno. qõ nulla obliuiõe delebitur Qui expditus factus ẽ ppl's meus: pastores eoꝝ seduxerũt eos: fecerũtq; vagari i montib⁹. De monte i collẽ trãsierũt: obliti sũt cubilis sui. Oẽs q̃ inuenerũt comederũt eos: ⁊ hostes eoꝝ dixerũt. Nõ peccauimus. p eo q; peccauerũt dño decori iustitie ⁊ expectatiõi patꝝ eoꝝ dño. Recedite de medio babylõis de tra chaldeoꝝ egredimini. ⁊ estote q̃si hedi ante greges. Qm̃ ecce ego suscitabo ⁊ adducã in babylonẽ cõgregationẽ gentiũ magnaꝝ de tra aq̃lonis. ⁊ ꝓparabũt aduersus eam. ⁊ inde capient. Sagitte eo⁹ q̃si viri fortis interfectoris: nõ reuertet vacua. Et erit chaldea in ꝑdã: oẽs vastãtes eã replebũt ait dñs. Qm̃ exultatis ⁊ magna loq̃mini diripiẽtes hereditatẽ meã: qm̃ effusi estis sicut vituli sup herbã. ⁊ mugistis sicut tauri. Confusa ẽ mater vr̃a nimis. ⁊ adeq̃ta pulueri q̃ genuit vos. Ecce nouissima erit i gentib⁹. ⁊ deserta. iuia ⁊ arens. Ab ira dñi nõ habitabit: ⁊ redigẽt tota in solitudinẽ. Oĩs q̃ transibit per babylonẽ stupebit. ⁊ sibilabit sup vniuersis plagis ei⁹. Prepami ꝫ babylonẽ p circuitũ: oẽs q̃ tenditis arcũ detellate eã: nõ parcatis iaculis: qa dño peccauit. Clamate aduers⁹ eã. Dabiq; dedit manũ. Ceciderũt fũdamẽta eius. destructi sũt muri ei⁹: qm̃ vltio dñi est. Vltionẽ accipite de ea. Sicut fecit. facite ei. Dispdite satorẽ de babylone. ⁊ tenentẽ falcẽ i tpe messis a facie gladij colũbe. Unusq̃sq; ad ppl'm suũ puertet. ⁊ singuli ad trã suã fugient. Brex dispsus isrl: leones eiecerũt eũ. Prim⁹ comedit eũ rex assur: iste nouissimus exossauit eũ nabuchodonosor rex babylõis. Propterea hec dicit dñs exercituũ deus isrl Ecce ego visitabo regẽ babylonis ⁊ terrã ei⁹ sicut visitaui regẽ assur. ⁊ reducã isrl ad habitaculũ suũ. Et pascet carmelus ⁊ basan. ⁊ i mõte ephraim ⁊ galaad saturabit aia ei⁹. In dieb⁹ illis ⁊ i tpe illo ait dñs q̃ret iniq̃tas isrl. ⁊ nõ erit. ⁊ pctm̃ iuda ⁊ nõ inueniet: qm̃ ꝓpiti⁹ ero eis q̃s reliq̃ro. Sup terrã dñantiũ ascẽde. ⁊ sup habitatores ei⁹ visita. Dissipa ⁊ interfice q̃ p⁹ eos sũt ait dñs. ⁊ faciẽ oia q̃ ꝑcepi tibi. Vox belli i tra. ⁊ cõtritio magna. Quõ cõfract⁹ ẽ ⁊ contritus malle⁹ vniuerse tre? Quõ desa ẽ i desertũ babylon in gẽtib⁹? Illaqueaui te ⁊ capta es babylon ⁊ nescie bas: inuẽta es ⁊ appẽsa: qm̃ dñm puocasti. Aperuit dñs thesauꝝ suũ ⁊ ptulit vasa ire sue qm̃ op⁹ ẽ dño deo exercituũ i tra chaldeoꝝ. Venite ad eam ab extremis finib⁹: aperite ut exeant q̃ cõculcẽt eã. Tollite de via lapides ⁊ redigite in aceruos. ⁊ interficite eã: nec sit q̃q̃ reliquũ. Dissipate vniuersos fortes ei⁹: descendãt in occisionẽ. Ve eis qa venit dies eoꝝ: temp⁹ visitatiõis eoꝝ. Vox fugientiũ ⁊ eoꝝ q̃ euaserũt de tra babylonis. ut ãnũciat i syon vltionẽ dñi dei nr̃i. vltionẽ tẽpli eius. Annũciate in babylonẽ plurimis: oibus q̃ tendũt arcũ. Consistite aduersus eã p gyrũ: ⁊ nullus euadat. Reddite ei ꝓm opus suũ: iuxta oia que fecit. facite illi: qa contra dñm erecta est: aduersũ sanctũ isrl. Idcirco cadẽt iuuenes eius in plateis ei⁹. ⁊ oẽs viri bellatores eius cõticescẽt in die illa. ait dñs. Ecce ego ad te sup⁹be dic dñs deus exercituũ: qa veniet dies tuus tempus visitatiõis tue. Et cadet sup⁹bus ⁊ corruet. ⁊ non erit q̃ suscitet eũ. Et succendã ignẽ in vrbibus ei⁹. ⁊ deuorabit oia in circuitu ei⁹. Hec dicit dñs exercituũ. Calũniã sustinẽt filij isrl ⁊ filij iuda sil. Oẽs q̃ ceperũt eos tenent: nolunt dimittere eos. Redemptor eorũ fortis: dñs exercituũ nomẽ eius. Judicio defendet causam eoꝝ: ut exterreat terrã ⁊ cõmoneat habitatores babylonis. Gladi⁹ ad chaldeos ait dñs. ⁊ ad habitatores babylonis ⁊ ad principes ⁊ ad sapientes ei⁹. Gladi⁹ ad dinos eius: q̃ stulti erũt. Gladi⁹ ad fortes illi⁹: q̃ timebũt. Gladius ad equos eius ⁊ ad currus ei⁹. ⁊ ad oẽ vulgus quod est in medio eius. ⁊ erũt quasi mulieres. Gladius ad thesauros ei⁹. q̃ diripient. Siccitas sup aq̃s ei⁹ erit ⁊ arescẽt: qa tra sculptiliũ ẽ. ⁊ in portentis gloriab⁹. Propterea habitabũt dracones cũ fatuis ficarijs ⁊ habitabũt in ea strutiones. Et nõ habitabit vltra vsq; in sempiternũ. nec extruet vsq; ad gnãtionẽ ⁊ gnãtionẽ. Sicut subuertit dñs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sodomã 7 gomorrã 7 vicinas eius·ait dñs. Nõ habitabit ibi vir.7 nõ incolet eam filius hois.Ecce ppls veniet ab aquilone 7 gens magna.7 reges multi cõsurgent a finib9 tre. Arcũ 7 scutũ apprehendent·crudeles sũt 7 imisericordes. Vox eox q̃si mare sonabit:7 sup eqs ascendent sicut vir paratus ad pliũ ꝺ te filia babylon. Audiuit rex babylonis famã eox.7 dissolute sũt man9 eius.Angustia apprehẽdit eũ: dolor q̃si parturiẽtẽ.Ecce quasi leo ascẽdet de superbia iordanis ad pulchritudinẽ robustã·qa subito currere faciã eũ ad illã. Et quis erit elect9 quẽ ꝓponã ei? Quis.n.similis mei.7 qs sustinebit me? Et qs ẽ iste pastor q̃ resistat vultui meo? Propterea audite cõsiliũ dñi qd mẽte cõcepit aduersũ babylonẽ 7 cogitatiões ei9 qs cogitauit sup trã chaldeox. Nisi detraxerint eos paruuli gregũ:nisi dissipatũ fuerit cũ ipsis habitaculũ eox.A voce captiuitat babylonis cõmota ẽ tra.7 clamor in gẽtes audit9 est.

LI

Hec dic dñs.Ecce ego suscitabo sup babylonẽ 7 sup habitatores ei9 qui cor suũ leuauerũt ꝺ me·q̃si ventũ pestilentẽ.7 mittã in babylonẽ ventilatores 7 ventilabũt eã.Et demolient trã ei9: qm venerũt sup eã vndiq; i die afflictionis ei9.Nõ tendat q tendit arcũ suũ.7 nõ ascendet lorica9.Nolite parcere iuuenib9 ei9: interficite oem militiã ei9.Et cadẽt interfecti i tra chaldee.7 vulnerati in regiõib9 ei9.Qm nõ fuit viduat9 isrl 7 iuda a dño deo suo : dño exercituũ. Terra aũt eox repleta ẽ delicto a scõ israhel.Fugite de medio babylonis ut saluet vnusqsq aiam suã.Nolite tacẽ sup iniqtatẽ ei9:qm tẽp9 vltionis ei9 est dño: vicissitudinẽ ipse retribuet ei.Calix aure9 babylon in manu dñi inebriãs oem trã.De vino ei9 biberũt gẽtes.7 iõ cõmote sũt.Subito cecidit babylõ 7 cõtrita ẽ. Vlulate sup eũ : tollite resinã ad dolorẽ ei9 si forte sanet.Curauim9 babylonẽ.7 nõ ẽ sanata.Derelinquam9 eã.7 eam9 vnusqsq i trã suã.Qm peruenit vsq ad celos iudiciũ ei9.7 eleuatũ ẽ vsq ad nubes. Protulit dñs iusticias nras:venite 7 narremus i syon op9 dñi dei nri.Acuite sagittas 7 implete pharetras. Suscitauit dñs spm regũ medox.7 ꝺ babylonẽ mens ei9 est ut perdat eã.Qm vltio dñi ẽ : vltio templi sui. Super muros babylonis leuate signũ·augete custodiã.Leuate custodes:pparate insidias:qa cogitauit dñs 7 fecit q̃cũq; locut9 ẽ ꝺ habitatoribus babylonis. Que habitas sup aqs multas locuples i thesauris : venit finis tu9 pedalis pciõis tue. Jurauit dñs exercituũ p aiam suã:qm̃ replebo te hoib9 q̃si bruco:7 sup te celeuma cantabit. Qui fecit trã i fortitudine sua.7 pparauit orbem i sapia sua.7 prudẽtia sua extendit celos. Dante eo vocẽ multiplicant aq i celo.Qui leuat nubes ab extremo tre:fulgura in pluuiã fecit.7 pduxit ventos de thesauris suis. Stult9 fact9 est omis hõ a scia:confusus ẽ omis cõflator i sculptili qa mendax ẽ conflatio ei9:nec ẽ spũs in eis. Vana sũt opa 7 risu digna : i tpe visitatiõis sue pibũt.Non sicut hec pars iacob : qa qui fecit oia ipse ẽ.7 isrl sceptr hereditatis eius: dñs exercituũ nomen ei9. Collidis tu mihi vasa belli:7 ego collidã in te gẽtes.7 dispdã in te regna.Et collidã in te equũ 7 eqtẽ ei9: 7 collidã i te currũ 7 ascensorẽ ei9.7 collidã in te virũ 7 mulierẽ. Et collidã in te senẽ 7 puerũ.7 collidã i te iuuenẽ 7 vginẽ.Et collidã i te pastorẽ 7 gregẽ ei9.7 collidã i te agricolã 7 iugales ei9.Et collidã i te duces 7 magistrat9.7 reddã babylonẽ 7 cũctis habitatoribꝫ chaldee de malis suis·qd fecerũt i syon in oculis vris·ait dñs. Ecce ego ad te mons pestifer ait dñs:q corrũpis vniuersam terrã. Et extendã manũ meã sup te.7 euoluã te de petris.7 dabo te i mõtẽ combustionis.Et non tollẽt de te lapidẽ i angulũ 7 lapidẽ i fundamẽto·ꝫ pdit9 i eternũ eris·ait dñs. Leuate signũ i tra·clangite buccina i mõtib9.Sanctificate sup eã gẽtes: annũciate ei illã regib9 araratb mẽni 7 ascenez:numerate ꝺ eã thapsar. Adducite equũ q̃si brucũ aculeatũ. Sanctificate ptra eã gẽtes·reges medie·duces ei9.7 vniuersos mgrat9 ei9·cũctãq; trã ptãtis ei9. Et cõmouebit tra 7 ꝓturbabit: qa cuigilabit ꝺ babylonẽ cogitatio dñi:ut ponat terrã babylonis deserta 7 inhabitabilẽ.Cessauerũt fortes babylonis a plio:habitauerũt in psidijs. Deuoratũ est robur eox.7 factisũt q̃si mulieres.Incẽsa sũt tabnacula ei9.ꝓtriti sũt vectes ei9.Currẽs obuiã currenti veniet.7 nũci9 obui9 nũciãti : ut annũciet regi babylonis qa capta ẽ ciuitas ei9 a sũmo vsq ad sũmũ.7 vada poccupata sũt.7 paludes icẽse sũt igni.7 viri bellatores ꝓturbati sũt.Quia hec dicit dñs exercituũ de9 isrl.Filia babylõis q̃si area·tẽp9 triture ei9. Adhuc modicũ 7 vẽiet

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tempus messionis eius. Comedit me: deuorauit me nabuchodonosor rex babylonis. Reddidit me qsi vas inane. Absorbuit me quasi draco: repleuit ventrē suū teneritudine mea: et eiecit me. Iniqtas aduersū me. et caro mea sup babylonē dic̄ habitatio syon. et sanguis me⁹ sup habitatores chaldee dic̄ irl'm. Propterea hec dic̄ dñs. Ecce ego iudicabo cām tuā et vlciscar vltionē tuā. Et desertū faciā mare eius. et siccabo venā eius. Et erit babylon in tumulos habitatio draconū stupor et sibil⁹ eo q̄ nō sit habitator. Sicut leones rugient excutiēt comas veluti catuli leonū. In calore eorū ponā pot⁹ eorū. et iebriabo eos ut sopiāt et dormiant somnū sempiternū. et nō consurgāt dic̄ dñs. Deducā eos qsi agnos ad victimā: et qsi arietes cū hedis. Quō capta est sesach. et cōprehensa est iclyta vniuerse terre? Quō facta est in stupore babylon inter gentes? Ascendit sup babylonē mare: multitudine fluctuū eius operta est. Facte sunt ciuitates eius in stupore: terra inhabitabilis et deserta: terra in q̄ nullus habitet nec trāsiet per eā filius hois. Et visitabo sup bel in babylone. et eiciā qđ absorbuerat de ore eius. et nō cōfluent ad eā vltra gentes Siquidē et mur⁹ babylonis corruet. Egredimini de medio eius pplūs me⁹ ut saluet vnus quisq; aiam suā ab ira furoris dñi. Et ne forte mollescat cor vr̄m. et timeat⁊ auditū qui audiet in terra. Et veniet in anno auditio. et post hūc annū auditio et iniqtas in terra. et dñator sup dñatorē. Propterea ecce dies veniunt. et visitabo super sculptilia babylonis. et omis terra eius cōfūdet et vniuersi interfecti eius cadēt in medio eius. Et laudabūt sup babylonē celi et terra et oia q̄ in eis sūt: qa ab aq̄lone venient ei prdones ait dñs. Et quō fecit babylon ut caderēt occisi in israēl: sic de babylone cadēt occisi in vniuersa terra. Qui fugistis gladiū venite: nolite stare. Recordami pcul dñi. et irl'm ascēdat sup cor vr̄m. Cōfusi sum⁹: qm̄ audiuim⁹ opprobriū. Operuit ignominia facies nr̄as: qa venerūt alieni sup sanctificationē dom⁹ dñi. Propterea ecce dies veniūt ait dñs. et visitabo sup sculptilia babylonis. et in oi terra eius⁹ mugiet vulneratus. Si ascēderit babylon in celū et firmauerit in excelso robur suū: ad me venient vastatores eius⁹ ait dñs. Vox clamoris de babylone. et contritio magna de terra chaldeorū: qm̄ vastauit dñs babylonē et perdidit ex ea vocē magnā. et sonabūt fluct⁹ eorū qsi aq̄ multe. Dedit sonitū vor eor: qa venit sup eā id est sup babylonē prdo. Et apprehēsi sunt fortes eius⁹. et emarcuit arcus eorū: qa fortis vltor dñs reddēs retribuet. Et inebriabo pncipes eius⁹ et sapientes eius⁹ duces eius⁹ et magistratus eius⁹ et fortes eius. Et dormient somnū sempiternū. et nō expergiscent ait rex dñs exercituū nomē eius⁹. Hec dicit dñs exercituū. Murus babylonis ille latissim⁹ suffossione suffodiet. et porte eius⁹ excelse igne cōburent: et labores pplōrū ad nihilū et gentiū in igne erūt. et deficient. Verbū qđ pcepit hieremias pphā saraie filio nerie filij maasie cū pergeret cū sedechia rege in babylonē in anno q̄rto regni eius⁹. Saraias aūt erat pnceps requietis Et scripsit hieremias de malo quod venturū erat sup babylonē in libro vno: oia verba hec q̄ scripta sunt de babylone. Et dixit hieremias ad saraiā. Cū veneris in babylonē et videris et legeris oia verba hec. dices: Dñe tu locut⁹ es de locō istō ut disperderes eū: ne sit q̄ in eo habitet ab homine vsq; ad pecus. et ut sit perpetua solitudo. Cūq; cōpleueris legendo librū istū: ligabis ad eū lapidē et proicies illū in medio eufraten. et dices: Sic submerget babylon. et non cōsurget a facie afflictionis quā ego adduco sup eā. et defecerunt. Hucusq; verba hieremie.

LII

Filius viginti et vni⁹ anni erat sedechias cū regnare cepisset. et vndecim annis regnauit in irl'm. Et nomē matris eius amithal: filia hieremie de lobna. Et fecit malū in oculis dñi iuxta oia q̄ fecerat ioachim: qm̄ furor dñi erat in irl'm et in iuda vsq; q̄ proiceret eos a facie sua. Et recessit sedechias a rege babylonis. Factū est aūt in āno nono regni eius⁹. in mense decimo decima die mensis venit nabuchodonosor rex babylonis ipse et omis exercit⁹ eius aduersus irl'm. et obsederūt eā. et edificauerūt de cāmunitiones in circuitu. et fuit ciuitas obsessa vsq; ad vndecimū ānū regni sedechie. In mense aūt quarto nona die mensis obtinuit fames ciuitatem. et nō erant alimenta populo terre. Et dirupta est ciuitas. et omes viri bellatores eius⁹ fugerunt: exierūtq; de ciuitate nocte per viā porte que est inter duos muros et ducit ad hortum regis: chaldeis obsidētib⁹ vrbē in gyro. et abierunt per viā q̄ ducit in beremū. Persecut⁹ est aūt chaldeus exercit⁹ regē. et apprehenderūt sedechiā in deserto qđ est iuxta hiericho. et omis comitat⁹ eius dissipatus est ab eo. Cūq; comprehendissent regē: adduxerūt eum ad regem babylonis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in reblata que ẽ in terra emath. & locutus est ad eũ iudicia. Et iugulauit rex babylonis filios sedechie i oculis eius: & oẽs ꝓncipes iuda occidit in reblata. Et oculos sedechie eruit. & vinxit eũ cõpedib⁹. Et adduxit eum rex babylonis in babylonẽ. & posuit eũ i domo carceris vsq; ad diẽ mortis sue. In mẽse aũt qnto. decima mensis. ipse ẽ ãn⁹ decimus nonus nabuchodonosor regis babylonis. venit nabuçardan ꝓnceps militie q stabat coram rege babylonis i irlm. & incẽdit domũ dñi & domũ regis & oẽs domus irlm. & oẽm domũ magnã igni cõbussit. & totũ murũ irlm per circuitũ destruxit cũctus exercit⁹ chaldeorũ q erat cũ mgro militie. De paupib⁹ autẽ pplꝰ & de reliq vulgo qd remãserat i ciuitate & de ꝓfugis q transfugerãt ad regẽ babylonis & ceteros de multitudine trãstulit nabuçardan ꝓnceps militie: de paupib⁹ ẽo terre reliquit nabuçardã ꝓnceps militie vinitores & agricolas. Colũnas q̃q ereas q erãt in domo dñi & bases & mare eneũ qd erat in domo dñi cõfregerũt chaldei. & tulerũt oẽ es eor i babylonẽ. Et lebetes & creagras & psaltia & phialas & mortariolas & oia vasa erea q i misterio fuerant. tulerũt. & hydrias & thymiamateria & vrceos & pelues & cãdelabra & mortarias & cyathos. Quotq̃t aurea aurea. & q̃tq̃t argẽtea argẽtea. Tulit magister militie colũnas duas & mare vnũ & vitulos duodeci ereos q erãt sub basib⁹: qs fecerat rex salomõ i domo dñi. Nõ erat pondus eris oĩum horũ vasorũ. De colũnis autẽ: decẽ & octo cubiti altitudinis erãt colũna vna. & funicul⁹ duodecim cubitorũ circumibat eam. Porro grossitudo eius qtuor digitorũ. & intrinsec⁹ cava erat. & capitella sup ea erea. Altitudo capitelli vni⁹ q̃q cubitorũ. & retiacula & malogranata sup coronã in circuitu. oia enea. Et fuerunt malogranata nonaginta sex dependentia. & oia malogranata centũ retiaculis circũdabãt. Et tulit magister militie saraiam sacerdotẽ ꝓmũ & sophoniã sacerdotẽ secũdũ. & tres custodes limitibuli. Et de ciuitate tulit eunuchũ vnũ q erat ꝓpositꝰ sup viros bellatores: & septẽ viros de his q videbãt faciẽ regis q inuenti sunt in ciuitate. & scribã ꝓncipẽ militũ q probabat tyrones & sexaginta viros de populo terre q inuenti sũt in medio ciuitatis. Tulit aũt eos nabuçardã mgr militie. & duxit eos ad regẽ babylonis i reblata. Et percussit eos rex babylonis. & interfecit eos in reblata in terra emath. Et trãslatꝰ ẽ iuda de terra sua. Iste est populꝰ quẽ trãstulit nabuchodonosor. In ãno septimo. iudeos tria milia & viginti tres. In ãno decimooctauo nabuchodonosor trãstulit de irlm aias octingẽtas triginta duas. In ãno vicesimotertio nabuchodonosor. trãstulit nabuçardan magister militie aias iudeorũ septingentas quadraginta qnq. Oẽs q̃ aie q̃tuor milia sexcẽte. Et factũ ẽ in tricesimo septimo anno transmigratiõis ioachim regis iuda duodecimo mense vicesima qnta mẽsis eleuauit euilmerodach rex babylonis ipso ãno regni sui caput ioachim regis iude. & eduxit eũ de domo carceris. & locutꝰ ẽ cũ eo bona. Et posuit thronũ eius sup thronos regũ qui erant pꝰ se in babylone. & mutauit vestimẽta carceris eiꝰ. & comedebat panẽ coram eo semp cunctis diebꝰ vite sue. Et cibaria eiꝰ cibaria ppetua dabantur ei a rege babylonis statuta p singulos dies: vsq; ad diem mortis sue cunctis diebus vite eius.

Incipiunt Threni id est lamentatiões hieremie q̃ cynoth hebraice inscribunt.

Et factũ ẽ postq̃ in captiuitatem redactus ẽ isrl. & irlm deserta est: sedit hieremias ꝓpha flens & planxit lamentatiõe hac i irlm. & amaro ano suspirãs & eiulans dixit. Aleph. Capꝫ I

Quomodo sedet sola ciuitas plena populo. Facta est q̃si vidua dña gentium: princeps prouinciarũ facta ẽ sub tributo. Beth. Plorãs plorauit in nocte: & lachryme eius in maxillis eius. Non ẽ qui consoletur eam: ex omnib⁹ caris eius. Oẽs amici eius spreuerunt eã: & facti sunt ei inimici. Gimel. Migrauit iudas ꝓpter afflictionẽ & multitudinem seruitutis: habitauit inter gẽtes nec inuenit requiẽ. Omnes psecutores eius apprehenderunt eam inter angustias. Deleth. Uie syon lugent: eo qꝺ nõ sunt q̃ veniant ad sollẽnitatẽ. Oẽs porte eiꝰ destructe: sacerdotes eius gemẽtes. Virgines eiꝰ squalide: & ipsa oppressa amaritudine. He. Facti sũt hostes eiꝰ in capite: inimici eiꝰ locupletati sũt: quia dñs locutꝰ ẽ sup eã ꝓpter multitudinẽ iniquitatũ eius. Paruuli eius ducti sunt in

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

captiuitatē: ante faciē tribulantis. Vau. Et egressus ē a filia syon oīs pulcritudo ei⁹. Facti sūt pncipes ei⁹ velut arietes nō inuenientes pascua: et abierūt absq; fortitudine ante faciē sequentis. Zai. Recordata ē hierl'm dierū afflictiōis sue. et p̄uaricatiōis oīuz desiderabiliū suoz q̄ habuerat a diebus antiqs: cū caderet ppl'us ei⁹ i manu hostili. et nō esset auxiliator Viderūt eā hostes. et deriserūt sabbata eius Heth. Dctm̄ peccauit hierl'm: propterea instabilis facta ē. Oēs q̄ glorificabāt eā spreuerūt illā qa viderūt ignominiā ei⁹. ipsa aūt gemens et cōuersa ē retrorsū. Teth. Sordes ei⁹ i pedib⁹ eius. nec recordata ē finis sui. Deposita ē vehementer: nō habens cōsolatorē. Vide dñe afflictionē meā: qm̄ erect⁹ ē inimicus. Ioth. Manū suā misit hostis ad oia desiderabilia eius: qa vidit gentes ingressas scūariū suū: de quib⁹ p̄cepas ne intrarent in ecclesiā tuā. Capb. Dis ppl'us ei⁹ gemens: et q̄rēs panē. Dederūt pciosa quecq; p cibo: ad refocillādā animā. Vide dñe et cōsidera: qm̄ facta sum vilis. Lamecb. O vos oēs qui transitis p viā attēdite et videte: si ē dolor sicut dolor meus Qm̄ vindeamiauit me ut locut⁹ ē dñs: i die ire furoris sui. Mem. De excelso misit ignē i ossibus meis: et erudiuit me. Expandit rete pedibus meis: cōuertit me retrorsū. Posuit me desolatā: tota die merore cōfectā. Nun. Vigilauit iugū iniqtatū meaz in manu ei⁹: cōuolute sūt et ipposite collo meo. Infirmata ē virtus mea: dedit me dñs in manu de q̄ nō potero surgē. Samecb. Abstulit oēs magnificos meos dñs de medio mei: vocauit aduersū me tēpus ut contereret electos meos. Torcular calcauit dñs virgini filie iuda. Ain Idcirco ego ploras et oculus meus deducēs aqs: qa longe fact⁹ ē a me cōsolator: conuertens aiam meā. Facti sūt filij mei perditi: qm̄ inualuit inimic⁹. Phe. Expandit syon manus suas: non est q̄ consoleť eā. Mandauit dñs aduersū iacob i circuitu ei⁹ hostes ei⁹. Facta ē hierl'm q̄si polluta menstruis inter eos. Sade. Justus ē dñs: qa os ei⁹ ad iracūdiā puocaui. Audite obsecro vniuersi ppl'i: et videte dolorē meū. Virgines mee et iuuenes mei abierunt in captiuitatē. Coph. Vocaui amicos meos: et ipsi decepерūt me. Sacerdotes mei et senes mei i vrbe cōsūpti sūt: qa q̄sierūt cibū sibi ut refocillarēt aias suas. Res. Vide dñe qm̄ tribulor: cōturbat⁹ ē venter meus. Subuersū ē cor meū in memetipsa: qm̄ amaritudine plena sū. Foris interficit gladius: et domi mors similis est. Sin. Audierūt q̄a ingemisco ego: et nō est q̄ p̄soleť me. Oēs inimici mei audierūt malū meū: letati sūt qm̄ tu feciſti. Adduxisti diē cōsolationis: et fient similes mei. Thau. Ingrediatur oē malū eorū coram te: et devindemia eos sicut vindemiasti me propter iniqtates meas. Multi enim gemitus mei: et cor meū merens. Alepb. II

Quomō obtexit caligine i furore suo dñs filiā syon: proiecit de celo i terrā inclytā isrl': et nō est recordat⁹ scabelli pedū suoz in die furoris sui. Beth. Precipitauit dñs nec pepercit oia speciosa iacob: destruxit i furore suo munitiōes virginis iuda. et deiecit in terrā: polluit regnū et pncipes eius Gimel. Cōfregit i ira furoris sui oē cornu isrl' auertit retrorsū dexterā suā a facie inimici: et succēdit i iacob q̄si ignē flāme deuorantis in gyro. Deleth. Tetēdit arcū suū q̄si inimicus: firmauit dexterā suā q̄si hostis: et occidit oē q̄d pulchrū erat visu i tabernaculo filie syon: effudit q̄si ignē indignationē suā. He. Factus ē dñs velut inimic⁹. precipitauit isrl'. Precipitauit oia menia ei⁹: dissipauit munitiōes ei⁹ et repleuit i filia iuda būiliatū et humiliatā. Vau. Et dissipauit q̄si hortū tētoriū suū: demolit⁹ ē tabernaculū suū. Obliuioni tradidit dñs i syon festiuitatē et sabbatū: et in opprobriū et i indignationē furoris sui regē et sacerdotē. Zai. Repulit dñs altare suū: maledixit scificationi sue: tradidit i manu inimici muros turriū ei⁹. Voce dederūt i domo dñi: sic in die solleni. Heth. Cogitauit dñs dissipare murū filie syon: tetēdit funiculū suū et nō auertit manū suā a perditione. Luxitq; antemurale: et mur⁹ pariter dissipatus ē. Teth Defixe sūt i terra porte ei⁹: perdidit et cōtriuit vectes ei⁹: regē ei⁹ et pncipes ei⁹ in gentibus. Nō ē lex: et pphete ei⁹ nō inuenerunt visionē a dño. Ioth. Sederūt in terra: cōticuerūt senes filie syon: cōspserūt cinerē capita sua: accincti sūt cilitijs. Abiecerūt i terra capita sua virgines iuda. Capb. Defecerūt pre lachrymis oculi mei: conturbata sūt viscera mea. Effusū ē i terra iecur meū sup contritionē filie ppl'i mei: cū deficeret paruul⁹ et lactens i plateis oppidi. Lamecb. Matrib⁹ suis dixerūt. vbi ē triticū et vinū: cū deficerēt q̄i vulnerati i plateis ciuitatis: cū exalarēt aias suas i sinu matrū suarū.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Mem. Cui ꝓparabo te. uel cui assimilabo te filia irlm? Cui exeqbo te & cõsolabor te ꝙgo filia syon? Magna ẽ eni velut mare ꝓtritio tua. Quis medebit tui? Hun. Prophe tui viderũt tibi falsa & stulta: nec aperiebãt iniquitatẽ tuã. ut te ad pniam ꝓuocarẽt. Viderũt aũt tibi assũptiões falsas & eiectiones. Samech. Plauserũt sup te manib⁹ oẽs trãseuntes p viã: sibilauerũt & mouerunt capita sua sup filiã irlm. Hæccine ẽ vrbs dicentes pfecti decoris. gaudiũ vniuerse tre. Ain. Apuerũt sup te os suũ oẽs ĩimici tui. sibilauerũt & fremuerũt dentib⁹ suis. & dixerũt: deuorabim⁹. En ista ẽ dies quã expectabam⁹. iuenimus. vidim⁹. Phe. Fecit dñs q cogitauit: cõpleuit sermonẽ suũ quẽ ꝑcepat a dieb⁹ antiqs. Destruxit & nõ pepcit. & letificauit sup te ĩimicũ. & exaltauit cornu bostiũ tuorũ. Sade. Clamauit cor eor ad dñm. sup muros filie syon Deduc q̃si torrẽtẽ lachrymas p diẽ & noctẽ: nõ des requiẽ tibi: neq taceat pupilla oculi tui. Coph. Consurge. lauda i nocte. in ꝓncipio vigiliar. effũde sicut aquã cor tuũ ante cõspectũ dñi. Leua ad eũ manus tuas ꝓ aia paruulor tuor: q̃ fame peũt in capite oiũ cõpitor. Res. Vide dñe & cõsidera: quẽ vindemiaueris ita. Ergo ne comedẽt mulieres fructũ suũ: puulos ad mensurã palme? Si occidit i scũario dñi. sacerdos & ꝓpha? Sin Jacuerũt i terra foris puer & senex: virgines mee & iuuenes mei ceciderũt i gladio. Interfecisti i die furor tui: pcussisti: nec miserti⁹ es. Thau. Vocasti q̃si ad diẽ sollẽnẽ. q terrerẽt me de circuitu. & nõ fuit i die furoris dñi q effugeret & relinqueret. Quos educaui & enutriui: inimicus me⁹ cõsũpsit eos. Alepb. III

Ego vir videẽs pauptatẽ meã: in virga indignatiõis eius. Alepb. Me minauit & adduxit i tenebras. & nõ i lucẽ. Alepb. Tm̃ in me vertit. & quertit manũ suã tota die. Beth. Vetustã fecit pellẽ meã & carnẽ meam: ꝓtriuit ossa mea. Beth. Edificauit i gyro meo. & circũdedit me felle & labore. Beth. In tenebrosis collocauit me q̃si mortuos sempiternos. Gimel. Circũedificauit aduersũ me ut non egrediar. aggrauauit cõpedẽ meũ. Gimel. Sed & cũ clamauero & cũ rogauero: excluſit oronẽ meam. Gimel. Cõclusit vias meas lapidib⁹ q̃dris: semitas meas subuertit. Deleth. Vrsus insidiãs fact⁹ ẽ mihi: leo i abscõdito. Deleth. Semitas meas subuertit & ꝓfregit me: posuit me desolatã. Deleth. Tetendit arcũ suũ. & posuit me quasi signũ ad sagittã. He. Misit in renibus meis filias pharetre sue. He. Factꝰ sũ in derisũ oi ppto meo. canticũ eor tota die. He. Repleuit me amaritudinib⁹: inebriauit me absinthio. Vau. Confregit ad numer dentes meos: cibauit me cinere. Vau. Et repulsa ẽ aia mea: oblit⁹ sũ bonor. Vau. Et dixi perijt finis me⁹. & spes mea a dño. Zai. Recordare pauptatis & transgressiõis mee: absinthij & fellis. Zai. Memoria memor ero. & tabescet i me aia mea. Zai. Hec recolẽs i corde meo: ideo sperabo. Heth. Misericordie dñi q̃a nõ sum⁹ cõsũpti: q̃a nõ defecerunt miserationes eius. Heth. Noui diluculo: multa est fides tua. Heth. Pars mea dñs. dixit anima mea: propterea expectabo eũ. Teth. Bonus ẽ dñs sprantib⁹ i eũ: aie querẽti illũ. Teth. Bonũ ẽ pstolari cũ silẽtio salutare dñi. Teth. Bonũ ẽ viro: cũ portauerit iugũ ab adolescẽtia sua Joth. Sedebit solitari⁹ & tacebit: q̃a leuauit se supse. Joth. Ponet i puluere os suũ: si forte sit spes. Joth. Dabit percutiẽti se maxillã: saturabit opprobrijs. Caph. Quia nõ repellet in sempiternũ dñs. Caph. Quia se abiecit & miserebitur: ꝑm multitudinẽ misericordiarũ suar. Caph. Nõ. n. hũiliauit ex corde suo. & abiecit filios hoiuz. Lamech. Vt cõterẽt sub pedib⁹ suis oẽs vinctos terre. Lamech. Vt declinaret iudiciũ viri: i conspectu vult⁹ altissimi. Lamech. Vt querteret hominẽ i iudicio suo: dñs ignorauit. Mem. Quis ẽ iste q̃ dixit ut fieret: dño nõ iubente? Mem. Ex ore altissimi non egredientur: nec mala nec bona? Mem. Quid murmurauit hõ viuens. vir ꝓ pctis suis? Hun. Scrutemur vias nras. & queramus & reuertamur ad dñm. Hun. Leuem⁹ corda nra cũ manib⁹: ad dñm i celos. Hun. Nos iniquenegim⁹ & ad iracũdiã ꝓuocauim⁹: idcirco tu inexorabilis es. Samech Operuisti in furore & pcussisti: occidisti nec pepcisti. Samech. Oppossuisti nubẽ tibi: ne trãseat oratio. Samech. Eradicationẽ & abiectionẽ posuisti me. i medio ppl̃or. Phe. Aperuerũt sup nos os suũ oes inimici. Phe. Formido & laque⁹ facta est nobis vaticinatio & ꝓtritio. Phe. Diuisiões aq̃r deduxit oculus me⁹: in contritiõe filie ppli mei. Ain. Oculus meus afflictus est nec tacuit: eo q non esset requies. Ain. Donec respiceret & videret deus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛe celis. Ain. Oculus meꝰ ꝛeꝑdatꝰ est aiam meã i cũctis filiabꝰ vrbis mee. Sade. Venatiõe cepꝛũt me q̃si auẽ ĩmici mei gratis. Sade. Lapsa ẽ i lacũ vita mea. ⁊ posuerũt lapidem sup me. Sade. Inundauerunt aque sup caput meũ: dixi: perij. Lopb. Inuocaui nomẽ tuũ dñe: ꝛe lacu nouissimo. Lopb. Vocem meã audisti: ne auertas aurẽ tuã a singultu meo⁊ clamoꝛibꝰ. Lopb. Appꝛopinq̃sti i die q̃ vocaui te: dixisti ne timeas. Res. Judicasti dñe cãm aie mee: redemptoꝛ vite mee. Res. Vidisti dñe iniq̃tatẽ illoꝝ aduersũ me iudica iudiciũ meũ. Res. Vidisti oẽm furorẽ: vniuersas cogitatiões eoꝝ aduersũ me. Sin. Audisti oppꝛobꝛiũ eoꝝ dñe: oẽs cogitatiões aduersũ me. Sin. Labia insurgẽtiũ mibi ⁊ meditationes eoꝝ: aduersũ me tota die. Sin. Sessionẽ eoꝝ ⁊ resurrectionẽ eoꝛũ vide: ego sũ psalmꝰ eoꝝ. Tbau. Reddes eis vicẽ dñe: iuxꝛ opa manuũ suarũ. Tbau. Dabis eis scutũ coꝛdis: laboꝛẽ tuũ. Tbau. Persequer in furoꝛe: ⁊ ꝓteres eos sb celis dñe.

Quomõ obscuratũ est Alepb. IIII
aurũ: mutatꝰ est coloꝛ optimꝰ. dispsi sũt lapides scũarij in capite omniũ plateaꝝ? Betb. Filij syõ iclyti ⁊ amicti auro ꝓmo: quõ reputati sũt in vasa testea. opꝰ manuũ figuli? Gimel. Sꝛ ⁊ lamie nudauerunt mãmã: lactauerũt catulos suos. Filia ꝑpli mei crudelis: q̃si strutio i ꝛeserto. Deleth. Adhꝛesit lingua lactẽtis ad palatũ eiꝰ i siti: paruuli ꝑtierũt panẽ: ⁊ nõ erat q̃ frangeret eis. He. Qui vescebanꝫ voluptuose interierũt i vijs: q̃ nutriebanꝫ i croceis ãplexati sũt stercoꝛa. Vau. Et maioꝛ effecta est iniq̃tas filie ppli mei pctõ sodomoꝝ: q̃ subuersa ẽ i momẽto. ⁊ nõ ceperũt i ea manꝰ. Zai. Candidioꝛes naçarei eius niue: nitidioꝛes lacte: rubicũdioꝛes eboꝛe ãtiq̃: sappbyro pulcbꝛioꝛes. Heth. Denigrata ẽ sup carbones facies eoꝝ. ⁊ nõ sũt cogniti i plateis. Adbesit cutis eoꝝ ossibus: aruit ⁊ facta est q̃si lignũ. Teth. Melꝰ fuit occisis gladio ꝙꝑ inedectis fame: qm̃ isti ertabuerũt cõsumpti a sterilitate ꝛre. Joth. Manꝰ mulierũ misericoꝛdiũ coxerũt filios suos: facti sũt cibꝰ eaꝝ i ꝓtritiõe filie ppli mei Caph. Cõpleuit dñs furoꝛẽ suũ: effudit iraꝫ indignatiõis sue. Et succẽdit ignẽ in syon: ⁊ ꝛeuoꝛauit fũdamẽta eiꝰ. Lamech. Non crediderũt reges ꝛre ⁊ vniuersi hitatoꝛes oꝛbis: q̃m ingrederetꝫ bostis ⁊ inimicꝰ ꝑ portas irl'm.

Mem. Propꝫ pctã ppꝛ̃ aꝝ eius ⁊ iniq̃tates sacerdotũ eiꝰ: q̃ effuderũt in medio eiꝰ sanguinẽ iustoꝝ. Nun. Errauerũt ceci i plateis: polluti sũt sanguine. Cũq̃ nõ possent itrare: tenuerũt lacinias suas. Samech. Recedite polluti clamauerunt eis: recedite. abite. nolite tangere. Jurgati q̃ppe sunt. ⁊ cõmoti dixerũt inꝫ gẽtes. nõ addet vltra ut habitet in eis: Phe. Facies dñi diuisit eos. non addet ut respiciat eos. Facies sacerdotũ nõ erubuerũt: neq̃ senũ miserti sũt. Ain. Cum adbuc subsisterem⁹ ꝛefecerũt oculi nri ad auxilium nr̃m vanũ: cũ respicerem⁹ attenti ad gentẽ q̃ saluare nos nõ poterat. Sade. Lubꝛicauerũt ꝛestigia nr̃a i itinẽ plateaꝝ nr̃aꝝ: appꝛopinq̃uit finis nr̃: cõpleti sũt dies nr̃i. q̃a ꝛenit finis nr̃. Lopb. Velociꝛes fuerunt psecutoꝛes nr̃i aq̃lis celi: sup mõtes psecuti sunt nos: in ꝛeserto insidiati sũt nob. Res. Spũs oꝛis nr̃i xps dñs captus ẽ i pctis nr̃is: cui dixim⁹ in vmbꝛa tua viuem⁹ in gentib⁹. Sin. Baude ⁊ letare filia edom q̃ babitas itra bus. Ad te q̃ pueniet calix: iebꝛiaberis atq̃ nudaberis. Thau. Cõpleta ẽ iniq̃tas tua filia syon: nõ addet vltra ut transmigret te. Visitauit iniq̃tatẽ tuã filia edom: discoopuit pctã tua.

Oꝛatio Hieremie. V

Recoꝛdare dñe q̃d acciderit nobis: intuere ⁊ respice oppꝛobꝛiũ nr̃m. Hereditas nr̃a ꝛersa ẽ ad alienos: dom⁹ nr̃e ad extraneos. Pupilli facti sumus absq̃ patre: matres nostre q̃si vidue. Aquã nr̃am ꝑcunia bibim⁹: ligna nr̃a ꝑcio cõparauim⁹ Ceruicib⁹ nr̃is minabamur. lassis nõ dabat req̃es. Egypto ꝛedimus manũ ⁊ assyrijs. ut saturaremur pane. Patres nr̃i ꝑccaucerũt ⁊ nõ sũt. ⁊ nos iniq̃tates eoꝝ portauim⁹. Serui dñati sũt nr̃i. nõ fuit q̃ redimẽt ꝛe manu eoꝝ In aiab⁹ nostr̃ afferebam⁹ panẽ nob. a facie gladij i ꝛeserto. Pellis nostra quasi clibanꝰ exusta ẽ: a facie tẽpestatũ famis. Mulieres i syon bũiliauerũt. ⁊ ỽgines i ciuitatib⁹ iuda Principes manu suspensi sũt. facies senũ nõ erubuerũt. Adolescẽtib⁹ ipudice abusi sunt: ⁊ pueri in ligno coꝛꝛuerũt. Senes ꝛefecerũt ꝛe portis: iuuenes ꝛe choꝛo psallẽtiũ. Defecit gaudiũ coꝛdis nr̃i: ỽsus ẽ i luctũ chorus nr̃. Decidit coꝛona capitis nr̃i: ꝛe nob q̃a ꝑccauim⁹. Propꝛea mestũ factũ ẽ in doloꝛe coꝛ nostrũ: iõ cõtenebꝛati sũt oculi nr̃i. Propter montẽ syon q̃a disperijt: vulpes ãbulauerũt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Baruch

in eo. Tu aũt dñe in etemũ pmanebis: soliũ tuũ i gnãtionẽ 7 gnãtionẽ. Quare i ꝑpetuũ obliuiscer nr̃i: ꝛerelinques nos i lõgitudinẽ dier̃? Cõuerte nos dñe ad te 7 ꝓuertemur: inoua dies nr̃os sic̃ a ꝓncipio. Sz ꝑ̈iciens repulisti nos·irat⁹ es ꝓ nos vehementer.

Incipit ꝓfatio in libꝛũ Baruch ꝓpꝛe.

Liber iste q̃ baruch noĩe ꝓnotat: i hebꝛeo canone nõ habet: ꝫ tm̃ in vulgata editiõe: silit̃ 7 epistola hieremie. Propt̃ noticiã aut̃ legentiũ hic scripta sunt: q̃a multa ꝛ̃ xp̃o nouissimisq; temporib⁹ indicant.

Incipit Baruch ꝓpheta. Capt̃m I

Et hec verba libꝛi q̃ scripsit baruch filⁱ neꝛie filij maasie filij sedechie filij sedei filij helchie· in babylonia in anno q̃nto 7 i septima die mensis: in tpe q̃ ceperũt chaldei irl̃m. 7 succẽderũt eam igni. Et legit baruch ꝙba libꝛi b⁹ ad aures iechonie filij ioachim regis iuda. 7 ad aures vniuersi ꝓpli ꝛenientis ab libꝛ. 7 ad aures potentiũ filiorũ regũ. 7 ad aures ꝓsbyteroꝝ. 7 ad aures ꝓpli a mimo vsq; ad maximũ eorũ·oiuz habitãtiũ i babylonia ad flumẽ sodi. Qui audiẽtes plorabãt 7 ieiunabãt. 7 orabant i conspectu dñi. Et collegerunt pecuniam ꝓm q̃ potuit vniuscuiusq; man⁹. Et miserũt i irl̃m ad ioachim filiũ helchie filij salon sacerdotẽ. 7 ad reliq̃s sacerdotes 7 ad oẽm ꝓpl̃m q̃ inuenti sũt cũ eo in irl̃m cũ acciperẽt vasa tẽpli dñi que ablata fuerãt ꝛ̃ tẽplo reuocare in ꝛ̃ã iuda· ꝛ̃cima die mẽsis syban·vasa argẽtea q̃ fecat sedechias filⁱ⁹ iosie rex iuda p⁹ ea q̃ cepisset nabuchodonosoꝛ rex babylonis iechoniã 7 ꝓncipes 7 cũctos potẽtes 7 ꝓpl̃m ꝛ̃e ab irl̃m 7 duxit eos vinctos i babylonẽ. Et dixerũt: Ecce missⁱ⁹ ad vos pecunias· ꝛ̃ q̃b⁹ emite holocaustomata 7 thus 7 facite mãna. 7 offerte ꝓ pct̃õ ad aram dñi dei nr̃i. Et orate ꝓ vita nabuchodonosoꝛ regis babylonis. 7 ꝓ vita baltha sar filij ei⁹. ut sint dies eorũ sicut dies celi sup ꝛ̃ã. 7 ut det dñs ꝙtutẽ nob̃. 7 illumiet oculos nr̃os: ut viuam⁹ sub vmbꝛa nabuchodonosoꝛ regis babylonis 7 sub vmbꝛa balthasar filij ei⁹. 7 seruiam⁹ eis multis dieb⁹. 7 iueniam⁹ gr̃am in ꝓspectu eoꝝ. Et ꝓ nobis ipsis orate ad dñm deũ nr̃m: q̃a ꝑccauim⁹ dño deo nr̃o. 7 nõ ẽ auersus furoꝛ ei⁹ a nobis vsq; in hunc diem. Et legite libꝛũ istũ quẽ misⁱm⁹ ad vos recitari·in templo dñi in diẽ solleñi. 7 in die oppoꝛtuno. Et dicet̃. Domino deo nr̃o iustitia: nob̃ aut̃ cõfusio faciei nr̃e sicut ẽ dies h̃: oi iuda 7 habitantibus in irl̃m regib⁹ nr̃is 7 ꝓncipib⁹ nr̃is 7 sacerdotibus nr̃is 7 ꝓphetis nr̃is 7 pr̃ib⁹ nr̃is. Peccauim⁹ añ dñm deũ nr̃m. 7 nõ credidim⁹ diffidentes in eũ. 7 nõ fuimus subiectibiles illi: 7 nõ audiuim⁹ vocẽ dñi dei nr̃i ut ambularemus i mandat̃ eius q̃ dedit nobis. A die q̃ eduxit pr̃es nr̃os ꝛ̃ terra egypti vsq; ad diem hãc: eram⁹ incredibiles ad dñm deũ nr̃m. 7 dissipati recessim⁹ ne audirem⁹ vocẽ ipsius. Et adhesert̃ nobis multa mala 7 maledictiones que ꝓstituit dñs moysi seruo suo: q̃ eduxit pr̃es nr̃os ꝛ̃ terra egypti dare nobis terrã fluẽtẽ lac 7 mel: sicut hodierna die. Et nõ audiuimus vocem dñi dei nostri ꝫm oia ꝙba ꝓph̃ar quos misit ad nos 7 ad iudices nr̃os. 7 abiuim⁹ vnusquisq; in sensũ cordis nr̃i maligni·opari diis alienis·faciẽtes mala ante oculos dñi dei nostri.

II

Propter q̃d statuit dñs deus noster ꝙbũ suũ q̃d locutus est ad nos. 7 ad iudices nr̃os q̃ iudicauerũt in irl̃m 7 ad reges nostros 7 ad ꝓncipes nostros 7 ad oẽm isrl̃ 7 iuda: ut adducẽt dñs sup nos mala magna que nõ sũt facta sub celo quẽadmodũ facta sũt in irl̃m ꝫm q̃ scripta suut i lege moysi ut mãducaret hõ carnes filij sui 7 carnes filie sue. Et dedit eos sub manu regũ oiuz q̃ sũt i circuitu nr̃o i ipꝛoperiũ 7 i ꝛ̃solationẽ. 7 i oib⁹ ꝓpl̃is i q̃b⁹ nos dispsit dñs Et factⁱ sum⁹ subtus 7 nõ sup̃: q̃a ꝑccauim⁹ dño deo nr̃o·nõ obaudiendo voci ipsⁱ⁹. Dño deo nr̃o iustitia: nobis aut̃ 7 patribus nr̃is ꝓfusio faciei·sic̃ ẽ dies h̃. Quia locut⁹ ẽ dñs sup nos oia mala h̃ q̃ venerũt sup nos. 7 nõ sum⁹ dep̃cati faciẽ dñi dei nr̃i: ut reuertere mur vnusquisq; nr̃m a viis nr̃is pessimis. Et vigilauit dñs i malis. 7 adduxit ea sup nos: q̃a iustus ẽ dñs i oib⁹ opib⁹ suis que mãdauit nobis. 7 non audiuimus vocẽ ipsius ut iremⁱ⁹ in ꝑceptis dñi q̃ dedit añ faciẽ nr̃am. Et nũc dñe deus isrl̃ q̃ eduxisti ꝓpl̃m tuũ ꝛ̃

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

terra egypti in manu valida ⁊ in signis ⁊ in pdigijs ⁊ in ꝑtute tua magna ⁊ in brachio excelso ⁊ feciſti tibi nomē ſicut ē dies iſte: peccauim⁹ impie egimus: inique geſſimus dñe deus nr in omnibus iuſticijs tuis. Auertat ira tua a nobis: qa relicti ſum⁹ pauci inter gētes vbi diſpſiſti nos. Exaudi dñe preces noſtras ⁊ orationes noſtras. ⁊ educ nos propter te. ⁊ da nobis inuenire gratiā añ faciē eorū q nos abduxerūt: utſciat omis terra qa tu es dñs de⁹ nr: ⁊ qa nomē tuū inuocatū ē ſup iſrl ⁊ ſuper gen⁹ ipſius. Reſpice dñe de domo ſcā tua in nos: ⁊ inclina aurē tuā ⁊ exaudi nos. Aperi oculos tuos ⁊ vide: quia nō mortui qui ſūt in inferno quor ſpūs acceptus ē a viſcerib⁹ ſuis: dabunt honorē ⁊ iuſtificationē dño. ſed aia q triſtis ē ſup magnitudinē mali. ⁊ incedit curua ⁊ infirma. ⁊ oculi deficientes. ⁊ anima eſuriēs dat tibi gloriā ⁊ iuſticiā dño: qa nō ſcōm iuſticias patrū nror nos fundim⁹ preces ⁊ petim⁹ miſericordiā ante cōſpectū tuū dñe deus noſter: ſed qa miſiſti iram tuā ⁊ furorē tuū ſup nos: ſicut locutus es in manu puerorū tuor pphetar dicēs. Sic dicit dñs Inclinate humerū veſtrū ⁊ ceruicē vram. ⁊ operа facite regi babylonis. ⁊ ſedebitis i tra quā dedi patrib⁹ vris. Et ſi non feceritis nec audieritis vocē dñi dei vri operari regi babylonie: defectionē vram faciā de ciuitatib⁹ iuda ⁊ a foris irl̄m. ⁊ auferā a vobis vocem iocunditatis ⁊ vocē gaudij ⁊ vocē ſponſi ⁊ vocem ſponſe. ⁊ erit ois terra ſine veſtigio. Et nō audierūt vocē tuā ut oparent regi babylonis. ⁊ ſtatuiſti ꝛba tua que locut⁹ es i manib⁹ pueror tuor pphetarū: ut tranſferent oſſa regū nror ⁊ oſſa patrū nror de loco ſuo. Et ecce ſunt ꝓiecta in caloꝛe ſolis ⁊ in gelu nocti. ⁊ mortui ſūt i doloꝛib⁹ peſſimis: i fame ⁊ i gladio ⁊ in emiſſiōe. Et poſuiſti templū in quo inuocatū ē nomē tuū i ipſo ſicut ꝫ dies: ꝓpter iniqtatē dom⁹ iſrl ⁊ dom⁹ inda. Et feciſti i nobis dñe de⁹ nr ſm oēm bonitatē tuā ⁊ ſm oēm miſerationē tuā illam magnā ſicut locut⁹ es i manu pueri tui moyſi: in die qua ꝓcepiſti eiſcribere legē tuā coram filijs iſrl: dicens: Si non audieritis vocem meā: multitudo ꝫ magna cōuertet in minimā gētē: qm ego eos diſpgā: qa ſcio q me nō audiet ꝓpter Populus ē eni dura cernice. Et cōuertet ad cor ſuū i tra captiuitatis ſue. ⁊ ſcient qa ego ſū dñs deus eor. Et dabo eis cor ⁊ itelligēt ⁊ aures ⁊ audient. Et laudabūt me in terra captiuitat ſue. ⁊ memores erūt nois mei. Et auertēt ſe a dorſo ſuo duro. ⁊ a malignitatibus ſuis: qa reminiſcent viā patrū ſuor qui peccauerunt in me. Et reuocabo illos in trā quā iuraui patrib⁹ eor abraham yſaac ⁊ iacob. ⁊ dñabūt eius. Et multiplicabo eos. ⁊ nō minorabunt. Et ſtatuā illis teſtamentū alterū: ut ſim illis in deū. ⁊ ipſi erūt mihi i populū. Et nō mouebo amplius ꝑ ꝑm meū filios iſrl a terra quā dedi eis.

III

Et nūc dñe oipotens deus iſrl: aia in anguſtijs ⁊ ſpiritus anxius clamat ad te. Audi dñe ⁊ miſerere qa de⁹ es miſericors. ⁊ miſerere noſtri qa peccauimus añ te. Quia tu ſedes in ſempitnū. ⁊ nos peribimus in eū? Dñe oipotens deus iſrahel audi nūc oratiōnē mortuor iſrahel ⁊ filior ipſor: q peccauerūt añ te. ⁊ nō audierūt vocē dñi dei ſui. ⁊ agglutinata ſunt nobis mala. Noli meminiſſe iniquitatis patr noſtror: ſed memēto man⁹ tue ⁊ nois tui in tpe iſto: quia tu es dñs deus nr. ⁊ laudabim⁹ te dñe: quia ꝓpter hoc dediſti timorē tuū in cordib⁹ noſtris. ⁊ ut inuocem⁹ nomē tuū ⁊ laudemus te in captiuitate noſtra: qa cōuertimur ab iniquitate patr nror qui peccauerūt añ te. Et ecce nos in captiuitate nra ſum⁹ hodie: quia nos diſpſiſti in improperiū ⁊ in maledictū ⁊ in pctm ſm oēs iniqtates patr nror: q diſceſſerūt a te dñe de⁹ noſter. Audi iſrl mandata vite: auribus pcipe ut ſcias prudētiā. Quid eſt iſrl q in terra inimicor es? Inueteraſti i terra aliena: coinqnat⁹ es cū mortuis. Deputat⁹ es cū deſcendentib⁹ in infernū: deſeruiſti fontē ſapie. Nā ſi i via dei ambulaſſes: habitaſſes vtiq i pace ſup terrā. Diſce vbi ſit prudētia: vbi ſit virtus: vbi ſit intellectus: ut ſcias ſimul vbi ſit longitumitas vite ⁊ vict⁹ vbi ſit lumē oculor ⁊ pax. Quis inuenit locū eius? Et qs intrauit in theſauros eius? Vbi ſūt ꝓncipes gentiū. ⁊ q dñant ſup beſtias que ſūt ſup trā? Qui i anib⁹ celi ludūt: q argētū theſauriçant ⁊ aurū in q cōfidūt hoies. ⁊ nō ē finis acqſitiōis eor. Qui argētū fabricant ⁊ ſolliciti ſūt: nec eſt inuentio operū illor? Exterminati ſūt ⁊ ad inferos deſcenderūt. ⁊ alij loco eor ſurrexerūt. Juuenes viderūt lumē ⁊ habitauerūt ſup terrā. Viā aūt diſcipline ignorauerūt: neq intellexerūt ſemitas ei⁹: neq filij eor ſuſceperūt eam. A facie ipſorū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

longe facta ē. Nō ē audita i terra chanaan neq; visa est i thēman. Filij q; agar q̄ exquisierūt prudētiā que ex terra ē·negociatores terre ⁊ themā. ⁊ fabulatores ⁊ exquisitores prudētie ⁊ itelligētie: viā aūt sapie nescierūt neq; cōmemorati sunt semitas ei⁹. O isrl̄ q; magna ē dom⁹ dei. ⁊ ingens locus possessionis ei⁹. Magn⁹ est ⁊ nō habet finē: excelsus ⁊ imensus. Ibi fuerūt gigantes noiati: illi q̄ ab initio fuerūt statura magna scientes bellum. Nō hos elegit dñs: neq; viā discipline inuenerūt·ppter ea pierūt. Et q̄m nō habuerūt sapiam interierūt ppter suā insipientiā. Quis ascendit in celū ⁊ accepit eā. ⁊ eduxit eā ex nubib⁹? Quis trāsfretauit mare ⁊ inuenit illā. ⁊ attulit illā sup aurū electū? Nō est q̄ possit scire vias eius: neq; qui exquirat semitas eius. Sed qui scit vniuersa nouit eā. ⁊ adinuenit eā prudentia sua. Qui preparauit terrā in etno tēpore. ⁊ repleuit eā bipedib⁹ ⁊ quadrupedibus. Qui emittit lumen ⁊ vadit. ⁊ vocauit illud. ⁊ obedit illi in tremore. Stelle aūt dederunt lumē i custodijs suis. ⁊ letate sunt. Vocate sunt. ⁊ dixerūt. Adsum⁹. Et luxerunt ei cū iocūditate: qui fecit illas. Hic est deus noster. ⁊ non estimabitur alius aduersus eum. Hic adinuenit oēm viam disciplinc. ⁊ tradidit illā iacob puero suo. ⁊ isrl̄ dilecto suo. Post hec in terris visus est. ⁊ cū hominib⁹ cōuersatus est. IIII

Hic liber mandatoꝝ dei. ⁊ lex q̄ est in eternū. Oēs q̄ tenēt eā·puenient ad vitā: q̄ aūt dereliq̄rūt eā·in mortem. Cōuertē iacob ⁊ apprehēde eā·ambula p viā ad splendorē ei⁹ cōtra lumē eius. Ne tradas alteri gloriā tuā ⁊ dignitatē tuā gēti aliene. Beati sum⁹ isrl̄: q̄a q̄ deo placēt·manifesta sūt nobis. Animeq̄or esto ppl's dei memorabil̄ isrl̄. Venūdati estis gētib⁹ nō in pditionē·sed ppter q̄d in ira dei ad iracūdiā prouocastis dñm·traditiq; estis aduersarijs. Exacerbastis.n. eū q̄ fecit vos deū etnū: imolantes demonijs ⁊ nō deo. Obliti eni estis eū q̄ nutriuit vos. ⁊ ptristastis nutricē vram irl̄m. Vidit eni iracūdiā a deo veniētē vobis. ⁊ dixit: Audite cōfines syon. Adduxit eni mihi de⁹ luctū magnū. Vidi eni captiuitatē ppli mei filioꝝ meoꝝ ⁊ filiarū: quam superduxit illis etern⁹. Nutriui.n. illos cū iocūditate·dimisi aūt illos cum fletu ⁊ luctu. Nemo gaudeat sup me viduā ⁊ desolatā: a multis derelicta sū ppter pctā filioꝝ meorū: q̄a declinauerunt a lege dei. Justicias aūt ipsi⁹ nescierūt·nec ambulauerūt p vias mādatoꝝ dei·neq; p semitas disciplinc eius cū iustitia igressi sunt. Veniāt cōfines syon. ⁊ memorent captiuitatē filioꝝ ⁊ filiaꝝ meaꝝ: quam superduxit illis eternus. Adduxit.n. sup illos gentē de longinq̄·gētē improbā ⁊ alterius lingue·q̄ nō sūt reuerīti senē·neq; pueroꝝ miserti sūt. Et abduxerunt dilectos vidue. ⁊ a filijs vnicā desolauerūt. Ego aūt q̄d possū adiuuare vos? Qui enim adduxit super vos mala: ipse vos eripiet de manib⁹ inimicoꝝ vroꝝ. Ambulate filij ābulate: ego eni derelicta sū sola. Exui me stola pacis: indui āt me sacco obsecratiōis ⁊ clamabo ad altissimū in dieb⁹ meis. Animeq̄ores estote filij·clamate ad dñm ⁊ eripiet vos de manu pncipū inimicoꝝ. Ego.n. spaui in etnū salutē vram. ⁊ venit mihi gaudiū a scō sup mia: q̄ veniet vob ab etno salutari nro. Emisi.n. vos cū luctu ⁊ ploratu·reducet aūt vos mihi dñs cū gaudio ⁊ iocūditate i sempitnū. Sicut.n. viderūt vicine syon captiuitatē vram a deo·sic videbūt ⁊ i celeritate salutē vram in deo·q̄ supueniet vob cū honore magno ⁊ splendore etno. Filij patient sustinete iram q̄ supuenit vobis. Persecut⁹ est eni te iimic⁹ tuus: ⁊ cito videbis pditionē ipsius ⁊ sup ceruices ipsius ascendes. Delicati mei ābulauerūt vias aspas: ducti sūt.n. ut grex dirept⁹ ab iimicis. Animeq̄ores estote filij: ⁊ pclamate ad dñm. Erit eni memoria vra ab eo q̄ duxit vos. Sic.n. fuit sensus vester ut erraretis a deo: decies tm̄ iterū cōuertentes requiret⁹ eū. Qui.n. induxit vobis mala ipse rursū adducet vob sempitnā iocunditatē cū salute vestra. Animequior esto irl̄m. Exhortat.n. te q̄ te noiauit. Nocētes pibūt q̄ te vexauerūt. ⁊ q̄ gratulati sūt i tua ruina punient. Ciuitates q̄b⁹ seruierūt filij tui·punient. ⁊ que accepit filios tuos. Sicut.n. gauisa ē in tua ruina ⁊ letata ē i casu tuo: sic cōtristabit̄ in sua desolatiōe. Et amputabit̄ exultatio multitudinis ei⁹. ⁊ gaudimoniū ei⁹ erit i luctū. Ignis.n. supueniet ei ab eterno i longitumis dieb⁹. ⁊ habitabit̄ a demonijs i multitudine tpis. Circūspice irl̄m ad oriētē ⁊ vide iocunditatē a deo tibi veniētē. Ecce enim veniūt filij tui·quos dimisisti dispsos: veniūt collecti ab oriente vsq; ad occidentē: in vbo sancti gaudētes in honore dei.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

EXue te bierusalē stola luctꝰ ⁊ vexationis tue. ⁊ induete decore ⁊ honore que a deo tibi est sempiterna gloria. Circūdabit te deus dyploide iusticie: ⁊ imponet mitrā capiti tuo honoris eterni. Deus eni ostendet splendorē suū in te: q̄ sub celo ē. Nominabit eni tibi nomen tuū a deo in sempiternū: pax iusticie ⁊ honor pietatis. Exurge irꝝm ⁊ sta in excelso. ⁊ circūspice ad orientē. ⁊ vide collectos filios tuos ab oriēte sole vsq; ad occidētē: in verbo sancti gaudentes dei memoria. Exierūt eni abs te pedibus ducti ab inimicis: adducet aūt illos dñs ad te portatos in honorem sicut filios regni. Constituit eni deus humiliare omnē mōtē excelsū ⁊ rupes ptennes. ⁊ cōualles replere inequalitatē terre ut ambulet isrl̄ diligenter in honorē dei. Obūbrauerūt aūt silue. ⁊ oē lignū suauitatis isrl̄ mandato dei. Adducet eni deus isrl̄ cū iocūditate in lumine maiestatis sue: cū mīa ⁊ iusticia que est ex ipso.

¶ Incipit epistola quā misit bieremias ad iudeos qui captiui erāt in babylone: cuius epistole scriptor fuit Barucb: propter quod adiungit eius libro. VI

PRopter pctā que peccastis añ deū: abducemini in babyloniā captiui a nabucbodonosor rege babyloniorꝝ. Ingressi itaq; i babylonē eritis ibi ānis plurimis ⁊ tpib⁹ longis vsq; ad generationēs septē: post b aūt educā vos inde cū pace. Nūc aūt videbitis in babylonia deos aureos ⁊ argēteos ⁊ lapideos ⁊ ligneos i humeris portari ostentātes metū gentib⁹. Videte g̃ ne ⁊ vos siles efficiamini factis alienis ⁊ metuatis. ⁊ metus vos capiat in ipsis. Visa itaq; turba de retro ⁊ ab ante adorātes dicite i cordib⁹ vris. Te oportet adorari dñe. Angelus aūt me⁹ vobiscū ē. Ipse aūt exq̄rā alias vras. Nā ligna ipsorꝝ polita a fabro ipsa etiā inaurata ⁊ inargētata falsa sūt. ⁊ nō pnt loq̄. Et sicut virgini amanti ornamenta: ita accepta auro fabricata sūt. Coronas certe aureas habēt sup capita sua dii illorū: vnde subtrabūt sacerdotes ab eis aurū ⁊ argentū. ⁊ erogant illud i semetipsis. Dant aūt ⁊ ex ipso psitutis. ⁊ meretrices ornāt. ⁊ iterū cū ceperit illud a meretricib⁹ ornāt deos suos. Hi aūt nō liberant ab erugine ⁊ tinea. Optis ātillis veste purpurea extergēt faciē ipsorꝝ ppter puluerē dom⁹ q̄ ē plurim⁹ int eos. Sceptꝝ aūt habet ut hō sicut iudex regiōis. q̄ i se peccātē nō interficit. Habet etiā i manu gladiū ⁊ securim se aūt de bello ⁊ a latronib⁹ nō liberat. Unde vobis notū sit. q̄a nō sūt dii. Nō ergo reuereamini eos. Sicut eni vas hois cōfractū iutile efficit: tales sūt ⁊ dii illorꝝ. Constitutis illis in domo: oculi eorꝝ pleni sūt puluere a pedib⁹ introeuntiū. Et sicut alicui qui regē offendit circūsepte sunt ianue. aut sicut ad sepulcbrū adductū mortuū: ita tutāt sacerdotes ostia clausuris ⁊ seris ne a latronibus expolient. Lucernas accēdūt illis. ⁊ quidē multas: ex q̄b⁹ nullā videre pnt. Sūt aūt sicut trabes i domo. Cordaꝝo eorꝝ dicūt elingere serpētes q̄ de terra sūt: dū comedūt eos ⁊ vestimentū ipsorꝝ. ⁊ nō sentiūt. Nigre fiunt facies eorꝝ a fumo: q̄ in domo fit. Supra corp⁹ eorꝝ ⁊ sup caput eorꝝ volāt noctue ⁊ birūdines. ⁊ aues etiā silit ⁊ catte. Unde sciatis q̄a nō sunt dii. Ne g̃ timueritis eos. Aurū etiā qđ habent ad specimen nisi aliq̄s exterserit eruginē nō fulgebūt. Neq; n. dū cōflarent sentiebāt. Ex oi pcio empta sūt: in quib⁹ spūs nō ē in ipsis. Sine pedib⁹ in humeris portant: ostētantes ignobilitatē suā hoib⁹. Cōfundant etiā qui colūt ea. Propterea si ceciderint i trā. a semetipsis nō surgūt. neq; si q̄s eū statuerit rectū per semetipsū stabit. ⁊ sicut mortuis humeri eorū illis apponēt. Hostias illorꝝ vendūt sacerdotes ipsorꝝ ⁊ abutunt: similiter ⁊ mulieres eorꝝ decerpentes neq; infirmo neq; mēdicāti aliq̄d impartiūt: de sacrificijs eorꝝ fete ⁊ mēstruate ptingūt. Sciētes itaq; ex bis q̄a nō sūt dii: ne timeat⁊ eos. Unde.n. vocant dii? Quia mulieres apponūt diis argēteis ⁊ aureis ⁊ ligneis. ⁊ in domib⁹ eorꝝ sacerdotes sedent hñtes tunicas scissas ⁊ capita ⁊ barbā rasam. q̄ꝝ capita nuda sūt. Rugiūt aūt clamātes ꝑ deos suos sicut i cena mortui. Vestimenta eorū auferūt sacerdotes. ⁊ vestiunt vxores suos ⁊ filios suos. Neq; si quid mali patiūt ab aliq̄. neq; si q̄d boni: poterūt retribuere. neq; regē cōstituere pnt neq; auferre. Silit neq; dare diuitias pnt neq; malū retribuere. Si q̄s illi votū vouerit ⁊ nō reddiderit neq; h reqrūt. Hoiez a morte nō liberāt neq; ifirmū a potētiore eripiūt. Hoiez cecū ad visū nō restituūt: de necessitate hoiez nō lib abūt. Vidue nō miserebūt. neq; orphanis bñfacient Lapidib⁹ de mōte siles sunt dii illorꝝ ligneis ⁊ lapidei ⁊ aurei ⁊ argentei. Qui aūt colūt ea

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cõfundẽt. Quõ ergo estimãdũ ẽ aut dicẽdũ illos esse ꝺeos? Adhuc.n. ipsis chaldeis nõ honorãtib⁹ ea: q̃ cũ audierint mutũ nõ posse loqui·offerũt illud ad bel: postulãtes ab eo loqui: quasi possint sentire q̃ nõ habẽt motũ. Et ipsi cũ itellexerint: relinquẽt ea. Sensũ.n. nõ habent ipsi dij illoꝝ. Mulieres autẽ circũdate funib⁹ i vijs sedent·succẽdentes ossa oliuaꝝ. Cũ aũt aliqua ex ipsis abstracta ab aliq̃ transeũte dormierit cũ eo·prime sue exprobrat q̃ ea nõ sit digna habita sicut ipsa nec⁹ funis ei⁹ dirupt⁹ sit. Dia aũt q̃ illis fiũt falsa sũt. Quõ estimandũ aut dicẽdũ est illos esse ꝺeos? A fabris aũt ⁊ ab aurificib⁹ facta sũt Nihil aliud erũt nisi id qõ volũt eẽ sacerdotes. Aurifices etiã ipsi q̃ ea faciũt nõ sũt multi tempoꝝ. Nũq̃d ꝯ pñt ea q̃ fabricata sũt ab ipsis esse dijs? Reliq̃rũt aũt falsa ⁊ opprobriũ postea futuris. Nã cũ supuenerit illis plius ⁊ mala: cogitãt sacerdotes vbi se abscondant cũ illis. Quõ ꝯ sentiri ꝺebeãt qm̃ dij sũt qui nec ꝺe bello se liberant·nec⁹ ꝺe malis se eripiũt? Nã cũ sint lignea ⁊ lapidea ⁊ inaurata ⁊ iargẽtata·sciet⁹ ea q̃a falsa sũt ab vniuersis gẽtib⁹ ⁊ regib⁹ q̃ mãifesta sũt: q̃a nõ sũt dij ꝫ opa manuũ hoiuꝝ: ⁊ nullũ op⁹ ꝺei cũ illis. Unde ꝯ notũ ẽ q̃a nõ sunt dij: ꝫ opa manuũ hoiuꝝ: ⁊ nullũ ꝺei op⁹ i ipsis ẽ. Regẽ regioni nõ sustãt: nec⁹ pluuiã hoib⁹ dabũt. Judiciũ q̃ nõ discernẽt·nec⁹ regiões liberabunt ab iuuria: q̃a nihil pñt sicut cornicule inter medium celi ⁊ ẽre. Etenim cũ inciderit ignis i domũ ꝺeoꝝ ligneoꝝ ⁊ argẽteoꝝ ⁊ aureoꝝ: sacerdotes q̃dẽ ipsoꝝ fugiẽt ⁊ liberabunt: ipsi vo sic trabes in medio cõburent. Regi aũt ⁊ bello nõ resistẽt. Quõ ꝯ estimãdũ est aut recipiendũ q̃a dij sũt? Non a furib⁹ nec⁹ a latronib⁹ se liberabũt dij lignei ⁊ lapidei ⁊ inaurati ⁊ inargẽtati: quib⁹ inq̃ fortiores sũt. Aurũ ⁊ argẽtũ ⁊ vestimẽtũ q̃ opti sũt auferent illis ⁊ abibũt·nec sibi auxiliũ ferent. Itaq⁹ melius est eẽ regẽ ostẽtantẽ virtutẽ suã·aut vas in domo vtile i q̃ gliat q̃ possidet illud·uel ostiũ in domo qõ custodit q̃ i pace sũt·q̃ falsi dij. Sol! q̃dẽ ⁊ luna ac sidera cũ sint splendida ⁊ ehmia ad vtilitates obaudiũt: sic ⁊ fulgur cũ apparuerit pspicuũ ẽ. Idipsũ aũt ⁊ spũs i oi regiõe spirat. ⁊ nubes q̃b⁹ cũ ipatũ fuerit a ꝺeo pambulare i vniuersũ orbẽ: pficiũt qõ ipatũ ẽ eis. Ignis etiã missus ꝺesup ut cõsũmat mõtes ⁊ siluas facit qõ pceptũ ẽ ei. Hec aũt nec⁹ spẽb⁹ nec⁹ vtutib⁹ vni coꝝ sibi sunt. Un̄ nec⁹ estimãdũ est nec⁹ dicendũ illos esse ꝺeos: qn̄ non pñt nec⁹ iudiciũ iudicare nec⁹ q̃cq̃ facere hoib⁹. Sciẽtes itaq⁹ q̃a nõ sunt dij: ne ꝯ timueritꝭ eos. Nec⁹.n. regib⁹ maledicẽt nec⁹ bñdicẽt. Signa.n. i celo gẽtib⁹ non oñdũt: nec⁹ ut sol lucebũt·nec⁹ illuminabũt ut luna. Bestie meliores sũt illis: q̃ possũt fugere sub tectũ ac pdesse sibi. Nullo ita mõ nobis ẽ manifestũ q̃a sũt dij·ppter qõ ne timeatꝭ eos. Nã sicut i cucumerario·formido nihil custodit: ita sũt dij illoꝝ lignei ⁊ argentei ⁊ iaurati. Eodẽ mõ ⁊ i horto spina alba: supꝫ quã ois auis sedet. Silit ⁊ mortuo pjecto i tenebr⁹: sic dij illoꝝ lignei ⁊ iaurati ⁊ inargentati. A pupura q̃ ⁊ marmore que supꝫ illos teneãt: scietis itaq⁹ q̃a nõ sunt dij. Ipsi etiã postremo comedunt. ⁊ erit opprobriũ in regione. Melior ẽ hõ iustus q̃ nõ habet simulacra: nã erit longe ab opprobrijs.

Explicit liber Baruch. Incipit plogus in Ezechiele pphetam.

Ezechiel ppheta cũ ioachim rege iuda captiuus duct⁹ ẽ i babylonẽ: ibiq⁹ his qui cũ eo captiui fuerant ppl̃ auit pœnitẽtibus q̃ ad hieremie vaticiniũ se vltro aduersarijs tradidissent cum viderent adhuc vrbem hierosolymã stare: quã ille casurã eẽ pdixerat. Tricesimo aũt etatꝭ sue ãno ⁊ captiuitatꝭ q̃nto·exorsus ẽ ad cõcaptiuos loq̃. Et eodẽ tpe lz posterior hic in chaldea: hieremias in iudea pphauerũt. Sermo ei⁹ nec satꝭ disert⁹ nec ad modũ rustic⁹ ẽ: ꝫ ex vtroq⁹ medie tẽperat⁹. Sacerdos ⁊ ipse fuit sicut hieremias pncipia volumis ⁊ finẽ magnis bñs obscuritatib⁹ inuoluta. Sed ⁊ vulgata ei⁹ editio nõ multũ distat ab hebraico. Unde satis miror q̃d cause extiterit: ut si eosdẽ in vniuersis libris habem⁹ interpretes: in alijs eadẽ·in alijs diuersa trãstulerint. Legite igit ⁊ hũc iuxta translationẽ nr̃am·qm̃ p cola scriptus ⁊ comata manifestiorẽ legẽtib⁹ sensũ tribuit. Si ãt amici mei. ⁊ hũc subsannauerit·dicite eis q̃ nemo eos ꝓpellat ut scribãt. Sz ꝺeos ne illud eis eueniat q̃d grece significanti⁹ dr̃ ut ꝺicẽt fagolidori·q̃d ẽ mãducãtes senecias.

Explicit prologus.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Incipit Eçechiel ꝓpheta. Caplm I

ET factum est in tricesimo anno·i quarto· in q̃nta mensis: cum essem i medio captiuoꝝ iuxta fluuiũ chobar: aperti sunt celi ⁊ vidi visiones dei: in q̃nta mensis·ipse ē annus q̃nt⁹ trãsmigratiõis regis ioachim: factũ ē verbũ dñi ad eçechielẽ filiũ buzi sacerdotẽ in terra chaldeoꝝ secus flumen chobar. Et facta est sup eũ ibi manꝰ dñi. Et vidi: ⁊ ecce vẽtus turbinis veniebat ab aq̃lone. ⁊ nubes magna ⁊ ignis inuoluẽs Et splendor in circuitu eius. ⁊ de medio eiꝰ q̃si speries electri: id est de medio ignis. Et in medio eiꝰ silitudo q̃tuor animaliũ. ⁊ hic aspectus eorũ. Silitudo hois in eis. Et q̃tuor facies vni. ⁊ q̃tuor pẽne vni. Et pedes eorũ pedes recti. ⁊ plãta pedis eorũ quasi planta pedis vituli. ⁊ scintille q̃si aspectus eris cãdentis. Et manus hois sub pẽnis eoꝝ i quatuor partibꝰ. ⁊ facies ⁊ pẽnas p quatuor ptes habebãt: iunctaq; erãt pẽnne eoꝝ alteriꝰ ad alterũ. Nõ reuertebãt cũ incederẽt: ꝫ vnũqȯq; ante faciẽ suã gradiebatur Similitudo aũt vultꝰ eorũ·facies hois ⁊ facies leonis a dextris ipsoꝝ q̃tuor: facies aũt bouis a sinistris ipsoꝝ q̃tuor. ⁊ facies aquile desup ipsoꝝ q̃tuor. ⁊ facies eoꝝ ⁊ pẽne eorũ extente desup. Due pẽnne singulorũ iungebant. ⁊ due tegebãt corpora eoꝝ. Et vnũqȯq; eoꝝ coram facie sua ãbulabat. Vbi erat impetꝰ spũs·illuc g̃diebant: nec reuertebant cũ ambularẽt. Et silitudo animaliũ ⁊ aspectꝰ eorũ q̃si carbonũ ignis ardentiũ. ⁊ q̃si aspectus lãpadarũ. Hec erat visio discurrẽs i medio animaliũ: splendor ignis ⁊ de igne fulgur egrediẽs Et animalia ibãt ⁊ reuertebant: i similitudinẽ fulguris coruscanti. Cumq; aspicerẽ animalia: apparuit rota vna sup terrã iuxta animalia: habẽs q̃tuor facies. Et aspectꝰ rotarũ ⁊ opꝰ earũ q̃si visio maris. ⁊ vna similitudo ipsarũ q̃tuor. ⁊ aspectus earũ ⁊ opa: q̃si sit rota i medio rote. Per q̃tuor ptes earũ euntes ibãt. ⁊ nõ reuertebant cũ ãbularẽt. Statura q; erat rotis ⁊ altitudo. ⁊ horribilis aspectꝰ. ⁊ totũ corpus oculis plenũ i circuitu ipsarũ q̃tuor. Cũq; ambularẽt animalia·ãbulabant pariter ⁊ rote iuxta ea. ⁊ cũ eleuarẽt animalia de terra·eleuabãt sit ⁊ rote. Quocũq; ibat spũs: illuc eũte spũ. ⁊ rote pariter eleuabãt sequẽtes eũ. Spũs. n. vite erat i rotis. Cũ euntibꝰ ibãt. ⁊ cũ stãtibꝰ stabant. ⁊ cũ eleuatis a terra· pariter eleuabant ⁊ rote sequẽtes ea: q̃a spũs vite erat in rotis. Et silitudo super capita animaliũ firmamẽti q̃si aspectꝰ crystalli horribilis. ⁊ extenti sup capita eoꝝ desup. Sub firmamẽto aũt pẽne eoꝝ recte alteriꝰ ad alterũ. Vnũqȯq; duabꝰ alis velabat corpꝰ suũ. ⁊ alterꝝ siliter velabat. Et audiebã sonũ alarꝝ q̃si sonũ aquarꝝ multarꝝ q̃si sonũ sublimis dei. Cũ ãbularent·q̃si sonꝰ erat multitudinis·ut sonꝰ castroꝝ. Cũq; starent·demittebant pẽnne eorũ. Nam cũ fieret vox sup firmamẽtũ qȯ erat sup caput eorũ: stabãt ⁊ submittebãt alas suas. Et super firmamẽtũ qȯ erat iminẽs capiti eoꝝ: q̃si aspectꝰ lapidis sapphyri: similitudo throni. ⁊ sup similitudinẽ throni silitudo q̃si aspectꝰ hois desup. Et vidi q̃si speciẽ electri: velut aspectũ ignis intrinsecus p circuitũ eiꝰ. a lũbis eius ⁊ desup. ⁊ a lumbis eius vsq; deorsũ vidi q̃si speciẽ ignis splẽdenti i circuitu velut aspectũ arcus cũ fuerit i nube in die pluuie. Hic erat aspectus splendoris p gyrũ. II

Hec visio similitudinis glie dñi. Et vidi ⁊ cecidi in faciẽ meam. ⁊ audiui vocem loquenti. Et dixit ad me. Fili hois sta sup pedes tuos. ⁊ loquar tecum. Et ingressus est in me spũs pꝰ q̃ locutꝰ est mihi. ⁊ statuit me sup pedes meos. Et audiui loquẽtẽ ad me ⁊ dicẽtẽ. Fili hois: mitto ego te ad filios isrl̃: ad gentes apostatrices que recesserũt a me. Patres eoꝝ puaricati sũt pactũ meũ vsq; ad diẽ hãc. ⁊ filij dura facie ⁊ indomabili corde sũt·ad q̃s ego mitto te. Et dices ad eos. Hec dicit dñs deꝰ: si forte uel ipsi audiãt. ⁊ si forte quiescant·q̃m domꝰ exasperans est. ⁊ sciẽt q̃a ꝓpheta fuerit i medio eoꝝ. Tu g̃ fili hois ne timeas eos neq; sermones eoꝝ metuas: q̃m increduli ⁊ subuersores sũt tecũ. ⁊ cũ scorpiõibꝰ habitas. Verba eoꝝ ne timeas. ⁊ vultꝰ eoꝝ ne formides: q̃a domus exasperans ẽ. Loquer g̃ verba mea ad eos si forte audiãt ⁊ q̃escãt·q̃m irritatores sũt. Tu aũt fili hois audi quecũq; loquor ad te. ⁊ [illegible]li esse exasperans sicut domꝰ exasperatrix est. Apri os tuũ. ⁊ comede quecũq; ego do tibi Et vidi. ⁊ ecce manus missa ad me·in q̃ erat involutꝰ liber. ⁊ expãdit illũ coram me qui erat scriptus intus ⁊ foris. ⁊ scripte erant in eo lamentationes. ⁊ carmen. ⁊ ve.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ET dixit ad me. Fili hois qȯ/ cūqȝ iueneris·comede. Comede vo/ lumē istud: ⁊ vadens loquere ad fi/ lios isrl̄. Et aperui os meū: ⁊ cibauit me vo/ lumine illo. Et dixit ad me. Fili hois·venter tuus comedet. ⁊ viscera tua cōplebūt volu/ mine isto qȯ ego do tibi. Et comedi illud. ⁊ factū est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me. Fili hois vade ad domū isrl̄. ⁊ loq̄ris verba mea ad eos. Non.n. ad pp̄lm pfundi sermonis ⁊ ignote lingue tu mitteris ad do/ mū isrl̄: neqȝ ad pp̄los multos pfundi ⁊ mo/ nis ⁊ ignote lingue: quorū nō possis audire sermones. Et si ad illos mitterer̄: ipsi audi/ rēt te. Dom⁹ aūt isrl̄ nolūt audire te: qa no/ lunt audire me. Dis q̄ppe domus isrl̄ attrita frōte ē. ⁊ duro corde. Ecce dedi faciē tuā va/ lentiorē facieb⁹ eoȝ: ⁊ frontem tuā duriorē frontib⁹ eoȝ: ut adamantē ⁊ ut silicē dedi fa/ ciē tuā. Ne timeas eos neqȝ metuas a facie eoȝ: qa dom⁹ exasperās est. Et dixit ad me. Fili hois·cēs sermōes meos q̄s ego loquor ad te·assume i corde tuo. ⁊ aurib⁹ tuis audi: ⁊ vade ingredē ad trāsmigrationē ad filios pp̄li mei. ⁊ loq̄ris ad eos ⁊ dices eis. Hec di/ cit dñs deus: si forte audiāt ⁊ quiescant. Et assumpsit me spūs. ⁊ audiui post me vocem cōmotiōis magne·bñdicta gl̄ia dñi de loco suo. ⁊ vocem alarū animaliū pcutiētiū alteram ad alterā. ⁊ vocē rotaȝ sequētiū animalia ⁊ vo/ cē cōmotiōis magne. Spūs q̄ȝ eleuauit me ⁊ assūpsit me. ⁊ abiī amarus in indignatiōe spirit⁹ mei. Man⁹. n. dñi erat ꝓfortans me. Et veni ad trāsmigtionē ad aceruū nouaȝ frugū·ad eos q̄ habitabāt iux̄ flumē chobar: ⁊ sedi vbi illi sedebāt: ⁊ mansi ibi septem die/ bus merens i medio eoȝ. Cū aūt pterāssent septē dies: factū est ꝟbū dñi ad me dicens. Fili hois·speculatorē dedi te domui isrl̄. ⁊ au/ dies de ore meo ꝟbum: ⁊ annūciabis eis ex me. Si dicente me ad impiū morte morieris nō ānūciaueri ei·neqȝ locut⁹ fueris ut auer/ tat̄ a via sua ipia ⁊ viuat: ipse impi⁹ i iniq̄ta/ te sua morietr̄: sanguinē aūt ei⁹ de manu tua requirā. Si āt tu annūciaueris impio. ⁊ ille nō fuerit conuersus ab ipietate sua. ⁊ a via sua impia: ipse q̄dē in ipietate sua morietur: tu aūt aiam tuā liberasti. Sed ⁊ si cōuersus iu/ stus a iusticia sua fuerit. ⁊ fecerit iniq̄tatē·po/ nā offendiculū corā eo. Ipse morietr̄: qa non ānūciasti ei. In pctō suo morietr̄. ⁊ nō erūt in memoria iusticie eius quas fecit: sanguinē ꝟo ei⁹ de manu tua requirā. Si aūt tu annū/ ciaueri iusto ut nō pecet iustus. ⁊ ille nō pec/ cauerit·viuens viuet qa annunciasti ei. ⁊ tu aiam tuā liberasti. Et facta ē sup me manus dñi. ⁊ dixit ad me. Surgēs egredē i campū. ⁊ ibi loquar tecū. Et surgēs egressus sū in cam/ pum. ⁊ ecce ibi gloria dñi stabat q̄si gl̄ia quā vidi iux̄ fluuiū chobar. ⁊ cecidi i faciē meā. Et ingressus est i me spūs. ⁊ statuit me sup pedes meos. ⁊ locutus est mi: ⁊ dixit ad me. Ingre/ dere: ⁊ includere in medio dom⁹ tue. Et tu fi/ li hois: ecce data sūt sup te vincula ⁊ ligabūt te in eis. ⁊ nō egredieris in medio eoȝ: ⁊ lin/ guā tuā adhærē faciā palato tuo. ⁊ eris mut⁹ nec q̄si vir obiurgās·qa dom⁹ exasperās est. Cū aūt locut⁹ fuero tibi·aperiā os tuū. ⁊ di/ ces ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Qui audit au/ diat. ⁊ q̄ q̄escit q̄escat: qa dom⁹ exasperās est.

ET tu fili hois·sume tibi laterē ⁊ pones eū corā te. ⁊ describes in eo ciuitatē hierusalē. Et ordinabis aduersus eam obsidionē: ⁊ edificabis muni/ tiones. ⁊ cōportabis aggerē. ⁊ dabis ꝯ eā ca/ stra. ⁊ pones arietes in gyro. Et tu sume tibi sartaginē ferreā. ⁊ pones eam in murū ferreū inter te ⁊ inter ciuitatē. ⁊ obfirmabis faciē tuā ad eā ⁊ erit in obsidionē. ⁊ circūdabis eā. Si/ gnū est domui isrl̄. Et tu dormies sup lat⁹ tuū sinistrū. ⁊ pones iniq̄tates dom⁹ isrl̄ super eo numero dierū quib⁹ dormies sup illud. ⁊ assu/ mes iniq̄tates eoȝ: Ego aūt dedi tibi ānos iniq̄tatis eorū numero dieȝ trecentos ⁊ no/ naginta dies. ⁊ portabis iniq̄tatē dom⁹ isrl̄. Et cū cōpleueris hꝫ·dormies sup latus tuum dextrū secūdo. ⁊ assumes iniq̄tatē dom⁹ iuda q̄draginta dieb⁹. Diē pro anno: diē inquā p anno dedi tibi. Et ad obsidionē irl̄m cōuer/ tes faciē tuā: ⁊ brachium tuū erit expertū: ⁊ pp̄habis aduersus eā. Ecce circūdedi te vin/ culis. ⁊ nō te conuertes a latere tuo i lat⁹ aliud donec cōpleas dies obsidiōis tue. Et tu sume tibi frumentū ⁊ ordeū ⁊ fabā ⁊ lentē ⁊ miliū ⁊ vicia. ⁊ mittes ea in vas vnū: ⁊ facies tibi panes numero dieȝ quib⁹ dormies sup lat⁹ tuū. Trecentis ⁊ nonaginta dieb⁹ comedes illud. Cibus aūt tuus q̄ escens: erit i pōdē viginti stateres in die. A tpe vsqȝ ad tpm comedes illud. Et aquā in mensura bibes sextā partē hin. A tpe vsqȝ ad tpm bibes illud. Et quasi subcineritium ordeaceū comedes illud

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ ſtercore qđ egredit de hoie operies illud in oculis eoꝝ. Hec dicit dñs. Sic comedẽt filij iſrl panẽ ſuũ pollutũ inter gentes: ad quas eĳciã eos. Et dixi. A·a·a·dñe de⁹. Ecce aia mea nõ eſt polluta: ꝛ morticinũ ꝛ laceratũ a beſtijs nõ comedi ab infantia mea vſq; nunc ꝛ nõ eſt ingreſſa i os meũ ois caro imũda. Et dixit ad me. Ecce dedi tibi fimũ bouũ pro ſtercoribus humanis. ꝛ facies panẽ tuũ i eo. Et dixit ad me. Fili hois·ecce ego cõterã baculũ panis in irlm ꝛ comedẽt panẽ ſuũ in pondẽ. ꝛ in ſollicitudine. ꝛ aquã i mẽſura ꝛ i anguſtia bibẽt·ut deficientib⁹ pane ꝛ aq̃ corruat vnuſquiſq; ad fratrẽ ſuũ: ꝛ contabeſcat in iniquitatibus ſuis. V

Et tu fili hois ſume tibi gladiũ acutũ radentẽ pilos. ꝛ aſſumes eũ ꝛ duces p caput tuũ ꝛ p barbã tuã. ꝛ aſſumes tibi ſtaterã ponderis ꝛ diuides eos. Tertiã ptẽ igni cõbures in medio ciuitatis iux cõpletionẽ dierũ obſidionis. ꝛ aſſumes tertiã partẽ ꝛ cõcides gladio i circuitu ei⁹: ẽtiã ꝟo aliã diſpges i ventũ. ꝛ gladiũ nudabis p⁹ eos. Et ſumes inde puũ nũerũ ꝛ ligabis eos in ſũmitate pallij tui. Et ex eis rurſũ tolles ꝛ pijcies eos i medio ignis ꝛ cõbures eos igni ꝛ ex eo egredietur ignis i oem domum iſrl. Hec dicit dñs deus. Iſta ẽ irlm. In medio gentiũ poſui eã. ꝛ in circuitu eius terras. Et ꝓtẽpſit iudicia mea ut plus eſſet impia q̃ gentes: ꝛ p̃cepta mea vltra q̃ tre que i circuitu ei⁹ ſũt. Judicia. n. mea piecerunt. ꝛ in p̃ceptis meis nõ ãbulauerũt. Idcirco hꝝ dic dñs de⁹. Quia ſupaſtis gentes q̃ in circuitu vro ſũt. ꝛ i p̃ceptis meis nõ ambulaſtis. ꝛ iudicia mea nõ feciſtis. ꝛ iuxta iudicia gentiũ q̃ in circuitu vro ſunt non eſtis opati: ideo hec dicit dñs de⁹. Ecce ego ad te: ꝛ ipſe ego faciã in medio tui iudicia in oculis gentiũ. ꝛ faciã i te q̃ nõ feci: ꝛ q̃b⁹ ſilia vltra nõ faciã: ꝓpt oes abhominationes tuas. Ideo pres comedẽt filios ſuos in medio tui: ꝛ filij comedent pres ſuos. Et faciã in te iudicia. ꝛ ventilabo vniuerſas reliquias tuas in oem ventum. Idcirco viuo ego dicit dñs de⁹ niſi p eo q̃ ſanctũ meũ violaſti in oibus offenſionib⁹ tuis ꝛ i cũctis abhominationib⁹ tuis: ego qꝫ ꝑfringã. ꝛ nõ parcet oculus meus ꝛ nõ miſebor. Tertia ps tui peſte morietur ꝛ fame ꝑſumetur i medio tui. ꝛ tertia pars tui in gladio cadet i circuitu tuo. Tertiã ꝟo partẽ tuã in oem ventũ diſpgã. ꝛ gladiũ eua-
ginabo p⁹ eos. Et cõplebo furorẽ meũ: ꝛ requieſcere faciã indignationẽ meã in eis. ꝛ ꝓſolabor. Et ſcient q̃a ego dñs locutus ſũ in zelo meo: cũ impleuero oẽm indignationẽ meã in eis. Et dabo te i deſertũ ꝛ in opprobriũ gentibus que in circuitu tuo ſũt: in ꝓſpectu oĩs ptereuntis. Et eris opprobriũ ꝛ blaſphemia exemplũ ꝛ ſtupor in gentib⁹ q̃ in circuitu tuo ſũt: cũ fecero i te iudicia i furore ꝛ i indignatione ꝛ i increpationib⁹ ire·ego dñs locut⁹ ſũ q̃ miſero ſagittas famis peſſimas que erũt mortifere. ꝛ q̃s mittã ut diſperdã vos. Et fabricabo ſuper vos. ꝛ cõterã in vobis baculũ panis. ꝛ imittã in vos famẽ ꝛ beſtias peſſimas vſq; ad internitionẽ. Et peſtilentia ꝛ ſanguis tranſibũt p te. ꝛ gladiũ inducã ſup te. Ego dñs locutus ſum. VI

Et factus ẽ ſmo dñi ad me dicẽs. Fili hois·pone faciẽ tuã ad montes iſrl ꝛ ꝓphetabis ad eos ꝛ dices. Montes iſrl audite ꝟbũ dñi dei. Hec dicit dñs de⁹ mõtibus ꝛ collib⁹ rupib⁹ ꝛ vallib⁹. Ecce ego inducã ſup vos gladiũ ꝛ diſperdã excelſa vra: ꝛ demoliar aras vras ꝛ ꝓfringent ſimulacra vra. ꝛ deiciam interfectos vros ante idola veſtra. Et dabo cadauera filioꝝ iſrl ante faciẽ ſimulacrorũ vrorũ: ꝛ diſpergam oſſa veſtra circũ aras vras i oibus habitationib⁹ vris. Urbes deſerte erũt. ꝛ excelſa demolient ꝛ diſſipabunt: ꝛ inibũt are vre ꝛ confringent: ꝛ ceſſabũt idola vra. ꝛ ꝓterent ſe delubra vra: ꝛ delebunt opa vra: ꝛ cadet interfect⁹ i medio vri. ꝛ ſcient q̃a ego ſũ dñs. Et relinquã i vob eos q̃ fugerint gladiũ i gentib⁹·cũ diſperſero vos in ctis. ꝛ recordabunt mei liberati vri in gentibus ad q̃s captiui ducti ſũt: q̃a contriui cor eoꝝ fornicans ꝛ recedens a me. ꝛ oculos eoꝝ fornicantes poſt idola ſua: ꝛ diſplicebũt ſibimet ſup malis q̃ fecerãt i vniuerſis abhominationib⁹ illis. ꝛ ſciẽt q̃a ego dñs·nõ fruſtra locut⁹ ſũ ut facerẽ eis malũ hꝝ. Hec dicit dñs deus. Percute manũ tuã ꝛ allide pedem tuũ. ꝛ dic heu ad oes abhominationes malorũ domus iſrael: quia gladio fame ꝛ peſte ruituri ſũt. Qui longe eſt·peſte morietur: qui ꝛ ꝓpe·gladio corruet: ꝛ qui relict⁹ fuerit ꝛ obſeſſus·fame morietur. Et cõplebo indignationẽ meã i eis. ꝛ ſcient q̃a ego dñs·cũ fuerit interfecti veſtri in medio idolorum vrorũ·in circuitu araꝝ vrarũ·in oi colle excelſo. ꝛ in cũctis ſũmitatib⁹ montiũ. ꝛ ſubtus oẽ lignũ nemoroſum

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 subtus vniuersam quercū frondosam locū vbi accenderūt thura redolētia vniūsis idolis suis. Et extendā manū meā sup eos. 7 faciam terrā eox desolatā 7 destitutā a deserto deblatha i oibus habitationib9 eox. 7 scient quia ego dominus.

VII

ET factus ē sermo dñi ad me dicens. Et tu fili hois: hec dicit dñs de9 ēre isrl' Finis venit: venit finis super qtuor plagas terre. Nūc finis sup te: 7 imittā furorem meū i te. Et iudicabo te iuxta vias tuas. Et ponā p te cēs abhominationes tuas. Et nō parcet ocul9 me9 sup te. 7 nō miserebor: 9 vias tuas ponā sup te. 7 abhominationes tue i medio tui erūt. 7 scietis qa ego dñs. Hec dic dñs de9. Afflictio vna: afflictio ecce venit. Finis venit: venit finis. Euigilauit aduersū te: ecce venit. Venit cōtritio sup te q̄ habitas in ēra. Venit tempus: ppe est dies occisionis. 7 nō gloriē mōtiū. Nūc deppinq̄ effundā irā meā sup te. 7 cōplebo furorē meū in te. Et iudicabo tescōm vias tuas. 7 imponā tibi oia scelera tua. Et nō parcet ocul9 me9 nec miserebor: sed vias tuas imponā tibi. 7 abhoīationes tue in medio tui erūt. 7 scietis qa ego sū dñs percutiēs. Ecce dies: ecce venit. Egressa ē qtritio. Floruit virga germinauit superbia iniqtas surrexit in virga impietatis. Nō ex eis. 7 non ex ppl'o: neqs ex sonitu eox: 7 nō erit requies in eis. Venit tēpus: approprinquit dies. Qui emit nō letet. 7 qui vendit nō lugeat quia ira sup oēm ppl'm eius. qa q̄ vendit ad id qđ vendidit nō reuertet: 7 adhuc in viuentib9 vita eox. Visio. n. ad oēm multitudinē eius nō regrediet. 7 vir i iniqtate vite sue nō cofortabit. Canite tuba p parent cēs. 7 nō est qui vadat ad plium. Ira eni mea sup vniuersū populū eius. Gladi9 foris: pestis 7 fames intrinsec9. Qui in agro ē gladio morietur: 7 qui i ciuitate pestilētia 7 fame deuorabunt. 7 saluabunt qui fugerint ex eis. Et erūt i mōtib9 q̄si colūbe qualiū: cēs trepidi: vnusqsq in iniqtate sua. Oēs man9 dissoluent: 7 oia genua fluēt aquis. Et accingēt se cilitijs. 7 opiet eos formido. 7 in oi facie confusio: 7 in vniuersis capitibus eox caluitiū. Argentū eox foris proijciet. 7 aurū eorū i sterqliniū erit. Argentū eorū 7 aurū eox nō valebit liberare eos: i die furoris dñi. Aiam suā nō saturabūt. 7 vētres eox nō implebunt: qa scandalū iniqtatis eox factū ē. 7 ornamentū moniliū suox in superbia posuerūt. 7 imagines abhominationū suarū 7 simulacrox fecerūt ex eo. Propter hoc dedi eis illud in imundiciā. 7 dabo illud in man9 alienox ad diripiendū. 7 impijs ēre in pdā: 7 pfanabūt illud. Et aūtā faciē meā ab eis 7 violabūt archanū meū. 7 introibūt i illud emissarij. 7 pfanabūt illud. Fac pclusionē qm̄ ēra plena est iudicio sanguinū: 7 ciuitas plena iniqtate. Et adducā pessimos de gentibus: 7 possidebūt domos eox. Et quiescere faciā superbiā potentiū. 7 possidebūt scūaria eox. Angustia supueniente requirent pacē: 7 nō erit. Cōturbatio sup conturbationē veniet. 7 auditus sup auditū. Et querēt visionem de pphēta. 7 lex peribit a sacerdote: 7 cōsiliū a seniorib9. Rex lugebit. 7 pncipes induent merore: 7 man9 pp'li terre pturbabūt. Scōm viā eox faciā eis. 7 scōm iudicia eox iudicabo eos: 7 scient qa ego dñs.

VIII

ET factū est i anno sexto in sexto mense in qnta mēsis: ego sedebā in domo mea. 7 senes iuda sedebant corā me. Et cecidit ibi sup me man9 dñi dei. Et vidi. 7 ecce silitudo q̄si aspect9 ignis. Ab aspectu lūbox ei9. 7 deorsū erat ignis. 7 a lūbis ei9 7 sursū q̄si aspect9 splēdor sicut visio electri. Et emissa silitudo man9 apprehēdit me i cincinno capitis mei. 7 eleuauit me spūs inter celū 7 terrā: 7 adduxit me in irl'm in visione dei iuxta ostiū interius qđ respiciebat ad aquilonē vbi erat statutū idolū zeli ad puocandā emulationē. Et ecce ibi gloria dei isrl' scōm visionem quā viderā in cāpo. 7 dixit ad me. Fili hois leua oculos tuos ad viā aqlonis. Et leuaui oculos meos ad viā aqlonis. 7 ecce ab aqlone porte altar idolū zeli i ipso introitu. Et dixit ad me. Fili hois putas ne vides tu qđ isti faciūt abhominationes magnas qs dom9 isrl' facit h ut pcul recedā a scūario meo? Et adh cōūsus videbis abhominationes maiores. Et introduxit me ad ostium atrij. Et vidi. 7 ecce foramē vnū i pariete. Et dixit ad me. Fili hominis fode parietē. Et cū fodissem parietē apparuit ostiū vnū. Et dixit ad me. Ingredē 7 vide abhominationes pessimas qs isti faciūt h. Et ingressus vidi. 7 ecce oīs silitudo reptiliū: 7 aialiū abhominatio. 7 vniūsa idola dom9 isrl' depicta erāt i pariete in circuitu p totū. Et septuaginta viri de seniorib9 dom9 isrl'. 7 iechonias filius saphan stabat in medio eox stantiū añ picturas. 7 vnusqsq hēbat thuribulū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in manu sua: ⁊ vapor nebule de thure cõsurgebat. ⁊ dixit ad me. Certe vides fili hominis que seniores dom⁹ israhel faciũt in tenebris: vnusq̃sq; in abscõdito cubilis sui. Dicũt enim. Non videt dñs nos. Dereliquit dñs terrã. Et dixit ad me. Adhuc quersus videbis abhominationes maiores q̃s isti faciũt. Et introduxit me p ostiũ porte domus dñi qđ respiciebat ad aquilonẽ. Et ecce ibi mulieres sedẽbãt plangentes adonidẽ. Et dixit ad me. Certe vidisti fili hois. Adhuc quersus videbis abhominationes maiores his. Et introduxit me in atrium domus dñi interius. Et ecce in ostio tẽpli dñi inter vestibulũ ⁊ altare: q̃si viginti q̃nq; viri dorsa bñtes ꝑ tẽplũ dñi ⁊ facies ad orientẽ. ⁊ adorabãt ad ortũ solis. Et dixit ad me. Certe vidisti fili hois. Numq̃d leue est dom⁹ iuda ut facerẽt abhominatiões istas quas fecerũt hic: quia replentes terrã iniq̃tate cõuersi sũt ad irritandũ me? Et ecce applicãt ramũ ad nares suas. Ergo ⁊ ego faciam in furore: nõ parcet ocul⁹ me⁹. nec miserebor: ⁊ cum clamauerint ad aures meas voce magna. nõ exaudiã eos.

IX

ET clamauit in aurib⁹ meis voce magna dicẽs. Appropinquerũt visitationes vrbis. ⁊ vnusq̃sq; vas interfectionis habet in manu sua. Et ecce sex viri veniebant de via porte superioris que respicit ad aq̃lonẽ. ⁊ vniuscuiusq; vas iteri⁹ in manu ei⁹. Vir q̃; vnus in medio eor vestit⁹ erat lineis. ⁊ atramẽtariũ scriptor⁹ ad renes ei⁹. Et ingressi sũt: ⁊ steterũt iuxta altare ereũ. Et gl'ia dñi israhel assũpta est de cherub: q̃ erat sup eũ ad limẽ dom⁹. Et vocauit virũ qui indutus erat lineis: ⁊ atramentariũ scriptor⁹ habebat in lũbis suis. Et dixit dñs ad eũ. Transi p mediã ciuitatẽ in medio irl'm: ⁊ signa thau sup frontes virorũ gementiũ ⁊ volentiũ sup cũctas abhominatiõib⁹ q̃ fiũt in medio ei⁹. Et illis dixit audiente me. Transite p ciuitatẽ sequẽtes eũ: ⁊ percutite. Nõ parcat ocul⁹ vr̃: neq; misereamini. Senẽ adolescẽtulũ ⁊ virginẽ. paruulũ ⁊ mulieres interficite: vsq; ad internitionẽ. Omẽm aũt sup quẽ videritis thau ne occidatis: ⁊ a scñario meo incipite. Ceperũt g̃ a viris senioribus q̃ erãt ante faciẽ dom⁹. Et dixit ad eos. Cõtaminate domũ: ⁊ implete atria interfectis. Egredimini. Et egressi sũt. ⁊ percutiebãt eos qui erant in ciuitate. Et cede cõpleta remãsi ego: ruiq; sup faciẽ meã. ⁊ clamãs aio. Heu heu heu dñe deus. Ergo ne dispdes oẽs reliq̃as isrl' effundẽs furorẽ tuũ sup irl'm? Et dixit ad me. Iniq̃tas dom⁹ isrl' ⁊ iuda magna est nimis valde. ⁊ repleta ẽ terra sanguinib⁹. ⁊ ciuitas repleta ẽ auersione. Dixerunt enĩ. Dereliquit dñs terrã. ⁊ dñs nõ videt. Igit̃ ⁊ me⁹ nõ parcet oculus: neq; miserebor. Viã eor sup caput eor reddã. Et ecce vir q̃ erat indutus lineis q̃ hẽbat atramentarium in dorso suo: rñdit verbũ dicẽs. Feci sicut p̃cepisti mi.

X

ET vidi: ⁊ ecce in firmamẽto qđ erat sup caput cherubin q̃si lapis saphyrus ⁊ q̃si spẽs similitudinis solij apparuit sup eũ. Et dixit ad virũ q̃ indutus erat lineis. ⁊ ait. Ingredẽ in medio rotarũ q̃ sunt subt⁹ cherubin ⁊ iple manũ tuã prunis ignis q̃ sũt inter cherubin: ⁊ effunde super ciuitatem. Ingressusq; ẽ in ꝑspectu meo. Cherubin aũt stabãt a dextris dom⁹ cum ingrederet vir: ⁊ nubes impleuit atriũ interius. Et eleuata est gloria dñi de sup cherub ad limen dom⁹. ⁊ repleta ẽ dom⁹ nube. Et atriũ repletũ est splendore gl'ie dñi. ⁊ sonit⁹ alarũ cherubin audiebat vsq; ad atriũ exteri⁹. q̃si vox dei omnipotentis loquentis. Cũq; p̃cepisset viro q̃ indutus erat lineis dicẽs. sume ignẽ de medio rotarũ que sũt inter cherubin: ingressus ille stetit iuxta rotã. Et extẽdit cherub manũ de medio cherubin ad ignẽ q̃ erat inter cherubin. ⁊ sumpsit ⁊ dedit in man⁹ ei⁹ q̃ indut⁹ erat lineis: qui accipiẽs egressus est. Et apparuit in cherubin similitudo man⁹ hois subtus pẽnas eor. Et vidi. ⁊ ecce q̃tuor rote iuxta cherubin. Rota vna iuxta cherub vnũ: ⁊ rota alia iuxta cherub vnũ. Species aũt rotarũ erat q̃si visio lapidis chrysolithi. ⁊ aspect⁹ earũ similitudo vna q̃tuor q̃si si sit rota in medio rote. Cũq; ãbularẽt. in q̃tuor partes gradiebãt̃. ⁊ nõ reuertebant̃ ambulantes: ꝫ ad locũ ad quẽ ire dirigebat q̃ prima erat. sequebant̃ ⁊ cetere: nec conuertebant̃. Et de corp⁹ earũ ⁊ colla ⁊ manus ⁊ pinne ⁊ circuli plena erãt oculis in circuitu q̃tuor rotarũ. ⁊ rotas istas vocauit volubiles audiente me. Quatuor aũt facies habebat vnũ. Facies vna facies cherub. ⁊ facies secũda facies hois. ⁊ in tertio facies leonis. ⁊ in quarto facies aquile. Et eleuata sunt cherubin: ipsũ est animal qđ viderã iuxta flumẽ chobar. Cũq; ambularẽt cherubin ibãt pariter ⁊ rote iuxta ea: ⁊ cũ eleuarẽt cherubi alas suas ut exaltarẽt de terra. nõ residebãt rote: ꝫ ipse iuxta erant.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Stantib⁹ illis stabãt. ⁊ cũ eleuat⁹ eleuabãt. Spũs. n. vite erat in eis. Et egressa est gloria dñi a limine tẽpli: ⁊ stetit sup̃ cherubin. Et eleuãtia cherubin alas suas exaltata sunt a tra coram me: ⁊ illis egrediẽtib⁹. rote q̃s subsecute sũt. Et stetit i introitu porte dom⁹ dñi orientalis. ⁊ gloria dei isrl erat sup eos. Ipsũ est aial q̃ vidi subt deũ isrl iuxta fluuiũ chobar. Et intellexi q̃a cherubin essent. Quatuor p̃r quatuor vult⁹ vni. ⁊ q̃tuor ale vni. ⁊ silitudo manus hois sub alis eor̃. Et silitudo vultuũ eorũ: ipsi vultus q̃s viderã iuxta fluuiũ chobar ⁊ intuitus eorũ ⁊ impet⁹ singulorũ. ante faciem suam ingredi.

XI

Et eleuauit me spũs. ⁊ introduxit me ad portã domus dñi orientalem q̃ respicit ad solis ortũ. Et ecce i introitu porte viginti q̃nq; viri. ⁊ vidi in medio eorum iechoniam filiũ acur: ⁊ pheltiã filiũ banaie pncipes ꝓpli. Dixitq; ad me. Fili hois. hi sũt viri q̃ cogitãt iniq̃tatẽ. ⁊ tractãt ꝯsilium pessimũ in vrbe ista dicentes. Nõne dudũ edificate sũt dom⁹? hec ẽ lebes: nos aũt carnes. Idcirco vaticinare de eis: vaticinare fili hois. Et irruit in me spũs dñi. ⁊ dixit ad me. Loq̃re. Hec dicit dñs. Sic locuti estis dom⁹ isrl. ⁊ cogitatiões cordis vr̃i ego noui. Plurimos occidistis in vrbe hac. ⁊ implestis vias eius interfect⁹. Propt̃ea h̃ dicit dñs. Interfecti vr̃i quos posuistis in medio eius hi sũt carnes. ⁊ hec ẽ lebes. ⁊ educã vos de medio eius. Gladiũ metuistis. ⁊ gladiũ inducã sup vos dicit dñs deus. Et eiciã vos de medio ei⁹. Daboq; vos in manũ hostiũ. ⁊ faciã in vobis iudicia. Gladio cadetis. In finib⁹ isrl iudicabo vos: ⁊ scietis q̃a ego dñs. Hec nõ erit vobis in lebetẽ: ⁊ vos nõ eritis in medio eius in carnes. In finibus isrl iudicabo vos: ⁊ scietis q̃a ego dñs. Quia ip̃ceptis meis nõ ambulastis. ⁊ iudicia mea nõ fecistis: ꝫ iuxta iudicia gentiũ que in circuitu vr̃o sũt estis opati. Et factũ ẽ cũ ꝓphetarẽ pheltias fili⁹ banaie mortuus ẽ. Et cecidi in faciẽ meã: clamãs voce magna Et dixi. Heu heu heu dñe de⁹: consũmationẽ tu facis reliquias isrl? Et factũ ẽ v̄bũ dñi ad me dicẽs. Fili hois. fratres tui viri propinqui tui. ⁊ ois dom⁹ isrl. vniuersi q̃bus dixerũt habitatores irl̃m. longe recedite a dño: nobis data est terra i possessionẽ: ꝓptera h̃ dic dñs de⁹. Quia longe feci eos i gẽtib⁹: ⁊ q̃a dispsi eos in tris: ero eis i sanctificationẽ modicã in terris ad q̃s venerunt. Propterea loq̃re. Hec dicit dñs de⁹. Congregabo vos de pplis ⁊ adunabo de tris i quib⁹ dispsi estis: daboq; vobis humũ isrl. Et ingredient illuc. ⁊ auferẽt oẽs offensiones. cũctasq; abhoiatiões ei⁹ de illa. Et dabo eis cor vnũ. ⁊ spũm nouũ tribuã i viscerib⁹ eor̃. Et auferã cor lapideũ de carne eorũ. ⁊ dabo eis cor carneũ. ut i p̃ceptis meis ambulẽt. ⁊ iudicia mea custodiãt. faciantq; ea. ⁊ sint mihi in pplm. ⁊ ego sim eis in deũ. Quorũ autẽ cor post offendicula ⁊ abhoiationes suas ãbulat: hoc viã i capite suo ponã dicit dñs de⁹. Et eleuauerũt cherubin alas suas. ⁊ rote cũ eis. ⁊ gl̃ia dei isrl erat sup eos. Et ascendit gloria dñi de medio ciuitatis: stetitq; sup montẽ q̃ ẽ ad orientẽ vrbis. Et spiritus leuauit me. adduxitq; ichaldeã ad trãsmigrationẽ in visionẽ i spũ dei: Et sublata ẽ a me visio quã viderã. Et locutus sũ ad trãsmigrationẽ oia v̄ba dñi q̃ ostenderat mihi.

XII

Et factus ẽ sermo dñi ad me dicẽs. Fili hois. in medio domus exasperantis tu habitas: q̃ oculos hñt ad videndũ ⁊ nõ vidẽt. ⁊ aures ad audiendũ ⁊ nõ audiũt: q̃a dom⁹ exasperans ẽ. Tu g̃ fili hois fac tibi vasa trãsmigrationis. ⁊ transmigrabis p diẽ coram eis. Trãsmigrabis aũt de loco tuo. ad locũ alterũ in ꝓspectu eor̃: si forte aspiciãt: q̃a dom⁹ exasperãs est. Et efferes foras vasa tua. quasi vasa trãsmigrantis p diẽ in cõspectu eor̃. Tu aũt egredier̃ vespe coram eis sicut egredit migrans. Ante oculos eor̃ perfode tibi parietẽ. ⁊ egredier̃ p eũ in conspectu eor̃. In humeris portaberis: in caligine effereris. Faciẽ tuã velabis ⁊ non videbis terrã: q̃a portentũ dedi te domui isrl. Feci ergo sicut p̃cepat mihi dñs. Vasa mea ꝓtuli q̃si vasa transmigrantis p diẽ: ⁊ vespe pfodi mihi parietem manu. ⁊ in caligine egressus sũ. ⁊ in humer̃ portat⁹ in cõspectu eor̃. Et fact⁹ ẽ sermo dñi mane ad me dicẽs. Fili hois. nunq̃d nõ dixerũt ad te dom⁹ isrl: domus exasperãs q̃d tu facis? Dic ad eos. Hec dicit dñs deus Sup ducẽ on⁹ istud q̃ ẽ in irl̃m: ⁊ sup omnẽ domũ isrl q̃ ẽ in medio eor̃. Dic: Ego portẽ tũ vr̃m. Quõ feci: sic fiet illis. In trãsmigrationẽ ⁊ in captiuitatẽ ibũt: ⁊ dux q̃ est in medio eor̃ i humer̃ portabit: in caligine egredietur. Parietẽ perfodiẽt ut educãt eũ. facies eius operiet. ut nõ videat oculo terrã. Et extendam rete meũ sup eũ. ⁊ capiet in sagena mea

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 adducã eũ in babylonẽ i terrã chaldeoꝝ: 7 ipsam nõ videbit: ibiq; morieť 7 oẽs q̃ circa eũ sũt. Dispersiõ eius 7 agmina eiꝰ dispergam in oẽm ventũ. 7 gladiũ euaginabo pꝰ eos. Et scient q̃a ego dñs: q̃n dispsero illos i gẽtibꝰ 7 dissemiauero eos in tris. Et relinquã ex eis viros paucos a gladio 7 fame 7 pestilentia: ut narrẽt oia scelera eoꝝ in gẽtibus ad q̃s ingredieńť. 7 sciẽt q̃a ego dñs. Et factꝰ est sermo dñi ad me dicẽs. Fili hois panẽ tuũ i cõturbatiõe comede 7 aquã tuã i festinatiõe 7 merore bibe. 7 dices ad pplm tre. Hec dicit dñs deꝰ ad eos q̃ hitãt in irlm: i tra isrl. Panẽ suũ in solitudine comedẽt. 7 aquã suã i desolatiõe bibẽt. ut desoleť tra a multitudine sua pp iniq̃tates oiuꝝ q̃ hitãti ea: 7 ciuitates q̃ nũc hitanť. desolate erũt. tra q; deserta. 7 scietis q̃a ego dñs. Et factꝰ ẽ sermo dñi ad me dicens. Fili hois. qđ est puerbiũ istud in tra isrl dicentiũ: in longũ differenť dies. 7 peribit ois visio? Ideo dic ad eos. Hec dicit dñs deꝰ. Quiescẽ faciã puerbiũ istud: neq; vulgo diceť vltra in israhel. Et loquere ad eos. q̃ approp̃inquerint dies 7 ẽmo oĩs visiõis. Nõ n. erit vltra oĩs visio cassa. neq; diuinatio ambigua i medio filiorũ isrl. q̃a ego dñs loq̃r. 7 qđcũq; locutꝰ fuero verbũ fiet. Nõ plongabiť ampliꝰ: 7 in diebꝰ vris dom̃ exasperans loq̃r verbũ. 7 faciã illud dic dñs deꝰ. Et factus est sermo dñi ad me dicens. Fili hois. ecce dom̃ isrl dicentiũ. Visio quã hic videt i dies multos. 7 in tpa longa iste p̃phetat. Propt̃ea dic ad eos. Hec dic dñs deꝰ. Nõ plongabiť vltra oĩs sermo meꝰ. Verbũ qđ locutꝰ fuero cõplebitur dicit dñs deus.

XIII

Et factus ẽ sermo dñi ad me dicens. Fili hois. vaticinare ad p̃phas isrl q̃ p̃phetant. 7 dices p̃phetantibꝰ de corde suo. Audite verbũ dñi. Hec dic dñs deꝰ. Ve p̃phis insipientibꝰ q̃ sequunť spm suũ 7 nihil vident. Quasi vulpes in deserto. p̃phe tui isrl erant. Nõ ascẽdistis ex aduerso: neq; oppo suistis murũ p domo isrl ut staretis in prelio in die dñi. Vident vana 7 diuinãt mẽdaciũ: dicẽtes. ait dñs. cũ dñs nõ miserit eos: 7 p̃ seuerauerũt confirmare sermonẽ. Nunq̃d non visionẽ cassam vidistis. 7 diuinationẽ mendacẽ locuti estis? Et dixistis. ait dñs: cũ ego nõ sim locutꝰ. Propt̃ea hec dic dñs deꝰ. Quia locuti estis vana: 7 vidistis mẽdaciũ: iõ ecce ego ad vos. ait dñs deꝰ. 7 erit manꝰ mea sup p̃phetas q̃ vident vana 7 diuinãt mendaciũ. In cõsilio pplꝰ mei nõ erũt. 7 in scriptura domus isrl nõ scribẽť: nec in tra isrl ingredientur. 7 scietis q̃a ego dñs deꝰ. Eo q̃ deceperit pplm meũ dicentes pax pax. 7 non est pax: 7 ipse edificabat parietẽ: illi aũt liniebãt eum luto absq; paleis. Dic ad eos q̃ liniũt absq; tẽperamẽto. q̃a casurꝰ sit. Erit. n. bymber inundans. 7 dabo lapides p grãdes 7 desup irruẽtes. 7 ventũ p procelle dissipantẽ. Siq̃dẽ ecce cecidit paries. Nũq̃d nõ diceť vobis. vbi est litura quã linistis? Propt̃ea hec dic dñs deꝰ. Et erumpe faciã spm tẽpestatũ in indignatione mea. 7 bymber inundãs in furore meo erit: 7 lapides grãdes in ira i ꝯsũptionẽ. Et destruã parietẽ quẽ linistis absq; tẽperamẽto. 7 adequabo eũ tre 7 reuelabiť fundamẽtũ eiꝰ: 7 cadet 7 consũmeť in medio eiꝰ. 7 scietis q̃a ego sum dñs. Et cõpletbo indignationẽ meã i pariete: 7 in bis q̃ liniũt eũ absq; tẽperamẽto: dicãq; vobis. Nõ est paries. 7 nõ sũt q̃ liniũt eũ. Propthete isrl q̃ p̃phetãt ad irlm: 7 vident ei visionem pacis 7 nõ est pax ait dñs deꝰ. Et tu fili hois pone faciẽ tuã cõ filias populi tui que p̃phetant de corde suo: 7 vaticinare sup eas: 7 dic. Hec dicit dñs deus. Ve qui consũmũt puluillos sub oi cubito manus. 7 faciũt cervicalia sub capite vniuerse etatis ad capiendas aias. Et cũ capẽrẽt aias populi mei. viuificabãt aias eoꝝ. 7 violabãt me ad populũ meũ p̃ter pugillũ ordei 7 fragmẽ panis. ut interficerẽt aias q̃ nõ moriunť. 7 viuificarent aias q̃ nõ viuũt. mentiẽtes pplo meo credẽti mẽdaciis. Propt̃ea hec dicit dñs deus. Ecce ego ad puluillos vros q̃bꝰ vos capitis aias volãtes: 7 dirũpã eos de brachijs vris. 7 dimittã aias q̃s vos capitis aias ad volãdũ. Et dirũpã cervicalia vra. 7 liberabo pplm meũ de manu vra. neq; erũt vltra in manibꝰ vris ad ꝯdandũ. 7 scietis q̃a ego dñs. Propter eo q̃ merere fecistis cor iusti mendacit: quẽ ego nõ cõtristaui. 7 cofortastis manꝰ impij ut nõ reũteretť a via sua mala 7 viueret: pterea vana nõ videbitis 7 diuinationes nõ diuinabitis amplius: 7 eruã pplm meũ de manu vra. 7 scietis quia ego dominus.

XIIII

Et venerunt ad me viri seniorũ isrl: 7 sederũt coram me. Et factus ẽ sermo dñi ad me dicens. Fili hois. viri isti posuerũt imundicias suas in cordibꝰ suis: 7 scandalũ iniq̃tatis sue statuerũt ꝯ faciẽ suã.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Numq̃d interrogat⁹ rñdebo eis? Propt̃ hoc loq̃re eis. & dices ad eos. Hec dicit dñs ds. Homo hō de domo israhel qui posuerit imundicias suas in corde suo. & scandalū iniq̃tat̃ sue statuerit ꝰ faciē suā & venerit ad ꝓphām interrogans p̃ eū me: ego dñs rñdebo ei in multitudine īmundiciaꝝ suaꝝ: ut capiat̃ domus israhel in corde suo q̃ recessērūt a me in cunctis idolis suis. Propterea dic ad domū israhel. Hec dicit dñs ds. Cōuertimini & recedite ab idolis vr̃is. & ab vniūsis contaminationib⁹ vr̃is aūtite facies vr̃as. Quia hō homo de domo israh̃l & de ꝓselitis q̃cūq; aduena fuerit in israh̃l. si alienat⁹ fuerit a me: & posuerit idola sua i corde suo. & scandalū iniq̃tat̃ sue statuerit ꝰ faciē suā & venerit ad ꝓphētā ut interroget p̃ eū me: ego dñs respondebo ei p̃ me. & ponā faciē meā sup̃ hoīem illū. & factā eū in exemplū & ī prouerbiū. & disperdā eū de medio ꝓpli mei: & scietis q̃a ego dñs. Et pphēta cū errauerit & locutus fuerit v̄bū. ego dñs decepi ꝓphētā illū. Et extēdā manū meā sup̃ illū & delebo eū de medio ꝓpli mei israhel: & portabunt iniquitatē suā. Juxta iniquitatē interrogant̃. sic iniq̃tas ꝓphētē erit: ut nō erret vltra domꝰ israh̃l a me neq; polluat̃ in vniūsis p̃uaricationib⁹ suis. & sit mihi in ꝓplm & ego sim eis in deū. ait dñs exercituū. Et factus ē sermo dñi ad me dicēs. Fili hois. terra cū peccauerit mihi. ut p̃uaricet̃ p̃uaricās: extendā manū meā sup̃ eā. & conterā virgā panis eiꝰ & īmittā ī eā famē. & interficiā de ea hoīem & iumentū. Et si fuerint tres viri isti in medio eiꝰ noe daniel & iob: ipsi iusticia sua liberabunt aīas suas ait dñs exercituum. Si & si bestias pessimas induxero sup̃ terrā ut vastēt eā. & fuerit inuia eo q̃ nō sit ꝑtransiens ꝓp̃ bestias: tres viri isti si fuerint in ea. viuo ego dic dñs deus. q̃a nec filios nec filias liberabūt. & ipsi soli liberabunt̃. terra aūt desolabit̃. Vel si gladiū induxero sup̃ terrā illā. & dixero gladio. trāsi p̃ terrā. & interfecero de ea hoīem & iumentū: & tres viri isti fuerint in medio eiꝰ. viuo ego. dic dñs deꝰ. nō liberabūt filios neq; filias. & ipsi soli liberabunt̃. Si aūt & pestilentiā īmisero sup̃ terrā illā. & effudero indignationē meā sup̃ eā in sanguine ut auferā ex ea hoīem & iumentū. & noe daniel & iob fuerint ī medio eiꝰ. viuo ego dic dñs deꝰ: q̃a filiū & filiā nō liberabūt. & ipi iusticia sua liberabūt aīas suas. Quīm dic dñs deꝰ: q̃ & si q̃tuor iudicia mea pessima gladiū & famē ac bestias malas & pestilētiam immisero in ierl̃m ut interficiā de ea hoīem & pecus: cū relinq̃t̃ ī ea saluatio educentiū filios & filias. Ecce ipsi egredient̃ ad vos & videbit̃ viā eoꝝ. & adinuentiōes eoꝝ & cōsolabi/mini sup̃ malo q̃ induxi in ierl̃m in oibus q̃ importaui sup̃ eā: & cōsolabunt̃ vos cū videritis viā eoꝝ & adinuentiones eoꝝ: & cognoscetis q̃ non frustra fecerim omnia q̃ feci in ea. ait dñs ds.

XV

Et factus ē sermo dñi ad me dicens. Fili hois. q̃d fiet de ligno vitis ex oībus lignis nemorū q̃ sūt inter ligna siluaꝝ? Numq̃d tollet̃ de ea lignū ut fiat opꝰ aut fabricabit̃ de ea paxillus ut dependeat in eo q̃cūq; vas? Ecce igni datum est in escā: vtrāq; partē eius cōsūpsit ignis: & medietas eius redacta ē in fauillā. Numq̃d vtile erit ad opus? Etiā cū esset integrū nō erat aptū ad opus: quāto magis cū illud ignis deuorauerit & cōbusserit. nihil ex eo fiet operis? Propterea hec dic dñs deꝰ. Quō lignū vitis inter ligna siluarū q̃ dedi igni ad deuorandū: sic tradam habitatores ierl̃m: & ponā faciē meā ī eos. De igne egredient̃. & ignis cōsūmet eos. Et scietis q̃a ego dñs cū posuero faciē meā in eos. & dedero terrā inuiā & desolatā: eo q̃ p̃uaricatores extiterint. dicit dñs deus.

XVI

Et factus ē sermo dñi ad me dicens. Fili hois. notas fac ierl̃m abhominationes suas. & dices. Hec dic dñs deꝰ ierl̃m. Radix tua & generatio tua de terra chanaan: pr̃ tuus amorreus: & mr̃ tua cetthea. Et q̃n nata es in die ortus tui. nō est p̃cisus vmbilicus tuus. & aq̃ nō es lota ī salutē. nec sale salita. nec inuoluta pannis. Non pepercit sup̃ te ocul⁹ ut faceret tibi vnū de bis misertus tui: sed proiecta es sup̃ faciē terre in abiectione aie tue: in die qua nata es. Transiens aūt p̃ te: vidi te conculcari in sanguine tuo. Et dixi tibi cū esses in sanguine tuo. Viue. Dixi iquā tibi i sanguine tuo. Viue. Multiplicatā q̃si germē agri dedi te. & multiplicata es. & grādis effecta. & ingressa es & peruenisti ad mundū muliebrē. Vbera tua intumuerūt: & pilus tuus germinauit. & eras nuda & confusione plena. Et transiui p̃ te & vidi te: & ecce temp⁹ tuū. tps amantiū. Et expandi amictū meum sup̃ te. & operui ignominiā tuā. Et iurauī tibi. Et ingressus cū pactū tecū. ait dñs deꝰ Et facta es mihi: & lauī te aqua. & emūdaui

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sanguinē tuū ep te. Et vnxi te oleo. ⁊ vestiui te
discoloribus: ⁊ calciaui te byacintho. Et cin-
xi te bysso: ⁊ indui te subtilibus: ⁊ ornaui te
ornamēto. Et vedi armillas in manib⁹ tuis:
⁊ torquē circa collū tuū: ⁊ vedi iaurē sup os
tuū. ⁊ circulos i auris⁹ tuis. ⁊ coronā vecor⁊
in capite tuo. Et ornata es auro ⁊ argento:
⁊ vestita es bysso ⁊ polymito ⁊ multis colori-
bus. Similā ⁊ mel ⁊ oleū comedisti. ⁊ veco-
ra facta es velxmenter nimis. Et profecisti in
regnū. ⁊ egressū ē nomē tuū in gētes propter
spciē tuā: qa pfecta eras in vecore meo quē
posuerā sup te dicit dns ve⁹. Et habens fidu-
ciam i pulchritudine tua fornicata es i noie
tuo. ⁊ exposuisti fornicationē tuā omni tran-
seunti: ut eius fieres. Et sumens de vestimēt⁊
meis fecisti tibi excelsa bincinde ꝓsuta: ⁊ for-
nicata es sup eis: sicut nō ē factū. neqꝫ futu-
rū est. Et tulisti vasa vecoris tui de auro meo
⁊ argento meo q̄ vedi tibi: ⁊ fecisti tibi ima-
gines masculinas. ⁊ fornicata es i eis. Et sū-
psisti vestimēta tua multicoloria. ⁊ vestita es
eis. Et oleum meū ⁊ thymiama meū posuisti
corā eis. Et panē meū quē vedi tibi similā ⁊
oleū ⁊ mel quib⁹ enutriui te. posuisti in cōspe-
ctu eorū i odorē suauitat⁊. Et factū ē ait dns
veus. ⁊ tulisti filios tuos ⁊ filias tuas q̄s ge-
nerasti mihi. ⁊ immolasti eis ad vevorandum.
Nūq̄d pua ē fornicatio tua? Immolasti fili-
os meos. ⁊ vedisti illos ꝓsecrans eis. Et post
oēs abhominatiōes tuas ⁊ fornicatiōes nō es re-
cordata dieꝫ adolescētie tue: qñ eras nuda ⁊
ꝓfusione plena: ꝓculcata i sanguine tuo. Et
accidit p⁹ oēm malitiā tuā. ve ve tibi. ait dns
veus. Et edificasti tibi lupanar. ⁊ fecisti tibi
pstibulū in cunctis plateis. Ad omne caput
vie edificasti signū pstitutionis tue: ⁊ abho-
minabilē fecisti vecorē tuū. Et diuisisti pedes
tuos omni transeūti: ⁊ multiplicasti oēs for-
nicationes tuas. Et fornicata es cum filijs
egypti vicinis tuis magnarū carnū. ⁊ mul-
tiplicasti fornicationē tuā ad irritandū me.
Ecce ego extendā manū meā sup te. ⁊ auferā
iustificationē tuā. Et dabo te in aias odiētiū
te filiaꝫ palestinaꝫ: que erubescūt i via tua
scelerata. Et fornicata es i filijs assyrioꝫ. eo
q̄ necdū fueris expleta. Et postq̄ fornicata
es nec sic es satiata. ⁊ multiplicasti fornicatio
nē tuā in tra chanaan cū chaldeis. ⁊ nec sic
satiata es. In q̄ mūdabo cor tuū ait dns ve⁹
cū facias oia hꝰ opa mulier⁊ meretric⁊ ꝓpcad.

Quia fabricasti lupanar tuū i capite oīs vie
⁊ excelsū tuū fecisti in oi platea. Nec facta es
q̄si meretrix fastidio augēs ꝓciū: ꝫ q̄si muli-
er adultera: q̄ sup virū suū inducit alienos.
Oibus meretricib⁹ dant mercedes: tu aūt ve-
disti mercedes cunct⁊ amatoribus tuis. ⁊ dona
donabas eis ut intrarēt ad te vndiq̄ ad for-
nicandū tecū. Factūq̄ est in te ꝑ cōsuetudinē
mulier⁊ i fornicatiōib⁹ tuis. ⁊ p⁹ te nō erit for-
nicatio. In eo. n. q̄ vedisti mercedes. ⁊ mer-
cedes nō accepisti: factū ē i te ꝓtiū. Propt ea
meretrix audi verbū dñi. Hec dicit dns veus.
Quia effusū est es tuū. ⁊ reuelata ē ignominia
tua i fornicatiōib⁹ tuis sup amatores tuos:
⁊ sup idola abhominationū tuaꝫ i sanguine fi-
liorū tuoꝫ q̄s dedisti eis: ecce ego ꝯgregabo
oēs amatores tuos q̄b⁹ cōmixta es. ⁊ oēs q̄s
dilexisti cū vniuersis q̄s oderas. Et ꝯgregabo
eos sup te vndiq̄. ⁊ nudabo ignominiā tuā
corā eis. Et videbūt oēm turpitudinē tuā: ⁊
iudicabo te iudicijs adulteraꝫ ⁊ effundentiū
sanguinē. Et dabo te in sanguinē furor⁊ ⁊ çeli
⁊ dabo te i manus eoꝫ. Et destruēt lupanar
tuū. ⁊ demolient prostibulū tuū. Et denuda-
bunt te vestimētis tuis: ⁊ auferent vasa de-
coris tui. Et velinquent te nudam plenāq̄
ignominia: ⁊ adducēt sup te multitudinē. Et
lapidabūt te lapidibus. ⁊ trucidabūt te gla-
dijs suis. Et cōburēt domos tuas igni. ⁊ fa-
cient in te iudicia i oculis mulier⁊ plurimaꝫ.
Et desines fornicari: ⁊ mercedes vltra nō
dabis. Et requiescet indignatio mea i te: ⁊ au-
ferē çel⁹ me⁹ a te. Et quiescā nec irascar am-
plius eo q̄ nō fueris recordata dierū adole-
scentie tue: ⁊ puocasti me i oibus bis. Qua-
ppē ⁊ ego vias tuas i capite tuo vedi. ait dns
veus. ⁊ nō feci iuxta scelera tua in oib⁹ abho-
minatiōib⁹ tuis. Ecce ois q̄ dic vulgo puer-
biū: in te assumet illud dicēs. Sicut mater:
ita ⁊ filia ei⁹. Filia mris tue es tu. q̄ piecit vi-
rū suū. ⁊ filios suos. ⁊ sor sororū tuarū: q̄
piecerūt viros suos ⁊ filios suos. Mat vra
cethea. ⁊ pr vr āmorreus. Et sor tua maior
samaria: ipsa ⁊ filie ei⁹ q̄ habitāt ad sinistrā
tuā. Sor aūt tua minor te. q̄ habitat a vextr⁊
tuis sodoma ⁊ filie eius. Sed nec in vijs eaꝫ
ambulasti: neqꝫ ꝑm scelera eaꝫ fecisti. Pau-
xillū minus pene scelerationa fecisti illis. in
oib⁹ vijs tuis. Viuo ego dic dns ve⁹: q̄a nō
fecit sodoma sor tua ipsa ⁊ filie eius. sicut
fecisti tu ⁊ filie tue. Ecce hec fuit iniquitas

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sodome sororis tue: superbia saturitas panis
& abundantia. & otium ipsi⁹ & filiabꝫ ei⁹: & manū egeno & pauperi nō porrigebant: & eleuate
sūt & fecerūt abhominationes coram me. & abstuli
eas sicut vidisti. Et samaria dimidium peccatorū tuorꝫ nō peccauit: ꝙ vicisti eas sceleribꝫ
tuis: & iustificasti sorores tuas in oībus abhominatiōibꝫ tuis quas operata es. Ergo & tu
porta ꝓfusionē tuā: q̄ vicisti sorores tuas peccatis tuis sceleratiꝫ agens ab eis. Justificate
sūt. n. a te. Ergo & tu ꝓfundere. & porta ignominiā tuā: q̄ iustificasti sorores tuas. Et cōuertā restituēs eas conversione sodomorꝫ cū filiabꝫ suis. & cōuersione samarie & filiarū eiꝫ.
Et cōuertam reuersionē tuā in medio earꝫ ut
portes ignominiā tuā: & cōfundar in oibꝫ q̄
feciſti ꝓsolans eas. Et soror tua sodoma & filie eius reūtent ad antiq̄tatē suā: & samaria
& filie eiꝫ reūtent ad antiq̄tatē suā. & tu & filie
tue reuertemini ad antiquitatē vr̄am. Non
fuit aūt sodoma soror tua audita i ore tuo in
die superbie tue: anteqū reuelaret malitia tua
sicut hoc tpe in opprobriū filiarꝫ syrie: & cunctarū in circuitu tuo filiarū palestiu arꝫ q̄ ambiūt te p gyrū. Scelus tuū & ignominiā tuā tu
portasti. ait dñs deꝰ. Quia hꝫ dicit dñs deꝰ. Et
faciā tibi sicut fecisti iuramentū ut irritū
faceres pactum: & recordabor ego pacti mei
tecū in diebꝫ adolescētie tue: & suscitabo tibi
pactū sempiternū. Et recordaberis viarꝫ tuarꝫ:
& ꝓfunderis cū recepis sorores tuas te maiores cū mioribꝫ tuis. Et dabo eas tibi i filias:
& nō ex pacto tuo. & suscitabo ego pactū meū
tecū. Et scies q̄a ego dñs. ut recorderis & cōfundaris. & nō sit tibi vltra aperire os ꝓ confusione tua: cū placatus tibi fuero in oībus
que feciſti. ait dñs deus. XVII

Et factū est verbū dñi ad me dicens.
Filihois. ꝓpone enigma & narra parabolam ad domum isrl̄: & dices. Hec
dicit dñs deꝰ. Aquila grādis. magnarꝫ alarꝫ
longo membrorꝫ ductu. plena plumis & varietate. venit ad libanum & tulit medullā cedri.
Sūmitatē frondiū eiꝫ auulsit. & transportauit eā in trā chanaan: i vrbe negociatorꝫ posuit illam. Et tulit de semine trē & posuit illud
in trā ꝓ semine: ut firmaret radicē suꝫ aq̄s
multas. In superficie posuit illud. Cūq̄ germinasset creuit i vineā latiorē. būili statura. respicientibꝫ ramis eiꝫ ad eā: & radices eiꝫ sub
illa erant. Facta ē ḡ vinea. & fructificauit in
palmites. & emisit ꝓpagines. Et facta ē aq̄la
alta grādis: magnis alis. multisq̄ plumis.
Et ecce vinea ista q̄si mittēs radices suas ad
eā: palmites suos extendit ad illā ut irrigaret eā de areolis germis sui: q̄ in trā bōa sup
aq̄s multas plātata ē ut faciat frōdes & portet fructū: ut sit i vineā grandē. Dic. Hec dic
dñs deus. Ergo ne ꝓsperabit? Nōne radices
eius euellet: & fructus eiꝫ distringet: & siccabit ōes palmites germinis eiꝫ & arescet & nō
in brachio grandi neq̄ i ppl̄o multo: ut euellere eā radicit⁹? Ecce plātata ē. Ergo ne ꝓsperabit? Nōne cū tetigerit eā ventus vren
siccabit. & i areis germinis sui arescet? Et factū ē ꝟbū dñi ad me dicēs. Dic ad domū exasperantē. Nescitis q̄d ista significent? Dic.
Ecce veniet rex babylonis in irlm: & assumet regem & principes eiꝫ. & adducet eos ad
semetipsū i babylonē. Et tollet de semine regni: ferietq̄ cū eo fedus: & ab eo accipiet iusiurandū. Sed & fortes trē tollet ut sit regnū
humile & non eleuet: & custodiat pactū eius
& seruet illud. Qui recedens ab eo misit nūcios ad egyptū: ut daret sibi equos & ppl̄m
multū. Numq̄d ꝓsperabit uel cōsequet salutē
q̄ fecit hꝫ? Et q̄ dissoluit pactū: numq̄d effugiet? Viuo ego dic dñs deꝰ: q̄m in loco regis
q̄ cōstituit eū regē cuiꝫ fecit irritū iuramentū
& soluit pactū q̄ hēbat cū eo. in medio babylonis morietur. Et nō in exercitu grandi. neq̄
in ppl̄o multo faciet ꝫ eū pharao plūū i iactu
aggeris & in extructione vallorꝫ: ut interficiat
aias multas. Spreuerat. n. iuramētū ut solueret fedus: & ecce dedit manū suā. & cū oia
hꝫ fecerit nō effugiet. Propterea hꝫ dic dñs deꝰ.
Viuo ego: q̄m iuramentū q̄ spreuit & fedꝰ
q̄ ꝓuaricatus ē. ponā in caput eiꝫ. Et expandam super eū rete meū & cōprehendet sagena
mea: & adducam eū in babylonē & iudicabo
eum ibi in preuaricatione qua despexit me. &
omnes profugi eius cū vniuerso agmine suo
gladio cadent. Residui autē in omnē ventum
dispergent. & scietis quia ego dñs locutꝰ sū.
Hec dic dñs deꝰ. Et sumā ego de medulla cedri sublimis. & ponam de vertice ramorꝫ eius
tenerū: dispergā. & plātabo sup montē excelsū
& eminentem. In monte sublimi isrl̄ plantabo
illud: & erūpet i germē & faciet fructū. & erit in
cedrū magnā. Et habitabūt sub ea ōes volucres. & vniuersū volatile sub vmbra frondiū
eius nidificabit. Et scient oia ligna regionis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

qa ego dñs humiliaui lignū sublime. 7 exaltaui lignum humile. 7 siccaui lignū viride: 7 frondere feci lignū aridū. Ego dñs locutus sum 7 feci.

XVIII

ET factus ē sermo dñi ad me dicens. Quid est q̄ inter vos parabolā vertitis in puerbiū istud in tra isrl dicentes: pres comederūt uuā acerbā. 7 dentes filioꝝ obstupescunt? Viuo ego dic dñs deus: si erit vltra vobis parabola hec in prbiū i isrl. Ecce oes aie mee sūt. Ut aia pris: ita 7 aia filij mea ē. Aia q̄ peccauerit: ipsa morietur. Et vir si fuerit iustus 7 fecerit iudicū 7 iusticiā in montibus nō comederit. 7 oculos suos nō leuauerit ad idola dom⁹ isrl. 7 uxorē proximi sui non violauerit. 7 ad mulierē mēstruatā nō accesserit. 7 hominē nō cōtristauerit pignus debitori reddiderit per vim nihil rapuerit panem suū esurienti dederit. 7 nudū operuerit vestimento ad usurā nō cōmodauerit. 7 amplius nō accepit ab iniqtate auerterit manū suā: 7 iudiciū verū fecerit inter virū 7 virū. 7 in preceptis meis ambulauerit. 7 iudicia mea custodierit ut faciat veritatē: hic iustus est. Vita viuet: ait dñs deus. Si genuerit filiū latronem effundentē sanguinē. 7 fecerit vnū de istis. 7 hic quidē oia nō facientē. qui in montib⁹ comedentem. 7 uxorē proximi sui polluentē. egenū 7 pauperē contristantē. rapientē rapinas. pign⁹ nō reddentē. 7 ad idola leuātē oculos suos. abhominationē facientē. ad usurā dantē. 7 āpli⁹ accipientē: nūqd viuet? Nō viuet. Cū vniuersa hec detestanda fecerit: morte morietur. Sanguis eius in ipso erit. Si genuerit filiū q̄ videns oia pcta patris sui q̄ fecit timuerit. 7 non fecerit simile eis. sup montes nō comederit. 7 oculos suos nō leuauerit ad idola dom⁹ isrl. 7 uxorē proximi sui nō violauerit. 7 virū non contristauerit. pignus nō retinuerit. 7 rapinā nō rapuerit. panē suū esurienti dederit. 7 nudū operuerit vestimēto. a pauperis iniuria auerterit manū suā. usurā 7 superabundantiā nō accepit. 7 iudicia mea fecerit. 7 in pceptis meis ambulauerit: hic nō morietur in iniqtate patris sui. hic vita viuet. Pater eius q̄a calūniatus est: 7 vim fecit fratri. 7 malū operatus ē in medio populi sui: ecce mortuus ē i iniqtate sua. Et dicitis. Quare nō portabit filius iniqtatē patris? Videlicet q̄a filius iudiciū 7 iusticiā operat⁹ ē: oia precepta mea custodiuit 7 fecit illa: vita viuet. Aia q̄ peccauerit ipsa morietur. Filius nō portabit iniqtatē patris. 7 pater nō portabit iniqtatem filij. Justicia iusti sup eū erit: 7 impietas impij erit sup eū. Si aūt impius egerit penitentiā ab oib⁹ pctis suis q̄ operat⁹ ē. 7 custodierit oia p̄cepta mea. 7 fecerit iudiciū 7 iusticiam: vita viuet 7 nō morietur. Omniz iniqtatū eius q̄s operatus ē nō recordabor. In iusticia sua quā operat⁹ est viuet. Numqd voluntatis mee ē mors impij dicit dñs deus. 7 nō ut cōuertat a vijs suis. 7 viuat? Si aūt auerterit se iustus a iusticia sua. 7 fecerit iniqtatē secm̄ oes abhominationes q̄s operari solet impius: nūqd viuet? Oes iusticie eius q̄s fecerat nō recordabuntur. In p̄uaricatione q̄ p̄uaricat⁹ ē. 7 in pctō suo q̄ peccauit: in ipsis morietur. Et dixistis. Non est equa via dñi. Audite ergo domus isrl. Numquid via mea nō est equa. 7 nō magis vie vre praue sūt? Cū.n. auerterit se iustus a insticia sua 7 fecerit iniqtatē: morietur in eis. In iusticia quā operatus ē morietur. Et cum auerterit se impius ab ipietate sua quā operatus ē 7 fecerit iudicium 7 iusticiā: ipse aiam suā viuificabit. Cōsiderās.n. 7 auertēs se ab oibus iniqtatib⁹ suis q̄s operatus est: vita viuet 7 non morietur. Et dicūt filij isrl. Nō ē equa via dñi. Numqd vie mee nō sūt eque dom⁹ isrl. 7 nō magis vie vre prave? Idcirco vnūquēq; iuxta vias suas iudicabo dom⁹ isrl. ait dñs deus. Cōuertimini 7 agite pniam ab oibus iniqtatib⁹ vris. 7 nō erit vobis in ruinā iniqtas. Proijcite a vobis oes iniqtates vras in quib⁹ p̄uaricati estis: 7 facite vobis cor nouū 7 spm̄ nouū. Et qre moriemini dom⁹ isrl? Quia nolo morte morientis dicit dñs deus. Reuertimini 7 viuite.

XIX

ET tu assume planctū sup principes isrl. 7 dices. Quare mater tua leena inter leones cubauit? In medio leunculoꝝ enutriuit catulos suos. Et eduxit vnū de leunculis suis: leo factus ē. 7 didicit capere predā hominemq; comedere. Et audierūt de eo gētes. 7 non absq; vulneribus suis ceperūt eū: 7 adduxerūt eū in cathenis i tram egypti. Que cū vidisset q̄m infirmata ē 7 perijt expectatio eius. tulit vnū de leunculis suis: leonē constituit eū. Qui incedebat inter leones 7 factus est leo: 7 didicit predā capere. 7 homines devorare: didicit viduas facē: 7 ciuitates earū in desertū adducē. 7 desolata ē tra 7 plenitudo eius a voce rugitus illius. Et cōuenerunt aduersus eū gentes vndiq; de puincijs 7 expanderūt sup eū rete suū. In vulneribus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

carũ captus est ⁊ miserũt eũ in caueã. In cathenis adduxerũt eũ ad regẽ babylonis · miserũtq; eũ in carcerẽ · ne audiret vocẽ ei⁹ vltra sup mõtes isrl'. ℣ Mater tua q̃si vinea i sanguine tuo : sup aquã plantata est. Fructus ei⁹ ⁊ frondes eius creuerunt ex aquis multis : ⁊ facte sũt ei virge solide in sceptra dominantiũ : ⁊ exaltata ẽ statura ei⁹ int̃ frondes. Et vidit altitudinẽ suã in multitudine palmitũ suoꝝ : ⁊ euulsa ẽ in ira i t̃rã q; iecta. ⁊ vent⁹ vrens siccauit fructũ ei⁹ · marcuerũt ⁊ arefacte sunt virge roboris ei⁹. Ignis comedit eã. Et nunc transplãtata ẽ in desertũ i t̃ra iuia ⁊ sitienti: ⁊ egressus ẽ ignis de virga ramoꝝ ei⁹ qui fructũ eius comedit. ⁊ nõ fuit in ea virga fortis sceptrũ dñantiũ. Planct⁹ ẽ. ⁊ erit in planctũ.

XX

Et factũ ẽ in anno septimo in q̃nto · in decima mensis : venerunt viri de senioribus isrl' ut int̃rogarẽt dñm. ⁊ sederũt coram me. Et fact⁹ ẽ sermo dñi ad me dicens. Fili hois · loq̃re senioribꝫ isrl'. ⁊ dices ad eos. Hec dic̃ dñs deꝰ. Nũq̃d ad int̃rogandũ me vos venistis? Viuo ego: q̃a non rñdebo vobis · ait dñs deꝰ. Si iudicas eos: si iudicas fili hois. Abhominatiões patrũ eorũ oñde eis. ⁊ dices ad eos. Hec dic̃ dñs deꝰ. In die qua elegi isrl' ⁊ leuaui manũ meã p̃ stirpe domus iacob ⁊ apparui eis in terra egypti ⁊ leuaui manũ meã p̃ eis dicẽs : ego dñs deꝰ vester: in die illa leuaui manũ meã pro eis ut educerẽ eos de t̃ra egypti in t̃rã quã puideram eis fluentẽ lacte ⁊ melle : que ẽ egregia inter oẽs terras. Et dixi ad eos. Unusq̃sq; offensiones oculoꝝ suoꝝ abiiciat. ⁊ in idolis egypti nolite pollui. Ego dñs deus vr̃. Et irritauerũt me : noluerũtq; me audire. Unusq̃sq; abhominatiões oculoꝝ suoꝝ nõ iecit : nec idola egypti reliquerũt. Et dixi ut effunderẽ indignationẽ meã sup eos. ⁊ implerẽ irã meã in eis in medio t̃re egypti. Et feci p̃pter nomẽ meũ : ut nõ violaret̃ coram gentib⁹ in q̃rũ medio erãt. ⁊ int̃ q̃s apparui eis ut educerẽ eos de t̃ra egypti. Eieci ergo eos de t̃ra egypti ⁊ eduxi eos in desertũ : ⁊ dedi eis p̃cepta mea ⁊ iudicia mea ostẽdi eis : q̃ faciens hõ viuet in eis. Insup ⁊ sabbata mea dedi eis ut eẽt signũ inter me ⁊ eos. ⁊ scirent quia ego dñs sanctificãs eos. Et irritauerũt me dom⁹ isrl' i deserto: in p̃ceptis meis nõ ambulauerũt. ⁊ iudicia mea proiecerũt q̃ faciẽs hõ viuet in eis. ⁊ sabbata mea violauerũt vehementer. Dixi q̃ ut effunderẽ furorẽ meũ sup eos in deserto. ⁊ cõsumerẽ eos. Et feci p̃pter nomẽ meũ · ne violaret coram gentib⁹ : de quib⁹ eieci eos i conspectu earũ. Ego igit̃ leuaui manũ meã sup eos in deserto ne inducerẽ eos i t̃rã quã dedi eis fluentẽ lacte ⁊ melle · pcipuã t̃rarũ oiuz : q̃a iudicia mea p̃iecerũt. ⁊ in p̃ceptis meis nõ ambulauerũt. ⁊ sabbata mea violauerũt. P⁹ idola. n. cor eorũ gradiebat̃. Et pepercit oculus meus sup eos ut nõ int̃ficerẽ eos: nec p̃fecisti eos in deserto. Dixi q̃ ad filios eorũ in solitudine. In p̃ceptis patrũ vestrorũ nolite incedere : nec iudicia eorum custodiatis : nec in idolis eorum polluamini. Ego dñs deus vr̃. In p̃ceptis meis ambulate : ⁊ iudicia mea custodite ⁊ facite ea. ⁊ sabbata mea sanctificate ut sit signũ int̃ me ⁊ vos. ⁊ sciatis q̃a ego dñs deus vr̃. Et exacerbauerũt me filii. ⁊ in preceptis meis nõ ãbulauerũt. ⁊ iudicia mea nõ custodierũt ut facerent ea q̃ cum fecerit hõ viuet in eis. ⁊ sabbata mea violauerũt. Et cõminat⁹ sũ ut effunderẽ furorẽ meũ sup eos : ⁊ iplerẽ irã meã in eis in deserto. Auerti autẽ manũ meã. ⁊ feci p̃pter nomẽ meũ · ut nõ violaretur coram gentib⁹ : de quib⁹ eieci eos i oculis eorũ. Iterũ leuaui manũ meã i eos i solitudine ut dispergerẽ illos i nationes. ⁊ ventilarẽ i t̃ras : eo q̃ iudicia mea nõ fecissent. ⁊ p̃cepta mea reprobassent : ⁊ sabbata mea violassent. ⁊ p⁹ idola patrum suoꝝ fuissent oculi eorũ. Ergo ⁊ ego dedi eis p̃cepta nõ bona ⁊ iudicia i q̃b⁹ nõ viuẽt : ⁊ pollui eos in muneribus suis cũ offerret̃ oẽ q̃ aperit vulvã p̃pter delicta sua. ⁊ scient q̃a ego dñs. Ideo fili hois loquere ad domũ isrl' fili hois. ⁊ dices ad eos. Hec dic̃ dñs deus. Adhuc ⁊ in hoc blasphemauerũt me pres vr̃i cum i spreuissent me p̃temnentes. ⁊ induxissem eos in t̃rã · sup quã leuaui manũ meã ut darem eis. Viderũt oẽm collẽ excelsũ. ⁊ oẽ lignũ nemorosũ. ⁊ immolauerũt ibi victimas suas : ⁊ dederunt ibi irritationẽ oblationis sue. ⁊ posuerũt ibi odorẽ suauitatis sue ⁊ libauerunt libatiões suas. Et dixi ad eos. Quid ẽ excelsũ: ad q̃d vos ingredimini? Et vocatũ est nomen eius excelsũ vsq; ad hãc diẽ. Propterea dic ad domũ isrl'. Hec dic̃ dñs deus. Certe in via patrũ vrorũ vos polluimini. ⁊ post offendicula eorũ vos fornicamini. ⁊ in oblatione donoꝝ vrorũ · cũ transducitis filios vros per ignẽ · vos polluimini i oib⁹ idolis vestris vsq; hodie: ⁊ ego respõdebo vobis domus israhel?

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Viuo ego dic dñs ze: qa non mdeto vobis
neq cogitatio mentꝫ vre fiet dicentiu. Erim
sicut gētes 7 sicut cognationes ire: ut cola-
mus ligna 7 lapides. Viuo ego dic dñs ze:
qm in manu forti 7 ibrachio extento 7 in fu-
rore effuso regnabo sup vos. Et educam vos
ze pplis. 7 congregabo vos ze terris i qb⁹ dispsi
estis. In manu valida 7 i brachio extēto 7 in
furore effuso regnabo sup vos 7 edducā vos
in ze sertu pploꝝ. 7 iudicabor vobiscu ibi facie
ad faciē. Sic iudicio ptēdi ad̄s su pres vros
in zepto ire egypti: sic iudicabꝫ. dic dñs.
Et subijciā vos sceptro meo 7 vos; cā vos
in vinculis federis. Et eligam ex vobis trans-
gressores 7 ipios. 7 ze ra incolar⁹ eoꝝ edu-
cā eos. 7 rā isrl nō ingredient. 7 scietꝫ qa ego
dñs. Et vos dom⁹ isrl: h dic dñs ze⁹. Singu-
li post idola vra ambulate. 7 puite eis. Oz si 7
in h nō audieritꝫ me. 7 nomē meu scn pollue-
ritis vltra in muneribꝰ vris 7 in idolis vris:
in monte sancto meo. in mōte excelso isrl. ait
dñs ze⁹. ibi seruiet mihi ois dom⁹ isrl: oēs
inqua in ra in q placebūt mihi. Et ibi querā
pmitias vestras: 7 initiu ze cimaru vstraꝝ
in oib⁹ scificationib⁹ vris. In odorē suauitatꝫ
suscipiā vos. cū eduxero vos ze pplis 7 con-
gregauero vos ze rris in qs dispsi estis: 7 sci-
ficabor in vobis i oculis nationu. Et scietꝫ qa
ego dñs cū eduxero vos ad rā isrl: in terra
p qua leuaui manu mea. ut dare eā patrib⁹
vris. Et recordabimi ibi viaru vraru 7 oiuꝫ
sceleru vroꝝ quib⁹ polluti estis in eis: 7 dis-
plicebitis vobis in cōspectu vro in oibus ma-
litijs vris qs fecistis. 7 scietis qa ego dñs cū
bnfecero vobis, pter nomē meu. 7 nō p m vi-
as vras malas neq p m scelera vra pessima
domus isrl: ait dñs ze⁹. Et fact⁹ est sermo
dñi ad me dicens. Fili hois. pone faciē tuā p
viā austri 7 stilla ad affricu. Et, pphēta ad sal-
tu agri meridiani. 7 dices saltui meridiano.
Audi vbu dñi. Hec dic dñs ze⁹. Ecce ego
succendā in te ignē. 7 cōburā i te ex lignu vi-
ride 7 ex lignu aridu. Non extinguet flāma
succēsionis. Et cōburet i ea ois facies ab au-
stro vsq ad aqlonē. 7 videbit vniuersa caro
quia ego dñs succendi eā: nec extinguet. Et
dixi. A. a. a. dñe ze⁹. Ipsi dicūt ze me. Nun-
quid nō p parabolas loquit iste?

XXI

Et fact⁹ est sermo dñi ad me dicens:
Fili hois. pone faciem tuā ad irl̄m. 7
stilla ad scūaria: 7, pphēta p tra bumū
isrl. 7 dices terre isrl. Hec dicit dñs ze⁹. Ecce
ego ad te. 7 ejciā gladiu meu ze vagina sua:
7 occidā i te iustu 7 ipiu. Pro eo aūt q occi-
di in te iustu 7 impiu: idcirco egrediet gladi⁹
meus ze vagina sua ad ōem carnē ab austro
vsq ad aqlonē: ut sciat ois caro qa ego dñs
eduxi gladiu meu ze vagina sua irreuocabi-
le. Et tu fili hois ingemisce in ptritiōe lūboꝝ:
7 in amaritudinib⁹ ingemisce coram eis. Cūq
dixerint ad te. quare tu gemis. dices. Pro au-
ditu qa venit: 7 tabescet oe cor: 7 dissoluent
vniuerse manus. 7 infirmabit ois spūs. 7 per
cuncta genua fluent aque. Ecce venit: 7 fiet
ait dñs deus. Et factus est sermo dñi ad me
dicēs. Fili hois. pphēta 7 dices. Hec dicit dñs
ze⁹. Loqre. Gladi⁹ gladi⁹ exacut⁹ ē 7 lima-
tus. Ut cedat victimas exacutus ē. ut splēde-
at limat⁹ ē. Qui moues sceptru filij mei suc-
cidisti oe lignu. Et dedi eu ad leuigaudu: ut
teneat manu. Iste exacutus ē gladius: 7 iste
limat⁹ ē ut sit i manu interficiēt. Clama 7 vlu-
la fili hois: qa h fact⁹ ē in pplo meo: h i cūct⁹
ducib⁹ isrl q fugerāt. Gladio traditi sūt cum
pplo meo. Idcirco plaude super femur quia
pbatus ē: 7 h cū sceptru subuerterit. 7 nō erit
dicit dñs deus. Tu q fili hois, pphēta. 7 pcute
manu ad manu. 7 duplicet gladi⁹ ac triplicet
gladius interfectoru. Hic ē gladius occisio-
nis magne: q obstupescere eos facit 7 cor de
tabescē, 7 multiplicat ruinas. In oib⁹ portis
eoru dedi pturbationē gladij acuti 7 limati
ad fulgendu: amicti ad cedē. Exacuere. vade
ad dexterā siue ad sinistrā: quocūq facies tue
est appetitus. Quin 7 ego plaudā manu ad
manu. 7 implebo indignationē meā. Ego dñs
locutus sum. Et factus ē sermo dñi ad me di-
cens. Et tu fili hois. pone tibi duas vias: ut
veniat gladi⁹ regis babylonis. De tra una
egredient ambo. Et manu capiet pjecturam:
in capite vie ciuitatꝫ cōjciet. Viā pones: ut
veniat gladius ad rabbath filioꝝ ām on. 7 ad
iudā in irl̄m munitissimā. Stetit. n. rex baby-
lonis i biuio i capite duaꝝ viaꝝ diuinationē
querēs: cōmiscēs sagittas. Interrogauit ido-
la: exta cōsuluit. Ad dexterā ei⁹ facta ē diui-
natio sup irl̄m. ut ponat arietes. ut aperiat os
in cede. ut eleuet vocē in vlulatu. ut ponat arie-
tes p portas. ut cōportet aggerem. ut edificet
munitiones. Eritq, q si consulēs frustra ora-
culū in oculis eoꝝ. 7 sabbatoꝝ ociū initās.
Ipse aūt recordabit iniquitatꝫ ad capiendū.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Idcirco hec dic dñs de. Pro eo q recordati estis iniquitatis vre et reuelastis ꝑuaricationes vras: et apparuerũt pcta vra in oibus cogitationib⁹ vris. Pro eo inquã q recordati estis manu capiemini. Tu aũt ppbane impie dux isrl cuius venit dies in tpe iniquitatis ꝑfinita. Hec dicit dñs de. Aufer cydarim. tolle coronam. Hõne h est q humilẽ exaltauit. et hũiliauit? Iniqtatẽ iniqtatẽ iniqtatẽ ponã eã. Et h nõ factũ è donec veniret cuius è iudiciũ. et tradã ei. Et tu fili hois, pphta et dic. Hec dicit dñs de⁹ ad filios ãmon. et ad opprobriũ eox. Et dices. Mucro. mucro. euagina te ad occidendũ: lima te. ut inficias et fulgeas: cũ tibi viderent vana et diuinarent mẽdacia: ut darer⁊ sup colla vulneratox impiorũ qrũ venit dies i tpe iniquitatis ꝑfinita. Reuertere ad vaginã tuã in locũ in q creat⁹ es. In terra natiuitatis tue iudicabo te. et effundã sup te indignationẽ meã. In igne furoris mei sufflabo in te: dabo q te in man⁹ hoiuz insipientiũ et fabricatiũ interitũ. Igni eris cib⁹. Sanguis tuus erit in medio tre: obliuioni traderis: qa ego dñs locutus sum. XXII

Et factũ est ꝟbũ dñi ad me dices. Et tu fili hois num iudicas: nũ iudicas ciuitatẽ sanguinũ. et ondis ei ees abhominatiões suas? Et dices. Hec dic dñs de⁹. Ciuitas effundẽs sanguinẽ i medio sui. ut veniat temp⁹ eius. et q fecit idola ꝯ semetipsam ut polluer⁊. In sanguie tuo qui a te effusus est veliqsti. et in idolis tuis q fecisti polluta es. Et approximquare fecisti dies tuos. et adduxisti temp⁹ annorum tuox. Propterea dedi te opprobriũ gẽtib⁹: et irrisionẽ vniũsis terris que iuxta sũt et q. procul a te. Triũphabũt de te: sordida. nobilis. grãdis interitu. Ecce principes isrl singuli in brachio suo fuerũt i te ad effundendũ sanguinẽ: patrẽ et matrẽ ꝓtumelijs affecerũt in te. Aduenã calũniati sunt in medio tui: pupillũ et viduã contristauerunt apud te: sanctuaria mea spreuistis et sabbata mea polluistis. Viri detractores fuerũt in te ad effundẽdũ sanguinẽ. et sup mõtes comederũt in te: scelus operati sũt in medio tui. Uerecũdiora pris discooperuerũt i te: imũdiciã mẽstruate humiliauerũt i te. Et vnusq̃sq in vxorẽ pximi sui operatus è abhoiationẽ: et socer nurũ suã polluit nepharie: frater sororẽ suã filiã pris sui oppressit i te. Munera acceperũt apud te ad effundendũ sanguinẽ. vsurã et superabundantiã accepisti. et auare pximos tuos calũniabar⁊ mei q oblita es dic dñs de⁹. Ecce cõplosi manus meas sup auaritiã tuã quã fecisti. et sup sanguinẽ q effusus est in medio tui. Nunqd sustinebit cor tuũ: aut ꝺualebunt manus tue i dieb⁹ qs ego faciã tibi? Ego dñs locutus sũ. et faciã. Et diſpergãte in nationes: et ventilabo te in tras. Et deficẽ faciã imundiciã tuã a te. et possidebo te in cõspectu gentiũ. et scies quia ego dñs. Et factũ est verbũ dñi ad me dicẽs. Fili hois. versa est mihi domus isrl in scoriã. Oẽs isti es et stãnũ et ferrũ et plũbũ in medio fornacis: scoria argenti facti sũt. Propterea h dic dñs de⁹. Eo q versi estis oẽs in scoriã: ꝓpterea ecce ego ꝯgregabo vos i medio irlm ꝯgregatione argenti et eris et stãni et ferri et plumbi in medio fornacis: ut succendã i ea ignẽ ad ꝯflandũ. Sic ꝯgregabo in furore meo et in ira mea. et requiescã. Et ꝯflabo vos et ꝯgregabo vos. et succendã vos in igne furoris mei. et cõflabimini in medio eius: ut ꝯflat⁊ argentũ i medio fornacis. sic eritis in medio eius. Et scietis qa ego dñs. cũ effuderim indignationẽ meã sup vos. Et factũ est verbũ dñi ad me dicẽs. Fili hois. dic ei. Tu es terra imũda et nõ cõpluta in die furor⁊. Cõiuratio ꝓphetax in medio ei⁹. Sicut leo rugiens rapiens q ꝓdã aias deuorauerunt: opes et pciũ acceperũt: viduas ei⁹ multiplicauer⁊ i medio illi⁹. Sacerdotes ei⁹ ꝺtẽpserũt legẽ meã. et polluerũt scũaria mea. Inter scm et ꝓphanũ nõ habuerũt distãtiã. inter pollutũ et mundũ nõ intellexerũt. et a sabbatis meis auerterũt oculos suos. et coinquinabar i medio eox. Principes ei⁹ in medio illi⁹ quasi lupi rapientes ꝓdã: ad effundendũ sanguinẽ et ad perdendas aias et auare sectanda lucra Propter⁊ aũt ei⁹ liniebãt eos absq tpa mẽto videntes phana et diuinantes ei mendaciũ: dicentes. h dic dñs de⁹: cũ dñs nõ sit locutus. Populi tre calũniabant calũniã et rapiebãt violenter: egenũ et pauperẽ affligebãt. et aduenã oppримebãt calũnia absq iudicio. Et q. siui de eis virũ q interponeret sepẽ: et staret oppositus ꝯ me pro tra ne dissiparẽ eã: et nõ inueni. Et effudi sup eos indignationem meã: et in igne ire mee ꝯsumpsi eos. Viam eox in caput eox reddidi. ait dñs de⁹. XXIII

Et factus è sermo dñi ad me dicens. Fili hois. due mulieres filie matris vni⁹ fuerũt. et fornicate sũt i egypto.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

In adolescẽtia sua fornicate sũt. Ibi subacta
sũt vbera eax: 7 fracte sũt mãme pubertatis
eax. Noia aũt eax oolla maior: 7 ooliba so-
ror ei⁹ minor. Et habui eas. 7 pperũt filios
7 filias. Porro earum noia samaria oolla. 7
ierl'm ooliba. Fornicata est igit' sup me oolla
7 insaniuit ī amatores suos i assyrios ꝓpin-
quãtes. vestitos hyacintho ꝓncipes 7 magi-
stratus. iuuenes cupidinis: vniũsos equites
7 ascẽsores equox. 7 vedit fornicatiões suas
sup eos electos filios assyriozũ vniuersos. 7
in oĩbus in q̃s insaniuit in imũdicijs eox pol-
luta ẽ. Insup 7 fornicatiões suas q̃s habue-
rat i egypto nõ reliqt. Nã 7 illi dormierũt cũ
ea in adolescẽtia sua. 7 illi confregerũt vbera
pubertatis eius: 7 effuderũt fornicationẽ suã
sup eã. Propẽea tradidi eã in man⁹ amatorũ
suorũ: in man⁹ filiorũ assur sup q̃rũ insani-
uit libidine. Ipsi discooperuerũt ignominiã
eius: filios 7 filias ei⁹ tulerũt. 7 ipsam occi-
derũt gladio. Et facte sunt famose mulieres:
7 iudicia ppetrauerũt in ea. Qò cũ vidisset so-
ror eius ooliba: plus q̃ illa insaniuit libidi-
ne. 7 fornicationẽ suã sup fornicationẽ sor⁹
sue ad filios assyriox p̃buit impudent': duci-
bus 7 mḡratib⁹ ad se venientib⁹ indut̃ veste
varia: eqtibus q̃ vectabant' eq̃s. 7 adolescẽ-
tibus forma cunct̃ egregia. Et vidi q̃ pollu-
ta esset via vna ambax. 7 auxit fornicatiões
suas. Cũq̃ vidisset viros vepictos ī pariete
imagines chaldeox expressas colorib⁹. 7 ac-
cinctos baltheis renes. 7 tyaras tinctas in
capitibus eox formã ducũ oiuz. similitudinẽ
filiox babylonis terreq̃ chaldeox in q̃ orti
sũt: insaniuit sup eos ꝓcupiscẽtia oculox suox:
7 misit nũcios ad eos in chaldeã. Cũq̃ venis-
sent ad eã filij babylonis ad cubile mãmax:
polluerũt eã stupris suis: 7 polluta ẽ ab eis:
7 saturata est aia eius ab illis. Denudauit q̃
fornicationes suas. 7 discooperuit ignominiã
suã. Et recessit aia mea ab ea: sicut recesserat
aia mea a sorore eius. Multiplicauit enim
fornicatiões suas recordãs dies adolescẽtie
sue quib⁹ fornicata est i tra egypti. 7 insani-
uit libidine sup concubitũ eox quorũ carnes
sunt ut carnes asinox. 7 sicut fluxus equorũ
fluxus eorũ. Et visitasti scelus adolescentie
tue: qñ subacta sũt in egypto vbera tua. 7 cõ-
fracte sũt mãme pubertat̃ tue. Propẽea ooli-
ba hec dicit dñs de⁹. Ecce ego suscitabo cẽs
amatores tuos ꝑ te de q̃b⁹ satiata ẽ aia tua. 7
cõgregabo eos adũsũ te i circuitu. filios ba-
bylonis 7 vniũsos chaldeos. nobiles tyran-
nosq̃ 7 ꝓncipes. cẽs filios assyriox. iuuenes
forma egregia. duces 7 mḡratus. vniuersos
principes ꝓncipũ. 7 noiatos ascensores eq̃rũ.
Et veniẽt sup te instructi curru 7 rota: mul-
titudo pplox. Lorica 7 clypeo 7 galea arma-
bunt' ꝑ te vndiq̃. Et dabo corã eis iudiciũ. 7
iudicabũt te iudicijs suis. Et ponã çelũ meũ
in te: quẽ exercent tecũ in furore. Nasũ tuũ
7 aures tuas pcidẽt. 7 q̃ remanserint gladio
cidẽt. Ipsi filios tuos 7 filias tuas capiẽt
7 nouissimũ tuũ devorabit' igni. Et denuda-
bũt te vestimentis tuis: 7 tollẽt vasa glie tue.
Et requiescẽ faciã scelus tuũ de te. 7 fornica-
tionẽ tuã de tra egypti. Nec leuabis oculos
tuos ad eos. 7 egypti nõ recordaberis ampli⁹:
qa hec dicit dñs de⁹. Ecce ego tradã te in man⁹
eorũ q̃s odisti: in man⁹ de quib⁹ satiata ẽ aia
tua. 7 agẽt tecũ in odio. Et tollẽt cẽs labores
tuos. 7 dimittent te nudã 7 ignominia plenã. 7
revelabit' ignominia fornicationũ tuax. Scel⁹
tuũ 7 fornicatiões tue fecerũt hec tibi: qa for-
nicata es p⁹ gentes int' q̃s polluta es ī idolis
earũ. In via sororis tue ambulasti. 7 dabo ca-
licẽ ei⁹ in manu tua. Hec dicit dñs de⁹. Calicẽ
sororis tue bibes. pfundũ 7 latũ. Eris i deri-
sũ 7 in subsannationẽ q̃ es capacissima. ebrie-
tate 7 dolore repleberis: calice meroris 7 tri-
sticie. calice sororis tue samarie. Et bibes illũ
7 epotabis vsq̃ ad feces. 7 fragmẽta eius de-
uorabis. 7 vbera tua lacerabis: qa ego locu-
tus sũ. ait dñs de⁹. Propẽea hec dicit dñs de⁹.
Quia oblita es mei 7 ꝓiecisti me post corp⁹
tuũ. tu q̃q̃ porta scel⁹ tuũ 7 fornicatiões tuas.
Et ait dñs ad me dices: Fili hois. nũq̃d iu-
dicas oollã 7 oolibã. 7 annũcias eis scelera
eax. qa adulterate sũt 7 sãguis i manib⁹ eax
7 cũ idolis suis fornicate sũt? Insup 7 filios
suos q̃s genuerũt mihi. obtulerũt eis ad de-
uorandũ. Sz 7 hec fecerũt mi. Polluerũt san-
ctuariũ meũ i die illa. 7 sabbata mea ꝓphana-
uerunt. Cũq̃ imolarent filios suos idolis
suis. 7 ingrederent' scũariũ meũ in die illa ut
polluerẽt illud: etiã hec fecerũt in medio dom⁹
mee. Miserũt ad viros veniẽtes de lõge: ad
q̃s nũcios miserãt. Itaq̃ ecce venerũt quib⁹
te lauisti 7 circũliniisti stibio oculos tuos. 7
ornata es mundo muliebri. Sedisti in lecto
pulchẽrrimo. mẽsa ornata ẽ añ te. Thymia-
ma meũ 7 vnguentũ meũ posuisti super eam:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 vox multitudinis exultantis erat in ea. Et in viris q de multitudine boiuz adducebant 7 veniebãt de deserto: posuerũt armillas i manibus eorũ. 7 coronas speciosas in capitib⁹ eorũ. Et dixi ei que attrita est in adulteriis. Nũc fornicabit in fornicatiõe sua etiãb. Et ingressi sunt ad eã: qsi ad mulierẽ meretricẽ. sic ingrediebant ad oollã 7 ad oolibã mulieres nequbarias. Viri ergo iusti sunt. hi iudicabunt eas iudicio adulteraz 7 iudicio effundentium sanguinẽ: qa adulterate sũt. 7 sanguis i mãib⁹ eaz. Et cũ idolis suis fornicate sũt. Hec.n. dic dns de⁹. Adduc ad eas multitudinẽ 7 trade eas in tumultũ 7 in rapinã: 7 lapidem lapidibus populoz 7 confodiant gladijs eorum. Filios 7 filias earum interficient. 7 domos earũ igne succendent. Et auferã scelus de tra: 7 discent oes mulieres ne faciant scom scelus earũ. Et dabunt scelus vrm sup vos. 7 pctã idolorũ vrorũ portabitis: 7 scietis quia ego dns deus. XXIIII

ET factũ ẽ vbũ dni ad me i anno nono. in mense decimo. decima die mensis dicẽs. Fili hois. scribe tibi nomẽ diei hui⁹ in q firmat⁹ est rex babylonis aduersũ irm hodie. 7 dices p prouerbiũ ad domũ irritatricẽ parabolã. 7 loqueris ad eos. Hec dic dns de⁹. Pone ollã eneã: pone iquã: 7 mitte i eã aquã. Congere frusta eius in eã: omnẽ partẽ bonã. 7 femur 7 armũ: electa 7 ossibus plena. Pinguissimum pecus assume: compone qz strues ossiũ sub ea. Efferbuit coctio eius. 7 discocta sũt ossa illi⁹ i medio ei⁹. Propterea h dic dns de⁹. Ve ciuitati sanguinũ olle cui⁹ rubigo in ea est: 7 rubigo eius nõ exiuit de ea. Per partes 7 pptes suas eisce eã. Nõ cecidit sup eã sors. Sanguis.n. eius in medio ei⁹ est: sup lympidissimã petrã effudit illũ. Nõ effudit illũ sup trã ut posset operiri puluere: ut superinducerẽ indignationẽ meã 7 vindictã vlciscerer. Dedi sanguinẽ ei⁹ sup petrã lympidissimã. ne operiret. Propterea h dicit dns de⁹. Ve ciuitati sanguinũ: cui⁹ ego grãdem faciã pyrã. Congere ossa. que igne succẽdam. Cõsument carnes: 7 coquet vniuersa cõpositio: 7 ossa tabescẽt. Pone qz eam super prunas vacuã ut incalescat 7 liquefiat es ei⁹ 7 psiet in medio ei⁹ inqnamẽtũ ei⁹. 7 psumat rubigo eius. Multo labore sudatũ ẽ. 7 nõ exiuit de ea nimia rubigo ei⁹. neqz p ignẽ. Immũdicia tua execrabil: qa mũdare te voluí: 7 non es mundata a sordibus tuis. Sed nec mũdaberis pius: donec qescẽ faciã indignationẽ meã in te. Ego dns locutus sũ. Veni 7 faciã. nõ trãseã. nec parcã. nec placabor. Juxta vias tuas 7 iuxta adinuẽtiões tuas iudicabo te dicit dns. Et factũ est verbũ dni ad me dicens. Fili hois. ecce ego tollo a te desiderabile oculoz tuoz in plaga. 7 nõ planges neqz plorabis neqz fluent lachryme tue. Ingemisce tacẽs: mortuoz luctũ nõ facies. Corona tua circũligata sit tibi. 7 calciamẽta tua erũt in pedib⁹ tuis: nec amictu ora velabis. nec cibos lugẽtiũ comedes. Locutus sũ q ad populũ mane. 7 mortua est vxor mea vespe. Feci qz mane sicut pceperat mihi. Et dixit ad me ppl'us. Quare non indicas nobis quid ista significẽt q tu facis? Et dixi ad eos. Sermo dni factus ẽ ad me dicẽs. Loqre domui isrl'. Hec dicit dns de⁹. Ecce ego polluam scũariũ meũ. superbiã imperij vri. 7 desiderabile oculoz vroz. 7 sup q pauet aia vra. 7 filij vri 7 filie vre quas reliquistis. gladio cadẽt: 7 facietis sicut feci. Ora amictu nõ velabitis: 7 cibos lugentiũ nõ comedetis. Corona habebitis in capitib⁹ vris. 7 calciamẽta i pedib⁹. Nõ plangetis neqz flebitis: sed tabescetis in iniqtatibus vris. 7 vnusquisqz gemet ad fratrẽ suũ. Eritqz ezechiel vobis in portentũ. Juxta oia q fecit. facietis: cũ venerit istud: 7 scietis qa ego dns de⁹. Et tu fili hois ecce in die q tollã ab eis fortitudinẽ eoz 7 gaudiũ dignitatis 7 desideriũ oculorũ eorũ. sup quo requiescũt aie eoz. 7 filios 7 filias eoz: in die illa cum venerit fugiens ad te ut annũciet tibi: in die inqua illa apiet os tuũ cũ eo qui fugit. 7 loqueris 7 nõ silebis vltra. eriszqz eis in portentum. 7 scietis quia ego dns. XXV

ET factus ẽ sermo dni ad me dicens: Fili hois. pone faciẽ tuã p filios ammon 7 pphetabis de eis. 7 dices filijs ammon. Audite verbũ dni dei. Hec dicit dns deus. Pro eo qd dixisti euge euge sup scũariũ meũ qa pollutũ est. 7 sup terrã isrl' qm desolata est. 7 sup domũ iuda qm ducti sũt in captiuitatẽ: idcirco ecce ego tradã te filijs orientalib⁹ i hereditatẽ. 7 collocabũt caulas suas in te. 7 ponẽt i te tentoria sua. Ipsi comedent fruges tuas. 7 ipsi bibent lac tuũ. Datoqz rabath in habitaculũ camelorũ. 7 filios ammon i cubile pecorũ. 7 scietis qa ego dns. Quia h dic dns deus. Pro eo qd plausisti manu 7 percussisti

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

pede ⁊ gauisa es ex toto affectu super terram
isrl. Idcirco ecce ego extendā manū meā sup
te. ⁊ tradā te in direptionē gentiū. ⁊ inficiā
te de pplis. ⁊ perdā de terris ⁊ cōterā: ⁊ scies
qa ego dns. Hec dic dns de. Pro eo qd dixe-
rūt moab ⁊ seyr ecce sicut cēs gentes domus
iuda: idcirco ecce ego aperiā humerū moab
de ciuitatib⁹: de ciuitatib⁹ inquā ei⁹. ⁊ de fi-
nibus eius inclytas cre bethiesimoth ⁊ beel-
meon ⁊ cariathaim filijs orient cū filijs am-
mon. Et dabo eā in hēditatē: ut non sit vltra
memoria filioꝝ ammon in gētib⁹. Et in moab
faciā iudicia. ⁊ sciēt qa ego dns. Hec dic dns
de⁹. Pro eo qd fecit idumea vltionē ut se vin-
dicaret de filijs iuda. peccauitq; delinquēs ⁊
vindictā expetiuit de eis: idcirco hec dic dns
deus. Extendā manū meā sup idumeā. ⁊ au-
ferā de ea hoiem ⁊ iumentū. ⁊ faciā eā deserta
ab austro. ⁊ q̄ sūti dedan gladio cadent. Et
dabo vltionē meā sup idumeam p manū pplī
mei isrl: ⁊ faciant in edom iuxta iram meā ⁊
furorē meū. ⁊ scient vindictā meā dicit dns
deus. Hec dic dns de⁹. Pro eo qd fecerūt pa-
lestini vindictā. ⁊ vlti se sūt toto aio interfici-
entes ⁊ iplentes inimicitias veteres: propterea
h dic dns de⁹. Ecce ego extendā manū meā
sup palestinos: ⁊ interficiā interfectores. Et
pdā reliqas maritime regionis: faciāq; in eis
vltiones magnas arguēs in furore. ⁊ sciēt qa
ego dns cū dedero vindictā meā sup eos.

Et factū ē in vndecimo XXVI
āno pma mēsis: factus ē sermo dni
ad me dicens. Fili hois p eo qd dixit
tyrus de ihrlm: euge confracte sunt porte pplor.
cōuersa ē ad me iplebor deserta est: propterea
hec dic dns deus. Ecce ego sup te tyre. ⁊ ascē-
dere faciā ad te gētes multas: sicut ascendit
mare fluctuās. Et dissipabūt muros tyri. ⁊
destruēt turres eius. Et radā puluerē ei⁹ de
ea. ⁊ dabo eā in lympidissimā petrā. Siccatio
sagenarū erit in medio mar: qa ego locutus
sū ait dns de⁹. ⁊ erit in direptionē gentibus.
Filie q̄ eius q̄ sūt i agro gladio interficient: ⁊
sciēt qa ego dns. Quia h dic dns de⁹. Ecce
ego adducā ad tyrū nabuchodonosor regem
babylonis ab aqlone: regē regū cū equis ⁊
curribus ⁊ eqtib⁹ ⁊ cetu pplorq; magno. Filias
tuas q̄ sunt in agro gladio interficiet. ⁊ cir-
cūdabit te munitionib⁹ ⁊ cōportabit aggerē
in gyro. Et eleuabit cōte clypeū: ⁊ vineas ⁊
arietes tēpabit i muros tuos. ⁊ turres tuas
destruet in armatura sua. Inundatiōe eqrū
eius opiet te puluis eor: a sonitu eqtū ⁊ ro-
tarū ⁊ curruū mouebunt muri tui. Cū ingres-
sus fuerit portas tuas q̄sip introitū vrb dissi-
pate. vngulis equor suor conculcabit cēs pla-
teas tuas: pplm tuū gladio cedet: ⁊ statue
tue nobiles in terrā corruēt. Vastabūt opes
tuas diripiēt negociatiōes tuas. ⁊ destruēt
muros tuos. ⁊ domos tuas pclaras subuer-
tent: ⁊ lapides tuos ⁊ ligna tua ⁊ puluerem
tuū in medio aquarū ponēt. Et quiescē faciā
multitudinē canticor tuor. ⁊ sonitus citha-
rarum tuarū nō audiet ampli⁹. Et dabo te in
lympidissimā petrā: siccatio sagenarū eris:
nec edificaberis vltra: qa ego dns locut⁹ sū
ait dns de⁹. Hec dicit dns de⁹ de tyro. Nūqd
non a sonitu ruine tue. ⁊ gemitu interfectorū
tuorū cū occisi fuerint i medio tui: cōmoue-
bunt insule. ⁊ descendent de sedibus suis cēs
pncipes maris. ⁊ auferēt exuuias suas. ⁊ de-
stimēta sua varia abijcient ⁊ induent stupo-
re. In terra sedebūt. ⁊ attoniti sup repentino
casu tuo admirabunt. ⁊ assumentes sup te la-
mentū dicēt tibi. Quō periisti q habitas i mari
vrbs inclyta: q fuisti fortis in mari cū habi-
tatoribus tuis quos formidabant vniuersi.
Nūc stupebūt naues i die pauoris tui. ⁊ turba-
bunt insule in mari eo qd nullus egrediat ex
te. Quia h dicit dns de⁹. Cū dedero te vrbem
desolatā sicut ciuitates q̄ nō habitant. ⁊ addu-
xero sup te abyssū. ⁊ operuerint te aque mul-
te. ⁊ detraxero te cū illis q descendūt i lacū ad
pplm sempitrnū: ⁊ collocauero in terra nouissi-
ma sicut solitudines veteres cum bis q deducū-
tur i lacū ut nō habiteris. Porro cū dedero
gloriā i terra viuētiū: in nihilū redigā te. ⁊ nō
eris. ⁊ requisita nō inuenier vltra in sempiter-
nū dicit dns deus. XXVII

Et factū ē vbū dni ad me dicēs. Tu
q̄ fili hois assume sup tyrū lamentū:
⁊ dices tyro que habitat in introitu
mar: negociationi pplor ad insulas multas.
Hec dicit dns de⁹. O tyre tu dixisti. Perfecti
decoris ego sū. ⁊ in corde maris sita. Finiti-
mi tui q te edificauerūt impleuerunt decorē
tuū: abietib⁹ de sanir extruxerūt te cū oibus
tabulatis maris: cedrū de libano tulerūt ut
facerēt tibi malū: quercus de basan dolaue-
rūt in remos tuos: ⁊ trāstra tua fecerunt tibi
er ebore indico. ⁊ pretoriola de insulis italie.
Byssus varia de egypto texta est tibi in velū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ut poneret in malo : byacinthus ⁊ purpura
de insulis elisa facta sūt opimentū tuū. Habi-
tatores sidonis ⁊ aradij fuerūt remiges tui:
sapiētes tui tyre facti sūt gubernatores tui:
senes biblij ⁊ prudentes ei⁹ habuerūt nautas
ad ministeriū varie supellectilis tue. Omnes
naues mar⁊ ⁊ naute eaꝝ fuerūt i ꝑpło nego-
ciationis tue: perse ⁊ lydi ⁊ lybies erāt in ex-
ercitu tuo viri bellatores tui. clypeū ⁊ galeā
suspenderūt in te pro ornatu tuo. Filij aradij
cum exercitu suo sup muros tuos in circui-
tu : ⁊ pygmei qui erāt in turrib⁹ tuis pha-
retras suas suspenderūt i muris tuis p gyrū.
Ipsi cōpleuerūt pulchritudinē tuā. Cartha-
ginēses negociatores tui. A multitudine cū-
ctaꝝ diuitiaꝝ argēto. ferro. stanno. plūbo ꝙ
repleuerūt nūdinas tuas. Grecia ⁊ thubal ⁊
mosoch : ipsi institores tui. Mācipia ⁊ vasa
erea adduxerūt ꝑpło tuo ỏ domo thogorma:
equos ⁊ eqtes ⁊ mulos adduxerunt ad forū
tuum. Filij dedan negociatores tui. Insule
multe negociatio man⁹ tue. Dentes eburne-
os ⁊ hebeninos cōmutauerūt i pcio tuo. Syr⁹
negociator tuus: Propter multitudinē operū
tuoꝝ. guttā ⁊ purpurā ⁊ scutulata ⁊ byssū. ⁊
sericū ⁊ chodchod ꝑposuerūt in mercatu tuo.
Juda ⁊ tra israel ipsi institores tui i frumento
primo: balsamū ⁊ mel ⁊ oleū ⁊ resinā ꝑposue-
runt in nundinis tuis. Damascen⁹ negocia-
tor tuus in multitudine operū tuoꝝ : i multi-
tudine diuersarū opū. in vino pingui. i lanis
colorū optimi. Dan ⁊ grecia ⁊ moçel i nundi-
nis tuis ꝑposuerūt ferrū fabrefactū : stacten
⁊ calam⁹ i negociatiōe tua. Dedan institores
tui in tapetib⁹ ad sedendū. Arabia ⁊ vniuersi
principes cedar ipsi negociatores man⁹ tue:
cū agnis ⁊ arietib⁹ ⁊ hedis venerūt ad te ne-
gociatores tui. Henditores saba ⁊ rema ipsi
negociatores tui: cū vniuersis ꝑmis aroma-
tib⁹ ⁊ lapide ꝑcioso ⁊ auro qđ ꝑposuerūt in
mercato tuo. Aram ⁊ chēne ⁊ eden negocia-
tores tui. Saba assur ⁊ chelmach mēditores
tui : ipsi negociatores tui : multiphariā i vo-
lucris byacinthi ⁊ polymitoꝝ gaçaꝝq ꝑcio-
laꝝ q obuolute ⁊ astricte erāt funib⁹ : cedros
q̄ habebāt i negociatiōib⁹ tuis. Naues ma-
ris principes tui i negociatiōe tua : ⁊ repleta
es ⁊ glificata nimis in corde mar⁊. In aquis
multꝫ adduxerūt te remiges tui. Hentus au-
ster contriuit te. In corde mar⁊ diuitie tue : ⁊
thesauri tui ⁊ multiplex instrumentum tuū.
Naute tui ⁊ gubernatores tui q̄ tenebant su-
pellectilē tuā. ⁊ ꝑplo tuo ꝑrāt : viri q̄ bella-
tores tui q̄ erāt in te cū vniuersa multitudi-
ne tua q̄ est in medio tui : cadent i corde ma-
ris in die ruine tue. A sonitu clamoris gu-
bernatorū tuorū ꝙturbabunt classes. ⁊ descē-
dēt de nauib⁹ suis cēs q̄ tenebāt remū. Nau-
te ⁊ vniuersi gubernatores mar⁊ in tra stabūt
⁊ eiulabunt sup te voce magna. ⁊ clamabunt
amare. Et supericiēt puluerē capitib⁹ suis : ⁊
cinere cōspgent. ⁊ radēt sup te caluitiū. ⁊ ac-
cingent cilitijs. Et plorabūt te in amaritu-
dine aie ploratu amarissimo. ⁊ assumeut sup
te carmen lugubre. ⁊ plangēt te. Que est ut
tyrus que obmutuit i medio maris? Que in
ex̄itu negociationū tuaꝝ de mari implesti po-
pulos multos. in multitudine diuitiaꝝ tuaꝝ
⁊ ꝑplorū tuoꝝ ditasti reges tre : Nūc contri-
ta es a mari : in ꝑfundis aq̄rū opes tue : ⁊ cis
multitudo tua q̄ erat in medio tui ceciderūt.
Uniuersi habitatores insulaꝝ obstupuerūt
sup te. ⁊ reges earū cēs tempestate pculsi mu-
tauerunt vult⁹. Negociatores ꝑplorū sibila-
uerūt sup te. Ad nihilū deducta es : ⁊ nō eris
vsq̄ in perpetuum.

XXVIII

Et factus ē sermo dñi ad me dicens:
Fili hois. dic principi tyri. Hec dicit
dñs deus. Eo q̄ eleuatū ē cor tuū ⁊
dixisti. deus ego sū. ⁊ i cathedra dei sedi i cor-
de maris : cū sis hō ⁊ nō deus : ⁊ dedisti cor
tuū q̄si cor dei. Ecce sapientior es tu daniele:
cē secretū nō ē absconditū a te. In sapientia ⁊
prudentia tua fecisti tibi fortitudinē. ⁊ acq̄si-
sti aurū ⁊ argentū in thesauris tuis. in multi-
tudine sapiētie tue. ⁊ i negociatione tua mul-
tiplicasti tibi fortitudinem : ⁊ eleuatū est cor
tuū i robore tuo. Propterea hec dicit dñs de⁹.
Eo q̄ eleuatū est cor tuū q̄si cor dei : idcirco
ecce ego adducā sup te alienos robustissimos
gentiū. Et nudabūt gladios suos super pul-
chritudinē sapiētie tue. ⁊ polluent decorem
tuū. Interficient ⁊ detrahent te. ⁊ morieris in
interitu occisoꝝ i corde maris. Nunq̄d dicēs
loq̄ris : deus ego sū. cora interficientib⁹ te : cū
sis homo ⁊ nō deus? In manu occidentiū te
morte incircūcisoꝝ morieris. i manu alienoꝝ:
q̄a ego locut⁹ sū ait dñs de⁹. Et fact⁹ est ꝑmo
dñi ad me dicēs. Fili hois. leua planctū sup
regē tyri. ⁊ dices ei. Hec dicit dñs de⁹. Tu si-
gnaculū similitudinis. plen⁹ sapia. pfect⁹ decore
in delitijs paradisi dei fuisti. Omis lapis ꝑcios⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

operimentū tuū : sardius topazius ⁊ iaspis chrysolith⁹ ⁊ onyx ⁊ berillus. saphyr⁹ ⁊ carbūcul⁹ ⁊ smaragdus. Aurū ℞ op⁹ operis tui ⁊ foramina tua i die q̄ conditus es preparata sūt. Tu cherub extent⁹ ⁊ protegēs. ⁊ posui te in monte scō dei. In medio lapidū ignitorū ambulasti : perfectus in vijs tuis a die conditionis tue : donec inuēta ē iniq̄tas i te. In multitudine negociationis tue repleta sūt interiora tua iniq̄tate : ⁊ peccasti. ⁊ eiecit te de mōte scō dei : ⁊ perdidit te o cherub protegēs de medio lapidū ignitorū. Et eleuatū ē cor tuū i decore tuo. Perdidisti sapientiā tuā i decore tuo : in terrā proiecit te. añ faciē regū dedit te ut cernerēt te. In multitudine iniq̄tatū tuarū ⁊ iniq̄tate negociationis tue polluisti sanctificationē tuā. Producā ḡ ignē de medio tui qui comedat te. ⁊ dabo te in cinerē sup terrā in cōspectu omniū videntiū te. Omnes q̄ viderint te i gētib⁹ obstupescēt sup te. Nihili fact⁹ es. ⁊ nō eris in perpetuū. Et fact⁹ ē sermo dñi ad me dicens. Fili hois pone faciem tuā cōtra sidonē ⁊ prophetabis de ea. ⁊ dices. Hec dicit dñs deus. Ecce ego ad te sidon. ⁊ glorificabor in medio tui. Et scient q̄a ego dñs cū fecero in ea iudicia. ⁊ sanctificatus fuero in ea. Et īmittā ei pestilentiā ⁊ sanguinē in plateis eius. ⁊ corruēt interfecti in medio ei⁹ gladio p circuitū. ⁊ scient q̄a ego dñs. Et non erit vltra domui isrl̄ offendiculū amaritudinis ⁊ spina dolorē inferēs vndiq̄ p circuitū eorū q̄ aduersant̄ eis. ⁊ scient quia ego dñs deus. Hec dicit dñs de⁹. Cū cōgregauero domū isrl̄ de populis in q̄bus dispersi sunt sanctificabor i eis coram gentib⁹. ⁊ habitabūt in terra sua quā dedi seruo meo iacob. ⁊ habitabūt in ea securi. Et edificabūt domos ⁊ plantabūt vineas. ⁊ habitabūt confidenter cū fecero iudicia in oibus q̄ aduersant̄ eis p circuitū. ⁊ scient q̄a ego dñs deus eorū.

XXIX

In āno decimo ⁊ duodecimo mēse. vna die mēsis. factū est verbū dñi ad me dicens. Fili hois. pone faciē tuā contra pharaonem regē egypti. ⁊ prophetabis de eo. ⁊ de egypto vniūsa locūre ⁊ dices. Hec dicit dñs de⁹. Ecce ego ad te pharao rex egypti draco magne q̄ cubas in medio fluminū tuorū ⁊ dicis meus ē fluui⁹. ⁊ ego feci memetipsū. Et ponā frenū in maxillis tuis. ⁊ agglutinabo pisces fluminū tuorū squamis tuis. Et extrabā te de medio fluminum tuorū. ⁊ vniuersi pisces tui squamis tuis adhērēbūt. Et projiciā te i deserti : ⁊ cūctos pisces fluminis tui. Super faciē terre cades : nō colligeris neq̄ congregaberis. Bestijs terre ⁊ volatilib⁹ celi dedi te ad devorandū. ⁊ scient cūctos habitatores egypti q̄a ego dñs. Pro eo q̄ fuisti baculus arundineus domui isrl̄ q̄n apprehēderūt te manu. ⁊ confractus es ⁊ laceraſti omnem humerū eorū ⁊ innitentib⁹ eis sup te comminut⁹ es ⁊ dissoluisti cūctos renes eorū : propterea hec dicit dñs de⁹. Ecce ego adducā sup te gladiū meū ⁊ interficiā de te hoiem ⁊ iumentū. Et erit terra egypti in deserti ⁊ in solitudinē : ⁊ scient q̄a ego dñs. Pro eo q̄ dixerit. fluuius meus ē ⁊ ego feci eū : idcirco ecce ego ad te ⁊ ad fluuia tua. Dabo q̄ terrā egypti in solitudinē gladio dissipatā. a turre syenes vsq̄ ad terminos ethiopie. Nō pertransibit eā pes hois : neq̄ pes iumenti gradietur i ea. ⁊ nō habitabit q̄draginta ānis. Dabo q̄ terrā egypti deserta i medio terrarū desertarū ⁊ ciuitates eius in medio vrbiū suarū. ⁊ erūt desolate q̄draginta ānis. Et dispergā egyptios i nationes. ⁊ ventilabo eos i terras. Quia hec dicit dñs de⁹ : post finē q̄draginta annorū congregabo egyptū de populis in q̄bus dispersi fuerāt : ⁊ reducā captiuitatem egypti ⁊ collocabo eos i terra patures : i terrā nativitatis sue : ⁊ erunt ibi in regnū humile. Inter cetera regna erit humilima. ⁊ nō eleuabit vltra sup nationes. Et iminuā eos ne imperēt gentibus : neq̄ erūt vltra domui isrl̄ cōfidentia dolentes iniq̄tatē ut fugiāt ⁊ sequant̄ eos. ⁊ scient q̄a ego dñs deus. Et factū est in vicesimo ⁊ septimo anno in primo i vna mensis : factū est verbū dñi ad me dicēs. Fili hois. nabuchodonosor rex babylonis seruire fecit exercitū suū seruitute magna aduersus tyrū. Omne caput decaluatū : ⁊ omis humerus depilat⁹ est. Et merces nō ē reddita ei neq̄ exercitui ei⁹ de tyro. p seruitute q̄ seruiuit mihi aduersus eam. Propterea hec dicit dñs de⁹. Ecce ego dabo nabuchodonosor regē babylonis in terra egypti. ⁊ accipiet multitudinē ei⁹ ⁊ depredabit manubias ei⁹ ⁊ diripiet spolia eius : ⁊ erit merces exercitui illius ⁊ operi q̄ seruiuit aduersus eam. Dedi ei terrā egypti : p eo q̄ laborauerit mihi ait dñs de⁹. In die illa pullulabit cornu dom⁹ isrl̄. ⁊ tibi dabo apertū os in medio eorū. ⁊ scient q̄a ego dñs.

XXX

Et factū est verbū dñi ad me dicens. Fili hois prophetа ⁊ dic. Hec dicit dñs deus. Ululate ve ve diei : q̄a iuxta est dies : ⁊ appropinq̄bit dies dñi : dies nubis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tempus gentiũ erit. Et veniet gladius in egyptũ. & erit pauor in ethiopia cũ ceciderint vulnerati in egypto. & ablata fuerit multitudo illius. & vestructa fundamẽta eius. Ethiopia & libya & lydij & cæ reliquũ vulgus & chub & filij terre federis cum eis gladio cadent. Hec dicit dñs deus. Et corruẽt fulciẽtes egyptũ: & destruet superbia imperij eius. A turre syenes gladio cadent in ea. ait dñs exercituũ. Et dissipabunt in medio regionũ desolatarũ. & urbes eius in medio ciuitatũ desertarũ erũt. & scient quia ego dñs deus. cũ dedero ignẽ in egypto & attriti fuerint cẽs auxiliatores eius. In die illa egredient nuncij a facie mea in triremib⁹ ad terrẽdã ethiopie confidentiã. & erit pauor in eis in die egypti: qa absq; dubio veniet. Hec dicit dñs deus. Et cessare faciam multitudinẽ egypti in manu nabuchodonosor regis babylonis ipse & populus eius cũ eo. fortissimi gentiũ adducent ad disperdendã terrã. Et euaginabũt gladios suos sup egyptũ. & implebũt terrã interfectis. & faciã alueos fluminũ aridos & tradã terrã in manus pessimorũ. & dissipabo terrã & plenitudinẽ eius in manus alienorũ. Ego dñs locutus sũ. Hec dicit dñs deus. Et disperdã simulacra. & cessare faciã idola de memphis: & dux de terra egypti nõ erit amplius. Et dabo timorẽ in terrã egypti. & dispdam terrã phatures. & dabo ignẽ in taphnis. & faciã iudicia mea in alexandria. Et effundã indignationẽ meã sup pelusiũ robur egypti: & interficiã multitudinẽ alexandrie. & dabo ignẽ in egypto. Quasi parturiẽs dolebit pelusiũ. & alexandria erit dissipata. & in mẽphis angustie quotidiane. Juuenes heliopoleos & bubasti gladio cadẽt. & ipse captiue ducent. Et in taphnis nigrescet dies: cũ cõtriuero ibi sceptra egypti. & defecerit in ea superbia potẽtie eius. Ipsam nubes operiet: filie aũt eius in captiuitatẽ ducent. Et iudicia faciã in egypto. & scient qa ego dñs. Et factũ ẽ in vndecimo anno. in pmo. in septima mẽsis: factum est verbũ dñi ad me dicẽs. Fili hominis brachiũ pharaonis regis egypti confregi. & ecce nõ est obuolutũ ut restitueret ei sanitas ut ligaret pannis & fasciret linteolis: & recepto robore posset tenẽ gladiũ. Propterea hec dicit dñs deus. Ecce ego ad pharaonẽ regẽ egypti: & cõminuã eius brachiũ fortẽ & confractũ: & deiciã gladiũ de manu eius. Et dispgã egyptũ in gẽtib⁹. & ventilabo eos in terris. Et confortabo brachia regis babylonis: daboq; gladiũ meũ in manu eius. Et confringã brachiũ pharaonis. & gement gemitib⁹ interfecti coram facie eius. Et cõfortabo brachia regis babylonis. & brachia pharaonis cõcident. Et scient qa ego dñs. cũ dedero gladiũ meũ in manũ regis babylonis. & extenderit eũ sup terrã egypti. Et dispergã egyptũ in nationes. & ventilabo eos in terras. & scient qa ego dñs.

XXXI

Et factũ est in anno vndecimo. tertio. vna mẽsis: factũ ẽ verbũ dñi ad me dicens. Fili hominis. dic pharaoni regi egypti & populo eius. Cui similis factus es in magnitudine tua? Ecce assur qsi cedrus in libano pulcher ramis. & frondib⁹ nemorosus. excelsusq; altitudine: & inter condensas frondes eleuatũ ẽ cacumẽ eius. Aque nutrierũt illũ: abyssus exaltauit illũ. Flumina eius manabãt in circuitu radicũ eius. & riuos suos emisit ad vniuersa ligna regionis. Propterea eleuata ẽ altitudo eius sup oia ligna regionis: & multiplicata sunt arbusta eius: & eleuati sũt rami eius p aquis multis. Cũq; extẽdisset vmbrã suã: in ramis eius fecerũt nidos oia volatilia celi: & sub frondib⁹ eius genuerũt cẽs bestie saltuũ. & sub vmbraculo illius habitabat cetus gẽtiũ plurimarũ. Eratq; pulcherrimus in magnitudine sua. & in dilatatione arbustorũ suorũ. Erat n. radix illius iuxta aq̃s multas. Cedri non fuerũt altiores illo in paradiso dei. Abietes nõ adequerũt sũmitatẽ eius. & platani nõ fuerũt eque frondib⁹ illius. Omẽ lignũ paradisi dei nõ ẽ assimilatũ illi & pulchritudini eius: qm̃ speciosũ feci eũ. & multis condensisq; frondib⁹ Et emulata sũt eũ oia ligna voluptatis: que erãt in paradiso dei. Propterea hec dicit dñs deus. Pro eo qd sublimatus est in altitudine & dedit sũmitatẽ suã virentẽ atq; condensam. & eleuatũ est cor eius in altitudine sua: tradidi eũ in manus fortissimi gentiũ. Faciẽs faciet ei. Juxta impietatẽ eius eieci eũ. & succident eũ alieni & crudelissimi nationum. Et proiicient eũ sup mõtes: & in cunctis conuallibus corruent rami eius. Et cõfringent arbusta eius in vniuersis rupibus terre: & recedent de vmbraculo eius cẽs populi terre. & relinquet eũ. In ruina eius habitauerũt oia volatilia celi. & in ramis eius fuerũt vniuerse bestie regionis. Quorsũ non eleuabunt in altitudine sua oia ligna aquarũ: nec ponẽt sublimitatẽ suã inter nemorosa atq; frondosa: nec stabũt in sublimitate sua oia q̃ irrigant aq̃s: qa cẽs traditi sũt in mortẽ ad terrã

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vltimã in medio filiorũ hoiuz ad eos q̃ descẽ-
dũt in lacũ. Hec dicit dñs deus. In die qñ de-
scendi ad inferos indixi luctũ opui eũ abysso
z phibui flumina eiꝰ. z cohercui aq̃s multas.
Cõtristatus ẽ sup eũ libanꝰ: z oia ligna agri
cõcussa sũt. A sonitu ruine eius cõmoui gen-
tes. cũ deducerẽ eũ ad infernũ cũ his q̃ descẽ-
debãt in lacũ. Et cõsolata sunt in terra infima
oia ligna voluptatiz egregia atq; pclara in li-
bano: vniuersa q̃ irrigabant aq̃s. Nã z ipsi
cũ eo descẽdent ad infernũ ad interfectos gla-
dio: z brachiũ vniuscuiusq; sedebit sub vm-
braculo eius in medio nationũ. Cui assimi-
lat⁹ es o inclyte atq; sublimis inter ligna vo-
luptatis? Ecce deduct⁹ es cũ lignis voluptatis
ad terrã vltimã. In medio incircũcisoz dor-
mies: cũ eis q̃ interfecti sunt gladio. Ipse est
pharao z ois multitudo eius: dicit dñs deus.

ET factũ est duodecimo XXXII
ãno. in mẽse duodecimo. in vna mẽ-
sis: factũ est vbũ dñi ad me dicens.
Fili hois: assume lamentũ sup pharaonẽ re-
gem egypti. z dices ad eũ. Leoni gentiũ assi-
milatus es. z draconi q̃ est in mari. Et ven-
tilabas cornu i fluminib⁹ tuis: z turbabas
aquas pedib⁹ tuis. z conculcabas flumia eoz.
Propterea hec dicit dñs deus. Expandã sup te re-
te meũ in multitudine pplorz multoz. z extra-
bam te in sagena mea. z proiiciã te in terrã.
Sup faciẽ agri abiiciã te: z habitare faciã sup
te oia volatilia celi: z saturabo de te bestias
vniuerse terre. Et dabo carnes tuas sup mon-
tes. z implebo colles tuos sanie tua. Et irri-
gabo terrã fetore sanguinis tui: insup mõtes z
valles implebunt ex te. Et operiã cũ extinct⁹
fuerit celos. z nigrescẽ faciã stellas eiꝰ. Solẽ
nube tegã: z luna non dabit lumẽ suũ. Omia
luminaria celi merere faciã sup te: z dabo te-
nebras sup terrã tuã dicit dñs deus. Et irritabo
cor pplorũ multoz: cũ induxero contritionẽ
tuã in gentib⁹ sup terras q̃s nescis: z stupescẽ
faciã sup te pplos multos. Et reges eoz hor-
rore nimio formidabũt sup te. cum volare ce-
perit gladi⁹ meus super facies eorũ. z obstu-
pescẽt repente singuli p aia sua i die ruine sue.
Quia hec dicit dñs deus. Gladi⁹ regis babylonis
veniet tibi: in gladiis fortiũ deiiciã multitu-
dinẽ tuã. Inexpugnabiles oẽs gentes hec. Et
vastabunt superbiã. z dissipabit multitudo eiꝰ.
Et perdam oia iumenta eius q̃ erãt sup aq̃s
plurimas. z nõ cõturbabit eas pes hominis
vltra: neq; vngula iumentoz turbabit eas.
Tũc purissimas reddã aquas eoz: z flumia
eorũ q̃si oleũ adducã ait dñs deus: cũ dedero
terrã egypti desolatã. Deseret aũt terra a pleni-
tudine sua q̃n percussero oẽs habitatores eius: z
scient q̃a ego dñs. Planct⁹ ẽ. z plangẽt eũ filie
gentiũ: sup egyptũ z super multitudinẽ eius
plangẽt eũ: ait dñs deus. Et factũ ẽ in duode-
cimo ãno: in q̃ntadecima mẽsis: factũ ẽ vbũ
dñi ad me dicẽs. Fili hois. cane carmẽ lugu-
bre sup multitudinẽ egypti. Et detrahe eam
ipsam z filias gentiũ robustaz ad terrã vltimã
cũ his q̃ descendũt in lacũ. Quo pulchrior es
descẽde. z dormi cũ incircũcisis. In medio in-
terfectoz gladio cadẽt. Gladius datꝰ ẽ. Et
attraxerũt eã z oẽs pplos eius. Loquent ei
potentissimi robustoz de medio inferni: qui
cũ auxiliatoribꝰ eius descenderũt. z dormie-
rũt incircũcisi interfectiq; gladio. Ibi assur z
ois multitudo eius: in circuitu illius sepul-
chra eoz oẽs interfecti z q̃ ceciderũt gladio:
q̃rũ data sũt sepulchra in nouissimis laci. Et
facta est multitudo eius p gyrũ sepulchri eiꝰ
vniuersi interfecti cadentesq; gladio q̃ dederãt
quõdã formidinẽ suã in terra viuẽtiũ. Ibi elã:
z ois multitudo eiꝰ p gyz sepulchri sui. Oẽs
hi interfecti ruẽtesq; gladio: q̃ descenderũt in-
circũcisi ad terrã vltimã. Qui posuerũt terrorẽ
suũ in terra viuẽtiũ. z portauerũt ignominiã
suã cũ his q̃ descenderũt i lacũ. In medio in-
terfectorũ posuerũt cubile eius in vniuersis
pplis eius: i circuitu eiꝰ sepulchrũ illiꝰ. Oẽs
hi incircũcisi interfectiq; gladio. Dederunt
enim terrorẽ suũ i terra viuẽtiũ. z portauerũt igno-
miniã suã cũ his q̃ descendũt in lacũ. In me-
dio interfectorũ positi sũt. Ibi mosoch z tubal
z ois multitudo eiꝰ: in circuitu eiꝰ sepulchra
illiꝰ. Oẽs hi incircũcisi interfectiq; z cadẽtes
gladio: q̃a dederũt formidinẽ suã in terra vi-
uentiũ. z nõ dormiẽt cũ fortibus cadẽtibusq;
z incircũcisis q̃ descenderũt ad infernũ cum
armis suis. Et posuerũt gladios suos sub ca-
pitibus suis z fuerũt iniq̃tates eoz i ossibus
eoz: q̃a terror fortiũ facti sũt in terra viuẽtiũ.
Et tu ergo in medio incircũcisoz cõtereris. z
dormies cũ interfectis gladio. Ibi idumea z
reges eius z oẽs duces eius. q̃ dati sũt cũ ex-
ercitu suo cũ interfect⁹ gladio. z q̃ cũ incircũ-
cisis dormierũt. z cũ his q̃ descenderũt i lacũ.
Ibi principes aquilonis oẽs z vniuersi mer-a-
tores qui deducti sunt cũ interfect⁹ pauentes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 in sua fortitudine cõfusi. q̃ mierunt in circũcisi cũ interfect̃ gladio. 7 portauerũt confusionẽ suã cũ bis q̃ descendunt in lacũ. Vidit eos pharao 7 ꝓsolat⁹ ẽ sup vniũsa multitudine sua q̃ interfecta ẽ gladio: pharao 7 ois exercit⁹ ei⁹ ait dñs deus. qa dedit terrorẽ suũ i tra viuẽtiũ. 7 dormiuit i medio incircũcisorũ cũ interfectis gladio: pharao 7 ois multitudo eius ait dñs deus. XXXIII

ET factũ est verbũ dñi ad me dices: Fili hois. loquere ad filios ppli tui. 7 dices ad eos. Terra cũ induxero sup eã gladiũ. 7 tulerit ppls tre virũ vnũ de nouissimis suis 7 ꝓstituerit eũ sup se specula torẽ. 7 ille viderit gladiũ veniẽtẽ sup terrã. 7 cecinerit buccina 7 ãnũciauerit pplo: audiens aũt q̃sq̃s ille ẽ: sonitũ buccine. 7 non obseruauerit. veneritq̃s gladi⁹ 7 tulerit eũ: sanguis ipsi⁹ sup caput ei⁹ erit. Sonũ buccine audiuit. 7 nõ se obseruauit: sanguis ei⁹ i ipso erit. Si aũt se custodierit. aiam suã saluabit. Quod si specula tor viderit gladiũ veniẽtẽ 7 nõ insonuerit buccina. 7 pplus se nõ custodierit: veneritq̃s gladi⁹ 7 tulerit de eis aiam. ille q̃dẽ in iniq̃tate sua capt⁹ ẽ. sanguinẽ aũt ei⁹ de manu speculatoris requirã. Et tu fili hois: speculatorẽ dedi te domui isrl̃. Audiẽs q̃ ex ore meo sermonẽ: annũciabis eis ex me. Si me dicẽte ad impiũ. impie morte morieris: nõ fuerit locut⁹ ut se custodiat ipi⁹ a via sua: ipse ipi⁹ in iniq̃tate sua morieꝫ. sanguinẽ aũt ei⁹ de manu tua requirã. Si aũt annũciãte te ad impiũ ut a vijs suis q̃uertat̃ nõ fuerit q̃uers⁹ a via sua: ipse in iniq̃tate sua morieꝫ: porro tu animã tuã liberasti. Tu q̃ fili hois dic ad domũ isrl̃. Sic locuti est̃ dicẽtes: Iniquitates nre 7 pcta nra sup nos sũt. 7 in ipsis nos tabescim⁹. Quõ q̃ viuere poterim⁹? Dic ad eos: Viuo ego dicit dñs de⁹. Nolo mortẽ impij: s ut conuertat̃ impi⁹ a via sua 7 viuat. Cõuertimini a vijs vestris pessimis. Et q̃re moriemini domꝰ isrl̃? Tu itaq̃ fili hois dic ad filios ppli tui. Justicia iusti nõ liberabit eũ in q̃cũq̃ die peccauerit. 7 ipietas impij nõ nocebit ei in q̃cũq̃ die conuersus fuerit ab impietate sua. Et iust⁹ nõ poterit viuere in iusticia sua. i q̃cũq̃ die peccauerit. Etiã si dixero iusto q̃ vita viuat. 7 cõfisus i iusticia sua fecerit iniq̃tatẽ: oẽs iusticie ei⁹ obliuiõi tradent̃. 7 i iniq̃tate sua quã opat⁹ est. i ipsa morieꝫ. Si aũt dixero impio. morte morier̃:

7 egerit pnitentiã a pctõ suo. fecerit q̃ iudiciũ 7 iusticiã. 7 pign⁹ restituerit ille impius: rapinãq̃ reddiderit. i mandat̃ vite ambulauerit. nec fecerit quicq̃ iniustũ: vita viuet 7 nõ morieꝫ. Omia pcta ei⁹ q̃ peccauit. nõ imputabũt̃ ei. Judiciũ 7 iusticiã fecit: vita viuet. Et dixerũt filij ppli tui. Non ẽ equa pondus vias dñi. Et ipsorũ vias iniusta ẽ. Cum enim recesserit iust⁹ a iusticia sua fecerit q̃ iniq̃tates. morieꝫ i eis. Et cũ recesserit impi⁹ ab impietate sua. fecerit q̃ iudiciũ 7 iusticiã: viuet in eis. Et dicit̃. Non ẽ recta via dñi. Unũquẽq̃ iuxta vias suas iudicabo de vobis domꝰ isrl̃.

Et factũ ẽ i duodecimo anno i decimo mense. i q̃nta mẽsis trãsmigrationis nre: venit ad me q̃ fugerat de irl̃m dicẽs: Vastata ẽ ciuitas. Manꝰ aũt dñi facta fuerat ad me vespe añq̃ veniret q̃ fugerat: aperuitq̃ os meũ donec veniret ad me mane. 7 apto ore meo nõ silui ãpli⁹. Et factũ ẽ vbũ dñi ad me dicẽs. Fili hois: q̃ habitãt in ruinosis bis. sup humũ isrl̃ loquẽtes aiunt. Unꝰ erat abrahã. 7 hereditate possedit terrã. Nos autẽ multi sumus: nobis data ẽ tra i possessionẽ. Idcirco dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Qui i sanguine comeditis. 7 oculos vros leuatis ad immũdicias vras 7 sanguinẽ funditis. nunq̃d terrã hereditate possidebitis? Steristis i gladijs vris. fecistis abhoiatiões vras. 7 vnus q̃sq̃ vxorẽ pximi sui polluit. 7 tra hereditate possidebitis? Hec dices ad eos. Sic dicit dñs de⁹. Viuo ego: qa q̃ i ruinosis habitãt gladio cadẽt. 7 q̃ in agro ẽ. bestijs tradet̃ ad deuorãdũ: q̃ aũt i psidijs 7 in speluncis sũt. peste morient̃. Et dabo tra in solitudinẽ 7 i desertũ. 7 deficiet superba fortitudo ei⁹. 7 desolabũtur mõtes isrl̃. eo q̃ null⁹ sit q̃ pertranseat. Et scient qa ego dñs: cũ dedero tra eorũ desolatã 7 desertã pp̃ vniuersas abhominationes suas q̃s operati sũt. Et tu fili hois. filij ppli tui q̃ loquũt̃ de te iuxta muros 7 i ostijs domorũ. 7 dicũt vn⁹ ad alterũ vir ad pximũ suũ loquẽtes: venite 7 audiam⁹ q̃s sit sermo egrediẽs a dño. Et veniũt ad te q̃si si ingrediat̃ pplus. 7 sedet coram te pplus me⁹. Et audiũt sermones tuos 7 nõ faciũt eos: quia i canticũ oris sui vertũt illos. Et auaritiã suã sequit̃ cor eorũ. 7 es eis q̃si carmẽ musicũ q̃ suaui dulciq̃ sono canit̃. Et audiũt vba tua 7 nõ faciũt ea. 7 cũ venerit q̃ pdictũ ẽ. ecce n. venit: tũc sciẽt qa pphẽtes fuerit inter eos.

7

ET factū est ꝟbū dñi XXXIIII
ad me dicēs. Fili hois. ꝓphēta de pa-
storibus isrl. ꝓphēta & dices pasto-
ribꝰ. Hec dicit dñs deus. Ve pastoribꝰ isrl: q̄
pascebāt semetipsos. Nōne greges a pasto-
ribꝰ pascūt? Lac comedebat̄ & lanis operie-
bamini. & quod crassū erat occidebat̄: gre-
gem aūt meū nō pascebat̄. Qd̄ infirmū fuit
nō ꝯsolidastis. & qd̄ egrotū nō sanastis. Qd̄
cōfractū ē nō alligastis. & qd̄ abiectū ē non
reduxistis. & quod perierat nō quesistis: ꝫ cū
austeritate iperabatis eis & cū potētia. Et di-
sperse sūt oues mee eo q̄ non esset pastor: &
facte sūt in deuorationē oīuꝫ bestiaꝝ agri: &
dispērse sūt. Errauerūt greges mei in cūctis
montibus & in vniuerso colle excelso. & sup
oēm faciē terre dispērsi sūt greges mei. & nō
erat q̄ req̄reret. Non erat inquā q̄ req̄reret.
Propterea pastores audite ꝟbū dñi: Viuo
ego dicit dñs deus: q̄a ꝓ eo q̄ facti sūt gre-
ges mei i rapinā & oues mee i deuorationē
oīuꝫ bestiaꝝ agri eo q̄ nō esset pastor: neq;
n. q̄sierūt pastores gregē meū: ꝫ pascebant
pastores semetipsos & greges meos nō pas-
cebāt: ꝓpterea pastores audite ꝟbū dñi. Hec
dicit dñs deꝰ. Ecce ego ipse sup pastores: re-
quirā gregē meū de manu eoꝝ. & cessare fa-
ciā eos ut vltra nō pascāt gregem meū. nec
pascāt amplius pastores semetipsos. Et libe-
rabo gregem meū de ore eoꝝ. & nō erit vltra
eis i escā: q̄a ꝫ dic̄ dñs deꝰ. Ecce ego ipse re-
quirā oues meas. & visitabo eas. Sic̄ visitat
pastor gregē suū. i die q̄n fuerit i medio oui-
um suaꝝ dissipataꝝ: sic visitabo oues meas
& liberabo eas de oibꝰ locis i q̄bꝰ dispse fue-
rāt i die nubis & caliginis. Et educā eas de
ꝑplīs. & ꝯgregabo eas de trīs. & iducā eas i
trā suā: & pascā eas i mōtibꝰ isrl i riuis & i cū-
ctis sedibꝰ tre. In pascuis vberrimis pascā
eas: & i mōtibꝰ excelsis isrl erūt pascue eaꝝ.
Ibi requiescēt in herbis virētibꝰ. & i pascuis
pinguibꝰ pascēt sup montes isrl. Ego pascā
oues meas. & ego eas accubare faciā dicit
dñs deꝰ. Qd̄ perierat requirā. & qd̄ abiectū
erat reducā. & qd̄ ꝯfractū fuerat alligabo: &
quod infirmū fuerat consolidabo. & qd̄ pin-
gue & forte custodiā & pascā illas i iudicio.
Vos āt greges mei: hec dicit dñs deꝰ. Ecce
ego iudico inter pecus & pecꝰ. arietū & hirco-
rū. Nonne satis vobis erat pascua bona de-
pasci? Insup & reliq̄as pascuaꝝ vestraꝝ cō-
culcastis pedibꝰ vris. & cū purissimā aquā
bibere tis: reliquā pedibꝰ vestris turbastis.
Et oues mee bis que cōculcata pedibꝰ vris
fuerant pascebāt. & q̄ pedes vri turbauerāt
hec bibebāt. Propterea hec dicit dñs deꝰ ad vos:
Ecce ego ipse iudico inter pecꝰ pingue & ma-
cilentū. Pro eo q̄ laterib⁹ & humeris ipinge-
batis & cornib⁹ vestris vtilabatis oīa infir-
ma pecora donec dispgerent foras: saluabo
gregē meū. & non erit vltra in rapinā. & iudi-
cabo inter pecus & pecus. Et suscitabo sup ea
pastorē vnū q̄ pascat ea. seruū meū dauid:
ipse pascet ea. & ipse erit eis in pastorē. Ego
autē dñs ero eis in deū. & seruꝰ meus dauid
ꝓnceps i medio eoꝝ. Ego dñs locutꝰ sū. Et
faciā cū eis pactū pacis. & cessare faciā bestī-
as pessimas de tra. & q̄ habitant i deserto se-
curi dormiēti i saltibꝰ. & ponā eos in circuitu
collis mei bñdictionē. & deducā ymbrem i
tpe suo. & pluuie bñdictiōis erunt. Et dabit
lignū agri fructū suū. & tra dabit germē suū
& erūt in terra sua absq; timore. Et scient q̄a
ego dñs cū cōtriuero catenas iugi eorum:
& eruero eos de manu imp antiū sibi. Et nō
erūt vltra in rapinā in gentibus: neq; bestie
tre deuorabūt eos: ꝫ habitabūt cōfidenter
absq; vllo tore. Et suscitabo eis germē no-
minatū. & nō erunt vltra iminuti fame i tra:
neq; portabūt āpli⁹ opprobriū gētiū. Et sci-
ent q̄a ego dñs deus eoꝝ cū eis. & ipsi popu-
lus meꝰ domus isrl. ait dñs deus. Vos aūt
greges mei greges pascue mee hoies estis: &
ego dñs deꝰ vester. dicit dñs deꝰ. XXXV
ET factus ē sermo dñi ad me dicēs.
Fili hois. pone faciē tuā aduersum
mōtē seyr. & ꝓphetabis de eo. & dices
illi. Hec dic̄ dñs deus. Ecce ego ad te mons
seyr. & extendā manū meam sup te. & dabo te
desolatū atq; debitū. Urbes tuas demoliar.
& tu desertus eris. & scies q̄a ego dñs: eo q̄
fueris īimicꝰ sempiternꝰ. & ꝯcluseris filios isrl
in manꝰ gladij in tpe aflictionis eorū: i tpe
iniq̄tatis extreme. Propterea viuo ego dic̄ dñs
deus: q̄m sanguini tradā te. & sanguis te ꝑ-
sequet̄. Et cū sanguinē oderis: sanguis ꝑse-
quetur te. Et dabo mōtem seyr desolatū atq;
desertū. & auferā de eo euntē. & redeuntem. &
implebo montes eiꝰ occisoꝝ suoꝝ. In collib⁹
tuis & in vallib⁹ tuis atq; i torrētib⁹ interfecti
gladio cadent. In solitudines sempiternas
tradā te. & ciuitates tue non habitabuntur.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et scietis qa ego dñs dei. eo qd dixeris: due gentes & due terre mee erũt & hereditate possidebo eas: cũ dñs esset ibi. Propterea vivo ego dicit dñs deus: qa faciã iuxta iram tuã & fm zelũ tuũ quem fecisti odio habẽs eos. & notus efficiar p eos cũ te iudicavero. & scies qa ego dñs. Audivi vniversa opprobria tua q locutus es de mõtib⁹ isrl dicens: Deserti nob ad devorãdũ dati sũt. Et insurrexistis super me ore vro. & derogastis adversũ me. Verba vra ego audivi. Hec dic dñs deus. Letante vniversa tra. i solitudinẽ te redigã: sicuti gavisus es sup hereditatẽ domus isrl. eo qd fuerit dissipata: sic faciã tibi. Dissipat⁹ eris mõs seyr & idumea ois. & scietis qa ego dñs.

XXXVI

Et tu aũt fili hois: pphета sup mõtes isrl. & dices. Mõtes isrl audite vbũ dñi. Hec dicit dñs deus. Eo qd dixerit inimic⁹ de vob. euge altitudines sempiterne in hereditatẽ date sũt nob: propterea vaticinare & dic. Hec dic dñs deus. Pro eo qd desolati estis & cõculcati p circuitũ. & facti i hereditatẽ reliqs gẽtib⁹. & ascendistis sup labiũ lingue & opprobriũ ppli: propterea mõtes israhel audite vbũ dñi dei. Hec dic dñs deus mõtib⁹ & collib⁹ torrẽtib⁹ vallibusq & desertis. parietinis & urbib⁹ derelictis q depopulate sũt. & subsannate a reliqs gentib⁹ p circuitũ. Propterea h dic dñs deus. Qm̃ i igne zeli mei locut⁹ sum de reliqs gẽtib⁹ & de idumea vniversa: que dederũt terrã meã sibi i hereditatẽ cũ gaudio & toto corde & ex aĩo. & ejecerũt eã ut vastarẽt: idcirco vaticinare sup humũ isrl. & dices mõtib⁹ & collib⁹ iugis & vallib⁹. Hec dic dñs deus. Ecce ego i zelo meo & i furore meo locutus sũ: eo qd confusionẽ gentiũ sustinueritis. Idcirco h dicit dñs deus. Ego levavi manũ meã ut gẽtes que i circuitu vro sũt. ipse confusionẽ suã portẽt: vos aũt montes isrl ramos vros germinetis & fructũ vrm afferatis pplo meo isrl. Prope n. ẽ ut veniat. Quia ecce ego ad vos. & convertar ad vos. & arabimini & accipietis semẽtẽ. & multiplicabo in vobis homines oẽmq domũ isrl. Et habitabũt ciuitates. & ruinosa istaurabũt. & replebo vos hoib⁹ & iumẽtis. & multiplicabũt & crescẽt. Et habitare vos faciã sicut a pncipio: bonisq donabo maioribus vr̃is vr̃is. & scietis qa ego dñs. Et adducã sup vos homines pplm meum isrl. & hereditate possidebũt te. Et eris eis i hereditatẽ & non addes vltra ut absq eis sis. Hec dicit dñs deus. Pro eo qd dicunt de vob. devoratrix homines es & suffocãs gẽtẽ tuã: ppterea homines nõ comedes ãpli⁹. & gẽtẽ tuã nõ necabis vltra ait dñs deus. Nec auditã faciã i te ãpli⁹ confusionẽ gentiũ. & opprobriũ pplorũ neqq portabis. & gentẽ tuã nõ amittes ãpli⁹. ait dñs deus. Et factũ ẽ vbũ dñi ad me dicens: Fili hois. dom⁹ isrl habitaverũt in humo sua: & polluerunt eam i vijs suis & i studijs suis. Jux̃ imũdiciã mẽstruate facta est via eorũ coram me. & effudi indignationẽ meã sup eos p sanguine quẽ fuderũt sup terrã. Et i idolis suis polluerũt eã. & dispsi eos i gẽtes. & ventilati sũt i tras. Juxta vias eor̃ & adinventiones eor̃ iudicavi eos. Et ingressi sũt ad gẽtes ad qs introierũt. & polluerũt nomẽ scm̃ meũ: cũ dicerẽt de eis. pplus dñi iste est. & de terra ei⁹ egressi sunt. Et pperci nomini meo: qd polluerat dom⁹ isrl in gentib⁹ ad qs ingressi sũt. Idcirco dices domui isrl. Hec dic dñs deus. Nõ pptер vos ego faciã dom⁹ isrl. sed pptер nomẽ sanctũ meũ qd polluistis i gentib⁹ ad qs intrastis. Et sanctificabo nomen meũ magnũ qd pollutũ ẽ inẽ gentes: qd polluistis in medio eor̃: ut sciant gẽtes qa ego dñs. ait dñs exercituũ: cũ sanctificatus fuero i vob coram eis. Tollã enim vos de gentibus & congregabo vos de vniversis tris. & adducã vos in terram vram. Et effundã sup vos aquã mũdã. & mũdabimini ab oib⁹ inquinamẽtis vr̃is. & ab vniversis idolis vr̃is mũdabo vos. Et dabo vob cor novũ. & spm̃ novum ponam i medio vr̃i. Et auferã cor lapideũ de carne vra. & dabo vobis cor carneũ. & spiritũ meũ ponã i medio vr̃i. Et faciã ut in pceptis meis ambuletis. & iudicia mea custodiatis & operemini. Et habitabitis i terra quã dedi patrib⁹ vr̃is. & eritis mihi i pplm. & ego ero vobis in deũ. Et salvabo vos ex vniversis inquinamẽtis vr̃is. & vocabo frumẽtũ & multiplicabo illud. & nõ imponã vob famẽ. Et multiplicabo fructũ ligni & genimina agri: ut nõ portetis vltra opprobriũ famis in gentib⁹. Et recordabimini viarum vrarum pessimarũ & studiorũq nõ bonorum. & displicebunt vobis iniquitates vre & scelera vestra. Nõ pptер vos ego faciã. ait dñs deus: notum sit vob. Cõfundimini & erubescite sup vijs vr̃is dom⁹ isrl. Hec dic dñs deus. In die qua mundavero vos ex oib⁹ iniquitatib⁹ vestris. & inhabitari fecero vrbes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 istauravero ruinosa.7 terra deserta fuerit exculta·que quondā erat desolata in oculis omis viatorīs·dicēt. Terra illa iculta·facta ē ut hort⁹ voluptat⁊.7 ciuitates deserte 7 destitute atq; fulfosse munite sederunt. Et scient gētes q̄cūq; derelicte fuerint i circuitu vr̄o: qa ego dñs edificaui dissipata:plātauiq; inculta:ego dñs locut⁹ sim 7 fecerim. Hec dic̄ dñs de⁹. Adhuc i hoc iuenient me dom⁹ isrl̄ ut faciā eis. Multiplicabo eos sicut gregē hoiuz ut gregē scīm:ut gregē irl̄m i sollēnitatibus eius. Sic erunt ciuitates deserte plene gregibus hominū.7 sciēt quia ego dñs.

Facta est sup me ma/ XXXVII nus dñi. 7 eduxit me i spū dñi.7 dimisit me in medio campi q̄ erat plenus ossibus. 7 circūduxit me p̄ ea i gyro. Erāt aūt multa valde sup faciē cāpi:siccaq; vehementer. Et dixit ad me. Fili hois·putas ne viuent ossa ista? Et dixi. Dñe deus tu nosti. Et dixit ad me. Vaticinare de ossib⁹ istis Et dices eis: Ossa arida:audite verbū dñi. Hec dic̄ dñs de⁹ ossib⁹ his. Ecce ego intromittam i vos spīm 7 viuet⁊.7 dabo sup vos nervos.7 succrescere faciā sup vos carnes.7 supertēdā i vobis cutē.7 dabo vobis spīm 7 viuetis.7 scietis qa ego dñs. Et p̄phetaui sicut p̄cepat mihi. Fact⁹ ē aūt sonit⁹ p̄phētāte me 7 ecce cōmotio. Et accesserunt ossa ad ossa: vnūq̄q; ad iūcturā suā. Et vidi.7 ecce sup ea nervi 7 carnes ascēderūt.7 extēta ē in eis cutis desup.7 spīm nō habebant. Et dixit ad me. Vaticinare ad spīm: vaticinare fili hois·7 dices ad spīm. Hec dicit dñs de⁹. A q̄tuor ventis veni spūs.7 insuffla super interfectos istos.7 reviviscāt. Et p̄phetaui sic p̄cepat mihi. Et ingressus est i ea spūs.7 reuixerūt: steterūtq; sup pedes suos exercit⁹ grādis nimis valde. Et dixit ad me. Fili hois: ossa hec vniuersa·dom⁹ isrl̄ ē. Ipsi dicūt. Aruerūt ossa nr̄a.7 perijt spes nr̄a.7 absisi sum⁹. Propterea vaticinare.7 dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Ecce ego aperiā tumulos vr̄os.7 educā vos de sepulchris vr̄is p̄ple⁹ meo⁹.7 inducā vos i terā isrl̄. Et scietis qa ego dñs·cū aperuero sepulchra vestra.7 eduxero vos de tumulis vestris p̄ple⁹ meus.7 dedero spiritū meū in vobis 7 vixeritis. Et requiescere vos faciā sup humū vestrā.7 scietis qa ego dñs locut⁹ sū 7 feci·ait dñs de⁹. Et fact⁹ ē sermo dñi ad me dicēs. Et tu fili hois sume tibi lignū vnū. 7 scribe sup illud·iude 7 filioz̄ isrl̄ socijs eius. Et tolle lignū alterū.7 scribe sup illud·ioseph lignū effraim. 7 cuncte domus isrl̄ sociozq; ei⁹. Et adiūge illa vnū ad alterū tibi in lignū vnū.7 erūt i vnionē in manu tua. Cū aūt dixerint ad te filij p̄pli tui loquētes·nōne idicas nob qd i bis tibi vis: Loqris ad eos. Hec dic̄ dñs de⁹. Ecce ego assumā lignū ioseph·qd ē i manu effraim 7 tribus israhel que sūt ei adiūcte. 7 dabo eas pariē cū ligno iuda 7 faciā eas i lignū vnū: 7 erūt vnū i manu eius. Erūt aūt ligna sup que scripseris i manu tua i oculis eoz̄. 7 dices ad eos. Hec dic̄ dñs de⁹. Ecce ego assumā filios isrl̄ de medio nationū ad q̄s abierūt.7 congregabo eos vndiq; 7 adducā eos ad humū suā. Et faciā eos gētē vnā in terra in montibus isrl̄.7 rex vnus erit omnib⁹ imperās. Et nō erūt vltra due gētes:nec diuident̄ āpli⁹ i duo regna. Neq; polluēt̄ vltra in idolis suis 7 abhominatiōib⁹ suis 7 cūctis iniq̄tatib⁹ suis:7 saluos eos faciā de vniversis sedib⁹ suis i q̄b⁹ peccauerūt. 7 emūdabo eos. Et erūt mihi p̄ple⁹.7 ego ero eis deus: 7 seruus meus dauid rex super eos.7 pastor vn⁹ erit oiuz eoz̄. In iudicijs meis ambulabūt.7 mādata mea custodiēt 7 facient ea. Et habitabūt sup terrā quā dedi seruo meo iacob i q̄ habitauerūt pr̄es vr̄i.7 habitabūt sup eā ipsi 7 filij eoz̄ 7 filij filioz̄ eorū vsq; in sempiternū. 7 dauid seru⁹ me⁹ p̄nceps eorū in p̄petuū. Et pcutiā illis fedus pacis: pactū sempiternū erit eis. Et fundabo eos 7 multiplicabo.7 dabo scificationem meam i medio eoz̄ in p̄petuū. Et erit tabnaculū meū i eis.7 ero eis de⁹.7 ipsi erūt mi p̄ple⁹. Et sciēt gētes qa ego dñs scificator israhel·cū fuerit scificatio mea i medio eoz̄ i p̄petuū.

Et factus ē sermo dñi ad me dicens XXXVIII Fili hois·pone faciē tuā p̄ gog 7 terā magog p̄ncipē capitis mosoch 7 thubal.7 vaticinare de eo 7 dices ad eū. Hec dicit dñs deus. Ecce ego ad te gog p̄ncipē capitis mosoch 7 thubal. Et circūagā te 7 ponā frenū in maxillis tuis.7 educā te 7 omnē exercitū tuū·equos 7 eqtes vestitos loricis vniversos:multitudinē magnā hastā 7 clypeū arripiētiū 7 gladiū. Perse ethiopes 7 libyes cū eis:oēs scutati 7 galeati. Gomer 7 vniversa agmina ei⁹·dom⁹ thogorma latera aquilonis 7 totū robur eius·populiq; multi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tecū. Prepara 7 instrue te 7 oēm multitudinem tuā que coaceruata ē ad te. 7 esto eis in p̄ceptū. Post dies multos visitaberis. In nouissimo ānoꝝ venies ad t̄rā que reuersa ē a gladio 7 cōgregata ē de pplis multis ad mōtes isrl q̄ fuerūt deserti iugit̄. Hec de populis educta ē. 7 habitabūt in ea cōfidenter vniuersi. Ascēdes aūt q̄si tēpestas venies 7 q̄si nubes ut operias terrā tu 7 oia agmina tua 7 ppli multi tecū. Hec dic̄ dñs de. In die illa ascēdent mones sup cor tuū. 7 cogitabis cogitationē pessimā. 7 dices. Ascendam ad t̄rā absq; muro: veniā ad q̄escētes habitantesq; secure. Hi oēs habitant sine muro: vectes 7 porte nō sūt eis. Ut diripias spolia 7 iuadas predā: ut inferas manū tuā sup eos q̄ deserti fuerāt 7 postea restituti. 7 sup pplm qui est cōgregat⁹ ex gētib⁹ qui possidere cepit 7 esse habitator vmbilici t̄re. Saba 7 dedan 7 negociatores tharsis 7 oēs leones ei⁹ dicēt tibi Nūq̄d ad sumenda spolia tu venis? Ecce ad diripiēdā p̄dā cōgregasti multitudinē tuā: ut tollas argētū 7 aurū: auferas supellectilē atq; suā. 7 diripias manubias infinitas Propterea vaticinare fili hois. 7 dices ad gog Hec dic̄ dñs de. Nūq̄d nō i die illo cū habitauerit pplus me⁹ isrl cōfidenter scies 7 venies de loco tuo a laterib⁹ aquilonis tu 7 populi multi tecū: ascensores equor vniuersi cetus magn⁹ 7 exercit⁹ vehemens. 7 ascendes sup pplm meū isrl q̄si nubes ut operias terrā. In nouissimis dieb⁹ eris. 7 adducā te sup terrā meā: ut sciāt gentes me: cū sanctificat⁹ fuero in te i oculis eoꝝ o gog. Hec dic̄ dñs de. Tu ergo ille es de quo locut⁹ sū in dieb⁹ antiq̄s i manu seruoꝝ meoꝝ pphaꝝ isrl: q̄ pphetauerūt in diebus illoꝝ tēporū. ut adducerē te sup eos. Et erit in die illa. in die aduēt⁹ gog sup t̄rā isrl. ait dñs de⁹: ascendet indignatio mea in furore meo 7 i ęlo meo. In igne ire mee locut⁹ sū. q̄a in die illa erit cōmotio magna sup t̄rā isrl. 7 cōmouebunt a facie mea pisces maris 7 volucres celi 7 bestie agri. 7 oē reptile q̄d mouet sup humū. cunctiq; homines q̄ sūt sup faciē terre. Et subuertent montes 7 cadent seps. 7 omis murus corruet in terrā. Et cōuocabo aduersus eū in cūctis mōtib⁹ meis gladiū ait dñs de⁹. Gladi⁹ vni⁹cui⁹q; in fratrē suū diriget. Et iudicabo eū peste 7 sanguine 7 imbre vehementi 7 lapidib⁹ immēsis. Ignē 7 sulphur pluā sup eū 7 sup exercitū ei⁹. 7 sup pplos multos q̄ sūt cū eo. Et magnificabor 7 sanctificabor. 7 not⁹ ero i oculis multaꝝ gentiū. 7 scient quia ego dñs.

XXXIX

Tu aūt fili hois. vaticinare aduersū gog. 7 dices. Hec dicit dñs de⁹. Ecce ego sup te gog pncipē capitis mosoch 7 thubal. 7 circūagā te 7 educā te. 7 ascēdere te faciā de laterib⁹ aq̄lonis. 7 adducā te sup mōtes isrl. Et percutiā arcū tuū i manu sinistra tua. 7 sagittas tuas de manu dextera tua deiciam. Sup mōtes isrl cades tu 7 oia agmina tua 7 populi qui sunt tecū. Feris auib⁹ oiq; volatili celi 7 bestijs t̄re dedite ad devorandū. Sup faciem agri cades: q̄a ego locut⁹ sū. ait dñs de⁹. Et immittā ignē i magog 7 i bis q̄ habitāt in insulis cōfidenter. 7 scient q̄a ego dñs. Et nomē scm̄ meū notū faciā in medio ppli mei isrl. 7 non polluā nomē scm̄ meū amplius. 7 sciāt gentes q̄a ego dñs de⁹ scūs isrl. Ecce venit. 7 factū ē ait dñs de⁹. Hec ē dies de q̄ locut⁹ sum. Et egrediēt habitatores de ciuitatib⁹ isrl. 7 succēdēt 7 cōburēt arma clypeū 7 hastas arcū 7 sagittas 7 baculos manuū 7 cōtos. 7 succēdēt ea igni septē ānis. Et nō portabūt ligna de regiōib⁹ neq; succidēt de saltib⁹: quīm arma succēdēt igni. 7 depdabunt eos q̄b⁹ p̄de fuerāt. 7 diripiēt vastatores suos. ait dñs de⁹. Et erit i die illa dabo gog locū nobilē sepulchrū i isrl. vallē viatoꝝ ad orientē maris. q̄ obstupe scē faciet p̄tereūtes. Et sepeliēt ibi gog 7 oēm multitudinē ei⁹. 7 vocabit vallis multitudis gog. 7 sepelient eos dom⁹ isrl. ut mundent t̄rā septē mensib⁹. Sepelient aut̄ eū omis pplus terre. 7 erit eis nobilata dies i q̄ glificat⁹ sū. ait dñs deus. Et viros iugiter constituēt lustrātes terrā: q̄ sepeliāt 7 req̄rāt eos q̄ remāserāt sup faciē terre. ut emūdēt eam. Post mēses aūt septē querere incipiēt. 7 circuibūt peragrātes t̄rā. Cūq; viderint os hois. statuēt iuxta illud titulum: donec sepeliant illud pollinctores in valle multitudinis gog. Nomē aūt ciuitatis amona. 7 mūdabūt t̄rā. Tu q̄ fili hois. h̄ dic̄ dñs de⁹. Dic oi volucri 7 vniuersis auib⁹ cūctisq; bestijs agri. Cōuenite 7 venite: cōcurrite vndiq; ad victimā meam quā ego immolo vobis. victimā grādē super mōtes isrl. ut comedatis carnes 7 bibatis sanguinē. Carnes fortiū comedetis. 7 sanguinē pncipū terre bibetis. arietū 7 agnorū 7 bircorū taurorūq; 7 altilium 7 pinguium omniū.

7 3

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et comedetis adipem ilaturitatẽ. ⁊ bibetis
sanguinem ī ebrietatẽ de victima quam ego
īmolaui vob. ⁊ saturabimi sup mẽsam meã
de equo ⁊ de equite forti. ⁊ de vniuersis viri
bellatorib⁹. ait dñs de⁹. Et ponã gloriã meã
in gẽtib⁹. ⁊ videbunt cũs gẽtes iudiciũ meũ
qđ fecerim. ⁊ manũ meã quã posuerim super
eos. ⁊ scient dom⁹ isrl qa ego dñs de⁹ eor a
die illa ⁊ deinceps. Et sciẽt gẽtes qm̃ i iniq̃
tate sua capta sit dom⁹ isrl. ⁊ qꝝ dereliquerit
me ⁊ abscõderi faciẽ meã ab eis ⁊ tradide
rim eos i man⁹ hostiũ. ⁊ ceciderint in gladio
vniũsi. Juxta imũdiciã eor ⁊ scel⁹ feci eis. ⁊
abscondi faciẽ meã ab illis. Propẽa hec dicit
dñs deus. Nũc reducam captiuitatẽ iacob.
⁊ miserebor omis dom⁹ isrl. Et assumã zelũ p
nomẽ scõ meo. ⁊ portabũt confusionẽ suam ⁊
oẽm p̃uaricationẽ quã p̃uaricati sũt in me:
cũ habitauerint i terra sua ꝯfidenẽ neminẽ
formidãtes. ⁊ reduxero eos de pplis. ⁊ ꝯgre
gauero de tris inimicor suor. ⁊ scificat⁹ fue
ro i eis i oculis gẽtiũ plurimar. Et sciẽt qa
ego dñs de⁹ eor eo qꝝ trãstuleri eos i natio
nes. ⁊ ꝯgregaueri eos sup trã suã. ⁊ nõ de
reliquerim quẽq̃ ex eis ibi. Et nõ abscondã
vltra faciẽ meã ab eis: eo qꝝ effuderim spm̃
meũ sup oẽm domũ isrl. ait dñs de⁹.) XL

In vigesimoqnto ãno trãsmigratiõis
nre i exordio ãni decima mensis. qrto
decimo anno postq̃ p̃cussa ẽ ciuitas: i
ipsa hac die facta ẽ sup me man⁹ dñi. ⁊ ad
duxit me illuc in visiõib⁹ dei. Adduxit me i
terrã isrl. ⁊ dimisit me sup montem excelsum
nimis: sup quẽ erat quasi edificiũ ciuitatis
ex gẽtis ad austrũ. ⁊ introduxit me illuc. Et
ecce vir cui⁹ erat spẽs quasi spẽs eris. ⁊ fu
niculus lineus i manu ei⁹. ⁊ calam⁹ mẽsure
in manu eius. Stabat aũt in porta. ⁊ locut⁹
ẽ ad me idem vir. Fili hois. vide oculis tuis
⁊ aurib⁹ tuis audi. ⁊ pone cor tuũ i oĩa q̃ ego
oñdã tibi. qa aut oñdãt tibi adduct⁹ es huc.
Annũcia oĩa q̃ tu vides domui isrl. Et ec
ce mur⁹ foris circũ i circuitu domꝰ vndiq̃. ⁊ i
manu viri calam⁹ mẽsure sex cubitor ⁊ pal
mo. Et mensus ẽ latitudinẽ edificij calamo
vno. altitudinẽ q̃ calamo vno. Et venit ad
portã que respiciebat viã orientalẽ. ⁊ ascen
dit p gradus ei⁹. Et mensus ẽ limẽ porte ca
lamo vno: latitudinẽ. id est limen vnũ. cala
mo vno i latitudĩe. ⁊ thalamũ vno calamo
in lõgũ. ⁊ vno calamo i latũ. ⁊ inter thala
mos q̃nq̃ cubitos. ⁊ limẽ porte iuxta vesti
bulũ porte intrinsec⁹ calamo vno. Et mẽsus
est vestibulũ porte octo cubitorũ. ⁊ frontem
ei⁹ duob⁹ cubitis. Vestibulũ aũt porte erat
intrinsecus. Porro thalami porte ad viã ori
entalem tres hinc ⁊ tres inde: mensura vna
triũ. ⁊ mensura vna frontiũ ex vtraq̃ parte
Et mẽsus ẽ latitudinẽ liminis porte decem
cubitor. ⁊ longitudinẽ porte tredecim cubi
tor. ⁊ marginẽ añ thalamos cubiti vni⁹. ⁊
cubit⁹ vnus finis vtriq̃. Thalami aũt sex
cubitorũ erãt hinc ⁊ inde. Et mẽsus ẽ portã
a tecto thalami vsq̃ ad tectũ ei⁹. latitudinẽ
viginti q̃nq̃ cubitor: ostiũ ꝯ ostiũ. Et fecit
frõtes p sexaginta cubitos. ⁊ ad frõtẽ atriũ
porte vndiq̃ p circuitũ. ⁊ añ faciẽ porte que
p̃tingebat vsq̃ ad faciẽ vestibuli porte inte
rioris q̃nq̃gita cubitos. ⁊ fenestras obliq̃s
ī thalamis ⁊ i frõtib⁹ eor: q̃ erãt intra por
tam vndiq̃ p circuitũ. Silit aũt erãt ⁊ ī ve
stibulis feneste p gyrũ intrinsec⁹. ⁊ añ fron
tes pictura palmar celata. Et eduxit me ad
atriũ exteri⁹. ⁊ ecce gaçophylatia ⁊ pauimẽ
tũ stratũ lapide i atrio p circuitũ. Triginta
gaçophylatia in circuitu pauimẽti. ⁊ paui
mentũ in fronte portar p̃m longitudinẽ por
tar erat inferi⁹. Et mẽsus ẽ latitudinẽ a fa
cie porte inferior vsq̃ ad frontẽ atrij iterior
extrinsec⁹: centũ cubitos ad orientẽ ⁊ aq̃lo
nẽ. Portã vo q̃ respiciebat viã aq̃lonis atrij
exterioris mẽsus ẽ. tam i longitudine q̃ i la
titudine. ⁊ thalamos ei⁹ tres hinc ⁊ tres inde.
⁊ frontẽ eius ⁊ vestibulũ eius p̃m mensurã
porte p̃oris: q̃nq̃ginta cubitor longitudinẽ
eius. ⁊ latitudinẽ viginti q̃nq̃ cubitor. Fe
neste aũt eius ⁊ vestibulũ ⁊ sculpture scõm
mensurã porte q̃ respiciebat ad orientẽ. ⁊ se
ptẽ graduũ erat ascẽsus ei⁹. Et vestibulũ añ
eã. ⁊ porta atrij interioris ꝯ portã aq̃lonis ⁊
orientalẽ. Et mẽsus ẽ a porta vsq̃ ad portã.
centũ cubitos. Et eduxit me ad viã austra
lem. ⁊ ecce porta que respiciebat ad austrũ.
Et mẽsus ẽ frontẽ ei⁹ ⁊ vestibulũ eius iuxta
mensuras supiores. ⁊ fenestras eius ⁊ vesti
bula in circuitu sicut feneste ceteras: q̃nq̃
ginta cubitor longitudine. ⁊ latitudine vi
gintiq̃nq̃ cubitor. ⁊ in gradib⁹ septẽ ascen
debat ad eã. Et vestibulũ añ fores eius. ⁊ ce
late palme erãt vna hinc ⁊ alĩa inde i frõte
ei⁹. ⁊ porta atrij interioris i via australi. Et
mẽsus ẽ a porta vsq̃ ad portã i via australi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

centũ cubitos. Et introduxit me i atriũ interius ad portã australẽ: ⁊ mẽsus ẽ portã iux mensuras supiorẽs. thalamũ ei⁹. ⁊ frõtẽ ei⁹ ⁊ vestibulũ eius bisdẽ mensuris. ⁊ fenestras ei⁹ ⁊ vestibulũ ei⁹ i circuitu q̃nquaginta cubitos lõgitudinis. ⁊ latitudinis vigitiq̃nq; cubitos: ⁊ vestibulũ p gyrũ longitudine viginti q̃nq; cubitorũ: ⁊ latitudine q̃nq; cubitorũ. Et vestibulũ eius ad atriũ exterius: ⁊ palmas eius i fronte: ⁊ octo grad⁹ erãt q̃b⁹ ascendebat̃ p eã. Et introduxit me i atriũ interius p viã orientalẽ: ⁊ mẽsus ẽ portã scõm mensuras supiorẽs. thalamũ ei⁹ ⁊ frontẽ ei⁹ ⁊ vestibulũ ei⁹ sicut supra: ⁊ fenestras eius ⁊ vestibula i circuitu lõgitudine q̃nq̃ginta cubitorũ ⁊ latitudinẽ viginti q̃nq; cubitox: ⁊ vestibulũ ei⁹ id est atrij exterioris ⁊ palme celate i fronte ei⁹ binc ⁊ inde. ⁊ i octo gradib⁹ ascensus ei⁹. Et introduxit me ad portã q̃ respiciebat ad aq̃lonẽ. Et mẽsus ẽ scõm mensuras supiorẽs thalamũ ei⁹ ⁊ frontẽ ei⁹ ⁊ vestibulũ ei⁹ ⁊ fenestras ei⁹ p circuitũ longitudine q̃nquaginta cubitox ⁊ latitudine viginti q̃nq; cubitox: ⁊ vestibulũ eius respiciebat ad atriũ exteri⁹ ⁊ celatura palmax i frõte ei⁹ binc ⁊ inde. ⁊ in octo gradib⁹ ascẽsus ei⁹: ⁊ p singula gaçophylatia ostiũ i frõtib⁹ portax ibi lauabãt holocaustũ. Et in vestibulo portę due mensę binc ⁊ due mẽse inde. ut immolent sup eas holocaustũ ⁊ pctõ ⁊ p delicto. Et ad lat⁹ exteri⁹ q̃ ascendit ad ostiũ portę q̃ pgit ad aquilonẽ due mẽse: ⁊ ad lat⁹ alterũ añ vestibulũ portę due mẽse. Quatuor mense binc ⁊ q̃tuor mẽse inde: p latera portę octo mense erãt: sup q̃s immolabãt. Quatuor aũt mẽse ad holocaustũ de lapidib⁹ q̃dris extructe. lõgitudine cubiti vni⁹ ⁊ dimidij. ⁊ latitudine cubiti vni⁹ ⁊ dimidij. ⁊ altitudine cubiti vni⁹: sup quas ponant vasa in q̃b⁹ immolant holocaustũ ⁊ victima. Et labia earũ palmi vni⁹: reflexa intrinsec⁹ p circuitũ. Sup mensas aũt carnes oblatiõis. Et extra portã interiorẽ gaçophylatia cãtox i atrio interiori q̃ erat in latere portę respicientis ad aq̃lonẽ: ⁊ facies eox ꝫ viã australẽ: vna ex latẽ portę orientalis q̃ respiciebat ad viã aq̃lonis. Et dixit ad me. Hoc ẽ gaçophylatiũ q̃ respicit viã meridianã. sacerdotũ q̃ excubãt i custodijs tẽpli: porro gaçophylatiũ quod respicit ad viã aq̃lonis. sacerdotũ erit q̃ excubãt ad ministeriũ altaris. Isti sũt filij sadoch q̃ accedũt de filijs leui ad dñm: ut ministrent ei. Et mẽsus ẽ atriũ lõgitudine centũ cubitorũ ⁊ latitudine centũ cubitox per quadrũ. ⁊ altare añ faciẽ tẽpli. Et introduxit me in vestibulũ templi. ⁊ mensus est vestibulũ q̃nq; cubitis binc. ⁊ q̃nq; cubitis inde. ⁊ latitudinẽ portę triũ cubitox binc ⁊ triũ cubitox inde: longitudinẽ aũt vestibuli viginti cubitorũ ⁊ latitudinem vndecim cubitox. Et octo gradib⁹ ascendebat̃ ad eã. ⁊ colũne erãt in frontib⁹ vna binc ⁊ altera inde.

XLI

Et introduxit me i tẽplũ. ⁊ mẽsus est frõtes. sex cubitos latitudinis hic. ⁊ sex cubitos latitudinis inde: latitudinẽ tabernaculi. Et latitudo portę vnde cubitox erat. ⁊ latera portę q̃nq; cubitis hic. ⁊ q̃nq; inde. Et mẽsus ẽ longitudinẽ ei⁹ q̃draginta cubitorũ. ⁊ latitudinem viginti cubitox. Et introgressus itrinsec⁹ mẽsus ẽ i fronte portę duos cubitos. ⁊ portã sex cubitox. ⁊ latitudinẽ portę septẽ cubitox. Et mẽsus ẽ longitudinẽ eius viginti cubitorũ. ⁊ latitudinem eius viginti cubitox ante faciem templi. Et dixit ad me. Hoc est sanctũ scõx. Et mensus est parietẽ dom⁹ sex cubitox. ⁊ latitudinẽ lateris quatuor cubitorũ: undiq; p circuitũ dom⁹. Latera aũt lat⁹ ad lat⁹: bis trigintatriũ. Et erãt eminẽtia q̃ ingrederent̃ p parietẽ dom⁹ in laterib⁹ p circuitũ ut cõtinerẽt. ⁊ nõ attingerent parietẽ tẽpli. Et platea erat i rotũdũ ascendẽs sursũ p cocleã. ⁊ i cenaculũ tẽpli referebat p gyrũ. Idcirco latius erat tẽplũ i supiorib⁹. ⁊ sic de inferiorib⁹ ascendebat̃ ad supiora. ⁊ in mediũ. Et vidi in domo altitudinẽ p circuitũ fũdata latera ad mensurã calami sex cubitorũ spatio. ⁊ latitudinẽ per parietẽ lateris forinsecus q̃nq; cubitox. Et erat intrior dom⁹ i laterib⁹ dom⁹. Et inẽ gaçophylatia latitudinẽ viginti cubitox i circuitu dom⁹ undiq;. Et ostiũ later⁹ ad orationẽ. ostiũ vnũ ad viã aq̃lonis. ⁊ ostiũ vnũ ad viã australẽ. ⁊ latitudinẽ loci ad orationẽ q̃nq; cubitox i circuitu. Et edificiũ q̃ erat separatũ ꝫ vsũq; ad viã respicientẽ ad mare. latitudinis septuaginta cubitox: paries aũtẽ edificij q̃nq; cubitox latitudinis per circuitũ. ⁊ lõgitudo ei⁹ nonaginta cubitox. Et mẽsus est domus longitudinẽ centũ cubitox. ⁊ q̃ separatũ erat edificiũ ⁊ parietes ei⁹ longitudinis centũ cubitorũ. Latitudo aũt añ faciẽ domus. ⁊ ei⁹ q̃ erat separatũ cõtra orientẽ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

centũ cubitoꝝ. Et mensus est longitudinem edificij ꝺ facie ei⁹ qꝺ erat separatũ ad vrsũ hectlxcas ex vtraqꝫ pte centũ cubitoꝝ. ⁊ tẽplũ interius. ⁊ vestibula atrij. limina ⁊ fenestras obliquas : hectlxcas i circuitu ꝑ tres ptes ꝺ vniuscuiusqꝫ limẽ stratũqꝫ ligno ꝑ gyrũ in circuitu. Terra aũt vsqꝫ ad fenestras: ⁊ fenestre clause sup̃r ostia. ⁊ vsqꝫ ad domũ interiorẽ ⁊ forinsec⁹ ⁊ oẽm parietem in circuitu intrinsecus ⁊ forinsec⁹ ad mensurã. ⁊ fabrefacta cherubi ⁊ palme. Et palma inter cherub ⁊ cherub. Duasqꝫ facies hẽbat cherub: faciẽ bois iuxta palmã ex hac pte. ⁊ faciẽ leonis iuxta palmã ex alia pte expressam. Per oẽm domũ i circuitu ᷓ terra vsqꝫ ad superiorẽ partẽ : cherubi ⁊ palme celate erant in pariete tẽpli. Limẽ q̃drãgulũ. ⁊ facies scũarij aspect⁹ ꝺ aspectũ. Altaris lignei triũ cubitoꝝ altitudo. ⁊ lõgitudo eius duoꝝ cubitoꝝ. ⁊ anguli ei⁹ ⁊ longitudo eius ⁊ parietes eius lignei. Et locut⁹ ẽ ad me. Hec ẽ mẽsa coram dño. Et duo ostia erãt i tẽplo ⁊ i scũario ⁊ i duobus ostijs ex vtraqꝫ parte bina erãt ostiola q̃ i se iuicẽ plicabant. Bina. n. ostia erant ex vtraqꝫ parte ostioꝝ. Et celata erãt i ipsis ostijs tẽpli cherubi ⁊ sculpta palmaꝝ: sicut in parietib⁹ qꝫ exp̃ssa erãt. Ꝯ obrem ⁊ grossiora erãt ligna i vestibuli fronte forinsecus: sup̃ q̃ fenestre oblique ⁊ silitudo palmarũ hinc atqꝫ inde in humerulis vestibuli scdm latera domus latitudinemqꝫ parietũ.

ET eduxit me in atriũ exte- XLII
rius ꝑ viã ducentẽ ad aquilonẽ. Et induxit me in gaçophylatiũ qꝺ erat ꝺ separatũ edificiũ. ⁊ ꝺ edem ꝓgentẽ ad aq̃lonẽ. i facie lõgitudinis centũ cubitos ostij aquilonis. ⁊ latitudinis q̃nq̃ginta cubitos ꝺ viginti cubitos atrij iterior⁹. ⁊ ꝺ pauimentũ stratũ lapide atrij exterior⁹ : vbi erat porticus iũcta porticui triplici. Et aũ goçophylatia ambulatio ᷓcem cubitoꝝ latitudinis. ad interiora respiciẽs vie cubiti vnius. Et ostia earũ ad aq̃lonẽ vbi erãt gaçophylatia i superioꝝ humiliora: q̃a supportabãt porticus q̃ ex illis eminebant ᷓ inferioꝝ ⁊ ᷓ medijs edificij. Tristega. n. erãt. ⁊ non habebãt colũnas sicut erãt colũne atrioꝝ. Propt̃ea eminebãt ᷓ iferioꝝ ⁊ ᷓ medijs a terra cubitis q̃nq̃ginta. Et peribolus exterioꝝ scdm gaçophylatia q̃ erãt i via atrij exterioris aũ gaçophylatia. Lõgitudo ei⁹ q̃nq̃ginta cubitoꝝ: q̃a lõgitudo erat gaçophylatioꝝ atrij exterioris q̃nquaginta cubitoꝝ. ⁊ longitudo aũ faciẽ templi centũ cubitoꝝ. Et erat subter gaçophylatia h̃. itroitus ab oriente ingredientiũ in ea ᷓ atrio exterioꝛi i latitudine periboli atrij. qꝺ erat ꝺ viã orientalẽ i faciẽ edificij sepati. Et erãt aũ edificiũ gaçophylatia. ⁊ via aũ faciẽ eoꝝ iux̃ silitudinẽ gaçophylatioꝝ q̃ erãt in via aq̃lonis. Scdm lõgitudinẽ eoꝝ. sic ⁊ latitudo eoꝝ : ⁊ ois introit⁹ eoꝝ ⁊ similitudines ⁊ ostia eoꝝ scdm ostia gaçophylatioꝝ q̃ erãt i via respiciente ad notũ. Ostiũ i capite vie. q̃ via erat aũ vestibulũ sepatũ ꝑ viã orientalẽ ingrediẽtib⁹. Et dixit ad me. Gaçophylatia aquilonis ⁊ gaçophylatia austri q̃ sũt ante edificiũ separatũ. h̃ sũt gaçophylatia scã : in quibus vescũt sacerdotes q̃ approp̃inquãt ad dñm i scã scoꝝ. Ibi ponẽt scã scoꝝ. ⁊ oblationem ꝑ pctõ ⁊ ꝑ delicto. Loc⁹. n. sanct⁹ est. Cũ autẽ ingressi fuerint sacerdotes. nõ egredient̃ ᷓ sanctis in atriũ exteri⁹. Et ibi reponent vestimẽta sua in q̃b⁹ ministrãt: q̃a scã sũt. vestient̃ turqꝫ vestimẽtis alijs ⁊ sic ꝓcedẽt ad pp̃lm. Cũqꝫ cõplesset mẽsuras domꝰ interioris. eduxit me ꝑ viã portę que respiciebat ad viam orientalẽ. ⁊ mẽsus ẽ eam vndiqꝫ ꝑ circuitũ. Mẽsus ẽ aũt ꝺ ventũ aq̃lonis q̃ngentos calamos: in calamo mẽsure ꝑ circuitũ. Et mensus ẽ ꝺ ventũ aq̃lonis q̃ngentos calamos: i calamo mẽsure ꝑ gyꝝ. Et ad ventũ australẽ mẽsus est q̃ngẽtos calamos: in calamo mẽsure ꝑ circuitũ. Et ad ventũ occidentalẽ mensus est q̃ngentos calamos: in calamo mensure. Per q̃tuor ventos mẽsus est murũ ei⁹ vndiqꝫ ꝑ circuitũ. lõgitudinẽ q̃ngentoꝝ cubitoꝝ. ⁊ latitudinem q̃ngentoꝝ cubitoꝝ : diuidentẽ inẽ scũariũ ⁊ vulgi locum.

ET duxit me ad portam q̃ respiciebat XLIII
ad viã orientalẽ. Et ecce gl̃ia dei isr̃l ingrediebat̃ ꝑ viam orientalẽ. ⁊ vox erat ei q̃si vox aquaꝝ multarũ. ⁊ terra splẽdebat a maiestate ei⁹. Et vidi visionẽ scdm spẽm quam viderã qñ venit ut dispderet ciuitatẽ. ⁊ spẽs scdm aspectũ quem viderã iuxta fluuiũ chobar. Et cecidi sup̃ faciem meã. Et maiestas dñi ingressa ẽ tẽplũ : ꝑ viã portę q̃ respiciebat ad orientẽ. Et eleuauit me spũs. ⁊ itroduxit me in atrium interius. Et ecce repleta erat gl̃ia dñi domus. Et audiui loquẽtẽ ad

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

me de domo. Et vir q̄ stabat iuxta me· dixit ad me. Fili hois·loc⁹ solij mei.⁊ locus vestigioꝝ pedū meoꝝ: vbi habito i medio filiorū isrł in ęternū. Et nō polluet vltra dom⁹ isrł nomen scm̄ meū: ipsi ⁊ reges eoꝝ in fornicationibus suis ⁊ i ruinis regū suoꝝ ⁊ excelsis: q̄ fabricati sūt limen suū iuxta limen meum: ⁊ postes suos iuxta postes meos.⁊ mur⁹ erat inter me ⁊ eos. Et polluerūt nomē scm̄ meū i abhominationib⁹ q̄s fecerunt: ꝓpt̄ q̄ cōsūpsi eos i ira mea. Nūc ḡ repellāt pcul fornicationē suā ⁊ ruinas regū suoꝝ a me.⁊ habitabo i medio eoꝝ sp. Tu aūt fili hois: oñde domui isrł templū ⁊ ꝓfundant ab iniq̄tatib⁹ suis.⁊ metiant fabricā.⁊ erubescant ex oib⁹ q̄ fecerunt. Figurā dom⁹ ⁊ fabrice ei⁹· exitus ⁊ introitus.⁊ oēm descriptionē eius.⁊ vniuersa p̄cepta eius·cūctūq; ordinē ei⁹.⁊ oēs leges ei⁹ oñde eis.⁊ scribe i oculis eoꝝ· ut custodiāt oēs descriptiōes ei⁹ ⁊ p̄cepta illius.⁊ faciant ea. Ista ē lex dom⁹ i sūmitate mont̄. Oēs fines ei⁹ i circuitu· scm̄ scōꝝ est. Hec ē ḡ lex dom⁹. Iste aūt mēsure altaris i cubito verissimo: q̄ hębat cubitū ⁊ palmū. In sinu eius erat cubit⁹.⁊ cubit⁹ in latitudine.⁊ definitio ei⁹ vsq; ad labiū ei⁹.⁊ i circuitu palmus vn⁹. Hecq; erat fossa altar̄. Et de sinu terre vsq; ad crepidinē nouissimā duo cubiti.⁊ latitudo cubiti vnius.⁊ a crepidine minore vsq; ad crepidinē maiorē q̄tuor cubiti.⁊ latitudo cubiti vni⁹. Ipse aūt ariel quatuor cubitoꝝ.⁊ ab ariel vsq; ad surſū cornua q̄tuor. Et ariel duodecim cubitoꝝ in longitudine p duodeci cubitos latitudinis: quadrāgulatū equis laterib⁹. Et crepido q̄tuor· de cī cubitoꝝ lōgitudinis p q̄tuordeci cubitos latitudinis i q̄tuor āgulis eius.⁊ corona in circuitu ei⁹ dimidij cubiti.⁊ sinus ei⁹ vni⁹ cubiti p circuitū. Grad⁹ aūt ei⁹ ad ꝓsi ad orientē. Et dixit ad me. Fili hois·h̄ dic̄ dñs de⁹. Hi sūt ritus altaris in q̄cūq; die fuerit fabricatū: ut offerat̄ sup illud holocaustū ⁊ effūdat̄ sanguis. Et dab̄ sacerdotib⁹ ⁊ leuit̄ qui sūt de semie sadoch q̄ accedūt ad me· ait dñs de⁹· ut offerant mihi vitulū de armento p pctō. Et assumēs de sanguine eius ponēs sup q̄tuor cornua eius ⁊ sup q̄tuor āgulos crepidinis ⁊ sup coronā i circuitu.⁊ mūdab̄ illud ⁊ expiabis. Et tolles vitulū q̄ oblat⁹ fuerit p pctō.⁊ cōbures eū i sepato loco dom⁹ extra scūariū. Et i die secūda offeres hircū cū capra ax imaculatū p pctō.⁊ expiabūt altare sic expiauerūt i vitulo. Cūq; cōpleuerit expiās illud· offeres vitulū de armēto imaculatū.⁊ arietem de grege imaculatū.⁊ offeres eos i cōspectu dñi. Et mittēt sacerdotes sup eos sal.⁊ offerent eos i holocaustū dño. Septē dieb⁹ facies hircū p pctō quotidie.⁊ vitulū de armēto ⁊ arietē de pcoribus imaculatos offerēt. Septē dieb⁹ expiabūt altare ⁊ mūdabūt illud.⁊ iplebūt manū ei⁹. Expletis aūt septē dieb⁹· in die octaua ⁊ vltra facient sacerdotes sup altare holocausta vra.⁊ q̄ p pace offerūt.⁊ placat⁹ ero vob· ait dñs de⁹.

XLIIII

Et cōuerti me ad viā portę scūarij exterioris q̄ respiciebat ad orientem.⁊ erat clausa. Et dixit dñs ad me. Porta hec clausa erit.⁊ nō aperiet̄ ⁊ vir nō trāsiet p eā· q̄m dñs de⁹ isrł ingressus est p eā: eritq; clausa principi. Princeps ipse sedebit in ea· ut comedat panē coram dño. Per viā portę vestibuli ingrediet̄.⁊ p viam ei⁹ egrediet̄. Et adduxit me p viā portę aquilonis iu cōspectu domus.⁊ vidi. ⁊ ecce iplevit glia dñi domū dñi. Et cecidi i faciē meā ⁊ dixit ad me dñs. Fili hois: pone cor tuū ⁊ vide oculis tuis.⁊ aurib⁹ tuis audi oia que ego loq̄r ad te: de vniuersis cerimonijs domus dñi ⁊ de cūct̄ legib⁹ eius. Et pones cor tuū i vijs tēpli p oēs exit⁹ scūarij.⁊ dices ad exasperātē me domū isrł. Hec dic̄ dñs deus. Sufficiant vob̄ oia scelera vra dom⁹ isrł: eo q̄ inducit̄ filios alienos icircūcisos corde· ⁊ icircūcisos carne· ut sint in scūario meo ⁊ polluant domū meā.⁊ offertis panes meos adipē ⁊ sanguinē.⁊ dissoluistis pactū meū i oib⁹ scelerib⁹ vris.⁊ nō seruastis p̄cepta sanctuarij mei.⁊ posuist̄ custodes observationū meaꝝ i scūario meo vobismetipsis. Hec dicit dñs de⁹. Oīs alienigena icircūcisus corde ⁊ incircūcisus carne nō ingredie⁊ scūariū meū: ois fili⁹ alien⁹ q̄ ē i medio filioꝝ isrł. Sz ⁊ leuite q̄ lōge recesserūt a me i errore filiorū isrł.⁊ errauerūt a me post idola sua ⁊ portauerūt iniq̄tatē suā: erūt in scūario meo ediui ⁊ ianitores portaꝝ domus.⁊ ministri domus. Ipsi mactabūt holocausta ⁊ victimas pplo.⁊ ipsi stabūt in cōspectu eoꝝ ut mīstrent eis. Pro eo q̄ ministrauerunt illis in cōspectu idoloꝝ suoꝝ.⁊ facti sūt domui isrł i offendiculū iniq̄tatis: idcirco leuaui manū meam sup eos ait dñs deus.⁊ portauerūt iniq̄tatē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

suã. Et nõ appropinq̃bũt ad me ut sacerdotio fungãt mihi: neq; accedẽt ad cõ scũariũ meũ iuxta sancta scõr·& portabũt cõfusionẽ suã & scelera sua q̃ fecerũt. Et dabo eos ianitores domus i oi ministerio ei9. & vniuersis que fient in ea. Sacerdotes aũt & leuite filij sadoch: q̃ custodierũt cerimõias scũarij mei cũ errarẽt filij isrl a me: ipsi accedent ad me ut ministrẽt mihi. & stabũt in cõspectu meo: ut offerãt mihi adipẽ & sanguinẽ ait dñs de9 Ipsi ingredient scũariũ meũ. & ipsi accedent ad mẽsam meã: ut ministrẽt mihi. & custodiant cerimonias meas. Cũq; ingredient portas atrij interioris·&stib9 lineis induãt·nec ascendet sup eos q̃cq̃ laneũ: q̃n ministrãt in portis atrij interioris & itrinsec9. Mitre linee erũt i capitib9 eor. & feminalia linea erũt in lũbis eor. & nõ accingentur in sudore. Cũq; egrediẽt atriũ exteri9 ad pplm·exuẽt se vestimẽtis suis i q̃b9 ministrauerãt. & reponẽt ea in gaçophylatio scũarij & vestiẽt se vestimẽtis alijs. & nõ scificabũt pplm i vestib9 suis. Caput aũt suũ nõ radẽt·neq; comã nutriẽt: sed tondẽtes attõdẽt capita sua. Et vinũ nõ bibet ois sacerdos q̃n ingressur9 est atriũ interius. Et viduã & repudiatã nõ accipiẽt vxores: & virgines de semie dom9 isrl. Sed & viduã q̃ fuerit vidua a sacerdote accipient. & pplm meũ docebũt q̃d sit inter scm & pollutũ. & inter mũdũ & imũdũ oñdẽt eis. Et cũ fuerit controuersia·stabũt i iudicijs meis & iudicabũt. Leges meas & p̃cepta mea i oib9 sollẽnitatibus meis custodiẽt. & sabbata mea scificabũt. Et ad mortuũ hoiem nõ ingrediẽtur ne polluant: nisi ad patrem & matrẽ & filiũ & filiã & fratrẽ & sororẽ q̃ alterũ virũ nõ habuerit: i q̃b9 pcaminabũt. Et postq̃ fuerit emũdat9·septẽ dies numerabũt ei. & i die introitus sui i scũariũ ad atriũ interi9 ut ministret mihi in scũario: offeret pro pctõ suo· ait dñs deus. Nõ erit aũt eis hereditas: ego hereditas eor. Et possessionẽ nõ dabitis eis i isrl: ego. n. possessio eor. Victimã & p pctõ & pro delicto ipsi comedẽt. & oẽ votũ i isrl ipsorum erit. Et primitiua oĩuz primogenitorũ & oĩa libamẽta ex oibus q̃ offerũt: sacerdotũ erunt. Et primitiua ciborz vrorũ dabitis sacerdoti: ut reponat bñdictionẽ domui sue. Oẽ morticinũ & captũ a bestia de auib9 & de pecoribus nõ comedent sacerdotes. XLV

Quãq; ceperitis trã diuidẽ sorte: separate primitias dño scificatũ de tra: lõgitudine viginti q̃nq; milia. & latitudine decẽ milia. Scificatũ erit i oi tmino ei9 p circuitũ. Et erit ex hac oi pte scificatũ q̃ngẽtos p q̃ngẽtos quadrifariã p circuitũ & q̃nq̃ginta cubitis i suburbana ei9 p gyrũ. Et a mẽsura ista mẽsurab lõgitudinẽ viginti q̃nq; miliũ. & latitudinẽ decem miliũ. Et in ipso erit tẽplũ scõrũ: scificatũ de terra erit sacerdotib9 ministris scũarij: q̃ accedũt ad ministeriũ dñi. Et erit eis loc9 in domos & in scũariũ scitatis. Viginti q̃nq; aũt milia lõgitudinis & decẽ milia latitudinis. Leuite qui ministrant domui: ipsi possidebũt viginti gaçophylatia. Et possessionẽ ciuitatis dabitis q̃nq; milia latitudinis: & longitudinis viginti q̃nq; milia·scõm separationẽ scũarij oĩ domui isrl, Principi q; hinc & inde i separationẽ sanctuarij. & i possessionẽ ciuitatis & ꝯ faciẽ separatiõis scũarij. & ꝯ faciem possessiõis vrbis a latere maris vsq; ad mare. & a latere orietis vsq; ad orientẽ. lõgitudinẽ aũt iux vnãquãq; ptẽ a termino occidẽtali vsq; ad terminũ orientalẽ: de trã erit ei possessio in isrl. Et nõ depopulabũt vltra p̃ncipes populũ meũ: & terrã dabũt domui isrl p trib9 eor. Hec dic dñs de9. Sufficiat vob p̃ncipes isrl: iniq̃tatẽ & rapinas intermittite. & iudiciũ & iusticiã facite. Separate p̃finia vra a pplo meo·ait dñs de9. Statera iusta & ephi iustũ & bat9 iust9 erit vob. Ephi & bat9 equalia & vni9 mẽsure erunt·ut capiat decimã ptẽ chori bat9 & decimã ptẽ chori ephi. Iux mẽsurã chori erit eq̃ libratio eor. Sicl9 autẽ viginti obolos hz. Porro vigiti sicli & vigitiq̃nq; sicli & q̃ndeci sicli mina faciũt. Et hec sunt primitie q̃s tollet·sextã ptẽ ephi de choro frumenti. & sextã ptẽ ephi de choro ordei. Mẽsura q; olei. Bat9 olei·decia ps chori ẽ: q̃a decẽ bati iplẽt chorũ. Et arietẽ vnũ de grege ducẽtor de bis que nutriuit isrl in sacrificiũ & i holocaustũ & i pacifica: ad expiãdũ p eis·ait dñs de9. Dis pplis tre tenebit primitijs bis p̃ncipi in isrl. Et sup p̃ncipẽ erũt holocausta & sacrificiũ & libamina in sollẽnitatib9 & in kalendis & i sabbatis: i vniuersis sollẽnitatib9 dom9 isrl. Ipse faciet p pctõ sacrificiũ & holocaustũ & pacifica: ad expiãdũ p domo isrl. Hec dic dñs de9. In p̃mo mẽse vna mẽsis·sumes vitulũ de armẽto imaculatũ. & expiab

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſanctuariũ. Et tollet ſacerdos de ſanguie qđ erit p pctõ. 7 ponet i postib⁹ dom⁹. 7 in q̃tuor angulis crepidinis altaris. 7 in postib⁹ portę atrij interioris. Et sic facies i septia mẽsis p vnoq̃s q̃ ignorauit 7 errore decept⁹ ẽ. 7 expiabis p domo. In p̃mo mense q̃rtadecia die mẽsis erit vobis pasce sollẽnitas. Septẽ dieb⁹ açima comedẽt. Et faciet princeps in die illa p se 7 p vniuerso populo terre vitulũ p pctõ. Et in septẽ diex sollẽnitate faciet holocaustũ dño: septẽ vitulos 7 septẽ arietes imaculatos quotidie septẽ dieb⁹. 7 pro pctõ hircũ caprarũ. 7 sacrificiũ ephi p vitulũ 7 ephi p arietẽ faciet. 7 olei hyn p singula ephi. Septimo mẽse q̃ntadecima die mẽsis i solẽnitate faciet sicut supdicta sũt p septem dies: tam p pctõ q̃ p holocausto 7 in sacrificio 7 in oleo.

XLVI

Hec dic̃ dñs de⁹. Porta atrij iterior q̃ respicit ad orientem erit clausa sex dieb⁹ in quib⁹ opus fit. Die autẽ sabbati aperiet. Sed in die kalendaꝝ aperietur. 7 intrabit princeps p viã vestibuli portę defor 7 stabit in limine portę. Et faciẽt sacerdotes holocaustũ ei⁹ 7 pacifica ei⁹. 7 adorabit sup limen portę. 7 egrediet. Porta aũt non claudet vsq̃ ad vesperã. Et adorabit pplus terre ad ostiũ portę illi⁹ i sabbatis 7 in kalẽdis coram dño. Holocaustũ autẽ h offeret princeps dño in die sabbati: sex agnos imaculatos 7 arietẽ imaculatũ 7 sacrificiũ ephi p arietẽ. In agnis aũt sacrificiũ qđ dederit man⁹ ei⁹ 7 olei hyn p singula ephi. In die aũt kalẽdaꝝ vitulũ de armẽto imaculatũ. 7 sex agni 7 arietes imaculati erũt. 7 ephi per vitulũ: ephi q̃q̃ p arietem faciet sacrificiũ. De agnis aũt sic̃ inuenerit man⁹ ei⁹. 7 olei hyn p singula ephi. Cũq̃s ingressur⁹ est princeps p viã vestibuli portę ingrediat. 7 p eandẽ viã exeat. Et cũ intrabit pplus terre in cõspectu dñi i sollẽnitatib⁹: q̃ ingredit p portã aq̃lonis ut adoret: egrediat p viã portę meridiane. Porro q̃ ingredit p viã portę meridiane: egrediat p viã portę aq̃lonis. Nõ reuertet p viã portę p quã ingressus ẽ: s e regione illi⁹ egrediet. Princeps aũt i medio eorũ cũ ingredientib⁹ ingredietur. 7 cũ egredientibus egredietur. Et in nũdinis 7 sollẽnitatib⁹ erit sacrificiũ ephi p vitulũ. 7 ephi p arietẽ. In agnis aũt erit sacrificiũ sicut inuenerit man⁹ eius. 7 olei hyn p singula ephi. Cũ aũt fecerit princeps spõtaneũ holocaustũ aut pacifica voluntaria dño. apiet ei porta q̃ respicit ad orientẽ. 7 faciet holocaustũ suũ 7 pacifica sua: sicut fieri solet in die sabbati. 7 egrediet claudet̃q̃s porta postq̃ exierit. Et agnũ eiusdẽ ãni imaculatũ faciet i holocaustũ q̃tidie dño. Sp mane faciet illud. Et faciet sacrificiũ sup eo cotamane mane. sextã ptẽ ephi. 7 de oleo tertiã partẽ hyn. ut misceat̃ simile. Sacrificiũ dño legitimũ. iuge atq̃s ppetuũ. Faciet agnũ in sacrificiũ 7 oleũ cotamane mane holocaustũ sempiternũ. Hec dicit dñs de⁹. Si dederit p nceps domũ alicui de filijs suis: hereditas ei⁹ filioꝝ suoꝝ erit: possidebũt eam hereditarie. Si aũt dederit legatũ de hereditate sua vni seruoꝝ suoꝝ. erit illi⁹ vsq̃s ad ãnũ remissiõis 7 reuertet̃ ad pncipẽ. Hereditas autẽ eius filijs eius erit. Et nõ accipiet pnceps de hereditate pplꝰ p violentiã 7 de possessiõe eoꝝ: s de possessiõe sua hereditatẽ dabit filijs suis ut nõ dispgat̃ pplꝰ me⁹ vnusquisq̃s a possessione sua. Et introduxit me p ingressũ qui erat ex latere portę. i gaçophylatia sanctuarij ad sacerdotes. q̃ respiciebant ad aq̃lonẽ. 7 erat ibi loc⁹ vergẽs ad occidentẽ. 7 dixit ad me. Iste ẽ locus vbi coquẽt sacerdotes p pctõ 7 p delicto. vbi coquẽt sacrificiũ: ut non efferant i atriũ exteri⁹. 7 sanificet pplꝰ. Et eduxit me in atriũ exteri⁹. 7 circũduxit me p q̃tuor angulos atrij. Et ecce atriolũ erat in angulo atrij. atriola singula p angulos atrij. In q̃tuor ãgulis atrij atriola disposita: q̃dragita cubitoꝝ p lõgũ. 7 trigita p latũ. Mensure vn⁹ q̃tuor erãt. Et paries p circuitũ ambiens quatuor atriola. 7 culine fabricate erãt subter portic⁹ p gyrũ. Et dixit ad me. Hec ẽ dom⁹ culinaꝝ: in qua coquẽt ministri dom⁹ dñi victimas pplꝰ.

XLVII

Et cõuertit me ad portã dom⁹. 7 ecce aque egrediebãt̃ subt̃ limẽ dom⁹ ad orientẽ. Facies. n. dom⁹ respiciebat ad oriẽtẽ. Aque aũt descẽdebãt i latꝰ tẽpli dextrũ ad meridiẽ altaris. Et eduxit me p viã portę aq̃lonis. 7 cõuertit me ad viã foras portã exteriorẽ. viã q̃ respiciebat ad orientẽ. Et ecce aque redũdantes a latẽ dextro cũ egrederet̃ vir ad orientẽ: q̃ habebat funiculũ in manu sua. 7 mẽsus ẽ mille cubitos. 7 traduxit me p aquã vsq̃s ad talos. Rursũq̃s mensus est mille. 7 traduxit me per aquam vsq̃s ad genua. Et mẽsus ẽ mille. 7 traduxit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

me p aquã vsq; ad renes. Et mẽsus ẽ mille torrentẽ quem nõ potui ptransire. qm̃ intumuerãt aque, pfũdi torrentis q̃ nõ põt trãsuadari. Et dixit ad me. Certe vidisti fili hominis. Et eduxit me. 7 cõuertit ad ripã torrẽtis. Cũq; me cõuertissem. ecce in ripa torrẽtis ligna multa nimis ex vtraq; pte. Et ait ad me. Aque iste q̃ egrediunt ad tumulos sabuli oriẽtalis 7 descẽdũt ad plana deserti: itrabũt mare: 7 exibũt. 7 sanabũt aque. Et omis aia viuẽs q̃ serpit quocũq; venerit torrẽs. viuet. 7 erũt pisces multi satis postq̃ venerit illuc aq̃ iste. Et sanabũt 7 viuẽt oia ad q̃ venerit torrẽs. 7 stabũt sup illa piscatores Ab engaddi vsq; ad engallũ siccatio sagenarũ erit. Plurime spẽs erũt pisciũ ei⁹. sicut pisces maris magni multitudis nimie. In littorib⁹ aũt ei⁹ 7 in palustrib⁹ nõ sanabunt: q̃a in salinas dabũt. Et sup torrentẽ oriet i ripis eius ex vtraq; parte oẽ lignũ pomifex. Nõ defluet foliũ ex eo. 7 nõ deficiet fructus ei⁹. Per singulos menses afferet primitiua: q̃a aque eius de scũario egrediẽt. Et erunt fructus ei⁹ i cibũ. 7 folia eius ad medicinã. Hec dicit dñs de⁹. hic ẽ termin⁹ i q̃ possidebitis terrã i duodeci tribub⁹ isrl: quia ioseph duplicẽ funiculũ habet. Possidebitis aũt eã singuli eque ut frat̃ su⁹. sup quã leuaui manũ meã ut dare pr̃ib⁹ vestris. Et cadet terra h̃ vob in possessionẽ. Hic ẽ aũt termin⁹ terre ad plagã septẽtrionalẽ a mari magno: via etbalon venientibus sedada emath berotha sabari q̃ est int̃ terminũ damasci 7 confiniũ emath dom⁹ tbicon q̃ ẽ iux̃ terminũ auran: 7 erit t̃min⁹ a mari vsq; ad atriũ enon t̃min⁹ damasci. 7 ab aq̃lone ad aquilonẽ termin⁹ emath. plaga septẽtrionalis. Porro plaga orientalis de medio auran 7 de medio damasci 7 de medio galaad 7 de medio t̃re isrl. iordanis disterminãs: ad mare oriẽtale metiemini plagã oriẽtalẽ. Plaga aũt australis meridiana a thamar vsq; ad aq̃s ꝺdictiõis cades. 7 torrens vsq; ad mare magnũ. 7 h̃ ẽ plaga ad meridiẽ australis. Et plaga marꝭ: mare magnũ a ꝓfinio p̃ directũ donec venias emath: h̃ ẽ plaga maris. Et diuidetis t̃rã istã vob̃ p̃ trib⁹ isrl. 7 mittet̃ ea in hereditatẽ vobis 7 aduenis q̃ accesserint ad vos q̃ genuerint filios i medio vr̃m. 7 erũt vob̃ sicut indigene int̃ filios isrl. Habiscũ diuidẽt possessionẽ i medio tribuũ israhel. In tribu aũt q̃cunq; fuerit aduena. ibi dabitis possessionem illi. ait dñs deus.

XLVIII

Et hec noia tribuũ a finib⁹ aq̃lonis iuxta viã etbalon pgentib⁹ emath: atriũ enon t̃min⁹ damasci. ab aq̃lone iux̃ viã emath. 7 erit ei plaga orientalis mare. dan una. Et a t̃mio dan: a plaga orientali vsq; ad plagã maris. aser una. Et sup t̃minũ aser: a plaga orientali vsq; ad plagã maris. neptalim una. Et sup t̃minũ neptalĩ a plaga oriẽtali vsq; ad plagã marꝭ. manasse una. Et sup t̃minũ manasse: a plaga oriẽtali vsq; ad plagã marꝭ. effraim una. Et sup t̃minũ effraĩ: a plaga oriẽtali vsq; ad plagã marꝭ. ruben una. Et sup t̃minũ ruben: a plaga orientali vsq; ad plagã maris. iuda una Et sup t̃minũ iuda: a plaga oriẽtali vsq; ad plagã maris. erũt p̃mitie quas sepabitis vigintiq̃nq; milib⁹ calamis latitudinis 7 longitudinis: sicuti singule ptes a plaga orientali vsq; ad plagã maris. Et erit sanctuariũ in medio ei⁹. Primitie q̃s sepabit̃ dño: longitudo vigintiq̃nq; milib⁹. 7 latitudo decem milib⁹. He aũt erũt p̃mitie sanctuarij sacerdotũ: ad aq̃lonẽ lõgitudinis vigitiq̃nq; milia. 7 ad mare latitudinis decẽ milia. Sed 7 ad orientẽ latitudinis decẽ milia. 7 ad meridiem vigintiq̃nq; milia. Et erit sanctuariũ dñi in medio ei⁹. Sacerdotib⁹ scũariũ erit de filijs sadoch. q̃ custodierũt cerimonias meas 7 nõ errauerũt cũ errarẽt filij isrl. sic errauerũt 7 leuite. Et erũt primitie de p̃mitiuis terre scm̃ scõx. iuxta terminũ leuitax. Sz 7 leuit̃ silit̃ iuxta fines sacerdotũ vigitiq̃nq; milia lõgitudinis. 7 latitudinis decẽ milia. Omis lõgitudo viginti 7 q̃nq; miliũ. 7 latitudo decẽ miliũ. Et nõ venundabũt ex eo neq; mutabũt: neq; trãsferẽt p̃mitie t̃re: q̃a scificate sũt dño. Quinq; milia aũt que supsũt i latitudine p̃ vigintiq̃nq; milia: pphana erũt vrbis i habitaculũ 7 i suburbana. Et erit ciuitas i medio eius. 7 hec mẽsure ei⁹. Ad plagam septẽtrionalẽ q̃ngenta 7 q̃tuor milia: 7 ad plagã meridianã q̃ngenta 7 q̃tuor milia. 7 ad plagã orientalẽ q̃ngẽta 7 q̃tuor milia. 7 ad plagã occidẽtalẽ q̃ngenta 7 q̃tuor milia. Erũt aũt suburbana ciuitatis ad aq̃lonẽ ducẽta q̃nq̃ginta. 7 ad meridiẽ ducẽta q̃nq̃ginta. 7 ad orientẽ ducẽta q̃nq̃ginta. 7 ad mare ducẽta q̃nq̃ginta. Qd aũt reliquũ fuerit in lõgitudine x̃m p̃mitias sanctuarij

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ccc milia ī oriētē: ⁊ ccc milia in occidentē
erūt ſicut primitie ſanctuarij. ⁊ erūt fruges
ei⁹ i panes bis q̄ ſeruiūt ciuitati. Seruiētes
aūt ciuitati op̄abūt ex oib⁹ tribub⁹ iſrl. Oēs
p̄mitie viginti q̄nq; miliū p vigiti q̄nq; milia
i quadrū. ſeparabunt in p̄mitias ſanctuarij
⁊ i poſſeſſionē ciuitatis. Q̄d aūt reliquū fue-
rit. p̄ncipis erit ex oi parte primitiar̄ ſcūarij
⁊ poſſeſſionis ciuitatis e regiōe. viginti q̄nq;
miliū primitiar̄ vſq; ad terminū orientalē:
ſed ⁊ a mari e regione viginti q̄nq; miliū vſq;
ad terminū maris. ſimiliter in partib⁹ princi-
pis erit. Et erunt primitie ſcūarij ⁊ ſcūariū
templi ciuitat̄ in medio eius. De poſſeſſione
aūt leuitar̄. ⁊ de poſſeſſiōe ciuitatis i medio
partiū p̄ncipis: erit i termīnū iuda ⁊ i t̄minū
beniamin: ⁊ ad p̄ncipē pertinebit. Et reliq;
tribub⁹ erūt tales portiōes: A plaga orietā
li vſq; ad plagā occidētalē. beniamin vna.
Et cōtra terminū beniamin a plaga orietali
vſq; ad plagā occidentalē: ſymeon vna. Et
ſup terminū ſymeonis a plaga orietali vſq;
ad plagam occidētalē: yſachar vna. Et ſup
t̄minū yſachar a plaga orietali vſq; ad pla-
gam occidentalē: çabulon vna. Et ſup ter-
minū çabulon a plaga orientali vſq; ad pla-
gam maris. gad vna. Et ſuper terminū gad
ad plagam auſtri i meridiem. ⁊ erit finis de
thamar vſq; ad aquas p̄tradictiōis cades:
hereditas cōtra mare magnū. Hec: eſt terra
quam mittetis i ſortem tribub⁹ iſrahel ⁊ he
partitiōes earum. ait dominus deus. Et hi
egreſſus ciuitat̄. A plaga ſeptētrionali q̄n-
gentos ⁊ q̄tuor milia menſurabis: ⁊ porte
ciuitatis in oib⁹ tribub⁹ iſrahel. Porte tres
a ſeptētrione. Porta ruben vna: porta iuda
vna: porta leui vna. Et ad plagam orietalē
q̄ngētos ⁊ q̄tuor milia. Et porte tres. Por-
ta ioſeph vna: porta beniamī vna: porta dan
vna. Et ad plagam meridianā q̄ngentos ⁊
q̄tuor milia. metiet̄. Et porte tres. Porta ſy-
meonis vna: porta yſachar vna: porta ça bu
lon vna. Et ad plagā occidētalē q̄ngentos ⁊
q̄tuor milia. Et porte tres. Porta gad vna:
porta aſer vna: porta neptalim vna. Per cir-
cuitū ccc ⁊ octo milia. Et nomen ciuitatis
ex illa die: dominus ibidem. Amen.

Explicit Ecechiel p̄pheta. Incipit pro lo-
gus ſancti Hieronymi in Danielē p̄phē tā.

Danielem p̄phetam iuxta ſe-
ptuaginta interpretes. dñi
ſaluatoris eccleſie nō legūt
vtentes theodotionis editi-
one. ⁊ h̄ cur acciderit neſcio
Siue. n. q̄a ſermo chaldaic⁹
eſt. ⁊ quibuſdā p̄phetis a nr̄o eloquio
diſcrepat. noluerunt ſeptuaginta interp̄tes
eaſdē lingue lineas i trāſlatice ſeruare: ſiue
ſub noīe eor̄ ab alio neſcio q̄ nō ſatis chal-
dee linguā ſciēte edit⁹ ē liber: ſiue aliud quid
cauſe extiterit ignorans: h̄ vnū affirmare poſ-
ſū. q̄ multū a veritate diſcordet. ⁊ recto iudi-
cio repudiat⁹ ſit. Sciendū quippe danielem
maxime ⁊ eſdrā hebraicq; quidē lris & chal-
deo p̄ mōe p̄ſcriptos. ⁊ vnā hieremie peric-
pen: iob q̄q; cū arabica ligua plurimā habe-
re ſocietatē. Denicq; ⁊ ego adoleſcentul⁹ poſt
q̄ntiliani ⁊ tullij lectionē ac flores rhetori-
cos cū me i ligue hui⁹ piſtrinū recluſiſſem:
⁊ multo ſudore multoq; tēpore vix cepiſſem
anhelātia ſtridētiaq; verba reſonare. ⁊ q̄ſi per
criptā ābulās. rarū desup lumē aſpicerē. ipe-
gi notiſſime i danielē. ⁊ tāto tedio affect⁹ ſū.
ut deſperatice ſubita cēm labore ēterē volu-
erim p̄tēnere. Hex adhortāte me q̄dā hebreo
⁊ illud mihi crebri⁹ ſua lingua ingerente. la-
bor improb⁹ oia vincit: q̄ mihi videbar ſciol⁹
inter eos cepi rurſus diſcipul⁹ ee chaldaicus.
Et ut verū fatear. vſq; ad p̄ntē die magi poſ-
ſū ſermonē chaldaicū legē ⁊ itelligē q̄ ſona-
re. Hec idcirco refero ut difficultatē vob da-
nielis oñderē: q̄ apud hebreos nec ſuſanne
habet hiſtoriā. nec hymnū triū puerorū nec
belis draconiſq; fabulas: q̄s nos q̄a i toto
orbe diſpſe ſūt. veru añ poſito easq; iugulāte
ſubiecim⁹: ne videremur apud impios ma-
gnā partē volumis detrūcaſſe. Audiui ego
quēdā de p̄ceptorib⁹ iudeor̄. cū ſuſanne de-
ridēt hiſtoriā. ⁊ a greco neſcio q̄ ea dicēt ee
cōfictā. illud oppone qđ origeni q̄q; african⁹
oppoſuit: etymologias has apo thoy chy-
noy chiſe. ⁊ apo thoy p̄ynoy p̄yſe. de greco
ſermōe deſcēdere. Cui⁹ rei nos intelligentiā
nr̄is hāc poſſum⁹ dare. ut verbi gr̄a: dicam⁹
p̄tinuo de arbore ilice dixiſſe eū ilico peas. ⁊
a lentiſco in lentē te cōmiuuat angelus: uel
nō lente pereas: aut lent⁹. i. flexibilis ducar
ad mortē: ſiue aliud quid ad arboris nomē
cōueniēs. Deinde tantū fuiſſe ocij trib⁹ pue-
ris cauillabar. ut ī camino eſtuātis incēdij

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

metro luderent. ⁊ p ordinē ad laudē dei oia elemēta ꝓuocarēt: aut qđ miraculū diuine aspiratiōis iudiciū ul' draconem interfectū offa picis uel sacerdotū dolis machinas ꝛe prehēsas. q̄ magn̄ prudētia solertis viri q̄ ꝓ phetali eēnt spū ꝓpetrata. Cum ꝯo ad abacuc uenīret. ⁊ de iudea in chaldeā raptū discoꝛe lectitaret: q̄rebat exēplū vbi legissemus i toto dei testamēto quēq̄ scōꝝ g̃ui volasse coꝛpe. ⁊ i pūcto vni⁹ hoꝛe tāta tract̄ spatia trāsisse. Cui cū q̄dā e nr̄is sat̄ ad loquendū ꝓmptul⁹ eçecbielē adduxisset i mediū. ⁊ dicēt eū de chaldea i iudeā fuisse trāslatū. deriſit hoiem ⁊ ex ipso voluie demōstrauit eçechielē i spū se vidisse trāspositū. Deniq⁹ ⁊ apostolū nr̄m videlz ut eruditū virū ⁊ q̄ legē ab hebreis didicisset nō fuisse ausū affirmare se raptū in coꝛpe. ꝫ dixisse: siue in coꝛpe siue ex coꝛp⁹. nescio. de⁹ scit. His ⁊ talib⁹ argumēt̄ apocrypbas i libꝛo eccl'ie fabulas arguebat Sup q̄ re lectoris arbitrio iudiciū derelinquēs illud ām̄oneo nō baberi danielē apud hebreos inꝛ ꝓpbas: ꝫ inꝛ eos q̄ agiographa ꝓscripserūt. In tres siquidē ptes dis ab eis scriptura diuidit: i legem. i ꝓpbas. ⁊ i agiographa. i. in q̄nq⁹ ⁊ octo ⁊ i vndecim libꝛos. de q̄ nō ē dubi⁹ tpis differē. Que aūt ex h̄ ꝓphēta. imo ꝯ hūc libꝝ porphyrius obiiciat. testes sūt methodi⁹ euseb⁹ ⁊ apollinaris. qui multis ꝙ suū milib⁹ ei⁹ demanie rūdentes nescio an curioso lectori satisfecerint. Dñe obsecro vos o paula ⁊ eustochiū fūdat̄ ꝓ me ad dñm ꝑces. ut q̄diu in h̄ coꝛpusculo sū. scribam aliq̄d gratū vobis: vtile ecclie: dignū posteris. Presentiū quippe iudiciis oblatrātiū non satis moueor: qui in vtrāq⁹ ptē. aut amoꝛe labuntur. aut odio.

Explicit prologus. Incipit Daniel ꝓphēta. Capm I

In anno tertio regni ioachin regis iuda venit Nabuchodonoſoꝛ rex babylōis in hierl'm ⁊ obsedit eā: ⁊ tradidit dñs in manu ei⁹ ioachin regē iude ⁊ ptē vasoꝝ domus dei. ⁊ asportauit ea in trām sennaar i domū dei sui: ⁊ vasa intulit i domū thesauri dei sui. Et ait rex abbanęç ꝑposito eunuchoꝝ ut introduceret de filijs isrl' ⁊ de semie regio ⁊ tyrānoꝝ pueros i q̄b⁹ nulla eēt macula: decoꝛos forma ⁊ eruditos oi sapia. cautos scia ⁊ doctos disciplina. ⁊ q̄ possent stare i palatio regis: ut doceret eos lr̄as ⁊ linguā chaldeoꝝ. Et ꝓstituit eis rex annonā p singulos dies de cibis suis ⁊ vino vnde bibebat ipe. ut enutriti trib⁹ annis postea starēt i cōspectu regis. Fuerūt g̃ inꝛ eos de filijs iude. daniel ananias misahel ⁊ açarias. Et ipos uit eis ꝑpositus eunuchoꝝ noīa: daniel baltbasar: ananie sidrac. misahel misac. ⁊ açarie abdenago. Proposuit aūt daniel i coꝛde suo ne polluereť de mēsa regis neq⁹ de vino potus ei⁹: ⁊ rogauit eunuchoꝝ ꝑpositū ne cōtamiareť. Dedit autē deus daniel gratiam ⁊ mīam in conspectu ꝓncipis eunuchoꝝ. Et ait ꝓnceps eunuchoꝝ ad daniel. Timeo ego dominū meū regē q̄ cōstituit vobis cibū ⁊ potū: qui si viderit vultus vr̄os macilētioꝛes ꝑ ceteris adolescētib⁹ coetaneis vr̄is. cōdēnabitis caput meū regi. Et dixit daniel ad malassar quem ꝓstituerat ꝓnceps eunuchoꝝ sup danielem ananiā misahelem ⁊ açariam. Tempta nos obsecro seruos tuos dieb⁹ decē. ⁊ dent̄ nob legumina ad escendū ⁊ aqua ad bibēdū. ⁊ ꝓtēplare vult⁹ nr̄os ⁊ vultus puerorū q̄ vescūť cibo regio. ⁊ sic videris. facies cū seruis tuis. Qui audito sermōe h⁹ cemōi. tēptauit eos dieb⁹ decē. Post dies aūt decē apparuerūt vultus eoꝝ meliores ⁊ coꝛpulentioꝛes ꝑ oib⁹ pueros q̄ vescebāť cibo regio. Porro malassar tollebat cibaria ⁊ vinū potus eoꝝ: dabatq⁹ eis legumina. Pueris aūt bis dedit de⁹ sciam ⁊ disciplinā in oi libꝛo ⁊ sapia. danieli aūt intelligētiā oiuꝝ visionū ⁊ somniorū. Cōpletis itaq⁹ dieb⁹ post q̄s dixerat rex ut introducerent: introduxit eos ꝑpositus eunuchoꝝ in conspectu nabuchodonoſoꝛ. Cumq⁹ eis loc:utus fuisset rex: nō sūt inuēti tales de vniuersis ut daniel ananias misahel ⁊ açarias. Et steterūt i ꝓspectu regis. ⁊ de ꝙbus sapie ⁊ intellect⁹ qđ scisciteť⁹ ē ab eis rex: inuenit i eis decuplū sup cūctos ariolos ⁊ magos q̄ erant in vniuerso regno ei⁹. Fuit aūt daniel vsq⁹ ad annū primū cyri regis. II

In āno secūdo regni nabuchodonoſoꝛ vidit nabuchodonoſoꝛ somniū. ⁊ conterrit⁹ ē spūs eius. ⁊ somniū eius fugit ab eo. Precepit aūt rex ut cōuocarēť arioli ⁊ magi ⁊ malefici ⁊ chaldei: ut indicarēt regi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

somnia sua. Qui cũ venissent steterunt coꝛã rege. ⁊ dixit ad eos rex. Vidi somniũ. ⁊ mẽte confusus ignoro q̃d viderim. Rñderũtq; chaldei regi syriace. Rex in sempiternũ viue. Dic somniũ seruis tuis. ⁊ interp̃tationẽ ei⁹ indicabim⁹. Et rñdẽs rex ait chaldeis. Sermo recessit a me. Nisi indicaueritis mihi somniũ ⁊ cõiecturã eius: pibitis vos. ⁊ domus vestre publicabũt. Si aũt somniũ ⁊ cõiecturam ei⁹ narraueritis: p̃mia ⁊ dona ⁊ honoꝛẽ multũ accipietis a me. Sõniũ igit ⁊ interp̃tationẽ eius indicate mihi. Rñderũt secundo atq; dixerũt: Rex somniũ dicat seruis suis: ⁊ interp̃tationẽ ei⁹ indicabim⁹. Rñdit rex ⁊ ait. Certe noui q; tẽp⁹ redimitis: sciẽtes q; recesserit a me sermo. Si g̃ somniũ nõ indicaueritis mihi: vna ẽ de vob̃ sentẽtia. q; interp̃tationẽ q̃q; fallacẽ ⁊ decepticẽ plenã cõposueritis. ut loq̃mini mihi donec temp⁹ ptranseat. Sõniũ itaq; dicite mihi: ut sciam q; interp̃tationẽ q̃q; ei⁹ derã loq̃mi. Rñdentes g̃ chaldei coꝛã rege dixerũt. Nõ ẽ hõ sup terrã. q̃ sermonẽ tuũ rex possit iplere: ꝟ nec regũ q̃slibet magn⁹ ⁊ potẽs verbũ h⁹cemodi sciscitat ab oi ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo. Sermo. n. quẽ tu q̃ris rex. g̃uis ẽ. nec reperiet q̃slibet q̃ indicet illũ in ꝓspectu regis: exceptis dijs q̃q; nõ ẽ cũ hoibus cõuersatio. Quo audito: rex i furoꝛe ⁊ ira magna p̃cepit ut perirent oẽs sapiẽtes babylonis. Et egressa sniа. sapiẽtes interficiebãt: querebaturq; daniel ⁊ socij eius ut perirent. Tũc daniel req̃siuit de lege atq; sentẽtia ab ariocb p̃cipe militie regis: q̃ egressus fuerat ad interficiẽdos sapiẽtes babylonis. Et interrogauit eũ q̃ a rege ptãtẽ accepat: quam ob causam tam crudelis sniа a facie regis eẽt egressa. Cũ g̃ rẽ indicasset ariocb danieli: daniel ingressus rogauit regẽ ut tẽp⁹ daret sibi ad solutionẽ indicãdã regi. Et ingressus ẽ domũ suã: ananieq; ⁊ misaheli ⁊ açarie socijs suis indicauit negociũ ut q̃rerẽt miam a facie dei celi sup sacramẽto isto. ⁊ non perirẽt daniel ⁊ socij ei⁹ cũ ceteris sapientibus babylonis. Tũc danieli mysteriũ p visionẽ nocte reuelatũ ẽ. Et benedixit daniel deum celi. ⁊ locut⁹ ait. Sit nomẽ dñi bñdictũ a seculo ⁊ vsq; in seculũ: q̃a sapia ⁊ fortitudo ei⁹ sũt. ⁊ ipse mutat tp̃a ⁊ etates. Trãsfert regna atq; ꝓstituit: dat sapiam sapientib⁹. ⁊ sciam intelligẽtib⁹ disciplinã. Ipse reuelat p̃fũda ⁊ absc̃dita. ⁊ nouit i tenebris ꝓstituta. ⁊ lux cũ eo ẽ. Tibi deus patrũ nr̃oꝝ confiteoꝛ teq; laudo: q̃a sapiam ⁊ foꝛtitudinẽ dedisti mihi. ⁊ nũc ostẽdisti mihi q̃ rogauim⁹ te: quia sermonẽ regis apuisti nobis. Post hec daniel ingressus ad ariocb quem ꝓstituerat rex ut p̃deret sapiẽtes babylonis. hic ei locutus est. Sapiẽtes babylõis ne p̃das. Introduc me i ꝓspectũ regis. ⁊ solutionẽ regi narrabo. Tũc ariocb festinus introduxit danielẽ ad regẽ: ⁊ dixit ei. Inueni hoiem de filijs trãsmigrationis iude q̃ solutionẽ regi anñciet. Rñdit rex ⁊ dixit danieli cui⁹ nomẽ erat baltbasar. Putas ne vere potes mihi indicare somniũ q̃d vidi ⁊ interp̃tationẽ ei⁹? Et rñdẽs daniel coꝛã rege ait. Mysteriũ q̃d rex interrogat sapiẽtes magi ⁊ arioli ⁊ aruspices nequeũt indicare regi: ꝟ ẽ de⁹ in celo reuelans mysteria q̃ indicauit tibi rex nabuchodonosoꝛ que ventura sũt nouissimis tpib⁹. Somniũ tuũ ⁊ visiones capitis tui in cubili tuo h⁹cemodi sũt. Tu rex cogitare cepisti in stratu tuo q̃d esset futuꝝ p⁹ hec. ⁊ q̃ reuelat mysteria ostẽdit tibi que ventura sũt. Mihi q̃q; nõ in sapia q̃ ẽ in me plus q̃ in cũctis viuẽtibus: sacrm ꝟ reuelatũ est. ꝟ ut interp̃tatio regi manifesta fieret ⁊ cogitatiões mẽtis tue scires. Tu rex videbas. ⁊ ecce q̃si statua vna grandis. Statua illa magna ⁊ statura sublimis stabat ꝑte. ⁊ituit⁹ ei⁹ erat terribilis. Hui⁹ statue caput ex auro optimo erat. pect⁹ aũt ⁊ brachia de argẽto: poꝛro vẽter ⁊ femoꝛa ex ere: tibie aũt ferree: pedũ q̃dã pꝑs erat ferrea. q̃dã aũt fictilis. Videbas ita: donec absc̃sus ẽ lapis de mõte sine mãib⁹ ⁊ percussit statuã in pedib⁹ ei⁹ ferreis ⁊ fictilib⁹. ⁊ cõminuit eos. Tũc ꝓtrita sũt pariter. ferrũ testa es argẽtũ ⁊ aurũ. ⁊ redacta q̃si in pauillã estiue aree que rapta sũt vẽto: nullusq; locus inuẽtus ẽ eis. Lapis aũt q̃ percusserat statuã fact⁹ ẽ mons magn⁹. ⁊ ipleuit vniuersam terrã. Hoc ẽ somniũ. interp̃tationẽ q̃q; ei⁹ dicem⁹ coꝛã te rex. Tu rex regũ es. ⁊ de⁹ celi regnũ ⁊ foꝛtitudinẽ ⁊ iperiũ ⁊ gloriã dedit tibi. ⁊ oia i q̃b⁹ habitãt filij hoiuꝫ ⁊ bestie agri volucres q̃q; celi dedit i manu tua. ⁊ sub ditiõe tua vniuersa cõstituit. Tu es g̃ caput aureũ. Et p⁹ te cõsurget regnũ aliud min⁹ te argẽteũ. ⁊ regnũ tertiũ aliud ereũ q̃ impabit vniuerse tre. ⁊ regnũ q̃rtũ erit velut ferreũ. Quo ferꝝ comminuit ⁊ domat oia: sic cõminuet ⁊ cõteret oia hec. Poꝛro q̃a vidisti pedum ⁊ digitoꝛũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

partē testeā figuli ⁊ partē ferreā: regnū diuisū erit qđ tñ de plātario ferri orieť. Scōm qđ vidisti ferrū mixtū teste ex luto ⁊ digitos pedū ex pte ferreos. ⁊ ex pte fictiles: ex parte regnū erit solidū. ⁊ ex pte cōtritū. Qđ aūt vidisti ferrū mixtū teste ex luto: cōmiscebunť q̄dē humano semini ſ nō adhęrebūt sibi sicuti ferrū misceri nō pōt teste. In diēb⁹ autē regnoꝝ illoꝝ suscitabit de⁹ celi regnū qđ in eťnū nō dissipabiť. ⁊ regnū ei⁹ alteri pplo nō tradeť. Cōminuet aūt ⁊ consumet vniuersa regna hec. ⁊ ipsū stabit in eťnū. Scōm qđ vidisti qđ de mōte abscis⁹ ē lapis sine manib⁹: ⁊ cōminuit testā ⁊ ferꝝ ⁊ es ⁊ argētū ⁊ auꝝ: de⁹ magn⁹ oñdit regi q̄ ventura sūt postea. ⁊ verū ē somniū ⁊ fidelis interp̄tatio ei⁹. Tūc rex nabuchodonosor cecidit i faciē suā. ⁊ danielē adorauit. ⁊ hostias ⁊ incensū p̄cepit ut sacrificarēt ei. Loquēs q̄ rex ait danieli. Vere de⁹ vester de⁹ deoꝝ ē. ⁊ dñs regū revelans mysteria: qm̄ tu potuisti aperire hoc sacramētū. Tūc rex danielē i sublime extulit. ⁊ munera multa ⁊ magna dedit ei. Et cōstituit eū p̄n cipem sup oēs p̄uincias babylonis. ⁊ p̄fectū ⁊ magistrū sup cūctos sapiētes babylonis. Daniel aūt postulauit a rege. ⁊ cōstituit sup opa p̄uincie babylōis sidrac misac ⁊ abdenago. Ipse aūt daniel erat in foribus regis.

Nabuchodonosor rex fecit III
statuā aureā altitudine cubitoꝝ sexaginta: latitudine cubitorum sex. ⁊ statuit eā i cāpo dura p̄uincie babylonis. Itaq̄ nabuchodonosor rex misit ad congregādos satrapas mḡrat⁹ ⁊ iudices. duces ⁊ tyrānos ⁊ prefectos cēsq̄ p̄ncipes regionū: ut cōuenirēt ad dedicationē statue quā erexerat nabuchodonosor rex. Tūc cōgregati sūt satrapę mḡrat⁹ ⁊ iudices duces ⁊ tyrāni ⁊ optimates q̄ erāt i ptātib⁹ p̄stituti ⁊ vniuersi p̄ncipes regionū ut cōuenirent ad dedicationē statue quā erexerat nabuchodonosor rex. Stabāt aūt i conspectu statue quā posuerat nabuchodonosor rex. ⁊ p̄co clamabat valenť. Vob dicit̄ pp̄lis tribub⁹ ⁊ linguis: i hora q̄ audieritis sonitū tube ⁊ fistule ⁊ citbare sambuce ⁊ psalterij ⁊ symphonie ⁊ vniuersi generis musicoꝝ: cadentes adorate statuā aureā quā p̄stituit nabuchodonosor rex. Si q̄s aūt nō p̄strat⁹ adorauerit. eadē hora mittet̄ i fornacē ignis ardētis. Post hꝝ igit̄ statim ut audierunt oēs pp̄li sonitū tube fistule ⁊ citbare sambuce ⁊ psalterij symphonie ⁊ ois generis musicoꝝ: cadētes oēs pp̄li trib⁹ ⁊ lingue adorauerūt statuā aureā quā p̄stituerat nabuchodonosor rex. Statimq̄ in ipso tpe accedētes viri chaldei accusauerūt iudeos. dixerūtq̄ nabuchodonosor regi. Rex in eťnū viue. Tu rex posuisti decretū ut ois hō q̄ audierit sonitū tube fistule ⁊ citbare sambuce ⁊ psalterij ⁊ symphonie ⁊ vniuersi generis musicoꝝ. p̄sternat se ⁊ adoret statuā aureā: si q̄s aūt nō p̄cidēs adorauerit. mittet̄ in fornacē ignis ardēt̄. Sūt q̄ viri iudei q̄s p̄stituisti sup opa regionis babylonie sidrac misac ⁊ abdenago. viri isti cōtempserūt rex decretū tuū. Deos tuos nō colūt. ⁊ statuā aureā quā erexisti nō adorāt. Tūc nabuchodonosor i furore ⁊ ira p̄cepit ut adducerēť sidrac misac ⁊ abdenago. Qui p̄festim adducti sūt i conspectu regis: pnūciāsq̄ nabuchodonosor rex ait eis. Vere ne sidrac misac ⁊ abdenago deos meos nō colit̄. ⁊ statuā aureā quā p̄stitui nō adorat̄? Nūc q̄ si estis pati q̄cūq̄ hora audieritis sonitū tube fistule citbare sambuce ⁊ psalterij ⁊ symphonie oisq̄ generis musicoꝝ p̄sternite vos ⁊ adorate statuā quā feci. q̄ si nō adorauerītis: eadē hora mittemi i fornacē ignis ardētis. Et q̄s ē de⁹ q̄ eripiet vos de manu mea? Respondētes sidrac misac ⁊ abdenago: dixerunt regi nabuchodonosor. Non oportet nos de hac re rñdē tibi. Ecce. n. de⁹ nr̄ quē colim⁹ pōt eripe nos de camino ignis ardētis ⁊ de manib⁹ tuis o rex liberare. Qđ si noluerit. notū sit tibi rex q̄a deos tuos nō colim⁹ ⁊ statuā aureā quā erexisti non adorabimus. Tunc nabuchodonosor replet⁹ est furore. ⁊ aspect⁹ faciei illi⁹ imutat⁹ ē sup sidrac misac ⁊ abdenago. ⁊ p̄cepit ut succenderet̄ fornax septuplū q̄ succendi cōsueuerat. ⁊ viris fortissimis de exercitu suo iussit ut ligatis pedibus sidrac misac ⁊ abdenago mitterēt eos i fornacē ignis ardētis. Et confestim viri illi victi cū bracbijs suis ⁊ tbiaris ⁊ calciamētis ⁊ vestib⁹ missi sūt i mediū fornacis ignis ardētis. Nā iussio regis vrgebat. Fornax aūt succēsa erat nimis. Porro viros illos q̄ miserāt sidrac misac ⁊ abdenago interfecit flāma ignis. Viri aūt bi tres. i. sidrac misac ⁊ abdenago ceciderūt i medio camīo ignis ardētis colligati. Que sequūť i hebreis volumib⁹ nō repperi. Et ambulabāt in medio flāme

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

laudãtes dñm & bñdicẽtes dño. Stans aũt azarias orauit sic. Apiensq; os suũ i medio ignis ait: Bñdict⁹ es dñe de⁹ patrũ nrorũ: & laudabile & gl'iosũ nome tuũ i secula: Quia iust⁹ es i oĩb⁹ q̃ fecisti nob. & vniuersa opa tua vera. & vie tue recte. & oia iudicia tua vera. Judicia.n. vera fecisti iuxta oia q̃ induxisti sup nos & sup ciuitatẽ scãm patrũ nrorũ ierl'm: qa i veritate & in iudicio induxisti oia h̃, ppt̃ pctã nra. Peccauim⁹ eni. & iniq̃ egim⁹ recedẽtes a te. & veliq̃m⁹ i oĩb⁹. & p̃cepta tua nõ audiuim⁹: nec obseruauim⁹ nec fecimus sicut p̃cepas nob ut bñ nob eẽt. Oia q̃ q̃ induxisti sup nos & vniuersa q̃ fecisti nobis in vero iudicio fecisti. & tradidisti nos in manibus inimicorũ iniq̃ & pessimorũ p̃uaricatorũq; & regi iusto & pessimo vltra oẽm terrã. Et nũc nõ possum⁹ aperire os. Confusio & opprobriũ facti sum⁹ seruis tuis. & bis q̃ colebãt te. Ne q̃sum⁹ tradas nos i ppetuũ ppter nomẽ tuũ. & ne dissipes testm̃ tuũ neq; auferas mĩaz tuã a nob ppt̃ abrahã dilectũ tuũ & ysaac seruũ tuũ. & isrl' scm̃ tuũ. q̃b⁹ locut⁹ es pollicẽs q̃ multiplicares semẽ eorũ sicut stellas celi. & sicut arenã que ẽ i littore mar: qa dñe iminuti sum⁹ plus q̃ oẽs gentes: sumusq; bũiles i vniuersa tra hodie ppt̃ peccata nra. Et nõ est i tpe h̃ princeps & dux & propheta neq; holocaustum neq; sacrificiũ neq; oblatio neq; incẽsũ neq; loc⁹ p̃mitiar̃ corã te ut possim⁹ iuenire mĩam tuã & i aia cõtrita & spũ bũilitatis suscipiamur. Sic i holocausto arietũ & tauror̃ & sic in milib⁹ agnorũ pinguiũ sic fiat sacrificiũ nr̃m in conspectu tuo hodie ut placeat tibi: qm̃ nõ ẽ confusio cõfidẽtib⁹ in te. Et nũc seq̃mur te in toto corde & timem⁹ te. & q̃rim⁹ faciẽ tuã. Ne cõfundas nos & fac nobiscũ iux̃ mãsuetudinẽ tuã. & m̃ multitudinẽ mĩe tue. & erue nos i mirabilib⁹ tuis. & da gloriã noĩ tuo dñe. & cõfũdant̃ oẽs q̃ oñdũt h̃uis tuis mala. Cõfũdãt̃ i oi potẽtia & robur corũ & teratr̃. & sciãt qa tu es dñs de⁹ sol⁹ & gl'iosus sup orbẽ tra. Et nõ cessabãt q̃ miserant eos mistri regis succẽdere fornacẽ napta & stuppa & pice & malleol'. & effũdebat̃ flãma sup fornacẽ cubit̃ q̃dragita nouẽ. & erupit & icẽdit q̃s reppit iux̃ fornacẽ de chaldeis. Angel⁹ aũt dñi descẽdit cũ azaria & sociis eius i fornacem. & excussit flãmã ignis de fornace. & fecit mediũ fornac̃ q̃si ventũ rosis flãtẽ. & nõ tetigit eos oio ignis neq; contristauit nec q̃q̃ molestie intulit. Tũc vi tres q̃si ex vno ore laudabãt & gl'ificabant & bñdicebãt dm̃ i fornace dicẽtes. Bñdict⁹ es dñe de⁹ patr̃ nrorũ: & laudabilis & gl'iosus & superaltat⁹ i scla. Et bñdictũ nomẽ gl'ie tue scm̃. & laudabile & superaltatũ i oĩb⁹ seculis. Bñdict⁹ es i tẽplo scõ gl'ie tue: & suplaudabilis & supgl'iosus⁹ i scla. Bñdict⁹ es i throno regni tui: & suplaudabil' & superaltat⁹ i scla. Bñdict⁹ es q̃ intuer] abyssos & sedes sup cherubi: & laudabilis & superaltat⁹ i scla. Bñdicte⁹ es i firmamẽto celi: & laudabilis & gl'iosus i scla. Bñdicite oia opa dñi dño: laudate & superaltate eũ i scla. Bñdicite ãgeli dñi dño: lau. ut sup̃. Bñdicite celi dño: lau. Bñdicite aq̃ oẽs q̃ sup celos sũt dño: lau. Bñdicite oẽs vtutes dñi dño: lau. Bñdicite sol & luna dño: lau. Bñdicite stelle celi dño: lau. Bñdicite hymber & ros dño: lau. Bñdicite ois spũs dei dño: lau. Bñdicite ignis & est⁹ dño: lau. Bñdicite frigus & estas dño: lau. Bñdicite rores & pruina dño: lau. Bñdicite gelu & frig⁹ dño: lau. Bñdicite glacies & nives dño: lau. Bñdicite noctes & dies dño lau. Bñdicite lux & tenebre dño: lau. Bñdicite fulgura & nubes dño: lau. Bñdicat tra dñm: laudet & superaltet eũ i scla. Bñdicite mõtes & colles dño: laudate. Bñdicite vniuersa germinãtia in tra dño: lau. Bñdicite fõtes dño: lau. Bñdicite maria & fluia dño: lau. Bñdicite cete & oia q̃ mouẽt̃ i aq̃s dño lau. Bñdicite oẽs volucres celi dño: lau. Bñdicite oẽs bestie & pecora dño: lau. Bñdicite filij hoiuz dño: lau. Bñdicat isrl' dñm: laudet & superaltat eũ in scla. Bñdicite sacerdotes dñi dño: laudate. Benedicite h̃ui dñi dño: lau. Bñdicite spũs & aie iustor̃ dño: lau. Benedicite sci & bũiles corde dño: lau. Bñdicite anania azaria misahel dño: laudate & superaltate eũ i scla: qa eruit nos de inferno & saluos fecit de manu mortis & liberauit de medio ardẽtis flãme: & de medio ignis eruit nos. Cõfitemi dño qm̃ bon⁹: qm̃ i scm̃ mĩa ei⁹. Benedicite oẽs religiosi dño deo deorũ: laudate & cõfitemi ei: qa i oia scla mĩa ei⁹.

¶ Hucusq; in hebreo nõ batr̃. & q̃ posuim⁹ de theodotionis editione trãslata sũt.

Tũc nabuchodonosor rex obstupuit & surrexit ppere. & ait optimatibus suis. Nõne tres viros misimus i medio ignis compeditos? Qui rñdẽtes regi dixerũt. Vere rex. Rñdit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

rex ⁊ ait: Ecce ego video viros q̃tuor solutos ⁊ ābulātes i medio ignis. ⁊ nihil corrumptiõis in eis ē. ⁊ spēs q̃rti silīs filio dei. Tunc accessit nabuchodonosor ad ostiū fornacis ignis ardētis ⁊ ait. Sidrac misac ⁊ abdenago ꝑui dei excelsi egredimini ⁊ venite. Statimq; egressi sūt sidrac misac ⁊ abdenago ō medio ignis. Et cōgregati satrapæ mḡrat⁹ ⁊ iudices ⁊ potētes regis ꝓtēplabāt viros illos qm̃ nihil ptātis habuisset ignis i corpib⁹ eor. ⁊ capill⁹ capitis eorū nō cēt adust⁹ ⁊ saraballa eor nō fuissent imutata. ⁊ odor ignis nō trāsisset p eos. Et erūpēs nabuchodonosor ait. Bñdict⁹ de⁹ eor sidrac videlz misac ⁊ abdenago: q̃ misit ãgelū suū ⁊ eruit ꝑuos suos q̃ crediderūt i eū. ⁊ ꝑbū regis imutauerūt. ⁊ tradiderūt corpa sua ne seruirēt ⁊ ne adorarēt cēm deū excepto deo suo. A me ḡ positū ē hoc decretū: ut omis ꝑple tribꝰ ⁊ lingua q̃cūq; locuta fuerit blasphemiā ꝺ deū sidrac misac ⁊ abdenago disperdat. ⁊ domꝰ eius vastet. Neq; n. ē aliꝰ deꝰ q̃ possit ita saluare. Tūc rex ꝓmouit sidrac misac ⁊ abdenago i ꝓuincia babylonis. Nabuchodonosor rex omnib⁹ ꝑplis gētib⁹ ⁊ linguis q̃ habitāt i vniūsa tra: pax vobis multiplicet. Signa ⁊ mirabilia fecit apud me deꝰ excelsꝰ. Placuit ḡ mihi ꝓdicare eius signa: q̃a magna sūt. ⁊ mirabilia eius. q̃a fortia: ⁊ regnū eius. q̃a regnū sempiternū. ⁊ ptās eius in generatione ⁊ generationē.

IIII

Ego nabuchodonosor quiet⁹ erā in domo mea. ⁊ florēs in palatio meo. Sōniū vidi qō ꝑterruit me. ⁊ cogitatiões in stratu meo. ⁊ visiões capitis mei cō turbauerūt me. Et ꝑ me ꝓpositū ē decretū: ut introducerent i cōspectu meo cūcti sapiētes babylonis. ⁊ ut solutionē somnij indicarēt mihi. Tūc igrediebāt arioli magi chaldei ⁊ aruspices. ⁊ somniū narrani i ꝓspectu eor ⁊ solutionē eius nō indicauerunt mihi: donec collega ingressus ē i ꝓspectu meo daniel. cui nomē baltbasar ꝺm nomē dei mei. q̃ hꝫ spm̃ de or scōrū i semetipso. ⁊ somniū coram ipso locut⁹ sum. Baltbasar ꝓnceps ariolor. qm̃ ego scio q̃ spm̃ deor scōr habeas in te. ⁊ oē sacrm nō ē impossibile tibi: visiones somniorū meor q̃s vidi. ⁊ solutionē earū narra. Visio capitis mei in cubili meo. Videbā. ⁊ ecce arbor i medio ꝛre. ⁊ altitudo eius nimia. Magna arbor ⁊ fortis. ⁊ ꝓceritas eius cōtingens celū. Aspect⁹ illius erat vsq; ad terminos vniuerse ꝛre. Folia eius pulchꝛrima. ⁊ fructꝰ eius nimis ⁊ esca vniuersor i ea. Subter eā habitabāt animalia ⁊ bestie. ⁊ i ramis eius cōuersabant volucres celi. ⁊ ex ea vescebat omis caro. Videbā i visiõe capitis mei sup stratū meū. ⁊ ecce vigil ⁊ scūs de celo descēdit. clamauit fortiꝰ. ⁊ sic ait. Succidite arborē ⁊ ꝑcidite ramos eius. excutite folia eius ⁊ dispgite fructꝰ eius. fugiant bestie que subter eā sūt. ⁊ volucres de ramis eius. Verūtm̃ germē radicū eius i tra sinite. ⁊ alliget vinculo ferreo ⁊ ereo i herbis q̃ foris sūt. ⁊ rore celi tingat. ⁊ cū feris ꝑs eius in herba terre. Cor eius ab hūano cōmutet. ⁊ cor fere det ei. ⁊ septē tpa mutent sup eū. In sniа vigilū decretū ē. ⁊ sermo scōrū ⁊ petitio. donec cognōscāt viuētes q̃m dñat excelsus in regno hoiuꝫ. ⁊ cuicūq; voluerit dabit illud. ⁊ humilimū hoiem ꝓstituet sup eum. Hoc somniū vidi ego nabuchodonosor rex. Tu ḡ baltbasar interꝓtationē narra festinꝰ: q̃a oēs sapiētes regni mei nō queunt solutionem edicere mihi. Tu aūt potes: q̃a spūs deor scōr i te ē Tūc daniel cuius nomē baltbasar cepit intra semetipsū tacit⁹ cogitare q̃si vna hora. ⁊ cogitatiões eius cōturbabāt eū. Rndēs aūt rex ait. Baltbasar somniū ⁊ interꝓtatio eius nō ꝓturbēt te. Rndit baltbasar ⁊ dixit. Dñe mi somniū hīs q̃ te oderunt. ⁊ interꝓtatio eius hostib⁹ tuis sit. Arborē quam vidisti sublimem atq; robustā cuius altitudo ꝓtingit ad celū. ⁊ aspect⁹ illius i oēm terrā. ⁊ rami eius pulchꝛrimi ⁊ fructꝰ eius nimis. ⁊ esca oiuꝫ in ea. subter eā habitātes bestie agri. ⁊ i ramis eius cōmorātes aues celi. tu es rex q̃ magnificatus es. ⁊ inualuisti. ⁊ magnitudo tua creuit ⁊ puenit vsq; ad celū. ⁊ ptās tua i terminos vniuerse ꝛre. Q̃ aūt vidit rex vigilē ⁊ scm̃ descēdē de celo ⁊ dicē: succidite arborē ⁊ dissipate illā. attm̃ germē radicū eius i ꝛra dimittite. ⁊ vinciat ferro ⁊ ere i herbis foris. ⁊ rore celi ꝓspgat. ⁊ cū feris sit pabulū eius: donec septē tpa mutent sup eum. hꝫ est interꝓtatio sntie altissimi. q̃ puenit sup dñm meū regē. Ejicient te ab hominib⁹. ⁊ cū bestijs feriscq; erit habitatio tua. ⁊ fenū ut bos comedes. ⁊ rore celi infunderis Septēq; tpa mutabūt sup te. donec scias q̃ dñet excelsꝰ sup regnū hoiuꝫ. ⁊ cuicūq; voluerit det illud. Q̃ ā ꝓcepit ut relinq̃ret germē radicū eius. i. arbor: regnū tuū tibi manebit pq̃ cognouerit ptātē ee celestē. Quobrē rex cōsiliū meū placeat t. ⁊ pcta tua elemosynis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

redime.⁊ iniq̃tates tuas miſericordijs pau-
per: forſitã ignoſcet dñs delictis tuis. Dia h̃
venerũt ſup nabuchodonoſor regẽ. Poſt fi-
nẽ mẽſiũ duodeci i aula babylonis deãbu-
labat. Rñditq; rex ⁊ ait: Nõne h̃ ẽ babylon
ciuitas magna quã ego edificaui i domũ re-
gni i robore fortitudinis mee. ⁊ i gl̃ia decor
mei? Cũq; ꝑmo adhuc eẽt in ore regis: vox de
celo ruit. Tibi dicitur nabuchodonoſor rex
Regnũ tuũ trãſibit a te. ⁊ ab hoib⁹ eijciẽt te
⁊ cũ beſtijs ⁊ feris erit habitatio tua. fenum
q̃ſi bos comedes. ⁊ septẽ tpa mutabũt ſup te
donec ſcias q̃ dñet excelſus i regno hoiũ. ⁊
cuicũq; voluerit det illud. Eadẽ hora ſermo
cõpletus eſt ſup nabuchodonoſor. ⁊ ex hoib⁹
abiect⁹ eſt. ⁊ fenũ ut bos comedit. ⁊ rore celi
corp⁹ ei⁹ infectũ ẽ. donec capilli ei⁹ i ſilitudi-
nẽ aq̃larũ creſcerẽt. ⁊ vngues ei⁹ q̃ſi vngues
auiũ. Igit̃ poſt finẽ dierũ ego nabuchodono-
ſor oculos meos ad celũ leuaui. ⁊ ſenſ⁹ me⁹
reddit⁹ ẽ mihi. ⁊ altiſſimo bñdixi. ⁊ viuentẽ
in ſempiternũ laudaui ⁊ gl̃ificaui: q̃a ptãs
ei⁹ ptãs ſempit̃na. ⁊ regnũ ei⁹ i gnãtiõ ⁊ ge-
nerationẽ. ⁊ oẽs habitatores t̃re apud eũ in
nihilũ reputati ſũt. Juxt̃ volũtatẽ eni ſuã fa-
cit tam in ꝓtutib⁹ celi q̃ in habitoribus terre
⁊ nõ ẽ q̃ reſiſtat manui ei⁹. ⁊ dicat ei: q̃re fe-
ciſti? In ipſo tpe ſenſus me⁹ reuerſus eſt ad
me. ⁊ ad honorẽ regni mei decorẽq; pueni. ⁊
figura mea reũſa eſt ad me. ⁊ optimates mei
⁊ mg̃rat⁹ mei requirerũt me. ⁊ in regno meo
reſtitut⁹ ſũ. ⁊ magnificẽtia ãplior addita eſt
mihi. Nũc igit̃ ego nabuchodonoſor laudo
⁊ magnifico ⁊ glorifico regẽ celi: q̃a oia opa
ei⁹ vera. ⁊ oẽs vie ei⁹ iudicia. ⁊ gradiẽtes in
ſuperbia poteſt humiliare. V

Baltbaſar rex fecit grande cõuiuiũ
optimatib⁹ ſuis mille. ⁊ vnuſquiſq;
ſcõm ſuam bibebat etatẽ. Precepit
g̃ iam temulent⁹. ut afferrẽt vaſa aurea ⁊ ar-
gẽtea. q̃ aſportauerat nabuchodonoſor pat̃
eius de tẽplo q̃ fuit in irlm. ut biberẽt i eis
rex ⁊ optimates ei⁹. vxores q; ei⁹ ⁊ cõcubine.
Tũc allata ſunt vaſa aurea q̃ aſportauerat
de tẽplo q̃ fuerat i irlm. ⁊ biberũt i eis rex ⁊
optimates ei⁹ vxores ⁊ cõcubine illi⁹. Bibe-
bãt vinũ. ⁊ laudabãt deos ſuos aureos ⁊ ar
gẽteos ⁊ ereos ferreos ligneoſq; ⁊ lapideos
In eadẽ hora appuerũt digiti q̃ſi man⁹ hois
ſcribẽtis ꝯ candelabrũ i ſupficie parietis aule
regie. Et rex aſpiciebat articulos man⁹ ſcri-
bentis. Tũc facies regis cõmutata ẽ. ⁊ cogi-
tatiões ei⁹ ꝓturbabãt eũ. ⁊ cõpages renũ ei⁹
ſoluebãt. ⁊ genua ei⁹ ad ſe iuicẽ collidebãt.
Exclamauit itaq; rex fortit̃: ut introducerẽt
magos chaldeos ⁊ aruſpices. Et ploquẽs
rex ait ſapiẽtib⁹ babylonis. Quicũq; legerit
ſcripturã hãc ⁊ interp̃tationẽ ei⁹ manifeſtã
mihi fecerit: purpura veſtiet̃. ⁊ torquẽ aure-
am habebit in collo. ⁊ tert⁹ in regno meo erit.
Tũc ingreſſi oẽs ſapiẽtes regis nõ potuerũt
nec ſcripturã legẽ: nec interp̃tationẽ ei⁹ in-
dicare regi. Qñ rex balthaſar ſatis ꝓturbat⁹
ẽ. ⁊ vult⁹ illi⁹ imutat⁹ ẽ. Sz ⁊ optimates ei⁹
turbabãt. Regina aũt p re q̃ acciderat regi
⁊ optimatib⁹ ei⁹: domũ cõuiuij ingreſſa ẽ. ⁊
ꝓloquens ait. Rex in eternũ viue. Nõ te cõ-
turbent cogitatiões tue: neq; facies tua im-
mutet̃. Eſt vir i regno tuo q̃ ſpm̃ deor scõr
habet i ſe. ⁊ i diebus p̃is tui ſcia ⁊ ſapia iuente
ſũt in eo. Qñ ⁊ rex nabuchodonoſor pat̃ tu⁹
p̃ncipẽ magorũ icãtatorũ chaldeorũ ⁊ aruſpi-
cũ cõſtituit eũ. pater inquã tuus o rex: quia
ſpũs ãplior ⁊ prudẽtia itelligẽtiaq; ⁊ interp̃-
tatio ſomniorũ. ⁊ oſtẽſio ſecretorũ. ac ſolutio
ligatorũ inuẽte ſũt in eo. q̃ ẽ in daniele: cui rex
poſuit nomẽ baltbaſar. Nũc itaq; daniel vo-
cet̃. ⁊ interp̃tationẽ narrabit. Igit̃ introdu-
ctus eſt daniel corã rege. Ad quẽ p̃fat⁹ rex
ait. Tu es daniel de filijs captiuitatis iude:
quẽ addurerat p̃ me⁹ rex de iudea? Audiui
de te qm̃ ſpm̃ deor habeas. ⁊ ſcia intelligẽ-
tiaq; ac ſapientia ãpliores inuẽte ſũt in te. Et
nũc introgreſſi ſũt i cõſpectu meo ſapiẽtes ma-
gi ut ſcripturã hãc legerent. ⁊ interp̃tationẽ
ei⁹ indicarent mihi. ⁊ nequerũt ſenſũ hui⁹ ſer
monis edicẽ. Porro ego audiui de te q̃ poſ-
ſis obſcura interp̃tari. ⁊ ligata diſſoluẽ. Si g̃
vales ſcripturã legẽ ⁊ interp̃tationẽ ei⁹ indi-
care mihi: purpura veſtiet̃. ⁊ torquẽ aureã
circa collũ tuũ habebis. ⁊ tert⁹ i regno meo p̃n-
ceps eris. Ad q̃ rñdẽs daniel ait corã rege.
Mũera tua ſint tibi. ⁊ dona dom⁹ tue alteri da.
ſcripturã aũt legã tibi rex. ⁊ interp̃tationẽ ei⁹
oñdã tibi. O rex. de⁹ altiſſim⁹ regnũ ⁊ ma-
gnificẽtiã gloriã ⁊ honorẽ dedit nabuchodo-
noſor p̃ri tuo. ⁊ ꝓpter magnificẽtiã quã de-
derat ei. vniuerſi ꝓpli trib⁹ ⁊ ligue tremebant
⁊ metuebãt eũ. Quos volebat interficiebat:
quos volebat ꝓcutiebat. q̃s volebat exalta-
bat. ⁊ q̃s volebat hũiliabat. Qñ aũt eleuatũ
ẽ cor ei⁹ ⁊ ſpũs illi⁹ obfirmat⁹ ẽ ad ſuperbiã:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛepositꝰ ē ꝛe solio regni sui. ⁊ gl̃ia eiꝰ ablata
est. ⁊ a filiꝭ hoiuz eiectus ē. Sed ⁊ coꝛ eiꝰ cū
bestiꝭ positū ē. ⁊ cū onagris erat habitatio
eius. Fenū q̄ ut bos comedebat. ⁊ roꝛe celi
coꝛpꝰ eiꝰ infectū ē donec cognosceꝝ q̄ potestatē
haberet altissimꝰ in regno hoiuz. ⁊ quēcunq;
voluerit suscitabit sup illud. Tu q̄ filiꝰ eius
balthasar nō humiliasti coꝛ tuū cū scires hec
oia. ⁊ adūsū dñatoꝛē celi eleuatꝰ es. Et vasa
domꝰ eiꝰ allata sūt coꝛā te. ⁊ tu ⁊ optimates
tui ⁊ vxoꝛes tue ⁊ ꝓcubine tue vinū bibistiꝭ i
eis. Deos q̄ argēteos ⁊ aureos ⁊ ereos fer-
reos ligneosq; ⁊ lapideos. q̄ nō vident neq;
audiūt neq; sentiūt. laudasti: poꝛro deū q̄ hz
flatū tuū i mānu tua ⁊ cēs vias tuas. nō glifi-
casti. Idcirco ab eo missꝰ ē articulꝰ manꝰ q̄
scripsit hec q̄ exaratū est. Hec ē aūt scriptura
q̄ digesta ē. Mane thetel phares. Et hec iter-
ꝓtatio ꝓmonis. Mane: nūerauit deꝰ regnū
tuū, ⁊ cōpleuit illud. Thetel: appēsꝰ es i sta-
tera. ⁊ inuētꝰ es minꝰ hñs. Phares: diuisū ē re-
gnū tuū. ⁊ datū ē medis ⁊ persis. Tūc iubēte
rege indutꝰ ē daniel purpura. ⁊ circūdata ē
toꝛques aurea collo eiꝰ. ⁊ ꝓdicatū ē de eo q̄
hret ptātē tertiꝰ i regno. Eadē nocte interfectꝰ
est balthasar rex chaldeus. ⁊ dariꝰ medus
successit i regnū. annos natꝰ sexaginta duos.

Placuit dario. ⁊ ꝓstituit sup re- VI
gnū suū satrapas cētū vigiti ut eēnt
in toto regno suo. ⁊ sup eos ꝓncipes
tres ex q̄bꝰ daniel vnꝰ erat: ut satrapē illis
redderēt rationē. ⁊ rex nō sustinēt molestiā.
Igit̄ daniel supabat cēs ꝓncipes ⁊ satrapas
q̄a spūs dei ampliꝰ erat in illo. Poꝛro rex co-
gitabat ꝓstituē eū sup oē regnū Vñ ꝓncipes
⁊ satrapē q̄rebāt occasionē ut inuenirent da-
nieli ex latere regis. nullāq; cām ⁊ suspitionē
repire potuerūt eo q̄ fidelis eēt. ⁊ ois culpa
⁊ suspitio nō inueniret in eo. Dixerunt q̄ viri
illi. Nō inueniemꝰ danieli huic aliquā occa-
sionē: nisi foꝛte i lege dei sui. Tūc ꝓncipes ⁊
satrapē surripuerūt regi. ⁊ sic locuti sunt ei.
Dari rex. i eternū viue. Cōsiliū inierūt cēs ꝓn-
cipes regni tui. magnatꝰ ⁊ satrapē senatoꝛes ⁊
iudices. ut decretū imperatoꝛiū exeat ⁊ edictū
ut ois q̄ petierit aliquā petitionē a quocūq;
deo ⁊ hoie vsq; ad triginta dies nisi a te rex:
mittat in lacū leonū. Nūc itaq; rex cōfirma
sniam. ⁊ scribe decretū ut non imutet q̄ sta-
tutū ē a medis ⁊ persis. nec ꝓuaricari cuiq;
liceat. Poꝛro rex dariꝰ ꝓposuit edictū ⁊ sta-

tuit. Ad cū daniel cōpisset. id est ꝓstitutā le-
gē. ingressus ē domū suā. ⁊ fenestris apt̄is i cena-
culo suo ꝟs irlm. tribꝰ tpibꝰ i die flectebat ge-
nua sua ⁊ adoꝛabat: ꝓfitebat q̄ coꝛā deo suo
sic ⁊ añ facere ꝓsueuerat. Viri g̃ illi curiosi
inq̄rētes inuenerūt danielē oꝛātē ⁊ obsecrā-
tē deū suū. ⁊ accedētes locuti sunt regi super
edicto. Rex. nunq̄d nō ꝓstituisti ut ois hō q̄
rogaret quēq; de diis ⁊ hoibus vsq; ad dies
trigīta nisi te rex. mitteret i lacū leonū? Ad
q̄s rñdēs rex ait. Verꝰ ꝓmo iuxta decretū me-
dox atq; psax. q̄ nō ꝑuaricari nō licet. Tunc
rñdētes dixerunt coꝛā rege. Daniel de filiꝭ
captiuitat̄is iude nō curauit de lege tua. ⁊ de
edicto q̄ ꝓstituisti: sed tribꝰ tpibꝰ p diem oꝛat
obsecratiōe sua. Ad vocē cū audisset rex. sat̄
ꝓtristatꝰ ē. ⁊ p daniele posuit coꝛ ut liberaret
eū. ⁊ vsq; ad occasū solis laboꝛabat ut eruēt
illū. Viri aūt illi intelligētes regē dixerūt:
Scito rex q̄a lex medox atq; persax ē: ut oē
decretū q̄d ꝓstituerit rex non liceat imutari.
Tūc rex ꝑcepit ⁊ adduxerūt danielē ⁊ mise-
rūt eū i lacū leonū. Dixitq; rex danieli. de
tuꝰ q̄ colis sp. ipse liberabit te. Allatusq; est
lapis vnꝰ ⁊ positꝰ ē sup os laci q̄ obsigna-
uit rex ānulo suo. ⁊ ānulo optimatū suoꝝ:
ne q̄d fieret ꝟs danielē. Et abiit rex in domū
suā ⁊ doꝛmiuit icenatꝰ. cibiq; nō sūt allati co-
rā eo. insup ⁊ somnꝰ recessit ab eo. Tūc rex
ꝓmo diluculo ꝓsurgēs festinꝰ ad lacū leonū
pexit. approꝓinquās lacui danielē voce la
chrymabili inclamauit. ⁊ affatꝰ ē eū. Daniel
serue dei viuētis. deꝰ tuꝰ cui tu ꝟus sp. putas
ne valuit te liberare a leonibꝰ? Et daniel regi
respōdēs ait. Rex i eternū viue. Deꝰ meus misit
angelū suū. ⁊ cōclusit oꝛa leonū. ⁊ nō nocue-
rūt mihi: q̄a coꝛā eo iustitia inuēta ē i me. Sed
⁊ coꝛā te rex delictū nō feci. Tūc vehemēt
rex gauisus ē sup eo. ⁊ danielē ꝑcepit educi
de lacu. Eductusq; ē daniel de lacu. ⁊ nulla
lesio inuēta ē i eo. q̄a credidit deo suo. Jubēte
aūt rege adducti sūt viri illi q̄ accusauerāt da
nielē. ⁊ i lacū leonū missi sūt ipi ⁊ filiꝭ ⁊ vxo-
res eoꝝ. ⁊ nō peuenerūt vsq; ad pauimētū laci
donec arripent eos leones. ⁊ oia ossa eoꝝ cō
minuerūt. Tunc dariꝰ rex scripsit vniuersis
ꝑplis tribubꝰ ⁊ linguis habitātibꝰ i vniūsa tra
Pax vob̄ multiplicet. A me ꝓstitutū ē decre-
tū. ut i vniūso impio ⁊ regno meo tremiscāt
⁊ paueāt deū danielis. Ipse ē. n. deꝰ viuēs ⁊
etnꝰ i secula. ⁊ regnū eiꝰ nō dissipabit. ⁊ ptās

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ei⁹ vsq; i ecnū. Ipse libator atq; saluator facies signa ⁊ mirabilia ī celo ⁊ ī tra·q; libauit danielē de lacu leonū. Porro daniel pseuerauit vsq; ad regnū darij regnūq; cyri pse.

In ano primo baltbasar regis VII babylonis daniel somniū vidit. Visio aūt capitis ei⁹ ī cubili suo. Et somniū scribēs breui sermone cōprehendit: summatimq; pstringēs ait. Videbā ī visiōe mea nocte. ⁊ ecce q̄tuor vēti celi pugnabāt in mari magno. ⁊ q̄tuor bestie grādes ascēdebāt de mari diuse ine se. Prima q̄si leena. ⁊ alas habebat aq̄le. Aspiciebam donec euulse sūt ale ei⁹ ⁊ sublata ē de terra. ⁊ sup pedes q̄si hō stetit. ⁊ cor ei⁹ datū ē ei. Et ecce bestia alia similis vrso in parte stetit. ⁊ tres ordines erāt i ore eius ⁊ in dentib⁹ ei⁹. ⁊ sic dicebāt ei. Surge comede carnes plurimas. Post hec aspiciebam. ⁊ ecce alia q̄si pardus. ⁊ alas habebat q̄si auis q̄tuor sup se. Et q̄tuor capita erāt i bestia. ⁊ potestas data ē ei. Post hec aspiciebam in visiōe noctis. ⁊ ecce bestia q̄rta terribilis atq; mirabilis ⁊ fortis nimis. Dentes ferreos hēbat magnos comedēs atq; cōminuēs. ⁊ reliq̄ pedib⁹ suis cōculcās. Dissimilis aūt erat ceteris bestijs q̄s viderā añ eā. ⁊ habebat cornua decē. Cōsiderabā cornua. ⁊ ecce cornu aliud puulū ortū ē de medio eorū: ⁊ tria de cornib⁹ pmis euulsa sūt a facie ei⁹. Et ecce oculi q̄si oculi hois erāt i cornu isto ⁊ os loquēs ingētia. Aspiciebā donec throni positi sūt. ⁊ antiqus dierū sedit. Vestimentū ei⁹ candidū q̄si nix. ⁊ capilli capitis ei⁹ q̄si lana mūda. Thron⁹ ei⁹ flāme ignis·rote ei⁹ ignis accēsus: fluui⁹ igneus rapidusq; egrediebat a facie ei⁹. Milia miliū ministrabāt ei ⁊ decies centena milia assistebāt ei. Judiciū sedit. ⁊ libri apti sūt. Aspiciebā ppter vocem sermonū grandiū q̄s cornu illud loq̄bat. Et vidi q̄m interfecta eēt bestia. ⁊ pisset corp⁹ ei⁹ ⁊ traditū eēt ad cōburēdū igni: aliaq; q̄q; bestiarū ablata essent ptās. ⁊ tpa vite cōstituta essent eis vsq; ad tēp⁹ ⁊ tēp⁹. Aspiciebā ḡ ī visione noctis. ⁊ ecce cū nubib⁹ celi q̄si filius hois veniebat. ⁊ vsq; ad antiquū dierū puenit. ⁊ i cōspectu ei⁹ obtulerunt eū. Et dedit ei ptātē ⁊ honorē ⁊ regnū. ⁊ oēs pplī tribus ⁊ lingue ipsi seruiēt. Ptās ei⁹ ptās eterna q̄ non auferet. ⁊ regnū ei⁹ q̄d nō corrūpet. Horruit spūs me⁹. Ego daniel territ⁹ sū ī bis. ⁊ visiōes capitis mei pturbauerūt me. Accessi ad vnū de assistētib⁹. ⁊ vitatē q̄reb ab eo de oibus bis. Qui dixit mihi interptationē sermonū: ⁊ docuit me. He q̄tuor bestie magne: q̄tuor sūt regna q̄ psurgēt de tra. Suscipiēt aūt regnū sci dei altissimi. ⁊ obtinebūt regnū vsq; ī seculū ⁊ seculū seculoꝝ. P⁹ h wolui diligēt discē de bestia q̄rta: q̄ erat dissimilis valde ab oib⁹ ⁊ terribilis nimis. Dentes ⁊ vngues ei⁹ ferrei: comedebat ⁊ cōminuebat. ⁊ reliq̄ pedib⁹ suis cōculcabat. Et de cornib⁹ decem q̄ habebat in capite. ⁊ de alio q̄ ort fuerat añ q̄ ceciderant tria cornua. ⁊ de cornu illo q̄ hēbat oculos. ⁊ os loquēs grādia. ⁊ maior erat ceteris. Aspiciebā. ⁊ ecce cornu illud faciebat bellū aduersus scōs ⁊ pualebat eis donec venit antiqus dierū ⁊ iudiciū dedit scis excelsi. ⁊ tēp⁹ aduenit ⁊ regnū obtinuerunt sci. Et sic ait. Bestia q̄rta regnū q̄rtū erit i tra q̄ maius erit oib⁹ regnis. ⁊ deuorabit vniuersā trā. ⁊ psculcabit ⁊ cōminuet eā. Porro cornua decē ipsi⁹ regni decē reges erūt. ⁊ ali⁹ psurget p⁹ eos. ⁊ ipse potētior erit por⁹ ⁊ tres reges būiliabit. Et sermōes p excelsū loquet. ⁊ scōs altissimi pteret. Et putabit q̄ possit mutare tpa ⁊ leges. ⁊ tradent i manu ei⁹ vsq; ad tēp⁹ ⁊ tpa ⁊ dimidiū tpis. Et iudiciū sedebit ut auferat potentia ⁊ cōterat ⁊ dispeat vsq; in finē: regnū autē ⁊ potestas ⁊ magnitudo regni q̄ē subt oē celū det populo scōꝝ altissimi. cui⁹ regnū. regnū sempiternū ē. ⁊ oēs reges seruiēt ei ⁊ obedient. Hucusq; finis verbi. Ego daniel multū cogitationib⁹ meis pturbabar. ⁊ facies mea mutata ē ī me: verba aūt i corde meo cōseruaui. VIII

In ano tertio regni baltbasar regis visio apparuit mihi. Ego daniel p⁹ id q̄d videram i pncipio vidi i visione mea cū essem i susis castro q̄d ē i helā regiōe: vidi aūt in visione eē me sup portā vlai. ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi. Et ecce aries vn⁹ stabat añ paludē hns cornua excelsa. ⁊ vnū excelsi⁹ altero atq; succrescens: Postea vidi arietē cornib⁹ ventilātē p occidētē ⁊ p aq̄lonē ⁊ p meridiē. ⁊ oēs bestie nō poterāt resistere ei: neq; liberari de manu ei⁹. fecitq; sm voluntatē suā ⁊ magnificat⁹ ē. Et ego intelligebā. Ecce aūt hirc⁹ capraꝝ veniebat ab occidente sup faciē toti⁹ tre. ⁊ nō tangebat terrā. Porro hirc⁹ hēbat cornu insigne ine oculos suos. ⁊ venit vsq; ad arietē illū cornutū quē viderā stantē ante portam. ⁊ cucurrit ad eū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

i ipetu fortitudinis sue. Cūq; appinq̄sset pe arietē efferat⁹ ē in eū. 7 pcussit arietē 7 cōminuit duo cornua ei⁹. 7 nō potat aries resistē ei. Cūq; cū misisset in trā pculcauit. 7 nemo quibat liberare arietē de manu ei⁹. hirc⁹ aūt caprar magn⁹ fact⁹ ē nimis. Cūq; creuisset fractū ē cornu magnū. 7 orta sūt q̄tuor cornua subē illud p q̄tuor ventos celi. De vno aūt ex eis egressū ē cornu vnū modicū. 7 factū ē grāde ꝑ meridiē 7 ꝑ oriētē 7 ꝑ fortitudinē. Et magnificatū ē vsq; ad fortitudinē celi. 7 deiecit de fortitudine 7 de stellis 7 cōculcauit eas. Et vsq; ad ꝓncipē fortitudis magnificatū ē. 7 ab eo tulit iuge sacrificiū: 7 deiecit locū sanctificatiōis ei⁹. Robur aūt datū est ei ꝑ iuge sacrificiū ꝓpt̄ pctā. 7 ꝓsternet̄ ꝟitas i trā. 7 ꝓspabit̄ 7 faciet. Et audiui vnū de sanctis loquētē. 7 dixit vn⁹ scūs alti nescio cui loquēti. Vsq; q̄ visio 7 iuge sacrificiū 7 pctīn desolatiōis q̄ facta ē. 7 scūariū 7 fortitudo ꝓculcabit̄? Et dixit ei. Vsq; ad ꝑspā 7 mane duo milia trecēti. 7 mūdabitur scūariū. Factū ē aūt cū viderē ego daniel visionē. 7 q̄rerē intelligētiā: ecce stetit i ꝓspectu meo q̄si spēs viri. Et audiui vocē viri inter vlai. 7 clamauit 7 ait. Gabriel fac intellige re istū visionē. Et venit. 7 stetit iux̄ vbi ego stabā. Cūq; venisset pauēs corrui in faciem meā. Et ait ad me. Intellige filij hois: qm̄ i tpe finis cōplebit̄ visio. Cūq; loq̄ret̄ ad me: collapsus sū ꝓn⁹ i trā. Et tetigit me 7 statuit me i gradu meo. dixitq; mihi. Ego ondā tibi q̄ futura sūt i nouissimo maledictionis. qm̄ hz tēp⁹ finē suū. Aries quē vidisti hr̄e cornua. rex medor ē atq; ꝑsar. Porro hirc⁹ capraꝝ rex grecor ē. 7 cornu grāde qđ erat inē oculos ei⁹. ipse ē rex ꝓm⁹. Qđ aūt fracto illo surrexerūt q̄tuor ꝓ eo. q̄tuor reges de gente ei⁹ ꝓsurgēt: ꝫ nō i fortitudine ei⁹. Et p⁹ regnū eor cū creuerint iiq̄tates: cōsurget rex impudēs facie 7 intelligēs ꝓpositiōes. 7 robo rabit̄ fortitudo ei⁹. ꝫ nō in viri⁹ suis. 7 sup̄ q̄ credi pōt vniuersa vastabit. 7 ꝓsperabit̄ 7 faciet. Et interficiet robustos 7 ꝓplm scōr ꝓm voluntatē suā. 7 diriget̄ dol⁹ i manu ei⁹ 7 cor suū magnificabit. 7 i copia rer oiuz occidet plīmos. Et ꝑ ꝓncipē ꝓncipū cōsurget. 7 sine mānu ꝟteret̄. Et visio vespe 7 mane q̄ dicta ē vera ē. Tu ꝫ visionē signa. q̄a p⁹ mltos dies erit. Et ego daniel lāgui 7 egrotaui p dies plīmos. Cūq; surrexissem faciebā opa regi 7 stupebā advisionē. 7 nō erat q̄ interpretaret̄

IN āno ꝑmo darij filij assueri de IX
semie medor q̄ imperauit sup regnū chaldeor. anno vno regni eius. ego daniel intellexi i libris. numer ānor de q̄ fact⁹ ē sermo dñi ad hieremiā ꝓpham: ut cōplerētur desolatiōis irlm septuagita āni. Et posui faciē meā ad dñm deū meū rogare 7 deprecari i ieiuniis sacco 7 cinē. 7 oraui dñm deū. 7 cōfessus sū. 7 dixi. Obsecro dñe de⁹ magne 7 terribilis custodiēs pactū 7 mīam diligētib⁹ te 7 custodiētib⁹ mādata tua: peccauimus iiq̄tatē fecim⁹. impie egim⁹. 7 recessim⁹ 7 declinauim⁹ a mādatis tuis ac iudicijs. Nō obediuim⁹ famis tuis, ꝓphis. q̄ locuti sūt in noie tuo regib⁹ nr̄is ꝓncipib⁹ nr̄is ꝑib⁹ nostris oīq; pplo tre. Tibi dñe iusticia: nob aūt confusio faciei sicut ē hodie viro iuda. 7 habitatorib⁹ irlm 7 oi isrl. bis q̄, ppe sūt 7 bis q̄ pcul i vniūsis trīs ad q̄s eiecisti eos ꝓpt̄ iniq̄tates eor i q̄b⁹ peccauerūt i te dñe. Nobis cōfusio faciei. regib⁹ nr̄is ꝓncipib⁹ nr̄is 7 pr̄ib⁹ nr̄is q̄ peccauert. Tibi aūt dño deo nr̄o mīa 7 ꝓpitiatio q̄a recessim⁹ a te. 7 nō audiuim⁹ vocē dñi dei nr̄i. ut ābularem⁹ i lege ei⁹ quā posuit nob p seruos suos ꝓphetas. 7 oīs isrl ꝑuaricati sūt legē tuā 7 declinauerūt ne audirent vocē tuā. 7 stillauit sup nos maledictio 7 detestatio q̄ scripta ē i libro moysi serui dei. q̄a peccauim⁹ ei. Et statuit sermones suos q̄s locut⁹ est sup nos 7 sup ꝓncipes nostros q̄ iudicauerūt nos: ut supinduceret in nos magnū malū q̄le nō q̄ fuit sub oi celo: scōm q̄ factū ē i irlm. sicut scriptū ē in lege moysi. Oē malū h̄ venit sup nos. Et nō rogauim⁹ faciē tuā dñe de⁹ nr̄. ut reuerterem̄ ab iiq̄tatib⁹ nr̄is. 7 cogitarem⁹ ꝟitatē tuā. Et vigilauit dñs sup malitiā. 7 adduxit eā sup nos. Just⁹ dñs de⁹ nr̄ i oib⁹ opib⁹ suis q̄ fecit. Nō. n. audiuim⁹ vocē eius. Et nūc dñe de⁹ nr̄ q̄ eduxisti ꝓplm tuū de trā egypti i manu forti. 7 fecisti tibi nomē sm die hāc: peccauim⁹ iiq̄tatē fecim⁹ dñe i oēm iusticiā tuā. Auertat̄ obsecro ira tua 7 furor tu⁹ a ciuitate tua irlm 7 a monte scō tuo. Propt̄ pctā. n. nr̄a 7 iniq̄tates patrū nror. irlm 7 ꝓpl⁹ tu⁹ i opprobriū sūt oib⁹ p circuitū nr̄m. Nūc ꝫ exaudi de⁹ nr̄ oronē hui tui 7 pces ei⁹. 7 ostēde faciē tuā sup scūariū tuū qđ desertū ē. Propt̄ temetipsū inclina de⁹ me⁹ aurē tuā. 7 audi: aperi oculos tuos 7 vide desolationē nr̄am

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ ciuitatē ſup quam iuocatū eſt nomē tuū. Neq; n.in iuſtificationib⁹ nr̄is ꝓſternimus p̄ces añ faciē tuā:ſ i miſeratiōib⁹ tuis multis. Exaudi dñe:placare dñe:attende ꝛ fac. Ne moꝛeris ꝓp̄ē temetipſū ꝛe⁹ meus:q̄a nomen tuū iuocatū eſt ſup ciuitatē ꝛ ſup ꝓp̄m tuū. Cūq; adhuc loq̄rer ꝛ oꝛarē ꝛ cōfiterer pctā mea ꝛ pctā ꝓp̄li mei iſrl̄. ut pꝛoſternerē p̄ces meas in ꝓſpectu ꝛei mei ꝓ monte ſancto ꝛei mei.adhuc me loquētē in oꝛone mea: ecce vir gabꝛiel quē videꝛā in viſiōe a pꝛincipio cito wlās tetigit me i tpe ſacrificij wſpertini ꝛ docuit me ꝛ locut⁹ ē mihi.dixitq;.Daniel nūc egreſſ⁹ ſū ut docerē te ꝛ intelligeres Ab exoꝛdio p̄cū tuaꝝ egreſſus ē ſm̄o. Ego aūt ꝛeni ut indicarē tibi. q̄a vir ꝛeſideꝛioꝛū es. Tu aūt aiaduerte ſermonē.ꝛ itellige viſionē. Septuagita ebdomades abbꝛeuiate ſūt ſup ꝓp̄m tuū ꝛ ſup vrbē ſcām tuā.ut conſumet̄ p̄uaricatio.ꝛ finē accipiat pctm̄.ꝛ ꝛeleat̄ iniq̄tas.ꝛ adducat̄ iuſticia ſempit̄na.ꝛ impleat̄ viſio ꝛ ꝓp̄hꝛtia.ꝛ vngat̄ ſcūs ſcoꝛū. Scito g̈ ꝛ aiaduerte.ab exitu ſm̄ōis ut itez edificet̄ irl̄m vſq; ad xp̄m ducē.ebdomades ſeptē.ꝛ ebdomades ſexagitadue erūt.ꝛ rurſū edificabit̄ platea ꝛ muri i anguſtia tēpoꝝ Et poſt ebdomades ſexagintaduas occidet̄ xp̄s.ꝛ nō erit ei⁹ ꝓp̄l's q̄ eū negatur⁹ ē. Et ciuitatē ꝛ ſcūariū diſſipabit ꝓp̄l's cū duce ꝛenturo.ꝛ finis ei⁹ vaſtitas.ꝛ p⁹ finē ꝛelli ſtatuta ꝛeſolatio. Cōfirmabit aūt pactū multis ebdomada vna.ꝛ i dimidio ebdomadis ꝛeficiet hoſtia ꝛ ſacrificiū.Et erit i tēplo abhominatio ꝛeſolatiōis.ꝛ vſq; ad cōſūmationē ꝛ finē p̄ſeuerabit ꝛeſolatio.

X

Anno ᵭtio cyri regis ꝓſaꝝ ꝶbū reuelatū ē danieli cog̃mēto baltbaſar.ꝛ ꝶbū ꝛerū ꝛ fortitudo magna. Intellexitq; ſm̄onē. Intelligētia.n.ē op⁹ i viſiōe. In dieb⁹ illis ego daniel lugebā triū ebdomadaꝝ dieb⁹: panē ꝛeſiderabilē nō comedi ꝛ caro ꝛ vinū nō introieꝛt i os meū. Ung; neq; vnguēto vnct⁹ ſū.donec cōpleꝛēt triū ebdomadaꝝ dies. Die aūt viceſima ꝛ q̄rta mēſis ſm̄i erā iuxt̄ fluuiū magnū q̄ ē tigꝛ.ꝛ leuaui oculos meos ꝛ vidi. Et ecce vir vn⁹ ꝛeſtitus lineis.ꝛ renes ei⁹ accīcti auro obꝛiço.ꝛ coꝛp⁹ ei⁹ q̄ſi cbꝛyſolitb⁹.ꝛ facies ei⁹ ꝛelut ſpēs fulgur̄.ꝛ oculi ei⁹ ut lāpas ardēs.ꝛ bꝛacbia eius ꝛ q̄ ꝛeoꝛſū vſq; ad pedes.q̄ſi ſpēs eris cādēt̄.ꝛ voxt̄ ſm̄onū ei⁹ ut voxt̄ multitudinis

Vidi āt ego daniel ſol⁹ viſionē.poꝛro viri q̄ erāt mecū nō viderūt.ſ ꝛoꝛ nimi⁹ irruit ſup eos.ꝛ fugerūt i abſcōditū. Ego aūt relictus ſol⁹ vidi viſionē grandē hāc.ꝛ nō remāſit in me foꝛtitudo.ſ ꝛ ſpēs mea imutata ē i me.ꝛ emarcui nec habui q̄cq̄ viriū. Et audiui vocē ſermonū ei⁹.ꝛ audiēs iacebā conſternat⁹ ſup faciē meā.ꝛ vult⁹ meus hꝛrebat ꝛre. Et ecce man⁹ tetigit me.ꝛ eꝛexit me ſup genua mea.ꝛ ſup articulos manuū meaꝝ. Et dixit ad me. Daniel vir ꝛeſideꝛioꝝ itellige ꝶba q̄ ego loq̄r ad te.ꝛ ſta i gradu tuo. Nunc.n.ſū miſſ⁹ ad te. Cūq; dixiſſet m̄ ſm̄onē iſtū.ſteti tremēs.ꝛ ait ad me. Noli metuere daniel.q̄a ex die ꝓm̄o q̄ poſuiſti coꝛ tuū ad intelligēdū ut te affligeres i ꝓſpcū ꝛei tui: exaudita ſūt ꝶba tua.ꝛ ego ꝛeni ꝓp̄ ſm̄ones tuos. Princeps ātregni ꝓſaꝝ reſtitit mihi vigīti ꝛ vno dieb⁹.ꝛ ecce michael vn⁹ ꝛe ꝓncipib⁹ ꝓmis ꝛenit i adiutoꝛiū meū.ꝛ ego remanſi ibi iuxt̄ regē ꝓſaꝝ. Veni aūt ut docerē te q̄ ꝛētura ſūt ꝓp̄lo tuo i nouiſſimis dieb⁹:q̄m adhuc viſio i dies. Cūq; loq̄reꝛ m̄ b⁹ cemōi ꝶbis.ꝛeieci vultū meū ad t̄rā.ꝛ tacui. Et ecce q̄i ſilitudo filij hois tetigit labia mea.ꝛ apiens os meū locut⁹ ſū.ꝛ dixi ad eū q̄ ſtabat ꝰ me. Dñe mi in viſiōe tua diſſolute ſūt cōpages mee.ꝛ nihil in me remāſit viriū. Et quō poterit ſeru⁹ dñi mei loq̄ cū dño meo? Nihil.n.in me remanſit viriū:ſ ꝛ balit⁹ me⁹ includit. Rurſū ē tetigit me q̄ſi viſio hois.ꝛ cōfortauit me ꝛ dixit. Noli timere vir ꝛeſideꝛioꝝ: paxt̄ tibi: cōfortare ꝛ eſto robuſt⁹. Cūq; loq̄reꝛ mecū. cōualui ꝛ dixi. Loq̄re dñe mi: q̄a cōfortaſti me. Et ait. Nūq̄d ſcis quare ꝛenerim ad te? Et nūc reuertar ut p̄lier adūſū ꝓncipē perſaꝝ. Cū.n.egrederer apparuit princeps grecoꝝ ꝛeniēs. Verūtm̄ āñciabo tibi q̄ exꝓreſſū ē i ſcriptura ꝶitat̄: ꝛ nemo ē adiutoꝛ me⁹ i oīb⁹ bis.niſi michael ꝓnceps ꝛeſter.

XI

Ego aūt a ꝓm̄o anno darij medi ſtabā ut ꝓfortaret̄ ꝛ robꝛaret̄. Et nūc ꝛeritatē āñciabo tibi. Ecce adhuc tres reges ſtabūt in ꝓſide.ꝛ q̄rt⁹ ditabit̄ opibus nimijs ſup oēs.ꝛ cū inualuerit diuitijs ſuis ꝓcitabit oēs aduerſū regnū grecie. Surget ꝶo rex fort̄ ꝛ dñabit̄ ptāte multa.ꝛ faciet q̄ placuerit ei. Et cū ſteterit cōtereꝛet regnū ei⁹.ꝛ diuidet̄ in q̄tuoꝛ ꝛentos celi.ſ nō in poſteros ei⁹ neq; ſm̄ potētiā illi⁹ q̄ dñat⁹ eſt. Lacerabit̄.n.regnū ei⁹ etiā in exꝓternos

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

exceptꝫ bis. Et eō fortabit rex austri. ⁊ ve ꝑncipib⁹ ei⁹ ꝑualebit sup eū. Et dñabit ditiōe ꝫ Multa. n. dñatio ei⁹. Et p⁹ finē ānoꝝ federabūtur. Filiaqꝫ regis austri veniet ad regē aq̄lonis facē amicitiā. ⁊ nō obtinebit fortitudinē bꝛacbij. nec stabit semen ei⁹. Et trad̄t ipsa. ⁊ q̄ adduxerūt eā adolescētes ei⁹. ⁊ q̄ confortabāt eā i tp̄ib⁹. Et stabit de germine radicū eius plantatio. Et veniet cū exercitu ⁊ ingredietꝫ ꝓuinciā regis aq̄lonis. ⁊ abutet eis ⁊ obtinebit. Insup ⁊ deos eoꝝ ⁊ sculptilia. vasa q̄qꝫ ꝑciosa auri ⁊ argēti captiua ducet in egyptū. Ipse ꝑualebit aduersus regem aq̄lonis. Et itrabit in regnū rex austri. ⁊ reuertet ad trā suā. Filij aūt ei⁹ ꝓuocabunt. ⁊ cōgregabūt multitudinē exercituū plīmoꝝ. Et veniet ꝓperās ⁊ iundās. ⁊ reuertet ⁊ cōcitabit ⁊ ꝙgrediet cū robore ei⁹. Et ꝓuocat⁹ rex austri egredietꝫ ⁊ pugnbit aduersus regē aquilonis. ⁊ ꝑparabit multitudinē nimiā. ⁊ dabit multitudo in man⁹ ei⁹. ⁊ capiet multitudinē. ⁊ exaltabit cor ei⁹. ⁊ deijciet multa milia: ꝫ nō ꝑualebit. Cōuertet. n. rex aq̄lonis. ⁊ ꝑparabit multitudinē multo maiorē q̄ꝑ ꝑus. Et i fine tēpoꝝ ānorūqꝫ veniet ꝓperans cū exercitu magno ⁊ opib⁹ nimijs. In tp̄ib⁹ illis multi ꝙsurgēt aduersus regē austri. Filij q̄qꝫ ꝑuaricatoꝝ ꝑpli tui extollēt ut impleant visionē. ⁊ corruēt. Et veniet rex aquilonis: ⁊ cōportabit aggerē. ⁊ capiet vrbes munitissimas. ⁊ bꝛacbia austri nō sustinebūt. Et cōsurgēt electi ei⁹ ad resistēdū. ⁊ nō erit fortitudo. Et faciet veniens sup eū iuxta placitū suū. ⁊ nō erit q̄ stet ꝙ faciē ei⁹. Et stabit i trā inclyta. ⁊ consumet i manu ei⁹. ⁊ ponet faciē suā ut veniat ad tenēdū vniuersū regnū ei⁹ ⁊ recta faciet cū eo. Et filiā feminaꝝ dabit ei ut euertat illū. ⁊ nō stabit. nec illi⁹ erit. Et ꝙuertet faciē suā ad īsulas. ⁊ capiet multas ⁊ cessare faciet ꝓncipē oppꝛobꝛij sui. Et oppꝛobꝛiū ei⁹ ꝙuertet i eū. Et cōuertet faciem suā ad imperiū tre sue. ⁊ impinget ⁊ corruet. ⁊ nō inuenietꝫ Et stabit in loco ei⁹ vilissimus ⁊ indign⁹ ve core regio. ⁊ i pauꝙ die⁹ cōteretꝫ nō i furore nec i ꝑlio. Et stabit i loco ei⁹ ve/spect⁹. ⁊ nō tribuetꝫ ei honor regi⁹. Et veniet clam ⁊ obtinebit regnū in fraudulētia. Et bꝛacbia pugnātq̄ expugnabūtꝫ a facie ei⁹. ⁊ ꝙterētꝫ. insup ⁊ dux federꝭ. Et p⁹ amicicias cū eo faciet dolū. ⁊ ascēdet ⁊ supabit i modico ꝑplo. ⁊ abūdātes ⁊ vtres vrbes ingrediet

Et faciet q̄ nō fecerūt ꝑres ei⁹. ⁊ ꝑres patrū ei⁹. Rapinas ⁊ ꝑdā ⁊ diuitias eoꝝ dissipabit: ⁊ ꝙ firmissimas cogitatiōes inibit. ⁊ hoc vsqꝫ ad tēp⁹. Et ꝙcitabit fortitudo ei⁹. ⁊ cor ei⁹ aduersū regē austri i exercitu magno. Et rex austri ꝓuocabit ad bellū multꝫ auxilijs ⁊ fortib⁹ nimis. ⁊ non stabūt. q̄a inibūt aduersus eū cōsilia. Et comedentes panem cū eo conterent illū: exercitusqꝫ ei⁹ opprimet: ⁊ cadēt interfecti plurimi. Duoꝝ quoqꝫ regū cor erit ut male faciāt. ⁊ ad mensam vnam mendaciū loquent ⁊ nō ꝓficient: q̄a adhuc finis in aliud temp⁹. Et reuertet in terram suā cū opib⁹ multis. ⁊ cor eius aduersus testamētū scm̄. ⁊ faciet ⁊ reuertet in terrā suā. Statuto tpe reuertet. ⁊ veniet ad austrū: ⁊ nō erit ꝓrisike nouissimū. Et veniēt sup eū trieres ⁊ romani. ⁊ pcutiet ⁊ reuertet. Et indignabit ꝙ testamētū scūarij. ⁊ faciet reuertetur qꝫ. ⁊ cogitabit adūsū eos q̄ vereliquerūt testamētū scūarij. Et bꝛacbia ex eo stabūt. ⁊ polluēt scūariū fortitudinis. ⁊ auferēt iuge sacrificiū. ⁊ dabūt ablominationē i vesolationē. Et ipij in testm̄ simulabūt fraudulenter. Popul⁹ aūt scies deum suū obtinebit ⁊ faciet. Et doctī i ꝑplo docebunt plurimos ⁊ ruēt i gladio ⁊ i flāma ⁊ i captiuitate ⁊ i rapina dieꝝ. Cūqꝫ corruerit subleuabūtꝫ auxilio ꝑuulo. ⁊ applicabūtꝫ eis plīmi frudulenter. Et de eruditꝭ ruēt. ut ꝙflent ⁊ eligant ⁊ dealbent vsqꝫ ad tēp⁹ ꝑfinitū. q̄a adhuc aliud tēpus erit. Et faciet iuxt voluntatē suā rex. Et eleuabit ⁊ magnificabit aduersus oēm deū. Et adūsus deū deoꝝ loqꝫ magnifica ⁊ dirigetꝫ donec cōpleat ira cūdia. ꝑfecta q̄ꝑ de ꝑfinitio. Et deū patrū suoꝝ nō reputabit. ⁊ erit i ꝙcupiscētijs feiaꝝ. nec quēq̄ deoꝝ curabit: q̄a aduersū vniuersa ꝙsurget. Deū aūt maoçim i loco suo venerabit. ⁊ deū quē ig̃nauerūt pres ei⁹. colet auro ⁊ argēto. ⁊ lapide ꝑcioso. rebusqꝫ ꝑciosis. Et faciet ut muniat maoçim cū deo alieno quē cog̃uit. ⁊ multiplicabit gloriā. ⁊ dabit eis ptātē i multis ⁊ trā diuidet gratuito. Et i tpe ꝑfinito ꝑliabitur aduersus eū rex austri. ⁊ q̄si tēpestas veniet ꝙ illū rex aq̄lonis i currib⁹ ⁊ i equitib⁹ ⁊ in classe magna. ⁊ ingredietꝫ tras. ⁊ cōteret ⁊ ptrāsiet. Et introibit i trā gloriosam. ⁊ multi corruent. He aūt sole saluabūtꝫ de manu ei⁹: edom ⁊ moab ⁊ principes filioꝝ āmon. Et mittet manū suā in tras. ⁊ terra egypti non

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

effugiet. Et dñabit thesauroꝝ auri ⁊ argenti ⁊ in omnibus p̄ciosis egypti. Per libyā q̄ ⁊ ethiopiam transibit: ⁊ fama turbabit eū ab oriēte ⁊ ab aq̄lone. ⁊ veniet i multitudie magna ut p̄terat ⁊ inficiat plurimos. Et figet tabernaculū suū apēdno inf duo maria sup montē inclytū ⁊ scm̄: ⁊ veniet vsq̄ ad sūmitatem eius: ⁊ nemo auxiliabit ei. XII

In tpe aūt illo ꝓsurget michael p̄nceps magnus· q̄ stat p filijs ppli tui: ⁊ veniet tēpus q̄le nō fuit ab eo ex q̄ gentes esse ceperūt vsq̄ ad tēp⁹ illud. Et i tpe illo saluabit pp̄lus tuus: oīs q̄ inuent⁹ fuerit script⁹ i libro. Et multi de bis q̄ dormiūt i ēre puluere· euigilabūt: alij i vitā etnā: alij i opp̄robriū ut videāt semp. Qui aūt docti fuerīt fulgebūt q̄si splendor firmamēti. ⁊ q̄ ad iusticiā erudiunt multos· q̄si stelle i ppetuas etnitates. Tu aūt daniel claude ſmōes. ⁊ signa libꝝ vsq̄ ad tēpus statutū. Plurimi ptrāsibūt. ⁊ multiplex erit scia. Et vidi ego daniel. ⁊ ecce q̄si duo alij stabāt· vn⁹ hinc sup ripā fluminis. ⁊ alⁱ⁹ inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro q̄ erat indut⁹ lineis: q̄ stabat sup aq̄s flumis. Vsq̄q̄ finis horū mirabiliū? Et audiui virū q̄ idut⁹ erat lineis q̄ stabat sup aq̄s flumis: cū eleuasset dexterā ⁊ sinistrā suā in celū ⁊ iurasset p viuentē i etnū: q̄a i tēpus ⁊ tpa ⁊ dimidiū tpis. Et cū cōpleta fuerit dispsio manus pp̄li sancti: ꝓplebūt vniūsa hec. Et ego audiui. ⁊ nō intelleri. Et dixi. Dñe mi q̄d erit post hec? Et ait. Vade daniel· q̄a clausi sunt signatiq̄ sermones vsq̄ ad p̄finitū tps. Eligent⁹ ⁊ dealbabūt⁹ ⁊ q̄si ignis p̄babunt⁹ multi. Et impie agēt impij neq̄ intelligēt oēs impij. Porro docti intelligēt ⁊ a tpe cū ablatū fuerit iuge sacrificiū ⁊ posita fuerit abhomiatio i desolationē· dies mille ducēti nonaginta. Btūs q̄ expectat: ⁊ puenit vsq̄ ad dies mille trecētos triginta q̄nq̄. Tu aūt daniel· vade ad p̄finitū: ⁊ requiesces ⁊ stabis in sorte tua in fine dierū. Hucusq̄ danielē in hebraico volumine legim⁹: cetera q̄ sequunt⁹ vsq̄ ad finē libri: de theodotionis editione translata sunt. XIII

Erat vir hītās i babylone: ⁊ nomē eius ioachim: ⁊ accepit vxorē noie susannā filiā helcie· pulchrā nimis ⁊ timentē deū. Parētes. n. illius cū essent iusti erudierūt filiā suā p̄m legē moysi. Erat autē ioachim diues valde: ⁊ erat ei pomariū vicinū domui sue: ⁊ ad ipsū ꝓfluebant iudei· eo q̄ esset honorabilior oiuz. Et p̄stituti sūt duo senes iudices i illo āno: de q̄b⁹ locut⁹ ē dñs: q̄a egressa ē iniq̄tas de babylone a senioribus iudicib⁹ q̄ videbant regē pp̄m. Isti frequētabāt domū ioachim. ⁊ veniebāt ad eos oēs qui hēbāt iudicia. Cū aūt pp̄lus reuertisset p meridiē· ingrediebat susanna ⁊ deābulabat i pomario viri sui. Et videbāt eā senes q̄tidie ingredientē ⁊ deābulārē. ⁊ exarserūt i cupiscētiā eius. Et euerterūt sensū suū: ⁊ declinauerūt oculos suos· ut nō viderēt celū: neq̄ recordarent iudicioꝝ iustoꝝ. Erāt q̄q̄ ārbo vulnerati amore ei⁹: nec indicauerūt sibi vicissim dolorē suū. Erubescebāt. n. indicare sibi cōcupiscentiā suā· volētes ꝓcubē cū ea. Et obs̄uabāt q̄tidie sollicit⁹ vidē eā. Dixitq̄ alt ad alterū eam⁹ domū· q̄a hora prandij ē. Et egressi recesserūt a se. Cūq̄ reuertissent· venerūt i vnū ⁊ scisscitāees ab iuicē causam ꝓfessi sūt ꝓcupiscētiā suā. Et tūc i cōmune statuerūt tps: q̄n eā possent inuenire solā. Factū est aūt cū obseruarent die aptū· ingressa ē aliq̄n sicut hesterni ⁊ nudiustertij⁹ cū duab⁹ solis puellis: voluitq̄ lauari i pomario. Estus q̄p̄pe erat. ⁊ nō erat ibi q̄sqū p̄ter duos senes absc̄oditos. ⁊ ꝓtemplantes eā. Dixit q̄ puellis. Afferte mi oleū ⁊ smigmata: ⁊ ostia pomarij claudite ut lauer. Et fecerūt sicut p̄cepat: clauserūtq̄ ostia pomarij: ⁊ egresse sūt p posticū ut afferrent q̄ iusserat. Nesciebatq̄ senes int⁹ esse absc̄oditos. Cū aūt essent egresse puelle: surrexerūt duo senes. ⁊ accurrerūt ad eā ⁊ dixerūt. Ecce ostia pomarij clausa sūt. ⁊ nemo nos videt ⁊ in cōcupiscentia tui sumus. Quōbrē assentire nobis. ⁊ cōmiscē nobiscū. Qđ si nolueris: dicemus ꝺ te testimoniū q̄ fuerit tecū iuuenis ⁊ ob hāc cām emiserī puellas a te. Ingemuit susanna ⁊ ait. Anguste sūt mihi vndiq̄. Si enī hoc egero· mors mihi ē: si aūt nō egero· nō effugiā man⁹ vras. Sed melius ē mihi absq̄ ope incidere i man⁹ domiuz q̄ peccare i ꝓspectu dñi. Et exclamauit voce magna susanna· exclamauerūt aūt ⁊ senes adūsus eā. Et cucurrit vn⁹ ad ostia pomarij: ⁊ aperuit. Cū q̄ audissent clamorē famuli dom⁹ i pomario· irruerunt p posticū ut viderent q̄d nā esset. Postq̄ aūt senes locuti sūt: erubuerūt⁹ ui vehement⁹ q̄a nūq̄ dict⁹ fuerat hmo b⁹ de hōi de susāna Et facta ē dies crastina. Cūq̄ venisset popul⁹ ad ioachi virū eius: venerūt ⁊ duo p̄lbyteri pleni iniq̄ cogitatiōe aduersus susannā

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ut interficerẽt eã. Et dixerũt corã pplo. Mittite ad susannã filiã helcie vxorẽ ioachim. Et stati miserũt. Et venit cũ parẽtib⁹ 7 filijs 7 vniuersis cognatis suis. Erat autẽ susanna erat delicata nimis 7 pulchra specie. Et iniq illi iusserũt ut discooperiret̃: erat.n. cooperta. ut uel sic satiarent̃ de corе eius. Flebãt igit̃ sui: 7 cẽs q nouerãt eã. Cõsurgẽtes aũt duo pbyteri in medio pli: posuerũt man⁹ suas super caput ei⁹. Que flens suspexit ad celũ. Erat.n. cor ei⁹ fiducia bñs i dño. Et dixerũt pbyteri. Cũ ambularem⁹ i pomario soli ingressa est h cũ duab⁹ puellis: 7 clausit ostia pomarij 7 dimisit a se puellas. Venitq ad eam adolescens q erat abscõditus: 7 cõcubuit cũ ea. Erat autẽ nos cũ essem⁹ i angulo pomarij videntes iniqtatẽ: cucurrim⁹ ad eos: 7 vidim⁹ eos pariter cõmisceri. Et illũ qdẽ nõ quim⁹ cõprehendẽ. qa fortior nob erat. 7 apto ostio exiliuit. hãc aũt cũ apprehẽdissem⁹ interrogauim⁹ quis nã eẽt adolescẽs: 7 noluit indicare nob. hui⁹ rei testes sum⁹. Credidit eis multitudo quasi senibus 7 iudicib⁹ pli. 7 cõdẽnauerunt eam ad mortẽ. Exclamauit aũt voce magna susanna. 7 dixit. De⁹ eterne q abscõditor es cognitor q nosti oia añq fiãt: tu scis qm falsũ testimoniũ tulerũt ptra me. 7 ecce morior cũ nihil horũ fecerim q isti malitiose cõposuerũt aduersum me. Exaudiuit aũt dñs vocẽ eius. Cũq duceret̃ ad mortẽ: suscitauit dñs spm pueri iuniorис cui⁹ nomẽ daniel: 7 exclamauit voce magna. Mũd⁹ ego sũ a sanguine h⁹. Et conuersus ois pplus ad eũ dixit. Quis est iste sermo quẽ tu locut⁹ es? Qui cũ staret in medio eor ait. Sic fatui filij isrl nõ iudicantes neq qđ verũ ẽ cognoscẽtes: cõdẽnastis filiã isrl? Reuertimi ad iudiciũ. qa falsũ testimoniũ locuti sũt aduersus eam. Reuersus est q pplus cũ festinatiõe. Et dixerũt ei senes. Veni 7 sede i medio nostr. 7 indica nobis. qa tibi deus dedit honorẽ senectut̃. Et dixit ad eos daniel. Separate illos ab iuicẽ pcul: 7 diiudicabo eos. Cũ q diuisi eẽnt alt̃ ab alẽo. vocauit vnũ de eis. 7 dixit ad eum. Inueterate dierũ malor. nũc venerũt pctã tua q operabar prius: iudicans iudicia iniusta. innocentes opprimẽs. 7 dimittẽs noxios. dicẽte dño: innocentẽ 7 iustũ nõ interficies. Hũc q si vidisti eã: dic q sub arbore videris eos colloquẽtes sibi. Qui ait. Sub cyno. Dixit aũt daniel. Recte mentit⁹ es i caput tuũ. Ecce.n. angel⁹ dei accepta sniã ab eo scindet te mediũ. Et amoto eo iussit venire aliũ. 7 dixit ei. Semẽ chanaan 7 nõ iuda. spes decepit te. 7 cõcupiscẽtia subuertit cor tuũ. Sic faciebat̃ filiab⁹ isrl: 7 ille timẽtes loqbant̃ vobis: 7 nõ filia iuda sustinuit iniqtatẽ vram. Nunc q dic mihi sub qua arbore deprehẽderis eos loquẽtes sibi? Qui ait Sub pyno. Dixit aũt ei daniel. Recte mentitus es 7 tu i caput tuũ. Manet.n. angel⁹ dei gladiũ habens ut secet te mediũ. 7 interficiat vos. Exclamauit itaq ois cet⁹ voce mag: 7 bñdixerũt deũ q saluat sperãtes i se. Et insurrexerũt aduersus duos pbyteros. Cõuicerat n. eos daniel ex ore suo falsũ dixisse testimoniũ. Fecerũtq eis sicut male egerãt aduersus primã. ut facerẽt sm legẽ moysi: 7 interfecerũt eos. Et saluat⁹ ẽ sanguis innoxi⁹ i die illa. Helcias aũt 7 vxor ei⁹ laudauerũt deũ p filia sua susanna cũ ioachi marito ei⁹ 7 cognatis ois: qa nõ ẽ inuẽta i ea res turpis. Daniel aũt fact⁹ ẽ magn⁹ i conspectu pli a die illa 7 deinceps. Et rex astyages apposit⁹ ẽ ad pres suos 7 suscepit cyr⁹ perses regnũ ei⁹.

XIIII

Erat aũt daniel conuiua regis. 7 honoratus sup cẽs amicos ei⁹. Erat q̃ idolũ apud babylonios noie bel. 7 impendebant̃ i eo p dies singulos simile artabe duodecim: 7 oues qdraginta: vinięq ãphore sex. Rex q̃ colebat eũ: 7 ibat p singulos dies adorare eũ: porro daniel adorabat deum suum. Dixitq ei rex. Quare nõ adoras bel? Qui rñdẽs ait ei. Quia nõ colo idola mãufacta 7 viuentẽ deũ: q creauit celũ 7 trã: 7 hoc ptãtẽ ois carnis. Et dixit rex ad eũ. Nõ videt̃ tibi eẽ bel viuẽs de⁹? An nõ vides quãta comedat 7 bibat qtidie? Et ait daniel arridẽs. Ne erres rex. Iste ẽ.n. intrinsec⁹ lute⁹. forinsecus ereus: neq comedit aliq̃. Et iratus⁹ rex vocauit sacerdotes ei⁹: 7 ait eis. Nisi dixeritis mihi qs est q comedat impensas has. moriemi Si aũt oñderitis qm bel comedat hec. morieť daniel: qa blasphemauit in bel. Et dixit daniel regi. Fiat iuxt verbũ tuũ. Erãt aũt sacerdotes bel septuaginta. exceptis vxoribus 7 paruulis 7 filijs. Et venit rex cũ daniele i templũ belis. Et dixerũt sacerdotes belis. Ecce nos egrediemur foras. 7 tu rex pone escas 7 vinũ misce: 7 claude ostiũ 7 signa annulo tuo. Et cũ ingressus fueris mane nisi inueneris oia comesta a bel morte moriemur: uel daniel qui mentit⁹ est aduersũ nos. Confidebãt aũt: qa

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fecerãt sub mẽsa absc̃ditũ introitũ: ⁊ p illũ ingrediebãt sp ⁊ uastabãt ea. Factũ ẽ igit̃ p9 q̃ egressi sunt illi. ⁊ rex posuit cibos añ bel: ꝓcepit daniel pueris suis ⁊ attulerũt cinerem ⁊ cribrauit p totũ tẽplũ coꝝ rege: ⁊ egressi clauserũt ostiũ: ⁊ signãtes ãnulo regi abierũt. Sacerdotes aũt ingressi sũt nocte iuxt̃ cõsuetudinẽ suã ⁊ uxores ⁊ filij eox. ⁊ comederunt oia ⁊ biberunt. Surrexit aũt rex primo diluculo ⁊ daniel cũ eo. Et ait rex. Salua ne sũt signacula daniel? Qui rñdit. Salua rex. Staticꝫ cũ aperuisset ostiũ: intuit9 rex mẽsam exclamauit uoce magna. Magn9 es bel: ⁊ nõ ẽ apud te dol9 quisq̃. Et risit daniel: ⁊ tenuit regẽ ne ingredẽt̃ intro. ⁊ dixit. Ecce pauimẽtũ: aias duerte cui9 uestigia sũt hec. Et dixit rex. Uideo uestigia uiroꝝ ⁊ mulierũ ⁊ infantiũ. Et irat9 ẽ rex. Tũc apphẽdit rex sacerdotes ⁊ uxores ⁊ filios eoꝝ. ⁊ oñderũt ei absc̃dita ostiola p q̃ ingrediebãt̃ ⁊ ꝓsumebãt q̃ erãt sup mensam. Occidit g̃ illos rex: ⁊ tradidit bel i ptãtẽ danielis: q̃ subuũtit eum ⁊ tẽplũ ei9. Et erat draco magn9 i loco illo: ⁊ colebãt eũ babylonij. Et dixit rex danieli Ecce nũc nõ potes dicẽ: q̃a iste nõ sit de9 uiuẽs. Adora g̃ eũ. Dixitꝫ daniel regi. Dñm deũ meũ adoro: q̃a ipse ẽ deus uiuens. Iste aũt nõ ẽ de9 uiuẽs. Tu aũt rex da mihi ptãtẽ ⁊ interficiã draconẽ absq̃ gladio ⁊ fuste. Et ait rex. Do tibi. Tulit g̃ daniel picẽ ⁊ adipẽ ⁊ pilos. ⁊ coxit pariter: fecitꝫ massas ⁊ dedit in os draconis. ⁊ dirupt9 ẽ draco. Et dixit daniel. Ecce quẽ colebat̃. Qd cũ audissent babylonij: indignati sũt uehemẽter. ⁊ congregati aduersũ regẽ dixerũt. Jude9 fact9 ẽ rex. Bel destruxit: draconẽ interfecit: ⁊ sacerdotes occidit. Et dixerũt cũ uenissent ad regẽ. Trade nob danielẽ: alioqn interficiemus te ⁊ domũ tuã. Uidit g̃ rex q̃ irruerẽt in eũ uehementer: ⁊ necessitate cõpulsus tradidit eis danielem Qui miserũt eũ i lacũ leonũ. ⁊ erat ibi dieb9 sex. Porro i lacu erãt leones septẽ. ⁊ dabant̃ eis duo corpa q̃tidie ⁊ due oues. ⁊ tũc non data sũt eis: ut deuorarẽt danielẽ. Erat aũt abacbuc ꝓpha in iudea ⁊ ipse coxerat pulmẽtũ. ⁊ intriuerat panes i alueolo. ⁊ ibat i campũ ut ferret messoribꝰ. Dixitꝫ angelus dñi ad abacbuc. Fer prandiũ q̃ habes in babylonẽ daniel: q̃ ẽ in lacu leonũ. Et dixit abacbuc. Dñe babylonẽ nõ uidi: ⁊ lacũ nescio. Et apphẽdit eũ angel9 dñi i ỽtice ei9: ⁊ portauit eũ capillo capitis sui: posuitq̃ eũ i babylonẽ sup lacũ in impetu spũs sui. Et clamauit abacbuc dicens. Daniel serue dei: tolle prãdiũ q̃ misit t̃ de9. Et ait daniel. Recordat9 es mei de9: ⁊ nõ dereliq̃sti diligentes te. Surgẽs daniel comedit. Porro angel9 dñi restituit abacbuc ꝓfestim in loco suo. Uenit g̃ rex die septimo ut lugẽt danielẽ. ⁊ uenit ad laceũ ⁊ introspexit: ⁊ ecce daniel sedẽs i medio leonũ. Et exclamauit uoce magna rex dicens. Magn9 es dñe deus danielis. Et extraxit eũ de lacu leonũ. Porro illos q̃ppditionis eius causa fuerãt· intromisit i lacũ: ⁊ deuorati sũt in momẽto coraꝫ eo.

Explicit Daniel ꝓphẽta. Incipit prologus in librũ duodecim prophetarũ.

Non idẽ ordo ẽ duodeci ꝓphetarũ apud hebreos q̃ ẽ apud nos. Unde scõm id q̃ ibi legit̃: hic q̃ dispositi sunt. Osee comaticus est: ⁊ quasi p ymas loquẽs. Joel planus i pncipijs· i fine obscurior. ⁊ usq̃ ad malachiã bñt singuli ꝓphetates suas: quẽ esdrã scribã legiq̃ doctorẽ hebrei autumãt. Et q̃a longũ ẽ nũc de oib9 dicẽ: b tm̃ uos oportuit ⁊ custodiũ admõitas scire uolo unũ librũ eẽ duodeci ꝓpharũ: ⁊ osee synchronõ ysaie: malachiã no aggei ⁊ çacharie fuisse tpib9. In q̃b9 aũt tẽp9 nõ pferẽt̃ in titulo: sub illis eos regib9 ꝓphetasse sub quib9 ⁊ bi qui ante eos bñt titulos ꝓphetauerũt.

Item alius prologus

Regule sũt hẽ sub q̃b9 significationib9 noiuꝫ ad quas tribus per ꝓphas sermo dñi dirigat̃. Quotienscunq̃ ad decẽ trib9 tendit̃ ꝓphetia: sub bis noib9 designãtur. i. effraim· samaria· israhel· ioseph· iezrahel· bethel· bethauen. ⁊ interdũ iacob. Nñ ãt ad duas loq̃t̃ trib9: sub his noib9 sermo profertur. i. iuda· hierm· beniamin· dom9 dauid. ⁊ interdũ iacob. Aliq̃tiẽs isrl̃ ad totas duodeci trib9 referẽt. Duplex est apud hebreos sniꝫ de his q̃tuor ỽsib9. q̃ i capite sũt p̃notati. Plerisq̃. n. dicũt q̃ ab esdra scriba i oib9 ꝓphis sic fuerit titulatũ: ut p̃scripto uniuscuiusq̃ noie; ꝓphetia

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cuius sit sequēs noscat. Ipse ē aūt esdras q̄ vltim⁹ ꝓphetarū malachie noie scribit. Alij ūo dicūt q̄ ab ipsis ꝓphetis p spiritū sanctū ut cetera sunt conscripta.

¶ Incipit ꝓlogus in librū Osee ꝓphete.

TEmporib⁹ ocie ꝛ ioatban achaz ꝛ eçechie regū iuda ꝛ hieroboam filij ioas regis isrl: Osee fili⁹ beeri ad ꝓphetiā dicēdā. spū scō replet⁹ ē. De memorato itaq̄ numero regū: achaz rex iuda. ꝛ hierobōā rex isrl dñm ꝛeliquē-tes: ut bistorie regū ꝛ paralypomenon indicāt: etiā isrl idolatrie crimē impio ac ptāte sua admittere coegerūt. Propē q̄ dō ꝛeus ad osee ħ locut⁹ ē dicēs. Accipe tibi vxorē fornicariā siue fornicationū. ꝛ fac filios fornicatiōis. Fornicariā itaq̄ nō electiōe corpis meretricē: ħ gētilē. ꝛeū ignorātē appellat: q̄ ꝛei creatoris sui amore ꝓtēpto. simulacroꝝ se subiecit ꝛesideriis. Sz cū dei ꝑcepto ꝓphā i hac paruissēt ꝓceptū ex ea filiū ieçrahel ꝑcepit noiare ꝛeo pollicēte p⁹ breue tēp⁹ sanguinē ieçrahel i domo ihēu vindicare. Cui⁹ ꝓmissiōis ħ causa ē. ihēu p heliseū i regē inuncto ad ꝛefendēdū sanguinē nabotb: cui⁹ ieçrahel queq̄ tūc tpis metropolis erat. quē ieçahel achab regis isrl vxor intemerat sic regū bistoria expōit. Is cū ḡuit⁹ iuꝝ diuinū ꝑceptū vindicandi sanguis cā i cēm memorati domū ꝛescuisset: ħ pacto dñm ꝛeliq̄sse iuenit: cui⁹ ꝓnepote hieroboam q̄ lectiōe cōꝑhēsus ē. originis sue facta mutāte. ac ꝑ ꝛei precepta ꝛ religionē cū ꝓpl'o isrl agente: sanguis nabotb q̄ i loco certe ieçrahel fuerat ꝓfusus in domo ioas patris memorati hieroboe pro pctō redundaturus significat. Hinc factū ē ut ira ꝛei uel ꝓpl'o isrl p ꝛenūciationē ꝓphē ꝑcessura ꝛeteret: domui aūt iude minima lectione cōprehensa ob ħ ꝓmissa ē: quia eçechias rex iuda fili⁹ achaz sublatis idolis que tā pater ei⁹ q̄ ceteri reges cōsecrauerūt: tēplū ꝛei purgasse ꝛ purificasse mōstratur.

¶ Explicit ꝓlogus. Incipit argumētū i eūdē.

OSee crebro noīat ephraim. samariā. ioseph. ieçrahel: ꝛ vxorē fornicariam ꝛ fornicatiōis filios. ꝛ adulterā cubiculo clausam mariti multo tpe sedere viduā: ꝛ sub ꝛeste lugubri viri ad se reditū ꝑstolari.

¶ Explicit argumentum. Incipit liber Osee prophete. Capt'm I

VErbū dñi quod factū ē ad osee filiū beeri in dieb⁹ ocie ioatban achaz eçechie regum iuda: ꝛ i dieb⁹ hieroboam filij ioas regis isrl. Principiū loquēdi dño in osee. Et dixit dñs ad osee. Vade sume tibi vxorē fornicationū. ꝛ fac tibi filios fornicationū: qa fornicās fornicabit̄ ꝛra a dño. Et abiit ꝛ accepit gomer filiā ꝛebelami. ꝛ ꝓcepit ꝛ pepit ei filiū. Et dixit dñs ad eū. Voca nomē ei⁹ ieçrahel. Quoniam adhuc modicum. ꝛ visitabo sanguinem ieçrahel sup̄ domū ihēu: ꝛ quiescē faciā regnū dom⁹ isrl. Et i illa die cōterā arcū isrl: in valle ieçrahel. Et ꝓcepit adhuc ꝛ pepit filiā. Et dixit ei. Voca nomē eius absq̄ mīa. Quia nō addā vltra miserī domui isrl: ħ obliuiōe obliuiscar eoꝝ. Et domui iuda miserebor. ꝛ saluabo eos i dño ꝛeo suo. ꝛ nō saluabo eos in arcu ꝛ gladio ꝛ i bello ꝛ i equis ꝛ in eqtib⁹. Et ablactauit eā que erat absq̄ mīa. Et concepit: ꝛ pepit filiū. Et dixit ei. Voca nomē ei⁹ nō ꝓpl's me⁹. Quia vos nō ꝓpl'us me⁹: ꝛ ego non ero ꝛester ꝛe⁹. Et erit numer⁹ filioꝝ isrl q̄si arena maris q̄ sine mēsura ē. ꝛ nō numerabit̄. Et erit i loco vbi dicet̄ eis nō ꝓpl's me⁹ vos: dicet̄ eis filij ꝛei viuēti. Et ꝓgregabūt̄ filij iuda ꝛ filij isrl parit̄. ꝛ ponēt sibimet caput vnū. ꝛ ascendēt ꝛe tra: qa magn⁹ dies ieçrahel. II

DIcite fratrib⁹ vr̄is ꝓpl's meus. ꝛ sorori ꝛestre. misericordiam cōsecuta. Judicate matrem ꝛestrā iudicate: quoniā ipsa nō vxor mea. ꝛ ego non vir ei⁹. Auferat fornicationes suas a facie sua. ꝛ adulteria sua ꝛe medio vberū suoꝝ: ne forte expoliem eā nudā. ꝛ statuā eā ꝟm diem natiuitat̄ sue: ꝛ ponā eam q̄si solitudinē. ꝛ statuā eā ꝛelut ṫrā iuiā ꝛ interficiā eā siti: ꝛ filioꝝ illi⁹ nō miserēbor: qm̄ filij fornicationū sūt: qa fornicata est mater eoꝝ. Confusa est que concepit eos: qa dixit. Vadā p⁹ amatores meos q̄ dāt panes mihi. ꝛ aq̄s meas. ꝛ lanā meā. ꝛ linū meū. oleū meū. ꝛ potū meū.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Propter ꝟ ecce ego sepiam viam tuã spinis: ⁊ sepiã eã maceria. Et semitas suas nõ inueniet. ⁊ sequet amatores suos ⁊ nõ apprehendet eos: ⁊ queret eos ⁊ nõ inueniet. Et dicet. Vadã ⁊ reuertar ad virũ meũ priorẽ: quia bñ mihi erat tũc magis ꝙ nũc. Et ꝟ nesciuit ꝙa ego dedi ei frumentũ ⁊ vinũ ⁊ oleũ. ⁊ argẽtũ multiplicaui ei ⁊ aurũ: que fecerũt baal. Idcirco conuertar ⁊ sumã frumentũ meũ in tpe suo. ⁊ vinũ meũ in tpe suo: ⁊ liberabo lanam meã. ⁊ linũ meũ q̃ operiebant ignominiã ei⁹. Et nũc reuelabo stulticiã ei⁹ in oculis amatoꝝ ei⁹ ⁊ vir nõ eruet eã de manu mea. Et cessare faciã oẽ gaudiũ ei⁹: sollẽnitatẽ ei⁹: neomeniã eius. sabbatũ ei⁹. ⁊ oia festa tpa ei⁹. Et corrũpam vineã ei⁹ ⁊ ficũ ei⁹: de quib⁹ dixit. Mercedes hæ mee sũt: q̃s dederũt mihi amatores mei. Et ponã eã in saltũ: ⁊ comedet eã bestia agri. Et visitabo sup eã dies baalim quibus accendebat incensum. ⁊ ornabat inaure sua ⁊ monili suo. ⁊ ibat p⁹ amatores suos. ⁊ mei obliuiscebat dic dñs. Propter ꝟ ecce ego lactabo eã ⁊ ducã eã in solitudinẽ. Et loqr ad cor ei⁹. ⁊ dabo ei vinitores ei⁹ ex eodẽ loco. ⁊ vallẽ achor ad aperiendã spem. Et canet ibi iuxt dies iuuentutis sue. ⁊ iuxt dies ascẽsiõis sue de tra egypti. Et erit in die illo ait dñs: vocabit me vir me⁹. ⁊ nõ vocabit me vltra baalim. Et auferã noia baalim de ore ei⁹. ⁊ nõ recordabit vltra nois eoꝝ. Et pcutiã cũ eis fed⁹ in die illa: cum bestia agri ⁊ cũ volucre celi: ⁊ cũ reptili terre. Et arcũ ⁊ gladiũ ⁊ bellũ cõterã de terra. ⁊ dormire eos faciã fiducialiter. Et sponsabo te mihi in sempiternũ. ⁊ spõsabo te mihi i iustitia ⁊ iudicio ⁊ in mia ⁊ miserationib⁹. Et sponsabo te mihi i fide. ⁊ scies ꝙa ego dñs. Et erit: in die illa exaudiã dic dñs. ⁊ exaudiã celos. ⁊ illi exaudiẽt terã. ⁊ tra exaudiet triticũ ⁊ vinũ ⁊ oleũ. ⁊ ꝟ exaudiẽt iezrahel. Et seminabo eã mihi in terrã. ⁊ miserebor ei⁹ que fuit absq̃ mia. Et dicã non pplo meo populus meus es tu: ⁊ ipse dicet de⁹ me⁹ es tu.

Et dixit dñs ad me. Adhuc III
vade ⁊ dilige mulierẽ dilectã amico ⁊ adulteram: sicut diligit dñs filios isrl: ⁊ ipsi respectant ad deos alienos ⁊ diligunt vinacia vuaꝝ. Et fodi eã mihi q̃ndecim argenteis. ⁊ chomro hordei ⁊ dimidio chomro hordei. ⁊ dixi ad eã. Dies multos expectabis me. Nõ fornicaberis. ⁊ nõ eris viro: ꝟ ⁊ ego expectabo te. Quia dies multos sedebunt filij isrl sine rege ⁊ sine pncipe ⁊ sine sacrificio ⁊ sine altari ⁊ sine ephot ⁊ sine theraphin. Et p⁹ ꝟ reuertent filij isrl. ⁊ q̃rent dñm deũ suũ ⁊ dauid regẽ suũ. ⁊ pauebunt ad dñm ⁊ ad bonum eius in nouissimo dierum.

Audite verbũ dñi filij isrl: quia iudiciũ dño cũ habitatoribus tre. Nõ est. n. veritas: ⁊ nõ ẽ mia: ⁊ nõ est scia dei in tra. Maledictũ ⁊ mendaciũ ⁊ homicidiũ ⁊ furtũ ⁊ adulteriũ inundauerũt. ⁊ sanguis sanguinẽ tetigit. Propt̃ ꝟ lugebit tra: ⁊ infirmabit̃ omis q̃ habitat in ea. In bestia agri ⁊ i volucre celi: ꝟ ⁊ pisces maris congregabunt̃. Verũtñ vnusq̃sq̃ nõ iudicet: ⁊ non arguat̃ vir. Populus. n. tu⁹ sicut hi: q̃ cõdicũt sacerdoti. Et corrues hodie. ⁊ corruet etiã pphẽta tecũ. Nocte tacẽ feci matrẽ tuã. Conticuit pplus me⁹: eo q̃ nõ habuerit sciam. Quia tu sciam repulisti: repellam te ne sacerdotio fungaris mihi. Et oblita es legis dei tui: obliuiscar filiorũ tuoꝝ ⁊ ego. Scõm multitudinẽ eoꝝ sic peccauerũt mihi: gloriã eoꝝ i ignominiã cõmutabo. Petã pplũ mei comedẽt: ⁊ ad iniq̃tatẽ eoꝝ subleuabũt aias eoꝝ. Et erit: sicut populus sic sacerdos. Et visitabo sup eũ vias ei⁹ ⁊ cogitatiões ei⁹ reddã ei. Et comedẽt ⁊ non saturabũt̃. Fornicati sũt ⁊ nõ cessauerũt: q̃m dñm dereliq̃runt in nõ custodiẽdo. Fornicatio ⁊ vinũ ⁊ ebrietas auferunt cor. Populus me⁹ i ligno suo interrogauit. ⁊ bacul⁹ ei⁹ annũciauit ei. Spũs. n. fornicationũ decepit eos: ⁊ fornicati sũt a deo suo. Sup capita mõtiũ sacrificabãt. ⁊ sup colles accẽdebãt thymiama subt⁹ quercũ ⁊ populũ ⁊ terebinthũ: q̃a bona erat vmbra eius. Idcirco fornicabunt̃ filie vr̃e: ⁊ spõse vr̃e adultere erũt. Nõ visitabo sup filias vr̃as cũ fuerint fornicate. ⁊ sup sponsas vr̃as cũ adulterauerint: q̃m ipsi cũ meretricib⁹ conuersabant̃: ⁊ cũ effeminatis sacrificabãt. Et pplus nõ intelligẽs vapulabit. Si fornicaris tu isrl: nõ delinquat saltẽ iuda. Et nolite ingredi i galgala: ⁊ ne ascẽderitis i bethauen. neqs iuraueritis viuit dñs. Quã sicut vacca lasciuiẽs declinauit isrl. Nunc pascet eos dñs: q̃si agnũ i latitudine. Particeps idolorũ effraim: dimitte eũ. Separatũ ẽ cõuiuiũ eoꝝ: fornicatiõe fornicati sũt. dilexerũt afferre ignominiã protectores eius. Ligauit eum spũs i alis suis. ⁊ confundent̃ a sacrificijs suis.

Audite ꝟ sacerdotes. ⁊ attẽdite V
dom⁹ isrl: ⁊ dom⁹ regis auscultate:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

qa vobis iudiciū est. Qm̃ laqueus factie estis
pculatiōi. ⁊ sicut rete expansū sup̄ tbabor:
⁊ victimas declinastis i pfundū. Et ego eru-
ditor oiuz eor̄. Ego scio effraim: ⁊ isrl nō est
absc̄ditus a me. Quia nūc fornicat⁹ ē effra-
im: ptaminat⁹ ē isrl. Nō dabūt cogitationes
suas ut reuertant ad d̄m suū: qa spūs forni-
cationū i medio eor̄: ⁊ dm̃m nō cognouerūt.
Et rñdebit arrogātia isrl in facie ei⁹: ⁊ isrl ⁊
effraim ruent i iniq̄tate sua. Ruet etiā iudas
cū eis. In gregib⁹ suis ⁊ i armentis suis vadēt
ad q̄rendū dm̃m: ⁊ nō inuenīēt. Ablatus est
ab eis. In dño p̄uaricati sūt: qa filios alie-
nos genuerūt. Nūc deuorabit eos mensis cū
ptib⁹ suis. Clāgite buccina i gabaa: tuba in
rama. Ululate i bethauen: p⁹ tergū tuū benia-
min. Effraim in desolatiōe erit. In die correp-
tiōis i tribub⁹ isrl ostēdi fidē. Facti sūt p̄nci-
pes iuda q̄si assumētes t̄minū: sup eos effū-
dā q̄si aquā irā meā. Calūniā patiēs ē effrai
fract⁹ iudicio: qm̃ cepit abire p⁹ sordē. Et ego
q̄si tinea effraim: ⁊ q̄si putredo domui iuda.
Et vidit effraim languorē suū: ⁊ iudas vin-
culū suū. Et abijt effraim ad assur: ⁊ misit ad
regē vltorē. Et ipse nō potīt sanare vos: nec
soluere poterit a vobis vinculū. Qm̃ ego q̄si
leena effraim: ⁊ q̄si catulus leonis domui iu-
da. Ego ego capiā ⁊ vadā: tollā ⁊ nō ē qui
eruat. Vadens reuertar ad locū meū: donec
deficiatis. ⁊ queratis facie meā. VI

In tribulatione sua mane cōsurgent ad
me. Venite ⁊ reuertamur ad dm̃m: qa
ipse cepit ⁊ sanabit nos. ꝑcutiet ⁊ cura-
bit nos. Viuificabit nos p⁹ duos dies: i die
tia suscitabit nos: ⁊ viuem⁹ in ꝓspectu ei⁹:
sciemus seq̄mur q̄: ut cog̃scam⁹ dm̃m. Quasi
diluculū p̄parat⁹ ē egressus ei⁹: ⁊ veniet q̄si
bymber nobis tēporane⁹ ⁊ serotin⁹ ēre. Quid
faciā tibi effraim: qd faciā tibi iuda? Miseri-
cordia vr̄a q̄si nubes matutina: ⁊ q̄si ros ma-
ne ptrāsiēs. Propt̄ h̄ dolaui i ꝓphetis: ⁊ occi-
di eos in verbis oris mei. ⁊ iudicia tua q̄si lux
egredient. Quia mīam volui ⁊ non sacrificiū
⁊ sciam dei plus q̄ holocaustū. Ipsi autē sicut
adā trangressi sūt pactū: ibi p̄uaricati sūt in
me. Galaad ciuitas operantiū idolū supplāta-
ta sanguine: ⁊ q̄si fauces viroz latronū. Par-
ticeps sacerdotū in via interficiētiū pgētes de
sichem: qa scelus operati sūt. In domo isrl vidi
horrendū. Ibi fornicatiōes effraim: ptami-
natus ē isrl. Sz ⁊ iuda pone messem tibi: cū
conuertero captiuitatē ꝑpli mei. VII

Cum sanare vellē isrl: reuelata est ini-
quitas effraim ⁊ malitia samarie: qa
operati sūt mendaciū. Et fur ingressus
est spoliās: latrūcul⁹ foris. Et ne forte dicāt
in cordib⁹ suis. cm̃ malitiā eor̄ me recorda-
tū. Nūc circūdederūt eos adinuētiones sue:
corā facie mea facte sūt. In malitia sua letifi-
cauerūt regem: ⁊ in mēdaciis suis p̄ncipes.
Oēs adulterātes: q̄si cliban⁹ succēsus a co-
quēte. Quieuit paululū ciuitas a cōmixtiōe
fermēti donec fermētaret totū. Dies regis nr̄i:
Cepерūt p̄ncipes furere a vino. Extendit ma-
nū suā cū illusoribus. qa applicuerūt q̄si cliba-
nū cor suū cū insidiaret eis. Tota nocte dor-
miuit coquēs eos: mane ipse succēs⁹ q̄i ignis
flāme. Omnes calefacti sūt q̄si cliban⁹. ⁊ de-
uorauerūt iudices suos. Oēs reges eor̄ ce-
ciderūt. nō ē q̄ clamat i eis ad me. Effraim in
ꝑplis ipse cōmiscebat. Effraim fact⁹ ē subci-
neriti⁹ panis. q nō reuersat. Comederūt alie-
ni robur eius: ⁊ ipse nesciuit. Sz ⁊ cani effusi
sūt i eo: ⁊ ipse ignorauit. Et humiliabit superbia isrl
in facie ei⁹. Nec reuersi sūt ad dm̃m deū suū: ⁊ nō
quesierūt eū i oib⁹ bis. Et fact⁹ ē effraim q̄si
colūba seducta: nō hns cor. Egyptū inuo-
cabāt: ad assyrios abierūt. Et cū p̄fecti fue-
rint: expandā sup eos rete meū. ⁊ q̄si volucrē
celi detrabā eos. Cedam eos ꝑm auditionē
cet⁹ eor̄. Ve eis: qm̃ recessерūt a me. Vasta-
būt: qa p̄uaricati sūt i me. Ego redemi eos ⁊
ipsi locuti sūt ꝑ me mēdacia. Et nō clamaue-
rūt ad me i corde suo: cū vlulabāt in cubilib⁹
suis. Sup̄ triticū ⁊ vinū ruminabāt. ⁊ recesse
rūt a me. Et ego erudiui eos: ⁊ ꝓfortaui bra-
chia eor̄: ⁊ i me cogitauerūt malitiā. Reuer-
si sūt ut eēnt absq̄ iugo. facti sūt q̄si arc⁹ dolo-
sus. Cadent in gladio p̄ncipes eor̄: a furore
lingue sue. Ista subsannatio eor̄ i tra egypti.

In gutture tuo sit tuba q̄si aq̄la VIII
sup̄ domū dm̃i: p eo q̄ trāsgressi sūt fe-
dus meū: ⁊ legem meā p̄uaricati sunt.
Me inuocabūt deus⁹ me⁹: ⁊ cognouim⁹ te isrl.
Proiecit isrl bonū: inimic⁹ p̄sequet eū. Ipsi
regnauerūt ⁊ nō ex me: p̄ncipes extiterūt ⁊
nō cognoui. Aurū suū ⁊ argentū suū fecerūt
sibi idola ut interirēt. Proiectus ē vitul⁹ tu⁹
samaria. Iratus ē furor me⁹ in eis. Usq̄q̄ nō
poterūt emūdari? Quia ex isrl ⁊ ipse ē. Arti-
fex fecit illū: ⁊ nō est deus. Qm̃ in aranearū
telas erit vitulus samarie: qa vētū seminabūt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 turbinē metēt. Culm⁹ stās·nō est i eo germen: nō faciet farinā. Qđ 7 si fecerit: alieni comedēt eā. Deuorat⁹ est isrl: nūc fact⁹ est in nationib⁹ q̄si vas imūdū·q̄a ipsi ascenderūt ad assur. Onager solitar⁹ sibi effraim. Munera dederūt amatoribus: sed 7 cū mercede cōduxerūt naticōs. Nūc congregabo eos: 7 quiescēt paulispper ab onere regis 7 principū Quia multiplicauit effraim altaria ad peccādū: facte sūt ei are i delictū. Scribā ei multiplices leges meas: q̄ velut aliene cōputate sūt. Hostias offerent: immolabūt carnes 7 comedēt: 7 dñs nō suscipiet eas. Nūc recordabit iniq̄tatis eox: 7 visitabit pcta eox. Ipsi i egyptū cōuertent. Et oblit⁹ est isrl factoris sui: 7 edificauit delubra: 7 iudas multiplicauit vrbes munitas. Et mittā ignē in ciuitates eius: 7 deuorabit edes illius. IX

Noli letari isrl· noli exultare sicut populi: q̄a fornicatus es a deo tuo. Dilexisti mercedē sup oēs areas tritici. Area 7 torcular nō pascet eos. 7 vinū mentiet eis. Nō habitabūt i tra dñi. Reuersus ē effraim i egyptū: 7 i assyrijs pollutū comedit Nō libabūt dño vinū: 7 nō placebūt ei. Sacrificia eox q̄si panis lugētiū. Oēs q̄ comedēt eū pcaminabūt: q̄a panis eox aie ipsox: nō intrabit i domū dñi. Quid facietis i die solēni in die festiuitatis dñi? Ecce. n. pfecti sūt a vastitate. Egypt⁹ congregabit eos: mēphis sepeliet eos. Desiderabile argētū eorū vrtica hereditabit: lappa in tabernaculis eox. Venerūt dies visitatiōis: venerūt dies retributiōis. Scitote isrl stultū·pphēta insanū·virū spiritalē. Propter multitudinē iniq̄tatis tue: 7 multitudo amētie. Speculator effraim cū deo meo pphēta: laqueus ruine fact⁹ est sup oēs vias ei⁹. Insania i domo dei ei⁹. Profūde peccauerūt: sicut i dieb⁹ gabaa. Recordabit iniq̄tatis eox. 7 visitabit pcta eox Quasi vuas in deserto inueni isrl: q̄si pma poma ficulnee in cacumine ei⁹ vidi pres eox. Ipsi aūt intrauerūt ad beelphegor: 7 abalienati sūt i confusiōē 7 facti sūt abhominabiles sicut ea q̄ dilexerūt. Effraim q̄si auis auolauit. Gl'ia eox a partu: 7 ab vtero 7 a conceptu. Qđ 7 si enutrierint filios suos: absq; liberis eos faciam in hoib⁹. Gz 7 dolebo eis: cū recessero ab eis. Effraim ut vidi tyrus erat: fundata in pulchritudine. Et effraim educet ad interfectorē filios suos. Da eis dñe. Quid dabis eis? Da eis vuluā sine liberis: 7 vbera arentia. Oēs neq̄tie eox in galgal: q̄a ibi exosos habui eos. Propter malitiā adiuētionū eox: de domo mea eiciā eos. Non addam ut diligā eos. Omnes pncipes eox recedētes. Percussus ē effraim: radix eox exsiccata est. Fructū nequaq̄ faciēt Qđ 7 si genuerint: interficiā amātissima uteri eox. Abijciet eos dñs de⁹ me⁹ q̄a nō audierunt eū: 7 erunt vagi in nationibus. X

Vitis frondosa isrl: fruct⁹ adequat⁹ ei. Scōm multitudinem fructus sui multiplicauit altaria: iux̄ vbertatē terre sue exuberauit simulacris. Diuisū ē cor eox: nūc interibūt. Ipse cōfringet simulacra eox: demolabit aras eox. Quia nūc dicēt nō ē rex nobis. Non. n. timem⁹ dñm. Et rex q̄d faciet nobis? Loq̄mi pba visiōis inutilis 7 feriet fedus cū mēdacio: 7 germinabit q̄si amaritudo iudiciū sup sulcos agri. Vaccas bethauen coluerūt habitatores samarie. Quia luxit sup eū pplus eius: 7 editui ei⁹ sup eū exultauerūt in gl'ia ei⁹: q̄a migrauit ab eo. Siq̄dē 7 ipse i assur delatus ē mun⁹ regi vltori. Cōfusio effraim capiet: 7 confundet isrl in voluntate sua. Transire fecit samaria regē suū q̄si spumā sup faciē aq̄. Et dispdent excelsa idoli pctm̄ isrl. Lappa 7 tribul⁹ ascendet sup aras eox. Et dicēt montib⁹ opite nos: 7 collibus cadite sup nos. Ex dieb⁹ gabaa peccauit isrl. Ibi steterūt. Non cōprehēdet eos in gabaa preliū: sup filijs iniq̄tatis. Juxta desiderū meū corripiā eos. Congregabūt sup eos pplī·cū corripiēt̄ pp̄ duas iniq̄tates suas Effraim vitula docta diligere triturā. 7 ego transiui sup pulchritudinē colli ei⁹. Ascendā sup effraim. Arabit iudas: confringet sibi sulcos iacob. Seminate vobis i iusticia: 7 metite i oze mīe: innouate vobis nouale. Temp⁹ aūt requirendi dñm: q̄ venerit cū docebit vos iusticiā. Arastis impietatē: iniq̄tatē messuistis: comedistis frugē mēdacij. Quia confisus es i vijs tuis. 7 i multitudine fortiū tuox: cōsurget tumultus i pplo tuo. 7 cās munitiōes tue vastabūt sicut vastat⁹ ē salmana·a domo ei⁹ q̄ vindicauit baal·in die prelij matre sup filios allisa. Sic fecit vobis bethel: a facie malitie nequitiarū vestrax̄. XI

Sicut mane trānsit·ptrānsit rex isrl: q̄a puer isrl 7 dilexi eū: 7 ex egypto vocaui filiū meū. Vocauerūt eos: sic abierūt a facie eox. Baalim immolabāt. 7 simulacrij

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sacrificabãt. Et ego q̃si nutriti⁹ ephraim·portabã eos in brachijs meis: ⁊ nescierũt q̃ curarẽ eos. In funiculis adã trabã eos: ĩ vinculis caritat̃. Et ero eis q̃i exaltãs iugũ sup maxillas eor̃: ⁊ declinaui ad eũ ut escerem. Nõ reuertet̃ in t̃rã egyti: ⁊ assur ipse rex ei⁹ qm̃ noluerũt cõuerti. Cepit gladi⁹ i ciuitatib⁹ ei⁹: ⁊ cõsumet electos ei⁹: ⁊ comedet capita eor̃. Et popul⁹ me⁹ pendebit ad reditũ meũ. Jugũ aũt ponet̃ eis simul: qõ non auferet̃. Quõ dabo te ephraim: ptegam te isrl̃. Quõ dabo te? Sic adama ponã te: ut seboim. Cõuersũ ẽ i me cor meũ: paric̃ cõturbata ẽ penitudo mea. Nõ faciã furorẽ ire mee. Nõ cõuertar ut disp̃dã ephraim: qm̃ de⁹ ego ⁊ nõ hõ. In medio tui sanct⁹: ⁊ nõ ingrediar ciuitatẽ. Post dñm ãbulabũt. Quasi leo rugiet: q̃a ipse rugiet. ⁊ formidabũt filij maris. Et auolabũt q̃si auis ex egypto: ⁊ q̃si colũba de t̃ra assyrioꝝ. ⁊ collocabo eos i domib⁹ suis dic̃ dñs. Circũdedit me ephraim in negociatiõe: ⁊ in dolo dom⁹ isrl̃. Judas aũt testis descẽdit cũ deo: ⁊ cũ scis fidelibus. XII

Ephraim pascit vẽtũ: ⁊ sequit̃ estum. Tota die mendaciũ ⁊ vastitatẽ multiplicat. Et fedus cũ assyrijs iniit: ⁊ oleũ i egyptũ ferebat. Judiciũ ꝯ dñi cũ iuda: ⁊ visitatio sup iacob. Juxta vias ei⁹ ⁊ iuxta adinuentiões ei⁹ reddet ei. In vtero supplantauit frẽm suũ: ⁊ i fortitudine sua direct⁹ est cũ ãgelo. Et ualuit ad ãgelũ: ⁊ ꝓfortat⁹ ẽ. Fleuit: ⁊ rogauit eũ. In bethel inuenit eũ: ⁊ ibi locut⁹ ẽ nobiscũ. Et dñs de⁹ exercituũ: dñs memoriale ei⁹. Et tu ad dñm deũ tuũ conuerteris. Misericordiã ⁊ iudiciũ custodi: ⁊ spera i deo tuo sp̃. Chanaan i manu ei⁹ statera dolosa: calũniã dilexit. Et dixit ephraim. Verũtñ diues effect⁹ sũ: inueni idolũ mihi. Oẽs labores mei nõ inuenier̃t mihi iniq̃tatẽ quã peccaui. Et ego dñs de⁹ tu⁹ ex terra egyti. Adhuc sedẽ te faciã in tabernaculis: sicut i dieb⁹ festiuitat̃. Et locut⁹ sũ sup ꝓphas. ⁊ ego visionẽ multiplicaui: ⁊ i manu ꝓphar assimilat⁹ sũ. Si galaad idolũ: ꝯ frustra erãt i galgal bobus imolantes. Nã ⁊ altaria eor̃ q̃si acerui sup sulcos agri. Fugit iacob in regionẽ syrie: ⁊ seruiuit isrl̃ i vxorẽ: ⁊ i vxorẽ seruauit. In ꝓphã aũt eduxit dñs isrl̃ de egypto: ⁊ i ꝓphã seruatus est. Ad iracundiam me ꝓuocauit ephraim i amaritudinib⁹ suis. ⁊ sanguis ei⁹ sup eũ veniet: ⁊ opprobriũ ei⁹ restituet ei dñs deus suus. XIII

Loquẽte ephraim horror iuasit isrl̃. ⁊ delict̃ i baal ⁊ mortu⁹ ẽ. Et nũc addiderũt ad peccandũ: feceruntq̃ sibi conflatile de argento suo q̃si similitudinẽ idolor̃. Factura artificũ totũ ẽ. Dis ipsi dicunt. Immolate hominẽs: vitulos adorãtes. Idcirco erũt q̃si nubes matutina: ⁊ sicut ros matutin⁹ pteriẽs. Sic̃ puluis turbine rapt⁹ ex area: ⁊ sicut fum⁹ de fumario. Ego aũt dñs de⁹ tuus ex t̃ra egypti. ⁊ deũ absq̃ me nescies: ⁊ saluator nõ ẽ pter me. Ego cognoui te i deserto· i t̃ra solitudinis. Juxta pascua sua adimpleti sũt: ⁊ saturati sũt. Et eleuauerũt cor suũ: ⁊ obliti sũt mei. Et ego ero eis q̃si leena: sicut pardus in via assyrioꝝ. Occurrã eis q̃si vrsa raptã catulis: ⁊ dirũpã interiora iecoris eor̃. Et cõsumã eos ibi q̃si leo: bestia agri scindet eos. Perditio tua isrl̃: tñmodo i me auxiliũ tuũ. Vbi ẽ rex tu⁹? ⁊ Salue nũc saluet te i oĩb⁹ vrbib⁹ tuis. Et iudices tui de q̃b⁹ dixisti: da m̃ regẽ ⁊ pncipes. Dabo tibi regẽ i furore meo: ⁊ auferã i indignatiõe mea. Colligata ẽ iniq̃tas ephraim: absc̃ditũ pctũm ei⁹. Dolores pturiẽt̃ veniẽt ei. Ipse filius⁹ nõ sapiẽs. Nũc. n. nõ stabit i contritiõe filioꝝ. De manu mort̃ liberabo eos: de morte redimam eos. Ero mors tua o mors morsus tu⁹ ero iferne. Cõsolatio absc̃dita ẽ ab oculis meis· q̃a ipse int̃ frẽs diuidet. Adducet vẽtẽ ventũ dñs de deserto ascẽdẽtẽ: ⁊ siccabit venas ei⁹. ⁊ desolabit fontẽ ei⁹. ⁊ ipse diripiet thesaurũ omnis vasis desiderabilis. XIIII

Pereat samaria: qm̃ ad amaritudinẽ ꝓcitauit deũ suũ. In gladio pereãt. Parvuli eor̃ elidãt̃: ⁊ fete ei⁹ scindãt̃. Cõuertere isrl̃ ad dñm deũ tuũ: qm̃ corruisti i iniq̃tate tua. Tollite vobiscũ ꝓba ⁊ quertimini ad dñm: ⁊ dicite ei. Oẽm auferes iniq̃tatẽ. ⁊ accipe bonũ: ⁊ reddem⁹ vitulos labiorũ nr̃or̃. Assur nõ saluabit nos. Super equũ nõ ascendem⁹: nec dicem⁹ vltra dijs nr̃is opa manuũ nr̃ar̃: q̃a ei⁹ q̃ in te ẽ misereberis pupilli. Sanabo cõtritiões eorũ: diligã eos spõtanee: q̃a auersus ẽ furor me⁹ ab eis. Ero q̃si ros. Et isrl̃ germinabit sicut liliũ. ⁊ erũpet radix ei⁹ ut libani. Ibũt rami ei⁹: ⁊ erit q̃si oliua gl̃ia ei⁹: ⁊ odor ei⁹ ut libani. Conuertent̃ sedẽtes i vmbra ei⁹: viuẽt tritico. Et germinabũt q̃si vinea: memoriale ei⁹ sicut vinũ libani. Ephraim quid mihi vltra idola? Ego exaudiã ⁊ dirigã eum: ego ut abietẽ virentẽ:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ex me fructus tuus inuent⁹ est. Quis sapiēs
& intelliget ista: intelligēs & sciet hec? Quia
recte vie dñi & iusti ambulabunt in eis: pre-
uaricatores vero corruent in eis.

Explicit Osee ꝓphēta. Incipit
prologus in Iobel prophētā.

Anct⁹ iobel apud hebreos
post osee ponit. Et sicut ibi ꝺ̄
noīe effraim ad decē trib⁹ cō-
fert vaticiniū: q̄ uel samaria
uel isrl̄ sepe memorant·sic in
hūc ꝓphētā cē qđ dicit ad tri-
bū iuda & ad irl̄m ptinere credendū ē. & nullā
oio israhelis. i. decē tribuū in ꝺ̄ fieri mentionē.
Tēpora q̄ꝫ quib⁹ ꝓphetauit eadē vtrem⁹ ac-
cipere q̄ in osee legim⁹. in dieb⁹ ocie. ioathan
& achaz & ezechie regū iuda. & in dieb⁹ hicro-
boā filij ioas regis isrl̄. Porro factū esse ser-
monē dñi ad meritū eius refert cui fit·nō ad
ꝯditionē ei⁹ qui fieri dicit·ut alibi legimus.
Dñs factus ē mihi in salutē. Audit⁹. n. i scri-
pturis sanct⁹ nō ē iste q̄ ad aures sonat: ꝺ̄ qui
in corde pcipit·iuxta illud qđ dñs loquitur:
Qui hꝫ aures audiēdi audiat. Qđ aūt hebraice hyeçimi·grece enechçiasti·latie sonat
auribus pcipite: ꝓprie nō aures ꝺ̄ corde pcipit.
Qui senes sūt & celestes audiūt spūaliter: qui
aūt ꝺ̄itant in ēra appellant⁹ ꝯ ēreni·auri-
cipiūt. Ubicūq⁹ aūt ꝺ̄ duo ꝟba iūcta ponunt:
nō ad simplicē tm̄ ꝟboꝝ sonū·ꝺ̄ ad recōditā
q̄ꝫ dictoꝝ intelligentiā ptinē intelligendū ē.
In genesi lamech loq̄t ad vxores suas ada
& sella. Audite ꝟba mea vxores lamech·au-
rib⁹ pcipite ꝰmones meos. Quia virū occidi
in vuln⁹ meū. & iuuenē i liuorē meū. Et ysaias
Audite celi & auri⁹ pcipe terra.

Item alius prologus in eundē.

Hoc ꝓphēta idcirco nec reges nec tpa
sūt p̄notata·qa eisdē tēporib⁹ ac regib⁹
q̄b⁹ osee ꝓph̄ auerat & ipse ꝓph̄auit. Ex
trib⁹ igit̄ generib⁹ rhetoꝝ ꝺ̄ sumunt̄ p̄ncipia
& tres sūt argumētoꝝ ptes·ex q̄b⁹ incipe solet
ois orator. Aut. n. docibiles·aut benivolos·
aut attentos auditores debet efficere. Hic ꝙ
ꝓphēta a magnitudine cladis sumēs p̄ncipiū
eosq⁹ q̄ audituri erāt·volens ad pniam ꝓvo-
care·reddit attētos admirās futurū malū ut
ꝓsiderātes vēture cladis aspitatē: oct⁹ arripe-
rēt pniam. Iobel interp̄tat incipiēs·aut dñi
descensus. Fatuel ꝟo aut latitudo·aut hostiū
dei. Tropologice ꝺ̄ est cp q̄ ostiū dei & sciam
habuerit aptam·recte incipit ꝓphetare.

Incipit argumentū in eundē.

Iobel filius fatuel describit terrā duo-
decim tribuū·eruca·bruco·locusta·ru-
bigine vastante ꝓsumptā: & post reuer-
sionem prioris ꝑli effusum iri spīm scīm super
suos dei & ancillas. i. sup centū viginti credē-
tes hoīes·q̄ fuere i cenaculo syon: q̄ centū vi-
ginti ab vno vsq⁹ ad q̄ndecim: paulati & p̄ in-
cremēta surgētes·q̄ndecim graduū numerū
efficiūt·qui in psalterio mystice continentur.

Explicit argumentum. Incipit
Iobel ꝓphēta. Capitulū I

Verbū dom̄i
ni qđ factū est ad iobel filiū
fatuel. Audite ꝺ̄ senes: & au-
ribus pcipite oēs habitato-
res terre: si factū ē istud in
dieb⁹ vr̄is: aut i dieb⁹ patrū vr̄oꝝ. Sup ꝺ̄ fi-
lijs vr̄is narrate: & filij vr̄i filijs suis. & filij
eoꝝ gnātioni altere. Residuū eruce comedit
locusta: & residuū locuste comedit brucus: &
residuū bruci comedit rubigo. Expgiscimini
ebrij: flete & vlulate oēs q̄ bibit⁹ vinū in dul-
cedine: q̄m pīt ab ore vr̄o. Gens. n. ascen-
dit sup ērā meā: fort⁹ & inumerabilis. Den-
tes eius ut dentes leonis: & molares ei⁹ ut ca-
tuli leonis. Posuit vineā meā in desertū. & ficū
meā decorticauit. Nudans spoliauit eā & p̄-
iecit: albi facti sunt rami ei⁹. Plāge q̄si ꝟgo
accincta sacco: sup virū pubertat⁹ sue. Perit
sacrificiū & libatio de domo dñi: luxerūt sa-
cerdotes mīstri dñi. Depopulata ē regio: lu-
xit bum⁹: q̄m deuastatū est triticū. Confusū
est vinū & elanguit oleū. Cōfusi sūt agricole:
vlulauerūt vinitores sup frumento & ordeo:
qa pīt messis agri. Vinea cōfusa est: & fi-
cus elanguit. Malogranatū & palma & ma-
lū & oia ligna agri aruerūt: qa ꝓfusū ē gau-
diū a filijs hoiuꝫ. Accingite vos & plāgite sa-
cerdotes: vlulate ministri altaris. Ingredi-
mini: cubate i sacco ministri dei mei: q̄m in-
terijt de domo dei vestri sacrificium & libatio.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Sanctificate ieiunīū: vocate cetū: ꝯgregate
senes cōs hītatores tre i domū dei vri: ⁊ cla
mate ad dñm. A.a.a.diei.qa ppe ē dies dñi. ⁊
q̄si vastitas a potente veniet. Nūqd nō coza
oculis vris alimēta pierūt: de domo dei vri
letitia ⁊ exultatio? Cōputruerūt iumenta in
stercore suo. Demolita sunt horrea: dissipate
sūt apothece: qm̄ ꝓfusū ē triticū. Quid inge
muit aial: mugierūt greges armenti? Quia
nō ē pascua eis. Sz ⁊ greges pecor̄ disperie
runt. Ad te dñe clamabo: qa ignis comedit
speciosa deserti: ⁊ flāma succēdit oia ligna re
gionis. Sz ⁊ bestie agri q̄si area sitiēs hym
brē. susp̄exerūt ad te: qm̄ exsiccati sūt fontes
aquarū: ⁊ ignis devorauit speciosa deserti.

Cānite tuba in syon: vlulate II
in mōte scō meo. Cōturbent̄ oēs ha
bitatores tre qa venit dies dñi: qa
ppe ē dies tenebraꝝ ⁊ caliginis: dies nubis
⁊ turbinis. Quasi mane expansū sup mōtes:
ppls mult⁹ ⁊ fort̄. Silis ei nō fuit a pncipio
⁊ p⁹ eū nō erit vsq; i annos gnātionis ⁊ gnā
tiōis. Añ facie ei⁹ ignis vrās: ⁊ post eū exu
rens flāma. Quasi hort⁹ voluptat̄ terra coza
eo: ⁊ p⁹ eū solitudo deserti: neq; ē q̄ effugiat
eū. Quasi aspect⁹ eq̄r aspect⁹ eor̄. ⁊ q̄si eqtes
sic current. Sicut sonit⁹ q̄drigarū sup capita
montiū exiliēt: sicut sonit⁹ flāme ignis devo
rant̄ stipulā: velut ppls fort̄ pparat⁹ ad p
liū. A facie ei⁹ cruciabunt̄ ppli: oēs vult⁹ re
digent̄ i ollā. Sic fortes current: q̄si viri bel
latores ascendēt murū. Viri i vijs suis gdi
ent̄: ⁊ nō declinabūt a semit̄ suis. Unusq̄sq;
frēm suū nō coartabit: singulii calle suo am
bulabūt. Sz ⁊ p fenestras cadēt. ⁊ nō demo
lient̄. Urbē ingredient̄: in muro currēt. Do
mos ascēdēt: p fenestras intrabūt q̄si fur. A
facie ei⁹ ꝓtremuit terra: moti sūt celi. Sol ⁊
luna obtenebrati sūt. ⁊ stelle retraxerūt splē
dorē suū. Et dñs dedit vocē suā añ faciē ex
ercit⁹ sui: qa multa sūt nimis castra eius: qa
fortia ⁊ facientia verbū ei⁹. Magn⁹. n. dies
dñi: ⁊ terribilis valde. Et q̄s sustinebit eum?
Nūc g̃ dic dñs. Cōuertimi ad me i toto cor
de vro. in ieiunio ⁊ fletu ⁊ i plāctu. ⁊ scindite
corda vra ⁊ nō vestimēta vra. Et convertimini
ad dñm deū vrm: qa benign⁹ ⁊ misericors ē:
patiens ⁊ multe mīe ⁊ pstabilis sup malitia.
Quis scit si conuertatur. ⁊ ignoscat: ⁊ relin
quat post se benedictionē? Sacrificium ⁊ li
bamē dño deo nro. Canite tuba i syon: san
ctificate ieiunīū: vocate cetū: ꝯgregate ppl'm
scificate ecclesiā: coadunate senes: ꝯgregate
puulos ⁊ suggētes vbera. Egrediat̄ sponsus
de cubili suo: ⁊ sponsa de thalamo suo. Inter
vestibulū ⁊ altare plorabunt sacerdotes mi
nistri dñi ⁊ dicēt. Parce dñe parce pplo tuo:
⁊ ne des hēditatē tuā in opprobriū. ut dñent̄
eis natiōes. Quare dicūt i pplis vbi ē de⁹ eo
rū? Zelat⁹ ē dñs terā suā: ⁊ ppercit pplo suo.
Et rīdit dñs: ⁊ dixit pplo suo. Ecce ego mit
tam vobis frumētū ⁊ vinū ⁊ oleū: ⁊ replebi
mini i eis: ⁊ nō dabo vos vltra opprobriū in
gētib⁹. Et eū q̄ ab aq̄lone ē: pcul faciā a vob.
⁊ expellā eū in terā inuiā ⁊ deserta. Faciē ei⁹ ꝯ
mare orientale: ⁊ extremū ei⁹ vsq; ad mar
nouissimū. Et ascēdet fetor ei⁹: ⁊ ascēdet pu
tredo ei⁹. qa supbe egit. Nolite timē tra: exul
ta ⁊ letare: qm̄ magnificauit dñs ut faceret.
Nolite timē aialia regiōis: qa germinauerūt
speciosa deserti: qa lignū attulit fructū suū:
ficus ⁊ vinea dederūt vtutē suā. Et filie syō
exultate ⁊ letamini in dño deo vro: qa dedit
vobis doctorē iusticie: ⁊ descendere faciet ad
vos imbrē matutinū ⁊ serotinū sicut in pn
cipio. Et implebunt̄ aree frumēto: ⁊ redun
dabūt torcularia vino ⁊ oleo. Et reddā vob
ānos q̄s comedit locusta bruchus ⁊ rubigo ⁊
eruca: fortitudo mea magna quā misi i vos.
Et comedetis vescētes ⁊ saturabimi: ⁊ lau
dabit̄ nomē dñi dei vri q̄ fecit mirabilia vo
biscū. Et nō confundet̄ ppls me⁹ in sempit̄nū:
⁊ scietis qa i medio isr̄l ego sū. Et ego dñs de⁹
vester: ⁊ nō ē amplius: ⁊ nō confundet̄ ppls me⁹
in etnū. Et erit: post hec effundā spm̄ meū sup
oēm carnē: ⁊ pphetabunt filij vri ⁊ filie vre.
Senes vri somnia somniabūt. ⁊ iuuenes vri
visiones videbūt. Sed ⁊ sup seruos meos ⁊
ancillas i diebus illis effundā spm̄ meū: ⁊ da
bo pdigia i celo. ⁊ i tra sanguinē ⁊ ignē ⁊ va
porē fumi. Sol conuertet̄ in tenebras. ⁊ luna i
sanguinē: añq; veniat dies dñi magn⁹ ⁊ horri
bil'. Et erit: omis q̄ inuocauerit nomē dñi salu⁹
erit: qa i mōte syon ⁊ i hrūn erit saluatio sic
dixit dñs: ⁊ i residuis q̄s dñs vocauerit. III

Quia ecce i diebus illis ⁊ in tpe illo cū
cōuertero captiuitatē iuda ⁊ irlm:
cōgregabo oēs gentes: ⁊ deducā eas
in vallē iosaphat ⁊ disceptabo cū eis ibi sup
pplo meo ⁊ hereditate mea isr̄l q̄s disperserūt
in nationib⁹: ⁊ terrā meā diuiserūt. ⁊ sup ppl'm
meum miserūt sortē. Et posuerūt puerum in

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝑstibulo: ⁊ puellã vendiderũt ꝓ vino ut biberẽt. Verũ qd mihi ⁊ vobis tyrus ⁊ sidon ⁊ omis ẽminus palestinoꝝ? Nunqd vltionẽ vos reddetis mihi? Et si vlciscimi vos ꝯ me: cito velociter reddã vicissitudinẽ vobis sup caput vr̃m. Argentũ.n.meũ ⁊ aurũ tulistis ⁊ desiderabilia mea ⁊ pulcherrima intulistis in templa vr̃a. Et filios iuda ⁊ filios irl'm vendidistis filijs grecoꝝ: ut lõge faceretis eos de finib⁹ suis. Ecce ego suscitabo eos de loco in q̃ vendidistis eos: ⁊ ꝙ uertã retributionẽ vestrã in caput vr̃m. Et vendã filios vr̃os ⁊ filias vr̃as i manib⁹ filiorũ iuda: ⁊ venundabũt eos sabeis gẽti longinq̃. qa dñs locutus est. Clamate hꝫ in gẽtib⁹: sanctificate bellũ: suscitate robustos. Ascendãt. accedant: oẽs viri bellatores. Cõcidite aratra vr̃a in gladios: ⁊ ligones vr̃os i lanceas. Infirm⁹ dicat: qa ego fortis sũ. Erũpite ⁊ venite oẽs gẽtes de circuitu: ⁊ congregami. Ibi occũbẽ facies dñs robustos tuos. Consurgãt ⁊ ascẽdant gentes in vallẽ iosaphat: qa ibi sedebo ut iudicẽ oẽs gẽtes i circuitu. Mittite falces: qñ maturauit messis. Venite ⁊ descẽdite: qa plenũ est torcular. Exuberãt torcularia: qa multiplicata ẽ malitia eoꝝ. Populi pl'i i valle cõcisiõis: qa iuxt̃ ẽ dies dñi i valle ꝯcisiõis. Sol ⁊ luna obtenebrati sũt: ⁊ stelle retraxerunt splẽdorẽ suũ. Et dñs de syon rugiet: ⁊ de irl'm dabit vocẽ suã. Et mouebunt̃ celi ⁊ ẽra: ⁊ domin⁹ spes pl'i sui: ⁊ fortitudo filiorũ isrl'. Et scietis qa ego dñs de⁹ vr̃: habitãs in syon in mõte scõ meo. Et erit irl'm scã: ⁊ alieni non trãsibũt p eã amplí⁹. Et erit: in die illa stillabũt mõtes dulcedinẽ ⁊ colles fluent lacte. Et p oẽs riuos iuda ibũt aq̃: ⁊ fons de domo dñi egrediet̃. ⁊ irrigabit torrentẽ spinarum. Egypt⁹ i desolatiõe erit ⁊ idumea i desertũ p̃ditionis: p eo qꝺ iniq̃ egerint i filios iuda. ⁊ effuderit sanguinẽ innocẽtẽ i ẽra sua. Et iudea in eternũ habitabit̃ ⁊ irl'm i gnãtionẽ ⁊ gnãtionẽ. Et mũdabo sanguinẽ eoꝝ quẽ nõ mũdauerã ⁊ dñs cõmorabit̃ in syon.

Explicit Johel ꝓpheta. Incipit prologus in Amos ꝓphetam.

Ozias rex cum religionẽ sollicite emularet̃. nimio religiõis amore ꝓuocat⁹: circa p̃ceptũ legis moysi arrepto thuribulo. ut in bistoria libri secũdi paralypomenõ oñdit̃: sacerdotale officiũ p̃sumẽ conat⁹ ẽ. Ob eã rẽ ẽremotũ in templo dei exortũ cõstat: cui⁹ etiã çacharias ꝓpheta meminit. Añ bũc itaq; ẽremotũ amos ꝓpha tẽporib⁹ p̃dicti regis. ⁊ tẽporib⁹ hieroboã filij ioas regis isrl': i eas gẽtes q̃ electiõe cõprehẽse sũt: irã dei ob eas cãs q̃s memorauit affuturã denũciat. Et qa idẽ ꝓpha i sequẽtibus ait. Sup trib⁹ ipietatib⁹ ⁊ sup q̃tuor nõ quertã eũ: etio pctõꝝ idulgẽtiã dei dare posse significat: quẽ q̃rto eadẽ pctã admittentibus. nec pniam nec indulgẽtiã datuꝝ ãnũciat. Nã ignis similitudinẽ. quẽ i p̃dictas gẽtes imittendũ p̃dixit: grauẽ atq; irrecuocabilem dei iram ad euersionẽ earundẽ ciuitatũ processurã voluit demonstrare.

Item alius prologus.

Hic amos ꝓpha ⁊ pastor. non fuit pr̃ ysaie ꝓphe. q̃ q̃ ⁊ ille ꝓpha extiterit. Nã alijs lris ille. alijs iste apud hebreos scribit̃. q̃ dria lrãꝝ apud latinos nõ hꝫ. ⁊ ille fortꝫ uel robust⁹. hꝫ vo anulsus iterp̃tat̃. qa loqt̃ ꝯ dece trib⁹: q̃ ꝙ idolatriã a cultu dei ⁊ a regno dauid erant anulse. Fuit aũt cogtio ei⁹ ex oppido thecue qꝺ ser miliarib⁹ distat a bethlee. curã gerens pecoꝝ. in latitudine cãpoꝝ q̃ sũt ꝓximi oppido thecue: i qb⁹ humi arido atq; arenoso nihil oĩo frugũ gignit̃. hꝫ vberrimis pascuis abundant. ⁊ iõ cũcta sũt plena pastorib⁹. ⁊ sterilitas ẽre cõpensat̃ pecorũ multitudine. Ex hoc numero pastoꝝ fuit amos impit⁹ p̃mõe. hꝫ plenus scia. Prophetauit aũt eisdẽ tpib⁹ qb⁹ iobel. naum. ionas. osee. ysaias. hꝫ aliquãtulũ exorsus ẽ ꝓphare añq̃ ysaias. Marie aũt ꝯ dece trib⁹ locut⁹ ẽ. pauca de duab⁹ intexerẽs. Hunc ablatũ de numero pastorũ misit dñs: ut i samaria ꝓpharet. quẽ amasias sacerdos frequenter plagis afflixit. tandẽ fili⁹ ei⁹ octias vecte p tempora trãsfixit. Post hꝫ semiuiuus in ẽrã suã euect⁹ post aliqt dies dolore vulneris expirauit: sepultusq; ẽ cũ patrib⁹ suis.

Incipit argumentum.

Amos ꝓpha pastor ⁊ rustic⁹ ⁊ rudiũ mora distringẽs. pauca vobis explicari nõ põt. Quis.n. digne exprimat tria ⁊ q̃tuor scelera damasci. gaçe. tyri. idumee. filioꝝ ãmon. ⁊ moab. ⁊ septio octauoq; gradu iude ⁊ isrl'? Hic loqt̃ ad

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vaccas pingues q̄ lūt i mōte samarie. ⁊ ruitu-
rā domū maiorē minorēq; testat. Ipse cernit
fictorē locuste. ⁊ stantē dñm sup murū litū. uel
adamātinū. ⁊ vncinū pmor attrabētē sup-
plicia pctōrib⁹. ⁊ famē i tra. nō famē panis:
neq; sitim aq̄. ꝙ audiēdi verbū dñi: nō dixit
ꝙbū. ꝙ ꝙba. Amos ꝙo inꝑpretat onust⁹. Dic
amos spūali gra plen⁹: ꝑphetauit inē ceteros
ꝑphas. Nō. n. solus ipse erat ꝑphetes. ꝙ etiā
alij. Et q̄ppe nō potat ꝑphetes eē. nisi pastor
añ fuisset. Qui etiā tuba sua clangit p singu-
los dies erudiēs ⁊ voces i ecclesia. In ꝙitate
n. vr oiuz ꝑphar. tāp tuba spūalis ē pdi-
cans in ecclesia ꝓm q̄ scriptū ē. Ascēde i mō-
tē excelsū tu q̄ euāgelizas syon: exalta vocē
tuā q̄ pdicas irlm.

Explicit argumentū. Incipit
Amos ꝓpheta. Caplm I

Verba Amos qui fuit i pastoralib⁹ thecue:
que vidit sup isrl i dieb⁹ ozie
regis iuda ⁊ i dieb⁹ bierobo-
am filij ioas regi isrl añ duos
ānos tremot⁹. Et dixit. Dñs
de syon rugiet ⁊ de irlm dabit vocē suā. Et lu-
xerūt speciosa pastor: ⁊ exiccat⁹ ē ꝙtex carme-
li. Hec dic dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ damasci ⁊
sup q̄tuor nō ꝙuertā eū. eo q̄ triturauerūt in
plaustris ferreis galaad. Et mittā ignē i do-
mū azahel: ⁊ devorabit domos benadab. Et
ꝙterā vectē damasci. ⁊ dispdā habitatorē de cā-
po idoli: ⁊ tenentē sceptrū de domo voluptat⁹
⁊ trāsferet ꝑphus syrie cyrenen dic dñs. Hec
dic dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ gaze ⁊ sup qua-
tuor nō ꝙuertā eū: eo q̄ trāstulerit captiui-
tatē pfectā ut ꝙcluderet eā i idumea. Et mit-
tā ignē i murū gaze. ⁊ devorabit edes ei⁹: ⁊
dispdā habitatorē de azoto ⁊ tenentē sceptrū
de ascalone. ⁊ cōuertā manū meā sup accha-
ron. ⁊ perib̄t reliq̄ philistinoꝝ dic dñs. Hec
dic dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ tyri ⁊ sup q̄tuor
nō cōuertā eū: eo q̄ cōcluserint captiuitatē
pfectā in idumea: ⁊ nō sint recordati federis
fratrū. Et mittā ignē in murū tyri: ⁊ devora-
bit edes ei⁹. Hec dic dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ
edom ⁊ sup quatuor nō cōuertā eum: eo q̄
persecutus sit i gladio fratrē suū ⁊ violauerit
mīam eius: ⁊ tenuerit vltra furorē suū. ⁊ in-
dignationē suā ꝓ uauerit vsq; in finē. Mittā
ignē i theman: ⁊ devorabit edes bosre. Hec di-
cit dñs. Sup tribus sceleribꝰ filiorū āmon ⁊
sup q̄tuor nō ꝙuertā eū: eo q̄ dilacerauerit pre-
gnantes galaad. ad dilatādū tminū suū. Et
succēdā ignē i muro rabba ⁊ devorabit edes
eius: i vllulatu i die belli. ⁊ i turbine i die cō-
motionis. Et ibit melchon i captiuitatē: ipse
⁊ principes eius simul. dicit dñs. II

Hec dicit dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ mo-
ab ⁊ sup q̄tuor nō cōuertā eū: eo q̄
incenderit ossa regis idumee vsq; ad
cinerem. Et mittā ignē in moab. ⁊ devorabit
edes carioth: ⁊ morietr i sonitu moab i clan-
gore tube: ⁊ dispdā iudicē de medio eius: ⁊
cū ꝑncipes eius interficiā cū eo dic dñs. Hec
dic dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ iuda ⁊ sup qua-
tuor nō ꝙuertā eū: eo q̄ abiecerit legē dñi. ⁊
mādata ei⁹ nō custodierit. Decepērūt. n. eos
idola sua: post q̄ abierāt pres eoꝝ. Et mittā
ignē i iuda: ⁊ devorabit edes irlm. Hec dicit
dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ isrl ⁊ sup q̄tuor non
ꝙuertā eū: ꝓ eo q̄ vendiderit ꝓ argēto iustū
⁊ pauperē ꝓ calciamēt̄. Qui ꝙterūt sup pul-
verē terre capita pauperū. ⁊ viā būliū declināt
Et filiꝰ ac pr ei⁹ ierūt ad puellā ut violarent
nomē scm meū: ⁊ sup vestimēt̄ pigneratis
accubuerūt iuxt altare: ⁊ vinū damnatorū
bibebāt in domo dei sui. Ego aūt exterminaui
āmorreū a facie eoꝝ: cui⁹ altitudo cedrorū
altitudo ei⁹: ⁊ fort̄ ipse q̄si querc⁹. Et ꝙtrui
fructū ei⁹ desup. ⁊ radices ei⁹ subter. Ego sū
q̄ ascendē vos feci de tra egypti: ⁊ eduxi vos
in deserto q̄draginta annis. ut possideretis tra
āmorrei: ⁊ suscitaui de filijs vris ꝓphas. ⁊
de iuuenib⁹ vris nazareos. Nūq̄d nō ita est
filij isrl dic dñs? Et ꝑpinabit̄ nazareis vinū
⁊ ꝑphetis mādabat̄ dicētes: ne prophetetis.
Ecce ego stridebo subt̄ vos: sicut stridet plau
strū onustū feno. Et ꝑibit fuga a veloce: ⁊
fortis nō obtinebit ꝓtutē suā: ⁊ robustus nō
saluabit aiam suā. Et tenens arcū nō stabit:
⁊ velox pedibus suis non saluabit. ⁊ ascensor
equi nō saluabit aiam suā. ⁊ robustus corde
inter fortes nudus fugiet i illa die. dicit dñs.

Audite verbū q̄ locutus ē dñs III
sup vos filij isrl: sup oēm cognationē
quam eduxi de terra egypti dicens.
Tātūmodo vos cognoui ex oib⁹ cognatiōib⁹ tre
Idcirco visitabo sup vos oēs iniq̄tates vras.
Nunq̄d ambulabūt duo pariē: nisi ꝙuenerit
eis? Nūq̄d rugiet leo in saltu: nisi habuerit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

prędā: Nūqd dabit catul⁹ leonis wcē de cubili suo: nisi aliqd apprehēderit? Nūqd cadet auis i laqueū ẽre absq; aucupe? Nūqd auferet laqueꝰ de ẽra: añq; qd cepit? Si clanget tuba i ciuitate. & pꝑs nō expauescet? Si erit malū i ciuitate: qđ dñs nō fecerit? Quia nō faciet dñs deꝰ verbū: nisi reuelauerit secretū suū ad seruos suos ꝓphās. Leo rugiet: quis nō timebit? Dñs deꝰ locutus ẽ: qs nō ꝓphabit? Auditū facite in edibꝰ açoti. & i edibꝰ ẽre egypti: & dicite. Cōgregami sup montes samarie. & videte insanias multas i medio ei⁹: & calumniā patiētes i pœnetralibꝰ ei⁹. Et nescierūt facē rectū dic dñs: thesauriçātes iniq̄tatē & rapinas i edibꝰ suis. Propterea hꝫ dicit dñs deꝰ. Tribulabit & circuiet ẽra: & detrahet de te fortitudo tua: & diripient edes tue. Hec dic dñs. Quō si eruat pastor de ore leonis duo crura aut extremū auricule: sic eruent filij isrł qui habitāt in samaria i plaga lecti uli & i damasci grabato. Audite & ꝓtestamini in domo iacob: dic dñs deꝰ exercituū: qa in die cū visitare cepero ꝓuaricationes isrł: sup eū visitabo. & sup altaria bethel: & amputabunt cornua altaꝛ & cadēt in ẽrā. Et percutiā domū hyemalē cū domo estiua: & peribunt domus eburnee: & dissipabunt edes multe: dic dñs.

Hec dicit ꝙbū hꝫ vacce pingues IIII
que estis i monte samarie: q calumniā facitis egenis: & ꝙfringit pauperes. Que dicit dñis vris: afferte & bibem⁹. Jurauit dñs deꝰ i scō suo: qa ecce dies venient sup vos. & leuabūt vos in contis: & reliquias vras i ollis feruētibꝰ. Et p aperturas eribitis altera ꝓ alterā. & ꝓiciemini i armon dic dñs Venite ad bethel & impie agite: ad galgalā. & multiplicate ꝓuaricationē. Et offerte mane victimas vras: tribꝰ diebꝰ decimas vras. Et sacrificate de fermētato laudē: & vocate voluntarias oblatiões. & ānūciate. Sic. n. voluistis filij isrł: dic dñs deꝰ. Ūm & ego dedi vobis stupꝛē dentiū i cunctis vrbibꝰ vris: & indigētiā panū i oibus locis vris: & nō estis reuersi ad me dic dñs. Ego cꝰ ꝓhibui a vobis hymbrem cū adhuc tres mēses superessent vsq; ad messem: & plui sup vnā ciuitatē: & sup alterā ciuitatē nō plui. Pars vna cōpluta ẽ. & pars sup quā nō plui aruit. Et venerūt due & tres ciuitates ad vnā ciuitatē ut biberent aquā. & nō sūt satiate: & nō rediistis ad me dic dñs. Percussi vos i vento vrēte. & i aurugine: multitudinem hortoꝝ vrōꝝ & vineaꝝ vrārū oliueta vra & ficeta vra comedit eruca: & nō rediistis ad me dic dñs. Misi i vos mortē i via egypti: peremi i gladio iuuenes vros vsq; ad captiuitatē eqꝝ vroꝝ. & ascendē feci putredinē castroꝝ vrōꝝ in nares vras. & nō rediistis ad me dic dñs. Subuerti vos sicut subuertit dñs sodomā & gomorrā: & facti estis quasi torris raptꝰ ab incēdio: & nō rediistis ad me dic dñs. Qua ꝓpt hꝫ faciā tibi isrł. Propterea hꝫ faciet tibi isrł. Propter hoc ꝙ faciā tibi isrł. Quia hꝫ faciā tibi isrł. Propterea hꝫ faciet tibi: ꝓparare in occursum dei tui isrł. Quia ecce formās mōtes & creās ventū & annuncians homini eloquiū suū: faciēs matutinā nebulā & gradiēs sup excelsa terre: dñs deus exercituū nomē eius. V

Audite verbū istud: qđ ego leuo sup vos planctū. Domꝰ isrł cecidit. & non adiciet ut resurgat. Virgo isrł proiectā in ẽrā suā: nō ẽ q̄ suscitet eā. Quia hꝫ dic dñs deꝰ. Urbs de q̄ egrediebant mille: relinquent i ea cētū. & de q̄ egrediebāt cētū: relinquent i ea decē i domo isrł: qa hꝫ dic dñs deꝰ domui isrł. Querite me & viuetis: & nolite q̄rere bethel. In galgalā nolite intrare. & i bersabee nō trāsibitis: qa galgala captiua ducet & bethel erit inutilis. Querite dñm & viuite: ne forte cōburat ut ignis dom⁹ ioseph. & devorabit & nō erit qui extinguat bethel. Qui cōuertitis in absinthiū iudiciū: & iusticiā in ẽra relinquitis: facientē arcturū & orionē & convertentē i mane tenebras: & diē i noctē mutantē. Qui vocat aqs mar. & effundit eas sup faciē ẽre: dñs nomē ẽ ei⁹. Qui subridet vastitatē sup robustū: & depopulationē sup potentem affert. Odio habuerūt corripientē i porta. & loquentē pfecte abhominati sūt. Idcirco ꝓ eo q̄ diripiebatis pauperē & p̄dā electā tollebatis ab eo: domos q̄dro lapide edificabitis. & non habitabitis in eis. Vineas plantabitis amātissimas. & nō bibetis vinū earū: qa cognoui multa scelera vra. & fortia pcta vra. Hostes iusti accipiētes mun⁹: & pauperes deprimētes i porta. Jō prudēs i tpe illo tacebit: qa tps malū est. Querite bonū & nō malū ut viuatis: & erit dñs deus exercituum vobiscū sicut dixistis. Odite malū & diligite bonū: & cōstituite in porta iudiciū: si forte miꝛeat dñs deꝰ exercituū reliquijs ioseph. Propterea hꝫ dic dñs deꝰ exercituū dñator. In oibꝰ plateis plāctus: & in cūctis q̄ foris sūt dicet ve ve. Et vocabunt agricolā ad luctū: & ad planctū eos q̄ sciunt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

plangẽ. Et i oĩb⁹ vĩjs erit planct⁹: qa ptrãsi-
bo in medio tui dic̃ dñs. Ue ꝛesiderantib⁹ die
dñi. Ad qd eã vobis? Dies dñi ista tenebre
7 nõ lux. Quõ si fugiat vir a facie leõis 7 oc-
currat ei vrsus: 7 ingrediat domũ 7 innitat
manu sua supparietẽ. 7 mordeat eũ coluber.
Nũqd nõ tenebre dies dñi. 7 nõ lux 7 caligo
7 nõ splendor in ea? Odi 7 pieci festiuitates
vras: 7 nõ capiã odorẽ cetuũ vroꝝ. Qꝛ si ob-
tuleritꝭ mihi holocaustomata 7 munera vra-
nõ suscipiã: 7 vota pinguiũ vroꝝ nõ respiciã.
Aufer a me tumultũ carminũ tuorũ: 7 can-
tica lire tue nõ audiã. Et reuelabit quasi aq
iudiciũ. 7 iustitia qsi torrẽs fortꝭ. Nũqd ho-
stias 7 sacrificiũ obtulistꝭ mi in deserto qdra-
ginta ãnis dom⁹ isrl? Et portastꝭ tabernaculũ
moloch deo vro: 7 imaginẽ idoloꝝ vroꝝ sid⁹
dei vri rempha: figuras qs fecistꝭ vob adora-
re eas. Et migrare vos faciã trans damascũ
dixit dñs: deus exercituũ nomẽ eius. VI

Ue vobis qui opulẽti estis i syon 7 cõ-
fiditis in mõte samarie: optimates
capita pploꝝ: ingrediẽtes põpatice
domũ isrl. Transite in calãne 7 videte: 7 ite
inde in emath magnã. 7 descendite i geth pa-
lestinoꝝ 7 ad optima q̃q regna hoꝝ: si latior
ẽmin⁹ eoꝝ termino vro ẽ. Qui sepati estis in
die malũ: 7 appropiquatꝭ solio iniq̃tatꝭ. Qui
dormitꝭ in lectis eburneis: 7 lasciuitꝭ in stra-
tis vris. Qui comeditꝭ agnũ de grege. 7 vitu-
los de medio armẽti: q̃ canitꝭ ad vocẽ psalte-
rij. Sic dauid putauerũt se bñe vasa cantici:
bibẽtes vinũ in phialis. 7 optimo vnguento
delibuti: 7 nihil patiebant sup ꝓtritione io-
seph. Qua ꝓpꝛ nũc migrbũt i capite trãsmi-
grantiũ: 7 auferet factio lasciuiẽtiũ. Jurauit
dñs de⁹ in aia sua: dic̃ dñs de⁹ exercituũ. De-
testor ego superbiã iacob: 7 domos eius odi. 7
tradã ciuitatẽ cũ habitatorib⁹ suis. Qꝛ si reliq
fuerint decẽ viri i domo vna. 7 ipsi morient. Et
tollet eũ ꝓpinqu⁹ su⁹ 7 cõburet eũ ut efferat
ossa de domo. 7 dicet ei q̃ in penetralib⁹ dom⁹
est. Nũqd adhuc ẽ penes te? Et rñdebit. Fi-
nis est. Et dicet ei. Tace: 7 nõ recordeꝛ no-
minis dñi. Quia ecce dñs mãdauit. 7 percu-
tiet domũ maiorẽ ruinis. 7 domũ minorẽ scis-
sionib⁹. Nũqd currere queũt in petris eq̃: aut
arari põt i bubalis? Qm̃ puertistis i amari-
tudinem iudiciũ. 7 fructũ iustitie in absinthiũ
q̃ letami i nihili q̃ dicatꝭ: Nũqd nõ i fortitu-
dine nra assũpsim⁹ nobis cornua? Ecce eni
suscitabo sup vos dom⁹ isrl dicit dñs de⁹ exer-
cituũ gentẽ: 7 cõteret vos ab introitu emath
vsq; ad torrentẽ deserti. VII

Hec ondit mihi dñs de⁹. Et ecce fictor
locuste in principio germinantiũ se-
rotini hymbris: 7 ecce serotinus p⁹
tonsionẽ regis. Et factũ ẽ cũ cõsũmasset co-
medẽ herbã tre. dixi. Dñe de⁹ ꝓpiti⁹ esto obse-
cro. Quis suscitabit iacob q̃a paruulus est?
Misert⁹ ẽ dñs sup hĩ. Nõ erit dixit dñs. Hec
ondit mihi dñs deus. Et ecce vocabit iudiciũ
ad ignẽ dñs de⁹: 7 deuorabit abyssũ multã
7 comedet simul ptẽ. Et dixi. Dñe de⁹ quiesce
obsecro. Quis suscitabit iacob q̃a paruulus
ẽ? Misert⁹ ẽ dñs sup hĩ. Sz 7 istud nõ erit di-
xit dñs de⁹. Hec ondit mihi dñs de⁹. Et ecce
dñs stãs sup murũ litũ: 7 in manu ei⁹ trulla
cemẽtarij. Et dixit dñs ad me. Quid tu vi-
des amos? Et dixi. Trullã cemẽtarij. Et di-
xit dñs. Ecce ego ponã trullam in medio ppli
mei isrl. Nõ adiciã vltra supinducere eũ: 7
demoliẽt excelsa idoli. 7 scificatiões isrl desо-
labũt: 7 psurgã sup domũ hieroboã i gladio.
Et misit amasias sacerdos bethel ad hiero-
boam regẽ isrl dicẽs. Rebellauit ꝯ te amos
in medio domus isrl. Nõ poterit tra sustinere
vniuersos sermões ei⁹. Hec. n. dic̃ amos. In
gladio morietꝭ hieroboã: 7 isrl captiu⁹ migra-
bit de terra sua. Et dixit amasias ad amos.
Qui vides gradẽ: fuge i trã iuda. 7 comede
ibi panẽ 7 ꝓphabis ibi. 7 i bethel nõ adijcies
vltra ut ꝓphetes: qa scificatio regi est 7 dom⁹
regni est. Rñditq; amos: 7 dixit ad amasiã.
Nõ sũ ꝓpha. 7 nõ sũ fili⁹ ꝓphe: ꝫ armẽtari⁹
ego sũ vellicãs sycomoros. Et tulit me dñs
de⁹ cũ seq̃rer gregẽ. 7 dixit dñs ad me. Vade
ꝓphета ad ppl̃m meũ isrl. Et nũc audi verbũ
dñi. Tu dicis nõ ꝓphetabis sup isrl. 7 nõ stilla-
bis sup domũ idoli. Propẽ hoc hec dicit dñs
Uxor tua in ciuitate fornicabit: 7 filij tui 7
filie tue in gladio cadẽt: 7 hum⁹ tua funicu
lo metiet. Et tu in terra polluta morieris: 7
isrl captiuus migrabit de terra sua. VIII

Hec ondit mihi dñs de⁹. Et ecce vn-
cinus pomoꝝ. Et dixit. Quid tu vi-
des amos? Et dixi. Uncinũ pomorũ
Et dixit dñs ad me. Uenit finis super ppl̃m
meũ isrl. Nõ adijciã vltra ut ptranseã eũ. Et
stridebũt cardines tẽpli in die illa dicit dñs
de⁹. Multi morient: i oi loco ꝓiciet silẽtiũ.
Audite hĩ q̃ ꝓteritꝭ pauperẽ: 7 deficere facitꝭ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

egenos ẽre dicẽtes. Qñ trãsibit messis ⁊ re-
nũdabim⁹ merces. ⁊ sabbatũ ⁊ apiemus fru-
mẽtũ: ut iminuam⁹ mẽsurã ⁊ augeam⁹ siclũ:
⁊ supponam⁹ stateras dolosas: ut possideam-
mus i argẽto egenos. ⁊ paupes ꝓ calciamẽ-
tis. ⁊ q̃sq̃lias frumẽti vendam⁹? Jurauit dñs
in supbiã iacob: si oblitus fuero vsq; ad finẽ
oia opa eoꝝ. Numq̃d sup isto non cõmouebit
ẽra: ⁊ lugebit ois bitator ei⁹? Et ascẽdet q̃si
fluui⁹ vniuersus: ⁊ eijciet ⁊ refluet q̃si riu⁹
egypti. Et erit i die illa dic̃ dñs: occadet sol
meridie: ⁊ tenebrescẽ faciã ẽrã i die luminis.
Et cõuertã festiuitates vr̃as in luctũ: ⁊ oia
cantica vr̃a i planctũ. Et inducã sup oẽ dorsũ
vr̃m saccũ: ⁊ sup oẽ caput caluitiũ. Et ponã
eã q̃si luctũ vnigeniti: ⁊ nouissima ei⁹ q̃si diẽ
amaꝝ. Et ecce dies veniũt dicit dñs ⁊ emittã
famẽ in terrã: nõ famẽ panis neq; sitim aq̃:
ꝫ audiẽdi verbũ dñi. Et cõmouebũt a mari
vsq; ad mare: ⁊ ab aq̃lone vsq; ad orientem
circuibũt q̃rentes verbũ dñi: ⁊ nõ inuenient.
In die illa deficiẽt ṽgines pulchre: ⁊ adole-
scentes i siti: q̃ iurãti in delicto samarie ⁊ dicũt
Viuit deus tuus dan: ⁊ viuit via bersabee.
Et cadent ⁊ non resurgent vltra. IX

Vidi dñm stantẽ sup altare. Et dixit.
Percute cardinẽ: ⁊ cõmoueant sup-
liminaria. Quaritia. n. i capite oĩũz
⁊ nouissimũ eorũ i gladio interficiã. Nõ erit
fuga eis: ⁊ q̃ fugerit ex eis non saluabit. Si
descenderint vsq; ad infernũ inde manꝰ mea
educet eos: ⁊ si ascẽderint vsq; i celũ inde de-
trabã eos. Et si abscõditi fuerint i ṽtice car-
meli inde scrutãs auferã eos: ⁊ si celauerint
se ab oculis meis i ꝓfundo maris: ibi mãdabo
serpẽti ⁊ mordebit eos. Et si abierint i capti-
uitatẽ coram inimicis suis ibi mãdabo gladio ⁊
occidet eos. Et ponã oculos meos sup eos i
malũ ⁊ nõ in bonũ. Et dñs deus exercituũ qui
tangit ẽrã ⁊ tabescit: ⁊ lugebũt oẽs habitantes
in ea. Et ascẽdet sicut riuus ois: ⁊ defluet si-
cut fluui⁹ egypti. Qui edificat in celo ascen-
sionẽ suã: ⁊ fasciculũ suũ sup terrã fundauit.
Qui vocat aq̃s maris: ⁊ effũdit eas sup faciẽ
ẽre. Dñs nomẽ ei⁹. Nũq̃d nõ ut filij ethiopũ
vos estis mihi filij isrl̃ ait dñs? Nunquid nõ
isrl̃ ascendẽ feci de terra egypti: ⁊ palestinos
de cappadocia: ⁊ syros de cyrene? Ecce oculi
dñi dei sup regnũ peccãs. ⁊ ꝑterã illud a facie
terre. Verumtñ ꝑterẽs nõ ꝑterã domũ iacob
dicit dñs. Ecce. n. mãdabo ego: ⁊ cõcutiã in
oĩbus gentib⁹ domũ isrl̃ sicut ꝓcutit̃ triticũ i
cribro: ⁊ nõ cadet lapill⁹ sup ẽrã. In gladio
morient̃ oẽs pctõres ꝑpli mei: q̃ dicũt nõ ap-
ꝓpinquabit ⁊ nõ veniet sup nos malũ. In die
illa suscitabo tabernaculũ dauid qđ cecidit: ⁊
reedificabo aperturas muroꝝ ei⁹. ⁊ ea que cor-
ruerãt instaurabo. Et reedificabo eũ sicut in
diebus antiqs: ut possideãt reliqas idumee ⁊
oẽs nationes eo q̃ inuocatũ sit nomẽ meũ sup
eos dic̃ dñs faciẽs hec. Ecce dies veniẽt dicit
dñs: ⁊ cõprehẽdet arator messorẽ: ⁊ calca-
tor vue mittẽtẽ semẽ. Et stillabũt mõtes dul-
cedinẽ: ⁊ oes colles culti erũt. Et conuertã ca-
ptiuitatẽ ꝑpli mei isrl̃: ⁊ edificabũt ciuitates
desertas: ⁊ inhabitabũt: ⁊ plantabũt vineas: ⁊
bibẽt vinũ earũ: ⁊ faciẽ hortos ⁊ comedent
fructus eoꝝ. Et plantabo eos sup humũ suã:
⁊ non euellã eos vltra de terra sua quã dedi
eis dicit dñs deus tuus.

Explicit Amos ꝓpheta. Incipit
prologus in Abdiam ꝓphetam.

Iacob pr̃iarcha habuit frẽm esau-
q̃ ob ruborẽ corpor̃ sui edom hebrea
ligua appellat⁹ ẽ: qđ latine sangui-
ne⁹ dr̃. Is mẽoratũ frẽm suũ q̃ isrl̃
nomẽ accepat: gui odio cõmot⁹ in-
terimẽ conat⁹ ẽ. Qua de cã oes q̃ ꝑpl̃m isrl̃. i.
filios pr̃iarche iacob ꝓdicti esau odiũ imitati
psecuti sũt esau ⁊ edom appellati sũt. Et q̃a
ꝑpls isrl̃ de captiuitate chaldeoꝝ ꝑ cyrũ regẽ
psaꝝ nutu dei reuocat⁹ in irl̃m ab alio regno
gñr̃ afflict⁹ atq; oppssus ẽ. iõ b regnũ qđ mo-
re esau ꝓdictũ ꝑpl̃m psecutũ ẽ: p denũciatio-
nem abdie ꝓphete increpat̃: qđ nõ dei indi-
gnatione ꝫ sua ṽtute ꝑpl̃m supatũ gl̃iabat̃.
De q̃ regno olim p dauid i ps centesimo tri-
gesimosexto dictũ est. Memorare dñe filioꝝ
edom in die irl̃m. Hãreliq̃ lectiõe cõprehẽsa-
futuꝝ in gentes iudiciũ ob cãs lectiõe cõpre-
hensas: regnũq; dei in ꝑpl̃o isrl̃ significat.

Incipit alius ꝓlogus.

Hebrei hũc dicũt eẽ q̃ sub rege
samarie achab. ⁊ impissima ie-
çabel: pauit centum ꝓphetas
in specubus qui non curuaue-
rũt genu añ baal. ⁊ de septẽmi-
bus erant quos helias arguitur ignorasse.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Sepulchrū ꝙ eius vsq; hodie cū mausoleo helisei ꝓphete. ⁊ baptiste iohannis. in sebaste veneratiōi habeb. q̄ olim samaria dicebat. Hanc herodes rex antipatris filius i honore augusti cesar greco noie vocauit augustam. Hic igit qui centū ꝓphetas pauerat: accepit gratiā ꝓphetale. ⁊ de duce exercit⁹ fuit dux ecclesie. Tūc in samaria paruū gregē pauerat. nunc in toto orbe xp̄i pascit ecclesias. Et sicut stephanus coronā meruit passionis: sic ꝯ de seruitutē dei cū paulo ap̄lo noie gloriat: q̄a abdias ser⁹ dñi in nr̄o sonat eloquio.

¶ Explicit prologus. Incipit argumentū.

ABdias q̄ int̄pretat⁹ dñi ꝓtonat ꝰ edom: sanguineū t̄renūq; frēm. fris ꝙ iacob semper emulū hasta ꝓcutit spiritali.

¶ Explicit argumentum. Incipit Abdias propheta. Caplm I

VIsio Abdie.

Hec dicit dñs de⁹ ad edom Auditū audiuim⁹ a dño. ⁊ legatū ad gētes misit. Surgite. ⁊ ꝓsurgam⁹ aduersus eū in p̄liū. Ecce puulū dedite in gentib⁹. Cōtēptibil tu es valde. Superbia cordis tui extulit te habitantē i scissur petrax: exaltātē soliū tuū. Qui dicis in corde tuo. Quis detrahet me in t̄rā? Si exaltat⁹ fueris ut aq̄la: ⁊ si inter sidera posuer nidū tuū: inde detrabā te dicit dñs. Si fures introissent ad te. si latrones p̄ nocte: quō ꝓticuisses? Nōne furati eēnt sufficiētia sibi? Si vindemiatores introissent ad te: nūq̄d saltē racemū reliq̄ssent tibi? Quō scrutati sūt esau? Inuestigauerūt abscōdita eius. Usq; ad t̄minū emiserūt te: cēs viri federis tui illuserunt tibi. Inualuerūt aduersū te viri pacis tue. Qui comedūt tecū: ponēt insidias subt̄ te. Nō ē prudētia in eo. Nunq̄d nō i die illa dic dñs ꝑdā sapiētes de idumea: ⁊ prudentiā de mōte esau? Et timebūt fortes tui a meridie: ut intereat vir de monte esau. Propt̄ interfectionē ⁊ ꝓpt̄ iniq̄tatē i frēm tuū iacob: operiet te confusio: ⁊ pibis i et̄nū. In die cū stares aduersus eū qñ capiebāt alieni exercitū ei⁹. ⁊ extranei ingrediebāt portas ei⁹. ⁊ sup̄ hr̄m mittebāt sortē: tu ꝙ eras q̄si vnus ex eis. Et nō despicies i die fris tui: i die peregrinatiōis ei⁹. Et nō letaber sup̄ filios iuda in die ꝑditiōis eor. ⁊ nō magnificab os tuū in die angustie. Nec ingredier portā ꝓpli mei in die ruine eor: nec despicies ⁊ tu i malis eius in die vastitat illius. Et nō emitter ad uersus exercitū ei⁹ in die vastitat illi⁹: nec stabis i exitib⁹ ut interficias eos q̄ fugerit. Et nō concludes reliq̄s ei⁹ in die tribulatiōis: q̄m iux est dies dñi sup̄ oēs gētes. Sic feciste. ret tibi: retributionē tuā cōuertā in caput tuū. Quō. n. bibisti sup̄ montem scm̄ meū: bibent oēs gentes iugit. ⁊ bibēt ⁊ absorbebūt. ⁊ erūt q̄si nō sint. Et in mōte syon erit saluatio: ⁊ erit scūs. Et possidebit dom⁹ iacob eos q̄ se possederāt. Et erit dom⁹ iacob ignis: ⁊ domus ioseph flāma. ⁊ domus esau stipula. Et succendent in eis ⁊ deuorabūt eos: ⁊ nō erūt reliq̄e dom⁹ esau. q̄a dñs locut⁹ ē. Et hēditabūt hi q̄ ad austrū sūt montē esau: ⁊ q̄ in cāpestrib⁹ philistiim: ⁊ possidebunt regionē ephraim ⁊ regionē samarie. Et beniamin possidebit galaad: ⁊ trāsmigratio exercit⁹ hui⁹ filioꝝ isr̄l oia loca chananeoꝝ vsq; ad sareptā: ⁊ transmigratio ierlm q̄ in bosphoro est possidebit ciuitates austri. Et ascendēt saluatores i montē syon iudicare montē esau: ⁊ erit dño regnū.

¶ Explicit Abdias ꝓpheta. Incipit prologus in Jonam prophetam.

IOnam scm̄ hebrei affirmant filiū fuisse mulieris vidue sareptane: quē helias ꝓpheta mortuū suscitauit. matre postea dicēte ad eū. nūc cognoui q̄a vir dei es tu. ⁊ verbū dei in ore tuo veritas ē. Ob hāc etiā cām ipsū puerū sic vocauit amathi: Amathi enim i nostra lingua veritatē sonat. Et ex eo q̄ verū helias locut⁹ ē. ille q̄ suscitat⁹ est fili⁹ esse dicit veritat. Ideo de veritate columba nascit: q̄a ionas columbā sonat. In condēnationē aūt isr̄l ionas ad gētē mittit. q̄ niniue agente pniam. illi in malitia p̄seuerāt. Tēporib⁹ quippe hieroboā regis isr̄l q̄ deo derelicto: cū ꝓpheta suo in samaria idolis sacrificabat: ionā ꝓphetā fuisse quartus liber regum indicat. Is cū ꝓphetia illuminate pcōres ciuitat niniue dei mām ꝓsecuturos videret: ne falsa p̄dicare videret. ad denūciandū interitū eiusdē ciuitat ire nolebat. Nā sicut deus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ad abrahabam de ipietate sodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ locutus ē: clamor sodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ peruenit ad me. Ita ⁊ de ninive dicit· eo qꝫ ascēderit clamor malitie eiꝰ ad deū. Et qa sentētia dei de sodomis facta· minime reuocata ē· ita ⁊ ionas aduersū niniuē, platā sniam reuocari nolebat· dñe dispēsationis ignarꝰ: q̄ salutē boiuꝫ ad se conuertētiū magis vult qꝫ intitū. Hoc illi accíderat qđ ⁊ scō beliseo: q̄ filiū sunamitidis mulieris mortuū ig̃rauit Jō a ꝓspectu dei fugē se ionas putabat· humanū aliq̄d passus· dicente dauid. Quo ibo a spiritu tuo: ⁊ a facie tua quo fugiam?

Explicit prologus. Incipit argumentū.

IOnas colūba pulcherrima· naufragio suo passionē dñi prefigurās: mūdū ad pœnitentiam reuocat. ⁊ sub noie niniue salutē gentibus denūciat.

Explicit argumentū. Incipit Jonas propbeta. Capꝫm I

ET factum est ꝟbū dñi ad ionā filiū amathi dicēs. Surge ⁊ vade in niniuen ciuitatē grandem. ⁊ ꝑdica in ea· qa ascēdit malitia eius corā me. Et surrexit ionas ut fugeret ī tbarsis a facie dñi. Et descēdit ioppen. ⁊ inuenit nauē euntē ī tbarsis. Et dedit naulū eiꝰ ⁊ descēdit ī eā ut iret cū eis in tbarsis a facie dñi. Dñs aūt misit ventū magnū in mare. ⁊ facta ē tēpestas magꝫ i mari. ⁊ nauis ꝓclitabat cōteri. Et timuerūt naute: ⁊ clamauerūt viri ad deū suū: ⁊ miserūt vasa q̄ erāt in naui i mare· ut alleuiaret ab eis. Et ionas descendit ad interioꝛa nauis: ⁊ dormiebat sopore graui. Et accessit ad eū gubnatoꝛ: ⁊ dixit ei. Quid tu sopore deprimeris? Surge iuoca deū tuū: si forte recogitet deꝰ de nobis ⁊ nō pea mus. Et dixit vir ad collegā suū. Venite ⁊ mittamꝰ sortes: ⁊ sciamꝰ q̄re ꝟ malū sit nob. Et miserūt sortes: ⁊ cecidit sors sup ionam. Et dixerūt ad eū. Jndica nobis· cuiꝰ cā malū istud sit nobis: qđ ē opus tuū· q̄ ēra tua. ⁊ q̄ vadis· uel ex q̄ ꝓuīcia es tu? Et dixit ad eos. Hebreus ego sū: ⁊ dñm deū celi ego timeo· q̄ fecit mare ⁊ aridā. Et timuerunt viri timore magno. ⁊ dixerūt ad eū. Quid ꝟ fecisti? Cognouerūt enī viri qꝫ a facie dñi fugeret: quia indicauerat eis. Et dixerūt ad eū: Quid faciemꝰ tibi. ⁊ cessabit mare a nob. Quia mare ibat ⁊ intumescebat. Et dixit ad eos. Tollite me ⁊ mittite ī mare ⁊ cessabit mare a vobis. Scio. n. ego· qm̄ ꝓpt̄ me tēpestas ꝟ grādis venit sup vos. Et remigabant viri ut reuerterēt ad aridā ⁊ nō valebant: quia mare ibat ⁊ intumescebat sup eos. Et clamauerūt ad dñm. ⁊ dixerūt. Quesumꝰ dñe ne peamꝰ in aīa viri istiꝰ: ⁊ ne des sup nos sanguinē innocentē: quia tu dñe licut voluisti fecisti. Et tulerūt ionā ⁊ miserūt in mare. ⁊ stetit mare a feruoꝛe suo. Et timuerunt viri timoꝛe magno dñm: ⁊ immolauerunt hostias domino. ⁊ vouerunt vota. II

ET ꝑparauit dñs piscē grādē: ut deglutiret ionā. Et erat ionas i ventre piscis tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ. Et oꝛauit ionas ad dñm deū suū de ventre piscis Et dixit. Clamaui de tribulatiōe mea ad dominū: ⁊ exaudiuit me. De ventre inferi clamaui: ⁊ exaudisti vocē meā. Et proiecisti me in ꝓfundū i coꝛde maris: ⁊ flumē circūdedit me. Omnes gurgites tui ⁊ fluctꝰ tui sup me trāsierūt. Et ego dixi. Abiectꝰ sū a cōspectu oculoꝝ tuoꝝ. Uerūtn̄ rursus videbo tēplū scm̄ tuū. Circūdederūt me aq̄ vsq; ad aiam: abyssus vallauit me· pelagꝰ opuit caput meū. Ad extrema mōtiū descēdi: ære vectes ꝯclusērūt me i eternū: ⁊ subleuabis de coꝛꝛuptione vitā meā dñe deꝰ me. Cū angustiaret in me aīa mea dñi recoꝛdatꝰ sū ut veniat ad te oꝛo mea ad tēplū scm̄ tuū. Qui custodiūt vanitates: frustra mīam suam delinquūt. Ego aūt in voce laudis īmolabo tibi: q̄cūq; voui reddā ꝓ salute mea dño. Et dixit dñs pisci: Et euomuit ionam in aridam. III

ET factū est ꝟbū dñi ad ionā secūdo dicens. Surge ⁊ vade in niniuen ciuitatē magnā. ⁊ ꝑdica ī ea ꝑdicationē quā ego loquoꝛ ad te. Et surrexit ionas ⁊ abiit in niniuē iuxta verbū dñi. Et niniue erat ciuitas magna itinē triū diex. Et cepit ionas introire ciuitatē itinē diei vniꝰ: ⁊ clamauit ⁊ dixit. Adbuc q̄dragita dies: ⁊ niniue subuertet. Et crediderunt viri niniuite in dño. ⁊ ꝑdicauerūt ieiuniū. ⁊ vestiti sūt saccis a maioꝛe vsq; ad minoꝛē. Et puenit ꝟbū ad regē niniue. Et surrexit de solio suo. ⁊ abiecit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vestimentū suū a se. ⁊ indut⁹ ē saco. ⁊ sedit in cinere: ⁊ clamauit ⁊ dixit in niniue ex ore regis ⁊ principū ei⁹ dicēs: Boies ⁊ iumenta ⁊ boues ⁊ pecora nō gustēt q̄cq̄ nec pascant. ⁊ aquā nō bibant: ⁊ opiant saccis boies: ⁊ iumēta clamēt ad dñm i fortitudine: ⁊ cōuertat vir a via sua mala ⁊ ab iniq̄tate que ē in manib⁹ eor. Quis scit si cōuertat ⁊ ignoscat de⁹. ⁊ reuertat a furore ire sue: ⁊ nō pibim⁹? Et vidit de⁹ opa eor q̄a conuersi sūt de via sua mala. ⁊ misertus est sup malitiā quā locut⁹ fuerat ut faceret eis. ⁊ non fecit. IIII

Et afflict⁹ ē ionas afflictiōe magna: ⁊ irat⁹ est ⁊ orauit ad dñm. ⁊ dixit: Obsecro dñe. nūq̄d nō boc ē verbū meū cū adbuc eē in tra mea? Propt̄ hoc preoccupaui ut fugerē i tharsis. Scio. n. q̄a tu de⁹ clemēs ⁊ misericors es: patiēs ⁊ multe miseratiōis ⁊ ignoscens sup malitia. Et nūc dñe tolle q̄so aiam meā a me: q̄a melior ē mibi mors q̄m vita. Et dixit dñs. Putas ne bñ irascaris tu? Et egressus ē ionas de ciuitate: ⁊ sedit cōtra orientē ciuitatis. Et fecit sibimet umbraculū ibi: ⁊ sedebat subter illud in umbra. donec videret q̄d accideret ciuitati. Et preparauit dñs deus edera: ascendit sup caput ione. ut esset umbra sup caput ei⁹: ⁊ protegeret eū. Laborauerat. n. Et letat⁹ est ionas sup edera leticia magna. Et parauit de⁹ vermē ascensu diluculi in crastinū: ⁊ percussit edera ⁊ exaruit. Et cū ort⁹ fuisset sol p̄cepit dñs vēto calido ⁊ vrenti ⁊ percussit sol super caput ione: ⁊ estuabat. Et petiuit aie sue ut moreret. Et dixit. Melius ē mibi mori q̄m viuere. Et dixit dñs ad ionā Putas ne bñ irasceris tu super edera? Et dixit Bñ irascor ego vsq̄ ad mortē. Et dixit dñs. Tu doles super edera in q̄ nō laborasti neq̄ fecisti ut cresceret. q̄ sub vna nocte nata ē ⁊ sub vna nocte perijt: ⁊ ego nō parcam niniue ciuitati magne. in q̄ sūt pl⁹ q̄m cētū viginti milia boiū. q̄ nesciūt q̄d sit inter dexteram ⁊ sinistram suam: ⁊ iumenta multa?

Explicit Jonas prophēta. Incipit prologus in Michēam prophētā.

Temporibus ioathe ⁊ acbaç ⁊ eçechie regū iuda. michea p̄phēta ad banc p̄phētiā spū scō repletū fuisse lectio ipsa demōstrat. Sed de supdicto numero regū ioathan ⁊ eçechiā de ob religionē placuisse: bistoria libri q̄rti regū. ⁊ secūdi paralypomenō indicat. Acbaç vo relicto deo. idola samarie q̄b⁹ etiā filios suos in sacrificiū igni cremādos obtulerat. coluisse cōstat. Deobrē deus samariā q̄ reges isrl ⁊ iuda memoratorū simulacrorū superstitiōe fefellerat increpās indignationē suā in eā p̄cessurā cōminat⁹ ē. Populo etiā isrl p̄uaricatori ⁊ p̄ncipib⁹ eius qui eundē p̄plm fallaci suasione ad colenda idola impulerāt. verbis in sequentib⁹ captiuitatem ⁊ interitū affuturū denūciauit.

Explicit prologus. Incipit argumentū.

Dicheas demorastbi coheres christi vastationē annūciat filie latronis. ⁊ obsidionē ponit ei eam. q̄a maxillam percusserit iudicis isrl.

Explicit argumentū. Incipit Micheas p̄phēta. Capt̄m I

Verbū domini quod factū ē ad michēam morastbitē in dieb⁹ ioathan acbaç ⁊ eçechie regū iuda: quod vidit super samariā ⁊ irl'm. Audite p̄pli oēs. ⁊ attēdat tra ⁊ plenitudo ei⁹: ⁊ sit dñs de⁹ vobis i testē: dñs de templo scō suo. Quia ecce dñs egredietur de loco suo: ⁊ descēdet ⁊ calcabit sup excelsa terre. Et p̄sument montes subt⁹ eū: ⁊ valles scindent sicut cera a facie ignis: sicut aque q̄ decurrūt in p̄ceps. In scelere iacob oē istud: ⁊ in peccatis domus isrl. Q̄d scel⁹ iacob? Nōne samaria? Et q̄ excelsa iude? Nonne irl'm? Et ponā samariā q̄si acerū lapidū i agro cū plātat vinea. ⁊ detrabā i vallē lapides ei⁹. Et fundamēta eius reuelabo: ⁊ oia sculptilia ei⁹ cōcident. Et oēs mercedes ei⁹ comburent igni: ⁊ oia idola ei⁹ ponā in p̄ditionē. q̄a de mercedibus meretricis p̄gregata sūt: ⁊ vsq̄ ad mercedē meretricū reuertēt. Sup b̄ plāgā ⁊ vlulabo: vadā spoliat⁹ ⁊ nud⁹. Faciā planctū velut draconū: ⁊ luctū q̄si strutionū: quia desperata ē plaga eius: q̄a venit vsq̄ ad iudā: tetigit portam p̄pli mei vsq̄ ad irl'm. In geth nolite ānūciare: lachrymis ne ploret. In domo pulueris puluere vos aspergite. ⁊ transite: vobis habitatio pulchra: confusa ignominia.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſſō eſt egreſſa q̄ habitat in exitu. Planctum domus vicina accipiet ex vobis q̄ ſtetit ſibimet: q̄a infirmata ē in tonū q̄ habitat ī amaritudinib⁹. Quia deſcēdit malū a dño in portā irl̄m: tumulꝰ q̄drige ſtuporis habitanti lachis. Principiū peti ē filie ſyon: q̄a i te inuenta ſūt ſcelera iſrl̄. Propēea dabit emiſſarios ſup hēditatē geth: domos mendacij in deceptionem regibus iſrahēl. Adhuc hēredē adducam tibi q̄ habitas i mareſa. vſq; odollam veniet gloria iſrl̄. Decaluare & tondere ſup filios delitiarū tuaꝝ: dilata caluitiū tuū ſicut aquila. q̄m captiui ducti ſūt ex te.

II

Hē qui cogitat iutile: & operami malū in cubilibus vr̄is. In luce matutina faciūt illud: q̄m p̄ dñm ē manꝰ eoꝝ. Et pcupierūt agros & violent tulerunt & rapuerūt domos. & calūniabant virū & domum eius: virū & hēditatē eiꝰ. Idcirco h̄ dic dñs. Ecce ego cogito ſup familiā iſtā malū vnde nō auferet colla vr̄a: & nō ābulabit ſupbi: q̄m tēpus peſſimū eſt. In die illa ſumet ſup vos parabola: & cātabit cāticū cū ſuauitate dicētiū. Depopulatione vaſtati ſumꝰ. Pars pli mei cōmutata eſt. Quō recedis a me: cū reuertat q̄ regiones nr̄as diuidat? Propt̄ h̄ nō erit tibi mittens funiculū ſort in cetu dñi o iſrl̄. Ne loq̄mini loquētes: Hō ſtillabit ſup iſtos: nō cōprehēdet confuſio dic domꝰ iacob. Hūq̄d abbreuiat ē ſpūs dñi: aut tales ſunt cogitationes eiꝰ? Hōne vba mea bona ſūt cū eo q̄ recte gradit? Et e cōtrio pli meꝰ in aduerſariū cōſurrexit. Deſup tunicā palliū ſuſtuliſtis: & eos q̄ trāſiebāt ſimplicit cōuertiſtis in bellum. Mulieres pli mei eieciſtis de domo delitiarū ſuaꝝ: a paruulis earū tuliſtis laudē meā i pp̄etuū. Surgite & ite: q̄a nō habet h̄ requiē. Propt̄ imundiciā eiꝰ corrūpet putredine peſſima. Vtinā nō eſſem vir habēs ſpm̄: & mendacio potiꝰ loq̄rer. Stillabo tibi in vinū & i ebrietatē: & erit ſup quē ſtillat pls iſte. Congregatione congregabo iacob totū te: in vnū cōducā reliq̄as iſrl̄. Pariter ponā illū q̄ſi gregē i ouili: q̄ſi pecꝰ i medio caulaꝝ. Tumultuabit a multitudine hominꝫ. Aſcēdet. n. pandens iter añ eos. Diuidet & trāſibūt portam: & egredient p eā. Et tranſibit rex eorū coram eis: & dñs in capite eoꝝ.

III

Et dixi. Audite p̄ncipes iacob: & duces domꝰ iſrl̄. Hunq̄d nō vr̄m ē ſcire iudiciū. qui odio habetis bonū. & diligitis malū? q̄ violent tollit pelles eoꝝ de ſup eis. & carnē eoꝝ de ſup oſſib⁹ eoꝝ? Qui comederūt carnē pli mei. & pellē eorū de ſup excoriauerūt: & oſſa eoꝝ p̄fregerūt: & cōciderunt ſicuti lebete & q̄ſi carnē ī medio olle. Tūc clamabūt ad dñm & nō exaudiet eos: & abſcondet faciē ſuā ab eis ī tpe illo: ſic nequit egerūt i adinuētionib⁹ ſuis. Hec dic dñs ſup pphetas q̄ ſeducūt pplm meū: q̄ mordēt dentibus ſuis & p̄dicāt pacē. Et ſi q̄s nō dederit in ore eoꝝ q̄ppiā: ſcificāt ſup eū p̄liū. Propēea nox vobis p viſione erit: & tenebre vobis p diuinatione. Et occūbet ſol ſup pphās. & obtenebrabit ſup eos dies. Et p̄fundent q̄ vident viſiones. & p̄fundent diui. Et operiēt dēs vultus ſuos: q̄a nō ē reſpōſū dei. Verūtn̄ ego repletus ſū fortitudine ſpūs dñi iudicio & virtute: ut annūciem iacob ſcelus ſuū: & iſrl̄ peccatū ſuū. Audite h̄ p̄ncipes domꝰ iacob. & iudices domꝰ iſrl̄. q̄ abhominami iudiciū. & oia recta peruertit. Qui edificat ſyon ī ſanguib⁹: & irl̄m in iniquitate. Principes eiꝰ in muneribꝰ iudicabāt: & ſacerdotes eiꝰ in mercede docebāt. Et pphē eiꝰ ī pecunia diuinabāt: & ſup dñm requieſcebāt dicentes. Hūq̄d nō dñs in medio nr̄m? Hō venient ſup nos mala. Propter h̄. cā vr̄i ſyon q̄ſi ager arabit: & irl̄m q̄ſi aceruus lapidū erit: & mons templi in excelſa ſilvarum.

IIII

Et erit in nouiſſimo dierū: erit mons domꝰ dñi p̄paratꝰ i vertice mōtū. & ſublimis ſup colles. Et fluet ad eū pli & properabūt gētes multe & dicēt. Venite aſcēdam⁹ ad montē dñi: & ad domū dei iacob. Et docebit nos de vijs ſuis: & ibim⁹ ī ſemitis eiꝰ. Quia de ſyon egredietꝰ lex. & vbū dñi de irl̄m. Et iudicabit inter pplos multos. & corripiet gentes fortes vſq; in lōginquū. Et cōcident gladios ſuos i domeres: & haſtas ſuas in ligones. Hō ſumet gens aduerſum gentē gladiū. & nō diſcent vltra belligerare. Et ſedebit vir ſubtus vineam ſuā: & ſubtus ficum ſuā: & non erit qui deterreat: q̄a os dñi exercituū locutū eſt. Quia omnes populi ambulabunt vnuſq̄ſq; in noie dei ſui: nos aūt ambulabimus in noie dei nr̄i in eternū & vltra. In die illa dic dñs congregabo claudicantē: & eā quā eiecerā colligā: & quā afflixerā conſolabor. Et ponā claudicantē i reliq̄as: & eā q̄ laborauerat in gentē robuſtā. Et regnabit dñs ſup eos i monte ſyon: ex hoc nūc & vſq; i eternū.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et tu turris gregis nebulosa filia syon: vsq; ad te veniet: & veniet ptās prima regnū filie ierlm. Nūc q̄re merore ꝓtraheris? Nunq̄d rex nō ē tibi: aut ꝓsiliar⁹ tu⁹ perijt: q̄a cōprehēdit te dolor sicut parturientē? Dole & satage filia syon q̄si parturiēs: q̄a nūc egredieris de ciuitate: & habitabis i regione: & venies vsq; ad babylonē. Ibi liberaberis: ibi redimet te dñs de manu inimicoꝝ tuoꝝ. Et nūc congregate sūt sup te gētes multe: q̄ dicūt lapidet: & aspiciat in syon ocul⁹ nr̄. Ipsi aūt nō cognouerūt cogitationes dñi. & nō intellexerūt ꝓsiliū eius: q̄a congregauit eos q̄si fenū aree. Surge & tritura filia syon: q̄a cornu tuū ponā ferreū: & vngulas tuas ponā ereas. Et cōminues populos multos. & interficies dño rapinas eorū. & fortitudinē eoꝝ dño vniuerse terre. V

Nunc vastaberis filia latrōis. Obsidionē posuerūt sup nos: in vga percutient maxillā iudicē isrl. Et tu bethleē effrata paruul⁹ es in milib⁹ iuda. Ex te mihi egredietur q̄ sit dñator i isrl: & egressus eius ab initio a diebus eternitatis. Propter hoc dabit eos vsq; ad tēpus i q̄ pturiēs pariet. Et reliq̄e fratrū eius conuertent ad filios isrl. Et stabit & pascet i fortitudine dñi: in sublimitate nois dñi dei sui. Et conuertent: q̄a nunc magnificabit vsq; ad cardines ere. Et erit iste pax assyrijs cū venerit in terrā nr̄am: & q̄n calcauerit i domib⁹ nr̄is. Et suscitabim⁹ sup eū septē pastores. & octo principes hoies. Et pascēt terrā assur in gladio. & terrā nemroth i lanceis eius. Et liberabit ab assur cū venerit in terrā nr̄am: & cū calcauerit in finibus nr̄is. Et erūt reliq̄e iacob in medio populorū multoꝝ q̄si ros a dño: & q̄si stille sup herbā q̄ nō expectat virū. & nō ꝓstolat filios hoīz. Et erūt reliq̄e iacob i gentib⁹ i medio pplorum multoꝝ q̄si leo i iumentis siluaꝝ & q̄si catul⁹ leonis i gregib⁹ pecoꝝ. Qui cū transierit conculcauerit & discerpserit: nō ē q̄ eruat. Et exaltabit man⁹ tua sup hostes tuos. & oēs inimici tui interibūt. Et erit i die illa dicit dñs: auferā equos tuos de medio tui: & dispdā q̄drigas tuas. Et pdā ciuitates terre tue. & destruā oēs munitiones tuas. Et auferā maleficia de mānu tua: & diuinationes nō erūt i te. Et perire faciā sculptilia tua: & statuas tuas de medio tui. Et nō adorabis vltra opera manuū tuaꝝ: & euellā lucos tuos de medio tui. Et cōterā ciuitates tuas: & faciā i furore & indignatione vltionē in oīb⁹ gentib⁹ q̄ nō audierūt. VI

Audite q̄ dñs loquit. Surge cōtende iudicio aduersū montes: & audiant colles vocē tuā. Audiāt mōtes iudiciū dñi & fortia fūdamēta terre: q̄a iudiciū dñi cū populo suo: & cū isrl diiudicabit. Populе me⁹ quid feci tibi aut q̄d molestus fui tibi? Responde mihi. Quia eduxi te de terra egypti: & de domo seruitutis liberaui te: & misi añ faciē tuā moysen & aaron & mariā. Populе meus memento q̄so q̄d cogitauerit cōtra te balach rex moab: & q̄d responderit ei balaā filius beor de sethim vsq; ad galgalā: ut cognoscēs iusticias dñi. Quid dignū offerā dño? Curuabo genu deo excelso? Nunq̄d offerā ei holocaustomata & vitulos anniculos? Nunq̄d placari pōt dñs in milibus arietū: aut in multis milibus hircoꝝ pinguiū? Nunq̄d dabo primogenitū meū p scelere meo: fructū ventris mei p peccato aie mee? Indicabo tibi o homo quid sit bonū: & q̄d dñs requirat a te. Utiq; facere iudiciū & diligere misericordiam: & sollicitū ābulare cū deo tuo. Vox dñi ad ciuitatē clamat. & salus erit oīb⁹ timentib⁹ nomē eius. Audite tribus. Et q̄s approbabit illud? Adhuc ignis i domo impij: thesauri iniq̄tatis: & mēsura minoris ire plena. Nūquid iustificabo stateram impiā. & saccelli pondera dolosa? In q̄b⁹ diuites eius repleti sūt iniq̄tate: & habitantes i ea loq̄bant mēdaciū: & lingua eoꝝ fraudulēta i ore eoꝝ. Et ego cepi percutere te plagis tuis. Tu comedes & nō saturaberis: & humiliatio tua in medio tui. Et apprehēdes & nō saluabis: & q̄s saluaueris i gladiū dabo. Tu seminabis & nō metes: tu calcabis oliuā & nō vnges oleo: & mustū & nō bibes vinū. Et custodisti precepta amri & omne opus domus achab. & ābulasti in voluptatib⁹ eoꝝ. ut darē te in ptionē. & habitantes i ea in sibilū. & opprobriū populi mei portabis. VII

Ve mihi: q̄a factus sū sicut q̄ colligit in autūno racemos vindemie. Non est botrus ad comedendū: pcoquas ficus desiderauit aia mea. Periit sanctus de terra: & rectus i hoīb⁹ nō ē. Omnes i sanguine insidiant: vir fratrem suū ad mortē venat. Malū manuū suarū dicūt bonū. Princeps postulat. & iudex in reddendo ē. Et magnus locutus est desideriū aie sue: & pturbauerūt eā. Qui optimus i eis est q̄si paliur⁹. & q̄ rectus q̄si spina de sepe. Dies speculationis tue. visitatio tua venit. Nūc erit vastitas eorū. Nolite credere amico: & nolite cōfidere in duce. Ab ea q̄ dormit in sinu tuo

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

custodi claustra oris tui: qa filꝰ cõtumeliã facit pri: ⁊ filia consurget aduersus matrem suã: nurus aduersus socrũ suã: ⁊ iimici hominis domestici eiꝰ. Ego autẽ ad dñm aspiciã: expectabo deũ saluatorem meũ. Audiet me deꝰ meꝰ. Ne leteris iimica mea sup me: qa cecidi. Cõsurgã. Cũ sedero i tenebr̃s dñs lux mea est. Irã dñi portabo qm̃ peccaui ei: donec cãm meã iudicet. ⁊ faciat iudiciũ meum. Educet me i lucẽ videbo iusticiã eiꝰ. Et aspiciet iimica mea. ⁊ opiet cõfusiõe: q dicit ad me. Vbi ẽ dñs deus tuꝰ? Oculi mei videbunt in eam. Nunc erit in conculcatione: ut lutum platearũ. Dies: ut edificentur macerie tue. In die illa longe fiet lex. In die illa ⁊ usq ad te veniet assur. ⁊ usq ad ciuitates munitas: ⁊ a ciuitatibꝰ munitis usq ad flumen. ⁊ ad mare de mari. ⁊ ad montẽ de mõte. Et erit terra inhabitatorib suos: ⁊ pp fructũ cogitationũ eox. Pasce populũ tuũ i virga tua: gregẽ hereditatis tue habitãtes solos i saltu. In medio carmeli pascent basan ⁊ galaad iux dies antiqs: sm dies egressiõis tue de terra egypti. Ostẽdã ei mirabilia. Videbũt gẽtes. ⁊ pfũdẽt sup oi fortitudine sua. Ponet manũ sup os: aures eox surde erũt. Lingent puluerẽ sicut serpentes: velut reptilia de pturbabũtur de edibꝰ suis. Dñm deũ nostrũ nõ desiderabũt. ⁊ timebũt te. Quis deꝰ silis tui q aufers iiqtatẽ. ⁊ trãsfers pctm̃ reliqui hereditatis tue? Nõ imittet ultra furorẽ suũ qm̃ uolẽs miam ẽ. Reuertet ⁊ miserebit nri. Deponet iniqtates nras: ⁊ pijcietis i pfũdũ maris oia pcta nra. Dabis veritatẽ iacob misericordiã abrahã: que iurasti patribus nostris a diebus antiquis.

Explicit Micheas pphẽta. Incipit prologus in Naum pphetam.

Naum pphã añ aduẽtũ regis assyrioꝝ q pplm isrl captiuũ in suã regionẽ trãstulerat fuisse hebreorũ traditio confirmat. Siqdẽ in finẽ buiꝰ lectiõis: pdict regis aduẽtũ: idẽ pphã ãnũciare mõstrat. Sz cũ habitatores niniue iona interitũ ciuitatis pdicante: ne dina ira de nunciatũ interitũ sustinerẽt: pctõꝝ ⁊ impietatis pnitẽtiã egissent: accepta dei mia: gẽtiorib̃ se criminib̃ iplicuerũt. Qua de cã memorat̃ pphã spũ scõ plenꝰ iudiciũ dei ãnũciãs. ita locutꝰ est. Deus zelãs. ⁊ vlciscens dñs ẽ ⁊c. Jã. n. decẽ tribꝰ ab assyriis ducte fuerãt i captiuitatẽ sub ezechia rege iuda. sub q etiã nũc in psolatiõe ipli trãsmigrati: aduersũ niniuen visio cernit. Nec erat qua psolatio. tam bis q iã assyriis seruiebant: qꝝ reliqs q sub ezechia de tribu iuda ⁊ beniamĩ ab eisdẽ hostibꝰ obsidebant. ut audirent assyrios qꝫ a cbalde is eẽ capiẽdos. sicut in sequẽtibꝰ libri buiꝰ demõstrabit. Sciẽdũ qꝝ niniue i nra lingua de hebreo speciosam sonat. Speciosus aũt h̃ mũdꝰ dicit. Vñ ⁊ apud grecos. cosmos ab ornatu nomẽ accepit. Et q̃cq̃d nũc aduersũ niniuen dicitur: de mundo figuraliter pdicari sentiamꝰ. Quã ob cãm ⁊ assumptio quã septuagita interptes dicũt apud hebreos massa ponit. i. gue onꝰ. eo qꝝ cũ aduersus quã pphetat pmat. nec sinat eleuare ceruicẽ. Simulqꝫ h̃ attẽdẽdũ. qꝝ h̃ ipsa uel assũptio. uel onꝰ. uel pondus pphe visio fit. Nõ. n. loqit pphã extasi: ut mõtanꝰ ⁊ pscilla. maximillaqꝫ delirant: h̃ qõ pphat liber ẽ visiõis itelligẽtis vniuersa q loqit: ⁊ pondus hostiũ faciẽtis suo pplo visionẽ. De consũmatione itaqꝫ mũdi sm anagogen cõsolationẽ scõx pphia texit: ut q̃cũqꝫ i mundo vident: q̃si ptereũtia ⁊ caduca cõtẽnant: ⁊ pparẽt se ad iudicij diem: Vbi vltor aduersum vires assyrioꝝ affuturus est dominus.

Explicit prologus. Incipit argumentũ.

Naum psolator orbis interpretatur Increpat ciuitatẽ sanguinũ. ⁊ post euersionẽ illius loquitur. Ecce sup mõtes pedes euãgeliçãtis ⁊ ãnũciãtis pacẽ.

Explicit argumentum. Incipit Naum propheta. Capm I

Onus niniue.

Liber visiõis naum helchesei Deꝰ emulator ⁊ vlciscẽs dñs vlciscẽs dñs ⁊ bñs furorẽ: vlciscens dñs in hostes suos. ⁊ irascẽs ipse iimicis suis. Dñs patiẽs ⁊ magnꝰ fortitudine: ⁊ mundãs nõ faciet innocentẽ. Dñs in tẽpestate ⁊ turbine vie eiꝰ: ⁊ nebule puluis pedũ eiꝰ. Increpãs mare ⁊ exsiccãs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

illud:ꝛ oĩa flumina ad ꝛſertum ꝛeducens. Infirmatus eſt baſan ꝛ carmelus:ꝛ flos libani elãguit. Montes cõmoti ſũt ab eo:ꝛ colles ꝛſolati ſunt. Et ꝓtremuit tra a facie ei⁹.ꝛ orbis:ꝛ ꝛſs hitãtes i eo. Añ faciẽ indignatiõis ei⁹ qs ſtabit:ꝛ qs reſiſtet i ira furoris ei⁹? Indigtio ei⁹ effuſa eſt ut ignis.ꝛ petre diſſolute ſũt ab eo. Bon⁹ dñs ꝛ ꝓfortãs i die tribulatiõis.ꝛ ſciẽs ſperãtes i ſe. Et ĩ diluuio ptereũte ꝓſũmationẽ faciet loci ei⁹ ꝛ ĩmicos ei⁹ pſequẽt tenebre. Quid cogitatis ꝰ dñm? Cõſũmationẽ ipſe faciet. Nõ ꝓſurget duplex tribulatio:qa ſic ſpine ſe inuicẽ cõplectũt:ſic cõuiuiũ eoꝝ pariẽ potãtiũ. Cõſũmẽt q̃ſi ſtipula ariditate plena. Ex te.n.exibit cogitãs ꝰ dñm malitiã:mẽte ptractãs puaricationẽ. Hec dic dñs. Si pfecti fuerit ꝛ ita plures.ſic q̃ attõdẽt ꝛ ptrãſibit. Afflixi te.ꝛ nõ affligã te vltra. Et nũc ptera ꝗgã ei⁹ de dorſo tuo.ꝛ vincula tua dirũpã.ꝛ ꝑcipiet ſup te dñs. Nõ ſeiabit ex noie tuo ãpli⁹. De domo dei tui incidã. Sculptile ꝛ ꝓflatile ponã ſepulchrũ tuũ:qa ignorat⁹ es. Ecce ſup mõtes pedes euãgelizãtis:ꝛ ãnũciãtis pacẽ. Celebra iuda feſtiuitates tuas ꝛ redde vota tua:qa nõ adijciet vltra ut ptrãſeat i te belial:vniuerſus interijt. II

Aſcẽdit q̃ diſpgat cora te:q̃ cuſtodiat obſidionẽ. Cõtẽplare viã: cõforta lũbos.robora ꝗtutẽ valde. Quia ſicut reddidit dñs ſupbiã iacob:ſic ſupbiam iſrl. Quia vaſtatores diſſipauerũt eos:ꝛ ꝑpagines eoꝝ corruperũt. Clype⁹ fortiũ eius ignitus:viri exercit⁹ in coccineis. Ignee babene currus i die ꝑparatiõis ei⁹:ꝛ agitatores cõſopiti ſũt. In itinerib⁹ cõturbati ſũt:q̃dri ge collíſe ſũt in plateis. Aſpect⁹ eoꝝ q̃ſi lãpades:q̃ſi fulgura diſcurrẽtia. Recordabit fortiũ ſuoꝝ:ruent ĩ itinerib⁹ ſuis. Velocit aſcẽdent muros ei⁹:ꝛ ꝓparabit vmbraculũ. Porte fluuioꝝ apte ſũt:ꝛ templũ ad ſolũ dirutũ. Et miles captiu⁹ adduct⁹ ẽ:ꝛ ancille ei⁹ minabãt gemẽtes ut colũbe:murmurantes in cordib⁹ ſuis. Et niniue q̃ſi piſcina aq̃ꝝ aque eius:ipſi ꝗo fugerũt. State ſtate:ꝛ nõ eſt q̃ reuertat. Diripite argentũ.diripite aurũ:ꝛ nõ ẽ finis diuitiarꝝ ex oib⁹ vaſis deſiderabilib⁹. Diſſipata ẽ ꝛ ſciſſa ꝛ dilacerata. ꝛ cor tabeſcẽs.ꝛ diſſolutio geniculoꝝ.ꝛ defectio i cũctis renib⁹.ꝛ facies oiuꝫ ſicut nigredo olle. Vbi ẽ hitaculũ leonũ.ꝛ paſcua catulorũ leonũ? Ad quã iuit leo ut ingredẽt illuc:catul⁹ leonis.ꝛ nõ ẽ q̃ exterreat. Leo cepit ſufficienter catulis ſuis.ꝛ necauit leenis ſuis. Et ipleuit preda ſpelũcas ſuas.ꝛ cubile ſuũ rapina. Ecce ego ad te dicit dñs exercituũ.ꝛ ſuccendã vſq; ad ſũmũ q̃drigas tuas:ꝛ leunculos tuos comedet gladius. Et exterminabo de terra predam tuam:ꝛ nõ audietur vltra vox nunciorũ tuorum. III

Ve ciuitas ſanguinũ:vniuerſa mendacij:dilaceratiõe plena. Nõ recedet a te rapina. Vox flagelli.ꝛ vox impet⁹ rote.ꝛ eq̃ fremẽtis.ꝛ q̃drige feruẽtis ꝛ eq̃tis aſcẽdẽt.ꝛ micãt gladij.ꝛ fulgurãt haſte.ꝛ multitudinis interfecte.ꝛ gꝰis ruine: nec ẽ finis cadauerũ. Et corruẽti i corporib⁹ ſuis ꝓpt multitudinẽ fornicationũ meretricis ſpecioſe ꝛ grate ꝛ bñ q̃ maleficia:q̃ vendidit gẽtes i fornicatiõib⁹ ſuis:ꝛ familias in maleficijs ſuis. Ecce ego ad te dic dñs de⁹ exercituũ.ꝛ reuelabo pudẽda tua i facie tua: ꝛ oſtẽdã i gẽtib⁹ nuditatẽ tuã ꝛ regnis ignominiã tuã. Et proijciã ſup te abhominatiões: ꝛ cõtumelijs te afficiã:ꝛ ponã te i exemplũ. Et erit oĩs qui viderit te reſiliet a te:ꝛ dicet. Vaſtata eſt niniue. Quis cõmouebit ſuper te caput? Vnde q̃rã conſolatorẽ tibi? Numqd melior es alexãdria ꝓpoꝝ:q̃ habitat in fluminib⁹? Aque i circuitu ei⁹:cui⁹ diuitie mare: aq̃ muri ei⁹. Ethiopia fortitudo ei⁹ ꝛ egypt⁹ ꝛ nõ ẽ finis. Affrica ꝛ libyes fuerũt i auxilio tuo:ꝫ ꝛ ipſa i trãſmigtiã ducta ẽ i captiuitatẽ. Paruuli ei⁹ eliſi ſũt i capite oĩuꝫ viarũ: ꝛ ſup inclytos ei⁹ miſerũt ſortẽ:ꝛ cũcti optimates ei⁹ conſtricti ſũt i cõpedib⁹. Et tu ebriaberis ꝛ eris deſpecta.ꝛ q̃res tu auxiliũ ab inimico. Oĩes munitiões tue ſicut ficꝰ cũ groſſis ſuis:ſi pcuſſe fuerit cadẽt i os comedẽtis. Ecce ppl⁹ tu⁹:mulieres i medio tui. Inimicis tuis ad aptionẽ pãdent porte terre tue:deuorabit ignis vectes tuos. Aquã ppt obſidionẽ hauri tibi:extrue mũtiões tuas. Intra in lutũ ꝛ calca:ſubigens tene laterẽ. Ibi comedet te ignis:gibis gladio:deuorabit te ut bruchus. Cõgregare q̃ ut bruc⁹:multiplicare ut locuſta. Plures feciſti negociationes tuas:q̃ ſtelle ſunt celi. Bruc⁹ expanſus ẽ.ꝛ auolauit. Cuſtodes tui q̃ſi locuſte.ꝛ paruuli tui q̃ſi locuſte locuſtarꝝ.q̃ conſidũt i ſepibus i die frigoris. Sol ortus ẽ ꝛ auolauerũt ꝛ non eſt cognitus locus earũ vbi fuerint.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Dormitauerũt pastores tui rex assur : sepelient principes tui. Latitauit pplus tu⁹ i mõtib⁹ 7 nõ est q̃ congreget. Mõ est obscura contritio tua : pessima est plaga tua. Oẽs q̃ audierũt auditionẽ tuã : cõpresserũt manum super te : Quia sup quẽ nõ transiit malitia tua semp?

Explicit Naum pphẽta. Incipit plogus in Abachuc prophẽtã.

Quatuor pphẽte i duodecim pphẽtaꝝ volumie cõtinent : e quib⁹ tres i pncipio lemna. i pondus · titulũ habent · naum abachuc 7 malachias. Deinceps sophonias i medio 7 circa finẽ duos hui⁹ cemõi ponit titulos · e q̃b⁹ vn⁹ est : onus verbi dñi i terra adrach 7 damasci requiei ei⁹ : alter i fine. s. on⁹ verbi dñi sup isrl. De naum oronib⁹ tuis tã liber vn⁹ edit⁹ ẽ. De chabaria 7 malachia · si vita comes fuerit disseret. Nũc abachuc hẽm⁹ in manib⁹ q̃ uel ex eo q̃ amabilis deo ẽ · vocat ãplexatio · uel q̃ i certamẽ 7 luctã (7 ut ita dicã) ãplexũ cũ deo egredit · ãplexantẽ. i. luctantẽ sortitus ẽ nomẽ. Null⁹. n. tã audaci voce ausus ẽ deũ ad disceptationẽ iusticie ꝓuocare. 7 dicẽ ei. Cur i rebus hũanis mũdiisti⁹ pompa tanta regi verset iniq̃tas? Nociferabor ad te vim patiẽs. 7 nõ saluabis? Quare ondisti mihi iniq̃tatẽ 7 laborẽ videẽ? Lacerata ẽ lex : 7 nõ peruenit vsq̃ ad finẽ iudiciũ · q̃a impi⁹ p̃ualet aduersũ iustum · iõ egredit iudiciũ peruersũ. Vides q̃ temeraria vox sit. 7 quodãmõ blasphemantis creatorẽ suũ ad iudiciũ ꝓuocare. 7 vas fragile adũsus figulũ · cur tale uel tale factũ sit disputare? Necnõ 7 h aiadũtendũ · q̃ assũptio uel põd⁹ q̃ gũia iã eẽ diprim⁹ ; pphẽte visio ẽ : 7 aduersũ montani dogma puersũ intelligit qõ videt · nec ut amẽs loq̃t · nec more insaniẽtiũ feminaꝝ dat sine mente sonũ. Añ 7 apls iubet ut si pphẽtãtib⁹ alijs · alij fuerit reuelatũ · taceãt q̃ pus loq̃bant. Et stati · nõ ẽ inq̃t dissensiõis de⁹ · ẽ pax. Ex q̃ itelligit cũ q̃s ex voluntate reticet. 7 alijs locũ dat ad loquendũ · possit loqui 7 tacẽ cũ velit. Qui aũt in extasi. i. in uit⁹ loq̃t · nec tacẽ nec loq̃ in sua ptãte hz. Illud q̃z discе · q̃a semel a me violenter exigi · ut q̃si q̃sdã gd⁹ 7 scalas ad altiora intẽti · historiã tibi inẽpreter ; pphẽtiã eẽ circa babylonẽ 7 nabuchodonosor regẽ chaldeoꝝ · ut quõ por pphẽta naum quẽ abachuc seq̃t · vaticiniũ habuit ꝯ niniuen 7 assyrios q̃ vastauerũt dece trib⁹ q̃ vocãt isrl · ita abachuc ꝓphẽtiã habeat adũsus babylonẽ 7 nabuchodonosor · a quibus iudas 7 irl'm tẽplũq̃ subuersa sũt. Et ut scias eo tpe fuisse abachuc · q̃ iã due tribus q̃ vocabant iuda · ducte erãt i captiuitatẽ : daniel decẽ te poterit · ad quẽ in lacũ leonũ abachuc cũ prãdio mittit · q̃ q̃ apud hebreos hec ipsa nõ legat hystoria. Igit siue q̃s recipiat scripturã illã · siue nõ recipiat : vtrũq̃ p nob ẽ. Aut. n. iã recipit. 7 p⁹ factã rẽ lib abachuc texit : aut si nõ recipit · q̃si pphẽta scribit q̃ ventura cognoscit. Interim p̃m irãm causat aduersũ deũ pphẽta · cur nabuchodonosor templũ dei vastet 7 iudã · cur irl'm quondã vrbs dñi destruat · q̃re clamet pplus 7 nõ audiat · vociferet ad dñm oppressus a chaldeis 7 nõ saluet · q̃re etiã ipse pphẽta uel pplus ex cui⁹ psona loquit : ad hũ viderit. 7 bucusq̃ pductus sit · ut iniq̃tatẽ hostiũ 7 suũ laborẽ viderit : cũ in iusticia p̃ualeat a dũsũ se. Et hũ dicit p̃ mentẽ angustia · nesciẽs aurũ i igne cõflari. 7 tres pueros de camio ignis puriores exisse q̃ intrauerant. Sz 7 hũ gnãliter accipe possum⁹ · q̃ ex psona hũane impatiẽtie loq̃t · ut in q̃rulã vocẽ 7 plenã dolorꝭ erũpat dicẽs. Quare respicꝭ ptẽptores. 7 taces ꝯculcante impio iustiorẽ se? Hec aũt loq̃t · nesciẽs iudicia dei inuestigabilia. 7 pfũdũ diuitiaꝝ sapie 7 scie ei⁹ · q̃ nõ ita videat de⁹ ut videt hõ. Hõ tm̃ pñtia respicit : de⁹ futura 7 eẽna cogñscit. Et quõ si egrotãs 7 estuans febrib⁹ aquã frigidã postulet 7 dicat ad medicũ · vim patior · crucior · vror · exanimor · vsq̃q̃ medice clamabo 7 exaudies. 7 rñdeat ei sapiẽtissim⁹ ac clemẽtissim⁹ medic⁹ : scio q̃ tpe dare debeã qõ postulas : nõ misereor modo · q̃a mia ista crudelitas ẽ. 7 volũtas tua ꝯ te petit. Ita 7 de⁹ nr̃ sciens clemẽtie sue ponderа atq̃ mẽsuras · inẽdũ nõ exaudit clamantẽ · ut eũ probet. 7 magꝭ ꝓuocet eũ ad rogandũ. 7 q̃si igne excoctũ iustiorẽ 7 puriorẽ faciat. Qõ intelligens apl'us p̃m id q̃ mĩam ꝓsecutus ẽ a dño · ait. Sz nõ deficim⁹. Et bñdicit dñm in oi tpe. Et scit q̃ q̃ pseuerauerit vsq̃ in finẽ hic salu⁹ erit. 7 gl'iat i labore 7 dolore. Et cũ hieremia dic̃. Tribulationẽ 7 miseriã inuocabo · ut quõ ali⁹ inuocat deũ · sic scũs vir 7 bellator inuict⁹ ad exercẽdũ se 7 pbandũ : tribulationẽ 7 miseriam inuenire desiderat.

Explicit prologus : sequit argumentũ.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Habacbuc luctator fortis ⁊ rigidus
stat sup custodiã suã. ⁊ figit gradum
sup munitionẽ · ut ꝓpm i cruce ꝙtem-
plet. ⁊ dicat. Operuit celos glia ei⁹: ⁊ laudis
ei⁹ plena ẽ tra. Splendor ei⁹ ut lux erit: cor-
nua i manib⁹ ei⁹ · ibi abscõdita ẽ fortitudo ei⁹.

Explicit argumentũ. Incipit
Abacbuc pphẽta. Caplm I

Onus quod vi-

dit abacbuc prophẽta. Usqq̃
dñe clamabo. ⁊ non exaudies?
Vociferabor ad te vim patiẽs:
⁊ nõ saluabis? Quare ostendisti mihi iniquitatẽ ⁊ laborẽ: videre pdã ⁊
iniustitiã ꝫ me? Quare respicis ꝙtẽptores:
⁊ taces ꝙculcante impio iustiorẽ se? Et facies
hois q̃si pisces mar⁊ quasi reptilia nõ bñtia
ducẽ. Et factũ ẽ iudiciũ: ⁊ ꝙtradictio potentior. Propter hoc lacerata est lex: ⁊ nõ peruenit vsq; ad finẽ iudiciũ. Quia impius pualet
aduersus iustũ: ꝓpterea egredit iudiciũ peruersũ. Aspicite i gẽtib⁹ ⁊ videte ⁊ ãmiramini
⁊ obstupescite: qa opus factũ ẽ i dieb⁹ vris:
qđ nemo credet cũ narrabit. Quia ecce ego
suscitabo chaldeos gẽtẽ amarã ⁊ velocẽ ambulantẽ sup latitudinẽ ẽre · ut possideat tabernacula nõ sua. Horribilis ⁊ tribilis ẽ: ex semetipsa iudiciũ ⁊ onus eius egredietur. Leviores
pardis eq̃ eius. ⁊ velociores lupis vesptinis:
⁊ diffundent eq̃tes ei⁹. Eq̃tes nãq; ei⁹ velõge
veniẽt: volabũt q̃si aqla festinans ad comedendũ. Oẽs ad pdã veniẽt · facies eorũ ventus vrẽs. Et ꝙgregabit q̃si arenã captiuitatẽ: ⁊ ipse de regib⁹ triũphabit: ⁊ tyrãni ridiculi eius erũt. Ipse sup oẽm munitionẽ ridebit
⁊ cõportabit aggerẽ. ⁊ capiet eã. Tũc mutabit spũs: ⁊ ptransibit ⁊ corruet. Hec est fortitudo ei⁹ dei sui. Nunq̃d nõ tu a ꝓncipio dñe
deus me⁹ scẽ me⁹: ⁊ nõ moriemur? Dñe i iudiciũ posuisti eũ: ⁊ fortẽ ut corripes fundasti eũ. Mũdi sũt oculi tui ne videas malũ: ⁊
respicere ad iniq̃tatẽ nõ poteris. Quare non
respicis sup inique agẽtes: ⁊ taces deuorante impio iustiorẽ se? Et facies hois q̃si pisces
maris: ⁊ q̃si reptile nõ bñs principẽ. Totũ i
hamo sublevauit: traxit illud in sagena sua:
⁊ ꝙgregauit in rete suũ. Sup hoc letabit⁊ exultabit: ꝓpterea imolabit sagene sue. ⁊ sacrificabit reti suo. Quia in ipsis icrassata ẽ pars ei⁹:
⁊ cibus ei⁹ elect⁹. Propter hoc ꝯ erpãdit sagenã
suã: ⁊ semp interficere gentes nõ cessat. II

Super custodiam meã stabo: ⁊ figam
gradum sup munitionẽ. Et ꝙtemplabor ut videã q̃d dicat mihi: ⁊ quid
rñdeã ad arguentẽ me. Et rñdit mihi dñs. ⁊
dixit. Scribe visũ ⁊ explana eũ sup tabulas
ut pcurratq̃ legerit eũ. Quia adhuc visus pcul: ⁊ apparebit i finẽ ⁊ nõ mentiet. Si morã
fecerit expecta illũ: qa veniens veniet ⁊ non
tardabit. Ecce q̃ incredul⁹ ẽ: nõ erit recta aia
eius i semetipso. Justus aũt in fide sua viuet
Et quõ vinũ potantẽ decipit: sic erit vir superbus ⁊ nõ decorabit. Qui dilatauit q̃si iferi⁹
aiam suã: ⁊ ipse q̃si mors. ⁊ nõ adimplet. Et
ꝙgregauit ad se oẽs gẽtes: ⁊ coacernauit ad
se oẽs pp̃los. Nunq̃d nõ oẽs isti sup eũ parabolã sumẽt: ⁊ loquelã enigmatũ eius? Et dicet. Ve ei: qui multiplicat non sua. Usqq̃ ⁊
aggrauat ꝫ se densũ lutũ? Nunq̃d nõ repente
ꝙsurgẽt q̃ mordeãt te? Et suscitabũt lacerantes te: ⁊ eris i rapinã eis? Quia tu spoliasti
gentes multas · spoliabũt te oẽs qui reliq̃ fuerint de pp̃lis: ꝓpter sanguinẽ hois ⁊ iniq̃tatẽ
terre ciuitat⁊: ⁊ oĩuz hitantiũ i ea. Ve q̃ ꝙgregat auaritiã malã domui sue: ut sit i excelso
nidus ei⁹: ⁊ libari se putat de manu mali. Cogitasti cõfusionẽ domui tue: cõcidisti populos
multos. ⁊ peccauit aia tua. Quia lapis de pariete clamabit. ⁊ lignũ q̃ inter iũcturas edificiorũ ẽ rñdebit. Ve q̃ edificat ciuitatẽ in sanguinib⁹: ⁊ pparat vrbẽ i iniq̃tate. Nunq̃d nõ
hec sũt a dño exercituũ? Laborabũt. n. pp̃li in
multo igni. ⁊ gẽtes in vacuũ ⁊ deficiẽt. Quia
replebit̃ ẽra ut cognoscãt gloriã dñi: q̃si aq̃
opiẽtes mare. Ve q̃ potũ dat amico suo · mittens fel suũ: ⁊ inebrias ut aspiciat nuditatẽ
ei⁹. Repletꝰ ẽ ignominia ꝓ glia. Bibe tu q̃; ⁊
cõsopire. Circundabit te calix dextere dñi: ⁊
vomit⁹ ignominie sup gloriã tuã. Quia iniq̃tas
libani opiet te. ⁊ vastitas aialiũ deterrebit eos
de sanguinib⁹ hois ⁊ iniq̃tate ẽre ⁊ ciuitatis:
⁊ oĩuz hitantiũ i ea. Quid ꝓdest sculptile qa
sculpsit illud fictor suꝰ ꝓflatile ⁊ imaginẽ falsam: q̃a speravit i figmẽto fictor ei⁹ ut facẽt
simulacra muta? Ve q̃ dicit ligno · expgiscẽ:
surge · lapidi tacẽti. Nunq̃d ipse docẽ poterit?
Ecce iste coopertus est auro ⁊ argẽto: ⁊ oĩs
spũs nõ est in visceribꝰ eius. Dñs aũt in templo sancto suo: sileat a facie eius oĩs terra.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Oratio abachuc prophete p ignorantijs.

Domine audiui auditionē tuam : & timui. Domine opus tuū : in medio annorū viuifica illud. In medio annorum notum facies : cum iratus fueris · miſericordie recordaberis. Deus ab auſtro veniet: & ſcūs de monte pharan. Operuit celos glia ei⁹: & laudis ei⁹ plena ē terra. Splendor ei⁹ ut lux erit: cornua in manibus eius. Ibi abſcōdita ē fortitudo ei⁹ : añ facie eius ibit mors. Egrediet diabol⁹ ante pedes eius: ſtetit & mēſus ē trā. Aſpexit & diſſoluit gentes: & ptriti ſūt montes ſeculi. Incuruati ſūt colles mūdi : ab itineribꝰ eternitatis eius. Pro iniq̄tate vidi tentoria ethiopie : turbabūt pelles tre madiā. Nūq̄d i fluminibꝰ irat⁹ es dñe: aut i flumibꝰ furor tu⁹ · uel i mari indignatio tua ? Qui aſcendes ſup eq̄s tuos: & q̄drige tue ſaluatio. Suſcitās ſuſcitabis arcū tuū: iuramenta tribuꝰ q̄ locut⁹ es. Fluuios ſcindes tre : viderunt te & voluerunt mōtes · gurges aq̄rū trāſijt. Dedit abyſſus vocē ſuā: altitudo manꝰ ſuas leuauit. Sol & luna ſteterūt i habitaculo ſuo: in luce ſagittaꝝ tuaꝝ ibūt: in ſplēdore fulgurātis haſte tue. In fremitu p̄culcabis trā: & i furore obſtupefacies gentes. Egreſſus es i ſalutē pp̄li tui : i ſalutē cū xp̄o tuo. Percuſſiſti caput de domo impij: denudaſti fundamentū eius vſq̄ ad collum. Maledriſti ſceptris ei⁹: capiti bellatoꝝ eius: venientibꝰ ut turbo ad diſpgendū me. Exultatio eoꝝ : ſic ei⁹ q̄ devorat pauperē i abſcōdito. Viā feciſti i mari eq̄s tuis: i luto aq̄rū multarū. Audiui & cōturbat⁹ eſt vent⁹ me⁹: a voce cōtremuerūt labia mea. Ingrediat putredo i oſſibꝰ meis: & ſubt⁹ me ſcateat. Ut requieſcā in die tribulatiōis: ut aſcendā ad populū accinctū nr̄m. Ficus.n.non florebit: & nō erit germē in vineis. Mentiet op⁹ oliue : & arua nō afferēt cibū. Abſcidet de ouili pecus: & nō erit armētū in p̄ſepibꝰ. Ego aūt in dño gaudebo: & exultabo i deo ih̄u meo. Deꝰ dñs fortitudo mea : & ponet pedes meos q̄ſi ceruorū. Et ſup excelſa mea deducet me victor : in pſalmis canentem.

Explicit Abachuc pphēta. Incipit plogus i Sophoniam prophetam.

Traditū hebrei.cuiuſcūq̄ pp̄he pat aut auus ponat in titulo · ipſos q̄ pp̄has fuiſſe. Vñ & amos vnū de duodecim pphetis q̄ dixit · nō ſū pp̄ha nec filius pphe: & paſtor capraꝝ vellicans ſycomoros pris nomen in titulo nō bre. Hoc ſi verū ē · ſophonias pp̄ha: q̄ noie (ut ita dicā) pp̄hetico & gloſa maiorū ſuoꝝ ſtirpe generat⁹ ē. Habuit.n.p̄rem chuſi · auū godoliā · pauū amaſiam · attauū eçechiā. & talē q̄drigā ipſe velut extremus auriga cōpleuit. Nomen ſophonie alij ſpeculam · alij arcanū dñi tranſtulerūt. Siue igit ſpecula · ſiue abſcōditū dñi interpretet: vtrūq̄ pp̄he q̄uenit. Dicit.n.ad eçechielem. Fili hois · ſpeculatorē te poſui domui iſrl. Iſte g̃ pp̄ha q̄ erat i ſpecula & in ſublimibus conſtitut⁹ · & noverat myſteria dñi · filius erat chuſi q̄ int̄pretat⁹ hūilitas. Habebat q̄ aūt godoliā : q̄ dō magnitudo dñi · & pauū amaſiā: q̄ & ipſe vertit in ſermonē dñi · attauū eçechiā · qui ſonat fortitudo dñi. De fortitudine itaq̄ dñi nat⁹ eſt ſermo dñi · & de ſermone dñi nata ē magnitudo dñi · & de magnitudie dñi nata ē hūilitas · ut cū q̄uenerit aliq̄s ad perfectū · dicat : q̄a nō ſum dign⁹ vocari apoſtolus. Et illud in pſalmis. Domine non eſt exaltatum cor meum · neq̄ elati ſūt oculi mei. Joſiā regē iude cui⁹ tp̄ib⁹ ſophonias pp̄hetaſſe inuenit · de eo pre oīb⁹ regibus iude placuiſſe hiſtoria quarti libri regū & ſecūdi paralypomenon demōſtrat. Joſias ſimulacra q̄ pater ſuus amon uel au⁹ manaſſes i tēplo dei collocauerat erecta cōminuiſſe monſtrat. In q̄b⁹ etiā ſerpentē ereū a moyſe factū cui error i induct⁹ pp̄lus ſuperſtitiose idoloꝝ vetent⁹ admiſerat. Idem cuſtodiſſe paſca: & intermiſſis tp̄ib⁹ multꝝ ſolus celebraſſe monſtrat. Jō de⁹ p. pp̄ham tp̄ibus memorati regis q̄ q̄ſtura erat oñdens gentib⁹ q̄dē lectiōe cōplexis aſuturū iudiciū. Populo deo iſrl ſalutē. & ciuitati ih̄m reſtaurationē tūc tp̄is tribuendam textu lectionis enunciauit.

Explicit plogus. Incipit argumentum.

Sophonias ſpeculator & archanorū dei cognitor · audiuit clamorē a porta piſciū. & eiulatū a ſecūda. & ptritionē a collib⁹. Indicit q̄ vlulatū habitatoribus pile: q̄a ptricuit ois pp̄lus chanaā : diſperiūt vniuerſi qui inuoluti erant argento.

Explicit argumentum. Incipit Sophonias pphēta. Caplm I

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Erbū dom̄i

ni qđ factū ē ad sophoniam filium chusi filij godolie filij amasie filij ezechie·i diebꝰ iosie filij amon regis iuda. Cōgregās ꝯgregabo oia a facie t̄re dic̄ dñs: cōgregās homem t pecꝰ: ꝯgregās volatilia celi t pisces maris. Et ruine ipioꝝ erūt: t disperdā homines a facie t̄re dic̄ dñs. Et extendā manū meā sup iudā t sup oēs h̄itantes hr̄m: t dispdā de loco h̄ reliquas baal. t nomina edituorū cū sacerdotibꝰ: t eos q̄ adorant sup tecta militiā celi. t adorāt t iurāt i dño t iurant in melchom. t q̄ auertūt de post tergū domini: t qui nō quesierūt dñm: nec inuestigauerūt eū. Silete a facie dñi dei: q̄a iuxta ē dies dñi Quia ꝓparauit dñs hostiā: sanctificauit vocatos suos. Et erit: in die hostie dñi visitabo sup̄ pncipes t sup filios regis t sup oēs q̄ induti sunt veste pegrina. Et visitabo sup̄ oēm qui arrogāt ingredit sup limē i die illa: q̄ cōplēt domū dñi dei sui iniq̄tate t dolo. Et erit i die illa dic̄ dñs vox clamoris a porta pisciū. t vlulatꝰ a secūda. t cōtritio magna a collibꝰ. Vlulate h̄itatores pile. Cōticuit omis pplus chanaā: disperierūt oēs inuoluti argento. Et erit·i tpe illo scrutabor hr̄m i lucernis. t visitabo sup viros defixos in fecibꝰ suis: q̄ dicūt i cordibꝰ suis. Nō faciet bñ dñs: t nō faciet male. Et erit fortitudo eoꝝ i direptionē. t domus eoꝝ i desertū. Et edificabūt domos t nō h̄itabūt: t plātabūt vineas. t nō bibēt vinū eoꝝ. Juxta est dies dñi magnus: iuxta ē t velox nimis Vox diei dñi amara: tribulabit ibi fortis. Dies ire dies illa·dies tribulatiōis t angustie: dies calamitatis t miserie·dies tenebraꝝ t caliginis·dies nebule t turbinis·dies tube t clangoris sup ciuitates munitas t sup angulos excelsos. Et tribulabo homines: t ambulabūt ut ceci·q̄a dño peccauerūt. Et effūdet sanguis eoꝝ sicut humꝰ. t corpora eoꝝ sicut stercora. Sz t argētū eoꝝ t aurū eoꝝ nō poterit liberare eos: i die ire dñi. In igne zeli eiꝰ deuorabit ois t̄ra·q̄ cōsūmatione cū festinatione faciet cūctis habitantibꝰ terram. II

Congregamini ꝯgregami gens nō amabilis·priusq̄ pariat visio q̄si puluerem transeunte die anteqū veniat sup vos ira furoris dñi: anteqū veniat sup vos ira indignationis dñi. Querite dñm oēs māsueti terre: q̄a iudiciū eiꝰ estis operati. Querite iustū·querite māsuetū: si q̄ mō abscōdamini in die furoris dñi. Quia gaza destructa erit: t ascalon i desertū. Azotū i meridie eijcient. t accharō eradicabit. Ve q̄ h̄itatis funiculū mar: gens pditoꝝ. Verbū dñi sup vos chanaā t̄ra philistinoꝝ. t dispdā te ita ut non sit inhitator. Et erit funiculꝰ mar: req̄es pastorū. t caule pecorū. Et erit funiculꝰ eiꝰ qui remāserit de domo iuda. Ibi pascēt in domibꝰ ascalonis·ad vesperā req̄escent: q̄a visitabit eos dñs deus eoꝝ. t auertet captiuitatē eoꝝ Audiui oppbriū moab t blasphemias filiorū āmon q̄ exprobrauerūt pplo meo: t magnificati sūt sup terminos eoꝝ. Propterea viuo ego dic̄ dñs exercituū: deus isrl. Quia moab ut sodoma erit. t filij āmō q̄si gomorra: siccitas spinarū t acerui salis: t desertū vsq; in eternū. Reliquie populi mei diripient eos: residui gentis mee possidebūt illos. Hoc eis eueniet p superbia sua: qua blasphemauerūt t magnificati sūt sup pplm dñi exercituū. Horribilis dñs sup̄ eos: t attenuabit oēs deos t̄re. Et adorabūt eū viri de loco suo·oēs insule gētiū. Sz t vos ethiopes: interfecti gladio meo erit. Et extendet manū suā sup aq̄lonē t perdet assur. Et ponet speciosam i solitudinē t inuiū: t q̄si desertū. Et accubabūt in medio eiꝰ greges·oēs bestie gentiū. t onocrotalus t herici i liminibꝰ eiꝰ morabūt. Vox cantantis in fenestra: corui in suplimināri: qm̄ attenuabo robur eiꝰ. Hec ē ciuitas gloriosa h̄itās i confidentia: q̄ dicebat i corde suo. Ego sū: t ex me nō ē alia ampliꝰ. Quō facta ē i desertū: cubile bestie? Omis q̄ transit p eā sibilabit: t mouebit manū suam. III

Ve puocatrix t redēpta ciuitas·columba. Nō audiuit vocem. t nō suscepit disciplinā. In dño nō est cōfisa: ad deū suū nō approquauit. Principes eiꝰ in medio eiꝰ: q̄si leones rugientes. Judices eiꝰ lupi vespe: nō relinq̄bant in mane. Prophete eiꝰ vesani: viri infideles. Sacerdotes eiꝰ polluerūt scm̄: iniuste egerūt cōtra legē. Dñs iustus i medio eiꝰ: nō faciet iniq̄tatē. Mane mane iudiciū suū dabit in luce. t nō abscōdet. Nesciuit aūt iniquus cōfusionē. Disperdidi gentes: t dissipati sūt anguli eoꝝ. Desertas feci vias eoꝝ: dum nō ē q̄ trānseat. Desolate sūt ciuitates eoꝝ: nō remanente viro neq; vllo habitatore. Dixi: attamen timebis me·suscipies

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

disciplinā. Et nō pibit bitaculū eiꝰ ꝓpter oīa in qbꝰ visitaui eā. Qui rūtn diluculo surgentes corruperunt cōs cogitatiōes suas. Quia ꝓpter expecta me dicit dñs in die resurrectiōis mee in futurū: qa iudiciū meū ut congregem gētes. ⁊ colligā regna. Et effūdā sup eos indignationē meā: oēm irā furoꝛ mei. In igne n. çeli mei deuorabit oīs tra. Quia tūc reddam ppls labiū electū. ut inuocēt oēs nomē dñi. ⁊ seruiāt ei humero vno. Ultra flumina ethiopie. inde supplices mei: filij dispersorum meoꝝ deferēt munus mihi. In die illa nō cōfūderis sup cūctis adinuentiōibꝰ tuis: qbꝰ preuaricata es in me. Quia tūc auferā de medio tui magniloqs supbie tue: ⁊ nō adijcies exaltari āpliꝰ in mōte scō meo. Et derelinquā in medio tui ppl'm pauperē ⁊ egenū. ⁊ sperabūt in nomīe dñi. Reliquie isrl nō facient iniquitatē nec loquēt mēdaciū. ⁊ nō inuenient in ore eoꝝ lingua dolosa. Quīm ipsi pascēt ⁊ accubabūt: ⁊ nō erit q exterreat. Lauda filia syon: iubila isrl. Letare ⁊ exulta in omni corde filia irlm. Abstulit dñs iudiciū tuū: auertit inimicos tuos. Rex isrl dñs in medio tui: nō timebis malū vltra. In die illa dicet irlm. Noli timere syon: nō dissoluant manꝰ tue. Dñs deꝰ tuꝰ in medio tui fortis: ipse saluabit. Gaudebit sup te in letitia: silebit in dilectiōe tua: ⁊ exultabit sup te in laude. Rugas q a lege recesserāt cōgregabo qa ex te erāt: ut nō vltra habeas sup eis oppbriū. Ecce ego interficiā oēs q afflixerūt te in tpe illo. ⁊ saluabo claudicantē. ⁊ eā q electa fuerat cōgregabo. Et ponā eos in laudē ⁊ in nomē in oi tra confusiōis eoꝝ in tpe illo q adducā vos. ⁊ in tpe q congregabo vos. Dabo. n. vos in nomē ⁊ in laudē oibꝰ ppls tre: cū cōuertero captiuitatē vrām coꝝ ocūlis vestris dicit dñs.

Explicit Sophonias ppha. Incipit plogus in Aggeū prophetā.

Jeremias ppha ob cām piurij sedechie regis: ut historia libri secūdi paralypomenō indicat: q fidē pmissam nabuchodonosoꝛ regi chaldeoꝝ nō seruauerat. ppl'm isrl refert cū memorato rege irlm. expugnata irlm. captiuū in babylonē fuisse pductū. Sz cū memoratus ppls multis tpibꝰ idolis seruiendo. etiā effusione sanguis īnocētū se ḡuit impiasset. nolēs deꝰ gnātionē vniuersam eiusdē ppli ob cās memoratas pnitꝰ depire. septuaginta ānoꝝ captiuitatē eūdē ppl'm in regno chaldeoꝝ statuit sustinē. hac rōne ut cōpleto numero annoꝝ: nouꝰ ppls a memoratis pctis īmunis ad renouationē irl'm pueniret. Septuagesimo itaqs secūdo anno. regno chaldeoꝝ subuerso q adhuc octo āni restabāt ad regnandū. qō etiā sexta visio danielis oñdit. cū ppē cām sacrilegij. qō i eadē visione cōtinet fuisse extinctū. danꝰ q medis imperabat: ut septima visio danielis oñdit: memoratꝰ in regno succederit. Cuiꝰ primo āno regni. ut decima visio danielis manifestat: daniel supputatꝫ ānis videns appinqre tps reuersionis q p hieremiā fuerat pmissa. orās tā p se q p ppl'o. eādē pmissionē a deo postulabat ipleri: cui p gabrielē archangelū in eadē visiōe iuxta pces eiusdē: vniuersa completa ee. deꝰ dixit. Nā moriente supdicto dario rege medoꝛū. ⁊ succedente in regno cyro rege psarū: pmissiōe dei cōpleta p eūdē regē ppl'mqs isrl in irlm reductū: historia secūdi libri paralypomenon: ⁊ initiū esdre pphete confirmant. Cūqs a ppl'o isrl ⁊ senioribꝰ templū dei edificari cepisset. mortuo cyro rege ac regnāte dario rege psaꝝ. q memorato cyro successerat. vicine gētes ciuitatꝫ irlm. ut idē esdras refert: restaurationē templi ⁊ ciuitatꝫ resistēdo impedire ceperūt. Qua rōne deterritꝰ ppls isrl. repationē supdicti templi dñi nec dū iuxta pmissionē cessare credebat. Propter qō i secūdo āno regni memorati darij regis psarū. aggeus ppha a deo missus. çorobabel q de tribu erat iuda. q ptātē regni suscepturus erat. ⁊ iesum filiū iosedech sūmū sacerdotem āmonet: ut credāt cōpleto numero annoꝛū tēpꝰ restaurationis irlm aduenisse. hoc etiā addito. ne incredulitatē ppli vellent imitari. de q deꝰ p eū dixit: Populꝰ h dicit. Nondum venit tps ut edificet domꝰ dei. Dia aūt q textu huiꝰ ppheție cōtinent: reuersionem ppli. edificationē templi. renouationē ciuitatꝫ. obseruantiā sacerdotalē. ⁊ interitū regnoꝛū gentiū exterarū significant.

Explicit plogus. Incipit argumentū.

Aggeus festiuus ⁊ letꝰ. q seminauit i lacbrymis ut i gaudio meteret. destructū templū reedificat. deūqs prem inducit loquētē. Adhuc vnū modicū est: ⁊ ego cōmouebo celū ⁊ terrā. mare ⁊ aridam

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 mouebo omnes gentes. 7 veniet desiderat⁹ cunctis gentibus.

Explicit argumentum. Incipit Aggeus propheta. Caplm I

IN anno secūdo darij regis i mense sexto i die vna mensis: factū ē ꝟbū dñi in manu aggei ꝓphē ad zorobabel filiū salathiel ducē iuda. 7 ad ihm filiū iosedech sacerdotē magnū dicēs. Hec ait dñs exercituū dicēs. Popul⁹ iste dic Nōdū venit tps dom⁹ dñi edificande. Et factū est ꝟbū dñi in manu aggei ꝓphē dicens. Nūqd tps vob ē ut habitetis in domib⁹ laqat: 7 dom⁹ ista deserta? Et nūc h dic dñs exercituū. Ponite corda vra sup vias vras. Seminastis multū. 7 intulistis parū. Comedistis: 7 nō estis satiati. Bibistis 7 nō estis inebriati. Opuistis vos: 7 non estis calefacti. Et q mercedes congregauit misit eas i sacculū ptusū. Hec dic dñs exercituū. Ponite corda vestra sup vias vras. Ascēdite i mōtē: portate ligna. 7 edificate domū. 7 acceptabilis mihi erit. 7 glificabor dic dñs. Respexistis ad amplius. 7 ecce factū ē min⁹. Et intulistī i domū: 7 exsufflaui illud. Quā ob cām dic dñs exercituū? Quia dom⁹ mea deserta est. 7 vos festinastis vnusqsq i domū suā. Propē h super vos phibiti sūt celi: ne darent rorem. 7 terra phibita ē ne daret germē suū. Et vocaui siccitatē sup ērā 7 sup mōtes. 7 sup triticū 7 sup vinū 7 sup oleū. 7 qcūqs pfert hum⁹. 7 super boues 7 sup iumenta 7 sup oēm laborem manuum. Et audiuit zorobabel filj⁹ salathiel: 7 ihs filj⁹ iosedech sacerdos magn⁹. 7 oēs reliqui pli voce dei sui. 7 ꝟba aggei ꝓphē sicut misit eū dñs deus eorū ad eos. 7 timuit ois pplus a facie dñi. Et dixit aggeus nūci⁹ dñi de nūciis dñi pplo dicēs. Ego vobiscū sū dicit dñs. Et suscitauit deus spm̄ zorobabel filij salathiel ducis iuda 7 spm̄ ihu filij iosedech sacerdotis magni 7 spm̄ reliqrū de oi pplo: 7 ingressi sūt 7 faciebant opus in domo dñi exercituū dei sui. II

IN die vicesima 7 quarta mensis i sexto mense i anno secūdo darij regis i septimo mense vicesima 7 ꝑma mēsis: factū est verbū dñi in manu aggei ꝓphē dicēs. Loqre ad zorobabel ducē iuda dicēs: Ego mouebo celū 7 terrā: 7 subuertā soliū regnoꝝ. 7 conterā fortitudinē regni gentiū. 7 mouebo omnes gentes: 7 veniet desiderat⁹ cunctis gentibus. Et implebo domū istā gloria dicit dñs exercituū. Meū ē argētū 7 meū ē aurū dic dñs exercituū. Magna erit gloria domus istius nouissime plus q̄ ꝑme: dicit dñs exercituū. Et in loco isto dabo pacē: dicit dñs exercituū. In vicesima 7 qrta noni mēsis i āno secūdo darij regis: factū ē ꝟbū dñi ad aggeū ꝓphām dicēs. Hec dicit dñs exercituū. Interroga sacerdotes legē dicēs. Si tulerit hō carnē scificatā in ora vestimēti sui. 7 tetigerit de sūmitate eius panē aut pulmentū aut vinū aut oleū aut oēm cibū: nūqd scificabit? Rñdētes aūt sacerdotes dixerūt. Nō. Et dixit aggeus. Si tetigerit pollut⁹ in aia ex oib⁹ his nūqd ꝓtaminabit? Et rñderūt sacerdotes. 7 dixerūt. Cōtaminabit. Et rñdit aggeus 7 dixit. Sic populus iste 7 sic gens ista añ faciē meā dicit dñs. 7 sic oē opus manuū eoꝝ. 7 oia q obtulerūt ibi contaminata erunt. Et nūc ponite corda vra a die hac 7 sup añq ponerēt lapis sup lapidē i tēplo dñi: cū accederet⁹ ad aceruū viginti modioꝝ 7 fierēt decē. 7 intraretis ad torcular ut exprimeret⁹ qnqginta lagenas 7 fiebāt viginti. Percussi vos vento vrente: 7 aurugine 7 grādine oia opa manuū vraꝝ: 7 nō fuit i vobis q reuerteret⁹ ad me dicit dñs. Ponite corda vra ex die ista 7 i futurū a die vicesima 7 qrta noni mensis: a die q fūdamēta iactata sūt templi dñi ponite sup cor vrm. Nūqd iā semē i germine ē? Et adhuc vinea 7 ficus 7 malogranatū 7 lignū oliue nō floruit? Ex die ista bñdicā. Et factū ē ꝟbū dñi secūdo ad aggeū i vicesima 7 qrta mēsis dicens. Loqre ad zorobabel ducē iuda dicēs: Ego mouebo celū pariē 7 terrā: 7 subuertā soliū regnoꝝ. 7 conterā fortitudinē regni gentiū.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et subuertã q̃drigã ⁊ ascensorẽ ei⁹. ⁊ descendent equi ⁊ ascẽsores eor̃: vir in gladio fris sui. In die illo dicit dñs exercituũ assumã te zorobabel fili salatbiel serue me⁹ dicit dñs. ⁊ ponam te q̃si signaculũ: q̃a te elegi dicit dñs exercituũ.

Explicit Aggeus ꝓpha. Incipit plogus in Zachariam ꝓphetam.

SEcũdo ãno darij regi medorũ aggeũ ⁊ çacharĩã ꝓphetasse: lectiões eorũdẽ declarant. Sz hac de cã aggei çacharie in ordine ꝓpharũ ꝑlat⁹ esse videt· q eũ duob⁹ mensib⁹ ut ꝑdictor̃ lectiões ostendũt: in ꝓphia ꝑcessisse inuenit: ⁊ ad repationẽ tẽpli ꝑcepto dei ꝓp̃m animasse· ut esdras refert dicens: In secundo anno darij regis persar̃ ꝓphetauerũt aggeus ⁊ çacharias filius addo ꝓphe· sup iudeos q erãt in iuda ⁊ irl'm· sup isrl' in noie dei sup eos. Tũc surrexerũt zorobabel filius salatbiel ⁊ ihs filius iosedech ⁊ ꝑncipes ei⁹: inchoauerũtq; edificare domum dei q̃ est in irl'm. Quib⁹ cũ adessent ꝓphe· exhortatiõe sua adiuuerũt eos. Nã ⁊ ꝓp̃m isrl' ab imitatiõe ꝑnor̃ delictor̃· ꝑ suã ãmonitionem idẽ ꝓpha cupiẽs reuocare· ÿbis lectiõ cõphẽsis vsus ẽ. Vidi nocte. ⁊ ecce vir ascẽdebat sup equũ rubeũ ⁊c̃. Vidit ꝓpha virũ eq̃ rubeo sedentẽ. ⁊ stantẽ i medio myrtheti vmbrosi: cui⁹ visionis h̃ solutio est. Vir ascẽdẽs equũ rubeũ· licz angel⁹ intelligat· tñ q̃a ꝑdicti color̃ equũ ꝓscendẽ visus ẽ: vindictã sanguinis i eã gentẽ significat afferẽdã: q̃ ꝓp̃m isrl' i captiuitatẽ redegerat. Nam ⁊ ysaias ꝓpha ꝑ rubor̃ estimentor̃ inẽ gentes vindictã cũ sanguine a deo ꝓferẽdã demõstrãs: his ÿbis vsus est dicẽs: Quis est iste q̃ venit de edom tinctis estib⁹ de bosra ⁊c̃. Stantẽ ÿo in medio myrtheti vmbrãt̃: q̃ dixit· leticiã ꝓp̃o affuturã· ꝑ myrtheti significationẽ voluit designari. Ei⁹ ligni moyses in leuitico cũ faceret mentionẽ· ait: accipietis die ꝑma fruct⁹ ligni speciosi· ut leticiã ꝓp̃i ꝑ bene olentis ligni ⁊ speciosi vmbraculũ demõstraret. Sz hãc visionẽ q̃ libationẽ ꝓp̃i ⁊ vindictã de aduersar̃is affuturã demõstrat ob hoc· noctu ꝓpha se vidisse memorauit: q̃a ꝓp̃m isrl' i ꝑma libatione de terra egypti· noctu discessisse cõstabat: cui⁹ exempli q̃a pñs ꝓp̃s aliquã ptẽ i se retinẽ videbat: libatio eiusdẽ ac redit⁹ captiuitat̃ de terra chaldeor̃ ꝑ noctẽ ꝓphet̃e est reuelata.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentũ.

ZAcharias memor dñi sui· multiplex in ꝓphia· ih̃m cũ destitut⁹ sordidis ⁊ lapidẽ oculor̃ septẽ· candelabrũq; aureum cũ totidem lucernis q̃t oculis: duas q̃ oliuas a sinistris lãpadis cernit. ⁊ a dextris: ⁊ post equos rufos. varios· albos. ⁊ dissipatas q̃drigas ex effraim. ⁊ equũ de irl'm: pauperem regem vaticinat. ⁊ ꝑ dicit regem sedentem super pullum filium asine subiugalis.

Explicit argumentum. Incipit Zacharias ꝓphet̃a. Capl'm I

IN mense octauo in anno secũdo darij regis: factũ est ÿbũ dñi ad çacharĩã filium baracbie filij addo prophet̃ã. Iratus est dñs sup pres destros iracundia. Et dices ad eos. Hec dicit dñs exercituũ. Cõuertimini ad me ait dñs exercituũ. Et conuertar ad vos dic dñs exercituũ. Ne sitis sicut pres destri· ad quos clamabãt ꝓphe ꝓores dicẽtes· hec dicit dom⁹ exercituũ: conuertimini de vijs vr̃is malis. ⁊ cogitatiõib⁹ vr̃is pessimis. ⁊ nõ audierũt neq; attenderũt ad me dic dñs. Pres destri vbi sũt ⁊ ꝓphe? Nũq̃d i sempiternũ viuent? Verũtñ verba mea ⁊ legitima mea q̃ mãdaui seruis meis ꝓphetis: nũq̃d nõ comprehenderũt pres vros? Et cõuersi sũt ⁊ dixerũt Sicut cogitauit dñs exercituũ facere nobis ꝑm vias nr̃as ⁊ ꝑm adinuentiões nr̃as: fecit nob. In die vicesima ⁊ q̃rta vndecimi mẽsis sabbath i ãno secũdo darij: factũ ẽ ÿbũ dñi ad çachariãfiliũ baracbie filij addo ꝓphet̃am dicẽs. Vidi ꝑ noctẽ: ⁊ ecce vir ascendẽs sup equũ rufũ. ⁊ ipse stabat inẽ myrtheta q̃ erant i ꝓfũdo. ⁊ p⁹ eũ equi rufi varij ⁊ albi. Et dixi Qui sũt isti dñe mi? Et dixit ad me angelus dñi q̃ loq̃batur i me. Ego oñdã tibi q̃d sint hec Et rñdit vir q̃ stabat inẽ myrtheta. ⁊ dixit. Isti sũt q̃s misit dñs: ut pambulẽt terrã. Et rñderũt angelo dñi q̃ stabat inẽ myrtheta. ⁊ dixerũt. Perãbulauim⁹ terrã. ⁊ ecce omis terra habitat̃ ⁊q̃ quiescit. Et rñdit angel⁹ dñi. ⁊ dixit. Dñe exercituũ vsq̃quo tu nõ misereberis ir̃l'm

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ vrbiũ iuda qb⁹ iratus es? Iste septuagesi-
mus ānus est. Et rñdit dñs āgelo q̄ loque-
bat̄ i me verba bona: ꝓba ꝓsolatoria. Et di-
xit ad me angelus qui loquebat̄ in me. Cla-
ma dicēs. Hec dic̄ dñs exercituũ. Zelat⁹ sum
irām ꝛ syon zelo magno. Et ira magna ego
irascor sup gētes opulētas: qa ego irat⁹ sum
parũ: ipsi vo adiuuerũt i malũ. Propt̄ea hec
dicit dñs. Reuertar ad irām i misericordijs:
ꝛ dom⁹ mea edificabit̄ i ea ait dñs exercituũ:
ꝛ ꝑpendiculũ extendet̄ sup irām. Adhuc cla-
ma dicēs. Hec dic̄ dñs exercituũ. Adhuc af-
fluent ciuitates mee bonis: ꝛ ꝓsolabit̄ adhuc
dñs syō. ꝛ eliget adhuc irām. Et leuaui ocu-
los meos ꝛ vidi: ꝛ ecce q̄tuor cornua. Et di-
xi ad angelũ q̄ loquebat̄ i me. Quid sũt hec?
ꝛ dixit ad me. Hec sũt cornua q̄ ventilauerũt
iudā ꝛ isrl̄ ꝛ irām. Et oñdit mihi dñs q̄tuor
fabros. Et dixi. Quid isti veniũt facē? Qui
ait dicēs. Hec sũt cornua q̄ ventilauerũt iu-
dam ꝑ singulos viros. ꝛ nemo eorũ leuauit
caput suũ. Et venerũt isti vt terrere ea: ut de-
iiciant cornua gentiũ q̄ leuauerunt cornua
sup terrā iuda ut dispgerent eam. II

Et leuani oculos meos ꝛ vidi. ꝛ ecce
vir ꝛ i manu ei⁹ funiculus mensor.
Et dixi. q̄ tu vadis? Et dixit ad me.
Vt metiar irām ꝛ videā quāta sit longitudo
ei⁹. ꝛ quanta latitudo ei⁹. Et ecce angelus q̄
loquebat̄ i me egrediebat̄. ꝛ ali⁹ angel⁹ egre-
diebat̄ i occursũ ei⁹. ꝛ dixit ad eũ. Curre: lo-
q̄re ad puerũ istũ dicēs. Absq; muro habitabit̄
irām ꝑ multitudine hoiuz ꝛ iumētoꝝ i medio
ei⁹. Et ego ero ei ait dñs mur⁹ ignis i circui-
tu: ꝛ in gla ero in medio ei⁹. O o o fugite de
tra aq̄lonis dic̄ dñs. qm̄ in q̄tuor vētos celi
dispsi vos dic̄ dñs. O syon fuge que habitas
apud filiam babylonis: qa h̄ dic̄ dñs exerci-
tuũ. P⁹ gliam misit me ad gentes: q̄ spoliaue-
rũt vos. Qui. n. tetigerit vos: tangit pupillā
oculi mei. Quia ecce ego leuo manũ meam
sup eos. ꝛ erũt prede bis q̄ seruiebant sibi. ꝛ
cognoscet̄. qa dñs exercituũ misit me. Lauda
ꝛ letare filia syon: qa ecce ego venio ꝛ habi-
tabo i medio tui. ait dñs. Et applicabũt gē-
tes multe ad dñm i die illa. ꝛ erũt mihi in po-
pulũ. Et habitabo in medio tui. ꝛ scies quia
dñs exercituum misit me ad te. Et possidebit
dñs iudā ptē suā in tra sanctificata: ꝛ eliget ad-
huc irām. Sileat omis caro a facie dñi: qa cō-
surrexit de habitaculo sancto suo. III

Et ostēdit mihi dñs iesũ sacerdotē
magnũ stantē corā angelo dñi. ꝛ sa-
tban stabat a dextris ei⁹ ut aduersa-
ret̄ ei. Et dixit dñs ad satban. Increpet dñs
in te satban. ꝛ increpet dñs in te q̄ elegit irām
Nūq̄d nō iste torris est erut⁹ de igne? Et ih̄s
erat indut⁹ vestib⁹ sordidis. ꝛ stabat añ faciē
angeli. Qui rñdit: ꝛ ait ad eos q̄ stabāt corā
se dicēs. Auferte vestimenta sordida ab eo.
Et dixit ad eũ. Ecce abstuli a te iniq̄tatē tuā
ꝛ indui te mutatoriis. Et dixit. Ponite cy-
darim mūdā sup caput ei⁹. Et posuerunt cy-
darim sup caput ei⁹ mūdā. ꝛ induerũt eũ ve-
stib⁹. Et angel⁹ dñi stabat. ꝛ ꝓtestabat̄ āgel⁹
dñi ih̄m dicēs. Hec dic̄ dñs exercituũ. Si in
viis meis ābulaueris ꝛ custodiā meā custo-
dieris: tu q̄ꝫ iudicabis domũ meā ꝛ custodi-
es atria mea: ꝛ dabo tibi ābulantes de bis q̄
nūc h̄ assistũt. Audi ih̄s sacerdos magne tu
ꝛ amici tui q̄ h̄itāt corā te: qa viri portēden-
tes sũt. Ecce. n. ego adducā ꝟuũ meũ oriētē:
qa ecce lapis quē dedi corā iesu: sup lapi-
dem vnũ septē oculi sunt. Et ecce ego celabo
sculpturā ei⁹. ait dñs exercituũ: ꝛ auferam
iniq̄tatē tre illi⁹ i die vna. In die illa dic̄ dñs
exercituũ: vocabit vir amicũ suũ subter vi-
neam ꝛ subter ficum. IIII

Et reuersus ē angel⁹ q̄ loq̄bat̄ in me
ꝛ suscitauit me q̄si virũ q̄ suscitat̄ de
somno suo. Et dixit ad me. Quid tu
vides? Et dixi. Vidi. ꝛ ecce candelabrũ au-
reũ totũ. ꝛ lāpas ei⁹ sup caput ipsi⁹: ꝛ septem
lucerne ei⁹ sup illud. ꝛ septē infusoria lucer-
nis que erāt sup caput eius. ꝛ due oliue sup
illud: vna a dextris lāpadis. ꝛ vna a sinistris
eius. Et rñdi: ꝛ aio ad angelũ q̄ loquebat̄ in
me dicēs. Quid sũt h̄ dñe mi? Et rñdit ange
lus q̄ loquebat̄ i me. ꝛ dixit ad me. Nūquid
nescis q̄d sunt h̄? Et dixi. Nō dñe mi. Et re-
spondit ꝛ ait ad me dicens. Hoc ē verbũ dñi
ad zorobabel dicens. Nō i exercitu nec in ro-
bore: sed in spũ meo dicit dñs exercituũ. Quis
tu mons magne corā zorobabel i planũ? Et
educet lapidem ꝓmariũ. ꝛ exeq̄bit grām grē
ei⁹. Et factũ ē ꝟbũ dñi ad me dicens. Manꝰ
zorobabel fūdauerũt domũ istā. ꝛ man⁹ eius
ꝑficient eā. ꝛ scietꝭ q̄a dñs exercituũ misit me
ad vos. Quis. n. despexit dies puos? Et leta-
bũt. ꝛ videbũt lapidē stāneũ in manu zoro-
babel. Septē sũt isti oculi dñi: qui discurrũt
in vniuersam terrā. Et rñdi: ꝛ dixi ad eum:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Quid sũt due olíue iste ad dexterã candelabri ⁊ ad sinistrã eius? Et rñdi secũdo: ⁊ dixi ad eũ. Quid sũt due spice oliuæ q̃ sũt iuxta duo rostra aurea: in qb⁹ sũt suffusoria ex auro? Et ait ad me dicens. Nũq̃d nescis q̃d sũt hec? Et dixi. Non dñe mi. Et dixit. Isti sunt duo filij olei: qui assistunt dominatori vniuerse terre.

V

Et cõuersus sũ. ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce volumẽ volans. Et dixit ad me. Quid tu vides? Et dixi. Ecce ego video volumen volãs. longitudo ei⁹ viginti cubitor̃. ⁊ latitudo ei⁹ decem cubitorũ. Et dixit ad me. Hec ẽ maledictio que egredit sup faciẽ oĩs tre. q̃a ois fur sicut ibi scriptũ ẽ iudicabit. ⁊ ois iurãs ex hoc sikit iudicabit. Educã illud dicit dñs exercituũ: ⁊ veniet ad domũ furis ⁊ ad domũ iurantis in nõie meo mẽdaciũ. ⁊ cõmorabit in medio domus eius: ⁊ cõsumet eã ⁊ ligna ei⁹ ⁊ lapides eius Et egressus ẽ angel⁹ q̃ loquebat in me. ⁊ dixit ad me. Leua oculos tuos ⁊ vide. Quid ẽ hoc q̃d egredit? Et dixi. Quid nã est? Et ait. Hec est ãphora egrediẽs. Et dixit. Hec ẽ oculus eor̃ in vniuersa tra. Et ecce talẽtũ plũbi portabat. ⁊ ecce mulier vna sedens in medio ãphore. Et dixit. Hec ẽ impietas. Et misit eã in medio ãphore. ⁊ misit massam plũbeã in os ei⁹. Et leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce due mulieres egredientes. ⁊ spũs in alis earũ. Et habebãt alas q̃si alas milui: ⁊ leuauerũt ãphorã inter tram ⁊ celũ. Et dixi ad angelũ q̃ loq̃batur in me. Quo iste referũt ãphorã? Et dixit ad me. Vt edificetur ei dom⁹ in tra sennaar. ⁊ stabiliat ⁊ ponat ibi sup basem suã.

VI

Et cõuers⁹ sũ. ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce q̃tuor q̃drige egredientes de medio duor̃ montiũ. ⁊ montes montes ærei. In q̃driga prima equi rufi: in quadriga secũda equi nigri: in q̃driga tertia equi albi. ⁊ in q̃driga q̃rta equi varij ⁊ fortes Et rñdi: ⁊ dixi ad angelũ q̃ loquebat in me. Quid sũt hi dñe mi? Et rñdit angel⁹. ⁊ ait ad me. Isti sũt quatuor venti celi: q̃ egrediũt ut stent cora dñatore oĩs tre. In q̃ erat equi nigri egrediebãt in tra aq̃lonis: ⁊ albi egressi sunt p⁹ eos. ⁊ varij egressi sũt ad tra austri. Qui aũt erat robustissimi exierũt ⁊ querebãt ire ⁊ discurrere p̃ oẽm tra. Et dixit. Ite: ⁊ pambulate tra. Et pãbulauerunt tra. Et vocauit me. ⁊ locut⁹ ẽ ad me dicẽs. Ecce q̃ egrediunt in tra aq̃lonis: requiescere fecerũt spm meũ in tra aq̃lonis. Et factũ ẽ vbũ dñi ad me dicẽs Sume a transmigratis ab oldai ⁊ a tobia ⁊ ab idaia ⁊ venies tu in die illa ⁊ intrabis domũ iosie filij sophonie q̃ venerũt de babylõe. ⁊ sumes aur̃ ⁊ argẽtũ ⁊ facies coronas ⁊ pones in capite iesu filij iosedech sacerdotis magni. ⁊ loqris ad eũ dicẽs. Hec ait dñs exercituũ dicẽs. Ecce vir. oriẽs nomẽ ei⁹. Et subter eũ oriet. ⁊ edificabit tẽplũ dño. ⁊ ipse extruet templũ dño. Et ipse portabit gloriã: ⁊ sedebit ⁊ dñabitur sup solio suo. Et erit sacerdos sup solio suo. ⁊ cõsiliũ pacis erit inter illos duos. Et corone erunt helem ⁊ tobie ⁊ idaie ⁊ hen filio sophonie memoriale in tẽplo dñi. Et qui procul sũt venient ⁊ edificabũt in tẽplo dñi. ⁊ scietis q̃a dñs exercituũ misit me ad vos. Erit autẽ hoc si auditu audieritis vocẽ dñi dei vri.

VII

Et factũ ẽ in ãno q̃rto darij regis: factũ ẽ vbũ dñi ad zacchariã in quarta mensis noni q̃ ẽ casleu. Et miserunt ad domũ dei sarasar ⁊ rogomelech ⁊ viri q̃ erãt cũ eis ad precandã faciẽ dñi: ut dicerẽt sacerdotib⁹ dom⁹ dñi exercituũ ⁊ pphetis loquentes. Nũq̃d flendũ ẽ mihi i q̃nto mense: uel sanctificare me debeo sicut feci iã multis annis? Et factũ ẽ vbũ dñi exercituũ ad me dicens. Loqre ad oẽm pplm tre. ⁊ ad sacerdotes dicẽs. Cũ ieiunaretis ⁊ plangeretis i q̃nto ⁊ septimo p hos septuaginta annos: nũquid ieiunium ieiunastis mihi? Et cũ comedistis ⁊ bibistis: nũquid non vobis comedistis ⁊ vobismetipsis bibistis? Nũq̃d nõ sũt vba que locut⁹ ẽ dñs i manu pphar̃ prior̃ cũ adhuc habitaret ⁊ eet opulẽta. ⁊ ipsa ⁊ vrbes i circuitu ei⁹. ⁊ ad austrũ ⁊ in cãpestrib⁹ habitaret? Et factũ ẽ vbũ dñi ad zachariã dicẽs. Hec ait dñs exercituũ dicẽs. Judiciũ verũ iudicate. ⁊ miam ⁊ miserationes facite vnus q̃sq; cum fre suo. Et viduã ⁊ pupillũ ⁊ aduenã ⁊ pauperẽ nolite calũniari: ⁊ malum vir fratri suo nõ cogitet in corde suo. Et noluerũt attendẽ ⁊ averterũt scapulã recedẽtes: ⁊ aures suas aggrauerũt ne audirẽt: ⁊ cor suũ posuerũt ut adamantẽ ne audirẽt legẽ ⁊ vba q̃ misit dñs exercituũ i spũ suo scõ p manũ pphar̃ priorũ Et facta ẽ indignatio magna a dño exercituũ Et factũ ẽ: sicut locut⁹ sum ⁊ nõ audierũt: sic clamabũt ⁊ non exaudiã dic dñs exercituũ. Et dispersi eos p oia regna q̃ nescierũt. ⁊ tra desolata ẽ ab eis eo q̃ nõ eet trãsiens ⁊ revertẽs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ posuerũt ẽrã ꝛsiderabilẽ in ꝛsertũ. VIII

ET factũ ẽ ỽbũ dñi exercituũ dicens: hec dic dñs exercituũ. Zelat⁹ sũ syõ çelo magno. ꝛ idignatiõe magna çelat⁹ sũ eã. hec dicit dñs exercituũ. Reuersus sũ ad syon ꝛ habitabo i medio irl'm. Et vocabit irl'm ciuitas ỽritatis: ꝛ mons dñi exercituũ. mons scificat⁹. hec dic dñs exercituũ. Adhuc habitabũt senes ꝛ anus i plateis irl'm. ꝛ vir i bacul⁹ i manu ei⁹ pre multitudine diez. Et platee ciuitatis cõplebũt infantib⁹. ꝛ puellis ludentib⁹ i plateis ei⁹. hec dic dñs exercituũ Si videbit difficile i oculis reliquis ppli hui⁹ in dieb⁹ illis: nũquid i oculis meis difficile erit dicit dñs exercituũ? hec dic dñs exercituũ. Ecce ego saluabo pplm meũ de ẽra orientis ꝛ de ẽra occas⁹ solis. ꝛ adducã eos: ꝛ habitabũt i medio irl'm: ꝛ erunt mihi in ppl'm: ꝛ ego ero eis in deũ i ỽritate ꝛ i iustitia. hec dicit dñs exercituũ. Cõfortent manꝰ vre q audit⁹ i bis dieb⁹ sermones istos p os ꝓphaꝝ. i die q fũdata ẽ domus dñi exercituũ ut tẽplũ edificaret. Siquidẽ ante dies illos merces boiuz nõ erat nec merces iumẽtoꝝ erat. neq; introeũti neq; exeũti erat pax pre tribulatiõe: ꝛ dimisi oẽs hoies vnũquẽq; ꝛ ꝓximũ suũ. Nunc autẽ nõ iuxta dies ꝓores ego faciã reliquijs ppli hui⁹ dic dñs exercituũ. Semẽ pacis erit. Vinea dabit fructũ suũ: ꝛ ẽra dabit germẽ suũ. Et celi dabũt rorẽ suũ. ꝛ possidẽ faciã reliquas ppli hui⁹ vniuersa hec. Et erit: sicut erat⁹ maledictio i gentib⁹ dom⁹ iuda ꝛ domus isrl': sic saluabo vos ꝛ eritis bñdictio. Nolite timere Cõfortent manꝰ vre. qa hec dic dñs exercituũ. Sicut cogitaui ut affligerẽ vos cũ ad iracũdiã puocassent patres vri me dicit dñs, ꝛ nõ sũ misert⁹: sic conuersus cogitaui in dieb⁹ istis ut bñfaciã domui iuda ꝛ irl'm. Nolite timere. hec sũt q̃ ỽba q̃ facietis. Loquimini ỽritatẽ vnus q̃sq; cũ ꝓximo suo. Veritatẽ ꝛ iudiciũ pacis iudicate i portis vris: ꝛ vnus q̃sq; malũ de amicũ suũ ne cogitetis in cordib⁹ vris. ꝛ iuramentũ mendax ne diligatis. Omia. n. hec sũt q̃ odi dic dñs. Et factum ẽ verbũ dñi exercituũ ad me dicẽs. hec dic dñs exercituũ. Jeiuniũ quarti ꝛ ieiuniũ quinti. ꝛ ieiunũ septimi. ꝛ ieiunũ decimi: erit domui iude in gaudiũ ꝛ letiçiam. ꝛ in sollẽnitates pclaras. Veritatẽ tm̃ ꝛ pacẽ diligite. hec dic dñs exercituũ. Usq; q̃ veniant ppli ꝛ habitent i ciuitatib⁹ multi. ꝛ vadãt habitatores vn⁹ ad alterũ dicẽtes. Eam⁹ ꝛ deprecemur faciẽ dñi: ꝛ queram⁹ dñm exercituum. Vadã etiã ego. ꝛ venient ppli multi ꝛ gẽtes robuste. ad querendũ dñm exercituũ i irl'm: ꝛ deprecandã faciẽ dñi. hec dic dñs exercituũ. In dieb⁹ illis in q̃b⁹ apphendẽt decem homines ex oib⁹ linguis gentiũ: ꝛ apprehendẽt fimbriã viri iudei dicẽtes: ibim⁹ vobiscum. Audiuimus enim q̃m deus vobiscũ est. IX

ONus verbi dñi in ẽra adrach: ꝛ damasci requies ei⁹: qa dñs ẽ oculus hois ꝛ omnis tribuũ isrl'. Emath q̃q; i terminis eius: ꝛ tyrus ꝛ sidon. Assumpserũt quippe sibi sapientiã valde. Et edificauit tyrus munitionẽ suã. ꝛ coacernauit argẽtũ q̃si humũ: ꝛ aurũ ut lutũ platearũ. Ecce dñs possidebit eã. ꝛ percutiet in mari fortitudinẽ ei⁹: ꝛ hec igni deuorabit. Videbit ascalon ꝛ timebit: ꝛ gaza ꝛ dolebit nimis. ꝛ accaron: quoniã confusa ẽ spes eius. Et peribit rex de gaza. ꝛ ascalon nõ habitabit. Et sedebit separator in azoto. ꝛ dispdã superbiã philistinoꝝ. Et auferã sanguinẽ eius de ore ei⁹. ꝛ abhominatiões eius de medio dentiũ eius. Et relinquet etiã ipse deo nro. ꝛ erit q̃si dux in iuda: ꝛ accaron q̃si iebusei⁹. Et circũdabo domũ meã ex his q̃ militant mihi euntes ꝛ reuertentes. ꝛ nõ transibit super eos vltra exactor: qa nũc vidi i oculis meis. Exulta satis filia syon: iubila filia irl'm. Ecce rex tu⁹ veniet tibi iust⁹ ꝛ saluator: ipse pauper ꝛ ascendens sup asinã: ꝛ sup pullũ filiũ asine. Et dispdã quadrigã ex effraim. ꝛ equũ de irl'm: ꝛ dissipabit arcus belli. Et loquet pacẽ gentib⁹. ꝛ ptãs ei⁹ a mari vsq; ad mare. ꝛ a flumnib⁹ vsq; ad fines ẽre. Tuq; i sanguine testamẽti tui emisisti vinctos tuos de lacu: in quo nõ ẽ aqua. Conuertimini ad munitionẽ vincti spei. hodie q̃q; annuncians duplicia reddã tibi: q̃m extendi mihi iudam q̃si arcũ: impleui effraim. Et suscitabo filios tuos syon sup filios tuos grecia. ꝛ ponam te q̃si gladiũ fortiũ. Et dñs deus sup eos videbit. ꝛ exibit ut fulgur iaculũ ei⁹. Et dñs deus in tuba canet. ꝛ vadet in turbine austri. Dñs exercituũ protiget eos. ꝛ deuorabũt ꝛ subiicient lapidib⁹ funde. Et bibentes inebriabuntur q̃si a vino. ꝛ replebunt ut phiale. ꝛ quasi cornua altaris. Et saluabit eos dñs de⁹ eoꝝ in die illa ut gregẽ ppli sui: qa lapides sancti eleuabũt super terrã ei⁹. Quid. n. bonũ ei⁹ est: ꝛ q̃d pulchrũ eius: nisi frumentum electoꝝ: ꝛ vinũ germinans virgines? X

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Petite a dño pluuiã in tpe serotino: 7 dñs faciet niues 7 pluuiã bymbris 7 dabit eis singulis herbam in agro. Quia simulacra locuta sũt inutile: 7 dini viderũt mẽdaciũ. 7 somniatores locuti sũt frustra 7 vane cõsolabãt. Idcirco adducti sunt q̃si grex: affligẽt q̃a nõ ẽ eis pastor. Sup pastores irat⁹ ẽ furor me⁹. 7 sup hircos visitabo. Quia visitauit dñs exercituũ gregẽ suũ domũ iuda: 7 posuit eos q̃si equũ gl'ie sue in hello. Ex ipso angul⁹. 7 ex ipso paxillus: ex ipso arcus p̃liũ. 7 ex ipso egrediẽt ois exactor simul. Et erũt q̃si fortes: conculcantes lutũ in medio viaꝝ i p̃lio. Et hellabũt q̃a dñs cũ eis 7 cõfũdẽt ascẽsores eqũ. Et cõfortabo domũ iuda. 7 domũ ioseph saluabo. Et cõuertã eos q̃a miserebor eoꝝ. 7 erũt sicut fuerũt q̃ non p̃iecerã eos. Ego.n. dñs de⁹ eoꝝ. 7 exaudiã eos. Et erũt q̃si fortes effraim. 7 letabit cor eoꝝ q̃si a vino. Et filij eoꝝ videbũt 7 letabũt 7 exultabit cor eoꝝ i dño. Sibilabo eis. 7 cõgregabo illos: q̃a redemi eos. Et multiplicabo eos sic añ fuerãt multiplicati. 7 seminabo eos i pp̃lis. Et hlõge recordabũt mei: 7 viuẽt cũ filijs suis 7 reuertẽt. Et reducã eos de tra egypti. 7 de assyrijs p̃gregabo eos. Et ad trã galaad 7 libani adducã eos: 7 nõ inueniet eis loc⁹. Et trãsibũt in mari freto: 7 p̃cutiet i mari fluct⁹. 7 p̃fundẽt oia p̃fũda fluminis. Et hũiliabit superbia assur: 7 sceptrum egypti recedet. Cõfortabo eos i dño. 7 i nomine eius ambulabũt dicit dñs. XI

Aperi libane portas tuas. 7 comedat ignis cedros tuos. Hlula abies q̃a cecidit cedr⁹: q̃m magnifici vastati sũt. Hlulate querc⁹ basan: q̃m succisus ẽ saltus munit⁹. Vox vlulat⁹ pastoꝝ. q̃a vastata ẽ magnificentia eoꝝ. Vox rugit⁹ leonũ: q̃m vastata ẽ superbia iordanis. Hec dic dñs de⁹ me⁹. Pasce pecora occisiõis: q̃ q̃ possederant occidebãt 7 nõ dolebãt. 7 vendebãt ea dicentes. Bñdict⁹ dñs: diuites facti sum⁹. Et pastores eoꝝ nõ parcebant eis. 7 ego nõ parcã vltra sup habitãtes trã dicit dñs. Ecce ego tradã hoies vnũquẽq; i manu p̃rimi sui: 7 i manu regis sui: 7 concidẽt trã 7 nõ eruam de manu eoꝝ. 7 pascã pec⁹ occisiõis p̃pter hoc o paupes gregis. Et assũpsi mihi duas virgas: vnã vocaui decorẽ. 7 alterã vocaui funiculũ 7 paui gregẽ. Et succidi tres pastores i mẽse vno: 7 p̃tracta ẽ aia mea i eis. Siquidẽ 7 aia eoꝝ variauit i me. Et dixi. Nõ pascã vos Qđ moritur moriat. 7 qđ succidit succidat. 7 reli q̃ decorent vnusq̃sq; carnẽ p̃rimi sui. Et tuli virgã meã que vocabat decus 7 abscidi eã: ut irritũ facerẽ fed⁹ meũ qđ p̃cussi cũ oib⁹ pp̃lis. 7 in irritũ deductũ est in die illa. Et cognouerũt sic paupes gregis q̃ custodiũt mihi: q̃a verbũ dñi est. Et dixi ad eos. Si bonũ ẽ in oculis vr̃is afferte mercedem meã: 7 si non q̃escite. Et appenderunt mercedem meã: triginta argẽteos. Et dixit dñs ad me. Proiice illud ad statuariũ decorũ p̃cii: q̃ appciatus sũ ab eis. Et tuli triginta argenteos. 7 picci illos i domo dñi ad statuariũ. Et p̃cidi vgã meã secũdã q̃ appellabat funicul⁹: ut dissoluerem germanitatẽ inter iudã 7 isr̃l. Et dixit dñs ad me. Adh̃ sume tibi vasa pastoris stulti. Quia ecce ego suscitabo pastorẽ i tra q̃ derelicta nõ visitabit: dispersũ nõ q̃ret. 7 p̃tritũ nõ sanabit. 7 id qđ stat nõ enutriet. 7 carnes pinguiũ comedet. 7 vngulas eoꝝ dissoluet. O pastor 7 idolũ: derelinquens gregẽ. Hladius sup brachiũ ei⁹. 7 sup oculũ dextrũ ei⁹. Brachiũ ei⁹ ariditate siccabit: 7 ocul⁹ dexter eius tenebrescens obscurabitur. XII

Onus verbi dñi super isr̃l. Dixit dñs extendens celũ 7 fundans trã. 7 fingens spũ hois i eo. Ecce ego ponam isr̃l̃m supliminare crapule oib⁹ pp̃lis i circuitu: & 7 iuda erit in obsidiõe sup isr̃l̃m. Et erit: in die illa ponã isr̃l̃m lapidẽ onerosũ cũctis pp̃lis. Oẽs q̃ leuabũt eũ: p̃cisi lacerabunt: 7 colligent aduersus eã oia regna trã. In die illa dic dñs p̃cutiã oẽm equũ in stupore. 7 ascensorẽ ei⁹ i amentiã. Et sup domũ iuda aperiã oculos meos. 7 oẽm equũ pp̃lorũ p̃cutiã cecitate. Et dicẽt duces iuda i corde suo: p̃fortent mihi habitatores isr̃l̃m: in dño exercituũ deo eoꝝ. In die illa ponã duces iuda sicut caminũ ignis i lignis. 7 sicut facẽ ignis i feno: 7 devorabũt ad dexterã 7 ad sinistrã oẽs populos i circuitu. Et habitabit isr̃l̃m rursus i loco suo i isr̃l̃m. 7 saluabit dñs tabernacula iuda sicut in p̃ncipio: ut nõ magnifice gl'iet domus dauid. 7 gl'ia habitãtiũ isr̃l̃m sup iudã. In die illo p̃teget dñs habitatores isr̃l̃m. Et erit q̃ offenderit ex eis i die illa q̃si dauid. 7 domus dauid q̃si dei: sicut angel⁹ dñi in p̃spectu ei⁹. Et erit in die illa querã cõterere oẽs gẽtes q̃ venirũt sup isr̃l̃m. 7 effundã sup domũ dauid 7 sup habitatores isr̃l̃m spũ gratie 7 precũ. Et aspicient

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ad me quē cōfixerūt : ⁊ plangent eū planctu
q̄si sup vnigenitū. ⁊ dolebunt sup eū ut doleri
solet in morte p̄mogeniti. In die illa magn⁹
erit planct⁹ i ir'm sicut planct⁹ ad remmon i
campo magedon. Et plāgēt tre: familie ⁊ fa-
milie seorsū. Familie dom⁹ dauid seorsum: ⁊
mulieres eor seorsū. Familie dom⁹ nathan
seorsū. ⁊ mulieres eor seorsū. Familie dom⁹
leui seorsū. ⁊ mulieres eorū seorsū. Familie
semei seorsū. ⁊ mulieres eorū seorsū. Cēs fa
milie reliquę : familie ⁊ familie seorsū. ⁊ mu-
lieres eorū seorsum.

XIII

In die illa erit fons patēs domui dauid
⁊ h̄abitantib⁹ ir'm: i ablutionē pct̄oris ⁊
menstruate. Et erit i die illa dic dñs ex-
ercituū. dispdā noia idolor de tra. ⁊ nō me-
morabunt vltra. Et pseudoprophetas ⁊ spm̄
imūdū auferā de terra. Et erit cū p̄phauerit
q̄spiā vltra: dicēt ei pr̄ ei⁹ ⁊ mr̄ ei⁹ qui genue-
rūt eū. Nō viues: quia mendaciū locut⁹ es i
noie dñi. Et configent eū pr̄ ei⁹ ⁊ mr̄ ei⁹ geni-
tores eius cū p̄phetauerit. Et erit: in die illa
p̄fundent p̄phe vnusq̄sq; ex visione sua cū p̄-
phetauerint: nec opiēt pallio saccino ut mē-
tiant. Dz dicet: nō sū p̄pha. Homo agricola
ego sū: q̄m adam exēplū meū ab adolescētia
mea. Et dicet ei. Quid sunt plage iste in me-
dio manuū tuar? Et dicet. His plagat⁹ sū in
domo eor q̄ diligebāt me. Framea suscitare
sup pastorē meū : ⁊ sup virū cohērentē mihi
dicit dñs exercituū. Percute pastorē. ⁊ dissp-
gent oues. Et p̄uertā manū meā ad p̄uulos
Et erūt in oi tra dic dñs : ptes due i ea dissp-
gent ⁊ deficiēt. ⁊ tertia ps relinquet in ea. Et
ducā tertiā ptē p ignē. ⁊ vram eos sicut vri-
tur argentū. ⁊ p̄babo eos sicut p̄batur aurū.
Ipse vocabit nomen meum. ⁊ ego exaudiam
eū. Et dicam: populus meus es. ⁊ ipse dicet:
dñs deus meus.

XIIII

Ecce dies domini veniunt· dicit dñs:
⁊ diuident spolia tua i medio tui. Et
cōgregabo cūs gentes ad ir'm i p̄liū
⁊ capiet ciuitas. ⁊ vastabūt dom⁹. ⁊ mulieres
violabūt. Et egrediet media ps ciuitat⁊ i ca-
ptiuitatem. ⁊ reliquū pp̄li nō auferet ex vrbe
Et egrediet dñs ⁊ p̄liabit ꝯ gētes illas· sicut
p̄liat⁹ ē in die certaminis. Et stabūt pedes ei⁹
i die illa sup montē oliuar· q̄ ē ꝯ ir'm ad ori-
entē. Et scindet mons oliuar ex media pte
sui ad orientē ⁊ ad occidentē p̄rupto grandi
valde. Et sepabit mediū montis ad aq̄lonē :
⁊ mediū ei⁹ ad meridiē. Et fugiet ad vallem
montiū eor· q̄m p̄iūget vallis mōtiū vsq; ad
p̄rimū. Et fugietis sicut fugistis a facie tre-
motus in dieb⁹ ozie reḡ iuda. Et veniet dñs
deus me⁹: cūsq; sci cum eo. Et erit: in die illa
nō erit lux· ꝫ frig⁹ ⁊ gelu. Et erit dies vna q̄
nota ē dño : nō dies neq; nox: ⁊ i tpe vesperi
erit lux. Et erit: in die illa exibūt aq̄ viue de
ir'm. Mediū ear ad mare oriētale. ⁊ mediū
ear ad mare nouissimū. In estate ⁊ i hyeme
erunt: ⁊ erit dñs rex sup om̄em terram. In die
illa erit dñs vn⁹. ⁊ erit nomē eius vnū. Et re-
uertet ois tra vsq; ad desertū : de colle rem-
mon ad austrū ir'm. Et exaltabit ⁊ h̄abitabit i
loco suo a porta beniamin vsq; ad locū porte
p̄oris ⁊ vsq; ad portā angulor. ⁊ a tre ana-
nehel vsq; ad torcularia regis. Et h̄abitabūt in
ea: ⁊ anathema nō erit āpli⁹. Sz sedebit hie-
rusalē secura. ⁊ h̄ erit plaga qua p̄cutiet dñs
cūs gētes q̄ pugnauerūt aduersus ir'm. Tabe-
scet caro vniuscuiusq; stātis sup pedes suos
⁊ oculi ei⁹ p̄tabescēt i foraminib⁹ suis ⁊ lingua
eor cōtabescet in ore suo. In die illa erit tu-
multus dñi magn⁹ i eis. ⁊ apphēdet vir ma-
nū p̄rimi sui. ⁊ cōseret man⁹ eius sup manū
p̄rimi sui. Sz ⁊ iudas pugnabit aduers⁹ ir'm.
Et p̄gregabūt diuitie oiuz gentiū i circuitu:
aurū ⁊ argentū ⁊ vestes multe satis. Et sic erit
ruina eq̄ ⁊ muli ⁊ cameli ⁊ asini ⁊ oiuz iumē-
torū q̄ fuerint i castris illis: sicut ruina h̄. Et
cūs q̄ reliq̄ fuerint de vniuersis gentib⁹ q̄ ve-
nerūt ꝯ ir'm: ascēdēt ab āno i annū: ut ado-
rent regē dñm exercituū: ⁊ celebrent festiui-
tatē tabernaculor. Et erit q̄ nō ascenderint de
familijs tre ad ir'm· ut adorēt regē dñm ex
ercituū: nō erit sup eos bymber. Qr ⁊ si fami-
lia egypti nō ascenderit ⁊ nō venerit: nec sup
eos erit. Sed erit ruina qua p̄cutiet dñs cūs
gentes: q̄ nō ascēderint ad celebrādā festiui-
tatē tabernaculor. Hoc erit p̄ctm̄ egypti. ⁊ hoc
p̄ctm̄ omnium gentiū: q̄ nō ascēderit ad celebrā-
dā festiuitatē tabernaculor. In die illa erit qđ
super frenū equi est scm̄ dño. ⁊ erunt lebetes
i domo dñi q̄si phiale coram altari. Et erit omis
lebes in ir'm ⁊ in iuda sc̄ificat⁹ dño exercituū
Et veniēt cūs immolantes. ⁊ sumēt ex eis. ⁊ co-
quēt i eis. Et nō erit mercator vltra i domo
dñi exercituū in die illo.

Explicit Zacharias prophēta. Incipit
prologus in Malachiam prophētā.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Malachias

Deus p moysen pp̃lo isrl̃ præceperat·sacerdotes tabnaculi sui oi corpali vitio liberos: hostias oi vitio vacuas sibi offerre. Quib⁹ legem suã ad regendũ pp̃lm ob h̄ dederat: ut p sacrificioꝝ oblationẽ intinunciũ dei & hominũ facti: pp̃lm p̃ceptis celestibus facerent obœdire. Nñ sacerdotes angelos dei eẽ·h̄ i loco scriptura testat. Sz ꝙa tãti muneris grãm cõtinẽtes·supdict⁹ pp̃ls ac sacerdotes sacrificia vitio dœturpata·ipsis crimib⁹ atq; ipietatib⁹ maculati dœo offerre cepũt. Jõp malachiam,pp̃hãm dei⁹ pp̃lm suũ isrl̃ increpans·ait Dilexi vos dic dñs. Et dixistis. In ꝙ dilexisti nos? Nõne frater erat esau iacob dic dñs & dilexi iacob:esau aũt odio habui? Esau ãt fratrẽ iacob nõ iniq̃ aut spontanea volũtate odio habitũ a dœo·uel sine meriti grã iacob dilectũ manifestũ ẽ:cũ p̃m p̃scientiã suã esau ꝙdẽ effusionẽ fraterni sanguis ꝓcupiscẽ·iacob aũt in sui cognitiõe obseruãdã legẽ dœsiderare cogn̄sceret. Cui⁹ rei grã·supdicto vsus est exemplo dicẽs: Dilexi iacob·esau aũt odio habui. Quis ex opib⁹ memoratoꝝ ꝙrũ liber geneseos meminit:in ꝙ vnusq̃sq; eorũ futur⁹ erat;pposito manifeste cõstaret ut scriptũ est. Creuerũt pueri.& erat esau h̄o agrestis sciẽs venari·iacob aũt h̄o simplex manẽs i tabnaculo. Hãc reliq̃ ꝙ lectiõe cõprehensa sũt·pua ricationẽ pp̃li isrl̃ in obseruandis sacrificijs dei:increpationẽq; i eundẽ·q; dœos alienos coluerũt·significant.

Explicit plogus. Incipit argumentũ.

Malachias apte & i fine oiuz,pp̃harũ dic dœ abiectiõe isrl̃ & vocatione gentiũ. Hõ ẽ mihi ait voluntas in vobis dic dñs exercituũ.& mun⁹ nõ suscipiã de manu vra. Ab ortu.n.solis vsq; ad occasũ magnũ ẽ nomẽ meũ i gentib⁹.& i oi loco sacrificat̃,& offert̃ nomini meo oblatio munda.

Explicit argumentum. Incipit Malachias pp̃hta. Cap̃lm I

Onus verbi

dñi ad israhel i manu malachie,pp̃hẽ. Dilexi vos dic dñs. Et dixistis. In ꝙ dilexisti nos? Nõne frater erat esau iacob dicit dñs: Et dilexi iacob·esau aut̃ odio habui? Et posui seyr mõtes eius i solitudinẽ.& hereditatẽ eius i dracones dœserti. Quasi dixerit idumea dœstructi sumus·& reuertẽtes edificabim⁹ q̃ dœstructa sũt:h̄ dic dñs exercituũ. Isti edificabunt.& ego dœstruã. Et vocabunt̃ termini ipietatis.& pp̃lus cui iratus ẽ dñs vsq; in etnũ Et oculi vri videbũt: & vos dicet̃: Magnificet̃ dñs sup terminũ isrl̃. Fili⁹ honorat pr̃em & ser⁹ dñm suũ. Si g̃ pr̃ ego sũ: vbi est honor meus.& si dñs ego sũ: vbi est timor meus dicit dñs exercituũ ad vos o sacerdotes·q; dœspicitis nomen meũ.& dixist̃·i ꝙ dœspeximus nomen tuũ? Offertis sup altare meũ panẽ pollutũ. Et dicit̃. In ꝙ polluimus te? In eo ꝙ dicitis: mẽsa dñi dœspecta ẽ. Si offerat̃ cecũ ad immolandũ:nõne malũ ẽ? Et si offeratis claudũ & languidũ:nõne malũ est? Offer illud duci tuo·si placuerit ei·aut si susceperit faciẽ tuam dic dñs exercituũ. Et nũc dœprecamini vultũ dei ut misereat̃ vri: dœ manu eni vra factũ est hoc: si ꝙ mõ sũscipiat facies vras dicit dñs exercituũ. Quis ẽ i vobis ꝙ claudat ostia.& incẽdat altare meũ g̃tuito? Nõ ẽ mihi voluntas i vobis dic dñs exercituũ:& munus non suscipiã de manu vra. Ab ortu eni solis vsq; ad occasũ magnũ ẽ nomẽ meũ i gentib⁹.& in oi loco sacrificat̃ & offertur nomi meo oblatio munda:ꝙa magnũ ẽ nomẽ meũ i gentib⁹ dicit dñs exercituũ. Et vos polluistis illud i eo ꝙ dicit̃ mẽsa dñi pꝓfanata ẽ.& qò supponit̃·cõtẽptibile ẽ cũ igne ꝙ illud dœuorat. Et dixist̃. Ecce de labore. Et exsufflastis illud dic dñs exercituũ. Et intulistis de rapinis claudũ & languidũ.& intulistis mun⁹. Nũqd suscipiã illud de manu vra dicit dñs exercituũ? Maledictus dolosus ꝙ habet in grege suo masculum.& votũ faciens immolat dœbile dño. Quia rex magnus ego dicit dñs exercituũ.& nomen meũ horribile in gentibus. II

Et nũc ad vos mandatũ hoc o sacerdotes. Si nolueritis audire & si nolueritis̃ ponere sup cor ut detis gloriã nomi meo ait dñs exercituũ:mittã in vos egestatẽ.& maledicã bñdictiõib⁹ vris.& maledicam illis qm̃ nõ posuistis sup cor. Ecce ego pũjciã vobis brachiũ.& dispergam sup vultũ vrm stercus sollẽnitatũ vestrarũ.& assumet vos secũ. Et scietis ꝙa misi ad vos mandatũ istud:ut esset pactũ meũ cũ leui dicit dñs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

exercituũ. Pactũ meũ fuit cũ eo vite ⁊ pac: ⁊ ꝛedi ei timoꝛẽ ⁊ timuit me: ⁊ a facie nomi/nis mei pauebat. Lex ꝛitatis fuit i oꝛe ei⁹: ⁊ iniquitas nõ est inuenta i labijs eius. In pace ⁊ i equitate ambulauit mecũ. ⁊ multos auertit ab iniquitate. Labia eni sacerdotis custodiũt scientiã: ⁊ legẽ requirent ex oꝛe ei⁹: qa angelus dñi exercituũ est. Vos aũt recessistis ꝛ via. ⁊ sic scandalizastis plurinos in lege. Irritũ fecistis pactũ leui dicit dñs exercituũ. Propter qõ ⁊ ego ꝛdi vos ꝓtemptibiles ⁊ bumiles omnib⁹ ꝑplis: sicut nõ seruastis vias meas. ⁊ accepistis faciẽ in lege. Nũqd nõ pater vnus omniũ nostrũ ? Nũqd nõ ⁊ deꝰ vnus creauit nos ? Quare ꝙ ꝛspicit vnusquisq; ꝛstrum fratrem suũ violans pactum patrũ nostroꝝ? Transgressus est iuda ⁊ abbominatio facta est in ysrl ⁊ in irlm: quia cõtaminauit iudas sanctificationẽ dñi quam dilexit. ⁊ babuit filiã dei alieni. Disꝑdet dñs virũ q̃ fecerit boc: magistrũ ⁊ discipulũ ꝛ tabernaculo iacob. ⁊ offerentẽ mun⁹ dño exercituũ. Et bꝫ rursũ fecistis. Opiebaꝫ lacbrymis altare dñi fletu ⁊ mugitu-ita ut nõ respiciam vltra ad sacrificiũ: nec accipiã placabile q̃d ꝛ manu ꝛstra. Et dixistis. Quã ob causã? Quia dñs testificat⁹ est inter te ⁊ vxorem pubertatis tue-quã tu ꝛspexisti. Et bec particeps tua ⁊ vxoꝛ federis tui. Nõne vn⁹ fecit. ⁊ residuũ spũs ei⁹ est? Et q̃d vnus querit-nisi semen dei? Custodite ꝙ spm̃ ꝛstrũ: ⁊ vxoꝛẽ adolescentie tue noli ꝛspicere. Cum odio babueris dimitte: dicit dñs deus isrl. Opiet aũt iniquitas ꝛstimẽtũ ei⁹ dicit dñs exercituũ. Custodite spiritũ ꝛstrum. ⁊ nolite ꝛspicere.

III

Laboꝛare fecistis dñm in sermonib⁹ ꝛstris. Et dixistis. In quo eũ fecim⁹ laboꝛare? In eo ꝙ dicit. Dis q̃ facit malũ bonus est in cõspectu dñi. ⁊ tales ei placẽt: Aut certe: vbi est deus iudicij. Ecce ego mittã angelũ meũ: ⁊ ꝓparabit viã añ faciẽ meã. Et statim ꝛniet ad templũ suum dñator quẽ vos q̃ritis. ⁊ angelus testamenti quẽ vos vultis. Ecce ꝛnit dicit dñs exercituũ. Et quis poterit cogitare diẽ aduentus eius? Et q̃s stabit ad videndũ eũ? Ipse eni q̃si ignis ꝓflans ⁊ q̃si ꝯba fullonũ. Et sedebit cõflans ⁊ emũdans argentũ. ⁊ purgabit filios leui. Et colabit eos q̃si aurũ ⁊ q̃si argentũ. ⁊ erũt dño offerentes sacrificia in iusticia. Et placebit dño sacrificiũ iuda ⁊ irlm sicut dies seculi. ⁊ sicut ãni antiq̃. Et accedã ad vos in iudicio. ⁊ ero testis ꝛlox maleficis ⁊ adulteris ⁊ piuris. ⁊ q̃ calũniant̃ mercedẽ mercẽnarij. ⁊ bumiliant viduas ⁊ pupillos: ⁊ oppꝛimũt ꝛegrinũ: nec timuerũt me-dicit dñs exercituũ. Ego.n. dñs ⁊ nõ mutoꝛ. ⁊ vos filij iacob nõ estis ꝓsũpti. A diebus eni paꝛtrũ ꝛstroꝝ recessistis a legitimis meis. ⁊ nõ custodistis. Reuertimini ad me ⁊ reuertar ad vos: dicit dñs exercituũ. Et dixistis: in q̃ reuertemur? Si affiget bomo deũ: quia vos cõfigitis me. Et dixistis? In quo cõfigimus te? In decimis ⁊ in ꝓmitijs. Et in penuria vos maledicti estis: ⁊ me vos ꝓfigitis gens tota. Inferte oĩm decimã in boꝛreũ meũ: ⁊ sit cibus in domo mea: ⁊ ꝓbate me sup̃ boc dicit dñs. Si nõ apꝛuero vobis cataractas celi: ⁊ effudero vobis benedictionẽ vsq; ad abũdantiã. Et increpabo ꝓ vobis deuoꝛantem. ⁊ nõ coꝛꝛũpet fructũ terre ꝛstre: nec erit sterilis vinea i agro dicit dñs exercituũ. Et beatos vos dicent oĩs gentes. Eritis eni vos terra ꝛsiderabilis dicit dñs exercituũ. Inualuerunt sup̃ me ꝛba ꝛstra dicit dñs. Et dixistis. Quid locuti sumus contra te? Dixistis. Vanus est q̃ seruit deo. Et q̃ emolumentũ q̃a custodiuim⁹ ꝓcepta eius. ⁊ q̃a ambulauimus tristes coꝛã dño exercituũ? Ergo nunc beatos dicim⁹ arrogantes. Siquidẽ edificati sũt facientes ipietates: ⁊ tẽptauerũt deũ ⁊ salui facti sunt. Tũc locuti sunt timentes deũ: vnusquisq; cum ꝓximo suo. Et attendit dñs ⁊ audiuit. ⁊ scriptus est liber monumẽti coꝛã eo timentib⁹ dñm ⁊ cogitantib⁹ nomen eius. Et erunt mibi ait dñs exercituũ in die q̃ ego facio in ꝓculiũ. ⁊ parcã eis sicut parcit vir filio suo seruienti sibi. Et cõuertimini. ⁊ videbitis q̃d sit inter iustũ ⁊ impiũ. ⁊ inẽ seruientẽ deo ⁊ nõ seruientẽ ei.

IIII

Ecce enim dies ꝛniet succensa quasi caminus. ⁊ erunt oĩs supbi ⁊ omnes faciẽtes impietatẽ stipula. Et inflãmabit eos dies ꝛniens dicit dñs exercituũ: que non ꝛelinquet eis radicẽ ⁊ germen. Et oꝛiet vobis timentib⁹ nomen meũ sol iusticie: ⁊ sanitas in pennis ei⁹. Et egrediemini ⁊ salietis sicut vitulus ex armento. ⁊ calcabitis impios cũ fuerint cinis sub planta pedũ ꝛstroꝝ in die q̃ ego facio dicit dñs exercituũ. Memẽtote legis moysi serui mei: quã man-

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dauid et in oreb ad omnē israhel: precepta et iudicia. Ecce ego mittam vobis helian prophetam antequam veniat dies domini magnus et horribilis. Et conuertet cor patrum ad filios. et cor filiorum ad patres eorum: ne forte veniam et percutiam terram anathemate.

Explicit Malachias propheta.
Incipit prologus beati Hieronymi presbyteri in libros Machabeorum.

Machabeorum libri duo prenotant plia inter hebreos ducces gentesque psam: pugnamque sabbatorum. et nobiles machabei ducis triumphos: ex cuius noie et libri idem sunt nuncupati. Hec quoque historia continet etiam inclyta illa gesta machabeorum fratrum: qui sub antiocho rege pro sacris legibus dira tormenta perpessi sunt. Quos mater pia dum diuersis supplicijs vrgerent: non solum non fleuit. sed et gaudens hortabatur ad gloriam passionis.

Explicit prologus. Incipit liber primus Machabeorum. Caplm I

Et factum est postquam percussit alexander philippi macedo qui primus regnauit in grecia egressus de terra cetbim: darium regem persarum et medorum: constituit plia multa. et obtinuit omnium munitiones. et interfecit reges terre. Et pertransijt vsque ad fines terre: et accepit spolia multitudinis gentium. et siluit terra in conspectu eius. Et congregauit virtutem et exercitum fortem nimis. et exaltatus e. et eleuatum est cor eius: et obtinuit regiones gentium et tyrannos. et facti sunt illi in tributum. Et per hec decidit in lectum: et cognouit quia moreret. Et vocauit pueros suos nobiles qui secum erat nutriti a iuuentute sua. et diuisit illis regnum suum cum adhuc viueret. Et regnauit alexander annis duodecim. et mortuus est. Et obtinuerunt pueri eius regnum vnusquisque in loco suo. et imposuerunt omnes sibi diademata post mortem eius. et filij eorum post eos annis multis: et multiplicata sunt mala in terra. Et exijt ex eis radix peccati antiochus illustris filius antiochi regis qui fuerat rome obses. et regnauit in anno centesimo tricesimo septimo regni grecorum. In diebus illis exierunt ex israhel filij iniqui: et suaserunt multis dicentes. Eamus et disponamus testamentum cum gentibus que circa nos sunt. qua ex quo recessimus ab eis. inuenerunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorum. Et festinauerunt aliqui de populo. et abierunt ad regem. et dedit illis potestatem ut facerent iusticiam gentium. Et edificauerunt gymnasium in hierosolymis pro legibus nationum: et fecerunt sibi preputia. et recesserunt a testamento sco. et iuncti sunt nationibus. et venundati sunt ut facerent malum. Et paratum est regnum in conspectu antiochi: et cepit regnare in tra egypti: ut regnaret super duo regna. Et intrauit in egyptum in multitudine graui. in curribus et elephantis et equitibus: et copiosa nauium multitudine. Et posuit bellum aduersus ptolemeum regem egypti: et veritus e ptolemeus a facie eius et fugit. et ceciderunt vulnerati multi. Et comprehendit ciuitates munitas in tra egypti. et accepit spolia tre egypti. Et conuertit antiochus postquam percussit egyptum in centesimo et quadragesimo et tertio anno et ascendit ad israhel: et ascendit hierosolymam in multitudine graui. Et intrauit in sanctificationem cum superbia: et accepit altare aureum. et candelabrum luminis et vniuersa vasa eius et mensam propositionis et libatoria et phialas et mortariola aurea et velum et coronas et ornamentum aureum quod in facie templi erat. et comminuit oia. Et accepit argentum et aurum et vasa precipuabilia. et accepit thesauros occultos quos inuenit: et sublatis oibus abijt in tram suam. Et fecit cedem hominum. et locutus est in superbia magna. Et factus est planctus magnus in israhel et in oi loco eorum. Et igemuerunt principes et seniores. et iuuenes et virgines infirmati sunt. et speciositas mulierum immutata est. Omnis maritus sumpsit lamentum: et que sedebat in thoro maritali lugebat. Et commota est tra super habitantes in ea. et vniuersa domus iacob induit confusionem. Et post duos annos diem misit rex principem tributorum in ciuitates iuda: et venit hierm cum turba magna. Et locutus est ea ad eos verba pacifica in dolo. et crediderunt ei. Et irruit super ciuitatem repente: et percussit eam plaga magna. et perdidit plm multum ex israhel. Et accepit spolia ciuitatis. et succendit ea igni. Et destruxit domos eius et muros eius in circuitu. et captiuas duxerunt mulieres et natos. et pecora possederunt. Et edificauerunt ciuitatem dauid muro magno et firmo et turribus firmis:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 facta est illis in arcē. Et posuerūt illic gentem peccatricē viros iniquos. 7 conualuerunt in ea. Et posuerūt arma 7 escas. 7 congregauerunt spolia hierusalē 7 reposuerunt illic. 7 facti sūt in laqueū magnū. Et factum est hoc ad insidias sanctificatiōi 7 i diabolū malum israhēl. Et effuderunt sanguinem innocentem p circuitum sanctificationis. 7 cōtaminauerūt sanctificationē. Et fugerūt habitatores hierusalē, ꝓpter eos. 7 facta ē habitatio exteroꝝ. 7 facta est extera semini suo. 7 nati eius reliquerūt eā. Sanctificatio eius desolata est sicut solitudo. dies festi eiꝰ cōuersi sūt in luctū: sabbata eiꝰ in oppbriū: honores eius in nihilū. Scōm gloriā eius multiplicata est ignominia eius. 7 sublimitas eiꝰ conuersa est in luctū. Et scripsit rex antiochus oi regno suo: ut esset ois populus vnus. Et reliquerūt vnusquisq; legē suā. 7 consenserūt oēs gētes ꝑm verbū regis antiochi. Et multi ex israhēl cōsenserūt ei. 7 sacrificauerūt idolis: 7 coinquinauerūt sabbatū. Et misit rex antiochus libros p manus nunciorꝝ in hierusalē 7 i oēs ciuitates iudee ut sequerēt leges gentiū terre: 7 prohiberent holocausta 7 sacrificia 7 placationes fieri in templo dei. 7 prohiberēt celebrari sabbatū 7 dies sollennes. Et iussit coinquinari sancta. 7 sanctum templū israhēl: 7 edificari aras 7 tēpla 7 idola 7 immolari carnes suillas 7 pecora cōmunia: 7 relinquere filios suos incircūcisos 7 coinquinari aias eoꝝ in oibꝰ imundicijs 7 abhominationibꝰ: ita ut obliuiscerent legem: 7 imutarent oēs iustificatiōes dei. Et quicūq; nō fecisset ꝑm verbū regis antiochi: morerent. Scōm oia verba hec scripsit oi regno suo: 7 ꝓposuit ꝓncipes ꝓplo q̄ hec fieri cogerent. Et iusserūt ciuitatibꝰ iude sacrificare. Et congregati sunt multi de ꝓplo ad eos q̄ dereliquerāt legē dñi 7 fecerūt mala sup terrā. 7 effugauerūt ꝓplm israhēl in abditis 7 in absconditis fugitiuoꝝ locis. Die q̄ntadecima mēsis casleu. q̄nto 7 q̄dragesimo 7 centesimo anno. edificauit rex antiochus abhominandū idolū desolatiōis sup altare dei. 7 p vniuersas ciuitates iude in circuitu edificauerunt aras. 7 añ ianuas domoꝝ 7 i plateis incendebāt thura 7 sacrificabāt. Et libros legis dei cōbusserunt igni scindentes eos. 7 apud quēcūq; inueniebant libri testamēti dñi: 7 quicūq; obseruabat legem dñi: scōm edictū regis trucidabant eū.

In virtute sua faciebant hec populo israhēl: qui inueniebat in oi mense in ciuitatibꝰ. Et q̄nta 7 vicesima die mensis sacrificabant sup arā q̄ erat cōtra altare. 7 mulieres q̄ circūcidebant filios suos trucidabant ꝑm iussum regis ātiochi. Et suspendebāt pueros a cerui cibus per vniuersas domos eoꝝ. 7 eos q̄ circuncciderant illos trucidabant. Et multi de populo israhēl diffinierūt apud se ut nō māducarēt imūda: 7 elegerūt magis mori q̄ꝝ cibis coinquinari imundis. 7 noluerūt infringere legem dei sanctam. 7 trucidati sunt. Et facta est ira magna sup populum valde.

II

In diebꝰ illis surrexit matathias filius iohānis filij symeonis sacerdos ex filijs ioarim ab israhēl: 7 consedit in monte modin. Et habebat filios quinq;: iohānan q̄ cognominabat gaddis. 7 symonem qui cognominabat thassi. 7 iudā qui vocabat machabeus. 7 eleaçarū q̄ cognominabat abaron. 7 ionathan qui cognominabat apphus Hi viderunt mala que fiebant in populo iuda 7 in hierusalem. Et dixit matathias. Ve mihi. Ut quid natus sū videre contritionem populi mei 7 cōtritionē ciuitatis sancte. 7 sedere illic cū data ī manibꝰ inimicoꝝ? Scā in manu extraneoꝝ facta sūt templū eiꝰ sicut hō ignobilis. Vasa glorie eius captiua abducta sunt: trucidati sunt senes eius i plateis: 7 iuuenes eiꝰ ceciderunt in gladio inimicoꝝ. Que gens nō hereditauit regnū eius. 7 non obtinuit spolia eius? Vis cōpositio eiꝰ ablata est. Que erat libera facta ē ancilla. Et ecce sancta nra 7 pulchritudo nostra 7 claritas nostra desolata ē. 7 coinquinauerūt eā gentes. Quo g̃ nobis adhuc viuere? Et scidit vestimenta sua matathias 7 filij eius: 7 operuerūt se cilicijs. 7 planxerunt valde. Et venerunt illuc q̄ missi erāt a rege antiocho: ut cogerent eos q̄ confugerāt in ciuitatē modin: immolare 7 accendē thura. 7 a lege dei discedē Et multi de ꝓplo israhēl cōsentientes accesserūt ad eos: ꝑ matathias 7 filij eiꝰ ꝓstanē steterūt Et rñdentes q̄ missi erāt ab antiocho dixerūt matathie. Princeps 7 clarissimꝰ 7 magnꝰ es i hac ciuitate. 7 ornatꝰ filijs 7 fribꝰ Ergo accede prior 7 fac iussū regis sicut fecerūt oēs gentes 7 viri iuda 7 qui remanserūt i hrlm. 7 eris tu 7 filij tui inꝰ amicos regis. 7 amplificatus auro 7 argēto 7 muneribꝰ multis. Et respondit matathias: 7 dixit magna voce:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et ſi ẽs gẽtes regi antiocho obediũt ut diſcedãt vnuſq̃ſq; a ſeruitute legis patrũ ſuoꝝ
7 cõſentiãt mãdatis eiꝰ: ego 7 filij mei 7 fratres mei obediemꝰ legi patrũ nr̃oꝝ. Propitius ſit nobis ds: nõ ẽ nobis vtile relinq̃re
legem 7 iuſticias dei. Non audiemus verba regis antiochi: nec ſacrificabimꝰ trãſgredientes legis noſtre mãdata: ut eamus altera
via. Et ut ceſſauit loq̃ verba hꝫ: acceſſit q̃dã iudeus i oiuꝝ oculis ſacrificare idolis ſuper
aram i ciuitate modin ſm iuſſũ regis. Et vidit matatbias 7 voluit: 7 cõtremuerunt renes ciꝰ. Et accenſus ẽ furor eius ſcõm iudiciũ legis. 7 inſiliẽs trucidauit eũ ſup arã. Sz
7 virũ quẽ rex antiochꝰ miſerat qui cogebat
ĩmolari occidit in ipſo tpe. 7 arã deſtruxit. 7
çelatꝰ ẽ legẽ ſic fecit phinees çãbri filio ſalomi. Et exclamauit matatbias voce magna
i ciuitate dicẽs. Dis q̃ çelũ hz legis ſtatuẽs
teſtamentum exeat pꝰ me. Et fugit ipſe 7 filij
eius in montes. 7 reliquerũt q̃cũq; habebãt
in ciuitate. Tũc deſcẽderũt multi querentes
iudiciũ 7 iuſticiã in deſertũ. 7 ſederunt ibi ipſi
7 filij eius 7 mulieres eoꝝ 7 pecora eoꝝ: qm̃
iundauerũt ſup eos mala. Et renũciatũ eſt
viris regis 7 exercitui q̃ erãt in irlm ciuitate
dauid: qm̃ diſceſſiſſent viri quidã q̃ diſſipauerũt mãdatũ regis i loca occulta i deſerto:
7 abiſſent pꝰ illos multi. Et ſtatim prexerunt
ad eos. 7 cõſtituerũt aduerſus eos prelium in
die ſabbatoꝝ. Et dixerunt ad eos. Reſiſtite
7 nunc adhũc? Exite: 7 facite ſcõm verbum
regis antiochi. 7 viuetis. Et dixerũt. Non exibimus: neq; faciemꝰ verbũ regis ut polluamus diẽ ſabbatoꝝ. Et pcitauerũt aduerſus
eos pliũ. Et nõ rñderũt eis nec lapidem miſerũt i eos nec oppilauerũt loca occulta dicentes: Moriamur oẽs in ſimplicitate nr̃a:
7 teſtes erũt ſup nos celũ 7 tra q̃ iniuſte pditis nos. Et intulerũt illis bellũ ſabbatis: 7
mortui ſũt ipſi 7 vxores eoꝝ 7 filij eoꝝ 7 pecora eoꝝ vſq; ad mille aias hoiuz. Et cognouit
matatbias 7 amici eiꝰ. 7 luctũ habuerũt ſup
eos valde. Et dixit vir ad prium ſuum. Si oẽs feceri mꝰ ſicut frẽs nr̃i fecerũt 7 nõ pugnauerimꝰ
aduerſus gẽtes p aiabꝰ nr̃is 7 iuſtificatiõibꝰ
nr̃is. citꝰ diſpdent nos a tra. Et cogitauerũt
in die illa dicẽtes. Dis hõ q̃cunq; venerit ad
nos i bello die ſabbatoꝝ pugnemꝰ aduerſus
eũ. 7 nõ moriemur oẽs ſicut mortui ſunt frẽs
nr̃i i occultis. Tũc congregata ẽ ad eos ſynagoga iudeorũ fortis virisꝰ ex iſrl: ois voluntarius i lege. 7 ẽs q̃ fugiebant a malis additi
ſunt ad eos. 7 facti ſũt illis ad firmamentũ.
Et collegerũt exercitũ: 7 pculſerunt pctõres
in ira ſua. 7 viros iniq̃s in indignatiõe ſua. 7
ceteri fugerũt ad natiões ut euaderẽt. Et circuiuit matatbias 7 amici eiꝰ 7 deſtruxerunt
aras. 7 circũciderũt pueros icircũciſos q̃q̃t
inuenerũt i finibꝰ iſrl ĩ fortitudine. Et pſecuti ſũt filios ſupbie. 7 pſperatũ ẽ opus in manibꝰ eoꝝ. Et obtinuerũt legẽ de manibꝰ gentiũ 7 de manibus regũ. 7 nõ dederunt cornu
peccatori. Et appinquauerũt dies matatbie
moriẽdi. 7 dixit filijs ſuis. Nunc confortata
eſt ſupbia 7 caſtigatio. 7 tempꝰ euerſionis. 7
ira indignatiõis. Nũc g̃ o filij emulatores eſtote legis. 7 date aias vr̃as p teſtamẽto patrũ
7 memẽtote operũ patrũ que fecerũt in ĝnationibꝰ ſuis. 7 accipietis gloriã magnã 7 nomen eternũ. Abrahã nõne i tẽptatiõe inuentꝰ
ẽ fidelis. 7 reputatũ ẽ ei ad iuſticiã? Joſeph
in tpe anguſtie ſue cuſtodiuit mandatũ. 7 factus ẽ dñs egypti. Phinees pater nr̃ çelando
çelũ dei accepit teſtamentũ ſacerdotij eterni.
Jheſus dũ impleuit verbũ. factꝰ eſt dux in iſrl.
Calepb dũ teſtificat in eccleſia. accepit hẽditatẽ. Dauid i ſua miſericordia cõſecutꝰ ẽ ſedẽ
regni i ſecula. Helias dũ çelat çelũ legis. receptus ẽ i celũ. Ananias açarias 7 miſahel
credẽtes liberati ſũt de flãma. Daniel in ſua
ſimplicitate liberatus eſt de ore leonũ. Et ita
cogitate p generationẽ 7 gnãtionẽ: quia oẽs
qui ſperãt in eũ nõ infirmant. Et a vbis viri
pctõris ne timueritis: q̃a gloria eius ſtercus
7 vermis ẽ. Hodie extollit 7 cras nõ inuenief
q̃a cõuerſus ẽ i terrã ſuã. 7 cogitatio eius periit. Vos g̃ filij cõfortamini 7 viriliter agite i
lege: q̃a cũ feceritis que vobis pcepta ſũt in
lege a dño deo vr̃o: in ipſa glorioſi eritis. Et
ecce ſymon frater veſter ſcio q̃ vir conſilij ẽ.
Ipſum audite ſemp. 7 ipſe erit vobis pater.
Et iudas machabeus fortis virisꝰ a iuuẽtute ſua ſit vobis pnceps militie: 7 ipſe aget bellum ppli. Et adducetis ad vos oẽs factores
legis. 7 vindicate vindictam ppli veſtri. Reddite retributionẽ gentibꝰ. 7 intendite in
preceptũ legis. Et bñdixit eos 7 appoſitus eſt
ad patres ſuos: Et defunctꝰ ẽ anno cẽteſimo
quadrageſimo ſexto: 7 ſepultꝰ eſt a filijs ſuis
in ſepulchris patrũ ſuorũ in modin. 7 planxerũt eũ ois iſrahel planctu magno.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ET surrexit iudas q̄ vocabat̄ III
macbaꝫeus filiꝰ eius pro. 7 adiuuabant eū cēs frēs eius 7 vniuersi qui se cōiūxerāt patri eius. 7 preliabant̄ plīū isrl̄ cū letitia. Et dilatauit gloriā pplo suo. 7 induit se loricā sicut gigas. 7 succinxit se armaꝫllica sua in plīs: 7 protegebat castra gladio suo. Similis factus est leoni in opibꝰ suis: 7 sicut catulus leonis rugiens i venatione. Et psecutus est iniquos pscrutās eos. 7 q̄ perturbabāt pplm suū: eos succendit flāmis. 7 repulsi sūt inimici eiꝰ p timore eius. Et omnes operij iniq̄tatis conturbati sūt: 7 directa est salꝰ in manu eiꝰ. Et exacerbabat reges multos. 7 letificabat iacob i opibꝰ suis. 7 i seculū memoria eiꝰ i bñdictiōe. Et pambulabat ciuitates iuda 7 pdidit ipios ex eis. 7 auertit irā ab isrl̄. Et notus est vsq; ad nouissimū ꝛre. 7 cōgregauit pegrītes. Et congregauit apollonius gentes: 7 a samaria virtutē multam 7 magnā ad bellandū cōtra isrl̄. Et cognouit iudas 7 exijt obuiā illi. 7 percussit 7 occidit illū: Et ceciderūt vulnerati multi 7 reliq̄ fugerūt 7 accepit spolia eorū. Et gladium apollonij abstulit iudas: 7 erat pugnās in eo oibꝰ diebus. Et audiuit seron pnceps exercitꝰ syrie q̄ cōgregauit iudas congregationē 7 ecclesiam fideliū secū. Et ait: Faciā mihi nomē 7 glorificabor i regno. 7 debellabo iudā 7 eos qui cū ipso sūt: q̄ spernebant verbū regis. Et ꝑparauit se. 7 ascēderūt cū eo castra ipioꝝ fortes auxiliarij ut facerēt vindictā i filios isrl̄. Et approp̄inquerunt vsq; bethoron. 7 exiuit iudas obuiā illis cū paucis. Vt aūt viderūt exercitū venientē sibi obuiam: dixerūt iude. Quō poterimꝰ pauci pugnare cōtra multitudinem hāc tantā 7 tam fortē? Et nos fatigati sumus ieiunio hodie. Et ait iudas. Facile est cōcludi multos in manu paucoꝝ: 7 non est differētia in cōspectu dei celi liberare i multis 7 i paucis. quā nō in multitudine exercitus victoria belli: sed de celo fortitudo est. Ipsi veniūt ad nos i multitudine cōtumaci 7 superba ut disperdāt nos 7 vxores nras 7 filios nros: 7 ut spolient nos. Nos aūt pugnabimus p aiabus nris 7 legibꝰ nostris. 7 ipse dñs conteret eos añ faciē nostrā. Vos aūt ne timueritis eos. Vt cessauit autē loq̄: insiluit i eos subito: 7 cōtritus ē seron 7 exercitus eius in conspectu ipsius: 7 persecutus est eum in descensu bethoron vsq; in campū. Et ceciderūt ex eis octingenti viri: reliqui aūt fugerūt in terrā philistiim. Et cecidit timor iude ac fratrum eius 7 formido sup̄ cēs gentes in circuitu eoꝝ: 7 puenit ad regē nomen eiꝰ: 7 de prelijs iude narrabāt cēs gētes. Vt audiuit aūt rex antiochus hmones istos iratꝰ ē ait: 7 misit 7 cōgregauit exercitū vniuersi regni sui castra fortia valde. Et aperuit erariū suū: 7 dedit stipendia exercitui i annū: 7 mādauit illis ut essent parati ad oia. Et vidit q̄ defecit pecunia de thesauris suis: 7 tributa regionis modica ppt̄ dissensionē 7 plagā quam fecit in ea ut tolleret legitima q̄ erant a primis diebus. Et timuit ne nō habēret 7 semel 7 bis in sumptꝰ 7 donaria q̄ dederat añ larga manu. 7 abūdauerat sup̄ reges q̄ añ eū fuerant. Et cōsternatꝰ erat aio valde: 7 cogitauit ire in persidem: 7 accipe tributa regionū 7 cōgregare argentū multū. Et reliq̄t lysiam virū nobilem de gnē regali sup̄ negocia regia a flumine eufraten vsq; ad flumē egypti 7 ut nutriret antiochū filiū suū donec rediret. Et tradidit ei mediū exercitū 7 elephantos. 7 mandauit ei de oibꝰ q̄ volebat 7 de inhabitantibꝰ iudeā 7 ierl̄m. 7 ut mitteret ad eos exercitū ad cōterendā 7 extirpandā virtutē isrl̄. 7 reliq̄as ierl̄m. 7 auferēdā memoriā eoꝝ de loco. 7 ut cōstitueret hītatores filios alienigenas in oibꝰ finibꝰ eoꝝ. 7 sorte distribueret terrā eoꝝ. Et rex assūpsit pte̅m exercitus residui. 7 exiuit ab antiochia ciuitate regni sui āno centesimo 7 q̄dragesimo septimo. 7 transfretauit eufraten flumē. 7 pābulabat superiores regiōes. Et elegit lysias ptolemeū filiū dorimini 7 nicanorē 7 gorgiam viros potentes ex amicis regis. 7 misit cū eis q̄draginta milia viroꝝ 7 septē milia equitū: ut venirent in trā iuda 7 disperderent eā p̄m verbū regis. Et p̄cesserūt ut irēt cū vniuersa virtute sua: 7 venerūt 7 applicuerūt ammaū in terra cāpestri. Et audierūt mercatores regionū nomen eorū. 7 acceperūt argentū 7 aurū multū valde 7 pueros. 7 venerūt i castra ut acciperent filios isrl̄ in seruos: 7 additi sūt ad eos exercitus syrie 7 terre alienigenarū. Et vidit iudas 7 fratres eiꝰ: q̄a multiplicata sūt mala: 7 exercitꝰ applicabat ad fines eoꝝ. 7 cognouerūt verba regis que mādauit populo facere ī interitū 7 cōsūmationē. Et dixerunt vnusq̄sq; ad p̄ximū suū. Erigamꝰ deiectionem pplī nostri. 7 pugnemus p̄ pplo nostro

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ ſanctis noſtris. Et congregat⁹ ẽ conuent⁹ ut eſſent parati in preliũ. ꝛ ut orarent ꝛ pterẽt miam ꝛ miſeratiões. Et hieruſalem non habitabat; ꝫ erat ſicut deſertũ. Nõ erat qui ingrederet ꝛ egrederet de natis ei⁹; ꝛ ſanctũ cõculcabat. Et filij alienigenarũ erãt in arce: ibi erat hitatio gentũ. Et ablata è voluptas a iacob. ꝛ defecit ibi tibia ꝛ citbara. Et congregati ſũt ꝛ uenerũt in maſpbat ꝓtra irlm: ꝙa locus oratiõis erat i maſpbat ante i iſrl. Et ieiunauerũt illa die: ꝛ induerũt ſe cilitijs ꝛ cinerẽ impoſuerunt capiti ſuo: ꝛ ſciderunt veſtimenta ſua. Et expanderũt libros legis de quib⁹ ſcrutabant gẽtes ſimilitudinẽ ſimulacroꝝ ſuoꝝ. ꝛ attulerũt ornamẽta ſacerdotalia ꝛ primitias ꝛ decimas. ꝛ ſuſcitauerunt naçareos qui impleuerãt dies. Et clamauerunt voce magna in celũ dicẽtes. Quid faciemus iſtis. ꝛ quo eos ducemus? Et ſcã tua cõculcata ſũt ꝛ contaminata ſunt: ꝛ ſacerdotes tui facti ſũt in luctũ ꝛ i humilitatem. Et ecce natiões conuenerũt aduerſum nos: ut nos diſpdãt. Tu ſcis ꝙ cogitãt i nos. Quõ poterimus ſubſiſtere ante faciem eorum: niſi tu d⁹ adiuues nos? Et tubis exclamauerũt voce magna. Et p⁹ hæc ꝓſtituit iudas duces ppli: tribunos ꝛ centuriones ꝛ pentacontarchos ꝛ decuriões. Et dixit bis ꝙ edificabant domos ꝛ ſponſabãt vxores ꝛ plãtabãt vineas ꝛ formidoloſis: ut redirẽt vnuſq; ſq; in domũ ſuã ſcõm legẽ. Et mouerũt caſtra. ꝛ collocauerunt ad auſtrũ ammaũ. Et ait iudas Accingimini ꝛ eſtote filij potentes. ꝛ eſtote parati in mane ut pugnetꝫ aduerſus natiões has que ꝓuenerũt diſpdẽ nos ꝛ ſancta nra: qm̃ melius eſt nos mori in bello: q̃ videre mala gentis noſtre ꝛ ſanctoꝝ. Sicut aũt fuerit voluntas in celo: ſic fiat.

IIII

Et aſſũpſit gorgias ꝙnq; milia virorũ ꝛ mille eqtes electos. Et mouerũt caſtra nocte ut applicarẽt ad caſtra iudeoꝝ. ꝛ ꝑcuterẽt eos ſubito. Et filij ꝙ erãt ex arce: erãt illis duces. Et audiuit iudas ꝛ ſurrexit ipſe ꝛ potẽtes ꝑcutẽ ꝛtutẽ exercituũ regis: q̃ erãt in ãmaũ. Adhuc enim diſpſus erat exercitus a caſtrꝭ. Et venit gorgias in caſtra iude noctu. ꝛ neminẽ inuenit. Et querebat eos i montib⁹: qm̃ dixit: fugiũt hi a nobis. Et cũ dies factus eſſet: apparuit iudas in cãpo cũ tribus milib⁹ virorũ tm̃: qui tegumẽta ꝛ gladios nõ habebãt. Et viderũt caſtra gentiũ valida: ꝛ loricatos ꝛ eqtatus in circuitu eoꝝ: ꝛ hi docti ad prelium. Et ait iudas viris ꝙ ſecũ erãt. Ne timueritis multitudinẽ eorũ: ꝛ impetũ eorũ ne formidetis. Memẽtote qualit ſalui facti ſũt patres noſtri i mari rubro: cum ſequeret eos pharao cũ exercitu multo. Et nũc clamem⁹ in celũ ꝛ miſerebitur nri dñs. ꝛ memor erit teſtamenti patrũ noſtroꝝ: ꝛ conteret exercitũ iſtũ ante faciẽ noſtrã hodie. ꝛ ſcient oẽs gẽtes ꝙa è d⁹ qui redimat ꝛ liberet iſrl. Et leuauerũt alienigene oculos ſuos. ꝛ viderũt eos venientes ex aduerſo. Et exierũt de caſtris in preliũ: ꝛ tuba cecinerũt hi ꝙ erant cũ iuda. Et ꝓgreſſi ſũt. ꝛ ꝓtrite ſũt gentes ꝛ fugerũt i cãpũ. Nouiſſimi aũt ceciderũt i gladio. ꝛ ꝑſecuti ſũt eos vſq; geçeron ꝛ vſq; i cãpos idumee ꝛ açoti ꝛ iamnie. ꝛ ceciderũt ex illis vſq; ad tria milia virorũ. Et reuerſus ẽ iudas. ꝛ exercitus eius ſequẽs eũ. Dixitq; ad ppl̃m. Nõ cõcupiſcatꝭ ſpolia: ꝙa bellũ ꝟ nos ẽ. ꝛ gorgias ꝛ exercit⁹ eius ꝓpe nos in montib⁹: ꝫ ſtate nũc ꝟ inimicos noſtros ꝛ expugnate eos. ꝛ ſumetis poſtea ſpolia ſecuri. Et adhuc loquẽte iuda hæc: ecce apparuit ꝑs quedã ꝑſpiciens de monte: Et vidit gorgias q̃ in fugã conuerſi ſũt ſui: ꝛ ſuccenſa ſũt caſtra. Fumus enim qui videbat declarabat qđ factũ eſt. Quib⁹ illi cõſpectis timuerũt valde: aſpicientes ſimul ꝛ iudã. ꝛ exercitũ in cãpo paratũ ad prelium. Et fugerũt oẽs in cãpo alienigenarũ. ꝛ iudas reuerſus ẽ ad ſpolia caſtroꝝ. Et acceperunt aurũ multũ ꝛ argentũ ꝛ hyacintbũ ꝛ purpurã marinam ꝛ opes magnas: ꝛ ꝓuerſi hymnũ canebãt. ꝛ bñdicebãt deũ in celũ q̃m bonus ẽ: q̃m in ſeculũ miſericordia ei⁹. Et facta ẽ ſalus magꝫ i iſrahel i die illa. Quicũq; aũt alienigenarũ euaſerũt: venerũt ꝛ nũciauerũt lyſie vniuerſa que acciderãt. Quib⁹ ille auditis: conſternatus aio faciebat: q̃ nõ q̃lia voluit: talia cõtigerũt in iſrl: ꝛ qualia mandauit rex. Et ſequẽti anno congregauit lyſias virorũ electorũ ſexaginta milia. ꝛ eqtũ ꝙnq; milia: ut debellaret eos. Et venerunt in iudeã: ꝛ caſtra poſuerũt in bethoron. ꝛ occurrit illis iudas cũ decẽ milib⁹ viris. Et viderũt exercitũ fortem ꝛ orauit ꝛ dixit. Bñdictus es ſaluator iſrl ꝙ contriuiſti impetũ potentis i manu ſerui tui dauid. ꝛ tradidiſti caſtra alienigenarũ i manu ionathe filij ſaul ꝛ armigeri ei⁹. Cõclude exercitũ iſtũ in manu ppli tui iſrl: ꝛ confũdat

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in exercitu suo ⁊ eqtib⁹. Da illis formidinē: ⁊ tabefac audaciam virtutis eor: ⁊ cōmoueantur cōtritione sua. Deijce illos gladio diligentiū te. ⁊ collaudent te cēs q̄ nouerūt nomen tuū in hymnis. Et cōmiserunt prelium: ⁊ ceciderunt de exercitu lysie q̄nq̄ milia virorū. Videns aūt lysias suor fugā. ⁊ iudeor audaciā. ⁊ q̄ parati sūt aut viuē aut mori fortiter: abijt antiochiā ⁊ elegit milites ut multiplicati rursus venirēt in iudeā. Dixit aūt iudas ⁊ fratres ei⁹. Ecce cōtriti sūt inimici nri: ascendamus nūc mūdare sancta ⁊ renouare Et congregatus ē ois exercitus. ⁊ ascenderūt i montē syon. Et viderunt scificationē deserta. ⁊ altare pphanatū. ⁊ portas exustas: ⁊ in atrijs virgulta nata sicut i saltu uel imōtibus. ⁊ pastophoria diruta. Et sciderunt vestimenta sua. ⁊ planxerūt planctu magno: ⁊ imposuerūt cinerem sup caput suū. ⁊ ceciderunt in faciē sup̄ terā. ⁊ exclamauerunt tubis signor. ⁊ clamauerūt in celū. Tūc ordinauit iudas viros ut pugnarēt aduersus eos qui erāt in arce: donec emūdarent sancta. Et elegit sacerdotes sine macula voluntatē habētes in lege dei. ⁊ mūdauerūt scā. ⁊ tulerūt lapides pfaminatiōis i locū imūdū. Et cogitauit de altari holocaustor q̄d profanatū erat: quid de eo faceret. Et incidit illi consiliū bonum ut destrueret illud: ne forte illis esset in opprobriū. q̄a pfaminauerūt illud gētes: ⁊ demoliti sunt illud. Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto: quoadusq̄ veniret pphā ⁊ rīderet de eis. Et acceperūt lapides integros scōm legē. ⁊ edificauerūt altare nouū scōm illud q̄d fuit prius. ⁊ edificauerunt sancta. ⁊ que intra domū erāt intrinsecus ⁊ edem ⁊ atria scificauerunt. Et fecerūt vasa sancta noua: ⁊ intulerūt candelabrū ⁊ altare incensor ⁊ mensam i tēplū. Et incensū posuerūt sup altare: ⁊ accenderunt lucernas que sup candelabrū erāt. ⁊ lucebāt in tēplo. Et posuerūt sup mensam panes: ⁊ appenderunt vestimenta. ⁊ cōsūmauerūt oia opa que fecerāt. Et aī matutinū surrexerūt quinta ⁊ vicesima die mensis noni. hic ē mensis casleu centesimi q̄dragesimi octaui anni: ⁊ obtulerūt sacrificiū scōm legē sup altare holocaustor nouū q̄d fecerunt. Scōm temp⁹ ⁊ scōm diē in qua cōtaminauerūt illud gētes: i ipsa renouatū est in canticis ⁊ citharis ⁊ cynaris ⁊ cymbalis. Et cecidit ois pp̄lus in faciē. ⁊ adorauerūt ⁊ bñdixerūt in celū eū qui pphauit eis. Et fecerūt dedicationē altaris dieb⁹ octo. ⁊ obtulerūt holocausta cū leticia. ⁊ salutaria laudis. Et ornauerūt faciē tēpli coronis aureis ⁊ scutulis: ⁊ dedicauerūt portas ⁊ pastophoria: ⁊ imposuerūt eis ianuas. Et facta est leticia i populo magna valde. ⁊ auersū est opprobriū gentiū. Et statuit iudas ⁊ fratres ei⁹ ⁊ vniuersa eccl̄ia israhel: ut agat dies dedicationis altaris in tēporib⁹ suis ab āno in annū p dies octo: a q̄nta ⁊ vicesima die mēsis casleu cū leticia ⁊ gaudio. Et edificauerūt in tpe illo montē syon: ⁊ p circuitū muros altos ⁊ turres firmas: neq̄ venirēt gētes ⁊ cōculcarēt eū sicut antea fecerūt. Et collocauit illic exercitū ut seruarēt eū. ⁊ muniuit eū ad custodiendam bethsuram. ut brēt populus munitionē p faciē idumee. IV

Et factū ē ut audierūt gētes i circuitu q̄a edificatū ē altare ⁊ sanctuariū sicut prius. irate sūt valde. ⁊ cogitabant tollere genus iacob. q̄ erāt inter eos. ⁊ ceperūt occidere de pp̄lo ⁊ psequi. Et debellabat iudas filios esau in idumea ⁊ eos q̄ erāt in arabathane q̄a circūsedebāt israelitas: ⁊ percussit eos plaga magna. Et recordat⁹ est malitiā filior bean: q̄ erant pp̄lo in laqueū ⁊ in scandalū insidiantes ei in via. Et conclusi sunt ab eo in turribus. ⁊ applicuit ad eos. ⁊ anathematiçauit eos. ⁊ incendit turres eor igni cū oib⁹ q̄ in eis erant. Et transiuit ad filios āmon ⁊ inuenit manū fortē ⁊ populum copiosū. ⁊ timotheū ducē ipsorū. Et cōmisit cū eis prelia multa ⁊ contriti sunt in cōspectu eor ⁊ percussit eos. ⁊ cepit iaçer ciuitatē ⁊ filias ei⁹: ⁊ reuersus est in iudeā. Et congregate sūt gentes que sūt in galaad aduersus israelitas q̄ erant in finib⁹ eor ut tollerent eos: ⁊ fugerūt in dathemam munitionē. ⁊ miserūt litteras ad iudā ⁊ fratres ei⁹. dicentes. Congregate sunt aduersū nos gentes p circuitū ut nos auferant. ⁊ parant venire ⁊ occupare munitionē in quā confugimus: ⁊ timotheus est dux exercitus eor. Nūc ergo veni ⁊ eripe nos de manib⁹ eorum: q̄a cecidit multitudo de nobis. Et oēs fratres nostri q̄ erāt i locis tubin interfecti sunt: ⁊ captiuas duxerunt vxores eor ⁊ natos ⁊ spolia ⁊ pemerunt illic fere mille viros. Et adhuc epistole legebāt: ⁊ ecce alij nuncij venerūt de galilea cōscissis tunicis nunciantes scōm verba hec: dicētes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

conuenisse aduersum se a ptolemaide 7 tyro
7 sidone. 7 repleta ē ois galilea alienigenis
ut nos cōsumant. Ut audiuit autem iudas
7 pp'es sermones istos: cōuenit ecclesia ma-
gna cogitare q̄d facerēt fratribus suis qui i
tribulatiōe erāt 7 expugnabā ab eis. Dixitq;
iudas symoni fratri suo. Elige tibi viros 7
vade 7 libera fratres tuos i galilea: ego aūt
7 frater me⁹ ionathas ibim⁹ in galaaditbim.
Et reliqt iosephū filiū çacharie. 7 açariā du-
ces populi cū residuo exercitu i iudea ad cu-
stodiam. 7 precepit illis dicēs. Preeste po-
pulo huic. 7 nolite bellum cōmittere aduer-
sum gentes donec reuertamur. Et datisunt
symoni viri tria milia ut iret in galileā: iude
autē octo milia in galaaditbim. Et abijt sy-
mon in galileā. 7 cōmisit prelia multa cum
gentib⁹. Et contrite sūt gētes a facie eius: 7
psecutus est eos vsq; ad portā ptolemaidis.
Et ceciderūt de gentib⁹ fere tria milia viroꝝ.
7 accepit spolia eoꝝ. Et assumpsit eos q̄ erāt
in galilea 7 in arbatis cum vxoribus 7 na-
tis. 7 oib⁹ que erant illis. 7 adduxit i iudeam
cū letitia magna. Et iudas machabæus 7 io
nathas frater eius transierūt iordanē. 7 ab-
ierunt viā triū dierū in desertum. Et occurre-
runt eis nabuthei 7 susceperunt eos pacifice
7 narrauerūt eis oīa que acciderant fratrib⁹
eorū in galaaditide: 7 q̄a multi ex eis comp̄-
hensi sunt in baraſa 7 bosor 7 in alimis 7 in
casphor 7 magetb 7 carnaim. Hæ omnes ci-
uitates munite 7 magne. Sed 7 in ceteris ci
uitatib⁹ galaaditidis tenēt cōprehensi. Et in
crastinū cōstituerūt admouere exercitū ciui-
tatibus his: 7 cōprehendere 7 tollere eos in
vna die. Et cōuertit iudas 7 exercitus eius
viam in desertum bosor repente. 7 occupauit
ciuitatē 7 occidit oēm masculū in ore gladij:
7 acccpit oīa spolia eoꝝ 7 succendit eā igni.
Et surrexerūt inde nocte. 7 ibant vsq; ad mu
nitionē. Et factū est diluculo cum eleuassent
oculos suos. 7 ecce pplus multus cuius nō
erat numerus: portātes scalas 7 machinas
ut cōprehenderēt munitionē 7 expugnarent
eos. Et vidit iudas q̄a cepit bellū. 7 clamor
belli ascēdit ad celū sicut tuba. 7 clamor ma-
gnus de ciuitate. Et dixit exercitui suo. Pu-
gnate hodie p fratrib⁹ vīs. Et venit tribus
ordinibus post eos: 7 exclamauerunt tubis
7 clamauerūt in oratione. Et cognouerunt ca-
stra timothei q̄a machabæus ē: 7 refugerūt
a facie eius. Et percussērūt eos plaga magna:
7 ceciderunt ex eis in die illa fere octo milia
virorū. Et diuertit iudas i maspha 7 expu-
gnauit 7 cepit eam: 7 occidit oēm masculum
eius 7 sumpsit spolia eius: 7 succendit eam
igni. Inde prexit 7 cepit casbon. 7 maged 7
bosor: 7 reliq̄s ciuitates galaaditidis. Post
hec autē verba cōgregauit timothæus exerci-
tum aliū: 7 castra posuit cōtra raphon trans
torrentē. Et misit iudas speculari exercitū:
7 renūciauerūt ei dicentes q̄a cōuenerūt ad
eū oēs gentes que in circuitu nostro sunt. 7
exercit⁹ multus nimis. Et arabas conduxe-
rūt in auxiliū sibi. 7 castra posuerūt trans tor-
rentē parati ad te venire in prelium. Et abijt
iudas obuiā illis. Et ait timothe⁹ p̄ncipib⁹
exercitus sui. Cū appinq̄erit iudas 7 exer-
citus ei⁹ ad torrentē aque: si trāsierit ad nos
prior nō poterim⁹ sustinē eum: q̄a potens po-
terit aduersū nos. Sī vo timuerit transire 7
posuerit castra extra flumen: transfretem⁹ ad
eos. 7 poterim⁹ aduersus illū. Ut aūt appin-
q̄uit iudas ad torrentē aque statuit scribas
pp'li secus torrētē: 7 mādauit eis dicēs. Ne-
minē voluꝝ reliquerit: & veniant oēs in pre-
liū. Et trāsfretauit ad illos prior: 7 ois pp'lus
post eū. Et contrite sūt oēs gentes a facie eoꝝ:
7 piecerūt arma sua. 7 fugerūt ad phanū q̄d
erat in carnaim. Et occupauit ipsam ciuita-
tem. 7 phanū succēdit igni cū oib⁹ que erant
in ipso. Et oppressa est carnaim: 7 non potuit
sustinere ꝓ faciē iude. Et cōgregauit iudas
vniuersos israhelitas q̄ erāt i galaaditide a
minimo vsq; ad maximum: 7 vxores eorū. 7
natos 7 exercituū magnū valde: ut venirent
in terrā iude. Et venerunt vsq; ephron. 7 hec
ciuitas magna i ingressu posita munita val-
de. Et nō erat declinare ab ea dextra uel sini-
stra: & p mediam iter erat. Et incluserunt se
qui erāt in ciuitate. 7 obstruxerūt portas la-
pidibus. Et misit ad eos iudas verbis paci-
ficis dicens. Trāseamus p terram vestrā ut
eamus in terrā nostrā. 7 nemo vobis nocebit:
tm̄ pedib⁹ transibim⁹. Et nolebant eis aperire.
Et p̄cepit iudas p̄dicari in castris: ut appli-
carēt vnusq̄sq; i quo erat loco. Et applicue-
runt se viri virtutis: 7 oppugnauit ciuitatē
illā tota die 7 tota nocte. 7 tradita ē ciuitas
in manu eius. Et peremerūt oēm masculum
in ore gladij: 7 eradicauit eam: 7 accepit spo-
lia eius: 7 transiuit p totam ciuitatem super

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ei⁹ amicos tuos. ⁊ nos diſpdidit ꝛe ⁊ra nr̃a. Nũc ḡ mitte virũ cui credis ut eat ⁊ videat exterminiũ omne qȯ fecit nobis i regionib⁹ regis. ⁊ puniat oẽs amicos ei⁹ ⁊ adiutoꝛes eoꝛũ. Et elegit rex ex amicis ſuis bachidẽ q̃ dñabatur tranſ flumẽ magnũ in regno ⁊ fidelem regi. ⁊ miſit eum ut videret exterminiũ quod fecit iudas. Et alchimũ ipiũ cõſtituit in ſacerdotiũ. ⁊ mãdauit ei facẽ vltionẽ in filios iſrahel. Et ſurrexerũt ⁊ venerũt cũ exercitu magno in terrã iuda: ⁊ miſerunt nũcios ⁊ locuti ſunt ad iudã ⁊ ad fratres ei⁹ verbis pacificis in dolo. ⁊ nõ intenderũt ſermonib⁹ eoꝛũ. Viderũt.n. q̃a venerũt cũ exercitu magno: ⁊ conuenerũt ad alchimũ ⁊ bachidem cõgregatio ſcribarũ req̃rere q̃ iuſta ſunt. Et primi aſſidei q̃ erant in filijs iſrahel ⁊ req̃rebãt ab eis pacẽ. Dixerũt enĩ. Homo ſacerdos de ſemine aaron venit: nõ decipiet nos. Et locutus eſt cũ eis verba pacifica: ⁊ iurauit illis dicẽs. Non inferem⁹ vobis malum: neq; amicis vestris. Et crediderũt ei: ⁊ cõprehẽdit ex eis ſexaginta viros: ⁊ occidit eos i vna die ſcȯm verbũ quod ſcriptum eſt. Carnes ſcõꝝ tuoꝝ ⁊ ſanguinẽ ipſoꝝ effuderũt in circuitu irl̃m: ⁊ non erat qui ſepeliret. Et icubuit timoꝛ ⁊ tremoꝛ in oẽm pp̃lm: q̃a dixerũt. Nõ eſt ꝟitas ⁊ iudiciũ i eis. Tranſgreſſi ſũt.n. conſtitutũ. ⁊ iuſiurandũ q̃ ȯ iuraverunt. Et mouit bachides caſtra ab irl̃m ⁊ applicuit in bethçecha. ⁊ miſit ⁊ cõprehendit multos ex eis q̃ a ſe refugerant. ⁊ quoſdã de pp̃lo mactauit: ⁊ in puteũ magnũ ꝓiecit. Et cõmiſit regionem alchimo: ⁊ reliq̃t cũ eo auxiliũ in adiutoriũ ipſi. Et abiit bachides ad regẽ. Et ſatis agebat alchimus ꝓ principatu ſacerdotij ſui. Et cõvenerũt ad eũ oẽs qui ꝓturbabãt pp̃lm ſuũ: ⁊ obtinuerũt terrã iuda. ⁊ fecerũt plagã magnã in iſrl̃. Et vidit iudas oia mala que fecit alchim⁹ ⁊ q̃ cũ eo erãt filijs iſrl̃ multo plus ꝙ gentes. Et exiit i oẽs fines iudee circuitu ⁊ fecit vindictam in viros deſertoꝛes: ⁊ ceſſauerunt vltra exire i regionẽ. Vidit aũt alchimus ꝙ prevaluit iudas ⁊ q̃ cũ eo erãt. ⁊ cognouit quia nõ põt ſuſtinere eos: ⁊ regreſſus ẽ ad regẽ. ⁊ accuſauit eos multis criminib⁹. Et miſit rex nicanoꝛẽ vnũ ex principib⁹ ſuis nobilioꝛibus qui erat ĩimicitias exercẽs ꝫ iſrl̃. ⁊ mandauit ei euertere populum. Et venit nicanoꝛ in bieruſalẽ cũ exercitu magno: ⁊ miſit ad iudam ⁊ ad fratres ei⁹ verbis pacifica cũ dolo dicẽs. Nõ ſit pugna inter me ⁊ vos. Veniã cum viris paucis ut videã facies veſtras cũ pace. Et venit ad iudã ⁊ ſalutauerũt ſe invicem pacifice: ⁊ hoſtes pati erant rapę iudã. Et innotuit ſermo iude qm̃ cũ dolo venerat ad eũ. ⁊ cõterrit⁹ eſt ab eo: ⁊ amplius noluit videre faciẽ eius. Et cognouit nicanoꝛ qm̃ revelatũ ẽ cõſiliũ ei⁹: ⁊ exiuit obuiam iude in pugnã iuxta capharſalama. Et ceciderũt de nicanoꝛis exercitu fere q̃nq; milia viri ⁊ fugerũt in ciuitatẽ dauid. Et p⁹ hec ꝟba aſcendit nicanoꝛ i mõtẽ ſyon. ⁊ exierũt de ſacerdotibus pp̃li ſalutare eũ i pace: ⁊ demonſtrare ei holocauſtomata que offerebãt ꝓ rege. Et irridẽs ſpreuit eos ⁊ polluit. ⁊ locut⁹ ẽ ſuꝑbe ⁊ iurauit cũ ira dicẽs. Niſi tradit⁹ fuerit iudas ⁊ exercit⁹ eius i man⁹ meas: ꝙtinuo cum regreſſus fuero in pace ſuccendã domũ iſtã. Et exiit cũ ira magna. Et intrauerunt ſacerdotes ⁊ ſteterũt ante faciẽ altaris templi: ⁊ flentes dixerũt. Tu dñe elegiſti domũ iſtam ad inuocandũ nomẽ tuũ in ea: ut eſſet dom⁹ oꝛationis ⁊ obſecratiõis pp̃lo tuo. Fac vindictã in hoie iſto. ⁊ exercitu eius: ⁊ cadant in gladio. Memento blaſphemias eoꝝ: ⁊ ne deꝛeris eis ut ꝑmaneãt. Et exiit nicanoꝛ ab bieruſalem ⁊ caſtra applicuit ad bethoꝛon: ⁊ occurrit illi exercitus ſyrie. Et iudas applicuit i adarſa cũ tribus milib⁹ viris. Et oꝛauit iudas ⁊ dixit. Qui miſſi erant a rege ſennacherib dñe: quia blaſphemauerũt te exiit angelus ⁊ percuſſit ex eis cẽtũ octogintaq̃nq; milia. ſic contere exercitum iſtũ in conſpectu noſtro hodie. ⁊ ſciãt ceteri q̃a male locutus eſt ſup ſancta tua: ⁊ iudica illũ ſ̃m malitiã illius. Et cõmiſerũt exercitus prelio tertiadecima die mẽſis adar. ⁊ ꝓtrita ſũt caſtra nicanoꝛis: ⁊ cecidit ipſe primus in prelio. Vt autẽ vidit exercitus eius q̃a cecidiſſet nicanoꝛ: piecerũt arma ſua ⁊ fugerunt: ⁊ perſecuti ſũt eos viã vnius diei ab adaçer uſq; q̃ veniatur in gaçara: ⁊ tubis cecinerũt p⁹ eos cũ ſignificationib⁹. Et exierũt de oĩb⁹ caſtellis iudee in circuitu. ⁊ ventilabant eos coꝛnib⁹: ⁊ conuertebant iterũ ad eos. Et ceciderunt omnes gladio: ⁊ nõ ẽ relict⁹ ex eis nec vnus. Et acceperũt ſpolia eoꝝ in predam. ⁊ caput nicanoꝛis amputauerũt ⁊ dexterã eius quã extenderat ſuꝑbe: ⁊ attulerũt ⁊ ſuſpenderũt ꝫ irl̃m. Et letat⁹ ẽ pp̃lus valde. ⁊ egerũt diem

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ ꝑncipes exercit⁹ sui ꝛ eos q̄ sup eq̄tes erant
Sz ꝛ de regnis alijs ꝛ de insulis maritimis
venerũt ad eũ exercitus cõductitius. Et erat
numerus exercit⁹ eius centũ milia peditum. ꝛ
viginti milia equitum. ꝛ elephanti triginta
duo. docti ad preliũ. Et venerũt p idumeam
ꝛ applicuerũt ad bethsurã: ꝛ pugnauerunt
dies multos. ꝛ fecerũt machinas. Et exierũt
ꝛ succenderũt eas igni: ꝛ pugnauerunt viri
liter. Et recessit iudas ab arce. ꝛ mouit ca
stra ad bethꝯacharan ꝙ castra regis. Et sur
rexit rex ante lucem: ꝛ concitauit exercit⁹ in
impetũ ꝙ viã bethꝯacharan. Et cõparauerũt
se exercitus in preliũ: ꝛ tubis cecinerunt. Et
elephantis ostẽderũt sanguinẽ vue ꝛ mori:
ad acuendos eos in preliũ. Et diuiserũt be
stias p legiões. ꝛ astiterũt singulis elephant̃
mille viri in lorica concatenatis. ꝛ galee ree
in capitib⁹ eorũ. ꝛ q̄ngenti equites ordinati
vnicuiq; bestie electi erant. Hi ante tempus
vbicũq; erat bestia ibi erant: ꝛ quocũq; ibat
ibant. ꝛ nõ discedebãt ab ea. Sz ꝛ turres li
gnee sup eos firme ꝓtegentes sup singulas
bestias. ꝛ sup eas machine. Et sup singulas
viri virtutis trigintaduo qui pugnabãt de
sup. ꝛ intus magister bestie. Et residuũ equi
tatũ hinc ꝛ inde statuit in duas ptes: tubis
exercitũ cõmouere: ꝛ perurgere ꝓstipatos in
legionib⁹ ei⁹. Et ut refulsit sol in clypeos au
reos ꝛ ereos. resplenduerũt montes ab eis: ꝛ
resplenduerũt sicut lãpades ignis. Et distin
cta est pars exercit⁹ regis p montes excelsos
ꝛ alij p loca bũilia. ꝛ ibant caute ꝛ ordinate
Et cõmouebant̃ oẽs inhabitãtes tr̃ã a voce
multitudinis eorũ. ꝛ incessu turbe ꝛ collisiõe
armorũ. Erat. n. exercitus magnus valde ꝛ
fortis. Et appropiauit iudas ꝛ exercit⁹ eius
in prelium: ꝛ ceciderũt de exercitu regis sexcẽ
ti viri. Et vidit eleaçar fili⁹ saura vnã de be
stijs lorica tã lorica regis: ꝛ erat eminẽs super
ceteras bestias. Et visũ est ei q̄ in ea esset rex
ꝛ dedit se ut liberaret populũ suũ: ꝛ acq̄reret
sibi nomẽ eternũ. Et cucurrit ad eã audacter
in medio legionis interficiẽs a dextr̃ ꝛ a sini
stris. ꝛ cadebãt ab eo huc atq; illuc. Et iuit
sub pedes elephantis ꝛ suppositus se ei. ꝛ occi
dit eũ ꝛ cecidit in terrã sup ipsũ. ꝛ mortu⁹ est
illic. Et videntes virtutẽ regis ꝛ impetũ ex
ercitus ei⁹: diuerterunt se ab eis. Castra aũt
regis ascenderũt ꝙ cos in irl̃m: ꝛ applicuerũt
castra regis ad iudeam ꝛ montem syon. Et
fecit pacẽ cũ his q̄ erãt in bethsura. ꝛ exierũt
de ciuitate qa nõ erãt eis ibi alimẽta ꝯclusis
q̄a sabbata erãt tre. Et cõprehendit rex be
thsurã: ꝛ cõstituit ibi custodiã seruare eã. Et
cõuertit castra ad locũ sanctificationis dies
multos. Et statuit illic balistas ꝛ machinas
ꝛ ignis iacula ꝛ tormẽta ad lapides iactan
dos: ꝛ spicula ꝛ scorpios ad mittẽdas sagit
tas ꝛ fũdibula. Fecerũt aũt ꝛ ipsi machinas
adũsus machinas eorꝝ. ꝛ pugnauerũt dies
multos. Esce aũt nõ erãt in ciuitate eo ꝙ se
ptimus annus esset: ꝛ q̄ remanserãt in iudea
de gentib⁹ cõsũpserãt reliq̄as eorꝝ que reposi
te fuerant. Et remãserũt isanctis viri pauci
qm̃ obtinuerat eos fames. ꝛ dispsi sũt vnus
quisq; in locũ suũ. Et audiuit lysias ꝙ philippus quẽ cõstituerat rex antiochus cũ ad
huc viueret ut nutriret antiochũ filiũ suũ ꝛ
regnaret: reuersus ẽ a persida ꝛ media. ꝛ ex
ercitus qui abierat cũ ipso. ꝛ qa quesit suscipere regni negocia. Et festinauit ire. ꝛ dicere
ad regẽ ꝛ duces exercitus. Deficimus q̄tidie
ꝛ esca nobis modica est: ꝛ loc⁹ quẽ obsidem⁹
est munit⁹: ꝛ incũbit nobis ordinare de re
gno. Nũc itaq; demus dextras hoibus istis:
ꝛ faciam⁹ cum illis pacẽ ꝛ cũ oi gente eorꝝ: ꝛ
ꝯstituam⁹ illis ut ambulent in legitimis suis
sicut prius. Propter legitima enĩ ipsorꝝ q̄ de
spexim⁹ irati sũt: ꝛ fecerũt oia hec. Et placuit
sermo in conspectu regis ꝛ ꝑncipum. ꝛ misit
ad eos pacem facere. ꝛ ceperũt illã: ꝛ iurauit
illis rex ꝛ principes ꝛ exierunt de munitione
Et intrauit rex mõtẽ syon ꝛ vidit munitionẽ
loci. ꝛ rupit citius iuramentũ qđ iurauit: ꝛ
mandauit destruere murũ in gyro. Et discessit festinanter ꝛ reuersus ẽ antiochiã: ꝛ inuc
nit philippũ dñantẽ ciuitati. ꝛ pugnauit ad
uersus eũ ꝛ occupauit ciuitatem. VII

Anno centesimo q̄nquagesimo ꝛ pri
mo: exijt demetrius seleuci filius ab
vrbe roma. ꝛ ascẽdit cum paucis vi
ris in ciuitatẽ maritimã. ꝛ regnauit illic. Et
factum est ut ingressus ẽ domũ regni patrũ
suorꝝ. comprehendit exercitus antiochi ꝛ ly
siam ut adducerẽt eos ad eũ. ꝛ res ei inotuit
ꝛ ait. Nolite mihi oñdere faciẽ eorꝝ. Et occi
dit eos exercitus. Et sedit demetrius sup se
dem regni sui. ꝛ venerunt ad eũ viri iniqui ꝛ
impij ex israel: ꝛ alcimus dux eorꝝ: q̄ vo
lebat fieri sacerdos. Et accusauerũt populũ
apud regem dicẽtes. Perdidit iudas ꝛ frẽs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tempus congregandi eos: ⁊ dissolut⁹ est. Et dixit his qui residui erant. Surgam⁹ ⁊ eam⁹ ad aduersarios nr̄os: si poterimus pugnare aduersus eos. Et auertebāt eū dicētes. Nō poterim⁹: ꝫ liceremus aias nr̄as modo ⁊ reuertamur ad frēs nostros. ⁊ tūc pugnabim⁹ aduersus eos. Nos āt pauci sum⁹. Et ait iudas. Absit istā rē facē: aut fugiam⁹ ab eis. Et si appropiauit tps nr̄m: moriamūr i virtute ꝓ frēs nr̄os: ⁊ nō inferam⁹ crimen glie nre. Et mouit exercit⁹ de castris. ⁊ steterunt illis obuiā. Et diuisi sūt eqtes i duas ptes. ⁊ fundibularij ⁊ sagittarij pībāt exercitū. ⁊ pmi certaminis cēs potētes. Bacbides autē erat in dextro cornu ⁊ primauit legio ex duab⁹ partibus. ⁊ clamabāt tubis. Exclamauerūt aūt ⁊ bi q̄ erant ex pte iude etiā ipsi. ⁊ cōmota est tra a voce exercituū. ⁊ cōmissū ē preliū a mane vsq; ad vesperā. Et vidit iudas q̄ firmior ē ps exercitus bacbidis in dextrj. ⁊ q̄uenerūt cū ipso cēs qstātes corde: ⁊ cōtrita ē dextra ps ab eis: ⁊ psecut⁹ ē eos vsq; ad montē açoti. Et q̄ in sinistro cornu erāt viderūt q̄ contritū ē dextrū cornu. ⁊ secuti sunt p⁹ iudā ⁊ eos q̄ cū ipso erāt a tergo. Et ingrauatū ē prliū: ⁊ ceciderūt vulnerati multi ex his ⁊ ex illis. Et iudas cecidit. ⁊ ceteri fugerunt. Et ionathas ⁊ symon tulerūt iudā frēm suū. ⁊ sepelierūt eū in sepulchro patrū suox in ciuitate modin. Et fleuerūt eū ois pp̄lus isrl̄ planctu magno. ⁊ lugebāt dies multos. ⁊ dixerunt. Quō ceciditpotens q̄ saluū faciebat popul̄ū isrl̄? Et cetera verba bellorū iude ⁊ virtutū quas fecit ⁊ magnitudinis ei⁹ nō sūt descripta. Multa. n. erāt valde. Et factū ē p⁹ obitum iude emerserūt iniq̄ in oībus finib⁹ isrl̄: ⁊ exorti sūt cēs q̄ operabant iniq̄tatē. In diebus illis facta ē fames mag̃ valde. ⁊ tradidit se bacbidi ois regio eox cū ipis. Et elegit bacbides viros ipios ⁊ constituit eos dños regionis. ⁊ exq̄rebāt ⁊ pscrutabant amicos iude. ⁊ adducebant eos ad bacbidē. ⁊ vindicabat i illos ⁊ illudebat. Et facta ē tribulatio magna in isrl̄: q̄lis nō fuit ex die q̄ nō est visus pp̄ha in isrl̄. Et cōgregati sūt cēs amici iude. ⁊ dixerūt ionathe. Ex quo frat̄ tuus iudas defūct⁹ est: vir similis ei nō est q̄ exeat ꝯ inimicos nr̄os bacbidē ⁊ eos q̄ inimici sunt gentis nostre. Nūc itaq; te hodie eligim⁹ esse p eo nobis in principē ⁊ ducē ad bellandum bellum nostrū. Et suscepit ionathas tpe illo principatum. ⁊ surrexit loco iude fris sui. Et cognouit bacbides. ⁊ querebat eū occidere Et cognouit ionathas ⁊ symō frat̄ ei⁹ ⁊ cēs q̄ cum eo erāt. ⁊ fugerūt in desertū thecue: ⁊ cōsederūt ad aquā lacus aspbar. Et cog̃uit bacbides: ⁊ die sabbatorum venit ipse ⁊ ois exercit⁹ ei⁹ trans iordanē. Et ionathas misit frēm suū ducem ppli. ⁊ rogauit nabutheos amicos suos ut cōmodaret illis apparatū suū q̄ erat copiosus. Et exierunt filij iambri ex madaba ⁊ cōp̄henderūt iobannē ⁊ oia q̄ habebat. ⁊ abierūt bñtes ea. Post h̄ ꝓbarenūciatū ē ionathe ⁊ symoni fratri ei⁹: q̄a filij iambri faciunt nuptias magnas ⁊ ducunt sponsam ex madaba filiā vni⁹ de magnis ꝓncipibus chanaan cū ābitiē magna. Et recordati sūt sanguis iobānis fris sui. ⁊ ascenderūt ⁊ abscōderūt se sub tegumēto montis Et eleuauerūt oculos suos ⁊ viderūt. ⁊ ecce tumult⁹ ⁊ apparat⁹ mult⁹. ⁊ spōsus p̄cessit ⁊ amici ei⁹. ⁊ frēs ei⁹ obuiā illis cū tympanis ⁊ musicis ⁊ armis multis. Et surrexerūt ad eos ex insidijs ⁊ occiderūt eos. ⁊ ceciderunt vulnerati multi. ⁊ residui fugerūt in mōtes. Et acceperūt oia spolia eox: ⁊ cōuerse sunt nuptie i luctū: ⁊ vox musicox ipsox in lamentū. Et vindicauerūt vindictā sanguinis fratris sui: ⁊ reuersi sunt ad ripam iordanis. Et audiuit bacbides: ⁊ venit die sabbatorum vsq; ad oram iordanis i virtute magna. Et dixit ad suos ionathas. Surgam⁹ ⁊ pugnem⁹ ꝯ inimicos nr̄os. Nō ē. n. hodie sicut heri ⁊ nudius tertius. Ecce. n. bellū ex aduerso: aqua vo iordanis hinc ⁊ inde ⁊ ripe ⁊ paludes ⁊ salt⁹ ⁊ nō ē locus diuertēdi. Nūc g̃ clamate i celum: ut liberemini de manu inimicox vr̄ox. Et cōmissum est bellū. Et extendit ionathas manū suā p̄cutē bacbidē: ⁊ diuertit ab eo retro. Et desiliit ionathas. ⁊ q̄ eū eo erant in iordanē. ⁊ trāsnatauerūt ad eos iordanē. Et ceciderūt de ptē bacbidis die illa mille viri: ⁊ reuersi sūt in irl̄m. Et edificauerūt ciuitates munitas i iudea: munitionē q̄ erat i bierycho. ⁊ in ām aū. ⁊ i bethoron. ⁊ bethel ⁊ thānatha ⁊ pbara ⁊ thopo muris excelsis ⁊ portis ⁊ seris. Et posuit custodiā i eis: ut inimicitias exercerent in isrl̄. Et muniuit ciuitatē bethsurā ⁊ gaçarā ⁊ arcē. ⁊ posuit i eis aurelia ⁊ appatū escax. ⁊ accepit filios ꝓncipū regionis obsides: ⁊ posuit eos in arce in hierusalē in custodiā. Et āno centesimo q̄nquagesimo

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

illã ileticia magna. Et cõstituit agi oib⁹ annis diẽ istã tertiadecima die mensis adar: 7 siluit terra iuda dies paucos. VIII

Et audiuit iudas nomẽ romanoz̃: qa sũt potẽtes virib⁹ 7 acq̃escunt ad oia q̃ postulant ab eis: 7 q̃cunq; accesserũt ad eos statuerũt cũ eis amicitias: 7 qa sũt potẽtes virib⁹. Et audierũt p̃lia eoz̃ 7 ꝟtutes bonas q̃s fecerũt i gallatia. qa obtinuerũt eos 7 duxerũt lb tributũ. Et quãta fecerũt i regiõe hispanie. 7 q̃ i ptãtẽ redegerũt metalla argẽti 7 auri q̃ illic sunt. 7 possederũt cm̃ locũ ꝓsilio suo 7 patiẽtia: locaq; q̃ lõge erãt valde ab eis. 7 reges q̃ supuenerant eis ab extremis terre ꝓtriuerũt. 7 ꝓcusserũt eos plaga magna. Ceteri aũt dant eis tributũ oib⁹ ãnis. Et philippũ psen cethæoz̃ regẽ 7 ceos q̃ adũsus eos arma tulerant ꝓtriuerũt in bello: 7 obtinuerũt eos. Et antiochũ magnũ regẽ asie q̃ eis pugnã intulerat babẽs centũ viginti elepbantes 7 eq̃tatũ 7 curr⁹ 7 exercitũ magnũ valde. contritũ ab eis. 7 quia ceperũt eũ viuũ 7 statuerũt ei ut daret ipse 7 qui regnarent post ipsũ tributũ magnũ. 7 daret obsides. 7 constitutũ. Et regionẽ indoz̃ũ: 7 medos 7 lydos de optimis regiõib⁹ eoz̃: 7 acceptas eas ab eis dederũt eumeni regi. Et qa q̃ erãt apud hellada̅ voluerũt ire 7 tollẽ eos: 7 innotuit sermo bis 7 miserũt ad eos ducẽ vnũ. 7 pugnauerũt ꝯ illos. 7 ceciderẽt ex eis multi. 7 captiuas duxerũt vxores eoz̃ 7 filios 7 diripuerũt eos 7 erã eoz̃ possederũt. 7 destruxerunt muros eoz̃: 7 in seruitutẽ illos redegerũt vsq; in hũc diẽ. Et residua regna 7 insulas q̃ aliq̃n restiterãt illis: exterminauerũt 7 i ptãtẽ redegerunt. Cũ amicis aũt suis 7 q̃ in ipsis requiẽbabẽbãt ꝓseruauerũt amicitiã. 7 obtinuerũt regna que erãt ꝓxima 7 que erant longe: qa quicũq; audiebãt nomẽ eoz̃ timebant eos Quib⁹ ꝟo vellẽt auxilio esse ut regnarẽt regnabãt. Quos aũt vellẽt regno deturbabãt 7 exaltati sũt valde. Et i oib⁹ istis nemo portabat diadema: nec induebat purpura: ut magnificaret i ea. Et qa curiã fecerũt sibi: 7 quotidie cõsulebãt trecẽtos viginti ꝓsiliũ agentes semp de multitudine: ut que digna sunt gerant. Et cõmittũt vni boi magistratũ suũ p singulos annos dñari vniuerse tre sue: 7 cs obediũt vni. 7 nõ est inuidia neq; ẓelus inter eos. Et elegit iudas eupolemiũ filium iobãnis filij iacob. 7 iasonẽ filiũ eleaçari: 7 misit eos romã cõstituere cũ illis amicitiã 7 societatẽ: 7 ut auferrẽt ab eis iugũ grecoz̃: qa viderũt q̃ i seruitutẽ p̃merent regnũ isrl̃. Et abierũt romã viã multã valde. 7 introierunt curiã 7 dixerũt. Judas machabe⁹ 7 fratres eius 7 ppl̃s iudeoz̃ miserũt nos ad vos statuere vobiscũ societatẽ 7 pacẽ. 7 ꝓscribere nos socios 7 amicos vr̃os. Et placuit ꝟmo in cõspectu eoz̃. Et ꝟ rescriptũ qõ rescripserũt in tabulis ereis. 7 miserũt in irl̃m ut esset apud eos ibi memoriale pacis 7 societatis Bene sit romanis 7 gẽti iudeoz̃ in mari 7 in tra i ẽternũ: gladiusq; 7 hostis ꝓcul sit ab eis. Si aũt insteterit bellũ romanis prius aut oib⁹ socijs eoz̃ in oi dñatione eoz̃: auxiliũ feret gẽs iudeoz̃ put tps dictauerit corde pleno. Et p̃liantib⁹ nõ dabũt neq; subministrabunt triticũ arma pecuniã naues sicut placuit romanis. 7 custodiũt mãdata eoz̃ nihil ab eis accipiẽtes. Si aũt 7 si gẽti iudeoz̃ pri⁹ acciderit bellũ: adiuuabũt romani ex aio put eis tps pmiserit: 7 adiuuãtib⁹ nõ dabit̃ triticũ arma pecunia naues sic placuit romanis. 7 custodiẽt mandata eorum absq; dolo. Scõm ꝟ ꝟba cõstituerũt romani ppl̃o iudeorum. Si aũt p⁹ hec verba bi aut illi addẽ aut demẽ ad ꝟ aliq̃d voluerint. faciẽt ex ꝓposito suo: 7 quecũq; addiderit uel detraxerint. rata erũt. Sz 7 de malis que demetrius rex fecit i eos. scripsim⁹ ei dicentes: Quare gr̃auasti iugũ tuũ sup amicos nr̃os 7 socios iudeos? Si g̃ iterũ adierint nos aduersũ te: faciem⁹ illis iudiciũ. 7 pug̃bim⁹ tecũ mari 7 traq;. IX

Interea ut audiuit demetri⁹ qa cecidit nicanoz̃ 7 exercit⁹ ei⁹ in p̃lio: apposuit bacbidẽ 7 alcbimũ rursũ mittere in iudeã 7 dextrũ cornu cũ illis. Et abierunt viã que ducit i galgala. 7 castra posuerũt in masaloth que ẽ in arbellis 7 occupauerũt eã. 7 pemerũt aias boiuz multas. In mense ꝓmo ãni centesimi 7 q̃nq̃gesimi 7 secũdi applicuerũt exercitũ adirl̃m. 7 surrexerũt 7 abierunt in bereа viginti milia viroz̃ 7 duo milia eq̃tum. Et iudas posuerat castra i laisa: 7 tria milia viri electi cũ eo. Et viderũt multitudinẽ exercit⁹ qa multi sũt 7 timuernut valde. 7 multi subtraxerũt se de castris: 7 nõ remanserũt ex eis nisi octingenti viri. Et vidit iudas q; defluxit exercit⁹ suus 7 bellũ pugebat eũ. 7 cõfractus est corde qa nõ habebat

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fidem.⁊ retribuem⁹ vobis bona ꝓ bis q̃ fece-
ſtis nobiſcũ.⁊ remittem⁹ vobis p̃eſtationes
multas.⁊ dabim⁹ vobis ɔnatic̃es. Et nũc
abſoluo vos ⁊ c̃es iudeos a tributis:⁊ p̃cia
ſalis indulgeo.⁊ coꝛonas remitto.⁊ tertias
ſeminis.⁊ dimidiã partẽ fructus ligni qꝺ eſt
poꝛtiõis mee relinq̃ vobis ex hodierno die ⁊
ɔncepſ.ne accipiat̃ a terra iuda.⁊ a trib⁹
ciuitatib⁹ que addite ſũt illi ex ſamaria ⁊ ga-
lilea:ex hodierna die ⁊ in totũ tẽp⁹. Et irl'm
ſit ſancta ⁊ libera cũ finibus ſuis.⁊ ɔcime ⁊
tributa ipſi⁹ ſint. Remitto etiã ptãtẽ arcis q̃
eſt in irl'm.⁊ ꝺo eam ſũmo ſacerdoti.ut con-
ſtituat i ea viros q̃ſcũq; ipſe elegerit qui cu-
ſtodiãt eã. Et c̃m aiam iudeoꝝ q̃ captiua ẽ
a terra iuda in oi regno meo relinquo libr̃ã
gratis.ut c̃es a tributis ſoluant̃ etiã p̃coꝛũ
ſuoꝛũ. Et c̃es dies ſollẽnes ⁊ ſabbata ⁊ neo-
menie ⁊ dies ɔcreti.⁊ tres dies ante diẽ ſol-
lẽnẽ.⁊ tres poſt diem ſollẽnẽ.ſint omnes im-
munitatis ⁊ remiſſionis oib⁹ iudeis q̃ ſũt in
regno meo. Et nemo habɔbit poteſtatẽ agere
aliquid.⁊ mouere negocia aduerſus aliquẽ
illoꝝ in oi cauſa. Et ut aſcribant̃ ex iudeis in
exercitu regi ad triginta milia viroꝝũ. Et da-
bunt̃ illis copie ut opoꝛtet omnib⁹ exercitib⁹
regis.⁊ ex eis oꝛdinabũt̃ q̃ ſint i munitiõib⁹
regi magnis. Et ex bis conſtituent̃ ſup nego-
cia regni que agunt̃ ex fide.⁊ p̃ncipes ſint ex
eis.⁊ ambulent i legib⁹ ſuis: ſicut p̃cepit rex
i ɛra iuda. Et tres ciuitates q̃ addite ſũt iu-
ɔee ex regic̃ ſamarre: cum iudea reputẽt̃ ut
ſint ſub vno.⁊ non obediant aliene ptãti niſi
ſũmo ſacerdoti: ptolemaida ⁊ cõfines eius
q̃s ɔdi ɔnũ ſcis q̃ ſũt i irl'm ad neceſſarios
ſumpt⁹ ſcõꝝ. Et ego ꝺabo ſingulis ãnis q̃n-
ɔecim milia ſicloꝝ argẽti ɔe rationib⁹ regi q̃
me contingũt.⁊ c̃es qꝺ reliquũ fuerit qꝺ non
reddiderant q̃ ſup negocia erãt ãnis p̃oꝛib⁹
ex h̃ ꝺabũt in opa ɔom⁹. Et ſup h̃ q̃nq; milia
ſicloꝛũ agenti q̃ accipiebant ɔe ſcõꝝ ratione
p̃ ſingulos ãnos.⁊ h̃ ad ſacerdotes ptineãt
q̃ miniſterio fungũt̃. Et quicũq; confugerint
in tẽplũ qꝺ ẽ bieroſolymis ⁊ in oib⁹ finibus
eius.obnoxij regi i oi negocio ꝺimittant̃: ⁊
vniuerſa que ſũt eis i regno meo.libera ha-
bɛant. Et ad edificãda uel reſtauranda opa
ſcõꝝ.ſumpt⁹ ꝺabũt̃ ɔe ratic̃ regi. ⁊ ad extru-
endos muros i irl'm.⁊ cõminuẽdos i circui-
tu.ſumpt⁹ ꝺabũt̃ ɔe ratic̃ regis.⁊ ad ꝓſtruẽ-
ꝺos muros i iudea. Et audiuit ãt ionathas
⁊ pp̃l's ſermones iſtos.nõ crediderũt eis nec
receperũt eos:q̃a recoꝛdati ſunt malitie ma-
gne quã fecerat i iſrl'.⁊ tribulauerat eos val-
ɔe. Et cõplacuit eis i alexandrũ.q̃a ipſe fue-
rat eis p̃nceps ſermonũ pacis.⁊ ipſi auxiliũ
ferebant oib⁹ ꝺieb⁹. Et congregauit rex ale-
xander exercitũ magnũ.⁊ admouit caſtra ꝑ
ɔemetriũ. Et cõmiſerũt p̃liũ ꝺuo reges.⁊ fu-
git exercit⁹ ɔemetrij.⁊ inſecutus ẽ eũ alexan-
ɔer.⁊ incubuit ſup eos. Et inualuit p̃reliũ m-
mis ɔonec occidit ſol.⁊ cecidit ɔemetri⁹ i die
illa. Et miſit alexander ad ptolemeũ regem
egypti legatos p̃m h̃ verba.ꝺicens: Q̃m re-
greſſus ſum i regnũ meũ ⁊ ſedi in ſede patrũ
meoꝝ.⁊ obtinui p̃incipatũ.⁊ cõtriui ɔeme-
triũ.⁊ poſſedi regionem noſtrã.⁊ cõmiſi pu-
gnã cũ eo.⁊ ꝓtrit⁹ ẽ ipſe ⁊ caſtra ei⁹ a nobis:
⁊ ſedem⁹ i ſede regni ei⁹.⁊ nunc ſtatuam⁹ ad-
inuicẽ amicitiã ⁊ ꝺa mihi filiam tuã vxoꝛẽ:
⁊ ero gener tuus.⁊ ꝺabo tibi ɔona.⁊ ipſi di-
gnitatẽ. Et rñdit rex ptolem⁹ ꝺicens: Felix
ꝺies in q̃ reuerſus es ad terrã patrũ tuoꝝ:⁊
ſediſti in ſede regni eoꝝ. Et nunc faciam tibi
qꝺ ſcripſiſti:ꝝ occurre mihi ptolemaiadam:
ut videamus inuicẽ nos.⁊ ſpondeã tibi ſicut
dixiſti. Et exiuit ptolemeus ɔe egypto.ipſe ⁊
cleopatra filia eius.⁊ venit ptolemaidã an-
no centeſimo ſexageſimoſecũdo. Et occurrit
ei alexander rex. Et ɔedit ei cleopatram filiã
ſuam.⁊ fecit nuptias eius ptolemaide.ſicut
reges in magna gloꝛia. Et ſcripſit alexander
rex ionathe: ut veniret obuiam ſibi. Et abiit
cũ gloꝛia ptolemaidã.⁊ occurrit ibi ꝺuob⁹
regib⁹.⁊ ɔedit illis argentum multũ ⁊ aurũ
⁊ ɔona.⁊ inuenit gratiã in conſpectu eoꝝ. Et
ꝓuenerũt aduerſus eum viri p̃ſtilẽtes ex iſrl'
viri iniq̃ inꝑellãtes aduerſus eũ.⁊ nõ inten-
ꝺit ad eos rex. Et iuſſit ſpoliari ionathan ve-
ſtib⁹ ſuis.⁊ indui eũ purpura. Et ita fecerũt.
Et collocauit eũ rex ſedere ſecũ: ꝺixitq; p̃nci-
pibus ſuis. Exite cũ eo in mediũ ciuitatis:⁊
p̃ɔicate ut nemo aduerſus eũ interɔellet ɔe
vllo negocio:nec q̃ſ q̃ ei moleſtus ſit ɔe vlla
ratic̃. Et factũ eſt ut viderũt q̃ interɔellabãt
gloꝛiã ei⁹ q̃ p̃ꝺicabat̃.⁊ opɛrtũ eũ purpura:
fugerunt c̃es. Et magnificauit eũ rex.⁊ ſcri-
pſit eũ inter p̃mos amicos.⁊ poſuit eũ ꝺuc̃
⁊ particip̃ p̃incipat⁹. Et reuerſus eſt iona-
thas i irl'm cũ pace ⁊ leticia. In ãno cẽteſimo
ſexageſimoq̃nto: venit ɔemetri⁹ fili⁹ ɔemetrij
a creta in terram patrum ſuoꝝũ. Et audiuit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tertio mense secūdo ꝓcepit alchimus ædstrui muros domus scē interioris. ⁊ ædstrui opera ꝓphar. Et cepit ædstruē. In tpe illo ꝓcussus est alchim⁹. ⁊ impedita sūt opa illi⁹. ⁊ obclusū ē os ei⁹ ⁊ dissolut⁹ ē paralysi nec vltra potuit loqui ꝙbū ⁊ mandare de domo sua. Et mortu⁹ ē alchim⁹ in tēpore illo cū tormento magno. Et vidit bachides qm̄ mortuus est alchim⁹. ⁊ reuersus est ad regē. ⁊ siluit terra annis duob⁹. Et cogitauerūt cēs iniq̄ dicētes. Ecce ionathas ⁊ qui cū eo sūt in silentio habitāt ꝓfidenter. Nūc ergo adducam⁹ bachidem. ⁊ comprehendet eos cēs vna nocte. Et abierunt. ⁊ consiliū ei dederūt. Et surrexit ut veniret cum exercitu multo. Et misit occulte epistolas sociis suis q̄ erāt in iudea ut comprehenderēt ionathā. ⁊ eos q̄ cū eo erant: ꝫ non potuerūt: qa innotuit eis ꝓsiliū eorū. Et appēdit de viris regiōis q̄ principes erant militie q̄nq̄ginta viros. ⁊ occidit eos. Et secessit ionathas ⁊ symō ⁊ q̄ cū eo erant i bethbessem q̄ est in deserto. ⁊ extruxit diruta eius ⁊ firmauerūt eā. Et cognouit bachides. ⁊ congregauit vniuersam multitudinē suā. ⁊ bis q̄ de iudea erāt denūciauit. Et venit ⁊ castra posuit desup bethbesse. ⁊ oppugnauit eā dies multos. ⁊ fecit machinas. Et reliquit ionathas symonē fratrē suū in ciuitate. ⁊ exiuit in regionē. ⁊ venit cū numero ⁊ pcussit odaren ⁊ frēs eius ⁊ filios phaseron in tabernaculis ipsor̄. ⁊ cepit cedere ⁊ crescē in ꝙtutib⁹. Symon ꝙo ⁊ q̄ cū ipso erāt exierūt de ciuitate ⁊ succenderūt machinas. ⁊ pugnauerūt ꝯ bachidē. ⁊ cōtrist⁹ ē ab eis. Et afflixerūt eū valde: qm̄ ꝓsiliū ei⁹ ⁊ congressus ei⁹ erat inanis. Et irat⁹ ꝯ viros iniq̄s q̄ ei consiliū dederant ut veniret i regionē ipsor̄ multos ex eis occidit. Ipse aūt cogitauit cū reliquis abire in regionē suā. Et cognouit ionathas. ⁊ misit ad eū legatos cōponere pacem cū ipso. ⁊ reddere ei captiuitatē. Et libenter accepit. ⁊ fecit ꝑm ꝙba ei⁹. ⁊ iurauit se nihil facturū ei mali oib⁹ diebus vite eius. Et reddidit ei captiuitatem quā pri⁹ erat ꝑdat⁹ de tra iuda. Et cōuersus abiit in trā suā. ⁊ nō apposuit āpli⁹ venire in fines ei⁹. Et cessauit gladi⁹ ex ist̄. Et habitauit ionathas in machmas. ⁊ cepit ionathas ibi iudicare pp̄lm. ⁊ exterminauit impios ex ist̄.

Anno centesimo sexagesimo **X** ascendit alexander antiochi filius q̄ cognominat⁹ ē nobilis. ⁊ occupauit ptolemaidā. ⁊ receperūt eū. ⁊ regnauit illic. Et audiuit demetri⁹ rex ⁊ cōgregauit exercitū copiosū valde. ⁊ exiuit obuiā illi in preliū. Et misit demetri⁹ epl̄am ad ionathan verbis pacificis: ut magnificaret eū. Dixit enī. Anticipem⁹ facē pacē cū eo ꝑ⁹ qm̄ faciat cū alexandro aduersū nos. Recordabit̄ enī. oiuz malorū q̄ fecim⁹ in eū ⁊ in fratrē eius ⁊ in gentē ei⁹. Et dedit ei ptātē congregandi exercitum: ⁊ fabricare arma. ⁊ esse ipsū socium eius. ⁊ obsides q̄ erant in arce iussit tradi ei. Et venit ionathas in irl̄m. ⁊ legit epistolas in auditu oīs pp̄li. ⁊ eor̄ q̄ in arce erant. Et timuerunt timore magno qm̄ audierunt q⁹ dedit ei rex ptātē congregandi exercitū. Et traditi sūt ionathe obsides. ⁊ reddidit eos parentib⁹ suis. Et habitauit ionathas i irl̄m. ⁊ cepit edificare ⁊ inouare ciuitatē. Et dixit facientib⁹ opa ut extruerēt muros ⁊ montē syon in circuitu lapidib⁹ quadratis ad munitionē. ⁊ ita fecerūt Et fugerūt alienigene q̄ erāt in munitionib⁹ q̄s bachides edificauerat. ⁊ reliqt vnusq̄sq⁹ locū. ⁊ abiit in terrā suā. tm̄ in bethsura remāserūt aliq̄ ex his q̄ reliquerāt legē ⁊ ꝓcepta dei. Erat. n. h̄ eis ad refugiū. Et audiuit alexander rex promissa q̄ promisit demetrius ionathe. ⁊ narrauerūt ei p̄lia ⁊ virtutes quas ipse fecit ⁊ frēs ei⁹ ⁊ labores q̄s laborauerūt Et ait. Nūq̄d inueniem⁹ aliquē virū talem? Et nūc faciemus eū amicū ⁊ sociū nostrū. Et scripsit epistolā. ⁊ misit ei ꝑm h̄ verba dicēs: Rex alexander fratri ionathe salutē. Audiuim⁹ de te q⁹ vir potēs sis viribus. ⁊ aptus es ut sis amicus noster. Et nūc constituimus te hodie sūmū sacerdotē gentis tue. ⁊ ut amic⁹ voceris regis. Et misit ei purpurā ⁊ coronā aureā: ut q̄ nr̄a sūt sentias nobiscū. ⁊ conserues amicitias ad nos. Et induit se ionathas stolā sanctam septimo mēse anno centesimo sexagesimo i die sollēni scenophegie. Et congregauit exercitū. ⁊ fecit arma copiosa. Et audiuit demetrius ꝙba ista. ⁊ contristat⁹ ē nimis. ⁊ ait: Quid h̄ fecim⁹ q⁹ ꝓoccupauit nos alexander appēdē amicitiā iudeor̄ ad munimē sui? Scribā ⁊ ego illis ꝙba deprecatoria ⁊ dignitates ⁊ dona. ut sint mecū in adiutoriū Et scripsit eis i h̄ ꝙba. Rex demetri⁹. genti iudeor̄ salutē. Qm̄ seruastis ad nos pactum: ⁊ mansistis i amicitia nr̄a. ⁊ nō accessistis ad inimicos nostros: audiuim⁹ ⁊ gauisi sumus Et nūc pseuerate adhuc conseruare ad nos

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sibi ad colloquiũ festinato. Ut audiuit autẽ ionathas iussit obsidere. Et elegit ɔe seniozibus isrl̃ 7 ɔe sacerdotib⁹.7 ɔedit se periculo. Et accepit auꝝ 7 argẽtũ 7 vestẽ 7 alia enꝛenia multa.7 abiit ad regem ptolemaidam.7 iuenit gratiã in ꝓspectu ei⁹. Et interpellabãt aduersus eũ q̃dã iniqui ex gente sua.Et fecit ei rex:sicut fecerãt ei q̃ añ eũ fuerãt.Et exaltauit eũ in ꝓspectu oiuz amicoꝝ suoꝝ. 7 statuit ei ꝓncipatũ sacerdotij.7 q̃cũq; alia habuit prius p̃cioſa.7 fecit eũ ꝓncipẽ amicoꝛũ. Et postulauit ionathas a rege ut imunẽ faceret iudeã 7 tres toparchias. i.samariã 7 ꝓfines eius.7 ꝓmisit ei talenta trecenta. Et consensit rex.7 scripsit ionathe epistolas ɔe bis oib⁹ hũc modũ ꝓtinẽtes.Rex ɔemetri⁹. fratri ionathe salutẽ 7 gẽti iudeoꝛũ.Exẽplũ epistole quã scripsimus lasthẽi parenti nr̃o ɔe vobis misim⁹ ad vos:ut sciretis. Rex ɔemetri⁹:lasthẽi parẽti-salutẽ. Genti iudeoꝝ amicis nr̃is 7 conseruatib⁹ q̃ iusta sũt apud nos ɔecreuim⁹ benefacere ꝓpt̃ benignitatẽ ipsoꝝ quã erga nos habẽt.Statuim⁹ g̃ illis ɔẽs fines iudee.7 tres ciuitates lydam 7 ramathe q̃ addite sũt iudee ex samaria.7 ɔẽs cõfines eaꝝ sequestrari oib⁹ sacrificantib⁹ ĩ bierosolymis.ꝑ bis que ab eis ꝑus accipiebat rex ꝑ singulos annos.7 ꝓ fructib⁹ terre 7 pomoꝝ. Et alia q̃ ad nos ꝓtinebãt ɔecimaꝝ 7 tributoꝛũ.ex h̃ tpe remittimus eis.7 areas salinaꝝ 7 coꝛonas q̃ noh̃ ɔeferebãt.oia ipsis cõcedim⁹.7 nihil hoꝛũ irritũ erit ex h̃ 7 in ɔẽ temp⁹. Nũc g̃ curate facere hoꝝ exẽplũ.7 ɔet ionathe 7 ponat i mõte scõ 7 in loco celebri. Et vidẽs ɔemetri⁹ rex q̃ siluit tra i cõspectu suo 7 nihil ei resistit.dimisit totum exercitum suũ vnũquẽq; i locũ suũ.excepto ꝑegrino exercitu quẽ traxit ab insulis gentiũ. 7 inimici erãt ei ɔẽs exercit⁹ patrũ eius. Tripbon aũt erat q̃dã ptiũ alexandri pri⁹.7 vidit q̃n ois exercit⁹ murmurauit ꝓtra ɔemetriũ.7 iuit ad emalcbuel arabẽ q̃ nutriebat antiochũ filiũ alexãdri.7 assidebat ei ut traderet eũ ipsi ut regnaret i loco p̃ris sui. Et nũciauit ei quanta fecit ɔemetri⁹.7 iimicitias exercituũ eius aduersus illũ. Et mansit ibi dieb⁹ multis. Et misit ionathas ad ɔemetriũ regẽ ut eijceret eos q̃ in arce erãt i irl̃m.7 q̃ ĩ p̃sidijs erãt: q̃a impugnãbãt isrl̃. Et misit ɔemetri⁹ ad ionathã dicẽs.Nõ h̃ tm̃ faciã tibi 7 gẽti tue:s gloria illustrabo te 7 gẽtẽ tuã cũ fuerit opportunũ.

Nũc g̃ recte feceris si miseris i auxiliũ mihi viros.q̃a discessit ois exercit⁹ meus. Et misit ei ionathas tria milia viroꝝ fortiũ ãtiochiã Et venerũt ad regẽ.7 ɔelectat⁹ est rex in aduentu eoꝝ. Et cõuenerũt q̃ erant ɔe ciuitate.centũ viginti milia viroꝝ.7 volebãt interficẽ regẽ. Et fugit rex in aulam.7 occupauerũt q̃ erant ɔe ciuitate itinera ciuitatis.7 ceperunt pugnare. Et vocauit rex iudeos i auxiliũ.7 cõuenerũt ɔẽs simul ad eũ. Et dispsi sũt ɔẽs p ciuitatem.7 occiderũt in die illa centũ milia boiuz.Et succenderũt ciuitatẽ.7 ceperũt spolia multa in die illa.7 liberauerũt regem.Et viderũt q̃ erãt ɔe ciuitate q; obtinuissent iudei ciuitatẽ sicut volebãt.7 ifirmati sũt mente sua.7 clamauerũt ad regẽ cũ precib⁹ dicẽtes: Da nobis ɔextras.7 cessent iudei oppugnare nos 7 ciuitatẽ.Et ꝓiecerũt arma sua 7 fecerũt pacẽ.Et glificati sũt iudei in ꝓspectu regis 7 ĩ ꝓspectu oiuz q̃ erant i regno ei⁹.7 noiati sũt in regno.Et regressi sũt in irl̃m.habentes spolia multa.Et sedit ɔemetri⁹ rex in sede regni sui.7 siluit terra i cõspectu eius. Et mentit⁹ ẽ oia quecũq; dixit.7 abalienauit se a ionatha 7 nõ retribuit ei ꝓm beneficia que sibi tribuerat.7 vexabat eũ valde. Post hec aũt reuersus ẽ tripbon 7 antiochus cum eo puer adolescẽs.7 regnauit 7 ipsuit sibi diaɔema.Et congregatisũt ad eũ ɔẽs exercitus q̃s dispserat ɔemetri⁹.7 pugnauerũt ꝓtra eũ 7 fugit 7 terga vertit.Et accepit tripbon bestias.7 obtinuit antiochiã.Et scripsit antiochus adolescẽs ionathe dicẽs.Cõstituo tibi sacerdotiũ.7 cõstituo te sup̃ q̃tuoꝛ ciuitates ut sis ɔe amicis regis. Et misit illi vasa aurea in ministeriũ.7 ɔedit ei ptãtẽ bibendi in auro 7 esse i purpura.7 habẽ fibulã aureã. Et symonẽ frẽm ei⁹ cõstituit ducẽ a terminis tyri vsq; ad fines egypti.Et exijt ionathas 7 ɔerambulabat trãs flumẽ ciuitates.7 ꝓgregat⁹ ẽ ad eũ ois exercitus syrie i auxiliũ.Et venit ascalonẽ.7 occurrerunt ei honorifice ɔe ciuitate.Et abiit inde gaçam 7 concluserũt se q̃ erant gaçe.7 obsedit eam.7 succendit q̃ erãt i circuitu ciuitatis.7 predatus ẽ eã. Et rogauerũt gaçenses ionathã 7 ɔedit illis ɔextrã: 7 accepit filios eoꝝ obsides.7 misit illos in irl̃m.7 ɔerambulauit regionẽ vsq; damascũ Et audiuit ionarbas q̃a preuaricati sũt ꝓncipes ɔemetrij i cades q̃ ẽ i galilea cũ exercitu multo volentes eum remouere a negocio

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

alexander rex ⁊ cõtristatus ẽ valde:⁊ reuersus ẽ antiochiã. Et constituit demetrius rex appollonĩ ducem q̃ erat celesyrie. ⁊ cõgregauit exercitũ magnũ ⁊ accessit ad iamniã: ⁊ misit ad ionathan sũmũ sacerdotẽ dicens. Tu solus resistis nobis. Ego aũt factꝰ sũ in derisũ ⁊ i opprobriũ: pterea q̃a tu ptãtẽ aduersũ nos exerces in mõtibꝰ. Nũc ḡ si cõfidis in virtutibꝰ tuis · descende ad nos i campũ ⁊ cõparemus illic inuicẽ: q̃a mecũ ẽ virtus bellorũ. Interroga ⁊ disce q̃s sũ ego ⁊ ceteri q̃ auxilio sũt mihi: q̃ ⁊ dicũt q̃a nõ põt stare pes vester ante faciẽ nr̃am: q̃a bis in fugã conuersi sunt patres tui in trã suã. Et nũc quõ poteris sustinẽ cẽtatũ ⁊ exercitũ tãtũ i cãpo vbi nõ est lapis neq̃ saxũ: neq̃ locꝰ fugiendi? Vt audiuit aũt ionathas sermões apollonij · motus ẽ aĩo. Et elegit decẽ milia virorũ. ⁊ exijt ab ierlm. ⁊ occurrit ei symon fraꝛ eiꝰ i adutoriũ. Et applicuerũt castra i ioppen. Et exclusit eũ a ciuitate · q̃a custodia apollonij ioppe erat. ⁊ oppugnauit eã. Et exterriti qui erant i ciuitate apuerũt ei. ⁊ obtinuit ionathas ioppen. Et audiuit apollonius. ⁊ admouit tria milia eq̃tũ ⁊ exercitũ multũ. Et abijt açotũ tanq̃ iter faciens. ⁊ statim exijt in campũ eo q̃ habẽt multitudinẽ eq̃tũ ⁊ p̃fideret in eis. Et insecutꝰ ẽ eũ ionathas in açotũ. ⁊ cõmiserunt p̃liũ. Et reliq̃t apolloniꝰ i castris mille eq̃tes pꝰ eos occulte. Et cognouit ionathas qm̃ insidie sunt pꝰ se. ⁊ circuierũt castra eius: ⁊ iecerũt iacula i populũ a mane vsq̃ ad vesperã. Populus aũt stabat sicut p̃cepit ionathas. ⁊ laborauerũt eq̃ eoꝝ. Et eiecit symon exercitũ suũ. ⁊ cõmisit p̃ legionẽ. Eq̃tes enim fatigati erãt. Et contriti sũt ab eo. ⁊ fugerũt. Et q̃ dispsi sunt p campũ fugerũt in açotũ: ⁊ intrauerũt in bethagon idolum suũ: ut ibi se liberarẽt. Et succendit ionathas açotũ ⁊ ciuitates q̃ erãt in circuitu eius. ⁊ accepit spolia eoꝝ. ⁊ templũ dagon. ⁊ cẽs qui fugerũt in illud succẽdit igni. Et fuerũt qui ceciderunt gladio cũ bis q̃ succẽsi sũt · fere octo milia virorꝝ. Et mouit inde ionathas castra. ⁊ applicuit ea ascalonam. ⁊ exierũt de ciuitate obuiam illi in magna gloria. Et reuersus ẽ ionathas in ierlm cũ suis bñtibꝰ spolia multa. Et factũ ẽ ut audiuit alexander rex sermões istos · addidit adhuc glorificare ionathã. Et misit ei fibulã aureã · sicut consuetudo ẽ dari cognatis regũ. Et dedit ei accharon ⁊ omnes fines eius in possessionem.

XI

Et rex egypti cõgregauit exercitum sicut harenã q̃ ẽ circa oraꝫ maris. ⁊ naues multas ⁊ querebat obtinere regnũ alexãdri dolo. ⁊ addere illud regno suo. Et exijt in syriã verbis pacificis. ⁊ apiebant ei ciuitates. ⁊ occurrebãt ei: q̃a mandauerat alexander rex exire ei obuiã: eo q̃ socer suus esset. Cum autẽ introiret ciuitatẽ ptolemeus ponebat custodias militũ in singulis ciuitatibus. Et ut appropiauit azoto ostenderũt ei templũ dagon succẽsũ. ⁊ azotũ ⁊ cetera eius demolita ⁊ corpa p̃iecta. ⁊ eoꝝ qui cesi erant in bello tumulos q̃s fecerãt sec⁹ viã. Et narrauerũt regi q̃a ꝯ fecit ionathas · ut inuidiã facerent ei. Et tacuit rex. Et occurrit ionathas regi in ioppen cũ gloria. ⁊ inuicem se salutauerunt. ⁊ dormierũt illic. Et abijt ionathas cũ rege vsq̃ ad fluuiũ q̃ vocabat eleutherus. ⁊ reuersus ẽ in ierlm. Rex aũt ptolemeus obtinuit dominiũ ciuitatũ vsq̃ seleutiã maritimã. ⁊ cogitabat in alexandrũ consilia mala. Et misit legatos ad demetriũ dicens: Veni componam⁹ inẽ nos pactũ. ⁊ dabo tibi filiã meã quã habet alexander. ⁊ regnabis i regno patris tui. Penitet enĩ me q̃ dederim illi filiã meã. Quesiuit.n. me occidere. Et vituperauit eũ: pterea q̃ cõcupierat regnũ eius. Et abstulit filiã suam ⁊ dedit eã demetrio. ⁊ alienauit se ab alexandro. ⁊ manifestate sunt ĩimicitie eiꝰ. Et intrauit ptolemeꝰ antiochiã ⁊ imposuit duo diademata capiti suo · egypti ⁊ asie. Alexander aũt rex erat in cilicia illis temporibꝰ: q̃a rebellabãt q̃ erãt in locis illis Et audiuit alexander. ⁊ venit ad eũ in bellũ Et pduxit ptolemeus rex exercitũ. ⁊ occurrit ei in manu valida. ⁊ fugauit eum. Et fugit alexãder in arabiã ut ibi ptegereꝯ. Rex autẽ ptolemeus exaltatus est. ⁊ abstulit ẽabdibel arabs caput alexandri. ⁊ misit ptolemeo. Et rex ptolemeus mortuus est in die tertia. ⁊ q̃ erant in munitionibꝰ perierũ ab his q̃ erant intra castra. Et regnauit demetriꝰ anno centesimo septuagesimoseptimo. In diebꝰ illis cõgregauit ionathas eos q̃ erãt in iudea: ut expugnarẽt arcẽ q̃ ẽ in ierlm. ⁊ fecerũt ꝓ eam machinas multas. Et abierũt q̃dã q̃ oderãt gentẽ suã viri iniqui ad regẽ demetriũ. ⁊ renũciauerũt ei q̃ ionathas obsideret arcẽ. Et ut audiuit iratus ẽ. ⁊ statim venit ptolemaidã ⁊ scripsit ionathe nẽ obsidẽt arcẽ ꝫ occurrẽt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 cecidit murus q̃ erat sup̃ torrentẽ ab ortu solis. 7 reparauit eum qui vocatur caphethæta Et symon edificauit adiada i sephela. 7 muniuit eã. 7 iposuit portas 7 seras. Et cũ cogitasset tripbon regẽre asie. 7 assumẽ diadema 7 extẽdẽ manũ i ãtiochũ regẽ: timẽs ne forte nõ p̃mittẽt eũ ionathas ꝫ pugñret aduersꝰ eũ: q̃rebat p̃hẽdẽ eũ 7 occidẽ. Et exurgens abiit in bethsan: 7 exiit ionathas obuiã cum quadragita milibꝰ viroꝝ electoꝝ in preliũ. 7 venit bethsan. Et vidit tripbon quia venit ionathas cũ exercitu multo: ut extẽderet in eũ manus. 7 timuit. Et excepit eũ cũ honore: 7 cõmendauit eũ oibꝰ amicis suis. 7 dedit ei munera. Et p̃cepit exercitibꝰ suis ut obedirent ei sicut sibi. Et dixit ionathæ. Ut quid vexasti vniuersũ pꝓlm: cũ bellũ nobis nõ sit? Et nũc remitte eos i domos suas. Elige aũt tibi viros paucos q̃ tecum sint: 7 veni mecũ ptolemaidã. 7 tradam eã tibi. 7 reliq̃ p̃sidia: 7 exercitũ. 7 vniuersos prepositos negocij. 7 conuersus abibo. Propterea. n. veni. Et credidit ei. 7 fecit sicut dixit 7 dimisit exercitum. 7 abierũt i trã iuda. Retinuit aũt secũ tria milia viroꝝ: ex q̃bꝰ remisit in galileam duo milia mille aũt venerũt cũ eo. Ut aũt intrauit ptolemaidã ionathas. clauserũt portas ciuitatis ptolemenses. 7 cõprehenderũt eũ 7 cẽs q̃ cũ eo itrauerũt: gladio interfecerũt. Et misit tripbon exercitũ 7 eq̃tes i galileã 7 in cãpũ magnũ: ut pderẽt cẽs socios ionathæ. At illi cũ cognouissent. q̃a cõprehẽsus ẽ ionathas 7 pijt 7 cẽs q̃ cũ eo erant: hortati sunt semetipsos. 7 exierũt pati in p̃liũ. Et videtes bi q̃ insecuti fuerãt q̃a p aia res est illis. reuersi sũt: illi ãt venerũt cẽs cũ pace in trã iuda. Et plãxerũt ionathan 7 eos q̃ cũ ipso erant valde. Et luxit isrl̃ luctu magno. Et quesierũt cẽs gentes q̃ erant i circuitu eoꝝ pterẽ eos. Dixerũt enim Non bñt pncipẽ 7 adiuuatẽ: nũc ꝯ expugnemus illos. 7 tollamꝰ de boibꝰ memoriã eoꝝ.

XIII

Et audiuit symõ q̃ congregauit tripbon exercitũ copiosum. ut veniret i trã iuda 7 attereret eã: videsq̃ a i tremore pꝓls ẽ 7 i timore. ascendit irl̃m 7 cõgregauit pꝓlm 7 adhortans dixit. Vos scitis quãta ego 7 frẽs mei 7 domꝰ pris mei fecimꝰ p legibꝰ 7 p scis plia: 7 ãgustias q̃les vidimꝰ. Hoc gra pierũt frẽs mei cẽs ppter isrl̃. 7 relictꝰ sũ ego solus. Et nũc nõ mihi cõtingat pcẽ aie mee: i oi tpe tribulatiõis. Nõ n. melior sũ fratribꝰ meis. Vindicabo itaq̃ gentẽ meã 7 scã. natos q̃ nostros 7 vxores q̃a cõgregate sũt vniuerse gẽtes cõterẽ nos inimicitie gra. Et accensus est spũs populi simul. ut audiuit hmões istos. 7 rñderũt voce magna dicentes. Tu es dux nr̃ loco iude 7 ionathæ fris tui. Pugna preliũ nostr̃. 7 oia quecũq̃ dixeris nobis faciemꝰ. Et congregãs omnes viros bellatores accelerauit psũmare vniuersos muros urb̃m. 7 muniuit eam in gyro. Et misit ionathã filiũ absolomi. 7 cũ eo exercitũ nouũ in ioppen: 7 eiectis bis qui erãt i arce remãsit illic ipse. Et mouit tripbõ a ptolemaida cũ exercitu multo ut veniret in trã iuda. 7 ionathas cũ eo i custodia. Symon aũt applicuit in addus ꝯ faciẽ cãpi. Et ut cogñuit tripbon q̃a surrexit symõ loco fris sui ionathæ. 7 q̃a cõmissurꝰ eẽt cũ eo preliũ: misit ad eũ legatos dicẽs. Pro argẽto qđ debebat fratꝛi tuo ionathas i rõne regis ppter negocia q̃ habuit: detinuimꝰ eũ. Et nũc mitte argenti talenta cẽtũ 7 duos filios eius obsides: ut nõ dimissus fugiat a nobis. 7 remittemꝰ eũ. Et cognouit symon q̃a cũ dolo loqueretur secũ. Jussit tñ dari argentũ 7 pueros: ne inimicitiã magnã sumeret ad pꝓlm isrl̃ dicẽtẽ: q̃a nõ misit ei argentũ 7 pueros. propter hoc interijt. Et misit pueros 7 cẽtũ talẽta. Et mẽtitus est. 7 non dimisit ionathan. Et pꝰ hoc venit tripbon intra regionẽ ut cõterẽt eã. 7 gyrauerũt p viã que ducit ador. Et symõ 7 castra eiꝰ ãbulabãt i cẽz locũ q̃cũq̃ ibãt. Qui aũt i arce erãt. miserũt ad tripbonẽ legatos ut festinaret venire p deserti. 7 mitteret illis alimonias. Et parauit tripbon cẽm eq̃tatũ. ut veniret illa nocte. Erat. n. nix multa valde: 7 nõ venit i galaditbim. Et cum appinq̃sset baschaman: occidit ionathan 7 filios eius illic. Et conuertit tripbon. 7 abiit i terrã suã Et misit symõ 7 accepit ossa ionathæ fris sui 7 sepeliuit ea i modin ciuitate patris eius. Et planxerũt eũ omis isrl̃ planctu magno. 7 luxerunt eũ dies multos. Et edificauit symõ sup sepulchrũ pris sui 7 fratris sui. edificiũ altum visu. lapide polito retro 7 añ: 7 statuit septẽ pyramidas vnã ꝯ vnã: pri 7 matri. 7 q̃tuor frib. Et bis circũposuit colũnas magnas. 7 sup colũnas arma. ad memoriã eternã. 7 iuxt arma naues sculptas. q̃ viderẽt ab boib nauigãtibꝰ mare. Hoc ẽ sepulchr̃ quod fecit i modin vsq̃ in hũc diem. Tripbon autẽ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

regni.7 occurrit illis:fratrē autē suū symonem relict intra puinciā.Et applicuit symō ad bethsurā.7 expugbat eā dieb⁹ multis.7 pclusit eos.Et postulauerunt ab eo dextras accipe.7 dedit illis.Et eiecit eos inde7 cepit ciuitatem.7 posuit i ea presidiū.Et ionathas 7 castra ei⁹ applicuerūt ad aquā genesar.7 añ lucē vigilauerūt i cāpo asor.Et ecce castra alienigenaꝝ occurrebāt i cāpo.7 tendebāt ei insidias i mōtib⁹:ipse añt occurrit ex aduerso.Insidie ⁊o expurrexerūt de locis suis.7 cōmiserūt pliū.Et fugerūt q̄ erant ex pte ionathe cēs.7 nemo relict⁹ ē ex eis nisi matatbias filiꝰ absolomi:7 iudas filius calphi princeps militie exercitus.Et scidit ionathas destimenta sua.7 posuit terram in capite suo:7 orauit.Et reuersus ē ionathas ad eos i p̄liū 7 cōuertit eos i fugā.7 pugnauerūt.Et viderūt q̄ fugiebāt partis illi⁹.7 reuersi sūt ad eū 7 insequebāt cū eo cēs vsq; cades ad castra sua.7 peruenerūt vsq; illuc.Et ceciderunt de alienigenis in die illa tria milia virorū:7 reuersus est ionathas in irl'm.

CAPUT XII

AT vidit ionathas q̄a tēp⁹ eū iuuat:7 elegit viros 7 misit eos romā statuere 7 renouare cū eis amicitiā.Et ad spartiatas 7 ad alia loca misit epl'as ꝟm eādē formā.Et abierūt romā.7 intrauerūt curiā.7 dixerūt.Jonathas sūmus sacerdos 7 gens iudeoꝝ miserūt nos:ut renouemus amicitiā 7 societatē ꝟm pristinū.Et dederūt illis epistolas ad ipsos p loca:ut deducerēt eos i trā iuda cū pace.Et hꝫ ē exēplū epl'arū quas scripsit ionathas spartiatis.Jonathas sūm⁹ sacerdos.7 seniores gētis.7 sacerdotes 7 reliqu⁹ pp̄l's iudeoꝝ:spartiatis frib⁹ salutē.Jam pridē misse erāt epistole ad oniā sūmū sacerdotē a dario q̄ regnabat apud vos:qm̄ estis frēs nr̄i:sicut scriptū continet qđ subiectū ē.Et suscepit onias viꝝ q̄ missus fuerat cū honore.7 accepit epistolas in q̄b⁹ significabat de societate 7 de amicitia.Nos eni cū nullo boꝝ indigerem⁹.habētes solatio scōs libros q̄ sūt i mānib⁹ nr̄is.maluim⁹ mittere ad vos renouare fraternitatē 7 amicitiā.ne forte alieni efficiamur a vob.Multū.tp̄a trānsierūt ex q̄ misistis ad nos.Nos ḡ i oī tpe sine intermissiōe in dieb⁹ solēnib⁹7 ceteris quib⁹ oportet.memores sum⁹ vr̄ī sacrificijs q̄ offerim⁹.7 i obseruatiōib⁹.sicut pbas ē 7 decet meminisse fratꝝ.Letamur itaq; de glia vr̄a.

Nos autē circūdederūt multe tribulatiōes 7 multa p̄lia.7 impugnauerūt nos reges q̄ sūt i circuitu nr̄o.Noluim⁹ ḡ vobis molesti eē.neq; ceteris socijs 7 amicis nr̄is in bis prelijs.Habuim⁹.n.de celo auxiliū7 liberati sumus.7 humiliati sunt inimici nr̄i.Elegimus itaq; neumeniū ātiochi filiū.7 antipatrē iasonis filiū.7 misimus ad romanos renouare cū eis amicitiā 7 societatē p̄stinā.Mādauimus itaq; eis ut veniāt etiā ad vos:7 salutent vos.7 reddāt vobis epl'as nr̄as de innouatiōe fraternitatis nr̄e.Et nūc benefacietis rñdentes nobis ad hꝫ.Et hꝫ rescriptū epl'arū qđ misit onias.Rex spartiatꝝ onias:ionathe sacerdoti magno.salutē.Jnuētū ē in scriptura de spartiatis 7 iudeis:qm̄ sunt frēs.7 q̄a sunt de genē abrahā.Et nūc ex q̄ hꝫ cognuim⁹:bñ faciꝫ scribētes nobis de pace vr̄a.Sed 7 nos rescripsim⁹ vobis.Pecora nr̄a 7 possessiones nostre.vr̄e sūt.7 vestre nr̄e.Mandauim⁹ itaq; hꝫ nūciari vob.Et audiuit ionathas qm̄ regressi sūt p̄ncipes demetrij cum exercitu multo sup̄ q̄ prius pugnare aduersus eū.7 exijt ab irl'm:7 occurrit eis in amathite regiōe.Non.n.dederat eis spatiū ut ingrederent regionē ei⁹.Et misit speculatores in castra eorū.7 reuersi renūciauerūt q̄ cōstituūt supuenire illic nocte.Cū occidisset autē sol:p̄cepit ionathas suis vigilare.7 esse in armis paratos ad pugnā tota nocte.Et posuit custodes p circuitū castroꝝ.Et audierūt aduersarij q̄ parat⁹ ē ionathas cū suis in bello:7 timuerūt 7 formidauerūt i corde suo.7 accenderūt focos i castris suis.Jonathas aūt 7 qui cū eo erāt nō cognouerūt vsq; mane.Videbāt aūt luminaria ardētia.7 secut⁹ ē eos ionathas:7 nō cōprehēdit eos.Trānsierūt.n.flumē eleutherꝝ.Et diuertit ionathas ad arabas q̄ vocabant zabadei.7 percussit eos 7 accepit spolia eoꝝ.Et iūxit.7 venit damascū.7 pābulabat oēm regionē illam.Symon aūt exijt.7 venit vsq; ascalonē 7 ad prima p̄sidia:7 declinauit i ioppen.7 occupauit eam.Audiuit.n.q̄ vellēt p̄sidiū tradere ptib⁹ demetrij.7 posuit ibi custodes:ut custodirent eā.Et reuersus ē ionathas 7 conuocauit seniores pp̄li:7 cogitauit cū eis edificare p̄sidia i iudea:7 edificare muros in irl'm:7 exaltare altitudine magna in medio arcis 7 ciuitatis.ut separet eā a ciuitate.ut ēt ipsa singulariē.7 neq; emant neq; vendāt.Et cōuenerūt ut edificarēt ciuitatē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ leticia:ꝛ gauiſi ſumus in introitu eoꝝ. Et ſcripſim⁹ q̄ ab eis erāt dicta in ꝯcilijs ꝓpuli ſic. Numeni⁹ antiocbi.ꝛ antipater iaſonis filius legati iudeoꝝ venerūt ad nos:renouātes nobiſcū amicitiā ꝑſtinā. Et placuit ꝑpl̄o excipe viros glorioſe.ꝛ ponere exemplū ſermonū eoꝝ in ſegregatis ꝑpl̄i libris: ut ſit ad memoriā ꝑpl̄o ſpartiataꝝ. Exemplū aūt hoꝝ ſcripſim⁹ ſymōi magno ſacerdoti: Poſt h̄ aūt miſit ſymon numeniū romam habentē clypeū aureū magnū p̄ōdo mnaꝝ mille.ad ſtatuendā cū eis ſocietatē. Cū aūt audiſſet ꝑpl̄us roman⁹ ſermōēs iſtos.dixerūt: Quā gratiarū actionē reddem⁹ ſymōi ꝛ filijs ei⁹? Reſtituit n.ipſe frēs ſuos: ꝛ expugnauit iimicos iſrl̄ ab eis. Et ſtatuerūt ei libertatē.ꝛ deſcripſerūt in tabulis ereis:ꝛ poſuerūt in titulis in monte ſyon. Et h̄ ē exēplū ſcripture. Octauadecima die mēſis ebul.anno cēteſimo ſeptuageſimo ſecūdo.ānoctio.ſub ſymoē ſacerdote magno in aſſaramel in ꝙuētu mag̃ ſacerdotū ꝛ ꝑpl̄i ꝛ ꝓncipū ꝛ gētis ꝛ ſenioꝝ regiōis.nota facta ſūt h̄:qm̄ frequent facta ſūt p̄lia i regioē noſtra. Symō aūt matatbie fili⁹ ex filijs iarib ꝛ frēs ei⁹ dederūt ſe periculo.ꝛ reſtiterūt aduerſarijs gētis ſue ut ſtarēt ſcā ipſoꝝ ꝛ lex: ꝛ gl̄ia magna gl̄ificauerūt gētē ſuā. Et congregauit ionatbas gētē ſuā.ꝛ fact⁹ ē illis ſacerdos magn⁹.ꝛ appoſit⁹ eſt ad ꝑpl̄m ſuū. Et voluerunt inimici eoꝝ calcare ſcā ꝛ atterere regionē ipſoꝝ ꝛ extēdere man⁹ i ſcā ſcōꝝ. Tūc reſtitit ſymon.ꝛ pugnauit ꝑ gente ſua.ꝛ erogauit pecūias multas.ꝛ armauit viros virtutis gētis ſue.ꝛ dedit illis ſtipēdia. Et muniuit ciuitates iudee ꝛ bethſurā q̄ erat in finib⁹ iudee.vbi erāt arma hoſtiū antea.ꝛ poſuit illic p̄ſidiū viros iudeos. Et ioppen muniuit q̄ erat ad mare.ꝛ gaçaram q̄ ē in finib⁹ açoti: in q̄ hoſtes antea hītabāt.ꝛ collocauit illic iudeos.ꝛ q̄cūq; apta erant ad correptionē eoꝝ poſuit in eis. Et vidit ꝑpl̄us actū ſymōis ꝛ gloriā quā cogitabat facē gēti ſue ꝛ poſuerūt eū ducem ſuū ꝛ ꝓncipē ſacerdotū eo q ipſe fecerit h̄ oia:ꝛ iuſticiā ꝛ fidē quā ꝓſeruauit gēti ſue.ꝛ exq̄ſiuit oi modo exaltare ꝓpulū ſuū. Et i dieb⁹ ei⁹ ꝓſpatū ē in manib⁹ eius ut tollerent gētes de regioē ipſoꝝ:ꝛ q̄ i ciuitate dauid erāt i irl̄m in arce de q̄ procedebāt ꝛ ꝓtaminabāt oia q̄ in circuitu ſcōꝝ ſūt.ꝛ inferebāt plagam magnā caſtitati. Et collocauit in ea viros iudeos ad tutamentū regiōis ꝛ ciuitatis.ꝛ exaltauit muros i irl̄m Et rex demetri⁹ ſtatuit illi ſūmū ſacerdotiū Scōm hec fecit eū amicū ſuū.ꝛ glorificauit eū gloria magna. Audiuit.n.q appellati ſūt iudei a romanis amici ꝛ ſocij ꝛ frēs.ꝛ q̄a ſuſceperūt legatos ſymonis glorioſe.ꝛ q̄a iudei ꝛ ſacerdotes eoꝝ ꝓſenſerūt eū eſſe ducē ſuū ꝛ ſūmū ſacerdotē in etnū donec ſurgat ꝑpheta fidelis.ꝛ ut ſit ſup eos dux.ꝛ ut cura eſſet illi ꝑ ſcis.ꝛ ut ꝓſtitueret p̄ppoſitos ſup opa eoꝝ ꝛ ſup regionē.ꝛ ſup arma ꝛ ſup p̄ſidia.ꝛ cura ſit illi de ſcis.ꝛ ut audiat⁹ ab oib⁹.ꝛ ſcribāt⁹ in noie eius cēs conſcriptiones in regione.ꝛ ut opiat⁹ purpura ꝛ auro.ꝛ ne liceat vlli ex populo ꝛ ex ſacerdotib⁹ irritū facē aliq̄d horū: ꝛ ꝑdicē bis q̄ ab eo dicū⁹:aut ꝙuocare conuentū i regione ſine ipſo: ꝛ veſtiri purpura ꝛ vti fibula aurea. Qui aūt fecerit extra h̄.aut irritū fecerit aliq̄d hoꝝ:reꝰ erit. Et cōplacuit oi ꝑpl̄o ſtatuē ſymonē:ꝛ facere h̄m ꝙba iſta. Et ſuſcepit ſymon ꝛ placuit ei ut ſūmo ſacerdotio fūgeret:ꝛ eēt dux ꝛ ꝓnceps gentis iudeoꝝ ꝛ ſacerdotū.ꝛ p̄eſſet oib⁹. Et ſcripturā iſtā dixerūt ponere in tabulis ereis:ꝛ ponere eas i pribolo ſcōꝝ i loco celebri. Exēplū aūt eoꝝ ponere i erario:ut habeat ſymō ꝛ filij ei⁹.

XV

Et miſit rex antiochus filius demetrij epiſtolas ab inſulis maris: ſymoni ſacerdoti ꝛ ꝓncipi gentis iudeoꝝ ꝛ vniuerſe genti.ꝛ erant cōtinētes hūc modū. Rex antioch⁹:ſymōi ſacerdoti magno ꝛ gēti iudeoꝝ ſalutē. Quīq̄dē p̄ſtilētes obtinuerūt regnū patꝝ nr̄oꝝ: volo aūt vendicare regnū ꝛ reſtituere illud ſicut erat antea: ꝛ lectā feci multitudinē exercit⁹.ꝛ feci naues bellicas. Volo āt ꝑcedē p regionē ut vlciſcar in eos q̄ corruperūt regionē noſtrā:ꝛ q̄ deſolauerūt ciuitates multas i regno meo. Hūc g̃ ſtatuo tibi cēs oblatiōes q̄s remiſerūt tibi añ me cēs reges.ꝛ q̄cūq; alia dona remiſert tibi.ꝛ p̄mitto tibi facere p̄cuſſurā ꝑpij nummiſmatis in regioē tua. Hieruſalē aūt ſanctā eſſe ꝛ liberam:ꝛ oia arma que fabricata ſūt ꝛ p̄ſidia q̄ cōſtruxiſti q̄ tenes.maneant tibi. Et cē debitū regis ꝛ que futura ſūt regi ex h̄ ꝛ in totū tēp⁹ remittū⁹ tibi. Cū aūt obtinuerim⁹ regnū nr̄m.glorificabim⁹ te ꝛ gentē tuā:ꝛ tēplū gloria magna.ita ut manifeſtet gl̄ia vr̄a in vniuerſa terra. Anno cēteſimo ſeptuageſimo q̄rto:exijt ātioch⁹ i trā patꝝ ſuoꝝ.ꝛ conuenerūt ad eū omnes exercitus: ita ut pauci

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cū iter faceret cū antiocho rege adolescente dolo occidit eū. & regnuit i loco ei⁹. Et ipsuit sibi diadema asie. & fecit plagā magnā in tra Et edificauit symon presidia iudee: munies ea turrib⁹ excelsis. & muris magnis. & portis & seris. & posuit alimēta i munitionibus. Et elegit symō viros & misit ad demetriū regem ut faceret remissionē regiōi: qa actus ēs triphonis p direptionem fuerāt gesti. Et demetrius rex ad verba ista rndit ei: & scripsit epistolā talē. Rex demetri⁹: symoni sūmo sacerdoti & amico regū & seniorib⁹ & gēti iudeorū. salutē. Coronam aureā. & baben quā misistis suscepim⁹. & pati sum⁹ facere vobiscū pacem magnā. & scribē ppositis regis remittē vobis q indulsimus. Quecūqs eni pstituim⁹ vobis pstant. Munitiōes qs edificastis vobis sint Remittim⁹ qꝫ igrantias & pctā vsqs i hodiernū diē. & coronā quā debebatis. Et si qd aliud erat tributariū i irlm: iam nō sit tributariū. Et si q ex vobis apti sūt pscribi inē nos: pscribant. & sit inē nos pax. Anno centesimo septuagesimo ablatū est iugū gentiū ab isrl. Et cepit ppls isrl scribē i tabulis & gestis publicis: anno primo sub symoē sūmo sacerdote magno duce & principe iudeox. In diēb⁹ illis applicuit symō ad gaçan. & circūdedit eā castris. & fecit machinas. & applicuit ad ciuitatē & pculit turrem vnā: & cōprehendit eam. Et q eruperāt erāt itra machinā & ciuitatē. & factus ē mot⁹ magn⁹ i ciuitate. Et ascenderūt q erāt i ciuitate cū vxorib⁹ & filijs sup murū scissis tunicis suis: & clamauerūt voce magꝫ postulātes a symoē dextras sibi dari. & dixerūt. Non nobis reddas ꝑm malitias nras: sed ꝑm misericordias tuas: & seruiem⁹ tibi. Et flex⁹ symō nō debellauit eos: eiecit tñ eos de ciuitate. & emūdauit edes i qb⁹ fuerāt simulacra: & tūc intrauit in eā cū hymnis benedicens dnm. Et eiecta ab ea oi immūditia collocauit in ea viros q legē facerēt. & muniuit eā & fecit sibi habitationē. Qui āt erāt i arce irlm pbibebant egredi & ingredi regionē. & emere ac vendere. & esurierunt valde. & multi ex eis fame perierūt. Et clamauerūt ad symonē ut dextras acciperent. & dedit illis. Et eiecit eos inde. & mūdauit arcē a pollutionib⁹. Et intrauerūt i eam tertia & vicesima die secundi mensis. anno cētesimo septuagesimo primo cū laude & ramis palmax & cynaris & cymbalis & nabliis & hymnis & cāticis. qa pfrict⁹ est inimic⁹ magn⁹ ex isrl. Et cōstituit ut oib⁹ annis agerentur dies hi cū letitia. Et muniuit montē tēpli. q erat sec⁹ arcē. & habitauit ibi ipse & q cū eo erāt. Et vidit symon iohannē filiū suū qꝫ fortē plij vir eēt. & posuit eū ducē virtutū vniuersax. & habitauit in gaçaris.

XIIII

Anno centesimo septuagesimo secundo congregauit rex demetri⁹ exercitū suū: & abijt media ad contrabenda sibi auxilia: ut expugnaret triphonē. Et audiuit arsaces rex persidis & medie qa intrauit demetri⁹ pfines suos. & misit vnū de principib⁹ suis ut cōprehēderet eum viuū: & adduceret eū ad se. Et abijt & pcussit castra demetrij. & cōprehendit eū: & duxit eū ad arsacē: & posuit eū i custodiā. Et siluit ois tra iuda oīb⁹ diebus symōis. & qsiuit bona genti sue: & placuit illis potestas ei⁹. & gloria ei⁹ oīb⁹ dieb⁹. Et cū oi gl̄ia sua accepit ioppē i portū. & fecit itroitū i insulis maris. Et dilatauit fines gentis sue. & obtinuit regionē. Et congregauit captiuitatē multā: & dnat⁹ ē gaçare. & bethsure & arci. & abstulit immunditias ex ea: & nō erat q resisteret ei. Et vnusqsqs colebat terrā suā cū pace. & tra iuda dabat fruct⁹ suos. & ligna cāpoꝝ fructū suū. Seniores in plateis sedebant oēs. & de bonis tre tractabāt. & iuuenes induebāt se gloriā & stolas bēlli. Et ciuitatibus tribuebat alimonias. & cōstituebat eas ut eēnt vasa munitiōis: qadusqs noiatū est nomē gl̄ie ei⁹ vsqs ad extremū tre. Fecit pacē sup terrā. & letat⁹ est isrl leticia magna. Et sedit vnusqsqs sub vite sua. & sub ficulnea sua & non erat q eos terreret. Defecit pugnās eos sup terrā: reges cōtriti sūt i dieb⁹ illis. Et confirmauit oēs humiles ppli sui. & legē exqsiuit & abstulit oēm iniquū & malū. Sancta glorificauit. & multiplicauit vasa scōrū. Et auditū ē rome. qa defunct⁹ eēt ionathas & vsqs in spartiatas. & contristati sūt valde. Vt audierunt aūt qꝫ symō frat⁹ ei⁹ factus essēt sūm⁹ sacerdos loco ei⁹. & ipse obtineret oēm regionē & ciuitates i ea: scripserūt ad eū tabulis ereis ut renouarēt amicitias & societatē: quā fecerant cū iuda & cū ionatha frib⁹ eius. Et lecte sūt in pspectu ecclesie i irlm. Et hoc exemplū epistolax quas spartiate miserūt. Spartianox principes & ciuitates: symōi sacerdoti magno & seniorib⁹ & sacerdotib⁹ & reliq pplo iudeorum frib⁹. salutē. Legati q missi sūt ad pplm nrm nūciauerūt nobis de vra gl̄ia & honore

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ leticia:ꝛ gauiſi ſumus in introitu eoꝝ. Et ſcripſim⁹ q̄ ab eis erāt dicta in ꝯcilijs populi ſic. Numeni⁹ antiocbi.ꝛ antipater iaſonis filius legati iudeoꝝ venerūt ad nos:renouātes nobiſcū amicitiā ꝑſtinā. Et placuit ꝓpl̄o excipe viros glorioſe.ꝛ ponere exemplū ſermonū eoꝝ in ſegregatis ꝓpl̄i libris: ut ſit ad memoriā ꝓpl̄o ſpartiataꝝ. Exemplū aūt hoꝝ ſcripſim⁹ ſymōi magno ſacerdoti: Poſt h̄ aūt miſit ſymon numeniū romam habentē clypeū aureū magnū p̄̄do mnaꝝ mille ad ſtatuendā cū eis ſocietatē. Cū aūt audiſſet ꝓpl̄us roman⁹ ſermōēs iſtos dixerūt: Quā gratiarū actionē reddem⁹ ſymōi ꝛ filijs ei⁹? Reſtituit n. ipſe frēs ſuos: ꝛ expugnauit iimicos iſrl̄ ab eis. Et ſtatuerūt ei libertatē.ꝛ deſcripſerūt in tabulis ereis:ꝛ poſuerūt in titulis in monte ſyon. Et h̄ ē exēplū ſcripture. Octauadecima die mēſis ebul anno cēteſimo ſeptuageſimo ſecūdo āno ēctio ſub ſymōe ſacerdote magno in aſſaramel in ꝙuētu mag̃ ſacerdotū ꝛ ꝓpl̄i ꝛ p̄ncipū ꝛ gētis ꝛ ſenioꝝ regiōis nota facta ſūt h̄: qm̄ frequenē facta ſūt p̄lia i regiōe nostra. Symō aūt matatbie filiꝰ ex filijs iarib ꝛ frēs ei⁹ dederūt ſe periculo.ꝛ reſtiterūt aduerſarijs gētis ſue ut ſtarēt ſcā ipſoꝝ ꝛ lex: ꝛ gl̄ia magna gl̄ificauerūt gētē ſuā. Et congregauit ionathas gētē ſuā.ꝛ fact⁹ ē illis ſacerdos magn⁹.ꝛ apposit⁹ eſt ad ꝓpl̄m ſuū. Et voluerunt inimici eoꝝ calcare ſcā ꝛ atterere regionē ipſoꝝ ꝛ extēdere man⁹ i ſcā ſcōꝝ. Tūc reſtitit ſymon.ꝛ pugnauit ꝓ gente ſua.ꝛ erogauit pecūias multas.ꝛ armauit viros virtutis gētis ſue.ꝛ dedit illis ſtipēdia. Et muniuit ciuitates iudee ꝛ bethſurā q̄ erat in finib⁹ iudee vbi erāt arma hoſtiū antea.ꝛ poſuit illic p̄ſidiū viros iudeos. Et ioppen muniuit q̄ erat ad mare.ꝛ gaçaram q̄ ē in finib⁹ açoti: in q̄ hoſtes antea habitabāt.ꝛ collocauit illic iudeos.ꝛ q̄cūq; apta erant ad correptionē eoꝝ poſuit in eis. Et vidit ꝓpl̄us actū ſymōis ꝛ gloriā quā cogitabat facē gēti ſue ꝛ poſuerūt eū ducem ſuū ꝛ p̄ncipē ſacerdotū eo q̄ ipſe fecerit h̄ oīa: ꝛ iuſticiā ꝛ fidē quā ꝓſeruauit gēti ſue.ꝛ exq̄ſiuit oi modo exaltare populū ſuū. Et i dieb⁹ ei⁹ ꝓſpatū ē in manib⁹ eius ut tollerent gētes de regiōe ipſoꝝ: ꝛ q̄ i ciuitate dauid erāt i irl̄m in arce de q̄ procedebāt ꝛ ꝓtaminabāt oīa q̄ in circuitu ſcōꝝ ſūt.ꝛ inferebāt plagam magnā caſtitati. Et collocauit in ea viros iudeos ad tutamentū regiōis ꝛ ciuitatis.ꝛ exaltauit muros i irl̄m Et rex demetri⁹ ſtatuit illi ſūmū ſacerdotiū Scōm hec fecit eū amicū ſuū.ꝛ glorificauit eū gloria magna. Audiuit.n.q̄ appellati ſūt iudei a romanis amici ꝛ ſocij ꝛ frēs.ꝛ q̄a ſuſceperūt legatos ſymonis glorioſe.ꝛ q̄a iudei ꝛ ſacerdotes eoꝝ ꝓſenſerūt eū eſſe ducē ſuū ꝛ ſūmū ſacerdotē in eternū donec ſurgat ꝓpheta fidelis.ꝛ ut ſit ſup eos dux.ꝛ ut cura eſſet illi ꝓ ſcis.ꝛ ut ꝓſtitueret p̄ppoſitos ſup opa eoꝝ ꝛ ſup regionē.ꝛ ſup arma ꝛ ſup p̄ſidia.ꝛ cura ſit illi de ſcis.ꝛ ut audiat̃ ab oib⁹.ꝛ ſcribāt̃ in noie eius cēs conſcriptiones in regione.ꝛ ut opiat̃ purpura ꝛ auro.ꝛ ne liceat vlli ex populo ꝛ ex ſacerdotib⁹ irritū facē aliq̄d horū: ꝛ ꝑdicē bis q̄ ab eo dicūt̃: aut ꝙuocare conuentū i regione ſine ipſo: ꝛ veſtiri purpura ꝛ vti fibula aurea. Qui aūt fecerit extra h̄.aut irritū fecerit aliq̄d hoꝝ: reꝰ erit. Et cōplacuit oi ꝓpl̄o ſtatuē ſymonē:ꝛ facere ſm̄ ꝙ̄ba iſta. Et ſuſcepit ſymon ꝛ placuit ei ut ſūmo ſacerdotio fūgeret̃: ꝛ eēt dux ꝛ p̄nceps gentis iudeoꝝ ꝛ ſacerdotū.ꝛ p̄eſſet oib⁹. Et ſcripturā iſtā dixerūt ponere in tabulis ereis:ꝛ ponere eas i pœribolo ſcōꝝ i loco celebri. Exēplū aūt eoꝝ ponere i erario: ut habeat ſymō ꝛ filij ei⁹.

XV

Et miſit rex antiochus filius demetrij epiſtolas ab inſulis maris: ſymoni ſacerdoti ꝛ p̄ncipi gentis iudeoꝝ ꝛ vniuerſe genti.ꝛ erant cōtinētes hūc modū. Rex antioch⁹: ſymōi ſacerdoti magno ꝛ gēti iudeoꝝ ſalutē. Quoniā quidē pestilētes obtinuerūt regnū patꝝ nr̄oꝝ: volo aūt vendicare regnū ꝛ reſtituere illud ſicut erat antea: ꝛ lectā feci multitudinē exercit⁹.ꝛ feci naues bellicas. Volo āt ꝓcedē p regionē ut vlciſcar in eos q̄ corruperūt regionē noſtrā:ꝛ q̄ deſolauerūt ciuitates multas i regno meo. Hūc g̃ ſtatuo tibi cēs oblatiōes q̄s remiſerūt tibi aūi me cēs reges.ꝛ q̄cūq; alia dona remiſert tibi.ꝛ p̄mitto tibi facere p̄cuſſurā ꝓprij nummiſmatis in regiōe tua. Hieruſalē aūt ſanctā eſſe ꝛ liberam:ꝛ oīa arma que fabricata ſūt ꝛ p̄ſidia q̄ cōſtruxiſti q̄ tenes maneant tibi. Et cē debitū regis ꝛ que futura ſūt regi ex h̄ ꝛ in totū tēp⁹ remittūt̃ tibi. Cū aūt obtinuerim⁹ regnū nr̄m glorificabim⁹ te ꝛ gentē tuā:ꝛ tēplū gloria magna ita ut manifeſtet̃ gl̄ia vr̄a in vniuerſa terra. Anno cēteſimo ſeptuageſimo q̄rto: exijt āntioch⁹ i trā patꝝ ſuoꝝ.ꝛ conuenerūt ad eū omnes exercitus: ita ut pauci

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

relicti essent cum tripbone. Et insecut⁹ est eũ antiochus rex. ⁊ venit ꝺzã fugiens ꝑ maritimã. Sciebat.n.q cõgregata sũt mala i eũ: ⁊ reliquit eũ exercitus. Et applicuit antioch⁹ sup ꝺzam cũ centũ viginti milib⁹ viroꝝ bel-ligeratoꝝ ⁊ octo milib⁹ eq̃tũ. Et circuiuit ciuitatẽ. ⁊ naues a mari accesserũt. ⁊ vexabant ciuitatẽ a tra ⁊ mari. ⁊ neminẽ sinebãt igredi uel egredi. Venit aũt numeni⁹ ⁊ q̃ cũ eo fuerãt ab vrbe roma habentes epistolas regib⁹ ⁊ regiõib⁹ scriptas: in quib⁹ cõtinebãt hꝫ. Luci⁹ ꝓsul romanoꝝ: ptolemeo regi salutẽ. Legati iudeoꝝ venerũt ad nos amici nri renouantes pristinã amicitiã ⁊ societatẽ: missi a symone ꝓncipe sacerdotum ⁊ ꝑplo iudeoꝝ. Attulerũt aũt ⁊ clypeũ aureũ mnarũ mille. Placuit itaq nobis scribẽ regib⁹ ⁊ regiõib⁹ ut nõ inferãt illis mala: neq impugnẽt eos ⁊ ciuitates eoꝝ ⁊ regiones eoꝝ. ⁊ ut nõ ferãt auxiliũ pugnantib⁹ aduersus eos. Visũ aũt est nobis accipe ab eis clypeũ. Si q̃ ḡ pestilẽtes fugerint ex regione ipsoꝝ ad vos: tradite eos symoni ꝓncipi sacerdotũ: ut vindicet in eos �means legẽ suã. Hec eadẽ scripta sunt demetrio regi ⁊ attalo ⁊ arabe ⁊ arsaci. ⁊ i ões regiones ⁊ samsame ⁊ spartanis ⁊ delo ⁊ mido ⁊ sitione ⁊ carie ⁊ samũ ⁊ pampbyliã ⁊ lyciã ⁊ alicarnasũ ⁊ rbodũ ⁊ faselida ⁊ choo ⁊ siden ⁊ arado ⁊ gortynã ⁊ gnydũ ⁊ cyprum ⁊ cyrenẽ. Exemplũ aũt eoꝝ scripserũt symoni principi sacerdotũ. ⁊ ꝑplo iudeoꝝ. Antioch⁹ aũt rex applicuit castra in ꝺzam secũdo admouens ci sp̃ man⁹ ⁊ machinas faciens. ⁊ cõclusit tripbonẽ ne ꝓcederet. Et misit ad eum symon duo milia viroꝝ electoꝝ in auxilium: ⁊ argentũ ⁊ aurũ ⁊ vasa copiosa. ⁊ nolunt ea accipe ꝫ rupit oia q̃ pactus est cũ eo antea. ⁊ alienauit se ab eo. Et misit ad eũ athenobiũ vnũ de amicis suis ut tractaret cũ ipso dicẽs Vos tenetꝭ ioppẽ ⁊ gazarã ⁊ arcẽ q̃ est i ir'm ciuitates regni mei: fines eaꝝ desolastis ⁊ fecistis plagã magnã in tra. ⁊ dñati estis ꝑ loca multa i regno meo. Nũc ḡ tradite ciuitates q̃s occupastis. ⁊ tributa locoꝝ i quib⁹ dñati estis ex fines iudee. Sin aũt date ꝑ illis qngenta talẽta argẽti. ⁊ exterminiũ q̃ exterminastis. ⁊ tributoꝝ ciuitatũ alia talẽta qngẽta. Sin aũt veniem⁹ ⁊ expugnabimus vos. Et venit athenobi⁹ amicus regis in ir'm. ⁊ vidit gloriã symõis ⁊ claritatẽ i auro ⁊ argẽto. ⁊ apparatũ copiosũ. ⁊ obstupuit. ⁊ retulit ei verba regis. Et rñdit ei symon. ⁊ dixit ei: Neq alienã tra sũpsim⁹. neq alienã detinemus: sed hereditatẽ patrũ nroꝝ q̃ iniuste ab inimicis nris aliq̃ tpe possessa e. Vos vo tẽp⁹ bñtes vendicam⁹ hereditatẽ patrũ nostroꝝ. Nam de ioppe ⁊ gazara. que expostulas: ipsi faciebãt in populo plagã magnã. ⁊ in regiõe nra. boꝝ dam⁹ talenta centũ. Et non rñdit ei athenobius verbũ. Reuersus aũt cũ ira ad regẽ renũciauit ei dba ista. ⁊ gloriam symonis ⁊ vniũsa q̃ vidit. ⁊ irat⁹ e rex ira magna. Tripbõ aũt fugit nauiĩ ortbosaida. Et ꝓstituit rex cendebeũ ducẽ maritimũ. ⁊ exercitũ ꝺditũ ⁊ eq̃tũ dedit illi. Et mandauit illi mouere castra ꝯ faciẽ iudee. ⁊ mãdauit ei edificare cedronẽ. ⁊ obstruere portas ciuitatis. ⁊ debellare ꝑplm. Rex aũt ꝑsequebat tripbonẽ Et puenit cendebeus iammiã. ⁊ cepit irritare plebẽ ⁊ cõculcare iudeã ⁊ captiuare populũ ⁊ interficere. ⁊ edificare cedronẽ. Et collocauit illic equites ⁊ exercitũ: ut egressi prambularent viam iudee sicut constituit ei rex.

Et ascẽdit iobãnes de gazaris XVI ⁊ nũciauit symoni patri suo que fecit cendebeus in ꝑplo ipsoꝝ. Et vocauit symõ duos filios suos seniores iudã ⁊ iobãnem. ⁊ ait illis. Ego ⁊ frẽs mei ⁊ dom⁹ patris mei expugnauim⁹ hostes isr'l ab adolescẽtia vsq in hũc diẽ. ⁊ ꝑspatũ est in manibus nris liberare isr'l aliq̃tiẽs. Nũc aũt senui. ꝫ estote loco meo ⁊ fratris mei. ⁊ egressi pugnate ꝑ gente nostra. Auxiliũ dño de celo vobiscũ sit Et elegit de regione viginti milia viroꝝ bel-ligeratoꝝ ⁊ eq̃tes. ⁊ ꝑfecti sunt ad cendebeũ ⁊ dormierũt in modin. Et surrexerũt mane ⁊ abierũt in campũ. Et ecce exercit⁹ copiosus i obuiã illis. ꝺditũ ⁊ equitũ. ⁊ fluuius torrens erat inter mediũ ipsorũ. Et admouit castra ꝯ faciẽ eoꝝ ipse ⁊ popul⁹ eius. ⁊ vidit populũ trepidãtẽ ad trãsfretandũ torrẽtẽ: ⁊ trãsfretauit primus. Et viderũt eũ viri. ⁊ trãsierũt p⁹ eũ. Et diuisit ꝑplm ⁊ eq̃tes i medio ꝺditũ Erat aũt equitat⁹ aduersarioꝝ copiosus nimis. Et exclamauerũt sacris tubis. ⁊ i fugã uersus est cendebe⁹ ⁊ castra ei⁹. ⁊ ceciderũt ex eis multi vulnerati: residui aũt in munitionẽ fugerũt. Tũc vulnerat⁹ e iudas frater iobãnis. Iobannes aũt insecut⁹ e eos donec venit cedronem quam edificauit. ⁊ fugerũt vsq ad turres que erãt i agris açoti. ⁊ succẽdit eas igni. Et ceciderunt ex illis duo milia

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

virorũ. ⁊ reuersus ẽ in iudeã in pace. Et ptoleme⁹ fili⁹ abobi cõstitut⁹ erat dux in campo biericbo. ⁊ babebat argentũ ⁊ aurũ multũ. Erat.n. gener sũmi sacerdotis. Et exaltatũ ẽ cor ei⁹. ⁊ volebat obtinere regionẽ. ⁊ cogitabat dolũ aduersus symonẽ ⁊ filios ei⁹ ut tolleret eos. Symon aũt pambulãs ciuitates q̃ erãt i regiœ iudee. ⁊ sollicitudinem gerens eaꝝ descendit i bierich⁹ ipse ⁊ matatbias filius ei⁹ ⁊ iudas. anno centesimo septuagesimoseptimo. mense vndecimo. Hic est mensis sabath. Et suscepit eos filius abobi in munitiũculã que vocat doch. cũ dolo quã edificauit. ⁊ fecit eis cõuiuiũ magnũ. ⁊ abscõdit illic viros. Et cũ inebriat⁹ eẽt symon ⁊ filij ei⁹ surrexit ptoleme⁹ cũ suis. ⁊ sumpserũt arma sua. ⁊ intrauerũt in cõuiuiũ. ⁊ occiderũt eũ ⁊ duos filios ei⁹. ⁊ quosdã pueros eius. Et fecit deceptionẽ magnã in isrl. ⁊ reddidit mala pro bonis. Et scripsit bec ptolemeus. ⁊ misit regi ut mitteret ei exercitũ in auxiliũ. ⁊ traderet ei regionem ⁊ ciuitates eor ⁊ tributa. Et misit alios i gazarã tollẽ iobãnẽ. ⁊ tribunis misit epl̃as ut venirẽt ad se. ⁊ daret eis argẽtum ⁊ aurũ ⁊ dona. Et alios misit occupare irl̃m ⁊ mõtẽ tẽpli. Et p̃currẽs q̃dã nũciauit iobãni in gazara q̃a periit p̃ eius ⁊ frẽs ei⁹: ⁊ q̃a misit te q̃ interfici. Ut audiuit aũt. vehemẽt expauit. ⁊ cõprebẽdit viros q̃ venerãt pdere eũ. ⁊ occidit eos. Cognuit.n. q̃a q̃rebãt pdere eũ. Et cetera sermonũ iobãnis ⁊ bellor eius. ⁊ bonarũ vtutũ q̃b⁹ fortiter gessit. ⁊ edificij murorꝝ q̃s extruxit ⁊ rerũ gestarũ eius: ecce h̃ scripta sunt i libro dierũ sacerdotij ei⁹: ex q̃ fact⁹ est p̃nceps sacerdotũ p⁹ patrẽ suũ.

Explicit liber p̃m⁹ Machabeorũ.
Incipit secundus. Capl̃m I

Fratribus qui sũt p egyptũ iudeis. salutẽ dicunt fratres q̃ sunt in bierosolymis iudei ⁊ q̃ in regione iudea. ⁊ pacẽ bonã. Benefaciat vobis de⁹ ⁊ meminerit testamẽti sui q̃ locutus est ad abrabam ⁊ ysaac ⁊ iacob seruos suos fideliũ: ⁊ det vobis cor oib⁹ ut colatis eũ. ⁊ faciat ei⁹ volũtatẽ corde magno ⁊ aio volẽti. Adaperiat cor vestr i lege sua ⁊ in p̃ceptis suis. ⁊ faciat pacẽ. Exaudiat oratiões vestras. ⁊ reconcilier vobis: nec vos deserat in tpe malo. Et nũc bic sum⁹ orãtes p vobis Regnãte demetrio anno centesimo sexagesimonono. nos iudei scripsim⁹ vobis i tribulatione ⁊ impeta q̃ supuenit nobis i istis annis ex q̃ recessit iason a sancta ra ⁊ a regno. Portã succenderũt. ⁊ effuderũt sanguinẽ innocentẽ. Et orauim⁹ ad oñm. ⁊ exauditi sumus. ⁊ obtulimus sacrificiũ ⁊ similaginẽ. ⁊ accendimus lucernas. ⁊ pposuim⁹ panes. Et nũc frequẽtate dies scenopbegie mensis casleu. Anno cẽtesimo octogesimo octauo. populus q̃ ẽ bierosolymis ⁊ iudea senatusq; ⁊ iudas: aristobolo magistro ptolemei regis q̃ ẽ de genẽ christor sacerdotũ ⁊ bis q̃ in egypto sũt iudeis. salutẽ ⁊ sanitatẽ. De magnis piculis a deo liberati magnifice grãs agim⁹ ipsi: utpote q̃ aduersus talem regẽ dimicauimus. Ipse.n. ebullire fecit de persside eos qui pugnerũt ꝯ nos ⁊ sanctã ciuitatẽ. Nã cũ in persside eẽt dux ipse ⁊ cũ ipso imẽsus exercit⁹: cecidit i tẽplo nanee. cõsilio decept⁹ sacerdotũ nanee. Eteni cũ ea habitatur⁹ venit ad locũ antioch⁹ ⁊ amici ei⁹. ⁊ ut accipet pecũias multas dotꝫ noie. Cũq; pposuissent eas sacerdotes nanee. ⁊ ipse cũ paucis ingressus esset intra ambitũ pbani. clauserũt tẽplũ. Cũ aũt intrasset antioch⁹ aptoq; occulto aditu templi mittentes lapides pcusserũt ducẽ ⁊ eos q̃ cũ eo erãt. ⁊ diuiserũt mẽbratim. ⁊ capitibus amputatis foras piecerũt. Per oia bñdict⁹ de⁹ q̃ tradidit impios. Facturi igit̃ q̃nta ⁊ vicesima die mẽsis casleu purificationẽ tẽpli: necessariũ duxim⁹ significare vobis: ut ⁊ vos q̃q; agatꝫ diẽ scenopbegie. ⁊ diẽ ignis: q̃ dat⁹ ẽ qñ neemias edificato templo ⁊ altari obtulit sacrificia. Nã cũ in psidẽ ducerẽt pres nri sacerdotes qui tũc cultores dei erãt: acceptũ ignẽ de altari occulte abscõderũt i valle vbi erat put⁹ altus ⁊ siccus. ⁊ in eo cõtutati sũt eũ. ita ut omnib⁹ ignotus esset locus. Cũ ãt pteriissent ãni multi. ⁊ placuit deo ut mittẽt neemias a rege persidis: nepotes sacerdotũ illor q̃ absconderãt misit ad requirendũ ignẽ ⁊ sicut narrauerũt nobis. nõ inuenerũt ignẽ ꝫ aquã crassam. Et iussit eos haurire ⁊ afferre sibi. ⁊ sacrificia q̃ imposita erãt iussit sacerdos neemias aspgi ipsa aqua. ⁊ ligna q̃ erãt superposita. Utq; h̃ factũ ẽ. ⁊ tẽp⁹ affuit quo sol refulsit q̃ prius erat in nubilo. accẽsus est ignis magn⁹ ita ut oẽs mirarent. Orationẽ aũt faciebant oẽs sacerdotes dñi consumaret

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſacrificiū ionatha inchoāte:ceteri aūt reſpon-
dentib⁹.Et neemie erat oratio hūc hm̄s mo-
dū. Dñe deus omnz creator terribilis ⁊ fortis
iuſt⁹ ⁊ miſericors q̄ ſolus es bon⁹ rex: ſolus
p̄ſtans.ſol⁹ iuſtus ⁊ omnipotens ⁊ etn⁹.q̄ libe-
ras iſrl̄ de omi malo:q̄ feciſti patres electos.⁊
ſanctificaſti eos:accipe ſacrificiū p vniuerſo
pl̄o tuo iſrl̄.⁊ cuſtodi partē tuā ⁊ ſanctifica
Congrega diſperſionē noſtrā:libera eos qui
ſeruiūt gentib⁹.⁊ ꝓtemptos ⁊ abhominatos
reſpice.ut ſciant gentes quia tu es de⁹ noſter
Affli ge opprimētes nos.⁊ ꝓtumeliā faciētes
in ſuꝑbia.Cōſtitue pp̄lm tuū i loco ſcō tuo:
ſicut dixit moyſes. Sacerdotes aūt pſalle-
bāt hymnos:vſq̄quo ꝓſumptū eēt ſacrificiū
Cū aūt ꝓſūptū eſſet ſacrificiū.ex reſidua aq̄
neemias iuſſit lapides maiores p̄fundi.Q̄ō
ut factū ē.ex eis flāma accenſa eſt:ſed ex luce
q̄ refulſit ab altari ꝓſūpta eſt.Ut ꝑo mani-
feſtata ē res.renūciatū ē regi pſarx q̄ i loco
in q̄ ignē abſconderāt bi q̄ trāſlati fuerāt ſa-
cerdotes.aq̄ apparuit:de qua neemias ⁊ qui
cū eo erāt purificauerūt ſacrificia. Conſide-
rans aūt rex ⁊ rē diligēt examinans.fecit ei
templū ut p̄baret q̄ factū erat. Et cū p̄baſ-
ſet.ſacerdotibus donauit multa bona ⁊ alia
atq⁹ alia munera.⁊ accipiens manu ſua tri-
buebat eis. Appellauit aūt neemias hūc lo-
cum neptbar: q̄ int̄pretat purificatio.Vo-
catur aūt apud plures nepbi.

II

Inuenit aūt in deſcriptionib⁹ hieremie
p̄phē q̄ iuſſit eos ignē accipe q̄ trāſmi-
grabāt ut ſignificatū eſt.⁊ ut manda-
uit trauſmigratis.Et dedit illis legē ne obli-
uiſcerent p̄cepta dñi.⁊ ut nō exterrarent men-
tib⁹ videtes ſimulacra aurea ⁊ argētea ⁊ or-
namēta eor.Et alia huiuſmodi dicēs horta-
bat.ne legē amouerēt a corde ſuo.Erat aūt i
ipſa ſcriptura: quō tabernaculū ⁊ arcbā iuſſit
p̄phēta diuino rñſo ad ſe facto comitari ſecum
vſq⁹q̄ exijt in mōtē: in q̄ moyſes aſcēdit ⁊ vi-
dit dei hereditatē. Et veniens ibi hieremias
inuenit locū ſpelūce.⁊ tabernaculū ⁊ arcbā ⁊
altare incenſi intulit illuc.⁊ oſtiū obſtruxit.
Et acceſſerūt q̄dā ſil̄ q̄ ſequebāt ut notarent
ſibi locū.⁊ non potuerūt inuenire.Ut aūt co-
gnouit hieremias.culpās illos dixit q̄ ign⁹
erit loc⁹ donec congreget deus cōgregationē
p̄pli.⁊ p̄pitī⁹ fiat. Et tūc dñs oñdet h̄.⁊ ap-
parebit maieſtas domini.⁊ nubes erit ſicut ⁊
moyſi manifeſtabatur.⁊ ſicut cum ſalomon
petijt ut locus ſcificaret magno deo manife-
ſtabat h̄. Magnifice etenī ſapiam tractabat
⁊ ut ſapiam habens.obtulit ſacrificiū dedi-
catiōis ⁊ ꝓſūmatiōis tēpli. Sicut ⁊ moyſes
orabat ad dñm.⁊ deſcēdit ignis de celo ⁊ cō-
ſūpſit holocauſtū: ſicut ⁊ ſalomon orauit.⁊
deſcendit ignis de celo.⁊ ꝓſumpſit holocau-
ſtum.⁊ dixit moyſes eo q̄ non ſit comeſtū q̄ō
erat p̄ peccātō.⁊ cōſumptū ē. Similiter ⁊ ſalo-
mon octo dieb⁹ celebrauit dedicationē. In-
ferebant aūt in deſcriptionib⁹ ⁊ cōmentarijs
neemie h̄ eadē.⁊ qualit ꝓſtruens bibliothe-
cam cōgregauit de regionib⁹ libros.⁊ p̄phe-
tarū ⁊ dauid.⁊ epiſtolas regū ⁊ de donarijs
Siliter aūt ⁊ iudas ea q̄ dicerat p bellū q̄ō
nobis acciderat ꝓgregauit oia.⁊ ſunt apud
nos. Si g̃ deſideratis h̄:mittite q̄ p̄ferāt vo-
bis. Acturi itaq⁹ purificationē ſcripſim⁹ vo-
bis. Bene g̃ facietis:ſi egeritis hos dies. De⁹
aūt qui liberauit pp̄lm ſuū ⁊ reddidit hereditatē oib⁹.⁊ regnū ⁊ ſacerdotiū ⁊ ſcificationē
ſicut p̄miſit i lege:ſpam⁹ q̄ cito nr̄i miſerebit
⁊ congregabit de ſub celo i locū ſanctū. Eri-
puit eni nos de magnis piculis.⁊ locū pur-
gauit. De iuda ꝑo macbabeo ⁊ frib⁹ ei⁹.⁊ de
tēpli magni purificatiōe ⁊ de are dedicatiōe:
h̄ ⁊ de p̄lijs q̄ pertinent ad antiochū nobilē.⁊
filiū ei⁹ eupatorē.⁊ de illuminationib⁹ q̄ de
celo facte ſūt ad eos q̄ p iudeis fortit fecerūt
ita ut vniuerſam regionē cū pauci eēnt vin-
dicarent.⁊ barbarā multitudinē fugarent.⁊
famoſiſſimū in toto orbe tēplū recuperent.⁊
ciuitatē liberarēt: ut leges que abolite erāt
reſtituerent dño cū oi tranq̄llitate ꝑpitio fa-
cto illis. Itēq⁹ ab iaſone cyreneo.q̄nq⁹ libros
cōprehēſa tēptauim⁹ nos vno volumie bre-
uiare. Cōſiderātes.n.multitudinē librorū ⁊
difficultatē volentib⁹ aggredi narratiōes hi-
ſtoriar⁹.p̄pē multitudinē rerū curauim⁹ vo-
lentib⁹ q̄dē legere ut eſſet ai oblectatio: ſtu-
dioſis ꝑo ut facili⁹ poſſint memorie cōmēda-
re:omnib⁹ aūt legentib⁹ vtilitas cōferat. Et
nobis q̄dē ipſis q̄ h̄ op⁹ breuiādi cā ſuſcepi-
mus non facilē laborē: imo ꝑo negociū ple-
nū vigiliarū ⁊ ſudoris aſſūpſim⁹. Sicut hi q̄
p̄parāt cōuiuiū.⁊ q̄rūt alior⁹ volūtati parē:
p̄pē multor⁹ grām libent laborē ſuſtinem⁹:
veritatē q̄dē de ſingulis autoribus cōcedentes: ipſi aūt p̄m datā formā breuitati ſtuden-
tes. Sicut.n.noue domus arcbitecto de vni-
uerſa ſtructura curandū eſt.ei ꝑo q̄ pingere

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

curat q̄ apta sūt ad ornatū exq̄renda sūt: ita estimandū est ⁊ in nobis. Etenim intellectū colligere ⁊ ordinare sermonē. ⁊ curiosi⁹ ptes singulas quasq; disq̄rere·historie ꝓgruit autori: brevitatē ꝯo dictionis sectari. ⁊ executiōes rex vitare·breviāti cōcedēdū ē. Hinc ꝯ narrationē incipiem⁹·ac p̄fatiōe tantū dixisse sufficiat. Stultū eteni est añ historiā effluere: in ipsa aūt historia succingi. III

Igitur cū scā ciuitas habitaret in omni pace: leges aūt adhuc optime custodirent ꝓpter onie pōtificis dispositionē ⁊ pietatē ⁊ aios odio hn̄tes mala: fiebat ut ⁊ ipsi reges ⁊ p̄incipes locū sūmo honore dignū ducerēt. ⁊ templū maximis muneribus illustrarent: ita ut seleuc⁹ asie rex ac redditib⁹ suis p̄staret ōes sumpt⁹ ad ministeriū sacrificioꝝ ptinētes. Symō aūt de tribu beniamin p̄posit⁹ tēpli constitut⁹·ꝓtendebat obsistente sibi p̄incipe sacerdotū iniquū aliquid in ciuitate moliri. Sed cū vincere oniā nō posset venit ad apolloniū tharsee filiū q̄ illo tēpore erat dux celesyrie ⁊ phenicis. ⁊ nūciauit ei pecuniis inumerabilib⁹ plenū esse erariū hierosolymis. ⁊ cōmunes copias imēsas eē q̄ nō ptinēt ad rationē sacrificioꝝ: esse aūt possibile sub potestate regis cadere vniuersa. Cūq; retulisset ad regē apolloni⁹ de pecuniis q̄ dela te erāt: ille accitū heliodoꝝ q̄ erat sup negocia eius: misit cū mādatis ut p̄dictā pecuniā trāsportaret. Statiq; heliodor⁹ iter ē aggressus: specie quidē q̄si p celesyriā ⁊ phœnicē ciuitates esset peragratur⁹: reuera aūt regis proposituꝫ p̄fectur⁹. Sed cū venisset hierosolymā ⁊ benigne a sūmo sacerdote in ciuitate esset excepт⁹: narrauit de dato indicio pecuniaꝝ ⁊ cui⁹ rei gratia adesset aperuit. Interrogabat aūt si vere hec ita essent. Tūc sūm⁹ sacerdos oñdit deposita eē hec ad victualia viduaꝝ ⁊ pupillorū: quedā·ꝯo esse hircani thobie viri valde eminentis: in bis q̄ detulerat impius symō: vniuersa aūt argēti talēta eē quadringēta. ⁊ auri ducēta: decipi ꝯo eos q̄ credidissent loco ⁊ tēplo q̄ p vniuersū mūdū honorat·p sui veneratiōe ⁊ scitate·oio impossibile eē. At ille p bis q̄ habebat i mādat⁹ a rege·dicebat oi genere regi ea eē referēda. Cōstituta aūt die intrabat de bis heliodor⁹ ordinatur⁹ Non modica ꝯo per vniuersam ciuitatē erat trepidatio. Sacerdotes autē ante altare cū stolis sacerdotalibus iactauerūt se. ⁊ inuocabant de celo eū q̄ de depositis legem posuit: ut bis q̄ deposuerāt ea salua custodiret. Jam ꝯo q̄ videret sūmi sacerdotꝭ vultū·mēte vulnerabat. Facies. n. ⁊ color imutat⁹·declarabat internū ai dolorem. Circūfusa. n. erat mestitia quedā viro. ⁊ horror corporis: per quē manifest⁹ aspiciētib⁹ dolor cordis ei⁹ efficiebat. Alij etiā cōgregati de domib⁹ cōfluebāt publica supplicatiōe obsecrātes: p eo q̄ i cōtēptū locus esset ventur⁹. Accinctiq; mulieres cilitijs pectus p plateas confluebāt: ꝫ ⁊ vgines q̄ conclusе erāt·pcurrebāt ad oniā: alie aūt ad muros: q̄dā ꝯo p fenestras aspiciebāt: vniuersе aūt ptendentes man⁹ in celū deprecabant. Erat eni misera cōmixte multitudinis ⁊ magni sacerdotis i agone ꝓstituti expectatio. Et hi quidē inuocabāt oipotentē deū: ut credita sibi bis qui crediderāt cum oī integritate conseruarēt. Heliodor⁹ aūt q̄d decreuerat pficiebat·eodē loco ipse cū satellitibus circa erariū p̄sens. Sed spūs omnipotētis dei magnam fecit sue ostensiōis evidentiam: ita ut ōes q̄ ausi fuerāt parere ei·ruentes dei ꝯtute·in dissolutionē ⁊ formidinem ꝓverterent. Apparuit. n. illis q̄dā equus·terribilē hn̄s sessorē optimis opimētis adornat⁹·isq; cū impetu heliodoro pedes calces elisit. Qui autē ei sedebat videbat arma habere aurea. Alij etiā apparuerūt duo iuuenes ꝯtute decori·optimi glia·speciosiq; amictu: q̄ circūsteterūt eū ⁊ ex vtraq; pte flagellabāt·sine intermissiōe multis plagis ꝯberātes. Subito aūt heliodor⁹ cōcidit in terrā·eūq; multa caligine circūfusū rapuerunt: atq; in sella gestatoria positū eiecerūt. Et is q̄ cū multis cursoribus ⁊ satellitib⁹ p̄dictū ingressus est erariū·portabatur nullo sibi auxiliū ferente: manifesta dei cognita virtute. Et ille q̄dē p diuinā ꝯtutem iacebat mutus atq; oi spe ⁊ salute ꝓuat⁹ hi aūt oñm benedicebāt: qa magnificabat locū suū. ⁊ templū q̄ paulo ante timore ac tumultu erat plenū·apparēte oipotente dño gaudio ⁊ letitia impletū est. Tūc ꝯo ex amicis heliodori quidā rogabāt ꝓfestim oniam ut inuocaret altissimū: ut vitā donaret ei·qui in sup̄mo spū erat cōstitut⁹. Cōsiderās autē sūm⁹ sacerdos ne forte rex suspicaret⁹ malitiā aliquam ex iudeis circa heliodorum consummatam·obtulit p salute viri hostiā salutarē. Cūq; sūm⁹ sacerdos exoraret: ijdē iuuenes eisdem vestibus amicti astantes heliodoro

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dixerũt. Onie sacerdoti grãs age. Mã ꝓpter eũ dñs tibi vitã donauit. Tu aũt a deo flagellat⁹: nũcia oib⁹ magnalia dei ⁊ ptãtẽ. Et bis dictis nõ cõparuerũt. Heliodor⁹ aũt hostia deo oblata. ⁊ votis magnis ꝓmissis ei q̃ viuere illi concessit. ⁊ onie gratias agens: recepto exercitu repẽdabat ad regẽ. Testabat aũt omnib⁹ ea q̃ sub oculis suis viderat opa magna dei. Cũ aũt rex interrogasset heliodor⁹ q̃s esset apt⁹ adhuc semel hierosolymã mitti ait. Si quẽ habes hostẽ aut regni tui insidiatorem mitte illuc. ⁊ flagellatũ eũ recipies: si tñ euaserit: eo⁹q̃ i loco sit vere dei quedã virtus. Nã ipse q̃ habet in celis habitationẽ visitator ⁊ adiutor ẽ loci illi⁹. ⁊ veniẽtes ad malefaciẽdũ ꝓcutit ac ꝓdit. Igit̃ de heliodoro ⁊ erarij custodia ita res se habet. IIII

Symon aũt ꝑdict⁹ pecunias ⁊ patrie delator malẽ loq̃batur de onia: tanq̃ ipse heliodor⁹ instigasset ad hoc. ⁊ ipse fuisset incentor malorũ ꝓuisorẽq̃ ciuitatis ac defensorẽ gẽtis sue. ⁊ emulatorẽ legis dei audebat insidiatorẽ regni dicẽ. Ex cũ inimicitie intãtũ ꝓcederẽt ut etiã ꝑ quosdam symonis necessarios homicidia fierent: cõsiderãs onias periculũ ꝓtentiõis. ⁊ apollonium insanire utpote ducẽ celesyrie ⁊ phenicis. ad angẽdã malitiam symonis: ad regem se contulit. non ut ciuiũ accusator ꝫ cõmunẽ vtilitatẽ apud semetipsũ vniuerse multitudinis considerãs videbat. n. sine regali ꝓuidẽtia impossibile eẽ pacem rebus dari: nec symonẽ posse cessare a stulticia sua. Sed post seleuci vite excessũ cũ suscepisset regnũ antioch⁹ q̃ nobilis appellabatur: ambiebat iason frater onie sũmũ sacerdotiũ: adito rege. ꝓmittens ei argenti talenta trecenta sexaginta. ⁊ ex redditib⁹ alijs talẽta octoginta. Sup hoc ꝓmittebat ⁊ alia centũ q̃nquaginta: si ptãti ei⁹ ꝓcederet gymnasiũ ⁊ ephebiã sibi ꝓstituere. ⁊ eos q̃ in hierosolymis erãt ãtiochenos scribere. Ad cũ rex ãnuisset ⁊ obtinuisset ꝓncipatũ. statim ad gentilẽ ritũ cõtribules suos transferre cepit ⁊ amotis bis q̃ humanitatis causa iudeis a regib⁹ fuerãt constituta. ꝑ iohãnẽ patrẽ eupolemij q̃ apud romanos de amicitia ⁊ societate functus est legatiõe legitima: ciuiũ iura destituẽs ꝓrsua institutа sanciebat. Etenim ausus ẽ sub ipsa arce gymnasiũ cõstituere: ⁊ optimos q̃sq̃s ephebor⁹ i lupanarib⁹ ponere. Erat aũt hoc nõ inimũ ꝫ incrementũ quoddam ⁊ ꝓfect⁹ gentilis ⁊ alienigene conuersationis. ꝓpt̃ impiũ ⁊ nõ sacerdotis iasonis nephariũ ⁊ inauditũ scel⁹: ita ut sacerdotes iã non circa altar⁊ officia deditи eẽnt. ꝫ cõtẽpto tẽplo ⁊ sacrificijs neglectis festinarent ptices fieri palestre. ⁊ ꝓhibitionis ei⁹ iniuste. ⁊ in exercitijs disci. ⁊ patrios quidẽ honores nihil hñtes: grecas glorias optimas arbitrabãt. Quaꝝ grã piculosa eos contẽtio habebat. ⁊ eoꝝ institutа emulabant: ac ꝓ oia his ꝓsimiles esse cupiebãt. quos hostes ⁊ ꝓemptores habuerãt. In leges. n. diuinas ipie agere ipune nõ cedit. ꝫ h tẽp⁹ sequẽs declarabit. Cũ aũt q̃nquẽnalis agon tyro celebraret. ⁊ rex ꝑsens eẽt. misit iason facinorosos ab hierosolymis viros pctõres portãtes argẽti didrachmas trecẽtas in sacrificiũ herculis. q̃s postulauerũt hi q̃ asportauerãt ne in sacrificijs erogarent q̃a nõ oporteret. ꝫ i alios sũpt⁹ eas deputari. Sed h oblata sũt q̃dẽ ab eo q̃ miserat in sacrificiũ herculis: ꝓpt̃ pñtes aũt date sũt in fabricã nauiũ triremiũ. Ad Disso aũt i egyptũ apollonio nesthei filio ꝓpter ꝓmates ptolemei philometoris reg. cũ cognouisset antioch⁹ alienũ se a negocijs regni effectũ. ꝓpijs vtilitatibus consulẽs. ꝓfectus inde venit ioppẽ: ⁊ inde hierosolymã. Et magnifice ab iasone ⁊ ciuitate susceptus. cũ faculaꝝ luminibus ⁊ laudib⁹ ingressus ẽ. ⁊ inde in phenicẽ exercitũ cõuertit. Et p⁹ triennij temp⁹ misit iason menelaũ sup̃dicti symõis fratrẽ portantẽ pecunias regi. ⁊ de negocijs necessarijs rñsa platurũ. At ille cõmẽdat⁹ regi cũ magnificasset faciẽ ptãtis ei⁹. in semetipsũ retorsit sũmũ sacerdotium. supponens iasoni talenta argenti trecẽta. Acceptisq̃ a rege mãdatis venit. nihil q̃dẽ hñs dignũ sacerdotio: animos vo cruelis tyrãni. ⁊ fere belue irã gerẽs. Et iason quidẽ q̃ ꝓprium fratrẽ captiuauerat: ipse deceptus ꝓfugus i ãmanitẽ expulsus ẽ regionẽ. Menelaꝰ aũt ꝓncipatũ quidẽ obtinuit: de pecunijs vo regi ꝓmissis nihil agebat: cũ exactionẽ faceret sostrat⁹ q̃ arci erat ꝓpositus. Nam ad hũc exactio vectigaliũ pertinebat: quã ob cãm vtriq̃ ad regem sũt euocati. Et menelaꝰ amot⁹ ẽ a sacerdotio succedẽte lysimacho frẽ suo: sostrat⁹ aũt ꝓlat⁹ est cyprijs Et cũ h agerẽt ꝓtigit tharsenses ⁊ mallotas seditionẽ mouẽ: eo q̃ antiochi reg. ꝓcubine dono essent dati. Festinanter itaq̃ rex venit sedare illos. relicto suffecto vno ex comitib⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

suis andronico. Rat⁹ aũt menela⁹ accepisse se tẽp⁹ opportunũ·aurea q̃dã vasa e tẽplo furatus donauit andronico.⁊ alia vendiderat tyro ⁊ p vicinas ciuitates. Qđ cũ certissime cognouisset onias·arguebat eũ: ipse in loco tuto se continẽs antiochie sec⁹ dapbnẽ. Ad̃ menela⁹ accedẽs ad andronicũ : rogabat ut oniam interficeret. Qui cũ venisset ad oniã.⁊ dat⁊ dextris cũ iureiurãdo q̃uis eẽt ei suspectus suasisset de asylo ꝓcedere: stati eũ pemit nõ veritus iusticiã. Ob quã causam nõ solũ iudei:sed etiã alie q̃ natiões indignabant.⁊ moleste ferebãt de nece tãti viri iniusta. Sed regressũ regem de cilicie locis adierunt iudei apud antiochiã·sil'⁊ greci ꝙquerẽtes de iniq̃ nece onie. Cõtristat⁹ itaq̃ ẽ aio antioch⁹ ꝓpt̃ oniã.⁊ flex⁹ ad mĩam lachrymas fudit : recordat⁹ defũcti sobrietatẽ ⁊ modestiã. Accẽsusq̃ animo andronicũ purpura exutũ p totam ciuitatẽ iubet circũduci.⁊ in eo loco in q̃ in oniam impietatẽ cõmiserat·sacrilegũ vita priuari·dño illi condignã retribuente pnã Mult⁊ ãt sacrilegijs i tẽplo a lysimacho cõmissis menelai ꝓsilio ⁊ diuulgata fama:congregata est multitudo aduersum lysimachũ multo iã auro exportato. Turbis aũt insurgentib⁹ ⁊ animis ira replet⁊: lysimachus armatis fere trib⁹ milib⁹·iniquis manibus vti cepit:duce q̃dã tyrãno etate parit̃ ⁊ demẽtia puecto. Sed ut intellexerũt conatũ lysimachi·alij lapides·alij fustes validos arripuẽ· quidã ꝙo cinerẽ i lysimachũ iecere. Et multi q̃dẽ vulnerati:quidã aũt ⁊ ꝓstrati:dẽs ꝙo in fugã cõuersi sũt. Ipsũ etiã sacrilegũ sec⁹ erariũ interfecerũt. De bis q̃ cepit iudiciũ aduersus menelaũ agitari. Et cũ venisset rex tyrũ: ad ipsũ negociũ detulerũt missi tres viri a seniorib⁹. Et cũ superaret menela⁹·pmisit ptolemeo multas pecũias dare ad suadẽdũ regi Itaq̃ ptoleme⁹ i q̃dã atrio positũ q̃si refrigerãdi grã regẽ adijt ⁊ deduxit a snia.⁊ menelaũ q̃dẽ vniuerse malitie reũ criminibus absoluit : miseros aũt qui etiã si apud scytbas cãm dixissent inocẽtes iudicarẽt· dos morte dãnauit. Cito q̃ iniustã pnã dederũt·q̃ p ciuitate ⁊ ppl'o ⁊ sacris vasis cãm ꝓsecuti sũt. Qđobrẽ tyrij q̃q̃ indigẽti·erga sepulturã eorũ liberalissimi extiterũt. Menela⁹ aũt ꝓpt̃ eoꝝ q̃ in potẽtia erãt auaritiã pmanebat i ptãte : crescens in malitia ad insidias ciuiũ. V

Eodẽ tpe antioch⁹ secũdã ꝓfectionẽ parauit in egyptum. Contigit autẽ p vniuersam bierosolymoꝝ ciuitatẽ videri dieb⁹ q̃draginta p aera eq̃tes discurrentes auratas stolas bãtes ⁊ bastas·q̃si coortes armatas.⁊ cursus eq̃ꝝ p ordines digestos.⁊ cõgressiões fieri cominus ⁊ scutoꝝ motus ⁊ galeatorũ multitudinẽ gladijs district⁊ ⁊ teloꝝ iact⁹.⁊ aureoꝝ armoꝝ splẽdorẽ·oisq̃ generis loricaꝝ. Quapp̃ cães rogabãt in bonũ mõstra cõuerti. Sz cũ falsus rumor exisset·tanq̃ vita excessisset antiochus : assũptis iason nõ min⁹ mille viris aggressus ẽ ciuitatẽ repẽte.⁊ ciuib⁹ ad murũ cõuolantib⁹ ad vltimũ apprebẽsa ciuitate menelaus fugit i arcẽ. Jason ꝙo nõ parcebat in cede ciuib⁹ suis nec cogitabat ꝓspritatẽ aduersũ cognatos malũ eẽ maximũ·arbitrãs bostiũ ⁊ nõ ciuiũ se tropbea captuꝝ. Et ꝓncipatũ q̃dẽ non obtinuit:finẽ ꝙo insidiarũ suaꝝ confusionẽ accepit.⁊ ꝓfug⁹ itez abijt i ãmaniten. Ad vltimũ in exitiũ sui conclusus ab aretba arabũ tyrãno fugiẽs de ciuitate in ciuitatẽ· oib⁹ odiosus·ut refuga legũ ⁊ execrabilis ut patrie ⁊ ciuiũ bostis· in egyptũ extrusus ẽ.⁊ q̃ multos de patria sua expulerat·pegre pijt lacedemonas ꝓfect⁹·q̃si p cognatiõe ibi refugiũ babitur⁹.⁊ q̃ insepultos multos abiecerat·ipse ⁊ illamẽtat⁹ ⁊ insepult⁹ abijcit̃: sepultura neq̃ pegrina vsus·neq̃ patrio sepulcbro ꝓcipãs. His itaq̃ gestis suspicat⁹ ẽ rex societatẽ deserturos iudeos.⁊ ob ꝫ ꝓfect⁹ ex egypto efferat⁊ animis ciuitatẽ quidẽ armis cepit. Jussit aũt militib⁹ interficẽ·nec pcẽ occursantib⁹.⁊ p domos ascẽdẽtes trucidare Fiebãt ergo cedes iuuenũ ac senioꝝ·mulieꝝ ⁊ natorũ exterminia·virginũq̃ ⁊ paruulorũ neces. Erãt aũt toto triduo·octoginta milia interfecti:q̃draginta milia vincti:non min⁹ aũt venũdati. Sz nec ista sufficiũt. Ausus ẽ etiã intrare tẽplũ vniuersa tra sanctius menelao ductore:q̃ legũ ⁊ patrie fuit proditor. Et scelestis mãib⁹ sumẽs scã vasa q̃ ab alijs regib⁹ ⁊ ciuitatib⁹ erãt posita ad ornatũ loci ⁊ gloriã:ꝓtrectabat indigne ⁊ ꝓtaminabat. Ita alienat⁹ mẽte antioch⁹ nõ ꝓsiderabat q̃ ꝓpt̃ pctã babitãtiũ ciuitatẽ modicũ de⁹ fuerat irat⁹ : ꝓpt̃ qđ ⁊ accidit circa locũ despectio. Alioq̃n nisi contigisset eos multis pctis esse inuolutos:sicut belio dor⁹ q̃ missus est a seleuco rege ad expoliandũ erariũ:etiam hic

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

statim aduenies flagellat⁹ ⁊ repulsus vtiq; fuisset ab audacia. Hex nō ꝓpter locū gētē: ꝫ ꝓpter gentē locū ꝛeus elegit. Ideoq; ⁊ ipse loc⁹ pticeps fact⁹ est ꝓli malox: postea autē fiet soci⁹ bonox. ⁊ q̄ ꝛelict⁹ ira ꝛei oipotē tis ē. itex in magni dñi recōciliatiē cū sūma gloꝛia exaltabit. Igit antiochus mille ⁊ octingētis ablatis ꝛe tēplo talētis velociē antiochiā regressus ē. existimās se ꝑ supbia ⁊rā ad nauigandū: ꝓlagus ꝝo ad iter agendū ꝛeductux. ppē mētis elationē. Reliqt aūt ꝑpositos ad afflugēdā gētē: bieroſolymis q̄dē phili ꝓpū genē pbꝛygē. moꝛibus crudeliozē eo ipso a q̄ ꝓstitut⁹ ē: i gariçim aūt andronicū ⁊ menelaū q̄ gui⁹ q̄ ceteꝛi minebant ciuib⁹ Cūq; appositus esset ꝯ iudeos: misit odiosū ꝓncipē apollonium cū exercitu viginti ⁊ duob⁹ milib⁹: pꝛecipiens ei ꝰs pfecte etatis interficere: mulieres ac iuuenes ᷠdere. Qui cū ᷠnisset bieroſolymā pacē simulans q̄euit vsq; ad diē scm̄ sabbati. ⁊ tūc feriatꝭ iudeis arma capt suis ꝑcepit. Dēsq; simul q̄ ad ſpectaculum ꝓcesserāt. trucidauit. ⁊ ciuitatē cū armatis discurrēs ingētē multitudinē ꝓemit. Judas aūt macabe⁹ q̄ ᷠcim⁹ fuerat secesserat i ᷠsertū locū. ibiq; int feras vitā i mōtib⁹ cū suis agebat. ⁊ feni cibo vescētes ᷠmoꝛabāt ne participes essent coinquinationis. VI

Ed nō post multū tpis misit ꝛex senē quendā antiochenū qui compelleret iudeos ut se transferrent a patriis ⁊ ꝛei legib⁹: contaminare etiā q̄ in bieroſolymis erat tēplū. ⁊ coḡminare iouis olympij: ⁊ in gariçim ꝓut erāt bi q̄ locū inbabitabāt iouis boſpitalis. Pessima autem ⁊ vniuersis grauis erat maloꝝ incursio. Nam templum luxuria ⁊ cōmessationib⁹ erat plenū. ⁊ scoꝛtantiū cū meretricib⁹: sacratisq; edibus mulieres se vltro ingerebant: introferentes ea q̄ nō licebant. Altare etiā plenū erat illicitis: q̄ legib⁹ ꝓbibebant. Neq; aūt sabbata custodiebant: neq; dies sollēnes patrij seruabāt: nec simpliciē se q̄ſq̄ iudeū confitebat. Ducebant aūt cū amara necessitate i die natalis ꝛegis ad sacrificia. ⁊ cū liberi sacra celebꝛarēt. coꝛgebāt edera coꝛonati libero circuire. Decretū aūt exijt in ꝓximas ciuitates gentiliū suggerētib⁹ ptolemeis: ut pari modo ⁊ ipsi aduersus iudeos agerēt ut sacrificarēt. eos aūt q̄ nollēt transire ad instituta gentiliū interficerēt. Erat ḡ videꝛe miseriā. Due. n. mulieres

ꝛelate sūt natos suos circūcidisse: quas ad vbera infantib⁹ suspēsis cū publice ꝓ ciuitatem circūduxissent: ꝓ muros pꝛecipitauerūt. Alij ꝝo ad ꝓximas coeūtes ſpelūcas. ⁊ latentes sabbati diē celebꝛātes. cū idicati essent philippo. ⁊rāmis succēsi sūt: eo q̄ verebāt ꝓpter religionē ⁊ obſeruātiā. manu sibimet auxiliū ferre. Obsecro aūt eos qui hunc libꝛū lecturi sūt. ne abboꝛꝛescāt ꝓpter aduersos casus: ꝫ reputent ea q̄ acciderūt nō ad interitū. sed ad coꝛꝛeptionē esse generis nostri. Eteni multo tpe nō sinere pctōꝛib⁹ ex sententia agere: sed statim vltiōes adhibē. magni bñficij ē indiciū. Nō. n. sicut i alijs natiōib⁹ dñs patienter expectat ut eas cum iudicij dies aduenerit in plenitudine pctōꝝ puniat: ita ⁊ i nob statuit ut pctis nr̄is i finē ᷠuolutis ita ᷠmū i nos vindicet: ꝓpter q̄ nūq̄ q̄dē a nob mr̄am suā amouet: coꝛripiens ꝝo in aduersis ꝓp'm suū nō ᷠlinqt. Sed ꝫ nobis ad cōmonitionē legētiū dicta sint paucis. Jam aūt veniēdū ē ad narrationē. Igit eleaçar⁹ vn⁹ de ꝓmoꝛib⁹ scribaꝝ vir etate ꝓuectus. ⁊ vultu ᷠcoꝛus: aperto oꝛe bians cōpellebat carnē poꝛcinam māducare: at ille gloꝛiosissimā moꝛtē magis q̄ odibilē vitā cōplectēs. voluntarie ꝑibat ad supplicium. Intuēs aūt quēadmodū oporteret accedē: patiēt sustinēs ᷠstinauit nō admittere illicita ꝓpter vite amoꝛē. Hi aūt q̄ astabāt: iniq̄ miseratiē cōmoti ꝓpter ātiquā viri amicitiā tollentes eū secreto rogabāt afferri carnes quib⁹ ᷠsci ei licebat ut simularet⁹ māducasse sicut ꝛex iꝑauerat de sacrificij carnib⁹: ut hoc facto a moꝛte liberaret⁹. ⁊ ꝓpter veterē viri amicitiā hāc i eo faciebāt hūanitatē. At ille cogitare cepit etatꝭ ac senectutis sue eminentiā dignā. ⁊ ingenuā nobilitatis canitiem atq; a puero optime cōuersatiōis act⁹. ⁊ ꝑm scē ⁊ a deo ꝓdite legis ꝓstituta. ꝛñdit cito dicēs: ꝑmitti se velle in infernū. Nō. n. etati nr̄e dignū est inqt fingere. ut multi adolescentes arbitrantes eleaçaꝝ nonaginta annoꝝ transisse ad vitā alienigenarū. ⁊ ipsi ꝓpter meam simulationē ⁊ ꝓpter modicū coꝛꝛuptibilis vite temp⁹ ᷠcipiāt. ⁊ ꝑ hꝫ maculā atq; exꝛecrationē mee senectuti cōquirā. Hā ⁊ si in ꝑnti tpe supplicijs hoiuꝝ eripiar: sed manū oipotētis nec viu⁹ nec ᷠfūct⁹ effugiā. Quāobꝛē foꝛtiter vitā excedēdo. senectute q̄dē dign⁹ apparebo: adolescentib⁹ aūt exēplū foꝛte relinquā: si ꝓmpto aio ac foꝛtiter ꝓ grauissimis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ac ſanctiſſimis legibus honeſta morte pfun-
gar. His dictis: cōfeſtim ad ſuppliciū trahe-
bat. Hi aūt q̄ eū ducebāt ꝛ paulo añ fuerāt
mitiores: in iram cōuerſi ſūt ꝓpter ſermōes
ab eo dictos: q̄s illi p arrogantiā, platos ar-
bitrabant. Sꝫ cū plagis pimeret: ingemuit
ꝛ dixit: Dñe q̄ habes ſcām ſciam manifeſte
tu ſcis: q̄a cū a morte poſſem liberari ouros
corpis ſuſtineo dolores: ꝑm aiam vo ꝓpter
timorē tuū libenter h̄ patior. Et iſte quidem
h̄ modo vita exceſſit nō ſolū iuuenib⁹ ſed ꝛ
vniuerſe genti memoriā mort̄ ſue ad exēplū
ꝓtutis ꝛ fortitudinis derelinquens.

VII

Contigit aūt ſeptē frēs vna cum ma-
tre apprehenſos cōpelli a rege edere
cō pbas carnes porcinas flagr̄ ꝛ tau
reis cruciatos. Un⁹ aūt ex illis q̄ erat prim⁹
ſic ait. Quid q̄ris. ꝛ q̄d vis diſcere a nobis?
Parati ſumus mori magis q̄ patrias dei le-
ges p̄uaricari. Iratus itaq; rex iuſſit ſartagi
nes ꝛ ollas eneas ſuccēdi quib⁹ ſtatim ſuc-
cēſis iuſſit ei q̄ prior fuerat locut⁹ amputari
linguā. ꝛ cute capit̄ abſtracta ſūmas q̄ ma-
nus ꝛ pedes ei p̄cidi: ceteri⁹ frib⁹ ꝛ mīe in-
ſpiciētib⁹. Et cū iā p oia inutilis factus eēt
iuſſit ignē admoueri. ꝛ adhuc ſpirātē torreri
in ſartagine in q̄ cū diu cruciaret: ceteri vna
cū mīe inuicē ſe hortabant mori fortit̄ dicen-
tes: Dñs deus aſpiciet veritatē. ꝛ conſolabit̄
i nobis quēadmodū i ꝓteſtatiōe cantici de-
clarauit moyſes: Et in ſeruis ſuis cōſolabit̄.
Mortuo itaq; illo ꝓmo h̄ modo ſequētē de-
ducebāt ad illudēdū. ꝛ cute capitis ei⁹ cū ca
pillis abſtracta interrogabāt ſi manducaret
pri⁹ q̄ toto corpe p mēbra ſingula puniret.
At ille rīdēs patria voce dixit: Non faciā.
Propter qđ ꝛ iſte ſequēti loco primi tormēta
ſuſcepit. ꝛ in vltimo ſpū ꝓſtitutus ſic ait: Tu
q̄dē ſceleſtiſſime i pīti vita nos pdis ſed rex
mūdi defūctos nos p ſuis legib⁹ eterne vite
reſurrectiōe ſuſcitabit. Poſt būc tertius illu-
dit̄. ꝛ linguā poſtulat⁹ cito ꝓtulit. ꝛ manus
ꝓſtanter extendit. ꝛ cū fiducia ait: E celo iſta
poſſideo: ꝥ ꝓpt̄ dei leges nūc h̄ ipſa deſpicio
q̄ ab ipſo me ea receptur⁹ ſpero. Ita ut rex
ꝛ q̄ cū ipſo erāt miraret̄ adoleſcentis animū
q tanq̄ nihil duceret cruciatus. Et h̄ ita de-
fūcto: quartū vexabāt ſimilit̄ torquētes. Et
cū iam eēt ad mortē ſic ait: Poti⁹ ē ab hoib⁹
morti datos ſpēm expectare a deo: iterum ab
ipſo reſuſcitādos. Tibi.n. reſurrectio ad vitā
non erit. Et cū admouiſſent q̄ntū verabant
eū: at ille reſpiciēs in eū dixit: Potēte inter ho-
mines bīs cū ſis corruptibilis facis q̄d vis
Noli aūt putare gen⁹ nr̄m a deo derelictū.
Tu aūt patient̄ ſuſtine. ꝛ videbis magnā po-
teſtatē ipſi⁹ qualit̄ te ꝛ ſemen tuū torquebit.
Poſt būc ducebāt ſextū. ꝛ is mori incipiēs ſic
ait: Noli fruſtra errare. Nos.n. ꝓpt̄ noſmet
ipſos h̄ patimur peccātes i deū noſtrū. ꝛ di-
gna āmiratione facta ſūt i nobis. Tu aūt ne
exiſtimes tibi impune futur̄: quod ꝯ deū pu-
gnare tēptaueris. Supra modū aūt mīr mi-
rabilis ꝛ bonor̄ memoria digna q̄ preeūtes
ſeptē filios ſub vni⁹ diei tpe ꝓſpiciēs: bono
ānio ferebat ꝓpter ſpēm quā in deū habebat
ſingulos illor̄ hortabat̄ voce patria fortit̄
repleta ſapia. ꝛ feminee cogitatiōi maſculinū
animū inſerēs dixit ad eos. Neſcio qualit̄ in
vtero meo apparuiſtis. Neq; n. ego ſpiritū
ꝛ aiam donaui vobis ꝛ vitā. ꝛ ſingulor̄ mē-
bra non egoipſa cōpegi. Sed eni mūdi crea-
tor qui formauit hois natiuitatē quiq; oīū
inuenit originē. ꝛ ſpīm vobis iter̄ cū mīa red-
det ꝛ vitam: ſicut nūc vosmetipſos deſpicitis
ꝓpter leges ei⁹. Antioch⁹ aūt contēni ſe ar-
bitratus ſimul ꝛ exprobrant̄ voce deſpecta:
cū adhuc adoleſcētior ſupeſſet nō ſolū ꝓbis
hortabat̄: ꝥ ꝛ cū iuramēto affirmabat diuite
ſe ꝛ btm̄ factur̄. ꝛ tranſlatū a patrijs legib⁹
amicū habiturū. ꝛ res neceſſarias ei ꝓbitur̄
Sed ad hec cū adoleſcēs nequaq̄ inclinaret̄:
vocauit rex matrē ꝛ ſuadebat ei ut adoleſcē-
ti fieret i ſalutē. Cū aūt multis cā ꝓbis eſſet
hortatus: ꝓmiſit ſuaſuram ſe filio ſuo. Itaq;
inclinata ad illū irridens crudelē tyrānū ait
patria voce: Fili mi miſerere mei q̄ te in vte-
ro nouē menſib⁹ portaui. ꝛ lac triēnio dedi ꝛ
alui ꝛ in etatē iſtā pduxi. Peto nate ut aſpi-
cias ad celū ꝛ terrā. ꝛ ad oia q̄ i eis ſūt. ꝛ itel-
ligas q̄a ex nihilo fecit illa deus ꝛ hoīuz ge-
nus: ita fiet ut non timeas carnificem iſtum
ꝥ dignus fratrib⁹ tuis effect⁹ pticeps ſuſcipe
mortē ut in illa miſeratiōe cū fratrib⁹ tuis te
recipiā. Cū hec illa adhuc diceret ait adole-
ſcēs. Quē ſuſtinetis? Nō obedio p̄cepto re-
gis: ꝥ p̄cepto legi q̄ data eſt nobis p moyſen.
Tu vo q̄ inuētor oīs malitie factus es i hē-
breos nō effugies manū dei. Nos.n. p pctis
nīris h̄ patimur. Et ſi nobis ꝓpt̄ increpatio-
nem ꝛ correptionē dīs deus noſter modicū
iratus eſt ſed iterū reconciliabit̄ ſeruis ſuis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Tu ãt o sceleste ⁊ oiuz boiuz flagitiosissime noli frustra extolli vanis spebꝰ: in seruos eiꝰ inflãmatꝰ. Nõdũ.n.omnipotentꝭ dei ⁊ oĩa inspicientis iudiciũ effugisti. Nam fratres mei modico nũc dolore sustẽtato sub testamento eterne vite effecti sũt: tu ꝓo iudicio dei iustas superbie tue pœnas exolues. Ego autẽ sicut ⁊ fratres mei aiam ⁊ corpus meum trado pro patrijs legibꝰ iuocãs deũ maturi⁹ genti nre ꝓpitiũ fieri: teqꝫ cũ tormẽtis ⁊ verberibꝰ confiteri qꝫ ipse est deꝰ solus. In me ꝓo ⁊ in fribꝰ meis desinet oipotẽtꝭ ira· q̃ sup oẽ genus nrm iuste superducta est. Tunc rex accensus ira: in hũc sup oẽs crudeliꝰ deseuit: indigne ferẽs se derisũ. Et bicitaqꝫ mũdus obijt· per oia in dño confidens. Nouissime ãt pꝰ filios ⁊ matꝝ sumpta est. Igitur de sacrificijs ⁊ de nimijs crudelitatibus satis dictũ est.

VIII

Judas ꝓo macbabeus. ⁊ qui cum illo erant introibãt latenꝫ in castella: ⁊ cõuocantes cognatos ⁊ amicos. ⁊ eos q̃ permãserãt in iudaismo assumẽtes· eduxerũt ad se sex milia viros. Et inuocabant dñm ut respiceret ī ꝓpl'm q̃ ab omnibꝰ calcabatꝫ. ⁊ misereretꝫ tẽplo qđ ꝓfanabatꝫ ab impijs. Misereretꝫ etiã exterminio ciuitatis q̃ esset ilico cõplanãda. ⁊ vocẽ sanguinis ad se clamantꝭ audiret: memoraretꝫqꝫ iniquissimas mortes parvulorũ innocentiũ. ⁊ blasphemias noi suo illatas. ⁊ indignaretꝫ sup his. Congregata multitudine intolerabilis gentibꝰ efficiebatꝫ. Jra.n.dñi in misericordiã cõuersa ẽ. Et supueniẽs castellis ⁊ ciuitatibꝰ improuisus succẽdebat eas. ⁊ opportuna loca occupãs· nõ paucas hostiũ strages dabat. Maxime aũt noctibus ad huiuscemodi excursus ferebatꝫ: ⁊ fama virtutis eiꝰ vbiqꝫ diffũdebatꝫ Videns aũt philippꝰ paulatim virum ad ꝓfectũ venire· ac frequẽtiꝰ res ei cedere ꝓsperе: ad ptolemeũ ducem celesyrie ⁊ phenicis scripsit: ut auxiliũ ferret regis negocijs. At ille velociꝫ misit nicanorẽ patrocli de ꝓmoribꝰ amicũ· datis ei de pmixtis gẽtibꝰ· armatꝭ nõ minꝰ viginti milibꝰ ut vniuersũ iudeoꝝ genꝰ deleret· adiũcto ei ⁊ gorgia viro militari. ⁊ in bellicis rebꝰ expiẽtissimo. Cõstituit aũt nicanor regi ut tributũ qđ romanis erat dandũ duo milia talentorũ de captiuitate iudeorũ suppleret. Statimqꝫ ad maritimas ciuitates misit cõuocãs ad coemptionẽ iudaicoꝝ mãcipioꝝ· ꝓmittẽs se nonaginta mãcipia talen, to distractuꝝ: nõ respiciẽs ad vindictã q̃ eĩ ab omnipotente cẽt cõsecutura. Judas aũt vbi cõperit: indicauit bis q̃ secũ erãt iudeis nicanoris aduẽtũ. Ex qbꝰ quidã formidantes. ⁊ nõ credẽtes dei iusticie· in fugam vertebantꝫ: alij ꝓo si qui de bis superãt· venirẽt: simulqꝫ dñm deꝓcabãtꝫ ut eriperet eos ab ipio nicanore q̃ eos priꝰ qꝫ i cominꝰ veniret vẽdiderat. Et si non ꝓpter eos: ꝓpter testamentũ qđ erat ad patres eoꝝ: ⁊ ꝓpter inuocationẽ sci ⁊ magnifici nois eius sup ipsos. Cõuocatꝭ aũt machabeus septem milibus qui cũ ipso erãt: rogabat ne hostibꝰ reconciliarẽtꝫ: neqꝫ metuerẽt iniquе venientiũ aduersũ se hostiũ multitudinẽ· ꝫ fortiter ꝓtẽderẽt· ante oculos habentes ꝓtumeliã q̃ loco scõ ab his iniuste esset illata: itemqꝫ ludibrio habite ciuitatis iniuriã: adhuc etiã veterũ institута cõuulsa. Nã illi quidẽ armis cõfidũt· ait simul ⁊ audacia: nos aũt in oipotente dño q̃ põt ⁊ venientes aduersũ nos ⁊ vniuersũ mũdũ vno nutu delere· cõfidimꝰ. Ammonuit aũt eos ⁊ de auxilijs dei que facta sũt erga parentes: ⁊ qꝫ sub sennacherib cẽtũ octogintaqnqꝫ milia ꝓcerũt: ⁊ de prelio qđ eis aduersus galathas fuit ī babylonia: ut oẽs vbi ad rem ventum ẽ macedonibꝰ socijs belitãtibꝰ: ipsi sex milia soli ꝓmerũt centũ viginti milia ꝓpter auxiliũ illis datũ de celo. ⁊ bñficia ꝓ bis plurima ꝓsecuti sũt. His verbis constantes effecti sũt. ⁊ ꝓ legibꝰ ⁊ patria mori parati. Constituit itaqꝫ fratres suos duces vtriqꝫ ordini symonẽ ⁊ iosephũ ⁊ ionatban subiectis vnicuiqꝫ millenis ⁊ quingentenis: ad hocetiam ab esdra lecto illis scõ libro ⁊ dato signo adiutorij dei: in prima acie ipse dux cõmisit cũ nicanore. Et facto sibi adiutore omnipotẽte: interfecerũt super nouẽ milia hoiuz: maiorem aũt partem exercitus nicanoris vulneribus debilẽ factũ fugere cõpulerunt. Pecunijs ꝓo eoꝝ q̃ ad emptionẽ ipsoꝝ venerant sublatis ipsos vsqꝫquaqꝫ ꝓsecuti sũt· ⁊ reuersi sũt ora concluſi. Nã erat ante sabbatũ: quã ob cãm non ꝓseuerauerũt insequẽtes. Arma autem ipsorũ ⁊ spolia cõgregãtes sabbatũ agebant bñdicẽtes dñm: qui liberauit eos in isto die: misericordie initiũ stillãs i eos. Post sabbatũ ꝓo debilibꝰ ⁊ orphanis ⁊ viduis diuiserunt spolia: ⁊ residua ipsi cum suis habuere. His itaqꝫ gestis ⁊ coiter ab omnibꝰ facta obsecratiõe: misericordem dñm postulabãt: ut

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in finē seruis suis reconciliaret. Et ex his q̄ cū timotheo ⁊ bachide erāt ꝯ se cōtendētes sup viginti milia interfecerūt. ⁊ munitiōes excelsas obtinuerūt. ⁊ plēs p̄das diuiserūt: equā portionem debilibus pupillis ⁊ viduis sed ⁊ seniorib⁹ faciētes. Et cū arma eorū diligent collegissent: oia cōposuerūt i locis oportunis. Residua vo spolia hierosolymā detulerūt: ⁊ philarchen q̄ cū timotheo erat inēfecerūt virū scelestū: q̄ in multꝫ iudeos afflixerat Et cū epinicbia agerēt i hierosolymis eos q̄ sacras ianuas incenderūt: id est calisthenen cū i quoddā domiciliū refugissent incēderūt digna eis mercede. p impietatib⁹ suis reddita Facinorosissim⁹ aūt nicanor qui mille negociantes ad iudeorꝫ venditionem adduxerat: humiliatus auxilio dñi ab his quos nullos existimauerat: deposita veste glorie p mediterranea fugiēs solus venit antiochiā: summā infelicitatem de interitu sui exercitus consecutus. Et q̄ promiserat romanis se tributū restituere de captiuitate hierosolymorꝫ: predicabat nūc. protectorē deū habere iudeos ⁊ ob ipsum inuulnerabiles esse: eo qꝫ sequerentur leges ab ipso constitutas. IX

Eodem tēpore antioch⁹ inhoneste reuertebat de persida. Intrauerat. n. in eam que dicit persipolis ⁊ temptauit expoliare tēplū. ⁊ ciuitatē opprimere: ꝫ multitudine ad arma cōcurrēte in fugā versi sūt: ⁊ ita contigit ut antiochus post fugā turpit rediret. Et cū venisset circa egbatbanan. recognouit que ergā nicanorē ⁊ timotheū gesta sūt. Elatus aūt i ira. arbitrabat se iuriā illoꝫ q̄ se fugauerāt posse i iudeos retorq̄re: ideoq̄ iussit agitari currū suū sine intermissione agens iter. celesti eū iudicio purgente: eo qꝫ ita superbe locut⁹ est se ventuꝫ hierosolymā. ⁊ congeriē sepulchri iudeorꝫ eā facturū. Sed qui vniuersa cōspicit dñs deus israhel percussit eū insanabili ⁊ inuisibili plaga. Ut. n finiuit hūc ipsū sermonē: appēdit eū dolor dirus viscerū ⁊ amara internorū tormenta. Et q̄dē satis iuste: quippe q̄ multis ⁊ nouis cruciatibus aliorū torserat viscera: licꝫ ille nullo modo a sua malitia cessaret. Supꝫ hoc aūt superbia replet⁹ ignē spirans adhuc i iudeos ⁊ precipiens accelerari negociū. contigit illū impetu euntē de curru cadere. ⁊ graui corpis collisione mēbra vexari. Isq̄ q̄ sibi videbat etiā fluctibus maris imperare. sup humanū modū superbia replet⁹. ⁊ montiū altitudines in statera appendere: nūc humiliat⁹ ad terrā in gestatorio portabat. manifestā dei virtutē in semetipso contestans: ita ut de corpore impij vermes scaturirent: ac viuentes in doloribus carnes eius effluerent: odore etiā illi⁹ ⁊ fetore exercit⁹ grauaret. Et q̄ paulo ante sidera celi cōtingē se arbitrabat: eum nemo poterat. ppt̄ intolerantiā fetor⁊ portare. Hinc igit cepit ex graui superbia deductus ad agnitionē sui venire diuina āmonit⁹ plaga: p mo mēta singula doloris⁹ suis augmēta capiētibus. Et cū nec ipse iā fetorē suū ferre posset. ita ait. Justū est subditū eē deo: ⁊ mortalem nō pari deo sentire. Orabat aūt hic sceles⁹ dñm a q̄ nō eēt misericordiā cōsecuturus: ⁊ ciuitatē ad quam festinans veniebat. ut eam ad solū deduceret ac sepulchꝫ ꝯgestorū faceret: nūc optat liberā reddere. ⁊ iudeos quos nec sepultura quidē se dignos habiturū. sed auibus ac feris diripiēdos traditurū. ⁊ cum paruulis exterminatuꝫ dixerat. equales nūc atheniēsib⁹ facturū pollicet: templum etiam sanctū quod pri⁹ expoliauerat. optimis donis ornatuꝫ. ⁊ sca vasa multiplicatuꝫ. ⁊ pertinentes ad sacrificia sumpt⁹. de redditibus suis prestaturū: super hec ⁊ iudeū se futurū: ⁊ omnē locū ire p̄ambulatuꝫ. ⁊ p̄dicatuꝫ dei ptātē. Sz nō cessantib⁹ dolorib⁹: supuenerat n. in eum iustū dei iudiciū: desperans scripsit ad iudeos in hūc modū deprecatiōis epl'am hanc ꝓtinētē. Optimis ciuib⁹ iudeis: plurimā salutē ⁊ bene valere. ⁊ esse felices: rex ⁊ princeps antiochus. Si bñ valetis ⁊ filij vestri ⁊ ex sententia vobis cuncta sūt: maximas agimus grās. Et ego in infirmitate constitut⁹: vri aūt memor benigne reuersus de persidis locis ⁊ infirmitate graui apprehensus necessariū duxi p̄ coi utilitate curam habere: non desperās memetipsū: ꝫ spem multam habens effugiēdi infirmitatē. Respiciēs aūt qꝫ ⁊ pat meus quib⁹ tpib⁹ in locis superior⁹ ducebat exercitū: oñdit qui post se suscipet principatū ut si quid ꝓtranū accideret aut difficile nunciaret. scientes hi qui in regionib⁹ erant cui esset rerū sūma derelicta nō turbarēt: ad hec cōsiderās de primo potentes q̄sq̄ ⁊ vicinos tēporib⁹ insidiātes ⁊ euentū expectantes. de signaui filiū meū antiochū regem. quem sepe recurrēs i superiora regna multis vestꝫ commendabam: ⁊ scripsi ad eū que subiecta sūt.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝓro itaq; wos⁊ ꝑto memores bñficioꝝ publice⁊ priuatim:ut vnusq̃sq; cõseruet fidem ad me⁊ ad filiũ meũ. Confido.n.eũ modeste ⁊ humane acturũ ⁊ sequentem propositum meũ: cõmunẽ vobis fore. Igitur homicida ⁊ blassemus pessime pcussus.⁊ ut ipse alios tractauerat·pegre i mõtib⁹ miserabili obitu vita functus est. Transferebat autẽ corpus philipp⁹ collactaneus eius:qui metuẽs filiũ antiochi·ad ptolemeũ philometorẽ in egyptum abiit.

X

Machabeus aũt⁊ q̃ cũ eo erãt dño septegente templũ q̃dẽ⁊ ciuitatẽ recepit:aras autem quas alienigene per plateas extruxerãt itemq; delubra·demolit⁹ est.Et purgato tẽplo aliud altare fecerunt:⁊ de ignit⁊ lapidib⁹ igne cõcepto sacrificia obtulerũt post biennũ:⁊ incensũ⁊ lucernas.⁊ panes ꝓpositiõis posuerũt.Quib⁹ gestis rogabãt dñm ꝓstrati in terrã:ne ampli⁹ talib⁹ malis inciderẽt.Sed⁊ si qñ peccassent·ut ab ipso miti⁹ corriperẽt.⁊ nõ barbaris ac blasfemis hoĩb⁹ traderent.Qua die aũt templũ ab alienigenis pollutũ fuerat:contigit eadẽ die purificationẽ fieri vicesima⁊ q̃nta mẽsis qui fuit casleu. Et cũ letitia diebus octo egerunt in modũ tabernaculoꝝ:recordantes q̃ ante modicũ tpis diẽ sollẽnẽ tabernaculorũ in montib⁹⁷ in speluncis more bestiarũ egerant:ꝓpter qõ tirsos⁊ ramos virides⁊ palmas ꝑferebant ei·q̃ ꝓsperauit mundare locũ suũ.Et decreuerunt coĩ ꝑcepto⁊ decreto vniuerse gẽti iudeorũ oib⁹ annis agẽ dies istos Et antiochi quidẽ q̃ appellat⁹ è nobilis·vite excessus ita se habuit. Nũc autẽ de eupatore antiochi impij filio q̃ gesta sũt narrabimus: breuiantes mala que in bellis gesta sũt. Hic n.suscepto regno cõstituit sup negocia regni lysiam quendã phœnicis⁊ syrie militie principem. Nam ptolemeꝰ q̃ dicebat macer·iusti tenax erga iudeos:esse constituit.⁊ precipue ꝓpter iniq̃tatẽ que facta erat i eos.⁊ pacifice agere cũ eis.Sed ob hoc accusat⁹ ab amicis apud eupatorẽ: cũ frequenter ꝓditor audiret eo q̃ cyprũ creditã sibi a philometore deseruisset.⁊ ad antiochũ nobilẽ trãslat⁹.etiã ab eo recessisset: v neno vitã finiuit. Horgias aũt cũ esset dux locoꝝ:assũptis aduenis frequẽter iudeos debellabat. Judei ꝙo q̃ tenebãt oportunas munitiões·fugatos ab hierosolymis suscipiebãt,⁊ bellare tẽptabãt. Hi ꝙo qui erãt cũ machabeo ꝓ orones dñm rogantes ut esset sibi adiutor·impetũ fecerũt in munitiões idumeoꝝ:multaq; vi insistentes loca obtinuerũt.occurrẽtes interemerũt.⁊ omnes simul nõ min⁹ viginti q̃nq; milib⁹ trucidauerunt.Quidam aũt cũ confugissent in duas turres valde munitas·cũm apparatũ ad repugnãdũ hñtes·machabeus ad eorũ expugnationem relicto symone⁊ iosepho·itemq; çacheo·eisq; q̃ cũ ipsis erãt satis multꝫ: ipse ad eas q̃ ampli⁹ purgebãt pugnas cõuersus est. Hi ꝙo q̃ cũ symone erãt cupiditate ducti a quibusdã q̃ i turrib⁹ erãt suasi sũt pecunia: ⁊ septuaginta milibus didrachmis acceptis dimiserũt quosdã effugẽ. Cũ aũt machabeo nũciatũ esset qõ factũ est: ꝓncipib⁹ ꝑli congregat⁊·accusauit q; pecunia fratres vendidissent aduersarijs eorũ dimissis. Hos igitur proditores factos interfecit:⁊ ꝙ festim duas turres occupauit. Armis aũt ac manib⁹ oia prospe agẽdo i duab⁹ munitiõib⁹ plusq; viginti milia pemit. Et timotheꝰ q̃ prius aduersis fuerat superat⁹.ꝙocato exercitu pegrine multitudinis⁊ cõgregato eq̃tatu asiano aduenit:q̃si armis iudeã captur⁹. Machabeus aũt⁊ q̃ cũ ipso erãt appropinquãte illo deprecabãt dñm caput ẽra aspergẽtes·lumbosq; cilitijs ꝑcincti·ad altaris crepidinem ꝓuoluti:ut sibi propitius:inimicis aũt eorũ esset inimicus.⁊ aduersarijs aduersaret sicut lex dicit. Et ita post oronẽ sũptis armis longius de ciuitate ꝓcedẽtes.⁊ ꝓximi hostibus effecti resederũt. Primo aũt solis ortu vtriq; cõmiserũt·isti q̃dẽ victorie⁊ ꝓspitatis sponsorẽ cũ ꝙvtute dñm hñtes:illi aũt ducem belli aiuꝫ habebãt. Hꝫ cũ vehemẽs pugna esset: apparuerunt aduersarijs de celo viri q̃nq; in eq̃s·frenis aureis decori ducatũ iudeis prestãtes·ex quib⁹ duo machabeũ mediũ hñtes armis suis circũseptũ icolumem ꝓseruabãt: in aduersarios aũt tela⁊ fulmina iaciebãt: ex q̃⁊ cecitate confusi⁊ repleti perturbatione cadebãt. Interfecti sũt aũt viginti milia q̃ngẽti peditũ.⁊ eq̃tes sexcenti. Timotheus ꝙo ꝙfugit in gaçarã presidiũ munitũ cui preerat chereas:machabeꝰ aũt⁊ qui cũ eo erãt letantes obsederũt ꝑsidiũ dieb⁹ q̃tuor. At hi q̃ intus erãt loci firmitate confisi sup modũ maledicebãt.⁊ sermões nepbãdos iactabãt. Hꝫ cũ dies q̃nta illuceseret:viginti iuuenes ex his qui cũ machabeo erãt·accensi animis propẽ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

blasfemiã virilit accesserũt ad mur. ⁊ feroci aio incedentes ascendebãt: sed ⁊ alij similiter ascẽdẽtes turres portasq; succẽdere aggressi sũt. atq; ipsos maledicos viuos ꝓcremare. ꝑ cõtinuũ aũt biduũ. ꝑsidio vastato timotheũ occultãtẽ se i q̃dã reptũ loco ꝓmerũt. ⁊ fratrem illius cereã ⁊ apollophanẽ occiderũt. Quib⁹ gestis: in hymnis ⁊ ꝓfessiõib⁹ bñdicebant dñm qui magna fecit in israhel. ⁊ victoriam dedit illis.

XI

Ed paruo p⁹ tpe lysias ꝓcurator regis ⁊ ꝓpinqu⁹ ac negocioꝝ ꝓpositus grauit ferẽs de his q̃ acciderãt: cõgregatis octogĩta milib⁹ ⁊ eq̃tatu vniuerso veniebat aduersũ iudeos existimãs se ciuitatẽ q̃dẽ captã gentib⁹ habitaculũ factuꝝ. templũ ꝙ̃ i pecunie questũ sicut cetera delubra gentiũ hiturũ. ⁊ ꝑ singulos annos venale sacerdotiũ: nusq̃ recogitãs dei ptãtẽ. sed mẽte effrenatus in multitudine pditũ ⁊ in milib⁹ equitũ ⁊ in octoginta elephantis cõfidebat Ingressus ãt iudeã ⁊ appropiãs bethsure q̃ erat i ãgusto loco ab hierosolyma in ꝙuallo q̃nq; stadioꝝ: illud presidiũ expugnabat. At aũt machabe⁹ ⁊ q̃ cũ eo erãt: cognouerũt expugnari ꝓsidia: cũ fletu ⁊ lachrymis rogabant dñm. ⁊ ois turba simul: ut bonũ ãgelũ mitteret ad salutẽ ísrl̃. Et ipse prim⁹ machabe⁹ sũptis armis ceteros adhortat⁹ ẽ simul secũ piculũ subire ⁊ ferre auxiliũ frib⁹ suis. Cũq; parit ꝓmpto aio ꝓcederẽt hierosolymis. apparuit ꝓcedẽs eos eques i veste candida: armis aureis hastã vibrãs. Tũc ẽs simul bñdixerũt miꝛicordẽ dñm. ⁊ ꝙualuerũt animis nõ solum boies sed ⁊ bestias ferocissimas ⁊ muros ferreos parati penetrare. Ibant igit ꝓmpti: de celo hñtes adiutorẽ ⁊ miserantem sup eos dñm. Leonũ aũt more ipetu irruentes in hostes ꝓstrauerũt ex eis vndeci milia pditũ. ⁊ eq̃tũ mille sexcẽtos: vniuersos aũt in fugã verterũt: plures aũt ex eis vulnerati nudi euaserũt. Sed ⁊ ipse lysias turpit fugiens euasit. Et q̃a nõ insensatus erat: secũ ipse reputãs factã erga se diminutionẽ. ⁊ intelligens inuictos eẽ hebreos omnipotẽtẽ dei auxilio nitẽtes: misit ad eos. ꝓmisitq; se cõsensurũ omnib⁹ que iusta sũt: ⁊ regẽ cõpulsurũ amicũ fieri. Annuit aũt machabeus precib⁹ lysie: in omnib⁹ vtilitati cõsulens. Et q̃cũq; machabe⁹ scripsit lysie de iudeis: ea rex concessit. Nam erãt scripte iudeis epistole a lysia siquidẽ hũc modũ continẽtes. Lysias: ꝓpho iudeoꝝ salutẽ. Iohãnes ⁊ absalon q̃ missi sũt a vobis tradentes scripta postulabant: ut ea q̃ ꝓ illos significabant. implerẽ. Quecũq; igitur regi potuerũt ꝓferri. exposui: ⁊ que res permittebat. concessit. Si igit i negocijs fidẽ ꝓseruauerit. etiã deinceps bonoꝝ vobis cã cẽ tẽptabo: de ceteris aũt ꝙ̃ singula ꝓba mandaui ⁊ istis ⁊ bis q̃ a me missi sũt colloq̃ vobiscũ. Bñ valete. Anno cẽtesimo q̃dragesimo octauo mẽsis dioscoꝝ die vicesima ⁊ q̃rta. Regi aũt ephana ista ꝓtinebat. Rex ãtiochꝰ: lysie fri. salutẽ. Patre nro inter deos trãslato nos volentes eos qui sũt i regno nro sine tumultu agere ⁊ rebꝰ suis adhibere diligẽtiã: audiuimꝰ iudeos non cõsensisse patri meo ut transferrẽt ad ritũ grecoꝝ. ꝫ tenere velle suũ institutũ: ac ꝓpẽa postulare a nobis cõcedi sibi legitima sua. Volẽtes igit hanc q̃ gentẽ quietã esse: statuẽtes iudicauimꝰ tẽplũ restitui illis: ut agerent ꝓm suoꝝ maioꝝ consuetudinẽ. Bene igitur feceris: si miseris ad eos ⁊ dextrã dederis: ut cognita nostra voluntate bono aio sint. ⁊ vtilitatibus ꝓprijs deseruiãt. Ad iudeos ꝙ̃ regis epla talis erat Rex antiochꝰ: senatui iudeoꝝ. ⁊ ceteris iudeis. salutẽ. Si valetis. sic est ut volumus: ꝫ ipsi bñ valemꝰ. Adijt nos menelaus dicẽs velle vos discedere ad vros q̃ sũt apud nos His igit q̃ cõmeãt vsq; ad diẽ tricesimũ mẽsis pandici damus dextras securitatis: ut iudei vtãt cibis ⁊ legibꝰ suis sicut ⁊ priꝰ: ⁊ nemo eoꝝ vllo modo molestiã patiat de his que p ignorãtiã gesta sũt. Misimus aũt ⁊ menelaũ qui vos alloquat. Valete. Anno centesimo q̃dragesimo octauo pandici mẽsis q̃ntadecima die. Miserũt ãt etiã romani epistolã ita se habẽtẽ. Quintꝰ mẽmiꝰ ⁊ titꝰ manliꝰ legati romanoꝝ: ꝓpho iudeoꝝ salutem. De his que lysias cognatꝰ regis ꝓcessit vobis. ⁊ nos cõcessimꝰ: de qbꝰ aũt ad regẽ iudicauit referendum: cõfestim aliquẽ mittite diligentiꝰ inter vos cõferẽtes: ut decernamus sicut cõgruit vobis. Nos. n. ãtiochiã accedimꝰ. Ideoq; festinate rescribere: ut nos q̃ sciamꝰ cuiꝰ estis volũtatis. Bñ valete. Anno cẽtesimo q̃dragesimo octauo q̃ntadecia die mẽsis pandici.

Is factis pactiõibꝰ lysias ꝓge-

XII

bat ad regem: iudei aũt agriculture operã dabãt. Sed bi q̃ residerant timotheus. ⁊ apollonius gemnei filius. sed ⁊

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

bicronymus ⁊ Memophon superbus ⁊ nicanor cypriarches nõ sinebãt eos i silentio agẽ ⁊ q̃ete. Jopite ꝙo tale quoddã flagitiũ ꝑpetrarãt. Rogauerũt iudeos cũ q̃b⁹ habitabãt ascendẽ scapbas q̃s pauerãt cũ vxoꝛib⁹ ⁊ filijs: q̃si nullis inimicitijs int̃ eos subiacẽtib⁹. Scõm cœ itaq; decretũ ciuitatis. ⁊ ipsis acq̃escentib⁹ pacisq; cã nibil suspectũ babẽtib⁹: cũ in altũ ꝓcessissent: submerserũt non min⁹ ducẽtos. Quã crudelitatẽ iudas i sue gentꝭ boies factã ut cognouit: ꝓcepit viris q̃ erãt cũ ipso. ⁊ inuocato iusto iudice deo venit aduersus interfectoꝛes fratꝛ. ⁊ poꝛtũ q̃dẽ nocte succẽdit. scapbas exulsit: eos autẽ q̃ abigne refugerant. gladio ꝑemit. Et cũ h̃ ita egisset discessit q̃situꝛ reuersur⁹: ⁊ vniuersos iopitas eradicatur⁹. Sꝛ cũ coguisset ⁊ eos q̃ erãt iamnie velle pari mõ facere babitantib⁹ secũ iudeis. iamnitis q̃; nocte supuenit. ⁊ poꝛtum cũ nauib⁹ succẽdit: ita ut lumẽ ignis appareret bierosolymis ab stadijs ducẽtꝭ q̃dragita Jnde cũ iã abijssent nouẽ stadijs ⁊ iter facerent ad timotbeũ: cõmiserũt cum eo arabes q̃nq; milia viri ⁊ equites q̃ngenti. Cũq; pugna valida fieret ⁊ auxilio dei ꝑspe cessisset: resídui arabes victi. petebant a iuda dextras sibi dari ꝓmittentes se pascua daturos. ⁊ in ceteris ꝓfuturos. Judas aũt arbitrat⁹ vere in multis eos vtiles ꝓmisit pacem: dextrisq; acceptꝭ discedere ad tabnacula sua. Aggressus ẽ aũt ⁊ ciuitatẽ quandã firmã. pontibus murisq; circũseptã q̃ a turbis babitabat gẽtiũ ꝓmiscuaꝛ. cui nomẽ caspbin. bi ꝙo q̃ intus erãt ꝑfidẽtes i stabilitate muroꝛ ⁊ apparatu alimoniaꝛ remissi⁹ agebãt: maledictis lacessentes iudã ⁊ blassemãtes. ⁊ loquẽtes q̃ pbas nõ ẽ. Macbabe⁹ aũt iuocato magno mundi pꝛincipe qui sine arietib⁹ ⁊ machinis tpib⁹ iesu ꝑcipitauit biericho: irruit ferociter muris. ⁊ capta ciuitate ꝑ dñi volũtatẽ innumerabiles cedes fecit: ita ut adiacẽs stagnũ stadioꝝ duoꝝ latitudinis sanguine interfectoꝛũ fluere videretur. Jnde discesserũt stadia septingenta q̃nq̃ginta ⁊ venerũt i tbaracba ad eos: qui dicunt tibianei iudeos. ⁊ timotbeũ quidẽ in illis locis nõ comꝛebẽderũt: nulloq; negocio ꝓfecto regressus ẽ. relicto i q̃dã loco firmissimo ꝑsidio. Dositbe⁹ autẽ ⁊ sosipat q̃ erãt duces cũ macbabeo ꝑemerũt a timotbeo relictos i ꝑsidio decẽ milia viros At macbabeus ordinatis circũ se sex milib⁹ ⁊ constitutis ꝑ cobꝛtes: aduersus timotbeũ ꝓcessit; bñtẽ secũ centum viginti milia ꝑditũ equitũq; duo milia q̃ngentos. Cognito autẽ iude aduẽtu timotbe⁹ ꝑmisit mulieres ⁊ filios ⁊ reliquũ apparatũ in ꝑsidiũ qđ carmon dicit. Erat. n. inexpugnbile ⁊ accessu difficile: ꝓpt̃ locoꝝ ãgustias. Cũq; cobꝛs iude ꝓma apparuisset. timoꝛ bostib⁹ incussus ẽ ex pñtia dei q̃ vniuersa conspicit. ⁊ in fugam versi sũt ali⁹ ab alio: ita ut magis a suis ceciderent: ⁊ gladioꝝ suoꝝ ictib⁹ debilitarent. Judas aũt vbementer instabat puniẽs ꝓpbanos. ⁊ ꝑstrauit ex eis triginta milia viroꝛũ. Jpse ꝙo timotbe⁹ incidit i partes dositbei ⁊ sosipatris ⁊ multis pꝛecib⁹ postulabat ut viu⁹ dimitteret: eo q̃ multoꝝ ex iudeis parẽtes baberet ac frẽs. q̃s morte ei⁹ decipi cueniret. Et cũ fidem dedisset restitutuꝝ se eos ꝑm constitutũ illesũ eũ dimiserũt ꝓpt̃ fratrũ salutẽ. Judas aũt regressus ẽ a carmon int̃fectꝭ vigintiq̃nq; milib⁹. Post boꝝ fugã ⁊ necẽ. mouit exercitũ ad effron ciuitatẽ munitã in q̃ multitudo diuersaꝝ gentiũ babitabat. ⁊ robusti iuuenes ꝑ muris ꝑsistẽtes fortit̃ repugnabãt. In bac aũt macbine multe. ⁊ teloꝝ erat apparatus. Sꝛ cũ oipotẽtẽ iuocassent: q̃ ptãte sua vires bostiũ cõfringit. ceperũt ciuitatẽ. ⁊ ex eis qui int⁹ erãt vigintiq̃nq; milia ꝑstrauerũt. Jnde ad ciuitatẽ scytbarũ abierunt: que ab bierosolymis sexcẽtis stadijs aberat. Contestantibus aũt bis q̃ apud scytbopolitas erãt iudeis q; benigne ab eis baberẽt. etiã tempoꝛib⁹ infelicitatis. q; modeste secũ egerint: gratias agẽtes eis. ⁊ exboꝛtati etiã de cetero erga genus suũ benignos eẽ. venerũt bierosolymã die sollẽni septimanaꝝ instante. Et post pentecostẽ abierũt ꝑtra gozgiã ꝓpositũ idumee Exiuit aũt cũ peditib⁹ trib⁹ milib⁹. ⁊ equitib⁹ q̃dringẽtis. Quib⁹ cõgressis cõtigit paucos ruere iudeoꝝ. Dositbe⁹ ꝙo q̃dã de bacbenoris eques vir fortis gozgiam tenebat. ⁊ cũ vellet illũ capere viuũ. eques q̃dã tbracib⁹ irruit i eũ: bumerũq; ei⁹ amputauit: atq; ita gozgias effugit i maresa. At illis q̃ cũ esdrin erãt diuti⁹ pugnãtib⁹ ⁊ fatigatis: inuocauit iudas dñm adiutoꝛẽ ⁊ ducem belli fieri: incipiens voce patria ⁊ cũ bymnis clamoꝛẽ extollens. fugã gozgie militib⁹ inculsit. Judas autẽ collecto exercitu venit in ciuitatẽ odollam. Et cũ septima dies supueniret. ꝑm consuetudinẽ purificati: in eodem loco sabbatũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

egerunt. Et sequenti die venit cū suis iuda ut corpa pstratoꝝ tolleret. ⁊ cū parētib⁹ ponneret i sepulchris patrnis. Jnuenerūt aūt subtunicā infectoꝝ de donariis idolorū q̄ apud iamniā fuerūt: a qb⁹ lex phibet iudeos. Quib⁹ ḡ manifestū factū ē. ob hāc causam eos corruisse. Quēs itaq; bñdixerūt iustū iudiciū dñi q̄ occulta fecerat manifesta. Atq; ita ad p̄ces puersi rogauerūt: ut id qđ factū erat delictū obliuiōi tradēt. At ꝟo fortissim⁹ iudas hortabaī pplm cōseruare se sine pctō: sub oculis videtes q̄ facta sūt p pctis eoꝝ q̄ pstrati sūt. Et facta collatiōe. duodecī milia drachmas argenti misit hierosolymā offerri p peccatis mortuoꝝ sacrificiū: bñ ⁊ religiose de resurrectione cogitās. Nisi. n. eos qui ceciderāt resurrecturos speraret: superfluū videret ⁊ vanū orare p mortuis. Et q̄a cōsiderabat q̄ bi qui cū pietate dormitionē acceperāt. optimā haberēt repositā gratiā. Scā ḡ ⁊ salubris ē cogitatio p defunctis exorare: ut a pctis soluant. Anno cētesimo q̄dragesimo nono cognouit iudas antiochū eupatorem venire cū multitudine aduersus iudeā. ⁊ cū eo lysiā p̄curatorē ⁊ p̄positū negociorū secū bñtē pditū centū decem milia. ⁊ eq̄tū q̄nq; milia. ⁊ elephātes viginti duos: curr⁹ cū falcib⁹ trecentos. Cōmiscuit ātse illis ⁊ menelaus. ⁊ cū multa fallacia decepabat antiochū nō p patrie salute. ꝫ sperās se cōstitui i p̄ncipatū. Sꝫ rex regū suscitauit aīos antiochi i pctōrē. ⁊ suggerēte lysia hūc eē cām oīuꝫ malorꝝ: iussit ut eis ē cōsuetudo appbētū i eodē loco necari. Erat aūt in eodē loco turr⁹ q̄nq̄gita cubitoꝝ: aggestū undiq; habēs cineꝝ. Hec pspectū habebat in p̄ceps. Jnde in cinerē deiici iussit sacrilegū: oib⁹ cū ppellentib⁹ ad interitū. Et tali lege p̄uaricatorē legis ptigit mori: nec terre dari menelaū. Et q̄dē satꝭ iuste. Nā q̄a multa erga arā dei delicta cōmisit. cui⁹ ignis ⁊ cinis erat scūs: ipse i cineris morte dānat⁹ est. Sꝫ rex mente effrenatus veniebat neq̄orē se p̄re suo iudeis ostētur⁹. Quib⁹ iudas cognitis p̄cepit pplo ut die ac nocte dñm iuocarēt: q̄ sicut sp ⁊ nūc adiuuaret eos: q̄ppe q̄ lege ⁊ patria scōq; tēplo p̄uari verebant. ac pplm q̄ nup paululū respirasset: ne sineret blasphemis rurs⁹ nationib⁹ subdi. Quib⁹ itaq; simul id faciētib⁹ ⁊ petentib⁹ a dño mīam cū fletu ⁊ ieiunijs p̄ triduū cōtinuū pstratis: hortat⁹ est eos iudas ut se p̄pararēt. Jpse ꝟo cū senioribꝰ cogitauit. p̄posq; rex admouēt exercitū ad iudeā ⁊ obtinēt ciuitatē: exire. ⁊ dñi iudicio cōmittere exitū rei. dans itaq; ptātē oīuꝫ deo mūdi creatori. ⁊ hortat⁹ suos ut fortit̄ dimicarēt: ⁊ vsq; ad mortē p legib⁹. templo. ciuitate. patria. ⁊ cuib⁹ starēt: circa modin exercitū cōstituit. Et dato signo suis dei victorie. iuuenib⁹ fortissimis electis. nocte aggressus aulā regiā i castris interfecit viros q̄tuordecī milia: ⁊ maximū elephātoꝝ cū his q̄ suppositi fuerāt. Sūmoq; metu ac pturbatiōe hostiū castra replentes: rebusq; pspere gestis. abierūt. Hoc aūt factū ē die illucescēte. adiuuante cū dñi protectione. Sꝫ rex accepto gustu audacie iudeoꝝ: arte difficultates locoꝝ tēptabat. ⁊ bethsure q̄ erat iudeorū p̄sidiū munitū castra admouebat. ꝫ fugabat. ipugebat. minorabat. His aūt q̄ int⁹ erāt iudas nocīa mittebat. Enūciauit aūt mysteria hostib⁹ rodoch⁹ q̄dā de iudaico exercitu. q̄ req̄sit⁹ cōprehēsus est ⁊ cōclusus. Jterū rex sermonē habuit ad eos q̄ erāt i bethsuris: dextrā dedit. accepit. abijt. cōmisit cū iuda: supat⁹ ē. Ut aūt cognuit rebellasse philippū antiochie q̄ relictus erat sup negocia: mēte p̄sternat⁹ iudeos de p̄cās subditusq; eis. iurat de oib⁹ qb⁹ iustū visū ē: ⁊ reconciliatus obtulit sacrificiū. honorauit tēplū ⁊ munera posuit: machabeū amplexat⁹ est. ⁊ fecit eū a ptolemaide vsq; ad gerrenos ducē ⁊ p̄ncipē. Ut aūt venit ptolemaidā. grauit ferebāt ptoleméses amicitie conuentionē indignātes: ne forte fed⁹ irrūperēt. Tūc ascēdit lysias tribunal. ⁊ exposuit rationē. ⁊ pplm sedauit: regressusq; est antiochiā. Et h̄ modo regis p̄fectio ⁊ reditus processit. XIIII

Sed p⁹ triēnij tēp⁹ cognuit iudas ⁊ q̄ cū eo erāt: demetriū seleuci cū multitudine valida ⁊ nauib⁹ p portū tripolis ascendisse ad loca opportuna. ⁊ tenuisse regiōes adūsus ātiochū ⁊ ei⁹ ducē lysiā. Alcim⁹ aūt q̄dā q̄ fuerat sūm⁹ sacerdos fuerat: ꝫ voluntarie coinq̄nat⁹ ē tpib⁹ cōmixtiōis. p̄sideras nullo mō sibi esse salutē neq; accessū ad altare: venit ad regē demetriū centesimo q̄nq̄gesimo anno offerēs ei coronā auream ⁊ palmā: sup h̄ ⁊ talos q̄ templi esse videbant. Et ipsa q̄dē die siluit. Temp⁹ āt oportunū demētrie sue nactus: cōuocat⁹ a demetrio ad cōsiliū. ⁊ interrogat⁹ q̄b⁹ reb⁹ ⁊ cōsilijs iudei uterent: rndit. Jpsi q̄ dicunt assidei iudeorū q̄b⁹ p̄est

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iudas machabæus bella nutriũt ⁊ seditiones mouent:nec patiũt regnũ eẽ q̃etũ.Nã ⁊ ego defraudat⁹ parẽtũ gl̃ia·dico aũt sũmo sacerdotio huc veni:p̃mo quidẽ vtilitatib⁹ regis fidẽ seruãs:secũdo aũt etiã ciuib⁹ consulens. Nã illoꝝ p̃uitate vniuersũ gen⁹ nr̃m nõ minime vexatur. Quo rogo bis singulis o rex cognitis.⁊ regioni ⁊ generi p̃m bũanitatẽ tuã p̃mulgatã oib⁹ p̃spice.Nam q̃ diu supest iudas:impossibile ẽ pacẽ cẽ negocijs. Talib⁹ aũt ab hoc dictis.⁊ ceteri amici hostiliẽ se habentes aduersus iudam·inflãmauerũt memetriũ Qui statĩ nicanorẽ p̃positũ elephãtoꝝ ducẽ misit in iudeã·datis mandatis ut ipsũ quidẽ iudã caperet viuũ·eos ꝙ q̃ cũ illo erãt dispergeret.⁊ p̃stitueret alchimũ maximi tẽpli summũ sacerdotẽ. Tũc gẽtes q̃ ex iudea fugerãt iudam·segregatim se nicanori miscebãt: miserias ⁊ clades iudeoꝝ·p̃spitates rerũ suarũ existimãtes. Audito itaq; iudei nicanor̃ aduentu ⁊ cõuentu nationũ : conspersis rogabant eũ q̃ p̃p̃m suũ cõstituit·in eẽnũ custodiret:quicq; suã portionẽ signis euidentib⁹ p̃tegit. Impante aũt duce stati inde mouerũt: conuenerũtq; ad castellũ dessau. Symon ꝙ frat̃ iude cõmiserat cũ nicanore:ꝟ p̃territ⁹ ẽ repentino aduentu aduersarioꝝ: nicanor tm̃ audiens ꝙ tutẽ comitũ iude ⁊ ai magnitudinẽ quã p̃ patrie certaminibus habebãt·sanguine iudiciũ facere metuebat. Quobrẽ premisit polsidoniũ ⁊ theodoniũ ⁊ matbiam.⁊ ut darent dextras·atq; acciperent. Et cũ diu de bis consiliũ ageretur.⁊ ipse dux ad multitudinem retulisset oiuz vna fuit sententia amicitijs annuere. Itaq; diem constituerũt qua secreto inter se agerent.⁊ singulis selle p̃late sunt ⁊ posite. Precepit autẽ iudas armatos esse locis opportunis ne forte ab hostib⁹ repente mali aliquid oriret̃. Et congruũ colloquiũ fecerũt. Morabat̃ autẽ nicanor hierosolymis·nihilq; inique agebat·gregesq; turbarũ q̃ congregate fuerãt·dimisit. Habebat aũt iudã sp̃ carũ ex aio.⁊ erat viro inclinat⁹ Rogauitq; eũ ducere vxorẽ·filiosq; procreare Nuptias fecit:q̃ete egit : coiterq; viuebant. Alchim⁹ aũt videns caritatẽ illoꝝ ad inuicẽ ⁊ conuentic̃es·venit ad memetriũ ⁊ dicebat nicanorẽ reb⁹ alienis assentire. Judamq; regni insidiatorẽ successorẽ sibi destinasse. Itaq; rex exasperat⁹ ⁊ pessimis hui⁹ criminationib⁹ irritat⁹ scripsit nicanori dicens·grauiter q̃dẽ se ferre de amicitie cõuentice : iubere tm̃ machabeum citius vinctũ mittere antiochiam. Quib⁹ cognitis nicanor p̃sternabat̃.⁊ grauit̃ ferebat:si ea q̃ cõuenerãt·irrita faceret·nihil lesus a viro:ꝟ q̃a regi resistẽ nõ poterat·opportunitatẽ obseruabat q̃ p̃ceptũ pficẽt. At machabe⁹ videns secũ austeri⁹ agere nicanorẽ.⁊ p̃suetũ occursũ feroci⁹ exbibentẽ·intelligens nõ ex bono esse austeritatẽ istã·paucis suoꝝ cõgregatis occultauit se a nicanore. Qꝛ cũ ille cognouit fortit̃ se a viro p̃uentũ venit ad maximũ ⁊ sanctissimũ templũ. ⁊ sacerdotib⁹ solitas hostias offerẽtib⁹:iussit sibi tradi virũ. Quib⁹ cũ iuramẽto dicentib⁹ nescire se vbi eẽt·qui querebat̃: extendẽs manũ ad templũ iurauit dicẽs. Nisi iudã mihi vinctũ tradideritis:istud dei p̃hanũ in planitiem deducã.⁊ altare effodiã.⁊ templũ ꝟ libero p̃si consecrabo. Et bis dictis abijt. Sacerdotes aũt p̃tendẽtes man⁹ icelũ iuocabãt eũ q̃ sp̃ p̃pugnatorẽ esset gentis ipsoꝝ·ꝟ dicẽtes. Tu dñe vniuersoꝝ q̃ nullo⁹ indiges·voluisti templũ habitatiõis tue fieri in nobis. Et nũc scẽ scõꝝ oiuz dñe cõserua i eternũ ipollutã domũ istã q̃ nup mũdata ẽ. Raçias aũt q̃dã de seniorib⁹ ab hierosolymis delat⁹ est nicanori· vir amator ciuitatũ ⁊ bñ audiens·q̃ p affectu p̃iudeoꝝ appellabat̃. Hic multis tp̃ib⁹ continẽtie p̃positũ tenuit in iudaismo:corpusq; ⁊ aiam tradere contẽt⁹ p̃ p̃seuerantia. Volens aũt nicanor manifestare odiũ qđ habebat in iudeos·misit milites q̃ngentos ut eũ cõprehenderẽt. Putabat enim si illũ cepisset·sese cladẽ iudeis maximã illaturũ. Turbis autẽ irruere i domũ ei⁹ ⁊ ianuã disrũpe atq; ignem ãmouere cupientib⁹: cũ iam cõprehenderet̃ gladio se petijt:eligẽs nobiliter mori poti⁹ q̃ subdit⁹ fieri pctõrib⁹.⁊ ꝯ natales suos indignis iurijs agi. Sed cũ p festinationem nõ certo ictu plagam dedisset.⁊ turbe inter ostia irrũperẽt:recurrens audacter ad murũ·precipitauit semetipsũ viriliter in turbas:q̃b⁹ velociter locũ dantib⁹ casui ei⁹:venit p mediã ceruicẽ. Et cũ adh̃ spiraret·accẽsus animo surrexit.⁊ cũ sanguis eius magno fluxu defluereret.⁊ grauissimis vulnerib⁹ eẽt saucia⁹: cursu turbã ptransijt.⁊ stans supra quandã petrã p̃ruptã ⁊ iam exanguis effect⁹· cõplexus intestina sua vtrisq; manib⁹ p̃iecit sup turbas inuocãs dñatorẽ vite ac spũs : ut ꝟ illi iterũ redderet:atq; ita vita defunctus est.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Nicanor aũt ut cõperit iudã esse in locis samarie·cogitauit cũ oi ipetu die sabbati cõmittẽ bellũ. Judeis vo q illũ p necessitatẽ sequebãt dicentibus:ne ita ferocit & barbare feceris:ß bonorẽ tribue diei scificatiõis.& bonora eũ q̃ vniuersa ꝓspicit.At ille infelix introgauit si ẽ potens i celo q̃ ipauit agi diẽ sabbatox.& respõdentib⁹ illis:est dñs viu⁹ ipse i celo potens q̃ iussit agi septimã diẽ.At ille ait.Et ego potens sũ sup trã q̃ ipero sumi arma & negocia regi ipleri. Tñ nõ obtinuit : ut ꝓsiliũ pficẽt. Et nicanor q̃dẽ cũ sũma supbia erectus cogitauerat cœ tropheũ statuẽ de iuda.Machabeus aũt sp confidebat cũ oi spe auxiliũ sibi a dño affuturũ.& hortabat suos ne formi darẽt ad aduentũ nationũ ß i mẽte haberent adiutoria sibi facta de celo.& nũc sperarẽt ab oipotente sibi affuturã victoriã. Et allocut⁹ eos de lege & ppbis·ãmonẽs etiã certamina que fecerant pri⁹·pmptiores constituit eos. Et ita animis eox erectis: simul ostendebat gentiũ fallaciã.& iuramẽtorũ ꝓuaricationẽ. Singulos aũt illox armauit nõ clypei & hastẽ munitice:ß sermonibus optimis & exhortationib⁹ exposito digno fide somnio: per qõ vnũsos letificauit. Erat ãt huiusmõi visus Oniam q̃ fuerat sũm⁹ sacerdos virũ bonũ & benignũ·verecundum visu·modestum moribus⁹.& eloq̃o decox.& q̃ a puero i vtutib⁹ exercitat⁹ sit·man⁹ ꝓtendentẽ: orare ꝓ oi ppło iudeorũ. Post hõ apparuisse & aliũ virũ etate & glia mirabilẽ.& magni decoris habitudinẽ circa illũ.Renidentẽ vo oniã dixisse. Hic est fratx amator & ppli isrl : hic est q̃ multũ orat ꝓ populo & vniuersa scã ciuitate hieremias ppha dei. Extendisse aũt hieremiã dextrã.& dedisse iude gladiũ aureũ dicentem. Accipe scm̃ gladiũ mun⁹ a deo: in q̃ deijcies aduersarios ppli mei isrl. Exhortati itaq̃ iude sermonib⁹ bonis valde de q̃b⁹ extolli posset impet⁹.& ai iuuenũ ꝓfortari : statuerũt dimicare & ꝓfligẽ fortit ut virt⁹ de negocijs iudicaret:eo q̃ ciuitas scã & tẽplũ piclitarẽt. Erat eni p vxorib⁹ & filijs·itẽq̃ ꝓ frib⁹ & cognatis minor sollicitudo:maximus vo & pm⁹ ꝓ scitate timor erat tẽpli: ß & eos q̃ i ciuitate erãt nõ mima sollicitudo habebat ꝓ bis q̃ ꝓgredi turi erãt. Et iam cũ cẽs sperarẽt iudiciũ futurũ·hostesq̃ adesent atq̃ exercit⁹ eẽt ordinatus·bestie equitesq̃ opportuno loco cõpositi cõsiderãs machabe⁹ aduentũ multitudinis & apparatũ variũ armox·ac ferocitatem bestiax extendẽs man⁹ i celũ·pdigia facientem dñm inuocauit:q̃ nõ ꝑ vim armorũ potentiã·sed prout ipsi placet dat dignis victoriam. Dixit aũt inuocans ß modo. Tu dñe q̃ misisti ãgelũ tuũ sub ezechia rege iuda.& interfecisti de castris sennacherib centũ octogintaq̃nq̃ milia.& nũc dñator celox mitte angelũ tuũ bonũ añ nos i timore & tremore magnitudinis brachij tui ut metuãt q̃ cũ blasphemia veniũt aduersus scin̄ pplm̃ tuũ.Et hic quidẽ ita peroravit.Nicanor ãt & q̃ cũ ipso erãt cũ tubis & canticis admouebant. Judas vo & qui cũ eo erãt: inuocato deo p orationes congressi sũt : manu quidẽ pugnantes : ß & dñm cordibus orantes ꝓstrauerũt nõ mín⁹ triginta q̃nq̃ milia presentia dei magnifice delectati. Cũq̃ cessassent & cũ gaudio redirẽt: cognouerunt nicanorẽ ruisse cũ armis suis. Facto itaq̃ clamore & perturbatice suscitata : patria voce omnipotẽtẽ dñm benedicebãt.Precepit aũt iudas quiper omnia corpore & aio morientib⁹ parat⁹ erat : caput nicanoris & manũ cũ humero abscisam hierosolymã ꝓferri. Quo cũ peuenisset conuocatis cõtribulib⁹ & sacerdotibus ad altare: accersijt & eos qui i arce erãt. Et ostenso capite nicanoris & manu nepharia quam extenderat contra domũ sanctã omnipotẽtis dei·magnifice gloriat⁹ ẽ Linguã etiã impij nicanoris precisam iussit particulatim auib⁹ dari: manũ autẽ dementis contra templũ suspendi.Oẽs igit celi benedixerũt dñm dicentes : benedictus q̃ locũ suũ incõtaminatũ seruauit. Suspendit autẽ nicanoris caput i sũma arce ut euidens eẽt & manifestum signũ auxilij dei. Itaq̃ cẽs coi cõsilio decreuerũt nullo modo diẽ istũ absq̃ celebritate ꝑterire: habere autẽ celebritatem tertiadecima die mẽsis adar: q̃ dicit voce syriaca pridie mardochei die. Igit bis erga nicanorem gestis.& ex illis temporibus ab hebreis ciuitate possessa: ego q̃ in his faciã finem sermõis. Et si q̃dẽ bñ ut historie cõpetit ß & ipse velim:si aũt minus digne·cõcedẽdũ est mihi. Sicut eni vinũ sp bibere aut semper aquã contrariũ est·alternis autẽ vti delectabile : ita legentib⁹ si semp exactus sit sermo : non erit gratus: hic ergo erit consũmatus.

Explicit secundus liber Machabeorũ.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Matheus

Incipit epistola beati hieronymi ad Damasū papā in q̄tuor euāgelistas.

Beatissimo papæ damaso·hieronym⁹. Nouū opus me facere cogis ex veteri: ut post exēplaria scripturaꝝ toto orbe dispersa q̄si quidā arbiter sedeam. & qa int̄ se variāt·q̄ sint illa q̄ cū greca cōsentiant veritate·æcernam. Pius labor & piculosa psūptio·iudicare æ ceteris·ipsū ab oīb⁹ iudicandū: senis mutare linguam: & canescentē mundum ad initia retrahere paruulorꝝ. Quis enī doctus parit̄ uel indoct⁹: cū in man⁹ volumen assūpserit. & a saliua quam semel imbibit viderit discrepare q̄ lectitat·non stati erūpat in vocē me falsariū·me clamās esse sacrilegū: qui audeā aliq̄d in veterib⁹ libr̄ addere·mutare corrigere? Adversus quā invidiam duplex causa me cōsolat̄: q̄ & tu q̄ sūm⁹ sacerdos es· fieri iubes. & verū non esse q̄ variat·etiā maledicorꝝ testimonio cōprobat̄. Si.n. latinis exēplarib⁹ fides ē adhibēda: respondeāt quibus tot sunt exēplaria pene quot codices Sin aūt veritas ē querēda æ pluribus: cur nō ad grecā originē reuertēres·ea q̄ uel a vitiosis interpretib⁹ male edita·uel a p̄sūptoribus imperitis emēdata puersius·uel a librarijs dormitātib⁹ aut addita sūt aut mutata corrigimus? Necꝝ ꝓ̄o ego æ veteri disputo testamēto: q̄ a septuaginta seniorib⁹ in grecam linguā versū·tertio gradu ad nos vsq̄ puenit. Non quero q̄d aq̄la q̄d symmachus sapiāt. quare theodotion int̄ nouos & veteres medius incedat. Sit illa vera interp̄tatio: quā ap̄li p̄hauerūt. De nouo nūc loquor testamēto q̄ grecū ee nō dubiū est: excepto apostolo marheo·q̄ prim⁹ in iudea euāgeliū x̄pi hebraicis lris edidit. Hoc certe cū in nr̄o sermōe discordat. & diuersos riuulorꝝ tramites ducit: vno æ fonte querend⁹ est. Pretermitto eos codices q̄s a luciano & hesitio nūcupatores paucorꝝ hoiuꝫ asserit puersa p̄tētio: quib⁹ vtiq̄ nec i veteri instrumento post septuaginta interpretes emēdare q̄d licuit·nec in nouo p̄fuit emēdasse: cum multaꝝ gentiū linguis scriptura aū trāslata doceat falsa ee que addita sunt. Igit̄ hec presens p̄fatiūcula pollicet̄ q̄tuor tm̄ euāgelia: q̄rū ordo est iste: matheꝰ·marcus·lucas·iohānes·codicū græcorꝝ emēdata collatiōe·sed veterū: q̄ ne multum a lectionis latine cōsuetudine discreparent·ita calamo imperauim⁹: ut bis tm̄ que sensū videbant̄ mutare·correct̄: reliqua manere pateremur ut fuerant. Canones quoq̄ quos eusebius cesariensis ep̄us alexādrinū secut⁹ āmoniū i æcem numeros ordinauit: sicut in greco habent̄ exp̄ressim⁹. Qrsi quis æ curiosis·voluerit nosse q̄ in euāgelijs uel eadē uel vicina uel sola sint: eorū distinctiōe cognoscet. Magn⁹ siqdē hic in nr̄is codicibus error inoleuit: dum q̄ in eadē re·alius euāgelista plus dixit·in alio q̄a minus putauerint addiderunt: uel dū eundē sensū alius aliter exp̄ressit·ille q̄ vnū e quatuor p̄imū legerat·ad eius exēplū ceteros q̄q̄ estimauerit emendādos. Hīn accidit·ut apud nos mixta sint oia. & in marco plura luce atq̄ matheı. Rursū in matheo plura iohannis & marci: & in cēris reliquorꝝ q̄ in alijs p̄pria sūt inueniāt̄. Cū itaq̄ canones legeris q̄ subiecti sūt p̄fusiōis errore sublato. & similia oīuꝫ scies: & singulis sua queq̄ restitues. In canōe primo p̄cordāt q̄tuor: matheꝰ·marcus·lucas·iohānes. In secundo tres: matheus·marcꝰ·lucas. In tertio tres: matheus·lucas·iohānes. In quarto tres: matheꝰ·marcus·iohānes. In q̄nto duo: matheus·lucas. In sexto duo: matheꝰ·marcus. In septimo duo: matheus·iohānes. In octauo duo: lucas·marcus. In nono duo: lucas·iohānes. In decimo·p̄pria vnusq̄sq̄ q̄ nō habēt̄ in alijs ediderunt. Singulis ꝓ̄o euāgelijs ab vno incipiens vsq̄ ad finē librorꝝ dispar numer⁹ accrescit. Hic nigro colore p̄script⁹ sub se habet aliū ex minio discolorē numerū: q̄ ad æcem vsq̄ p̄cedens indicat: prior numerus in q̄ sit canōe req̄rend⁹. Cū g̃ aperto codice·ꝓ̄bi grā illud siue illud capm̄ scire volueris cui⁹ canonis sit: statim ex subiecto numero æcebis. & recurrēs ad principia in quib⁹ canonū est distincta cōgeries: eodēq̄ statim canone ex titulo frontis inuēto: illū quē q̄rebas numerū eiusdē euangelij q̄ & ipse ex inscriptiōe signat̄ inuenies: atq̄ e vicino ceterorꝝ tramitib⁹ inspectis: q̄s numeros e regiōe habeant adnotabis: & cū scieris·recurres ad voluia singulorꝝ & sine mora repert̄ numeris q̄s añ signaueras: reperies & loca i quibus uel eadem uel vicina dixerūt: Opto ut in x̄po valeas. & memineris mei papa beatissime.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Incipit alius prologus.

Lures fuisse qui euangelia scripserũt Lucas euãgelista testat dicẽs. Qm̃ q̃dẽ multi conati sunt ordinare narrationẽ rerũ q̃ in nobis cõplete sunt· sicut tradiderunt nobis q̃ ab initio ipsi viderũt sermonẽ. & ministrauerũt ei. & pseuerãtia vsq; ad pñs tẽp9 monimẽta declarãt· q̃ a diuersis auctoribus edita diuersarũ hæresũ fuere principia· ut est illud iuxta egyptios. & thomã. & matbiam. & bartholomeũ duodecim q̃; apl̃oz. & basilidis atq; applis ac reliq̃rũ q̃s enumerare lõgissimũ ẽ· cũ h̃ tm̃ i pñtiaz necesse sit dicere extitisse quosdã qui sine spũ & grã dei conati sunt magis ordinare narrationẽ· q̃; historie texere veritatẽ. Quibus iure põt illud propheticũ coaptari. Ve q̃ prferũt de corde suo· q̃ ambulant p9 spm̃ suũ· q̃ dicunt· h̃ dicit dñs. & dñs nõ misit eos. De quib9 & saluator i euãgelio iobãnis loq̃t. Oẽs q̃ añ me venerũt: fures fuerũt & latrones. Qui venerũt: non q̃ missi sũt. Ipse.n. ait. Veniebãt. & ego non mittebã eos. In venientibus presũptio temeritat; in missis obsequiũ seruitut; ẽ. Ecclesia ãt q̃ dñi voce supra petrã fundata ẽ· quã introduxit rex i cubiculũ suũ. & ad quã p foramẽ descensiõis occulte misit manũ suã similis damule binuloq; ceruoz quatuor voluia padisi instar eructuãs q̃tuor & ãgulos & annulos bz p q̃s q̃si arcba testamenti & custos legis dñi lignis mobilib9 vebit. Prim9 oiuz matheus est publican9 cognomẽto leui: q̃ euãgeliũ in iudea bebreo sermõe edidit· ob eoz uel maxime cãm qui in ibesũ crediderant ex iudeis: & neq̃q̃ legis vmbra secedẽte euãgelij veritatem seruabãt. Secũd9 marc9 interpres apli petri. & alexandrine ecclesie prim9 epus: qui dominũ quidẽ saluatorẽ ipse nõ vidit: & ea que audierat mgrm p̃dicantẽ· iuxt fidẽ magis gestorũ narrauit q̃; ordinẽ. Tertiꝰ lucas medicus natiõe syr9 antiocẽsis· cui9 laus i euãgelio: q̃ & ipse discipulus apli pauli i achaie bithinieq; ptib9 volumen cõdidit· q̃dã alti9 reputẽs. & ut ipse i pbemio p̃fitet audita magis q̃; visa describens. Vltimus iobãnes apl̃us euangelista quẽ ih̃s amauit plurimũ· q̃ supper cti9 dñi recũbens purissima doctrinaz fluenta potauit. & q̃ sol9 de cruce meruit audire Ecce mat tua. Is cũ eẽt i asia. & iã tũc hereticorũ semina pullularẽt cherinthi· hebionis. & ceroz q̃ negant xp̃m i carne venisse: q̃s & ipse i epla sua antixp̃os vocat. & apl̃us paul9 frequent pcutit: coact9 ẽ ab oib9 pene tunc asie epis. & multaz ecclesiaz legatiõib9: de diuinitate saluatoris alti9 scribere. & ad ipsũ (ut ita dicã) dei verbũ: nõ tã audaci q̃; felici temeritate p̃rumpe· ut ecclesiastica narrat historia· cũ a fratribus cogeret ut scriberet· ita facturũ se rndisse si indicto ieiunio i cõmune cẽs deũ deprecaret. Quo expleto· reuelatiõe saturat9 in illud pbemiũ celo veniẽs eructauit. In pncipio erat v̄bũ & verbũ erat apud deũ. & deus erat verbũ· boc erat in principio apud deũ. Hec igit quatuor euangelia multo añ p̃dicta ezechielis q̃; volumẽ pbat· in q̃ prima visio ita pterit. Et i medio similitudo q̃tuor aialiũ & vult9 eorũ. Facies bois & facies leonis. & facies vituli. & facies aq̃le. Prima bois facies matheũ significat· qui q̃si de hoie exorsus est scribere. Liber gnãtiõis ih̃u x̄pi filij dauid filij abrahã. Secũda marcũ· i quo vox leonis in deserto rugientis audit: Vox clamantis i deserto· parate viã dñi· rectas facite semitas ei9. Tertia vituli· q̃ euãgelistã lucã a zacharia sacerdote sumpsisse initiũ p̃figurat. Quarta iobãnẽ euãgelistã· q̃ assũptis pẽnis aq̃le & ad altiora festinãs· de verbo dei disputat. Cetera q̃ sequũt· in cundẽ sensum profecisse. Crura eoz recta & pẽnati pedes. & quocũq; spũs ibat· ibãt. & nõ reuertebant. & plena eorũ plena oculis. & scintillabas lãpades i medio discurrẽtes. & rota i rota. & in singulis q̃tuor facies. Unde & apocalypsis iobãnis· p9 expositionẽ viginti quatuor seniorũ q̃ tenentes citbaras & pbialas adorãtes agnũ dei· introducit fulgura atq; tonitrua. & septem spũs discurrentes. & mare vitreũ. & quatuor aialia plena oculis· dicẽs Aial p̃mũ simile leoni. & secũdũ sic vitulo. & tiũ simile hoi. & quartũ sic aq̃le volanti. Et p9 paululũ. Plena inq̃t erãt oculis. & requiẽ nõ habebãt die ac nocte· dicentia: Sanctus scũs scũs dñs deꝰ omnipotẽs· q̃ erat. & q̃ est. & q̃ ventur9 est. Quib9 cunct; pspicue ostẽdit quatuor debere tm̃ euangelia suscipi. & cẽs apocryphoz nenias· mortuis magis hereticis q̃; ecclesiasticis viuis canendas.

Sequitur prologus in Matheum.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Matheus cū ꝑmo ꝓdicasset euangeliū in iudea: volens trāsire ad gētes ꝑm⁹ euāgeliū scripsit hebraice: quod fratrib⁹ a quib⁹ ibat· ad memoriā reliqt. Sicut enī necesse fuit ad ꝯfirmationē fidei euāgeliū ꝓdicare· sic ⁊ ꝓtra hereticos scribi. Cū autē plures euāgeliū scripserint· q̄tuor tm̄ habēt auctoritatē testimoniū: q̄a ꝑ q̄tuor mundi partes fidē nūciant trinitatis. ⁊ sūt q̄si quatuor rote in quadriga dñi q̄ vbit eū ꝑ predicationem euangelij: ⁊ gen⁹ humanū quadrifida morte ꝓremptū· eor erat predicatiōe vinifícandū: vnde ⁊ alior euāgelia ꝛciderūt· nec recepta sūt: q̄a nolebāt ꝑfinitū numer⁹ cassari· ꝓpt̄ virtutē sacramenti. Designant etiam euāgeliste q̄tuor figuris: q̄ nō sūt ꝛceptorie· sed iocūdi mysterij sibi conscie. Matheus in hoīe itelligit· q̄a circa humanitatē xp̄i ꝑncipalit incorat. Marc⁹ in leone· q̄a agit ꝛe resurrectiōe. Lucas i vitulo· agēs ꝛe sacerdotio. Johānes i aq̄la· scribēs sacramēta diuinitatis. Xp̄s ꝙo quem ꝛescribūt hō fuit ꝛe virgine nat⁹. Vitulus in imolatiōe. Leo in resurrectiōe. Aquila in ascensione. Vel in hoie humanitas. In vitulo sacerdotiū. In leone regnū. In aq̄la exꝑmit diuinitatis sacramētū.

Incipit argumētū i euāgeliū ꝯm Matheū.

Matheus ex iudea sicut i ordine primus ponit· ita euangeliū in iudea primus scripsit: cuius vocatio ad dñm ex publicanis actibus fuit: duor in generatiōe xp̄i ꝑncipia ꝑsumēs: vni⁹· cui⁹ ꝑma circūcisio in carne: alteri⁹· cui⁹ ꝯm cor electio fuit. Ex vtrisq; eni ꝑrib⁹ xp̄s. Sicq; quaterdenario numero triformit posito principiū a credendi fide in electiōis temp⁹ porrigēs. ⁊ ex electiōe vsq; in trāsmigrationis die dirigēs· atq; a trāsmigratiōis die vsq; i xp̄m ꝛfiniēs· ꝛecursam aduētus dñi oñdit generationē. ⁊ numero satisfaciēs ⁊ xp̄i· ut ⁊ se q̄ ēēt oñderet. ⁊ ꝛei in se op⁹ monstrās· etiā in his q̄ꝑ gen⁹ posuit· xp̄i operātis a ꝑncipio testimoniū non negaret. Quar oīuz rerū: tēp⁹· ordo· numer⁹· dispositio· uel ratio· q̄ fidei necessariū ē· ꝛe⁹ xp̄s est: qui fact⁹ ex muliere· fact⁹ sub lege· natus ex ꝛgine· passus i carne· oia i cruce fixit: ut triumphans ea in semetipso resurgēs i corpore ⁊ pris nomē in prib⁹ filio. ⁊ filij nomen patri restituēs in filijs· sine ꝑncipio· sine fine· ostendens vnū se cū pre cē q̄a vnus ē. In q̄ euangelio vtile est residentib⁹ ꝛeū· sic prima uel media uel pfecta cognoscere: ut ⁊ vocationem apli ⁊ opus euāgelij ⁊ dilectionē ꝛei in carne nascētis ꝑ vniuersa legēres itelligāt: atq; id i eo in q̄ apprehēsi sūt ⁊ apprehēdere appetūt· recognoscāt. Mobis. n. ꝙ in studio argumēti fuit. ⁊ fidem facte rei tradere. ⁊ operantis ꝛei intelligendā diligenter esse dispositionē querentibus non tacere.

Explicit argumētū. Incipit euangeliū ꝯm Matheum. Caplm I

Liber generationis ihesu xp̄i filij dauid: filij abrahā. Abrahā genuit ysaac. Ysaac āt genuit iacob. Jacob aūt genuit iudā ⁊ frēs eius. Judas aūt genuit ꝑbares ⁊ çaram ex thamar. Phares aūt genuit esrom. Esrom aūt genuit aram. Aram aūt genuit aminadab. Aminadab aūt genuit naason. Naason āt genuit salmon. Salmon aūt genuit booç ex raab. Booç aūt genuit obeth ex ruth. Obeth aūt genuit iesse. Jesse autē genuit dauid regem. Dauid autē rex genuit salomonē ex ea q̄ fuit vrie. Salomō aūt genuit roboam. Roboam aūt genuit abiā. Abias aūt genuit asa. Asa aūt genuit iosaphat. Josaphat autē genuit iozam. Jozam aūt genuit oçiam. Oçias aūt genuit ioathan. Joathan aūt genuit achaç. Achaç aūt genuit eçechiā. Eçechias aūt genuit manasscn. Manasses āt genuit amon. Amon aūt genuit iosiam. Josias āt genuit iechoniā ⁊ frēs eius in trāsmigratiōe babylonis. Et ꝑ⁹ transmigrationē babylōis iechonias genuit salathiel. Salathiel autē genuit çorobabel. Zorobabel āt genuit abiud. Abiud aūt genuit eliachim. Eliachim aūt genuit açor. Açor aūt genuit sadoch. Sadoch āt genuit achim. Achim aūt genuit eliud. Eliud autē genut eleaçar. Eleaçar autē genuit matthan. Matthan āt genuit iacob. Jacob aūt genuit ioseph virū Marie: ꝛe qua nat⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

est ihesus q̄ vocat xp̄s. Oēs itaq; generationes ab abraham vsq; ad dauid generatiōs q̄tuordecim. ⁊ a dauid vsq; ad trāsmigrationē babylōis generatiōs q̄tuordecim. ⁊ a trās/migratiōe babylonis vsq; ad xp̄m gnātiōs q̄tuordecim. Xp̄i aūt gnātio sic erat. Cū eēt despōsata mat ihesu maria ioseph: anteq; cōuenirēt inuenta ē i vtero habens de spū sancto. Joseph aūt vir ei⁹ cū eēt iustus: ⁊ nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eam. Hec aūt eo cogitāte: ecce angelus dñi apparuit in somnis ioseph dicens: Joseph fili dauid: noli timere accipere mariā cōiugē tuā. Quod. n. in ea natū est: de spū scō est. Pariet aūt filium: ⁊ vocabis nomē eius ihesū. Ipse enī saluū faciet populū suū a pctis eorū. Hoc aūt totū factū ē: ut adimpleret qđ dictū est a dño p̄ ppbetā dicētē. Ecce virgo i vtero habebit ⁊ pariet filiū. ⁊ vocabit nomē ei⁹ emanuel: qđ ē interptatū nobiscū de⁹. Exurgens aūt ioseph a somno fecit sicut p̄cepit ei angelus dñi. ⁊ accepit p̄iugē suā. Et non cognoscebat eā donec pepit filiū suū primogenitū. ⁊ vocauit nomen eius ihesum. II

Cum natus eēt ihesus i bethleem iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hierosolymā dicētes: Ubi ē q̄ nat⁹ ē rex iudeor̄? Vidim⁹ enī stellā ei⁹ in oriēte. ⁊ venim⁹ adorare eum. Audiēs autē herodes rex turbat⁹ est: ⁊ omis hierosolyma cū illo. Et congregās oēs p̄nc̄ipes sacerdotum ⁊ scribas pp̄li: sciscitabat ab eis vbi xp̄s nasceret. At illi dixerunt ei. In bethleem iude. Sic enī scriptū est p̄ ppbetā. Et tu bethleem terra iuda: nequaq̄ minima es in p̄ncipib⁹ iuda. Ex te. n. exiet dux q̄ regat pp̄lm meū isrl̄. Tūc herodes clam vocatis magis diligēter didicit ab eis temp⁹ stelle q̄ apparuit eis. ⁊ mittēs illos in bethleē: dixit: Jte ⁊ inq̄rogate diligenter de puero: ⁊ cum inueneritis renūciate mihi: ut ⁊ ego veniens adorē eū. Qui cū audissent regē abierūt. Et ecce stella quā viderāt in oriēte: antecedebat eos: vsq; dū veniēs staret sup̄ vbi erat puer. Videtes āt stellā: gauisi sūt gaudio magno valde. Et intrātes domū inuenerūt puerū cū maria mre ei⁹. ⁊ pcidētes adorauerūt eum: ⁊ aptis thesaur⁹ suis obtulerūt ei mūera: aur̄ thus. ⁊ myrrhā. Et respōso accepto in somnis ne redirēt ad herodem: p aliā viā reuersi sunt in regionē suā. Qui cū recessissent: ecce angel⁹ dñi apparuit i somnis ioseph dicens: Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eius ⁊ fuge i egyptū. ⁊ esto ibi vsq; dū dicā tibi. Futurū est enī: ut herodes q̄rat puerū ad perdendū eum Qui ꝓsurgēs accepit puer̄ ⁊ matrē eius nocte. ⁊ secessit i egyptū. Et erat ibi vsq; ad obitum herodis: ut adimpleret qđ dictū ē a dño p̄ ppbetā dicentē. Ex egypto vocaui filium meū. Tūc herodes videns q̄m illusus esset a magis: iratus ē valde. ⁊ mittens occidit oēs pueros q̄ erāt i bethleē ⁊ i oib⁹ finib⁹ ei⁹ a bimatu ⁊ infra: ꝓm tēp⁹ qđ exq̄sierat a magis. Tūc adimpletū ē: qđ dictū ē p̄ hieremiā ppbetā dicētē: Vox i rama audita est: ploratꝰ ⁊ vlulat⁹ mult⁹: rachel plorās filios suos. ⁊ noluit ꝓsolari q̄a nō sūt. Defuncto aūt herode: ecce angel⁹ dñi apparuit in somnis ioseph in egypto dicēs. Surge ⁊ accipe puer̄ ⁊ matrē ei⁹. ⁊ vade in terrā isrl̄: Defuncti sūt. n. q̄ querebāt aiam pueri. Qui cōsurgēs accepit puer̄ ⁊ matrē ei⁹: ⁊ venit i terrā isrl̄. Audiēs aūt q̄ archelaus regnaret i iudea p herode patre suo timuit illo ire: ⁊ āmonitus in somnis secessit i p̄tes galilee. Et veniēs habitauit i cuitate q̄ vocat nazareth: ut adimplēt qđ dictū ē p̄ ppbetas: q̄m nazare⁹ vocabit. III

In dieb⁹ aūt illis venit iohānes baptista: predicās i deserto iudee ⁊ dicens. Poniam agite: appropinquabit. n. regnū celor̄. Hic ē. n. de quo dictū ē p̄ ysaiam ppbetā dicētē: Vox clamant̄ i deserto: parate viā dñi: rectas facite semitas ei⁹. Ipse aūt iohannes habebat vestimētū de pilis camelorū. ⁊ çonam pelliceam circa lumbos suos Esca aūt ei⁹ erat locuste ⁊ mel silueste. Tūc exibat ad eū hierosolyma ⁊ omis iudea. ⁊ omis regio circa iordanē. ⁊ baptiçabant ab eo in iordane p̄fitētes pctā sua. Videns āt multos phariseor̄ ⁊ saduceor̄ venientes ad baptismū suū: dixit eis: Progenies viperarū: quis demōstrabit vob fugē a ventura ira? Facite ḡ fructū dignū pnie. Et ne velit̄ dicere intra vos: p̄rem hēm⁹ abrahā. Dico. n. vobis: q̄m potens ē de⁹ de lapidib⁹ istis suscitare filios abrahe. Jā. n. secur̄ ad radicē arbor̄ posita ē Omis ḡ arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet: ⁊ in ignē mittet. Ego q̄dē baptiço vos in aq̄ i pniam: q̄ aūt post me vēt⁹ est fortior me est: cui⁹ nō sū dign⁹ calciamēta portare. Ipse vos baptiçabit i spū scō ⁊ igni. Cui⁹ ventilabrū in manu sua: ⁊ pmūdabit aream suam. ⁊

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cõgregabit triticũ in horreũ suũ: paleas aũt cõburet igni inextinguibili. Tũc venit ihs a galilea in iordanẽ ad iobãnẽ ut baptiçaret ab eo. Iobãnes ãt phibebat eũ dicẽs: Ego a te debeo baptiçari. & tu venis ad me? Respondẽs aũt ihs dixit ei. Sine modo. Sic.n decet nos implẽ cm iusticiã. Tũc dimisit eũ Baptiçat⁹ aũt ihs. ꝓfestim ascendit de aq̃. Et ecce apti sũt ei celi: & vidit spm̃ dei descẽdẽtem sicut columbã: & venientẽ sup se. Et ecce vox de celis dicẽs: Hic ẽ filiꝰ meꝰ dilectus: in quo mihi complacui.

IIII

Tunc ihs ductꝰ ẽ in desertũ a spũ ut temptaret a diabolo: & cũ ieiunasset q̃dragita diebꝰ & q̃draginta noctibꝰ: postea esuriit. Et accedẽs temptator dixit ei. Si filiꝰ dei es: dic ut lapides isti panes fiant. Qui rñdens dixit. Scriptũ ẽ. Nõ in solo pane viuit hõ: ꝫ in oi verbo qđ procedit de ore dei. Tũc assũpsit eũ diabolus in sanctã ciuitatẽ: & statuit eũ sup pinnaculũ templi: & dixit ei. Si filius dei es: mitte te deorsũ. Scriptũ est enĩ: qa angelis suis mãdauit de te. & i manibus tollẽt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuũ. Ait illi ihs rursũ: Scriptũ ẽ. Nõ tẽptabis dñm deũ tuũ. Iterꝝ assũpsit eũ diabolus i mõtẽ excelsũ valde: & oñdit ei oia regna mũdi & gloriam eorũ: & dixit ei. Hec oia tibi dabo: si cadens adoraueris me. Tũc dicit ei ihs. Vade satbana. Scriptũ ẽ enĩ. Dominũ deũ tuũ adorabis. & illi soli ꝑuies. Tũc reliqt eũ diabolus: & ecce angeli accesserũt & ministrabãt ei. Cũ aũt audisset ihs qꝝ iohannes traditꝰ eet secessit in galileã: & relicta ciuitate nazareth venit & habitauit in ciuitate capharnaũ maritima in finibꝰ zabulon & neptali: ut adimplẽt qđ dictũ ẽ per ysaiã ꝓphãm Terra zabulon & tra neptali: via mar̃ trans iordanẽ galilee gentiũ: ppl̃us q ambulabat in tenebris vidit lucẽ magnã: & sedentibus i regiõe vmbre mortis lux orta ẽ eis. Extinde cepit ihs pdicare & dicẽ: Pniam agite. Appropinq̃bit. n. regnũ celoꝝ. Ambulans aũt ihs iuxt mare galilee vidit duos frẽs symonẽ qui vocat petrꝰ. & andreã frẽm eiꝰ: mittentes rete in mare. Erant enĩ piscatores. Et ait illis. Venite pꝰ me. & faciã vos fieri piscatores hoiuꝫ At illi ꝙtinuo relictis retibꝰ secuti sũt eũ. Et ꝓcedens inde vidit alios duos frẽs. iacobũ zebedei & iohãnẽ frẽm eiꝰ in naui cũ zebedeo patre eoꝝ reficiẽtes retia sua. & vocauit eos.

Illi aũt statim relictis retibꝰ & pre secuti sũt eũ. Et circuibat ihs totã galileã docẽs in synagogis eoꝝ. & predicans euãgeliũ regni: & sanans oẽm languorẽ & oẽm infirmitatẽ i ppl'o Et abiit opinio eius i totã syriã. & obtulerũt ei oẽs male habẽtes variis languoribꝰ & tormẽtis cõprehẽsos. & q demõia habebãt & lunaticos & paralyticos: & curauit eos. Et secuti sunt eum turbe multe de galilea & decapoli & de hierosolymis & de iudea & de trans iordanẽ.

V

Videns autẽ ihs turbas: ascendit in montem: & cũ sedisset accesserunt ad eũ discipuli eius. & apiens os suũ docebat eos dicẽs: Bti paupes spũ: qm̃ ipsorũ est regnũ celorũ. Beati mites: qm̃ ipsi possidebũt terrã. Beati q lugẽt: qm̃ ipsi consolabunt. Beati q esuriũt & sitiũt iusticiã: qm̃ ipsi saturabũt. Beati misericordes: qm̃ ipsi miam ꝓsequẽt. Beati mũdo corde: qm̃ ipsi deũ videbũt. Beati pacifici: qm̃ filij dei vocabunt. Beati q ꝑsecutionẽ patiunt ꝓpt iusticiã: qm̃ ipsorũ ẽ regnũ celorũ. Beati estis cũ maledixerint vobis hoies & ꝑsecuti vos fuerint & dixerint oẽ malũ aduersũ vos mẽtiẽtes ꝓpt me. Gaudete & exultate: qm̃ merces vra copiosa ẽ i celis. Sic.n. ꝑsecuti sũt ꝓphas q fuerũt ante vos. Vos estis sal terre. Qđ si sal euanuerit: in q̃ salietur? Ad nichilũ valet vltra nisi ut mittat foras & ꝓculcet ab hoibꝰ. Vos estis lux mũdi. Nõ põt ciuitas abscõdi sup montem posita: neq accendũt lucernam & ponũt eã sub modio ꝫ sup cãdelabꝝ: ut luceat oibꝰ q in domo sũt. Sic luceat lux vra coram hoibꝰ ut videant opa vra bona: & glorificent patrẽ vrm̃ q i celis est. Nolite putare qm̃ veni solvere legẽ aut ꝓphas. Nõ veni solvere: ꝫ adimplere. Amẽ q̃ppe dico vobis: donec trãseat celũ & tra iota vnũ aut apex vnꝰ nõ ꝑteribit a lege: donec oia fiãt. Qui ergo soluerit vnũ de mandatis istis minimis & docuerit sic hoies minimꝰ vocabit i regno celorũ: q autẽ fecerit & docuerit: hic magnꝰ vocabit in regõ celorũ. Dico aũt vobis: quia nisi abũdauerit iusticia vra plus q̃ scribaꝝ & phariseorũ: non intrabitis i regnũ celorũ. Audistis q dictũ ẽ ãtiq̃s: nõ occides. q aũt occiderit reꝰ erit iudicio. Ego aũt dico vobis: qa ois q irascit fri suo: reꝰ erit iudicio. Qui aũt dixerit fratri suo raca: reꝰ erit ꝓcilio. Qui aũt dixerit. fatue: reꝰ erit gebẽne ignis. Si ergo offers munꝰ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tuũ ad altare ⁊ ibi recordat⁹ fueris: ꝙa frater tu⁹ bz aliꝙd aduersũ te: relinq ibi mun⁹ tuũ añ altare. ⁊ vade pri⁹ reconciliari fri tuo: ⁊ tũc veniẽs offeres mun⁹ tuũ. Esto ꝓsentiens aduersario tuo cito dũ es i via cũ eo: ne forte tradat te aduersarius iudici. ⁊ iudex tradat te ministro. ⁊ in carcerẽ mittaris. Amen dico tibi: nõ exies inde donec reddas nouissimũ quadrantẽ. Audistis ꝙa dictũ ẽ antiqs: nõ mecbaberꝭ. Ego aũt dico vobis: ꝙa ois ꝙ viderit mulierẽ ad cõcupiscẽdũ eã: iã mecbat⁹ est eã in corde suo. Dr si oculus tuus dexter scandaliçat te: erue eũ ⁊ ꝓijce abs te. Expedit enim tibi ut pereat vnũ mẽbrorũ tuorꝝ· q̃ totũ corpus tuũ mittat in gehennam ignis. Et si dextera man⁹ tua scãdaliçat te: abscide eã ⁊ proijce abs te. Expedit.n. tibi ut pereat vnum mẽbrorꝝ tuorꝝ· q̃ totũ corp⁹ tuũ eat i gehennã. Dictũ ẽ ãt· qcũqs dimiserit vxorẽ suã: det ei libellũ repudij. Ego aũt dico vob: ꝙa ois ꝙ dimiserit vxorẽ suã· excepta fornicationis cã: facit eam mecbari. ⁊ ꝙ dimissam duxerit: adulterat. Iterꝝ audistis ꝙa dictũ ẽ antiqs· nõ periurabis: reddes autẽ dño iuramenta tua. Ego aũt dico vob: nõ iurare omo: neqs p celũ· ꝙa thronus dei ẽ: neqs p terrã· ꝙa scabellũ est pedũ ei⁹: neqs p bierosolymã· ꝙa ciuitas est magni regis. Neqs p caput tuũ iuraueris· ꝙa nõ potes vnũ capillũ albũ facere aut nigrũ. Sit aũt sermo vester: est est: non nõ: qd autẽ bis abũdãti⁹ ẽ· a malo ẽ. Audistis ꝙa dictũ ẽ: oculũ p oculo· dentẽ p dẽte. Ego aũt dico vobis nõ resistẽ malo: ꝫ si qs te pcusserit in dexterã maxillã tuã· prebe illi ⁊ alterã. ⁊ ei qui vult tecũ in iudicio ptẽdere ⁊ tunicã tuã tollere· dimitte ei ⁊ palliũ. ⁊ qcũqs te angariauerit mille passus: vade cum illo ⁊ alia duo. Qui aũt petit a te· da ei. ⁊ volenti mutuare a te· ne auertaris. Audistis ꝙa dictũ est: diliges primũ tuũ. ⁊ odio babebis inimicũ tuũ. Ego aũt dico vobis: diligite inimicos vros: bñfacite bis ꝙ oderũt vos. ⁊ orate ꝓ ꝑsequentib⁹ ⁊ calũniãtib⁹ vos· ut sitis filij pris vr̃i ꝙ in celis ẽ· ꝙ solẽ suũ oriri facit sup bonos ⁊ malos. ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Si.n. diligitis eos ꝙ vos diligũt: quã mercedẽ babebitis? Nõne ⁊ publicani ĩ faciunt? Et si salutaueritis frẽs vros tm̃: quid amplius facitis? Nonne ⁊ ethnici ĩ faciũt? Estote g̃ vos pfecti: sicut ⁊ pater vester celestis perfectus est. VI

Attendite ne iusticiam vram faciatis coram hoib⁹ ut videamini ab eis: alioqn mercedẽ nõ habebitis apud patrẽ vrm ꝙ i celis est. Cũ g̃ facis elemosynã· noli tuba canere añ te: sicut bypocrite faciũt i synagogis ⁊ in vicis ut bonorificent ab hoib⁹ Amẽ dico vob· receperũt mercedẽ suã. Te aũt faciente elemosynã· nesciat sinistra tua ꝙd faciat dextera tua· ut sit elemosyna tua in abscõdito. ⁊ pr̃ tu⁹ ꝙ videt in abscõdito reddet tibi. Et cũ oratis· nõ eritis sicut bypocrite qui amãt in synagogis ⁊ i ãgulis plateaꝝ stãtes orare: ut videãt ab hoib⁹. Amẽ dico vob: receperũt mercedẽ suã. Tu aũt cũ oraueris· intra i cubiculũ tuũ. ⁊ clauso ostio ora patrẽ tuũ in abscõdito. ⁊ pr̃ tuus ꝙ videt i abscõdito reddet tibi. Orãtes aũt nolite multũ loq: sic ethnici faciũt. Putãt.n. ꝙ in multiloqo suo exaudiant. Nolite g̃ assimilari eis. Scit.n. pr̃ vester ꝙd op⁹ sit vob: añ̃ petatis eũ. Sic g̃ vos orabitis. Pat nr̃ ꝙ es in celis: sanctificet nomẽ tuũ. Adueniat regnũ tuũ. Fiat voluntas tua: sicut in celo ⁊ i terra. Panẽ nr̃m supsubstãtialẽ da nobis bodie. Et dimitte nobis debita nr̃a: sic̃ ⁊ nos dimittim⁹ debitoribus nr̃is. Et ne nos ĩducas i tẽptationẽ· ꝫ liba nos a malo. Amẽ Si.n. dimiseritis hoib⁹ pcta eorũ: dimittet ⁊ vobis pat vester celestis delicta vra. Si aũt nõ dimiseritis hoib⁹· nec pat vr̃ dimittet vob pcta vra. Cũ aũt ieiunatis· nolite fieri sic̃ bypocrite tristes. Exterminant.n. facies suas: ut pareãt hoib⁹ ieiunãtes. Amẽ dico vobis: ꝙa receperũt mercedẽ suã. Tu aũt cũ ieiunas· unge caput tuũ. ⁊ faciem tuã laua: ne videaris hoĩb⁹ ieiunãs ꝫ patri tuo ꝙ ẽ in abscõso. ⁊ pr̃ tu⁹ ꝙ videt i abscõso reddet tibi. Nolite thesauriçare vobis thesauros in terra: vbi erugo ⁊ tinea demolit. ⁊ vbi fures effodiũt ⁊ furant. Thesauriçate aũt vobis thesauros ĩ celo: vbi nec erugo nec tinea demolit: ⁊ vbi fures nõ effodiũt nec furant. Vbi est thesaurus tuus: ibi est ⁊ cor tuũ. Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tu⁹ fuerit simplex: totũ corpus tuũ lucidũ erit. Si autẽ oculus tuus fuerit nequã: totũ corp⁹ tuũ tenebrosũ erit. Si g̃ lumen qd̃ in te est· tenebre sũt: ipse tenebre quante erũt? Nemo potest duobus dñis seruire. Aut.n. vnũ odio babebit ⁊ alterũ diliget: aut vnũ sustinebit ⁊ alterũ ꝓtemnet. Nõ potestis deo seruire ⁊ mãmone. Iõ dico vobis: ne solliciti sitis aie vr̃e ꝙd manducetis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

neqꝫ corpi vr̃o q̃d induamini. Nõne aia pl⁹ẽ q̃ esca: ⁊ corp⁹ plus q̃ vestimẽtũ? Respicite volatilia celi que non serũt neqꝫ metũt: neqꝫ ꝯgregant i horrea: ⁊ pat̃ vester celestis pascit illa. Nõne vos magꝭ pluris estis illis? Quis autẽ vr̃m cogitans põt adiẽcẽ ad staturã suã cubitũ vnũ? Et de vestimẽtꝭ q̃d sollicati estis? Cõsiderate lilia agri quõ crescũt. Nõ laborãt neqꝫ nent. Dico aũt vobis: qñ nec salomon in oĩ gl̃ia sua coopt⁹ ẽ sicut vnũ ex istis. Si. n fenũ agri qõ hodie est ⁊ cras i clibanũ mittit̃ de⁹ sic vestit: quanto magꝭ vos modice fidei? Nolite ḡ solliciti eẽ dicẽtes q̃d manducabimus. aut q̃d bibem⁹: aut q̃ opiemur. hec enĩ oĩa gẽtes inq̃rũt. Scit. n. pr̃ vester q̃a his oĩb⁹ indigetꝭ. Querite ḡ ꝓmũ regnũ dei ⁊ iusticiã ei⁹. ⁊ hꝫ oĩa adiẽcient̃ vobis. Nolite ḡ solliciti esse i crastinũ. Crastin⁹. n. dies sollicitus erit sibi ipsi. Sufficit diei malitia sua. VII

Nolite iudicare ⁊ nõ iudicabimi: nolite ꝯdẽnare ⁊ nõ ꝯdẽnabimi. In q̃. n iudicio iudicaueritꝭ iudicabimi. ⁊ i q̃ mẽsura mẽsi fueritꝭ remetiet̃ vobis. Quid aũt vides festucã i oculo fris tui. ⁊ trabẽ i oculo tuo nõ vides? Aut quõ dic̃ fri tuo. frat̃ sine eiẽciã festucã de oculo tuo: ⁊ ecce trabes ẽ in oculo tuo? Hypocrita eiẽce ꝓmũ trabẽ de oculo tuo: ⁊ tũc videbis eiẽcere festucã de oculo fris tui. Nolite scr̃m dare canib⁹. neqꝫ mittatꝭ margaritas vr̃as añ porcos. ne forte ꝯculcẽt eas pedib⁹ suis. ⁊ canes ꝯuersi dirũpãt vos. Petite ⁊ dabit̃ vobis: q̃rite ⁊ iuenietꝭ: pulsate ⁊ apiet̃ vobis. Qis. n. q̃ petit accipit. ⁊ q̃ querit iuenit. ⁊ pulsanti apiet̃. Aut q̃s ẽ ex vobis hõ quẽ si petierit fil⁹ suus panẽ: nunq̃d lapidem porriget ei? Aut si piscẽ petierit: nunq̃d serpẽtẽ porriget ei? Si ḡ vos cũ sitꝭ mali. nostꝭ bona data dare filiis vr̃is: quãto magꝭ pr̃ vr̃ q̃ i celis ẽ dabit bona petẽtib⁹ se? Oia ḡ quecũqꝫ vultꝭ ut faciãt vobis homines. ⁊ vos facite illis. Hec est. n. lex ⁊ ꝓphete. Intrate p̃ angustã portã: q̃a lata porta ⁊ spatiosa via ẽ q̃ ducit ad ꝯditionẽ. ⁊ multi sũt qui intrãt p̃ eã. Qã angusta porta ⁊ arta via ẽ q̃ ducit ad vitã. ⁊ pauci sũt q̃ inueniũt eã. Attẽdite a falsis ꝓphetis q̃ venũt ad vos i vestimentꝭ ouiũ: intrinsec⁹ aũt sũt lupi rapaces. A fructib⁹ eor̃ cognoscetis eos. Nunq̃d colligunt de spinis vuas. aut de tribulis fic⁹? Sic oĩs arbor hõa fruct⁹ bonos facit: mala ãt arbor malos fructus facit. Nõ põt aũt arbor mala bonos fructus facẽ: neqꝫ arbor hõa malos fruct⁹ facẽ. Oĩs arbor q̃ nõ facit fructũ bonũ excidet̃. ⁊ in ignẽ mittet̃. Igit̃ ex fructib⁹ eorũ cognoscetꝭ eos. Nõ oĩs q̃ dic̃ mihi dñe dñe intrabit i regnũ celor̃: ꝫ qui facit volũtatẽ pr̃is mei q̃ in celis est: ipse intrabit i regnũ celor̃. Multi dicent mihi in illa die dñe dñe nonne in nõie tuo ꝓphetauim⁹ ⁊ i nõie tuo dẽmõia eiẽcim⁹ ⁊ i tuo nõie virtutes multas fecim⁹. Et tũc ꝓfitebor illis. q̃a nũq̃ noui vos. Discedite a me q̃s operami iniq̃tatẽ. Oĩs ḡ q̃ audit verba mea hꝫ ⁊ facit ea: assimilabit̃ viro sapienti q̃ edificauit domũ suã sup̃ petrã. ⁊ descendit pluuia ⁊ venerũt fluuia ⁊ flauerũt venti ⁊ irruerunt in domũ illã. ⁊ nõ cecidit. Fũdata. n. erat sup̃ petrã. Et oĩs q̃ audit verba mea hec. ⁊ nõ facit ea. similis erit viro stulto q̃ edificauit domũ suam sup̃ harenã. ⁊ descẽdit pluuia ⁊ venerũt flumina ⁊ flauerũt venti ⁊ irruerũt in domũ illã. ⁊ cecidit. ⁊ fuit ruina ei⁹ magna. Et factũ ẽ cũ cõsummasset ih̃s verba hꝫ: admirabãt turbe sup̃ doctrina ei⁹. Erat enĩ docens eos sicut potẽtẽ hñs ⁊ nõ sicut scribe eor̃ ⁊ phарisei. VIII

Cum aũt descẽdisset ih̃s de mõte. secute sũt eũ turbe multe: ⁊ ecce leprosus veniẽs adorabat eum dicẽs. Dñe si vis potes me mũdare. Et extẽdẽs ih̃s manũ: tetigit eũ dicẽs. Volo. Mũdare. Et cõfestim mũdata ẽ lepra ei⁹. Et ait illi ih̃s. Vide nemini dixeris. hꝫ vade ostẽde te sacerdoti: ⁊ offer munꝰ tuũ qđ̃ pcepit moyses i testimoniũ illis Cũ autẽ introisset capharnaũ. accessit ad eũ centurio. rogãs eũ ⁊ dicẽs. Dñe. puer meus iacet in domo paralyticus. ⁊ male torquet̃. Et ait illi ih̃s. Ego veniã ⁊ curabo eũ. Et respondẽs centurio ait. Dñe. nõ sum dignꝰ ut intres sub tectũ meũ: hꝫ tm̃ dic verbo. ⁊ sanabit̃ puer me⁹. Nã ⁊ ego hõ sũ sub pt̃ate ꝯstitut⁹ hñs sub me milites. ⁊ dico huic vade ⁊ vadit ⁊ alio veni ⁊ venit. ⁊ seruo meo fac hoc. ⁊ facit Audiens aũt ih̃s miratus est. ⁊ sequẽtib⁹ se dixit. Amẽ dico vobis: nõ inueni tantã fidẽ i isr̃l. Dico ãt vobis: q̃ multi ab oriẽte ⁊ occidente veniẽt ⁊ recũbẽt cũ abrahã ⁊ ysaac ⁊ iacob in regno celor̃: filii aũt regni eiẽcient̃ in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentiũ. Et dixit ih̃s centurioni. Vade. ⁊ sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer ex illa hora. Et cũ venisset ih̃s i domũ petri vidit socrũ ei⁹ iacẽtẽ ⁊ febricitãtẽ: ⁊ tetigit manũ ei⁹ ⁊ dimisit eam febris. ⁊ surrexit ⁊ ministrabat

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eis. Uespe ãt facto obtulerũt ei multos dæ-
mõia hñtes. ⁊ eiiciebat spãs ꝟbo. ⁊ cũs male
hñtes curauit: ut adimpleret qđ dictũ est p
ysaiã pphetã dicentẽ. Ipse infirmitates nras
accepit. ⁊ egrotationes nras portauit. Uidẽs
ãt ihs turbas multas circũ se: iussit discipu-
los ire transfretũ. Et accedẽs vn⁹ scriba ait
illi. Mgr seqr te qcũqs ieris. Et dicit ei ihs.
Uulpes foueas hñt. ⁊ volucres celi nidos:
fili⁹ ãt hois nõ hz vbi caput suũ reclinet. Ali-
us ãt dæ discipulis ei⁹ ait illi. Dñe permitte me
primũ ire ⁊ sepelire patrẽ meũ. Ihs autẽ ait
illi. Sequere me: ⁊ dimitte mortuos sepelire
mortuos suos. Et ascẽdẽte eo i nauiculã se-
cuti sũt eũ discipuli ei⁹: ⁊ ecce mot⁹ magnus
fact⁹ ẽ i mari: ita ut nauicula operiret fluctib⁹
Ipse ꝟo dormiebat. Et accesserunt ad eum
discipuli ei⁹. ⁊ suscitauerũt eũ dicentes. Dñe
salua nos: perim⁹. Et dicit eis ihs. Quid ti-
midi estis modice fidei? Tũc surgẽs imperauit
ventis ⁊ mari. ⁊ facta ẽ trãquillitas mag. Mi-
ro hoies mirati sũt dicẽtes. Qualis ẽ hic qa
venti ⁊ mare obediunt ei? Et cũ venisset ihs
transfretũ i regionẽ gerasenoꝝ: occurrerunt
ei duo hñtes dæmonia de monumẽtis exeũtes
seui nimis: ita ut nemo posset trãsire p viam
illã. Et ecce clamauerũt dicẽtes. Quid nob
⁊ tibi ihu fili dei? Uenisti huc añ tẽp⁹ torqre
nos. Erat aũt nõ lõge ab illis grex multorũ
porcoꝝ pascẽs. Demones aũt rogabãt eũ di-
cẽtes. Si eicis nos hinc: mitte nos in gregẽ
porcoꝝ. Et ait illis. Ite. At illi exeũtes abie-
rũt i porcos. Et ecce magno impetu abiit tot⁹
grex per preceps i mare. ⁊ mortui sũt in aquis
Pastores aũt fugerũt. ⁊ venientes in ciuitatẽ
nũciauerũt hẽ oia. ⁊ de his qđ dæmonia habue-
rant. Et ecce tota ciuitas exiit obuiam ihu: ⁊
viso eo rogabãt eũ ut trãsiret a finibus eorũ.

Et ascendẽs ihs in nauiculã IX
trãsfretauit. ⁊ venit i ciuitatẽ suam.
Et ecce offerebãt ei paralyticũ iacẽ-
tẽ i lecto. Uidẽs aũt ihs fidẽ illoꝝ: dixit pa-
ralytico. Cõfide fili. Remittũt tibi pcta tua.
Et ecce qdã de scribis dixerũt intra se. Hic blas-
femat. Et cũ vidisset ihs cogitationes eoꝝ di-
xit. Ut qđ cogitatis mala i cordib⁹ vestris?
Quid ẽ facili⁹ dicẽ: dimittũt tibi pcta tua:
an dicere: surge ⁊ ãbula? Ut ãt sciatis qa fili⁹
hois hz ptãtẽ i tra dimittẽdi pcta. tũc ait pa-
ralytico. Surge tolle lectũ tuũ. ⁊ vade in do-
mũ tuã. Et surrexit. ⁊ abiit i domũ suam. Ui-
dentes aũt turbe timuerũt. ⁊ glorificauerũt
deũ q dedit ptãtẽ talẽ hoibus. Et cũ trãsiret
inde ihs: vidit hoiem sedentẽ i teloneo ma-
theũ noie. Et ait illi. Sequere me. Et surgẽs se-
cut⁹ ẽ eũ. Et factũ ẽ discũbẽte eo i domo: ecce
multi publicani ⁊ pctores venientes discũbe-
bãt cũ ihu ⁊ discipulis ei⁹. Et videntes pharisei
dicebãt discipulis ei⁹. Quare cũ publica-
nis ⁊ pctoribus mãducat mgr vr? At ihs au-
diẽs ait. Non ẽ op⁹ valentib⁹ medic⁹: ẽ male
hñtib⁹. Euntes aũt discite qđ ẽ: miam volo
⁊ nõ sacrificiũ. Nõ. n. veni vocare iustos: sed
pctores. Tũc accesserũt ad eũ discipuli iohã-
nis dicẽtes. Quare nos ⁊ pharisei ieiunam⁹
frequẽt discipuli aũt tui nõ ieiunant? Et ait
illis ihs. Numqđ pñt filij sponsi lugere dm diu cũ
illis ẽ sponsus? Ueniẽt aũt dies cũ auferet ab
eis sponsus: ⁊ tũc ieiunabũt. Nemo aũt immittit
cõmissurã panni rudis in vestimentũ vetus.
Tollit. n. plenitudinem eius a vestimento. ⁊
peior scissura fit. Neqs mittunt vinũ nouũ in
vtres veteres. Alioqn rumpũt vtres ⁊ vinũ
effũdit. ⁊ vtres pereũt. Sz vinũ nouũ i vtres
nouos mittũt. ⁊ ãbo conseruãt. Hec illo loquẽ-
te ad eos ecce pnceps vn⁹ accessit ⁊ adora-
bat eũ dicẽs. Dñe filia mea modo defũcta ẽ:
sed veni impone manũ tuã sup eã. ⁊ viuet. Et
surgẽs ihs sequbat eũ. ⁊ discipuli ei⁹. Et ecce
mulier q sanguis fluxũ patiebat duodecim
annis accessit retro. ⁊ tetigit fimbriam vesti-
menti ei⁹. Dicebat. n. intra se. Si tetigero tm
vestimentũ ei⁹ salua ero. At ihs conuersus
⁊ videns eã dixit. Confide filia. Fides tua te
saluã fecit. Et salua facta ẽ mulier ex illa ho-
ra. Et cũ venisset ihs in domũ pncipis. ⁊ vi-
disset tibicines ⁊ turbã tumultuãtẽ dicebat.
Recedite: nõ ẽ. n. mortua puella sed dormit.
Et deridebãt eũ. Et cũ eiecta eet turba intra-
uit. ⁊ tenuit manũ eius ⁊ dixit. Puella surge.
Et surrexit puella. ⁊ exiit fama hẽ in vniuer-
sam trã. Et transeũte inde ihu: secuti sũt eum
duo ceci clamãtes ⁊ dicentes. Miserẽ nri fili
dauid. Cũ aũt venisset domũ accesserũt ad eũ
ceci. ⁊ dic eis ihs. Creditis qa hẽ possũ facẽ vo-
bis? Dicũt ei. Utiqs dñe. Tunc tetigit oculos
eoꝝ dicẽs. Scom fidẽ vram fiat vob. Et ap-
ti sũt oculi eoꝝ. Et cõminat⁹ ẽ illis ihs dicẽs. Vi-
dete ne qs sciat. Illi ãt exeũtes diffamauerũt
eũ i tota tra illa. Egressis aũt illis ecce obtu
lerunt ei hoiem mutũ dæmoniũ hñtẽ. ⁊ eiecto
dæmonio locut⁹ est mutus: ⁊ mirate sũt turbe

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dicẽtes. Aunq̃ apparuit sic in isrl'. P̃ bariseı̃ ãt dicebãt. In p̃ncipe demonioꝝ eijcit demones. Et circuibat ihs cas ciuitates 7 castella docens i synagogis eoꝝ 7 p̃dicãs euangeliũ regni. 7 curãs oẽm lãguore 7 oẽm infirmitatẽ Videns aũt turbas miseꝝ ẽ eis · qa erant vexati 7 iacẽtes sicut ones nõ hãtes pastorem. Tũc dic discipulis suis. Messis qdẽ multa oparij aũt pauci. Rogate g̃ dñm messis: ut mittat operarios in messem suam.

X

Et ꝙuocatis duodecim discipulis suis dedit illis ptãtẽ spirituũ imũdorũ ut eijcerẽt eos. 7 curarẽt oẽm languorẽ 7 oẽm infirmitatẽ. Duodecim aũt discipulorũ noia sũt hec. Primus symõ q dicit petr⁹. 7 andreas frat ei⁹: philipp⁹ 7 bartholome⁹ · iacobus zebedei. 7 iohãnes frat eius: thomas 7 mathe⁹ publican⁹: 7 iacob⁹ alphei 7 thade⁹: symõ chanane⁹. 7 iudas scariothis: q 7 tradidit eũ. Hos duodecim misit ihs · p̃cipiẽs eis 7 dicẽs. In viã gẽtiũ ne abieritis. 7 i ciuitates samaritãoꝝ ne itraueritis: s potiꝰ ite ad oues q perierũt domꝰ isrl'. Euntes aũt p̃dicate dicentes: qa appropinq̃bit regnũ celoꝝ. Infirmos curate · mortuos suscitate · leprosos mũdate demones eijcite: grat accepistis · gratis date. Nolite possidẽ aurũ · neq argẽtũ · neq pecuniã in zonis vr̃is. Non perã in via · neq duas tunicas · neq calciamẽta · neq virgã. Dignꝰ. n. est operariꝰ cibo suo. In quãcũq aũt ciuitatẽ aut castellũ itraueritis · interrogate qs i ea dignꝰ sit 7 ibi manete donec exeatis. Intrãtes aũt i domũ: salutate eam dicentes. Pax huic domui. Et si qdẽ fuerit domus illa digna · veniat pax vr̃a sup eã · si autẽ non fuerit digna: pax vr̃a reuertat ad vos. Et qcũq nõ receperit vos · neq audierit sermões vr̃os · exeũtes foras de domo uel ciuitate · excutite puluerẽ de pedibꝰ vr̃is. Amẽ dico vobis: tolerabiliꝰ erit terre sodomoꝝ 7 gomorreoꝝ i die iudicij q̃ illi ciuitati. Ecce ego mitto vos: sicut oues in medio lupoꝝ. Estote g̃ prudẽtes sicut serpẽtes: 7 simplices sicut colũbe. Cauete aũt ab hoibꝰ Tradẽt. n. vos in cõciliis. 7 in synagogis suis flagellabũt vos. 7 ad presides 7 ad reges ducemini ꝓpt̃ me · in testimoniũ illis 7 gentib⁹. Cũ aũt tradẽt vos: nolite cogitare quõ aut qd loq̃mini. Dabit. n. vobis i illa hora qd loq̃mini. Non. n. vos estis q loq̃mini: s spũs p̃ris vr̃i q loq̃t i vobis. Tradet aũt frat frem i mortẽ 7 p̃ filiũ. 7 insurgẽt filij in parentes. 7 morte eos afficiẽt. 7 eritis odio oĩb⁹ hoib⁹ ꝓpt̃ nomẽ meũ. Qui aũt perseueraverit vsq̃ in finẽ: hic saluus erit. Cũ aũt persequẽt vos in ciuitate ista fugite i aliã. Amen dico vobis: nõ p̃sumabitis ciuitates isrl': donec veniat filiꝰ hois. Nõ est discipulus sup mg̃rm · nec seruꝰ sup dñm suũ Sufficit discipulo ut sit sicut mg̃r eiꝰ. 7 seruo sic dñs eiꝰ. Si p̃mfamilias beelzebub vocauerũt · quanto magis domesticos eiꝰ? Ne g̃ timueritis eos. Nihil. n. ẽ optũ qd nõ reuelet: 7 occultũ qd non sciat. Qd dico vob in tenebris · dicite i lumine. 7 qd in aure auditis · p̃dicate sup tecta. Et nolite timẽ eos q occidunt corp⁹ · aiam aũt nõ p̃nt occidẽ · s potiꝰ timete eũ qui pot 7 aiam 7 corpꝰ pdere in gehennã. Nõne duo passeres asse veneũt? Et vnus ex illis nõ cadet sup trã sine p̃re vr̃o · vr̃i autẽ 7 capilli capitis oĩs numerati sũt. Nolite g̃ timere: multis passeribꝰ meliores estis vos. Omis g̃ q cõfitebit me coram hoib⁹: confitebor 7 ego eũ coram patre meo q in celis ẽ. Qui aũt negauerit me coram hoibus · negabo 7 ego eũ coram patre meo q i celis ẽ. Nolite arbitrari · qa venerim pacẽ mittere in trã. Nõ veni pacẽ mittere: s gladiũ. Veni. n. separare hoiem aduersus patrẽ suũ: 7 filiã aduersus matrẽ suam: 7 nurũ aduersus socrũ suã. 7 inimici hois domestici eiꝰ. Qui amat patrẽ aut matrẽ plꝰ q̃ me · nõ est me dignus. Et q amat filiũ aut filiã supra me · nõ ẽ me dignꝰ. Et q nõ accipit crucẽ suã 7 sequit me · nõ ẽ me dignꝰ. Qui inuenit aiam suã · perdet illã. 7 q pdiderit aiam suã ꝓpt̃ me. inueniet eã. Qui recipit vos · me recipit: 7 qui me recipit · recipit eũ q me misit. Qui recipit ppham i noie ppe · mercedẽ ppe accipiet Et q recipit iustum i noie iusti · mercedẽ iusti accipiet. Et qcunq potũ dederit vni ex minimis istis calicẽ aq̃ frigide tm̃ i noie discipuli: amẽ dico vobis: nõ pdet mercedẽ suã.

XI

Et factũ est cũ cõsummasset ihs p̃cipiens duodecim discipulis suis: trãlit inde ut doceret 7 p̃dicaret i ciuitatibꝰ eoꝝ. Johãnes aũt cũ audisset i vinculis opa xp̃i: mittens duos de discipulis suis: ait illi. Tu es q venturꝰ es: an aliũ expectamꝰ? Et rñdens ihs ait illis. Euntes renũciate iohãni q audistis 7 vidistis. Ceci vident · claudi ãbulant · leprosi mundant · surdi audiũt · mortui resurgũt · paupes euãgelizãt. 7 beatꝰ ẽ q non fuerit scãdalizatꝰ in me. Illis aũt abeũtib⁹: cepit ihs dicere ad turbas de iohãne: Quid

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

exiſtis i ꝛ̃tū vidē? ☞ arūdinē vento agita-
tā? Sꝫ q̄d exiſtis videre? ☞oiem mollib⁹ ve-
ſtitū? Ecce q̄ mollib⁹ veſtiūt in ꝺomib⁹ regū
ſūt. Sed q̄d exiſtis videre? ☞ꝓphꝛtā? Etiā
dico vobis. ⁊ plꝰ q̄ ꝓphām. ☞ic ē. n. de q̄ ſcri-
ptum eſt. Ecce ego mitto angelum meū ante
faciē tuā. q̄ pꝛeparabit viā tuā añte. Amen
dico vob: nō ſurrexit inē natos mulieꝝ ma-
ioꝛ iobāne baptiſta. Qui aūt minoꝛ ē in reg̃
celoꝝ: maioꝛ ē illo. A dieb⁹ aūt iobānis ba-
ptiſte vſq̄ nunc regnū celoꝛum vim patit̃: ⁊
violēti rapiūt illud. Oēs. n. ꝓphe ⁊ lex vſq̄
ad iobānē ꝓphauerūt. ⁊ ſi vult̃ recipe. ipſe ē
helias q̄ vēturꝰ ē. Qui ꝫ aures audiēdi au
diat. Cui aūt ſimilē eſtimabo gnātionē iſtā?
Similis ē pueris ſedētib⁹ i foꝛo: q̄ clamātes
coeq̄lib⁹ dicūt. Cecinim⁹ vobis ⁊ nō ſaltaſt̃:
lamētauim⁹ ⁊ nō planxiſt̃. Venit. n. iobānes
neq̄ māducās neq̄ bibēs. ⁊ dicūt ꝛ̃monīū
ꝫ. Venit filiꝰ hois māducās ⁊ bibēs: ⁊ di-
cūt: ecce hō voꝛax ⁊ potatoꝛ vini: publicano-
rū ⁊ pctōꝝ amicus. Et iuſtificata ē ſapia a fi-
lijs ſuis. Tūc cepit exꝓbꝛare ciuitatibus i
q̄b⁹ facte ſūt plurime ⁊tutes ei⁹: q̄a non egiſ-
ſent pniam. Ve tibi coꝛoçaim: ve tibi bethſ-
ſaida: q̄a ſi in tyro ⁊ ſidone facte eēnt ⁊tutes
q̄ facte ſūt i vob: olim i cilitio ⁊ cinere pniam
egiſſent. Verūtñ dico vob: tyro ⁊ ſidoni re-
miſſi⁹ erit i die iudicij q̄ vob. Et tu capbar-
naū. nūq̄d vſq̄ i celū exaltaber̃? Vſq̄ in in-
fernū deſcēdes? Quia ſi i ſodomis facte fu-
iſſent virtutes que facte ſunt in te. forte man-
ſiſſent vſq̄ in hanc die. Verūtñ dico vobis:
q̄a terre ſodomoꝝ remiſſi⁹ erit in die iudicij
q̄ tibi. In illo tꝑe reſpondēs ihs dixit. Cōfi-
teoꝛ tibi pr̄ dñe celi ⁊ tꝛe: q̄a abſcondiſti hec
a ſapiētib⁹ ⁊ pꝛudētib⁹. ⁊ reuelaſti ea puulis.
Ita pr̄: qm̃ ſic fuit placitū ante te. Oīa mihi
tradita ſunt a pr̄e meo. Et nemo nouit filiū
niſi pat̃: neq̄ pr̄em q̄s nouit niſi filius? ⁊ cui
voluerit filius reuelare? Venite ad me oēs q̄
laboꝛat̃ ⁊ onerati eſt̃. ⁊ ego reficiā vos. Tol-
lite iugū meū ſup vos. ⁊ diſcite a me q̄a mitis
ſū ⁊ humilis coꝛde. ⁊ inuenietis requiē aīab⁹
vr̄is. Jugū. n. meū ſuaue ē. ⁊ on⁹ meū leue.

In illo tēpoꝛe abiit ihs p̄r ſata XII
ſabbato: diſcipuli aut̄ eius eſurientes
ceper̃t vellere ſpicas ⁊ māducare. ☞ba-
riſei aūt videtes dixerūt ei. Ecce diſcipuli tui
faciūt quod nō licet eis facere ſabbatis. At
ille dixit eis. Nō legiſtis q̄d fecerit dauid q̄n
eſurijt ⁊ q̄ cū eo erāt. quō intrauit i ꝺomū ꝺi
⁊ panes ꝓpoſitiōis comedit. q̄s nō licebat ei
edere neq̄ bis q̄ cū eo erant. niſi ſolis ſacer-
ꝺotib⁹? Aut nō legiſt̃ i lege. q̄a ſabbat̃ ſacer-
ꝺotes in tēplo ſabbatū violāt. ⁊ ſine crimine
ſūt? Dico aūt vob: q̄a tēplo maioꝛ ē hic. Si āt
ſciret̃ q̄d eſt mīam volo ⁊ nō ſacrificiū: nūq̄
ꝓdēnaſſet̃ innocētes. Dñs. n. ē filiꝰ hois: etiā
ſabbati. Et cū inde trāſiſſet: venit in ſynagogā
eoꝝ. Et ecce hō manū hñs aridā: ⁊ interroga-
bāt eū dicētes. Si licet ſabbat̃ curare: ut ac-
cuſarēt eū. Ipſe āt dixit illi. Quis erit ex vob
hō q̄ habeat ouē vnam. ⁊ ſi ceciderit hic ſabba-
tis in foueā: nōne tenebit ⁊ leuabit eā? Quā-
to magis melioꝛ eſt hō oue? Itaq̄ licet ſabbat̃
hñfacere. Tunc ait hoi. Extende manū tuā.
Et extēdit: ⁊ reſtituta ē ſanitati ſicut altera.
Exeūtes āt phariſei. cōſiliū faciebāt aduerſ⁹
eū: quō ꝑderēt eū. Ihs aūt ſciēs receſſit inde:
⁊ ſecuti ſūt eū multi. ⁊ curauit eos oēs. Et p̄-
cepit eis ne manifeſtū eū facerēt: ut adimple-
ret̃ quod dictū ē ꝑ yſaiā ꝓphetā dicētē. Ecce
puer me⁹ quē elegi: dilectus me⁹ in q̄ hñ cō-
placuit aie mee. ☞onā ſpm̃ meū ſup eū. ⁊ iu-
diciū gentib⁹ nūciabit. Non ꝓtēdet neq̄ cla-
mabit: neq̄ audiet aliq̄s in plateis vocē ei⁹.
Harūdinē q̄ſſatā nō cōfriget. ⁊ linū fumigās
nō extiguet: donec eiciat ad victoꝛiā iudiciū
⁊ in noie ei⁹ gētes ſperabūt. Tūc oblat⁹ eſt ei
dēmoniū hñs cecus ⁊ mutus. ⁊ curauit eum
ita ut loq̄ret̃ ⁊ videret. Et ſtupebāt oēs turbe
⁊ dicebāt. Nūq̄d hic ē filiꝰ dauid? ☞bariſei āt
audiētes dixerūt. Hic nō eiicit dēmones: niſi
in beelçebub ꝓncipe dēmoniox. Ihs aūt ſci-
ens cogitatiōes eox dixit eis. Oē regnū di-
uiſū ꝫ ſe deſolabit̃. ⁊ oīs ciuitas uel ꝺomꝰ di-
uiſa ꝫ ſe nō ſtabit. Et ſi ſathanas ſathanam
eiicit aduerſus ſe diuiſus ē: quō ꝙ ſtabit re-
gnū eius? Et ſi ego in beelçebub eiicio dēmo-
nes: filij vr̄i in q̄ eiiciūt? Ideo ipſi iudices vr̄i
erūt. Si aūt ego in ſpū dei eiicio dēmōes: igit̃
puenit i vos regnū dei. Aut quō pōt q̄ſq̄ in-
trare i ꝺomū fort̃. ⁊ vaſa ei⁹ diripe: niſi p̄us
alligauerit fortē? Et tunc ꝺomū illi⁹ diripiet.
Qui nō ē mecū ꝫ me ē: ⁊ q̄ nō cōgregat me-
cū ſpargit? Ideo dico vob: oē pctūm ⁊ blaſfe-
mia remittet̃ hoīb⁹: ſpūs aūt blaſfemie nō re-
mittet̃. Et quicūq̄ dixerit verbū ꝫ filiū hois:
remittet̃ ei: q̄ aūt dixerit cōtra ſpm̃ ſcm̃. non
remittet̃ ei: neq̄ in hoc ſeculo. neq̄ in futuro.
Aut facite arboꝛē bonā ⁊ fructū eius bonū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aut facite arbore malã. 7 fructũ eius malũ. Siqdẽ ex fructu arbor agnoscit. Progenies viparũ: quõ potestis bona loq cũ sitis mali? Ex abũdãtia.n.cordis os loqt. Bonus hõ de bono thesauro pfert bona: 7 malus hõ de malo thesauro pfert mala. Dico autẽ vob: qm de verbũ otiosũ qd locuti fuerint hoies: reddẽt rationẽ de eo in die iudicij. Ex vbis enim tuis iustificaberis. 7 ex vbis tuis pdẽnaberis. Tũc rnderũt ei qdã de scribis 7 phariseis dicẽtes. Mgr: volum9 a te signũ vidẽ. Qui rndens ait illis. Gnãtio mala 7 adultera signũ qrit: 7 signũ nõ dabit ei nisi signũ ione pphe. Sicut.n. fuit ionas in ventre ceti tribus dieb9 7 trib9 noctib9: sic erit filius hois in corde terre trib9 dieb9 7 trib9 noctib9. Viri niniuite surgent in iudicio cũ gnãtione ista 7 pdemnabũt eã: qa pniam egerũt i pdicatione ione. Et ecce pl9 qm iona hic. Regina austri surget in iudicio cũ gnãtione ista 7 pdẽnabit eã: qa venit a finib9 terre audire sapiam salomõis. Et ecce pl9 qm salomõ hic. Cũ aũt imũdus spũs exierit ab hoie: ãbulat p loca arida qrẽs requiẽ 7 nõ inuenit. Tũc dic. Reuertar i domũ meã vnde exiui. Et veniẽs inuenit eã vacãtẽ: scopis mũdatã. 7 ornatã. Tũc vadit 7 assumit septẽ alios spũs secũ neqores se: 7 intrantes habitant ibi. 7 fiũt nouissima hois illi9 piora priorib9. Sic erit 7 generatiõi huic pessime. Adhuc eo loquẽte ad turbas: ecce mr eius 7 frẽs stabãt foris: qrentes loq ei. Dixit aũt ei qdã. Ecce mr tua 7 frẽs tui foris stãt qrẽtes te At ipse rndens dicẽti sibi ait. Que est mr mea: 7 q sũt frẽs mei? Et extendens manũ i discipulos suos dixit. Ecce mr mea 7 frẽs mei. Quicũq enim fecerit voluntatẽ pris mei q in celis est: ipse meus frater sor 7 mater est. XIII

In illo die exiens ihs de domo sedebat secus mare. Et congregate sũt ad eum turbe multe. ita ut in nauiculã ascẽdens sederet. 7 ois turba stabat in littore. 7 locut9 est eis multa i pabolis dicens. Ecce exijt qui seminat seminare. Et dũ seminat: qdã ceciderũt sec9 viã. 7 venerũt volucres 7 comederũt ea. Alia aũt ceciderũt i petrosa vbi non habebãt terã multã. 7 ptinuo exorta sũt. qa non habebãt altitudinẽ terre. Sole aũt orto estuauerũt. 7 qa nõ habebãt radicẽ aruerũt. Alia autem ceciderũt in spinas: 7 creuerũt spine 7 suffocauerũt ea. Alia ãt ceciderũt i terã bonã 7 dabãt fructũ. aliud centesimũ. aliud sexagesimũ. aliud tricesimũ. Qui hz aures audiendi audiat. Et accedẽtes discipuli dixerũt ei. Quare i pabolis loqris eis? Qui rndẽs ait illis. Quia vobis datũ ẽ nosse mysteriũ regni celor: illis aũt nõ ẽ datũ. Qui.n. hz dabit ei 7 abũdabit: q aũt nõ hz. 7 qd hz auferet ab eo. Ideo i pabolis loqr eis. qa videntes non vidẽt. 7 audiẽtes nõ audiũt neq intelligũt: 7 adimplet in eis pphetia ysaie dicẽtis. Auditu audietis 7 nõ intelligetis. 7 videntes videbitis 7 nõ videbitis. Incrassatus est enim cor pplhi huius. 7 aurib9 grauiter audierũt. 7 oculos suos clauserũt. ne qn videat oculis. 7 auribus audiat. 7 corde intelligat. 7 cõuertat. 7 sanẽ eos. Vestri ãt bti oculi qa vident. 7 aures vre qa audiũt. Amẽ qppe dico vob: qa multi pphe 7 iusti cupierũt videre q videtis. 7 nõ viderunt: 7 audire q auditis 7 nõ audierũt. Vos gr audite pabolã seminantis. Omis q audit vbũ regni 7 nõ intelligit. venit mal9 7 rapit qd seminatũ est in corde ei9. hic est q sec9 viã seminat9 est. Qui aũt sup petrosa semiat9 est: hic est q vbũ audit 7 ptinuo cũ gaudio accipit illud. Nõ hz aũt in se radicẽ: sed est tpalis. Facta aũt tribulatione 7 psecutione pter verbũ. ptinus scandalizat. Qui aũt seminat9 est in spinis. hic est q vbũ audit. 7 sollicitudo seculi isti9 7 fallacia diuitiarũ suffocat vbũ: 7 sine fructu efficit. Qui vo in terrã bonã seminatus est: hic est qui audit verbũ 7 intelligit 7 fructũ affert. 7 facit aliud quidẽ centesimũ. aliud autẽ sexagesimũ. aliud vo tricesimũ. Aliã pabolã proposuit illis dicens. Simile est regnũ celor hoi q seminauit bonũ semẽ in agro suo. Cũ aũt dormirẽt hoies: venit inimic9 ei9 7 superseminauit ziçania in medio tritici. 7 abijt. Cũ aũt creuisset herba 7 fructũ fecisset. tũc apparuerũt 7 ziçania Accedẽtes aũt serui pris familias: dixerũt ei Dne. nõne bonũ semẽ seminasti in agro tuo? Unde g hz ziçania? Et ait illis. Inimic9 hõ hoc fecit. Serui ãt dixerũt ei. Vis im9 7 colligim9 ea? Et ait. Non: ne forte colligentes ziçania eradicetis sil 7 triticũ. Sinite vtraq crescere vsq ad messem. 7 i tpe messis dicam messoribus. Colligite primũ ziçania. 7 alligate ea in fasciculos ad cõburendũ: triticũ aũt congregate i horreũ meũ. Aliã pabolã pposuit eis dicens. Simile est regnũ celor grno synapis. qd accipiẽs hõ seminauit i agro suo: qd minimũ qdẽ ẽ oib9 seminib9. Cũ aũt creuerit: maius est oib9 oleribus: 7 fit arbor ita ut volucres celi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

veniãt ⁊ habitẽt i ramis ei⁹. Aliã parabolã
locut⁹ ẽ eis. Sil̃e est regnũ celoꝝ fermẽto·qȯ
acceptũ mulier abscõdit in farine satis trib⁹:
donec fermẽtatũ ẽ totũ. Hec oĩa locut⁹ ẽ ih̃s
in ꝑabolis ad turbas. ⁊ sine ꝑabolis nõ loq̃·
bat̃ eis: ut impleret̃ qȯ dictũ erat ꝑ ꝓphetam
dicẽtẽ. Aperiã i ꝑabolis os meũ: eructuabo
abscõdita a constitutiõe mũdi. Tũc dimissis
turbis venit in domũ. ⁊ accesserũt ad eũ discí·
puli ei⁹ dicẽtes. Edissere nobis ꝑabolã ҫiҫa·
nioꝝ agri. Qui rñdens ait. Qui seminat bonũ
semẽ·ẽ filiꝰ hois. Ager aũt ẽ mundꝰ. Bonũ
ꝓo semẽ: hi sũt filij regni. Ziҫania autẽ: filij
sũt nequã. Inimicꝰ aũt q̃ seminauit ea·ẽ diа·
bolꝰ. Messis ꝓo: ꝯsũmatio seculi ẽ. Messo·
res ãt ãgeli sũt. Sicꝫ colligũt̃ ziҫania. ⁊ igni
cõburunt̃: sic erit in ꝯsũmatiõe seculi. Mittet
filius hois angelos suos. ⁊ colliget de regno
ei⁹ oĩa scãdala. ⁊ eos q̃ faciũt iniqtatẽ. ⁊ mit·
tent eos in caminũ ignis. Ibi erit fletꝰ ⁊ stri·
dor dentiũ. Tũc iusti fulgebũt sicut sol i reg̃
pr̃is eoꝝ. Qui habz aures audiẽdi audiat. Sil̃e
est regnũ celoꝝ thesauro abscõdito in agro:
quẽ q̃ inuenit hõ abscõdit. ⁊ ꝓ gaudio illiꝰ va·
dit ⁊ vendit vniuersa q̃ habz. ⁊ emit ãgrũ illũ.
Iterꝝ sil̃e ẽ regnũ celoꝝ homi negociatori·q̃rẽti
bonas margaritas. Inuẽta aũt vna ꝑciosa
margarita: abijt ⁊ vẽdidit oĩa que habuit: ⁊
emit eã. Iterꝝ like ẽ regnũ celorũ sagene misse
i mare. ⁊ ex oi genere pisciũ congregãti. Quã
cũ ipleta eẽt·educẽtes ⁊ sedꝰ litt⁹ sedẽtes ele·
gerũt bonos i vasa: malos aũt foras miserũt.
Sic erit in ꝯsũmatiõe seculi. Exibũt angeli:
⁊ separabũt malos de medio iustorũ. ⁊ mit·
tent eos in caminũ ignis: ibi erit fletꝰ ⁊ stri·
dor dentiũ. Intellexistiꝫ hec oĩa? Dicũt ei. Etiã.
Ait illis. Iõ ois scriba doctꝰ i reg̃ celoꝝ sil̃is
ẽ homi pr̃ifamilias: qui ꝓfert de thesauro suo
noua ⁊ vetꝰa. Et factũ ẽ cũ ꝯsũmasset ih̃s pa
rabolas istas: trãsijt inde. Et veniẽs i patriã
suã docebat eos i synagogꝫ eoꝝ: ita ut mira·
rent̃ ⁊ dicerẽt. Unde huic sapia hec ⁊ ꝓtutes?
Nõne hic ẽ fabri filiꝰ? Nõne mr̃ eiꝰ dicit̃ ma·
ria. ⁊ frẽs eius iacobꝰ ⁊ ioseph ⁊ symon ⁊ iu·
das. ⁊ sorores eiꝰ nõne oẽs apud nos sunt?
Unde q̃ huic oĩa ista? Et scãdaliҫabãt̃ i eo.
Ih̃s aũt dixit eis. Non est ꝓpha sine honore
nisi in patria sua. ⁊ i domo sua. Et nõ fecit ibi
virtutes multas ꝓpter incredulitatẽ illorũ.

In illo tpe audiuit herodes ℔XIIII
tetrarcha famãihu. ⁊ ait pueris suis. hic
est iohãnes baptista: ipse surrexit a mortuis
⁊ iõ ꝓtutes operant̃ in eo. Herodes. n. tenuit io·
hannẽ ⁊ alligauit eũ. ⁊ posuit i carcere ẽ ꝓpter
herodiadẽ vxorem fris sui. Dicebat. n. illi io·
hannes. Nõ licet tibi habere eã. Et volẽs illũ
occidere timuit ꝓpl̃m: qa sicut ꝓphetam eum
habebãt. Die aũt natalis herodis saltauit fi·
lia herodiadis in medio: ⁊ placuit herodi.
Unde cũ iuramẽto pollicitus ẽ ei dare: q̃cũq̃
postulasset ab eo. At illa ꝓmonꝫta a mr̃e sua
da mihi inqt h̃ i disco·caput iohãnis bapti·
ste. Et cõtristatꝰ ẽ rex·ppter iuramẽtũ aũt ⁊
eos q̃ part̃ recũbebãt·iussit dari. Misitq̃ ⁊
decollauit iohãnẽ in carcẽ. Et allatũ ẽ caput
ei⁹ in disco. ⁊ datũ ẽ puelle. ⁊ illa attulit mr̃i
sue. Et accedẽtes discipuli ei⁹ tulerũt corꝑ⁹
ei⁹ ⁊ sepelierũt illud. ⁊ venientes nũciauerũt
ih̃u. Qȯ cũ audisset ih̃s secessit inde in naui·
culã: i locũ deꝛtũ seorsũ. Et cũ audissent tur·
be: secute sũt eũ pedestres de ciuitatibus. Et
exiẽs vidit turbã multã. ⁊ misertꝰ ẽ eis. ⁊ cu·
rauit lãguidos eoꝝ. Uespe aũt facto·accesse·
rũt ad eũ discipuli ei⁹ dicẽtes. Desertꝰ est lo·
cus ⁊ horа iã ꝓterijt: dimitte turbas: ut eun·
tes in castella emãt sibi escas. Ih̃s aũt dixit
eis. Nõ hñt necesse ire: date illis vos mãdu·
care. Rñderũt ei. Nõ habemus hic nisi q̃nq̃
panes ⁊ duos pisces. Qui ait eis. Afferte mi
hi illos huc. Et cũ iussisset turbã discũbere su
per fenũ·acceptis q̃nq̃ panibus ⁊ duobus pisci·
bus·aspiciẽs in celũ bñdixit ⁊ fregit. ⁊ dedit
discipulis panes: discipuli ãt turbis. Et mã·
ducauerũt oẽs ⁊ saturati sũt. Et tulerũt reli·
q̃as·duodeci cophinos fragmẽtoꝝ plenos.
Manducãtiũ aũt fuit nũerꝰ q̃nq̃ milia vi·
rorũ: exceptis mulieribꝰ ⁊ ꝑuulis. Et statim cõ·
pulit discipulos ascẽdere i nauiculã. ⁊ ꝓcedẽ
eũ trãs fretũ donec dimitteret turbas. Et di·
missa turba: ascẽdit i mõtẽ solꝰ orare. Uespe
autẽ facto·solus erat ibi. Nauicula aũt i me·
dio mari iactabat̃ fluctibꝰ. Erat. n. ꝯrarius
uẽtꝰ. Quarta ãt vigilia noctis·uẽit ad eos am
bulãs sup̃ mare. Et videntes eũ sup̃ mare am·
bulantẽ·turbati sũt dicẽtes: q̃a fantasma ẽ.
Et p̃ timore clamauerũt. Statimq̃ ih̃s locutꝰ
ẽ eis dicẽs. Habete fiduciã: ego sũ: nolite ti·
mere. Rñdẽs aũt petrꝰ dixit. Dñe si tu es: iu·
be me vẽire sup aq̃s. At ipse ait. Ueni. Et de·
scendẽs petrꝰ de nauicula ãbulabat sup aquã
ut veniret ad ih̃m. Uidẽs ꝓo vẽtũ validũ ti·
muit. Et cũ cepisset mergi: clamauit dicens:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Dñe saluũ me fac. Et cõtinuo ihs extendens manũ apprehẽdit eũ. ⁊ ait illi. Modice fidei q̃re dubitasti? Et cũ ascẽdisset in nauiculam cessauit vẽt⁹. Qui aũt i nauicula erãt: venerũt ⁊ adorauerũt eũ dicẽtes. Vere filꝰ dei es Et cũ trãsfretassent venerũt i terrã genesar. Et cũ cognouissent eũ viri loci illi⁹ miserũt in vniuersam regionẽ illã. ⁊ obtulerũt ei oẽs male habẽtes: ⁊ rogabãt eũ ut uel fimbriam vestimẽti eius tangerent. Et q̃cũq; tetigerũt salui facti sunt.

XV

Tunc accesserũt ad eũ ab hierosolymis scribe ⁊ pharisei dicẽtes. Quare discipuli tui trãsgrediũt traditiones seniorꝫ? Nõ. n. lauãt manꝰ suas cũ panẽ mãducãt? Ipse aũt rñdẽs ait illis. Quare ⁊ vos trãsgredimini mãdatũ dei ppt̃ traditionẽ vrãm? Nã deꝰ dixit. Honora patrẽ ⁊ matrẽ. ⁊ q̃ maledixerit pri uel mri morte moriatur. Vos aũt dicitꝫ q̃cũq; dixerit pri uel mri munꝰ q̃d cũq; ẽ ex me tibi pderit. ⁊ nõ honorificabit patrẽ suũ aut matrẽ suã. ⁊ irritũ fecistis mãdatũ dei ppt̃ traditionẽ vrãm. Hypocrite: bñ pphauit de vobis ysaias dicens: Pplus hic labijs me honorat: cor ãt eoꝝ lõge ẽ a me. Sine causa aũt colũt me docẽtes doctrinas ⁊ mãdata hoiuꝫ. Et q̃uocatꝫ ad se turbas: dixit eis. Audite ⁊ intelligite. Nõ q̃d intrat i os coinq̃nat hoiem. sꝫ q̃d pcedit ex ore hoc coinq̃nat hoiem. Tũc accedẽtes discipuli ei⁹ dixerũt ei. Scis q̃a pharisei audito hoc vbo scãdalizati sũt? At ille rñdẽs ait. Omis plãtatio quã nõ plãtauit pr̃ me⁹ celestis eradicabit. Sinite illos: ceci sũt. ⁊ duces cecoꝝ. Cecus aũt si ceco ducatũ pstet: ãbo i foueã cadunt. Rñdẽs aũt petrꝰ dixit ei. Edissere nob parabolã istam. At ille dixit. Adhuc ⁊ vos sine intellectu estꝫ? Nõ intelligitꝫ q̃a oẽ q̃d in os itrat in ventrẽ vadit: ⁊ i secessum emittit? Que aũt pcedũt de ore de corde exeunt. ⁊ ea coinquinãt hoiem. De corde. n. exeũt cogitatiões male: homicidia adulteria fornicationes furta falsa testimonia blasphemie. Hec sũt q̃ coinq̃nãt hoiem. Non lotis autẽ manibus manducare nõ coinq̃nat hoiem. Et egressus inde ihs secessit i ptes tyri ⁊ sidonis. Et ecce mulier chananea a finib⁹ illis egressa: clamauit dicẽs ei. Miserere mei dñe fili dauid: filia mea male a demõio vexat. Qui nõ rñdit ei vbũ. Et accedẽtes discipuli eius: rogabãt eũ dicẽtes. Dimitte eã: q̃a clamat post nos. Ipse ãt rñdẽs ait. Nõ sũ missus nisi ad oues q̃ perierũt domꝰ isrl. At illa venit ⁊ adorauit eũ dicẽs: Dñe adiuua me. Qui rñdens ait. Nõ ẽ bonũ sumere panẽ filiorꝫ: ⁊ mittere canib⁹. At illa dixit. Etiã dñe. Nam ⁊ catelli edũt de micis q̃ cadũt de mẽsa dnoꝝ suoꝝ. Tũc rñdẽs ihs ait illi. O mulier magna ẽ fides tua. fiat tibi sicut vis. Et sanata ẽ filia eiꝰ ex illa hora. Et cũ trãsisset ide ihs. venit secꝰ mare galilee. ⁊ ascẽdẽs i montẽ sedebat ibi. Et accesserũt ad eũ turbe multe: habẽtes secũ mutos. cecos. claudos. debiles. ⁊ alios multos. ⁊ pieceũt eos ad pedes eiꝰ. ⁊ curauit eos ita ut turbe mirarẽt videntes mutos loquentes. claudos ãbulãtes. cecos videntes: ⁊ magnificabãt deũ isrl. Ihs aũt q̃uocatꝫ discipulis suis dixit. Misereor turbe. q̃a triduo iam pseuerãt mecũ. ⁊ nõ bñt q̃d mãducẽt. Et dimittẽ eos ieiunos nolo: ne deficiãt i via. Et dicũt ei discipuli. Unde g̃ nob in deserto panes tantos. ut saturem⁹ turbã tantã? Et ait illis ihs. Quot panes habetꝫ? At illi dixerũt. septẽ. ⁊ paucos pisciculos. Et pcepit turbe. ut discũberẽt sup trã. Et accipiẽs septẽ panes ⁊ pisces. ⁊ grãs agẽs fregit ⁊ dedit discipulis: ⁊ discipuli dederũt pplo. ⁊ comederũt oẽs: ⁊ saturati sunt. Et q̃d supfuit de fragmentꝫ: tulerũt septẽ sportas plenas. Erãt aũt q̃ manducauerũt q̃tuor milia hoiuꝫ extra puulos ⁊ mulieres. Et dimissa turba ascendit in nauiculam. ⁊ venit in fines magedan.

XVI

Et accesserũt ad eũ pharisei ⁊ saducei temptantes. ⁊ rogauerũt eũ ut signũ de celo ostenderet eis. At ille respõdẽs ait illis. Facto vespe dicitꝫ serenũ erit: rubicundũ est. n. celũ. Et mane hodie tempestas: rutilat. n. triste celũ. Faciẽ ergo celi iudicare nostis: signa aũt temporũ nõ potestꝫ. Gnãtio mala ⁊ adultera signũ q̃rit. ⁊ signũ nõ dabit ei nisi signũ ione pphe. Et relictis illis abijt. Et cũ venissent discipuli ei⁹ trans fretũ: obliti sũt panes accipe. Qui dixit illis. Intuemini ⁊ cauete a fermẽto phariseoꝝ ⁊ saduceoꝝ. At illi cogitabãt intra se dicẽtes. Quia panes nõ accepim⁹. Sciẽs ãt ihs dixit eis. Quid cogitatꝫ intra vos modice fidei. q̃a pães nõ habetꝫ? Nõdũ intelligitꝫ neq; recordami q̃nq; panũ ⁊ q̃nq; miliũ hoiuꝫ. ⁊ quot cophinos sumpsistis? Neq; septẽ panũ ⁊ q̃tuor miliũ hoiuꝫ: ⁊ q̃t sportas sumplistꝫ? Quare nõ intelligitꝫ. q̃a nõ de pane dixi vobis: cauete a fermẽto phariseoꝝ ⁊ saduceoꝝ? Tũc intellexerũt: q̃a nõ dixerit cauẽdũ a fermẽto panũ: sꝫ a doctrina

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

pharisęox ⁊ saduceox. Venit aũt ihs i ptes cesaree philippi. ⁊ interogabat discipl'os suos dicẽs. Quẽ dicũt hoies eẽ filiũ hois? At illi dixerũt. Alij iohãnẽ baptistã: alij aũt helyã alij ꝑo hieremiã aut vnũ ex pphętis. Dic illis ihs. Vos aũt quẽ me eẽ dicitis? Rndẽs symõ petr⁹ dixit. Tu es xps filiꝰ dei viui. Rndens aũt ihs dixit ei. Beat⁹ es symõ bariona: qa caro ⁊ sanguis nõ reuelauit tibi: s pr̃ meꝰ q i celis ẽ. Et ego dico tibi: qa tu es petr⁹. ⁊ super hanc petrã edificabo ecclĩaz meã. ⁊ portę inferi nõ ꝓualebũt aduersus eã. Et tibi dabo claues regni celox. Et qcqd cũqꝫ ligaueris sup terã erit ligatũ ⁊ i celis. ⁊ qcqd cũqꝫ solueris sup terã erit solutũ ⁊ in celis. Tũc ꝓcepit discipul' suis ut nemi dicerent qa ipse eẽt ihs xps. Exinde cepit ihs oñdere discipul' suis. qa oportęret eũ ire hierosolymã. ⁊ multa pati a seniorib⁹ ⁊ scribis ⁊ pncipib⁹ sacerdotũ. ⁊ occidi ⁊ ętia die resurgere. Et assumẽs eũ petr⁹ cepit increpare illum dicẽs. Absit a te dñe: nõ erit tibi hoc. Qui ꝙuersus dixit petro. Vade p⁹ me satbanas scãdalũ es mihi: qa nõ sapis ea q̃ dei sũt: s ea q̃ hoiuz. Tũc ihs dixit discipulis suis. Si quis vult post me venire abneget semetipsum. ⁊ tollat crucẽ suã ⁊ seq̃t me. Qui n. voluerit aiaz suã saluã facẽ: pdet eã. Qui aũt pdiderit aiam suã ꝓpt̃ me: inueniet eam. Quid. n. ꝓdest hoi si mũdũ vniuersũ lucret: aie vero sue detrimẽtũ patiat? Aut quã dabit hõ cõmutationẽ ꝓ aia sua? Filiꝰ. n. hois venturus ẽ i gl'ia pris sui cũ ãgelis suis. ⁊ tũc reddet vnicuiqꝫ ꝓm opa eiꝰ. Amẽ dico vob: sunt qdã de hic stantib⁹ q̃ nõ gustabunt mortẽ: donec videãt filiũ hois venientẽ i regno suo.

Et ꝓ dies sex assũpsit ihs petr⁹ ⁊ iacobũ ⁊ iohãnẽ frẽm eius: ⁊ duxit illos i mõtẽ excelsũ seorsum. ⁊ trãsfigurat⁹ ẽ añ eos. Et resplenduit facies eiꝰ sic sol: vestimẽta aũt eiꝰ facta sũt alba sicut nix. Et ecce apparuerũt illis moyses ⁊ helias cũ eo loquẽtes. Rndẽs aũt petr⁹. dixit ad ihm Dñe. bonũ ẽ nos hic eẽ: si vis faciam⁹ hic tria tabernacula: tibi vnũ. moysi vnũ. ⁊ helie vnũ. Adhuc eo loquẽte. ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicẽs. Hic ẽ filiꝰ meꝰ dilectꝰ in q̃ mihi bñ cõplacui: ipsum audite. Et audiẽtes discipuli ceciderũt i faciẽ suã. ⁊ timuerũt valde. Et accessit ihs ⁊ tetigit eos: dixitqꝫ eis. Surgite ⁊ nolite timere. Leuãtes aũt oculos suos neminẽ viderũt: nisi solũ ihm. Et descẽdẽtib⁹ illis de mõte p̃cepit ihs dicẽs. Nemini dixeritis visionẽ: donec filiꝰ hois a mortuis resurgat. Et interogauerũt eũ discipuli dicẽtes. Quid g̃ scribe dicũt q̃ heliã oportęat ꝓmo venire? At ille respõdẽs ait eis. Helias qdẽ venturꝰ ẽ. ⁊ restituet oia. Dico autẽ vobis. qa helias iã venit. ⁊ nõ cognouerũt eũ: s fecerũt in eo q̃cũqꝫ voluerũt Sic ⁊ filiꝰ hois passurꝰ ẽ ab eis. Tũc intellexerũt discipuli qa de iohãne baptista dixisset eis. Et cũ venissęt ad turbã: accessit ad eũ homo genib⁹ ꝓuolutꝰ añ eũ dicẽs. Dñe. miserẽ filio meo qa lunaticꝰ ẽ: ⁊ male patit. Nam ępe cadit i ignẽ: ⁊ crebro i aquã. Et obtuli eũ discipulis tuis: ⁊ nõ potuerũt curare eũ. Rndens ãt ihs ait. O gnãtio incredula ⁊ puersa: quousqꝫ ero vobiscũ? Usqquo patiar vos? Afferte huc illũ ad me. Et increpauit illũ ihs. ⁊ exijt ab eo demoniũ. ⁊ curatꝰ est puer ex illa hora. Tũc accesserũt discipuli ad ihm secreto. ⁊ dixerũt. Quare nos nõ potuimꝰ eiẽcere illũ? Dic illis ihs. Propter incredulitatẽ vram. Amẽ qppe dico vob: si habueritis fidẽ sic granũ sinapis. dicetis mõti huic trãsi hinc ⁊ trãsibit. ⁊ nihil impossibile erit vobis. Hoc aũt genꝰ non ejcit nisi ꝑ orationẽ ⁊ ieiuniũ. Cõuersantib⁹ aũt eis i galilea: dixit illis ihs. Filiꝰ hois tradẽdꝰ ẽ in manꝰ hoiuz. ⁊ occidẽt eũ. ⁊ ętia die resurget. Et cõtristati sũt vehemẽt. ⁊ cũ venissent capharnaũ: accesserũt q̃ didrachma accipiebãt ad petrũ: ⁊ dixerũt ei. Magr vr̃ non soluit didrachma. Ait: Etiã. Et cũ intrasset i domũ. preuenit eũ ihs. dicẽs: Quid tibi videt symon? Reges terre a qb⁹ accipiũt tributũ uel cẽsũ. a filijs suis. an ab alienis? Et ille dixit. Ab alienis Dixit illi ihs. Ergo liberi sũt filij. Ut aũt nõ scãdalizem⁹ eos vade ad mare ⁊ mitte hamũ ⁊ eũ piscẽ q̃ primꝰ ascẽderit tolle. Et apto ore eiꝰ inuenies staterẽ: illũ sumẽs da eis ꝓ me ⁊ te.

In illa hora accesserũt discipuli ad ihm dicẽtes. Quis putas maior est i regno celox? Et aduocãs ihs puerũ. statuit eũ i medio eorũ. ⁊ dixit. Amẽ dico vob: nisi conuersi fueritis ⁊ efficiamini sicut pueri: nõ intrabitis i regnũ celox. Quicũqꝫ g̃ hũiliauerit se sicut puerꝰ iste: hic ẽ maior i regno celox. Et q̃ suscepit vnũ puerulũ talẽ in noie meo. me suscipit. Qui ãt scãdalizauerit vnũ de pusillis istis q̃ i me credũt: expedit ei ut suspẽdat mola asinaria in collo eiꝰ. ⁊ demergat i pfũdũ maris. Ve mũdo a scãdalis. Necesse ẽ. n. ut veniãt scãdala. Verũtñ ve hoi ꝑ quẽ scãdalũ venit. Si aũt manꝰ tua uel pes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tuus scãdaliçat te·abscide eum ⁊ pĳce abste Bonũ tibi ẽ ad vitã igredi debilẽ uel claudũ ꝙ duas manꝰ uel duos pedes babẽtẽ mitti i ignẽ eternũ. Et si oculꝰ tuꝰ scãdaliçat te: erue eũ ⁊ pĳce abste. Bonũ tibi ẽ vnũ oculũ habentẽ i vitã itrare: ꝙ duos oculos bñtẽ mitti in gehẽnã ignis. Videte ne ptẽnatꝫ vnũ ex bis pusillis. Dico.n. vob: ꝙa ãgeli eoꝝ in celis sp vidẽt faciẽ patris mei qi celis ẽ. Venit n.filiꝰ hois saluare qđ pierat. Quid vob videt? Si fuerint alicui centũ oues ⁊ errauerit vna ex eis? nõne relinqt nonagintanouẽ in montibꝰ ⁊ vadit qrere eã q errauit? Et si ptigerit ut iueniat eã: amẽ dico vob·ꝙa gaudet sup eã magꝫ ꝙ sup nonagitanouẽ q nõ errauerũt. Sic nõ ẽ volũtas añ pẽm vrm qi celis ẽ: ut peat vnꝰ de pusillis istꝭ. Si ãt peccauerit in te frat tuus: vade ⁊ corripe eũ int̃ te ⁊ ipsũ solũ. Si te audierit: lucratus eris fratrẽ tuũ. Si ãt nõ te audierit·adbibe tecũ adbuc vnũ uel duos: ut in ore duorũ uel triũ testiũ stet oĩe ỹbũ. Q si nõ audierit eos: dic ecclesie. Si aũt ecclesiã nõ audierit: sit tibi sicut ethnicus ⁊ publicanꝰ. Amẽ dico vobis: qcũqꝫ alligaueritis sup trã·erũt ligata ⁊ i celo: ⁊ quecũqꝫ soluerit sup trã·erũt soluta ⁊ i celo. Iterũ dico vobis: ꝙa si duo ex vob psenserit sup terrã de oi re quacũqꝫ petierint: fiet illis a pre meo qi celis ẽ. Ubi.n. sũt duo uel tres cõgregati i noĩe meo: ibi sũ i medio eoꝝ. Tũc accedens petrꝰ ad eũ dixit. Dñe·quotiẽs peccabit in me frater meus: ⁊ dimittã ei? Usqꝫ septies? Dic illi ihs. Non dico tibi usqꝫ septies·sed usqꝫ septuagies septies. Iõ assimilatũ ẽ regnũ celoꝝ hoi regi·qđ voluit rationẽ ponere cũ seruis suis. Et cũ cepisset rationẽ ponere oblatꝰ est ei vnꝰ qđ debebat ei decẽ milia talẽta. Cũ aũt nõ haberet vnde reddẽt·iussit eũ dñs eiꝰ denũdari ⁊ vxorẽ eiꝰ ⁊ filios. ⁊ oia q habebat. ⁊ reddi. Procidẽs aũt ꝙuꝰ ille·rogabat eũ dicẽs: Patiẽtiã habe i me. ⁊ oia reddã tibi. Misertꝰ ãt dñs serui illius dimisit eũ. ⁊ debitũ dimisit ei. Egressus aũt seruꝰ ille·inuenit vnũ de cseruis suis·q debebat ei cẽtũ denarios. ⁊ tenẽs·suffocabat eũ dicẽs. Redde qđ debes. Et ꝓcidẽs cseruꝰ eiꝰ·rogabat eũ dicẽs: Patiẽtiã habe i me. ⁊ oia reddã tibi. Ille aũt noluit: ꝫ abiit ⁊ misit eũ i carcerẽ·donec redderet debitũ. Videntes ãt cserui eiꝰ q fiebãt·ctristati sũt valde ⁊ venerũt ⁊ narrauerũt dño suo oia q facta fuerãt. Tũc vocauit illũ dñs suus. ⁊ ait illi. Serue nequã: oĩe debitum dimisi tibi·qm̃ rogasti me. Nõne ꝯ oportuit ⁊ te misereri cserui tui·sicut ⁊ ego tui misertꝰ sũ? Et iratꝰ dñs eiꝰ tradidit eũ tortoribꝰ: q̃ad usqꝫ redderet vniuersũ debitũ. Sic ⁊ pater meus celestꝭ faciet vobis: si nõ remiseritis vnusquisqꝫ fratri suo de cordibus vestris.

XIX

Et factũ ẽ cũ cõsummasset ihs sermones istos migrauit a galilea. ⁊ venit i fines iudee trã iordanẽ. ⁊ secute sũt eũ turbe multe. ⁊ curauit eos ibi. Et accesserũt ad eũ pharisei tẽptãtes eũ. ⁊ dicẽtes: Si licet hoi dimittere vxorẽ suã q̃cũqꝫ ex cã? Qui rñdẽs ait eis. Nõ legistis·qa q fecit hoiez ab initio: masculũ ⁊ feminã fecit eos? Et dixit: Propt̃ hc dimittet hõ patrẽ ⁊ matrẽ. ⁊ adhęrebit vxori sue ⁊ erũt duo i carne vna. Itaqꝫ iã nõ sũt duo sed vna caro. Qđ ergo deꝰ cõiunxit·hõ nõ separet. Dicũt illi. Quid ergo moyses mãdauit dari libellũ repudij ⁊ dimittẽ? Ait illis. Quia moyses ad duritiã cordis vrã permisit vobis dimittẽ vxores vras: ab initio aũt nõ fuit sic. Dico ãt vobis: ꝙa q̃cũqꝫ dimiserit vxorẽ suã nisi ob fornicationẽ. ⁊ aliã duxerit: mechat. Et q dimissam duxerit·mechat. Dicũt ei discipuli eius. Si ita ẽ causa hois cũ vxore: nõ expedit nubere. Qui dixit illis. Nõ oēs capiũt ỹbũ istud sed qbꝰ datũ ẽ. Sũt.n. eunuchi q de mris vro sic nati sũt. ⁊ sũt eunuchi q facti sũt ab hoibꝰ. ⁊ sũt eunuchi q seipsos castrauerũt ppt̃ regnũ celorũ. Qui pot̃ cape capiat. Tũc oblati sũt ei puuli: ut manꝰ eis imponẽt ⁊ oraret. Discipuli ãt increpabãt eos. Ihs aũt ait eis. Sinite puuulos ⁊ nolite eos phibẽ ad me venire: talium ẽ.n. regnũ celoꝝ. Et cũ ipsuisset eis manus: abiit inde. Et ecce vnꝰ accedens ait illi. Magr bone: qd boni faciã ut habeã vitã eternã? Qui dixit ei. Quid me interrogas de bono? Unꝰ ẽ bonꝰ deꝰ. Si aũt vis ad vitã ingredi: serua mãdata. Dic illi. Que? Ihs aũt dixit. Nõ homicidiũ facies·nõ adulterabis·nõ facies furtũ·nõ falsũ testimoniũ dices·honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ·diliges pximũ tuũ sicut teipsũ. Dic illi adolescẽs. Oia hec custodiui a iuuẽtute mea: qd adhuc mihi deest? Ait illi ihs. Si vis pfectꝰ esse·vade ⁊ vende oia q habes ⁊ da pauprib. ⁊ habebis thesauꝝ i celo: ⁊ veni sequre me. Cũ audisset aũt adolescens ỹbũ: abiit tristis. Erat.n. dns multas possessiones. Ihs aũt dixit discipulis suis. Amẽ dico vobis: ꝙa diues difficile intrabit i regnũ celoꝝ. Et itez dico vobis. Facilius ẽ camelũ per foramẽ acus trãsire: q̃ diuitẽ itrare i regnũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

celoꝝ. Audiẽs aũt hís díſcípuli mirabãt valde dicẽtes: Quis ḡ poterit ſaluꝰ eẽ? Aſpiciẽs aũt ihs dixit illis. Apud hoies hoc impoſſibile ẽ apud deũ aũt oia poſſibilia ſũt. Tũc rñdens petrꝰ dixit ei. Ecce nos reliquimꝰ oia. & ſecuti ſumꝰ te. Quid ḡ erit nobis? Ihs aũt dixit illis. Amẽ dico vobis: qꝫ vos q̃ ſecuti eſtis me: i regnãtiõe cũ ſederit filiꝰ hois i ſede maieſtatis ſue ſedebitis & vos ſup ſedes duodeci: iudicãtes duodecim tribꝰ iſrl. Et ois q̃ reliquerit domũ uel frẽs aut ſoꝛoꝛes aut patrẽ aut matrẽ aut vxoꝛem aut filios aut agros ꝓpt nomẽ meũ: cẽtuplũ accipiet. & vitã eternam poſſidebit. Multi aũt erũt primi nouiſſimi: & nouiſſimi primi. XX

Simile ẽ regnũ celoꝛũ hoi pꝛifamilias: q̃ exiit pmo mane ꝯducẽ operios i vineã ſuã. Conuẽtiõe aũt facta cũ operijs ex denario diurno miſit eos in vineam ſuã. Et egreſſus circa hoꝛã tertiã: vidit alios ſtãtes i foꝛo ocioſos. & dixit illis. Ite & vos i vineã meã: & qd iuſtũ fuerit dabo vobis. Illi ãt abierũt. Iterꝫ aũt exiit circa ſextã & nonã hoꝛã: & fecit ſimr. Circa vndecimã vo exiit: & iuenit alios ſtãtes: & dicit illis. Quid h̃ ſtatis tota die ocioſi? Dicũt ei. Quia nemo nos conduxit. Dic illis. Ite & vos i vineã meã Cũ ſero ãt factũ eẽt dic dñs vinee pcuratori ſuo. Voca operios & redde illis mercedẽ: incipiẽs a nouiſſimis vſq; ad pmos. Cũ veniſſent q̃ q̃ circa vndecimã hoꝛã venerãt: acceperũt ſingulos denarios. Veniẽtes aut & primi arbitrati ſũt qꝫ pl9 eẽnt accepturi: acceperũt aũt & ipſi ſingulos denarios. Et accipientes murmurabãt aduerſus patrẽfamilias dicẽtes. Hi nouiſſimi vna hoꝛa fecerũt. & pares illos nob feciſti q̃ portauimꝰ põdꝰ diei & eſtus? At ille rñdẽs vni eoꝝ dixit. Amice: non facio tibi iniuriã. Nõne ex denario conueniſti mecũ? Tolle qd tuũ ẽ & vade. Volo aut & huic nouiſſimo dare: ſicut & tibi. Aut nõ licet mihi qd volo facẽ? An oculꝰ tuꝰ nequa ẽ q̃a ego bonꝰ ſũ? Sic erũt nouiſſimi primi: & primi nouiſſimi. Multi. n. ſũt vocati: pauci vo electi. Et aſcẽdẽs ihs hieroſolymã: aſſũpſit duodeci diſcipulos ſecreto: & ait illis. Ecce aſcẽdimꝰ hieroſolymã. & filiꝰ hois tradet pncipibꝰ ſacerdotũ & ſcribis: & dabũt eũ morte: & tradẽt eũ gẽtibꝰ ad illudẽdũ. & flagellandũ. & crucifigendũ: & tertia die reſurget. Tũc acceſſit ad eũ mr filioꝝ zebedei cũ filijs ſuis: adoꝛãs & petẽs aliq̃d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic ut ſedeãt hi duo filij mei vnus ad dexterã tuam & vnꝰ ad ſiniſtrã i regno tuo. Rñdẽs aũt ihs dixit. Neſcitis q̃d petatis. Poteſtis bibẽ calicẽ quẽ ego bibiturꝰ ſũ? Dicũt ei. Poſſumꝰ. Ait illis. Calicẽ q̃dẽ meũ bibetis: ſedere aũt ad dexterã meã uel ſiniſtrã nõ ẽ meũ dare vob: ſ̃ q̃bꝰ paratũ eſt a pre meo. Et audiẽtes decẽ indignati ſũt de duobꝰ fribꝰ. Ihs aũt vocauit eos ad ſe: & ait: Scitis q̃a pncipes gẽtiũ dñant eoꝝ. & qui maioꝛes ſũt ptãtẽ exercẽt inde eos? Nõ ita erit inde vos. Sꝫ quicũq; voluerit inde vos maioꝛ fieri: ſit vr miſter. Et q̃ voluerit inde vos pmꝰ eẽ: erit vr puꝰ. Sic filiꝰ hois nõ venit miſtrari ſ̃ miſtrare: & dare aiam ſuã redẽptionẽ pro multis. Et egrediẽtibꝰ illis ab hiericho: ſecuta eſt eũ turba multa. Et ecce duo ceci ſedẽtes ſecꝰ viã audierũt q̃a ihs trãſiret. & clamauerũt dicẽtes: Dñe: miſerere nr̃i fili dauid. Turba aũt increpabat eos ut taceret. At illi magis clamabãt dicentes. Dñe: miſerere nr̃i fili dauid. Et ſtetit ihs. & vocauit eos & ait: Quid vultis ut faciã vob? Dicũt illi. Dñe: ut apiãt oculi nr̃i. Miſertꝰ aũt eoꝝ ihs: tetigit oculos eoꝝ. Et ꝓtinus viderũt. & ſecuti ſũt eũ. XXI

Et cũ appropinq̃ſſent hieroſolymis & veniſſent bethphage ad mõtẽ oliueti: tunc ihs miſit duos diſcipulos dicens eis. Ite i caſtellũ q̃d cõtra vos ẽ. & ſtatim inuenietis aſinã alligatã & pullũ cũ ea: ſoluite & adducite mihi. Et ſi q̃s vobis aliq̃d dixerit: dicite q̃a dñs his opꝰ hꝫ. & ꝓtinus dimittet eos. Hoc ãt factũ ẽ: ut adimpleret q̃d dictũ ẽ p pꝛopbetã dicentẽ. Dicite filie ſyon: ecce rex tuus venit tibi manſuetꝰ ſedens ſup aſinã: & pullũ filiũ ſubiugalis. Euntes ãt diſcipuli fecerũt ſic pcepit illis ihs. Et adduxerũt aſinã & pullũ. & impoſuerũt ſup eos veſtimenta ſua & eũ deſup ſedere fecerũt. Plurima aut turba ſtrauerũt veſtimẽta ſua i via. Alij aũt cedebãt ramos de arboꝛibꝰ. & ſternebãt in via. Turbe aũt q̃ pcedebãt & q̃ ſequebãt clamabãt dicẽtes. Oſanna filio dauid: benedictus q̃ venit in noie dñi: oſanna i altiſſimis. Et cũ intraſſet hieroſolymã: cõmota ẽ vniuerſa ciuitas dicẽs. Quis ẽ hic? pli aut dicebant hic ẽ ihs pꝛpha a naçareth galilee. Et intrauit ihs i tẽplũ dei. & eijciebat oẽs vendẽtes & emẽtes in tẽplo. & mẽſas nũmulariorũ & cathedras vendẽtiũ colũbas euertit. & dic eis. Scriptũ ẽ: domꝰ mea domꝰ oratiõis vocabit vos autem feciſtis illam ſpeluncam latronũ.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et accesserũt ad cũ ceci ⁊ claudi i tẽplo. ⁊ sanauit eos. Uidẽtes aũt ꝓncipes sacerdotũ ⁊ scribe mirabilia q̃ fecit. ⁊ pueros clamãtes i tẽplo ⁊ dicẽtes. osanna filio dauid: idignati sũt. ⁊ dixerũt ei. Audis q̃d isti dicũt? Jhesus aũt dixit eis. Utiq;. Nũq̃ legistis: q̃a ex ore infantiũ ⁊ lactentiũ pfeciſti laudẽ? Et relict; illis abijt foras ex̃ ciuitatẽ in bethaniã: ibiq; mãsit. Mane aũt reuertens in ciuitatẽ. esurijt. Et videns fici arborẽ vnã sec⁹ viã venit ad eã. ⁊ nihil inuenit in ea nisi folia tñ: ⁊ ait illi. Nũq̃ ex te fructus nascat in sempiternũ. Et arefacta ẽ ꝑtinuo ficulnea. Et videtes discipuli: mirati sũt dicẽtes: Quõ ꝑtinuo aruit? Rñdens aũt ihs. ait eis: Amẽ dico vob: si habueritis fidẽ ⁊ nõ hesitaueritis. nõ solũ de ficulnea facietis: ſ ⁊ si mõti huic dixeritis tolle ⁊ iacta te in mare. fiet. Et oia quecunq; petieritis in oratiõe credẽtes. accipietis. Et cũ venisset i templũ: accesserũt ad eũ docentem principes sacerdotũ ⁊ seniores ꝑpli dicẽtes: In q̃ ptãte h̃ facis? Et q̃s tibi dedit hanc potestatẽ? Rñdens ihs. dixit eis. Interrogabo vos ⁊ ego vnũ sermonẽ: quẽ si dixeritis mihi ⁊ ego vob dicã i q̃ ptãte h̃ facio. Baptismũ iohãnis vnde erat. e celo. an ex hoib⁹? At illi cogitabãt intẽ se dicẽtes. Si dixerim⁹ e celo: dicet nob. Quare ḡ nõ credidistis illi? Si ãt dixerim⁹ ex hoib⁹: timem⁹ turbã. Oẽs enim habebãt iohãnẽ sicut ꝓphetã. Et rñdentes ihu: dixerũt. Nescimus. Ait illis ⁊ ipse. Nec ego dico vobis in q̃ ptãte h̃ facio. Quid autẽ vobis videt? Homo q̃dã habebat duos filios. ⁊ accedẽs ad ꝑmũ. dixit: Fili. vade hodie operare in vineã meã. Ille aũt rñdens ait. Nolo. Postea aũt pnia mot⁹ abijt. Accedẽs aũt ad alterũ dixit similit. At ille rñdẽs ait. Eo dñe. Et nõ iuit. Quis ex duob⁹ fecit voluntatẽ patris? Dicũt ei. Prim⁹. Dicit illis ihs. Amen dico vob: q̃a publicani ⁊ meretrices p̃cedũt vos in regno dei. Uenit. n. ad vos iohannes in via iusticie. ⁊ non credidistis ei. Publicani aũt ⁊ meretrices crediderunt ei: vos aũt videntes nec pniam habuistis p⁹ea: ut crederetis ei. Aliã ꝑabolã audite. Homo erat pfamilias q̃ plãtauit vineã. ⁊ sepẽ circũdedit ei: ⁊ fodit i ea torcular. ⁊ edificauit turrim. ⁊ locauit eã agricolis. ⁊ pegre pfect⁹ ẽ. Cũ autẽ tẽp⁹ fructuũ appropinq̃sset: misit ꝙuos suos ad agricolas ut acciperẽt fruct⁹ ei⁹. Et agricole apꝑhẽsis seruis ei⁹. aliũ ceciderũt. aliũ occiderũt. aliũ ꝙo lapidauerunt. Jterũ misit alios seruos plures ꝙpriꝫ⁹. ⁊ fecerũt illis similit. Nouissime aũt misit ad eos filiũ suũ. dicẽs: verebũt forte filiũ meũ. Agricole ãt videtes filiũ. dixerũt intra se. Hic ẽ hæres: venite occidam⁹ eũ: ⁊ habebim⁹ hẽditatẽ ei⁹. Et apprehensũ eũ eiecerũt extra vineã. ⁊ occiderũt Cũ ḡ venerit dñs vinee: q̃d faciet agricolis illis? Aiũt illi. Malos male perdet. ⁊ vineã suã locabit alijs agricolis: q̃ reddãt ei fructũ tpib⁹ suis. Dicit illis ihs. Nũq̃ legist; i scripturis. Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificãtes. hic est factus in caput anguli? A dño factũ ẽ istud. ⁊ ẽ mirabile i oculis nr̃is. Jõ dico vobis: q̃a auferet a vob regnũ dei. ⁊ dabit gẽti faciẽti fruct⁹ eius. Et q̃ ceciderit sup lapidẽ istũ cõfringet: sup quẽ ꝙo ceciderit: conteret eũ. Et cũ audissent ꝓncipes sacerdotũ ⁊ pharisei parabolas eius: cognouerũt q̃ de ipsis diceret. Et q̃rentes eũ tenere timuerũt turbas. qñ sicut ꝓphetã eũ habebãt. Et rñdẽs ihs dixit iterũ in parabolis eis dicens. XXII

Simile factũ ẽ regnũ celoꝝ hoi regi: q̃ fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebãt venire. Jterũ misit alios seruos dicẽs: Dicite inuitat;. Ecce prãdiũ meũ paraui: tauri mei ⁊ altilia occisa sũt. ⁊ oia parata: venite ad nuptias. Illi aũt neglexerũt. ⁊ abierũt. ali⁹ in villã suã. ali⁹ ꝙo ad negociationẽ suã. Reliq ꝙo tenuerũt ꝙuos ei⁹. ⁊ ꝓtumelijs affectos occiderũt. Rex autẽ cũ audisset irat⁹ ẽ: ⁊ missis exercitib⁹ suis ꝑdidit homicidas illos. ⁊ ciuitatẽ illoꝝ succẽdit. Tũc ait seruis suis. Nuptie q̃dẽ parate sũt: ſ q̃ inuitati erãt nõ fuerũt digni. Jte ḡ ad exit⁹ viaꝝ. ⁊ quoscũq; inueneritis. vocate ad nuptias. Et egressi serui ei⁹ in vias congregauerũt oẽs q̃s inuenerũt malos ⁊ bonos. ⁊ iplete sũt nuptie discũbentiũ. Intrauit aũt rex ut videret discũbentes. ⁊ vidit ibi hoiez nõ vestitũ veste nuptiali. Et ait illi. Amice: quõ huc intrasti nõ hñs vestẽ nuptialẽ? At ille obmutuit. Tũc dixit rex ministris. Ligat; manib⁹ ⁊ pedib⁹ ei⁹. mittite eũ in tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ stridor dentiũ. Multi aũt sũt vocati: pauci ꝙo electi. Tũc abeũtes pharisei cõsiliũ inierũt ut capent eũ in sermone. Et mittunt ei discipulos suos. cũ herodianis dicẽtes. Magister. scim⁹ q̃a verax es ⁊ viã dei i veritate doces ⁊ nõ ẽ tibi cura de aliq̃. Nõ. n. respicis ꝓsonã hoiuz. Dic ḡ nob: q̃d tibi videt. Licet censũ dari cesari. aut nõ? Cognita autẽ ihs neqtia

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

eoꝝ ait. Quid me tẽptatꝭ hypocrite? Ostendite mihi nũmiſma cẽſus. At illi obtulerũt ei denarũ. Et ait illis ihs. Cuiꝰ ẽ imago hec 7 ſuꝑſcriptio? Dicũt ei. Ceſaris. Tũc ait illis. Reddite ergo quę ſũt ceſaris ceſari. 7 quę ſũt dei deo. Et audiẽtes mirati ſũt. 7 relicto eo abierũt. In illo die acceſſerũt adeũ ſaducei qui dicunt nõ eſſe reſurrectionẽ. 7 interrogauerũt eũ dicẽtes. Mgr. moyſes dixit: ſi quis mortuus fuerit nõ hns filiũ: ut ducat frater eiꝰ uxorẽ illius 7 ſuſcitet ſemen fratri ſuo. Erant autẽ apud nos ſeptẽ frẽs. 7 primꝰ uxore ducta defunctus eſt. 7 nõ hns ſemẽ reliquit uxorẽ ſuã fratri ſuo. Similiter ſecundꝰ 7 tertiꝰ: uſq; ad ſeptimũ. Nouiſſime aũt oiuz. 7 mulier defũcta eſt. In reſurrectiõe ergo cuius erit de ſeptẽ uxor. Oẽs. n habuerũt eã. Rñdẽs aũt ihs. ait illis: Erratis neſcientes ſcripturas: neq; potutẽ dei. In reſurrectiõe eni neq; nubẽt neq; nubent: ſed erũt ſic angeli dei in celo. De reſurrectiõe aũt mortuoꝝ nõ legiſtis qđ dictũ ẽ a deo dicẽte vobis. ego ſũ deꝰ abrahã. 7 deꝰ yſaac. 7 deꝰ iacob? Nõ ẽ deus mortuoꝝ: ꝫ viuẽtiũ. Et audiẽtes turbe mirabãt in doctrina eiꝰ. Phariſei aũt audiẽtes qꝫ ſilentiũ impoſuiſſet ſaduceis cõuenerũt in vnũ. 7 interrogauit eũ vnꝰ ex eis legis doctor tẽptãs eũ. Mgr: qđ ẽ mandatũ magnum in lege? Ait illi ihs. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo. 7 in tota aia tua. 7 in tota mẽte tua. Hoc ẽ maximũ 7 primũ mandatũ. Secundũ aũt ſile ẽ huic. Diliges proximũ tuũ ſicut teipſũ. In his duob9 mandatꝭ uniuerſa lex pẽdet 7 prophe. Cõgregatꝭ aũt phariſeis interrogauit eos ihs dicẽs: Quid vobis videt de xpo: cuiꝰ filiꝰ eſt? Dicunt ei. Dauid. Ait illis. Quõ ergo dauid in ſpũ vocat eũ dñm dicẽs: dixit dñs dño meo ſede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos ſcabellũ pedum tuoꝝ? Si ergo dauid vocat eũ dñm: quõ filius eiꝰ eſt? Et nemo poterat ei rñdẽ verbũ: neq; ausus fuit aliquis ex illa die eũ amplius interrogare.

XXIII

Tunc ihs locutus eſt ad turbas 7 ad diſcipulos ſuos dicẽs: Sup cathedrã moyſi ſederũt ſcribe 7 phariſei. Omia ergo quęcũq; dixerunt vobis ſeruate 7 facite: ſm opa vero eoꝝ nolite facere. Dicũt. n. 7 nõ faciũt. Alligãt aũt onera grauia 7 inportabilia. 7 imponũt in humeros hominũ: digito aũt ſuo nolunt ea mouere. Omia vero opa ſua faciũt ut videãt ab hoib9. Dilatãt. n. philacteria ſua. 7 magnificãt fimbrias. Amant aũt primos recubitꝰ in cenis. 7 primas cathedras in ſynagogis. 7 ſalutationes in foro. 7 vocari ab hoib9 rabbi. Vos autẽ nolite vocari rabbi. Unꝰ ẽ eni mgr veſter: oes aũt vos frẽs eſtis. Et patrẽ nolite vocare vobis ſup terã: unꝰ ẽ. n. pr veſter qui in celis eſt. Nec vocemini mgri: quia mgr veſter unꝰ ẽ xps. Qui maior ẽ vrm erit miſter veſter. Qui aũt ſe exaltauerit humiliabit. 7 qui ſe humiliauerit exaltabit. Ve aũt vobis ſcribe 7 phariſei hypocrite: qui claditis regnũ celoꝝ añ hoies. Vos. n. nõ intratꝭ nec introeũtes ſinitꝭ intrare. Ve vob ſcribe 7 phariſei hypocrite: qui comeditꝭ domos viduarũ orationes lõgas orãtes: propt hoc ampliꝰ accipietꝭ iudiciũ. Ve vob ſcribe 7 phariſei hypocrite: qui circuitis mare 7 aridã ut faciatis vnũ proſelitũ. 7 cũ fuerit factꝰ facitis eum filiũ gehẽne duplo qꝫ vos. Ve vobis duces ceci: qui dicitꝭ quicũq; iurauerit p tẽplũ nihil ẽ: qui aũt iurauerit in auro tẽpli debitor ẽ. Stulti 7 ceci: quid. n. maiꝰ ẽ. aurũ. an tẽplũ qđ ſcificat aurũ? Et quicũq; iurauerit in altari nihil eſt: quicũq; aũt iurauerit in dono qđ eſt ſup illud. debet. Ceci: quid. n. maiꝰ eſt. donũ. an altare quod ſanctificat donũ? Qui ergo iurat in altari. iurat in eo 7 in oib9 q ſup illud ſũt. Et qui iurauerit in templo: iurat in illo 7 in eo qui habitat in ipſo. Et qui iurat in celo: iurat in throno dei 7 in eo qui ſedet ſuper eũ. Ve vob ſcribe 7 phariſei hypocrite: qui decimatꝭ mentã 7 anethũ 7 cyminũ: 7 reliquiſtis quę grauiora ſũt legis. iudiciũ 7 miſericordiã 7 fidẽ. Hec oportuit facere. 7 illa nõ omittere. Duces ceci excolãtes culicẽ: camelũ aũt glutiẽtes. Ve vobis ſcribe 7 phariſei hypocrite: qui mũdatꝭ qđ deforis ẽ calicis 7 parapſidis: intꝰ aũt pleni eſtis rapina 7 immũditia. Phariſee cece. mũda prius qđ intus eſt calicis 7 parapſidis: ut fiat 7 id qđ deforis ẽ mũdũ. Ve vobis ſcribe 7 phariſei hypocrite. qua ſimiles eſtis ſepulchris dealbatis. qui a foris parent hoib9 ſpecioſa: intus vero plena ſũt oſſib9 mortuoꝝ 7 oi ſpurcitia. Sic 7 vos a foris quidẽ paretis hominib9 iuſti: intus aũt pleni eſtis hypocriſi 7 iniquitate. Ve vob ſcribe 7 phariſei hypocrite: qui edificatꝭ ſepulchra prophetarũ: 7 ornatꝭ monumẽta iuſtoꝝ. 7 dicitꝭ. Si fuiſſemus in diebꝰ patrũ nroꝝ: non eſſemꝰ ſocii eoꝝ in ſanguine prophetaꝝ. Itaq; teſtimonio eſtis vobiſmetipſis: quia filii eſtis eoꝝ qui prophetas occiderũt. Et vos implete mẽſurã patrũ vrorꝝ. Serpentes genimina viperaꝝ: quõ fugietis a iudicio gehenne? Ideo ecce ego mitto ad vos prophetas 7 ſapiẽtes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 scribas.7 ex illis occidetis 7 crucifigetis.7 ex eis flagellabitis in synagogis vris.7 psequimini de ciuitate i ciuitatē ut veniat super vos ois sanguis iustus q effusus est sup terram.a sanguine abel iusti vsq ad sanguinē çacharie filij baracbie:quē occidistis int templum 7 altare. Amē dico vobis:venient hec oia sup generationē istā. Hierusalē hierusalem.que occidis,pphetas 7 lapidas eos qui ad te missi sūt: quotiēs volui cōgregare filios tuos quēadmodū gallina cōgregat pullos suos sub alas.7 noluisti. Ecce relinquet vobis domus vestra deserta. Dico eni vobis nō me videbitis āmodo donec dicatis.Benedictus qui venit in noie dñi. CXXIIII

Et egressus ihesus de tēplo ibat.Et accesserunt discipuli eius.ut ostenderent ei edificationes tēpli. Ipse aūt respondens.dixit illis:Videtis hec omnia? Amē dico vobis:nō relinquet hic lapis sup lapidē:qui nō destruat. Sedente aūt eo sup montē oliueti:accesserunt ad eū discipuli secreto dicētes:Dic nobis qñ hec erūt:7 quod signū aduent tui:7 consūmatiōis seculi? Et rndens ihs dixit eis. Videte ne quis vos seducat.Multi.n. venient i noie meo.dicentes: ego sum xps:7 multos seducent.Auditur.n estis prelia 7 opiniōs prelioz:videte ne turbemini.Oportet eni hec fieri : s nondū est finis. Consurget.n.gens in gentem.7 regnū in regnū.7 erūt pestilentie 7 fames 7 terremot per loca.Hec aūt omnia.initia sūt dolorum. Tunc tradēt vos in tribulationē.7 occident vos:7 eritis odio omnib gentib ppter nomē meū. Et tunc scandalizabunt multi.7 inuicē tradēt.7 odio habebūt inuicē. Et multi pseudo prophete surgent.7 seducēt mnltos: 7 qm abundabit iniqtas:refrigescet caritas multoz.Qui aūt perseuerauerit vsq i finem: hic saluus erit. Et pdicabit hoc euangeliū regni in vniuerso orbe i testimoniū oib gentibus:7 tūc veniet consūmatio.Cū ergo videritis abhominationē desolatiōis.que dicta ē a daniele pphēta stantē in loco sancto: q legit intelligat. Tunc qui in iudea sūt.fugiant ad montes:7 q in tecto.nō descendat tollere aliquid de domo sua:7 qui in agro.nō reuertatur tollere tunicā suā.Ve aūt pregnantib 7 nutrientib in illis dieb.Orate aūt ut non fiat fuga vestra hyeme uel sabbato. Erit enī tūc tribulatio magna.qualis nō fuit ab initio mundi vsq modo: neq fiet. Et nisi breuiati fuissent dies illi.nō fieret salua ois caro:sed ppt electos breuiabūt dies illi. Tūc si quis vobis dixerit.ecce hic est xps aut illic: nolite credere. Surgent enī pseudo xpi 7 pseudo prophete.7 dabūt signa magna 7 prodigia ita ut i errorē inducant si fieri pōt etiā electi. Ecce predixi vobis. Si ergo dixerint vobis: ecce in deserto est.nolite exire: ecce i penetralibus.nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab oriēte 7 apparet vsq i occidentē:ita erit 7 aduent filij hois. Ubicūq fuerit corpus:illuc cōgregabūt 7 aq̄le. Statī aūt p tribulationē dierū illoz sol obscurabit: 7 luna non dabit lumē suū: 7 stelle cadēt de celo 7 vtutes celoz cōmouebūt: 7 tūc parebit signum filij hois i celo. Et tūc plangent oēs trib terre 7 videbūt filiū hois venientē in nubibus celi cū virtute multa 7 maiestate. Et mittet angelos suos cū tuba 7 voce magna 7 congregabūt electos ei a q̄tuor vētis.a sūmis celorū vsq ad terminos eoz. Ab arboze aūt fici discite parabolā : cū iam ram ei tener fuerit 7 folia nata:scitis q̄a ppe est estas. Ita 7 vos cū videritis h oia:scitote q̄a ppe ē 7 in ianuis. Amē dico vobis:q̄a nō ptеribit generatio h donec oia fiant. Celū 7 tra trāsibūt: verba aūt mea nō ptеribūt. De die aūt illa 7 hora nemo scit:neq angeli celoz.nisi pr solus. Sic aūti dieb noe:ita erit 7 aduēt filij hois Sic.n.erāt in dieb aī diluuiū comedētes 7 bibētes.nubētes 7 nuptui tradētes.vsq ad eū diē q intrauit noe i arcbā.7 nō cognouerūt donec venit diluuiū 7 tulit oēs : ita erit 7 aduent filij hois. Tūc duo erūt i agro: vn assumet 7 vn relinq̄t. Due molētes i mola: vna assumet 7 vna relinquet. Duo in lecto : vn assumet 7 vn relinquet. Vigilate g̃ q̄a nescitis q hora dns vester vēturꝰ sit. Illud aūt scitote: qm si sciret pfamilias q hora fur vēturus eēt:vigilaret vtiq.7 nō sineret perfodi domū suū. Ideo 7 vos estote parati: q̄a qua nescitis hora filius hois vēturꝰ ē. Quis putas est fidelis seruus 7 prudēs.quē cstituit dns sup familiā suā:ut det illis cibū in tpe? Beatus ille seruus:quē ut venerit dns ei inuenerit sic facientē. Amē dico vobis: qm sup oia bona sua cstituet eū. Si aūt dixerit malus seruus ille in corde suo:morā facit dns meus venire.7 ceperit percutere cōseruos suos.manducet aūt 7 bibat cū ebriosis:veniet dom in

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſerui illius in die qua nõ ſperat: ⁊ hora qua ignorat. ⁊ diuidet eũ ⁊ partemq; eius ponet cũ hypocritis: illic erit fletus ⁊ stridor dentium.

XXV

TUnc simile erit regnum celorum decem virginibus: que accipiẽtes lampades suas exierũt obuiam sponso ⁊ sponse. Quinq; autem ex eis erant fatue. ⁊ quinq; prudentes. Sed quinq; fatue acceptis lampadibus non sumpserunt oleum secũ. Prudentes vo acceperũt oleum in vasis suis cũ lampadibus. Moram autẽ faciente sponso: dormitauerũt omnes ⁊ dormierunt. Media autẽ nocte clamor factus est: ecce sponsus venit. exite obuiam ei. Tunc surrexerũt omnes virgines ille: ⁊ ornauerũt lampades suas. Fatue autẽ sapientib⁹ dixerũt. Date nobis de oleo vestro: quia lampades nostre extinguũtur. Responderunt prudentes dicentes. Ne forte nõ sufficiat nobis ⁊ vobis: ite potius ad vendẽtes ⁊ emite vobis. Dum autem irent emere. venit sponsus: ⁊ que parate erãt intrauerũt cum eo ad nuptias. ⁊ clausa est ianua. Nouissime vo veniunt ⁊ relique virgines dicentes. Domine domine: aperi nobis. At ille respondens ait: Amẽ dico vobis: nescio vos. Vigilate itaq; quia nescitis diem neq; horam. Sicut enim homo peregre pficiscens vocauit seruos suos. ⁊ tradidit illis bona sua. Et vni dedit q̃nq; talenta. alij autẽ duo. alij vo vnum: vnicuiq; ꝑm propriam virtutem: ⁊ profectus est statim. Abiit autem qui quinq; talenta acceperat. ⁊ operat⁹ est in eis. ⁊ lucrat⁹ est alia q̃nq; Similiter qui duo acceperat: lucratus est alia duo. Qui autẽ vnũ acceperat: abiens fodit in terram. ⁊ abscondit pecuniã domini sui. Post multum vo temporis venit dom⁹ seruorũ illorum: ⁊ posuit rationem cum eis. Et accedẽs qui quinq; talenta acceperat. obtulit alia quinq; talenta. dicens: Domine quinq; talẽta tradidisti mihi: ecce alia q̃nq; superlucrat⁹ sum. Ait illi dñs ei⁹. Euge serue bone ⁊ fidelis: quia super pauca fuisti fidelis. super multa te constituã: intra in gaudium dñi tui. Accessit aũt ⁊ qui duo talenta acceperat. ⁊ ait: Domine. duo talenta tradidisti mihi: ecce alia duo lucratus sum. Ait illi dñs eius. Euge serue bone ⁊ fidelis: q̃a super pauca fuisti fidelis. super multa te constituam. intra in gaudiũ dñi tui. Accedens autem ⁊ qui vnum talentum acceperat ait: Dñe. scio q̃a homo durus es: metis vbi nõ seminasti. ⁊ congregas vbi non sparsisti: ⁊ timens abij ⁊ abscondi talentũ tuũ in terra. Ecce habes q̃ tuũ est. Respondens autẽ dom⁹ eius. dixit ei: Serue male ⁊ piger: sciebas quia meto vbi non semino. ⁊ congrego vbi non sparsi. Oportuit ergo te cõmittere pecuniam meã nũmulariis: ⁊ veniens ego recepissem vtiq; quod meũ est cũ vsura. Tollite itaq; ab eo talentum: ⁊ date ei qui habet decem talenta. Omni enim habenti dabitur ⁊ abundabit: ei autem q̃ non habet. ⁊ quod videt habere auferet ab eo. Et inutilẽ seruũ eijcite in tenebras exteriores: illic erit fletus ⁊ stridor dentiũ. Cum autem venerit filius hominis i maiestate sua ⁊ omnes angeli cũ eo: tunc sedebit super sedem maiestatis sue. ⁊ congregabuntur ante eum omnes gentes: ⁊ separabit eos ab inuicem. sicut pastor segregat oues ab hedis. Et statuet oues quidem a dextris. hedos autem a sinistris. Tunc dicet rex his qui a dexteris eius erunt. Venite benedicti patris mei: possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi. Esurui enim: ⁊ dedistis mihi mãducare. Sitiui: ⁊ dedistis mihi bibere. Hospes eram: ⁊ collegistis me. Nudus: ⁊ operuistis me. Infirm⁹: ⁊ visitastis me. In carcere erã: ⁊ venistis ad me. Tunc respondebũt ei iusti. dicentes. Domine quãdo te vidimus esurientem. ⁊ pauimus: sitientẽ. ⁊ dedimus tibi potũ? Quando autẽ te vidimus hospitẽ ⁊ collegimus te. aut nudum ⁊ cooperuim⁹ te? Aut quando te vidimus infirmũ aut in carcere. ⁊ venim⁹ ad te? Et rñdens rex dicet illis. Amen dico vobis q̃diu fecistis vni de bis fratrib⁹ meis minimis: mihi fecistis. Tunc dicet ⁊ his qui a sinistris erũt. Discedite a me maledicti in ignẽ eternũ: qui parat⁹ est diabolo ⁊ angelis eius Esuriui enim: ⁊ non dedistis mihi mandu care. Sitiui: ⁊ nõ dedistis mihi potũ. Hospes eram: ⁊ non collegistis me. Nudus: ⁊ non operuistis me. Infirmus ⁊ in carcere: ⁊ non visitastis me: Tunc respondebũt ei ⁊ ipsi. dicentes: Domine. quando te vidimus esurientem. aut sitientẽ. aut hospitem. aut nudũ. aut infirmũ. aut in carcere: ⁊ nõ ministrauimus tibi? Tunc respõdebit illis dicẽs: Amẽ dico vobis: q̃diu non fecistis vni de minoribus his: nec mihi fecistis. Et ibũt hi in supplicium eternum: iusti autem in vitam eternam.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et factū ē cū cōsūmasset ihs sermones hos oēs: dixit discipulis suis. Scitis qa post biduū pasca fiet. et filius hois tradet ut crucifigat? Tūc cōgregati sūt principes sacerdotū. et seniores populi in atriū principis sacerdotū. qui dicebat caypbas. et consiliū fecerūt ut ihm dolo tenerēt et occiderent. Dicebant aūt. Nō in die festo: ne forte tumult9 fieret in ppl'o. Cū aūt esset ihs in bethania in domo symonis leprosi accessit ad eū mulier hns alabastrū unguēti pciosi. et effudit sup caput ipsius recūbentis. Videntes aūt discipuli: indignati sūt dicentes. Ut qd perditio hec? Potuit.n. istud venundari multo. et dari paupēribus. Sciēs aūt ihesus ait illis. Quid molesti estis huic mulieri? Opus enim bonū operata est in me. Nam semper pauperes habetis vobiscū: me aūt nō semp habebitis. Mittēs.n. hec unguentū hoc in corp9 meū: ad sepeliendū me fecit. Amē dico vobis: ubicūq; p̄dicatū fuerit hoc euāgeliū in toto mūdo dicet et qd hec fecit in memoriā ei9. Tunc abijt unus de duodecim q dicebat iudas scariotb. ad principes sacerdotū et ait illis: Quid vultis mihi dare: et ego vobis eū tradā? At illi pstituerunt ei triginta argēteos. Et exinde quērebat oportunitatē ut eū traderet. Prima aūt die azimoꝝ accesserūt discipuli ad ihm dicentes. Ubi vis paremus tibi comedere pascha? At ihesus dixit. Ite in ciuitatē ad quendā. et dicite ei. Magister dicit: temp9 meum pe ē: apud te facio pascha cum discipulis meis. Et fecerūt discipuli sicut pstituit illis ihs. et parauerūt pascha. Vespe aūt facto: discumbebat cū duodeci discipulis suis. Et edentib9 illis dixit. Amē dico vob: qa unus vrm me traditurus est. Et contristati valde: cepērūt singuli dicē. Nunqd ego sū dne? At ipse rndens ait. Qui intingit mecū manū in parapside: hic me tradet. Filius quidē hois vadit sicut scriptū ē de illo: ve aūt homini illi. p quē filius hois tradet. Bonū erat ei. si natus. nō fuisset hō ille. Rndens aūt iudas qui tradidit eum dixit. Nūqd ego sū rabbi? Ait illi. Tu dixisti. Cenantib9 aūt eis. accepit ihesus panē et bñdixit. ac fregit. dixitq discipulis suis et ait. Accipite et comedite. hoc ē corp9 meū. Et accipiens calicē grās egit. et dedit illis dicens. Bibite ex hoc oēs. hic ē.n. sanguis me9 noui testi: qui pro multis effundet in remissionē pcatorū. Dico aūt vob: nō bibā amodo de hoc genimine vitis usq; in diē illū: cū illud bibā vobiscū nouū in regno p̄tis mei. Et hymno dicto. exierūt in montē oliueti. Tūc dicit illis ihesus. Oēs vos scandalū patiemini in me in ista nocte. Scriptū ē.n. Percutiā pastorē. et dispergent oues gregis. Postq̄ aūt resurrexero: p̄cedā vos in galileam. Rndens aūt petrus ait illi. Et si oēs scandaliçati fuerint in te: ego nūq̄ scandaliçabor. Ait illi ihs. Amen dico tibi: qa in hac nocte anteq̄ gallus cantet. ter me negabis. Ait illi petrus. Etiā si oportuerit me mori tecū: nō te negabo. Similit et oēs discipuli dixerūt. Tunc venit ihs cū illis in villā q dicit gethsemani. Et dixit discipulis suis. Sedete hic: donec vadā illuc et orē. Et assūpto petro et duobus filijs zebedei: cepit contristari et mestus esse. Tūc ait illis. Tristis ē aia mea usq; ad mortē. Sustinete hic. et vigilate mecū. Et pgressus pusillū: procidit in faciē suā orās et dicēs. Pr̄ mi: si possibile ē trāseat a me calix iste. Verumtn̄ nō sicut ego volo: sed sicut tu. Et venit ad discipulos suos et invenit eos dormientes. et dicit petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecū? Vigilate et orate: ut nō intretis in tēptationē. Spūs qdē pmptus est: caro aūt infirma. Iterū secūdo abijt. et orauit dicēs. Pater mi: si nō pōt hic calix transire nisi bibam illum: fiat voluntas tua. Et venit iterū: et invenit eos dormientes: Erāt.n. oculi eorū ḡuati. Et relictis illis. iterū abijt et orauit tertio: eundē sermonē dicēs. Tunc venit ad discipulos suos. et dicit illis: Dormite iam et requiescite. Ecce appropinq̄bit hora: et filius hois tradet in manus pctorū. Surgite eamus. Ecce appropinq̄bit qui me tradet. Adhuc eo loquente. ecce iudas unus de duodecim venit. et cū eo turba multa cū gladijs et fustib9. missi a principib9 sacerdotū et seniorib9 ppli. Qui aūt tradidit eum: dedit illis signū dicens. Quēcūq; osculatus fuero ipse ē: tenete eum. Et p̄festim accedens ad ihm dixit. Ave rabbi. Et osculatus ē eū. Dixitq; illi ihesus. Amice ad qd venisti? Tūc accesserūt et manus iecerūt in ihm. et tenuerūt eū. Et ecce unus ex his qui erant cū ihu. extendens manū exemit gladiū suū: et percutiens seruū principis sacerdotis amputauit auriculā ei9. Tūc ait illi ihs. Conuerte gladiū tuū in locū suū. Omnes enim qui acceperint gladiū: gladio peribūt. An putas qa nō possum rogare p̄trem meū: et exhibebit mihi modo plus q̄ duodecim legiones ānelorū?

iz

Quō ḡ implebunt scripture? Quia sic oportet fieri. In illa hora dixit ihs turbis. Tanq̄ ad latronē existi cū gladijs ⁊ fustib⁹ cōprehendere me. Quotidie apud vos sedebā docens in templo. ⁊ nō me tenuistis. Hoc aūt totū factū est: ut adimplerent scripture ꝓphetarū. Tūc discipuli oēs relicto eo fugerūt. At illi tenentes ihm· duxerūt ad caypham principem sacerdotū: vbi scribe ⁊ seniores ꝙuenerāt. Petrus aūt seqbat eū a lōge: vsq̄ in atriū pncipis sacerdotū. Et ingressus intro sedebat cū ministris: ut videret finē. Principes aūt sacerdotū. ⁊ oēs ꝙciliū qrebāt falsū testimoniū ꝑ ihm: ut eū morti traderēt. ⁊ nō inuenerunt· cū multi falsi testes accessissent. Nouissime aūt venerunt duo falsi testes. ⁊ dixerūt: Hic dixit. Possū destruere tēplū dei: ⁊ p⁹ triduū reedificare illud. Et surgēs pnceps sacerdotum ait illi. Nihil rndes ad ea q̄ isti aduersū te testificant? Ihs aūt tacebat. Et pnceps sacerdotū ait illi. Adiuro te p deū viuū: ut dicas nobis si tu es xps fili⁹ dei. Dicit illi ihs. Tu dixisti. Verūtn dico vob: āmodo videbitis filiū hois sedentē a dextris virtutis dei· ⁊ venientē in nubib⁹ celi. Tūc pnceps sacerdotū scidit vestimēta sua dicēs: Blasphemauit. Quid adhuc egem⁹ testibus? Ecce nunc audistis blasphemiā Quid vob videt? At illi rndētes dixerūt. Reus ē mortis. Tūc expuerunt in faciē ei⁹. ⁊ colaphis eū cederūt. Alij aūt palmas i faciē ei⁹ dederūt dicētes: Prophetiza nobis xpe. Quis ē q̄ te pcussit? Petrus vo sedebat foris i atrio. ⁊ accessit ad eū vna ancilla dicēs. Et tu cū ihu galileo eras. At ille negauit coram oib⁹ dicēs: nescio q̄d dicis. Exeūte aūt illo ianuā· vidit eū alia ancilla: ⁊ ait bis q̄ erāt ibi. Et hic erat cū ihu naçareno. Et iterū negauit cū iuramēto: q̄a nō noui hoiem. Et p⁹ pusillū accesserūt q̄ stabāt: ⁊ dixerunt petro. Vere tu ex illis es. Nam ⁊ loq̄la tua manifestū te facit. Tūc cepit detestari ⁊ iurare: q̄a non nouisset hoiem. Et ꝙtinuo gallus cantauit. Et recordat⁹ est petrus verbi ihu q̄ dixerat: priusq̄ gallus cantet· ter me negabis. Et egressus foras fleuit amare.

Mane aūt facto· psiliū inierūt oēs pncipes sacerdotum ⁊ seniores populi aduersus ihm: ut eū morti traderent. Et vinctū adduxerūt eū: ⁊ tradiderūt pontio pilato psidi. Tūc videns iudas q̄ eū tradidit q⁹ dānat⁹ esset: pnia ductꝰ retulit triginta argēteos pncipib⁹ sacerdotū ⁊ seniorib⁹ dicēs. Peccaui: tradēs sanguinē iustū. At illi dixerūt: Quid ad nos: Tu videris. Et proiectis argēteis in tēplo recessit: ⁊ abiēs laqueo se suspendit. Principes aūt sacerdotū acceptis argēteis dixerūt. Non licet eos mittere i corbonā: q̄a pciū sanguinis ē. Cōsilio aūt inito· emerūt ex illis agrū figuli in sepulturā pegrinoꝝ. ꝓpē hoc vocatus ē ager ille acheldemach: hoc ē ager sanguinis: vsq̄ in hodiernū diē. Tūc impletū ē qđ dictū ē p hieremiā ꝓphetā dicentē. Et acceperūt triginta argēteos pciū appreciati quē appciauerūt a filijs isrl: ⁊ dederūt eos i agrū figuli· sicut constituit mihi dns. Ihs aūt stetit añ psidē: ⁊ interrogauit eū pses dicēs. Tu es rex iudeorum? Dicit illi ihs: Tu dicis. Et cū accusaretur a pncipib⁹ sacerdotū ⁊ seniorib⁹: nihil rndit. Tūc dicit illi pilat⁹. Nō audis quāta aduersū te dicūt testimonia? Et nō rndit ei ad vllū verbū: ita ut miraret⁹ pses vehemēt. Per diē aūt sollēnem consueuerat preses ꝓplo dimittere vnū vinctū quē voluisset. Habebat aūt tūc vnū vinctū insignē q̄ dicebat barrabas. Cōgregatis ḡ illis dixit pilat⁹. Quē vultis dimittā vobis: barrabā· an ihm qui dicit xps? Sciebat. n. q̄ p iuidiā tradidissent eū. Sedēte aūt illo p tribunali· misit ad eū vxor ei⁹ dicēs. Nihil tibi ⁊ iusto illi. Multa. n. passa sum hodie p visū ꝓpt eū. Principes aūt sacerdotū ⁊ seniores psuaserūt plis ut peteret barrabā: ihm vo perderet. Rndens aūt pses ait illis: Quē vult⁹ vobis de duob⁹ dimitti? At illi dixerūt. Barrabā. Dicit illis pilatus Quid igit faciā de ihu qui dicit xps? Dicūt oēs. Crucifigat. Ait illis pses. Quid. n. mali fecit? At illi magis clamabāt dicētes. Crucifigat. Videns aūt pilat⁹ q̄a nihil ꝓficeret ⁊ magis tumult⁹ fieret: accepta aq̄ lauit man⁹ coram plo dicēs. Innocēs ego sum a sanguine huius iusti: vos videritis. Et rndens vniuersus plus dixit. Sanguis eius sup nos: ⁊ sup filios nros. Tūc dimisit illis barrabā: ihm aūt flagellatū tradidit eis ut crucifigeretur. Tūc milites psidis suscipientes ihm in pretorio· cōgregauerūt ad eū vniuersam cohortem. ⁊ exuētes eū· chlamydē coccineā circūdederunt ei: Et plectentes coronā de spinis posuerūt sup caput ei⁹. ⁊ harundinē i dextra eius: ⁊ genu flexo ante eū· illudebāt ei dicētes Aue rex iudeorum. Et exspuētes i eū: acceperūt

XXVII

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

harundinē ⁊ pcutiebāt caput eiꝰ. Et pⁿ qꝫ illuserūt ei exuerūt eū chlamydē. ⁊ induerūt eum vestimentꝫ eiꝰ. ⁊ duxerūt eū ut crucifigerent. Exeūtes aūt inuenerunt hoiem cyreneū noie symonē: hūc angariauerūt ut tolleret crucem eiꝰ. Et venerūt i locū q̄ dicit golgotha: qđ ē caluarie locus. Et dederūt ei vinū bibē cū felle mixtū. Et cū gustasset: noluit bibere. Postqꝫ aūt crucifixerūt eū. diuiserūt vestimēta eiꝰ sortē mittētes: ut ipleret qđ dictū ē per pⁿtā dicentē. Diuiserūt sibi vestimēta mea: ⁊ sup vestē meā miserūt sortē. Et sedentes seruabāt eū. Et impposuerūt sup caput eius cām ipsius scriptā: h̄ ē ih̄s rex iudeoꝝ. Tūc crucifixi sūt cū eo duo latrones. vnꝰ a dextris. ⁊ vnꝰ a sinistris. Pretereūtes aūt blasphemabāt eū mouētes capita sua ⁊ dicētes. Vah q̄ destruis tēplū dei. ⁊ i triduo illud reedificas: Salua temetipsū: si filiꝰ dei es descē de cruce. Similiē ⁊ pncipes sacerdotū illudētes cū scribis ⁊ seniorib⁹ dicebāt. Alios saluos fecit: seipsum nō pōt saluū facē. Si rex isrl̄ ē. descēdat nūc de cruce ⁊ credimꝰ ei. Cōfidit in deo: liberet nūc eū si vult. Dixit enī: q̄a filiꝰ dei sum. Idipsū aūt ⁊ latrones q̄ crucifixi erant cū eo improperabāt ei. A sexta aūt hora tenebre facte sūt sup vniuersam terrā: vsq; ad horam nonā. Et circa horā nonā clamauit ih̄s voce magna dicēs. Heli. hēli. lama çabattani. h̄ oc est. Deꝰ meꝰ. deꝰ meꝰ. ut quid dereliquisti me? Quidā aūt illic stātes. ⁊ audiētes dicebant. Heliā vocat iste. Et cōtinuo currēs vnꝰ ex eis acceptā spongeā ipleuit aceto. ⁊ ipposuit harūdini. ⁊ dabat ei bibē. Ceteri vo dicebāt. Sine: videamꝰ an veniat helias liberās eū. Ih̄s aūt iterū clamās voce magna: emisit spm̄. Et ecce velū tēpli scissū ē in duas ptes: a sūmo vsq; deorsum. Et tra mota ē. ⁊ petre scisse sūt. ⁊ monumēta apta sūt: ⁊ multa corpora scōrū q̄ dormierāt surrexerūt. Et exeuntes de monumentꝫ pⁿ resurrectionē eiꝰ venerunt in sanctā ciuitatē. ⁊ apparuerūt multꝫ. Cēturio aūt ⁊ qui cum eo erāt custodientes ih̄m: viso terremotu ⁊ his que fiebāt. timuerunt valde dicentes. Vere filiꝰ dei erat iste. Erāt aūt ibi mulieres multe a longe. q̄ secute erāt ih̄m a galilea ministrātes ei: int̄ quas erat maria magdalene. ⁊ maria iacobi. ⁊ ioseph mr̄. ⁊ mr̄ filiorū çebedei. Cū aūt sero factū esset. venit quidā hō diues ab arimathia. noīe ioseph: qui ⁊ ipse discipulꝰ erat ih̄u. Hic accessit ad pilatū. ⁊ petiit corpꝰ ih̄u. Tūc pilatus iussit reddi corpꝰ. Et accepto corpore ioseph involuit illud i syndone mūda. ⁊ posuit illud i monumēto suo nouo. qđ exciderat in petra. Et aduoluit saxū magnū ad ostū monumēti. ⁊ abiit. Erat aūt ibi maria magdalene. ⁊ altera maria: sedētes ꝯ sepulchrū. Alia aūt die q̄ ē pⁿ parasceuen: conuenerūt pncipes sacerdotū ⁊ pharisei ad pilatū dicētes. Dñe recordati sumꝰ. q̄a seductor ille dixit adh̄ viuēs: pⁿ tres dies resurgā. Iube g̃ custodiri sepulchrū vsq; in diē tertiū: ne forte veniāt discipuli eius ⁊ furent̄ eū. ⁊ dicāt plebi. surrexit a mortuis: ⁊ erit nouissimus error peior pⁿore. Ait illis pilatꝰ. Habetꝫ custodiā: ite custodite sicut scitꝫ. Illi aūt abeūtes. munierunt sepulchrū. signātes lapidē cū custodibus.

XXVIII

Esperе aūt sabbati q̄ lucescit in pⁿma sabbati: venit maria magdalene ⁊ altera maria videre sepulchrū. Et ecce terremotꝰ factus ē magnꝰ. Angelus. n. dñi descēdit de celo. ⁊ accedens reuoluit lapidē. ⁊ sedebat sup eū. Erat autē aspectꝰ eiꝰ sicut fulgur. ⁊ vestimentū eiꝰ sicut nix. Pre timore aūt eiꝰ exterriti sūt custodes: ⁊ facti sūt velut mortui. Rñdens aūt angelꝰ dixit mulieribꝰ. Nolite timē vos. Scio. n. q̄ ih̄m q̄ crucifixus ē q̄ritꝫ. Non ē h̄. surrexit enī sicut dixit. Venite ⁊ videte locū: vbi positus erat dñs. Et cito euntes dicite discipulis eiꝰ q̄a surrexit: ⁊ ecce precedet vos in galileam. Ibi eū videbitꝫ: ecce pdixi vobis. Et exierunt cito de monumento cū timore ⁊ gaudio magno. currentes nunciare discipulis eius. Et ecce ih̄s occurrit illis dicēs: Auete. Ille aūt accesserūt ⁊ tenuerūt pedes eiꝰ: ⁊ adorauerūt eū. Tūc ait illis ih̄s. Nolite timē. ite nūciate fribꝰ meis ut eāt i galileā: ibi me videbunt. Que cū abissent. ecce q̄dā de custodibꝰ venerūt i ciuitatē ⁊ nūciauerūt pncipibus sacerdotū oia q̄ facta fuerāt. Et congregati cum seniorib⁹: consilio accepto pecuniā copiosam dederūt militibꝰ dicētes. Dicite q̄a discipuli eius nocte venerūt. ⁊ furati sūt eū nobis dormientibꝰ. Et si h̄ auditū fuerit a pside. nos suadebimꝰ ei. ⁊ securos vos faciemꝰ. At illi accepta pecunia: fecerūt sicut erāt edocti. Et diuulgatū ē verbū istud apud iudeos: vsq; i hodiernū diē. Undeci aūt discipuli abierūt in galileā i montē vbi pstituerat illis ih̄s. Et videtes eū adorauerūt: q̄dā aūt dubitauerūt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et accedens ihs: locutus est eis dicēs. Data ē mihi ois ptās in celo 7 in ra. Euntes g̃ docete ōes gentes: baptiçantes eos in noīe pr̃is 7 filij 7 sp̃us sci: docetes eos ꝑuare oia quecūq; mandaui vobis. Et ecce ego vbiscū sum oibus dieb⁹: vsq; ad ꝯsūmationē seculi.

Explicit euangeliū ꝑm Mathæum. Incipit ꝓlogus in euāgeliū ꝑm Marcū.

Marcus euāgelista dei electꝰ 7 petri in baptismate filius· atq; i diuino ꝑmōe discipulus· sacerdotiū i isrl agens· scōm carnē leuita· ad fidem xp̃i conuersus· euangeliū in italia scripsit: oñdens in eo· qd 7 generi suo deberet. 7 xp̃o. Nā initiū ꝓncipij i voce ꝓphetice exclamationis instituens ordinē leuitice electionis oñdit· ut ꝑdicans ꝑdestinatū iohannē filiū çacharie i voce angeli annūciātz emissū: nō solū verbū carnē factū· ꝫ 7 corpꝰ dñi in oia ꝑ verbū diuine vocis aiatū· in initio euāgelice ꝑdicationis oñderet: ut q̃ꝫ legēs sciret cui initiū carnis in dño. 7 ihu aduenientis habitaculū caro deberet agnoscē: atq; in se verbū vocis qđ in ꝓsonātibꝰ ꝓdiderat inueniret. Denicq; cū ꝓfecti euangelij opus intrasset a baptismo dñi ꝑdicare cœpit inchoās· nō laborauit natiuitatē carnis quā in ꝓphetis viderat dicere: ꝫ totiꝰ exp̃mēs expositionem deserti· numeꝝ ieiunij· tēptationē diaboli· ꝯgregationē bestiarꝝ. 7 misteriū ꝓtulit angelorū: ut instituēs nos ad intelligendū: singula in breui cōpingēs· nec auctoritatē facte rei deberet. 7 ꝓficiendi opis plenitudinē non negaret. Denicq; ꝰputasse sibi pꝰ fidē pollicē dicit· ut sacerdotio reprobꝰ haberet: ꝫ tantū ꝓsentiēs fidei ꝑdestinata potuit electio· ut nec sic in ope verbi perderet qđ prius meruerat in genere. Nā alexandrie epūs fuit. Cuius per singula opus fuit scire 7 euangelij i se dicta disponere: 7 disciplinā legis in se agnoscere: 7 diuinā i carne dñi intelligere naturā. Que in nos ꝓmū req̃ri oportet· ꝛ hinc inq̃sita volumus agnosci habentes mercedē exhortationis: qm̃ qui plantat 7 qui rigat vnū sūt: qui aūt incrementū prestat· deus est.

Explicit prologus. Incipit euangelium scōm Marcum. Capm I

Initium euāgelij ihu xp̃i filij dei: sicut scriptum est i ysaia ꝓphēta. Ecce mitto angelū meū añ faciē tuā: q̃ ꝑparabit viā tuā ante te. Vox clamantis in deserto. Parate viā dñi: rectas facite semitas eiꝰ. Fuit i deserto iobānes baptiçās 7 ꝑdicās baptismū pnie: in remissionē pctōꝝ. Et egrediebat ad eū ois iudee regio. 7 hierosolymite vniuersi 7 baptiçabant ab illo i iordanis flumie: ꝓfitētes pcta sua. Et erat iobānes vestitꝰ pilis camelorꝝ 7 çona pellicea circa lūbos eius. 7 locustas 7 mel siluestre edebat: 7 ꝑdicabat dicens. Venit fortior me post me: cuiꝰ nō sū dignꝰ ꝓcūbens soluere corrigiā calciamentorꝝ eiꝰ. Ego baptiço vos aqua: ille vo baptiçabit vos sp̃ sancto. Et factū est in diebꝰ illis: venit ihs a naçareth galilee 7 baptiçatus ē a iobāne in iordane. Et statim ascendēs de aqua· vidit celos apertos. 7 sp̃m scm̃ tanq̃ columbā descendentē 7 manētē in ipso. Et vox facta ē de celis. Tu es filius meꝰ dilectus: in te cōplacui. Et statim sp̃us expulit eū in desertū. Et erat i deserto q̃draginta diebꝰ 7 q̃draginta noctibꝰ: 7 tēptabat a satbana. Eratq; cū bestijs: 7 angeli ministrabāt illi. Postq̃ aūt traditꝰ ē iobānes: venit ihs in galileā ꝑdicans euangeliū regni dei. 7 dicens. Quōm impletū ē tp̃s. 7 appꝓpinq̃bit regnū dei. Penitemi 7 credite euangelio. Et ptrāns secus mare galilee: vidit symonē 7 andreā frēm eiꝰ mittētes retia in mare. Erāt. n. piscatores. Et dixit eis ihs. Venite pꝰ me. 7 faciā vos fieri piscatores hoiuꝫ. Et ptinꝰ relictis retibꝰ secuti sūt eū. Et ꝓgressus inde pusillū vidit iacobū çebedei 7 iobānem frēm eiꝰ 7 ipsos cōponētes retia i naui: 7 statim vocauit illos. Et relicto pr̃e suo çebedeo in naui cū mercēnarijs: secuti sūt eū. Et ingrediunt capharnaū: 7 statim sabbatis ingressus i synagogā docebat eos. Et stupebāt sup doctrina eiꝰ. Erat. n. docēs eos q̃si ptātē hns 7 nō sicut scribe. Et erat in synagoga eorū hō in sp̃u imundo. 7 exclamauit dicens. Quid nobis 7 tibi ihu naçarene? Venisti añ pdere nos. Scio qa sis scūs dei. Et cōminatꝰ est ei ihs dicēs. Obmutesce: 7 exi de hoie. Et discerpens eū sp̃us imūdus. 7 exclamans voce magna: exijt ab eo. Et mirati sūt oēs: ita ut cōquirerēt inter se dicētes. Quid nā ē hoc? Que nā

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

doctrina hec noua? Quia in ptate spiritibus imundis imperat: & obediunt ei. Et pcessit rumor ei⁹ statim i cm regione galilee. Et ptinus egredientes de synagoga: venerunt in domum symonis & andree cu iacobo & iohane. Recubebat aut socrus symonis febricitans: & statim dicunt ei de illa. Et accedes eleuauit eam apprehensa manu ei⁹: & ptinuo dimisit eam febris. & ministrabat eis. Vespere aut facto cu occidisset sol· afferebant ad eu es male habentes & demonia habntes: & erat ois ciuitas congregata ad ianua. Et curauit multos q̄ vexabant varijs laguoribꝰ. Et demonia mlta eijciebat: & nō sinebat ea loq̄ qm sciebant eu. Et diluculo valde surges egressus abijt i desertu locu: ibiq; orabat. Et psecutus e eu symon. & q̄ cu illo erat. Et cu inuenissent eu· dixerunt ei: q̄a es querunt te. Et ait illis. Eamus i pximos vicos & ciuitates· ut ibi p̄dicē. Ad h̄. n. veni. Et erat p̄dicans in synagogis eoꝝ & i oi galilea. & demonia eijciēs. Et venit ad eu leprosus deprecās eum. & genu flexo dixit. Si vis potes me mundare. Ihesus aut misert⁹ ei⁹ extendit manu suā: & tangēs eu ait illi. Volo. Mundare. Et cu dixisset: statim discessit ab eo lepra: & mundat⁹ e. Et cōminat⁹ e ei· statimq; eiecit illu. & dicit ei. Vide nemi dixeris: s̄ vade ostende te principi sacerdotu. & offer p emundatione tua· q̄ precepit moyses in testimoniu illis. At ille egressus cepit predicare. & diffamare sermone: ita ut iā nō posset manifeste introire in ciuitate s̄ foris in desertis locis ee: & cōueniebant ad eum vndiq;. II

Et iteru intrauit capharnau p⁹ dies octo. & auditu est q̄ i domo eet & cōuenerunt multi· ita ut nō caperet neq; ad ianua. & loq̄bat eis vbu. Et venerunt ad eu ferētes paralyticu· q̄ a q̄tuor portabat. Et cu nō possent offerre eu illi p turba· nudauerunt tectum vbi erat: & patefaciētes submiserunt grabatu in q̄ paralyticꝰ iacebat. Cu aut vidisset ih̄s fide illoꝝ: ait paralytico. Fili· dimittuntur tibi pcta tua. Erat aut illic quida de scribis sedentes: & cogitates in cordibꝰ suis. Quid h̄ sic loquit? Blasphemat. Quis pot dimittē pcta· nisi solus de⁹? Quo statī cognito ihesus spu suo· q̄a sic cogitarēt intra se: dicit illis. Quid ista cogitatis i cordibꝰ vr̄is? Quid e facilꝰ· dicē paralytico: dimittunt tibi pcta tua; an dicē· surge tolle grabatu tuu & ābula? Ut aut sciat⁹· q̄a filꝰ hois h̄z ptate in terra dimittēdi pcta: ait paralytico. Tibi dico surge: tolle grabatu tuu. & vade in domu tua. Et statī surrexit ille. & sublato grabato abijt inde coram oibꝰ· ita ut mirarent oes. & honorificarēt deu dicētes: q̄a nunq̄ sic vidimꝰ. Et egressus e rursus ad mare: ois turba veniebat ad eu: & docebat eos. Et cu p̄teriret vidit leui alphei sedentem ad teloneu: & ait illi. Seq̄re me. Et surgens secutus est eu. Et factu e cu accubaret in domo illiꝰ: multi publicani & pctores sil' discubebant cu ihu & discipulis eiꝰ. Erāt. n. multi q̄ seq̄bant eu. Et scribe & pharisei videtes: q̄a manducaret cu publicanis & pctoribꝰ: dixerunt discipulis eiꝰ. Quare cu publicanis & pctoribꝰ mānducat & bibit mgr vr̄? Hoc audito ihs ait illis. Non necesse habent sani medico: s̄ qui male habent. Non. n. veni vocare iustos: sed pctores. Et erant discipuli iohānis & pharisei ieiunantes: & veniunt & dicunt illi. Quare discipuli iohānis & phariseoꝝ ieiunant: tui aut discipuli nō ieiunant? Et ait illis ihs. Nunq̄d possunt filij nuptiaru q̄diu sponsus cu illis e ieiunare? Quāto tpe h̄nt secu sponsum nō p̄nt ieiunare. Venient aut dies cu auferet ab eis sponsus. & tunc ieiunabunt in illis diebꝰ. Nemo assumētu panni rudis assuit vestimēto veteri. Alioq̄n aufert supplemētu nouu a veteri. & maior scissura fit. Et nemo mittit vinu nouu in vtres veteres: alioq̄n dirumpet vinu vtres. & vinu effundet. & vtres pibunt. Sed vinu nouu i vtres nouos mitti debet. Et factu est iterum cu dns sabbatis ambularet p sata: & discipuli eius cepерunt p̄gredi & vellere spicas. Pharisei aut dicebant ei. Ecce q̄d faciunt discipuli tui sabbatis· q̄d nō licet. Et ait illis. Nūq̄ legistis q̄d fecerit dauid q̄n necessitatē habuit & esuriit ipse. & q̄ cu eo erat: quō introiuit i domu dei sub abiathar pncipe sacerdotu. & panes propositionis mānducauit q̄s nō licebat mānducare nisi solis sacerdotibus. & dedit eis & qui cu eo erāt? Et dicebat eis. Sabbatu ppt hoiem factum est. & nō ho ppter sabbatum. Itaq; dns est filius hois· etiā sabbati. III

Et introiuit iteru in synagoga. & erat ibi hō bns manu aridā. Et obseruabant eu si sabbatis curaret: ut accusarēt illu. Et ait homini habenti manu aridā: Surge in mediu. Et dicit eis. Licet sabbatis bñfacere an male: aiam saluā facē an pdē? At illi tacebāt. Et circūspiciens eos cū ira:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

contristatus sup cecitate cordis eor dicit hoi Extende manū tuā. Et extēdit: ⁊ restituta ē man⁹ illi. Exeūtes aūt pharisei statim cū herodianis psiliū faciebant aduersus eū: quō eū pderēt. Jhs aūt cū discipulis suis secessit ad mare. ⁊ multa turba a galilea ⁊ iudea secuta est eū. ⁊ ab hierosolymis ⁊ ab idumea ⁊ transiordanē ⁊ q̄ circa tyrū ⁊ sidonē multitudo magna audiētes q̄ faciebat venēr ad eū. Et dixit ihs discipulis suis: ut in nauicula sibi deseruirēt pp̄ turbā ne cōprimerēt eū. Multos. n. sanabat: ita ut irruerēt in eū ut illū tangerēt quotq̄t habebāt plagas. Et spiritus īmundi cū illū videbant pcidebāt ei: ⁊ clamabāt dicentes. Tu es filius dei. Et vehemēter cōminabat eis: ne manifestarent illū. Et ascēdens i montē vocauit ad se q̄s voluit ipse. ⁊ venerūt ad eū. Et fecit ut essent duodecim cū illo. ⁊ ut mitteret eos p̄dicare. Et dedit illis ptātem curādi infirmitates. ⁊ eijciendi demonia. Et iposuit symoni nomē petrus. Et iacobū zebedei. ⁊ iohannē frēm iacobi: ⁊ imposuit eis noia boanerges: qđ ē filij tonitrui. Et andreā ⁊ philippū ⁊ bartholomeū ⁊ matheū ⁊ thomā ⁊ iacobū alphei ⁊ thadeū ⁊ symonem chananeū. ⁊ iudā scharioth qui ⁊ tradidit illū. Et venīūt ad domū. Et puenit iterū turba ita ut nō possent neq̄ panē māducare. Et cū audissent sui: exierūt tenē eū. Dicebāt eni: qm̄ in furorē vsus ē. Et scribe q̄ ab hierosolymis descēderāt dicebāt qm̄ habelzebub hz. ⁊ qa i p̄ncipe demoniorū eijcit demonia. Et puocatis eis i parabolis dicebat illis. Quō pōt satbanas satbanā eijcere? Et si regnū in se diuidat: non pōt regnū illud stare. Et si dom⁹ sup semetipsam disptiat: non pōt domus illa stare. Et si satbanas psurrexerit i semetipsū: diuisus ē. ⁊ nō potēt stare: sed finē hz. Nemo pōt vasa fortis ingressus i domū diripere nisi p̄us forte alliget. ⁊ tūc domū ei⁹ diripiet. Amē dico vob: qm̄ oia dimittēt filijs hoiuz pctā ⁊ blasphemie quib⁹ blasphemauerunt. Qui autē blasphemauerit in spm̄ scm̄: nō habebit remissionē in eternū: sed reus erit eterni delicti: qm̄ dicebāt: spm̄ imūdū hz. Et veniūt mr ei⁹ ⁊ frēs. ⁊ foris stātes miserunt ad eū: vocantes eū. Et sedebat circa eū turba: ⁊ dicūt ei. Ecce mr tua ⁊ frēs tui for̄ querūt te. Et rñdēs eis ait. Que ē mr mea ⁊ frēs mei? Et circūspiciēs eos q̄ in circuitu ei⁹ sedebāt ait. Ecce mr mea ⁊ frēs mei. Qui eni fecerit voluntatem dei: hic frater meus ⁊ soror mea ⁊ mater est.

IIII

Et iterū cepit docere ad mare: ⁊ cōgregata ē ad eū turba multa: ita ut in nauim ascēdēs sedēt i mari: ⁊ omis turba circa mare sup̄ terrā erat. ⁊ docebat eos in parabolis multa. ⁊ dicebat illis i doctrina sua. Audite. Ecce exijt seminās ad seminandū. Et dū seminat: aliud cecidit circa viā ⁊ venerunt volucres celi ⁊ comederunt illud. Aliud vo cecidit sup̄ petrosa vbi nō habuit terrā multā. ⁊ statī exortū est: qm̄ nō habebat altitudinē terre. ⁊ qñ exortus ē sol exestuauit ⁊ eo q̄ nō habebat radicē exaruit. Et aliud cecidit in spinas. ⁊ ascēderūt spine ⁊ suffocauerūt illud. ⁊ fructū nō dedit. Et aliud cecidit i terrā bonā ⁊ dabat fructū ascēdētē ⁊ crescētē: ⁊ afferebat vnū tricesimū. ⁊ vnū sexagesimū. ⁊ vnū centesimū. Et dicebat. Qui hz aures audiēdi: audiat. Et cū cēt singulares: interrogauerūt eū hi q̄ cū eo erāt duodecim parabolā Et dicebat eis. Vobis datū ē nosse mysteriū regni dei: illis aūt q̄ for̄ sūt: i parabolis oia fiūt: ut videntes videāt ⁊ nō videāt. ⁊ audientes audiāt ⁊ nō intelligāt: ne qñ cōuertant ⁊ dimittāt eis pctā. Et ait illis. Nescitis parabolā hāc: Et quō oēs parabolas cognoscetis? Qui semiat: vbū semiat. Hi aūt sūt q̄ circa viā vbi semiat vbū: ⁊ cū audierint: statī venit satbanas ⁊ aufert vbū qđ seminatū ē i cordib⁹ eor. Et hi sūt similit̄ q̄ sup̄ petrosa seminant: q̄ cū audierint vbū: statī cū gaudio accipiūt illud ⁊ nō hñt radicē in se: sed tpales sūt: deinde orta tribulatione ⁊ psecutiōe pp̄ vbū cōfestim scādalizant. Et alij sūt q̄ i spinis seminant. Hi sūt q̄ vbū audiūt. ⁊ erūne seculi ⁊ deceptio diuitiar ⁊ circa reliq̄ cupiscentie introeūtes suffocāt vbū: ⁊ sine fructu efficit. Et hi sūt qui sup̄ terrā bonā seminati sunt: qui audiūt vbū ⁊ suscipiūt: ⁊ fructificāt: vnū triceſimū: vnū sexagesimū. ⁊ vnū centesimū. Et dicebat illis. Nūqd venit lucerna ut sub modio ponat aut sub lecto? Nōne ut sup̄ candelabrū ponat? Nō est. n. aliqd absconditū qđ nō manifestet: nec factū ē occultū qđ nō veniat i palā. Si q̄s hz aures audiēdi audiat. Et dicebat illis. Videte q̄d audiatis. In qua mēsura mēsi fueritis: remetietur vobis. ⁊ adijcietur vobis. Qui. n. hz: dabit illi. ⁊ q̄ nō hz: etiā qđ hz auferet ab eo. Et dicebat. Sic ē regnū dei quēadmodum si hō iaciat sēmentē in terrā ⁊

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dormiat: & exurgat nocte & die. & semen germinet. & increscat: dū nescit ille. Ultro. n. terra fructificat: primū herbā. deinde spicā: deinde plenū frumentū in spica. Et cū exierit fructus statim mittit falcē: quia adest messis. Et dicebat. Cui assimilabimus regnū dei: aut cui parabole cōparabimus illud? Sicut granū synapis qđ cū seminatū fuerit in terra minus est oibus seminib⁹ q̄ sūt in terra: & cū natū fuerit ascēdit in arborē. & fit maius oibus olerib⁹: & facit ramos magnos. ita ut possint sub umbra eius aues celi habitare. Et talib⁹ multis parabolis loqbat eis verbū put poterāt audire: sine parabola aūt nō loqbat eis. Seorsū āt discipulis suis disserebat oia. Et ait illis in illa die cū sero esset factū. Transeam⁹ ultra. Et dimittētes turbā assumūt eū ita ut erat in naui. & alie naues erāt cū illo. Et facta est procella magna uēti. & fluct⁹ mittebat in naui: ita ut ipleret nauis. Et erat ipse in puppi sup ceruical dormiēs. & excitant eū. & dicūt illi. Magr: nō ad te pertinet: qa perimus? Et exurgēs cōminat⁹ est vento. & dixit mari. Tace: obmutesce. Et cessauit vent⁹: & facta est trāquillitas magna. Et ait illis. Quid timidi estis? Nec dū habetis fidē. Et timuerūt timore magno. & dicebāt ad alterutrū. Quis putas est iste: qa vent⁹ & mare obediūt ei?

Et venerūt transfretū maris in regionē gerasenorū. Et exeunti ei de naui statim occurrit de monumentis hō in spū immūdo: q̄ domiciliū habebat in monumentis. Et neq; catenis iam q̄squā poterat eū ligare: qm̄ sepe cōpedibus & catenis vinctus dirupisset catenas & cōpedes cōminuisset. & nemo poterat eū domare. Et semp die ac nocte in monumentis & in montib⁹ erat clamās. & cedēs se lapidib⁹. Videns aūt ihm a longe cucurrit & adorauit eum. & clamās voce magna dixit. Quid mihi & tibi ihu fili dei altissimi? Adiuro te p deū ne me torq̄as. Dicebat. n. illi. Exi spūs immunde ab homie isto. Et interrogabat eū. Qđ tibi nomē est? Et dic ei. Legio mihi nomen est: qa multi sum⁹. Et deprecabat eū multū. ne se expellēt extra regionē. Erat aūt ibi circa montē grex porcor magn⁹ pascēs i agris. Et deprecabāt eū spūs. dicētes: Mitte nos in porcos. ut in eos introeam⁹. Et concessit eis statim ihs. Et exeūtes spūs immūdi introierūt in porcos. & magno impetu grex precipitatus est in mari ad duo milia. & suffocati sunt in mari. Qui aūt pascebāt eos fugerūt. & nūciauerūt in ciuitatē & in agros. Et egressi sūt videre qđ esset factū. & venerūt ad ihm: & vidēt illū qui a demonio vexabat sedentē vestitū & sane mentis & timuerūt. Et narrauerūt illis q̄ viderāt q̄liter factum esset ei q̄ demoniū habuerat. & de porcis. Et rogare cepерūt eū: ut discederet de finib⁹ eor. Cūq; ascēderet naui: cepit illū deprecari q̄ a demonio vexat⁹ fuerat. ut esset cū illo. & nō admisit eū: s̄ ait illi. Vade in domū tuā ad tuos. & annūcia illis quāta tibi dns fecerit. & miserit⁹ sit tui. Et abiit & cepit predicare in decapoli quāta sibi fecisset ihs: & oēs mirabant. Et cū ascēdisset ihs in nauim rursus transfretū: cucurrit turba multa ad eū. & erat circa mare. Et venit qdā de archisynagogis nomine iayrus: & videns eū procidit ad pedes ei⁹ & deprecabat eū multū dicēs: qm̄ filia mea in extremis est. Veni impone manū tuā sup eā: ut salua sit & viuat. Et abiit cū illo. & sequebat eū turba multa: & cōprimebāt eū. Et mulier q̄ erat in pfluuio sanguinis ānis duodecim & fuerat multa passa a cōplurib⁹ medicis. & erogauerat oia sua. nec quicq̄ profecerat: sed magis deterius habebat: cū audisset de ihu venit in turba retro: & tetigit vestimentū eius. Dicebat enim: qa si uel vestimentū eius tetigero salua ero. Et confestim siccat⁹ est fons sanguis eius & sensit corpore qa sanata esset a plaga. Et statim ihs in semetipso cognoscēs virtutē q̄ exierat de illo: cuersus ad turbā aiebat. Quis tetigit vestimēta mea? Et dicebāt ei discipuli sui. Vides turbā cōprimentē te. & dicis qs me tetigit? Et circūspiciebat vidē eā q̄ hoc fecerat. Mulier vo timēs & tremēs sciens qđ factū esset in se: venit & procidit ante eū & dixit ei oēm veritatem. Ille aūt dixit ei. Filia fides tua te saluā fecit: vade in pace: & esto sana a plaga tua. Adhuc eo loquēte veniūt nunci ad archisynagogū dicētes: qa filia tua mortua est. Quid vltra vexas magrm? Ihs aūt audito verbo qđ dicebat: ait archisynagogo. Noli timere: tm̄modo crede. Et nō admisit quēq; se seq̄: nisi petrū & iacobū & iohannē frem iacobi. Et veniūt in domū archisynagogi. Et vidit tumultū & flentes & eiulātes multū: & ingressus ait illis. Quid turbamini & ploratis? Puella nō est mortua s̄ dormit. Et irridebāt eū. Ipse vo eiectis oib⁹ assumit patrem & matrē puelle. & q̄ secū erāt. & ingreditur vbi puella erat iacens: & tenēs manū puelle ait illi. Thabitha cumi: qđ est interpretatū: puella tibi dico

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

surge. Et ꝓfestim surrexit puella: ⁊ ambulabat. Erat aũt aũnoꝝ duodeci. Et obstupuerũt stupore magno. Et ꝑcepit illis vehemẽt· ut nemo id sciret: ⁊ iussit dare illi manducare.

VI Et egressus inde abiit in patriã suã: ⁊ sequebant eũ discipuli sui. Et facto sabbato cepit in synagoga docẽ ⁊ multi audiẽtes ãmirabant in doctrina eius dicẽtes. Vñ huic hec oia? Et q̃ ẽ sapia q̃ data est illi: ⁊ ꝯutes tales q̃ per manꝰ eius efficiũt? Nõne hic est faber filius marie: frat iacobi ⁊ ioseph ⁊ iude ⁊ symonis? Nõne ⁊ sorores eius hic nobiscũ sunt? Et scãdalizabant in illo. Et dicebat illis ihs: q̃a nõ est ꝓpha sine honore nisi in patria sua ⁊ i domo sua ⁊ i cognatiõe sua. Et nõ potuit ibi ꝯutẽ vllã facẽ· nisi paucos infirmos ipositis manibus curauit: ⁊ mirabat ꝓpter incredulitatẽ eoꝝ: ⁊ circuibat castella i circuitu docẽs. Et vocauit duodeci. ⁊ cepit eos mittere binos: dabat illis ptãtẽ spiritum immundorũ. Et ꝑcepit eis ne q̃d tollerent in via nisi virgã tm̃: nõ pera nõ panẽ nec in cona es· sed calciatos sandaliis: ⁊ ne induerẽt duas tunicas. Et dicebat eis. Quocũq; introieritis i domũ· illic manete donec exeatis inde: ⁊ q̃cũq; nõ receperint vos nec audierint: exeũtes inde excutite puluerẽ de pedibus vris in testimoniũ illis. Et exeũtes ꝓdicabãt ut pniaz agerẽt: ⁊ demonia multa eiiciebãt: ⁊ vngebãt oleo multos egros ⁊ sanabãt. Et audiuit rex herodes: manifestũ. n. factũ ẽ nomẽ eius ⁊ dicebat. Quia iohãnes baptista resurrexit a mortuis. ⁊ propterea ꝯutes operant in illo. Alii aũt dicebãt q̃a helias ẽ: alii vo dicebãt q̃a pphẽa est q̃si vnus expphaꝝ. Quo audito herodes ait. Quẽ ego decollaui iohannẽ· hic a mortuis resurrexit. Ipse. n. herodes misit ac tenuit iohannẽ ⁊ vinxit eũ in carcere propter herodiadem vxorẽ philippi fris sui· q̃a duxerat eã. Dicebat. n. iohannes herodi. Nõ licet tibi habere vxorẽ fris tui. Herodias aũt insidiabat illi: ⁊ volebat occidẽ eũ nec poterat. Herodes aũt metuebat iohãnẽ sciẽs eũ virũ iustũ ⁊ scm̃ ⁊ custodiebat eum: ⁊ audito eo multa faciebat: ⁊ libenter eũ audiebat. Et cũ dies opportunꝰ accidisset: herodes natalis sui cenã fecit pncipibus ⁊ tribunis ⁊ primis galilee. Cũq; introisset filia ipsius herodiadis ⁊ saltasset ⁊ placuisset herodi simulq; recũbentibus: rex ait puelle. Pete a me q̃d vis: ⁊ dabo tibi. Et iurauit illi: q̃a q̃cq̃d petieris dabo tibi: licz dimidiũ regni mei. Que cũ exisset dixit mri sue. Quid petã? At illa dixit. Caput iohannis baptiste. Cũq; introisset statim cũ festinatiõe ad regẽ petiuit dicẽs. Volo: ut ptinus des mihi in disco caput iohãnis baptiste. Et cõtristatus ẽ rex. Propter iusiurandũ ⁊ ppter discũbentes noluit eã contristare: sed misso speculatore ꝑcepit afferri caput eius i disco: ⁊ decollauit eũ in carcere. Et attulit caput eius i disco: ⁊ dedit illud puelle: ⁊ puella dedit mri sue. Quo audito discipuli eius venerũt ⁊ tulerũt corpus eius: ⁊ posuerũt illud in monumento. Et ꝓuenientes apli ad ihm: renunciauerũt ei oia q̃ egerãt ⁊ docuerãt. Et ait illis. Venite seorsũ in desertũ locũ. ⁊ requiescite pusillũ. Erat enim q̃ veniebãt ⁊ redibãt multi: ⁊ nec spatium manducãdi habebãt. Et ascendẽtes i nauim abierũt in desertũ locũ seorsũ. Et viderũt eos abeuntes. ⁊ cognouerũt multi. ⁊ pedestres de oibus ciuitatib⁹ cucurrerũt illuc ⁊ ꝓuenerũt eos. Et exiens vidit turbã multã ihs ⁊ misertus ẽ sup eos q̃a erãt sicut oues nõ hãtes pastorẽ. ⁊ cepit illos docẽ multa. Et cũ iã hora multa fieret: accesserũt discipuli eius dicẽtes. Desertus ẽ locus hic: ⁊ iã hora ꝓterijt. Dimitte illos: ut euntes in proximas villas ⁊ vicos emãt sibi cibos q̃s manducẽt. Et rndens ait illis. Date illis mãducare. Et dixerũt ei. Euntes emam⁹ ducentis denarijs panes: ⁊ dabim⁹ illis mãducare. Et dic eis. Quot panes habetis? Ite ⁊ videte. Et cũ cognouissent dicũt: Quinq; : Et duos pisces. Et ꝑcepit illis ut accũbere facerẽt oẽs ꝑ contubernia sup viride fenũ. Et discubuerunt inptes: p centenos ⁊ q̃nq̃genos. Et acceptis q̃nq; panib⁹ ⁊ duob⁹ piscibus: intuens in celũ benedixit ⁊ fregit panes ⁊ dedit discipulis suis ut ponerent ante eos: ⁊ duos pisces diuisit oib⁹. Et mãducauerũt oes: ⁊ saturati sũt. Et sustulerũt reliquias fragmentoꝝ duodeci copinos plenos: ⁊ de piscib⁹. Erãt aũt q̃ manducauerũt q̃nq; milia virorũ. Et statim coegit discipulos suos ascendẽ nauim ut ꝑcederẽt eũ transfretũ ad bethsaidã: dum ipse dimitteret pplm. Et cũ dimisisset eos: abiit i montẽ orare. Et cũ sero esset erat nauis in medio mari: ⁊ ipse solus in terra. Et videns eos laborãtes i remigãdo: erat enim ventꝰ ptrarius eis: ⁊ circa quartã vigiliã noctis venit ad eos ambulãs sup mare: ⁊ volebat ꝑterire eos. At illi ut viderunt eum ambulãtẽ sup mare putauerũt fantasma esse

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 exclamauerũt. Oēs eni viderũt eũ: 7 ꝓturbati sũt. Et stati locut⁹ est cũ eis: 7 dixit eis. Cõfidite. Ego sũ: nolite timẽ. Et ascendit ad illos in nauim: 7 cessauit vent⁹. Et plus magꝭ intra se stupebãt. Nõ. n. intellexerũt de panibus. Erat. n. cor eor obcecatũ. Et cũ trãsfretassent venerunt in terrã genesareth. 7 applicuerũt. Cũq; egressi eẽnt de naui. ꝓtinuo cognouerũt eũ: 7 ꝓcurrentes vniuersã regionẽ illã ceperãt in grabatꝭ eos q̃ se male habebãt circũferre vbi audiebãt eũ esse. Et q̃cũq; introiebat i vicos uel i villas aut ciuitates: i plateis ponebant infirmos. 7 deprecabant eũ ut uel fimbriã vestimẽti ei⁹ tangerent: 7 quotq̃t tangebant eũ. salui fiebant.

VII

Et cõuenerũt ad eũ pharisei 7 q̃dã de scribis: veniẽtes ab hierosolymis. Et cũ vidissent q̃sdam ex discipulis eius cõmunib⁹ manib⁹ id est nõ lotis manducare panes. vituperauerũt. Pharisei eni 7 oēs iudei nisi crebro lauerint man⁹ nõ manducãt: tenentes traditionẽ seniorꝫ: 7 a foro nisi baptiçent nõ comedũt: 7 alia multa sunt q̃ tradita sũt illis seruare. baptismata calicũ 7 vrceorꝫ 7 eramentorꝫ 7 electrorꝫ. Et interrogabãt eũ pharisei 7 scribe. Quare discipuli tui non ambulãt iuxt traditionẽ seniorũ: sẽ cõmunib⁹ manib⁹ manducãt panẽ? At ille rñdens dixit eis. Bñ ꝓphetauit ysaias de vobis hypocritꝭ. sicut scriptũ ẽ. Populꝰ hic labijs me honorat: cor aũt eorꝫ lõge ẽ a me. In vanũ ãt me colũt docẽtes doctrinas 7 ꝓcepta hominũ. Relinquẽtes eni mandatũ dei tenetꝭ traditiones hominũ: baptismata vrceorꝫ 7 calicũ. 7 similia his facitis multa. Et dicebat illis. Bñ irritũ facitis ꝓceptũ dei: ut traditionẽ vrã seruetꝭ? Moyses. n. dixit. Honora prem tuũ 7 mrem tuã: 7 qui maledixerit pri uel mri morte moriat. Vos aũt dicitꝭ. Si dixerit hõ pri aut mri corban q̃ ẽ donũ q̃cũq; ex me tibi ꝓfuerit: 7 vltra nõ dimittitis eũ q̃q̃ facẽ pri suo aut mri: rescindentes vbũ dei p traditionẽ vrã quã tradidistis. Et talia huiusmodi multa facitis. Et aduocãs iterũ turbas dicebat illis. Audite me oēs 7 intelligite. Nihil ẽ extra hominem introiẽs in eũ q̃ possit eũ coinquinare. sẽ q̃ de homine ꝓcedũt illa sũt q̃ coinquinãt hominem. Si q̃s habz aures audiẽdi audiat. Et cũ introisset in domũ a turba: interrogabant eũ discipuli ei⁹ parabolã. Et ait illis. Sic 7 vos imprudentes estis? Nõ intelligitꝭ q̃a oẽ extrinsec⁹ introiẽs in hominem nõ põt eũ coinq̃nare. q̃a nõ intrat in cor ei⁹ sẽ i vẽtrẽ vadit 7 in secessũ exit purgãs oēs escas? Dicebat aũt: qm̃ illa q̃ de homine exeunt illa coinq̃nãt hominem. Ab int⁹. n. de corde hominũ male cogitatiões ꝓcedũt: adulteria. fornicationes. homicidia. furta. auaritie. neq̃tie. dolus. impudicitie. oculꝰ malꝰ. blasphemia. superbia. stultricia. Oia hec mala ab intꝰ ꝓcedunt. 7 coinq̃nãt hominem. Et inde surgẽs abijt in fines tyri 7 sidonis: 7 ingressꝰ domũ neminẽ voluit scire. 7 nõ potuit latẽ. Mulier. n. statim ut audiuit de eo cuiꝰ filia habebat spm̃ imũdũ intrauit. 7 ꝓcidit ad pedes ei⁹. Erat. n. mulier gentalis syrophenissa gne. Et rogabat eũ ut demoniũ ejiceret de filia ei⁹. Qui dixit illi. Sine ꝓus saturari filios. Nõ ẽ. n. bonũ sumere panẽ filiorũ: 7 mittẽ canib⁹. At illa rñdit: 7 dixit illi. Etiã dñe. Nã 7 catelli comedunt sub mẽsa de micis puerorꝫ. Et ait illi. Propter hũc sermonẽ vade: exijt demoniũ a filia tua. Et cũ abisset domũ suã. inuenit puellã iacentẽ supra lectũ: 7 demoniũ exijsse. Et iterũ exiens de finib⁹ tyri venit p sidonẽ ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducũt ei surdũ 7 mutũ. Et deprecabant eũ ut imponat illi manũ. Et apprehẽdẽs eũ de turba seorsũ. misit digitos suos i auricula ei⁹: 7 expuẽs tetigit linguã ei⁹: 7 suspiciẽs in celũ ingemuit. 7 ait illi. Effeta: qd̃ ẽ adaperire. Et stati apte sũt aures ei⁹: 7 solutũ ẽ vinculũ ligue ei⁹. 7 loq̃batꝰ recte. Et. ꝓcepit illis ne cui dicerẽt. Quãto aũt eis ꝓcipiebat. tanto magꝭ plꝰ ꝓdicabãt 7 eo amplius admirabantꝰ. dicẽtes. Bñ oia fecit: 7 surdos fecit audire: 7 mutos loq̃.

VIII

In diebꝰ illis iterũ cũ turba multa eẽt cũ illis nec haberẽt q̃d manducarẽt: cõuocatis discipulis ait illis. Misereor super turbã: q̃a ecce iã triduo sustinent me. nec bñt q̃d manducẽt: 7 si dimisero eos ieiunos in domũ suã. deficiẽt i via. Quidam. n. ex eis de longe venerũt. Et rñderũt ei discipuli sui. Vñ illos q̃s possit hic saturare panib⁹ i solitudine? Et interrogauit eos. Quot panes habetꝭ? Qui dixerũt. Septẽ. Et ꝓcepit turbe discũbere super terrã. Et acceptis septẽ panes gras agẽs fregit: 7 dabat discipulis suis ut apponerẽt. 7 apposuerũt turbe. Et hẽbant piscaculos paucos: 7 ipsos bñdixit: 7 iussit apponi. Et manducauerũt 7 saturati sũt. 7 sustulerunt q̃d superauerat de fragmentꝭ septẽ sportas. Erãt ãt q̃ mãducauerãt q̃si q̃tuor milia: 7 dimisit eos.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et ſtati aſcendens naui cū diſcipulis ſuis. ve-
nit i ptes dalmanutba. Et exierūt pharisei ⁊
ceperūt ꝙrere cū eo: q̄rentes ab illo signū de
celo: tēptātes eū. Et igemiscēs spū ait. Quid
gnātio ista signū q̄rit? Amē dico vob: si da-
bit gnātioni isti signū. Et dimittēs eos asce-
dit iterū naui: ⁊ abijt trās fretū. Et obliti sūt
panē sumē: ⁊ nisi vnū panē nō habebāt secū
in naui. Et p̄cipiebat eis dicēs. Videte ⁊ ca-
uete a fermēto pharisęoꝝ: ⁊ fermēto herodis.
Et cogitabāt ad alterutrū dicētes: q̄a panes
non habemus. Quo cognito: ait illis ihs.
Quid cogitatis q̄a panes nō habetis? Nondū
cognoscitis nec intelligitis? Adhuc cecatū ha-
betis cor vr̄m. Oculos hr̄tes nō videtis. ⁊ au-
res hr̄tes nō auditis. Nec recordami qñ q̄nq;
panes fregi i q̄nq; milia: ⁊ q̄t cophinos fra-
gmētoꝝ plenos sustulistis? Dicūt ei. Duode-
cim. Q̄ñ ⁊ septē panes in q̄tuor milia: quot
sportas fragmētoꝝ tulistis? Et dicūt ei. Septē.
Et dicebat eis. Quō nōdū intelligitis? Et ve-
niūt bethsaida: ⁊ adducūt ei cecū. ⁊ roga-
bant eū ut illū tangeret. Et apprehēsa manu
ceci eduxit eū ex vicū. ⁊ expuens i oculos ei⁹
impositis manib⁹ suis: interrogauit eū si q̄d vi-
deret. Et aspiciēs ait. Video homines velut arbo-
res ambulātes. Deinde iterū iposuit man⁹ sup
oculos ei⁹ ⁊ cepit videre: ⁊ restitutus ē: ita ut
clare videret oia. Et misit illū i domū suā di-
cens. Vade i domū tuā. ⁊ si in vicū introieris
nemi dixeris. Et ingressus ē ihs ⁊ discipuli ei⁹
castella cesaree philippi: ⁊ in via interrogabat
discipulos suos dicēs eis. Quē me dicūt esse
homines? Qui rndērūt illi dicētes. Alij ioban-
nem baptistā: alij helią: alij vero q̄si vnū de
pphetis. Tūc dic illis. Vos vō quē me ee dici-
tis? Rndens petrus ait ei. Tu es xp̄s. Et cō-
minatus ē eis: ne cui dicerēt de illo. Et cepit
docē eos q̄m oportet filiū hois pati multa ⁊
reprobari a seniorib⁹ ⁊ a sūmis sacerdotib⁹ ⁊
scribis ⁊ occidi. ⁊ p⁹ tres dies resurgē. Et pa-
lā verbū loq̄bat. ⁊ apphēdēs eū petr⁹ cepit ire-
pare eū. Qui conuers⁹ ⁊ videns discipulos suos
cōminat⁹ ē petro dicēs. Vade retro me satha-
na: q̄m nō sapis q̄ dei sūt. sed q̄ sūt hoīuz. Et cō-
uocata turba cū discipulis suis: dixit eis. Si
q̄s vult me seq̄. deneget semetipsū: ⁊ tollat cru
cē suā ⁊ sequat me. Qui. n. voluerit aiam suā
saluā facere pdet eā: q̄ aūt pdiderit aiam suā
ppt̄ me ⁊ euāgeliū. saluā faciet eā. Quid eni
pdeit hoī si lucret mundū totū: ⁊ detrimentū
aie sue faciat? Aut q̄d dabit hō cōmutatiōis dabit
p aia sua: Qui. n. me pfessus fuerit ⁊ verba
mea in gnātione ista adultera ⁊ peccatrice. ⁊ fi-
lius hois pfitebit̄ eū cū venerit i glia p̄ris sui
cū angelis sanctis. Et dicebat illis. Amē dico
vobis: q̄a sūt q̄dā de hic stantib⁹ q̄ nō gustabūt
mortē donec videāt regnū dei venies i vtute.

Et post dies sex assūpsit ihs petrū ⁊
iacobū ⁊ iohannē: ⁊ ducit illos in
montē excelsū solos: ⁊ transfigurat⁹
est coram ipsis. Et vestimēta ei⁹ facta sūt splen-
dentia ⁊ candida nimis velut nix: q̄lia fullo
nō pōt sup terrā cādida facē. Et apparuit illis
helias cū moyse: ⁊ erāt loquētes cū ihu. Et
rndēs petr⁹ ait ihu. Rabbi bonū est nos hic ee
⁊ faciam⁹ tria tabernacula: tibi vnū. ⁊ moysi
vnū. ⁊ helie vnū. Nō enim sciebat q̄d diceret.
Erāt. n. timore exterriti. Et facta ē nubes ob-
umbrans eos ⁊ venit vox de nube dicēs. Hic
est fili⁹ me⁹ carissim⁹: audite illū. Et statim cir-
cūspicientes neminē ampli⁹ viderunt nisi ihm
tm̄ secū. Et descendentib⁹ illis de mōte p̄cepit
illis ne cuiq̄ q̄ vidissent narrarēt: nisi cū fi-
lius hois a mortuis resurrexerit. Et verbū p̄ti-
nuerūt apud se: q̄rētes q̄d eēt cū a mortu-
is resurrexerit. Et interrogabāt eū dicentes.
Quid g̃ dicūt pharisei ⁊ scribe q̄a helią oport
teat venire p̄mū? Qui rndēs ait illis. Helias
cū venerit p̄mo restituet oia: ⁊ quō scriptū ē
in filiū hois: ut multa patiat̄ ⁊ p̄tēnat̄. Sed
dico vobis: q̄a ⁊ helias venit: ⁊ fecerūt illi q̄-
cūq; voluerūt sicut scriptū ē de eo. Et veniēs
ad discipulos suos vidit turbā magnā circa
eos: ⁊ scribas q̄quirētes cū illis. Et p̄festi oīs
pp̄lus videns ihm stupefact⁹ ē ⁊ expauerūt. ⁊
accurrētes salutabāt eū. Et interrogauit eos.
Quid inter vos q̄quiritis? Et rndens vn⁹ de tur-
ba dixit. Mag̃r. attuli filiū meū ad te habentē
spm̄ mutū: q̄ vbicūq; eū apprehēderit. allidit
illum: ⁊ spumat ⁊ stridet dentib⁹ ⁊ arescit. Et
dixi discipulis tuis ut ei⁹cerēt illū: ⁊ nō potue-
runt. Qui rndens eis dixit. O gnātio incre-
dula: q̄diu apud vos ero? Q̄diu vos patiar?
Afferte illū ad me. Et attulerūt eū. Et cū vi-
disset eū statim spūs p̄turbauit illū: ⁊ elisus in
terrā volutabat̄ spumās. Et interrogauit pa-
trē ei⁹. Quātū tp̄is ē ex q̄ ei hoc accidit? At ille
ait. Ab infantia. Et frequenter eū in ignē ⁊ in
aquā misit: ut eū p̄deret. Sed si q̄d potes: ad-
iuua nos. misertus nr̄i. Ihs autē ait illi. Si
potes credere oia possibilia sunt credenti. Et

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝯtinuo exclamãs pr̃ pueri cũ lachrymis aiebat. Credo dñe: adiuua incredulitatẽ meã. Et cũ vidisset ihs ꝯcurrentẽ turbã cõminatus est spiritui imũdo dicẽs illi. Surde ⁊ mute spũs: ego ꝓcipio tibi exi ab eo. ⁊ amplius ne introeas i eũ. Et exclamãs ⁊ multũ discerpens eũ exijt ab eo: ⁊ factus ẽ sicut mortu⁹ ita ut multi dicerẽt qꝛa mortuus ẽ. Ihs autẽ tenẽs manũ ei⁹ eleuauit eũ: ⁊ surrexit. Et cũ introisset in domũ: discipuli ei⁹ secreto interrogabãt eũ. Quare nos nõ potuim⁹ eijcere eũ? Et dixit illis. Hoc genꝰ in nullo põt exire nisi in oratiõe ⁊ ieiunio. Et inde ꝓfecti ptergrediebant galileã: nec volebat quẽq̃ scire. Docebat ãt discipulos suos. ⁊ dicebat illis qm filius hois tradet i manꝰ hoiuꝫ. ⁊ occidẽt eũ: ⁊ occisus ẽtia die resurget. At illi ignorabãt ꝛbũ: ⁊ timebãt interrogare eũ. Et venerũt capharnaũ. Qui cũ domi essent interrogabat eos. Quid i via tractabatꝭ? At illi tacebant Siqdẽ i via inter se disputauerãt: qs eoꝝ maior eẽt. Et residẽs vocauit duodeci: ⁊ ait illis Si qs vult ꝑmꝰ eẽ: erit omiꝫ nouissimꝰ. ⁊ omiꝫ minister. Et accipiẽs puerũ statuit eũ i medio eoꝝ: quẽ cũ cõplexꝰ eẽt ait illis. Quisqs vnũ ex huiꝰmõi puer recepit i noie meo me recipit: ⁊ qcũqꝫ me suscepit nõ me suscipit ꝫ eũ q misit me. Rñdit illi iohannes dicens. Mgr vidimꝰ quẽdã in noie tuo eijcientẽ dæmonia q nõ seqt̃ nos: ⁊ ꝓhibuimꝰ eũ. Ihs autẽ ait. Nolite ꝓhibẽ eũ. Nemo ẽ. n. q faciat ꝛ̃tutẽ in noie meo: ⁊ possit cito maledicere de me. Qui n. nõ ẽ aduersũ vos ꝑ vobis ẽ. Quisqs n. potũ dederit vobis calicẽ aq̃ frigide i noie meo: qa xpi estis: amẽ dico vob nõ pdet mercedẽ suã. Et qsqs scandalizauerit vnũ ex his pusillis credentibꝰ i me: bonũ ẽ ei magꝭ si circũdaret mola asinaria collo eiꝰ ⁊ in mare mitteret. Et si scandalizauerit te manꝰ tua: abscide illã. Bonũ ẽ tibi debilẽ introire i vitã q̃ duas manus hñtẽ ire i gehennã i ignẽ inextinguibilẽ: vbi vermis eoꝝ nõ morit. ⁊ ignis nõ extinguit. Et si pes tuꝰ te scãdalizat: ãputa illũ. Bonũ ẽ tibi claudũ introire i vitã etnã q̃ duos pedes hñtẽ mitti i gehẽnã ignis ieextinguibilis vbi ꝛmis eoꝝ nõ morit: ⁊ ignis nõ extinguit. Et si oculus tuus scãdalizat te: eijce eũ. Bonũ est tibi luscũ introire in regnũ dei q̃ duos oculos hñtẽ mitti in gehennã ignis: vbi vermis eoꝝ nõ morit: ⁊ ignis nõ extinguit. Omis ignis salit. ⁊ omis victima sale salit. Bonũ est sal. Si aũt sal insulsum fuerit: in q̃ illud condietis? Habete in vobis sal: ⁊ pacem habete inter vos.

X

Et inde exurgens venit in fines iudee vltra iordanẽ. ⁊ cõueniũt iterũ turbe ad eũ. ⁊ sicut ꝓsueuerat iterũ docebat illos. Et accedẽtes pharisei interrogabãt eũ si licet viro vxorẽ dimittẽ: tẽptãtes eũ. At ille rñdẽs dixit eis. Quid vobis pcepit moyses? Qui dixerũt. Moyses permisit libellũ repudij scribẽ ⁊ dimittẽ. Quibꝰ rñdens ihs ait. Ad duritiã cordis vr̃i scripsit vobis pceptũ istud Ab initio aũt creature masculũ ⁊ feminã fecit eos deꝰ. Propt̃ hoc relinquet hõ patrẽ suũ ⁊ matrẽ. ⁊ adherebit ad vxorẽ suã. ⁊ erũt duo i carne vna. Itaq̃ iã nõ sũt duo: ꝫ vna caro. Quod gd deꝰ cõiunxit: hõ nõ separet. Et in domo iterũ discipuli eiꝰ de eodẽ interrogauerũt eũ. Et ait illis. Quicũqꝫ dimiserit vxorẽ suã ⁊ aliã duxerit adulteriũ cõmittit sup eã. Et si vxor dimiserit virũ suũ ⁊ alij nupserit mechat. Et offerebãt illi puulos ut tãgẽt illos: discipuli aũt cõminabant offerẽtibꝰ. Quos cũ vidẽt ihs indigne tulit. Et ait illis. Sinite puulos venire ad me. ⁊ ne ꝓhibueritꝭ eos. Taliũ. n. est regnũ dei. Amẽ dico vobis qsqs non recepit regnũ dei velut paruulꝰ nõ intrabit in illud. Et cõplexãs eos ⁊ imponẽs manꝰ sup illos: bñdicebat eos. Et cũ egressus esset i via procurrẽs qdã genu flexo añ eũ rogabat eũ dicens. Mgr bone: qd faciã ut vitã etnã pcipiã? Ihs aũt dixit ei. Quid me dicis bonũ? Nemo bonꝰ nisi vnꝰ deꝰ. Precepta nosti: ne adulteres ne occidas ne furer̃ ne falsũ testimoniũ dixeris ne fraudẽ feceris honora patrẽ tuũ ⁊ mrem. At ille rñdẽs ait illi. Mgr hæc oia obseruaui a iuuẽtute mea. Ihs aũt intuitꝰ eũ dilexit eum: ⁊ dixit ei. Vnũ tibi deest. Vade qcũqꝫ habes vende ⁊ da pauperibꝰ. ⁊ habebis thesaurũ in celo. ⁊ veni seqre me. Qui ꝓtristatus in ꝛbo: abijt merens. Erat eni hns multas possessiones. Et circũspiciẽs ihs: ait discipulis suis. Quã difficile q pecunias hñt in regnũ dei introibũt. Discipuli aũt obstupescebãt in ꝛbis eius. At ihs rursus rñdẽs ait illis. Filioli: q̃ difficile ẽ ꝓfidẽtes i pecunijs i regnũ dei introire. Facilius ẽ camelũ p foramẽ acus trãsire q̃ diuitẽ intrare i regnũ dei. Qui magꝭ ãmirabãt dicẽtes ad semetipsos. Et qs põt saluꝰ fieri? Et intuẽs illos ihs ait. Apud homies impossibile ẽ: ꝫ nõ apud deũ. Omia enim

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

possibilia sūt apud ꝝ. Et cepit ei petr⁹ dicē. Ecce nos dimisim⁹ oia: ⁊ secuti sum⁹ te. Respōdens ih̄s ait. Amē dico vob̄: nemo ē q̄ reliq̄rit domū aut frēs aut sorores aut patrem aut matrē aut filios aut agros ꝓpt̄ me ⁊ ꝓpt̄ euāgeliū· q̄ nō accipiet centies tātū nūc i tpe h̄· domos ⁊ frēs ⁊ sorores ⁊ mres ⁊ filios ⁊ agros cū psecutionib⁹: ⁊ i seculo futuro vitā eternā. Multi aūt erūt p̄mi nouissimi: ⁊ nouissimi p̄mi. Erāt aūt i via ascēdentes hierosolymā. ⁊ p̄cedebat illos ih̄s. Et stupebant. ⁊ sequētes timebāt. Et assumēs iterꝝ duodecim cepit illis dicē q̄ essent ei ventura. Quia ecce ascendim⁹ hierosolymā. ⁊ fili⁹ hois tradet̄ p̄ncipib⁹ sacerdotū ⁊ scribis ⁊ seniorib⁹: ⁊ dānabūt eū morte. Et tradēt eū gentib⁹ ⁊ illudent ei: ⁊ ꝓspuēt eū ⁊ flagellabūt eū. ⁊ interficient eū: ⁊ tertia die resurget. Et accedunt ad eū iacob⁹ ⁊ iohānes filij zebedei dicētes. Mr volum⁹ ut qd̄cūq; postulauerim⁹ facias nob̄. At ille dixit eis. Quid vultis ut faciā vob̄? Et dixerūt. Da nob̄: ut vn⁹ ad dexterā tuā. ⁊ alⁱ⁹ ad sinistrā tuā sedeam⁹ in glia tua. Ih̄s autē ait eis. Nescitis qd petatis. Potestis bibē calicē quē ego bibo: aut baptismo q̄ ego baptizor baptizari? At illi dixerūt ei. Possum⁹. Ih̄s aūt ait eis. Calicē q̄dē quē ego bibo bibetis. ⁊ baptismo q̄ ego baptizor baptizabimini: sedē aūt ad dexterā meā uel ad sinistrā nō est meū dare vobis: s̄ q̄b⁹ paratū ē. Et audiētes decē indignati sūt de iacobo ⁊ iohāne. Ih̄s aūt vocās eos· ait illis. Scitis q̄a hi q̄ videt̄ p̄ncipari gentib⁹ dñant̄ eis: ⁊ p̄ncipes eor ptātē bnt ipsorū? Nō ita ē aūt i vobis: s̄ q̄cūq; voluerit fieri maior· erit vr̄ minister. ⁊ q̄cūq; voluerit in vobis p̄mus esse· erit omniū seru⁹. Nā ⁊ fili⁹ hois nō venit ut ministraret̄ ei: s̄ ut ministraret: ⁊ daret aiam suā redēptionē ꝓ multis. Et veniūt hiericho. Et ꝓficiscente eo de hiericho ⁊ discipulis ei⁹ ⁊ plurima multitudine: fili⁹ thimei bartimeus cecus sedebat iuxta viā mendicans. Qui cū audisset q̄a ih̄s nazarenus est: cepit clamare ⁊ dicē. Ih̄u fili dauid miserere mei. Et cōminabant̄ illi multi ut taceret. At ille multo magis clamabat: fili dauid miserē mei. Et stans ih̄s p̄cepit illū vocari. Et vocāt cecū: dicētes ei. Animeq̄or esto. surge vocat te. Qui ꝓiecto vestimento suo: exiliens venit ad eū. Et respondens ih̄s dixit illi. Quid tibi vis faciā? Cecus aūt dixit ei. Rabboni ut videā. Ih̄s autē ait illi. Vade. Fides tua te saluū fecit. Et ꝓtinus vidit. ⁊ sequebatur eum in via. XI

Et cū approp̄inquaret hierosolyme ⁊ bethanie ad montē oliuaꝝ mittit duos ex discipulis suis: Et ait illis. Ite in castellū q̄ cōtra vos ē: ⁊ statim introeūtes illuc inuenietis pullū ligatū· sup quē nemo adhuc hominū sedit. Soluite illū: ⁊ adducite. Et si q̄s vobis dixerit q̄d facitis: dicite q̄a dño necessarius est: ⁊ ꝓtinuo illū dimittet huc. Et abeuntes inuenerūt pullū ligatū· ad̄ ianuā foris in biuio ⁊ soluūt eū. Et q̄dā de illic stantib⁹ dicebāt illis. Quid facitis soluētes pullū? Qui dixerūt eis sicut p̄ceperat illis ih̄s: ⁊ dimiserunt eis. Et duxerūt pullū ad ih̄m: ⁊ imponūt illi vestimēta sua ⁊ sedit sup eū. Multi aūt vestimēta sua straverūt i via. Alij aūt frondes cedebāt de arboribus: ⁊ sternebāt in via. Et q̄ p̄cedebāt ⁊ q̄ sequebant̄ clamabāt dicētes. Osanna bñdict⁹ q̄ venit in noie dñi: bñdictū q̄ venit regnū p̄tris nr̄i dauid: osanna in excelsis. Et introiuit hierosolymā in templū: ⁊ circūspectis oib⁹ cū iā vespera eēt hora: exijt i bethaniā cū duodecim. Et alia die cū exirēt a bethania esurijt. Cūq; vidisset a longe ficū habentē folia: venit si q̄d forte inueniret in ea. Et cū venisset ad eā: nihil inuenit ꝓter folia. Nō enim erat tēp⁹ ficoꝝ. Et rndens dixit ei. Jā nō āplius in etnū ex te q̄squā fructū manducet. Et audiebāt discipuli ei⁹. ⁊ veniūt iterū hierosolymā. Et cū introisset i templū cepit eijcē vendētes ⁊ emētes in tēplo: ⁊ mēsas nūmulariorꝝ ⁊ cathedras vendentiū colūbas euertit. Et nō sinebat ut q̄squā trāsferret vas p tēplū: ⁊ docebat dicēs eis. Nōne scriptū ē· q̄a domus mea dom⁹ orōnis vocabit̄ oib⁹ gentib⁹? Vos aūt fecistis eā spelūcā latronū. Quo audito· p̄ncipes sacerdotū ⁊ scribe querebāt quō eū pderēt. Timebāt. n. eū: qm̄ vniuersa turba admirabat̄ sup doctrina ei⁹. Et cū vespa facta esset egrediebat̄ de ciuitate. Et cū mane transirēt: viderūt ficū aridā factā a radicib⁹. Et recordatus petr⁹ dixit ei. Rabbi: ecce fic⁹ cui maledixisti aruit. Et rndēs ih̄s ait illis. Habete fidē dei. Amē dico vobis: q̄a q̄cūq; dixerit huic monti tollere. ⁊ mittere i mare. ⁊ nō hesitauerit i corde suo s̄ crediderit q̄a q̄dcūq; dixerit fiat: fiet ei. Propt̄ea dico vobis: oia q̄cūq; orātes petitis credite q̄a accipietis: ⁊ euenient vob̄. Et cū stabitis ad orandū· dimittite si q̄d habetis aduersus aliquē: ut ⁊ pr̄ vr̄ q̄ in celis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

est dimittat vobis ꝓcca ta vra. Qꝛ si vos non dimiserit: nec pr vr q in celis ē dimittet vob pcta vra. Et veniūt rursus bierosolymā. Et cū ambularet i tēplo accedūt ad eū sūmi sacerdotes 7 scribe 7 seniores: 7 dicunt ei. In q̄ ptāte hec facis: 7 q̄s dedit tibi hanc ptātem ut ista facias? Ihs aūt rndēs ait illis. Interrogabo vos 7 ego vnū ꝙbū. 7 rndete mihi. 7 dicam vobis i q̄ ptāte hec faciā. Baptismū iohānis de celo erat: an ex hoibus? Rndete mihi. At illi cogitabāt secū dicētes. Si dixerim⁹ de celo: dicet nob. Quare g̃ nō credidistis ei? Si dixerim⁹ ex hoib⁹: timem⁹ pplm. Oēs eni habebāt iohannē q̄a vere ꝓpha erat. Et rndētes dicūt ihu. Nescimus. Et rndens ihs ait illis. Neq; ego dico vobis in q̄ ptāte hec faciā.

Et cepit illis i parabolis loq̄. XII Vineā plantauit homo: 7 circūdedit sepē. 7 fodit lacū. 7 edificauit turrim 7 locauit eā agricolis. 7 pegre pfectus ē. Et misit ad agricolas i tpe suū: ut ab agricolis accipet de fructu vinee. Qui apprehensū eū ceciderūt: 7 dimiserūt vacuū. Et iterū misit ad illos aliū seruū. 7 illū i capite vulnerauerūt: 7 ꝓtumelijs affecerūt. Et rursum aliū misit 7 illū occiderūt: 7 plures alios q̄sdam cedētes alios ꝙo occidētes. Adhuc g̃ vnū hns filiū carissimū 7 illū misit ad eos nouissimū dicēs q̄a reuerebunt filiū meū. Coloni aūt dixerūt ad inuicē. Hic est hres. Venite occidam⁹ eū 7 nra erit hereditas. Et apprehendētes eū occiderūt: 7 eiecerūt extra vineā. Quid g̃ faciet dns vinee? Veniet 7 perdet colonos: 7 dabit vineā alijs. Nec scripturā hāc legistis: lapidem quē reprobauerūt edificātes. hic factus ē in caput anguli. a dño factū est istud. 7 ē mirabile in oculis nris. Et q̄rebāt eū tenere: 7 timuerūt turbā. Cognouerūt eni qm̄ ad eos parabolā hāc dixerit. Et relicto eo abierunt. Et mittūt ad eū q̄sdā ex phariseis 7 herodianis ut eū caperēt in vbo. Qui venientes dicūt ei. Magr: scim⁹ q̄a verax es 7 non curas quēq̄. Nec. n. vides in faciē hoiuz: sed in veritate viā dei doces. Licet dare tributū cesari. an nō dabim⁹? Qui sciēs ypocrisim illoꝝ. ait illis. Quid me temptatis? Afferte mihi denariū ut videā. At illi tulerūt ei. Et ait illis. Cuius ē imago hec 7 inscriptio? Dicūt ei. Cesaris. Rndens aūt ihs dixit illis. Reddite igit q̄ sunt cesaris cesari: 7 que sūt dei deo. Et mirabant super eo. Et venerūt ad eū saducei qui dicūt resurrectionem nō esse: 7 interrogabāt eū dicētes. Magr. moyses nobis scripsit. ut si cuius frat mortuus fuerit 7 dimiserit vxorē. 7 filios nō reliq̄rit: accipiat frat eius vxorē ipsius 7 resuscitet semen fri suo. Septē g̃ frēs erāt: 7 primus accepit vxorē 7 mortuus est nō relicto semine. Et secundus accepit eā 7 mortuus ē: 7 nec iste reliquit semen. Et tertius similit. Et acceperūt eā similit septē: 7 nō reliquerūt semē. Nouissime oīuz defuncta ē 7 mulier. In resurrectione g̃ cū resurrexerint: cuius de his erit vxor? Septē. n. habuerunt eā vxorē. Et rndens ihs ait illis. Nōne ideo erratis. nō scientes scripturas neq; virtutē dei? Cū. n. a mortuis resurrexerint. neq; nubent neq; nubent: sed erunt angeli dei in celis. De mortuis aūt q̄ resurgāt nō legistis in libro moysi sup rubū. quō dixerit illi deus. inquiēs: ego sū deus abraha 7 deus ysaac 7 deus iacob? Nō est deus mortuoꝝ. hs viuoꝝ. Vos g̃ multū erratis. Et accessit vnus de scribis. q̄ audierat illos ꝓq̄rētes. 7 videns q̄m bñ illis rndisset. interrogauit eū qd̄ esset ꝓmū oīuz mādatū. Ihs aūt rndit ei: q̄a ꝓmū oīuz mandatū ē. Audi isrl dns deus tus deus vnus ē. 7 diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo. 7 ex tota aia tua: 7 ex tota mente tua: 7 ex tota ꝓtute tua. Hoc est primū mandatū. Secundū aūt sile est illi. Diliges ꝓximū tuū tanq̄ teipsū. Maius hoꝝ aliud mandatū nō est. Et ait illi scriba. Bene magr in veritate dixisti. q̄a vnus ē deus 7 nō est alius ꝑter eū. Et ut diligat ex toto corde. 7 ex toto intellectu. 7 ex tota aia. 7 ex tota fortitudine: 7 diligere ꝓximū tanq̄ seipsū. maius ē oib⁹ holocaustomatib⁹. 7 sacrificijs. Ihs aūt videns q̄ sapienter rndisset: dixit illi. Nō es lōge a regno dei. Et nemo iā audebat eū interrogare. Et rndens ihs dicebat docēs in templo. Quō dicūt scribe xp̃m filiū ē dauid? Ipse. n. dauid dic in spū scō. Dixit dns dño meo sede ad dextris meis: donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoꝝ. Ipse g̃ dauid dic eū dñm. 7 vñ est filius eius? Et multa turba eū libēt audiebat Et dicebat eis in doctrina sua. Cauete a scribis: q̄ volūt i stolis ābulare. 7 salutari i foro. 7 in ꝓmis cathedris sedē i synagogis. 7 primos discubit⁹ in cenis. Qui deuorāt domos viduarū sub obtentu ꝓlixe oōnis: hi accipient ꝓlixius iudiciū. Et sedens ihs ꝙ gaçophylatiū aspiciebat quō turba iactaret es i gaçophylatiū. 7 multi diuites iactabāt multa. Cū veniss̄et autem vna vidua pauper: misit duo

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

minuta qđ est q̄dr̄as. Et ꝓuocās discipulos suos ait illis. Amē dico vobis·qm̄ vidua hꝫ pauꝑ plꝰ oibꝰ misit q̀ miserūt i gaçophylatiū. Oēs.n.ex eo qđ abundabat illis miserūt: hꝫ vero de pēnuria sua omnia que habuit misit totum victum suum.

XIII

Et cū egrederet de tēplo: ait illi vnꝰ ex discipul suis. Mr̄: aspice q̄les lapides. et q̄les structure. Et rn̄dens ihs ait illi. Vides has ēs magnas edificationes? Nō relinq̄t lapis sup lapidē q̀ nō destruat. Et cū sederet i monte oliuaꝝ ꝑ tēplū: interrogabāt eū seꝑati petrus et iacobꝰ et iohānes et andreas. Dic nobis q̄n̄ ista fiēt. et qđ signū erit q̄n̄ hꝫ oia incipiēt cōsummari. Et respōdens ihs cepit dicere illis. Videte ne q̀s vos seducat. Multi.n. veniēt i noīe meo dicētes q̀a ego sū. et multos seducēt. Cū audieritꝭ āt bella, et opiniones bellorꝫ: ne timueritꝭ. Oportet.n.hꝫ fieri: sꝫ nōdū finis. Exurget.n.gens ꝑ gentē. et regnū sup regnū: et erūt tremotꝰ per loca. et fames. Initiū dolorꝫ hec. Videte aūt vosmetipsos. Tradēt.n.vos in cōcilijs. et in synagogis vapulabitꝭ: et añ pōsides et reges stabitis ꝓp̄ me i testimoniū illis. Et in ōēs gētes p̄mū oportet p̄dicari euāgeliū. Et cū duxerit vos tradētes·nolite p̄cogitare q̀d loq̄mini: sꝫ qđ datū vobis fuerit in illa hora id loquamini. Nō.n.vos estis loquētes: sꝫ spūs scūs. Tradet aūt frater frēm i mortē. et pr̄ filiū. et cōsurgēt filij in parētes: et morte afficiēt eos. Et eritꝭ odio oibꝰ: ꝓpter nomē meū. Qui aūt sustinuerit i finē: hꝫ salvꝰ erit. Cū aūt videritis abhominationē desolatiōis stantē vbi nō debet: q̀ legit intelligat. Tūc q̀ in iudea sūt·fugiāt in mōtes: et q̀ sup tectū·ne descēdāt i domū·nec introeat ut tollat q̀d de domo sua: et q̀ in agro erit nō reuertat retro·tollere vestimentū suū. Ve aūt p̄gnātibꝰ et nutriētibꝰ in illis diebꝰ. Orate vt·non hyeme nō fiāt. Erūt.n.dies illi tribulatiōis tales q̄les nō fuerunt ab initio creature quā cōdidit deꝰ vsq; nūc: neq; fiēt. Et nisi breuiasset dn̄s dies: nō fuisset salua oīs caro. Sꝫ ꝓp̄ electos q̀s elegit breuiauit dies. Et tūc si q̀s vob dixerit. Ecce hꝫ est xp̄s·ecce illic: ne credideritꝭ. Exurgent enī pseudo xp̄i et pseudo ꝓp̄hete: et dabunt signa et portēta ad seducendos si fieri pōt etiā electos. Vos aūt videte. Ecce p̄dixi vobis oia. Sꝫ in illis diebꝰ p̄ tribulationē illā sol obtenebrabit: et luna nō dabit splendorē suū. Et stelle celi erūt decidentes: et virtutes q̄ in celis sunt mouebunt. Et tūc videbūt filiū hois venientē in nubibꝰ cū virtute multa et glozia. Et tunc mittet angelos suos: et cōgregabit electos suos a q̄tuor ventꝭ a sūmo terre vsq; ad sūmū celi. A ficu aūt discite parabolā. Cū iā ramus eiꝰ tener fuerit et nata fuerit folia: cognoscitis q̀a in p̄timo sit estas. Sic et vos cū videritꝭ hꝫ fieri: scitote q̄ in p̄timo sit iostijs. Amē dico vobis: q̄m nō trānsibit gnātio hec donec oia ista fiāt. Celū et terra trānsibūt: verba aūt mea nō trānsibūt. De die aūt illo vel hora nemo scit·neq; angeli i celo neq; filiꝰ: nisi pr̄. Videte·vigilate. et orate. Nescitꝭ.n.q̄n̄ tempꝰ sit. Sic hō q̀ peregre p̄fectꝰ reliqt domū suā: et dedit seruis suis ptātē cuiusq; opis. et ianitori p̄cepit ut vigilet. Vigilate g̃. Nescitis·n.q̄n̄ dn̄s domus veniat: sero·an media nocte·an gallicantu·an mane: ne cū venerit repēte·inueniat vos dormientes. Q̀d aūt vobis dico· omnibus dico: vigilate.

XIIII

Erat aūt pasca et azima pꝰ biduū. et q̄rebāt sūmi sacerdotes et scribe quō eum dolo tenerēt et occiderent. Dicebant enī. Nō in die festo: ne forte tumultꝰ fieret in ꝑplo. Et cū eēt bethanie in domo symonis leprosi et recūberet: venit mulier habens alabastrū vnguēti nardi spicati p̄cioſi. et fracto alabastro effudit sup caput eiꝰ. Erāt aūt q̀dā indigne ferētes intra semetipsos. et dicētes Ut q̀d p̄ditio ista vnguēti facta ē? Poterat n.vnguentū istud venūdari plus q̄ trecētis denarijs. et dari paupibꝰ. Et fremebāt i eā. Ihs aūt dixit. Sinite eā. Quid illi molesti estis? Bonū opꝰ opata ē in me. Semp.n.pauperes habetis vobiscū: et cū volueritis potestis illis bn̄ facere·me aūt nō sp habebitis. Q̀d habuit hꝫ fecit: p̄uenit vngere corpus meū in sepulturā. Amē dico vob: vbicūq; p̄dicatū fuerit euangelium istud i vniuerso mūdo. et qđ fecit hec: narrabit i memoriā eiꝰ. Et iudas scariothes vnꝰ de duodecim abijt ad sūmos sacerdotes: ut p̄dēt eū illis. Qui audientes gauisi sūt. et p̄miser̄t ei pecuniā se daturos. Et q̄rebat quō illū opportune tradēt. Et p̄mo die azimorū qn̄ pascha immolabant·dicūt ei discipuli. Quo vis eam⁹ et parem⁹ tibi ut mānduces pascha? Et mittit duos ex discipulis suis: et dicit eis· Ite in ciuitatē: et occurret vō hō lagenā aq̄ baiulās. Sequimini eū: et q̄cūq; introierit dicite dn̄o dom⁹: q̀a mr̄ dic. Vbi ē refectio mea;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vbi pasca cū discipulis meis manducē? Et ipse vobis ostendet cenaculū grāde stratū. et illic parate nobis. Et abierunt discipuli eius. et venerūt in ciuitatē. et inuenerūt sicut dixerat illis et parauerūt pasca. Vespe aūt facto. venit cū duodecim. Et discūbentibus eis et manducātib⁹ ait ihs. Amē dico vob: qa vn⁹ ex vobis tradet me q̄ māducat mecū. At illi ceperūt ꝓtristari et dicere ei singillatim. Nūqd ego? Qui ait illis. Un⁹ ex duodecim q̄ intingit mecū manū in catino. Et filius q̄dē hois vadit. sicut scriptū ē de eo. Ve aūt hoi illi: p quē filius hois tradet. Bonū erat ei. si nō natus hō ille. Et mānducantib⁹ illis. accepit ihs panē. et bñdicēs fregit. et dedit eis et ait. Sumite: hoc ē corp⁹ meū. Et accepto calice: gratias agēs dedit eis. Et biberūt ex illo oēs. Et ait illis. Hic ē sanguis me⁹ noui testamēti: q̄ pro multis effundet. Amē dico vob: qm iam nō bibā de genimine vitis: vsq; in diē illū cū illud bibā nouū in regno dei. Et hymno dicto: exierūt in mōtē oliuaꝝ. Et ait eis ihs. Oēs scādalizabimini in nocte ista: qa scriptū ē: ꝑcutiā pastorē et dispgent̄ oues. Sz p⁹ ea q̄m resurrexero p̄cedā vos in galileā. Petr⁹ aūt ait illi. Et si oēs scandalizati fuerint: ego nō ego. Et ait illi ihs. Amē dico tibi: qa tu hodie in nocte hac priusq̄m gall⁹ vocē bis dederit. ter me es negatur⁹. At ille amplius loq̄bat. Et si oportuerit me simul cōmori tibi: nō te negabo. Similit aūt et oēs dicebāt. Et veniūt in p̄diū cui nomē gethsemani. et ait discipulis suis. Sedete hic donec orem. Et assumit petrū et iacobū et iohānē secū. et cepit pauere et tedere. Et ait illis. Tristis ē aia mea vsq; ad mortē. Sustinete hic et vigilate. Et cū p̄cessisset paululū. procidit sup terram. et orabat ut si fieri posset transiret ab eo hora. Et dixit. Abba pr̄: oia tibi possibilia sunt. trāsfer calicē hūc a me. Sed nō qd ego volo: sed qd tu. Et venit: et inuenit eos dormientes. Et ait petro. Symō dormis? Nō potuisti vna hora vigilare? Vigilate et orate: ut nō intretis in tēptationē. Spūs q̄dē ꝓmptus est: caro aūt infirma. Et iterū abiēs orauit. eundē sermonē dicēs; Et reuersus denuo. inuenit eos dormientes. Erāt. n. oculi eor̄ ḡuati: et ignorabāt qd rnderent ei. Et venit tertio: et ait illis. Dormite iam: et requiescite. Sufficit. Venit hora: ecce filius hois tradet in manus pctor̄. Surgite eam⁹. Ecce q̄ me tradet ꝓpe ē. Et adhuc eo loquente. venit iudas scharioth vn⁹ de duodecim: et cū eo turba multa. cū gladijs et lignis a sūmis sacerdotib⁹ et scrib⁹ et seniorib⁹. Dederat aūt traditor eis signū dicēs. Quē cūq; osculat⁹ fuero ipse ē tenete eū: et ducite caute. Et cū venisset: statim accedēs ad eū ait. Rabbi. Et osculat⁹ ē eū. At illi man⁹ iecerūt in ihm: et tenuerūt eū. Un⁹ aūt quidā de circūstantib⁹ educēs gladiū percussit ꝑuū sūmi sacerdotis: et āputauit illi auriculā. Et rndēs ihs ait illis. Tanq̄m ad latronē existi cū gladijs et lignis cōprehendē me. Quotidie erā apud vos in tēplo docēs: et nō me tenuistis. Sz ut impleant scripture. Tūc discipuli ei⁹ relinquentes eū oēs fugerūt. Adolescēs aūt q̄dā seqbat eū amict⁹ syndone sup nudo: et tenuerūt eū. At ille reiecta syndone nud⁹ ꝓfugit ab eis. Et adduxerūt ihm ad sūmū sacerdotē. et cōuenerunt oēs sacerdotes et scribe et seniores. Petr⁹ aūt a lōge secut⁹ ē eū vsq; intro in atriū sūmi sacerdotis: et sedebat cū ministris ad ignē et calefaciebat se. Sūmi vero sacerdotes et oē ꝑciliū q̄rebant aduersus ihm testimoniū. ut eū morti traderēt: nec inueniebāt. Multi aūt testimoniū falsū dicebāt aduersus eū: et conuenientia testimonia nō erāt. Et q̄dā surgentes: falsū testimoniū ferebāt aduersus eū dicentes. Qm nos audiuim⁹ eū dicentē: Ego dissoluā tēplū hoc manufactū. et p⁹ triduū aliud nō manufactū edificabo. Et nō erat conueniens testimonium illor̄. Exurgēs aūt sūm⁹ sacerdos in mediū: interrogauit ihm dicens. Nō rndes q̄quā ad ea q̄ tibi obijciūt ab his? Ille aūt tacebat: et nihil rndit. Rursū sūm⁹ sacerdos interrogabat eū. et dixit ei: Tu es xp̄s filius dei benedicti? Ihs aūt dixit illi. Ego sū. Et videbitis filiū hois sedentē a dextris virtutis dei: et venientē cū nubib⁹ celi. Sūm⁹ aūt sacerdos scindēs vestimēta sua ait. Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiā. Quid vob videt? Qui oēs ꝓdēnauerūt eū ee reū mortis. Et ceperūt q̄dā ꝓspuere eū et velare faciē ei⁹: et colaphis eū cedere et dicere ei: ꝓphetiza. Et ministri alapis eū cedebāt. Et cū esset petrus in atrio deorsū. venit vna ex ancillis sūmi sacerdotis: et cū vidisset petrū calefacientē se. aspiciens illū ait. Et tu cū ihu nazareno eras? At ille negauit dicēs. Neq; scio neq; noui q̄d dicas. Et exijt foras ante atriū: et gallus cātauit. Rursus aūt cū vidisset illū ancilla cepit dicere circūstantib⁹: qa hic ex illis ē. At ille iterū negauit. Et post pusillū rursus qui

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

astabant dicebãt ꝑtro. Vere ex illis es: nã ⁊ galileus es. Ille aũt cepit anathematiçare ⁊ iurare: q̃a nescio hoiem istum quẽ dicit̃. Et statim gallus iterũ cantauit. Et recordat⁹ ẽ ꝑtrus ꝙbi qȯ dixerat ei ih̃s: ꝑus q̃ gallus cãtet bis ter me negab. Et cepit flere. XV

Et ꝯfestim mane ꝯsiliũ facientes sũmi sacerdotes cũ senioꝛib⁹ ⁊ scribis ⁊ vniu̇so ꝯcilio vincientes ih̃m duxerũt ⁊ tradiderũt pilato. Et interogauit eũ pilatus. Tu es rex iudeoꝝ? At ille rñdẽs ait illi. Tu dicis. Et accusabãt eũ sũmi sacerdotes in multis. Pilat⁹ aũt rursũ interogauit eũ dicens. Nõ rñdes q̃q̃? Vide i quantis te accusant. Ih̃s aũt amplius nihil rñdit: ita ut miraret̃ pilat⁹. Per diẽ aũt festũ solebat dimittere illis vnũ ex vinct̃ quẽcũq̃ petissent. Erat aũt q̃ dicebat̃ barrabas q̃ cũ seditiosis erat vinct⁹ q̃ in seditione fecerat homicidiũ. Et cũ ascẽdisset turba: cepit rogare siĉ semꝑ faciebat illis. Pilatus aũt rñdit eis ⁊ dixit: Vult̃ dimittã vobis regẽ iudeoꝝ? Sciebat enĩ q̃ ꝑ inuidiã tradidissent eũ sũmi sacerdotes. Põtifices aũt ꝯcitauerũt turbã: ut magis barrabã dimittẽt eis. Pilat⁹ aũt itex rñdẽs ait illis. Quid ḡ vult̃ faciã regi iudeoꝝ? At illi itex clamauerũt. Crucifige eũ. Pilat⁹ ꝙo dicebat illis. Quid. n. mali fecit? At illi magis clamabãt: crucifige eũ. Pilat⁹ aũt volẽs ꝑpo satisfacẽ dimisit illis barrabã: ⁊ tradidit ih̃m flagellis cesũ ut crucifigẽ̃t. Milites aũt duxerũt eũ i atriũ ꝓtoꝛij ⁊ cõuocant totã cohoꝛtẽ: ⁊ induũt eũ purpura. ⁊ imponũt ei plectẽtes spineam coꝛonã. ⁊ cepẽrũt salutare eũ: Aue rex iudeoꝛũ. Et ꝓcutiebãt caput ei⁹ harundine. ⁊ ꝯspuebãt eũ: ⁊ ponẽtes genua adoꝛabãt eũ. Et postq̃ illuserũt ei exuerunt illũ purpura. ⁊ induerũt eũ vestimenti̇s suis ⁊ educũt illũ ut crucifigerẽt eũ. Et angariauerũt ꝓtereũtẽ quẽpiã symonẽ cyreneũ venientẽ de villa patrem alexandri ⁊ rufi: ut tolleret crucẽ eius. Et ꝑducũt illũ i golgotha locũ qȯ est interpretatũ caluarie locus. Et dabãt ei bibere myrrhatũ vinũ. ⁊ nõ accepit. Et crucifigẽtes eũ diuiserũt vestimẽta ei⁹: mittẽtes soꝛtem sup eis q̃s q̃d tolleret. Erat aũt hoꝛa tertia. ⁊ crucifixerũt eũ. Et erat titulus cause eius inscriptus: rex iudeoꝝ. Et cũ eo crucifigunt duos latrones: vnũ a dextris ⁊ aliũ a sinistris ei⁹. Et ipleta ẽ scriptura q̃ dic̃. Et cũ iniq̃s reputatus ẽ. Et ꝓtereũtes blasphemabant eũ: mouẽtes capita sua ⁊ dicẽtes. Vah q̃ destruis tẽplũ dei. ⁊ in trib⁹ dieb⁹ reedificas. Saluũ fac temetipsũ descẽdẽs de cruce. Similr ⁊ sũmi sacerdotes illudẽtes ad alt̃utx cũ scribis dicebãt. Alios saluos fecit: seipsũ non põt saluũ facere. Xp̃s rex isrl̃ descendat nũc de cruce: ut videam⁹ ⁊ credam⁹. Et q̃ cũ eo crucifixi erãt cõuitiabant̃ ei. Et facta hora sexta: tenebre facte sũt ꝑ totã terrã vsq̃ in hoꝛã nonã. Et hoꝛa nona exclamauit ih̃s voce magna dicẽs. Heloy. heloy. lamaçabattani. Q̃ ẽ interpretatũ. Deꝰ meꝰ. deꝰ meꝰ. ut q̃d dereliquisti me? Et q̃dã de circũstantib⁹ audientes dicebãt. Ecce helĩã vocat. Curres aũ t vn⁹ ⁊ iplens spõgiã aceto circũponẽsq̃ calamo: potũ dabat ei dicẽs. Sinite: videam⁹ si veniat helias ad deponendum eum. Ih̃s aũ t emissa voce magna expirauit. Et velũ templi scissũ ẽ in duo: a sũmo vsq̃ deoꝛsũ. Videns aũt centurio q̃ ex aduerso stabat q̃a sic clamãs expirasset: ait. Vere ih̃ hõ filiꝰ dei erat. Erant aũt ⁊ mulieres de longe aspicientes: int̃ q̃s erat maria magdalene. ⁊ maria iacobi minoꝝ. ⁊ ioseph mr̃. ⁊ salome: ⁊ cũ esset in galilea seq̃bant̃ eũ. ⁊ miistrabãt ei. ⁊ alie multe q̃ simul cũ eo ascenderant hierosolymã. Et cũ iã sero esset factũ q̃a erat parasceue qȯ est añ sabbatũ venit ioseph ab arimathia nobilis decurio: q̃ ⁊ ipse erat expectans regnũ dei. Et audacter introiuit ad pilatum. ⁊ petiit coꝛpꝰ ih̃u. Pilatus aũt mirabat̃ si iã obiisset. Et accersito centurione: interogauit eũ si iã moꝛtuus eẽt. Et cũ cognouisset a cẽturione: donauit coꝛpꝰ ioseph. Joseph aũt mercatus syndonẽ. ⁊ deponẽs eũ inuoluit syndone: ⁊ posuit eũ in monumẽto qȯ erat excisũ de petra: ⁊ aduoluit lapidem ad ostium monumenti. Maria ãt magdalene ⁊ maria ioseph aspiciebant vbi poneretur. XVI

Et cum transisset sabbatum: maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerũt aromata: ut veniẽtes vngerent ih̃m. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniũt ad monumentũ oꝛto iam sole. Et dicebant ad inuicẽ. Quis reuoluet nobis lapidẽ ab ostio monumẽti? Et respiciẽtes viderunt reuolutũ lapidẽ. Erat q̃ꝑ e magnꝰ valde. Et introeũtes i monumentũ viderũt iuuenẽ sedentẽ i dextr̃ cooptũ stola cãdida ⁊ obstupuerũt. Qui dicit illis. Nolite expaueſcẽ. Ih̃m q̃rit̃ naçarenũ crucifixũ: surrexit: nõ est hic.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Ecce locꝰ: vbi posuerũt eũ. Sz ite dicite discipulis eius ⁊ petro: qꝫ pcedet vos in galileã Ibi eũ videbitꝭ: sicut dixit vobis. At ille exeũtes fugerũt de monumẽto. Inuaserat eni eas tremor ⁊ pauor. ⁊ nemi qcq̃ dixerũt. Timebãt eni. Surgẽs aũt ihs mane pma sabbati appariuit pmo marie magdalene de q̃ ieciera t septẽ demõia. Illa vadẽs nũciauit bis q̃ cũ eo fuerãt lugẽtibꝰ ⁊ flentibꝰ. ⁊ illi audientes qꝫ viueret ⁊ visus eẽt ab ea: nõ crediderũt. Pꝰ hꝫ aũt duobus ex bis ambulantibꝰ ostẽsus ẽ in alia effigie eũtibꝰ in villã: ⁊ illi eũtes nũciauerũt ceteris: nec illis crediderũt. Nouissime aũt recũbentibꝰ illis vndecim apparuit. ⁊ exprobrauit incredulitatẽ eoꝝ ⁊ duritiã cordis: qꝫ bis q̃ viderãt eũ resurrexisse nõ crediderũt. Et dixit eis. Eũtes in mũdũ vniuersũ: pdicate euãgeliũ omni creature. Qui crediderit ⁊ baptiçatꝰ fuerit salusꝰ erit: q̃ vo nõ crediderit condemnabit. Signa aũt eos q̃ crediderint hꝫ sequent. In noie meo demonia eijcient: linguis loquẽt nouis: serpẽtes tollẽt Et si mortiferũ qd biberint: non eis nocebit. Sup egros manꝰ iponẽt. ⁊ bñ habebunt. Et dñs quidẽ ihs postq̃ locutus est eis assumptus ẽ in celũ. ⁊ sedet a dextris dei. Illi aũt pfecti pdicauerũt vbiq̃: dño coopante. ⁊ sermonẽ confirmãte: sequentibꝰ signis.

Explicit euãgeliũ scõm Marcũ.
Incipit prefatio beati hieronymi presbyteri in euãgeliũ ſm Lucã.

Lucas syrus natione antiocensis. arte medicꝰ. discipulꝰ apostolorum. postea paulũ secutus vsq̃ ad pssumationẽ eius seruiẽs dño sine crimie. Nã neq̃ vxorẽ vnq̃ habẽs neq̃ filios: septuaginta ⁊ qtuor annoꝝ obiit in bithynia. plenꝰ spũ scõ. Qui cũ iã scripta essent euangelia. p mathæũ quidẽ in iudea. p marcũ aũt in italia: scõ instigante spũ in achaie partibꝰ hꝫ scripsit euãgeliũ: significans etiã ipse in ꝓncipio añ suũ. alia esse descripta. Cui ex ea q̃ ordo euãgelice dispositionis exposcit. ea maxie necessitas laboris fuit: ut ꝓmũ grecis fidelibꝰ oi ꝓphatione venturi in carnẽ dei xpi manifestata bũanitate: ne iudaicꝫ fabulis attenti: i solo legis desiderio tenerẽt: uꝫ ne hæreticꝫ fabulis ⁊ stultꝫ sollicitatiõibꝰ seducti exciderent a veritate. elaboraret: hinc ut i ꝓncipio euãgeliꝭ. iohãnis natiuitate pssumpta. cui euãgeliũ scriberet. ⁊ in q̃ electus scriberet indicaret. protestãs i se cõpleta ee: q̃ eent ab alijs inchoata. Cui ideo pꝰ baptismũ filij dei a pfectiõe gnãtiõis in xpo implete. repetẽte a ꝓncipio natiuitatꝫ bũane ptãs pmissa ẽ: ut requirentibꝰ demõstraret in q̃ apprehendẽs erat p nathan filiũ dauid itroitu recurrẽtꝫ i deũ gnãtiõis admisso: indispabilis dei p dicãs in hoibꝰ xpm suũ. pfecti opꝰ hois redire i se p filiũ faceret: q̃ p dauid patrẽ venientibꝰ iter pparabat in xpo. Cui luce nõ imerito etiam scribendoꝝ actuũ apl'oꝝũ ptãs in ministerio dat: ut deo in deũ pleno. ⁊ filio pditionis extincto. oratione ab aplis facta: sorte dñi electiõis nũerꝰ cõpleret. Sicq̃ paulꝰ pssumationem aplicis actibꝰ daret. quẽ diu ꝑ stimulũ recalcitrantẽ dñs elegisset. Qd ⁊ legẽtibꝰ ac requirentibꝰ deũ. ⁊ si p singula exponi a nobis vtile fuerat. sciẽs tñ q̃ operantẽ agricolã oportet ꝓmũ de fructibus suis edẽ. vitauimꝰ publicã curiositatẽ: ne nõ tã volentibꝰ deũ demõstrare videremur. q̃ fastidiẽtibꝰ pdidisse.

Explicit prefatio hieronymi. Incipit prœmiũ beati Luce i euangelium suũ.

Quoniã q̃dẽ multi conati sũt ordinare narrationes q̃ in nobis cõplete sũt rerũ. sicẽ tradiderũt nobis q̃ ab initio ipsi viderũt. ⁊ ministri fuerũt ꝓmonis: visũ est ⁊ mihi assecuto oia a ꝓncipio diligenter ex ordine tibi scribẽ optime theophile: ut cognoscas eorũ de verboꝝũ de quibꝰ eruditus es veritatem.

Incipit euangeliũ ſm Lucã. Caꝑ I

Fuit in diebus herodis regis iudee. sacerdos q̃dã noie çacharias de vice abia ⁊ vxor illius de filiabꝰ aaron. ⁊ nomẽ eiꝰ elisabeth. Erãt aũt iusti ambo añ deũ: incedentes i oibus mandatꝭ ⁊ iustificatiõibꝰ dñi sine querela. Et nõ erat illis filiꝰ. eoq̃ esset elisabeth sterilis. ⁊ ambo pcessissent in diebꝰ suis. Factũ ẽ aũt cũ sacerdotio fungeret çacharias in ordine vicis sue añ deũ: ꝓ mos consuetudinem sacerdotij sorte exijt ut incẽsũ ponẽt. ingressus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in tẽplũ dñi. Et oĩs multitudo ꝑpl̃i erat orãs foris hora incẽsi. Apparuit ãt illi angel⁹ dñi stans a dextr] altar] incẽsi. Et cacharias turbatus ẽ videṡ. 7 timor irruit sup eũ. Dixit aũt ad illũ angel⁹. Ne timeas cacharia: qm̃ exaudita ẽ dep̃catio tua. Et vxor tua elisabeth pariet tibi filiũ: 7 vocabis nomẽ ei⁹ iohannem: 7 erit gaudiũ tibi 7 exultatio. 7 multi in ei⁹ natiuitate gaudebũt. Erit. n. magnus corã dño: 7 vinũ 7 sicerã nõ bibet. Et spiritu sancto replebit adhuc ex vtero matris sue: 7 multos filiox isrl̃ conuertet ad dñm dm̃ ipsox. Et ipse p̃cedet añ illũ in spũ 7 virtute helie: ut cõuertat corda patrũ in filios. 7 incredulos ad prudentiã iustox: parare dño plebem perfectã. Et dixit cacharias ad angelũ. Vñ hoc sciam? Ego. n. sũ senex: 7 vxor mea ꝓcessit in dieb⁹ suis. Et rñdens angel⁹ dixit ei. Ego sũ gabriel q̃ asto añ deũ: 7 missus sũ loq̃ ad te: 7 hec tibi euãgelizare. Et ecce eris tacẽs 7 non poteris loq̃ vsq; in diẽ q̃ hec fiãt: p eo q; nõ credidisti verbis meis. q̃ implebunt in tpe suo. Et erat plebs expectãs cachariã. 7 mirabant q; tardaret ipse in tẽplo. Egressus aũt nõ pot̃at loq̃ ad illos. Et cognouerũt q; visionẽ vidisset in tẽplo. Et ipse erat innuẽs illis: 7 pmãsit mut⁹. Et factũ ẽ ut impleti sũt dies officij ei⁹. abiit in domũ suã. P⁹ hos aũt dies ꝓcepit elisabeth vxor ei⁹: 7 occultabat se mensib⁹ q̃nq; dicẽs. Quia sic fecit mihi dñs: in dieb⁹ quib⁹ respexit auferre oppr̃obriũ meũ inter homines. In mẽse aũt sexto. missus est angelus gabriel a deo in ciuitatẽ galilee cui nomẽ nazareth. ad virginẽ desponsatã viro cui nomẽ erat ioseph. de domo dauid. 7 nomẽ virginis maria. Et ingressus angel⁹ ad eã dixit. Aue gr̃a plena: dñs tecũ: bñdicta tu in mulieribus. Que cũ audisset. turbata ẽ in sermõe ei⁹: 7 cogitabat q̃lis eẽt ista salutatio. Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria: inuenisti enim gr̃am apud deũ. Ecce cõcipies in vtero 7 paries filiũ. 7 vocabis nomẽ ei⁹ ihm. Hic erit magn⁹ 7 fili⁹ altissimi vocabit. Et dabit illi dñs de⁹ sedẽ dauid p̃ris ei⁹. 7 regnabit i domo iacob in eternũ. 7 regni ei⁹ non erit finis. Dixit autẽ maria ad angelũ. Quõ fiet istud: qm̃ vir nõ cognosco? Et rñdens angel⁹ dixit ei. Spũs sanctus supueniet i te. 7 virt⁹ altissimi obumbrabit tibi. Ideoq; 7 qd̃ nascet ex te sanctũ: vocabit filius dei. Et ecce elisabeth cognata tua. 7 ipsa cõcepit filiũ in senectute sua. Et hic mensis ẽ sext⁹ illi. q̃ vocat sterilis: qa nõ erit impossibile apud deũ oẽ verbũ. Dixit aũt maria. Ecce ancilla dñi: fiat mihi scm̃ verbum tuũ. Et discessit ab illa angel⁹. Exurgẽs aũt maria i diebus illis abiit i mõtana cũ festinatione in ciuitatẽ iuda. 7 intrauit i domũ zacharie. 7 salutauit elisabeth. Et factũ est ut audiuit salutationẽ marie elisabeth: exultauit infans in vtero ei⁹. Et repleta est spũ scõ elisabeth 7 exclamauit voce magna 7 dixit. Benedicta tu inter mulieres: 7 bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. Et vnde hoc mihi: ut veniat mr̃ dñi mei ad me? Ecce. n. ut facta ẽ vox salutatiõis tue i auribus meis: exultauit i gaudio infans in vtero meo. Et beata q̃ credidisti: qm̃ perficient ea q̃ dicta sũt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat aia mea dñm. Et exultauit spũs me⁹: in deo salutari meo. Quia respexit hũilitatẽ ancille sue: ecce enim ex hoc beatã me dicent oẽs gnãtiones. Quia fecit mihi magna q̃ potẽs ẽ: 7 sanctũ nomen ei⁹. Et mia ei⁹ in pgenie 7 pgenies: timentib⁹ eũ. Fecit potentiã i brachio suo: dispersit superbos mẽte cordis sui. Deposuit potentes de sede. 7 exaltauit hũiles. Esurientes implenit bonis: 7 diuites dimisit inanes. Suscepit isrl̃ puerum suũ memorari mie sue. Sicut locut⁹ ẽ ad pr̃es nr̃os abrahã 7 semini ei⁹ in secula. Mansit aũt maria cũ illa q̃si mẽsib⁹ tribus. 7 reuersa ẽ in domũ suã. Elisabeth aũt impletũ est temp⁹ pariẽdi 7 pepit filiũ. Et audierũt vicini 7 cognati ei⁹. qa magnificauit dñs mĩam suã cum illa: 7 congratulabant ei. Et factũ ẽ in die octauo venerũt circũcidere puerũ: 7 vocabãt eũ nomine p̃ris sui cachariã. Et rñdens mr̃ ei⁹ dixit. Nequaq̃ sed vocabit iohãnes. Et dixerũt ad illã. Quia nemo ẽ in cognatiõe tua. q̃ vocet̃ hoc nomine. Innuebãt aũt p̃ri ei⁹: quẽ vellet vocari eũ. Et postulans pugillarẽ scripsit dicẽs: iohannes est nomẽ ei⁹. Et miratisũt vniuersi. Apertũ ẽ aũt illico os ei⁹ 7 lingua ei⁹. 7 loq̃bat bñdicẽs deũ. Et factus est timor sup oẽs vicinos eox: 7 sup oia mõtana iudee. diuulgabant oia verba hec: 7 posuerũt oẽs q̃ audierãt in corde suo dicentes. Quis putas puer iste erit? Etenim man⁹ dñi erat cũ illo. Et cacharias p̃r ei⁹ repletus ẽ spũ scõ: 7 pphetauit dicens. Bñdict⁹ dñs de⁹ isrl̃: qa visitauit 7 fecit redẽptionẽ plebis sue. Et erexit cornu salut] nobis i domo dauid pueri sui. Sicut locutus ẽ p os scõrũ q̃ a seculo sunt pphetarũ ei⁹. Salutẽ ex inimic] nr̃is. 7 de manu

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

oiuz qui oderunt nos. Ad faciendã mĩam cũ pribus nris: 7 memorari testamẽti sui sci. Jusiurãdũ qd iurauit ad abrabã prem nrm daturũ se nob. Ut sine timore de manu ũmicoz nroz liberati: ꝑuiam⁹ illi. In scitate 7 iustícia corã ipso: oib⁹ dieb⁹ nris. Et tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: preibis em añ facie dñi parare vias ei⁹. Ad dandã sciam salutꝫ plebi ei⁹: i remissionẽ pctõz eoz. Per viscera mĩe dei nri: in quibus visitauit nos oriens ex alto. Illuminare bis q̃ in tenebris 7 vmbra mortꝫ sedent: ad dirigẽdos pedes nros i viã pacis. Puer aũt crescebat 7 ꝙfortabat spũ. 7 erat in desertꝫ vsq; i diẽ ostensiõis sue ad isrl.

Factũ ẽ aũt in diebus illis. exijt II edictũ a cesare augusto: ut describeret vniuersus orbis. Hec descriptio ꝑma facta ẽ a ꝑside syrie cyrino. Et ibãt oẽs ut ꝓfiterẽt singuli i suã ciuitatẽ. Ascẽdit aũt 7 ioseph a galilea de ciuitate naçareth in iudeã ciuitatẽ dauid q̃ vocat bethleẽ. eo q; esset de domo 7 familia dauid: ut ꝓfiteret cũ maria desponsata sibi vxore pregnãte. Factũ est aũt cũ essent ibi. impleti sũt dies ut pareret. Et peperit filiũ suũ ꝑmogenitũ. 7 pannis eũ involuit. 7 reclinauit eum in ꝑsepio: qa nõ erat ei locus i diuersorio. Et pastores erãt i regiõe eadẽ vigilãtes: 7 custodientes vigilias noctꝫ sup gregẽ suũ. Et ecce angel⁹ dñi stetit iuxta illos. 7 claritas dei circũfulsit illos. 7 timuerũt timore magno. Et dixit illis angel⁹. Nolite timẽ. Ecce. n. euãgelizo vob gaudiũ magnũ qd erit oi ꝑplo: qa nat⁹ ẽ vob hodie salvator q̃ ẽ xp̃s dñs. i ciuitate dauid. Et hoc vob signũ. Inuenietꝫ infantẽ pãnis involutũ: 7 positũ i ꝑsepio. Et subito facta ẽ cũ angelo multitudo militie celestꝫ. laudãtiũ deũ 7 dicẽtiũ: Gl̃ia in altissimis deo. 7 i ẽra pax hoib⁹ bone voluntatꝫ. Et factũ ẽ ut discesserũt ab eis ãgeli in celũ: pastores loq̃bant ad inuicẽ. Trãseamus vsq; hethleẽ: 7 videam⁹ hoc ꝙ vbũ qd factũ ẽ: qd fecit dñs 7 ostendit nob. Et venerũt festinantes. 7 inuenerũt mariã 7 ioseph. 7 infantẽ positũ in ꝑsepio. Videntes aũt cognouerũt de vbo: qd dictũ erat illis de puero hoc. Et oẽs q̃ audierũt mirati sũt. 7 de his q̃ dicta erant a pastoribus⁹ ad ipsos. Maria aũt ꝙseruabat oia verba hec: ꝙferẽs in corde suo. Et reuersi sunt pastores glorificantes 7 laudãtes deũ in oib⁹ q̃ audierãt 7 viderãt: sicut dictũ ẽ ad illos. Et p⁹q̃ ꝙsummati sũt dies octo. ut circũcidẽt puer: vocatũ est nomẽ ei⁹ ihc̃s. Qd vocatũ est ab angelo ꝑus q̃ in vtero ꝙcipere. Et postq̃ ipleti sũt dies purgatiõis ei⁹ ꝑm legẽ moysi: tulerunt illũ in hierusalẽ. ut sisterẽt eũ dño: sicut scriptũ ẽ in lege dñi. Quia oe masculinũ adaperiens vuluam scm̃ dño vocabit. Et ut darẽt hostiã ꝑm q̃ dictũ ẽ in lege dñi: par turtuz aut duos pullos columbaz. Et ecce hõ erat in irlm cui nomen symeon. Et hõ iste iustus 7 timoratus expectãs ꝙsolationẽ isrl: 7 spũs scũs erat in eo. Et rẽsũ accepat a spũ scõ. nõ visuz se mortẽ: nisi ꝑius videret xp̃m dñi. Et venit in spũ in tẽplũ. Et cũ inducerẽt puerũ ihc̃s parẽtes ei⁹. ut facerẽt ꝑm cõsuetudinẽ legis ꝙ eo. 7 ipse accepit eũ in vlnas suas 7 bñdixit deũ 7 dixit. Nũc dimittis seruũ tuũ dñe ꝑm vbũ tuũ i pace. Quia viderũt oculi mei salutare tuũ. Qd parasti ante faciẽ oiuz ꝓploz. Lumẽ ad reuelationẽ gentiũ. 7 gloriã plebis tue isrl. Et erat pr̃ eius 7 mr̃ ei⁹ mirãtes sup his q̃ dicebãt de illo. Et bñdixit illis symeon. 7 dixit ad mariã matrẽ ei⁹. Ecce positus ẽ hic̃ in ruinã. 7 i resurrectionẽ multoz in isrl. 7 i signũ cui ctradicet. Et tuã ipsi⁹ aiam ptrãsibit gladi⁹. ut reuelent ex multꝫ cordib⁹ cogitatiões. Et erat ãna ꝓphetissa filia phanuel de tribu aser: hec ꝓcesserat i dieb⁹ multis 7 vixerat cũ viro suo ãnis septẽ a virginitate sua. Et hec vidua vsq; ad ãnos octogintaq̃tuoz q̃ nõ discedebat de tẽplo. ieiunijs 7 obsecrationib⁹ seruiẽs nocte ac die. Et hec ipsa hora superueniẽs ꝓfitebat dño. 7 loq̃bat de illo oib⁹ qui expectabãt redẽptionẽ isrl. Et ut perfecerũt oia ꝑm legẽ dñi: reuersi sũt in galileã in ciuitatẽ suã naçareth. Puer aũt crescebat 7 ꝙfortabat plen⁹ sapientia. 7 gra dei erat in illo. Et ibãt parẽtes ei⁹ p oẽs ãnos in irlm in die sollẽni pasce. Et cũ fact⁹ eet annoz duodecim. ascẽdentib⁹ illis i hierosolymã ꝑm cõsuetudiuẽ diei festi. cõsummatisq; dieb⁹ cũ redirẽt. remãsit puer ihc̃s in irlm. 7 nõ cognouerũt parẽtes ei⁹. Existimãtes aũt illũ esse i comitatu: venerũt iter diei. 7 requirebãt eũ inter cognatos 7 notos. Et nõ inuenientes regressi sũt in irlm: requirentes eũ. Et factũ ẽ p⁹ triduũ inuenerũt illũ in tẽplo sedentem in medio doctoz̃ũ: audientẽ illos. 7 interrogantẽ eos. Stupebãt aũt oes q̃ eũ audiebãt. sup prudentia 7 responsis ei⁹. Et videntes admirati sũt. Et dixit mr̃ ei⁹ ad illũ. Fili qd feciſti nobis sic? Ecce pr̃ tuus 7 ego dolentes querebam⁹ te. Et ait

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ad illos. Quid est q̄ me querebatis? Nescie-
batis q̄a in his que p̄ris mei sunt oportet me
esse? Et ipsi nō intellexerūt verbū q̄ locutus
est ad eos. Et descendit cū eis. ⁊ venit naza-
reth: ⁊ erat subditus illis. Et mr̄ ei⁹ ꝓseruа-
bat oia verba hꝫ in corde suo. Et ihc̄s ꝓficiebat
sapiētia ⁊ etate ⁊ gr̄a apud deū ⁊ hoies. III

In Anno autē q̄ndecimo imperij tyberij
cesar: ꝓcurāte pontio pilato iudeā:
tetrarcha aūt galilee herode: philip-
po aūt fratre ei⁹ tetrarcha ituree ⁊ traconi-
tidis regionis: ⁊ lysania abilīne tetrarcha:
sub pr̄incipib⁹ sacerdotū anna ⁊ caypha: fa-
ctum est verbū dn̄i sup̄ iohānē zacharie filiū
in deserto. Et venit in om̄em regionē iordanis
p̄dicans baptismū pnie in remissionē pctōrū
sicut scriptū ē in libro sermonū ysaie ꝓphete.
Vox clamātis in deserto: parate viā dn̄i: rectas
facite semitas ei⁹. Oīs vallis implebit̄. ⁊ ois
mons ⁊ collis humiliabit̄. Et erūt prava in dire-
cta ⁊ aspera in vias planas. ⁊ videbit ois caro
salutare dei. Dicebat ḡ ad turbas q̄ exiebāt
ut baptiçarent̄ ab ipso. Genimina vipar̄: q̄s
ondet vobis fugē a ventura ira? Facite ḡ fru-
ctus dignos pnie: ⁊ ne cepit̄ dicē p̄rem ha-
bemus abrahā. Dico.n. vobis: q̄a potēs ē de⁹
de lapidib⁹ istis suscitare filios abrahe. Jā.n
securis ad radicē arbor̄ posita ē. Omis ḡ arbor
nō faciēs fructū bonū excidet̄. ⁊ in ignē mit-
tet̄. Et interrogabāt eū turbe dicentes: Quid
ḡ faciem⁹? Rndēs aūt dicebat illis. Qui hz
duas tunicas det nō hn̄ti. ⁊ q̄ hz escas silit̄
faciat. Venerūt aūt ⁊ publicani ut baptiça-
rēt̄. ⁊ dixerūt ad illū. Mgr̄· q̄d faciem⁹? At
ille dixit ad eos. Nihil ampli⁹ q̄ꝫ q̄ cōstitu-
tū ē vobis faciat̄. Interrogabāt aūt eū ⁊ mili-
tes dicētes. Quid faciem⁹ ⁊ nos? Et ait illis
Neminē ꝓcutiat̄ neq; calūniā faciat̄. ⁊ ꝓtēti
estote stipendiis vr̄is. Existimāte aūt pplo ⁊
cogitantib⁹ oib⁹ i cordib⁹ suis de iohāne· ne
forte ipse esset xp̄s: rndit iohānes dicēs oib⁹.
Ego quidē aq̄ baptiço vos: venit aūt fortio-
r· cui⁹ nō sū dign⁹ solvere corrigiā calcimē-
torū ei⁹: ipse vos baptiçabit in spū scō ⁊ igni.
Cui⁹ ventilabr̄ū in manu ei⁹. ⁊ purgabit aream
suā. ⁊ ꝓgregabit triticū i horreū suū: paleas
aūt cōburet igni inextinguibili. Multa q̄dē
⁊ alia exhortās euāgeliçabat pplo. Herodes
aūt tetrarcha cū corriperet̄ ab illo de herodia-
de vxore fris sui. ⁊ de oīb⁹ malis q̄ fecit hero-
des· adiecit ⁊ hoc sup̄ oīa. ⁊ inclusit iohānē in
carcerē. Factū ē aūt cū baptiçaret̄ omis ihc̄s:
⁊ ihū baptiçato ⁊ orāte aptū ē celū. ⁊ descē-
dit spūs scūs corporali specie sicut colūba in
ipsū: ⁊ vox de celo facta ē. Tu es filius me⁹
dilect⁹· in te cōplacuit mihi. Et ipse ihc̄s erat
incipiēs q̄si ānox triginta ut putabat̄ filius
ioseph· q̄ fuit heli· q̄ fuit matbat· q̄ fuit leui· q̄
fuit melchi· qui fuit iāne· q̄ fuit ioseph· q̄ fuit
mathathie· qui fuit amos· q̄ fuit naum· q̄ fuit
hesli· q̄ fuit nage· q̄ fuit maath· qui fuit ma-
thathie· q̄ fuit semei· q̄ fuit ioseph· q̄ fuit iu-
da· q̄ fuit iohānа· q̄ fuit resa· q̄ fuit zoroba-
bel· q̄ fuit salathiel· q̄ fuit neri· qui fuit melchi·
q̄ fuit addi· q̄ fuit thosan· q̄ fuit helmadā· qui
fuit her· qui fuit ihū· q̄ fuit helieçer· q̄ fuit io-
rim· q̄ fuit matbat· q̄ fuit leui· q̄ fuit symeon·
qui fuit iuda· q̄ fuit ioseph· q̄ fuit iona· q̄ fuit
heliachim· qui fuit melcha· qui fuit menna·
qui fuit marthatha· q̄ fuit nathā· qui fuit da-
uid· qui fuit iesse· qui fuit obeth· q fuit hoz·
qui fuit salmon· qui fuit naason· q̄ fuit ami-
nadab· qui fuit arā· q̄ fuit esrom· q̄ fuit pha-
res· qui fuit iude· qui fuit iacob· q̄ fuit ysaac·
qui fuit abrahe· qui fuit thare· q̄ fuit nachor·
qui fuit saruch· qui fuit ragau· qui fuit ꝓha-
lech· qui fuit heber· qui fuit sale· q̄ fuit chay-
nan· qui fuit arphaxat· qui fuit sem· qui fuit
noe· qui fuit lamech· qui fuit mathusale· qui
fuit enoch· qui fuit iareth· qui fuit malaleel·
qui fuit chaynā· qui fuit enos· q̄ fuit seth· q̄
fuit adam· qui fuit dei. IIII

Ihesus aūt plen⁹ spū scō regressus est a
iordane. ⁊ agebat̄ in spū in deserto die-
bus q̄draginta: ⁊ tēptabat̄ a diabolo.
Et nihil māducauit in dieb⁹ illis: ⁊ cōsumat̄
illis esurijt. Dixit aūt illi diabol⁹. Si fili⁹ dei
es: dic lapidi huic ut panis fiat. Et rndit ad
illū ihc̄s. Scriptū ē· q̄a nō in pane solo viuit
hō: sz in oi verbo dei. Et duxit illū diabolus. ⁊
ondit illi oia regna orbis terre i momēto tē-
poris. ⁊ ait illi. Tibi dabo ptātē hāc vniuer-
sam ⁊ gloriā illor̄: q̄a mihi tradita sunt: ⁊
cui volo do illa. Tu ḡ ꝓcidēs si adorauer⁊ co-
ram me: erunt tua oia. Et rndens ihc̄s dixit
illi. Scriptū ē. Dn̄m deū tuū adorabis. ⁊ illi
soli seruies. Et duxit illū i irl̄m. ⁊ statuit eum
sup̄ pinnā tēpli. ⁊ dixit illi. Si filius dei es:
mitte te hinc deorsū. Scriptū ē.n.q̄ angelis
suis mādauit de te· ut ꝓseruēt te. ⁊ q̄a in ma-
nib⁹ tollēt te· ne forte offendas ad lapidē pe-
dem tuū. Et rndens ihc̄s ait illi. Dictum est:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Nõ tẽptabis dñm tũ tuũ. Et cõsũmata oi
tẽptatiõe: diabol⁹ recessit ab illo vsq ad tẽp⁹
Et regressus ẽ ih̃s i ꝟtute spũs i galileã: ꝛ
fama exĩit p̃r vniuersam regionẽ d illo. Et
ipse docebat in synagogis eoꝝ: ꝛ magnifica-
bat ab oĩb⁹. Et venit nazaret vbi erat nu-
tritus. ꝛ intrauit ſm cõsuetudinẽ sũã die sab-
bati i synagogã. ꝛ surrexit legẽ. Et traditus
est illi liber ysaie pp̃he. Et ut reuoluit libꝝ:
inuenit locũ vbi scriptũ erat: Spũs dñi sup
me: pp̃ quõ vnxit me: euangelizare paupib⁹
misit me: sanare cõtritos corde: p̃dicare ca-
ptiuis remissionẽ. ꝛ cecis visũ: dimittẽ con-
fractos i remissionẽ: p̃dicare annũ dñi acce-
ptũ. ꝛ diẽ retributiõis. Et cũ plicuisset libꝝ
reddidit ministro ꝛ sedit. Et oĩuz i synago-
ga oculi erãt intẽdẽtes i eũ. Cepit autẽ dicẽ
ad illos: qa hodie ipleta ẽ h̃ scriptura i auri-
bus vr̃is. Et oẽs testimoniũ illi dabant. ꝛ
mirabãt i ꝟbis grẽ: q̃ procedebãt d ore ipsi⁹:
ꝛ dicebãt: Nõne h̃ ẽ filius ioseph̃? Et ait il-
lis. Vtiq dicetis mihi hãc similitudinẽ. Medice
cura teipsũ. Quãta audiuim⁹ facta i capha
naum: fac ꝛ h̃ i patria tua. Ait aũt. Amen
dico vob̃: qa nemo ꝓpha accept⁹ ẽ i patria
sua. In ꝟitate dico vob̃: multe vidue erãt in
dieb⁹ helie i isrl̃ q̃n clausũ ẽ celũ annis trib⁹
ꝛ mẽsib⁹ sex: cũ facta esset fames magna i oi
tra: ꝛ ad nullã illaꝝ missus est helias: nisi in
sarepta sidonie: ad mulierẽ viduã. Et mul-
ti leprosi erãt i isrl̃ sub heliseo pp̃ha: ꝛ nemo
eorũ mũdatus ẽ nisi naaman syrus. Et re-
pleti sũt oẽs i synagoga ira hec audiẽtes. Et
surrexerũt ꝛ eiecerũt illũ ex ciuitatẽ. ꝛ duxerũt
illũ vsq ad supciliũ montis: sup quẽ ciuitas
illoꝝ erat edificata: ut p̃cipitarẽt eum. Ipse
aũt trãsiens: p mediũ illoꝝ ibat. Et descẽdit
i capharnaũ ciuitatẽ galilee: ibiq docebat
illos sabbatis. Et stupebãt i doctrina ei⁹: qa i
ptãte erat sermo ipsi⁹. Et i synagoga erat hõ
bñs spiritũ dmoniũ imundum: ꝛ exclamauit voce
magna dicẽs. Sine: qd nob̃ ꝛ tibi ih̃u na-
zarene? Venisti pdẽ nos. Scio te q̃ sis scũs
dei. Et increpauit illũ ih̃s dicẽs. Obmute-
sce: ꝛ exi ab eo. Et cũ proiecisset illũ dmoniũ i
mediũ: exijt ab illo: nihilq illũ nocuit. Et fa
ctus ẽ pauor i oĩb⁹: ꝛ colloquebãt ad inuicẽ
dicẽtes. Quod ẽ h̃ ꝟbũ: qa i ptãte ꝛ ꝟtute im-
perat imũdis spiritib⁹ ꝛ exeũt? Et diuulga-
bat fama de illo i oĩm locũ regiõis. Surgẽs
aũt ih̃s de synagoga intrauit i domũ symo-
nis. Socrus aũt symonis tenebat magnis
febrib⁹: ꝛ rogauerũt illũ p̃ ea. Et stãs super
illã imperauit febri ꝛ dimisit illã: ꝛ cõtinuo sur-
gẽs ministrabat illis. Cũ ãt sol occidisset: oẽs
q habẽbant infirmos variis languoribꝫ duce-
bãt illos ad eũ: at ille singulis man⁹ impo-
nẽs curabat eos. Exiebãt ãt demõia a mul-
tis clamãtia ꝛ dicentia: qa tu es filius dei. Et
increpãs nõ sinebat ea loq̃: qa sciebãt ipsum
ẽe xp̃m. Facta aũt die egressus ibat i desertũ
locũ: ꝛ turbe requirebãt eũ ꝛ venerunt vsq ad
ipsum. ꝛ detinebãt illum ne discedẽt ab eis.
Quib⁹ ille ait. Quia ꝛ alijs ciuitatib⁹ opor-
tet me euangelizare regnũ dei: qa ideo mis-
sus sum. Et erat p̃dicãs in synagogis ga-
lilee.

V

Factũ ẽ aũt cũ turbe irruerẽt in eũ
ut audirẽt ꝟbũ dei: ꝛ ipse stabat se-
cus stagnũ geneçareth. Et vidit du
as naues stãtes sec⁹ stagnũ: piscatores aũt
descẽderãt ꝛ lauabãt retia. Ascẽdens aũt in
vnã naui q̃ erat symonis: rogauit eũ a tra
ducẽ pusillũ. Et sedẽs docebat de naucula
turbas. Vt cessauit aũt loq̃: dixit ad symonẽ
Duc in altũ: ꝛ laxate retia vr̃a in capturam.
Et r̃ndẽs symon dixit illi. Preceptor per to-
tam noctẽ laborantes nihil cepim⁹: in verbo
aũt tuo laxabo rete. Et cũ h̃ fecissent: pclusе-
rũt piscium multitudinẽ copiosam. Rumpebat
aũt rete eoꝝ. Et annuerũt sociis q̃ erãt i alia
naui: ut venirẽt ꝛ adiuuarent eos. Et vene-
rũt ꝛ ipleuerũt ãbas naviculas: ita ut pene
mergerent. Quod cũ vidẽt symon petr⁹: procidit
ad genua ih̃u dicẽs. Exi a me dñe: qa homo
peccator sum. Stupor. n. circũdederat eum
ꝛ oẽs q̃ cũ illo erãt: i captura piscium quã ce-
perãt. Similiter aũt iacobũ ꝛ iohãnẽ filios ze-
bedei: q̃ erãt socij symõis. Et ait ad symonẽ
ih̃s. Noli timẽ: ex hac iã hoies eris capiẽs. Et
subductis ad terrã nauib⁹: relictis oĩb⁹ secuti
sũt eum. Et factũ est cũ esset i vna ciuitatũ:
ꝛ ecce vir plen⁹ lepra vidẽs ih̃m. ꝛ procidens
i faciẽ suã: rogauit eũ dicẽs. Dñe si vis po-
tes me mũdare. Et extẽdẽs manũ tetigit eũ
dicens. Volo. Mũdare. Et cõfestim lepra
discessit ab illo. Et ipse p̃cepit illi ut nemini
diceret: sed vade ostende te sacerdoti: ꝛ of-
fer pro emũdatione tua sicut p̃cepit moyses
in testimoniũ illis. Perãbulabat aũt magis
ſmo de illo: ꝛ conueniebãt turbe multe ut au-
dirẽt. ꝛ curarẽt ab infirmitatib⁹ suis. Ipse ãt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

secedebat in ɒ̄sertū ⁊ orabat. Et factū est in
vna dieꝝ. ⁊ ipse sedebat ꝯcēs. Et erāt pha-
risei sedētes ⁊ leḡ ꝯctores q̄ ṽnerāt ex oī
castello galilee ⁊ iudee ⁊ irl'm: ⁊ virtus dn̄i
erat ad sanandū eos. Et ecce viri portātes i
lecto hoiem q̄ erat ꝑalytic⁹. ⁊ q̄rebant eū in-
ferre ⁊ ponere añ eū. Et nō inuenientes q̄ ꝑte
illū inferrēt pre turba: ascēderūt sup̄ tectū. ⁊
p tegulas sūmiserūt eū cū lecto in mediū añ
ihm. Quorū fidem ut vidit dixit. Homo re-
mittunt tibi pcta tua. Et ceperūt cogitare scri-
be ⁊ pharisei. dicētes: Quis est hic q̄ loquit
blasphemias? Quis pōt dimittere pcta: ni-
si sol⁹ ds? At cognouit aūt ihs cogitatiōes
eoꝝ: rndēs dixit ad illos. Quid cogitatis in
cordib⁹ vr̄is? Quid ē facil⁹. dicē dimittunt
tibi pcta: an dicere surge ⁊ ābula? Ut autē
sciatis q̄a fili⁹ hois habet ptātē ic̄ra dimittēdi
pcta: ait paralytico. Tibi dico surge: tolle
lectū tuū: ⁊ vade i domū tuā. Et ꝓfestim cō-
surgēs coraī illi tulit lectū i q̄ iacebat: ⁊ abijt
in domū suā magnificās ds̄ū. Et stupor ap-
prehēdit oēs: ⁊ magnificabāt ds̄ū. Et reple-
ti sūt timore dicentes: q̄a vidimꝰ mirabilia
hodie Et p⁹ h̄ exijt: ⁊ vidit publicanū noie
leui sedentem ad teloneū: ⁊ ait illi. Sequere
me. Et relictis oib⁹: surgēs secut⁹ ē eū. Et fe-
cit ei cōuiuiū magnū leui i domo sua: ⁊ erat
turba multa publicanoꝝ ⁊ alioꝝ. q̄ cū illis
erāt discūbētes. Et murmurabāt pharisei ⁊
scribe eoꝝ: dicētes ad discipulos ei⁹. Qua-
re cū publicanis ⁊ pctōrib⁹ māducatis ⁊ bi-
bitis? Et rndēs ihs dixit ad illos. Nō egēt
q̄ sani sūt medico: s̄ qui male hn̄t. Non ṽni
ɒcare iustos. s̄ pctōres ad pniam. At illi
dixerūt ad eū. Quare discipuli iobānis ie-
iunāt frequēt ⁊ obsecratiōes faciūt. silit̄er ⁊
pharisei: tui aūt edūt ⁊ bibūt? Quib⁹ ipse
ait. Nūq̄d potest filios sp̄si dum cū illis est
sp̄sus facē ieiunare? Veniēt aūt dies ⁊ cū
ablat⁹ fuerit ab illis sp̄sus. tūc ieiunabūt i
illis dieb⁹. Dicebat aūt ⁊ silitudinē ad illos
Quia nemo cōmissurā a nouo vestimento
mittit in vestimētū vet⁹: alioq̄n ⁊ nouū rum-
pit: ⁊ veteri nō ꝙuenit cōmissura a nouo. Et
nemo mittit vinū nouū i vtres veteres: alio-
q̄n rūpit vinū nouū vtres: ⁊ vinū effūdet. ⁊
vtres pereūt. Sz vinū nouū i vtres nouos
mittendū est: ⁊ vtraq; cōseruant. Et nemo
bibēs vetus statī vult nouū: dicit enī: vetus
melius est.

Factū ē aūt in sabbato secū- VI
do ꝑmo cū trāsiret p sata vellebant
discipuli ei⁹ spicas: ⁊ manducabāt
ꝓfricātes manib⁹. Quid aūt pharisei oꝝ di-
cebāt illis. Quid facit⁊ qō nō licz i sabbat⁊?
Et rndēs ihs ad eos dixit: Nec h̄ legist⁊ qō
fecit dauid. cū esurisset ipse ⁊ q̄ cū illo erāt:
quō intrauit i domū dei. ⁊ panes ꝓpositiōis
sūpsit ⁊ māducauit: ⁊ dedit bis q̄ cum ipso
erāt: q̄s nō licet māducare nisi tm̄ sacerdo-
tib⁹? Et dicebat illis: q̄a dn̄s ē fili⁹ hois. etiā
sabbati. Factū ē aūt ⁊ i alio sabbato: ut in-
traret in synagogā ⁊ docet. Et erat ibi hō
⁊ man⁹ ei⁹ dextra erat arida. Obseruabāt aūt
scribe ⁊ pharisei si i sabbato curaret. ut inue-
nirēt vñ accusarēt eū. Ipse ꝓo sciebat cogi-
tatiōes eoꝝ: ⁊ ait hoi q̄ hēbat manū aridam.
Surge: ⁊ sta i mediū. Et surgēs stetit. Ait
aūt ad illos ihs. Interrogo vos si licet sabbat⊼
bn̄facē an male: aiaz saluā facē an pdē? Et
circūspect⊼ oib⁹ dixit hoi. Extende manū tuā
Et extēdit: ⁊ restituta ē man⁹ ei⁹. Ipsi autē
repleti sūt insipiētia: ⁊ colloq̄bant ad inicē
q̄d nā facerēt de ihū. Factū ē aūt i illis die-
bus exijt in montē orare: ⁊ erat pnoctās in
oratiōe dei. Et cū dies fact⁹ eēt. vocauit di-
scipulos suos: ⁊ elegit duodeci ex ipsis q̄s ⁊
aplos noiauit: symonē quē cognominauit
petrū. ⁊ andreā frēm ei⁹. iacobū ⁊ iobannē.
philippū ⁊ bartholomeū. matheū ⁊ thomā.
iacobū alphei. ⁊ symonē q̄ vocat̄ zelotes. ⁊
iudā iacobi: ⁊ iudā scariotb q̄ fuit pditor.
Et descēdēs cū illo stetit i loco cāpestri ⁊ tur-
ba discipuloꝝ ei⁹: ⁊ multitudo copiosa ple-
bis ab oi iudea ⁊ bierusalē ⁊ maritima ⁊ ty
ri ⁊ sidonis. q̄ ṽnerāt ut audirēt eū: ⁊ sana-
rēt a lāguoribus suis. Et q̄ vexabāt a spiritib⁹
imūdis curabāt. Et oīs turba querebat eū
tāgere: q̄a virt⁹ de illo exibat ⁊ sanabat oēs.
Et ipse eleuat⊼ oculis i discipulos suos di-
cebat. Bti pauꝑes: q̄a vr̄m ē regnū dei. Be-
ati q̄ nūc esurit⊼: q̄a saturabimi. Bti q̄ nunc
fletis: q̄a ridebit⊼. Bti estis cū vos oderint
hoies ⁊ cū sepauerit vos ⁊ exprobrauerint: ⁊
eiecerint nomē vr̄m tāq̄ malū ꝓpter filium
hois. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce. n.
merces vr̄a multa ē i celo. Scom h̄. n. facie-
bant ꝓphetis pres eoꝝ. verūtn̄ ve vob̄ diui-
tib⁹ q̄ habet⊼ ꝓsolationē vr̄am. Ve vob̄ q̄ sa-
turati estis: q̄a esuriet⊼. Ve vob̄ q̄ ridet⊼ nūc
q̄a lugebit⊼ ⁊ flebit⊼. Ve cū bn̄dixerint vobis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

oēs hoies. Scōm hec enī faciebant ꝓphetis pres eoꝝ. Sed vob dico q̄ auditis. Diligite inimicos vros: bñfacite bis q̄ vos odert. Bñdicite maledicētib⁹ vob: et orate ꝓ calūniātibus vos. Et q̄ te pcutit i maxillā: prebe et alterā: et ab eo qui aufert tibi vestimētū etiam tunicā noli ꝓhibere. Oi aūt petēti te tribue: et q̄ aufert q̄ tua sūt ne repetas. Et ꝓut vult⁹ ut faciāt vob hoies. et vos facite illis silit. Et si diligit⁹ eos q̄ vos diligūt: q̄ vob ē grā? Nā et pctores diligētes se diligūt. Et si bñ feceritis bis q̄ vob bñ faciūt: q̄ vob ē grā? Siq̄dē et pctores b faciūt. Et si mutuū ederit⁹ bis a q̄b⁹ sperat⁹ recipe: q̄ grā ē vob? Nā et pctores pctoribus⁹ fenerāt ut recipiāt eq̄lia. Verūtīn diligite inimicos vros: bñfacite. et mutuū date: nihil inde sperantes: et erit merces vra multa: et erit⁹ filij altissimi: q̄a ipse benignus est sup ingratos et malos. Estote g̃ misericores: sicut et pr vr misericors ē. Nolite iudicare: et nō iudicabimi. Nolite cōdēnare: et nō cōdēnabimini. Dimittite: et dimittemini Date: et dabit⁹ vob. Mēsurā bonā et confertā et coagitatā et supefluentē dabūt i sinū vrm Eadē q̄ppe mēsura q̄ mēsi fuerit⁹ remetietur vobis. Dicebat aūt illis et silitudinē. Nūq̄d pōt cec⁹ cecū ducere? Nōne ābo in foueā cadūt? Nō ē discipulus sup mḡrm: perfect⁹ aūt ois erit si sit sicut mḡr ei⁹. Quid aūt vides festucā in oculo fris tui: trabē aūt q̄ in oculo tuo ē nō cōsideras? Aut quō potes dicē fratri tuo: frater sine eiciā festucam de oculo tuo: ipse i oculo tuo trabē nō vides? Hypocrita eice ꝓmū trabē de oculo tuo: et tunc pspicies ut educas festucā de oculo fris tui. Nō est enī arbor bona q̄ facit fructus malos neq; arbor mala faciēs fructū bonū. Vnaquaq; enī arbor de fructu suo cognoscit⁹. Neq; enī de spinis colligūt ficus: neq; de rubo vindemiāt vuā. Bon⁹ hō de bono thesauro cordis sui ꝓfert bonū. et malus hō de malo thesauro ꝓfert malū. Ex abūdantia enī cordis os loquit⁹. Quid aūt vocatis me dñe dñe: et non facitis q̄ dico? Omis q̄ venit ad me. et audit sermones meos. et facit eos: ostendā vobis cui silis sit. Similis ē hoi edificāti domū q̄ fodit i altū. et posuit fūdamētū sup petrā. Inundatiōe aūt facta illisū ē flumē domui illi: et nō potuit eā mouere. Fundata enī erat sup petrā. Qui aūt audit et nō facit silis est hoi edificāti domū suā sup terrā sine fundamento: in quā illisus est fluuius. et cōtinuo cecidit: et facta est ruina domꝰ illi⁹ magna.

Cum aūt implesset oīa verba VII
sua i aures pleb: intrauit capharnaū
Centurionis aūt cuiusdā seru⁹ male bñs erat moriturꝰ: q̄ illi erat pciosus. Et cū audisset de ih̄u misit ad eū seniores iudeorū: rogās eū ut veniret et saluaret seruū eiꝰ. At illi cū venissent ad ih̄m rogabāt eū sollicite dicētes ei: q̄a dignꝰ est ut hoc illi p̄stes. Diligit enī gentē nr̄am: et synagogā ipse edificauit nob. Ihs aūt ibat cū illis. Et cū iā nō lōge eēt a domo: misit ad eum centurio amicos dicēs. Dñe noli vexari. Nō enī sū dignꝰ ut sub tectū meū intres: propt̄ q̄ nec meipsū dignū arbitratꝰ ut venirē ad te: sed dic verbo et sanabit⁹ puer meꝰ. Nam et ego hō sū sub ptāte cōstitutꝰ habns sub me milites: et dico huic vade et vadit. et alio veni et venit: et seruo meo fac hoc et facit. Quo audito ih̄s miratus ē: et cōuers⁹ sequētib⁹ se turbis dixit. Amē dico vobis: nec in isr̄l tantā fidē inueni. Et reuersi q̄ missi fuerāt domū: inuenerunt seruū q̄ langerat sanū. Et factū est deinceps ibat ih̄s in ciuitatē q̄ vocat⁹ naym. et ibant cū eo discipuli eiꝰ et turba copiosa. Cū aūt appropinq̄ret porte ciuitat⁹: ecce defunctus efferebat⁹ filius vnicꝰ matris sue. Et hec vidua erat: et turba ciuitat⁹ multa cū illa. Quā cū vidisset dñs: mia motus sup eā dixit illi. Noli flere. Et accessit: et tetigit loculū. Hi aūt q̄ portabāt steterūt. Et ait. Adolescēs: tibi dico surge. Et resedit q̄ erat mortuus: et cepit loqui: et dedit illū matri sue. Accepit aūt oēs timor: et magnificabāt deū dicentes. Quia ꝓpheta magn⁹ surrexit i nob. et q̄a deꝰ visitauit plebem suā. Et exijt hec sermo i vniuersam iudeā de eo: et oēm circa regionē. Et nūciauerunt iohanni discipuli eius de oīb⁹ his. Et cōuocauit duos de discipulis suis iohannes: et misit ad ih̄m dicēs. Tu es q̄ venturꝰ es an aliū expectamꝰ? Cū aūt venissent ad eū viri dixerūt: Iohannes baptista misit nos ad te dicēs. Tu es q̄ vēturꝰ es an aliū expectamꝰ? In ipa aūt hora multos curauit a lāguoribus⁹ suis et plag. et spiritib⁹ malis: et cecis multis donauit visū. Et rndēs dixit illis. Euntes renūciate iohāni q̄ audistis et vidistis. Quia cecī vidēt claudi ambulāt leprosi mūdāt surdi audiūt mortui resurgūt paupes euāgelizāt et beatꝰ ē q̄cūq; nō fuerit scādalizatus in me

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et cū discessissent nūcij iobānis: cepit dc iobāne dicē ad turbas. Quid existis i desertū videē? Arūdinē vēto agitatā? Sed qd existis videē? Hoiem mollib⁹ uestimētis idutū? Ecce qi ueste pciosa sunt 7 delitijs: in domib⁹ regū sūt. Sz qd existis videē? Prophetā? Etiqs dico uob: 7 plus q̄ ꝓphām. Hic est de q̄ scriptū ē. Ecce mitto angelū meū añ faciē tuā: q̄ pparabit uiā tuam añ te. Dico.n. uob: maior inē natos mulier⁹ ꝓpha iobāne baptista nemo ē. Qui āt minor ē i regno dei· maior ē illo. Et ois ꝓp̄l's audiēs. 7 publicani iustificauerūt deū: baptiçati baptismo iobannis. Pharisei āt 7 legis̄ periti ꝯsiliū dei spreuerūt i semetipsos: nō baptiçati ab eo. Dixit āt dñs Cui ḡ sil'es dicā hoies gnātionis hui⁹: 7 cui sil'es sūt? Sil'es sūt puer⁹ sedētib⁹ i foro: 7 loquētib⁹ ad inuicē 7 dicētib⁹. Cātauim⁹ uobis tibijs 7 nō saltastis: lamētauim⁹ 7 nō plorastis Uenit āt iob̄es baptista neqs māducās panē neqs bibēs uinū. 7 dicit: Demoniū hz. Uenit fili⁹ hois māducās 7 bibēs. 7 dicit: Ecce hō deuorator. 7 bibens uinū: amic⁹ publicanor 7 pctōr. Et iustificata ē sapia· ab oib⁹ filijs suis. Rogabat āt illū qdā ꝺ pharisei⁹ ut māducaret cū illo. Et ingress⁹ domū pharisei discubuit. Et ecce mulier q̄ erat i ciuitate peccatrix· ut cognouit q̄ ihs accubuit i domo pharisei: attulit alabastr⁹ unguēti. 7 stās retro sec⁹ pedes ei⁹· lacrymis cepit rigare pedes ei⁹. 7 capillis capitis sui tergebat: 7 osculabat pedes ei⁹ 7 unguēto ungebat. Uidēs aūt pharise⁹ q̄ uocauerat eū· ait intra se dicēs. Hic si eēt ꝓpha sciret utiqs q̄ 7 q̄lis ē mulier q̄ tāgit eū: qa peccatrix ē. Et rñdens ihs dixit ad illū. Symō: habeo tibi aliqd dicē. At ille ait. Mgr· dic. Duo debitores erāt cuidā feneratori: un⁹ debebat denarios q̄ngentos 7 alt⁹ q̄nq̄ginta. Non hñtib⁹ illis unde redderēt: donauit utrisqs. Quis ḡ eū plus diligit? Rñdēs symon dixit. Estimo: qa is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicasti. Et cōuers⁹ ad mulierē· dixit symoni. Uides hāc mulierē? Intraui i domū tuā: aquā pedib⁹ meis nō dedisti. Hec aūt lacrymis rigauit pedes meos. 7 capillis suis tersit. Osculū mihi nō dedisti: ꝟ autē ex q̄ intraui nō cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meū nō unxisti: ꝟ aūt unguento unxit pedes meos. Propt̄ qd dico tibi. Remittūtur ei pcta multa: qm̄ dilexit multū. Cui autē min⁹ dimittit· min⁹ diligit. Dixit āt ad illā. Remittūt tibi pcta. Et cepērūt q̄ simul accūbebant dicē intra se. Quis ē hic q̄ etiā pcta dimittit? Dixit aūt ad mulierē. Fides tua te saluā fecit. Uade in pace.

VIII

Et factū ē deinceps 7 ipse iter faciebat p ciuitates 7 castella ꝓdicans 7 euāgeliçās regnū dei: 7 duodecī cū illo. 7 mulieres alique q̄ erāt curate a spiritib⁹ malignis 7 infirmitatib⁹: maria q̄ uocat magdalene de q̄ septē dēmonia exierāt: 7 iohanna uxor chuçe procurator⁹ herodis: 7 susanna 7 alie multe: q̄ ministrabāt ei de facultatib⁹ suis. Cū aūt turba plurima ꝯueniret 7 de ciuitatib⁹ ꝓperarēt ad eū: dixit p similitudinē. Exijt q̄ seminat seminare semē suū. Et dū semiat: aliud cecidit sec⁹ uiā. 7 conculcatum est. 7 uolucres celi comederūt illud. Et aliud cecidit sup̄ petrā: 7 natū aruit· qa non hēbat humorē. Et aliud cecidit inē spinas: 7 simul exorte spine suffocauerunt illud. Et aliud cecidit i terrā bonā: 7 ortū fecit fructū centuplū. Hec dicēs clamabat. Qui habet aures audiēdi audiat. Interrogabāt āt eū discipuli ei⁹: q̄ eēt hec parabola. Quib⁹ ipse dixit Uob datū ē nosse mysteriū regni dei: ceteris aūt in parabolis: ut uidētes nō uideāt. 7 audiētes nō intelligāt. Est aūt hec parabola. Semē est uerbū dei. Qui aūt sec⁹ uiā· hi sūt q̄ audiunt: deinde uenit diabolus 7 tollit uerbū de corde eor: ne credētes salui fiāt. Illa q̄ sup̄ petrā: q̄ cū audierit cū gaudio suscipiūt uerbū. Et hi radices nō hñt: qa ad temp⁹ credūt: 7 in tpe tēptatiōis recedūt. Qd aūt in spinas cecidit: hi sūt q̄ audierūt. 7 a sollicitudinib⁹ 7 diuitijs 7 uoluptatibus uite euntes suffocant: 7 nō referūt fructū. Qd aūt in bonā terrā: hi sūt q̄i corde bono 7 optimo audientes uerbū retinēt: 7 fructū afferunt i patientia. Nemo aūt lucernam accēdēs operit eā uase· aut subt⁹ lectū ponit: ꝟ sup̄ candelabrū ponit: ut intrātes uideāt lumē. Non est enī occultū qd nō manifestet: nec abscōditū qd non cognoscat 7 i palā ueniat. Uidete ḡ qd audiat. Qui.n. habet dabitur illi: 7 quicūqs nō habet: etiā qd putat se habē auferet ab illo. Uenerūt aūt ad illū mr 7 frēs ei⁹: 7 nō poterāt adire eum pre turba. Et nūciatum ē illi: Mat tua 7 frēs tui stāt foris: uolentes te uidere. Qui rñdens dixit ad eos. Mater mea 7 frēs mei hi sūt: qui uerbū dei

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

audiñt ⁊ factiũt. Factũ est aũt in vna dieꝝ: ⁊ ipse ascẽdit in nauiculã. ⁊ discipuli eiꝰ. ⁊ ait ad illos. Trãsfretemꝰ trãsstagnũ. Et ascenderũt. Et nauigãtibꝰ illis obdormiuit. ⁊ descendit procella uenti i stagnũ: ⁊ compellebãt ⁊ periclitabãt. Accedẽtes aũt suscitauerũt eũ dicẽtes. Preceptor pimꝰ. At ille surgẽs increpauit uentũ ⁊ tẽpestatẽ aque ⁊ cessauit. ⁊ facta ẽ trãq̃llitas. Dixit aũt illis. Ubi ẽ fides vra? Qui timẽtes mirati sũt ad inuicẽ dicentes. Quis putas hic ẽ: quia ⁊ vẽtis ⁊ mari imperat. ⁊ obediũt ei? Et nauigauerunt ad regionẽ gerasenoꝝ q̃ ẽ ꝟ galileã. Et cũ de naui egressus eẽt ad terrã: occurrit illi vir q̃dã q̃ habebat demoniũ iã tpibꝰ multis: ⁊ uestimento nõ induebat: neq; in domo manebat ꝫ in monumentis. Js ut vidit ihm procidit añ illũ. ⁊ exclamãs uoce magna dixit. Quid mihi ⁊ tibi est ihu fili dei altissimi? Obsecro te. ne me torqueas. Precipiebat enĩ spiritui imũdo: ut exiret ab hoie. Multis. n. tẽporibꝰ arripiebat illũ: ⁊ uinciebat catenis ⁊ compedibꝰ custodiebꝰ. ⁊ ruptis uinculis agebat a demonio in deserta. Interrogauit aũt illũ ihs dicẽs. Q̃ tibi nomen est? At ille dixit. Legio. Quia intrauerãt demonia multa i eũ. Et rogauerũt illũ: ne iparet illis ut i abyssũ irẽt. Erat aũt ibi grex porcoꝝ multoꝝ pascẽtiũ i mõte: ⁊ rogabant eũ ut permitteret eis in illos ingredi. Et permisit illis. Exierũt ꝯ demonia ab hoie. ⁊ intrauerũt in porcos. ⁊ impetu abijt grex p̃ p̃ceps in stagnũ. ⁊ suffocatus ẽ. Q̃ ut viderũt factũ q̃ pascebant fugerũt: ⁊ nũciauerũt i ciuitatẽ ⁊ i villas. Exierũt aũt uidere q̃ factũ ẽ. ⁊ uenerũt ad ihm. ⁊ inuenerũt hoiem sedentẽ a q̃ demonia exierãt uestitũ: ac sana mẽte ad pedes eiꝰ. ⁊ timuerunt Nũciauerũt aũt illis ⁊ q̃ viderãt: quõ sanꝰ factꝰ eẽt a legiõe. Et rogauerũt illũ omis multitudo gerasenoꝝ ut discedẽt ab ipsis: quia magno timore tenebãtur. Ipse aũt ascẽdẽs naui reuersus ẽ. Et rogabat illũ vir a q̃ demonia exierãt: ut cũ eo eẽt. Dimisit ãt eũ ihs dicẽs. Redi i domũ tuã: ⁊ narra quãta tibi fecit deꝰ. Et abijt p vniuersam ciuitatẽ p̃dicãs quãta illi fecisset ihs. Factũ ẽ aũt cũ rediisset ihs: excepit illũ turba. Erãt ãt oẽs expectantes eũ. Et ecce uenit vir cui nomẽ iayrus. ⁊ ipse p̃nceps synagoge erat: ⁊ cecidit ad pedes ihu rogãs eũ ut intraret i domũ eiꝰ: q̃a vnica filia erat ei fere annoꝝ duodeci. ⁊ hec moriebat. Et ꝓtigit dũ iret: a turbis cõprimebat. Et mulier q̃dã erat in fluxu sanguinis ab ãnis duodeci: q̃ i medicos erogauerat oẽm substãm suã: nec ab vllo potuit curari. Accessit retro ⁊ tetigit fimbriã uestimenti eiꝰ: ⁊ confestim stetit fluxꝰ sanguinis eius. Et ait ihesus. Quis est qui me tetigit? Negantibꝰ aũt oibꝰ: dixit petrꝰ ⁊ q̃ cũ illo erant. Preceptor turbe te cõprimũt ⁊ affligunt: ⁊ dicis q̃s me tetigit? Et dixit ihs. Tetigit me aliq̃s. Nã ⁊ ego noui ꝟtutẽ de me exisse. Uidens aũt mulier q̃a nõ latuit: tremẽs uenit ⁊ procidit añ pedes eiꝰ. ⁊ ob quã causam tetigerit eũ idicauit coram oi ppl'o. ⁊ quẽadmodũ confestim sanata sit. At ipse dixit ei. Filia. fides tua saluã te fecit. Uade in pace. Adhuc illo loquente. uenit q̃dã ad p̃ncipẽ synagoge dicẽs ei. q̃a mortua est filia tua: noli uexare illũ. Jhs autẽ audito hoc uerbo. rñdit patri puelle. Noli timere. Crede tm̃: ⁊ salua erit. Et cũ uenisset domũ. nõ permisit intrare secum quẽq̃. nisi petrũ ⁊ iacobũ ⁊ iohannem: ⁊ patrem ⁊ matrẽ puelle. Flebãt aũt oẽs ⁊ plangebãt illã. At ille dixit. Nolite flere. Nõ est mortua puella ꝫ dormit. Et deridebant eũ: sciẽtes quia mortua eẽt. Ipse añt tenẽs manũ eiꝰ clamauit dicens. Puella surge. Et reuersus ẽ spũs eiꝰ. ⁊ surrexit ꝓtinuo. Et iussit illi dare mãducare. Et stupuerũt pentes eiꝰ q̃bꝰ p̃cepit ne alicui dicerent q̃d factũ erat.

Conuocatꝭ aũt ihs duodecim IX apl'is. dedit illis ꝟtutẽ ⁊ ptãtẽ super oia demonia: ⁊ ut lãguores curarẽt. Et misit illos p̃dicare regnum dei: ⁊ sanare infirmos. Et ait ad illos. Nihil tuleritꝭ i uia: neq; uirgã neq; peram neq; panem neq; pecuniam. neq; duas tunicas habeatꝭ. Et i quãcũq; domũ intraueritis ibi manete. ⁊ inde ne exeatꝭ. Et q̃cũq; nõ receperint uos: exeũtes de ciuitate illa. etiã puluerẽ pedũ vrorꝝ excutite in testimoniũ sup̃ illos. Egressi autẽ circuibant p castella: euangelizantes ⁊ curantes ubiq;. Audiuit aũt herodes tetrarcha oia q̃ fiebãt ab eo. ⁊ hesitabat eo q̃ diceret a quibusdam. q̃a iohannes surrexit a mortuis: a q̃busdã ꝟo q̃a helias apparuit: ab alijs aũt q̃a ꝓpha vnꝰ de antiq̃s surrexit. Et ait herodes. Johãnẽ ego decollaui. Quis ẽ aũt iste de q̃ ego talia audio? Et q̃rebat videre eũ. Et reuersi apli narrauerunt illi q̃cũq; fecerũt: ⁊ assũptis illis secessit seorsũ in locũ deserti

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

q̄ ẽ verbs faide. Qđ cũ cognouissent turbe se-
cute sunt illũ: ⁊ excepit eos ⁊ loquebaf illis
de regno dei. ⁊ eos q̄ curatione indigebãt sanabat
Dies ãt cepat declinare. Et accedẽtes duo-
decim dixerũt illi. Dimitte turbas: ut eũtes
in castella villasq̄ circa sũt diuertãt ⁊ in-
ueniãt escas: qa hic i loco deserto sum⁹. Dit
aũt ad illos. Vos date illis mãducare. At
illi dixerũt. Nõ sũt nob plus q̄ q̄nq̄ panes
⁊ duo pisces: nisi forte nos eam⁹ ⁊ emam⁹ i
cẽm hãc turbã escas. Erãt ãt fere viri q̄nq̄
milia. Dit autẽ ad discipulos suos. Facite
illos discumbere p cõuiuia q̄nq̄genos: ⁊ ita
fecerũt. Et discubuerũt oẽs. Acceptis autẽ
q̄nq̄ panib⁹ ⁊ duob⁹ piscib⁹. respexit in celũ
⁊ bñdixit illis. ⁊ fregit ⁊ distribuit discipu-
lis suis ut ponerẽt añ turbas. Et manduca-
uerũt oẽs. ⁊ saturati sũt. Et sublatũ ẽ qđ sup-
fuit illis fragmẽtoꝝ copbini duodeci. Et fa-
ctũ ẽ cũ solus eẽt orans. erãt cũ illo ⁊ disci-
puli. ⁊ interrogauit illos dicẽs. Quẽ me di-
cũt eẽ turbe? At illi rñderunt ⁊ dixerũt: Jo-
bãnẽ baptistã. alij aũt helią. alij ꝙo qa vn⁹
ꝑphẽa de ꝑorib⁹ surrexit. Dixit aũt illis. Vos
aũt quẽ me eẽ dicit̃? Rñdẽs symon petr⁹ di-
xit. Xp̃m dei. At ille increpãs illos p̃cepit ne
cui dicerẽt hoc: dicẽs. qa oportet filiũ hois mul
ta pati ⁊ reꝓbari ab seniorib⁹ ⁊ ꝑncipib⁹ sa-
cerdotũ ⁊ scribis. ⁊ occidi. ⁊ tertia die resur-
gere. Dicebat aũt ad oẽs. Si q̄s vult p⁹ me
venire. abneget semetipsũ: ⁊ tollat crucẽ su-
am q̄tidie. ⁊ seq̄t̃ me. Qui. n. voluerit aiam
suã saluã facẽ pdet illã. Nã q̄ pdiderit aiam
suã ꝓpter me: saluã faciet illã. Quid. n. ꝓfi-
cit hõ si lucret vniuersũ mũdũ: se autẽ ipsum
pdat ⁊ detrimẽtũ sui faciat? Nam q̄ me eru-
buerit. ⁊ meos sermões: hũc filiꝰ hois erube-
scet cũ venerit in maiestate sua ⁊ p̃ris ⁊ scõꝝ
angeloꝝ. Dico aũt vobis: vere sunt aliq̄ hic
stantes. q̄ nõ gustabũt mortẽ donec videãt
regnũ dei. Factũ est aũt p⁹ hec verba fere dies
octo. ⁊ assũpsit petrũ ⁊ iacobũ ⁊ iobannẽ: ⁊
ascẽdit in mõtẽ ut oraret. Et facta ẽ dũ ora-
ret spẽcies vult⁹ ei⁹ altera: ⁊ vestit⁹ ei⁹ alb⁹ ⁊
refulgens. Et ecce duo viri loq̄bant̃ cũ illo.
Erãt aũt moyses ⁊ helias visi in maiestate:
⁊ dicebant excessũ ei⁹. quẽ cõpletur⁹ erat in
bierusalẽ. Petr⁹ ꝙo ⁊ q̄ cum illo erãt. grauati
erãt somno. Et euigilãtes viderũt maiesta-
tem ei⁹. ⁊ duos viros q̄ stabãt cũ illo. Et fa-
ctũ ẽ cũ discederẽt ab illo: ait petr⁹ ad ih̃m.
Preceptor bonũ ẽ nos hic eẽ. ⁊ faciam⁹ tria
tabernacula: vnũ tibi: ⁊ vnũ moysi: ⁊ vnũ
helie. Nescies q̄d diceret. Hec ãt illo loquẽ-
te. facta ẽ nubes ⁊ obũbrauit eos. ⁊ timue-
rũt itrãtib⁹ illis i nubẽ. Et vox facta ẽ de nu-
be dicẽs: Hic ẽ filiꝰ meꝰ dilectꝰ: ipsũ audite.
Et dũ fieret vox: inuẽt⁹ ẽ ihs solꝰ. ⁊ ipsi tacue-
runt. ⁊ nemini dixerunt in illis diebus q̄cq̄
ex his q̄ viderãt. Factũ ẽ aũt i sequẽti die de-
scendẽtib⁹ illis de mõte: occurrit illis turba
mlta. Et ecce vir de turba exclamauit dicẽs
Mgr obsecro te. respice in filiũ meũ q̄a vni-
cus ẽ mihi. Et ecce spũs apprẽdit eũ. ⁊ subi-
to clamat. ⁊ elidit ⁊ dissipat eũ cũ spuma: ⁊
vix discedit dilaniãs eũ. Et rogaui discipu-
los tuos ut eijcerẽt illũ: ⁊ nõ potuerũt. Re-
spõdens aũt ihs dixit. O guãtio infidelis ⁊
puersa: vsq̄quo ero apud vos ⁊ patiar vos?
Adduc hucfiliũ tuũ. Et cũ accederet: elisit
illũ demoniũ ⁊ dissipauit. Et increpauit ihus
spiñ imũdũ ⁊ sanauit puerꝝ: ⁊ reddidit illum
pri ei⁹. Stupebãt aũt oẽs i magnitudine dei.
Oibusq̄ mirãtib⁹ i oib⁹ q̄ faciebat: dixit ad
discipulos suos. Ponite vos i cordib⁹ vris
hmões istos. Filiꝰ. n. hois futurꝝ ẽ ut tradaf
in manꝰ hoiuꝝ. At illi ig̃rabant verbũ istud
⁊ erat velatũ ante eos ut nõ sentirẽt illud: ⁊
timebãt eũ interrogare de h verbo. Intrauit
ãt cogitatio i eos. qs eorꝝ maior eẽt. At ihs
videns cogitatiões cordis illorꝝ apprehẽdit
puerꝝ. ⁊ statuit illũ secus se. ⁊ ait illis. Qui-
cũq̄ suscepit puerũ istũ in noie meo me reci-
pit. Et q̄cũq̄ me recepit: recipit eũ q̄ me mi-
sit. Nã q̄ minor ẽ inter oẽs vos: hic maior est.
Rñdẽs aũt iobãnes dixit. Preceptor. vidi-
mus quendã in noie tuo eijcientẽ demonia
⁊ ꝓhibuim⁹ eũ. qa nõ seq̄t̃ nobiscũ. Et ait ad
illos ihs. Nolite ꝓhibẽ. Qui. n. nõ ẽ aduer-
sum vos. p vobis ẽ. Factũ ẽ aũt dũ cõplerẽt
dies assũptiõis ei⁹. ⁊ ipse faciẽ suã firmauit
ut iret in bierusalẽ. Et misit nũcios añ ꝓspe-
ctũ suũ. ⁊ eũtes intrauerũt in ciuitatẽ sama-
ritanoꝝ ut pararẽt illi. Et nõ receperũt eũ:
qa facies ei⁹ erat euntis ierim. Cũ vidissent
aũt discipuli ei⁹ iacob⁹ ⁊ iohes dixerũt. Dñe
vis dicim⁹ ut ignis descẽdat de celo. ⁊ cõsũ-
mat illos? Et cõuers⁹ increpauit illos. dicẽs
Nescit̃ cui⁹ spũs est̃. Filiꝰ hois nõ venit aias
pdere h saluare. Et abierũt i aliud castellũ.
Factũ ẽ aũt ãbulãtib⁹ illis in via: dixit qdã
ad illũ. Sequar te q̄cũq̄ ieris. Dixit illi ihs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ulpes foueas bñt. ⁊ volucres celi nidos: filiꝰ aũt hois non bz vbi caput ſuũ reclinet. Ait aũt ad alterũ. Sequre me. Ille aũt dixit. Dñe: ꝓmitte mihi ꝓmũ ire. ⁊ ſepelire patrem meũ. Dixitq; ei ihs. Sine ut mortui ſepeliãt mortuos ſuos. tu aũt vade ⁊ ãnũcia regnũ dei. Et ait alter. Sequar te dñe: ſ ꝓmitte mihi primũ renũciare bis q̃ domi ſũt. Ait ad illũ ihesus. Nemo mittẽs manũ ſuam ad aratrũ ⁊ aſpiciẽs retro: aptus ẽ regno dei. X

Post hec aũt dẽſignauit dñs ⁊ alios ſeptuagitaduos. ⁊ miſit illos binos añ faciẽ ſuã i oẽm ciuitatẽ ⁊ locũ q̃ erat ipe vẽturꝰ. Et dicebat illis. Meſſis q̃dẽ multa operarij aũt pauci. Rogate ḡ dñm meſſis ut mittat operarios in meſſem ſuã. Ite. ecce ego mitto vos ſic̃ agnos inꝛ lupos. Nolite portare ſacculũ neq; perã neq; calciamenta. ⁊ neminẽ p viã ſalutaueritis. In quãcũq; domũ intraueritis: primũ dicite pax huic domui. ⁊ ſi ibi fuerit filiꝰ pacis. requieſcet ſup illũ pax vra: ſin aũt. ad vos reuertet. In eadẽ aũt domo manete. edẽtes ⁊ bibẽtes q̃ apud illos ſunt. Dignꝰ. n. ẽ operariꝰ mercede ſua. Nolite trãſire de domo in domũ. Et in quãcũq; ciuitatẽ intraueritis ⁊ ſuſceperint vos. inãducate q̃ apponunt vob. ⁊ curate infirmos q̃ i illa ſũt. ⁊ dicite illis. appropiquabit in vos regnũ dei. In quãcũq; ãt ciuitatẽ intraueritis ⁊ nõ ſuſceperint vos: exeũtes i plateas eiꝰ dicite. Etiã pulueremq; adheſit nob de ciuitate vra extergimꝰ in vos. Tñ hoc ſcitote q̃a appropiquabit regnũ dei. Dico vob: q̃a ſodomis i die illa remiſſiꝰ erit q̃m illi ciuitati. Ve tibi corozaim. ve tibi bethſaida: q̃a ſi in tyro ⁊ ſidone facte fuiſſent virtutes q̃ facte ſũt i vob. olim in cilitio ⁊ cinere ſedentes pœnitere. Verũtñ tyro ⁊ ſidoni remiſſius erit in iudicio q̃m vob. Et tu capharnaũ vſq; ad celũ exaltata: vſq; adifernũ descendes. Qui vos audit me audit. ⁊ q̃ vos ſpernit me ſpernit. Qui autẽ me ſpernit. ſpernit eũ q̃ miſit me. Reuerſi ſũt aũt ſeptuagintaduo cum gaudio dicẽtes. Dñe: etiã demonia ſubijciũtur nob in nomine tuo. Et ait illis. Videbã ſathanã ſicut fulgur de celo cadẽtẽ. Ecce dedi vob potẽtẽ calcãdi ſup serpentes ⁊ ſcorpiones ⁊ ſup oẽm virtutẽ inimici. ⁊ nihil vob nocebit. Verũtñ in hoc nolite gaudẽ: q̃a ſpũs vob ſubijciũtur. Gaudete aũt: q̃ nomina vra ſcripta ſũt i celis. In ipſa hora exultauit in ſpũ ſcõ. ⁊ dixit. Cõfiteor tibi dñe pat celi ⁊ terre: q̃ abſcõdiſti hec a ſapiẽtibꝰ ⁊ prudẽtibꝰ ⁊ reuelaſti ea paruulis. Etiã pr̃: q̃m ſic placuit añ te. Omia mihi tradita ſũt a pre meo. Et nemo ſcit q̃s ſit filiꝰ niſi pr̃. ⁊ q̃s ſit pr̃ niſi filius: ⁊ cui voluerit filiꝰ reuelare. Et conuerſus ad diſcipulos ſuos dixit. Beati oculi q̃ vidẽt q̃ vos videtis. Dico. n. vobis: q̃ multi prophete ⁊ reges voluerũt vidẽ q̃ vos videtis. ⁊ nõ viderũt: ⁊ audire q̃ auditis. ⁊ nõ audierũt. Et ecce quidã legiſperitꝰ ſurrexit tẽptãs illũ ⁊ dicẽs. Magr: q̃d faciendo vitã eternã poſſidebo? At ille dixit ad eũ. In lege q̃d ſcriptũ eſt? Quõ legis? Ille rñdens dixit. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo. ⁊ ex tota aĩa tua. ⁊ ex oĩbꝰ viribus tuis. ⁊ ex oi mẽte tua: ⁊ primũ tuũ ſicut teipſum. Dixitq; illi. Recte rñdiſti. Hoc fac ⁊ vives. Ille aũt volens iuſtificare ſeipſũ dixit ad ihm. Et q̃s ẽ meus primus? Suſpiciẽs aũt ihs dixit. Hõ q̃dã deſcẽdebat ab hieruſalẽ i hierichu ⁊ incidit i latrones: q̃ etiã deſpoliauerũt eũ. ⁊ plagis impoſitis abierunt ſemiuiuo relicto. Accidit ãt ut ſacerdos q̃dã deſcenderet eadẽ via. ⁊ viſo illo pteriuit. Similiter ⁊ leuita. cũ eet ſecus locũ ⁊ videret eũ ptranſiit. Samaritanus aũt q̃dã iter faciens venit ſecus eũ. ⁊ videns eũ. miſa motus eſt. Et appropians alligauit vulnera eius. infũdẽs oleũ ⁊ vinũ. ⁊ impones illũ i iumẽtũ ſuũ duxit in ſtabulũ ⁊ curam eius egit. Et altera die ptulit duos denarios. ⁊ dedit ſtabulario. ⁊ ait. Cura illi? habe. ⁊ q̃dcũq; ſuperogaueris. ego cũ rediero reddã tibi. Quis horũ triũ videtur tibi proximus fuiſſe illi q̃ incidit i latrones? At ille dixit. Qui fecit miſericordiam in illũ. Et ait illi ihs. Vade ⁊ tu fac ſimiliter. Factũ ẽ aũt dũ iret. ⁊ ipſe intrauit in quoddã caſtellũ. ⁊ mulier q̃dã martha noĩe excepit illum i domũ ſuã: ⁊ huic erat ſoror noĩe maria. Que etiã ſedens ſecus pedes dñi audiebat verbũ illiꝰ: martha aũt ſatagebat circa frequẽs miniſteriũ. Que ſtetit ⁊ ait. Dñe: nõ ẽ tibi cure q̃ ſoror mea reliquit me ſolã miſtrare? Dic ergo illi ut me adiuuet. Et rñdẽs dixit illi dñs. Martha martha ſollicita es. ⁊ turbaris erga plurima. Porro vnũ eſt neceſſariũ. Maria optimã ptẽ elegit: q̃ nõ auferet ab ea. XI

Et factũ ẽ cũ eẽt in q̃dã loco orans: ut ceſſauit. dixit vnus ex diſcipulis eiꝰ ad eũ. Dñe: doce nos orare: ſicut docuit iohannes diſcipulos ſuos. Et ait illis. Cũ oratis dicite. Pat. ſanctificet nomẽ tuũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aduenīat regnū tuū: panē nostrū quotidia-
nū da nobis hodie. ⁊ dimitte nobis ꝓccata
nr̄a. siquidē ⁊ nos dimittim⁹ oēnti nobis:
⁊ ne nos īducas i tēptationē. Et ait ad illos
Quis vr̄m hēbit amicū ⁊ ibit ad illū media
nocte ⁊ dicet illi. amice cōmoda mihi tres
panes: qm̄ amicus me⁹ venit de via ad me. ⁊
nō habeo qđ ponam ante illū. ⁊ ille deintus
respōdens dicat: noli mihi molestus esse. iā
ostiū clausū ē. ⁊ pueri mei mecū sunt in cu-
bili. nō possū surgē ⁊ dare tibi? Et ille si ꝑse-
uerauerit pulsans: dico vob. ⁊ si nō dabit illi
surgens. eo ꝙ amic⁹ ei⁹ sit: ꝓpt̄ē improbitatē
tm̄ ei⁹ surget. ⁊ dabit illi q̄t̄q̄t habet necessa-
rios. Et dico ego vob. Petite ⁊ dabit̄ vobis.
querite ⁊ inuenietis: pulsate ⁊ apiet̄ vob. Omis
eni q̄ petit accipit. ⁊ q̄ querit inuenit: ⁊ pulsan-
ti apiet̄. Quis āt ex vob patrē petit panē:
nūquid lapidē dabit illi? Aut piscē: nūquid
ꝓ piscē serpētē dabit illi? Aut si petierit ouū:
nūquid porriget illi scorpionē? Si g̃ vos cū
sitis mali nostis bona data dare filijs vr̄is:
quāto magis pr̄ vr̄ celestis de celo dabit spm̄
bonū petētib⁹ se. Et erat eijciens demoniū ⁊
illud erat mutū. ⁊ cū eiecisset demoniū locu-
tus ē mut⁹. ⁊ āmirate sūt turbe. Quidā āt
ex eis dixerūt. In beelçebub ꝓncipe demoni-
orū eijcit demōia. Et alij tēptātes: signū de
celo q̄rebāt ab eo. Ipse aūt ut vidit cogita-
tiones eor̄ dixit eis. Omē regnū in seipsū di-
uisū desolabit̄. ⁊ dom⁹ sup̄ domū cadet. Si
aūt ⁊ satbanas i seipsū diuisus ē. quō stabit
regnū ei⁹. qa dicit̄ i beelçebub me eijcē demo
nia? Si aūt ego i beelçebub eijcio demōia:
filij vr̄i i q̄ eijciūt? Ideo ipsi iudices vr̄i erūt.
Porro si i digito dei eijcio demonia: ꝓfecto
puenit i vos regnū dei. Cū fort̄ armat⁹ cu-
stodit atriū suū: i pace sūt ea q̄ possidet. Si
aūt fortior eo supueniēs vicerit eū: vniuer-
sa arma ei⁹ auferet in q̄b⁹ cōfidebat. ⁊ spolia
ei⁹ distribuet. Qui nō ē mecū. cōtra me est. ⁊
q̄ nō colligit mecū: dispgit. Cū imūd⁹ spūs
exierit de hoie. ābulat p loca inaquosa que-
rēs requiē. ⁊ nō inueniēs dic. Reuertar i do-
mū meā vnde exiui. Et cū venerit inuenit eā
scopis mundatā. Tūc vadit ⁊ assumit septē
alios spūs secū neqores se. ⁊ ingressi habitāt
ibi. Et fiūt nouissima hois illi⁹ peiora ꝑio-
bus. Factū ē aūt cū h̄ diceret: extollēs voce
quedā mulier de turba dixit illi. Beat⁹ venr̄
q̄ te portauit. ⁊ vbera q̄ suxisti. At ille dixit.
Quinimo beati qui audiūt v̄bū dei ⁊ custo-
diūt illud. Turbis aūt cōcurrētib⁹ cepit di-
cere. Generatio h̄ nequam est: signū
q̄rit. ⁊ signū nō dabit̄ ei nisi signū ionę ꝓphē.
Nā sicut fuit ionas signū niniuitis: ita erit ⁊
filij⁹ hois generatiōi isti. Regina austri surget i
iudicio cū viris generatiōis hui⁹ ⁊ cōdēnabit
illos: qa venit a finib⁹ terre audire sapiētiā
salomonis. Et ecce plus q̄ salomon h̄. Viri
niniuite surgēt i iudicio cū generatiōe hac ⁊ cō-
dēnabūt illā: qa pniam egerūt i ꝓdicatione
ione. Et ecce plus q̄ iona h̄. Nemo lucernā
accēdit ⁊ i abscōdito ponit neq; sub modio.
nec sup̄ cādelabrū: ut q̄ ingrediūt lumē vide-
ant. Lucerna corpor̄ tui ē ocul⁹ tu⁹. Si ocu-
lus tu⁹ fuerit simplex. totū corp⁹ tuū lucidū
erit: si aūt nequā fuerit. etiā corp⁹ tuū tene-
brosū erit. Vide g̃ ne lumē qđ in te est tene-
bre sint. Si g̃ corp⁹ tuū totum lucidū fuerit
nō hns aliquā ptē tenebrar̄: erit lucidū to-
tum: Et sicut lucerna fulgor̄ illuminabit te.
Et cū loqueretur: rogauit illū quidā pha-
risē⁹ ut prāderet apud se. Ihs aūt ingressus
recubuit. Pharisē⁹ aūt cepit intra se reputās
dicere: q̄re nō baptiçat⁹ eēt ante prandiū. Et
ait dn̄s ad illū. Nunc vos pharisei qđ de fo-
ris ē calicis ⁊ catini mūdatis: qđ aūt int⁹ est
vestrū. plenū ē rapina ⁊ iniquitate. Stulti:
nōne q̄ fecit qđ de for̄ ē. etiā id qđ deintus ē
fecit? Verūtū qđ supest date elemosynā: ⁊
ecce oia mūda sūt vob. Sed ve vob pharisеis
q̄ decimatis mentā ⁊ rutā ⁊ oē olus. ⁊ ꝑte-
ritis iudiciū ⁊ caritatē dei. Hec aūt oportuit
facē. ⁊ illa non omittē. Ve vob pharisеis: q̄
diligitis ꝓmas cathedras i synagogis. ⁊ saluta
tiones i foro. Ve vob qa estis ut monumēta q̄
nō parēt. ⁊ hoies ābulātes sup̄. nesciūt. Re-
spōdens aūt q̄dā ex legisperitis ait illi. Magr̄ h̄
dicēs etiā ꝓtumeliā nob facis. At ille ait. Et
vob legisperitis ve: qa onerat̄ hoies onerib⁹
que portare nō pnt. ⁊ ipsi vno digito vr̄o nō
tangitis sarcinas. Ve vob q̄ edificatis monu
mēta ꝓphar̄: patres aūt vr̄i occiderūt illos
Profecto testificamini q̄ cōsentitis operibus
patrū vr̄orū: qm̄ quidē ipsi eos occiderunt:
vos aūt edificatis eor̄ sepulchra. Propter̄ ea ⁊
sapiētia dei dixit. Mittā ad illos ꝓphas ⁊
apl̄os. ⁊ ex illis occidēt ⁊ psequēt: ut inq̄rat
sanguis oiuz ꝓphar̄ q̄ effusus ē a ꝯstitutiōe
mundi a generatione ista: a sanguine abel vsq;
ad sanguinē zacharie. qui perijt inē altare ⁊

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

edem. Ita dico vob:requret ab hac gnatione. Ue vob legisperiti q tulistis clauem scie: ipsi non introistis.7 eos q introibat prohibuistis. Cū aut hec ad illos diceret·cepere rut pharisei 7 legisperiti grauiter insistere.7 os ei⁹ opprimere de multis insidiātes ei:7 qrētes aliqd capere de ore eius·ut accusarēt eum.

XII

Multis aut turbis cōcurrentib⁹ ita ut se inuicē cōculcarēt: cepit dicē ad discipulos suos. Attendite a fermento phariseox qđ ē hypocrisis. Nihil.n.optū est qđ nō reuelet:neq; absconditū qđ nō sciat. Quā quei tenebris dixistis·in lumine dicet: 7 qđ i aure locuti estis i cubiculis·p̄dicabit i tectis. Dico aut vob amicis meis ne terreamini ab his q occidūt corp⁹:7 post hec non hñt ampli⁹ qđ faciant. Ostendā aut vob quē timeatis. Timete eū q postq̄ occiderit·habet ptātē mittere i gehennā. Ita dico vob:hūc timete. Nōne q̄nq; passeres veneunt dipondio: 7 vn⁹ ex illis nō ē in oblioīe coram deo? Sed 7 capilli capitis vri oēs numerati sūt. Nolite ḡ timere: multis passerib⁹ pluris estis vos. Dico aut vob:omis q̄cūq; cōfessus fuerit me coram hoib⁹.7 filius hois cōfitebit illū coram angelis dei. Qui aut negauerit me coram hoib⁹:negabit coram angelis dei. Et omis qui dicit verbū i filiū hois remittet illi:ei aut qui in spm scm blasphemauerit nō remittet. Cū aut inducēt vos i synagogas.7 ad magistrat⁹ 7 potestates: nolite solliciti esse·qlit aut qđ rndeatis aut qđ dicatis. Spūs.n.sanct⁹ docebit vos in ipsa hora: qđ oporteat vos dicere. Dixit autē ei qdā de turba. Mgr·dic fri meo: ut diuidat mecū hereditatē. At ille dixit ei. Hō: qs me cōstituit iudicē aut diuisorē supra vos? Dixitq; ad illos. Uidete 7 cauete ab oi auaritia:qa nō i abūdātia cuiusq̄ vita ei⁹ ē ex bis q̄ possidet. Dixit aut similitudinem ad illos dicens. Homis cuiusdā diuitis vberes fructus ager attulit.7 cogitabat intra sedicēs. Quid faciā:q nō habeo q cōgregē fructus meos? Et dixit. Hoc faciā. Destruā horrea mea: 7 maiora faciā. 7 illuc cōgregabo oia q̄ nata sunt mihi 7 bona mea: 7 dicā aie mee. Aia habes multa bona posita i ānos plūmos:requiesce·comede·bibe·epulare. Dixit aut illi de⁹. Stulte hac nocte aiam tuā repetūt a te. Que aut parasti:cui⁹ erūt? Sic ē q sibi thesauriçat· 7 nō ē i deū diues. Dixitq; ad discipulos suos. Ideo dico vob. Nolite solliciti ee aie vre qđ manducetis: neq; corpi qđ induami. Aia plus ē q̄ esca.7 corp⁹ plus q̄ vestimētū. Cōsiderate coruos:qa nō seminat neq; metūt: quib⁹ non ē cellariū neq; horreū.7 de⁹ pascit illos: Quāto magis vos plures estis illis. Quis aut vrm cogitādo pōt adicere ad staturam suā cubitū vnū? Si ḡ neq; qđ minimū ē potestis:qđ de ceteris solliciti estis? Cōsiderate lilia quō crescūt. Nō laborāt neq; nent. Dico aut vob:nec salomō i oi glia sua vestiebatur sicut vnū ex istis. Si aut fenū qđ hodie est i agro 7 cras i clibanū mittit·deus sic vestit: quanto magis vos pusille fidei? Et vos nolite q̄rere qđ manducetis·aut qđ bibatis.7 nolite i sublime tolli. Hec aut ē oia gētes mūdi q̄rūt. Pater aut vr scit qm̄ his indigetis. Verūtn̄ q̄rite p̄mū regnū dei 7 iusticiā eius: 7 hec oia adicient vob. Nolite timere pusill⁹ grex: qa cōplacuit p̄ri vro dare vob regnū. Uendite q possidetis.7 date elemosynā. Facite vob sacculos q nō veterascūt:thesaur⁹ non deficiētē i celis. Quo fur nō approp̄iat·neq; tinea corrumpit. Ubi.n.thesaur⁹ vester est: ibi 7 cor vrm erit. Sint lumbi vestri p̄cincti 7 lucerne ardētes i manib⁹ vris. 7 vos simles hoib⁹ expectantib⁹ dñm suū q̄n reuertatur a nuptijs:ut cū venerit 7 pulsauerit cōfestim aperiant ei. Beti illi:qs cū venerit dñs inuenerit vigilātes. Amē dico vob:q p̄cinget se 7 faciet illos discūbere. 7 trāsiens ministrabit illis. Et si venerit i secūda vigilia.7 si in tertia vigilia venerit.7 ita inuenerit:beti sūt serui illi. Hoc aut scitote:qm̄ si sciret paterfamilias q̄ hora fur veniret·vigilaret vtiq;.7 nō sineret pfodi domū suam. Et vos estote parati·qa q hora nō putatis filius hois veniet. Dixit aut ei petr⁹. Dne ad nos dicis hāc parabolā: an ad oēs? Dixit aut dñs. Quis putas est fidelis dispēsator 7 prudēs:quē cōstituit dñs supra familiā suā ut det illis i tpe tritici mensurā? Beatus ille seru⁹·quē cū venerit dñs inuenerit ita facientē. Vere dico vob:qm̄ sup̄ oia q̄ possidet·constituet illum. Oz si dixerit seru⁹ ille i corde suo·morā facit dñs me⁹ venire 7 cepit percutere p̄uos 7 ancillas.7 edere 7 bibē 7 inebriari: veniet dñs serui illi⁹ in die qua non spērat 7 hora q̄ nescit.7 diuidet eū: partēq; ei⁹ cū infidelib⁹ ponet. Ille aut seru⁹ q cognouit volūtatē dñi sui. 7 nō se p̄parauit 7 nō fecit p̄m voluntatē eius·vapulabit multis. Qui aut nō cognouit 7 fecit digna

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

plagis: vapulabit paucꝫ. Qui aũt cui multũ datũ ẽ· multũ q̃ret ab eo. ⁊ cui cõmẽdauerũt multũ: plus pxtent ab eo. Ignem veni mittẽ in tr̃ã. ⁊ q̃d volo nisi ut accẽdat? Baptismo aũt habeo baptiçari: ⁊ quõ coarto2 vsq; dũ pficiatur? Putatis quia pacẽ veni mittere i terrã? Nõ dico vobis: ꝫ sepationẽ. Erunt.n. ex hĩ q̃nq; in domo vna diuisi: tres in duos ⁊ duo i tres diuidẽt: pr̃ filiũ. ⁊ filꝰ in patrem suũ: mat̃ in filiã. ⁊ filia in matrẽ: socrus i nurum suã. ⁊ nurꝰ in socrũ suã. Dicebat autẽ ad turbas. Cũ videritꝭ nubẽ oriẽtẽ ab occasu· statim dicitꝭ nimbꝰ venit. ⁊ ita fit: ⁊ cũ austrum flantẽ· dicitis q̃a estus erit. ⁊ fit. Hypocrite faciẽ celi ⁊ tr̃e nostꝭ pbare: hĩ aũt tp̃s quõ nõ pbatꝭ? Quid aũt ⁊ a vob ipsis non iudicatꝭ qđ iustũ ẽ? Cũ aũt vadis cũ aduersario tuo ad pncipẽ i via: da opam liberari ab illo: ne forte trabat te ad iudicẽ. ⁊ iudex tradat te exactori. ⁊ exactor mittat te i carcerẽ. Dico tibi: nõ exies inde donec etiã nouissimũ minutũ reddas. XIII

Aderãt aũt q̃dã ipso in tpe nunciantes illi de galileis: q̃z sanguinẽ pilatꝰ miscuit cũ sacrificijs eoꝝ. Et respõdẽs dixit illis. Putatꝭ q; hi galilei p̃ oibꝰ galileis pctores fuerint· quia talia passi sũt? Nõ dico vob: ꝫ nisi pniam habueritꝭ· oẽs similit̃ pibitꝭ sicut illi decẽ ⁊ octo sup̃ q̃s cecidit turris i syloe ⁊ occidit eos. Putatꝭ q̃a ⁊ ipsi debitores fuerit: p̃ter oẽs homines habitantes in irl̃m? Non dico vobis: ꝫ si non pniam habueritꝭ· oẽs silit̃ pibitꝭ. Dicebat aũt ⁊ hanc similitudinẽ. Arborẽ fici habebat q̃dã plãtatã in vinea sua. ⁊ venit querẽs fructũ in illa. ⁊ nõ inuenit. Dixit autẽ ad cultorẽ vinee. Ecce anni tres sũt ex q̃ venio querẽs fructũ in ficulnea hac. ⁊ nõ inuenio. Succide ꝯ illã. Ut q̃d etiã tr̃ã occupat? At ille r̃ndẽs dixit illi Dñe: dimitte illã ⁊ hĩ anno vsq; dũ fodiam circa illã ⁊ mittã stercora: ⁊ si quidẽ fecerit fructũ: sin aũt i futuꝝ succides eã. Erat aũt docẽs i synagoga eoꝝ sabbatis. Et ecce mulier q̃ habebat spm̃ infirmitatis annis decẽ ⁊ octo. ⁊ erat inclinata: nec oio pot̃at sursũ respicẽ. Quã cũ vidẽt ihs: vocauit eã ad se. ⁊ ait illi. Mlier: dimissa es ab ifirmitate tua. Et ipposuit illi manꝰ. ⁊ cõfesti erecta ẽ. ⁊ glorificabat deũ. R̃ndẽs aũt archisynagogus indignãs· q̃a sabbatis curasset ihs: dicebat turbe. Sex dies sũt in q̃bꝰ oportet opari. In bis ꝯ venite ⁊ curamini: ⁊ non in die sabbati. R̃ndens autẽ ad illũ dñs dixit. Hypocrite vnusquisq; vr̃m sabbato nõ soluit bouẽ suũ aut asinũ a p̃sepio ⁊ ducit adaquare? Hanc aũt filiã abrahe quã alligauit satbanas ecce decẽ ⁊ octo annis· nõ oportuit solui a vinculo isto die sabbati? Et cũ hĕ dicẽt: erubescebãt oẽs aduersarij ei. ⁊ omis pplus gaudebat i vniuersis q̃ gloriose fiebãt ab eo. Dicebat ꝯ. Cui sile ẽ regnũ dei. ⁊ cui sile estimabo illud? Sile ẽ grano sinapis· qđ acceptũ hõ misit in hortũ suũ ⁊ creuit. ⁊ factũ ẽ i arborẽ magnã. ⁊ volucres celi requieuerũt i ramis ei. Et iterũ dixit. Cui sile estimabo regnũ dei? Sile ẽ fermẽto qđ acceptũ mulier abscondit in farine sata tria: donec fermẽtaret̃ totũ. Et ibat p ciuitates ⁊ castella docẽs. ⁊ iter faciens in irl̃m. Dixit aũt illi q̃dã. Dñe: si pauci sũt q̃ saluãt? Ipse aũt dixit ad illos. Cõtẽdite intrare p angustã portã: quia multi dico vob q̃rẽt intrare ⁊ nõ poterũt. Cũ aũt intrauerit pr̃familias ⁊ clauserit ostiũ: incipietis foris stare. ⁊ pulsare ad ostiũ dicẽtes· dñe api nobis. ⁊ r̃ndens dicet vob. Nescio vos vnde sitis. Tũc incipietꝭ dicẽ. Mãducauim̃ coram te ⁊ bibim̃. ⁊ in plateis nr̃is docuisti. Et dicet vobis. Nescio vos vnde sitis. Discedite a me oẽs operarij iniq̃tatis. Ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dentiũ: cũ videritis abrahã ⁊ ysaac ⁊ iacob ⁊ oẽs pp̃has in regno dei: vos aũt expelli foras. Et venient ab oriẽte ⁊ occidẽte ⁊ aq̃lone ⁊ austro. ⁊ accũbẽt in regno dei. Et ecce sunt nouissimi q̃ erãt p̃mi. ⁊ sũt p̃mi qui erãt nouissimi. In ipsa die accesserũt quidã pharisei ꝯ dicentes illi. Exi ⁊ vade binc q̃a herodes vult te occidere. Et ait illis. Ite ⁊ dicite vulpi illi. Ecce eĳcio demonia ⁊ sanitates pficio hodie ⁊ cras. ⁊ tr̃tia die ꝯsũmor. Verũtm̃ oportet me hodie ⁊ cras ⁊ sequẽti die ambulare: q̃a nõ capit pp̃ham pire extra irl̃m. Irl̃m irl̃m q̃ occidis pp̃has ⁊ lapidas eos q̃ mittũt̃ ad te. Quoties volui congregare filios tuos quẽadmodũ auis nidũ suũ sb̃ pẽnis. ⁊ nolnisti. Ecce relinq̃t vob domꝰ vr̃a deserta. Dico aũt vobis: q̃a nõ videbitis me donec veniat cũ dicetꝭ· bñdictꝰ q̃ venit in noĩe dñi. XIIII

Et factũ ẽ cũ introisset ihs in domũ cuiusdã p̃ncipis pharisei ꝯ sabbato mãducare pauẽ: ⁊ ipsi observabãt eũ. Et ecce hõ q̃dã hydropicus erat ante illũ. Et r̃ndens ihs: dixit ad legis-

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

pritos ⁊ pharisęos dicẽs. Si licet sabbato curare? At illi tacuerũt. Ipse ꝙ apprehẽsũ sanauit eũ ac dimisit. Et rñdẽs ad illos dixit. Cuiꝰ vr̃m asinꝰ aut bos in puteũ cadet. ⁊ nõ ꝙtinuo extrahet illũ die sabbati? Et nõ poterãt ad hꝫ rũdere illi. Dicebat autem ⁊ ad inuitatos parabolã intẽdẽs quõ ꝑmos accubitus eligerẽt: dicẽs ad illos. Cũ inuitatꝰ fueris ad nuptias nõ discũbas in ꝑmo loco ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo. ⁊ veniens is qui te ⁊ illũ vocauit dicat tibi: da huic locũ. ⁊ tũc incipias cũ rubore nouissimũ locũ tenẽ. Sꝫ cũ vocatꝰ fuer. vade recũbe in nouissimo loco: ut cum venerit q̃ te inuitauit dicat tibi. Amice ascẽde supi⁹. Tũc erit tibi gloria coram simul discũbẽtib⁹: qa oĩs qui se exaltat humiliabit. ⁊ q̃ se hũiliat exaltabit. Dicebat aũt ⁊ ei q̃ se inuitauerat. Cũ facis prãdiũ aut cenã noli vocare amicos tuos neq; frẽs tuos neq; cognatos neq; vicinos neq; diuites: ne forte ⁊ ipsi te reinuitẽt: ⁊ fiat tibi retributio. Sꝫ cũ facis conuiuiũ voca pauperes debiles claudos ⁊ cecos. ⁊ bt̃us eris: qa nõ hñt retribuere tibi. Retribuet̃ n. tibi in resurrectione iustoꝝ. Hec cum audisset quidã de simul discũbẽtib⁹ dixit illi. Beatꝰ q̃ mãducabit panẽ in regno dei. At ipse dixit ei. Hõ q̃dam fecit cenã magnã. ⁊ vocauit multos. Et misit seruũ suũ hora cene dicẽ inuitatis ut venirẽt: qa iã parata sũt oia. Et ceperũt sil̃ oĩs excusare. Primꝰ dixit ei. Villam emi. ⁊ necesse habeo exire ⁊ videẽ illã. Rogo te: habe me excusatũ. Et alt̃ dixit: Juga bouũ emi qnq;. ⁊ eo pbare illa. Rogo te: habe me excusatum Et alius dixit. Uxorem duxi. ⁊ ideo nõ possũ venire. Et reuersus seruus nunciauit hec domino suo. Tũc iratꝰ pr̃familias dixit seruo suo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ paupes ac debiles ⁊ cecos ⁊ claudos introduc huc. Et ait ꝙ⁹. Dñe: factũ ẽ ut iꝑasti. ⁊ adhũc locus ẽ. Et ait dñs ꝙo. Exi i vias ⁊ sepes. ⁊ cõpelle intrare: ut impleat̃ dom⁹ mea. Dico ãt vob̃: q̃ nemo virorũ illorũ q̃ vocati sunt gustabit cenã meã. Ibãt aũt turbe multe cũ eo. ⁊ cõuersꝰ dixit ad illos. Si qs venit ad me ⁊ nõ odit patrẽ suũ ⁊ matrẽ ⁊ vxorẽ ⁊ filios ⁊ frẽs ⁊ sorores adhuc ãt ⁊ aiam suã: nõ põt meus eẽ discipul⁹. Et q̃ nõ baiulat crucem suã ⁊ venit post me: nõ põt meus eẽ discipulus. Quis n. ex vob̃ volẽs turrim edificare nõne ꝑius sedẽs cõputat sũptꝰ q̃ necessarij sũt si habeat ad pficiẽdũ: ne posteq̃ posuerit fũdamẽtũ & nõ potuerit pficere: oẽs qui vidẽt incipiãt illudere ei dicẽtes: qa hic hõ cepit edificare ⁊ nõ potuit cõsũmare? Aut qs rex iturꝰ cõmittẽ bellũ aduersus aliũ regem: nõ sedẽs ꝑius cogitat si possit cũ xc̃e milibꝰ occurrere ei q̃ cũ vigiti milibꝰ venit ad se? Alioq̃n adhuc illo lõge agẽte: legationẽ mittens rogat ea q̃ pacis sũt. Sic q̃ oĩs ex vob̃ q̃ nõ renũciat oĩbꝰ q̃ possidet: nõ põt meus eẽ discipulꝰ. Bonũ est sal. Si aũt sal euanuerit: in q̃ condiet? Neq; in terrã neq; in sterq̃liniũ utile ẽ: sed foras mittet̃. Qui habet aures audiendi audiat.

XV

Erãt aũt appinquãtes ei publicani ⁊ pctores ut audirent illũ. Et murmurabant pharisei ⁊ scribe dicẽtes: qa hic peccatores recipit ⁊ mãducat cũ illis Et ait ad illos parabolã istã dicẽs. Quis ex vob̃ hõ q̃ hz centũ oues. ⁊ si pdiderit vnã ex illis nõne dimittit nonagintanouẽ i deserto ⁊ vadit ad illã q̃ perierat donec inueniat eã? Et cũ inuenerit eã imponit humeros suos gaudẽs ⁊ veniẽs domũ conuocat amicos ⁊ vicinos dicẽs illis. Cõgratulami mihi: qa inueni ouem meã q̃ perierat. Dico vob̃: q̃ ita gaudiũ erit in celo sup vno pctore pniam agẽte: q̃ sup nonagintanouẽ iustis q̃ nõ indigẽt pnia. Aut q̃ mlier hns drachmas decẽ: si pdiderit drachmã vnã nonne accendit lucernam ⁊ everrit domũ ⁊ q̃rit diligẽter donec inueniat eã? Et cũ inuenerit: cõuocat amicas ⁊ vicinas dicẽs: Cõgratulami mihi: qa inueni drachmã quã pdiderã. Ita dico vob̃: gaudiũ erit coram angelis dei sup vno pctore pniaz agẽte. Dixit ãt hõ q̃dã habuit duos filios. ⁊ dixit adolescentior ex illis patri. Pat̃ da mihi portionẽ substãe q̃ me ꝙtigit. Et diuisit illis substãam. Et nõ pꝰ multos dies: cõgregatis oĩbꝰ adolescẽtior filius peregre pfectꝰ ẽ in regionẽ lõginquã ⁊ ibi dissipauit substãam suã viuẽdo luxuriose Et postq̃ oia cõsũmasset: facta ẽ fames valida in regionẽ illa. ⁊ ipse cepit egere. Et abiit ⁊ adhesit vni ciuiũ regiõis illius. ⁊ misit illũ in villã suã ut pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrẽ suũ de siliq̃s quas porci mãducabãt: ⁊ nemo illi dabat. In se autem reuersus dixit Quãti mercenarij in domo pris mei abũdãt panibꝰ: ego aũt hic fame pereo? Surgã ⁊ ibo ad patrẽ meũ ⁊ dicã ei: Pat̃ peccaui in celũ ⁊ coram te. iam nõ sũ dignꝰ vocari filius tuus: fac

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

me sic vnū de mercēnarijs tuis. Et surgens venit ad p̄rem suū. Cū aūt adhuc lōge eēt: vidit illū p̄ ipsi⁹: & mīa mot⁹ ē: & accurrēs cecidit sup collū ei⁹. & osculat⁹ ē eū. Dixitq; ei filius⁹. Pat̄ peccaui i celū & coram te: iam nō sū dign⁹ vocari filius⁹ tu⁹. Dixit aūt p̄ ad suos suos. Cito pferte stolā p̄mā. & induite illū: & date ānulū i manu ei⁹. & calciamēta i pedes ei⁹. Et adducite vitulū saginatū & occidite: & māducem⁹ & epulemur: qa hic filius me⁹ mortu⁹ erat. & revixit: perierat. & inuent⁹ est. Et ceperūt epulari. Erat aūt filius⁹ ei⁹ senior i agro. Et cū veniret & approp̄inq̄ret domui: audiuit symphoniā & chor̄. & vocauit vnū de suis. & int̄rogauit qd h̄ eēnt. Isq; dixit illi Frat̄ tu⁹ venit. & occidit p̄ tu⁹ vitulū saginatū: qa salvū illū recepit. Indignat⁹ ē aūt & nolebat introire. Pat̄ g̃ illi⁹ egressus cepit rogare illū. At ille rñdēs dixit p̄ri suo. Ecce tot ānis seruio tibi. & nūq̄ mādatū tuū p̄terii. & nūq̄ dedisti mihi hedū ut cū amicis meis epularer. Sed p⁹q̄ filius⁹ tuus hic q̄ devorauit substantiam suā cū meretricib⁹ venit: occidisti illi vitulū saginatum. At ipse dixit illi. Fili tu sp mecū es. & oia mea tua sūt. Epulari aūt & gaudē oportebat: qa frat̄ tu⁹ h̄ mortu⁹ erat & revixit: perierat & inuent⁹ est.

XVI

Dicebat aūt & ad discipulos suos. Hō qdā erat dives q̄ habebat villicū. & hic diffamat⁹ ē apud illū: q̄si dissipasset bona illius. Et vocauit illū. & ait illi. Quid h̄ audio de te? Redde rationē villicatiōis tue. Jā. n. nō poter̄ villicare. Ait aūt villic⁹ intra se. Quid faciā: qa dñs me⁹ aufert a me villicationē? Fodere nō valeo: mēdicare erubesco. Scio qd faciā: ut cū amot⁹ fuero a villicatiōe: recipiāt me i domos suas. Cōuocat̄ itaq; singul⁹ debitorib⁹ dñi sui dicebat p̄mo. Quantū debes dño meo? At ille dixit. Centū cados olei. Dixitq; illi. Accipe cautionē tuā. & sede cito scribe q̄nq̄gita. Deinde alio dixit. Tu vero quātū debes? Qui ait centū chor̄os tritici. Ait illi. Accipe lras tuas. & scribe octogita. Et laudavit dñs villicū iniq̄tat̄ qa prudenter fecisset: qa filij huius⁹ seculi prudētiores filijs lucis i gnātiōe sua sunt. Et ego vobis dico. Facite vob amicos de māmona iniq̄tat̄: ut cū defecerit̄: recipiāt vos i eterna tabernacula. Qui fidelis ē i minimo. & in maiori fidelis ē: & q̄ i modico iniqus⁹ est. & i maiori iniqus⁹ est. Si g̃ in iniq̄ māmona fideles nō fuistis: qd verū ē qs credet vobis? Et si i alieno fideles nō fuist̄: qd vīm est qs dabit vob? Nemo seruus⁹ pōt duob⁹ dñis seruire. Aut. n. vnū odiet. & alterū diliget: aut vni adhærebit. & alterū sustinet. Non potestis deo seruire & māmone. Audiebāt aūt oia h pharisei q̄ erāt avari. & deridebāt illum. Et ait illis. Vos estis q̄ iustificat̄ vos coram hoib⁹ de⁹ aūt novit corda vra. Quia qd hoib⁹ altū est: abhomiatio ē ante deū. Lex & pphē vsq; ad iohānē: ex eo regnū dei evāgelizat̄. & omis in illud vim facit. Facilius⁹ ē aūt celū & terrā p̄terire: q̄m de lege vnū apicē cadere. Omis q̄ dimittit vxorē suā. & alterā ducit mechat̄. & q̄ dimissā a viro ducit mechat̄. Hō qdā erat dives q̄ induebat̄ purpura & byssō. & epulabat̄ q̄tidie splēdide. Et erat quidā mendic⁹ nomine lazar⁹: q̄ iacebat ad ianuā ei⁹ vlceribus⁹ plen⁹. cupiēs saturari de micis q̄ cadebāt de mēsa divitis. & nemo illi dabat. Sed & canes veniebāt. & lingebāt vlcera ei⁹. Factū ē aūt ut moreret̄ mēdic⁹: & portaret̄ ab angelis i sinū abrahe. Mortu⁹ ē aūt & dives. & sepultus ē i inferno. Eleuās aūt oculos suos cū eēt i tormētis: vidit abrahā a lōge & lazarū in sinu ei⁹. & ipse clamās dixit. Pat̄ abrahā miserē mei. & mitte lazarū ut intingat extremū digiti sui i aquā: ut refrigeret linguam meā: quia crucior in hac flāma. Et dixit illi abrahā. Fili recordare qa recepisti bona in vita tua. & lazar⁹ silit̄ mala. Nūc aūt hic p̄solat̄: tu vero cruciaris. Et i bis oib⁹ int̄ nos & vos chaos magnū firmatū ē: ut hi q̄ volunt hinc trāsire ad vos nō possint: neq; inde huc transmeare. Et ait. Rogo ergo te p̄r: ut mittas eū i domū p̄ris mei. Habeo. n. q̄nq; frēs: ut testetur illis ne & ipsi veniāt in hūc locum tormentor̄. Et ait illi abrahā. Habēt moysen & pphās: audiāt illos. At ille dixit. Nō pater abrahā: sed si qs ex mortuis ierit ad eos pœnitētiā agēt. Ait aūt illi. Si moysen & pphās non audiūt: neq; si qs ex mortuis resurrexerit credent.

XVII

Et ait ad discipulos suos. Impossibile ē ut nō veniāt scādala. Ve aūt illi p quē veniūt. Utili⁹ ē illi si lapis molar̄ ipon̄at circa collū ei⁹. & p̄jciat̄ i mare: q̄m ut scādalizet vnū de pusillis istis. Attēdite vob. Si peccaverit i te frat̄ tu⁹. increpa illū. & si pniam egerit dimitte illi. Et si septies i die peccaverit i te. & septies i die reversus

fuerit ad te dicēs·pœnitet me:dimitte illi. Et dixerūt apli dño. Adauge nob fidem. Dixit aūt dñs. Si habueritꝫ fidē sic gnū synapis dicetis huic arbori moro· eradicare ⁊ transplantare in mare:⁊ obediet vob. Quis autē vrm bñs suū arātē aut pascētē boues q regresso de agro dicat illi stati trāsi ⁊ recūbe:⁊ nō dicit·para q cenē ⁊ pcingete ⁊ ministra mihi donec māducē ⁊ bibā. ⁊ p hoc tu māducabis ⁊ bibes? Nūqd grām hz suo illi:qa fecit q ei ipauerat? Nō puto. Sic ⁊ vos cū feceritꝫ oia q pcepta sūt vob dicite:qui iutiles sum. Qd debuim facē fecim. Et factū est dum iret i irlm·trāsibat p mediā samariā ⁊ galileā. Et cū igredēt quādā castellū· occurrerūt ei decē viri leprosi. Qui steterūt a longe: ⁊ leuauerūt vocē dicentes. Jhu pceptor miserē nri. Quos ut vidit·dixit. Ite ostendite vos sacerdotib. Et factū ē dū irēt·mūdati sūt. Un aūt ex illis ut vidit qa mūdat est: regressus ē cū magna voce magnificās deū. Et cecidit i faciē añ pedes ei:grās agēs Et hoc erat samaritan. Rndēs aūt ihs dixit. Nōne decē mūdati sūt? Et noue vbi sūt? Nō est inuent q rediret ⁊ daret gloriā deo·nisi hic alienigena. Et ait illi. Surge vade:quia fides tua te saluū fecit. Interrogat aūt a phariseis qñ venit regnū dei: rndēs eis dixit. Nō veniet regnū dei cū obseruatiōe: neq dicēt: ecce hic aut ecce illic. Ecce.n. regnū dei intra vos ē. Et ait ad discipulos suos. Venient dies qñ desideretꝫ videre vnū diē filij hois. ⁊ non videbitꝫ. Et dicēt vob. Ecce hic ⁊ ecce illic. Nolite ire·neq sectemini. Nā sicut fulgur coruscās de sub celo i ea q sub celo sūt fulget: ita erit filius hois in die sua. Primū autē oportet illū multa pati. ⁊ reprobari a gnātione hac. Et sicut factū ē in diebus noe: ita erit ⁊ i diebus filij hois. Edebāt ⁊ bibebāt. vxores ducebāt. ⁊ dabant ad nuptias·usq in diē q intrauit noe in arcbā. ⁊ venit diluuiū ⁊ pdidit oēs. Silr sicut factū ē in diebus lot. Edebāt ⁊ bibebāt· emebant ⁊ vēdebāt· plantabāt ⁊ edificabāt:qua die aūt exijt lot a sodomis pluit ignem ⁊ sulphur de celo:⁊ oēs pdidit. Scdm hec erit q die filius hois reuelabit. In illa hora q fuerit i tecto ⁊ vasa ei in domo·ne descēdat tollere illa:⁊ q i agro·silr nō redeat retro. Memores estote uxoris lot. Quicūq qsierit aiam suā saluā facē pdet illā. Et qcūq pdiderit illā: viuificabit eā. Dico vobis: in illa nocte erūt duo i lecto vno: vnus assumet ⁊ alt relinqt. Due erūt molētes in vnū: vna assumet ⁊ altera relinqt. Duo in agro: vn assumet ⁊ alt relinqt. Rndētes dicunt illi. Ubi dñe? Qui dixit illis. Ubicūq fuerit corpus: illuc cōgregabunt ⁊ aquile.

XVIII

Dicebat aūt ⁊ parabolā ad illos: qm oportet sp orare ⁊ nō defice·dicēs. Judex qdā erat in qdā ciuitate: q deū nō timebat. ⁊ hoiem nō reuerebat. Vidua aūt qdā erat in ciuitate illa: ⁊ veniebat ad eū dicēs. Vindica me de aduersario meo. Et nolebat p multū tēp. Post hec aūt dixit intra se. Etsi deū nō timeo nec hoiem reuereor: tm qa molesta ē mihi hec vidua vindicabo illā: ne in nouissimo veniēs suggillet me. Ait aūt dñs. Audite qd iudex iniqtatis dic. Deus aūt nō faciet vindictā elector suorū clamāti ad se die ac nocte: ⁊ patientiā habebit i illis? Dico aūt vob· qa cito faciet vindictā illor. Verūtm fili hois veniēs: putas inueniet fidē in tra? Dixit aūt ⁊ ad qsdā qui i se confidebāt tāq iusti ⁊ aspnabāt ceteros·parabolā istā dicēs. Duo homines ascēdebāt i tēplū ut orarēt·vn pharise ⁊ alt publican. Pharise stans·hec apud se orabat. Deus gras ago tibi·qa nō sū sicut ceteri homiz·raptores·iniusti·adulteri: velut etiā hic publican. Jeiuno bis in sabbato: decimas do oiuz q possideo. Et publican a lōge stās nolebat nec oculos ad celū leuare: sed percutiebat pectus suū dicens. Deus ppitius esto mihi pctōri. Dico vob· descendit hic iustificat i domū suā ab illo: qa ois q se exaltat hūiliabit: ⁊ q se hūiliat exaltabitur. Afferebāt aūt ad eū ⁊ infantes·ut eos tāgeret. Qd cū viderēt discipuli increpabāt illos. Jhs aūt conuocās illos dixit. Sinite pueros venire ad me: ⁊ nolite prohibere eos. Talium est.n. regnū dei. Amē dico vob: qcunq non accepit regnū dei silr puer·nō intrabit i illud. Et interrogauit eū qdā princeps dicēs. Magr bone: qd faciēs vitam eternā possidebo? Dixit aūt ei ihs. Quid me dicis bonū? Nemo bonus nisi solus deus. Mādata nosti. Nō occides nō mechaberis·nō furtū facies·nō falsū testimoniū dices: honora patrem tuū ⁊ matrem. Qui ait. Hec oia custodiui a iuuētute mea. Quo audito ihs: ait ei. Adhuc vnū tibi deest: oia quecūq habes vende ⁊ da pauperibus: ⁊ habebis thesaur i celo: ⁊ veni sequere me. His ille auditis contristat est·qa dines erat valde.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Uidẽs aũt ibs illũ tristẽ factũ dixit. Qꝛ difficile q̃ pecunias bñt i regnũ ꝛei intrabunt. Facilꝰ ẽ.n. camelũ ꝑ foꝛamẽ acus transire: q̃ꝑ diuitẽ intrare in regnũ ꝛei. Et dixerunt q̃ audiebãt. Et q̃s pôt saluus fieri? Ait illis. Que ipossibilia sũt apud hoies possibilia sũt apud ꝛeũ. Ait aũt petrꝰ. Ecce nos dimisimꝰ oia. ⁊ secuti sumꝰ te. Qui dixit eis. Amẽ dico vob nemo ẽ q̃ reliq̃t domũ aut pentes aut frẽs: aut vxoꝛẽ aut filios ꝓpt̃ regnũ ꝛei ⁊ nõ recipiat multo plura i tꝑe. ⁊ i seculo futuro vitã etnã. Assũpsit aũt ibs duodecim: ⁊ ait illis. Ecce ascẽdimꝰ hieꝛosolymã: ⁊ ꝯsũmabũt omnia q̃ scripta sũt ꝑ ꝓphãs ꝛe filio hois. Tradet.n. gẽtibꝰ. ⁊ illudet. ⁊ flagellabit. ⁊ ꝯspuet. ⁊ pꝰ q̃s flagellauerit occidẽt eũ ⁊ die tꝛia resurget. Et ipsi nihil hoꝝ intellexerũt Et erat ꝛbũ istud abscõditũ ab eis. ⁊ nõ intelligebãt q̃ dicebãt. Factũ ẽ aũt cũ appinq̃ret hiericho: cecꝰ quidã sedebat secꝰ viã mẽdicãs. Et cũ audiret turbã ptereũtẽ: inꝛogabat q̃d h̃ eẽt. Dixerũt aũt ei: q̃ ihs naçarenꝰ trãsiret. Et clamauit dicẽs. Jhu fili dauid miserẽ mei. Et q̃ pibãt increpabãt eũ ut tacẽt. Ipse ꝛo multo magꝭ clamabat fili dauid miserẽ mei. Stãs aũt ibs iussit illũ adduci ad se. Et cũ appinquasset interrogauit illũ dicẽs. Quid tibi vis faciã? At ille dixit Dñe ut videã. Et ibs dixit ei. Respice. Fides tua te saluũ fecit. Et cõfestim vidit. ⁊ sequebat illũ magnificans ꝛeũ. Et ois plebs ut vidit dedit laudem ꝛeo.

XIX

Et ingressus pãbulabat hiericho. Et ecce vir noie çacheꝰ. ⁊ h̃ pnceps erat publicanoꝝ. ⁊ ipse diues. Et q̃rebat videre ihm q̃s eẽt. ⁊ nõ poterat ꝑ turba q̃a statura pusillꝰ erat. Et pcurrẽs ascẽdit i aꝛoꝛẽ sycomoꝝ ut videt eũ q̃a inde erat trãsiturꝰ. Et cũ venisset ad locũ suspiciẽs ihs vidit illũ. ⁊ dixit ad eũ. Zachee festinãs descẽde: q̃a hodie in domo tua opoꝛtet me manere Et festinãs descẽdit. ⁊ excepit illũ gaudẽs. Et cũ viderẽt oẽs murmurabãt dicẽtes q̃ ad hoiem pctoꝛẽ diuertisset. Stans autẽ çacheꝰ dixit ad ihm. Ecce dimidiũ bonoꝝ meoꝝ dñe do paupibꝰ. ⁊ si q̃d aliq̃ẽ defraudaui reddo q̃druplũ. Ait ihs ad eũ. Quia hodie salꝰ domui huic facta ẽ: eo q̃ ⁊ ipse filiꝰ sit abꝛahe. Venit.n. filiꝰ hois q̃rẽ ⁊ saluũ facere q̃d pierat. Hec illis audiẽtibꝰ adiciens dixit ꝓpt̃ q̃ eẽt ꝓpe ihm. ⁊ q̃a existimarẽt q̃ ꝑfestim regnũ ꝛei mãifestaret. Dixit ergo hõ q̃dã nobilis abiit i regionẽ lõgiquã accipere sibi regnũ. ⁊ reuerti. Vocatis ãt decẽ seruis suis decem mnas. ⁊ ait ad illos. Negociami dũ venio. Ciues aũt eiꝰ oderãt eũ. ⁊ miserũt legationẽ pꝰ illũ dicẽtes. Nolumꝰ hũc regꝛe sup nos. Et factũ ẽ ut rediret accepto regno: ⁊ iussit vocari ꝓuos q̃bꝰ dedit pecuniã: ut sciret quãtũ q̃sq̃ negociatus eẽt. Venit aũt ꝓmꝰ dicẽs. Dñe mna tua decẽ mnas acq̃siuit. Et ait illi. Euge bone serue q̃a i modico fuisti fidelis: eris ptãtẽ habẽs sup decem ciuitates. Et alt̃ venit dicẽs. Dñe mna tua fecit q̃nq̃ mnas. Et huic ait. Et tu esto sup q̃nq̃ ciuitates. Et alt̃ vẽit dicẽs: Dñe ecce mna tua quã habui repositã i sudario. Timui.n. te q̃a hõ austerꝰ es: tollis q̃ nõ posuisti. ⁊ metis q̃ nõ seminasti. Dixit ei. De oꝛe tuo te iudico ꝓue nequã. Sciebas q̃ ego hõ austerꝰ sum: tollẽs q̃ nõ posui. ⁊ metẽs q̃ nõ seminaui. Et q̃re nõ dedisti pecuniã meã ad mẽsam. ⁊ ego veniẽs cũ vsura vtiq̃ exegissem illud. Et astãtibꝰ dixit. Auferte ab illo mnã. ⁊ date illi q̃ decẽ mnas hz Et dixerũt ei. Dñe: hz decẽ mnas. Dico aũt vob: q̃a oi habẽti dabit̃ ⁊ abundabit: ab eo aũt q̃ non hz. ⁊ q̃ hz auferet̃ ab eo. Verũtñ inimicos meos illos q̃ noluerũt me regnare sup se adducite huc. ⁊ interficite añ me. Et his dict̃ pcedebat ascẽdẽs hieꝛosolymã. Et factum est cũ appꝛopinq̃sset ad bethphage ⁊ bethaniã ad montẽ q̃ vocat̃ oliueti: misit duos discipulos suos dicẽs. Ite in castellũ q̃d cõtꝛa vos ẽ. In q̃d introeũtes inuenietis pullũ asine alligatũ: cui nemo vnq̃ hoiuꝝ sedit. Soluite illũ ⁊ adducite. Et si q̃s vos inꝛogauerit q̃re soluitis sic dicetis ei. Quia dñs opꝛãs eiꝰ desiderat. Abierũt ãt q̃ missi erãt. ⁊ inuenerũt sicut dixit illis stantẽ pullũ. Soluentibꝰ ãt illis pullũ: dixerũt dñi eiꝰ ad illos. Quid soluitis pullũ? At illi dixerũt. Quia dñs eũ necessariũ hz. Et duxerũt illũ ad ihm. Et iactãtes destimẽta sua sup pullũ: imposuerũt ihm. Eunte aũt illo substernebãt destimenta sua i via. Et cũ appꝛopinq̃ret iã ad descẽsũ montis oliueti: ceperũt oẽs turbe descendẽtiũ gaudẽtes laudare ꝛeũ voce magna sup oibꝰ q̃s viderãt ꝓtutibꝰ dicẽtes. Bñdictꝰ q̃ vẽit rex i noie dñi: pax in celo: ⁊ gloria i excelsis. Et q̃dã phariseoꝝ de turbis dixerũt ad illũ. Mgr increpa discipulos tuos. Quibꝰ ipse ait

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Dico vob: qa si bi tacuerint lapides clamabũt. Et ut appropinquauit: vidēs ciuitatē fleuit sup illā dicēs. Quia si cognouisses tu. Et qdē i hac die tua q̄ ad pacē tibi: nūc aūt abscondita sūt ab oculis tuis. Quia veniēt dies i te. 7 circūdabūt te inimici tui vallo: 7 circūdabūt te: 7 coāgustabūt te vndiq;. 7 ad terrā ꝓsternēt te: 7 filios tuos q̄ in te sūt. Et nō relinquēt i te lapidē sup lapidē: eo q̄ nō cognoueris tēp⁹ visitatiōis tue. Et ingressus i tēplū cepit eijcē vēdētes 7 emētes: dicēs illis. Scriptū est: qa dom⁹ mea dom⁹ oratiōis ē. Vos aūt fecistis illā spēluncā latronū. Et erat docēs qtidie i tēplo. Principes aūt sacerdotū 7 scribe 7 pncipes plebis q̄rebāt illū pdē 7 nō inueniebāt qd facerēt illi. Omnis enim populus suspensus erat audiēs illū. XX

Et factū ē i vna dierū docēte illo populū i tēplo 7 euāgelizāte: conuenerūt pncipes sacerdotū 7 scribe cum seniorib⁹: 7 aiūt dicētes ad illū. Dic nob i q̄ ptāte hec facis. Aut qs ē q̄ dedit tibi hāc ptātē? Rndens aūt ihs dixit ad illos. Interrogabo vos 7 ego vnū vbū. Rndete mihi. Baptismū iohis de celo erat: an ex hoib⁹? At illi cogitabāt intra se dicētes. Quia si dixerim⁹ de celo dicet. Quare ei nō credidistis illi? Si aūt dixerim⁹ ex hoib⁹: plebs vniūsa lapidabit nos. Certi sūt. n. iohem ꝓphām eē. Et rndērūt se nescire vnde eēt. Et ihs ait illis. Neq; ego dico vob i q̄ ptāte hec facio. Cepit aūt dicē ad plebē parabolā hāc. Hō qdā plātauit vineā 7 locauit eā colonis. 7 ipse pegre fuit multis tpib⁹. Et i tpe illo misit ad cultores fructū vinee darēt illi. Qui cesū dimiserūt eum inanē. Et addidit alterū mittere. Illi aūt hūc cedētes. 7 afficiētes cōtumelia: dimiserūt inanē. Et addidit tertiū mittē: q̄ 7 illum vulnerātes eiecerunt. Dixit aūt dns vinee. Quid faciā? Mittā filiū meū dilectū: forsitā cū hūc viderit verebūt. Quē cū vidissent coloni: cogitauerūt intra se dicētes. Hic ē hres. Occidam⁹ illū: ut nra fiat hereditas. Et eiectū illū ex vineā occiderūt. Quid ergo faciet illis dns vinee? Veniet 7 pdet colonos istos 7 dabit vineā alijs. Quo audito dixerūt illi Absit. Ille aūt aspiciēs eos ait. Quid ē ergo hoc qd scriptū ē: lapidē quē reprobauerūt edificātes hic factus ē in caput anguli? Omis q̄ ceciderit sup illū lapidē ꝓlabet: sup quē aūt ceciderit cōminuet illū. Et q̄rebant pncipes sacerdotū 7 scribe mittē in illū manus illa hora 7 timuerūt populū. Cognouerūt. n. q̄ ad ipsos dixerit similitudinē hāc. Et obseruātes miserūt insidiatores q̄ se iustos simularēt: ut caperēt eū in sermōe. 7 traderēt illū pncipatui 7 potestati ꝓsidis. Et interrogauerunt eū dicentes. Mgr. scim⁹ qa recte dicis 7 doces. 7 nō accipis psonā: sed viā dei in veritate docēs. Licet nob tributū dare cesari: an nō? Cōsiderans aūt dolū illoꝝ dixit ad eos. Quid me tēptatis? Ostēdite mihi denariū. Cuius hz imaginē 7 iscriptionē? Rndētes dixerūt. Cesaris. Et ait illis. Reddite ergo q̄ sūt cesaris cesari. 7 q̄ sūt dei deo. Et nō potuerūt verbū eius reprehēdere coram plebe. 7 mirati i rnsō eius tacuerūt. Accesserūt aūt qdā saduceoꝝ: q̄ negāt eē resurrectionē 7 interrogauerūt eū dicētes. Mgr. moyses scripsit nob: si frater alicui⁹ mortu⁹ fuerit hns vxorē. 7 hic sine liberis fuerit: ut accipiat eā frater eius vxorē. 7 suscitet semē fratri suo. Septē ergo fratres erāt: 7 primus accepit vxorē 7 mortuus est sine filijs. Et sequēs accepit illā. 7 ipse mortuus ē sine filio. Et tertius accepit illā: similiter 7 oēs septē. 7 nō reliqrūt semē. 7 mortui sunt. Nouissime oiuz mortua ē 7 mulier. In resurrectiōe ergo cuius eorū erit vxor? Siquidē septē habuerūt eā vxorē. Et ait illis ihs. Filij huius seculi nubūt. 7 tradūt ad nuptias: illi vero q̄ digni habebūt seculo illo. 7 resurrectione ex mortuis neq; nubēt neq; ducēt vxores neq; vltra mori poterūt. Equales. n. angelis sūt 7 filij sūt dei cū sint filij resurrectiōis. Quia vero resurgāt mortui. 7 moyses ondit sec⁹ rubū: sicut dicit dnm deū abraham 7 deū ysaac 7 deū iacob. Deus aūt nō ē mortuorū sed viuorū. Oēs. n. viuūt ei. Rndētes aūt qdā scribe dixerūt ei. Mgr. bñ dixisti. Et amplius nō audebāt eum q̄qm interrogare. Dixit aūt ad illos. Quō dicūt xpm filiū eē dauid. 7 ipse dauid dic in libro psalmoꝝ: dixit dns dño meo sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellū pedum tuoꝝ. Dauid ergo dnm illū vocat. 7 quō filius eius ē? Audiēte aūt oi pplo dixit discipulis suis. Attēdite a scribis q̄ volunt ambulare i stolis. 7 amāt salutatiōes i foro 7 primas cathedras i synagogis. 7 primos discubitus in cōuiuijs. Qui devorāt domos viduaꝝ: simulātes lōgā orationē. Hi accipiēt damnationem maiorem. XXI

Respiciens aūt vidit eos qui mittebāt munera sua i gaçophylatiū divites. Vidit aūt 7 quandā viduam paupculā mittētē era minuta duo. Et dixit.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Vere dico vob: qa vidua h paup plꝰ qꝫ cæs misit. Nã oes hi ex abũdanti sibi miserunt in munera dei: h aũt ex eo qd deest illi oẽm victũ suũ quẽ habuit misit. Et qbusdã dicẽtibꝰ de tẽplo qꝫ bõis lapidibꝰ et donis ornatũ eẽt dixit. Hec q videtis: veniẽt dies in qbꝰ nõ relinqt lapis supꝫ lapidẽ q nõ destruat. Interrogauerũt aũt illũ dicẽtes. Preceptor qñ h erũt: et qd signũ cũ fieri incipiẽt? Qui dixit. Videte ne seducami. Multi.n. veniẽt in nomine meo dicẽtes qa ego sũ. et tẽpꝰ appropinquit. Nolite ire pꝰ eos. Cũ aũt audieritis plia et seditiões: nolite treri. Oportet pmũ h fieri: sed nõdũ statim finis. Tunc dicebat illis. Surget gens ꝓ gentẽ et regnũ aduersus regnũ: et tremotꝰ magni erũt p loca et pestilẽtie et fames: terroresqꝫ de celo. et signa magna erũt. Sz añ h oia initiẽt vobꝫ manꝰ suas. et persequent tradẽtes i synagogas et custodias: trahẽtes ad reges et pides ppter nomẽ meũ. Cõtinget aũt vob i testimoniũ. Ponite gr i cordibꝰ vris nõ premeditari quẽadmodũ rndeatis. Ego enim dabo vobis os et sapiam: cui nõ poterũt resistere et ꝓdicere cæs aduersarij vri. Trademini aũt a parẽtibꝰ et fribꝰ et cognatis et amicis: et morte afficiẽt ex vob. Et eritis odio oibꝰ hoibus ꝓpter nomẽ meũ. Et capillꝰ de capite vro nõ peribit. In patiẽtia vra possidebitis aias vestras. Cũ aũt videritis circũdari ab exercitu irlm: tũc scitote qa appinquauit desolatio eius. Tũc qi in iudea sũt fugiãt ad mõtes. et qi in medio ei discedãt. et qi in regiõibꝰ nõ intrẽt in eã: qa dies vltiõis hi sũt ut impleãt oia q scripta sũt. Ve aũt pregnãtibꝰ et nutriẽtibꝰ in illis diebus. Erit.n. pssura magna sup terrã: et ira populo huic. Et cadẽt in ore gladij. et captiui ducent in omnes gẽtes. Et irlm calcabit a gentibꝰ donec impleãt tpa nationũ. Et erũt signa in sole et luna et stellis: et in terris pssura gẽtiũ p cõfusiõe sonitꝰ maris et fluctuũ: arescẽtibꝰ hoibus p timore et expectatiõe q supuenient vniuerso orbi. Nam vtutes celoꝝ mouebũt. Et tũc videbũt filiũ hois venientẽ in nube cũ ptate magna et maiestate. His aũt fieri incipiẽtibus: respicite et leuate capita vra. qñ appinquat redẽptio vra. Et dixit illis silitudinẽ. Videte ficulneã et oes arbores: cũ pducũt iam ex se fructũ: scitis qñ prope est estas. Ita et vos cum videritis h fieri: scitote qa prope est regnũ dei. Amẽ dico vob: qñ nõ pteribit gnatio h donec oia fiãt. Celũ et terra trãsibũt: verba aũt mea non transibunt. Attendite autẽ vobis ne forte grauentur corda vestra in crapula et ebrietate et curis vite: et superueniat in vos repentina dies illa. Tanqꝫ laqueꝰ. n. supueniet in omes q sedẽt sup faciẽ omis terre. Vigilate itaqꝫ omi tpe orãtes. ut digni habeami fugere ista oia q futura sunt: et stare ante filiũ hois.

Erat aũt diebꝰ docẽs in templo: noctibꝰ vo exiens morabat i mõte q vocat oliueti. Et omis ppls manicabat ad eum in tẽplo audire eũ.

XXII

Propinqbat aũt dies festꝰ azimoꝝ q dr pasca. Et qrebãt pncipes sacerdotũ et scribe quo illm interficerẽt: timebãt vo plebẽ. Intrauit ãt satbanas i iudã q cognomiabat scbariotb. vnũ de duodeci: et abijt et locutꝰ ẽ cũ pncipibꝰ sacerdotũ et magistratibꝰ quẽadmodũ illũ traderet eis. Et gauisi sũt. et pacti sũt pecuniam illi dare. Et spopõdit. Et qrebat opportunitatẽ. ut tradẽt illũ sine turbis. Venit ãt dies azimoꝝ: in q necesse erat occidi pasca. Et misit petrũ et iobãnẽ dicẽs. Euntes parate nob pasca: ut mãducemꝰ. At illi dixerunt. Ubi vis paremꝰ? Et dixit ad eos. Ecce introeũtibꝰ vobis in ciuitatẽ. occurret vob hõ quidã amphorã aque portãs. sequmini eum in domũ in quã intrat et dicetis pfamilias domꝰ. Dic tibi magr. Ubi est diuersoriũ vbi pasca cũ discipulis meis manducẽ? Et ipse ondet vob cenaculũ magnũ stratũ: et ibi parate. Euntes aũt inuenerũt sicut dixit illis. et parauerũt pasca. Et cũ facta eẽt hora discubuit. et duodeci apli cũ eo. Et ait illis. Desiderio desideraui hoc pasca mãducare vobiscũ añqꝫ patiar. Dico.n. vob qa ex hac nõ mãducabo illud donec impleat in regno dei. Et accepto calice grãs egit et dixit Accipite et diuidite inter vos. Dico.n. vob: qꝫ nõ bibam de gnatiõe vitis donec regnũ dei veniat. Et accepto pane grãs egit et fregit et dedit eis dicẽs. Hoc ẽ corpꝰ meũ: qd ꝓ vob datur. Hoc facite i meã cõmemorationẽ. Similr et calicẽ pꝰ qꝫ cenauit dicẽs. Hic ẽ calix nouũ testm in sanguie meo: q ꝓ vob fundet. Verũtn ecce manus tradentis me mecũ ẽ i mensa. Et qdẽ filiꝰ hois secm qꝫ definitũ ẽ vadit. Verũtn ve illi hoi per quẽ tradet. Et ipsi ceperunt qrere inter se: qs eẽt ex eis q hoc facturꝰ esset. Facta ẽ aũt et pcẽtio inter eos. qs eorum videret esse maior. Dixit aũt eis. Reges gẽtiũ dominãt eorum. et q ptãtẽ hñt sup eos benefici vocant. Vos aũt nõ sic. Sz q maior ẽ in vob fiat sic minor. et q pcessor est sicut ministrator. Nam qs maior est qui recũbit an q ministrat? Nonne

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

q̄ recūbit? Ego aūt i medio vr̄m sū sic̄ q̄ ministrat. Vos aūt est̄ q̄ p̄māsist̄ mecū i tēptatiōib⁹ meis. Et ego dispono vob̄ sic̄ disposuit m̄ pr̄ me⁹ regnū: ut edat̄ & bibat̄ sup̄ mēsam meā i regno meo: & sedeat̄ sup̄ thronos iudicātes duodecī trib⁹ isr̄l. Dixit aūt dn̄s symōi. Symon: ecce satbanas expetiuit vos ut cribraret sic̄ triticū. Ego āt rogaui p̄ te: ut nō deficiat fides tua. Et tu aliq̄n p̄ūsus: confirma frēs tuos. Qui dixit ei. Dn̄e tecū pat⁹ sū & i carcerē & i mortē ire. Et ille dixit. Dico tibi petre: nō cātabit bodie gall⁹ donec ter abneges nosse me. Et dixit eis. Q̄n misi vos sine sacculo & pera & calciamēt̄: nūq̄d aliq̄d defuit vob̄? At illi dixerūt. Nihil. Dixit ḡ eis. Sz nūc q̄ bz sacculū tollat: similit & perā. Et q̄ nō bz vēdat tunicā suā & emat gladiū. Dico n. vob̄: q̄m adbuc b̄ q̄d scriptū ē oportet impleri i me. Et cū iniq̄s reputat⁹ ē. Etenī ea q̄ sūt de me finē bñt. At illi dixerūt. Dn̄e ecce duo gladij b̄. At ille dixit eis. Satis est. Et egress⁹ ibat s̄m p̄suetudinē i mōtē oliuarū. Secuti sūt aūt illū & discipuli. Et cū peuenisset ad locū dixit illis Orate: ne intret̄ i tēptationē. Et ipse auuls⁹ ē ab eis quāt̄ iact⁹ est lapidis: & posit̄ genib⁹ orabat dicēs. Pat̄: si vis trāsfer calicē istū a me. Verūtn̄ nō mea volūtas s̄ tua fiat. Appuit aūt illi angel⁹ de celo confortās eū. Et fact⁹ i agonia plixi⁹ orabat. Et fact⁹ ē sudor ei⁹ sic̄ gutte sanguis decurrēt̄ i t̄rā. Et cū surrexisset ab oratiōe & venisset ad discipulos suos: inuenit eos dormientes p̄ tristicia. Et ait illis. Quid dormit̄? Surgite orate: ne intret̄ i tēptationē. Adbuc eo loquēte: ecce turba. & q̄ vocabatur iudas vn⁹ de duodecī ānecedebat eos: & appinq̄uit ih̄u ut oscularet eū. Ih̄s aūt dixit illi. Juda osculo filiū hois tradis? Videntes aūt hi q̄ circa ipsū erāt q̄d futur̄ erat: dixerūt ei. Dn̄e si p̄cutim⁹ i gladio? Et p̄cussit vn⁹ ex illis seruū p̄ncipis sacerdotū. & āputauit auriculā ei⁹ dexterā. Respōdēs āt ih̄s ait. Sinite. Usq̄ huc. Et cū tetigisset auriculā ei⁹ sanauit eū. Dixit aūt ih̄s ad eos q̄ venerāt ad se p̄ncipes sacerdotū & magistrat⁹ tēpli & seniores Quasi ad latronē exist̄ cū gladijs & fustib⁹. Cū q̄tidie vobiscū fuerī i tēplo: nō extēdistis man⁹ i me. Sz hec ē hora vr̄a: & potestas tenebraꝝ. Cōprehēdētes āt eū duxerūt ad domū p̄ncipis sacerdotū: petr⁹ vo seq̄bat eū a lōge. Accēso āt igne i medio atrij. & circūsedētib⁹ illis: erat petr⁹ i medio eor̄. Quē cū vidisset ancilla q̄dā sedētē ad lumē & eū fuisset intuita. dixit. Et hic cū illo erat. At ille negauit eū dicēs. Mulier nō noui illū. Et p⁹ pusillū ali⁹ vidēs eū dixit. Et tu de illis es. Petr⁹ vo ait. O hō nō sū. Et intuallo facto q̄si ore vni⁹ ali⁹ q̄dā affirmabat dicēs. Vere & hic cū illo erat: nām & galileus ē. Et ait petr⁹. Hō nescio q̄d dicis. Et cōtinuo adhuc illo loquēte cātauit gallus. Et conuers⁹ dn̄s respexit petr̄. Et recordat⁹ ē petr⁹ verbi dn̄i sic̄ dixerat: q̄a priusq̄ gallus cātet ter me negabis. Et egress⁹ foras petr⁹ fleuit amare. Et viri q̄ tenebāt illū: illudebāt ei cedētes. Et velauerūt eū: & percutiebāt faciē ei⁹: & interrogauerūt eū dicētes. Prophetiza: Quis ē q̄ te p̄cussit? Et alia multa blasphemātes dicebāt i eū. Et ut fact⁹ ē dies: conuenerūt seniores pleb & p̄ncipes sacerdotū & scribe. & duxerūt illū i cōciliū suū dicētes. Si tu es xp̄s dic nob. Et ait illis. Si vob̄ dixero nō credetis mihi: si aūt & interrogauero nō rēdebitis mihi neq̄ dimittetis. Ex hoc autē erit filius hois sedēs a dextris virtutis dei. Dixerūt aūt oēs. Tu ḡ es filius dei? Qui ait. Vos dicitis: q̄a ego sum. At illi dixerūt. Quid adhuc desideram⁹ testimoniū? Ipsi. n. audiuim⁹ de ore eius.

XXIII

Et surgēs omis multitudo eor̄ duxerūt illū ad pilatū. Ceperūt autē illū accusare dicētes. Hūc inuenim⁹ subuertētē gentē nr̄am: & prohibentē tributa dare cesari: & dicentē se xp̄m regē ē. Pilatus aūt interrogauit eū dicēs. Tu es rex iudeor̄? At ille rēdēs ait. Tu dic. Ait aūt pilat⁹ ad p̄ncipes sacerdotū & turbas. Nihil inuenio cause in hoc hoie. At illi ualescebāt dicētes. Cōmouit pplm docēs p vniuersam iudeā incipiens a galilea vsq̄ huc. Pilat⁹ āt audiēs galileā: interrogauit si hō galileus eet. Et ut cognouit q̄ de herodis potāte eet remisit eū ad herodē: q̄ & ipse hierosolymis erat illis diebus. Herodes āt viso ih̄u: gauisus ē valde. Erat. n. cupiēs ex multo tpe videre eū eo q̄ audiret multa de eo & sperabat signū aliq̄d videre ab eo fieri. Interrogabat aūt eū multis sermonib⁹. At ipse nihil illi rēdebat. Stabāt āt p̄ncipes sacerdotū & scribe constanter accusantes eū. Sprevit aūt illū herodes cū exercitu suo. & illusit indutū veste alba. & remisit ad pilatū. Et facti sūt amici herodes & pilat⁹ in ipsa die: nā antea inimici erāt ad invicē. Pilat⁹ aūt conuocat̄ p̄ncipib⁹ sacerdotū & magistratib⁹ & plebe: dixit ad illos. Obtulist̄ mihi hūc hoiem q̄si auertētē pplm & ecce ego coram vobis interrogās nullā cām

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

iuenio i hoie isto·ex his i qb⁹ eũ accusat. Sz
neq; herodes. Nã remisi vos ad illũ: ⁊ ecce
nihil dignũ morte actũ ẽ ei. Emẽdatũ q̃ illũ
dimittã. Necesse aũt hẽbat dimittẽ eis p̃ die
festũ vnũ. Exclamauit aũt sil' vniuersa tur-
ba dicẽs. Tolle hũc: ⁊ dimitte nob barrabã
Qui erat ꝓpter seditionẽ quãdã factã i ciui-
tate ⁊ homicidiũ missus i carcerẽ. Iterꝝ autẽ
pilat⁹ locut⁹ ẽ ad eos: volẽs dimittẽ ihm. At
illi succlamabãt dicẽtes. Crucifige·crucifi-
ge eũ. Ille aũt tertio dixit ad illos. Quid
n. mali fecit iste? Nullã cãm mort̃ inuenio in
eo. Corripiã q̃ illũ ⁊ dimittã. At illi insta-
bãt vocib⁹ magnis postulãtes ut crucifige-
ret: ⁊ ingalescebãt voces eorꝝ. Et pilat⁹ adiu-
dicauit fieri petitionẽ eorꝝ. Dimisit aũt illis
eũ q̃ ꝓpter homicidiũ ⁊ seditionẽ miss⁹ fuerat i
carcerẽ quẽ petebãt: Ihm vo tradidit volũ-
tati eorꝝ. Et cũ ducerẽt eũ: appꝛehẽderũt symo-
nẽ quẽdã cyrenẽsem venientẽ de villa: ⁊ ipo-
suerũt illi crucẽ portare p⁹ ihm. Seqbat aũt
illũ multa turba ꝑpli ⁊ mulierũ: q̃ plãgebãt
⁊ lamẽtabãt eũ. Cõuers⁹ aũt ad illas ihs
dixit. Filie irl'm: nolite flere sup me· sed sup
vosipsas flete ⁊ sup filios vros. Qm̃ ecce ve-
niẽt dies in qb⁹ dicẽt: Bte steriles ⁊ vẽtres q̃
nõ genuerũt: ⁊ vbera q̃ nõ lactauerũt. Tũc
incipiẽt dicẽ mõtib⁹: cadite sup nos. ⁊ colli-
bus opite nos. Quia si i viridi ligno hec faci-
unt·i arido qd fiet? Ducebant aũt ⁊ alĩ duo
nequã cũ eo: ut interficerẽt. Et postq̃ venerũt
in locũ q̃ vocat calu arie·ibi crucifixerũt eũ:
⁊ latrones: vnũ a dextris ⁊ alterũ a sinistris.
Ihs aũt dicebat. Pr̃·dimitte illis. Nõ. n. sci-
unt qd faciũt. Diuidẽtes vo vestimẽta eius
miserũt sortes. Et stabat ꝑpls expectãs: ⁊ de
ridebãt eũ ꝓncipes cũ eis dicẽtes. Alios sal
uos fecit: se saluũ faciat·si hic ẽ xps dei elect⁹
Illudebãt aũt ei ⁊ milites accedẽtes: ⁊ ace-
tũ offerẽtes ei·dicẽtes. Si tu es rex iudeorꝝ:
saluũ te fac. Erat ãt ⁊ suprscriptio scripta su-
per eũ lris grecis ⁊ latinis ⁊ hebraicis: hic ẽ
rex iudeorꝝ. Un⁹ aũt de bis q̃ pẽdebãt latro-
nib⁹ blasphemabat eũ dicẽs. Si tu es xps:
saluũ fac teipsũ ⁊ nos. Rñdẽs aũt alt̃ increpabat eũ dicẽs. Neq; tu times deũ: q̃i eadẽ
dãnatiõe es. Et nos qdẽ iuste: nã digna fa-
ctis recipim⁹. Hic vo nihil mali gessit. Et di
cebat ad ihm. Dñe·memẽto mei cũ veneris in
regnũ tuũ. Et dixit illi ihs. Amẽ dico tibi:
hodie mecũ eris i paradiso. Erat aũt fere hora
sexta: ⁊ tenebre facte sũt i vniũsam tẽrã vsq;
i horã nonã. Et obscurat⁹ est sol: ⁊ velũ tẽpli
scissũ ẽ mediũ. Et clamãs voce magna ihs
ait. Pr̃·in man⁹ tuas cõmẽdo spm̃ meũ. Et hec
dicẽs expirauit. Videns aũt cẽturio qd factũ
fuerat: glorificauit deũ dicẽs. Vere hic hõ iu-
stus erat. Et omis turba eorꝝ qui sil' aderãt ad
spectaculũ istud. ⁊ videbãt q̃ fiebãt: percutiẽ-
tes pectora sua reuertebãt. Stabãt aũt oẽs
noti ei⁹ a lõge. ⁊ mulieres q̃ secute eũ erãt a
galilea hec videtes. Et ecce vir noie ioseph q̃
erat decurio vir bon⁹ ⁊ iust⁹: hic nõ cõsenserat
cõsilio ⁊ actib⁹ eorꝝ· ab arimathia ciuitate iu-
dee: q̃ expectabat ⁊ ipse regnũ dei: hic acces-
sit ad pilatũ ⁊ petijt corp⁹ ihu. ⁊ depositũ in-
uoluit i syndone· ⁊ posuit eũ in monumento
excisso: in q̃ nõdũ q̃squã posit⁹ fuerat. Et dies
erat parasceues. ⁊ sabbatum illucescebat.
Subsecute autẽ mulieres q̃ cũ eo venerant
de galilea viderunt monumẽtum: ⁊ quem-
admodũ positũ erat corp⁹ ei⁹: ⁊ reuertentes
parauerũt aromata ⁊ vnguẽta. ⁊ sabbato qdẽ
siluerũt scõm mandatũ. XXIIII

Una aũt sabbati valde diluculo ve-
nerũt ad monumẽtũ portãtes q̃ pa-
rauerãt aromata: ⁊ inuenerũt lapi-
dẽ reuolutũ a monumẽto. ⁊ ingresse nõ inue-
rũt corp⁹ dñi ihu. Et factũ ẽ dũ mẽte cõsterna-
te eẽnt de isto: ecce duo viri steterunt sec⁹
illas i veste fulgẽti. Cũ timerẽt ãt ⁊ declina-
rẽt vultũ i trã·dixerũt ad illas. Quid q̃rit̃:
viuẽtẽ cũ mortuis? Nõ est hic: ẽ surrexit. Re-
cordami q̃lit̃ locut⁹ ẽ vob: cũ adhuc in gali-
lea eẽt dicẽs. Quia oportet filiũ hois tradi i
manus hoiuꝝ pctõrꝝ: ⁊ crucifigi: ⁊ die tertia
resurgere. Et recordate sũt vbor eius: ⁊ re-
gresse a monumẽto nũciauerũt hec oia illis
vndecim: ⁊ ceteris oĩb⁹. Erat aũt maria ma-
gdalene ⁊ iobãna. ⁊ maria iacobi. ⁊ cetere q̃
cũ eis erãt: q̃ dicebãt ad apl'os hec. Et visa sũt
añ illos sicut deliramẽtũ verba ista: ⁊ nõ cre-
diderũt illis. Petr⁹ autẽ surgẽs cucurrit ad
monumetũ: ⁊ ꝑcũbẽs vidit linthamina so-
la posita: ⁊ abijt secũ mirãs qd factũ fuerat.
Et ecce duo ex illis ibãt ipsa die i castellum
qd erat in spatio stadiorꝝ sexaginta ab irl'm
noie emaus ⁊ ipsi loq̃bant ad inuicẽ de bis
oĩb⁹ q̃ acciderãt. Et factũ ẽ dũ fabularẽt ⁊
secũ q̃rerẽt: ⁊ ipse ihs appropiquãs ibat cũ
illis. Oculi autem illorũ tenebant: ne eum
agnoscerent. Et ait ad illos. Qui sũt hi ser-
mones quos confertis ad inuicem ambu-
lantes. ⁊ estis tristes? Et respondẽs vnus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cui nomẽ cleophas: dixit ei. Tu solꝰ pegrinus es i irlm: ⁊ nõ cognouisti q̃ facta sũt in illa bis diebꝰ? Quibꝰ ille dixit. Que? Et dixerũt De ihu nazareno q̃ fuit vir ꝓpha: potens in ope ⁊ ꝑmõe: coraꝫ deo ⁊ oi ꝑplo. Et quõ eum tradiderũt sũmi sacerdotes ⁊ ꝓncipes nri in dãnationẽ mortis: ⁊ crucifixerũt eum. Nos aũt sperabamus: qa ipse eet redẽptur⁹ isrl. Et nũc sup hꝫ oia tertia dies ẽ hodie: q hꝫ facta sũt. Sed ⁊ mulieres q̃dã ex nris terruerũt nos: q̃ ante luce fuerunt ad monumẽtũ ⁊ nõ inuento corpore eiꝰ: venerũt dicentes: se etiã visionẽ angelox vidisse: qui dicunt eũ viuere. Et abierũt quidã ex nris ad monumentũ: ⁊ ita inuenerunt sicut mulieres dixerũt: ipsũ vero nõ inuenerũt. Et ipse dixit ad eos O stulti ⁊ tardi corde ad credendũ i oibꝰ q̃ locuti sũt ꝓphete. Nõne hꝫ oportuit pati xpm ⁊ ita intrare i gloriã suã? Et incipiẽs a moyse ⁊ oibus ꝓphetis: interpretabat illis in oibꝰ scripturis q̃ de ipso erãt. Et approximauerũt castello quo ibãt: ⁊ ipse se finxit lõgius ire. Et coegerunt illũ dicẽtes. Mane nobiscũ qm aduesperascit: ⁊ inclinata est iã dies. Et intrauit cũ illis. Et factũ ẽ dũ recũberet cũ eis: accepit panẽ ⁊ bñdixit ac fregit. ⁊ porrigebat illis. Et apti sũt oculi eox. ⁊ cognouerũt eũ. ⁊ ipse euanuit ex oculis eox. Et dixerũt ad iuicem. Nõne cor nrm ardens erat in nobis dũ loqueret in via: ⁊ aperiret nob scripturas? Et surgentes eadẽ hora regressi sũt in irlm: ⁊ inuenerunt cõgregatos undecim. ⁊ eos q̃ cũ illis erãt dicẽtes q surrexit dns vere: ⁊ apparuit symoni. Et ipsi narrabant q̃ gesta erãt in via: ⁊ quõ cognouerũt eũ in fractiõe panis. Dũ aũt hꝫ loquunt: stetit ihs i medio eox ⁊ dixit. Pax vobis. Ego sũ: nolite timere. Cõturbati vo ⁊ cõterriti: existimabãt se spm vidẽ. Et dixit eis. Quid turbati estis: ⁊ cogitatiões ascendunt i cora vra? Videte manꝰ meas ⁊ pedes: qa ego ipse sum. Palpate ⁊ videte: qa spũs carnẽ ⁊ ossa nõ habet: sic me videtꝫ habere. Et cũ hꝫ dixisset: ondit eis manus ⁊ pedes. Adhuc aũt illis nõ credẽtibꝰ ⁊ mirãtibꝰ ꝓ gaudio dixit. Habetꝫ hic aliqd qd̃ mãducet? At illi obtulerũt ei partẽ piscis assi: ⁊ fauũ mellis. Et cũ mãducasset coraꝫ eis: sumẽs reliquias dedit eis. Et dixit ad eos. Hec sunt verba q̃ locutus sũ ad vos cũ adhuc essem vobiscũ: qm̃ necesse ẽ impleri oia q̃ scripta sũt in lege moysi ⁊ ꝓphetis ⁊ psalmis de me. Tũc aperuit illis sensũ: ut intelligerẽt scripturas: ⁊ dixit eis. Qm̃ sic scriptũ ẽ. ⁊ sic oportebat xpm pati ⁊ resurgẽ a mortuis ẽtia die: ⁊ ꝓdicare i noie eiꝰ pniam ⁊ remissionem pctorũ i oẽs gẽtes: incipiẽtibꝰ ab hierosolyma. Vos aũt testes estis hoc. Et ego mittã promissũ pris mei i vos: vos aũt sedete in ciuitate: qduscq; induami virtute ex alto. Eduxit ãt eos foras i bethania ⁊ eleuatis manibꝰ suis bñdixit eis. Et factũ ẽ dũ bñdiceret illis recessit ab eis: ⁊ ferebat i celũ. Et ipsi adorãtes regressi sũt i hierusalẽ cũ gaudio magno: ⁊ erãt semp i templo laudãtes ⁊ bñdicẽtes deũ. Amẽ.

Explicit euãgeliũ ꝑm Lucam. Incipit ꝓlogus in euangeliũ ꝑm Johannem.

Hic est iohannes euãgelista vnꝰ ex discipulis dñi: q̃ virgo a deo electꝰ ẽ: quẽ de nuptijs volẽtẽ nubere vocauit deus. Cui virginitatis in hꝫ duplex testimoniũ datur in euangelio: qd ⁊ pre ceteris dilectus a deo dicitur: ⁊ huic matrẽ suã pendẽs i cruce cõmẽdauit dns: ut virginẽ virgo ꝑuaret. Denicq; manifestãs i euãgelio qd erat ipse incorruptibilis verbi opꝰ inchoãs: solus verbũ carnẽ factũ esse: uec lumẽ a tenebris cõprehẽsũ fuisse testat: ꝓmũ signũ ponẽs qd̃ in nuptijs fecit dns ostendẽs qd ipse erat: ut legẽtibꝰ demõstraret qd vbi dns inuitatꝰ sit: deficere nuptiax vinũ defore: ⁊ veteribꝰ imutatꝫ: noua oia q̃ a xpo instituẽda appareãt. Hoc aũt euãgeliũ scripsit i asia: postea q̃ i patbmos insula apocalypsim scripserat: ut cui in ꝓncipio canonis incorruptibile principiũ ꝓnotat in genesi: ei etiã incorruptibilis finis ꝑ virginẽ in apocalypsi redderet: dicente xpo: ego sũ alpha ⁊ o. Et hic est iohãnes: q̃ sciẽs supvenisse diẽ recessꝰ sui: conuocatꝫ discipulis suis i ephesum: ꝑ multa signox expimẽta ꝓmẽs xpm: descendẽs in defossũ sepulture sue locũ facta oratiõe: positꝰ ẽ ad pres suos: tã exꝫneꝰ a dolore mortꝫ qd̃ a corruptiõe carnis inuenit alienꝰ. Tamẽ post oẽs euãgeliũ scripsit: ⁊ hꝫ virgini detebat. Quox tñ uel scriptox temporis dispositio: uel librox ordinatio: ideo a nobis ꝑ singula nõ exponit: ut sciendi desiderio collato ⁊ querẽtibꝰ fructꝰ laboris: ⁊ deo magisterij doctrina seruet.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Johannes

Incipit euãgeliũ ſm Johãnẽ. Capt'm I

IN princi-
pio erat ūbũ. ⁊ ūbũ erat apud ūum. ⁊ ūus erat ūbum. Hoc erat in principio apud ūũ. Oia p ipſũ facta ſũt. ⁊ ſine ipſo factum ẽ nichil. Quod factũ eſt in ipſo vita erat: ⁊ vita erat lux hoiuz: ⁊ lux in tenebris lucet. ⁊ tenebre eam nõ cõprehẽderũt. Fuit homo miſſus a ūo: cui nomẽ erat iohãnes. Hic ūnit i teſtimoniũ ut teſtimoniũ phibꝛet ūe lumine: ut oẽs crederent p illũ. Non erat ille lux: ſ ut teſtimoniũ phibꝛet ūe lumine. Erat lux ūra: q̃ illuminat oẽm hoiem ūnientẽ in hunc mundũ. In mũdo erat: ⁊ mũdus p ipſũ factus ẽ: ⁊ mũdus eũ nõ cognouit. In ꝓpria ūnit: ⁊ ſui eũ nõ receꝛũt. Quotq̃t autem receꝛũt eũ. ūdit eis poteſtatẽ filios ūi fieri. his q̃ credũt i noie ei⁹. Qui nõ ex ſanguinib⁹ neq; ex wlũtate carnis neq; ex wlũtate viri: ſed ex ūo nati ſũt. Et ūbũ caro factum eſt: ⁊ habitauit in nobis. Et vidimus gloꝛiã eius. gloꝛiã q̃ſi vnigeniti a pꝛe: plenũ gratie ⁊ ꝟitatꝫ. Johãnes teſtimoniũ phibꝛet ūe ipſo. ⁊ clamat dicẽs. Hic erat quẽ dixi q̃ poſt me ūntur⁹ eſt. añ me factus eſt: quia ꝓ⁹ me erat. Et ūe plenitudine eius nos oẽs accepimus. ⁊ grãm p grã: qꝛa lex p moyſen data eſt: grã ⁊ ūritas p ihm xp̃m facta eſt. Deũ nemo vidit vnq̃. Unigenit⁹ filiꝰ q̃ eſt in ſinu pr̃is: ipſe enarrauit. Et hꝫ eſt teſtimoniũ iohãnis: qñ miſerũt iudei ab hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad eũ ut interꝛogarẽt eũ. Tu q̃s es? Et ꝓfeſſus ẽ: ⁊ nõ negauit. Et ꝓfeſſus ẽ. qꝛa nõ ſũ ego xp̃s. Et interꝛogauerũt eum. Quid g̃? Helias es tu? Et dixit. Nõ ſũ. Pꝛopꝛeta es tu? Et rñdit. Nõ. Dixerũt g̃ ei. Quis es ut reſpõſũ ūem⁹ bis q̃ miſerũt nos? Quid dicis ūe teipſo? Ait. Ego ꝛox clamãtꝫ i ūerto: dirigite viã dñi: ſic dixit yſaias ꝓpꝛeta. Et q̃ miſſi fuerãt erant ex phariſeis. Et interꝛogauerũt eũ: ⁊ dixerũt ei. Quid g̃ baptiças ſi tu nõ es xp̃s. neq; Helias neq; ꝓpha? Rñdit eis iohãnes dicens. Ego baptiço i aq̃: medi⁹ añt vr̃m ſtetit quẽ vos neſcitꝫ. Ipſe eſt q̃ poſt me ūntur⁹ ẽ. q̃ añ me fact⁹ eſt: cui⁹ ego nõ ſũ dign⁹ ut ſoluam ei⁹ corrigiã calciamẽti. Hec i Bethania facta ſũt trãſ iordanẽ vbi erat iohãnes baptiçãs Altera die vidit iohãnes ihm ūnientẽ ad ſe ⁊ ait. Ecce agn⁹ ūi: ecce q̃ tollit pctã mũdi. Hic eſt ūe q̃ dixi: Poſt me ūnit vir q̃ ante me fact⁹ eſt. qꝛa ꝓ⁹ me erat. ⁊ ego neſciebã eũ. Sed ut manifeſtet i iſrl̃ propterea ūni ego in aqua baptiçãs. Et teſtimoniũ ꝓbibuit iohãnes dicẽs. Quia vidi ſpm̃ ūſcendentẽ q̃ſi colũbã ūe celo: ⁊ manſit ſup eum. ⁊ ego neſciebã eũ: ſ q̃ miſit me baptiçare i aqua: ille mihi dixit: Sup quẽ videris ſpm̃ ūſcẽdentẽ ⁊ manentẽ ſup eũ: hic ẽ q̃ baptiçat in ſpũ ſancto. Et ego vidi ⁊ teſtimoniũ phibui qꝛa hic eſt filiꝰ ūi. Altera die iterũ ſtabat iohãnes: ⁊ ex diſcipulis eiꝰ duo. Et reſpiciẽs ihm ambulantẽ dixit. Ecce agn⁹ ūi. Et audierũt eum duo diſcipuli loquentẽ: ⁊ ſecuti ſunt ihſum. Cõuerſus autem ihs ⁊ vidẽs eos ſequẽtes ſe: dicit eis. Quid q̃ritis? Qui dixerũt ei. Rabbi: qꝛ̃ dicitur interꝛetatum magiſter: vbi habitas? Dicit eis. Uenite ⁊ videte. Uenerunt ⁊ viderũt vbi maneret: ⁊ apud eum mãſerũt die illo. Hora autẽ erat quaſi ūcima. Erat aũt andreas frat̃ ſymonis ꝑtri. vnꝰ ex duob⁹ qui audierat a iohãne. ⁊ ſecuti fuerant eum. Inuenit hic primũ frẽm ſuũ ſymonẽ: ⁊ dicit ei. Inuenim⁹ meſſiam: qꝛ̃ ẽ eſt interꝛetatum xp̃s. Et adduxit eum ad ihm. Intuitus autem eũ ihs dixit. Tu es ſymon filius iohanna: tu ūcaberis cepbas: qꝛ̃ interꝛetatur ꝑtrus. In craſtinum voluit exire in galileam: ⁊ inuenit philippũ. Et dicit ei ihs. Sequere me. Erat autem philippus a bethſaida ciuitate andree ⁊ ꝑtri. Inuenit philipp⁹ nathanahel: ⁊ dicit ei. Quẽ ſcripſit moyſes in lege ⁊ ꝓpꝛete: inuenimus ihſũ filiũ ioſeph a naçareth. Et dixit ei nathanahel. A naçareth põt aliqd boni eſſe. Dicit ei philipp⁹. Ueni ⁊ vide. Uidit ihſus nathanahel ūnientẽ ad ſe. ⁊ dicit ūe eo. Ecce ūe iſrahelita: in quo dolus nõ eſt. Dicit ei nathanahel. Unde me noſti. Reſpondit ihſus: ⁊ dixit ei. Pꝛiuſq̃ te philipp⁹ ūcaret cum eſſes ſub ficu vidi te. Reſpõdit ei nathanahel ⁊ ait. Rabbi: tu es filius ūi: tu es rex iſrahel. Reſpondit ihſus ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi vidi te ſub ſicu. credis: maiꝰ his videbis. Et dicit ei. Amen amen dico vobis: videbitis celum aptũ. ⁊ angelos ūi aſcẽdentes ⁊ ūſcendẽtes ſup filiũ hois.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ET die tertia nuptie facte sūt in II
chana galilee. ⁊ erat mr̄ ih̄u ibi. Vo
cat⁹ est aūt ih̄s ⁊ discipuli ei⁹ ad nu-
ptias. Et ꝛficiēte vino dicit mr̄ ih̄u ad eū.
Vinū nō bn̄t. Et dicit ei ih̄s. Quid mihi ⁊
tibi est mulier? Nōdū venit hora mea. Dicit
mr̄ ei⁹ ministris: Quōcūq; dixerit vobis facite.
Erāt aūt ibi lapidee hydrie sex posite ſm pu-
rificationē iudeoꝝ capientes singule metre-
tas binas uel ternas. Dicit eis ih̄s: Imple-
te hydrias aq̄. Et ipleuerunt eas vsq; ad sūmū. Et dicit eis ih̄s: Haurite nūc: ⁊ ferte ar-
chitriclino. Et tulerūt. Ut aūt gustauit ar-
chitriclin⁹ aquā vinū factū. ⁊ non sciebat vn̄
eisset ministri aūt sciebāt q̄ hauserant aquā:
vocat sponsū architriclinus. ⁊ dicit ei. Omis hō
p̄mū bonū vinū ponit. ⁊ cū inebriati fuerint:
tūc id qđ deteri⁹ est. Tu aūt hactenus bonū vinū
vsq; adhuc. Hoc fecit initiū signoꝝ ih̄s in
chana galilee. ⁊ mānifestauit gloriā suā. ⁊ cre
diderūt in eū discipuli eius. Post hō descendit
capharnaū ipse ⁊ mr̄ ei⁹ ⁊ frēs ei⁹ ⁊ discipuli
ei⁹. ⁊ ibi mānserūt nō multis dieb⁹. Et ꝓpe erat
pasca iudeoꝝ. ⁊ ascendit ih̄s hierosolymam
⁊ inuenit in tēplo vendētes oues ⁊ boues ⁊ co
lūbas. ⁊ nūmularios sedētes. Et cū fecisset
q̄si flagellū de funiculis: oēs eiecit de tēplo:
oues q̄q; ⁊ boues. ⁊ nūmulariorū effudit es. ⁊
mensas subuertit. Et bis q̄ colūbas vēdebāt
dixit. Auferte ista hinc. ⁊ nolite facere domū
p̄ris mei domū negociationis. Recordati sūt
vō discipuli ei⁹ q̄a scriptū ē: zel⁹ domus tue
comedit me. Rn̄derūt g̃ iudei. ⁊ dixerunt ei.
Qđ signū ondis nob̄ q̄a h̄ facis? Rn̄dit ih̄s
⁊ dixit eis: Soluite tēplū h̄. ⁊ in trib⁹ diebus
excitabo illud. Dixerūt g̃ iudei. Quadraginta ⁊ sex ānis edificatū est tēplū h̄. ⁊ tu i trib⁹
dieb⁹ excitabis illud? Ille aūt dicebat de tē-
plo corpis sui. Cū g̃ resurrexisset a mortuis
recordati sunt discipuli eius q̄a h̄ dicebat: ⁊
crediderūt scripture ⁊ sermoni quē dixit ih̄s
Cū aūt esset hierosolymis i pasca in die festo.
multi crediderūt in noīe ei⁹ videtes signa ei⁹
q̄ faciebat. Ipse aūt ih̄s nō credebat semet-
ipsum eis: eo q̄ ipse nosset oēs. ⁊ q̄a opus ei
nō erat ut q̄s testimoniū ꝓhiberet de homine.
Ipse.n. sciebat qđ esset in homine. III
ERat aūt hō ex phariseis nicodemus
noie princeps iudeoꝝ. Hic venit ad
ih̄m nocte ⁊ dixit ei: Rabbi. scimus
q̄a a deo venisti mg̃r. Nemo.n. pōt hec signa
facere q̄ tu facis: nisi fuerit de⁹ cū eo. Rn̄dit
ih̄s. ⁊ dixit ei: Amen amē dico tibi: nisi q̄s
renat⁹ fuerit denuo nō pōt videre regnū dei.
Dicit ad eū nicodem⁹. Quō pōt hō nasci cum
sit senex? Nūq̄d pōt in ventrē mr̄is sue itera-
to introire ⁊ renasci? Rn̄dit ih̄s: Amē amē
dico tibi: nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ⁊ sp̄ū scō
nō pōt introire i regnū dei. Qđ natū ē ex car-
ne caro ē. ⁊ qđ natū ē ex sp̄ū spūs ē. Nō mi-
reris quia dixi tibi oportet vos nasci denuo.
Spūs vbi vult spirat. ⁊ vocē ei⁹ audis: sed
nescis vn̄ veniat aut q̄ vadat. Sic ē omis q̄ na
tus ē ex spiritu. Rn̄dit nicodemus ⁊ dixit ei:
Quō pōt hec fieri? Rn̄dit ih̄s. ⁊ dixit ei. Tu
es mg̃r i isr̄l ⁊ h̄ ig̃ras? Amē amē dico tibi:
q̄a qđ scim⁹ loq̄mur. ⁊ qđ vidimus testamur
⁊ testimoniū nr̄m nō accipitis. Si terrena di-
xi vob̄ ⁊ nō creditis: quō si dixero vobis cele-
stia credetis? Et nemo ascendit in celū nisi q̄
descēdit de celo: filius hois q̄ ē in celo. Et sicut
moyses exaltauit serpentē i deserto: ita exal-
tari oportet filiū hois. ut omis q̄ credit in ipso
nō pereat: sed habeat vitā eternā. Sic.n. de⁹ dile-
xit mundū ut filiū suū vnigenitū daret. ut omis
q̄ credit in eū nō pereat. sed h̄eat vitā eternā. Nō
enī misit de⁹ filiū suū in mundū ut iudicet mū-
dū. sed ut saluet mund⁹ p ipsū. Qui credit i eū
nō iudicat. Qui aūt nō credit iā iudicat⁹ ē:
q̄ nō credit in noīe vnigeniti filij dei. Hoc est
aūt iudiciū. q̄a lux venit in mundū: ⁊ dilexe-
rūt hoies magis tenebras q̄ lucē. Erant enī
eoꝝ mala opa. Omis.n. q̄ male agit odit lucē:
⁊ nō venit ad lucē ut non arguant opa eius.
Qui aūt facit veritatē venit ad lucē ut mani-
festent opa ei⁹: q̄a in deo sūt facta. Post hō venit
ih̄s ⁊ discipuli ei⁹ i terrā iudeā. ⁊ illic mora-
bat cū eis ⁊ baptiçabat. Erat aūt ⁊ iohānes
baptiçās i ennon iux̄ salim. q̄a aq̄ multe erāt
illic. ⁊ veniebāt ⁊ baptiçabant. Nōdū enim
missus fuerat iohānes i carcerē. Facta ē aūt
q̄stio ex discipulis iohānis cū iudeis de pu-
rificatiōe. Et venerūt ad iohānē ⁊ dixerūt ei.
Rabbi: q̄ erat tecū trāſ iordanē cui tu testi-
moniū phibuisti. ecce hic baptiçat. ⁊ oēs ve-
niūt ad eum. Rn̄dit iohes ⁊ dixit. Nō pōt hō
accipe q̄q; nisi fuerit ei datū de celo. Ipsi vos
mihi testimoniū phibetis qđ dixerim. nō sum
ego xp̄s: sed q̄a missus sum añ illū. Qui habet
sponsam sponsus ē. amic⁹ aūt spōsi q̄ stat ⁊ au-
dit eū. gaudio gaudet ꝓpter vocē sponsi. Hoc
g̃ gaudiū meū ipletū ē. Illū oportet crescere

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

me aũt minui. Qui desursũ venit sup̃ oẽs est. Qui de tra ẽ de tra ê. ⁊ de tra loq̃t: q̃ de celo venit: sup̃ oẽs ẽ. Et qđ vidit ⁊ audiuit hoc testat̃: ⁊ testimoniũ ei⁹ nemo accipit. Qui aũt accepit ei⁹ testimoniũ signauit: ꝙa de⁹ verax est. Quẽ eni misit de⁹. verba dei loq̃t. Nõ. n. ad mẽsurã dat deus spm̃. Pater diligit filiũ. ⁊ oia dedit in manu eius. Qui credit i filiũ hz vitã eternam: qui aũt incredul⁹ est filio. nõ videbit vitam. sz ira dei manet sup̃ eũ. IIII

Vt g̃ cognouit ihs ꝙa audierũt phari sei ꝙ ihs plures discipulos facit ⁊ baptizat q̃ iohãnes: q̃q̃ ihs nõ baptizaret sz discipuli eius. reliqt iudeã ⁊ abijt iterũ i galileã. Oportebat ãt eũ trãsire p̃ mediã samariã. Venit g̃ i ciuitatẽ samarie q̃ dr̃ sychar. iuxta p̃diũ qđ dedit iacob ioseph filio suo. Erat aũt ibi fons iacob. Jhs aũt fatigat⁹ ex itinere sedebat sic sup̃ fontẽ. Hora aũt erat q̃si sexta. Venit mulier de samaria haurire aquã. Dicit ei ihs: Da mihi bibẽ. Discipuli eni ei⁹ abierãt i ciuitatẽ ut cibos emerẽt. Dicit g̃ ei mlier illa samaritana. Quõ tu iudeus cũ sis bibere a me poscis q̃ sũ mulier samaritana? Nõ. n. coutũt iudei samaritanis. Rñdit ihs. ⁊ dixit ei: Si scires donum dei: ⁊ qs ẽ ꝙ dicit tibi. da mihi bibẽ: tu forsitan petisses ab eo. ⁊ dedisset tibi aquã viuã. Dicit ei mulier: Dñe. neq̃ in q̃ haurias habes. ⁊ puteus altus ẽ. Vñ g̃ habes aquã viuã? Nũqd tu maior es pr̃e nr̃o iacob ꝙ dedit nobis puteũ. ⁊ ipse ex eo bibit. ⁊ filij ei⁹ ⁊ pecora eius? Rñdit ihs. ⁊ dixit ei. Oĩs. ꝙ bibit ex aq̃ hac: sitiet iterũ. Qui ãt biberit ex aq̃ quã ego dabo ei. nõ sitiet in etnũ: sz aq̃ quã ego dabo ei. fiet i eo fons aq̃ salientis i vitã etnã. Dicit ad eũ mulier: Dñe da mihi hãc aquã. ut nõ sitiã neq̃ veniã huc haurire. Dicit ei ihs: Vade voca virum tuũ. ⁊ veni huc. Rñdit mulier ⁊ dixit. Nõ habeo virũ. Dicit ei ihs. Bene dixisti: ꝙa nõ habeo virũ. Quinq̃. n. viros habuisti. ⁊ nũc quẽ habes nõ est tu⁹ vir. Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier: Dñe: video quia pphã es tu. Patres nr̃i i mõte hoc adorauerũt. ⁊ vos dicitis ꝙa hierosolymis ẽ loc⁹ vbi adorare oportet. Dicit ei ihs. Mulier. crede mihi: ꝙa venit hora q̃n neq̃ i mõte hoc. neq̃ in hierosolymis adorabitis patrẽ. Vos adoratis qđ nescitis: nos adoram⁹ qđ scimus: q̃ a sal⁹ ex iudeis est. Sz venit hora ⁊ nũc est: q̃n veri adoratores adorabũt pr̃em in spũ ⁊ vitate. Nã ⁊ pr̃ tales q̃rit ꝙ adorẽt eũ. Spiritus ẽ de⁹: ⁊ eos ꝙ adorãt eũ in spũ ⁊ vitate oportet adorare. Dicit ei mulier: Scio quia messias venit q̃ dicit xp̃s. Cũ g̃ venerit: ille nob ãnũciabit oia. Dicit ei ihs: Ego sũ ꝙ loqr tecũ. Et ptinuo venerũt discipuli ei⁹. ⁊ mirabant̃ ꝙa cũ muliere loqbat̃. Nemo tñ dixit qđ q̃ris aut qđ loq̃ris cũ ea. Reliqt g̃ hydriã suã mulier. ⁊ abijt i ciuitatẽ. ⁊ dicit illis hoĩbus. Venite ⁊ videte hoiem ꝙ dixit mihi oia q̃cũq̃ feci. Nũqd ipse est xp̃s? Exierũt g̃ de ciuitate. ⁊ veniebant ad eũ. Interea rogabant eũ discipuli dicẽtes: Rabbi. manduca. Ille aũt dixit eis: Ego cibũ habeo mãducare quẽ vos nescitis. Dicebant g̃ discipuli ad iuicẽ: Nũqd aliq̃s attulit ei mãducare? Dicit eis ihs: Me⁹ cibus ẽ ut faciã voluntatẽ ei⁹ ꝙ misit me ut pficiã op⁹ ei⁹. Nõne vos dicit̃ ꝙ adhuc q̃tuor mẽses sũt ⁊ messis vẽit? Ecce dico vob̃: leuate oculos vr̃os ⁊ videte regiones: ꝙa albe sũt iã ad messem. Et qui metit mercedẽ accipit. ⁊ cõgregat fructũ in vitã eternã: ut ⁊ q̃ seminat sil̃ gaudeat ⁊ q̃ metit. In hoc eni ẽ verbũ verũ: ꝙa ali⁹ ẽ q̃ seminat: ⁊ ali⁹ est q̃ metit. Ego misi vos metere qđ vos nõ laborastis. Alij laborauerũt. ⁊ vos i labores eor̃ introistis. Ex ciuitate ãt illa multi crediderũt i eũ samaritanor̃ ꝓpter vbũ mulier̃ testimoniũ phibent̃: ꝙa dixit mihi oia que cũq̃ feci. Cũ venissent g̃ ad illũ samaritani rogauerũt eũ ut apud eos manẽt. Et mãsit ibi duos dies. Et multo plures crediderũt ꝓpter sermonẽ eius. Et mulieri dicebãt: ꝙa nõ ꝓpter tuã loq̃lã credim⁹. Ipsi eni audiuim⁹ ⁊ scim⁹ ꝙa hic ẽ vere saluator mũdi. Post duos autẽ dies exijt inde: ⁊ abijt in galileã. Ipse eni ihs testimoniũ perhibuit: ꝙa ꝓpha in sua patria honorẽ nõ hz. Cũ g̃ venisset in galileã excepterũt eũ galilei: cũ oia vidissent q̃ fecerat hierosolymis in die festo. Et ipsi eni venerãt ad diẽ festũ. Venit g̃ ite⁹ i chana galilee vbi fecit aquã vinũ. Et erat qdã regulus cuius filius infirmabat̃ capharnaũ. Hic cũ audisset ꝙa ihs aduenisset a iudea in galileã. abijt ad eũ: ⁊ rogabat eũ ut descẽdet ⁊ sanaret filiũ ei⁹. Incipiebat eni mori. Dixit g̃ ihs ad eum: Nisi signa ⁊ ꝓdigia videritis nõ credit̃. Dicit ad eũ regul⁹. Dñe. descende pus q̃ moriat fili⁹ me⁹. Dicit ei ihs: Vade: filius tuus viuit. Credidit hõ sermoni quẽ dixit ei ihesus: ⁊ ibat. Jam aũt eo descẽdente sui occurrerũt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ei. ⁊ nũciauerũt dicentes ꝙa filiꝰ eius viueret
Interrogabat ḡ horã ab eis in q̃ melius habuerit.
Et dixerunt ei: ꝙa heri hora septima reliqt eũ
febris. Cognouit ḡ pr ꝙa illa hora erat in qua
dixit ei ihs filius tuus viuit. ⁊ credidit ipse ⁊ do-
mus eius tota. Hoc iterũ secundũ signum fecit
ihs cũ venisset a iudea in galileam. V

POst hec erat dies festus iudeorũ. ⁊
ascendit ihs hierosolymã. Est autẽ
hierosolymis ꝓbatica piscina q̃ co-
gnoiat hebraice bethsaida qnqs portic⁹ hns
In his iacebat mltitudo magna languẽtiũ
cecorũ claudorꝝ aridorꝝ expectantiũ aq̃ mo-
tũ. Angelus aũt dñi descendebat ꝑm tempus in
piscinã. ⁊ mouebat aq̃. Et q̃ ꝓr descendis-
set in piscinã pⁿ motionẽ aq̃ sanus fiebat a q̃-
cũqs detinebat infirmitate. Erat aũt ꝗdã hõ
ibi triginta ⁊ octo ãnos hns i infirmitate sua
Hũc cũ vidisset ihs iacentẽ: ⁊ cognouisset quia
iam multũ tẽpus haberet. dicit ei: Vis sanus
fieri? Rñdit ei languidus. Dñe: hominẽ non
habeo ut cum turbata fuerit aq̃ mittat me in
piscinã. Dum venio. n. ego. alius añ me descen-
dit. Dicit ei ihs: Surge. tolle grabatũ tuũ ⁊
ambula. Et statim sanus factus est hõ ille. ⁊ sustu-
lit grabatũ suũ ⁊ ãbulabat. Erat aũt sabba-
tũ in die illo. Dicebãt ergo iudei illi ꝙ sanatus fue-
rat. Sabbatũ est: nõ licet tibi tollere grabatũ
tuũ. Rñdit eis: Qui me sanũ fecit ille mihi
dixit: tolle grabatũ tuũ ⁊ ãbula. Interrogaue
rũt ergo eũ. Quis est ille hõ ꝙ dixit tibi. tolle gra-
batũ tuũ ⁊ ambula? Is aũt ꝙ sanus fuerat ef-
fectus nesciebat ꝙs esset. Ihs eni declinauit a
turba ꝓstituta in loco. Postea inuenit eũ ihs
in tẽplo. ⁊ dixit illi: Ecce sanus factus es: iam
noli peccare: ne deterius tibi aliqd ꝓtingat.
Abiit ille hõ: ⁊ nũciauit iudeis ꝙa ihs esset
ꝙ fecit eũ sanũ. Propterea ꝑsequebantur iudei
ihm: ꝙa hec faciebat i sabbato. Ihs aũt rũdit
eis: Pater meus vsqs modo operat. ⁊ ego operor.
Propterea ergo magis q̃rebãt eũ iudei interficere:
ꝙa nõ solum soluebat sabbatũ: sed ⁊ pr̃em suũ
dicebat deũ. eq̃lẽ se faciens deo. Rñdit itaqs
ihs ⁊ dixit eis: Amẽ amen dico vob: nõ pot
filius a se facere ꝗcqꝫ: nisi qd viderit pr̃em facien
tem. Quecũqs. n. ille fecerit: hec ⁊ filius similiter
facit. Pater. n. diligit filiũ. ⁊ oia demõstrat ei
q̃ ipse facit. ⁊ maiora his demõstrabit ei opa
ut vos miremini. Sic. n. pr̃ suscitat mortuos
⁊ viuificat: sic ⁊ filius ꝙs vult viuificat. Neqs
eni pr̃ iudicat quẽqꝫ. sed oẽ iudicium dedit filio
ut oes honorificent filiũ sicut honorificãt pa-
trẽ. Qui nõ honorificat filiũ: nõ honorificat
patrẽ qui misit illũ. Amen amen dico vobis
ꝙa q̃ verbũ meum audit ⁊ credit ei q̃ misit me.
habz vitã eternã. Et i iudiciũ nõ venit: sed trãsiet a
morte ei vitã. Amẽ amẽ dico vob: quia venit
hora ⁊ nũc est qñ mortui audiẽt vocem filij dei
⁊ q̃ audierint viuẽt. Sicut. n. pr̃ habz vitã in se-
metipso. sic dedit ⁊ filio hre vitã in semetipso.
Et ptãtẽ dedit ei iudiciũ facẽ: ꝙa filius hois est
Nolite mirari hoc: ꝙa venit hora in q̃ oes qui
i monumẽtis sũt audiẽt vocẽ filij dei. ⁊ ꝓce-
dent ꝙ bona fecerũt. in resurrectionẽ vite: qui
vero mala egerũt. i resurrectionẽ iudicij. Non
possum ego a meipso facere ꝗcqꝫ. Sic audio iu-
dico. ⁊ iudiciũ meum iustum est: ꝙa nõ q̃ro voluꝫ-
tatẽ meã sed voluntatẽ eius ꝙ misit me. Si ego
testimoniũ perhibeo de meipso. testimonium
meum nõ est verum. Alius est ꝙ testimoniũ ꝓhibet
de me: ⁊ scio ꝙa verum est testimoniũ eius quod
ꝓhibet de me. Vos misistis ad iohannẽ: ⁊ te-
stimoniũ phibuit veritati. Ego aũt nõ ab ho-
mine testimoniũ accipio: sed hec dico ut vos
salui sitis. Ille erat lucerna ardens ⁊ lucens
Vos aũt voluistis ad horã exultare i luce eius
Ego aũt habeo testimoniũ maius iohe. Opa
eni q̃ dedit mihi pr̃ ut ꝑficiã ea. ipsa opera q̃
ego facio testimoniũ phibent de me: quia pr̃
misit me. Et q̃ misit me pr̃ ipse testimonium
phibuit de me. Neqs vocẽ eius vnqꝫ audistis:
neqs spẽm eius vidistis. Et verbũ eius nõ habetis
in vob manẽs: ꝙa quẽ misit ille. huic vos non
creditis. Scrutamini scripturas: quia vos pu-
tatis in ipsis vitã eternã hre. Et ille sunt que
testimoniũ phibent de me: ⁊ nõ vultis venire
ad me ut vitã habeatis. Claritatẽ ab hoibus
nõ accipio: sed cognoui vos: quia dilectionẽ
dei nõ habetis in vob. Ego veni in noie patris
mei. ⁊ nõ accepistis me. Si alius venerit i noie
suo. illũ accipietis. Quo vos potestis credere
qui gloriã ab inuicẽ accipitis. ⁊ gloriã que a
solo deo est nõ queritis? Nolite putare ꝙa ego
accusaturus sum vos apud patrẽ. Est q̃ accu-
sat vos: moyses in q̃ vos spatis. Si. n. crederetis
moysi: crederetis forsitan ⁊ mihi. De me enim
ille scripsit. Si aũt illius lris nõ creditis. quõ
verbis meis credetis? VI

POst hec abiit ihs trans mare galilee
qd est tyberiadis. Et sequebatur eum
multitudo magna: quia videbant
signa que faciebat sup bis qui infirmabant.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Subiit ꝯ in montē ihēsus: ⁊ ibi sedebat cū discipulis suis. Erat āt proximū pasca dies festus iudeorū. Cū subleuasset ergo oculos ihs. ⁊ vidisset qa multitudo maxia venit ad eū. dicit ad philippū. Unde emem⁹ panes ut manducēt hi? Hoc aūt dicebat temptans eū Ipse enisciebat qd eēt factur⁹. Rndit ei philipp⁹. Ducentor denarior panes nō sufficiūt eis: ut vnusqsq modicū qd accipiat. Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹ andreas frat symōis petri. Est puer vn⁹ hic q hz qnq panes ordeaceos ⁊ duos pisces. Sz h qd sūt inē tantos? Dicit ꝯ ihs: Facite homines discūbēt. Erat āt fenū multū in loco. Discubuerūt ꝯ viri nūero qsi qnq milia. Accepit ꝯ ihs panes. ⁊ cum grās egisset. distribuit discūbentib⁹. Similiter ⁊ ex piscib⁹ quantū volebāt. Ut aūt ipleti sūt: dixit discipulis suis: Colligite q supauerunt fragmenta ne peant. Collegerūt ꝯ: ⁊ impleuerūt duodeci copinos fragmentor ex qnq panib⁹ ordeaceis ⁊ duob⁹ piscib⁹: que supfuerūt his q māducauerant. Illi ꝯ homines cū vidissent qd ihs fecerat signū. dicebant: Quia hic ē vere pphā q ventur⁹ est in mūdū. Ihēsus ꝯ cū cognouisset qa venturi eēnt ut rapent eū ⁊ facerēt eū regē: fugit iterū i montē ipse sol⁹. Ut aūt sero factū ē: descenderūt discipuli ei⁹ ad mare. Et cū ascendissent nauim. venerūt transmare i capharnaū. Et tenebre iam facte erāt. ⁊ nō venerat ad eos ihs. Mare aūt vento magno flante exurgebat. Cū remigassent ꝯ qsi stadia vigintiqnq aut trigita. vident ihm ābulantē sup mare. ⁊ pximū naui fieri ⁊ timuerūt. Ille aūt dicit eis. Ego sū. nolite timere. Voluerūt ꝯ accipe eū in naui. ⁊ statim naus fuit ad trā quā ibāt. Altera die turba q stabat trās mare vidit qa nauicula alia nō erat ibi nisi vna. ⁊ qa nō intrasset cū discipulis suis ihs i naui: s soli discipuli ei⁹ abiissent Alie vo supuenerūt naues a tyberiade iux locū vbi māducauerāt panē: grās agentes deo. Cū ꝯ vidisset turba qa ihs non esset ibi neq discipuli ei⁹: ascēderūt i nauiculas. ⁊ venerūt capharnaū qrentes ihm. Et cū inuenissent eū transmare. dixērt ei: Rabbi. qn huc venisti? Rndit eis ihs. ⁊ dixit: Amen amen dico vob: qritis me nō quia vidistis signa s qa manducastis ex panib⁹. ⁊ saturati estis. Operamini nō cibū q perit: s qmanet in vitā etnā quē filius hois dabit vob. Hūc.n. pr signauit deus. Dixerūt ꝯ ad eū. Quid faciem⁹ ut operemur opa dei? Rndit ihs: ⁊ dixit eis. Hoc est op⁹ dei ut credatis i eū quē misit ille. Dixerūt ꝯ ei: Qd ꝯ tu facis signū ut videamus ⁊ credam⁹ tibi? Quid operaris? Patres nri mānā manducauerūt in deserto: sicut scriptū ē. Panē de celo dedit eis māducare. Dixit ꝯ eis ihs: Amē amē dico vobis. nō moyses dedit vob panē de celo: s pr me⁹ dat vobis panē de celo verū. Panis. n. er⁹ est q de celo descendit. ⁊ dat vitā mūdo. Dixerūt ꝯ ad eū Dne semp da nobis panē hūc. Dixit aūt eis ihs Ego sū panis vite. Qui venit ad me. nō esuriet. ⁊ q credit in me. nō sitiet in eternū. Sz dixi vob: qa ⁊ vidistis me ⁊ nō credidistis. Omne qd dat mihi pr ad me veniet. ⁊ eū q venit ad me nō eiciā foras: qa descendi de celo nō ut faciā voluntatē meā: s voluntatē ei⁹ q misit me. Hec ē enim voluntas ei⁹ q misit me pris. ut oē qd dedit mihi nō pdā ex eo. sed resuscitem illud in nouissimo die. Hec ē aūt voluntas pris mei q misit me: ut oīs q videt filium ⁊ credit i eū habeat vitā eternā. ⁊ ego resuscitabo eū in nouissimo die. Murmurabāt ergo iudei die illo: quia dixisset. ego sū panis viu⁹ q de celo descēdi. Et dicebāt: Nōne hic est fili⁹ ioseph cui⁹ nos nouim⁹ patrē ⁊ matrē? Quō ꝯ dicit hic. qa de celo descēdi? Rndit ꝯ ihs ⁊ dixit eis: Nolite murmurare in inuicē. Nemo pōt venire ad me nisi pr qui misit me traxerit eū. ⁊ ego resuscitabo eū in nouissimo die. Est scriptū in pphīs. Erūt oēs docibiles dei. Omis qui audiuit a pre ⁊ didicit venit ad me. Non quia patrē vidit quisqm. nisi is q est a deo: hic vidit patrē. Amē amen dico vob qui credit i me hz vitā eternā. Ego sum panis vite. Pres vri māducauerūt mānā in deserto. ⁊ mortui sūt. Hic ē panis de celo descendēs: ut si quis ex ipso māducauerit nō moriat. Ego sū panis viu⁹ q de celo descēdi. Si qs māducauerit ex h pane viuet in eternū. Et panis quē ego dabo caro mea ē. p mūdi vita. Litigabāt ꝯ iudei ad inuicē dicētes: Quō pōt h nob carnē suā dare ad manducādū? Dixit ꝯ eis ihs Amē amē dico vob: nisi māducaueritis carnē filii hois ⁊ biberitis ei⁹ sanguinē: nō habebitis vitā in vob. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē. hz vitā eternā. ⁊ ego resuscitabo eū i nouissimo die. Caro. n. mea vere est cib⁹. ⁊ sanguis me⁹ vere est potus. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinem i me manet ⁊ ego in illo. Sic misit me viuēs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

pater.⁊ ego viuo ꝓpter patrē: ⁊ q̄ manducat me.⁊ ipse viuet ꝓpter me. Hic ē panis q̄ de celo descēdit. Nō sicut manducauerūt patres vestri māna: ⁊ mortui sunt. Qui manducat hāc panē viuet in eternū. Hec dixit in synagoga docēs in capharnaū. Multi ḡ audiētes ex discipulis ei⁹ dixerūt: Dur⁹ ē hic sermo. Et q̄s pōt eū audire? Sciens aūt ihs apud semetipsū q̄a murmurarēt de hoc discipuli ei⁹. dixit eis. Hoc vos scandaliçat? Si ḡ videritis filiū hois ascendentē vbi erat ꝑius? Spūs ē q̄ viuificat: caro nō ꝓdest q̄cq̄. Verba q̄ ego locut⁹ sū vob. spūs ⁊ vita sūt. Sz sūt q̄dā ex vobis q̄ nō credūt. Sciebat.n. ab initio ihs qui essent credentes: ⁊ q̄s traditur⁹ esset eū Et dicebat: Propterea dixi vob: q̄a nemo potest venire ad me nisi fuerit ei datum a patre meo. Ex hoc multi discipulox ei⁹ abierūt retro ⁊ iam nō cū illo ambulabāt. Dixit ergo ihs ad duodecim: Nūquid ⁊ vos vultis abire? Rñdit ḡ ei symon petr⁹. Dñe ad quē ibim⁹? Verba vite eterne habes. Et nos credim⁹ ⁊ cognouimus quia tu es xp̄s filius dei. Rñdit eis ihs. Nōne ego vos duodecim elegi. ⁊ ex vobis vn⁹ diabol⁹ ē? Dicebat aūt de iuda symonis scariothis. Hic.n. erat traditurus eū cum esset vnus ex duodecim. VII

Post hec aūt ambulabat ihs i galileā. Nō.n. volebat in iudeā ambulare: quia q̄rebāt eū iudei interficere. Erat aūt in ꝓximo dies festus iudeox scenopegia. Dixerūt aūt ad eū fres ei⁹. Transi hinc. ⁊ vade i iudeā: ut ⁊ discipuli tui videant opa tua q̄ facis. Nemo quippe in occulto q̄d facit. ⁊ q̄rit ipse in palā esse. Si hec facis: manifesta teipsū mūdo. Neq; n. fres ei⁹ credebāt in eū. Dicit ḡ eis ihs: Tempus meū nōdū aduenit: tempus aūt vestrū sp̄ ē paratū. Nō pōt mūd⁹ odisse vos. Me aūt odit: quia ego testimoniū phibeo de illo: quia opa ei⁹ mala sūt. Vos ascendite ad diē festū istū: quia meū tēp⁹ nōdū impletū est Hec cū dixisset ipse mansit i galilea. Ut autē ascenderūt fres ei⁹: tūc ⁊ ipse ascendit ad diē festū nō manifeste sed q̄si in occulto. Judei ḡ q̄rebāt eū i die festo. ⁊ dicebant: Vbi ē ille? Et murmur mult⁹ erat i turba de eo. Quidā eni dicebant q̄a bon⁹ ē: alij aūt dicebāt nō. sed seducit turbas. Nemo tñ palā loq̄bat de illo propter metū iudeox. Jā aūt die festo mediāte ascendit ihs i templū ⁊ docebat. Et mirabant iudei dicētes: Quō hic lras scit cū nō didicerit? Rñdit eis ihs. ⁊ dixit: Mea doctrina nō ē mea: sed ei⁹ q̄ misit me. Si q̄s voluerit voluntatē ei⁹ facere: cognoscet de doctrina vtrū ex deo sit. an ego a meipso loq̄r. Qui a semetipso loquit. gloriā ꝓpriā q̄rit. Qui aūt q̄rit glām ei⁹ q̄ misit eū. hic verax est. ⁊ iusticia in illo nō est Nōne moyses dedit vobis legē? Et nemo ex vob facit legē. Quid me q̄ritis interficere? Rñdit turba ⁊ dixit: Demonium habes. Quis te q̄rit interficere? Rñdit ihs ⁊ dixit eis. Vnū op⁹ feci ⁊ oēs miramini. Propterea moyses dedit vob circūcisionē: nō q̄a ex moyse ē sed ex patrib⁹. Et i sabbato circūciditis hoiem. Si circūcisionē accipit hō in sabbato ut nō soluat lex moysi. mihi indignami q̄a totū hoiem sanū feci i sabbato? Nolite iudicare secm faciē: sed iustū iudiciū iudicate. Dicebāt ḡ quidā ex hierosolymis. Nōne hic est quem querunt interficē? Ecce palam loq̄t. ⁊ nihil ei dicunt. Nūq̄d vere cognouerūt pncipes q̄a hic est xp̄s? Sz hunc scim⁹ vnde sit: xp̄s aūt cum venerit nemo scit vnde sit. Clamabat ḡ ihs in templo docēs ⁊ dicēs: Et me scitis. ⁊ vnde sim scitis. ⁊ a me ipso nō veni: sed est verus q̄ misit me quē vos nescitis. Ego scio eū. ⁊ si dixero q̄a nescio eū. ero silis vob mendax. Sz scio eum q̄a ab ipso sū. ⁊ ipse me misit. Querebant ḡ eū apphendere. ⁊ nemo misit in illū man⁹: q̄a nōdū venerat hora eius. De turba aūt multi crediderūt in eū. Et dicebāt: Xp̄s cum venerit: nūquid plura signa faciet q̄ hic facit? Audierūt phariseī turbā murmurante de illo hec: ⁊ miserūt pncipes ⁊ phariseī ministros ut apphenderēt ihm. Dixit ḡ eis ihs: Adhuc modicū temp⁹ vobiscū sum: ⁊ vado ad eū qui me misit. Queretis me ⁊ nō inuenietis: ⁊ vbi ego sum vos nō potestis venire. Dixerūt ergo iudei ad semetipsos: Quo hic itur⁹ ē. q̄a non inueniem⁹ eū? Nūquid in dispsionē gentū itur⁹ est ⁊ doctur⁹ gentes? Quis est hic sermo quē dixit. q̄retis me ⁊ nō inuenietis. ⁊ vbi sū ego vos non potestis venire? In nouissimo aūt die magno festuitatis stabat ihs ⁊ clamabat dicēs: Si q̄s sitit: veniat ad me ⁊ bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura: flumina de vētre ei⁹ fluēt aq̄ viue. Hoc aūt dixit de spū quē accepturi erāt credentes in eū Nondū eni erat spūs dat⁹. q̄a ihs nōdū erat glificat⁹. Ex illa ergo turba cū audissent hos sermones ei⁹ dicebāt. Hic est vere ꝓpheta.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Alij dicebāt. Hic ē xp̄s. Quidā aūt dicebāt
Nūq̄d a galilea venit xp̄s? Nōne scripta di-
cit q̄a ex semine dauid & de bethleem castello
vbi erat dauid venit xp̄s? Dissensio itaq; fa-
cta est in turba ꝓpter eū. Quidā aūt ex ipsis
volebāt apprehendē eū: ꝫ nemo misit sup eū
manꝰ. Venerūt g̃ ministri ad pōtifices & pha-
riseos. & dixerūt eis illi: Quare nō adduxi-
stis illū? Rnderūt ministri: Nūq̄ sic locutꝰ
est homo sicut hic loq̃t. Rnderūt g̃ eis pha-
risei. Nūq̄d & vos seducti estis? Nūq̄d ex pnci-
pibus aliq̄s credidit in eū: aut ex phariseis?
Sz turba hꝝ q̄ nō nouit legē: maledicti sunt.
Dixit nicodemꝰ ad eos. ille qui venit ad eum
nocte: q̄ vnus erat ex ipsis. Nūq̄d lex nr̄a iu-
dicat hoiem: nisi ꝑius audierit ab ipso & co-
gnouerit q̄d faciat? Rnderūt. & dixerunt ei:
Nūq̄d & tu galileꝰ es? Scrutare scripturas
& vide: q̄a a galilea ꝓpha nō surgit. Et reuer-
sus est vnusq̄sq; i domū suam. VIII

Ihesus aūt ꝑrexit in montē oliueti. & di-
luculo iterꝝ venit in tēplū. & ois ꝑplus ve-
nit ad eū. & sedēs docebat eos. Adduxe-
rūt aūt scribe & phariseꝰ mulierē in adulterio
deprehensā. & statuerūt eā i medio. & dixerūt
ei: Magister: hec mulier modo dēprehensa ē i
adulterio. In lege aūt moyses mandauit no
bis huiusmodi lapidare. Tu g̃ q̄d dicis? Hoc
aūt dicebāt tēptantes eū: ut possent accusa-
re eū. Ihs aūt inclinās se deorsū. digito scri-
bebat i tra. Cū g̃ ꝑseuerarēt interrogātes. ere-
xit se. & dixit eis: Qui sine pctō ē vr̄m ꝑmus
i illā lapidē mittat. Et iterꝝ se inclinās scribe-
bat i tra. Audiētes aūt hꝝ vnꝰ pꝰ vnū exibant
incipiētes a seniorib⁹. & remānsit solꝰ ihs. & mu-
lier i medio stans. Erigēs aūt se ihs. dixit ei:
Mulier. vbi sūt q̄ te accusabāt? Nemo te cō-
demnauit? Que dixit: Nemo dñe. Dixit aūt
ihs: Nec ego te ꝓdēnabo. Vade & iā amplꝰ
noli peccare. Iterū g̃ locutꝰ ē eis ihs dicens.
Ego sū lux mūdi. Qui seq̃t me nō ambulat
i tenebr̄. ꝫ hēbit lumen vite. Dixerūt g̃ ei pha-
risei. Tu de teipso testimoniū phibes: testimo
niū tuū nō est verum. Rndit ihs & dixit eis
Et si ego testimoniū phibeo de meipso. verū
est testimoniū meū: q̄a scio vnde veni. & q̃ va-
do. Vos aūt nescit̄ vnde veniο. aut q̃ vado
Vos ꝟm carnem iudicatis: ego non iudico
quēq̃. Et si iudico ego: iudiciū meū verū est
q̄a solꝰ nō sū: ꝫ ego & q̄ misit me pr̄. Et in le-
ge vr̄a scriptū ē: q̄a duoꝝ hoiuꝫ testimoniū
verū est. Ego sū q̄ testimoniū phibeo de me
ipso. & testimoniū phibet de me qui misit me
pr̄. Dicebāt g̃ ei: Vbi est pr̄ tuus? Rndit ihs:
Neq; me scitis neq; pr̄em meū. Si me scire-
tis: forsitan & patrē meū sciretis. Hec verba lo-
cutus ē ihs i gaçophilatio. docēs i tēplo. Et
nemo apprehendit eū: q̄a necdū venerat ho-
ra eiꝰ. Dixit g̃ iterū eis ihs. Ego vado & que-
retis me. & in pctō vr̄o moriemini. Quo ego
vado: vos nō potestis venire. Dicebant g̃ iu-
dei. Nunq̄d interficiet semetipsū: q̄a dicit quo
ego vado: vos non potestis venire? Et dice-
bat eis: Vos deorsū estis: ego de sursū sū.
Vos de mūdo hꝝ estis. ego nō sū de hꝝ mūdo.
Dixi g̃ vob: q̄a moriemi in pctis vr̄is. Si. n.
nō crediderit̄ q̄a ego sū: morieminī in pctō
vr̄o. Dicebāt g̃ ei: Tu q̄s es? Dicit eis ihs.
Principiū q̃ & loq̃r vob. Multa habeo de vob
loq̄ & iudicare. ꝫ q̄ me misit verax est. & ego q̄
audiui ab eo hꝝ loq̃r i mūdo. Et nō cognoue-
rūt q̄a patrē eiꝰ dicebat deū. Dixit g̃ eis ihs.
Cū exaltaueritꝭ filiū hois. tūc cognoscetꝭ q̄a
ego sū. & a meipso facio nihil: ꝫ sicut docuit
me pr̄. hꝝ loq̃r. Et q̄ me misit. mecū est: & non
reliq̃t me solū: quia ego q̄ placita sūt ei facio
semp. Hec illo loquente multi crediderūt in eū.
Dicebat g̃ ihs ad eos q̄ credidēt ei iudeos.
Si vos mānseritis i ꝑmone meo. vere discipuli
mei eritis. & cogn̄scetis ꝟitatē. & ꝟitas libera-
bit vos. Rndērūt ei: Semen abrahe sumus.
& nemini ꝑuiuimus vnq̃. Quō tu dicis. liberi
eritis? Rndit eis ihs: Amē amē dico vobis
q̄a ois q̄ facit pctm. ꝑuꝰ ē pcti. Seruꝰ aūt nō
manet i dom̄o i etnū. Filiꝰ aūt manet i etnū.
Si g̃ vos filiꝰ liberauerit: vere liberi eritis.
Scio q̄a filij abrahe estis: ꝫ q̄ritis me inter-
ficere: q̄a ꝑmo meꝰ nō capit i vobis. Ego q̄d
vidi apud patrē. loq̃r: & vos q̄ vidistis apud
patrē vr̄m. facitis. Rndērūt & dixerūt ei. pr̄
noster abrahā ē. Dicit eis ihs. Si filij abra-
he estis: opa abrahe facite. Nūc aūt q̄ritꝭ me
interficere: hoiem qui ꝟitatē vobis locutꝰ sum
quā audiui a deo. Hoc abrahā nō fecit. Vos
facitꝭ opa pr̄is vr̄i. Dixerūt itaq; ei. Nos ex
fornicatione nō sumꝰ nati. Vnū patrē habe-
mus deū. Dixit g̃ eis ihs: Si deus pr̄ vester
esset: diligeretis vtiq; me. Ego. n. ex deo ꝓces-
si & veni. Neq; enim a meipso veni: sed ille me
misit. Quare loquelā meā non cognoscitis?
Quia nō potestis audire ꝑmonē meū. Vos
ex patre diabolo estis. & desideria pr̄is vestri

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vultis facere. Ille homicida erat ab initio: ⁊ in ꝟitate nō stetit: qa nō ē ꝟitas i eo. Cum loq̄t mendaciū: ex ppꝛijs loq̄t: qa mēdax est ⁊ pr̄ eius. Ego aūt si ꝟitatē dico nō creditis mihi. Quis ex vob̄ arguet me de pctō? Si veritatē dico: q̄re nō creditis mihi? Qui ex deo est: verba dei audit. Propt̄ea vos nō auditis: qa ex deo nō estis. Rñderūt ḡ iudei. ⁊ dixerūt ei: Nōne bñ dicim⁹ nos: qa samaritanus es tu. ⁊ dēmonium habes? Rñdit ihs. Ego dēmoniū non habeo ꝫ honorifico patrē meū ⁊ vos inhonorastis me. Ego át nō q̄ro gloriā meā. Est q̄ q̄rat. ⁊ iudicet. Amē amen dico vob̄: si qs ꝫmonē meū ꝫuauerit: mortem nō videbit in ēternū. Dixerūt ḡ iudei. Nūc cognouim⁹ qa dēmoniū habes. Abrahā mortuus ē ⁊ ppha. ⁊ tu dicis: si qs sermonē meū ꝫuauerit: nō gustabit mortē i ēternū. Nunqd tu maior es pr̄e nostro abrahā q mortu⁹ est? Et ppte mortui sūt. Quem teipsum facis? Rñdit ihs: Si ego glorifico meipsū: gl̄ia mea nihil ē. Est pat̄ me⁹ q glorificat me. quem vos dicitis: qa d⁹ noster ē. ⁊ nō cognouistis eū. Ego aūt noui eū. Et si dixero qa nō scio eū. ero silis vob̄ mendax. Sz scio eū: ⁊ ꝫmonem ei⁹ seruo. Abrahā pat̄ vester exultauit ut videret diē meū: vidit ⁊ gauisus est. Dixerūt ḡ iudei ad eū: Quinq̄ginta ānos nōdū habes ⁊ abrahā vidisti? Dixit eis ihs: Amē amen dico vobis: añq̄ abrahā fieret. ego sū. Tulerūt ḡ lapides ut iacerēt i eū. Ihs aūt abscondit se. ⁊ exiuit de templo.

IX

Et ꝓteriens ihs vidit hoiem cecum a natiuitate: ⁊ interrogauerūt eū discipuli ei⁹. Rabbi qs pccauit. hic aut parentes ei⁹ ut cecus nasceret? Rñdit ihs: Neq; hic pccauit. neq; parētes ei⁹: ꝫ ut manifestēt opa dei ī illo. Me oportet operari opa ei⁹ qui misit me. donec dies est. Venit nox q̄ nemo pōt operari. Q̄diu sū in mundo: lux sum mūdi. Hoc cū dixisset expuit in ērā ⁊ fecit lutū ex sputo. ⁊ liniuit lutū sup oculos eius. ⁊ dixit ei. Vade lauā natatoria syloe: qd̄ interpretat̄ missus. Abiit ḡ ⁊ lauit: ⁊ venit vidēs. Itaq; vicini ⁊ q̄ viderāt eū pus qa mendic⁹ erat. dicebāt: Nōne h̄ ē q sedebat ⁊ mēdicabat? Alij dicebāt qa hic ē. alij aūt neq̄q̄. ꝫ silis ē ei⁹. Ille ꝓo dicebat qa ego sū. Dicebāt ḡ ei: Quō apti sunt tibi oculi? Rñdit: Ille hō q dicit̄ ihs lutū fecit: ⁊ vnxit oculos meos ⁊ dixit mibi: Vade ad natatoriā syloe: ⁊ laua. Et abij ⁊ laui. ⁊ video. Et dixerunt ei. Vbi ē ille? Ait. nescio. Adducūt eū ad pharisēos q cec⁹ fuerat. Erat aūt sabbatū q̄n lutū fecit ihs. ⁊ aperuit oculos ei⁹. Iterq̄ ḡ interrogabāt eū pharisei quō vidisset. Ille aūt dixit eis. Lutū mibi posuit sup oculos. ⁊ laui ⁊ video. Dicebāt ḡ ex pharisēis quidā. Nō ē hic hō a deo q sabbatū nō custodit. Alij aūt dicebant: Quō pōt hō pctōr hec signa facere? Et scisma erat inter eos. Dicūt ḡ ceco iterq̄. Tu qd dicis de illo q aperuit oculos tuos? Ille āt dixit. qa pphā est. Nō crediderūt ergo iudei de illo qa cec⁹ fuisset ⁊ vidisset: donec vocauerūt parentes ei⁹ q viderat. ⁊ interrogauerūt eos dicētes: Hic ē filiu⁹ vester quē vos dicitis quia cecus nat⁹ est? Quō ḡ nūc videt? Rñderūt eis parētes ei⁹. ⁊ dixerūt: Scim⁹ qa hic ē filius nr̄. ⁊ qa cecus natus ē. Quō aūt nūc videat nescimus: aut q̄s ei⁹ aperuit oculos nos nescimus. Ipsū interrogate. Etatē h̄z: ipse de se loquat̄. Hec dixerūt parētes ei⁹: qm̄ timebant iudeos. Jam enī cōspirauerāt iudei: ut si qs eū cōfiteret esse xp̄m: extra synagogā fieret. Propt̄ea parētes ei⁹ dixerūt. qa etatē habet ipsū interrogate. Vocauerūt ḡ rursū hoiem q fuerat cec⁹. ⁊ dixerūt ei. Da gloriā deo. Nos scim⁹ qa hic hō pctōr est. Dixit ḡ eis ille. Si pctōr ē nescio. vnū scio qa cec⁹ cu essem. modo video. Dixerūt ḡ illi: Quid fecit tibi? Quō aperuit tibi oculos? Rñdit eis. Dixi vobis iā ⁊ audistis: Quid iterū vultis audire? Nunquid ⁊ vos vultis discipuli ei⁹ fieri? Maledixerūt ḡ ei. ⁊ dixerūt: Tu discipul⁹ illi⁹ sis nos aūt moysi discipuli sum⁹. Nos scimus qa moysi locut⁹ est d⁹: hūc aūt nescim⁹ vnde sit. Rñdit ille hō. ⁊ dixit eis. In h̄. n. mirabile est qa vos nescitis vñ sit: ⁊ aperuit meos oculos. Scim⁹ aūt qa pctōres deus nō audit: ꝫ si qs dei cultor est ⁊ voluntatē ei⁹ facit. hūc exaudit. A seculo nō ē auditū: qa qs aperuit oculos cecinati. Nisi esset hic a deo: nō pōt facē quicq̄. Rñderūt. ⁊ dixerūt ei: In pctis nat⁹ es totus. ⁊ tu doces nos? Et eiecerūt eū foras. Audiuit ihs quia eiecerūt eū foras. ⁊ cū inuenisset eū dixit ei. Tu credis in filiū dei? Rñdit ille ⁊ dixit: Quis est dñe ut credam i eū? Et dixit ei ihs. Et vidisti eū. ⁊ q loquitur tecū ipse ē. At ille ait: Credo dñe. Et pcidēs adorauit eū. Et dixit ei ihs: In iudiciū ego in hūc mundū veni: ut q nō vident videāt. ⁊ qui vident ceci fiant. Et audierunt quidam

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ex pbariseis q̃ cū ipso erāt. 7 dixerūt ei. Nū/
qd 7 nos ceci sumus? Dixit eis ihs: Si ceci
essetis nō haberetis pctm̃. Nūc ꝟo dicit q̃a
videm⁹: pctm̃ vestrū manet. X

AMen amen dico vob: q̃ nō intrat p
ostiū i ouile ouiū· ꝫ ascēdit aliunde:
ille fur est 7 latro. Qui aūt intrat p
ostiū· pastor ē ouiū. Huic ostiarius aperit: 7
oues vocē ei⁹ audiūt. Et ꝓpias oues vocat
nominatim. 7 educit eas. Et cū ꝓpas oues emi/
serit· añ eas vadit. 7 oues illū sequūt: q̃a sci/
unt vocē ei⁹. Alienū āt nō sequūt ꝫ effugiūt
ab eo: q̃a nō nouerūt vocē alienor. Hoc pro/
uerbiū dixit eis ihs. Illi aūt nō cognouerūt
quid loq̃ret eis. Dixit g̃ eis iterū ihs. Amē
amē dico vob: quia ego sū ostiū ouiū. Oēs
q̃t̃q̃t venerūt fures sūt 7 latrones: ꝫ non au/
dierūt eos oues. Ego sū ostiū. Per me si q̃s
introierit saluabit̃. 7 ingredietur 7 egredietur. 7
pascua inueniet. Fur nō venit nisi ut furetur
7 mactet 7 pdat. Ego veni ut vitā habeant:
7 abūdantiꝰ habeāt. Ego sū pastor bonꝰ. Bo
nus pastor aiam suā dat ꝓ ouibꝰ suis. Mer/
cēnariꝰ aūt 7 qui nō ē pastor cuius nō sunt
oues ꝓprie· videt lupū venientem 7 dimittit
oues 7 fugit. 7 lupus rapit 7 dispergit oues
Mercēnarius aūt fugit: q̃a mercēnariꝰ ē: 7
nō ptinet ad eū de ouibꝰ. Ego sū pastor bonꝰ
7 cognosco oues meas. 7 cognoscūt me mee
Sic̄ nouit me pr̃. 7 ego agn̄sco patrē. 7 aiam
meā pono ꝓ ouibus meis. Et alias oues ha
beo que nō sunt ex hoc ouili. 7 illas oportet me
adducē. 7 vocē meā audiēt. 7 fiet vnū ouile
7 vnus pastor. Propterea me pr̃ diligit· quia
ego pono aiam meā ut iterū sumā eā. Nemo
tollit eā a me: sed ego pono eā a meipso. Po/
testatē habeo ponēdi eā. 7 ptātē habeo iterū
sumēdi eā. Hoc mandatū accepi a patre meo
Dissensio iterū facta ē inꝛ iudeos ꝓpt̃ hmo/
nes hos. Dicebāt aūt multi ex ipsis. Demo/
niū hz 7 insanit. Quid eū auditis? Alii di/
cebāt. Hec ꝟba nō sūt demoniū habētis. Nun
quid demoniū pōt cecoꝝ oculos aperire? Fa/
cta sūt aūt encenia i hierosolymis: 7 hyems
erat. Et ābulabat ihs i tēplo in porticu salo/
monis. Circūdederūt g̃ eū iudei. 7 dicebant
ei: Quousq; aiam nr̃am tollis? Si tu es xps
dic nob palā? Rñdit eis ihs: Loq̃r vob 7 nō
creditis. Opa q̃ ego facio i noie pr̃is mei: hec
testimoniū ꝓbibent de me. Sed vos non cre/
ditis: quia non estis ex ouibus meis. Oues
mee vocē meā audiūt. 7 ego cognosco eas: 7
sequunt̃ me. Et ego vitā eternā do eis. 7 non
pibūt in etnū: 7 nō rapiet eas q̃squā de manu
mea. Pater meꝰ q̃ dedit mihi maiꝰ oibus ē. 7
nemo pōt rapere de manu pr̃is mei. Ego 7 pr̃
vnū sumꝰ. Sustulerūt g̃ lapides iudei ut la
pidarēt eū. Rñdit eis ihs. Multa bona opa
ostendi vob ex pr̃e meo. Propter q̃ eor opus
me lapidatis? Rñderūt g̃ iudei. De bono ope/
re nō lapidamꝰte· ꝫ de blasphemia: 7 quia tu
homo cū sis: facis teipsū deū. Rñdit eis ihs
Nōne scriptū ē in lege vr̃a: quia ego dixi dij
estis? Si illos dixit deos ad q̃s ꝫmo dei fa/
ctus ē: 7 nō pōt solui scriptā: quē pr̃ sanctificauit
7 misit i mūdū vos dicitis q̃a blasphemas q̃a
dixi filiꝰ dei sū? Si nō facio opa pr̃is mei no/
lite credere mihi. Si aūt facio. 7 si mihi non
vultis credē· opib⁹ credite: ut cognoscatis 7 cre/
datis: q̃a pr̃ in me ē. 7 ego i patre. Querebāt
g̃ eū apprehendere: 7 exiuit de manibus eor̃.
Et abiit iterū trāsiordanē i eū locū vbi erat
iohes baptizās primū. 7 mānsit illic. Et multi
venerūt ad eū. 7 dicebāt: q̃a iohes quidē si/
gnū fecit nullū. Omia āt q̃cūq; dixit iohes de
hoc: vera erāt. 7 multi crediderūt in eū. XI

ERat aūt q̃dā lāguēs lazarꝰ a bethā/
nia: de castello marie 7 marthe sorо/
rū eiꝰ. Maria aūt erat q̃ vnxit dñm
vngnēto. 7 extersit pedes eiꝰ capill̃ suis· cuiꝰ
frat̃ lazarꝰ infirmabat̃. Miserūt g̃ sorores eiꝰ
ad eū dicētes: Dñe· ecce quē amas infirmat̃.
Audiēs āt ihs dixit eis. Infirmitas hec nō ē
ad mortē· ꝫ pglia dei ut glificet filiꝰ dei ip ea.
Diligebat aūt ihs marthā. 7 sororē eiꝰ ma/
riā 7 lazarū. Ut g̃ audiuit q̃a infirmabat̃ tūc
q̃dē mānsit in eodē loco duobꝰ diebꝰ. Deinde
pꝰ hoc dicit discipulis suis. Eamꝰ i iudeā iterū.
Dicūt ei discipuli: Rabbi· nūc quērebāt te iu/
dei lapidare. 7 iterū vadis illuc? Rñdit ihs.
Nōne duodeci sūt horе diei? Si q̃s ābulaue/
rit i die· nō offendit: quia lucē hui⁹ mūdi vi/
det. Si aūt ābulauerit in nocte· offendit: q̃a
lux nō ē in eo. Hec ait. 7 pꝰ hoc dicit eis: Lazarꝰ
amicꝰ nr̃ dormit: sed vado ut a somno exci/
tem eū. Dixerūt g̃ discipuli eius: Dñe si dor/
mit· saluꝰ erit. Dixerat aūt ihs de morte eiꝰ:
illi autē putauerūt q̃a de dormitione somni
diceret. Tūc g̃ ihs dixit eis manifeste: Laza/
rus mortuꝰ ē. 7 gaudeo ꝓpt̃ vos ut credat̃:
qm̃ nō erā ibi. Sed eamꝰ ad eū. Dixit g̃ tho/
mas q̃ dicit̃ didymꝰ ad cōdiscipulos: Eamꝰ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ nos ꝛ moꝛiamur cum eo. Venit itaq; ihs. ꝛ iuenit eū q̄tuoꝛ dies iam in monumēto habentem. Erat aūt bethania iuxt hieroſolymā q̄ſi ſtadijs q̄ndecī. Multi aūt ex iudeis venerant ad marthā ꝛ mariā ut ꝓſolarent eas de frē ſuo. Martha g̃ ut audiuit q̄a ihūs venit occurrit illi: maria aūt domi ſedebat. Dixit g̃ martha ad ihesum: Dñe ſi fuiſſes hic frater meꝰ nō fuiſſet moꝛtuꝰ. Sed ꝛ nūc ſcio q̄a q̄cūq; popoſceris a deo dabit tibi deꝰ. Dicit illi ihs: Reſurget frater tuus. Dic̄ ei martha. Scio q̄a reſurget ī reſurrectiōe in nouiſſimo die. Dicit ei ihs: Ego ſum reſurrectio ꝛ vita. Qui credit in me etiā ſi moꝛtuꝰ fuerit viuet: ꝛ oīs q̄ viuit ꝛ credit ī me. nō moꝛiet in ēternū Credis hoc? Ait illi. Vtiq; dñe. Ego credidi q̄a tu es xp̄s filiꝰ dei q̄ in hūc mūdū veniſti. Et cū hoc dixiſſet. abijt ꝛ vocauit mariā ſoꝛoꝛē ſuā ſilentio dicēs: Magr adeſt. ꝛ vocat te. Illa ut audiuit ſurrexit cito: ꝛ venit ad eum. Nōdū. n. venerat ihs ī caſtellū: ſ erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei martha. Judei g̃ q̄ erāt cū ea ī domo ꝛ ꝓſolabāt eā. cū vidiſſēt mariā q̄a cito ſurrexit ꝛ exijt. ſecuti ſunt eam dicētes: Quia vadit ad monumētū ut ploret ibi. Maria g̃ cū veniſſet vbi erat ihs: videns eū. cecidit ad pedes eiꝰ. ꝛ dixit ei: Dñe ſi fuiſſes h. nō eēt moꝛtuus frater meꝰ. Ihs g̃ ut vidit eā ploꝛantē. ꝛ iudeos q̄ venerant cū ea ploꝛantes. ifremuit ſpū. ꝛ turbauit ſeipſū ꝛ dixit: Vbi poſuiſtis eū? Dicūt ei: Dñe veni ꝛ vide. Et lacbꝛymatus ē ihs. Dixerunt g̃ iudei: Ecce quō amabat eū. Quidā autē ex ipſis dixerūt: Nō poterat hic q̄ apuit oculos ceci nati facē ut h nō moꝛeret? Ihs g̃ rurſū fremens in ſemetipſo. venit ad monumentū. Erat aūt ſpelūca: ꝛ lapis ſuppoſitus erat ei. Ait ihs: Tollite lapidē. Dicit ei martha ſoꝛoꝛ eiꝰ q̄ moꝛtuꝰ fuerat. Dñe. iam fetet: q̄triduanꝰ eſt enī. Dicit ei ihus? Nonne dixi tibi: qm̄ ſi crediderīs videb gl̄iam dei? Tulerūt g̃ lapidē. Ihus aūt eleuatis ſurſū oculis dixit. Pat̄ grās ago tibi qm̄ audiſti me. Ego aūt ſciebā q̄a ſp me audis. ſed ꝓp̄ ꝓp̄lm q̄ circūſtat dixi: ut credāt q̄a tu me miſiſti. Hec cum dixiſſet. voce magna clamauit: Laçare veni foꝛas. Et ſtati ꝓdijt qui fuerat moꝛtuꝰ ligatꝰ manꝰ ꝛ pedes inſtis. ꝛ facies illius ſudario erat ligata. Dixit eis ihs: Soluite eū. ꝛ ſinite abire. Multi g̃ ex iudeis qui venerāt ad mariā ꝛ marthā ꝛ viderāt q̄ fecit ihs. crediderūt in eū. Quidā aūt ex ipſis abierunt ad phariſeos. ꝛ dixerūt eis q̄ fecit ihs. Collegerunt g̃ pōtifices ꝛ phariſei ꝯciliū. ꝛ dicebant: Quid facimꝰ? Quia h hō multa ſigna facit. Si dimittimꝰ eū ſic: oēs credēt i eū. Et venient romani. ꝛ tollēt nr̄m locū ꝛ gētē. Unus aūt ex ipſis caypbas noie: cū eēt pontifex āni illius dixit eis: Vos neſcitis q̄cq̄ nec cogitatis: q̄a expedit vob ut vnꝰ moꝛiat hō ꝓ pp̄lo. ꝛ non tota gens peat. Hoc aūt a ſemetipſo nō dixit. ſ cū eēt pontifex anni illiꝰ pphetauit: q̄a ihesus moꝛiturꝰ erat ꝓ gente. Et nō tm̄ ꝓ gēte: ſ ut filios dei q̄ erāt diſpſi ꝯgregaret in vnū. Ab illo g̃ die cogitauerūt ut interficerent eum Ihs g̃ iam nō in palā ābulabat apud iudeos: ſ abijt in regionē iuxt deſertū in ciuitatē q̄ dicit effrem. ꝛ ibi moꝛabat cū diſcipulis ſuis Proximū autem erat paſca iudeoꝝ. ꝛ aſcenderūt multi hieroſolymā de regiōe añ paſca ut ſcificarent ſeipſos. Querebāt g̃ ihesum: ꝛ colloq̄bāt ad iuicē in tēplo ſtātes. Quid putatis: quia non venit ad diem feſtum iſtum? Dederant autem pontifices ꝛ phariſei mandatum: ut ſi quis cognouerit vbi ſit indicet: ut apprehendant eum.

XII

Ihesus g̃ añ ſex dies paſce venit bethaniā vbi laçarus fuerat moꝛtuꝰ: quem ſuſcitauit ihs. Fecerūt aūt ei cenā ibi. ꝛ martha miſtrabat: laçarꝰ ꝓ vno erat ex diſcūbentib cū eo. Maria g̃ accepit libram vnguenti nardi puſtici p̄cioſi. ꝛ vnxit pedes ihesu. ꝛ exterſit pedes eiꝰ capillis ſuis. ꝛ domus ipleta ē ex odoꝛe vnguenti. Dixit g̃ vnꝰ ex diſcipulis eius iudas ſcariothis q̄ erat eū traditurꝰ. Quare h vnguentū nō venit trecentis denarijs ꝛ datū ē egenis? Dixit autē h non q̄a de egenis ptinebat ad eū: ſ q̄a fur erat. ꝛ loculos hns ea q̄ mittebāt portabat. Dixit g̃ ihs. Sinite illā. ut i diē ſepulture mee ſeruet illud. Pauperes. n. ſp hēbitis vobiſcum: me aūt nō ſp habebitis. Cognouit g̃ turba multa ex iudeis q̄a illic ē. ꝛ venerūt nō ꝓpter ihm tm̄: ſ ut laçarū viderent quē ſuſcitauit a moꝛtuis. Cogitauerūt aūt pncipes ſacerdotū ut ꝛ laçar interficerēt: q̄a multi ꝓpter illū abibāt ex iudeis. ꝛ credebāt ī ihesū. In craſtinū ātur turba multa q̄ venerat ad diē feſtū: cū audiſſent q̄a venit ihs hieroſolymā. acceperūt ramos palmaꝝ. ꝛ proceſſerūt obuiā ei ꝛ clamabāt. Oſanna. bñdictꝰ q̄ venit in noie dñi rex iſrl. Et iuenit ihs aſellū. ꝛ ſedit ſup eū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sicut scriptum est. Nolite timere filia syon: ecce rex tu⁹ venit sedēs sup pullū asine. Hec nō cognouerūt discipuli ei⁹ p̄mū: ꝫ qñ glificat⁹ est ih̄s· tūc recordati sūt qa h̄ erāt scripta de eo: et hec fecerūt ei. Testimoniū g̃ phibebat turba q̄ erat cū eo qñ lazarū vocauit de monumēto. et suscitauit eū a mortuis. Propterea et obuiā venit ei turba: qa audierūt eū fecisse h̄ signū. Pharisei ergo dixerūt ad semetipsos: Videtis: qa nihil p̄ficim⁹? Ecce mūd⁹ totus p⁹ eū abijt. Erāt aūt qdā gētiles ex his qui ascēderāt ut adorarēt i die festo. Hi ergo accesserūt ad philippū q̄ erat a bethsaida galilee: et rogabāt eū dicentes: D̄ne volum⁹ ih̄m videre. Venit philipp⁹. et dicit andree: Andreas rursū et philipp⁹ dixerūt ih̄u. Jhēsus autē rñdit eis dicēs. Venit hora ut clarificet fili⁹ hois. Amen amē dico vobis: nisi granū frumēti cadēs i terrā mortuū fuerit· ipsum solū manet. Si aūt mortuū fuerit· multū fructū affert. Qui amat aiam suā· p̄det eā. Et q̄ odit aiam suā in h̄ mūdo· i vitā eternā custodit eā. Si q̄s mihi ministrat: me sequat. Et vbi sū ego: illic et minister me⁹ erit. Si q̄s mihi ministrauerit: honorificabit eū p̄r me⁹. Nunc aia mea turbata ē. Et qd dicā? P̄r saluifica me ex hac hora. Sz̄ propterea veni in horā hāc P̄r clarifica nomē tuū. Venit ergo vox de celo dicēs. Et clarificaui. et iterq̄ clarificabo. Turba g̃ q̄ stabat et audierat· dicebat tonitruū esse factū. Alij aūt dicebāt: Angel⁹ ei locut⁹ ē. Rñdit ihēsus. et dixit: Nō p̄pter me h̄ vox venit· ꝫ p̄pter vos. Nūc iudiciū ē mundi. Nunc p̄nceps hui⁹ mūdi eiciet foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a tra: oia trahā ad meipsū. Hoc aūt dicebat significans q̄ morte eēt moriturus. Rñdit ei turba: Nos audiuim⁹ ex lege qa x̄p̄s manet i eternū. Et quō tu dicis· oportet exaltari filiū hois? Et qs ē iste fili⁹ hois? Dixit ergo eis ihēsus: Adhuc modicū lumen in vob ē. Ambulate dū lucē habetis: ut nō vos tenebre cōprehendāt. Et q̄ ābulat i tenebris nescit q̄ vadat. Dū lucē habetis credite in lucem: ut filij lucis sitis. Hec locut⁹ ē ihēsus. et abijt: et abscōdit se ab eis. Cū aūt tāta signa fecisset coram eis· nō credebāt in eū· ut sermo ysaie ipleret quē dixit: D̄ne qs credidit auditui nr̄o: et brachiū d̄ni cui reuelatum est? Propterea nō poterant credere· qa iterq̄ dixit ysaias. Excecauit oculos eor̄ et indurauit cor eor̄ ut nō videāt oculi. et nō intelligāt corde. et cōuertāt et sanē eos. Hec dixit ysaias qñ vidit gloriā ei⁹. et locut⁹ est de eo. Verūtamen et ex p̄ncipib⁹ multi crediderūt i eū· ꝫ p̄pter phariseos nō p̄fitebāt: ut de synagoga nō eicerent. Dilexerūt enī gloriā hoiuz magis q̄ gloriā dei. Jhēs āt clamauit et dixit: Qui credit in me· nō credit i me: ꝫ i eū q̄ misit me. Et q̄ videt me: videt eū q̄ misit me. Ego lux i mūdū venī: ut oīs q̄ credit i me· in tenebris non maneat. Et si q̄s audierit v̄ba mea et nō custodierit: ego nō iudico eū. Nō enim venī ut iudicē mūdū· ꝫ ut saluificē mūdū. Qui spernit me. et nō accipit verba mea: hz̄ q̄ iudicet eū. Sermo quē locut⁹ sū: ille iudicabit eū in nouissimo die: Quia ego ex meipso nō sū locut⁹: ꝫ q̄ misit me p̄r· ipse mihi mandatū dedit· q̄d dicā. et q̄d loq̄r. Et scio quia mandatū ei⁹ vita eterna est. Que ergo ego loquor: sicut dixit mihi p̄r sic loquor.

XIII

Ante diē festū pasce sciens ihēsus qa venit hora ei⁹ ut transeat ex h̄ mūdo ad patrē: cū dilexisset suos q̄ erāt in mūdo· in finē dilexit eos. Et cena facta cum diabol⁹ iam misisset in cor ut traderet eū iudas symonis scariothis: sciens qa oia dedit ei pater in man⁹: et qa a deo exiuit. et ad deū vadit: surgit a cena. et ponit vestimenta sua: et cū accepisset lintheū p̄cinxit se. Deinde mittit aquā in peluim: et cepit lauare pedes discipulor̄. et extergere linthēo q̄ erat p̄cinctus. Venit g̃ ad symonē petrū. Et dicit ei petrus. D̄ne tu mihi lauas pedes? Rñdit ih̄s. et dixit ei. Qd̄ ego facio tu nescis modo: scies āt postea. Dicit ei petr⁹. Nō lauabis mihi pedes i eternū. Rñdit ei ih̄s. Si nō laucro te: nō habebis p̄tē mecū. Dicit ei symon petrus: D̄ne nō tm̄ pedes meos: ꝫ et man⁹ et caput. Dicit ei ih̄s: Qui lot⁹ est: nō indiget nisi ut pedes lauet: sed ē mūdus totus. Et vos mūdi estis ꝫ nō oēs. Sciebat enī quis nā eēt q̄ traderet eū. Propēea dixit: nō estis mūdi oēs. Postq̄ g̃ lauit pedes eor̄· accepit vestimenta sua: et cū recubuisset iterq̄ dixit eis: Scitis q̄d fecerim vob? Vos vocatis me mḡr et d̄ne. et bñ dicit̄. Sū eteni. Si g̃ ego laui pedes vestros d̄ns et mḡr: et vos debet̄ alter alteri⁹ lauare pedes. Exēplū. n. dedi vobis· ut quēadmodū ego feci vob· ita et vos faciatis. Amē amē dico vob: nō ē s̄u⁹ maior d̄no suo: neq̄ ap̄lus maior ē eo q̄ misit illū. Si h̄ scitis· beati eritis si feceritis ea. Non de omnibus vobis dico.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Ego scio qs elegeri. Sz ut adipleat scripta: Qui manducat mecū panē· leuabit ꝓtra me calcaneū suū. Amodo dico vobis ꝑus q̄ fiat ut cū factū fuerit credatis· qa ego sū. Amen amen dico vobis: q̄ accipit si quē misero· me accipit. Qui aūt me accipit· accipit eū q̄ me misit. Cū hec dixisset ihs turbat⁹ ē spū. ⁊ ꝓtestat⁹ ē ⁊ dixit: Amen amē dico vob: qa vn⁹ ex vob tradet me. Aspiciebāt ergo ad inuicē discipuli: hesitantes de q̄ diceret. Erat g̃ recūbens vn⁹ ex discipulis ei⁹ in sinu ihesu: quē diligebat ihesus. Innuit g̃ huic symon petr⁹ ⁊ dixit ei: Quis est de q̄ dicit? Itaq; cū recubuisset ille supra pect⁹ ihesu· dicit ei. Dñe qs est? Rñdit ihesus: Ille est cui ego intinctum panē porrexero. Et cū intinxisset panē· dedit iude symonis scarioth. Et p⁹ buccellā· introiuit in eū satbanas. Et dicit ei ihs. Quod faq̄ fac citi⁹. Hoc aūt nemo sciuit discūbentiū ad q̄d dixerit ei. Quidā. n. putabāt qa loculos hēbat iudas q̄ dixisset ei ihesus· eme ea q̄ op⁹ sūt nob ad die festū· aut egenis ut aliq̄d daret. Cū g̃ accepisset ille buccellā· exiuit ꝓtinuo. Erat aūt nox. Cū g̃ exisset· dixit ihs: Nūc clarificat⁹ ē fili⁹ hois. ⁊ de⁹ clarificat⁹ est in eo. Si de⁹ clarificat⁹ ē in eo: ⁊ de⁹ clarificabit eū in semetipso. ⁊ ꝓtinuo clarificabit eum. Filioli: adhuc modicū vobiscū sū. Queretis me. ⁊ sicut dixi iudeis· quo ego vado vos nō potestis venire. Et vob dico modo. Mandatū nouū do vob: ut diligatis inuicē sicut dilexi vos: ut ⁊ vos diligatis inuicē. In hoc cognoscent oēs· qa discipuli mei estis: si dilectionē habueritis ad inuicē. Dicit ei symon petr⁹ Dñe q̄ vadis? Rñdit ihesus: Quo ego vado non potes me modo sequi: sequeris aūt postea. Dicit ei petr⁹. Quare nō possū te sequi modo? Aiam meā ꝓ te ponā. Rñdit ei ihs: Animā tuā ꝓ me pones? Amē amē dico tibi· nō cantabit gall⁹ donec ter me neges. XIIII

Et aut discipulis suis: Nō turbet cor vr̃m. Creditis i deū. ⁊ in me credite. In domo p̃ris mei mānsiones multe sūt. Si q̄ min⁹· dixissem vob· qa vado parare vobis locū. Et si abiero ⁊ ꝓparauero vobis locū: iterū veniō ⁊ accipiā vos ad meipsum ut vbi sū ego ⁊ vos sitis. Et q̄ ego vado scitis ⁊ viā scitis. Dicit ei thomas: Dñe nescimus quo vadis. Et quō possum⁹ viā scire? Dicit ei ihs. Ego sū via ⁊ veritas ⁊ vita. Nemo venit ad patrem nisi ꝑ me. Si cognouissetis me: ⁊ patrē meū vtiq; cognouissetis. Et amodo cognoscetis eū. ⁊ vidistis eū. Dicit ei philippus Dñe ostende nobis patrē: ⁊ sufficit nobis. Dicit ei ihs. Tanto tpe vobiscū sū ⁊ nō cognouist⁹ me? Philippe: qui videt me· videt ⁊ patrem. Quō tu dicis ostende nobis patrē? Non credis q̄a ego i pre. ⁊ pr̃ in me est? Verba q̄ ego loq̄r vobis· a meipso nō loq̄r. Pater aūt in me manēs ipse facit opa. Nō creditis q̄a ego in pre ⁊ pat⁹ in me ē? Alioq̄n, propt opa ipsa credite. Amē amē dico vobis· qui credit i me· opa q̄ ego facio ⁊ ipse faciet. ⁊ maiora horū faciet: quia ego ad patrē vado. Et qdcūq; petieritis patrē i noie meo hoc faciā· ut glificet pr̃ in filio. Si q̄d petieritis in noie meo· hoc faciā. Si diligitis me mandata mea seruate. Et ego rogabo patrē ⁊ aliū paracitum dabit vobis ut maneat vobiscū i etnū· spm̃ veritatis: quē mūdus nō pōt accipe: qa nō videt eū· nec scit eū. Vos aūt cognoscetis eū: q̄a apud vos manebit. ⁊ i vobis erit. Nō relinquā vos orphanos: veniā ad vos. Adhuc modicū. ⁊ mūdus me iam nō videt. Vos aūt videtis me· quia ego viuo. ⁊ vos viuetis. In illo die vos cognoscetis quia ego sū i pre meo. ⁊ vos i me. ⁊ ego in vobis. Qui hz mandata mea ⁊ seruat ea: ille ē qui diligit me. Qui aūt diligit me: diligetur a patre meo. Et ego diligā eū: ⁊ manifestabo ei meipsū. Dicit ei iudas: nō ille scariothis: Dñe qd factū ē q̄a manifestatur⁹ es nobis teipsū ⁊ nō mūdo? Rñdit ihs. ⁊ dixit ei. Si q̄s diligit me sermonē meū seruabit. ⁊ pat⁹ meus diliget eū. ⁊ ad eū veniem⁹: ⁊ mansionē apud eū faciem⁹. Qui nō diligit me· sermones meos nō seruat. Et sermonē quē audistis nō est meus· sed ei⁹ q̄ misit me pr̃is. Hec locut⁹ sum vobis apud vos manēs. Paraclit⁹ aūt spūs sanct⁹ quē mittet pr̃ in noie meo: ille vos docebit oia. ⁊ suggeret vobis oia q̄cūq; dixero vobis. Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis. Nō quō mūdus dat· ego do vob. Non turbet cor vestrū neq; formidet. Audistis q̄a ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiq;: q̄a vado ad patrē: q̄a pater maior me est. Et nūc dixi vobis ꝓus q̄ fiat: utcū factū fuerit credatis. Jā nō multa loquar vobiscū. Venit enim princeps mūdi hui⁹: ⁊ in me nō habet quicq̄. Sed ut cognoscat mūdus: quia diligo patrē: ⁊ sicut mandatum dedit mihi pater· sic facio. Surgite: eamus hinc.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

EGo sū vitis vera. ⁊ pr̄ meus agricola ē. XV
Oēm palmitē i me nō ferentē fructū tollet eū. ⁊ oēm qui fert fructū purgabit eū ut fructū plꝰ afferat. Jam vos mūdi estis ꝓpter ſmonē quē locutꝰ sum vob̄. Manete i me. ⁊ ego i vob̄. Sicut palmes nō pōt ferre fructū a semetipso nisi manserit i vite: sic nec vos nisi i me manseritis. Ego sum vitis: vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego i eo. hic fert fructū multū: quia sine me nihil potestis facē. Si qs i me nō manserit. mittet foras sicut palmes ⁊ arescet. ⁊ colligēt eū. ⁊ in ignē mittent ⁊ ardet. Si manseritis i me ⁊ v̄ba mea i vob̄ manserint. qōcūqꝫ volueritis petetis. ⁊ fiet vob̄. In hō clarificatꝰ ē pr̄ meus ut fructū plurimū afferatis: ⁊ efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me pr̄: ⁊ ego dilexi vos. Manete i dilectiōe mea. Si p̄cepta mea seruaueritis. manebitis i dilectiōe mea: sicut ⁊ ego pr̄is mei p̄cepta seruaui. ⁊ maneo in eiꝰ dilectione. Hec locutꝰ sum vob̄ ut gaudiū meū in vob̄ sit. ⁊ gaudiū vr̄m impleat. Hoc ē p̄ceptum meū ut diligatis inuicē sicut dilexi vos. Maiorē hac dilectionē nemo hz qꝫ ut aiam suā ponat qs ꝓ amicis suis. Vos amici mei estis si feceritis q ego p̄cipio vobis. Jām non dicā vos ſuos: qa seruꝰ nescit qd faciat dn̄s eius. Vos aūt dixi amicos: qa oia q cūqꝫ audiui a pr̄e meo nota feci vob̄. Nō vos me elegistis ſ ego elegi vos. ⁊ posui vos ut eatis ⁊ fructū afferatis. ⁊ fructꝰ vester maneat: ut qōcunqꝫ petieritis patrē i noie meo det vob̄. Hec mando vobis ut diligatis inuicē. Si mūdꝰ vos odit scitote qa me ꝓiorē vobis odio habuit. Si de mūdo fuissetis: mūdus qd suū erat diligeret Quia ꝓ vo de mūdo nō estis. ſ ego elegi vos de mūdo: ꝓpterea odit vos mūdꝰ. Mementote ſmonis mei quē ego dixi vobis. Nō est seruꝰ maior dn̄o suo. Si me p̄secuti sūt. ⁊ vos p̄sequent. Si ſmonē meū ſuauerūt. ⁊ v̄m seruabūt. Sz hō oia facient vobis ꝓpt̄ nomē meū quia nesciūt eū q misit me. Si nō venissem ⁊ locutus fuissem eis. pctm̄ nō haberēt. Nunc aūt excusationē nō hn̄t de pctō suo. Qui me odit: ⁊ patrē meū odit. Si opa nō fecissem i eis q nemo aliꝰ fecit. pctm̄ nō haberēt. Nūc aūt ⁊ viderūt ⁊ oderunt ⁊ me ⁊ patrem meū Sz ut adimpleat ſmo q i lege eor̄ scriptꝰ ē: qa odio habuerūt me gratis. Cū aūt venerit paraclitꝰ quē ego mittā vobis a pr̄e. spm̄ v̄ritatis q a pr̄e ꝓcedit: ille testimoniū phibebit de me. Et vos testimoniū phibebitis. qa ab initio mecum estis. XVI

Hec locutꝰ sū vob̄ ut nō scādalizemini. Absq synagogis facient vos. Sz venit hora ut omis q interficit vos arbitretur obsequiū se p̄stare deo. Et hō facient vob̄ qa nō nouerūt patrē neq me. Sz hec locutꝰ sū vob̄ ut cū venerit hora eor̄: reminiscamini. quia ego dixi vob̄. Hec aūt vob̄ ab initio nō dixi: qa vobiscū eram. Et nūc vado ad eū qui misit me. ⁊ nemo ex vob̄ interrogat me q vadis. Sz qa hō locutꝰ sū vob̄. tristicia ipleuit cor vestrū Sz ego v̄itatē dico vobis: expedit vobis ut ego vadam. Si enī nō abiero. paracl̄tus nō veniet ad vos. Si aūt abiero: mittam eū ad vos. Et cū venerit: ille arguet mūdū de peccato. ⁊ de iusticia. ⁊ de iudicio. De peccato qdē. qa nō crediderūt i me. De iusticia vo. qa ad patrem vado. ⁊ iam nō videbitis me. De iudicio aūt: quia p̄nceps hui mūdi iam iudicatus est. Adhuc multa habeo vob̄ dicē: ſ nō poteſtis portare modo. Cū aūt venerit ille spūs v̄itatis: docebit vos oēm v̄itatē. Nō. n. loquet a semetipso: ſ q cūqꝫ audiet loquet: ⁊ q ventura sūt ānūciabit vobis. Ille me clarificabit: qa de meo accipiet. ⁊ ānūciabit vobis Oia q cūqꝫ hz pr̄. mea sūt. Propterea dixi. qa de meo accipiet ⁊ ānūciabit vob̄. Modicum ⁊ iam nō videbitis me. ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me. qa vado ad patrē. Dixerūt ergo ex discipulis eius ad inuicē: Quid ē hō q dicit nobis modicū ⁊ nō videbitis me. ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me. ⁊ qa vado ad patrē? Dicebāt ergo: Quid ē hō q dicit modicū? Nescimus qd loquit. Cognouit aūt ihs qa volebāt eū interrogare. ⁊ dixit eis. De hoc quritis inter vos. quia dixi: modicū ⁊ nō videbitis me. ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me. Amē amē dico vob̄: qa plorabitis ⁊ flebitis vos: mūdꝰ aūt gaudebit. Vos aūt ꝓtristabimini: ſ tristicia vr̄a vertet i gaudiū. Mulier cū parit tristiciā hz: qa venit hora eius. Cū aūt pepererit puerū. iam nō meminit pressure ꝓpter gaudiū: qa natus ē hō i mūdū. Et vos igit nūc qdē tristiciā habetis. Iterū aūt videbo vos. ⁊ gaudebit cor vr̄m: ⁊ gaudium vestrū nemo tollet a vob̄. Et in illo die me nō interrogabitis qcqꝫ. Amen amē dico vob̄. si qd petieritis patrē i noie meo dabit vobis. Usq modo nō petistis quicqꝫ i noie meo. Petite ⁊ accipietis: ut gaudiū vestrū sit plenū. Hec in p̄uerbijs locutꝰ sū vob̄. Venit hora cū iā nō

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in puerbijs loqr vobis: ꝟ palā de patre meo annūciabo vob. In illo die in noie meo petis Et nō dico vob: qa ego rogabo patrē de vob. Ipse.n.pat amat vos: qa vos me amastis: z credidistis. qa a deo exiui. Exiui a patre z veni in mūdū: itex relinq mūdū. z vado ad patrē. Dicūt ei discipuli ei⁹. Ecce nūc palam loqris. z puerbiū nullū dicis. Nunc scimus qa scis oia. z nō op⁹ est tibi ut qs te interroget In ꝟ credim⁹: qa a deo existi. Rndit eis ihs Modo creditis? Ecce venit hora. z iam venit ut dispgami vnusq; sq; i ppria. z me solū relinquatis. z nō sum sol⁹: qa pater mecū est. Hec locut⁹ sū vob: ut i me pacē habeatis. In mūdo pssurā habebitis: ꝟ confidite. ego vici mūdū.

XVII

Hec locutus est ihs. z sublevatis oculis i celū dixit: Pater venit hora. clarifica filiū tuū ut filius tuus clarificet te. Sic dedisti ei ptātē oīs carnis: ut oē qd dedisti ei det eis vitā eternā. Hec ē aūt vita eterna ut cognoscāt te solū deū verū: z quē misisti ihm xpm. Ego te clarificaui sup terrā: op⁹ cōsūmaui qd dedisti mihi ut faciam. Et nūc clarifica me tu pat apud temetipsū. claritate quā habui p⁹ q̄ mūd⁹ fieret apud te. Manifestaui nomē tuū hoib⁹ qs dedisti mihi de mūdo. Tui erant. z mihi eos dedisti. z ꝟmonē tuū ꝟuauerūt. Nūc cognouerūt qa oia q̄ dedisti mihi abs te sūt. Quia verba q̄ dedisti mihi. dedi eis. z ipsi acceperūt z cognouerūt vere qa a te exiui. z crediderūt qa tu me misisti. Ego pro eis rogo. Non p mūdo: sed p bis qs dedisti mihi: qa tui sunt. Et mea oia tua sūt. z tua mea sūt. z clarificat⁹ sum in eis. Et iā nō sum i mūdo. z hi in mūdo sūt. z ego ad te venio. Pat scē ꝟua eos i noie tuo quos dedisti mihi: ut sint vnū: sicut z nos. Cū essem cū eis: ego ꝟuabā eos in noie tuo. Quos dedisti mihi. ego custodiui. z nemo ex eis perijt nisi filius pditionis. ut scripta impleat. Nūc aūt ad te venio. z hec loqr i mūdo ut habeāt gaudiū meū impletū in semetipsis. Ego dedi eis ꝟmonē tuū. z mūd⁹ eos odio habuit: quia non sūt de mūdo. sicut z ego nō sū de mūdo. Non rogo ut tollas eos de mūdo: ꝟ ut ꝟues eos a malo. De mūdo nō sūt: sicut z ego nō sum de mūdo. Scifica eos i veritate. Sermo tuus veritas ē. Sic tu me misisti i mūdū: ita z ego misi eos i mūdū. Et p eis ego scifico meipsū: ut sint z ipsi scificati i veritate. Nō p eis aūt rogo tm: ꝟ z p eis q̄ credituri sunt p verbū eox in me: ut oēs vnū sint sicut tu pr in me z ego in te: ut z ipsi i nob vnū sint: ut credat mūd⁹ quia tu me misisti. Et ego claritatē quā dedisti mihi. dedi eis ut sint vnū. sicut z nos vnū sumus. Ego in eis z tu in me ut sint pfecti in vnū. z cognoscat mund⁹ qa tu me misisti. z dilexisti eos sicut z me dilexisti. Pater qs dedisti mihi volo ut vbi sū ego. z illi sint mecū: ut videāt claritatē meā quā dedisti mihi qa dilexisti me ante pstitutionē mūdi. Pater iuste mund⁹ te nō cognouit. Ego aūt te cognoui: z hi cognouerūt. qa tu me misisti. Et notū feci eis nomē tuū z notū faciā. ut dilectio q̄ dilexisti me. i ipsis sit: z ego i ipsis.

XVIII

Hec cū dixisset ihs. egressus est cū discipulis suis trās torrentē cedron vbi erat hort⁹ i quē introiuit ipse z discipuli ei⁹. Sciebat aūt z iudas q̄ tradebat eū locū: qa frequēter ihs ꝙuenerat illuc cū discipulis suis. Judas g̃ cū accepisset cohortē z a pontificibus z pharisei⁹ ministros: venit illuc cū laternis z facib⁹ z armis. Ihs itaq; sciens oia q̄ ventura erāt sup eū. processit z dixit eis: Quē qritis? Rndерūt ei: Ihm naçarenū. Dicit eis ihs: Ego sū. Stabat aūt z iudas q̄ tradebat eū cum ipsis. Ut g̃ dixit eis ego sū: abierūt retrorsū. z ceciderūt i terrā. Iterū g̃ interrogauit eos. Quē qritis? Illi aūt dixerūt Ihm naçarenū. Rndit ihs: Dixi vobis: qa ego sum. Si g̃ me qritis sinite hos abire. Ut impleret sermo quē dixit: quia qs dedisti mihi nō pdidi ex eis quēq̃. Symō g̃ petr⁹ habens gladiū eduxit eū. z percussit pontificis seruū. z abscidit auriculā ei⁹ dexterā. Erat āt nomē huo malch⁹. Dic g̃ ihs petro: Mitte gladiū tuū i vaginā. Calicē quē dedit mihi pat nō vis ut bibā illū? Cohors āt z tribun⁹ z ministri iudeoꝝ cōprehenderūt ihm: z ligauerunt eū z adduxerūt eū ad annā pmū. Erat.n. socer cayphe q̄ erat pontifex anni illi⁹. Erat āt caypbas q̄ consilium dederat iudeis: qa expedit vnū hoiem mori p ppl'o. Sequbat āt ihm symon petr⁹. z alius discipul⁹. Discipul⁹ aūt ille erat not⁹ pontifici. z introiuit cū ihu in atriū pontificis. Petrus aūt stabat ad ostiū foris. Exiuit g̃ discipul⁹ q̄ erat not⁹ pontifici. z dixit ostiarie. z introduxit petrū. Dixit g̃ petro ancilla ostiaria: Nūq̃d z tu ex discipul' es hois isti⁹? Dicit ille: Nō sū: Stabāt aūt serui z ministri ad prunas. qa frig⁹ erat. z calefaciebāt se. Erat āt cū eis z petr⁹ stās z calefaciēs se.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

pontifex ꝯ interrogauit ihm de discipulis suis
et de doctrina ei⁹. Rñdit ei ihs: Ego palã locut⁹ sũ mũdo. Ego sp docui i synagoga et in
tẽplo q̃ ẽs iudei ꝓueniũt. et i occulto locut⁹
sũ nihil. Quid me interrogas? Interroga eos q̃
audierũt q̃d locut⁹ sim ipsis: ecce hi sciunt q̃
dixerim ego. Hec aũt cũ dixisset: vn⁹ assistẽs
ministrox dedit alapã ihu dicẽs: Sic rñdes
pontifici? Rñdit ei ihs: Si male locut⁹ sũ. testimoniũ phibe de malo: si aũt bñ. q̃d me cedis? Et misit eum annas ligatũ ad caypham
pontificẽ. Erat aũt symon petrus stãs et cale-
faciẽs se. Dixerũt ergo ei. Nũq̃d et tu ex discipulis ei⁹ es? Negauit ille et dixit: Nõ sũ. Dicit ei
vn⁹ ex ꝑuis pontifiq̃ cognat⁹ ei⁹ cui⁹ abscidit
petr⁹ auriculã: Nõne ego te vidi in horto cũ
illo? Iterũ ergo negauit petr⁹. et statim gall⁹ cantauit. Adducũt ergo ihm a caypha i pretoriũ
Erat ãt mane. et ipsi nõ introierũt i ptoriũ ut
nõ ꝓtaminarẽt. ꝫ ut mãducarẽt pasca. Exiuit ergo pilat⁹ ad eos foras. et dixit. Quã accusationẽ affertis aduers⁹ hoiem hũc? Rñderũt
et dixerũt ei. Si nõ eẽt hic malefactor. nõ tibi
tradidissem⁹ eũ. Dicit ergo eis pilat⁹: Accipite
eũ vos. et ꝑm legẽ vram iudicate eũ. Dixerũt
ergo ei iudei: Nobis nõ licet interficere quẽq̃.
Ut ꝑmo ihu ipleret quẽ dixit: significans q̃
morte eẽt moriturꝰ. Introiuit ergo iterũ in ptoriũ pilatus. et vocauit ihm. et dixit ei: Tu es
rex iudeox? Rñdit ihs. A temetipso hoc dicis
an alij dixerũt tibi de me? Rñdit pilat⁹. Nũquid ego iudeus sum? Gens tua et pontifices
tradiderũt te mihi. Quid feciſti? Rñdit ihs.
Regnũ meũ nõ ẽ de hoc mũdo. Si ex hoc mũdo
eẽt regnũ meũ: ministri mei vtiq̃ decertarent
ut nõ traderer iudeis. Nũc aũt regnũ meum
nõ ẽ hinc. Dixit itaq̃ ei pilatus. Ergo rex es
tu? Rñdit ihs. Tu dicis: q̃a rex sũ ego. Ego
hoc nat⁹ sũ. et ad hoc veni i mũdũ. ut testimoniũ
phibeã veritati. Omis q̃ ẽ ex veritate. audit vocem
meã. Dicit ei pilat⁹: Quid ẽ veritas? Et cũ hoc
dixisset. iterũ exiuit ad iudeos. et dicit eis. Ego
nullã inuenio i eo cãm. Est aũt consuetudo vob
ut vnũ dimittã vob in pasca. Vultis ergo dimittã vobis regẽ iudeox? Clamauerũt rursum oẽs dicẽtes. Nõ hunc ꝫ barrabã. Erat
autem barrabas latro. XIX

Tunc ergo apprehẽdit pilat⁹ ihm. et flagellauit. Et milites plectẽtes coronã de spinis iposuerũt capiti ei⁹. et ve-
ste purpurea circũdederũt eũ. Et veniebant
ad eũ et dicebãt: Aue rex iudeox. Et dabãt
ei alapas. Exiuit iterũ pilat⁹ foras. et dic eis
Ecce adduco vob eũ foras ut cognoscatis q̃a
nullã inuenio i eo causam. Exiuit ergo ihs portãs spineã coronã. et purpureũ vestimentũ.
et dicit eis. Ecce hõ. Cũ ergo vidissent eũ pontifices et ministri. clamabãt dicẽtes: Crucifige
crucifige eũ. Dicit eis pilat⁹. Accipite eũ vos
et crucifigite. Ego enim nõ inuenio i eo causã.
Rñderũt ei iudei. Nos legẽ hẽm⁹. et ꝑm legẽ
debet mori: q̃a filiũ dei se fecit. Cũ ergo audisset
pilat⁹ hũc ꝑmonẽ magis timuit. Et ingressus est ptoriũ iterũ. et dicit ad ihm: Vnde es tu?
Ihs aũt rñsũ nõ dedit ei. Dicit ergo ei pilat⁹
Mihi nõ loq̃ris? Nescis q̃a ptãtẽ habeo crucifigere te: et ptãtẽ habeo dimittere te? Rñdit
ihs. Nõ haberes ptãtẽ aduersũ me vllã nisi
tibi datũ esset desup. Propterea q̃ me tradidit
tibi: maiꝰ pctm̃ hz. Et exinde q̃rebat pilatus
dimittẽ eũ. Iudei aũt clamabãt dicẽtes. Si
hũc dimittis nõ es amic⁹ cesaris. Omis enim q̃ se
regẽ facit. ꝓtradicit cesari. Pilat⁹ aũt cũ audisset hos ꝑmones. adduxit foras ihm. et sedit pro tribunali in loco q̃ dr̃ lithostratos. hebraice aũt gabatha. Erat aũt parasceue pasce hora q̃si sexta. et dic iudeis. Ecce rex vester
Illi aũt clamabãt: Tolle. tolle crucifige eũ.
Dicit eis pilat⁹: Regẽ vrm crucifigã? Rñderũt pontifices: Nõ habem⁹ regẽ nisi cesarem.
Tũc ergo tradidit eis illũ ut crucifigerẽt. Susceperũt ãt ihm. et eduxerũt. Et baiulãs sibi crucẽ exiuit in eũ q̃ dicit caluarie locũ. hebraice
aũt golgotha. Vbi crucifixerũt eũ. et cũ eo alios duos hinc et hinc: mediũ aũt ihm. Scripsit
aũt et titulũ pilat⁹. et posuit sup crucem. Erat
aũt scriptũ. Ihs nazarenꝰ rex iudeox. Hũc ergo
titulũ multi iudeox legerũt: q̃a ppe ciuitatẽ
erat loc⁹ vbi crucifix⁹ est ihs. Et erat scriptũ
hebraice. grece. et latine. Dicebant ergo pilato
pontifices iudeox. Noli scribẽ rex iudeox. ꝫ
q̃a ipse dixit: rex sũ iudeox. Rñdit pilatus:
Quod scripsi. scripsi. Milites ergo cũ crucifixissent
eũ. acceperũt vestimẽta ei⁹. et fecerũt q̃tuor ptes
vnicuiq̃ militi ptẽ. et tunicã. Erat ãt tunica
incõsutilis. desup contexta p totũ. Dixerũt ergo ad
inuicẽ: Non scindam⁹ eã: ꝫ sortiamur de illa
cui⁹ sit. Ut scriptura impleret dicẽs: Partiti sunt
vestimenta mea sibi. et in vestẽ meã miserunt
sortẽ. Et milites q̃dẽ hec fecerũt. Stabãt autẽ
iux crucẽ ihu mr̃ ei⁹. et soror mr̃is ei⁹ maria
cleophe. et maria magdalene. Cũ vidisset ergo

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ihs matrē ⁊ discipulū stantē quē diligebat dic̄ mri sue: Mulier ecce filiꝰ tuus. Deinde dic̄ discipulo: Ecce mat̄ tua. Et ex illa hora accepit eā discipulꝰ in suā. Postea sciens ihs ꝙa oīa p̄sūmata sūt ut cōsūmaret̄ scriptā dic̄ Sitio. Vas aūt erat positū aceto plenū. Illi ḡ spongiā plenā aceto hysopo circūponentes obtulerūt ori eiꝰ. Cū ḡ accepisset ihs acetū dixit: Cōsūmatū ē. Et inclinato capite tradidit spm̄. Judei ḡ qm̄ parasceue erat ut non remanerēt in cruce corpa sabbato: Erat enī magnꝰ dies ille sabbati: rogauerūt pilatū ut frangerēt̄ eor crura. ⁊ tollerēt̄. Venēr ergo milites. ⁊ p̄mi ꝙdē fregerūt crura. ⁊ alteriꝰ ꝙ crucifixꝰ ē cū eo. Ad ihm aūt cū venissent ut viderūt eū iam mortuū nō fregerunt eiꝰ crura: ſ vnꝰ militū lancea latꝰ eiꝰ apuit. ⁊ continuo exiuit sanguis ⁊ aq̄. Et ꝙ vidit testimonium phibuit. ⁊ verū ē testimoniū eiꝰ: Et ille scit ꝙa vera dicit ut ⁊ vos credatis. Facta sunt enī hec ut scripta ipleret̄. Os nō cōminuetis ex eo. Et itex alia scripta dicit. Videbūt i quē trāsfixerūt. Post hec aūt rogauit pilatū ioseph ab arimathia eo ꝙ eēt discipulꝰ ihu occultꝰ aūt p̄ter metū iudeor: ut tollēt corpꝰ ihesu. Et p̄misit pilatꝰ. Venit ḡ ⁊ tulit corpꝰ ihesu. Venit aūt ⁊ nicodemꝰ ꝙ venerat ad ihesum nocte p̄mū: ferens mixturā myrrhe ⁊ aloes q̄si libras cētū. Accepūt ergo corpꝰ ihu. ⁊ ligauerūt eū lintheis cū aromatibꝰ. sicut mos ē iudeis sepelire. Erat aūt i loco vbi crucifixꝰ ē hortꝰ. ⁊ i horto monumentū nouū in ꝙ nōdū ꝙsq̄ positꝰ erat. Ibi ḡ p̄pter parasceuen iudeor: ꝙa iux̄ erat monumētū posuerūt ihm.

XX

Una aūt sabbati maria magdalene venit mane cū adh̄ tenebre essent ad monumentū. ⁊ vidit lapidē sublatum a monumēto. Cucurrit ḡ ⁊ venit ad symonem petrū ⁊ ad aliū discipulū quem amabat ihs. ⁊ dic̄ illis. Tulerūt dn̄m de monumēto. ⁊ nescimus vbi posuerūt eū. Exijt ḡ petrꝰ ⁊ ille aliꝰ discipulꝰ: ⁊ venerūt ad monumentū. Currebāt aūt duo simul. ⁊ ille aliꝰ discipulus precucurrit citius petro: ⁊ venit primꝰ ad monumētū. Et cū se inclinasset vidit posita linthea mina: nō tn̄ introiuit. Venit ḡ symon petrꝰ sequēs eū. ⁊ introiuit i monumentum. Et vidit linthea mina posita ⁊ sudarium qđ fuerat sup caput eiꝰ nō cum linthea minibus positū. ſ separati involutū i vnū locū. Tūc ergo introiuit ⁊ ille discipulꝰ ꝙ venerat primꝰ ad monumentū. ⁊ vidit ⁊ credidit. Nōdū enī sciebant scripturā: ꝙa oportuit eū a mortuis resurgē. Abierūt ḡ iterꝝ discipli ad semetipsos. Maria āt stabat ad monumētū foris plorās Dū ḡ fleret inclinauit se ⁊ p̄spexit i monumētū. Et vidit duos angelos i albis sedentes. vnū ad caput. ⁊ vnum ad pedes. vbi positum erat corpꝰ ihu. Dicūt ei illi: Mulier ꝙd plorās? Dicit eis: Quia tulerūt dn̄m meum. ⁊ nescio vbi posuerūt eū. Hec cū dixisset cōversa ē retrorsū. ⁊ vidit ihm stantē. ⁊ nō sciebat ꝙa ihs est. Dicit ei ihs. Mulier ꝙd plorās? Quē ꝙris? Illa existimās ꝙa hortulanꝰ est. dicit ei. Dne si tu sustulisti eū dicito mihi vbi posuisti eū: ⁊ ego eū tollā. Dicit ei ihs: Maria. Cōversa illa dicit ei: Rabboni: qđ dicit magr. Dicit ei ihs: Noli me tangē. Nōdū. n. ascēdi ad patrē meū. Vade aūt ad frēs meos ⁊ dic eis: Ascendo ad patrē meū ⁊ patrē vestrū: deū meū ⁊ deū vn̄m. Venit maria magdalene ānūcians discipulis ꝙa vidi dn̄m. ⁊ hec dixit mihi: Cū ḡ sero esset die illo vna sabbatorū ⁊ fores essent clause vbi erāt discipuli congregati p̄pter metū iudeor: venit ihs ⁊ stetit i medio. ⁊ dixit eis: Pax vob. Et cū hec dixisset. ostendit eis manꝰ ⁊ latꝰ. Gauisi sūt ḡ discipuli viso dño. Dixit ḡ eis itex: Pax vobis Sic̄ misit me pater. ⁊ ego mitto vos. Hec cum dixisset. insufflauit. ⁊ dicit eis: Accipite spm̄ scm̄. Quorꝝ remiseritis pcta remittunt̄ eis: ⁊ ꝙrū retinueritis retenta sūt. Thomas aūt vnꝰ ex duodecim ꝙ dicit̄ didymꝰ nō erat cū eis qn̄ venit ihs. Dixerūt ḡ ei alij discipuli. Vidimꝰ dn̄m. Ille aūt dixit eis: Nisi videro i manibꝰ eiꝰ fixurā clauorꝝ. ⁊ mittā digitū meū in locū clauorꝝ. ⁊ mittā manū meā i latꝰ eiꝰ. nō credā Et pꝰ dies octo iterꝝ erant discipuli eiꝰ intus ⁊ thomas cū eis. Venit ihs ianuis clausis: ⁊ stetit i medio: ⁊ dixit eis: Pax vob. Deinde dicit thome: Infer digitū tuū huc: ⁊ vide manus meas. ⁊ affer manū tuā ⁊ mitte in latꝰ meū. ⁊ noli eē incredulꝰ s fidelis. Rndit thomas ⁊ dixit. Dns meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. Dicit ei ihs. Quia vidisti me thoma credidisti: bti ꝙ non viderūt ⁊ crediderūt. Multa ꝙdē ⁊ alia signa fecit ihs i ꝓspectu discipulorꝝ suorꝝ q̄ nō sūt scripta i libro hoc. Hec aūt scripta sūt ut credatis ꝙa ihesus ē filiꝰ dei. ⁊ ut credētes vitā habeatis in noīe eius.

XXI

Postea manifestauit seiterꝝ ihesus ad mare tyberiadis. Manifestauit āt sic.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Erãt sil' symon petr⁹ ⁊ thomas q̃ dicit' didymꝰ ⁊ nathanahel q̃ erat a chana galilee. ⁊ filij zebedei. ⁊ alij ex discipul' eiꝰ duo. Dicit eis symõ petrꝰ. Vado piscari. Dicũt ei. Venimꝰ ⁊ nos tecũ. Et exierũt ⁊ ascẽderũt i naui. ⁊ illa nocte nihil prẽdiderũt. Mane ãt facto stetit ihs i littore: nõ tñ cognouerũt discipuli q̃a ihs ẽ. Dic ergo eis ihs: Pueri· nũqd pulmẽtariũ habetis? Rñderũt ei: Nõ. Dic eis. Mittite i dexterã nauigij rete. ⁊ inuenietis. Miserũt ergo. ⁊ iã nõ valebãt illud trahẽ p multitudine pisciũ. Dicit g̃ discipulꝰ ille quẽ diligebat ihs petro. Dñs ẽ. Symõ petrꝰ cũ audisset q̃a dñs ẽ· tunica succinxit se. Erat.n. nudꝰ. ⁊ misit se i mare. Alij ãt discipuli nauigio venerũt. Nõ.n. lõge erãt a tra: ꝫ q̃si cubitis ducẽtis trahentes rete pisciũ. Vt g̃ descẽderũt i trã· viderũt prunas positas. ⁊ piscẽ suppositũ. ⁊ panẽ. Dic eis ihs: Afferte de piscib⁹ q̃s prendidistis nũc. Ascẽdit symon petrꝰ· ⁊ traxit rete i trã plenũ magnis piscib⁹ cẽtũ q̃nq̃gintatribus. Et cũ tãti essent· nõ ẽ scissũ rete. Dicit eis ihs: Venite prãdete. Et nemo audebat discũbentiũ interrogare eũ tu q̃s es: scientes q̃a dñs ẽ. Et venit ihs ⁊ accepit panẽ. ⁊ dabat eis. ⁊ piscẽ silit'. Hoc iã tertio manifestatus ẽ ihs discipulis suis cũ resurrexisset a mortuis Cũ ergo prandissent· dixit symoni petro ihs. Symõ iohis diligis me plꝰ his? Dic ei. Etiã dñe· tu scis q̃a amo te. Dic ei: Pasce agnos meos. Dic ei iterũ: Symõ iohis diligis me? Ait illi: Etiã dñe tu scis q̃a amo te. Dicit ei iterꝫ: Pasce agnos meos. Dic ei tertio: Symõ iohis amas me? Cõtristatꝰ ẽ petrꝰ· q̃a dixit ei tertio amas me. ⁊ dicit ei: Dñe tu oia nosti tu scis q̃a amo te. Dic ei. Pasce oues meas. Amẽ amẽ dico tibi cũ eẽs iunior cingebas te ⁊ ãbulabas vbi volebas. Cũ ãt senueris· extendes manꝰ tuas. ⁊ aliꝰ te cinget. ⁊ ducet q̃ tu nõ vis. Hoc aũt dixit significãs q̃ morte clarificaturꝰ esset deũ. Et cũ hoc dixisset· dic ei. Sequere me. Cõuersus petrꝰ vidit illũ discipulũ quẽ diligebat ihs sequentẽ· q̃ ⁊ recubuit in cena sup pectꝰ eiꝰ. ⁊ dixit: dñe q̃s est q̃ tradet te? Hũc g̃ cũ vidisset petrꝰ· dic ihu. Dñe· hic aũt q̃d? Dic ei ihs: Sic eũ volo manere donec veniã. Quid ad te. Tu me seq̃re. Exiit g̃ hmo iste inter frẽs: q̃a discipulꝰ ille nõ moritur. Et nõ dixit ei ihs nõ moritur· ꝫ sic eũ volo manere donec veniã: q̃d ad te? Hic ẽ discipulus ille q̃ testimoniũ phibet de his. ⁊ scripsit hec.

Et scimꝰ q̃a verũ ẽ testimoniũ eiꝰ. Sũt aũt ⁊ alia multa que fecit ihesus q̃ si scribant' p singula nec ipsũ arbitror mundũ capere posse eos qui scribendi sũt libros.

Explicit euangeliũ ſm Johem. Incipit pfatio sci hieronymi i ees epl'as sancti Pauli.

Primũ q̃rit': quare pꝰ euangelia q̃ supplemẽtũ legis sũt ⁊ in q̃bꝰ nobis exẽpla ⁊ pcepta viuendi plenissime digesta sũt: voluerit apl'us has epl'as ad singulas ecclesias destinare. Hoc aũt cã factũ videt'ur. s. initia nascentis ecclie nouis causis exñtibꝰ pueniret ⁊ ut pñtia atq̃ oriẽtia resecaret vitia. ⁊ pꝰ futuras excludẽt qõnes· exẽplo ꝑ hetaꝝ q̃ post editã legẽ moysi i qua oia dei mandata legebant': nihilominꝰ tñ doctrina sua rediuiua sp ꝑ li cõprehendere pctã. ⁊ ꝑ exẽplũ viuendi libros ad nr̃am etiã memoriã transmiserũt. Deinde q̃rit': Cur nõ amplꝰ q̃ pauca epl'as ad ecclias scripserit. Decẽ sũt.n. cũ ea q̃ dicit' ad hebreos. Nã reliq̃ tuor ad discipl'os spãlit' sũt prescripte. Vt oñdẽt nouũ nõ discrepare a veteri testõ. ⁊ se ꝓ legẽ nõ facẽ moysi: ad numerũ ꝑmoꝝ decalogi mãdatoꝝ suas epl'as destinauit: ⁊ q̃t ille ꝓcepti a pharaõe istituit libatos: totidẽ hic epl'is a diaboli ⁊ idolatrie seruitute edocet acq̃sitos. Nã ⁊ duas tabulas lapideas duoꝝ testõꝝ figurã hũisse viri eruditissimi tradiderũt. Epl'am sane q̃ ad hebreos scribit' q̃ dã pauli nõ eẽ ꝓtendũt· eo q̃ nõ sit eiꝰ noie titulata. ⁊ ꝑ ter hmonis stiliq̃ distantiã: ꝫ aut barnabe iuxta tertullianũ: aut luce iux̃ q̃sdã· ul' certe clemẽtis discipuli apl'oꝝ ⁊ epi rome ecclie pꝰ apl'os ordinati. Quibꝰ rñdendũ ẽ: si ꝑ terea pauli nõ erit· q̃a eiꝰ nõ hz nomẽ: g̃ nec alicuiꝰ erit: q̃a nulliꝰ noie titulat'. Qõ si incõueniẽs absurdũq̃ ẽ: ipsius magis eẽ credẽda ẽ q̃ tãto doctrine sue fulget eloq̃o. Sz qm̃ apud hebreoꝝ ecclesias q̃i destructor legis falsa suspitiõe habebat· voluit tacito noie de figur⁹ leg⁹ ⁊ ꝟitate xpi reddere rõnẽ· ne odiũ nois i fronte ptitulati vtilitatẽ excludẽt lectõis. Nõ ẽ sane mirꝝ si eloq̃ntior videat' i ꝑpo. i. hebreo q̃ i pegrino. i. i greco q̃ cete epl'e sũt scripte hmõi. Mouet etiã q̃sdã q̃re romanoꝝ epl'a i ꝑmo sit posita: cũ eã nõ primo scriptã ratio manifestet. Nã banc

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

se ꝓficiscentē hierosolymā scripsisse testat·cū corinthios ⁊ alios iā añ ut misterīū qđ secū portatur⁹ erat colligerēt·Iris adhortatus sit Unde ⁊ itelligi qdā volūt ita cēs ep̄las ordinatas: ut ꝑma ponēt q̄uis p⁹cior fuerit destinata ut p̄ singulas ep̄las ḡdib⁹ ad ꝓfectiora veniret. Romanoꝝ nāq; plerīq; tā rudes erāt·ut nō itelligerēt dei se grā ⁊ nō suis meritis eē saluatos. ⁊ ob ħ duo inē se ꝑpl̄i ꝯflictarēt. Idcirco illos indigē asserit corrigi: vitia gētilitatis ꝓora cōmemorās. Corinthijs āt iā dicit scie grām eē ꝯcessā. ⁊ nō tā cēs increpat q̄ cur peccātes nō increpauerūt·reph̄ēdit: sic ait. Audit inē vos fornicatio. Et iterū. Cōgregatis vob cū meo spū·tradē b⁹ mōi satbane In secūda ꝓo laudāt. ⁊ ut magis ac magis ꝓficiāt cōmonēt. Galathe ꝓo iam nulli⁹ criminis arguūt·nisi ħ tm̄ q̄ callidissimis pseudo ap̄lis crediderūt. Ephesij sane nulla reprehensiōe·ħ multa laude sūt digni: qa fidē ap̄licā ꝓuauerūt. Philippēses etiā multo magis coltaudāt q nec audire q̄dē falsos ap̄los voluerūt. Thessalonicēses nihilomin⁹ in duab⁹ ep̄lis oī laude ꝓsequit: eo q̄ nō solūm fidē incōcussā ꝓuauerit ꝓvitatis·ħ etiā i ꝑsecutiōe ciuiū fuerint ꝓstātes inuēti. Colossenses aūt tales erant ut cū ab ap̄lo visi corpaliter nō fuissent hac laude digni habērēt. Et si corpore inq̄t absens sm̄: ħ spū vobiscū sm̄ gaudens ⁊ videns ordinē vr̄m. De hebreis ꝓo qd dicendū est ⁊ q̄ thessalonicēses q̄ plimū laudati sūt imitatores facti eē dicūt? Sic ipse ait. Et vos frēs imitatores facti estis ecclie dei q̄ sūt i iudea. Eadē. n. passi estis ⁊ vos a cōtribulib⁹ vr̄is: q̄ ⁊ illi a iudeis. Apud ipsos q̄ hebreos eadē cōmemorat dicēs. Nā ⁊ vinctis cōpassi estis: ⁊ rapinā bonoꝝ vr̄oꝝ cū gaudio suscepistis cognoscētes vos hr̄e meliorē ⁊ manētē substantiam.

Incipit prologus spālis i ep̄lam ad Romanos

Romani sūt q̄ ex iudeis ⁊ gentib⁹ crediderūt. Hi superba ꝓtentiōe volebāt se alt̄utq; supponere. Nā iudei dicebant: Nos sum⁹ pp̄lus dei q̄s ab initio dilexit ⁊ fouit: nos circūcisi ex gnē abrahā scā descendim⁹ ex stirpe. ⁊ notus retro apud iudeā tm̄ de⁹. Nos de egypto signis dei ⁊ ꝓtutib⁹ liberati·mare sicco ptrāsiuim⁹ pede: cū inimicos nr̄os ḡuissimi fluctus inoluerēt. Nob pluit māna dñs i deserto, ⁊ q̄si filijs suis celeste pabulū mistrauit. Nos die noctuq; i colūna nubis ignisq; p̄cessit·ut nobis i inuio iter oñdēt. Atq; ut cetera ei⁹ circa nos imensa bñficia taceam⁹: nos soli digni fuim⁹ dei legē accipe. ⁊ voce dei loquentē audire·eiusq; cognoscē voluntatē. In q̄ lege nob ꝓmissus ē xp̄s: ad q̄s etiā ipse se venisse testatus ē dicēs: nō veni nisi ad oues q̄ perāt domus isr̄l: cū vos canes poti⁹ q̄ boies appellauerit. Equū ne ḡ ē ut idola hodie deserentes q̄b⁹ ab initio deseruistis nob cōparemi. ⁊ nō poti⁹ in ꝓselitoꝝ locū ex legis auctoritate ⁊ ꝓsuetudine deputemi? Et ħ ipsū nō merebaminiⁿisi q̄a larga semp dei clemētia voluit vos ad nr̄am imitationē admittē. Hētes etiā econtrario rñdebāt. Quāto. n. maiora erga vos dei bñficia narrauerit·tāto maiorē vos criminis reos esse mōstrabit. Sp. n. bis oib⁹ ꝓtinstis ingti. Nā ipsis pdib⁹ q̄b⁹ andū mare trāsistis·ludebatis añ idola q̄ fecistis: ⁊ ipso ore q̄ paulo añ ob necē adūsariorū dño cātauerat·simulacra vob fieri poposcistis: illis oculis q̄b⁹ venerādo deū i nube uel igne ꝓspicē solebatis·simulacra ituebamini. Mana q̄q; vob fastidio fuit. ⁊ sp i deserto ꝯ dñm murmurastis: ad egyptū vnde vos manu valida eiecerat redire cupientes. Quid plura? Ita pres vr̄i crebra ꝓuocatione dñm irritauerunt ut ces i heremo morerent: nec pl⁹ ex seniorib⁹ eoꝝ q̄ duo hoies trā repmissiōis itrarēt. Sz q̄d antiq̄ replicam⁹·cū etiā si illa mime fecissetis de ħ solo nemo vos dignos venia iudicaret q̄ dñm xp̄m ꝓpheꝝ sp vob vocib⁹ repmissū nō solū suscipe noluistis: sed etiā morte pessima ꝑemistis? Quē ut nos coguim⁹ stati credidim⁹·cū nob de eo antea nō fuerit ꝑdicatū Añ ꝓphat: q̄ idolis ꝓuiuim⁹·nō obstinatiōi mētis: ħ ignātie deputandū. Qui. n. cognitū illico seq̄mur: oli vtiq; seq̄remur si antea cognouissem⁹. Sic aūt vos de gnis nobilitate iactatis·q̄si nō morū imitatio magis q̄ carnal̄ natiuitas filios vos faciat esse scōꝝ. Deniq; esau ⁊ ismahel cū de stirpe sint abrahe·mime tm̄ i filijs reputant. His talib⁹ altercātib⁹·ap̄s se mediū imponēs ita ptiū durimit qōnes ut neutrū coꝝ sua iusticia salutē meruisse cōfirmet: ābos ꝓo pp̄los ⁊ scient ⁊ ḡuit deliquisse: Judeos q̄dē q̄ p̄ uaricationē legis deū inhonorauerit: gētes ꝓo q̄ cū cognitū de creata creatorē ut deū debuerit venerari·gl̄iam ei⁹ i manufacta mutauerint simulacra. Utrosq; etiā silit̄ veniā ꝑsecutos·eccles esse verissima rōne demōstrat: p̄serti cū i eadē lege p̄dictū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sit ⁊ iudeos ⁊ gẽtes ad xp̃i fidẽ vocandos eẽ
Quãobrẽ vicissim eos humilias ad pacẽ ⁊
concordiam cohortat.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentũ.

Romani sũt ptis italie. hi ꝑuenti sũt
a falsis aplis. ⁊ sub noie dñi nr̃i ihu
xp̃i i legẽ ⁊ ꝓphas erãt indocti. Hos
revocat apostolus ad vrã ⁊ euangelicã fi-
dem: scribens eis a corinto.

Explicit argumentũ. Incipit epla beati
pauli apostoli ad romanos. Caplm I

Paulus seruus

ihu xp̃i vocat⁹ apls segrega-
tus i euãgeliũ dei qđ añ ꝓmi-
serat ꝑ ꝓphas suos i scripturis
scis de filio suo q̃ fact⁹ est
ei ex semie dauid ꝟm carnẽ. q̃ ꝑdestinat⁹ ẽ filꝰ
dei i ꝟtute ꝟm spm̃ scificatiõis ex resurrecti-
one mortuoꝝ ihu xp̃i dñi nr̃i ꝑ quem accepi-
mus grãm ⁊ apostolatũ ad obediẽdũ fidei i
oib⁹ gentib⁹ ꝓ noie ei⁹ i qb⁹ estis ⁊ vos vocati
ihu xp̃i: oib⁹ q̃ sũt rome dilectis dei vocatis
scis. Grã vob ⁊ pax a deo pr̃e ⁊ dño nr̃o ihu
xp̃o. Primũ quidẽ grãs ago deo meo ꝑ ihm
xp̃m ꝓ oib⁹ vob: qa fides vr̃a ãnũciat in vni-
verso mũdo. Testis. n. mihi ẽ deꝰ cui ꝟuio i spũ
meo i euãgelio filij ei⁹. q̃ sine intermissiõe me-
moriã vr̃i facio sp̃ i orõnib⁹ meis obsecrans
si q̃ mõ tandẽ aliq̃n ꝓsper iter habeã in volũ-
tate dei veniendi ad vos. Desidero. n. videre
vos ut aliqd impartiar vob grẽ spirital ad cõ-
firmãdos vos. i. sil̃ cõsolari in vob ꝑ eã q̃ iuicẽ
ẽ fidẽ vr̃am atq̃ meã. Nolo aũt vos ign̄rare
frẽs: qa sepe ꝓposui venire ad vos. ⁊ ꝓhibit⁹
sũ vsq̃ adhuc. ut aliquẽ fructũ habeã in vob
sicut ⁊ i ceteris gẽtib⁹. Grecis ac barbaris. sapiẽ-
tib ⁊ insipientib⁹ debitor sum: itaq̃ qđ in me
ꝓmptũ ẽ ⁊ vob q̃ rome estis euãgelizare. Nõ
n. erubesco euãgeliũ. Virt⁹. n. dei est in salutẽ
oi credenti: iudeo ꝑmũ ⁊ greco. Justicia enim
dei i eo revelat ex fide i fidẽ. sicut scriptũ est:
Just⁹ aũt ex fide vivit. Revelat. n. ira dei de
celo sup̃ oẽm impietatẽ ⁊ iniusticiã hoiuꝝ eorũ
q̃ vritatẽ dei i iniusticia detinẽt: qa qđ notũ est
dei manifestũ ẽ i illis. Deꝰ. n. illis manifestauit
Invisibilia. n. ipsi⁹ a creatura mũdi ꝑ ea q̃ facta
sũt intellecta conspiciũt: sempiterna q̃q̃ ei⁹ virtus
⁊ dinitas: ita ut sint inexcusabiles. Quia cũ
cognouissent deũ nõ sicut deũ glificauerũt aut
grãs egerũt. ꝫ euanuerũt i cogitatiõib⁹ suis:
⁊ obscuratũ ẽ insipiẽs cor eoꝝ. Dicẽtes. n. se eẽ
sapiẽtes. stulti facti sũt. Et mutauerũt gliam
incorruptibil̃ dei i similitudinẽ imaginis corru-
ptibilis hois. ⁊ volucrũ ⁊ q̃drupedũ ⁊ ꝓpetiũ.
Propt̃ qđ tradidit illos deꝰ in desideria cor-
dis eoꝝ i immũdiciã. ut contumelijs afficiant
corpa sua i semetipsis. Quia cõmutauerũt
vritatẽ dei i mendaciũ. ⁊ coluerũt: ⁊ seruierũt
creature poti⁹ q̃ creatori. q̃ ẽ bñdict⁹ i scla amẽ.
Propter ea tradidit illos deꝰ in passiões ignimi-
nie. Nã femie eoꝝ immutauerũt nãle vsũ in eũ
vsũ q̃ ẽ cõtra nãm. Simr̃ aũt ⁊ masculi relicto nãli
vsu femine. exarserũt i desideriis suis i invicẽ
masculi in masculos turpitudinẽ operantes. ⁊
mercedẽ quã oportuit error⁊ sui in semetipsis
recipiẽtes. Et sicut nõ ꝓbauerunt deũ hr̃e in
noticia. tradidit illos deus i reꝓbũ sensũ: ut
faciãt ea q̃ nõ cõveniũt: repletos oi iniqtate
malitia. fornicatiõe. auaritia. nequtia. plenos
invidia. homicidijs. ꝯtẽtiõe. dolo. malignitate.
susurrones. detractores. deo odibiles. contu-
meliosos. superbos. elatos. inuẽtores maloꝝ.
parentib⁹ nõ obedientes. insipientes. icõpositos.
sine affectione. absq̃ fedre. sine mia. Qui cũ
iustitiã dei cognouissent. nõ intellexerũt: q̃m
q̃ talia agũt. digni sũt morte: non solũ qui ea
facũt. ꝫ etiã q̃ ꝯsentiũt facientib⁹. II

Propt̃ qđ inexcusabilis es o hõ omis q̃
iudicas. In q̃. n. alter̃ iudicas. teipsũ
cõdemnas. Eadẽ. n. agis q̃ iudicas.
Scim⁹. n. q̃m iudiciũ dei ẽ ꝟm vritatẽ i eos q̃
talia agũt. Existimas aũt hoc o hõ q̃ iudicas eos
q̃ talia agũt ⁊ facis ea. qa tu effugies iudiciũ
dei? An divitias bonitatis ei⁹ ⁊ patiẽ ⁊ longa-
nimitatis ignoras? Ign̄ras q̃m benignitas dei
ad pniam te adducit? Scdm aũt duritiã tuã
⁊ impenitens cor thesauriças tibi irã in die ire
⁊ revelationis iusti iudicij dei q̃ reddet vni-
cuiq̃ ꝟm opa ei⁹. His q̃dẽ q̃ ꝟm patiam boni
operis gloriã ⁊ honorẽ ⁊ incorruptionẽ q̃rẽtib⁹.
vitã eñã. His aũt q̃ sũt ex ꝯtentiõe ⁊ q̃ nõ ac-
q̃escũt vritati. credũt aũt iniqtati: ira ⁊ indi-
gnatio. tribulatio ⁊ angustia in omnẽ aiam
hois operãtis malũ: iudei primũ ⁊ greci. Gl̃ia
aũt ⁊ honor ⁊ pax oi operanti bonũ: iudeo pri-
mũ ⁊ greco. Nõ. n. ẽ acceptio ꝑsonaꝝ apud
deũ. Quicũq̃. n. sine lege peccauerũt. sine le-
ge pibũt. Et q̃cũq̃ in lege peccauerũt ꝑ legẽ
iudicabunt. Non enim auditores legis iu-
sti sũt apud deũ: ꝫ factores legis iustificabũt.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Cū.n.gentes q̄ legē nō bñt nāliter ea q̄ legis sunt faciunt·eiusmodi legē nō bñtes ipsi sibi sūt lex: q̄ ostendūt op⁹ legis scriptū in cordibus suis·testimoniū reddēte illis ꝓscia ipsoꝝ ⁊ inter seinuicē cogitationū accusantiū aut etiā defendentiū: i die cū iudicabit dē⁹ occulta hoiuꝫ ꝟm euangeliū meū p ihm xp̄m. Si aūt tu iude⁹ cognominaris ⁊ requiescis i lege. ⁊ gl̄iaris i deo. ⁊ nosti uolūtatē ei⁹. ⁊ ꝓbas utiliora instruct⁹ p legē: confidis teipsū cē ducē ceco⁹ lumē eoꝝ q̄ in tenebr⁹ sūt·eruditorē insipiētiū·mg̃rm infantiū·habentē formā sciētie ⁊ ueritat⁹ i lege. Qui g̃ aliū doces teipsū nō doces. Qui p̄dicas nō furādū furar⁹. Qui dicis nō mecbādū mecbar⁹. Qui abhominar⁹ idola: sacrilegiū facis. Qui i lege gloriar⁹·p p̄uaricationē legis deū inhonoras. Nomē.n. dei p uos blasphemat⁹ inter gentes: sicut scriptū est. Circūcisio q̄dē p̄dest si legē obserues: si aūt p̄uaricator legis sis·circūcisio tua p̄putiū facta ē. Si igit̄ p̄putiū iustitias legis custodiat· nōne p̄putiū illi⁹ i circūcisionē reputabit̄? Et iudicabit id q̄ ex nā est p̄putiū legē cōsūmans te: q̄ p lrām ⁊ circūcisionē p̄uaricatorē legis es. Nō.n. q̄ i manifesto iude⁹ ē neq; q̄ in manifesto i carne ē circūcisio·ſ q̄ i abscōdito iude⁹ ē. ⁊ circūcisio cordis i spū nō lrā: cuius laus nō ex hoibus ſ ex deo est. III

Quid g̃ ampli⁹ ē iudeo: aut q̄ utilitas circūcisionis? Multū p omē modū. Primū q̄dē: q̄a credita sūt illis eloq̄a dei. Quid.n. si q̄dā illoꝝ nō crediderunt? Nūq̄d incredulitas illoꝝ fidē dei euacuauit? Absit. Est aūt de⁹ uerax: omis aūt hō mendax· sicut scriptū est: ut iustificer⁹ i ꝟmonib⁹ tuis ⁊ uincas cū iudicar⁹. Si aūt iniq̄tas nr̄a iustitiā dei cōmēdat: q̄d dicem⁹? Nūq̄d iniq⁹ ē deus q̄ infert ir̄ā? Scōm hoiez dico. Absit. Alioq̄n quō iudicabit de⁹ hūc mūdū? Si.n. ueritas dei in meo mēdacio abūdauit in gloriā ipsi⁹: q̄d adhuc ⁊ ego tāq̄ peccator iudicor. ⁊ nō sicut blasphemamur. ⁊ sicut aūt q̄dā nos dicere: faciam⁹ mala ut ueniāt bona? Quoꝝ dāmnatio iusta ē. Quid g̃? Precellim⁹ eos? Neq̄q̄ Causati.n. sumus iudeos ⁊ grecos oēs sub pctō ee: sicut scriptū ē. Quia nō est iust⁹ q̄sq̄ nō ē intelligēs: nō ē requirēs deū. Oēs declinauerūt sil̄ inutiles facti sūt: nō est q̄ faciat bonū: nō est usq; ad unum. Sepulchrū patens est guttur eoꝝ: linguis suis dolose agebant: uenenū aspidū sub labijs eoꝝ. Quoꝝ os maledictione ⁊ amaritudine plenū ē: ueloces pedes eoꝝ ad effundēdū sanguinē. Contritio ⁊ infelicitas i uijs eoꝝ. ⁊ uiā pacis nō cognouerūt: nō ē timor dei añ oculos eoꝝ. Scim⁹ aūt: q̄m q̄cūq; lex loq̄t: his q̄ in lege sūt loq̄tur. Ut oē os obstruat̄ ⁊ subdit⁹ fiat omis mūdus deo: q̄a ex opib⁹ legis nō iustificabit̄ omis caro coram illo. Per legē.n. cognitio peccati. Nūc aūt sine lege iustitia dei manifestata ē· testificata a lege ⁊ pphetis. Justitia āt dei p fidē ihu xp̄i: in oēs ⁊ sup oēs q̄ credūt in eum. Nō.n. ē distinctio. Omes.n. peccauerūt. ⁊ egent gloria dei. Justificati grat⁹ p grām ipsi⁹ p redēptionē q̄ ē in xp̄o ihu· quē ꝓposuit de⁹ propitiatorē p fidē i sanguine ipsi⁹ ad ostensionē iustitie sue ꝓpt̄ remissionē p̄cedentiū delictorū in sustentatione dei ad ostensionē iustitie ei⁹ in h tpe· ut sit ipse iustus ⁊ iustificans eū q̄ ex fide ihu xp̄i. Ubi ē g̃ gloriatio tua? Exclusa ē. Per quā legē? Factoꝝ? Nō. Sz p legē fidei. Arbitramur.n. iustificari hoiem per fidē sine opib⁹ legis. An iudeoꝝ de⁹ tm̄? Nōne ⁊ gentiū? Immo ⁊ gentiū. Quōm quidē un⁹ est deus q̄ iustificat circūcisionē ex fide. ⁊ p̄putiū p fidē. Legē g̃ destruim⁹ p fidē? Absit. Sed legem statuimus. IIII

Quid g̃ dicemus inuenisse abrahā patrē nr̄m ꝟm carnē? Si.n. abraha ex opib⁹ legis iustificat⁹ ē: hz gloriā· ſ nō apud deū. Quid.n. dic scriptura? Credidit abrahā deo. ⁊ reputatū ē illi ad iustitiā. Ei aūt q̄ operat̄: merces nō imputat̄ ꝟm grām·sed ꝟm debitū. Ei uo q̄ nō operat̄· credēti aūt in eū q̄ iustificat impiū: reputat̄ fides ei⁹ ad iustitiā ꝟm ꝓpositum gre dei: sicut ⁊ dauid dicit beatitudinē hois cui deus accepto fert iustitiam sine opib⁹. Bti q̄rū remisse sūt iniq̄tates: ⁊ q̄r tecta sūt pcā. Btūs uir cui nō imputauit dñs pctū. Beatitudo g̃ hec i circūcisione manet: an etiā in p̄putio? Dicim⁹.n. q̄a reputata est fides abrahe ad iustitiā. Quō g̃ reputata ē: In circūcisione: an i p̄putio? Nō i circūcisione: ſ in p̄putio. Et signum accepit circūcisionis signaculū iustitie fidei que ē in p̄putio: ut sit pr̄ omiz credentiū p p̄putiū: ut reputet̄ ⁊ illis ad iustitiam. Et sit pr̄ circūcisionis: non bis tm̄ q̄ sūt ex circūcisione: ſ ⁊ bis q̄ sectant̄ uestigia fidei q̄ ē in p̄putio pris nr̄i abrahe. Non eni p legē ꝓmissio abrahe aut semini eius ut hæres esset mūdi·ſ p iustitiā fidei. Si.n. q̄ ex lege hæredes sūt: exinanita ē fides·abolita est

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

promissio. Lex.n.irā operatur. Ubi eni nō est lex: nec p̄uaricatio. Jō ex fide·ut ſm grāz firma sit promissio oi semini. Nō ei q̄ ex lege est solū: ſ̄ 7 ei q̄ ex fide est abrahe q̄ pater ē oiuz nr̄m sicut scriptū ē. Quia patrē multaz gētiū posui te añ deū cui credidisti: q̄ viuificat mortuos 7 vocat ea q̄ nō sūt: tanq̄ ea q̄ sūt. Qui cōtra spem: in spem credidit·ut fieret p̄r multaz gentiū: ſm q̄ dictū est ei. Sic erit semen tuū·sicut stelle celi 7 arena mar. Et nō infirmat9 ē in fide: nec cōsiderauit corp9 suū emortuū·cū iam fere centū esset ānoz. 7 emortuā vuluā sare. In repromissione etiā dei nō hesitauit diffidentia: ſ̄ p̄fortat9 ē fide·dans gloriā deo·plenissime sciēs q̄a q̄cūq; promisit deus potēs ē 7 facere. Jō 7 reputatū ē illi ad iusticiā. Nō ē aūt scriptū tm̄ ꝓpt̄ ipsū: q̄a reputatū ē illi ad iusticiā: ſ̄ 7 ꝓpter nos q̄b9 reputabit credentib9 i eū: q̄ suscitauit ihm̄ xp̄m dominū nr̄m a mortuis: q̄ tradit9 ē ꝓpter delicta nr̄a. 7 resurrexit ꝓpter iustificationē nostram.

V

Justificati ḡ ex fide pacē habeam9 ad deū p dn̄m nr̄m ihm̄ xp̄m p quē habem9 accessū p fidē in grām istā in q̄ stamus. 7 gl̄iamur in spe gl̄ie filioz dei. Nō solū aūt ſ̄ 7 gloriamur in tribulatiōib9: sciētes q̄ tribulatio patientiā operat: patiētia aūt probationē: probatio ſpem. Spes aūt nō cōfundit: q̄a caritas dei diffusa ē i cordib9 nr̄is p spm̄ scm̄ q̄ dat9 est nob. Ut q̄d. n. xp̄s cum adhuc infirmi essem9 ſm tp̄s p impijs mortu9 ē? Vix eni p iusto q̄s moriet. Nā p bono forsitan q̄s audeat mori. Cōmēdat aūt caritatē suā de9 i nob: q̄m si cū adhuc pctōres essem9 ſm tp̄s xp̄s p nob mortu9 est·multo igit magis nūc iustificati i sanguine ipsi9 salui erim9 ab ira p ipsū. Si eni cū ūmici essem9·reconciliati sum9 deo p mortē filij ei9·multo magis reconciliati salui erim9 in vita ipsi9. Nō solū aūt·ſ̄ 7 gloriamur in deo p dn̄m nr̄m ihm̄ xp̄m: p quem nūc reconciliationē accepim9. Propterea sicut p vnū hoiem pctm̄ i hūc mūdū intrauit. 7 per pctm̄ mors: ita 7 in oēs homines mors ptrāsijt. in q̄ oēs peccauerunt. Usq; ad legē. n. pctm̄ erat i mūdo. Peccatū aūt nō imputabat·cū lex nō esset: ſ̄ regnauit mors ab adā vsq; ad moysen·etiā in eos q̄ nō peccauerūt i similitudinē p̄uaricatiōis ade: q̄ ē forma futuri. Sz nō sicut delictū: ita 7 donū. Si eni vnius delicto multi mortui sūt: multo magis gra dei 7 donū in gratia vni9 hois ihu xp̄i·in plures abūdauit. Et nō sicut p vnū pctm̄: ita 7 donū. Nam iudiciū q̄dē ex vno in ꝯdēnationē·gra autē ex multis delictis i iustificationē. Si. n. vni9 delicto mors regnauit p vnū: multo magis abūdantiā gre 7 donationis 7 iusticie accipientes i vita regnabūt p vnū ihm̄ xp̄m. Igit sicut p vni9 delictū in oēs homines i condēnationem·sic 7 p vni9 iusticiā in oēs homines i iustificationē vite. Sic. n. p inobedientiā vni9 hois pctōres ꝯstituti sūt multi: ita 7 p vni9 obeditionē iusti ꝯstituent9 multi. Lex aūt subintrauit·ut abūdaret delictum. Ubi aūt abūdauit delictū·sup habūdauit 7 gra: ut sic regnauit pctm̄ in mortē·ita 7 gra regnet p iusticiā in vitā eternā·p ihesum xp̄m dn̄m nostrum.

VI

Quid ḡ dicem9? Manebim9 in pctō ut gra abūdet? Absit. Qui eni mortui sum9 pctō: quō adhuc viuemus in illo? An ignoratis·q̄a q̄cūq; baptiçati sum9 in xp̄o ihu: in morte ipi9 baptiçati sum9? Cōsepulti. n. sum9 cū illo p baptismū in mortē·ut quō xp̄s surrexit a mortuis per gliaz patris: ita 7 nos i nouitate vite ābulem9 Si. n. cōplantati facti sum9 similitudini mortis ei9: simul 7 resurrectionis erim9. Hoc sciētes q̄a vetus hō nr̄ simul crucifix9 est ut destruat9 corp9 pcti: ut vltra nō seruiam9 pctō. Qui eni mortu9 est: iustificat9 ē a pctō. Si aūt mortui sum9 cū xp̄o: credimus q̄a simul etiā viuemus cū illo: scientes q̄ xp̄s resurgens ex mortuis iam nō moriet·mors illi vltra nō dñabit. Qd eni mortu9 ē pctō·mortu9 est semel: q̄ aūt viuit·viuit deo. Ita 7 vos existimate vos mortuos q̄dē esse pctō: viuētes aūt deo i xp̄o ihu Nō ḡ regnet pctm̄ in vr̄o mortali corpe: ut obediatis cōcupiscētijs ei9. Sz neq; exhibeatis mēbra vra arma iniq̄tatis pctō: ſ̄ exhibete vos deo tanq̄ ex mortuis viuētes. 7 mēbra vestra arma iusticie deo. Peccatū. n. vob non dñabit. Nō. n. sub lege estis·ſ̄ sub grā. Quid ḡ? Peccauim9 q̄m nō sumus sub lege·ſ̄ sub grā? Absit. An nescitis q̄m cui exhibetis vos seruos ad obediendū: hui estis ei9 cui obedistis·siue pcti ad mortem: siue obeditionis ad iusticiā? Grās aūt deo q̄ fuistis hui pcti: obedistis aūt ex corde in eā formā doctrine in q̄ traditi estis. Liberati aūt a pctō·hui facti estis iusticie. Humanū dico: ꝓpt infirmitatē carnis vre. Sic. n. exhibuistis mēbra vra seruire immūdicie 7 iniq̄tati ad iniq̄tatē: ita nūc exhibete mēbra vra huire iusticie in sanctificationē.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Cū.n.ꝑui essetꝫ ꝓccati: liberi fuistis iusticie. Quē ḡ fructū habuistis tūc i illis: i q̄b⁹ nūc erubescitꝫ? Nā finis illoꝝ mors ē. Nūc ꝯo liberati a pctō: ꝑui aūt facti ꝺeo habetꝫ fructū vr̄m i sanctificationē: finē ꝯo vitā eternam. Stipēdia.n.pcti mors: grā aūt ꝺei vita eterna in xp̄o ih̄u dño nostro. VII

Nā ignorantꝫ frēs: sciēti⁹.n. legē loquor: q̄a lex in hoie dñat quanto tpe viuit? Nā q̄ sub viro est mulier: viuēte viro alligata ē legi. Si aūt mortu⁹ fuerit vir ei⁹. soluta ē a lege viri. Igit̄ viuente viro vocabit̄ adultera. si fuerit cū alio viro: si aūt mortu⁹ fuerit vir ei⁹. liberata est a lege viri. ut nō sit adultera. si fuerit cū alio viro. Itaq; frēs mei ⁊ vos mortificati estis legi ꝓ corp⁹ xp̄i ut sitis alteri⁹. q̄ ex mortuis resurrexit. ut fructificetꝫ ꝺeo. Cū eni essem⁹ in carne. passiōes pctōr q̄ ꝑ legē erāt operabant̄ in mēbr̄is nr̄is: ut fructificarent morti. Nūc aūt soluti sumus a lege mortis i q̄ ꝺetinebamur: ita ut ꝑuiam⁹ i nouitate spūs ⁊ nō in vetustate lr̄ē. Quid ḡ dicem⁹? Lex pctm̄ ē? Absit. Sꝫ pctm̄ nō cog̃ui nisi ꝑ legē. Nā cōcupiscentiā nesciebā. nisi lex diceret: Nō ꝯcupisces. Occasiōe aūt accepta pctm̄ ꝑ mandatū operatū ē i me oēm ꝯcupiscētiā. Sine lege.n. pctm̄ mortuū erat. Ego āt viuebā sine lege aliq̄n. Sꝫ cū venisset māda-tū: pctm̄ reuixit. Ego aūt mortu⁹ sū: ⁊ inuētū ē mihi mādatū q̄ ꝺ erat ad vitā: hoc esse ad mortē. Nā pctm̄ occasione accepta ꝑ māda-tū seduxit me. ⁊ ꝑ illud occidit. Itaq; lex q̄ꝺē sca. ⁊ mandatū scm̄ ⁊ iustū ⁊ bonū. Quō ḡ bonū est: mihi factū ē mors? Absit. Sꝫ pctm̄ ut appareat pctm̄ ꝑ bonū operatū ē mihi mortē. ut fiat supᵒ modū ꝓccās pctm̄ ꝑ mandatū. Scim⁹.n. q̄a lex spiritalis ē. Ego āt carnalis sū: venūdat⁹ sub pctō. Quō eni operor nō intelligo. Nō eni q̄ ꝺ volo bonū. hoc ago: sꝫ q̄ ꝺ odio malū. illud facio. Si aūt q̄ ꝺ nolo illud facio consentio legi q̄m bona ē. Nūc aūt iā nō ego operor illud: sꝫ q̄ ꝺ habitat i me pctm̄. Scio eni q̄a nō habitat i me h̄ est in carne mea bonū. Nā velle adiacet mihi: ꝑficē aūt bonū nō inuenio. Nō eni q̄ ꝺ volo bonū h̄ facio: sꝫ q̄ ꝺ nolo malū h̄ ago. Si āt q̄ ꝺ nolo illud facio: iā nō ego operor illud: sꝫ q̄ ꝺ habitat i me pctm̄. Inuenio igit̄ legē volenti mihi facere bonū: q̄m mihi malū adiacet. Condelector.n. legi ꝺei ꝑm interiorē hoiem. Video aūt aliā legē i mēbris meis repugnātē legi mentis mee: ⁊ captiuantē me i lege pcti. q̄ ē i mēbr̄is meis. Infelix ego hō: q̄s me liberabit ꝺe corpe mortis hui⁹? Grā ꝺei: ꝑ ih̄m xp̄m dñm nr̄m. Igit̄ ego ipse mēte ꝑuio legi ꝺei. carne āt legi pcti

Nihil ergo nūc dānatiōis est VIII
his q̄ sunt in xp̄o ih̄u q̄ nō ꝑm carnē ambulant. Lex eni spūs vite in xp̄o ih̄u: liberauit me a lege pcti ⁊ mortis. Nā quod impossibile erat legi i q̄ infirmabat̄ ꝑ carnē: ꝺe⁹ filiū suū mittēs i similitudinē carnis pcti. ⁊ ꝺe pctō dānauit pctm̄ i carne: ut iustificatio legis ipleret̄ i nob̄: q̄ nō ꝑm carnē ābulam⁹: sꝫ ꝑm spm̄. Qui.n. ꝑm carnē sūt. q̄ carnis sūt sapiūt. qui ꝯo ꝑm spm̄. que sūt spūs sentiunt. Nā prudētia carnis mors ē: prudentia aūt spūs vita ⁊ pax. Qm̄ sapiētia carnis inimica ē ꝺeo. Legi.n. ꝺei nō est subiecta: nec eni pōt. Qui aūt in carne sūt. ꝺeo placē nō pñt. Vos aūt i carne nō estis. sꝫ i spū. si tñ spūs ꝺei habitat in vob̄. Si q̄s aūt spm̄ xp̄i nō hz: h̄ nō est ei⁹. Si aūt xp̄s in vob̄ ē. corp⁹ q̄ꝺē mortuū ē ꝓpt̄ pctm̄: spūs ꝯo viuit ꝓpter iustificationē. Qꝺ si spūs ei⁹ q̄ suscitauit ih̄m a mortuis habitat i vob̄: q̄ suscitauit ih̄m xp̄m a mortuis viuificabit ⁊ mortalia corpa vr̄a: ꝓpt̄ inhabitantē spm̄ ei⁹ in vob̄. Ergo frēs ꝺebitores sum⁹. nō carni ut ꝑm carnē viuam⁹. Si eni ꝑm carnē vixeritꝫ. moriemi: si āt spū facta carnis mortificaueritꝫ. viuetꝫ. Quicūq; n. spū ꝺei aguntur hi sūt filij ꝺei. Nō.n. accepistꝫ spm̄ seruitutis iterū i timore. sꝫ accepistꝫ spm̄ adoptionis filioꝝ: in q̄ clamamus abba p̄r. Ipse eni spūs testimoniū reddit spiritui nr̄o: q̄ sumus filij ꝺei. Si aūt filij ⁊ hēdes. hēdes q̄ꝺē ꝺei: coheredes aūt xp̄i: si tñ cōpatimur: ut ⁊ cōglorificemur. Existimo enim: q̄ nō sunt cōdigne passiōes hui⁹ tp̄is ad futurā gloriā q̄ reuelabit̄ i nob̄. Nā expectatio creature reuelationem filioꝝ ꝺei expectat. Vanitati.n. creatura subiecta ē nō volēs: sꝫ ꝓpt̄ eū q̄ subiecit eā in spē: q̄a ⁊ ipsa creatura liberabit̄ a ꝑuitute corruptiōis in libtatē glie filioꝝ ꝺei. Scim⁹ eni q̄ oīs creatura igemiscit ⁊ parturit vsq; aduc. Nō solū āt illa sꝫ ⁊ nosipsi ꝑmitias spūs hñtes. ⁊ ipsi intra nos gemim⁹ adoptionē filioꝝ ꝺei: expectātes redemptionē corpis nr̄i. Spe.n. salui facti sum⁹. Spes āt q̄ videt. nō ē spes. Nā q̄ ꝺ videt q̄s: q̄ꝺ sperat? Si āt q̄ ꝺ nō videm⁹. speram⁹: ꝑ patiētiā expectamus. Similit̄ aūt ⁊ spūs adiuuat infirmitatē nr̄am. Nā q̄ꝺ orem⁹ sicut oportet. nescim⁹: sed ipse spūs postulat ꝓ nob̄ gemitib⁹ inenarrabilib⁹ Qui aūt scrutat̄ corda: scit q̄ꝺ desiꝺet spūs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

q̄a ꝑm dei postulat ꝓ sanctis. Scim⁹ aũt q̄m diligentib⁹ deũ oia coopant̄ i bonũ·bis q̄ ꝑm ꝓpositũ vocati sũt sci. Nã q̄s ꝓsciuit. 7 ꝓdestinauit cõformes fieri imaginis filij sui·ut sit ipse ꝑmogenit⁹ in multis frib⁹. Quos aũt ꝓdestinauit·hos 7 vocauit. 7 q̄s vocauit: hos 7 iustificauit. Quos aũt iustificauit: illos 7 magnificauit. Quid q̄ dicem⁹ ad hꝫ? Si de⁹ ꝓ nob: q̄s ꝯ nos? Qui etiã ꝓprio filio suo nõ pepcit: sꝫ ꝓ nob oib⁹ tradidit illũ. Quõ non etiã cũ illo oia nob donauit? Quis accusabit aduersus electos dei? De⁹ q̄ iustificat. Quis ē q̄ cõdẽnet? Xp̄s ihs̄ q̄ mortuus ē·imo q̄ 7 resurrexit: q̄ est ad dexterã dei·q̄ etiã interpellat ꝓ nob. Quis q̄ nos sepabit a caritate xp̄i Tribulatio: an angustia·an fames·an nuditas·an piculũ·an psecutio·an gladi⁹? Sicut scriptũ ē. Quia ꝓp̄ te mortificamur tota die estimati sum⁹ sicut ouis occisiõis. Sꝫ in his oib⁹ supam⁹: ꝓp̄ eũ q̄ dilexit nos. Cert⁹ sum eni q̄a neq; mors·neq; vita·neq; angeli·neq; ꝓncipat⁹·neq; ꝟtutes·neq; instãtia·neq; futura·neq; fortitudo·neq; altitudo·neq; pfũdum·neq; creatura alia poterit nos separe a caritate dei: q̄ ē in xp̄o ih̄u dño nr̄o. IX

Caritatẽ dico in xp̄o ih̄u·nõ mentior testimoniũ mihi pbibente ꝙscia mea in spũ sancto: quoniam tristicia est mihi magna: 7 continuus dolor cordi meo. Optabã eni egoipse anathema esse a christo ꝓ fratrib⁹ meis q̄ sunt cognati mei ꝟm carnẽ q̄ sũt israelite: q̄rũ adoptio est filioꝝ. 7 gl̄ia 7 testiñ 7 legislatio 7 obsequiũ 7 ꝓmissa: q̄ꝝ pres ex quib⁹ ē xp̄s ꝟm carnẽ·q̄ est sup oia de⁹ bñdict⁹ i scl̄a amen. Nõ aũt q; exciderit ꝟbũ dei. Nõ eni oēs q̄ ex isr̄·hi sũt israelite: neq; qui semen sũt abrahe oēs filij. Sed in ysaac vocabit̄ tibi semen. i. nõ q̄ filij carnis hi filij dei: sꝫ q̄ filij sũt ꝓmissionis·estimant̄ i semine Promissionis. n. ꝟbũ h̄ est. Scõm h̄ tp̄s veniã. 7 erit sare fili⁹. Non solũ aũt illa: sꝫ 7 rebecca ex vno concubitu bñs ysaac patr̄ nr̄i. Cũ. n. nõdũ nati fuissent·aut aliq̄d boni egissent aut mali: ut ꝟm electionẽ ꝓpositũ dei maneret·nõ ex opibus sꝫ ex vocatiõe dictũ est ei: q̄a maior ꝟuiet minori: sicut scriptũ ē. Jacob dilexi: esau ãt odio habui. Quid q̄ dicem⁹? Nũq̄d iniq̄tas apud deũ? Absit. Moysi eni dic̄. Miserebor cui miser⁹ sũ. 7 miam ꝑstabo cui miserebor. Jgit̄ nõ volent̄; neq; currẽt̄: sꝫ miserent̄; ē dei. Dicit eni scriptura pharaoni Quia in h̄ipsũ excitaui te ut oñdã in te virtutẽ meã. 7 ut annũciet̄ nomen meũ in vniuersa tra. Ergo cui⁹ vult miseret̄. 7 quẽ vult idurat. Dicis itaq; mihi. Quid adhuc q̄rit̄? Voluntati. n. ei⁹ q̄s resistit? O hõ: tu q̄ es·q̄ respõdeas deo? Nũq̄d dic̄ figmẽtũ ei q̄ se finxit: q̄d me fecisti sic? An non hz ptãtẽ figul⁹ luti ex eadẽ massa facẽ aliud q̄dẽ vas in honorẽ: aliud ꝯo in ꝓtumeliã? Qꝛ si de⁹ volens oñdere irã 7 notã facẽ potẽtiã suã·sustinuit i multa patiẽtia vasa ire apta i interitũ: ut ostẽderet diuitias glorie sue i vasa mie q̄ ꝓparauit in gloriam: Quos 7 vocauit·nõ solũ ex iudeis sꝫ etiã ex gẽtib⁹: sicut i osee dicit. Vocabo nõ plebẽ meã plebẽ meã. 7 nõ dilectam·dilectã. 7 nõ miam cõsecutã·miam cõsecutã Et erit in loco vbi dictũ ē eis nõ plebs mea vos: ibi vocabunt̄ filij dei viui: ysaias ãt clamat ꝓ isr̄. Si fuerit numer⁹ filioꝝ isr̄ tanq̄ arena mar̄: reliq̄e salue fient. Verbũ. n. cõsũmans 7 abbreuiãs in eq̄tate: q̄a ꝟbũ breuiatũ faciet dñs sup̄ terã. Et sicut ꝓdixit ysaias nisi dñs sabaoth reliquisset nobis semen: sicut sodoma facti essem⁹. 7 sicut gomorra similes fuissem⁹. Quid q̄ dicem⁹? Qꝛ gentes q̄ nõ sectabant̄ iusticiã·apprehenderunt iusticiã: iusticiã aũt q̄ ex fide est·isr̄ ꝟo sectando legẽ iustitie·in legem iustitie nõ puenit. Quare? Quia nõ ex fide·sꝫ q̄si ex opib⁹. Offenderũt. n in lapidẽ offensiõis: sicut scriptũ ē. Ecce pono in syon lapidẽ offensiõis 7 petrã scãdali: 7 oīs q̄ credit i eũ nõ cõfundet̄. X

Fratres: voluntas q̄dẽ cordis mei 7 obsecratio ad deũ fit ꝓ illis i salutẽ. Testimoniũ. n. pbibeo illis q̄ emulationẽ q̄dẽ dei hñt: sꝫ nõ ꝟm sciam. Jgnorãtes eni iusticiã dei 7 suã q̄rentes statuere: iusticie dei nõ sũt subiecti. Finis. n. legis xp̄s·ad iusticiã oi credenti. Moyses. n. scripsit: q̄m iusticiã q̄ ex lege est·qui fecerit hõ·viuet in ea Que aũt ex fide ē iusticia sic dic̄. Ne dixer⁊ i corde tuo·q̄s ascẽdet in celũ. i. xp̄m deducere· aut q̄s descẽdet i abyssũ·h̄ ē xp̄m a mortuis reuocare. Sꝫ q̄d dic̄ scriptura? Prope ē ꝟbũ in ore tuo 7 in corde tuo. Hoc est verbũ fidei q̄d ꝓdicam⁹: q̄a si cõfitearis in ore tuo dñm ih̄m. 7 in corde tuo credider⁊ q; de⁹ illũ suscitauit a mortuis·salu⁹ eris. Corde eni creditꝫ ad iusticiã: ore aũt cõfessio fit ad salutẽ. Dicit eni scriptura. Omis q̄ credit i illũ·nõ cõfundet̄ Nõ. n. ē distinctio iudei 7 greci. Nã idẽ dñs oiuz: diues i oēs q̄ inuocãt illũ. Omis. n. q̄cũq; inuocauerit nomẽ dñi salu⁹ erit. Quomodo

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ergo inuocabũt: in quẽ nõ crediderũt? Aut quõ credent ei quẽ nõ audierũt? Quõ autẽ audiẽt sine ꝑdicãte? Quõ ꝙo ꝑdicabũt: nisi mittant? sicut scriptũ est. Qꝝ speciosi pedes euãgelizãtiũ pacẽ: euãgelizantiũ bona. Sz nõ omnes obediũt euãgelio. Ysaias.n. dicit Dñe quis credidit auditui nr̃o? Ergo fides ex auditu: auditus aũt ꝑ ꝙbũ xꝑi. Sz dico: Nũqd nõ audierũt? Et qdẽ in oẽm trã exiuit sonus eoꝝ. & in fines orbis terre ꝙba eoꝝ. Sz dico: Nũqd isrl nõ cognouit? Primus moyses dicit. Ego ad emulationẽ vos adducã in oẽm gentẽ in gentẽ insipiẽtẽ: in irã vos mittã. Ysaias aũt audit & dicit. Inuẽt9 sũ a nõ qrẽtib9 me: palã apparui bis qui me nõ interrogabãt Ad isrl ãt dicit. Tota die expãdi man9 meas ad pplm nõ credẽtẽ: & ꝯdicẽtẽ mihi.

XI

Dico ḡ: Nũqd de9 repulit pplm suũ? Absit. Nã & ego israhelita sum ex semine abrahã de tribu beniami. Nõ repulit de9 plebẽ suã quã ꝓsciuit. An nescitis in helia qd dicit scriptura: quẽadmodũ interpellat deũ aduersũ isrl? Dñe, ꝙphas tuos occiderũt: altaria tua suffoderũt. & ego relict9 sũ sol9. & qrũt aiam meã. Sz qd dicit illi diuinũ responsũ? Reliq mihi septẽ milia virorũ: q nõ curuauerũt genua ante baal. Sic ḡ & in hoc tpe reliqe ꝑm electionẽ grẽ dei salue facte sũt. Si aũt grã iã nõ ex opib9. Alioqn grã iã nõ est grã. Quid ḡ? Quod qrebat isrl hoc nõ cõsecut9 electio aũt ꝓsecuta ẽ: ceteri ꝙo excecati sũt sicut scriptũ est. Dedit illis de9 spm̃ cõpũctiõis oculos ut nõ videãt. & aures ut nõ audiãt: vsq in hodiernũ diẽ. Et dauid dicit. Fiat mẽsa eoꝝ coram ipsis in laqueũ: & in captionẽ. & in scandalũ & in retributionẽ illis. Obscurent oculi eoꝝ ne videãt. & dorsũ eoꝝ sp incurua. Dico ḡ. Nũquid sic offenderũt ut caderẽt? Absit. Sz illoꝝ delicto sal9 ẽ gẽtib9: ut illos emulent. Qꝝ si delictũ illoꝝ diuitie sũt mundi. & diminutio eoꝝ diuitie gentiũ: quãto magis plenitudo eorũ? Vobis enim dico gentibus. Qꝝdiu quidẽ ego sum gentiũ apostolus. ministerium meum honorificabo: si quo modo ad emulandũ prouocem carnem meam: & saluos faciã aliqs ex illis. Si.n. amissio eoꝝ reconciliatio ẽ mũdi: que assumptio nisi vita ex mortuis? Qꝝ si delibatio sca ẽ. & massa. Et si radix sancta. & rami. Qꝝ si aliq ex ramis fracti sũt: tu aũt cum oleaster esses: insertus es in illis: & socius radicis & pinguedinis oliue factus es: noli gloriari aduersus ramos. Qꝝ si gloriaris. nõ tu radicẽ portas: sed radix te. Dicis ḡ. Fracti sũt rami ut ego inserar. Bñ ꝓpter incredulitatem fracti sũt. Tu autẽ fide stas. Noli altũ sape. ꝫ time. Si enim deus naturalib9 ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat. vide ḡ bonitatẽ & seueritatẽ dei. In eos qdẽ q ceciderũt seueritatẽ: in te aũt bonitatem dei. si permanseris i bonitate. Alioqn & tu excideris. Sz & illi si nõ permãserint i incredulitate. inserent. Potẽs ẽ enim deus iterũ inserẽ illos. Iam & si tu ex naturali excisus es oleastro & ꝓtra naturã insert9 es in bonã oliuam: quanto magis hi ꝑm naturã inserent sue oliue? Nolo.n. vos ignorare frẽs mysteriũ hũ ut nõ sitis vobipsis sapiẽtes: qa cecitas ex pte ptingit i isrl donec plenitudo gẽtiũ intraret. & sic omis isrl salu9 fieret: sicut scriptum est. Veniet ex syon: qeripiat & auertat impietatẽ ab iacob. Et hoc illis a me testamentũ: cũ abstulero pctã eoꝝ. Scõm euãgeliũ qdẽ inimici ꝓpter vos: ꝑm electionẽ aũt carissimi ꝓpter patres. Sine pnia enim sũt dona & vocatio dei. Sicut enim aliquãdo & vos nõ credidistis deo. nũc aũt misericordiã ꝓsecuti estis ꝓpter incredulitatẽ illoꝝ: ita & isti nũc nõ crediderũt in vram misericordiã: ut & ipsi miam cõsequãt. Conclusit enim deus oia in incredulitate: ut oiuꝝ misereat. O altitudo diuitiarꝝ sapiẽtie & scie dei: q incõprehensibilia sũt iudicia ei9 & inuestigabiles vie ei9. Quis enim cognouit sensũ dñi aut qs cõsiliar9 eius fuit? Aut qs prior dedit illi. & retribuetur ei? Quoniam ex ipso & per ipsũ & in ipso sunt oia: ipsi gloria in secula. Amen.

XII

Obsecro itaqꝫ vos frẽs ꝑ miam dei: ut exhibeatis corpa vra hostiã viuentẽ sanctã deo placentẽ: rationabile obsequiũ vrm. Et nolite ꝓformari huic seculo. sed reformamini in nouitate sensus vri: ut probetis q sit voluntas dei bona & bene placens & ꝓfecta. Dico enim ꝑ gratiã que data est mihi omibus q sũt inter vos nõ plus sapere q oportet sapere: sed sape ad sobrietatẽ. & vnicuiqꝫ sicut deus diuisit mensurã fidei. Sicut enim in vno corpe multa mẽbra habemus. oia autẽ mẽbra nõ eundẽ actũ habẽt: ita multi vnum corp9 sumus in xꝑo. singuli autem alter alterius mẽbra. habẽtes donationes ꝑm gratiã que data est nobis differentes. Sive ꝓphetiam. scõm rationem fidei. Sive ministerium

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in ministrando. Siue qui docet in doctrina. Qui exortat in exortando. Qui tribuit in simplicitate. Qui pest in sollicitudine. Qui miseret in hilaritate. Dilectio sine simulatione. Odientes malū: adhærentes bono. Caritatem fraternitatis inuicē diligentes: honore inuicē pueniētes. Sollicitudine nō pigri: Spū feruētes: dño seruientes. Spe gaudētes: in tribulatione patientes: orationi instātes. Necessitatib⁹ scōr coicantes: hospitalitatē sectantes. Benedicite psequētib⁹ vos. Benedicite et nolite maledicere. Gaudere cū gaudētib⁹: flere cū flentib⁹. Idipsū inuicē sentientes. Non alta sapientes: sed humilib⁹ consentientes. Nolite esse prudētes apud vosmetipsos. Nulli malū pro malo reddētes: prouidentes bona non tm̄ coram deo: sed etiā coram oib⁹ hoibus. Si fieri pōt quō ex vob ē cū oibus hoib⁹ pacē hētes. Non vosmetipsos defendentes carissimi: sed date locum ire. Scriptū ē eni. Mihi vindicta. ego retribuā: dicit dñs. Sz si esurierit inimic⁹ tu⁹ ciba illū: si sitit potū da illi. Hoc eni faciens carbones ignis congeres sup caput eius. Noli vinci a malo: sed vince in bono malū.

XIII

Omnis aia potātib⁹ sublimioribus⁹ subdita sit. Nō est enim pōtās nisi a deo Que aūt sunt a deo: ordinata sunt. Itaq; q̄ resistit potāti dei ordinationi resistit. Qui aūt resistūt: ipsi sibi dānationē acq̄rūt: Nā pncipes nō sūt timori boni operis sed mali. Vis aūt nō timere potātē? Bonū fac et habebis laudē ex illa. Dei.n. minister ē tibi in bonū. Si aūt malū feceris timе. Nō enim sine cā gladiū portat. Dei.n. minister ē: vindex in irā ei q̄ malum agit. Ideoq; necessitate subditi estote: nō solū propter irā sed etiā propter conscientiam. Ideo eni et tributa pstatis. Ministri.n. dei sūt in hoc ipsū seruientes. Reddite ergo oib⁹ debita. Cui tributū tributū: cui vectigal vectigal: cui timorem timorē: cui honorē honorē. Nemi quicq̄ debeatis nisi ut inuicē diligatis. Qui eni diligit pximū legē impleuit. Nā nō adulterabis. nō occides. nō furaberis. nō falsum testimoniū dices. nō cōcupisces: et si qō est aliud mādatū in hoc verbo instaurat: diliges pximū tuū sicut teipsū. Dilectio proximi malū nō operat. Plenitudo ergo legis ē dilectio. Et hoc scientes tēpus: quia hora ē iā nos de somno surgere. Nūc.n. propior est nra sal⁹: q̄ cū credidim⁹. Nox præcessit: dies aūt appinquauit. Abijciam⁹ ergo opa tenebrarū et induamur arma lucis: sicuti in die honeste ambulem⁹. Nō in cōmessationib⁹ et ebrietatib⁹. nō in cubilib⁹ et impudicitijs. nō in cōtentione et emulatione: sed induimini dñm ihm xpm. et carnis curā ne feceritis in desideriis.

XIIII

Infirmū aūt in fide assumite: non in disceptationibus cogitationū. Alius eni credit manducare omnia. Qui aūt infirm⁹ est olus mānducet. Is q̄ mānducat: nō manducantē nō spernat. et qui nō mānducat: manducantē nō iudicet. Deus eni illū assūpsit. Tu qs es: q̄ iudicas alienū seruū? Dño suo stat aut cadit. Stabit autē. Potens est eni deus statuere illū. Nā alius iudicat diē inter diē: alius aūt iudicat oēm diē. Unusq̄sq; in suo sensu abūdet. Qui sapit diē dño sapit. et q̄ mānducat dño mānducat. Gratias eni agit deo. Et q̄ nō mānducat dño nō mānducat. et grās agit deo. Nemo.n. nrm sibi viuit. et nemo sibi morit. Siue eni viuim⁹ dño viuimus: siue morimur dño morimur. Siue ergo viuimus siue morimur: dñi sumus. In hoc enim xp̄us mortuus est et resurrexit: ut et viuorū et mortuor dominetur. Tu autē quid iudicas fratrē tuū? aut tu quare spernis fratrē tuū? Omnes.n. stabim⁹ ante tribunal xp̄i. Scriptum est eni. Viuo ego dicit dñs: qm̄ mihi flectet omne genu: et omnis lingua confitebit deo. Itaq; vnusquisq; nostrū pro se rationē reddet deo. Nō ergo amplius inuicem iudicemus. Sed hoc iudicate magis: ne ponat⁹ offendiculū fratri uel scandalum. Scio et confido in domino ihu: quia nihil cōmune per ipsum: nisi ei qui existimat quid cōmune esse: illi cōmune ē. Si.n. propter cibū frat⁹ tu⁹ cōtristatur: iā nō scōm caritatē ambulas. Noli cibo tuo illū pdere: p quo xp̄s mortuus est. Nō ergo blasphemet⁹ bonū nostrū. Non est enim regnū dei esca et potus: sed iusticia et pax et gaudium in spiritu sancto. Qui eni in hoc seruit christo placet deo: et probatus est hoib⁹. Itaq; que pacis sūt sectemur. et que edificationis sunt in inuicem custodiam⁹. Noli propter escā destruere opus dei. Omia q̄dē sūt munda: sed malū est homi q̄ per offendiculū mānducat. Bonū ē nō mānducare carnē et nō bibere vinū: neq; in q̄ frat⁹ tu⁹ offendit aut scandalizat aut infirmat. Tu fidē quā habes penes temetipsū: habe coram deo. Beatus q̄ nō iudicat semetipsū in eo q̄ probat. Qui aūt discernit: si manducauerit dānat⁹ est: quia nō ex fide. Omne aūt q̄d nō est ex fide peccm̄ est.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Debemus aũt nos firmiores imbecillitates infirmorũ sustinere: et non nobis placẽ. Unusq̃sq; vr̃m proximo suo placeat in bonũ: ad edificationem. Etenim xp̃s non sibi placuit: ꝫ sicut scriptũ est: improperia improperãtiũ tibi ceciderũt sup me. Quecũq; n. scripta sũt: ad nr̃am doctrinã scripta sunt: ut p patiẽtiã et cõsolationẽ scripturaꝝ spem habeam⁹. Deus autẽ patiẽtie et solatij det vob idipsũ sapere in alterutr̃ ꝓm ih̃m xp̃m: ut vnanimes vno ore honorificetis deũ et patrẽ dn̄i nr̃i ih̃u xp̃i. Propter qd̃ suscipite inicẽ: sicut et xp̃us suscepit vos in honorẽ dei. Dico n. xp̃m ih̃m ministrũ fuisse circũcisionis ꝓpter veritatẽ dei ad cõfirmãdas ꝓmissiones patrũ: gentes aũt sup misericordia honorare deũ: sicut scriptũ ẽ. Propterea cõfitebor tibi in gẽtib⁹ dñe. et nomini tuo cãtabo. Et iterũ dicit. Letamini gẽtes cũ plebe eius. Et iterũ. Laudate oẽs gẽtes dn̄m: et magnificate eũ oẽs ppli. Et rursus ysaias ait: Erit radix iesse. et q̃ exurget regere gẽtes: in eũ gentes sperabũt. Deus aũt spei repleat vos oi gaudio et pace in credẽdo: ut abũdetis in spe et ꝓvtute spũs sci. Certus sũ aũt frẽs mei et ego ipse de vobis: qm̃ et ipsi pleni estis dilectiõe: repleti oi scia: ita ut possitis alterutr̃ monere. Audacius aũt scripsi vobis frẽs ex parte: tanq̃ in memoriã vos reducẽs: ꝓpter grãm q̃ data ẽ mihi a deo ut sim minister xp̃i ih̃u in gentib⁹ sacrificãs euãgeliũ dei: ut fiat oblatio gentiũ accepta et sanctificata in spũsco. Habeo igit̃ gloriã in xp̃o ih̃u ad deũ. Nõ. n. audeo aliq̃d loqui eor̃ q̃ ꝑ me nõ efficit xp̃us in obedientiã gentiũ: verbo et factis in ꝓvtute signor̃ et ꝓdigiorũ in ꝓvtute spũs sci: ita ut ab hierlim ꝑ circuitũ vsq; ad illyricũ repleverim euãgeliũ xp̃i. Sic aũt ꝓdicaui euãgeliũ h̃. nõ vbi nominat⁹ ẽ xp̃us ne sup alienũ fundamẽtũ edificarẽ: ꝫ sicut scriptũ ẽ. Quib⁹ nõ ẽ ãnũciatũ de eo videbũt: et q̃ non audierũt intelligẽt. Propt̃ quod et impediebar plurimũ venire ad vos. et prohibit⁹ sum vsq; adhuc. Nũc aũt vltr̃i⁹ locũ nõ habẽs in hispaniã: pficisci cepero: spero q̃ ꝑteriens videã vos. et a vob deducar illuc: si vob primũ ex pte fruitus fuero. Nunc igit̃ pficiscar in hierlim ministrare scis. Probauerũt. n. macedonia et achaia collationẽ aliquã facẽ in pauperes scor̃ q̃ sũt in hierlim. Placuit. n. eis. et debitores sunt eor̃. Nam si spũalium eor̃ ꝑticipes facti sũt gẽtiles: debent et in carnalib⁹ ministrare eis. Hoc igit̃ cũ cõsummauero et assignauero eis fructũ hunc: ꝑ vos pficiscar in hispaniã. Scio aũt: qm̃ veniẽs ad vos in abũdantia bñdictiõis xp̃i veniã. Obsecro aũt vos fratres ꝑ dn̄m nr̃m ih̃m xp̃m et ꝑ caritatem sci spũs ut adiuuetis me in oronib⁹ vr̃is ꝓ me ad deũ: ut liberer ab infidelib⁹ q̃ sũt in iudea: et obsequij mei oblatio accepta fiat in hierlm scis: ut veniã ad vos in gaudio ꝑ voluntatẽ dei ut refrigerer vobiscũ. Deus aũt pacis sit cũ oib⁹ vobis. amen.

Commendo aũt vob phœben sororem nostrã que ẽ in ministerio ecclie q̃ est cenchris: ut eã suscipiatis in dño digne sanctis. et assistatis ei in q̃cũq; negocio vr̃i indiguerit. Etenim ipsa opi astitit multis. et mihi ipsi. Salutate priscã et aq̃lã adiutores meos in xp̃o ih̃u: q̃ ꝓ aia mea suas ceruices supposuerũt: q̃b⁹ nõ solũ ego gr̃as ago: ꝫ et cuncte ecclesie gentiũ. et domesticã ecclam eor̃. Salutate ephenetũ dilectũ mihi: q̃ ẽ ꝓmitiuus asie in xp̃o ih̃u. Salutate mariã q̃ multũ laborauit in vob. Salutate andronicũ et iuliã cognatos et cõcaptiuos meos q̃ sunt nobiles in aplis: q̃ et ãte me fuerũt in xp̃o ih̃u. Salutate ãpliatũ dilectissimũ mi in dño. Salutate vrbanũ adiutorẽ nr̃m in xp̃o ih̃u: et stachin dilectũ meũ. Salutate apellen ꝓbũ in xp̃o. Salutate eos q̃ sũt ex aristobuli domo. Salutate herodionẽ cognatũ meũ. Salutate eos qui sũt ex narcisci domo: q̃ sũt in domino. Salutate tryphenam et tryphosam: que laborãt in dño. Salutate persidam carissimã q̃ multũ laborauit in dño. Salutate rufum electũ in dño. et matrẽ eius et meam. Salutate asyncretũ phlegontã hermen patrobam herman. et q̃ cũ eis sũt frẽs. Salutate philologũ et iuliã nereũ et sororẽ eius et olympiadẽ: et oes q̃ cũ eis sũt scos. Salutate inicẽ in osculo scõ. Salutãt vos oes ecclie xp̃i. Rogo autẽ vos frẽs ut obseruetis eos q̃ dissensiones et offendicula ꝑter doctrinã quã vos didicistis faciunt. et declinate ab illis. Huiusce modi enim xp̃o dño nr̃o nõ seruiũt. sed suo ventri: et ꝑ dulces sermões et bñdictiões seducũt corda innocentiũ. Vestra. n. obedientia in oi loco divulgata est. Gaudeo igit̃ in vob: sed volo vos sapientes ee in bono. et simplices in malo. Deus aũt pacis cõterat satanã sub pedibus vr̃is

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

velocit. Gratia dñi nr̄i ihū xp̄i vobiscū. Salutat vos timotheus adiutor me⁹: & lucius & iason & sosipater cognati mei. Saluto vos ego tert⁹ q̄ scripsi epl̄am in dño. Salutat vos caius hospes me⁹. & vniuerse eccl̄ie. Salutat vos erast⁹ arcbari⁹ ciuitatis: & q̄rtus frater Gratia dñi nr̄i ihū xp̄i cū oib⁹ vob. amen. Ei aūt q̄ potēs ē vos ꝓfirmare iux̄ euāgeliū meū & p̄dicationē ihū xp̄i: ꝑm reuelationem mysterij tp̄ib⁹ etnis taciti q̄ nūc patefactū ē p̄ scripturas ꝓphax̄ ꝑm p̄ceptū etni dei ad obeditionē fidei in cūctis gentib⁹ cogniti soli sapiēti deo p ihm xp̄m: cui honor & gloria in secula seculoꝝ. amen.

Explicit epistola pauli ad Romanos. Incipit ꝓlog⁹ in p̄mā epistolā ad Corinthios.

Epistola p̄ma ad corinthios multas cās diuersasq̄ cōplectit. Quarū ptē relatiōe fratꝝ cognuit apl̄us: Partim ipsoꝝ Corinthioꝝ sunt lris indicate. Nōnullas vo pro officij sui cura: aut ordinat. aut emendat. & variis curatiōib⁹ medet. diuersa infirmitate languētib⁹. Nam apud eos p̄mū curatur dissensionis vitiū. q̄ò multi pseudo apl̄orū vnitatem intulerūt scindētes eccl̄ie. ut ꝓprij nois facerēt sectatores. q̄ò his exprobrat verbis apl̄s. Hoc āt dico. q̄ò vnusq̄sq̄ vr̄m dic. Ego q̄dē sū pauli. ego autē appollo. ego vo cephe. ego aūt xp̄i. Et obliq̄ hoc se dic facere nominū mētionē. ut multo magis erubescāt id se facē sub falsorū apl̄oꝝ noib⁹. q̄ò etiā si sub pauli & petri fiet noie. displicēt. Secūda cā ei⁹ iducit. qui parne oblit⁹ reuerētie vxorē sibi nō erubuit facē de nouerca. Q̄ò facinus licꝫ fornicationē appellauerit apl̄s. tñ ita ꝓdēnauit ut i vltionē facti auctorē talis opis diabolo iudicauerit deputādū. impōsita iudicioꝝ & litiū ētia questiē. Quarto loco mr̄imonioꝝ iura tractant bis. Quinto loco virginitatꝫ cōsiliū velut e vicino cōiūgit. Sexto loco de escaꝝ licētia disputat. Septimo atq̄ octauo loco de attondēdo viris: & mulierib⁹ velādo capite. ac sacramētorū coione p̄cipit. Nono loco emulatio q̄ diūsitate donoꝝ spiritaliū nascebat sub exēplo mēbroꝝ & corpis castigat. Decimo resurrectiōis spes multꝫ & argumētꝫ & rōnib⁹ approbat. Vltimo de colligēdis ad necessitatē scōrū noie caritatꝫ cura uel edificatio cultui ipōnit. Interserūt bis pauce q̄ aut (ut q̄busdā videt) pendent ex superioribus. aut bñt licꝫ p̄pas tñ paruulas actiones.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentum.

Corinthij sūt achaici: & bi simlit ab apl̄o audierūt v̄bū vitatꝫ. & subuersi sunt multifarie a falsis apl̄is. Quidā a philosophie verbosa eloquentia: alij secta legis iudaice inducti sūt. Hos reuocat apl̄us ad veram fidē & euāgelicā sapiētiā: scribēs eis ab epheso p timotheū discipulum suum.

Explicit argumentū. Incipit epistola ad Corinthios p̄ma. Capt̄m I

Paulus vocatus apl̄us ihū xp̄i p voluntatē dei. & sosthenes frat ecclesie dei q̄ ē corinthi: scificatis in xp̄o ihū vocatis scis: cū oib⁹ q̄ inuocant nomē dñi nr̄i ihū xp̄i in oī loco ipsoꝝ & nr̄o. Gratia vobis & pax a deo p̄re nr̄o. & dño ihū xp̄o. Grās ago deo meo sp̄p vob i grā dei q̄ data ē vobis in xp̄o ihū: q̄a i oib⁹ diuites facti estis i illo: i oi v̄bo & i oi scia: sicut testimoniū xp̄i cōfirmatū est in vob: ita ut nihil vob deest i vlla gr̄a: exp̄ctātibus reuelationē dñi nr̄i ihū xp̄i: q̄ & cōfirmabit vos vsq̄ i finē sine crimine: in die aduent⁹ dñi nr̄i ihū xp̄i. Fidelis de⁹ per quē vocati estis in societatē filij ei⁹ ihū xp̄i dñi nr̄i. Obsecro aūt vos frēs p nomen dñi nr̄i ihū xp̄i: ut idipsū dicatꝫ oēs: & non sint in vobis scismata. Sitis aūt perfecti in eodē sensu & in eadē scia. Significatū ē. n. mihi de vob frēs mei ab his q̄ sūt cloes: q̄a cōtētiōes sunt int vos. Hoc aut dico: q̄ò vnusquisq̄ vr̄m dicit. Ego q̄dē sū pauli: ego aūt appollo. ego vo cephe: ego aūt xp̄i. Diuisus ē xp̄s? Nunquid paulus crucifix⁹ ē p vobis: aut in noie pauli baptiçati estꝫ? Grās ago deo meo q̄ neminē vr̄m baptiçaui: nisi crispū & caiū: ne quis dicat q̄ in noie meo baptiçati estis. Baptiçaui aūt & stephane domū: ceterum nescio si quē aliū vr̄m baptiçauerim. Nō. n. misit me

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

xp̄s baptiçare ꝫ euangeliçare: nō in sapiētia
ꝟbi: ut nō euacuet crux xp̄i. Verbū eni crud
peuntib⁹ qdem stultitia est: bis aūt qui salui
fiūt id est nob dei ꝟtus ē. Scriptū ē.n. Perdā
sapientiā sapiētiū. ⁊ prudētiā prudētiū
reꝓbabo. Vbi sapiens. vbi scriba. vbi inquisitor hui⁹ seculi? Nōne stultā fecit de⁹ sapiam
huius mūdi? Nā qa i dei sapia nō cognouit
mūdus p sapiam deū: placuit deo p stultitiā
p̄dicatiōis saluos facere credētes. Qm̄ ⁊ iudei signa petūt. ⁊ greci sapiam q̄rūt. Nos aūt
p̄dicam⁹ xp̄m crucifixū. iudeis qdē scandalum. gentib⁹ aūt stultitiā: ipsis aūt vocatis
iudeis atq; greꝯ. xp̄m dei ꝟtutē ⁊ dei sapiētiā
Quia qd stultū ē dei. sapiēti⁹ ē hoīb⁹: ⁊ quod
infirmū ē dei. forti⁹ ē hoīb⁹. Videte eni vocationē vestrā frēs: qa nō multi sapiētes scdm
carnē. nō multi potētes. nō multi nobiles: ꝫ
q̄ stulta sūt mūdi elegit de⁹ ut ꝯfundat sapientes. ⁊ infirma mūdi elegit de⁹ ut cōfundat
fortia. ⁊ ignobilia mūdi ⁊ cōtēptibilia elegit
de⁹ ⁊ ea q̄ nō sūt. ut ea q̄ sūt destrueret: ut non
glorietur omis caro i cōspectu ei⁹. Ex ipso aūt vos
estis in xp̄o ih̄u: q̄ fact⁹ ē nobis sapia ⁊ iustitia. ⁊ sc̄ificatio ⁊ redemptio: ut quēadmodū
scriptū est: q̄ gl̄iat. in dño gl̄iet. II

Ego cū venissem ad vos frēs: veni
nō in sublimitate sermōis aut sapiētie: annūcians vobis testimoniū xp̄i.
Nō eni iudicaui me scire aliq̄d inter vos nisi
ih̄m xp̄m. ⁊ hūc crucifixū. Et ego in infirmitate ⁊ timore ⁊ tremore multo fui apud vos
⁊ sermo me⁹ ⁊ p̄dicatio mea: nō in plausibilibus humane sapie ꝟbis. ꝫ i ostēsione spūs ⁊
ꝟtutis: ut fides vr̄a nō sit in sapia hoīu. ꝫ in
ꝟtute dei. Sapiam aūt loq̄mur inē p̄fectos.
Sapiam ꝟo nō hui⁹ seculi neq; p̄ncipū hui⁹
seculi q̄ destruūt: ꝫ loq̄mur dei sapiam in mysterio q̄ abscondita ē: quā p̄destinauit deus
añ secula in gloriā nostrā. quā nemo p̄ncipū
hui⁹ seculi cog̃uit. Si.n. cog̃uissent. nūq̄ dominū glorie crucifixissent. Sic̄ scriptū est: q̄
oculus nō vidit nec auris audiuit nec i cor
hois ascēdit: q̄ p̄parauit de⁹ his q̄ diligūt illū
Nobis aūt reuelauit deus p spm̄ suū. Spiritus.n. oia scrutat: etiā p̄fūda dei. Quis eni
scit hoīu q̄ sūt hois: nisi spūs hois qui in ipso
est? Ita ⁊ q̄ dei sūt nemo cog̃uit nisi spūs dei
Nos aūt nō spm̄ hui⁹ mundi accepimus. sed
spm̄ q̄ ex deo est: ut sciamus q̄ a deo donata
sūt nob: q̄ ⁊ loq̄mur nō i doctis humane sapientie ꝟbis. ꝫ i doctrina spūs: spūalib⁹ spiritualia cōparantes. Animalis aūt hō nō p̄cipit
ea q̄ sūt spūs dei. Stultitia.n. est illi. ⁊ nō p̄t
intelligē: qa spūaliter examinat. Spūalis aūt
iudicat oia. ⁊ ipse a nemine iudicatur: sicut
scriptū est. Quis.n. cognouit sensū dñi? aut
q̄s instruxit eū? Nos aūt sensū xp̄i habem⁹.

Et ego frēs nō potui vobis III
loq̄ q̄si spūalib⁹: sed q̄si carnalibus.
Tanq̄ paruulis i xp̄o. lac vob potū
dedi nō escam. Nōdū.n. poterat̄: ꝫ nec nunc
q̄dē potestis. Adhuc.n. carnales estis. Cū.n
sit inter vos zelus ⁊ contentio: nōne carnales estis ⁊ ꝟm hoiem ambulat̄? Cū.n. q̄s dicat. ego q̄dē sū pauli: alius aūt. ego apollo:
nōne hoies estis? Quid igit̄ ē apollo? Quid
ꝟo paulus? Ministri ei⁹ cui credidistis. Et
vnicuiq; sicut dñs dedit. Ego plātaui. apollo rigauit: ꝫ de⁹ nūcincrementū dedit. Itaq;
neq; q̄ plātat ē aliq̄d neq; q̄ rigat: ꝫ q̄ incremētū dat de⁹. Qui plātat aūt ⁊ q̄ rigat. vnū
sunt. Vnusq̄sq; aūt ꝓpriam mercedē accipiet
ꝟm suū labore. Dei.n. sum⁹ adiutores. Dei
agricultura estis. dei edificatio estis. Scdm
grām dei q̄ data ē mihi. ut sapiēs architect⁹
fūdamētū posui: ali⁹ aūt superedificat. Unusq̄sq; aūt videat quō superedificet. Fūdamentū
n. aliud nemo p̄t ponē p̄ter id qd̄ positū est:
qd̄ ē xp̄s ih̄s. Si quis aūt superedificat supra
fūdamētū hoc aurū argentū lapides p̄ciosos
ligna fenū stipulā: vnuscuiusq; op⁹ manifestū erit. Dies.n. dñi declarabit: qa i igne revelabit̄. ⁊ vniuscuiusq; op⁹ q̄le sit. ignis probabit. Si cui⁹ op⁹ mānserit: qd̄ superedificauit
mercedē accipiet. Si cui⁹ op⁹ arserit. detrimētū patiet̄: ipse āt salu⁹ erit. sic tñ q̄si p ignē. Nescit̄ qa tēplū dei est̄. ⁊ spūs dei habitat in vob?
Si q̄s āt tēplū dei violauerit. dispdet illū de⁹
Templū.n. dei scīm ē: qd̄ estis vos. Nemo se
seducat. Si q̄s videt̄ int vos sapiens esse in
hoc seculo: stultus fiat ut sit sapiēs. Sapia.n.
hui⁹ mūdi stultitia ē apud deū. Scriptum est
eni. Cōprehendā sapientes i astutia eoꝝ. Et
iterꝝ. Dñs nouit cogitatiōes sapiētiū. q̄m vane sūt. Nemo itaq; gl̄iet̄ i hoīb⁹. Oia eni vr̄a
sunt: siue paul⁹ siue apollo siue cephas siue
mūd⁹ siue vita siue mors siue p̄nia siue futura. Oia eni vr̄a sūt: vos aūt xp̄i. xp̄s aūt dei.

Sic nos existimet homo IIII
ut ministros xp̄i: ⁊ dispēsatores mi-
nisteriorū dei. Hic iam queritur inter

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dispẽsatores: ut fidelis q̃s inueniat. Mihi ãt p̃ minimo est ut a vob̃ iudicer: aut ab humano die. Sz neq; meipsũ iudico. Nihil eni mihi conscius sũ: sed nõ in hoc iustificatus sũ. Qui aũt iudicat me: dñs ẽ. Itaq; nolite aũ tps iudicare: q̃adusq; veniat dñs q̃ et illuminabit abscondita tenebraꝝ. et manifestabit cõsilia cordiũ. et tunc laus erit vnicuiq; a deo. Hec aũt frẽs trãsfiguraui i me et apollo p̃pter vos: ut in vob̃ discatis. ne sup̃ q̃ scriptũ ẽ vn9 aduersus alteꝝ inflet̃ p alio. Quis.n.te discernit? Quid aũt habes q̃d nõ accepisti? Si aũt accepisti: q̃d gloriaris q̃si nõ acceperis? Jam saturati estis: iã diuites facti estis. Sine nob regnatis. Et vtinã regnetis: ut et nos vobiscũ regnem9. Puto.n.q; deus nos apl̃os nouissimos ostendit tanq; morti destinatos: q̃a spectaculũ facti sum9 mũdo et angelis et hoibus. Nos stulti p̃pter xp̃m: vos aũt prudentes in xp̃o: Nos infirmi: vos aũt fortes. Vos nobiles: nos aũt ign̄biles. Usq; i hãc horã et esurimus et sitim9 et nudi sum9 et colaphis cedimur et instabiles sum9 et laboram9 operantes manib9 nr̃is. Maledicimur: et benedicimus Persecutionẽ patimur: et sustinem9. Blasphemamur: et obsecramus. Tanq; purgamenta hui9 mundi facti sumus omniũ peripsima usq; adhuc. Non ut cõfundã vos hec scribo: sed ut filios meos carissimos moneo. Nam si decem milia pædagogoꝝ habeatis i xp̃o: sed nõ multos pr̃es. Nã i xp̃o ihu p euangeliũ ego vos genui. Rogo ergo vos: imitatores mei estote sicut et ego xp̃i. Jõ misi ad vos timotheũ qui ẽ filius meus carissimus et fidelis in dño: qui vos cõmonefaciat vias meas q̃ sũt i xp̃o ihu: sicut vbiq; in oi eccl̃ia doceo. Tanq; nõ venturus sim ad vos: sic inflati sũt q̃dã. Veniam aũt ad vos cito si dñs voluerit. et cognoscã nõ sermonẽ eoꝝ q̃ inflati sũt: sed virtutẽ. Non eni i sermone ẽ regnũ dei: sed in virtute. Quid vultis: in virga veniã ad vos: an i caritate et spũ mansuetudinis?

V

Omnino audit̃ inter vos fornicatio. et talis fornicatio q̃lis nec inter gentes: ita ut vxorem patris sui aliq̃s habeat. Et vos inflati estis. et nõ magis luctũ habuistis: ut tollat̃ de medio vestrũ q̃ hoc opus fecit Ego q̃dẽ absens corpore. præsens aũt spũ: iam iudicaui ut præsens cũ q̃ sic operat̃ ẽ in nomine dñi nr̃i ihu xp̃i: congregatis vob̃ et meo spũ cũ virtute dñi ihu. tradere huiusmodi hoiem sathane in interitũ carnis: ut spũs salu9 sit i die dñi nr̃i ihu xp̃i. Nõ est bona gloriatio vestra. Nescitis quia modicũ fermentũ totã massam corrũpit? Expurgate vet9 fermentũ: ut sitis noua conspersio sicut estis azimi. Etenim pascha nr̃m immolatus est xp̃s. Itaq; epulemur: nõ in fermento veteri. neq; in fermẽto malitie et nequitie: sed in azimis sinceritatis et veritat̃. Scripsi vobis epl̃a: ne cõmisceami fornicariis. Nõ vtiq; fornicariis hui9 mũdi. aut auaris. aut rapacib9. aut idolis seruiẽtib9: alioq; debuerat̃ de hoc mũdo exisse. Nũc aũt scripsi vob. nõ cõmisceri. Si is q̃ frat̃ nomine̊ inter vos. est fornicator. aut auar9. aut idolis seruiẽs. aut maledic9. aut ebriosus. aut rapax: cũ hoi9modi nec cibũ sumere. Quid.n. mihi de his q̃ foris sũt iudicare? Nõne de his q̃ intus sunt vos iudicatis? Nam eos q̃ foris sũt deus iudicabit. Auferte malũ ex vobisipsis.

VI

Audet aliquis vestrũ hãs negociũ aduersus alterũ: iudicari apud iniq̃s. et non apud scõs? An nescitis. q̃m sci de hoc mũdo iudicabũt? Et si i vobis iudicabit mũd9: indigni estis q̃ de minimis iudicetis? Nescit̃ q̃m angelos iudicabim9: quãto magis secularia? Secularia igit̃ iudicia si habueritis. spernibiles q̃ sũt i eccl̃ia illos posituite ad iudicãdũ. Ad verecundiã vestram dico Sic nõ ẽ inter vos sapiẽs q̃squã q̃ possit iudicare inter frẽm suũ: sed frat̃ cũ fratre iudicio cõtendit. et hoc apud infideles. Jã q̃dẽ omino delictũ ẽ i vob̃. q̃ iudicia habetis inter vos. Quare non magis iniuriã accipit̃? Quare nõ magis fraudẽ patimini? Sz vos iniuriã facitis et fraudatis. et hoc fratribus. An nescitis q̃a iniq̃ regnũ dei nõ possidebũt? Nolite errare: neq; fornicarij. neq; idolis seruiẽtes. neq; adulteri. neq; molles. neq; masculoꝝ concubitores. neq; fures. neq; auari. neq; ebriosi. neq; maledici. neq; rapaces regnũ dei possidebũt. Et hoc aliq̃s quidem fuistis: sed abluti estis. sed sanctificati estis. sed iustificati estis: in nomine dñi nr̃i ihu xp̃i. et in spũ dei nr̃i. Omnia mihi licẽt: sed nõ omnia expediunt. Omnia mihi licẽt: sed ego sub nullius redigar potestate. Esca ventri. et venter escis: deus aũt et hũc et hãc destruet. Corpus aũt non fornicationi sed dño. et dñs corpi. Deus vero et dñm suscitauit. et nos suscitabit p virtutẽ suã. Nescitis q̃m corpa vestra mẽbra sũt xp̃i? Tollẽs ergo mẽbra xp̃i: faciã mẽbra meretricis? Absit. An nescitis: q̃m q̃ adhæret meretrici. vnum corpus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

efficiet? Erũt.n.inquit duo i carne vna.Qui aũt adhæret dño : vn⁹ ſpũs ẽ.Fugite fornicationẽ.Oẽ eni pctm̃ qcunq; fecerit hó. extra corp⁹ ẽ:q; aũt fornicat. in corpus ſuũ pccat. An neſcitis qm̃ mẽbra vra tẽplũ ſũt ſpũs ſci q; i vob ẽ quẽ habetis a deo.& nõ eſtis veſtri? Empti.n.eſtis precio magno: glorificate & portate deũ in corpe veſtro.

VII

De qb⁹ aũt ſcripſiſtis mihi : bonũ eſt mulierẽ nõ tangẽ. Propt fornicationẽ autẽ vnuſquiſq; ſuã vxorẽ habeat.& vnaquæq; ſuũ virũ habeat. Uxori vir debitum reddat:ſimiliter aũt & vxor viro. Mulier ſui corpis ptãtẽ nõ habet. ſ vir: ſil'r aũt & vir ſui corpis ptãtẽ nõ habet. ſ mulier Nolite fraudare inuicem niſi forte ex conſenſu ad tẽp⁹ ut vacetis orони.& itex reuertimini id ipſũ: ne tẽptet vos ſatbanas ppt incõtinẽtiã vram.Hoc aũt dico ſm indulgentiã:nõ ſm imperiũ. Volo autem omnes vos homines eſſe ſicut meipſũ. Sed vnuſquiſq; proprium donũ habet ex deo : alius quidem ſic. alius vero ſic.Dico aũt nõ nuptis & viduis:bonũ eſt illis ſi ſic permanſerint ſicut & ego. Qd ſi non ſe cõtinẽt. nubant.Melius ẽ.n.nubere q̃ vri.His aũt q; matrimonio iũcti ſunt pcipio nõ ego ſed dñs:vxorẽ a viro nõ diſcedere. Qd ſi diſceſſerit:manere inuptã. aut viro ſuo reconciliari. Et vir vxorẽ non dimittat.Cæteris dico ego nõ dñs.Si q⁹ frat vxorẽ hz infidelẽ.& hæc cõſentit habitare cũ illo:nõ dimittat illam. Et ſi q̃ mulier habet virũ infidelẽ.& hic cõſentit habitare cũ illa: nõ dimittat virũ. Sanificat⁹ eſt n.vir infidelis p mulierẽ fidelẽ.& ſanificata eſt mulier infidelis p virũ fidelem.Alioqn filij vri immũdi eẽnt:nũc aũt ſci ſũt.Qd ſi infidelis diſcedit. diſcedat.Non.n.ſeruituti ſubiectus ẽ frat uel ſoror in eiuſmodi.In pace aũt vocauit vos deus.Unde.n.ſcis mulier ſi virũ ſaluũ facies? Aut vnde ſcis vir ſi mulierẽ ſaluã facies? Niſi vnicuiq; ſic dimiſit dñs.Unuſquẽq; ſicut vocauit deus ita ãbulet.& ſicut in oib⁹ eccleſijs doceo. Circũciſus aliq⁹ vocatus ẽ:nõ adducat ppputiũ. In ppputio aliq⁹ vocat⁹ eſt:nõ circũcidat. Circũciſio nihil eſt & præputiũ nihil ẽ. ſ obſeruatio mandatorũ dei. Unuſq;q; in q̃ vocatiõe vocat⁹ ẽ:in ea permaneat. Seru⁹ vocatus es. nõ ſit tibi cure. Sz & ſi potes fieri liber:magis vtere. Qui.n.in dño vocat⁹ ẽ ſeru⁹:libert⁹ ẽ dñi. Similiter q; liber vocat⁹ eſt:ſeruus ẽ xpi. Precio empti eſtis: nolite fieri ſerui hoiũz. Unuſq;q; in q̃ vocatus eſt frat:in hoc permaneat apud deũ. De virginib⁹ aũt præceptũ dñi nõ habeo: conſiliũ aũt do tãq̃ miam conſecut⁹ a deo:ut ſim fidelis. Exiſtimo n.hoc bonũ ee propter inſtãtẽ necitatẽ. q̃m bonũ ẽ hoi ſic eſſe. Alligat⁹ es vxori: noli quærere ſolutionẽ. Solut⁹ es ab vxore:noli quærere vxorem. Si aũt accepis vxorẽ. nõ peccaſti.& ſi nupſerit virgo. nõ peccauit. Tribulationẽ tñ carnis habebũt hi⁹mõi. Ego aũt vob parco. Hoc itaq; dico frẽs. Temp⁹ breue eſt. Reliquũ eſt:ut & qui hñt vxores. tanq̃ nõ hñtes ſint:& q; flent. tanq̃ nõ flentes:& q; gaudent tanq̃ nõ gaudẽtes:& q; emũt. tanq̃ nõ poſſidentes.& q; vtũtur hoc mũdo. tanq̃ nõ vtant. Preterit.n.figura huius mũdi. Volo aũt vos ſine ſollicitudie eſſe. Qui ſine vxore ẽ. ſollicitus eſt que dñi ſunt : quõ placeat deo. Qui aũt cũ vxore ẽ. ſollicit⁹ ẽ q̃ ſunt mundi:quõ placeat vxori: & diuiſus eſt. Et mulier inupta & virgo cogitat q̃ dñi ſũt: ut ſit ſcã corpe & ſpũ. Que aũt nupta ẽ. cogitat q̃ ſũt mũdi quõ placeat viro. Porro hoc ad vtilitatẽ veſtrã dico. nõ ut laqueũ vob iniciã: ſ ad id qõ honeſtũ ẽ.& qõ facultatẽ præbeat. ſine impedimẽto dñm obſecrãdi. Si q⁹ aũt turpẽ ſe videri exiſtimat ſup virgine ſua q̃ ſit ſuperadulta & ita oportet fieri:qd vult faciat.Non peccat ſi nubat. Non q; ſtatuit in corde ſuo firmus nõ hñs necitatẽ: potẽtẽ aũt hñs ſue voluntatis : & hoc iudicauit i corde ſuo ſeruare virginẽ ſuã. bñ facit. Igitur & qui matrimonio iungit virginẽ ſuã. bñ facit:& q; nõ iũgit. melius facit. Mulier alligata ẽ legi:quãto tpe vir eius viuit. Qd ſi dormierit vir eius: liberata ẽ a lege. Cui aũt vult nubat:tm̃ i dño.Beatior aũt erit: ſi ſic permanſerit ſm meũ conſiliũ. Puto aũt q̃ & ego ſpm̃ dei habeam.

VIII

De bis aũt q̃ idolis ſacrificãt ſcim⁹: quia omes ſciam habem⁹. Scia inflat : caritas vero edificat. Si q⁹ ãt ſe exiſtimat ſcire aliq̃d:nõdũ cognouit quẽadmodũ oporteat eũ ſcire. Si q⁹ aũt diligit deum. hic cognit⁹ ẽ ab eo. De eſcis aũt q̃ idolis imolãt ſcim⁹:quia nihil ẽ idolũ i mũdo:& q̃ nullus deus niſi vn⁹.Nam & ſi ſũt q; dicãt dii. ſiue in celo ſiue in terra:ſicdẽ ſũt dii multi & dñi multi: nob tm̃ vn⁹ deus pr̃ ex q̃ oia. & nos in illo:& vn⁹ dñs ihs xp̃s p quẽ oia.& nos p ipſum . Sz nõ i oib⁹ ẽ ſcia.Quidã aũt cũ conſcia vſq; nũc idoli. quaſi idolothitũ mãducãt.& cõſcia

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ipsoꝝ cū sit infirma polluit. Esca aūt nos nō cōmendat deo. Neq; n. si māducauerimus: abūdabimus: neq; si nō māducauerimus· deficiem⁹. Videte aūt: ne forte ꝟ licētia vr̄a offendiculū fiat infirmis. Si. n. q̄s viderit eū q̄ habet sciam i idolio recūbētē: nōne cōscientia ei⁹ cū sit infirma edificabit ad māducādū idolotita? Et pibit infirm⁹ in tua cōscientia frat̄; ꝓp̄t quē xp̄s mortu⁹ē. Sic āt peccātes i frēs ⁊ pcutientes ꝓsciam eoꝝ infirmā i xp̄m peccatis. Quapropt̄ si esca scādalizat fratrē meū· nō māducabo carnē in eternū: ne fratrem meum scandalizem. IX

Non sū liber? Non sū apl̄us? Nōne xp̄m ih̄m dn̄m n̄rm vidi? Nōne op⁹ meū vos estis i dn̄o? Et si alijs nō sum apl̄s: ꝟ tn̄ vobis sū. Nā signaculū apostolat⁹ mei vos estis in dn̄o. Mea defensio apud eos q̄ me interrogāt· hec ē. Nūquid nō habem⁹ ptātē māducādi ⁊ bibēdi? Nūquid non habem⁹ ptātē sororē mulierē circūducēdi: sicut ⁊ ceteri apl̄i ⁊ frēs dn̄i ⁊ cephas Aut sol⁹ ego ⁊ barnabas· nō habem⁹ potestatē ꝟ operandi? Quis militat suis stipēdijs vnq̄? Quis plātat vineā: ⁊ de fructu eius non edit? Quis pascit gregē. ⁊ de lacte gregis non māducat? Nūq̄d ꝑm hoiem ꝟ dico? An ⁊ lex ꝟ non dicit? Scriptū est. n. in lege moysi. Nō alligabis os boui triturāti. Nūq̄d de bob⁹ cura est deo? An ꝓp̄t nos vtiq; ꝟ dicit? Nā ꝓp̄t nos scripta sūt: qm̄ debet in spe q̄ arat arare. ⁊ q̄ triturat· in spe fruct⁹ pcipiendi. Si nos vob̄ spūalia seminauim⁹: magnū ē si nos carnalia vr̄a metam⁹? Si alij ptātis vr̄e pticipes sūt· q̄re nō pot⁹ nos? Sz nō vsi sum⁹ hac ptāte. Sed oia sustinemus: ne q̄d offendiculū dem⁹ euāgelio xp̄i. Nescitis qm̄ q̄ i sacrario operant̄: q̄ de sacrario sūt edūt? Et qui altari deseruiūt cū altari pticipāt. Ita ⁊ dn̄s ordinauit bis q̄ euāgeliū annūciant: de euāgelio viuere. Ego aūt nullo horꝝ vsus sū. Nō aūt scripsi ꝟ· ut ita fiāt i me. Bonū ē. n. mihi magis mori: q̄ ut gloriam meā q̄s euacuet. Nā ⁊ si euāgelizauero: nō ē mihi gloria. Necessitas. n. mihi incūbit. Ve n. mihi ē si nō euāgelizauero. Si. n. volens ꝟ ago· mercedē habeo: si aūt iuit⁹· dispēsatio mihi credita est. Que ē g̃ merces mea? Ut euāgeliū p̄dicās· sine sūptu ponā euangeliū ut nō abutar ptāte mea i euangelio? Nā cū liber essem ex oib⁹· oiuz me ꝺuū feci: ut plꝰes lucrifacerē. Et fact⁹ sū iudeis tanq̄ iudeus: ut iudeos lucrarer. his q̄ sub lege sunt· q̄si sub lege eē̄m· cū ipse nō eē̄m sub lege: ut eos qui sub lege erāt lucrifacerē. his q̄ sine lege erāt tāq̄ sine lege essem: cū sine lege dei non essem· ꝟ i lege essem xp̄i: ut lucrifacerē eos q̄ sine lege erāt. Fact⁹ sū infirmis infirmus: ut infirmos lucrifacerē. Omib⁹ oia fact⁹ sum: ut oēs facerē saluos. Omia aūt facio ꝓp̄t euāgeliū· ut pticeps ei⁹ efficiar. Nescitis q̄ hi q̄ in stadio currūt· oēs q̄dē currūt: ꝟ vn⁹ accipit brauiū? Sic currite: ut cōprehēdat̄. Omis āt q̄ i agone ꝓtendit ab oibus se abstinet. ⁊ illi quidē ut corruptibilē coronā accipiāt: nos aūt incorruptā. Ego igit̄ sic curro nō q̄si in incertū: sic pugno nō q̄si aerē verberās. Sz castigo corp⁹ meū. ⁊ in ꝺuitutē redigo: ne forte cum alijs p̄dicauerim· ipse reprob⁹ efficiar.

Nolo. n. vos ignorare fratres: X q̄m pres n̄ri oēs sub nube fuerūt ⁊ oēs mare trāsierūt. ⁊ oēs in moyse baptizati sunt i nube ⁊ i mari. Et oēs eandē escā spiritalē māducauerūt. ⁊ oēs eundē potū spiritalē biberūt. Bibebāt aūt de spirituali ꝓsequēte eos petra: petra autē erat xp̄s. Sz nō i plurib⁹ eoꝝ bn̄placitū ē deo. Nā pstrati sūt i deserto. Hec aūt i figura facta sūt n̄ri ut nō sum⁹ cōcupiscētes malorꝝ: sicut ⁊ illi cōcupierūt. Neq; idolatre efficiamini sic quidam ex ipsis: quēadmodū scriptū est. Sedit pp̄l̄s māducare ⁊ bibē. ⁊ surrexerūt ludere. Neq; fornicemur sicut quidā ex ipsis fornicati sūt. ⁊ ceciderūt vna die vigintitria milia. Neq; tēptem⁹ xp̄m sicut quidā eoꝝ tēptauerūt. ⁊ a serpentib⁹ perierūt. Neq; murmuraueritis sicut quidā eoꝝ murmurauerūt. ⁊ perierūt ab exterminatore. Hec aūt oia i figura ꝓtigebāt illis: scripta sūt āt ad correptionē n̄ram: i q̄s fines seculoꝝ deuenerūt. Itaq; q̄ se existimat stare: videat ne cadat. Tēptatio vos nō apprehēdat nisi humana. Fidelis aūt deus est· qui nō patiet̄ vos tēptari supra id q̄d potestis: ꝟ faciet etiā cū tēptatione ꝓuentū: ut possitis sustinere. Propt̄ q̄d carissimi mihi· fugite ab idoloꝝ cultura. Ut prudentib⁹ loquor· vosipsi iudicate q̄d dico. Calix benedictiōis cui bn̄dicim⁹: nōne coicatio sanguis xp̄i est? Et panis quē frangim⁹: nōne participatio corpis dn̄i ē? Qm̄ vn⁹ panis ⁊ vnū corp⁹ multi sumus: oēs q̄ de vno pane ⁊ de vno calice pticipam⁹. Videte isr̄l ꝑm carnē.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Mõne qui edũt hostias: participes sũt altaris? Quid g̃? Dico q̃ idolis imolatũ sit aliqd. aut q̃ idolũ sit aliqd? Sz q̃ imolãt gẽtes. dæmonijs imolãt. & nõ deo. Nolo ãt vos socios fieri dæmoniorũ. Non potestis calicẽ dñi bibẽ. & calicẽ dæmoniorũ: nõ potestis mẽse dñi pticipes eẽ. & mẽse dæmoniorũ An emulamur dñm? Nũqd fortiores illo sumus? Oia mihi licẽt: ꝫ nõ oia expediũt. Oia mihi licẽt: ꝫ nõ oia edificãt. Nemo qd̃ suũ ẽ q̃rat. ꝫ qd̃ alteri9. Omne qd̃ i macello venit. mãducate. nihil interrogantes ꝓpt̃ cõscia. Dñi ẽ tra & plenitudo ei9. Si q̃s vocat vos infideliũ ad cenã. & vultis ire: oẽ qd̃ vobis apponit mãducate: nihil interrogãtes ꝓpter cõscia. Si q̃s aũt dixerit vob̃ imolatũ ẽ idolis: nolite mãducare ꝓpt̃ illũ q̃ indicauit. & ꝓpt̃ cõscia Cõscia aũt dico: nõ tua ꝫ alteri9. Ut qd̃ n. libertas mea iudicat ab aliena cõscia? Si ego cũ grã pticipo: qd̃ blasphemor ꝓ eo q̃ gratias ago? Sive g̃ manducatis sive bibitis. uel aliud qd̃ facitis: oia i gl̃ia dei facite. Sine offensiõe estote iudeis & gẽtib9 & ecclie dei: sic & ego p̃ oia oib9 placeo: nõ querẽs qd̃ mihi vtile ẽ: ꝫ qd̃ multis. ut salui fiãt. XI

Imitatores mei estote: sicut & ego xp̃i. Laudo aut̃ vos frẽs q̃ p̃ oia mei memores estis. & sicut tradidi vob̃ p̃cepta mea tenetis. Volo aut̃ vos scire: q̃ oĩs viri caput xp̃s est: caput aut̃ mulieris vir: caput vo xp̃i deus. Omis vir orãs aut ꝓphẽtãs velato capite: deturpat caput suũ. Omis aũt mulier orãs aut ꝓphẽtãs non velato capite deturpat caput suũ. Unũ ẽ. n. ac si decalueat. Nã si nõ velat mulier: tõdeat. Si vo turpe ẽ mulieri tonderi aut decaluari: velet caput suũ. Vir quidẽ nõ debet velare caput suũ: qm̃ imago & gloria dei ẽ: mulier ãt gl̃ia viri est. Nõ. n. vir ex muliere ẽ: sed mulier ex viro. Eteni nõ ẽ creat9 vir ꝓpt̃ mulierẽ: ꝫ mulier ꝓpt̃ virũ. Jõ debet mulier velamẽ habẽ sup caput suũ. & ꝓpt̃ ãgelos. Verũtñ neq; vir sine muliere. neq; mulier sine viro i dño. Nã sicut mulier de viro. ita & vir p̃ mulierẽ. Oia aut̃ ex deo. Vosipsi iudicate: decet mulierẽ nõ velatã orare deũ? Nec ipsa nã docet vos Qz vir qdẽ si comã nutriat. ignominia ẽ illi: mulier vo si comã nutriat. gloria ẽ illi: qm̃ capilli p velamie ei dati sũt. Si q̃s aũt videt cõtẽtios9 ẽ: nos talẽ cõsuetudinẽ nõ habem9 neq; ecclia dei. Hoc aũt p̃cipio: non laudãs q̃ non i melio9. ꝫ in deteri9 cõuenitis. Primũ qdẽ cõueniẽtib9 vob̃ in ecclam: audio scissuras esse int̃ vos. & ex pte credo. Nã oportet & hereses eẽ: ut & q̃ probati sũt manifesti fiãt in vobis. Cõueniẽtib9 g̃ vob̃ i vnũ: iã nõ est dominicã cenã mãducare. Unusq̃sq; enim. n. suã cenã p̃sumit ad mãducãdũ. Et ali9 qdẽ esurit. alius aũt ebri9 est. Nũqd domos nõ habetis ad manducãdũ & bibẽdũ? Aut ecclam dei ꝓtẽnitis. & ꝓfunditis eos q̃ nõ hñt? Quid dicam vob̃? Laudo vos: in hoc nõ laudo. Ego. n. accepi a dño qd̃ & tradidi vobis: qm̃ dñs ihus in qua nocte tradebat. accepit panẽ. & grãs agẽs fregit. & dixit: Accipite & manducate. Hoc est corpus meũ quod ꝓ vobis tradet. Hoc facite in meã cõmemorationẽ. Similit & calicẽ: postq̃ cenauit. dicẽs: Hic calix nouũ testm̃ ẽ in meo sanguine. Hoc facite q̃tienscũq; bibetis. i meã cõmemorationẽ. Quotiẽscũq; n. mãducabitis panẽ hũc. & calicẽ bibetis: mortẽ dñi annũciabitis donec veniat. Itaq; q̃cũq; manducauerit panẽ. & biberit calicẽ dñi indigne: reus erit corpis & sanguis dñi. Probet autẽ seipsũ hõ: & sic de pane illo edat & de calice bibat. Qui. n. manducat & bibit indigne: iudiciũ sibi mãducat & bibit: nõ diiudicãs corp9 dñi. Jõ inf̃ vos multi infirmi & ifecilles. & dormiũt multi. Qz si nosmetipsos diiudicarem9: nõ vtiq; iudicaremur. Dũ iudicamur aut̃ a dño corripimur ut nõ cũ hoc mũdo dãnemur. Itaq; frẽs mei cũ cõuenitis ad mãducãdũ: inuicẽ expectate. Si q̃s esurit. domi mãducet: ut nõ in iudiciũ cõueniatis. Cetera aũt cũ venero disponam.

De spiritalib9 aũt nolo vos XII
ignorare frẽs. Scitis aũt q̃m cũ gẽtes essetis. ad simulacra muta ꝓut ducebamini euntes. Jõ notũ vob̃ facio: q̃ nemo i spũ dei loquẽs dicit anathema ihũ. Et nemo põt dicẽ dñs ihs. nisi in spũ scõ. Diuisiones vo grãe sũt. idẽ aũt spũs. Et diuisiones ministrationũ sũt. idẽ aũt dñs. Et diuisiones operationũ sũt. idẽ vo de9 q̃ operat oia i oibus. Unicuiq; aũt datur manifestatio spũs. ad vtilitatẽ. Alij qdẽ p̃ spm̃ datur p̃mo sapiẽtie. alij autẽ p̃mo scie p̃m eũdẽ spm̃. Alteri fides in eodẽ spũ. alij grã sanitatũ in vno spũ. Alij operatio vtutũ. alij ꝓphetia. alij discretio spirituũ. alij gnã liguaꝝ. alij interp̃tatio p̃monũ. Hec aũt oia operat vn9 atq; idẽ spũs. diuidens singulis ꝓut vult. Sic. n. corp9 vnũ ẽ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ mẽbꝛa hꝫ multa: oia aũt mẽbꝛa coꝛpis cũ
sint multa·vnũ tñ coꝛpꝰ sũt: ita ꝛ xp̃s. Eteni
in vno spũ oẽs nos in vnũ coꝛpꝰ bapticati
sumus·siue iudei·siue gentiles·siue serui·si-
ue liberi: ꝛ oẽs in vno spũ potati sumꝰ. Nã ꝛ
coꝛpꝰ nõ est vnũ mẽbꝛũ·ꝫ multa. Si dixe-
rit pes·qm̃ nõ sũ manꝰ·nõ sũ de coꝛpe: nũ ió
nõ ẽ de coꝛpe? Et si dixerit auris·qm̃ nõ sũ
oculꝰ·nõ sũ de coꝛpe: nũ ió nõ est de coꝛpe?
Si totũ coꝛpꝰ oculꝰ: vbi auditꝰ? Si totũ au-
ditꝰ: vbi odoꝛatꝰ? Nũc aũt posuit deus mẽ-
bꝛa: vnũquodq; eoꝝ i coꝛpe sicut voluit. Oꝛ
si essent oia vnũ mẽbꝛũ: vbi coꝛpꝰ? Nũc aũt
multa q̃dẽ mẽbꝛa: vnũ aũt coꝛpꝰ. Non põt
aũt dicẽ oculꝰ manui·opa tua nõ indigeo:
aut iterꝝ caput pedibꝰ: nõ estis mihi necessa-
rij. Sꝫ multo magis q̃ videãt mẽbꝛa coꝛpis
infirmioꝛa eẽ: necessarioꝛa sũt. Et q̃ putamꝰ
ignobilioꝛa mẽbꝛa esse coꝛpis·his honoꝛẽ
abũdãtioꝛẽ circũdamꝰ. Et q̃ inhoneста sunt
nr̃a·abũdãtioꝛẽ honestatẽ hñt. Honesta aũt
nr̃a nulliꝰ egẽt. Sꝫ deꝰ tẽpꝛauit coꝛpꝰ·ei cui
deerat abũdãtioꝛẽ tribuẽdo honoꝛẽ: ut non
sit scisma in coꝛpe: ꝫ in idipsũ ꝓ inuicẽ sollici-
ta sint mẽbꝛa. Et si q̃d patiãt vnũ mẽbꝛũ·cõ-
patiũt oia mẽbꝛa: siue gloꝛiat vnũ mẽbꝛũ:
cõgaudẽt oia mẽbꝛa. Vos aũt estis coꝛpꝰ
xp̃i. ꝛ mẽbꝛa de mẽbꝛo. Et q̃sdã q̃dẽ posuit
deꝰ i eccl̃ia·p̃mũ apl̃os·secũdo ꝓphas·tertio
doctoꝛes·deinde ꝟtutes·exinde grãs cura-
tionũ: opitulatiões·gubernatiões·gnã lin-
guaꝝ·interꝑpꝛetationes ꝟmonũ. Nũquid oẽs
apl̃i? Nũq̃d oẽs ꝓphe? Nũq̃d oẽs doctoꝛes
Nũq̃d oẽs ꝟtutes? Nunq̃d oẽs gratiã hñt
curationũ? Nũq̃d ces linguis loquũt? Nũ-
q̃d ces iterꝑtãt. Emulami autẽ charismata
melioꝛa. Et adhuc excellẽtioꝛẽ viam vobis
demonstro. XIII

Si linguis hoiũ loq̃r ꝛ angeloꝝ: ca-
ritatẽ aũt nõ habeã: factꝰ sum velut
es sonãs aut cymbalũ tinniens. Et
si habuero ꝓphetiam: ꝛ nouerim mysteria
oia. ꝛ oẽm sciam. ꝛ si hũero oẽm fidem ita ut
mõtes trãsferã: caritatẽ aũt nõ hũero·nihil
sũ. Et si distribuero in cibos pauꝑꝝ oẽs fa
cultates meas. ꝛ si tradidero coꝛpꝰ meũ ita
ut ardeã: caritatẽ aũt nõ hũero: nihil mihi
ꝓdest. Caritas patiẽs ẽ: benigna ẽ. Caritas
nõ emulat·nõ agit ꝓperã·nõ inflat·non est
ambitiosa: nõ q̃rit q̃ sua sũt. Nõ irritat·non
cogitat malũ: nõ gaudet sup̃ iniq̃tate: ꝯgau-
det aũt ṽitati. Oia suffert·oia credit·oia spe-
rat·oia sustinet. Caritas nũq̃ excidit. Siue
ꝓphetie euacuabũt: siue lingue cessabũt: siue
sciẽtia destruet. Ex pte. n. cogn̄scim9: ꝛ ex pte
ꝓphetam9. Cũ aũt venerit qđ pfectũ ẽ: eua-
cuabit qđ ex pte ẽ. Cũ eẽm paruul9·loq̃bar
ut paruul9·sapiebã ut paruul9·cogitabã ut
puul9. Qñ aũt factꝰ sũ vir: euacuaui q̃ erãt
puuli. Videmus nũc p speculũ in enigmate:
tũc aũt facie ad faciẽ. Nũc cognosco ex pte:
tũc aũt cognn̄scã·sicut ꝛ cognitꝰ sũ. Nũc autẽ
manent fides·spes·caritas·tria hec. Maioꝛ
aũt hoꝝ est caritas. XIIII

Sectamini caritatẽ: emulami spiri-
talia: magis aũt ut ꝓphetet. Qui. n.
loq̃t lingua·nõ hoib9 loquit sed deo.
Nemo. n. audit. Spũs autẽ loq̃t mysteria.
Nã q̃ ꝓphetat: hoib9 loquit ad edificationẽ
ꝛ exhoꝛtationẽ ꝛ p̃solationẽ. Qui loq̃t lin-
gua·semetipsũ edificat: q̃ aũt ꝓphetat·eccle-
siam edificat. Volo autem oẽs vos loqui lin
guis: magis aũt ꝓphetare. Nã maioꝛ ẽ q̃ ꝓ-
phetat q̃m q̃ loq̃t liguis·nisi forte interꝑpꝛetet
ut eccl̃ia edificationẽ accipiat. Nũc ãt frẽs
si venero ad vos linguis loquens·q̃d vobis
ꝓdero: nisi vob loq̃r·aut i reuelatiõe·aut in
scia·aut i ꝓphetia·aut in doctrina? Tamẽ q̃
sine aia sũt voce dãtia·siue tibia·siue citbara:
nisi distinctionẽ sonitũ dederint·quõ sciet
id qđ canit aut qđ citbarizat? Eteni si icer-
tã voce det tuba·q̃s parabit se ad bellũ? Ita
ꝛ vos p linguã nisi manifestũ ꝟmonẽ dederi-
tis: quõ sciet id qđ dicit? Erit9. n. in aera lo-
quẽtes. Tam multa utputa gnã liguaꝝ sũt
i hoc mũdo. ꝛ nihil sine voce est. Si g̃ nesciero
ꝟtutẽ vocis·ero ei cui loq̃r barbarꝰ: ꝛ q̃ lo-
quit mihi barbarꝰ. Sic ꝛ vos q̃m emulato-
res estis spirituũ ad edificationẽ eccl̃ie: q̃ri-
te ut abũdet9. Et ió q̃ loquit lingua·oꝛet ut
interꝑtet. Nam si oꝛẽ lingua·spũs meꝰ oꝛat:
mẽs ãt mea sine fructu ẽ. Quid g̃ ẽ? Oꝛa-
bo spũ: oꝛabo ꝛ mẽte. Psallã spũ: psallã ꝛ mẽ-
te. Ceterũ si bñdixeris spũ: q̃s supplet locũ
idiote? Quõ dicet amẽ sup̃ tuã bñdictionẽ?
Q̃m quid dicas nescit. Nã tu q̃dẽ bñ grãs
agis: ꝫ alt nõ edificat. Grãs ago deo meo
q̃ oiuꝫ vr̃m lingua loq̃r. Sed in eccl̃ia volo
q̃nq; ṽba sensu meo loq̃·ut ꝛ alios istruã: q̃m
decẽ milia ṽboꝝ i lingua. Frẽs: nolite pueri
effici sensib9: ꝫ malitia puuli estote: sensibus
autem perfecti estote. In lege. n. scriptum est

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Qñ ialiꝰ liguis 7 i labiꝰ aliꝰ loqr ꝓpʼo
buic. 7 nec sic exaudiēt me dicit dñs. Itaq;
lingue i signū sūt nō fidelibꝫ ꝫ infidelibꝫ: ꝓ-
phētie aūt nō infidelibꝫ ꝫ fidelibꝫ. Si g̃ cō-
ueniat vniuersa ecclīa in vnū: 7 oēs liguis
loquāt: intrēt aūt idiote aut infideles. nōne
dicēt: q̄d isanitis? Si aūt oēs ꝓphētēt: intret
aūt q̄s ifidelis ulʼ idiota: cōuincit ab oibꝫ: di-
iudicat ab oibꝫ. Occulta. n. cordis eiꝰ ma-
nifesta fiūt. 7 ita cadēs i faciē adorabit deū.
ꝓnūciās q̄ vere deꝰ i vob̄ sit. Quid g̃ ē frēs?
Cū conuenitis vnusq̄sq; vrm psalmū hz. doctri-
nā hz. apocalypsim habet. liguā habet. inter-
pretationē hz: oia ad edificationē fiant. Siue
ligua q̄s loq̄t. ꝑm duos: aut ut multū tres:
7 ꝑ ptes. 7 vnꝰ interpretet. Si aūt non fuerit
interpres. taceat in ecclīa: sibi aūt loq̄t 7 deo:
Prophēte āt duo aut tres dicāt: 7 ceteri diiu-
dicēt. Qd̄ si alij reuelatū fuerit sedēti: prior
taceat. Potestis. n. oēs ꝑ singulos ꝓphētare
ut oēs discāt. 7 oēs exhortēt. Et spūs ꝓphe-
taꝝ ꝓphētis subiectꝰ ē. Non. n. dissensionis est
deꝰ. sed pacis: sicut 7 in oibꝫ ecclesijs scōꝝ do-
ceo Mulieres i ecclesijs taceāt. Nō. n. ꝑmit
tit eis loq̄. sed subditas eē: sicut 7 lex dicit. Si
q̄d aūt volūt discē: domi viros suos inter-
gēt. Turpe ē. n. mulieri loq̄ i ecclīa. An a vo
bis verbū dei ꝓcessit: aut i vos solos puenit?
Si q̄s videt ꝓphēta eē. aut spūalis: cognoscat q̄
scribo vobis: qa dñi sūt mādata. Si q̄s aūt
ignorat. ignorabit. Itaq; frēs emulami ꝓ-
phētare. 7 loq̄ liguis nolite ꝓhibē. Oia aūt
honeste 7 ꝑm ordinē fiāt in vobis. XV

Notū aūt vobis facio frēs euāgeliū
qd̄ ꝑdicaui vobis. qd̄ 7 accepistis.
in q̄ 7 statis. ꝑ qd̄ 7 saluami. q̄ rōne
ꝑdicauerim vob̄ si tenetis: nisi frustra credidi-
stis. Tradidi. n. vobis in ꝓmis qd̄ 7 accepi:
qm̃ xps mortuꝰ ē ꝓ pctis nris ꝑm scripturas:
7 qa sepultꝰ est. 7 qa resurrexit tertia die scdm
scripturas. 7 qa visus ē cephe: 7 ꝑ hos vndecim:
Deinde visus ē plus q̃ qngētis fribꝰ simul:
ex qbꝰ multi manēt vsq; adhuc: q̄dā aūt dor-
mierūt. Deinde visus ē iacobo: deinde aplis
oibꝰ. Nouissime aūt oiuz. tāq̃ aborsiuo vi-
sus ē 7 mihi. Ego. n. sū minimꝰ aplorꝝ: qui
nō sū dignꝰ vocari aplus: qm̃ ꝑsecutꝰ sū ec-
clesiā dei. Gratia autē dei sū id qd̄ sū: 7 grā
eiꝰ i me vacua nō fuit: ꝫ abūdāuiꝰ illis oibꝰ
laboraui. Nō ego aūt: ꝫ grā dei mecū. Siue
enī ego. siue illi: sic ꝑdicauimus. 7 sic credi-
distis. Si āt xps ꝑdicat q̄ resurrexit a mor-
tuis: quō q̄dā dicūt i vobis: qm̃ resurrectio
mortuoꝝ nō ē? Si aūt resurrectio mortuoꝝ
non est: neq; xps resurrexit. Si aūt xps nō
resurrexit: ianis ē ꝑdicatio nra: ianis ē 7 fi-
des vra. Inuenimur autē 7 falsi testes dei:
qm̃ testimoniū dixim⁹ aduersus deū q̄ su-
scitauerit xpm quem nō suscitauit: si mortui
nō resurgūt. Nā si mortui nō resurgūt. neq;
xps resurrexit. Qꝫ si xps nō resurrexit: vana
est fides vra. Adhuc enī estis in pctis vris.
Ergo 7 q̄ dormierūt i xpo. perierūt. Si i hac
vita tm̃ i xpo sperantes sumꝰ: miserabiliores
sumꝰ oibꝰ hoibus. Nūc aūt xps resurrexit a
mortuis ꝓmitie dormiētiū. qm̃ q̄dē ꝑ hoiem
mors. 7 ꝑ hoiem resurrectio mortuoꝝ. Et si-
cut i adā oēs moriūt: ita 7 i xpo oēs viuifi-
cabūt. Vnusquisq; aūt i suo ordine: ꝓmitie
xps. Deinde hi q̄ sunt xpi: q̄ in aduētū eius
crediderūt. Deide finis cū tradiderit regnū
deo 7 pri: cū euacuauerit oēm ꝓncipatū 7
potātē 7 virtutē. Oportet aūt illū regnare: do-
nec ponat oēs inimicos sub pedibꝰ eius. Nouis-
sime aūt inimica destruet mors. Omia enī
subiecit sub pedibꝰ eiꝰ. Cū āt dicat oia subie-
cta sunt ei: sine dubio ꝓter eū qui subiecit ei
oia. Cū āt subiecta fuerit illi oia: tūc 7 ipse
filiꝰ subiectus erit illi q̄ subiecit sibi oia: ut sit
deꝰ oia i oibꝰ. Alioqn q̄d faciūt q̄ baptiçant
ꝓ mortuis? Si oio mortui nō resurgūt: ut
q̄d 7 baptiçant ꝑ illis? Et q̄d 7 nos ꝑicli-
tamur oi hora? Quotidie morior ꝓpter vram
gloriā frēs: quā habeo in xpo ihu dño nro.
Si ꝑm hoiem ad bestias pugnaui ephesi: q̄d
mihi ꝓdest si mortui nō resurgūt? Manduce-
mus 7 bibamus: cras. n. moriemur. Nolite se-
duci. Corrūpūt mores bonos colloq̄a ma-
la. Euigilate iusti: 7 nolite peccare: ignoran-
tiā. n. dei q̄dā hñt. Ad reuerētiā vobis loq̄r
Sz dic aliq̄s. Quō resurgūt mortui? Qua-
li aūt corpe veniēt? Insipiēs tu: qd̄ seminas
non viuificat. nisi ꝓius moriat. Et q̄d semi-
nas? Nō corpus qd̄ futurū ē seminas: ꝫ nudū
grnū: utputa tritici. aut alicuius ceroꝝ. Deus āt
dat illi corpus sicut vult. 7 vnicuiq; seminū
ꝓprium corpus. Nō oīs caro eadē caro: ꝫ alia
hoiuz. alia pecoꝝ. alia volucrū. alia āt piscium
Et corpa celestia. 7 corpa terrestria. Sz alia
q̄dē celestiū glia: alia āt terrestriū. Alia clari-
tas sol: alia claritas lūe. 7 alia claritas stel-
laꝝ. Stella. n. a stella differt i claritate: sic 7

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

resurrectio mortuoꝝ. Seminat̄ i corruptiæ: surget i icorruptiæ. Seminat̄ i ignbilitate: surget i glia. Seminat̄ i infirmitate: surget i ꝑtute. Seminat̄ corp⁹ aiale: surget corp⁹ spūale. Si ē corp⁹ aiale ·est ꝫ spūale: sic̄ scriptū ē. Fact⁹ ē ꝑm⁹ hō adam i aiam viuentē: nouissim⁹ adā i spm̄ viuificātē. Sz nō ꝑus qđ spūale est·sed qđ aiale: deinde qđ spūale. Prim⁹ hō de tra ter⁹: secūd⁹ hō de celo celestis. Qualis terren⁹·tales ꝫ terreni: ꝫ qlis celestis·tales ꝫ celestes. Igit̄ sicut portauimus imaginē terreni·portem⁹ ꝫ imaginē celestis. Hoc autē dico frēs: qa caro ꝫ sanguis regnū dei possidē nō pōt: neq; corruptio incorruptelā possidebit. Ecce mysteriū vob̄ dico. Oēs qdē resurgem⁹: sz nō oēs imutabimur. In momēto·i ictu oculi· in nouissima tuba. Canet.n. tuba: ꝫ mortui resurgēt incorrupti. ꝫ nos imutabimur. Oportet.n. corruptibile hoc induere incorruptionē: ꝫ mortale hoc induere imortalitatē. Cū aūt mortale hoc induerit imortalitatē: tūc fiet ꝑmo qđ scriptū ē. Absorta ē mors i victoria. Ubi ē mors victoria tua? Ubi ē mors stimul⁹ tu⁹? Stimulus aūt mort̄ pctm̄ ē: virt⁹ aūt pcti lex. Deo aūt grās: qui dedit nobis victoriā ꝑ dn̄m nostrū ih̄m xp̄m. Itaq; frēs mei dilecti: stabiles estote ꝫ imobiles: abundātes in oi ope dn̄i sp: sciētes q̄ labor vester nō ē inanis in domino.

XVI

De collectis aūt q̄ fiūt i scōs: sicut ordinaui i eccl̄ijs galatie: ita ꝫ vos facite ꝑ vnā sabbati. Unusq̄sq; vr̄m apud se ponat·recondens qđ ei bn̄ placuerit: ut nō cū venero tūc collecte fiant. Cū aūt pn̄s fuero· q̄s ꝓbaueritis ꝑ epl̄as·hos mittā perferre gratiā vr̄am i irl̄m. Qz si dignū fuerit ut ego eam: mecū ibunt. Veniam aūt ad vos: cū macedoniā ptrāsiero. Nā macedoniā ptrāsibo. Apud vos aūt forsitā manebo uel etiā byemabo: ut vos me deducat⁊ quocūq; iero. Nolo.n. vos modo in trānsitu vidē Spero.n. me aliquātulū tpis manere apud vos: si dn̄s ꝑmiserit. Permanebo autē epl̄si vsq; ad p̄tecosten. Ostiū.n. mihi apertū est magnū ꝫ euidēs. ꝫ aduersarij multi. Si aūt venerit timotheus: videte ut sine timore sit apud vos. Op⁹.n. dn̄i operat̄ sicut ꝫ ego. Ne q̄s ḡ illū spnat. Deducite aūt illū in pace: ut veniat ad me. Expecto·n. illū cum fribus. De apollo aūt frē vob̄ notū facio: qm̄ multū rogaui eū ut veniret ad vos cū fribus. ꝫ vtiq; nō fuit voluntas ei⁹ ut nūc veniret. Veniet aūt·cū ei vacuū fuerit. Vigilate·state i fide· viriliter agite ꝫ ꝑforta mi: oia.n. vr̄a i caritate fiāt. Obsecro aūt vos frēs: nostis domū stephane ꝫ fortunati ꝫ achaici: qm̄ sūt p̄mitie achaie. ꝫ i ministeriū scōr̄ ordinauerūt seipsos ut ꝫ vos subditi sitis eiusmodi. ꝫ oī cooperanti ꝫ laboranti. Gaudeo aūt in pn̄tia stephane ꝫ fortunati ꝫ achaici: qm̄ id qđ vobis deerat: ipi suppleuerunt. Refecerūt.n. ꝫ meū spm̄ ꝫ vr̄m. Cognoscite ḡ q̄ eiusmōi sūt. Salutāt vos ecclie asie. Salutāt vos i dn̄o multū aq̄la ꝫ prisca cū domestica sua eccl̄ia: apud q̄s ꝫ hospitor. Salutāt vos oēs frēs. Salutate inuicē: i osculo scō. Salutatio mea: manu pauli. Si q̄s nō amat dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m: sit anathema maranatha. Gratia dn̄i nostri ih̄u xp̄i vobiscū. Caritas mea cū oib⁹ vobis in xp̄o ih̄u. Amen.

Explicit epistola pauli ad Corithios p̄ma.

Incipit ꝓlog⁹ i secūdā epl̄az ad Corithios

Secūda ad corithios epistola q̄si i parte superiori post tribulationū suaꝝ relatiōes reddit causas q̄re ad eos secundo nō ierit: qm̄ non leui mutatione consilij fecisse se asserit·sed ne aduētu suo tristiciā incurreret: cū i pctō ꝑmanē discipulos reꝑisset. Deinde p⁹ agnitos fruct⁹ pn̄e recōciliat eū ecclesie·quē i ꝑma ꝑ fornicationē a cōsortio scōr̄ iusserat amoueri. Tertio cōtra pseudo ap̄los officij sui dignitatē tuet̄. ꝫ nouitesti mistros· tāto anteire grā oñdit·quāto euāgeliū ē lege p̄stāti⁹. Immoratur etiā i cā illa plurimū quā breuit̄ i ꝑma ꝓtigerat·ut ꝑmpto ac libēti aio necia pn̄tis vite nō bn̄tib⁹ largiāt̄. ꝫ vtilitate spūalis cōmertij cōmutēt pn̄tia cū futuris·atq; abūdātia sua scōr̄ inopiā supleāt·ut viciss̄im eoꝝ inopia scōr̄ abundātia supleat̄. In fine reꝑtit qđ superius ꝺ pseudo ap̄los egerat. ꝫ iactationē eorū p̄dicatiōesq; se gliosas·uel collata anti ꝗtate gener⁊·uel catbalogo iuriaꝝ ac periculoꝝ suoꝝ euacuat·dicitq; eos operarios subdolos q̄ ad imitationē satbane transfigurent̄ i ap̄los x̄pi·sub p̄dicatiōis spe lucra pecuniaria queq; sectantes.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Ad Corinthios II

Incipit argumentū.

POst actā a corinthijs pnīam cō
solatoriam scribit eis epl'am apo'
stolus a troade p titū. ⁊ collau/
dans eos hortat' ad melioza: cō/
tristratos q̄dē eos sed emēdatos ostendēs.

Explicit argumentū. Incipit epistola
pauli ad Corithios secūda. Capīm I

PAulus apl'us xp̄i ih̄u p vo/
lūtatē dei. ⁊ timothe⁹ frater
ecclie dei q̄ est corinthi cum
oīb⁹ sanctis q̄ sūt i vniuersa
achaia. Gratia vob⁹ ⁊ pax a
deo pre nro ⁊ dño ih̄u xp̄o.
Bñdictus de⁹ ⁊ p̄r dñi nri ih̄u xp̄i pater mi/
sericordiaꝝ ⁊ deus tot⁹ cōsolatiōis. q̄ cōso/
lat' nos i oi tribulatiōe nra ut possim⁹ ⁊ ipsi
cōsolari eos q̄ i oi p̄ssura sūt p exhortationē
q̄ exhortamur ⁊ ipsi a deo: qm̄ sicut abūdāt
passiōes xp̄i in nobis: ita ⁊ p xp̄m abūdat cō
solatio nra. Siue aūt tribulam̄ p vra exhor/
tatiōe ⁊ salute: siue cōsolamur p vra cōsola/
tiōe: siue exhortamur p vra exhortatiōe ⁊ sa/
lute. q̄ op'at tolerātia earūdē passionū q̄s ⁊
nos patimur. ut spes nra firma sit p vobis:
sciētes qm̄ sicut socij passionū est̄: sic erit̄ ⁊
p̄solatiōis. Nō. n. volum⁹ ignorare vos frēs de
tribulatiōe nra q̄ facta ē i asia: qm̄ sup̄ mo/
dū grauati sum⁹ sup̄ vtutē: ita ut tederet nos
etiā viuere. Sed ipsi i nobisipsis responsum
mort̄ habuim⁹: ut nō sim⁹ fidētes i nob. sed
in deo q̄ suscitat mortuos. q̄ de tātis piculis
nos eripuit ⁊ eruit: in quē spam⁹ qm̄ ⁊ ad/
huc eripiet. adiuuātib⁹ ⁊ vob i oratione p no/
bis: ut ex multarū psonis facierū ei⁹ q̄ i no/
bis ē donatiōis. p multos grē agāt' p nob.
Nā gl'ia nra h̄ ē testimoniū p̄scie nre: qm̄ i sim
plicitate cordis ⁊ sinceritate dei. ⁊ nō i sapia
carnali. sed i grā dei p̄uersati sum⁹ i h̄ mūdo.
abūdāti⁹ aūt ad vos. Nō. n. alia scribimus
vobis q̄ꝫ q̄ legistis ⁊ cognouistis. Spero autē
qm̄ vsq̄ i finē cognoscet̄. sicut ⁊ cognouist̄ nos ex
parte: q̄a gl'ia vra sumus. sicut ⁊ vos nra: i die
dñi nri ih̄u xp̄i. Et hac p̄fidētia volui prius
venire ad vos ut secūdā grām haberet̄. ⁊ p
vos trāsire ī macedoniā. ⁊ iterū a macedo/
nia venire ad vos. ⁊ a vobis deduci i iudeā.
Cū g̃ h̄ voluissem: nūq̄d leuitate vsus sum?
Aut q̄ cogito. ſm carnē cogito: ut sit apud
me: est ⁊ nō? Fidelis aūt de⁹. q̄a sermo nr̄ qui
fuit apud vos. nō ē in illo ē ⁊ nō: sed ē i illo ē.
Dei. n. filius ih̄us xp̄s q̄ vobis p nos p̄dica/
tus ē. p me ⁊ siluanū ⁊ timothēū: non fuit in
illo ē ⁊ nō: sed ē i illo fuit. Quotq̄t. n. p̄missio/
nes dei sūt: i illo ē. Jō ⁊ p ipsū amen deo ad
gloriā vr̄am. Qui aūt p̄firmat nos vobiscū
i xp̄o. ⁊ q̄ vnxit nos de⁹. ⁊ qui signauit nos ⁊
dedit pign⁹ spūs ī cordib⁹ nr̄is. Ego aūt te/
stem deū inuoco i aiam meā. q̄ parcēs vobis
nō veni vltra corinthū: nō q̄a dñamur fidei
vr̄e: sed adiutores sumus gaudij vestri. Nam
fide statis. II

STatui aūt hipsū apud me: ne iterū
in tristicia venirē ad vos. Si. n. ego
contristo vos: ⁊ q̄s est q̄ me letificet
nisi q̄ cōtristat' ex me? Et hipsū scripsi vobis
ut non cū venero tristiciā sup̄ tristiciā habeā
de q̄b⁹ oportuerat me gaudē: cōfidēs i oīb⁹
vobis. q̄a meū gaudiū oiuz vr̄m ē. Nam ex
multa tribulatiōe ⁊ angustia cordis scripsi
vob p multas lachrymas: nō ut p̄tristemini
sed ut sciat̄ quā caritatē habeā abūdāti⁹ i vo/
bis. Si q̄s aūt p̄tristauit me. nō me cōtrista/
uit. sed ex pte: ut nō onerem oēs vos. Sufficit
illi q̄ eiusmōi ē obiurgatio h̄ q̄ fit a plurib⁹.
ita ut e cōtrio magis donet̄ ⁊ p̄solemini: ne fo/
rte abūdātiori tristicia absorbeat' q̄ eiusmodi
est. Propt̄ qđ obsecro vos: ut cōfirmetis in
illū caritatē. Ideo. n. ⁊ scripsi vob ut cognos/
cā experimētū vr̄m: an in oīb⁹ obedientes sitis. Cui
aūt aliq̄d donastis: ⁊ ego. Nā ⁊ ego qđ do/
naui si q̄d donaui, propt̄ vos i p̄sona xp̄i: ut nō
circūueniamur a sathana. Nō. n. ignoram⁹
cogitatiōes ei⁹. Cū venissem aūt troadē, ppt̄
euāgeliū xp̄i: ⁊ ostiū mihi aptū eēt i dño: nō
habui requiē spūi meo. eo q̄ non inuenerim
titum frēm meū: sed valefaciēs eis. profectus
sum i macedoniā. Deo aūt grās q̄ sp triū/
phat nos in xp̄o ih̄u ⁊ odorē notitie sue ma/
nifestat p nos i oi loco: q̄a xp̄i bonus odor
sum⁹ deo i bis q̄ salui fiūt: ⁊ i bis q̄ pereunt.
Alijs quidē odor mortis i mortē: alijs aūt
odor vite i vitā. Et ad h̄ q̄s tā idone⁹? Nō
n. sum⁹ sicut plurimi adulterātes v̄bū dei. sed
ex sinceritate sicut ex deo coram deo in xp̄o
loquimur. III

INcipim⁹ iterū nosmetipsos cōmenda/
re. Aut nūq̄d egem⁹ sicut q̄dā cōmen/
datitijs epistolis ad vos: aut ex vobis?

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Epistola nra vos estis scripta i cordib⁹ nostris·q̄ scit̄ ⁊ legit̄ ab oib⁹ ꝫoib⁹: manifestati q̄m epla est̄ xp̄i mistrata a nobis ⁊ scripta: nō atrameto·sp̄ spū dei viui: nō i tabulis lapideis·sī tabulis cordis carnalib⁹. Fiduciā aūt talē habem⁹ per xp̄m ad deū: non q̄ sufficientes sim⁹ cogitare aliq̄d a nob q̄si ex nob: sed sufficiētia nra ex deo ē. Qui ⁊ idoneos nos fecit mistros noui testameti: non lrā sp̄ spū. Littera.n. occidit: spūs aūt viuificat. Q̄ si mistratio mort̄ lris deformata in lapidib⁹: fuit i gl̄ia ita ut nō possent intēdē filij isr̄l in faciē moysi ꝓpt̄ gloriā vult⁹ ei⁹ q̄ euacuat̄: quō nō magꝭ mistratio spūs erit i gl̄ia. Nam si mistratio dānatiōis i gl̄ia ē: multo magis abundat misteriū iusticie in gloria. Nam nec glorificatū ē qđ claruit i hac parte: ꝓpt̄ excellētē gloriā. Si.n. qđ euacuat̄ p gloriā est: multo magis qđ manet i gloria ē. Hñtes igit̄ talē spem· multa fiducia vtimur. Et nō sicut moyses ponebat velamē sup faciē suam ut nō intenderēt filij isr̄l in faciē ei⁹ qđ euacuat̄: sp̄ obtusi sūt sensus eor. Usq̄ i hodiernū diē idipsū velamē in lectiōe veteris testamenti manet nō revelatū: qđ in xp̄o euacuatur: sp̄ usq̄ i hodiernū diē cū legit̄ moyses· velamē positū ē sup cor eor. Cū aūt cōuersus fuerit ad dū·auferet̄ velamen. Dns aūt spūs ē. Ubi aūt spūs dni·ibi libertas. Nos ꝩo oēs revelata facie gloriā dni speculātes in eandē imaginē trāsformamur a claritate in claritatem tanq̄ a dni spū. IIII

Ideo hñtes hāc āministrationē iuxta qđ miam cōsecuti sum⁹: nō deficimus·sed abdicam⁹ occulta dedecoris·nō ābulātes i astutia·neq̄ adulterātes ꝩbū dei: sp̄ in manifestatiōe ꝩitat̄ cōmēdātes nosmetipsos ad oēm ꝓsciam hoīuz coram deo. Q̄ si etiā optū ē euāgeliū nr̄m·in bis qui pereunt ē optū: i q̄b⁹ de⁹ hui⁹ seculi excecauit mentes infideliū· ut nō fulgeat illuminatio euāgelij glorie xp̄i: qui ē imago dei. Nō.n. nosmetipsos p̄dicam⁹: sp̄ ihm xp̄m dnm nr̄m. Nos aūt seruos vros p ihm: q̄m de⁹ q̄ dixit de tenebris lucē splēdescere·ipse illuxit i cordib⁹ nostris ad illuiationē scie claritat̄ dei in facie xp̄i ihu. Habem⁹ aūt thesauz istū i vasis fictilib⁹: ut sublimitas sit ꝩtut̄ dei: ⁊ non ex nob. In oib⁹ tribulationē patimur: sed non āgustiamur. Aporiamur: sp̄ nō destituimur. Persecutionē patimur: sed nō derelinq̄mur. humiliamur: sp̄ nō cōfūdimur. Deijcimur: sed nō perim⁹. Semp mortificationē ihu xp̄i in corpe nro circūferētes: ut ⁊ vita ihu manifest̄ in corpib⁹ nr̄is. Sp̄.n. nos q̄ viuim⁹ in mortē tradimur ꝓpter ihm: ut ⁊ vita ihu mānifest̄ i carne nra mortali. Ergo mors i nobis opat̄: vita aūt i vob·Hñtes aūt eūdē spm fidei sicut scriptū ē·credidi ꝓpt̄ qđ locutus sum. ⁊ nos credim⁹· ꝓpt̄ qđ ⁊ loq̄mur: sciētes q̄m q̄ suscitauit ihm. ⁊ nos cum ihu suscitabit. ⁊ cōstituet vobiscū. Dia.n. ꝓpter vos: ut grā abundās p multos·grār̄ actione abūdet i gloriā dei. Propter qđ nō deficimus. Sed lz is q̄ foris ē nr̄ hō corrūpat̄: tn is q̄ int⁹ ē renouat̄ de die i diē. Id.n. qđ ip̄senti ē momētaneū ⁊ leue tribulatiōis nre: sup modū i sublimitate eternū gl̄ie pōd⁹ opat̄ in nob: nō cōtēplātib⁹ nob q̄ videt̄: sp̄ q̄ nō videt̄. Que.n. videt̄·tpalia sūt: q̄ aūt nō videntur·eterna sunt. V

Scim⁹ eni: q̄m si terrestris dom⁹ nra hui⁹ habitatiōis dissoluat̄: q̄ edificationē ex deo habem⁹ domū non manufactā·sed eternā i celis. Nam ⁊ i hoc ingemiscim⁹ habitationē nr̄am q̄ de celo ē supindui cupiētes: si tn vestiti ⁊ non nudi inueniamur. Nam ⁊ q̄ sum⁹ in hoc tabernaculo·ingemiscim⁹ ḡuati: eo q̄ nolum⁹ expoliari· sp̄ supuestiri: ut absorbeat̄ qđ mortale ē a vita. Qui autē efficit nos i hipsū de⁹· q̄ dedit nobis pign⁹ spūs. Audētes igit̄ sp̄ ⁊ scientes: q̄m dū sumus i hoc corpe·pegrinamur a dño. Per fidē n.ābulam⁹: ⁊ nō p speciē. Audem⁹ aūt ⁊ bonā voluntatē habem⁹ magꝭ pegrinari a corpe ⁊ pnt̄es eē ad dnm. ⁊ iō ꝓtēdim⁹ sive absentes sive pnt̄es placere illi. Oēs.n. nos manifestari oportet añ tribunal xp̄i: ut referat vn⁹ q̄sq̄ ꝓpa corpis put gessit: sive bonū sive malū. Scientes ḡ timorē dni hoib⁹ suadem⁹· deo āt mānifesti sum⁹. Spero aūt ⁊ i cōsciētijs vr̄is mānifestos nos eē. Nō itez cōmēdam⁹ nos vob: sp̄ occasionē dam⁹ vob gloriādi p nob: ut habeat̄ ad eos q̄ i facie gl̄iant̄ ⁊ nō i corde. Sive.n. mēte excedim⁹ deo: sive sobrij sum⁹ vob. Caritas.n. xp̄i vrget nos estimātes hoc: q̄m si vn⁹ p oib⁹ mortu⁹ est: ḡ oēs mortui sūt. Et p oib⁹ mortu⁹ est xp̄s: ut ⁊ q̄ viuūt: iā nō sibi viuāt· sp̄ ei q̄ p ipsis mortu⁹ est ⁊ resurrexit. Itaq̄ nos ex hoc neminē novimus sm carnē. Et si cognouim⁹ sm carnē xp̄m: sp̄ nūc iam nō novim⁹. Si q̄ ergo i xp̄o

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

noua creatura: vetera transierũt: ecce facta sũt oia noua. Oia aũt ex deo q̃ nos reconciliauit sibi p xpm: t dedit nob̃ misteriũ reconciliationis. Quõ q̃dẽ deꝰ erat in xpo mũdũ reconcilias sibi: nõ reputãs illis delicta ipsoꝝ: t posuit in nob̃ vbũ reconciliationis. Pro xpo ergo legatione fungimur tanq̃ deo exhortante per nos. Obsecramꝰ p xpo. reconciliamini deo. Eũ q̃ non nouerat pctm̃. p nob̃ pctm̃ fecit: ut nos efficeremur iusticia dei in ipso. VI

Adiuuãtes aũt exhortamur ne in vacuũ gratiã dei recipiatis. Ait enim. Tpe accepto exaudiui te. t in die salutis adiuui te. Ecce nunc tẽpꝰ acceptabile: ecce nũc dies salutis. Nemi dãtes vllã offensionẽ: ut nõ vituperet̃ ministeriũ nr̃m: ꝫ i oibꝰ exhibeamus nosmetipsos sicut dei mistros: In multa patiẽtia. in tribulationibꝰ. in necessitatibꝰ. in angustijs. in plagis. in carceribꝰ. in seditionibus in laboribꝰ. in vigilijs. in ieiunijs: In castitate. in scia. in longanimitate. in suauitate. in spũ scõ. in caritate nõ ficta. in vbo vitatis. in vtute dei: Per arma iusticie. a dextris t a sinistris. Per gloriã t ignobilitatẽ. p infamiã t bonã famã. Ut seductores t veraces: sicut qui ignoti t cogniti. Quasi morientes t ecce viuimꝰ: ut castigati t nõ mortificati. Quasi tristes. sp aũt gaudentes. sic egentes: multos ãt locupletates: tãq̃ nihil bñtes t oia possidentes. Os nr̃m patet ad vos o corinthij: cor nr̃m dilatatũ ẽ. Nõ angustiami in nobis: angustiami aũt i visceribꝰ vr̃is. Eãdẽ aũt bñtes remuneratione: tanq̃ filijs dico: dilatami t vos Nolite iugũ ducẽ cũ infidelibꝰ. Que enim participatio iusticie cũ iniq̃tate: aut q̃ societas luci ad tenebras? Que autem cõuentio xpi ad belial? Aut que pars fideli cũ infideli? Qui aũt cõsensus tẽplo dei cũ idolis? Vos enim estis tẽplũ dei viui sic dicit deꝰ: qm̃ inhabitabo in illis t inambulabo inter eos: t ero illoꝝ deꝰ. t ipsi erũt mihi pplus. Propter qõ exite de medio eoꝝ. t separamini dicit dns: t imũdũ ne tetigeritis: t ego recipiam vos. t ero vobis in patrẽ. t vos eritis mihi i filios t filias dicit dns oipotens. VII

Has g̃ bñtes pmissiones carissimi mũdem̃ nos ab oi inq̃namento carnis t spũs. pficientes scificationẽ i timore dei. Capite nos. Neminẽ lesimꝰ: neminẽ corrupimꝰ: neminẽ circũuenimꝰ. Nõ ad cõdemnationẽ vr̃am dico. Predixim enim. quod in cordibꝰ nr̃is estis ad cõmoriendũ t ad cõuiuendũ. Multa mihi fiducia est apud vos: multa mihi gloriatio p vob̃. Repletꝰ sũ cõsolatione: superabũdo gaudio i oi tribulatione vr̃a. Nam t cũ venissemꝰ i macedoniã. nullam requiẽ habuit caro nr̃a: ꝫ omnem tribulationẽ passi sumꝰ. Foris pugne: intus timores. Sed q̃ cõsolat̃ humiles. cõsolatꝰ ẽ nos deꝰ in aduentu titi. Nõ solũ aũt i aduentu eius: ꝫ etiã i cõsolatione q̃ cõsolatꝰ ẽ i vob̃: referẽs nob̃ vr̃m desideriũ. vr̃m fletũ. vr̃am emulationẽ pro me: ita ut magis gauderẽ. Quõ t si contristaui vos i epla: nõ me penitet. Et si peniteret videns q epla illa t si ad horã vos contristauit: nũc gaudeo. nõ q̃a contristati estis: ꝫ q̃a contristati estis ad pniam. Contristati enim estis secm deum: ut in nullo detrimentũ patiami ex nob̃. Que enim secm deũ tristicia ẽ. pniam in salutẽ stabilẽ operatur: seculi autẽ tristicia mortẽ operat̃. Ecce enim hoc ipsũ secm deũ contristari vos. quãtã in vob̃ operatur sollicitudinẽ: ꝫ defensionẽ. ꝫ indignationẽ. ꝫ timorẽ. sed desideriũ. ꝫ emulationẽ. ꝫ vindictã. In oibꝰ exhibuistis vos incõtaminatos eẽ negocio. Igit̃ t si scripsi vob̃: nõ propt̃ eũ q̃ fecit iniuriã. nec propt̃ eũ q̃ passus est: ꝫ ad manifestãdã sollicitudinẽ nr̃am quã habemus p vobis coram deo. Jõ consolati sumꝰ. In consolatione aũt nr̃a abũdãtiꝰ magis gauisi sumꝰ super gaudio titi: q̃a refectꝰ ẽ spũs eiꝰ ab oibꝰ vob̃. Et si q̃d apud illũ de vob̃ gloriatus sũ. nõ sũ cõfusus: ꝫ sicut oia vob̃ i vitate locuti sumꝰ: ita t gloriatio nr̃a q̃ fuit ad titũ veritas facta ẽ. Et viscera eiꝰ abũdãtiꝰ i vob̃ sũt: reminiscẽtis oiuꝫ vr̃m obedientiam: quõ cũ timore t tremore excepistis illũ. Gaudeo: q in oibꝰ confido in vobis. VIII

Notã aũt facimꝰ vob̃ frẽs gratiã dei q̃ data ẽ i ecclesijs macedonie: t q in multo exprimẽto tribulationis abundantia gaudij ipsoꝝ fuit. t altissima paupertas eoꝝ abũdauit i diuitias simplicitatis eoꝝ Quia secm vtutẽ testimoniũ illis reddo. t sup vtutẽ voluntarij fuerũt: cũ multa exhortatione obsecrãtes nos grãm t coicationem misterij q̃ fit i scõs. Et nõ sicut speraui mꝰ: ꝫ semetipsos dederũt: primũ dño. deinde nob̃ p voluntatẽ dei: ita ut rogaremus titum ut quẽadmodũ cepit. ita pficiat i vob̃ etiã gratiã istã. Sed sic i oibꝰ abũdatis fide t sermone t scia t oi sollicitudine: insup t caritate vr̃a i nos. ut t i hac gra abũdetis. Nõ q̃si iperans

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dico: ꝟ p alioꝝ sollicitudinē etiā vre caritatꝭ ingeniū bonū cōprobās. Scitꝭ.n. grām dñi nri ihu xpi: qm̄ propr̄ vos egen⁹ fact⁹ ē cū esset diues: ut illi⁹ inopia vos diuites essetꝭ. Et cōsiliū i hoc do. Hoc enī vob vtile ē: q nō solū facē ꝟ velle cepistis ab āno pxo. Nunc ꝝ or facto pficite: ut quēadmodū ꝓmpt⁹ ē animꝰ volūtatꝭ: ita sit & pficiendi ex eo qd̄ habetis. Si.n. volūtas ꝓmpta est: ꝟm id qd̄ habet accepta ē nō ꝟm id qd̄ nō habet. Nō.n. ut alijs sit remissio vobis ād tribulatio: ꝟ ex eqlitate in pñti tpe vra abundātia illoꝝ inopiā supplear: ut & illoꝝ abundantia vre inopie sit supplemētū: ut fiat equalitas sicut scriptū ē: Qui multū nō abūdauit: & qui modicum nō minorauit. Gratias aūt ago deo q dedit eandē sollicitudinē pro vobis i corde titi: qm̄ exhortationē q̄dē suscepit: ꝟ cum sollicitior eēt sua volūtate pfect⁹ ē ad vos. Misimus etiā cū illo frēm nrm: cui⁹ laus ē i euāgelio p oēs ecclesias. Nō solū aūt ꝟ & ordinatus ē ab ecclesijs comes pegrinatiōis nre i banc grām q ministrat a nob ad dñi gloriā & destinatā volūtatē nraz. Deuitātes hoc: ne q̄s nos vitupet in hac plenitudine q ministrat a nob in dñi gloriā. Prouidem⁹.n. bona: nō solum corā deo ꝟ etiā corā hoibus. Misim⁹ aūt cū illis & frēm nrm quē pbauim⁹ i multis sepe sollicitū esse: nūc aūt multo sollicitiorē: confidētia multa i vob: sive p tito q̄dē soci⁹ me⁹ & i vob adiutor: sive frēs nri apli ecclesiarū glorie xpi. Ostēsionē ergo q̄ ē caritatꝭ vre & nostre glorie p vobis: in illos ostendite in facie ecclesiarum. IX

De mīsterio qd̄ fit in scos: ex abūdāti ē mihi scribē vob. Scio.n. ꝓmptū animū vrm p q̄ de vob glorior apud macedones: quoniam & achaia parata est ab anno preterito. & vestra emulatio prouocauit plurimos. Misim⁹ autē frēs: ut ne qd̄ gloriamur de vob euacuet in hac parte: ut quēadmodū dixi pati sitis: ne cum venerint macedones mecū. & iuenerint vos imparatos: erubescam⁹ nos: ut nō dicamus vos i hac suba. Necessariū ergo existimaui rogare frēs ut p̄ueniāt ad vos. & p̄parēt repromissam bñdictionē hāc paratā esse sic q̄si bñdictionē: nō q̄si auariciā. Hoc aūt dico. Qui parce seminat parce & metet: & q̄ seminat i bñdictiōib⁹ de bñdictiōib⁹ & metet. Unusq̄sq; put destinauit i corde suo: non ex tristicia aut ex necessitate. Hilarē.n. datorē diligit de⁹. Potēs ē aūt de⁹ oēm gratiā abūdare facē i vob: ut i oib⁹ sp oēm sufficientiā hñtes abūdetꝭ i oē opⁿ bonū: sicut scriptū est. Dispersit dedit pauprib⁹: iusticia ei⁹ manet in seculū seculi. Qui aūt āministrāt semen seminānti & panē ad māducādū ꝓstabit. Et multiplicabit semē vrm & augebit incrementa frugū iusticie vestre: ut i oibus locupletati abūdetis i oēm simplicitatē: q̄ operat p nos grāz actionē deo. Qm̄ misteriū hui⁹ officij nō solū supplet ea q̄ dessūt sanctis ꝟ etiā abūdat p mltas grāz actiōes i dño p pbationē ministerij hui⁹: glificantes deū i obedientia confessiōis vre i euāgelio xpi & simplicitate communicationis vre in illos & i oēs. & in ipsoꝝ obsecratiōe p vobis ꝟ desiderātiū vos ꝓpter eminentē gratiā dei in vobis. Gratias deo sup inenarrabili dono eius. X

Ipse aūt ego paul⁹ obsecro vos p mansuetudinē & modestiā xpi: qui in facie q̄dē būilis sū inē vos: absens aūt confido in vobis. Rogo autē ne p̄sens audeā p eā pfidētiā q̄ existimor audē i q̄sdā: q arbitrant nos tāq̄ ꝟm carnē ābulem⁹. In carne n. ābulātes: nō ꝟm carnē militam⁹. Nā arma militie nre nō carnalia sūt ꝟ potētia dei: ad destructionē mūitionū ꝟ silia destruētes & oēm altitudinē extollētē se aduersus scientiā dei & i captiuitatē redigētes oēm intellectū i obsequiū xpi. & in ꝓmptu hñtes vlcisci oēm inobedientiā: cū impleta fuerit vra obedientia. Que ꝟm facie sunt videte. Si q̄s confidit xpi se esse: hoc cogitet iterū apud se: q̄a sicut ipse xpi ē ita & nos. Nā & si āpli⁹ aliq̄d gloriat⁹ fuero de ptāte nra quā dedit nob dñs i edificationē & nō in destructionē vram non erubescā. Ut aūt nō existimer tāq̄ terrere vos p epl̄as: qm̄ q̄dē epl̄e inquiūt graues sunt & fortes: pñtia aūt corpis infirma. & sermo cōtēptibilis: hoc cogitet q̄ eiusmōi ē: q̄a q̄les sumus ꝟbo p epl̄as absentes: tales & pñtes in facto. Nō.n. audemus inserere aut cōparare nos q̄busdā q̄ seipsos cōmendāt: ꝟ ipsi i nobis nosmetipsos metiētes: & cōparātes nosmetipsos nobis. Nos aūt nō in imensū gloriabimur: ꝟ ꝟm mēsurā regule q̄ mēsus ē nob de⁹ mēsurā pertingēdi vsq; ad vos. Nō n. q̄si nō pertingētes ad vos superextēdim⁹ nos. Usq; ad vos.n. puenim⁹ i euāgelio xpi: non in imensum gloriantes i alienis laboribus.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Spem aũt bñtes crescẽtis fidei vre. in vb magnificari ꝑm regulã nr̃am in abundãtia: etiã in illa q̃ vltra vos sũt euãgelizare: nõ i aliena regula in bis q̃ ꝑparata sũt gloriari. Qui autẽ gloriat in dño glorietur. Nõ.n. qui seipsũ cõmẽdat ille ꝓbatus est: ꝫ quem dñs cõmendat.

XI

Vtinã sustineretis modicũ quid ĩsipientie mee: ꝫ ꝛ supportate me. Emulor.n. vos dei emulatione: despondi n. vos vni viro virginẽ castã exhibẽ xpo. Timeo aũt ne sicut serpens seduxit euam astutia sua: ita corrũpãt sensus vr̃i. ꝛ excidant a simplicitate q̃ ẽ in xpo. Nã si is q̃ venit. aliũ xp̃m p̃dicat quem non p̃dicauim⁹: aut aliũ spm̃ accipitis quẽ nõ accepistis: aut aliud euãgeliũ qõ nõ recepistis: recte pateremini. Existimo.n. nihil me min⁹ fecisse a magnis aplis. Nã ꝛ si imperit⁹ sermone: ꝫ non scia. In oib⁹ aũt manifest⁹ sũ vob. Aut nũq̃d peccãtũ feci meipsũ humiliãs: ut vos exaltemini? Quñ gratis euãgeliũ dei euãgelizaui vob: alias ecclesias expoliaui accipiẽs stipẽdia ad ministeriũ vr̃m: ꝛ cũ essem apud vos ꝛ egerẽ. nulli onerosus fui. Nã qõ mihi deerat suppleuerũt frẽs q̃ venerũt a macedonia. ꝛ i oib⁹ sine onere me vob ꝓtaui. ꝛ ꝓtabo. Est veritas xpi in me: q̃m h̃ gloriatio nõ infringet in me i regiõib⁹ achaie. Quare? Quia nõ diligo vos? Deus scit. Qõ aũt facio: ꝛ faciã. ut ãputẽ occasionẽ eorũ. q̃ volũt occasionẽ: ut in q̃ gloriant̃: tales inueniãt sic ꝛ nos. Nã ei⁹mõi pseudo apli sũt operarij subdoli: trãsfigurãtes se i aplos xpi. Et nõ mirũ. Ipse enim satbanas trãsfigurat se i ãgelũ lucis. Nõ ẽ g̃ magnũ si ministri ei⁹ trãsfigurẽt velut ministri iusticie q̃rũ finis erit ꝓm opa ipsorũ. Iterũ dico: ne q̃s me putet insipiẽtẽ. Alioq̃n velut insipiẽtẽ accipite me: ut ꝛ ego modicũ quid glorier. Qõ loq̃r. nõ loq̃r ꝓm deũ: ꝫ q̃si in insipientia. in hac suba glorie. Quñ multi gloriãt ꝓm carnem. ꝛ ego gloriabor. Libent̃.n. sustinetis insipientes: cũ sitis ipsi sapientes. Sustinetis n. si quis vos i seruitutem redigit. si quis deuorat. si quis accipit. si quis extollitur. si q̃s in faciem vos cedit. Scõm ignobilitatẽ dico: quasi nos infirmi fuerimus i hac parte. In q̃ q̃s audet: i insipiẽtia dico: audeo ꝛ ego Hebrei sũt. ꝛ ego. Israhelite sunt. ꝛ ego. Semen abrahe sunt. ꝛ ego. Ministri xpi sunt. ꝛ ego. Vt minus sapiens dico: plus ego. In laboribus plurimis. in carceribus abũdantius. in plagis supra modum. in mortibus frequẽter. A iudeis q̃nquies quadragenas vna min⁹ accepi. Ter virgis cesus sũ. semel lapidatus sum. ter naufragiũ feci. Nocte ꝛ die i ꝑfũdo maris fui. In itinerib⁹ sepe. periculis fluminũ. piculis latronũ. piculis ex genere. piculis ex gẽtib⁹. piculis i ciuitate. periculis i solitudine. piculis i mari. piculis in falsis fribus. In labore ꝛ erũna. in vigilijs multis. In fame ꝛ siti. i ieiunijs multis. In frigore ꝛ nuditate. ꝓter illa q̃ extrinsec⁹ sũt: istãtia mea q̃tidiana. sollicitudo oĩum ecclesiarũ. Quis infirmat̃ ꝛ ego nõ infirmor? Quis scãdalizat̃: ꝛ ego nõ vror? Si gloriari oportet. q̃ infirmitat̃ mee sũt gloriabor. Deus ꝛ pr̃ dñi nr̃i ihu xpi scit q̃ ẽ bñdict⁹ i secula q̃ nõ mẽtior. Damasci ꝓpositus gẽtis aretbe regis custodiebat ciuitatẽ damascenoꝝ ut me cõprehẽderet: ꝛ p fenestrã i sporta demissus sũ p murũ: ꝛ sic effugi manus eius.

XII

Si gloriari oportet: nõ expedit quidẽ Veniã aũt ad visiones ꝛ reuelatiões dñi. Scio hoĩem i xpo añ ãnos q̃tuordecim siue i corpe siue ex corp⁹ nescio: deus scit: raptũ h⁹modi vsq; ad tertiũ celũ. Et scio h⁹mõi hoĩem siue i corpe siue ex corp⁹ nescio: deus scit: q̃m rapt⁹ ẽ i paradisũ. ꝛ audiuit archana verba q̃ nõ licet homi loq̃. Pro hui⁹mõi gloriabor: ꝓ me aũt nihil nisi i infirmitatibus meis. Nã ꝛ si voluero gloriari: nõ ero insipiẽs. Veritatẽ n. dicã. Parco aũt: ne q̃s me existimet supra id qõ videt in me: aut audit aliq̃d ex me. Et ne magnitudo reuelationũ extollat me: datus ẽ mihi stimul⁹ carnis mee angel⁹ satbane q̃ me colapbizet. Propt̃ qõ ter dñm rogaui ut discederet a me: ꝛ dixit mihi. Sufficit tibi gra mea. Nã virt⁹ i infirmitate ꝓficit̃. Libẽter igit̃ gloriabor in infirmitatibus meis: ut inhabitet in me virtus xpi. Propt̃ qõ placeo mihi i infirmitatib⁹ meis: in cõtumelijs: i necessitatib⁹: i ꝑsecutionib⁹: in angustijs ꝓ xpo. Cũ.n. infirmor tũc potẽs sũ. Factus sũ insipiẽs: vos me coegistis. Ego.n. a vobis debui cõmẽdari. Nihil.n. min⁹ feci ab bis q̃ sunt supẽ modũ apli. Tã ꝛ si nihil sũ: signa tñ apostolat⁹ mei facta sũt sup vos i oi patiẽtia. signis ꝛ ꝓdigijs ꝛ ꝓtutib⁹. Quid ẽ n. qõ min⁹ habuistis ꝑ ceteras ecclesijs: nisi q̃ ego ipse nõ grauaui vos? Donate mihi hãc iniuriã. Ecce tertio hoc paratus sũ venire ad vos

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 nõ ero grauis vobis. Nõ.n.q̃ro q̃ vr̃a sũt ß vos. Nec.n. debẽt filij pentib⁹ thesauriça re: ß parẽtes filijs. Ego aũt libẽtissime impendã 7 supimpendar egoipse p aiab⁹ vr̃is: lz plus vos diligẽs minꝰ diligar. Sz esto. Ego vos nõ grauaui: ß cũ essem astut⁹ dolo vos cepi. Nũqd p aliquẽ eox q̃s misi ad vos circũueni vos? Rogaui titũ. 7 misi cũ illo fratrẽ. Nũqd tit⁹ vos circũuenit? Nõne eodem spũ ãbulauim⁹? Nõne eisdẽ vestigijs? Oli putat̃ q̃ excusem⁹ nos apud vos? Coram deo i xp̃o loq̃mur. Oia ãt carissimi ꝓpt̃ edificationẽ vr̃am. Timeo.n. ne forte cũ venero nõ ql̃es volo iueniã vos. 7 ego iueniar a vob ql̃ nõ vult̃: ne forte ꝓtentiões emulatiões aiositates dissensiões detractiões susurratiões inflatiões seditiões sint int̃ vos. Ne iterũ cũ venero bũiliet me de⁹ apud vos 7 lugeã multos ex bis q̃ añ peccauerũt 7 nõ egerũt pniam sup̃ immũdicia 7 fornicatione 7 impudicitia quã gesserũt. XIII

Ecce tertio h̃ venio ad vos: ut in ore duoꝝ uel triũ testiũ stabit oẽ ꝟbũ. Predixi.n. 7 p̃dico: ut p̃ns vobis. 7 nũc absens bis q̃ añ peccauerũt 7 ceteris oibus: qm̃ si venero itex nõ parcã. An experimẽtũ q̃rit̃ ei⁹ q̃ i me loq̃t̃ x̃ps? Qui i vob nõ infirmat̃: ß potẽs ẽ i vob. Nã 7 si crucifix⁹ ẽ ex infirmitate: sed viuit ex ꝟtute dei. Nam 7 nos ifirmi sum⁹ i illo. ß viuem⁹ cũ eo ex virtute dei i vob. Vosmetipsos tẽptate: si est̃ in fide ipsi vos ꝓbate. An nõ cog̃scit̃ vosmetipsos: q̃a x̃ps ih̃s i vob ẽ? Nisi forte reprobi estis. Spero aũt q̃ cog̃scit̃: q̃a nos nõ sum⁹ reꝓbi. Oram⁹ aũt deũ ut nihil mali faciat̃: non ut nos ꝓbati pream⁹: ß ut vos qđ bonũ ẽ faciat̃. Nos aũt ut reꝓbi sum⁹. Nõ possum⁹. n. aliqd aduersus ꝟitatẽ: ß p veritate. Gaudem⁹. n. qm̃ nos ifirmi sum⁹ · vos autẽ potẽtes estis. Hoc 7 oram⁹: vr̃am ꝯsũmationem. Jõ. n. h̃ absens scribo: ut nõ p̃ns duri⁹ agam ꝟm ptãtem quam dñs dedit mihi in edificationẽ 7 non in destructionem. De cetero frẽs gaudete: pfecti estote: exhortamini: idem sapite. Pacem habete. 7 deus pacis 7 dilectionis erit vobiscum. Salutate iuicem in osculo sancto. Salutãt vos oẽs sci. Gratia dñi nr̃i ih̃u x̃pi. 7 caritas dei. 7 coicatio sci spũs sit cum omnib⁹ vobis. Amen.

Explicit epl̃a Pauli ad Corinthios secũda.

Incipit argumẽtũ i epistolã ad Galathas.

Galatie sunt greci. hi ꝟbũ ꝟitatis ꝓmũ ab apl̃o acceperũt. ß post discessum eius temptati sunt a falsis apostolis ut in legẽ 7 circũcisionẽ verterent̃. h̃os apl̃s reuocat ad fidẽ ꝟitatis: scribẽs eis ab exilio.

Explicit argumentũ. Incipit epistola Pauli ad Galathas. Capl̃m I

Paulus apostolus nõ ab hoib⁹ neq̃ per hoiem: ß p ih̃m x̃pm 7 deum patrẽ qui suscitauit eum a mortuis. 7 q̃ mecũ sũt oẽs frẽs: ecclesijs galathie. Gratia vob 7 pax a deo ꝓre nr̃o 7 dño ih̃u x̃po: qui dedit semetipsũ ꝓ pctis nostris ut eriperet nos de p̃senti seculo nequa ꝟm volũtatẽ dei 7 pr̃is nr̃i cui ẽ gl̃ia i secula seculoꝝ amẽ. Miror q̃ sic tã cito trãsferimini ab eo q̃ vos vocauit i gratiam x̃pi i aliud euãgeliũ: qđ nõ ẽ aliud nisi sũt aliqui q̃ vos cõturbãt: 7 volũt cõuertere euãgeliũ x̃pi. Sz licz nos aut angel⁹ de celo euãgeliçet vob p̃terq̃ qđ euãgeliçauim⁹ vobis: anathema sit. Sicꝯ p̃dixi 7 nũc itex dico si q̃s vob euãgeliçauerit p̃ter id qđ accepistis: anathema sit. Modo eni hoib⁹ suadeo: an deo? An q̃ro hoib⁹ placẽ? Si adhuc hominib⁹ placerẽ: x̃pi ꝟus⁹ nõ essem. Notũ. n. vobis facio frẽs euãgeliũ qđ euãgeliçatũ est a me: quia nõ ẽ ꝟm hoiem. Neq̃. n. ego ab hoie accepi illud neq̃ didici: ß p reuelationẽ ih̃u x̃pi. Audist̃. n. cõuersationẽ meã aliq̃n i iudaismo qm̃ sup̃ modũ pseq̃bar eccl̃iam dei: 7 expugnabã illam: 7 ꝓficiebam i iudaismo sup̃ mlt̃os coetaneos meos i gnẽ meo: abũdãti⁹ emulator existẽs patrnax meax traditionũ. Cũ autẽ placuit ei q̃ me segregauit ex vtero mr̃is mee. 7 vocauit p gr̃am suã ut reuelaret filiũ suũ i me · ut euangeliçarẽ illũ in gẽtib⁹: cõtinuo nõ acq̃eui carni 7 sanguini. Neq̃ veni bierosolymã ad añcessores meos apl̃os: ß abij i arabiã. 7 itex reuersus sũ damascũ. Deinde p⁹ ãnos tres veni bierosolymã videre petx 7 mãsi apud eũ dieb⁹ q̃ndecim. Aliũ ãt apl̃ox vidi neminẽ · nisi iacobũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

fratrē dñi. Que aūt scribo vobis : ecce coꝝ
deo. q. nō mentior. Deinde veni in ptes syrie
et cilicie. Erā aūt ignotus facie ecclīs iudee: q̄
erāt in xp̄o. Tm̄ aūt auditū habebant: qm̄ q̄
psecūbat nos aliqn̄. nūc euāgelizat fidē quā
aliqn̄ expugnabat. et in me clarificabāt deum.

II Deinde p̄ annos q̄tuordecī iterꝝ
ascendi hierosolymā cum barnaba:
assūpto et tito. Ascēdi aūt sm reue-
lationē et ptuli cū illis euāgeliū qđ p̄dico i gē-
tib⁹. Seorsū aūt bis q̄ videbāt aliq̄d esse : ne
forte i vacuū currerē aut cucurrissem. Sed
neq; titꝰ q̄ mecū erat. cū eēt gētilis cōpulsus
ē circūcidi: ꝟ p̄pt subintroductos falsos frēs
q̄ subintroierūt explorare libtatē nr̄am quā
hem⁹ in xp̄o ihu: ut nos in ꝟuitutē redigerent.
Quib⁹ neq; ad horā cessimus subiectioni: ut
ver̄as euāgelij pmaneat apud vos. Ab his
aūt q̄ videbāt ee aliq̄d. q̄les aliqn̄ fuerit ni-
hil mea intēst. Deꝰ. n. psonā hois non accipit.
Mihi. n. q̄ videbāt ee aliq̄d nihil cōtulerūt
ꝟ eis. Cū vidissent q̄ creditū ē mihi euange-
liū p̄putij. sicut et petro circūcisiōis : qui enī
operatꝰ est petro i apostolatū circūcisiōis. ope-
tus ē et mihi inē gētes. et cū cognōissent grām
q̄ data ē mihi. iacobꝰ et cephas et iohannes q̄
videbant colūne ee. dextras dederūt mihi et
barnabe societatis: ut nos inē gētes. ipsi aūt
in circūcisionē : tm̄ ut pauperum memores
essem⁹. Qđ etiā sollicitꝰ fui ꝟ ipsū facere. Cū
aūt venisset petrꝰ antiochiam : in facie ei re-
stiti. q̄a reprehensibilis erat. Prius enī q̄ ve-
nirēt q̄dā ab iacob. cū gētib⁹ edebat. Cū aūt
venissent. subtrahebat et segregabat se: timēs
eos qui ex circūcisione erant. Et simulatio-
ni eius cōsenserūt ceteri iudei: ita ut et barna-
bas duceret ab eis i illā simulationē. Sꝫ cū
vidissem q̄ nō recte ambularēt ad ver̄itatem
euāgelij: dixi cephe coram oibus. Si tu cū iu-
deus sis. gētiliē vivis et nō iudaice: quō gen-
tes cogis iudaizare? Nos nā iudei. et nō ex
gentib⁹ pctōres. Sciētes aūt q̄ nō iustificat
hō ex operib⁹ legis. nisi p fidē ihu xp̄i.
et nos in
xp̄o ihu credim⁹ : ut iustificemur ex fide xp̄i
et nō ex operib⁹ legis. Propt̄ qđ ex operibus le-
gis nō iustificabit oīs caro. Qđ si q̄rentes iu-
stificari in xp̄o. inuēti sum⁹ et ipsi pctōres. nū-
qđ xp̄s pcti minister est? Absit. Si enī q̄ de-
struxi. iterū hec reedifico : p̄uaricatorē me esse
cōstituo. Ego. n. p legē legi mortuꝰ sū : ut deo
viuā. Xp̄o confixꝰ sū cruci. Vivo aūt iā non
ego: vivit vero in me xp̄s. Qđ aūt nunc vivo in
carne. in fide vivo filij dei. q̄ dilexit me et tra-
didit seipsū p me. Non abijcio grām dei. Si
enī p legē iusticia : ergo gratis xp̄s mortuus ē.

III O Insensati galathe: q̄s vos
fascinauit non obedire ver̄itati? Ante
q̄rum oculos xp̄s ihs p̄scriptus est : et
in vobis crucifixꝰ. Hoc solū a vob volo discē
ex opibus legis spm̄ accepistis: an ex auditu
fidei? Sic stulti estis: ut cū spū ceperitis. nunc
carne cōsūmami. Tanta passi estis sine cā: si tm̄
sine cā. Qui ergo tribuit vob spm̄ et operatꝰ
virtutes
in vob. ex opib⁹ legis. an ex auditu fidei? Sicut
scriptū ē: abraā credidit deo. et reputatū est
illi ad iusticiā. Cognoscite ergo: q̄a q̄ ex fide sunt :
hi sūt filij abrahe. Prouidēs aūt scriptūra: q̄a
ex fide iustificat gentes deꝰ : p̄nūciauit abra-
he q̄a bn̄dicent in te oēs gētes. Igit q̄ ex fide
sūt : bn̄dicent cū fideli abrahā. Quicūq; enī
ex opib⁹ legis sūt. sub maledicto sūt. Scriptū
ē enī. Maledictꝰ omis q̄ nō pmānserit in oib⁹ q̄
scripta sūt i libro legis: ut faciat ea. Qm̄ aūt
i lege nemo iustificat apud deū. manifestū ē
q̄a iustꝰ ex fide vivit. Lex aūt nō est ex fide: sed
q̄ fecerit ea. vivet in illis. Xp̄s nos redemit
de maledicto legis. factꝰ p nobis maledictū
quia scriptū est. maledictꝰ omis q̄ pendet in li-
gno : ut i gentib⁹ benedictio abrahe fieret in
xp̄o ihu. ut pollicitationē spūs accipiamus p
fidē. Frēs sm hoiem dico: tm̄ hois cōfirmatū
testm̄ nemo spernit aut superordinat. Abrahe
dicte sūt promissiones. et semini eius. Non dicit et se-
minib⁹ q̄si i multis. sed q̄si in vno : et semini tuo
q̄ ē xp̄s. Hoc aūt dico testm̄ confirmatū a deo
q̄ p̄ q̄dringētos et trigita ānos facta ē lex. nō
irritū facit ad euacuandā promissionē. Nam si
ex lege hēditas: iā non ex promissione. Abrahe
aūt p repromissionē donauit deus. Quid igit
lex? Propē transgressionē posita ē: donec ve-
niret semen cui promiserat: ordinata p āgelos
i manu mediatoris. Mediatoꝝ aūt vni⁹ nō ē:
deus aūt vnus est. Lex ergo aduersus promissa dei?
Absit. Si. n. data eet lex q̄ posset vivificare :
vere ex lege eet iusticia. Sꝫ cōclusit scriptura
oia sub pctō: ut promissio ex fide ihu xp̄i da-
retur credentib⁹. Prius aūt q̄ veniret fides. sb
lege custodiebamur. cōclusi i eā fidē q̄ reve-
landa erat. Itaq; lex pedagogus nr̄ fuit in xp̄o :
ut ex fide iustificemur. At vbi venit fides: iā
nō sumus sub pedagogo. Oēs enim filij dei
estis p fidem in xp̄o ihu. Quicūq; enī in xp̄o

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

baptiçati estis: xpm induistis. ℞ō ē iudeus neq; grec⁹: nō ē ꝑu⁹ neq; liber: nō est masculus neq; femina. Oēs.n. vos vnū estis in xpo ihū. Si aūt vos vnū estis in xpo ihu: g̃ semē abrahe estis ꝑm promissionē hæredes. IIII

Dico aūt. Quāto tpe hæres puul⁹ est· nihil differt a seruo· cū sit dñs oiuz ꝟ sub tutorib⁹ ⁊ actoribus ē vsq; ad ꝓfinitū tp̄s a pre. Ita ⁊ nos cū essem⁹ puuli· sub elementis mūdi eramus seruientes. At vbi venit plenitudo tpis· misit de⁹ filiū suum factū ex muliere· factum sub lege: ut eos qui sub lege erāt redimeret: ut adoptionē filiorū reciperem⁹. Qm̃ aūt estis filij dei: misit deus spm̃ filij sui i corda vr̄a clamāte· abba pat. Itaq; iā nō est seru⁹· ꝟ fili⁹. Qd si fili⁹. ⁊ hæres p deū. Sz tūc qdē ignorantes deū: bis q nā nō sūt dij· seruiebat̄. Nūc aūt cū cognoscat̄ deū imo cogniti sitis a deo: quō cōuertimi iterū ad infirma ⁊ egena elemēta qb⁹ denuo seruire vult̄? Dies obseruat̄ ⁊ menses ⁊ tpa ⁊ annos. Timeo vos: ne forte sine cā laborauerim in vobis. Estote sicut ego: qa ⁊ ego sicut vos. Fratres obsecro vos: nihil me lesistis. Scat̄ aūt qa p infirmitatē carnis euāgelizaui vobis iā pridem: ⁊ tēptationē vr̄am in carne mea non spreuistis neq; respuistis: sed sicut angelū dei excepistis me· sicut xpm ihm. Ubi est g̃ beatitudo vestra? Testimoniū eni phibeo vob· qa si fieri posset oculos vr̄os eruissetis ⁊ dedissetis mihi. Ergo inimic⁹ vob⁹ fact⁹ sum verū dicēs vob? Emulant vos nō bene: ꝟ excludē vos volūt: ut illos emulemini. Bonū aūt emulami in bono semp. ⁊ nō tm̃ cū pns sū apud vos. Filioli mei qs itex parturio: donec formet xps in vobis. Uellē aūt esse apud vos modo ⁊ mutare voce meā: qm̃ confundor i vob. Dicite mihi: q sub lege vult̄ esse: Legē nō legistis? Scriptū ē.n. qm̃ abrahā duos filios habuit: vnū de ancilla. ⁊ vnū de libera Sed q de ancilla· ꝟm carnē nat⁹ ē: q aūt de libera· p repmissionē. Que sūt per allegoriam dicta. Hec.n. sūt duo testamēta. Unū qdē in mōte syna i ꝟuitutē generās: q ē agar. Syna.n. mons ē i arabia q cōuñct⁹ ē ei· q nūc est irl'm. ⁊ ꝟuit cū filijs suis. Illa aūt q sursū ē irl'm· libera est: q ē mr̄ nostra. Scriptū est eni Letare sterilis q nō paris: erūpe ⁊ clama q q̄ partur̄: qa multi filij deserte magis q̄ eius q̄ bz virū. Nos aūt frēs ꝟm ysaac promissionis filij sum⁹. Sz quō tūc is q ꝟm carnē nat⁹ fuerat psequebat eū qui ꝟm spm̃: ita ⁊ nunc. Sz qd dicit scriptura? Eijce ancillā ⁊ filiū ei⁹. Nō eni hæres erit fili⁹ ancille: cū filio libere. Itaq; frēs nō sum⁹ ancille filij: ꝟ libere· q libertate xp̄s nos liberauit. V

State: ⁊ nolite iterū iugo ꝟuitutis cōtineri. Ecce ego paulus dico vobis: qm̃ si circūcidamini· xp̄s vobis nihil pderit. Testificor aūt rursus oi hoi circūcidenti se: qm̃ debitor est vniuerse legis faciende. Euacuati estis a xpo. Qui i lege iustificami a grā excidistis. Nos.n. spū ex fide spem iustitie expectam⁹. Nā i xpo ihu neq; circūcisio aliq̄d valet neq; pputiū· ꝟ fides q p caritatē opat. Currebatis bñ. Quis vos fascinauit vitati nō obedire? Nemi psenserit. Persuasio ꝟ nō ē ex eo q vocat vos. Modicū fermentū totā massam corrūpit. Ego cōfido in vob i dño· q nihil aliud sapietis. Qui aūt cōturbat vos: portabit iudicū· quicūq; est ille. Ego aūt frēs si circūcisionē adhuc predico: qd adhuc psecutionē patior? Ergo euacuatū est scādalū crucis. Utinā ⁊ abscidāt̄ q vos cōturbāt. Vos.n. in libtatē vocati estis frēs: tm̃ ne libtatē i occasionē detis carnis: ꝟ p caritatē spūs ꝟuite inuicē. Dis.n. lex in vno sermone iplet̄: diliges pximū tuū sicut teipsū. Qd si inuicē mordetis ⁊ comeditis: videte ne ab inuicē cōsumami. Dico aūt i xpo. Spū ambulate. ⁊ desideria carnis nō psficietis. Caro n. cōcupiscit aduersus spm̃: spūs aūt aduersus carnē. Hec.n. sibi inuicē aduersantur: ut nō q cūq; vultis illa faciatis. Qd si spū ducimi nō estis sub lege. Manifesta sūt aūt opa carnis: q sūt fornicatio· imūdicia· impudicitia· luxuria· idolox ꝟuitus· veneficia· inimicitie· contentiōes· emulatiōes· ire· rixe· dissensiones· secte· inuidie· homicidia· ebrietates· comessationes ⁊ his silia: q p̄dico vobis sicut p̄dixi: qm̃ q talia agūt regnū dei nō cōsequēt. Fructus aūt spūs ē caritas· gaudiū· pax· patiētia· benignitas· bonitas· lōganimitas· māsuetudo· fides· modestia· cōtinentia· castitas. Aduersus h⁹mōi nō ē lex. Qui aūt sūt xpi: carnē suā crucifixerūt cū vitijs ⁊ concupiscentijs. VI

Si spū viuim⁹: spū ⁊ ambulem⁹. Non efficiamur inanis glorie cupidi: inuicē puocātes: inuicem inuidētes. Frēs. ⁊ si p̄occupatus fuerit hō in aliq̄ delicto· vos q spiritales estis h⁹mōi instruite in spū lenitatis· considerās teipsū· ne ⁊ tu

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tempteris. Alter alteri⁹ onera portate: ⁊ sic adimplebitis legē xp̄i. Nā si qs existimat se aliq̄d eē cū nihil sit: ipse se seducit. Op⁹ autē suū probet vnusq̄sq; ⁊ sic in semetipso tm̄ gloriam habebit. ⁊ nō in altero. Unusquisq; n. on⁹ suū portabit. Coicet aūt is q̄ catheticaī ꝓbo: ei q̄ se catheticat in oīb⁹ bonis. Nolite errare: deus nō irridet. Que. n. seminauerit hō: hec ⁊ metet. Qm̄ q̄ seminat in carne sua: de carne ⁊ metet corruptionē: qui aūt seminat i spū: de spū metet vitā eternā. Bonū aūt faciētes nō deficiam⁹: tpe. n. suo metem⁹ non deficiētes. Ergo dum tēp⁹ habem⁹. opemur bonū ad oēs: maxime aūt ad domesticos fidei. Videte q̄lib⁹ lris scripsi vobis mea manu. Quicūq; n. volūt placere i carne. hi cogunt vos circūcidi: tm̄ ut crucis xp̄i psecutionē nō patiāī. Neq; n. q̄ circūcidūī. legem custodiūt. ꝫ volūt vos circūcidi. ut in carne vra gloriēī. Mihi aūt absit gloriari nisi in cruce dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i: p quē mihi mundus crucifix⁹ ē. ⁊ ego mūdo. In xp̄o. n. ih̄u neq; circūcisio aliq̄d valet neq; preputiū: ꝫ noua creatura. Et q̄cūq; hāc regulā secuti fuerit: pax sup illos ⁊ mia ⁊ sup isrl̄ dei. De cetero nemo mihi molestus sit. Ego eni stigmata dn̄i ih̄u in corpe meo porto. Gratia dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i cū spū vestro fratres. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Galathas. Incipit argumētū in epistolam ad Ephesios.

Ephesij sūt asiani. hi accepto verbo veritatis. perstiterunt in fide. Hos collaudat apostolus: scribens eis a roma de carcere p tychicum diaconem.

Explicit argumentum. Incipit epistola Pauli ad Ephesios. Capl̄m I

Paulus apostolus xp̄i ih̄u p volūtatem dei: oibus scis q̄ sunt ephesi ⁊ fidelibus i xp̄o ih̄u. Gratia vob ⁊ pax a deo pr̄e nostro ⁊ dn̄o ih̄u xp̄o. Benedictus deus ⁊ pat dn̄i nostri ih̄u xp̄i qui benedixit nos in oi benedictiōe spiritali in celestib⁹ i xp̄o: sicut elegit nos in ipso ante mūdi cōstitutionem: ut essem⁹ sci ⁊ imaculati i cōspectu ei⁹ i caritate. Qui p̄destinauit nos in adoptionē filioꝝ p ih̄m xp̄m in ipsū ꝫm ꝓpositū volūtatis sue in laudē glie gratie sue: i q̄ gratificauit nos i dilecto filio suo: i q̄ habem⁹ redēptionē p sanguinē ei⁹ remissionē pctōꝝ ꝫm diuitias gr̄e ei⁹ q̄ supabūdauit in nob i oi sapia ⁊ prudētia: ut notū facet nob sacramētū volūtatis sue ꝫm bñplacitū ei⁹ q̄ ꝓposuit in eo i dispōsatiōe plenitudinis tēpoꝝ instaurare oia in xp̄o q̄ i celis ⁊ q̄ i terra sūt i ipso. In q̄ etiam nos sorte vocati sum⁹: p̄destinati ꝫm ꝓpositū ei⁹ q̄ opat oia ꝫm cōsiliū voluntatis sue: ut sim⁹ in laudē glie ei⁹ q̄ añ sperauim⁹ in xp̄o. In q̄ ⁊ vos cū audisset verbū veritatis euāgeliū salutis vr̄e: in q̄ ⁊ credentes signatiestis spū promissiōis scō: qui ē pign⁹ hereditatis nr̄e in redēptionē acq̄sitiōis i laudē glorie ipsius. Propea ⁊ ego audiēs fidē vr̄am q̄ ē in xp̄o ih̄u. ⁊ dilectionē i oēs scōs: nō cesso gratias agēs p vob. memoriā vr̄i faciēs in orōnib⁹ meis: ut de⁹ dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i p̄r glie det vobis spm̄ sapiētie ⁊ reuelatiōis in agnitionē eius illumiatos oculos cordis vr̄i: ut sciat⁊ q̄ sit spes vocatiōis ei⁹. ⁊ q̄ diuitie glie hereditatis ei⁹ in scis. ⁊ q̄ sit supemines magnitudo virtutis ei⁹ i nos. q̄ credim⁹ ꝫm operationē potētie virtut⁊ ei⁹ quā opat⁹ ē i xp̄o: suscitans illū a mortuis. ⁊ cōstituēs ad dexterā suā i celestib⁹ sup oēm ꝓncipatū ⁊ ptātē ⁊ virtutē ⁊ dn̄ationē. ⁊ oē nomē q̄ noiat nō solū in hoc seculo. ꝫ etiā i futuro. ⁊ oia subiecit sub pedibus ei⁹. Et ipsū dedit caput sup oēm ecclesiā que est corp⁹ ipsi⁹. ⁊ plenitudo ei⁹ qui oia in omnibus adimpletur. II

Et vos cū essetis mortui delictis ⁊ pctis vr̄is i q̄b⁹ aliq̄n ābulastis ꝫm seculū mūdi hui⁹. ꝫm ꝓncipē ptātis aeris hui⁹. spūs q̄ nūc opat i filijs diffidētie: i q̄b⁹ ⁊ nos oēs aliq̄n conversati sum⁹ i desideriis carnis nr̄e facientes volūtatē carnis ⁊ cogitationū. ⁊ eram⁹ nā filij ire sicut ⁊ ceteri. De⁹ aūt q̄ dives ē in mia ꝓp̄ nimiā caritatē suā q̄ dilexit nos. ⁊ cū essem⁹ mortui pctis. cōuiuificauit nos i xp̄o. cui⁹ gr̄a est̄ salvati. ⁊ cōresuscitauit ⁊ cōsedere fecit in celestib⁹ i xp̄o ih̄u: ut ondēret i seculis supueniētibus abundātes diuitias gr̄e sue i bonitate sup̄r nos in xp̄o ih̄u. Gr̄a. n. estis salvati p fidē ⁊ hoc nō ex vobis. Dei. n. donū ē. nō ex opib⁹: ut ne q̄s glorieī. Ipsi⁹. n. sum⁹ factura: creati

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in xp̃o ih̃u in opib⁹ bonis: q̃ ꝓpauit ds ut in illis ābulem⁹. ℙropt̃ qđ memores estote q̃ aliq̃n vos q̃ gẽtes erat⁊ i carne q̃ dicebami ꝓputiũ ab ea q̃ dicit̃ circũcisio in carne manufacta: q̃ eratis illo i tpe sine xp̃o alienati a cõuersatione isr̃l. ⁊ hospites testamentoꝝ ꝓmissiõis spem nõ hñtes. ⁊ sine deo i h̃ mũdo. Nũc aũt i xp̃o ih̃u vos q̃ aliq̃n erat⁊ lõge: facti estis ꝑpe in sanguine xp̃i. Ipse.n. ẽ pax nr̃a q̃ fecit vtraq⁹ vnũ. ⁊ mediũ parietẽ macerie soluẽs inimicitias i carne sua: legẽ mandatoꝝ decretis euacuãs ut duos cõdat i semetipso i vnũ nouũ hoiem faciẽs pacẽ. ut reconciliet ãbos i vno corpe deo ꝑ crucẽ interficiẽs inimicitias i semetipso. ⁊ veniẽs euãgelizauit pacẽ vob̃ q̃ longe fuistis. ⁊ pacẽ bis q̃ ꝓpe: q̃m ꝑ ipsũ habem⁹ accessũ ãbo i vno spũ ad patrẽ. Ergo iã nõ estis hospites ⁊ aduene. ſ estis ciues scoꝝ ⁊ domestici dei: supedificati sup fũdamentũ apl̃oꝝ ⁊ ꝓphãrũ ipso sũmo angulari lapide xp̃o ih̃u: in q̃ ois edificatio cõstructa crescit i tẽplũ scm̃ i dño. In quo ⁊ vos coedificami in habitaculũ dei i spũ scõ.

Gratia rei gr̃a ego paulus III vinct⁹ xp̃i ih̃u ꝑ vob̃ gẽtib⁹: si tamẽ audistis dispẽsationẽ gr̃e dei q̃ data est mihi i vobis: q̃m ꝑm reuelationem notũ mihi factũ ẽ sacr̃m sicut sup̃ scripsi in breui. ꝑ quod potestis legẽtes intelligẽ prudẽtiã meã i misterio xp̃i: qđ aliis gnãtiõib⁹ nõ ẽ agnitũ filiis hoiuz: sicuti nũc reuelatũ ẽ scis apl̃is ei⁹ ⁊ ꝓphãis i spũ: eẽ gẽtes: coh̃redes: ⁊ concorpales ⁊ cõpticipes ꝓmissiõis i xp̃o ih̃u ꝑ euãgeliũ cui⁹ fact⁹ sum ego mister ꝑm donũ gr̃e dei q̃ data ẽ mihi ꝑm operationẽ virtut⁊ ei⁹. Mihi.n. oiuz scoꝝ minimo data ẽ gr̃a hec. in gẽtibus euãgelizare inuestigabiles diuitias xp̃i. ⁊ illuminare oẽs q̃ sit dispensatio sacramẽti abscõditi a seculis i deo q̃ oia creauit: ut innotescat pncipib⁹ ⁊ ptãtib⁹ in celestibus ꝑ ecclesiam multiformis sapia dei: ꝑm p̃finitionẽ seculoꝝ quã fecit in xp̃o ih̃u dño nr̃o: in q̃ habem⁹ fiduciã ⁊ accessũ i cõfidẽtia ꝑ fidem ei⁹. ℙropt̃ qđ peto ne defician⁊ i tribulatiõib⁹ meis ꝓ vob̃: q̃ ẽ gl̃ia vr̃a. Hui⁹ rei gr̃a flecto genua mea ad patrem dñi nr̃i ih̃u xp̃i ex q̃ ois patnitas i celis ⁊ i t̃ra noiat̃: ut det vob̃ ꝑm diuitias gl̃ie sue virtutẽ: corroborari ꝑ spm̃ ei⁹ i interiorẽ hoie xp̃m hẽitare ꝑ fidem i cordib⁹ vr̃is. i caritate radicati ⁊ fũdati. ut possit⁊ cõprehẽdẽ cũ oib⁹ scis q̃ sit latitudo ⁊ lõgitudo ⁊ sublimitas ⁊ pfundũ. Scire etiã supereminẽtẽ scie caritatẽ xp̃i: ut impleami in oẽm plenitudinẽ dei. Ei aũt q̃ potẽs est oia facẽ superabundant̃ q̃ petim⁹ aut intelligim⁹ ꝑm virtutẽ q̃ opat̃i nob̃: ipsi gl̃ia in ecclesia ⁊ i xp̃o ih̃u i oẽs gnãtiões seculi sclorꝝ. amen.

Obsecro itaq⁹ vos ego IIII vinct⁹ i dño: ut digne ambulet⁊ vocatiõe q̃ vocati est⁊. cũ oi humilitate ⁊ mãsuetudine. cũ patiẽtia supportãtes inuicẽ i caritate. Solliciti seruare vnitatẽ spũs i vinculo pacis. Vnũ corp⁹ ⁊ vn⁹ spũs: sicut vocati est⁊ i vna spe vocatiõis vr̃e. Vnus dñs: vna fides. vnũ baptisma. Vn⁹ de⁹ ⁊ pr̃ oiuz q̃ sup oẽs. ⁊ ꝑ oia. ⁊ i oib⁹ nob̃. Vnicuiq⁹ ãt nr̃m data ẽ gr̃a ꝑm mẽsurã donationis xp̃i. ℙropt̃ qđ dic̃. Ascẽdẽs i altũ captiuã duxit captiuitatẽ: dedit dona hominibus. Qđ autẽ ascendit: quid ẽ nisi q̃a ⁊ descẽdit ꝓmũ in inferiores ptes t̃re? Qui descẽdit: ipse ẽ ⁊ qui ascendit sup oẽs celos: ut adimpleret oia. Et ipse dedit q̃sdã q̃dẽ apl̃os. q̃sdã autẽ ꝓphas alios vo euãgelistas. alios aũt pastores ⁊ doctores ad cõsũmationẽ scoꝝ i op⁹ misterij in edificationẽ corporis xp̃i. donec occurramus oẽs i vnitatẽ fidei ⁊ agnitiõis filij dei. i virꝝ pfectũ. i mẽsurã etat⁊ plenitudinis xp̃i. ut iã nõ sim⁹ puuli fluctuãtes. ⁊ circũferamur oi vẽto doctrine i neqtia hoiuz. in astutia ad circũuẽtionẽ errorꝝ. Veritatẽ ãt facientes i caritate crescam⁹ i illo: ꝑ oia q̃ est caput xp̃s ex q̃ totũ corp⁹ cõpactũ ⁊ cõnexũ: ꝑ oẽm iũcturã sũministratiõis ꝑm operationẽ i mẽsurã vniuscuiusq⁹ mẽbri: augmentũ corporis facit i edificationẽ sui i caritate. Hoc igit̃ dico ⁊ testificor i dño: ut iã nõ ãbulet⁊ sic ⁊ gẽtes ãbulãt i vanitate sensus sui. tenebr⁊ obscuratũ hñtes itellectũ: alienati a vita dei ꝑ ignorãtiã q̃ ẽ i illis ꝓpt̃ cecitatẽ cordis ipsoꝝ: q̃ desperantes semetipsos tradiderũt impudicitie. in operationẽ imũdicitie ois. i auaritiam. Vos aũt nõ ita didicistis xp̃m: si tñ illũ audistis ⁊ i ipso edocti estis sicut ẽ vitas i ih̃u Deponite vos ꝑm pristinã conuersationẽ veterẽ hoiem q̃ corrũpit̃ ꝑm desideria errorꝝ. Renouamini aũt spũ mentis vr̃e. ⁊ induite nouũ hoiem q̃ ꝑm deum creat⁹ ẽ i iusticia ⁊ scitate virtat⁊. ℙropt̃ qđ deponẽtes mẽdaciũ. loq̃mi vitatẽ vnusq⁹q⁹ cum ꝓximo suo: q̃m sumus inuicẽ mẽbra. Irascimini: ⁊ nolite peccare. Sol nõ occidat sup iracũdiã vr̃am. Nolite

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

locū dare diabolo. Qui furabat. iā nō furet. magis aūt laboret operando manib⁹ suis qđ bonū est: ut habeat vnde tribuat necessitatē patienti. Omis ꝑmo malꝰ ex ore vro nō ꝓcedat. ꝫ si qs bonꝰ. ad edificationē fidei: ut det gratiā audientib⁹. Et nolite cōtristare spīm scm dei: in q signati estis in die redēptionis. Omis amaritudo et ira et indignatio et clamor et blasfemia tollat a vobis: cum oi malitia. Estote aūt inuicem benigni. misericordes. donantes inuicē: sicut et deꝰ in xpō donauit vobis. V

Estote g imitatores dei sicut filij carissimi: et ambulate in dilectiōe sicut et xps dilexit nos. et tradidit semetipsū ꝓ nobis oblationem et hostiam deo in odorē suauitatis. Fornicatio aūt et omis immūditia aut auaritia nec nominet̄ur in vobis. sic decet scōs: aut turpitudo aut stultiloquiū aut scurrilitas q ad rem nō ptinet: ꝫ magis gratiārū actio. Hoc.n. scitote intelligētes. q omis fornicator aut immūdꝰ aut auarꝰ qđ est idolorū seruitus. nō hz hēditatē in regno xpi et dei. Nemo vos seducat inanib⁹ vbis: ꝓpt̄ hꝫ.n. venit ira dei in filios diffidentie. Nolite g efficiami participes eorū Erat.n. aliq̄n tenebre: nūc aūt lux in dño. Ut filij lucis ābulate. Fructꝰ.n. lucis est in oi bonitate et iustitia et vitate. Probātes quid sit bn̄placitū deo. Et nolite coicare operibus infructuosis tenebrarū: magis aūt redarguite. Que.n. i occulto fiūt ab ipsis: turpe est et dicere. Omia aūt q arguūt̄ a lumine manifestātur. Omē.n. qđ manifestat. lumē est. Propt̄ qđ dicit: Surge q dormis et exurge a mortuis: et illuminabit te xps. Videte itaq; frēs quō caute ābulet̄: nō q̄si insipiētes. ꝫ ut sapiētes: redimētes tēpꝰ. quīa dies mali sūt. Propterea nolite fieri ipprudentes: ꝫ intelligētes q sit volūtas dei. Et nolite iebriari vino in q est luxuria: ꝫ iplemini spū scō. loquentes vobismetipsis in psalmis hymnis et cāticis spiritalibꝰ cantātes et psallētes i cordibꝰ vr̄is dño: gratias agētes sp ꝓ oibꝰ in noie dn̄i nr̄i ihū xpi deo et pri. Subiecti iuicē: i timore xpi. Mulieres viris suis subdite sint sicut dño: quīa vir caput est mulieris. sicut xps caput est ecclesie: ipe saluator corpis ei⁹. Sꝫ sicut ecclia subiecta est xpo: ita et mulieres viris suis in oib⁹. Viri diligite vxores vras sicut et xpus dilexit ecclesiam. et seipsum tradidit pro ea ut illā sanctificaret: mūdās eā lauacro aq in verbo vite: ut exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiā nō hn̄tē maculā aut rugā aut aliq̄d hmōi. ꝫ ut sit scā et imaculata. Ita et viri debent diligere vxores suas: ut corpa sua. Qui suam vxorem diligit: seipsū diligit. Nemo.n. vnq̄ carnē suā odio habuit: ꝫ nutrit et fouet eam sicut et xps ecclīaz: q̄a mēbra sum⁹ corpis ei⁹ de carne ei⁹ et de ossib⁹ ei⁹. Propt̄ hoc relinquet hō patrē et matrem suam: et adherebit vxori sue: et erūt duo i carne vna. Sacramentū hoc magnū est. Ego aūt dico: i xpō et ecclia. Verūtn̄ et vos singuli vnusq̄sq; vxorē suā sicut seipsū diligat: vxor aūt timeat virum suum.

VI

Filij obedite parentib⁹ vr̄is i dño. Hoc.n. iustū est. Honora patrē tuū et matrē tuā: qđ est mandatū primū i ꝓmissiōe: ut bn̄ sit tibi. et sis longeuꝰ sup trā. Et vos pres nolite ad iracūdiā ꝓuocare filios vr̄os: ꝫ educate illos i disciplina et correptiōe dn̄i. Serui obedite dn̄is carnalibus cū timore et tremore in simplicitate cordis vr̄i sicut xpo: nō ad oculū seruientes q̄si hoib⁹ placētes: ꝫ ut serui xpi facientes voluntatē dei ex aio cū bona voltāte seruientes sicut dño et nō hoib⁹: scientes q̄m vnusq̄sq; qđcūq; fecerit bonū hoc recipiet a dño sive seruus sive liber. Et vos dn̄i. eadē facite illis remittētes minas: scientes q̄a et illoꝝ et vester dns est in celis: et ꝓsonax acceptio nō est apud deū. De cetero frēs ꝓfortamini i dño: et i potētia virtutis ei⁹. Induite vos armaturā dei ut possitis stare aduersus insidias diaboli: q̄m nō est nobis colluctatio aduersus carnē et sanguinē: sed aduersus principes et potātes: aduersus mūdi rectores tenebrax harx. ꝯ spiritalia neq̄tie in celestib⁹. Propterea accipite armaturā dei ut possitis resistē in die malo. et in oib⁹ pfecti stare State g succincti lūbos vr̄os in vitate: et induti loricā iustitie: et calciati pedes in ꝓparationē euāgelij pacis. In oib⁹ sumentes scutū fidei in q possitis oia tela neq̄ssimi ignea extinguere: et galeā salutis assumite. et gladiū spūs qđ est vbū dei. p oēm orationē et obsecrationē orātes oi tpe in spū: et in ipso vigilantes in oi instantia et obsecratiōe ꝓ oibus scis et ꝓ me: ut detur mihi sermo in aperitiōe oris mei cū fiducia notū facē mysteriū euangelij: ꝓ q̄ legatiōe fūgor i catena ista: ita ut in ipso audeam ꝓut oportet me loq̄. Ut āt et vos sciatis q̄ circa me sūt. qđ agā: oia vobis nota faciet tychicus carissim⁹ frater et fidelis minister i dño: quē misi ad vos in hoc ipsū ut cognoscatis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

que circa nos sūt: 7 cōsolet corda vra. Pax frib9. 7 caritas cum fide a deo pre nro. 7 dño ihu xpo. Gratia cū oib9 q diligūt dñm nrm ihm xpm in incorruptione. Amen.

Explicat epistola Pauli ad Ephesios. Incipit argumentū in epistolā ad Philippenses

Philippenses sunt macedones. Hi accepto verbo veritatis perstiterunt in fide: nec receperunt falsos apostolos. Hos collaudat apls: scribens eis a roma de carcere p epaphroditū.

Explicit argumentū. Incipit epistola Pauli ad Philippenses. Caplm I

Paulus et ti-
motheꝰ serui ihu xpi: oib9 scis i xpo ihu q sūt philippis cū epis 7 diaconibus. Gratia vobis 7 pax a deo pre nostro: 7 dño ihu xpo Gratias ago deo meo i oi memoria vrī sp in cunctis orationib9 meis p oib9 vobis cū gaudio deprecationē faciēs sup collicatione vestra in euāgelio xpi a pma die vsq nūc: cōfidēs hoc ipsū: qa q cepit in vob op9 bonū: perficiet vsq in diē xpi ihu. Sic ē mihi iustū h sentire pro oib9 vob: eo q habeā vos i corde 7 in vinculis meis 7 in defensiōe 7 confirmatione euangelij: socios gaudij mei oēs vos eē. Testis.n. mihi est deꝰ quō cupiā oēs vos esse in visceribꝰ ihu xpi. Et h oro: ut caritas vra magis ac magis abūdet in oi scia 7 i oi sensu: ut probetis potiora ut sitis sinceres 7 sine offensa in diē xpi: repleti fructu iusticie p ihm xpm in gloriam 7 laudē dei. Scire aūt volo vos frēs: quia que circa me sūt magis ad profectū venerūt euangelij: ita ut vincula mea manifesta fierēt i xpo i oi prtorio 7 i ceteris oib9: ut plures e frib9 i dño: cōfidētes i vinculis meis abūdātiꝰ auderent sine timore verbū dei loq. Quidā q̄dē 7 propter invidiā 7 cōtentionē: quidā aūt 7 propter bonā voluntatē xpm p̄dicāt. Quidā ex caritate: sciētes q̄m in defensiōe euāgelij positus sū. Quidā aūt ex cōtentiōe xpm annūciāt nō sincere: existimantes pressurā se suscitare vinculis meis. Quid enim? Dū oimodo sive per occasionē sive p veritatē xps annūcietur. 7 in hoc gaudeo: sed 7 gaudebo. Scio.n. qa h mihi proveniet ad salutē p vram orationē 7 sūministrationē spūs ihu xpi. Sm expectationem 7 spem meā qa i nullo cōfūdar: sed i oi fiducia sicut semp 7 nūc magnificabit xps in corpore meo: sive p vitā sive p mortē. Mihi.n. vivere xps est: 7 mori lucrū. Qd si vivere in carne. hic mihi fructꝰ opis ē: 7 qd eligā ignoro: coartor aūt: e duob9 desiderio habēs dissolui: 7 esse cū xpo multo magis melius: permanere aūt in carne. necessariuz propter vos. Et h cōfidēs scio: qa manebo 7 permanebo oib9 vobis ad profectū vrm 7 gaudiū fidei: ut gratulatio vra abūdet in xpo ihu i me: p meū aduentum iterū ad vos. Tm digne euāgelio xpi cōversamini: ut sive cū venero 7 videro vos. sive absens audiā de vob qa statis in vno spū: vnanimes: collaboratēs fidei euāgelij: 7 i nullo terreami ab aduersariis q̄ē illis cā ptitiōis: vobis aūt salutis. Et h a deo. Quia vobis donatū ē p xpo. nō solū ut i eū credatis: sed ut etiā p illo patiami: idem certamen habētes q̄le 7 vidistis in me: 7 nunc audistis de me.

II

Si qua gr̄ cōsolatio in xpo. si qd solatiū caritatis. si q̄ societas spūs. si qua viscera miserationis: implete gaudiū meū. ut idē sapiatis. eandē caritatē habētes: vnanimes: idipsum sentientes. Nihil p contentionē neq̄ p inanē gloriā: sed i humilitate superiores sibi invicē arbitrātes: non que sua sūt singuli cōsiderātes: sed ea q̄ alioꝝ. Hoc enim sentite i vobis: qd 7 in xpo ihu. Qui cū i forma dei esset. nō rapinā arbitratus ē esse se eq̄lē deo: sed semetipsū exinaniuit formā servi accipiens in similitudinē hominuz factus: 7 habitu inventus ut homo: humiliavit semetipsū factus obediēs vsq ad mortem: mortē aūt crucis. Propter qd 7 deus exaltavit illū. 7 donavit illi nomen qd est sup oē nomtn: ut in nomine ihu oē genu flectat celestiū terrestriū 7 infernoꝝ: 7 omis lingua confiteat: qa dñs ihs xps in gloria est dei patris. Itaq̄ carissimi mei sicut semp obedistis: nō in presentia mea tm̄: sed multo magis nūc in absentia mea cū metu 7 tremore vestrā salutem operamini. Deus.n. est qui operat i vob 7 velle 7 perficere p bona voluntate. Omnia aūt facite sine murmurationib9 7 hesitationib9: ut sitis sine querela 7 simplices filij dei sine reprehensione in medio nationis prave 7 pverse: inter quos lucetis sicut luminaria in mūdo verbū vite continētes ad gloriā mea in die xpi: qa nō i vacuū cucurri

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

neq; i vacuū laboraui. Sz ꝛ si emulor supra sacrificiū ꝛ obsequiū fidei vre: gaudeo ꝛ cō/gratulor oib⁹ vob. Idipsū aūt ꝛ vos gaudete: ꝛ cōgratulamini mihi. Spero aūt in dño ihu timotheū me cito mittere ad vos: ut ꝛ ego bono animo sim cognitis q̄ circa vos sūt. Nemunē eni habeo tam vnanimē: q̄ sincera affectione p vobis sollicit⁹ sit. Oēs eni q̄ sua sunt querūt: nō que ihu xpi. Exprimentū autē ei⁹ cognoscite: q̄m sicut pri filio mecū seruiuit i euāgelio. Hūc igit spero me mittere ad vos: mox ut videro q̄ circa me sūt. Cōfido aūt i dño: q̄m ꝛ ipse veniā ad vos cito. Necessariū autē existimaui epaphroditū fratrē ꝛ coopatorē ꝛ cōmilitonē meū: vrm aūt apl̄m ꝛ ministrū necessitatis mee: mittere ad vos: q̄m eū ēdē oēs vos videbat: ꝛ mestus erat: pterea q; audierat eū infirmatū. Nam ꝛ infirmat⁹ ē vsq; ad mortē: sed deus miser⁹ est ei⁹. Nō solū aūt eius: verū etiā ꝛ mei: ne tristiciā sup tristiciā haberem. Festinanti⁹ igr misi illū: ut viso illo iterū gaudeatis: ꝛ ego sine tristicia sim. Excipite itaq; illū cū oi gaudio i dño: ꝛ eiusmodi cū honore habete: q̄m propter opus xpi vsq; ad mortē accessit: tradēs aiam suā: ut impleret id quod ex vob⁹ deerat erga meū obsequiū. III

De cetero frēs mei gaudete i domino. Eadē vobis scribere mihi quidē nō pigrū: vob⁹ aūt necessariū. Videte canes: videte malos operarios: videte concisionem. Nos eni sum⁹ circūcisio q̄ spū deo seruimus ꝛ: ꝛ gloriamur in xpo ihu. ꝛ nō i carne fiduciam habentes: quāq; ꝛ ego habeā cōfidentiā i carne. Si quis alius videt⁹ confidē in carne: ego magis circūcisus octaua die ex gnē israel de tribu beniamin: hebreus ex hebreis: secm legē phariseus: secm emulationē persequēs ecclesiā dei: secm iustitiā q̄ in lege è cōuersat⁹ sine q̄rela. Sz que mihi fuerunt lucra: hec arbitratus sū propter xpm detrimēta. Verūtamen existimo oia detrimentū esse propter eminētē sciam ihu xpi dñi mei: propē quē oia detrimentū feci ꝛ arbitror ut stercora ut xpm lucrifaciā: ut ꝛ inueniar in illo nō habēs meā iusticiā q̄ ex lege est: sed illā q̄ ex fide è xpi ihu: q̄ ex deo è iusticia i fide ad cognoscēdū illū. ꝛ potutē resurrectionis ei⁹. ꝛ societatē passionis illi⁹: cōformat⁹ morti ei⁹: si q̄ modo occurrā ad resurrectionem q̄ est ex mortuis: nō q̄ iā acceperi: aut iā perfect⁹ sim. Sequr aūt: si q̄ mō cōprehendā i q̄ ꝛ cōprehensus sū a xpo ihu. Frēs: ego me nō arbitror cōprehendisse. Vnū aūt: q̄ quidē retro sūt obliuiscens: ad ea vero q̄ sūt prora extendēs meipsū: ad destinatū persequr: ad brauiū supne vocationis dei i xpo ihu. Quicūq; igr perfecti sum⁹ hoc sentiam⁹: ꝛ si quid aliter sapitis: ꝛ hoc vob⁹ deus reuelabit. Verūtamen ad quod peruenim⁹: ut idē sapiam⁹: ꝛ in eadē permaneam⁹ regula. Imitatores mei estote fratres: ꝛ obseruate eos q̄ ita ābulāt sicut habetis formā nostrā. Multi.n. ābulāt quos sepe dicebā vobis: nūc aūt ꝛ flens dico inimicos crucis xpi: quorū finis interit⁹: quorū deus venter ē: ꝛ gloria in cōfusione ipsoꝝ q̄ terrena sapiūt. Nostra autē cōuersatio in celis ē. Vnde etiā saluatorē expectam⁹ dñm nrm ihm xpm: qui reformabit corp⁹ humilitatis nre cōfiguratū corpi claritatis sue: secm operationē q̄ etiā possit subiicere sibi oia.

Itaq; frēs mei carissimi ꝛ desiderātissimi: gaudium meū ꝛ corona mea: sic state in dño carissimi. IIII
Euodiā rogo ꝛ syntycen deprecor: id ipsū sapere in dño. Etiā rogo ꝛ te germane cōpar: adiuua illas q̄ mecū laborauerūt i euāgelio cū clemēte ꝛ ceteris adiutoribus meis: quorū nomina sūt in libro vite. Gaudete in dño semp: iterū dico gaudete. Modestia vra nota sit oib⁹ hoib⁹. Dñs.n. prope ē. Nihil solliciti sitis: sed i oi oratione ꝛ obsecratione cū grāiarū actione petitiones vre innotescant apud deū. Et pax dei q̄ exuperat oēm sensū: custodiat corda vra ꝛ intelligentias vras i xpo ihu. De cetero frēs q̄cūq; sūt vera: q̄cūq; pudica: q̄cūq; iusta: q̄cunq; sca: q̄cūq; amabilia: q̄cūq; bone fame: si q̄ virtus si q̄ laus discipline: hec cogitate: q̄ ꝛ didicistis ꝛ accepistis ꝛ audistis ꝛ vidistis in me. Hec agite: ꝛ deus pacis erit vobiscū. Gauisus sū aūt i dño vehemēter: q̄m tandē aliq̄n refloruistis p me sentire sicut ꝛ sentiebatis. Occupati aūt eratis nō q̄si propter penuriā dico. Ego eni didici in quib⁹ sū sufficiēs esse. Scio ꝛ humiliari: scio ꝛ abūdare. Vbiq; ꝛ in oib⁹ instituti⁹ sum: ꝛ saturiari ꝛ esurire. ꝛ abundare ꝛ penuriam pati. Omnia possū: in eo q̄ me confortat. Verūtamen bñ fecistis: coicātes tribulatiōi mee. Scitis aūt ꝛ vos philippēses q̄ i principio euangelij q̄m profect⁹ sū a macedonia: nulla mihi ecclia coicauit in ratiōe dati ꝛ accepti: nisi vos solū: quia ꝛ thessalonicā semel ꝛ bis in vsū mihi misistis. Nō quia quāro datū: sed requiro fructū abūdātē in ratiōe vra. Habeo aūt oia: ꝛ abūdo. Repletus sū acceptis ab epaphrodito: q̄ missus in odorē suauitatis hostiā acceptā placentē deo.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Deus aũt me⁹ impleat oẽ ꝛesideriũ vr̃m ꝑm diuitias suas in gl̃ia in xp̃o ih̃u. Deo autẽ ⁊ patri nostro gl̃ia in secula seculoꝝ amẽ. Salutate oẽm scm̃ in xp̃o ih̃u. Salutant ws q̃ mecũ sũt frẽs. Salutant ws oẽs sci: maxime aũt q̃ de cesaris domo sũt. Gratia dn̄i nostri ih̃u xp̃i cum spiritu ꝛestro. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Philippenses. Incipit argumẽtũ i epl̃az ad Colossenses

Colossenses. ⁊ hi sicut ⁊ laodicenses sũt asiani: ⁊ ipsi ꝑuenti erãt a pseudo apl̃is. Nec ad hos accessit ipse apl̃us: sed ⁊ hos ꝑ epl̃am corrigit. Audierant enim ꝟbũ ab archippo: q̃ ⁊ ministeriũ i eos accepit. Ergo apl̃us iã ligatus scribit eis ab epheso ꝑ tychicum diaconem ⁊ onesimũ acolythum.

Explicit argumentum. Incipit epistola Pauli ad Colossenses. Capl̃m I

Paulus apostolus ih̃u xp̃i ꝑ uolũtatẽ dei. ⁊ timotheus frat̃: bis q̃ sũt colossis scis ⁊ fidelib⁹ frib⁹ i xp̃o ih̃u. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre nr̃o Gratias agimus deo ⁊ p̃ri dn̄i nr̃i ih̃u xp̃i sp̃ ꝑ vob̃ orãtes: audiẽtes fidẽ ꝛestrã i xp̃o ih̃u ⁊ dilectionẽ quã habet̃ is cõs oẽs ꝓpter spem q̃ reposita ẽ vobis i celis: quã audistis i ꝟbo ueritat̃ euangelij q̃ ꝑuenit ad vos sicut ⁊ in vniuerso mũdo est: ⁊ fructificat ⁊ crescit sicut i vobis ex ea die q̃ audist̃ ⁊ cognouist̃ grãz dei in ꝟitate: sicut didicistis ab epaphra carissimo cõseruo nr̃o: q̃ ẽ fidelis ꝑ vobis minister xp̃i ih̃u. Qui etiã manifestauit nob̃ dilectionẽ vr̃am in sp̃ũ. Jõ ⁊ nos ex q̃ die audiuim⁹. nõ cessam⁹ ꝑ vob̃ orãtes: ⁊ postulãtes ut impleamĩ agnitiõe uolũtat̃ ei⁹ in oi sapia ⁊ intellectu spiritali: ut ãbulet̃ digne deo ꝑ oia placẽtes: i oi ope bono fructificantes ⁊ crescentes i scia dei: i oi ꝟtute cõfortati ꝑm potentiã claritat̃ ei⁹: i oi patiẽtia ⁊ longanimitate: cũ gaudio gr̃as agẽtes deo ⁊ p̃ri: q̃ dignos nos fecit i partẽ sortis scõꝝ i lumine. Qui eripuit nos de ptãte tenebraꝝ: ⁊ trãstulit in regnũ filij dilectiõis sue: in q̃ habem⁹ redẽptionẽ ⁊ remissionẽ pctõꝝ. Qui ẽ imago dei inuisibilis ꝑmogenit⁹ ois creature: qm̃ i ipso cõdita sũt vniuersa in celis ⁊ i tra visibilia ⁊ inuisibilia. Siue throni siue dn̄ationes siue ꝑncipat⁹ siue ptãtes: oia ꝑ ipsũ ⁊ i ipso creata sũt. Et ipse ẽ añ oẽs: ⁊ oia in ipso ꝯstant. Et ipse ẽ caput corpis ecclie: q̃ ẽ ꝑncipiũ ꝑmogenit⁹ ex mortuis: ut sit in oib⁹ ipse ꝑmatũ tenẽs. Quia in ipso complacuit oẽm plenitudinẽ inhabitare: ⁊ ꝑ eũ recõciliari oia in ipsũ: pacificans ꝑ sanguinẽ crucis ei⁹. sive q̃ i tris sive q̃ i celis sũt Et vos cũ essetis aliq̃n alienati ⁊ inimici sensu i operibus malis: nũc aũt recõciliauit i corpe carnis ei⁹ ꝑ mortẽ. exhibere vos scõs ⁊ immaculatos ⁊ irreprehensibiles coram ipso: si tñ permanet̃ in fide fũdati ⁊ stabiles ⁊ imobiles a spe euãgelij q̃ audist̃: q̃ ꝑdicatũ ẽ in vniuersa creatura q̃ sub celo est: cui⁹ factus ego paul⁹ minister: q̃ nũc gaudeo i passiõib⁹ ꝓ vob̃: ⁊ adipleo ea q̃ desũt passionũ xp̃i i carne mea ꝓ corpe ei⁹ q̃ ẽ ecclia. Cui⁹ fact⁹ sum ego minister ꝑm dispensationẽ dei que data ẽ mihi in vob̃: ut impleã ꝟbũ dei: mysteriũ q̃ absconditũ fuit a seculis ⁊ gnãtiõib⁹: nũc aũt manifestũ ẽ scis ei⁹ q̃b⁹ uoluit deus notas facẽ diuitias glorie sacramẽti hui⁹ in gentib⁹: q̃ est xp̃s i vobis spes gl̃ie. quẽ nos annũciam⁹ corripientes oẽm hoiem ⁊ docẽtes in oi sapia ut exhibeam⁹ oẽm hoiem pfectũ in xp̃o ih̃u: in quo ⁊ laboro certando ꝑm operationem eius quam operat̃ in me in virtute. II

Volo eni vos scire q̃lem sollicitudinẽ habeã ꝓ vob̃ ⁊ ꝓ his q̃ sunt laodicie ⁊ q̃cũq⁹ nõ viderũt faciẽ meã in carne: ut ꝯsolent̃ corda ipsoꝝ instructi i caritate. ⁊ i oẽs diuitias plenitudinis intellectus i agnitione mysterij dei p̃ris ⁊ xp̃i ih̃u: in q̃ sũt oẽs thesauri sapie ⁊ scie absconditi. Hoc autẽ dico: ut nemo vos decipiat i sublimitate sermonũ. Nam ⁊ si corpe absens sum: ꝫ sp̃ũ vobiscũ sũ gaudẽs ⁊ videns ordinẽ vr̃m. ⁊ firmamentũ ei⁹ q̃ in xp̃o ẽ fidei vr̃e. Sicut ꝫ accepist̃ ih̃m xp̃m dn̄m nr̃m. i ipso ambulate: radicati ⁊ supedificati i ipso. ⁊ ꝯfirmati i fide sicut ⁊ didicistis: abũdantes in illo in grãrũ actiõe. Videte ne q̃s vos decipiat ꝑ philosophiã ⁊ inanẽ fallaciã: ꝑm traditionẽ hoiuz: ꝑm elementa mũdi: ⁊ nõ ꝑm xp̃m. Quia in ipso inhabitat oĩs plenitudo diuinitat̃ corpaliter. ⁊ estis i illo repleti q̃ ẽ caput oĩs ꝑncipat⁹ ⁊ ptãtis. In quo ⁊ circũcisi estis circũcisiõe

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nō manufacta i expoliatiōe corpis carnis: ꝟ
i circūcisiōe xp̄i ꝯsepulti ei in baptismo: i quo
7 resurrexistis p fidē opatiōis dei q̄ suscitauit
illū a mortuis. Et vos cū mortui essetis in de-
lictis 7 p̄putio carnis vre· ꝯuiuificauit cū illo
donās vobis oia delicta: delens qd aduersus
nos erat cyrographum decreti qd erat ꝯriū
nobis. Et ipsū tulit de medio affigens illud
cruci: 7 expolias p̄ncipat⁹ 7 ptātes· traduxit
confidenter: palā triūphans illos i seipso. Ne-
mo ḡ vos iudicet i cibo aut in potu aut in pte
diei festi aut neomenie aut sabbatorū q̄ sūt
vmbra futurorū: corp⁹ aūt xp̄i. Nemo vos
seducat volēs i būilitate 7 religiōe angelorū
q̄ nō vidit· ābulans frustra inflat⁹ sensu car-
nis sue: 7 nō tenens caput ex q̄ totū corpus
p nexus 7 ꝯiūctiones sūministratū 7 cōstru-
ctum crescit i augmentū dei. Si ḡ mortui estis
cū xp̄o ab elementis hui⁹ mundi: qd adhuc
tanq̄ viuētes mūdo decernitis? Ne tetige-
ritis: neq; gustaueritis: neq; ꝯtrectaueritis: que
sūt oia in interitu ipso vsu ꝟm p̄cepta 7 doctri-
nas hoiuz: q̄ sūt rationē q̄dē habentia sapie i
supstitione 7 būilitate 7 nō ad parcēdū cor-
pori: nō in honore aliq̄ ad saturitatē carnis.

Igitur si cōsurrexistis cū xp̄o: III
q̄ sursū sūt querite vbi xp̄s ē in dextera
dei sedēs: que sursū sūt sapite: nō q̄ sup
terrā. Mortui. n. estis. 7 vita vra abscōdita
est cū xp̄o in deo: cū aūt xp̄s apparuerit vita
vra: tūc 7 vos apparebitis cū ipso in gloria
Mortificate ḡ mēbra vra q̄ sūt sup terrā· for-
nicationē· imūditiā· libidinem· ꝯcupiscentiā
malā. 7 auaritiā: q̄ ē simulacroꝝ seruit⁹: ꝓpt̄
q̄ venit ira dei sup filios incredulitatis· i qb⁹
7 vos ābulastis aliqn̄ cū viueretis illis. Nūc
aūt deponite 7 vos oia: irā· indignationē· ma
litiā· blasphemiā: turpē sermonē de ore vro.
Nolite mentiri inuicē: expoliantes vos veterē
hoiem cū actib⁹ suis. 7 induētes nouū eū qui
renouat⁹ i agnitionē dei ꝟm imaginē ei⁹ q̄ cre-
auit eū: vbi nō ē masculus 7 femina· gentilis 7
iudeus· circūcisio 7 p̄putiū· barbar⁹ 7 scytha·
seru⁹ 7 lib⁹: ꝟ oia 7 in oib⁹ xp̄s. Induite vos ḡ
sic electi dei sci 7 dilecti viscera mīe: benigni-
tatē· būilitatē· modestiā· patiētiā· supportātes
inuicē 7 donātes vobismetipsis si q̄s aduers⁹
aliquē hz q̄relā: sicut 7 dns donauit vob· ita
7 vos. Sup oia aūt h̄· caritatē habete: qd est
vinculū pfectiōis: 7 pax xp̄i exultet in cor-
dib⁹ vris· in q̄ vocati estis in vno corpe: 7 gti

estote. Verbū xp̄i habiteti vob abūdāter: in
oi sapia docētes 7 cōmonētes vosmetipsos
in psalmis hymnis 7 cātic̄is spiritalib⁹ in grā
cātātes i cordib⁹ vris deo. Oē q̄cūq; facit⁹
in vbo aut in ope: oia i noie dni nri ihu xp̄i:
grās agētes deo 7 p̄ri p ipsū. Mulieres sub-
dite estote viris: sicut oportet i dño. Viri di-
ligite vxores vras. 7 nolite amari eē ad illas
Filij obedite parentib⁹ p oia: hoc. n. placitū ē in
dño. Patres nolite ad idignationē ꝓuocare fi-
lios vros: ut nō pusillo aio fiāt. Serui obe-
dite p oia dnis carnalib⁹: nō ad oculū seruie-
ntes q̄si hoib⁹ placētes: ꝟ i simplicitate cor-
dis timētes dnm. Q̄cūq; facit⁹ ex aio opa-
mini· sicut dño 7 nō hoib⁹: scientes q̄ a dño
accipietis retributionē hēditatis. Dño xp̄o
seruite. Qui. n. iniuriā facit: recipiet id qd iniq̄
gessit. Et nō est p̄sonar⁹ acceptio apud deū.

Domini· qd iustū ē 7 equū IIII
seruis p̄state: scientes q̄m 7 vos dnm
habetis i celo. Orationi istate vigilā-
tes i ea i grār⁹ actiōe: orātes simul 7 p nob:
ut deus aperiat nob ostiū ꝟmōis ad loquendū
mysteriū xp̄i: ꝓpt̄ qd etiā vinct⁹ sum: ut ma-
nifestē illud ita ut oportet me loq̄. In sapia
ābulate ad eos q̄ foris sūt: tempus redimētes.
Sermo vester sp i grā sale sit cōdit⁹: ut sciatis
quō oporteat vos vnicuiq; rndē. Que circa
me sūt· oia vob nota faciet tychic⁹ carissim⁹
frat̄ 7 fidelis mīster 7 cōseru⁹ i dño: quē mi-
si ad vos ad h̄ipsū ut cognoscat que circa vos
sūt. 7 consoleť corda vra cū onesimo carissi-
mo 7 fideli frē q̄ ex vob ē: q̄ oia q̄ hic agunt
nota facient vob. Salutat vos aristarch⁹ p̄ca-
ptiu⁹ me⁹: 7 marc⁹ cōsobrin⁹ barnabe: de quo
accepistis mādata. Si venerit ad vos· suscipi-
te illū. Et iesus q̄ dicit iust⁹: q̄ sūt ex circūci-
sione. Hi soli sunt adiutores mei in regno dei:
q̄ mihi fuerūt solatio. Salutat vos epaphras
q̄ ex vob ē ser⁹ xp̄i ihu: semp sollicit⁹ p vobis
i orationib⁹: ut stetis pfecti 7 pleni i oi volū-
tate dei. Testimoniū enī illi phibeo q̄ habet
multū labore p vob 7 p bis q̄ sunt laodicie 7
q̄ hierapoli. Salutat vos lucas medic⁹ caris-
sim⁹: 7 demas. Salutate frēs q̄ sūt laodicie
7 nymphā: 7 q̄ in domo ei⁹ ē ecclesiā. Et cū
lecta fuerit apud vos epla hec· facite ut 7 in
laodicensiū eccl'ia legat̄: 7 ea q̄ laodicensiū ē
vobis legatur. Et dicite archippo. Vide mi-
nisteriū qd accepisti i dño: ut illud impleas.
Salutatio mea: manu pauli. Memores

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

estote vinculoꝝ meoꝝ. Gratia dñi nostri ihū xpi wobiscum. Amen.

Explicit epla Pauli ad Colossēses. Incipit argumētū i eplam ad Thessalonicēses pmā.

Thessalonicēses sūt macedones: q accepto vbo vitaꝫ plstiterunt in fide: etiā in plecutione ciuiū suoꝝ Preterea nec receperūt falsos apostolos: nec ea q a falsis aplis dicebāt. Hos collaudat aplus scribens eis ab athenis: p tychicū diaconem. 7 onesimū acolythum.

Explicit argumentū. Incipit epla Pauli ad Thessalonicenses prima. Capm I

PAulus et siluanus 7 timothe9: ecclesie thessalonicensiū i deo patre nro 7 dño ihu xpo: grā wobis 7 pax. Gratias agimus deo semp pro omnib9 wobis memoriā nr̄i facientes in orationib9 nr̄is sine intermissiōe: memores opis fidei vre 7 laboris 7 caritatis 7 sustinentie spei dñi nr̄i ihu xpi: ante deum 7 patrem nostrū. Scientes frēs dilecti a deo electionē vr̄am: qa euangeliū nostrū nō fuit ad wos in sermōe tm̄. ꝫ 7 in vbo virtute 7 i spū scō 7 i plenitudine multa: sicut scitis q̄les fuerimus in wob ꝓpt̄ wos. Et wos imitatores nr̄i facti estis 7 dñi: excipiētes vbū i tribulatiōe multa cū gaudio spūs sancti: ita ut facti sitis forma oib9 credentib9 i macedonia 7 i achaia. A wobis. n. diffamat9 ē dñs dñi nō solū in macedonia 7 i achaia: ꝫ 7 i oi loco fides vr̄a q̄ ē ad deū pfecta ē: ita ut nō sit nobis necē q̄dq̄ loq̄. Ipsi. n. de wob annūciāt q̄lē introitū habuerim9 ad wos. 7 quō cōuersi estis ad deū a simulacris vt̄ire deo viuo 7 vero: 7 expectare filiū eius de celis quē suscitauit ex mortuis ihm: q̄ eripuit nos ab ira ventura. II

IAm ipsi scitis frēs introitū nostrū ad wos. qa nō inanis fuit: ꝫ añ passi 7 contumelijs affecti sicut scitis in philippis. fiduciā habuim9 in deo nro loqui ad wos euangeliū dei in multa sollicitudine. Exhortatio. n. nr̄a nō de errore neq̄ de imūditia neq̄ in dolo: ꝫ sicut ꝓbati sum9 a deo ut crederet nob euāgeliū ita loq̄mur: nō quasi wob9 placētes: ꝫ deo q̄ probat corda nostra. Neq̄. n. aliq̄n fuim9 i vbo adulatiōis sicut scitis: neq̄ i occasiōe auaritie: deus testis est: nec q̄rentes ab wob9 gloriā neq̄ a wobis neq̄ ab alijs cū possemus wobis oneri ee ut xpi aplī Sz facti sum9 paruuli i medio vr̄m tanq̄ si nutrix foueat filios suos: ita desiderātes wos cupide. wolebamus tradere wobis nō solum euangeliū dei. ꝫ etiā aias nr̄as: q̄n carissimi nob facti estis. Memores enī estis frēs labor nr̄i 7 fatigatiōis: nocte ac die opantes: ne quē vr̄m grauarem9. ꝑdicauim9 in wobis euāgeliū dei. Vos testes est̄ 7 deus: q̄ sce 7 iuste 7 sine q̄rela wobis q̄ credidistis affuim9: sicut scitis q̄liter vnūquēq̄ vestrū sicut pr̄ filios suos depcātes wos 7 ꝓsolantes: testificati sumus ut ambularet̄ digne deo q̄ wocauit wos i suū regnū 7 gloriā. Io 7 nos grās agimus deo sine intermissiōe: q̄n cū accepisset̄ a nobis verbū audit9 dei. accepist̄ illud nō ut verbum hoīz: ꝫ sicut ē vere vbū dei: q̄ opat̄ i wobis q̄ credidistis. Vos. n. imitatores facti est̄ frēs ecclie dei q̄ sūt in iudea i xpo ihu: qa eadē passi est̄ 7 vos a ꝓtribulib9 vr̄is sicut 7 ipsi a iudeis: q̄ 7 dñm occiderunt ihm 7 ꝓphas. 7 nos ꝑsecuti sūt: 7 deo nō placēt. 7 oib9 hominibus aduersant̄. ꝓhibentes nos gentib9 loq̄ ut salue fiāt: ut impleāt pcta sua sp. Peruenit n. ira dei sup illos vsq̄ in finē. Nos aūt frēs desolati a wob ad tp̄s hore. aspectu nō corde: abūdanti9 festinauim9 facie vr̄am videre cū multo desiderio: q̄n woluim9 venire ad wos ego q̄dē paul9 7 semel 7 iterū: ꝫ impediuit nos satbanas. Que ē. n. nr̄a spes aut gaudiū aut corona glorie? Nōne wos añ dñm nr̄m ihm xp̄m estis in aduentu eius? Vos. n. estis gloria nostra 7 gaudium. III

PRopter qō nō sustinētes āpli9. placuit nobis remanē athenis solis. 7 misimus timothēū fratrē nr̄m 7 ministrū dei i euāgelio xpi. ad ꝓfirmandos wos 7 exhortādos ꝓ fide vr̄a: ut nemo moueat̄ i tribulatiōib9 istis. Ipsi. n. scitis q̄ i hoc positi sumus. Nam 7 cū apud wos essem9 p̄dicebamus wob passuros nos tribulatiōes: sicut 7 factū ē 7 scitis. Propter ea 7 ego ampli9 nō sustinēs: misi ad cognoscēdū fidē vr̄am: ne forte temptauerit wos is q̄ tēptat: 7 inanis fiat labor nr̄. Nūc aūt veniente timotheo ad nos a wobis 7 annūciāte nob fidē 7 caritatē vestrā: 7 qa memoriā nostri habet̄ bonā. sp desiderantes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nos vidē·sicut ⁊ nos ꝙ̄ vos: iō ꝯsolati sum⁹ frēs in vobis·i oī nccitate ⁊ tribulatione nr̄a p fidē ꝟr̄am: qm̄ nūc viuim⁹·si vos statis in dño. Quā.n.grār̄ actionē possum⁹ de o retribuē pro vob in oi gaudio ꝙ̄ gaudem⁹ ꝓpter vos añ de ū nr̄m: nocte ac die abūdāti⁹ orā̄tes ut videam⁹ faciē vestrā ⁊ cōpleamus ea q̄ dēsūt fidei vestre? Ipse aūt de⁹ ⁊ pat̄ nr̄ ⁊ dñs ihs ꝑ̄s dirigat viam nostrā ad vos. Vos aūt dñs multiplicet: ⁊ abūdare faciat caritatē vestrā in iuicē ⁊ in ōes: quēadmodum ⁊ nos i vob ad ꝯfirmāda corda vr̄a sine q̄rela i scitate añ de ū ⁊ patrē nostrū i aduentu dñi nostri ihu ꝑ̄i cū oib⁹ scis ei⁹. Amen. IIII

De cetero ꝙ̄ frēs rogam⁹ vos ⁊ obsecram⁹ in dño ihu: ut quēadmodum accepistis a nobis quō oporteat vos ābulare ⁊ placē de o: sic ⁊ ābuletis·ut abundetis magis. Scit̄.n.q̄ p̄cepta dederim vob p dñm ihm. Hec ē eni voluntas dei scificatio vr̄a·ut abstineat̄ vos a fornicatione: ut sciat vnusq̄sq; vestrū vas suū possidē in scificatiōe ⁊ honore: nō in passiōe desiderij sicut ⁊ gentes q̄ ignorant deū. Et ne q̄s supergrediatur neq; circūueniat in negocio fratrem suū: qm̄ vindex ē dñs de bis oib⁹ sicut p̄dixim⁹ vobis ⁊ testificati sumus. Nō eni vocauit nos de⁹ in imūdiciā: ꝫ in scificationē. Itaq; q̄ hꝫ spernit: nō hoiem spernit·ꝫ deum: qui etiam dedit spm̄ suū sanctū i nobis. De caritate aūt fraternitatis nō necesse habuim⁹ scribere vobis Ipsi enim a deo didicistis: ut diligatis inuicem. Etenim illud facitis in ōes frēs: in vniuersa macedonia. Rogam⁹ aūt vos frēs ut abūdetis magis: ⁊ operā dētis ut q̄eti sitis: ⁊ ut vestrū negociū agat̄is. ⁊ operemi manib⁹ vestris sicut p̄cepim⁹ vob: ⁊ ut honeste ambuletis ad eos q̄ foris sunt. ⁊ nullius aliq̄d desideretis Nolum⁹ aūt vos ignorare frēs de dormientib⁹ ut nō ꝯtristemini sic ⁊ ceteri q̄ spem nō hñt. Si.n.credim⁹ q̄ ihs mortu⁹ est ⁊ resurrexit: ita ⁊ de⁹ eos q̄ dormierunt p ihm adducet cū eo. Hoc.n.vob dicim⁹ in ꝟbo dñi: qa nos q̄ viuimus·q̄ residui sumus: in aduētu dñi nō p̄uenie m⁹ eos q̄ dormierūt. Q.m̄ ipse dñs in iussu ⁊ i voce archangeli ⁊ in tuba dei descēdet de celo: ⁊ mortui q̄ in ꝙ̄ sunt resurgent ꝓmi. Deinde nos q̄ viuimus q̄ relinquimur simul rapiemur cū illis in nubibus obuiam ꝙ̄ i aera: ⁊ sic sp cū dño erimus. Itaq; cōsolamini inuicē in ꝟbis istis. V

De temporib⁹ aūt ⁊ momētis frēs nō indigetis ut scribamus vobis. Ipsi n.diligenter scitis: quia dies dñi sicut fur in nocte ita veniet. Cum.n.dixerint pax ⁊ securitas: tūc repentin⁹ eis supueniet interit⁹ sicut dolor in vtero hñtis: ⁊ non effugient. Vos aūt frēs nō estis i tenebr̄: ut vos dies ille tāq̄ fur cōprehēdat. Oēs.n.vos filij lucis estis. ⁊ filij diei. Nō sumus noctis neq; tenebr̄ar. Igit̄ nō dormiam⁹ sicut ⁊ ceteri: ꝫ vigilem⁹ ⁊ sobrij sim⁹. Qui.n.dormiūt: nocte dormiunt. ⁊ qui ebrij sunt: nocte ebrij sunt. Nos aūt q̄ diei sum⁹: sobrij simus·induti loricā fidei ⁊ caritat̄is. ⁊ galeā spem salut̄is: q̄m nō posuit nos de⁹ i irā·ꝫ i acq̄sitionē salutis p dñm nr̄m ihm ꝙ̄m q mortu⁹ est p nobis: ut siue vigilem⁹ siue dormiamus: simul cum illo viuam⁹. Propt̄ q̄d cōsolamini inuicē: ⁊ edificate alterutrū: sicut ⁊ facitis. Rogam⁹ aūt vos frēs ut noueritis eos q̄ laborāt inter vos: ⁊ p̄sunt vobis in dño. ⁊ monent vos: ut habeat̄is illos abūdanti⁹ in caritate ꝓpt̄ opus illor̄. ⁊ pacem habete cū eis. Rogamus aūt vos frēs: corripite inq̄etos·cōsolamini pusillanimes·suscipite infirmos: patientes estote ad oēs. Videte ne quis malū ꝓ malo alicui reddat: ꝫ ip q̄d bonū ē sectamini i inuicē ⁊ in oēs. Sp gaudete: sine intermissione orate: in oib⁹ gr̄as agite. Hec est.n.voluntas dei in ꝙ̄ ihu: in oib⁹ vobis. Spm̄ nolite extinguere: ꝓphias nolite spnē. Oia aūt ꝓbate: q̄d bonū est tenete: ab oi specie mala abstinete vos. Ipse aūt de⁹ pac̄ scificet vos p oia: ut integer spūs vester ⁊ aia ⁊ corp⁹ sine q̄rela i aduentu dñi nr̄i ihu ꝙ̄i seruet̄. Fidelis est q vocauit vos: q̄ etiā faciet. Frēs: orate p nobis. Salutate frēs oēs: i osculo scō. Adiuro vos p dominū·ut legat̄ epistola hꝫ oibus scis fratrib⁹ Gratia dñi nr̄i ihu ꝙ̄i vobiscū. Amen.

Explicit epla Pauli ad Thessalonicēses prima. Incipit argumentū in epistolā secundā.

Ad thessalonicēses secundā scribit epl̄am apl̄us: ⁊ notū facit eis de tpib⁹ nouissimis ⁊ de aduersarij electione. Scribit hāc epl̄am ab athenis p titū diaconē ⁊ onesimū acolythū.

Explicit argumentū. Incipit epistola Pauli ad Thessalonicenses secunda. Capl̄m I

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

PAulus ⁊ siluanus ⁊ timotheus: ecclesie thessalonicēsium i deo pre nostro ⁊ dño ihū xpo: grā vobis ⁊ pax a deo patre nostro ⁊ dño ihu xpo. Gratias agere debem⁹ sp deo p vobis frēs ita ut dignū est: qm supcrescit fides vra ⁊ abūdat caritas vniuscuiusq vrm i inuicē: ita ut ⁊ nos ipsi i vob gloriemur in ecclesijs dei p patientia vestra ⁊ fide ⁊ in oib⁹ psecutionib⁹ vestris ⁊ tribulationib⁹ qs sustinetis i exēplū iusti iudicij dei: ut digne batēamini in regno dei pro q ⁊ patimini: si tn iustū est apud deum retribuere retributionē bis q vos tribulāt: ⁊ vob q tribulamini requē nobiscū in reuelatiōe dñi ihu de celo cū angelis virtutis ei⁹ i flāma ignis dantis vindictā bis qui nō nouerūt deū. ⁊ q nō obediunt euangelio dñi nri ihu xpi. Qui pēnas dabūt in interitu eternas a facie dñi ⁊ a gloria virtutis eius: cū venerit glorificari in scis suis. ⁊ āmirabilis fieri in oib⁹ q crediderunt: qa creditū est testimoniū nostrū sup vos i die illo. In q etiā oram⁹ sp p vob. ut dignet vos vocatiōe sua deus noster: ⁊ impleat oēm voluntatē bonitatis sue ⁊ opus fidei in virtute: ut clarificet nomē dñi nostri ihu xpi in vobis: ⁊ vos in illo: scm grām dei nri ⁊ dñi ihu xpi. II

ROgam⁹ aūt vos frēs p aduentū dñi nri ihu xpi ⁊ nre congregatiōis in ipsū ut nō cito moueamini a vestro sensu neq terreami neq p spm neq p sermonē neq p epla tāq p nos missā: qsi instet dies dñi Ne qs vos seducat vllo modo. Qm nisi venerit discessio primū: ⁊ reuelat⁹ fuerit hō peccati filius perditiōis. q aduersat⁹ ⁊ extollit⁹ supra oē qd dicit deus aut quod colit: ita ut in templo dei sedeat: ostendēs se tanq sit deus. Nō retinetis q cū adhuc essem apud vos. h dicebā vobis? Et nūc qd detineat scitis: ut reueletur in suo tpe. Nam mysteriū iā operat⁹ iniqtatis: tm ut q tenet nūc teneat: donec de medio fiat. Et tūc reuelabit⁹ ille iniqu⁹ quē dñs ihs interficiet spū oris sui: ⁊ destruet illustratione aduent⁹ sui. eū cui⁹ est aduent⁹ scm operationē sathane in oi virtute ⁊ signis ⁊ prodigijs mendacib⁹ ⁊ in oi seductiōe iniqtatis bis q pereunt: eo q caritatē veritatis nō receperūt ut salui fierēt. Jō mittet illis deus operationē erroris ut credāt mēdacio: ut iudicent⁹ oēs q nō crediderūt virtati. sed consenserūt iniqtati. Nos aūt debem⁹ grās agere deo sp p vob frēs dilecti a deo: q elegit nos deus primitias i salutē in scificatione spūs ⁊ fide veritatis: in qua ⁊ vocauit vos p euāgeliū nostrū i acqsitiōē glorie dñi nri ihu xpi. Itaq frēs state. ⁊ tenete traditiōes qs didicistis. siue p sermonē siue per epla nostrā. Ipse aūt dñs nr ihs xps ⁊ deus ⁊ pat noster q dilexit nos. ⁊ dedit consolationē eternā ⁊ spem bonā i grā: exhortet corda vestra ⁊ confirmet i oi ope ⁊ sermone bono. III

DE cetero frēs orate p nob ut sermo dei currat ⁊ clarificetur sicut ⁊ apud vos: ⁊ ut liberemur ab importunis ⁊ malis hoib⁹. Nō. n. oiuz ē fides. Fidelis autē deus est q cōfirmabit vos: ⁊ custodiet a malo Cōfidim⁹ aūt de vob frēs i dño: qm quecūq pcipim⁹: ⁊ facitis. ⁊ facietis. Dñs aūt dirigat corda vestra i caritate dei. ⁊ patia xpi. Denūciam⁹ aūt vob frēs. in noie dñi nostri ihu xpi ut subtrahatis vos ab oi frē ābulante inordinate ⁊ nō scm traditionē quā acceperūt a nobis. Ipsi enim scitis quēadmodū oporteat imitari nos: qm nō inqeti fuimus inter vos neq gratis panē manducauim⁹ ab aliq: sed i labore ⁊ fatigatiōe nocte ⁊ die operantes: ne quē vestrū grauarem⁹. Nō qsi nō habuerim⁹ ptātē: sed ut nosmetipsos formā darem⁹ vobis ad imitandū nos. Nam ⁊ cū essem⁹ apud vos. h denūciabam⁹ vob: qm si qs nō vult operari: nec manducet. Audiuim⁹. n. inter vos qsdā ābulantes inqete: nihil operantes. sed curiose agentes. His aūt q eiusmodi sūt. denūciam⁹ ⁊ obsecram⁹ in dño ihu xpo: ut cū silētio operantes suū panē mānducēt. Vos aūt frēs nolite deficere bñfacientes. Qd si qs nō obedierit verbo nostro: p epla hūc notate: ⁊ nō cōmisceamini cū illo ut confundat⁹. Et nolite qsi inimicū existimare: sed corripite ut frēm. Ipse aūt deus pacis det vobis pacē sempiternā i oi loco. Dñs sit cū oib⁹ vobis. Salutatio mea manu pauli: qd est signū in oi epla. Ita scribo. Grā dñi nostri ihu xpi cū omnibus vobis. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Thessalonicenses secūda. Incipit argumentū in epistolam ad Timotheū primam.

TImotheū instruit ⁊ docet de ordinatione episcopatus ⁊ diaconij. ⁊ oīs ecclesiastice disciplinē: scribens ei a Laodicia per tychicum diaconem.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Ad Timotheum I

Incipit epistola Pauli ad Timotheum prima. Caplm I

PAulus apostolus ihu xpi ℔m imperiũ dei salvatoris nri et xpi ihu spei nre: timotheo dilecto filio i fide: grã et mia et pax a deo patre et xpo ihu dño nro. Sic̃ rogavi te ut remaneres ephesi cum vrē in macedoniã: ut denũciares qbusdã ne alit̃ docerēt: neq; intenderēt fabulis et genealogijs interminatis: q̃ q̃stiões p̃stãt magis q̃m edificationē dei q̃ ē i fide. Finis aũt p̃cepti ē caritas: de corde puro. et ꝓscia bona. et fide nõ ficta. A quib⁹ qdã aberrãtes conversi sũt i vaniloquiũ: volentes eē legis doctores: nõ intelligẽtes neq; q̃ loquũt neq; de q̃b⁹ affirmãt. Scim⁹ aũt qa bona est lex si q̃s ea legitime vtat: sciẽtes h̃: qa lex iusto nõ est posita: sed iniustis et nõ subditis impijs et peccatorib⁹ sceleratis et pfanatis patricidis et matricidis homicidis fornicarijs masculorũ cõcubitorib⁹ plagiarijs mendacib⁹ et periuris: et si q̃d aliud sane doctrine adversat: q̃ ē ℔m evãgeliũ glorie bti dei q̃ creditum est mihi. Grãs ago ei qui me ꝓfortavit in xpo ihu dño nro: qa fidelē me existimavit ponẽs in ministerio. Qui prius blasphem⁹ fui et psecutor et contumelios⁹: sed miam dei cõsecut⁹ sũ: qa ignorans feci in incredulitate. Superabũdavit aũt gra dñi nri cũ fide et dilectione q̃ est in xpo ihu. Fidelis sermo et oi acceptione dign⁹: qa xps ihs venit in hũc mũdũ peccatores salvos facere: q̃rum p̃mus ego sũ. Sed ideo miam cõsecut⁹ sũ: ut in me primo ostenderet xps ihs oem patiẽtiã ad informationē eorum q̃ credituri sũt illi in vitã eternã. Regi aũt seculorum immortali invisibili soli deo honor et gl̃ia: in secula seculorum amen. hoc p̃ceptũ cõmendo tibi fili timothee ℔m p̃cedentes in te p̃phetias: ut milites in illis bonã militiã hñs fidē et bonã ꝓsciam. Quã qdã repellentes circa fidē naufragavervnt: ex quib⁹ est hymeneus et alexander quos tradidi satbane: ut discant nõ blasphemare. II

OBsecro igit̃ primo oĩum fieri obsecrationes orones postulationes grãrum actiones p oib⁹ hoib⁹: pregib⁹ et oibus q̃ in sublimitate constituti sũt: ut q̃etã et tranq̃llã vitã agam⁹ in oi pietate et castitate. Hoc enim bonũ ē et acceptũ coram salvatore nro deo q̃ oēs hoies vult salvos fieri et ad agnitionē veritatis venire. Unus.n. deus vnus et mediator dei et hoiuz homo xps ihs: q̃ dedit redemptionē semetipsũ p oib⁹. Cuius testimoniũ tpibus suis ꝓfirmatũ est: in q̃ posit⁹ sũ ego p̃dicator et apostolus. Veritatē dico: nõ mẽtior doctor gentiũ in fide et veritate. Volo igit̃ viros orare i oi loco levãtes puras man⁹ sine ira et disceptatione. Similit̃ et mulieres in habitu ornato cũ verecundia et sobrietate ornantes se: non in tortis crinib⁹ aut auro aut margarit̃ vel veste p̃ciosa: sed q̃ decet mulieres: promittentes pietatē p opa bona. Mulier i silẽtio discat: cũ oi subiectiõe. Docẽ aũt mulieri nõ permitto neq; dominari i virũ: sed esse in silentio. Adam.n. primus format⁹ ē: deinde eua: et adã nõ est seduct⁹: mulier aũt seducta i p̃varicatiõe fuit. Salvabit̃ aũt per filiorum gnãtionē: si permãserit in fide et dilectiõe et sanctificatiõe cũ sobrietate. III

FIdelis ℔mo. Si q̃s epatũ desiderat bonũ opus desiderat. Oportet ergo ep̃m irreprehensibilē eē: vni⁹ uxoris virũ: sobriũ ornatũ prudentē pudicũ hospitalē doctorē: nõ vinolentũ non percussorē: sed modestũ: nõ litigiosum nõ cupidum: sue domui bñ p̃positũ: filios bñtem subditos cũ oi castitate. Si q̃s aũt domui sue p̃esse nescit: quõ ecclie dei diligentiã habebit? Non neophitũ: ne i superbiã elat⁹ in iudiciũ incidat diaboli. Oportet aũt et illũ testimonium habere bonũ ab his qui foris sũt: ut nõ in opprobriũ incidat et i laqueũ diaboli. Diacones similit̃ pudicos nõ bilingues nõ multo vino deditos nõ turpe lucrũ sectãtes: hñtes mysteriũ fidei in ꝓscia pura. Et hi aũt p̃bent̃ p̃mũ: et sic ministrẽt nullũ crimen hñtes. Mulieres similiter pudicas: nõ detrahẽtes: sobrias: fideles in oib⁹. Diacones sint vni⁹ uxoris viri: q̃ filijs suis bñ p̃sint. et suis domib⁹. Qui enim bñ ministrauerint: gradũ bonũ sibi acq̃rẽt. et multã fiduciã in fide q̃ ē i xpo ihu. Hec tibi scribo fili timothee: sperãs me venire ad te cito. Si aũt tardauero: ut scias quõ oporteat te i domo dei conversari q̃ ē ecclia dei vivi: columna et firmamẽtũ veritatis. Et manifeste magnũ est pietatis sacr̃m qđ manifestatũ ē in carne iustificatũ ē i spũ: apparuit ãgelis: p̃dicatũ est gentib⁹: creditũ ē in mũdo: assũptũ ē in gl̃ia.

SPiritus aũt manifeste dicit: IIII
qa i novissimis tpib⁹ discedẽt quidã

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

a fide: attẽdẽtes ſpiritibus errorꝫ ⁊ doctrinis demoniorꝫ in hypocriſi loquentiũ mendaciũ ⁊ cauteriatã bñtiũ ſuã ꝯſciam: ꝓhibẽtiũ nubere: abſtinẽ a cibis q̃s deꝰ creauit ad ꝓcipiendũ cũ grãrũ actione fidelibus: ⁊ bis q̃ cognouerũt ꝟitatẽ. Quia oĩs creatꝰ dei bona ẽ. ⁊ nihil reiſciendũ qđ cũ grãꝝ actiõe ꝓcipit. Sanctificatꝰ.n. ꝑ verbũ dei ⁊ orationẽ. Hec ꝓponens frib⁹ bon⁹ eris miſter xp̃i ihu: enutritus ꝟbis fidei ⁊ bone doctrine quã aſſecutus es. Ineptas aũt ⁊ inanes fabulas deuita. Exerce aũt teipſũ ad pietatẽ. Nã corꝑalis exercitatio ad modicũ vtilis ẽ. Pietas aũt ad oĩa vtilis ẽ: ꝓmiſſionẽ bñs vite q̃ nũc ẽ ⁊ future. Fidelis ſermo ⁊ oi acceptiõe dign⁹. In hoc enim laboramꝰ ⁊ maledicimur: q̃a ſperamꝰ in deũ viuũ q̃ ẽ ſaluator oĩũꝫ hoĩũꝫ: maxime fideliũ. Precipe hec ⁊ doce. Nemo adoleſcentiam tuã ꝓtẽnat: ſ exemplũ eſto fideliũ in ꝟbo in cõuerſatiõe in caritate i fide in caſtitate. Dũ venio: attende lectiõi exhortatiõi ⁊ doctrine. Noli negligere grãm q̃ in te ẽ: q̃ data ẽ tibi ꝓphetiã cũ impoſitione manuũ ꝑſbyterij. Hec meditare: in bis eſto: ut ꝓfectꝰ tuꝰ manifeſtꝰ ſit oĩbus. Attende.n. tibi ⁊ doctrine: inſta in illis. Hoc.n. faciẽs ⁊ teipſum ſaluũ facies. ⁊ eos qui te audiunt.

V

Seniorẽ ne increpaueris: ſ obſecra ut patrẽ. Iuuenes ut frẽs: anus ut matres: iuuẽculas ut ſorores i oi caſtitate. Uiduas honora: que vere vidue ſũt. Si qua aũt vidua filios aut nepotes hz: diſcat ꝓmũ domũ ſuã regere. ⁊ mutuã vicẽ reddere parentib⁹. Hoc.n. acceptũ eſt coram deo. Que aũt vere vidua eſt ⁊ deſolata: ſperet in deũ: ⁊ inſtet obſecrationib⁹ ⁊ orõnib⁹ nocte ⁊ die. Nã q̃ in delitijs ẽ: viuẽs mortua ẽ. Et hec ꝓcipe: ut irrepꝛehenſibiles ſint. Si q̃s aũt ſuoꝝ ⁊ maxime domeſticoꝝ curã nõ hz fidem negauit. ⁊ ẽ infideli deterior. Uidua eligat nõ minus ſexaginta ãnoꝝ q̃ fuerit vni⁹ viri vxor: in opib⁹ bonis teſtimoniũ bñs ſi filios educauit ſi hoſpitio recepit ſi ſcõꝝ pedes lauit ſi tribulationẽ patientibus ſãminiſtrauit: ſi oĩ opus bonũ ſubſecuta ẽ. Adoleſcentiores aũt viduas deuita. Cũ.n. luxuriate fuerit in xp̃o nubere volũt: hñtes dãnationẽ q̃a primã fidem irritã fecerũt. Simul aũt ⁊ ociose diſcũt circuire domos: non ſolũ ociose. ſ ⁊ ꝟbose ⁊ curioſe: loquẽtes q̃ nõ oportet. Volo aũt iuniores nubẽ filios ꝓcreare matreſſamilias eẽ: nullã occaſionẽ dare aduerſario maledicti grã. Jã.n. q̃dã cõuerſe ſũt retro ꝑ ſathanã. ſ q̃s fidelis hz viduas ſũministret illis ut nõ gr̃auet eccl̃ia: ut bis que vere vidue ſunt ſufficiat. Qui bñ ꝓſunt ꝓſbyteri: duplici honore digni habeant̃: maxieq̃ laborãt in verbo ⁊ doctrina. Dicit.n. ſcriptꝰ. Nõ alligabis os boui triturãti. Et dignꝰ ẽ operari⁹ mercede ſua. Aduerſus ꝓſbyterꝫ accuſationẽ noli recipere niſi ſub duob⁹ aut trib⁹ teſtib⁹. Peccãtes coram oib⁹ argue: ut ⁊ ceteri timorẽ habeãt. Teſtor coram deo ⁊ xp̃o ihu ⁊ electis angelis: ut hec cuſtodias ſine ꝓiudicio: nihil faciens i alterã ptẽ declinãdo. Manꝰ cito nemini impoſueris: neq; coicaueris peccatis alienis. Teipſum caſtũ cuſtodi. Noli adhuc aquã bibere: ſ modico vino vtere ꝓpter ſtomachũ tuũ ⁊ frequentes tuas infirmitates. Quorũdã hoĩũ pcta manifeſta ſunt ꝓcedentia ad iudiciũ: quibuſdã aũt ſubſequũt̃. Similit ⁊ facta bona manifeſta ſũt: ⁊ q̃ aliter ſe hñt abſcondi nõ pñt.

VI

Quicũq; ſũt ſub iugo ſerui dños ſuos oi honore dignos arbitrent̃: ne nomen dñi ⁊ doctrina blaſphemet̃. Qui autẽ fideles habent dominos: non contemnant: quia fratres ſunt ſed magis ſeruiant: quia fideles ſunt ⁊ dilecti: quia bñficij participes ſunt. Hec doce: ⁊ exhortare. Si quis aliter docet ⁊ nõ acquieſcit ſanis ſermonib⁹ dñi nr̃i ihu xp̃i. ⁊ ei que ſm pietatem ẽ doctrine: ſuperb⁹ nihil ſciẽs ſ languẽs circa q̃ſtiones ⁊ pugnas ꝟboꝝ: ex q̃b⁹ oriunt̃ inuidie cõtentiones blaſphemie ſuſpitiones male: cõflictationes hoĩũꝫ mente corruptoꝝ ⁊ q̃ a ꝟitate priuati ſũt: exiſtimantiũ q̃ſtũ eſſe pietatẽ. Eſt ãt q̃ſtus magn⁹: pietas cũ ſufficiẽtia. Nihil.n. intulim⁹ i hũc mũdũ: haud dubiũ quia nec auferre q̃d poſſum⁹. Habentes aũt alimẽta ⁊ q̃b⁹ tegamur: bis ꝓtenti ſim⁹. Nã q̃ volũt divites fieri incidunt in tẽptationẽ ⁊ in laqueũ diaboli ⁊ deſideria multa inutilia ⁊ nociua q̃ mergũt hoĩes i interitũ ⁊ ꝑditionẽ. Radix.n oĩũꝫ malorꝫ ẽ cupiditas: quã q̃dã appetẽtes errauerũt a fide. ⁊ ſeruerũt ſe doloribus multis. Tu aũt o hõ dei hec fuge. Sectare ꝟo iuſticiã pietatẽ fidẽ caritatẽ patientiã manſuetudinẽ. Certa bonũ certamẽ fidei: apprehende vitã eternã: i q̃ vocat⁹ es ⁊ ꝓfeſſ⁹ bonã ꝓfeſſionẽ coram multis teſtib⁹. Precipio tibi coram deo q̃ vivificat oia ⁊ xp̃o ihu q̃ teſtimoniũ reddidit ſub pontio pilato bonã cõfeſſionem: ut

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

seruesmandatū sine macula irrepēhensibile vsq; in aduentū dñi nri ihu xpi: quē suis tēporib⁹ ostendet bt̄us & sol⁹ potens rex regum & dns dnantiū: q solus hz immortalitatē. & lucē habitat inaccessibilē: quē null⁹ hoiuz vidit. ℔ nec videre pōt. cui honor & imperiū sempiternū. amen. Diuitib⁹ huius seculi pcipe nō sublime sapere: neq; sperare i incerto diuitiaz. ℔ in deo viuo q pstat nob oia abūde ad fruendū: bene agere. diuites fieri i bonis opib⁹. facile tribuē coicare: thesauriçare sibi fundamentū bonū in futurū: ut apphendāt veram vitā. O timothee depositum custodi: deuitans pphanas vocum nouitates. & oppositiones falsi nois scientie: quā quidā promittētes circa fidem exciderunt. Gratia tecum. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Timotheū pma.
Incipit argumentū in epistolam secundam.

ITem timotheo scribit de exhortatiōe martyrij & ois regule veritat̄: & quid futurū sit temporibus nouissimis. & de sua passione: scribens ei ab vrbe roma.

Explicit argumentum. Incipit epistola Pauli ad Timotheū secūda. Caplm I

PAulus aplus ihu xpi p voluntatē dei fm promissionem vite q est in xpo ihu: timotheo carissimo filio: gratia & mia & pax a deo patre nro & xpo ihu dño nostro. Gr̄as ago deo meo: cui seruio a pgenitorib⁹ meis in scia pura: q sine intermissione habeam tui memoriā in orationib⁹ meis nocte ac die desiderans te videre. Memor lacbrymarum tuaz: ut gaudio implear. Recordationē accipiēs ei⁹ fidei q ē in te nō ficta: q & habitauit primū in auia tua loide & matre tua eunice: certus⁹ sū aūt q & in te. Propter quā cām āmoneo te: ut resuscites grām dei q ē in te p impositionē manuū meaz. Nō. n. dedit nobis deus spm timoris: ℔ virtutis & dilectiōis & sobrietat̄. Noli itaq; erubescere testimoniū dñi nri ihu xpi. neq; me vinctū ei⁹: ℔ collabora euāgelio fm virtutē dei. q nos liberauit & vocauit vocatione sua scā: nō fm opa nra. ℔ fm propositū suū & grām q data ē nobis i xpo ihu añ tpa secularia: manifestata ē aūt nūc p illuminationē saluatoris nri ihu xpi: q destruxit quidē mortē. illuminauit aūt vitā & incorruptionē p euāgeliū: in q positus sū ego prdicator & apls & mgr gentiū. Ob quā cām etiā hec patior: ℔ nō pfūdor. Scio. n. cui credidi: & certus⁹ sū q a potens ē depositū meū seruare i illū die. Formā habe sanoz verboz q a me audisti in fide & dilectiōe in xpo ihu. Bonū depositū custodi p spm scm q habitat i nob. Scis. n. hoc q; auersi sūt a me oēs q i asia sūt: ex q⁹ est phigelus & hermogenes. Det mīam dom⁹ onesiphori domui. q a sepe me refrigerauit & catenā meam nō erubuit. ℔ cum roma venisset. sollicite me q̄siuit & inuenit. Det illi dns inuenire mīam a deo in illa die. Et quanta ephesi ministrauit mihi: tu melius nosti. II

GRāg fili mi ꝓfortare i grā q est i xpo ihu: & que audisti a me per multos testes hec cōmenda fidelib⁹ hoib⁹: qui idonei erūt & alios docere. Labora sicut bon⁹ miles xpi ihu. Nemo militās deo. implicat se negocijs secularib⁹: ut ei placeat cui se probauit. Nā & q certati agone. non coronabit nisi legitime certauerit. Laborantē agricolā oportet primū de fructib⁹ accipe. Intellige que dico: dabit. n. tibi dns i oib⁹ intellectū. Memor esto dñm ihm xpm resurrexisse a mortuis ex semine dauid fm euāgeliū meū in q laboro vsq; ad vincula q̄si male operās: sed vbū dei nō ē alligatū. Jo oia sustineo ppter electos: ut & ipsi salutē ꝓsequāt que est in xpo ihu cū glia celesti. Fidelis sermo. Nā si cōmortui sum⁹. & cōuiuem⁹: si sustinebimus & conregnabim⁹: si negauerim⁹. & ille negabit nos: si nō credim⁹. ille fidelis pmanet. negare seipsū nō pōt. Hec cōmone testificans corā deo. Noli ptendere vbis: ad nihil. n. vtile est nisi ad subuersionē audiētiū. Sollicite autē cura teipsū pbabilē exhibere deo: operariū incōfusibilē. recte tractantē vbū vitat̄. profana āt & ianiloqua deuita. Multū. n. proficiūt ad impietatē: & sermo eoz ut cancer serpit. Ex quib⁹ ē hymeneus & philet⁹: q a vitate exciderūt dicentes resurrectionē iam factam: & subuerterūt q̄rūdā fidē. Sz firmū fundamētū dei stat: hns signaculū hoc. Cognouit dns q sūt ei⁹: & discedat ab iniqtate ois q iuocat nomē dñi. In magna aūt domo nō solū sūt vasa aurea & argentea. ℔ & lignea & fictilia: & q̄dā q̄dē in honorē: q̄dā aūt i ꝓtumeliā. Si q⁹ ḡ emūdauerit se ab ist̄. erit vas i honorē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſanctificatū: ⁊ vtile dño·ad cē opus bonum patū. Juuenilia autē deſideria fuge: ſectare ꝟo iuſticiā·fidem·caritatē.⁊ pacem: cū bis qui iuuocāt dñm de corde puro. Stultas ât ⁊ ſine diſciplina q̄ſtiōes deuita: ſciēs q̄a generāt lites. Seruū aūt dñi nō oportet litigare: ſ māſuetū eē ad oēs.docibilē·patientē·cū modeſtia corripientē eos q̄ reſiſtunt ꝟitati: ne qñ de⁹ det illis pniam ad cognoſcēdā ꝟitatē ⁊ reſipiſcāt a diaboli laqueis: a quo captiui tenent ad ipſius voluntatem. III

Hoc aūt ſcito q̄a in nouiſſimis dieb⁹ inſtabūt tpa piculoſa: ⁊ erunt hoies ſeipſos amantes·cupidi·elati·ſuperbi blaſſemi·parentib⁹ nō obedientes·ingrati·ſceleſti·ſine affectione·ſine pace·criminatores·incontinentes·imites·ſine benignitate·pditores·pterui·tumidi.⁊ voluptarum amatores magis q̄ dei·hñtes ſpeciē quidē pietatis virtutē aūt eius abnegātes. Et hos deuita. Ex his.n.ſūt q̄ penetrāt domos.⁊ captiuas ducūt mulierculas oneratas pctis q̄ ſeducunt variis deſideriis: ſp diſcētes ⁊ nūq̄ ad ſciam ꝟitatē puenientes. Quēadmodū aūt iamnes ⁊ mābres reſtiterunt moyſi·ita ⁊ hi reſiſtūt ꝟitati: homines corrupti mente·reprobi circa fidē: ſ vltra nō pficiēt. Inſipiētia enim eor manifeſta erit oib⁹: ſic ⁊ illor fuit. Tu aūt aſſecut⁹ es meā doctrinā·inſtitutionē·propositū·fidē·lōganimitatē·dilectionē·patiētiā pſecutiōes·paſſiōes: q̄lia mihi facta ſunt antiochie·iconio·lſtris·q̄les pſecutiones ſuſtinui:⁊ ex oib⁹ eripuit me dñs. Et omnes qui pie volūt viuere i xp̄o ih̄u·pſecutionē patient̄ Mali āt homines ⁊ ſeductores pficiēt in peius: errantes ⁊ in errorē mittētes. Tu ꝟo pmane in his q̄ didiciſti.⁊ credita ſūt tibi: ſciens a q̄ didiceris. Et q̄a ab infantia ſacras lras noſti q̄ te pñt inſtruere ad ſalutē p fidē q̄ eſt in xp̄o ih̄u. Omis.n.ſcriptura diuin⁹ inſpirata·vtilis ē ad docendū·ad arguendū·ad corripiendū ad erudiendū in iuſticia: ut pfectus ſit hō dei ad oē opus bonū inſtructus. IIII

Teſtificor cora deo ⁊ ih̄u xp̄o q̄ iudicatur⁹ ē viuos ⁊ mortuos.⁊ p aduētū ipſi⁹ ⁊ regnū ei⁹: p̄dica ꝟbū·inſta oportune importune: argue·obſecra·increpa in oi patientia ⁊ doctrina. Erit.n.tēp⁹ cū ſanā doctrinā non ſuſtinebunt: ſ ad ſua deſideria coacernabūt ſibi magiſtros pruriētes auribus:⁊ a ꝟitate q̄dē auditū auertēt: ad fabulas aūt cōuertēt. Tu ꝟo vigila·in oib⁹ laborā·opus fac euangeliſte·miniſteriū tuū iple: ſobri⁹ eſto. Ego.n.iā delibor.⁊ tēp⁹ reſolutionis mee inſtat. Bonū certamē certaui·curſū cōſūmaui·fidē ſeruaui. In reliq̄ repoſita eſt mihi corona iuſticie: quam reddet mihi dñs in illa die iuſt⁹ iudex. Nō ſolū aūt mihi: ſed ⁊ his q̄ diligūt aduentū ei⁹. Feſtina ad me venire cito. Demas.n.me reliq̄t diligēs ſ ſeculum ⁊ abiit theſſalonicā: creſcens i galatiā· titus i dalmatiā: lucas ē mecū ſol⁹. Marcū aſſume ⁊ adduc tecū: eſt.n.mihi vtilis i miniſterio. Tychicū aūt miſi epheſū. Penulā quā reliq̄ troade apud carpū veniens affer tecū.⁊ libros: maxie aūt mēbranas. Alexander erarius multa mala mihi oñdit: reddet illi dñs ſm opa ei⁹: quē ⁊ tu deuita. Valde n.reſtitit ꝟbis nr̄is. In p̄ma mea defenſione nemo mihi affuit·ſ oēs me dereliquerūt: nō illis iputet. Dñs aūt mihi aſtitit ⁊ cofortauit me ut p me p̄dicatio ipleat.⁊ audiāt oēs gētes ⁊ liber⁹ de ore leonis. Liberauit me dñs ab oi ope malo: ⁊ ſaluū faciet in regnū ſuū celeſte: cui gloria in ſecula ſeculorū·amen. Saluta priſcam ⁊ aquilā:⁊ oneſifori domū Eraſtus remāſit corinthi: trophimū aūt reliq̄ infirmū mileti. Feſtina añ hyemē venire. Salutant te eubol⁹ ⁊ pudēs ⁊ lin⁹ ⁊ claudia: ⁊ fratres oēs. Dñs ihs xp̄s cum ſpiritu tuo. Gratia vobiſcum. Amen.

Explicit epla Pauli ad Timotheū ſecūda.

Incipit argumentū in epiſtolā ad Titum.

Titum cōmonefacit ⁊ inſtruit de cōſtitutione p̄ſbyteri⁹ ⁊ de ſpūali conuerſatiōe ⁊ hereticq̄ vitandis q̄ traditionib⁹ iudaicq̄ credūt: ſcribens ei a nicopoli.

Explicit argumentū. Incipit epiſtola Pauli ad Titum. Caplm I

Paulus ſeru⁹ dei·aplus aūt ih̄u xp̄i·ſm fidē elector⁹ dei ⁊ agnitionem ꝟitatis·q̄ ſ̄m pietatē ē i ſpem vite eterne: quā promiſit q̄ nō mētit⁹ de⁹ añ tēpora ſecularia: manifeſtauit aūt tēporib⁹ ſuis ꝟbō ſuū in p̄dicatiōe·q̄ credita ē mihi ſcom

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ceptū saluatoris nostri dei: tito dilecto filio ꝑm cōmunē fidē: grā & pax a deo patre & xpō ihū saluatore nostro. Huius rei grā reliqui te crete ut ea q̄ desūt corrigas. & cōstituas p ciuitates ꝓsbyteros sicut & ego disposui tibi si q̄s sine crimine ē uni⁹ uxoris vir: filios hñs fideles nō i accusatiōe luxurie aut nō subditos. Oportet enī epm sine crimine esse sicut dei dispensatorē: nō superbū. nō iracundū. non uinolentū. nō percussorē. nō turpis lucri cupidum: ꝫ hospitalē. benignū. sobrium. iustum. scīm. ptinentē. āplectentē eū q̄ ꝑm doctrinam est fidelē sermonē: ut potens sit exhortari in doctrina sana: & eos q̄ ꝯdicūt arguere. Sūt enī multi & inobedientes. vaniloq & seductores: maxime q̄ de circūcisiōe sūt quos oportet redargui: q̄ uniuersas domos subuertūt. docentes q̄ non oportet. turpis lucri grā. Dixit q̄dā ex illis ꝓpri⁹ ipsoꝝ ꝓphā. Cretenses semp mēdaces: male bestie: uentris pigri. Testimonium hoc uerū est. Quā ob cām increpa illos dure ut sani sint in fide: nō intendētes iudaicis fabulis & mandatis hoiuꝝ auersantiū se a ueritate. Omia mūda mūdis: coinq̄natis aūt & infidelib⁹ nihil est mūdū: ꝫ inq̄nate sūt eoꝝ & mens & ꝯscia. Confitent se nosse deū. factis aūt negāt: cū sint abhominati & incredibiles & ad omne opus bonū reprobi. II

Tu aūt loq̄re q̄ decēt sanā doctrinam Senes ut sobrij sint. pudici. prudentes. sani in fide. i dilectiōe. in patientia. Anⁱ silit̄ i habitu scō: nō criminatrices. nō multo uino seruientes: bñ docētes ut prudentiā doceāt. Adolescētulas. ut uiros suos ament: filios suos diligāt: prudētes. castas. sobrias. domus curā hītes: benignas. subditas uiris suis: ut nō blasphemet uerbū dei. Juuenes silit̄ hortare ut sobrij sint. In oib⁹ teipsū ꝓbe exemplū bonoꝝ opuꝝ: in doctrina in integritate. i ḡuitate. Uerbū sanū irreprehensibile: ut is q̄ ex aduerso est uereat: nihil hñs malū dicere de nob. Seruos dñis suis subditos esse: in oib⁹ placētes: nō ꝯdicentes: nō fraudātes: ꝫ i oib⁹ fidē bonā ostendētes: ut doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in oib⁹. Apparuit. n. grā dei & saluatoris nostri oibus hoib⁹ erudiens nos: ut abnegantes ipietatē & seculária desideria. sobrie & iuste & pie uiuamus in hoc seculo: expectantes beatā spem & aduētū glorie magni dei & saluatoris nrī ihū xpi q̄ dedit semetipsū p nobis ut nos redimeret ab oi iniq̄tate. & mūdaret sibi ꝓpm acceptabilē sectatorē bonoꝝ opuꝝ. Hec loq̄re & exhortare. & argue cū oi iperio. Nemo te ꝓtēnat

Admone illos ꝓncipibus III & ptātib⁹ subditos esse: dicto obedire: ad oē op⁹ bonū paratos eē: neminem blasphemare. nō litigiosos esse: ꝫ modestos: oēm ostendentes mānsuetudinē ad oēs hoies. Eram⁹ .n. aliq̄n & nos insipiētes. increduli. errātes. seruientes desideriis & voluptatib⁹ varijs: in malitia & inuidia agentes: odibiles. odiētes iuicē. Cū aūt benignitas & humanitas apparuit saluatoris nostri dei: nō ex opib⁹ iustitie q̄ fecim⁹ nos. ꝫ ꝑm mām suam saluos nos fecit p lauacrū regnātiōis & renouatiōis spūs sci: quē effudit i nos abūde p ihūm xpm saluatorē nostrū: ut iustificati grā ipsi⁹ hæredes simus ꝫm spem uite eēne. Fidelis sermo est. Et de his uolo te cōfirmare: ut curent bonis operib⁹ ꝓesse q̄ credūt deo. Hec sunt bona & utilia hoib⁹. Stultas aūt q̄stiones & genealogias & cōtentiones & pugnas legis deuita. Sūt .n. inutiles & uane. Hereticū hoiem p⁹ unā & secundā correptionē deuita: sciens q a subuersus ē q̄ eiusmōi est. & delinquit cum sit ꝓprio iudicio ꝓdēnat⁹. Cum misero ad te arteman aut tychicum: festina ad me uenire nicopolim. Ibi .n. statui hyemare. Zenam legisperitum & apollo sollicite ꝑmitte: ut nihil illis desit. Discāt aūt & uri bonis operib⁹ preesse ad usus necios: ut nō sint infructuosi. Salutant te qui mecū sūt oēs. Saluta eos q̄ nos amāt i fide. Gratia dei cū oib⁹ uob. Amen.

Explicit epistola Pauli ad titum. Incipit argumentū in epistolam ad Philemonē.

Philemoni familiares ihās facit proonesimo seruo ei⁹: scribens ei ab urbe roma de carcere p supascriptum onesimū.

Explicit argumentū. Incipit epla Pauli ad Philemonē. Caplm I

Paulus vinct⁹

xpi ihū. & timotheus frater: philemoni dilecto adiutori nrō. & appie sorori carissime & archippo cōmilitoni nrō & ecclesie que in domo tua

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

est: gratia vobis ⁊ pax a deo pre nro ⁊ dño ihu xpo. Grās ago deo meo sp memoriā tui faciēs in oratiōib⁹ meis audiēs caritatē tuā ⁊ fidē quā habes in dño ihu ⁊ in oēs scōs: ut coicatio fidei tue euidēs fiat i agnitione ois opis boni in xpo ihu. Gaudiū.n.magnū habui ⁊ cōsolationē i caritate tua: quia viscera scōr requeuerūt p te frē. Propter qđ multā fiduciā hns i xpo ihu iperandi tibi qđ ad rē pinet: ppr caritatē magis obsecro cū sis talis ut paul⁹ senex: nūc aūt ⁊ vinct⁹ ihu xpi: obsecro te p meo filio quē genui in vinculis onesimo q̄ tibi aliqñ inutilis fuit: nūc autē ⁊ mihi ⁊ tibi vtilis: quē remisi tibi. Tu autem illū ut mea viscera suscipe. Quē ego volueram mecū detinere: ut p te mihi ministraret in vinculis euangelij. Sine consilio aūt tuo nihil volui facē: vt ne velut ex necessitate bonū tuū esset sed voluntarū. Forsitan.n.iō discessit ad horā a te ut in etnū illū recipes: iā nō ut seruū sed p seruo carissimū fratrem: maxime mihi. Quāto magis tibi ⁊ in carne ⁊ i dño. Si ḡ habes me sociū: suscipe illū sicut me. Si aūt aliquid nocuit tibi aut debet: hoc mihi imputa. Ego paulus scripsi mea manu. Ego reddam: ut nō dicā tibi q̄ ⁊ teipsū mihi debes. Ita frater ego te fruar in dño: refice viscera mea i xpo. Cōfidēs in obediētia tua scripsi tibi: sciēs q̄m ⁊ sup id qđ dico facies Simul ⁊ para mihi hospitiū: nā spo p orationes vras donari me vob. Salutat te epaphras concaptiu⁹ meus i xpo ihu: marcus aristarchus demas ⁊ lucas adiutores mei. Grā dñi nri ihu xpi cū spū vestro. Amen.

Explicit epla Pauli ad Philemonem. Incipit argumentū in epistolam ad Hebreos.

Ia p̄mis dicendū est cur aplus paulus in hac epla scribēda nō seruauerit morem suū: ut uel vocabulum nois sui uel ordinis describēt dignitatem. Hec cā est: q̄ ad eos scribēs q̄ ex circūcisiōe crediderāt q̄si gentiū aplus ⁊ nō hebreor: sciēs q̄ eor superbiā suamq̄ būilitatē ipse demonstrās: meritum officij sui noluit anteferre. Nam simili modo etiā iohānes aplus ppr humilitatē i epla sua nomē suū eadē ratione nō protulit. Hāc ḡ epl̄am ferē apl̄s ad hebreos pscriptā hebraica lingua misisse: cui⁹ sensū ⁊ ordinē retinens lucas euangelista post excessū apostoli pauli greco sermone composuit.

Explicit argumentū. Incipit epistola Pauli ad Hebreos. Caplm I

Multifarie multisq̄ modis olim de⁹ loquens pribus in pphetis: nouissime dieb⁹ istis locut⁹ est nob in filio quē cōstituit hēredem vniuersor: p quē fecit ⁊ secula. Qui cū sit splendor glie ⁊ figura substantie eius: portāsq̄ oia verbo vtutis sue purgationē peccator faciēs: sedet ad dexteram maiestatis i excelsis: tāto melior angelis effect⁹ quanto differentius p illis nomē hereditauit. Cui enī dixit aliqñ āgelor: filius meus es tu ego hodie genui te? Et rursū. Ego ero illi in patrē: ⁊ ipse erit mihi i filiū. Et cū iterū introducit pmogenitū i orbē dre dicit: Et adorēt eū oēs āgeli dei. Et ad angelos quidē dicit: Qui facit angelos suos spūs: ⁊ ministros suos flammā ignis. Ad filiū aūt. Thron⁹ tuus de⁹ i seculū seculi: virga equitatis virga regni tui. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniquitatē: ppea vnxit te deus deus tu⁹ oleo exultationis p participib⁹ tuis. Et tu in principio dñe trā fundasti: ⁊ opa manuū tuar sūt celi. Ipsi pibūt tu aūt permanebis: ⁊ oēs ut vestimentū veterascent. Et velut amictū mutab eos ⁊ mutabūt: tu aūt idē ipse es ⁊ ānī tui nō deficiēt. Ad quē aūt āgelor dixit aliqñ sede a dextris meis: q̄adusq̄ ponā inimicos tuos scabellū pedum tuor? Nōne oēs sūt āministratorii spūs in ministeriū missi ppr eos q̄ hereditatē capiūt salutis?

II

Propterea abūdāti⁹ oportet obseruare nos ea q̄ audiuim⁹: ne forte perfluamus. Si.n.q̄ p angelos dict⁹ ē sermo fact⁹ ē firmus: ⁊ oīs p̄uaricatio ⁊ inobediētia accepit iustā mercedis retributionē: quō nos effugiem⁹ si tantā neglexerim⁹ salutē? Que cū initiū accepisset enarrari p dñm ab eis q̄ audierūt i nos confirmata ē: cōtestāte deo signis ⁊ portentis ⁊ varijs virtutib⁹ ⁊ spūs sci distributōib⁹ pm suā voluntatē. Non enim angelis subiecit de⁹ orbē tre futurū: de q̄ loquimur. Testat⁹ ē aūt i quodā loco q̄s dicēs: Quid ē hō q̄ memor es eius: aut filius hois q̄m visitas eum? Minuisti eum paulo min⁹ ab angelis: glozia ⁊ honore coronasti eum:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ constituisti eū sup opa manuū tuaꝝ. Oia subiecisti sub pedibus eiꝰ. In eo.n.ꝙ oia ei subiecit:nihil dimisit nō subiectum ei. Nunc aūt necdū videmꝰ oia subiecta ei. Eum autē q̄ modico ꝯ angeli minoratꝰ est videmꝰ ihm ꝓpt̄ passionē mortis gl̄ia ꝛ honore coronatū ut gr̄a dei pro oibꝰ gustaret mortē. Decebat n.eū ꝓpt̄ quē oia ꝛ p quē oia:q̄ multos filios i gloriā adducerat·autorē salutꝭ eoꝝ p passionē ꝓsūmari. Qui.n.sanctificat ꝛ q̄ sanctificant̄:ex vno oēs. Propt̄ quā cām nō confundit̄ frēs eos vocare·dicēs: Nūciabo nomē tuū fribꝰ meis:in medio ecclesie laudabo te. Et iterū. Ego ero fidēs i eū. Et iterū. Ecce ego ꝛ pueri mei: q̄s dedit mihi deꝰ. Quia ḡ pueri coicauerūt carni ꝛ sanguini: ꝛ ipse similit̄ particip auit eisdē: ut p mortē destrueret eū q̄ habebat mortꝭ imperiū·id est diabolū: ꝛ liberaret eos q̄ timore mortꝭ p totā vitā obnoxii erāt seruituti. Nusq̄ ꝯ.n. angelos apprehendit: sed semen abrahe apprehendit. Unde debuit per oia fribus similari: ut misericors fieret ꝛ fidelis pontifex ad deū: ut reppitiaret delicta pplī. In eo.n.in q̄ passus ē ipse ꝛ temptatus: potens ē ꝛ eis q̄ tēptant̄ auxiliari. III

Unde frēs sci vocatiōis celestis ptices·cōsiderate apl̄m ꝛ pontificē confessionis nr̄e ihm: q̄ fidelis ē ei q̄ fecit illū: sicut ꝛ moyses in oi domo eius. Amplioris.n. glie iste p moyse dignꝰ habitꝰ est: quāto ampliorē honorē hꝫ domꝰ: q̄ fabricauit illam. Dis nāq̄ domꝰ fabricat̄ ab aliq̄. Qui aūt oia creauit: deꝰ ē. Et moyses q̄dē fidelis erat i tota domo eiꝰ tanq̄ famulꝰ in testimoniū eoꝝ q̄ dicēda erāt: xp̄s ꝝo tanq̄ filius in domo sua. Que domꝰ sumꝰ nos: si fiduciā ꝛ gloriā spei vsq̄ ad finem firmā retineamus. Quapt̄ sicut dicit spūs scūs. Hodie si vocē eiꝰ audieritis nolite obdurare corda vestra: sicut i exacerbatiōe scm die tēptatiōis i deserto vbi temptauerūt me pres vri: probauerūt ꝛ viderūt opa mea q̄draginta ānis. Propt̄ qđ offensus fui gnātioni huic: ꝛ dixi semp errant corde. Ipsi aūt nō cognouerunt vias meas: q̄bꝰ iuraui i ira mea si introibūt in req̄ē meā. Videte frēs: ne forte sit i aliq̄ vr̄m cor malū incredulitatis discedēdi a deo viuo. Hꝫ adhortami vosmetipsos p singulos dies donec hodie cogminat̄: ut nō obdurēt̄ q̄s ex vobis fallacia pcti. Participes.n.xp̄i effecti sumꝰ: si tñ initiū substantie eiꝰ vsq̄ ad finē firmū re tineamꝰ: dū dicit̄ hodie si vocē eiꝰ audieritis nolite obdurare corda vra·quēadmodū in illa exacerbatiōe. Quidā.n. audiētes exacerbauerūt: ꝫ nō vniuersi q̄ ꝓfecti sunt ab egypto p moysen. Quibꝰ aūt infensus est q̄draginta ānis? Nōne illis q̄ peccauerūt: q̄rū cadauera ꝓstrata sūt i deserto? Quibꝰ aūt iurauit nō introire i requiē ipsiꝰ: nisi illis q̄ incredduli fuerūt? Et videmus quia nō potuerunt introire ꝓpter incredulitatem. IIII

Timeamus ḡ: ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiē eius: existimetur aliquis ex nobis deesse. Eteni ꝛ nobis nunciatū est quēadmodū ꝛ illis: sed nō ꝓfuit illis sermo auditus nō admixtꝰ fidei ex his q̄ audierūt. Ingrediemur n.in requiē q̄ credidimꝰ: quēadmodū dixit. Sic iuraui i ira mea: si introibūt in requiē meā. Et q̄dē opibꝰ ab institutiōe mūdi perfectis: Dixit.n.in q̄dā loco de die septima sic. Et requieuit deus die septima ab oibus opibꝰ suis. Et iisto rursū. Si introibūt i req̄ē meā. Quōm ḡ supest introire q̄sdā in illā: ꝛ hi q̄bus ꝓrib̄ nūciatū ē·nō introierūt ꝓpt̄ incredulitatē·iterū dminat die quēdā hodie i dauid dicēdo: post tantū tp̄is sicut supra dictū est: hodie si vocem eiꝰ audieritis nolite obdurare corda vra. Nā si eis ihs requiē prestitisset: nūq̄ de alia loq̄ret̄ pꝰ hac die. Itaq̄ relinq̄t sabbatismꝰ ꝓpl̄o dei. Qui.n. ingressus ē i requiē eiꝰ·etiā ipse requit ab opibus suis sicut ꝛ a suis deꝰ. Festinemꝰ ḡ ingredi i illā requiē ut ne in idipsū q̄s incidat incredulitatis exēplū Viuꝰ ē.n.sermo dei ꝛ efficax ꝛ penetrabilior oi gladio ancipiti: ꝛ ptingens vsq̄ ad diuisionē aie ac spūs·cōpagū q̄ ac medullarū: ꝛ discretor cogitationū ꝛ intētionū cordis. Et nō ē vlla creatā inuisibilis i cōspectu eiꝰ: oia aūt nuda ꝛ apta sunt oculis eiꝰ: ad quē nob ꝛmo. Hñtes ḡ pontificē magnū q̄ penetrauit celos ihm filiū dei·teneamꝰ spei nr̄e cōfessionē. Nō.n.habemꝰ pontificē q̄ nō possit cōpati infirmitatibꝰ nr̄is: tēptatū aūt p oia p similitudine absq̄ pctō. Adeamus ḡ cū fiducia ad thronū gr̄e eiꝰ: ut miam ꝓsequmur. ꝛ gratiam inueniamꝰ in auxilio oportuno. V

Omnis nāq̄ pontifex ex hoibꝰ assūptꝰ p hoibꝰ cōstituit̄ ibis q̄ sūt ad deum: ut offerat dona ꝛ sacrificia pro pctis Qui cōdolere possit bis q̄ ignār ꝛ errant: qm̄ ꝛ ipse circūdatꝰ est infirmitate: ꝛ ꝓpt̄ea debet

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

quẽadmodũ ꝓ ꝓpꝛo·ita etiam ꝛ ꝓ semetipso offerre ꝓ ꝓctis. Nec q̃sq̃ sumit sibi hono⁊ẽ: ꝫ q̃ vocat ⁊ deo tãq̃ aaron. Sic ⁊ xp̃s nõ semetipsũ clarificauit ut pontifex fieret·ꝫ q̃ locut⁹ ē ad eũ: Filius me⁹ es tu·ego hodie genui te. Quẽadmodũ ⁊ i alio loco dic̃. Tu es sacerdos in eternũ: ꝑm ordinẽ melchisedech. Qui i dieb⁹ carnis sue ꝓces supplicationesq̃ ad eũ q̃ possit illũ saluũ facẽ a morte·cũ clamore valido ⁊ lachrymis offerẽs: exaudit⁹ ē ꝓ sua reuerẽtia. Et q̃dẽ cũ eẽt filius dei: didicit ex his que passus ē·obedientiã. ⁊ cõsummat⁹ fact⁹ est oib⁹ obtẽperãtib⁹ sibi cã salutẽ eterne: appellat⁹ a deo pontifex iuxt̃ ordinẽ melchisedech. De q̃ nob grãdis sermo ⁊ inẽꝛpetabilis ad dicẽdũ: qñ ibecilles facti estis ad audiẽdũ. Eteni cũ debereꝫ mgri eẽ, ꝑ tẽp⁹: rursũ indigeꝫ ut vos doceamini q̃ sint elementa exordij sermonũ dei: ⁊ facti estis quib⁹ lacte op⁹ sit·nõ solido cibo. Omis.n. q̃ lactẽ ē particeps: expers ē sermonis iusticie·Paruul⁹.n. est. Perfectoꝛũ aũt ē solid⁹ cib⁹: eoꝛ qui pꝛo consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionẽ boni ac mali.

VI

Quapꝛopt̃ intermittẽtes inchoatiõis xp̃i sermonẽ·ad pfectionẽ feramur: nõ rursũ iacientes fundamentũ pnie ab opib⁹ mortuis. ⁊ fidei ad deũ·baptismatũ doctrine·impositionis q̃ manuũ·ac resurrectiõis mortuoꝛ: ⁊ iudicij eterni. Et h̃ faciemus: si q̃dẽ ꝑmiserit deus. Impossibile.n. est eos q̃ semel sũt illuminati·gustauerũt etiam donum celeste. ⁊ participes facti sũt spũs sci· gustauerũt nihilomin⁹ bonũ dei ꝙ̃bũ·virtutesq̃ seculi venturi. ⁊ ꝓlapsi sũt: rursus renouari ad pniam: rursũ crucifigẽtes sibimetipsis filiũ dei. ⁊ ostentui hñtes. Terra.n. sepe venientẽ sup se bibens hymbrẽ ⁊ germinans herbã oppoꝛtunã illis a q̃b⁹ colit̃ accipit benedictionẽ a deo·ꝓferẽs aũt spinas ac tribulos repꝛoba ē ⁊ maledicto ꝓxima: cui⁹ cõsummatio in cõbustionẽ. Cõfidim⁹ aũt de vobis dilectissimi meliora ⁊ viciniora saluti: tam ⁊ si ita loquimur. Nõ.n. iiust⁹ deus ut obliuiscat opis vr̃i ⁊ dilectionis quã ostendistis in noie ipsi⁹: q̃ ministrastis scis. ⁊ ministrat̃. Cupimus aũt vnũquẽq̃ vr̃m eandẽ ostẽtare sollicitudinẽ ad expletionẽ spei vsq̃ in finẽ·ut nõ segnes efficiamini: sed imitatoꝛes eoꝛ q̃ fide ⁊ patiẽtia hereditabũt ꝓmissiões. Abꝛahe nãq̃ ꝓmittens deo⁹·qñ neminẽ habuit ꝑ quem iuraret maioꝛẽ: iurauit ꝑ semetipsum dicens: nisi bñdicens bñdicã te. ⁊ multiplicans multiplicabo te: ⁊ sic lõganimiter ferẽs adept⁹ est repmissionẽ. Homines.n. ꝑ maioꝛem sui iurãt: ⁊ ois ꝓtroꝛsie eoꝝ finis ad cõfirmationẽ est iuramentũ. In q̃ abũdanti⁹ volens de⁹ oñdẽ pollicitatiõis hꝛedib⁹ imobilitatẽ cõsilij sui·interposuit iusiurandũ: ut ꝑ duas res imobiles q̃b⁹ impossibile est mentiri deũ·foꝛtissimũ solatiũ habeam⁹ q̃ cõfugimus ad tenendã ꝓpositã spem: quã sicut ancꝛoꝛã habem⁹ aie tutã ac firmã ⁊ incedentẽ vsq̃ ad iterioꝛa velaminis: vbi p̃cursoꝛ ꝓ nobis introiuit ih̃s scõm ordinẽ melchisedech: pontifex factus in eternum.

VII

Sic eni melchisedech rex salem sacerdos dei sũmi q̃ obuiauit abꝛahe regresso a cede regũ. ⁊ bũdixit ei: cui ⁊ decimas oĩũ diuisit abꝛahã: primũ q̃dẽ q̃ interꝓtat̃ rex iusticie·deinde aũt ⁊ rex salẽ q̃d ẽ rex pacis: sine pr̃e·sine mr̃e·sine genealogia· neq̃ initiũ diei neq̃ finem vite habens: assimilat⁹ aũt filio dei manet sacerdos in ꝑpetuũ Intuemini aũt quant⁹ sit hic: cui ⁊ decimas dedit de p̃cipuis abꝛahã patriarcha. Et q̃dẽ de filijs leui sacerdotiũ accipiẽtes: mandatũ hñt decimas sumẽ a ꝓpl̃o ꝑm legem·id est a frib⁹ suis: q̃q̃ ⁊ ipsi exierint de lũbis abꝛahe Cui⁹ aũt gnãtio nõ annumerat̃ in eis·decimas sũpsit ab abꝛahã: ⁊ hũc q̃ habebat repꝛomissiões bñdixit. Sine vlla aũt ꝯdictiõe q̃ min⁹ ē a melioꝛe bñdicit̃. Et h̃ q̃dẽ decimas moꝛientes homines accipiũt: ibi aũt contestat̃ q̃a viuit. Et ut ita dictũ sit: ꝑ abꝛahã ⁊ leui q̃ decimas accepit·decimat⁹ est. Adhuc n. ī lũbis pr̃is erat: qñ obuiauit ei melchisedech. Si g̃ cõsummatio ꝑ sacerdotiũ leuiticũ erat·ꝓpl̃us.n. sub ipso legẽ accepit: q̃d adhuc necessariuꝫ fuit ꝑm ordinem melchisedech aliũ surgẽ sacerdotẽ ⁊ nõ ꝑm ordinẽ aaron dici? Trãslato.n. sacerdotio: necesse est ut ⁊ legis trãslatio fiat. In q̃.n. h̃ dicũt̃·de alia tribu ē de q̃ null⁹ altario pst̃o fuit. Manifestũ ē enim q̃ ex iuda ort⁹ sit dn̄s nr̃: in q̃ tribu nihil de sacerdotib⁹ moyses locut⁹ ē. Et ãpli⁹ adhuc manifestũ est: si ꝑm similitudinẽ melchisedech exurgat ali⁹ sacerdos q̃ nõ ꝑm legẽ mandati carnalis fact⁹ est: ꝫ ꝑm ꝙ̃tutẽ vite insolubilis Cõtestat̃ eni: qm̃ tu es sacerdos in eternũ ꝑm ordinẽ melchisedech. Repꝛobatio quidẽ fit ꝓcedentis mandati, ꝓpter infirmitatem eius

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 inutilitatē. Nihil.n. ad pfectū adduxit lex. Introductio vo melior spei p quā ꝓximamus ad deū. Et quantū ē: nō sine iureiurando? Alij qdē sine iureiurādo sacerdotes facti sūt: hic aūt cū iureiurādo p eū q dixit ad illū. Jurauit dñs 7 nō penitebit eū: tu es sacerdos i eternū. In tantū melior testamēti sponsor fact9 ē ihs. Et alij qdē plures facti sūt sacerdotes ꝑm legē idcirco q morte ꝓhibēt pmanere: hic aūt eo q maneat i eternū sempiternū hz sacerdotiū. Unde 7 saluare i ppetuū pōt accedēs p semetipsū ad deū: sp viuēs ad interpellandū p nob. Talis.n. decebat ut nobis eēt pōtifex: scūs innocēs impollut9 segregat9 a pctōrib9. 7 excelsior celis fact9. Qui nō hz necessitatē qtidie quēadmodū sacerdotes pri9 p suis delictis hostias offerre: deinde p ppli. Hoc enī fecit semel se offerendo. Lex enī ꝓstituit homines sacerdotes infirmitatē habentes: sermo aūt iurisiurandi qui post legē ē filiū in eternum perfectum.

VIII

Capitulū aūt sup ea q dicunt. Talē habem9 pontificē: q ꝓsedit in dextera sedis magnitudinis in celis scōr minister. 7 tabernaculi veri: q̄ fixit de9 7 nō hō. Dis.n. pontifex ad offerendū munera 7 hostias ꝓstituit. Unde necē ē 7 hūc hr̄e aliquid q̄ offerat. Si g̃ eēt sup trā: nec eēt sacerdos cū eēnt q offerrēt ꝑm legē munera q exemplari 7 umbre deseruiūt celestiū: sicut responsū ē moysi cū consūmaret tabernaculū. Unde inq̄t oia facito ꝑm exēplar: q̄ tibi ostensū ē i monte. Nūc aūt melio9 sortitus ē ministeriū quāto 7 melioris testamēti mediator ē: q̄ i melioribus repmissionib9 sancitū est. Nā si illud pri9 culpa vacasset: nō vtiq̄ secūdi locus inquireret. Uituperās.n. eos dicit: Ecce dies veniēt dicit dñs: 7 consūmabo sup domū isrl. 7 sup domū iuda testm̄ nouū: nō ꝑm testamētū quod feci patrib9 eor in die qua apprehendi manū eor: ut educerē illos de terra egypti: qm̄ ipsi nō pmanserūt i testamēto meo: 7 ego neglexi eos dicit dñs. Quia hoc ē testamentū q̄ disponā domui isrl p9 dies illos dicit dñs. dādo leges meas i mētē eor 7 i cor da eor supscribā eas: 7 ero eis in deū: 7 ipsi erūt mihi in pplm. Et nō docebit vnusquisq̄ ꝓximū suū 7 vnusq̄sq̄ fratrē suū. dicens: cognosce dñm: qm̄ omnes scient me a minore vsq̄ ad maiorē: q̄a ꝓpitiab9 ero iniq̄tatib9 eorū 7 pctōr eor iā nō memorabor. Dicendo aūt nouū: veterauit pri9. Quod aūt antiquatur 7 senescit: prope interitum est.

IX

Habuit q̄dē 7 ꝑ us iustificatiōes culture: 7 scm̄ seculare. Tabernaculū enī factū ē ꝑmū: in q̄ erāt candelabra 7 mensa 7 ꝓpositio panū. q̄ dr̄ scā: p9 velamentū aūt secundū tabernaculū q̄d dicit scā scōr: aureū hns thuribulū. 7 arcbā testamēti circūtectā ex oi pte auro: i qua vrna aurea hns manna. 7 virga aaron q̄ frōduerat. 7 tabule testamēti: sup q̄ erāt cherubin glorie obumbrātia ꝓpitiatoriū: de q̄b9 nō ē modo dicēdū p singula. His vo ita cōpositis in pori q̄dē tabernaculo sp introibant sacerdotes sacrificior officia cōsūmantes: i secūdo aūt semel i āno sol9 pōtifex nō sine sanguine quē offeret p sua 7 ppli ignorantia: hoc significante spū scō: nondū ꝓpalatā esse scōr viā adhuc pore tabernaculo hnte statū. Que parabola est tpis instanti: iux quā munera 7 hostie offerunt. q̄ nō pnt iux ꝓsciam pfectū facē seruientē: solūmodo i cibis 7 in potib9 7 in variis baptismatib9 7 iustic̄is carnis: vsq̄ ad tps correctiōis ipositi. Xp̄s aūt assistēs pontifex futuror bonor p āpli9 7 pfecti9 tabernaculū non manufactū: id est nō hui9 creationis: neq̄ p sanguinē hircor aut vitulor. p p ꝓpriū sanguinē introivit semel in scā: eterna redēptione inuenta. Si.n. sanguis hircor 7 taurorū 7 cinis vitule aspsus inq̄natos sanctificat ad emūdationē carnis: quāto magis sāguis xp̄i qui p spm̄ scm̄ semetipsū obtulit imaculatū deo emūdauit ꝓsciam nr̄am ab opib9 mortis ad seruiēdū deo viuēti? Et iō noui testamēti mediator ē: ut morte intercedēte i redēptionē earū p̄uaricationū: q̄ erāt sub pori testamēto repmissionē accipiāt: q̄ vocati sūt eterne hereditatis. Ubi enī testm̄ ē: mors necē ē intercedat testator. Testamētū enī i mortuis cōfirmatū est. Alioq̄n nōdū valet: dū viuit qui testat9 est. Unde nec ꝑmū q̄dē sine sanguine dedicatū est. Lecto.n. oi mādato leg̃ a moyse vniuerso pplo: accipiēs sanguinē vitulor 7 hircor cū aqua 7 lana coccinea 7 hysopo: ipsū q̄ librū 7 oēm pplm aspersit. dicens: Hic sanguis testamēti: q̄d mandauit ad vos de9. Etiā tabernaculū 7 oia vasa ministerij sanguie silr aspsit. Et oia pene i sanguie ꝑm legē mūdant: 7 sine sanguinis effusiōe nō fit remissio. Necesse est g̃ exēplaria quidē celestiū his mundari: ipsa autē celestia melioribus hostijs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

q̄ ist⁹. Nō.n.i mānufactis scis introiuit ihs
exēplaria vērorū: ꝫ in ipsū celū: ut appareat
nūc vultui dei ꝓ nobis. Neq; ut sepe offerat
semetipsū: quēadmodū pontifex intrat in scā
p singulos ānos i sanguine alieno. Alioqn
oportebat eū frequenter pati ab origine mūdi.
Nūc aūt semel i cōsūmatiōe seculoꝝ ad vesti-
tutionē pcti p hostiā suam apparuit. Et quē-
admodum statutum est hoibus semel mori-
p⁹ hoc aūt iudiciū: sic ⁊ xp̄s semel oblat⁹ est
ad multorum exhauriēda peccata: secundo
sine peccato apparebit omnibus expectanti-
bus se in salutem.

X

Umbram.n. hāns lex futuroꝝ bonorū
nō ipsam imaginē rerū: p singulos
annos eisdē ipsis hostijs q̄s offerunt
indesinenter: nūq̄ pōt accedētes pfectos facē.
Alioqn cessassent offerri: idco q̄ nullā ha-
berēt vltra ꝯsciam pcti cultores semel mūda-
ti. Sed in ipsis cōmemoratio pctōꝝ p singu-
los ānos fit. Impossibile.n.ē sanguine tau-
roꝝ ⁊ hircoꝝ auferri pctā. Jō ingrediēs mū
dū dicit: Hostiā ⁊ oblationē noluisti: corp⁹
aūt aptasti mihi. Holocaustomata ⁊ p pctō
nō tibi placuerunt. Tunc dixi: Ecce venio.
In capite libri scriptū ē de me: ut faciā deus
voluntatē tuā. Superi⁹ dicēs: quia hostias ⁊
oblatiōes ⁊ holocaustomata ⁊ pro pctō no-
luisti. nec placita sūt tibi q̄ ꝑm legē offerunt.
tūc dixi: ecce venio. ut faciā de⁹ voluntatem
tuā: aufert ꝑmū. ut sequēs statuat. In q̄ vo-
lūtate scificati sum⁹: p oblationē corpis ihu
xp̄i semel. Et ois q̄dē sacerdos ꝓsto est quo-
tidie ministrās: ⁊ easdē sepe offerēs hostias q̄
nō pñt auferre pctā. Hic aūt vnā p pctis of-
ferēs hostiā i sempiternū sedet in dextera dei de
cetero expectās donec ponāt inimici ei⁹ scabel-
lū pedū ei⁹. Una.n. oblatiōe ꝯsūmauit i sem-
piternū scificatos. Contestat aūt nos ⁊ spūs
scūs. Postq̄.n. dixit: Hoc aūt testm̄ quod te-
stabor ad illos p⁹ dies illos dicit dñs: dabo
leges meas i cordib⁹ eoꝝ. ⁊ i mētib⁹ eoꝝ sup-
scribā eas: ⁊ pctōꝝ ⁊ iniq̄tatū eoꝝ iā nō recor-
dabor ampli⁹. Ubi aūt horū remissio: iā non est
oblatio ꝓ pctō. Hñtes itaq; frēs fiduciā in
introitu scōꝝ i sanguine xp̄i quā initiauit nob
viā nouā ⁊ viuentē p velamen. id est carnem
suā: ⁊ sacerdotē magnū sup domū dei: acce-
dam⁹ cū vero corde i plenitudine fidei: aspar-
si corda a ꝯscia mala: ⁊ abluti corp⁹ aq̄ mū-
da: teneam⁹ spei nre ꝯfessionē indeclinabilē.
Fidelis.n. est q̄ repmisit. Et cōsiderem⁹ inuicē
in puocationē caritat⁹ ⁊ bonoꝝ operum: nō
deserētes collectionē nram sicut consuetudi-
nis ē q̄busdā. ꝫ ꝯsolātes: ⁊ tāto mag⁹ quāto
videritis appropinquantē diē. Voluntarie enī
peccantib⁹ nob p⁹ acceptā noticiā veritat⁹ iam
nō relinq̄t ꝓ peccatis hostia: terribilis aūt q̄dā
expectatio iudicij ⁊ ignis emulatio: que con-
sūptura ē aduersarios. Irritā q̄s faciēs legē
moysi sine vlla miseratiōe duobus uel trib⁹
testib⁹ moritur: quāto magis putat⁹ deteriora
mereri supplicia q̄ filiū dei conculcauerit. ⁊
sanguinē testi pollutū duxerit in q̄ scificatus
est. ⁊ spūi gre cōtumeliā fecerit? Scim⁹.n. q̄
dixit. mihi vindictā: ⁊ ego retribuā. Et iterū.
q̄a iudicabit dñs pp̄lm suū. Horrendū ē inci-
dere in man⁹ dei viuētis. Rememorami aūt
pristinos dies in q̄b⁹ illuminati magnū certa-
men sustinuist⁹ passionū: ⁊ in altero q̄dē op-
probrijs ⁊ tribulationib⁹ spectaculū facti: in
altero aūt socij talit⁹ cōuersantiū effecti. Nā
⁊ vinct⁹ cōpassi estis: ⁊ rapinā bonoꝝ vestrorū
cū gaudio suscepist⁹: ꝯgscētes vos hre melio-
rē ⁊ manētē substam. Nolite itaq; amittere ꝯfi-
dentiā vestrā: q̄ magnā hz remunerationē.
Patientia.n. vobis necia est: ut voluntatē dei
facientes reportet⁹ pmissionem. Adhuc enim
modicū aliquātulūq; q̄ venturus ē veniet ⁊ nō
tardabit: iust⁹ aūt me⁹ ex fide viuit. Qz si sub-
traxerit se: nō placebit aie mee. Nos aūt nō
sim⁹ subtractionis filij in pditionē: sed fi-
dei in acquisitionem anime.

XI

Est aūt fides sperādaꝝ substa rez argu-
mentū nō apparentiū. In hac.n. testi-
moniū ꝯsecuti sūt senes. Fide intelli-
gim⁹ aptata eē secula verbo dei: ut ex inuisibi-
libus visibilia fierēt. Fide plurimā hostiam
abel q̄m cayn obtulit deo: p quā testimonium
consecutus est esse iustus: testimoniū per-
hibente muneribus ei⁹ deo: ⁊ p illā defunctus
adhuc loq̄t. Fide enoch trāslat⁹ ē ne videret
mortē: ⁊ nō inueniebat: q̄a trāstulit illū dñs.
Ante translationē.n. testimoniū habuit pla
cuisse deo. Sine fide aūt impossibile est placere
deo. Credē.n. oportet accedētē ad deū q̄a ē:
⁊ inq̄rentib⁹ se remunerator sit. Fide noe re-
sponso accepto de his q̄ adhuc nō videbant
metuēs aptauit archā i salutē domus sue: p
quā damnauit mūdū: ⁊ iustitie q̄ p fidem est
hæres ē institut⁹. Fide q̄ vocat abrahā obedi-
uit i locū exire quē acceptur⁹ erat i hēditatē

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ exijt nesciẽs quo iret. Fide ꝛemorat⁹ ẽ i tꝛa
repmissiõis tanq̃ i aliena: in casulis hitãdo
cũ ysaac ꝛ iacob cohẽdib⁹ repmissiõis eius-
dem. Expectabat.n. fũdamẽta hñtẽ ciuitatẽ:
cuius artifex ꝛ conditoꝛ ꝛeus. Fide ꝛ ipsa
sara sterilis ꝙtutẽ i cõceptiõ̃ seminis accepit
etiã ꝓter tps etatis: qm̃ fidelẽ credidit esse eum
q̃ repmiserat. Propt̃ qõ ꝛ ab vno orti sunt:
ꝛ h̃ emortuo tanq̃ sidera celi i multitudinẽ:
ꝛ sicut arena q̃ ẽ ad oꝛã mar̃ innumerabilis.
Juxta fidẽ ꝛefuncti sũt oẽs isti nõ acceptis re-
pmissiõib⁹: ɜ a lõge eas aspiciẽtes ꝛ salutã-
tes ꝛ cõfitẽtes: q̃a pegrini ꝛ hospites sũt sup
tꝛã. Qui.n.ꝺ dicũt: significãt se patriã inqui-
rere. Et si q̃dẽ ipsi⁹ meminissent ꝛe q̃ exierũt
habebãt vtiq̃ tps reuertendi. Nunc aũt me-
liorẽ appetũt: id est celestẽ. Jõ nõ confundit
ꝛe⁹ vocari ꝛe⁹ eoꝝ. Paranit eni illis ciuitatẽ.
Fide obtulit abꝛahã ysaac cũ tẽptaret: ꝛ
vnigenitũ offerebat in q̃ suscepat repmissio-
nes: ad quẽ dictũ ẽ. q̃a in ysaac vocabit tibi
semẽ: arbitrãs q̃a ꝛ a mortuis suscitare po-
tens ẽ ꝛe⁹. Unde eum ꝛ in parabolã accepit.
Fide ꝛ de futur̃ bñdixit ysaac iacob ꝛ esau.
Fide iacob moriens singulos filiorũ ioseph
bñdixit. ꝛ adorauit fastigiũ virge eius. Fide
ioseph moriẽs ꝛe ꝓfectiõ̃ filioꝝ isr̃l memo-
rat⁹ est: ꝛ ꝛe ossib⁹ suis mãdauit. Fide moy-
ses nat⁹ occultat⁹ ẽ mensib⁹ trib⁹ a parentib⁹
suis eo q̃ viderunt elegantẽ infantẽ: ꝛ nõ ti-
muerũt regis edictũ. Fide moyses grandis
fact⁹ negauit se esse filiũ filie pharaonis: ma-
gis eligens affligi cũ ꝓpl̃o ꝛei q̃ tꝛalis peti
bꝛe iocũditatẽ: maiores diuitias estimans
thesauro egyptioꝝ imꝓperiũ xp̃i. Aspiciebat
n. i remunerationẽ. Fide reliqt egyptũ: non
verit⁹ animositatẽ regis. Jnuisibilẽ eni tanq̃
videns sustinuit. Fide celebꝛauit pasca ꝛ san-
guinis effusionẽ: ne qui vastabat ꝑmitiua
tangeret eos. Fide tꝛãsierũt mare rubꝝ tãq̃
p aridã tꝛã: qõ experti egyptij ꝛuorati sunt.
Fide muri hiericho corruerũt circuitu dieꝝ
septẽ. Fide raab meretrix nõ perijt cũ incre-
dulis: excipiẽs exploratores cũ pace. Et q̃d
adhuc dicã? Deficiet.n. me tps enarrante ꝛe
gedeon barach samson iepte dauid. samu-
el. ꝛ ꝓphetis: q̃ p fidẽ viceruntregna: operati
sunt iusticiam: adepti sunt repromissiones.
Obturauerũt oꝛa leonũ: extinxerũt impetũ
ignis. Effugauerũt aciẽ gladij: ꝙualuerunt
de infirmitate: fortes facti sũt i bello Castra.
verterũt exteroꝝ: acceperunt mulieres de re-
surrectione mortuos suos. Alij aũt distenti
sunt nõ suscipientes redẽptionẽ: ut meliorẽ
inuenirent resurrectionẽ. Alij ꝙ ludibꝛia ꝛ
verbera expti insup ꝛ vincula. ꝛ carceres: la-
pidati sũt secti sũt tẽptati sũt in occisiõ̃ gla-
dij mortui sũt. Circuierũt i melotis in pellib⁹
caprinis: egẽtes ãgustiati afflicti: quib⁹ di-
gn⁹ nõ erat mund⁹ in solitudinib⁹ errantes
in montib⁹ ꝛ spelũcis ꝛ i cauernis tꝛe. Et hi
oẽs testimonio fidei ꝓbati nõ acceperũt rep-
missionẽ: ꝛeo ꝓ nobis meli⁹ aliq̃d ꝓuidente:
ut nõ sine nobis cõsũmarentur. XII

Ideoq̃ ꝛ nos tantã hñtes impositã nu-
bem testiũ: ꝛeponentes oẽ pond⁹ ꝛ cir-
cũstans nos pctm̃ p patiẽtiã curram⁹
ad ꝓpositũ nob certamẽ aspiciẽtes i autoꝛẽ
fidei. ꝛ cõsũmatoꝛẽ ih̃m: qui ꝓposito sibi gau-
dio sustinuit crucẽ cõfusione cõtẽpta atq̃ in
ꝛextera sedis ꝛei sedet. Recogitate eni eũ q̃
talẽ sustinuit a pctoꝛib⁹ aduersus semetipsũ
ꝯdictionẽ: ut ne fatigemi animis vr̃is ꝛefi-
ciẽtes. Nõdũ.n. vsq̃ ad sanguinẽ restitistis
aduersus pctm̃ repugnãtes: ꝛ obliti estis cõ-
solatiõis q̃ vob tãq̃ filijs loq̃t̃ dicẽs: Fili mi
noli negligere disciplinã dñi neq̃ fatigeris dũ
ab eo arguer̃is. Quẽ.n. diligit dñs castigat ꝛ
flagellat aũt oẽm filiũ quẽ recipit. In disci-
plina pseuerate. Tanq̃ filijs vobis offert se
ꝛe⁹. Quis.n. filius quẽ nõ corripit pr̃? Qꝛ si ex
disciplinã estis cui⁹ ptic̃pes facti sũt omnes:
ergo adulteri ꝛ nõ filij estis. Deinde pres quidem
carnis nr̃e eruditoꝛes habuim⁹ ꝛ reuerebã-
mur eos. Nõ multo magis obtemperabim⁹
pr̃i spirituũ ꝛ viuem⁹? Et illi q̃dẽ in tpe pau-
coꝝ dieꝝ ꝓm voluntatẽ suã erudiebant nos:
hic aũt ad id qõ vtile est in recipiendo scifica-
tionẽ ei⁹. Omis aũt disciplina i pñti q̃dẽ videt
nõ cẽ gaudij ɜ meroris: p⁹ea aũt fructũ paca-
tissimũ exercitatis p eã reddet iusticie. Propter
qõ remissas manus ꝛ soluta genua erigite:
ꝛ gressus rectos facite pedib⁹ vr̃is ut nõ clau
dicãs q̃s erret: magis aũt sanet. Pacẽ seq̃mini
cũ oib⁹ ꝛ scimoniã: sine qua nemo videbit
ꝛeũ. Contemplantes ne q̃s ꝛesit gr̃e ꝛei: ne q̃
radix amaritudinis sursũ germinãs impedi-
at ꝛ p illam inq̃nent̃ multi. Ne q̃s fornica-
toꝛ aut ꝓphan⁹ ut esau: q̃ ꝓpt̃ vnã escã vendi-
dit primitiua sua. Scitote enim qm̃ ꝛ postea
cupiẽs hꝛeditare bñdictionẽ reꝓbat⁹ ẽ. Nõ
n. inuenit pnitẽtie locũ: q̃q̃ cum lachrymis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

inq̃sisset eã. Non eni accessisti ad tractabilem
7 accessibilẽ ignẽ 7 turbinem 7 caliginẽ 7 p-
cellã 7 tube sonũ 7 wcẽ ꝟbox : quã q̃ audie-
rũt excusauerũt se ne eis fieret ꝟbũ. Nõ enim
portabant quod dicebaꝯ: 7 si bestia tetigerit
montẽ lapidabiꝯ. Et ita ẽribile erat qđ vide-
baꝯ. Moyses dixit: Exẽriꝯ sũ 7 tremebũdꝰ.
Sz accessistis ad syõ mõtẽ 7 ciuitatẽ dei vi-
uentis irlm celestẽ. 7 multox miliũ angelox
frequẽtiã. 7 ecclesiã ꝓmitiuox qui conscripti
sũt in celis. 7 iudicẽ oĩuz dẽũ 7 spm iustorũ
pfectorũ. 7 testamẽti noui mediatorẽ ihm. 7
sanguinis aspersionẽ melioꝰ loquẽtẽ q̃ abel.
Videte ne recusetis loquẽtẽ. Si. n. illi nõ effu-
gerũt recusantes eũ q̃ sup ẽrã loq̃baꝯ multo
magis nos q̃ de celis loquẽtẽ nob auertimꝰ:
cuiꝰ vox mouit terrã tunc: nũc aũt repmittit
dicẽs: Adhuc semel: 7 ego mouebo nõ solũ
ẽrã sed 7 celũ. Qz aũt adhuc semel dicit: declarat
mobilũ translationẽ tãq̃ factox: ut ma-
neãt ea q̃ sũt imobilia. Itaq̃ regnũ imobile
suscipientes habẽmꝰ gratiã p quã seruiamꝰ
placẽtes deo cũ metu 7 reuerentia. Etenim
deus noster ignis cõsũmens est. XIII

Caritas fraternitas maneat i vobis: 7
hospitalitatem nolite obliuisci. Per
hãc. n. placuerũt q̃dã angelis hospi-
tio recepti. Memẽtote vinctox tanq̃ simul
vincti: 7 laborantiũ tãq̃ 7 ipsi in corpe mo-
rantes. Honorabile cõnubiũ i oibꝰ: 7 thorus
imaculatꝰ. Fornicatores. n. 7 adulteros iu-
dicabit deꝰ. Sint mores sine auaritia: ꝓtẽti
pntibꝰ. Ipse. n. dixit. Nõ te deseram neq̃ de-
relinquã: ita ut ꝓfidenter dicamꝰ. Dns mihi
adiutor est: non timebo quid faciat mihi hõ.
Memẽtote ꝓpositox vrox q̃ vob locuti sunt
ꝟbũ dei: q̃rũ intuẽtes exitũ cõuersatiõis imi-
tamini fidem. Ihs xps heri 7 hodie: ipse 7 in
secula. Doctrinis variis 7 peregrinis nolite
abduci. Optimũ est. n. grã stabilire cor: nõ
escis q̃ nõ pfuerũt ãbulãtibꝰ in eis. Habẽmꝰ. n.
altare: de q̃ edere nõ bñt ptãtẽ q̃ tabernaculo
deseruiũt. Quox. n. aialiũ infert sanguis p
pctõ in scã p pontificẽ: horx corpa cremãt extra
castra. Propter qđ 7 ihs ut scificaret p suũ
sanguinẽ pplm: extra portã passus ẽ. Exeamꝰ
igitur ad eũ extra castra: improperiũ eius por-
tantes. Nõ. n. habemꝰ hic manentẽ ciuitatẽ:
sed futurã inq̃rimꝰ. Per ipsũ ergo offeramus ho-
stiã laudis sp deo. id est fructũ labioꝝ confi-
tentiũ noi eiꝰ. Bñficiẽtie aũt 7 comunis nolite
obliuisci. Talibus. n. hostijs ꝓmeret deus.
Obedite ꝓpositis vris: 7 subiacete eis. Ipsi
n. puigilant q̃si rationẽ p aiabꝰ vris reddi-
turi: ut cũ gaudio hoc faciãt. 7 nõ gementes.
Hoc. n. nõ expedit vob. Orate p nob. Con-
fidimꝰ. n. q̃a bonã sciam habemꝰ: in oibus
bñ volentes cõuersari. Amplius aũt deprecor
vos hoc facẽ: q̃ celeriꝰ restituar vob. Deus autẽ
pacis q̃ eduxit de mortuis pastorẽ magnũ
ouium in sanguine testi eterni dñm nrm ihm
xpm. aptet vos in oi bono ut faciatis eiꝰ volũ-
tatẽ: faciẽs in vob qđ placeat coram se p ihm
xpm: cui est glia i secula seculox. amẽ. Rogo
aũt vos frẽs: ut sufferatis ꝟbũ solatij. Etenim
ppaucis scripsi vobis. Cognoscite frem vrm
timotheũ dimissũ: cũ q̃ si celerius venerit vi-
debo vos. Salutate oẽs ꝓpositos vros. 7 oẽs
scos. Salutãt vos de italia frẽs. Gratia cũ
omnibus vobis. Amen.

Explicit epla Pauli ad Hebreos.
Incipit pfatio beati Hieronymi
preIbyteri i libũ Actus aplox.

Canit psalmista: ãbulabunt
de ꝟturib i ꝟtutes. Pri apli
pauli eplas dudum vno vo-
bis volumine trãslatas. dõ-
mon 7 rogatiane carissimi
actus aplox complectis ut
transferã i latinũ: quẽ libũ nulli dubiũ est a
luca antiocheno arte medico. qui pro ea inser-
uiẽs paulo aplo xpi factꝰ ẽ discipulus. fuisse
editũ. Ceruices ꝓmit ipposita sepi onerꝝ ma-
gnitudo: q̃a studia inuidox reprehensione di-
gna putãt ea q̃ scribimꝰ. Illorũ nũq̃ odio 7
detractiõe iuuante xpo meũ silebit eloquiũ.
Actus aplorũ nudã q̃dem videnꝰ sonare
historiã: 7 nascẽtis ecclie infantiã tegere: ꝫ si
nouerimꝰ scriptorẽ eorũ lucam esse medicũ.
cuius laus est in euangelio: aiaduertimus
pariꝰ oia ꝟba illiꝰ. aie languẽtꝫ eẽ medicinã.

Item alius prologus.

Lucas antiocensis natione syrus:
cuius laus i euangelio canitur:
apud antiochiam medicine artis
egregiꝰ: 7 aplorũ xpi discipulus
fuit: postea vsq̃ ad confessionẽ paulũ secutꝰ
aplm. sine crimine i ꝟginitate pmanẽs. deo

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

maluit fuire. Qui septuagita 7 ꝗtuor ānos erat; agēs in bithynia obijt plen⁹ spū scō: q̄ istigāte i achaie ptib⁹ euāgeliū scribēs·grecis fidelibus incarnationē dñi fideli narratiōe ostendit: eūdemq; ex stirpe dauid descendisse monstrauit. Cui nō i merito scribendoq; actuū aplicoq; ptās i ministerio dat: ut deo in deū pleno. 7 filio perditiōis extincto·oratiē ab aplis facta·sorte dñice electionis numer⁹ cōpleret. Sicq; paul⁹ confirmationē aplicis actib⁹ daret·q̄ diu ꝫ stimulū calcitrātē dñs elegisset. Ad legētib⁹ 7 req̄rentib⁹ dē breui pot⁹ uolui oñdē sermōē: q̄ plur⁹ aliq̄d fastidientib⁹ pdidisse: sciens q̄ opantē agricolam oporteat primū de suis fructib⁹ edere. Quē ita diuina subsecuta est grā: ut nō solū corpor⁹ ꝫ etiā aiabus·eius pficeret medicina.

Incipit liber actuū apostolorum beati Luce euāgeliste. Caplm I

ORimū quidē sermonē feci de oibus o theophile·que cepit ihs facere 7 docere: usq; i diē q̄ ꝑcipiens aplis p spm̄ scm̄ quos elegit assumptus est. Quibus 7 ꝑbuit seipsū viuū post passionē suā in multis argumētis·p dies quadragita apparēs eis: 7 loquēs de regno dei. Et cōuescēs ꝑcepit eis ab hierosolymis ne discederēt·ꝫ expectarēt pmissionē patris quā audistis inq̄t p os meū: quia iohannes quidē baptiçauit aq̄: uos aūt baptiçabimi spū scō nō post multos hos dies. Igit̄ q̄ conuenerāt interrogabāt eū dicentes: Dñe·si i tpe hoc restitues regnū isrl? Dixit aūt eis. Nō est uestrū nosse tēpora uel momēta q̄ pat̄ posuit in sua ptāte·ꝫ accipietis ꝑ ututē supueniētis spūs sci i uos. 7 eritis mihi testes in irlm 7 i oi iudea 7 samaria. 7 usq; ad ultimū terre. Et cū hec dixisset: videntibus illis eleuat⁹ est. 7 nubes suscepit eū ab oculis eor. Cūq; intuerent̄ in celū euntē illū: ecce duo uiri astiterūt iuxta illos in uestib⁹ albis: q̄ 7 dixerūt: Uiri galilei q̄d statis aspiciētes i celū? hic ihs q̄ assūpt⁹ est a uobis in celū: sic ueniet quēadmodū uidistis eū euntē i celū. Tūc reuersi sūt hierosolymā a mōte q̄ vocat̄ oliueti q̄ est iuxt̄ irlm: sabbati hās iter. Et cū introisset in cenaculū: ascēderūt ubi manebat petr⁹ 7 iohānes 7 iacobus philippus 7 thomas bartholomeus 7 matheus: iacob⁹ alphei 7 symō çelotes 7 iudas iacobi. Hi oēs erāt pseuerātes unanimit̄ in oratione cū mulieribus 7 maria matre ihū 7 fratribus eius. In diebus illis exurgēs petr⁹ i medio fratrū·dixit. Erat aūt turba hoiuz sil̄ fere cētū uigiti. Uiri frēs: oportet ipleri scriptura quā predixit spūs scūs p os dauid de iuda q̄ fuit dux eoq; q̄ cōprehenderūt ihm qui cōnumerat⁹ erat i nob: 7 sortit⁹ est sortē ministerij hui⁹. Et hic quidē possidebit agrum de mercede iniquitat̄: 7 suspensus crepuit medi⁹ 7 diffusa sunt oia uiscera ei⁹. Et notū factū est oib⁹ habitantib⁹ irlm: ita ut appellaret̄ ager ille lingua eor: achseldemach: h̄ est ager sanguinis. Scriptū est. n. in libro psalmor. Fiat cōmoratio eor deserta. 7 nō sit q̄ inhabitet in ea. Et epatū ei⁹ accipiat alt̄. Oportet g̃ ex his uiris q̄ nobiscū sūt cōgregati oi tpe q̄ intrauit 7 exiuit inter nos dñs ihs incipiens a baptismate iohānis usq; i diē q̄ assūpt⁹ est a nob: testē resurrectionis eius nobiscū fieri unū ex istis. Et statuerunt duos: ioseph qui uocat̄ barsabas·q̄ cognominat⁹ est iust⁹: 7 mathiā. Et orātes dixerūt: Tu dñe qui corda nosti oiuz: ostēde quē elegeris ex his duob⁹ unū accipe locū ministerij hui⁹ 7 apl̄atus: de q̄ preuaricat⁹ est iudas ut abiret in locū suū. Et dederūt sortes eis. Et cecidit sors sup mathiam: 7 annumerat⁹ est cū undecim aplis. II

ET cum complerent̄ dies pentecostes: erāt oēs pariter in eodē loco. Et fact⁹ est repēte de celo son⁹ tanq̄ aduenientis spūs uehemētis. 7 repleuit totā domū ubi erāt sedētes. Et apparuerūt illis dispartite lingue tāq̄ ignis: seditq; supra singulos eor. Et repleti sūt oēs spū scō. 7 ceperūt loq̄ uarijs linguis ꝓut spiritus scūs dabat eloqui illis. Erant aūt in irlm habitātes iudei uiri religiosi ex oi natiōe q̄ sub celo est. Facta aūt hac uoce cōuenit multitudo. 7 mente confusa est: qm̄ audiebat unusq̄sq; lingua sua illos loquētes Stupebāt aūt oēs. 7 mirabāt̄ dicētes: Nōne ecce oēs isti q̄ loquunt̄ galilei sūt? Et quō nos audiuim⁹ unusq̄sq; linguā nr̄am in qua nati sumus? Parthi 7 medi 7 elamite. 7 qui habitant mesopotamiā·iudeā. 7 cappadociam ponti. 7 asiā·phrygiā. 7 pamphyliā·egyptū 7 partes libye·que est circa cyrenē. 7 aduene romani: iudei quoq; 7 proselyti·cretes 7 arabes: audiuim⁹ eos loquētes nostris liguis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

magnalia dei. Stupebãt aũt oẽs. & mirabãt ad iuicẽ dicẽtes: Quid nam vult hic esse? Alij aũt irridentes dicebãt: qa musto pleni sunt isti. Stans aũt petr⁹ cũ vndeci eleuauit voce suã. & locut⁹ ẽ eis. Viri iudei & qui habitatis ierm vniuersi hoc vobis notũ sit. & auribus percipite verba mea. Nõ enĩ sicut vos estimatis hi ebrij sũt: cũ sit hora diei tertia. Sed hoc est qđ dictũ ẽ p ꝓphetã iobel. Et erit in nouissimis diebꝰ dicit dñs. effundã de spũ meo sup oẽm carnẽ. Et ꝓphetabunt filij vri & filie vre: iuuenes vri visiones videbũt: & seniores vestri somnia somniabũt. Et qdẽ sup seruos meos & ancillas meas in diebꝰ illis effundã de spũ meo & ꝓphetabunt: & dabo prodigia in celo sursũ & signa i terra deorsũ: sanguinẽ & ignẽ & vaporẽ fumi. Sol conuertet in tenebras & luna in sanguinẽ: añ q veniat dies dñi magnꝰ & manifestꝰ. Et erit. omis qcũq inuocauerit nomẽ dñi saluꝰ erit. Viri israelite: audite verba hec. Jesum nazarenũ virꝝ approbatũ a deo in vob virtutibꝰ & ꝓdigijs & signis q fecit deꝰ p illũ i medio vri sicut scitis: hũc definito cõsilio & pscietia dei traditũ p manꝰ iniq affigentes interemistis. Quẽ deꝰ suscitauit solutis doloribꝰ iferni: iuxta qđ impossibile erat teneri illũ ab eo. Dauid. n. dicit i eũ. Prouidebam dñm coram me semp: qm a dextris est mihi ne cõmouear. Propter hoc letatũ ẽ cor meũ. & exultauit lingua mea: insup & caro mea requiescet in spe. Qm nõ derelinqs aiam meã in inferno. nec dabis scm tuũ videre corruptionẽ. Notas mi fecisti vias vite: replebis me iocunditate cũ facie tua. Viri frẽs: liceat audẽter dicẽ ad vos de patriarcha dauid: qm defunct⁹ ẽ & sepult⁹ ẽ. & sepulchrũ eius est apud nos vsq in hodiernũ diẽ. Prophẽta igit cũ esset & sciret quia iureiurãdo iurasset illi deus de fructu lũbi eius sedẽ sup sedẽ eius: ꝓuidẽs locut⁹ ẽ de resurrectione xpi: qa neq derelict⁹ est in inferno. neq caro eius vidit corruptionẽ. hũc iesum resuscitauit deꝰ: cuius oẽs nos testes sumꝰ. Dextera igit dei exaltatus. & ꝓmissione spũs sci acceptа a patre: effudit hoc qđ vos videtis & auditis. Non. n. dauid ascẽdit in celos. Dicit autẽ ipse. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis: donec ponã inimicos tuos scabellũ pedũ tuorꝝ. Certissime sciat gͣ omis domꝰ israel: qa & dñm eũ & xpm fecit deꝰ hunc iesum quẽ vos crucifixistis. His ãt auditis cõpuncti sũt corde & dixerũt ad petrũ & ad reliqs apl̃os. Quid faciemꝰ viri frẽs? Petrꝰ aũt ad illos: pniam inqt agite & baptizet vnusqsq vestrũ i noie iesu xpi in remissionẽ pctorũ vrorꝝ: & accipietis donũ spũs sci. Vobis. n. ẽ repromissio & filijs vris & oibꝰ q longe sũt qscunq aduocauerit dñs deꝰ nr. Alijs etiã verbis plurimis testificatus est. & exhortabat eos dicẽs: Saluami a generatione ista prava. Qui gͣ receperunt sermonẽ eius baptizati sũt. & appositе sunt in die illa aie circiter tria milia. Erant aũt pseuerãtes i doctrina apl̃orꝝ. & coicatiõe fractiõis panis. & orationibꝰ. Fiebat autẽ oi aĩe timor Multa quoq ꝓdigia & signa p apostolos ierm fiebãt. & metꝰ erat magnꝰ in vniuersis. Oẽs etiã qui credebãt erãt pariter: & habebãt oia coia. Possessiones & substãtias vendebãt: & diuidebant illa oibꝰ prout cuiq opus erat. Quotidie q perdurãtes vnanimit in tẽplo: & frãgẽtes circa domos panẽ. sumebãt cibũ cũ exultatiõe & simplicitate cordis: collaudantes deũ & habentes gratiã ad omnẽ plebem. Dñs aũt augebat qui salui fiebant quotidie in idipsum.

III

Petrus aũt & iobãnes ascẽdebant in templũ: ad horã orationis nonã. Et qdã vir q erat claudꝰ ex vtero matris sue baiulabat: quẽ ponebãt qtidie ad portã tẽpli q dicit speciosa ut peteret elemosynã ab introeuntibꝰ in tẽplũ. Is cũ vidisset petrũ & iohannẽ incipientes introire in tẽplũ: rogabat ut elemosynã acciperet. Intuens aũt in eũ petrꝰ cũ iohãne. dixit: Respice in nos. At ille intẽdebat in eos: sperans se aliqd accepturũ ab eis. Petrꝰ aũt dixit: Argẽtũ & aurũ nõ est mihi: qđ aũt habeo hoc tibi do. In noie iesu xpi nazareni surge & ambula. Et apprehensa manu eius dextera alleuauit eũ. & protinꝰ cõsolidate sũt bases eius & plãte. Et exiliens stetit & ambulabat. & intrauit cũ illis in tẽplũ: ambulãs & exiliens & laudans deũ. Et vidit omis ppl̃us eũ ambulantẽ & laudãtẽ deũ. Cognoscebãt aũt illũ: qm ipse erat qui ad elemosynã sedebat ad speciosam portã tẽpli. Et impleti sũt stupore & extasi: in eo qđ contigerat illi. Cũ tenerẽt aũt petrũ & iohannẽ: cucurrit omnis ppl̃s ad eos ad porticũ q appellat salomõis stupentes. Videns aũt petrꝰ respondit ad populũ. Viri israelite qđ miramini in hoc. aut nos qđ intuemini: qsi nra virtute aut pietate fecerimus hũc ambulare? Deꝰ abrahã & deꝰ ysaac & deꝰ iacob. deus patrũ nrorꝝ glorificauit filiũ suũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ihm:quē vos q̄dē tradidistis ⁊ negastis añ
faciem pilati iudicāteillo dimitti. Vos aūt
scm̄ ⁊ iustū negastis.⁊ petistis virū homici-
dā donari vobis : autorē vo vite interfecistis:
Quē de⁹ suscitauit a mortuis·cui⁹ nos testes
sumus.⁊ in fide nois ei⁹ hūc quē vos videt;
⁊ nostis: cōfirmauit nomē eius:⁊ fides q̄ p
eū ē dedit integrā sanitatē istā i ꝓspectu oiuz
vestrū.Et nūc frēs scio:q̄a p ignorantiā feci-
stis:sicut ⁊ ꝓncipes vestri.De⁹ aūt q̄ pnūcia-
uit p os oiuz ꝓp hetaz pati xp̄m suū : sic iple-
uit. Penitemini igit ⁊ cōuertimini ut deleant
pcā vestra·ut cū venerit tpa refrigerij a cō-
spectu dñi.⁊ miserit eū q̄ pdicat⁹ ē vobis ihm
xp̄m : quē oportet q̄dē celū suscipe vsq; i tpa
restitutionis oiuz que locut⁹ ē de⁹ p os scōz
suoz a seculo ꝓphetaz.Moyses quidē dixit
Qm̄ ꝓphām suscitabit vō dñs de⁹ vester de
fratrib⁹ vestris:tanq̄ meipsū audietis iuxta
oia q̄cūq; locut⁹ fuerit vobis Erit autē : oīs
aia q̄ nō audierit ꝓphām illū·exterminabit de
plebe. Et oēs ꝓphete a samuel ⁊ deinceps qui
locuti sūt ānūciauerūt dies istos. Vos estis
filij ꝓphetaz ⁊ testamēti: qđ disposuit de⁹ ad
patres vestros·dicēs ad abraham. Et i semie
tuo bñdicēt oēs familie tre. Vobis ꝓmū de⁹
suscitās filiū suū misit eū bñdicētē vobis : ut
cōuertat se vnusq̄sq; a neq̄tia sua. IIII

Loquētib⁹ aūt illis ad ꝓplm·supue-
nerūt sacerdotes ⁊ mg̃rat⁹ templi ⁊
saducei·volentes q̄ docerent ꝓplm.⁊
ānūciarēt i ihm resurrectionē ex mortuis:⁊
iniecerūt in eos man⁹.⁊ posuerūt eos in cu-
stodiā in crastinū. Erat aūt iā vespa. Multi
aūt eoz q̄ audierāt vbū·crediderunt: ⁊ fact⁹
est numer⁹ eoz q̄nq; milia. Factū ē aūt i cra-
stinū ut cōgregarēt ꝓncipes eoz ⁊ seniores
⁊ scribe in irlm.⁊ annas ꝓnceps sacerdotū.⁊
cayphas.⁊ iohānes.⁊ alexander.⁊ quotq̄t
erāt de gnē sacerdotali. Et statuētes eos in
medio interrogabāt. In q̄ virtute:aut in q̄ noie
fecistis h vos? Tunc petrus replet⁹ spū scō
dixit ad eos : Principes ꝓplī ⁊ seniores isrl
audite: si nos hodie diiudicamur in bñfacto
hois infirmi in q̄ iste saluus fact⁹ est: notū sit
oibus vobis ⁊ oi plebi isrl: quia in nomine
ihu xp̄i naçareni quē vos crucifixistis quem
de⁹ suscitauit a mortuis: in h iste astat coram
vobis san⁹. Hic ē lapis q̄ reprobat⁹ ē a vobis
edificātib⁹·q̄ fact⁹ ē i caput anguli.⁊ nō ē in
alio aliquo sal⁹. Nec enī aliud nomē est sub
celo datū hoib⁹:in quo oporteat nos saluos
fieri. Videtes aūt petri ꝓstātiā ⁊ iohannis:
comperto q̄ homines essent sine litteris⁊ idiote:
admirabant: ⁊ cognoscebant eos q̄m cū ihu
fuerāt:hominem q; videntes stantē cū eis q̄ cu-
rat⁹ fuerat:nihil poterāt ꝓdicē. Jusserūt aūt
eos foras extra ꝓcilium secedē.⁊ cōferebāt ad
invicē dicentes: Quid faciem⁹ hoib⁹ istis ?
Qm̄ q̄dē notū signū factū est p eos oib⁹ ha-
bitātib⁹ irlm. Manifestū est.⁊ nō possumus
negare. Sz ne ampli⁹ diuulget in ꝓplm:cōmi-
nemur eis ne vltra loquant in noie hoc vlli
homiz. Et vocātes eos : denūciauerūt ne oio
loquerēt neq; docerēt in noie ihu. Petr⁹ vo
⁊ iohannes rndētes·dixerūt ad eos : Si iu-
stū est in conspectu dei vos potius audire q̄
deū : iudicate. Non.n.possum⁹ q̄ vidimus ⁊
audiuim⁹ nō loq̄. At illi cōminātes dimise-
rūt eos: nō inuenientes quō punirēt eos ꝓp
ꝓplm : q̄a oēs clarificabāt id qđ factū fuerat
in eo qđ acciderat. Annoz.n.erat āpli⁹ q̄dra-
ginta ānō: in q̄ factū fuerat signū istud sanita-
tis. Dimissi aūt venerūt ad suos.⁊ annūcia-
uerūt eis quāta ad eos ꝓncipes sacerdotū
⁊ seniores dixissent. Qui cū audissent: vna-
nimiter leuauerūt vocē ad deū.⁊ dixerunt.
Dñe tu q̄ fecisti celū ⁊ terrā mare ⁊ oia que in
eis sūt:q̄ spū scō p os patris nr̄i dauid pueri
tui dixisti : Quare fremuerūt gentes ⁊ ppli
meditati sūt inania. Astiterūt reges terre ⁊ ꝓn-
cipes cōuenerūt in vnū aduersus dñm ⁊ ad-
uersus xp̄m ei⁹: Cōuenerūt.n.vere i ciuita-
te ista aduersus scm̄ puerū tuū ihm quē vn-
xisti : Herodes ⁊ pontⁱ⁹ pilat⁹ cū gentibus ⁊
ꝓplis isrl: facere q̄ manus tua ⁊ cōsiliū tuū de-
creuerunt fieri. Et nūc dñe respice in minas
eoz.⁊ da seruis tuis cū oi fiducia loqui vbū
tuū i eo q̄ manū tuā extēdas ad sanitates ⁊
signa ⁊ ꝓdigia fieri p nomen sci filij tui ihu.
Et cū oravissent·mot⁹ ē loc⁹ i q̄ erāt cōgrega-
ti:⁊ repleti sūt oēs spū scō:⁊ loquebant vbū
dei cū fiducia. Multitudis aūt credētiū erat
cor vnū ⁊ aia vna:nec quis q̄ eoz que possi-
debat aliquid suū esse dicebat:sed erant illis
oia coia. Et virtute magna reddebāt apli te-
stimoniū resurrectionis ihu xp̄i dñi nostri:⁊
grā magna erat in omnib⁹ illis. Neq; n.q̄s q̄
egēs erat inter illos. Quotquot.n.possessores
agroz aut domoz erāt: vendentes afferebāt
pcia eoz q̄ vendebant:⁊ ponebāt ante pedes
apl̄oz. Diuidebatur autē singulis ꝓut cuiq;

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

op⁹ erat. Joseph aũt ꝙ cognominat⁹ ẽ barsabas ab apostolis·qđ est interpretatũ filiꝰ cõsolatiõis:leuites cypri⁹ genere cũ haberet agrũ vendidit eum:7 attulit precium 7 posuit ante pedes apostoloꝝ. V

Vir aũt qdã noie ananias cũ saphyra vxore sua vendidit agrũ.7 fraudauit de p̃cio agri cõscia vxore sua: 7 aferẽs ptẽ quãdã·ad pedes apl̃oꝝ posuit. Dixit aũt petrus ad ananiã. Anania cur tẽptauit satbanas cor tuũ mẽtiri te spũi scõ.7 fraudare de p̃cio agri? Nõne manẽs tibi manebat.7 venũdatũ in tua erat ptãte? Quare posuisti i corde tuo hanc rem? Nõ es mentit⁹ hoib⁹ß deo. Audiẽs aũt ananias h̃ verba:cecidit 7 expirauit. Et factus ẽ timor magnus sup oẽs ꝙ audierũt. Surgẽtes aũt iuuenes amouerũt eũ.7 efferẽtes sepelierũt. Factũ ẽ aũt q̃si horaꝝ triũ spatiũ.7 vxor ipsi⁹ nesciẽs qđ factũ fuerat introiuit. Dixit aũt ei petrus Dic mihi mulier·si tanti agrum vendidistis? At illa dixit: Etiã tanti. Petr⁹ autẽ ad eam. Quid vtiq; cõuenit vobis tẽptare spm̃ dñi? Ecce pedes eorũ qui sepelierunt virũ tuũ ad ostiũ.7 efferent te. Cõfestim cecidit ante pedes eius: 7 expirauit. Intrantes autẽ iuuenes inuenerũt illa mortuã: 7 extulerunt 7 sepelierũt ad virũ suũ. Et fact⁹ ẽ timor magn⁹ i vniuersa eccl̃ia.7 in oẽs ꝙ audierũt h̃. Per man⁹ aũt apl̃oꝝ fiebãt signa 7 pdigia multa de plebe. Et erãt vnanimit oẽs i porticu salomonis. Ceteroꝝ aũt nemo audebat se cõiũgere illis:ß magnificabat eos pp̃l's. Magis aũt augebaꝰ credentiũ in dño multudo virorꝝ ac mulierꝝ: ita ut i plateas eicerẽt infirmos.7 ponerẽt in lectulis ac grabatꝭ ut veniente petro saltem vmbra illi⁹ obumbraret quẽq; illoꝝ.7 liberarẽꝰ oẽs ab infirmitatib⁹ suis. Cõcurrebat aũt 7 multitudo vicinaꝝ ciuitatum irl̃m·afferẽtes egros 7 vexatos a spiritib⁹ imundis: ꝙ curabãꝰ oẽs. Exurgens aũt p̃nceps sacerdotũ 7 oẽs ꝙ cũ illo erãt: q̃ ẽ hæresis saduceoꝝ repleti sũt zelo.7 iecerũt man⁹ in apl̃os: 7 posuerunt eos in custodia publica. Angel⁹ aũt dñi p noctẽ aperiẽs ianuas carceris 7 educẽs eos dixit. Ite:7 stãtes loq̃mini i tẽplo plebi oia ṽba vite hui⁹. Qui cũ audissent itrauerũt diluculo i tẽplũ 7 docebãt. Adueniẽs aũt p̃nceps sacerdotũ 7 qui cum eo erant:cõuocauerũt cõcilium.7 oẽs seniores filioꝝ isrl̃.7 miserunt ad carcerẽ ut adducerẽꝰ. Cũ aũt venissent ministri 7 apto carcere nó inuenissent illos: reuersi nũciauerũt dicẽtes: Carcerẽ qdẽ inuenim⁹ clausũ cũ oi diligẽtia: 7 custodes stãtes ante ianuas: aperiẽtes aũt neminẽ int⁹ inuenim⁹. Ut autẽ audierũt hos sermões magistrat⁹ tẽpli 7 p̃ncipes sacerdotũ: ambigebãt de illis qđ nam fieret. Adueniẽs aũt quidã nũciauit eis·qa ecce viri qs posuistꝭ i carcere sũt i tẽplo stantes 7 docẽtes pp̃lm. Tũc abiit magistrat⁹ cũ ministris.7 adduxit illos sine vi. Timebant n. pp̃lm ne lapidarentur. Et cum adduxissent illos:statuerũt in cõcilio. Et interrogauit eos p̃nceps sacerdotũ·dicẽs. Precipiẽdo p̃cepimus vobis ne docereꝭ in noie isto.7 ecce replestis irl̃m doctrina vr̃a.7 vultꝭ inducẽ sup nos sanguinẽ hois isti⁹. Respondẽs aũt petr⁹ 7 apl̃i dixerũt: Oportet deo magis q̃ hoib⁹. Deꝰ patrũ vestrorũ suscitauit ihesũ quẽ vos interemistis suspendentes in ligno. Hũc p̃ncipẽ 7 saluatorẽ de⁹ exaltauit dextera sua ad dandã pniam isrl̃ 7 remissionẽ peccatoꝝ:7 nos sum⁹ testes horũ ṽboꝝ: 7 spũs scũs quẽ dedit de⁹ oib⁹ obedientib⁹ sibi. Hec cũ audissent dissecabãꝰ: 7 cogitabãt interficẽ illos. Surgẽs aũt qdã i cõcilio phariseꝰ noie gamaliel legis doctor honorabilis vniuerse plebi:iussit foras ad breue hoies fieri. Dixitq; ad illos. Viri israbelite attendite vobis sup hominib⁹ istis: qđ acturi sitis. Ante hos. n. dies extitit theodas dicẽs se esse aliquẽ: cui ꝙsensit numer⁹ virorꝝ circit q̃drigẽtorꝝ·q occisus ẽ.7 oẽs q credebãt ei dissipati sunt:7 redacti ad nibilũ. Post hunc extitit iudas galileus i dieb⁹ pfessiõis.7 auertit pp̃lm post se. Et ipse perijt:7 oẽs quotq̃t consenserunt ei dispsi sũt. Et nũc itaq; dico vobis:discedite ab hoib⁹ istꝭ.7 sinite illos. Qm̃ si ẽ ex hoibus cõsiliũ h̃ aut op⁹·dissoluetꝰ: si ex deo ẽ·nõ poteritꝭ dissoluere: ne forte 7 deo repugnare videami. Cõsenserũt autẽ illi:7 cõuocantes apl̃os cesis venũciauerũt ne oio loquerẽꝰ in noie ih̃u:7 dimiserũt eos. Et illi quidẽ ibant gaudẽtes a cõspectu cõciliꝭ:qm̃ digni habiti sunt p noie ih̃u ꝓtumeliã pati. Omni autẽ die nõ cessabãt i tẽplo 7 circa domos docentes:7 euãgeliçãtes xp̃m ih̃m. VI

In diebus aũt illis crescẽte numero discipuloꝝ factum est murmur grecorũ aduersus hebreos: eo q̃ despicerentꝰ in ministerio q̃tidiano vidue coꝝ. Cõuocãtes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

autē duodecim multitudinē discipulox dixerunt: Non est equū nos derelinquere verbū dei: et ministrare mēsis. Considerate ḡ frēs viros ex vobis boni testimonij septem plenos spū scō et sapia: qs cōstituamus sup hoc opus. Nos vo orationi et ministerio vbi instantes erimus. Et placuit sermo coram oi multitudine Et elegerūt stephanū virū plenū fide et spū scō. et philippū et prochox et nicanorē et timonē et parmenā et nicolaū aduenā antiocenū. hos statuerūt añ conspectū apl'ox: et orātes imposuerūt eis manus. Et verbū dñi crescebat: et multiplicabat' numer' discipulox in ir'lm valde. Multa etiā turba sacerdotū obediebat fidei. Stephan' autē plen' gratia et fortitudine faciebat pdigia et signa magna in pplo. Surrexerunt aūt quidā de synagoga q̄ appellat' libertinox et cyrenēsiū et alexandrinox et eox q̄ erant a cilicia et asia disputantes cū stephano et nō poterant resistere sapiētie et spūi q̄ loquebat'. Tunc sūmiserūt viros q̄ dicerent se audisse eū dicentē verba blasphemie in moysen et deū. Cōmouerūt itaq; plebē et seniores et scribas: et cōcurrentes rapuerūt eum et adduxerunt in cōciliū. et statuerūt falsos testes qui dicerent. Homo iste non cessat loqui verba aduersus locū sanctum et legē. Audiuimus eni eū dicentē: qm ihs naçarenus hic destruet locū istū. et mutabit traditiones quas tradidit nobis moyses. Et intuentes eū oēs q̄ sedebant in cōcilio: viderūt faciē eius tanq̄ faciē angeli.

VII

Dixit aūt princeps sacerdotū: si hec ita se hñt. Qui ait: Viri frēs et patres audite. Deus glorie apparuit pri nostro abrahe cū esset in mesopotamia priusq̄ moraret' in charran. et dixit ad illū: Exi de terra tua et de cognatiōe tua. et veni in terrā quam mōstrauero tibi. Tūc exijt de tra chaldeox et habitauit i charran. Et inde postq̄ mortu' est pat' ei' trāstulit illū in terrā istā: in q̄ nunc vos habitatis. Et non dedit illi hereditatē in ea nec passū pedis: sed repmisit dare illi eā i possessionē. et semini ei' p' ipsū: cū nō haberet filiū. Locut' ē aūt ei deus: q̄a erit semē ei' accola i tra aliena. et seruituti eos subijcient et male tractabūt eos ānis q̄dringētis. et gentē cui seruierint iudicabo ego dicit dñs. Et post hec exibūt et seruient mihi in loco isto. Et dedit illi testamentū circūcisionis. et sic genuit ysaac. et circūcidit eū die octaua: et ysaac iacob. et iacob duodecim priarchas. Et patriarche emulātes ioseph vendiderūt i egyptū: et erat deus cum eo. Et eripuit eū ex oib' tribulationib' eius: et dedit ei gratiā et sapiētiā in cōspectu pharaonis regis egyptiox. et constituit eum ppositū sup egyptū et sup omnē domum suā. Venit aūt fames in vniuersam egyptū et chanaan. et tribulatio magna: et nō inuenie-bant cibos patres nri. Cū audisset aūt iacob esse frumētū i egypto misit pres nros pmū. et in secundo cognitus est ioseph a frib' suis: et manifestatū ē pharaōi gen' ei'. Mittēs aūt ioseph accersiuit iacob patrē suū: et oēm cognationē suā in aiab' septuagintaq̄nq;. Et descēdit iacob in egyptū: et defunct' ē ipse et pres nri. Et translati sunt in sichem: et positi sunt i sepulchro qd emit abrahā pcio argēti a filijs emor filij sichem. Cū aūt appropinq̄ret tēp' promissiōis quā cōfessus erat deus abrahe: creuit pplus et multiplicat' ē i egypto. q̄adusq; surrexit ali' rex in egypto q̄ nō sciebat ioseph. Hic circūueniēs gen' nrm afflixit pres nros: ut exponerēt infantes suos ne viuificarent'. Eodē tpe natus ē moyses. et fuit grat' deo: q̄ nutrit' ē trib' mensib' in domo pris sui. Exposito aūt illo sustulit eum filia pharaonis. et nutriuit eū sibi i filiū. Et eruditus ē moyses oi sapia egyptiox: et erat potēs in verbis et i opib' suis. Cū aūt implerē't ei q̄draginta annox tēp': ascēdit in cor eius ut visitaret frēs suos filios isr'. Et cum vidisset quēdā iniuriā patientē vindicauit illū: et fecit vltionē ei q̄ iniuriā sustinebat percusso egyptio. Existimabat aūt intelligere frēs: qm deus p manū ipsius daret salutē illis. At illi nō intellexerūt. Sequēti vo die apparuit illis litigantib': et reconciliabat eos in pace dicens: Viri: frēs estis. Ut q̄d noceat alteruter? Qui aūt iniuriā faciebat proximo: repulit eū dicēs: Quis te constituit principē et iudicē sup nos? Nūq̄d interficere me tu vis quēadmodū interfecisti hesterno egyptiū? Fugit aūt moyses i verbo isto: et fact' ē aduena in tra madian: vbi generauit filios duos. Et expletis ānis q̄draginta: apparuit illi in deserto montis syna angel' i igne flāme rubi. Moyses aūt videns admirat' ē visū. Et accedēte illo ut cōsideraret: facta est ad eū vox dñi dicēs: Ego sum deus patr tuox: deus abrahā deus ysaac et deus iacob. Tremefact' aūt moyses: nō audebat cōsiderare. Dixit ātilli deus. Solue calciamētū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝑdñ tuoꝝ. Loc⁹.n.i q̄ stas ɛ̃ra scā ê. Videns vidi afflictionem ꝑpli mei qui ê in ægypto: ⁊ gemitū eoꝝ audiui. ⁊ descendi liber are eos. Et nūc veni. ⁊ mittā te in egyptū. Hunc moysen quē negauerūt dicētes: quis te cōstituit ꝓn-cipem ⁊ iudicē: hūc dē⁹ ꝓncipē ⁊ redemptorē misit cū manu angeli q̄ apparuit illi in rubo. Hic eduxit illos faciēs ꝓdigia ⁊ signa in ɛ̃ra egypti ⁊ i rubro mari. ⁊ i deserto ānis quadraginta. Hic est moyses qui dixit filijs isrł. Prophetā suscitabit vob dē⁹ de fribus vr̄is: tanq̄ meipsū audietis. Hic ê q̄ fuit in ecclesia in solitudine cū angelo q̄ loq̄bat ei in monte syna ⁊ cū patrib⁹ vestris: q̄ accepit ꝟba vite dare vobis. Cui noluerūt obedire ꝑres vr̄i: ⁊ repulerunt ⁊ auersi sunt cordib⁹ suis i egyptū. dicētes ad aaron: Fac nob̄ deos q̄ ꝓcedant nos. Moysi.n. huic qui eduxit nos de ɛ̃ra egypti: nescim⁹ q̄d factū sit ei. Et vitulū fecerūt in dieb⁹ illis. ⁊ obtulerūt hostiā simulacro. ⁊ letabāt in opib⁹ manuū suarū. Cōuertit aūt dē⁹: ⁊ tradidit eos seruire militie celi: sicut scriptū est i libro ꝓphar. Nūquid victimas aut hostias obtulistis mihi annis q̄draginta in deserto dom⁹ isrł? Et suscepistis tabernaculum moloch. ⁊ sidus dei vestri rempham figuras q̄s fecistis adorare eas: ⁊ transferā vos in babylonem. Tabernaculum testimonij fuit cum patrib⁹ vr̄is i deserto: sicut disposuit illis deus loquēs ad moysen: ut faceret illud ꝑm formā quā viderat. Quō ⁊ induxerūt suscipiētes patres vr̄i cum ihu in possessionē gentiū: q̄s expulit de⁹ a facie patꝝ vr̄oꝝ vsq̄ in dieb⁹ dauid. Qui inuenit grām añ deum. ⁊ petijt ut inueniret tabernaculum deo iacob. Salomō aūt edificauit illi domū. Sz nō excelsus i manufactis habitat: sicut ꝓphā dic̄. Celū mihi sedes est: terra aūt scabellū pedū meoꝝ. Quam domū edificabitis mihi dic̄ dñs: aut q̄s loc⁹ requietionis mee est? Nōne man⁹ mea fecit h̄ oia? Dura ceruice ⁊ incircūcisi cordib⁹ ⁊ auribus vos sp̄ spū̄i scō restitistis: sicut patres vestri ita ⁊ vos. Quē ꝓphārum nō sūt ꝓsecuti ꝑres vr̄i? Et occiderūt eos q̄ pnūciabant de aduentu iusti: cuius vos nūc proditores ⁊ homicide fuistis: q̄ accepistis legē in dispositiōe angelorū ⁊ nō custodistis. Audientes aūt h̄ dissecabant corde⁹ suis. ⁊ stridebant dentib⁹ in eū. Cū aūt eēt plen⁹ spū scō intēdens in celū vidit gloriam dei: ⁊ ihm stantē a dextris dei.

Et ait: Ecce video celos apertos ⁊ filiū hominis stantē a dextris ꝟtutis dei. Exclamātes aūt voce magna ꝓtinuerūt aures suas: ⁊ impetū fecerunt vnanimit̄ in eū. Et eiicientes eū ex ciuitatē lapidabant. ⁊ testes deposuerunt vestimēta sua secus pedes adolescētis: q̄ vocabat̄ saulus. Et lapidabāt stephanū inuocātē ⁊ dicentē: Dñe ihu suscipe spm̄ meum. Positis aūt genibus: clamauit voce magna dicens: Dñe ne statuas illis h̄ pctm̄. Et cū h̄ dixisset: obdormiuit in dño. VIII

Saulus aūt erat cōsentiēs neci eius. Facta est autē i illa die psecutio magna in ecclesia q̄ erat hierosolymis: ⁊ oēs dispersi sunt p regiones iudee ⁊ samarie ꝓter apl̄os. Sepelierūt aūt stephanū viri timorati: ⁊ fecerunt planctū magnū sup eum. Saulus ꝟo deuastabat eccl̄iam p domos ītrās. ⁊ trahēs viros ac mulieres tradebat in custodiā. Igit̄ q̄ dispersi erant ptransibant euāgeliçātes ꝟbū dei. Philippus āt descendens in ciuitatē samarie p̄dicabat illis xp̄m. Intendebant aūt turbe bis q̄ a philippo dicebant̄ vnanimit̄ audientes ⁊ videntes signa q̄ faciebat. Multi.n. eoꝝ q̄ habebāt spiritus imundos: clamantes voce magna exibant. Multi aūt paralytici ⁊ claudi curati sūt. Factū est g̃ gaudiū magnū in illa ciuitate. Vir aūt q̄dā noie symon q̄ añ fuerat in ciuitate magus seducēs gētem samarie dicēs se esse aliquē magnū: cui auscultabāt oēs a minimo vsq̄ ad maximū dicentes: hic ê ꝟtus dei q̄ vocat̄ magna. Attendebāt aūt cū: ꝓpt̄ q̄ multo tpe magicis suis demētasset eos. Cū ꝟo credidissent philippo euangeliçāti de regno dei: in noie ihu xp̄i baptiçabant̄ viri ac mulieres. Tūc symon ⁊ ipse credidit: ⁊ cum baptiçatus eēt adhērebat philippo. Videns etiam signa ⁊ ꝟtutes maximas fieri: stupens āmirabat̄. Cū aūt audissent apl̄i q̄ erant in hierosolymis q̄a recepisset samaria verbum dei: miserūt ad eos petꝝ ⁊ iohannē. Qui cū venissent orauerūt p ipsis: ut acciperent spiritū scm̄. Nōdum.n. in quēq̄ illorū venerat: sed baptiçati tm̄ erant in noie dñi ihu. Tunc iponebant man⁹ sup illos: ⁊ accipiebāt spm̄ scm̄. Cum vidisset aūt symon q̄a p ipositionē man⁹ apl̄oꝝ dabat̄ spūs scūs: obtulit eis pecuniā dicens: Date ⁊ mihi hāc potestatē: ut cuicūq̄s iposuero man⁹ accipiat spm̄ sanctū. Petr⁹ autē dixit ad eū. Pecunia tua tecū sit

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in pditionē: qm̄ donū dei existimasti pecunia possideri. Nō est enī tibi pars neq; sors in sermone isto. Cor.n.tuū non est rectū coram deo. Pniam itaq; age ab hac neq;tia tua: & roga deū si forte remittat tibi hec cogitatio cordis tui. In felle.n.amaritudinis & obligatione iniq;tatis video te ee. Respondens aūt symon dixit: Precamini vos p me ad dñm: ut nihil veniat sup me hoꝝ q̄ dixistis. Et illi quidem testificati & locuti vbū dei redibāt hierosolymā: & multis regiōib⁹ samaritanoꝝ euangeliçabāt. Angelus aūt dñi locut⁹ ē ad philippū dicens: Surge: & vade ꝯ meridianū ad viā q̄ descēdit ab irl'm in gaçā: hec est deserta Et surgens abijt. Et ecce vir ethiops eunuchus potēs candacis regine ethiopū q̄ erat sup oēs gaças ei⁹ venerat adorare in irl'm: & reuertebat sedens supra currū suū legens ysaiā pphētā. Dixit aūt spūs philippo. Accede. & adiunge te ad currū istum. Accurrens autē philippus: audiuit eū legentē ysaiā prophētā. & dixit. Putas ne intelligis que legis? Qui ait: Et quō possū: si nō aliq̄s ostenderit mihi? Rogauitq; philippū ut ascēderet & sederet secū. Locus aūt scripture quā legebat erat hic. Tanq̄ ouis ad occisionem ductus est. & sicut agnus coram tondēte se sine voce: sic nō aperuit os suū. In humilitate iudiciū ei⁹ sublatū est. Generationē ei⁹ quis enarrabit? Quōm tollet de tra vita ei⁹. Respōdēs aūt eunuchus philippo dixit: Obsecro te de quo pphā dic̄ h̄? De se an de alio aliq̄? Aperiens aūt philipp⁹ os suū. & incipiēs a scriptura ista euāgeliçauit illi ih̄m. Et dū irent p viam: venerunt ad quādā aquam. Et ait eunuchus: Ecce aqua. Quis phibet me baptiçari? Dixit aūt philipp⁹. Si credis ex toto corde: licet Et respondens ait: Credo filium dei esse ih̄m xp̄m. Et iussit stare currum. Et descenderūt vterq; in aquā philippus & eunuch⁹. & baptiçauit eū. Cū aūt ascēdissēt de aq̄ spūs dñi rapuit philippū. & amplius non vidit eū eunuch⁹. Ibat.n.p viā suā gaudēs. Philippus aūt inuentus ē in açoto. & ptransiēs euāgeliçabat ciuitatib⁹ cunctis donec veniret cesaream. IX

Paulus aūt adhuc spirās minarū & cedis in discipulos dñi: accessit ad principē sacerdotū. & pētijt ab eo epistolas in damascū ad synagogas: ut si q̄s inuenisset hui⁹ vie viros ac mulieres: vinctos pduceret i irl'm. Et cū iter faceret: cōtigit ut appropinq̄ret damasco. Et subito circūfulsit eum lux de celo. & cadens in terram audiuit vocem dicentē sibi. Saule saule quid me persequeris? Qui dixit. Quis es dñe? Et ille. Ego sum ih̄s quē tu persequeris. Durum est tibi cōtra stimulū calcitrare. Et tremēs ac stupēs dixit: Dñe quid me vis facere? Et dñs ad eum Surge & ingredere ciuitatem: & ibi dicet tibi q̄d te oporteat facere. Viri aūt illi qui comitabant cū eo stabāt stupefacti: audientes quidē vocē: neminē aūt videntes. Surrexit aūt saul⁹ de terra: apertisq; oculis nihil videbat. Ad man⁹ aūt illū trahentes introduxerūt damascū Et erat ibi trib⁹ dieb⁹ nō videns: & nō manducauit neq; bibit. Erat aūt quidā discipul⁹ damasci nōie ananias. Et dixit ad illū i visu dñs. Anania. At ille ait. Ecce ego dñe. Et dñs ad eū. Surge & vade in vicū q̄ vocat rectus. & q̄re in domo iude saulū nōie tharsensem. Ecce.n.orat. Et vidit virū ananiā nōie introeūtē. & imponentē sibi man⁹ ut visū recipiat. Rndit aūt ananias. Dñe audiui a multis de viro h̄: quāta mala fecerit sanctis tuis i irl'm. Et hic habet ptātē a pncipib⁹ sacerdotū: alligādi oēs qui inuocāt nomē tuū. Dixit aūt ad eū dñs. Vade: quōm vas electionis est mihi iste: ut portet nomen meū coram gētib⁹ & regib⁹ & filijs isrl'. Ego.n.ostendā illi: quāta oporteat eū p nōie meo pati. Et abijt ananias & introiuit in domū: & imponēs ei manus dixit: saule frater: dñs misit me ih̄s q̄ apparuit tibi in via qua veniebas: ut videas & implear spū scō. Et p̄festim ceciderūt ab oculis eius tanq̄ squame. & visū recepit. Et surgens baptiçat⁹ est. & cū accepisset cibū confortat⁹ est. Fuit autē cū discipulis q̄ erant damasci p dies aliq̄t. Et cōtinuo ingressus i synagogas pdicabat ih̄m: quōm hic ē fili⁹ dei. Stupebant aūt oēs q̄ eū audiebāt. & dicebant: Nōne hic est qui expugnabat in irl'm eos q̄ inuocabāt nomē istud? Et huc ad hoc venit ut vinctos illos duceret ad pncipes sacerdotū. Saul⁹ aūt multo magis ꝓualescebat & ꝓfundebat iudeos q̄ habitabāt damasci affirmās quōm hic ē xp̄s. Cū aūt implerēt dies multi: cōsiliū fecerūt in vnū iudei ut eū interficerēt. Notę aūt facte sūt saulo insidie eorum. Custodiebāt autē & portas die ac nocte: ut eū interficerēt. Accipientes autē eum discipuli nocte per murum dimiserūt eū: submittētes in sporta. Cum aūt venisset in irl'm tēptabat se iūgere discipulis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ cēs timebant eū: nō credētes ꝙ eſſet diſcipulus. Barnabas aūt apꝓbenſū illū duxit ad apl'os: ꝛ narrauit illis quō in via vidiſſet dñm. ꝛ qa locut⁹ ē ei. ꝛ quō i damaſco fiducialiē egerit ī noie ihu. Et erat cū illis intrās ꝛ exiens i irl'm: fiducialiter agens ī noie dñi. Loquebaſ cꝫ gētib⁹ ꝛ diſputabat cū grecis: illi aūt q̄rebant occidē eū. Qđ cū cognouiſſent frēs · deduxerūt eū ceſareā. ꝛ dimiſerūt tharſum. Eccleſia qdē p totā iudeā ꝛ galileam ꝛ ſamariā habebat pacē: ꝛ edificabaſ ābulās ī timore dñi: ꝛ ꝓſolatione ſci ſpūs replebaſ. Factū ē aūt ut petr⁹ dū transiret vniuerſos ueniret ad ſcōs q̄ habitabant lydde. Inuenit aūt ibi hoiem quendā noie eneam · ab annis octo iacentē i grabato: qui erat paralyticus. Et ait illi petr⁹. Enea: ſanet te dñs ihs xps. Surge: ꝛ ſterne tibi. Et cōtinuo ſurrexit. Et viderūt eū cēs q̄ habitabant lydde ꝛ ſarone q̄ conuerſi ſūt ad dñm. In ioppe aūt fuit quedā diſcipula noie tabita: que interpretata dicit dorcas. Hec erat plena opib⁹ bonis ꝛ elemoſynis q̄s faciebat. Factū ē aūt in dieb⁹ illis: ut infirmata moreret. Quā cū lauiſſent · poſuerūt eā i cenaculo. Cum aūt ppe eēt lydda ab ioppe: diſcipuli audiētes quia petr⁹ eēt in ea: miſerūt duos viros ad eū · rogantes: ne pigriteris venire vſq ad nos. Exurgēs aut petr⁹: uenit cū illis. Et cū adueniſſet · duxerūt illum in cenaculū. ꝛ circūſteterūt illū cēs vidue flētes. ꝛ oſtendētes ei tunicas ꝛ veſtes q̄s faciebat illis dorcas. Eiectis aūt oib⁹ foras petr⁹ ponēs genua orauit. ꝛ conuerſus ad corpus · dixit: Tabita ſurge. At illa aperuit oculos. ꝛ viſo petro reſedit. Dans aūt illi manū erexit eam. ꝛ cū vocaſſet ſanctos ꝛ viduas · aſſignauit eā viuā. Notū aūt factū eſt p vniuerſam ioppen. ꝛ crediderunt multi in dño. Factū ē aūt ut dies multos moraret i ioppe apud ſymonē quendā coriariū.

X

Vir autē q̄dā erat in ceſarea noie cornelius centurio cohortis q̄ dicit italica · religioſus ꝛ timens deū cū omni domo ſua: faciēs elemoſynas multas plebi: ꝛ deprecās deum ſp. Is vidit i viſu manifeſte q̄ſi hora diei nona angelū dei introeuntē ad ſe ꝛ dicētē ſibi: Corneli. At ille intuens eū: timore correptus dixit: Quis es dñe? Dixit aūt illi. Oratiōes tue ꝛ elemoſyne tue aſcenderūt in memoriā in ꝓſpectu dei. Et nunc mitte viros in ioppen. ꝛ accerſi ſymonē quendā qui cognominaſ petr⁹. Hic hoſpitaſ apud ſymonē quendā coriariū · cui⁹ ē dom⁹ iuxta mare hic dicet tibi: q̄d te oporteat facē. Et cū diſceſſiſſet āgel⁹ q̄ loq̄baſ illi · vocauit duos domeſticos ſuos. ꝛ militē metuētē dñm ex bis q̄ illi parebant. Quib⁹ cū narraſſet oia: miſit illos i ioppen. Poſtera aūt die iter illis facientibus ꝛ appropinquātib⁹ ciuitati: aſcēdit petr⁹ in ſuperiora ut oraret circa horā ſextā. Et cū eſuriret voluit guſtare. Parātib⁹ aūt illis: cecidit ſup eū mentis exceſſus. Et vidit celū apertū: ꝛ deſcendens vas quoddā velut linteū magnū q̄tuor initijs ſūmitti de celo in terrā: in q̄ erant oia q̄drupedia ꝛ ſerpentia terre ꝛ volatilia celi. Et facta ē vox ad eū. Surge petre: occide ꝛ māduca. Ait aūt petr⁹. Abſit dñe: q̄a nūq̄ māducaui oē cōmune ꝛ imūdū Et vox iterū ſecundo ad eū. Qđ deꝰ purificauit: tu cōmune ne dixeris. Hoc factū ē p ter. Et ſtatim receptum eſt vas i celum. Et dum intra ſe hesitaret petr⁹ quid nā eſſet viſio quā vidiſſet: ecce viri qui miſſi erāt a cornelio inquirentes domū ſymonis · aſtiterūt ad ianuā Et cū vocaſſent: interrogabāt · ſi ſymon qui cognominaſ petr⁹ illic haberet hoſpitiū. Petro aūt cogitāte de viſiōe · dixit ſpūs ei: Ecce viri tres querūt te. Surge itaq ꝛ deſcēde. ꝛ vade cū eis nihil dubitās: q̄a ego miſi illos. Deſcendēs aūt petrus ad viros · dixit: Ecce ego ſum quē q̄ritis. Que cā ē ppē quā venistis? Qui dixerūt: Cornel⁹ centurio vir iuſtus ꝛ timens deū ꝛ teſtimoniū hīns ab vniuerſa gēte iudeoꝝ: reſponſum accepit ab angelo ſancto accerſiri te in domū ſuā. ꝛ audire verba abste. Introducēs ḡ eos · recepit hoſpitio. Sequēti aūt die ſurgēs · pfect⁹ ē cū illis: ꝛ quidā ex frib⁹ ab ioppe comitati ſunt eum. Altera aūt die introiuit ceſareā. Cornel⁹ vo expectabat illos: vocatis cognatis ſuis ꝛ neceſſarijs amicis. Et factū ē cū introiſſet petr⁹ obuiā venit ei cornelius. ꝛ procidens ad pedes ei⁹ adorauit eū. Petr⁹ vo eleuauit eū · dicēs: Surge: ꝛ ego ipſe hō ſum. Et loquens cū illo intrauit. ꝛ inuenit multos qui conuenerant · dixitq ad illos: Vos ſcitis quomodo abhominatū ſit viro iudeo ſociū aut accedere ad alienigenā. Sz mihi oſtendit deus neminē cōmunē aut imūdū dicere hoiem: ppē q̄ ſine dubitatiōe veni accerſit⁹. Interrogo ḡ: quā ob cām accerſiſtis me. Et cornel⁹ ait: A nudiuſ q̄rta die vſq ad hanc horā orans eram

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

hora nona in domo mea. & ecce vir stetit añ me in veste candida. & ait: Cornneli exaudita est oratio tua. & elemosyne tue cõmemorate sunt i ꝓspectu dei. Mitte g̃ in ioppen & accersi symonen q̃ cognominat petr9: hic hospitat in domo symonis coriarij iux̃ mare. Confestim g̃ misi ad te. & tu bñ feciſti veniẽdo. Nũc ergo oẽs nos in ꝓspectu tuo adsumus: audire oia q̃cũq; tibi p̃cepta sũt a dño. Aperiẽs aũt petrus os suũ dixit: In vitate cõperi qa nõ est ꝓsonarũ acceptor de9. ſ in oi gente qui timet eũ & opat iusticiam: accept9 est illi. Verbum misit deus filijs isrl̃ annũcians pacem p ihm xp̃m: hic ẽ oiuz dñs. Vos scitis qõ factũ est p̃bũ p vniuersam iudeam. Incipiẽs. n. a galilea p9 baptismũ qõ p̃dicauit iohannes ihm a naçareth quõ vnxit eũ deus spũ scõ & virtute q̃ pertransiit bñfaciẽdo & sanãdo oẽs oppssos a diabolo: qm̃ de9 erat cũ illo. Et nos testes sum9 oiuz que fecit in regiõe iudeoz & irl̃m: quẽ occiderũt suspẽdẽtes i ligno. Hunc deus suscitauit ẽtia die & dedit eum manifestũ fieri nõ oi ꝑplo: ſ testib9 p̃ordinatis a deo nobis qui mãducauim9 & bibim9 cum illo postq̃ resurrexit a mortuis. Et p̃cepit nobis p̃dicare ꝑplo & testificari: q̃ ipse est qui ꝓstitutus est a deo iudex viuoz & mortuorũ. Huic oẽs ꝓphẽte testimoniũ phibẽt remissionẽ pctõz accipere p nomẽ eius: oẽs qui credũt in eũ. Adhuc loquente petro p̃ba h̃ cecidit spũs scũs sup oẽs q̃ audiebãt p̃bũ. Et obstupuerũt ex circũcisiõe fideles q̃ venerãt cũ petro: qa & in nationes grã spũs sci effusa ẽ. Audiebant. n. illos louẽqtes linguis & magnificãtes deũ. Tunc rñdit petr9. Nunq̃d aquã q̃s phibere põt ut non baptiçent bi q̃ spm̃ scm̃ acceperunt sicut & nos? Et iussit eos baptiçari i nomine ihu xp̃i. Tunc rogauerũt eum: ut maneret apud eos aliquot diebus.

XI

Audierũt aũt apli & fres q̃ erant i iudea: qm̃ & gentes receperũt p̃bũ dei. Cũ aũt ascendisset petr9 hierosolymã disceptabãt aduersus illũ q̃ erant ex circũcisiõe dicentes: Quare introisti ad viros p̃putiũ hñtes. & mãducasti cum illis? Incipiens aũt petr9: exponebat illis ordinem dicens: Ego eram in ciuitate ioppe orans. & vidi in excessu mentis mee visionẽ: descendens vas qdã velut linteum magnũ quatuor initijs sũmitti de celo. & venit vsq; ad me. In quod intuens considerabã. & vidi q̃drupedia terre & bestias & reptilia & volatilia celi. Audiui aũt & vocẽ dicentẽ mihi. Surge petre occide & mãduca. Dixi aũtẽ. Nequaq̃ dñe: quia cõmune aut imundũ nũq̃ introiuit in os meũ Rñdit aũt vox secũdo de celo. Qõ deus mũdauit: tu ne cõmune dixeris. Hoc aũt factũ ẽ p̃ter. & recepta sũt oia rursũ i celũ. Et ecce viri tres ꝓfestim astiterũt in domo i qua eram: missi a cesarea ad me. Dixit aũt spũs mihi: ut irem cum illis nihil hesitans. Venerunt aũt mecũ & sex frẽs isti: & ingressi sumus in domũ viri. Narrauit aũt nobis quõ vidisset angelum i domo sua stantẽ. & dicentẽ sibi. Mitte in ioppen: & accersi symonẽ qui cognominat petr9: q̃ loquet tibi ꝓba in q̃b9 saluus eris tu & vniuersa dom9 tua. Cũ aũt cepissem loqui: cecidit spũs scũs sup eos: sicut & in nos i ũtio. Recordat9 sũ aũt p̃bi dñi sicut dicebat: Johãnes q̃dẽ baptiçauit aq̃: vos aũt baptiçabimini spũ scõ. Si g̃ eandẽ grãm dedit illis de9 sicut & nob q̃ credidim9 i dñm ihm xp̃m: ego q̃s erã q̃ possem phibẽ deũ? His auditis tacuerũt. & glorificauerũt deũ dicẽtes: Ergo & gentibus pniam dedit de9 ad vitam. Et illi quidẽ qui dispsi fuerãt a tribulatiõe que facta fuerat sub stephano: perambulauerunt vsq; phenicẽ & cyprũ & antiochiã: nemini loquentes p̃bũ nisi solis iudeis. Erant aũt quidã ex eis viri cyprij & cyrenei: qui cũ introissent antiochiam loquebant ad grecos: annũciãtes dñm ihm. Et erat man9 dñi cũ eis: multusq; numer9 credẽtiũ cõuersus ẽ ad dñm. Peruenit aũt sermo ad aures ecclesie q̃ erat hierosolymis sup istis. & miserunt barnabam vsq; ad antiochiam. Qui cum pueniſſet & vidisset grãm dei: gauisus est & hortabat oẽs i ꝓposito cordis pmanere i dño: qa erat vir bon9 & plen9 spũ scõ & fide. & apposita est multa turba dño. Profectus ẽ aũt tharsũ ut quereret saulũ: quẽ cũ inuenisset pduxit antiochiam. Et annũ totũ conuersati sũt ibi i ecclesia: & docuerũt turbã multã ita ut cognominarentur p̃mũ antiochie discipuli xp̃iani. In his autẽ diebus supuenerũt ab hierosolymis ꝓphete antiochiã: & surgẽs vn9 ex eis noie agabus significabat p spm̃: famem magnam futurã in vniuerso orbe terrarum: que facta est sub claudio. Discipuli autẽ put quisq; habebat. ꝓposuerũt i ministeriũ mittere habitantib9 i iudea frib9: qõ & fecerũt mittẽtes ad seniores per manus barnabe & sauli.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

EOdem autē tēpore misit XII
herodes rex manꝰ vt affligeret q̄sdā
de ecclesia. Occidit aūt iacobū frēm
iobānis gladio: vidēs aūt qa placēt iudeis
apposuit apphendere et pet̄r. Erant aūt dies
azimoꝝ. Quē cū apphendisset misit in carce-
rem: tradensq; q̄tuor quaternionibꝰ militū
custodiendū: volens pꝰ pascha pducere eū po-
pulo. Et petrꝰ quidē seruabat in carcere: oō
aūt fiebat sine intermissiōe ab ecclesia ad deū
p eo. Cū autē pductur eum eēt herodes: in
ipsa nocte erat petrꝰ dormiēs inter duos mili-
tes vinctꝰ cathenis duabꝰ: et custodes ante
ostiū custodiebāt carcerem. Et ecce angelus
dñi astitit. et lumē refulsit i habitaculo: per-
cussoq; latere petri excitauit eū dicēs: Sur-
ge velociter. Et ceciderūt cathene de manibus
eiꝰ. Dixit aūt angelꝰ ad eū. Precingere: et cal-
cia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi.
Circūda tibi vestimētū tuū. et sequere me. Et
exiens seq̄bat eū. et nesciebat quia verū est q̄
fiebat p angelū. Existimabat aūt se visū vi-
dere. Trāseūtes aūt primā et secundā custodiā
venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē:
q̄ vltro aperta ē eis. Et exeūtes processerūt vi-
cum vnū: et cōtinuo discessit angelus ab eo.
Et petrꝰ ad se reuersus dixit: Nunc scio vere
q̄a misit dñs angelū suū. et eripuit me de ma-
nu herodis et de oi expectatiōe plebis iudeoꝝ
Considerans q; venit ad domū marie matris
iobānis qui cognominatꝰ ē marcꝰ: vbi erant
multi congregati et orātes. Pulsante autē eo
ad ostiū ianue: processit puella ad videndū
noie rode. Et ut cognouit vocē petri pre gau-
dio nō aperuit ianuā: s intro currēs nūcia-
uit stare petꝝ añ ianuā. At illi dixerūt ad eā.
Insanis. Illa āt affirmabat sic se habere. Illi
aūt dicebāt. Angelꝰ eiꝰ est. Petrꝰ aūt perse-
rabat pulsans. Cū āt aperuissent ostiū: vide-
runt eum et obstupuerūt. Annuens aūt eis
mānu ut tacerēt: narrauit quō dñs eduxisset
eū de carcere. Dixitq;: Nūciate iacobo et fra-
tribꝰ hīs. Et egressus abiit in aliū locū. Facta
aūt die erat nō parua turbatio inter milites:
q̄d nā factū eēt de petro. Herodes autē cum
req̄sisset eū et non inuenisset inq̄sitiōe facta de
custodib' iussit eos duci: descendensq; a iu-
dea in cesaream: ibi cōmorat'ꝰ ē. Erat aūt iratꝰ
tyriis et sidonijs. At illi vnanimes venerūt
ad eū. et psuaso blasto qui erat sup cubiculū
regis postulabāt pacē: eo q alerent' regiōes
eoꝝ ab illo. Statuto aūt die herodes vestitꝰ
veste regia sedit pro tribunali. et cōtionabat'
ad eos. Populus aūt acclamabat dei voces
et nō hominis. Cofestim aūt percussit eum an-
gelus dñi eo q non dedisset honorem deo: et
consumptus a vermibus expirauit. Verbū aūt
domini crescebat et multiplicabat'. Barna-
bas aūt et saulus reuersi sūt ab hierosolymis
expleto ministerio: assumpto iohāne qui co-
gnominatus est marcus. XIII

ERant aūt in ecclesia q̄ erat antiochie
pphete et doctores: in q̄bꝰ barnabas
et symon qui vocabat' niger. et lucius
cyrenensis et manaben qui erat herodis te-
trarche collactaneꝰ. et saulus. Ministrātibꝰ
aūt illis dño et ieiunātibꝰ dixit illis spiritus
scūs. Segregate mihi saulū et barnabā i opꝰ
ad q̄d assūpsi eos. Tunc ieiunātes et orātes
ipōnētesq; eis manꝰ: dimiserūt illos. Et ipsi
quidē missi a spū scō abierūt seleuciā: et inde
nauigauerūt cyprū. Et cū venissent salami-
nam: p̄dicabāt vbū dei in synagogis iudeoꝝ
Habebant autem et iohannem in ministerio.
Et cū perambulassent vniuersam insulā vsq;
paphū: inuenerūt quendā virū magū pseu-
doprophetā iudeū cui nomen erat barieu: qui
erat cū proconsule sergio paulo viro prude-
te. Hic accersitis barnaba et paulo: desidera-
bat audire vbū dei. Resistebat autē illis ely-
mas magꝰ: sic. n. interpretat'r nomē eiꝰ: quer-
ēs auertere proconsulē a fide. Saulꝰ aūt q̄ et paulꝰ
repletꝰ spū scō intuēs in eū dixit: O plene oi
dolo et oi fallacia fili diaboli inimice oīs iu-
stitie: nō desinis subuertere vias dñi rectas?
Et nūc ecce manꝰ dñi sup te. et eris cecus nō
videns solē vsq; ad tempꝰ. Et confestim cecidit
i eū caligo et tenebre: et circuiēs querebat qui
ei manū daret. Tunc proconsul cū vidisset fa-
ctū credidit: āmirans super doctrina dñi. Et
cū a paphо nauigassent paulus et q̄ cū eo erāt:
venerūt pergen pamphylie. Iohannes autē
discedēs ab eis reuersus ē hierosolymā. Illi
vo pertranseuntes pergen venerūt antiochiā
pisidie: et ingressi synagogam die sabbatorū
sederūt. Post lectionē aūt legis et pphetarū:
miserūt pncipes synagoge ad eos dicentes:
Viri frēs si q̄s ē i vobis sermo exhortatiōis
ad plebē dicite: Surgēs aūt paulꝰ et manu
silētiū indicēs ait: Viri israhelite et q̄ timetis
deū audite. Deꝰ plebis isrl' elegit patres no-
stros et plebē exaltauit cū eēnt incole in terra

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

egypti.⁊ in brachio excelso eduxit eos ex ea:
⁊ p q̄draginta ānox̄ temp⁹ mores eox̄ sustinuit i deserto. Et destruēs gētes septē in tra
chanaan sorte distribuit eis terrā eox̄ q̄si p⁹
q̄dringētos ⁊ q̄nq̄ginta ānos.⁊ p⁹ hec dedit
iudices vsq̄ ad samuel prophetā. Et exinde
postulauerūt regē.⁊ dedit illis saul filiū cis
virū de tribu beniamin·ānis q̄draginta. Et
amoto illo suscitauit illis dauid regē:cui te
stimoniū phibēs·dixit: Inueni dauid filium
iesse vir̄ ꝑm cor meū:q̄ faciet oēs voluntates
meas. Hui⁹ deus ex semine ꝑm promissionē
eduxit isrl̄ saluatorē ih̄m: ꝑdicante iohanne
ante faciē aduent⁹ ei⁹ baptismū pnie oi ppl̄o
isrl̄. Cū impleret aūt cursū suū·dicebat: Quē
me arbitramini esse·nō sum ego: ꝫ ecce venit
p⁹ me: cui⁹ nō sum dign⁹ calciamēta pedum
solue. Viri frēs: filij gnīs abrahā ⁊ q̄ in vob
timēt deū:vobis ꝙbū salutis hui⁹ missum ē.
Qui.n. habitabāt irl̄m ⁊ pncipes eius hunc
ignorantes.⁊ voces pphetar̄ q̄ p oē sabbatū
legunt̄:iudicātes impleuerūt. Et nullā cām
mortis inuenientes in eo: petierunt a pilato ut
interficerēt eū. Cūq; p⁹sūmassent oia q̄ de eo
scripta erāt·deponētes eū de ligno posuerunt
eum i monumēto. Deus aūt suscitauit eum a
mortuis tertia die·q̄ visus ē p dies multos bis
q̄ simul ascēderāt cū eo de galilea in irl̄m:qui
vsq̄ nūc sunt testes ei⁹ ad plebē. Et nos vob
annūciam⁹ eā q̄ ad prēs nr̄os repromissionē
facta ē:qm̄ hanc deus adimpleuit filijs ēr̄is
resuscitās ih̄m·sicut ⁊ in psalmo secūdo scri
ptū est. Fili⁹ meus es tu:ego hodie genui te.
Q̄ aūt suscitauit eū a mortuis ampli⁹ tā nō
reuersur̄ in corruptionē·ita dixit: Quia dabo
vob̄ scā dauid fidelia. Ideoq; ⁊ alias dicit:
Nō dabis scm̄ tuū videre corruptionē. Da
uid.n. i sua gnātiē cū āministrasset volūtati
dei: dormiuit ⁊ appositꝰ ē ad prēs suos.⁊ vi
dit corruptionē. Quē ꝙ de⁹ suscitauit a mor
tuis:nō vidit corruptionē. Notū igit̄ sit vob̄
viri frēs: q̄a p hūc vobis remissio pcātor̄ an
nūciat̄ ab oib⁹: q̄b⁹ nō potuist̄ in lege moysi
iustificari. In hō ois qui credit·iustificat. Vi
dete ḡ ne supueniat vobis quod dictū ē in p
phetis. Videte cōtemptores ⁊ āmiramini ⁊
disperdimini: q̄a op⁹ operor ego in dieb⁹ ve
stris: opus q̄ nō creditis si q̄s enarrauerit
vobis. Exeūtibus aūt illis:rogabant ut se
q̄nti sabbato loquerēt̄ sibi verba hec. Cūq;
dimissa esset synagoga·secuti sunt multi iu
deox̄ ⁊ colentiū deū aduenarū paulū ⁊ bar
nabā:qui loquētes suadebant eis ut pmane
rēt i grā dei. Sequēti ꝙo sabbato pene vni
uersa ciuitas cōuenit audire ꝙbū dei. Videntes aūt turbas iudei·repleti sunt zelo:⁊ cō
tradicebāt bis q̄ a paulo dicebant blasphemā
tes. Tūc ꝓstanter paulus ⁊ barnabas dixerūt
Vobis oportebat pmū loqui ꝙbū dei: ꝫ q̄m
repellit̄ illud. ⁊ indignos vos iudicatis eterne
vite:ecce conuertimur ad gētes. Sic.n. nobis
p̄cepit dn̄s. Posui te in lucē gentiū: ut sis in
salutē vsq̄ ad extremū terre. Audiētes aūt
gētes gauise sūt:⁊ glorificabāt verbū dn̄i: ⁊
crediderūt quotquot erāt ꝓordinati ad vitā
eternā. Disseminabat aūt ꝙbū dn̄i p vniuer
sam regionē. Judei aūt ꝓcitauerūt mulieres
religiosas ⁊ honestas.⁊ pmos ciuitat̄.⁊ exci
tauerūt psecutionē in paulū ⁊ barnabam: ⁊
eiecerunt eos de finibus suis. At illi excusso
puluere pedū i eos venerūt iconiū. Discipuli
q̄; replebant̄ gaudio ⁊ spiritu sancto. XIIII

Actū ē aūt in iconio ut simul introi
rent synagogā iudeox̄ ⁊ loquerent̄:
ita ut crederet iudeox̄ ⁊ grecorū co
piosa multitudo. Qui ꝙo incredduli fuerūt iu
dei: suscitauerūt ⁊ adiracundiā cōcitauerūt
aias gētiū aduersus frēs. Multo igitur tpe
demorati sūt fiducialit̄ agētes i dn̄o:testimo
niū phibēte verbo grē sue: dante signa ⁊ ꝓdi
gia fieri p man⁹ eox̄. Diuisa est aūt multitu
do ciuitat̄:⁊ q̄dā quidē erāt cū iudeis:quidā
ꝙo cū apl̄is. Cū aūt fact⁹ esset impet⁹ gētiliū ⁊
iudeox̄ cū pncipib⁹ suis ut ꝓtumelijs affice
rēt ⁊ lapidarēt eos:intelligētes ꝓfugerūt ad
ciuitates lycaonie lystram ⁊ derben ⁊ vniuer
sam in circuitu regionem.⁊ ibi euangeliçan
tes erant. Et cōmota est ois multitudo in do
ctrina eox̄:paul⁹ aūt ⁊ barnabas morabāt̄
lystris. Et quidā vir lystris infirmus pedib⁹
sedebat claud⁹ ex vtero matris sue:q̄ nunq̄
ambulauerat. Hic audiuit paulū loquentē.
Qui intuitus eū ⁊ videns q̄a fidē haberet ut
saluus fieret:dixit magna voce: Surge super
pedes tuos rectus. Et exiliuit: ⁊ ambulabat
Turbe aūt cū vidissent q̄d fecerat paul⁹: le
uauerūt vocē suā lycaonice dicētes. Dii si
miles facti hoib⁹ descenderūt ad nos. Et vo
cabant barnabā iouē: paulū ꝙo mercuriū:
qm̄ ipse erat dux verbi. Sacerdos q̄; iouis
qui erat añ ciuitatē:tauros ⁊ coronas añ ia
nuas afferens cū pplis: volebat sacrificare.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Qđ vbi audierunt apli barnabas ⁊ paulus conciſſis tunicis ſuis exilierunt in turbas: clamantes ⁊ dicẽtes: Viri·qd hec facitis? Et nos mortales ſum⁹ ſimiles vobis hoies·annunciãtes vobis ab his vanis ꝙuerti ad dm̃ viuũ: q̃ fecit ccl̃ã ⁊ ẽrã ⁊ mare ⁊ oia q̃ in eis ſũt: qui i ꝓteritis gnãtiõib⁹ dimiſit oẽs gentes ingredi vias ſuas. Et quidẽ nõ ſine teſtimonio ſemetipſũ reliquit benefaciẽs: dẽ celo dans pluuias ⁊ tpa fructifera: iplens cibo ⁊ leticia corda eor̃. Et hec dicẽtes vix ſedauerũt turbas·ne ſibi imolarent. Supuenerunt aũt quidã ab antiochia ⁊ iconio iudei. ⁊ ꝑſuaſis turbis lapidãtes paulũ traxerũt ex̃ ciuitatẽ eſtimãtes eum mortuũ ee̅. Circũdãtib⁹ autẽ eum diſcipulis·ſurgẽs intrauit ciuitatẽ. ⁊ poſtera die pfect⁹ ẽ cũ barnaba i derben. Cumq; euãgelizaſſent ciuitati illi. ⁊ docuiſſent multos·reuerſi ſunt lyſtrã ⁊ iconiũ ⁊ antiochiam cõfirmãtes aias diſcipulor̃·exhortãteſq; ut pmanerẽt in fide. ⁊ qm̃ ꝑ multas tribulationes oportet nos intrare i regnũ dei. Et cũ cõſtituiſſent illis p̃ ſingulas ecclias p̃byteros ⁊ oraſſent cum ieiunatiõib⁹: cõmendauerũt eos dño i quẽ crediderunt. Trãſeũteſq; piſidiã venerũt in pampbyliã: ⁊ loquẽtes verbũ dm̃i i pergen·deſcẽderunt i nataliã ⁊ inde nauigauerũt antiochiam: vnde erãt traditi grẽ dei i op⁹ qđ cõpleuerũt. Cum aũt veniſſent ⁊ cõgregaſſent eccleſiã·retulerunt quãta feciſſet d̃s cũ illis: ⁊ quia aperuiſſet gentib⁹ oſtiũ fidei. Morati ſunt autẽ tempus nõ modicũ cum diſcipulis.

XV

Et quidã deſcendẽtes de iudea docebãt frẽs: quia niſi circũcidamini ꝑm morẽ moyſi non poteſtis ſaluari. Facta g̃ ſeditione non minima paulo ⁊ barnabe aduerſus illos: ſtatuerunt ut aſcenderent paul⁹ ⁊ barnabas ⁊ q̃dã alij ex alijs ad apoſtolos ⁊ p̃byteros in irl'm: ſup hac queſtiõe. Illi g̃ deducti ab eccleſia ptranſibãt phenicẽ ⁊ ſamariã narrãtes cõuerſionẽ gentiũ: ⁊ faciebãt gaudiũ magnũ oib⁹ frib⁹. Cũ aũt veniſſent hieroſolymam ſuſcepti ſũt ab eccleſia ⁊ ab apl̃is ⁊ ſenioribus: ãnũciãtes quãta d̃s feciſſet cũ illis. Surrexerũt aũt q̃dã de hereſi phariſeor̃ qui crediderũt dicẽtes: q̃a oportet circũcidi eos: precipe q̃ꝫ ſeruare legẽ moyſi. Cõuenerũtq; apli ⁊ ſeniores videre de ꝟbo hoc. Cũ aũt magna conq̃ſitio fieret: ſurgẽs petr⁹ dixit ad eos. Viri frẽs vos ſcit̃ q̃m ab ãtiq; dieb⁹ de⁹ in nobis elegit p os meũ audire gentes ꝟbũ euangelij ⁊ credẽ. Et q̃ nouit corda de⁹·teſtimoniũ ꝓbibuit dans illis ſpm̃ ſcm̃ ſicut ⁊ nobis. ⁊ nibil diſcreuit int̃ nos ⁊ illos fide purificans corda eor̃. Nũc g̃ q̃d tẽptat̃ de⁹·imponẽ iugũ ſup ceruices diſcipulor̃: q̃đ neq; nos neq; pres nr̃i portare potuim⁹? Sed p grãm dn̄i ih̃u xp̃i credimus ſaluari quẽadmodũ ⁊ illi. Tacuit ãt omis multitudo ⁊ audiebãt barnabã ⁊ paulũ narrãtes quãta deus feciſſet ſigna ⁊ ꝓdigia i gẽtib⁹ p eos Et poſtq̃ tacuerũt: rñdit iacob⁹ dicẽs: Viri frẽs audite me. Symõ narrauit quẽadmodum p̃mũ de⁹ viſitauit ſumere ex gentib⁹ populũ noi ſuo. ⁊ huic ꝙcordãt ꝟba ꝓph̃ar̃·ſic̃ ſcriptum eſt: Poſt hec reuertar ⁊ reedificabo tabernaculũ dauid qđ decidit. ⁊ diruta eius reedificabo. ⁊ erigã illud: ut requirant ceteri hoiuz dn̄m: ⁊ oes gẽtes ſup q̃s inuocatũ eſt nome meũ dic̃ dn̄s faciẽs hec. Notũ a ſeculo ẽ dño op⁹ ſuũ. Propt̃ qđ ego iudico non inquietari eos q̃ ex gẽtib⁹ ꝙuertunt̃ ad dm̃: ſ ſcribẽ ad eos ut abſtineãt ſe a ꝓtaminatiõib⁹ ſimulacror̃. ⁊ fornicatiõe ⁊ ſuffocatis ⁊ ſanguine. Moyſes. n. a tpib⁹ antiq̃s bz in ſingulis ciuitatib⁹ qui eũ predicẽt in ſynagogis: vbi p oẽ ſabbatum legit̃. Tunc placuit apl̃is ⁊ ſenioribus cũ oi eccleſia eligẽ viros ex eis ⁊ mittẽ antiochiã cũ paulo ⁊ barnaba: iudam qui cognominabat barſabas ⁊ ſylam·viros pmos in frib⁹: ſcribẽtes p man⁹ eor̃. Apli ⁊ ſeniores frẽs: bis q̃ ſunt antiochie ⁊ ſyrie ⁊ cilicie frib⁹ ex gẽtib⁹·ſalutẽ. Qum̃ audiuim⁹ q̃a q̃dã ex nob exeũtes turbauerũt vos verbis euertẽtes aias vr̃as·quibus nõ mãdauimus: placuit nob collect̃ in vnũ eligẽ viros ⁊ mittẽ ad vos cũ cariſſimis nr̃is barnaba ⁊ paulo: boib⁹ q̃ tradiderũt aias ſuas ꝓ noie dn̄i nr̃i ih̃u xp̃i. Miſim⁹ g̃ iudã ⁊ ſylã: qui ⁊ ipſi vobis verbis referẽt eadẽ. Viſum eſt enĩ ſpũi ſcõ ⁊ nob·nibil vltra ponẽ vobis oneris q̃ hec necia: ut abſtineat̃ vos ab imolatis ſimulacror̃. ⁊ ſanguine ⁊ ſuffocato. ⁊ fornicatiõe·a q̃b⁹ cuſtodiẽtes vos bñ aget̃. Valete. Illi g̃ dimiſſi deſcenderũt antiochiã. ⁊ cõgregata multitudine tradiderũt epl̃am. Quã cũ legiſſent: gauiſi ſũt ſup conſolatiõe. Judas aũt ⁊ ſylas ⁊ ipſi cũ eſſent ꝓphẽte·ꝟbo plurimo conſolati ſunt frẽs. ⁊ cõfirmauerunt. Facto autẽ ibi aliquãto tpe: dimiſſi ſunt cũ pace a frib⁹ ad eos q̃ miſerãt illos. Viſum ẽ autẽ ſyle ibi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

remanere: iudas aũt solus abijt irl'm. Paulus aũt ⁊ barnabas demorabant' antiochie docentes ⁊ euangeliçãtes cũ alijs pluribus verbũ dñi. Post aliq̃t aũt dies dixit ad barnabã paulus. Reuertentes visitemus frẽs p vniuersas ciuitates in quib⁹ p̃dicauim⁹ verbũ dñi: quõ se habeãt. Barnabas aũt volebat secũ assumere ⁊ iobãnẽ: qui cognominabat' marc⁹. Paulus autẽ rogabat eũ: ut q̃ discessisset ab eis de pampbylia ⁊ non isset cũ eis: in op⁹ nõ dederе recipi. Facta ẽ aũt dissensio ita ut discederẽt ab inuicẽ. ⁊ barnabas quidẽ assũpto marco nauigaret cyprũ. Paulus vo electo syla pfect⁹ est: tradit⁹ grẽ dei a fribus. Perambulabat aũt syriã ⁊ cilitiã cõfirmãs ecclesias: precipiẽs custodire p̃cepta apostolorum ⁊ seniorum.

XVI

Peruenit autem in derben ⁊ lystram. Et ecce discipulus quidam erat ibi nomine timotheus: filius mulieris vidue fidelis. patre gentili. huic testimoniũ bonũ reddebant qui in lystris erant ⁊ iconio fratres. hũc voluit paulus secum proficisci ⁊ assumẽs circũcidit eũ ꝓp̃ iudeos qui erant in illis locis. Sciebãt. n. oẽs q̃ p̃ ei⁹ erat gẽtilis. Cum aũt ptrãsirẽt ciuitates: tradebãt eis custodire dogmata que erant decreta ab aplis ⁊ seniorib⁹ qui erant bierosolymis. Et ecclie quidẽ ꝓfirmabãt' fide. ⁊ abundabãt numero q̃tidie. Transeũtes ãt phrygiã ⁊ galatie regionẽ: vetati sunt a spũ scõ loqui verbũ in asia. Cũ venissent autẽ i mysiã tẽptabãt ire in bitbyniã. ⁊ non p̃misit eos spũs ihũ. Cum aũt ptrãsissent mysiã descenderũt troadem: ⁊ visio p̃ noctẽ paulo ostẽsa ẽ. Vir macedo quidã erat stans: ⁊ dep̃cans eum ⁊ dicens: Trãsiẽs i macedoniã adiuua nos. Vt ãt visum vidit. statim q̃siuim⁹ p̃ficisci in macedoniã: certi facti q̃ vocasset nos d⁹ euãgeliçare eis. Nauigantes aũt a troade recto cursu venim⁹ samotbraciã: ⁊ sequẽti die neapolim: ⁊ inde pbilippis. q̃ est prima ptis macedonie ciuitas colonia. Eram⁹ autẽ i bac vrbe dieb⁹ aliq̃t p̃sistẽtes. Die autẽ sabbato egressi sumus foras portã iux̃ flumẽ vbi videbat' oro esse. ⁊ sedentes loq̃bamur mulierib⁹ q̃ conuenerãt. ⁊ quedam mulier noie lydia purpuraria ciuitat' tbiatbirenox colẽs deũ audiuit: cuius dñs aperuit cor intendere bis q̃ dicebant' a paulo. Cũ aũt baptiçata cẽt ⁊ domus ei⁹: dep̃cata ẽ dicens: Si iudicastis me fidelẽ dño esse: introite in domũ meã ⁊ manete. Et coegit nos. Factũ ẽ aũt eũtib⁹ nobis ad orationẽ. puellam quãdã bñtẽ spm̃ pbitonẽ obuiare nobis: q̃ questũ magnũ prestabat dñis suis diuinando. Hec subsecuta paulũ ⁊ nos clamabat dicens: Isti boies serui dei excelsi sũt q̃ ãnũciãt vobis viã saluẽ. Hoc aũt faciebat mult⁹ dieb⁹. Dolens aũt paul⁹. ⁊ q̃uersus spũi dixit: Precipio tibi i noie ihũ xp̃i exire ab ea. Et exijt eadẽ bora. Videntes aũt dñi eius quia exiuit spes q̃stus eox̃: apprehendentes paulũ ⁊ sylam pduxerũt in forũ ad p̃ncipes: ⁊ offerẽtes eos magistratib⁹ dixerũt: Hi homines conturbãt ciuitatẽ nostrã cum sint iudei. ⁊ ãnũciãt morẽ quẽ nõ licet nobis suscipere neq̃ facere cum simus romani. Et cucurrit plebs aduersus eos. ⁊ magistrat⁹ scissis tunic⁹ eox̃ iusserũt eos virgis cedi. Et cũ multas plagas eis ip̃osuissent miserũt eos in carcerẽ: p̃cipiẽtes custodi ut diligent' custodiret eos. Qui cũ tale p̃ceptũ accepisset misit eos in interiorẽ carcerem: ⁊ pedes eox̃ strinxit ligno. Media aũt nocte paulus ⁊ sylas adorantes laudabant deũ: ⁊ audiebant eos qui in custodia erãt. Subito vo terremotus factus est magnus: ita ut mouerentur fundamenta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia: ⁊ vniuersorũ vincula soluta sunt. Expergefactus autẽ custos carceris ⁊ videns ianuas aptas carceris. euaginato gladio volebat se interficẽ: estimãs fugisse vinctos. Clamauit aũt paulus voce magna. dicẽs: Nibil tibi mali feceris. Vniuersi. n. hic sumus. Petit, toq̃ lumine introgressus est: ⁊ tremefactus p̃cidit paulo ⁊ syle ad pedes. ⁊ p̃ducens eos foras. ait: Dñi. q̃d me oportet facẽ ut saluus fiam? At illi dixerunt: Crede in dñm ihũm. ⁊ salu⁹ eris tu ⁊ dom⁹ tua. Et locuti sũt ei dei verbũ dñi: cũ oib⁹ q̃ erãt in domo ei⁹. Et tollẽs eos illa bora noctis lauit plagas eox̃. ⁊ baptiçatus ẽ ipse ⁊ ois dom⁹ ei⁹ ꝓtinuo. Cũq̃ perduxisset eos i domũ suã apposuit eis mensam. ⁊ letatus est cũ oi domo sua credẽs deo. Et cũ dies fact⁹ eẽt miserũt magistrat⁹ lictores dicẽtes. Dimitte boies illos. Nũciauit aũt custos carceris verba h̃ paulo: q̃a miserũt mg̃ratus ut dimittami. Nũc igit' exeũtes ite i pace. Paulus aũt dixit eis. Cesos nos publice indemnatos boies romanos miserũt i carcerẽ ⁊ nũc occulte nos eijciũt? Non ita: ꝫ veniãt ⁊ ipsi nos eijciãt. Nũciauerũt aũt mg̃rati⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

lictores verba ihc. Timueruntq; audito q̄ romani eēnt: ⁊ venientes ꝙpecati sunt eos: ⁊ educentes rogabāt ut egrederent̄ ꝛe vrbe. Egressi aūt ꝛe carcere introierūt ad lydiā: ⁊ visis frib⁹ consolati sūt eos: ⁊ ꝓfecti sunt.

Cum aūt ꝓambulassent amphipolim ⁊ apolloniam venerunt thessalonicā: vbi erat synagoga iu-dꝫ. Scōm ꝙsuetudinē aūt paul⁹ introiuit ad eos. ⁊ p̄ sabbata tria disserebat eis ex scripturis adaperiens ⁊ insinuās q̄a xp̄m oportuit pati ⁊ resurgere a mortuis. ⁊ quia hic ē ih̄s xp̄s quē ego annūcio vobis. Et quidā ex eis crediderūt. ⁊ adiūcti sūt paulo ⁊ syle. ⁊ ꝛe colētib⁹ gētilibusq; multitudo magna. ⁊ mulieres nobiles nō pauce. Zelantes aūt iu-dei assumētesq; ꝛe vulgo viros q̄sdā malos ⁊ turba facta cōcitauerūt ciuitatē. ⁊ assistētes domui iasonis q̄rebāt eos ꝓducere in pp̄m. Et cū nō inuenissent eos trahebāt iasonem ⁊ quosdā frēs ad p̄ncipes ciuitatis clamātes: qm̄ hi qui vrbem concitāt ⁊ huc venerūt q̄s suscepit iason. ⁊ hi oēs ꝓtra decreta cesar̄ faciūt regē alū dicētes eē ih̄m. Concitauerūt aūt plebē ⁊ p̄ncipes ciuitatis audiētes h̄. Et accepta satisfactiōe a iasone ⁊ a ceteris dimiserūt eos. Frēs ꝑo confestim p̄ noctē dimiserunt paulum ⁊ sylam in beroam. Qui cum venissent: in synagogā iudeoꝝ introierūt. Hi aūt erant nobiliores eoꝝ q̄ sunt thessalonicē qui suscepерunt verbū cū oī auiditate: q̄tidie scrutātes scripturas si hec ita se haberēt. Et multi q̄dē crediderunt ex eis. ⁊ mulierū gentiliū honestarū. ⁊ viri nō pauci. Cum autē cognouissent in thessalonica iudei quia ⁊ beroe p̄dicatū est a paulo verbū dei: venerūt ⁊ illuc cōmouentes ⁊ turbantes multitudinē. Statimq; tūc paulū dimiserūt frēs: ut iret vsq; ad mare. Sylas aūr ⁊ timotheus remānserūt ibi. Qui aūt deducebant paulū perduxerunt eū vsq; ad athenas. ⁊ accepto mādato ab eo ad sylā ⁊ timotheū ut q̄ celeriter venirent ad illū profecti sūt. Paulus autē cū athenis eos expectaret: incitabat̄ spūs ei⁹ in ipso videns idolatrie deditā ciuitatē. Disputabat igitur i synagoga cū iudeis ⁊ colentib⁹. ⁊ in foro p̄ oēs dies ad eos q̄ aderāt. Quidā aūt epicurei ⁊ stoici philosophi differebant cū eo: ⁊ q̄dā dicebāt. Quid vult seminiuerbi⁹ hic dicere? Alii ꝑo: nouoꝝ demoniorꝝ videt̄ ānūciator esse: q̄a ih̄m ⁊ resurrectionē annūciabat eis. Et apprehensum eū ad ariopagū duxerūt dicētes: Possum⁹ scire q̄ est h̄ noua q̄ a te dicit̄ doctrina? Nouā.n. q̄dā infers auribꝰ nr̄is. Volum⁹ ḡ scire q̄d nā velint h̄ esse. Athenienses autē oēs ⁊ aduene hospites ad nihil aliud vacabāt: nisi aut dicē aut audire aliq̄d noui. Stās aūt paul⁹ i medio ariopagi ait: Viri athenienses: p̄ oia q̄si superstitiosos vos video. Preteriēs.n. ⁊ videns simulacra vr̄a: inueni ⁊ aram in q̄ scriptū erat. Ignoto deo. Quod ḡ ignorātes colitis: h̄ ego ānūcio vobis. Deꝰ qui fecit mūdū ⁊ oia q̄ in eo sūt: hic celi ⁊ t̄re cū sit dn̄s nō i manufactis tēplis habitat: nec manib⁹ hūanis colit̄ indiges aliq̄: cū ipse det oib⁹ vitā ⁊ inspiratiōnē ⁊ oia: fecitq; ex vno oē gen⁹ hoiuꝫ inhabitare sup̄ vniuersam faciē t̄re: definiēs statuta tp̄a ⁊ t̄minos habitatiōis eoꝝ q̄rere deū. si forte attrectēt eum aut inueniāt: q̄uis nō longe sit ab vnoquoq; nostr̄. In ipso.n. viuim⁹ ⁊ mouemur ⁊ sum⁹. sicut ⁊ quidam vr̄oꝝ poetaꝝ dixerūt: Ipsi⁹.n. ⁊ gen⁹ sum⁹. Genus ḡ cū simus dei: nō debem⁹ estimare auro ⁊ argēto aut lapidi sculpture artis ⁊ cogitatiōis hois diuinū eē simile. Et tp̄a q̄dē hui⁹ ign̄ātie despiciens de⁹: nūc annūciat hoib⁹ ut oēs vbiq; pniam agāt: eo q̄ statuit diem i q̄ iudicatur⁹ ē orbē i eq̄tate in viro in q̄ statuit fidē p̄buēs oib⁹: suscitans eū a mortuis. Cū audissent aūt resurrectionē mortuoꝝ: q̄dā quidē irridebant: quidā ꝑo dixerūt: Audiem⁹ te de h̄ iterū. Sic paulus exiuit de medio eoꝝ. Quidā ꝑo viri adherentes ei crediderūt: in q̄b⁹ ⁊ dionysius ariopagita ⁊ mulier nomine damaris: ⁊ alii cum eis.

XVIII

Post h̄ egressus ab athenis venit corinthū. ⁊ inueniēs quēdā iudeū noīe aquilā ponticū genere qui nup̄r venerat ab italia ⁊ p̄scillā vxorē ei⁹: eo q̄ p̄ceptisset claudi⁹ discedere oēs iudeos a roma: accessit ad eos: ⁊ q̄a eiusdē erat artis manebat apud eos ⁊ opabat̄. Erant aūt scenofactorie artis. Et disputabat in synagoga p̄ oē sabbatū interponēs nomen dn̄i ih̄u: suadebatq; iudeis ⁊ greq. Cū venissent aūt de macedonia sylas ⁊ timotheꝰ: instabat ꝑbo paulus testificās iudeis eē xp̄m ih̄m. Contradicentib⁹ aūt eis ⁊ blasphemātib⁹: excutiēs vestimēta sua dixit ad eos. Sāguis vester sup̄ caput vr̄m. Mund⁹ ego ex h̄ ad gētes vadā. Et migrans inde intrauit in domū cuiusdā

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

noie titi iusti colẽtes dm: cui⁹ dom⁹ erat cõ-
lũcta synagoge. Crisp⁹ ãt archisynagogus
credidit dño cũ oi dmo sua. ⁊ multi corin-
thioꝝ audiẽtes credebãt ⁊ baptiçabãt. Di-
xit aũt dñs nocte p visionẽ paulo. Noli timẽ
ꝫ loquere ⁊ ne taceas. Propter qđ ego sum
tecum: ⁊ nemo apponet tibi ut noceat te: qm̃
ppl⁹ ẽ mihi mult⁹ i hac ciuitate. Sedit aũt
ibi ãnũ ⁊ sex mẽses: docẽs apud eos verbum
dei. Gallione aũt pcõsule achaie insurrexe-
rũt vno animo iudei i paulũ: ⁊ adduxerũt eũ ad
tribunal dicentes: qa cõtra legẽ hic psuadet
hoib⁹ colẽ dm. Incipiente aũt paulo aperire
os: dixit gallio ad iudeos. Si qđẽ eẽt iniquũ
aliqđ aut facinus pessimũ o viri iudei: recte
vos sustinerẽ: si vo questiones sũt de verbo ⁊
noib⁹ legꝭ vestre: vosipsi videritꝭ. Iudex ego
horũ nolo esse. Et minauit eos a tribunali.
Apphẽdentes aũt oes sostenem pncipẽ syna-
goge pcutiebant eum ante tribunal. ⁊ nihil
eoꝝ gallioni cure erat. Paul⁹ vo cum adhuc
sustinuisset dies multos: fribus valefaciens
nauigauit i syriã. ⁊ cũ eo pscilla ⁊ aqla: qui
sibi totõderat in cenchris caput. Hẽbat. n. vo-
tum. Deuenitq; ephesum. ⁊ illos ibi reliquit.
Ipse vo ingressus synagogã disputabat cũ
iudeis. Rogãtib⁹ aũt eis ut ãpliori tpe ma-
neret: nõ cõsensit: ꝫ valefaciẽs ⁊ dicẽs: iterũ
reuertar ad vos deo volẽte: pfect⁹ ẽ ab epheso. Et descẽdẽs cesareã ascẽdit ⁊ salutauit ec-
clesiã. ⁊ descẽdit antiochiã. Et facto ibi ali-
quanto tpe: pfect⁹ est pambulans ex ordine
galatiã regionẽ ⁊ phrygiã: cõfirmãs omnes
discipulos. Iude⁹ autẽ qdã apollo noie: ale-
xandrin⁹ genere: vir eloquẽs deuenit ephesũ:
potens in scripturis. Hic erat edoctus viam
dñi. ⁊ feruens spũ loquebat ⁊ docebat dili-
genter ea q sũt ihu: sciẽs tm̃ baptisma iohannis
hic ꝯ cepit fiducialiter agere in synagoga.
Quẽ cũ audissent pscilla ⁊ aqla assũpserũt
eũ. ⁊ diligentius exposuerũt ei viã dñi. Cũ aũt
vellet ire achaiã: exhortati frẽs scripserunt
discipulis ut suscipẽrẽt eũ. Qui cum venisset
cõtulit multũ his q crediderũt. Vehemẽter. n.
iudeos reuincebat: publice ostẽdens p scri-
pturas esse xp̃m ihm̃.

XIX

Factũ ẽ aũt cũ apollo esset corinthi:
ut paul⁹ pagratis superioribus ptibus
deniret ephesum. ⁊ inueniret quosdã
discipulos. Dixitq; ad eos. Si spm̃ scm̃ acce
pistis credẽtes? At illi dixerũt ad eũ: Sz neq;
si spũs scũs est audiuim⁹. Ille vo ait: In q̃ ꝫ
baptiçati estis? Qui dixerũt: In iohannis
baptismate. Dixit aũt paul⁹. Iohannes ba-
ptiçauit baptismo pnie ppl̃o dicẽs: in eum
q̃ dentur⁹ esset p⁹ ipsũ ut crederẽt: ꝫ ẽ ihm̃.
His auditis baptiçati sũt i noie dñi ihu. Et
cum ipsuisset illis man⁹ paul⁹: venit spirit⁹
scũs sup eos. ⁊ loq̃bãt linguis. ⁊ prophẽta-
bant. Erãt autẽ oes viri fere duodecim. In-
trogressus aũt synagogã cũ fiducia loq̃bat
p tres mẽses: disputans ⁊ suadens de regno
dei. Cũ aũt qdã indurarent ⁊ non crederent
maledicentes viã dñi coram multitudine: dis-
cedens ab eis segregauit discipulos: q̃tidie
disputans in scola tyrãni cuiusdam. Hoc aũt
factũ ẽ p biẽniũ: ita ut oes q̃ habitabãt in asia
audirent verbũ dñi: iudei atq; gẽtiles. Vir-
tutesq; non quaslibet faciebat deus p manũ
pauli: ita ut etiã sup languidos deferrentur
a corpe ei⁹ sudaria ⁊ semicictia. ⁊ recedebãt
ab eis languores. ⁊ spũs nequã egrediebãt.
Temptauerũt autẽ quidã ⁊ de circũeuntib⁹
iudeis exorcistis iuocare sup eos q̃ habẽt
spũs malos nomẽ dñi ihu dicẽtes: Adiuro
vos p ihm̃ quẽ paulus predicat. Erant autẽ
cuiusdã scene iudei pncipis sacerdotũ septem
filij: q̃ hoc faciebãt. Rñdens aũt spũs neq; di-
xit eis: Ihesũ noui. ⁊ paulũ scio. Vos autem
q̃ estis? Et insiliẽs ho i eos i q̃ erat demoniũ
pessimũ ⁊ dñatus amboꝝ: ualuit ꝓ eos: ita
ut nudi ⁊ vulnerati effugerent de domo illa.
Hoc aũt notũ factũ ẽ oib⁹ iudeis atq; genti-
lib⁹ q̃ habitabãt ephesi. ⁊ cecidit timor super
oes illos. ⁊ magnificabatur nomẽ dñi ihu.
Multiq; credẽtiũ veniebãt cõfitẽtes ⁊ annũ-
ciantes act⁹ suos. Multi aũt ex eis q̃ fuerãt
curiosa sectati: cõtulerũt libros ⁊ cõbusserũt
eos coram oib⁹. ⁊ cõputatis pciis illoꝝ inue-
nerũt pecuniã denariorũ q̃nquagita miliũ. Ita
fortiter crescebat verbũ dei ⁊ cõfirmabat. His
aũt expletis, pposuit paul⁹ in spũ trãsita mace-
donia ⁊ achaia ire hierosolymã: dicens: qm̃
postq; fuero ibi: oportet me ⁊ romã videre.
Mittẽs aũt i macedoniã duos ex ministran-
tib⁹ sibi timotheũ ⁊ erastũ: ipse remansit ad
tẽp⁹ in asia. Facta ẽ autẽ illo tpe turbatio nõ
minima de via dñi. Demetri⁹. n. quidã noie
argentari⁹ faciẽs edes argẽteas diane: pstа-
bat artificib⁹ nõ modicũ q̃stũ: q̃s cõuocans
⁊ eos q̃ eiusmodi erant opifices: dixit: Viri
sciti q̃a de hoc artificio ẽ nob acq̃sitio. ⁊ videtis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

7 auditis quia nõ solũ epbesi sed pene toti⁹ asie paul⁹ bic suadens auertit multã turbã dicẽs: qm̃ non sunt dij q manib⁹ fiunt. Non solũ aũt h̃ piclitabit nob ps i redargutionẽ venire: ſ 7 magne diane tẽplũ in nibilũ reputabit. 7 destrui incipiet maiestas ei⁹ quã tota asia 7 orbis colit. His auditis repleti sunt ira. 7 exclamauerũt dicẽtes: Magna diana epbesioꝝ. Et ipleta ẽ ciuitas tota cõfusione: 7 impetũ fecerunt vno aio in tbeatrũ rapto gaio 7 aristarcho macedonibus comitibus pauli. Paulo aũt volente intrare in populũ nõ pmiserunt discipuli. Quidã aũt 7 de asie pncipib⁹ q erant amici ei⁹ miserunt ad eũ: rogantes ne se daret in tbeatrũ. Alij aũt aliud clamabãt. Erat.n. eccl'ia cõfusa: 7 plures nescieb̃t q ex causa cõuenissent. De turba autẽ detraxerũt alexãdrũ: ppellẽtib⁹ eum iudeis. Alexãder aũt manu silentio postulato: volebat rationẽ reddẽ pplo. Quẽ ut cognouerũt iudeũ esse: uox facta ẽ una oiuꝫ qsi p horas duas clamantiũ. Magna diana epbesioꝝ. Et cum sedasset scriba turbas· dixit: Viri ephesij: quis.n. ẽ hoiuꝫ q nesciat ephesioꝝ ciuitatẽ cultricẽ eẽ magne diane iouisq; plis? Cũ ḡ bis cõtradici nõ possit: oportet vos sedatos esse. 7 nibil temere agẽ. Adduxistis.n hoies istos: neq; sacrilegos neq; blasfemantes deã vr̃am. Si ergo demetri⁹ 7 qui cũ eo sunt artifices bñt aduersus aliquẽ cãm: cõuent⁹ fori ẽses agunt. 7 pcõsules sũt: accusent inuicem. Si q̃d aũt alteri⁹ rei queritꝫ: in legitima eccleſia poterit absolui. Nã 7 piclitamur argui seditiõis hodierne: cũ null⁹ obnoxius sit de q possim⁹ reddere rationẽ cõcursus istius Et cũ h̃ dixisset: dimisit eccleſiã. XX

Postq; aũt cessauit tumult⁹: vocatis paul⁹ discipulis 7 exhortat⁹ eos valedixit: 7 pfect⁹ ẽ ut iret in macedoniã. Cũ aũt pambulasset ptes illas 7 exhortat⁹ eos fuisset multo sermone· venit ad greciam: vbi cũ fecisset mẽses tres· facte sunt illi isidie a iudeis nauigaturo in syriã: habuitq; psiliũ ut reuerteret p macedoniã. Comitat⁹ est aũt eũ sosi pat̃ pyrrbi beroensis: thessalonicẽsiũ vo aristarchus 7 secũd⁹ 7 gaius derbeus 7 timotheus: asiani vo tychic⁹ 7 trophim⁹. Hi cum pcessissent· sustinuerunt nos troade: nos vo nauigauim⁹ p⁹ dies azimorum a philippis. 7 venim⁹ ad eos troadem i dieb⁹ qnq; vbi demorati sum⁹ dieb⁹ septem.

Una aũt sabbati cũ conuenissem⁹ ad frãgẽdũ panẽ· paul⁹ disputabat cũ eis pfectur⁹ i crastinum: ptraxitq; sermonẽ vsq; in mediã noctẽ. Erant aũt lampades copiose i cenaculo vbi eram⁹ cõgregati. Sedẽs aũt q̃dã adolescẽs noie eutych⁹ sup fenestrã· cũ mergeret somno ḡui disputãte diu paulo duct⁹ somno cecidit de tertio cenaculo deorsũ. 7 sublat⁹ ẽ mortuus. Ad quẽ cũ descẽdisset paul⁹ incubuit sup eũ. 7 cõplex⁹ dixit: Nolite turbari. Aia enim ipsius in ipso ẽ. Ascẽdens aũt frangensq; panẽ 7 gustans· satisq; allocut⁹ ẽ vsq; in lucẽ. 7 sic pfect⁹ ẽ. Adduxerũt autẽ puerũ viuẽtẽ. 7 consolati sũt nõ mime. Nos aũt ascẽdentes nauẽ nauigauim⁹ i asson· inde suscepturi paulũ. Sic.n. disposuerat: ipse p terrã iter factur⁹· Cũ autẽ cõuenissemus in asson assũpto eo uenim⁹ mytilenẽ. Et inde nauigãtes sequẽti die venimus contra chium: 7 alia die applicuim⁹ samũ. 7 sequẽti die venimus miletũ. Proposuerat.n. paul⁹ trãsnauigare epbesũ: ne q̃ mora illi fieret in asia. Festinabat enim si possibile sibi esset: ut die pẽtbecosten faceret bierosolymis. A mileto aũt mittẽs epbesũ vocauit maiores natu ecclesie: q cũ venissent ad eũ 7 simul essent· dixit eis: Vos scitis a pma die q̃ ingressus sum in asiã qlit̃ vobiscũ p oẽ tẽp⁹ fuerim seruiens dño cũ oi bũilitate 7 lacbrymis 7 tẽptatiõib⁹: q̃ mibi acciderũt ex insidijs iudeoꝝ: quõ nibil subtraxerim vob utiliũ· q̃ min⁹ ãnũciarẽ vobis 7 docerẽ vos publice 7 p domos: testificans iudeis atq; gẽtilib⁹ i deum penitẽtiã 7 fidẽ in dñm nr̃m ibm xp̃m· Et nũc ecce ego alligat⁹ spiritu· vado in irl'm q̃ in ea ventura sũt mibi ignorans: nisi q; spũs scũs p oes ciuitates m̃ ptestat dicens: qm̃ vincula 7 tribulationes bierosolymis me manent. Sed nibil borum vereor: nec facio aiam meã p̃ciosiorẽ q; me. dũmõ cõsũmẽ cursum meũ 7 ministeriũ q̃ bi q̃ accepi a dño ihu testificari euãgeliũ grẽ dei. Et nũc ecce ego scio q̃a ampli⁹ non videbitis faciẽ meã: vos oes p q̃s trãsiui p̃dicãs regnũ dei. Quapter cõtestor vos hodierna die: q̃a mund⁹ sum a sanguine oiuꝫ. Nõ.n. subterfugi q̃ min⁹ annũciarẽ oẽ consiliũ dei vobis. Attẽdite vob̃ 7 vniuerso gregi· i q̃ vos spũs scũs posuit epos regẽ eccleſiã dei: quã acq̃siuit sanguine suo. Ego scio qm̃ intrabũt p⁹ discessionẽ meã lupi rapaces in vos: non parcentes gregi. Et ex vobisipsis exurgent

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

viri loquẽtes puersa·ut abducãt discipulos p9 se. Propt̃ qđ vigilate memoria retinentes qm̃ p triẽniũ nocte 7 die non cessaui cum lachrymis monẽs vnũquẽq; vr̃m. Et nũc cõmendo vos ds 7 ꝟbo grẽ ipsi9: q̃ potẽs ẽ edificare 7 dare hereditatẽ iscificatis oib9. Argẽtum 7 aurũ aut vestẽ nulli9 cõcupiui sic ipsi scitis: qm̃ ad ea que mihi opus erant 7 his q̃ mecũ sũt: ministrauerũt man9 iste. Omnia oñdi vob: qm̃ sic laborãtes oportet suscipere infirmos·ac meminisse ꝟbi dñi ihu: qm̃ ipse dixit: Beati9 ẽ magis dare q̃ accipe. Et cũ h dixisset: positis genib9 suis orauit cũ oibus illis. Magn9 aũt flet9 fact9 ẽ oiuz: 7 pcũbentes super collum pauli osculabant eum: dolentes maxime in verbo qđ dixerat qm̃ amplius faciem eius nõ essent visuri. Et deducebant eum ad nauem.

XXI

Cum autẽ factũ esset ut nauigarem9 abstracti ab eis: recto cursu venim9 chon. 7 sequenti die rhodũ: 7 inde patarã. Et cũ inuenissem9 nauẽ transfretãtẽ in phenicẽ: ascendentes nauigauim9. Cum apparuissem9 aũt cypro relinquẽtes eam ad sinistrã nauigauim9 in syriã. 7 venim9 tyrũ. Ibi.n. nauis exposita erat onus. Inuent̃ aũt discipulis mansim9 ibi dieb9 septẽ. Qui paulo dicebãt p spm̃: ne ascẽderet hierosolymã. Et expletis dieb9 pfecti ibamus· deducentib9 nos oib9 cũ vxoꝛib9 7 filijs vsq; foras ciuitatẽ: 7 positis genib9 in littore orauimus. Et cum valefecissemus inicẽ ascẽdim9 nauẽ: illi aũt redierũt in sua. Nos ꝟo nauigatione explicita a tyro venim9 ptolemaidam 7 salutatis frib9 mansim9 die vna apud illos. Alia aũt die pfecti venim9 cesareã. Et intrãtes domũ philippi euãgeliste qui erat vn9 de septẽ: mansim9 apud eum. Huic autem erãt q̃tuoꝛ filie virgines ppbetantes. Et cũ moraremur p dies aliq̃t: supuenit quidam vir a iudea ppba noie agab9. Is cũ venisset ad nos tulit ẓonã pauli. 7 alligans sibi pedes 7 man9 dixit: Hec dicit spũs scũs. Sic cui9 est ẓona h sic alligabũt in irl'm iudei. 7 tradent in manus gẽtiũ. Qđ cũ audissem9 rogabamus nos 7 q̃ loci illi9 erãt: ne ascenderet hierosolymã. Tunc rñdit paul9. 7 dixit: Quid facit̃ flentes 7 affligentes coꝛ meũ? Ego aũt nõ solũ alligari: sed 7 mori in irl'm paratus sum ppt̃ nomẽ dñi ihu. Et cũ ei suadere nõ posse-mus: quiesim9 dicentes: Dñi voluntas fiat.

Post dies autẽ istos p̃parati ascẽdebam9 in irl'm. Venerũt aũt q̃dã ex discipulis a cesarea nobiscũ: adducentes secũ apud quẽ hospitaremur iasonẽ quendã cypriũ antiquũ discipulũ. Et cum venissem9 hierosolymam: libent̃ exceperũt nos frẽs. Sequẽti autẽ die introibat paul9 nobiscũ ad iacobum: oẽsq; collecti sunt seniores. Quos cum salutasset: narrabat p singula q̃ de9 fecisset in gentib9 p ministeriũ illi9. At illi cũ audissent· magnificabãt deũ dixerũtq; ei: Vides frat̃ q̃t milia sunt in iudeis q̃ crediderũt: 7 oẽs emulatores sũt legis. Audierũt aũt de te: q̃a discessionẽ doceas a moyse eoꝛ q̃ p gẽtes sunt iudeoꝛ: dicẽs nõ debere eos circũcidere filios suos: neq; ꝑm consuetudinẽ ingredi. Quid g̃ est? Utiq; oportet cõuenire multitudinẽ. Audient.n. te supuenisse. Hoc g̃ fac qđ tibi dicimus. Sũt nobis viri q̃tuoꝛ votũ hñtes sup se. His assũptis scifica te cũ illis. 7 impende in illis ut radant capita: 7 scient oẽs· q̃a q̃ de te audierũt falsa sunt· ꝑ ambulas 7 ipse custodiẽs legẽ. De bis aũt q̃ crediderũt ex gẽtib9 nos scripsim9 indicantes: ut abstineãt se ab idolis imolato 7 sanguie 7 suffocato 7 foꝛnicatiõe. Tunc paul9 assũptis viris postera die purificat9 cũ illis intrauit in tẽplũ: ãnũcians expletionẽ dierũ purificationis donec offerret̃ p vnoq; eoꝛ oblatio. Dũ aũt septem dies ꝯsumarent̃: bi q̃ de asia erãt iudei cũ vidissent eũ in tẽplo cõcitauerunt oẽm pp'm. 7 iecerũt ei manus clamãtes. Viri israelite adiuuate. Hic est hõ q̃ aduersus pp'm 7 legẽ 7 locũ hũc oẽs vbiq; docẽs: insup 7 gẽtiles induxit in tẽplũ: 7 violauit scm̃ locum istum. Viderãt.n. trophimũ ephesum in ciuitate cum ipso: quẽ estimauerũt: qm̃ in templũ introduxisset paul9. Cõmotaq; ẽ ciuitas tota. 7 facta ẽ ꝯcursio pp'i. Et ap̃hẽdẽtes paulũ trahebãt eũ extra tẽplũ. 7 statim clause sunt ianue. Querẽtib9 aũt eũ occidere: nũciatũ est tribuno coꝛtis· q̃a tota cõfundit̃ irl'm. Qui statim assũptis militib9 7 cẽturiõib9 decucurrit ad illos. Qui cũ vidissent tribunũ 7 milites: cessauerũt pcutere paulũ. Tũc accedẽs tribun9 ap̃hendit eum. 7 iussit alligari catẽnis duab9: 7 interrogabat q̃s esset: 7 q̃d fecisset. Alij aũt aliud clamabãt in turba. Et cũ nõ posset certũ cognoscẽ p̃ tumultu: iussit duci eũ in castra. Et cũ venisset ad gradus: cõtigit ut poꝛtaret̃ a militib9 ppt̃ vim pp'i.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Sc̃qbat.n.multitudo ꝓpli clamãs: tolle eũ
Et cũ cepisset iduci ĩ castra paul⁹.dic̃ tribu-
no. Si licet mihi loq̃ aliq̃d ad te? Qui dixit
ei. Grece nosti? Nõne tu es egypti⁹ qui ante
hos dies tumultũ cõcitasti: 7 eduxisti in de-
sertũ q̃tuor milia virorũ siccariorꝫ? Et dixit
ad eũ paulus. Ego hõ sũ q̃dē iude⁹ a tharso
cilitie: nõ ignote ciuitatis municeps. Rogo
aũt te: ꝓmitte mihi loq̃ ad ꝓplm. Et cum ille
ꝓmisisset: paulus stans ĩ gradib⁹ ānuit ma-
nu ad plebē. 7 magno silentio facto. allocut⁹
est lingua hebrea. dicens:

XXII

Viri frēs 7 pres: audite qua ad vos
nunc reddo rationē. Cũ audissent
aũt q̃a hebrea lingua loq̃ē ad illos:
magis ꝓstiterũt silētiũ. Et dixit: Ego sum vir
iude⁹ nat⁹ tharso cilitie: nutrit⁹ autē in ista
ciuitate sec⁹ pedes gamalielis. erudit⁹ iuxta
veritatē patrie legis: emulator legis sicut 7
vos oēs estis hodie: q̃ hāc viā ꝓsecutus sum
vsq; ad mortē alligans 7 tradēs ĩ custodias
viros ac mulieres. sicut princeps sacerdotũ
mihi testimoniũ reddit 7 oēs maiores natu:
a quib⁹ 7 epistas accipiens ad frēs damascũ
pgebā ut adducerē inde vinctos in irlm ut
punirēt. Factũ ē autē eunte me 7 appropin-
quāte damasco media die. subito de celo cir-
cũfulsit me lux copiosa. 7 decidēs in trā au-
diui vocē dicentē mihi. Saule saule: q̃d me
ꝓsequeris? Ego aũt rñdi. Quis es dñe? Di-
xitq; ad me. Ego sum ihūs nazaren⁹: quē tu
ꝓsequer. Et q̃ mecũ erāt lumē q̃dē viderunt:
vocē aũt nõ audierũt ei⁹ q̃ loq̃bat mecũ. Et
dixi. Quid faciā dñe? Dñs aũt dixit ad me.
Surgens vade damascũ: 7 ibi tibi dicet de
oib⁹ q̃ te oporteat facē. Et cũ nõ viderē pre
claritate luminis illi⁹: ad manũ deduct⁹ a co-
mitib⁹. veni damascũ. Ananias aũt q̃dā vir
ꝑm legē testimoniũ bñs ab oib⁹ cobabitan-
tib⁹ iudeis: veniēs ad me 7 stans dixit mihi.
Saule frater respice. Et ego eadem hora re-
spexi in eũ. At ille dixit: Deus patꝫ nostrorꝫ
ꝓordinauit te ut cognosceres voluntatē ei⁹:
7 vidēs iustũ 7 audires vocē ex ore ei⁹: quia
eris testis illi⁹ ad oēs homines eorũ q̃ vidisti 7
audisti. Et nunc q̃d moraris? Exurge 7 ba-
ptiçare. 7 ablue pctā tua inuocato noie ipsi⁹.
Factũ ē aũt reuertēti mihi i irlm 7 oranti in
tēplo: fieri me ĩ stupore mētis: 7 videre illum
dicentē mihi. Festina 7 exi velociter ex irlm:
q̃m non recipiēt testimoniũ tuum de me. Et
ego dixi: Dñe: ipsi sciũt q̃a ego erā ꝓcludens
in carcerē. 7 cedens p synagogas eos q̃ cre-
dēbāt ĩte. Et cũ funderet sanguis stephani
testis tui. ego stabā 7 cõsentiebā: 7 custodie-
bam vestimenta interficientiũ illũ. Et dixit ad
me. Vade: qm̃ ego in nationes longe mittā te
Audiebāt aũt eũ vsq; ad hoc verbũ. 7 leuaue-
rũt vocē suā dicētes. Tolle de terra hui⁹mõi. Nõ
n.phas ē eũ viuere. Vociferantib⁹ aũt eis 7
ꝓiicientib⁹ vestimēta sua. 7 puluerē iactan-
tib⁹ in aerē: iussit tribun⁹ induci eũ ĩ castra 7
flagellis cedi 7 torqueri eũ: ut sciret ꝓpt quā
causā sic acclamarēt ei. Et cũ astrinxisset eũ
loris dixit astāti sibi cēturiōi paul⁹. Si hoiem
romanũ 7 indēnatũ licet vobis flagellare?
Quo audito centurio accessit ad tribunũ: 7
nũciauit ei. dicēs: Quid actur⁹ es? hic enī
hō ciuis roman⁹ ē. Accedēs autē tribunus
dixit illi: Dic mihi si tu roman⁹ es? At ille
dixit: Etiam. Et rñdit tribun⁹. Ego multa
sũma ciuilitatē hāc cõsecut⁹ sum. Et paul⁹ ait
Ego aũt 7 nat⁹ sũ. Protin⁹ q̃ discesserũt ab
illo q̃ eũ torturi erāt. Tribun⁹ quoq; timuit
postq̃ resciuit q̃a ciuis roman⁹ eēt. 7 q̃a alli-
gasset eũ: Postera autē die volens scire dili-
gētiꝰ q̃ ex causa accusaret ꝑa iudeis. soluit eũ
7 iussit sacerdotes cõuenire 7 cũ cõciliũ. 7 pro-
ducēs paulũ statuit inter illos.

XXIII

Intēdēs autē in cōciliũ paul⁹ ait: Viri
frēs: ego oi cōscia bona cõuersat⁹ sum
aīa mea vsq; in hodiernũ die. Princeps
aũt sacerdotũ ananias pcepit astātibus sibi
pcutere os eius. Tũc paul⁹ dixit ad eũ. Per-
cutiet te de⁹ paries dealbate. Et tu sedēs iu-
dicas me ꝑm legē. 7 p̃ legē iubes me pcuti?
Et q̃ astabũt dixerũt: Sũmũ sacerdotē dei
maledicis? Dixit aũt paul⁹. Nescieb̄ frēs:
q̃a princeps ē sacerdotũ. Scriptũ ē.n. Prin-
cipē ppli tui nõ maledices. Sciēs aũt paul⁹
q̃a vna ps eēt saduceorꝫ. 7 altera phariseorꝫ:
exclamauit in cōcilio. Viri frēs: ego pharise⁹
sum: filius phariseorꝫ. De spe 7 resurrectione
mortuorũ ego iudicor. Et cum hec dixisset:
facta est dissensio inter phariseos 7 saduceos
7 soluta est multitudo. Saducei aũt dicunt
nõ esse resurrectionē mortuorꝫ. neq; angelũ
neq; spm̃: phariseī aũt vtraq; cõfitent. Fact⁹
ē aũt clamor magnus. 7 exurgētes q̃dā pha-
riseorꝫ pugnabāt dicentes: nihil mali inueni-
mus in hoie isto. Quid si spirit⁹ locut⁹ est ei
aut angel⁹? Et cũ magna dissensio facta eēt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

timens tribun⁹ ne discerperet⁹ paul⁹ ab ipsis iussit milites descendere ⁊ rape eū de medio eor: ac deducere eū in castra. Sequēti autē nocte assistēs ei dñs·ait: Constās esto. Sic n. testificat⁹ es de me in ier'm: sic te oportet ⁊ rome testificari. Facta aūt die collegerūt se q̄dā ex iudeis: ⁊ deuouerunt se dicentes: neq; manducaturos neq; bibituros·donec occiderēt paulū. Erāt autē pl⁹ q̄ q̄draginta viri qui hāc cōiurationē fecerāt: qui accesserūt ad principes sacerdotū ⁊ seniores. ⁊ dixerunt: Deuotione deuouim⁹ nos nihil gustaturos: donec occidamus paulū. Nunc ḡ vos notū facite tribuno cū consilio: ut p̄ducat illū ad vos tanq̄ aliq̄d certi⁹ cognituri de eo. Nos v̄o p̄us q̄ appropiet parati sum⁹ interficē illū. Audiens aūt filius sororis pauli insidias: venit ⁊ intrauit in castra: nūciauitq; paulo. Vocās aūt paul⁹ ad se vnū ex centurionibus ait: Adolescentem hunc adduc ad tribunū. Habet. n. aliquid indicare illi. Et ille quidē assumēs eū: duxit ad tribunū. ⁊ ait: Vinct⁹ paul⁹ rogauit me hūc adolescētē p̄ducē ad te: hñtē aliquid loqui tibi. Appēndēs aūt tribun⁹ manū illi⁹ secessit cū eo seorsū: ⁊ iterrogauit illū. Quid ē q̄ hēs indicare mihi? Ille autē dixit: Judeis cōuenit rogare te ut crastina die p̄ducas paulū in conciliū·q̄si aliquid certi⁹ inquisituri sint de illo: tu v̄o ne credideris illis. Insidiantur enī ei ex eis viri amplius q̄ q̄draginta: q̄ se deuouerūt nō manducare neq; bibē donec interficiant eū: ⁊ nunc parati sunt expectātes promissū tuū. Tribun⁹ igit⁹ dimisit adolescētē: p̄cipiens ei ne cui loqueret·q̄m hec nota sibi fecisset. Et vocatis duob⁹ centurionib⁹·dixit illis: Parate milites ducentos ut eant vsq; cesareā. ⁊ equites septuaginta. ⁊ lācearios ducētos a tertia hora noctis: ⁊ iumēta p̄parate: ut ponentes paulū saluū p̄ducerent ad felicē p̄sidē. Timuit enī ne forte raperent eū iudei ⁊ occiderent: ⁊ ipse postea calūniam sustineret: tanq̄ acceptur⁹ pecuniā: scribens ei epistolā·continentē hec. Claudius lysias: optimo p̄sidi felici salutē. Virū hunc cōprehēsum a iudeis ⁊ incipiētē interfici ab eis supueniens cū exercitu eripui: cognito quia roman⁹ ē: volensq; scire causā quā obijciebant illi deduxi eū in cōciliū eor. Quē inueni accusari de questiōib⁹ legis ipsor: nihil v̄o dignū morte aut vinculis habentē crimē. Et cū mihi perlatū esset de insidijs q̄s parauerant illi·misi cum ad te: denūcians ⁊ accusatorib⁹ ut dicāt apud te. Vale. Milites v̄o ẽm p̄ceptū sibi assumētes paulū duxerunt per noctē in antipatridē. ⁊ postera die dimissis equitib⁹ ut cum eo irēt: reuersi sunt ad castra. Qui cū venissent cesareā ⁊ tradidissent ep'am p̄sidi: statuerūt añ illū ⁊ paulū Cū legisset aūt ⁊ interrogasset de q̄ prouincia esset. ⁊ cognoscēs q̄a de cilitia: audiā te inq̄t cū accusatores tui venerint. Jussitq; in pretorio herodis custodiri eū. XXIIII

Post q̄nq; aūt dies descendit princeps sacerdotū ananias cū senioribus q̄ busdā ⁊ tertullo quodā oratore: qui adierunt p̄sidē aduersus paulum. Et citato paulo: cepit accusare tertullus·dicens: Cū in multa pace agam⁹ p te: ⁊ multa corrigāt⁊ p tuā prudentiā: sp ⁊ vbiq; suscipim⁹ optime felix cū oi grā actione. Ne diutius autē te protrabam: oro breuiter audias nos p tua clemētia. Inuenim⁹ hunc hoiem pestiferū ⁊ cōcitātē seditionē oib⁹ iudeis i vniuerso orbe ⁊ auctorē seditionis secte naçarenor: q̄ etiā templū violare conat⁹ est: quē ⁊ appēhensum voluimus ẽm legē nostrā iudicare. Superueniens aūt tribun⁹ lysias cū vi magna eripuit eū de manib⁹ nr̄is iubens accusatores ei⁹ ad te venire: a q̄ poteris ipse iudicās de oib⁹ istis cognoscere: de quib⁹ nos accusam⁹ eū. Adiecerunt aūt ⁊ iudei: dicētes hoc ita se habere. Rñdit aūt paulus: ānuētē sibi p̄side dicere. Ex multis ānis te esse iudicē gēti huic sciēs: bono aio p me satisfaciā: Potes. n. cognoscē q̄a nō plus sūt mihi dies q̄ duodeci ex quo ascēdi adorare in ier'm. ⁊ neq; i tēplo inuenert me cū aliq̄ disputantē·aut cōcursū facientē turbe: neq; i synagogis neq; i ciuitate: neq; p̄bare p̄nt tibi de q̄b⁹ nūc me accusant. Cōfiteor aūt hoc tibi q ẽm secta quam dicunt hereſim sic deseruio patri ⁊ deo meo: credens oib⁹ q̄ i lege ⁊ p̄phetis scripta sunt: spem hns in deū quā ⁊ hi ipsi expectāt·resurrectionem futurā iustor ⁊ iniquor. In hoc ⁊ ipse studeo sine offendiculo conscientiam habere ad deū: ⁊ ad hoies sp. Post ānos aūt plures elemosynas facturus in gētē meā veni. ⁊ oblatiōes ⁊ vota: in q̄b⁹ inuenerūt me purificatū i templo: non cū turba neq; cū tumultu. Et appēhēderūt me: clamātes ⁊ dicētes: Tolle inimicū nr̄m. Quidā aūt ex asia iudei q̄s oportebat apud te p̄sto esse ⁊ accusare si quid haberent

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aduersū me:aut bi ipsi dicāt si qd inuenerūt i me ini qtatis cū stem in concilio: nisi de vna hac solūmō voce q̄ clamaui inter eos stans: qm̄ de resurrectiōe mortuoꝝ ego iudicor hodie a vobis. Distulit aūt illos felix:certissime sciens de via hac dicens:Cū tribun⁹ lysias descēderit audiā vos. Jussitq; centurioni custodire eū & habere requiē: nec quēq; de suis pbibere ministrare ei. Post aliq̄t āt dies ve/nies felix cū drusilla vxore sua q̄ erat iudea vocauit paulū.& audiuit ab eo fidē que est in xp̄m ih̄m. Disputāte aūt illo de iusticia & ca/stitate & de iudicio futuro:tremefactus felix respondit. Qd̄ nunc attinet vade:tēpore aūt opportuno accersiam te: simul & sperans q; pecunia ei dareť a paulo: ꝓpter qd̄ & frequēť accersiēs eū loquebať cū eo. Biennio aūt ex/pleto : accepit successorē felix portiū festum. Volens autē gratiā pstare iudeis felix: reli/quit paulū vinctū. XXV

Festus g̃ cū venisset in ꝓuinciā : post triduū ascendit bierosolymā a cesa/rea. Adierūtq; eū ꝓncipes sacerdo/tū.& primi iudeoꝝ aduersus paulū.& roga/bant eū postulātes gratiā aduersus eum ut iuberet p duci eū in ir̄m: insidias tēdētes ut inťficerēt eū in via. Festus aūt rn̄dit seruari q̄dē paulū i cesarea:se aūt maturi⁹ ꝓfectuꝝ. Qui g̃ in vobis aut potētes sūt descēdētes sil' si qd̄ ē in viro crimē accusent eū. Demoratus aūt inť eos dies nō ampli⁹ q̄ octo aut decē descendit cesareā.& altera die sedit ꝓ tribu/nali.& iussit paulū adduci. Qui cū pductus esset: circūsteterūt eū q̄ ab bierosolyma descē/derāt iudei multas & graues cās obijciētes q̄s nō poterāt ꝓbare: paulo rationē reddē/te: qm̄ neq; in legem iudeoꝝ neq; in templū neq; i cesarē q̄cq̄ peccaui. Festus aūt volēs gratiā prestare iudeis rn̄dens paulo dixit: Vis bierosolymā ascendē.& ibi de bis iudi/cari apud me? Dixit aūt paul⁹. Ad tribunal cesaris sto: ibi me oportet iudicari. Judeis nō nocui: sicut tu melius nosti. Si.n.nocui aut dignū morte aliq̄d feci : nō recuso mori. Si vō nihil est eoꝝ q̄ bi accusant me : nemo pōt me illis donare. Cesarē appello. Tūc fest⁹ cum cōsilio locut⁹ rn̄dit. Cesarē appellasti: ad cesarē ibis. Et cū dies aliq̄t trāsacti eēnt agrippa rex & bernice descenderūt cesareā ad salutandū festū. Et cū dies plures ibi mora/rent: festus regi indicauit de paulo dicens: Vir q̄dā ē derelict⁹ a felice vinct⁹: de quo cū essem bierosolymis adierūt me ꝓncipes sa/cerdotū & seniores iudeoꝝ: postulantes ad/uersus illū dānationē. Ad q̄s respōdi:q̄a nō ē romanis cōsuetudo donare aliquē hominē ꝓus q̄ is q̄ accusať pñtes hăt accusatores locūq; defendēdi accipiat ad abluēda crimi/na q̄ ei obiciuntť. Cū g̃ huc cōuenissent : sine vlla dilatiōe in sequēti die sedēs ꝓ tribunali iussi adduci virū. De q̄ cū stetissent accusato/res nullā causā deferebant de q̄b⁹ ego suspi/cabar malū: q̄stiōes vero q̄sdā de sua supersti/tiōe habebāt aduersus eū: & de q̄dā ihu defū/cto quē affirmabat paulus viuere. Dubitans aūt ego de h⁹modi q̄stione dicebā: si vellet ire bierosolymā : & ibi iudicari de istis. Paulo aūt appellante ut seruareť augusti cognitiōi iussi seruari eū donec mittam eū ad cesarem Agrippa aūt dixit ad festū. Volebam & ipse hoiem audire. Cras inq̄t audies eū. Altera aūt die cū venisset agrippa & bernice cū mul/ta ambitione.& introissent in auditoriū cum tribunis & viris ꝓncipalib⁹ ciuitaꝝ iubente festo adductus est paulus. Et dixit festus. Agrippa rex & oēs q̄ simul adestis nobiscū viri: videtis hūc hoiez de q̄ omis multitudo iu/deoꝝ inťpellauit me bierosolymis petentes & acclamātes:nō oportere eū viuere ampli⁹. Ego vero cōperi nihil dignū morte eū admisis/se. Ipso aūt h̄ appellāte:ad augustū iudica/ui mittere. De q̄ q̄d certū scribā dño nō ha/beo: ꝓpť qd̄ pduxi eū ad vos & maxime ad te rex agrippa: ut inerrogatione facta habeam q̄d scribā. Sine ratiōe enī mihi videť mittere vinctū: & causas ei⁹ nō significare. XXVI

Agrippa vero ad paulū ait. Permittitť tibi loqui ꝓ temetipso. Tūc paulus extenta manu cepit rationē reddere. De oib⁹ quib⁹ accusor a iudeis rex agrippa estimo me beatū apud te.cū sim defensurus me hodie.maxime te sciente oia q̄ apud iu/deos sūt ꝙsuetudines & q̄stiōes : ꝓpť qd̄ ob/secro patienter me audias. Et q̄dē vitā meā a iuuētute q̄ ab initio fuit i gēte mea i biero/solymis nouerūt oēs iudei: p̄scientes me ab initio si velint testimoniū perhibere : qm̄ ꝑm certissimā sectā nre religionis vixi phariseus Et nūc in spe q̄ ad pres nros repromissionis facta ē a deo.sto iudicio subiect⁹: i q̄ duodeci trib⁹ nostre nocte & die deseruientes sperant deuenire. De qua spe accusor a iudeis rex.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Quid incredibile iudicat apud vos si deus mortuos suscitat? Et ego quidē estimauerā me adūsus nomē ihū nazareni debē multa ꝓria agē: qđ et feci hierosolymis. Et multos scōꝝ ego i carceribꝰ inclusi a ꝓncipibꝰ sacerdotū ptāte accepta. et cū occiderēt. detuli sentētiā. Et p oēs synagogas frequēt puniens eos. cōpellebā blasphemare. et āpliꝰ insaniēs in eos. psequebar vsq; i exteras ciuitates. In qbꝰ dū irē damascū cū ptāte et ꝑmissu ꝓncipū sacerdotū. die media i via vidi rex de celo supꝫ splēdorē solis circūfulsisse me lumē et eos q mecū sil' erāt: oēsq; nos cū decidissemꝰ i trā audiui vocē loquentē mihi hebraica lingua: Saule saule qđ me psequeris? Durū ē tibi ꝯ stimulū calcitrare. Ego āt dixi. Quis es dñe? Dñs aūt dixit: Ego sū ihs nazarenꝰ. quē tu psequeris. Sz exurge et sta supꝫ pedes tuos. Ad hoc enim apparui tibi ut ꝓstituā te ministrū et testē eoꝝ q̄ vidisti. et eorū qbꝰ apparebo tibi. eripiens te de ꝑplis et gētibꝰ i qs nūc ego mitto te aperire oculos eoꝝ ut cōuertant a tenebris ad lucē. et de ptāte satbane ad deū. ut accipiant remissionē pctōꝝ. et sortē inter scōs p fidē q̄ ē in me. Vñ rex agrippa nō fui incredulꝰ celesti visioni: sed bis q̄ sūt damasci ꝑmū et hierosolymis et i oēm regionē iudee. et gētibꝰ ānūciabā ut pniam agerēt. et cōuerterēt ad deū digna pnie opa facientes. Hac ex cā me iudei cū eēm i tēplo cōprehēsū tēptabāt volentes me interficē. Auxilio āt adiutꝰ dei vsq; i hodiernū diē sto. testificās minori atq; maiori: nihil extra dicēs q̄ ea q̄ ꝑphe locuti sūt futura eē. et moyses. si passibilis xp̄s. si ꝑmus ex resurrectiōe mortuoꝝ lumē ānūciaturꝰ ē ꝑplo et gētibꝰ. Hec loquēte eo et rōnē reddente. festus magna voce dixit: Insanis paule. Multe te litē ad insaniā conuertūt. Et paulꝰ: nō insanio inq̄t optime feste. sed vocis et sobrietatis verba eloq̄r. Scit. n. de his rex ad quē et ꝓstāt loq̄r. Latere. n. eū nihil horū arbitror. Neq; n. i āgulo q̄cq̄ hoc gestū ē. Credis rex agrippa ꝓphetis? Scio qa credis. Agrippa aūt ad paulum. In modico suades me xp̄ianū fieri. Et paulꝰ. Opto apud deū et in modico et in magno nō tm̄ te sed etiā oēs q̄ audiūt hodie fieri tales q̄lis et ego sū. exceptis vinculis his. Et exurrexit rex et ꝑses et bernice et q̄ assidebant eis. Et cū secessissent. loq̄bant ad inuicē dicētes. qa nihil morte aut vinculis dignū quid fecit hō iste. Agrippa aūt festo dixit. Dimitti poterat hō hic: si non appellasset cesarem.

XXVII

Vt aūt iudicatū ē nauigare eū in italiā et tradi paulū cū reliq̄s custodijs cēturiōi noīe iulio cohortis auguste. ascēdētes nauē adrumetinā incipiētē nauigare circa asie loca sustulimus: ꝑseuerāte nobiscū aristarcho macedōe thessalonicēse. Sequenti aūt die venimus sidonē Humane aūt tractās iulius paulū ꝑmisit ad amicos ire. et curā sui agē. Et inde cū sustulissemus subnauigauimus cyprū ꝓpter ea q̄ essent venti ꝯrij. Et pelagus cilitie et pāphylie nauigātes venimus lystrā q̄ ē lytie. et ibi inueniens cēturio nauē alexandrinā nauigātē i italiā trāsposuit nos in eā. Et cū multū dieb⁹ tarde nauigaremus et vix deuenissemus ꝯ gnydū: ꝓhibēte nos vento adnauigauimus crete iuxta salmonē. Et vix iuxt nauigātes venimus i locū quēdā q̄ vocat boniportus. cui iuxt erat ciuitas thalassa. Multo aūt tpe pacto et cū iā nō eēt tuta nauigatio eo q̄ ieiuniū iāpteriisset. ꝓsolabat eos paulus dicēs eis: Viri. video q̄m cū iniuria et multo dāno non solū oneris et nauis. sed etiā aiaꝝ nrāꝝ incipit esse nauigatio. Cēturio aūt gubernatori et nauclero magis credebat q̄ bis q̄ a paulo dicebant. Et cū apt⁹ portus nō eēt ad hyemandū: plurimi statuerūt ꝓsiliū nauigare inde si q̄ modo possent deuenientes phenicē hyemare. portū cretē respicientē ad africū et ad chorū. Aspirante aūt austro estimātes ꝓpositū se tenē: cū sustulissent de asson. legebant cretā. Nō post multū aūt misit se ꝯ ipsam ventꝰ typhonicus. qui vocat euroaq̄lo. Cūq; arrepta esset nauis et nō posset conari i ventū. data naue flatibꝰ ferebamur. In insulā aūt quādā decurrētes q̄ vocat cauda. potuimus vix obtinere scapham. Qua sublata adiutoriis vtebāt accingētes nauē. timētes ne in syrtim icidērēt. submisso vase sic ferebāt. Valida aūt nobis tēpestate iactatis. sequēti die iactū fecerūt. et tertia die suis mānibꝰ armamēta nauis ꝓiecerūt. Neq; aūt sole neq; sideribꝰ apparētibꝰ ꝑ plures dies. et tēpestate nō exigua imināte: iam ablata erat spes oīs salutis nre. Et cū multa ieiunatio fuisset. tūc stans paulus i medio eoꝝ dixit. Oportebat q̄dē o viri audite me nō tollere a creta. lucriq; facē iniuriā hanc et iacturā. Et nūc suadeo vob⁹ bono aio esse. Amissio n. nulli⁹ aie erit ex nob⁹: ꝓterq̄ nauis. Astitit enī mihi hac nocte angelus dei cuius sum ego

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ cui ꝛeſeruio·dicẽs.Ne timeas paule·ceſari te opꝛtet aſſiſtẽ.Et ecce ꝺonauit tibi ꝺ⁹ oẽs q̃ nauigãt tecũ. Propter qꝺ ꝺono aio eſtote viri.Credo eni ꝛeo : ꝙa ſic erit quẽadmodũ dictũ ẽ mihi. In inſulã aũt quandã opꝛtet nos ꝛeuenire. Dꝫ poſtea q̃ ꝙrtadecima noc ſupuenit·nauigãtib⁹ nob i badria circa me· diã noctẽ ſuſpicabañ naute apparẽ ſibi ali· quã regionẽ.Qui ꝛ ſũmittẽtes ꝺolidẽ· inue· nerũt paſſus viginti. ꝛ puſillũ inde ſeparati ĩuenerũt paſſus q̃ndeci. Timẽtes aũt ne in aſpa loca inciderem⁹·ꝛe puppi mittẽtes an· cꝺoras q̃tuoꝛ optabãt diẽ fieri. Nautis ꝺo q̃rẽtib⁹ fugẽ ꝛe naui·cũ miſiſſent ſcapham i mare ſub obtentu q̃ſi icipent a pꝛoꝛa ancꝺo· ras extendẽ·dixit paul⁹ cẽturioni ꝛ militib⁹. Niſi bi i naui mãſerint·ꝺos ſalui fieri nõ po· teſtis. Tũc abſciderũt milites funes ſcap�others ꝛ paſſi ſunt eã excidẽ. Et cũ luc incipet fieri: rogabat paul⁹ oẽs ſumẽ cibũ·dicẽs: Quar· tadecima ꝺie ꝺodie expectãtes ieiuni pma· netis·nihil accipiẽtes. Propt̃ qꝺ rogo ꝺos accipe cibũ ꝓ ſalute vr̃a: ꝙa nulli⁹ ꝛeſtrũ ca· pill⁹ ꝛe capite pibit. Et cũ h̃ dixiſſet· ſumens panẽ grãs egit ꝛeo i ꝓſpectu oĩuz. ꝛ cũ fregiſ· ſet cepit manducare. Animeq̃oꝛes aũt facti oẽs ꝛ ipſi ſũpſerũt cibũ. Eram⁹ ꝺo vniuer· ſe aie i naui ducẽte ſeptuagitaſex. Et ſatiati cibo alleuiabãt nauẽ·iactãtes triticũ i mare. Cũ aũt ꝺies fact⁹ eẽt·trã nõ agꝫſcebãt: ſinũ ꝺo quẽdã ꝓſiderabãt hñtẽ litt⁹ i quẽ cogita· bant ſi poſſent eiꝫcẽ nauẽ. Et cũ anchoꝛas ſu· ſtuliſſent cõmittebãt ſe mari·ſimul laxantes iũcturas gubernaculoꝝ. ꝛ leuato artemone ꝑm aure flatũ tẽdebãt ad litt⁹. Et cũ icidiſſe· mus i locũ bithalaſſũ ipegerũt nauẽ. ꝛ pꝺo· ra quidẽ fixa manebat imobilis: puppis ꝺo ſoluebaꝫ a vi mar̃. Militũ aũt ꝓſiliũ fuit ut cuſtodias occiderẽt· ne q̃s cũ enataſſet effu· geret: cẽturio ãt volẽs ſuare paulũ ꝓhibuit fieri. Juſſitq̃ eos q̃ poſſent natare emittẽ ſe ꝓmos ꝛ euadẽ ꝛ ad tr̃ã exire. ꝛ ceꝺos alios i tabulis ferebãt·q̃ſdã ſuꝑ ea q̃ ꝛe naui erãt. Et ſic factũ ẽ ut oẽs aie euaderent ad terrã.

ET cũ euaſiſſem⁹: tũc XXVIII cog̃uim⁹ q̃a mitylene inſula vocabaꝫ Barbari ꝺo pſtabãt nõ modicã hu· manitatẽ nob. Accẽſa.n. pyra reficiebãt nos oẽs, ꝓpt̃ hymbꝛẽ q̃ imminebat ꝛ frig⁹. Cũ con· gregaſſet aũt paul⁹ ſarmẽtoꝝ aliquãtã mul· titudinẽ ꝛ impoſuiſſet ſuꝑ ignẽ: vipera a ca· loꝛe cũ pceſſiſſet invaſit manũ ei⁹. At ꝺo vi· ꝛerũt barbari pẽdentẽ ꝛeſtiã ꝛe manu ei⁹: ad ĩuicẽ ꝺicebant. Vtiq̃ homicida ẽ hõ hic: q̃ cũ euaſit ꝛe mari·vltio non ſinit eũ viuẽ. Et ille q̃dẽ excutiens ꝛeſtiã i ignem·nihil mali paſ· ſus ẽ. At illi exiſtimabãt eũ i tumoꝛẽ cõuer· tendũ. ꝛ ſubito caſuꝝ ꝛ moꝛi. Diu autẽ illis ſpantib⁹ ꝛ videntib⁹ nihil mali i eo fieri·cõ· uertentes ſe·dicebãt eũ eſſe ꝛeũ. In locis ãt illis erãt pdia ꝓncipis inſule noie publij: q̃ nos ſuſciplẽs·triduo benigne exhibuit. Cõ· tigit aũt patrẽ publij febꝛibus ꝛ dyſenteria ꝛeꝛatũ iacere. Ad quẽ paulus intrauit. ꝛ cũ oꝛaſſet ꝛ impoſuiſſet ei manus·ſaluauit eũ. Quo facto oẽs q̃ i inſula habebãt infirmita· tes accedebãt ꝛ curabañ. Qui etiã multis ꝺonoꝛib⁹ nos ꝺonoꝛauerũt. ꝛ nauigantibus ipoſuerũt q̃ nccĩa erãt. Poſt menſes aũt tres nauigauim⁹ i naui alexãdrina q̃ i inſula hye· mauerat: cui erat inſigne caſtoꝛũ. Et cũ ꝛe· niſſem⁹ ſyracuſam mãſim⁹ ibi triduo. Inde circũlegẽtes ꝛeuenim⁹ regiũ. ꝛ p⁹ vnũ diem flante auſtro ſecũda ꝺie ꝛenimus puteolos vbi iuẽtis frib⁹ rogati ſumus manere apud eos ꝺies ſeptem. ꝛ ſic ꝛenim⁹ romã. Et inde cũ audiſſent frẽs occurrerũt nobis vſq̃ ad appij foꝛũ ꝛ trib⁹ tabernis. Quos cũ vidiſſet paul⁹·grãs agẽs ꝺeo accepit fiduciã. Cũ ãt ꝛeniſſem⁹ romã ·pmiſſum ẽ paulo pmanere ſibimet·cum cuſtodiẽte ſe milite. Poſt tertiũ aũt ꝺiẽ cõuocauit pꝛimos iudeoꝝ. Cũq̃ ꝛe· niſſent·ꝺicebat eis: Ego viri frẽs nihil ad· uerſus pleb̃ faciẽs aut moꝛẽ patꝛũ: vinct⁹ ab hieroſolymis tradit⁹ ſũ i man⁹ romanoꝝ q̃ cũ interrogationẽ ꝛe me habuiſſent volue· rũt me ꝺimittẽ·eo q̃ eẽt nulla cã moꝛtis i me Cõtradicẽtib⁹ aũt iudeis coact⁹ ſũ appellare ceſarẽ: nõ q̃ſi gentẽ meã hñs aliq̃d accuſare. Propt̃ hãc igit̃ cãm rogaui vos videꝫ ꝛ allo· qui. Propt̃ ſpem.n. iſrl̃ cathꝛna hac circũda· tus ſũ. At illi dixerũt ad eũ. Nos neq̃ lrãs accepim⁹ ꝛe te a iudea: neq̃ aduenies aliq̃s fratꝝ nũciauit aut locut⁹ ẽ quid ꝛe te malũ. Rogam⁹ aũt a te audire q̃ ſentis. Nã ꝛe ſecta hac notũ ẽ nob: ꝙa vbiq̃ ei ꝓtradicit̃. Cũ cõ ſtituiſſent aũt illi diẽ: venerũt ad eũ in hoſpi· tiũ plurimi·q̃b⁹ exponebat teſtificãs regnũ ꝺei·ſuadẽſq̃ eis ꝛe ihũ ex lege moyſi ꝛ ꝓphꝛe· tis·a mane vſq̃ ad veſperã. Et quidã crede· bãt bis q̃ ꝺicebañ: quidã ꝺo nõ credebant. Cũq̃ iuicẽ nõ eſſent cõſentiẽtes: diſcedebãt

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

dicẽte paulo vnũ verbũ. Quia bñ spũs scũs locut⁹ ẽ p ysaiã ꝓpha am ad pres vros dicẽs. Vade ad pplm istũ 7 dic. Aure audietis 7 nõ intelligetis. 7 videtes videbitis 7 nõ pspicietis. Incrassatũ ẽ.n. cor pli bui⁹ 7 aurib⁹ grauiꝰ audierũt. 7 oculos suos compserũt: ne forte videãt oculis. 7 aurib⁹ audiãt. 7 corde intelligãt. 7 ꝙuertant. 7 sanem eos. Notũ g̃ sit vob: qm̃ gẽtib⁹ missũ est ꝟ salutare dei. 7 ipsi audiẽt. Et cũ ꝟ dixisset: exierunt ab eo iudei multã bñtes inꝰ se q̃stionẽ. Mansit aũt biennio toto in suo cõducto. 7 suscipiebat oẽs q̃ ingrediebanꝰ ad eũ: p̃dicãs regnũ dei. 7 docens que sunt de dño ihu xpo. cũ oi fiducia sine prohibitione.

Explicit liber actuũ apostolox. Incipit plogus in septẽ epistolas canonicas.

Non ita ẽ ordo apud grecos q̃ integre sapiũt fidẽq; rectã sectantur epl'arũ septẽ. q̃ canonice nũcupanꝰ sicut in latinis codicib⁹ iueniꝰ: ut q̃a petrus est primus in ordine apl'ox: p̃me sint etiã ei⁹ epl'e in ordine ceterarũ. Sed sicut euãgelistas dudũ ad veritatis lineã correxim⁹: ita has ꝓprio ordini deo iuuãte reddidim⁹. Est.n. p̃ma eax vna iacobi. due petre. tres iohannis. 7 iude vna. Que si sicut ab eis digeste sunt. ita q̃ ab inꝑpretib⁹ fidelic̃ i latinũ vertereꝰ eloquiũ. nec ambiguitatẽ legentibus facerẽt. nec sermonũ sese varietas ipugnaret: illo p̃cipuo loco vbi de vnitate trinitatis i p̃ma iohãnis epl'a positũ legim⁹. i qua etiã ab infidelib⁹ translatorib⁹ multũ erratũ eẽ a fidei ꝟitate compim⁹: triũ tm̃modo vocabula. hoc est aque sanguinis 7 spũs in ipsa sua editiõe ponẽtib⁹. 7 p̃ris verbiq; ac spũs testimoniũ omittẽtib⁹. In quo maxime 7 fides catholica roboratur. 7 p̃ris 7 filij 7 spũs sci vna diuinitaꝰ substãtia cõprobatꝰ. In ceteris ꝟo epl'is quãtũ a nra aliorũ distet editio. lectoris prudẽtie derelinquo. Sz tu ꝟgo xpi eustochiũ dũ a me impensi⁹ scripture ꝟitatẽ inquiris. meã quodãmodo senectutẽ iuuidox dentib⁹ corrodendã exponis: q̃ me falsariũ corruptorẽq; scãx pnunciãt scripturarũ. Sed ego i tali ope nec emulox meox iuuidentiam ptimesco: nec scẽ scripture veritatẽ poscentib⁹ denegabo.

Explicit plogus in septem epistolas canonicas. Incipit argumentum i easdem.

Iacobus. petrus. iohãnes. 7 iudas: septẽ epistolas ediderunt tam mysticas q̃ succinctas. 7 breues pariꝰ ac lõgas breues in ꝟbis. lõgas in sentẽtijs: ut rar⁹ sit qui nõ earum lectione cecutiat.

Explicit argumẽtũ in septem epistolas canonicas. Incipit argumẽtũ in epl'am canonicã bti Jacobi apostoli.

Iacob⁹ apl'us scm̃ instruit clerũ de cultura celestiũ ꝓceptox 7 regula catholice obseruãtie. 7 de iuicte patientie maiestate. 7 de reuelatiõe plurimorũ. 7 de mendacio magistrox.

Explicit argumentũ. Incipit epistola canonica beati Jacobi apl'i. Cap'm I

Iacobus dei

7 dñi nri ihu xpi seru⁹: duodecim tribubus que sunt in dispsione. salutem. Oẽ gaudiũ existimate frẽs mei cũ i tẽptatiões varias incideritis: scientes q̃ ꝓbatio fidei vestre patientiã operat. Patiẽtia aũt op⁹ pfectũ habeat: ut sitis pfecti 7 integri i nullo deficiẽtes. Si q̃s aũt vr̃m indiget sapia. postulet a deo q̃ dat oib⁹ affluenꝰ. 7 nõ improperat. 7 dabiꝰ ei. Postulet aũt i fide. nihil hesitãs. Qui.n. hesitat silis ẽ fluctui maris: q̃ a vento mouetꝰ 7 circũfertur. Nõ g̃ estimet hõ ille q̃ accipiat aliq̃d a dño. Vir duplex aio. incõstãs ẽ in oib⁹ vijs suis. Glietꝰ aũt frat̃ hũilis i exaltatiõe sua: diues aũt in hũilitate sua: qm̃ sicut flos feni transibit. Exort⁹ ẽ.n. sol cũ ardore. 7 arefecit fenũ 7 flos ei⁹ decidit. 7 decor vultꝰ ei⁹ depijt. Ita 7 diues i itinerib⁹ suis marcescet. Btus vir q̃ suffert temptationẽ: qm̃ cũ ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronã vite. quã repmisit de⁹ diligentib⁹ se. Nemo cũ tẽptat̃ dicat: qm̃ a deo temptat̃. Deꝰ.n. itẽptator malox ẽ. Ipse aũt neminẽ tẽptat. Unusq̃q; ꝟo tẽptat̃ a ꝓcupiscẽtia sua. abstract⁹ 7 illect⁹. Deinde cõcupiscẽtia cũ ꝓcepit parit pctm̃. pctm̃ ꝟo cũ ꝓsũmatũ fuerit generat mortẽ. Nolite itaq; errare frẽs mei dilectissimi. Oẽ datũ optimũ 7 dõ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

wonũ pfectũ wsursũ est wscẽdẽs, a pẽ luminũ: apud quem nõ ẽ trãsmutatio. nec vicissitudinis obumbratio. Uolũtarie. n. genuit nos ꝟbo ꝟitatis. ut sim⁹ initiũ aliqꝺ creature ei⁹. Sciꝝ frẽs mei dilectissimi. Sit autẽ ois hõ wlox ad audiẽdũ: tard⁹ aũt ad loquẽdũ 7 tard⁹ ad irã. Ira. n. viri iusticiam wi non operat. Propt̃ qꝺ abiicientes oẽm imũdiciã 7 abũdãtiã malitie. i mãsuetudine suscipite insitũ ꝟbũ. qꝺ põt saluare aias vras. Estote aũt factores ꝟbi. 7 nõ auditores tm̃. fallentes wsmetipsos: qa si qs auditor ẽ ꝟbi 7 nõ factor hic cõparabit̃ viro cõsiderãti vultũ natiuitatis sue in sp̃eculo. Consideravit. n. se 7 abiit. 7 statim oblit⁹ ẽ qlis fuerit. Qui autẽ psp̃exerit i lege pfecte libertatꝭ 7 pmãserit i ea nõ auditor obliuiosus fact⁹ ẽ factor opis: hic btus in facto suo erit. Si qs aũt putat se religiosũ ee nõ refrenãs linguã suã. ẽ seducẽs cor suũ: hui⁹ vana ẽ relígio. Religio mũda 7 imaculata apud wũ 7 patrẽ h̃ ẽ: visitare pupillos 7 viduas i tribulatiõe eor. 7 immaculatũ se custodire ab h̃ seculo. II

Fratres mei: nolite in psonar̃ acceptione habere fidem dñi nr̃i ihu xp̃i glorie. Eteni si introierit i cõuentũ vr̃m vir. aureũ ãnulũ bñs in weste candida: introierit aũt 7 paup̃ i sordido habitu. 7 intendatis i eũ qꝺ idut⁹ ẽ weste p̃clara. 7 dixeritꝭ ei: tu sede hic bñ: paupi autẽ dicatꝭ. tu sta illic. aut sede sub scabello pꝺi meor̃. nõne iudicatis apud wsmetipsos. 7 facti estis iudices cogitationũ iniquar̃? Audite frẽs dilectissimi. Nõne weus elegit paupes i h̃ mũdo diuites in fide 7 hæredes regni: qꝺ repmisit we⁹ diligẽtib⁹ se? Uos aũt exhonorastis pauperẽ: Nõne diuites p potẽtiã opp̃mũt vos. 7 ipsi trabũt vos ad iudicia? Nonne ipsi blasfemãt bonũ nomẽ qꝺ iuocatũ ẽ sup̃ vos? Si tñ legẽ pficitꝭ regalẽ ꝑm scripturas. diliges pximũ tuũ sicut teipsũ. bñ facitꝭ. si autẽ psonã accipitis. pctm̃ operami: redarguti a lege qsi trãsgressores. Quicũq; aũt totã legẽ seruauerit. offendat aũt i vno: factus ẽ oiuꝫ reus. Qui. n. dixit nõ mechaberis: dixit 7 non occides. Qr si nõ mechaberis. occides aũt: factus es trãsgressor legꝭ. Sic loqmi 7 sic facite: sic̃ p legẽ libertatꝭ incipiẽtes iudicari. Iudiciũ. n. sine mĩa illi: q nõ facit mĩam. Superexaltat aũt mĩa iudicio. Quid proderit frẽs mei si fidẽ qs dicat se habẽ: opa aũt non habeat? Nũqꝺ põt fides saluare eũ? Si autẽ frat̃ 7 sor nudi sint 7 indigeant victu qtidiano: dicat aũt aliqs ex wb̃ illis. ite i pace calefacimini 7 saturami. nõ wderitꝭ aũt eis q̃ necia sũt corpori. qꝺ pderit? Sic 7 fides si nõ habeat opa: mortua ẽ i semetipsa. Sꝫ dicet quis: Tu fidẽ habes. 7 ego opa habeo. Ostẽde mihi fidẽ tuã sine opib⁹. 7 ego ostẽdã tibi ex opib⁹ fidẽ meã. Tu credis qm̃ vn⁹ ẽ we⁹: bñ facis. Et wmones credũt 7 contremiscũt. Uis aũt scire o hõ ianis: qm̃ fides sine opib⁹ ociosa ẽ? Abrabam pr̃ nr̃ nonne ex opib⁹ iustificat⁹ ẽ. offerẽs ysaac filiũ suũ sup̃ altare? Uides qm̃ fides cooperabat̃ opib⁹ illi⁹. 7 ex opib⁹ fides ꝯsũmata ẽ? Et suppleta ẽ scripta dicẽs: Credidit abrabã weo 7 reputatũ ẽ illi ad iusticiã. 7 amic⁹ wi appellat⁹ ẽ. Uidetis qm̃ ex opib⁹ iustificat̃ hõ. 7 non ex fidetm̃? Similit̃ 7 raab meretrix: nõne ex opib⁹ iustificata ẽ suscipiens nũcios 7 alia via eiciens? Sic̃ eni corpus sine spũ mortuũ ẽ: ita fides sine opib⁹ mortua est. III

Nolite plures mg̃ri fieri frẽs mei: scientes qm̃ mai⁹ iudiciũ sumitis. In multꝭ. n. offendim⁹ oẽs. Si qs i ꝟbo nõ offendit. hic pfect⁹ ẽ vir. Potest etiã freno circũducere totũ corp⁹. Si aũt eqs frena in ora mittim⁹ ad ꝯsentiendũ nob. oẽ corp⁹ illor̃ circũferim⁹. Et ecce naues cum magne sint 7 a wntis validis minẽt̃: circũferũt̃ aũt a modico gubernaculo vbi impet⁹ dirigẽtis voluerit. Ita 7 lingua modicũ qdẽ mẽbrũ ẽ: 7 magna exaltat. Ecce quant⁹ ignis cui⁹ magnã siluã incẽdit. Et lingua ignis ẽ. vniuersitas iniqtatis. Lingua ꝯstituit̃ i membris nr̃is q̃ maculat totũ corpus. 7 inflãmat rotã natiuitatꝭ nr̃e inflãmata a gehẽna. Omnis. n nã bestiarũ 7 volucrũ 7 serpẽtiũ 7 ceterorũ domant̃ 7 domita sũt a nã hũana: linguã aũt null⁹ hoiuꝫ domare põt. Inqietũ malũ plena weneno mortifero. In ipsa benedicim⁹ weum 7 patrẽ. 7 in ipsa maledicimus hoies qui ad imaginem 7 similitudinẽ wi facti sunt. Ex ipso ore pcedit bñdictio 7 maledictio. Non oportet frẽs mei h̃ ita fieri. Nũqꝺ fons ex eodẽ foramie emanat dulcẽ 7 amarã aquã? Nũqꝺ põt frẽs mei fic⁹ vuas facẽ: aut vitis ficus? Sic neq; salsa dulcẽ põt facere aquã. Quis sapiẽs 7 disciplinat⁹ inẽ vos? Ostẽdat ex bõa ꝯsatiõe opationẽ suã i mãsuetudine sapie. Qr si zelũ amar̃ habetꝭ. 7 cõtẽtiões sint:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in cordib⁹ vr̃is:nolite gl̃iari ⁊ mẽdaces esse aduersus ꝟitatẽ.Nõ ẽ.n. ista sapia ascẽdens a p̃e luminũ.ꝫ terrena aialis diabolica.Vbi.n.zel⁹ ⁊ cõtẽtio.ibi incõstãtia ⁊ oẽ op⁹ prauũ.Que aũt asursũ ẽ sapia.ꝑmũ qdẽ pudica ẽ.deinde pacifica.modesta.suadibilis.bonis ꝯsentiẽs.plena mĩa ⁊ fructib⁹ bonis:iudicãs sine simulatiõe.Fructus aũt iusticie in pace seminat̃: facientibus pacẽ.

IIII

Vnde bella ⁊ lites in vobis? Nõne ex cõcupiscẽtijs vr̃is : q militãt i mẽbris vr̃is? Cõcupiscit ⁊ nõ habetis:occiditis ⁊ zelatis.⁊ nõ potest adipisci.Litigatis ⁊ belligerat̃.⁊ nõ habeꝫ ꝓpt̃ qõ nõ postulatis.Petitis ⁊ nõ accipitis : eo q̃ male petatis:ut i cõcupiscẽtijs vr̃is insumatis:Adulteri:nescitis qa amicitia huius mũdi ĩimica ẽ dei?Quicũq; q̃ voluerit amicus eẽ seculi hui⁹.ĩimic⁹ dei ꝓstituit̃.An putat̃ qa ianit̃ scriptura dicat:ad inuidiã cõcupiscit spũs q̃ habitat i vob?Maiorẽ aũt dat gratiã.Propt̃ qõ dicit:De⁹ superbis resistit bũilib⁹ ãt dat gratiã.Subditi q̃ estote deo.resistite aũt diabolo.⁊ fugiet a vob. Appiate deo.⁊ appropinq̃bit vobis.Emũdate man⁹ peccatores.⁊ purificate corda duplices aio Miseri estote ⁊ lugete ⁊ plorate: risus vr̃ in luctũ conuertat̃.⁊ gaudiũ i merorẽ. humiliamini i ꝯspectu dñi.⁊ exaltabit vos. Nolite detrahere alteruter fr̃es mei. Qui detrahit fri aut q̃ iudicat fr̃em suũ : detrahit legi ⁊ iudicat legẽ.Si ãt iudicas legẽ:nõ es factor legis.ꝫ iudex. Vn⁹ ẽ.n.legislator ⁊ iudex: qui põt perdere ⁊ liberare.Tu ãt qs es q̃ iudicas pximũ tuũ? Ecce nũc q̃ dicit̃.hodie aut crastino ibimus in illã ciuitatem.⁊ faciem⁹ ibi qdẽ annũ ⁊ mercabimur ⁊ lucrũ faciem⁹:q̃ ignoratis qd erit i crastinũ.Que est.n. vita vr̃a? Vapor ẽ ad modicũ parẽs.⁊ deinceps extermiabit̃ p eo ut dicatis: si dñs voluerit ⁊ si viserim⁹.faciem⁹ hoc aut illud. Nũc autẽ exultatis in superbijs vr̃is.Omis exultatio talis maligna ẽ.Scienti igit̃ bonũ facere ⁊ nõ facienti: peccatũ est illi.

V

Hite nũc diuites : plorate vlulãtes in miserijs vr̃is q̃ aduenient vobis. Diuitie vr̃e putrefacte sũt.⁊ vestimẽta vestra a tineis comesta sunt.Aur̃ ⁊ argẽtũ vestr̃ eruginauit.⁊ erugo eor̃ in testimoniũ vob erit.⁊ mãducabit carnes vr̃as sicut ignis.Thesauriçastis vob irã in nouissimis dieb⁹.Ecce merces operariorũ q̃ messuerunt regiones vr̃as q̃ fraudata ẽ a vob.clamat.⁊ clamor eor̃ in aures dñi sabaoth introiuit. Epulati estis sup̃ terrã.⁊ in luxurijs enutristis corda vr̃a. In die occisiõis adduxistis ⁊ occidistis iustũ.⁊ non restitit vob. Patiẽtes igit̃ estote fratres vsq; ad aduentũ dñi. Ecce agricola expectat p̃ciosũ fructũ tre.patiẽter ferens donec accipiat tẽporaneũ ⁊ serotinũ. Patiẽtes igit̃ estote⁊ vos ⁊ confirmate corda vr̃a:q̃m aduentus dñi approp̃inquabit. Nolite ingemiscẽ frẽs i alterutrũ.ut nõ iudicemini. Ecce iudex ante ianuã assistit. Exẽplũ accipite fr̃es exitus mali ⁊ lõganimitatis ⁊ laboris ⁊ patiẽtie ꝓphãs.q̃ locuti sũt i noie dñi.Ecce btificam⁹ eos q̃ sustinnerunt. Sufferẽtiã iob audistis.⁊ finẽ dñi vidistis: q̃m misericors ẽ dñs ⁊ miserator.Añ oia ãt fratres mei nolite iurare:neq; p celũ neq; p terrã neq; aliud qcũq; iuramẽtũ.Sit autẽ sermo vester.est est.nõ nõ : ut nõ sub iudicio decidatis. Tristat̃ autẽ aliquis vestrũ:oret equo aio ⁊ psallat. Infirmat̃ qs i vob.induc̃at pbros ecclesie.⁊ orẽt sup eũ:vngẽtes eũ oleo in noie dñi. Et oro fidei saluabit infirmũ.⁊ alleuiabit eũ dñs.⁊ si i pctis sit remittent̃ ei. Confitemi q̃ alterutrũ pcta vestra.⁊ orate p inuicẽ ut saluemini. Multũ eni valet depcatio iusti assidua. Helias hõ erat similis nob passibilis.⁊ oratione orauit ut nõ plueret sup terrã.⁊ nõ pluit annos tres ⁊ mẽses sex Et rursũ orauit.⁊ celũ dedit pluuiã.⁊ terra dedit fructũ suũ. Frẽs mei.si qs ex vob errauerit a ꝟitate ⁊ conuerterit qs eũ.scire debet q̃m q̃ cõuerti fecerit peccatorẽ ab errore vie sue:saluabit aiam ei⁹ a morte.⁊ operit multitudinẽ peccatorũ.

Explicit epla beati Jacobi apostoli. Seq̃t argumentũ in epistolam beati Petri primã.

Discipulos saluatoris iuicti toto orbe diffusos ⁊ peregrinos i hoc seculo monstrat.⁊ preterite vite penitere suadet.⁊ i nouam vitam pficere tota cũ sollicitudine exhortat̃ symon petr⁹ fili⁹ iohãnis puincie galilee vico bethsaida frater andree apostoli.

Explicit argumentum.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Incipit epla bti Petri apli ꝑma. Caplm I

PEtrus apo=
stolus ihu xpi electꝰ adue=
nis diſpſiõis ponti galatie
cappadotie aſie ⁊ bithynie
ſm ꝓſciam dei ꝑis i ſanctifi=
catione ſpus. i obedietiã
⁊ aſpſione ſanguis ihu xpi: grã vobis ⁊ pax
multiplicet. Bñdictus deꝰ ⁊ ꝑ dñi nri ihu
xpi q ſm miam ſuã magnã regenerauit nos
i ſpem viuã ꝑ reſurrectionẽ ihu xpi ex mor=
tuis i hereditatẽ incorruptibilẽ ⁊ incõtami=
natã ⁊ imarceſſibilẽ ꝓſeruatã i celis: i vob q
i vtute dei cuſtodimi ꝑ fidẽ i ſalutẽ ꝓtã re=
uelari i tpe nouiſſimo. In q exultabitꝭ mo di=
cũ nũc ſi oportet ꝓtriſtari i varijs tẽptationi=
bus: ut ꝓbatio vre fidei mlto ꝑcioſior ſit au=
ro qđ ꝑ ignẽ ꝓbat. inueniat i laudẽ ⁊ gliam ⁊
honorẽ i reuelatiõe ihu xpi: quẽ cũ nõ vide=
ritꝭ diligitꝭ. In quẽ nũc qꝫ nõ videtes creditꝭ.
credẽtes aũt exultabitꝭ leticia ienarrabili ⁊
glificata: reportantes finẽ fidei vre ſalutem
aiarꝫ vrarꝫ. De q ſalute exq̃ſierũt atq; ſcruta=
ti ſũt ꝓphe. q de futa i vob grã ꝓphetauerũt:
ſcrutãtes i qđ uel q̃le tẽpꝰ ſignificaret i eis
ſpus xpi ꝑnũciãs eas q in xpo ſũt paſſiões ⁊
poſteriores glias. qbꝰ reuelatũ ẽ. q a nõ ſibi
metipſis: vob aũt miniſtrabãt ea q nũc nũ=
ciata ſũt vob ꝑ eos q euãgelizauerũt vobis
ſpũ ſcõ miſſo de celo: in quẽ deſiderãt angeli
ꝓſpicere. Propẽ qđ ſuccincti lũbos mentis
vre ſobrij ꝑfecti ſpate i eã q offert vob gra=
tiã i reuelationẽ ihu xpi. q̃ſi filij obedie. nõ cõ=
figurati priorib⁹ ignorantie vre deſideriis. ſed
ſm eum q vocauit vos ſcñm: ut ⁊ ipſi i oi con=
uerſatiõe ſci ſitis. qm̃ ſcriptũ ẽ: ſci eritis. qm̃
ego ſcꝰ ſũ. Et ſi patrẽ iuocatꝭ eũ q ſine ac=
ceptiõe ꝓſonarꝫ iudicat ſm vni⁹ cuiuſq; op⁹:
i timore incolat⁹ vri tpe ꝓuerſami: Sciẽtes
q nõ corruptibilib⁹ auro uel argẽto redẽpti
eſtis de vana vra ꝓuerſatiõe patrne traditio=
nis: ſ ꝑcioſo ſanguie q̃ſi agni imaculati xpi
⁊ incõtamiati: ꝑcogniti qdẽ añ mũdi cõſti=
tutionẽ: manifeſtati aũt nouiſſimis tpibus
ꝓpter vos q ꝑ ipſũ fideles eſtis i deo: q ſuſcita=
uit eũ a mortuis. ⁊ dedit ei gloriam. ut fides
vra ⁊ ſpes eet i deo. Animas vras caſtificãtes i
obedia caritatis. i fraternitatꝭ amore ſimplici ex
corde inicẽ diligite attenti⁹: renati nõ ex ſe=
mine corruptibili. ſ incorruptibili ꝑ vbũ dei
viui ⁊ pmanẽtis i eternũ. qa omis caro ut fenũ.
⁊ omis glia eius tãq̃ flos feni. Exaruit fenũ ⁊
flos ei⁹ decidit: vbũ aũt dñi manet in eternũ.
Hoc ẽ aũt vbũ qđ euãgelizatũ ẽ in vos. II

DEponẽtes igitꝰ om malitiã ⁊ omnẽ
dolũ ⁊ ſimulatiões ⁊ inuidias ⁊ omes
detractiões: ſicut modo geniti infan
tes rationabiles ⁊ ſine dolo lac cõcupiſcite
ut i eo creſcatis in ſalutẽ: ſi tñ guſtatis: qm̃
dulcis ẽ dñs. Ad quẽ accedẽtes lapidẽ vi=
uũ ab hoib⁹ qdẽ reꝓbatũ. a deo aũt electũ ⁊
honorificatũ. ⁊ ipſi tãq̃ lapides viui ſupedi=
ficami domos ſpuales i ſacerdotiũ ſcm̃. offe=
rẽtes ſpiritales hoſtias acceptabiles deo ꝑ
ihm xpm. Propẽ qđ ꝓtinet ſcripta. Ecce po=
no i ſyon lapidẽ ſũmũ angularẽ ꝓbatũ ele=
ctũ ꝑcioſũ. ⁊ q crediderit in eũ nõ cõfundet.
Vob igitꝰ honor credẽtib⁹: nõ credẽtib⁹ aũt
lapis quẽ reꝓbauerũt edificãtes. hic factꝰ
ẽ in caput anguli. ⁊ lapis offenſiõis ⁊ petra
ſcãdali: bis q offendũt vbo nec credũt i quo
⁊ poſiti ſũt. Vos aũt genꝰ electũ. regale ſacer=
dotiũ. gens ſcã. pplus acq̃ſitionis: ut vtutes
ãnũcietꝭ ei⁹ q de tenebr⁹ vos vocauit i ãmira=
bile lumẽ ſuũ. Qui aliqñ non pplus dei. nunc
aũt pplus dei: q nõ ꝓſecuti miam. nũc aũt mi=
ſericordiam cõſecuti. Cariſſimi. obſecro vos
tãq̃ aduenas ⁊ pegrinos abſtinẽ vos a car=
nalib⁹ deſideriis q̃ militant aduerſus aiam.
cõuerſationẽ vram inẽ gentes hãtes honã:
ut i eo qđ detractãt de vob tanq̃ de malefa=
ctorib⁹: ex bonis opib⁹ vos cõſiderãtes. glori=
ficent deũ in die viſitatiõis. Subiecti igitur
eſtote oi hũane create ꝓpter deũ. Siue regi q̃i
precellẽti. ſiue ducib⁹ tanq̃ ab eo miſſis: ad
vindictam malefactorũ: laudẽ vo bonorũ.
Quia ſic ẽ volũtas dei. ut bñ faciẽtes obmu=
teſcere faciatis imprudẽtiũ hoiuꝫ ignorãtiã
Quaſi liberi. ⁊ nõ q̃ſi velamẽ hãtes malitie
libertatẽ. ſ ſicut ſerui dei. Oẽs honorate: fra=
ternitatẽ diligite. Deũ timete: regẽ honorifi=
cate. Seruiſubditi eſtote in oi timore dñis.
nõ tm̃ bonis ⁊ modeſtis. ſ etiã diſcolis. Hec
eſt. n. grã: ſi ꝓpter dei ꝓſciam ſuſtinet q̃s triſti=
cias patiens iuſte. Que. n. ẽ grã: ſi peccãtes
⁊ colapbiçati ſuffertis? Sed ſi bene faciẽtes
patienr ſuſtinetis: hc ẽ grã apud deũ. In hoc
eni vocati eſtis: qa ⁊ xps paſſus ẽ ꝓ nobis:
vob relinquens exemplũ ut ſeq̃mini veſtigia
ei⁹. Qui pctm̃ nõ fecit: nec inuentus ẽ dolus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

in ore ei⁹. Qui cū maledicerek nō maledicebat: cū pateretur nō cōminabak. Tradebat aūt iudicanti se iniuste. Qui pctā nr̄a ipse pertulit in corpe suo sup lignū: ut pctis mortui iustitie viuam⁹: cui⁹ liuore sanati est̄. Erat̄ enī sicut oues errātes: ꝫ cōuersi estis nūc ad pastorē ⁊ episcopū aiar̄ vr̄ar̄. III

Similiē ⁊ mulieres subdite sint viris suis: ut ⁊ si q̄ nō credūt ꝟbo per mulier̄ cōuersationē sine ꝟbo lucrifiāt: ꝓsiderantes i timore sanctā cōuersationē vestrā. Quar̄ sit nō extrinsec⁹ capillatura aut circūdatio auri aut indumenti vestimentorū cultꝰ: ꝫ q̄ abscondit⁹ ē cordis: hō i incorruptibilitate q̄eti ⁊ modesti spūs q̄ ē in ꝓspectu dei locuplex. Sic.n. aliqñ ⁊ scē mulieres spāres in deo ornabāt se subiecte ꝓpr̄iis viris: sicut sara obediebat abrahe: dīm eū vocans: cui⁹ estis filie bñfacientes. ⁊ nō ptimentes vllam pturbationē. Viri simīl cohabitantes ꝝm scientiā: q̄si infirmiori vasculo muliebri impartientes honorē tanq̄ coheredibus grē vite: ut non impediant̄ orationes vr̄e. In fide autē oēs vnanimes: cōpatientes: fraternitat̄ amatores misericordes: modesti: būiles: nō reddentes malū ꝓ malo: nec maledictū ꝓ maledicto: ꝫ econtrario benedicētes: qa in hoc vocati estis: ut bñdictionē hereditate possideat̄. Qui enī vult vitam diligere. ⁊ dies videre bonos: coerceat linguam suam a malo. ⁊ labia eius ne loquant̄ dolū. Declinet aūt a malo ⁊ faciat bonū: inq̄rat pacē ⁊ sequat̄ eā: qa oculi dñi sup iustos. ⁊ aures ei⁹ in p̄ces eor̄: vult⁹ aūt dñi sup facientes mala. Et q̄s ē q̄ vob noceat: si boni emulatores fuentis? Bz ⁊ si q̄d patimī ꝓpter iustitiā: beati. Timorē autē eor̄ ne timueritis ut nō cōturbemini. Dñm aūt xp̄m sanctificate i cordib⁹ vr̄is: parati sp̄ ad satisfactionē oi poscēti vos rationē de ea q̄ in vobis ē spe: ꝫ cū modestia ⁊ timore ꝓsciam bñtes bonā: ut in eo q̄ detrahūt de vob ꝓfundant̄ q̄ calūniant̄ vr̄am bonā i xp̄o cōuersationē. Melī⁹ ē.n. ut bñfacientes si voluntas dei velit pati q̄m malefacientes: qa ⁊ xp̄s semel ꝓ peccatis nr̄is mortu⁹ est iustus ꝓ iniustis: ut nos offerret deo: mortificatos q̄dē carne: viuificatos aūt spū. In q̄ ⁊ bis q̄ i carcere erāt spiritu veniēs p̄dicauit: q̄ incredduli fuerāt aliq̄n q̄n expectabant dei patientiā in diebus noe cū fabricaret̄ arcba: in qua pauci id est octo aie salue facte sūt p aquā. Qd ⁊ vos nūc similis

forme saluos facit baptisma: nō carnis depositio sordiū: ꝫ ꝓscie bone interrogatio i deū: per resurrectionē ih̄u xp̄i a mortuis q̄ ē i dextera dei: deglutiēs mortē ut vite eterne heredes efficeremur: ꝓfectus in celū subiect̄ sibi angelis ⁊ potestatib⁹ ⁊ virtutibus. IIII

Christo igit̄ passo i carne. ⁊ vos eadē cogitatione armamini: qa qui passus ē in carne: desist a pctis: ut nō iā desideriis hoiuz: ꝫ voluntati dei qō reliquū est in carne viuat tpis. Sufficit.n. p̄teritū tēp⁹ ad voluntatē gentiū ꝓsumandā bis q̄ ābulauerūt in luxurijs: desideriis: vinolentijs: comessationib⁹: potationib⁹: ebrietatib⁹. ⁊ illicitis idolor̄ cultib⁹. In q̄ admirant̄ nō concurrentib⁹ vob i eandē luxurie ꝓfusionē blasphemantes: qui reddēt rationē ei q̄ parat⁹ ē iudicare vivos ⁊ mortuos. Propt̄ hoc.n. ⁊ mortuis euangeliçatū est: ut iudicent̄ quidem scm homines i carne: viuāt aūt scm deū in spū. Huiz aūt finis approp̄inq̄bit. Estote itaq̄ prudentes ⁊ vigilate in orōnib⁹: añ oia aūt mutuā in vosmetipsis caritatē cōtinuā hñtes: qa caritas operit multitudinē pcc̄or̄. Hospitales inuicē: sine murmuratiōe. Unusq̄sq̄ sicut accepit grām: in alterutr̄ illā āministrātes: sicut boni dispensatores multiformis grē dei. Si q̄s loq̄t̄: q̄si sermōes dei. Si q̄s ministrat tanq̄ ex virtute quā āministrat deꝰ: ut i oib⁹ honorificet deꝰ p ih̄m xp̄m: cui ē glia ⁊ imperiū in secula seculor̄. amen. Carissimi: nolite peregrinari i feruore q̄ ad tēptationē vobis fit q̄si noui aliq̄d vob cōtingat: ꝫ coicantes xp̄i passiōib⁹ gaudete: ut ⁊ i reuelatiōe glorie ei⁹ gaudeat̄ exultātes. Si exprobramī in noie xp̄i: bti eritis: qm̄ qō ē honoris glie ⁊ virtutis dei. ⁊ q̄ ē ei⁹ spūs sup vos requiescit. Nemo aūt vr̄m patiat̄ q̄si homicida aut fur aut maledicus aut alienor̄ appetitor. Si aūt ut xp̄ianus: nō erubescat: glorificet aūt deum in isto nomine: qm̄ tēp⁹ est ut incipiat iudiciū a domo dei. Si aūt ꝓmū a nob: q̄s finis eor̄ q̄ nō credūt dei euangelio? Et si iustus q̄dem vix saluabit̄: impius ⁊ pcc̄or vbi parebunt? Itaq̄ ⁊ hi q̄ patiunt scm voluntatē dei: fideli creatori cōmendēt aias suas i bñ fact̄. V

Seniores q̄s q̄ in vob sūt: obsecro cōsenior ⁊ testis xp̄i passionū: qui ⁊ ei⁹ q̄ in futuro reuelāda ē: glorie coicator. Pascite q̄ in vobis ē gregē dei: puidentes nō coacte ꝫ spōtanee scm deū: neq̄ turpis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

lucri grā·ɓ volūtarie: neqꝫ ut dominantes i cleris·ɓ forma facti gregis ex aio.ꝛ cū apparuerit ꝓnceps pastorū ꝓcipietꝫ imarcessibilē glorie coronam. Similiē adolescētes subditi estote seniorib⁹. Oēs.n. inuicē humilitatē insinuate: qꝛa dñs superbis resistit: humilibus aūt dat grām. Humiliamini igiē sub potenti manu dei·ut vos exaltet i tpe visitationis: oēm sollicitudinē vrām ꝓjcientes in eū·qm ipsi cura ē de vobis. Sobrij estote ꝛ vigilate quia aduersari⁹ vester diabolus tāqꝫ leo rugiens circuit·qrens quē devoret. Cui resistite fortes in fide: sciētes eādē passionē ei q in mūdo est vre fraternitati fieri. Deus aūt omis gratie q̄ vocauit nos i eternā suā gloriā in xpo ihu modicū passos: ipse ꝓficiet confirmabit solidabitqꝫ. Ipsi gloria ꝛ imperiū: in secula seculoꝝ amē. Per siluanū fidelē fratrē vob ut arbitror breuiē scripsi: obsecrās ꝛ ꝓtestans banc esse vrā gratiā dei i qua statis. Salutat vos ecclia q̄ ē i babylone collecta. ꝛ marcus fili⁹ meus. Salutate inuicē i osculo scō. Gratia vob oib⁹ q̄ estis in xpo ihu. Amen.

Explicit epistola beati Petri apostoli ꝓma.
Incipit argumentū in epistolā secundā.

Symon petr⁹ p fidē huic mūdo sapientes mortuos esse declarat: eisdēqꝫ pietatis quāta sit magnitudo: luce ipsa clarius manifestat.

Explicit argumentū. Incipit epistola secunda bti Petri apostoli. Capꝫm I

Symon petrus seru⁹ ꝛ apl'us ihu xpi: bis qui coeqlē nobiscū sortiti sunt fidē in iustitia dei nri ꝛ saluatoris ihu xpi: grā vobis ꝛ pax adimpleat in cognitiōe dei ꝛ xpi ihu dñi nostri. Quō oia nobis dine virtutis sue que ad vitā ꝛ pietatē donata sūt p cognitionē eius qui vocauit nos ꝓpria gl'ia ꝛ virtute·p quē maxima ꝛ preciosa nobis ꝓmissa donauit: ut p hoc efficiamini dine consortes nature: fugientes ei⁹que in mūdo ē concupiscētie corruptionē. Vos aūt curā oēm subinferentes ministrate in fide vra virtutē: in virtute aūt sciam: in scia aūt abstinētiā: in abstinētia aūt patientiā: in patientia aūt pietatē: in pietate aūt amorē fraternitatꝫ: in amore aūt fraternitatis caritatē. Hec.n. si vobiscū adsint ꝛ supent: nō vacuos necsine fructu vos cōstituēt i dñi nri ihu xpi cognitiōe. Cui eni nō ꝓsto sūt h̄: cec⁹ est ꝛ manu temptās·oblitionē accipiēs purgatiōis vtex suox delictox. Qua ꝓpē frēs magꝫ satagite: ut p bona opa certā vestrā vocationē ꝛ electionē faciatis. Hec.n. facientes nō peccabitꝫ aliqñ. Sic eni abūdanter mistrabit vobis introit⁹ in eternū regnū dñi ꝛ saluatoris nri ihu xpi. Propterqō vos incipiā sp cōmonere de bis. ꝛ q̄dē scientes ꝛ cōfirmatos vos i ꝓsenti veritate. Justū aūt arbitror q̄diu sū i h̄ tabnaculo suscitare vos i cōmonitiōe: certus q̄ velox ē depositio tabnaculi mei: ꝓm q̄ ꝛ dñs nr ih̄s xp̄s significauit mihi. Dabo aūt operā ꝛ frequenter habere vos p⁹ obitum meū: ut hox oiuꝫ memoriā faciatꝫ. Nō.n. indoctas fabulas secuti notam fecim⁹ vob dñi nri ihu xpi virtutē ꝛ prescientiā: ɓ speculatores facti illi⁹ magnitudinis. Accipiēs.n. a deo ꝓe honorē ꝛ gloriā voce delapsa ad eū huiuscemōi a magnifica gl'ia: hic ē filiꝰ meus dilectus i quo mihi cōplacui·ipsū audite. Et hanc vocē nos audiuim⁹ de celo allatā·cū essem⁹ cū ipso i monte scō. Et habem⁹ firmiorē ꝓpheticū sermonem cui bñfacitis attendētes q̄si luceme lucenti i caliginoso loco donec dies elucescat ꝛ lucifer oriat̄ i cordib⁹ vris·ɓ ꝓmū intelligētes q̄ omis ꝓphia scripture ꝓpria interpretatiōe nō fit. Nō.n. voluntate hūana allata ē aliqñ prophetia·ɓ spū scō ispirati locuti sūt sci dei homines

II Fuerūt ꝓo ꝛ pseudo ꝓpheꝫ in ꝓpl'o sicut ꝛ in vobis erūt mḡri mendaces: q̄ introducēt sectas perditiōis: ꝛ eū q̄ emit eos dominū negātes·superducentes sibi celeri perditionē. Et multi sequent̄ eox luxurias·p quos via veritatꝫ blasphemabit̄. ꝛ i auaritia fictis verbis de vob negociabūt̄. Quib⁹ iudiciū iā olim nō cessat. ꝛ perditio eox nō dormitat. Si.n. de⁹ angelis peccantib⁹ nō pepercit·ɓ rudentib⁹ inferni detractos i tartarox tradidit cruciandos in iudiciū reseruari: ꝛ originali mūdo nō pepercit·ɓ octauū noe iusticie preconem custodiuit diluuiū mūdo impioꝝ inducens. ꝛ ciuitates sodomorū ꝛ gomorreox i cinerē redigens euersione dānauit·exemplū eoxq̄ impie acturi sūt ponēs. ꝛ iustū loth oppressū a nepbādoꝝ iniuria ac luxuriosa conuersatione eripuit. Aspectu.n. ꝛ auditu iustus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

erat: habitās apud eos q̄ ꝛe die in die aiam iustā iniq̄s opib⁹ cruciabāt. Nouit ꝛe⁹ pios ꝛe tēptatiōe eripe: iniquos ꝓo i die iudicij ꝛeseruare cruciandos. Magis aūt eos q̄ post carnē in cōcupiscētia imūditie ambulant·dominationēq; ꝓtēnūt: audaces·sibi placentes sectas nō metuūt introducere blasfemantes. Vbi angeli fortitudine ⁊ ꝑtute cū sint maiores: nō portāt aduersū se execrabile iudiciū. Hi ꝓo velut irrationabilia pecora nāliter in captionē ⁊ ipnitiē i bis q̄ ignorāt blasfemātes i corruptiōe sua pibūt: pcipiētes mercedē iniusticie. Voluptatem exīstimātes diei delitias coinq̄natiōis ⁊ macule·delitijs affluentes·in cōuiuijs suis luxuriātes vobiscū: oculos bñtes plenos adulterij ⁊ incessabilis delicti: pelliciētes aias instabiles: cor exercitatū i auaritia bñtes·maledictiōis filij: derelinquētes rectā viā errauerūt secuti viā balaā ex bosor: q̄ mercedē iniq̄tat̄ amauit: correptionem ꝓo habuit sue vesanie. Subiugale mutū aial i bois voce loquēs: ꝓbibuit prophete insipientiā. Hi sūt fontes sine aq̄. ⁊ nebule turbinib⁹ exagitate quibus caligo tenebraꝝ reseruat. Superbia.n. vanitatis loquētes·pelliciūt i desideriis carnis luxurie eos q̄ paululū effugiūt·q̄ in errore conuersati libertatem illis ꝓmittentes cū ipsi serui sint corruptionis. A q̄.n.q̄s superat⁹ ē: hui⁹ ⁊ seru⁹ est. Si.n.refugiētes coinquinatiōes mūdi i cognitiōe dñi nr̄i ⁊ saluatoris ihū xp̄i·bis rursus implicati superant: facta sūt eis posteriora deteriora ꝓrib⁹. Melius.n.erat illis non cognoscere viā iusticie: q̄ p⁹ agnitionē retrorsū cōuerti ab eo q̄ illis traditū ē scō mandato Contigit.n.eis illud veri ꝓuerbij. Canis reuersus ad suū vomitum: ⁊ sus lota in volutabro luti.

III

Hanc ecce vobis carissimi secūdā scribo epl̄am i quib⁹ vr̄am excito in cōmonitionē sincerā mentem·ut memores sitis eoꝝ q̄ p̄dicti ꝓboꝝ a sanctis ꝓphētis ⁊ apl̄oꝝ vr̄oꝝ p̄ceptorū dñi ⁊ saluatoris. Hoc ꝓmū scientes q̄ veniēt in nouissimis dieb⁹ in deceptiōe illusores iuxta ꝓprias cōcupiscentias ambulantes·dicētes: Vbi ē ꝓmissio aut aduent⁹ ei⁹? Ex quo.n.pr̄es dormierunt·oia sic pseuerāt ab initio creature. Latet.n.eos hoc volētes·q̄ celi erāt pri⁹. ⁊ tra ex aq̄. ⁊ p aquā ꝯstēs dei ꝓbo·per q̄ ille tūc mūd⁹ aq̄ inundatus perijt. Celi aūt q̄ nūc sunt ⁊ terra eodem verbo repositi sunt igni seruati in die iudicij: ⁊ pditiōis impioꝝ hoiuꝫ. Unū ꝓo hoc nō lateat vos carissimi: quia vn⁹ dies apud dñm sicut mille anni. ⁊ mille anni sicut dies vnus Non tardat dñs ꝓmissionē suam·sicut quidam existimāt: sed patienter agit ꝓpter vos: nolens aliquos perire·sed oēs ad penitentiā reuerti. Adueniet aūt dies dñi ut fur: in quo celi magno impetu trāsiēt: elemēta ꝓo calore solueūt: terra aūt ⁊ que in ipsa sunt opera: exurent. Cū igit̄ hec oia dissoluēda sint·quales oportet vos ee in sanctis conuersatiōib⁹ ⁊ pietatib⁹ expectātes ⁊ ꝓperantes in aduētū diei dñi: p quem celi ardētes soluent. ⁊ elementa ignis ardore tabescēt? Nouos ꝓo celos ⁊ nouā terrā ⁊ ꝓmissa ipsius expectam⁹·in quib⁹ iusticia habitat. Propter quod carissimi hec expectantes·satagite imaculati ⁊ inuiolati ei inueniri i pace. ⁊ dñi nr̄i ihu xp̄i longanimitatem salutē arbitramini· sicut ⁊ carissim⁹ frat̄ noster paulus ꝯm datā sibi sapientiā scripsit vobis: sicut ⁊ in oib⁹ epistolis·loquēs in eis de bis: in q̄b⁹ sūt quedā difficilia intellectu·q̄ indocti ⁊ instabiles deprauāt·sicut ⁊ ceteras scripturas·ad suā ipsoꝝ pditionē. Vos igit̄ frēs p̄scientes custodite ne insipientiū errore transducti excidatis a ꝓpria firmitate. Crescite ꝓo in gratia ⁊ in cognitiōe dñi nostri ⁊ saluatoris ihu xp̄i. Ipsi gloria ⁊ nunc ⁊ i die eternitatis. Amen.

Explicit epl̄a bti Petri apl̄i secūda. Incipit argumētū i epl̄am bti Johānis apl̄i primā.

Rationem verbi ⁊ q̄ deus ipse sit caritas manifestat. ⁊ susurrones fratrū: nec deū scire·nec pios fieri posse·eo vsq; dissertat ut esse cōprobet homicidas·eo q̄ odiū sit interfectionis occasio.

Incipit epistola beati Johannis apostoli prima. Capl̄m I

Quod fuit ab initio·qđ audiuimus·qđ vidim⁹ oculis nr̄is·qđ ꝑspexim⁹. ⁊ man⁹ nr̄e contrectauerūt de ꝓbo vite. ⁊ vita manifestata ē: ⁊ vidim⁹ ⁊ testamur ⁊ ānūciam⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vobis vitā eternā·que erat apud patrē.ꝛ apparuit nobis. Quō vidimꝰ ꝛ audiuimꝰ annūciamus vobis: ut ꝛ vos societatē habeatis nobiscū.ꝛ societas nr̄a sit cum pr̄e ꝛ cū filio eiꝰ ih̄u xp̄o. Et h̄ scribimꝰ vob̄·ut gadeatꝫ ꝛ gaudiū vr̄m sit plenū. Et h̄ ē ānūciatio quā audiuimꝰ ab eo ꝛ ānūciamꝰ vobis: qm̄ ꝺeus lux ē.ꝛ tenebr̄e in eo nō sūt vlle. Si dixerimꝰ qm̄ societatē habemꝰ cū eo.ꝛ i tenebr̄is ambulamꝰ: mentimur ꝛ ꝟitatē nō facimꝰ. Si aūt in luce ambulamꝰ sicut ꝛ ipse est i luce·societatē habemꝰ ad iuicē.ꝛ sanguis ih̄u xp̄i filij eiꝰ emūdat nos ab oi pctō. Si dixerimꝰ·qm̄ pctm̄ nō habemus: ipsi nos seducimus ꝛ ꝟitas i nobis nō est. Si ꝯfiteamur pctā nr̄a: fidelis ē ꝛ iustꝰ ut remittat nobis pctā nostra ꝛ emūdet nos ab oi iniq̄tate. Si dixerimus qm̄ nō ꝓccauimus: mendacē facimus eū.ꝛ verbū eius non est in nobis. II

Filioli mei·h̄ scribo vobis ut nō ꝓcceatꝫ. Sꝫ ꝛ si q̄s ꝓccauerit: aduocatū habemus apud patrē ih̄m xp̄m iustū. Et ipse ē ꝓpitiatio ꝓ ꝓccatꝫ nostris: non ꝓ nr̄is aūt tm̄·ꝫ etiā ꝓ totiꝰ mūdi. Et in hoc scimꝰ qm̄ cognouimꝰ eū: si mādata eius obseruemꝰ. Qui dicit se nosse eū.ꝛ mādata eiꝰ nō custodit: mendax ē.ꝛ i hoc veritas non ē. Qui aūt seruat ꝟbū eius·vere in hoc caritas ꝺei ꝓfecta est. In hoc scimꝰ qm̄ in ipso sumꝰ. Qui dicit se i xp̄o manere: debet sicut ille ambulauit.ꝛ ipse ābulare. Carissimi·nō mādatū nouū scribo vobis: ꝫ mandatū vetꝰ qđ habuistis ab initio. Mandatū vetꝰ est: ꝟbū qđ audistis. Iterū mādatū nouū scribo vobis: qđ verū ē ꝛ i ipso ꝛ i vobis: q̄a tenebr̄e trāsierūt.ꝛ verū lumē iā lucet. Qui dicit se in luce eē.ꝛ frēm suū odit: i tenebr̄is ē vsq; adh̄. Qui diligit frēm suū: in luie manet.ꝛ scandalum i eo nō ē. Qui aūt odit fratrē suū: i tenebris est.ꝛ i tenebris ambulat.ꝛ nescit q̄ eat: q̄a tenebr̄e obcecauerūt oculos eiꝰ. Scribo vob̄ filioli: qm̄ remittunt vobis pctā ꝓpter nomen eiꝰ. Scribo vobis p̄res: qm̄ cognouistꝫ eū q̄ ab initio est. Scribo vobis adolescentes qm̄ vicistis malignū. Scribo vobis īfantes: qm̄ cognouistꝫ p̄rem. Scribo vobis iuuenes: qm̄ fortes estis.ꝛ verbū ꝺei manet in vobis: ꝛ vicistis malignū. Nolite diligere mundū: neq; ea q̄ in mūdo sūt. Si q̄s diligit mundū: nō ē caritas p̄ris i eo. Qm̄ oē qđ est i mūdo: ꝯcupiscētia carnis ē.ꝛ ꝯcupiscētia oculoꝝ.ꝛ ſupbia vite q̄ nō ē ex patre·ꝫ ex mūdo est. Et mundꝰ trāsit ꝛ ꝯcupiscētia eiꝰ. Qui aūt facit volūtatē ꝺei: manet i eternū. Filioli: nouissima hora est. Et sicut audistis quia antix̄ps venit: nūc antix̄pi multi facti sūt. Unde scimus q̄a nouissima hora est. Ex nobis ꝓdierūt: sed non erant ex nobis. Nam si fuissent ex nobis ꝑmansissent vtiq; nobiscū. Sed ut manifesti sint·qm̄ nō sūt oēs ex nobis. Sꝫ vos vnctionē habetis a scō.ꝛ nostꝫ oia. Nō scripsi vobis q̄si ignorātib⁹ ꝟitatē: ꝫ q̄si scientib⁹ eā.ꝛ qm̄ oē mendaciū ex ꝟitate non ē. Quis ē mēdax nisi is qui negat qm̄ ih̄s non est x̄ps? Hic est antix̄ps qui negat patrem ꝛ filiū. Oīs q̄ negat filiū nec patrē habet: qui confitet filium: ꝛ patrē habet. Vos qđ audistꝫ ab initio·i vobis ꝑmaneat: q̄a si i vobis ꝑmanserit qđ audistꝫ ab initio.ꝛ vos i filio ꝛ p̄re manebitis. Et h̄ est repromissio quā ipse pollicitꝰ ē nobis vitā eternā. Hec scripsi vobis de his q̄ seducūt vos. Et vos vnctionē quā accepistꝫ ab eo manet i vobis. Et nō necē habetꝫ ut aliq̄s doceat vos: ꝫ sicut vnctio eiꝰ docet vos de oībꝰ. Et verū ē.ꝛ nō ē mendaciū. Et sicut docuit vos manete in eo. Et nunc filioli manete in eo·ut cū apparuerit habeamꝰ fiduciā.ꝛ nō confundamur ab eo in aduētu eiꝰ. Si scitꝫ qm̄ iustus est·scitote qm̄ ꝛ omnis qui facit iusticiam: ex ipso natus est. III

Videte qualē caritatē dedit nobis p̄r ut filij ꝺei noiemur ꝛ simus. Propter hoc mundꝰ nō nouit nos·q̄a nō novit eū. Carissimi·nūc filij ꝺei sumus.ꝛ nondū apparuit q̄d erimꝰ. Scimꝰ qm̄ cū apparuerit sim̄les ei erimꝰ·qm̄ videbimus eū sicuti est. Et oīs q̄ habet hanc spēm in eo·sanctificat se sicut ꝛ ille sanctꝰ ē. Oīs q̄ facit pctm̄.ꝛ iniq̄tatē facit Et pctm̄ ē iniq̄tas. Et scitis q̄a ille apparuit ut pctā tolleret.ꝛ pctm̄ i eo nō ē. Oīs q̄ in eo manet non ꝓccat. Et oīs qui ꝓccat nō vidit eū·nec cognouit eū. Filioli·nemo vos seducat. Qui facit iusticiam iustus est: sicut ꝛ ille iustus ē. Qui facit pctm̄ ex diabolo est: qm̄ ab initio diabolus ꝓccat. In hoc apparuit filius ꝺei: ut dissoluat opa diaboli. Oīs qui natꝰ ē ex ꝺeo pctm̄ nō facit: qm̄ semē ipsiꝰ in eo manet.ꝛ nō pōt ꝓccare: qm̄ ex ꝺeo natus est. In hoc manifesti sūt filij ꝺei ꝛ filij diaboli. Oīs q̄ nō est iustꝰ nō est ex ꝺeo.ꝛ qui nō diligit fratrē suū. Qm̄ h̄ est ānūciatio quā audistis ab initio ut diligatis alterutꝫ. Nō sicut cayn q̄

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ex maligno erat. & occidit fratrē suū. Et ppt̄ quid occidit eū? Qm̄ opa ei⁹ maligna erāt: fris autē ei⁹ iusta. Nolite mirari frēs si odit vos mūd⁹. Nos scim⁹ qm̄ translati sum⁹ de morte ad vitā: qm̄ diligim⁹ frēs. Qui non diligit: manet i morte. Omis qui odit fratrē suū homicida ē. Et scit̄ qm̄ oīs homicida nō habet vitā eternā in se manentē. In hoc cognouim⁹ caritatē dei: qm̄ ille aiam suā p nobis posuit. & nos debem⁹ p frib⁹ aias ponē. Qui habuerit substantiā huius mundi. & viderit fratrē suū necesse habere. & clauserit viscera sua ab eo. quō caritas dei manet i eo? Filioli mei: nō diligam⁹ verbo neq; lingua. sed opere & veritate. In hoc cognoscim⁹ qm̄ ex veritate sum⁹. & i cōspectu ei⁹ suadebim⁹ corda nr̄a. Qm̄ si reprehēderit nos cor nr̄m: maior est deus corde nr̄o. & nouit oia. Carissimi. si cor nr̄m nō reprehēderit nos: fiduciā hēm⁹ ad deū & quęcq̄d petierim⁹ accipiem⁹ ab eo: qm̄ mandata ei⁹ custodim⁹. & ea q̄ sūt placita coram eo facimus. Et hoc ē mandatū ei⁹ ut credamus in noie filij ei⁹ ihu xpi. & diligam⁹ alterutrū sicut dedit mādatū nobis. Et q̄ seruat mandata eius. i illo manet. & ipse i eo. Et in hoc scim⁹: qm̄ manet in nobis de spū quē dedit nobit.

IIII

Carissimi. nolite oī spūi credere: sed pbate spūs si ex deo sint: qm̄ multi pseudo pp hete exierūt in mundum. In hoc cognoscit spūs dei. Omis spūs q̄ confitet ihm xpm i carne venisse. ex deo ē. Et omis spiritus qui soluit ihm. ex deo non est: & hic est antixps de q̄ audistis qm̄ venit. & nunc iam i mūdo ē. Vos ex deo estis filioli. & vicist̄ eū qm̄ maior est q̄ in vob ē: q̄ q̄ i mundo. Ipsi de mūdo sūt: ideo de mūdo loquūt. & mūd⁹ eos audit. Nos ex deo sum⁹. Qui nouit deū audit nos: qui nō est ex deo nō audit nos. In hoc cognoscim⁹ spm̄ veritat̄ & spm̄ errorē. Carissimi. diligamus nos inuicē: q̄a caritas ex deo ē. Et omis q̄ diligit. ex deo natus est: & cognoscit deum. Qui non diligit. nō nouit deū: qm̄ deus caritas ē. In hoc apparuit caritas dei i nob: qm̄ filiū suū vnigenitū misit deus in mūdū ut viuam⁹ p eū. In hoc ē caritas. nō q̄si nos dilexerim⁹ deū. sed qm̄ ipse prior dilexit nos. & misit filiū suū propitiationē p pctis nostris. Carissimi. si deus dilexit nos. & nos debem⁹ alterutr̄ diligere. Deū nemo vidit vnq̄m. Si diligam⁹ inuicē. deus i nobis manet. & caritas ei⁹ in nobis perfecta ē. In hoc cognoscim⁹ qm̄ i eo manem⁹. & ipse i nob: qm̄ de spū suo dedit nobis. Et nos vidim⁹ & testificamur: qm̄ pater misit filiū suū saluatorē mūdi. Quisq̄s confessus fuerit qm̄ ihs ē fili⁹ dei: deus i eo manet. & ipse i deo. Et nos cognouim⁹ & credidim⁹ caritati quā habet deus in nobis. Deus caritas ē. & q̄ manet in caritate in deo manet. & deus i eo. In hoc perfecta ē caritas dei nobiscū: ut fiduciā habeam⁹ in die iudicij: q̄a sicut ille ē. & nos sum⁹ in hoc mūdo. Timor nō ē i caritate. sed perfecta caritas foras mittit timorē: qm̄ timor penam habet. Qui aūt timet nō ē perfect⁹ i caritate. Nos ḡ diligamus deū: qm̄ deus prior dilexit nos. Si q̄s dixerit qm̄ diligo deū. & fratrē suū oderit: mēdax ē. Qui.n. nō diligit frēm suū quē videt: deum quē nō videt quō pōt diligē? Et hoc mādatū habemus a deo: ut qui diligit deū: diligat & fratrem suū.

V

Omnis q̄ credit qm̄ ihs ē xps: ex deo natus est. Et omis q̄ diligit eum qui genuit: diligit & eū q̄ natus ē ex eo. In hoc cognoscim⁹ qm̄ diligim⁹ natos dei: cū deū diligam⁹. & mādata ei⁹ faciam⁹. Hec ē.n. caritas dei ut mādata ei⁹ custodiamus: & mādata ei⁹ grauia nō sūt. Qm̄ oē qd̄ natū ē ex deo vincit mundū. & hec est victoria q̄ vincit mūdū: fides nr̄a. Quis ē aūt q̄ vincit mūdū: nisi q̄ credit qm̄ ihs ē fili⁹ dei? Hic est q̄ venit p aquā & sanguinē ihs xps. Nō i aqua solū. sed in aq̄ & sanguie. Et spūs est q̄ testificat: qm̄ xps ē veritas. Qm̄ tres sūt qui testimoniū dant in celo: pater verbū & spiritus scūs. & hi tres vnū sūt. Et tres sūt q̄ testimoniū dāt in terra: spūs aqua & sanguis. & hi tres vnū sūt. Si testimoniū hoīz accipimus: testimoniū dei maius est. Qm̄ hec est testimoniū dei qd̄ maius est: qm̄ testificat⁹ est de filio suo. Qui credit i filiū dei. habet testimoniū dei in se. Qui nō credit filio. mendacē facit eū: q̄a nō credit i testimonio qd̄ testificat⁹ est deus de filio suo. Et hoc est testimoniū: qm̄ vitam eternā dedit nobis deus. & hec vita i filio eius ē. Qui habet filiū dei. habet vitā: q̄ non habet filiū dei. vitā non habet. Hec scribo vobis. ut sciat̄ qm̄ vitā habet̄ eternā: q̄ creditis in noie filij dei. Et hec ē fiducia quā habem⁹ ad deū: q̄a qd̄cūq; petierim⁹ fm̄ voluntatē eius audit nos. Et scim⁹: q̄a audit nos. quicquid petierimus. Scimus: qm̄ habem⁹ petitiones q̄s

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

postulam⁹ ab eo. Qui scit fratrē suū pccare pctm̄ nō ad mortē: petat ⁊ dabit ei vita pccanti nō ad mortē. Est pctm̄ ad mortē: non p illo dico ut roget qs. Ois iniqtas pctm̄ est. ⁊ ē pctm̄ ad mortē. Scimus: qa ois qui natus ē ex deo nō pccat: ꝫ gnātio dei cōseruat eū. ⁊ malign⁹ nō tanget eū. Scim⁹: qm̄ ex deo sum⁹. ⁊ mūdus tot⁹ in maligno posit⁹ est. Et scim⁹: qm̄ filius dei venit ⁊ dedit nob̄ sensum ut cognoscamus vērū deū. ⁊ sim⁹ in vero filio eius. hic est ver⁹ deus: ⁊ vita eterna. Filioli: custodite vos a simulacris.

Explicit epla beati iobānis apli pma. Incipit argumentū in eplam eiusdē secundam.

Ds adeo ad sanctā feminā scribit: ut eandē dnam nō dubitet lris appellare: eiusdemqꝫ filijs testimoniū qꝫ ambulent in veritate pbibet.

Explicit argumentū. Incipit epistola beati Iobannis apostoli secunda. Caplm I

Enior: electe dne ⁊ natis ei⁹ quos ego diligo in vitate. ⁊ non ego solus: sed ⁊ oēs q̄ cog̃uerūt vitatē. ꝓpē vitatem q̄ permanet in vobis: ⁊ vobiscū erit i eternū. Sit vobiscū grā mia pax a deo pre: ⁊ a xpo ihu filio pris i vitate ⁊ caritate. Gauis⁹ sū valde qm̄ inueni de filijs tuis ambulātes i veritate sicut mandatū accepim⁹ a pre. Et nūc rogo te dna nō tanqꝫ mandatū nouū scribēs tibi: ꝫ qd̄ habuim⁹ ab initio. ut diligam⁹ alt̄utrū. Et h̄ ē caritas. ut ambulem⁹ scm̄ mādata ei⁹. Hoc. n. ē mandatū: ut quēadmodū audistis ab initio in eo ābulet: qm̄ multi seductores exierūt i mūdū q̄ nō cōfitent ihm xp̄m venisse in carnem. hic est seductor ⁊ antixps. Videte vosmetipsos ne pdat⁹ q̄ opati estis: sed ut mercedē plenā accipiatis. Dis q̄ p̄cedit ⁊ nō pmanet in doctrina xpi. deū nō habet. Qui pmanet i doctrina: hic patrē ⁊ filiū hz. Si q̄s venit ad vos ⁊ hanc doctrinā non affert: nolite recipe eū i domū. nec aue ei dixerit. Qui. n. dicit illi aue: coīcat opib⁹ ei⁹ malignis. Ecce p̄dixi vob̄ ut i die dñi nō cōfundami. Plura hns vob̄ scribē: nolui p cbartā ⁊ attramentū. Spero. n. me futurū apud vos. ⁊ os ad os loq̄: ut gaudiū vr̄m plenū sit Salutant te filij sororis tue electe.

Explicit epla beati Iobānis apli secunda. Incipit argumentū in epistolā eiusdē tertiā.

Gaium pietatis cā extollit. atqꝫ ut in ipsa pietate maneat exhortatur: diotrepem impietatis ⁊ superbie cā obiurgat: demetrio aūt bonū testimoniū phibet cū fratribus vniuersis.

Explicit argumentum. Incipit epistola beati Iobānis apostoli tertia. Caplm I

Senior: gaio carissimo. quē ego diligo i vitate. Carissime. de oibus orationē facio prospere te ingredi ⁊ valē: sic̄ prospere agit aia tua. Gauisus sum valde venientibus frib⁹ ⁊ testimoniū phibētibus vitati tue: sicut tu in vitate ambulas. Maiorē horū nō habeo gratiā: qꝫ ut audiā filios meos i veritate ābulare. Carissime. fidelit facis q̄cquid operaris i frēs. ⁊ h̄ in pegrinos q̄ testimoniū reddiderūt caritati tue i cspcū ecclie: quos bñfacies deduces digne deo. Pro noie. n. ei⁹ pfecti sūt: nihil accipiētes a gentilib⁹. Nos g̃ debem⁹ suscipe huiusmodi. ut cooperatores sim⁹ veritatis. Scripsissem forsitan ecclie: ꝫ is q̄ amat p̄matū gerere in eis diotrepes. nō recipit nos. Propt̄ h̄ si venero cōmonebo ei⁹ opa q̄ facit: vbis malignis garriēs i nos. Et q̄si nō ei ista sufficiant: neqꝫ ipse suscipit frēs. ⁊ eos qui suscipiūt phibet. ⁊ de ecclesia eijcit. Carissime: noli imitari malū. ꝫ qd̄ bonū est. Qui bene facit. ex deo ē: q̄ male facit nō videt deū. Demetrio testimoniū redditur ab oib⁹ ⁊ ab ipsa vitate: ꝫ ⁊ nos testimoniū phibem⁹. ⁊ nosti qm̄ testimoniū nr̄m verum ē. Multa habui tibi scribē. ꝫ nolui p attramentū ⁊ calamū scribē tibi. Spero aūt proptinus te videre. ⁊ os ad os loq̄mur. Pax tibi. Salutāt te amici. Saluta tu amicos nominatim.

Explicit epistola beati Iobānis apli tertia. Incipit argumentū in epistolam bti Jude apli.

Iudas apl⁹. frēs de corruptoribus vie veritatis ita informat: ut illicitum esse

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Epistola Jude

dissertet te sub iugo semel erutos seruitutꝫ: rursuo operā suā officijs nouare seruilibus.

Explicit argumentū. Incipit epistola beati iude apostoli. Capm I

IUdas ihesu xpi seruꝰ. frater aūt iacobi: his q̄ sūt in deo pre dilectis et xpo ihu cōseruatꝫ et vocatꝫ. Misericordia vob et pax et caritas adimpleat. Carissimi. oēm sollicitudinē faciēs scribēdi vob de comi vra salute necē habui scribē vob. deprecās supcertari semel traditē scis fidei. Subintroierūt. n. q̄dā hoies q̄ olim pscripti sūt in hoc iudiciū impij. dni nri grām trāsferētes in luxuriam. et solum dnatorē et dnm nrm ihm xpm negātes. Cōmonē aūt vos volo scientes semel oia: qm ihs populū de tra egypti saluās. secūdo eos qui nō crediderūt perdidit. Angelos vo q̄ nō seruauerūt suū pncipatū. sed reliqrūt suū domiciliū: in iudiciū magni dei vinculis eternis sub caligine reseruauit. Sicut sodoma et gomorra et finitime ciuitates sili modo exfornicate et abeūtes pcarnē alterā: facti sūt exēplū. ignis eterni pnā sustinētes. Silit et hi carnē q̄dē maculāt. dnationē aūt spernūt. maiestatē aūt blasfemāt. Cū michael archāgelꝰ cū diabolo disputās altercaret de moysi corpe: nō ē ausus iudiciū inferre blasfemie. sed dixit: Imperet tibi deus hi aūt q̄cūq; q̄dē ignorāt blasfemāt: q̄cūq; aūt nālit tāq̄ muta aialia norūt: in his corrūpūt. Ve illis q̄ i via cayn abierūt. et errore balaam mercede effusi sūt. et in ꝯdictione chore abierūt. Hi sunt in epulis suis macule cōuiuātes sine timore. semetipsos pascētes: nubes sine aqua. q̄ a ventis circūferūt. arbores autūnales ifructuose. bis mortue. eradicate: fluctꝰ feri maris. despumātes suas cōfusiones. sidera errātia. q̄bꝰ pcella tenebrarū seruata ē in eternū. Prophetauit autē et de his septimꝰ ab adam. enoch. dicens: Ecce venit dns i scis milibꝰ suis facere iudiciū ꝯ oēs. et arguē oēs ipios de oibꝰ opibꝰ ipietatis eorū q̄bꝰ ipie egerūt. et de oibꝰ duris q̄ locuti sunt ꝯ deū pctores impij. Hi sunt murmuratores q̄ruloſi. sm desideria sua ābulātes. et os eorū loquit supbiā: mirātes psonas q̄stus cā. Vos aūt carissimi memores estote verboꝝ q̄ pdicta sūt ab aplis dni nri ihu xpi: qui dicebāt vob q̄m i nouissimis tpibus veniēt illusores sm desideria sua ābulātes i impietatibꝰ. Hi sunt q̄ segregāt semetipsos: aiales: spm non hntes. Vos aūt carissimi supedificātes vosmetipsos sanctissime nre fidei. in spū scō orātes vosmetipsos i dilectiōe dei seruate. expectantes miam dni nri ihu xpi in vitā eternā. Et hos q̄dē arguite iudicatos: illos vo saluate de igne rapiētes. Aliis aūt miseremi i timore: odiētes et eā q̄ carnalis ē maculatā tunicam. Ei aūt q̄ potēs ē vos cōseruare sine peccato. et constituere aī cōspectū gl̄ie sue imaculatos i exultatiōe. i aduentu dni nri ihu xpi: soli deo saluatori nro. p ihm xpm dnm nrm gl̄ia magnificētia imperiū et potās aī oia secula. et nūc et in oia secula seculoꝝ. Amen.

Explicit epla bti Jude apli. Incipit prologꝰ in Apocalypsin beati Johannis apostoli.

OMnes q̄ pie volūt vinere in xpo sic ait apls: persecutionē patient. iux illud. Fili accedens ad seruitutē dei sta i timore. et ppara aiam tuā ad temptationē. Temptatio nāq; ē vita hois sup terrā. Nec aūt fideles deficiant in bis: cōsolat eos dns atq; cōfirmat dicēs: Vobiscū sū vsq; ad cōsūmationē seculi. et nolite timē pusilli gregis. Propter a videns deꝰ pr tribulatiōes q̄s passura erat ecclesia ab aplis fūdata sup petrā xpm ut minus timeat. dispposuit vna cū filio et spū scō eas reuelare. Reuelauit ātt tota trinitas xpo sm būanitatē. Xps vo Johi p angelū. Johānes ecclie. de q̄ reuelatiōe būc librū cōposuit. Unde et liber iste apocalypsis dicit. i. reuelatio: qa hic cōtinēt q̄ deꝰ reuelauit iohāni et iobes ecclie. quanta scilicet ecclesia passa sit in tpe pmitiuo. et nūc patiat. et nouissime tpibꝰ antixpi passura sit qn tanta erit tribulatio ut si fieri pōt etiam moueāt electi. Et q̄ p bis et nūc et i futuro pmia sit susceptura ut q̄s denūciata supplicia crēt. pmissa pmia letificēt. Jō iste liber inc reliqs scripturas noui testamēti pphetie noie cēset q̄ alijs ē excellētior pphetijs. Sic. n. nouū testm̄ pstat veteri euāgeliū legi. ita h pphia pphetijs veteri testi: qa de xpo et ecclia magna ex parte iam

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

adimpleta sacra enunciat. Acl etiã ioh: qa cũ alijs vnipbaria: isti tripbaria data est. pplxtia sil. s. pterito 7 pñti 7 futo. Ad cui⁹ cõfirmãdã autozitatẽ occurrit etiã autozitas mittẽtis referẽtis 7 accipiẽtis. Mittẽtis. s. trinitatis. 7 referẽtis. s. angeli. 7 accipiẽtis. s. iobãnis. Cũ aũt iobãni h i visiõe fuerũt reuelata. 7 sint tria gnã visionũ. sub q gnẽ ptineatur videdũ ẽ. Visio. n. alia corpalis. qñ videlz corpalib⁹ oculis aliqd videm⁹. Alia spũalis seu imaginaria. cũ videlz dormiẽtes uel vigilãtes imagines rex cernim⁹ qb⁹ aliqd significat. sic vidit pharao spicas. 7 moyses rubũ ardẽ. ille dormiẽs. iste vigilãs. Alia itellectualis. qñ videlz spũ scõ reuelãte itellectui mentis vitatẽ mysterioz. sicut est captiu⁹ quõ vidit iohes q i h libro referuntur Nõ. n. figuras tiñ spũ vidit: h 7 earũ significata mẽte itellexit. Vidit aũt iohes 7 scripsit i pathmos insula relegat⁹ a domitiano i exilio pncipe ipijssimo. hac. n. ad scribendũ cõpellẽte cã: qa dũ exul teneret a domitiano in pathmos insula. i ecclesijs qb⁹ perat multa pullularũt atq; ioleuerũt vitia atq; diuerse hereses. Erãt. n. quidã heretici ibi dicentes xpm nõ fuisse añ mariã: qa tpalit de ea nat⁹ erat: qs iohes in pncipio euãgelii sui redarguit. dicẽs. In pncipio erat vbũ. Et i hoc libro cũ dicit. alpha 7 o. i. pncipiũ 7 finis. Dicebãt etiã qdã eccliã pondẽ tribulationũ añ finẽ seculi desiturã. 7 p labore non pmiũ etnũ suscepturã. Horũ g errores volens destruere iohes: oñdit xpm pncipiũ eẽ 7 finẽ. Añ ysaias. Añ me nõ ẽ format⁹ de⁹. 7 p⁹ me nõ erit. Et ecclesiam p exercitiũ tribulationũ nõ desinere. h pficẽ. 7 p bis brauiũ etnũ recipe. Scribit aũt iobãnes septẽ ecclesijs asie 7 eaq; septẽ epis de pdictis instruens. 7 p eã totã gnãlẽ ecclias dicẽs. Est itaq; mã iobãnis i h ope stat⁹ spãlit asiane ecclie: necnon 7 toti⁹ videlz q i pñti patiat 7 i futuro recepturа sit. Intẽtio vo ei⁹ ẽ monẽ ad patiẽtiã q seruanda ẽ. tũ qa breuis labor. tũ qa pmiũ magnũ. Mod⁹ tractãdi talis: pmo pmittit plogũ 7 salutationem vbi reddit auditores benignos 7 attentos. quo pmisso accedit ad narrationẽ. Añ narrationem vo oñdit xpm esse ab eterno sine pncipio 7 fine. Inducens ipsũ loquẽtẽ. Ego sum alpha 7 o. i. pncipiũ 7 finis. Postea accedẽs ad narrationẽ distinguit septẽ visiones: qb⁹ciminat iste liber cõsumat. Premittit aũt plogũ dicẽs. Apocalypsis ihu xpi: subaudis hic est. sicut in alijs visio ysaie h est. 7 parabole salomonis.

Itẽ alius prologus in Apocalypsin.

Iohãnes aplus 7 euãgelista a xpo elect⁹ atq; dilect⁹. i tanto amore dilectionis vberior habit⁹ ẽ. ut i cena sup pect⁹ eius recũberet. 7 ad crucẽ astanti soli matrẽ mariã cõmendasset. ut quẽ nubere volentẽ ad amplexũ virginitat⁹ asciuerat. ipsi etiã custodiendã virginẽ tradidisset. Hic itaq; cũ ppter vbũ dei 7 testimoniũ ihu xpi i pathmos insulã sortiret exiliũ. illic ab eodẽ apocalypsis postensa descripsit: ut sicut in pncipio canonis id est libri geneseos. incorruptibile pncipiũ pnotat: ita etiã incorruptibilis finis per virginẽ i apocalypsi redderet. dicẽtis. Ego sũ alpha 7 o. initiũ 7 finis. Hic ẽ iohes. q sciẽs supuenisse sibi diẽ egressiõis de corpe: cõuocat⁹ i epheso discipulis descendit in defossũ sepulture sue locũ: oroneq; cõpleta reddidit spm. tam a dolore mort⁹ fact⁹ exne⁹: qp a corruptiõe carnis noscit alien⁹. Cui⁹ tm scripture dispositio uel libri ordinatio. iõ a nobis p singula nõ exponit: ut nescientib⁹ inquirẽdi desideriũ colloceť. 7 qrentib⁹ laboris fruct⁹. 7 deo magisterij doctrina seruetur.

Explicit prologus. Incipit argumentũ.

Apocalypsis iohis tot habet sacra qt vba. Parũ dixi. 7 p merito volumi-nis laus ois inferior est. In vbis singulis multiplices latent intelligentie.

Incipit liber Apocalypsis beati Iohannis apostoli. Capt'm I

Apocalypsis

ihesu xpi quam dedit illi de⁹ palã facẽ seruis suis que oportet fieri cito. 7 significauit mittens p angelũ suũ suo seruo iobãni q testimoniũ pbibuit verbo dei. 7 testimoniũ ihu xpi qcũq; vidit. Btus q legit 7 q audit vba pphie hui⁹. 7 seruat ea q i ea scripta sũt. Tempus. n. ppe est. Iobãnes septẽ ecclesijs q sũt in asia. Gratia vb 7 pax ab eo q ẽ 7 q

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

erat ⁊ q̄ ventur⁹ ē. ⁊ a septē spiritib⁹ q̄ in con-
spectu throni ei⁹ sunt. ⁊ a ihū xp̄o q̄ ē testis fi-
delis primogenit⁹ mortuorū ⁊ p̄nceps regū
tre· q̄ dilexit nos ⁊ lauit nos a pctis nostris
i sanguie suo. ⁊ fecit nos regnū ⁊ sacerdotes
deo ⁊ p̄ri suo. Ipsi gl̄ia ⁊ ip̄eriū i secula secu-
lor̄· amen. Ecce venit cū nubibus. ⁊ videbit
eū ois oculus. ⁊ q̄ eū pupugerunt. Et plan-
gent se sup eū ōes trib⁹ terre· etiā amen. Ego
sū alpha ⁊ o· p̄ncipiū ⁊ finis· dicit dñs deus q̄
est ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ ventur⁹ ē oipotēs. Ego iohānes
frat̄ vester ⁊ pticeps in tribulatiōe ⁊ re-
gno ⁊ patiētia ī xp̄o ihū: fui i insula q̄ appel-
lat̄ pathmos p̄pt̄ verbū dei ⁊ testimoniū ihū.
Fui i spū in dñica die. Et audiui p⁹ me vocē
magnā tanq̄ tube dicētis: Quod vides scribe
i libro. ⁊ mitte septē ecclesijs que sunt in asia
epheso ⁊ smyrne ⁊ pergamo ⁊ thiatyre ⁊ sar-
dis ⁊ philadelphie ⁊ laodicie. Et conuersus
sum· ut viderem vocem que loquebat̄ mecū.
Et cōuersus vidi septē candelabra aurea. ⁊
i medio septē candelabror̄ aureor̄ similē fi-
lio hois vestitū podere. ⁊ precinctū ad mamil-
las çona aurea. Caput aūt ei⁹ ⁊ capilli erāt
cādidi tāq̄ lana alba ⁊ tāq̄ nix. Et oculi ei⁹
velut flāma ignis. ⁊ pedes eius sil̄es aurical-
cho sicut i camino ardenti. Et vox illi⁹ tanq̄
vox aq̄rū multarū. ⁊ habebat in dextera sua
stellas septē. Et de ore ei⁹ gladi⁹ vtraq̄ par-
te acutus exibat. ⁊ facies eius sicut sol luceti
v̄tute sua. Et cū vidissem eū· cecidi ad pedes
ei⁹ tanq̄ mortu⁹. Et posuit dexterā suā super
me dicēs: Noli timere. Ego sū p̄m⁹ ⁊ nouissi-
mus ⁊ viu⁹. ⁊ fui mortuus. ⁊ ecce sum viuēs
in secula seculorū. Et habeo claues mortis ⁊
inferni. Scribe ergo q̄ vidisti ⁊ que sūt. ⁊ que
oportet fieri post hec. Sacramentum septem
stellarū quas vidisti in dextera mea. ⁊ septem
candelabra aurea. Septem stelle: angeli sūt
septem ecclesiar̄. ⁊ candelabra septem· septem
ecclesie sunt.

II

Angelo epheſi ecclesie scribe. Hec
dicit q̄ tenet septem stellas in dextera
sua: q̄ ābulat i medio septē candela-
bror̄ aureor̄. Scio opa tua ⁊ laborē ⁊ patiē-
tiā tuā. ⁊ q̄a nō potes sustinē malos. Et tem-
ptasti eos q̄ se dicūt ap̄los esse ⁊ non sunt: ⁊
inueniſti eos mēdaces. Et patientiā habes: ⁊
sustinuisti p̄pt̄ nomē meū. ⁊ nō defecisti. Sed
habeo aduersū te pauca: q̄ caritatē tuā p̄mā
reliq̄sti. Memor esto itaq̄ vnde excideris. ⁊
age pnīam. ⁊ prima opa fac. Sin aūt: venio
tibi ⁊ mouebo candelabrū tuū de loco suo:
nisi pnīam egeris. Sed hoc habes: quia odisti
facta nicholaitar̄: q̄ ⁊ ego odi. Qui hz au-
rem audiat: q̄d spūs dicat ecclesijs. Vincēti
dabo edere de ligno vite: qđ est in paradiso dei
mei. Et āgelo smyrne ecclesie scribe. Hec dic̄
primus ⁊ nouissim⁹: qui fuit mortu⁹ ⁊ viuit
Scio tribulationē tuā ⁊ pauptatē tuā: sed di-
ues es ⁊ blasphemar̄ ab his q̄ se dicūt iudeos
esse ⁊ nō sūt: sed sunt synagoga sathane. Nihil
horū timeas q̄ passur⁹ es. Ecce mittet⁹ ē dia-
bol⁹ aliq̄s ex vobis in carcerē ut tēptemini: ⁊
habebit̄ tribulationē dieb⁹ decē. Esto fidelis
vsq̄ ad mortē. ⁊ dabo tibi coronā vite. Qui
habet aurem audiat: q̄d spūs dicat ecclesijs
Qui vicerit· nō ledet̄ a morte secūda. Et an-
gelo pergami ecclesie scribe. Hec dic̄ q̄ habet
rūpheā ex vtraq̄ pte acutā. Scio vbi habi-
tas· vbi sedes ē sathane. ⁊ tenes nomē meū ⁊
non negasti fidem meā. Et in dieb⁹ illis anti-
phas testis me⁹ fidelis q̄ occisus ē apud vos
vbi sathanas habitat. Sed habeo aduersus te
pauca: q̄a habes illic tenētes doctrinam ba-
laā q̄ docebat balac mittē scādalū coram filijs
isr̄l edere ⁊ fornicari: ita habes ⁊ tu tenētes
doctrinā nicholaitarū. Similit̄ pnīam age: si q̄
minus· veniā tibi cito. ⁊ pugnabo cū illis in
gladio oris mei. Qui habet aurē audiat: q̄d
spūs dicat ecclesijs. Vincēti dabo mānā abs-
conditū. ⁊ dabo illi calculū candidū. ⁊ i cal-
culo nomen nouū scriptū qđ nemo scit nisi q̄
accipit. Et angelo thiatyre ecclie scribe. Hec
dic̄ fili⁹ dei q̄ hz oculos tāq̄ flāmā ignis. ⁊
pedes ei⁹ sil̄es auricalcho. Noui opa tua ⁊ fi-
dem ⁊ caritatem ⁊ ministeriū ⁊ patientiā tuā
⁊ opa tua nouissima plura p̄orib⁹. Sed habeo
aduersus te pauca: q̄a p̄mittis mulierē ieza-
bel q̄ se dicit p̄phētē docere ⁊ seducere seruos
meos· fornicari ⁊ māducare de idolothit̄. Et
dedi illi tēp⁹ ut pnīam agēt. ⁊ nō vult pēnitē
a fornicatiōe sua. Ecce ego mitto eā i lectū: ⁊
q̄ mechant̄ cū ea· in tribulatiōe maxima erūt
nisi pnīam ab opib⁹ suis egerint. ⁊ filios eius
interficiā i morte. ⁊ scient ōes ecclie q̄a ego sum
scrutans renes ⁊ corda. ⁊ dabo vnicuiq̄ ve-
strū s̄m opa sua. Vobis aūt dico ⁊ ceteris q̄
thiatyre estis· q̄cūq̄ nō hūt doctrinā hanc ⁊
q̄ non cognouerūt altitudinē sathane quē-
admodū dicūt· nō mittā sup vos aliud pon-
dus. Tm̄ id qđ habet̄ tenete donec veniā. Et q̄

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vicerit ⁊ custodierit vsq; i finē opa mea·dabo illi ptātē sup gētes.⁊ reget eas i v̇ga ferrea.⁊ tanq̄ vas figuli cōfringent sicut ⁊ ego accepi a p̄re meo ⁊ dabo illi stellam matutinam.Qui habet aurē audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. III

ET angelo ecclesie sardis scribe. Hec dicit qui habet septē spūs dei. ⁊ septē stellas. Scio opa tua: q̄a nomē habes q̄ viuas: ⁊ mortu⁹ es. Esto vigilans. ⁊ cōfirma cetera q̄ mōritura erāt. Nō.n.inuenio opa tua plena coram deo meo. In mēte g̃ habe q̄liter accepis ⁊ audieris.⁊ serua.⁊ pniam age Si g̃ nō vigilaueris·veniā ad te tanq̄ fur.⁊ nescies q̄ hora veniā ad te. Sed habes pauca noia in sardis q̄ nō inq̄nauerūt vestimenta sua.⁊ ambulabūt mecū i albis:q̄a digni sūt Qui vicerit sic vestiet vestimētis albis: ⁊ nō delebo nomē ei⁹ de libro vite.⁊ cōfitebor nomē ei⁹ coram patre meo ⁊ coram angelis eius.Qui habet aurē audiat:quid spūs dicat ecclesijs. Et āgelo philadelphie ecclie scribe. Hec dicit scūs ⁊ verus q̄ habet clauē dauid·q̄a aperit ⁊ nemo claudit·claudit⁊ nemo aperit.Scio opa tua. Ecce dedi coram te ostiū apertū qđ nemo pōt claudere:q̄a modicā habes virtutē.⁊ seruasti v̇bū meū.⁊ nō negasti nomē meū. Ecce dabo de synagoga satbane qui dicūt se iudeos esse ⁊ nō sūt·s mētiūt. Ecce faciā illos ut veniāt ⁊ adorent ante pedes tuos.⁊ sciant quia ego dilexi te.Quōm seruasti verbū patientie mee.⁊ ego seruabo te ab hora tēptatiōis q̄ ventura e i orbē vniuersū temptare habitātes in terra. Ecce venio cito. Tene qđ habes·ut nemo accipiat coronā tuā.Qui vicerit faciā illū columnā i tēplo dei mei.⁊ foras nō egredietur amplius. Et scribā sup eū nomē dei mei ⁊ nomē ciuitatis dei mei noue ierl̄m·q̄ descendit de celo a deo meo.⁊ nomē meū nouū.Qui habet aurem audiat:q̄d spūs dicat ecclesijs. Et āgelo Laodicie ecclie scribe. Hec dic amē testis fidelis ⁊ ver⁹ q̄ ē p̄ncipiū creature dei. Scio opa tua q̄a neq; frigid⁹ es neq; calid⁹. Utinā frigid⁹ esses aut calid⁹. Sz q̄a tepid⁹ es ⁊ nec frigid⁹ nec calid⁹·incipiā te euomere ex ore meo: q̄a dicis q̄ dives sū ⁊ locupletat⁹ ⁊ nullū egeo: ⁊ nescis q̄a tu es miser ⁊ miserabilis.⁊ paup ⁊ cecus⁊ nud⁹.Suadeo tibi emere a me aur̄ ignitū p̄batū ut locuplex fias.⁊ vestimētis albis induaris.⁊ nō appareat confusio nuditatis tue.⁊ collyrio iunge oculos tuos ut videas. Ego q̄s amo: arguo ⁊ castigo. Emulare g̃ ⁊ pniam age. Ecce sto ad ostiū.⁊ pulso. Si q̄s audierit vocē meā.⁊ aperuerit ianuā·intrabo ad illū.⁊ cenabo cū illo.⁊ ipse mecum. Qui vicerit·dabo ei sedere mecū in throno meo: sicut ⁊ ego vici ⁊ sedi cum patre meo in throno eius.Qui habet aurem audiat:quid spiritus dicat ecclesijs. IIII

POst h̄ vidi.⁊ ecce ostiū apt̄ū i celo ⁊ vox p̀ma quā audiui tanq̄ tube loquentis mecū·dicēs: Ascende huc.⁊ ostendā tibi q̄ oportet fieri cito. Post h̄ statim fui in spū. Et ecce sedes posita erat in celo: ⁊ sup̄a sedem sedēs. Et q̄ sedebat: similis erat aspectui lapidis iaspidis ⁊ sardinis. Et iris erat in circuitu sedis silis visiōi smaragdine Et i circuitu sedis sedilia vigintiq̄tuor.⁊ sup̄ thronos vigintiq̄tuor seniores sedētes circūamicti vestimētis albis. ⁊ i capitib⁹ eor̄ coronas aureas. Et de throno p̄cedebāt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua. ⁊ septē lāpades ardētes añ thronū·q̄ sūt spūs dei. Et in p̄spectu sedis tanq̄ mare vitreū silē crystallo.⁊ in medio sedis ⁊ in circuitu sedis quatuor aialia plena oculis ante ⁊ retro. Et aial p̀mū silē leoni.⁊ secūdū silē vitulo.⁊ tertiū aial h̄ns faciē q̄si hois.⁊ quartū aial silē aq̄le volāti. Et q̄tuor aialia singula eorū habebant alas senas.⁊ i circuitu ⁊ intus plena sūt oculis. Et requiē nō habebāt die ac nocte·dicentia: scūs·scūs·scūs·dns de⁹ oipotens:q̄ erat ⁊ q̄ est ⁊ q̄ venturus e. Et cū darēt illa aialia gloriā ⁊ honorem ⁊ bñdictionē sedēti sup̄ thronū viuenti in secula seculor̄·p̄cidebāt vigintiq̄tuor seniores añ sedentē i throno.⁊ adorabāt viuentē i secula seculor̄.⁊ mittebant coronas suas añ thronū·dicētes: Dignus es dñe deus noster accipe gloriā ⁊ honorē ⁊ v̇tutē·q̄a tu creasti omnia.⁊ p̄pt̄ voluntatē tuā erāt.⁊ creata sūt. V

ET vidi in dextera sedētis sup̄ thronū librum scriptū intus ⁊ foris: signatū sigillis septē. Et vidi angelū fortē p̃dicātē voce mag̃. Quis e dign⁹ aperire librū. ⁊ soluere sig̃cula ei⁹? Et nemo poterat neq; i celo neq; i tra neq; subt⁹ terrā aperire librū: neq; respicere illū. Et ego flebā multū: quōm nemo dign⁹ inuent⁹ e aperire librū: nec videre eū. Et vn⁹ de senioribus dixit mihi. Ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librū. ⁊ soluere septem signacula ei⁹. Et vidi. ⁊ ecce i medio throni ⁊ quatuor

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aialiū ⁊ in medio senioꝝ agnū stantē tanq̄ occisū bñtē cornua septē ⁊ oculos septē qui sūt septē spūs dei missi in oēm trā. Et venit ⁊ accepit de dextera sedentis in throno librū: ⁊ cū aperuisset librū: q̄tuor aialia ⁊ viginti quatuor seniores ceciderunt cora agno habētes singuli citharas ⁊ phialas aureas plenas odoramentoꝝ: que sūt orationes scoꝝ: ⁊ cantabant canticū nouū dicentes: Dignꝰ es dñe accipe librū. ⁊ aperire signacula eius qm occisus es. ⁊ redemisti nos deo i sanguine tuo ex oi tribu ⁊ lingua ⁊ pplo ⁊ natiōe: ⁊ fecisti nos deo nro regnū ⁊ sacerdotes. Et regnabim⁹ sup trā. Et vidi. ⁊ audiui vocem angeloꝝ multoꝝ i circuitu throni ⁊ aialiū ⁊ seniorū. ⁊ erat numerus eoꝝ milia miliū dicentiū voce magna. Dignꝰ est agnꝰ q̄ occisus ē: accipe virtutē ⁊ diuitatē ⁊ sapiam ⁊ fortitudinē ⁊ honorem ⁊ gliam ⁊ benedictionē. Et oēm creaturā q̄ i celo ē. ⁊ sup trā ⁊ sub terra: ⁊ q̄ sūt i mari ⁊ que i eo: oēs audiui dicentes sedēti i throno ⁊ agno. Bñdictio ⁊ honor ⁊ gloria ⁊ ptās. i secula seculoꝝ. Et q̄tuor aialia dicebāt. Amen. Et vigintiq̄tuor seniores ceciderūt in facies suas. ⁊ adorauerūt viuentem in secula seculoꝝ.

VI

Et vidi q̄ aperuisset agnꝰ vnū de septē sigillis. ⁊ audiui vnū de q̄tuor aialibus dicēs tanq̄ voce tonitrui. Veni ⁊ vide. Et vidi. ⁊ ecce equꝰ albꝰ. ⁊ q̄ sedebat sup illū habebat arcū. ⁊ data est ei corona. ⁊ exiuit vincens ut vincēt. Et cū aperuisset sigillū secūdū: audiui secūdū animal dicens: Veni ⁊ vide. Et exiuit alius equꝰ rufus. ⁊ q̄ sedebat sup illū. datū ē ei ut sumeret pacem de tra. ⁊ ut inuicē se interficiant. ⁊ datus est ei gladius magnus. Et cū aperuisset sigillū tertiū: audiui tertiū aial dicēs. Veni ⁊ vide. ⁊ ecce equꝰ niger. ⁊ q̄ sedebat sup illū. habebat stateram i manu sua. Et audiui tanq̄ vocem in medio q̄tuor aialiū dicētiū. Bilibris tritici denario vno. ⁊ tres bilibres ordei denario vno. ⁊ vinū ⁊ oleū ne leseris. Et cū aperuisset sigillū q̄rtū audiui vocē q̄rti aialis dicētis: Veni ⁊ vide. Et ecce equꝰ pallidus. ⁊ q̄ sedebat super eū nomē illi mors. ⁊ infernus seq̄batur eū. Et data ē illi ptās sup q̄tuor partes trae: interficere gladio fame ⁊ morte ⁊ bestijs terre. Et cū aperuisset sigillū q̄ntū: vidi subtus altare aias interfectoꝝ ꝓpt̄ verbū dei. ⁊ ꝓpt̄ testimoniū q̄d habebāt. Et clamabāt voce magna dicentes: Vsq̄q̄ dñe scūs ⁊ verꝰ nō iudicas ⁊ nō vindicas sanguinē nrm de bis q̄ habitant i tra? Et date sūt illis singule stole albe. ⁊ dictū ē illis ut requiescerēt tpꝰ adhuc modicū: donec cōpleant̄ conserui eoꝝ ⁊ frēs eoꝝ q̄ interficiendi sūt sicut ⁊ illi. Et vidi cū aperuisset sigillū septū. ⁊ ecce tremotꝰ magnus factus ē. Et sol factus ē niger tanq̄ saccus cilicinus. ⁊ luna tota facta est sicut sanguis. ⁊ stelle de celo ceciderūt sup terrā sicut ficus emittit grossos suos cū a vento magno mouet̄. Et celū recessit sicut liber inuolut⁹. ⁊ oīs mons ⁊ insule de locis suis mote sūt. Et reges terre ⁊ pncipes ⁊ tribuni ⁊ diuites ⁊ fortes ⁊ oīs seruus ⁊ liber absconderūt se i spelūcis ⁊ i petris montiū. ⁊ dicūt montib⁹ ⁊ petris. cadite sup nos. ⁊ abscondite nos a facie sedētis sup thronū. ⁊ ab ira agni: qm̄ venit dies magnus ireipsoꝝ. Et q̄s poterit stare?

VII

Post h̄ vidi q̄tuor āgelos stātes sup q̄tuor angulos trae: tenentes q̄tuor ventos trae ne flarent sup terrā. neq̄ sup mare. neq̄ in vllā arborē. Et vidi alterū angelū ascēdētē ab ortu solis bñtē signū dei viui: ⁊ clamauit voce magna q̄tuor angelis q̄bus datū ē nocere terre ⁊ mari. dicēs. Nolite nocere tre ⁊ mari neq̄ arboribus: q̄adusq̄ signem⁹ seruos dei nrī i frontib⁹ eoꝝ. Et audiui numerū signatoꝝ: cētū q̄dragintaquatuor milia signati ex oi tribu filioꝝ isrl. Ex tribu iuda: duodecī milia signati. Ex tribu ruben: duodecī milia signati. Ex tribu gad duodecī milia sigti. Ex tribu aser: duodecim milia sigti. Ex tribu neptalim: duodecī milia sigti. Ex tribu manasse: duodecim milia sigti. Ex tribu symeō: duodecī milia signati Ex tribu leui: duodecī milia sigti. Ex tribu ysacbar: duodecim milia signati. Ex tribu çabulon: duodecim milia sigti. Ex tribu ioseph: duodecim milia sigti. Ex tribu beniamin: duodecī milia sigti. Post h̄ vidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat: ex oīb⁹ gētib⁹ ⁊ tribub⁹ ⁊ pplis ⁊ linguis. stantes añ thronū ⁊ i ꝓspectu agni. amicti stolis albis. ⁊ palme in manib⁹ eoꝝ. Et clamabāt voce magna. dicentes: Salꝰ deo nrō: q̄ sedet sup thronū. ⁊ agno. Et oēs angeli stabant i circuitu throni ⁊ seniorū ⁊ q̄tuor aialiū. ⁊ ceciderūt i ꝓspectu throni i facies suas. ⁊ adorauerūt deū dicētes. Amen. Bñdictio ⁊ claritas ⁊ sapiētia ⁊ grāꝝ actio. honor ⁊ virtus

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ fortitudo ⁊ deo nr̄o i secula seculoꝝ.amē. Et
rn̄dit vnus ⁊ seniorib⁹.ꝛ dixit mihi. Hi qui
amicti sūt stolis albis.qui sūt ꝛ vnde venerūt? Et dixi illi: Dn̄e mi tu scis. Et dixit mihi: Hi sūt q̄ venerūt ⁊ tribulatione magna: ꝛ lauerūt stolas suas.ꝛ dealbauerunt eas i sanguie agni. Jō sūt añ thronū dei ꝛ seruiūt ei die ac nocte in tēplo ei⁹.ꝛ q̄ sedet i throno habitabit sup illos. Nō esurient neq; sitient ampli⁹.neq; cadet sup illos sol neq; vll⁹ est⁹ qm̄ agnus q̄ in medio throni ē reget illos.ꝛ deducet eos ad vite fontes aq̄rū.ꝛ absterget deus oēm lachrymā ab oculis eoꝝ. VIII

Et cū aperuisset sigillū septimū.factū ē silentiū in celo quasi media hora. Et vidi septē angelos stantes i ꝓspectu dei.ꝛ date sūt illis septē tube. Et alius angelus venit ꝛ stetit añ altare.habēs thuribulum aureū.ꝛ data sūt illi incensa multa ut daret de oronib⁹ scōꝝ oiuꝫ sup altare aureū qđ est añ thronū dei. Et ascēdit fum⁹ incensoꝝ de oronib⁹ scōꝝ de mānu angeli.cora deo. Et accepit angel⁹ thuribulū.ꝛ ipleuit illud de igne altaris.ꝛ misit in tra. Et facta sūt tonitrua ꝛ voces ꝛ fulgura ꝛ tremor⁹ magn⁹.ꝛ septē angeli q̄ habebant septem tubas parauerūt se.ut tuba canerēt. Et ꝑm⁹ angelus tuba cecinit. Et facta ē grando ꝛ ignis: mixta in sanguie ꝛ missa ē in tra. Et tertia ps tre cōbusta ē.ꝛ tia ps arboꝝ cōcremata est.ꝛ oē fenū viride cōbustū ē. Et secūd⁹ angelus tuba cecinit: ꝛ tanq̄ mons magn⁹ igne ardēs missus ē i mare. Et facta ē tia ps mar⁹ sanguis.ꝛ mortua ē tia ps creaturē eoꝝ q̄ habebāt aias i mari:ꝛ tia ps nauiū interiit. Et tn⁹ angel⁹ tuba cecinit.ꝛ cecidit de celo stella mag̃ ardēs tāq̄ facula. Et cecidit i tia ptē fluminū ꝛ in fontes aq̄rū.ꝛ nomen stelle dicit absinthiū. Et facta ē tertia ps aq̄ꝝ i absinthiū.ꝛ multi hominū mortui sūt de aq̄s:qa amare facte sūt. Et q̄rt⁹ angel⁹ cecinit.ꝛ percussa ē tia ps solis ꝛ tia ps lune ꝛ tia ps stellaꝝ: ita ut obscurarē tertia ps eoꝝ.ꝛ diei nō lucēt ps tertia ꝛ noctis silit. Et vidi.ꝛ audiui vocē vnius aq̄le volātis p medīū celi dicētis voce mag̃. Ve ve ve habitātib⁹ in terra.de ceteꝝ vocib⁹ triū angeloꝝ q̄ erāt tuba canituri. IX

Et q̄nt⁹ angelus tuba cecinit.ꝛ vidi stellā de celo cecidisse in terrā.ꝛ data est ei clauis putei abyssi.ꝛ aperuit puteū abyssi.ꝛ ascendit fum⁹ putei sicut fumus fornacis magne.ꝛ obscurat⁹ ē sol ꝛ aer de fumo putei. Et de fumo putei exierūt locuste i terrā.ꝛ data ē illis ptās.sicut hñt potestatē scorpiōs tre. Et ꝑceptū ē illis ne lederent fenū tre neq; oē viride neq; oēm arborem: nisi tm̄ hoies q̄ nō hñt signū dei in frontib⁹ suis. Et datū ē illis ne occiderent eos: ꝫ ut cruciarēt mensib⁹ q̄nq;. Et cruciat⁹ eoꝝ ut cruciat⁹ scorpij cū percutit hoiem. Et in diebꝫ illis querēt hoies mortē.ꝛ nō inuenient eā: ꝛ desiderabunt mori.ꝛ fugiet mors ab eis. Et similitudines locustaꝝ similes equis paratis in pliū.ꝛ sup capita earꝝ tanq̄ corone similes auro.ꝛ facies earꝝ sic facies hoiuꝫ. Et habebāt capillos sicut capillos mulierꝝ.ꝛ dentes earꝝ sicut dentes leonū erāt. Et habebāt loricas sic loricas ferreas.ꝛ vox alarum earum sicut vox curruū eq̄ꝝ multoꝝ currentiū i bellū. Et habebant caudas similes scorpionū.ꝛ aculei erāt in caudis earꝝ.ꝛ ptās earꝝ nocē hoib⁹ mensib⁹ q̄nq;. Et habebant sup se regē āgelū abyssi: cui nomē hebraice abaddon.grece aūt apollion.ꝛ latine hñs nomē exterminās. Ve vnū abiit.ꝛ ecce veniunt adhuc duo ve p⁹ hec. Et sext⁹ angel⁹ tuba cecinit.ꝛ audiui vocē vnā de q̄tuor cornib⁹ altaris aurei qđ ē añ oculos dei.dicentē sexto angelo q̄ habebat tubam. Solue q̄tuor āgelos q̄ alligati sūt i flumine magno eufraten. Et soluti sūt q̄tuor angeli q̄ parati erāt i hora ꝛ die ꝛ mēsem ꝛ ānū.ut occiderēt tertiā ptē hoiuꝫ. Et nūer⁹ equestris exercitus.vicies milies vena milia.ꝛ audiui numerū eoꝝ. Et ita vidi eos i visione.ꝛ qui sedebāt sup eos.habebant loricas igneas ꝛ hyacithinas ꝛ sulphureas.ꝛ capita eq̄ꝝ erāt tanq̄ capita leonū.ꝛ de ore eoꝝ ꝓcedit ignis ꝛ fum⁹ ꝛ sulphur. Et ab his trib⁹ plagis occisa ē tertia ps hoiuꝫ: de igne ꝛ de fumo ꝛ sulphure que ꝓcedebāt ex ore ipsoꝝ. Ptās enim eq̄ꝝ in ore eoꝝ ē.ꝛ in caudis eoꝝ. Nā caude eoꝝ similes serpentib⁹ hñtes capita.ꝛ i his nocent. Et ceteri hoies q̄ nō sūt occisi i his plag̃ neq; pniam egerūt de opib⁹ manuū suaꝝ: ut nō adorarēt demonia ꝛ simulacra aurea ꝛ argētea ꝛ erea ꝛ lapidea ꝛ lignea.q̄ neq; videre pñt neq; audire neq; ābulare.ꝛ nō egerūt pniam ab homicidijs suis.neq; a veneficijs suis.neq; a fornicatiōe sua.neq; a furtis suis.

Et vidi aliū angelū fortē descendentem de celo amictū nube ꝛ iris in capite eius. Et facies ei⁹ erat ut sol:

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ꝛ pedes ei⁹ tanq̃ colũna ignis. Et hẽbat in mãu sua libellũ aptũ. ꝛ posuit pedẽ suũ dextꝝ sup̃ mare: sinistrũ aũt sup̃ terrã. ꝛ clamauit voce magna quẽadmodũ cum leo rugit. Et cũ clamasset: locuta sũt septẽ tonitrua voces suas. Et cũ locuta fuissent septẽ tonitrua voces suas. ꝛ ego scriptur⁹ erã. Et audiui vocẽ de celo dicẽtẽ mihi. Signa q̃ locuta sũt septẽ tonitrua. ꝛ noli ea scribẽ. Et angel⁹ quẽ vidi stantẽ sup̃ mare ꝛ sup̃ terrã. leuauit manũ suã ad celũ. ꝛ iurauit p̃ viuẽtẽ in secula seculorũ q̃ creauit celũ ꝛ ea q̃ in eo sũt. ꝛ terrã ꝛ ea q̃ in ea sũt. ꝛ mare ꝛ ea q̃ in eo sũt. qa tẽp⁹ nõ erit ampli⁹: ſ i dieb⁹ vocis septimi angeli cũ ceperit tuba canẽ. ꝯ sũmabit̃ mysteriũ dei: sicut euãgelizauit per seruos suos ꝓphas. Et audiui vocẽ de celo iterũ loquẽtẽ mecũ ꝛ dicentẽ. Vade ꝛ accipe libr̃ũ aptũ de manu ãgeli stãtis sup̃ mare ꝛ sup̃ terrã. Et abij ad ãgelũ. dicẽs ei: ut daret mi libr̃ũ. Et dixit mi. Accipe libꝝ ꝛ deuora illũ. ꝛ faciet amaricari ventrẽ tuũ. ſ i ore tuo erit dulce tãq̃ mel. Et accepi libꝝ de manu angeli ꝛ deuoraui illũ. ꝛ erat in ore meo tanq̃ mel dulce. Et cũ deuorassem eum: amaricat⁹ ẽ venter me⁹. Et dixit mihi: Oportet te iterũ ꝓphetare gentib⁹ ꝛ ꝓplis ꝛ linguis ꝛ regib⁹ multis. XI

Et datꝰ est mihi calam⁹ silis virge. ꝛ dictũ est mihi: Surge ꝛ metire tẽplũ dei ꝛ altare. ꝛ adorãtes in eo. Atriũ aũt qd̃ ẽ foris tẽplũ eijce foras. ꝛ ne metiaris illud: qm̃ datũ ẽ gentib⁹. Et ciuitatẽ sanctã calcabũt mẽsib⁹ q̃draginta duob⁹. Et dabo duob⁹ testib⁹ meis. ꝛ ꝓphetabũt dieb⁹ mille ducẽtis sexagita amicti saccis. Hi sũt due olive ꝛ duo cãdelabra lucẽtia in ꝯspectu dñi terre stãtes. Et si q̃s voluerit eos nocẽ. ignis exiet de ore eor̃. ꝛ deuorabit inimicos eor̃. ꝛ si q̃s voluerit eos ledere. sic oportet eũ occidi. Hi hñt ptãtẽ claudẽdi celũ ne pluat diebus ꝓphetie illor̃. ꝛ ptãtẽ hñt sup̃ aq̃s cõuertendi eas in sanguinẽ. ꝛ pcutẽ terrã oi plaga q̃tiens cũq̃ voluerit. Et cũ finierint testimoniũ suũ bestia q̃ ascẽdit de abysso faciet adũsus eos bellũ. ꝛ vincet illos. ꝛ occidet eos. Et corpa eor̃ iacebũt in plateis ciuitatis magne. q̃ vocat̃ spiritalit̃ sodoma ꝛ egypt⁹. vbi ꝛ dñs eorũ crucifix⁹ ẽ. Et videbũt de tribubus ꝛ ꝓplis ꝛ linguis ꝛ gẽtib⁹. ꝛ iacebũt corpa eor̃ p̃ tres dies ꝛ dimidiũ. ꝛ corpa eor̃ nõ sinẽt poni in monumẽta. Et ihabitãtes terrã gaudebũt sup̃ illos ꝛ iocũdabũt. ꝛ munera mittẽt iuicẽ: qm̃ hi duo ꝓphe cruciauerunt eos q̃ habitabãt sup̃ terrã. Et p⁹ dies tres ꝛ dimidiũ spũs vite a deo intrauit in eos. Et steterũt sup̃ pedes suos. ꝛ timor magn⁹ cecidit sup̃ eos q̃ viderũt eos. Et audierũt vocẽ magnã de celo dicentẽ eis. Ascẽdite huc. Et ascẽderũt in celũ in nube. ꝛ viderũt illos inimici eor̃. Et in illa hora factꝰ ẽ tremot⁹ magn⁹. ꝛ decima ps ciuitatis cecidit. Et occisa sũt in tremotu nomia hoiũ septẽ milia. ꝛ relicꝙ in timorẽ sũt missi. ꝛ dederũt gloriã deo celi. Ve secũdũ abiit. ꝛ ecce ve tertiũ veniet cito. Et septim⁹ angel⁹ tuba cecinit ꝛ facte sũt voces magne in celo dicẽtes. Factũ ẽ regnũ hui⁹ mũdi dñi nr̃i ꝛ xp̃i ei⁹. ꝛ regnabit̃ in secula seculor̃. amẽ. Et viginti q̃tuor seniores q̃ in ꝯspectu dei sedẽt in sedib⁹ suis. ceciderũt in facies suas. ꝛ adorauerũt deũ dicẽtes. Grãs agim⁹ tibi dñe deus nr̃ omipotẽs q̃ es ꝛ q̃ eras ꝛ q̃ venturꝰ es: qa accepisti virtutẽ tuã magnã ꝛ regnasti. Et irate sũt gentes. ꝛ aduenit ira tua. ꝛ tẽp⁹ mortuor̃ iudicari. ꝛ reddere mercedẽ famis tuis ꝓphis ꝛ scis ꝛ timẽtib⁹ nomẽ tuũ. pusillis ꝛ magnis. ꝛ exterminãdi eos q̃ corrupũt terrã. Et aptũ ẽ tẽplũ dei in celo. ꝛ visa ẽ archa testi ei⁹ in tẽplo ei⁹. Et facta sũt fulgura ꝛ voces ꝛ tremot⁹ ꝛ grãdo magn̄. XII

Et signũ magnũ appuit in celo. Mulier amicta sole. ꝛ luna sub pedibus ei⁹. ꝛ in capite eius corona stellarũ duodecim. Et in vtero hns. ꝛ clamabat parturiens ꝛ cruciat̃ ut pariat. Et visũ est aliud signũ in celo. Et ecce draco magn⁹ rufus habens capita septẽ ꝛ cornua decẽ. ꝛ in capitib⁹ suis septẽ diademata. ꝛ cauda ei⁹ trahebat tertiam ptẽ stellar̃ celi. ꝛ misit eas in terram Et draco stetit añ mulierẽ q̃ erat paritura: ut cũ peperisset filiũ eius deuoraret. Et peperit filiũ masculũ. q̃ rectur⁹ erat oẽs gẽtes in v̄ga ferrea. Et rapt⁹ ẽ fili⁹ ei⁹ ad deũ ꝛ ad thronũ ei⁹. ꝛ mulier fugit in solitudinẽ vbi hẽbat locũ paratũ a deo: ut ibi pascat eã dieb⁹ mille ducẽtis sexaginta. Et factũ ẽ p̃liũ magnũ in celo. Michael ꝛ ãgeli ei⁹ p̃liabãt cũ draconẽ ꝛ draco pugnabat ꝛ ãgeli ei⁹. ꝛ nõ valuerũt. neq̃ locꝰ inuent⁹ ẽ eor̃ ãplius in celo. Et piect⁹ ẽ draco ille magn⁹. serpens antiqus q̃ vocatur diabol⁹ ꝛ satbanas. q̃ seducit vniuersũ orbẽ ꝛ piect⁹ ẽ in terrã. ꝛ angeli ei⁹ cũ illo missi sũt. Et audiui vocẽ magnã in celo dicentẽ. Nũc facta ẽ sal⁹ ꝛ virt⁹ ꝛ regnũ dei nr̃i ꝛ p̃tas xp̃i

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ei⁹:qa ꝓiect⁹ ē accusato⁹ fratꝝ nr̄oꝝ q̄ accusabat illos añ conspectū dei nr̄i die ac nocte: 7 ipsi vicerūt eū ꝓpt̄ sanguinē agni.7 ꝓpter ꝟbū testimonij sui.7 nō dilexerūt aias suas vsq; ad mort̄ē:Propterea letami celi7 q̄ habitat̄ in eis. Ve t̄re7 mari-qa descēdit diabol⁹ ad vos bñs irā magnā-sciēs q; modicū tēpus bz.Et p⁹ q̄ vidit draco q; ꝓiect⁹ eēt in t̄rā psecutus ē mulierē q̄ pepit masculū.Et date sūt mulieri ale due aq̄le magne ut volaret in desertū in locū suū vbi alit̄ ꝑ temp⁹7 tpa7 dimidiū tpis a facie serp̄tis.Et misit serpens ex ore suo p⁹ mulierē aquā tāq̄ flumē-ut eā faceret trahi a fluie.Et adiuuit t̄ra mulierē 7 aperuit terra os suū7 absorbuit flumē qđ misit draco de ore suo.Et irat⁹ ē draco i mulierē.7 abiit facere pliū cū reliq̄s de semine ei⁹ q̄ custodiūt mandata dei.7 hñt testimoniū ih̄u xp̄i.Et stetit sup arenā maris. XIII

Et vidi de mari bestiā ascendentem hñtē capita septē7 cornua decem.7 sup cornua eius decē diademata.7 sup capita ei⁹ noia blasfemie.Et bestia quā vidi-silis erat pardo.7 pedes ei⁹ sicut pedes vrsi.7 os ei⁹ sicut os leonis.Et dedit illi draco ꝟtutē suā7 ptātē magnā.Et vidi vnū de capitib⁹ suis q̄si occisū i mort̄ē.7 plaga mort̄is ei⁹ curata ē.Et admirata ē vniersa t̄ra p⁹ bestiā.Et adorauerūt draconē q; dedit ptātē bestie.7 adorauerūt bestiā-dicentes: Quis silis bestie.7 q̄s pot̄it pugnare cū ea? Et datū ē ei os loquēs magna7 blasfemias.7 data ē ei ptās facē mēses q̄draginta duos.Et aperuit os suū i blasfemias ad deū blasfemare nomē ei⁹7 tabnaculū ei⁹.7 eos q̄ i celo habitāt.Et ē datū illi bellū facē cū scis.7 vincē eos.Et data ē illi ptās i oēm tribū7 pplm7 liguā7 gētē.7 adorauerūt eā oēs q̄ inhabitabāt t̄rā-q̄ nō sūt scripta noia in libro vite agni q̄ occisus ē ab origine mūdi.Si q̄s bz aurē audiat.Qui ī captiuitatē duxerit-i captiuitatē vadet:q̄ in gladio occiderit oportet eū gladio occidi.Hic ē patiētia.7 fides scōrū.Et vidi aliā bestiā ascēdētē de t̄ra.7 habebat cornua duo silia agni. Et loq̄bat sic draco. Et ptātē ꝑ oꝝ bestie oēm faciebat i cōspectu ei⁹.7 fecit t̄rā7 hitātes i ea adorare bestiā ꝓmā-cui⁹ curata ē plaga mort̄is.Et fecit signa magna-ut etiā ignē facēt de celo descēdere i t̄rā in cōspectu hoiuz.Et seduxit habitātes i terra ꝓpter signa q̄ data sūt illi facē i ꝯspectu bestie dicēs hitātib⁹ i terra ut faciāt imaginē bestie q̄ hz plagā gladij7 vixit.Et datū ē illi ut daret spm̄ imagini bestie.7 ut loq̄t̄ imago bestie.7 faciet ut q̄cūq; nō adorauerit imaginem bestie-occidat.Et faciet oēs pusillos7 magnos7 diuites7 pauperes7 liberos7 ꝟuos habē caracterē i dext̄a manu aut in frōtib⁹ suis:7 ne q̄s possit emē aut vēdē-nisi q̄ hab̄at caracterē-aut nomē bestie-aut nūer⁹ nois ei⁹. Hic sapia ē. Qui hz intellectū cōputet numer⁹ bestie. Numer⁹.n.hois ē 7 numer⁹ ei⁹ sexcēti sexaginta sex. XIIII

Et vidi.7 ecce agn⁹ stabat sup montem syon.7 cū eo cētū q̄draginta q̄tuor milia hñtes nomē ei⁹7 nomē p̄r̄is ei⁹ scriptū i frōtib⁹ suis.Et audiui vocē de celo tanq̄ vocem aquaꝝ multaꝝ.7 tanq̄ vocē tonitrui magni.7 vocem quā audiui sicut citharedoꝝ citharizātiū i citharis suis. Et cātabāt q̄si canticū nouū ante sedē7 añ q̄tuor animalia7 seniores.7 nemo poterat dicē canticū nisi illa cētū q̄draginta q̄tuor milia q̄ empti sūt de terra. Hi sūt q̄ cū mulieribus nō sūt coinq̄nati-vgines.n.sūt. Hi sequunt agnū q̄cūq; ierit. Hi empti sūt ex oib⁹ ꝓmitie de o7 agno.7 i ore eoꝝ nō ē inuētū mendaciū. Sine macula.n.sūt añ thronū dei. Et vidi alterū angelū volātē ꝑ mediū celū hñtē euangeliū eternū:ut euāgelizaret sedētib⁹ sup t̄rā7 super oēm gētē7 tribū7 liguā7 pplm-dicēs magna voce: Timete dñm.7 date illi honorē:q̄a venit hora iudicij ei⁹.7 adorate eū q̄ fecit celū7 t̄rā-mare7 oia q̄ i eis sūt.7 fontes aq̄ꝝ. Et ali⁹ āgel⁹ secut⁹ ē-dicēs. Cecidit-cecidit babylon illa magna-q̄ a vino ire fornicatiōis sue potauit oēs gētes.Et terti⁹ āgel⁹ secut⁹ illos-dicēs voce magna. Si q̄s adorauerit bestiā7 imaginē ei⁹.7 acceperit caracterem i frōte sua aut i manu sua-bic bibet de vino ire dei qđ mixtū ē mero in calice ire ipsi⁹. Et cruciabit̄ igne7 sulpbure i ꝯspectu angeloꝝ scōꝝ.7 añ ꝯspectū agni.Et fum⁹ tormētoꝝ eoꝝ ascēdet i secula seculoꝝ. Nec hñt requiē die ac nocte q̄ adorauerūt bestiā7 imaginē ei⁹:7 si q̄s accepit caracterē nois ei⁹. Hic patiētia scōꝝ ē q̄ custodiūt mādata dei7 fidem ih̄u.Et audiui vocem de celo dicentē mihi: Scribe. Bti mortui q̄ i dño moriunt. Amodo iam dic̄ spūs-ut requescāt a laborib⁹ suis. Opa.n.illoꝝ sequunt̄ illos.Et vidi.7 ecce nubē cādidā.7 sup nubē sedentē silem filio hois

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

bñtē i capite suo cozonā aureā. 7 i manu sua falcē acutā. Et ali⁹ angel⁹ exiuit de tēplo clamās voce magna ad sedentē sup nubē. Mitte falcē tuā 7 mete: qa venit hora ut metat: qm̄ aruit messis ēre. Et misit q̄ sedebat sup nubē falcē suā in terrā. 7 messuit eā. Et ali⁹ angel⁹ exiuit de tēplo qđ ē in celo bñs 7 ipse falcē acutā. Et ali⁹ angel⁹ exiuit de altari q̄ habebat potestatē sup ignē. 7 clamauit voce magna ad eū q̄ hēbat falcem acutā dicens: Mitte falcē tuā acutā. 7 vindemia botros vinee ēre: qm̄ mature sūt vue ei⁹. Et misit angel⁹ falcē suā acutā i ērā. 7 vindemiauit vineā ēre. 7 misit i lacū ire dei magnū. Et calcat⁹ ē lacus ex ciuitatē. 7 exiuit sanguis de lacu vsq; ad frenos eq̄r p stadia mille sexcēta.

XV

Et vidi aliud signū in celo magnū 7 mirabile: angelos septem bñtes plagas septē nouissimas: qm̄ in illis ꝯsūmata ē ira dei. Et vidi tāq; mare vitreū mixtū igne. 7 eos q̄ vicerūt bestiam 7 imaginē ei⁹. 7 numerū nois ei⁹ stātes supra mare vitreū bñtes citharas dei. 7 cantantes canticū moysi serui dei. 7 canticū agni dicētes: Magn̄ 7 mirabilia sūt opa tua dñe de⁹ oipotēs: iuste 7 vere sūt vie tue dñe rex scōr. Quis nō timebit te dñe. 7 magnificabit nomen tuū? Quia sol⁹ pius es: qm̄ oēs gentes venient 7 adorabūt in ꝯspectu tuo qm̄ iudicia tua manifesta sūt. Et p⁹ h̄ vidi. 7 ecce aptū ē tēplū tabernaculi testimonij i celo. Et exierūt septē angeli bñtes septē plagas de tēplo vestiti lapide mūdo 7 candido. 7 p̄cincti circa pectora ꝯnis aureis. Et vnū de q̄tuor aialib⁹ dedit septē āgelis septē phialas aureas plenas iracūdie dei viuentis i secula seculorū. Et ipletū ē tēplū dei fumo a maiestate dei. 7 de ꝓtute ei⁹. 7 nemo poterat introire in tēplū donec ꝯsūmarēt septē plage septē angelorū.

XVI

Et audiui vocē magnā de templo dicētē septem angelis. Ite 7 effūdite sentē phialas ire dei in ērā. Et abijt p̄m⁹ angel⁹ 7 effudit phialā suā in ērā. 7 factū ē vuln⁹ seuū 7 pessimū in homies q̄ habebāt caracterē bestie. 7 i eos q̄ adorauerūt bestiā 7 imaginē ei⁹. Et secūdus angelus effudit phialā suā i mare. 7 fact⁹ ē sanguis tāq; mortui. 7 oīs aia viuēs mortua ē i mari. Et tert⁹ effudit phialā suā sup fluia 7 sup fontes aq̄r. 7 fact⁹ ē sanguis. Et audiui angelū aq̄rū dicētē: Justus es dñe q̄ es 7 qui eras scūs: q̄ hec iudicasti: qa sanguinē scōrū 7 ꝓphar effuderunt. 7 sanguinē eis dedisti bibere. Digni.n. sunt. Et audiui alterū dicentē: Etiā dñe de⁹ oipotens: vera 7 iusta iudicia tua. Et q̄rt⁹ āgel⁹ effudit phialā suā in solē. Datum est illi estu affligere homies 7 igni. Et estuauerūt homies estu magno. 7 blasphemauerūt nomē dei bñt; ptātē sup has plagas. nec egerunt pniam. ut darent illi gloriā. Et q̄nt⁹ angel⁹ effudit phialā suā sup sedem bestie: 7 factū ē regnū ei⁹ tenebrosū. 7 cōmanducauerūt linguas suas p̄ dolore. 7 blasphemauerūt deū celi p̄ dolorib⁹ 7 vulneribus suis. 7 nō egerūt pniam ex opib⁹ suis. Et sextus angelus effudit phialā suā in flumē illud magnū eufratē. 7 siccauit aquā ei⁹. ut p̄pararet⁹ via regib⁹ ab ortu solis. Et vidi de ore draconis 7 de ore bestie 7 de ore pseudoꝓphe exire spūs tres imūdos i modū ranar. Sūt.n. spūs demoniorū facientes signa. 7 procedūt ad reges toti⁹ terre cōgregare illos i p̄liū: ad diē magnū oipotētis dei. Ecce venio sicut fur. Bt̄us q̄ vigilat 7 custodit vestimēta sua ne nudus ambulet. 7 videāt turpitudinē ei⁹. Et cōgregauit illos i locū qui vocat⁹ hebraice hermagedon. Et septim⁹ āgel⁹ effudit phialā suam in aerem. 7 exiuit vox magna de tēplo a throno dicens: Factū est. Et facta sūt fulgura 7 voces 7 tonitrua. 7 terremot⁹ fact⁹ ē magn⁹ qualis nūq̄ fuit ex q̄ homies fuerūt sup terrā talis ēremot⁹ sic magn⁹. Et fracta ē ciuitas magna i tres ptes. 7 ciuitates gentiū ceciderūt. Et babylon magna venit in memoriā ante deū. dare illi calicē vini indignatiōis ire ei⁹. Et omis insula fugit. 7 mōtes nō sūt inuēti. Et grādo magna sicut talētū descendit de celo in homies. 7 blasphemauerūt homies deū ꝓpt̄ plagam grādinis: qm̄ magna facta ē nimis.

XVII

Et venit vn⁹ de septem angelis q̄ habebāt septē phialas. 7 locut⁹ ē mecū dicens. Veni 7 ostendā tibi dāmationē meretricis magne q̄ sedet super aq̄s multas cū q̄ fornicati sūt reges terre: 7 inebriati sūt q̄ inhabitāt ērā de vino ꝓstitutiōis ei⁹. Et abstulit me i spū in desertū. Et vidi mulierē sedentē sup bestiam coccineā plenā nomib⁹ blasphemie: bñtē capita septē 7 cornua decē. Et mulier erat circūdata purpura 7 coccino. 7 inaurata auro 7 lapide p̄cioso 7 margarit̄. bñs poculū aureū i manu sua plenū abhominatiōe 7 imūdicia fornicatiōis ei⁹.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Et in frõte ei⁹ nomẽ scriptũ mysteriũ baby-
lon magn̄: mat̄ fornicationũ ⁊ abhominatio-
nũ ẽre. Et vidi mulierem ebriam de sanguie
scõr̄. ⁊ de sanguie martyr̄ ihu. Et mirat⁹ sũ
cũ viderẽ illã ãmiratiõe magn̄. Et dixit mihi
ãgel⁹: Quare miraris? Ego dicã tibi sacrm
mulier⁊ ⁊ bestie q̄ portat eã. q̄ hz capita septẽ
⁊ cornua decẽ. Bestia quã vidisti fuit. ⁊ non
ẽ. ⁊ ascẽsura ẽ de abysso. ⁊ in interitũ ibit. ⁊ mi-
rabũt inhabitãtes ẽrã q̄r nõ sũt scripta no-
mina i libro vite a ꝓstitutiõe mũdi videntes
bestiã q̄ erat. ⁊ nõ ẽ. Et h̄ ẽ sensus: q̄ hz sapi-
entiã. Septẽ capita septẽ montes sũt: sup q̄s
mulier sedet. ⁊ reges septẽ sũt. Quinq; ceci-
derũt. vnus ẽ. ⁊ alⁱ⁹ nõdũ venit. Et cũ venerit
oportet illũ breue tẽp⁹ manere. Et bestia que
erat. ⁊ nõ ẽ. ⁊ ipsa octaua ẽ. ⁊ de septẽ ẽ. Et in
interitũ vadet. Et decẽ cornua q̄ vidisti: decẽ
reges sũt q̄ regnũ nondũ acceperũt. ꝫ ptãtẽ
tanq̄ reges vna hora accipiẽt p⁹ bestiam. hi
vnũ ꝯsiliũ hñt. ⁊ virtutẽ ⁊ ptãtẽ suam bestie
tradẽt. hi cũ agno pugnabũt. ⁊ agn⁹ vincet
illos: qm̄ dñs dñor̄ ẽ. ⁊ rex regũ. ⁊ q̄ cũ illo
sunt vocati ⁊ electi ⁊ fideles. Et dixit mihi:
Aq̄s q̄s vidisti vbi meretrix sedet. ppli sũt ⁊
gẽtes ⁊ lingue. ⁊ decẽ cornua q̄ vidisti in be-
stia hi odiẽt fornicariã. ⁊ desolatã faciẽt illã
⁊ nudã. ⁊ carnes ei⁹ mãducabũt. ⁊ ipsaz igni
cõcremabũt. De⁹. n. dedit i corda eor̄: ut fa-
ciant quod placitũ ẽ illi ut dent regnũ suũ be-
stie donec cõsũmẽt̄ verba dei. Et mulier quã vi-
disti ẽ ciuitas magn̄: q̄ hz regnũ sup reges ẽre

Et p⁹ hec vidi aliũ angelũ XVIII
descendẽtẽ de celo. hñtẽ ptãtem ma-
gnã. ⁊ ẽra illuiata ẽ a gloria ei⁹. Et
exclamauit i fortitudine. dicẽs. Cecidit ceci-
dit babylõ magna. ⁊ facta ẽ hitatio demo-
nior̄. ⁊ custodia ois spũs imundi. ⁊ custodia
ois volucr⁊ imũde ⁊ odibilis: q̄a de vino ire
fornicatiõis ei⁹ biberũt oes gẽtes. Et reges
ẽre cũ illa fornicati sũt. ⁊ mercatores ẽre de
ꝫtute delitiar̄ ei⁹ diuites facti sũt. Et audiui
aliã vocẽ de celo. dicẽtẽ. Exite de illa pp̄le me-
us. ⁊ ne pticipes sit⁊ delictor̄ ei⁹. ⁊ de plag ei⁹
nõ accipiat⁊. Qm̄ puenerũt pcta ei⁹ vsq; ad
celũ. ⁊ recordat⁹ ẽ dñs iniq̄tatũ ei⁹. Reddite
illi sic̄ ⁊ ipsa reddidit vob. ⁊ duplicate dupli-
cia ꝫm opa ei⁹. In poculo q̄ miscuit vob. mi-
scete illi duplũ. Quãtũ glificauit se ⁊ in delic-
tijs fuit. tantũ date illi tormẽtũ ⁊ luctũ. q̄a i
corde suo dicit: Sedeo regina. ⁊ vidua nõ sũ
⁊ luctũ nõ videbo. Jõ i vna die veniẽt plage
ei⁹. mors ⁊ luct⁹ ⁊ fames. ⁊ igne cõburet̄: q̄a
fort⁊ ẽ de⁹ q̄ iudicabit illã. Et flebũt ⁊ plãgẽt
se sup illã reges ẽre q̄ cũ illa fornicati sũt. ⁊ i
delitijs vixerũt: cũ viderint fumũ incẽdij ei⁹:
longe stãtes ꝓpt timorẽ tormẽtor̄ ei⁹. dicen-
tes: Ve ve ciuitas illa magn̄ babylõ. ciuitas
illa fort⁊: qm̄ vna hora venit iudiciũ tuũ. Et
negociatores ẽre flebũt ⁊ lugebũt sup illam:
qm̄ merces eor̄ nemo emet amplⁱ⁹: merces
auri ⁊ argẽti ⁊ lapidis pcios̄ ⁊ margarite ⁊
byssi ⁊ purpure ⁊ serici ⁊ cocci. ⁊ de lignũ thi-
nũ. ⁊ oia vasa ebor⁊ ⁊ oia vasa de lapide pci-
oso ⁊ eramẽto ⁊ ferro ⁊ marmore. Et cynna-
momũ ⁊ amomũ ⁊ odoramẽtor̄ ⁊ vnguẽti
⁊ thur⁊ ⁊ vini ⁊ olei ⁊ simile ⁊ tritici ⁊ iumẽ-
tor̄ ⁊ ouiũ ⁊ equor̄ ⁊ redar̄ ⁊ mãcipior̄ ⁊
aiar̄ hoiuz. Et poma desiderij aie tue discess
serũt a te. ⁊ oia pinguia ⁊ pclara perierũt a te
⁊ amplⁱ⁹ illa iã nõ inueniẽt mercatores hoiuz
Qui diuites facti sũt ab ea. longe stabũt ꝓpt
timorẽ tormẽtor̄ ei⁹. flẽtes ac lugẽtes ⁊ dicẽ-
tes. Ve ve ciuitas illa magna: q̄ amicta erat
bysso ⁊ purpura ⁊ cocco ⁊ deaurata ẽ auro
⁊ lapide pcioso ⁊ margaritis: qm̄ vna hora
destitute sũt tãte diuitie. Et ois gubnator ⁊
oes q̄ i locũ navigãt ⁊ naute ⁊ q̄ i mari ope-
rãt̄ lõge steterũt. ⁊ clamauerũt videntes locũ
incẽdij eius dicẽtes. Que silis ciuitati huic
magne? Et miserũt puluerẽ sup capita sua.
⁊ clamauerũt flẽtes ⁊ lugẽtes. dicẽtes: Ve
ve ciuitas illa magn̄ in q̄ diuites facti sũt oes q̄
hẽbãt naues i mari de pciis ei⁹: qm̄ vna ho-
ra desolata ẽ. Exulta sup ea celũ ⁊ sci apli ⁊
ꝓphe: qm̄ iudicauit de⁹ iudiciũ vr̄m de illa
Et sustulit vn⁹ ãgel⁹ fort⁊ lapidẽ q̃si molarẽ
magnũ. ⁊ misit i mare dicẽs. Hoc ipetu mit-
tet̄ babylõ ciuitas illa magn̄. ⁊ vltra iã nõ in-
uenier̄. Et vox citharedor̄ ⁊ musicor̄ ⁊ tibia
canentiũ ⁊ tuba non audiet̄ in te amplius: ⁊
ois artifex oisq; ars nõ inueniet̄ i te amplⁱ⁹. ⁊
vox mole nõ audiet̄ i te ãplⁱ⁹. Et lux lucer-
ne nõ lucebit in te amplⁱ⁹. ⁊ vox spõsi ⁊ sponse
nõ audiet̄ adhuc i te: q̄a mercatores tui erãt
ꝓncipes ẽre. quia i veneficijs tuis errauerũt
oes gẽtes. Et i ea sanguis ꝓphar̄ ⁊ scor̄ inue-
tus ẽ ⁊ oiuz q̄ interfecti sũt in terra. XIX

Post h̄ audiui q̃si vocẽ magnã tuba-
rũ multar̄ i celo dicẽtiũ. alla. Laus
⁊ glia ⁊ ꝫtus deo nr̄o est: q̄a vera ⁊
iusta iudicia sũt ei⁹ q̄ iudicauit de meretrice

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

magna·q̃ corrupit tr̃a i ꝓstitutiõe sua.ꝛ vindicauit sanguinẽ ꝓphetaꝝ suoꝝ de manib⁹ ei⁹. Et iterꝫ dixerũt alla. Et fum⁹ ei⁹ ascẽdit i secula sclorꝫ. Et ceciderũt seniores viginti quatuor ꝛ q̃tuor animalia.ꝛ adorauerũt deũ sedẽtẽ sup thronũ·dicentes: amen alla. Et vox de throno exiuit dicens: Laudẽ dicite deo nr̃o oẽs sci ei⁹.ꝛ q̃ timetis deũ pusilli ꝛ magni. Et audiui q̃si vocẽ turbe magneꝛ sicut vocẽ aq̃rꝫ multarũ ꝛ sic vocẽ tonitruorꝫ magnorũ·dicentiũ alla·qm̃ regnauit dñs de⁹ nr̃ oipotẽs. Gaudeam⁹ ꝛ exultem⁹ ꝛ demus gloriã ei:qa venerũt nuptie agni.ꝛ vxor ei⁹ ꝑparauit se.Et datũ ẽ illi ut cooperiat se byssino splẽdẽti ꝛ cãdido Byssinũ.n.iustificatiões sunt scoꝝ. Et dixit mihi. Scribe. Beati q̃ ad cenã nuptiarũ agni vocati sunt. Et dixit mihi. Hec ꝟba dei vera sũt. Et cecidi ad pedes ei⁹ ut adorarẽ eũ. Et dixit mihi. Vide ne fecer⁹. Cõseru⁹ tu⁹ sum.ꝛ fratrꝫ tuorꝫ hñtiũ testimoniũ ihu. Deũ adora. Testimoniũ.n.ihu ẽ spũs ꝓphie. Et vidi celũ apt̃ũ.ꝛ ecce equ⁹ alb⁹.ꝛ q̃ sedebat sup eũ vocabat fidelis ꝛ verax.ꝛ cũ iustitia iudicat ꝛ pugnat. Oculi aũt ei⁹ sic flãma ignis.ꝛ in capite ei⁹ diademata multa·hñs nomẽ scriptũ qd̃ nemo nouit nisi ipse. Et vestitus erat veste aspsa sanguie.ꝛ vocabat nomẽ ei⁹ ꝟbũ dei. Et exercit⁹ q̃ sũt i celo seq̃bat eũ i eq̃s albis·vestiti byssino albo ꝛ mundo.ꝛ de ore ei⁹ ꝓcedit gladi⁹ ex vtraq; pte acut⁹·ut i ipso percutiat gẽtes. Et ipse reget eas i ꝟga ferrea.ꝛ calcat torcular vini furoꝛ ire dei oipotẽtis. Et hz i vestimẽto ꝛ i femore suo scriptũ. Rex regũ ꝛ dñs dñantiũ. Et vidi vnũ ãgelũ stãtẽ i sole.ꝛ clamauit voce magn̄ dicẽs oib⁹ auib⁹ q̃ volabãt p mediũ celi. Venite ꝛ congregamini ad cenã magnã ut manducetis carnes regũ ꝛ carnes tribunorũ ꝛ carnes fortiũ ꝛ carnes eq̃rꝫ ꝛ sedẽtiũ i ipsis.ꝛ carnes oiuz liberorꝫ ꝛ ꝟuorꝫ ꝛ pusillorꝫ ꝛ magnorꝫ. Et vidi bestiã ꝛ reges tre ꝛ exercit⁹ eorꝫ congregatos ad faciẽdũ ꝓliũ cũ illo q̃ sedebat in eq̃.ꝛ cũ exercitu ei⁹. Et apphẽsa ẽ bestia ꝛ cũ ea pseudoꝓpha.ꝛ q̃ fecit sig̃ coraꝫ ipso q̃b⁹ seduxit eos q̃ acceperũt caracterẽ bestie.ꝛ q̃ adorauerũt imaginẽ ei⁹. Viui missi sũt bi duo i stagnũ ignis ardẽtis ꝛ sulphur⁹.ꝛ ceteri occisi sũt i gladio sedẽtis sup equũ q̃ ꝓcedit de ore ipsius.ꝛ oẽs aues saturate sunt carnibus eorꝫ. XX

Et vidi ãgelũ descẽdẽtẽ de celo hñtẽ clauẽ abyssi ꝛ catenã magnã i manu sua. Et apprehendit draconem·serpentem antiquũ q̃ ẽ diabol⁹ ꝛ satbanas.ꝛ ligauit eũ p ãnos mille.ꝛ misit eũ i abyssũ. ꝛ clausit ꝛ signauit sup illũ ut nõ seducat ãpli⁹ gentes·donec cõsumentur mille ãni.ꝛ p⁹ hoc oportet illũ solui modico tẽpore. Et vidi sedes.ꝛ sederũt sup eas.ꝛ iudicũ datũ ẽ illis. Et aias decollatorũ ꝓpt̃ testimoniũ ihu ꝛ ꝓpt̃ ꝟbũ dei.ꝛ q̃ nõ adorauerũt bestiã neq; imaginẽ eius:nec acceperũt caracterẽ ei⁹ i frõtib⁹ aut i manib⁹ suis.ꝛ vixerũt ꝛ regnauerũt cũ xpo mille ãnis Ceteri mortuorꝫ nõ vixerũt·donec cõsumẽtur mille anni. Hec est resurrectio ꝓma. Beat⁹ ꝛ scũs q̃ hz ptẽ i resurrectiõe ꝓma. In his secũda mors nõ hz ptãtẽ·s erũt sacerdotes dei ꝛ xpi.ꝛ regnabũt cũ illo mille annis. Et cũ ꝯsumati fuerit mille ãni·soluet satbanas de carcere suo ꝛ exibit.ꝛ seducet gentes q̃ sũt super q̃tuor angulos tre gog ꝛ magog.ꝛ congregabit eos i pliũ·q̃rꝫ numer⁹ ẽ sicut arena mar⁹. Et ascẽderũt sup latitudinẽ tre.ꝛ circuierũt castra scorꝫ ꝛ ciuitatẽ dilectam. Et descendit ignis a deo de celo ꝛ deuorauit eos.ꝛ diabol⁹ q̃ seducebat eos missus est in stagnũ ignis ꝛ sulphur⁹ vbi ꝛ bestia ꝛ pseudoꝓpha cruciabunt die ac nocte in secula seculorꝫ. Et vidi thronũ magnũ candidũ.ꝛ sedentẽ sup eũ a cui⁹ ꝯspectu fugit tra ꝛ celũ.ꝛ loc⁹ nõ ẽ inuentus ab eis. Et vidi mortuos magnos ꝛ pusillos stãtes i ꝯspectu throni.ꝛ libri aperti sũt·ꝛ alt⁹ liber apt⁹ ẽ q̃ ẽ vite. Et iudicati sũt mortui ex his q̃ scripta erãt i libr⁹ ꝑm opa ipsorꝫ. Et dedit mare mortuos q̃ i eo erãt.ꝛ mors ꝛ infern⁹ dederũt mortuos suos q̃ i ipsis erãt ꝛ iudicatũ est de singulis ꝑm opa ipsorũ. Et infern⁹ ꝛ mors missi sũt i stagnũ ignis. Hec ẽ mors secũda. Et q̃ nõ inuent⁹ ẽ in libro vite script⁹·missus ẽ in stagnũ ignis. XXI

Et vidi celũ nouũ ꝛ terrã nouã. Primũ.n. celũ ꝛ ꝓma tra abiit.ꝛ mare iã nõ ẽ. Et ego iohes vidi sctam ciuitatẽ irlm nouã descẽdẽtẽ de celo·a deo patãsicut sponsam ornatã viro suo. Et audiui vocẽ magnã de throno dicẽtẽ: Ecce tabernaculum dei cum hominib⁹.ꝛ habitabit cum eis Et ipsi populus eius erunt.ꝛ ipse deus cum eis·erit eorum deus. Et absterget de⁹ omnẽ lachrymã ab oculis eorũ.ꝛ mors vltra nõ erit neq; luctus neq; clamor neq; dolor erit vltra:quia ꝓma abierunt. Et dixit q̃ sedebat i throno. Ecce noua facio oia. Et dixit mihi

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Scribe: qa hec verba fidelissima sūt & vera. Et dixit mihi. Factum est. Ego sum alpha & o: initiū & finis. Ego sitienti dabo de fonte aque viue gratis. Qui vicerit possidebit hec. Et ero illi deꝰ. & ille erit mihi filiꝰ. Timidis autē & incredulis & execratis & homicidis & fornicatoribꝰ & veneficis & idolatris & oibꝰ mēdacibꝰ. pars illoꝝ erit in stagno ardenti igne & sulphure qđ ē mors secūda. Et venit vnꝰ de septē angelis hītibꝰ phialas plenas septē plagis nouissimis. & locutꝰ ē mecū dicēs. Veni & ostēdā tibi sponsam vxorē agni. Et sustulit me in spū in mōtē magnū & altū. & ostēdit mihi ciuitatē scām hierlm descēdentē de celo. hītē claritatē dei. Et lumē eius sile lapidi pcioso tāq̄ lapidi iaspidis. sicut crystallū. Et hēbat murū magnū & altū hītē portas duodeci. & in portis angelos duodeci. & noia inscripta que sūt noia duodecim tribuū filioꝝ isrl. Ab oriēte porte tres. & ab aquilone porte tres. & ab austro porte tres. & ab occasu porte tres. Et murus ciuitatis habens fundamēta duodecim. & in ipsis duodecim noia duodecim apostoloꝝ & agni. Et q̄ loqbat mecū hēbat mēsurā arūdineā auream ut metiret ciuitatē & portas eius & murū. Et ciuitas in q̄dro posita ē. & lōgitudo eius tāta ē quāta & latitudo. Et mēsus ē muros eius centū q̄draginta q̄tuor cubitoꝝ. mensura hois q̄ ē angeli. Et erat structa muri eius ex lapide iaspide: ipsa vo ciuitas aurū mūdū. sile vitro mūdo. & fūdamēta muri ciuitatis oi lapide pcioso ornata. Et fūdamētū pmū iaspis. secūdū saphyrus. tertiū chalcedonius. q̄rtū smaragdus. q̄ntū sardonix. sextū sardius. septimū chrysolitbus. octauū beryllus. nonū topaçius. decimū chrysopassus. vndecimū hyacinthꝰ. duodecimū amethistus. Et duodecim portē. duodecim margarite sūt p singulas. Et singule portē erant ex singulis margaritis. & platea ciuitatis aurū mūdū tāq̄ vitrū plucidū. Et templū nō vidi in ea. Dñs. n. deꝰ oipotēs templū illius ē & agnus. Et ciuitas nō eget sole neq̄ luna. ut luceāt in ea. Nā claritas dei illuiabit eā. & lucerna eius ē agnus. Et ambulabūt gētes in lumine eius. & reges terre afferēt gloriā suā & honorē in illā. Et portē eius nō claudent p diē. Nox. n. nō erit illic. Et afferēt gloriā & honorē gentiū in illā. Nō intrabit in ea aliq̄d coinq̄natū aut abhomi-

nationē faciens & mēdaciū: nisi q̄ scripti sūt in libro vite agni.

XXII

Et ostendit mihi fluuiū aq̄ viue splēdidum tāq̄ crystallū procedentē de sede dei & agni. In medio platee eius. & ex vtraq̄ parte fluminis lignū vite afferēs fructus duodecim p mēses singulos reddēs fructū suū. & folia ligni ad sanitatē gētiū. Et oē maledictū nō erit āplius: & sedes dei & agni in illa erūt. & serui eius seruiēt illi. Et videbunt faciē eius. & nomē eius in frōtibus eoꝝ. Et nox vltra nō erit. & nō egebūt lumine lucerne neq̄ lumine solis. quīa dñs deꝰ illuiabit illos. & regnābūt in secula seculoꝝ. Et dixit mihi. Hec verba fidelissima sūt & vera. Et dñs deus spirituū prophetarū misit angelū suū. ostēdere seruis suis q̄ oportet fieri cito. Et ecce venio velociter. Beatus q̄ custodit verba prophetie libri huius. Et ego iohes q̄ audiui & vidi hec. Et postq̄ audissem & vidissem: cecidi ut adorarē ante pedes āgeli q̄ mihi hec ostendebat. Et dixit mihi. Vide ne feceris. Cōseruus. n. tuus sū & fratrū tuoꝝ prophetarū & eoꝝ q̄ seruāt verba prophetie libri huius. Deū adora. Et dixit mihi. Ne signaueris verba prophetie libri huius. Tēpus. n. prope ē. Qui nocet noceat adhuc. & q̄ in sordibus ē. sordescat adhuc. Et q̄ iustus iustificetur adhuc. & scūs sanctificet adhuc. Ecce venio cito. & merces mea mecū ē. reddere vnicuiq̄ sm opa sua. Ego sū alpha & o. primus & nouissimus. principiū & finis. Beati q̄ lauāt stolas suas in sanguine agni ut sit potās eoꝝ in ligno vite. & per portas intrēt ciuitatē. Foris canes & venefici & impudici & homicide & idolis seruientes. & omis q̄ amat & facit mēdaciū. Ego iesus misi āgelū meū testificari vobis hec in ecclesijs. Ego sū genus & radix dauid. stella splēdida & matutina. Et spūs & sponsa dicūt veni. Et q̄ audit. dicat veni. Et q̄ sitit veniat. & q̄ vult accipiat aquā vite gratis. Cōtestor. n. oi audienti verba prophetie libri huius. Si q̄s apposuerit ad hec. apponet deus sup illū plagas scriptas in libro isto. & si q̄s diminuerit de verbis libri prophetie huius. auferet deus partē eius de libro vite. & de ciuitate scā. & de bis q̄ scripta sūt in libro isto. Dicit q̄ testimoniū phibet istoꝝ. Etiam. Venio cito. amen. Veni dñe iesu. Gra dñi nri iesu xpi cū oibus vobis. Amen.

Explicit biblia impressa Venetijs per Franciscum de bailbrun .M.CCCC.LXXX.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

INcipiũt interpretatiões hebraico-
rũ nominũ scõm ordinẽ alphabeti.

Haç : apprehẽdens·uel apprehẽsio.
Had : testificans uel testimoniũ.
Hadbar : ẽ precatio.
Halma: virgo absc̃dita·uel absconsio virginitatis.
Hara: mõtana·uel mons fortitudinis.
Haron : mons fortis·uel mons fortitudinis·siue montanus.
Haronite: mõtes robusti·uel mõtiũ fortitudines·siue mõtani·aut montes eor.
Hars: sol·uel lumẽ·siue illuminans·aut illuminatio.
Hatbat: ẽ patre tuo·uel tẽpore tuo·siue tu ante·aut temporalis tuus.
Haç : apprehẽdens·uel fortitudo·seu fortis·aut apprehensio.
Haça: patru9·uel patruelis·seu apphẽdẽs dñm·aut fortitudo dñi.

hic.b.post.a.

Hbba: pater·uel paternitas. Syrum est : non hebreum.
Hbbacbuc: luctator fort;·ul' rigid9·siue cõplexans eos·aut susceptio eorũ.
Hbbadia: seruus dñi·uel seruiẽs dño.
Hbbaga: pat̃ sollennis·uel pris sollẽnitas·seu pat̃ loquẽs·aut patris locutio.
Hbaia: pat̃ dñs·uel pat̃ abũdãs·siue pater meus iste·aut patris mei abũdantia.
Hbaim: pat̃ eis·uel paternitatis eor.
Hbana : pater grat9·uel lapides colligens.
Hbani: patrj reges·uel pater cõmot9·seu pat̃ grat9 mihi·uel pater gratificãs me.
Hbania: pater grat9 dño·uel pater gratificans ẽum.
Hbaria: transiẽs dñs·uel in trãsitu dñi·siue pater suscitãs dñm·aut pat̃ vigilans dño.
Hbarim: ptransiens·aut ptransitio·seu mõtes in transitu·uel mõtes trãseuntiũ.
Hbaron: pat̃ suscitãs dolorẽ·uel pr̃ vigilãs murmurationi·siue pater suscitãs iniqtatẽ·aut pater vigilans inutilitati.
Hbalbai: parcẽs·ul' ẽpcit·seu parcẽs mihi aut parsimonia mea.
Hbda: seruiens·uel seruitiũ·siue seruus ei9·aut seruiens ei.
Hbdai: seru9 me9·uel seruiẽs mihi·siue seruiens ei9·uel seruit9 mea·uel seruitiũ ei9 mihi.
Hbdebel: seruus ẽi·uel seruiens ẽo.
Hbdemelech : seru9 reg̃·uel seruiens regno·siue seru9 regius·aut seruus regnator.
Hbdenago: seru9 tacẽs·uel seruiens taceo·uel dñi auxiliũ·aut dñs auxiliator.
Hbdi: seru9 me9·uel seruiẽs mihi.
Hbdias: seru9 dñi·uel seruiens dño·siue dñi testis·aut dño electus.
Hbdiel: seruus ei·uel seruiens eo.
Hbdo: seruus ei9·uel seruiens ei.
Hbdom: seruiẽs eis·uel seruus eor.
Hbdon: seruus merẽs·uel seru9 inutilis.
Hbdon: seru9 musitãs·uel seru9 iniquus.
Hbdon: ãcilla volẽs·ul' p̃uiẽs murmurãdo
Hbed: seruus ppli·uel seruiens ppl'o.
Hbedia: seruiẽs dño·uel seruitiũ dñi.
Hbel: cõmittens·uel cõmissio.
Hbel: luct9·uel vapor·seu vanitas·aut miserabilis.
Hbela: cõmittens ei·uel cõmissio ei9·siue lugens eũ·aut miserabilis ei.
Hbelga: vapor valliũ·uel luct9 ẽuorans.
Hbelmarim : vanitas habitaculi·uel luct9 inhabitantium.
Hbelmeola: vapor vallis falsi·uel luct9 parturientiũ·seu vanitas domicilij·uel miserabilitas inhabitationis.
Hbelmeula: idem est.
Hbelsatim: vapor spinosus·uel luctus germinans·seu miserabilis positio·aut vanitas resurrectionis.
Hbemboen : lapis pollicis eor·uel lapis in medio eor.
Hbeneçer : lapis adiutorij·uel lapis auxiliator.
Hbẽner: lapis lucidus·uel pat̃ lucerne.
Hber : cõmisit·uel certamen iniit·seu particeps·aut participatio.
Hber: vulnus·uel liuor·siue lucidus·aut neratus.
Hbessalon: par patrj·uel pat̃ pacis·siue pris luctus·aut patris amaricatio.
Hbessan: pat̃ abundans·uel pr̃is egressio.
Hbethan: pris repulsio·ul' via explorationis.
Hbethsethim: luctus lictorum·uel vanitas germinis.
Hbgatha : pater tangẽs ridentẽ·uel patris tactus ridentis.
Hbia: pat̃ dñs·uel patris dñm·siue dñi paternitas·aut vbi pater fuit.
Hbial: pat̃ meus exultans·uel patris mei exultatio.

H

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Abial: pater meus cõtempt⁹·uel patrȝ mei
æſpectio.
Abialbozi: pater meus ſupintelligens·uel
patris mei ſupintelligentia.
Abiam: pr̃is mei pp̃us·uel paṫ meus eox.
Abiaſab: pater meus colligens·uel patris
mei collectio.
Abiaſapb: paṫ meus cõgregans·uel patris
mei congregatio.
Abiatbar: pater me⁹ ros·uel pater meus
ſupfluus·ſiue paṫ me⁹ ſuſcitans pcti·aut
pater meus pccato vigilans.
Abida: paṫ me⁹ ſciẽs·uel pr̃is mei ſcientia.
Abidam: pater me⁹ ſciens eos·uel paṫ me⁹
ſcientia eozũ.
Abidan: paṫ me⁹ iudex·uł pr̃is mei iudiciũ
Abiel: paṫ me⁹ æus·uel pr̃is mei æitas.
Abiem: pr̃is mei maṫ·uel pr̃ me⁹ matern⁹.
Abieçer: pater meus foztis·uel patris mei
auxiliũ·ſiue pater me⁹ ſepatus·aut patris
mei ſanctificatio.
Abieçeri: patris mei auxiliũ·uel paṫ meus
auxiliator meus.
Abigabaon: paṫ collis merenȝ·aut pater
vallis meſticie·ſiue pater me⁹ vallis meſta
uel pater meus collis merentiũ.
Abigail: pater meus exultans·uel patris
mei exultatio.
Abigal: paṫ rozis·uel errozis·ſiue pr̃is mei
aceruus·aut patris mei inuolutio.
Abihel: paṫ me⁹ æ⁹·uel patris mei æitas.
Abilma: lugens·uel plozãs·ſiue luct⁹·aut
plozatio.
Abilmei: lugentes·uel plozantes·ſeu vani·
aut miſerabiles.
Abilmes: idem.
Abimahæl: pater meus a æo·uel pater me⁹
exaudiens æum.
Abimelecb: pr̃ me⁹ rex·uel pr̃is mei regnũ.
Abim: pater mẽſure·uel pater mẽſuratus·
ſiue pater fuit·aut pater erit.
Abinaam: patris mei æc⁹·uel patris mei
cõmotio.
Abinadab: patris mei votũ·uel pater me⁹
ſpontaneus.
Abinoem: patris mei fidelitas·uel patris
mei requietio.
Abira: pater meus magiſter·uel patris mei
magiſterium.
Abiram: pater meus excelſus·uel paṫ me⁹
exaltat⁹·ſiue pater me⁹ ſublimis·aut patrȝ
mei ſublimitas.
Abiron: paṫ me⁹ magiſter muſitãs·uel paṫ
me⁹ mg̃r murmurans·ſiue pater me⁹ mg̃r
iniquus·aut paṫ me⁹ magiſter inutilis.
Abiſa: paṫ ſalutis·uel patris ſalutare.
Abiſa: paṫ meus ſacrificans·uel patris mei
ſacrificiũ·ſiue patris mei incẽſum·aut pa-
tris mei bolocauſtũ.
Abiſai: paṫ ſaluȝ mee·uł pr̃is ſalutare mibi
Abiſai: pater me⁹ incenſũ mibi·uel paṫ me⁹
ſacrificiũ meũ.
Abiſai: pater meus ſuperfluus·uel patris
mei rugitus.
Abiſag: patris mei incenſum·uel patris mei
bolocauſtum.
Abiſue: paṫ me⁹ cãtãs·uel pr̃is mei cãtilena
ſiue paṫ me⁹ loquẽs·aut pr̃is mei locutio.
Abiſur: pater meus murus·uel pater me⁹
directus.
Abiſur: pater me⁹ robuſtus·uel pater meus
anguſtiatus·ſiue pater me⁹ continens·aut
patris mei acerbitas.
Abithal: paṫ me⁹ ros·uel paṫ me⁹ irrozat⁹·
ſiue patrẽ meũ apprehendens·aut pr̃is mei
apprehenſio.
Abiu: pater me⁹ eſt·uel pater meus ipſe.
Abiud: patris robur·uel patris robor· ſiue
pater eox·aut pater meus iſte.
Abiçer: paṫ lucidus·uel patris lucerna.
Abobi: paṫ incãtator: uł pr̃is amplexatio.
Abor: paṫ montiũ·uel patris forame·ſeu pr̃
luminis·aut pater iracundus.
Abra: pr̃is magiſteriũ·uel pr̃is exaltatio.
Abrahã: pater vidẽs pp̃lm·uel pater vidẽs
multitudinem·ſeu pater multitudinis·aut
pater multarũ: ſubintelligiṫ gentiũ: nõ eſt
enim in nomine.
Abram: pater excelſus·uel paṫ exaltat⁹·ſeu
pater ſublimis·aut pr̃is ſublimitas.
Abrecb: pater ælicat⁹·uel pater tenerrim⁹.
Ipſe eſt ioſepb q̃ prelat⁹ egypto cum eſſet
tener ac ælicat⁹ etate iuuẽtutis fact⁹ẽ paṫ
ſenũ merito ſapiẽtie ⁊ prelat⁹ ſapientib⁹.
Abſalon: pax patris·uel paṫ pacis·uel patrȝ
luct⁹·aut patris amaricatio.
Abſalon: patrem meũ pacificans·uel patrȝ
mei amaricatio.
Abſanias: pater egreſſus dño·uel patris
abundantia dñi.
Abur: patris lumen·uel paṫ ignicus·ſeu paṫ
incendens·aut patris apertio.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Abur: liuor. uel plaga. seu liuidus. aut vulneratus.

Chic. c. post. a.

Achab: frater patris. uel fraternitas paternitatis.
Achbam: frater patris sui. ul' fraternitas paternitatis sue.
Acchabim: ẽcenter. uel scorpiones.
Achaia: sororꝫ laborãs. ul' sororꝫ q̃. siue sororꝫ dñi. aut frater eius dñs.
Achaici: fratres laborantes. uel frẽs q̃. seu frẽs dñi. aut frater eorũ dñs.
Achaim: p̃rupta. uel vmbraculũ. siue sororꝫ laboris. aut fraternitas eoꝝ.
Achal: oia. uel in oĩbus. seu frater cõceptꝰ. aut fratris cõmixtio.
Achbam: laborꝫ. uel necessitas. seu colubꝫ insidians. aut fraternitas eoꝝ.
Achbãmoni: frater sapientie. uel frater sapientissimus.
Achban: tribulatorꝫ. uel necessarius.
Acchan: necessitas. uel tribulatio.
Achbaran: retinens. uel apprehendens. siue retinẽs gr̃am. aut app̃hensio gratie.
Achbar: merces. uel turbatorꝫ. siue tumulus. aut p̃uersio.
Achbaram: turbãs pp̃m. uel ꝑuersio pp̃li. siue puertẽs eos. aut turbatio eoꝝ.
Achbaran: merces gr̃e. ul' turbãs g̃tificatos.
Acchcarcha: infernꝰ. uel pauimentũ.
Achbaris: sterilis. uel ingratꝰ. seu sterilitas. aut ingratitudo.
Achbarob: mures. uel ẽmolitio.
Acchcaron: in pascuis. uel gregꝫ pascua. seu sterilitas. aut eruditio tristicie.
Acchcaronite: in pascuis. uel pascua gregũ. siue steriles. aut erudimẽta tristiciarũ.
Achbas: tenẽs. aut apprehẽdens. siue retẽtio aut apprehensio.
Achbaç: cõuertẽs. ul' app̃hendẽs. siue cõuersus visioni. aut apprehẽdẽs fortitudinẽ.
Achbaçias: app̃hendẽs dñm. uel apprehẽsio dñi. seu ꝑuersus fortiter dño. aut apprehẽdens visionẽ dominicã.
Achbaçib: frater lupi. uel fraꝫ ẽuorans. seu tenens lupũ. aut apprehendẽs rapacitatẽ.
Achcha: claudicãs. uel factura.
Achchaph: clauda collectio. uel factura ꝯgregationis.
Acches: humus. uel retẽtio. siue humilis. aut humilitas.

Acches: idem.
Accheteb: dissipans. uel dispdẽs. siue ẽmoliens. aut interficiẽs.
Achcheteb: dissipans me. uel dispdens me. siue ẽmolitio mea. aut interfectio mea.
Achchela: suscipiẽs eũ. uel susceptio eius.
Achcheldemach: ager sanguis. uel ager sanguineus. Syrũ est: nõ hebreũ.
Acchcherubim: cognosce. ul' itellige. siue sciẽs multitudinẽ. aut scie multitudo.
Achchi: fraꝫ meus. uel fraternitas mea.
Achchia: vmbraculũ. uel p̃ruptio. seu frater dñi. aut fraternitatis dñs.
Achchiam: fraꝫ pp̃li. uel fratrꝭ pp̃lus. siue vmbraculũ eis. aut p̃ruptio eoꝝ.
Achchias: merces ul' retributio. seu fraꝫ dñs. aut fraternitas dñi.
Achchie: vmbraculũ. uel in collibus.
Achchila: suscipiẽs eũ. uel susceptio eius.
Achchilai: suscipiens eum mihi. uel susceptio eius mea.
Achchim: fletus. uel plorans. siue frater eius. aut fraternitas eoꝝ.
Achchimaas: fratris mei onus. ul' fratrꝭ mei assumptio.
Achchimai: frater meus reductus. uel fratris mei reductio.
Achchimau: frater meus quis. uel fraꝫ meus quomodo.
Achchimelech: fraꝫ meus rex. uel fratris mei regnum.
Achchimoth: frater meus mortuꝰ. uel fratris mei ẽsertio.
Achchimaan: fris ẽcor. uel frater ẽcorus.
Achchinoem: fratris ẽcus. uel fraternitati ẽlectabilis.
Achchior: fratris mei lumen. uel frater meus montanꝰ. seu fratris mei foramẽ. aut fratrꝭ mei iracundia.
Achchis: fraꝫ meus. uel quomodo est.
Achchis: frater vir. ul' ẽrũtñ vir. seu fraꝫ meꝰ aut fraternitas viri.
Achchisamech: fratrẽ meũ corroborans. uel fratris mei firmamentũ.
Achchisamech: fratrẽ adiuuãs. aut fraternitatis adiutor. seu fraternitatꝭ fultura. aut fraternitatis erectio.
Achchitob: frater meus bonus. uel fratrꝭ mei bonitas.
Achchitophel: fraꝫ meꝰ ruẽs. ul' fris mei ruina
Achchitophel: frater meus cadens. uel frater

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

meus irruens·siue frater meus tractans· aut frater meus cogitans.
Achiçb: stulticia·uel mẽdaciũ·seu frat̃ me⁹ uozans·aut fratris mei bostia.
Acchobamus·uel vsq; huc·siue humilitas aut retentio.
Acchoe: bam⁹·uel vsq; huc·seu retinens eũ aut humilitas eius.
Acchoite: bami·uel vsq; huc·siue humiles· aut retenti.
Acchos: bam⁹·uel vsq; huc·siue humilitas· aut retentio.
Acchozor: mures·uel uastatio.
Achor: turbatio·uel tumult⁹·seu puertens· aut peruersio.
Achor: fratris lumen·uel fratr̃ altitudo·seu fratris foramen·aut fratris iracundia.
Achozon: retẽtio·uel apprehẽsio·seu retinẽs aut apprehendens.
Acchub: bami grauitas·uel humilitat̃ cõ· tẽmnatio.
Acchupba: bam⁹ subit⁹·uł hũilis eructatio
Acchus: retinẽs cõsiliũ·uł hũilis cõsiliator
Acchur: retinẽs lumẽ·uł humilitas ignea.
Achçib: retẽtio·uel derelicta·seu mendaciũ aut stulticia.
Achçiba: mentiens ei·uel stulticia eius·seu retinens eũ·aut derelicta ei.

Hic.d.post.a.

Ada: testificãs·uel testimoniũ.
Adad: testis·uel patru⁹·siue precipuus·aut patruelis.
Adada: testis eius·uel vsq; ad testimoniũ· siue p̃cipuus ei·aut patruelis eius.
Addabarim: deuteronomiũ grece: secũda legislatio latine.
Addadeçer: decorũ auxilium·uel precipuus separator.
Addadeçer: testimoniũ fortitudinis·uel patruelis scificatio·siue fortitudine p̃cipuus. aut testificatio sanctificationis.
Addaglam: congregãs eos·uł congregatio eor
Addai: robustus·uel sufficiẽs·siue testis me⁹ aut fortitudo mea.
Addaia: seruiẽs dño·uel testimoniũ dñi.
Addaia: seruus dñi·uel test ficãs dñm.
Addalia: seruus laborans·uel testimoniũ laborioſum.
Addalia: testis laborãs·uel seru⁹ laborioſus
Addam: testificãs eos·uel testimoniũ eorũ.
Addam: homo·aut terrenus·siue indigena· uel terra rubra.
Addama: humus·aut terra: siue terrena·uel desiderabilis.
Addame: cruores·uł sanguines: plurali numero.
Addami: magnificãs·uel que ẽ magnificentia·siue seruiẽs populo meo·aut testificãs populum meũ.
Addar: grex·uel populus.
Addar: palliũ·uel sublimis·siue testis vigilãs·aut seru⁹ suscitator.
Addar: palliũ·uel magnificus.
Addarsa: testificãs solẽ·uł seru⁹ illuminator
Addassa: noua·uel nouitas·seu testis facture·aut seruit⁹ plasmationis.
Addassor: seruus fortis·uel testis angustiatus·seu seruiens petre·aut testificãs sagittã luminis.
Addgam: pat̃ sordis·uel testis sordidus.
Addmatha: seruus donator·uel testificans consũmationẽ.
Addracb: stola·uel decorus·siue indumẽtũ· aut inditio.
Addraim: mũdans pessimos·uel mundatio pessimorũ.
Addramelech: stola regis·uł decor regni·seu rex indut⁹·aut regnator decorus.
Addenabeth: seruus pphetiçans·uel testificator pphetie.
Adder: rex effusus·uel turris gregis·siue testis vigilans·aut seruus cõsurgens.
Addesa: test̃ facture·uel seru⁹ plasmator·siue seruit⁹ nouitat̃·aut testificatio scificatiõis.
Addema: seruus dñi·uel testificãs dñm.
Addrehel: greges dei·uel oues diuine·seu decorans deũ·aut inditio dei.
Addremelech: stola reg̃·uel decor regni·siue rex indutus·aut regnator decorus.
Addrẽmon: testis sublimis·uel seru⁹ ecclesie.
Addreçer: stola fortis·uel decor separat⁹·seu decorũ auxiliũ·aut indumẽtũ scificationis
Addi: seruus me⁹·uel testimoniũ meũ.
Addiada: seruiens testib⁹·uel fortitudo testificantium.
Addihel: seruus dei·uel testificãs deũ decorũ.
Addin: seruiẽs cause·uel testis iudicij.
Addina: seruiẽs cause ei⁹·uł testis iudicij ei⁹.
Addino: tenell⁹·uel delicat⁹·seu fortis iudex aut fortis causator.
Addithaim: seruit⁹ duplex·uel testificatio.
Addrias: continens mala·uel loc⁹ malorũ·

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſeu ꝛ̃co2 facture·aut iduitio plaſmatiõis.
Adribel : ꝑp̃us ꝛ̃i·uel oues diuine·ſeu ꝛ̃/
co2ans ꝛ̃ũ·aut induitio ꝛ̃i.
Ado : ſeruus·ſeu teſtis·uel ſeruiẽs dño·aut
fo2titudo eius.
Adoar: ſeru⁹ vigilãs·uel ſeru⁹ ſuſcitato2.
Adocb: ſeruũ tenens·uel teſtificationis ap/
p2ehenſio.
Adollam: ꝯgregãs eos·uel ꝯgregatio eo2·
ſeu teſtimoniũ aque·aut teſtificatio i aqua
Adollamin : idem qꝺ adollam.
Adollamites : ꝯgregãs eos·uel ꝯgregatio
eo2·ſeu teſt̃ aque·aut teſtificatio in aqua.
Adom: ſeruiẽs eis·uel fo2titudo eo2.
Adomim: rubꝛa·uel aſcenſus rufo2ũ. Iſte
eſt loc⁹ ille cruent⁹ ⁊ ſanguinarius quo ꝛ̃/
uenit homo q̃ ab ierim ꝛ̃ſcendit in bierícho
⁊ incidit in latrones.
Adon: ſeru⁹ merẽs·uel teſtis murmurans·
ſiue fo2t̃ iniqu⁹·aut fo2titudo iutilis.
Adonai: dñs·uel dñator.
Adonaia: dñs dñans·uel dñi dñatio.
Adonias: dñator ẽ dñs·uel dñi eſt dñatio.
Adonitꝛçecb : dñs micans·uel dñs fulgu/
rans·uel dñs dñator egeſtat̃·aut dñs ꝺo/
minato2 vani cõtẽptus.
Adonicbam:dñs callidus·uel dñator cal/
liditatis.
Adoniram : dñs exaltatus·uel ꝺominato2
ſublimis.
Adoniſedecb : dñs pac̃·ul̃ dñato2 iuſticie.
Adopſitꝛ: libꝛtas·uel gaudiũ.
Ador: ſeruitus generãs·uel teſtificatio ge/
nerationis.
Adulam : teſtimonium p2ius·uel ſeruiens
eternitati.
Aduram: ꝛ̃co2 excelſi·ul̃ generatio excelſa
ſeu ꝛ̃co2 excelſus·aut fluuij exaltatio.
Adrumentina : viſio ſublimis· uel videns
ſublimiter.

hic.e.poſt.a.

Egla: vitula·uel iuuẽcula·ſiue ſollẽ/
nis·aut feſtiuitas ei⁹.
Aegyptus:tenebꝛe·ul̃ anguſtia·ſiue
tribulatio coanguſtãs·aut tribulationis
coanguſtatio.
Aegyptij: tenebꝛe·uel anguſtiantes·ſeu tri/
bulantes coanguſtatos·aut tribulato2es
coanguſtato2ũ.
Aeglon: iuuẽcula·ul̃ vacca eo2ũ·ſeu vacca
merẽs·aut iuuẽcula inutilis.
Aelam : veſtibulũ·uel antefo2es·ſeu poſtis·
aut ſuꝑliminare.
Aelamite:veſtibula·ul̃ antefo2es·ſeu poſtes
aut ſuꝑliminaria.
Aelam: appoſita·uel obiecta·ſeu ꝛ̃ſpiciens·
aut cõparata.
Aelamite:appoſiti·uel obiecti·ſeu ꝛ̃ſpicien/
tes·aut cõparati.
Aelmotb : tabꝛne·uel officine·ſeu taberne
mo2tis·aut officine mo2tuo2.
Aena : fons·uel biuiũ·ſeu fons ei⁹·aut ocu/
lus eius.
Aendo2 : fons gnãns·ul̃ ocul⁹ gnãtionis.
Aeneas: pauꝑr·uel miſer·ſeu reſpondens·
aut reſponſio.
Aenganim:fons ho2to2ũ·uel ocul⁹ elato2ũ.
Aenom: fons eo2ũ·uel oculus eo2ũ.
Aerim: aceru⁹ lapidũ·uel aceruati lapides
Aeſdrelon : auxiliũ mero2is·uel miſerico2/
dia dolentiũ.
Aeſmon: terra ꝛ̃ſerta·uel terra inculta·ſeu
terra merẽs·aut terra inutilis.
Aetbam:valida·uel antiqua·ſiue aſcendẽs
aut fo2titudo.
Aetbi: obſtuꝑfaciens·ul̃ ꝓterrens·ſeu ꝛ̃o2
ꝓ̃is mei·aut obſtuꝑfaciens pater meus.
Aetbiopia : tenebꝛe·uel caligo·ſeu tene/
bꝛans·aut caligans.
Aetbiopes: tenebꝛoſi·ul̃ caliginoſi·ſeu tene/
bꝛantes·aut caligantes.
Aetbonodoſai: via ifio2·uel viantes ifer⁹.

hic.ph.poſt.a.

Aphaim: bum⁹ eo2·uel volat⁹ eo2ũ·
ſeu libꝛãs eos·aut ſecuritas eo2.
Aphbam: idem.
Aphain : bum⁹·uel volat⁹·ſeu libꝛãs pau/
ꝑres·aut ſecuritas gratie.
Aphan: bum⁹ mea·uel volat⁹ me⁹·ſeu libe/
rãs paupes meos·aut ſecuritas gr̃e mee.
Aphar:ꝛ̃a·ul̃ puluis·ſiue bum⁹·aut fodiẽs
Aphar: puluis ſuſcitans·uel bum⁹ vigilie·
ſeu libꝛãs vigiles·aut ſecuritas ſuſcitato2
Aphara: terra ei⁹·uel puluis ei⁹·ſiue bum⁹
eius·aut fodiens eũ.
Aphara:puluis ſuſcitãs eũ·uel bumus vi/
gilie eius·ſeu libꝛans vigilantes eis·aut
ſecuritas ſuſcitato2 eius.
Aphara : taurus·uel vitulus·ſiue puluis
eius·aut fodiens eũ.
Apharam:fodiẽs bumũ·uel puluis iutilis.
Apharaim:puluis ſuſcitans eos·uel bum⁹

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vigilie eoꝝ·seu liberãs vigilantes eis·aut securitas suscitatoꝝ eius.
Aphbarim: fodiens mare·uel maris effossio
Aphbarin : puluis suscitãs eos·uel humus vigilie eoꝝ·seu liberãs vigilãtes eis·aut securitas suscitatoꝝ eius.
Aphbarsa: terra digna·uł fodiens eleuationem·seu liberalitas solis·aut liberans illuminatos.
Aphbarsacei: ɼreni digne·uł fodiẽtes eleuatos·seu liberi solis·aut liberãtes illumiatos
Aphbarsual : tellus saluata·uel terra salutis·siue puluis suscitans salutẽ·aut humus vigilans saluationi.
Aphbasothi: securitas·uel libertas·seu liberũ germen·aut securitas resurrectionis.
Aphbarias : iudicãs dñs·uel iudiciũ dei.
Aphech : cõtinuit·uel cõtinentia·siue continens·aut furor nouus.
Aphœch: cõtinebit· uel apprehendet·siue cõtinens·aut apprehensio.
Aphœca: cõtinebit eũ·uel apprehendet eum·siue cõtinentia ei9·aut apprehẽsio eius.
Aphœe: furor alienus·uel vita dissipata·seu vitã dissipãs·aut vite discussio.
Aphœlethi : mirabilis·uel admirandus·seu vinificans·aut excludens.
Aphœr : humus·uel fodiens·seu puluis·aut vitulus.
Aphœreçei : separati·uel absq; muro·seu fodientes oliuã·aut vituli fornicantes.
Aphœs: in finib9·uel in extremis.
Aphœs : donũ in finib9 rubentiũ·uel i extremis ascensiõis rufoꝝ.
Aphses : libere egrediẽs·uł securitas egressionis.
Aphia : liberalis dñs·uel liberalitas dñi.
Aphrica: fertilis·uel augmentata.
Aphricani: fertiles·uel augmentati.
Aphiba:colligẽs recte·uel ꝯgregãs cõuersionẽ·seu liber egressus·aut secura egressio.
Aphith:securus·uel liber·seu securitas·aut liberalitas.
Aphon : volans inique·uel volat9 merois·seu libere murmurãs·aut securitas inutilis.
Aphonite : volantes inique·uel volãdo merentes·seu securi inutiliter·aut libere murmurantes.
Aphus: volans cõsilio·uel volatus cõsilij·seu libere cõsulẽs·aut secur9 festinatoꝝ.
Aphuth: ei9 indumentũ·uel ei9 reclinatio.
Aphutei : eius indumenta·uel eius reclinationes.

Hic.g.post.a.

Haa : festiua·uel sollẽnis.
Haga: loquens·uel meditãs·seu meditatio·aut loquela.
Hagaba : festiuus pat·uel sollẽnitas patris.
Hagabus: nũcius tribulans·uel tribulationis annũciatio.
Hagad:planct9 egypti·uel plãct9 egyptiorũ·seu seruit9 festiua·aut sollẽne testimoniũ.
Hagag: roma·uel tectũ·seu festiue sollennis·aut festiua sollẽnitas.
Hagagite: romata·uel tecta·siue sollẽnes festiue·aut festiui sollẽniter.
Hagai: questio·aut festiuitas·seu loquẽs mi·aut meditatio mea.
Hagla : vitula·uel iuuẽcula·seu sollẽnis·aut festiuitas eius.
Hagar : aduena·uel cõuertens·seu festũ suscitans·aut sollẽnitas vigilie.
Hagareni: aduene·uel cõuersi·seu festa suscitãtes·aut sollẽnitates vigiliaꝝ.
Hagarai : aduena vultur·uel cõuersio oratoris·siue festiuus magister me9·aut sollẽnitas magistri mei.
Hage: questio·uł sollẽnis·seu meditatio·aut loquela.
Hageba: sollẽnis pat·uel festiuitas patris.
Hagedgad: accinctus·uel annũciãs ꝑdo.
Hagedgad:festiua seruit9 ꝑdonis·uel sollẽne testimoniũ accinctionis.
Hagelom : sollẽnis candor·uel annũcia iniquitatẽ meam.
Haggeus : festiuus·uel sollẽnis·seu querens cõsiliũ·aut letus festiuator.
Hagi: questio·uel sollennis·seu sciens me·aut festiuitas mea.
Hagia: querẽs dñm·uel sollẽnitas dñi.
Hagia: sollẽnis dño·uel festiuitas dñi.
Hagirẽmon: fons sublimis·uel fons ecclesie seu fons congregans·aut fons malorum granatorũ.
Hagrippa : cõgregans subito·uel congregatio subita.
Hagrith: aduene·uł incola·siue aduena me9 aut incola meus.
Hagith: festiua·uel sollennis·seu meditatio·aut loquela.
Hagithe : festiui·uel sollẽnes·siue loquentes·aut meditantes.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Abab: frater patris·uel fraternitas paternitatis.
Abaion: campi·ul' aulones·seu valles grandes·aut valles campestres.
Abalatb: mons diuidens·uel mons leuis: id est limpidus·siue lubricus.
Abamon: sapiẽtia·uel sapientissimus.
Abara: fratris odor·uel frater odoris.
Abarel: post exercitũ·uel sequẽs exercitũ xi. ipse est obab cognat⁹ moysi: qui et ietro.
Abares: testa·uel sol·seu siccitas·aut ariditas.
Abaç: patruus·ul' patruelis·seu fortis·aut apprehendens.
Abaçias: patruus domin⁹·uel patruelis dño·siue apprehendens dominũ·aut fortitudo dñi.
Abeberim: hebreorũ·uel transeuntium·seu transitus·aut transitores eorũ.
Abei: umbraculũ·uel infecũditas.
Aberi: declinans·uel declinatio.
Abesam: volũtas·uel cõsiliũ·seu voluntati aut consilio eorũ.
Abi: fraternitas·uel vbi hec·seu vallis·aut questio.
Abi: viuet·uel viuit·seu vita vallium·aut questio vite.
Abia: frater eius·uel vbi hec ei·seu vita ei⁹·aut viuit.
Abia: quercus eum·uel vallis ei⁹·seu vita valliũ eius·aut questio vite eius.
Abialim: cerui·uel ceruor lapides·siue vallis fermenti·aut questio malitie.
Abialon: admirãs·uel admiratio·seu vita merens·aut vallis iniquitatis.
Abias: vita plasmata·uel vita facture·seu frat' sustollens·aut fratris plasmatio.
Abidad: viuens gloria·uel vita glorie·seu frater me⁹ glorias·aut fratris mei gl'iatio.
Abie: sterilitas·uel obumbratio·seu frater obũbrans·aut fratris obumbraculũ.
Abiel: viuens deo·uel viuens dñi·seu vita valliũ dei·aut questio vite diuine.
Abiere: vallis amica·ul' vita amici·seu frat' meus amic⁹·uel fratris mei amicitia.
Abiezer: frater meus fortis·uel fratris mei auxiliator·seu vita valliũ separatorũ·aut questio vite sanctificationis.
Abilam: dolens·uel parturiẽs·seu añ fores uel ante vestibulũ.
Abiloth: frater vinciẽs·uel frater ligat⁹·seu vallis declinãs·aut vite vocatio.
Abiluth: vallis inclyta·uel questio nobilis·seu frat' inclyt⁹·aut fraternitat' nobilitas.
Abiman: vita qualis·uel questio que·seu frater quis·aut fraternitas quõ.
Abimelech: vita regis·uel vallis regia·seu frater meus rex·aut fratris mei regnũ.
Abim: fons·uel oculus.
Abinadab: frater sponte·uel frater spontaneus·seu vita valliũ spõtaneax·aut q̃stio vite spontanee.
Abin: frater merens·uel frater iniquus·seu vita vallium dolentium·aut questio vite inutilis.
Abiram: vallis excelsa·ul' vita exaltata·seu frater meus sublimis·aut fratris mei exaltatio.
Abiran: sculptor·aut sculpens.
Abiranite: sculptores·uel sculpentes.
Abirotb: sculptũ·uel scalptũ.
Abisamech: fratris mei sculptura·uel fratris mei erectio·seu frater meus adiuuãs·aut fratrẽ meũ roborans.
Abisar: frater meus princeps·uel fratris mei leuamẽ·seu vita valliũ principis·aut questio vite angustiantis.
Abitub: frater meus bonus·uel fratris mei bonitas·seu vita valliũ decretiũ·aut q̃stio vite decrete.
Aboi: spina·uel compunctio.
Aboites: spinosi·uel cõpungentes.
Aboiaban: spina sapientie·uel compunctio intelligentis.
Aboiman: perturbatus·uel pturbator·seu pungens quis·aut spina quõ.
Abim: inutile·uel iniquitas.

Ah: vultur·uel deuorator.
Aia: vultur ei⁹·uel deuorans eũ.
Aiatb: vultur·ul' ꝯdẽnatio·seu vultur declinans·aut deuoratio peccatorũ.
Aicbam: frater meus surgens·uel fris mei resurrectio·seu vultur callidus·aut deurator calliditatis.
Aibel: vultur dei·uel deuorator deus.
Ailatb: dolens·uel pturiens·seu vultur vinctus·aut deurator declinans.
Ailon: vallis admirans·siue vbi erãt visi·aut vbi visi sunt.
Ailud: vultur vtinam vtilis·uel deurator

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

vtinam declinatus.
Ailul: vbi erãt vrſi·uel vbi vrſi ſunt.
Aim: inutilis·aut idolatra.
Aiman: idolũ gratũ·uel iutilis donatio·ſeu vultur quis·aut deuorator quõ.
Ain: fons·uel oculus.
Ainaam: vultur decor9·uel deuoratio pulchritudinis.
Ainagallim: ocul9 vituli·uel fons iundãs·ſiue ocul9 reuelat9·aut fons trãſmigratiõis
Aion: vultur merens·uel vultur iniqu9·ſeu deuorat9 murmure·aut deuoratoꝛ iutilis.
Air: ciuitas·uel oppidum.
Airſames: ciuitas ſolis·uel oppidum illuminatum.
Aiſmoth: deſertio·uel adductio mortis.
Aith: cõdemnatus·uel cõdemnatio.
Aiud: vultur inclyt9·ul' deuorãs gloꝛioſũ.

Hic.l.poſt.a.

Ala: cõmixtio·uel cõſcẽdens·ſiue infirmus·aut infirmitas.
Alab: lactea·uel dulcedo.
Alach: lubꝛicũ·uel pars mea.
Alacarnaſũ: fermentũ cõcidens duces·uel cõmixtio diuidens pꝛincipes.
Alal: laxitas·uel laſſitas·ſiue leuitas·aut latitudo.
Alala: laxitas eius·uel laſſitas ei9·ſeu leuitas eius·aut latitudo eius.
Alam: infirmãs eos·uel cõmixtio eoꝝ.
Alamath: deſpiciens vtrẽ·uel contemnens indignationem.
Alamon: deſpectio: uel deſup multitudinem ſiue infirmãs eos dolori·aut cõmiſcẽs eos iniquitati.
Alas: cõmixtio·uel fermentũ.
Alaſam: triplicem·uel cõternatã·ſeu cõmiſcens ꝓpl'm·aut fermentatio populi.
Albialbon: patris mei dolor·uel pater me9 ſupintelligens.
Alcbimus: fermentũ vani cõſilij·uel cõmiſcens callidã feſtinationẽ.
Ale: cõſcenſio·uel cõmiſcens·ſiue infirmus aut infirmitas.
Aleph: mille·uel doctrina temptationũ.
Alephſim: ignis·uel igne9·ſeu doctrina mãdati·aut milia tẽptationũ.
Allel: laus·uel laudatio.
Alleluia: laudate dñm·uel laudatio dñi.
Alexander: alleuans tenebꝛas·uel auferẽs anguſtias tenebꝛaꝝ.
Alexandria: idem.
Alexandrim: tenebꝛas alleuãtes·uel tenebꝛarũ anguſtias auferentes.
Alphaltbi: bitumẽ·uel aque bituminis.
Alpheus: doctus·uel documentũ·ſiue fugitiuus·aut milleſimus.
Alian: cõtẽnẽs donũ·uel deſpectio gratie.
Alian: eiectus·uel eiectio.
Alimis: veſtibulis·uel ſuplimin arib9.
Alinath: vter·uel indignatio.
Alinathan: cõtemptoꝛ dni·uel deſpiciens donatoꝛem.
Almon: cõtemptus·uel deſpiciẽs.
Almondeblathaim: cõtemptus palatarũ·uel deſpiciens oppꝛobꝛia.
Almoth: vter·uel indignatio.
Aloes: laus facture·ul' laudatio plaſmatoꝛ
Allon: laus doloꝛis·uel laus meroꝛis·ſiue laudatoꝛ iniqu9·aut laudatoꝛ inutilis.
Alua: deſpiciẽs·uel cõtẽnens·ſiue cõtẽptus aut deſpectio.
Aluam: cõtemnens eos·uel deſpiciens eos ſeu contẽptus eis·aut deſpectio eoꝝ.
Alus: fermentũ·uel cõmixtio·ſeu cõtemnẽs conſiliũ·aut deſpectus feſtinatoꝛ.

Hic.m.poſt.a.

Am: gens·uel populus.
Ama: gens mea·uel populus me9.
Amaa: gens eius·uel ꝓpl'us ei9·ſeu ꝓpl'i teſtis·aut populũ teſtificans.
Amaad: ꝓpl'm teſtificãs·uel ꝓpl'i teſtificatio
Amad: ꝓpl'us adhuc·uel ꝓpl'us ſeruiẽs·ſiue ꝓpl'us teſtis·aut populare teſtimoniũ.
Amadathi: populus ſeruiens peccato·uel populus teſtificans tempoꝛe.
Amador: populus teſtes generans·ul' ꝓpl's ſeruiens generationi.
Amal: gens cõmixta·uel ꝓpl'us cõſcendẽs·ſiue ꝓpl's infirm9·aut populi deſpectio.
Amalaſar: dixit ꝓnceps·uel dictũ ꝓncipis·ſiue gens cõmixta carceri·uel populus deſpecte carceratus.
Amalech: gens bꝛuta·uel ꝓpl's lambens.
Amalechite: gẽtes bꝛute·uel ꝓpl'i lãbentes.
Aman: iniquus·uel coangunſtans·ſeu comprimẽs me·aut coangunſtatio mea.
Amana: iniquus ei·uel coangunſtans eum ſeu cõprimẽs eum·aut coangunſtatio eius.
Amanite: iniqui·uel coangunſtãtes·ſeu comprimentes eos·aut coangunſtatio eoꝝ.
Aman: ꝓpl'o donat9·uel ꝓpl'i gratificatio.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Amanite: populo donati·uel populi gratificationes.
Amman: cubitus·uel mensura·seu popul⁹ quis·aut gens quō.
Ammanite: cubitati·uel mēsurati·seu gentes que·aut populi quō.
Amāsame: cubit⁹ fultiēs·uel mensura erectionis·siue populi dono adiut⁹·aut ꝑplus gratificatione firmatus.
Amarapbal: dicto cadens·uel dixit ut caueret·seu popul⁹ curatus deo·aut populus medicamentū dei.
Amaran: temulent⁹·uel rubricat⁹·sordid⁹· siue populus laudatus tritico·aut populus aceruatus.
Amarias: dicēte dño·uel uerbū domini·seu gens suscitans dñm·aut populus vigilans domino.
Amarite: dicētes dño·ul' uerba dñi·seu ꝑpli dñm suscitantes·aut ꝑpli dño vigilantes.
Amas: furor·uel indignatio·seu populum tollens·aut ꝑplus plasmationis.
Amasa: furor eius·uel indignans ei·seu sustollens gentē·aut popularis plasmatio.
Amasai: furor eius me⁹·uel indignatio ei⁹ mibi·seu gentē sustollens mibi·aut populi plasmatio mea.
Amasi: furor meus·uel indignatio mea·siue ꝑplm tollens mibi·aut plasmatio ꝑpli mea.
Amasia: indignans dñs·uel furor dñi·seu gentem sustollens domino·aut populi plasmator domin⁹.
Ammatb: vter·uel indignatio·siue popul⁹ donatus·aut ꝑplus consūmatus.
Amatb: veritas·uel indignatio·siue ꝑplus peccator·aut ꝑplus temporalis.
Amatba: veritas ei⁹·uel indignatio bilis eius·siue populus declinans eū·aut ꝑplus peccans ei.
Amatheus: populus peccans·uel indignator rigidus.
Amatbi: veritas mea·uel indignatio bilis mee·seu populus peccans mibi·aut popul⁹ declinās. Iste amatbi est iona ꝓpheta sareptane vidue fili⁹: quē resuscitauit helias· matre postea dicēte ad eū: Nūc i isto cognoui ꝙa vir dei es tu, 7 uerbū dei uerū ēi ore tuo.
Amatbia: veritas mea dño·uel fidelitas mea dñi·siue ꝑplus peccans dño·aut populus declinans dñm.
Amatbim: veritas·uel indignatio bilis cor siue populus peccans eis·aut populus declinans eos.
Amatbitis: veritas viri·uel indignatio bilis assūpte·seu popul⁹ peccans viro·uel popul⁹ declinans assūmptionē.
Amdan: cōcupiscabilis·uel ꝯcupiscens·siue ꝑplus iudicās eos·aut ꝑplus iudex eorū.
Amaum: ꝑplm abiiciens·uel ꝑpli abiectio.
Amaus: popul⁹ abiect⁹·uel ꝑpli abiectio.
Amen: vere·ul' ueritas·seu fiat·aut fideliter.
Ameſſa: ꝑplm tollēs·uel populi ablatio.
Amessia: populū leuans dñi·uel populi sublevatio.
Ameseth: ppls timens·uel ꝑplus ꝓlongat⁹ seu populi germē·aut populi resurrectio.
Ametha: luctus·uel indignatio·siue populi donū·aut populi ꝓfectio.
Amethben: ꝑpls ascēdēs·uel ꝑpli fortitudo.
Amethbi: luct⁹ me⁹·uel indignatio mea·siue ꝑplus mecū·aut populus obstupefactus.
Amphibolis: populus corruens·uel ꝑplus ore corruens.
Amia: populus dñi·uel populi dominatio.
Amiel: ꝑplus meus dei·uel ꝑplus me⁹ deo.
Amiel: ꝑplus meus dei·uel populi mei de⁹.
Amim: gens mea·uel ꝑplus meus.
Aminadab: populus meus sponte·uel ꝑpls meus spontaneus·siue populi mei uota·aut populus meus vrbanus.
Aminod: ꝑplus meus inclytus·uel popul⁹ meus glorioſus.
Amisaddai: populus me⁹ sufficiens·uel populi mei sufficiētia.
Amithal: calefact⁹ ros·uel calefactio roris siue populus me⁹ irroratus·aut populi mei irroratio.
Amiuth: popul⁹ meus inclytus·uel populi mei gloriatio.
Amiçadab: populi mei fluēs torris·uel populo meo torris fluitio.
Amnes: robustus·uel fortis·siue populus fugitiuus·aut populi temptatio.
Amob: parcens·uel sustinens·siue populus dilectus·aut populi amplexatio.
Amoch: ꝑplus tenēs·uel ꝑpli apprehēsio.
Amolum: flos farine·uel defloꝛata farina.
Amon: onerās·uel onustus·siue nutriens· aut fidelis.
Amon: donans·uel nutritius·siue donatio aut matris fetus.
Amon: ꝑplus volens·uel ꝑpls murmurās·

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

siue popul⁹ iniquus·aut populus inutilis.
Ammon: popul⁹ parcens·uel popul⁹ merorj siue fili⁹ generis mei·aut fili⁹ populi mei.
Ammona: cõprimẽs·uel coangustatio ei⁹.
Ammona: populus parcẽs ei·uel populus meroris eius·siue filius generis eius·aut filius populi eius.
Ammoni: cõprimens me·uel coangustatio mea.
Ammoni: populus parcens mihi·uel ꝑ̃lus meroris mei·siue fili⁹ generis mei·aut fili⁹ populi mei.
Ammonite: cõprimentes me·uel coangustantes me.
Ammonite: populi parcentes mihi·uel populus uoloꝝ meorũ·seu filij generj mei·aut filij populoꝝ meorũ.
Amora: loquens·uel amaricans·siue ꝑ̃li scitus·aut populi illuminatio.
Amorrei: amari·uel loquẽtes·seu ꝑ̃li sciti·aut populi illuminati.
Amos: fortis·uel potens·siue onerãs·aut vir robustus.
Amos: onerauit·uel fortitudo·seu populũ auellens·aut populi diuulsio.
Amesa: fortis ei·uel potens ei·siue onerans eum·aut fortitudo eius.
Amosa: vir robustus ei·uel onerauit eũ·seu ꝑ̃lm auellens ei·aut diuulsio populi eius.
Amoth: calefactio·uel calefaciens.
Amothdor: calefactio generationis·ul' calefaciens generationẽ.
Ampliatus: populi malleũ·uel ꝑ̃lus malleator·siue popul⁹ ore cõtundens.
Amraphel: dicto cadens·uel dixit ut caderet·siue popul⁹ curatus deo·aut ꝑ̃li medicamentũ dei.
Amram: populus excelsus·uel populi celsitudo·siue populus exaltatus·aut populi exaltatio.
Amramite: populi excelsi·uel ꝑ̃li exaltati.
Amri: amaricans·uel lacescens siue ꝑ̃lus magister·aut populi magisteriũ.
Amsi: popul⁹ indigens·uel ꝑ̃li dormitatio
Amthar: popul⁹ patens·uel popul⁹ ambigens·siue populus explorator odoris·aut populus explorator ascensionis.
Amubel: populus calefact⁹ deo·uel populus cũ quo est deus.
Amul populus volẽs·uel ꝑ̃lus parturiẽs.
Amula: popul⁹ volens ei·uel populus parturientium.
Amulite: ꝑ̃li volẽtes·ul' ꝑ̃li parturiẽtes.
Amuthal: calefact⁹ros·ul' calefactio roris siue ꝑ̃lus irroratus·aut ꝑ̃li irroratio.

Hic.n.post.a.

Anna: donat⁹·uel gratificat⁹·seu donũ aut gratificatio.
Anna: gratia·ul' respondẽs·siue donans·aut donatio.
Anab: vua·uel bumilitas·siue donum patris·aut grata paternitas.
Anaba: vua ei⁹·ul' bumilitas ei⁹·siue donũ patris eius·aut grata paternitas ei⁹.
Anacbam: bumilis·uel exurgẽs·seu donũ calidum·aut gratificata caliditas.
Anaceb: cognomentũ·ul' cognominatio.
Anachim: non est innocens·uel bumilitas renuens·siue monile collo sublimi·aut bumilitatis renuitio.
Anae: nũqd cõmot⁹ est·uel nũqd cõmotio
Anaphilim: cadentes·uel violenti·siue gigantes·aut gratiã declinantes.
Anahe: nũquid cõmotus est ipse·uel nũqd est cõmotio ista·siue donatus vite·aut gratificatus susceptioni.
Anam: nubes·uel obumbratio·siue donum populi·aut gratificatio eoꝝ.
Anamelech: donũ regni·uel responsio regis·siue donãs regnator·aut gratificatio regia
Anamin: respondentes aque·uel gratificationes aquaꝝ.
Anan: donũ gratie·uel donata gratificatio.
Ananehel: gratus deo·ul' responsio dei·siue cui donauit de⁹·aut qui est donatus deo.
Ananeth: dono viuens·uel grã pauidus.
Anani: donat⁹ mihi·uel gratificatio mea.
Anani: respõdẽs mihi·uel gratificatio mea.
Ananias: donũ gratie dñi·uel donata gratificatio dño.
Ananias: respondens gratie deo·uel gratificans grate dñm.
Anamim: respondentes aque·uel donatiõs aquarũ.
Anas: donans·uel donatus·seu gratiã tollens·aut respondens.
Anath: gratia· uel respondens·seu gratie peccãs·aut responsio temporis.
Anathba: respondens ei·uel gratificans eũ·seu gratie peccans eius·aut responsio temporis eius.
Anathim: respõdẽs eis·uel gratificãs eos·

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

seu gratia peccãs eoꝝ·aut respõsio tẽporis eorum.
Anathin: humilitas vana·uel rñsio vana·seu monile colli·aut humiles cõsurgẽtes.
Anathoth: respõsio·uel obedẽtia·aut respondens signo·aut gratificatio ꝛsignantis.
Anathothia: respõsio dñi·uel obediẽs dño·siue respondens signo dñi·aut gratificans ꝛsignantẽ dñm.
Anathothite: respondẽtes·uel obedientes·siue respondentes signo·aut gratificantes ꝛsignatorem.
Andreas: respondens pabulo·uel ꝛcorus i statiõ·siue ꝛc9·aut ꝑm grecã etymologiã apo toy andros. i. a viro virilis.
Andronicus: respõdens pabulo·aut ꝛcor9 ad standum·siue cogitans passionem·aut responsio passionis.
Anebgaba: sollicitauit·uel humiliauit·siue sollicitans valles·aut humilians colles.
Anegeb: auster·uel meridies·siue australis aut meridianus.
Anei: nũquid cõmotus est mihi·uł nunqd cõmotio mea.
Aneliab: donũ ꝛi patris·uel gratificans ꝛum patrem.
Aneni: circuli·uel corone·seu precinẽs·aut preconator.
Aneni: donũ meũ·uel gratificatio mea.
Aner: lumẽ·uel illuminatio·seu dono vigilans·aut gratificatione cõsurgens.
Ange: donũ ꝑruptũ·uel gratificatio ꝛctor
Anad: gratia·uel respõsio·siue respondens testibus·aut gratificatio seruitutis.
Ani: pauper·uel egenus·siue donũ meũ·aut gratificatio mea.
Ania: donũ ꝛi·uel gratificãs dñm.
Anian: donũ populi·uel gratia eoꝝ.
Anibel: donatus ꝛo·uel gratificãs ꝛum·siue gratificans eos·uel pauꝑas eoꝝ.
Ano: donans eis·uel gratificans eos·siue dolor eoꝝ·aut labor eoꝝ.
Anob: dono seruiens·uel gratificatio seruientis.
Anon: donator merẽs·uel gratꝫ iniqu9·seu gr̃e iutilis·aut gratificationi murmurãs.
Anthiphas: dans trãsitũ·uel dantꝫ trãsitio
Antiochus: pauper silens·uel pauperis silentium.
Antiochia: pauꝑtas silens·uel pauꝑtatis silentium.
Antiochẽi: pauꝑum silentia·uel pauꝑtate silentes.
Antipater: dans laudẽ·uel dantꝫ laudatio.
Antipatridem: donũ laudatũ·uł dantꝫ laudationem.
Aniula: dolens·uel parturiens.
Aniũ: donũ vnicũ·uel gratificatio sempiterni

Hic. o. post. a.

Hocen: nidus·uel cubiculũ.
Hod: inclytus·uel glorioſus.
Hobi: spina·uel cõpunctio.
Hobite: spinosi·uel cõpungentes.
Hobiaban: spina sapientie·uel cõpunctio intelligentis.
Hobiman: ꝓturbatus·uel ꝑturbatio·seu pungens quis·aut pungens quõ.
Hoth: nobilitas·uel gloriatio.

Hic. p. post. a.

Hppaim: humus eoꝝ·uel volat9 eoꝝ
Hpparam: liber onager·uel continens feritatem.
Hppaima: libertas populi dñi·uel cõtinẽs ꝓpulũ dño.
Hppelles: congregans eos·uel congregatio eorum.
Hppia: libera·uel libertas·siue cõtinẽs·aut continentia.
Hppiforũ: libera·uel fortis libertas.
Hpollo: mirabilis·aut ãmirandus.
Hpollophanes: mirãdus facie·uel ãmirabilis cõtemplator.
Hpollonia: disciplina·uel synagoga corũ.
Hpollonius: miraculũ·uel ãmirabilis.
Hpollos: ꝙgregãs eos·uel cõgregatio eoꝝ.
Hpostolus: missus·uel legatio.
Hpses: libere egrediẽs·uł ꝓtinẽtia egressiõis
Hpsiba: cõtinens rectitudinem·uel libertas conuersationis.

Hic. q. post. a.

Hquila: dolens·uel parturiens·seu dolor·aut parturitio.

Hic. r. post. a.

HR: suscitatio·uel vigilie.
Hra: electꝰ·uel electio·seu vigilans ei·aut suscitans eũ.
Hrab: insidie·uł calliditas·seu vigilãs pr̃i·aut suscitans patrem.
Hraba: insidie eius·uel calliditas eius·siue suscitans patrẽ·siue vigilia patris eius.
Hraba: multa·uel vespera·siue occidẽs·aut inhabitabilis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Araba : plana · uel campestris · seu deserta · aut occidentalis.
Arabath : deserta tempore · uel planities peccatorum · siue suscitans patrem peccati · aut vigilans patri declinanti.
Arabathite: deserti tempore · ul' planities peccatorum · siue suscitates patrem peccati · aut vigilantes patri declinanti.
Arabes: humiles · uel occidentales · siue callidi · aut insidiatores.
Arabathane: humile robur · ul' deserta fortitudo · siue suscitas patrem robustum · aut vigilans patri fortitudinis.
Arabia: callida · uel insidiatrix · siue humilis · aut occidentalis.
Arabotb: plana · uel humilia · siue campestria · aut equalia.
Arach : longitudo · uel longanimitas · siue suscitans fratrem · aut vigilia fratris.
Arachbeus: longitudo consulens · uel longanimitas festinans · aut vigilas fratri consilij · aut suscitans fratrem festinantem.
Arachi: longitudo mea · uel longanimitas mea · seu fratri meo vigilans · aut suscitans fratrem meum.
Arachites: longus · uel longanimitas · seu vigilans fratri conuerso · aut suscitas frem captiuum.
Arad : descendit · uel descensio · siue suscitauit descendens · aut suscitauit descensionem.
Arad : descendes · uel descensio · siue suscitas seruum · aut vigilans testimonio.
Arada: miraculum · uel admiratio · siue obstupuit · aut admiratus est.
Aradam: descendens ei · uel descensio eius · seu vigilans seruituti · aut suscitans testimonium.
Aradi: deponentes · uel depositiones · siue vigilans seruituti mee · aut suscitans testimonium meum.
Aradius: deponens consilium · uel descendens festinanter · seu vigilans seruituti festinati · aut festinans testificationem consilij.
Aradius : admirans · uel obstupescens · seu vindemiator meus sufficiens · aut vindemiatoris mei sufficientia.
Arado : miraculum · uel depositio · seu suscitas seruum · aut vigilia testificationis.
Arapha: suscitans terram · ul' vigilanter fodiens.
Araphite : suscitatores terre · uel vigilanter fodientes
Arabath : negociator · uel negociatio · seu vigilans vite · aut suscitans pauorem.
Araia : eligens dñm · uel electio dñi · seu vigilans dño · aut suscitatio dñi.
Aral : suscitans infirmum · uel vigilanter conscendens · siue suscitas contemnentem · aut vigilia despectionis.
Aram : suscitans excelsum · uel vigilans exaltationi.
Aram: res cum arcba · ul' res cum capsa · siue irascens · aut indignatio.
Aram: suscitans gentem · uel vigilia populi.
Aram: excelsus · uel iracundus · seu deceptor · aut electio eorum.
Arama: suscitans gentem ei · uel vigilia populi eius.
Arama : excelsa · uel irascens · seu deceptans eum · aut electio eius.
Aramathi : eijciens · aut electio eius · seu decepte pauidus · aut excelse consumans.
Aramelech : suscitans genti regi · uel vigilia populi regni.
Aramelech : excelsum regnum · uel erect⁹ rex · seu deceptor regni · aut iracundia regis.
Aran: res cum arcba · uel res cum capsa · siue suscitans excelsum · aut vigilans exaltationi
Aran : aceruus tritici · uel laus frumenti · seu suscitans donum · aut vigilans gratie.
Aranon : laus frumenti · uel aceruus tristicie · seu suscitans donum iniquum · aut vigilas gratie inutili.
Araratb : mons vulsus · uel mons vellicatus · seu suscitans consurrectionem descendentem · aut vigilas testimonio descendenti.
Arari : mons · uel sublimitas · seu vigilans vigili meo · aut suscitans suscitantem me.
Ararite : montani · uel sublimes · seu vigilantes vigili meo · aut suscitatores suscitatoris mei.
Aras: elatio · uel superbia · siue suscitas sustollentem · aut vigilans plasmationi.
Arasth: artifex · uel artificium.
Aratb : testimonium descendens · uel consurrectio descensionis · siue suscitas peccatum · aut vigilans temporaliter.
Arbath: brucus · uel locusta · seu bruc⁹ peccati · aut locusta temporalis.
Arbathite : locuste · uel bruci · siue bruci peccantes · aut locuste temporales.
Arbathis : locusta viri · uel brucus assum-

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ptus·siue bamus pauidus·aut bumilitas superiorum.
Arbee: quarta. uel quatuor.
Arbella: suscitans vetustatē auri·uel vigilia sine assumptione.
Arbi: locusta·uel bzucus·siue bam⁹ meus· aut bumilitas eius.
Arbo : bamus·uel vsq; buc·siue bumilis· aut bumilitas mea.
Arbotb: bumilis· uel campestris·siue bam⁹ tenens·aut bami retentio.
Arbona: locusta iniqua·uel bzucus iutilis siue bumilitas merens cum·aut retētio bonorum eius.
Arcbab: insidie·uel insidians.
Arcbad : insidiator seruus·uel insidians testimonio.
Arcbelaus: agnoscēs leo·uel agnitio leonis
Arcbiatbarotb : mora coronc·uel longitudo circuli.
Arcbippus: insidie oris·uel longitudo opis siue insidie dilatati·aut insidiarū dilatatio.
Ardon : suscitans iudices·uel vigilia iudicandorum.
Area : eligens eum·uel electio ei⁹·seu suscitans descendentē·aut vigilia descensionis.
Areba: plana·uel campestris·seu deserta·uł inhabitabilis.
Arebia: bumilis dño·uel retentio dñi.
Arebia: insidians·uel insidiatio.
Arebna : bumilis pulchr·uel insidiās pulchritudo.
Arecb: longitudo·uel longanimitas.
Arecbon: longanimitas merens·uel longitudo iniqua·siue āmiratio possessionis· aut descensio negociationis.
Ared: descendens·uel descensio·siue ascēsus montiū·aut ascensus saltuū.
Areph: suscitator mensure·uł vigilia dissolutionis.
Areli : declinās me·uel declinatio mea·siue suscitās deum meū·aut vigilia dei mei.
Arelite: declinati mihi·uł declinaticēs mee siue suscitantes deum meū·aut vigilantes deo meo.
Arem: acerui lapidū·uel lapides aceruati.
Aren: filiꝰ meus·uel filiatio mea·siue suscitans fontē·aut vigilia oculi.
Ares : electꝰ·uel electio·seu suscitans facturam·uel vigilia plasmationis.
Areth: stupor·uel descensio·siue suscitās pauorē ei·aut vigilia vite.
Arcuna: arcba·uel repositio.
Arpbasa: suscitans transitum·uel vigilia transgressionis.
Arpbasei: suscitatores transeuntiū·uel vigilia transgressionū.
Arpbat : sanans·uel saluans·siue sanitas· aut saluatio.
Arpbaxat: saluās·ul'sanās depopulationē.
Arga: mensura·uel mensurator.
Argob: maledicens excelsum·uł maledicta sublimitas.
Aridai : suscitans dilectū meū· uel vigilia amabilis mei.
Aridatba : leo donatus·uel leonis donum sufficiens.
Ariel: leo deus·uel leo dei.
Arieli : leo deꝰ meus·uel leo dei mei.
Aripb : vigilia germinis floridi·uel suscitatio visionis buccelle.
Arim:aceruus lapidū·uel lapides aceruati
Arimatbeus:altitudo eiꝰ·uł ipse exaltatꝰ ē.
Arimatbia : suscitans donū dño·uł vigilia donationis dñi.
Ariotb : ebrietas·uel ad sollicitudinem dirigens.
Ariopagus: ṕmitiua sollēnitas·uel ṕmitie sollennitatis.
Ariopagita : primitiue sollennis·uel ṕmitiua sollennitas.
Ariopagos : ṕmitiua sollēnitas·uel ṕmitie sollēnitatis:sed boc violentū·cū athēniēsis curie nomē sit que a marte nomē accepit.
Arisai: leo tēptans·uel leonis temptatio.
Aristarcbus : suscitans coronā·uel mons facture superflue.
Aristobolus: suscitans volorē·uel suscitatio germinis.
Arina : sublimis·uel consurgens·siue sublimitas·aut cōsurrectio.
Arinageddon : mons est latrunculis· uel mons globosus·siue cōsurrectio tecti·aut cōsurrectio in ꝓpria ara.
Arinatbaim:sublimitas duoꝝ·uel altitudo eoꝝ·siue sublimes duo·aut ꝛsurgētes bini.
Armenia: mons vulsus·uel mons vellicatꝰ. seu montꝫ auulsio·aut montꝫ vellicatio.
Armenij:mōtes vulsi·uł mōtes vellicati·seu mōtiū vulsiones·aut montiū vellicatiōes.
Armon: anatbema merorīs·uel imago tristicie.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Armon: domus·ul' cellariũ·siue illuminãs aut anathema.
Armon: anathema merozis mei·uel imago tristicie mee.
Armoni: domus mea·uel cellariũ meũ·siue illuminãs me·aut anathema meũ.
Arnaphet: vigilia cõuertens·uel suscitatio cõuersionis.
Arnan: vigilia oni·uel suscitatio gratie·seu arcba merozis·aut maledictio eoz.
Arnon: arcba merozis·uel maledictio·siue lumen eoz·aut maledictio eoz.
Arod: maledictio sufficiẽs·aut maledicta sufficienter.
Arodi: maledictus sufficienter·uel maledictio sufficiens mibi.
Arodite: maledictus sufficienter·uel maledictionũ sufficientia.
Aroedi: vindemiatoz sufficiens·uel vindemie sufficientia.
Aroer: suffossio vigilie·uel vacuefactio vigilis.
Aroer: mirice·uel exurgens·siue subleuãs·aut suffossa.
Aroerite: vacuefactiones vigilũ·uel suffossiones vigiliarũ.
Aroerite: mirice·uel subleuantes·siue suffossi·aut exurgentes.
Arom: nequã·uel versipellis.
Aromatb: nequam tempus·uel versipellis peccatoz.
Arozi: mons·uel sublimitas.
Arozites: sublimis·uel montanus.
Arosetb: nequã semẽ·uel iniq̃ positio·seu vigilans germẽ·aut suscitatio resurrectiõis.
Arsa: sol eius·uel illuminatio.
Arsaces: solis duritia·uel illuminatio vomitus.
Arselem: silens circũcisio·uel silentiũ circũcisionis·seu suscitans nomen dñi·aut vigilans auditioni diuine.
Artb: moza·uel imozans.
Artbaba: moza pris·uel mozans patrem.
Artaxerxes: lumẽ silentio tẽptans·uel luie silentio temptatus.
Artbxman: anathematiçantẽ·uel conturbantem eos.
Artbxmis.i. diana cõturbans·uel anathematiçans·siue suscitans egrotationes·aut egrotationũ suscitatio.
Aruces: circũrodẽs me·ul' circũ osio mea.

Arun: aceruus tritici·uel laus frumẽti.
Arunas: illuminans·uel illuminatio.
Arur: suscitans ignẽ·uel vigilia luminis.
Arus: incisa·uel aurea·seu vigilãs cõsilio·aut suscitans festinationẽ.

Vbic.s.post.a.

Asa: tollens·ul' factura·siue sustollens·aut plasmatio.
Asaba: ei⁹ captiuitas·uel ei⁹ puersio·siue sustollẽs patrẽ·aut plasmatio pris.
Asabias: colligens dñm·uel congregatus dño·siue sustollẽs patrẽ dñm·aut plasmatio patris dñi.
Asach: factura prerupta·uel plasmationis vmbraculũ·siue sustollens fratrẽ·aut tollens fraternitatem.
Asadias: factura seruiẽs dño·uel sustollẽs testimoniũ dñi.
Asael: sustollens deũ·uel plasmatio dei.
Asaph: colligens·uel cõgregãs·siue collectio·aut cõgregatio.
Asaia: facit dñs·uel faciẽte dño·siue sustollens dñm·aut plasmatio dñi.
Asaias: idem.
Asam: delictũ·uel fumus·siue sustollẽs populũ·aut plasmatio eoz.
Asama: delictũ eius·uel fumigans cũ·siue sustollẽs pplm eius·aut plasmatio eoz.
Asan: tollens donũ·uel plasmatio gratie.
Asana: tollens donum ei·uel plasmatio gratie eius.
Asar: carcer·uel carceratus·seu facturam suscitãs·aut sustollẽs vigilantes.
Asaradan: vincẽs·uel exacut⁹·siue sustollens vigiles iudices·aut plasmationem suscitans iudicio.
Asarel: carcer dei·uel carcerat⁹ deo·seu factura suscitãs deũ·aut sustollẽs vigiles dei
Asarela: factura suscitans maledictum·uel plasmatio tollens vigiliã maledictionis.
Asarontbamar: beatitudo palme·uel beatitudo cõmutans·siue atriũ amaritudinis·aut vestibulũ cõmutationis.
Asarsualim: diuites vulpes·uel atriũ vulpiũ·seu factura suscitãs salutẽ·aut plasmatio vigilans saluationi.
Asarsusim: diuites obtinẽs·ul' beate reuertẽs·seu factura suscitãs equũ·aut plasmatio vigilans reuersioni.
Asasonthamar: os amarum·uel silentium cõmutatũ·seu factura faciens iniquitatem

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

cõmutationis·aut plasmatio tollens dolorẽ amaritudinis.
Asaar: diluculũ·uel mane diluculo·seu factura estimãs·aut plasmatiõis existimatio
Asaradon: victor·uel exacut9·seu factura suscitãs seruos iniquos·aut plasmatio vigilans testimonio merentũ.
Asaraxl: beatus deus·uel btitudo dei·seu factura vigilans deo·aut plasmatio suscitans deum.
Asaramel: sustollens excelsum deũ·uel plasmatio excelsi dei.
Asbaal: plasmãs virũ·uel tollẽs vetustatẽ
Asbel: captiuus dei·uel atriũ vetustatis.
Asbebxl: captiuus dei·uel factura vetusta.
Ascalon: appensa·uel impẽsa·siue ignis infamis·aut ignis ignobilis.
Ascalonite: appensi·uel impensi·siue ignes infames·aut ignes ignobiles.
Asceneç: tollens possessorẽ cõtemptibiliter uel sustollẽs cõtemptibilẽ possessorẽ.
Ascheneç: ignis aspsio·uel ignis sic aspsus.
Ascod: dissolutio·uel effusio·siue incẽdens·aut incendiũ.
Ase: tollens·uel factura·siue sustollẽs·aut plasmatio.
Asebam: sustollens semp excelsum·ul' plasmatio semp excelsa.
Asebias: sustollẽs dñm·uel plasmatio dñi.
Asebin: facture statio·ul' plasmatio statiõis
Asebonias: tollẽs pollicẽ dñi·uel factura i medio dñatoris.
Asecb: factura prerupta·uel plasmationis vmbraculũ·siue sustollens fratrẽ·aut tollens fraternitatem.
Asedecb: testa·uel sol·siue ariditas·aut siccitas ardoris.
Assedim: siccitas ardoris· uel suburbana eorum.
Asedemotb: arua·uel suburbana.
Asedobpbasgan: abscisio·ul' os delicti·siue tollens abscisiũ·aut plasmatiõis donatio.
Asedocb: factura pabuli·uel plasmatio viriditatis.
Asedotbpbasga: dolatio facture viridis·ul' faciens pabulũ abscisionis.
Asepb: atriũ·uel estibulũ·seu colligẽs·aut congregatio.
Asem: sustollens eos·uel plasmator eor.
Asemona: festinans·uel os eius. ab osse·nõ ab ore.
Asen: sustollẽs fontẽ·ul' plasmatio oculi.
Asena: ignis aspersus·uel ignis aspsio·siue sustollẽs fontẽ ei9·aut plasmatio oculi ei9.
Asenna: ruina eius·uel ꝓcipitatio.
Asennaa: ruina ei9·uel ꝓcipitans eum.
Asennaphar: ruens onager·uel ꝓcipitans feritas.
Asenech: ruina·uel precipitatio·seu factura dedicans·aut plasmationẽ edificans.
Asennes: leuans me·uel subleuatio mea.
Asenetb: ruens·uel precipitans·siue ignis aspersus·aut ignis aspersio.
Aser: atrium·uel diuitie·seu beatitudo·aut beatus.
Aserite: atria·uel diuitie·seu beatitudines· aut beati erunt.
Asera: atriũ vulturis·ul' diuitie deorator.
Aserai: beatitudo mea·uel beat9 erit mihi· siue atriũ meũ·aut diuitie mee.
Aserdan: exacutus· uel vinculũ cutis·seu beatũ iudiciũ·aut diuitie iudicande.
Aserim: atriũ·uel vestibulũ·seu diuitie·aut beatitudo eorũ.
Asermachimatb: beatitudo doni·uel que ẽ beata donatio.
Assermotb: atriũ mortis·ul' diuitie mortales
Aserotb: atriũ angustie·ul' diuitie tẽporales
Aserotb: atria· uel vestibula·siue ville·aut beatitudines.
Asersual: beata salus·aut diuitie salutis.
Asersua: atriũ gaudij·uel beatitudo letitie.
Asem: nominatus·uel faciens nomen·siue sustollens auditum·aut plasmatio famose auditionis.
Asema: os ab osse nõ ab ore·uel sustollens nomẽ ei9·aut faciẽs famosam auditionem.
Asen: factura dentiũ·ul' plasmatio sup vulnus·seu tollens nomẽ·aut sustollens ãpbo· ram temptationis.
Aseremotb: suburbana·uel suburbib9·seu atriũ indignationis rigide·aut beatitudo formidationis eorũ.
Asergadai: atriũ accincti vulturis·uel diuitie temptationis deuorantis.
Aspba: tollens subito·uel factura eructãs.
Asphanar: equor domitor·uel factura apprehendens.
Asphanes: equor domitor·uel factura cõuersionẽ apprehendens.
Asphar: tollens onagrũ·uel plasmatio ferocitatis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Asia: sustollēs dñm·uel plasmatio dñi.
Asia: gradiens·uel eleuans·seu auferens· aut elatio.
Asiani: facture dñi·uel sustollentes dñm.
Asiani: elati·uel auferentes·seu gradiētes· aut eleuati.
Asias: sustollens dñm·uel plasmatio dñi.
Asidia: miluus·uel berodi⁹·seu factura di/ lecta·aut plasmatio amabilis.
Asiel: sustollens xp̃ū·uel plasmatio xi.
Asiel: gradiens xo·uel eleuatio xi.
Asim: sustollens eos·uel plasmatio eoꝝ.
Asima: sustollēs eos ei· uel plasmatio eoꝝ eius.
Asincbritus: dirigens thuribulū·uel dire/ ctio thuribuli.
Asiongaber: lingua viri·uel dolatio bois· seu faciēs merētes colles sublimes·aut su/ stollens xpolores colluꝫ sublimiū.
Asir: vinculū·uel vinculat⁹·seu factura vi/ gilans·aut sustollēs vigilantes.
Assidei: milui·uel hxrodij·seu facture dilecte aut plasmationes amabiles.
Assyria: factura vigilans dño·aut sustol/ lens vigilias dñi.
Assyria: diligens·uel dilecta·siue dirigēs· aut directio.
Assyrij: facture vigilātes dño·uel sustollen/ tes vigilias dñi.
Assirij: directi·uel dirigentes·seu dilecti·aut diligentes.
Aslia: factura laborans·aut sustollens la/ borantes.
Asmo: nouissimū ei⁹·uel factura parturiēs.
Asmodeus: facture iudiciū·uel plasmatio iudicantis.
Asmona: festinans·uel celeriter numerans
Asnaa: tollēs serp̃tē·uel plasmatio colubri
Asopb: collectio·uel vestibulū·seu festinās· aut festinatio.
Asom: nilēs·uel os.ab ore·nō ab osse.
Asometb: os viuax.ab osse nō ab ore·uel si/ lentiū vite·aut festinatio pauoris.
Ason: factura pupille·uel plasmatio coc/ cinea.
Asor: atriū·uel sagitta luminis·seu tollens foramen·aut plasmatio iracundie.
Asoradon: victor·uel exacut⁹·seu atriū sui iniq·ant tollens foramē testimonij iutilis.
Asoram: atriū excelsū·uel sagitta luminis exaltati·seu tollens foramen excelsum·aut plasmatio iracundie exaltate.
Asotb: sustollens signū·aut plasmatio tem/ poralis.
Asotbite: tollētes sig̃·ul' facture tēporales.
Assra: diminutio·uel diminutus·seu tollēs magistrū·aut plasmatio magisterij.
Assracl: diminutus xo·uel sustollens ma/ gisterium xi.
Assrabi: beatū faciēs·uel hxata cōmotio·seu diminut⁹ ipse·aut diminutioni patens.
Assrebel: hxat⁹ xo·uel btitudo xi·siue tollēs magistrū xp̃ū·aut plasmatio magisterij xi.
Assrebelite: hxati xo·uel hxatificātes xp̃ū·aut plasmati magisterio xi.
Asstaol: ignis gemētiū·ul' ignis parturiētiū
Asstari: caula mea·uel p̃sepx meū.
Asstari: ouile meum·uel cubiculū meū·siue atriū meū·aut factura explorationis mee.
Asstaroth: ouile·uel factura explorator̃ū.
Asstaroth: atriū·uel cubiculū·seu caule·aut p̃sepia.
Asstarothites: ouile·uel factura.
Asstarothites: caula·uel atriū·seu p̃sepx·aut cubiculum.
Astarten: factura supflua·uel plasmatiōis supfluitas.
Astrages: voluntas festiua·uel consilium festiuitatis.
Asub: factura icēdij·ul' plasmatio ꝓuersiōis
Aspba: tollens subito·uel factura eructās
Asuerus: hxatitudo·uel atriū eius.
Asum: os eoꝝ·uel fumigans eos.
Asum: factura coccinea·uel tollens pupil/ lam eor̃ū.
Asur: diues·uel hxat⁹·siue factura luminis aut tollens incendiū.
Asuri: diues mihi·ul' atriū meū·seu factura luminis mei·aut tollēs incendiū meū.
Asurim: diuitie eor̃ū·uel beatitudo eorum· siue factura illuminās eos·aut tollens in/ cendiū eor̃ū.
Assur: tollēs robustū·uel tollēs acerbitatē
Assur: sustollēs murū·ul' tollens angustiā· seu factura continens·aut plasmatio direc/ tionis.
Assur: negociator·uel negociatio·siue ne/ mus·aut ignis illuminatio.
Assur: dirigens·uel diligens·siue beat⁹·aut gradiens.
Assurim: sustollens murū eis·uel tollens acerbitatem.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Assurim·faciēs robustos eos·uel plasmatio directa eis·siue tollēs angustias eorū· aut sustollens cōtinentiā eor.
Assurim:nemora·uel ignū illuminationes seu negociatores·aut negociationes.
Assurim: dirigētes·uel diligentes·seu beati aut gradientes.

Hic.t.post.a.

Atba: tēp⁹·uel pcatū·seu relinquēs aut temporalis.
Atbac: pcator humilis·ut pcati retentio·seu relinquens fratrī·aut temporalis frater.
Atbad: rbamn⁹·uel testimoniū.
Atbaia: pccās dño·uel tēporalis dñi.
Atbalia: temp⁹ dñi·uel temp⁹ eius·seu pccans dño·aut declinatio dñi.
Atbania: cōcupiscentia·uel desideriū.
Atbanael: tempus meū dei·uel pccatum meum deo.
Atbanai: tēp⁹ fluctuans·uel pcator commotus·seu corona donati mei·aut exploratio gratificationis mee.
Atbar: pctōr suscitās·uel tēporalis vigilia.
Atbara: pccatū suscitans ei·uel pccatoris vigilia eius.
Atbarim: explorator·uel exploratio.
Atbarotb: corone·uel circuli.
Atbatb: pccatū tēporis·uel tēp⁹ pccatoris
Athene: disperse·uel dissipate.
Athenieses: dissipati·uel dispergentes.
Atbenobius: pccator latrans·uel temporalis latratio.
Ather: ipse cōsurgens contrarius·uel pctōr effundens aduersa.
Atbicon: tempus mediū·uel pccatoris dimidiatio·siue temp⁹ cōgregate iniquitatis aut pccatū cōgregationis inutilis.
Atbipba: tempus subitum·uel pccatum eructans.
Atbil: pccati germen·uel temp⁹ inuecterās.
Atbira: temp⁹ querens·uel dilecti silentiū.
Atbolus: temp⁹ cōsiliū·uel pccati cōmixtio.
Atbomiel: respōdēs deo·uel temp⁹ eius dei.
Atbupba: tempus subitum·uel pccati infirmitas.
Atbul: tempus cōsiliū·uel pccator festinās.

Hic.v.post.a.

Ala: iniquus·uel iniquitas.
Aluam: fons·uel moi⁹·siue mouēs eos·aut subuersio eorū.
Alui: feror·uel ferocitas·siue iniquus mihi aut iniquitas mea.
Auil: insipiens·uel stulticia.
Auin: acceruus lapidū·uel iniquitas eorū.
Auisa: voluntas mea·uel iniquitatis mee saluatio.
Auitb: iniqua·uel iniquitas.
Auotb: sedes·uel cōmoratio·seu vinculū.
Auotb: vita·ul' glia·seu ville·aut ciuitates.
Auotbiair: vinculū vigilis·uel sedes vigilie·seu cōmorans illuminatio·aut incunabula illuminationis.
Auotbiair: gloria luminis·uel vita illuminans·seu ville vigilantiū·aut oppida illuminatorum.
Aupbratbon: frugifera·uel puluerulenta· siue vbertas·aut de cinere veniens.
Aupbratbonite: frugiferi·uel puluerulenti· seu vbres·aut de cinere venientes.
Augusti: solleniter stantes·uel sollennitas addita.
Aulon: vallis grandis·uel vallis cāpestris
Aunam: meror eor·uel labores eorū.
Aunan: non est·uel inutile.
Auram: iracūdia·uel iracundus.
Auran: irascens·uel iracundia.
Ausitidis: consiliū·uel consiliatrix.

Hic.x.post.a.

Axa: furor·uel furibunda.
Axan: claudicans·uel irascens.
Axatb: medicina·uel medicamētū.

Hic.ç.post.a.

Aça: videns·uel cōbustus·seu fortis dñi·aut fortitudo eius.
Açabias: videns patrem dñm·uel fortitudo patris dñi.
Açabel: videns deū·uel fortitudo dei.
Açam: videns eos·uel fortitudo eor.
Açanoe: fortitudo cōmotionis·uel visio requietionis.
Açara: dorsum·uel crepido.
Açaria: auxiliū dñi·uel auxiliator est dñs.
Açarias: idem.
Açaram: adiuuans populū·uel auxiliū ppli siue dorsū eorū·aut crepido eor.
Açaç: continens·uel apprehendens·seu videns fortiter·aut visio fortis.
Açaçias: continens dñm·uel apprehensio domini·seu videns fortiter dñm·aut robusta visio domini.
Açbel: videns vetera·uel robust⁹ vetustate.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Açbelite: videntes vetera·uel robusti ætustatibus.
Açbotb: videns vomentē·uel videns in womitu·seu fortis vetustas·aut fortitudo lugentium.
Açcbad: videns mare·uel fortitudo maris.
Açchat: videns volentem·uel videns cōponentem·seu fortis æus molaris·aut fortitudo penitentie.
Açeb: pergens·uel ambiens·seu vallis æuozans·aut vallis rapacitatis.
Açecba: fortitudo·aut æcipula·siue robusta·aut clausa pstulo.
Açer: auxiliū·uel sanctificatio·seu fortis consurgens·aut videns vigilias.
Açagad: fortis temptatio·uel vidēs accinctū latrunculiū.
Açi: fortis meus·uel visio mea.
Açiam: vidēs populū·uel fortitudo eozū.
Açias: videns dñm·uel fortitudo dñi.
Açiel: pergens·uel proficiscens·seu videns æū·aut fortitudo æi.
Açia: fortis visio·uel videns visionē.
Açiel: pergens·uel abiens·seu videns æū·aut fortitudo æi.
Açir: fortiter vigilans·seu videns vigilias
Açiça: fortis iste·uel visio ista.
Açmatb: vidēs mortē·uel fortis mortuus.
Açmauetb: idem.
Açmotb: fortis mozte·uel apphendēs mortē.
Açmotb: fortis inclusio·uel apprehendens æcozem.
Açor: adiutus·uel auxiliator·seu vidēs lumen·aut fortiter iracundus.
Açoçia: incēdēs dño·uel incendiū dñi.
Açotus: incendiū·uel incendēs·siue ignis patruelis·aut ignis patrui mei.
Açotij: incēdētes·uel incēdia·siue ignes patruelis·aut ignes patrui mei.
Açotide: incendiū·uel ignis patruelis.
Açaracl: adiuuās æū·uel fortitudo æi.
Açuba: relicta uel æserta·siue relictio·aut æsertio.
Açur: adiutor lucidus·uel auxiliū igneum siue vidēs lumē·aut robustū incendiū.

Sequunt interpretationes hebraicox nominū incipientiū per. B. litteram.

Babana: venit respondens·uel venit responsio.

Baal: vir·ul' ætustas·siue bians·aut æuorator.
Baala: venit hec·uel habēs eam·seu vir ei9·aut æuozans eum.
Baalaanan: venit hoc ønum·uel habens eam gratiā·seu vir gratus ei·aut æuozator gratificationis.
Baalasor: ætustas æuozans atrium·uel vir habens sagittam luminis·seu ætustas tollēs fozamē·aut vir plasmator iracūdie.
Baalath: vir ascendens·uel habens ascensionē·seu ætustas tempozis·aut æuozatio æccatozis.
Baalberith: vir habens pactū·uel ætustas æuozans fedus.
Baalpharasim: viros æuozantes diuidēs uel habentiū vetustatē diuisio.
Baalpheor: vir habens biatū·uel vetustas æuozans os pellis supærius.
Baalgad: vir fortunatus·uel habens temptationē·siue vir accinctus latrūculis·aut vir æuozator.
Baalia: vir habens dñm·uel vetustas æuozans øminationē.
Baalim: ascendentes·uel superiozes.
Baalim: viri·uel habētes·siue in supæriozibus·aut æuozatozes.
Baalis: ætustas viri·uel habens assumptionem·seu æuozans virum·aut vetustatis assumptio.
Baalmaon: æscendens humilis·uel æscēsio humilitatis·seu vir humilis habēs domicilium·aut vetustas æuozans habitaculum.
Baalmeon: æscensio humilis·uel æscēsus humilitatis.
Baalmesar: habens eam·uel vir ex principe·seu vetustas eius·aut æuozatio principis.
Baalotb: ascendens·uel in ascensionib9·seu vir habens tempus·aut vetustas æuozās responsionem.
Baalsalisa: habens vitulam conternantem uel habens vitulā cōternatā·seu vetustas æuozans tertium·aut vir habens vitulā triennalē.
Baaltbamar: vir habens palmam·uel vir habens amaritudinem·seu vetustas æuozans cōmutatos·aut vetustas æuozās cōmutationem.
Baana: venit ønat9·uel venit gratificatus.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Baanã : filiꝰ eius· uel veniens ei·seu venit
respondẽs·aut venit responsio.
Baani : venit ꝺonatus mibi·uel venit gra-
tificatio mea.
Baani: veniens mibi·uel filiꝰ meꝰ·seu ꝛnit
respondens mibi·aut respõsio mea.
Baara: venit respõdens·uel venit responsio.
Baari: ꝛnit respõdens mibi·uel venit respõ-
sio mea.
Baari : fontes·uel putei·siue in ventre·aut
in cõmutando.
Baarias: ꝛnit respondens ꝺñs·uꝫ ꝛnit re-
sponsum ꝺñi.
Baasa: venit tollens·uel veniente factura.
Babatba : translatus tempoze·uel cõfusus
ꝓccatoz·seu translatio tẽpozalis·aut con-
fusio ꝓccatozis.
Babel: cõfundẽs·uel cõfusio·seu trãsferẽs·
aut translatio.
Babylon: idem.
Babyloniꝯ : cõfusi·uel translati·seu confun-
ꝛntes·aut transferentes.
Bacbar: insaginate·uel ingressus est.
Bacbacar : ꝛtustas insaginate·uel lugens
ingressus est agnus.
Bachꝛnoz : lucens lucerna·uel ingressus ẽ
agnus lucerne.
Bacci: vetus·uel luctus·siue lugens·aut in
vomitu.
Bacbides: luctꝰ foztis·uꝫ vetustas i vomitu
Badacbar: venit cõpungi·uel venit tumul-
tus·siue venit merces·aut venit turbatio.
Badad: maximꝰ·uel excellẽtissimꝰ·siue ꝛnit
testis·aut venit sufficiens.
Badadi: maximꝰ mibi·uel excellẽtissimꝰ meꝰ
seu robur meũ·aut sufficientia mea.
Badaias : ꝓcipuus ꝺño·uel in iudicio ꝺñi·
seu venit ꝺñs·aut venit ꝺominatoz.
Badal : ꝓcipuus·uel sublimis·seu venit cõ-
scendẽs·aut ꝛnit infirmitas.
Badam : solus·aut in iudicio·seu ꝛnit po-
pulus·aut aduentus eozũ.
Badan: pzecipuus·uel in iudicio·seu venit
donũ·aut venit gratificatio.
Badaçer: maximũ auxiliũ·uel excellẽtissimꝰ
sãficatoz·seu venit foztis·aut venit sepatio
Badseba : filia septẽ·uel filia iuramenti·seu
ꝛnit eloquens·aut venit cõuersio.
Badsuba: filia ꝛꝓcationis·uel filia satieta-
tis·seu venit cõuertens·aut ꝛnit incẽdiũ.
Jsta eni badsuba uel badseba·ipsa ẽ bersa-
bee mater salomonis.
Baem: locꝰ vite mee·uel locꝰ suscipiẽs mibi
Baen : iniquus oculꝰ·uel iniquitas fontis·
seu venit fons·aut venit oculus.
Bagad: venit accinctꝰ·uel venit in foztuna·
seu ꝛnit latrũculꝰ·aut venit temptatio.
Bagal: onus·uel iugũ·seu ꝛnit aceruꝰ·aut
ꝛnit inuolutio.
Bagaba : excelsus tempoze·uel sublimitas
ꝓccatozis.
Bagatban : venit tactus videntis·uꝫ ꝛnit
risus tangentiũ.
Bagaçim: in excelso contemptus·uel venit
foztitudo.
Bagoaim : sublimitas ꝺeuozans eos· uel
iugũ vulturis eozũ.
Babem : locus·uel in eis·seu venit locꝰ·aut
locus eozum.
Bai: filius meus·uel veniens mibi.
Bala: absozta·uel inueterata·seu absozbẽs·
uel inueterans.
Balaa: absozbẽs eũ·uel inueteratio eius.
Balaacb: ꝺeuozans·uel ꝓcipitans·siue ab-
sozbens fratrẽ·aut inueterans eos.
Balaam: vanus ꝑplus·uel sine ꝑpulo·siue
in eis·aut ꝓcipitãs fraternitatẽ.
Balaam: turbans gentẽ·uel ꝺeuozãs ꝑplm
siue absozbẽs eos·aut absq; substãtia eoꝝ.
Balaan : turbãs ꝺonũ·uel ꝺeuozatoz doni·
siue absozbẽs gratos·aut inueteratio gre.
Balaanam: babẽs grãm·uꝫ inueterans respõ-
sionẽ·siue absozbẽs ꝺonũ·aut ꝓcipitatio gre
Balacb: lingens·uel ludens·siue inuoluẽs·
aut clisio.
Balada: absozbẽs testes·uel inueterãs fra-
ternitatẽ·siue veniẽs eam iudicare·aut ꝓci-
pitatio testimonij.
Baladad : vetustas sola·uel ꝺeuozãs testi-
moniũ·siue absozbens ꝓcipuos·aut ꝓcipi-
tans patrueles.
Baladam : venit sibimet iudicãs·uel vani-
tas pzo semetipso·seu absozbẽs iudices·aut
inueteratoz iudicij.
Balagad: absozbens latrũculos·uel ꝓcipi-
tans temptationẽ.
Balagad: vir accinctꝰ·uel babuit accinctũ·
seu vir foztunatus·aut vir pirata.
Balam: turbatio·uel pzecipitiũ.
Balaman: turbatoz ꝑplj·uꝫ ꝓcipitatoz eoꝝ
Balanan : turbans ꝺonum·uel pzecipitans
gratiam.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Balasor: ascendens domũ uel habens sagittam luminis siue absorbẽs fortes aut inueterator angustie.
Balad: absorbẽs pccatũ uel inueteratus tempore.
Balad: lugẽs uel inuolues seu lingẽs aut elisio.
Baldad: vetustas sola uel vetustat̃ solitudo
Baldan: venit sibimet iudicãs uel vanitas p semetipso seu absorbens iudices aut inueterator iudicij.
Bale: ꝓcipitans uel veuorator.
Baleite: veuoratores uel ꝓcipitatores.
Baleç: absorbens uel ꝓcipitãs.
Baliada: varietates cognouit uel variatorũ cognitio siue absorbens testimoniũ aut iueterator seruitutis.
Balotb: ascẽdẽs uel in ascẽsionib⁹ siue absorbens aut inueterati responsione.
Balsalisa: batẽs vitulã cõternantẽ uel batens vitulã cõternatã seu vetustas veuorãs tertiũ aut vir batens vitulã triennalẽ.
Baltbasar: capillus capitis uel absorbens diuitias
Balstus: babens luctũ uel batens ꝓmiũ.
Bama: in q̃ uel qs siue in qb⁹ aut sp excelsa
Bamotb: i morte uel excelsa siue mors aduenies aut mortis aduentus.
Bamotbbal: excelsa in morte viri batent̃ uel mors aduenietis vetustati veuoranti.
Bana: venit respõdens uel venit respõsio.
Banaa: venit respondens ei uel venit respõsio eius.
Banai: venit respondens mibi uel venit responsio mea.
Bannai: idem.
Bananias: edificãs dño uel cemẽtari⁹ dñi seu respõdens dño aut respousio dñi.
Banaça: fili⁹ vidẽs uel fortitudinis filius.
Banea: venit rñdens ei uel venit rñsio ei⁹.
Baneas: venit responsũ tollẽs uel venit responsio plasmationis.
Banebarach: fili⁹ fulminis uel fili⁹ fulgur̃ seu fili⁹ fulgurantis aut fili⁹ pcutientis.
Banebaratb: venit respondens fulmini uel venit respondens fulguri siue venit respondens fulgurãti aut venit rñdens pcutiẽti.
Baneiacban: fili⁹ stridor̃ uel fili⁹ necessitudinis seu venit firmitas aut venit ꝓparatio
Bani: filius meus uel veniens mibi.
Banni: pollex me⁹ uel in medio mei.
Bannimi: filius meus vnicus uel fili⁹ me⁹ sempiternus.
Baon: in iniq̃tate uel in iniquitatibus.
Baon: venit dolor uel venit iniq̃tas seu venit murmurãs uel venit inutilis.
Baor: in pelle uel in pellibus.
Baor: venit lumẽ uel venit foramen seu venit pellis aut venit iracũdia.
Bar: filius uel filiatio. Syrum est: nõ hebreum.
Bara: lectus uel creatura siue filius eius aut malitia.
Barrabas: filius patris uel fili⁹ magistri. Syrum est: pariter 7 bebreũ.
Barach: fulmen uel fulgur siue fulgurãs aut pcutiens.
Barachel: fulgur dei uel fulmẽ dei siue fulgurans deũ aut pcussio dei.
Barchemini: tribuli uel creatura iudeoꝝ.
Barachias: benedictus dño uel benedict⁹ domini.
Barachias: fulgur dñi uel fulgurãs dñs siue fulgurans dño aut pcussio dñi.
Barachiel: benedict⁹ deo uel benedict⁹ dei.
Barachiel: fulgur dei mei uel fulmẽ dei mei siue fulgurãs deo meo aut pcussio dei mei.
Barada: filius decoris uel filius decorus seu filij seruus aut fili⁹ testimonij.
Baraxel: benedixit deũ uel benedictio dei siue lectus deo aut creatura dei.
Barasa: baurientes uel in egestate seu veniens ad faciendum aut filius sustollens plasmationẽ.
Baratb: grando uel tempestas seu fili⁹ pccati aut fili⁹ temporalis.
Baraça: filius videns uł fili⁹ fortitudinis
Barecb: grãdo uel tẽpestas seu fili⁹ viuax aut filius pauidus.
Baremij: fugit eum quispiã uel quopiam fuga eius.
Baria: in malis uel filius dñi siue in clamore ei⁹ aut in cõmotione ipsius.
Barien: filius in malo uel filius maleficij: quem 7 ipsum nõnulli barielu corrupte nominant.
Bariben: filius ipse uel fili⁹ parcẽs seu fili⁹ cõmotus aut fili⁹ faciens.
Bariona: filius colũbe aut filius simplicitatis. Syrum est: pariter 7 bebreũ. Bar quippe sicut predictum est syriace filius. 7 iona columba.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Baritha: phitonissa·uel subitanea·siue os abyssi·aut os profundū.
Barnabas: filius cōcludens·uel filiꝰ ꝑplxte seu filius uenientis·aut filiꝰ consolatiōis.
Barne: filiꝰ motionis·uel filiꝰ mutationis.
Barnee: electa cōmotio·uel filiꝰ electe mutationis.
Barsabas: filius reuertēs·uel filiꝰ quietis: ex syro ⁊ hebreo sermone cōpositū·seu filiꝰ iuramenti·aut filiꝰ consolationis.
Barsemia: filius cecus·uel filiꝰ cecitatis: quē corrupte quidā barthimeē legunt.
Barthimeus: filius pinguedinis·uel filius ruminantis.
Bartholomeus: filiꝰ suspendētis me·uꝫ filiꝰ suspēdētis aquas. Syrū est: nō hebreū.
Baruch: benedictus·uel benedictio.
Barçaith: filius oliue eius·uel filius fornicationis eorū.
Basan: bruchus·uel pinguedo·seu siccitas·aut confusio.
Basar: infantia: uel i angustia·siue infans·aut angustiatus.
Basara: infans·uel infantia eiꝰ·siue angustians eū·aut in angustia eius.
Baschama: confusio caloris·uel angustia caliditatis eius.
Baschat: adeps·uel defecatio.
Basechat: adipem·uel defecationē.
Basechath: adeps·uel defecatio·seu defecans·aut defecatio.
Basemath: deposita·uel delinquēs·seu veniens·aut delictio.
Basemoth: veniens·aut delinquēs·siue in omniꝰ·aut in nominiꝰ.
Basias: adeps dñi·uel defecatꝰ dño.
Basmath: depsita·uel delinquens·seu veniens·aut delictio.
Bathanim: domus respondentiū·uel domꝰ humilitatis eoꝝ.
Bathuel: virgo dei·uel castus deo.
Baurim: electi·uel electoꝝ·seu iuuenes·aut robusti.
Bauranites: fortis·uel electꝰ·seu iuuenis·aut robustus.
Baçatha: ptemnēs tēpꝰ·uel despectꝰ pctōr.
Baçeotha: cōtēnens eū·uel despectio eius.
Baçothia: cōtemnēs dñm·uel despectio dñi.

Hic.e.post.b.

Bead: iniquus testis·uel edificator precipuus.

Bean: iniquus gratie·uel iniquitas donationis.
Beban: os vulturꝭ·uel ꝓfusio deuoratoris.
Bechorbias: inclytꝰ deo·uꝫ ꝑmogenitꝰ dei.
Bechor: inclytus·uel ꝑmogenitus.
Bechorite: inclyti·uel ꝑmogeniti.
Bechorias: inclytꝰ dño·uel ꝑmogenitꝰ dñi.
Bechor: ꝑmogenitus·uel vnigenitus.
Bechori: ꝑmogenitꝰ meꝰ·uꝫ ꝑmogenitꝰ mihi
Bechoreth: ꝑmogenitꝰ fortis·uel ꝑmogenitꝰ timidus.
Bechuch: inclytus grauis·uel primogeniti cōdemnatio.
Bed: filia·uel mensura.
Beded: instauratio·uel instauratꝰ·seu mensura diuitiaꝝ·aut filia voluptuosa.
Bedsabee: filia septima·uel filia iuramenti·seu mensura saturitatis·aut filia satietatꝭ.
Bedsan: filia dura·uel mensura iniqua·seu filia iniqtatis·aut ipsa iniquitas.
Bdelliū: lapis·uel carbūculus.
Beel: uetustꝰ deꝰ·uel vir deuorator·siue dñs uetustatis·aut vir habens uetustatē.
Beelphegor: vir habens biatū·uel vetustus deꝰ bians·siue dñs vetustatꝭ biatꝭ·aut vetustas deuorans os pellis supius. Ipse est priapus uel simulacrū ignominie.
Beelsephon: vir habēs arcbana·uꝫ dñs aqlonis·seu vetustus deꝰ habens specula·aut vetustas deuorās ascēsionē speculi.
Beelçebub: vir muscaꝝ·uꝫ ꝓnceps muscaꝝ siue vetustus deus habens muscas·aut uetustas deuorās muscas.
Beemoth: aial·uel aialis·seu bestialis·aut bestia.
Beera: fons eius·uel puteus eiꝰ·siue in lumine·aut putei eius.
Beeri: fons·uel puteus meus·siue in lumine·aut putei mei.
Bega: sublimis·uel excelsa·siue sublimitas·aut celsitudo.
Begoai: iugū vulturis·uel sublimitas deuoratoris.
Beguai: excelsus meꝰ: uel sublimitas mea·seu fabrica vulturꝭ·aut fabrica deuoratricꝭ
Begui: excelsus meꝰ·uel sublimitas mea.
Begumim: fabrica cementariꝭ·uel fabrica cementariorū.
Bebelmon: vetusti deꝰ habitaculi·uel dñs habēs domiciliū vetustatis.
Bel: vetustas·uel absq.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Bela: habitus·uel indumentũ·seu ætustas eius.uel absq; eo.
Belath: habens·uel habitus:ab habendo: nõ ab habitu.
Belath: ætustas peccati·uel absq; tẽpore.
Belathbala: habẽs·uł habita: genere femi/nino ab habendo: participiũ est·nõ verbũ imperatiuũ.
Bethbala: habitũ apprehendens·uel indu/mentũ irroratũ.
Belhecia: ætustas ꝑmogeniti dñi·uel absq; nobilitate dñs.
Belga: absq; motu·uel ætusta cõmotio.
Belge: idem.
Belguai: absq; valle·uł absq; prerupto·seu ætustas voraginis· aut ætustas uora/tionis.
Belia: vetustus dñs·uel absq; dño.
Belia: puteus ei9·uel in clamore ei9·siue in malis·aut cõmutatio ipsius.
Belial: absq; iugo·uel absq; dño.
Beliar: cecũ lumen·aut ceca angustia·seu ætustas ꝫficiens·uel absq; cõtinentia.
Belmelech: æus me9 rex·uel vetustas mea regnans.
Belma: habẽs æsideriũ·uł absq; domicilio
Belmeula: habens domiciliũ·uel absq; in/habitatione.
Belsan: ætustas dura·uel ipsius ætustatis iniquitas.
Belsar: absq; ꝑncipe·uel absq; carbone·seu ætustũ ælamẽ·seu ætustatis angustia.
Belsathim: absq; germine·uł absq; positiõe·seu ætustas spinarũ·aut ætustas resurrectionis eorũ.
Ben: filius·uel filiatio.
Benabinadab: fili9 patris mei votiuus·uł filius patris mei spontaneus.
Benadab: fili9 votiuus·uel fili9 spontane9.
Benael: edificat9 æo·uel edificatio æi·seu filius eius æo·aut fili9 eius æi.
Benail: fili9 dolo2is·uel fili9 parturientis.
Bendagar: cecũ lumẽ·uel fili9 ꝑuaricatiõis
Benebarach: fili9 fulmis·uel fili9 fulguris uel fili9 fulgurãs·aut filioꝝ percussio.
Benechbam: fili9 callid9·uł fili9 surgẽs·siue filius necessarius·aut fili9 necessitatis.
Benẽnan: fili9 in eis·uł filius i medio eoꝝ.
Benennon: filij ecce sũt·uel filij ecce hic sũt.
Benereem: filij tonantis·uel filij tonitrui: qõ corrupte hoanerges vsus obtinuit.
Benesed: fili9 mittẽs·uł fili9 cõfirmatiõis.
Bengaber: fili9 viri fortẽ·uel filius iuuenis virilis.
Benhur: filius lucis·uel filius igneus.
Beni: filius meus·uel filiatio mea.
Bẽni: fili9 reqẽscẽs·uel fili9 requietionis.
Beniamin: fili9 dierũ·uel fili9 virtutũ·siue fili9 amaritudinis·uel filius amariũ.
Beniamin: fili9 dextre·uel fili9 virtutis·siue filius asininus·aut fili9 asinoꝝ.
Beniar: cecũ lumen·uel ceca angustia·seu filius ꝫficiens·aut fili9 ꝑuaricationis.
Bennoi: fili9 cõmot9·uel fili9 requietionis.
Bennon: fili9 merens·uel filius doloris·seu fili9 murmurans·aut filius inutilis.
Benoni: fili9 merens·uel fili9 inutilis mibi·siue fili9 dolor mei·aut fili9 iniquitatis mee.
Benui: filius meus·uel filiatio mea.
Bẽnui: fili9 requiescẽs·uel fili9 reqctionis.
Bennun: filius ferus·uel fili9 piscis·siue fili9 vnicus·aut filius sempiternus.
Benir: fili9 incendens·uel filius lucid9·seu filius luminis·aut filius igneus.
Bençoeth: filius huius pauidi·uel fili9 hui9 viuacis.
Beon: pollex·uel i medio·siue iniquus mur/murans·aut iniquitate dolens.
Beor: imꝑllẽs·siue impulsio·uel iniquus luminis·aut iniquitas iracundie.
Ber: fons·uel puteus.
Bera: fons eius·uel puteus eius.
Berameth: fons exaltatus vite·uel puteus alti pauoris.
Berchos: fontis calix·uel putei potus.
Berdan: puteus iudicans·uel fons iudicij.
Berea: puteus eius·uel filia eius: hebreũ ẽ pariter atq; syrum.
Beri: puteus me9·uel putei: pluraliter.
Beria: fons dñi·uel puteus dño.
Berith: fedus·uel pactũ.
Bernice: puteus innocens·uel filia elegant commota.
Beronice: idem est: vtrũq; hoc nomẽ ex hebreo syroq; cõpositũ est.
Beroea: puteus eius·uel filia eius.
Beroenses: filij eius·uel putei eius.
Beroni: filia que·uel puteus quis. Et hec tria nomina ex hebreo pariter syroq; compsita sunt.
Beroth: fontes·uel putei·seu fons respon/dens·aut puteus temporalis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Berotha: fontes eius·uel putei ei⁹·seu fons
respōdens ei·aut puteus tēperans eū.
Berotbai: fontes mei·ul' putei mei·seu fon-
tes vulturū·aut putei uuorātes.
Berothi: fontes·uel putei mei·seu fons re-
spondēs mihi·aut puteus tēperans me.
Berothite: fontales·seu puteales·seu fōtes
respōdētes mihi·aut putei tēperantes me.
Bersa: puteus federis·uel fons iuramēti.
Bersabee: fons septim⁹·uel fons iuramēti·
siue pute⁹ satians·aut puteus saturitatis.
Bresith: in capite·uel in capitulo: id est ge-
nesis·q̄ in capite oīuz libroꝝ posita est.
Berthan: fons altus·uel pute⁹ altissimus.
Berçellai: ferrū meū·uel fortitudo mea.
Besai: pinguedo mea·ul' iḡminiosus mihi.
Besaia: pinguis dñs·uel iḡminiosus dño.
Besamath: derelinquens·uel derelictio·seu
pingue donū·aut cōfusio donatoris.
Besamath: adeps·uel defecatio.
Besee: pinguis·uel ignominiosus.
Besellam: obumbrans eos·uel obumbra-
culum eorum.
Beseleel: vmbra dei·ul' vmbraculū diuinū.
Besodia: angustia mēsure dñi·ul' tribulās
mensurā dominicā.
Besloth: pinguis ligat⁹·uel ignominie de-
clinatio.
Besor: tribulatio·uel angustia·seu carna-
lis·aut pelliceus.
Beth: domus·uel habitaculū.
Betha: requies·uel requietio·siue dom⁹ ei⁹
aut habitaculū ei.
Bethacarē: domus sterilis·uel dom⁹ eru-
ditionis tristicie.
Bethaphaleth: dom⁹ salutis·uel dom⁹ vi-
uificās·siue domus excludēs·aut domus
mirabilis.
Bethaphe: dom⁹ erroris·uel domus mali:
nō a malitia: sed ab arbore.
Bethaphe: dom⁹ oris·uel dom⁹ decipule·
siue dom⁹ laquei·aut dom⁹ discipline.
Bethaphua: dom⁹ induens eos·uel dom⁹
declinās os eoꝝ·seu requies laboꝝ ei⁹·aut
requietio inuitionis eorū.
Bethagan: dom⁹ horti·uel dom⁹ elationis.
Bethagla: dom⁹ vitule·uel dom⁹ festiuitatꝫ
eius·uel domus refectionis·aut domus
plangentiū.
Bethaglam: domus planctus·uel domus
festiuitatis eorū.

Bethaim: dom⁹ idoli·ul' dom⁹ idolatrie·siue
dom⁹ deuorās eos·aut dom⁹ vulturis coꝝ
Bethaimoth: domus deserta·uel domus
adducens mortem.
Bethalath: dom⁹ campestris·uel dom⁹ in
campestribus·seu requiei vacans·aut re-
quietionē declinans.
Bethamoth: dom⁹ mortua·ul' dom⁹ morta-
liū·seu reges mortꝫ·aut regescēs mortu⁹.
Bethanara: dom⁹ pardoꝝ·uel dom⁹ ama-
ritudinis·seu requies amaricans·aut re-
quietio pardi.
Bethanan: dom⁹ doni: ul' dom⁹ grē: seu re-
ges donatoris·aut regetio gratificatiōis.
Bethanath: domus respōdentꝫ·uel humi-
litatꝫ·siue dom⁹ vbi est respōdens dñs·aut
domus vbi est gratia dei.
Bethania: domus obedientie·uel domus
afflictionis eius·siue domus doni dñi·aut
domus gratificata dño.
Bethanoth: dom⁹ grē·ul' dom⁹ rñsionis·seu
dom⁹ precinens·uel domus precinentiū.
Bethara: dom⁹ aque·uel domus putei.
Bethara: dom⁹ electiōis·uel dom⁹ electa·
siue dom⁹ suscitās eū·aut dom⁹ vigiliaꝝ ei⁹
Betharaam: dom⁹ mōtiū·uel domus sub-
limitatis eoꝝ·siue domus suscitās gentē·
aut domus vigilans populo.
Betharaba: domus suscitans patres·uel
domus vigilans patribus.
Betharaba: dom⁹ grādis·uel dom⁹ multa
siue dom⁹ humilis·aut dom⁹ vesptina.
Betharapha: dom⁹ sanās·uel dom⁹ medi-
cine·seu reges medici·aut regetio sanitatꝫ.
Betharā: dom⁹ ire·uel domus sublimiū.
Betharam: dom⁹ decora·uel dom⁹ electa·
siue dom⁹ suscitās gētē·aut dom⁹ vigilās
populo.
Betharan: domus vigilās dono·uel dom⁹
suscitans gratificationē.
Betharan: domus ire·uel dom⁹ archē·siue
dom⁹ mōtiū·aut domus ascēsus humiliū.
Bethasan: dom⁹ fumi·ul' dom⁹ delicti·siue
dom⁹ tollēs donū·aut dom⁹ plasmata grē.
Bethasan: dom⁹ deponens·uel dom⁹ depo-
sita·siue domus deponens donū·aut do-
mus depsita gratie.
Bethauen: dom⁹ idolatra uel dom⁹ inutilis.
Bethara: dom⁹ fontꝫ ei⁹·ul' dom⁹ putei ei⁹.
Bethbherai: dom⁹ putei mei·ul' dom⁹ iluie meo
Bethbesse: dom⁹ cōfusa·ul' dom⁹ pinguedis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Bethæacon: dom⁹ sculpta·ul' dom⁹ sculpture
Bethæar: dom⁹ agni·uel domus cognitiõis.
Bethæur: dom⁹ frigida·uel lapis adiutorij.
Bethdagari: dom⁹ tritici·uel dom⁹ frumẽti.
Bethdagon: domus piscis tristis·uel dom⁹ pisciũ tristicie.
Bethe: dom⁹ eius·uel habitaculũ.
Bethel: dom⁹ dei·uel habitaculũ dei.
Bethæmelech: dom⁹ vallis·ul' dom⁹ pfũditaꝫ siue vterus vult⁹·aut ventris sustẽtaculũ.
Bethen: venter·uel vterus·seu dom⁹ fontis· aut domus oculi.
Bethesimoth: domus deserta·ul' dom⁹ adducens mortem
Bethphage: domus oris·uel domus buccę· siue dom⁹ oris vallũ·aut dom⁹ maxille·uel labij. Syrũ est ⁊ nõ hebreũ.
Bethphalech: dom⁹ saluãs·uel dom⁹ excludens·seu domus viuificans·aut dom⁹ admirabilis.
Bethphases: dom⁹ transcẽdens·uel domus transitionis.
Bethphor: dom⁹ bians·uel dom⁹ biat⁹·seu dom⁹ bians pellitij·aut dom⁹ oris pelliũ.
Bethphese: dom⁹ trãsiẽs·uel dom⁹ trãscẽdẽs· siue dom⁹ oris·aut dom⁹ odoris florentis.
Bethgadar: dom⁹ muri·uel dom⁹ macerie.
Bethgamul: domus retribuens·uel dom⁹ retributionis.
Bethiesemoth: domus desiderij dulcis·uel domus desiderate dulcedinis.
Bethim: domib⁹·uel domus pluraliter.
Bethia: dom⁹ dñi·uel dom⁹ illuminationis.
Bethlabaoth: domus ingrientiũ·uel domus ingredientiũ.
Bethleem: dom⁹ panis·uel dom⁹ refectiõis.
Bethleemite: dom⁹ panũ·ul' dom⁹ refectionũ
Bethlenaoth: domus ingrietiũ·uel domus edificantium.
Bethmacha: dom⁹ mollis·ul' dom⁹ cõfracta siue dom⁹ pcutiẽs·aut domus ingeniosa.
Bethmaon: domus habitaculi·uel domus inhabitationis.
Bethmarchabaeth: domus curruũ·uel dom⁹ quadrigarũ.
Bethmarchaloth: dom⁹ quadrigarũ·uel domus quadrigantiũ.
Bethmatha: dom⁹ tributi·uel dom⁹ humilis fori.
Bethmoreth: dom⁹ archani·uel dom⁹ ꝓsilij· siue dom⁹ archanoꝝ·aut dom⁹ consiliorũ.
Bethnemra: domus pardorũ·aut domus amaricans.
Bethoraba: dom⁹ humilis·uel domus vesptina·siue dom⁹ heremi· aut dom⁹ locorũ que sunt iuxta inhabitabilẽ.
Bethoro: dom⁹ ire·uel domus magistri.
Bethoron: dom⁹ ire·uel dom⁹ archę·siue domus montiũ·aut dom⁹ ascẽsus humiliũ.
Betholath: domus coccinea·uel domus vermiculata.
Bethroob: dom⁹ plateaꝝ·ul' dom⁹ latitudis.
Bethsabee: dom⁹ septẽ·ul' dom⁹ iuramẽti·seu dom⁹ abundantie·aut domus saturitatis.
Bethsabat: domus curuantiũ·uel domus singulorũ.
Bethsaida: dom⁹ frugũ·uel dom⁹ pecudum· siue domus peculialis·aut dom⁹ venatoꝝ.
Bethsamis: dom⁹ solis·uel illuminatiõis.
Bethsamite: domus solis pluraliter.uel domus illuminate.
Bethsan: dom⁹ dormientis·uel dom⁹ securitatis·siue domus abundãtie·siue domus egressionis.
Bethsemes: dom⁹ solis.ul' dom⁹ illuminãs.
Bethsimon: domus obediẽs·uel dom⁹ obediẽtie·siue dom⁹ audiens merorẽ·aut dom⁹ deponens tristiciam.
Bethsimuth: dom⁹ loci·uel dom⁹ locoꝝ·siue dom⁹ mortificãs·aut dom⁹ mortificatiõis.
Bethsur: dom⁹ acerba·uel dom⁹ angustie· siue dom⁹ cõtinẽs·aut dom⁹ fortitudinis.
Bethsur: dom⁹ fortis·uel dom⁹ directa·siue dom⁹ muralis·aut dom⁹ cõtinẽtie.
Bethsura: domus muri eius·uel dom⁹ dirigens eum.
Bethsura: dom⁹ acerba ei·ul' dom⁹ angustie eius·siue dom⁹ cõtinens eũ·aut dom⁹ fortitudinis eius.
Bethsuram: domus dirigẽs eos·uel dom⁹ muri eorum.
Bethsuram: dom⁹ robusti ppli·uel domus angustians ppm·siue domus ꝓtinẽs eos· aut domus acerbitaꝫ eoꝝ.
Bethula: virgo·uel casta·siue domus dolẽs ei·uel dom⁹ parturiẽs eum.
Bethula: virgo dñi·uel casta dño·siue domus dolẽs dño·aut dom⁹ parturiẽs dñm.
Bethurlarina: dom⁹ ignis sublimis·ul' incendij cõsurgẽtis.
Bethçacharam: domus memorie·uel domus memoratoꝝ.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Beçecb: fulgur·uel egestas·seu micãs·aut cõtemptus vanus.
Beçecba: micans ei·uel egestas ei9·siue fulgurans eũ·aut cõtẽnens vanitatẽ eius.

Chic.i.post.b.

Bzlij: librarij·uel litterati.
Bitbalasſũ: filios cõmiscens·uel filiorũ cõmixtio.
Bitbia: filia dñi·uel filia dñans. Ipsa est filia pharaonis·que adoptauit moysen.
Bitbima: filia inutilis·uel filia speciosa.
Bzic: sobrius·uel moderatus.
Bzierte: sobrij·uel moderati.

Chic.o.post.b.

Boanerges: filij tonantes·uel filij tonitrui.
Boaneries: idem.
Bocci: vetustas·uel vetus.
Bocci: lugens·uel luctus·seu vomens·uel in vomitu.
Bocbian: luctus dñi est·uel lugens dñm ẽ·seu vomẽs dño est·aut in vomitu dñi est.
Bocbor: ingressus est angelus·uel ꝑmogetus mihi.
Bocborath: inclyt9 peccato·uel ꝑmogenit9 tempore.
Bocbri: dilect9 mihi·uel ꝑmogenit9 meus.
Bocbur: ꝑmogenit9·uel dilectus.
Boem: pollex eorũ·uel in medio eorum.
Bon: pollex·uel in medio.
Bom: pollex meus·uel in medio mei.
Bonni: digitus·uel in medio.
Booç: in quo robur·uel in quo virt9·siue in ipso fortitudo·aut ipse in fortitudine.
Bozith: fedus·uel pactũ.
Boses: abscisus·uel abscisio·aut ipse florẽs aut in ipso floruit.
Bospbor: angustia succrescẽs·uel tribulatio feritatis.
Bosor: tribulatio·uel angustia·siue carne9·aut pelliceus.
Bosora: tribulans eum·uel in angustia ei9·siue caro eius·aut annũcians ei.
Bosori: caro·uel annũciatio·siue tribulãs me·aut in angustia mea.
Bosra: in angustia·uel in tribulatione.

Chic.v.post.b.

Bzbastus: os exprimens·uel labiũ exprimentis.
Bugatus: excelsus·uel sublimitas·uel germne·uel germinans.

Buna: venit respondens·uel venit respõsio.
Bunos: venit respõdẽs·uel collis ꝑputior.
Busa: confusio·uel ignominia.
Buç: despiciens·uel cõtemnens.
Buçi: cõtemptus·uel despectus·seu despexit me·aut cõtemptibilis mihi.
Buçates: despectus·uel contemptibilis.

Sequit interpretatio nominũ incipientium a littera.C.

Calaba: voces·uł veloces: subauditur venerũt·seu ecclesia venit·aut ecclesie aduentus.
Caath: pœnitentia·uel patientia.
Caatb: volens·uel volans·seu componens.
Caatbite: volentes·uel patientes·aut dentes molares.
Caatbite: volentes·uel volantes·siue cõponentes·aut dentes molares.
Cabalaam: ꝑceps·uel precipitiũ·seu ꝑcipitauit·aut ꝑcipitabit.
Cabaroth: memoria·uel sepulchrum.
Cabarothi: memoria mea·uel sepulchrum meum·aut sepulchra·uel memorie: plurali numerõ.
Cabarothi athanai: memorie desiderij·uel sepulchra concupiscentie.
Cabasan: cõgregans eos·uel ecclesia eor.
Cabzatba: quasi graue·uel quasi elicitum.
Cad: mare·uel principium.
Cademoth: mare mortuũ·uł ꝑncipiũ mort.
Cades: translata·uel fons iudicij.
Cades: sancta·uel mutata·seu mare tollẽs·aut principium plasmationis.
Cadesa: trãsferẽs eã·uel fons iudicij eius.
Cadesa: scortũ·uel scitas eius·siue mutata ei·aut principiũ plasmationis eius.
Cadesbarne: sanctitas motionis·uł sanctitas electe mutationis.
Cadesim: cõmutati·uel exterminati.
Cadumim: mare rubrũ·uł mare antiquor: ꝓpter antiqua q̃ facta sunt in eo miracula.
Cadrantes: caligo·uel tenebre: quod nos p̃ litterã.q.et.v.quadrantes dicimus.
Caph: incuruans·uel incuruatio.
Caph: vola·uel palma·siue manus.
Capharnaum: ager pinguedinis·uel villa consolationis.
Capharsamala: man9 suscitans vestimẽtũ·uel operatio vigilans retributionis.

B

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Capharetha: manꝰ robusta·uel operatio pfectionis.
Caphira: expiatio·uel manus dissipata.
Caybas: sagax·uel inuestigatoꝛ·siue vomens oꝛe·aut vomitus oꝛis.
Cayn: possessio·uel lamentatio·siue acquisitus·aut acquisitio.
Caynā: possidēs ꝓpꝫm·uel lamentatio ꝓpꝫi·siue acquirēs eos·uel acquisitio eoꝛum.
Caynan: possidēs dnū·uel lamētatio gre·siue acqrēs gram·aut acqsitio donationis.
Caleb: canis·ul'quasi viride·siue quasi coꝛ·aut quasi omne coꝛ.
Calepb: idem.
Calitha: q̄si viridis·aut quasi omne coꝛ.
Calistenes: miseria humiliū·uel cōsūmatio responsionis.
Calubi·canis meus·uel quasi viridis meꝰ·siue quasi coꝛ meū·aut quasi oē coꝛ meū.
Claudiꝰ: spes tranqlla·uel spes tranqllitatꝫ
Claudia: idem.
Clauthomon: locus fletꝰ·uel locus fletuū.
Camua: statio·uel resurrectio.
Camuel: stans deo·uel resurrectio dei.
Camuelite: stātes deo·ul'resurrectiones dei
Camon: statio iniq̄·uel resurrectiō inutilis.
Canna: fundū·uel calamꝰ·seu p̄parās·uel p̄paratio. Notandū itaq; q̄ nostrū latinū canna de lingua hebꝛea sumptum sit.
Canaan: cōmutatus·uel cōmutatio.
Cananeus: idem.
Canath: elatio·uel çelotípia.
Candacis: cōmutans·uel cōmutatio.
Canden: clangoꝛ·uel recursus·seu retinēs·aut retentio.
Cappadocia: manꝰ toꝛtoꝛis·uel manꝰ exploꝛatoꝛis·seu manꝰ dño redimens·aut manꝰ redempta dño.
Cappadoces: manꝰ toꝛtoꝛū·uel manus exploꝛatoꝛum·siue manu redempti dño·aut manu dño redimentes.
Capparis: manꝰ redēpta·ul'manꝰ redēptio siue manꝰ toꝛtoꝛis·aut manꝰ exploꝛatoꝛis
Capseb: ecclesia·uel cōgregatio.
Capseel: cōgregans deo·uel ecclesia dei.
Captoꝛ: cappadoꝛ·uel cappadocia·siue manus toꝛtoꝛis·aut manus exploꝛatoꝛis.
Capturim: cappadoces·uel manu toꝛquētes·siue manꝰ toꝛtoꝛ·aut manꝰ exploꝛatoꝛ
Carchamis: vrbs attrectās·uel ciuitas cōgregatoꝛum.
Carchan: ciuitas gre·ul'oppidū donatiōis.
Carchar: inuestigatoꝛ·uel inuestigantes·siue oppidū vigilans.
Caree: caluus·uel caluitiens·siue occurrēs ignis·aut occursus igneus.
Careim: decaluās eos·uel decaluatio eoꝝ.
Cariath: vrbs murata·uel ciuitas·seu oppidū·uel villa.
Cariathbaim: pfecte vocata·uel pfecta vocatio·seu villa eoꝛū·aut oppidum eoꝝ.
Cariathma: villa coꝝ·uel ciuitas populosa
Cariathbarbe: villa q̄tuoꝛ·uel ciuitas q̄tuoꝛ id est adam abꝛaham ysaac ꝫ iacob: qui ibi sepulti sunt.
Cariathbbaal: vrbs viroꝛū·uel ciuitas bñs seu villa deuoꝛans·aut oppidum dstustum.
Cariathbdemna: villa silens·uel villa silētij
Cariathbari: villa deficiens·uel oppidū defectionis.
Cariathbiarim: villa siluaꝝ·uel ciuitas saltuū· seu villa deficiens eis·aut villa defectionis coꝝ.
Cariathbim: ciuitas marꝫ·uel oppidū marū.
Cariathbsepher: villa pulcbꝛitudinis·uel ciuitas litterarū.
Cariacbaa: ciuitas pnīe·ul'oppidū patiētie seu villa dolentiū·aut ciuitas dolatoꝛum.
Carie: caluus· uel caluitiū·siue occurrens ignis·aut occursus igneus.
Cariath: occurēs igneū·ul'occursus igneꝰ. siue caluus respōdēs·aut caluitiū tēpoꝛale.
Caritb: occurrēs ignis·ul'occursus igneꝰ.
Carmelus: mollis·uel tenellꝰ·siue cognōscēs circūcisionē·aut scientia circūcisionis.
Carmelite: molles·ul'tenelli·seu sciētes circūcisionē·aut cogniti circūcidentibus.
Carmi: vinea mea·ul' cognitio mea·siue aq̄ agnoscens·aut cognitio aque.
Carmite: vinee mee·uel cogniti mei·siue agnoscētes aq̄s·aut cognitiones aquaꝝ.
Carnaim: coꝛnua·uel defensiones·seu conscidens fluctū·aut diuisio cōmotionis.
Carmo: coꝛnua·uel defensio.
Carmō: coꝛnu ūiquū·ul' defensio iutilis·seu ꝓscidēs merētes·aut diuisio murmurātiū.
Caromel: mollities·uel teneritudo·seu cognoscēs circūcisionē·aut sciētia circūcisiōis
Caromelite: molles·uel teneri·siue scientes circūcisionē·aut cogniti circūcidentibus.
Carpum: scientem clare·uel cognoscentem dspicue.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Cartbago: scrutatio·uel ꝓsūmatio·seu vrbs meditans·aut ciuitas sollēnis.
Cartbaginēses: scrutantes·uel ꝓsūmati·seu ciues sollēnes·aut vrbane meditantes.
Cartbam: pfecta vocatio· uel vocationem ꝑfecit·siue vrbs ꝓpuli·uel ciuitas eoꝝ.
Cartbus: pfecte vocatus·uel pfecta vocatio: quod apud nos melius effertur ꝑ.q. litteram·ut dicaſ quartus.
Casaia: summ⁹ dñs·uel principiū dñi.
Cascon: dure fortes·uł duri fortitudine·seu sūmitas inutilis·aut principiū murmurationis.
Caspbia: sūmitas liberans dñm·uel principium liberationis dñi.
Caspbor: sūmitas liberans montes·uł ꝓncipiū liberalis iracūdie.
Casia: sūmus dñi·uel ꝓncipiū dñi.
Casim: sūmitas·uel principiū·siue sūmitas eoꝝ·aut principiū eorū.
Casis: messis·uel mensis·seu sūme vigilās· aut principiū vigilie.
Casis: sūmitas viri·uel ꝓncipiū assūptiōis.
Catbat: morsus peccati· uel congregans tempore.
Catbet: mordēs vitā·uel ꝯgregās pauide.
Cauda: clangor robust⁹·uel patiētia fortis
Cauere: clangor tubę·aut clangens canore
Caue: pnitētia·uł patiētia·seu buccina. Ex isto hebreo videt esse tractū nostrū latinū.

Chic.e.post.c.

Cedar: meror·uel tenebre·seu merēs aut tenebrosus.
Cedemotb: antecedēs·uel pri⁹·siue orientalis·aut oriens.
Ceden: oriens·uel orientalis.
Cedes: antecedēs·uel orientalis.
Cedma: antiquorū·uel antecedēs·siue orientalis·aut oriens.
Cedmonei: antecedētes·uel antiqua tristicia·seu priores·aut orientales.
Cedmibel: oriens deo·uel antecessio dei.
Cedron: tristis meror·uel inutilis dolor.
Celatba: cōgregatio·uel ecclesia venit.
Cepbas: petrus·uel firmitas. Syrum est: non bebreum.
Cephira: expiatio·uel manus dissipata.
Cephiara: expians vigilem eius·uel manū dissipatā suscitans.
Ceila: ad fundā iaciens·uel suscitans eam· siue tollēs sibimet·aut sustollēs semetipsā.
Celaia: vox dñi·uel extollēs sibimet dñm.
Celastitbam: vallis gigantū·uel bumilitas fortium.
Celeab: vindicās patrē·uł vindicatio pñis.
Celeia: vallis dñi·uel cōgregatus dño·seu vindicans dñm· aut vindicatio dñi.
Celeon: vindicans dolorem·uel vindicatio iniquitatis.
Celesyria: vindicans aram·uel vindicatio sublimitatis.
Celetbi: occidentes·uel exterminatores.
Celeuma: antecedēs·uel orientale.
Celita: q̄si viridis·uel ecclesia veniens.
Celmo: vallis robusta·uel cōgregatio fortitudinis.
Clemens: ecclesiastes·uel contionator.
Cleopbas: cōtionē transcendens·uel congregatio transeuntis.
Cleopatra: congregans agnitos·uel cōtionem dissoluens.
Cenibel: oriens deo·uel antecessio dei.
Cenna: çelotes·uel çelotipus.
Cenereas: possidens sectatores·uel possessio sectatorum.
Cendebeus: çelotes sufficiens ad intellectū· uel çelotipus abundanter intelligens.
Cenereth: signū citbare·uel quasi lucerna.
Cenerotb: q̄si lucerne·uel citbaraꝝ signa.
Ceneç: çelotipus·uel çelotes·siue possessor cōtemptus·aut possessio contemptibilis.
Ceneçi: çelotipi· uel çelotes·siue possessores contempti·aut possessiones cōtemptibiles.
Ceni: es meū·uel erarius meus·siue nidus meus·aut possessio mea.
Cepsam: ecclesia·uel cōgregatio.
Cepsam: cōgregās eos·uel venatores.
Cereas: occidēs facturā·uel exterminator plasmationis.
Ceretbi: occidentes·uel exterminatores.
Cereceus: tenebrosus·uel tenebrescens.
Creta: vocata·uel vocatio cōsūmata: inter syrum ⁊ hebreum mixtū est.
Cretes: vocati·uel vocatiōe cōsūmati.
Cretenses: idem.
Cesar: possidens ꝓncipes·uel possessor principatus.
Cesarea: possessio principis·uel possessio ꝓncipalis.
Ceseletbaor: possessa ꝓncipi lucis·uł possessio luminis aduenientis.
Cesion: dur⁹ fortitudie·uł duritia fortitudis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Cetheus: fixus·uel abscisus·siue ꝯfractus· aut mentis excessio.
Cethim: fixi·uel abscisi·uel cõfracti·aut mẽte excedentes.
Cethimoth: figens tempus·uel abscidens responsionẽ·seu cõfracta tempore·aut insania responsionis.
Cethron: tenebre·uel thymiama.
Cethron: tenebrãs eos·uł thymiama eoꝝ.
Cethura: iuncta·uł copulata·siue thymiama offerẽs·aut mẽte excedens lumini.

Hic.i.post.c.

Qlicia: cecus·uel luctus·siue assumptio·uel vomitus eius.
Cina: lugẽs·uel luctus·seu possidẽs aut possessio.
Cinam: lugens eos·uel possidens eos·siue luctus eoꝝ·aut possessio eoꝝ.
Cineus: luctus·uel possessio.
Cinei: lugentes·uel possidentes.
Cinoth: lamentatio·uel lamẽtationes·seu lugens tempore.
Cintus: luctus·uel possessio: qꝺ apud nos meliꝰ efferẽ p.q.lrãm·ut dicaꝫ quintus.
Cyprus: meror·uel tristicia.
Cyprius: merens·uel tristis.
Cyprìarchxs: merẽs ꝓnceps·uł tristicia ꝓncipis: inter hebreũ ⁊ grecũ mixtũ est.
Circus: hxreditãs·uel hxreditator.
Cirinus: hxres·uel hxreditas: qꝺ apud nos meliꝰ efferẽ p.q.lrãm: ut dicaꝫ quirinus.
Cirene: hxreditas·uel hxreditatio.
Cirenei: hxredes·uel hxreditantes.
Cirenẽses: hxreditãs·uel hxreditantes.
Crispus: sciens·uel cognitio.
Cis: vir vomẽs·uel durus.
Cison: durus iniquꝰ·uel vir vomẽs wlorẽ.
Cison: letificans eos·uel duritia eoꝝ·siue impxgerũt ĩ eos·aut vomitꝰ murmurationis
Cisij: amentes·uel stupxntes·seu mirantes· aut admiratio.
Citbij: cõscisi·uel plage cõsũmationis.

Hic.o.post.c.

Qph: vocatio·uel ꝯclusio·siue auis aut excumio.
Cobath: mordẽtes·uel cõgregatisiue morsus·aut cõgregatio.
Cobila: inueterãs·aut inueteratio.
Cobilaam: inueterans populum·aut inueteratio populi.
Cobx: excussio·uel p̃stolatio·siue p̃stolans· aut excutiens.
Colaia: vox facta·siue vocis factio·seu vox dñi·aut vox dominica.
Colaça: vox videntꝭ·uel vox fortitudinis.
Colonia: vox eorũ·uel reuelatio eorum.
Colonienses: voces eoꝝ·uł reuelatiões eoꝝ
Colossis: vocis facte obediens· uel vocis facte obedientia.
Colossenses: vocis facte obedientes·uł vocis facte obedientie.
Coloçai: vox fornicaria·uel fictio ductiõis
Coloes: oẽs·uel cõclusio·siue inuestigãtes aut consummatio.
Condimeus: scyphus·uel phiala.
Corban: donum·uel oblatio.
Corbana: donũ eius·uel oblatio eius.
Corbanã: donũ gratie·uel oblatio gratificationis.
Cornelius: intelligẽs circũcisionẽ·uel intelligentia circũcisionis.
Cosam: diuinãs·uel diuinatio·seu diuinãs eis·aut diuinatio eorum.
Coçbi: calix imensus·uel imola mihi.

Hic.u.post.c.

Qar: gelu·uel frigus.
Cus: durus·uel vmens vir.
Cutba: biuiũ·uel duplicitas.
Cuthei: duplices·uel in biuio.
Cuba: canis·uel latrator.
Cubai: canis meus·uel latrans mihi.
Hucusqꝫ p simplicẽ.c.litterã·id ẽ sine aspiratione lecta sunt ꝓncipia nominũ. Et hinc que sequunt aspiratione addita·id est p.ch grecũ legẽda sũt. Sciendũ tñ est qꝺ hebreꝰ sermo nõ habet.ch.litterã·sed noĩa q̃ apud nos p hãc legũt: apud eos scribũt p.hxth. que duplici aspiratione profertur.
Chabol: q̃si germen·uel quasi germinans.
Chabon: q̃si intelligẽs·uel q̃si intelligẽtia.
Chabonim: liba·uel crustula·seu quasi intelligens eos·aut quasi intelligentia eorum.
Chabonim: manus spinaꝝ·uel aceruus spinarũ·siue ꝓparantes·aut ꝓparationes.
Chabor: cõiungens·uel incantator·seu cõiunctio·aut incantatio.
Chabul: displicitũ·uel indignatio.
Chabri: quasi grauitas·uel quasi elatio.
Chachon: sculptens·uel sculptura.
Charsaar: fortꝭ vir·uł robusta viri suscitatio
Chalaal: cõtecta regio cõmixtionis·uel cõtectio regionis fermentate.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Cbalacbatb: paſcens·uel nutriens·ſeu pabulum·aut nutrimentum.
Cbalad: paſcens martyrem·uel conſūmatio teſtimonij.
Cbalamacb: omnē fortitudinē habens·uel omnis fortitudinis habitudo.
Cbalamar: oē amarū·uel ois amaritudo.
Cbalamatb: menſus eſt·uel cōſūmauit·ſiue conſūmatus·aut conſūmatio.
Cbalime: omnes·ul' omnis·ſeu omnes nos aut conſūmatio futura.
Cbalcbal: paſcens·uel nutriens·ſeu pabulum·aut nutrimentū.
Cbaldea: quaſi fera·ul' quaſi feritas·ſeu q̄ſi vemoniū·aut quaſi mamilla.
Cbaldei: quaſi fere·ul' quaſi ferocēs·ſiue q̄ſi vemones·aut quaſi mamille.
Cbale: cōtecta regio·uel cōtectio regionis.
Cbaleb: canis·uel quaſi viride·ſiue q̄ſi cor aut quaſi omne cor.
Cbalecb: idem.
Cbaleſelum: cōtegens regio eos·uel cōtecta regio eorum.
Cbalpbi: cōtegens regionē errorīs·uel cōtectio regionis illaqueate.
Cbam: calidus·uel callidus·ſiue calor·aut calliditas.
Cbam: ſurgēs·ul' reſurrectio·ſeu neceſſitas aut neceſſarius.
Cbamaal: fidelis cōmixtio·uel ſimilitudo veſpectionis.
Cbamam: fidelis·uel fidelitas·ſeu fidelis populo·aut fidelitas populi.
Cbaman: ſimilis·uel fidelis dono·aut ſimilitudo gratificationis.
Cbamoam: fidelis ꝓp'o·aut ſimilitudo eor
Cbamon: ſurgens dolor·uel callid⁹ merorſeu callida iniquitas· aut neceſſitas murmurationis.
Cbamos: cōgregās·uel congregatus·ſiue quaſi attrectās·aut quaſi attrectatio.
Cbamuel: calens veo·uel calidus vei·ſeu vei neceſſitas·aut vei reſurrectio.
Cbamuelite: calētes veo·uel calidi vei·ſiue veo neceſſarij·aut veo reſurgentes.
Cbamul: calefact⁹ ros·uel calefactio rorīs
Cbamul: ſurgens dolor·uel neceſſarie parturiēs·ſeu calens dolore·aut caliditas parturientis.
Cbana: ęlus·uel emulatio·ſeu poſſedit eos aut poſſeſſio eorum.
Cbanaan: ſuſpirans·uel motus eorū·ſiue humilis·aut negociator.
Cbanaan: ęlus populi·uel emulās ꝓp'm·ſiue poſſidēs ꝓp'us·aut poſſeſſio ꝓp'or.
Cbanaan: poſſidēs vonū·uel emulator gre.
Cbanaan: erubeſcēs·uel reuerſus eſt·ſiue quaſi monentes·aut quaſi reſpondentes.
Cbanaan: paupercul⁹·uel negociator·ſiue poſſidens vonū·aut emulator gratie.
Cbanana: humiliās eū·uel negociās ei·ſeu poſſidēs vonū ei⁹·aut emulator gratie ei⁹.
Cbananeus: poſſidens·uel poſſeſſio.
Cbananeus: emulator·uel ęlotes·ſiue preparatus·aut negociator.
Cbananei: poſſidētes·uel poſſeſſiones.
Cbananei: ęlotipi·ul' emulatores·ſeu preparati·aut negociatores.
Cbanam: humilitas·uel ipſe pauperculꝰ·ſiue mutabilis.
Cbanam: pauperculꝰ meus·uel negocians mibi·ſiue poſſidens vonū meū·aut emulator gratie mee.
Cbananei: humiles·uel poſſidentes·ſeu ęlotiti·aut emulatores.
Cbapſael: cōgregans veo·uel eccleſia vei.
Cbaracba: ira furēs·uel forameē iraſcabile.
Cbarada: exercitus·uel caſtra filiorū iſrl'.
Cbaralla: ciuitas laudis·uel oppidū laudationis.
Cbaran: lyra·uel foramen·ſiue furibūdus·aut iraſcibilis.
Cbarram: fodiens eos·uel effoſſio eorum.
Cbarran: lyra·uel ira·ſiue furor·aut foramina.
Cbarcbatb: inueſtigans peccatū·uel inueſtigatio temporis.
Cbaritb: diuiſio·uel cōciſio·ſiue cognitus·uel cognitio.
Cbarmamos: agnus cōgregatus·ul' agnitio quaſi armentum.
Cbarnū: vinea grata·aut cognitio aque.
Cbarſena: furor abūdās·ul' occurſꝰ āguſtie
Cbarcba: perfecta vocatio·uel perfecit vocationem.
Cbarcban: perfecta vocatio voni·uel pfecit vocationē gratie.
Cbaſalotb: ſpes eor·uel quaſi populātes.
Caſbi: calix in me·uel imola mibi·ſiue calix meus·aut imolatio mea.
Cbalbon: calix merorīs·uel imolatio iniquitaſ·ſiue calix murmurās·aut imolatio

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

inutilis.
Cbased: q̃si copulantes·uel q̃si pꝛopulãtes: sunt ꝯo ipsi cbaldei mutato noie.
Cbasaleu: spes eius·uel spꝛans in eũ.
Cbaselon: foꝛtꝫ duritia·uel foꝛtitudine duꝰ
Cbasetb: messoꝛ·uel messio·seu dure foꝛtis aut durus foꝛtitudine.
Caspbim: ĩmolans oꝛi·uel calici ĩuens.
Cbasleu: spes eius·uel spꝛans in eũ.
Cbasloim: consũmatio·uel ois doloꝛ·siue incendens·aut incendiũ.
Cbaslon: scelus·uꝫ tristicia·siue pꝛotectus. aut pꝛotectio.
Cbaçbi: mendaciũ·uel iniquitas.
Cbaçib: fictio·uel mendaciũ.
Cbebꝛon: cõiugiũ·uel incantatio·seu vidẽs sempiterne·aut visio sempiterna.
Cbedel: signũ paupis·uel sciẽtia tabularũ.
Cbelbon: lactei·uel albentes.
Cbelcia: pars dñi·uel partiens dominus.
Cbelcian: pars dñi est·uel partiẽs dñs est.
Cbelian: incendiũ dñi est·uel consũmatio domini est.
Cbelion: incendiũ·uel cõsũmatio.
Cbelimatb: pars doni·uel donatio partita.
Cbelon: ab initio·uel consũmatio·siue ois doloꝛ·aut reuelatio coꝛũ.
Cbelud: signũ festinans·uel scientia.
Cbenne: quasi citbara·uel quasi lucerne.
Cbeneret: signũ citbare·uel quasi lucerna.
Cbennereth: idem.
Cbeneroth: q̃si lucerne·uel signa citbarax.
Cbennerotb: idem.
Cbennoꝛ: canticũ·uel citbara·seu agnitũ lumen·aut cognitio luminis.
Cbereloth: visio signi·uel vidisti signum.
Cberetbim: disponentes·uel dispositiones eoꝛum.
Cberetboꝛo: cognite auferens·uel cognita ablatio.
Cbermel: molle·uel tenerũ·siue agnꝰ teneri aut cognitio circũcisionis.
Cberos: glacies·uel solitudo.
Cberub: scientia multiplicata· uel scientie plenitudo.
Cberubim: imaculata pictura·uel scientia multiplicata·seu scientie plenitudo·aut q̃si plures scientie ⁊ intellectus.
Cberubin: idem.
Cbeson: pꝛotegens·uel pꝛotectio·seu scelꝰ. aut tristicia.
Cbesliũ: consũmatio·uel omnis doloꝛ·siue incendens eos·aut incendiũ coꝛũ.
Cbet: pcutiens·uel pcussio.
Cbetbtbealuth: signũ insanie·uꝫ foꝛtitudo iniquitatis.
Cbetlis: pcussa generatio·uel pcutiens generationem.
Cbetim: signati·uel metũ·seu foꝛmidãtes· aut insanientes.
Cbidon: scutum·uel clypeus.
Cbipbara: expians·uel expiatio·seu catulꝰ eius·aut manus dissipata: qꝺ aũt dixim⁹ catulũ leonẽ significat: quẽ greci dimeon vocant.
Cbilaab: vindicans patrẽ·aut vindicatio patris.
Cbisil: robustus·uel foꝛtitudo.
Cbisloth: stulti signũ·uꝫ stultitie significatio
Cbiũ: vindicans eos·uel vindicatio coꝛũ.

Chic.o.post.cb.

Choa: ecclesia·uel cõgregatio.
Choadad: maximũ·uel p̃cipuũ.
Chobal: cõdẽnans·uel cõdemnatio
Chobar: gratitudo·uel iuxta electũ.
Chodebod: cartbago·uel cartbaginenses.
Chodonaçer: capiens plasma viuũ·uel captura viui plasmatis.
Chodoꝛlagomer: quasi generatio manipuli·uel quasi babens ꝛecoꝛũ manipulũ.
Chodoꝛlaomoꝛ: idem.
Choelet: ecclesiastes grece·cõcionatoꝛ latine
Chomarim: editui·uel ianitoꝛes.
Chomoꝛ: lacescens·uel puocans·siue lacessiones·aut pꝛouocationes.
Chonenias: pcussus dño·uel pcussio dñi.
Chobar: ꝛecaluãs patrẽ·uꝫ caluaria pꝛis.
Choꝛe: clamans·uel caluus·siue glacies· aut caluitiũ.
Choꝛeb: ardoꝛ·uel siccitas·siue coꝛuus·aut solitudo.
Choꝛeb: mensa·uel massa·siue temptãs·aut temptatio.
Choꝛꝛeus: iracũdus·uel liber·siue farinatꝰ. aut ꝛe foꝛamine.
Choꝛꝛei: liberi·uꝫ iracũdi·siue farinati·aut ꝛe foꝛaminibus.
Choꝛetbtbi: dispꝛdẽs·uel dispꝛsio·seu dissipans·aut dissipatio.
Choꝛi: caluus meus·uel clamãs mibi·siue caluitiũ meũ·aut glacies mea.
Choꝛite: glacioſi mei·uel clamantes mibi·

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

ſiue calui mei·aut caluities mea.
Chozei: farina·uel farinat⁹·ſeu poſt me·aut fozamina mea.
Chozintbus: vrban⁹·uel ozik ipſe·ſeu cõuerſatio eoꝝ·aut adminiſtratio rei publice.
Chozintbij: ciues·uel ꝓuerſantes ſibi·ſeu ꝛecurriones eoꝝ·aut publici adminiſtratozes
Chozographia: regiões ꝛeſcripte·uel regionum ꝛeſcriptio.
Chozoçai: boc ſecretum mibi·uel boc miniſteriũ meũ.
Chozoçaim: idem.
Chos: calix·uel potatio.
Choſi: calix meus·uel potatio mea.
Choſan: calix donatus·uel potus gratificationis.
Choum: cõgregãs eos·uel cõgregatio eoꝝ
Choçbi: iniquitas·uel mendaciũ.
Choçabꝛtb: iniqua domus·uel mẽdacij babitaculum.

Chic.u.poſt.cb.

Dub: grauitas·uel cõdemnatio.
Chun: ꝓcutiens·uel ꝑcuſſio.
Chus: etbiops·uel tenebꝛoſus.
Chuſai: niger·uel tenebꝛoſus·vultur·ul' ꝛeuozans.
Chuſam: tenebꝛans eos·uel nigredo eoꝝũ.
Chuſan: tenebꝛans donũ·uel nigredo gratificationis.
Chuſamaſatbaam: tenebꝛoſa iniquitas·ul' nigredo impietatis.
Chuſi: niger mibi·uel tenebꝛans me.
Chuſi: ſecretũ·uel ſilentũ·ſiue arcanũ·aut ꝓfunditas.
Chuſa: duritia iſta·uel tenebꝛoſus iſte.

Sequunt interpꝛetationes bebꝛaicorum nominũ incipientiũ a. D. littera.

Daba: cliuus·uel ꝓcliuiũ.
Dabai: cliu⁹ me⁹·uel ꝓcliuiũ meũ.
Dabatb: cliuus·uel ꝓcliuiũ.
Dabꝛatb: ozaculũ·uel loquela.
Dabꝛetb: ozaculum fontiũ·uel locutio puteozum.
Dabꝛeiamin: paralypomeon grece: verba dierum latine.
Dabir: loquẽs· uel loquela·ſiue loquẽs ꝛeo aut ozaculũ ꝛei.
Dabira: loquens ei·uel loquentia eius·ſiue loquiť ei ꝛeus·aut ciuitas litteraꝝ.
Dabri: loquens·uel locutio·ſiue ozaculum· aut eloquentia.
Dachar: cõpungens·uel cõpunctio·ſiue cõpungentes·aut cõpunctiones.
Dadan: iudicans·uel iudiciũ·ſiue ſolitari⁹. aut fatruelis eoꝝũ.
Daea: foꝛtꝫ malicia·uel iudiciũ maledictiõis
Daeei: foꝛtes maligne·ul' iudices maledicti
Daphꝛea: adꝛeſio·uel remiſſio·ſiue adꝛerens aut pulſatio.
Daphꝛnen: pulſans ocul⁹·uel adbeſio fontꝫ.
Daphnim: ſignũ opꝛũ·uel ſigni opꝛatio.
Dagan: triticũ·uel frumentũ·ſeu piſcis donatus·aut piſcis gratificatus.
Dagon: piſcis meroꝛis·ul' piſcis triſticie·ſeu piſcis iniquus·aut piſcis inutilis.
Daias: foꝛtis dño·uel paupculus dñi.
Dalaias: bauriẽs dño·uel paupculus dñi.
Dalaian: bauriens dño eſt·ul' pauꝛerculus domini eſt.
Dalani: egens paup· uel egena pauꝛtas.
Damula: ſitula·uel pauꝛcula.
Dalmatia: grandis egeſtas·uel magnitudo egeſtatis.
Dalmatica: grandis egeſtas·uel magnitudo pauꝛtatis.
Dalmanuta: ſitula quõ: paup uel pauptas requieſcens ſupꝛius.
Damaim: ſanguis·uel ſanguines·ſeu ſanguinũ·aut ſanguineus.
Damaris: ſilens caput·uel ſilentiũ capitis.
Damaſcus: ſanguis ſacci·ul' ſanguine⁹ ſacc⁹
Damaſcus: ſanguinem bibẽns·uel ſanguinẽ ꝓpinans·ſiue ſanguinis potus·aut ſanguinis oſculũ.
Damaſceni: ſanguinũ ſacci·uel ſanguinum oſcula.
Damaſceni: ſanguinẽ bibentes·uel ſanguinẽ ꝓpinãtes·ſiue ſanguinũ potatozes·aut ſanguinee potationes.
Dãna: cauſa·uel iudiciũ·ſeu ſilẽs·aut ſilẽtiũ
Dan: cauſa·uel iudiciũ.
Dana: cauſa eius·uel iudiciũ eius.
Danite: iudices·uel cauſatozes.
Daniel: cauſa ꝛei·ul' iudiciũ ꝛei·ſiue iudicãs ꝛeo·aut iudicauit me ꝛeus.
Daram: auſtralis·uel africanus.
Dardabꝛ: generatio cognita·ul' generatio cognitionis.
Darius: fertilis:·aut augmentatus.
Daron: africa·uel plaga auſtralis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Dasem: frenū·uel retinaculū.
Datban: donū eorū·uel donū sufficiens.
Datheman: donū formidolosō·uel doni sufficientiam accipiens.
Dauid: fortis manu·uł uultu æstuosus.

Hic.c.post.d.

DEbalam: electans seculo.uel electatio secularis.
Debabaseth: apis æfecans·uł eloquentia æfecata.
Deblata: palata·uel opprobriū: greco autē sermone æblata iouis ciuitas interpretat̄
Deblatbaim: palate·uel opprobria·seu palate eor·aut opprobria eorū.
Debela: electans seculo·uel electatio secularis.
Debelatbaim: lateres·uel masse: quas solēt cōpingere æ recentibus ficis quas hebrei æbelath nuncupant.
Debera: locutio·uel vrsum timens.
Debir: loquens·uel loquela·siue vrsū timēs aut vrsi timor.
Debon: sufficiens ad intellectum·uel abundanter intelligens.
Debongad: sufficiens ad intellectum tēptationis·uel abundanter intelligens accinctum latrūculū.
Delbora: apis·uel loquax·seu eloquens·aut eloquentia.
Deda: adhærens·uel pulsans·seu remittēs·aut remissio.
Deda: plantata·uł plasmata·siue subtilitas·aut plasmatio.
Dedan: hoc iudiciū·uel tale iudiciū.
Dedana: generatio eius·uel generatio eor.
Dephra: pulsans·uel adherens·siue pulsatio·aut remissio.
Delaia: hauriēs dñm·uel pauperculus dñi.
Delean: egens·uel egestas.
Deletban: egens·uel egestas eorū.
Deleth: tabule·uł tabularū·seu pauper·aut ianua.
Delphon: paup facie·uel egen⁹ cōtēplator.
Delo: ianua·uel paupertas.
Delthi: paup egens·uel pauptatis egestas.
Demas: silens·uł terrenus·siue silentiū·aut sanguineus.
Demetrius: nimiū pſequens·uel vehemēter incendens·seu fortis ad pſequendū·aut robustus virga æiicere.
Dēna: causa·uel iudicium·seu silens·aut lentium.
Demophon: silētiū subiti meroris·uł sanguineus eructans.
Demon: sanguineus meror·uel sufficiens iniquitas.
Demoniū: sanguineus meror eis·uel sufficiens iniquitas eorū.
Denaba: iudiciū ferens·uel iudiciū afferēs.
Dennaba: idem.
Dēnababa: causa patris·uel silentium fraternitatis.
Derben: loquens·uel filius generationis.
Derbens: loquax·uel generatus.
Derbon: loquela percutiens·uel generatio percussionis.
Desan: fortis elephāt⁹·uel fortitudo elephāt⁹.
Dessan: fortis dignitas· uel pinguedo eleuationis.
Deseth: murus·uel micatio·seu pariens·aut calcatio.
Deson: fortis pupilla·uł calcauit eam: syro sermone: hebraico autē pinguedo interpretat̄.aut cinis.i.fauilla holocaustorū.
Denhel: agnoscant æū·uel agnoscit̄ æus.

Hic.i.post.d.

DIabolus: æfluens·uel æorsū: grece aūt dicit̄ criminator·aut clausus in ergastulo.
Diaphanes: illuminans·uel diluciđ.
Diana: egritudines suscitans·uł egrotationū suscitatio.
Diapsalma: pcantatio uel spūs sancti cessatio·siue amen·aut fiat: greco aūt sermone interpretat̄ uocū disiunctio.
Dibon: sufficiens ad intellectū·uel abūdāter intelligens.
Dibongad: sufficiens ad intellectū temptationis·uel abundanter intelligens accinctum latrūculū.
Dimaon: sufficit eis dolor·uł sufficit eis meror·siue sufficientia murmurationis eorū· aut sufficientia iniquitatis eorū.
Dimona: sublimitas·uel satis numerans.
Dina: causa hec·uel iudiciū istud.
Dinei: iudices hi·uel causidici isti
Dionysius: diiudicat⁹·uel vehemēt̄ fugiēs
Dioscore: pulchri ad tegendum·uel pulchre cōtegentes.sunt aūt gemini castores.
Dioscorus: pulchre contegens·uel pulchre ad tegendum.
Diospolis: abnuens·uel abrenūtiatio.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Diotrepes: speciosus insultus·uel decor insaniens.
Disan: fortis elephantus·uel fortitudo elephantis.
Dison: cinis·aut pinguedo·seu fortis pupilla·aut calcatio eius.
Disinc: ad occidentē·uel occidentalis.
Disir: quercus·uel ilex.

Hic.o.post.d.

Odeb: cōmotus·siue sollicitus· aut sollicitudo.
Dodan: patruus dño est·uel patruelis nomini est.
Dodanim: patruus·uel patruelis.
Dobec: motus·uel mortuus·siue sollicitus· aut sollicitudo.
Domim: rubra·uel ascensus rufor.
Domna: silens·uel silentiū.
Don: iudiciū·uel iudicator.
Dor: natiuitas·uel generatio.
Dorā: generans ppl'os·uel generatio ppl'or.
Dorcbas: caprea·uel damula.
Dorda: natiuitas fortis·uel generatio desiderabilis.
Dormim: generatus excelse·uel generatio exaltata.
Dormin: generatiōes excelse·uel generationū exaltatio.
Dorir: genitus furor·uel generationis medicamentū.
Dorchaphetb: natiuitas aduentꝰ humilis· uel generatio paruuli venientis.
Dosicheus: calcatio stupida·uel unctionē formidans.
Dothaim: pabulū·uel uiride cor·siue sufficiens refectio·aut sufficientia refectionis.

Hic.u.post.d.

Udi: solitarius·uel fatruelis.
Dui: decus·uel pulchritudo.
Dulxl: decorans dñm·uel pulchritudo dei.
Duina: tacens·uel silentiū·siue gaudium & leticia.
Duracb: loquax·aut locutio·seu loquens· frater·uel locutio fatris.
Durā: pulchritudo·uel loquela·seu loquēs populo·aut pulchritudo eorū.
Drusilla: generis pacifica·uel generationē pacificans.

Sequitur de littera. E.

Ebal: vallis vetus·uel vetꝰ vorago· seu vallis deficiens· aut aceruus lapidum.
Ebrona: transiens·uel transitio·siue transcendens·aut transgressio.
Ebrona: incantator·uel incantatio·siue cōiugiū·aut visio sempiterna.
Ebroni: transiens mihi·uel trāsitio mea·siue transcendens·aut transgressio mea.
Ebroni: transiens mihi·uel trāsitio mea·siue cōiugiū meū·aut visio sempiterna.
Ebronite: transeūtes me·uel mihi·seu trāsitus mei·aut transgressiones mee.
Ebronites: incātatores mei·uel incātatiōes mee·seu cōiugati mihi·aut videntes ſp me.
Edada: ornata·uel voluptuosa.
Edema: voluptas eiꝰ·uel delitiose ornata.
Edemiū: voluptates delitiose·uel ornata diuitiose.
Eden: voluptas·uel ornatus·seu diuitie·aut delitie.
Edenna: voluptas pulchra·uel delitie pulchre·siue ornatus pulchri·aut diuitie pulchritudinis.
Eder: voluptas vigilie· uel ornatus cōsurgēs·seu diuitie effuse·aut delitie resurgētes.
Edes: delitias tollens·uel voluptuosa plasmatio.
Edissa: delicata mulier·uel voluptuosa assumptio.
Edna: voluptuosa pulchra·uel ornamentū pulchritudinis.
Ednas: ornatū tollens·uel diuitiosa plasmatio·siue delicatꝰ serpens·aut voluptuosus coluber.
Edom: rufus·uel fuluus·siue terrenus·aut sanguineus.
Edomo: rufa·uel terrena· siue rubens·aut sanguinea.
Edrar: inundatio pascit me·uel inundatio pastus mei.
Edraim: inundatio malorū· uel natiuitas pessimorū·siue descensio pastorū·aut inundatio pabulor eorū.
Ephraim: crescens·uel auctus·siue augmētū·aut fertilitas.
Effraemite: augentes·uel aucti·siue fertiles aut crescentes.
Effra: videns·uel frugifera·seu fertilis·aut puluerulenta.
Effrata: idem.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Effratei: fertiles·uel frugiferi·siue vidētes· aut puluerulenti.
Effrem : auctus·uel crescēs·seu fertilis·aut fecundus.
Effron : puluis merozis·uel puluis iutilis· siue puluis eoꝝ·aut vltio iniquitatū.
Effeta : adaperire·uel apertus sis.
Effa: mensura·uel effundens·siue resolutus aut resolutio.
Effai: mensura mea·uł defectio mea·siue effundens me·aut dissolutus mihi.
Effaratb : dissolutio vmbraculi· uel effusio visionis consūmate.
Ephenerus:effundens decorē·uel dissoluēs imagines.
Epher: mensura cōsurgēs·uł effusꝰ vigilijs· siue dissolutus pelliceus·aut resolutio.
Efferite: effusi vigilijs·uel mēsure cōsurgentes·siue dissoluti pelliceі·aut resoluētes cōsurrectionem.
Ephermestba: mensura effundens variū·uel cōsurrectio dissoluens varietatē.
Ephesū: cōsiliū meū·uł anima mea·seu finis eoꝝ·aut voluntas mea in ea.
Ephesij: voluntas mea·uel aīa mea i eis·seu fines eoꝝ·aut cōsiliatozes mei.
Effree : fecunditas·uel augmentatio.
Ephi: mensura triū modiozum·uł tres modij mensurati.
Ephot: supindumētū·uel supbumerale.
Ephsiba: mensura rectitudinis·uel voluntas mea in ea.

Chic.g.post.e.

Egbatban : sollēne mandatū bumile·uel leta domus respōsionis.
Egbatbanis: sollēne mandatū bumilis viri·uel leta domꝰ respōsiōis assūpte.
Egeus: letus·uel sollēnis.
Egyptus:tenebre·uel angustia·siue tribulatio coangustans·aut coangustatio tribulationis.
Egyptiacus : tenebrosus·uel angustiatus· siue tribulatione coangustatus·aut coangustatione tribulatus.
Egla: vitula·uł iuuenca·siue sollēnis·aut festiuitas eiꝰ : ipsa est michol vxor dauid que genuit ei iethrā : in cuiꝰ partu occubuit.
Eglaim: vitule·uel iuuencule·siue sollēnes eis·aut festiuitates eoꝝ.
Eglon: vitulꝰ merorꝫ·uel inuēculꝰ iniqtatis· siue sollēne murmur·aut festiuitas iutilis,

Chic.l.post.e.

Ela : maledicta·uel ipsi·seu terebinthus·aut arbuscula.
Elaath: ad solū·uł ad solitariū·siue ad vnum·aut maledictio peccati.
Elada: dei seruus·uel dei testimoniū·seu maledictio fortis·aut terebinthꝰ desiderabilis
Ellada : ad scientiā·uel ad sensum·seu laus seruitutis·aut de scientia. Syro aūt sermōe interpretaf sup banc.
Elade : ascensio·uel ad ascensū·siue dñi seruitus·aut maledictio testimonij.
Elam : orbis·uel seculū·aut postis·aut superliminare.
Elam: vestibulū·uel cōparatio·seu despiciēs aut oppositio.
Elamite:orbes·uel secula·seu postes·aut superliminaria.
Elamite: vestibula·uel cōparati·seu despiciētes·aut oppositi.
Elas : malcdictꝰ ipse·uel faciēs opationes.
Elasa: opatio·uel ad faciendū·seu laudē faciens·aut laudabilis plasmatio.
Ellasa : opatio ad faciendū·siue deū sustollens·aut dei plasmatio.
Ellasar: banc separans·uel hec sepatio·siue deū declinans·aut dei declinatio.
Ellasar: laudans carcerem·uel laus sustollentiū vigilantes·aut laudans plasmationē suscitantes.
Elath : vnū·uel vnitas·siue solitarius· aut solitudo.
Elath: aulones·uel terebinthꝰ·siue deo peccans·aut maledictus ipse peccatoz.
Ellaue : applicans·uel persecutio·siue applicabit·aut persequetur.
Elbon: deo fortis·uel robustꝰ fortitudine.
Elcbā pars eoꝝ·uel testimoniū eoꝝ·siue deo surgens·aut dei necessarius.
Elcban: pars eoꝝ·uel testimoniū eorum·seu dei portionū·aut dei possessio.
Elcbath:portio·uel portiūcula·seu portio tēporis·aut portiūcula peccatoris.
Elchese: aduocatio·uel aduocata.
Elchseus: aduocans·uel aduocatus.
Elchesi : aduocatꝰ meꝰ·uel aduocatio mea.
Eldea: ad scientiā·uel de scientia.
Eleale : cōscensio·uel ad conscensionē.
Eleaman: dei mei decus·uł dei mei pulchritudo.
Eleaçar: deꝰ meꝰ adiutoz·uł dei mei adiutoziū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Eleaçarus : ꝺeus meus aꝺiutor conſilij·uel ꝺeus meus aꝺiuuãs feſtinanter.
Eleb: ꝺeus pater·uel ꝺei paternitas.
Elecb: portio·uel portiũcula.
Elechite: particule·uel portiones.
Electe: aſcendẽtes·uel aſcenſicẽs·ſiue aſcenꝺens·uel aſcenſio.
Ellel: laudans·uel laudatio.
Elem: poſtes·ul' ſecula·ſiue veſtibulum·aut ſupliminare eoꝝ.
Elama : poſtis eius·uel ſeculũ eius·uel ꝺeũ accipiens·ſiue ꝺeũ colens.
Elemon : ſciẽtia ꝺei·uel aſcenſio.
Ellenon : greci·uel grecoꝝ.
Eleon: diuinitas·uel aꝺ laꝺorantes:ipſe eſt mons oliueti ꝺe quo dñs corã diſcipulis aſcenꝺit in celũ.
Eleſa ; aꝺ inſulã·uel aꝺ faciendũ·ſiue ꝺeum ſuſtollẽs·aut ꝺei plaſmatio.
Eleutherus: ſeculũ bonorans·ul' exercituũ cobabitatio.
Eliab: ꝺeus meꝰ pat·uel ꝺei mei patnitas.
Eliab : vana abſcõſio·uel nequaq̃ abſconꝺitus·ſiue ꝺeus meꝰ pater eius·aut ꝺei mei paternitas ei.
Eliachim: ꝺeus meus reſuſcitabit·uel ꝺeus meus frater eoꝝ.
Eliaꝺa: ꝺeus meꝰ cognouit·uel ꝺeꝰ meꝰ auꝺiet·ſeu ꝺei mei ꝑuꝰ·aut ꝺei mei teſtimoniũ.
Eliaꝺe: iꝺem.
Eliaꝺan : ꝺeus meꝰ cognouit eos·uel ꝺeus meus auꝺiet eos·ſiue ꝺeꝰ meus ſeruiet eis· aut ꝺeus meus teſtificator eoꝝ.
Eliã: ꝺeus meus ꝓpꝫus·uel ꝺei mei ꝓpꝫo·ſiue ꝺeus meus mirabilis eis·aut ꝺeus meꝰ miraculum eoꝝ.
Eliaſub: ꝺeus meus facturã incenꝺens·aut ꝺeus meus plaſmationẽ conuertẽs.
Eliatha: ꝺeꝰ meꝰ tu·uel ꝺeꝰ meus veni·ſiue ꝺeo meo ꝓccans·aut ꝺeo meo tempus.
Eliathan: ꝺeo meo calẽs·uel ꝺei mei calidꝰ· uel ꝺeo meo ſurgens·aut ꝺei mei neceſſariꝰ
Elicu : veſtibula· uel maleꝺicti·ſeu poſtes· aut ſupliminaria.
Elida: ꝺeus meꝰ nouit·aut ſcientia ꝺei mei.
Elidad: ꝺei mei patruus·ul' ꝺeus meus paꝛtruelis.
Elidahe: ꝺeꝰ meꝰ ſcit ipſum eſſe·uel ꝺeꝰ meus ſcit ipſũ viuere·ſiue ꝺeꝰ meꝰ nouit ſuſceptos aut ꝺeus meus nouit ſuſcipiendos.
Elidelach : aceruus emiſſus germinis·uel emiſſio germinis aceruati·ſiue ꝺeꝰ meꝰ ſcit portionẽ·aut ꝺeus meus nouit particulã.
Elieçer: ꝺeus meus fortis·uel ꝺeus meus aꝺiutor·ſiue ꝺeo meo ſeparatꝰ·aut ꝺei mei ſanctificatio.
Eliphal : ꝺeus meus mirabilis·uel ꝺei mei miraculum.
Eliphaleth: ꝺeus meꝰ ꝺiuiꝺens·uel ꝺei mei ꝺiuiſio·ſiue ꝺeꝰ meꝰ mirabiliter ſaluans viuentes·aut ꝺeus meus mirabiliter liberãs pauiꝺos.
Eliam : ꝺei mei ꝓpꝫs·uel ꝺei mei ꝯgregatio.
Eliaman: ꝺeus meꝰ ꝺonans·uel ꝺeus meus ꝺominans·ſiue ꝺeo meo ꝺonante.
Elimas: tranſgreꝺi faciens·uel aꝺ trãſgreſſionẽ ingreꝺiens.
Elimelech: aꝺ regẽ·uel aꝺ ꝓncipem·ſiue ꝺei mei regnũ·aut ꝺeus meus regnator.
Elion : excelſus·uel ſublimitas·ſiue ꝺei ꝺolor·aut ꝺeo inutilis.
Elionai : ſublimis vultur· uel excelſus ꝺevorator.
Elioreb: ꝺei mei byems·aut ꝺei mei tẽpeſtas
Eliſa : aꝺ inſulã·aut ꝺei mei ſaluatio.
Eliſabeth : ꝺei mei ſeptima·uel ꝺeus meus cognouit·ſiue ꝺei mei iuramentum·aut ꝺei mei ſaturitas.
Eliſaph: ꝺei mei ſpecula·uel ꝺeus meus ſpeculator·ſiue ꝺeus meus abſconꝺens· aut ꝺei mei abſconſio.
Eliſaph: ꝺei mei labium·uel ꝺei mei vinculũ ſeu ꝺei mei ſpeculũ·aut ꝺei mei anguſtia.
Eliſaphan : ꝺei mei lepus·uel ꝺei mei ſcriꝺtor·ſiue ꝺei mei ſpeculator· aut ꝺei mei vinculũ.
Eliſabe : ꝺei mei ſalus·uel ꝺeus meus ꝺefenꝺit me.
Eliſama: ꝺeus meus aꝺiuuit·uel ꝺeꝰ meus exaudiuit.
Eliſar: ꝺei mei princeps·ul' ꝺei mei velamẽ ſiue pater meus fortis·aut pat meus coanguſtans.
Eliſe: ꝺei mei ſalus·uel ꝺei mei protectio.
Eliſeth: ꝺei mei ſalus·uel ꝺeus meus hic eſt ſiue ꝺeus meus ſaluans vitã·aut ꝺeꝰ meꝰ ſaluans pauiꝺos.
Eliſua: ꝺei mei ſalꝰ·uel ꝺei mei protectio.
Eliſue: iꝺem.
Eliſuer: ꝺei mei murus·uel ꝺeo meo ꝯtinẽs· ſiue pater meus fortis·aut pater meus coanguſtans me.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Eliud: ꝛeus me⁹ dñs·uel ꝛeus meus iste.
Elmadan: ꝛei mẽsura·uel ꝛei enumeratio.
Elmelech: ꝛei mei regnũ·uel ꝛe⁹ regnator.
Elmodab: ꝛei regnatio·uel ꝛei natiuitas.
Elmodad: ꝛei mensura·uel ad matrem eius
precipuã.
Elmom: cõtẽnens·uel contemptus.
Elmon: locus·uel ille·siue hic·aut contem-
nens me.
Elmondablatbaim: cõtẽnens palatas·aut
cõtemptus oppꝛobꝛiorũ.
Elnatbam: addẽs·uł adiectio·siue ad dan-
tem·aut ꝛei ꝛonatio.
Elnatban: ꝛei ꝛonatio·uel deo ꝛonatus.
Elo: ꝛeo·uel deitas·siue exercitus eius·aut
exercitus eor.
Elocupꝛia: turme militũ·uel opꝛs eorũ.
Eloi: deus meus·uel ꝛitas mea.
Eloim: ꝛeus eis·uel ꝛitas eor.
Elom: exercitiũ fortitudinis·uel exercitaꝝ
fortitudine.
Elon: quercus·uł roborꝛeus·seu regio cam-
pestris·aut exercitus fortitudinis.
Elotb: arietatio·uel arietis signũ·siue ꝛeo
respondens·aut ꝛei tempꝛalis.
Eliatbba: vana absconsio·uel nequaꝯ ab-
sconditus.
Eltbaci: vanus ꝛomitus·uł nequaꝯ ꝛomẽs
Eltꝛece: pferens·uel pꝛolatio eor.
Eltꝛecem: pꝛotulit·uel pꝛolatio.
Eltbecen: pferens fontẽ·uel platio oculi.
Eltboled: natiuitas·uel ad natiuitatẽ.
Eluan: exaltatus·uel exaltatio.
Elud: gloꝛiabũdus·uel accipiens gloꝛiã.
Elul: ꝛei volens·uel ꝛeũ parturiens.

Hic.m.post.e.

Emach: vallis·uel pfunditas.
Emachim: valles·uel pꝛofunditates eorum.
Emachuel: vallis diuina·uel pfunditas ꝛei.
Eman: calidus uel accipiẽs·siue calor eor·
aut formido eor.
Emath: formidans eos·uel acceptio eorũ·
siue indignãs rigide·aut indignator rigid⁹
Emathꝛeus: formido eor·uel accipiens eos
siue indignans rigide·aut idignatio rigida
Emaus: maꝛfestinãs·uel ꝛesideriũ cõsilij.
Emma: mater·uel ꝛesideriũ.
Emmã: mater eorũ·uel ꝛesiderans eos.
Emanuel: nobiscũ ꝛe⁹·uł nobiscũ diuinitas
Emmaus: mater festinans·uel ꝛesiderium
consilij.
Ematbasis: vallis cõcidẽs·uel vallis con-
cisionis.
Emmer: ꝛerbũ·uel sermo·siue sermocinãs·
aut sermocinatio.
Emim: gentes·uel populi·siue borꝛẽdi·aut
terribiles.
Emmim: idem.
Emone: calor eius·uel accipiens eũ.
Emor: asinus·uel asineus·siue loquax·aut
amaricans.
Emorim: asini·uel asinei·seu loquẽtes·aut
amaricati.
Emorith: mr̃ lux mea·uł ꝛesiderãs ꝛesideriũ

Hic.n.post.e.

Ena: fons·uel oculus.
Ena: ecce hec sunt·uel ecce oculus·
siue fons ei·aut oculus eius.
Enach: fortis·uel potẽs·siue gigas·aut ter-
ribilis.
Enachim: fortes·uel potentes·seu gigãtes·
aut terribiles.
Enada: fons acutus·uel oculi exacutio·siue
fons sufficiens·aut oculus testimonij.
Enadda: idem.
Enadab: fons spõtaneꝰ·uel oculꝰ volũtariꝰ.
Enadan: oculus iudicãs·uel oculꝰ iudicij.
Enagallim: fons tristicie·uel oculꝰ vitulor.
Enai: fons meus·uel oculus meus.
Enaim: ecce hec sunt·uel ecce sunt oculi·siue
fontes eor·aut oculi eor.
Enan: nubes·uel ecce hꝰ sunt·siue fontes eor
aut oculi eor.
Enarath: ecce cõcepit·uel ecce cõceptio.
Enathan: ad dantẽ·uel ꝛe o dante·siue fons
datus eis·aut oculus donationis eor.
Enathon: dans grãm·uel dantis gꝛa·siue
fons datꝰ iniquus·aut oculꝰ datꝰ ꝛespõsioni
Encenia: renouata ꝛedicatio·uł renouami-
na dedicationis.
Endad: fons solitarius·uel oculꝰ subtilis.
Endor: fons generatiõis·uel oculꝰ naturał
Encam: ecce ista·uel ecce hec sunt.
Eneas: pauper·uel miser·siue ꝛespõdẽs·aut
ꝛesponsio.
Engaddi: fons hedi·uel oculꝰ tẽptationis.
Engallim: fons mundãs·uel oculꝰ transmi-
grans·siue fons reuelationis·aut oculus
transmigrationis.
Engãni: fons hoꝛti·uel oculus electionis.
Engãnim: fons hoꝛtorũ·uel oculus elatio-

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

nis eorum.
Enibel: gratia mea deo·uel grā mea dei.
Enech: dedicauit·ul' dedicatio·siue edificās aut cum deo ambulans.
Enochite: dedicantes·uel dedicauerūt·siue edificantes·aut cum deo ambulantes.
Enom: ecce sūt·uel ecce hec sūt·seu fons robustus·aut oculus fortitudinis.
Enon: cursus meroris·uel oculꝰ merorꝭ·seu fons tristicie·aut fons murmurationis.
Ennon: cursus meroris·uel oculꝰ iniquus· seu fons tristicie·aut fons murmuratiōis.
Enos: homo desperatus·seu inuocans·aut violentus.
Enremon: fons ꝯgregās·ul' oculꝰ sublimis.
Ensames: fons solis·uel oculus mandans humilia.

¶ hic.p.post.e.

Epafras: crescens·uel augmētū·siue frugifer·aut equidem videns.
Epafroditon: fertile·uel frugiferū· seu fecunditas.
Epafroditꝰ: frugifer· aut fecundus·seu fertilis·aut fecunditas.
Epicinia: supra luctū·uel supra lugentia.
Epicurei: supra cutē·uel supra curantes.
Eponechon: supra·uel supindumentū.

¶ hic.r.post.e.

Eran: vacuefecit·uel vacuefactio.
Erastus: fracꝰ meꝰ videēs·ul' frīs mei visio. satis absurdū vocabulum figuratum.
Ereth: vigil vita·uel effusus pauore.
Ergab: lapis·uel lapideus.
Eriech: ebrietas·uel solitudinē.
Erma: anathema meroris·uel anathema tristicie.
Erman: auferēs·uel ablatio·ul' anathema nostrū·aut anathematiçatio gratie.
Ermen: anathema tristicie·uel anathematiçans merorem.
Erobon: volor·uel volox·siue in facie eorū· aut in facie volorū.

¶ hic.s.post.e.

Esaan: cōfirmans·uel innitens·siue sustollens gratiam·aut plasmatio donationis.
Esaban: ignis in eo·uel ignis in eis.
Esabam: cōfirmo·uel initor·seu initens·aut confirmatus.
Esabim: voluntas meroris· uel voluntas fortitudinis.
Esai: incensum·uel insule libatio.
Essai: idem.
Essaion: volūtas meroris·uel ꝓsiliū tristicie
Esaon: idem.
Esammai: initēs mihi·ul' cōfirmatio mea.
Esaongaber: volūtas·uel iuuenilis·seu fortꝭ opatio·aut consiliū cōfortate tristicie.
Esau: faciens·uel factura.
Esau: vanus·uel frustra·siue rubens· aut aceruus lapidum.
Esbaal: ignis maritus·ul' ignea maritatio
Esban: ignis in eo·uel ignis in eis.
Esben: ventus·uel flatus·siue ignis vanus aut ignis vetus.
Esbon: flatus meroris·uel cingulū tristicie
Escha: cōtēnens·uel habitās despectionem.
Eschani: ꝓtēnētes·ul' habitātes despectionē
Eschaboth: ve glorie·uel cecidit gloria·seu ve glorioso·aut gloriatio habet occasum.
Eschol: botrus·uel ignis ois·seu totꝰ ignis aut totus igneus.
Esda: misericors·uel misericordia.
Esdod: effusio·uel incendiū.
Esdom: incendia·uel incendentes·siue ignis patruelis·aut ignis patrui mei.
Esdras: adiutor·uel auxiliū·siue misericordia dñi·aut misericordia matutina.
Esdrelon: misericordia dei·uel misericordia mea deus meus.
Esdrin: adiuuans merentes·uel misericors iniquitatibus.
Esebon: cingulum tristicie· uel cogitatio meroris.
Esel: vicinus·uel vicinitas.
Eseli: vicinꝰ meus·uel vicinitas mea.
Eselian: ꝑpe dñs est·uel dño ꝑpinquās est.
Esemel: gemma·uel electū.
Eser: plasma·uel electio.
Espbara: facturā apiens·uel plasmatio regionis.
Esli: vicinus meus·uel vicinitas mea·seu factura laborās·aut plasmatio laboriosa.
Esmona: festinans·uel festinatio.
Esna: ignis·uel fecundans·seu edisserens· aut edissertio.
Esrai: indigena·uel orientalis.
Esrihel: auxilium dei·uel auxiliatus a deo.
Esrom: sagittā videns·uel sagitta visionis· siue irascens fortis iaculo gregū.
Esron: atriū eius·uel atriū eor·siue atrium

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

tristicie·aut atriũ iudicantis iudicia.
Esromite: sagittã vidẽtes·uel sagitte visionũ·siue irascẽtes·aut fortes iaculis gregũ
Esronite: atria eius·uel atria eor̃·seu atria tristicie·aut atria iudicantis iudicia.
Estba: ignis·uel cogitatio.
Estbama: ignis manẽs·uel cogitatio dolorꝝ
Estbamo: idem.
Estbamoba: ignis manens·uel cogitatio dolorũ eius.
Estbabol: ignis gementiũ·uel ignis parturientium.
Estbabolite: ignee gementes·uel ignee parturientes.
Estbabome: cogitans dolorẽ·uel cogitatio doloris.
Estbabul: ignis dolentium·uel ignis parturientium.
Esthomma: cogitans·uel cogitatio·siue cõcitans·aut contignatio.
Esthemo: ignis manẽs·uł cogitatio dolorꝝ.
Esthemon: idem.
Esthemoe: femina·uel venter muliebris.
Esthon: ignis merorꝝ·uel cogitatio iniq̃tatꝝ.

Hic.tb.post.e.

Ethai: robustꝰ meꝰ·uel ptectio mea.
Ethaia: fortis dñs·uel ptectio dñi.
Ethalon: incunabula merorꝝ·uel repositio tristicie.
Ethan: fortis·uł robustus·siue fortis eor̃ aut ptectio eorũ.
Ethan: ascendens·uel ascensio·seu fortꝭ dono·aut robustus gratie.
Ethani: robusti·uel robustor̃·seu fortes dono·aut fortes gratie.
Ethehel: robustus deo·uel ptectio dei.
Ethema: merens·uel lugens·siue meror·aut luctus.
Ether: formido·uel incunabulũ.
Ethexus: stupens·uel formidans·siue stupidꝰ aut formido.
Ethi: metum·uel timuerunt·siue stupor·aut obstupuerunt.
Ethei: metũ·uel timuerunt·seu stupidi·aut obstupuerunt.
Ethim: pfectio·uel fortitudo·seu fortis eis aut pfectio eor̃.
Ethiopia: caligo·uel tenebre.
Ethiopes: tenebrosi·uel caliginosi.
Ethnici: pagani·uel gentiles.
Ethuel: robustus deo·uel fortitudo dei.

Hic.u.post.e.

Eua: ve·uel vita·seu calamitas·aut mater viuentiũ.
Eubolus: cohabitator·uel cohabitatio.
Euchodia: apprehendens dñm·uel apprehẽsio domini.
Eud: gloriabũdus·uel accipiẽs gloriã.
Eudoma: apprehendens dñm·uel apprehensio domini.
Euech: est·uel residerat·seu residerans·aut residerauí.
Euergẽs: torcular pessimũ·uł ira oppressio
Eueus: ferus·uel pessimus·siue feror̃·aut lapides colligens.
Eufrata: frugifera·uł puluerulẽta·seu eq̃dẽ videns·aut de cinere veniens.
Eufratites: crescẽs·uel frugifer·siue bumꝰ. aut puluerulentus.
Eufrates: idem.
Eui: ve mihi·aut calamitas mea.
Euith: ferales·uel feroces·siue residerãt·aut residerũ meum.
Euil: stultus·uel insipiens.
Euila: dolens·uel parturiens·siue stolidus autin principio.
Euilath: idem.
Euilmerodath: stulte amarus·uel insipienter amaricans.
Euim: iniqui·uel iniquitas·seu ve eis·aut calamitas eor̃.
Eumenis: orans viscera viri·uel cõmiscens ex ipsis assumptũ.
Eunice: honorans·uel honoramentũ.
Eupater: honoratos separãs·uel cõmiscẽs separatores.
Eupolemus: honorans ore contusos.
Eulis: cõmiscens ora malleatorũ.
Eurichon: ducẽs iferiꝰ·uł cõmiscẽs rorsũ.
Eutbices: amens·uel insulsus: grece autẽ dicit fortunatꝰ.
Eutbicus: idem.

Hic.x.post.e.

Exbatbanis: sollẽne mandatum humile·uel leta domus responsionis.
Extasis: mente excedens·uel mẽtis excessio.

Hic.ç.post.e.

Faba: hysopus·uel humilitas.
Fçabi: hysopus meus·uel humilitas mea.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Eçabo: videns·uel visio.
Eçaçon: vidēs sursū·uel vidēs i supiozib⁹.
Eçead: vidēs seruitutē·uel fozt⁊ testificatoz.
Eçecba: auxiliū·uel confoztatio.
Eçecbias: auxilium dñi·uel confoztauit me dominus.
Eçel: videns cū·uel foztitudo ci.
Eçer: auxiliū·uel foztitudo·siue separatus· aut sanctificatus.
Eçia: videns dñm·uel foztitudo dñi.
Eçiel: videns cū·uel foztitudo ci.
Eçion: vidēs dolozē·uel vidēs iniquitatem.
Eçir: sanctificās vigilē·ul foztitudo vigilie.
Eçrael: semen ci·uel atriū·siue auxiliū ci· aut auriliatus a co.
Eçrai: seminans mibi·uel atriū meū.
Eçraites: atriū meū·uel seminatoz meus.
Eçras: auxiliū·uel seminatoz.
Eçrel: semen ci·uel auxiliatoz cus.
Eçri: semē meū·uel auxiliatoz meus.
Eçricbam: semen meū·uel auxiliatoz meus necessarius.
Eçriel: semen meum co·uel auxiliatoz me⁹ cus.
Eçro: semen eius·uel atriū ei⁹·siue auxilians eū·aut auxiliatus ab eo.

Sequit de incipientib⁹ ab. F. littera.

Face: apiens·uel oris assumptio.
Facee: idem.
Faccia: apiens dño·ul assumēs cū.
Facia: apiente dño·uel os assumens ei.
Facbud: visitans·uel visitatio.
Fada: redemptus·uel redemptio.
Fadai: redempt⁹ meus·uel redēptio mea.
Fadaia: redempt⁹ dño·uel redemptio dñi.
Fadassur: vallatus·uel redemptio foztis·seu redimens angustiatos·aut redēptio acerbitatis.
Fadassurite: vallati·uel redempti foztiter·seu redimentes angustias·aut redemptiones acerbitatum.
Fadatb: redimens tempus·uel redemptio peccatoris.
Fadias: redempt⁹ dño·uel redemptio dñi.
Fado: redimens eū·uel redemptio eius.
Fadon: redimens merentes·uel redemptio iniquitatū.
Fagiel: occursio ci·uel occurrit mibi ceus.
Fagur: biatus·ul os pelliceū·siue occurrēs lumini·aut occurrens incendio.
Fabad: euidens testis·uel oprari⁹ vite.
Fabed: idem.
Falatbi: saluatoz meus·uel saluatio mea.
Falaia: cadens dño·uel occasus dñi.
Falasar: cadēs pnceps·uel occasus dñi.
Faldas: cadēs germē·uel ruina pauptatis.
Faleā: cadens ppus·uel occasus eoz.
Faleb: diuidens·uel diuisus·seu diuisit me aut diuisio mea.
Falel: cadēs dño·uel occasus ci.
Falesar: cadēte pncipe·ul occasus carbonis
Faleth: saluās·uel saluatio·siue occasus vite. aut cadens pauoze.
Faletbi: saluās me·uel saluatio mea·seu occasus vite mee·aut cadens pauoze mei.
Falnasar: cadēs pnceps·ul occasus iutilis.
Falon: cadens meroze·uel casus iniqtatis.
Falonites: cadens murmurans·uel casus inutilis.
Faltbi: euadens·ul liberatus·siue saluatori meo·aut saluationi mee.
Faltbias: euadēs a dño·uel liberat⁹ dñi·seu saluat me dñs·aut salus mea dño.
Faltbiel: euadēs a co·ul liberatus ci·seu saluat me ceus·aut salus mea co.
Fallu: mirabilis·aut admiratio.
Falluite: mirabiles·aut admirantes.
Fanuel: cōtemplans cū·uel facies ci.
Fara: feroz·ul fer⁹·siue onager·aut ferocitas
Farai: gluto·uel isatiabilis·siue onager me⁹ aut ferocitas mea.
Farao: nudauit virū·uel dissipauit eum·seu cenegās virū·aut discoopiens eū.
Faraonecbao: cenudans pcussus·uel dissipans pparatos·seu cenegans pcussionem· aut discoopiens preparationē.
Faras: auctus·uel succrescens·seu diuidēs aut diuisio.
Farasim: succrescens eis·ul augmentū eoz· seu diuidēs eos·aut diuisio eoz.
Farati: biatus·ul biauit·seu biante me·aut biatio mea.
Faratbon: biat⁹ iiquus·uel auolat⁹ tristicie
Farenatb: discessio mea·uel vitul⁹ saginat⁹.
Fares: diuidens·uel diuisus·seu dissipans aut violentus.
Faresite: diuisi·uel diuidentes·seu violenti· aut dissipantes.
Farsar: talpa·uel fodiens·seu dissipās·aut dissipatio.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Farisei: diuisi·uel diudẽtes·seu violenti·aut dissipantes.
Farnatb: discedẽs a me·ul' vitul⁹ saginat⁹.
Faros: violentia·uel dissipatio.
Farsandatba: onager abũdans ꝺonis·uel feritas egressa sufficiens.
Farsatb: onager cerarius·uel ferocitas preuaricationis.
Farsatbei: onagri contrarij·uel feri preuaricatores.
Farsin: sermocinans·uel sermocinatio.
Faruda: ferocitas iudicis·uel concisio iudicantis.
Farue: ferocitas·uel concisio.
Farurin: feroces·uel concisi.
Fasae: transcendens·uel transcensio·siue transgrediens·aut transgressio.
Fase: transcensio·uel transitus. ℙro isto fase: nostri pasca legunt.
Fasea: transiens eũ·uel transcensio eius.
Fasee: transgrediẽs eũ·uel transgressio eius.
Fasetb: transgressor·uel transgressus·siue transgrediẽs augures·aut transgressio augurum.
Faselida: transgressio vtilis·uel transgrediens edificatos.
Faseron: transgrediens montes meroris·ul' transgressio iracũdie inique.
Faspba: apiens subito·ul' ꝺolatio assũptiõis
Fasga: ꝺolatus uel excisus·siue abscisio.
Fasor: trãsiẽs montes·uel trãsitio iracũdie.
Fasta: transitus veniens·uel transcensio venientis.
Fassur: pastor vndiq; ·uel aperiẽs acerbitatẽ
Fatb: clima·uel plaga: velut cum dicimus septẽtrionalis plaga·ul' meridiana regio.
Fatbaia: clima dñi·uel plaga dño·siue apriens dñs·aut apertio dñi.
Fatbmoab: apriens ex patre genitos·aut apertio de patre genitorũ.
Fatbiel: euadens a deo·uel latitudo dei·seu apriens deus·aut apertio dei.
Fatbuel: idem.
Fatbures: decepti calcatus·uel calcati decepti·o·siue buccellã confirmans.
Fau: nibil uel subito·seu eructans·aut eructatio.

Ubic.e.post.f.

E: disciplina·ul' os. ab ore·siue error aut decipula.
Febren: ore edificãs·ul' decipule filia.
Fedabel: redemptus deo·uel redemptio dei.
Fegor: biauit·uel oris pellis·siue os pelliceũ aut oris biatus.
Feldas: excludens frenum·uel exclusio retinaculi.
Felech: saluatus dño·uel viuificatio dñi.
Feleias: ruina·uel deiectio.
Feletb: excludens·uel mirabilis·seu viuificans·aut saluatio.
Feletbei: excludens eũ·uel mirabilis ei.
Feletbi: saluans me·uel mirabilis mihi·seu excludentes·aut viuificantes.
Feletbia: saluatus dño·uel saluatio dñi·seu excludens dñm·aut mirabilis dñs.
Feletbite: excludentes·uel saluati·seu mirabiles·aut viuificati.
Felix: excludens·uel saluatus·seu mirabilis aut viuificatus.
Felicem: ruinã facture·uel timorẽ ei⁹. ℕon est latinum: sed hebreum.
Felmonialinon: ille·ul' iste locus·siue nescio quis·aut nescio qualis.
Fellon: cadens merore·uel casus iniqtatis.
Fellonites: cadens murmuraus·uel casus inutilis.
Fellonem: faciẽ dei·uel faciem meã.
Feltbi: euadens·uel liberatus·seu saluatori meo·aut saluationi mee.
Feltbias: euadẽs a dño·uel liberat⁹ dñi·seu saluat me dñs·aut salus mea dño.
Felgon: diuidens·uel diuisio·seu dissecans·aut dissectio.
Fenacb: motus·uel minuens.
Fendagar: cõuersa generatio·uel conuersio generationis.
Fenẽna: cõuersa·uel conuersio.
Fenicis: nutus·uel abnuerunt.
Fenidũ: disciplina ascendentiũ·ul' disciplina ascensionis eorũ.
Feor: os iracũdiũ·uel disciplina luminis·seu erroris foramen·aut disciplina montiũ.
Fereceus: sepatio·uel dissemination·siue separatus·aut dissemination.
Fereceı: separati·ul' dissemination·siue separãtes·aut disseminatores.
Feros: dissipans·uel violentus·siue dissipatio·aut violentia.
Fersur: violẽtia angustie·uel dissipatio acerbitatis.
Fese: transiens·uel transcẽdens·siue os·aut odor florens.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Felſe: idem.
Felga: volatio·uel' preſcitio·ſiue oris muti· aut oris multi.
Feſor: os nigrū·ul' error facture·ſiue laque⁹ fortis·aut diſciplina anguſtie.
Feſtus: ore multorū·uel os multitudinis. Et hoc latinū nomen violenter hebraice figuratū eſt.
Felur: os acerbū·uel laqueus·ſiue errās robuſtus·aut diſciplina diſcretionis.
Fetb: aperiens·uel apertio.
Fetba: aperi·uel aperite·ſiue aperiens eum· aut apertio eius.
Fethēſte: diuidens·uel diſcoopiens·ſiue os inclinans·aut libicus vitulus.
Fethēia: apiens dñm·uel aprtio dñi.
Fethmoab: aperiens ex pre genitos·uel aprtio de patre genitorū.
Fethora: os turturis·uel ore explorans·ſeu buccella luminis·aut oris exploratio.
Fethros: diſſoluens menſurā·uel diſſolutio menſure.
Fethroſim: diſſoluens mēſurā eis·uel diſſolutio menſure eor·
Fethruſim: idem.
Fethuel: apiens deo·uel latitudo dei.
Fethuſim: apiens eis·uel latitudo eor.
Feçiel: os meū dei·uel os meū deus·ſiue os germinans deo·aut os diſcipline dei.
Feçiclite: ora mea dei·uel ora mea de⁹.ſiue ora germinantia deo· aut ora diſciplinar.

Hic.i.poſt.f.

Iabirotb: cor nobiliū·uel cor nobilitatis.
Ficbol: os omne·uel os omniū.
Fiēnon: ori ficto·uel ori eorū·ſiue coniūctio· aut os alligatū.
Figelus: cōtrarius·uel occurrens.
Figolus: os principis·uel os precipuū.
Filadelpbia: ſaluans berentē dño·uel·ſaluans adheſionem dñi.
Filarches: declinans principē·uel declinatio principis.
Filemonen: mire donatus·uel mira donatio ſiue os panis eorū·aut panis oris eorū.
Filetus: declinās·uel declinatio·ſiue os meū aut caro mea.
Filippus: os lāpadis·uel os manuū.
Filippis: os manuū·uel os lāpadarū.
Filippēſes: ora manuū·uel ora lampadar.
Filiſtea: cecidit·uel cadens potiōe·ſeu ruina duplex·aut ruina poculi.
Filiſtijm: ceciderūt·uel cadentes potiōe ſeu ruina duplex·aut ruina poculi.
Filogolus: ore precipuus·uel os meum ei mortuū.
Filetbor: cadens virga·uel caſus lectuli.
Fincees: ori parcēs·ſiue os requieuit·aut ori ppercit.
Finees: os mutū·uel os ſilens·ſiue os augurans·aut oris augurū.
Finon: os meū inutile·uel os meum ineptū: ab ore.non ab oſſe.
Fiſidia: os ſonans·uel oris ſonitus·ſeu cognoſcens dñm·aut cognitio dñi.
Fiſon: caterua·uel os pupille·ſiue os mutatū·aut oris mutatio.
Fitbon: ſubito·ul' ſubitaneus·ſiue os abyſſi aut ore profundus.
Fitbonia: ſubita·ul' ſubitanea·ſiue os abyſſi aut oris profunditas.
Fitbonisſa: idem.
Frygia: ſcindēs pecora·uel ſciſſio pecorum.
Frygenſes: ſcindentes pecora·uel ſciſſiones pecorum.

Hic.o.poſt.f.

Hocereth: euidēter occidēs·uel operarius exterminator.
Hocerethi: euidenter occidens me·ul' operarius exterminator mei.
Hodaſur: vallatio·uel fortis redēptio.
Hoeden: ore edificans·uel diſcipline filius.
Hogor: bians·uel biatus·ſiue os pelliū·aut os pelliceū.
Hoba: hic aduerbiū loci·uel rubrū·ſiue ſonitus·aut apparebo.
Hobij: euidens·uel operarius.
Horatba: ferus tēpore·uel ferocitas petōris
Horthomin: diuiſio pfecte glorie populi·uel diuiſio pfecta populi glorioſi.
Hortunatus: diuidens perfecte·uel diuiſio perfectionis.
Hoſech: volatio vite·uel abſciſio pauoris.
Hoſga: volatio·uel abſciſio·ſiue os mutum· uel os multum.
Hothiel: hic declinans deū.
Hobel: hic declinatio dei. Hic aduerbium· non pronomen.

Hic.u.poſt.f.

Huba: labia ei⁹·uel induite eum·ſiue iduitio ei⁹·aut declinatio oris eor
Hubabite: labia eorum·uel induite eos·ſiue

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

indumenta eoꝝ·aut ꝛeclinantes oꝛa eoꝛũ.
Ful: addens·uel adiectio·ſiue cadens·aut ruina.
Funi: os meũ·uel os mihi: ab oꝛe.nõ ab oſſe
Funiel: os meũ ꝛeo·uel os meũ ꝛei.
Fur: ſoꝛs·uel vrna.
Fura: frugifer·uel laguncula·ſiue ſoꝛs eius aut vrna eius.
Furim: ſoꝛtiũ·uel vrnaꝝ·ſeu ſoꝛs eoꝝ·aut vrna eoꝛum.
Futh: labia·uel induite·ſiue indumentũ·aut ꝛeclinatio oꝛis.
Futhſar: oꝛis inclinatio·ul' os inclinans ad ꝛeſiccandũ.

Sequitur ꝛe nominibus incipiẽtibus a. G. littera.

Gla: vallis eſtus·uel vallis eſtuãs.
Gaad: abijciens ſeruitutẽ·uel reuelata teſtificatio.
Gaal: abiectio·uel reuelatio.
Gaala: abijciens eũ·uel reuelatio eius.
Gaam: abijciens ꝓpulũ·uel reuelatio ꝓpꝛi ſeu vallis eſtus eoꝝũ·aut vallis eſtuãs eis
Gaas: cõmotus·uel cõmotio.
Gaaſar: cõmota tẽpeſtas·uel cõmotio.
Gaba: vallis·uel ꝓcliuiũ.
Gabaa: vallis eius·uel ꝓcliuiũ eius.
Gabaab: vallis patrui·ul' collis patruelis ſeu vallis teſtificãs·aut ꝓcliuiũ ſeruiens.
Gabaath: vallis ꝓcti·uel ꝓcliuiũ tẽpoꝛale.
Gabai: vallis mea: uel ꝓcliuiũ meũ.
Gabao: vallis alta·uel ꝓcliuiũ ſublime.
Gabaon: vallis meſticie·uel ꝓcliuiũ iniquitatis.
Gabaonite: valles meſticie·uel ꝓcliues iniquitatis.
Gabath: ſepꝛs·uel colonie·ſiue in ſepib⁹·aut in coloniꝭs.
Gabatha: collis altus·uel ꝓcliuiũ ſublime
Gabathite: colles alti·uel ꝓcliuia ſublimia
Gabathon: collis meſticie· uel ſublimitas eoꝛum.
Gabꝛe: collis ſublimis·ul' collis ſublimiũ.
Gabꝛelus: vallis ꝛeo feſtinans·uel collis diuini conſilij.
Gaber: vir·uel iuuenis·uel foꝛtis.
Gabis: altitudo cõfuſionis·uel alta cõfuſio
Gabli: terra allophyloꝛum·uel terra incircũciſoꝛum.
Gabꝛiel: virtus mea ꝛeus·uel foꝛtitudo ꝛei ſeu confoꝛtauit me ꝛeus·aut confoꝛtatio mea ꝛeus.
Gabuam: ſublimitas·uel altitudo.
Gad: ſuccinct⁹ latro·uel ſuccinct⁹ latrũcul⁹
Gad: temptatio·uel in euentu·ſeu feliciter·aut in foꝛtuna.
Gadite: ſuccincti latrones·uel accincti latrunculi.
Gadite: temptati·uel foꝛtunati·ſeu felices·aut in euentibus.
Gadda: temptatio·uel accinctio.
Gaddã: temptat⁹ ꝓp'ꝛus·ul' accinctio ꝓp'ꝛi.
Gaddel: hædus ꝛei·uel temptatus ꝛeus.
Gader: murus·uel ſepꝛs.
Gadera: murus ei·uel ſepꝛs eius.
Gaderite: muri·uel macerie.
Gaderoth: ſepꝛs ꝛeſpondens· uel maceria tempoꝛalis.
Gadgad: conciſio·uel accinctio·ſiue nũci⁹· aut exꝑditus.
Gaddi: hædus meus·uel accinctio mea·ſiue accinctus meus·aut temptatio mea.
Gaddite: hædi mei·uel accinctiones mee·ſiue accincti mei·aut tẽptatiões mee.
Gaddiel: temptauit me ꝛeus·uel accinctio mea ꝛeo.
Gaddielite: tẽptati ꝛeo·aut accincti ꝛei·
Gaddis: accinctus vir·ul' temptationem aſſumens.
Gadoꝛ: accinctio luminis·uel tẽptatio iracundie.
Gaer: voꝛago conſurgẽs·uel ꝛeuoꝛatio reſurrectionis.
Gai: vallis·ul' ꝓꝛeruptum·ſeu ꝛeuoꝛãs·aut voꝛago.
Gail: exultans·uel exultatio.
Gail: vallis·uel collis·ſeu ꝛeuoꝛatio.
Gailath: exultans tempoꝛe· uel exultatio ꝛeſponſionis.
Gailoth: valles·uel colles·ſeu voꝛagines· aut ꝛeuoꝛationes.
Gaius: mobilis·uel cõmotus·ſeu vallenſis aut ꝛefenſibilis.
Gal: aceruus·uel inuolutio.
Galaad: tumulus teſtis·uel aceruus teſtimonij·ſiue tranſmigrantes teſtes·aut trãſmigratio teſtium.
Galaadite: tumuli teſtium uel acerui teſtimonioꝛum·ſiue teſtes·tranſmigrantes. aut teſtuũ tranſmigrationes.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Haladad: vetus homo·uel vetuſtas ſola.
Haladithim: vetuſte aque·uel poſſeſſiones aquarum.
Halal: volutabrũ·uel wolutatio.
Halali: wolutabra·uł wolutationes·ſeu wolutabrũ meũ·uel wolutatio mea.
Halalai: wolutabrũ vulturis·uel wolutatio ꝛeuoratoris.
Halathamaim: aq̃ poſſeſſa·uel aq̃ poſſeſſio.
Halathia: magnifica·uł trãſlata·ſiue tranſmigratio·aut tranſmeatio.
Halathe: magnifici·uł tranſlati·ſeu tranſmeantes·aut tranſmigrati.
Halathenſes: idem.
Halgal: rota·uel reuolutio.
Halgala: collis preputiorũ·uel collis circũciſionis.
Halgala: rota eius·uel reuolutio eius·ſiue wolutabrũ·aut inuolutatio.
Halgalis: rota viri·uł reuolutio aſſũptiõis
Halgalis: wolutabris·uel reuolutionibus·ſeu rotis·aut inuolutationibus.
Halilea: rota·uel wolubilis·ſiue tranſmeãs aut tranſmigratio facta.
Halilei: volubiles·uł rotati·ſiue trãſmeantes·aut in tranſmigratione facti.
Halim: acerui lapidũ·uel loca paluſtria.
Halilorh: reuolutiones·aut tranſmigrationes·ſeu reuolutio tẽporis·aut tranſmigratio reſpondentis.
Hallia: tranſferẽs·uł tranſlata·ſeu tranſferẽs trãſferẽtes·aut trãſlatio trãſmeantiũ.
Hallim: inundatio·uel reuolutio·ſiue tranſferens eos·aut tranſmigratio eorum.
Hallion: tranſferens iniquitatẽ·uel trãſlatio inutilis.
Hamalias: redditio domini·uel retribuet mihi deus.
Hamaliel: redditio dei·uł retribuet m̃i de⁹.
Hamarias: retributio domini·uł retribuet mihi dominus.
Hamul: retribuens·uel retributio.
Hamuel: retribuẽs deo·uel retributio dei·
Han: hortus·uel elatio.
Hanges hort⁹cõplutus·uel elatio irrigata.
Hani: hortus meus·uel elatio mea.
Hanim: horti·uel elationes.
Haom: vallis eſtus·uel vallis cõmota·ſeu vallis eſtuans·aut vallis cõmotio.
Hara: ruminans·uel peregrinus.
Harab: ſcabies·uel ſcabioſus·ſiue incolat⁹ multus·aut incolatus multorũ.
Hareb: idem.
Haretb: alien⁹ deſcendẽs·uł aliena deſcẽſio
Hariçim: diuiſio·uel abſciſio.
Hariç: accola·uel aduena ei⁹·ſeu diuidens eos·aut p̃ſciſio eorũ.
Harim: alienus direct⁹·uel incolatus humilitatis.
Haſpha: vallis eꝛuctãs·uł cõmotio ſubita
Hatham: tangens riſit·uel tangentis riſus ſiue tactus ridentis·aut riſus tangentium.
Hather: torcular videns·uel accola exploꝛationis.
Hatheron: torcular videns dolorẽ·uł accola exploꝛans iniquos.
Hatheron: torcular videẽs tempoꝛe·uel accola exploꝛans reſponſionẽ.
Hatherothbithe: torcular videntes tempoꝛe·uel accole exploꝛantes reſponſionem.
Haulon: volutabrũ·uł wolutatio·ſiue inuoluens eum·aut inuolutio eius.
Haça: robuſta dñi·uł foꝛtitudo eius. Sciendũ tamẽ q̃ hoc nomen apud hebꝛeos. g litterã i p̃ncipio nõ habet: ℈ incipit a vocali ain. ⁊ dicit aça nõ gaça·ſubtracta. g. lrã.
Haçabar: robuſtus fili⁹·uel foꝛtitudo filij. Mirtũ eſt ex hebꝛeo ⁊ ſyro.
Haçan: nux·uel amygdalũ·ſeu robuſtus dono·aut foꝛtitudo gratie.
Haçara: diuidẽs eũ·aut preſciſio eius.
Haçarias: diuidens virum·uel preſciſio aſſumptionis.
Haçee: arcba dei·uel foꝛtitudo eius.
Haçei: robuſti dño·uel foꝛtes eius.
Haçenſes: idem.
Haçem: roboꝛãs eos·uel foꝛtitudo eorũ.
Haçer: robuſte conſurgens·uel foꝛtiter vigilans.
Haçera: robuſte conſurgens ei·uel foꝛtis vigilia eius.
Haçer: preſciſus·uel diuiſus·ſiue preſciſio·aut oꝛdinatio.
Haçera: diuidẽs eũ·uel preſciſio eius·ſiue oꝛdinans eum·aut oꝛdinatio eius.
Haçer: tonſoꝛ·uel tonſio. Ipſe ẽ nabal carmeli: cuius vꝛoꝛem accepit dauid.

¶ Hic.e.poſt.g.

Heba: vallis·uel pclium̃.
Hebal: pꝛeruptũ·uel deficiens·ſiue vallis dei⁹·aut woꝛago exterminãs
Hebar: fodiens filios·uel effoſſio filioꝛũ.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Gebreth : vallis fortitudinis · uel collis testimoniorũ.
Gebrhon: vallis mestitie · uł collis merętiũ
Gebin: fossa · uel effossio.
Gebim : fosse · uel effossiones.
Gebocb : lucta · uel arena · siue puluis · aut inutilis.
Gedel: accinctus ro · uel maceria ri.
Geddel : temptatꝰ ro · uel accinctio ri.
Gedelias : magnificus dñi · uel magnificatus domino.
Gedeon: circuiens in vtero · uel experimẽtũ iniquitatis · siue temptatio humilitatꝭ mee · aut temptatio iniquitatis eorũ.
Gedera : sepes · uel macena.
Geddi: temptatus · uel accinctio.
Gedimibel: accinctio ri · uel fortunatꝰ ro
Geddo: accinctio · uel temptatio.
Gedor: accedens · uel applicans · siue sepiũ · aut maceriarum.
Gedori : accessus meꝰ · uel applicatio mea · siue sepes mee · aut maceriarũ mearũ.
Gedud: latrunculus · uel expeditus · siue accinctio · aut latronũ cuneus.
Gedur: sepes ignea · uel maceria incendẽs.
Gebenna: vallis ennõ · uł vallis gratuita · seu re valle sunt · aut vallis tristicie.
Gelboe : volutatio · uel recursus · siue acerꝰ pluens · aut aceruus pluuiarũ.
Gelon: migrans · uel migratio.
Gelonites: transmigrãs · uel trãsmigratio.
Gemallus: vallis salsa · uel vallis salis · seu mare · aut amaritudo.
Gemalli: idem.
Gemallite: valles salse · uel valles salis · seu maria · aut amaritudines.
Gemela: vallis salsa · uel vallis salis.
Gemuel: mare ri · uel amaricans dñi.
Gennasar: ortus principium · uel natiuitatis initium.
Genebath: ortus filius · uel ꝑncipiũ filioꝝ.
Genesar: ortus · uel principiũ · siue inita natiuitas · aut initiũ natiuitatis.
Genesareth : idem.
Genneus : ortus germinis · uel principium motionis.
Gentbon: ortus responsionis · uel principiũ humilitatis.
Geon: rectus · uel preruptũ.
Gera: incola · uel peregrinus · siue ruminãs · aut incolatus.
Gerra: incolatus · uel peregrinatio.
Gerara: icolatꝰ visio · uel ruminatiõe vidit.
Geraris: aduene ꝓpinquantes.
Gerasceni: suburbani · uel coloni ibidem · seu incole mei · aut peregrinationes mee.
Gerreni: incole · uel peregrini.
Gergescus: ꝓpinquans aduena · uel colonũ eijciens · siue colonũ applicans · aut colonie applicatio.
Gerian : ruminans dño est · uel peregrinus domini est.
Geriel: ruminãs ro · uel pegrinus ri.
Gerimoth : timens mortem · uel metuens altitudinem mortis.
Germanus: ruminãs quid cõsilij · uel peregrinus complens numerũ.
Geron: accola iutilis · uł ruminãs iniqtatẽ.
Gersan: aduena · uel alienus · siue ꝓfugus · aut eorũ eiectio.
Gersanite : aduene · uel alieni · siue profugi · aut eorũ eiecti.
Gersi: aduena dñi · uel alienus dño.
Gerson : aduena ibi · uel eiectio eorum.
Gersoni: aduena meꝰ ibi · uł eiectio mea eoꝝ
Gersonni: idem.
Gersonite: aduene ibi · uel eiecti coꝝ.
Geruса: peregrinatio · uel incolatus · siue ruminans · aut ruminatio.
Grecia: incolatus · uel ruminatio.
Greci: incole · uel ruminantes.
Gregorius: grece · latine vigilantius.
Gelbaã: refluens · uel sedens in populo · siue populus respiciens · aut populus sedens in tenebris.
Gessen : terra cõpluta · uel bymber vicinus siue appropinquans plantationi · aut appropinquãs plantationi eoꝝ.
Gessemani : vallis pinguis · uel vallis pinguedinum.
Gessori: applicans lumẽ mibi · uel applicãs dirigentem me.
Gessur: applicãs lumẽ · uł applicãs dirigẽtẽ
Gessuri: applicans lumẽ mibi uel applicãs dirigentem me.
Gessuri: iuxta lumẽ · uel vicina lumini.
Gessurim: iuxta lumen meũ · uel applicãtes e lumine meo.
Geth : torcular · uel opprimens.
Gethbeus: torcular · uel opprimens · siue oppressus · aut oppressio.
Gethbaan: refluẽs gens · uł respiciẽs ppł'us.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Bethbaalar: bumi·uel foſſum·ſiue torcular eius·aut effoſſio eius.
Bethal: opprimens ſignum·uel torcularis conſūmatio.
Bethbaim: torcular populi·uel opprimens populum·ſiue applicuerunt eos·aut applicatio eorū.
Bethedelthi: torcular egenū·uel oppreſſio paupertatis.
Bethexer: torcular ſeparans·uel oppreſſio diſſeminationis.
Bethri: opprimētes·uel torcularia.
Bethma: torcular frangens·uel oppreſſio congregationis.
Bether: murale·uel ſepes·ſiue murus·aut circundatio.
Bethera: murus eius·uel circūdans eum.
Bethzemon: torcular excelſū·uel oppreſſio ſublimitatis.
Bethzemon: opprimens·uel torcular mali punici.
Bethſemani: vallis pinguis·uel vallis pinguedinū·ſiue opprimens nomē humile·aut torcular famoſe auditionis.
Bethſon: opprimens pupillā·uel torcular coccineum.
Beçabel: eſt iter·uel eſt fluxus ſanguinis.
Beçabrel: fluxus vanus·uel fluens ſanguie ſiue cohabitatrix.
Beçem: vicinus palpationi·uel appropinquans plantationi.
Beçpbe: robuſtus laqueus·uel fortitudo diſcipline.
Beçon: fluxus doloris· uel cohabitatio iniquitatis.
Beçonites: fluens meroze·uel cohabitator inutilis.

Chic.i.poſt.g.

Giderotb: ſepes·uel maceria.
Giderotbaim: ſepes duorū·ul' macerie bine.
Gieçi: vallis viſio·uel p̄ruptū videns.
Gigaal: redemptio·uel redemptus.
Gilon: migra·uel migrans.
Gilonites: tranſmigrans·uel tranſmigrat⁹.
Gimel: plenitudo·uel retributio.
Ginetb: ortus vite·uel p̄ncipiū pauoris.
Gio: luctatio·uel luctare.
Gion: luctatio·uel barena.
Gir: diuiſio·uel preſciſio.
Giſſai: ſacrificans·uel ſacrificiū.
Guidum: inflatio·uel aſcenſio.

Chic.o.poſt.g.

Gatba: gens peccatrix·uel populus peccatorum.
Gob: lacus·uel locuſta.
Godolias: magnificans dñm·uel magnificus dominī.
Godoliati: magnificētia peccati mei·ul' magnificus in tempore meo.
Gog: doma·uel tectum.
Golel: ꝓpinquus deo·uel redēptio dei.
Goim: gens·uel populi.
Golam: trāſmigrās eos·ul' volutatio eor.
Golgotha: locus calui·uel locus caluarie.
Gyrum eſt: non hebreum.
Golias: tranſmigrans·uel tranſmigratio· ſcu reuelans eos·aut robuſtus eorum.
Goliath: idem eſt.
Golim: acerui·uel loca paluſtria.
Gom: fouea·uel decipiens·ſiue laque⁹·aut decipula.
Gomer: aſſumptio·uel pfectio·ſiue cōſummatus·aut conſūmatio.
Gomor: pfectio·ſiue cōſolatio·uel pficiens aut venūdatio. Menſura ē antiquor quę menſura eſt decima pars ephi.
Gomorra: cecitas· uel ſeditio· ſeu timens populum·aut timor popularis. Et ſciēdū q̄ hoc nomē in hebreo non habet.g.litterā· ſed ſcribit̄ p vocalē ain.7 dicit̄ gomorra.
Gonath: ortus pcti·ul' arrogātia tēporalis.
Goneabat: furtū filie: uel furans filiam.
Gom: horti mei·uel arrogātie mee.
Gorgias: diuidens luctam·ul' preſciſio luctantium.
Gortinam: preſcidēs dona·uel diuidēs caſtra eorum.
Goſem: applicans eos·uel appropinquans plantationi eorū.
Goſen: applicās·uel applicatio·ſiue appinquās palpationi·aut appropinquās plantationi.
Goſnā: applicata·uel iuxta eam·ſiue applicans·aut applicatio.
Goſon: appropinquans palpationi·ul' appropinquans plantationi.
Gothomel: torcular reſpondens deo·ul' oppreſſio applicans ſigno.
Gothor: murus·uel circūdatio.
Goçar: amygdalū·uel nux eorū·ſiue tonſio aut fortitudo eorum.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Gaxel: propinquans deo·uel redemptio dei.
Gubelite: redẽptio dei·ul' ppinq deo
Gulias: ppinquus dño·uel redẽptio dñi.
Gun: hort⁹ meus·uel arrogantia mea.
Gunite: horti mei·uel arrogantie mee.
Gurbaal: diuidens vires·uel prescitio vetustatis.

Sequitur de nominibus incipientibus ab. H. littera.

Haben: in filio·uel in ꝓncipio.
Hater: pticeps·ul' participatio·siue cõmisit·aut certamen iniit.
Haberite: participes·uel participationes·seu cõmiserunt·aut certamen inierunt.
Habi: pater meus·uel frater meus iste.
Habiel: pat' me⁹ deus·uel frater meus dñs.
Hacban: necessitas·uel necessarium.
Hacharan: turba·uel turbatio.
Hachin: retinens eos·uel retentio eoꝝ.
Hachor: excelsum·uel sublimitas.
Hadada: testis·uel vsq; ad testimoniũ.
Haditũ: inundans pessimos·uel inundatio pessimorum.
Hadrebel: greges dei·uel aggregati deo.
Hadrin: testis mẽsure·uel iundãs mẽsuratio
Hafar: era·ul' puluis·siue humẽs·aut fodiẽs
Hafara: taurus·uel vitulus·siue puluis ei⁹. aut fodiens eum.
Hafarim: mare effodiẽs·uel maris effossio.
Haga: loquens·uel meditans·siue locutio. aut meditatio.
Hagegatb: annũcia·uel annũciatio·siue accinctus·aut latrunculus.
Hagiel: aduena meus·uel incola dei.
Habilon: vita vallium quercuũ·uel questio vite roboree.
Habul: iste uolens·uel vitã parturiens.
Hai: vita valliũ·uel questio vite.
Haia: vita valliũ eius·uel questio vite eius.
Haiam: vita valliũ eoꝝ·uel questio vite eoꝝ
Hailon: vbi erant vrsi·uel vbi visi sunt.
Haiman: vita valliũ mirandarũ·uel questio vite mirabilis.
Hain: fons·uel oculus.
Haio: vita valliũ ei⁹·uel questio vite eius.
Halaa: fermentũ eius·uel cõsternans eum.
Halac: portio·uel pars mea·siue lubricum aut impeditio.
Halasa: triplex·uel cõsternata·siue ꝓsternãs aut cõsternatio.
Halda: deprecans dñm·uel deprecatio dñi.
Halus: fermentũ·uel cõsternatio.
Hamas: indignãs·uel furens·siue furor·aut indignatio.
Hamiel: ppl'us me⁹ deo·uel ppl'us me⁹ dei.
Hamora: ppl'us scitus·uel ppl's illuminans.
Hamul: calefactus ros·uel calefactio roris·siue popul⁹ uolens·aut ppl'us parturiens.
Hamulite: calefacti rores·uel calefactiones irrorationũ·seu populi dolẽtes·aut populi parturientes.
Hanã: respondẽs populo·uel respõsio ppli.
Hanan: reddens nonũ·uel respõsio gre.
Hanath: reddens·uel respondens·seu reddidit·aut respondit.
Hanebgaba: sollicitans·uel humilians·siue sollicitauit·aut humiliauit.
Haniel: paup dei·uel respondens deo.
Hanon: respondens merori·uel reddens iniquitatem·seu reddens uolorem·aut responsio inutilis.
Haoi: spine·uel cõpunctiones.
Haoites: spina·uel cõpunctio.
Haphron: puluis merorie·uel terra iutilis.
Harada: miraculũ·uel admiratio.
Harẽ: filius meus·uel filiatio mea.
Hares: testatio mea·uel testamentũ.
Harim: exaltatio·uel exaltatus.
Hasarmoth: atriũ mortis·uel atriũ ãgustie.
Haserotb: atria·uel vestibula·seu ville·aut beatitudines.
Hason: festinatio·uel festinantes.
Hatath: ramus·uel dissipatio·siue testimoniũ·aut dissipator.
Hatharoth: circuli·uel corone.
Hathoniel: rñdens deo·uel rñdit ei deus.
Hauna: ipsa iniqtas·uel susceptio iniquoꝝ.
Hauan: fons·uel motio·siue subuertẽs eos·aut subuersio eorum.
Hauil: stultitia·uel insipientia·siue stultus. aut insipiens.
Hauoth: sedens·ul' cõmoratio·seu vinculũ. aut incunabula.
Haran: claudus·uel irascẽs·siue claudicãs aut claudicatio.
Haratb: medic⁹·uel medicamentũ.
Haria: videns·uel prouisio.
Haçaç: continentia·uel apprehensio·siue

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

continẽs·aut apprehendens.
Haçbi: mendaciũ·uel iniquitas.
Haçcb: pergens·uel abiens·siue pfectio·aut proficiscens.
Haçuba: deserta·uel relicta·siue desertio·aut relictio.

Hic.e.post.b.

He: esse·uel viuere.
He: ipsa·uel ista·siue suscipiens·aut susceptio.
Heber: victor·ul' transiẽs·siue transitus·aut transitio.
Hebreus: vincens·uel transitor·siue trãsiẽs aut transitorius.
Hebion: pauperculus·uel pauper sensu.
Hebionite: pauperculi·uel pauperes sensu.
Hebri: victor meus·uel transitio mea.
Hebron: incantans·uel incãtatio·siue cõiugiũ·aut visio sempiterna.
Hebronite: cõiugati·uel incãtatores·siue incantationes·aut visiones sempiterne.
Hecetban: ipse mẽte excedens·uel iste suscipiens humilitatem.
Hedai: ornat⁹ mihi·ul' voluptuosus meus.
Heddo: pauid⁹ seruus·uel testificator vite.
Hefer: fouea·uel precipitiũ.
Heie: qui est·uel qui existit.
Hela: vallis quercus·uel maledictio.
Helai: vallis querc⁹ mee·ul' maledicta mihi.
Helam: abiectio·uel supliminare.
Helam: oppositi·uel cõpositi.
Helan: deo grat⁹·uel deo donat⁹·seu vallis quercus·aut roboratus gratia.
Helbid: dei filius·uel dei excelsus.
Helcbal: portio·uel particula.
Helcana: dei zelus·uel dei possessio.
Helchria: pars dño·uel vendicatus dño.
Helchese: aduocata·uel aduocatio.
Helchesens: aduocans·uel aduocatus.
Helchi: ptitus mihi·uel vendicatio mea.
Helchian: pars dñi est·ul' vẽdicatio dñi est.
Helchias: pars dñi·uel vendicatus dño.
Heldaa: atriũ eius·uel eracuens eũ.
Heldad: atrium·uel eracuens.
Heldai: atriũ meũ·uel acutio mea.
Heleanã: dei mei donũ·uel dei mei gratia.
Heled: acceptio glorie·uel accipiẽs gloriã.
Helem: postes·uel secula·seu vestibulũ·aut superliminare.
Heleſa: cõsternatio·uel cõsternatus.
Helles: exiens·uel exitio.
Hellesmoth· grece exod⁹·latine ãt exit⁹ mort⁹
Helleth: accipiẽs vitã·uel susceptio pauoris
Helphaal: deo exclusus·uel dei nutatio pauoris.
Heli: deus meus·uel deitas mea.
Helia: deus domin⁹·uel dei dñatio.
Heliab: de⁹ me⁹ pat·uel dei mei paternitas.
Helias: deus dñs·uel dei dñatio·siue ascendens dñs·aut robustus dñator.
Heliasaph: dei mei collectio·uel dei mei congregatio.
Heliasaphan: dei mei facies·uel dei mei conuersio.
Heliathba: deo meo peccans·uel dei mei temptalis.
Heliathi: deũ meũ videns·uel dei mei visio·siue dei mei auxilium·ul' dei mei fortitudo.
Helicel: deo meo partitus·uel dei mei particula.
Helibel: deus me⁹ deus·uel dei mei deitas.
Helibal: de⁹ me⁹ cadens·uel dei mei casus.
Helibales: deus meus diuidẽs·uel dei mei diuisio.
Helibalu: deus me⁹ mirabilis·uel dei mei miraculum.
Heliphelec: dei mei ruina·ul' dei mei dilectio.
Helibas: deus meus mirabilis·uel dei mei miraculum.
Heliel: deus meus dei·uel dei mei deus.
Helim: deficiens·uel fortis eorũ·siue arietes aut robusti.
Helimaidis: dei mei cõtradictio·uel dei mẽsura sufficiens.
Heliodorus: deo meo generans·uel dei mei generatio.
Helioenai: dei mei fons meus·uel dei mei oculus meus.
Heliopolis: sol ciuiũ·uel solis ciuitas.
Heliozeb: dei mei eorum·uel dei mei solitudo·siue dei mei ardor·aut dei mei tẽptatio.
Helisa: ad insulã·uel deus saluator.
Helisabe: dei mei salus·uel dei mei defensio·siue dei mei iuramentum·aut dei mei abundantia.
Heliseus: deus meus saluator·uel dei mei salutare.
Helisu: dei mei salus·uel dei mei protectio.
Heliu: deus dñs·uel deus dñator·siue deus meus iste·aut deus meus ipse.
Heliser: dei mei auxiliũ·ul' dei mei fortitudo.
Helmodan: deo natus·uel dei natiuitas.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Helnaē: deo fidelis·uel dei requietio.
Helnathan: deo dat9·uel dei donatio.
Heloe: deus·uel deitas.
Helom: cōmot9 fortiter·uel exercitatus fortitudine.
Helon: exercitus fortitudo·uel exercitatus fortitudine.
Helonite: exercitū fortitudinis·ul' exercitati fortitudinibus.
Helsaphan: deo victus·uel dei vinculū·siue deū speculās·aut speculator dei.
Helthechē: pferens·uel prolatio.
Helthechen: idem.
Heltholath: atriū coccineū·ul' acumē rubrj
Heman: perturbans·uel pturbatio·siue suscipiens·aut formido eorū.
Hemech: vallis·uel abyssus·siue pfundus·aut profunditas.
Hen: ecce fontem·uel ecce oculum.
Henach: gigas·uel fortis·siue humilis consurgens·aut humilis cōsurrectio.
Henachim: gigātes·uel robusti·siue potētes aut humiles cōsurgentes.
Henan: cursus meroris·ul' fons tristicie.
Hennon: vallis tristicie·ul' vallis infectiōis
Her: vigilans·ul' pelliceus·siue pstrgēs·aut effusio.
Heran: vacuefactus·uel vacuefaciens·aut vacuefecit·aut vacuefactio.
Heranite: vacuefacti· uel vacuefacientes· siue vacuefecerūt·aut vacuefactiones.
Heraſtus: vigilans·uel effusus·siue frater meus videns·aut fratris mei visio.
Hercbusa: cōsurgens mendaciū·uel vigilia fictionis.
Hercbusei: cōsurgentes mendacio·uel vigilantes fictionibus.
Hered: vigil vita·uel cōsurgēs pauore.
Heredite: vigilātes vite·uel pstrgentes pauoribus.
Herē: vigilās eis·uel resurrectio eorum.
Heri: vigilans mihi·ul' resurrectio mea.
Herias: vigilās dño·uel resurrectio dñi.
Herite: effusi·uel vigiles·siue pelliceī·aut cōsurgentes.
Heritophxt: vacuefaciens os ptectū·uel vacuefactio oris ptegentis.
Hermagedon: cōsurgēs temptatio·uel vigilia inhabitationis.
Herman: anathema meroris eorū·uel anathematiçatio tristicie eorum.
Hermes: anathema meroris·uel anathema tristicie.
Hermogenes: mons scrutatus·uel vomens eos in valle.
Hermon: anathema meroris·uel anathema tristicie.
Herodes: pellib9 gloriās·ul' pellice9 gliosus
Herodiani: pellibus gloriantes·uel pellicei glorioſi.
Herodias: pellib9 gloriās·uel pellicea gliosa
Herodion: formido·uel pauor.
Hesdrelon: misericordia dei·uel auxiliū meū deus meus.
Helli: vicin9 meus·uel vicinitas mea.
Hesron: atrium·uel amplitudo.
Hester: abscondita·uel absconden·seu elevata in populis·aut pparata in tempore.
Heth: vita·uel pauor.
Hetban: fons·uel ascensus·siue pauid9 dono aut viuens gratie.
Hetban: consūmatio·uel cōsūmat9·siue auis eorū·aut suscipiens nauigationē.
Hetheus: viuax·uel pauidus·seu formidans aut stupidus.
Hethnas: pauor colubri·ul' vita serpentis.
Hethi: vita mea·uel pauor meus.

Hic.i.post.b.

Hia: sublimis·uel exaltatus.
Hiarite: sublimes·uel exaltati.
Hichutinel: ipse est duplex deo·uel ipse sperans in deum.
Hielon: ipse est parcens·uel ipse est faciens· siue ipse est cōmouens fortiter·aut ipse ē exercitatus fortitudine.
Hiemla: parcens maledictio·uel cōmouens accipientem.
Hierchon: ipsa possessio·uel vigilantia negociationis.
Hiesana: ipse faciens dona·uel ipse parcens gratificato.
Hieu: ipse·uel est.
Hieu: parcens·uel faciens·siue cōmot9·aut cōmotio.
Hieus: cōmotus·aut cōmotio·seu ipse ē parcens·aut ipse est faciens.
Hieçer: ipse est fortis·uel ipse est auxiliator· siue ipse ē separat9·aut ipse est sanctificat9.
Hieçerite: ipsi sūt fortes·ul' ipsi sunt auxiliatores·siue ipsi sunt separati·aut ipsi sūt sanctificati.
Higal: acervatio exaltata·uel exaltationis

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

inuolutio.
Hiel: faciens deo·uel cõmotio dei.
Hila: exaltatus·uel exaltatio.
Hilai: exaltatus mihi·uel exaltatio mea.
Himeneus: ipse numerans festinantes·uel suscipiens adimpletionẽ consilij.
Hin: mensura·uel mensuratio loquẽtis materie·siue fuit·aut erit.
Hir: vigilans·uel vigilatus ei.
Hira: fratris visio·uel vigilans.
Hiram: vigilãs populo·uł vigilie populi·seu viuit excelsus·aut viuens est excelse.
Hiras: frẽm meũ vidit·uel fris mei visio·seu vigilãtẽ sustollẽs·aut vigilãs plasmatiõi.
Hircanus: consurgens possessio·uel vigilia emulationis.
Hilbaal: ipse vir vetustus·uel ipse vir deorato2.
Hisimiel: ipse nominatus dei·uel ipse postulatus a deo.
Hisimoth: ipse mortẽ adducẽs·uł ipse ẽ mortis adductio.
Hispania: accinctio·uel expeditio.
Hispanienses: accincti·uel expediti.
Hitbai: cõmouens bina·uel parcẽs duob9.
Hiçadab: ipse fluens torris·uel ipsa torris fluitio.
Hiçiel: ipse fortis de9·uel ipsa fortitudo dei.
Hismael: vir auditus a deo·uel assumens auditionem dei.

¶ hic.o.post.h.

Hoba: incantator·uel incantatio·siue dilectus·aut amplexatio.
Holda: destruẽs·uel discernẽs mihi siue diuerticulũ meũ·seu discretio·aut diuerticulum.
Holdai: destruens me·uel discernens mihi·siue diuerticulũ meũ.
Holofernes: infirmitas discessionis·uel infirmans vitulũ saginatũ.
Homar: populũ amaricans·uł populi amaricatio.
Homer: crispans·uel manipulus.
Hoon: labor·uel dolor·siue laborans·aut dolens.
Horeb: mensa·uel massa·siue temptatio·aut temptatus.
Horeb: ardor·uel siccitas·siue corruus·aut solitudo.
Horrei: liberi·uel iracundi·siue de foraminibus·aut farinatij.
Horem: dolor·uel ira·seu de excelsa·aut de iracundie.
Horri: farina·uel farinatus·seu post me·aut foramen meum.
Horim: fortes·uel excelsi·siue gigantes·aut robusti.
Horodi: maledictio sufficiens·uel maledicta sufficienter.
Hortbosiada: recte indigens testimonio·uel lumen positum testificationi.
Hosa: spes·uel saluatio.

¶ hic.u.post.b.

Hucbac: sculptes·uł sculpsit·siue sculptor·aut sculptura.
Hupbim: penetralis·uel thalamus
Huma: festinans sibi·uel manipulus.
Huri: longitudo mea·uel illuminator me9.
Hus: festinans·uel consiliator.
Husam: festinãs ppłe·uel cõsiliator populi.
Husathi: festinãte me·uel festinatio mea.
Husi: festinans mihi·uel cõsiliator meus.

¶ Sequit̃ de incipientib9 ab. J. littera.

Ja: dñs·uel dominator.
Jaleel: incipiens laudare deum·uł expectatio laudis dei.
Jaalon: ilex·uel quercus.
Jaamena: extremus in coitu calor·uł extrema coeuntis delectatio.
Jaan: respõdẽs·uel responsũ·siue responsio.
Jaare: saltus·uel silua.
Jaas: fuit·uel dimidiũ·siue dimidians·aut dimidiator.
Jaasel: dimidiauit deus·uel dimidiatio dei
Jaath: expectans tempus·uł expectatio peccatoris.
Jaaçraher: auxilium·uel auxiliabit̃.
Jaaçiam: auxiliũ dñi·uel auxiliabit̃ dñs.
Jaba: luctatio·uel intelligentia.
Jabes: dolor·uel dolens·seu siccitas·aut exsiccata.
Jabin: sapiens·uel sapientia·siue intelligẽs aut intelligentia.
Jabina: sapiẽs dño·uel intelligẽtia dñi.
Jabir: ciuitas doctrine·uel ciuitas litterax.
Jabob: puluis·uel lucta·siue luctans·aut luctatio.
Jaboch: idem.
Jacbabed: gloria dñi·uel ubi est gloria·seu est grauis·aut est grauitudo.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Jacbala: fortis eius·uel cōfortans eū.
Jacbalia :fortis dñs·uel fortitudo dñi.
Jacbam : tribulatio·uel tribulatus.
Jacban: tribulator·uel tribulatio.
Jacbanē: preparans firmitatē·ul' ꝓparatio firmitatis.
Jacbim : preparans·uel ꝓparator·siue preparatus·aut preparatio.
Jacbim: firmus·uel firmitas.
Jacbin : idem.
Jacbinite: firmi·uel firmitates.
Jacob: supplantator·uel supplantatio.
Jacoba: supplantās eū·uel supplātatio eiꝰ.
Jacobus: supplantans festinantē·uel supplantatio consilij.
Jacbon: preparans·uel preparatio.
Jacboma : populi vltio·uel populū vlciscē·siue preparās dño·aut preparatio dñi.
Jadae: sciens·uel scientia·siue cognoscens·aut cognitio.
Jadai: sciens me·uel cognitio mea.
Jadaia: scicns dñm·uel cognitio dñi.
Jadasan : sciens egressum·uel cognoscens abundantiam.
Jadaias : cognitus dño·uel scientia dñi.
Jadiel : sciens dñm·uel cognitus dñi.
Jado : sciens testimoniū·uel expectatio seruitutis.
Jadon: sciens uoloꝛē·uel cognitio iniqtat̄.
Japhe : expectans laqueum·uel expectatio discipline.
Japhe: eligens·uel electio·siue ostēdēs·aut illuminatio.
Japhet: latitudo·uel dilatatio.
Japhia: ostendens·uel ostensio·seu apiens aut apertio.
Japhie: ostendēs·uel aperiens·seu expectās eos·aut superficies.
Jagaal: ꝓpinquitas·uel ꝓpinquus.
Jagur: aduena·uel colonus.
Jael: expectans eum·uel expectatio ei·aut incipiens·seu carnale cōiugiū.
Jahel: ascendens·uel ascēsio·seu ascēdit eiꝰ. aut ascensio ei.
Jahelite : expectātes eū·uel expectationes ei·siue incipiētes·aut carnalia cōiugia.
Jahelite: ascēdentes·uel ascēsiōes·siue ascēdentes eo·aut ascensiones ei.
Jahel : viuens eo·uel expectatio ei·siue postulans eum·aut requiescens in eo.
Jair : vigilans·uel illuminans·seu illuminauit·aut illuminatio.
Jairus : illuminans·uel illuminatio·siue vigilie·aut vigilantes.
Jalam : expectans humilia·uel expectator percussionis.
Jalelel: expectās eū·uel expectatio ei.
Jalecb: expectēs pauoꝛē·ul' expectatio vite.
Jalon: expectās uoloꝛē·ul' expectatio iniqtat̄.
Jam : mare·uel dies.
Jambri: mare lacescēs·ul' dies amaricās.
Jamim : dies plurali numero·uel amaria·seu amaritudines·aut amaricationes.
Jamin: viriꝰ·ul' extera·siue asini·aut asinei
Jaminite : extere·uel virtutes·seu asini·aut asinei.
Jamna: mare·ul' extera·siue marinus·aut vbi est signū.
Jamne : idem.
Jamnes: marinus·uel vbi est signū.
Jānia : extera dñi·uel vbi est signū.
Jamnite: virtutes dñi·uel in quibꝰ ē signū.
Jānoꝛ: amaricās lumē·ul' extera iracūdie
Jamram: mare coꝛū pelliceū·uel marc coꝛū in capite.
Jamres : mare pelliceū·uel mare in capite.
Jamsupb: mare rubꝛū·uel dies in capite.
Jamuel : dies eius eus·uel dies eius ei.
Jamuelite: dies eoꝝ eiꝰ·uel dies eoꝝ ei.
Janai: gubernatoꝛ meꝰ·ul' gubernatio mea
Jamni: preparatoꝛ meꝰ·uel ꝓparatio mea.
Janoa: gubernatoꝛ·uel gubernatio.
Janoe: expectans cōmotionē·ul' expectatio requietionis.
Janoe: gubernatio·uel gubernaculū.
Janon : doꝛmitans meroꝛe·uel gubernatoꝛ uoloꝛis.
Janua: requies·uel requietio.
Janum: doꝛmitans·uel doꝛmitatio
Jaod: cōfitens·uel glorificās·siue cuius est frater·aut cuius est fraternitas.
Jaoe:factura fratris·uel frater dñi·siue vbi est frater·aut vbi est fraternitas.
Jara: deficiens·uel defectio.
Jaraia: timens dñm·uel timoꝛ dñi·seu deficiens dño·aut deficiens dñs.
Jaramotb: timēs moꝛtē·uel defectio moꝛt̄.
Jare: luna·uel defectio.
Jarre: idem.
Jared : roboꝛans·uel roboꝛatꝰ·siue descendens·aut continentia.
Jareden : descēsio eoꝝ·uel visio iudicis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Jaree: silua·uel saltus.
Jarphael: dimisit deus·uel dimissio dei.
Jarphel: idem.
Jarib: vltio·uel diiudicãs·siue vlciscẽs·aut diiudicatio.
Jaram: saltuũ·uel siluarũ·siue mons saltuũ aut mons siluarũ.
Jas: dñs·uel dominator.
Jasa: factura mandati·uel fact⁹ in mãdato siue factũ mandatũ·aut inbabitatio eius.
Jassa: dimidiũ·ul' dimidiatio·seu factũ mãdatum·aut factũ in mandato.
Jasaph: babitator·uel babitatio·siue sedẽs aut cõfidentia.
Jasahel: dimidiũ dei·uel dimidiauit deus.
Jasen: domitor·uel domatio.
Jasi: equalitas·uel desideriũ.
Jasiel: equalis deo·uel desideriũ dei.
Jaso: factura mãdati·uel fact⁹ in mãdato.
Jason: desiderãs·uel qui mandatũ fecerit.
Jasu: cõuertens·uel cõuersio.
Jasub: reuertens·uel reuersio·siue reuocãs·aut reuocatio.
Jasubite: reuertentes·uel reuersi·seu reuocantes·aut reuocati.
Jatbaba: peccantes in ea·uel pctm̃ in eis.
Jatbã: dñi pfectus·uel dño cõsũmatus·siue dñi perfectio·aut dñi cõsũmatio.
Jathan: dñs bumilis·uel dei responsio·seu expectans bumilitatem·aut expectatio responsionis.
Jathanael: expectans bumilẽ deũ·ul' respõdens bumilitati dei.
Janadiath: colũba defluens tẽpore·ul' colũbaris deficiens peccato.
Janathi: columba·uel est. Syrum est non bebreum.
Jaur: expectãs incẽdiũ·uel expectatio luis.
Jaus: expectans consiliũ·uel expectatio festinantis.
Jaçer: adiutus·ul' adiutoriũ·siue auxiliãs aut auxiliator.
Jaçias: audiẽs dñm·uel auscultatio dñi.
Jaçiel: audiẽs deũ·uel auscultatio dei.

Chic.b.et.c.post.i.

Baar: mons fortẽ·uel vir suscitator
Jchaiman: ve requiescenti·uel trãslata est requietio.
Jchaboth: cecidit gloria·uel translata est gloriatio.
Jchainaan: durũ babitaculũ·uel cõsolatio inbabitantis.
Jchoniũ: dura·uel vocata·siue vbi est thalamus·aut preparatio cõsolationis.
Jchuthiel: spes dei·uel sperans in deũ.

Chic.d.post.i.

Daia: dilectus dñi·uel amabilis.
Jdaias: dilectus dñi·uel amabilis domino.
Jdida: dilectus dñi pper dñm·uel amabilis dño pper dñm. Ipse est salomon q̃ dilectus dñi propter dñm·uel amabilis dño propter dñm dicitur: propter suam misericordiã scilicet gratuitã qua eum diligere dignatus est: cum vtiq; dilectiõe & misericordia indignus existeret·quẽ cõstabat mãçer esse. & quem reprehendit scriptura diuina p peccato idolatrie: & immoderato amore mulierum.
Jdidia: dilectio dñi·uel amabilitas eius.
Jdithun: saliens·uel transiliens eos.
Jdor: dilect⁹ wlũtarie·ul' amabilis violẽtia
Jdumea: rufa·ul' rubea·seu terrena·aut sanguinea.
Jdumei: rufi·uel rubei·siue terreni·aut sanguinei.

Chic.e.post.i.

Eabarim: lapides trãseũtes·ul' acerui lapidũ transeuntiũ.
Jebaar: mõs fortẽ·ul' electio suscitata.
Jebanias: sapiẽs dño·uel intelligẽtia dñi.
Jebee: presepiũ·uel exsiccatio.
Jeber: imitans fontẽ·uel expectatio putei.
Jebethon: vallis mestície·uel collis merẽtiũ
Jebgar: eligens·uel electio.
Jablaam: absortus·uel absortio·seu absorbens populũ·aut populus desipiscens.
Jebnael: edificãs deo·uel edificatio dei.
Jebocb: arena·uel luctatio.
Jebus: presepe·uel calcata·siue conculcãs·aut conculcatio.
Jebusei: presepe meũ·uel cõculcatio mea.
Jebusei: presepia·uel conculcata.
Jecba: torcular·uel oppressio·siue opprimẽs aut oppressa.
Jechaa: torcular eius·uel opprimens eũ.
Jechbaa: luctans ei·uel arena eius.
Jechda: magnificus·uel magnificentia.
Jechdalian: magnificus dño ẽ·uel magnificentia dñi est.
Jechdon: incubans populus·ul' incubatio populi.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Jechælia: torcular laboris·uel oppreſſio laboriosa.
Jechænias: ꝓparans dño·uel ꝓparatio dñi
Jechimã: poſſedit ppl'm·uel poſſeſſio ppli.
Jechimã: vindicans populũ·uel vindicatio populi.
Jechiman: acquirens populũ·uel acquiſitio populi.
Jechinaam: poſſidens populũ·uel vindicatio populi.
Jechinã: poſſidens populũ·uel preparatio populi.
Jechomam: idem.
Jechonias: ſic fact9·uel preparator·ſeu preparans dño·aut preparatio dñi.
Jechan: extenſio·uel inclinatio·ſeu merces·aut mercimoniũ.
Jechæl: cetus dei·uel auxilians deum.
Jechçe: torcular lupi·uel opprimẽs lupũ.
Jedala: man9 maledicta·uel manus maledictionis.
Jedebos: manus maledicta tribulans·uel manus maledictionis anguſtiantis.
Jedeia: ſciens dñm·uel cognitio dñi.
Jedi: ſciens me·uel cognitio mea.
Jediel: ſciens deũ·uel magnificus deo.
Jedlaph: manũ tollens·uel manũ ad os·ſeu manus ſublcuans·aut manuũ ſubleuatio.
Jeddoa: ſciens eũ·uel cognitio eius.
Jedchan: paruulus·uel minoratio.
Jedri: accedens·uel applicãs·ſiue acceſſus aut applicatio.
Jeddu·accinctus·uel temptatio.
Jeddua: temptans eũ·aut accinctio eius.
Jedula: manus maledicta·uel manus maledictionis.
Jephdaia: inuens dño·uel aptio domini.
Jephelel: apertio dei·uel aperiet deus.
Jephlad: excluſio pcti·uel aptio diectiõis.
Jephleti: excludens peccatũ meũ·uel aptio diectionis mee.
Jephon: dñs mirabilis·ul' dñs viuificator.
Jephone: nutus·uel innuens.
Jephonne: annuens·uel inuitio.
Jegal: ꝓpinquus·uel redimens·ſeu propinquitas·aut redemptio.
Jegali: ꝓpinquus mihi·uel redemptio mea.
Jeglam: deſpiciẽs·ul' deſpect9·ſiue cõtempt9
Jehel: viuens deo·uel poſtulatio dei·ſiue mutatus deo·aut expectatio dei.
Jehli: viuens deo meo·uel poſtulatio dei mei·ſiue mutatus deo meo·aut expectatio dei mei.
Jehi: vita·uel exordiũ·ſiue requies·aut poſtulatio.
Jehiel: vita dei·ul' exordiũ dei·ſiue reqeſcẽs deo·aut poſtulatio dei.
Jelada: cognoſcẽs dñm·uel cognitio dñi.
Jeleph: manũ tollens·uel manũ ad os·ſiue manus ſubleuãs·aut manuũ ſubleuatio.
Jemda: plenitudo·uel circũciſio.
Jemei: deus meus·uel robur meum.
Jemias: numer9 dñi·uel numerabilis dño.
Jemim: robur meum·uel dextera mea.
Jemla: parcens maledicto·uel cõmouens accipientem.
Jemlech: numer9 vite·ul' amaritudo pauor
Jemua: mare·ul' amara·ſiuenumerus·aut numerabilis.
Jemuaite: maria·uel amari·ſiue numerabiles·aut marini.
Jemuel: dies eius dei·uel dies eius deus.
Jepſem: apertũ nomẽ·uel apta auditio.
Jepta: aperiens·uel apertio.
Jeptahel: aperiens deo·uel aptio dei.
Jepte: aperiens·uel aptus·ſiue aperuit·aut apertio.
Jepthon: aperiens dolorem.
Jera: timens·uel timor·ſiue miſericors·aut miſericordia.
Jeraa: timens eũ·uel miſericordia eius.
Jeracho: aurugo·uel demolitio.
Jeramalech: timẽs deũ·uel miſericordia dei.
Jeramebel: idem.
Jeramel: idem.
Jerameli: timens deũ meũ·uel miſericordia dei mei.
Jeramiel: idem.
Jeramieli: idem.
Jeraon: timores·uel timebũt·ſeu timẽs iniquitatẽ·aut miſericors merentibus.
Jerapolis: iudiciũ ſuperius·uel ſine timore miſericors ciuitas.
Jerebaã: aurugo populi·uel demoliẽs ppl'm
Jerebhel: iudiciũ dei·uel diiudicãs ſuperora
Jeremian: excelſus dño eſt·uel ſublimitas domini eſt.
Jeremias: excelſus dño·uel ſublimitas dñi
Jeremibel: excelſus dño deo·ul' ſublimitas domini dei.
Jerian: timẽs inutile·uel timor dñi eſt.
Jerias: timẽs dñm·uel timor domini.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Jerib : odor · uel luna.
Jeribai: odor vultur̃ · uel refectio remuneratorꝝ
Jericho: luna · uel odor eius.
Jerichontini: odorãtes eũ · uel reficientes ei.
Jerihel : timens reũ · uel timor dei.
Jerimoth : timens mortẽ · uel metuens altitudinem mortis.
Jerimuth : idem.
Jeriot: iurgiũ signi · uel iudicij resignatio.
Jermai: dñs excelsus · uel dñi excelsitudo.
Jeroã: timens ppl'm · uel iudiciũ populi.
Jerobaal: iurgiũ habens · uel iudiciũ habẽtis · aut iudiciũ superioris.
Jeroboal: timor viri · ul' timor vetustat̃ · siue timẽs habentẽ · aut timens remuneratione.
Jeroboam: causa populi · uel diuisio populi · siue discernẽs populũ · aut superꝝ diiudicãs
Jeroboseth : iudicans ignominiã · uel diiudicans confusionem.
Jeron: timor · uel peregrinatio · siue timidus · aut peregrinus.
Jeronymus: visio pulchritudinis · uel diiudicans locutiones.
Jerosolyma : pacifica · uel visio pacis.
Jerosolymite : pacifici · uel pacem videtes.
Jersia: aduena dñi · uel alienus dño.
Jeruel: collis dñi · uel vallis bñdictionis.
Jerusa: ruminans · uel ruminatio · siue incolatus · aut peregrinatio.
Jerusalẽ: pacifica · uel pacis visio · siue timor perfectus · aut timebit perfecte.
Jesa : vetustas · uel planities · siue saluatio · aut residuũ meũ.
Jessa : incensũ · uel sacrificiũ · seu insule sacrificiũ · aut insule holocaustũ.
Jessaar: icẽsũ suscitãs · uel holocausti vigilia
Jessaarite : incensa suscitantes · uel holocaustorum vigilie.
Jessai : incensũ meũ · uel sacrificiũ meũ · siue insule sacrificiũ · aut insule holocaustũ.
Jesamari: vetustas amara · ul' residuij amaritudo.
Jesan: vetustas · uel veterans.
Jesana: vetustas eius · uel inueterans eum.
Jesar: figmentũ · ul' tribulatio · siue insule sacrificiũ · aut insule oblatio.
Jessar : meridies · uel vnctio mea · siue meridianus · aut metaphoricus olei.
Jesba: collaudans · uel collaudatio.
Jesbaã : collaudãs populũ · uel collaudatio populi.
Jesbacbasa : collaudans sũmũ · uel collaudatio principij.
Jesbi: est in me · uel coequatus mihi.
Jesbimedob: est ĩ me spontane9 · uel coequatus mihi spontanee.
Jesboch: est cinis · uel est tactus.
Jesceba : tabernaculũ · uel vnctio eius.
Jesse: incendens · uel incendiũ · siue insule libamẽ · aut insule holocaustũ.
Jesema: salus residerij · ul' saluatio requiescẽt̃
Jeser : finxit · uel plasmauit · siue finctio · aut plasmatio.
Jeserite : fictores · uel plasmatores.
Jeseli: equalis saluator · uel residerium saluationis.
Jesem : residerũ · uel resideraui.
Jesu: equalis meus · aut equalitas mea.
Jespha: vnctio · uel tabernaculũ.
Jesphan: idem.
Jesi: equalitas · uel tabernaculũ.
Jessi: incensum mihi · uel sacrificiũ meũ.
Jesias: equalis dño · uel salutaris domini.
Jesiel : incensus deo · uel sacrificiũ dei.
Jsielite: incensi deo · uel sacrificia dei.
Jesimuth : residerium dulce · uel resiperata dulcedo.
Jesmachias: vetustas percutiens dñm · ul' figmentũ percussionis dñi.
Jesmaras : salus residerantis dñm · uel saluatio requietionis dñi.
Jesrel : sacrificans deo · uel liberatio dei.
Jesua: planities · ul' est residerũ meũ salus.
Jesue: saluatio · uel residerium.
Jesui: equalis mihi · uel equalitas mea.
Jessui : resideraui · uel residerium.
Jessuite : residerantes · uel residia.
Jesur: dolor · uel est ĩ dolore · siue sal9 luminis · aut equalitas ignea.
Jesuri: salus doloris mei · uel saluatio in dolore meo · siue sal9 illuminãs me · aut equalitas mea.
Jesus : saluator · uel salutaris · siue salus · aut salutare.
Jetba: extensio · uel inclinatio · siue supfluẽs aut supfluitio.
Jetbaam: superfluus populus · aut supfluitas populi · siue inclinans populum · aut extensio eorum.
Jetbaba: bonitas · uel reclinatio.
Jetbabatba: bonitas · uel bonitates · seu reclinauit ut veniat · aut reclinatio puerilis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Jetbam: merces·uł mercimoniũ·seu iclinãs eos·aut extensio eoꝝ.
Jetbeba: bonitas·uel ꝛeclinatio venientis.
Jetbebata: bonitas·uel bonitates·siue ꝛeclinauit ut veniat·aut ꝛeclinatio ꝙuentiõis
Jetbebetb: bona ꝛom⁹·uł ꝛeclinatio veniẽtꝭ
Jetbela: inclinatio palme· uel extensio iniquitatis.
Jetber: modicum residuũ·uel modica residuitas.
Jetbetb: ꝛonans·uel ꝛonatio.
Jetbnaã: possidens ꝑp'm·uel fluens ꝑp'o.
Jetbra: supfluens·uel bonorabilis.
Jetbraã: bonor ꝑp'i·uel supfluens populo.
Jetbrael: bonor ꝛei·uel supfluens ꝛo.
Jetbrai: bonor meus·uel supfluens mibi.
Jetbrã: bonorans eos·uel supfluus eoꝝ.
Jetbran: bonor ꝛei·uel supfluitas gratie.
Jetbri: supfluũ·uel bonorabiles.
Jetbrites: supfluus·uel bonorabilis.
Jetbro: supfluens·uel bonorabilis.
Jetbur: visus·uel ordo·siue ordinatus·aut ordinatio.
Jetbus: extensio·uel sublimitas.
Jeu: parcẽs·uel cõmotio·seu maleficus.aut maleficium.
Jeus: idem.
Jeusa: ipse parcens ei·uel ipsa cõmotio eius
Jeuhel: ipse parcẽs ꝛe⁹·uel ipsa cõmotio ei⁹.
Jeçan: durus·uel duritics.
Jeçabel: est iter·uel est fluxus sanguinis.
Jeçabel: fluxus vanus·uel fluens sanguine siue cobabitatrix·aut sterquiliniũ.
Jeçanias: vires ei⁹·uel aures eius·siue audiens dñm·aut auscultatio dñi.
Jeçar: fortitudo·nel adiutoriũ.
Jeçarite: fortes·uel auxiliarij.
Jeçecel: fortis ꝛei·uel apprehendens ꝛeũ.
Jeçechias: fortis ꝛomini·uel apprehendens dñm·siue cõfortauit eum dñs·aut ꝛomin⁹ confortatio eius.
Jeçechiel: fortis ꝛei·uel apprehendens ꝛeũ siue ꝛeus confortauit eum·aut ꝛeus confortatio eius.
Jeçer: fortitudo·uel adiutoriũ.
Jeçerite: fortes·uel auxiliarij.
Jeçiel: audiẽs ꝛeũ·uel auscultatio ꝛei.
Jeçilia: fortis labor·uel adiutoriũ laborãtꝭ.
Jeçonias: vires eius·uel aures ei⁹·siue audiens dñm.aut auscultatio dñi.
Jeçra: semen·uel seminator.
Jeçratel: semen ꝛei·uel seminauit ꝛeus.
Jeçratelite: seminantes ꝛeo·uel seminatores ꝛei.
Jeçraia: semen dñi·uel seminans dño.

Ibic.g.post.i.

Igaal: vir abiciens·uel vir reuelationis.
Igar: aceruus·uel inuolutio. Syrũ est non bebꝛeum.
Igarsedutba: aceruus testimonij·uł inuolutio testimonioꝝ. Hoc syrum est.
Igbatbanis: sollẽne mandatũ bumile·uel leta ꝛomus responsionis.
Illyricũ: aduena·uel elementũ·siue subuersus·aut secunda subuersio.
Indi: nutus ꝛilucidi·uel concessiones illuminationũ.
India: nut⁹ ꝛilucid⁹·uel cõcessio illuminãs
Infamie: nutus·uel inuit·siue innuens·aut concessio.

Ibic.o.post.i.

Ioa: retinens·uel retentio.
Ioaa: retinens eũ·uel retentio eius
Ioaaç: retinens fortitudinem·uel vbi est retinere· siue dñm videns·aut dñi fortitudo.
Ioab: inimicus·uel inimicitie·siue est pater aut est paternitas.
Ioacbaç: fortis·uel robustus·seu domino fortis·aut dñi fortitudo.
Ioacbim: vbi est preparatio·uł cuius ẽ preparatio·siue dño preparatus·aut domini resurrectio.
Ioabaç: retinens fortitudinẽ·uel vbi ẽ retinere·siue dñm vidẽs·aut dñi fortitudo.
Ioalx: ipse cognoscẽs·uł dñi cognitio·siue cognoscens sciam·aut cognoscẽs ꝓncipiũ.
Ioanã: dñi ꝛecus·uel dñi pulcbritudo.
Ioarib: dñs suscitans montes·uel ꝛomin⁹ vigilans fortitudine.
Ioari: dño exaltatus·uel dñi exaltatio.
Ioas: sperans uel temporalis·siue ꝛominũ sustollens·aut dñi plasmatio.
Ioatbã: perfectus·aut pfectio·siue cõsũmatus·aut cõsũmatio.
Ioatban: idem.
Ioatbas: perfecte sustollens·uel cõsũmata plasmatio.
Ioaç: dñm vidẽs·uł dñi fortitudo·siue vbi est retinere eũ·aut vbi est reꝑbensio eius.
Job: ꝛolor·uel ociositas.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Job: magus·uel magnus·siue dolens·aut
vlulans.
Jobab: distillans·uel mago patre·seu ma-
gn⁹ pat̃·aut dolor̃·ul' vlulatiõis distillatio
Jobal: delatus·ul' delatio·siue dimittẽs·aut
dimissio.
Jobama: magus donat⁹ domini·uel dolor
gratie dei.
Jobel: magus dei·uel dolens deo.
Jochabed: dñi germen·uel dñi preparatio·
siue dñi libamen·aut dñi intelligẽtia.
Jochel: germẽ diuinũ·uel p̃paratio dei.
Jocelã: cõprimens eos·uel oppressio eor̃.
Jod: scientia·uel p̃incipiũ·seu dñatio dei.
Jodae: ipse cognoscens·uel dñi cognitio·
siue cognoscens scientiam·aut cognoscens
principium.
Joed: dño seruiens·uel dñm testificans.
Joeçer: dñi fortis·uel dño separatus.
Jophe: dñi os·uel dñi disciplina·siue dñs
elegit·aut dñs illuminauit.
Jogli: cõtemptus·uel despiciens.
Joha: dño respondens·uel dñi respõsio·siue
dñans ei·aut dñatio eius.
Johana: dñi donũ·uel dñi gratia.
Johãna: dñs misericors·siue dñi misericor-
dia·seu dño gratus·aut dñs gratia eius.
Johannã: dñs gratus eis·uel domin⁹ mise-
ricordia eor̃.
Johanan: erat donans·uel dñi donũ.
Johãnan: cuius est donũ·uel dñi gratia.
Johãnen: dño donat⁹·uel dño gratificat⁹.
Johãnes: dñi gratia·uel in quo est gratia·
siue cui donatũ ẽ·aut cui donatio a domino
facta est.
Johel: dimittens·uel mutatus·seu defluẽs·
aut decipiens.
Johel: fuit dei·uel incipiente deo·siue ẽ deus
aut est dñs deus.
Jobacbim: q̃ est cõsurgens·uel dñi resurre-
ctio·siue dñs suscitans·aut dño suscitãte.
Joiada: dñm cognoscẽs·aut dñi cognitio.
Joiadae: dñi cognitio·uel ipso domino co-
gnoscente.
Joiaden: dñs cognoscẽs fontẽ·uel dñs co-
gnoscens oculum.
Joiarib: dñi vltio·uel dñi iudicium.
Joiarim: dñm exaltans·uel dñi exaltatio·
siue dñs saltuũ.
Jomna: matutina·uel dextera eius.
Jona: colũba·ul' donans·siue vbi est dona-
tus·aut vbi est donatio.
Jonadab: dño obediẽs·uel dñi spontaneus
Jonadab: colũba precipua·uel donatio pa-
truelis.
Jonas: donans·uel donatus·siue cui ẽ do-
natio·aut qui donatus est deo.
Jonathã: colũba veniens·uel colũbe donũ·
siue colũba datis·aut dñi donatio.
Joni: colũba mea·uel donans mihi·siue do-
nũ meũ·aut donatio mea.
Joppe: pulchra·uel pulchritudo.
Joppite: pulchri·uel decori.
Jor: riuus·uel fluuius.
Jora: riuus eius·uel fluuius eius·seu man⁹
sublimiũ·aut dñi celsitudo.
Jorabeth: dom⁹ excelsa·uel dom⁹ sublimiũ.
Jorarei: riuus spinarum·uel fluuius com-
punctionis.
Jorã: qui est excelsus·uel vbi est excelsus·si-
ue dñs excelsus·aut dñi sublimitas.
Joran: riuus doni·uel fluuius gratie.
Jordanis: riuus iudicij·uel fluuius iudicã-
tis·siue descensio eorũ·aut apprehẽsio eor̃.
Jore: riuus excelsus·uel fluuij exaltatio.
Jorim: riuus eorũ·uel fluuius eor̃·siue ex-
celsus riuus·aut fluuius exaltatus.
Jora: factura mandati·uel dñi saluatio.
Josabeth: vbi est saturitas germinis·uel
vbi est saturitas resurrectionis.
Josabeth: dñi saturitas·uel dñi iuramentũ
Josabia: vbi est incensum dñi·uel in quo est
iuramentum.
Josaph: dñi speculũ·uel dño vinculat⁹·siue
dñi labiũ·aut dño angustiatus.
Josaphat: ipse iudicãs·uel ipse iudicat·siue
dñi iudiciũ·aut dñs iudicabit.
Josech: dñi iustus·uel dñi iustificatus.
Josedech: idem.
Joseph: augmentũ·uel appositio.
Josephus: augens consilio·uel apponens
festinationem.
Josphias: ipse liber dño·uel ipsa libtas dñi
Josias: vbi est incensum dñi·uel in quo est
sacrificium.
Josophonias: dño absconditus·uel domini
speculator.
Josoias: vbi est salus dñi·uel in quo ẽ sal-
uator dñs.
Josue: salus·uel saluatio·siue saluator·aut
saluaturus.
Jorb: scientia·uel principiũ·siue dominator·

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aut dominatio.
Jotba: est perfectus·uel est perfectio·siue est dñi pfectus·aut est dñi pfectio.
Jotbā: dñi pfectio·uel dñi consūmatio·siue pfectio eor̄·aut cōsūmatio eor̄.
Jotban: scientia dñi·uel p̄ncipiū gratie.
Jouis: inimicus hic·uel dñs ille.
Joçabaad: dño dotatus·u l dñi dotatio.
Joçbad: dñi fluens torris·uel domino tor/ris fluitio.
Joçabad: dñi dotat⁹·uel qui ē dotat⁹a dño.
Joçabtb dñi dos·uel que est dotata a dño.
Joçacbar: dñi vltio·uel dñi iudiciū.
Joçaded: dñi fortis seruus·uel dñm fortē testificans.
Joçarib: dñi vltio·uel dñi diiudicatio.
Joçian: dñi ductio est·uel dñi oliua est.

hic.r.post.i.

IRad: ciuitas descendens·uel ciui/tatis descensio·siue vigilās seruus·aut suscitans testimoniū.
Iras: frat̄ meus videṡ·uł fris mei visio·seu vigilātē sustollēs·aut vigilās plasmatiōi.

hic.s.post.i.

IS: vir·uel assumptus.
Issa: mulier·uel assumptio.
Isaac: risus·uel gaudium.
Isaar: vir vigilans·uel vir suscitator.
Isaarite: viri vigilātes·uł viri suscitatores.
Isacbar: q̄ est memor·uel dñm memorans·seu vir mercedis·aut est merces mea.
Isacbarite: qui sunt memores·uł dñm me/morantes·seu viri mercedum·aut sūt mer/cedes mee.
Isai: salus mea·uel dñi salutare·seu vir de/uotor·aut vir assumens.
Isaias: dñi salus·uel dñi salutare.
Isar: vir paruulus·uł vir īminutus·seu vir vigilans·aut vir suscitator.
Isari: vir paruulus mibi·uł vir minoratio/nis mee·seu vir suscitans me·aut vir vigi/liarū mearū.
Isbaal: vir vetustus·uel vir deuotor.
Isboam: vir deuotans populū·uel assūpt⁹ in fortitudine populi.
Isbosetb: vir cōfusionis·uel assūpta p̄fusio
Iscarioth: vir memorie·uel est merces eius seu memoria mortis eius·aut memoriale domini.
Isimutb: desertus·uel assumēs dissipationē
Ismahel: vir auditus deo·uel assumens ex/auditionem dei.
Ismahelite: viri auditi deo·uel assumentes exauditiones dei.
Israel: mens videns deū·uel est videre deū.
Israbel: vir videns deum·uel princeps cū deo·siue dei visio est·aut fortis direct⁹ dei.
Israela: mens videns deum suū·uel prin/ceps cum deo suo·siue est videre deum ei⁹· aut directio dei sui.
Israbelite: viri videntes deū·uel assumpti principes cum deo.
Isuar: vir paruulus·uel vir īminutus·siue vir salutis·aut assumptio salutaris.
Isui: vir loquens·uel assumptio salut̄ mee.
Istob: vir bonus·uel assūptio bonitatis.
Italia: mens excedēs·uel mētis excelsus.
Italica: mente excedēs·uel mentis excessio
Italici: mentium excelsus· uel mente exce/dentes.
Itbamar: insule palma·uel insule amari/tudo·siue vbi est amarus·aut vbi est com/motio.
Iturea: montana·uel sublimis. Syrum est non bebreum.
Iturei: montani·uel sublimes.
Itbus: mons excelsus·uel mons sublimi/tatis.

hic.u.post.i.

IUbileus: annus remissus·uel ann⁹ remissionis.
Iucbal: potentia·uel fortitudo.
Iucbadam: potestas opprimēs eos·uł fort̄ oppressio eorum.
Iudaia: confitens dominū·uł glorificatio domini.
Iudaismus: laus·uel cōfessio.
Iudaite: cōfitentes·uel glorificantes.
Iudas cōfitens·uel glorificans.
Iudea: cōfessio·uel glorificatio.
Iudei: laudantes·uel cōfitētes.
Iudi: laudans· uel cōfitens.
Iuditb: cōfitens·uel glorificans.
Iulius: incipiens·uel p̄ncipiū.
Iulia: idem.
Iunius: incipiens·uel principiū.
Iunia: idem.
Iupiter: inimicus separans·uł dominus se/parator.
Iustus: elatus·uel elatio·siue parcens·aut ipse alleuatus.
Iutb: principiū·uel dominatio.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Sequitur de incipientib9 ab. L. littera.

Laabaddon: apollion grece. exterminans. uel exterminator latine.
Laabim: deusti. uel inflãmãtes. seu deustio. aut inflãmatio.
Laada: flãma iudicij. uel deustio iudicant̃.
Laadon: pdens. uel interficiens.
Laamas: iniquitas. uel ad iniquitatẽ.
Labaddom: pdens. uel interficiẽs. siue solitarius. aut solitudo eor.
Laban: album. uł albedo. siue candid9. aut candidatio.
Labana: dealbans eũ. uel cãdidatio eius.
Labaoth: venientes. uel egredientes.
Labeth: acceptans. uel acceptabilis.
Labem: candor. uel candidũ. siue cor eorũ. aut cor filio meo.
Labum: deusti. uel inflãmãtes. siue deustio. aut inflãmatio.
Labo: ingressus. uel ingressio. seu veniẽtes. aut ingredientes.
Laboth: idem.
Lacedemonia: consurgẽs silentiũ. uel consurrectio sanguinea.
Lacedemones: cõsurgentes silentio. uł consurgentes sanguinei.
Lachis: interest. uel sibimet vir.
Lachor: cõsurgens. uel cõsurrectio.
Lachũ: cõsurrectio. uel ad cõsurgendũ.
Laixd: ipse sibimet vir. uel ipsemet vir suus.
Laphidoth: lampas quasi os cultri: ab ore non ab osse.
Label: in deo. uel in deum.
Lais: leo. uel filius leonis. siue ipse sibimet vir. aut ipsemet vir suus.
Laisa: leena. uel in salutem. seu filia leonis. aut filia leene.
Lamathara: signũ. uel condictio. siue ad signum. aut condictum.
Lamaçabathani: ut quid dereliquisti me. uel ut quid derelictio mea.
Lamaçaphthani: idem.
Lamech: qñ est nomẽ littere. fultura. uel adiutoriũ. siue erectio. aut firmamentũ.
Lamech: qñ est nomẽ hois: pcutiens. uł percussio. siue humilis. aut humiliatus.
Lamuel: cũ q̃ est de9. uel in q̃ est benedictio.
Laodicia: fuit in vomitu. uel nativitas expectata. siue tribus amata a dño. aut trib9 amabilis dñi.
Laodicenses: sũt in vomitibus. uel nativitates expectate. seu trib9 amate a dño. aut tribus amabiles dñi.
Laonimim: tribus. uel matres. seu philarchi multarũ tribuũ. aut principes multor populorũ.
Lapidoth: fulgor. uel fulgur. siue fulgurãs aut fulguratio.
Larma: sublimitas: uel cõsurrectio.
Lasa: salus. uel saluario. siue in salutẽ. aut in salutionẽ.
Lasabi: spauit in me. uel in dño spes eius.
Lastenis: salus donata. uel saluator a dño
Latusim: fabri. uel malleatores.
Laçarus: adiut9 dñi. uel auxiliat9 a dño.

Hic. e. post. l.

Lebana: albedo. uel candidatio.
Lebeth: candidũ. uel candidatio.
Lebeus: corculũ. uel quasi cor.
Lebna: later. uel cementũ.
Lebni: lateres. uel cementa.
Lebnitici: latericij. uel cementarij.
Lebona: albedo. uel candidatio.
Lecha: gena eius. uel maxilla eius.
Lechi: gena mea. uel maxilla mea.
Lechis: gena viri. uel maxilla assumpta.
Lechũ: cõsurgens. uel cõsurrectio.
Ledan: flãma iudicans. uel exurgens.
Ledibel: flãma iudicans deo. uel exurgens iudicium dei.
Leedan: flãmã iudicans. uel exurgens iudicium.
Leemas: iniquitas. uel ad iniquitatẽ.
Leeth: flãma vite. uel exustio pauoris.
Legbatha: ignis. uel incendium.
Leem: panis. uel refectio.
Lemaçabathani: ut quid dereliquisti me. uel ut quid derelictio mea.
Lem: additio. uel frequẽs bona opatio.
Lesa: salus. uł saluatio. siue in salutẽ. aut in saluationem.
Lesem: ad nomẽ iudicij. uel ad auditionem.
Lesemdan: ad nomen iudicij. uel ad auditionem iudicantis.
Leuaboth: veniẽtes. uel edificantes.
Leui: additus. uel appositus. siue assũptus. aut applicatus.
Leuite: additi. uel| appositi. siue assũpti. aut applicati.
Leuites: adiectio. uł appositio. siue applicatio. aut prosecutio.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Leuiatbam: ꝓsequens eos·uel additamentum eorum.

Hic.i.post.l.

Lia: laborans·uel laboriosa.
Libanus: albus·uel candidus·siue candor·aut candidatio.
Libertini: factura palee·uel faciẽtes paleas.
Libya: veniens·uel introiens.
Licbaonia: suscitans·uel suscitatio·siue ad suscitandũ·aut ad suscitationẽ.
Licbaonij: suscitantes·uel ad suscitandum.
Lici: cõsurgens·uel lacbrymas fundens.
Licia: lacbrymas fũdẽs ei·uel ꝓsurrectio eiꝰ
Licius: cõsurgẽs·uel ipse suscitans·siue lacbrymas fundẽs·aut lacbrymarũ effusio.
Licij: cõsurgẽtes·uel ipsi suscitãtes·siue lacbrymas fundentes·aut lacbrymaꝝ effusiones.
Liconia: suscitans·uel suscitatio.
Liconienses: suscitantes·uel suscitati.
Lidi: geniti·uel edificati.
Lidia: nata ei·uel edificatio eius.
Lidij nati·uel edificantes.
Lidda: vtilis·uel edificata.
Liddij: nati·uel edificantes.
Linus: tibicen·uel candidatus.
Lisama: nata temptatio·uel nativitas temptationis.
Lisias: generans·uel generatus.
Lisimacbus: generans ꝓcussionẽ·uel generationis ꝑcussio.
Listra: genus ꝑcoꝝ·uel generãs ꝑcorem.
Listris: vtilitas ãgustie·uel vtilis tribulatio
Licbostratos: sublimitas·uel ꝓclivitũ·seu generans latitudinẽ·aut vtilitas seruituris.

Hic.o.post.l.

Lobna: alba·uel candida·siue albor aut candidatio.
Lobeni: albus·uel candidatus·siue cor mibi·aut cor filij mei.
Lobni: albus·uel candidus·siue albor·aut candidatio.
Lobnitici: albi·uel candidi·siue albedines· aut candidatores.
Lobni: albus·uel candidatꝰ·siue cor mibi aut cor filio meo.
Lod: vinculũ·uel ꝑclinatio.
Lodabar: ipsi ꝑbũ·uel ipsi sermocinatio.
Lodadid: ipsi seruitus·uel ipsi testificatio.
Lodadim: ipsi causa·uel ipsi iudiciũ.
Loide: cõsecutio vtilitatis· uel que cõsecuta est vtilitatem.
Lomna: lateres cãdidati·uel latex cãdidatio
Loomnũ: philarchi multaꝝ tribuũ·uel ꝓnceps multoꝝ populoꝝ.
Loth: vacans·uel ꝑclinans·seu vinctꝰ·aut ipse conclusus.
Lotbam: ipse concludens eos·uel ipse vinculum eorum.
Lotban: vinculũ·uel cõclusio·seu ꝑclinãs ꝑnũ·aut vacans gratie.
Lotbe: vinculũ eius·uel ipsa cõclusio.

Hic.u.post.l.

Lucas: ipse cleuãs·uel ipse cõsurgẽs
Lucius: idem.
Lud: vinctꝰ·uel ꝑclinãs·siue vtinã natus·aut vtinam vtilis.
Ludim: vinculati·uel ꝑclinãtes·siue fortiꝫ prosunt·aut vtinã proficientes.
Luith: gene·uel maxille.
Luça: nux·uel amygdalũ.

Sequitur ꝑ incipientibus a lĩa.M.

Maabel: congregauit ꝑus·uel congregatio ꝑi.
Maacha: mollities·uel cõfractio.
Maachati: fracta est mihi·uel ꝓfracti sunt mihi·seu ꝑnter cesus·aut ꝑntris pcussio.
Maadi: mensura serui mei·uel q̃ sufficiens testimoniũ meũ.
Maabi: ꝓgregatꝰ mihi·uel ꝓgregatio mea.
Maala: chorus·uel infirmitas.
Maalaph: ꝑ mille·uel ꝑ doctrina.
Maalath: chorus ꝓcatorũ·uel infirmitas temporalis.
Maalelel: laudans ꝑũ·uel laudatio ꝑi.
Maalmeon: ꝑ habitatione·uel habuerũt habitationẽ.
Maalon: ꝑ fenestra·uel a p̃ncipio·seu cõsũmatus·aut securitas.
Maallon: idem.
Maama: congregatꝰ ꝓpulus ei·uel ꝓgregatio ꝓpuli eius.
Maamite: congregati ꝓpuli ei·uel cõgregationes populoꝝ eius.
Maamad: ꝑsideriũ·uel ꝑsiderabilis.
Maanath: requiescens·uel requietio.
Maaria: amara·uel domus mea·siue ex visione·aut ex iussione.
Maarotb: fouee·uel spelunce.
Maasias: onus dño·uel assũptio dñi.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Maatb: ꝛideriũ·uel ꝛideꝛabilis.
Mabar: munitum ſuſcitans·uel munimen vigilie.
Mabdibel: munitus ꝛo·uł munitio ꝛi.
Mabdibelite: muniti ꝛo·uł munitiẽs ꝛi.
Mabſan: munitus·uel ꝓtegens·ſiue munimen·aut ꝓtectio.
Mabſar: muniens·uel munitio.
Macba: ingeniũ·uel ꝓculſio.
Macbabeus: ꝓtegens·uel ꝓtectio·ſiue ꝑcutiens·aut ingenioſus.
Macbabei: ꝓtegẽtes·uel ꝓtectiones·ſiue ꝑcutientes·aut ingenioſi.
Macbati: ſubact⁹ mihi·uel mollities mea.
Maceda: exuſtio·uel oꝛientalis·ſiue ꝓꝛius aut in anteceſſum.
Macedan: exurens·uel exuſtio·ſiue oꝛiens aut antecedens.
Macedonia: cõbuſta·uel cõbuſtio·ſiue antecedens·aut oꝛientalis.
Macedones: cõburentes· uel cõbuſti· ſiue antecedentes·aut oꝛientales.
Macelotb: cetus·uel eccleſie·ſiue cõgregati·aut congregationes.
Macellotb: idem.
Macema: exurẽs dñs·uel oꝛiẽtalis dñi.
Maces: finis·uel ꝛefinitio.
Macces: idem.
Macetb: oꝛiens vita·uel antecedens.
Machi: quid eſt·uel ꝙa eſt·ſiue ꝛex me⁹·aut regnũ meum.
Machiel: ꝛex me⁹ ꝛeus·uel regnũ meũ ꝛei.
Machimatb: ꝙd eſt ꝛonũ·uel ꝙd ẽ ꝛonatio
Macbir: venundabit·uel reſtituet·ſiue viꝛens·aut ꝛe infirmitate.
Macbirite: venũdabunt·uel reſtituent·ſeu videntes·aut ꝛe infirmitatibus.
Macbinas: humilitas·uel attrectatio.
Macbinatbat: humilis·uel attrectata·ſiue tangens·aut vilitas tributoꝝ.
Macboſis: cõcupiſcentia·uel cõcupiſcibilis
Mada: menſura·uel q̃ ſufficienter.
Madabas: menſurã venientẽ ſuſtollẽs·uł ſufficientie venientis plaſmatio.
Madabena: a ſaltu eius·uel a nemoꝛe eius ſiue ſaltus eoꝝ·aut nemus eoꝝ.
Madai: mẽſura mea·uel q̃ ſufficient̃ mihi
Madaliel: turris mea ꝛe⁹·uel ꝛefenſio mea ꝛeus meus.
Madan: cõtradictio·uel habitaculum·ſeu menſura ꝛoni·aut ſufficientia gratie.
Madbares: beremus·uel ſolitudo.
Madia: mẽſura dñi·uel ſufficiens dño.
Madiam: ꝛe cauſa·uel ꝛe iudicio·ſiue in cauſam·aut in iudicium.
Madian: reſpondens·uel diiudicans. ſiue iniquitas·aut cõtradictio.
Madianei: reſpondentes·uel diiudicantes· ſeu iniqui·aut cõtradicentes.
Madianite: idem.
Madid: turris teſtiũ·uel mẽſura ſeruitutis
Maddim: iudiciũ·uel diiudicatio.
Madmena: menſura viſcerũ·uel q̃ ſufficienter ex ipſis.
Madon: cõtradictio·uel habitaculum·ſiue inhabitatio·aut inhabitantes.
Mapha: ſpeculatoꝛ·uel ſpeculatio·ſiue ꝛe ſpeculo·aut ꝛe ſpeculatione.
Magal: colonia·uel tranſmigratio.
Magala: tranſmigrans eũ·uel colonia ei⁹.
Magalim: colonie·uel tranſmigrationes.
Magbena: ꝛefendens filium ſibi·uel ꝛefenſio filij eius.
Magdal: magnitudo·uel turris·ſeu p̃muniens·aut p̃munitio.
Magdael: turꝛis ꝛei·uł magnificauit me ꝛe⁹.
Magdalum: magnitudo·uel turris·ſeu ꝛefendens eos·aut p̃munitio eoꝝ.
Magdalene: magnifica·uel p̃munita·ſiue turrenſis·aut ꝛefenſibilis.
Magdabel: turris ꝛei·uel magnificãs ꝛeũ· ſiue multũ accipit a ꝛeo·aut magnificauit me ꝛeus.
Magdalgad: turris pirate·uel ꝛefendens accinctũ latrũculũ.
Magdol: turris·uel magnitudo.
Magdola: turris ei⁹·uel magnificans eũ.
Magdola: quis grandis·uel q̃ turris·ſiue q̃ eſt magnitudo·aut q̃ eſt magnificentia.
Maggedda: annũciãs·uel annũciatio.
Magedan: fructus ꝛoni·uel annũciatio gr̃e ſiue poma eius.
Maggeddo: tẽptatio·uel ꝛe tẽptatiõe·ſiue pomoꝝ eius·aut fructũ cene eius.
Maggeddon: temptãs·uł tẽptatio·ſiue cenaculũ·aut inhabitatio.
Mageth: cena pauoꝛis·uel tẽptatio vite.
Magmas: tangens·uel ꝛe tactu·ſiue vile tributũ·aut vilitas tributoꝝ.
Magog: ꝛoma·uel tectum·ſiue ꝛe tecto·aut ꝛe ꝛomate.
Magro: guttur·uel ꝛe fauce.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Magron : guttur meroris · uel ꝛ fauce iniquitatis.
Mabari : ꝺom⁹ viſiõis · uł amaritudo mea.
Mabelchiram: ex ꝛei ꝑte · uł ex vita excelſa.
Mabubibael: ex vita ꝛe⁹ · uł q̃s ẽ ꝺñs ꝛeus.
Maida: cõtradictio · uł mẽſura ſufficiens.
Maimam: ꝛeſiderat⁹ eis · uel ꝛeſideriũ eoꝝ.
Malach: angelus · uel nunc̃ius.
Malachi : angel⁹ me⁹ · uel annũciatio mea.
Malachias : angel⁹ ꝺñi · uł ānũcians ꝺñm.
Malachim: liber regum.
Malachim: nũcians eis · uel angel⁹ eoꝝ.
Malachoth: liber regnoꝝ.
Malachoth : angelus tẽpore · uel annũciãs reſponſionẽ.
Malalai: laudator me⁹ · uel laudatio ꝛei.
Malaleel: laudans ꝛeũ · uel laudatio ꝛei.
Malaleelh: angeli · uel annũciatores.
Malaſar : laudator principis · uł ꝛeſpector anguſtiarum.
Malathra: viſio · uł ꝛe viſiõe · ſiue ꝛeſpiciẽs · aut ꝛeſpectio.
Malcha: regnum · uel p̃ncipatus.
Malchi: rex meus · uel p̃ncipans mihi.
Malchia : regnator ꝺñs · uel p̃ncipat⁹ ꝺñi.
Malchon: rex meſticie · uel p̃nceps iniq̃tat⁹.
Malchus: rex cõſilij · uel p̃nceps feſtinator.
Maleth : nũcius · uel regnator.
Maleloth : angelus vinctus · uł annũciãs ꝛeclinationẽ.
Maloth : p̃nceps · uel annũciator.
Maloloth: angeli · uel annũciatores.
Mallothe: plenitudines · uel adimpleti.
Mambre: diuidens · uel diuiſio · ſiue claritudo · aut perſpicuitas.
Mambres: mare ĩ capite · uel mare pelliceũ.
Mamoaçer: ꝛe lõge · uel ꝛelongat⁹ · ſeu alienatus · aut alienatio.
Mãmon: lucrũ pecunie · uel cupiditas diuitiarum.
Mãmona: diuitie · uł cupiditates. Utrũq; ꝺ nomẽ ſyrũ ẽ pariẽ ꝫ hebreũ · vtrinq; mixtũ.
Mamucha: elongans calorẽ · uel alienatio preſtolationis.
Mamuchan : idem.
Man: quid · uel quomodo.
Manna : q̈d eſt hoc · uel quõ eſt iſtud.
Mana : donans · uel requieſcẽs.
Manaa: munus · uel ꝓſolatio · ſeu ſacrificiũ aut holocauſtum.
Manaath: numera · uel cõſolatiõs · ſeu numerans vitã · aut pauoris cõpletio.
Manad: ſepulchrũ · uel monumentũ.
Manaem: conſolans · uel cõſolatio.
Manaem : caſtrũ · uel tabernaculũ · ſiue requies · aut conſolatio.
Manath: requies · uel ſepulchrũ.
Manaim: caſtra · uel tabernacula · ſeu reꝗetiones · aut cõſolationes.
Manaſſes : neceſſitas · uel obſtupeſcens · ſiue obliuioſus · aut qui oblitus eſt.
Mane: numerus · uł numeratũ · ſiue cõpleuit aut cõpletio.
Maneeth : numerus vite · uł numerãs vitã ſeu cõplens pauorẽ · aut pauoris cõpletio.
Manhu : q̈d nam ꝺ ẽ · uel quomodo ẽ iſtud.
Mançamerotb : tridentes · uel fuſcinule · ſeu cõplens pauorẽ.
Manlius: q̈d laboras · uł quõ laborioſ⁹es.
Manne: requieſcens · uel requicuit.
Maoth: curatus · uel curatio.
Maol : chorus · uel plenitudo.
Maon: habitaculum · uel habitatio.
Maoçim : inhabitationẽ videns · uel habitaculũ fortitudinis eorũ.
Mapſa : munimen · uel protectio.
Mapſam : muniẽs eos · uel ꝓtectio eorum.
Mara: amaricans · uel amaritudo.
Maradath : amara p̃tinẽtia · uł amara iactãtia · ſeu amare cõtinẽs · aut amarus arroganter.
Marai: amaricans me · uł amaritudo mea.
Maraioth: amara ſcia · uł amaricãs ꝺñatio
Marala : amara cõceſſio · uel amaricanter concedens.
Maranatha: in ꝺñi nr̃i aduẽtu · uel q̃ ꝺñs noſter aduenier. Syrũ eſt · nõ hebreũ.
Marath: amaꝝ tẽp⁹ · uel amaritudo pctĩ.
Marchaloth : q̃drige · uel quadrigantes.
Marcus: attritus · uel ꝛefricatus.
Marcus : amarus · uel ꝛeclinat⁹ · ſiue cert⁹ · aut ſublimis mandato.
Mardath : amara cõtritio · uel impudenter contritus.
Mardochai: amare conterens vulturẽ · uel amara cõtritio ꝛuoratoris.
Mardocheus: amare cõterens impudentẽ · uel amara cõtritio impudentis.
Mares: amare tollẽs · uł amara plaſmatio
Mareſa : a capite · uel a p̃ncipio.
Mareth: amara vita · uł amaritudo pauor.
Maria : illuminata · uel illuminatrix.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Maria: ſmirma maris·uel ſtella maris·ſiue illuminãs·aut mare amarũ. Syro aũt ſermone dña interpretatur.
Maribotb: lites·uel iurgia·ſiue diſſenſiões aut cõtradictiones.
Marimutb: litigãs·uel contradicens·ſiue amara mors·aut amaritudo mortis.
Mariſa: a capite·uel a ꝓncipio·ſeu amare tollẽs·aut amara plaſmatio.
Marina: amarũ onus·uel amara retẽtio.
Marodacb: amara procacitas·uel amara contritio.
Maroiotb: amara ſcientia·uel amaricans dominatio.
Marom: ſublimis·ul' de excelſo·ſeu amare triſtis·aut amara triſticia.
Marſana: amare abundans·uel amara egreſſio.
Martba: ꝓuocans·uel irritans. Syro aũt ſermone·dominãs·aut dñatrix.
Maſa: onus·uel aſſumptio.
Maſaa: onerãs eã·uel aſſumptio eius.
Maſſa: pondus·uel alleuatio.
Maſſada: retinẽs·uel requirens·ſiue aſſumens ſeruitutẽ·aut onerãs teſtimonium.
Maſapbot: roſtra incendentia·ul' de tribulatione roſtroꝝ.
Maſai: onus meũ·uel aſſũptio mea.
Maſaia: onus dño·uel aſſumptio dñi.
Maſal: parabola·uel prouerbium.
Maſan: iocũditates·uel iocũditatibus·ſiue onus doni·aut aſſumptio gratie.
Maſecb: pincerna·uel ꝓpinatio.
Maſepba: ſpeculator·uel de ſpeculatione.
Maſepbat: ſpeculatio·uel cõtẽplatio.
Maſeia: onus dño·uel aſſumptio dñi.
Maſena: ꝓſpera·uel ſecunda·ſeu ſecũdans aut ſecundatio.
Maſera: eruditio·uel diſciplina.
Maſerai: eruditi·uel diſciplinati.
Maſerecba: libans·uel attrahẽs·ſiue libatio·aut vectigal vanũ.
Maſerephot: ſpeculãs ſupindumẽtũ·ul' cõtemplator ſupbumeralis.
Maſeratb: ſpecula·uel refugia·ſiue munitiones·aut ꝓtectiones.
Maſpba: ſpeculatio·uel cõtẽplatio·ſiue de ſpeculatione·aut de cõtemplatione.
Maſpbat: cõtemplans tempus·ul' ſpeculator peccati.
Maſpte: ſpeculatio·uel cõtemplatio.
Maſia: onus dño·uel aſſumptio dñi.
Maſlotb: ꝓuerbia·uel parabole.
Maſma: exaudiens·uel exauditio.
Maſmana: auditor doni·ul' exaudiẽs grãz.
Maſob: onus ſerui·uel aſſũptio ſeruitutꝭ.
Maſobia: ſpeculãs dñm·uel aſſũptio dñi.
Maſrecba: vectigal vanum·uel attracta libatio.
Maſrephot: ſpeculans ſupindumẽtũ·ul' cõtẽplator ſupbumeralis.
Maſreſa: onus ipiũ·uel aſſũptio iniq̃tatis
Matba: donans·uel donatio·ſiue tributũ· aut bumile forũ.
Matbalam: cõſũmãs eos·uel ꝓfectio eoꝝ.
Matbama: manus·uel donatio.
Matban: donans·uel donatꝰ·ſeu donator doni·aut donatio gratie.
Matbana: donãs ei·uel donatio eius.
Matbanai: donũ eiꝰ m̃·ul' donatio eiꝰ mea.
Matbania: donans dño·uel donatio dñi.
Matbaniam: donatus dñs eis·uel donatio dñi eoꝝ.
Matbanite: donatores·ul' donati·ſeu donatores donoꝝ·aut donatores gratiarum.
Matbaris: cõplata·uel cõplutio·ſeu complutus·aut cõplutio mea.
Matbat: donãs pctm̃·uel donatio tẽporis.
Matbatba: donãs pctm̃ ei·uel donatio tẽporis eius.
Matbatbias: donatus a dño·uel donum dñi aliquando.
Matbeba: dulcis ſaturitas·uel dulcedo ſaturitatis.
Matbetba: donãs ei·uel donatio eius.
Matbeus: donator conſilij·uel donũ feſtinationis.
Matbiama: donator gratie dñi·uel donãs donationẽ dño.
Matbias: donatꝰ dño·ul' donatio dñi: pro iuda ſcilicet in cuiꝰ loco poſitus eſt.
Matbimum: donum dñi eſt· uel donatio domini eſt.
Matblam: conſũmans eos.
Matbrabitb: ꝓſecutio·uel virga deſcẽdẽs.
Matbretb: yconomus·uel diſpenſator.
Matbras: dono indigẽs·uel donator dormitans.
Matbuſalam: mortẽ miſit·uel mortꝭ emiſſio·ſiue mortuus interrogator·aut mortuꝰ eſt & interrogauit.
Matbuſale: idem.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Mautbel: viuẽs ꝛeo·uel viuens ꝛe⁹·seu ex vita ꝛei·aut q̃s est sicut dñs ꝛeus.
Mautman: q̃s ẽ ꝛe longe·uł ex vita alienat⁹
Maça: ex hoc·uel ex istis.
Maçaratbçodion: id est signa ꝛoroscopi p duodecim horas.
Maçarotbçodiacon: q̃ mathematici duodecim signa appellant.
Maçia: ex hoc dñs·uel ex isto dñatio.
Maçan: ex ꝺ̄ dñs est·uel ex isto dñatio est
Maçiotb: ex hoc tẽpus·uel ex istis mñsio.
Maçurotb: vincula·uel discipline·seu successiones·aut exclusiones.

hic.e.post.m.

Mecbedem: ab exordio·uel contra orientem.
Mecbia: pcuss⁹ dño·uł pcussio dñi.
Mecbmas: humilitas·uel attrectatio.
Mecbme: basis quiescens·uel venũdatus cõmotioni.
Mecbomotb: fulture·uel suppositiones.
Mecborotb: venũdatus mihi·uel venũdatio mea.
Mecburatb: venũdat⁹·uel venũdatio.
Mecburatbite: ꝛenũdati·uel ꝛenũdatores.
Medab: fames antiq̃·uel fames antiq̃rũ.
Medaba: fames antiqua ei·uel fames antiquarũ eius.
Medabena: onus·uel pondera·siue ꝛe onere·aut ꝛe ponderibus.
Medad: mensus est·uel acquieuit·siue metiens·aut mensuratio.
Medala: aq̃ sublimes·uel mensura i aqua
Medam: mentiens·uł respondẽs·siue mendaciũ·aut responsio.
Medana: aque eminẽtes·uł aq̃rũ eminẽtia
Mede: mensura·uel aque eminẽtes.
Medemena: mensura viscerũ eius·uel aque eminentes ex ipsis.
Medena: aq̃ sublimes·ut aq̃rũ sublimitas
Medi: adequati·uel mensuratores.
Media: mensura·uel adequatio.
Medin: mensurans causam·uel adequatio iudicij.
Medon: mensurans volorẽ·uel adequans murmurationem.
Medro: mensura·uel mensuratio.
Meeber: ꝛe qua·uel ulterior.
Meetbaꝛel: benigna ꝛei·uł benignitas dñi
Meeçaꝛel: benigna ꝛei·uel bonitas ꝛei.
Mepbaat: impetus aque·uel ipet⁹ aquaꝝ.
Mepbat: speculũ·uel speculatio.
Mepbetb: speculũ vite·uł speculatio pauor
Megia: ꝛespiciens·uel ꝛespectio.
Megbis: ꝛespiciens cõfusionẽ·uel ꝛespectio ignominie.
Meida: cõtradictio·uel mẽsura sufficiens.
Meiçaꝛel: benigna ꝛei·uł benignitas dñi.
Mela: vallis salis·uel vallis salsa.
Melcba: regina·uel regnatrix.
Melcbam: regens eos·uel rex eoꝝ.
Melcbi: rex meus·uel regnãs mihi.
Melcbias: rex dñs·uel regnũ dñi.
Melcbiel: rex me⁹ ꝛe⁹·uel regnũ meũ ꝛei.
Melcbielite: reges mei ꝛeo·uł reg̃ mea ꝛei.
Melcbisedecb: rex iustus·uel rex pacificus siue rex pacis·aut rex iusticie.
Melcbilua: rex saluator·uel regnũ salutis.
Melcbisue: rex loquax·uel regnũ cantilene siue rex meus tyrãnus·aut rex me⁹ pditio.
Melchon: rex eoꝝ·uel principans eis.
Melchon: rex merori·uel ꝓnceps iniq̃tatis.
Melchonotb: fulcra·uel regna.siue reges induti·aut regũ cubicula.
Melia: vallis salis·uel vallis salsa.
Melech: chorus·uel a principio.
Melech: reguũ·uel regnator.
Melechi: chorus meus·uł a ꝓncipio meo.
Melechias: chorus dñi·uel a ꝓncipio dñi.
Melithme: ifirmitas·uel ꝛe ifirmitatib⁹·seu mandatũ humile·aut mãdatũ humilitat̃.
Mello: plen⁹·uel plenitudo·siue adimplet⁹. aut adimpletio.
Meloth: pleni·aut adimpleti·siue plenitudines.
Melothi: pleni mei·uel adimpletiões mee.
Melloth: pleni·uel adimpleti·seu plenitudines·aut adimpletiones.
Mellothi: pleni mei·uł adimpletiões mee.
Melsa: rixa·uel in açimis.
Mellucb: vallis salsa ignis mordentis·uel vallis salis volorẽ ꝓstolantiũ.
Mellucbarẽ: vallis salsa mordẽtiũ lapides uel vallis ignea lapidũ aceruatoꝝ.
Mellutb: plenitudines·uel adimpletiões.
Mem: a quo·uel ex ipsis.
Mẽbrana: apꝛta·uel manifesta·seu aptio·uel manifestatio.
Membis: os·uł ab ore·siue os ei⁹·aut os ex ipsis.
Membibroseth: os ꝓfusiõ·uel os cõfusiõis·siue os ignominie·aut ꝛe ore ignominia.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Memphon : os meror̃·uel ꝛe oꝛe iniq̃tatis.
Memmius: ex quo q̃s·uel ex ipsis iste.
Memim: aq̃ mee·uel viscera mea ex ipsis.
Memrath: ex q̃ ꝛec⁹·uel viscera cõmotiõis
Men : viscera·uel ex ipsis.
Menna: viscera mea·ul' ex ipsis itimis meis
Menelaus : viscera maledicta·uel ex ipsis maledictis.
Mer : apꝛtus·uel manifestus·siue illuminans·aut illuminatio.
Merab: multitudo·uel ꝛe multitudine·siue manifestans patrẽ·aut illuminatio patris
Merari : amaricans· uel amaritudo· siue apiẽs vigilias·aut illuminãs suscitationẽ.
Merarite: amaricantes·uel amaricati·siue apientes vigilias·aut illuminantes suscitationem.
Mercurius: apꝛiens ciuitatib⁹·uel illuminans occursum signi.
Mere : aptus·ul' manifest⁹·siue illuminãs eũ·aut illuminatio eius.
Mered: rebꝛllis·uel aptio·siue illuminans· aut manifestatio.
Merephꝛt: fouens·uel cubãs·siue cubabat aut confouebat.
Meremuth : apꝛiens moꝛtẽ·uel illuminãs moꝛtuos.
Meribaal: litigans cum marito·uel litigãs cum altissimo·siue litigans in maritũ·aut litigans contra altissimũ.
Merimuth: apꝛiens moꝛtẽ·uel illuminans moꝛtuos.
Merob: multitudo·uel multitudine.
Merodach : amara ꝓcacitas·uel amaritudinẽ imittens·seu amare cõtrit⁹·aut amara contritio.
Merom : aque·uel ꝓfunditates.
Meron: illuminans merentes·uel manifestans iniquos.
Meronath: illuminans merẽtes tẽpoꝛe·ul' manifestans iniquitatẽ ꝓccati.
Meronathites: illuminans merẽtes tẽpoꝛe uel manifestans iniquitatẽ.
Meroç : apiens visionẽ·uel imutatio foꝛtitudinis.
Meroç: cõsulẽs·uel cõsiliũ·siue arcbanum· aut aque sacramentoꝝ.
Mes : hospꝛs·uel hostis·siue mẽsuratoꝛ·aut mensuratio.
Mesa: euado·uel aqua rara.
Mesa: hospꝛs eius·uel hostis ei⁹·siue mẽsurans eũ·aut mensuratio eius.
Messa· hospꝛs saluãs·uel mẽsura salutis.
Mesara: aqua rara·uel ꝓpinatio·siue dans potum·aut ꝓpinatoꝛ.
Mesach : ꝓpinans·uel potũ dans·siue hospꝛs fratris·aut hospꝛs fraternitatis.
Messalem : hospꝛs missus·ul' reddẽs reddition̄·seu mẽsurãs pacẽ·aut hospꝛs iusticie
Mesaloth : euadens vinculũ·uel aqueꝛare ꝛeclinatio.
Mesameleth: potũ dans choꝛo·uel ꝓpinans a principio.
Mesech: amens·uel trahꝛns·siue cõpꝛessus aut compꝛessio.
Mesech : ꝛeficiens·uel ꝓlongans·seu ꝛefectio·aut pꝛolongatio.
Mesepha : speculatoꝛ· uel cõtemplatoꝛ·seu speculatio·aut cõtemplatio.
Meselima : capiens eos dño·uel palpatio coꝛũ ꝛeus.
Meseroth : vincula·uel discipline· seu successiones·aut excluſiones.
Meseçabel: benign⁹ ꝛeo·uel mẽsuratoꝛ dñi.
Mesphar : speculatoꝛẽ suscitans·uel contẽplationis vigilia.
Mesphareth: hospꝛs bians·ul' hospit̃ biat⁹.
Mesphe: hospit̃ laque⁹·ul' hospit̃ discipline.
Messias : crisma·uel vnctio· siue xp̃us·aut vnctus.
Messolam : hospꝛs seculi·ul' mẽsura eꝛnitat̃
Messolam : capiens eos·uel palpatio coꝛũ
Mesopotamia: eleuata voce quadã·uel eleuatio cuiusdã vocatiõis.
Mesraim : hospitãs eos·uel mensura coꝛũ. Sciendũ ꝙ̃ ꝙ mesraim egypt⁹ appellat̃.
Mesthi: varius·uel varietas.
Messulam: mẽsura ꝛeloꝛ·ul' hostis anteꝛioꝛ
Methebe: dulcis·uel dulcedo.
Methiba: virga·uel lectulus.
Methabaal : benign⁹ vir habẽs·uel q̃ bona ꝛeuoꝛatio vetustatis.
Methabel: q̃ bon⁹ ꝛe⁹·ul' q̃ bona diuinitas
Methabrhel: idem.
Methri: dulcedo vidẽs·uel dulcis visio.
Meusim: saluans eos·uel attrectatio eoꝝ.
Meça: ex hoc·uel ex isto.
Meçaab: eleuata·uel super eam·siue aqua fluens·aut aque fluuio.

Hic.i.post.m.

Mjamin : q̃s matr̃ fet⁹·ul' cui ꝛnat⁹.
Mibaar : electus· uel electio· siue

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

re electis·aut re electione.
Micha: qs h·aduerbiũ loci·uel quis ẽ iste.
Michael: quis ut re us·uel quis ẽ sicut iste dominator.
Michaia: quis ut re9·uel quis ut reitas.
Michbarob: quis hic dilatans·uel que ẽ hec latitudo.
Michas: quis est hic·aduerbium loci·uel quis est iste.
Michras: quis ẽ iste·uel quis est in h loco.
Michol: aqua omnis·uel aqua ex oibus.
Mido: metiens·uel mensuratio.
Mipbaat: aque impetus·uel aqz impulsio
Mipbibaal: os reuorãs·uel os vetustatis
Mipbiboseth: os cõfusiõ·uel os verecũdiũ· siue os cõfusionis·aut os ignominie.
Mibahel: domus rei·uel dom9 exercitus.
Miletbene: generans castra·uel generatio donantiũ.
Miletum: generãs·uel generatio·seu generare·aut onus eius est.
Milicho: regnator·uel regnũ.
Minamin: qs matris fetus·uel cui donat9 ẽ.
Myrrha: amara·uel amaricans·seu amaritudo·aut amaricatio.
Miribaal: litigans cũ marito·uel litigans cũ altissimo·siue litigãs in maritũ·aut litigans cõtra altissimũ.
Misaal: tractans deo·uel qs interrogauit deum.
Misaam: trahẽs ppl'm·uel interrogatio eoz.
Misaach: quis ut risus·uel quis ut frater· siue quis ut risus·aut quis de gaudio.
Misael: ppl'us dei·uel qs est ut saluãs deus
Misia: que indigẽtia·uel q̃ est dormitatio.
Misor: humilitas·uel tribulatio·seu de humilitate·aut de tribulatione.
Misor: plana·uel directa·siue humilis·aut campestris.
Mitilene: transmigrans·uel declinans·seu declinatio·aut transmigratio.
Mitridates: declinans donũ sufficiens·uel transmigratio doni sufficientis.
Miçaab: quis ut aurũ obrizum·uel qs est sicut aurũ purissimũ.

Hic.o.post.m.

Moab: de patre·uel ex patre.
Moabite: de patre geniti·uel ex pẽ generati.
Moaida: mensura dñi·uel sufficiens dño.
Moaç: fortis·uel robustus·siue robur·aut fortitudo.
Moaçian: de adiutorio domini·uel domin9 auxiliator est.
Mobomia: edificiũ·uel edificator.
Mobomiar: edificãs m̃·ul' edificatio mea.
Mobumia: edificiũ·uel edificator.
Mobumiar: edificãs m̃·uel edificatio mea
Mochbor: vulnerans patrẽ luminis· uel paterne iracũdie.
Mochona: suppositio·uel sustentaculũ.
Mochori: venundator meus·uel venũdatio mea.
Mochot: plage·uel vulnera.
Mochotha: plaga eius·uel vulnerans eũ.
Modab: natiuitas·uel generatio.
Modaba: nascens patri·uel generatio ei9.
Modin: iudiciũ·uel iudicatio.
Modim: iudicans eos·uel iudiciũ eoz.
Modollã: generationẽ testificans·uel natiuitatis testificatio.
Moelath: dolẽs·uel parturiẽs·siue ab adolescente·aut a parturiente.
Moelathi: dolor meus·uel parturiẽs mihi.
Mosei: palpatio·uel attrectatio.
Moseia: palpans eũ·uel attrectatio eius.
Moyses: aquaticus·uel assũptus de aqua
Moyses: vrgens·ul' liniens·siue attrectãs aut palpans.
Molada: princeps pisciũ·uel dolor parturientis.
Molath: regnans·uel principans·seu dolẽs aut parturiens.
Molathi: rex meus·uel princeps me9·siue dolor meus·aut parturitio mea.
Molathite: regnantes·uel p̃cipantes·siue dolentes·aut parturientes.
Molchõ: regens eos·uel p̃nceps eoz.
Molid: infirmitas·uel a p̃ncipio.
Moloch: rex·uel princeps·siue rex noster· aut princeps noster.
Mool: infirmitas·uel ad infirmitatem·siue chorus·aut a principio.
Moola: chorus eius·uel ab initio ei9·siue infirmans eũ·aut infirmitas eius.
Mooli: infirmitas mea·uel de infirmitate mea·siue chor9 me9·aut a principio meo.
Mooli: chorus labozie·uel a principio laborioso·siue infirm9 laborans·aut de infirmitate laboriosa.
Moolite: chori mei·ul' a p̃ncipio meo·siue infirmitates mee·aut de ifirmitatib9 meis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Moos: infirmitas·uel habitaculũ.
Mooſa: infirmans eũ·uel habitaculũ ei⁹.
Mooſia: infirmus dñs·uel habitaculũ dñi
Mozath: heres·uel hereditas.
Mozathi: heres meus·uel hæreditas mea.
Mozathite: heres meus iſte·uel hæreditas mea iſta.
Mozaſthim: hæres eozũ iſte·uel hæreditas eozum iſta.
Mozaſthite: hæredes mei iſti·uel iſte ſũt hereditates mee.
Mozia: viſio·uel viſionis·ſiue illuminans·aut dilucidãs. Ipſe eſt loc⁹ in quo abzahe dictũ eſt·vade in terrã viſionis.
Mozithi: hæres meus·uel hæreditas mea.
Mozome: ſublimitas·uel celſitudo.
Moſa: ſalus·uel eruditio.
Moſee: ſaluator·uel ſaluificator· ſiue a ſaluatore·aut ſaluificatore.
Moſellamoth: capiens eos mozti·uel palpatio mozis eoz.
Moſera: eruditio·uel diſciplina.
Moſeroth: vincula·uel diſcipline.
Moſphetaim: ſortes·ul' vicinie·ſeu ſortium aut viciniarum.
Moſi: palpator·uel attrectator.
Moſoch: captura·uel capiens·ſiue capientes·aut capture.
Moſollom: capiẽtes eos·ul' palpatio eoz.
Moſollamia: capiens eos dño·uel palpatio eozũ dñs.
Moſollamoth: capiens eos mozti·uel palpatio mozis eoz.
Moſollam: capiens eos·uel palpatio eoz.
Moſura: vinculũ·uel diſciplina.
Moçel: erudit⁹ hæo·uel diſciplina hei.
hic.u.poſt.m.
Mmin: cõſolãs eos·uel viſcera eoz
Muſa: palpans·uel attrectans·ſiue palpatio·aut attrectatio.
Muſach: palpãs frẽm·uel attrectatio fris.
Muſeroth: vincula·uel diſcipline.
Muſithe: palpãtes·uel cõtrectãtes.

Sequitur de nominib⁹ incipientibus ab. N. littera.

Naa: pulchra·uel pulchritudo.
Naab: abſcondit⁹·uel requieſcens.
Naabi: abſconditus mihi· uel requietio mea.
Naad: pulchra fuit⁹·ul' pulchr̃ teſtimoniũ
Naalal: laudant·uel laudabũt·ſiue torrẽs aut laudatio.
Naalia: torrens dei·uel laudans dũ.
Naaliel: torrẽs dei·uel laudatio dñi.
Naalon: de⁹ cãdoris·ul' pulchritudo laterũ.
Naama: decora·uel pulcherrima·ſiue commouens eos·aut cõmotio eoz.
Naaman: decorus·uel pulcherrim⁹·ſiue cõmouens eos·aut cõmotio eoz.
Naamath: mouẽs mortẽ·uel decor peccati.
Naamathite: mouẽtes mortẽ·ul' decori pctõ
Naamin: pulcherrimus·uel cõmotio eozũ.
Naar: puer·uel infantulus.
Naara: puer ei·uel infantulus eius.
Naarath: pueritia tẽporis·uel infantia peccatoris.
Naari: puer mihi·uel infantulus meus.
Naarias: puer dño·uel infantulus dñi.
Naas: ſerpens·uel coluber·ſiue augurans·aut augurium.
Naaron: reqes ſonãs·uel reqetionis ſonit⁹
Naaſon: coluber murmurãs·uel ſerpens inutilis·ſiue augurans dolorẽ·aut auguriũ iniquitatis.
Naath: decor tẽporis·uel pulchritudo peccati·ſiue abſcondens peccatũ·aut requieſcens tempore.
Naaçab: ex tũc ꝓphẽta·uel ꝓphẽtauit tunc· ſiue pulchrũ auxiliũ·aut ceſſionis initiũ.
Nabai: cõſpicuus·uel requieſcens.
Nabaioth: ſedens·ul' excludens·ſiue requieſcens tempore·aut cõſpicuus reſponſiõe.
Nabal: ſtultus·uel inſipiens.
Nabao: ꝓphẽte·uel venientes.
Nababot: ſedens·uel excludens·ſiue cõſpicuus·aut requieſcens.
Nabath: ſcandalum·uel ſcandaliçans·ſiue inſipiens·aut inſipientia.
Nabathei: inſipientes·uel ſcandaliçantes.
Nabau: veniens·uel includẽs·ſeu venimus aut incluſimus.
Nabdael: vrſus dei·uel ſeruiens deo.
Nabeoth: ꝓphetans·uel ꝓphẽtatio.
Nablath: organũ·uel laudatoriũ.
Nablion: pſalteriũ grece·laudatoriũ latine
Nablum: organũ·uel laudatoriũ.
Nabo: ſeſſio·uel ꝓphetia·ſiue concluſio·aut ſuperueniens.
Nabobe: ꝓphẽta·uel ꝓphetia.
Naboth: ſeſſio·uel ꝓphẽtia·ſiue cõcludens·

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aut supueniens.
Habu : veniens·uel includens.
Habuchodonosor : sedēs in angustia agnita·uel sessio in agnitione angustie·siue prophetans istiusmodi signū·aut pphetia laguncule anguste.
Habusabarai: calcans tempus·uel calcatio temporis.
Habusaracbim : calcator fratrū·uel calcatio fraternitatis.
Habutbei : ppbete·uel ppbetantes.
Habusardan: ppbetauit palcas·uel ppbetia alieni iudicij.
Hacbem: ꝑparans eos·uel preparatio eoꝝ.
Hacbon: preparans wlorē·uel preparatio iniquitatis.
Hacbor : reqescente luce·uel obscuratio nouissima·siue requies luminis·aut preparatio iracundie.
Had : ascendens·uel ascensio.
Hadab: votiuus·uel spontaneus.
Hadabias: wuēs dño·uel spontaneus dñi.
Haeman : fidelis·uel fidelitas·siue mouēs eos·aut motus eorū.
Haetb: requiescens·uel requietio.
Haphador: dispersa generatio·uel dispersio generationis.
Haphech : marina·uel maritima.
Haphedor : conuersa generatio·uel cōuersio generationis.
Haphetg: marinus·uel maritimus.
Haphei : maritimi·uel animarum refrigerationes.
Haphes: anima·uel refrigerium.
Haphis: idem.
Hagge : meridies·uel meridianus.
Hageb: idem.
Habaim: puer meus·uel infantia mea.
Habelel : bymnus·uel laus· siue laudans dēū·aut dei laudatio.
Haid: salū·uel mare·siue fluctuans·aut instabilis ⁊ sedis incerte.
Haim : fluctus·uel motus·siue fluctuans· aut cōmotio.
Haiotb: cōspicuus·uel excludens.
Halol : torrens·uel laudatio.
Hama: deus·uel cōmotio.
Hamoel : wrmiuit de⁹·ul' wrmitio dei·siue bi qui sūt dei·aut quos wrmire facit deus.
Hamra : pardus·uel amaritudo·siue amaritudines·aut amaricationes.
Hamrim: pardi·ul' apostate·siue pfugi·aut transgressiones eorū.
Hamsi: palpans·uel tāgens·siue attrectās aut attrectatio.
Hamubel : loquens cum deo·uel cum quo loquitur deus.
Hamutelite: loquentes cum deo·uel cū quibus loquitur deus.
Hanee: piscis·uel fetus·siue germē pulchritudinis·aut pascua eorū.
Hartisus : colligens·uel collectio·siue lucerna scindens·aut accensus leticie.
Hasab: exsiccans·uel exsiccatio·aut germinatio eorum.
Hasaram: germē molle·uel germē tenerum siue germinans eis.
Hasia : coluber dñi·uel serpens dominator.
Hasib: titulus·uel statio.
Hasim: dux·uel ꝑnceps·siue ꝑncipans eis.
Hason:consolans·uel quiescens·siue augurans·aut augurium.
Hasor : pulchritudo luminis·uel cōsolans angustiatum.
Hatbam: donatus eis·uel donatio eorū.
Hatbamelech:donatus regno·uel donatio regnatoris.
Hatban: donans donū·uel donatus gratie.
Hatbanabel:donū dei·uel donauit eū deus.
Hatbinei: donātes·ul' donati·siue bypodiacones grece·aut subministri latine.
Hatbon : donatus merori·uel donatio iniquitatis.
Haua:semen·uel germen·siue latratus·aut pulchritudo.
Haue: idem.
Haum: germinans·uel cōsolator.
Hauū : germinans eis·uel cōsolatio eoꝝ.
Haçaretb: flos·uel virgultū·siue sanctitas aut consecratio.
Haçaretb: vnctio·uel mundicia·seu custodiens·aut separatio.
Haçarcus : virgultū·uel floridus·siue custodiens·aut separatus.
Haçareus:mundus·uel sanctus·siue vnct⁹ aut cōsecratus. Utrūq; ꝺ nomē apud hebreos nō scribit̄ p.ç.litterā·sed p hebreum sade qꝺ nec.s.nec.ç.litterā sonat.
Haçarei : virgulta·uel floridi·siue custodientes·aut separati.
Haçarei: mūdi·ul' vncti·siue sā·aut ꝑsecrati
Haçareni: idem.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Dapolis: mire commota·uel mira commotio.
Debaaç: latratus apprehensus·uel latrantis apprebensio.
Debaial: latrãs laxus·uel latrãs laxatus· seu latrãtis leuitas·aut latrãtis latitudo.
Deballatb: latratus temporis·uel insipientia peccatoris.
Debe: latrans·uel latratus·siue psalterium aut mensura.
Debal: latrans eo·uel latrat⁹ ei·siue mensura ei·aut ei psalteriũ.
Debo: latrans·uel latratus.
Debui: latrator meus·uel psalteriũ meũ.
Decbao: paratus iste· uel paratio ista.
Deceb: statio·uel attrectatio.
Decbo: percutiens·uel percussio.
Decboda: includens iudicio.
Decopbati: excludens·uel exclusio·siue inclusum apiens·aut pcussionẽ euadens.
Decbota: aroma·uel thymiama·siue storax eius·aut aromatiçatio eius.
Deele: scala·uel torrens.
Deelamite: cuiusdã hæredes·uel cuiusdam hæreditates.
Deelle: cuiusdam hæredes·uel cuiusdam hæreditas.
Deellamite: scale·uel torrentes.
Deelescol: torrẽs botri·uel botrus torrẽtis.
Deema: consolans·uel consolatio.
Deemias: cõsolat⁹a dño·uel cõsolatio dñi.
Deesta: es·uel metallũ.
Depbaæl: spirans eo·uel applicãs ori ei.
Depbe: spirans·uel sufflans·siue spirit⁹·aut aut sufflatio.
Depbæ: applicans ori·uel ligurius: quod est nomen lapidis.
Depbec: pruna·uel carbo·siue seducẽs·aut seductio.
Depbeg: idem.
Depbẽdor: marina·uel maritima.
Depbi: purificans·uel purificatio.
Depbsa: purificans aggrauatũ·uel purificatio aggrauati.
Depboa: receptio·uel dissolutio.
Depbusim: aptũ nomẽ·ul' dissoluta auditio
Deger: florens·uel floridus.
Degoda: icludẽs iudicio·uel pcussio iudicij
Debiel: stans deus·uel statio dei.
Debisotb; stans·ul' statio·siue stat⁹ tẽporis.
Deman: pulcbritudo·uel cõsolatio.
Dembra: ꝑfugiũ·uel apostasiũ·siue apostata aut apostasia.
Demra: ꝑfugiũ·uel transgressio·siue pard⁹· aut amaricatio.
Demri: pardi·uel apostate·siue amaricãtes eos·aut profugia eorum·seu pardoniũ·aut apostatarum.
Demrith: pardi·uel apostate.
Demroth: tyrann⁹·uel profugus·siue transgressor·aut apostata.
Demsi: palpans·uel tangens·siue attrectãs· aut attrectatio.
Demsib: stans·uel attrectãs·siue statio·aut attrectatio.
Deptbad: deceptio·uel dissolutio.
Deptali: latitudo mea·uel cõuersio eius.
Deptali: discret⁹·uel seiunctus·seu cõuoluit me·aut cõuolutio mea.
Deptalim: babitatio·uel cõparatio·siue cõuertens eos·aut latitudo eor.
Deptalim: implicatio·uel cõuersatio·siue dilatauit me·aut dilatatio mea.
Deptalimite: cõuertentes eos·uel latitudines eorum.
Deptalite: babitacula·uel cõparatiões·seu dilatati mei·aut implicationes eorum.
Deptar: purificans·uel purificatio.
Deptbe: decipiens·uel dissoluens·siue deceptio·aut dissolutio.
Deptbe: decepti·uel dissoluti·siue deceptio aut dissolutio.
Deptboim: sculptentes·uel apientes·siue decipientes eos·aut dissolutiones eorum.
Deptbupba: deceptio vite remisse·uel dissolutione claudicans.
Deptbuim: scalptentes·uel apientes·siue decipientes eos·aut dissolutiones eor.
Deptbusim: aptum nomen·uel dissoluta auditio.
Der: lucidus·uel lucerna.
Deregel: lucis acerv⁹·uel lucerne aceruatio
Dereus: lucis consiliũ·uel lucerna festinãs
Deretb: citbara·uel q̃si lucerna·seu lux vite aut lucerna pauoris.
Dergal: lucis acerv⁹· uel lucerna aceruata
Dergel: lucerna aceruata·uel lucerne acer- uatio.
Derger: lucerna inuoluta· uel lucerne in- uolutio.
Deri: lucens mibi·uel lucerna mea.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Meria: lucens dño·uel lucerna dñi.
Mesia: colubꝛ dñi·uel serpens dominicus.
Mesibi: titul⁹ meus·uel statio mea.
Meson: augurans·uel auguriũ·siue augur fortis·aut auguris fortitudo.
Metruth: tẽptatio tenera·uel fugitiu⁹ tener
Mestheus: erarius·uel metallarius.
Methman: ꝛecus·uel motio·siue cõmouens eos·aut cõmotio eoꝝ.
Methua: imago·uel imaginatio.
Metophati: includens me·uel inclusio mea.
Metophatite: includẽtes·uel inclusores mei

Hic.i.post.n.

Nicanor: stans lucerna·uel statura lucida.
Nicodemus: includens iudicio·uel effusio terrenitatis.
Nicholaus: effluens·uel effluxio·siue stult⁹ ecclesie languentis·aut stultitia languor ecclesie.
Nicholaite: effluentes·uel effluxiones·siue stulti ecclesie languentis·aut stultitia languoris ecclesie.
Nichopolis: germẽ ꝓtectionis mee·uł ꝓtectio germinis mei.
Niger: ascendens·uel ascensio.
Nimpha: os applicatũ·uel oris applicatio.
Niniue: feta·uł speciosa·seu germẽ pulchritudinis· aut natiuitas pulchra.
Niniuite: feti·uel speciosi·seu germina pulchritudinis·aut natiuitates pulchre.
Nisan: augurans gratiam·uel auguriũ ꝛonationis.

Hic.o.post.n.

Oa: mouẽs·uel cõmotio.
Noadaida: mouens seruitutẽ dño· uel cõmotus testimonio ꝛei.
Noadiae: mouẽs diluculũ·uł cõmotio illuminati.
Nobaba: mouens eos·uel cõmotio eoꝝ.
Norath: mouens impꝛiũ·uel cõmotio cõsũmationis visionũ.
Nob: latrans·uel latratus.
Nodab: vter·uel inflatio.
Noe: resquiescẽs·uel requieuit·siue cõmot⁹· aut cõmotio.
Noema: ꝛecoꝛ·uel fides·seu voluptas·aut ꝛelectatio.
Noeman: pulchritudo·uel pulchꝛ·seu consolatus·aut cõsolatio.
Noemanite: pulchri·uel cõsolati·seu consolatores·aut cõsolationes.
Noemi: pulchra·uel cõsolata.
Noesthe: metallũ·uel es eius.
Noesthã: es eoꝝ·uel metallũ eoꝝũ.
Noephbeth: motus aptus·uel cõmotio latitudinis.
Noga: meridies·uel meridianus.
Noge: idem.
Noom: ꝛecus·uel cõsolatio.
Nooꝛai: ꝛecoꝛans magistrũ meũ·uel cõsolatio magistri mei.
Nooꝛari: ꝛecoꝛans currentẽ magistrũ· uel cõsolatio cõsũmati magistri.
Noꝛam: requiescens excelse·uel cõmotio exaltati.

Hic.u.post.n.

Uath: pulcher·uel pulchritudo.
Un: pascẽs eos·uel pascua eoꝝ.
Un: fetus·uel piscis·siue vnic⁹·aut sempiternitas.
Unenius: ꝛecoꝛus·uel fidelis.

Sequit ꝛe incipientibus ab.O.littera.

Oad: vnitas·uel laudatio.
Oal: tabꝛnaculũ·uel inbabitatio.
Oali: tabꝛnaculũ meũ·uel inbabitatio mea.
Oam: ꝛe populo·uel insaniens.

Hic.b.post.o.

Obab: sꝑans·uel amplexans·siue dilectus·aut dilectio.
Obadia: seru⁹ dñi·uel seruiẽs dño.
Obag: magus·uł phitonissa·siue incantatoꝛ·aut incantatio.
Obdarem: seru⁹ australis·uł seru⁹ african⁹
Obdias: seruiens dño·uel seruitus dñi.
Obed: seruitus·uel seruitoꝛ.
Obededom: seruiens rufo·uł seruiẽs fuluo· seu seruiẽs terre·aut seruus sanguineus.
Obedia: seruus dñi·uel seruiẽs dño.
Obediel: seruus ꝛei·uel seruiens ꝛo.
Obia: seruus dñi·uel seruiens dño.
Obotb: phitones·uł magi·siue lagene gꝛãꝛes·aut lagenaꝝ granditas.

Hic.c.post.o.

Ochet: diligens·uel pscrutans· siue dilectio·aut pscrutatio.
Ochol: tenens habitationẽ·uel apprehendens tabꝛnaculũ.
Ochoza: tenẽs mg̃rm·uel retẽtio magistri.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Odxoçatb: retentio·uel apprehensio.
Odxoçias: retinēs dñm·uel apprehensio dñi.
Odxran: tenēs·uel apprehēdens·siue retentio·aut apprehensio.

¶ hic.d.post.o.

Odaita: mēsurans·uel mensuratio.
Odema: seruꝰ dñi·ul testificās dñm
Odia: idem.
Ododa: idem.
Ododlā: testimoniū eorum· uel testimonij approbatio.
Ododlamites: ꝓtestans aliquē·uel testimoniū in aqua.
Oddor: cōtestans generationē·ul testificatio generationis.
Odoma: seruus dñi·uel testificās dñm.
Odsi: mēsis meus·uel mensura mea.
Odura: mensura magistri· uel testificans magistrū.

¶ hic.e.post.o.

Oepha: mensura·uel effundens·siue estus·aut estuatio.
Oephi: mensura triū modiorū·uel tres modij mensurati.
Oepb: diligens·uel pscrutans·siue dilectio aut perscrutatio.

¶ hic.ph.post.o.

Ophba: effusio·uel estuatio.
Ophbal: nebula·uel obscuratio·siue obscurans·aut nebulosus.
Ophba: thalamus eor·uel maritima eor.
Ophbar: volans·uel volatus· siue volātes aut volationes.
Ophbat: aurū obrizū·uel aurū purissimū.
Ophbaç: idem.
Ophxl: nebula· uel obscuratio·siue obscuratus·aut nebulosus.
Ophxr: ignominia·uel ignominiosus.
Ophi: infirmus·uel ignominiosus.
Ophim: tabernacula·uel habitationes.
Ophimi: tabnacula mea·uel habitationes mee.
Ophir: infirmās·uel infirmitas·siue irritū· aut ebriosum.
Ophin: discalciatus·uel insana cōuersio.
Ophra: volans·uel thalamus.

¶ hic.g.post.o.

Og: cōgregās·uel aceruās·seu absconditus·aut coacervatio.
Oga: nobilis·ul gloriosus·siue absondens eū·aut coaceruans ei.

¶ hic.h.post.o.

Ohia: ipse coḡuit·uel cognouit dñs.
Ohiada: ipse cognouit seruitutem· uel cognouit dñs testimoniū.
Oholi: tabernaculū·uel inhabitatio.

¶ hic.i.post.o.

Oja: infirmās eū·uel infirmitas eius.
Oiam: infirmans eos·uel infirmitas eorum.
Oiam: seculū·uel ętnitas·siue ānus iubileus·aut annus remissionis.

¶ hic.l.post.o.

Olda: destruens·uel discernens·siue destructio·aut diuerticulū.
Oldai: destruens me·uel discernēs mihi·siue diuerticulū meū·aut discretio mea.
Oldam: discernēs nonū·ul diuerticulū gre.
Oli: infirmitas·uel protectio.
Oliab: infirmās patrē·uel protectio patris
Olimpa: nolens·uel pturiens.
Olimpiadis: nolor tristiū·ul'pturiēs fuitutē
Olofernes: infirmitas discessionis·uel infirmans vitulū saginatū.

¶ hic.m.post.o.

Omar: populū amaricās·uel plus amaricatus.
Omer: crispans·uel manipulus.
Omri: crispans me·uel manipulus meus.
Omroi: crispans magistrū meū·uel manipulus magistri mei.

¶ hic.n.post.o.

On: nolor·uel meror.
On: iniquitas·uel inutilitas.
On: musitatio·uel murmuratio.
Ona: merens eū·uel nolor eius.
Ona: inutilis ei·uel iniquitas eius.
Ona: murmurans ei·uel murmuratio eius.
Onam: meror pli·uel meror eor.
Onā: inutilis pl'o·uel iniquitas eor.
Onā: murmur populi·uel musitatio eor.
Onan: meror noni·uel nolor gratie.
Onan: iniqtas noni·uel inutilitas gratie.
Onan: murmurās nono·ul musitās gratie
Onesimus: decorus·uel rndēs·siue decus· aut responsio.
Onesiphorus: respondens litteris·uel decore adixrens.
Oni: merens mihi·uel nolor meus.
Oni: inutilis mihi·uel iniquitas mea.
Oni: murmur meū·uel musitatio mea.
Onni: nolore cōmotꝰ·uel meroze reqescēs.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Onni : inutilis reqes·uel iniqua cõmotio.
Onni : murmure motus · uel musitatione quiescens.
Onias : merens dño·uel dolor dñi.
Onías: iniquus dño·uel inutilis dñs.
Onias: murmurans dño·ul' musitatio dñi
Ono: merens eũ·uel dolor eius.
Ono : inutilis ei·uel iniquitas ei⁹.
Ono : murmurãs ei·uel musitatio eius.
Onon : murmure musitans·uel musitatiõe murmurans·siue dolor inutilis·aut merẽs iniquitate.

¶ hic.o.post.o.

Ola: tabernaculũ·uel inbabitatio.
Olla: idem.
Oli: tabernaculũ meũ·uel inbabitatio mea.
Oliab : tabernaculũ meũ pat·ul' inbabitatio mea patris.
Oliba: tabernaculũ meũ i ea·uel ipsa ẽ tabernaculũ meũ.
Olibama : tabernaculi altitudo·uel babitaculũ meũ in aliquo.
Oon : labor·uel dolor·siue dolens aut laborios⁹.
Ooçam : videns eos·uel fortitudo eor.
Ooçias: videns dñm·uel fortitudo dñi.

¶ hic.r.post.o.

OR : foramen·uel iracundia.
Or : mons·uel lumẽ·siue pellis·aut iracundus.
Oraim : concipiens·uel cõprehendens·siue cõceptio·aut cõprehensio.
Oram : irati·uel ne excelso·seu ne iracũdie· aut ne iracũdo.
Oram : mons populi·uel lumẽ eor.
Oram: pellis populi·uel foramen eor.
Oram: iracũdus popul⁹·uel iracũdia eor.
Orcbatb: estimans·uel estimatio.
Orcbatbi: estimãs mibi·ul' estimatio mea.
Orcbiatbarotb : longa corona·uel lõgitudo corone.
Oreb : ardor·uel siccitas·siue coruus· aut solitudo.
Oreb : mensa·uel massa·siue temptans·aut temptatio.
Orem : dolor·uel iracũdia.
Oretb: longanimis·uel diuturnus·seu longanimitas·aut diuturnitas.
Orpba: ceruix eius·aut superbiens ei.
Ori : lux mea·uel mons meus.
Ori : pellis mea·uel foramen meũ.
Ori : irascens mibi·uel iracũdia mea.
Ori: gigas·uel excelsus.
Ori: coquens·uel excludens.
Ori : apprehẽdens me·uel apprehẽsio mea.
Orim: gigantes·uel excelsi.
Orim: apprehendentes me·uel apprehensiones mee.
Orim: loquentes·uel excludentes.
Orma: anathema·uel anathematiçatio.
Ornã : lumẽ nobis·uel illuminatio nostra.
Ornan : lumẽ gre·ul' illuminatio donatiõis
Oron : mons inutilis·uel foramen tristicie.
Oron: pellis iniqua·uel ira murmurantiũ.
Oron : lumen merorꝫ·uel dolor musitantiũ.
Oronite: montes inutiles·ul' foramina tristiciarum.
Oronite: pelles iniq̃·uel dolores musitãtiũ
Oronite: lumina merorꝫ·uel iracũdie murmurantiũ.
Oronim : lumen merorꝫ eorꝝ·uel iracũdia iniquitatis eorꝝ.
Oronom : mons inutilis eis·uel foramem tristicie eorum.
Ornaim : idem.
Oronaim : lumẽ merorꝫ eorꝝ·uel iracũdia iniquitatis eorũ.
Orthosiada : recte indigens testimonio·uel lumẽ positiũ testificationi.

¶ hic.s.post.o.

OSa : spes·uel saluatio.
Osai : spes mea·uel saluatio mea.
Osaias : sperãs i dño·uel saluatio domini.
Osanna : salua·uel vivifica·siue saluifica nos·aut saluificatio nostra.
Ose: spes·uel saluator.
Osee : sperans in eo·uel saluatio eius.
Osia: sperans in dño·uel saluatio dñi.

¶ hic.t.post.o.

OTbã: tepus eis·uel designatio eorꝝ.
Othxi: signũ meũ·uel temporalitas mea.
Othio: dolor eius·uel cõtristans eũ.
Othir: pctõ vigilans·uel signũ temporale.
Othin : stans pctõ·uel statio temporalis.
Otholia: signũ laborꝫ·ul' designatio tpalis.
Othoniel: signũ dei·uel respondens deo.
Othotã : signãs eos·uel designatio eorꝝ.

¶ hic.x.post.o.

OX : violenter·uel voluntarie.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Chic.c.post.o.

Oza: videns·uel robustus·seu visio· aut fortitudo.
Oçai: fortis meus·uel robur meũ· siue videns me·aut fortitudo mea.
Oçam: videns eos·uel fortitudo eoꝝ.
Oçã: videns nonũ·uel fortitudo gratie.
Oçamoth: q̃si signũ·uel fortꝫ ꝛsignatio.
Oçaçi: fortꝫ ductor·uel videns oliuã.
Oçen: videns fortẽ·uel fortis oculus.
Oçensera: videns fortẽ ꝓncipis·uel fortis oculus angustiati.
Oçgi: videns luctã·uel robustꝰ luctator.
Oçi: vidẽs·uel robustus·seu visio·aut fortitudo.
Oçnas: videns dñm·uel fortitudo dñi.
Oçnã: visio dñi est·uel fortitudo dñi est.
Oçnth: germinans·uel germinatio.
Oçniel: videns deũ·uel fortitudo dei.
Oçnielite: videtes deũ·uel fortitudines dei.
Oçnin: auris mea·uel auditus meus.
Oçnite: aures mee·uel auditores mei.

Sequit ꝛ incipientibus a.P.littera.

Palbum: redimẽs cadentẽ·uel re· demptio cadentis.
Palestina: ore cõtusa·uel ore cõtũ· dens·siue os malleatoris·aut oris cõtusio
Palestini: ore cõtusi·uel ore cõtũdẽtes·siue ora malleatorũ·aut oris cõtusiones.
Palmiram: ore cõtũdẽs·uel os malleatorꝫ.
Pãphilia: conuersio a ruina·uel diuisio cadentium.
Pamphiliẽses: cõuersi a ruina·uel diuisiõe cadentes.
Panaretos: liber ecclie. ul liber ecclesiasticꝰ
Parapharastes: garrulus·uel cõiectator.
Parasceue: cena pura·uel preparatio.
Parion: discooptus·uel discoopiens.
Parmena: diuidẽs plenitudiuẽ·uel diuisio plenitudinis.
Partbia: perfecte diuidens·uel perfecta diuisio.
Partbi: perfecte diuidentes·ul perfectio diuidentium.
Pasca: transcensus·uel transgressio.
Pathma: separatio·uel separatrix.
Pathmos: separatio bestis·uel separatio palpantium.
Patroba: vidẽs eũ·uel dissolutio eius.
Patroclus: separans·uel dissoluens.
Patura: separatrix·uel separatio.
Paulus: os tubæ·ul os eoꝝ·seu electũ mirabile·aut electionis miraculum.

Chic.e.post.p.

Pedno: temptatio mouens·uel dissecatio cõmotionis.
Pelusiũ: os malleans·uel os malleatoris.
Pentateuchũ: quinq̃ libri moysi·uel q̃nq̃ libri mosaici.
Pergamũ: dissecans valles·uel diuidens cornua eoꝝ.
Pergen: deuorans·uel vorago.
Perybolus: saccus absortus·uel repositio inueterata.
Perida: temptatus dilectus·uel temptatio amabilis.
Perichopen: incisus·uel incisio.
Perone: sacculus·uel repositio.
Persida: tẽptãs·uel latera sua dissuens.
Perse: temptati·uel latera sua dissuentes.
Persipolis: temptatio ciuitatũ·uel dissuens latera ciuitatibus.
Petrus: agnoscens·uel discalciãs·siue cognitus·aut dissoluens.

Chic.i.post.p.

Pigmei: cogniti dño·uel hominũ cognoscentes.
Pila: os malleãs·uel oris cõtusio.
Pilatus: ore cõtũdens·uel os malleatoris.
Pirrus: dissoluens·uel dissolutus.
Pisida: cognita dño·uel cognitio dñi.
Pisticũ: fidele·uel fidelitas.
Prisca: cognita·uel cognoscens.
Priscilla: cogñscens dñm·uel cognitio dñi.
Priscus: agnitus·uel agnoscens.

Chic.o.post.p.

Oblí: tabernaculũ·uel inhabitatio
Pollati: ore cõtũdens·uel os malleatoris.
Pontus: inclinans·uel inclinatio.
Pontici: inclinantes·uel inclinationes.
Pontius: declinans consiliũ·uel declinans festinationẽ.
Portius: dura diuisio·uel diuidens duritiã eorum.
Posidonius: cognoscens natiõnẽ·ul cognitio cõmotionis.
Probus: fructus ꝓfusus·uel fructuũ ignominia.
Procorus: fructus congregãs·uel fructuũ

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

congregatio.
Ptolemeus : ad mensurā ꝛeducens·uel ad mensuram reductus.
Ptolemai:ad mensurā ꝛeducens·uel ad mē/ suram ꝛeductio.
Ptolemaida: ad mensurā ꝛeducens·uel ad mensuram reducta.
Ptolemais : idem.
Ptolemaidenses : ad mensuram ꝛeducti·uł ad mensuram reducentes.

Hic.u.post.p.

Publius:tabernaculū·uł ibabitatio
Pudens: indutus consilio·uł indu/ mentum consilij.
Puteolis: ꝛeclinans·uel ꝛeclinatio.
Putiphares : os inclinans· uel oris incli/ nato·siue os inclinans ad dissecandū·aut dissecans ad os inclinandū. Hec oia noia greca uel latina ſm linguam hebraicam violenter interpretata sunt. Sciendū nāq; est q; apud hebreos.p. littera nō habetur· nec vllū nomē est apud eos·qō b̄ elemētū sonet. Abusiue igit accipienda sunt.

Sequit ꝛ incipientiḇ ab. R. littera.

Raab: fames·uel impetus.
Raab:lata·uel dilatata·siue latitu/ do·aut dilatatio. Si enim raab per ain mediā litterā scribatur·famē significat siue impetū. Si ꝓo q̄ hꝛeb·latitudinem·uel dilatationē·hoc aūt euenit ſm accentuū ꝫ litteraq; diuersitatē: ut in tam varias ꝫ cō/ trarias significationes noia cōmutent. ꝫ ī tam diuersa vertantur.
Raaba: fames eius·uel impetus eiꝰ·siue di/ latans eū·aut dilatatio eius.
Raabia: impetꝰ dñi·uel famelicus dño·siue diiudicans dñm·aut diiudicatio domini.
Raabath: bucca·uel maxilla·seu bucce·aut maxille.
Raam : multū·uel visio. siue tonitruū· aut multitudo.
Raama: videns·uel tonitruū eiꝰ·siue multū ei·aut multitudo eius.
Raamas : multū dño·uel visio dñi·seu vi/ dens dñm·aut tonitruū dñi.
Raamses: malitia tinee·uł malitia ꝛe tinea siue intonuit letus·aut intonantis leticia.
Raason: cursus·uł placētia·siue contēpla/ tio·aut consūmatio.
Raatha : magister peccati·uel magistratio temporalis.
Raba:multa·uel magna·siue iudicans·aut iudicium.
Rabaā: multitudo populi·uel magnitudo eorū.siue iudicans populos·aut iudicium populorum.
Rabai: multū mihi·uel magnitudo mea·si/ ue iudicans me·aut iudiciū meū.
Rabath :multū temporis·uel grāde pcm̄· siue iudicās tēpus·aut iudiciū peccatoꝝ.
Rabi : doctor·uel magister·seu docens me· aut magister meus.
Rabiuth: doctrina multitudinis·uel magi/ steriū iudicantis.
Rabaai : multa hec·uel multitudo ista.
Rablath: multū·uel multa·siue multitudo· aut multitudines.
Rabmag: princeps cibi·uł dñator edentiū.
Rabni: doctor·uel magister·seu docēs me aut magister meus.
Rabotb: grāde signū·uel multū respondēs· siue iudicans respondentes·aut iudiciū re/ spondentiū.
Rabsaces: multus osculo·uel princeps ꝛe/ osculans.
Rabsaris: princeps eunuchus·uł magister eunuchoꝝ.
Rabares: multū alienꝰ·uł grādis ꝛescēsio.
Racba:vanus·uel vanitas·siue absq; cere/ bro·aut signū substantionis.
Racbab: cōcita·uel quadriga·seu visio·aut ascensio.
Racbal : tristis·uel ꝛorsū ferens·siue res· aut negociatio.
Racbel : ouis·uel visio·seu videns ꝛeū·aut videns principiū.
Racbus: substantia·uel pecunia.
Radai: videns me·aut fortitudo mea.
Rapha: sanitas·uel medicina ꝛei.
Raphael : sanans deo·uel medicina ꝛei.
Raphaia: sanans dño·uel medicina dñi.
Raphaim : gigantes·uel medici·siue factu/ re nostre·aut lapsati eoꝝ.
Raphao : sanans eū·uel medicina eius.
Raphaça: sana visio·uel medicina fortitu/ dinis.
Raphes: ꝛeflens·uel medicus·seu volucris· aut cursus oris.
Raphidim:temptatio·uel lapse manꝰ·seu vi/ sio oris·aut vidit os sufficiens eis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Rapbidim: ſanitas foꝛtiū·uel ſanitas iudicij·ſeu viſionis foꝛtis·aut diſſolutio foꝛtiū. Juxta pꝛopꝛietatē ꝙo lingue ſyre interpꝛetatur remiſſe manꝰ·uel remiſſio manuū.
Rapbion: medicina doloꝛis·uel temptatio iniquitatis.
Rapbu: temptatio·uel diſſolutio·ſiue ſanitas·aut medicina.
Ragal: res·uel negociatio·ſeu triſtis·aut deoꝛſum ferens.
Ragau: paſcēs·uel egrotans.
Rages: pabulū·uel egrotatio.
Ragon: byems·uel pabulū·ſiue multū delectans·aut multū delictū.
Raguel: paſtoꝛ dei·uel egrotās deo·ſiue paſcens deū·aut pabulū eius deus.
Rabubel: idem.
Rabaia: paſtoꝛ dñi·uel egrotans dño·ſiue paſcēs dñm·aut pabulū eius dñs.
Rabelaia: idem.
Ram: excelſus·uel exaltatus·ſiue tonitruū·aut exaltatio.
Rama: excelſa·uel exaltata·ſiue tonitruum·aut exaltatio.
Ramale: ſublimitas·aut exaltatio·ſiue tonitruū·aut exaltabitur.
Ramalia: excelſus dño·uel tonitruū dñi·ſiue excelſe laboꝛās·aut exaltatio laboꝛāt.
Ramaſſe: pabulum·uel tinea·ſiue malitia tinee·aut malitia de tinea.
Ramatb: excelſum ſignū·ſiue exaltata pꝛeccato·ſeu moꝛtem vidit·aut moꝛtis viſio.
Ramatba: idem.
Ramatbā: excelſū ſignū ꝓpꝛi·uel exaltatio pꝛeccati eoꝝ·ſeu moꝛtem vidit eis·aut viſio moꝛtis eoꝝū.
Ramatbaim: excelſa duo·uel excelſa bina·ſiue duo ſublimes·aut duo exaltati. Hec duo excelſa uel bina ſublimia ſunt due tribus·regia.s.ac ſacerdotalis. Ñ belcbana fuiſſe legitur de ramatbaim·quia pater eius de tribu leui fuit.ꝛ mater eius de tribu iuda: quod notatur in eo ꝙ effrateus dicit ab effrata vxoꝛe.s.calepb·quā conſtat extitiſſe de tribu illa.
Ramatbiecbi: excelſum ſignū gene·uel eleuatio maxille.
Ramatbite: excelſa ſigna·uel moꝛtem vidētes.
Ramelecb: excelſa poꝛtio·uel exaltata paꝛticula.

Rameſſe: amaricans·uel cōmotio turbulenta·ſiue coꝛꝛoſio tinee·aut tonitruū gaudij.
Ramecb: moꝛtis viſio·uel excelſū ſignū·ſiue celſitudo pauoꝛis·aut exaltatio vite.
Ramotb: excelſum ſignum·uel exaltata reſponſio.
Raron: curſus magiſtri·uel cōſūmatio magiſterij.
Raronites: currēs magiſter·uel conſūmatus magiſterio.
Raronite: currentes magiſtri·uel conſummati magiſterij.
Raſaia: impius dominus·uel varietas dñi.
Raſatbaim: varietas bina·uel iniq̄tas duoꝛum.
Raſim: varians eos·uel iniq̄tas eoꝝ.
Raſin: impius·uel iniquꝰ·ſeu varietas·aut pictura.
Ratbanim: ſonitus·uel iuniꝑus·ſiue viſio conſūmata·aut viſionis conſūmatio. Ferunt hoc lignū iuniꝑi multo tempoꝛe ignem conſeruare: ita ut ſipꝛuna ex eius cinere oꝑta fuerit·vſq; ad annū ignita peꝛduret.
Raçias: ſacratus domino·uel myſticus domini.
Raçom: myſticus·uel ſacratus.
Raçon: idem.

Hic.e.poſt.r.

Reaias: magiſter dominꝰ·uel dilatatio domini.
Reba: multa·uel magna·ſiue iudicans·aut iudiciū.
Rebai: multū mibi·uel magnitudo mea·ſiue iudex meus·aut indiciū meū.
Rebe: quartus·uel quatuoꝛ·ſiue oꝛdinatus aut oꝛdinatio.
Rebee: idem.
Rebecca: patientia·uel multum accepit·ſiue multa patientia·aut q̄ multū accepit.
Rebla: cōmiſſū·uel multitudo.
Reblata: multa hec·uel multū iſte·ſiue multum cōmiſit hic·aut multū cōmiſſū buiꝰ.
Rebmag: quartus ingenioſus·uel oꝛdinata peꝛcuſſio.
Recba: mollis·uel delicatus·ſiue mollities aut teneritudo.
Recbab: cōcedens·uel excelſus·ſeu mollis pater·aut teneritudo patris.
Recbabite: cōcedentes·uel excelſi·ſeu teneri patribꝰ·aut delitie patrū.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Recbat: mollities·uel sublimitas.
Recem: pictura·uel varietas·seu vacuefecit aut vacuefactio.
Recbma: tẽptatio·uel militia quepiã.
Reesa: cbamus·uel frenũ·siue retinaculum· aut cobibitio.
Repban: factura·uel requies·seu nr̃a rec̃es aut nostra factura.
Regalim: pædes·uel ambulatio·siue iter·aut itinera.
Regmẽ: cibus·uel refectio·siue pascens eos aut pascua eor̃.
Regma: temptatio·uel militia quepiã.
Regom: iter·uel ambulatio.
Rebi: pastor meus. uel pabulũ meũ.
Remma: excelsa·uel videns aliquid.
Rempba: excelsa eructans·uel exaltatio nibili.
Rẽmi: excelsa cõmotio·uel videns aliquid requiei.
Remia: excelsus domín9·uel exaltatio dñi.
Remõ: excelsum murmur·uel exaltatio inutilis.
Remono: excelse merens·uel exaltatio iniquitatis.
Rẽmon: ecclesia·uel congregatio.
Rèmon: sublimis·uel exaltata·seu malum punicũ·aut malũ granatũ.
Rẽmõpbares: diuidens ecclesiam·uel dissipans congregationem.
Rẽmõpbares: sublimitas violenta·uel exaltatio dissipata·seu diuisio mali punici·aut diuisio mali granati.
Remotb: videns mortẽ·uel visio mortis.
Rena: magister absconditus·uel magisterium pulcbritudinis.
Res: caput·uel patientia.
Resa: caput eius·uel patiens eũ.
Ressa: cbamus·uel frenũ·siue stadiũ·aut retinaculum.
Resatba: impietas·uel iniquitas.
Resatbaim: impius eius·uel iniq̃tas eor̃.
Resepb: iniq̃tas mensure·uel caput.
Resen: caput fontis·uel patiẽtia oculi.
Resetb: impietas·uel iniq̃tas·seu caput vite aut patientia pauoris.
Respba: currens·uel velox·seu cursus·aut velocitas.
Resia: caput dñi·uel patiens dñs.
Retbma: sonitus·uel iuniper9·seu videns cõsũmate·aut visio consũmata.

Reu: pascens·uel pastus ẽ·seu pauit me·aut pastio mea.
Reum: pascens eũ·uel pabulũ eor̃.
Reçer: magistri viscera fortia·uel magistro viscera sanctificata.

Hic.i.post.r.

Riba: multa·uel magna·siue iudicãs aut iudicium.
Ribai: multũ mibi·uel magnitudo mea·seu iudex meus·aut iudiciũ meũ.
Ripba: videns bona·uel videns buccellã.
Ripbat: videns bona temporis·uel videns buccellam vite.
Riptxt: videẽs bona pauoris·uel videẽs buccellam vite.
Rubus: querens·uel bonus·seu lumen·aut inquisitio bonitatis.

Hic.o.post.r.

Ro: magister·uel magisteriũ.
Roaga: magister meditãs·uel magistri locutio·aut fortis susceptio.
Robaim: impetus·uel latitudo.
Roboam: dilatans populum·uel dissipans populos·siue impetus populi·aut inclinatio populorum.
Robootb: platee·uel latitudines·seu platee inclinate·aut plateax inclinationes.
Rode: videns·uel fortis·seu visionis fortitudo·aut visio fortitudinis.
Rodie: videns vitã·uel videẽs essentiam·seu videns iudicium.
Rodim: patruus iudicans·uel visio iudicij patruelis.
Rodum: visio·uel descensio·seu dissentiens· aut dissidium.
Rodij: videntes·uel descendẽtes·seu dissentientes·aut dissidia.
Rodocbus: fortiter durus·uel videẽs nigredinem.
Roegal: deorsum ferens·uel magister tristicie.
Rogel: deorsũ ferens·uel negociatio tristicie.
Rogelim: deorsum ferens eos·uel negociatio tristicie eorũ.
Rogomelecb: magister fouee partis·uel magistrans decipulas portions.
Roma: magisteriũ frangẽs·uel magisterij confractio.
Roma: tonans·uel sublimis·siue tonitruũ· aut sublimitas.
Romani: tonãtes·ul' sublimes·siue tonãtes

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

sublimiter·aut tonitrua excelsa.
Romelia : magister frangẽs laborãtes· aut sublime tonitruũ laborantiũ.
Roob : platee·uel latitudines.
Roobia : platee dmini· uel latitudines dminantium.
Roobotb: platee inclinate·uel platearũ inclinationes.
Roos : turris·uel propugnacula.
Ros : caput·uel initium.
Rosmopbin : caput fortium·uel initium vicinarum.
Rotb : visio·uel festinatio·seu ꝛficiens·aut ꝛfectio.

hic.u.post.r.

Ruben : videns filium·uel filius visionis·seu videns in media·aut vidꝛens per medium.
Rubeni : videns filium meum·uel filij mei visio·seu videte inter me·aut videte per medium mei.
Rubenite : videntes filios·uel visicẽs filioꝝ seu videntes per mediũ.
Rufus: sanans·uel reficiens·siue nos sanas aut refectio nostra.
Ruma : excelsa·uel videns aliquid.
Rutb: videns·uel festinans·seu ꝛficiẽs·aut ꝛfectio.

Sequit ꝛ incipientibus a littera.S.

Saph : speculũ· uel angustiatus.
Saal : reddens·uel aggrauans.
Saal : vola·uel pugil·seu vulpis· aut ortus aquarũ.
Saalabi :aggrauãs intellectum·uel aggrauatio intelligentie.
Saalim : vole·uel pugiles· seu vulpes· aut ortus aquarum.
Saalum : reddens· uel redditor· siue reddi/tio·aut reddidit eis.
Saar : estimãs·uel estimatio.
Saarite : estimantes·uel estimatores.
Saarim : estimantes eos· uel estimatores eorum.
Saasin : incubuit egrediens·uel incubatio egressionis.
Saba : capta·uel captiua· siue captiuitas· aut conuersio.
Saba : clamans·uel cõuertens·siue clamor aut eloquentia.
Sabcba : rete·uel retinaculũ· siue loquẽs ei aut eloquentia eius.
Sabaias: captus dmino·uel conuersio dmini.
Sabaim : clamantes· uel eloquentes·siue captiui·aut conuertentes.
Sabama: leua·uel sinistra.
Sabama : excelsa·uel conuersio quedã·siue tollẽs altitudinẽ·aut tollens celsum.
Saban:tollẽs altitudinẽ·uel tollẽs excelsũ.
Sabana : leua meis·uel conuersio quepiam seu tollens altitudinem·aut tollẽs excelsũ.
Sabaotb : virtutes·uel exercitus· siue virtutũ·aut exercituũ.
Sabati : montes circuiens·uel montiũ circuitio.
Sabatb : sceptrum·uel virga·siue baculus· aut principatus.
Sabatba : gyrans·uel circuiens·siue circuitus·aut circũcidens.
Sabatbaca : sedes tua·uel circuiens te·siue circuit9 tuus·aut circũcisio tua.
Sabatbai : circuit9 me9·uel circũcisio mea.
Sabbatum : requies·uel requietio.
Sabbatismus:rcqetio·uel reqes.
Sabe : agne·uel oues·siue septem·aut iuramentum.
Sabee : idem.
Sabe : septies·uel abundãs·siue saturitas.
Sabee : septem·uel abundans· siue saturitas·aut abundantia.
Sabei : captiui·uel clamantes·siue cõuersi· aut eloquentes.
Saber : captiuus vigilans·uel conuersus resurgens.
Saber : virgultũ·uel iurans·siue ouis· aut satietas.
Sabetb : ouis·uel satietas·siue virgultum· aut adiuratio.
Sabetb : captiu9 pauidus·uel cõuersio vite.
Sabia : damma·uel caprea·siue iurãs dmino·aut satietas dmini.
Sablatb : requies·uel intermissio.
Sablatbaim: requies in eis·uel intermissio eorum.
Saboim : damme·uel caprec·siue stantes· aut statio.
Saboim : tollens altitudinem· uel tollens excelsum.
Sacbar : cilitium·uel pœnitentia.
Sacbat : singuli·uel curuantes.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Sada: arcbanū·uel latus:a laterenō a latitudine.
Sadada: lateri adherens·uel arcbanū eiꝰ.
Sadaia: latus iniquū·uel arcbanū iniquitatis.
Saddai: omnipotens·uel omnipotētia.
Sade: regio·uel iusticia·siue consolatio·aut veneratio.
Notandū ē in baclrā scilicet.s.q sicut q̄dā vocales cū apud nos sint eedem: apud hebreos diuersis caracteribus annotanť·diuersosq; sonos habent·ideoq; diuersas significatiōes ꝓtinēt: ita etiā ipsa eadē.s.cū vna apud nos sit: apud illos diuersa sortiť noīa·diuersasq; figuras possidet ac diuersos sonos.ꝛ idcirco nemo mirū existimet si ipsa eadē in varijs interꝑtatiōibꝰ cōmuteť. Tres sunt.n.apud hebreos lrē·vna q̄ vocať samech.ꝛ simpliciter legiť q̄si ꝑ.s.nr̄am lrām ꝓferať.altera sin uel sen dicit·in q̄ strictor quidā non nr̄i sermōis inciſtrepit.tertia sade noiať·quā nr̄e aures pœnitꝰ reformidāt.
Sademotb: regiones·uel arua·siue iusticie aut consolationes.
Saderotb: portic⁹ publica·uel ꝙuētio ꝓp'oꝝ
Sadesor: vberū lumē·uel lux vberū meoꝝ.
Saditb: arcbanū iusticie·uel consolatio testificationis.
Sadocb: iusticia·uel iustificatio.
Saducei: iusti·uel iustificati·siue iusticie·aut iustificationes.
Saelsdema: pestilēs aer·uel pestilētia aeris.
Saph: vinculū·uel labium·siue spēculū·aut angustia.
Saphа: vinciens eū·uel labiū eiꝰ.siue spēculans eum·aut angustia eius.
Saphai: vinciēs me·uel spēculās me·siue labiū meū·aut angustia mea.
Saphan: vinciēs pp'm·uel labium pp'i·siue angustians eos·aut spēculū eoꝝ.
Saphan: absconditus·uel ꝓficiscens.
Saphan: lepus·uel bericius·siue angustians·aut cyrogrillus.
Saphan: spēculans donū·uel labiū gratie·seu vinculum superius·aut barba superioris iudicij.
Saphane: vinculum gratie· uel spēculator donationis.
Saphane: labiū eius·uel labium superius seu barba eius·aut barba superioris iudicij.
Saphanetphane: salugtor mūdi·uel absconditorū repertor. Ipse est ioseph qui ꝛ egyptū saluauit ꝛ abscondita reuelauit pharaoni.
Saphama: abscondit dñs·uel ꝓfectio dñi·seu speculans donantem dominū·aut labiū gratie domini.
Saphat: iudicans·uel iudicauit·siue iudiciū·aut diiudicatio.
Saphata: iudicans pp'm·uel pp'm iudicauit·siue iudicās eū·aut diiudicatio eius.
Saphatias: iudicat dñs·uel iudicatio dñi·
Saphathmoth: iudicans mortem·uel iudicatio mortuorū.
Spher: pulcꝛ⁹·uel pulchritudo·seu spēculās vigiles·aut labiū resurgentiū.
Sapphyrus: narrans·uel litteratus·siue librarius·aut egregie spēciosus.
Sapphyra: litterata·uel libraria·siue narrans·aut egregie spēciosa. Juxta vo ꝓprietatem syri sermonis interpretatur formosa uel formositas.
Saphon: labiū murmurans·uel spēculum inutile·seu vinculum meroris·aut angustia iniquitatis.
Saphtia: iudicat dñs·uel iudiciū dñi.
Saga: locutio·uel minoratio.
Sabis: temptans·uel temptatio.
Sairath: damma·uel caprea.
Sala: leua·uel missa·siue tollēs·aut missio.
Salabim: pacis grauitas· uel vestimentū graue·siue aggrauans intellectū·aut aggrauatio intelligentie.
Salabon: tollens merorem·aut aggrauatio iniquitatis.
Salabonite: tollentes merorem·uel aggrauati iniquitatibus.
Salacha: leua venit·uel tollens venit·siue tulit sibimet· aut tempatio itinerantiū.
Salai: tollens me·uel missio mea.
Salabū: salus cordis·uel sanitas cordium eorum.
Salama: vestimentum·uel pacificans·siue vestis pacis·aut tribulatio eius.
Salamibel: pax mea deus·uel retribuet mibi deus·siue deus destimentū meū·aut retributio mea retributio dei.
Salamim: perfecti·uel consūmati·seu perfectio·aut consūmatio.
Salamina: fluctus·uel cōmotio·seu vmbra cōmotiōis·aut saluatio iudicij.
Salathi: frutex·uel petitio.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Salatbiel : pɛtens ɛ̃ũ · uel fruter ɛ̃l.
Sale : egrediens · uel egressio.
Salebim : pacis ḡuitas · uel ɛ̃stimɛ̃tũ graue siue aggrauans intellectũ · aut aggrauatio intelligentie.
Salecb : egrediens · uel egressio.
Saled : egrediens · uel emussio.
Salepb : missus · uel redditus · siue ꝑsũmatꝰ pfecte · aut ꝑsũmate pɛrfectus.
Salem : pax uel iusticia · seu misit · aut missio
Salem : reddens · uel reddita · siue ꝑsũmata pfecte · aut consũmatio ɛ̃rfectionis.
Salemotb : egrediens mortuus · uel egressio mortui · siue tollens mortem · aut emissio mortis.
Salpbaad : umbra pariter · uel umbra fortitudinis · seu umbra formidans · aut umbra in idipsum.
Sali : missa · uel leua · seu tollɛ̃s · aut missio.
Salim : leua · uel vulpɛs · siue tollens eos · aut missio eorum.
Salisa : vitula tertia · uel vitula triennalis · seu vitula cõternãs · aut vitula cõterrata.
Salissa : idem.
Salma : pɛrfecta · uel pacificans · seu sentiens · aut sensibilis.
Salman : sentiens · uel sensibilis · seu pacificus · aut consũmatio.
Salmana : pfectus · uel consũmatꝰ · siue pacificans eũ · aut sensibilitas eius.
Salmanasar : pfectꝰ uinculo · uel ꝑsũmatus ad uinciendũ · siue sentiens carcerɛ̃ · aut pacificans angustiatos.
Salmane : pacificans eũ · aut consũmatio eius · siue umbra prohibɛ̃di · aut umbra cõmotionis.
Salmanoe : sensus uite · uel pacificãs susceptos · siue umbra offendiculi · aut imago fortitudinis.
Salmas : sentiens dñm · uel pacificus domini.
Salmon : sensibilis · uel pacificus · siue umbra uirtutis · aut imago fortitudinis.
Salmona : imagũcula eius · uel imago fortitudinis eiꝰ · siue umbra portionis · aut umbra munerationis.
Salmonɛ̃ : nomen habitaculi · uel umbratio munens · seu umbra uirtutũ eor̃ · aut imago fortitudinis eorum.
Salo : tollens · uel cõmissio eor̃.
Saloim : tollɛ̃s eos · uel emissio eor̃.

Salom : retribuens · uel pacificꝰ · siue retributio · aut pacificatio.
Salome : pacificãs eũ · uel retributio eius.
Salomi : retribuɛ̃s mihi · ul' pacificatio mea
Salomi : pax mea eis · uel retributio mea eorum.
Salomitb : tɛ̃ptatio respiciens transmigrationem · uel transmigratio respiciens temptationem.
Salomon : pacificus · uel retributor · seu pacificãs merɛ̃tes · aut retribuɛ̃s iniquis.
Saltus : fruter · uel pɛtitio.
Salu : temptatio respiciɛ̃s · uel respectꝰ temptationis. Juxta etymologiã ꝟo greci sermonis interpretatur vegetatus · aut fortunatus.
Salumitb : tɛ̃ptatio respiciɛ̃s trãsmigrationem · uel trãsmigratio respiciɛ̃s tɛ̃ptationɛ̃.
Saluia : vita consternata · uel temptatio respiciens eum.
Sama : ibidem · uel ꝑditio · siue exaudit⁹ · aut exaudibilis.
Samaa : ibidem pɛrditio eius · uel ibidem exauditio eius.
Samacha : celi tui · uel celos tuos.
Samachias : celi tui domine · uel celos tuos domine.
Samatb : nomen inclytũ · uel auditio testimonij.
Samagar : nomɛ̃ aduene · uel exauditio aduenarum.
Samai : exaudiens me · uel ibidem exaudi / tio mea.
Samai : celestis · uel humilis · seu ve mihi · aut ibidɛ̃ pɛrditio mea.
Samaia : humilis dño · uel audiens dñm · siue ibidem auditor dominus · aut ibidem exauditio dñi.
Samaotb : audiens signũ · uel ibidem pɛrditio responsionis.
Samarari : lana mea · uel custodia mihi.
Samaratb : nomɛ̃ amarũ · ul' exauditio amaritudinis.
Samareꝰ : lana · uel coniunctio · siue custos · aut custodia.
Samari : lana mea · uel coniũctus mihi · siue custos meus · aut custodia mea.
Samaria : lana dñi · uel coniũcta dño · siue custos dñi · aut custodiɛs dñm.
Samaritanꝰ : lana · uel coniũctio · seu custos aut custodiens.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Samaritani: lane·ue coniũcti·seu custodes aut custoditi.
Samarite : idem.
Samaron : ibidem meroz·uel ibidem pẽrditio iniquitatis.
Sambucea: sol·uel lumen·siue illuminans· aut illuminatio.
Samech :fultura· uel erectio·siue adiutorium·aut firmamentũ.
Samer : custodiẽs·uel custoditus·siue custos·aut custodia.
Sames : sol·uel fons solis· seu mandatum bumile·aut mandatũ bumilitatis.
Sangar : ꝓnomināt⁹ incola·uel nominatio aduenarũ.
Samias : sustollẽs nomẽ dñi·uel audiens dñm plasmatorem.
Samir : vepres·uel incultũ·siue nomen vigilie·aut exaudiẽs vigilantes.
Samith : nomẽ temporale·uel auditio pẽccati.
Samodi : nomina·uel nominatiões.
Samoe : nomen vite· uel exaudiens susceptionem.
Samothracia : audiens respõsionẽ·uel audiens reuelationẽ·seu auditio responsionis aut auditio reuelationis.
Samathraces : audiẽtes responsionem·uel audiẽtes reuelationẽ·seu auditores respõsionũ·aut auditores reuelationũ.
Samsari : uominatus princeps·uel exauditor angustie.
Samri : nomẽ lacescẽs·uel exauditio amaritudinis.
Samsame : nomẽ auditum·uel famosa auditio.
Samson : sol fortis·uel solis fortitudo·seu sol eoꝝ·aut illuminans eos.
Samu: audiens·uel exaudibilis·seu ibidem ꝓditio·aut ibidem exauditio.
Samua : audiẽs eũ·uel exaudibilis ei·siue ibidẽ ꝓditio ei⁹·aut ibidẽ exauditio eius.
Samuel : nominat⁹ deo·uel postulat⁹ a deo· siue audiẽs dẽũ·aut exauditio dei
Samũ : audiẽs eos·uel nominatio eoꝝ.
Samus : nominat⁹·uel exaudibilis.
Samusathã : noiat⁹ eis·uel exauditio eoꝝ.
Samusathi : noiat⁹ mihi·uel exauditio mea
San : dormiens·uel secutus·seu abundans aut egrediens.
Sanaballath : abundans vir tempore· uel egressa deuoratio peccatoris.
Sanabia : dormiens dño·uel egressio dñi· seu abũdãs dño·aut securitas dñi.
Sanã : dormiẽs ꝓplus·uel securitas ꝓpli·seu abundãs eos·aut egressio eoꝝ.
Sanan : dormiẽs dño·uel egrediẽs grã·seu abũdantꝫ donatꝫ·aut securitas gratificata.
Sanami : dormiens dño eis·uel egrediens grã eoꝝ·siue abundantꝫ donãs eos·aut securitas gratificationis eoꝝ.
Sandicus : abũdãs cõpunctio· uel egressio cõpunctionis.
Sanir : deus luminis·uel deꝰ lucerne·seu leuans nouitatẽ·aut nouitatẽ attollens.
Sapan : speculator·uel labiũ eius·siue iudiciũ superi⁹·aut barba superioris iudicij.
Sara : princeps·uel carbo·seu velamẽ·aut angustia.
Sarra : idem.
Saraa : princeps ei⁹·uel carbo ei⁹·seu eius velamẽ·aut angustia maioꝝ eius.
Saraballa : principatũ babentia·uel carbonum deuorationes.
Sarabias : ꝓnceps patꝝ dñi·uel principãs dñi patruus.
Sarad : descendẽs·uel descensio·siue descẽdit·aut ut descenderet.
Sarapbat : incendens·uel incendiũ.
Sarabe : princeps fratrũ·uel velamen fraternũ·siue carbo suscipiẽs·aut ãgustia vite
Sarai: princeps meus·uel carbo meus·seu velamẽ meũ·aut angustia mea.
Saraia : princeps fuit·uel principãs dñs· seu vinctus dño·aut angustia dñi.
Saraias : ꝓnceps dñi·uel ꝓncipãs dñs·seu velamen dominãs·aut angustia dñi.
Saraite : principes·uel angustiati·siue carbones·aut velamina.
Sarar : porta·uel cantor·seu cantilena·aut cantor introiens.
Sararim: porte eorum·uel cantãtes eis·seu cantilene eoꝝ·aut cantores introeuntes ad eos.
Sarasa : princeps tribulator·uel princeps tribulatꝫ·seu ꝓnceps tribulatiõis·aut principatus tribulatio.
Sarasar : princeps fuit·uel elatio angustie· seu princeps tribulationis·aut principans tribulationibus.
Sarath : vincens·uel lepra·seu tribulatio· aut morbus insanabilis.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Saratb : vincẽs venit·uel lepra ei⁹·seu tribulans eũ·aut morb⁹ insanabilis ei.
Saratban : lepra donata·uel victoria gratie·seu tribulans eos·aut morbus eorum adueniens.
Saratbasar : vincens diuitẽ·uel lepra diuitiarũ·seu morbũ insanabilẽ tollens·aut tribulatio facturã suscitans.
Saratbĩ : lepra mea·uel tribulans me·siue victor meus·aut morb⁹ insanabilis mihi.
Sarba : lepra·uel morbus insanabilis.
Sardis : princeps pulchritudinis·uel principatus pulchritudo.
Sareas : princeps tollens·uel carbo sustollens·seu velamẽ facture·aut angustia plasmationis.
Sarebias : princeps dñi·uel angustiãs dominus.
Sared : descendens·uel descẽsio·siue descendit·aut ut descenderet.
Saredite : descendentes.uel descensiones·siue descenderũt·aut ut descenderẽt.
Sareda : descensio ei⁹·uel descendẽs ei.
Saredatba : descendẽs tpe·uel descẽsio peccatoris.
Sarema : princeps sibilans·uel princeps litigiosus.
Sareon : princeps merens·uel carbo inutilis·seu velamẽ tristicie·aut angustia iniquitatis.
Sarepba : incẽsa·uel incendiũ·seu tribulatio panis·aut ꝑ panis angustia : nomen ex hebreo syroꝝ cõpositum.
Saresai : princeps uel angustiatus.
Sares : princeps vigilans·uel ṗnceps suscitans elationẽ angustie.
Saretb : vincens·uel lepra·seu tribulatio·aut reliquie principatus.
Sarpban : princeps incendẽs·uel carbo incendij.
Sargan : princeps horti·uel princeps virgulti.
Sargon : idem.
Sarigaur : rami·uel propagines·seu princeps ramorum·aut princeps ꝑpaginũ.
Sarias : princeps domini·uel principãs dominus.
Sarim : hordeũ·uel cibariũ·seu principãs eis·aut angustia eoꝝ.
Sarion : princeps merens·uel carbo inutilis·seu velamen tristicie·aut angustia iniquitatis.
Saritb : reliquie·uel princeps reliquiaꝝ.
Sarone : princeps meroris eoꝝ·uel cantãs ei canticũ tristicie.
Saron : princeps meroris·uel cantans tristiciam.
Sarona : princeps tristicie·uel cantans tristiciam·seu princeps meroris ei⁹·aut cantilena tristicie eius.
Saronite : principes merentes·uel cantantes tristiciam.
Saroz : indutus·uel indumentũ·siue coangustans·aut coangustatio.
Sarozon : princeps montuũ·uel principãs lumini·seu angustans pelles·aut velamen iracundie.
Sarsatbim : ṗnceps cadaueris·uel ṗnceps ruine·sen princeps ruentium·aut princeps cadentium.
Sartban : ṗnceps demolitorũ eius·uel ṗnceps coangustatoꝝ eius·seu tribulans eũ·aut coangustatio eius.
Sarucb : lorũ·uel corrigia·seu dependens·aut pfectio.
Saruia : vincta·uel vinculũ·seu angustiãs aut angustia.
Sasa : senarius·uel longeuus.
Sasabasar : senari⁹ infans·uel longeuitas angustiata.
Sasagaci : senarius robustus·uel longeuitas fortitudinis.
Sasai : senarius me⁹·uel longeuitas mea.
Sason : ciuitas·uel ⁹ oppidum.
Sasontbamar : vrbs palmaꝝ·uel ciuitas amaritudinis·seu vrbs cõmutantium·aut oppidũ cõmutatoꝝ.
Satbaim : libri·uel librarij·siue bistorici eoꝝ aut bistorie eoꝝ.
Satban : ꝑuarius·uel aduersari⁹·seu transgressor·aut preuaricator.
Satbanas : transgressor·uel preuaricator·seu contrari⁹ facture·aut aduersari⁹ plasmationis.
Sau : digna·uel eleuata·seu dignitas·aut eleuatio.
Sauce : cantiones·uel cantilene.
Saue : digna·uel eleuata·seu dignitas ei⁹·aut eleuatio eius.
Saupba : speculator·uel speculatio·seu supereffundens·aut superfluio.
Saul : petitio·uel expetu⁹·seu abutens·aut

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

abusiuũ eor.
Saulite: pretentes·uel expetiti·siue abutẽtes· aut abusiui eor.
Saulus: tẽptatio respiciẽtis·uel temptationis securitas·siue abutens consilio·aut expetitio festinationis.
Saura: dignitas magistri·uel eleuatio magistri eius.
Scbacba: propago·uel tabernaculũ.
Scbariotb: merces·uel mercedẽ accepit.
Spania: accinctio·uel expeditio.
Spani: accincti·uel expediti.
Spartbia: accinctio bona·ul' expeditio illuminationis.
Spartbiate: accincti bene·uel expedite illuminati.
Stacbim: faciẽs cantilenas·uel factor cantilenarum.
Stacbim: faciens cantilenas eis·uel factor cantilenar eorũ.
Starbuçãnai: iudex contẽptor gratie mee· uel speculator respiciens gratiã meã.

Thic.e.post.s.

Seba: statio·uel eloquentia.
Sebaste: vallans·uel gyrans.
Sebastianus: vallatus·uel circuiens.
Sebe: statio·uel eloquentia.
Sebedia: stat testans dñm·uel statio serui domini.
Sebeia: stans iniquus dñs·uel statio iniqui domini.
Sebemas: stat iniquus dominus·uel statio iniqui dñi.
Sebeon: stans merẽs·uel statio dolens·seu stat iniqtas·aut eloquẽtia inutilis.
Sebetbai: stans supior·uel eloquentia pauida.
Sebia: stans dñs·uel stans dño·seu sectãs dñm·aut sectator dñi.
Sebilel: stans de·uel stans deo·seu sectãs deũ·aut sectator dei.
Sebna: stans pulcbre·uel statio pulcbritudinis.
Sebim: statio maris·uel sectatio ei· mare.
Seboim: dãma·uel caprea·seu caprea eorũ· aut damula ear.
Seboletb: spica·uel germinatio.
Sebom: dãma·uel caprea·seu statio maris· aut sectatio eius mare.
Sebubel: reuertens ad deũ·uel reuertit ad eum deus.
Secbar: bylsus·uel cilitiũ.
Secbatb: ramus·uel ppago.
Secbecb: speculũ·uel speculatio.
Secbem: laborans·uel humerosus.
Secbemite: laborios·uel humeros.
Secbemas: varius dñs·uel varietas dñi.
Secbim: varius·uel varietas.
Secbias: vari9 dñs·uel varietas dñi.
Secbiel: vari9 deo·uel varietas dei.
Secbimas: varius dominus·uel varietas domini.
Secbotbanotb: tabernacula filiar· uel obumbrans filias.
Secbri: ebrietas·uel tabernaculũ.
Secbrona: ebrietas merẽs·uel tabernaculum doloris eius.
Seccba: spine·uel cardi·seu tribuli·aut punctiones.
Secbin: fatuus·uel fatuitas·siue insulsus· aut infatuatus.
Secundus: eleuans·uel eleuatus·seu elatio uel eleuatio.
Seda: cibaria·uel ex latere.
Sedada: cibaria testium·uel ex latere seruitutis.
Sedecba: iusticia·uel iustificatio.
Sedecbe: iustificãs eũ·uel iustificatio eius.
Sedecbias: iusticia dñi·uel iustificans dominũ.
Sedeur: cibaria ignis·uel ex latere luis.
Sedi: cibariũ meũ·uel ex latere meo.
Sedij: cibariũ meum mibi·uel ex latere meo meus.
Sedim saliue·uel amaritudines·seu nemus amenũ·aut amenitas nemoris.
Sedius: cibariũ festinantis·uel ex latere cõsiliatoris.
Sedimilel: ex latere dei·uel cibariũ quod est a deo.
Seddo: cibarium testium·uel ex latere seruientis.
Sedrach: decor·uel decorus.
Sedrachi: dec9 meũ·uel decorus mibi.
Seducba: testimoniũ·uel testificatio.
Sepbana: bumilis·uel cãpestris·seu atterẽs eos·aut attritio eor.
Sepbamotb: atterẽs mortẽ·uel bumilians mortuos·seu labium mortis·aut iudicium mortuor.
Sepban: speculatio·uel aquilonaris.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Sepbar : liber·uel littera·seu librarius·aut litteratus.
Sepbartbalim : liber psalmoꝝ·uel volumẽ bymnorum.
Sepbaruaim : libri ipsi·uel littere ipse·seu librarij eoꝝ·aut ipsi litterati eoꝝ.
Sepbat : iudicãs·uel iudicatio.
Sepbata : iudicãs eũ· uel iudicatio eius.
Sepbatbias : iudicãs dñs·ul' iudicatio dñi
Sepbala : bumilis·uel campestris· seu vallis·aut planities.
Sepber : libri·uel littere·sive decus·aut pulchritudo.
Sepbet : iudiciũ·uel diudicatio.
Sepbeus : spiculatus·uel egrediens.
Sephi : spiculat⁹·uel vnipes.
Sephina : aquilo·uel aquilonaris·seu temptans eos·aut temptatio eoꝝ.
Sephion : egrediẽs·uel abdit⁹·seu egredere os merorıs·aut egrediẽs os tristicie.
Sephо : spiculatoꝛ·uel bipes.
Sephon : specula·uel aquilo·seu speculũ·aut arcbanũ.
Sephonite : specula· uel arcbanũ· seu aquilonares·aut speculatores.
Sephoꝛ : auis·uel spiculum·seu adberens· aut placens.
Sephoꝛa: auis eius·uel speculãs eũ·seu placens adbesit·aut adbesio placuit.
Sephrai:placẽs signũ·uel adberẽs subteri⁹
Sephtban : speculatoꝛ bumilis·uel arcbanũ responsionis.
Sephu : spiculum·uel spiculatoꝛ·seu bipes· aut vnipes.
Sephutan : atterens naues·uel attritio nauiũ·seu adumbrãs iusticiã·aut vmbraculũ iusticie.
Segar : calidus·uel minoratus.
Segim : spine·uel tribuli·seu pungens eos· aut punctiones eoꝝ.
Segon : locutio murmurãs·ul' loq̃la iutilis
Segoꝛ : iumoꝛ·uel paruula· seu calens·aut meridiana.
Segur : spina paruula·uel loq̃la inutilis.
Segur : iunioꝛ·uel paruulus·seu calẽs·aut meridianus.
Sephu : exitus·uel exeuntes.
Seyr : bircus·uel birsutus·seu bispidus·aut pilosus.
Seyra : bispida·uel birsuta·siue borribilis· aut pilosa.
Seyrath : idem.
Sela : petitio·uel vmbraculũ·seu dimittẽs eum·aut dimissio eius.
Sela : semper·uel in finẽ·siue sempitern⁹·aut in sempiternũ.
Selachi : tollens sibimet·uel temptatio ambulantis.
Sella : petitio·uel vmbra eius.
Sellai : petitio mea·uel vmbraculũ meũ.
Sellaia : petens dñm·uel vmbraculũ dñi.
Sellaite : petentes·uel sempitni·seu dimittẽtes eos·aut obumbracula eoꝝ.
Selam : missus·uel latus: a latere·non a latitudine.
Selam : petitio·uel sempitnitas·seu obumbrans eos· aut dimissio eoꝝ.
Selcha: ramus·uel ppago· seu paci suspirans·aut pacific⁹ erubescens.
Selebin : petẽs filios·uel obũbraculũ filioꝝ
Selech : petens·uel dimittẽs·seu vmbraculum·aut sempiternitas.
Selecha : tẽptatio itineris·uel tẽptatio ambulantis·siue obumbrans eos·aut sempiternitas eius.
Sellem pacificus·uel pacatus·seu pacificans·aut pacificatio.
Sellemite : pacifici·uel pacati·seu pacificantes·aut pacificationes.
Seleman : redditus dño est.
Selemias : reddit⁹ dño·uel redditio dñi.
Selemi : tẽptatio respiciẽs transmigrationẽ uel transmigratio respiciens tẽptationẽ.
Selles : petitio·uel pacificans.
Seletbai : frutex vulturis·uel petitio deuorantis.
Seleuc⁹ : exiẽs aduocar⁹·uel exiẽs aduocatio·seu tollens semetipsos·aut itineris experimentum.
Seleucia : exiẽs aduocatio·uel exitus aduocationis·seu tollens semetipsam·autitineris experimentum.
Selim : vulpes· uel tollens·seu auulsio·aut dimissio.
Selma : sensus·uel pfectio.
Selmai : sensus meus·uel pfectio mea.
Selmon : pax· uel sensus· seu fortis imago· aut virtutis vmbraculũ.
Selo : de ei·uel dimissio eius·seu petẽs eũ.
Selom : auulsio·uel dimissio·siue translat⁹· aut restituens.
Sellũ : pacificus·uel pacatus·seu pacificãs

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aut pacificatio.
Sem : audiẽs·uel nominat⁹·siue famosus· aut famosa auditio.
Sema : nomen auditũ·uel famosa auditio.
Sẽma : idem.
Sẽmaa : nomen auditũ ei·uel famosa exauditio eius.
Sẽmaia : nomẽ auditũ dño·uel famosa exauditio dñi.
Semanotb : nomẽ bumile·uel nomẽ bumilitatis·seu nomen auditum·aut nominata auditio.
Semaritb : nomen quesitum·uel auditio bonitatis.
Sematb : nomen temporale· uel exauditio peccatoris.
Sematbei : noiati peccato·uel exauditi temporaliter.
Semadabe : nomen scitũ·uel nomẽ auditũ· seu nois auditio·aut nois scientia.
Seme : audiens·uel auditio·seu nomen·aut nominatio.
Semebr : nomẽ fontis·uel exauditio putei.
Semedab : nomẽ perditionis·uel ibi perditio·seu nomen auditiõis·aut ibidem exauditio.
Semegar : ibi aduena·uel ibi colon⁹·seu auditio aduene·aut nomẽ aduenax.
Semei : audi mibi·uel audi me·seu nomen meũ·aut auditio mea.
Semeias : audiẽs dñm·uel noiat⁹ dño.
Semeitici : nominati mibi·uel exauditores mei.
Semel : sol uel idolũ. Et notandum q hoc nomen in hebreis voluminib⁹ quasi sermo latinus fit a similitudine. Añ 7 simulacra dicunt ipsa idola quasi simulata.
Semelias : idolũ dñi·uel sol dominic⁹.
Semer: nomẽ amarum·uel exauditio amaricationis.
Semerias : coniũctus dño·uel custodia domini.
Semeron : vepres doloris·uel terra inculta merentiũ·seu nomen magistri dolentis·aut audiens magistrũ inutilem.
Semes : sol·uel fons solis·seu mandatũ bumile·aut mandatũ bumilitatis.
Semi : nomẽ auditũ mibi·uel famosa exauditio mea.
Semida : nomen meũ scitũ·uel nomen meũ auditũ·seu nois mei auditio·aut nomẽ meũ scientia.
Semidabe : nomẽ meũ scitũ·uel nomẽ meũ auditũ·seu nomen meũ auditio·aut nomen meũ scientia.
Semidate : nomina mea scita·uel noia mea audita : seu noiuz meox auditiões·aut nominũ meox scientie.
Semir : vepres·uel incultũ·seu terra spinosa· aut terra inculta.
Semiramotb : nomen meũ videns mortem uel auditio mea visio mortis.
Semotb : nomẽ mortuũ·aut auditio mort⁹.
Semua : nominat⁹·uel exaudibilis.
Sẽneser : blasfemus·uel ol assemia.
Sẽnotb : noia·uel auditiões·seu nomẽ signi aut exaudita responsio.
Semrã : audiẽs nomẽ excelsum·uel famosa auditio exaltationis.
Semramite : audientes noia excelsa·uel famose auditiões exaltationũ.
Semri : nomen lacescẽs·uel audit⁹ amar⁹.
Semron : nomen eius·uel auditio eius·seu custos vidit·aut visiõis custodia.
Semromarom: nomẽ amare tristicie·uel audiẽs amax merorẽ·seu custos amari moris·aut custodiens merorẽ amaritudinis.
Semsai : audiens nomẽ salutis·uel famosa auditio saluatoris.
Semsbi : sol me⁹·uel iliuminatio mea.
Sen: tentes·uel abundantia·seu sup vuln⁹· aut ampbora temptationis.
Senna : voluntas·uel mandatum·seu voluntas mandati·aut mandatum voluntatis eius.
Sena : tollens·uel angustia·siue tens eius aut abundatia eius.
Senaa: tollẽs eũ·uel angustia eius·seu sup vulnus eius·aut ampbora tempatiõis ei⁹.
Sennaab : voluntas patris·uel mandatũ paternũ·seu volũtas mandati paterni·aut mandatũ volũtatis paterne.
Sennaar : fertilis·uel fetor eorũ·siue excussio tentiũ·aut tentiũ vacuefactio.
Sennacherib : tollens tserta·uel alleuans tsertionem.
Senã : tus populi·uel angustians populũ· seu tollens eos·aut abundantia eox.
Sennaser : voluntas diuitiax·uel mandatũ beatitudinis.
Sene : tus ei⁹·uel angustiãs eũ·seu tollẽs eũ·aut abũdantia eius.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

Senech : cymbalū·uel tinnitus.
Seneſarma : tollens rubzū·uel temptaticēs tollens.
Sēnim : volūtas mandati eoꝝ· uel mādatū volūtatis eoꝝ.
Senron : nomen videns·uel cuſtos nois.
Senſbi : ſol meꝰ·uel illuminatio mea.
Sennua : ventes mouens·uel āpbzia temptationis cōmote.
Seon : calozꝰuel calidus·ſiue germen quod nō eſt·aut germen inutile.
Seon : tēptatio laceſcens·uel allocutio inutilis·ſeu germen temptatū·aut germinatio temptationis.
Seoz : calens·uel paruulus·ſeu minoz·aut meridianus.
Seozim : minozans eos·uel caliditas eoꝝ.
Sephi : ſpiculatꝰ·uel vnipes mollis.
Sephima : ſpiculū fractū.
Serapbin : ardoz·uel incendiū·ſeu ardētes aut incendētes.
Seraia : pnceps dñi·uel anguſtiās dñm.
Serabias : idem.
Sereſer : princeps principū·uel anguſtiantes principes.
Seretb : princeps·uel lepza·ſeu tribulatio· aut reliquie principatꝰ.
Sergius : princeps vallis·uel princeps bozti·ſeu princeps bozti bumiliati·aut anguſtians bozti bumiliatū.
Serim : principās eis·aut anguſtia eoꝝ.
Seron : princeps merozis·uel cantans triſticiam.
Ser : carbo murmurantiū·aut anguſtia iutilium.
Serua : vinculū·uel anguſtia.
Seruch : lozū·uel cozzigia·ſiue vependens· aut pfectio.
Seruia : vinctus·uel vinctio·ſeu anguſtiās aut anguſtiatus.
Seſa : temptatio·uel farinatꝰ·ſiue longeuꝰ· aut egrediens.
Seſach : manus·uel byſſus·ſeu manꝰ ſacci· aut ſaccus byſſinus.
Seſai : egrediens mibi·uel longeuitas mea· ſeu farinatus meus·aut temptatio mea.
Seſamoz : tēptatio vrgēs·uel egreſſio attrectans.
Seſan : tēptatio voni·uel egreſſio grē.
Selban : tribulatio veniens·uel tribulatoz edificationis.
Seſbaſar : tribulatoz·uel tribulatus·ſeu tribulans·aut egrediens.
Seſima : egreſſio moztificationis·uel egreſſū eſt os triſticie.
Seſion : egreſſio triſtis ozis·uel egreſſum eſt os triſticie.
Seth : ponens·uel poſitus·ſeu poſuit·aut reſurrectio.
Seth : ſemē·uel germē·ſeu germē·aut poculū
Sethar poculū ſuſcitans·uel germē vigilie.
Sethim : ſpine·uel germina·ſeu poſitiēs.
Sethzi : exactoz meꝰ·uel abundātia mea·ſeu diuertens mibi·aut diuerticulū meū.
Sethzai : ſeminans magiſter meꝰ· uel reſurrectio magiſtri mei.
Seetbim : ſpine·uel germina·ſeu poſitiēs.
Seema : loquens·uel tentoziū·ſeu vulpecula clamans·aut tabernaculū.
Sene : loquētes·uel tentozia·ſeu vulpecule clamantes·aut tabernacula.
Scenopegia : tentozioꝝ occurſio·uel tabernaculoꝝ ſollēnitas.
Scena : vulpecula bec·uel tabernaculū ipſū.
Sepban : cozona·uel nozma noſtra· ſeu iudicans nos·aut ſpeculatoz noſter.
Stephanus : regula·uei cozonatus·ſeu ſpeculans·aut iaculatio.
Stephana : cozona·ul'nozma noſtra·ſeu iudicans nos·aut ſpeculatrix noſtra.
Stephana : regula·uel cozona·ſeu ſpeculās aut iaculatio.

Hic.i.poſt.s.

Ja : dozmitatio·uel indigentia·ſeu dozmitantes·aut indigētes.
Siaa: dozmitās ei·uel indigētia eiꝰ.
Siaba : indigēs patre·uel dozmitatio pris.
Siai : dozmitās mibi·uel indigentia mea.
Siam : ſitis·uel ſitiēs·ſeu dozmitans·aut indigentia eoꝝ.
Siba : recte·uel cōuerſio·ſeu venit egreſſus aut venit egreſſio.
Siban : rectitudo doni·uel ꝙuerſio grē.
Siboim : rectus·uel cōuerſus·ſeu egrediens eis·aut cōuerſio eoꝝ.
Siecha : inſania·uel ebzietas.
Siechariȷ : ebzij·uel inſani.
Sichar : pnitens·uel pnitētia.
Sichar : ramus·uel cōcluſio·ſeu byſſus·aut cilitium.
Sichzech: vefecatio vocis adducte·uel adductio vocis vefecate·ſeu effundēs ſextariū

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)

aut effusio sextarij.
Sichem : humer⁹·uel humeri·seu labor·aut laborantes.
Sicher : ebrius·uel ebrietas.
Sichera : ebrius ei·uel ebrietas ei⁹.
Siccileg : effūdēs sextariū·uel effusio sextarij·siue ꝛefecatio vocis adducte·aut adductio vocis ꝛefecate.
Sicilia: ponderosa·uel laboriosa.
Sicilienses : ponderosi·uel laborioſi.
Sichima : humerosa·uel laboriosa. Ipsa est que est ⁊ sichim: sed in latinū ⁊ grecū sonū vertit·ut sichima ꝓnuncieť.
Sichim : humerosi·uel laborioſi.
Sicione : pondus ꝛoloris·uel laboriosa iniquitatis.
Siculus : pondus consilij·uel labor festinationis.
Sichem : coniūctus·uel venatio fontis·uel taciturnitas.
Sidon : salus·uel tacens·seu saluans.
Sidonij : salui·uel tacētes·seu saluātes·aut taciturnitas.
Sidon: venatio·uł cōmotio·seu venatio tristicie·aut cōmotio iniquitatis.
Sidama : cōmouēs eū·uel venatio eius·seu cōmouens tristiciam ei·aut venatio iniquitatis eius.
Sidoma : venatio·uel cōmotio·seu venatio merorıs·aut venatio inutilis.
Sidomij: venātes·uel cōmouētes·seu venatores merorıs·aut venātes inutile.
Sidrac : ꝛecor·uel ꝛecorus·seu ꝛecus meū·aut ꝛecorus mihi.
Siene : sitis·uel sitiēs·seu ꝛormitatio·aut indigentia.
Sienenses : ꝛormientes·uel sitientes·seu indigentes·aut indigentie.
Sibab : supattollēs·uel supattollere.
Sila : missus·uel missio.
Silam : missio eius·uel missio eoꝝ.
Silas : missa plasmatio·uel missionem sustollens.
Sillem: recens·uel nouus·seu recenter·aut nuperrime.
Silliti : missus mihi·uel missio mea.
Silo : auulsio·uel vbi est ipsa.
Silo: auulsio·uel translata·seu dimissio·aut restitutio.
Silonite : auulsi·uel vbi sunt ipsi.
Silonite : transferētes·uel auellētes·seu dimittentes·aut restituti.
Silloa : missus·uel missio·seu missus ei·aut missio eius.
Siloe : idem.
Siloam : missus eis·uel missio eoꝝ.
Siloni : transiens·uel auellens·seu dimissio aut restitutio.
Silonite : transferentes· uel auellentes· seu dimissi·aut restituti.
Siluanus : missus frater·uel emissio ad fraternitatem.
Simmaa : exauditio·uel exaudibilis.
Simmachus : exauditus·uel exaudibilis.
Simmaith : ꝛortificās·uel ꝛortificatio·seu ꝛortificat⁹·aut quicūqꝫ ꝛorieť.
Symeon : auditus·uel exaudibilis·seu audiens merorū·aut nomē habitaculi.
Symeonite : auditi·uel exaudibiles·seu audientes tristiciam·aut nomina habitaculorum.
Symon : obœdiēs·uel obediētia·seu ponens tristiciā·aut auditor merorıs.
Simpalma : vocū copulatio·uel vocū conꝯnientia.
Simuth : locus·uel loca.
Sin : temptatio egrediens·uel egressio temptationis.
Sin : ꝛentes·uel ꝛentosi·seu super paruulis· aut amphora temptationis.
Sin : rubus·uel odiū· seu mandatum·aut egrediens.
Sina : ꝛentes eius·uel ꝛentiū eius·seu super vuln⁹ ei⁹·aut amphora tꝯptatiōis ei⁹.
Sina : mēsura·uel mandatū·seu rubus ei⁹· aut odiens eū.
Sina : temptatio egrediens mihi·uel egressio temptationis mee.
Sinai : mensura mea·uel mandatū meū·seu rubi·aut odia : plurali numero.
Sinai : ꝛentes mei·uel ꝛentiū meoꝝ·seu sup vulnus meum·aut amphora temptationis mee.
Sincus : egrediens·uel odiosus·seu leuās me·aut alleuatio mea.
Singagma : doctrina·uel institutio.
Sinichion : victori ꝛeo palma· uel victoria ꝛei triumphus.
Sinchichen : loquēs· uel loq̄la·seu caritas.
Sion : spꝛecula·uel semen eius.
Sion : mandatū·uel numē·siue spꝛeculū·aut spꝛecularıo.

© Biblioteca Valenciana (Generalitat Valenciana)